37 9/188

Сбб
№ 5 [illegible]
Кутузов!
Изб
Бук. маг.
№ 58
Могиз

37 9/188

КНИГА ДОЛЖНА БЫТЬ
ВОЗВРАЩЕНА НЕ ПОЗЖЕ
указанного здесь срока.

[illegible]
31 ДЕКАБРЯ 1937
[illegible] ДЕКАБРЯ 1937

Колич. предыд. выдач.....

DOKŁADNY SŁOWNIK POLSKO-RUSKI.

ПОЛНЫЙ ПОЛЬСКО-РУССКІЙ СЛОВАРЬ.

DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA

POLSKIEGO I RUSKIEGO

UŁOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka Korrespondenta Cesarskiej Akademji Nauk.

Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁADEM FERDYNANDA HÖSICK'A.

1901.

АЕ 20 Д79 37 9/188 З.С. 11235 43.8(03) m

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО

спр Д79

ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

Часть Польско-Русская.

БИБЛИОТЕКА ИНСТИТУТ...ПРОФЕССУРЫ № 135091

ВАРШАВА.

ИЗДАНІЕ КНИГОПРОДАВЦА ФЕРДИНАНДА ГЁЗИКА.

1901.

З.С
11235.
I
П 9

Дозволено Цензурою
Варшава, 13 Августа 1900 года.

Druk. M. Filipowskiej, Warszawa, Senatorska № 17.

A.

A произно́сится какъ ру́сская бу́ква **A**, та же бу́ква съ носовы́мъ зву́комъ **Ą** произно́сится какъ *ом* пе́редъ бу́квами *b* и *p* (**dąb**, дубъ, **kąpiel**, купа́льня), пе́редъ про́чими же согла́сными какъ *он* (**pająk**, пау́къ, **kąt**, у́голъ). Въ концѣ словъ носово́й звукъ почти́ утра́чивается и перехо́дитъ въ *O* (**chodzą**, хо́дятъ, **z tobą**, съ тобо́ю).

A, а, и, но, ли, же. **A byłeś tam?** былъ ли ты тамъ? **A gdzie poszedł?** куда́ онъ пошёлъ? **A gdzie jest?** Да гдѣ онъ? **A tak!** ну, да! коне́чно! ита́къ! **Nic a nic!** бо́лѣе ничего́, соверше́нно ничего́! **A pisać to pisać!** Писа́ть такъ писа́ть! **Nic nie wie a gada**, ничего́ не зна́етъ а болта́етъ. **Był to wojak a nawet znakomity literat**, э́то былъ во́инъ и да́же знамени́тый литера́торъ.— **A tak, czego nie wiedział, innych pytał się**, ита́къ, чего́ онъ не зна́лъ, спра́шивалъ у други́хъ. || **A!** а! *Межд.* А! а!

Aaronowa broda, Аарóнова борода́, сухо́й водоле́нь, подлѣсникъ (*растéніе*).

Abcas, -a, *м. см.* **Abzas, Obcas.**

Abcyssa, -y, *ж. Мат.* абци́сса.

Abdank, Habdank, -u, *м.* по́льскій гербъ съ бу́квою **W**.

Abdankować, *Стар.* отрѣша́ть отъ слу́жбы; || оставля́ть слу́жбу, отрека́ться (*отъ чего́*).

Abdominalny, *Анат.* брюшно́й.

Abdruk, -u, *м.* отпеча́токъ, отпеча́тка; || слѣпокъ.

Abdykacja, -ji, *ж.* сложе́ніе съ себя́ са́на; || отрече́ніе отъ престо́ла, абдика́ція.

Abdykować, сложи́ть съ себя́ санъ; || отре́чься отъ престо́ла.

Abecadarjusz, Abecadlarz, -a, *м.* а́збучникъ, уча́щійся а́збукѣ.

Abecadlarka, -i, *ж.* а́збучница, уча́щаяся а́збукѣ.

Abecadlnik, -a, *м.* а́збука, буква́рь.

Abecadło, -a, *ср.* а́збука, собра́ніе буквъ, буква́рь.

Abecadłowy, а́збучный, алфави́тный. **Porządkiem abecadłowym**, по а́збучному поря́дку, по алфави́ту.

Abelek, -lka, *м.* опо́екъ.

Abelkowy, опо́йковый.

Aberracja, -ji, *ж. Астрон.* аберра́ція, ка́жущееся движе́ніе неподви́жныхъ звѣздъ; || *Опт.* разсѣяніе лучей свѣта въ зри́тельныхъ тру́бахъ; || * совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Ab instat, *Юрид.* безъ завѣща́нія.

Ab irato, *Юрид.* учинённый въ гнѣвѣ.

Abis, *см.* **Abys.**

Abjuracja, -ji, *ж.* отрече́ніе, отступле́ніе подъ прися́гою.

Abjurować, отрека́ться, отступа́ться, отпира́ться подъ прися́гою.

Ablaktować, прививáть дере́вья.

Ablaktowanie, -nia, *ср.* прививáніе, привúвка дере́вьевъ.

Ablegacja, -ji, *ж.* аблега́ція, до́лжность вика́рія, лега́та.

Ablegat, -a, *м.* аблега́тъ, вика́рій лега́та.

Ablegowanie, -nia, *ср. см.* **Odkładanie.**

Ablegry, *мн. см.* **Odkłady.**

Ablucja, -ji, *ж.* омове́ніе, умове́ніе.

Abo, Albo, и́ли, иль, ли́бо.

Abolicja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, уничтоже́ніе; || проще́ніе, проща́да.

Abonament, -u, *м.* абонеме́нтъ, абони́ровка, подпи́ска, подписна́я цѣна́.

Abonent, -a, *м.* абоне́нтъ, подпи́счикъ

Abonować, абони́ровать, подпи́сываться.

Abordaż, -u, *м.* абовда́жъ, сцѣпле́ніе двухъ корабле́й.

Aborigeni, *мн.* аборигéны, первобы́тные жи́тели, старожи́лы.

Abowiem, Albowiem, и́бо, потому́ что.

Abrewjacja, -ji, *ж.* сокраще́ніе.

Abrewjator, -a, *м.* сократи́тель; || сочини́тель па́пскихъ буллъ и разрѣше́ній.

Abrewjatura, -y, *ж.* сокраще́ніе словъ.

Abrys, -u, *м.* о́черкъ, чертёжъ, рису́нокъ.

Abscyssa, -y, *ж. Мат.* абсци́сса, отрѣ́зокъ.

Absolucja, -ji, *ж.* разрѣше́ніе отъ грѣхо́въ, отпуще́ніе грѣхо́въ; || освобожде́ніе отъ наказа́нія, оправда́ніе.

Absolut, -a, *м.* де́спотъ, самоупра́вный человѣкъ.

Absolutnie, самовла́стно, произво́льно.

Absolutność, -ści, *ж.* произво́лъ, произво́льность, самовла́стіе, самовла́стность, абсолюти́змъ.

Absolutny, абсолю́тный, произво́льный, самовла́стный.

Absolutyzm, -u, *м. см.* **Absolutność.**

Absorbcja, -ji, *ж.* **Absorbowanie, -nia**, *ср.* всáсываніе, поглоще́ніе.

Abstencja, -ji, *ж.* устране́ніе.

Abstrakcja, -ji, *ж.* отвлече́ніе, отвлече́нность.

Abstrakcyjny, отвлечённый.
Absurdum, *ср. Нескл.* нелѣпость, вздоръ.
Absyda, -y, *ж.* сводъ, ни́ша; || хо́ры, *мн.*
Abszach, -u, *м.* шахова́нье.
Abszluss, -u, *м.* заключе́ніе, сведе́ніе ётовъ.
Absznit, -u, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ.
Abszyt, -u, *м.* увольне́ніе отъ слу́жбы, отста́вка.
Abszytować, уво́лить, отста́вить отъ слу́жбы.
Abszytowany, уво́ленный, отста́вленный отъ слу́жбы.
Abszytowy, каса́ющійся отста́вки. **List abszytowy**, бума́га объ отста́вкѣ.
Abucht, -a, *м.* би́тое мя́со.
Abusus, *Нескл.* злоупотребле́ніе по до́лжности, превыше́ніе вла́сти.
Aby, что́бы, чтобъ, да́бы, хотя́ бы, по кра́йней мѣрѣ; то́лько бы.—**Abyś wiedział o tém**, знай же э́то! **Dołożyłem wszelkiej usiłności, aby pozyskać jego przyjaźń**, я употреби́лъ всѣ стара́нія, что́бы снискать его́ дру́жбу. **Daj mu aby z czego żyć**, дай ему́ чѣмъ жить, и́ли дай ему́ сре́дства къ жи́зни. **Aby ten raz nie kłam**, хоть въ э́тотъ разъ не лги́.
Abzas, *см.* **Obcas**.
Acan, Wacan, Acpan, Wacpan, -a, сокращённое выраже́ніе: **Waszmość Pan**, (ми́лостивый государь) употребля́емое то́лько въ разгово́рѣ съ ни́сшими ли́цами, та́кже и съ ирóніею.
Acetabał, -u, *м. см.* **Panewka**.
Acetometr, -u, *м. Хим. см.* **Octometr**.
Ach! Ah! *межд.* ахъ!
Achromatyczność, -ści, *ж.* акромати́змъ, обезцвѣ́чиваніе.
Achromatyczny, акромати́ческій, безцвѣ́тный.
Achtel, -a, *м.* восьма́я до́ля бо́чки.
A conto, въ счётъ, на счётъ.
Acz, Aczkoli, Aczkolwiek, хотя́, хотя́ бы, хоть; не смотря́ на то́, что.... — **Acz ich było stu, nie śmieli na nas uderzyć**, хотя́ ихъ бы́ло сто челове́къ, но они́ не смѣли напа́сть на на́съ. **Umiej jeszcze korzystać aczkolwiek z tej straty**, хотя́ отча́сти извле́кай по́льзу изъ э́той поте́ри. **Mocz w czystej wodzie, acz nic przez dzień**, мочи́ въ чи́стой водѣ по кра́йней мѣрѣ че́резъ день. — **Zdali na jego zdanie, acz to mieli czynić**, они́ положи́лись на его́ мнѣ́ніе, дѣлать ли имъ э́то?
Ad acta, къ дѣлу. **Złożyć do akt**, пріобщи́ть къ дѣлу.
Adamantyn, -u, *м.* алма́зъ.
Adamaszek, -szku, *м.* камка́.
Adamaszkowy, камча́тный.
Adamizacja, -ji, *ж.* адамиза́ція, шоссе́, сдѣланное по спо́собу Макъ-Ада́ма.
Ad causam (co do sprawy), по дѣлу. **Badania ad causam**, вопро́сы ча́стные, и́ли по дѣлу.
Adcytacja, -ji, *ж.* привлече́ніе къ суду́.
Adcytować, привлека́ть къ суду́, тре́бовать въ судъ.
Addycja, -ji, *ж. Ариѳ.* Сложе́ніе; || прибавле́ніе.
Addytament, *см.* **Dodatek, Przydatek**.
Adept, -a, *м.* адѣ́птъ; || посвящённый (*во что́ либо*).
Adherent, -a, *м.* сообщни́къ, единомы́шленникъ.
Adjudykacja, -ji, *ж.* присужде́ніе, отда́ча съ торго́въ.
Adjudykacyjny, присуди́тельный, *см.* **Wyrok**.
Adjudykata, *мн. см.* **Przysądy**.
Adjunkt, -a, *м.* адъю́нктъ. **Adjunkt prawny**, помо́щникъ юрисконсу́льта.
Adjutancki, адъюта́нтскій.
Adjutant, -a, *м.* адъюта́нтъ.
Adjuwant, -a, *м.* помо́щникъ пѣ́вчаго, и́ли органи́ста.
Adlatus, -a, *м.* това́рищъ.
Admanuacja, -ji, *ж.* вруче́ніе.
Admanuować, вруча́ть.
Administracja, -ji, *ж.* администра́ція, управле́ніе, правле́ніе, завѣ́дываніе, вѣ́домство.
Administracyjnie, администрати́внымъ поря́дкомъ, администрати́вно.
Administracyjny, администрати́вный, прави́тельственный. **Rada administracyjna**, совѣ́тъ управле́нія.
Administrator, -a, *м.* администра́торъ, прави́тель, управи́тель, управля́ющій, завѣ́дывающій.
Administratorski, администра́торскій.
Administrować, управля́ть, пра́вить, завѣ́дывать; || **Administrować Sakramenta**, пріобща́ть Св. Та́инъ.
Admiracja, -ji, *ж.* блэтогове́ніе, удивле́ніе.
Admirał, -a, *м.* адмира́лъ.
Admiralicja, -ji, *ж.* адмиралте́йство.
Admirałowa, -éj, *ж.* адмира́льша, жена́ адмира́ла.
Admiralski, адмира́льскій (**należący do admirała**); адмиралте́йскій (**należący do admiralicji**).
Admiralstwo, -a, *ср.* зва́ніе адмира́ла.
Admirować, удивля́ться, восторга́ться, восхища́ться, благоговѣ́ть.
Admonicja, -ji, *ж.* увѣща́ніе; || вы́говоръ.
Adnotacja, -ji, Annotacja, -ji, *ж.* примѣча́ніе, замѣ́тка, отмѣ́тка, вы́носка (*внизу́ страни́цы*).
Adnotować, замѣча́ть, отмѣча́ть.
Adopcja, -ji, *ж.* усыновле́ніе.
Adopcyjny, усыновля́ющій.
Adoptować, усыновля́ть.
Adoptowany, усыновлённый.
Adoptujący, -ego, *м.* усынови́тель.
Adoracja, -ji, *ж.* обожа́ніе, обоготворе́ніе, поклоне́ніе.
Adorator, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ.

Adoratorka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница.

Adorować, обожа́ть, обоготворя́ть, покланя́ться.

Adres, -u, *м.* а́дресъ, на́дпись на паке́тѣ, на конве́ртѣ. **Adres ekspedycji**, адресова́ніе должностно́й бума́ги.

Adresat, -a, *м.* адреса́тъ, получа́тель (*письма́ и т. д.*).

Adresować, адресова́ть, сдѣ́лать на́дпись на паке́тѣ, отпра́вить по а́дресу. || **Adresować się**, адресова́ться, относи́ться (*къ кому́ ли́бо*).

Adumbrować, *Стар.* отмѣня́ть; || * намека́ть.

Adwent, -u, *м.* рожде́ственскій постъ, Фили́пповки.

Adwentowy, относя́щійся къ рожде́ственскому посту́.

Adwersarz, a, *м.* проти́вникъ.

Adwokacki, адвока́тскій.

Adwokactwo, -a, *ср.* адвока́тство, зва́ніе адвоката, защи́тника.

Adwokat, -a, *м.* адвока́тъ, защи́тникъ; || ходата́й по дѣла́мъ.

Adwokatka, -i, *ж.* защи́тница.

Adwokatowa, -ej, *ж.* жена́ адвоката.

Adwokatować, быть адвока́томъ, защища́ть дѣ́ло въ судѣ́; || ходата́йствовать.

Adwokatura, -y, *ж.* адвокату́ра.

A dyć, *Прост.* одна́кожъ, вѣ́дь.

Adynamiczny, *Мед.* адинами́ческій, разслабля́ющій.

Adypocera, -y, *ж. Хим.* адипоци́ръ, мыловáтый жиръ, жирово́скъ.

Aerolit, -u, *м.* воздýшный ка́мень, аэроли́тъ.

Aerometr, -u, *м.* аэроме́тръ, воздухоме́ръ.

Aeronauta, -y, *м.* воздухопла́ватель.

Aeronautyka, -i, *ж.* воздухопла́ваніе.

Aerostat, -u, *м.* воздýшный шаръ.

Aerostatyka, -i, *ж.* аэроста́тика, нау́ка о равнове́сіи во́здуха.

Afekcja, -ji, *ж. Мед.* припа́докъ, болѣ́знь, недýгъ.

Afekt, -u, *м.* чýвство, страсть, увлече́ніе.

Afektacja, -ji, *ж.* жема́нство, натя́нутость.

Afektować, преувели́чивать, жема́ниться, задава́ть тонъ.

Afektowanie, -nia, *ср. см.* **Afektacja.**

Afektowany, жема́нный, натя́нутый, мане́рный.

Afera, -y, *ж.* вы́годное дѣ́ло, спекуля́ція.

Aferzysta, -y, *м.* аферúстъ, спекуля́торъ.

Affiljacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе къ о́бществу; || усыновле́ніе.

Affinicja, -ji, *ж.* обжига́ніе мета́лловъ.

Afirmatywa, -y, *ж.* подтверди́тельное мнѣ́ніе, го́лосъ по́данный въ чью́ ли́бо по́льзу.

Afirmatywe, *Нар.* утверди́тельно.

Afisz, -u, *м.* афи́шка, объявле́ніе.

Afront, -u, *м.* оби́да, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Agaryk, -u, *м. Бот.* ли́стовеничная дубо́вая гу́бка.

Agat, -u, *м.* ага́тъ (*ка́мень*).

Agencja, **Ajencja**, -ji, **Agentura**, -y, *ж.* **Agenctwo**, **Ajenctwo**, -a, *ср.* аге́нтство.

Agenda, **Ajenda**, -y, *ж.* церко́вный тре́бникъ; || па́мятная кни́жка.

Agent, **Ajent**, -a. *м.* аге́нтъ, повѣ́ренный. **Agent nieprzysięgły**, непривилегиро́ванный ма́клеръ **Agent wymiany, wekslowy**, и́ли **bankowy**, биржево́й ма́клеръ.

Agio, *см.* **Ażio.**

Agitacja, -ji, *ж.* агита́ція, движе́ніе.

Agitator, -a, *м.* агита́торъ, подстрека́тель, зачи́нщикъ, возмути́тель, бунтовщи́къ.

Agitować, агити́ровать, волнова́ть, возмуща́ть. **Agitować sprawę**, вести́ дѣ́ло, проце́съ.

Agnus, -a, **Agnusek**, -ska, **Agnuszek**, -szka, *м.* свѣча́ благослове́нная па́пою, съ изображе́ніемъ а́гнца.

Agraryjny, агра́рный, *см.* **Gruntowy.**

Agregat, -u, *м.* агрега́тъ, твёрдое тѣ́ло, соста́вленное соедине́ніемъ части́цъ ме́жду собо́ю; скопле́ніе, сборъ; || поро́ды, образо́ванныя скопле́ніемъ въ одно́ цѣ́лое разли́чныхъ минера́ловъ.

Agrest, -u, *м.* крыжо́вникъ.

Agronom, -a, *м.* агроно́мъ, се́льскій хозя́инъ.

Agronomja, -ji, *ж.* агроно́мія, нау́ка се́льскаго хозя́йства.

Agronomiczny, агрономи́ческій, се́льско-хозя́йственный.

Ajent, *см.* **Agent.**

Ajer, -u, *м. Бот.* а́йръ, коса́тикъ.

Ajerówka, -i, *ж.* а́йрная во́дка.

Akacja, -ji, *ж. Бот.* ака́ція.

Akademja, -ji, *ж.* акаде́мія.

Akademicki, академи́ческій.

Akademik, -a, *м.* акаде́микъ, членъ акаде́міи; || студе́нтъ акаде́міи и́ли университе́та; || профе́ссоръ акаде́міи; || *Ирон.* **Akademik Smorgoński**, неотёсаный человѣ́къ, медвѣ́дь.

Akant, -u, *м. Бот.* медвѣ́жья ла́па, рожа́нецъ, борщевúкъ; || *Архит.* ака́нтъ, ака́нтовые ли́стья; || *Анат.* позвоно́чный столбъ.

Akatolicki, неправосла́вный, некатоли́ческій.

Akatolik, -a, *м.* некато́ликъ.

Akcent, -u, *м.* ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || произноше́ніе, вы́говоръ.

Akcentować, ста́вить зна́ки ударе́нія, соблюда́ть ударе́нія (*въ словахъ*).

Akcentowanie, -nia, *ср.* словоударе́ніе.

Akcentysta, **Akcencista**, -y, *м.* шутúкъ, заба́вникъ.

Akcept, -u, *м. см.* **Akceptacja.**

Akceptacja, -ji, *ж.* акцептова́ніе (*векселя*); || приня́тіе; || согла́сіе.

Akceptant, **-a**, *м.* акцепта́торъ (*векселя*); || принима́ющій; || соглаша́ющійся.

Akceptować, акцентова́ть (*вексель*); || принима́ть; || соглаша́ться.

Akces, **-u**, *м.* до́ступъ, при́ступъ, по-хо́дъ.

Akcessja, **-ji**, *ж.* приступле́ніе къ дѣлу, согла́сіе.

Akcessorja, **-jów**, *мн.* дополни́тельныя, приба́вочныя статьи́; || суде́бный поря́докъ.

Akcessyt, (Accessit), **-u**, *м.* второстепе́нная награ́да (*ученику́*).

Akcja, **-ji**, *ж.* а́кція, вкладъ; || дѣло, искъ, та́жба, *см.* **Skarga**. **Wnosić akcję o co**, предъявля́ть искъ.

Akcjonarz, **-a**, *м.* акціоне́ръ.

Akcydensa, **-ów**, *мн.* взя́тки, посторо́нніе дохо́ды; || *Ком.* акциде́нція.

Akcyjny, состоя́щій на а́кціяхъ.

Akcyza, **-y** *ж.* акци́зъ, нало́гъ на пите́йное и съѣстно́е.

Akcyznik, **-a**, *м.* акци́зный сбо́рщикъ, ви́нный при́ставъ.

Akcyzny, акци́зный. **Władza akcyzna**, акци́зный надзо́ръ.

Aklamacja, **-ji**, *ж.* восклица́ніе.

Aklimatyzować, освои́ть съ но́вымъ кли́матомъ. **Aklimatyzować się**, освои́ться съ но́вымъ кли́матомъ, привы́кнуть къ но́вому кли́мату.

Aklimatyzowanie, **-nia**, *ср.* освое́ніе съ но́вымъ кли́матомъ, привы́чка къ но́вому кли́мату, акклимата́ція.

Aklimatyzowany, пріучённый, привы́кшій къ но́вому кли́мату.

Akolit, **-a**, *м.* (*У катол.*) аколи́тъ, свѣщеноно́сецъ, церко́вный прислу́жникъ; || провожа́тый, солу́тникъ.

Akomodacja, **-ji**, *ж.* приноравле́ніе, приме́ненie, приспособле́ніе.

Akomodować się, приноравливаться, сообража́ться, приме́ня́ться.

Akompanjament, **-u**, *м.* акомпанеме́нтъ, сопровожде́ніе.

Akompanjować акомпани́ровать, вто́рить, сопровожда́ть.

Akonto, *см.* **A conto**.

Akord, **-u**, *м.* ако́рдъ; || строй; || согла́сіе.

Akordować, *Ком.* согласи́ться на отсро́чку, на усту́пку.

Akredytować, уполномо́чить, аккредитова́ть.

Akredytowany, уполномо́ченный, повѣренный, аккредито́ванный.

Akrobata, **-y**, *м.* акроба́тъ, балансёръ, пляса́унъ на кана́тѣ.

Akrostychon, **-u**, *м.* акро́стихъ.

Aksamit, **-u**, *м.* ба́рхатъ.

Aksamitka, **-i**, *ж.* ба́рхатка, ба́рхатная ле́нточка.

Aksamitny, ба́рхатный.

Aksamitowy, бархати́стый. **Aksamitowa mączka**, арору́тъ (*родъ муки*).

Akselband, **-u**, *м.* аксельба́ндъ.

Aksjoma, **-y**, *ж.* аксіо́ма, самоѝстина.

Aksjomatyczny, аксіомати́ческій.

Akt, **-u**, *м.* актъ (*торжественное собра́ніе*); || дѣ́йствіе, актъ (*въ драмати́ческихъ произведеніяхъ*); || дѣло, дѣловая́ бума́га, актъ, докуме́нтъ, сдѣлка, дѣяніе. **Akt aljenacyjny**, актъ отчужде́нія, переда́ча иму́щества;—**apelacyjny**, аппеляціонный о́тзывъ, аппеляціо́нное проше́ніе;—**urodzenia i chrztu**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́ніи и креще́ніи;—**darowizny** да́рственная за́пись; — **hipoteczny**, закладно́й актъ на недви́жимое име́ніе; — **intromissji**, вво́дный актъ, вво́дный листъ;—**kupna i sprzedaży**, ку́пчая кре́пость, ку́пчая; — **nadawczy**, жа́лованная гра́мота; || да́нная; — **najmu**, наёмный контра́ктъ; — **notarjalny**, нотаріа́льный актъ, актъ совершённый у нота́ріуса;—**oblatowany**, я́вочный актъ;—**oskarżenia**, обвини́тельный актъ, обжа́лованіе;—**odstąpienia**, поступна́я за́пись объ иму́ществѣ; — **podawczy**, сда́точный актъ; — **podziału**, раздѣ́льная за́пись; — **prywatny**, дома́шній актъ, дома́шнее усло́віе; — **przedślubny**, предбра́чный догово́ръ; — **przysposobienia**, актъ усыновле́нія; — **przyznania**, подтверди́тельный актъ; — **publiczny**, актъ совершённый зако́нным порядкомъ, нотаріа́льный актъ;— **Stanu cywilnego**, актъ граждáнскаго состоя́нія;—**ślubu**, бра́чный актъ, метри́ческое свидѣтельство о бракосочета́ніи;— **uszanowania**, испроше́ніе позволе́нія на вступле́ніе въ бракъ; — **udziału**, отдѣльная за́пись;—**ugody**, полюбо́вная за́пись; —**uposażenia**, ря́дная, за́пись прида́наго; —**urodzenia**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́ніи; — **wieczysty**, кре́постно́й актъ, кре́постна́я за́пись, кре́пость; — **zajęcia**, о́пись иму́щества;—**zastawu**, закладна́я на недви́жимое иму́щество, закладно́е письмо́; — **zejścia**, метри́ческое свидѣтельство о сме́рти;—**zeznania**, прото́лъ свидѣтельскихъ показа́ній. **Akt zapisania na sąd polubowny**, третéйская за́пись. **Akt tranzakcyjny**, дома́шній актъ. **Akt dożywocia**, актъ о пожи́зненномъ владѣніи. **Akt podawczy**, актъ переда́чи.

Akta, **-ów**, *мн.* дѣ́янія. **Akta apostolskie**, дѣ́янія св. Апо́столовъ; || дѣла́, а́кты. **Akta publiczne, urzędowe**, гражда́нскіе а́кты, архи́въ. **Złożyć do akt**, сдать въ архи́въ. **Akta miejskie**, городско́й архи́въ. **Akta wieczyste**, кре́постныя дѣла́. **Wpisać testament do akt wieczystych**, записа́ть духо́вное завѣща́ніе у кре́постны́хъ дѣлъ.

Aktor, **-a**, *м.* *Teat.* актёръ, дѣйствующее лицо́; || *Юрид.* исте́цъ.

Aktorat, **-u**, *м.* кра́ткое содержа́ніе дѣ́ла, внесённое въ суде́бные ре́естры, ви́писка изъ дѣла, кра́ткое изложе́ніе дѣла.

Aktorka, **-i**, *ж.* актри́са; || *Юрид.* исти́ца.

Aktorski, актёрскій; || принадлежа́щій истцу́.

Aktorstwo, **-a**, *ср.* ходатайство по дѣлу; || *Teatr.* зва́ніе актёра.

Aktualnie, *Нар.* по́длинно, дѣйстви́тельно.

Aktualność, **-ści**, *ж.* по́длинность, дѣйстви́тельность.

Aktualny, по́длинный, дѣйстви́тельный.

Aktuarjusz, **-a**, *м.* актуа́ріусъ, актуа́рій.

Aktykacja, **-ji**, *ж.* внесе́ніе въ а́кты, въ протоко́лъ.

Aktykować, яви́ть, внести́ въ а́кты, записа́ть въ суде́бныя кни́ги, *см.* **Oblatować**, **Intabulować**.

Aktywa, **-ów**, *мн. Юрид см.* **Wierzytelność**; || акти́въ, *см.* **Passivum**.

Akurat, какъ разъ, точь въ точь.

Akuratnie, *Нар.* акура́тно, то́чно, испра́вно.

Akuratność, **-ści**, *ж.* акура́тность, то́чность, испра́вность.

Akuratny, акура́тный, то́чный, испра́вный.

Akustyczny, акусти́ческій.

Akustyka, **-i**, *ж.* аку́стика.

Akuszer, **-a**, *м.* акушёръ. **Akuszerka**, **-i**, *ж.* акуше́ка, повива́льная ба́бка; *Прост.* повиту́ха.

Akuszerja, **-ji**, *ж.* **Akuszerstwo**, *ср.* акуше́рство.

Akuszerować, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*), помога́ть въ рода́хъ.

Akwarella, **-i**, *ж.* акваре́ль, акваре́льная жи́вопись.

Akwarellowy, акваре́льный.

Akwawita, **Okowita**, **-y**, *ж.* во́дка, просто́е вино́.

Akwedukt, **-u**, *м.* водопрово́дъ.

Akwizycja, **-ji**, *ж.* поку́пка, пріобрѣте́ніе.

Alabaster, **-stru**, *м.* алеба́стръ.

Alabastrowy, алеба́стровый.

Alambik, *см.* **Alembik**.

Alarm, **-u**, *м.* наба́тъ, трево́га.

Alarmować, уда́рить въ наба́тъ.

Alba, **-y**, *ж.* стиха́рь.

Albatros, **-a**, *м. Орнит.* **Альба́тросъ**, **тога́чъ**, **буревѣ́стникъ**, **лету́чій пингви́нъ**, **Капскій бара́нъ**.

Albo, *см.* **Abo**.

Albowiem, *см.* **Abowiem**.

Album, **-u**, *ср.* альбо́мъ.

Albumer, **Albumin**, *Хим.* **бѣлкови́на**, **бѣлко́вое вещество́**, *см.* **Białko**.

Alchemja, **-ji**, *ж.* алхи́мія.

Alchemiczny, алхими́ческій.

Alchemik, **-a**, *м.* алхи́микъ.

Alcysta, **-y**, *м.* альти́стъ.

Aldrowanda, **-y**, *ж. Бот.* **Альдрова́нда** (*водяно́е расте́ніе*).

Ale, но; || да, да! Ахъ, да! **Ale, ale! mam ci coś powiedzieć**, да, да! мнѣ ну́жно тебѣ что́-то сказа́ть!

Alea, **Allea**, **-ji**, *ж.* алле́я.

Alegacja, **Allegacja**, **-ji**, *ж.* ссы́лка (*на что́*); || до́водъ, показа́ніе.

Alegat, **Allegat**, **-u**, *м.* письме́нное доказа́тельство, приложе́ніе.

Alegorja, **Allegorja**, **-ji**, *ж.* аллего́рія, иносказа́ніе, при́тча; || намёкъ.

Alegoryczny, **Allegoryczny**, аллегори́ческій, иносказа́тельный.

Alegować, приво́дить, прилага́ть доказа́тельства, ссыла́ться на како́е ли́бо свидѣ́тельство.

Aleluja, **Alleluja**, **-ji**, *ж.* аллилу́іа (*Еврейск.* хвали́те Го́спода).

Alembik, **Alambik**, **-a**, *м.* але́мбикъ, кубъ, горля́нка.

Alembikowy, ку́бовый, перегна́нный, очи́щенный.

Alfabet, **-u**, *м.* алфави́тъ, а́збука.

Alfabetowy, **Alfabetyczny**, алфави́тный, а́збучный.

Algiebra, **-y**, *ж.* а́лгебра.

Algiebraiczny, алгебри́ческій, алгебраи́ческій.

Algiebrzysta, **-y**, *м.* алгебри́стъ, алгебраи́стъ.

Algorytm, **-u**, *м.* алгори́емъ, обозначе́ніе; || алгебраи́ческія, *или* ариѳмети́ческія вычисле́нія.

Ali, Alić, Aliżci, Aliści, *Прост.* кажи́сь, ка́жется. **Aliści to ojciec**, кажи́сь, это отецъ; || какъ вдругъ. **Ledwo go ujrzeli, aliści zaraz wydali radosne okrzyki**, какъ то́лько они́ его́ увидѣ́ли, вдругъ ра́достно вскрича́ли.

Aligacja, **-ji**, *ж.* сила́вка (*мета́ллов*).

Alimenta, **-ów**, *мн.* содержа́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || кормовы́я де́ньги.

Alimentarny, назна́ченный на содержа́ніе, на прокормле́ніе.

Aljaz, **-u**, *м.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ, при́мѣсь.

Aljenacja, **-ji**, *ж.* отчужде́ніе, переда́ча, усту́пка.

Aljenacyjny, отчужда́емый, перево́дный, *см.* **Akt**.

Aljenować, отчужда́ть, передава́ть, уступа́ть.

Alka, **-i**, *ж. Орнит.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ.

Alkali, *Нескл.* Алька́ли, щёлочь, щёлочная соль.

Alkaliczny, щёлочный.

Alkalimetr, **-u**, *м.* алькалиме́тръ, щелочемѣ́ръ.

Alkalizować, щелочи́ть, выщела́чивать.

Alkiermes, **-u**, *м. Бот* черве́цъ, кошени́ль, и́звинь.

Alkiermesowy, кошени́льный, кошени́левый.

Alkierz, **Alkierzyk**, **-a**, *м.* небольша́я ко́мнатка за перегоро́дкою.

Alkowa, **-y**, *ж.* алько́вь, ни́ша, углубле́ніе въ стѣнѣ для крова́ти.

Alkohol, **-u**, *м.* алького́ль, спиртъ.

Alkoholometr, **-a**, *м.* спиртоме́тръ.

Allegacja, -ji, *ж. см.* **Alegacja.**
Allegat, *см.* **Alegat.**
Allegorja, -ji, *ж. см.* **Alegorja.**
Allegoryczny, *см.* **Alegoryczny.**
Allegować, ссыла́ться (*на зако́ны*), приводи́ть, представля́ть (*доказа́тельства*).
Allegro, *Муз.* алле́гро, жи́во, ве́село.
Allewjacja, -ji, *ж.* льго́та, облегче́ніе.
Alljaź, *см.* **Aljaź.**
Allodjalność, -ści, *ж.* незави́симость отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjalny, аллодіа́льный, свобо́дный отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjum, *Нескл.* алло́дъ.
Allokacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе (*суммъ*); || прія́тіе статьи́ въ счётъ.
Allokucja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣ́тствіе.
Allopata, -y, *м.* аллопа́тъ.
Allopatja, -ji, *ж.* аллопа́тія.
Allopatyczny, аллопати́ческій.
Alluzja, -ji, *ж.* намёкъ.
Almanach, -u, *м.* альмана́хъ; || мѣсяцосло́въ, календа́рь.
Aloes, -u, *м. Бот.* Ало́й.
Aloesowy, *Бот.* ало́йный.
Alpari, *Ком.* альпа́ри, по нарица́тельной цѣнѣ, безъ приба́вки, безъ прида́чи.
Alt, -u, *м.* альтъ, альто́вый го́лосъ.
Altana, -y, *ж.* бесѣ́дка. *Умен.* **Altanka**, -i, *ж* бесѣ́дочка.
Altarja, -ji, *ж.* за́пись на содержа́ніе алтаря́.
Altarzysta, -y, *м.* церко́вный прислу́жникъ; || священнослужи́тель.
Alteracja, -ji, *ж.* огорче́ніе, смуще́ніе, волне́ніе.
Alternata, -y, *ж.* чередова́ніе, о́чередь, чередова́я сме́на.
Alterować się, огорча́ться, смуща́ться, волнова́ться.
Alterum tantum, *Юрид.* два ра́за сто́лько.
Altówka, -i, *ж. Муз.* альтъ-віо́ль.
Altysta, *см.* **Alcista.**
Aluminium, *см.* **Glin.**
Aluminit, -u, *м.* алюмини́тъ, квасцо́вникъ, стафи́тъ (*ка́мень*).
Alumn, -a, *м.* учени́къ воспи́тывающійся на чужо́й счётъ.
Alumnat, -u, *м.* заведе́ніе для ученико́въ, по́льзующихся даровы́мъ столо́мъ и уче́ньемъ.
Ałun, **Hałun**, -u, *м.* квасцы́.
Ałunisty, **Ałunowy**, квасцо́вый.
Alunit, -u, *м.* квасцо́вый ка́мень.
Ałunować, сма́чивать въ квасцо́вой водѣ, квасцова́ть.
Ałunowanie, -nia, *ср.* квасцова́ніе, моче́ніе въ квасцо́вой водѣ.
Amalgama, -y, *ж.* амальга́ма, сорту́чка.
Amalgamacja, -ji, *ж.* амальгама́ція, сорту́чиваніе.
Amalgamować, амальгами́ровать, сорту́чивать.
Amarant, -u, *м.* ба́рхатникъ, пёту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*расте́ніе*).
Amarantowy, амара́нтовый, мали́новый, мали́новаго цвѣта.
Amator, -a, *м.* люби́тель, аматёръ, охо́тникъ.
Amatorka, -i, *ж.* люби́тельница, аматёрка, охо́тница.
Amatorski, люби́тельскій, аматёрскій.
Amatorstwo, -a, *ср.* дилетанти́змъ.
Ambalaż, -u, *м.* укла́дка, ува́зка, укупорка, задѣлка въ ки́ны, упако́вка.
Ambalować, укла́дывать, ува́зывать, упако́вывать.
Ambaras, -u, *м.* затрудне́ніе, поме́ха. безпоко́йство, стѣсне́ніе.
Ambarasować, утружда́ть, безпоко́ить, стѣсня́ть; || **Ambarasować się**, безпоко́иться, затрудня́ться, стѣсня́ться.
Ambargo, *Нескл.* амба́рго, запреще́ніе на вы́ходъ су́дна изъ га́вани, задержа́ніе судо́въ въ га́вани.
Ambasada, -y, *ж.* посо́льство, домъ посо́льства.
Ambasador, -a, *м.* посо́лъ, посла́нникъ.
Ambasadorowa, -ej, *ж.* жена́, супру́га посла́нника.
Ambasadorski, посо́льскій.
Ambasadorstwo, -a, *ср.* посо́льство.
Ambicja, -ji, *ж.* честолю́біе, властолю́біе.
Ambitny, честолюби́вый.
Ambona, -y, *ж.* амво́нъ.
Ambra, -y, *ж.* а́мбра.
Ambrowy, а́мбровый.
Ambrozja, -ji, *ж.* амбро́зія; || козы́ль, безсме́ртная трава́ (*расте́ніе*).
Ambulans, -u, *м.* амбулато́рная; || полево́й лазаре́тъ, похо́дный госпита́ль.
Ambulatorjum, *ср. Нескл.* пріёмная ко́мната въ больни́цѣ.
Ameljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе.
Amen, *Нескл.* ами́нь.
Ametyst, -u, *м.* амети́стъ.
Amfibjum, *ср.* амфи́бія, земново́дное живо́тное.
Amfilada, -y, *ж.* рядъ ко́мнатъ; || анфила́да, рядъ, поря́докъ.
Amfiteatr, -u, *м.* амфитеа́тръ.
Amjant, -u, *м.* амія́нтъ, го́рный, ка́менный лёнъ.
Amidon, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Krochmal.**
Amidyna, -y, *ж.* амиди́нъ, вещество́, извлечённое изъ крахма́ла.
Aminek, -nka, *м.* ка́ндійскій тминъ, песколю́бъ (*расте́ніе*).
Amnestja, -ji, *ж.* амни́стія, всепрощéніе, поми́лованіе, ми́лостивый манифе́стъ.
Amnestjowany, прощённый, поми́лованный, подошедшій подъ ми́лостивый манифе́стъ.
Amonek, -nka, *м.* ами́нія (*розово́дное расте́ніе*).
Amonja, -ji, *ж. Хим.* Аммо́ній, четыреводоро́дистый азо́тъ.
Amonjak, -u, *м.* нашаты́рь.
Amonjakowy, нашаты́рный.

Amorek, -rka, *м.* амýръ, купидóнъ.
Amortyzacja, -ji, *ж.* погашéніе.
Amortyzacyjny, выкупнóй, погасúмый.
Amortyzować, погашáть.
Amplifikacja, -ji, *ж.* распространéніе, размножéніе; || преувелúченіе.
Amplifikator, -a, *м.* раскáщикъ, прибавлáющій своё; преувелúчивающій.
Amplifikować, распространя́ть (*рѣчь*), плодúть словá; || преувелúчивать.
Ampułka, -i, *ж.* ампýлка (*сосýдъ употребля́емый въ рúмско-католúческой цéркви во врéмя обѣдни, въ котóромъ содéржится винó и водá*).
Amputacja, -ji, *ж.* ампутáція, отня́тіе.
Amulet, -u, *м.* амулéтъ; || лáдонка.
Amunicja, -ji, *ж.* амунúція, воéнные запáсы.
Amunicyjny, амунúчный.
Anachronizm, -u, *м.* анахронúзмъ, ошúбка въ лѣтосчисленіи.
Analiza, -y, *ж.* аналúзъ, разложéніе, разбóръ.
Analityka, -i, *ж.* см. **Rozbiór**.
Analityczny, аналитúческій.
Analizować, анализúровать, разбирáть, разлагáть на составны́я чáсти.
Analogiczny, аналогúческій.
Analogja, -ji, *ж.* аналóгія, уподобленіе, схóдство.
Ananas, -u, *м.*, ананáсъ (*дéрево и его плодъ*).
Ananasowy, ананáсный, ананáсовый.
Anarchiczny, анархúческій, безначáльновенный.
Anarchista, -y, *м.* анархúстъ.
Anarchja, -i, *ж.* анáрхія, безначáліе, безначáлство.
Anatema, *Нескл.* анáѳема, церкóвное проклúтіе, отлученіе отъ общества вѣрующихъ.
Anatematyzować, предáть анáѳемѣ, отлучúть отъ цéркви; || проклинáть.
Anatom, **Anatomik**, -a, *м.* анатóмъ, анатóмикъ.
Anatomiczny, анатомúческій.
Anatomizować, анатóмить, анатомúровать, вскрывáть трупъ.
Anatomja, -ji, *ж.* анатóмія, трупоразъя́тіе.
Andraszek, -szka, *м. Бот.* неспя́чекъ, щелкýха, щелкунéцъ (*растéніе*).
Andreea, -y, *ж. Бот.* могúльница (*растéніе*).
Androny, -ów, *мн.* пустя́кú, вздоръ, дребедéнь, чепухá.
Andrót, -u, *м.* медовúкъ, родъ прúника.
Anekdota, -y, *ж.* анекдóтъ.
Anekdotycznie, *Нар.* анекдотúчески, въ вúдѣ анекдóта.
Anekdotyczny, анекдотúческій.
Anemiczny, *Мед.* малокрóвный
Anemja, -ji, *ж.* малокрóвіе.
Anemon, -u, *м. Бот.* анемóнъ, вѣ́тряница (*растéніе*).

Anewryzm, **Anewryzmat**, -u, *м. Мед.* аневрúзмъ, бью́щая óпухань; || расширéніе жúлы.
Angina, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣ́знь.
Anglizować, англизúровать.
Anglomanja, -ji, *ж.* англомáнія.
Ani, ни, нижé; || дáже, и.—**Ani stąd, ani zowąd**, ни съ того́, ни съ сего́.—**Żaden z naszych ani raniony**, никто́ изъ нáшихъ дáже и не рáненъ.—**On ani myśli o tem**, онъ объ э́томъ и не дýмаетъ.
Anielski, áнгельскій. **Anielskie pozdrowienie (Zdrowaś Marya)**, молúтва: Богородице Дѣ́во рáдуйся; || *Бот.* **Anielski trank**, прямáя бýквица (*растéніе*).
Animalizacja, -ji, *ж.* превращéніе пúщи въ живóтное тѣ́ло.
Anioł, -a, *м.* áнгелъ. **Anioł Stróż**, áнгелъ-хранúтель.
Ankier, -kra, *м.* áнкеръ, áнкерокъ, бочёнокъ; || мѣ́ра жúдкостей, преимýщественно вúнная.
Ankra, -y, *ж.* желѣ́зная скобá, крюкъ; || *Архит.* проёмная связь, лáпа (*въ стѣнѣ*).
Ankrować, прищѣпля́ть, прикрѣпля́ть скобóю.
Anneksy, -ów, *мн.* приложéніе.
Annihilacja, -ji, *ж.* уничтожéніе.
Annuata, -y, *ж.* аннюитéтъ, родъ займá, по котóрому уплáчивается ежегóдно вмѣстѣ съ процéнтами и капитáлъ.
Anonim, -a, *м.* анонúмъ, безъимéнный áвторъ.
Anons, -u, *м.* объявлéніе, извѣщéніе.
Anonsować, объявля́ть, заявля́ть, извѣща́ть, возвѣща́ть.
Anszlag, -u, *м.* смѣ́та.
Anszlagować, дѣ́лать смѣ́ту.
Anszlagowy, сдѣ́ланный по смѣ́тѣ, смѣ́тный.
Antaba, -y, *ж.* рукоя́тка, ухвáтъ; || спускова́я скобá (*у ружья́*).
Antał, -u, *м.* антáлъ, полубóчка и́ли бочёнокъ венгéрскаго винá.
Antedatować, написáть зáднимъ числóмъ (*письмó и т. п.*)
Antenat, -a, *м.* прéдокъ, предшéственникъ.
Antologja, -ji, *ж.* антолóгія, собráніе стихотворéній; || собráніе цвѣтóвъ.
Antreprener, -a, *м.* подря́дчикъ, поставщúкъ, предпринимáтель; || содержáтель, антрепренёръ (*театра*).
Antrepryza, подря́дъ, постáвка; || предпрія́тіе.
Antracyt, -u, *м.* антрацúтъ, у́гольная обмáнка.
Antrakt, -u, *м.* междудѣ́йствіе.
Antychretyczny, *Юрид.* антихретúческій, касáющійся договóра мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ, въ коéмъ пéрвый представля́етъ дохóды съ залóженнаго имѣнія вмѣ́сто процéнтовъ. **Posessja antychretyczna**, застáвное владѣ́ніе.

Antychryst, -a, *м.* анти́христъ.
Antycypacja, -ji, *ж.* вы́плата до сро́ка, напере́дъ, зара́нѣе.
Antycypować, упла́чивать до сро́ка, ра́нѣе сро́ка.
Antedatowanie, -nia, *ср.* поме́та за́днимъ число́мъ.
Antyk, -u, *м.* анти́къ, дре́внее скульпту́рное произведе́ніе; || дре́вность; оста́токъ дре́вности.
Antykwarjusz, -a, *м.* антиква́рій, люби́тель, собира́тель дре́вностей.
Antylopa, -y, *ж.* сайга́, ди́кая коза́.
Antymon, -u, *м.* антимо́нія, сурьма́.
Antypatja, -ji, *ж.* антипа́тія, врожде́нное отвраще́ніе.
Antypatyczny, антипати́ческій, проти́вный.
Antypod, -a, *м.* антипо́дъ.
Anu, Anuż, Anuże, ну, да ну же, ну какъ, а е́сли. **Anuże zaraz gadaj**, да ну же говори́ сейча́съ. **A nuż on przyjdzie**, ну какъ онъ придётъ. **A nuż się łódka przewróci**, а е́сли ло́дка опроки́нется?
Anyż, -u, *м. Бот.* ани́съ.
Anyżowy, ани́совый.
Aparat, -u, *м.* прибо́ръ, снаря́дъ; || принадле́жности. **Aparat kościelny**, церко́вная у́тварь. **Aparat chemiczny**, хими́ческій снаря́дъ. **Aparat teatralny**, театра́льныя принадле́жности.
Apartament, -u, *м.* кварти́ра, поко́й.
Apatja, -ji, *ж.* апа́тія, безчу́вственность, безстра́стіе, равноду́шіе.
Apel, -u, *м.* зовъ; || *Воен.* переклі́чка, сборъ.
Apellacja, -ji, *ж.* апелля́ція. **Apellacyą założyć**, пода́ть на апелля́цію.
Apellacyjny, апелляціо́нный.
Apellat, Apelat, -a, *м.* по́званный въ вы́сшій судъ на апелля́цію.
Apellować, пода́ть апелля́цію.
Apelujący, подающій апелля́цію, апелля́нтъ.
Apertura, -y, *ж. Мед.* фонтанель.
Apetyt, -u, *м.* апети́тъ, по́зывъ къ ѣдѣ.
Apetyczny, апети́тный.
Aplikacja, -ji, *ж.* зва́ніе кандида́товъ на до́лжность (*по судебному вѣдомству*).
Aplikant, -a, *м.* кандида́тъ на до́лжность.
Aplikować. Примѣня́ть, прилага́ть. || **Aplikować się**, приготовля́ться къ заня́тію до́лжности.
Apopleksja, -ji, *ж. Мед.* апоплексія, уда́ръ, парали́чъ, пострѣлъ.
Apoplektyczny, *Мед.* апоплекти́ческій.
Apostata, -y, *м.* вѣроотсту́пникъ.
A posteriori, доказа́тельно, по о́пыту.
Apostoł, -a, *м.* апо́столъ.
Apostolski, апо́стольскій.
Apostolstwo, -a, *ср.* апо́стольство.
Apotema, -y, *ж. Мат.* Апоѳе́ма, апоте́ма.
Appretura, -y, *ж. Муз.* апрету́ра; || отдѣ́лка, отчистка.
A priori, априо́ри, по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, гада́тельно, умозри́тельно.
Aprobacja, -ji, **Aprobata**, -y, *ж.* одобре́ніе, согла́сіе, соизволе́ніе.
Aprobować, одобри́ть, утверди́ть.
Aproksymacyjny, приблизи́тельный.
Apteczny, апте́карскій.
Apteka, -i, *ж.* апте́ка.
Aptekarz, -a, *м.* апте́карь.
Ara, -y, *ж.* америка́нскій попуга́й.
Arak, -u, *м.* ара́къ, ри́совая во́дка.
Arbiter, -tra, *м.* посре́дникъ въ третей́скомъ судѣ, арби́тръ.
Arbitralność, -ści, *ж.* произво́лъ, самоупра́вство,
Arbitralny, произво́льный, самоупра́вный.
Arbitraż, -u, *м. ком.* арбитра́жъ, сравне́ніе ра́зныхъ ве́ксельныхъ ку́рсовъ.
Arbuz, Harbuz, -a, *м.* арбу́зъ; || *Ирон.* отка́зъ жениху́, сва́тающемуся къ дѣ́вушкѣ. **Dostał arbuza**, ему́ отказа́ли, его́ отпра́вили ни съ чѣмъ.
Arbuzowy, арбу́зный.
Arcaby, *см.* **Warcaby**.
Archanioł, -a, *м.* архангелъ.
Archidjakon, -a, *м.* архидіа́конъ.
Archidjecezja, -ji, *ж.* архіепи́скопство.
Archimandryta, -y, *м.* архима́ндритъ.
Archimandryctwo, -a, *ср.* архимандри́тство.
Archipelag, -u, *м.* архипела́гъ, ку́па острово́въ.
Architekt, -a, *м.* архите́кторъ, зо́дчій.
Architektura, -y, *ж.* архитекту́ра, зо́дчество.
Archiwalny, архи́вный.
Archiwista, -y, **Archiwarjusz**, -a, *м.* архива́ріусъ.
Archiwum, *ср. Нескл.* архи́въ, архи́ва.
Arcy — употребля́ется въ соедине́ніи съ други́ми слова́ми и означа́етъ: *весьма́, мно́го, чрезвыча́йно, въ высшей сте́пени*. — **Z niego arcy dobry człowiek**, э́то чрезвыча́йно до́брый человѣ́къ.
Arcybiskup, -a, *м.* архіепи́скопъ.
Arcybiskupi, архіепи́скопскій.
Arcybiskupstwo, -a, *ср.* архіепи́скопство.
Arcydzieło, -a, *ср.* образцо́вое произведе́ніе.
Arcykapłan, -a, *м.* первосвяще́нникъ.
Arcykapłaństwo, -a, *ср.* первосвяще́нство.
Arcyksiąże, -ęcia, *м.* эрцге́рцогъ.
Arcyksiężna, -ej, *ж.* эрцгерцогиня.
Arcyksięstwo, -a, *ср.* эрцге́рцогство.
Arenda, -y, *ж.* аре́нда, аре́ндная пла́та, аре́ндное содержа́ніе, *см.* **Dzierżawa**.

Arendarz, -a, *м.* аренда́торъ, съёмщикъ, откупщи́къ.

Arendować, отдава́ть на аре́ндное содержа́ніе, взять и́ли отда́ть въ аре́нду, на о́ткупъ.

Arendowny, аре́ндный.

Areometr, -a, *м.* ареоме́тръ, жидкомѣръ.

Areszt, -u, *м.* аре́стъ, заарестова́ніе, задержа́ніе. *Юрид.* **Areszt kondemnaty**, пріостановле́ніе неявочнаго приговора, послѣдовавшаго по неоднократномъ призывѣ въ судъ. **Areszt delencyjny**, предвари́тельный, подслѣдственный аре́стъ. **Areszt osobisty**, ли́чное задержа́ніе.

Aresztant, -a, *м.* аресто́нтъ; || остро́жникъ, коло́дникъ.

Aresztować, арестова́ть, задержа́ть, наложи́ть аре́стъ.

Arfa, -y, *м. Муз.* а́рфа; || *Агрон.* гро́хотъ.

Arfować, просѣивать.

Arfowanie, -nia, *ср.* просѣиваніе.

Argument, -u, *м.* до́водъ, доказа́тельство; || вы́писка; содержа́ніе, кра́ткій обзо́ръ. || *Астр.* **Argument szerokości**, разстоя́ніе плане́ты отъ со́лнца. **Argument roczny**, разстоя́ніе со́лнца отъ апоге́я луны́.

Argumentacja, -ji, *ж.* приведе́ніе дово́довъ, доказа́тельствъ.

Arka, -i, *ж.* ковче́гъ. **Arka Noego**, Но́евъ ковче́гъ, *см.* **Korab'** || *Библ.* **Arka przymierza**, ковче́гъ завѣта.

Arkada, -y, *ж.* сводъ, аркада, рядъ а́рокъ; || *Мед.* рядъ зубо́въ.

Arkan, -u, *м.* арка́нъ.

Arkusz, -a, *м.* листъ (*бума́ги*). **Arkusz blachy**, листъ же́сти, и т. п.

Arkuszowy, листово́й.

Arlekin, -a, *м.* арлеки́нъ.

Armada, -y, *ж.* арма́да, вооружённый флотъ.

Armata, Harmata, -y, *ж.* пу́шка, ору́діе, *см.* **Działo**; || *Стар.* оружіе; || *Стар.* артилле́рія.

Armatni, пу́шечный.

Armatura, y, *ж.* армату́ра, вооруже́ніе, вое́нные снаря́ды и трофе́и.

Armistic̨jum, *ср. Нескл.* переми́ріе.

Armja, -ji, *ж.* а́рмія, во́йско, вое́нныя си́лы, рать.

Arsenał, -u, *м.* арсена́лъ, оруже́йный дворъ.

Arszenik, -u, *м.* мышья́къ, арсени́къ.

Arszenikalny, Arszenikowy, мышья́ничный, мышьяко́вый.

Arterja, -ji, *ж.* бью́щая жи́ла, арте́рія.

Artrytyzm, -u, *м. Мед.* артрити́змъ, костоло́мъ.

Artykuł, -u, *м.* статья́, пунктъ. **Artykuł wiary**, пра́вило, до́гматъ вѣры. **Artykuły żywności**, съѣстные припа́сы; || **Artykuł handlowy**, предме́тъ торго́вли; || *Грам.* членъ.

Artykułować, я́вственно произноси́ть, бу́ква за бу́квою; || излага́ть по статья́мъ; || излага́ть подро́бности де́ла.

Artykułować, выраба́тывать го́лосъ.

Artykułowany, я́вственно произнесённый, вырази́тельный.

Artykułowany, выразительный.

Artyllerja, -ji, *ж.* артилле́рія.

Artyllerzysta, -y, *м.* артиллери́стъ.

Artysta, -y, *м.* худо́жникъ, арти́стъ.

Artystka, -i, *ж.* худо́жница, арти́стка.

Arya, ji, *ж.* а́рія, пѣсня.

Aryetka, Aryjka, -i, *Умен. ж.* пѣсенка, небольша́я а́рія.

Aryergarda, -y, *ж.* аріергра́дъ.

Arynga, -i, *ж.* образе́цъ, фо́рма.

Arystokracja, -ji, *ж.* аристокра́тія; || дворя́нство, дворя́не, вельмо́жи.

Arystokrata, -y, *м.* аристокра́тъ.

Arystokratka, -i, *ж.* аристокра́тка.

Arystokratyczny, аристократи́ческій.

Arytmetyczny, ариѳмети́ческій.

Arytmetyk, -a, *м.* ариѳме́тикъ.

Arytmetyka, -i, *ж.* ариѳме́тика.

As, -a, *м.* тузъ (*игра́льная ка́рта*).

Asan, *см.* **Acan**.

Asbest, -u, *м.* го́рный лёнъ, асбе́стъ.

Ascendent, -a, *м.* ро́дственникъ по восходя́щей ли́ніи.

Asceta, -y, **Ascetyk**, -a, *м.* аске́тъ, аски́тъ, аски́тникъ, ски́тникъ, отше́льникъ.

Ascetyczny, аскети́ческій, аски́тный.

Ascetyzm, -u, *м.* аски́тство, аскити́змъ.

Asmodeusz, -a, *м.* Асмоде́й (*имя бѣса*).

Aspekt, -u, *м.* видъ, взглядъ; || *Астрон.* аспе́ктъ.

Aspiracja, -ji, *ж. Грам.* придыха́ніе.

Aspirant, -a, *м.* соиска́тель, иска́тель.

Aspirantka, -i, *ж.* соиска́тельница, иска́тельница.

Aspirować, жела́ть (*чего́*), стреми́ться (*къ чему́*).

Assamble, -ów, *мн.* собра́ніе, схо́дбище, ассамбле́я.

Assekuracja, -ji, *ж.* обезпе́ченіе; || застрахова́ніе.

Assekuracyjny, обезпе́ченный; || страхово́й.

Assekurować, обезпе́чивать; || застрахо́вывать.

Assercja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, увѣре́ніе.

Asserwować, храни́ть, сохраня́ть,

Assessor, -a, *м.* асе́ссоръ, засѣда́тель. **Być assessorem**, прису́тствовать, засѣда́ть. **Assessor pióro trzymający**, асе́ссоръ въ до́лжности секретаря́.

Assessorja, -ji, *ж.* асе́ссорство; || асе́ссорскій судъ.

Assessorowa, -ej, *ж.* асе́ссорша.

Assessorski, асе́ссорскій, засѣда́тельскій.

Assumpt, -u, *м.* по́водъ, слу́чай, причи́на, видъ.

Assygnacja, -ji, *ж.* ассигно́вка.

Assygnarjusz, -a, *м.* квитанціо́нная кни́га.

Assygnata, -y, *ж.* ассигна́ція.

Assygnować, ассигнова́ть, назнача́ть, опредѣля́ть.

Assymilować, (*о растѣніяхъ*) ассимили́ровать, претворя́ть въ себя́ (*во́здухъ, водý и т. п.*); || уподобля́я, прира́внивать.

Assystencja, -ji, *ж.* сви́та, сопровожде́ніе; || прису́тствіе, собра́ніе.

Assystent, -a, *м.* прису́тствующій, ассисте́нтъ. **Assystent przy poszukiwaniu i rewizji,** понято́й при о́быскѣ и вы́емкѣ.

Assystować, прису́тствовать, сопровожда́ть.

Aster, -tra, *м. Бот.* а́стра (*расте́ніе*).

Astrolabja, -ji, *ж.* **Astrolabjum,** *Нескл.* астроля́бія.

Astrolog, -a, *м.* астроло́гъ.

Astrologja, -ji, *ж.* астроло́гія.

Astrologiczny, астрологи́ческій.

Astronom, -a, *м.* астроно́мъ.

Astronomja, -ji, *ж.* астроно́мія.

Astronomiczny, астрономи́ческій.

At, такъ себѣ! **At sobie kobieta,** же́нщина какъ и всѣ другія, ничего́ осо́беннаго, ни то́, ни сё.

Atak, -u, *м.* ата́ка, нападе́ніе, наступле́ніе, при́ступъ; || *Мед.* припа́докъ. **Atak apoplektyczny,** припа́докъ апоплексіи.

Ataman, -a, *м.* атама́нъ.

Ateista, -y, *м.* атеи́стъ, безбо́жникъ.

Ateistyczny, атеисти́ческій.

Ateizm, -u, *м.* атеи́змъ, безбо́жіе.

Ateusz, -a, *м. см.* **Ateista.**

Ateuszostwo, -a, *ср. см.* **Ateizm.**

Ateuszowski, *см.* **Ateistyczny.**

Atlas, -u, *м. Географ.* а́тласъ.

Atłas, -u, *м.* атла́съ (*шёлковая матерія*).

Atłasowy, атла́сный.

Atmosfera, -y, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Atoli, одна́ко-жъ, не смотря́ на то́, совсѣмъ тѣмъ.

Atom, -u, *м.* а́томъ; || пыли́нка.

Atonja, -ji, *ж. Мед.* ато́нія, органи́ческое разслабле́ніе, хи́лость, безси́ліе.

Atrament, -u, *м.* черни́ло.

Atramentowy, черни́льный.

Atrofja, -ji, *ж. Мед.* атро́фія, сухо́тка.

Attencja, -ji, *ж.* внима́ніе, внима́тельность.

Attentować, прису́тствовать.

Attentowanie, -nia, *ср.* бы́тность, нахожде́ніе, прису́тствіе.

Attestat, -u, *м.* аттеста́тъ, пи́сьменное свидѣтельство. **Attestat ubóstwa,** пра́во бѣдности.

Attesta, *множ.* ипоте́чныя свидѣтельства.

Attestować, аттестова́ть, свидѣтельствовать.

Attrakcja, -ji, *ж.* притяже́ніе.

Attrybucja, -ji, *ж.* вѣдѣ́ніе, вѣдомство, кругъ дѣйствія. **Attrybucje sądowe,** суде́бныя обя́занности.

Attrybut, -u, *м.* принадле́жность.

Attrybutywny, присво́енный.

Audjencja, -ji, *ж.* ауді́енція; || слу́шаніе. **Audjencja sądowa,** слу́шаніе, разбо́ръ дѣла въ судѣ.

Audytor, -a, *м.* аудито́ръ.

Aukcja, -ji, *ж.* прода́жа съ аукціо́на, съ молотка́, аукціо́нъ.

Aukcjoner, -a, *м.* аукціоне́ръ.

Aukcjonować, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга; || увели́чивать плату (*за аре́нду*).

Aurypigment, -u, *м. см.* **Złotokost.**

Auskultacja, -ji, *ж.* **Auskultowanie, -nia,** *ср. Мед.* оскульта́ція, посту́киваніе и выслу́шиваніе.

Auskultator, -a, *м.* приготовля́ющій себя́ (*къ чему́ либо*); || *Мед.* выслу́шивающій посре́дствомъ стетоско́па (*грудь у больна́го*).

Auszus, -u, *м.* обо́рышъ, бракъ, изъя́нъ.

Austerja, -ji, *ж.* посто́ялый дворъ, гости́ница, тракти́ръ.

Autentycznie, по́длинно, достовѣрно.

Autentyczność, -ści, *ж.* по́длинность, достовѣрность.

Autentyczny, по́длинный, достовѣрный.

Autentyk, -u, *м.* по́длинникъ, по́длинный докуме́нтъ.

Autobjografja, -ji, *ж.* автобіогра́фія, описа́ніе своей со́бственной жи́зни.

Autor, -a, *м.* а́воръ, писа́тель, сочини́тель; || творе́цъ, винóвникъ.

Autorament, -u, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Autoryzacja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Autoryzować, уполномо́чивать, дать пра́во.

Awangarda, -y, *ж.* аванга́рдъ, передово́е во́йско.

Awans, -u, *м.* зада́токъ, вы́дача впередъ; || произво́дство, повыше́ніе.

Awanscena, -y, *ж.* авансце́на.

Awansować, получи́ть вы́сшую до́лжность, вы́сшій чинъ; || идти́, подвига́ться впередъ; || успѣва́ть (*въ чёмъ*); || выпла́чивать впередъ, дава́ть въ счётъ.

Awantaż, -u, *м.* выгода, по́льза; || преиму́щество.

Awantażowny, вы́годный, поле́зный.

Awantura, -y, *ж.* приключе́ніе, похожде́ніе.

Awanturnica, -y, *ж.* иска́тельница приключе́ній; || интриганткa.

Awanturniczy, отва́жный, сме́лый; || испо́лненный ра́зныхъ приключе́ній.

Awanturnik, -a, Awanturzysta, -y, *м.* иска́тель приключе́ній; || пройдóха, интриганъ.

Awizacja, -ji, *ж.* увѣдомле́ніе, объявле́ніе, извѣще́ніе, повѣстка.

Awizo, *Нескл. Морс.* разсы́лочное су́дно; || *Ком.* увѣдоми́тельное письмо́, ави́зъ.

Awizować, извѣща́ть, объявля́ть, дава́ть знать.

Awokera, *см.* **Dzięcioł**.

Aza, Azaż, azali, ра́звѣ, не уже́ ли? || вѣроя́тно, нови́димому, быть мо́жетъ. **Aza Bóg nie karze złoczyńców?** Ра́звѣ Богъ не нака́зываетъ престу́пниковъ? **Pytał się, azali ma go czekać?** Онъ спра́шивалъ, ожида́ть ли ему́ его́? **Będę pisał do niego, aza co dostanę?** Я бу́ду писа́ть къ нему́, не получу́ ли чего́ нибу́дь. **Połączone już są rzeki, a w czasie azali nieodległym połączone będą i morza**, ре́ки уже́ соединены, въ ско́ромъ вре́мени, быть мо́жетъ, бу́дутъ соединены и моря́.

Azart, Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || аза́ртъ (*въ игрѣ*).

Azot, -u, *м.* азо́тъ, селитрород̀ъ.

Aż, нарѣ́чіе, означа́ющее мѣру *или* грани́цу вре́мени, мѣ́ста, сте́пень величины́, напряже́ніе си́лы. **Towarzyszył mu aż do Paryża**, онъ провожа́лъ его́ вплоть до са́маго Парижа. **Aż dotąd**, до сихъ поръ. **Aż póki nie przyjdzie**, пока́ онъ не придётъ. **Kto aż tak dalece zaślepiony**, кто до тако́й сте́пени ослѣплёнъ. || **Aż** употребля́ется та́кже въ значе́ніи: *такъ что, уже́, тогда́, то́лько, когда́ уже́*. **Robił miny, że się aż ojciec rozśmiał**, пока́зывалъ ми́ны такъ что наконе́цъ оте́цъ разсмѣ́ялся. **Piękny aż miło patrzeć**, такъ краси́въ, что прія́тно смотрѣть. **Aż za trzecim razem wzięto**, его́ уже́ взя́ли то́лько въ тре́тій разъ. **Nie poczujesz wartości zdrowia, aż utracisz**, узна́ешь цѣ́ну здоро́вья тогда́ то́лько, когда́ его́ потеря́ешь. **Nie pójdę tam, aż wszystko będzie gotowe**, пойду́ туда́, когда́ уже́ всё бу́детъ гото́во. **Nie ma pana w domu, aż u sług gody**, когда́ хозя́ина нѣтъ до́ма, то слу́ги пирую́тъ. **Aż im to odmówił, żądali powtóre**, когда́ уже́ онъ имъ отказа́лъ въ э́томъ, то они́ проси́ли во второ́й разъ.

Ażjo, *ср. Нескл.* а́жіо, лажъ за промѣ́нъ де́негъ.

Ażjotaż, -a, *м.* ажіота́жъ, **торго́вля де́нежными бума́гами.**

B.

B, произно́сится двояко: твёрдо, какъ ру́сская бу́ква *Б, б*, и мя́гко, съ поста́вленнымъ надъ не́ю зна́комъ *ь*, (*бь*), напр. **Gołąb'**, го́лубь.

Ba, ba! || коне́чно, то́чно, такъ; || да́же и; || напро́тивъ. **Ba i bardzo**, *или* **Bajbardzo, ba i prawie**, *или* **Bajprawie**, такъ, такъ; да, да! э́то и ви́дно! **Co on tam mówi, że nam nic do tego, ba i bardzo do tego**, напра́сно онъ говори́тъ что намъ до э́того нѣтъ никако́го де́ла, напро́тивъ, оно́ бли́зко насъ каса́ется. **W całej Europie, ba i w całym świecie**, во всей Евро́пѣ, да́же и во всемъ свѣтѣ. **Gdybyśmy mieli sto tysięcy dobrego żołnierza, ba! toby zmieniło postać rzeczy**, е́слибъ у на́съ бы́ло сто ты́сячъ хоро́шихъ солда́тъ, то коне́чно, де́ло приняло́ бы ино́й видъ. **Ba! łatwo to mówić, ale trudno czynić!** Эхъ! легко́ э́то говори́ть, да тру́дно дѣ́лать! **Ba, ba, ba! Tak to pan wypełniasz swój obowiązek!** такъ то вы исполня́ете свою́ обя́занность!

Baba, -y, *ж.* ба́ба, стару́ха; || повива́льная ба́бка, повиту́ха, акуше́рка; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || *Орн.* пеликанъ, ба́ба (*птица*); || кули́чъ, карова́й (*родъ хлѣба*); || затычка изъ холста́, набита́я соло́мою; || *Астрон.* Плеяды, семизвѣ́здіе.

Bąbel, Bębel, -bla, *м.* водяно́й пузы́рь, мы́льный пузы́рь; || прыщъ.

Babi, ба́бій; || *Бот.* **Babi-Mur**, плаунъ, звѣробо́й, звѣробо́йникъ (*растѣніе*); || **Babie lato**, ба́бье лѣ́то, хоро́шая пого́да во вре́мя о́сени.

Babiarz, -a, *м.* женоподо́бный, сла́бый, изнѣженный человѣ́къ; || волоки́та, женолюби́вый, пристра́стный къ же́нскому полу.

Babić, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*).

Babienie, -nia, *ср.* повива́льное иску́ство.

Babikrówka, -i, *ж. Бот.* купе́на, Соломо́нова печа́ть (*растѣніе*).

Babiniec, -ńca, *м.* притво́ръ, па́перть, преддве́рie це́ркви.

Babirusa, -y, *ж. Зоол.* морска́я *или* индѣ́йская свинка.

Babka, -i, *ж.* ба́бка, ба́бушка. **Ślepa babka**, жму́рки, гулю́чки (*игра́*); || *Бот.* попу́тникъ, колосени́ца (*растѣніе*).

Babski, ба́бій, же́нскій.

Babsko, -a, *ср.* ста́рая ба́ба, ба́бище, бабёнка.

Bać się, боя́ться, страши́ться. **Bać się o kogo**, боя́ться за кого́. **Nie bój się o to**, не бо́йся э́того, не безпоко́йся объ э́томъ.

Bachantka, -i, *ж.* вакха́нтка.

Bacik, -a, *м. см.* **Bat**.

Bączek, -czka, *м.* га́йка руже́йная, мѣ́дная тру́бочка (*у ло́жи ружья́*).

Baczenie, -nia, *ср.* разсмотрѣ́ніе; || осмотри́тельность, осторо́жность; || соображе́ніе.

Baczność, -ści, *ж.* внима́тельность, осторо́жность.

Baczny, внима́тельный, осторо́жный.

Baczyć, разсма́тривать; || принима́ть во вниманіе, въ соображе́ніе, обраща́ть внима́ніе; || смотрѣ́ть. **Baczyć co do siebie**, сознава́ть что нибу́дь за собо́ю. **Baczyć na co**, принима́ть во вниманіе что́либо, обраща́ть внима́ніе на что́.

Badać, изслѣ́довать, развѣ́дывать, разузна́вать, испы́тывать; || наводи́ть

спра́вки; || производи́ть сле́дствіе, *и́ли* допро́съ, допра́шивать.

Badacz, -a, *м.* изслѣдователь, испыта́тель, изыска́тель, наблюда́тель. **Badacz natury,** естествоиспыта́тель, натурали́стъ.

Badanie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, испыта́ніе, обсужде́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ; || слѣдствіе, дозна́ніе, ро́зыскъ, нова́льный о́быскъ; || спра́вка. **Badania artykułowane,** допро́съ по пу́нктамъ. **Badanie świadków przeciwnéj strony,** перекрёстный допро́съ.

Badyl, Badél, -a, *м. Бот.* сте́бель, стволъ.

Bądź—bądź, *и́ли—и́ли, см.* **Być.**

Bagatela, -i, *ж.* безде́лица, безде́лка, ме́лочь.

Bagatelny, мелова́жный, безде́льный.

Bagaż, -u, *м.* покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.

Bagazja, -ji, *ж.* бума́жная мате́рія *и́ли* ткань.

Bagazjowy, сдѣланный изъ бума́жной мате́ріи, бума́жный.

Bagnet, -u, *м.* штыкъ.

Bagnik, -a, *м.* тунецъ, тума́къ, ску́мбра (*рыба*).

Bagnisko, -a, *ср.* трясина, боло́тина.

Bagnisty, боло́тный, боло́тистый, ти́нистый, то́пкій.

Bagniówka, -i, *ж. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Bagno, -a, *ср.* боло́то; || *Бот.* **Bagno, Bagienko,** багу́льникъ (*расте́ніе*).

Baja, -ji, *ж.* ба́йка (*мате́рія*); || ска́зка, ба́сня.

Bajać, разска́зывать, повѣствова́ть; || * точи́ть ба́лы, разска́зывать пустяки́.

Bajacz, Bajarz, -a, *м.* раска́щикъ; || пустоме́ля, враль.

Bajeczność, -ści, *ж.* басносло́віе, вы́думка.

Bajeczny, басносло́вный, вы́думанный, невѣрои́тный.

Bajka, -i, *ж.* ба́сня; || ска́зка, вы́думка.

Bajkarz, -a, *м.* ска́зочникъ.

Bajkopis, -a, *м.* баснопи́сецъ.

Bajorek, -rka, *м.* золота́я ни́тка, волочёное зо́лото.

Bajowy, ба́йковый, фри́зовый.

Bajtałaszki, -szek, *мн.* вздоръ, чушь, враньё.

Bąk, -a, *м. Орнит.* выпь (*пти́ца*); || * тру́тень; || о́водъ, слѣпе́нь (*насѣко́мое*); || куба́рь, волчо́къ (*игру́шка*); || *Муз.* лита́вра (*инструме́нтъ*). * **Bąki strzelać, bąki zbijać,** занима́ться пустяка́ми, ничего́ не дѣлать, слоня́ться. * **Bąka puścić,** распусти́ть ло́жный слухъ. **Bąka wystrzelić,** сказа́ть вздоръ, глу́пость. *Послов.* **Mucha uwięźnie, a bąk się przebije,** *и́ли* **Bąk się przebije, a na muchę wina,** что́ схо́дитъ съ рукъ вора́мъ, за то́ вори́шекъ бьютъ; во́ры вѣшаютъ вори́шекъ. **Opił się jak bąk,** назю́зился.

Bąkać, бучáть, жужжáть; || * пѣди́ть слова́ сквозь зу́бы; || бормота́ть себѣ́ подъ носъ; || бренча́ть (*на музык. инструм.*).

Bakałarz, -a, *м.* баккала́въръ.

Bakier, (употребля́ется только съ предло́гомъ **na,** на). **Nosić czapkę na bakier,** носи́ть ша́пку на бекре́нь. **Wszystko idzie na bakier,** всѣ́ идётъ на вы́воротъ. **Być z kim na bakier,** быть съ кѣ́мъ ли́бо въ ссо́рѣ. || *Судох.* **Na bakier,** *на лѣво.*

Bąkojad, -a, *м. Орнит.* волокло́й (*пти́ца*).

Bakort, -u, *м.* бакбо́рдъ, лѣ́вая сторона́ су́дна; || *Судох.* лѣ́вый бе́регъ рѣки́.

Baksztyna, -y, *ж. Горн.* горново́й ка́мень.

Bal, -a, *м. Плотн.* отёсанное бревно́, брусо́къ, нака́тникъ.

Bal, -u, *м.* балъ (*собра́ніе, съѣздъ для танцова́нья*).

Bałakać, бала́кать, болта́ть.

Bałamucić, городи́ть вздоръ, сбива́ть съ то́лку, смуща́ть, пу́тать. **Bałamucisz mię,** ты меня́ сбива́ешь съ то́лку. **Bałamucić interesa,** запу́тывать дѣла́. **Bałamucić czas,** напра́сно тра́тить вре́мя; || **Bałamucić się,** сбива́ться съ то́лку; || вести́ пра́здную жизнь, безде́льничать.

Bałamuctwo, -a, *ср.* запу́танность (*дѣлъ*); замѣша́тельство; || безде́льничанье, распу́щенность; || сумасбро́дство; || увёртка, отгово́рка; || химе́ры, пусты́я мечты́; || волоки́тство, уха́живанье за же́нщинами.

Bałamut, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ, волоки́та.

Balans, -u, *м.* коромы́сло. **Waga z balansem,** вѣсы́ съ коромы́сломъ.

Balansjer, -a, *м. Горн.* уравни́тельное коромы́сло.

Balas, -u, *м. Минер.* бала́съ, блѣ́дный руби́нъ.

Balas, -a, *м. Архит.* баля́сина, баля́сы.

Balast, -u, *м.* бала́стъ, грузъ.

Baldachin, Baldakin, -u, *м.* балдахи́нъ.

Baldaszek, -szka, *м.* верхъ, верху́шка; || *Бот.* зо́нтикъ, щито́къ (*у цвѣто́въ*).

Baldaszkowy, *Бот.* зо́нтичный.

Baldrjan, -u, *м. Бот.* булдырья́нъ, валеріа́на, мау́нъ (*расте́ніе*).

Baleczka, -i, *ж.* брёвнышко, переклáдинка, брусо́къ.

Balet, -u, *м.* бале́тъ.

Baletniczka, -i, *ж.* бале́тная танцо́вщица, бале́тчица.

Baletnik, -a, *м.* бале́тный танцо́вщикъ.

Balka, Belka, -i, *ж.* ба́лка, бревно́, переклáдина.

Balkarz, -a, *м.* бревенщи́къ.

Balkon, -u, *м.* балко́нъ.

Ba kować, *см.* **Belkować.**

Balkowy, бревéнчатый, пока́тный.

Ballotować, балотирова́ть (*кого́*).

Ballotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка.

Balon, -u, *м.* возду́шный шаръ, аэроста́тъ.

Balować, посѣща́ть балы́, пирова́ть, весели́ться.

Balowy, ба́льный.

Balsam, **-u**, *м.* бальза́мъ.

Balsamiczny, бальзами́ческій, благово́нный.

Balsamina, **-y**, *ж. Бот.* бальзами́нъ (*расте́ніе*).

Balsamować, бальзами́ровать.

Bałykować, пя́титься, по́лзать ра́комъ (*о ляга́вой соба́кѣ*).

Bałuku(na), **Bałyku(na)**, ра́комъ, **na** четвери́нкахъ (*ползти́*).

Balustrada, **-y**, *ж.* балюстра́да, пери́ла.

Bałuszyć, оглуша́ть (*крико́мъ, шу́момъ*).

Bałwan, **-a**, *м.* глы́ба, отру́бокъ, чурба́нъ; || валъ, больша́я волна́ на воде́; || столбъ ды́му; || истука́нъ, и́долъ; || болва́нъ, глу́пый человѣ́къ; || болва́нъ, отру́бокъ де́рева съ кру́глымъ ве́рхомъ, на кото́ромъ выправля́ютъ парики́ и другіе головны́е уборы.

Bałwanowaty, тяжёлый, гру́бый.

Bałwiernia, **Barwiernia**, **-ni**, *ж.* цырю́льня.

Bałwierz, **Barwierz**, **Barbierz**, **-a**, *м.* цырю́льникъ.

Bałwochwalca, **-y**, *м.* идолопокло́нникъ, язы́чникъ.

Bałwochwalczy, **bałwochwalny**, идолопокло́нническій, язы́ческій.

Bałwochwalić, идолопокло́нничать, покланя́ться и́долямъ.

Bałwochwalnia, **-ni**, *ж.* божни́ца, куми́рница, куми́рня.

Bałwochwalstwo, **-a**, *ср.* идолопокло́нство, идолопоклоне́ніе.

Bałyku(na), *см.* **Bałuku(na)**.

Bana kowadła, *Горн.* ве́рхняя пло́скость, нарова́льня. **Bana młotowa**, бо́й.

Banaluka, **Banialuka**, **-i**, *ж.* безтолко́вщина, нелѣпость, вздоръ, чепуха́.

Banda, **-y**, *ж.* ша́йка, ватага, ско́пище люде́й.

Bandera, **-y**, *ж.* флагъ.

Banderola, **-i**, *ж.* бандеро́ль, опоя́ска; || пе́ревязь.

Bandolet, **-u**, *м.* пе́ревязь, широ́кій реме́нь.

Bandos, **-a**, *м.* наёмный жнецъ.

Bandoska, **-i**, *ж.* наёмная жни́ца.

Bandyta, **-y**, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.

Bania, **-ni**, *ж.* гли́няный вы́пуклый сосу́дъ. **Bania do kwiatów**, цвѣто́чный горшо́къ, *см.* **Donica**, **Doniczka**; || *Хим.* перего́нный кубъ, горля́нка; || *Физ.* **Bania elektryczna**, электри́ческая маши́на. **Bania pneumatyczna**, пневмати́ческій ко́локолъ; || *Архит.* ку́полъ; || *Бот.* ты́ква, *см.* **Dynia**. * Ты́квенная буты́лка, ты́ковникъ; || паровая ба́ня, *см.* **Łaźnia**; || *Посл.* **Łeb jak bania, a mozgunić**, вели́къ вы́росъ, да ума́ не вы́несъ.

Banialuka, *см.* **Banaluka**.

Baniasty, **Bańczasty**, вы́пуклый, пуза́тый, разду́тый.

Banicja, **-ji**, *ж.* изгна́ніе, ссы́лка.

Banit, **-a**, *м.* изгна́нникъ, ссы́лочный.

Banitować, **Bandyzować**, **Banizować**, **Banjować**, приговори́ть по суду́ къ изгна́нію, къ ссы́лкѣ.

Bank, **-u**, *м.* банкъ. || *Карточ.* **Bank trzymać**, **ciągnąć**, держа́ть банкъ. **Bank zabić**, сорва́ть банкъ. **Bank puścić**, обанкру́титься. || *Фортиф.* **Bank wałowy**, банкъ, ни́зкій парапе́тъ безъ амбразу́ръ.

Bańka, **Bańeczka**, **-i**, *ж.* ба́нка; фля́га, скля́нка, пузырёкъ; || **Bańka na wodzie**, водяно́й пузы́рь. **Bańka mydlana**, мы́льный пузы́рь; || ба́нка (*кровосо́сная*), рожо́къ. **Bańki stawić**, ста́вить рожки́.

Bankajz, **-u**, *м.* желѣзный костыль.

Bankier, **-a**, *м.* банки́ръ; || банкомётъ (*въ игрѣ*).

Bankierczyk, **-a**, *м.* конто́рщикъ у банки́ра.

Bankierowa, **-ej**, *м.* жена́ банки́ра.

Bankierówna, **-y**, *ж.* дочь банки́ра.

Bankierski, банки́рскій.

Bankierstwo, **-a**, *ср.* банки́рство.

Bankiet, **-u**, *м.* пиръ, пиру́шка, пи́ршество; || *Плотн.* обо́чина.

Bankietować, пирова́ть.

Banknot, **-u**, *м.* *см.* **Bankocettel**.

Bankocettel, **-tla**, *м.* ба́нковый биле́тъ, ассигна́ція.

Banko, *Нескл.* ба́нковый (*въ де́ньгахъ*). **Banko-księga**, счётная кни́га.

Bankowy, ба́нковый.

Bankructwo, **-a**, *ср.* банкру́тство.

Bankrut, **-a**, *м.* банкру́тъ, несостоя́тельный.

Bankrutować, обанкру́титься, разори́ться. * **Zbankrutował na honorze**, обезче́стилъ себя́.

Bannicja, **-ji**, *ж.* *см.* **Banicja**.

Bant, **-u**, *м.* бантъ, ле́нта перетя́нутая поперёкъ; || о́бручъ, желѣзная скоба́.

Barak, **-u**, *м.* бара́къ.

Barakan, **-u**, *м.* барака́нъ, борка́нъ (*шерстяна́л ткань*).

Barakanowy, барака́новый, барка́новый.

Baran, **-a**, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*); || тара́нъ, стѣнолóмъ.

Baranek, **-nka**, *м.* бара́шекъ, ягнёнокъ; || а́гнецъ. **Baranek Boży**, Агнецъ Бо́жій.

Barani, бара́ній; || *Бот.* **Barania trawa**, бара́нка (*расте́ніе*).

Baranina, **-y**, *ж.* бара́нина.

Barasz, **Baraz**, **-a**, *м.* *Зоол.* рога́тая змѣя́ (*въ Африкѣ*).

Baraszkować, шали́ть, рѣзви́ться, шути́ть.

Baratto, *Нескл.* мѣнова́я торгъ, мѣнова́я торго́вля.

Barbarzyniec, **-ńca**, *м.* ва́рваръ, тира́нъ.

Barbarzyński, ва́рварскій, жесто́кій, жестокосе́рдый, лю́тый.

Barbaryzm, -u, *м. Грам.* барбари́змъ, непра́вильное выраже́ніе.

Barbarzyństwo, -a, *ср.* ва́рварство, безчеловѣ́чіе, жесто́кость.

Barć, -i, *ж.* борть (*пустота́, вы́долбленная въ льсно́мъ де́ревѣ для содержа́нія ди́кихъ пчёлъ*).

Barchan, -u, *м.* бумазе́я (*ткань*).

Barchanowy, бумазе́йный.

Barciany, бо́ртный, *см.* **Barć, Miód barciany**, мёдъ ди́кихъ пчёлъ.

Barczany, ба́рочный.

Barczyć, *см.* **Obarczyć**.

Barczysty, широкоплечі́й, плечи́стый.

Bardela, -i, *ж.* соло́менное сѣдло́.

Bardysz, Berdysz, -a, *м.* бе́рдышъ.

Bardzo, о́чень, весьма́. **Bardziej**, бо́лѣе. **Najbardziej**, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе.

Bargieł, -a, *м. Орнит.* зи́нка, синица (*птица*).

Bark, -u, *м.* плечо́. **Barki**, *мн.* пле́чи, **Brać co na swoje barki**, взвали́ть себѣ́ что́ ли́бо на пле́чи, обремени́ть себя́. **To ciężar nie na twoje barki**, э́та тя́жесть не по твои́мъ си́ламъ; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*). **Bić na bark**, то́пать нога́ми, лягать, брыка́ться (*о ло́шади*); * упря́миться, проти́виться; || но́жка (*у цыркуля*), *см.* **Noga**; || Валёкъ (*у ва́ги каре́тной*), *см.* **Orczyk** || *Фортиф.* флангъ.

Barka, -i, *ж.* ба́рка.

Barkarz, -a, *м.* ба́рочникъ.

Barkowaty, плечи́стый.

Barkowy, плечево́й, плечно́й.

Barłog, -u, *м.* берло́га; || подсти́лка, пости́лка, сма́тая соло́ма; || соръ.

Barłożyć, сори́ть, грязни́ть.

Barometr, -u, *м.* баро́метръ.

Baron, -a, *м*, баро́нъ.

Baronja, ji, *ж.* баро́нство.

Baronowa, -ej, *ж.* баронёсса.

Baronowski, баро́нскій.

Baronówna, -y, *ж.* дочь баро́на.

Baronowstwo, -a, *ср. см.* **Baronja**.

Barszcz, -u, *м.* борщъ; || *Бот.* медвѣ́жья ла́па (*расте́ніе*).

Barszczowy, борщево́й.

Bartne, -ego, *ср.* по́шлина съ у́льевъ.

Bartnik, -a, *м.* бо́ртникъ, пчелово́дъ, присма́тривающій за у́льями.

Bartny, у́лейный, пчели́ный.

Barwa, -y, *ж.* кра́ска, цвѣтъ.

Barwena, Barwana, Barma, Bersana, -y, *ж.* барвена́, красноборо́дка (*рыба*).

Barwiany, цвѣти́стый, раскра́шенный; || * ливре́йный, одѣтый въ ливре́ю.

Barwić, кра́сить, окра́шивать, румя́нить.

Barwica, -y, *ж.* **Barwiczka**, -i, *ж.* стриженая ше́рсть, па́стрижки, обрѣ́зки; || притира́нье (*бѣли́ла и румя́ны*); || закра́ска, кра́ска.

Barwiczkować, раскра́шивать, румя́нить.

Barwiczka, -i, *ж. см.* **Berwiczka**.

Barwiernia, Balwiernia, -ni, *ж.* цырю́льня.

Barwierski, Balwierski, цырю́льничій.

Barwierstwo, Balwierstwo, -a, *ср.* брадобри́тіе, бородобри́тіе.

Barwierz, Balwierz, Balbierz, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобрѣ́й.

Barwierzowa, Balwierzowa, -ej, *ж.* жена́ цырю́льника.

Barwierzowy, Balwierzowy, цырю́льниковъ.

Barwik, -u, **Barwinek**, -nku, *Бот. м.* барви́нокъ, гробъ трава́ (*расте́ніе*), *см.* **Barwnik**.

Barwisty, цвѣти́стый.

Barwnik, Barwik, -a, *м.* **Barwidło**, -a, *ср.* краси́льное вещество́.

Barwny, цвѣти́стый, раскра́шенный.

Baryła, Baryłka, Barełka, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bas, -u, *м.* басъ (*го́лосъ*), **Basy**, -ów, *мн.* басъ (*инструме́нтъ музык.*); || уда́ры (*плетью и т. п.*); зна́ки (*отъ плети, отъ па́лки*).

Basałyk, -a, *м.* басалы́къ, кисте́нь.

Basałykowaty, гру́бый, неуклю́жій.

Basarunek, -nku, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Basetla, -i, *ж.* віолонче́ль.

Basetlista, -y, *ж.* віолончели́стъ.

Basista, -y, *м.* баси́стъ.

Basiur, -a, *м.* волкъ (*на языкѣ охо́тниковъ*).

Baśń, -i, *ж.* баснь, ба́сня; || вы́мыселъ ска́зка, небыли́ца; || ло́жный слухъ, ло́жная молва́.

Basować, баси́ть, пѣть ба́сомъ.

Basowy, басово́й.

Basta, дово́льно, по́лно, ба́стa!

Bastarda, Basztarda, -y, *ж. Стар.* родъ доро́жной каре́ты,

Bastjon, Basztjon, -u, *м. Фортиф.* басті́онъ, раска́тъ.

Bastować, Zabastować, переста́вать, переста́ть, прерыва́ть; прерва́ть; || * **Zabastować**, остепени́ться.

Basza, Pasza, -y, *м.* паша́.

Baszostwo, -a, *ср.* зва́ніе паши́.

Baszta, -y, *ж. Воен.* крѣпость, укрѣпле́ніе; || *Стар.* подвижна́я обзо́рная ба́шня, *см.* **Strażnica**.

Bat, Batog, -a, *м.* кнутъ, плеть; бичъ; || то́лстая па́лка, то́лстый прутъ; || ботъ, ло́дка, су́дно. *Умен.* **Bacik**, -a, *м.* кну́тикъ, плётка, би́чикъ, бо́тикъ, ло́дочка.

Batalja, ji, *ж. см.* **Bitwa**.

Bataljon, -u, *м. Воен.* батальо́нъ.

Baterja, ji, *ж.* батаре́я.

Batog, -a, **batożek**, -żka, *м. см.* **Bat**.

Batogować, бичева́ть, хлеста́ть, стега́ть.

Bawełna, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га.

Bawełniany, бума́жный, хлопча́то-бума́жный.

Bawełnica, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га, хло́покъ; || бума́жная мате́рія и́ли ткань.

Bawialnia, -ni, *ж.* гости́нная ко́мната.

Bawić, занима́ть, увесели́ть, забавля́ть; || останови́ться, ме́длить, мѣшкать; ||

Bawić się, забавля́ться, весели́ться, прія́тно проводи́ть вре́мя; || упражня́ться, занима́ться. **Bawmy się**, бу́демъ весели́ться. **Nie baw się, ale idź**, не мѣшкай и ступа́й. **Bawić się rozmową**, бесѣ́довать, разгова́ривать. **Bawić się muzyką**, занима́ться му́зыкою. **Bawić się pijaństwem**, предава́ться пья́нству, пья́нствовать. **Bawić się w co**, игра́ть въ что́ ли́бо. **Bawić się około czego**, при́стально чѣмъ ли́бо занима́ться. **Bawić się z kim**, прія́тно проводи́ть вре́мя съ кѣмъ ли́бо. **Bawić się z dziećmi**, игра́ть съ дѣтьми́.

Bazalt, **-u**, *м. Минер.* база́льтъ, столбча́къ (*ка́мень*).

Bazanowiec, **Bażanowiec**, **-wca**, *м. Бот.* вербе́йникъ (*расте́ніе*).

Bażani, **-a**, *м.* фаза́нъ.

Bażantarnia, **-ni**, *ж.* фаза́ній дворъ, пти́чникъ.

Bażantowy, фаза́новый.

Bazar, **-u**, *м.* база́ръ, ры́нокъ.

Bazarnik, **-a**, *м.* барышникъ; || маркита́нтъ.

Bazarowy, база́рный, ры́ночный.

Bazgrać, па́чкать, мара́ть, черка́ть.

Bazgracz, **-a**, *м.* пачку́нъ, кропа́тель, бумагомара́тель.

Bazgranina, **-y**, *ж.* па́чканье, мара́нье, кара́кули.

Bazylja, **-ji**, *ж.* **Bazylik**, **-a**, *м.* **Bazylika**, **Bazylijka**, **-i**, *ж. Бот.* базили́къ (*расте́ніе*).

Bazyliszek, **-szka**, *м.* василискъ; || Америка́нская я́щерица.

Bdeljum, *Неолог. Бот.* бде́лій (*де́рево и смола́*).

Bęben, **-bna**, *м.* бараба́нъ; || * шалу́нъ, мальчи́шка, пузы́рь.

Bębenek, **-nka**, *м.* бараба́нчикъ; || тамбури́нъ. **Bębenek w uchu**, бараба́нная перепо́нка, слуховóй бараба́нъ.

Bębenny, бараба́нный.

Bębnić, бараба́нить, бить въ бараба́нъ.

Bechtać, раздража́ть, подстрека́ть; || * кружи́ть кому́ го́лову.

Beczeć, блея́ть; || мыча́ть; || рева́ть.

Bęczeć, бучáть, жужжáть.

Beczenie, **-nia**, *ср.* блея́ніе; || мыча́ніе; || рёвъ.

Beczka, **-i**, *ж.* бо́чка. || *Зоол.* каса́тка настоя́щая (*китообра́зное живо́тное*).

Beczkowy, боче́чный.

Beczułka, **-i**, *ж.* бочёнокъ.

Bedel, **Pedel**, **-a**, *м.* церко́вный сто́рожъ; || университе́тскій пе́дель, сто́рожъ.

Bedła, **Bedłka**, **Bedka**, **Betka**, **-i**, *ж. Бот.* родъ грибо́въ, бога́тый ви́дами, *напр.* шампиньо́ны, гру́зди, ры́жики, опёнки, волну́хи, сыроѣжки (*съѣдобные*), мухомо́ры и пога́нки (*ядови́тые*); || ли́ственная гу́бка.

Bedliwy, **Badatliwy**, любопы́тный, любозна́тельный.

Bednarka, **-i**, *ж.* жена́ бочара́.

Bednarski, бочáрный.

Bednarstwo, **a**, *ср.* бочáрничанье, ремесло́ бочара́.

Bednarz, **Bęднarz**, **-a**, *м.* бочáръ.

Bek, **-u**, *м.* блея́ніе (*овцы́*); || плачъ, рёвъ.

Bęk, **-u**, *м.* жужжáніе насѣко́мыхъ.

Bekać, *см.* **Beczeć**; || **Bekać się**, бѣ́гаться (*объ оле́няхъ*).

Bękarctwo, **Bękarstwo**, **-a**, *ср.* незако́нное рожде́ніе.

Bękart, **-a**, *м.* незаконнорожде́нный; || *см.* **Mieszaniec**; || шёлкъ (*сыре́цъ*).

Bekas, **-a**, *м. Зоол.* бека́съ, кули́къ. — **Bekas morski**, турухта́нъ, родъ кулико́въ.

Bekawisko, **-a**, *ср.* те́чка, расхóдка (*объ оле́няхъ*).

Bekiesza, **Bekiesa**, **-y**, *ж.* беке́ша.

Beknąć, *см.* **Beczeć**,

Beksa, **-y**, *ж.* пла́кса.

Bela, **-i**, *ж.* ки́па, свя́зка, тюкъ; || де́сять стопъ бума́ги.

Bełcik, *см.* **Bełt**.

Beleczka, **-i**, *ж. Горн.* брусóкъ.

Belka, **-i**, *ж.* ба́лка, бревнó. *Плотн.* **Belka poprzeczna**, попере́чина, перекла́дина;—**mostowa**, насáды;—**wiązana**, брусча́тая обвя́зка; — **pokładowa**, продóльный перекла́дъ; — **jarzmowa**, попере́чная насáдка;—**rozporowa**, распóрный брусъ.

Bełkotać, бармота́ть, лепета́ть, болта́ть.

Bełkot, **-u**, *м.* **Bełkotanie**, **-nia**, *ср.* бормота́нье, лепета́нье.

Bełkotka, **-i**, *ж.* болту́нья, лепету́нья.

Bełkotliwy, болтли́вый.

Bełkotliwość, **-ści**, *ж.* болтли́вость.

Bełkować, *Агр.* бороздúть (*по́ле*); || *Плотн.* класть ба́лки; || дѣлать сру́бы.

Bełkowanie, **-nia**, *ср.* плóтничья рабóта, срубъ.

Bełt, **-u**, *м.* стрѣла́, дрóтикъ; || морскóй проли́въ.

Belweder, **-u**, *м. Архит.* бельведéръ, свѣтли́ца, свѣтёлка, надстрóйка на крóвляхъ домóвъ; || *Бот.* метéльчатый вьюнóкъ (*расте́ніе*).

Benedykcja, **-ji**, *ж. см.* **Błogosławieństwo**, **Poświęcenie**.

Benedykt, **-u**, *м. Бот.* гравила́ть, грéбникъ (*расте́ніе*).

Benedyktyn, **-a**, *м.* бенедикти́нецъ (*мона́хъ бенедикти́нскаго о́рдена*).

Benedyktynka, **-i**, *ж.* бенедикти́нка (*мона́хиня бенедикти́нскаго о́рдена.*)

Beneficjum бенефи́ція, церкóвный приходъ съ дохóдами.

Benefis, **-u**, *м.* бенефи́съ.

Benefisant, **-a**, *м.* бенефиціáнтъ.

Benefisantka, **-i**, *ж.* бенефиціáнтка.

Ber, *род. п.* **-bra**, *м. Бот.* боръ, чёрное пти́чье прóсо (*расте́ніе*).

Bera, **-u**, *ж.* родъ гру́ши.

Berberys, **-u**, *м.* барбари́съ.

Berberysowy, барбари́совый, барбари́сный.
Berdysz, *см.* **Bardysz.**
Berejter, **-tra**, *м.* бере́йторъ.
Bergamota, **-y**, *ж.* бергамо́тъ (*родъ гру́ши*).
Bergryn, **-u**, *м.* го́рная зе́лень (*кра́ска*).
Berlacz, **-a**, *м.* ке́ньга (*родъ зи́мней о́буви*).
Berlinka, **-i**, *ж.* су́дно употребля́емое на больши́хъ ре́кахъ.
Berło, **-a**, *ср.* жердь, шестъ (*у птицело́вовъ*); || ски́петръ, жезлъ правле́нія; || *верхо́вная власть, *см.* **Korona**; || *Бот.* вши́вая трава́, вши́вица, шелуди́вникъ, *см.* **Gnidosz**; || *Бот. см.* **Złotogłów**; || мо́лотый хлѣбъ.
Berłowładca, **-y**, *м.* самоде́рженъ, мона́рхъ.
Berłowładny, ца́рствующій, самодержа́вный.
Berma, **-y**, *ж. Фортиф.* бе́рма; || боково́й обхо́дъ (*вдоль кана́ла*); || броди́льная бо́чка (*у крахма́льщиковъ*).
Bernardyn, **-a**, *м.* бернарди́нъ (*мона́хъ францискáнскаго ордена*).
Berować, *Неупотр.* бура́вить.
Beryl, **-u**, *м.* бериллъ, аквамари́нъ (*драгоцѣ́нный ка́мень*); || *см.* **Glucyn.**
Bestja, **-ji**, *ж.* скотъ, скоти́на, живо́тное.
Bestjalski, скотско́й, звѣ́рскій, свирѣ́пый, лю́тый.
Bestjalstwo, **-a**, *ср.* скотство́, звѣ́рство, свирѣ́пость, лю́тость.
Bestwić, **Zbestwić**, **Rozbestwić**, бѣси́ть, избѣси́ть, развраща́ть, разврати́ть; || **Bestwić się**, **Bestwieć**, звѣ́рствовать, свирѣ́пствовать, свирѣпѣ́ть, бѣси́ться; || бѣ́гаться, сходи́ться для прилю́ду (*о коро́вахъ, свиньяхъ и соба́кахъ*); || * развраща́ться, распу́тничать.
Besztać, брани́ть, руга́ть, поноси́ть.
Bet, **-a**, *м.* лабе́тъ (*въ ка́рточной игрѣ*).
Bez, *род.* **bzu**, *м. Бот.* бузина́, самбу́къ (*де́рево*). **Bez włoski**, сине́ль, сире́нь. **Bez turecki**, души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*).
Bez, *Предл.* безъ. **Módz być bez czego**, обходи́ться безъ чего́ нибу́дь. **Bez tego**, впро́чемъ, кро́мѣ того́. **Nie bez tego**, не безъ того́, нельзя́ сказа́ть, должно́ быть. **Nie bez tego, abyś jego listów nie czytał**, безъ того́ не обошло́сь, что́бы ты не чита́лъ его́ пи́семъ. **Bezemnie** (*вмѣсто* **bez mnie**), безъ меня́.
Bezbożnie, безбо́жно, нечести́во.
Bezbożnik, **-a**, *м.* безбо́жникъ, атеи́стъ.
Bezbożność, **-ści**, *ж.* безбо́жіе, нечести́е.
Bezbożny, безбо́жный, нечести́вый.
Bezbronny, беззащи́тный, безору́жный.
Bezbrzeże, **-a**, *ср.* безбре́жное, безграни́чное простра́нство.
Bezbrzeżny, безбре́жный, безграни́чный.
Bezcen, **Bezcenek**, *Нескл.* безцѣ́нокъ. **Kupić za bezcen**, купи́ть за безцѣ́нокъ.
Bezcenny, безцѣ́нный, неоцѣне́нный.
Bezczelnie, безсты́дно, нахáльно, нáгло.
Bezczelnik, **-a**, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, нагле́цъ.
Bezczelność, **-ści**, *ж.* безсты́дство, нахáльство, нáглость.
Bezczelny, безсты́дный, нахáльный, нáглый.
Bezcześcić, безче́стить.
Bezczynnie, безде́ятельно, прáздно.
Bezczynność, **-ści**, *ж.* безде́йствіе, прáздность; || кóсность, неподви́жность.
Bezczynny, безде́йственный, прáздный, недѣятельный; || кóсный, неподви́жный.
Bezdenność, **ści**, **Bezdeń**, **-i**, **Bezdnia**, **-ni**, *ж.* **Bezdno**, **-a**, *ср.* про́пасть бе́здна, безды́нная пучи́на, о́мутъ, *см.* **Otchłań.**
Bezdenny, **Bezedny**, безды́нный.
Bezdeń, **-i**, *ж. см.* **Bezdenność.**
Bezdnia, **-ni**, *ж. см.* **Bezdenność.**
Bezdroże, **-a**, *ср.* безпу́тица, распу́тица
Bezdrożny, непроходи́мый, непроѣздный, непроѣжій; || безпу́тный, распу́тный.
Bezduchy, безду́шный, неодушевлённый.
Bezduszność, **-ści**, *ж.* безду́шность, безду́шіе.
Bezduszny, *см.* **Bezduchy.**
Bezdziedziczny, вы́морочный. **Massa bezdziedziczna**, вы́морочное иму́щество.
Bezdzietny, безде́тный.
Bezeceństwo, **-a**, *ср. см.* **Bezecność.**
Bezecnie, безче́стно, позо́рно.
Bezecnik, **-a**, *м.* мерза́вецъ, негоди́й.
Bezecność, **-ści**, *ж.* безче́стіе, безче́стность, ни́зость, по́дость, гну́сность,
Bezecny, безче́стный, ни́зкій, по́длый, гну́сный.
Bezgrzeszny, безгрѣ́шный, непогрѣши́мый, непоро́чный.
Bezimienny, безъимённый.
Bezinteresowność, **-ści**, *ж.* безкоры́стіе.
Bezinteresowny, безкоры́стный.
Bezkarnie, безнака́занно.
Bezkarność, **ści**, *ж.* безнака́занность.
Bezkarny, безнака́занный.
Bezkrólewie, **-wia**, *ср.* междуца́рствіе.
Bezleśny, безлѣ́сный.
Bezlik, **-u**, *м.* безчи́сленное мно́жество.
Bezlist, **-u**, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).
Bezludność, **ści**, *ж.* безлю́діе.
Bezludny, безлю́дный.
Bezmała, безма́ла, чуть, почти́. **Bezmała nie**, *см.* **Omal.**
Bezmian, **-u**, *м.* безмѣ́нъ, *см.* **Przemian.**
Bezmiar, **-u**, *м.* неизмѣри́мое простра́нство.
Bezmierny, безмѣ́рный, неизмѣри́мый.
Bezmozgi, безмо́зглый, глу́пый.
Bezmyślny, безсмы́сленный.
Bezmytny, *Неупотр.* неумы́тный.
Beznaganność, **-ści**, *ж.* безупрёчность.
Beznaganny, безупрёчный.

Beznogi, Beznożny, безно́гій.
Beznosy, безно́сый.
Bezoar, -u, *м. Хим.* безоа́ръ, камени́стый сро́стокъ.
Bezokoliczny, *Грам.* неопредѣле́нный, неоконча́тельный. **Tryb bezokoliczny**, неопредѣле́нное *или* неоконча́тельное наклоне́ніе.
Bezowocnie, *Нар.* безпло́дно, безполе́зно, тще́тно, напра́сно. **Bezowocny**, безпло́дный, безполе́зный, тще́тный, напра́сный.
Bezpalcy, неимѣющій па́льцевъ.
Bezpiecznie, *Нар.* безопа́сно.
Bezpieczeństwo, -a, *ср.* безопа́сность; || *Ком.* обезпе́ченіе, закла́дъ, зало́гъ, *см.* **Zastaw.**
Bezpieczność, -ści, *ж.* безпе́чность, безаба́тность, безопа́сность, увѣренность; || *Стар.* бли́зкое знако́мство; || обезпе́ченіе.
Bezpieczny, безпе́чный, беззаба́тный, безопа́сный, увѣренный, сме́лый; || обезпе́ченный. **Bezpieczny czego**, pewny, увѣренный въ успѣхѣ чего́ либо. **Być bezpiecznym o kogo**, быть увѣреннымъ въ комъ либо.
Bezpiśmienny, безгра́мотный.
Bezpłatnie, *Нар.* безпла́тно, безвозме́здно, да́ромъ.
Bezpłatny, безпла́тный, безвозме́здный, даровóй.
Bezposażny, безприда́нный. **Panna bezposażna**, безприда́нница.
Bezpośredni, непосре́дственный.
Bezpośrednio, *Нар.* непосре́дственно.
Bezpotomny, безпото́мственный.
Bezprawie, -wia, *ср.* беззако́ніе, противозако́нность, несправедли́вость, неправосу́діе; || непра́вильное дѣйствіе.
Bezprawnie, *Нар.* беззако́нно, противозако́нно, несправедли́во, неправосу́дно.
Bezprzykładny, безприме́рный.
Bezrękawy, безрука́вный.
Bezręki, безру́кій, неимѣющій одно́й и́ли обо́ихъ рукъ.
Bezrolny, безземе́льный.
Bezrząd, -u, *м.* неуря́дица, безпоря́докъ, замѣша́тельство; || анáрхія.
Bezsenność, -ści, *ж.* безсо́нница.
Bezsenny, безсо́нный.
Bezsilnie, *Нар.* безси́льно, не́мощно, сла́бо.
Bezsilność, -ści, *ж.* безси́ліе, не́мощь, истоще́ніе силъ, сла́бость.
Bezsilny, безси́льный, не́мощный, сла́бый.
Bezskrzydły, безкры́лый.
Bezskutecznie, *Нар.* безуспѣ́шно, недѣйстви́тельно.
Bezskuteczny, безуспѣ́шный, недѣйстви́тельный.
Bezprzecznie, *Нар.* безпрекосло́вно, безспо́рно.
Bezprzeczność, -ści, *ж.* безпрекосло́віе, безспо́рность.
Bezprzeczny, безспо́рный, безпрекосло́вный.
Bezstronnie, *Нар.* безпристра́стно.
Bezstronność, -ści, *ж.* безпристра́стіе, нелицепрія́тіе.
Bezstronny, безпристра́стный, нелицепрія́тный.
Bezszkodny, безвре́дный.
Bezszypułkowy, *Бот.* неимѣющій стебелько́въ, нестебелько́вый.
Bezterminowy, безсро́чный.
Bezustannie, *Нар.* безпреста́нно, безпреры́вно, непреры́вно, безостано́вочно.
Bezustanność, -ści, *ж.* непреры́вность.
Bezustanny, безпреста́нный, безпрерывный, непрерывный, безостано́вочный.
Bezużytecznie, *Нар.* безполе́зно, безпри́быльно, напра́сно, тще́тно.
Bezużyteczność, -ści, *ж.* безполе́зность.
Bezużyteczny, безполе́зный, безпри́быльный, напра́сный, тще́тный.
Bezwarunkowy, безусло́вный.
Bezwładność, -ści, *ж.* ко́сность; || бездѣ́йствіе; || неподви́жность.
Bezwładny, бездѣ́йственный, ко́сный; || недѣ́ятельный.
Bezwłasnowolny, находя́щійся подъ опе́кою, подъ зако́нными прещéніемъ, не могу́щій распоряжáться самъ собóю, лишённый прáва совершáть граждáнскія дѣ́йствія.
Bezwodny, безво́дный.
Bezwonność, -ści, *ж.* безухáнность.
Bezwonny, безухáнный, непахýчій.
Bezwstyd, -u, *м.* безсты́дство, на́глость.
Bezwstydnica, -y, *ж.* безсты́дница, нахáлка.
Bezwstydnik, -a, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, нагле́цъ.
Bezwstydny, безсты́дный, нахáльный, на́глый.
Bezwzględnie, *Нар.* безотноси́тельно, незави́симо, не взирáя на...
Bezwzględność, -ści, *ж.* безотноси́тельность.
Bezwzględny, безотноси́тельный, незави́симый; || безусло́вный, абсолю́тный.
Bezżenny, безже́нный, неимѣющій жены́, холостóй.
Bezżeństwo, -a, *ср.* безже́нство, холостáя жизнь.
Bezzwłocznie, *Нар.* неме́дленно, безотлагáтельно, поспѣ́шно.
Bezzwłoczność, -ści, *ж.* безотлагáтельность, поспѣ́шность.
Bezzwłoczny, безотлагáтельный, неме́дленный, поспѣ́шный.
Biada, -y, *ж.* бѣдá, гóре, *см.* **Bieda.**
Białawy, бѣловáтый, бѣлесовáтый.
Białawek, -wka, *м.* бѣлая бáбочка, мотылёкъ.
Białawiec, -wca, *м. Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Białek, -łka, *м. см.* **Białko; || Białek w oku,** глазно́й бѣло́къ; || роговáя перепо́нка въ глазу́, *см.* **Bielmo.**

Białko, -a, *ср.* яи́чный бѣло́къ; || *Хим.* бѣлковúна, бѣлко́вое вещество́.

Biało, *Нар.* бѣло́, бѣлаго цвѣта; || чúсто. **Umalować biało,** вы́красить бѣло́. **Biało się nosić,** носúть бѣлое плáтье.

Białobrody, бѣлобоpо́дый.

Białodrzew, -a, *м.* бѣлый то́поль (*дерево*).

Białogłowa, -y, *ж.* же́нщина.

Białogłowski, же́нскій.

Białokrusz, -u, *м. Хим.* глетъ, свинцо́вая о́кись.

Białokurowaty, бѣлоку́рый, ру́сый.

Białonogi, бѣлоно́гій.

Białość, -ści, *ж.* бѣлизна́.

Białoskórnictwo, -a, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́, скорня́чество.

Białoskórnik, -a, *м.* сыромя́тникъ, скорня́къ.

Białozor, -a, *м. Охот.* **kpéчeть** (*сóколь*).

Biały, бѣлый; || чúстый.

Biblja, -ji, *ж.* бúблія.

Biblijny, библе́йскій.

Bibljoman, -a, *м.* библіома́нъ.

Bibljopola, -i, *м. см.* **Księgarz.**

Bibljoteczka, -i, *ж.* библіоте́чка.

Bibljoteczny, библіоте́чный.

Bibljoteka, -i, *ж.* библіоте́ка, книгохрани́лище.

Bibliotekarski, библіоте́карскій.

Bibliotekarz, -a, *м.* библіоте́карь.

Biblistyka, -i, *ж.* зна́ніе библе́йскихъ изда́ній.

Bibosz, -a, *м.* пья́ница, пьянчу́га.

Bibuła, -y, *ж.* пропускна́я, обвёрточная бума́га.

Bić, Bijać, бить, быва́ть, вбить, вбива́ть, колоти́ть, вкола́чивать, уда́рить, ударя́ть. **Bić we drzwi,** стуча́ть въ дверь. **Bić głową o ścianę,** колоти́ться голово́ю объ стѣну. **Pioruny biją,** громъ греми́тъ, громъ ударя́етъ. **Puls, serce bije,** пульсъ, се́рдце бьётся. **Biją z armat,** стрѣля́ютъ изъ пу́шекъ. **Bić monetę,** чека́нить моне́ту. **Poty biją na niego,** онъ весь въ поту́, его́ броси́ло въ потъ. **Słońce bije,** со́лнце отража́ется, со́лнечные лучи́ ударя́ютъ. * **Wdzięki twoje biją w oczy,** пре́лести твои́ броса́ются въ глаза́, поража́ютъ взоръ. **Swietność w oczy bije,** великоле́піе ослѣпля́етъ глаза́. **Bić w oczy,** броса́ться въ глаза́, быть замѣ́тнымъ. — **Bić w co,** настаи́вать (*на чёмъ*). упира́ть (*на что*). **Bić na co, przeciw czemu,** возстава́ть про́тивъ чего́. **Bić na co, na kogo,** нападать на что́ наступа́ть на кого́. **Zewsząd nieszczęścia na mnie biją,** несча́стія отовсю́ду пресле́дуютъ меня́. **Strach na mnie bije,** страхъ обхва́тываетъ меня́, берётъ меня́. **Wszyscy na niego biją,** всѣ раздражены́ про́тивъ него́. **Bić w kieliszki,** чо́каться рю́мками. **Ta strzelba dobrze bije,** э́то ружьё хорошо́ стрѣля́етъ. **Bić do miasta,** вла́мываться въ го́родъ. **Bić do murów,** пробива́ть стѣны. **Bić górą,** возноси́ться, поднима́ть вверхъ носъ, горди́ться. **Bić,** бить, крыть (*въ карточной игрѣ*). || **Bić się,** би́ться, дра́ться, сража́ться. **Bić się w piersi,** бить себя́ въ грудь. **Bić się na szpady,** дра́ться на шпа́гахъ. **Bili się na pięście,** дрались на кула́чки. **Bić się z myślami,** колеба́ться, не рѣша́ться.

Bicie, -cia, *ср.* уда́ръ, толчо́къ; || вы́стрѣлъ, заря́дъ (*ружья́*); || **Bicie się,** бой, дра́ка. **Bicie się na szpady,** дра́ка на шпа́гахъ.—**Bicie się na kułaki,** кула́чный бой.—**Bicie się z myślami,** колеба́ніе, нерѣша́тельность.

Bicz, -a, *м.* бичъ, кнутъ.

Biczować, бичева́ть.

Biczownik, -a, *м.* бичо́вникъ.

Biczysko, -a, *ср.* кнутови́ще.

Bieda, -y, *ж.* бѣда́, несча́стіе, бѣ́дствіе, нищета́. **Z wielką biedą znalazłem go** съ большúмъ трудомъ я нашёлъ его́, **Zwierzyć się komu ze swojéj biedy,** отъ, кры́ться кому́ въ своúхъ стѣсне́нныхъ обстоя́тельствахъ. **Z biedy co uczynić,** сдѣлать что́ по нуждѣ. **Być w biedzie. cierpieć biedę,** терпѣть кра́йнюю ну́жду, находúться въ кра́йней бѣдности, въ ни, щетѣ, въ нуждѣ. **Wydźwignąć kogo z biedy,** вывести кого́ изъ бѣдности. **Na moją biedę poznałem go,** къ моему́ несча́стію я познако́мился съ нимъ. **Biedę klepać,** жить въ нищетѣ, въ бѣдности, бѣдствовать. **Biedę kuczyć,** дѣлать кому́ непрія́тности. **Z biedą,** съ трудо́мъ, съ грѣхо́мъ пополамъ. **Z biedy,** по нуждѣ, по необходúмости. *Посл.* **Bieda na biedzie jedzie,** *или* **Bieda goni biedę,** бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Biedactwo, -a, *ср.* нищета́, убóжество, худоба́.

Biedaczka, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Biedak, -a, Biedaczek, -czka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́жка.

Biedny, бѣдный, убóгій.

Biedota, -y, *ж.* убóжество, нищета́.

Biedować, бѣдствовать, находúться въ бѣдности, терпѣть ну́жду; || **Biedować się,** *см.* **Biedzić się.**

Biedrunka, -i, *ж. Зоол.* бронзóвка, золоту́ю жукъ.

Biedrzeniec, -ńca, *м. Бот.* бедренéцъ, бедринéцъ (*растéніе*).

Biedz, Biegnąć, Biegać, Bieżeć, бѣжáть, бѣгать; || течь, протекáть. **Dokąd biežysz,** *или* **biegniesz?** куда́ ты бѣжúшь? **Biedz do kogo,** торопúться, спѣшúть къ кому́ лúбо. **Biedz na wyścigi,** бѣгать взапуски другъ пéредъ другомъ; * состязáться. **Biedz za czém,** гоня́ться за чѣмъ, *см.* **Gonić. Biedz za nieprzyjacielem,** гнать, преслѣдовать непрія́теля. **Biedz na zgubę,** стремúться къ своéй погúбели. **Czas bieży,** врéмя летúтъ, бúстро проходúтъ.

Zegar bieży, часы́ спѣша́ть. **Drzewo to bieży w górę**, э́то де́рево бы́стро выраста́етъ. **Rzeka bieży około miasta**, рѣка́ протека́етъ о́коло го́рода. **Oczy mu biegają**, у него́ глаза́ разбѣга́ются. **Tysiąc projektów biegło mu po głowie**, ты́сяча прое́ктовъ вертѣлось у него́ въ головѣ́.

Biedzenie się (z kim, z czém), борьба́, муче́ніе, му́ка.

Biedzić się, бѣдствовать, терпѣть ну́жду; || му́читься, терза́ться, безпоко́иться; || боро́ться.

Bieg, -u, *м.* бѣгъ; тече́ніе, стремле́ніе, ходъ, курсъ, продолже́ніе. **Bieg rzeki**, тече́ніе рѣки́. **Bieg gwiazd**, тече́ніе звѣздъ. **Bieg przyrodzenia, porządek natury**, есте́ственный поря́докъ. **Bieg sprawy jakiéj**, ходъ, движе́ніе де́ла. **Bieg pieniędzy**, де́нежный курсъ. **Bieg słońca**, обраще́ніе, тече́ніе со́лнца. **Wstrzymać bieg czego**, останови́ть что́ либо. **Zatrzymać co w biegu**, удержа́ть что́ либо на ходу́. **Wstrzymać konia w biegu**, удержа́ть ло́шадь на бѣгу́.

Biegać, *см.* **Biedz.**

Biegacz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || гуля́ка; || жёрновъ, жерновóй ка́мень.

Bieganie, -nia, *ср.* бѣганіе, бѣгъ, бѣготня́. **Czas trawić na bieganiu**, проводи́ть вре́мя въ бѣготнѣ. **Bieganie za czém**, стара́ніе, хло́поты о чёмъ ли́бо.

Biegle, *Нар.* иску́сно, ло́вко; || прово́рно, бы́стро.

Biegli ludzie, понаты́е, све́дущіе лю́ди.

Biegłość, -ści, *ж.* спосо́бность, иску́ство; || прово́рство, ло́вкость, быстрота́ (*рукъ*).

Biegły, спосо́бный, иску́сный; || прово́рный, ло́вкій, бы́стрый; || зна́ющій, све́дущій, о́пытный; || **Biegły, -ego**, *м.* экспе́ртъ, све́дущій челове́къ, знато́къ.

Biegun, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || **Biegun północny**, се́верный по́люсъ. **Biegun południowy**, ю́жный по́люсъ. **Wyniosłość bieguna**, высота́ по́люса *или* широта́ ме́ста; || сте́ржень, га́йка.

Biegunka, -i, *ж. Мед.* поно́съ.

Biegunowy, biegunowy, поля́рный, по́люсный. **Gwiazda biegunowa**, поля́рная звѣзда́.

Biegus, Biegas, -a, *м.* скорохо́дъ; || броді́га, праздношата́ющійся, гуля́ка; || *Зоол.* **Biegus**, турухта́нъ (*птица*).

Biel, -i, *ж.* бѣль, бѣлизна́; || бѣлая ткань, мате́рія; || *Бот.* боло́нь, заболо́нь, мезга́.

Biela, -i, *ж. Бот.* моховúкъ, грудь (*родъ гриба́*); || *Зоол.* сонли́вая бѣлка, со́ня.

Bielak, -a, *м. Орнит.* и́бисъ, карава́йка; || *Зоол.* бѣлый за́яцъ.

Bielarka, -i, *м.* кра́чка; || бѣли́льщица.

Bielarz, -a, *м.* портомо́й; || бѣли́льщикъ (*воскá, жести, полотна́ и пр.*).

Bielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе. **Bielenie tynku**, отбѣлка, штукату́рка.

Bielić, бѣли́ть. **Bielić twarz**, бѣли́ться, натира́ть лицо́ бѣли́лами. **Bielić cyną**, лудúть. **Bielić płótno, blechować**, бѣли́ть полотно́; || **Bielić się**, бѣли́ться, бѣле́ть, выпачкаться бѣлымъ.

Bielica, Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Bieliдło, -a, *ср.* бѣли́ла (*туале́тныя*), притира́нье.

Bielizna, -y, *ж.* бѣльё.

Bielmo, -a, *ср.* бѣльмо́.

Bielmok, -a, *м. Бот.* колю́чій макъ (*расте́ніе*).

Bielnik, -a, *м.* бѣли́льня.

Bieluchny, бѣлёхонькій, соверше́нно бѣлый.

Bieluga, -i, *ж.* мясно́й клей (*камéдь*).

Bielun, -a, *м. Бот.* бѣлена́. **Bielun dziesięciorzawa**, дурма́нъ. **Bielun cudzoziemski**, никоти́нъ, извлека́емый изъ табаку́.

Bieracz, -a, Bierca, -y, *м.* сбо́рщикъ.

Bieraczka, -i, *ж.* сбо́рщица.

Bierność, -ści, *ж.* бездѣ́йственность, недѣ́ятельное состоя́ніе, пасси́вность; || ёмкость (*сосýда*).

Bierny, ёмкій, воспріи́мчивый; || пасси́вный; || *Грам.* страда́тельный (*залóгъ*).

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *ср.* бревно́, брусъ; || **Bierzmo**, гла́вное основа́ніе.

Bierzmować, мvромъ пома́зывать; || конфирмова́ть (*у лютера́нъ*).

Bierzmowanie, -nia, *ср.* мvропома́заніе; || конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Bies, bis, -a, *м.* бѣсъ.

Biesagi, -sag, *мн.* сума́, кото́мка.

Biesiada, -y, *ж.* пиръ, пирова́нье, пиру́шка, пи́ршество; || бесѣда, разгово́ръ.

Biesiadnik, -a, *м.* собесѣ́дникъ; || хлѣбосо́лъ.

Biesiadny, biesiadniczy, пи́ршественный, засто́льный.

Biesiadować, бесѣ́довать, разгова́ривать; || пирова́ть.

Bieżący, теку́щій; || прото́чный. **Bieżący rok**, теку́щій, нынѣшній годъ. **Bieżąca woda**, прото́чная вода́.

Bigam, -a, Bigamista, -y, *м.* двоже́нецъ.

Bigamistka, -i, *ж.* двуму́жница.

Bigamja, -ji, *ж.* двоже́нство, **двуму́жество**, двубра́чіе, второбра́чіе.

Bigos, -u, *м.* ру́бленное мя́со, кро́шево.

Bigot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Bigoterja, -ji, *ж.* ханжество́, пустосвя́тство.

Bijaczka, -i, *ж. Горн.* деревя́нный и́ли желѣ́зный пестъ.

Bijak, -a, *м.* колоту́шка молоти́льная. **Bijak we młynie prochowym**, закру́гленный коне́цъ толчеи́ *или* песта́ въ порохово́й ме́льницѣ.

Bijatyka, -i, *ж.* дра́ка.

Bika, -i, *ж.* ки́рка, моты́ка, ва́ступъ.

Bil, -a, *м. Плотн.* за́болона.

Bila, -i, *ж.* бильа́рдный шаръ, биль.

Bilans, -u, *м.* балáнсъ; || учётъ долгóвъ банкрýта, свéдéніе счётовъ.

Bilansować, *Ком.* свóдить счёты, дéлать балáнсъ.

Bilar, Bilard, -u, *м.* бильáрдъ.

Bilarowy, Bilardowy, бильáрдный.

Bilbas, -a, *м. см.* **Gilbas.**

Bilecik, -a, *м.* билéтикъ, запúсочка, письмецó.

Bilet, -u, *м.* билéтъ, запúска. **Bilet ekspedycyjny**, ярлы́къ. **Bilet zapraszający**, пригласúтельный билéтъ, пригласúтельная запúска. **Bilet bankowy, kasowy**, бáнковый билéтъ. **Bilet na kwaterę**, билéтъ на постóй, квартúрный бúлетъ. **Bilet wizytowy**, визúтная кáрточка, *см.* **Cedułka, Kartka.**

Biletowy, билéтный.

Biljon, Billjon, -u, *м.* ты́сяча милліóновъ, милліáрдъ.

Biljonowy, Billjonowy, милліáрдный.

Bilmo, *см.* **Bielmo.**

Bilon, -u, *м.* билóнъ, билóновая монéта, мéдныя дéньги; || худы́я дéньги.

Bilonowy, билóновый.

Bimbas, -a, *м.* болвáнъ, нéучъ, балбéсъ.

Binda, -y, *ж.* бинтъ, хирургúческая повя́зка; || пéревязь, пóясъ, шарфъ.

Bindarz, -a, *м.* крытая аллéя.

Binduga, -i, *ж. см.* **Winduga.**

Biodro, -a, *ср.* бедрó, вéрхняя внéшняя часть ля́двеи; || зáдняя нога́ (*у лóшади*).

Biodrowy, бéдряный, бедёрный.

Bjograf, -a, *м.* біографъ, жизнеописáтель.

Bjografja -ji, *ж.* біографíя, жизнеописáніе.

Biórko, -a, *ср.* контóрка, бюрó.

Bióro, -a, *ср.* присýтственное мéсто, канцеля́рія, палáта.

Biórowy, канцеля́рскій.

Birbancki, разврáтный, разгýльный, распýтный.

Birbant, -a, *м.* гуля́ка, кутúло.

Birbantować, Birbantować się, развратничать, вести́ разгýльную, распýтную жизнь.

Biret, Beret, -u, *м.* берéтъ.

Birkut, -a, *м.* беркýтъ (*большóй орёлъ*).

Birota, -y, *ж.* однокóлка.

Bisior, Bisson, -u, *м.* бúсеръ, стекля́ные разноцвéтные шáрики; || родъ сáмаго лýчшаго тончáйшаго полотнá; || виссóнъ, богáтая матéрія у дрéвнихъ; || *Бот.* жúлочница (*растéніе*).

Biskokt, Biszkokt, -u, *м.* бисквúтъ.

Biskup, -a, *м.* епúскопъ. **Biskup sufragan**, викáрный епúскопъ. **Biskup in partibus infidelium**, епúскопъ, управля́ющій епáрхіею въ странѣ невѣрныхъ.

Biskupi, епúскопскій.

Biskupstwo, -a, *ср.* епúскопство, санъ, дóлжность епúскопа.

Bisurman, Bisurmanin, -a, *м.* бусурмáнъ, басурмáнъ; || язы́чникъ; || магометáнинъ.

Bisurmanić, бусурмáнить; || Bisurmanieć, Bisurmanić się, бусурмáниться.

Bisurmański, бусурмáнскій.

Bisurmaństwo, -a, *ср.* бусурмáнство.

Bitny, воúнственный, хрáбрый, отвáжный; || *Зоол.* **Ptak bitny**, морскóй пéтушóкъ, туруxтáнъ (*птúца*).

Bitwa, -y, *ж.* бúтва, сражéніе, бой.

Bity, бúтый; || чекáненый; || убúтый. **Droga bita**, шоссé, шоссéйная дорóга.

Biurko, *см.* **Biórko.**

Biuro, *см.* **Bióro.**

Bizmut, -u, *м.* висмýтъ (*металлъ*).

Bizon, a, *м.* бизóнъ, дúкій американскій быкъ.

Bizón, Bizun, -a, *м.* плеть, нагáйка.

Blacha, -y, *ж.* бля́ха, металлúческая пластúнка. **Blacha pobielana**, жесть. **Blacha żelazna**, листовóе желéзо. **Blacha od pieca**, плитá. || **Blacha kominowa**, заслóнка, вью́шка. **Blachą pokładać co**, накла́дывать (*зóлото, серебрó на дéрево и т. д.*). **Dom pod blachą**, домъ, крытый листовы́мъ желéзомъ. || **Blacha u zamku**, личúнка на дверномъ замкѣ. || **Blachy**, *мн.* воúнская сбрýя, доспéхи. **Blacha na piersi**, лáты. **Blacha na nogi**, набéдренникъ (*у лáтъ*). **Blacha na ręce**, нáручи (*въ лáтахъ*).

Blacharczyk, -a, *м.* подмастéрье у бля́харя, у жестянúка.

Blacharka, -i, *ж.* жена́ бля́харя, жестянúка.

Blacharnia, -ni, *ж.* жестянóй завóдъ.

Blacharski, жестянóй.

Blacharstwo, -a, *ср.* жестянóе ремеслó, жестяны́я издéлія, жестянóй товáръ.

Blacharz, -a, *м.* бля́харь, жестянúкъ, жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ; || крóвельщикъ.

Blachmal, -u, *м.* золотáя úли серéбряная насѣчка; насѣчáльное искýство.

Blachmalowy, воронёный, насѣченный зóлотомъ úли серебрóмъ.

Blachownia, -ni, *ж.* плющúльный завóдъ.

Blachownica, -y, *ж.* нагрýдникъ у лат; || кирáсъ, кирáса.

Błąd, -ędu, *м.* ошúбка, погрéшность, заблуждéніе, прóмахъ. **Błąd drukarski**, опечáтка. **W błąd kogo wprowadzić**, ввести́ кого́ въ заблуждéніе. **Uznać swój błąd, przyznać się do błędu**, сознáться въ своёмъ заблуждéніи. **Spostrzedz swój błąd**, замéтить свою ошúбку, спохватúться. **Popełnić błąd**, сдѣлать ошúбку. **Błąd przeciw językowi**, ошúбка прóтивъ языкá.

Bladawo, *Нар.* блѣднóвато.

Bladawość, -ści, *ж.* блѣднóватость.

Bladawy, блѣднóватый.

Bladnąć, Blednąć, Blednić, Zbladnąć, блѣднѣть, поблѣднѣть.

Bladość, -ści, *ж.* блѣдность, блѣдный цвѣтъ лицá.

Blady, блѣдный.

cBłądzić, блужда́ть, броди́ть, скита́ться, стра́нствовать; || заблужда́ться, ошиба́ться.

Błagać, проси́ть, моли́ть, умоля́ть. **Błagać gniew boży**, умилостивить гнѣвъ Бо́жій. **Błagamy Cię Panie!** умоля́емъ Тебя́, Го́споди! **Błagać kogo o co**, *или* **czego od kogo**, проси́ть кого́ о чёмъ ли́бо, умоля́ть.

Błagający, моля́щій, проси́вшій.

Błagalny, очисти́тельный. **Ofiara błagalna**, очисти́тельная же́ртва; || моли́тельный, проси́тельный.

Błahość, Błachość, -ści, *ж.* ничто́жность, пустота́, пустяки́; || ме́лкость (*ума́*).

Błahy, Błachy, ничто́жный, пусто́й, тщётный, плохо́й; || ме́лкій; || сла́бый, ненадёжный; || ло́жный, сомни́тельный. **Przyjaźń błaha**, ненадёжная дру́жба. **Wieść błaha**, ло́жный слухъ. **Nadzieja błaha**, тщётная наде́жда.

Blajer, *см.* **Biejer**.

Blajgiel, *см.* **Biejgiel**.

Blak, *Неут.* бле́дность, тускъ; || *Судох.* мель, *см.* **Mielizna**.

Błąkać (kogo), вводи́ть въ заблужде́ніе (*кого́*), въ обма́нъ; || **Błąkać się, Zabłąkać się**, скита́ться, стра́нствовать, шата́ться, броди́ть, блужда́ть.

Błąkający się, блужда́ющій, стра́нствующій, кочу́ющій. **Gwiazdy błąkające się**, блужда́ющія звѣзды. **Ludy błąkające się**, кочу́ющіе наро́ды.

Blakować, линя́ть, тускне́ть.

Blakowanie, линя́нье.

Blakowny, блёклый, линю́чій.

Błam, -u, *м.* мѣхъ, шку́ра пушна́я, сши́тая мѣшко́мъ.

Błamować, подбива́ть мѣхомъ.

Blanco (in), въ про́бѣлѣ.

Blank, -u, *м.* палиса́дникъ, палиса́дъ, забо́ръ изъ ко́льевъ; || *Морс.* планти́ръ, обшивна́я доска́, обшивно́й по́ясъ.

Blankiet, -u, *м.* бланке́тъ, бланке́тный листъ.

Blankować, окружа́ть палиса́домъ; || снабжа́ть зубца́ми сте́ну; || *Морс.* обшива́ть су́дно доска́ми.

Blask, -u, *м.* блескъ, блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Blaszanka, -i, *ж.* жести́нка.

Blaszany, жестяно́й, сдѣланный изъ же́сти.

Blaszka, i, *ж.* бля́шка, бить (*золота́я, серебря́ная*); || пласти́нка; || блёстка.

Blat, -u, *м.* пласти́нка (*металли́ческая*), продолгова́тое бло́до; || клино́къ (*шпа́ги*), е́звіе (*ножа́*), *см.* **Głownia**.

Bławat, -u, *м.* шёлковая матерія, осо́бенно голуба́го цвѣта, *см.* **Bławatek**.

Bławatek, -tka, Bławat, -u, *м.* *Бот.* василёкъ.

Bławatlin, -u, *м.* *Бот.* си́няя аристе́я (*астѐніе*).

Bławatnik, -a, *м.* ткачъ полушёлковыхъ матерій; || торгове́цъ шёлковыми матеріями.

Bławatny, шёлковый; || голубо́й, голуба́го цвѣта.

Bławy, свѣтлоголубо́й.

Błazen, -na, *м.* дура́къ, дурачи́на, глупе́цъ, о́лухъ, болва́нъ; || шутъ. **Czynić z siebie błazna**, *или* **robić się błaznem**, буфо́нить, ко́рчить шута́. **Dać z siebie błazna robić**, быть посме́шищемъ. **Wystrychnąć kogo na błazna**, одура́чить кого́. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ глупцо́мъ.

Błazeński, шутовско́й, дура́цкій; || глу́пый.

Błazeństwo, -a, *ср.* шутовство́, дура́чество; || глупота́, глу́пость.

Błazgoń, -nia, *м.* нахалъ, фанфаро́нишко, хлыщъ; || шутъ, повѣса.

Błazgonić, фанфаро́нить, буфо́нить, дура́читься, повѣсничать.

Błaźnić, Zbłaźnić, дура́чить, одура́чить, насмѣха́ться какъ надъ дурако́мъ; || счита́ть кого́ дурако́мъ. || **Błaźnić się, Zbłaźnić się**, дурѣть, одурѣть, глупѣть, оглупѣть.

Błaźnica, -y, *ж.* ду́рочка, шути́ха.

Błaznować, дура́читься, дѣлать дура́чества, *или* глу́пости, представля́ть изъ себя́ дурака́; || **Błaznować z kogo, z czego**, насмѣха́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ, поднима́ть на смѣхъ кого́.

Błaznowanie, -nia, *ср.* шутовство́, дура́чество, буфо́нство.

Blech, Blich, -u, *м.* бѣли́льня, *см.* **Bielnik**.

Blecharka, -i, *ж.* бѣли́льщица.

Blecharski, бѣли́льничій.

Blecharz, a, *м.* бѣли́льщикъ. **Blecharz (pilśniarz, wałkarz)**, валя́льщикъ.

Blecharzowy, *см.* **Blecharski**.

Blechować, бѣли́ть (*полотно́, воскъ*). || **Blechować się**, бѣли́ться, притира́ться, бѣли́лами натира́ть лицо́.

Blednieć, *см.* **Bladnąć**.

Błędnik, -a, *м.* лаби́ринтъ; || *Анат.* заку́локъ (*въ слуховой ко́сти*).

Błędny, ло́жный, оши́бочный, непра́вильный.

Błędokręt, -u, *м.* лабири́нтъ.

Bleja, -ji, *ж.* *Зоол.* чеба́къ (*ры́ба*).

Blejczyk, -a, *м.* отвѣсъ, грузи́ло, лотъ.

Blejer, Blajer, -u *м.* образе́цъ, моде́ль. фо́рма, узо́ръ.

Blejgelb, бляги́рь, бляги́ль (*кра́ска*)

Blejtram, Blitram, -u, *м.* *Живоп.* на кото́рую натя́гивается полот *Стар. Театр.* кули́са.

Blejwas, -u, *м.* бѣли́ла.

Blejwasowy, бѣли́льный.

Błękit, u, *м.* голубо́й, си́ній цвѣ лубо́й, си́няя кра́ска; || синева́, (*не́ба*).

Błękitnawy, голубова́тый, тый.

Błękitnokrusz, -u, *м.* го́рная синь, руда́ си́няго цвѣ́та.

Błękitny, голубо́й, си́ній; || лазу́рный.

Blekot, Bełkot, -a, *м.* заи́ка, косноязы́чный; || бормоту́нъ; || болту́нъ; || *Бот.* бѣлена́ (*расте́ніе*).

Blekotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть, заика́ться, *см.* **Bełkotać, Bulgotać.**

Blekotanie, Blegotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье, болтовня́; || заика́нье.

Blekotek, -tka, *м. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Blekotka, -i, *ж.* болту́нья, бормоту́нья, лепету́нья.

Blenda,-y, *ж. Минер.* бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Blich, Blicharz, Blichować, *см.* **Blech, Blecharz, Blechować.**

Blichtr, -u, *м.* употреби́тельнѣе во *мн. ч.* **Blichtry, Bliktry, Błyktry, -ów,** блёстки, обма́нчивая нару́жность.* **Puszczać blichtry,** пуска́ть пыль въ глаза́.

Blindarz, -a, *м. Воен.* прикры́тіе бли́ндами, блинди́рованіе.

Bliziutki, Bliziuczki, Bliziuchny, Bliziuteńki, *Умен.* близёхонекъ.

Blizki, бли́зкій, недалёкій. **Bliższy,** ближа́йшій. **Najbliższy,** са́мый бли́зкій. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niżeli suknia,** *и́ли* **niż rodzona ciotka,** своя́ руба́шка къ тѣ́лу бли́же. || **Blizki do czego,** имѣ́ющій пра́во на что́ либо.

Blizko, *Нар.* (*Стар.* **Blizce**), бли́зко, **Bliżej,** бли́же; **Najbliżej,** бли́же всего́; || почти́, о́коло. **Mieć blizko dziesięciu tysięcy dochodu,** имѣ́ть о́коло десяти́ ты́сячъ дохо́да; || **Zaraz blizko, Bliziutko,** близе́нько, близёхонько. **Zbliska,** вблизи́, близъ.

Blizkość, -ści, *ж.* бли́зкость, бли́зость, сме́жность; || родство́, сродство́. **W blizkości,** бли́зко, по бли́зости, въ бли́зости.

Blizkoznaczny, однозна́чащій, синони́мный, *см.* **Jednoznaczny, Spółznaczny.**

Blizna, -y, *ж.* рубе́цъ, шрамъ; || роди́мое пятно́; || слѣ́дъ, знакъ.

Bliźni, -ego, *м.* бли́жній (*ка́ждый человѣ́къ*); || двойни́чный; || *Бот.* двойча́тый.

Bliźniaczka, -i, *ж.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *м.* близне́цъ; || двойни́чный братъ.

Bliźniątka, *мн.* близня́та; || *Бот.* двойча́тки *см.* **Dwojaczki.**

Bliźniątko, -a, *ср. Умен. см.* **Bliźniak,** младе́нецъ-двойни́шникъ.

Bliźnięcy, принадлежа́щій близнеца́мъ.

Bliźnięta, -iąt, *мн.* близнецы́, близня́та, двойни́чныя дѣ́ти; || *Астр.* близнецы́ (*созвѣ́здіе*).

Bliższość, -ści, *ж. см.* **Blizkość.**

Bliższy, *см.* **Blizki.**

Błociany, напо́лненный гря́зью.

Błociarz, -a, *м. Охотн.* назва́ніе каба́на.

Błocić, грязни́ть, забра́сывать гря́зью.

Błocisto, *Нар.* гря́зно.

Błocisty, грязнова́тый, гря́зный.

Błocko, Błocisko, -a, *ср.* грязи́ща; || *см.* **Bagnisko, Trzęsawica, Trzęsawisko.**

Błogi, блаже́нный, благополу́чный, счастли́вый.

Błogo, *Нар.* блаже́нно, благополу́чно, счастли́во; || прія́тно, сла́достно. **Żyć błogo,** блаже́нствовать. **Błogo temu co żywot swój może pędzić w pokoju,** сча́стливъ тотъ, кто мо́жетъ вести́ споко́йную жизнь. **Było mi błogo,** я былъ сча́стливъ, я блаже́нствовалъ.

Błogość, -ści, *ж.* блаже́нство, благополу́чіе, сча́стіе.

Błogosławić, Pogłogosławić, благословля́ть, благослови́ть; || освяща́ть, освяти́ть, посвяща́ть, посвяти́ть; || славосло́вить, велича́ть, восхваля́ть, прославля́ть (*Бо́га*).

Błogosławienie, -nia, *ср.* благослове́ніе; || освяще́ніе, посвяще́ніе; || славосло́віе, велича́ніе, восхвале́ніе, прославле́ніе.

Błogosławieństwo, -a, *ср.* благослове́ніе, благода́ть, сча́стіе.

Błogosławiony, благослове́нный; || блаже́нный, благополу́чный.

Blok, -u, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ, *см.* **Kloc;** || блокъ. **Blok z lanego żelaza,** чугу́нная шки́фа.

Blokada, -y, *ж.* блока́да, обложе́ніе.

Blokować, блоки́ровать, обложи́ть.

Błona, -y, *ж.* плева́, оболо́чка, перепо́нка.

Blondyn, -a, *м.* блонди́нъ, бѣлоку́рый, ру́сый.

Blondyna, -y, Blondynka, -i, *ж.* блонди́нка, бѣлоку́рая, ру́сая; || **Blondyna,** бло́нды, шёлковое кру́жево.

Błoniany, błoniasty, перепо́нчатый, плёвочный.

Błonie, -a, *ср.* па́жить, вы́гонъ; || лугъ.

Błonka, -i, *ж. Умен.* перепо́ночка, *см.* **Błona.**

Błotnica, -y, *ж.* тростни́къ, камы́шъ.

Błotniczka,-i, *ж.* зи́нька, сипи́ца (*пти́ца*).

Błotnik, -a, *м.* боло́тистое, то́пкое мѣ́сто, топь, мокреди́на.

Błotnisty, боло́тный, боло́тистый, то́пкій, ти́нистый, гря́зный.

Błotny, ти́нистый, боло́тный.

Błoto, -a, *ср.* боло́то, грязь. * **Z błotem zmieszać,** смѣша́ть съ гря́зью, очерни́ть, уни́зить.

Bluć, Blwać, блева́ть, рвать.

Blucie, -cia, Blwanie, -nia, *ср.* **рво́та,** блева́ніе.

Blucina, -y, *ж.* блево́тина.

Bluszcz, -u, *м. Бот.* плющъ. **Bluszcz ziemny,** бу́дра, кротови́къ (*расте́ніе*).

Bluszczeć, плеска́ть; || струи́ться.

Bluszczowy, плю́щевый.

Bluzgać, Bluzgotać, болта́ть, моло́ть вздоръ, пустяки́.

Bluźnierca, -y, *ж.* богохýльникъ.
Bluźnierczo, *Нар.* богохýльно.
Bluźnierski, Bluźnierczy, богохýльный, богохýльническій.
Bluźnierstwo, -a, *ср.* богохýльство; || злослóвіе, хулéніе, оскорблéніе поношéніе. **Bluźnierstwo przeciw rozsądkowi,** оскорблéніе здрáваго смы́сла.
Błwać, *см.* **Bluć.**
Błwociny, -cin, *мн. см.* **Blucina.**
Błyktry, -ów, *мн. см.* **Blichtr.**
Błysk, -u, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сія́ніе.
Błyskać, Błyszczeć, Błysnąć, блистáть, блестéть, сверкáть, сія́ть.
Błyskanie, -nia, *ср. см.* **Błysk.**
Błyskawica, -y, *ж.* мóлнія.
Błyskotka, -i, *ж.* блёстка, безде́лка.
Błyszcz, -u, *м.* блескъ. *Горн.* **Błyszcz żelaza,** желéзный блескъ.
Błyszczak, -a, *м. Бот.* касáтикъ, пéтушóкъ (*растéніе*); || *Зоол.* свéтля́къ (*червя́къ*).
Błyszczeć, *см.* **Błyskać.**
Bo, и́бо, потому́-что, затéмъ что, *см.* **Albowiem, Bowiem, Ależ bo, Ależ bo to,** вóдишь ли, какъ бы тебé сказáть.
Boazerja, -ji, *ж. Неуп. см.* **Futrowanie;** || *Стол.* **Boazerja filunkowa,** филенчáтая корóбка.
Bób, -u, *м. Бот.* бобъ. **Bób, groch turecki,** турéцкіе бóбы. **Bób kamienny,** воню́чка (*растéніе*). **Bób morski,** густеролúтъ; || *Анат.* **Boby,** *мн.* я́дра у пéтуха́; || *Ветер.* нарóсъ, подъязы́чная ши́шка (*у лóшади*).
Bobak, -a, *м. Зоол.* суро́къ, байбáкъ.
Bobek, -bka, *м.* бобóкъ, бобóчекъ; || *Бот.* лавръ, лавро́вое дéрево, *см.* **Laur, Wawrzyn.**
Bobelka, -i, *ж. Зоол.* навóзный жукъ.
Bobkowy, лавро́вый. **Bobkowe drzewo,** лавро́вое дéрево; || бобкóбый.
Bobowiny, -in, *мн.* бобóвая солóма, шелухá.
Bobowniczek, -czka, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*растéніе*)
Bobownik, -a, *м. Бот.* вероника (*растéніе*).
Bóbr, *род. п.* **bobra,** *м. Зоол.* бобръ. * **Płakać jak bóbr,** проливáть гóрькія слёзы.
Bobrowy, бобрóвый.
Bochen, -chna, *м.* громáда, кýча, мáсса, тóлща, большóе колúчество чего́-лúбо. **Bochen chleba,** большóй, крýглый хлéбъ, коровáй, колóбъ.
Bochenek, -nka, *м. Умен.* небольшóй крýглый хлéбъ, *см.* **Bochen.**
Bochenkowaty, тóлстый, объёмистый, кругловáтый.
Bochenkowy (towarzysz), дармоéдъ, тунея́децъ.
Bocian, -a, *м. Зоол.* áистъ, бýсель (*птица*).
Bocianek, -nka, *м. Умен.* молодóй áистъ, *см.* **Bocian.**
Bociani, Bocianowy, áистовъ; || *Бот.* **Bocianie noski,** журавлúный носóкъ (*трава́*).
Bocianię, -ęcia, *ср.* птенéцъ áистовъ.
Bócik, -a, *м.* сапожóкъ, ботúнка, *см.* **Bót.**
Bócisko, -a, *ср. увел.* сапожúще.
Boćwina, Botwina, Botwinka, -i, *ж.* ботвúнья; || свёкла, лúстья того́ же растéнія.
Boczek, -czka, *м.* бочóкъ. **Boczkiem poglądać,** смотрéть укрáдкою, изподтишкá.
Bocznica, -y, *ж.* боковáя сторонá, бокъ; || *Воен.* флангъ.
Boczny, боковóй.
Boczyć (od kogo), уклоня́ться, сторони́ться, устраня́ться, *см.* **Stronić, Zbaczać, Zboczyć, Wyboczyć.**
Bodaj! Bogdaj! Bodajże! Bogdajże! Дай Богъ, чтóбы... Дай Бóже, чтóбы.... Пусть, пускай. Это слóво имéетъ рáзныя значéнія, какъ вúдно изъ слéдующихъ примéровъ: **Bogdajeś była szczęśliwa,** дай Богъ, чтóбы ты былá счáстлива. **Bogdajem nie był cię nigdy widział,** дай Богъ мнé никогдá тебя́ не вúдѣть. **Bogdajem był fałszywym prorokiem,** дай Богъ чтóбы мои́ предсказáнія не сбылúсь; || **Bogdaj cię licho wzięło, bogdaj cię, bogdajcie tam,** чортъ тебя́ поберú, чортъ тебя́ возьмú, чортъ съ тобóю! **Bogdaj to, nie trafię z tém nigdy do ładu,** чортъ возьмú, я никогдá не справлюсь съ э́тимъ. || **Bogdajto w domu,** тó ли дéло быть дóма! **Bogdajto z matką,** тó ли дéло мáть! **Bogdaj przyjdzie, Bogdaj że przyjdzie, Bogdaj czy nie przyjdzie,** какъ не придти́ емý *или* я дýмаю, что онъ придéтъ. **Bodaj że nie przyjdzie,** едвá ли онъ придéтъ, *или* кáжется онъ не придéтъ. **Koloru są bogdaj nie różowego,** чуть ли они́ не рóзоваго цвéта?
Bodłak, Bodziak, -u, *м. Бот.* **боя́рышникъ** (*растéніе*).
Bodliwy, **бодли́вый.**
Bodmerja, -ji, *ж. Морс.* **бодмерéя.**
Bodziec, -dźca, *м. Бот.* колю́чка, **сть, шишъ,** *см.* **Kolec, Oścień;** || рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтóбы погонять волóвъ*); || *Хир.* трокáръ (*инструмéнтъ для прокáлыванія*) *см.* **Oścień;** || **Bodziec (u ostrogi),** шпóры, бодéцъ; || * двúгатель, поощрéніе, побуждéніе.
Bóg *род. п.* **Boga,** *м.* Богъ. **Polecać się Bogu,** поручúть Бóгу свою́ дýшу, предáть себя́ вóлѣ Бóжіей. **Uciekać się do Boga,** прибѣгáть къ Бóгу. **Stanąć przed Bogiem, Spoczywać w Bogu,** предстáть предъ Бóга, отдáть Бóгу дýшу, умерéть, скончáться. **Jak Boga kocham,** ей Богу! вúдитъ Богъ! **Przysięgam Bogu,** клянýсь Бóгомъ! **Dla Boga,** *или* **na Boga,** *или* **na Boga żywego, co czynisz?** Рáди Бога, что́ ты дéлаешь? **Daj go Bogu!** Богъ съ нимъ! Остáвь его! **Niech Pan Bóg broni,** *или* **broń Boże,** сохрани́, помúлуй, избáви Богъ! **Boże dopomóż,** *или* **Bóg pomóż,** *или* **szczęść Boże,**

Богъ по́мочь, помога́й Богъ. Bóg wie co z tego będzie, Богъ вѣсть, что́ изъ э́того вы́йдетъ. Idź z Bogiem, ступа́й съ Бо́гомъ. *Прон.* Z Panem Bogiem! счастли́вый путь! Niech Pan Bóg opatrzy, Богъ пода́стъ (*откажъ въ ми́лостынь*). Mieć Boga w sercu, имѣть чи́стую со́вѣсть, поступа́ть по со́вѣсти. *Посл.* Kto dla kogo, Bóg dla wszystkich, всякъ для себя́, а Богъ для всѣхъ. Boga wzywaj, a ręki przykładaj, на Бо́га упова́й, а самъ не плоша́й. || Bogowie pogańscy, языческіе бо́ги.

Bogacić, Zbogacić, обогаща́ть, обогати́ть. || Bogacić się, Zbogacić się, обогаща́ться, обогати́ться.

Bogaciec, богате́ть.

Bogactwo, -a, *ср.* бога́тство.

Bogacz, -a, *м.* бога́чъ.

Bogarodzica, Богоро́дица, Ма́терь Бо́жія, Пресвята́я Дѣва.

Bogato, *Нар.* бога́то.

Bogaty, бога́тый.

Bogdaj, *см.* Bodaj.

Bogini, -ni, *ж.* боги́ня.

Bogobojnie, *Нар.* богобоя́зненно, въ стра́хѣ Бо́жіемъ.

Bogobojność, -ści, *ж.* богобоя́зненность, страхъ Бо́жій, благоче́стіе.

Bogobojny, богобоя́зненный, благочести́вый, на́божный.

Bogorządztwo, *см.* Bogowładztwo.

Bogorządny, ѳеократи́ческій.

Bogowładztwo, -a, *ср.* ѳеокра́тія, Богоправле́ніе.

Bohater, Bohatyr, -a, *м.* богаты́рь, геро́й, ви́тязь.

Bohaterski, Bohatyrski, богаты́рскій, геро́йскій, героическій; || до́блестный.

Bohaterstwo, -a, *ср.* богаты́рство, геро́йство.

Boisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Bojaźliwie, *Нар.* боязли́во, ро́бко, засте́нчиво.

Bojaźliwiec, -wca, *м.* ро́бкій, несме́лый, засте́нчивый человѣкъ.

Bojaźliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, ро́бость, засте́нчивость.

Bojaźliwy, боязли́вый, ро́бкій, засте́нчивый.

Bojaźń, -ni, *ж.* боя́знь, страхъ. Bojaźń Boga, страхъ Бо́жій.

Bojaźny, боязли́вый, ро́бкій, пугли́вый.

Bójka, -i, *ж.* дра́ка.

Bojować, воева́ть.

Bojowisko, -a, *ср.* побо́ище, по́ле би́твы.

Bojownik, -a, *м.* вои́тель, ра́тникъ.

Bojowniczka, -i, *ж.* вои́тельница.

Bojowniczy, воинственный.

Bojowy, боевой.

Bojujący, воинствующій.

Bok, -u, *м.* бокъ, сторона́; || *Воен.* флангъ, крыло́. Wziąść się pod boki, подбочени́ться. Nabok! въ сто́рону!

Bokówka, -i, *ж.* алько́въ, угдубле́ніе въ стѣнѣ; || бокова́я ко́мнатка.

Bokowy, *см.* Boczny.

Ból, -u, *м.* боль, болѣзнь; || * скорбь. *Мед.* Ból suchy, подагра, костолóмъ, суставолóмъ, *см.* Denna choroba; || Bóle, *мн.* поту́ги, перехва́ты, му́ки при роди́хъ. * Z bólem serca rozstawałem się z nimi, я разставáлся съ ни́ми съ стѣне́ннымъ се́рдцемъ.

Bolący, больной, болѣзненный. Trafić kogo w bolące miejsce, задѣть кого́ за живо́е.

Bolączka, -i, *ж.* чи́рей, ве́редъ; || нагное́ніе, нары́въ.

Bolbotać, болта́ть.

Boleć, боле́ть, чу́вствовать бо́ль, страда́ть, претерпѣва́ть. Boleć na nogę, чу́вствовать боль въ ногѣ; || Boleć dziećmi, му́читься рода́ми; || Boleć w sercu, *или* sercem, горева́ть, тужи́ть, крушиться, печа́литься; || Głowa mi boli, у меня́ голова́ боли́тъ. * Niech się o to głowa nie boli, не безпоко́йся объ э́томъ, не твоё э́то де́ло. Boli mię twoje nieszczęście, я соболѣзную о твоёмъ несча́стіи. Boli mię to, że mi zaufać nie chcesz, мнѣ бо́льно, прискóрбно, что ты не хóчешь мнѣ довѣриться.

Bolejący, плачéвный, печа́льный, жа́лобный, жа́лостный.

Bolenie, -nia, *ср.* боль; || Bolenie (nad czém), соболѣзнованіе (*о чёмъ*), *см.* Ubolewanie.

Boleść, -ści, *ж.* боль, огорче́ніе, печа́ль, скорбь, прискóрбіе. * Jak to zrobiono? od siedmiu boleści! какъ э́то сдѣлано? чортъ зна́етъ какъ, на скóрую ру́ку!

Boleściwy, *см.* Bolesny.

Bolesnie, Bolesno, прискóрбно, гóрестно, гóрько.

Bolesność, -ści, *ж.* прискóрбіе; || болѣзненность, хвóрость.

Bolesny, болѣзненный, мучи́тельный; || скóрбный, прискóрбный, гóрестный.

Bolić, *см.* Boleć.

Boliwać, Bolewać, прихва́рывать, ча́сто быть больны́мъ.

Bołtusznik, -a, *м.* кожéвникъ, дуби́льщикъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *м.* валъ, бульва́ръ; || огра́да, опло́тъ, защи́та.

Bomba, -y, *м.* бóмба.

Bombardować, бомбардирова́ть.

Bombardowanie, -nia, *ср.* бомбардирова́ніе.

Bombardjer, -a, *м.* бомбарди́ръ.

Bombon, -a, *м. Мед.* паховúкъ, желва́къ.

Bona, -y, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́ню́шка.

Bonifikacja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убытки*); || * возмéздіе; || *Ком.* оста́токъ, прихóдъ, ли́шекъ.

Bonifikować, вознаграждáть, удовлетворя́ть (*за убытки*).

Bonifrater, **-tra**, *м.* монáхъ óрдена брáтьевъ Милосéрдія.

Boniowanie, **-nia**, *ср. Каменщ.* рустúкъ.

Bonitacja, **-ji**, *ж.* развертáніе, подрóбная классификáція земéль.

Bono, **Przestanek**, *Горн.* полóкъ, заплéчикъ.

Bonończyk, **-a**, *м.* болóнка, испáнская собáка.

Bonoński piesek, *см.* **Bonończyk**.

Bonować, блажéнствовать, нéжиться, наслажда́ться.

Bór, **-u**, *м.* боръ, сосня́къ, сосновый *или* елóвый лѣсъ.

Borak. *см.* **Burak**.

Borakowy, *см.* **Burakowy**.

Boraks, **-u**, *м.* бурá, буроки́слый натръ.

Borg, **-u**, *м.* заёмъ; || кредúтъ, долгъ. **Na borg brać**, брать въ кредúтъ, въ долгъ.

Borgować, дава́ть взаймы́, въ долгъ; || *Ком.* занима́ть, брать въ долгъ, въ кредúтъ; || кредитова́ть, поставля́ть въ кредúтъ; || * щади́ть, берéчь.

Borgowanie, **-nia**, *ср.* кредитова́ніе.

Borgowy, кредúтный.

Borharnia, **-ni**, *ж.* бýрса.

Borowik, **-a**, *м.* бѣлый грибъ, боровúкъ.

Borowisko, **-a**, *ср.* безплóдная пóчва на мѣстѣ сруб́леннаго бóра.

Borowizna, **-y**, *ж.* сосня́къ, густóй боръ.

Borówka, **-i**, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Czernica**.

Borowy, лѣснóй.

Borsuk, **-a**, *м. Зоол.* барсýкъ, я́звикъ (*животное*).

Borsuczy, барсýчій.

Boruchać, кача́ться какъ жидъ надъ талмýдомъ.

Borukać, дýться, серди́ться.

Borys, **-a**, *м.* лѣснóй, одича́лый жúтель; || чёрный, ржáной хлѣбъ; || *Бот.* булавúстикъ (*гриб*).

Borysz, **-u**, *м. см.* **Lidkup**.

Bosak, **-a**, *м.* босóй, босонóгій; || **Bosaki** (**wozy**, **konie**, **łopaty niekute**), некóванныя телѣги, неподкóванныя лóшади и проч.; || багóръ, большóй крюкъ, употребля́емый гребцáми, дрекъ.

Bość, бода́ть, колóть; || нырáть. **Konia bość ostrogami**, пришпóривать лóшадь. * **Sumienie go bodzie o grzech**, сóвѣстъ грызётъ его́ за прегрѣшéніе.

Bosiny, **-sin**, *мн.* хожде́ніе босикóмъ, босы́ми ногáми.

Boski, божéственный; || бóжій, бóжескій.

Boskość, **-ści**, *ж.* божéственность.

Bosman, **-a**, *м.* матрóсъ.

Boso, *Нар.* босикóмъ. **Boso chodzić**, ходúть босикóмъ.

Bosy, босóй, босонóгій; || * **bosy, nieku-ty**, неокóванный, неподкóванный.

Bóstwić, боготвори́ть.

Bóstwo, **-a**, *ср.* божество́.

Bót, **-a**, *м.* сапóгъ.

Botaniczny, ботани́ческій.

Botanika, **-i**, *ж.* ботáника, травовéдѣніе.

Botanik, **-a**, **Botanista**, **-y**, *м.* ботáникъ.

Bótwiałość, **Butwiałość**, **-ści**, *ж.* гни́лость, испóрченность.

Bótwieć, **Butwieć**, **Zbótwieć**, **Zbutwieć**, гнить, сгнить.

Botwina, *см.* **Boćwina**.

Bowiem, ибо, потомý-что, *см.* **Albowiem**. **Albowiem** обыкновéнно употребля́ется въ нача́лѣ предложéнія, **Bowiem**—въ средúнѣ и́ли на концѣ.

Bożę, **-ęcia**, **Bożątko**, **-a**, *ср.* божóкъ (*языческій*), и́долъ, кумúръ, истукáнъ.

Bożnica, **Bóżnica**, **-y**, *ж.* божни́ца, синагóга; || **Bożnica pogańska**, языческое кáпище; || **Bożnia turecka**, мечéть.

Bożniczy, принадлежáщій синагóгѣ. **Dozór bożniczy**, надзóръ синагóги, кагáлъ, еврéйское хозя́йственное управлéніе.

Boży, бóжій, бóжескій. **Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Boża męka**, Стрáсти Христóвы. **Boży grób**, Гробъ Господень. **Boże Ciało**, прáздникъ Тѣла Христóва. || *Бот.* **Boży dar**, плóдзień, синеголóвникъ, перекати́-пóле. **Boża trawa**, грéцкое *или* грéческое сѣно, Бóжья трава́. **Boże drzewko**, Бóжье дéрево. || *Минер.* **Boży prątek**, громовáя стрѣлá, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая раковина*).

Bożyć się, божúться, клáсться.

Bożyszcze, **-a**, *ср.* и́долъ, истукáнъ, кумúръ.

Brać, **Bierać**, **Wziąć**, брать, взять, принима́ть. **Brać Boga na świadka**, призывáть Бóга въ свидѣтели, свидѣтельствоваться Бóгомъ. **Brać co do serca**, принимáть къ сéрдцу. **Brać kogo za kogoś innego**, принимáть одного́ за другóго. **Brać co na serjo**, приня́ть что за прáвду, не въ шýтку. **Brać na uwagę**, принимáть во вниманіе. **W pamięć brać**, приводúть себѣ на пáмять. **Brać co za dobrą monetę**, принимáть что-лúбо за чúстую монéту. **Wziąć książkę**, взять книгу. **Wziąć na kieł**, закусúть удилá (*о лошади*). **Wziąć surdut zimowy**, надѣть зúмній сюртýкъ. **Brać lekarstwo**, принимáть лѣкáрство. **Brać czyją stronę**, принимáть чью-лúбо сторóну. **Brać nad siły**, предпринимáть что-лúбо сверхъ силъ. **Wziąć komu gardło**, лишúть кого́ жúзни, умертвúть. **Brać nazwisko od czegoś**, получáть своё прóзвище отъ чего́-лúбо. **Brać wzrost**, дѣлать успѣхи. **Brać kogo na ząb, na język**, поносúть, злослóвить кто́. **Brać zwyczaj**, слѣдовать обы́чаю. **Brać wzór z kogo**, взять кого́ за образéцъ. **Nóż bierze**, ножъ хорошó рѣжетъ. **Wziąć kogo za syna**, усыновúть кого́. **Wziąć za żonę**, женúться (*на комъ*), обвѣнчáться (*съ къмъ*). **Brać ślub**, обвѣнчáться, сочетáться брáкомъ. **Brać za złe**, принимáть въ худýю сторóну. **Brać sobie co za krzywdę**, счúтать что-

лúбо для себя́ обúднымъ. **Brać podejrzenie**, подозрѣвáть. **Brać w się powietrze**, вбирáть, втя́гивать въ себя́ вóздухъ. **Brać co do siebie**, примѣня́ть къ себѣ́ что-лúбо, припúсывать себѣ́ что-лúбо. **Wziąć przed się**, предприня́ть. **Wziąć karę**, получúть наказáніе. || **Brać się, Wziąć się**, брáться, взя́ться, взимáться. **Brać się do czego**, брáться за что-лúбо, предпринимáть что-лúбо. **Brać się do roboty**, принимáться за рабóту. **Wziąć się na lewo, na prawo**, повернýть налѣ́во, напрáво. **Brać się na różne sposoby**, испытáть, испрóбовать рáзныя срéдства. **Brać się do panny**, ухáживать за дѣ́вушкою.

Bracić, Zbracić, соединя́ть, соедини́ть, сближáть, сблúзить, сочетáть, *см.* **Bratać**; || **Bracić się, Zbracić się**, брáтаться, братáниться; || соединя́ться, соедини́ться, сливáться, слúться, сближáться, сблúзиться, сочетáться, *см.* **Bratać się**.

Braciszek, -szka, *м. Умен.* брáтецъ; || **Braciszek zakonny**, послýшникъ, слýжка (*монастырекій*); || *Бот.* Трóицынъ цвѣ́тъ, весёлые глáзки (*растéніе*).

Bracki, брáтскій, *см.* **Braterski, bratni**.

Bractwo, -a, *ср.* брáтія, собрáтство, óбщество; || духóвное óбщество, конгрегáція; || óбщество подмастéрьевъ, *см.* **Cech**.

Braha, -y, Braja, -ji, *ж.* брáга.

Brajtary, -ów, *мн.* треножникъ, тагáнъ.

Brak, -u, *м.* бракъ, обóрышъ; || недостáтокъ, нуждá; || вы́боръ, разбóръ; || отбóръ, отбóрокъ, лýчшее, отбóрное, и́збранное, цвѣ́тъ; || * мéлочь, дрянь. **Brak rybi**, мелузгá, мéлкая ры́ба; || **Bez braku**, безъ вы́бора, безъ разбóра, безъ разли́чія, безразли́чно. **Brak mu wszystkiego**, у негó во всёмъ недостáтокъ. **Nie brak mu zdatności**, онъ не безъ дарова́ній.— **Brak czynić**, дѣ́лать вы́боръ. **Iść w braki**, быть забракóваннымъ. **Sam brak młodzieży**, и́збранное ю́ношество, цвѣ́тъ ю́ношества. **Brak pieniędzy**, недостáтокъ въ дéньгахъ, неимѣ́ніе дéнегъ. **Brak rozumu**, недостáтокъ, неимѣ́ніе умá. **Brak uszanowania**, недостáтокъ увáженія, неувáженіе, непочтéніе.

Braka, -i, *ж.* неплóдная овцá.

Brakarz, Brakownik, -a, *м.* браковщи́къ.

Braknąć, Zabraknąć, не достава́ть, не достáть. **Zabrakło mu odwagi**, у негó не достáло мýжества, онъ оробѣ́лъ, струсúлъ. **Zabrakło mu sił**, сúлы измѣни́ли емý, онъ ослабѣ́лъ.

Brakować, Przebrakować, Wybrakować, браковáть, обраковáть, *см.* **Zbrakować**; || **Brakować czém**, пренебрегáть (*имъ*), отвергáть (*что*), не принимáть (*чего́*).

Brakowanie, -nia, *ср.* выбирáніе, вы́боръ, разбóръ; || **разбóрчивость**; || * лицепрія́тіе.

Brakowny, Brakowy, бракóванный, забракóванный, негóдный.

Bram, -u, *м.* опýшка, кáймá; нашúвка по крáямъ, бóртикъ; покрóмка, оторóчка, позумéнтъ.

Brama, -y, *ж. Стар.* **Brama, Brona, Broma**, воротá, воротá; || врáтá; || * ключъ, путь (*къ чему́*).

Bramna, -ej, *ж.* привратница.

Bramnik, -a, *м.* позумéнтщикъ.

Bramny, *Стар.* **Bronny**, приворóтный; || **Bramny, -ego**, *м.* привратникъ, *см.* **Odźwierny**.

Bramować, Obramować, обшúвать, обшúть, опушáть, опушúть, окáймлять, окáймить, оторóчивать, оторóчить.

Brana, *см.* **Brama**.

Branie, -nia, *ср.* приня́тіе, пріёмъ, получéніе. **Branie spadku**, наслѣ́дованіе, получéніе наслѣ́дства. **Branie datków**, мздоúмство.

Braniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нникъ; || невóльникъ.

Branka, -i, *ж.* плѣ́нница; || невóльница; || рекрýтчина, врéмя набóра рéкрутъ.

Brankard, -a, *м.* дрогá (*у каре́ты*).

Bransoletka, -i, *ж.* браслéтъ, запя́стье.

Braństwo, -a, *ср.* плѣ́нъ; || невóля, рáбство, невóльничество.

Brant, -u, *м.* пробá зóлота *и́ли* серебрá.

Brat, -a, *м.* **Brat rodzony**, роднóй братъ. **Brat przyrodni**, сведённый братъ. **Brat jednej matki**, единоутрóбный братъ, **Brat stryjeczny, wujeczny, cioteczny**, двоюро́дный братъ. **Bracia miłosierdzia**, сердобóльные брáтья. **Bracia krzyżacy**, тевтонскій óрденъ. **Być z kim brat za brat**, *и́ли* **brat a brat**, жить побрáтски съ кѣ́мъ лúбо. **Być z kim za pan brat**, быть съ кѣ́мъ за панибрáта, корóткимъ знакóмымъ, задушéвнымъ прія́телемъ, рóвнею. || *Бот.* **Brat z siostrą**, *см.* **Bratek**. || **Psu brat**, *см.* **Pies**.

Bratać, Pobratać, Zbratać, соединя́ть, соедини́ть, сближáть, сблúзить, сдружáть, сдружúть. **Zbratać dwa państwa**, дрýжески сблúзить два государства. **Z wdziękami bratać cnotę**, съ красотóю соединя́ть добродѣ́тель. || **Bratać się, Pobratać się, Zbratać się**, брáться побрáться, дружúть ся, сдружúться, подружúться.

Bratanek, -nka, *м.* племя́нникъ (*сынъ бра́та*), *см.* **Synowiec**.

Bratanka, -i, *ж.* племя́нница (*дочь бра́та*), *см.* **Synowica**.

Bratek, -tka, *м. умен.* брáтецъ.

Braterski, брáтскій, Po bratersku, *Нар.* побрáтски.

Braterskość, -ści, *ж.* брáтская любóвь.

Braterstwo, -a, *ср.* брáтство, брáтское родствó; || **брáтство**, брáтское дрýжество; || *Собир.* **братъ и его́ жена́ вмѣстѣ**.

Bratnal, Bretnal, -a, *м.* костúль, желѣ́зный гвоздь; || тесóвый *и́ли* крóвельный гвоздь.

Bratni, брáтній, брáтринъ.

Bratnio, *Нар.* брáтски, побрáтски.
Bratobójca, -y, *м.* братоубíйца.
Bratobójczy, братоубíйственный.
Bratobójczyni, -ni, *ж.* убíйца своегó брáта.
Bratobójstwo, -a, *ср.* братоубíйство.
Bratolubnie, *Нар.* братолю́бно, братолю́бие.
Bratów, брáтнинъ, принадлежáщій брáту.
Bratowa, -ej, *ж.* невéстка (*жена́ бра́та*), своя́ченица (*сестра́ жены́*).
Bratowizna, -y, *ж.* наслéдство пóслѣ брáта.
Braunrot, -u, *м. Краси́льщ.* чéрлядь.
Brawura, -y, *ж.* похвальбá, хвастовскáя угрóза; || хвастýнъ, самохвáлъ.
Brednia, -i, *ж.* брéдни, врáки, враньё, чепухá.
Bredzić, Nabredzić, брéдить, сбрéдить, врать, наврáть.
Brejter, -a, *м. см.* **Berejter**.
Brekla, Brykla, -i, *ж.* планшéтка, бюскъ (*въ корсéть*); || закрóй (*у шля́пы*).
Bremsztyn, -u, *м. Хим.* мáрганецъ.
Bret, Bryt, -u, *м.* полóтнище.
Bręta, -y, *ж.* шёлковый *и́ли* изъ другóй какóй лúбо матéріи поясóкъ.
Bretnal, *см.* **Bratnal**.
Brew, *род. п.* **Brwi**, *ж.* бровь. **W brew**, *Нар.* напрóтивъ, вопрекú, въ протúвность. **W brew iść**, упóрствовать, противобóрствовать, сопротивля́ться (*кому́, чему́*).
Brewe, бréве, постановлéніе пáпы.
Brewerja, -ji, *ж.* рáспря, раздóръ; || споръ, прéніе.
Brewjarz, -a, *м.* трéбникъ, служéбникъ (*церко́вная кни́га*).
Brevi manu, резолю́ція *и́ли* распоряжéніе, напúсанное сокращéннымъ óбразомъ на вступúвшей бумáгѣ, *и́ли* на прошéніи: *съ на́дписью*.
Brezylja, -ji, *ж. Бот.* бразúльское дéрево.
Brlok, -a, *м.* косогла́зый.
Brnąć, Zabrnąć, брестú, плестúсь, ходúть по грáзи; || * заблуждáться, заблудúться, ошибáться, ошибúться, совращáться, совратúться съ путú; || **Brnąć w grzechy**, погрязáть въ грѣхáхъ; || **Brnąć w długi**, входúть въ долгú, *см.* **Wybrnąć**.
Broczyć, Zbroczyć, обливáть, облúть, смáчивать, смочúть, омочúть, орошáть, оросúть; || обры́згивать, обры́згать; || струúться, течь ручьёмъ; || окровавля́ться, окровáвиться; обагрáться, обагрúться кровью.
Bród, -u, *м.* бродъ, мéлкое мѣсто въ рѣкѣ. * **W bród**, во мнóжествѣ, чрезмѣрно, безъ мѣры.
Broda, -y, *ж.* бородá; || *Бот.* **Kozia broda**, лабáзникъ, тáволга (*растéніе*).
Brodacz, Brodal, -a, *м.* бородáчъ; || *Бот.* **нардъ**, бѣлоýсъ (*растéніе*).
Brodaty, бородáтый, бородáстый.
Brodawczany, бородáвистый, бородáвочный.
Brodawka, -i, *ж.* бородáвка. **Brodawka piersiowa**, сосóкъ, тúтька.
Brodawnik, -a, *м. Бот.* родъ лишáйныхъ растéній и пóрослей; || геліотрóпъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелёная я́шма съ крáсными бры́згами.
Bródka, -i, *ж. Умен.* борóдка.
Brodnia, -ni, *ж.* брéдень, нéводъ (*на ры́бу*).
Brodowina, -y, *ж.* песчáная óтмель на рѣкѣ.
Brodzić, брестú, бродúть; || утопáть, *см.* **Brnąć**.
Bróg, -u, *м.* стогъ, скирдá, копнá; || кýча, громáда; || *Мат.* кóнусъ. * **Mieć liczne brogi**, быть óчень богáтымъ, зажúточнымъ.
Brogowy, стогóвый, скúрдный.
Broić, Zbroić, Nabroić, прокáзить, напрокáзить, шалúть, напалúть; || * бушевáть; безчúнствовать.
Broiciel, -a, *м.* криводýшникъ, безсóвѣстный, лжúвый человѣкъ.
Brokadja, -ji, *ж.* парчá, *см.* **Złotogłów**.
Brokatela, Brukatela, Brukatella, -i, *ж.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мра́мора*).
Broń, -i, *ж.* орýжіе. **Do broni!** къ ружью!
Brona, -y, *ж.* боронá, скородá.
Bronić, защищáть, оборонúть, охранúть; || **Bronić się**, защищáться, оборонúться.
Bronienie, -nia, *ср.* защищéніе. *Юрид.* **Bronienie spraw**, хожденіе по дѣлáмъ.
Bronny, *см.* **Bramny**.
Bronować, боронúть, боронováть, скородúть, *см.* **Skródlić**.
Bronowanie, -nia, *ср.* боронováніе, бороньбá.
Bronownik, Bronowłok, -a, *м.* боронúльщикъ, боронováльщикъ.
Bronz, -u, *м.* брóнза.
Bronzowany, бронзúрованный.
Bronzowy, брóнзовый.
Bronzownik, -a, *м.* бронзовщúкъ.
Broskiew, *см.* **Brzoskiew**.
Broszura, -y, *ж.* брошю́ра; || брошúрованная книга.
Broszurować, брошúровать.
Browar, -u, *м.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.
Browarka, -i, *ж.* дровянóй лѣсъ.
Browarny, пивовáренный. **Browarny kocioł**, затóръ.
Brózda, Bruzda, -y, *ж.* бороздá. **Brózda między zagonami**, ры́твина.
Bróździć, бороздúть.
Brożdzisty, борóздчатый.
Brożek, -żka, *м.* стожóкъ, небольшóй стогъ, небольшáя скирдá, копнá; || сѣть для лóвли птицъ.

Brud, **-u**, *м.* нечистота́, грязь.
Brudno, *Нар.* нечи́сто, гря́зно.
Brudny, нечи́стый, гря́зный, замара́нный, запа́чканный.
Brudzić, мара́ть, па́чкать, га́дить. **Brudzący się łatwo**, ма́ркій.
Bruk, **-u**, *м.* мостова́я. **Bruk pieńkowy**, то́рцевая мостова́я.
Brukać, **Zbrukać**, мара́ть, вы́марать, замара́ть; па́чкать, вы́пачкать, запа́чкать; грязни́ть, загрязни́ть; || **Brukać się**, **Zbrukać się**, мара́ться, замара́ться, па́чкаться, запа́чкаться.
Brukarz, **-a**, *м.* мостовщи́къ, мости́льщикъ.
Brukatela, *см.* **Brokatela**.
Brukiew, **-kwi**, *ж.* бры́ква ди́кая ре́па.
Brukować, мости́ть; || * сбива́ть ка́мни по мостово́й.
Brukowe, **-ego**, *ср.* мостово́й сбо́ръ, по́дать на содержа́ніе мостово́й.
Brukowy, мостово́й; || * у́личный; вседне́вный.
Bruljon, **-a**, *м.* черново́е сочине́ніе, чернова́я бума́га, *см.* **Raptularz**.
Brunat, **-u**, *м.* сму́глый, тёмный, кашта́новый (*цвѣтъ*).
Brunatek, **-tku**, *м. Бот.* шпо́рникъ; || *Зоол.* садо́вая лягу́шка, жа́ба.
Brunatnieć, **Zbrunatnieć**, **Pobrunatnieć**, темне́ть, потемне́ть; смугле́ть, посмугле́ть; || загоре́ть (*отъ со́лнца*).
Brunatnić, **Brunacić**, **Zbrunatnić**, **Zbrunacić**, дѣлать, сдѣлать сму́глымъ; || окра́шивать, окра́сить въ тёмный цвѣтъ; || потемни́ть, полирова́ть (*мета́ллы*), ворони́ть (*ста́ль*).
Brunatnik, **-a**, *м.* ма́рганецъ (*мета́лл*).
Brunatnoczerwony, темнокра́сный (*цвѣтъ*).
Brunatnokrusz, **-u**, *м. Минер.* руда́ состоя́щая изъ мѣди, сѣры и желѣза.
Brunatność, **-ści**, *ж.* багря́ность, пурпу́ровый, фіоле́товый цвѣтъ.
Brunatny, сму́глый, тёмный; || фіоле́товый; || багря́ный, пурпу́ровый. **Brunatna dziewczyna**, смугля́нка. **Brunatne obłoki**, пурпу́ровыя облока́. * **Brunatne świątki**, жидо́вскіе пра́здники.
Brunela, **-i**, *ж.* бриньо́льская сли́ва.
Brunet, **-a**, *м.* брюне́тъ, темноволо́сый мужчи́на.
Bruneta, **-y**, **Brunetka**, **-i**, *ж.* брюне́тка, темноволо́сая дѣви́ца *или* же́нщина.
Brus, **-a**, *м.* осе́локъ, брусо́къ (*для точе́нія ножей и т. п.*)
Brusznica, **-y**, *ж.* брусни́ка.
Bruszniczny, брусни́чный.
Brutal, **-a**, *м.* грубія́нъ, неучтивецъ.
Brutalstwo, **-a**, *ср.* гру́бость; скотство́.
Brutto, **бру́тто**, **валово́й** дохо́дъ *или* расхо́дъ.
Brwisty, брови́стый.
Bryczka, **i**, *ж.* бры́чка.
Bryftregier, **-gra**, *м.* письмоно́сецъ.
Brygada, **-y**, *ж.* бригада.
Brygadjerski, **бригадный**, **бригади́рскій**.
Bryka, **-i**, *ж.* бри́ка, фу́ра.
Brykać, брыка́ть, лага́ться.
Brykla, *см.* **Brekla**.
Bryła, **-y**, *ж.* гль́ба, ку́ча, комъ, кусо́къ; || *Физ.* и *Мат.* тѣло, твёрдое тѣло.
Brylant, **Bryljant**, **-u**, *м.* брилліа́нтъ.
Brylantować, грани́ть алма́зъ.
Brylantowy, брилліа́нтовый.
Brylastość, **-ści**, *ж.* шарови́дность, круглота́, округлость; || шероховатость; || * одутловатость.
Brylasty, кругова́тый, шарови́дный; || бугри́стый; || одутловатый.
Bryłka, **Bryłeczka**, **-i**, *ж.* ка́тышъ, катышёкъ.
Brylować, блиста́ть, привлека́ть на себя́ вниманіе.
Brylowanie, **-nia**, *ср.* страсть быть на выставкѣ, обраща́ть на себя́ вниманіе.
Bryłowatość, **-ści**, *ж.* твёрдость, крѣпость, про́чность, пло́тность, масси́вность.
Bryłowaty, шарови́дный, шарообра́зный; || твёрдый, крѣпкій, про́чный, пло́тный, масси́вный.
Bryłowy, то́лстый, пло́тный, твёрдый.
Bryndza, **-y**, *ж.* овечій сыръ.
Bryt, **-u**, *м.* поло́тнище.
Brytan, **-a**, *м.* догъ, медели́нская соба́ка, морда́шка. **Brytan wilczy**, волкода́въ.
Brytfana, **-y**, *ж. Повар.* про́тивень.
Bryż, **-a**, *м.* **Bryże**, *мн.* брыжи́, жабо́ (*у руба́шки*), оторо́чка у шитья́; || * **Bryże u drzewa**, отро́стки (*на де́ревѣ*); || * пѣту́шій гре́бень.
Bryzgać, **Zbryzgać**, **Obryzgać**, **Pobryzgać**, бры́згать, бры́знуть, обры́згивать, обры́знуть.
Bryzgacz, **-a**, *м.* брызгу́нъ.
Brząkać, **Brzękać**, **Brząknąć**, бренча́ть, забренча́ть; || *Муз.* игра́ть на щипко́къ; || звене́ть, зазвене́ть, звуча́ть, зазвуча́ть.
Brząkadło, **-a**, *ср.* бряца́ло, побряку́шка, погрему́шка; || барабанная па́лочка.
Brzękało, **у**, *м.* плохо́й игро́къ (*на музыка́льномъ инструме́нтѣ*).
Brząkliwy, *см.* **Brzękliwy**.
Brzask, **-u**, разсвѣтъ.
Brzdąkać, бренча́ть, *см.* **Brząkać**.
Brzdąkanie, **-nia**, *ср.* бренча́нье.
Brzdęk, *Звук.* брякъ! бухъ! шлёпъ!
Brzdęknąć, грохнуться, упа́сть, обру́шиться съ шу́момъ.
Brzechwa, **-y**, *ж.* стрѣла́ безъ наконе́чника, безъ острія́.
Brzeczka, **-i**, *ж.* ба́рда, бра́га, бра́жка; || закалка (*стали*), закалъ, *см.* **Zacier**.
Brzęczący, звонкій, звучащій. **Moneta brzęcząca**, звонкая моне́та.
Brzęczeć, **Zabrzęczeć**, бренча́ть, звуча́ть, жужжа́ть (*о пчёлахъ, мухахъ, комарахъ*).
Brzęczenie, **-nia**, бренча́нье; || жужжа́ніе; || шумъ (*въ ушахъ*).

Brzeg, -u, *м.* бе́регъ; || **Brzeg monety,** гуртъ; || **Brzeg kielicha,** край рю́мки, **Brzegi aktu, książki i t. d.,** поля́ а́кта, кни́ги и т. д. **Zostawać na brzegu przepaści,** быть на краю́ про́пасти.

Brzegowe, -ego, *ср.* бере́жная, береговáя по́шлина.

Brzegówka, i, *ж. Зоол.* стрижъ (*птица*).

Brzegowy, береговóй, бережнóй; || крáйній.

Brzęk, -u, *м.* бряцáніе; || звукъ; || стукъ, трескъ, громъ.

Brzękać, *см.* **Brząkać.**

Brzękacz, -a, *м. см.* **Brząkało.**

Brzękadło, *см.* **Brząkadło.**

Brzękliwy, звóнкій, грóмкій; || жужжáщій.

Brzemię, -ienia, *ср.* берéмя, охáбка, (*чего-нибудь*); || бремя, тя́жесть, нóша; || грузъ; || * абýза, тя́гость; || налóгъ, повúнность; || плодъ чрéва. **Brzemię drzewa,** охáбка дровъ. * **Brzemię lat,** брéмя лѣтъ, стáрости. **Brzemienia którą nabawić,** обременить.

Brzemienność, -ści, *ж.* берéменность, *см.* **Ciężarność.**

Brzemienny, берéменный, чревáтый; || обременённый, отягощённый, нагружённый, навьюченный; || богáтый, пóлный, преисполненный (*чего-либо*), обúльный, (*чьмъ-либо*). **Kobieta brzemienna,** берéменная жéнщина. **Przyszłość brzemienna jest klęskami,** бýдущее грозúтъ бéдствіями. **Zawżdy teraźniejszość brzemienna jest przyszłością,** въ настоя́щемъ всегдá крóется, зарождáется бýдущность, *или* настоя́щее преисполнено бýдущности.

Brzestan, -u, *м. Бот.* плющъ (*растéніе*).

Brzeszczot, -a, *м.* клинóкъ (*шпáги*), лезвéе (*ножá*).

Brzeszczyć się, бре́зжиться, начинáть свѣтáть.

Brzeźek, -żka, *м. Умен.* бережёкъ; || крáюшекъ, *см.* **Brzeg.**

Brzezina, -y, *ж.* берéзина, берёзовое дéрево; || берéзникъ, берёзовая рóща *или* берёзовый лѣсъ.

Brzeźniak, -a, *м.* берéзникъ, *см.* **Brzezina.**

Brzeżny, приберéжный, побережный. **Okręt brzeżny,** суднó, оберегáющее бéрегъ. **Żegluga brzeżna,** прибрéжное, побережное плáваніе. || **Napis brzeżny,** нáдпись (*вокрýгъ монéты*).

Brzeżysty, берéжистый, крутобережúстый.

Brzmiący, звóнкій, звýчный, грóмкій.

Brzmieć, Zabrzmieć, звучáть, зазвучáть, звенéть, зазвенéть, раздавáться, раздáться; быть звóнкимъ; отзывáться, отозвáться; оглашáться, огласúться, гремéть, загремéть; || жужжáть, бучáть (*о насѣкомыхъ*); || выражáть, гласúть, говорúть, *см.* **Opiewać;** || произноситься, выговáриваться. **Brzmiało powietrze okrzykami radości,** вóздухъ оглашáлся рáдостными клúками. **Muzyka brzmi,** гремúтъ мýзыка. **Zabrzmieć pieśnią,** огласúть вóздухъ пѣснею. **Dokument ten brzmi jak następuje,** этотъ докумéнтъ гласúтъ слѣдующее, въ э́томъ докумéнтѣ скáзано слѣдующее, вотъ содержáніе э́того докумéнта. **Polskie ż. brzmi jak ruskie ж.,** пóльское **ż.** произнóсится какъ русское **ж.** || Надувáться, раздувáться, вздувáться, разбухáть, пýхнуть.

Brzmienie, -nia, *ср.* звукъ, звонъ, тонъ; || гулъ; || содержáніе (*докумéнта и т. п.*), смыслъ; || произношéніе (*бýквы*); || вздýтіе, раздýтіе, опухáніе, *см.* **Nabrzmiałość, Nabrzmienie.**

Brzoskiew', -kwi, *ж. Бот.* **Brzoskiew' ogrodna,** крáсная капýста. **Brzoskiew' polna,** бородáвникъ, бородáвочникъ, бородáвочная трáва.

Brzoskiew' morska, морскáя капýста.

Brzoskwinia, -ni, *ж. Бот.* пéрсикъ, шепталá; || пéрсиковое дéрево.

Brzoskwiniowy, пéрсиковый.

Brzost, -u, *м. Бот.* вязъ, úлемъ, úльма (*дéрево*).

Brzostowina, -y, *ж.* ильмóвникъ, вáзникъ, вáзовая рóща.

Brzostowy, úльмовый, вáзовый.

Brzoza, -y, *ж. Бот.* берёза.

Brzoska, i, *ж. Умен.* берёзка.

Brzozownik, -a, *м.* берéзовица, берёзовый сокъ.

Brzozowy, берёзовый. **Brzozowa skóra,** берёста. **Brzozowa hubka,** берéзовикъ (*грибъ*).

Brzuch, -a, *м.* брю́хо, живóтъ, чрéво; || * пýзо.

Brzuchacieć, брюхáтѣть, чревáтѣть.

Brzuchacz, Brzuchal, -a, *м.* брюхáчъ, брюхáнъ.

Brzuchaty, брюхáтый, пузáтый.

Brzuchojeż, -a, *м. Зоол.* четырезýбецъ (*морскáя рыба*).

Brzuchomówca, -y, *м.* чревовѣщáтель.

Brzuchopas, -a, *м.* обжóра, прожóра.

Brzuchopaśny, обжóрливый, прожóрливый.

Brzuchopastwo, -a, *ср.* обжóрство.

Brzuchowy, брюшнóй. *Анат.* **Skóra brzuchowa,** брюши́на. *Мед.* **Puchlina brzuchowa,** брюшнáя, водянáя болѣзнь.

Brzuszec, -szca, Brzusiec, -śca, *м.* вы́ступъ, выпуклость; || **Brzuszec palca,** оконéчность пáльца, кóнчикъ пáльца; || **Brzuszec miecza,** остреé, лезвіе мечá.

Brzuszek, -szka, *м. Умен.* брюшкó, живóтикъ.

Brzuszny, *см.* **Brzuchowy.**

Brzydal, -a, *м.* урóдъ, урóдина, безобрáзный человѣкъ.

Brzydki, мéрзкій, мéрзостный, гáдкій, гáдостный; || безобрáзный, некрасúвый, дурнóй.

Brzydko, *Нар.* мéрзко, мéрзостно, гáдко, гáдостно; || безобрáзно, некрасúво, дýрно.

Brzydkość, -ści, *ж.* мéрзость, сквéрность, гнýсность; || безобрáзіе, некрасúвость, дурнотá.

Brzydliwy, *см.* **Obrzydliwy.**

Brzydliwie, *см.* **Obrzydliwie.**

Brzydliwość, -ści, *ж. см.* **Obrzydliwość.**

Brzydnąć, Zbrzydnąć, Pobrzydnąć, дурнéть, подурнéть, становúться безобрáзнее; || **Brzydnąć komu**, возбуждáть, возбудúть отвращéніе, омерзéніе, опротúвéть, надоéсть, наскýчить. **Ta kobieta brzydnie co dzień**, ýта жéнщина дурнéетъ съ кáждымъ днёмъ. **Życie mu zbrzydło**, жизнь надоéла, опротúвéла емý, *см.* **Obrzydnąć.**

Brzydnica, -y, *ж.* безобрáзная, некрасúвая жéнщина; || мерзáвка, негодáйка, сквернáвка.

Brzydnik, -a, *м.* мерзáвецъ, негодáй, сквернáвецъ.

Brzydota, -y, *ж. см.* **Brzydkość.**

Brzydzenie, -nia, *ср.* **(komu czego)**, отвращéніе, презрéніе; || **Brzydzenie się (kim, czem)**, брезгли́вость, отвращéніе, омерзéніе.

Brzydzić, Zbrzydzić, отбивáть, отбúть вкусъ, охóту (*къ чему́*); || внушáть, внушúть отвращéніе, отвращáть, отвратúть (*отъ чего́*). **Skoro go poznasz, zbrzydzisz go sobie wkrótce**, какъ тóлько ты его́ узнáешь, то вскóрѣ почýвствуешь къ немý отвращéніе. **Zbrzydził sobie wszystko**, емý всё надоéло, наскýчило. || **Brzydzić się, (kim, czem)**, брéзгать (*чѣмъ*), чýвствовать отвращéніе, омерзéніе (*къ кому́, къ чему́*).

Brzytwiany, бритвенный.

Brzytewnica, -y, *ж.* бритвенница.

Brzytwa, -y, *ж.* бритва.

Buch! *Звук.* бухъ! шлёпъ!

Buchać, Buchnąć, пышáть, пыхнýть, сúльно распространúться, пылáть (*о плáмени*); || вырывáться, струúться, бить ключёмъ, брызгать, прúскать, хлестáть (*о водѣ и т. п.*)

Buchalter, Buhalter, -a, *м.* бухгáлтеръ, счетовóдецъ.

Buchalterja, Buhalterja, -ji, *ж.* бухгалтéрія, счетовóдство.

Buchaniec, -ńca, *м.* толчёкъ, тычóкъ, *см.* **Szturchaniec.**

Buchasty, топырящійся (*о тканѝ*); || напы́щенный, надýтый, высокомéрный. **Buchastym być**, быть напы́щеннымъ, надýтымъ, высокомéрнымъ; || топы́риться; || вышúчиваться (*о стѣнѣ*).

Buchta, -y, *ж.* бýхта, небольшóй залúвъ, губá; || *Морс.* флортúмберсъ.

Buchtować, *Морс.* буксúровать.

Bucić się, спесúвиться, надувáться, кичúться, гордúться, чвáниться.

Bucień, -nia, *м. Бот.* зубянка (*растéніе*).

Bucisko, -a, *ср.* сапожúшко.

Buczno, *Нар.* спесúво, надýто, напы́щенно, кичлúво, гóрдо, чвáнно.

Buczność, -ści, *ж.* спесúвость, гóрдость, надýтость, напы́щенность, чвáнство, кичлúвость.

Buczny, спесúвый, гóрдый, напы́щенный, надýтый, чвáнный, кичлúвый.

Buczyna, -y, *ж. Бот.* букъ (*дéрево*); || бýковникъ, бýковый лѣсъ; || бýковый орѣхъ *или* жёлудь.

Buda, -y, Budka, -i, *ж.* бýдка, шалáшъ; || **Buda dla psa**, конурá; || **Buda u furgonu, u wozu**, верхъ, кýзовъ, волчóкъ въ повóзкѣ; || **Budka suflera**, суфлёрная бýдка.

Budnik, -a, *м.* бýдочникъ, стóрожъ, стрáжникъ.

Budowa, -y, *ж.* строéніе, пострóйка, здáніе. **Budowa ciała**, тѣлосложéніе, комплéксія, сложéніе.

Budować, Zbudować, Wybudować, стрóить, пострóить, вы́строить; || основывать, основáть; || созидáть, создáть, воздвигáть, воздви́гнуть; || * назидáть, наставлять, наставúть. || **Budować się**, стрóиться, быть стрóиму; || основываться; || созидáться, воздвигáться; || * наставля́ться, быть наставля́ему.

Budowanie, -nia, *ср.* строéніе, пострóеніе, пострóйка; || созидáніе, воздвигáніе.

Budowisko, -a, *ср.* мѣсто для пострóйки.

Budowla, -i, *ж.* здáніе, строéніе.

Budowlany, строúтельный.

Budownictwo, -a, *ср.* архитектýра, зóдчество.

Budowniczy, -ego, *м.* архитéкторъ, зóдчій.

Budownik, -a, *м.* строúтель; || * основáтель, учредúтель.

Buduar, -a, *м.* будуáръ, жéнскій кабинéтъ.

Budujący, назидáтельный, наставúтельный, поучúтельный.

Budulec, -lca, *м.* строевóй лѣсъ, брёвна, брýсья.

Budynek, -nku, *м.* строéніе, здáніе, *см.* **Budowla, Zabudowanie.**

Budynkowy, строевóй, гóдный на строéніе.

Budżet, -u, *м.* бюджéтъ, финáнсовая смѣта, рóспись прихóдовъ и расхóдовъ.

Budzić, Zbudzić, Obudzić, будúть, разбудúть, пробудúть; || * побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть; || **Budzić się, Zbudzić się, Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Budziciel, -a, *м.* будúльщикъ.

Budzicielka, -i, *ж.* будúльщица.

Budzidło, -a, *ср.* будúльникъ, часы́ съ будúльникомъ.

Bufon, -a, *м.* буфóнъ, шутъ.

Bufonada, -y, Bufonerja, -ji, *ж.* буфóнство, шутовствó.

Bufonować, дурáчиться, смѣшúть.

Bujać, пари́ть, лета́ть по во́здуху, носи́ться на вы́сотѣ, возноси́ться (*мыслью*); || пробѣга́ть; || * рѣзви́ться, весели́ться, вести́ разсѣянную жизнь.

Bujak, -a, *м. см.* **Buhaj**; || * волоки́та

Bujność, -ści, *ж.* изоби́лие, плодоро́діе, плодови́тость, преизби́токъ; || * невозде́ржность, неумѣренность.

Bujny, оби́льный, плодоро́дный, плодови́тый; || * невозде́ржный, неумѣренный.

Bujwoł, *см.* **Bawoł**.

Buk, -u, *м.* букъ, бу́ковое де́рево.

Bukiet, -u, *м.* буке́тъ, пучёкъ цвѣтовъ.

Bukiew, -kwi, *ж.* бу́ковый орѣхъ *или* жёлудь.

Bukłak, -u, *м.* ко́зій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ.

Bukować, обива́ть цѣпа́ми ячме́нь; || своди́ть овцъ съ бара́нами.

Bukowina, -y, *ж. см.* **Buczyna**.

Bukówka, -i, *ж. Зоол.* за́бликъ (*птица*).

Bukowy, бу́ковый.

Buks, -a, *м.* **Buksa, -y**, *ж.* о́бручъ, обо́йма, наса́дка (*на ступицу въ колесѣ*); || кольцо́, око́вка; || гнѣздо́, лу́пка, куда́ вхо́дитъ и гдѣ верти́тся шпиль, веретено́ твёрдаго тѣла; || я́щикъ, коро́бка; || *Артил.* морти́рка; || набалда́шникъ (*на па́лкѣ*).

Buksować, заклёпывать, наса́живать, набива́ть.

Bukszdorn, -u, *м. Бот.* придоро́жная игла́ (*расте́ніе*).

Bukszpan, -u, *м.* самши́тъ, буксъ (*дерево́*). **Bukszpan ościsty**, *см.* **Bukszdorn**.

Bukszpanowy, бу́ксовый.

Buksztele, -ów, *мн. Архит.* дуга́, кружа́ло.

Buksztelowy, кружа́льный, *см.* **Deska**.

Buksztelunek, -nku, *м. Архит.* перебо́рка, соедине́ніе двухъ кружа́лъ для кла́дки сво́да.

Bukszyn, -u, *м.* кирпи́чъ.

Bukwica, -y, *ж. Бот.* прямая́ бу́квица. **Bukwica biała**, бѣлая бу́квица, скороспѣлка, бара́нчикъ (*расте́ніе*).

Bukwiczany, бу́квичный.

Bula, Bulla, -i, *ж.* бу́лла, па́пское постановле́ніе.

Buła, -y, *ж.* бу́лка, большо́й кру́глый хлѣбъ.

Bułany, соло́вой (*о лошадяхъ*).

Bułat, -u, *м.* була́тъ, увёрчатая сталь; || була́тная са́бля.

Bułatny, Bułatowy, була́тный.

Buława, -y, *ж.* булава́.

Bułeczka, -i, *ж. Умен.* бу́лочка, *см.* **Bułka**.

Buljon, -u, *м.* бульо́нъ, отва́ръ; || супъ.

Buljony, -ów, *мн.* ки́сти. **Szlify z buljonami**, эполе́ты съ кру́пной ки́стью.

Bułka, -i, *ж.* бу́лка.

Bułkowy, бу́лочный; || пшени́чный. **Bułkowa mąka**, пшени́чная мука́.

Bulletyn, -u, *м.* бюллете́нь; || пе́речень.

Bulwa, -y, *ж. Бот.* земляна́я гру́ша.

Bulwark, -u, *м. см.* **Bolwark**.

Buńczuczno, *Нар.* пы́шно, шу́мно

Buńczuczny, бунчу́жный; || * пы́шный, шу́мный.

Buńczuczyć się, Buńdziuczyć się, Buńdziuczyć się, хорохо́риться, ва́жничать, пѣтуши́ться.

Buńczuk, -a, *м.* бунчу́къ.

Bunt, -u, *м.* распо́рка, подста́вка, сто́йка; || болтъ, заты́чка, коле́къ; || свя́зка, пукъ, пучёкъ; || * бунтъ, мяте́жъ, сму́та, крамо́ла.

Buntować, Zbuntować, бунтова́ть, взбунтова́ть, возмуща́ть, возмути́ть; || **Buntować się**, бунтова́ться, взбунтова́ться, возмуща́ться, возмути́ться.

Buntowniczy, мяте́жничій, мяте́жливый, мяте́жный, возмути́тельный, крамо́льный.

Buntownik, -a, *м.* бунтовщи́къ, мяте́жникъ, крамо́льникъ, возмути́тель.

Bura, -y, *ж.* вы́говоръ, нагоня́й, напряга́й, *см.* **Wyłajanie**.

Buraczkowy, *см.* **Burakowy**.

Burak, -a, *м.* свекло́вица, свёкла; || бураки́, *мн.* заква́шенная свёкла.

Burakowy, свекло́вичный, свеко́льный.

Burchla, Purchla, -i, *ж.* кури́ное яйцо́, снесённое безъ скорлупы́.

Burcik, *см.* **Burt**.

Burczeć, Burczyć, Burknąć, ворча́ть, заворча́ть, бормота́ть, забормота́ть; || **Burczyć, Zburczyć kogo**, брани́ть, разбрани́ть, жури́ть, пожури́ть.

Burczymucha, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Burda, -y, *ж.* ссо́ра, брань, раздо́ръ, ра́спря, шумъ, споръ; || **Burda, -y**, *м.* буя́нъ, забія́ка.

Burdziuczyć się, *см.* **Buńczuczyć się**.

Burgrabia, -iego, *м.* бургра́фъ; || кастеля́нъ; || дворе́цкій, управи́тель, управля́ющій (*дома́*).

Burgrabianka, -i, *ж.* дочь бургра́фа, кастеля́на, дворе́цкаго.

Burgrabina, -y, *ж.* жена́ бургграфа, кастеля́на, дворе́цкаго.

Burgrabstwo, -a, *ср.* бургра́фство; || кастеля́нство, зва́ніе кастеля́на; || до́лжность дворе́цкаго, управи́теля.

Burka, -i, *ж.* бу́рка.

Burkatela, *см.* **Brokat**.

Burknąć, *см.* **Burczeć**.

Burkować, брани́ться, руга́ться, брюзжа́ть.

Burmistrz, -a, *м.* бурми́стръ, волостно́й ста́роста; || бургоми́стръ, городско́й голова́.

Burmistrzowa, -ej, *ж.* жена́ бурми́стра, *или* бургоми́стра, бургоми́стерша.

Burmistrzować, занима́ть до́лжность бурми́стра, *или* бургоми́стра; || * кома́ндовать, повелѣва́ть, распоряжа́ться.

Burmistrzowski, бурми́стровъ, бурми́стерскій, *или* бургоми́стерскій.

Burmistrzowstwo, -a, *ср.* бурми́стерство, *или* бургоми́стерство; || *Собир.* бурми́стръ, *или* бургоми́стръ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Bursa, **-y**, *ж.* бу́рса; || *см.* **Giełda.**

Bursztyn, **-u**, *м.* янта́рь.

Bursztynowy, янта́рный.

Burt, **-u**, *м.* кайма́, кро́мка, оторо́чка, наши́вка, опу́шка, тесьма́; || позуме́нтъ, галу́нъ; || **Burty**, *мн.* ливре́я, лаке́йское пла́тье; || **Burty**, *мн.* берега́ кана́ла.

Burta, **-y**, *ж.* сторона́, бортъ *(у су́дна)* галсъ.

Burtnica, **-y**, *ж. Морс.* гале́рная скамья́, ба́нка.

Burtnik, **-a**, *м.* позуме́нтщикъ.

Bury, се́рый, темно-се́рый, се́робу́рый, буросе́рый.

Burza, **-y**, *ж.* бу́ря.

Burzenie, **-nia**, *ср. см.* **Zburzenie.**

Burzliwie, *Нар.* бу́рно, бу́йно, мяте́жно.

Burzliwiec, **-wca**, *м.* бунтовщи́къ, мяте́жникъ, возмути́тель.

Burzliwość, **-ści**, *ж.* бу́йство, безчи́нство; || нейстовство.

Burzliwy, бу́рный, бу́йный, бурли́вый, мяте́жный, возмути́тельный.

Burzyć, **Wzburzyć**, **Poburzyć**, разруша́ть, разру́шить, низпроверга́ть, ниспрове́ргнуть, сла́мывать, слома́ть; || бунтова́ть, взбунтова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, волнова́ть, взволнова́ть, *см.* **Wichrzyć.** || **Burzyć się**, волнова́ться, колеба́ться; || возмуща́ться, бунтова́ться, возстава́ть; || броди́ть, начина́ть ки́снуть *(о пи́вѣ)*. **Burzy się krew**, кровь волну́ется. **Morze się burzy**, мо́ре волну́ется. **Młode piwo się burzy**, молодо́е пи́во бро́дитъ.

Burzyciel, **-a**, *м.* возмути́тель, наруши́тель *(споко́йствія)*; || мяте́жникъ, бунтовщи́къ.

Burzycielka, **-i**, *ж.* возмути́тельница, нарушительница *(споко́йствія)*; || мяте́жница, бунтовщи́ца.

Burzysty, бу́рный, бурли́вый.

Busola, **-i**, *ж.* компа́съ.

Buta, **-y**, *ж.* спесь, спеси́вость, высокоме́рie, надме́нность, чва́нство, кичли́вость.

Butel, **-tla**, *м.* **Butla**, **-i**, *ж.* буты́ль.

Buteleczany, буты́лочный.

Buteleczka, **-czki**, *ж. Умен.* буты́лочка.

Butelka, **-i**, *ж.* буты́лка.

Butelkować, разлива́ть въ буты́лки.

Butelkowy, разли́тый въ буты́лки *(о пи́вѣ)*. || * **Butelkowy przyjaciel**, **towarzysz**, собуты́льникъ

Butersznit, **-u**, *м.* кусо́къ хлѣба съ ма́сломъ.

Butny, спеси́вый, высокоме́рный, надме́нный, чва́нный, кичли́вый.

Butwiałość, *см.* **Bótwiałość.**

Butwieć, **Zbutwieć**, гнить, сгнить, по́ртиться, испорти́ться.

Butwienie, **-nia**, *ср.* гніе́ніе, по́рча, тлѣніе.

Buza, **-y**, *ж.* жи́жица, буза́.

Buzdygan, **-u**, *м.* буздыга́нъ.

Buzia, **-i**, *ж.* уста́, ротъ, ро́тикъ. **Dała mu buzi**, она́ поцѣлова́ла его́.

Buziak, **-a**, **Buziaczek**, **-czka**, *м.* ро́тикъ, роте́къ; || поцѣлу́й. **Ładny buziaczek! что́ за мила́шка! Что за краса́тка! Mój buziaczku! моя́ ми́лочка!**

Buzować, **Zbuzować**, **Wybuzować**, бузова́ть, нака́зывать, бить; || жури́ть, пожури́ть *(кого́)*; дѣлать вы́говоръ, выгова́ривать *(кому́)*; брани́ть, разбрани́ть, пуши́ть, распуши́ть; || **Buzować się**, употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ смы́слѣ: **Buzuje się w piecu**, пе́чка пы́шетъ пла́менемъ.

By, *Нар.* хотя́, хоть, хотя́ бы, какъ бы ни, **Daj mi by dziesięć rubli**, дай мнѣ хоть де́сять рубле́й. **By najlepsze prawo, gdy odległem leży, pożytku nie czyni**, какъ бы зако́нъ хоро́шъ ни былъ, но е́сли онъ не исполня́ется, то не прино́ситъ никако́й по́льзы. *См.* **Choćby, Chociażby. By odrobiny nie masz**, ни кро́шечки нѣтъ. *См.* **Ani. By na złość**, какъ бы на зло́сть, какъ бы наро́чно!

By, *сз.* что́бы, чтобъ, да́бы. **Bój się Boga, by cię nie skarał**, бо́йся Бо́га, чтобъ онъ не наказа́лъ тебя́. || **By**, бы, (какъ части́ца, означа́ющая усло́вную фо́рму, въ оконча́ніи глаго́ловъ). **Miałbym prawo**, я имѣлъ бы пра́во. **Tobie bym dał**, я далъ бы тебѣ. **Nigdybyś nie zgadł**, ты никогда́ не отгада́лъ бы. **Gdybyśmy wiedzieli**, е́слибъ мы зна́ли. **Nie byłbyś dzieckiem**, (*Идіотизмъ*), переста́нь ребя́читься.

Być, быть, быва́ть. **Być ojcem, adwokatem, żołnierzem**, быть отцо́мъ, адвока́томъ, солда́томъ. **Bóg był, jest i będzie wiecznie**, Богъ былъ, есть и вѣчно бу́детъ. **Bóg jest sprawiedliwy**, Богъ справедли́въ. **To zdanie jest prawdziwe**, э́то мнѣніе справедли́во. **Jes'eś dobrym człowiekiem**, ты до́брый человѣкъ. **Pan N. jest professorem w uniwersytecie**, Г.Н. профе́ссоръ въ университе́тѣ, *или* занима́етъ до́лжность профе́ссора. **Jestem człowiek poczciwy**, я че́стный человѣкъ. **Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska**, нача́ло премудрости есть страхъ Госпо́день. **Tak jest**, да. **Jeżeli tak jest**, е́сли э́то такъ. **Niech i tak będzie**, пусть бу́детъ и такъ. **Być z kim** быть съ кѣмъ вмѣстѣ, находи́ться вмѣстѣ. **Być z sobą (dobrze, źle)**, находи́ться ме́жду собо́ю въ хоро́шихъ, *или* дурны́хъ отноше́ніяхъ. **Byłem zawsze z przyjaźnią dla twojego ojca**, я всегда́ пита́лъ дру́жбу къ твоему́ отцу́, я всегда дру́жески относи́лся къ твоему́ отцу́. **Powiedz, z jakiemż sercem jest twoja siostra dla mnie?** скажи́ мнѣ, какъ расположена́ ко мнѣ твоя́ сестра́. **Być komu na zdradzie**, кова́ть ко́зни, злоумышля́ть. **Być dobréj myśli**, имѣть къ кому́ довѣріе, довѣриться. **Był to mąż ostrego rozumu**, э́то былъ человѣкъ съ проница́тельнымъ умо́мъ. **Być za co**, счита́ться, слыть *(чѣмъ, за что́, за кого́)*. **Obaczmy, czy ci w tém będzie dobrze**, посмо́тримъ, хорошо́ ли тебѣ́ бу́детъ въ э́томъ, къ лицу́ ли тебѣ́ э́то бу́детъ, при-

ста́нетъ ли э́то къ тебѣ? **Będzie z niego człowiek**, изъ него́ вы́йдетъ человѣкъ, изъ него́ бу́детъ прокъ. **Niech będzie co chce**, пусть бу́детъ, что́ угодно; какъ бы тамъ ни было. **Nic ci nie będzie**, ничего́ не бо́йся, ничего́ съ тобо́й не бу́детъ. **Ktokolwiek bądź**, кто бы ни былъ. **Gdziekolwiek bądź**, гдѣ бы то ни было. **Zkądkolwiek bądź**, отку́да бы то ни было. **Nie było co na to odpowiedzieć**, на э́то не́чего было отвѣча́ть. **Było słuchać**, ну́жно было слу́шаться. **Było przemówić**, слѣдовало бы́ло высказаться. **Tobie było książęciem być**, тебѣ бы слѣдовало быть кня́земъ. **Tobie lokajem być a nie posłem**, тебѣ бы слѣдовало быть лакéемъ, а не депута́томъ. **Jest mi imię, jest mi na imię Karol**, я называюсь Карлъ, моё и́мя Карлъ; || **Bądź - bądź** (*см.* **albo - albo, czyto - czyto**), и́ли - и́ли, ли́бо - ли́бо. **Bądź jeden, bądź drugi**, и́ли оди́нъ, и́ли друго́й. **Bądź zwyciężyć, bądź umrzeć**, ли́бо побѣди́ть, ли́бо умере́ть.

Bycie, **-cia**, *ср.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || бытіе́; || существова́ніе.

Byczak, **-a**, *м. см.* **Bykowiec**.

Byczek, **-czka**, *м.* бычёкъ, молодо́й бы́къ.

Byczy, быча́чій.

Byczyna, **-y**, *ж.* быча́чье мя́со.

Bydełko, **-a**, *ср.* скоти́нка, животи́нка.

Bydlarz, **-a**, *м.* пасту́хъ быко́въ, волопа́съ, скотопа́съ, ско́тникъ.

Bydlątko, **-a**, *ср. см.* **Bydełko**.

Bydlę, **-ęcia**, *ср.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bydlęcieć, , оскоти́ниваться, оскоти́ниться, грубѣть, огрубѣть.

Bydlęcość, **-ści**, *ж.* ско́тство, звѣ́рство; || * жесто́кость, лю́тость, свирѣпство; || живо́тное чу́вство.

Bydlęcy, ско́тскій; || гру́бый, звѣ́рскій.

Bydło, **-a**, *ср.* скотъ, скоти́на. **Bydło robocze**, рабо́чій скотъ. **Bydło rogate**, рога́тый скотъ, *см.* **Rogacizna**.

Bydłobójnia, **-ni**, *ж.* скотобо́йня.

Byk, **-a**, *м.* быкъ; || *Астр.* Теле́цъ (*созвѣздіе*).

Bykowcowy, реме́нный.

Bykowe, **-ego**, *ср. Стар.* де́нежная пе́ня, кото́рая плати́лась въ госпо́дскій дворъ за оберéменіе одно́й изъ крѣпостны́хъ.

Bykowiec, **-wca**, *м.* стремянно́й реме́нь.

Byle, то́лько бы, лишь бы, ежéли то́лько, что́бы то́лько, како́й бы то ни было, гдѣ бы то ни было. **Daj mu byle książkę**, дай ему́ то́лько каку́ю бы то ни было кни́гу. **Połóż byle gdzie, a potem szuka**, положи́ть куда́-нибудь и пото́мъ и́щетъ. **Przyjdź byle kiedy**, придй, когда́ вздумается, когда́-нибудь. **Znajdziesz to w byle książce**, ты найдёшь э́то въ пе́рвой попа́вшейся кни́гѣ. **Kup byle od kogo**, купи́ у кого́ бы то ни было. **Weź byle co**, возьми́, что́бы ни было, возьми́ что́ хо́чешь. **Wierzy byle komu**, вѣ́ритъ пе́рвому встрѣ́чному. **Przyjdzie człowiek byle zkąd....**, придётъ человѣкъ неизвѣстно отку́да..... **Byle jak**, какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь, *см.* **Lada**. **Przyjdź kiedy chcesz byleś przyszedł, (byłebyś przyszedł)**, придй когда́ хо́чешь, но непремѣ́нно придй. **Byleś mu dał.....**, лишь бы то́лько ты далъ ему́..... **Byle piękna, wszystko jéj wolno**, лишь бы то́лько была́ краси́ва, то ей всё позволи́тельно. **Pisze byle pisać, (byle pisał)**, пи́шетъ, лишь бы то́лько писа́ть. **Pracuje byle miał co jeść**, рабо́таетъ то́лько для насу́щнаго хлѣба, лишь бы ста́ло на хлѣбъ. **Byle sobie cokolwiek pozwolił zaraz choruje**, при малѣйшей неосторо́жности, сей часъ же хвора́етъ.

Byle, -a, *ср. Бот.* бы́лье, злакъ; || сте́бель.

Bylica, **-y**, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*растеніе*).

Bylina, **-y**, *ж.* были́нка, зе́лье.

Były, было́й, бы́вшій.

Bynajmniej, *Нар.* никáкъ, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, вовсѣ не, ни ма́ло, совсѣ́мъ нѣтъ.

Bystro, *Нар.* бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Bystromyślność, **-ści**, *ж.* проница́тельность ума́, прозо́рливость и прозорли́вость, быстрота́ поня́тія.

Bystromyślny, проница́тельный, поня́тливый.

Bystrość, **-ści**, *ж.* быстрота́, ско́рость; || жи́вость, рѣ́звость; || проница́тельность, прозо́рливость; || острота́ поня́тія.

Bystry, бы́стрый, ши́бкій, ско́рый; || живо́й, рѣ́звый; || проница́тельный, прозо́рливый, остроу́мный.

Bystrze, *см.* **Bystro**.

Byt, **-u**, *м.* бытъ, бытіе́, существова́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе. **Dobry byt**, благосостоя́ніе.

Bytność, **-ści**, *ж.* бы́тность, прису́тствіе; || существова́ніе; || пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, жи́тельство, *см.* **Pobyt**.

Bytować, существова́ть; || пребыва́ть, жи́тельствовать, проживать.

Bywać, быва́ть, находи́ться; || случа́ться. **Bywało pan wojewoda przyjeżdża do Warszawy**, бывало воево́да пріѣзжа́етъ въ Варша́ву. **Prosiłem go bywało**, быва́ло, я проси́лъ его́. **Bywaj zdrów**, прощай. **Bywał u mnie**, онъ быва́лъ у меня́.

Bywalec, **-lca**, *м.* быва́лецъ, быва́лый человѣкъ, тёртый кала́чъ.

Bywałość, **-ści**, *ж.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || о́пытность, быва́льщина.

Bywały, быва́лый, случа́вшійся; || о́пытный.

Bzdera, *см.* **Tere**.

Bzdura, **-y**, *ж.* безде́лица, вздоръ, ме́лочь, пу́стошь, пустя́къ; || пустоме́ля, враль.

Bzdurny, вздо́рный, пусто́й, нелѣ́пый.

Bzdurstwo, -a, *ср.* вздоръ, чепуха́, нелѣ́пость, пустяки́, враньё, вра́ки.

Bzdurzenie, -nia, *ср.* привы́чка завира́ться, врать, пустосло́вить.

Bzdurzyć, бре́дить, завира́ться, говори́ть вздоръ, нести́, городи́ть чепуху́, околёсную, моло́ть пустяки́.

Bzik, -a, *м.* помѣша́тельство, разстро́йство, поврежде́ніе ума́. Ma bzika w głowie, онъ немно́го тро́нутъ, поврежденъ въ умѣ́; *Посл.* у него́ не достаётъ деся́той кле́пки во лбу́.

Bzikać, Bziknąć, жужжа́ть, зажужжа́ть; || шипѣ́ть, зашипѣ́ть; || осѣка́ться, осѣ́чься, дать осѣ́чку (*о ружьѣ*).

Bzionka, -i, *ж.* бузи́нникъ, я́годникъ изъ бузины́.

Bzowina, -y, *ж.* бузина́ (*дерево*).

Bzowy, бузи́нный, бузи́новый.

C.

C произно́сится какъ русск. Ц, со зна́комъ **C** произно́сится мя́гко, напр. **nić**=ниць (*нить*), съ присоедине́ніемъ буквы **Z** произно́сится какъ ру́сское Ч, напр. **czego**=чего́ (*чего́*).

Caban, Czaban, -a, *м.* бара́нъ (*преимущественно волошской поро́ды*); || * неуклю́жій человѣкъ, болва́нъ.

Cąbr, Cąber, -bru, *м.* сѣкъ (*бычо́къ*); || филе́й, филе́йная часть гова́дины; || **Cąber jeleni**, крестецъ, задъ (*у оле́ня*); || *Бот.* чабёръ (*расте́ніе*), *см.* **Cząber**.

Caca, ца́ца! (*ласкательное выраже́ніе, обраща́емое къ дѣтямъ*).

Cacanek, -nka, *м.* ба́ловень, нѣ́женка.

Cacanka, -i, *ж.* ла́ска, нѣ́жничанье; || прима́нка, ца́ца.

Cacany, изнѣженный, избало́ванный; || приго́жій, краси́вый.

Cacka, -i, *ж.* **Cacko**, -a, *ср.* игру́шка.

Cackać, Cieckać, ласка́ть, ба́ловать, нѣ́жить, лелѣ́ять, хо́лить, ня́ньчить, *см.* **Pieścić**. || **Cackać się**, ласка́ться, нѣ́житься, ня́ньчиться.

Cacko, -a, *ср. см.* **Cacka**.

Cafla, -i, *ж. Плотн.* вѣне́цъ.

Cal, -a, *м.* дюймъ.

Cale, *см.* **Wcale**.

Calec, -lca, *м.* **Calizna**, -y, *ж.* глы́ба земли́; || по́чва, грунтъ, земля́; || глубина́, глубь; || * основа́ніе, су́щность, фунда́ментъ; || **Calizna soli**, форма́ція со́ли.

Całka, -i, *ж. Горн.* боковая́ доска́. **Całka podformowa**, подфу́рменная доска́. **Całka spustowa**, лицева́я стѣна́. **Całka wiatrowa**, вѣтряная доска́. || *Мат.* интегра́лъ; || *Ариѳ.* цѣлое число́; || *Агр.* сушёная рѣпа.

Całkiem, *Нар. см.* **Wcale**.

Całkować, *Мат.* интегри́ровать.

Całkowicie, *Нар.* всецѣ́ло, сполна́, соверше́нно, цѣ́льно.

Całkowitość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, полнота́.

Całkowity, Całkowy, цѣ́льный, цѣ́лый, всецѣ́лый, по́лный, соверше́нный. *Ариѳ.* **Liczba całkowita**, цѣ́лое число́, *см.* **Cały**.

Cało, *Нар.* въ цѣ́лости, невреди́мо, неприкоснове́нно, ненаруши́мо.

Całodniowy, Całodzienny, продолжа́ющійся въ тече́ніе цѣ́лаго дня; || Подённый. **Całodzienna praca**, подёнщина.

Całodrzewne wiązanie, *Горн.* срутъ.

Całodrzwia, -i, *ж. Горн.* дверны́е окла́ды.

Całopalenie, -nia, *ср.* всесожже́ніе.

Całoroczny, годи́чный.

Całość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, цѣ́лое, *см.* **Całkowitość**.

Całostka, -i, *ж.* осо́бь, недѣли́мое; || ли́чность, лицо́, человѣкъ.

Całować, цѣлова́ть, лобыза́ть. || **Całować się**, цѣлова́ться, лобыза́ться.

Całowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе, лобыза́ніе.

Całowitość, -ści, *м. см.* **Całkowitość, Całość**.

Całowity, *см.* **Całkowity, Cały**.

Calówka, -i, *ж.* дю́ймовый кана́тъ; || доска́ толщино́ю въ дюймъ; || дю́ймовая мѣ́ра.

Calowy, дю́ймовый.

Całun, -a, *м.* покро́въ, покрыва́ло.

Całuś, -u, **Całusek**, -ska, *м.* поцѣлу́й.

Całuś, -sia, лю́бящій *или* лю́бящая цѣлова́ться, цѣлова́льщикъ, цѣлова́льщица.

Całusieńki, Całuteńki, Całutki, цѣлёхонекъ, цѣлёшенекъ.

Cały, цѣ́лый, весь. **Całe trzy dni**, цѣ́лые три дня. **Czekać całą godzinę**, ждать цѣ́лый часъ. **Całem sercem**, отъ всего́ се́рдца, *см.* **Wszystek**. **Pójdzie za niego, i cała rzecz**, она́ выйдетъ за него́ и всё тутъ. * **To cały oszust**, э́то отъя́вленный, записно́й, отпѣ́тый плутъ. **To cały francuz**, э́то и́стый францу́зъ. **To cały ojciec**, э́то вы́литый оте́цъ, соверше́нно похо́жъ на отца́, *см.* **Czysty, istny, Wierutny**. **To głupiec całą gębą**, э́то набы́тый дура́къ, круго́мъ дура́къ. **To całą gębą przyjaciel**, э́то въ по́лномъ смы́слѣ другъ, э́то и́стинный другъ. **Pomnik ten został się prawie cały**, э́тотъ па́мятникъ оста́лся почти́ нетро́нутымъ. **Wrócił cały**, онъ возврати́лся невреди́мъ. **Umykaj pókiś cały**, бѣги́ пока́ цѣлъ. **Być całym od szkody**, оста́ться неповрежде́нным. **Być całym od prześladowania**, быть въ безопа́сности отъ пресльдованія. **Krzyż cały złoty**, *или* **cały ze złota**, крестъ весь золото́й, весь изъ чи́стаго зо́лота.

Cap, *Межд.* ца́пъ, выража́ющее дѣ́йствіе ца́пнувшаго, уда́рившаго, схвати́вшаго, *см.* **Chap**.

Cap, -a, *м.* козёлъ, барáнъ; || бородáчъ, мужúкъ.

Capać, Capnąć, цáпать, цáпнуть, задѣвáть, задѣть; || хватáть, схватúть; || похищáть, похúтить, стащúть украдкою.

Capię, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Capieć, глупѣть, дѣлаться дуракóмъ.

Capnąć, *см.* **Capać.**

Capstrzyk, -u, *м. Воен.* вечéрняя заря́.

Car, -a, *м.* царь.

Carat, -u, *м.* цáрская власть.

Carewicz, -a, *м.* царéвичъ, цáрскій сынъ.

Carowa, -éj, *ж.* царúца.

Carówna, -y, *ж.* царéвна, цáрская дочь.

Carski, цáрскій.

Carstwo, -a, *ср.* цáрство.

Caryca, -y, *ж.* царúца; супрýга царя́.

Cążki, *см.* **Obcążki.**

Ceber, -bra, *м.* ушáтъ, кáдка, ведрó.

Cębrować, *см.* **Cembrować.**

Cebrowy, ушáтный, кáдочный.

Cebrzyk, -a, *м.* лоханка, кáдочка.

Cebula, -i, *ж. Бот.* лукъ; || лýковица.

Cebulasty, Cebulowy, лýковичный.

Cebulka, -i, *ж.* лýчекъ; || лýковичка.

Cech, -u, *м.* цехъ; || óбщество, брáтство, *см.* **Bractwo;** || *Горн.* шáхта.

Cecha, -y, *ж.* знакъ, мѣтка, значёкъ, примѣта, прúзнакъ; || *Мат.* **Cecha logarytmu,** характеристика *или* указáтель логарúема; || **Cecha na monecie,** чеканъ (*монéтный*), штéмпель; || *Типогр.* пунсóнъ.

Cechmistrz, -a, *м.* цеховóй старшинá.

Cechmistrzowski, принадлежáщій цеховóму старшинѣ.

Cechmistrzowstwo, -a, *ср.* сослóвіе цеховы́хъ прися́жныхъ.

Cechować, клеймúть, тавритъ; || мѣтить, отмѣчáть, обозначáть; || характеризовáть.

Cechowanie, -nia, *ср.* клеймéніе; || обозначéніе; || характеризовáніе.

Cechowy, цеховóй; || * записнóй. **Cechowy pijak,** записнóй, горькій пья́ница.

Ced, -u, *м.* овся́ный квасъ.

Cedent, -a, *м.* уступáющій мѣсто *или* прáво своё другóму.

Cedować, уступáть, передавáть мѣсто *или* своё прáво другóму.

Cedowanie, -nia, *ср.* уступка, передáча. **Cedowanie przez indos,** уступка по передáточной пóдписи на оборóтѣ вéкселя. **Cedowanie przez bilet cessyjny,** по передáточной запúскѣ.

Cedr, -u, *м.* кедръ (*дéрево*).

Cedrowy, кедрóвый. **Cedrowa żywica,** кедрóвая смолá, кедрóвый лáданъ.

Cedrzyna, -y, *ж.* кедрóвое дéрево.

Ceduła, -y, *ж.* роспúска, письмецó, цедýлка, билéтъ. **Ceduła nakazująca wypłatę,** бонъ, запúска на получéніе дéнегъ. || **Ceduła kursu,** вéксельный курсъ; || *Ком.* **Ceduła wodna,** коносамéнтъ. **Ceduła ładunkowa, lądowa,** накладна́я.

Cedułka, -i, *ж. Умен.* распúсочка, запúсочка, цедýлка, билéтикъ.

Cedzawka, -i, *ж.* цѣдúлка, цѣдúло, фильтръ, *см.* **Cedzidło.**

Cedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе, отцѣживаніе, фильтровáніе, фильтрáція, просáчиваніе.

Cedzeniec, -ńca, *м.* цѣдúло, фильтръ.

Cedzić, Zcedzić, цѣдúть, сцѣдúть, процѣживать, процѣдúть, фильтровáть.

Cedzidło, -a, *ср.* цѣдúло, сúто, цѣдúлка, воронка.

Cedziny, *род. п.* **Cedzin,** *мн.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Cedziworek, -rka, *м.* цѣдúльный колпáкъ.

Cęgi, *см.* **Obcęgi.**

Cegiełka, -i, *ж.* кирпúчикъ.

Cegielnia, -ni, *ж.* кирпúчный завóдъ.

Cegielniczy, кирпичедѣльный; || **Cegielniczy, -ego,** *м.* смотрúтель кирпúчнаго завóда.

Cegielnik, Ceglarz, -a, *м.* кирпúчникъ.

Cegielny, кирпúчный.

Cegła, -y, *ж.* кирпúчъ. **Cegły robić, palić,** жечь кирпúчъ. **Cegła na ukos przecięta,** кося́къ, косячёкъ. **Półcegły,** половúкъ. **Cegła do ogniska piecowego,** подовúкъ. **Cegła dachowa, dachówka,** черепúца. **Cegła bladoczerwona,** áлый кирпúчъ. **Cegła wodotrwała,** непромокáемый кирпúчъ.

Ceglany, кирпúчный.

Ceglarstwo, -a, *ср.* кирпúчное мастерствó.

Ceglarz, -a, *м.* кирпúчный мáстеръ, *см.* **Cegielnik.**

Ceglasty, кирпúчнаго цвѣта.

Ceklarski, *Стар.* принадлежáщій сы́щику.

Ceklarstwo, -a, *ср. Стар.* дóлжность сы́щика, полицéйскаго служúтеля.

Ceklmistrz, -a, *м. Стар.* начáльникъ сы́щиковъ.

Cél, -u, *м.* цѣль, мѣтá; || * намѣреніе. **Brać na cel,** мѣтить въ цѣль. **Zmienić cel,** измѣнúть намѣреніе. || **Celem,** для, рáди. **Celem zapobieżenia,** во избѣжáніе, для прекращéнія. **Celem zabezpieczenia,** въ огражденіе правъ. **W celu,** въ вúдахъ.

Cela, -i, *ж.* кéллія, кéлья.

Celebrant, -a, *м.* священнúкъ служáщій обѣдню.

Celebrować mszę, служúть обѣдню; || **Celebrować święto,** прáздновать.

Celebrowanie (mszy), -nia, *ср.* **Celebracja, -ji,** *ж.* божéственная слýжба, обѣдня, литургія.

Celem, для, рáди, *см.* **Cel.**

Celibat, -u, безбрáчіе.

Celidonija, -ji, *ж. Бот.* чистотѣлъ, желтомолóчникъ, лáстовичная травá.

Celka, -i, *ж. Умен.* кéлейка, *см.* **Cela.**

Celnica, -y, *ж.* тамóжня, *см.* **Komora celna.**

Celniczy, тамо́женный.

Celnie, *Нар.* мѣ́тко, въ цѣль, вѣ́рно; || превосхо́дно, отли́чно.

Celnik, -a, *м.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный при́ставъ, досмо́трщикъ.

Celność, -ści, *ж.* мѣ́ткость, вѣ́рность; || превосхо́дство, отли́чіе.

Celnograniczny, погранично-тамо́женный.

Celny, кеде́йный, *см.* **Cela**; || тамо́женный, *см.* **Cło**; || мѣ́ткій, вѣ́рный, искýсный попада́ть въ цѣль, *см.* **Cel**; || **Celny, Celujący**, превосхо́дный, отли́чный.

Celować, Wycelować, Wycelić, (w co), прицѣ́ливаться, прицѣ́литься, мѣ́тить; || **Celować (kogo)** отлича́ться, превосходи́ть (*въ чёмъ*); || * **Celować futro**, подбира́ть мѣхъ.

Celowanie, -nia, *ср.* прицѣ́ливаніе, прицѣлъ.

Celownik, -a, *м.* діо́птръ (*у землемѣ́рнаго орýдія*); || *Грам.* да́тельный паде́жъ.

Celowy, цѣлесообра́зный.

Cembra, -y, *ж. Горн.* крѣпле́ніе.

Cembrować, Ocembrować, *Горн.* обшива́ть, обши́ть доска́ми, бру́сьями; || выкла́дывать, вы́ложить ка́мнемъ.

Cembrowanie, -nia, *ср. Горн.* обши́вка ша́хты доска́ми, ша́хтное крѣпле́ніе; || обру́бъ (*колóдца*); || вы́кладка ка́мнемъ.

Cembrowina, -y, *ж.* строевóй лѣсъ.

Cembrunek, -nku, *м. см.* **Oprawa.**

Cement, -u, *м.* цеме́нтъ, замáзка.

Cementacja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, соедине́ніе.

Cena, -y, *ж.* цѣна́. **Cena szacunkowa**, разме́ръ оцѣ́нки. **Cena główna**, поку́пная цѣна́. **Cena zboża podniosła się**, цѣна́ на хлѣбъ высока́. **Zboże jest w cenie**, хлѣбъ въ цѣнѣ, хлѣбъ до́рогъ. **Mieć co**, *или* **kogo w cenie**, цѣни́ть, уважа́ть кого́, дорожи́ть кѣмъ. **Spaść z ceny**, потеря́ть цѣну.

Cenić, цѣни́ть, оцѣня́ть, уважа́ть; || цѣни́ть, назнача́ть цѣну чему́-нибу́дь.

Ceniciel, -a, *м.* цѣни́тель; || цѣновщи́къ, оцѣ́нщикъ.

Cenienie, -nia, *ср.* оцѣ́нка.

Cennik, -a, *м.* прейскура́нтъ. **Cennik targowy**, ры́ночная, спра́вочная цѣна́.

Cenność, -ści, *ж.* цѣнность, сто́имость.

Cenny, цѣнный, дорогóй.

Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Centralizacja, -ji, *ж.* централиза́ція, сосредото́ченіе.

Centralizować, сосредото́чивать.

Centralizowanie, -nia, *ср. см.* **Centralizacja.**

Centrum, *Нескл.* центръ, средото́чіе.

Centurja, -ji, *ж. Бот.* золототы́сячникъ; || бѣлоли́стъ, василёкъ.

Cenzor, -a, *м.* це́нзоръ.

Cenzorski, це́нзорскій.

Cenzurować, Cenzorować, цензирова́ть; || исполня́ть до́лжность це́нзора; || * охужда́ть, порица́ть, хули́ть, критикова́ть.

Cenzurowanie, nia, *ср.* цензирова́ніе, цензиро́вка; || охужде́ніе, порица́ніе, хуле́ніе, критикова́ніе.

Cenzurowany, -ego, *м.* игра́ въ це́нзора.

Cenzurowy, Cenzurny, цензу́рный.

Cep, -a, *м.* употребительнѣе въ *мн. ч.* **Cepy, -ów**, *Агр.* цѣпъ, молоти́ло. * **Człowiek do cepów**, óлухъ, мужи́къ.

Cepak, -a, *м.* **Cepisko, -a**, *ср.* рукоя́тка у цѣпа́. *см.* **Dzierzak, Młocek.**

Cepowy, цѣповóй, молоти́льный.

Cepuch, Czopuch, -a, *м.* печно́е у́стье.

Cera, -y, *ж.* цвѣтъ лица́.

Céra, *см.* **Cyra.**

Cerata, -y, *ж.* вощáнка, клеёнка.

Cerebralny, *Анат.* мозговóй.

Ceregiele, -ów, *мн.* жема́нство, церемо́нія.

Ceregielnie, *Нар.* жема́нно, церемо́нно.

Ceremonja, -ji, *ж.* церемо́нія, обря́дъ. **Mistrz ceremonji**, церемоніймéйстеръ.

Ceremonjał, -u, *м.* церемоніа́лъ, обря́дъ; обря́дникъ.

Ceremonjalnie, *Нар.* церемо́нно.

Ceremonjalny, церемоніа́льный; || обря́дный.

Ceremoniant, -a, *м.* церемо́нный челове́къ.

Ceremoniatka, -i, *ж.* церемо́нная же́нщина.

Ceremonjować, церемо́ниться.

Cerkiew, -kwi, *ж.* це́рковь, *см.* **Kościół.**

Cerkiewnik, -a, *м.* церковнослужи́тель.

Cerkiewny, церко́вный, *см.* **Kościelny.**

Cérować, *см.* **Cyrować.**

Certować, спо́рить, оспа́ривать; || препира́ться, диспути́ровать; || состяза́ться, соперничать.

Certyfikacja, -ji, *ж.* пи́сьменное удостовѣре́ніе.

Certyfikat, -u, *м.* свидѣ́тельство.

Cesarski, импера́торскій.

Cesarstwo, -a, *ср.* импе́рія.

Cesarz, -a, *м.* импера́торъ.

Cesarzewicz, -a, *м.* Цесаре́вичъ Насле́дникъ Всероссійскаго престóла, *см.* **Carewicz.**

Cesarzewiczowski, цесаре́вичевъ, принадлежа́щій цесаре́вичу.

Cesarzowa, -ej, *ж.* императри́ца.

Cesarzówna, -y, *ж.* цесаре́вна.

Cessja, -sji, переда́точная на́дпись (*на ве́кселѣ*), переда́ча.

Cessjonarz, -a, *м.* усту́пщикъ, переда́тчикъ, передава́тель (*векселéй*).

Cet, Cetna, *Архит.* двѣ ро́вныя ча́сти; па́ра. **Słupy cetnem postawione**, коло́нны, поставленныя попа́рно, по́ двѣ врядъ, *см.* **Cetno.**

Cętka, -i, *ж.* мѣ́тка, значёкъ; || пара́пинка; || кра́пинка, пя́тнышко; || бля́шка, пласти́нка.

Cętkować, набива́ть му́шки (*на ткани*), дѣлать кра́пинки; || пунктирова́ть, рисова́ть, рабóтать пунктиро́вкою; || дѣлать мѣ́тки, насѣчки.

Cętkowany, кра́пчатый, пёстрый.
Cetnar, Cętnar, Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.
Cetnarówka, Centnarówka, -i, *ж.* бочёнокъ заключа́ющій въ себѣ сто фу́нтовъ (*по́роху, свинцу́ и т. п*).
Cetnarowy, Centnarowy, стофунто́вый.
Cetno, -a, *ср.* чётъ. **Cetno licho**, чётъ и́ли не́четъ (*родъ игры*).
Cewa, -y, Cewka, -i, *ж.* тру́бка, тру́бочка, кранъ; || ти́тька (*коро́вья, ко́зья*); || *Мед.* слёзная фи́стула; || цѣ́вка, шпу́лька, кату́шка, коклю́шка; || челно́къ, уто́къ (*у ткачей*); || *Бот.* сте́бель (*у зла́ковъ*), соло́минка. **Cewkami płynąć**, струи́ться, течь ручьёмъ. **Cewkami łzy sączyć**, лить слёзы ручья́ми, проливать го́рькія слёзы. **Na cewkę nawijać**, нама́тывать на кату́шку (*ни́тки*).
Cewkowaty, -u, *м.* зубча́тый валъ.
Cewkowy, цѣ́вочный.
Cezar, -a, *м.* це́зарь.
Cezura, -y, *ж.* цезу́ра, пресѣче́ніе (*въ стихахъ*).
Ch, двѣ бу́квы, произноси́щіяся какъ ру́сское Х.
Cha, cha, cha! *Межд.* означа́ющее гро́мкій смѣхъ: ха, ха, ха!
Chabanina, -y, *ж.* худо́е мя́со.
Chaber, -bru, *м. Бот.* лоскýтный цвѣтъ, чертополо́хъ (*расте́ніе*).
Chabina, Habina, -y, *ж.* ро́зга, прутъ.
Chabrek, -brku, *м. Бот.* василёкъ, василько́вый цвѣтъ.
Chacisko, -a, *ср.* лачу́га, избёнка.
Chadzać, ха́живать, *см.* **Chodzić**.
Chaj! chajże! (*выраже́ніе ра́дости*).
Chaja, -ji, *ж.* вью́га.
Chała! Hala! (*крикъ на воло́въ*).
Chałastra, Hałastra, -y, *ж.* сбродъ, сво́лочь.
Chalcedon, -u, *м. Минер.* перели́фть, халцедо́нъ (*ка́мень*).
Chalcedonowy, *Минер.* перели́фтевый, халцедо́нный.
Chałupa, -y, *ж.* изба́, хи́жина.
Chałupka, -i, *ж.* избу́шка.
Chałupina, -y, *ж.* избёнка.
Chałupnik, -a, *м.* бобы́ль, крестья́нинъ, не имѣющій тягла́ и со́бственной па́шни.
Cham, -a, *м.* * халу́й, холо́пъ, мужи́къ.
Chameleon, Kameleon, -a, *м.* хамелео́нъ.
Chamka, -i, *ж.* халу́йка, холо́пка, мужи́чка.
**Chamski, халу́йскій, холо́пскій, мужи́цкій.
Chan, -a, *м.* ханъ.
Chański, ха́нскій.
Chaństwo, -a, *ср.* ха́нство.
Chandżar, -u, *м.* кинжа́лъ.
Chaos, -u, *м.* хао́съ; || * безпоря́докъ, неустро́йство.
Chapać, Chapnąć, ха́пать, ха́пнуть, хвата́ть, хвати́ть насильно.
Chapanina, -y, *ж.* ха́панье.
Chapanka, -i, *ж. см.* **Chapanina**; || аза́ртная игра́.
Charakter, -u, *м.* хара́ктеръ, нравъ, отличи́тельное сво́йство души́; || шри́фтъ, письмо́; знакъ; || по́черкъ, рука́; || ка́чество, сво́йство, при́знакъ, черта́; || досто́инство, санъ, зва́ніе. **Moc charakteru**, си́ла хара́ктера. **Człowiek z charakterem**, челове́къ характе́рный, съ твёрдымъ хара́ктеромъ. **Człowiek bez charakteru**, безхаракте́рный, сла́бый челове́къ. **Zakląć się na charakter**, кля́сться че́стью. * **Mieć charakter w nogach**, ско́ро, ши́бко бѣ́гать, имѣ́ть прыть въ нога́хъ.
Charakternik, -a, *м.* зна́харь, колду́нъ.
Charakterystyczny, характеристи́ческій, отличи́тельный.
Charakterystyka, -i, *ж.* характери́стика, отличи́тельная черта́; || *Мат.* указа́тель.
Charakteryzować, характеризова́ть, опи́сывать, изобража́ть.
Charchać, ха́ркать.
Charcica, -y, *ж.* борза́я соба́ка (*су́ка*).
Charcię, -ęcia, Charciątko, -a, *ср.* **Charcik, -a**, *м.* борзо́й щено́къ, молода́я борза́я соба́ка.
Charitativum, *Нескл. см.* **Subsidium**.
Charłak, -a, *ж.* бѣдня́къ, несча́стный, жа́лкій человѣ́къ.
Charłacki, не́мощный, несча́стный, жа́лкій.
Charleć, хирѣ́ть, хвора́ть.
Chart, -a, *м.* борза́я соба́ка.
Chasa, Chasza, -y, *ж. Стар.* толпа́, сбродъ, сво́лочь.
Chata, -y, *ж.* изба́, хи́жина, *см.* **Chałupa**.
Chatka, -i, *ж. Умен.* избу́шка, хи́жинка.
Chcąca, -i, *ж.* жела́ніе, охо́та, при́хоть, капри́зъ.
Chcenie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе.
Chcieć, Zechcieć, хотѣ́ть, захотѣ́ть, жела́ть, пожела́ть; || тре́бовать, потре́бовать. **Chcąc nie chcąc**, во́лею-нево́лею. **Samochcąc**, по со́бственной винѣ. **Nie chcący**, не́хотя. **Nieszczęście chciało aby....** случи́лось же несча́стіе, чтобы.... **Możesz kogo chcąc wybrać**, мо́жешь вы́брать кого́ уго́дно. **Jak sobie chcesz**, какъ тебѣ́ уго́дно. **Chciej się do mnie pofatygować**, сдѣлайте ми́лость, потруди́тесь зайдти́ ко мнѣ́. **Chcą po nas ślepego posłuszeństwa**, отъ насъ тре́буютъ слѣпа́го повинове́нія. || **Chcieć się, Zechcieć się**, хотѣ́ться, захотѣ́ться.
Chciwie, *Нар.* жа́дно, а́лчно.
Chciwiec, -wca, *м.* любостяжа́тель, корыстолю́бецъ.
Chciwość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе. **Chciwość pieniędzy**, жа́дность, а́лчность къ де́ньгамъ. **Chciwość panowania**, властолю́біе.
Chciwostka, -i, *ж.* при́хоть, капри́зъ.

Chciwy, жа́дный, а́лчный, корыстолюби́вый.

Chebd, -u, *м.* **Chebzina, -y**, *ж. см.* **Hebd.**

Chęć, -i, *ж.* во́ля, жела́ніе, охо́та, хотѣ́ніе. **Nie mam chęci szkodzenia ci**, не имѣ́ю жела́нія вреди́ть тебѣ́. **Chęć podobania się**, жела́ніе нра́виться.

Chęcić, *см.* **Zachęcić.**

Chędogi, иза́щный, приго́жій, краси́вый, прекра́сный; || * чи́стый, опря́тный.

Chędogo, *Нар.* чи́сто, опря́тно.

Chędogość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность.

Chędożenie, -nia, *ср.* чи́щеніе, чи́стка.

Chędożyć, Ochędożyć, Wychędożyć, чи́стить, очи́стить, вы́чистить.

Chełbać, колеба́ть, кача́ть, волнова́ть. **Chełbać się**, колеба́ться, кача́ться, волнова́ться, *см.* **Chybać, Chybotać.**

Chełpa, -y, *ж. Стар. см.* **Chełpienie się.**

Chełpić się, хва́стать, хвали́ться, тщесла́виться, чва́ниться.

Chełpienie się, хвастовство́, самохва́льство, тщесла́віе, чва́нство.

Chełpliwość, -ści, *ж.* хвастли́вость, самохва́льство, похвальба́.

Chełpliwy, высокомѣ́рный, кичли́вый, хвастли́вый, чва́нный.

Chełznać, *см.* **Kiełznać.**

Chemja, -ji, *ж.* хи́мія.

Chemiczny, хими́ческій.

Chemik, -a, *м.* хи́микъ.

Chér, *см.* **Chyr**, и т. д.

Cherchel, -a, *м.* хи́трость, лука́вство, кова́рство.

Cherlać, ча́хнуть, изнемога́ть.

Cherlak, -a, *м.* ча́хлый, не́мощный.

Cherub, -a, *м.* херуви́мъ.

Chętka, -i, *ж.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та.

Chętnie, *Нар.* охо́тно, съ охо́тою.

Chętny, охо́тный, гото́вый, благоскло́нный, располо́женный, уго́дливый, услу́жливый.

Chichotać, хохота́ть.

Chichotanie, -nia, *ср.* **хохота́ніе.**

Chil, *см.* **Chyl.**

Chimera, -y, *ж.* химе́ра, причу́да.

Chimerować, хандри́ть, причу́дничать, прихотни́чать.

Chimeryczka, -i, *ж.* причу́дница, капри́зница, прихотни́ца.

Chimeryczność, -ści, *ж.* причу́дливость, прихотли́вость.

Chimeryczny, причу́дливый, прихотли́вый, капри́зный.

Chimeryk, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, капри́зникъ.

China, -y, *ж.* хи́на; || хи́нная ко́рка.

Chinina, -y, *ж.* хини́на.

Chinowy, хи́нный.

Chiragra, -y, *ж.* хира́гра, пода́гра въ рука́хъ.

Chiragryczny, хирагри́ческій.

Chiragryk, -a, *м.* хира́грикъ.

Chiromancja, -ji, *ж.* хирома́нтія.

Chiromancista, -y, Chiromantyk, -a, Chiromanta, -y, *м.* хирома́нтикъ.

Chirurg, -a, *м.* хиру́ргъ.

Chirurgja, -ji, *ж.* хирурги́я.

Chirurgiczny, хирурги́ческій.

Chlać, лока́ть, хлеба́ть.

Chłapać, *см.* **Chłeptać, Chlipać.**

Chlastać, Schlastać, хлеста́ть, хлестну́ть; || обры́згать, забры́згать (*гря́зью*).

Chlastawa, -y, *ж. Бот.* бога́тинка, бло́шникъ, кома́рникъ (*расте́ніе*).

Chleb, -a, *м.* хлѣ́бъ. **Chleb biały, pszenny**, бѣ́лый, пшени́чный хлѣ́бъ. **Chleb żytni, pytlowy**, си́тникъ, си́тный хлѣ́бъ. **Chleb razowy**, ржано́й, чёрный хлѣ́бъ. **Chleb czerstwy**, чёрствый хлѣ́бъ. **Nic po chlebie, kiedy brak zębów**, что́ въ хлѣ́бѣ, когда́ зубо́въ нѣтъ. **Żyć o chlebie i wodzie**, пита́ться хлѣ́бомъ да водо́ю. **Trzymać kogo o chlebie i wodzie**, посади́ть кого́ на хлѣ́бъ и на во́ду. *Посл.* **Głodnemu chleb na myśli**, голодно́й кумѣ́ хлѣ́бъ на умѣ́. **Chleb żałobny**, *см.* **Stypa. Chléb powszedni**, насу́щный хлѣ́бъ. **Chléb przaśny**, прѣ́сный хлѣ́бъ, опрѣ́снокъ. **Chléb komiśny**, солда́тскій, чёрный хлѣ́бъ. **Żyć o żebranym chlebie**, жить ми́лостынею, поними́щенски. *Посл.* **Za chlebem ludzie idą**, гдѣ́ хлѣ́бу край, тамъ и рай. **Mieć łaskawy chléb, być na łaskawym chlebie**, жить на дарово́мъ хлѣ́бѣ, жить у кого́ изъ ми́лости. **Udać się na lekki chléb**, жить изворо́тливостію, ло́вкостію. *Посл.* **Chleb bodzie, ma rogi**, съ жи́ру соба́ка бѣ́сится.* **Dać komu chleba**, подшути́ть надъ кѣ́мъ, сыгра́ть съ кѣ́мъ шу́тку.* **Dać sobie chleba**, попа́сть въ бѣ́ду.

Chlebnica, -y, *ж.* квашня́ для хлѣ́ба.

Chlebny, хлѣ́бный, хлѣ́бенный; || изоби́льный хлѣ́бомъ, плодоро́дный.

Chlebodawca, -y, *ж.* корми́лецъ, благодѣ́тель, благотвори́тель, ми́лостивецъ.

Chlebodawczyni, -ni, *м.* корми́лица, благодѣ́тельница, благотвори́тельница, ми́лостивица.

Chlebołamanie, -nia, *ср. Церк.* преломле́ніе хлѣ́ба.

Chleborodny, хлѣборо́дный.

Chlebowe, -ego, *ср.* де́ньги выдава́емыя на харчи́, на съѣ́стное припа́сы.

Chlebowiec, -wca, *м. Бот.* хлѣбопло́дникъ, хлѣ́бное де́рево.

Chlebowy, хлѣ́бенный, хлѣ́бный.

Chlew, -u, *м.* хлѣ́въ, сто́йло, заку́та. **Świni chlew**, свино́й хлѣ́въ, свина́рная заку́та, свина́рня, свина́рникъ. **Chlew dla krów**, коро́вій хлѣ́въ, коро́вникъ. **Chlew owczy**, ове́чья заку́та, овча́рня, овча́рникъ.

Chlewiarnia, -ni, *ж.* ско́тный дворъ.

Chlewny, хлѣ́вный.

Chlewiarz, -a, *м.* ско́тникъ.

Chlewiarka, -i, *ж.* ско́тница, коро́вница.

Chlipać, Chlipnąć, хли́пать, хли́пнуть, всхли́пывать, всхли́пнуть, пла́кать, навзры́дъ; || лока́ть, локну́ть, хлеба́ть, хлебну́ть.

Chłód, -odu, *м.* хо́лодъ, прохла́да.

Chłodek, -dku, *м.* холодо́къ, свѣ́жесть.

Chłodnieć, Chłodnąć, Ochłodnąć, охлажда́ться, охлади́ться, сты́нуть, остыть.

Chłodnik, -a, *м.* прохла́дное мѣ́сто, гротъ, бесѣ́дка; || **Chłodnik żydowski, kuczka,** жидо́вская ку́ща (*изъ древесныхъ вѣтвей*); || холо́дное ку́шанье, холоде́цъ, окро́шка; || **Chłodniki,** *мн.* прохлади́тельные напи́тки, заку́ски.

Chłodno, *Пар.* хо́лодно, прохла́дно, свѣжо́, студено́.

Chłodny, холо́дный, прохла́дный, свѣ́жій, студёный.

Chłodzący, прохлади́тельный, освѣжа́ющій.

Chłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе.

Chłodzić, Ochłodzić, холоди́ть, охолоди́ть, прохлажда́ть, прохлади́ть, охлажда́ть, охлади́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть. **Ochłodzić wodę,** прохлади́ть во́ду. **Deszcz ochłodził powietrze,** дождь освѣжи́лъ во́здухъ; || **Chłodzić się, Ochłodzić się,** прохлажда́ться, прохлади́ться, охлажда́ться, охлади́ться, простыва́ть, простыть, освѣжа́ться, освѣжи́ться.

Chłodziuchny, Chłodziutki, *Умен.* холо́денькій, холоднёхонькій.

Chłonąć, поглоща́ть, истребля́ть.

Chłop, -a, *м.* мужи́къ, крестья́нинъ, поселя́нинъ, простолю́динъ. * **Chłop w chłopa,** отбо́рные лю́ди.

Chłopaczek, -czka, *м. см.* **Chłopczyk.**

Chłopak, -a, *м.* па́рень. **Łepski chłopak,** молоде́цъ, молодчи́на, *см.* **Chłopiec.**

Chłopczyk, -a, *м.* ма́льчикъ.

Chłopczyna, -y, *м.* ма́льчикъ, ма́лецъ; || мальчи́шка, мальчу́га.

Chłopczysko, -a, *м.* дю́жій па́рень, мужчи́на, деревёнщина.

Chłopek, -pka, *м. Умен.* мужичёкъ, *см.* **Chłop.**

Chłopianka, -i, *ж. см.* **Chłopka.**

Chłopię, -ęcia, Chłopiątko, -a, *ср.* дитя́, ребёнокъ; || о́трокъ, ма́льчикъ, подро́стокъ.

Chłopiec, -pca, *м.* ма́льчикъ; || * ма́лый, молоде́цъ, па́рень; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || прислу́жникъ, ма́лый; || сидѣлецъ (*въ лавкѣ, въ магазинѣ*). **Urodziła chłopca,** родила́ ма́льчика. **Zdatny chłopiec,** спосо́бный ма́льчикъ. **Walny chłopiec,** лихо́й ма́льчикъ.

Chłopieć, Schłopieć, грубе́ть, огрубе́ть, сдѣлаться медвѣдемъ, отста́ть отъ свѣта.

Chłopięctwo, -a, *ср.* о́трочество, о́трочески́й во́зрастъ.

Chłopięcy, дѣ́тскій, о́троческій.

Chłopina, -y, *м.* мужичёнка.

Chłopisko, -a, *м.* мужи́къ, деревёнщина, о́духъ.

Chłopka, -i, *ж.* мужи́чка, крестья́нка, поселя́нка.

Chłopowie, -wia, *м.* крестья́нскій сынъ.

Chłopówna, -y, *ж.* крестья́нская дочь.

Chłopski, мужи́цкій, крестья́нскій, деревёнскій.

Chłopstwo, -a, *ср.* крестья́не, мужики́, поселя́не; || *Собир.* крестья́нство, крестья́нское зва́ніе, простонаро́дье, просто́й наро́дъ.

Chłosta, -y, *ж.* ро́зга; || сѣче́ніе ро́згами, тѣле́сное наказа́ніе.

Chłostać, Schłostać, сѣчь, вы́сѣчь ро́згами; || * порожа́ть, сокруша́ть. **Chłosta nas Pan Bóg za grzechy nasze,** Богъ посѣща́етъ насъ не́мощами за грѣхи́ на́ши.

Chluba, -y, *ж. см.* **Chełpa;** || сла́ва, извѣ́стность; || хвале́ніе, хвала́, похвала́; || надме́нность, высокоме́ріе.

Chlubić się, тщесла́виться, хвали́ться, || горди́ться (*имъ*).

Chlubliwość, *см.* **Chełpliwość.**

Chlubliwy, *см.* **Chełpliwy.**

Chlubliwie, *см.* **Chełpliwie.**

Chlubność, -ści, *ж.* го́рдость; || высокоме́ріе, высо́кое мнѣ́ніе о себѣ, тщесла́віе, чва́нность.

Chlubny, сла́вный, знамени́тый; || высоме́рный, кичли́вый, чва́нный.

Chlupać, Chlupotać, плеска́ть, шлёпать.

Chlupotanie, -nia, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе (*въ горлѣ, въ животѣ*).

Chlustać, Chlusnąć, Chlusnąć (na kogo czem), плеска́ть, плесну́ть, обры́згать; ||* пришлёпывать, пришлёпать, пришлёпнуть, прида́вливать, придави́ть, прихло́пывать, прихло́пнуть.

Chłypać (oczami), морга́ть глаза́ми.

Chłysnąć, хлебну́ть (*вина́*), напи́ться пья́нымъ.

Chłystek, -tka, *м.* голы́шъ, голя́къ, прохво́сть; || * простя́къ, невичёкъ.

Chmara, -y, *ж. см.* **Chmura;** || * ту́ча, мно́жество.

Chmiel, -u, *м.* хмель.

Chmielarnia, -ni, *ж.* хме́льникъ.

Chmielić, Ochmielić, подправля́ть, подпра́вить, заправля́ть, запра́вить хме́лемъ, хмели́ть (*напитки*).

Chmielina, -y, Chmielinka, -i, *ж.* хмели́на, хмели́нка, сте́бель хмелевой.

Chmielnik, -a, *м. см.* **Chmielarnia.**

Chmielny, хмѣльно́й, нетре́звый.

Chmielowy, хмѣлевой, относя́щійся къ хме́лю, *или* добы́тый изъ хме́ля.

Chmura, -y, *ж.* ту́ча, о́блако.

Chmurka, -i, *ж. Умен.* ту́чка, о́блачко.

Chmurność, -ści, *ж.* мра́чность, су́мрачность.

Chmurny, мра́чный, су́мрачный, па́смурный.

Chmurzyć, мрачи́ть, помрача́ть. || **Chmurzyć się,** мрачи́ться, помрача́ться; || * хму́риться, насу́питься.

Chobot, -u, *м.* крылышко на ногáхъ *(у Меркýрія)*; || *Бот. см.* **Powój wielki**; || *Стар.* **Choboty, Czoboty,** *мн.* сапогú.

Chobotać, шáркать ногáми, сапогáми.

Choc, *Звук.*, восклицáніе во врéмя плáски. *Посл.* **Chociaż biéda, to choc,** éсть нéчего, да жúть вéсело.

Chochla, -i, *ж.* колóкъ *(у нéвода)*.

Chochoł, Chochuł, -u, *м.* верхъ, верхýшка, вершúна; || **Chochoł na brogu,** завитóкъ; || **Chochoł na głowie,** хохóлъ, клокъ изъ волóсъ; || **Chochoł koński,** хóлка; || *Зоол.* землерóйка, песчáная мышь; || *Зоол.* **Chochół, Chochól,** птицеéдъ *(родъ плукá)*.

Chocholaty, Chochlasty, Chocholisty, Chocholowaty, Chochłaty, хохлáтый.

Chodak, -a, *м.* лáпоть.

Chodnik, -a, *м.* аллéя, прóсадь; || тропúнка, стезя́; || троттуáръ, дорóжка для пѣшехóдовъ; || дорóжка *(половáя чéрезъ кóмнату)*. || *Горн.* ходъ, штрекъ. **Chodnik poprzeczny,** квéршлагъ, *см.* **Przecznica, Przebitka. Chodnik spadkowy,** возстающій штрекъ. **Chodnik główny,** основнóй штрекъ. || *Воен.* подземéльная галлерéя для минёровъ.

Chodzenie, -nia, *ср.* хожденíе, ходьбá, ходъ. **Chodzenie na okręcie,** пáлуба на кораблѣ. **Chodzenie około interesów,** хожденíе по дѣлáмъ, занятíе дѣлáми.

Chodzić, ходúть, ступáть, идтú, шéствовать; || *бывáть, посѣщáть. **Chodzić na bałyku, na czterech nogach,** ходúть на четверúнькахъ. **Chodź sam,** ну, ступáй же! **Chodźmy w karty,** пойдёмъ игрáть въ кáрты. **Chodzi tu o interes publiczny,** здѣсь дѣло идётъ о пóльзѣ общéственной. **O co tu chodzi?** въ чёмъ тутъ дѣло? **Chodzi tu o to, aby wiedzieć,** здѣсь дѣло идётъ о томъ, чтóбы знать.

Choica, -y, Choja, -ji, *ж.* **Chojak, Chojar, -a,** *м.* **Chojka, -i,** *ж. Прост. названíе* сосны́.

Choina, -y, *ж. Собир.* Сосна́, хвóйное дéрево, *см.* **Sosna. Jest choina w tym lesie,** въ этомъ лѣсý есть мнóго сóсенъ; || вѣтвь сосны́.

Chojniak, - a, *м.* (*Прост.* **Chwojniak**), хвóйникъ, хвóйный лѣсъ, сосня́къ, сосновый лѣсъ.

Choinka, -i, *ж. Умен.* сóсенка, *см.* **Choina**; || * ёлка *(рождéственская* .

Choinny, Choinowy, сосновый; || хвóйный.

Cholebać, колебáть, *см.* **Kolebać.**

Cholera, -y, *ж.* холéра.

Choleryczny, холéрный.

Choleryna, -y, *ж.* холерúна.

Cholewa, -y, *ж.* голенúще *(у сапогá)*; || кусóкъ стеклá на подóбіе пузыря́, изъ котóраго выдѣлываются стёкла. **Smalić cholewki do panny,** ухáживать, волочúться за дѣвушкою.

Chołodziec, -dźcu, *м. Повар.* холодéцъ, родъ окрóшки.

Chomąt, *м.* **Chomąto, -a,** *ср.* хомýтъ.

Chomątnik, -a, *м.* шóрникъ, сѣдёльникъ.

Chomik, -a, *м. Зоол.* хомя́къ, кáрбышъ.

Chomólec, -ca, *м. Рыб.* попереúчный брусóкъ на крылья́хъ, *или* на бокáхъ нéвода.

Chopnąć, *см.* **Chlastnąć.**

Chór, *род. п.* **choru,** *м.* хоръ, клúросъ, крылосъ; || хóры, *мн. (въ цéркви, въ большóй зáлѣ)*.

Chorągiew, -gwi, *ж.* хорýгвь, церковное знáмя.

Chorągiewka, -i, *ж.* значёкъ; || флю́геръ, флюгáрка; || *Морс.* вымпелъ. * **Zwinąć chorągiewkę,** отступúть, ретирóваться.

Chorągiewny, Chorągwiany, знáменный, хорýгвяный; || знаменонóсный. **Drąg chorągwiany,** знáменное дрéвко.

Chorał, -u, *м.* хорáлъ, церковная пѣснь.

Choralista, Chórzysta, -y, *м.* хорúстъ; || пѣвчій, крылошáнинъ.

Choralistka, Chórzystka, -i, *ж.* хорúстка.

Choralny, хорáльный, хоровóй.

Chorążanka, -i, *ж.* дочь хорýнжаго; || дочь прáпорщика.

Chorążostwo, -a, *ср. Собир.* хорýнжій и его́ жена́; || прáпорщикъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Chorąztwo, -a, *ср.* чинъ прáпорщика; || дóлжность хорýнжаго, *см.* **Chorąży.**

Chorąży, -ego, *м.* прáпорщикъ; || *Стар.* хорýнжій, знаменонóсецъ, знáменщикъ.

Chorążyc, -a, *м.* сынъ хорýнжаго.

Chorążyna, -y, *ж.* жена́ хорýнжаго.

Choroba, -y, *ж.* болѣзнь, недýгъ, нéмощь, нездоровье.

Chorobliwość, -ści, *ж.* болѣзненность.

Chorobliwy, болѣзненный.

Chorografia, -ji, *ж.* хорогрáфія, описáніе какóй либо óбласти.

Chorograficzny, хорографúческій.

Chorość, -i, *ж. см.* **Chorobliwość.**

Chorować, (na co, z czego), болéть, хворáть *(чьмъ)*, быть больны́мъ, нездорóвымъ, занемóчь. **Choruje na śledzionę,** онъ бóлепъ нéченью. **Choruje z miłości,** онъ бóленъ, страдáетъ отъ любвú. **Chorować na głowę,** страдáть головнóю бóлью. **Chorować na pana,** кóрчить изъ себя́ бáрина. **Choruje na kieszeń,** у негó въ карманѣ чахóтка.

Chorowitość, -ści, *ж.* хúлость, болѣзненность.

Chorowity, болѣзненный, хúлый.

Chórowy, хоровóй, относящійся *или* принадлежáщій къ хóру.

Chory, больнóй, нездорóвый, хвóрый, недýжный. **Chory ze zmartwienia,** бóленъ отъ огорчéнія. **Udaje chorego,** притворя́ется больны́мъ.

Chorzéć, хирéть.

Chórzysta, -y, *м. см.* **Choralista.**

Chów, *род. п.* Chowu, *м.* воспитáніе; || кормлéніе, откáрмливаніе *(скотá)*; || **Chów bydła,** скотовóдство. **Znać się na chowie**

owiec, умѣть разводи́ть ове́цъ. Koń dobrego chowu, конно-заво́дская ло́шадь.

Chować, Schować, пря́тать, спря́тать, скрыва́ть, скрыть, ута́ивать, утаи́ть, сохраня́ть, сохрани́ть; || хорони́ть, похорони́ть (*поко́йника*); || воспи́тывать, воспита́ть, выка́рмливать, вы́кормить, вска́рмливать, вскорми́ть, разводи́ть, развести́, плоди́ть, расплоди́ть (*дома́шній скотъ, дома́шнюю пти́цу*); || выраща́ть, вы́растить, разводи́ть, разве́сть (*растѣнія*). Chować co w pamięci, сохраня́ть что-либо въ па́мяти. Chować owoce, сохраня́ть, сберега́ть плоды́, фру́кты. Chować dziecko, воспи́тывать дитя́. Chować konie, owce, разводи́ть лошаде́й, ове́цъ. Chowaj Boże, сохрани́ Богъ || Chować umarłych, хорони́ть, погреба́ть умерши́хъ. || Chować się, пря́таться, скрыва́ться, таи́ться; || воспи́тываться; || плоди́ться, вска́рмливаться.

Chowanie, -nia, *ср.* пря́танie, сберега́нie, храненie, содержа́нie; || воспита́нie; || вска́рмливанie, разведе́нie.

Chowany, воспи́танный, вскормленный.

Chrabąszcz, *см.* Chrząszcz.

Chrachać, *см.* Charchać.

Chrap, -u, *м.* Chrapka, **-i**, *ж.* скры́тная не́нависть, зло́ба. || Chrap, Chrapała, храпу́нъ. || Chrapy końskie, лошади́ная ноздря́.

Chrapać, Chrapnąć, храпѣть, всхрапну́ть; || хрипѣть.

Chrapliwy, храпли́вый, хри́плый, си́плый.

Chrobot, -u, *м.* Chrobotanie, **-nia**, *ср.* трескъ, трескотня́, скрипъ, скрипѣнie.

Chrobotać, треща́ть, скрипѣть, хрустѣть.

Chrobry, хра́брый.

Chromać, хрома́ть.

Chromatyczność, -ści, *ж. Муз.* хромати́ческій родъ, полуто́нами; || смѣше́нie кра́сокъ.

Chromatyczny, хромати́ческій, полуто́нами.

Chromatyzm, *см.* Chromatyczność.

Chromonogi, Chromy, хромо́й, хромоно́гій.

Chromota, -y, *ж.* хромота́.

Chromy, *см.* Chromonogi.

Chronić, храни́ть. бере́чь, стере́чь, блюсти́, охраня́ть, сберега́ть, защища́ть; || **Chronić się**, бере́чься, стере́чься, остерега́ться, охраня́ться, оберега́ться, воздержива́ться, избѣга́ть (*чего*).

Chroniciel, -a, *м.* храни́тель, защи́тникъ, покрови́тель.

Chronicielka, -i, *ж.* храни́тельница, защи́тница, покрови́тельница.

Chroniczny, хрони́ческій.

Chronograf, -a, *м.* хронографъ, лѣтопи́сецъ.

Chronograficzny, хронографи́ческій.

Chronolog, -a, *м.* хроно́логъ.

Chronologja, -ji, *ж.* хроноло́гія, лѣтосчисле́нie.

Chronologicznie, *Нар.* хронологи́чески.

Chronologiczny, хронологи́ческій.

Chronometr, хрономе́тръ.

Chronometrja, -ji, *ж.* хрономе́трія.

Chronometryczny, хронометри́ческій.

Chropawieć, Chropowacieć, Schropawieć, Schropowacieć, шерша́вѣть, ошерша́вѣть.

Chropawość, Chropowatość, -ści, *ж.* шерша́вость, шероховатость.

Chropawy, Chropowaty, шерша́вый, шероховатый.

Chropowacizna, -y, *ж.* шероховатость, нерóвность.

Chroście, *см.* Chruście.

Chrościel, *см.* Chruściel.

Chróst, *см.* Chrust.

Chrup! *Звук.* хрупъ! (*выраже́нie глухо́го зву́ка при разруше́нiи чего́ нибудь*).

Chrupać, Chrupnąć, хру́пать, хру́пнуть, ломаться съ тре́скомъ, трещать, хрустѣть, хру́стнуть.

Chrupanie, -nia, *ср.* хрустѣнie, трескъ, треща́нie.

Chruściany, хво́ростный, хворости́нный, плетнёвый, прутяно́й.

Chruścić, огора́живать плетнёмъ, оплета́ть пру́тьями.

Chruście, -cia, *ср. Собир.* хворостни́къ, хворости́нникъ.

Chruścieć, перезрѣва́ть, идти́ въ сѣмена́ (*о растѣніяхъ*).

Chruściel, -a, *м. Зоол.* дерга́чъ, коросте́ль (*пти́ца*).

Chruścik, -a, *м. Бот.* лиша́й.

Chrust, -u, *м.* хво́рость, су́шь; || *Повар.* родъ крокéтокъ, су́шки, ро́заны.

Chrustać, Schrustać, хрустѣть, хру́снуть, хру́пать, хру́пнуть.

Chrypka, **-i**, *ж.* хрипота́, си́плость, гри́ппъ, пораже́нie слизистыхъ оболо́чекъ.

Chrypliwy, охри́плый, си́плый, хрипли́вый.

Chrystus, -a, *м.* Христо́съ.

Chrystusów, Chrystusowy, Христо́въ, Христо́вый.

Chrystyanizm, -u, *м.* христіани́змъ.

Chryzolit, -u, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Chryzopras, -u, *м. Минер.* хризопра́съ.

Chrząkać, *см.* Krząkać.

Chrzan, -u, *м.* хрѣнъ.

Chrząścić, *см.* Chrzęścić.

Chrząstka, -i, *ж. Анат.* хрящъ, хря́щикъ.

Chrząstkowiec, -wca, *м.* небольша́я мино́га (*рыба*).

Chrząstkowy, хрящева́тый.

Chrząszcz, Chrabąszcz, -a, *м. Зоол.* жукъ. Chrząszcz pospolity, ма́йскій хрущъ *или* жукъ. Chrząszcz złoty, золото́й, бро́нзовый жукъ. * Chrząszcza komu po nosie puścić, дать щелчка́ въ носъ.

Chrząszczyk, -a, *м. Умен.* жучёкъ.

Chrzcić, Ochrzcić, крести́ть, окрести́ть.

Chrzciciel, -a, *м.* крести́тель.

Chrzcielnica, Chreśnica, -y, *ж.* купе́ль; || крести́льница, придѣлъ при це́ркви для креще́нія.

Chrzcielny, *см.* **Chrztowy.**

Chrzciny, *род. п.* **Chrzcin**, *мн.* крести́ны, креще́ніе.

Chrzczony, крещёный.

Chrzept, *см.* **Pochrzept.**

Chrześcianin, -a, *м.* христіа́нинъ.

Chrześcianka, -i, *ж.* христіа́нка.

Chrześciański, христіа́нскій.

Chrześciańsko, Po chrześciańsku, *Нар.* христіа́нски, похристіа́нски.

Chrześciaństwo, -a, *ср.* христіа́нство.

Chrzęścić, Chrzęsnąć, Chrzęstnąć, бренча́ть, забренча́ть.

Chrzesnak, Chrześniak, -a, *м.* (*Стар.* **Krzesnak**), крести́нная руба́шка; || кре́стникъ, кре́стный сынъ.

Chrzesny, *см.* **Chrzestny.**

Chrzest, *род. п.* **Chrztu**, креще́ніе. **Sakrament chrztu, та́инство креще́нія. Trzymać dziecko do chrztu**, крести́ть; || принима́ть дитя́ отъ купе́ли, быть воспріе́мникомъ. **Chrzest z wody**, ма́лое креще́ніе. **Przyjąć chrzest**, воспрія́ть креще́ніе.

Chrzęst, -u, *м.* трескъ, стукъ, бренча́нье, *см.* **Brzęk, Dźwięk, Szczęk.**

Chrzęstnąć, *см.* **Chrzęścić.**

Chrzestny, кре́стный. **Ojciec chrzestny**, кре́стный оте́цъ. **Matka chrzestna**, кре́стная мать. **Syn chrzestny**, кре́стный сынъ, кре́стникъ. **Córka chrzestna**, кре́стная дочь, кре́стница.

Chrztowy, Chrzcielny, крести́льный, относя́щійся къ креще́нію.

Chrzyzmał, -u, *м.* му́рница, сосу́дъ, употребля́емый въ церква́хъ для хране́нія свята́го му́ра.

Chrzyzmo, -a, *ср.* му́ро, еле́й. **Chrzyzmować**, мурономазывать, помазывать св. му́ромъ, совершать та́инство му́ропома́занія; || собо́ровать, совершать надъ кѣмъ-либо та́инство елеосвяще́нія.

Chuć, -i, *ж.* жела́ніе, хоте́ніе, скло́нность, по́хоть.

Chuch, -u, *м.* дунове́ніе; || дыха́ніе; || **Chuch**, -a, *м.* фукъ (*въ шашечной игрѣ*). **Wziąć komu chucha**, сфу́кнуть ша́шку.

Chuchać, Chuchnąć, дуть, поду́ть, дыша́ть, дохну́ть; || нѣжить, лелѣять, ба́ловать.

Chuchraczek, -czka, Chuchrak, -a, *м.* умира́ющій, находя́щійся при послѣ́днемъ издыха́ніи; * человѣ́къ, дышащій на ла́донъ.

Chuchro, -a, *ср.* **Chuchra**, *мн.* моло́ки (*у рыбъ*); || утро́ба, чре́во, внутренности, кишки́; || умира́ющій, *см.* **Chuchraczek.**

Chudactwo, -a, *ср.* бѣдня́къ, бѣдня́жка; || нищета́, бѣдность.

Chudaczka, -i, *ж.* бѣдная, убо́гая же́нщина; || бѣдня́жка.

Chudak, -a, **Chudaczek, -czka**, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́та, бѣдня́жка.

Chuderlawość, -ści, *ж.* сухоща́вость, худоба́.

Chuderlawy, сухоща́вый, худоща́вый, поджа́рый.

Chudopacholek, -łka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Chudopacholski, бѣдный, убо́гій.

Chudy, худо́й, тщеду́шный, то́щій, худоща́вый; || плохо́й; || * бѣдный, убо́гій.

Chudzić, Schudzić, изнура́ть, изнури́ть, изсуша́ть, изсуши́ть.

Chudzię, -ęcia, Chudziątko, -a, *ср.* бѣ́дное, жа́лкое созда́ніе.

Chudziec, dźca, *м.* одёръ, живо́тное изнурённое, то́щее (*въ особенности свинья́*).

Chudzina, -y, *ж.* бѣдня́къ; || *Собир.* бѣ́дный классъ люде́й.

Chudziuchny, Chudziusieńki, Chudziuteńki, Chudziutki, ху́денькій, худёхонькій.

Churkotać, стуча́ть, греме́ть; || ворча́ть (*въ брюхѣ*).

Churkotanie, -nia, *ср.* стукъ (*экипа́жей*); || ворча́ніе (*въ брюхѣ*).

Chuścina, -y, *ж.* платчи́шко.

Chuścisko, -a, *ср.* платчи́ще.

Chusta, -y, *ж.* платъ, кусо́къ полотна́; || **Chusty**, *мн.* бѣлье́.

Chuśtać, кача́ть; || **Chuśtać się**, кача́ться на каче́ли, скака́ть на доскѣ.

Chuśtanie, -nia, *ср.* кача́ніе; || колеба́ніе.

Chuśtawka, -i, *ж.* каче́ль; || доска́ на кото́рой ска́чутъ.

Chusteczka, -i, *ж.* плато́чекъ.

Chustka, -i, *ж.* плато́къ. **Chustka na szyję**, ше́йный плато́къ. **Chustka do nosa**, носово́й плато́къ.

Chutki, Chutliwy, Chutny, *см.* **Ochoczy.**

Chutko, Chutliwie, Chutnie, *см.* **Ochoczo.**

Chutkość, Chutliwość, *см.* **Ochoczość.**

Chwała, -y, *ж.* сла́ва, хвала́.

Chwalba, -y, *ж.* похвальба́, хвастовство́.

Chwalca, -y, *м.* хвали́тель, чти́тель, почита́тель.

Chwalczy, хвале́бный, похва́льный. **Chwalcza mowa**, похва́льное сло́во.

Chwalebnie, *Нар.* сла́вно, похва́льно.

Chwalebny, сла́вный, похва́льный.

Chwalenie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, похвала́.

Chwalić, прославля́ть, славосло́вить, величать, хвали́ть; || **Chwalić się**, хвали́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Chwaliciel, -a, *м.* *см.* **Chwalca.**

Chwalicielka, -i, *ж.* хвали́тельница.

Chwalny, похва́льный.

Chwałolubny, славолюби́вый, и́щущій сла́вы.

Chwarszczeć, *Стар.* шелести́ть.

Chwaścieć, Chwaścić się, порости́ть плевелами, негодною, со́рною травою.

Chwaścisty, оби́льный плевелами, со́рными тра́вами.

Chwast, -u, *м.* плевелъ, негодная, со́рная трава́, зе́лье.

Chwat, *см.* **Zuch.**

Chwatki, ло́вкій, мѣ́ткій.
Chwiać, Chwiewać, кача́ть, колеба́ть, шата́ть, трясти́; || **Chwiać się**, кача́ться, колеба́ться, шата́ться, трясти́сь.
Chwianie (się), -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.
Chwiejący się, шата́ющійся, коле́блющійся; || * ша́ткій, нетвёрдый, нерѣши́тельный.
Chwiewać, *см.* **Chwiać**.
Chwila, -i, *ж.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ.
Chwilka, Chwileczka, -i, *ж.* мину́тка, мину́точка.
Chwilowo, *Нар.* на мину́ту, на мгнове́ніе, на коро́ткое вре́мя, кратковре́менно.
Chwilowy, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.
Chwost, -u, *м.* хвостъ (koński).
Chwostać, Schwostać, хлеста́ть, отхлеста́ть.
Chwoszcz, -u, *м.* **Chwoszczka, -i**, *ж.* *Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).
Chwoszczowy, Chwoszczkowy, хвощёвый.
Chwytać, Chwycić, Schwycić, хвата́ть, схва́тывать, схвати́ть, ухвати́ть; || лови́ть, излови́ть, слови́ть, пойма́ть; || **Chwytać się, Chwycić się, Schwycić się**, хвата́ться, ухвати́ться; || бра́ться, хвата́ться, принима́ться за что́ либо, прибѣга́ть къ чему́ либо.
Chwytacz, -a, *м.* поимщикъ; || *Зоол.* цѣпкохво́стъ (*живо́тное*).
Chwytny, хва́ткій, цѣ́пкій.
Chyba, ра́звѣ, исключа́я, кро́мѣ, е́жели, е́сли. **Nikt ci tego nie wytłumaczy, chyba mój brat**, никто́ тебѣ́ э́того не объясни́тъ, ра́звѣ братъ мой, *и́ли* кро́мѣ моего́ бра́та. **Przyjdę jutro do ciebie, chyba że deszcz będzie padał**, за́втра приду́ къ тебѣ́, е́сли дождь не помѣша́етъ. **Głupibym też był chyba!** дура́къ что́ ли я? Я ещё не одурѣ́лъ, не сошёлъ съ ума́! **Chyba że tak**, ра́звѣ такъ! Это друго́е дѣ́ло! **Chybaby**, за исключе́ніемъ слу́чая, когда́... Въ слу́чаѣ, е́сли бы... Ра́звѣ бы.
Chyba, -y, *ж.* *см.* **Pochyba, Uchybienie**.
Chybać, Chybotać, Chybnąć, кача́ть, качну́ть, колыха́ть, колыхну́ть, разма́хивать, размахну́ть; || **Chybać się, Chybotać się, Chybnąć się**, кача́ться, качну́ться, колыха́ться, колыхну́ться, разма́хиваться, размахну́ться.
Chybanie, -nia, *ср.* (się), кача́ніе, колыха́ніе, разма́хиваніе.
Chybiać, Chybić, прома́хиваться, промахну́ться, не попа́сть (*въ цѣль*), ошиба́ться, ошиби́ться, проступа́ться, проступи́ться. **Chybić drogi**, заблуди́ться, сби́ться съ пути́, съ доро́ги. **Chybiać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины. **Chybić komu**, оскорби́ть, оби́дѣть кого, *см.* **Uchybić**. **Obiecana zapłata chybiła mu**, обѣ́щанная пла́та не доста́лась ему́ **To cię nie chybi**, ты не избѣ́гнешь э́того, э́то тебя́ не мину́етъ. **Zboża chybiły tego roku**, хлѣ́бъ не уда́лся, не уроди́лся въ э́томъ году́. **Ani chybi**, несомнѣ́нно, достовѣ́рно! **Iść na chybił trafił**, идти́ наугадъ, науда́чу, наобу́мъ. || **Chybiać się**, расходи́ться, отдаля́ться, уклоня́ться. **Chybiać się z prawdą**, отдаля́ться отъ и́стины.
Chybki, *см.* **Szybki**.
Chybko, *см.* **Szybko**.
Chybkość, *см.* **Szybkość**.
Chybnąć, *см.* **Chybać**.
Chybnięcie, -cia, *ср.* кача́ніе, колыха́ніе.
Chybność, -ści, *ж.* оши́бочность, сби́вчивость.
Chybny, оши́бочный, сби́вчивый, невѣ́рный, неуда́вшійся.
Chybotać, *см.* **Chybać**.
Chybotanie, -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.
Chyc, *Звук.* хвать! скокъ!
Chych, -u, *м.* хи́канье, хихи́канье, смѣхъ.
Chychot, -u, *м.* хо́хотъ; || **Chychot, -a**, *м.* хохоту́нъ.
Chychotać, Chychotać się, хохота́ть.
Chychotka, Chichotka, -i, *ж.* хохоту́нья.
Chyl, -u, *м.* юръ, откры́тое, ничѣ́мъ не защищённое мѣ́сто. **Stawić dom na chylu**, стро́ить домъ на юру́.
Chylać, Chylić, Schylać, Schylić, клони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагиба́ть, нагну́ть, сгиба́ть, согну́ть; || **Chylać się**, наклоня́ться, склоня́ться, нагиба́ться, сгиба́ться.
Chyłem, Chyłkiem, бо́комъ, бочко́мъ, стороно́ю; || тайко́мъ, укра́дкою, подъ руко́ю.
Chylić, *см.* **Chylać**.
Chynak, -a, *м.* желѣ́зный крюкъ; || желѣ́зная ши́на.
Chyr, -a, *м.* **Chyra, -y**, *ж.* *Мед.* худокро́вность, худосо́чіе.
Chyragra, *см.* **Chiragra**.
Chyrlać, хирѣ́ть, ча́хнуть, хилѣ́ть.
Chyrlak, -a, *м.* хиля́къ.
Chytro, Chytrze, *Нар.* хитро́, лука́во.
Chytrość, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, проны́рство.
Chytry, хи́трый, лука́вый, проны́рливый.
Chytrzeć, дѣ́латься хи́трымъ.
Chytrzyca, -y, *ж.* *Зоол.* губа́нъ (*ры́ба*).
Chytrzyć, хитри́ть.
Chyża, -y, *ж.* хи́жина, изба́.
Chyżo, *Нар.* прово́рно, бы́стро, ско́ро.
Chyżość, -ści, *ж.* прово́рство, быстрота́, ско́рость, пры́ткость.
Chyży, прово́рный, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій.
Ciąć, руби́ть, сѣчь, рѣ́зать.
Ciąg, *род. п.* **Ciągu**, *м.* тече́ніе, токъ; || черта́, по́черкъ; || штрихъ, чертёжъ; || при́стяжь, постро́мка (*у ло́шади*); || не преры́вный рядъ, продолже́ніе. **Ciąg wojska**, похо́дъ во́йска. **Ciąg w pisaniu** по́черкъ. **W ciągu roku**, въ тече́ніе, въ продолже́ніе го́да. **Ciąg powietrza**, струя́ во́з-

духа; || сквозно́й ве́теръ. **Ciąg wyobrażeń**, после́довательность иде́й.

Ciągawka, **-i**, *ж. Мед.* потяго́та.

Ciągiem, *Нар.* сра́ду, безпреры́вно, постоя́нно, сплошь.

Ciągle, *см.* **Ciągiem.**

Ciągłość, **-ści**, *ж.* тягу́честь, ко́вкость; || сплошно́сть, безпреры́вность, продолжи́тельность. **Ciągłość szkła**, тягу́честь стекла́. **Ciągłość pracy**, безпреры́вность труда́.

Ciągły, тягу́чій, ко́вкій; || сплошно́й, безпрерывный, продолжи́тельный.

Ciągnąć, тяну́ть, таска́ть, подвига́ть, проти́гивать; || таща́ть, влечь, вести́, вести́; || выступа́ть, подвига́ться впере́дъ; || **Ciągnąć wóz**, везти́ возъ. **Ciągnąć kogo za włosy**, таска́ть кого́ за́ волосы. **Ciągnąć do brzegu**, подплыва́ть, направля́ться къ бе́регу. * **Ciągnąć kogo za język**, выпы́тывать кого́-либо, заста́вить проболта́ться. **Ciągnąć do siebie**, привлека́ть къ себѣ́. **Ciągnąć kogo do czego**, завлека́ть, зама́нивать кого́-либо во что́. **Ciągnąć za sobą**, увлека́ть за собо́ю. **Wojna ciągnie za sobą rozliczne klęski**, война́ влечётъ за собо́ю разли́чныя бѣдствія. **Ciągnąć złoto, srebro**, волочи́ть зо́лото, серебро́. **Ciągnąć do góry**, таща́ть вверхъ. **Ciągnąć sprawę**, затя́гивать дѣло. **Ciągnąć daléj rzecz**, продолжа́ть (*рѣчь, разговоръ*). **Ciągnąć korzyści**, извлека́ть по́льзу. **Ciągnąć kogo** *или* **z kogo**, выжима́ть, вынужда́ть, вымога́ть де́ньги (*отъ кого́*). **Plaster ciągnie**, пла́стырь натя́гиваетъ. **Ciągnąć bank**, мета́ть банкъ. **Ciągnąć wódkę**, тяну́ть, пить во́дку. **Ciągnąć tytuń**, кури́ть тру́бку. **Ciągnąć w siebie wodę**, всáсывать, вбира́ть въ себя́ во́ду. **Ciągnąć losy**, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* же́ребій. **Ciągnąć komu kabałę**, гада́ть кому́ на ка́ртахъ. **Chmura ciągnie ku nam**, ту́ча придвига́ется къ намъ. **Wojsko ciągnęło w głąb kraju**, во́йско подвига́лось внутрь страны́. **Ciągnąć na co, do czego, ku czemu**, стреми́ться къ чему́, наста́ивать на чёмъ. **Ciągnie na dziesięć rubli**, онъ разсчи́тываетъ взять *или* дать не бо́лѣе десяти́ рубле́й. **Powietrze ciągnie**, *или* **Ciągnie tu**, здѣсь продува́етъ, сквози́тъ; || **Ciągnąć się**, вытя́гиваться, растя́гиваться; || простира́ться, продолжа́ться; || распространя́ться; || таща́ться, тяну́ться. **Wyspa ta ciągnie się z południa ku północy**, о́стровъ э́тотъ простира́ется съ ю́га на се́веръ. **Sprawa ciągnie się długo**, дѣло до́лго тя́нется. **Ciągnął się, aby wychować dzieci**, онъ не щади́лъ ничего́ на воспита́ніе дѣте́й. **Ciągnąć się do ostatniego**, ста́вить после́днюю копѣ́йку ребро́мъ; употребля́ть, пуска́ть въ ходъ всевозмо́жныя сре́дства.

Ciągnienie, **-nia**, **Ciągnięcie**, **-cia**, *ср.* волоче́ніе (*металловъ*); || розы́грываніе, ро́зыгрышъ (*лотереи*); || *Воен.* маршъ, ходъ, перехо́дъ; || перелётъ (*птицъ*); || *Юрид.* **Ciągnienie użytków**, извлече́ніе вы́годъ.

Ciągnięty, **Ciągniony**, вы́тянутый; || вы́нутый; || волочёный (*о металлахъ*).

Ciągowy, упряжно́й, *см.* **Cugowy**, **Pociągowy.**

Ciało, **-a**, *ср.* тѣло, плоть; || сосло́віе, о́бщество, ко́рпусъ; || пло́тность, вещество́. **Martwe ciało**, мёртвое тѣло, трупъ. **Drżę na całém ciele**, чу́вствую дрожь во всёмъ тѣлѣ. **Tracić ciało**, spadać na ciele *или* **z ciała**, худѣть, станови́ться худощавымъ, ча́хнуть. **Nabierać ciała**, полнѣть, толстѣть. **Ciała kopalne**, ископа́емыя вещества́. **Boże ciało**, пра́здникъ Тѣла Господня. **Ciało polityczne**, полити́ческое о́бщество. **Ciało dyplomatyczne**, дипломати́ческій ко́рпусъ. **Ciało prawodawcze**, законода́тельный ко́рпусъ. || **Ciałko**, **Ciałeczko**, **-a**, *ср. Умен.* тѣльце.

Ciałoskład, **-u**, *м.* тѣлосложе́ніе, *см.* **Budowa**, **Skład.**

Ciałowitość, **-ści**, *ж.* доро́дность, дебе́лость.

Ciałowity, доро́дный, дебе́лый.

Ciap, **Ciap!** *Звук.* шлёпъ, шлёпъ! тяпъ! *Посл.* **Ciapu kapusta**, **Ciapu groch**, та́кальщикъ, подтвержда́ющій слова́ друга́го изъ угодливости.

Ciapa, **-y**, *м.* лѣнтя́й, коцу́нъ, ко́па, у́валень.

Ciapać, **Ciapnąć**, тя́пать, тя́пнуть, руби́ть, сѣчь.

Ciarki, *род. п.* **Ciarek**, *мн.* дрожь, моро́зъ (*по ко́жѣ*). **Aż mię ciarki przechodzą**, меня́ моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, броса́етъ въ озно́бъ, меня́ въ дрожь бро́сило, дрожь пронима́етъ.

Ciarlatan, **-a**, *м. Неуп.* шарлата́нъ.

Ciaśnina, **-y**, *ж.* проли́въ (*морской*).

Ciasno, *Нар.* тѣсно.

Ciasnocha, **Ciasnoszka**, **-i**, *ж. Прост.* исподни́ца, ю́бка (*у крестья́нокъ*).

Ciasność, **-ści**, **Ciasnota**, **-y**, *ж.* тѣснота́, у́зкость; || * ограни́ченность (*ума́*).

Ciasny, тѣсный, у́зкій; || * ограни́ченный; || * стро́гій. **Frak ciasny**, у́зкій фракъ. **Ciasna głowa**, ограни́ченная, непоня́тливая голова́. **Ulica ciasna**, тѣсная, у́зкая у́лица. **Ciasna dłoń**, скупе́цъ, скря́га, кула́къ. **Żywot ciasny**, стѣснённая жизнь. **Ciasny sąd**, стро́гій судъ. **Ciasne sumienie**, со́вѣстливость. * **Zapędzić kogo w ciasny kąt**, приструни́ть кого́, поста́вить въ тупи́къ.

Ciastko, **Ciasteczko**, **-a**, *ср.* пирожёкъ, пиро́жное.

Ciasto, **-a**, *ср.* тѣсто. **Ciasta**, *род. п.* **Ciast**, пиро́жное, печёнье.

Ciąż, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **W** (*въ*): **Wciąż**, безпреста́нно, постоя́нно, всегда́.

Ciąża, **-y**, *ж.* тя́гость, тяжесть, *см.* **Ciężar**; || *см.* **Zastaw**; || у́пряжь, запря́жка,

цугъ (*лошадей*); || **Ciąża, Cięża**, берéменность (*жéнщины*).

Ciążenie, -nia, *ср.* тяготѣ́ніе, сúла тяготѣ́нія; || давлéніе.

Ciążyć, Ciężýć, тяготúть, отягощáть, отягчáть, обременúть, напирáть, взвáливать. **Ciąży mi to na sercu**, э́то лежúтъ у менá на сердцѣ. **Ciąży mu to**, э́то емý въ тя́гость, э́то тяготúтъ его́. **Głowa mi cięży**, чýвствую тя́жесть въ головѣ́. **Ta belka nazbyt ciąży na murze**, э́то бревнó слúшкомъ дáвитъ стѣ́ну. **To mi ciąży na sumieniu**, э́то тяготúтъ мою́ сóвѣсть, э́то лежúтъ на моéй сóвѣсти.

Cichaczem, *Нар.* тихóнько, въ тихомóлку, укрáдкою, тайкóмъ.

Cichnąć, Ciszeć, Ścichnąć, тúхнуть, утихáть, утúхнуть, стихáть, стúхнуть.

Cicho, Pocichu, Zcicha, *Нар.* тúхо, тихóнько, потихóньку, спокóйно.

Cichość, -ści, *ж.* тишинá, тишь, спокóйствіе.

Cichuchny, Cichutki, Cichuteńki, тúхонькій, тихóхонекъ.

Cichutko, Cichuteńko, *Нар.* тихóнько, тихóхонько.

Cichy, тúхій, спокóйный, смúрный. **Cicha woda**, стоя́чая водá. **Morze ciche**, спокóйное мóре. **Chód cichy**, лёгкая похóдка. * **Cicha woda, Zcicha pęk**, смирéнникъ. *Посл.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тúхомъ óмутѣ чéрти вóдятся. **Pocichu, Zcicha**, *см.* **Cicho.**

Ciec, Cieknąć, течь, кáпать, сочúться, протекáть. **Pot ciecze mu z czoła**, потъ льётся у негó со лбá. **Beczka ciecze**, бóчка течётъ. **Ciecze mu z nosa**, у негó течётъ изъ носу. * **Cieką godziny, dnie, lata**, протекáютъ, проходя́тъ часы́, дни, гóды. **Ciecze z dachu**, течётъ, кáпаетъ съ крышú.

Cięcie, -cia, *ср.* удáръ (*сáблею, топорóмъ и т. д.*); || рубéцъ на лицѣ́, шрамъ; || рýбка, порýбка (*лѣса*).

Ciecierzyca, -y, *ж. Бот.* овéчій горóхъ, бѣ́лый волóшскій горóхъ.

Ciecioreczka, -i, *ж. Бот.* чúна, земляны́е орѣ́шки, луговóй горóхъ, мы́шки; || *Зоол. Умен.* тетéречка (*птица*).

Cieciorka, -i, *ж. Зоол.* тетéрька, тетéря; || *Бот.* вúвель (*растéніе*).

Cięciwa, -y, *ж.* тетивá (*у лýка*); || *Мат.* хóрда, стя́гивающая лúнія; || *Анат.* сухáя жúла.

Cięciwny, относя́щійся къ тетивѣ́, *см.* **Cięciwa**; || **Cięciwna żyła**, растяжéніе крововозвра́тной жúлы.

Cieckać się, *см.* **Cackać się.**

Ciecz, Ciecza, Cieklizna, -y, *ж.* жúдкость; || течь, тéча.

Cieczenie, *см.* **Płynienie.**

Cięga, -i, *ж.* рубéцъ, знакъ на тѣ́лѣ отъ рáны *или* побóевъ.

Cięgaczka, -i, *ж.* **Cięgaty, -ów**, *мн. Мед.* ломóта, *см.* **Rwanie.**

Cięgotać, перекликáться (*о тетéрькахъ*).

Ciek, -u, *м.* токъ, течéніе, истечéніе.

Ciekać, бѣ́гать, спѣши́ть, торопúться; || **Ciekać się**, быть въ расхóдкѣ, бѣ́гаться (*о соба́кахъ и волка́хъ*), *см.* **Ganiać się.**

Ciekący, текýчій. Woda ciekąca, текýчая, протóчная водá. **Mający oczy ciękące**, гноеглáзый.

Ciekączka, -i, *ж. см.* **Biegunka**; || вытекáніе, истечéніе.

Ciekanie się, -nia się, *ср.* расхóдка, тéчка (*о живóтныхъ*), *см.* **Ciekać się.**

Ciekawie, *Нар.* любопы́тно, занимáтельно.

Ciekawiec, -wca, *м.* любопы́тный.

Ciekawość, -ści, *ж.* любопы́тство. **Przez ciekawość**, изъ любопы́тства; || рѣ́дкость, достопримѣча́тельность.

Ciekawska, -iéj, *ж.* любопы́тная жéнщина.

Ciekawski, -iego, *м.* любопы́тный.

Ciekawy, любопы́тный, занимáтельный. **Ciekawy jestem jak się z tego wywinie**, мнѣ любопы́тно знать, какъ онъ изъ э́того вы́вернется? **Tłum ciekawych**, толпá любопы́тныхъ. **Ciekawe dzieło**, любопы́тное, занимáтельное сочинéніе. **Co ciekawsza** *или* **co najciekawsza (rzecz), to że**..... Что́ всего́ любопы́тнѣе, такъ э́то то, что.....

Cieklizna, -y, *ж. см.* **Ciecz.**

Ciekłość, -ści, *ж.* жúдкость.

Ciekły, жúдкій, текýчій; || чýткій (*о соба́кахъ*).

Ciekun, -a, *м.* скорохóдъ.

Cielak, -a, *м.* бычёкъ.

Cielątko, -a, *ср.* телúтко, телёночекъ.

Ciele, -ęcia, *ср.* теля́, телёнокъ; || **Ciele morskie**, нéрпа, тюлéнь.

Cielec, -lca, *м.* бычóкъ, молодóй быкъ. *Библ.* **Złoty cielec**, златóй телéцъ.

Cielęcina, -y, *ж.* теля́тина.

Cielęcy, телячій.

Cielemecka, -éj, *ж.* ротозѣ́йка, глýпая, простáя жéнщина.

Cielemecki, -ego, *м.* глупéцъ, простофúля, ротозѣ́й.

Cieleśnica, -y, *ж.* чýвственная, сладострáстная жéнщина, плотоугóдница.

Cieleśnie, Cielesno, *Нар.* тѣлéсно, плотски́, чýвственно.

Cielesnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, плотоугóдникъ.

Cielesność, -ści, *ж.* тѣлéсность; || плотоугóдіе, чýвственность.

Cielesny, тѣлéсный, плотскóй, чýвственный. **Kara cielesna**, телéсное наказáніе.

Cielić się, Ocielić się, телúться, отелúться.

Cielica, -y, Cieliczka, -i, *ж.*, тёлка, телúца, нéтель.

Cielistość, -ści, *ж.* дородность, полнотá, тýчность; || тѣлéсный цвѣтъ.

Cielisty, мяси́стый, тѣли́стый, *см.* **Mięsisty**; || тѣле́сный (*цвѣтъ*).

Cielna (krowa), -éj, *ж.* сте́льная коро́ва.

Cielsko, тѣло, плоть.

Ciemię, -ienia, *ср.* те́мя.

Ciemięga, -i, *ж. Непр.* тру́дность, препя́тствіе; || дубо́вина, тупо́й, упря́мый человѣкъ; || доку́чливый человѣкъ.

Ciemieniucha, -y, *ж. Мед.* струпъ.

Ciemiennik, -a, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, геллебо́ръ (*расте́ніе*); **Ciemiennik zimowy**, дре́мликъ, лѣсна́я чемери́ца.

Ciemierzyca, -y, *ж. Бот.* чемери́ца (*бѣлая*).

Ciemiężca, -y, Ciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.

Ciemiężenie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, гоне́ніе, угнете́ніе.

Ciemiężyć, притѣсня́ть, угнета́ть.

Ciemiężycielka, -i, *ж.* притѣсни́тельница, гони́тельница.

Ciemiężyk, -a, *ж. Бот.* каменоло́мка, каменело́мная трава́, бада́нъ.

Ciemku (po), *см.* **Pociemku**.

Ciemnawość, -ści, *ж.* темнова́тость, су́мрачность.

Ciemnawy, темнова́тый, су́мрачный.

Ciemnia, -ni, *ж.* темнота́.

Ciemnić, затемня́ть.

Ciemnica, -y, *ж.* темни́ца, тюрьма́; || тёмное мѣсто, темнота́, те́мень.

Ciemniczny, тюре́мный, темни́чный; || **Ciemniczny, -ego**, *м.* тюре́мщикъ.

Ciemniec, темнѣть, затмева́ться.

Ciemnisty, тёмный, мра́чный, су́мрачный.

Ciemniuteńki, темнёхонькій, темнёхонекъ.

Ciemniuteńko, *Нар.* темнёхонько.

Ciemno, *Нар.* тёмно, мра́чно, нея́сно.

Ciemność, -ści, *ж.* темнота́, мракъ; || слѣпота́, лише́ніе *или* поте́ря зрѣнія; || * нея́сность.

Ciemnota, -y, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе; || *Мед.* тёмная вода́ (*въ глазахъ*).

Ciemny, тёмный, мра́чный; || слѣпо́й; || невѣ́жественный, непросвѣщённый.

Cień, -nia, *м.* тѣнь, сѣнь; || темнота́, мракъ; || * при́зракъ, привидѣніе, тѣнь.

Cieńczeć, Cienieć, тонѣ́ть, тонча́ть, становиться то́нкимъ; || * мельча́ть.

Cieńczyć, утоня́ть, дѣлать то́ньше, *см.* **Wycieńczać**.

Cienić, *см.* **Zacieniać**.

Cieniować, оттѣ́нивать, наводи́ть тѣнь; || оттѣнивать (*краски, характеры*); || попере́чно штрихова́ть (*у гравёровъ*).

Cieniowanie, -nia, *ср.* оттѣнокъ, оттѣнка.

Cieniowy, тѣнево́й.

Cienisto, *Нар.* тѣни́сто.

Cienistość, -ści, *ж.* тѣнь, тѣни́стое мѣ́сто, тѣнь дерёвьевъ.

Cienisty, тѣни́стый.

Cieniuchno, Cieniutko, Cieniuteńko, *Нар.* то́ненько, тонёхонько, тонёшенько.

Cieniuchny, Cieniutki, Cieniuteńki, то́ненькій, тонёхонекъ, тонёшенекъ.

Cienki, то́нкій; || * сла́бый, нѣ́жный.

Cienko, *Нар.* то́нко; || * сла́бо, нѣ́жно.

Cienkość, -ści, *ж.* то́нкость, тонизна́, тонина́; || мѣ́лкость, мѣ́лочность; || сла́бость (*голоса*); || * непро́чность.

Cienkusz, -u, *м.* сла́бое, лёгкое пи́во, по́лпиво, вообще́ всякій лёгкій напи́токъ.

Ciennik, -u, *м.* тѣнни́къ, тѣни́стое мѣсто.

Cienny, отѣнённый, покры́тый тѣнью, осѣнённый; || * скры́тый, уедине́нный.

Ciepławy, тепло́ватый.

Ciepleć, *см.* **Ocieplać się**.

Ciepienica, -y, *ж.* грѣлка, нагрѣва́льникъ.

Cieplić, *см.* **Ocieplać**.

Cieplice, -plic, *мн.* цѣли́тельныя, тёплыя во́ды, тепли́цы; || **Cieplice ogrodowe**, оранжере́я, тепли́ца.

Cieplicziny, тепли́чный.

Cieplik, -a, *м. Хим.* теплоро́дъ; || теплота́.

Ciepło, -a, *ср.* тепло́, теплота́, жаръ.

Ciepło, *Нар.* тепло́, горячо́, жа́рко.

Ciepłomierz, -a, *м.* термоме́тръ.

Ciepłość, -ści, *ж.* теплота́.

Cieplusieńko, Cieplutko, Cieplusieńko, *Нар.* тепле́нько, теплёхонько, теплёшенько.

Cieplusieńky, Cieplutki, Cieplusieńki, тёпленькій, теплёхонекъ, теплёшенекъ.

Ciepły, тёплый, жа́ркій, горя́чій; || * бога́тый; || **Ciepłą ręką**, при жи́зни. **Dar ciepłą ręką**, да́рственная за́пись; || * **Trafić na ciepłe nóżki**, найти́ кого́ ра́но у́тромъ въ посте́ли *или* то́лько-что вста́вшимъ.

Cierać, *см.* **Trzeć**.

Cierkać, *см.* **Cwierkać**.

Cierlica, -y, *ж.* ми́ло, ми́лка, ми́лица, трепа́ло.

Cierń, -nia, *м.* тёрнъ, терно́вникъ (*кустарникъ*); || колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у расте́ній*); || **Ciernie białe**, барбари́съ, ки́слица (*кустарникъ*), *см.* **Berberys**.

Ciernić, *см.* **Ociernić**.

Ciernieć, зараста́ть терно́вникомъ.

Cierniowy, терно́вый. **Cierniowa korona**, терно́вый вѣне́цъ.

Ciernisko, Ciernowisko, -a, *ср.* терновѝще, мѣсто поро́сшее тёрномъ.

Ciernisty, терни́стый.

Cierpieć, терпѣть, претерпѣва́ть, переноси́ть, сноси́ть; || страда́ть, чу́вствовать боль. **Cierpieć na głowę**, страда́ть головно́ю бо́лью. **Rzecz nie cierpi zwłoki**, дѣло не те́рпитъ отлага́тельства, проволо́чки. **Cierpieć z drugiemi lżéj**, страда́ть вмѣстѣ съ други́ми лёгче. **Trzeba cierpieć czego odwrócić nie można**, на́добно переноси́ть то́, чего́ нельзя́ отврати́ть, избѣ́гнуть. **Nie cierpię tego**, я э́того не терплю́.

Cierpienie, -nia, *ср.* страда́ніе, муче́ніе.

Cierpiętliwość, -ści, *ж. Мед.* спосо́бность ощуща́ть, чувстви́тельность, воспріи́мчивость.

Cierpiętliwy, чувствúтельный, воспріи́мчивый, имѣющій способность всѣ́ жи́во ощуща́ть, сострада́тельный.

Cierpki, тéрпкій, ки́слый, ва́жущій, ѣ́дкій, о́стрый; || * язви́тельный.

Cierpko, *Нар.* о́стро, ѣ́дко; || * язви́тельно.

Cierpkość, -ści, *ж.* тéрпкость, ѣ́дкость, острота́; || * язви́тельность.

Cierpliwie, *Нар.* терпѣли́во, кро́тко, снисходи́тельно.

Cierpliwość, -ści, *ж.* терпѣли́вость, терпѣ́ніе, кро́тость, снисходи́тельность. **Uzbroić się w cierpliwość**, вооружи́ться терпѣніемъ. **Proszę o cierpliwość**, потерпи́те, погоди́те. *Посл.* **Cierpliwość panią rzeczy**, терпѣ́ніе и трудъ всѣ́ перетру́тъ.

Cierpliwy, терпѣли́вый, кро́ткій, снисходи́тельный.

Cierpnąć, тéрпнуть, нѣмѣ́ть, деревенѣ́ть.

Cierpnienie, -nia, *ср.* (zębów), оскóмина; || **Cierpnienie** (nóg), онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́лость (*ноги*).

Cierpność, *см.* **Cierpkość**.

Cierpny, *см.* **Cierpki**.

Ciesać, *см.* **Ciosać**.

Ciesielczyk, -a, *м.* плóтничій подмастéрье.

Ciesielka, Ciesiołka, -i, *ж.* плóтничество, ремéсло, прóмыселъ плóтничій; || плóтничная рабóта.

Ciesielski, плóтничій, плóтничный, плóтническій.

Ciesielstwo, -a, *ср.* *см.* **Ciesielka**. **Ciesielstwo robić**, занима́ться плóтничествомъ.

Cieśla, -i, *м.* плóтникъ. **Cieśla górniczy**, крѣпи́льщикъ.

Cieślarka, -i, *ж.* жена́ плóтника.

Cieślarnia, -ni, *ж.* плóтничная, плóтничный дворъ.

Cieślica, -y, *ж.* плóтничный топóръ.

Cieśń, -śni, Cieśnia, -ni, *ж.* тѣсни́на, тѣ́сное мѣ́сто.

Cieśnić, *см.* **Ścieśniać**.

Cieśniec, *см.* **Ścieśniać się**.

Cieśnina, *см.* **Ciaśnina**.

Cieszący, *см.* **Pocieszający**.

Cieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе. **Cieszenie się (z czego, czem)**, рáдость, удовóльствіе.

Cieszyć, тѣ́шить, утѣша́ть, рáдовать, весели́ть; || забавля́ть, занима́ть. **To mię cieszy**, э́то меня́ рáдуетъ. **Cieszy mię, że...** я рáдуюсь, что... || **Cieszyć się**, тѣ́шиться, утѣша́ться, рáдоваться; || весели́ться, забавля́ться.

Cieszyciel, *см.* **Pocieszyciel**.

Cieszycielka, *см.* **Pocieszycielka**.

Cietrzew, -wia, *м.* тéтеревъ, коса́чъ (*птица*).

Cięty, разру́бленный, разсѣ́ченный, разрѣ́занный; || высѣ́ченный рóзгами. * **Cięty jest**, онъ хмелёнъ, онъ на́веселѣ.

Cięża, *см.* **Ciąża, Ciążenie**.

Ciężar, -u, *м.* бре́мя, но́ша, тя́жесть, тя́гость; || грузъ, нагру́зка, кладь; || * обу́за, тя́гость, обремене́ніе; || налóгъ, повúнность; || дóлжность, обя́занность; || **Ciężar naczynia lub pakunku**, та́ра (*вѣсъ обёртки или укупорки*); || **Ciężar kwaterunkowy**, квартúрная повúнность; || *Юрид.* **Ciężar wieczysty**, вѣ́чное обремене́ніе; || **Ciężary gruntowe**, позéмельные налóги и повúнности; || **Ciężary użytkowania**, *Юрид.* обя́занности, возника́ющія изъ пóльзованія чѣ́мъ-либо, повúнности. **Wziąć na siebie ciężar**, взвали́ть на себя́ но́шу; || брать, взять на себя́ что-ли́бо; бра́ться, взя́ться за что-ли́бо. **Ciężar z siebie złożyć**, облегчúться, освободúться отъ тя́жести, сложúть съ себя́ тя́жесть, бре́мя. **Ciężar z kogo zdjąć**, сня́ть но́шу, тя́жесть, грузъ. **Być komu ciężarem**, быть кому́-ли́бо въ тя́гость. *Юрид.* **Wspólne ciężary małżeństwa**, óбщія семéйные расхóды.

Ciężarna, -ej, *ж.* бере́менная (*женщина*).

Ciężarność, -ści, *ж.* бере́менность.

Ciężeć, тяжелѣ́ть, тяготѣ́ть, *см.* **Ociężyć**.

Ciężenie, -nia, *ср.* тя́гость.

Ciężki, тяжёлый, тя́жкій, тя́гостный, тру́дный; || вѣ́скій. **Ciężki styl**, тяжёлый слогъ. **Poród ciężki**, тру́дные роды́. **Ciężkie czasy**, тяжёлыя времена́. **Ciężka konieczność**, тяжёлая, тя́гостная необходúмость. **Ciężkim być na kogo**, быть строгимъ съ кѣ́мъ-ли́бо.

Ciężko, *Нар.* тяжело́, тя́жко, тя́гостно, тру́дно.

Ciężkomiar, -u, Ciężkomierz, -a, *м.* барометръ.

Ciężkomowny, затрудня́ющійся въ вы́говорѣ словъ, запина́ющійся.

Ciężkonogi, тяжёлый на подъёмъ, тяжеловѣ́сный.

Ciężkość, -ści, *ж.* тя́жесть, вѣ́съ; || тяжёлость; || тру́дность, затрудни́тельность; || давле́ніе, стѣсне́ніе; || неповоро́тливость; || *Физ.* **Ciężkość gatunkowa**, удѣ́льный *или* относúтельный вѣ́съ. **Środek ciężkości**, центръ тя́жести. **Ciężkość w piersiach**, давле́ніе, стѣсне́ніе въ груди́. **Ciężkość oddechu**, тру́дность дыша́ть, тру́дное дыха́ніе.

Ciężyć, *см.* **Ciążyć**.

Ciocia, -i, *ж.* тётя, тётинька, тётушка, *см.* **Ciotka**.

Ciołak, -a, *м.* бычёкъ, молодóй быкъ, *см.* **Cielak**.

Ciołka, -i, *ж.* телу́шка, *см.* **Jałówka**.

Ciołuch, -a, *м.* быча́ще.

Cios, -u, *м.* уда́ръ, толчёкъ; || рубе́цъ, ра́на, порѣ́зъ; || тёсъ, пи́льныя дóски, строевóй лѣсъ.

Ciosać, Ciesać, тесáть (*камни, бревна*), сглáживать.

Ciosanie, nia, *ср.* тёска, отёсываніе.

Ciosany, тёсанный.

Ciosna, **-y**, *ж.* зару́бка, вы́рубка, вы́емка; || руб**е́**цъ, порѣзъ, *см.* **Nacięcie.**

Ciosowy, тесо́вый, плі́тный. **Ciosowy kamień**, плитня́къ, ди́кій ка́мень.

Ciotczyn, тёткинъ, тётушкинъ, принадлежа́щій тёткѣ.

Ciotczny, относя́щійся къ тёткѣ, со стороны́ тётки. **Ciotczeny brat**, двою́родный братъ. **Ciotczna siostra**, двою́родная сестра́.

Ciotka, **-i**, *ж.* тётка, тётушка. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niż rodzona ciotka**, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же.

Ciotuchna, **-y**, **Ciotula**, **-i**, **Ciotunia**, **-i**, *ж. Умен.* тётинька, тётичка.

Cis, **-a**, *или* **-u**, *м. Бот.* тисъ, ти́совое де́рево, негнію́чка, негной-де́рево.

Cisawy, тёмно-гнѣдо́й (*о лошадя́хъ*).

Cisina, **-y**, *ж.* ти́совое де́рево.

Cision, **-a**, *м.* раски́дистый тисъ, большо́е ти́совое де́рево.

Ciskać, **Cisnąć**, броса́ть, бро́сить, кида́ть, ки́нуть, швыря́ть, швырну́ть, мета́ть, метну́ть; || щелка́ть (*оре́хи*). **Ciskać się**, броса́ться, кида́ться, швыря́ться, мета́ться.

Ciskacz, **-a**, *м.* мета́тель, броса́тель.

Ciskanie, **-nia**, *ср.* броса́ніе, мета́ніе.

Ciskanka, **-i**, *ж.* орля́нка, игра́ въ де́ньги, на́званная по той сторонѣ моне́ты, гдѣ изображёнъ орёлъ.

Ciskawka, **-i**, *ж.* родъ пра́щи (*для кида́нія*); || щелку́шка, (*дѣтская игру́шка*; || щелку́шка (*для щелка́нія оре́ховъ*).

Cisnąć, жать, сжима́ть, дави́ть, сти́скивать, сда́вливать; || стя́гивать, зата́гивать; || тѣсни́ть, стѣсня́ть, си́льно наступа́ть, напада́ть; || жать рука́ми, выжима́ть. **Trzewik ciśnie**, башма́къ жмётъ (*ного́у*). **Cisnąć cy rynę**, выжима́ть, дави́ть лимо́нъ. **Potrzeba go ciśnie**, нужда́ одолѣва́етъ его́. **Cisnąć kogo na co** *или* **do czego**, принужда́ть, вынужда́ть, принево́ливать кого́ къ чему́-либо, ната́лкивать на что́-либо. || **Cisnąć się**, жа́ться, тѣсни́ться; || торопи́ться, спѣши́ть; || пробива́ться, раста́лкивать; || ввя́зываться, впу́тываться, втира́ться. **Cisnąć się przez tłum**, раста́лкивать толпу́, пробива́ться сквозь толпу́. **Tłum cisnął się do niego**, толпа́ бро́силась къ нему́, толпа́ тѣсни́лась вокру́гъ него́. **Wszędzie się ciśnie**, онъ повсю́ду втира́ется, впу́тывается не въ своё дѣло.* **Różne myśli cisnęły mu się do głowy**, ра́зныя мы́сли вертѣлись, броди́ли въ его́ головѣ.

Ciśnienie, **-nia**, *ср. см.* **Ciskanie**, давле́ніе, гнете́ніе, (*во́здуха*); || * притѣсне́ніе.

Ciscwy, ти́совый, принадлежа́щій ти́совому де́реву.

Cisza, **-y**, *ж.* тишь, тишина́, споко́йствіе, безмятёжность; || *Морс.* штиль, безвѣтріе.

Ciszeć *см.* **Cichnąć.**

Ciszkiem, *Нар.* тишко́мъ, тайко́мъ, тихо, скры́тно.

Ciszyć, **Ciszyć się**, *см.* **Uciszać**, **Uciszać się.**

Cito (**bardzo pilno**), ну́жное. **Citissimo**, весьма́ ну́жное.

Ciuciubabka, **-i**, *ж.* жму́рки *см.* **Babka.**

Ciułać, **Uciułać**, копи́ть, скопи́ть, бере́чь, сбере́чь.

Ciupa, **-y**, *ж.* кану́ра; || лачу́га; || дыра́, нора́; || тюрьма́, темни́ца; || * глупе́цъ, простофи́ля.

Ciura, **Ciór a**, **-y**, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || о́лухъ, пе́нтюхъ.

Ciurczeć, **Ciorczeć**, **Ciurkać**, струи́ться, течь ручьёмъ.

Ciurkiem, **Ciórkiem**, **Czurkiem**, струёю, ручьёмъ, оби́льно. **Polała się krew ciurkiem**, полила́сь кровь струёю.

Ciurma, **-y**, *ж. Собир.* гале́рные ка́торжники.

Ciżba, **-y**, *ж.* да́вка, толпа́, тѣснота́.

Ciżmy, **Czyzmy**, *род. п.* **Ciżem**, *мн.* венге́рскіе полусапоги́.

Cklić się, **Cknić się**, чу́вствовать тошноту́, по́зывъ на рво́ты; || чу́вствовать оскомину; || * **Cknąć sobie**, скуча́ть. **Ckni mu się**, его́ тошни́ть.

Ckliwie, **Ckliwo**, *Нар.* отврати́тельно, проти́вно, омерзи́тельно; || то́шно; || * ску́чно, ва́ло, по́шло, глу́по. **Ckliwo mi**, мнѣ то́шно. **Ckliwie mówić**, ва́ло говори́ть.

Ckliwość, **-ści**, *ж.* при́торность, безвку́сіе; || тошнота́, дурнота́; || *ску́ка, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе; || * ва́лость, по́шлость, глу́пость. **Ckliwość mię bierze**, чу́вствую отвраще́ніе, тошноту́. **Ckliwość sprawiać**, производи́ть тошноту́. **Ckliwość morska**, морска́я болѣзнь.

Ckliwy, **Ckny**, безвку́сный, при́торный; || возбужда́ющій тошноту́, отврати́тельный, омерзи́тельный; || ску́чный, ва́лый, по́шлый, глу́пый.

Cknąć się, *см.* **Cklić się.**

Clarz, **-a**, *м. см.* **Celnik.**

Clić, налага́ть тамо́женную по́шлину; || плати́ть по́шлину.

Cło, **-a**, *ср.* тамо́женная по́шлина, мытъ. **Cło wychodowe**, отпускна́я по́шлина. **Cło wchodowe**, ввозная по́шлина. **Cło przechodowe**, транзи́тная по́шлина; || тамо́жня; || по́шлинная заста́ва. **Urzędnik przy cle**, тамо́женный чино́вникъ.

Cma, **-y**, *ж.* тьма, темнота́, мракъ; || неопредѣлённое мно́жество, толпа́, ку́ча; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || приви́дѣніе.

Cmentarz, **-a**, *м.* кладби́ще, погость; || **Cmentarz żydowski**, *см.* **Okopisko.**

Cmentarzowy, кладби́щенскій.

Cmiąkać, ча́мкать.

Ćmić, помрача́ть, затемня́ть, затмѣ́вать, заслоня́ть; || ослѣпля́ть *см.* **Zaćmić**, **Przyćmić.** || **Ćmić się**, помрача́ться, тем-

кѣть, затемня́ться, затмѣва́ться, тускнѣть, заслоня́ться.

Ćmiel, Czmiel, *см.* **Trzmiel.**

Cmokać, Cmoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть.

Cnota, -y, *ж.* добродѣтель, до́блесть; || си́ла, свойство, ка́чество, *см.* **Moc, Własność.**— *Посл.* **Jest to cnota nad cnotami trzymać język za zębami,** ѣшь пирогъ съ грибами, а языкъ держи́ за зубами.

Cnotka, -i, *ж. Умен.* мни́мая, ло́жная добродѣтель.

Cnotliwie, *Нар.* добродѣтельно, до́блестно.

Cnotliwość, -ści, *ж.* благонра́вie, непоро́чность нра́вовъ, стремле́ніе къ добру́ и къ избѣжа́нію зла, ка́чество добродѣтельнаго.

Cnotliwy, *Стар.* **Cnotny,** добродѣтельный, до́блестный.

Cny, досто́йный, почте́нный, че́стный, благоро́дный; || похва́льный, достохва́льный, сла́вный, достосла́вный, *см.* **Zacny.**

Co, что, *род. п.* **czego,** чего́. **Kobiéta co ma staranie o gospodarstwie,** же́нщина, кото́рая забо́тится о хозя́йствѣ. **Człowiek coś go widział,** человѣкъ, кото́раго ты ви́дѣлъ. **Co było żołnierzy, pozabijać kazał,** онъ приказа́лъ уби́ть всѣхъ солда́тъ, ско́лько ихъ ни́ было. **Krzyczał co gardła,** крича́лъ во всё го́рло. **Co się upił, to upił,** напился, такъ напился! *Послов.* **Co kraj, to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай. **U niego co słowo, to kłamstwo,** что́ ни ска́жетъ, то солжётъ. **Co mu o tém wspomnieć, to płacze,** какъ то́лько напо́мнишь ему́ объ э́томъ, то онъ пла́четъ. **Co inszego,** э́то дѣло друго́е. **Z tym urzędem mam co czynić,** съ э́той до́лжностію у меня́ мно́го дѣла. **Jest wam czego zazdrościć,** есть въ чёмъ вамъ позави́довать. **Niema za co dziękować mu,** не́ за что благодари́ть его́. **Mamy z czego żyć,** у на́съ есть чѣмъ жить. **Daj mi co pieniędzy,** да́йте мнѣ не́сколько де́негъ. **Co bądź,** *или:* **bądź co, byle co,** что́ бы ни было, что́-нибудь. **Daj mi co bądź,** дай мнѣ что́-нибу́дь. **Nie mam co robić,** мнѣ не́чего дѣлать. **Co dzień, co dnia,** ка́ждый день, ежедне́вно; **co tydzień, co tygodnia,** ка́ждую недѣлю, еженедѣльно; **co miesiąc, co miesiąca,** ка́ждый мѣсяцъ, ежемѣсячно. **Co pierwszy miesiąca,** въ ка́ждое пе́рвое число́ мѣсяца. **Co trzy dni,** чрезъ ка́ждые три дня. **Co miał brat mój przyjść, to tylko człowiek od niego przyszedł,** вмѣсто того́ что́бы придти́ бра́ту, отъ него́ пришёлъ человѣкъ *(слуга)*. **Coby się miał uczyć, to się bawi,** вмѣсто того́ что́бы учи́ться, онъ рѣзвится. **Co tylko, tylko co,** то́лько что. **Tylko com nie upadł,** чуть было́ не упа́лъ я. **Co do mnie, ja się zgadzam,** что́ каса́ется меня́, я согла́сенъ. **Zginęli co do jednego,** всѣ поги́бли до одного́. **Co tu kłopotu,** ско́лько тутъ хлопо́тъ! **Co wdzięków,** ско́лько пре́лестей! **Co tu tego,** како́е тутъ мно́жество! **Co to za bezwstydność,** что́ за безсты́дство! **Co się ociągasz,** что́ ты ме́длишь, зачѣмъ ты ме́длишь? || **Cóż** (*см.* **jakże**), что́ жъ, ка́къ же? **Cóż, podoba ci się Warszawa?** Что́ жъ, нра́вится тебѣ́ Варша́ва? **Cóż, kiedy biedny,** что́ жъ дѣлать, е́сли онъ бѣ́денъ? **A to czemu,** *или* **A to dla czego?** Отъ чего́ же э́то, *или* для чего́ же э́то? **O co pójdziem o zakład?** О чёмъ бу́демъ би́ться объ заклад? **Ocz** (*см.* **O co**), о чёмъ? **pocz,** (*см.* **po co**), зачѣмъ? **przecz** (*см.* **przez co**), отъ чего́? **zacz** (*см.* **za co**), за что́? **Cóć,** *сокращено см.* **co ci, co tobie? Coć jest, że się krzywisz,** что́ тебѣ́, что́ съ тобо́ю, что ты крив и́шься? || *См.* **Coś.**

Codzień, Codziennie, *Нар.* ка́ждый день, каждоднѐвно, ежедне́вно, вседне́вно.

Codzienny, ежедне́вный, каждодне́вный, повседне́вный; || насу́щный *(хлѣбъ)*.

Cofać, cofnąć, взять обра́тно, наза́дъ; || выводи́ть, вы́вести; || отзыва́ть, отозва́ть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. **Cofnąć słowo,** не устоя́ть въ сло́вѣ, не сдержа́ть обѣща́нія. **Cofnąć co się powiedziało,** отпере́ться, отре́чься отъ свои́хъ словъ. **Cofnąć rozkaz,** отмѣни́ть приказа́ніе. **Cofnąć zegar,** поста́вить часы́ наза́дъ, *или* уба́вить хо́ду у часо́въ. **Cofnąć końmi,** попя́тить, оса́дить лошаде́й. **Cofnąć posła,** отозва́ть посла́нника. **Cofnąć batalion z wioski,** вы́вести батальо́нъ изъ дере́вни. **Cofnąć tłum,** заста́вить толпу́ пода́ться наза́дъ, попя́титься. || **Cofać się, Cofnąć się,** удаля́ться, удали́ться; || отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || пя́титься, попя́титься, пода́ваться, пода́ться наза́дъ; || * отпира́ться, отпере́ться, отрека́ться, отре́чься *(отъ своихъ словъ)*, отступа́ться, отка́зываться, отказа́ться *(отъ чего́)*.

Cofanie, Cofnienie, -nia, *ср.* взя́тіе наза́дъ, обра́тно; || отозва́ніе; || отмѣна, уничтоже́ніе; || оса́дка *(лошадей, экипажа)*. || **Cofanie się,** отступле́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || *см.* **Odskok.**

Cofnięty, Cofniony, взя́тый наза́дъ, обра́тно; возвращённый; || отозванный; || отмѣнённый, уничто́женный; || удалённый; || выведенный, *см.* **Odwołany**

Cofny, отрѣши́мый, уничтожа́емый, *см.* **Niecofny.**

Cogodzinnie, *Нар.* ежеча́сно, всеча́сно.

Cogodzinny, ежеча́сный, всеча́сный.

Cokolwiek, *род. п.* **Czegokolwiek,** нѣ́сколько, ма́ло-ма́льски, ско́лько-нибу́дь. **Jeżeli mam cokolwiek wiary u ciebie,** е́сли ты хоть ско́лько-нибу́дь вѣришь мнѣ. **Cokolwiek przedsięweźmiesz, zawsze ci się uda,** что́бы ты ни предприня́лъ, всё тебѣ́ уда́стся. **Cokolwiek bądź,** что́ бы ни́ было, что́ бы ни случи́лось. **Daj mu cokolwiek bądź,** дай ему́ что́-нибу́дь. ||

Умен. **Cokolwieczek**, немно́жечко, кро́шечку.

Cokół, Cokuł, -a, *м. Архит.* цо́коль.

Colis (Kolis), *Ком.* ме́сто, ки́па, я́щикъ, свёртокъ съ това́ромъ.

Co-li, *см.* **Li.**

Comber, Czomber, -bra, *м.* (оши́бочно пи́шутъ: **Cząber**), спина́ (*за́йца, оле́ня и пр.*); || *Област.* четве́ргъ ма́сляной неде́ли; | пиру́шка въ э́тотъ день.

Comiesięcznie, *Нар.* ежеме́сячно, ка́ждый ме́сяцъ.

Comiesięczny, ежеме́сячный.

Cominutnie, *Нар.* ка́ждую мину́ту, ежемину́тно.

Cominutny, ежемину́тный.

Commitativ, *см.* **Kommitent.**

Comptant, нали́чныя де́ньги. **Per Comptant**, нали́чными де́ньгами.

Compto, *см.* **Konto.**

Coniedzielnie, *Нар.* ка́ждое воскресе́нье, въ ка́ждое воскресе́нье.

Coniedzielny, ка́ждое воскресе́нье быва́ющій.

Conocnie, *Нар.* ка́ждую ночь.

Conocny, ка́ждую ночь быва́ющій.

Córa, -y, **Córka**, -i, *ж.* дочь.

Coraz, бо́лѣе и бо́лѣе, ка́ждый разъ бо́лѣе и бо́лѣе.

Córeczka, -i, **Córunia**, -ni, **Córuś**, -si, *ж. Умен.* до́чка.

Córczyn, Córeczny, дочёрнинъ, дочёрній.

Corocznie, *Нар.* ка́ждый годъ, ежего́дно.

Coroczny, ежего́дный.

Corpus delicti, существо́ преступле́нія, поли́чное.

Coś, Cosiś, *род. п.* **Czegoś, czegosiś**, что́-либо, что́-нибудь, кое-что́, что́-то, не́что, ка́къ-то. **Mam ci coś powiedzieć**, мнѣ ну́жно кое-что́ сказа́ть тебѣ́. **Zapewne to coś zabawnego**, э́то должно́ быть что́-то заба́вное, смѣшно́е. **Byłem czemsiś**, и я имѣ́лъ ко́е-како́е значе́ніе, и я что́-нибу́дь зна́чилъ. **Ma coś czarującego w twarzy**, въ ея́ лицѣ́ есть что́-то очарова́тельное. **Coś nie przychodzi, coś go nie widać**, что́-то онъ не прихо́дитъ, *или* что́-то не ви́дно его́. **Coś mu się to nie podobało**, ка́къ-то э́то не понра́вилось ему́.

Cotrzeciodzienny, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три дня.

Cotrzecioletni, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три го́да.

Cotygodniowy, еженедѣ́льный.

Cóż, *см.* **Co.**

Cuch, -u, *м.* **Cuchnienie**, -nia, **Cuchnięcie**, -cia, *ср.* вонь, злово́ніе, смрадъ, дурно́й за́пахъ; || *см.* **Czuch.**

Cuchnąć, воня́ть, провоня́ть, смердѣ́ть, испуска́ть дурно́й за́пахъ, протуха́ть.

Cuchnący, воню́чій, сма́дный, злово́нный, протухлый.

Cucić, буди́ть, пробужда́ть; || приводи́ть въ чу́вство; || * оживля́ть, возбужда́ть, ободря́ть || **Cucić się**, пробужда́ться, просыпа́ться; || приходи́ть въ чу́вство; || *оживля́ться, ободря́ться, *см.* **Ocucić, Ocucić się, Ocknąć się, Budzić.**

Cud, -u, *м.* чу́до, ди́во. **To cud piękności**, э́то чу́до красоты́. **Cuda sztuki**, чудеса́ иску́сства. **Cudem uszedł śmierci**, онъ каки́мъ-то чу́домъ избѣжа́лъ сме́рти. **Co za cud**, что за чу́до! что за ди́во! **Cudów dokazywać**, дѣ́лать чудеса́, отлича́ться, превзойдти́ всѣ ожида́нія; твори́ть, производи́ть чудеса́. **Cudem się stało, że cię widzę**, э́то ди́во, что я ви́жу тебя́. * **Cuda wyprawiać, wyrabiać**, чуде́сить, прока́зничать.

Cudacki, Cudaczny, стра́нный, чу́дный, смѣшно́й, заба́вный; || необыкнове́нный, ди́вный, *см.* **Dziwaczny.**

Cudacznie, Pocudacku, *Нар.* смѣшно́, стра́нно, чудно́.

Cudactwo, -a, *ср. см.* **Dziwactwo.**

Cudaczeć, Cudaczyć się, чуде́сничать, чуде́сить, сумасбро́дничать, поступа́ть стра́ннымъ о́бразомъ, привере́дничать.

Cudaczka, -i, *ж.* чуда́чка, чуде́сница, прока́зница.

Cudak, -a, *м.* чуда́къ, чуде́сникъ, прока́зникъ.

Cudnie, *Нар.* чуде́сно, ди́вно; || чу́дно.

Cudność, -ści, *ж.* чуде́сность, ди́вность, чу́до, ди́во; необыкнове́нная красота́, верхъ совершéнства

Cudny, чуде́сный, ди́вный, прекра́сный, *см.* **Cudowny.**

Cudo, -a, *ср. см.* **Cud**; || чудо́вище, чу́дище, страши́лище; || чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Cudotwór, -a, *м.* чудо́вище.

Cudotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.

Cudotwórczy, Cudotwórny, чудотво́рный.

Cudotwórczyni, -ni, *ж.* чудотво́рица.

Cudotworność, -ści, *ж.* чудотво́рная си́ла.

Cudotworny, *см.* **Cudotwórczy.**

Cudotworstwo, *см.* **Cudotworność.**

Cudować, чуде́сить, чуде́сничать, причу́дничать. || **Cudować się**, дивúться, удивля́ться.

Cudownie, *Нар. см.* **Cudnie.**

Cudowność, *см.* **Cudność.**

Cudowny, чуде́сный, чудотво́рный.

Cudzić, чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*); || * приби́ть, околоти́ть, вздуть (*кого́*).

Cudzołożca, -y, **Cudzołożnik**, -a, *м.* прелюбодѣ́й, наруши́тель супру́жеской ве́рности.

Cudzołożki, *см.* **Cudzołożny.**

Cudzołożnica, -y, *ж.* прелюбодѣ́йка, наруши́тельница супру́жеской ве́рности.

Cudzołożniczy, незаконорожде́нный. **Dzieci cudzołożnicze**, незаконорожде́нныя дѣ́ти.

Cudzołożnik, *см.* **Cudzołożca.**

Cudzołożny, прелюбодѣйный, прелюбодѣйственный; || **Cudzołożni**, незаконорождённыя дѣти.

Cudzołożtwo, **-a**, *ср.* прелюбодѣяніе, прелюбодѣйство, прелюбодѣйная связь.

Cudzołożyć, прелюбодѣйствовать, прелюбодѣйначать, нарушáть супрýжескую вѣрность. || **Cudzołożyć się**, безчéстить себя́ прелюбодѣйствомъ.

Cudzoziemczyzna, **-y**, *ж.* чужезéмщина.

Cudzoziemiec, **-mca**, *м.* чужезéмецъ, чужестрáнецъ, инострáнецъ, иноземецъ, пришлéцъ, инородецъ, иноплемéнникъ.

Cudzoziemka, **-i**, *ж* чужезéмка, чужестрáнка, инострáнка, иноземка, инородка, иноплемéнница.

Cudzoziemski, чужезéмный, чужестрáнный, инострáнный, иноземный, инородный, иноплемéнный.

Cudzy, чужóй, чýждый, посторóнній.

Cudzysłów, **-owu**, *м. Грам.* ковы́чка, внóсный знакъ („ "); || ссы́лка, цитáта.

Cug, **-u**, *м.*ýпряжь, запряжка; || цугъ; || тягá, сквознóй вѣтеръ, *см.* **Przeciąg.**

Cugiel, **-gla**, *м.* возжá, пóводъ, уздá, употребúтельнѣе во мн. числѣ: **Cugle**, **-gli**, вóжи. * **Cugle komu skrócić**, обуздáть кого́, держáть въ рукáхъ, не давáть емý вóли. **Cugli komu popuścić**, дать кому́ вóлю. **Puścić cugle namiętnościom**, дать вóлю своúмъ страстúмъ. **Popuszczać cugle koniowi**, опустúть поводья́ у лóшади, дать ей вóлю.

Cugowy, упряжнóй.

Cukier, **-kru**. *м.* сáхаръ.

Cukierek, **-rka**, *м.* конфéтка. **Cukierki**, **-ów**, *мн.* конфéкты, конфéты, слáсти.

Cukiernia, **-ni**, *ж.* кондúторская, кондúтерская.

Cukiernica, **-y**, **Cukierniczka**, **-i**, *ж.* сáхарница; || жена́ кондúтора, кондúтера.

Cukiernicki *см.* **Cukierniczy.**

Cukiernictwo, **-a**, *ср.* кондúтерское искýсство.

Cukierniczek, **-czka**, *м.* мáльчикъ прислýживающій въ кондúтерской.

Cukierniczka, *см.* **Cukiernica.**

Cukierniczy, **Cukiernicki**, кондúторскій, кондúтерскій.

Cukiernik, **-a**, *м.* кондúтеръ, кондúторъ, конфéтчикъ.

Cukrować, положúть сáхару (*во что́*), приправля́ть сáхаромъ, обсáхаривать, насáхаривать. || **Cukrować się**, **Cukrowacieć**, обсáхариваться.

Cukrowanie, **-nia**, *ср.* обсáхариваніе, приправлéніе сáхаромъ

Cukrowany, обсáхаренный, припрáвленный сáхаромъ.

Cukrowarz, **-a**, *м.* сахарóваръ.

Cukrowaty, сáхаристый.

Cukrownia, **-ni**, *ж.* сáхарный завóдъ, сахарóварня.

Cukrowny, насáхаренный, подслащённый.

Cukrowy, сáхарный; || слáдкій.

Cukry, **-ów**, *мн.* конфéкты.

Cukrzeć, обсáхариваться.

Cukrzyć, *см.* **Cukrować.**

Cukuł, **-u**, *м. Архит. см.* **Cokół.**

Culag, **-u**, *м.* **Culaga**, **-i**, *ж.* прибáвка къ жáлованью.

Cuma, **-y**, *ж.* причáлъ, верёвка *или* канáтъ, котóрымъ прикрѣпля́ется сýдно къ бéрегу.

Cumować, причáливать, привя́зывать сýдно причáломъ.

Cumowanie, **nia**, *ср.* причáливаніе, привя́зываніе сýдна причáломъ.

Cup! *Звук. см.* **Łup.**

Cupać, **(za kim)**, подкрáдываться (*къ кому́*).

Cupel, *см.* **Cypel.**

Cwał, **Czwał**, **-u**, *м.* галóпъ, опóръ, скачь. **Puścić się cwałem**, пустúться вскачь, во вéсь опóръ.

Cwalichowy, тúковый, затрапéзный.

Cwałować, скакáть, галопúровать.

Cwelich, **-u**, *м.* тикъ, затрапéзъ (*катéрія*).

Cwiartka, **-i**, *ж.* чéтверть, четвёртая часть, дóля, || четвёртка, четвертýшка. **Cwiartka papieru**, четвёртка листá бумáги. **Cwiartka cielęciny**, передняя *или* зáдняя часть телятины. **Dzieło to wyszło we ćwiartce**, э́та книга вы́шла въ четвёртую дóлю листá, въ четвёртку.

Cwiartkowy, четвертнóй. **Książka ćwiartkowa**, книга въ четвёртку.

Cwiczenie, **-nia**, *ср.* упражнéніе, тѣлéсное упражнéніе; || занятіе; || трудъ, рабóта; || обучéніе, наставлéніе; |дрессирóвка; || упражнéніе (*въ наýкахъ, искýствахъ*); || обучéніе (*лóшади*); || бичевáніе, хлестáніе, стеганіе, сѣчéніе (*рóзгами*). * **Wziął ćwiczenie**, его́ вы́сѣкли рóзгами.

Cwiczony, опытный, искýсный, обучённый, знáющій; || дрессирóванный (*о соба́кѣ*); || выѣзженный, объѣзженный (*о лóшади*); || вы́сѣченный (*рóзгами*).

Cwiczyć, упражня́ть, обучáть, шкóлить; || бичевáть, хлестáть, стегáть, сѣчь (*рóзгами*). **Cwiczyć pamięć**, упражня́ть пáмять. **Cwiczyć żołnierzy**, обучáть солдáтъ. **Cwiczyć konia**, выѣзжáть, объѣзжáть лóшадь. **Cwiczyć psy**, дрессировáть собáкъ. || **Cwiczyć się**, упражня́ться, обучáться, пріучáться, практикováться; || *см.* **Biczować się.**

Cwiczyciel, **-a**, *м.* настáвникъ, учúтель.

Cwiczycielka, **-i**, *ж.* настáвница, учúтельница.

Cwieczek, **-czka**, *м. Умен.* гвóздикъ, гвоздóкъ, гвоздóчекъ. * **Ma ćwieczek**, онъ помѣшанъ, не въ своёмъ умѣ.

Cwieczkować, *см.* **Cwiekować.**

Cwieczysty, обúтый гвоздя́ми.

Ćwiek, -a, *м.* гвоздь. * **Wbić komu ćwieka**, озада́чить кого́-нибу́дь. **To nie lada ćwiek**, э́то не шу́тка, есть о чёмъ поду́мать!

Ćwiekarczyk, -a, *м.* подмасте́рье гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarka, -i, *ж.* жена́ гвоздо́чника, гвоздаря́.

Ćwiekarnia, -ni, *ж.* гвоздо́чный заво́дъ, гвоздильня.

Ćwiekarski, гвоздо́чный.

Ćwiekarstwo, -a, *ср.* гвоздо́чное мастерство́; || гвоздо́чный заво́дъ.

Ćwiekarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвоздарь.

Ćwiekować, **Ćwieczkować**, обива́ть гвоздя́ми; || * бить, тузи́ть, колоти́ть, дуба́сить.

Ćwierć, -ci, *ж.* че́тверть, четвёртая часть.

Ćwierćarkuszowy, составля́ющій четвёртую до́лю, четвёртку листа́.

Ćwierćbeczek, -czka, *м. см.* **Antał**.

Ćwierciokrąg, -ęgu, *м.* че́тверть кру́га, *см.* **Kwadrans**.

Ćwierciowy, четвертно́й.

Ćwierćrocznie, *см.* **Kwartalnie**.

Ćwierćroczny, *см.* **Kwartalny**.

Ćwierczeć, **Ćwierkać**, **Ćierkać**, **Ćwierknąć**, сверча́ть, свиристе́ть, верещать (*о сверчкѣ*); || чири́кать, чили́кать (*о воробьѣ*).

Ćwierk, -u, *м.* сверча́ніе (*сверчка*).

Ćwierkanie, -nia, *ср.* сверча́ніе (*сверчка*); || чири́канье (*воробья*).

Ćwiertnia, -ni, *ж.* сетьé (*Стар. мѣра 12 четверико́въ*).

Ćwiertować, четвертова́ть.

Ćwiertowanie, -nia, *ср.* четвертова́ніе.

Ćwik, -a, *м.* полукаплу́нъ, полухолощённый пѣту́хъ; || **Stary ćwik**, ста́рый и о́пытный солда́тъ; || * ста́рый распу́тникъ; хитре́цъ, лука́вецъ; тёртый кала́чъ; || ста́рый карпъ (*рыба*); || лабе́тъ (*ка́рточ. игра́*).

Ćwikła, -y, *ж.* свёкла, *см.* **Burak**; || свекло́вица.

Ćwiklany, свекло́вичный, свеко́льный.

Ćwikiel, -kla, *м.* стрѣлка у чулка́, клинъ у руба́хи, у пла́тья и пр., *см.* **Klin**.

Ćwintnał, -a, *м.* деревя́нный гвоздь на суда́хъ, къ кото́рому привя́зываются кана́ты.

Ćwizgult, -u, *м.* золота́я бить, листово́е во́лото, подло́женное серебро́мъ.

Cyanek, -nku, *м. Хим.* синеро́дная кислота́. **Cyanek potaszu**, синеро́дное ка́ли.

Cybant, -a, *м.* рвань, обо́йма, скоба́, желѣзная ско́бка съ ушка́ми, служа́щая къ скрѣпле́нію колёсныхъ ободо́въ и шинъ, *см.* **Wyrwań**.

Cybet, *см.* **Zybet**.

Cybora, -y, *ж. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Cyborjum, *Нескл. Церк.* даронос́ица, ковче́гъ, въ кото́ромъ но́сятъ запа́сные Дары́.

Cybuch, -a, *м.* чубу́къ.

Cybuchowy, чубу́чный.

Cybula, -i, *ж.* лукъ (*расте́ніе*), *см.* **Cébula**.

Cybuszek, -szka, *м. Умен.* чубучёкъ.

Cyc, -u, *м.* си́тецъ, вы́бойка (*родъ матеріи*).

Cyc, -a, *м.* ти́тька, грудь (*у же́нщины*), *см.* **Cycek**; || вы́мя (*у живо́тныхъ*).

Cycać, соса́ть грудь (*у кого́*), *см.* **Ssać**.

Cycal, -a, *м.* сосу́нъ; || * нѣжо́нка, ба́ловень.

Cycasty, тити́стый.

Cycek, -cka, *м.* ти́тька (*у же́нщины*); || сосо́къ (*у живо́тныхъ*).

Cyckowy, ти́течный, сосково́й.

Cycoch, -a, **Cycoń**, -nia, *м. см.* **Cycal**.

Cycowaty, сосково́ватый.

Cycowy, си́тцевый, вы́бойчатый.

Cyfra, -y, *ж.* ци́фра, чи́сленный знакъ; || шифръ, та́йное письмо́; || ве́нзель, венсло́вое и́мя; || * нуль, *см.* **Zero**. **Być cyfrą**, быть ничто́жнымъ челове́комъ, ничто́жнѣйшею ли́чностію.

Cyfrować, цифрова́ть, счита́ть ци́фрами; || написа́ть ци́фрами (*письмо́*); || *Муз.* шифрова́ть, цифрова́ть.

Cyfrowanie, -nia, *ср.* цифрова́ніе; || нумерова́ніе, нумера́ція; || поме́та.

Cyfrowy, цы́фирный.

Cyga -i, *ж.* куба́рь; волчо́къ, *см.* **Bąk**, **Fryga**.

Cygan, -a, *м.* цыга́нъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Cyganek, -nka, *м.* складно́й но́жикъ.

Cyganić, цыга́нить, пересмѣха́ть, пересужда́ть.

Cyganię, -ęcia, *ср.* цыганёнокъ.

Cyganka, -i, *ж.* цыга́нка; || * обма́нщица, плуто́вка.

Cygański, цыга́нскій.

Cygaństwo, -a, *ср.* цыга́нство, плутовство́, обма́нъ.

Cykada, **Cykata**, -y, *ж.* цука́тъ, лимо́нная ко́рка въ са́харѣ.

Cygaro, -a, *ср.* сига́ра, сига́рка, цига́ра.

Cykl, -u, *м. Астрон.* кругъ (*со́лнечный*); || **Cykl epiczny**, эпи́ческій циклъ.

Cykliczny, цикли́ческій (*о поэтахъ*).

Cyklop, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*); || цикло́пъ, одноглазка (*ракови́на*); || * одноглазый (*человѣкъ*).

Cyklopejski, циклопи́ческій.

Cykorja, -ji, *ж. Бот.* цико́рій; || **цико́рный ко́фе**.

Cykorjowy, цико́рный.

Cykuta, -y, *ж. Бот. см.* **Świnia**, **Wesz**; || болиголо́въ, оме́гъ; || цику́та, вёхъ (*расте́ніе и отрава*).

Cyl, *см.* **Cél**.

Cylować, *см.* **Célować**.

Cylinder, -dra, *м.* валъ, цили́ндръ; || като́къ; || кру́глая шля́па.

Cylindrowy, цилиндри́ческій.

Cylindryczny, *см.* **Cylindrowy**.

Cymbał, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Cymbały**, -ów, цымба́лы, *Муз.*; || **Cymbał zegarowy**, бой, боево́й прибо́ръ (*въ часа́хъ*);

|| * *Прост.* за́дница; || **Cymbał, -a,** *м.* глупе́цъ, остоло́пъ.

Cymbalista, -y, *м. Муз.* цымбали́стъ.

Cymborjum, *см.* **Cyborjum.**

Cyment, *см.* **Cement.**

Cymes, *Нескл.* употребля́ется въ сле́дующемъ жидо́вскомъ выраже́ніи: **Sam cymes,** прія́тнѣе ничего́ не мо́жетъ быть; са́мое лу́чшее, лу́чше нельзя́; са́мый смакъ.

Cyna, -y, *ж.* о́лово. **Cyna płatkowa do zwierciadeł,** верка́льная фо́льга. **Cyną pobielać,** луди́ть.

Cynadry, -ów, *мн. Рыб.* потроха́ изъ трески́; || по́чки, *см.* **Nerki.**

Cynamon, -a, *м.* кори́чневый лавръ (*де́рево*); || кори́ца.

Cynamonówka, Cynamonka, -i, *ж.* вино́, насто́янное на кори́цѣ, кори́чневая насто́йка.

Cynamonowy, кори́чневый, кори́чный, свойственный кори́цѣ, приготовленный изъ кори́цы, имѣющій цвѣтъ кори́цы. **Drzewo cynamonowe,** кори́чневое де́рево. **Kora cynamonowa,** кори́ца.

Cyndal, Cyndał, *см.* **Sandal.**

Cyndalowy, *см.* **Sandałowy.**

Cynfolja, *см.* **Cynofolja.**

Cyngiel, -gla, *м.* спусковая соба́чка (*у ружья́*).

Cynk, -u, *м.* цинкъ, шпіау́теръ

Cynkować, цинкова́ть; || *Горн.* ковать желѣзо, обмина́ть кри́цу подъ кри́чнымъ мо́лотомъ.

Cynkowy, ци́нковый.

Cynober, -bru, *м. Хим.* ки́новарь.

Cynobrowy, ки́новарный.

Cynofolja, -ji, *ж.* олова́нные листы́.

Cynować, луди́ть.

Cynowy, олова́нный.

Cypel, -pla, *м.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek;** || гре́бень, верши́на (*горы, скалы*).

Cyprys, -a, *или* **u,** *м.* кипари́съ (*де́рево*).

Cyprysowy, кипари́совый, кипари́сный.

Cyra, Céra, -y, *ж.* што́панье, почи́нка, *см.* **Cyrować;** || руба́цъ на лицѣ, шрамъ.

Cyranka, -i, *ж. Зоол.* чиро́къ (*ма́лая у́тка*).

Cyrenejskie ziele, *Бот.* чо́ртово дерьмо́ (*расте́ніе*).

Cyrk, -u, *м.* циркъ (*для различныхъ зри́лищъ*), *см.* **Igrzysko.**

Cyrkiel, Cérkiel, -kla, *м.* ци́ркуль.

Cyrkielnik, Cérkielnik, -a, *м.* ма́стеръ математи́ческихъ инструме́нтовъ, ци́ркулей и пр.

Cyrklować, Cérklować, вымѣри́ть, размѣри́ть ци́ркулемъ.

Cyrklowy, ци́ркульный.

Cyrkuł, -u, *м. см.* **Koło, Obwód;** || о́кругъ; || уча́стокъ, часть го́рода, кварта́лъ.

Cyrkulacja, -ji, *ж.* обраще́ніе, обороть; || * ходъ; || движе́ніе, прое́здъ, ходьба́. **Cyrkulacja krwi,** кровообраще́ніе.

Cyrkularny, *см.* **Obwodowy;** || *см.* **Okólny.**

Cyrkularz, -a, *м. см.* **Okólnik.**

Cyrkulować, обраща́ться, дви́гаться; ходи́ть, е́здить; || распространя́ться. *См.* **Biegać, Obiegać, Chodzić, Krążyć.**

Cyrkułowy, окружно́й, участко́вый.

Cyrograf, -u, *м. Стар.* двойна́я рукопи́сная кре́пость, заёмное обяза́тельство; кабала́; || за́пись свое́й души́ дья́волу.

Cyrografowy, относя́щійся къ заёмному обяза́тельству, *см.* **Cyrograf.**

Cyrować, Zacyrować, што́пать, заште́пать, *см.* **Cérować.**

Cyrowanie, -nia, *ср.* што́панье, *см.* **Cérowanie.**

Cyrulicki, *см.* **Cyruliczy.**

Cyrulictwo, -a, *ср. см.* **Barwierstwo.**

Cyruliczek, -czka, *м.* цырю́льничій ученикъ.

Cyruliczka, -i, *ж.* жена́ цырю́льника.

Cyruliczy, Cyrulicki, цырю́льничій.

Cyrulik, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобре́й.

Cyś, -sia, *м. Умен.* сосо́къ, ти́течька.

Cysterna, -y, *ж.* водоёмъ, цисте́рна, водохрани́лище.

Cysterka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Берна́рда.

Cysters, -a, *м.* мона́хъ о́рдена св. Берна́рда.

Cysterski, принадлежа́щій о́рдену св. Берна́рда.

Cyt! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Cytacja, -ji, Cytata, -y, *ж.* ссы́лка, цита́та; || *Юрид.* по́зывъ, сро́чная, *см.* **Pozew.** || **Cytacja z Wirgiliusza,** ссы́лка на Вирги́лія.

Cytadela, -i, *ж.* цитаде́ль, кре́пость.

Cytara, *см.* **Cytra.**

Cytarzysta, *см.* **Cytrzysta**

Cytować, *Юрид.* позва́ть къ суду́; || ссыла́ться (*на авторо́въ*).

Cytowanie, -nia, *ср.* ссы́лка (*на а́втора*).

Cytr, -u, *м. Бот.* лимо́нное де́рево.

Cytra, Cytara, -y, *Муз.* ци́тра.

Cytrowy, лимо́нный; || лимо́ннаго цвѣта.

Cytryna, -y, *ж.* лимо́нъ.

Cytryniasty, имѣющій видъ лимо́на.

Cytrynowy, лимо́нный, *см.* **Cytrowy. Sok cytrynowy,** лимо́нный сокъ, лимо́нная кислота́. **Kolor cytrynowy,** лимо́нный цвѣтъ.

Cytrzysta, -y, *м.* игра́ющій на ци́трѣ.

Cytwar, -u, *м. Бот.* цытва́ръ, цытва́рный ко́рень.

Cytwarowy, цытва́рный.

Cywa, Cywka, *см.* **Céwa.**

Cywilizacja -ji, *ж.* просвѣще́ніе, образо́ванность, цивилиза́ція; || гражда́нственность.

Cywilizować, Ucywilizować, просвѣща́ть, просвѣти́ть; образо́вывать, образова́ть; смягча́ть нра́вы; || **Cywilizować się,** просвѣща́ться, образо́вываться, цивилизова́ться.

Cywilizowanie, -nia, *ср. см.* **Cywilizacja.**

Cywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, цивилизо́ванный.

Cywilnie, *Нар.* по граждански, граждáнскимъ судóмъ. **Cywilnie zmarły**, осуждённый на граждáнскую смерть. **Cywilnie odpowiedzialny**, подлежáщій граждáнскому взыскáнію.

Cywilność, -ści, граждáнское сослóвіе; || свѣтское состоя́ніе; || граждáнственность.

Cywilny, граждáнскій, стáтскій. **Stan cywilny**, граждáнское сослóвіе. **Śmierć cywilna**, граждáнская смерть. **Ubiór cywilny**, стáтское плáтье. || **Cywilny, -ego**, *м.* стáтскій, невоéнный (*чинóвникъ*); чáстный человѣкъ. **Być ubranym po cywilnemu**, одѣ́ться въ стáтское плáтье.

Czaban, -a, *м. Област.* крýпный, большóй волъ (*подóльскій*).

Czabanka, -i, *ж.* крýпная, большáя корóва (*подóльская*).

Cząber, -bru, Cząbr, -bru, *м. Бот.* Богоро́дская трава́. **Cząber ogrodowy**, чабéръ.

Czach, -u, *м.* шáхта, рудокóпная я́ма.

Czad, *см.* **Swąd.**

Czaić się, сторожи́ть, караýлить; || подстерегáть; || поджидáть, дожидáться; || подкрáдываться, крáсться.

Czajczy, чáйкинъ, принадлежáщій чáйкѣ.

Czajka, -i, *ж. Зоол.* чáйка (*птúца*); || сýдно. **Most na czajkach**, мостъ судóвый, на судáхъ.

Czajkista, -y, *м.* служáщій на судáхъ, *см.* **Czajka.**

Czakan, Czekan, -a, *м.* чеканъ (*музык. инструмéнтъ*).

Czal, -u, *м. Неуп.* тылъ, *см.* **Tył.**

Czałbatka, Szczałbatka, -i, *ж. Неуп.* чéрепъ (*головнóй*).

Czamara, -y, *ж.* симáра, подрáсникъ; || длúнное покрывáло (*для умéршей жéнщины*).

Czamarka, -i, *ж.* родъ венгéрки сертукá.

Czamboł, Czambuł, -u, *м.* набѣгъ, нашéствіе, вторжéніе. **W czamboł**, *Нар.* изобúльно, вдóволь; || во вéсь опóръ, вскачь, въ галóпъ. **W czamboł konia puścić (w cząwał)**, пустúть лóшадь во вéсь опóръ. **W czambule**, спѣшно, съ торопли́востію.

Czamlet, -u, *м. см.* **Kamlot.**

Czanka, -i, *ж.* мундштýчныя удилá.

Czapczyna, -y, *ж. Умен.* шляпёнка.

Czepczysko, -a, *ср.* шляпúща.

Czapeczka, -i, *ж.* шáпочка.

Czapecznik, -a, *м.* шáпочникъ.

Czapiga, *см.* **Czepiga.**

Czapka, -i, *ж.* шáпка; || *Хим.* **Czapka alembikowa**, колпáкъ (*и алéмбика*).

Czapkować, нúзко клáняться (*кому́*).

Czapkowanie, -nia, *ср.* снúтіе шáпки, нúзкій поклóнъ.

Czapkowniś, -sia, Czapkujący, -ego, *м.* поклóнщикъ, низкопоклóнникъ.

Czapkowy, шáпочный.

Czapla -i, *ж.* чáпля, цáпля, чапýра (*птúца*).

Czaplę, -ęcia, *ср.* мáленькая цáпля, цаплёнокъ.

Czapli, цáплинъ, принадлежáщій цáплѣ. **Kita czapla**, пукъ хвостовы́хъ пéрьевъ цáпли.

Czapnictwo, -a, *ср.* шáпочное мастерствó.

Czapniczy, шáпочный.

Czapnik, *см.* **Czapecznik.**

Czapracznik, -a, *м.* чапрáчный мáстеръ.

Czaprak, -a, *м.* чапрáкъ, попóна.

Czapstrzyk, *см.* **Capstrzyk.**

Czara, -y, *ж.* чáра, кýбокъ; || **Czara wulkanu**, жерлó, горловúна, крáтеръ (*у огнедышущей горы*).

Czary, -ów, *мн.* чáры, волшéбство, колдовствó, обая́ніе; || * очарова́тельность, прéлесть, *см.* **Urok.**

Czarci, чóртовъ, чертóвскій, дья́вольскій. бѣсóвскій. **Czarcie łajno**, воню́чая камéдь. *Бот.* **Czarci korzeń**, сúній кóрень, вóлчій кóрень (*растéніе*). **Czarcie jagody**, краса́вица, сóнная óдурь (*растéніе*).

Czarcik, -a, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Czarka, Czareczka, -i, *ж.* чáрка, чáрочка, стаканчикъ; || *см.* **Filiżanka**; || *Бот.* **Czarki**, *мн.* червянúца (*растéніе*), *см.* **Czerwieniec, Miodunka.**

Czarniawość, -ści, *ж.* черновáтость; || смýглость (*лица*).

Czarniawy, Czarnawy, Czernawy, черновáтый; || смýглый (*о цвѣтѣ лица*), *см.* **Smagławy.**

Czarniuchny, Czarniutki, Czarniuteńki, Czarniusieńki, чёрненькій, чернёхонекъ, чернёшенокъ.

Czarno, *Нар.* черно́. **Czarno się nosić**, одѣ́ваться въ чёрное плáтье, ходúть въ чёрномъ. **Ufarbować na czarno**, выкрасить чёрною крáскою.

Czarnobarwny, Czarnobarwy, черноцвѣтный.

Czarnobłady, синевáтый, багрóвый.

Czarnobłękitny, темносúній.

Czarnobrewa, Czarnobrywa, -y, *Умен.* **Czarnobrewka, Czarnobrywka, -i**, *ж.* чернобрóвка.

Czarnobrewy, чернобрóвый.

Czarnobyl, -a, *м. Бот.* чернобы́льникъ (*растéніе*).

Czarnogłów, -owa, *м. Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Czarnogłówka, -i, *ж. Зоол.* зúнька, синúца (*птúца*).

Czarnogłowy, черноголóвый.

Czarnokrusz, -u, *м. Минер.* смолистая рудá.

Czarnoksięzki, чернокни́жный, чародѣ́йный, волшéбный.

Czarnoksiężnica, -y, *ж.* чернокни́жница, волше́бница, чародѣ́йка, колду́нья, *см.* **Czarodziejka, Czarownica.**

Czarnoksiężniczy, *см.* **Czarnoksięzki;** || *см.* **Czarnoksiężnikowy.**

Czarnoksiężnik, -a, *м.* чернокни́жникъ, волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, *см.* **Czarodziej, Czarownik.**

Czarnoksiężnikowy, принадлежа́щій чернокни́жнику.

Czarnoksięztwo, -a, *ср.* чернокни́жество, чернокни́жіе, чёрная ма́гія, чародѣ́йство, волше́бство, колдовство́, *см.* **Czarodziejstwo, Czarownictwo, Czarowność.**

Czarnokwit, -u, *Бот.* двулепе́тникъ, колдуно́ва трава́, чаровни́ца.

Czarnolicy, сму́глый (*лицо́мъ*).

Czarnomorski, Черномо́рскій.

Czarnomorzec, -orca, *м.* Черномо́рецъ, жи́тель берего́въ Че́рнаго мо́ря.

Czarnooki, черноо́кій, черноглазый.

Czarność, -ści, *ж.* чёрность, чернота́.

Czarnosiny, синева́тый, багро́вый.

Czarnowłosy, черноволо́сый.

Czarnoziem, -u, *м.* черноземъ.

Czarnucha, -y, *Умен.* **Czarnuszka, -i,** *ж. Бот.* черну́ха, черну́шка (*расте́ніе*); || спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Czarny, чёрный, чёренъ. **Czarny las,** чёрный, ли́ственный лѣсъ. *Охот.* **Jechać na czarne pole,** *или* **Na czarny zwierz jechać,** охо́титься на кабана́, на ве́пря. **Pokój wybity czarnem,** ко́мната, оби́тая чёрнымъ (*сукно́мъ и т. п.*). **Chodzić w czarném,** ходи́ть въ чёрномъ, носи́ть чёрное пла́тье. **Czarne na białem,** пи́сьменное обѣща́ніе, доказа́тельство на письмѣ. **Na czarno,** начерно́. *Бот.* **Czarne ziele,** вѣ́треница, сопъ, чёрное зе́лье.

Czarodziéj, чародѣ́й, волше́бникъ, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь.

Czarodziejka, -i, *ж.* чародѣ́йка, волше́бница, колду́нья; || * очарова́тельница.

Czarodziejski, чародѣ́йный, чародѣ́йственный; || очарова́тельный, волше́бный, *см.* **Czarowny, Czarujący.**

Czarodziejsko, *Нар.* волше́бнымъ о́бразомъ.

Czarodziejstwo, -a, *ср.* чёрная ма́гія, чародѣ́йство; || * волше́бство, очарова́ніе.

Czarować, Oczarować, Zaczarować, чарова́ть, зачаро́вывать; околдо́вывать, околдова́ть; по́ртить, испо́ртить; || * очаро́вывать, очарова́ть; обворажи́вать, обворожи́ть; прельща́ть, прельсти́ть; восхища́ть, восхи́тить, *см.* **Omamić.**

Czarowanie, *см.* **Oczarowanie.**

Czarownica, -y, *ж.* колду́нья, волше́бница, чародѣ́йка, ворожея́, зна́харка.

Czarowniczy, чародѣ́йственный, волше́бный, магическій.

Czarownie, *Нар.* маги́чески, си́лою волше́бства, волше́бно.

Czarownik, -a, *м.* волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь; || *Бот. см.* **Czarnokwit.**

Czarowny, волше́бный, чародѣ́йный; || * очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный, обворожи́тельный.

Czart, -a, *м.* чёртъ, *см.* **Bies, Djabeł Licho.**

Czartopłoch, -a, *м. Бот.* чертополо́хъ; || родъ ядови́тыхъ грибо́въ, (*мухомо́ры и поганки*); || древе́сная гу́бка; || * заклина́тель бѣсо́въ.

Czartostwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина; || *Собир.* че́рти, дья́волы.

Czartowski, Czartowy, чертовскій, дья́вольскій, *см.* **Czarci, Djabelski.**

Czarujący, очарова́тельный, обворожи́тельный.

Czas, -u, *м.* вре́мя. **Czas jakiś,** *или* **jakiś czas,** нѣкоторое вре́мя, въ продолже́ніе нѣкотораго вре́мени. **Będzie na to czas,** на э́то ещё бу́детъ вре́мя. **W krótkim czasie,** въ ско́ромъ вре́мени, въ коро́ткое вре́мя. **W on czas,** *или* **onego czasu,** въ то вре́мя. **Za naszych czasów,** въ на́ше вре́мя, въ на́ши времена́, въ нашъ вѣкъ. **Za czasów Augusta,** во времена́ Августа. **Od tego czasu,** съ того́ вре́мени, съ тѣхъ поръ, отны́нѣ **Do tego czasu,** до того́ вре́мени, до си́хъ поръ, *см.* **Dotychczas, Do czasu,** временно, на вре́мя, до поры́ до вре́мени. **Przed niedawnym czasem,** въ неда́внее вре́мя, неда́вно тому́ наза́дъ. **Jeszcze na czas zajdziemy,** мы придёмъ ещё во́ время, въ по́ру. **Przed czasem,** преждевре́менно, заблаговре́менно, *см.* **Przedwcześnie. Przed czasy,** въ ста́рыя времена́. **Po czasie,** ужь по́здно. **Na czas, w sam czas,** во́ время, въ са́мое вре́мя, въ са́мую по́ру. **Nie w czas,** не во́ время, не вре́мя, *см.* **Niewcześnie. Nie w czas teraz,** тепе́рь не вре́мя. **Czas trawi na niczem,** попусту́ому теря́етъ вре́мя. **Zyskać na czasie,** вы́играть вре́мя. **Czasy nie są po temu,** тепе́рь уже́ не то вре́мя, не тѣ времена́. **Piękny czas (na dworze),** хоро́шая, прекра́сная пого́да, вёдро, прекра́сное вре́мя. **Brzydki czas,** дурна́я, нена́стная пого́да, непого́да, нена́стье, нена́стное вре́мя. || **Na czasie,** *или* **na czasach kobieta,** бере́менная же́нщина. **Czasy u kobiet,** мѣсячное очище́ніе. || *Грам.* **Czas, Czasy,** вре́мя, времена́. **Czas teraźniejszy,** настоя́щее вре́мя; **czas przeszły,** проше́дшее вре́мя; **czas przyszły,** бу́дущее вре́мя. || **Czasem, czasami,** иногда́, по временамъ, время отъ вре́мени. **W przyzwoitym czasie,** въ удо́бное вре́мя. **W każdym czasie,** во всякое вре́мя.

Czasopis, -a, *м.* хроноло́гъ, лѣтосчисли́тель, *см.* **Czasopisarz;** || **Czasopis, -u,** *м.* хроноло́гія, лѣтосчисле́ніе (*хронологическое свѣдѣніе*).

Czasopisarski, принадлежа́щій хроноло́гу.

Czasopisarstwo, хронолóгія, лѣтосчисли́ніе (*наука*).

Czasopisarz, -a, *м.* хронолóгъ, лѣтосчисли́тель, свѣдущій въ хронолóгіи *или* занима́ющійся хронолóгіею.

Czasopismo, -a, *ср.* періоди́ческое, повре́менное изда́ніе; || временни́къ.

Czasować, *Грам.* спряга́ть (*глаго́лъ*).

Czasowanie, -nia, *ср. Грам.* спряже́ніе (*глаго́ла*).

Czasownik, -a, *м. Грам.* глаго́лъ.

Czasowny, *Грам.* спряга́емый.

Czasowość, сро́чность, *см.* **Doczasowość, Doczesność.**

Czasowy, вре́менный; || сро́чный, *см.* **Doczasowy, Doczesny.**

Cząstka, -i, *ж.* часть, до́ля, уча́стокъ; || * уча́стіе; || у́часть, жре́бій. *Умен.* **Cząsteczka,** части́ца, части́чка, *см.* **Część.**

Cząstkowo, Cząstkowie, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми, *см.* **Częściowo.**

Cząstkowy, ча́стный; || дро́бный, ро́зничный; || отдѣльный; || уча́стковый, раздѣлённый на уча́стки. **Cząstkowa sprzedaż,** ро́зничная прода́жа.

Czasza, -y, *ж.* ча́ша, ча́ра, ку́бокъ; || жерло́, горловина, кра́теръ (*у огнедышущей горы*); || водоёмъ, бассе́йнъ; || *см.* **Koncha.**

Czaszka, -i, *ж. Анат.* че́репъ головно́й; || *Анат.* вертлю́жная впа́дина; || коти́ль (*мѣра для жидкостей или сыпучихъ тѣлъ*); || **Czaszka goleniowa,** колѣнная ча́шка.

Czaszkowaty, чашкови́дный.

Czata, -y, *ж.* **Czaty, -ów,** *мн.* часово́й, часы́; || смѣна, отря́дъ солда́тъ, назна́ченный для стра́жи на мѣсто друга́го; || карау́лъ, дозо́ръ; || заса́да, сторо́жа. **Stać na czatach,** стоя́ть на часа́хъ. **Czaty rozstawić,** поста́вить часовы́хъ.

Czatnik, Czatownik, -a, *м.* карау́льщикъ, дозо́рный, сто́рожъ; || часово́й.

Czatować, подстерега́ть; || сторожи́ть, карау́лить; || * поджида́ть, дожида́ться; выжида́ть.

Czatowanie, -nia, *ср.* подстерега́ніе, подсма́триваніе, выжида́ніе, *см.* **Czata, Czychanie, Dybanie.**

Czatownik, *см.* **Czatnik.**

Czatowy, Czatowny, Czatny, карау́льный, сторожево́й; || * осторо́жный, опа́сливый.

Czcić, чтить, почита́ть, уважа́ть (*кого́*), благоговѣть (*передъ кѣмъ*); || поклоня́ться (*кому́*), обожа́ть (*кого́*).

Czciciel, -a, *м.* почита́тель, покло́нникъ, обожа́тель; || *Стар.* чита́тель.

Czcicielka, -i, *ж.* почита́тельница, покло́нница, обожа́тельница.

Czcigodność, -ści, *ж.* почётность.

Czcigodny, досто́йный уваже́нія, почте́нія; достопочте́нный, почётный; || досто́йный обожа́нія, обожа́емый.

Czcilubny, честолюби́вый.

Czcionka, -i, *ж.* шри́фтъ, типогра́фская бу́ква.

Czczenie, -nia, *ср.* почита́ніе.

Czczo, натощакъ, *Нар.*, употребля́ется въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ: **Czczo mi jest, czczo mi w żołądku,** я го́лоденъ, у меня́ то́щій желу́докъ. **Być naczczo,** быть натощакъ, на то́щій желу́докъ.

Czczość, -ści, *ж.* пустота́, пусто́е мѣсто; || су́етность. тщета́, ничто́жество. **Czczość w żołądku,** пустота́ въ желу́дкѣ. **Czczość w życiu,** су́етность жи́зни, ничто́жество жи́зни.

Czczy, пусто́й, то́щій; || безпло́дный, безполе́зный; || су́етный, тщетный, напра́сный.

Czczyć się, *см.* **Chlić się, Chnić się.**

Czczyca, -y, *ж.* тошнота́, дурнота́, *см.* **Ckliwość, Nudność.**

Czczyn, -u, *м.* нижній сводъ въ до́мнѣ.

Czecheł, Czechoł, -a, *м.* **Czechło,** -a, *ср. Стар.* руба́шка, въ особенности же́нская, *см.* **Gzło, Gziełko;** || са́ванъ; || чехо́лъ, чахо́лъ (*для покрыва́нія вещей*).

Czechrać, *см.* **Czochrać.**

Czechrzyca, -y, *ж. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Czeczotka, -i, *ж.* чечётка (*пти́ца*); || конопля́нка (*пти́ца*).

Czeczuga, -i, *ж.* сте́рлядь (*рыба*).

Czekać, ждать, ожи́дать, дожида́ться, подожда́ть (*кого́, чего́*).

Czekanie, -nia, *ср.* ожида́ніе.

Czekan, -a, *м.* чека́нъ, стари́нное ору́жіе, состоя́вшее изъ металли́ческаго мо́лота, наса́женнаго на топори́ще; || *см.* **Czakan.**

Czekulada, Czekolada, -y, *ж.* шекола́дъ.

Czekuladniczy, Czekoladniczy, принадлежа́щій торгу́ющему шекола́домъ.

Czekuladnik, Czekoladnik, -a, *м.* торгу́ющій шекола́домъ *или* приготовля́ющій шекола́дъ.

Czekuladowy, Czekoladowy, шекола́дный.

Czeladka, -i, *ж. Умен. см.* **Czeladź.**

Czeladne, -ego, *ср.* пла́та за прокормле́ніе, содержа́ніе прислу́ги.

Czeladniczek, -czka, *м. Умен. см.* **Czeladnik.**

Czeladnik, -a, *м.* челядѝнецъ, челя́дникъ, слуга́, прислу́жникъ; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || сидѣлецъ (*въ лавкѣ*), прика́щикъ; || **Czeladnicy,** *мн. см.* **Czeladź.**

Czeladnie, *Нар.* съ толпо́ю слугъ.

Czeladny, челя́дный, служи́тельскій, лаке́йскій. **Izba czeladna,** челя́дня, людска́я, лаке́йская (*изба́, ко́мната*). **Chleb czeladny,** дома́шній, простой хлѣбъ. **Ojciec czeladny,** хозя́инъ до́ма. **Matka czeladna,** хозя́йка до́ма.

Czeladź, -dzi, *ж. Умен.* **Czeladka, -dki,** че́лядь, дворо́вые слу́ги, домоча́дцы, прислу́га; || *Собир.* подмасте́рья (*у ремесленника*); || **Czeladź dworna,** дворо́вые

лю́ди); || *Воен.* обо́зные служи́тели, деньщики́.

Czele (na), *см.* **Czoło.**

Czelność, -ści, *ж.* де́рзость, на́глость, безстыдство, *см.* **Bezczelność.**

Czelny, *Анат.* ло́бный; || лицево́й; || гла́вный, первенствующій; || * де́рзкій, на́глый, безсты́дный.

Czelość, -ści, *ж. Анат.* и *Зоол.* че́люсть, *см.* **Szczęka**; || отве́рстіе, у́стье (*печно́е*).

Czeluściowy, *Анат.* че́люстный. **Gruczołki czeluściowe**, че́люстныя желёзы. **Rura czeluściowa**, печна́я труба́.

Czém (*творит. п. мѣст.* **Co**, *что́*), чѣмъ. **Czém więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше. **Czém prędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Czemu, *см.* **Co**, для че́го, за что́, зачѣмъ, начто́, ра́ди чего́, къ чему́, почему́, отчего́.

Czep, -u, *см.* **Czepiec.**

Czépek, Czypek, -a, Czépeczek, Czypeczek, -czka, *м.* чепе́цъ, че́пчикъ. * **W czépku się urodził**, онъ роди́лся въ сорочкѣ, сча́стливъ, *см.* **Czepiec.**

Czepiać, зацѣпля́ть, задѣва́ть; || вѣшать; || прива́зывать, прика́лывать. || **Czepiać się, Czepić się**, зацѣпля́ться, задѣва́ться; || вѣшаться; || прива́зываться, прицѣпля́ться; || цѣпля́ться, хвата́ться, бра́ться, принима́ться; || ли́пнуть, прилипа́ть, приставать. **Czepiają się mnie, jakbym ja co do tego należał**, прицѣпля́ются *или* приста́ютъ ко мнѣ, какъ бу́дто я принима́лъ въ э́томъ уча́стіе. **Nic go to się nie czepia**, э́то не произво́дитъ на него́ никако́го вліянія. **Ta farba nie czepia się muru**, э́та кра́ска не пристаётъ къ стѣнѣ. **Smoła czepia się rąk**, смола́ пристаётъ, ли́пнетъ, прилипа́етъ къ рука́мъ.

Czepić, надѣва́ть (*кому́*) че́пчикъ, убира́ть (*кому́*) го́лову. **Czepić pannę młodą**, надѣва́ть невѣстѣ че́пчикъ на го́лову по́слѣ вѣнца́ (*свадебный обря́дъ*). **Czepić kogo kwiatami**, убира́ть кого́ цвѣта́ми.

Czépiec, -pca, Czépek, -a, *м. Мед.* блона́, мѣсто, послѣдъ (*у родильницы*); || соро́чка (*у новорожденнаго*); || рубе́цъ (*второй желу́докъ у жва́чныхъ живо́тныхъ*); || *Бот.* чи́хликъ (*растѣніе*); || *Анат. и Бот.* оболо́чка, плева́; || вы́ющіяся расте́нія.

Czepiga, Czapiga, -i, *ж. Агр.* коза́чка, рукоя́тка у плу́га; || *Зоол.* свиристе́ль (*пти́ца*).

Czerak, -a, *м. Мед.* нары́въ, чи́рей.

Czereda, -y, *ж.* дли́нный рядъ; || ку́ча, толпа́, *см.* **Kupa, Zgraja.**

Czeremcha, Czaromcha, Czeromcha, -y, *ж. Бот.* черёмха, черёмуха (*де́рево*); || чёрная смороди́на.

Czerep, -a, *м.* че́репъ головно́й; || *Горн.* рудно́й мѣшо́къ.

Czerepa, -y, *ж. областн.* черепо́къ, *см.* **Skorupa.**

Czerepacha, Czerpacha, -y, *ж. см.* **Żółw**; || *см.* **Ropucha.**

Czereśnia, Czeresznia, -ni, *ж. см.* **Trześnia.**

Czerkas, Czerkies, -u, *м.* ткань изъ ше́рсти съ бума́гою; || * смѣльча́къ, молоде́цъ, *см.* **Junak.**

Czerkieski, * щеголева́тый, ло́вкій; || плохо́й, сдѣланный на ско́рую ру́ку. **Czerkiesko, Poczerkiesku**, *Нар.* ло́вко, прово́рно.

Czerń, -ni, *ж.* чёрный цвѣтъ, чёрная оде́жда; || чернь, просто́й наро́дъ; || *Минер.* чернь, чёрное земляни́стое вещество́.

Czerniący, клеветни́чій, поноси́тельный, безслáвящій, оче́рнивающій.

Czernić, черни́ть, покрыва́ть чёрною кра́ской; || мара́ть, па́чкать; || * черни́ть, клевета́ть, злосло́вить, хули́ть, обноси́ть, поро́чить, срами́ть, позо́рить. || **Czernić się**, черне́ть; || копте́ть; || черни́ть себя́ (*что́*); || * срами́ться, позо́риться.

Czernica, -y, *ж. Зоол.* лету́чая волоса́тка (*моллю́скъ*); || *Бот.* черни́ка (*вересковое растéніе*).

Czernicіel, -a, *м.* поноси́тель, хули́тель, клеветни́къ.

Czernicielka, -i, *ж.* поноси́тельница, хули́тельница, клеветни́ца.

Czerniczek, -czka, *м. Зоол.* трясогу́зка, черноголо́вка (*пти́ца*).

Czernidło, -a, *ср.* чёрная кра́ска; || че́рнядь, че́рнедь. **Czernidło drukarskie**, печа́тная кра́ска. **Czernidło do pisania**, черни́ла, *см.* **Atrament, Inkaust.** || * **Czernidła**, *мн.* клеветá, злосло́віе, поноше́ніе, хула́.

Czernieć, черне́ть; || загора́ть (*на со́лнцѣ*).

Czernienie, -nia, *ср.* покрыва́ніе чёрною кра́скою, черне́ніе; || * поноше́ніе, опозо́рованіе, хуле́ніе, очерне́ніе.

Czernina, -y, *ж. Повар.* черни́на (*супъ изъ гусиныхъ потроховъ, съ гусиною кро́вью*).

Czerniusieńki, Czerniuteńki, чёрненькій, чернёхонекъ.

Czerot, Oczeret, -u, *м.* очере́тъ, тростни́къ, камы́шъ.

Czerp, -a, *м. см.* **Czerpaczka.**

Czerpać, Czerpnąć, че́рпать, черпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть, зачерпну́ть; || займствовать, позаймствовать.

Czerpacz, -a, *м.* водово́зъ, водово́щикъ; || черпа́къ, че́рпальный снаря́дъ.

Czerpaczka, -i, *ж.* **Czerpadło, -a**, *ср.* **Czerp, Czerpak, -a**, *м.* бадья́, черпа́ло, ковшъ; || водоно́ска, же́нщина, нося́щая друти́мъ во́ду.

Czerpaczek, -czka, ко́вшикъ; || черпа́льцо.

Czerpak, -a, *м.* ковшъ; || *Горн.* водосто́къ, конёжъ, форзу́мперъ.

Czerpanie, -nia, *ср.* черпа́ніе, почерпа́ніе; || * займствованіе.

Czerstwić, оживля́ть, освѣжа́ть, подкрѣпля́ть, ободря́ть, *см.* **Krzepić, Rzeźwić, Trzeźwić.**

Czerstwieć, черстве́ть, сде́латься чёрствымъ; || * оживля́ться, освѣжа́ться, подкрѣпля́ться.

Czerstwienie, -nia, *ср.* (chleba), очерстве́ніе, высыха́ніе (*хлѣба*).

Czerstwo, *Нар.* свѣжо́, бо́дро, здоро́во. **Czerstwo wyglądać**, имѣть здоро́вый видъ.

Czerstwość, -ści, *ж.* чёрствость (*хлѣба*); || крѣпость (*здоро́вья*), твёрдость, бо́дрость, свѣжесть, жи́вость. **Czerstwość na twarzy**, свѣжесть въ лицѣ. **Czerstwość umysłu**, бо́дрость ду́ха, твёрдость души́, душе́вная си́ла.

Czerstwy, чёрствый (*о хлѣбѣ*); || крѣпкій, твёрдый; бо́дрый, здоро́вый, свѣжій, живо́й. **Czerstwy wiek**, лу́чшая пора́ жи́зни. **Czerstwe zdrowie**, крѣпкое здоро́вье. **Czerstwy staruszek**, бо́дрый стари́къ, *см.* Jary, Krzepki, Rześki, Rzeźwy.

Czerw', -wia, *м.* червь, черва́къ. **Czerw' drzewny**, древото́чный червь, моль. **Czerw' żytny**, долгоно́сикъ; || шмель, *см.* Trąd; || *Ветер.* забо́лина (*у лошадей*), *см.* Bób.

Czerwcowy, ію́ньскій; || кошени́льный, кошени́левый; || *Бот.* **Drzewo czerwcowe**, инде́йская смоко́вница.

Czerwić, выси́живать, плоди́ть, рожда́ть, порожда́ть, производи́ть (*о червя́хъ*). || **Czerwić się**, плоди́ться, распложа́ться, гнѣзди́ться; || **Czerwieć**, черви́вѣть (*о плода́хъ, дере́вьяхъ*).

Czerwiec, -wca, *м.* черве́цъ (*наскомое*); || кошени́ль (*краска*); || *Бот.* дива́ла, черве́чникъ, кошени́льникъ (*расте́ніе*); || шарла́хъ, багре́цъ, черве́нь (*краска*); || а́лая, яркокра́сная мате́рія; багряни́ца, *см.* Czerwień; || ію́нь мѣсяцъ, *Стар. Русск.* черве́нь.

Czerwień, -ni, *ж.* кармази́нъ, мали́новый цвѣтъ, багряни́ца; || а́лая, яркокра́сная мате́рія; || че́рви (*въ картахъ*).

Czerwieniałość, -ści, *ж. см.* Szczerwieniałość.

Czerwienić, кра́сить а́лою, кра́сною кра́ской; * обагря́ть. || **Czerwienić się, Czerwienieć**, красне́ть, стыди́ться, рдѣть.

Czerwienidło, -a, *ср.* кра́сная кра́ска; || руми́ны, *см.* Barwiczka, Rumienidło, Ruż.

Czerwieniec, -ńca, *м. Бот.* кра́сный ко́рень.

Czerwieniec, *см.* Czerwienić się.

Czerwieniuchny, *см.* Czerwoniuchny.

Czerwienny, черво́нный. *Карточ.* **Niżnik czerwienny**, черво́нный вале́тъ.

Czerwiwy, Czerwliwy, черви́вый, *см.* Robaczliwy, Stoczony.

Czerwonak, -a, Czerwonóg, Czerwonoga, *м. Зоол.* краснокры́лъ, кра́сный гусь, фламинго.

Czerwonawość, -ści, *ж.* красновато́сть.

Czerwonawy, красновато́й.

Czerwoniuchny, Czerwoniutki, Czerwoniuteńki, Czerwoniusieńki, кра́сненькій, краснёхонекъ, краснёшенекъ.

Czerwonka, -i, *ж. Мед.* крова́вый по́носъ.

Czerwono, *Нар.* красно́, кра́снаго цвѣта

Czerwonogardł, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*птица*).

Czerwonogon, -a, *м. Зоол.* гиль (*птица*).

Czerwonokrusz, -u, *м.* серебряная руда́; || бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Czerwoność, -ści, краснота́; || руми́нецъ. **Rozpalić żelazo do czerwoności**, раскали́ть желѣзо до красна́.

Czerwonowłosy. рыжеволо́сый, *см.* Rudowłosy, Rudy.

Czerwony, кра́сный, а́лый, че́рмный, руми́ный; || ры́жій; || калёный, раскалённый. **Czerwona moneta**, золота́я моне́та, черво́нное зо́лото. **Czerwony złoty**, черво́нецъ. **Czerwona niemoc**, *см.* Czerwonka.

Czerwotocz, -u, *м.* черото́чина, прото́чина; || гниль.

Czerwowaty, червообра́зный.

Czeryn, -u, *м.* подъ, ни́жняя площа́дка внутри́ печи́.

Czesać, чеса́ть, разчёсывать (*гребёнкою во́лосы*); || Чеса́ть (*лёнъ*); || чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*), *см.* Cudzić; || чесать чеса́нкою (*шерсть сукна́*). || **Czesać się**, чеса́ться (*гре́бнемъ*).

Czesadło, -a, *ср.* чеса́лка; || гре́бень, *см.* Grzebień; || *см.* Zgrzebło.

Czesanie, -nia, *ср.* чеса́ніе, разчёсыва́ніе.

Cześć, -ści, *ж.* честь; || почте́ніе, по́честь, почётъ, уваже́ніе; че́ствованіе. **Zarabiać na cześć, dostawać czci**, пріобрѣта́ть, стяжа́ть честь. **Być we czci**, быть въ чести́. **Skarać kogo na czci**, обезче́стить кого́. **Czci pragnienie**, жа́жда по́честей. **Cześć Boska**, поклоне́ніе еди́ному Бо́гу. **Cześć Najświętszéj Pannie**, поклоне́ніе Богоро́дицѣ. **Cześć Swiętym**, поклоне́ніе Святы́мъ.

Część, -ści, *ж.* часть, до́ля; || уча́стокъ; || пай, до́ля; || удѣлъ, достоя́ніе. **Część dóbr**, уча́стокъ имѣ́нія. **Część rozrządzalna**, часть имѣ́нія, кото́рую мо́жно завѣща́ть *или* подари́ть помимо наслѣ́дниковъ, по зако́ну. **Część w jakiéj pracy mający**, уча́стникъ. **Wydzielić komu część**, удѣли́ть кому́ что́, раздѣли́ть съ кѣмъ что́. **Pięć części świata**, пять часте́й свѣ́та. **Po równéj części**, поровну. **Po części**, отча́сти. **Poczęścito i prawda**, отча́сти э́то и пра́вда. **Po większéj części, po największéj części**, по бо́льшей ча́сти, бо́льшею ча́стію. **Częścią dobrze, częścią źle**, ча́стію хорошо́, ча́стію ху́до. **Częściami**, частя́ми, по частя́мъ.

Częściowo, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми.

Częściowy, ча́стный, отдѣльны; || половинчатый. **Kolonista częściowy**, полови́нникъ.

Cześciwy, почте́нный, благочести́вый.

Czesne, -ego, *ср. см.* Pamiętne

Cześnik, -a, *м. Стар.* мундше́нкъ, виночёрпій, кра́вчій, крайчій.

Cześnikiewicz, -a, *м.* сынъ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikostwo, Cześnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность мундше́нка, виночёрпія и т. д. || *Собир.* мундше́нкъ, виночёрпій вмѣстѣ съ своёю жено́ю.

Cześnikowa, -éj, *ж.* жена́ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikówna, -y, *ж.* дочь мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikowski, принадлежа́щій мундше́нку, виночёрпію и т. д.

Często, *Нар.* ча́сто. * **Często gęsto**, часте́нько.

Częstokół, -ołu, *м.* частоко́лъ, палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ, *см.* **Ostrokół**.

Częstokroć, *Нар.* о́чень ча́сто.

Częstokrotnie, *Нар.* мно́го разъ, многокра́тно.

Częstokrotny, ча́стый, многокра́тный, происходи́вшій мно́го разъ.

Częstość, -ści, *ж.* учаще́ніе, ча́стое повторе́ніе; ча́стость. **Częstość jego odwiedzin przykrzy się**, его́ ча́стыя посѣще́нія наскуча́ютъ.

Częstotliwie, *Нар. Грам.* въ учаща́тельной фо́рмѣ.

Częstotliwość, -ści, *ж. Грам.* учаща́тельная фо́рма (*глаго́ла*).

Częstotliwy, *Грам.* учаща́тельный.

Częstować, угоща́ть, по́дчивать; || подноси́ть; || предлага́ть; || * нава́зывать (*что́-либо насильно*). || **Częstować się**, угоща́ться, *см.* **Raczyć się**; || угоща́ть другъ дру́га.

Częstowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || поднесе́ніе; || предложе́ніе.

Częstownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ, раду́шный въ угоще́ніи, лю́бящій угоща́ть.

Częsty, ча́стый, ча́сто повторя́ющійся.

Czeznąć, Sczeznąć, *Стар.* исчева́ть, исчѣзнуть.

Czkać, ика́ть.

Czkawka, -i, *ж.* ико́та, ико́тка.

Człapaki, -ów, *мн.* деревя́нные крю́чья.

Człeczy, *см.* **Człowieczy**.

Człeczyna, -y, *м. см.* **Człowieczyna**, *Прост.* человѣчекъ.

Człeczysko, -a, *м. см.* **Człowieczysko**, *Прост.* человѣчишко.

Człek, -a, *м. см.* **Człowiek**.

Człekobójca, *см.* **Mężobójca**.

Człekobójstwo, *см.* **Mężobójstwo**.

Członek, -nka, *м.* членъ (*тѣла, общества, періода*), часть; || **Członek czosnku**, чесно́чинка, чесноко́вка, зубо́къ чесноку́.

Członkowanie, -nia, *ср.* соста́въ (*человѣческаго тѣла*); членораздѣльность.

Członkowatość, -ści, *ж.* суста́въ, сочлене́ніе. **Członkowatość palców**, суста́вы у па́льцевъ.

Członkowaty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.

Człowieczek, -czka, *м.* человѣчекъ.

Człowieczeński, *см.* **Ludzki**.

Człowieczeństwo, -a, *ср.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая приро́да.

Człowieczy, человѣческій, человѣчій, людско́й, *см.* **Ludzki**.

Człowieczyna, *см.* **Człeczyna**.

Człowieczysko, *см.* **Człeczysko**.

Człowiek, -a, *м.* (**Ludzie** *мн.*), чело вѣкъ (*лю́ди, мн.*); мужчи́на, мужъ (*мужи, мн.*); || * слуга́, служи́тель. **Znać ludzi, człowieka**, знать люде́й, человѣка. **Człowiek w wieku**, пожило́й человѣкъ. * **Człowiek rycerski**, вое́нный человѣкъ.* **Człowiek morski**, моря́къ. **Miał dobrego człowieka**, у него́ былъ хоро́шій человѣкъ, (*слуга́*).

Człowiekobóg, Człekobóg, Богочеловѣкъ.

Człowiekobójca, *см.* **Człekobójca**.

Czmér, -u, *м. Стар.* лёгкое опьяне́ніе, охмелѣніе, хмелёкъ.

Czmerać, Czmyrać, *Стар.* подгуля́ть, подпи́ть, быть на́ веселѣ, быть подъ хмелько́мъ; || вертѣться, суети́ться; || *см.* **Gmérać**.

Czochać się, трётся обо-что́ (*о живо́тныхъ*).

Czochrać, Oczochrać, чеса́ть чеса́лкою (*лёнъ, шерсть, сукно́*); || *см.* * **Rozczochrać**. **Czochrać się**, (*о лошадя́хъ*) *см.* **Rozczochrać się**. **Czochrać się z kim**, таска́ть другъ дру́га за́ волосы.

Czochranie, -nia, *ср.* чеса́ніе (*льна, ше́рсти и т. п.*)

Czołdar, -a, *м.* попо́на, вальтра́пъ.

Czółeczko, *см.* **Czołko**.

Czołem, *Нар. см.* **Czoło**.

Czółenko, -a, *ср.* челночёкъ, ло́дочка.

Czołg, -u, *м.* по́лзаніе, пресмыка́ніе. **Czołgiem**, ползко́мъ.

Czołgać się, по́лзать, пресмыка́ться; || ви́ться, извива́ться; || стла́ться по землѣ (*о растеніяхъ*); || * по́лзать, раболѣпствовать, по́дличать; унижа́ться. **Węże czołgają się**, змѣи по́лзаютъ. **Bluszcz się czołga po ziemi**, плющъ сте́лется по землѣ, *см.* **Pełzać**.

Czołgacz, -a, *м.* пресмыка́ющійся; га́дина; || * по́длый, ни́зкій, раболѣпный.

Czołganie, -nia, *ср.* (**się**), по́лзаніе, пресмыка́ніе.

Czołgaty, Czołgliwy, пресмыка́ющійся.

Czolisty, лоба́стый, широколо́бый.

Czołgiem, *см.* **Czołg**.

Czołko, Czółko, -a, *ср.* лобо́къ, ло́бикъ, лобо́чекъ; || начёлокъ, же́нская повя́зка носи́мая на лбу́.

Czółn, -a, *м.* **Czółno**, -a, *ср.* чёлнъ, челно́къ, ладья́, ло́дка.

Czółnek, Czółenek, -nka, *м.* челно́къ, челночёкъ; || челно́къ у ткаче́й, тка́цкій

челнóкъ; || *Церк.* ла́донница; || *Анат.* ладь еобра́зная кость.

Czołnik, -a, *м.* ло́дочникъ, перевóзчикъ.

Czółnko, *см.* **Czółenko.**

Czoło, -a, *ср.* лобъ, чело́; || *Архит.* фаса́дъ (*зда́нія*); || *Воен.* фронтъ вóйска; || * безсты́дство, дéрзость. **Być czoła wysokiego**, имéть высóкій лобъ. **Czoło wypogodzić**, развеселúться, сдéлаться весéлымъ. **Niemieć czoła**, не имéть ни стыдá, ни сóвѣсти. **Człowiek bez czoła**, безсты́дный человѣкъ. **Jakiem czołem śmiesz pokazywać mi się?** не ужé ли у тебя́ нѣтъ стыдá показываться мнѣ на глаза́? **Stawić komu czoło**, не поддава́ться, не уступа́ть кому́. **Czoła na to potrzeba**, для э́того ну́жно быть дéрзкимъ, безсты́дными. **Miedziane czoło**, мѣдный лобъ, кра́йнее безсты́дство. **Stać czołem do nieprzyjaciela**, стоя́ть лицóмъ къ непріи́телю. *Воен.* **Czoło kolumny**, голова́ колóны. **Czoło w czoło**, лицóмъ къ лицу́. **Czoło trzymać, dzierżyć, mieć**, занима́ть пéрвое мѣсто, быть, счита́ться пéрвымъ. **Czoło narodu**, отбóрная, лу́чшая часть наро́да, цвѣтъ наро́да. **Stać na czele**, быть во главѣ (*чего́-либо*), предводи́тельствовать, нача́льствовать, кома́ндовать. **Czołem**, *Нар.* вперёдъ, пря́мо. ***Czołem!** бью челóмъ!, кла́няюсь!

Czołobitnia, -ni, *ж.* поверже́ніе къ стопа́мъ, поверже́ніе ницъ, униже́нные поклóны, челоби́тье.

Czołobitnie, *Нар.* повергáясь къ стопа́мъ, униженно кла́няясь.

Czołobitność, -ści, *ж.* поклоне́ніе, пóчесть. **Czołobitność komu czynić**, *или* **oddawać**, поклоня́ться кому́, воздава́ть пóчести, преклоня́тьея пéредъ кѣмъ.

Czołóbitny, низкопоклóнный, униже́нный, всенижа́йшій.

Czołowy, *Анат.* лóбный; || *Архит.* лицевóй; || пере́дній, передовóй; || гла́вный.

Czomber, *см.* **Comber.**

Czop, -a, *м.* втýлка, затычка; || деревя́нный гвоздь; || *Горн.* **Czop wału**, ца́нфа, вертлю́гъ, шипъ; || * глупе́цъ, дурале́й, болва́нъ.

Czopek, -pka, *м. Умен.* втýлочка, затычка; || *Мед.* за́дникъ, сосýлька; || *Анат.* язычёкъ въ гóрлѣ.

Czopować, Zaczopować, закýпоривать, затыка́ть затычкою, втýлкою; || плати́ть пóшлину съ напи́тковъ, вноси́ть питéйный сборъ.

Czopowe, -ego, *ср.* пóшлина съ напи́тковъ, питéйный сборъ.

Czopuch, *см.* **Cepuch.**

Czort, *см.* **Czart.**

Czosnaczek, -czku, *м. Бот.* чеснóчникъ, чеснóчная трава́, ди́кая горчи́ца (*расте́ніе*).

Czosnak, -u, *м. Бот.* дубро́вникъ, пяклýнъ, чебрéцъ, очáнка.

Czosnek, -snku, **Czostek**, -stku, *м. Бот.* чеснóкъ. **Czosnek babczy**, psi, **niedźwiedzi**, черемúца, медвѣжій чеснóкъ. **Czosnek syberyjski**, слизýнъ. **Czosnek, łuczny, ługowy, biały**, порéй.

Czosnkować, **Oczosnkować**, припра́вля́ть, припра́вить чеснокóмъ.

Czosnkowaty, чеснóчный, чесновúдный. **Czosnkowy**, чеснóчный.

Czterdzieści, -stu, сóрокъ, *см.* **Czterdziestu.**

Czterdzieścioro, -ściorga, *ср.* сóрокъ, óколо сорокá, (*о мужчúнахъ и жéнщинахъ*).

Czterdziesiątnica, -y, *ж.* пéрвое воскресéнье велúкаго постá; сбóрное воскресéнье, *см.* **Czterdziestnica.**

Czterdziestek, -stka, *м.* четвёртый десáтокъ. сóрокъ.

Czterdziestka, -i, *ж.* сóрокъ лѣтъ.

Czterdziestnica, -y, *ж.* четыредесáтница.

Czterdziestny, сороковóй; || сорокаднéвный (*постъ*).

Czterdziestodniowy, сорокаднéвный; продолжáющійся сóрокъ днéй.

Czterdziestodzienny, бывáющій *или* повторя́ющійся чéрезъ кáждые сóрокъ днéй.

Czterdziestoletni, сорокалѣтній.

Czterdziestówka, -i, *ж. Стар.* пóльская монéта въ сóрокъ грошéй; || четвёртый десáтокъ, сóрокъ лѣтъ жúзни, *см.* **Czterdziestka.**

Czterdziestu, -stu (*употребля́ется при именáхъ лицъ мýжескаго рóда*), сóрокъ. **Czterdziestu ludzi**, сóрокъ человѣкъ.

Czterdziesty, сороковóй. **Trzy czterdzieste**, *или* **czterdziestych**, три сороковы́хъ. **Po czterdziesty raz**, въ сороковóй разъ. **Po czterdzieste**, въ сороковы́хъ.

Czterej, *род. п.* **Czterech** (*употребля́ется тóлько съ именáми лицъ муж. р.*), чéтверо, *род. п.* четверы́хъ. **Czterech żołnierzy**, чéтверо солдáтъ, четы́ре солдáта. **Jeść, pić za czterech**, ѣсть, пить за четверы́хъ.

Czternaście, -stu, *ср.* четы́рнадцать. **Dwa razy siedm czternaście**, дважды семь четы́рнадцать.

Czternaścioro, -orga, *ср.* (*употребля́ется съ именáми рáзнаго рóда*), четы́рнадцать.

Czternastka, -i, *ж.* четы́рнадцатое числó, четы́рнадцатый нýмеръ.

Czternastolatka, четырнадцатилѣтняя дѣвочка.

Czternastu, -stu, (*употребля́ется тóлько съ именáми лицъ муж. р.*), четы́рнадцать. **Czternastu ludzi, żołnierzy**, четы́рнадцать человѣкъ, солдáтъ.

Czternasty, четы́рнадцатый. **W czternastym roku swojego wieku**, на четы́рнадцатомъ годý своéй жúзни. **Mamy dziś czternasty Maja**, *или* **mamy dziś czternastego**, сегóдня у нáсъ четы́рнадцатое

число́ Ма́я *и́ли* сего́дня у на́съ четы́рнадцатое. **Jedna czternasta**, четы́рнадцатая часть *и́ли* до́ля. **Po czternaste**, въ четы́рнадцатыхъ.

Czterogłoskowy, *Грам.* четырёхсло́жный.

Czterogran, *см.* **Czworogran.**

Czterokąt, *см.* **Czworokąt.**

Czterokitny, *Бот.* четырёхраздѣ́льный.

Czterokonny, запря́женный въ четвёрку лошаде́й *и́ли* четвернёю..

Czterokrotny, четырехкра́тный.

Czterolecie, **-cia**, *ср.* четырёхлѣ́тіе.

Czteroletni, четырёхлѣ́тній.

Czterostopowy, *см.* **Czteromiarowy.**

Czterosylłabny, **Czterozgłoskowy**, четырёхсло́жный.

Czterowiersz, **-a**, *м.* четверости́шіе.

Cztery, *род. п.* **Czterech**, четы́ре. **Po cztery**, по четы́ре врядъ. *Посл.* **Cztery kąty i piec piąty**, тутъ одна́ го́лыя сте́ны.

Czterykroć, четы́режды, четы́ре ра́за. **Czterykroć sto tysięcy ludzi**, четы́реста ты́сячъ челове́къ.

Czterysta, *род. п.* **Czterechset**, четы́реста.

Czterystu, **-stu**, *ср.* (*употребля́ется съ именами́ лицъ муж. рода*), четы́реста. **Czterystu ludzi**, четы́реста челове́къ.

Czub, **-a**, *м.* клокъ, пучёкъ (*воло́съ*), хохо́лъ; || хо́лка (*у ло́шади*); || хохо́лъ (*у пти́цы*); || плюма́жъ, султа́нъ, пе́рья на шле́мѣ; || * верхъ, верху́шка; || * **Czuby**, **-ów**, *мн.* дра́ка, се́ора, споръ. * **Podnosić czuba**, поднима́ть носъ, ва́жничать. * **Czub sobie zalać**, *и́ли* **nalać w czub**, *и́ли* **mieć w czubie**, быть на́ веселѣ, быть подъ хмелько́мъ. * **Pójść w czuby**, вцѣпи́ться другъ дру́гу въ волоса́. * **Przyszło do czubów**, дѣло дошло́ до потасо́вки. * **Przytrzeć komu czuba**, сбить съ кого́ спесь, утере́ть носъ. **Namierzyć z czubem**, отмѣ́рить ве́рхомъ, до́ верха.

Czubacz, **-a**, *м.* го́лубь хохла́чъ.

Czubatka, **-i**, *ж. Зоол.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*).

Czubaty, хохла́тый; || пуши́стый, съ пе́рьями. **Kura**, *и́ли* **Kokoszka czubata**, хохла́тка, хохлу́ша, хохла́тая ку́рица. * **Rodem kokoszka czubata**, ехи́дино порожде́ніе, отро́дье, зло́е сѣмя.

Czubek, **-bka**, *м. Умен.* хохоло́къ, *см.* **Czub**; || * **Czubki**, **-ów**, *мн.* домъ сумасше́дшихъ; || * дра́ка, се́ора.

Czubiasty, *см.* **Czubaty.**

Czubić, украша́ть пе́рьями; || взбива́ть хохо́лъ на головѣ́; || **Czubić**, **Wyczubić kogo**, таска́ть, оттаска́ть, зада́ть потасо́вку. || **Czubić się**, **Poczubić się**, дра́ться, подра́ться; брани́ться, разбрани́ться.

Czuć, **Uczuć**, чу́вствовать, почувствова́ть, ощуща́ть, ощути́ть; || ню́хать, обони́ять; || па́хнуть, отзыва́ться, имѣ́ть вкусъ; || **Czuć o kim**, **o czém**, бдѣ́ть, бо́дрствовать (*надъ кѣ́мъ*), пещи́сь, забо́титься (*о комъ*, *о чёмъ*), *см.* **Czuwać.** **Czuć zimno**, **ciepło**, **głód**, чу́вствовать хо́лодъ, тепло́, го́лодъ. **Czuć jest to żyć**, чу́вствовать зна́читъ жить. **Opatrzność czuje o wszystkich**, Провиде́ніе печётся обо всѣ́хъ. **Czuć swoją moc**, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuję do niego odrazę**, чу́вствую къ нему́ отвраще́ніе. **Czuje do siebie**, *же piękna*, внутренно сознаётъ, что она́ прекра́сна. **Czuć zapach przyjemny**, чу́вствовать прія́тный за́пахъ. * **Nie czujesz co to ma znaczyć**, ты не предчу́вствуешь, не предви́дишь, что э́то зна́читъ? * **Czuć u kogo pieniądze**, прони́хать у кого́ де́ньги, провѣ́дать, что у него́ есть де́ньги, *см.* **Zwąchać**, **Zwietrzyć.** * **Czuć co przez skórę**, предчу́вствовать, предощуща́ть. **Czuć tu czosnek**, здѣсь па́хнетъ чесноко́мъ. **Coś tu czuć**, здѣсь чѣмъ-то па́хнетъ, воня́етъ. **Czuć mu z ust**, у него́ изо рта́ па́хнетъ. **Czuć mięso**, мя́со воня́етъ, имѣ́етъ дурно́й за́пахъ, ду́рно па́хнетъ. || **Czuć się**, чу́вствовать себя́; сознава́ть... **Nie czuję się od zimna**, не могу́ придти́ въ себя́ отъ хо́лода. **Czuje się być zdrowszym**, онъ чу́вствуетъ себя́ лу́чше, бо́лѣе здоро́вымъ. **Nie czuję się z radości**, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Czuć się na siłach**, чу́вствовать себя́ въ си́лахъ, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuć się do czego**, *см.* **Poczuwać się**, **Znać się do...**

Czuch, **-u**, *м. Охот.* чутьё, по́пскъ (*у соба́ки*).

Czucha, **-y**, *ж. см.* **Szuba.**

Czuchrać, *см.* **Czochrać.**

Czucie, **-cia**, *ср.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе; || обоня́ніе, *см.* **Węch.**

Czuhaj, **-ju**, *м.* **Czuja**, **-ji**, *ж.* шугай.

Czujnie, **Czujno**, *Нар.* чу́тко; || неусы́пно, бди́тельно, внима́тельно. **Czujnie spać**, чу́тко спать.

Czujność, **-ści**, *ж.* чу́ткость (*сна*); || ночно́е бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || бди́тельность, неусы́пность. **Postami**, **czujnościami i modlitwami się trapił**, онъ изнуря́лъ себя́ пости́ами, ночны́мъ бдѣніемъ и моли́твами. **Oszukać czujność nieprzyjaciela**, обману́ть бди́тельность непрія́теля. **Czujność!** береги́сь!

Czujny, чу́ткій (*сонъ*); || бди́тельный, осторо́жный, неусы́пный.

Czule, *Нар.* чувстви́тельно, нѣ́жно, уми́льно.

Czułek, **-łka**, *м. Бот.* недотро́га, не тронь-меня́ (*расте́ніе*).

Czułko, *см.* **Czółko.**

Czuły, чувстви́тельный, нѣ́жный, уми́льный; || * забо́тливый, внима́тельный, бди́тельный. **Czuły na nieszczęścia drugiego**, сострада́тельный къ несча́стіямъ друго́го.

Czupryna, *см.* **Czub.**

Czupurność, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, раздражи́тельность.

Czupurny, вспы́льчивый, раздражи́тельный.

Czutki, Czutliwy, *см.* **Czuły.**

Czuwać, бдѣть, бо́дрствовать; || пещи́сь, забо́титься; || смотрѣть, наблюда́ть, присма́тривать (*за кѣмъ*). **Czuwałem noc całą**, я бо́дрствовалъ всю ночь. **Czuwać przy chorym**, не спать но́чью во́злѣ больна́го *или* бо́дрствовать но́чью надъ больны́мъ. * **Czuwać nad spokojnością państwa**, пещи́сь, забо́титься о споко́йствіи госуда́рства. **Czuwać na co**, *см.* **Czyhać, Dybać.**

Czuwanie, -nia, *ср.* бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || ночно́е бдѣ́ніе; || **Czuwanie nad kim, nad czém**, забо́тливость, попече́ніе о комъ, о чёмъ.

Czwał, *см.* **Cwał.**

Czwarcizna, -y, *ж.* четвёртая часть цѣлаго, че́тверть, четвёртка, четвертна́я (*мѣра*).

Czwartaczka, -i, *ж.* лихора́дка, быва́ющая че́резъ ка́ждые четы́ре дня.

Czwartak, -a, *м. Стар.* по́льск. моне́та въ 4 гро́ша; || ра́нній ячме́нь.

Czwartek, -tku, *м.* четве́ргъ, четве́ркъ, четвертокъ. **Tłusty czwartek**, четве́ркъ ма́сляной неде́ли. **Wielki czwartek**, вели́кій четве́ркъ (*четве́ркъ страстно́й неде́ли*).

Czwartka, *см.* **Ćwiartka.**

Czwartkować, дѣли́ть на четы́ре ча́сти; || соблюда́ть четверги́, назнача́ть у себя́ собра́ніе по четверга́мъ.

Czwartkowy, четверго́вый.

Czwartny, четвертно́й. *Астр.* **Aspekt czwartny (księżyca)**, *см.* **Kwadra.**

Czwarty, четвёртый. **Pół do czwartej**, полови́на четвёртаго (*часа́*). **O czwartéj**, въ четы́ре часа́. **Poczwarte**, въ четвёртыхъ.

Czworak, -a, *м. Стар.* крестья́нская изба́, помѣща́ющая четы́ре семе́йства. || **Chodzić na czworakach**, ходи́ть, по́лзать на четверинкахъ.

Czworaki, четвероя́кій.

Czworako, *Нар.* четвероя́ко, въ четырёхъ ви́дахъ.

Czwórka, -i, *ж.* цы́фра четы́ре, четвёртый ну́меръ, четвёртка; || *Карточ.* четвёрка; || четверня́, четвёрка (*лошаде́й*). **Iść czwórkami**, идти́ по четы́ре въ рядъ.

Czwórnasób, w Czwórnasób, Czwórnosobnie, вчетверо бо́лѣе. **W czwórnasób, pomnożył swój dochód**, онъ вчетверо умно́жилъ свой дохо́дъ, *или* онъ учетверилъ свой дохо́дъ.

Czwórnóg, *м.* употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Chodzić na czwórnogu**, ходи́ть, по́лзать на четверинкахъ.

Czwórny, четверно́й.

Czworo, *род. п.* **Czworga**, *ср.* че́тверо, че́тверы. **Matka z czworgiem dzieci**, мать съ четырмя́ дѣтьми́. **Czworo mężczyzn**, че́тверо мужчи́нъ. **Naczworo**, *Нар.* на́четверо, на четы́ре ча́сти. **Weczworo**, *Нар.* вчетверо. **Przyszli do mnie we czworo**, пришли́ ко мнѣ вчетверо́мъ.

Czworoboczny, четыресторо́нній.

Czworobok, -a, *м. Мат.* четыресторо́нникъ, трапе́ція.

Czworodzielny, *Бот.* четвертно́й.

Czworogłosie, -sia, *ср. см.* **Kwartet.**

Czworogran, -u, *м.* четыреуго́льникъ; || квадра́тъ; || *Воен.* каре́.

Czworograniastość, Czworogranność, -ści, *ж.* четыреуго́льная, квадра́тная фигу́ра.

Czworograniasty, Czworogranny, четыреуго́льный; || квадра́тный.

Czworokąt, -a, *м.* четыреуго́льникъ.

Czworokątny, четыреуго́льный.

Czworokonny, *см.* **Czterokonny.**

Czworolisty, *Бот.* четырёхли́стный.

Czworonóg, -a, *м.* четверноно́гое живо́тное.

Czworonogi Czworonożny, четверноно́гій.

Czworościan, -u, *м. Мат.* четырегра́нникъ.

Czworościenny, четырегра́нный, четыресторо́нній.

Czworosiek, -a, *м.* сверли́льный стано́къ, вертлю́гъ, сверло́.

Czworostronny, четыресторо́нній.

Czworoszczepny, *Бот.* четырёхраздѣльный.

Czworowiosły, четырёхвесе́льный.

Czworozęby, Czworozębny, *Зоол.* четырёхзу́бный; || *Бот.* четырёхзу́бчатый.

Czworzysty, *см.* **Poczwórny.**

Czy, Czyż, Czyli, Czyliż, при вопро́сѣ, въ нача́лѣ рѣчи: ли, ль, едва́ ли, едва́ ль, ра́звѣ, не уже́ ли, неу́жъ-ли, неу́жъ-то? *Въ серединѣ рѣчи:* ли, и́ли, е́сли. **Czy ja wiem?** ра́звѣ я зна́ю **Czyż on odjeżdża?** ра́звѣ онъ уѣзжа́етъ? **Czyliż to ona?** неуже́-ли э́то она́? **Czy może być?** мо́жетъ ли э́то быть? **Czy nie prawda?** не пра́вда ли? **Nie wiem czy to prawda**, не зна́ю, пра́вда ли э́то? **Ten czyli nie ten?** тотъ и́ли не тотъ? **Czy ty sam przyjdziesz, czy twój brat?** самъ ли ты прі́дешь, и́ли твой братъ? **Czyś bogaty, czyś ubogi, umrzesz**, бо́гатъ ли ты и́ли бога́тъ, а умрёшь. **Czy tobie dam, czy jemu, to wszystko jedno**, тебѣ́ ли дамъ и́ли ему́, э́то всё равно́.

Czyhać (na kogo), подстерега́ть, сторожи́ть, карау́лить, выжида́ть.

Czyj, Czyja, Czyje, чей, чья, чьё. **Czyje to dzieło**, чьё э́то сочине́ніе? **Dajcie co czyje każdemu**, вода́йте ка́ждому то, что́ принадлежи́тъ ему́. **Mówić przez czyje usta**, повторя́ть чу́жія слова́. **Po co mieszać się do czyich spraw**, зачѣмъ мѣша́ться въ чужія дѣла́?

Czyjkolwiek, Czyjakolwiek, Czyjekolwiek, чей бы ни́ былъ, како́й бы ни́ былъ, како́й нибу́дь, како́й ни есть, всѣ́кій, ка́ждый, любо́й. **Czyjekolwiek towarzystwo podoba mu się**, ему́ нра́вится како́е бы ни́ было о́бщество. **Czyjakolwiek ta sprawka,**

on mi jej drogo przypłaci, чья бы э́та шу́тка ни была́, онъ до́рого мнѣ припла́тится за неё.

Czyjś, Czyjaś, Czyjeś, чей-то, чья-то, чьё-то.

Czyl, -u, *м. Горн.* фо́рма. **Czyl surowizny na gęsi**, фо́рма для отлива́нія чугуна́.

Czyli, Czyliż, *см.* **Czy**.

Czyn, -u, *м.* дѣло, дѣйствіе, дѣя́ніе; || посту́покъ, по́двигъ. **Czynów trzeba nie słów**, ну́жно дѣло, а не слова́. **Trzeba nam ludzi do czynu, a nie rozprawiaczy**, намъ ну́жны дѣятельные лю́ди, а не болту́ны. **Czyn myślenia**, мышленіе. **Wielkie czyny**, вели́кіе по́двиги. **Czyn pobożny**, богоугодное дѣло. **Czyn występny**, престу́пное дѣя́ніе. **Czyn wspaniały**, великоду́шный посту́покъ.

Czynić, дѣлать, дѣйствовать, поступа́ть. **Co źle czynić, to źle i mówić**, что ху́до дѣлать, о томъ ху́до и говори́ть. **Czynić komu, nad kim miłosierdzie**, сжа́литься надъ кѣмъ. **Wszystkie te summy razem czynią tyle**, всѣ э́ти су́ммы вмѣстѣ соста́вляютъ: *сто́лько-то*. *Юрид.* **Czynić z kim prawem**, иска́ть въ судѣ, вести́ тя́жбу. *Юрид.* **Czynić szczodrobliwość**, отчужда́ть иму́щество.

Czynić się, дѣлаться, станови́ться.

Czynienie, -nia, *ср.* дѣло, дѣланіе. **Ma co do czynienia**, у него́ есть, что дѣлать.

Czynnie, дѣятельно, дѣйстви́тельнымъ о́бразомъ.

Czynnik, -a, *м. Мат.* фа́кторъ, мно́житель.

Czynność, ści, *ж.* дѣйствіе, дѣятельность; || заня́тіе, до́лжность, рабо́та; || сдѣлка; || *Ком.* акти́вность. **Czynności jego administracji**, дѣйствія его́ управле́нія. **Podziwiam czynność tego człowieka**, я удивля́юсь дѣятельности э́того челове́ка. **Już em wszystkie moje czynności załatwił**, я уже́ око́нчилъ всѣ мои́ дѣла́, заня́тія. **Sejm postępuje w swych czynnościach**, сеймъ продолжа́етъ свои́ заня́тія.

Czynny, дѣятельный, дѣйстви́тельный. **Zostawać w służbie czynnej**, находи́ться въ дѣйстви́тельной слу́жбѣ; || *Ком.* акти́вный. **Handel czynny**, акти́вная торго́вля.

Czynsz, -u, *м.* чиншъ, обро́къ, по́дать поземе́льная по́дать. **Na czynsz puścić rolę**, взять *или* отда́ть въ аре́нду зе́млю. **Czynsz gruntowy**, поземе́льныя де́ньги, поземе́льное. **Czynsz gruntowy podług sążni**, посаже́нное. **Czynsz z domu z najmu**, пла́та за наёмъ. **Czynsz od kapitału**, проце́нтъ, ростъ.

Czynszować (komu), плати́ть чиншъ, по́дать, обро́къ.

Czynszownik, -a, *м.* чиншеви́къ, крестья́нинъ плати́щій поземе́льную по́дать; || помѣ́щикъ, получа́ющій чиншъ, поземе́льную по́дать.

Czynszowny, Czynszowy, чиншёвый, плати́щій чиншъ.

Czypek. *см.* **Czépek**.

Czyrek, -rka, *м.* чи́рей, ве́редъ.

Czyścić, чи́стить, очища́ть.

Czyścić się, чи́ститься, очища́ться.

Czyścica, -y, *ж. Бот.* обыкнове́нная паху́чка, посте́льница, посте́льная трава́.

Czyściciel, -a, *м.* очисти́тель, чисти́льщикъ. **Czyściciel psów**, живодёръ.

Czyściec, -śca, *м.* чисти́лище.

Czyściej, Czyściejszy, *сравн. ст.* отъ **Czysto, Czysty**.

Czyściuchny, Czyściutki, Czyściusieńki, Czyściuteńki, чистёхонькій, чистёхонекъ.

Czyścowy, Czyszczowy. чисти́лищный.

Czystek, -stka, *м.* чистопло́тный, опря́тный человѣ́къ; || *Бот.* ла́данникъ.

Czysto, Czyście, чи́сто, опря́тно. * **Czyście możemy się bez was obejść**, мы мо́жемъ совершѣ́нно обойти́сь безъ васъ.

Czystość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность; || непоро́чность.

Czystota, -y, *ж. см.* **Czystość**.

Czysty, *сравн. ст.* **Czystszy, Czyściejszy**, чи́стый, чи́ще, чистѣ́йшій.

Czyszczący, чисти́тельный.

Czyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе, очи́стка.

Czyszczony, *см.* **Oczyszczony**; || (*о живо́тныхъ*) холощённый, скопе́цъ.

Czytać, чита́ть.

Czytacz, -a, *м.* чита́тель, чтецъ.

Czytający, *прич.* чита́ющій.

Czytanie, -nia, *ср.* чте́ніе.

Czytany, чи́танный. **Msza czytana**, обѣ́дня безъ пѣ́нія.

Czytelnia, -i, *ж.* чита́льня.

Czytelnica, -y, *ж.* чита́тельница, чти́ца. *см.* **Lektorka**,

Czytelniczka, -i, *ж.* чита́тельница.

Czytelnictwo, чита́ніе, чте́ніе.

Czytelnie, *Нар.* чётко.

Czytelnik, -a, *м.* чита́тель.

Czytelność, -ści, *ж.* чёткость.

Czytelny, чёткій.

Czytywać, чи́тывать, (многокр. отъ глагола **Czytać**, чита́ть).

Czytywanie, -nia, *ср.* чита́ніе.

Czyż, *см.* **Czy**.

Czyż, Czyżyk, -a, *м.* чижъ, чи́жикъ.

D.

D, произно́сится какъ ру́сская бу́ква **Д**.

Dąb, -ębu, *м.* дубъ.

Dąbek, -bka, *м. Умен.* дубо́къ.

Dąbień, -bnia, *м.* дуби́на.

Dąbnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dąbrowa, -y, *ж.* дубра́ва.

Dąbrowisty, Dąbrowny, дубро́вный.

Dać, дать, отдáть. **Dać za mężа, za żonę**, выдать замужъ. **Dać na własność**, отдáть въ собственность. **Dać na berg, na kredyt**, дать въ долгъ, въ кредúтъ. **Dać kolendę**, сдѣлать подáрокъ на нóвый годъ. **Nie dadzą mu córki**, не отдадýтъ за негó дóчери. **Dać do schowania**, отдáть на сохранéніе. **Najwięcej dający (na licytacji)**, предложúвшій высшую цѣну (*на торгáхъ*).

Dąć, дуть.

Dach, -u, *м.* крúша, крóвля.

Dachówka, -i, *ж.* черепúца. **Dachówka holenderska**, желобчáтая черепúца.

Dachówkarz, -a, *м.* черепúчникъ, крóвельщикъ

Dachówkowaty, *Ест. Ист.* черепицевúдный, настéльный

Dachówkowy, черепúчный.

Dachownia, -i, *ж.* черепúчный завóдъ.

Dachownik, -a, *м. см.* **Dachówkarz.**

Dachowy, крóвельный.

Dafnia, -ii, *ж. Зоол.* Дáфнія, водянáя блохá (*мáленькій пръсноводный ракъ*).

Daga, -i, *ж.* кинжáлъ.

Dąga, -i, *ж.* дно бóчки.

Daktyl, -a, *м.* фúникъ (*плодъ*). **Daktyl, -u**, *м.* фúниковое дéрево, фúниковая пáльма.

Daktylowy, фúниковый.

Dal, -i, *ж.* даль. **Z dala**, издалекá. **W dal**, вдаль. **W dali**, вдалú. **Nadal**, на бýдущее врéмя.

Dalece, (употребля́ется вмѣстѣ съ **Tak** и **Jak**): **Tak dalece**, до такóй стéпени. **Tak dalece się zapomniał, że....** Онъ до такóй стéпени забылся, что.... **Niewiem jak dalece można mu zaufać**, не знáю, на скóлько мóжно емý вѣрить.

Dalecze, -a, *ср.* отдалéнность, отдалéніе, даль.

Dalej, *см.* **Daleko.**

Daleki, *сравн. ст.* **Dalszy**, далёкій, дáльній, отдалённый.

Daleko, *срав. ст.* **Dalej**, далёко, далекó, дáлѣе, дáльше.

Dalekość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dalibóg, Dalipan, ей, ей, ей Богу, по чéсти, чéстное слóво.

Dalmatyka, -i, *ж.* далмáтика, стихáрь (*у діáкона*).

Dalopis, -a, *м. см.* **Telegraf.**

Dalowid, -a, *м. см.* **Teleskop.**

Dalszość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dama, -y, *ж.* дáма, госпожá, бáрыня; || крáля, дáма (*въ кáртахъ*); || дáмка (*въ шашечной игрѣ*). **Damy dworskie, ode dworu**, придвóрныя дáмы. **Dama honorowa przyboczna**, статсъ-дáма. **Dama pikowa**, пúковая дáма.

Damascena, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*); || родъ слúвы (*плодъ*).

Damasceński, дамáскій.

Damaszkowy, Damaszkowny, *см.* **Adamaszkowy.**

Юрид. **Damnifikacja, -cji**, *ж.* нанесéніе убытка, потéри. **Przysięga damnifikacyjna**, присяга въ понесённомъ убыткѣ

Damno, *Ком.* убытокъ, потéря; || скúдка.

Damski, дáмскій.

Damula, Damulka, Damuleńka, -i, *ж.* дáмочка.

Dań, -ni, *ж.* **Danina, -y**, *ж.* дань, пóдать.

Danie, -ia, *ср.* подáніе, подáча; || перемѣна (*кýшанья*); || сервúзъ, столóвый прибóръ. **Danie pomocy**, оказáніе пóмощи, пособіе. *Юрид.* **Zobowiązanie dania**, обязáтельство что-либо дать.

Daniel, -a, *м. Зоол.* лань, олéнь. **Danielica, -y**, *ж.* олéнья сáмка.

Danina, *см.* **Dań.**

Dannictwo, -a, *ср.* поддáнство, зависимость. *см.* **Leństwo.**

Danniczy, обрóчный, пóдатный, платя́щій дань. *см.* **Wassal, Lennik.**

Dar, -u, *м.* даръ, подáрокъ, приношéніе; || даровáніе, талáнтъ. **Dary Ducha Świętego**, Дары Дýха Святáго. **Mieć dar do poezji**, имѣть даровáніе къ поэзіи. **Dar podobania się wszystkim**, талáнтъ всѣмъ нрáвиться.

Darca, -y, *м.* дарúтель.

Darcie, -ia, *ср.* раздирáніе, раздирáніе; || боль, ломъ. **Darcie we wnętrznościach**, рѣзь, кóлика въ животѣ. **Darcie piór**, ощúпыванье пéрьевъ.

Darda, -y, *ж. см.* **Włócznia, Oszczep, Pocisk, Grot.**

Daremnić, Udaremnić, уничтожáть, дѣлать тщéтнымъ.

Daremnie, Daremno, напрáсно, тщéтно, всýе.

Daremność, -ści, *ж.* безполéзность, тщетá, тщéтность.

Daremny, напрáсный, тщéтный, безполéзный.

Daremszczyzna, -y, *ж.* дарéмщина, бáрщина, рабóта, отправля́емая крестья́нами дáромъ на помѣщика.

Darmo, дáромъ, напрáсно.

Darmochlit, -a, *м.* неисправúмый человѣкъ.

Darmocha, -y, *ж. см.* **Daremszczyzna;** || распýтная жéнщина, *см.* **Darmodajka;** || безплáтная рабóта, *см.* **Daremszczyzna.**

Darmochleb, -a, *см.* **Darmojad.**

Darmochlub, Darmochwał, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ.

Darmochlubny, хвастлúвый, тщеслáвный.

Darmojad, Darmozjad, -a, *м.* дармоѣдъ, блюдолúзъ, объѣдáло.

Darmojedny, дармоѣдный, безполéзный, непригóдный.

Darmojedztwo, дармоѣдство.

Darmoleg, лѣнúвецъ, лентя́й.

Darmoligi, -ów, *мн.* продо́льные бру́сья на моста́хъ.

Darmopłoch, -a, *м.* распространи́тель трево́жныхъ слу́ховъ.

Darmopych, -a, *м.* наду́тый, пусто́й челове́къ.

Darmozjad, *см.* **Darmojad.**

Darmy, даровой́, да́рственный, безвозме́здный, безме́здный.

Darń, -nia, -niu, *м.* **Darń, -ni,** *ж.* **Darnina, -y,** *ж.* дёрнъ, мурава́, дерни́на. **Darnie, Darniny,** *мн.* дерни́ны. *Горн.* **Darń (w formowaniu pustych odlewów),** ши́шка. **Darń w tokarni,** гнёздо́ у токарнаго станка́.

Darniarz, -a, *м.* дернокла́дчикъ.

Darnina, -y, *ж.* дерни́на.

Darniowanie, -ia, *ср.* дерно́вая кла́дка.

Darniowy, дерно́вый.

Darnisty, дерни́стый.

Darnowiec, -wca, *м.* муравёй (осо́бый видъ муравьёвъ, живу́щихъ въ траве́, безъ муравёйника).

Darobierca, -y, *м.* принима́ющій пода́рки, мздоимецъ, лихоимецъ.

Darodawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Darować, дари́ть, дарова́ть; || прости́ть, извини́ть, щади́ть, ми́ловать. *Посл.* **Darowanemu koniowi nie patrzą w zęby,** даро́му коню́ въ зу́бы не смо́трятъ. **Darowano mu karę pieniężną,** ему́ прости́ли де́нежный штрафъ. **Darować komu życie,** дарова́ть кому́ жизнь. **Darować urazy,** прощать обиды. **Daruj,** прости́, извини́.

Darowanie, -ia, *ср.* проще́ніе, поми́лованіе; || отпуще́ніе (*грѣхо́въ*). **Darowanie kary,** поми́лованіе. **Darowanie długu,** сложе́ніе до́лга. **Nie do darowania,** неизвини́тельно, непрости́тельно.

Darowany, подарённый, прощённый.

Darowizna, -y, *ж.* даръ, даре́ніе, вкладъ, пожертвованіе; || пожа́лованіе. **Akt darowizny,** да́рственная за́пись. **Darowizna między żyjącemi,** даре́ніе при жи́зни.

Darowny, да́рственный. **List darowny,** да́рственная за́пись.

Darski, *см.* **Dziarski.**

Darty, дра́ный. Употребляется та́кже въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Orzeł darty,** распло́щенный орёлъ (россійскій и австрійскій государственные гербы).

Darunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Darzyć, благословля́ть. **Bóg darzy im pracę,** Богъ благословля́етъ ихъ трудъ. **Zdarz Pan Bóg,** Богъ по́мочь, помога́й Богъ. **Darzyć (kogo czém),** дари́ть кого́ чѣмъ. **Darzy, kogo mu się podoba,** онъ дѣлаетъ пода́рки кому́ вздумаетъ, кому́ уго́дно. **Obdarzyć kogo spojrzeniem,** осчастли́вить кого́ взгля́домъ. **Darzyć się,** успѣва́ть, удава́ться, имѣть успѣхъ, уда́чу. **Co przedsięweźmie, wszystko mu się darzy,** за что́ ни возьмётся, всё удаётся ему́. **Chleb się zdarzył,** хлѣбъ хорошо́ роди́лся. **Ten dom mi się darzy,** э́тотъ домъ годи́тся для меня́, нра́вится.

Dąs, -u, *м.* употребля́ется то́лько во мн. ч. **Dąsy, -ów,** доса́дованіе, серди́тый, нахму́ренный видъ.

Dąsać się, ду́ться, надува́ть гу́бы, серди́ться, хму́риться.

Dąsanie się, -ia się, *ср.* серди́тый видъ.

Daszek, -szku, *м.* крышка, кро́велька, навѣсъ; || балдахи́нъ; || зо́нтикъ (*на глаза́*); *Грам.* облечённое ударе́ніе.

Daszkowatość, -ści, *ж.* отко́съ, пока́тость, отло́гость (*крыши*).

Daszkowaty, отло́гій, пока́тый.

Data, -y, *ж.* число́, день. **Położyć datę,** выставить число́. **Od daty,** со вре́мени. **Od téj daty,** съ э́того числа́. * **Człowiek staréj daty,** старосвѣтскій челове́къ. **Być pod datą, dobrze pod datą, pod dobrą datą,** быть хмельны́мъ, быть на́веселѣ. **A dato,** отъ вышепи́саннаго числа́. **Data wyznaczonego terminu,** число́, въ кото́рое назна́чено слу́шать де́ло.

Datek, -tku, *м.* пода́рокъ, даръ; || пода́ча, пода́чка, *см.* **Wydatek.**

Datliwość, Datność, -ści, *ж.* ще́дрость.

Datliwy, Datny, ще́дрый, пода́тливый.

Datować, выставля́ть, надпи́сывать число́, мѣсяцъ и годъ. **Datować się od czasu.....** счита́ться со вре́мени.....

Datowanie, -ia, *ср.* выставле́ніе числа́, мѣсяца и го́да.

Datowany, помѣченный число́мъ, мѣсяцомъ и го́домъ.

Dawać, дава́ть, *см.* **Dać. Dawać karty,** сдава́ть ка́рты. **Na kogo dawać?** кому́ сдава́ть (*ка́рты*)? **Na ciebie dawać,** тебѣ́ сдава́ть; || **Dawać się,** дава́ться.

Dawanie, -ia, *ср.* дава́ніе; || сда́ча (*ка́рть*); || **Dawanie potraw,** подава́ніе ку́шаньевъ.

Dawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Dawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница, дари́тельница.

Dawić, *см.* **Dławić.**

Dawić się, *см.* **Dławić się.**

Dawica, -y, *ж. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Dawiciel, *см.* **Dławiciel, Dusiciel.**

Dawien, *см.* **Dawny,** да́вній. **Z dawien poszło,** и́встари пошло́. **Z dawien dawna,** изда́вна, и́встари, издре́вле.

Dawienie, *см.* **Dławienie.**

Dawnić, припомина́ть старину́, ста́рое вре́мя.

Dawniéj, пре́жде, встарину́, не́когда, когда́-то.

Dawniuchny, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, давни́шній, о́чень да́вній.

Dawniuteńko, давнёхонько.

Dawno, давно́. **Oddawna, Zdawna,** изда́вна. **Od jak dawna?** съ кото́рыхъ поръ? **Z dawien dawna,** съ незапа́мятныхъ вре́менъ.

Dawnobyły, давнопрошедшій.

Dawnoletni, устаре́лый, обветша́лый,

ве́тхій; || стари́нный, дре́вній; || давни́шній.

Dawnopomny, приснопа́мятный.

Dawność, -ści, *ж.* да́вность; || продолжи́тельность; || дре́вность, ста́рость. **Wszystko się psuje dawnością**, всё со вре́менемъ (*отъ ста́рости*) разруша́ется. **Dawność téj wojny**, продолжи́тельность э́той войны́. **Dawność rodu, familji**, дре́вность ро́да, фами́ліи. *Юрид.* зако́нная да́вность, *см.* **Przedawnienie**.

Dawny, дре́вній, ста́рый, стари́нный, да́вній, пре́жній. **Dawne czasy**, дре́внія времена́, ста́рыя времена́. **Dawna przyjaźń**, ста́рая дру́жба. **Dawna rodzina**, дре́вняя, стари́нная фами́лія. **Dawni ludzie**, старосвѣ́тскіе лю́ди. **Po dawnemu**, по старинѣ́, по пре́жнему. **Dawny oficer**, бы́вшій, отставно́й офице́ръ, *см.* **Były, Bywszy**.

Dążenie, -ia, *ср.* направле́ніе; || * стремле́ніе; || накло́нность. **Dążenie ciał do środka**, центробѣ́жность, *см.* **Dążność, Dążenie do celu**, стремле́ніе къ цѣ́ли.

Dążność, -ści, *ж.* скло́нность, направле́ніе. **Człowiek ma przyrodzoną dążność do samolubstwa**, человѣ́къ имѣ́етъ врожде́нную скло́нность къ эгои́зму, человѣ́къ отъ приро́ды эгои́стъ. **Zbrodnicze dążności tego pisma**, престу́пное направле́ніе э́того сочине́нія.

Dążyć, стреми́ться. **Dążyć do celu**, стреми́ться къ цѣ́ли. **Dążyć do zaszczytów**, стреми́ться къ по́честямъ.

Dbać, забо́титься (*о чёмъ*), имѣ́ть попече́ніе, радѣ́ть; || обраща́ть внима́ніе (*на что́*). **O nic nie dba**, ни о чёмъ не забо́тится. **Nie dbam o to**, я не забо́чусь объ э́томъ. **O to najmniéj dbam**, объ э́томъ я всего́ ме́нѣе забо́чусь. **Dbać o czyje dobro**, забо́титься о чьёмъ-либо бла́гѣ. **Dbać na kogo, na co**, забо́титься о комъ, о чёмъ, обраща́ть внима́ніе на кого́, на что́. **Nie dbać na śmierć**, не боя́ться сме́рти.

Dbale, стара́тельно, внима́тельно.

Dbałość, -ści, *ж.* стара́тельность, забо́тливость, рачи́тельность, внима́тельность, радѣ́ніе.

Dbały, стара́тельный, забо́тливый, рачи́тельный, внима́тельный.

Dbanie, -ia, *ср.* стара́ніе, радѣ́ніе, попече́ніе.

Dębak, о́строе, крѣ́пкое вино́.

Debankować, *см.* **Zdebankować**.

Debatować, спо́рить, разбира́ть, разсма́тривать.

Debatowanie, -a, *ср.* спо́ръ, пре́ніе, разсужде́ніе; || *Юрид.* суде́бное разбира́тельство, суде́бныя пре́нія.

Debaty, -ów, *мн.* пре́нія, разсужде́нія; || состяза́ніе, пререка́нія.

Dębczak, -a, *м.* дуби́на.

Dębczyna, -y, *ж.* дубо́къ.

Debent, -a, *м.* должни́къ, плате́льщикъ.

Debet, *Ком.* де́бетъ, должны́ мнѣ, имѣ́ю, до́лженъ мнѣ; || начётъ, оста́токъ до́лга, недои́мка, недобо́ръ.

Dębianka, -i, *ж.* ерни́льный орѣ́шекъ.

Dębić, дуби́ть ко́жи.

Dębiec, -bca, *м.* дуби́на.

Dębienie, -a, *ср.* дубле́ніе, ду́бка (*кожъ*).

Dębina, -y, *ж.* дубо́вый лѣсъ.

Debit, *Ком.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*); || де́битъ, прихо́дъ, лѣ́вая страница счёта.

Debitant, -a, *м.* мелочно́й торгове́цъ, ла́вочникъ.

Debitor, -a, *м.* должни́къ.

Dębniak, Dębnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dębny, цвѣ́томъ похо́жій на дубо́выя ли́стья; || хорошо́ вы́дубленный. **Dębna skóra**, вы́дубленная, вы́дѣланная ко́жа.

Dębowiec, -wca, *м.* дуби́на.

Dębowy, дубо́вый.

Debrza, Debra, -y, *ж.* дебрь.

Decernent, -a, *м.* судья́, рѣша́ющій дѣ́ло, произнося́щій пригово́ръ.

Deces, -u, *м.* оши́бка въ счётѣ, недочётъ; || начётъ.

Dech, *род. п.* **tchu**, *м.* духъ, дыха́ніе, издыха́ніе. **Dech stracić**, задыха́ться. **Dech w sobie zatrzymać**, удёрживать, сдёрживать своё дыха́ніе. **Przyjść do tchu**, собра́ться съ ду́хомъ, перевести́ духъ, вздохну́ть, придти́ въ себя́. **Leżał ledwo co tchu mając**, онъ лежа́лъ, едва́ переводя́ духъ. **Do ostatniego tchu**, до послѣ́дняго издыха́нія. **Jednym tchem**, одни́мъ ду́хомъ, безъ о́тдыха, ра́зомъ. **Biedz co tchu stanie**, бѣжа́ть что есть ду́ху.

Dechowy, дыха́тельный.

Dęcie, -cia, *ср.* дунове́ніе, вѣ́яніе, выдува́ніе. **Dęcie wiatrów**, дунове́ніе, вѣ́яніе вѣ́тровъ. **Dęcie szkła**, выдува́ніе стекла́.

Decydować, рѣша́ть, суди́ть. **Zdecydowaliśmy, że należało natychmiast jechać**, мы рѣши́ли, что ну́жно сейча́съ же ѣ́хать. **Decydować o wszystkiém**, все рѣша́ть, обо всёмъ суди́ть. **Decydować na prawo i na lewo**, суди́ть и вкривь и вкось. **Decydować, Zdecydować (kogo do czego)**, заста́вить. **To mię zdecydowało do jechania**, э́то меня́ заста́вило уѣ́хать.

Decydować się, zdecydować się, рѣши́ться. **Nie prędko się decyduje**, онъ не ско́ро рѣша́ется, онъ нерѣши́теленъ. **Wkrótce mój los się zdecyduje**, вско́рѣ рѣша́тся моя́ судьба́.

Decydująco, рѣши́тельно, оконча́тельно.

Decydujący, рѣши́тельный, рѣша́ющій; || утверди́тельный. **Człowiek decydujący**, рѣши́тельный человѣ́къ.

Decyfrować, разшифро́вывать, разбира́ть, толкова́ть (*ши́фры*); || разбира́ть, чита́ть (*неразбо́рчивое письмо́*).

Decyfrowanie, -ia, *ср.* разбира́ніе, разшифро́вка (*письма́*).

Decymalny. *см.* **Dziesiętny, Decymować, Dziesiątkować.**

Decyzja, -zji, *ж.* рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || рѣши́тельность. **Decyzja ekonomiczna,** опредѣле́ніе по экономи́ческому предме́ту;—**kwalifikacyjna,** опредѣле́ніе о преда́ніи суду́. **Poddać pod czyją decyzją,** предста́вить на чьё разсмотрѣ́ніе, рѣше́ніе. **Już zapadła decyzja,** рѣше́ніе уже́ наступи́ло, вы́шло. **Oblężeni pokazali wiele decyzji,** осаждённые показа́ли большу́ю рѣши́тельность. **Człowiek z decyzją,** рѣши́тельный человѣ́къ.

Dedukcja, -ji, *ж.* вы́четъ (*изъ су́ммы*), сба́вка, ски́дка; || подро́бное исчисле́ніе, изложе́ніе; || вы́водъ сле́дствій, *см.* **Wywód.**

Dedykacja, -ji, *ж.* посвяще́ніе (*кни́ги*).

Dedykować (komu dzieło), посвяща́ть кому́ сочине́ніе.

Defalka, -i, Defalkata, -y, *ж.* вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка, сба́вка; || отстро́чка.

Defalkować, вычита́ть, дѣлать ски́дку, сба́вку.

Defekacja, -ji, *ж. Мед.* испражне́ніе.

Defekować, очища́ть.

Defekt, -u, *м.* недоста́токъ, недочётъ, начётъ; || дефе́ктъ, разро́зненные листы́ кни́ги, *см.* **Deficyt. W summie tysiąca rubli pokazało się dziesięć rubli defektu,** изъ ты́сячи рубле́й не доста́ло десяти́ рубле́й, не оказа́лось на лицо́ десяти́ рубле́й. * **Nie wyjdzie z tego defektu,** онъ не вы́лечится отъ э́той боле́зни.

Defektowy, непо́лный, дефе́ктный. **Egzemplarze defektowe,** непо́лные экземпля́ры.

Deferować, предлага́ть; || **Deferować komu przysięgę,** полага́ться на чьё-либо кля́твенное показа́ніе.

Deficyt, -u, *м.* недочётъ, недоста́токъ, дефици́тъ.

Defilować, дефили́ровать, проходи́ть оди́нъ за други́мъ (*о войска́хъ*).

Definicja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе; || рѣше́ніе, постановле́ніе.

Definjować, назнача́ть; || опредѣля́ть; || рѣша́ть, постановля́ть, полага́ть.

Definjowanie, -ia, *ср.* опредѣле́ніе, постановле́ніе.

Definitarz, -a, *м.* за́ла монастырскихъ совѣща́ній.

Definitor, -a, *м.* помо́щникъ о́рденскаго генера́ла, осо́бенно въ о́рденѣ св. Франци́ска.

Defluktacja, -ji, *ж.* спла́вка.

Defraudacja, -ji, *ж. см.* **Przemycanie.**

Defraudant, -a, *м. см.* **Kontrabandzista.**

Defraudować, *см.* **Przemycać.**

Dęga, -i, *ж.* ушибъ, синя́къ, синева́, *см.* **Pręga.**

Degradacja, -ji, *ж.* низложе́ніе; || разжа́лованіе, лише́ніе (*чина, о́рдена, зва́нія*), *см.* **Utrata stopnia, Utrata szlachectwa, Odświęcenie.**

Degradować, разжа́ловать, лиши́ть чи́на, зва́нія, *см.* **Stopień. Degradować kogo na prostego żołnierza,** разжа́ловать кого́ въ солда́ты.

Deista, -y, *м.* дейстъ, однобо́жникъ.

Deistka, -i, *ж.* дейстка, однобо́жница.

Deizm, -u, *м.* дейзмъ, однобо́жіе.

Deka, -i, *ж.* попо́на, вальтра́пъ (*на ло́шади*); || покрыва́ло; || де́ка (*на инструме́нтахъ*). **Deka piersiowa,** груди́нка, грудна́я кость. *см.* **Daga.**

Dekanalny, дека́нскій, *см.* **Dziekański.**

Dekanat, -u, *м.* дека́нство.

Dekatyzować, декатирова́ть.

Dekiel, -kla, *м.* огни́во (*у ружья́*).

Deklamacja, -ji, *ж.* деклама́ція, витійство; || напы́щенныя слова́; || высокопа́рное, напы́щенное сло́во *или* рѣчь; || произнесе́ніе стихо́въ *или* рѣчи.

Deklamacyjny, деклама́торскій; || высокопа́рный, велерѣчи́вый.

Deklamator, -a, *м.* деклама́торъ.

Deklamować, деклами́ровать, произносить (*стихи, рѣчь*).

Deklaracja, -ji, *ж.* объявле́ніе, заявле́ніе; || о́пись, факту́ра (*това́ровъ*); || *Юрид.* показа́ніе; || запи́ска, мемуа́ръ; || разъясне́ніе (*указа́*); || **Deklaracja na piśmie,** подпи́ска, пи́сьменное заявле́ніе.

Deklarant, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Deklarować, открыва́ть; || предъявля́ть, заявля́ть, объявля́ть; || пока́зывать, дѣлать показа́ніе (*въ судѣ*). **Deklarować towary na komorze,** предъявля́ть това́ры въ тамо́жнѣ. || **Deklarować (komu co),** обѣща́ть, дать подпи́ску.

Deklarować się, объясня́ться; || объявля́ть себя́; || выска́зываться; || открыва́ться. **Nie chce się względem tego deklarować,** онъ не хо́четъ выска́зываться объ э́томъ. **Deklarować się za kim,** объявля́ть себя́ на чьей-либо сторонѣ. **Deklarować się komu z czém,** обѣща́ть, обѣща́ться, сулить (*кому́, что́*).

Deklarowanie, заявка, *см.* **Deklaracja.**

Deklarujący, объяви́тель.

Deklinacja, -ji, *ж. Грам.* склоне́ніе (*и́мени*), *см.* **Forma, Odmiana.**

Deklinować, *см.* **Przypadkować, Odmieniać.**

Dekokt, -u, *м.* дека́ктъ, отва́ръ.

Dekoloryzacja, -ji, *ж.* линя́ніе, обезцвѣ́чиваніе.

Dekompozycja, -ji, *ж. Хим.* разложе́ніе (*вещества́*).

Dekoncertować, разстро́ивать, сбива́ть; || * смуща́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство.

Dekoracja, -ji, *ж.* украше́ніе; || *Театр.* декора́ція; || зна́къ отли́чія, о́рденскій знакъ, о́рденъ.

Dekret, -u, *м. см.* **Wyrok.**

Dekretacja, -ji, *ж.* резолю́ція, рѣше́ніе, постановле́ніе приговора.

Dekretały, -ów, *мн.* декрета́лія, постановле́ніе (*первыхъ папъ*).

Dekretarz, -a, *м.* реéстръ судéбныхъ рѣшéній.

Dekretować, *см.* **Wyrokować, Skazać.**

Dekretowany, *см.* **Skazany.**

Dekretowy, относя́щійся къ рѣше́нію дѣла.

Delacja, -ji, *ж.* доно́съ, огово́ръ, извѣтъ.

Delata, -y, *ж. Юрид.* вѣдомость о просро́ченныхъ податя́хъ и недои́мкахъ. **Być na delacie,** подлежа́ть взыска́нію просро́ченныхъ податéй и недои́мокъ; || донесéніе (*суду́*), *см.* **Delacja.**

Delator, -a, *м.* доно́счикъ, обвини́тель.

Delatorka, -i, *ж.* доно́счица, обвини́тельница.

Delegacja, -ji, *ж.* делега́ція, депута́ція; || командиро́вка; || собра́ніе вы́борныхъ, *см.* **Nowacja.**

Delegat, -a, *м.* депута́тъ, делега́тъ, вы́борный, уполномо́ченный, командиро́ванный.

Delegować, уполномо́чивать, наряжа́ть, поруча́ть; || ввѣря́ть, довѣря́ть; || командирова́ть.

Delegowanie, -nia, *ср.* командиро́вка; || поруче́ніе.

Delegowany, *см.* **Delegat.**

Delektować się, наслажда́ться, утѣша́ться.

Deliberacja, -ji, *ж.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || размышле́ніе.

Deliberować, разсужда́ть, обсужда́ть; || совѣща́ться, *см.* **Namyślać się, Rozważać.**

Delicje, -ij, *мн.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Delikacik, -a, *м.* сластёна, ла́комка; || нѣженка, *см.* **Pieszczoszek.**

Delikatka, -i, *ж.* изнѣженная же́нщина.

Delikatnie, нѣжно, осторо́жно, иску́сно; || то́нко, разбо́рчиво.

Delikatniś, *см.* **Delikacik.**

Delikatność, -ści, *ж.* делика́тность, то́нкость, нѣжность, мя́гкость; || лёгкость; изя́щество; || * осторо́жность, осмотри́тельность; || прія́тность, прія́тный вкусъ; || утончённость; || щекотли́вость; || снисходи́тельность. **Delikatność rysów twarzy,** нѣжность чертъ лица́. **Delikatność roboty ręcznéj,** нѣжность, то́нкость ручно́й рабо́ты. **Delikatność postępowania,** делика́тность обхожде́нія. **Strofować kogo z delikatnością,** нака́зывать кого́ кро́тко, слегка́.

Delikatny, делика́тный, нѣжный, мя́гкій; || щекотли́вый; || тру́дный, затрудни́тельный; || утончённый, то́нкій, разбо́рчивый; || вѣжливый. **Delikatne uczucie,** нѣжное чу́вство. **Delikatna materja,** щекотли́вое дѣло. **Położenie delikatne,** тру́дное, щекотли́вое положе́ніе. **Delikatne pytanie,** затрудни́тельный вопро́съ. **Smak delikatny,** нѣжный, то́нкій вкусъ. **Ucho delikatne,** нѣжное у́хо. **Delikatny wyrzut,** делика́тный упрёкъ.

Delikwent, -a, *м.* престу́пникъ осуждённый на сме́рть.

Delikwentka, -i, *ж.* престу́пница осуждённая на сме́рть.

Delineacja, -ji, *ж.* чертёжъ, о́черкъ; || черче́ніе.

Demarkacja, -ji, *ж.* демаркаціо́нная, пограни́чная ли́нія; || * че́рта́ разграниче́нія.

Demarkacyjny, демаркаціо́нный, пограни́чный.

Demokracja, -ji, *ж.* демокра́тія.

Demokracki, демократи́ческій.

Demokrat, -a, Demokrata, -y, *м.* демокра́тъ.

Demokratka, -i, *ж.* демокра́тка.

Demokratycznie, демократи́чески.

Demokratyczny, демократи́ческій, *см.* **Gminowładny.**

Demokratyzm, -u, *м.* демократи́змъ.

Demon, -a, *м.* бѣсъ, дья́волъ, чортъ, нечи́стый, лука́вый; || духъ, де́монъ.

Demonomanja, -ji, *ж.* демономáнія, видъ помѣша́тельства, при кото́ромъ больно́й счита́етъ себя́ одержи́мымъ бѣсомъ.

Demonstracja, -ji, *ж. см.* **Okazanie, Okaz.**

Denarek, -rka, *м.* тага́нъ, трено́жникъ.

Dendrolit, -u, *м.* окаменѣлое де́рево.

Denko, -a, *ср.* до́нышко.

Denność, -ści, *ж. Мед.* пода́гра, костолóмъ, суставолóмъ.

Denny, чре́сленный, бе́дренный. **Denna niemoc,** *см.* **Denność.**

Denny, до́нный, *см.* **Dno.**

Denominacja, -ji, *ж.* именова́ніе, назва́ніе.

Dentysta, -y, *м.* зубно́й врачъ, дантúстъ.

Denuncjacja, -ji, *ж.* доно́съ, извѣтъ.

Denuncjant, -a, *м.* доно́счикъ, доноси́тель.

Denuncjować, доноси́ть.

Deokkupacja, -ji, *ж.* заня́тіе, завладѣніе.

Depaktacja, -ji, *ж.* незако́нное тре́бованіе, вымога́тельство.

Depastycja, -ji, *ж.* раздѣле́ніе.

Dependencja, -ji, *ж.* зави́симость, подчине́нность, подвла́стность.

Dependent, a, *м.* зави́симый, подчине́нный, подвла́стный; || пи́сарь, писе́цъ (*у защи́тника, у ре́гента*).

Dependować, зави́сѣть, находи́ться въ подчине́нности, зави́сѣть отъ кого́, отъ чего́. *См.* **Zależeć, Zawisłym być.**

Depesza, -y, *ж.* депе́ша.

Deponent, -a, *м.* вкла́дчикъ, отдающій на сохране́ніе; || свидѣтель въ судѣ дающій показа́ніе.

Deponować, вноси́ть, дава́ть на хране́ніе; ввѣря́ть, довѣря́ть (*деньги и пр.*); || вноси́ть зало́гъ.

Deponowanie, -a, *ср.* отда́ча на хране́ніе; || внесéніе зало́га.

Depopularyzacja, -ji, *ж.* поте́ря популя́рности, наро́дной любви́.

Depopularyzować, лишáть популя́рности, нарóдной любви́; **-się**, теря́ть нарóдную любóвь.

Deportacja, -ji, *ж.* ссы́лка, изгнáніе на всю жизнь.

Depozycja, -ji, *ж.* показáніе, свидѣ́тельство (*въ судѣ́*).

Depozyt, -u, *м.* отдáча на хранéніе; || депози́тный вкладъ, взносъ; || вещь óтданная на хранéніе; || складъ, сохрáнная казнá; || храни́лище. **Pieniądze złożyć do depozytu**, отдáть дéньги на хранéніе. **Z depozytu odebrać**, взять дéньги изъ сохрáнной казны́.

Depozytarjusz, -a, *м.* храни́тель, блюсти́тель; || вклáдчикъ.

Depozytowy, депози́тный.

Deprekacja, -ji, *ж.* испрáшиваніе прощéнія, прóсьба о прощéніи.

Deptać, топтáть, попирáть; || мять, жать, выжимáть; || валя́ть (*сýкна*). **Deptać po błocie**, шлёпать по грязи́. **Deptać koło czego, za czém**, старáться, хлопотáть о чёмъ, ухáживать за чѣ́мъ. **Deptać wino**, выжимáть, дави́ть виногрáдъ. **Deptać prawa ludzkości**, попирáть человѣ́ческія правá. **Deptać glinę**, мять гли́ну.

Deptacz, -a, *м.* валя́льщикъ, сукновáлъ; || дави́льщикъ виногрáда.

Deptak, -a, *м.* валя́льный пестъ, валýша.

Deptalnia, -i, *ж.* валя́льня, сукновáльня; || тиски́ (*виногрáдные*).

Deptanie, -nia, *ср.* валя́ніе (*сукнá*); давлéніе (*виногрáда*).

Deputacja, -ji, *ж.* депутáція, посóльство; || собрáніе вы́борныхъ, представи́телей, зéмскихъ лю́дей; || депутáтство, представи́тельство. **Deputacja**, депутáція состоя́щая изъ пяти́ лицъ.

Deputat, -a, *м.* депутáтъ; || вы́борный, представи́тель; || *Стар.* **Deputat w drzewie**, опредѣлéнная достáвка дровъ (*для монастырéй и т. п.*) въ годъ.

Deputować, отправля́ть, наряжáть депутáтомъ, вы́борнымъ.

Deputowany, депутáтъ, вы́борный, представи́тель, пóсланный.

Dera, -y, *ж.* попóна, вальтрáпъ.

Dereń, -enia, *м.* дéренъ, кизи́ль (*дéрево*).

Dereniak, -u, *м.* дéреновое винó.

Dereniowy, дéреновый.

Deresz, -a, *м.* рыжечáлая съ прóсѣдью лóшадь.

Dereszowaty, рыжечáлый.

Derkacz, -a, *м. см.* **Chruściel.**

Derogacja, -ji, *ж.* отмѣнéніе, нарушéніе (*закóна, правъ и т. п.*).

Deriwacja, -ji, *ж.* отвóдъ, отведéніе (*воды́*). *Медиц.* отвлечéніе (*крóви, мокрóтъ*). *Грам.* происхождéніе, произведéніе (*слóва*).

Desinfekcya, -ji, *ж.* очищéніе вóздуха.

Deska, -i, *ж.* доскá. **Deska wyborowa**, чи́стая доскá,—**niewyborowa**, получи́стая,—**buksztelowa**, кружáльная доскá,—**parapetowa**, подокóнная.

Deskrypcja, -ji, *ж.* описáніе; || óпись.

Desperacki, отчáянный, безнадéжный. **Po desperacku**, отчáянно.

Desperacja, -ji, *ж.* отчáяніе, безнадéжность.

Desperat, -a, *м.* отчáянный, бѣ́шеный.

Desperatka, -i, *ж.* отчáянная, бѣ́шеная.

Desperować, *см.* **Rozpaczać.**

Despota, -y, *м.* дéспотъ, самовласти́тель.

Despotycznie, деспоти́чески, самовлáстно.

Despotyczność, -ści, *ж.* деспоти́змъ, самовлáстіе.

Despotyczny, деспоти́ческій, самовлáстный.

Despotyzm, -u, *м.* деспоти́змъ.

Destrukcja, -ji, *ж.* истреблéніе, разрушéніе.

Destylacja, -ji, *ж.* гóнка, вы́гонка, перегóнка, дистиля́ція, дистилирóвка.

Destylarnia, -i, *ж.* дистили́рный, перегóнный завóдъ; || винокýрня, винокýренный завóдъ.

Destylator, -a, *м.* перегóнщикъ, дави́льщикъ, вы́курщикъ, дистилáторъ; || винокýръ.

Destylować, перегоня́ть, дистили́ровать.

Destylowanie, *см.* **Destylacja.**

Destytucja, -ji, *ж.* отрѣшéніе отъ дóлжности.

Destytuowany, исключённый изъ слýжбы, лишённый дóлжности.

Deszcz, -u, *м.* дождь, дóждикъ, дóжжикъ. **Duży, rzęsisty deszcz**, крýпный дождь. **Deszcz nawałny**, проливнóй дождь.

Deszczka, -i, *ж.* дощéчка.

Deszczonośny, дождли́вый, дожденóсный.

Deszczorodny, *см.* **Dżdżysty.**

Deszczówka, -i, *ж.* дождевáя водá.

Deszczownik, -a, *м.* зуёкъ, ржáнка (*пти́ца*).

Deszczowy, дождевóй.

Deszczułka, -i, *ж. см.* **Deszczka.**

Deszczyć, дожди́ть, *см.* **Dżdżyć, Zadeszczyć się.**

Deszczyk, -u, *м.* дóждичекъ.

Deszczysty, *см.* **Dżdżysty.**

Detaksacja, -ji, *ж.* переоцѣ́нка.

Detaksator, -a, *м.* переоцѣ́нщикъ.

Detaliczny, рóзничный; || подрóбный; || раздроби́тельный.

Detencja, -ji, *ж. Юрид.* завладѣ́ніе; || задержáніе, заключéніе, заточéніе, арéстъ.

Detencyjny, арестáнтскій.

Determinacja, -ji, *ж.* смѣ́лость, рѣши́тельность, твёрдое намѣ́реніе.

Determinować, установля́ть, опредѣля́ть.

Determinować się, рѣша́ться, вознамѣ́риваться.

Deterjoracja, -ji, *ж.* поврежде́ніе, по́рча; || паде́ніе, упа́докъ.

Dętka, -i, *ж.* бу́сы, *мн.*, поддѣ́льныя не́рлы.

Detonacja, -ji, *ж.* фальши́вое пѣ́ніе.

Detonować, фальши́вить; || * сбить съ то́лку.

Detrakcyjny, *см.* **Wywozowy.**

Detraktacja, -ji, *ж.* порица́ніе, поноше́ніе, злосло́віе, хуле́ніе.

Detronizacja, -ji, *ж.* сверже́ніе съ прето́ла, низложе́ніе.

Detrunkacja, -ji, *ж.* вы́четъ.

Detrunkować, вычита́ть.

Detto, Ditto, того́-же, то́же, какъ вы́ше.

Dewastacja, -ji, *ж.* опустоше́ніе, погро́мъ.

Dewocja, -ji, *ж.* на́божность, благоче́стіе.

Dewolucja, -ji, *ж. Юрид.* перехожде́ніе, переда́ча.

Dewot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.

Dewotka, -i, *ж.* на́божная, богомо́лка, ханжа́.

Dezercja, -ji, *ж.* побѣ́гъ, бѣ́гство; || *Юрид.* просро́чка апелля́ціи.

Dezerter, -a, *м.* дезерти́ръ, бѣгле́цъ, бѣ́глый.

Dezorganizacja, -ji, *ж.* разстро́йство, разруше́ніе; || *Мед.* поврежде́ніе.

Dezorganizować, разстро́ивать, разруша́ть.

Dezygnacja, -ji, *м.* означе́ніе, указа́ніе.

Dezynfekcja, -ji, *ж.* дезинфе́кція, очище́ніе отъ зара́зы, оку́риваніе.

Diffamacja, -ji, *ж.* поноше́ніе, опозо́риваніе, опозо́реніе, клевета́.

Diffamować, поноси́ть, позо́рить, безсла́вить, злосло́вить.

Differencja, -ji, *ж.* разли́чіе, ра́зница, ра́зность, несхо́дство; || *Мат.* ра́зность.

Differencyjny, *Мат.* дифференціа́льный; || разли́чный, ра́зный, *см.* **Sprawa.**

Dilacja, -ji, Dilata, -y, *ж.* отсро́чка.

Dilatoryjny, *Юрид.* отлага́тельный, замедля́ющій.

Dimidia, половина́.

Diskonto, Dyskonto, диско́нтъ, учётъ, ски́дка, усту́пка.

Ditto, *см.* **Detto.**

Djak, Djakowiec, Djakowstwo, *см.* **Dziak, Dziakowiec, Dziakowstwo.**

Djabeł, -bła, *м.* чортъ, бѣсъ, дья́волъ, сатана́. **To djabła warto**, э́то ни къ чо́рту не годи́тся. **Djabłami na kogo rzucać**, посыла́ть кого́ къ чо́рту. **Niech mię djabeł porwie**, чтобъ чортъ меня́ побра́лъ. **Zkąd u djabła on to wszystko bierze?** кой чортъ, отку́да э́то онъ всё беретъ? **Ki djabeł ci to powiedział?** **Kto u djabła ci to powiedział?** кой чортъ э́то вамъ сказа́лъ? **Po djable sprawa**, чертовское дѣло. **Idź do djabła**, ступа́й къ чо́рту. *Послов.* **Nie taki djabeł straszny, jak go malują**, не такъ стра́шенъ, *или* чёренъ чортъ, какъ его́ малю́ютъ. **Kto przed piekłem mieszka, musi djabła prosić w kmotry**, кто живётъ у са́маго а́да, до́лженъ проси́ть чо́рта въ кумовья́ (т. е. по необходи́мости прихо́дится дружи́ться съ злы́ми людьми́).

Djabełek, -łka, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ; || ландскне́хтъ (*карт. игра́*).

Djabelnie, черто́вски, дья́вольски, ужа́сно.

Djabelny, черто́вскій, дья́вольскій, прокля́тый.

Djabelski, дья́вольскій, бѣсо́вскій, сатани́нскій.

Djabelsko, черто́вски, дья́вольски.

Djabelstwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина, бѣсо́вщина; || *вообще́:* че́рти, дья́волы. **Narody te dzieci swoje ofiarowali djabelstwu**, э́ти наро́ды принесли́ въ же́ртву чертя́мъ дѣте́й свои́хъ.

Djabląłko, -a, *ср.* дьяволёнокъ, бѣсёнокъ, чертёнокъ.

Djable, *см.* **Djabeł.**

Djablica, -y, *ж.* черто́вка.

Djabłowy, черто́вскій, чо́ртовъ.

Djabolista, -y, *м.* одержи́мый бѣсомъ.

Djadem, -u, *м.* диади́ма, вѣне́цъ.

Djafragma, -y, *ж. Анат.* грудобрю́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусакова́я перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха.

Djagonal, -i, *ж. Мат.* діагона́льный, иско́сный.

Djak, -a, *м.* причётникъ, *см.* **Dziak.**

Djakon, -a, *м.* дія́конъ, дья́конъ.

Djakonica, -y, *ж.* діако́нисса.

Djakonowy, дія́коновъ, дья́коновъ.

Djakoński, дія́конскій, дья́конскій.

Djakoństwo, -a, *ср.* дья́конство, дья́конское зва́ніе.

Djalekt, -u, *м.* нарѣ́чіе, го́воръ, діале́ктъ.

Djalektyk, -a, *м.* діале́ктикъ, ло́гикъ.

Djalektyka, -i, *ж.* діале́ктика, ло́гика.

Djalog, -u, разгово́ръ, діало́гъ.

Djalogicznie, діалоги́чески.

Djament, -u, *м.* алма́зъ.

Djamentowy, алма́зный.

Djametr, -u, *м. см.* **Średnica.**

Djarja, -ji, *ж. Мед.* поно́съ; || *Горн.* паёкъ, раці́онъ, по́рція.

Djarjusz, -u, *м.* журна́лъ, дневни́къ.

Dla, для, ра́ди. Podróżować dla zdrowia, путеше́ствовать для здоро́вья. **Dla miłości bożej**, изъ любви́ къ Бо́гу. **Poważają go dla jego dobrych przymiotów**, его́ уважа́ютъ за его́ хоро́шія ка́чества. **Czułość matki dla dzieci**, нѣжность ма́тери къ дѣтямъ. **Dla tego**, поэ́тому. **Dla tego, że...** потому́ что...

Dłabić, Dławić, жать, сжима́ть; || дави́ть, выжима́ть.

Dławić, *см.* **Dłabić.**

Dławien|e, -ia, *ср.* удýшливость; стѣснéніе, сжáтіе.

Dławimuszka, -i, *ж.* мухолóвка (*птичка*).

Dłoń, -ni, *ж.* ладóнь. *Старослав.* длань; || рукá. **Jak na dłoni**, какъ на ладóни. **Dłoń komu podać**, подáть кому́ рýку. **Dłonią w dłoń bili, uderzyli**, удáрили по рукáмъ. **W dłoni dłoń**, рукá въ рукѣ́, рукá съ рукóю; || пя́день, чéтверть аршúна, *см.* **Piędź.**

Dłoniasty, ладóнчатый; || длановúдный, лáпчатый. *Бот.* **Liście dłoniaste**, лáпчатые лúстья.

Dłoniatonogi, лапчатоногій.

Dłonisty, ладóнчатый, длановúдный, лáпчатый.

Dłóto, *см.* **Dłuto.**

Dłubać, рыть, взрывáть; || ры́ться, копáться, шáрить; || ковырáть, долбúть. **Dłubać w zębach**, ковырáть въ зубáхъ. **Dłubać w nosie**, ковырáть въ носý; || **Dłubać się**, мéдлить, мѣшкать, копáться.

Dłubacz, -a, *м.* долбнú, долбýха; || *Горн.* долбúло, крýглое долото́; || *копýнъ, конотýнъ.

Dłubaczka, -i, *ж.* копýнья. *См.* **Dłubacz.**

Dłubała, -y, *м.* **Dłubalski, -iego**, *м.* копýнъ, конотýнъ.

Dłubanie, -ia, *ср.* разры́тіе, раскáпываніе, долблéніе, ковыря́ніе.

Dłubanina, -y, *ж.* неповоро́тливость, конотли́вость; || скýчная, конотли́вая рабóта.

Dług, -u, *м.* долгъ. **Upominać się o dług**, трéбовать упла́ты дóлга. **Być w długach po uszy**, быть въ долгáхъ по́ уши. **Mam dług u ciebie**, за тобóю есть долгъ; || * **Uiścić się z długu wdzięczności**, заплатúть долгъ благодáрности. **Dług hipoteczny**, долгъ обезпéченный на имѣніи крѣпостны́мъ поря́дкомъ.

Długawy, *см.* **Obdłużny, Podłużny.**

Długi, дóлгій; || длúнный. **Długa droga**, дóлгій путь, длúнная дорóга. **Długie lata**, дóлгіе гóды. **Długa ulica**, длúнная у́лица. **Mieć długi język**, имѣ́ть длúнный язы́къ. **Mieć długie ręce**, имѣ́ть длúнныя рýки (*красть*). **Mieć długie nogi**, имѣ́ть длúнныя нóги (*шибко бѣгать*). **Paść jak długi**, растянýться во вéсь ростъ.

Długo, *сравн. ст.* **Dłużéj**, дóлго, долговрéменно, дóлгое врéмя. **Na długo**, на дóлгое врéмя. **Na jak długo?** наскóлько врéмени? **Jak długo mu się spodoba**, на скóлько емý бýдетъ угóдно. **Długo, za długo trwać**, продолжáться слúшкомъ дóлго. **Długo w noc**, въ сáмую глубóкую ночь. **Długoby to mówić**, дóлго бы объ э́томъ нýжно бы́ло говори́ть. **Niezadługo**, вскорѣ́, *см.* **Wkrótce.** **Długo się nosić**, носúть длúнное плáтье.

Długocierpliwość, -ści, *ж.* долготерпѣ́ніе.

Długocierpliwy, долготерпѣли́вый.

Długoczesny, долговрéменный.

Długodzienny, многоднéвный.

Długodzioby, *Зоол.* долгоно́сый; || длинноры́лый.

Długojęzyczny, долгоязы́чный.

Długoletni, долголѣ́тній, многолѣ́тній.

Długoletność, -ści, *ж.* долговѣ́чность, долголѣ́тіе.

Długomyślność, -ści, *ж.* долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Długomyślny, долготерпѣли́вый, кро́ткій.

Długonogi, длинноно́гій.

Długonos, -a, *м. Энтом.* жукъ.

Długonosy, долгоно́сый.

Długopamiętny, достопáмятный.

Długopłynność, -ści, *ж.* плáвность.

Długopomny, достопáмятный.

Długoręki, долгорýкій.

Długoroczny, *см.* **Długoletni.**

Długość, -ści, *ж.* длинá; || долготá (*дня*).

Długość ulicy, drogi, длинá у́лицы дорóги.

Długość i szerokość geograficzna, географúческая долготá и широтá.

Długosz, -a, *м.* долговúзый человѣ́къ, ды́лда, жердя́й.

Długoszatny, долгопóлый.

Długoterminowy, долгосрóчный.

Długotrwałość, ści, *ж.* продолжúтельность.

Długotrwały, продолжúтельный, долговрéменный; || хронúческій.

Długowieczność, -ści, *ж.* долговѣ́чность.

Długowieczny, долговѣ́чный.

Długowłosy, длинноволóсый.

Długowy, долговóй. **Długowy regestr, długowa książka**, долговáя кнúга.

Długożytny, *Дидакт.* живýщій дóлѣе обыкновéннаго.

Dłutnik, -a, *м.* чекáнщикъ.

Dłuto, -a, *ср.* долото́, рѣзéцъ; || долбúло; || *Горн.* зубúло, ваáло, забýрникъ. **Dłutko, -a**, *ср.* долотцó, рѣзéцъ; || *Горн.* ваáльцо, долотцó.

Dłutować, чекáнить, высѣкáть.

Dłutowanie, -ia, *ср.* чекáнка; || обрóнная *или* чекáнная рабóта.

Dłutowy, чакáнный.

Dłuż, -y, *ж.* **Dłuża, -y**, *ж.* длинá. **Dwa łokcie na dłuż, w dłuż**, два локтя́ вдлину́. **Wdłuż czego iść**, идти́ вдоль чего́, *см.* **Wdłuż, Wzdłuż, Podłuż**; || *Плотн.* снуръ, шнурóкъ.

Dłużce, *мн., род. п.* **dłużec**, *Сокол.* обнáсцы, *мн.*

Dłużej, дóльше, длиннѣе.

Dłużek, -żku, *м.* должóкъ.

Dłużen, dłużny, дóлженъ, дóлжный. *См.* **Winien, Powinien.**

Dłużeń, -żnia, *м.* длúнная доскá для закла́дки у́лья.

Dłużmiernica, -y, *ж.* лонгимéтръ.

Dłużmiernictwo, -a, *ср.* лонгимéтрія.

Dłużnia, -i, *ж.* длинá, долготá, *см.* **Dłużeń.**

Dłużnica, -y, *ж.* должни́ца.

Dłużniczy, относя́щійся къ должнику́, принадлежа́щій къ должнику́.

Dłużnik, **-a**, *м.* должни́къ.

Dłużność, **-ści**, *ж.* обя́занность, обяза́тельство.

Dłużny, *см.* **Dłużen.**

Dłuższość, **-ści**, *ж.* ли́шекъ, изли́шекъ.

Dłużyć, продли́ть, удлинни́ть, продолжа́ть, тяну́ть, провола́кивать.

Dłużyć się, продолжа́ться, дли́ться; || входи́ть въ долги́, задолжа́ть.

Dłużyna, **Dłużyzna**, **-y**, *ж.* длина́, долгота́, длинота́.

Dma, **-y**, *ж.* дунове́ніе, дыха́ніе.

Dmuch, **-u**, *м.* вѣяніе, дунове́ніе, *см.* **Podmuch.**

Dmuchać, дуть, выдува́ть, сдува́ть; || вѣ́ять; || пыхте́ть. **Dmuchać w ogień**, раздува́ть ого́нь. **Kto się na gorącém sparzy, i na zimno dmucha**, обожжёшься на молокѣ́, бу́дешь дуть на во́ду. **Dmuchać komu na ucho**, надува́ть, труби́ть кому́ въ у́ши, нау́шничать. • **Dmuchać w niebo**, подыма́ть носъ къ вѣ́рху, горди́ться. **Dmuchać komu pod nos, w nos**, поступа́ть надме́нно, высокомѣ́рно. *Ирон.* **Dmuchnąć**, удра́ть, улизну́ть, убѣжа́ть. **I dmucha i chucha**, ни тепло́, ни хо́лодно; ни ры́ба, ни мя́со; ни то, ни сё; безъ хара́ктера. **Dmuchać w palce**, дуть себѣ́ въ па́льцы, въ кула́къ (*отъ хо́лода*). **Przeciw wiatru dmuchać**, про́тивъ рожна́ прать. **Dmuchać komu w kaszę**, мѣша́ться въ чужія дѣла́, не въ своё дѣло. **W ui dmuchnąć**, раздражи́ть, разсерди́ть врага́, подли́ть ма́сла въ ого́нь. **Dmuchnę i zaraz będzie**, сто́итъ мнѣ пи́кнуть и сей-часъ бу́детъ. **Dmuchnąć w papę, dmuchnąć kogo w ucho**, дать пощёчину, съ ѣздить по у́ху. **Dmuchnąć w nogi**, удира́ть во всѣ́ лопа́тки, пусти́ться на утёкъ, навостри́ть лы́жи, улепётывать.

Dmuchacz, **-a**, *м.* раздува́льщикъ.

Dmuchanie, **-nia**, *ср.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Dmuchawka, **-i**, *ж.* пая́льная тру́бка || продувно́й стволъ; || отво́дъ, сарбака́нъ, прово́дная труба́; || бума́жка свёрнутая въ тру́бочку.

Dmuchnąć, ду́нуть, *см.* **Dmuchać.**

Dna, **-y**, *ж. см.* **Denność.**

Dnieć, разсвѣта́ть.

Dnienie, **-nia**, *ср.* разсвѣ́тъ.

Dniować, дневать.

Dniowanie, **-nia**, *ср.* **Dniówka**, **-i**, *ж.* днёвка.

Dniowy, денно́й, дневно́й, *см.* **Dzienny.**

Dno, **-a**, *ср.* дно. *Горн.* **Dno szybu**, по́чва ша́хты; **fryszerskie**, до́нная доска́. **Dno chodnika, lub sztolni**, подо́шва, по́чва.

Do, *Предл.* до, къ, ко, въ, во, на, для, *см.* **Ku.** **Pójść do kościoła**, пойти́ въ це́рковь. **Iść do ołtarza**, идти́ къ алтарю́. **Zaprządz do pługa**, запрёчь въ плугъ. **Rzucić się do nóg komu**, бро́ситься кому́ къ ногамъ. **Strzelać do celu**, стрѣля́ть въ цѣль. **Napisać do przyjaciela**, написа́ть къ дру́гу. **Odroczyć rzecz do jutra**, отложи́ть дѣло до за́втра. **Być do czegoś**, быть поле́знымъ, годи́ться, служи́ть къ чему́. **Przykładać się do nauk**, прилежа́ть къ нау́камъ. **Udaj się do niego**, отпра́вься къ нему́. **Z Paryża do Genewy jechać**, ѣ́хать изъ Пари́жа въ Женёву. **Ubrany czarno od stóp do głowy**, одѣ́тъ въ чёрномъ съ ногъ до головы́. **Pracować od rana do wieczora**, труди́ться съ утра́ до ве́чера. **Jeden ma się do dwóch, jak dwa do czterech**, оди́нъ отно́сится къ двумъ, какъ два къ четырёмъ. **Do jutra**, до за́втра. **Do zobaczenia, do widzenia**, до свида́нія. **Łyżeczka do kawy**, кофе́йная ло́жка. **Szczoteczka do zębów**, щёточка для зубо́въ. **Żelazko do prasowania**, утю́гъ для гла́женья. **Dwadzieścia do trzydziestu osób**, отъ двадцати́ до тридцати́ лицъ. **Dobre do jedzenia**, вку́сно для ѣды́. **Trudne do strawienia**, тру́дно перева́ривается. **Do mnie!** ко мнѣ́! **Do broni!** къ ружью́! **Tłumaczyć co do słowa**, переводи́ть сло́во въ сло́во, досло́вно. **Mieć wolny przystęp do kogo**, имѣ́ть свобо́дный до́ступъ къ кому́. **Wejść do pokoju**, войти́ въ ко́мнату. **Cofnąć się do lasu**, отступи́ть къ лѣ́су. **Wsadzić kogo do więzienia**, посади́ть кого́ въ тюрьму́. **Wsiąść do powozu**, сѣ́сть въ экипа́жъ. **Jeździć z prowincji do prowincji**, ѣ́здить изъ прови́нціи въ прови́нцію. **Do śmierci**, до сме́рти. **Do wieczora**, до ве́чера. **Do dnia**, до разсвѣта; **wstawać do dnia**, встава́ть пе́редъ разсвѣтомъ, до разсвѣта, *см.* **Aż.** **Było ich do pięćdziesięciu**, ихъ было до пятидесяти́, *см.* **Blizko, Około.** || **Raz do roku**, оди́нъ разъ въ годъ, *см.* **Co.** || **To nie do niego ten list**, э́то письмо́ не къ нему́. **To człowiek nie do wojskowości stworzony**, э́тотъ человѣ́къ не рождёнъ для вое́нной слу́жбы. **Koń dobry do kabrjoletu**, ло́шадь го́дная въ кабріоле́тъ, для упря́жки въ кабріоле́тъ. **Co do mnie**, что каса́ется до меня́, относи́тельно меня́. **Strzelić do kogo**, стрѣля́ть въ кого́. **Dać ognia do kogo**, вы́стрѣлить въ кого́. **Robić przypisy do jakiego autora**, дѣлать примѣча́нія къ како́му а́втору. **Napisać wiersze do muzyki**, написа́ть стихи́ для му́зыки. **Dorobić, ułożyć muzyką do wierszy**, сочини́ть му́зыку къ стиха́мъ, положи́ть стихи́ на му́зыку. **Wpół do pierwszej, do drugiej, do trzeciej**, etc. полови́на пе́рваго (*часа*), втора́го, тре́тьяго и т. д. **A do domu!** ступа́й домо́й! **Człowiek do czynu**, дѣ́ятельный человѣ́къ, спосо́бный дѣ́йствовать. **Człowiek i do rady i do pałasza**, человѣ́къ спосо́бный и для сове́та и для войны́. **Człowiek do pożycia**, человѣ́къ обходи́тельный, това́рищескій. **Jak do jakiej miary**, смотря́ по тому́, какова́ мѣ́ра. **Jak do roku**, смотря́ по тому́, како́въ годъ. **Do rzeczy**, *см.* Rzecz. **Co do**

wdy, *см.* Doprawdy. Do razu, *см.* Od razu. Ode drzwi, do drzwi, отъ дверей къ дверя́мъ, *см.* Od. Такъ какъ невозмо́жно привести́ всѣхъ глаго́ловъ, кото́рые соединя́ются, и́ли мо́гутъ соединя́ться съ предло́гомъ Do, то здѣсь и помѣщены то́лько наибо́лѣе употреби́тельные изъ нихъ, *см.* э́ти глаго́лы въ первообра́зной фо́рмѣ.

Doba, -y, *ж.* вре́мя, пора́; || су́тки (24 часа́). **W każdej dobie,** во вся́кое вре́мя. **Czas na dobie,** удо́бное вре́мя. **Nie było go przez dwie doby,** его́ не́ было впродолже́ніе двухъ су́токъ, *см.* Dola, Stan.

Dobaczenie, -nia, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dobaczyć się, Dobaczać się, доби́ться, добива́ться, дога́даться, дога́дываться. **Często lekarz się tylko dobacza,** ча́сто то́лько ме́дикъ дога́дывается.

Dobadać, доиска́ться, развѣда́ть, вы́вѣдать, изслѣдовать.

Dobadywać się (czego), дои́скиваться разы́скивать, освѣдомля́ться, справля́ться. **Dobadywać się prawdy,** доиска́ться пра́вды. **Dobadywać się kogo,** освѣдомля́ться о комъ.

Dobadywanie się, распра́шиваніе, вы́вѣдываніе.

Dobazgrać, допа́чкать, домара́ть.

Dobić, Dobijać, бить, вбива́ть, вколоти́ть, вкола́чивать, доколоти́ть, докола́чивать, изби́ть, избива́ть. **Dobijać gwoździa,** пло́тно вбива́ть гвоздь. **Ostatki wojska nieprzyjacielskiego dobili,** они́ соверше́нно разби́ли оста́тки непрія́тельскаго во́йска. **To go dobije,** э́то оконча́тельно убьётъ его́. **Ostatni kielich mię dobił,** после́дняя ро́мка свали́ла меня́. **Dobić targu,** усло́виться, сойти́сь въ цѣнѣ. **Dobić interesu,** око́нчить, привести́ дѣло къ концу́. **Dobijać do lądu,** приста́ть, причали́ть къ бе́регу.

Dobić się, доби́ться, вырыва́ть, исторга́ть. **Dobić się na kim zeznania,** вы́нудить у кого́ призна́ніе. **Dobić się czego,** доби́ться, достигнуть чего́. **Dobić się chwały,** достигнуть сла́вы, *см.* Dobijać.

Dobiedz, Dobiegać, добѣжа́ть, достигнуть, достига́ть, догна́ть, догоня́ть. **Dobiedz zaszczytów,** достига́ть по́честей.

Dobieganie, -nia, *ср.* достиже́ніе.

Dobiegły, достижи́мый.

Dobielać, Dobielić, добѣли́ть.

Dobierać, Dobrać, добира́ть, подбира́ть, избира́ть, выбира́ть. **Dobrać materją na suknię,** вы́брать мате́рію на пла́тье. **Dobrać reszty,** взять остально́е. **Dobrać miarkę grzechów,** преисполнить мѣру беззако́ній (*грѣхо́въ*), *см.* Dopełnić, Domierzyć. || **Dobrać aż do dna,** изчерпать до дна́. **Dobrać klucza do zamku,** подобра́ть ключъ къ замку́. **Nie mogę nic sobie dobrać do gustu,** не могу́ ничего́ вы́брать себѣ по вку́су **Dobieraj słów podług myśli,** избира́й слова́, кото́рыя соотвѣтствуютъ твое́й мы́сли. **Dobierać kolorów do siebie,** подбира́ть ра́зные цвѣта́. **Dobierać cug,** подбира́ть у́пряжь. **Dobrane wyrazy,** отбо́рныя выраже́нія. **Dobrane małżeństwo,** супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру.

Dobierać się (do czego, dokąd), добира́ться, пробира́ться, доходи́ть, достига́ть. **Dobrać się z kim,** схо́дствовать, сойти́сь съ кѣмъ. **Dobrała się para,** сла́вная па́ра! **Dobrali się,** сошли́сь другъ съ дру́гомъ!

Dobieracz, -a, *м.* подбира́ющій, прила́живающій.

Dobieranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, прила́живаніе, примѣне́ніе.

Dobieżny, *Астрон.* синоди́ческій. **Obieg księżyca dobieżny,** синоди́ческое движе́ніе мѣсяца.

Dobijać, *см.* **Dobić.**

Dobijać się (dokąd), добива́ться, домога́ться; стара́ться достичь, сни́скивать. **Dobijać się do drzwi,** стуча́ть въ дверь. **Dobijać się o co,** домога́ться, добива́ться, (*чего́*), стара́ться пріобрѣсть (*что́*). **Dobijać się o pannę,** ва́таться къ дѣви́цѣ.

Dobiorka, -i, *ж.* привѣсокъ, прибавка, надба́вка.

Dobita, -éj, *ж.* **Dobitka, -i,** *ж.* добива́ніе, после́дній уда́ръ, довершеніе, оконча́ніе. **Na dobitkę,** въ заключе́ніе, подъ коне́цъ.

Dobitnie, выразительно, я́сно, то́чно, убѣди́тельно.

Dobitność, -ści, *ж.* выразительность, я́сность, то́чность.

Dobitny, выразительный, я́сный, то́чный, *см.* **Dosadny.**

Dobór, -u, *м.* подбо́ръ, вы́боръ; || *Горн.* смѣшиваніе рудъ, присадка.

Doborność, -ści, *ж.* отбо́рность.

Doborny, отбо́рный.

Dobość (kogo), забода́ть.* **Dobość komu,** надоѣсть, наску́чить кому́.

Dobosz, -a, *м.* бараба́нщикъ.

Dobrać, *см.* **Dobierać.**

Dobranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, сортиро́вка.

Dobrany, подо́бранный.

Dobrnąć, добрести́, дотащи́ться.

Dobro, -a, *ср.* бла́го, добро́, по́льза; || *во мн.* числѣ: **Dobra,** помѣстье, имѣніе, иму́щество. **Dobro kraju,** бла́го страны́. **Dobro pospolite,** о́бщее, общественное бла́го. **Dobra ziemskie, znikome, doczesne,** земны́я, преходя́щія, вре́менныя бла́га. **Dobro i piękno,** благо́е и прекра́сное, добро́ и красота́. **Skonfiskowano jego dobra,** имѣніе его́ описано, сконфиско́вано. **Dobra nieruchome i ruchome,** недви́жимое и дви́жимое иму́щество. **Dobra spadkowe,** насле́дственное имѣніе. **Dobra warowane żony,** *Юрид.* исключи́тельное имѣніе (*жены*). **Dobra gracjalne,** пожа́лованное имѣніе.

Dobrobierca, -y, *м.* благодѣтельствуемый.

Dobrobyt, -u, *м.* благосостоя́ніе.

Dobroć, -i, *ж.* доброта́, бла́гость; || хоро́шее ка́чество, свóйство, добрóта. **Dobroć wrodzona**, врождённая доброта́. **Nadużywać czyjej dobroci**, во зло употребля́ть чью-либо доброту́. **Dobroć boża**, бла́гость бóжія. **Dobroć ziemi**, добрóта земли́, хоро́шее свóйство земли́. **Dobroć konia**, добрóта ло́шади. **Dobroć napoju**, хоро́шій вкусъ напи́тка.

Dobrochętność, -ści, *ж.* доброхóтство, *см.* **Dobrowolenstwo**.

Dobroczyn, -u, *м.* благодѣя́ніе, благотворе́ніе, *см.* **Dobrodziejstwo**.

Dobroczyńca, -y, *м.* благодѣтель, благотвори́тель.

Dobroczynność, -ści, *ж.* благотвори́тельность. **Towarzystwo dobroczynności**, благотвори́тельное óбщество, богоугóдное заведе́ніе.

Dobroczynny, благотвори́тельный, благодѣтельный; || благотвóрный; || безмéздный. *Юрид.* **Kontrakt dobroczynny**, безмéздный договóръ.

Dobroczystv, безконéчно-дóбрый.

Dobrodawca, -y, *м.* благотвори́тель.

Dobroduszne, добродýшно, благодýшно, простосердéчно.

Dobroduszność, -ści, *ж.* добродýшіе, благодýшіе; || простотá, простосердéчіе.

Dobroduszny, добродýшный, благодýшный; || простóй, простосердéчный.

Dobrodziej, -ja, *м.* благодѣтель. **Dobrodziej naszej rodziny**, благодѣтель нашего семейства. **Pan dobrodziej**, мúлостивый государь, государь мой.

Dobrodziejka, -i, *ж.* благодѣтельница. **Pani dobrodziejka**, мúлостивая государы́ня, госпожá.

Dobrodziejstwo, -a, *ср.* благодѣя́ніе. || *Юрид.* льгóта. **Sprzedaż majątku z dobrodziejstwem inwentarza**, продáжа имéнія на прáвѣ инвентáрномъ.

Dobroić się (czego), дожúть до бѣды́, надѣлать себѣ бѣдъ.

Dobromyślność, -ści, *ж.* благонамéренность.

Dobromyślny, благонамéренный.

Dobronować, окóнчить боронова́ніе земли́.

Dobrota, -y, *ж.* доброта́.

Dobrotliwość, -ści, *ж.* добродýшіе, крóтость.

Dobrotliwy, добродýшный, крóткій, благопрія́тный. *Мед.* **Choroby dobrotliwe**, болéзни доброка́чественныя.

Dobrowolność, ści, *ж.* самопроизвóльность, добровóльность.

Dobrowolny, произвóльный, добровóльный; || полюбóвный.

Dobry, дóбрый, хорóшій, благóй; || гóдный, полéзный; || *Ком.* **Dobry na mnie**, счётъ вéренъ.

Dobrze, хорошó.

Dobyć, добы́ть; доста́ть.

Dobyć się, проникнуть.

Dobytek, -tku, *м.* домáшній скотъ, скотúна; || пожúтки, *мн.*, рýхлядь, имýщество.

Dobywać, добывáть, доставáть, вынимáть.

Dobywać się, добывáться, проникáть прорывáться; || выходúть, вытекáть.

Dobywanie, -a, *ср.* добываніе; || наступлéніе, прúступъ, атáка.

Dobywanie się, -nia sie, *ср.* порываніе, стремлéніе.

Dobywca, -y, *м.* нападáющій, осаждáющій.

Docent, -a, *м.* доцéнтъ.

Dochód, -odu, *м.* дохóдъ. **Dochód dzierżawny**, аре́ндный дохóдъ.

Dochodny, дохóдный, прúбыльный.

Dochodowy, прихóдный.

Dochodzenie, -a, *ср.* изслéдованіе, дознáніе, слéдствіе, рóзыскъ, искъ. **Dochodzenie sądowe**, слéдствіе. **Dochodzenie prawa**, обрáтное трéбованіе. **Powtórne dochodzenie**, переосвидéтельствованіе.

Dochodzić, разúскивать, отúскивать, изслéдовать. **Dochodzić z akt**, справля́ться по дѣлáмъ. **Dochodzić prawnie** (czego), вѣдаться судóмъ.

Dochować, **dochowywać**, сохрани́ть, сохраня́ть; || воспита́ть, воспúтывать; || сдержáть. **Dochować wiary**, сохрани́ть вѣру. **Dochować przyrzeczenia**, сдержáть обѣщáніе.

Dochować się (czego), дождáться; || воспита́ть, вы́нянчить, вы́ростить. **Dochował się wielkiéj pociechy z swych dzieci**, онъ вы́ростилъ дѣтéй себѣ на рáдость.

Dochówek, -wka, *м. см.* **Przychówek**.

Dochrapać się, добúться (*чего́*).

Dociąć, дорѣзать, доруби́ть, совершéнно отсѣчь; || * язвúть словáми, говорúть кóлкости, досаждáть. **Zawsze sobie docinają**, они́ всегдá говорáть другъ дрýгу кóлкости.

Dociągnąć, **Dociągać**, дотащúть, дотянýть, дотáскивать; || проволóчь, проволáкивать.

Docieczenie, **Dociekanie**, -a, *ср.* достижéніе, дознáніе.

Docierać, **Dotrzeć**, дотирáть (*краски*); истолóчь (*сáхаръ*),—**dokąd**; добрáться, добúться, (czego). **Dotrzeć się**, вытерéть, протерéть. **Dotrzeć się oczu**, протерéть глазá.

Docinać, *см.* **Dociąć**.

Docinek, -nka, *м.* кóлкость, язвúтельность.

Dociskać, **Docisnąć**, угнетáть, удручáть. **Docisnąć kogo do czego**, принудúть кого́ къ чему́. **Dociskać komu**, напирáть на кого́, вынуждáть. **Docisnąć czego na kim**, вынудить у кого́ что́-лúбо.

Docisnąć, *см.* **Dociskać**.

Docisnąć się (do kogo, dokąd), добра́ться, прони́кнуть.
Doczekać, Doczekać się, дожда́ться.
Docześnie, вре́менно.
Doczesność, -ści, *ж.* вре́менность; || тще́тность, су́етность.
Doczesny, вре́менный, скоропреходя́щій.
Dodać, приба́вить, прида́ть. **Dodać tysiąc rubli**, приба́вить ты́сячу рубле́й. **Dodać komu sił**, прида́ть кому́ си́лы. **Dodać komu ochoty**, пріохо́тить кого́.
Dodanie, -nia, *ср.* прибавле́ніе, дополне́ніе.
Dodatek, -tku, *м.* прибавле́ніе, приложе́ніе. **Dodatek do dziennika**, прибавле́ніе къ журна́лу.
Dodatkowo, побо́чно, приба́вочно.
Dodatkowy, побо́чный, приба́вочный, дополни́тельный.
Dodatni, положи́тельный.
Dodatnia, -i, *ж. Грам.* вста́вка бу́квы (*въ среди́ну сло́ва*).
Dodawać, придава́ть, прибавля́ть.
Dodawanie, -a, *ср. Ариѳ.* сложе́ніе.
Dodrapać, докона́ть, доверши́ть, доби́ть; || разцара́пать.
Dodrapać się, доцара́паться.
Dogadać się, договори́ться, заговори́ться.
Dogadzać, угожда́ть, *см.* **Dogodzić**.
Dogadzanie, -a, *ср.* угожде́ніе.
Doganiać, догоня́ть.
Dogarnąć się (do czego), достига́ть, добира́ться.
Dogasić, погаси́ть.
Dogiąć, пригну́ть, нажа́ть.
Doglądać (czego), присма́тривать. **Doglądać robót**, присма́тривать за рабо́тами.
Doglądacz, -a, *м.* надсмо́трщикъ.
Doglądaczka, -i, *ж.* надсмо́трщица.
Doglądanie, -a, *ср.* при́смотръ.
Dogładzać, догла́живать.
Dogma, Dogmat, -tu, *м.* до́гматъ, вѣроуче́ніе.
Dogmatycznie, догмати́чески, поучи́тельно, настави́тельно.
Dogmatyczność, -ści, *ж.* догмати́змъ
Dogmatyczny, догмати́ческій; || поучи́тельный, настави́тельный.
Dogmatyk, -a, *м.* догма́тикъ
Dogmatyzm, *см.* **Dogmatyczność**.
Dogmatyzować, преподава́ть ло́жныя и опа́сныя уче́нія, лжеу́мствовать; || говори́ть настави́телнымъ, учи́тельскимъ то́номъ.
Dogmatyzowanie, -a, *ср.* лжеу́мствованіе, настави́тельный тонъ.
Dognać, *см.* **Doganiać**.
Dognić, догни́ть.
Dognieść, дожа́ть.
Dogoda, *см.* **Dogodzenie, Wygoda**.
Dogodliwość, -ści, *ж.* усту́пчивость, снисходи́тельность, услу́жливость.
Dogodliwy, услу́жливый, уго́дливый, снисходи́тельный.
Dogodnie, удо́бно; || кста́ти.
Dogodność, -ści, *ж.* удо́бство. **Dogodność gospodarska**, хозя́йственное уго́дье.
Dogodny, удо́бный.
Dogodzenie, -a, *ср. см.* **Dogadzanie**, угожде́ніе, удовлетворе́ніе. **Dla dogodzenia swéj ambicji**, для удовлетворе́нія своего́ самолю́бія.
Dogodzić, угоди́ть.
Dogoić, вы́лечить, излечи́ть, заживи́ть (*ра́ну*).
Dogoić się, зажива́ть затя́гиваться.
Dogonić, Dognać, догна́ть.
Dogorywać, догора́ть.
Dograć, доигра́ть.
Dogramolić się, добра́ться съ трудо́мъ.
Dogrywać, дои́гривать.
Dogrzać, подогрѣ́ть, согрѣ́ть.
Doić, дои́ть.
Dój, -oju, *м.* удо́й.
Dojąć, Dojmować, прони́кнуть, проника́ть; || прохвати́ть, прохва́тывать; || язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости.
Dojechać, доѣ́хать. **Dojechać kogo (czém)**, надосади́ть, докона́ть. **Dojechać komu**, сдѣ́лать кому́ непрія́тность.
Dojemny, чувстви́тельный, ощути́тельный.
Dojenie, -a, *ср.* дое́ніе.
Dojeść, доѣ́сть.
Dojeżdżać, доѣзжа́ть.
Dojeżdżacz, -a, *м.* доѣзжа́чій, бере́йторъ.
Dojka, -i, *ж.* дойни́къ, подо́йникъ; || до́йная коро́ва; || коро́вница.
Dojmować, *см.* **Dojąć**.
Dojnica, -y, *ж.* дойни́къ, подо́йникъ, *см.* **Skopek**.
Dojnik, -a, *м.* до́йня, дои́льня.
Dojny, до́йный.
Dojrzale, Dożrzale, зрѣ́ло.
Dojrzałość, -ści, *ж.* зрѣ́лость, спѣ́лость; || зрѣ́лый во́зрастъ. **Dojrzałość rozumu**, здра́вый разсу́докъ,—**sądu**, зрѣ́лое обсужде́ніе.
Dojrzały, Dożrzały, зрѣ́лый, созрѣ́лый, спѣ́лый.
Dojrzeć, Dożrzeć, Dojrzewać, дозрѣ́ть, дозрѣва́ть, созрѣ́ть, созрѣва́ть, доспѣ́ть, доспѣва́ть. **Każda rzecz w swojej porze dojrzewa**, всё въ своё вре́мя дозрѣва́етъ.
Dojrzeć, ви́дѣть, смотрѣ́ть, замѣча́ть. **Jak daleko dojrzeć można**, наско́лько мо́жно ви́дѣть.
Dojrzewanie, -a, *ср.* созрѣва́ніе, *см.* **Dożrzewanie**.
Dojść, Dochodzić, дойти́, доходить, || дости́гнуть, достига́ть. **Nie dojdę do miasta**, не дойду́ до го́рода. **Dojść do mety**, дости́гнуть цѣ́ли.
Dojście, -a, *ср.* достиже́ніе, прибы́тіе.
Dokąd, куда́, *см.* **Gdzie**. **Idź dokąd ci**

się podoba, ступа́й куда́ хо́чешь. **Dokąd tylko, dokądkolwiek**, куда́ то́лько, куда́ бы ни. **Dokądkolwiek pójdziesz, umiej się zastosować do zwyczajów krajowych**, куда́ бы ты ни отпра́вился, сообража́йся съ туземными обы́чаями.

Dokazać, Dokazywać, спра́виться, сла́дить съ кѣмъ, успѣть въ чѣмъ, довершѝть что́, доказа́ть, привести́ въ дѣйствіе, испо́лнить, достига́ть, доходи́ть. **Nie dokażesz tego bez jego pomocy**, ты не успѣешь сдѣлать э́того безъ его́ по́мощи. **Pieniędzmi wiele dokazać można**, де́ньгами мно́гое мо́жно сдѣлать. **Dokazał swego**, онъ достѝгъ своей цѣли. **Cierpliwość wszystkiego dokaże**, терпѣніе всё превозмога́етъ. **Dokazałeś wielkiej rzeczy**, ты сдѣлалъ вели́кое дѣло. || **Dokazać komu**, сравни́ться съ кѣмъ. || **Dokazywać (dziwy wyrabiać)**, проказничать, ху́до вести́ себя́. || **Dokazywać nad kim**, ху́до поступа́ть съ кѣмъ.

Dokazalny, возмо́жный, исполни́мый.

Dokazywać, *см.* **Dokazać**.

Dokład, -u, *м.* **Dokładka, -i**, *ж.* приба́вка, добавка; добавокъ.

Dokładać, dołożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, добавля́ть, прибавля́ть, прибавить. **Ile będzie brakło, ja dołożę**, сколько будетъ недоставáть, я прибавлю. **Dołożyć starania**, приложи́ть стара́ніе. **Dokładać się do czego**, *см.* **Przykładać się**.

Dokładnie, то́чно, вѣрно, испра́вно.

Dokładność, -ści, *ж.* то́чность, вѣрность, испра́вность.

Dokładny, то́чный, вѣрный, испра́вный.

Dokoła, вокру́гъ.

Dokołatać (komu), отдѣлать (*кого́*) **Dokołatać się**, доби́ться (*чего́*). **Dokołatać się kogo**, достуча́ться къ кому́ (*въ дверь*).

Dokonać, довершѝть, совершѝть, око́нчить, испо́лнить, выполнить. **Dokonać kogo**, доконáть кого́. **Dokonać zawodu**, око́нчить по́прище. *Грам.* **Czas dokonany**, проше́дшее, совершённое вре́мя. **Słowo dokonane**, глаго́лъ совершённый.

Dokonanie, -a, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе.

Dokonawca, -y, *см.* **Dokonywacz**.

Dokończenie, -a, *ср.* оконча́ніе.

Dokończyć, Dokonywać, око́нчить, довершѝть.

Dokonywacz, -a, *м.* исполни́тель.

Doktor, -a, *м.* до́кторъ, врачъ.

Doktorat, -u, *м.* до́кторство, до́кторская сте́пень.

Doktorka, -i, *ж.* лека́рка

Doktorowa, -ej, *ж.* до́кторша, жена́ до́ктора.

Doktorować, производи́ть въ доктора́. **Doktorować się, Doktoryzować się**, прiобрѣсть сте́пень до́ктора.

Doktorski, до́кторскій.

Doktorstwo, -a, *ср.* до́кторство.

Doktoryzować się, *см.* **Doktorować**.

Doktryna, -y, уче́ность; || уче́ніе, пра́вило; || до́гматъ.

Dokuczać, наскуча́ть, докуча́ть, надоѣда́ть; || изнура́ть, истомля́ть, му́чить. **Kaszel mu bardzo dokucza**, ка́шель о́чень му́читъ его́. **Głód mu dokucza**, го́лодъ томи́тъ его́.

Dokuczanie, Dokuczenie, -a, *ср.* доку́чливость, назо́йливость.

Dokuczliwie, доку́чливо.

Dokuczliwy, доку́чливый.

Dokument, -u, *м.* докуме́нтъ, дѣлова́я бума́га, свидѣтельство.

Dokumentalny, *см.* **Dokumentny**.

Dokumentnie, положи́тельно, достовѣрно, основа́тельно.

Dokumentny, достовѣрный, основа́тельный.

Dokwas, -u, *м.* о́кись.

Dół, -ołu, *м.* я́ма; || * моги́ла. **Dół polowy**, напо́льная я́ма. **Na dół, do dołu**, внизъ; **na dole**, внизу́. **Ciągnąć z dołu do góry**, тяну́ть сни́зу вверхъ. **Lecieć z góry na dół**, па́дать све́рху внизъ. **Przejść dołem**, пройти́ ни́зомъ.

Dola, -i, *ж.* судьба́, до́ля, у́часть, жре́бій.

Dołączać, присоедини́ть, прилага́ть.

Doledz, Dolegać, жать, сжима́ть, стѣсни́ть, безпоко́ить. **Gdzie cię dolega?** гдѣ у тебя́ боли́ть? **Dolega mię to**, э́то меня́ безпоко́итъ, огорча́етъ.

Doleganie, -a, *ср.* безпоко́йство, боль, стѣсне́ніе.

Dolegliwie, го́рько, го́рестно, прискóрбно.

Dolegliwość, -ści, *ж.* го́речь, прискóрбіе.

Dolegliwy, прискóрбный.

Dołek, -łka, *м.* я́мка, я́мочка. **Dołek pod piersiami**, ло́жечка подъ гру́дью. *Посл.* **Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada**, кто кому́ я́му копа́етъ, самъ въ неё попадётъ.

Doletni, взро́слый, совершеннолѣтній.

Dolewać, Dolać, доливáть, долúть.

Dolewacz, -a, *м.* разливáтель.

Dolewek, -wku, *м.* **Dolewka, -i**, *ж.* доли́вка, доливáніе бóчки.

Doleżały, долежáлый, зрѣлый.

Doliczać, Doliczyć, причисля́ть, причи́слить; || присчúтывать, присчитáть.

Doliczenie, -nia, *ср.* причисле́ніе.

Dolina, -y, *ж.* доли́на.

Dolistość, -ści, *ж.* впáдина. углубле́ніе.

Dolisty, доли́нистый; || я́мистый.

Dołkowacieć, дѣлаться впáлымъ, впáдистымъ.

Dołkowatość, -ści, *ж.* впáлость.

Dołkowaty, впáлый; || *Бот.* я́мчатый.

Dolny, ни́жній.

Dołoman, Dolman, -u, *м.* доломáнъ.

Dołowaty, *см.* **Dolisty**.

Dołożenie, -a, *ср.* **dobавле́ніе**, прибавле́ніе, прибáвка.

Dom, -u, *м.* домъ. **Dom o piętrze, o kilku piętrach**, домъ объ одномъ этажѣ, о нѣсколькихъ этажахъ. **Dom letni**, дача, загородный домъ. **Dom do wynajęcia**, домъ отдающійся внаймы,—**do sprzedania**, продающійся. **Dom panujący**, царствующій домъ;—**handlowy**,— торговый; **zleceń**,— комиссіонерскій, комиссіонерская контора; — **poprawy**, — смирительный; — **obłąkanych, warjatów**, — умалишенныхъ;—**badań**,—слѣдственная тюрьма;—**podrzutków**, — воспитательный;— **schronienia ubogich i sierot**, богодѣльня; —**przedpogrzebowy**,—предпохоронный.

Doma, дома, у себя.

Domacać się, доискаться, добиться; || осязать, ощупать; || выведать.

Domacalny, ощутительный, осязательный.

Domagać się, домогаться, требовать; || ходатайствовать.

Domaganie się, -nia się, *ср.* притязаніе, домогательство; || настоянie; || востребованіе.

Domak, -a, *м. см.* **Domownik, Domator.**

Domator, -a, *м.* домосѣдъ.

Domatorka, -i, *ж.* домосѣдка.

Domawiać, доказывать, договаривать. **Domawiać komu**, дѣлать кому выговоръ, упрёки. **Domawiać się czego (komu)**, договариваться, напоминать издали, заводить издалека о чёмъ рѣчь.

Domek, -mku, *м.* домикъ.

Domężna, дѣвушка-невѣста.

Domiar, -u, *см.* **Nadomiar.**

Dominjalny, вотчинный, владѣльческій, имущественный.

Dominjum, *Нескл.* помѣстье, вотчина; || право непосредственнаго владѣнія.

Domino, -a, *ср.* домино (*платье и игра*).

Domisko, -a, *ср.* развалившійся пустой домъ.

Domniemanie, -a, *ср.* догадка, предположеніе.

Domniemany, предполагаемый, мнимый.

Domniemywać się, догадываться, предполагать.

Domorosły, доморощенный.

Domostwo, -a, *ср.* хозяйство, домъ; || домашнее обзаведеніе; || вся семья, всё семейство, домашніе (*слуги*).

Domować, вести домашнюю жизнь.

Domowanie, -a, *ср.* домашняя жизнь.

Domowiec, -wca, *м.* другъ дома.

Domówienie, -a, *ср. Ритор.* заключеніе рѣчи.

Domownik, -a, *м*, домашній человѣкъ, *мн.* **Domownicy**, слуги, прислуга, челядь.

Domówny, умѣющій напоминать о себѣ, смѣтливый, догадливый. *Посл.* **Kot głodny gdy nie łowny, chłop gdy niedomówny**, котъ голоденъ, когда не ловитъ мышей, мужикъ — когда не напоминаетъ о себѣ.

Domowy, домашній, домовый.

Domurować, достроить.

Domysł, -u, *м.* догадка. **Mówić na domysł, z domysłu**, говорить наугадъ.

Domyślać się, догадываться.

Domyślnia, -i, *ж. Грам.* подразумѣваемое слово.

Domyślnie, по догадкамъ, гадательно, наобумъ; || смѣтливо, остроумно, ловко. **Znalazł się domyślnie**, онъ ловко нашёлся.

Domyślność, -ści, *ж.* догадливость, смѣтливость.

Domyślny, догадливый, смѣтливый.

Doń, сокращено: **Do niego, Do niéj**, къ нему, къ ней, *см.* **On.**

Donacja, ji, *ж.* даръ, вкладъ; || пожалованное имѣніе, заповѣдное; || majorатъ.

Donacyjny, дарственный, жалованный. **Dokument donacyjny**, дарственная запись, данная.

Donatarjusz, -a, *м. Юрид.* владѣлецъ пожалованнаго имѣнія.

Donator, -a, *м.* даритель; || вкладчикъ.

Donatorka, -i, *ж.* дарительница; || вкладчица.

Donatywa, -y, *ж.* жалованное имѣніе, даръ.

Donica, -y, *ж.* миска, чаша.

Doniczka, -i, *ж.* мисочка. **Donica do rąk**, рукомойникъ. **Doniczka do kwiatów, na kwiaty**, цвѣточный горшокъ.

Donieść, донести, отнести; || доводить до свѣдѣнія, увѣдомить, докладывать; || дойти, попадать. **Nie doniosę tego do miasta**, не донесу этого до города. **Donieść komu o czém**, донести кому о чёмъ. **Donieść kogo do władzy**, донести на кого правительству. **Czy twoja strzelba doniesie aż do tamtego drzewa?** попадётъ ли твоё ружьё въ то дерево? **Tak daleko mój wzrok nie doniesie**, такъ далеко мой взоръ не простирается. **Donieść (czego)**, достигать (*чего*), доставать, доходить.

Doniesienie, -a, *ср.* донесеніе, отношеніе, извѣстіе, извѣщеніе, заявленіе.

Donosić, Donaszać, *см.* **Donieść**, приносить; || донашивать (*платье*).

Donosiciel, -a, *м.* доносчикъ.

Donosicielka, -i, *ж.* доносчица.

Donośnie, Donośno, далёко, далеко; || громко, звонко. **To działo strzela donośnie**, эта пушка стрѣляетъ далеко. **Śpiewać donośnie**, громко пѣть.

Donośność, -ści, *ж.* разстояніе на выстрѣлъ; || пониманіе, понятіе. **Zbliżyć się na donośność działa**, приблизиться на пушечный выстрѣлъ. **To wybiega za donośność rozumu ludzkiego**, это свыше пониманія человѣческаго разума, недоступно человѣческому разуму.

Donośny, громкій, далеко достающій. **Wzrok donośny**, быстрое зрѣніе.

Dopadkowy, отрывочный, случайный.

Dopaść, Dopadać, добѣжать; || нагнать, нагонять; || достигнуть, достигать, до-

ста́ть, достава́ть. **Pozwól mi dopaść do wioski,** позво́ль мнѣ добѣжа́ть до дере́вни. **Dopadli nieprzyjaciela,** напа́ли на непрія́теля. **Twa ręka wszędy mię dopadnie,** твоя́ рука́ всю́ду доста́нетъ меня́. **Dopaść krzesełka,** ухвати́ть стулъ

Dopatrywać, высма́тривать, доиски́ваться.

Dopatrzyć, вы́смотрѣть, доиска́ться.

Dopędzić, Dopędzać, догна́ть, догоня́ть.

Dopełniać, Dopełnić, дополня́ть, исполня́ть, пополня́ть. **Dopełnić beczkę,** допо́лнить бо́чку. **Dopełnić summę,** попо́лнить су́мму. * **Dopełnić miarę swych zbrodni,** преиспо́лнить мѣ́ру свои́хъ беззако́ній. **Dopełnić obietnicy,** сдержа́ть обѣща́ніе. **Dopełnić prawa,** соблюсти́ зако́нъ.

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *м.* испо́лни́тель.

Dopełnianie, -a, *ср.* испо́лне́ніе, выпо́лне́ніе.

Dopełnić się, *см.* **Spełnić się, Wypełnić się.**

Dopełniciel, *см.* **Dopełniacz; Dopełnicielka,** испо́лни́тельница.

Dopełnienie, -a, *ср.* дополне́ніе, совершѐніе. *Геом.* **Dopełnienie kątu,** компле́ме́нтъ (*дополне́ніе угла*). **Dopełnienie uroczystości religijnych,** совершѐніе церко́вныхъ обря́довъ.

Dopiąć, Dopinać, застегну́ть; || дости́гнуть. **Nie mogę dopiąć surduta,** не могу́ застегну́ть сертука́. **Dopiąć koniowi pręgów,** подтя́гивать подпру́гою, подпру́живать (*лошадь*). **Dopiąc czego,** дости́гнуть, успѣ́ть въ чѣмъ. **Dopiąć się,** застегну́ться; || подпоя́саться, *см.* **Dopiąć.**

Dopić, Dopijać, допи́ть, допива́ть.

Dopić się, розпья́ни́ствоваться. **Dopić się śmierci,** умере́ть отъ пья́нства.

Dopiec, Dopiekać, допе́чь, дожа́рить.

Dopięcie, -a, *ср.* достиже́ніе.

Dopiekać, *см.* **Dopiec.**

Dopierać, Doprzeć, припира́ть, припере́ть.

Dopiero, то́лько-что, тепе́рь то́лько.

Dopijać, *см.* **Dopić.**

Dopilnować, присмотрѣ́ть, досмотрѣ́ть; || вы́ждать, дождаться. **Dopilnować się (w czém),** вести́ себя́, поступа́ть; || не теря́ть изъ ви́ду.

Dopilnowanie, -a, *ср.* при́смотръ, наблюде́ніе, соблюде́ніе.

Dopinać, *см.* **Dopiąć.**

Dopisać, Dopisywać, дописа́ть, допи́сывать. **Dopisać stronicy,** дописа́ть страни́цу. * **Zboże dopisało w tym roku,** хлѣ́бъ хоро́шъ вы́шелъ въ э́томъ году́. **Dopisać komu,** испо́лнить чьё жела́ніе, угоди́ть кому́. **Skutek nie dopisał naszym oczekiwaniom,** послѣ́дствія не соотвѣ́тствовали на́шимъ ожида́ніямъ. **Wszystko mu dopisuje,** всё ему́ благопрія́тствуетъ, всё идётъ какъ по писаному. || **Dopisać się,** *см.* **Przypisać się.**

Dopisek, -sku, *м.* припи́ска.

Dopłacać, Dopłacić, доплáчивать, доплати́ть.

Dopłacanie, Dopłacenie, -a, *ср.* **доплáта,** доплáчиваніе, платёжъ, уплáта.

Dopłakać się (czego), доплáкаться, вы́плакать. **Niczego się nie dopłaczesz,** ничего́ не вы́плачешь, слезáми не помо́жешь.

Dopłata, -y, *ж.* *см.* **Dopłacanie.**

Dopłatać, *см.* **Dopleść.**

Dopłatać się, доплестись, дотащи́ться.

Dopokąd, пока́.

Dopóki, пока́, до каки́хъ поръ, до кото́рыхъ поръ, доколѣ. **Dopókiż to będzie trwało?** до кото́рыхъ же поръ э́то бу́детъ продолжа́ться?

Dopołudnie, -a, *ср.* у́треннее вре́мя

Dopomagać, *см.* **Dopomódz.**

Dopomagacz, -a, *м.* зачи́нщикъ, соумы́шленникъ.

Dopomaganie, -a, *ср.* *см.* **Pomaganie.**

Dopominać się, тре́бовать обра́тно, наза́дъ; || упра́шивать.

Dopomódz, помо́чь, пособи́ть.

Dopomożenie, -a, *ср.* вспомоществова́ніе, по́мощь, посо́біе.

Dopóty, до тѣ́хъ поръ, дотóлѣ, *см.* **Dopóki. Dopóty jeść nie dostaniesz, aż się lekcji nauczysz,** до тѣ́хъ поръ не дадýтъ тебѣ́ ѣсть, пока́ не вы́учишь уро́ка.

Dopowiadać, доска́зывать, подска́зывать.

Doprawdy, въ са́момъ дѣ́лѣ, дѣйстви́тельно.

Doprawić, Doprawiać, довести́, доводи́ть до конца́.

Doprosić się, допроси́ться, вы́просить.

Doprowadzić, Doprowadzać, проводи́ть, доводи́ть, провожа́ть.

Doprządz, Doprzęgać, припря́чь, припря́гать.

Dopsować się, дошали́ться.

Dopuścić, Dopuszczać, допусти́ть, дозво́лить.

Dopuścić się, соверши́ть, учини́ть; || провини́ться. **Dopuścić się zbrodni,** соверши́ть, учини́ть преступле́ніе.

Dopuszczenie, -a, *ср.* **Dopust, -u,** *м.* позволе́ніе, соизволе́ніе; || *Юрид.* попусти́тельство; || во́ля (*бѣжія*).

Dopuszczenie się, -a się, *ср.* **(czego),** учине́ніе, содѣ́яніе.

Dopytać się, Dopytywać się, распроси́ть, допроси́ться. **Dopytać się o co,** распроси́ть о чёмъ, разузна́ть, освѣ́домиться.

Dorabiać, Dorobić, придѣ́лывать.

Dorabiać się, Dorobić się, (czego), зарабо́тывать, пріобрѣта́ть, стяжа́ть, нажива́ть. **Nie mógł dorobić się fortuny,** онъ не могъ нажи́ть, пріобрѣсть состоя́ніе.

Dorachować, сосчита́ть.

Dorada, -y, *ж.* *см.* **Porada, Rada, Doradzanie.**

Doradzca, -y, *м*, сове́тчикъ; || *Юрид.* посторо́ннее лицо́.

Doradczy, подаю́щій сове́тъ; || совѣща́тельный.

Doradczyni, -ni, *ж.* сове́тница.

Doradzać, Doradzić, сове́товать, посове́товать.

Doradzić, *см.* **Doradzać.**

Doradziciel, -a, *м. см.* **Doradzca.**

Doradzicielka, -i, *ж. см.* **Doradczyni.**

Doraźliwy, пронза́тельный; || оскорби́тельный. **Słowa doraźliwe**, оскорби́тельныя слова́.

Doraźny, Dorazowy, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Dordzewiały, ржа́вый, покры́вшійся ржа́вчиною.

Dordzewieć, ржа́вѣть, покрыва́ться ржа́вчиною.

Doręcze, Dorędzie, *ср.* употребляется только съ предлогомъ **Na** (на) **na doręczu, na dorędziu**, подъ руко́ю.

Doręczenie, -a, *ср.* сообще́ніе, вруче́ніе, доставле́ніе; || *Юрид.* вы́зовъ.

Doręcznik, -a, *м.* указа́тель, рее́стръ, журна́лъ.

Doręczny, подру́чный.

Dorobek, -bku, *м.* нажи́ва, стяжа́ніе. благопріобрѣ́тенное имѣ́ніе; || при́быль, бары́шъ. **Być na dorobku**, зараба́тывать.

Dorobić, *см.* **Dorabiać.**

Dorobkowy, пріобрѣ́тенный, благопріобрѣ́тенный, зарабо́танный; || трудово́й.

Dorocznie, ежего́дно.

Doroczny, ежего́дный, годи́чный, годово́й, *см.* **Roczny, Coroczny.**

Dorodność, -ści, *ж.* доро́дность.

Dorość, Dorosnąć, Dorastać, дорости́, дорости́ть, вы́рость, вырости́ть.

Dorosły, взро́слый.

Dorosnąć, *см.* **Dorość.**

Dorostek, *см.* **Wyrostek, Niedorostek.**

Dorównać, Dorównywać, уровня́ть; || равня́ться; || выра́внивать, угла́живать. **Dorównać drogę**, выра́внивать, угла́живать доро́гу. **Dorównać czego**, сравня́ться съ чѣмъ. **Nie jego smutku nie dorówna**, ничто́ не сравня́тся съ его́ печа́лью.

Dorożka, i, *ж.* городско́й наёмный экипа́жъ, изво́щичій экипа́жъ, дро́жки.

Dorożkarz, -a, *м.* городско́й изво́щикъ.

Dorozumieć się (czego), догада́ться, сообрази́ть, отгада́ть, разгада́ть; || поня́ть. **Dorozumiał się rzeczy**, онъ по́нялъ въ чёмъ де́ло.

Dorozumiewać się, дога́дываться, отга́дывать, разга́дывать; || подозрѣ́вать.

Dorozumiewanie się, -a się, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorozumiewanie, -a, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorsz, -a, *м.* (*см.* **Pomuchla**). Доршъ, треска́ (*рыба*).

Dorwać, Dorywać, перерва́ть, перерыва́ть; || нарва́ть.

Dorwać się (czego), завладе́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*); || —dokąd, ворва́ться.

Dorywczo, Zdorywcza, Dorywkami, отры́вочно, урывками. **Dorywczo szarpać nieprzyjaciela**, трево́жить непріятеля.

Dorywczy, случа́йно попа́вшійся, случа́йный, подру́чный. * **Syn dorywczy**, незаконнорожде́нный, побо́чный. **Dorywcza utarczka**, *Воен.* случа́йная сши́бка, схва́тка.

Dorządzić się (czego), ху́до управля́ться, распоряжа́ться (*чѣмъ*). **Dorządzili się rewolucji**, такъ ху́до распоряжа́лись, что дожда́лись револю́ціи.

Dorzec, досказа́ть.

Dorzecznie, прили́чно, разу́мно, кста́ти.

Dorzeczność, -ści, *ж.* благопристо́йность, прили́чіе.

Dorzeczny, присто́йный, благопристо́йный, прили́чный, благоразу́мный.

Dorzucenie, -a, *ср.* броса́ніе, швыра́ніе, мета́ніе.

Dosada, -y, *ж. см.* **Dosadność.**

Dosadność, -ści, *ж.* то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность; || вырази́тельность.

Dosadny, то́чный, опредѣли́тельный; || вырази́тельный.

Dosadzać, насажда́ть, засажда́ть (*растѣнія*); || * —czém, сли́шкомъ прибавля́ть, доли́вать. **Dosadził mi arakiem**, онъ прили́лъ мнѣ мно́го ро́му. **Dosadzić lekarstwem**, дать си́льную до́зу лека́рства. **Dosadzać komu**, досажда́ть, тѣсни́ть, си́льно наступа́ть.

Dosądzić, присуди́ть, око́нчить судъ.

Dość, дово́льно, *см.* **Dosyć.**

Dościg, -u, *м.* **Doścignienie**, -a, *ср.* достиже́ніе.

Dościgłość, -ści, *ж.* достижи́мость.

Dościgły, достижи́мый.

Doścignąć, Dościgać, насти́гнуть, нагна́ть, догна́ть; || насти́гнуть, уразумѣ́ть.

Dosiadać, *см.* **Dosiąść.**

Dosiądz, Dosięgnąć, Dosięgać, доста́вать, каса́ться, прикаса́ться. * **Dosiądz co rozumem**, насти́гнуть что́ умо́мъ.

Dosiąść, Dosieść, Dosiadać,—употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Dosiąść, Dosiadać konia**, вскочи́ть верхо́мъ на́ лошадь.

Dosieczna, -éj, *ж. Геом.* косе́канса.

Dosiedzieć, Dosiadać, Dosiadywać, досиде́ть, вы́сидить.

Dosięgać, Dosięgnąć, *см.* **Dosiądz.**

Dosięgły, достижи́мый.

Dosiego roku, сокраще́ніе: **Do wsiego roku. Życzę ci szczęścia, dosiego roku, (od tego do wsiego roku)**, жела́ю тебѣ́ сча́стія и въ э́томъ и въ сле́дующихъ года́хъ.

Doskocz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*лошадь*).

Doskoczny, бѣгово́й, ши́бкій, быстролётный.

Doskoczyć, Doskakiwać, доскака́ть.
Doskok, -u, *м.* скочо́къ, прыжо́къ
Doskonale, соверше́нно.
Doskonalenie się, усовершéнствованіе.
Doskonalić, совершéнствовать.
Doskonalić się, совершéнствоваться.
Doskonalność, -ści, *ж.* совершéнство.
Doskonalny, совершéнный.
Doskórzyć (komu), досади́ть, надоѣ́сть.
Doskrzeć, *см.* **Dopiec, Dogrzać.**
Doskwarzyć, дожа́рить.
Doskwierać, му́чить, докуча́ть.
Dosłonecznik, -a, *м. Астрон.* перигéлій (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).
Dosłowie, -a, *м. см.* **Przysłówek.**
Dosłownie, дослóвно, слóво въ слóво, буквáльно.
Dosłowny, дослóвный. буквáльный.
Dośrodkowy, Dośrzedni, центростреми́тельный.
Dostać, Dostawać, остава́ться, пребыва́ть, удержа́ться, вы́стоять. 1)=do... **Nie dostoję do wieczora,** я не вы́стою до ве́чера. 2)=komu, не уступа́ть. **Dostać komu placu,** не отступа́ть пере́дъ кѣмъ. **On dostoi,** онъ устои́тъ. 3)=*см.* **Dojrzewać, Dośrzewać.** 4) **Dostaje, dostawa,** достаётъ, доста́точно, довóльно. **Dostaje mu na życie,** у него́ есть довóльно чѣмъ жить. **Nie dostaje trzech rubli,** не достаётъ трёхъ рубле́й. || = **się,** отстоя́ться. 1) **Piwo w beczce już się dostało,** пи́во въ бо́чкѣ уже́ отстоя́лось. 2) **Dostać się czego,** дожида́ться чего́. **Niczego się tu nie dostoisz,** ничего́ здѣсь не дождёшься. 3) **Dostać się, dostać,** остава́ться на мѣстѣ, удержа́ться. **Przed nim nic się nie dostoi,** пе́редъ нимъ ничто́ не удéржится. 1) **Dostawać, Dostać,** достига́ть, получа́ть, получи́ть. **Dostać co testamentem,** получи́ть что́ по завѣща́нію. **Dostać kijem,** получи́ть уда́ръ па́лкою. **Dostać w skórę,** быть би́тымъ, высѣченнымъ. 2) Прикаса́ться. **Tłucze wszystko czego dostanie,** онъ разбива́етъ все, къ чему́ прикоснётся. **Kto nie pracuje, sławy nie dostanie,** кто не тру́дится, тотъ не дости́гнетъ сла́вы. 3) Доставáть, вынима́ть. **Dostawać pieniędzy z kuferka,** вынима́ть де́ньги изъ сундука́. **Dostać wody ze studni,** доста́ть воды́ изъ коло́дца. 4) **Dokąd,** доставáть, каса́ться. **Nie dostanę tak daleko,** я не достáну (*рукóй*) такъ далеко́. 5) **Dostanie,** гл. безличн., вмѣсто: **można dostać,** мóжно получи́ть, найти́, **Gdzie tego dostanie?** гдѣ мóжно э́то получи́ть, найти́?=**się;** 1) **dostać się,** остава́ться, доставáться. **Zbiera i nie wie komu się dostanie,** копи́тъ де́ньги и не зна́етъ кому́ онѣ достáнутся. 2) Доставáться, вы́пасть на до́лю. **Mnie się to dostało,** э́то вы́пало на мою́ до́лю. 3) Случи́ться. **Dostało mi się widzieć,** мнѣ случи́лось ви́дѣть. 4)=**dokąd, прибы́ть. Trzeciego dnia dostaliśmy się do portu,** тре́тьяго дня мы при́были въ га́вань. 5) =**skąd,** вы́рваться, освободи́ться. **Dostałem się przecież z niewoli,** я освободи́лся наконе́цъ изъ плѣна.

Dostąpić, Dostępować, Dostępywać (do kogo), приступи́ть, приступа́ть, прибли́зиться, приближа́ться. **Dostąpić (czego),** дости́гнуть, пріобрѣсть, стяжа́ть, усво́ить. **Dostąpić chwały,** пріобрѣсть, добыть сла́ву, стяжа́ть сла́ву. **Dostąpić nauki,** пріобрѣсть зна́нія. **Dostąpić zaszczytów,** дости́гнуть по́честей.

Dostarczać, Dostarczyć, снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть, доста́вить.

Dostarczający, достато́чный, *см.* **Dostateczny.**

Dostatecznie, довóльно, доста́точно.

Dostatkowy, *см.* **Amunicyjny.**

Dostatni, простóрный, свобóдный; || доста́точный, зажи́точный, оби́льный. **Suknia dostatnia,** простóрное пла́тье. **Dom dostatni,** оби́льный, бога́тый домъ. **Człowiek dostatni,** бога́тый, зажи́точный человѣкъ. * **Być dostatnim samemu sobie,** довóльствоваться, жить свои́ми сре́дствами.

Dostatnio, простра́нно, обши́рно; || довóльно, оби́льно

Dostawa, -y, *ж.* поста́вка, доста́вка, подря́дъ; || перевóзка, провóзъ, транспóртъ. **Podjąć się dostawy, wziąć na siebie dostawę,** взять на себя́ подря́дъ. || *Геом.* кóсинусъ.

Dostawać, *см.* **Dostać.**

Dostawca, -y, *м.* поставщи́къ, **подря́дчикъ.**

Dostawić, Dostawiać, доста́вить, доставля́ть.

Dostawienie, -nia, *ср.* доста́вка; || привóдъ.

Dostawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*).

Dostęp, *см.* **Przystęp.**

Dostępność, -ści, *ж.* досту́пность.

Dostępny, досту́пный; || **пригду́бый** (*бéрегъ*).

Dostępować, *см.* **Dostąpić.**

Dostojeństwo, -a, *ср.* достóинство; || санъ, ва́жная до́лжность, вы́сшій чинъ.

Dostojnie, прили́чно, достóйно.

Dostojnik, -a, *м.* санóвникъ.

Dostojność, -ści, *ж.* превосхóдство; || ва́жность; || достóинство. *Титýлъ кардина́ла:* Высокопреосвящéнство (**Jego dostojność kardynał**); высокопреосвящéнный кардина́лъ.

Dostojny, достóйный, уважа́емый, почётный,

Dostrzedz, Dostrzegać, замѣ́тить, замѣча́ть, подмѣ́тить, подмѣча́ть.

Dostrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель.

Dostrzegalność, -ści, *ж.* наблюда́тельность.

Dostrzegalny, примѣ́тный, ви́димый.

Dostrzeganie, Dostrzeżenie, -a, *ср.* наблюде́ніе.

Dostyczna, -ej, *ж. Геом.* кота́нгенсъ.

Doświadczać, Doświadczyć, испы́тывать, испыта́ть.

Doświadczać się, Doświadczyć się (w czém), испы́тывать себя́, пыта́ться, упражня́ться. **Nie doświadczy się to na mnie, abym miał żebrać, mogąc pracować,** никто́ не уви́дитъ меня́, что́бы я ни́ществовалъ, имѣя возмо́жность труди́ться.

Doświadczalny, о́пытный, экспериментáльный. **Fizyka doświadczalna,** экспериментáльная фи́зика.

Doświadczanie, -a, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Doświadczenie, -a, *ср.* о́пытъ, о́пытность.

Doświadczony, испы́танный, о́пытный.

Dosyć, Dość, дово́льно, доста́точно.

Dosypka, -i, *ж.* присы́пка, верхъ.

Dosyt, -u, *м.* сы́тость, насыще́ніе.

Doszczętu, *см.* **Szczęt.**

Doszły, зрѣлый, спѣлый; || дости́гшій. **Doszły do lat,** дости́гшій совершенноле́тія.

Dotacja, -ji, *ж.* вкладъ, пожéртвованіе (*въ цéрковь, на богоугóдное дѣло*).

Dotąd, дото́лѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotarcie, -a, *ср.* **Dotarczka, -i,** *ж.* нападе́ніе, наступле́ніе, на́тискъ.

Dotarczka, *см.* **Dotarcie.**

Dotargować, сторгова́ть, согласи́ться, сойти́сь въ цѣнѣ.

Dotargować się (czego), купи́ть что́-либо по́слѣ продолжи́тельнаго торга́.

Dotegodniowy, сего́днишній.

Dotegoroczny, ны́нѣшняго го́да.

Dotérać, *см.* **Dotyrać.**

Dotkliwie, чувстви́тельно, ощути́тельно; || замѣтно; || оби́дно, ко́лко. **Dotkliwie to uczuł,** онъ замѣтно почу́вствовалъ э́то. **Dotkliwie mu przymówił,** онъ сказа́лъ ему́ оби́дное сло́во, ко́лкость.

Dotkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность; || оби́дчивость.

Dotkliwy, чувстви́тельный, воспріи́мчивый; || ко́лкій, оби́дный; || о́стрый, мучи́тельный. **Dotkliwa boleść,** мучи́тельная боль. **Dotkliwe żarty,** ко́лкія, оби́дныя шу́тки. **Dotkliwa choroba,** о́страя, мучи́тельная боле́знь.

Dotknąć, Dotykać, Dotknąć się, Dotykać się, прикаса́ться, каса́ться, тро́гать.

Dotknięcie, -a, *ср.* прикоснове́ніе.

Dotknięty, затро́нутый, тро́нутый; || одержи́мый; || насти́гнутый, пости́гнутый; || поражённый. **Mocno jest tém dotknięty,** э́то его́ си́льно порази́ло. **Dotknięte przez nas punkta,** затро́нутые на́ми пу́нкты; пу́нкты, кото́рыхъ мы косну́лись. **Kraj dotknięty klęską,** страна́, поражённая бѣдствіемъ.

Dotleć, Dotlić się, дотлѣ́ть, истлѣ́ть.

Dotlić, истреби́ть огнёмъ.

Dotrwać, устоя́ть; || дожда́ться до конца́; || постоя́нно продолжа́ться; || дожи́ть. **Dotrwać do późnego wieku,** дожи́ть до глубо́кой ста́рости.

Dotrwanie, -a, *ср.* постоя́нство.

Dotrzymać, Dotrzymywać, сдержа́ть, сде́рживать, удержа́ть, уде́рживать, вы́держать, выде́рживать. **Dotrzymać słowo,** сдержа́ть сло́во. **Dotrzymać przysięgi,** оста́ться ве́рнымъ (*не измѣнить*) прися́гѣ. **Dotrzymać tajemnicy,** сохрани́ть та́йну.

Dotrzymanie, -a, *ср.* сдержа́ніе, соблюде́ніе, сохране́ніе.

Dotychczas, Dotychmiast, досе́лѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotyczéć, каса́ться, относи́ться.

Dotyczna, *см.* **Dostyczna.**

Dotyczyć się, *см.* **Tyczyć się.**

Dotykać, *см.* **Dotknąć.**

Dotykalnie, ощути́тельно, осяза́тельно.

Dotykalność, -ści, *ж.* осяза́емость.

Dotykalny, ощути́тельный, осяза́тельный.

Dotykanie, -a, *ср.* прикоснове́ніе; || ощути́тельность; || осяза́ніе, *см.* **Dotknięcie.**

Dotyrać, дотаска́ть, доноси́ть, износи́ть (*платье и т. д.*).

Dowaga, -i, *ж.* привѣсокъ.

Dowažać, Dowažyć, довѣшивать, довѣсить.

Dowcip, -u, *м.* остроу́міе, бы́стрый умъ.

Dowcipek, -pku, *м.* натя́нутое остроу́міе.

Dowcipkować, остри́ть.

Dowcipkowanie, -a, *ср.* остроу́мничанье, страсть остри́ть.

Dowcipnie, остроу́мно.

Dowcipniś, -sia, *м.* остря́къ, остроу́мецъ.

Dowcipność, -ści, *ж.* острота́ ума́, остроу́міе.

Dowcipny, остроу́мный.

Dowiadywać się, освѣдомля́ться, справля́ться (*о чёмъ*).

Dowiadywanie się, -a się, *ср.* освѣдомле́ніе, развѣдываніе, разузнава́ніе.

Dowić się, размота́ть (*нитки*).

Dowidzieć (kogo), разсмотрѣть, замѣтить.

Dowiedzieć się, узна́ть, освѣдомиться.

Dowiedziony, дока́занный, испы́танный.

Dowiernoręctwo, -a, *ср. Юрид.* вре́менное завѣща́ніе. *См.* **Leństwo, Mańst wo.**

Dowiernoręczny, *Юрид.* душеприка́щикъ. *См.* **Lenny.**

Dowiernie, съ по́лнымъ дове́ріемъ.

Dowierność, -ści, *ж.* дове́ренность.

Dowierny, дове́ренный, пове́ренный.

Dowierzać, довéрять (*кому́*), **полага́ться** (*на кого́ или на что́*).

Dowierzający, дове́рчивый.

Dowierzanie, -a, *ср.* дове́ріе.

Dowód, -odu, *м.* дока́зательство, до́водъ; || докуме́нтъ, вы́писка; || свидѣтельство, удостовѣреніе; || показа́ніе,

указа́ніе, ссы́лка. *Юрид.* **Dowód ze świadectwa**, доказа́тельство посре́дствомъ свидѣ́телей. **Dowody na piśmie**, пи́сьменныя доказа́тельства. **Poprzeć swe zdanie dowodami Pisma Św.**, подтверди́ть своё мнѣ́ніе ссы́лками на Свяще́нное Писа́ніе. **Dowód depozytowy**, свидѣ́тельство ба́нка. **Dowody**, *мн.* докуме́нты, свидѣ́тельства, дѣ́ловыя бума́ги. **Dowody komissji centralnej likwidacyjnej**, докуме́нты центра́льной ликвидаці́онной комми́ссіи, ликвидаці́онныя свидѣ́тельства.

Dowodliwie, правдоподо́бно.

Dowodliwość, **-ści**, *ж.* правдоподо́біе.

Dowodliwy, правдоподо́бный.

Dowodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно, нагля́дно.

Dowodność, **-ści**, *ж.* основа́тельность, доказа́тельность.

Dowodny, очеви́дный, я́вный; || доказа́тельный.

Dowodzący, **-ego**, *м.* употребля́ется какъ существи́тельное: **naczelnie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Dowódzca, **-y**, *м.* предводи́тель, команди́ръ; || вождь; || нача́льникъ.

Dowodzenie, **-a**, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе, приведе́ніе доказа́тельствъ; || предводи́тельство. **Sztuka dowodzenia wojskami**, иску́ство предводи́тельствовать войска́ми, кома́ндовать.

Dowodzić (czego), дока́зывать (*что́*), *см.* **Dowieść**; || **Dowodzić (czém)**, предводи́тельствовать, управля́ть.

Dowodziciel, **-a**, *м.* спо́рщикъ.

Dowództwo, **-a**, *ср.* нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе.

Dowołać się (kogo), допроси́ться, дозва́ться.

Dowolnie, произво́льно.

Dowolność, **-ści**, *ж.* произво́лъ; || благоусмотрѣ́ніе, усмотрѣ́ніе.

Dowolny, произво́льный.

Dowóz, **-ozu**, *м.* приво́зъ, доста́вка.

Dowożenie, **-a**, *ср.* приво́зъ.

Dowózka, **-i**, *ж. см.* **Dowóz**.

Dowrzały, скипячёный.

Dowrzeć, скипѣ́ть.

Doza, **-y**, *ж.* **Dozys**, пріёмъ, до́за.

Doża, **-y**, *м.* дожъ (*правитель венеціа́нской и́ли генуэ́зской респу́блики*).

Dożęcie, **-a**, *ср.* дожи́нъ.

Dożegać, дожа́рить, дожёчь.

Dożgać, докопа́ть, уби́ть, доби́ть.

Dożgonnie, навѣ́ки, до смерти.

Dożgonność, **-ści**, *ж.* продолже́ніе жи́зни по сме́рть. **Dożgonność związku małżeńskiego**, нерасторжи́мость супру́жества.

Dożgonny, пожи́зненный; || остающійся до сме́рти, вѣ́чный. **Dożgonny przyjaciel**, вѣ́чный, неизмѣ́нный другъ.

Doziemny punkt, *Астрон.* перигей́ (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).

Dozierać, *см.* **Doglądać**.

Dozieracz, **-a**, *м.* **Dozierca**, **-y**, *м.* сто́рожъ, надсмо́трщикъ.

Doznać, испыта́ть, узна́ть.

Doznawca, **-y**, *м.* иска́тель.

Dozór, **-oru**, *м.* при́смотръ, надзо́ръ; || хране́ніе, охра́на; || стра́жа; || **Dozór policyjno - lekarski**, врача́бно - полице́йскій надзо́ръ. **Dozór bożniczy**, дозо́ръ моли́твенныхъ домо́въ (*у евре́евъ*).

Dozorca, **-y**, *м.* сто́рожъ; || надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ; || блюсти́тель. **Dozorca policyjny**, полице́йскій служи́тель. **Dozorca więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный смотри́тель.

Dozorczy, наблюда́тельный, ревизіо́нный.

Dozorczyni, **-ni**, *ж.* храни́тельница, надзира́тельница, смотри́тельница.

Dozorność, **-ści**, *ж.* бди́тельность, попечи́тельность.

Dozorny, бди́тельный, попечи́тельный, осмотри́тельный.

Dozorować, наблюда́ть, присма́тривать, имѣ́ть наблюде́ніе.

Dozorowanie, **-a**, *ср.* при́смотръ, надзо́ръ, наблюде́ніе.

Dozorstwo, **-a**, *ср.* надзира́ніе.

Dożrzało, зрѣ́ло, здра́во.

Dożrzałość, **-ści**, *ж. см.* **Dojrzałość**.

Dożrzały, *см.* **Dojrzały**.

Dożrzewanie, **-a**, *ср.* дозрѣва́ніе.

Dozwalać, **Dozwolić**, дозволя́ть, дозво́лить.

Dozwolenie, **-a**, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе.

Dozwolony, дозво́ленный, позво́ленный.

Dożyć, дожи́ть.

Dożynki, **-ów**, *мн.* пра́здникъ жа́твы.

Dozys, *см.* **Doza**.

Dożywocie, **-a**, *ср.* пожи́зненное владѣ́ніе.

Dożywotni, **Dożywotny**, пожи́зненный.

Dożywotnica, **-y**, **Dożywotniczka**, **-i**, *ж.* вдова́ (по́льзующаяся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ), *см.* **Wdowa**.

Dożywotnik, **-a**, *м.* по́льзующійся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ.

Drab, **-a**, *м.* пѣхоти́нецъ; || пе́нтюхъ, о́лухъ, верзи́ло, дуби́на.

Drab', **-bi**, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно во *мн. числѣ*: **Drabie**, боковая рѣ́шётка (*у телѣги*).

Drabant, **-a**, *м.* траба́нтъ, тѣлохрани́тель.

Drabarz, **-a**, *м. см.* **Dromader**.

Drabik, **-a**, *м.* уменьш. отъ слова: **Drab**, пѣхоти́нецъ.

Drabina, **-y**, *ж.* лѣ́стница; || рѣшётка (*у конюшнь*), въ кото́рой задаю́ть сѣно лошадя́мъ.

Drabiniarz, **-a**, *м.* лѣ́стничный ма́стеръ.

Drabiniasty wóz, *м.*, плетёный возъ.

Drabinka, **-i**, *ж.* лѣ́сенка. **Drabinki**, *мн.* (**schodki**), *Плотн.* стреми́нки (схо́дни).

Drabować, бѣжа́ть ры́сью; || ско́ро ходи́ть. **Drabować konia**, пусти́ть ло́шадь ры́сью; || разбира́ть, разгля́дывать, разсма́тривать. **Drabować sprawę**, основа́тельно разсмотре́ть, разобра́ть, обсуди́ть де́ло.

Drachma, y, *ж.* дра́хма.

Drąg, -a, *м.* шестъ, попере́чина, переклада́дина, рыча́гъ; || брусо́къ, полоса́, запо́ръ; || о́сень желѣзная; || дрога́ (*у каре́ты*); || *Горн.* **Drąg, Łamulec**, ломъ;—**zapuszczany do wyłamania spustu**, желѣзный ломъ, протыка́льникъ. **Drągi pomp**, маши́нныя свя́зи.

Drągal, -a, *м.* верзи́ло, о́лухъ.

Dragan, -a, *м.* **Draganisko, -a**, *ср.* пѣхтура́, солда́тъ. || *Зоол.* **Dragan brudny**, ржа́вка, чернобро́вый зуёкъ.

Draganek, -nka, *м. Бот.* эстраго́нъ, **тургу́нъ**, души́стый, ди́кій пе́рецъ.

Draganisko, -a, *ср. см.* **Dragan.**

Dragant, -u, *м.* трагака́нтъ (*деревцо́*), адраганто́вая каме́дь.

Drągarz, -a, *см.* **Drążnik, Tragarz.**

Dragoman, *см.* **Drogman.**

Dragon, -a, *м.* драгу́нъ.

Dragonja, -ji, *ж.* драгу́нскій **полкъ.**

Dragoński, драгу́нскій.

Drągowe, -ego, *ср. см.* **Rogatkowe.**

Drama, -y, *ж.* **Dramat, -u**, *м.* дра́ма.

Dramaturgja, -gji, *ж. см.* **Dramatyka.**

Dramatycznie, драмати́чески.

Dramatyczność, -ści, *ж.* драмати́змъ.

Dramatyczny, драмати́ческій.

Dramatyk, -a, *м.* драма́тикъ.

Dramatyka, -i, *ж.* драмату́ргія, драмати́ческое иску́сство.

Drań, -ni, *ж.* дрань, дра́нка, драни́ца; || * дрянь, сво́лочь.

Dranica, -y, *ж.* драни́ца.

Drapać, цара́пать, чеса́ть.

Drapać się, цара́паться, чеса́ться.

Drapacz, -a, *ж. см.* **Drapieżca, Zdzierca.** || плохо́й скрипа́чъ, гуди́льщикъ. || *Бот.* стоголо́вникъ.

Drapaczka, -i, *ж.* **скребни́ца, скребо́къ;** || чеса́лка, дра́чка.

Drapak, -a, *м.* отрёпанная метла́; || голи́къ, * **Dać drapaka, удра́ть**, дать тягу, улепетну́ть, *см.* **Drapnąć.**

Drapanie, -a, *ср.* **Drapanie się**, цара́панье.

Drapanina, y, *ж.* грабёжъ. добы́ча, расхище́ніе.

Draperja, -ji, *ж.* драпиро́вка.

Draperować, Draperjować, Drapirować, драпирова́ть.

Drapichrust, -a, *м.* **прощелы́га, плутъ**, броді́га.

Drapież, -y, *ж.* **расхище́ніе, грабёжъ.**

Drapieżca, -y, *м.* **Drapieżnik, -a**, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Drapieżliwość, хи́щничество.

Drapieżliwy, хи́щническій.

Drapieżnica, граби́тельница, **хи́щница.**

Drapieżnie, хи́щнически.

Drapieżnik, *см.* **Drapieżca.**

Drapieżność, -ści, *ж.* хи́щность.

Drapieżny, хи́щный.

Drapieństwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбо́йничество.

Drapieżyć, разбо́йничать, гра́бить.

Drapnąć, удра́ть, улепетну́ть, *см.* **Drapać, Drapaka dać.**

Drasnąć, оцара́пать.

Drasnąć się, оцара́паться.

Draśnięcie, -a, *ср.* **Draśnienie, -a**, *ср.* цара́пина.

Dratwa, -y, *ж.* верва́, шва́льный коне́цъ, дра́тва (*у сапо́жниковъ*).

Drążek, -żka, *м.* ше́стикъ, рычажо́къ; || оглобля (*у дро́жекъ*).

Drążki, -ek, *мн.* дро́жки. **Drążki do chodzenia**, ходу́ли. *Горн.* **Drążek tłokowy**, по́ршневый шестъ, рыча́гъ, шату́нъ.

Drążkowy, слитковый. **Złoto, srebro drążkowe**, зо́лото, серебро́ въ слиткахъ, *см.* **Sztaba.** || * **Urzędnik drążkowy**, сверхшта́тный, ме́лкій чино́вникъ.

Drażliwość, -ści, *ж.* раздраже́ніе.

Drażliwy, раздражи́тельный.

Drażniący, раздража́ющій.

Drażnić, дразни́ть, раздража́ть; || возбужда́ть, побужда́ть. **Drażnić psa**, дразни́ть соба́ку. **Drażnić nerwy**, раздража́ть не́рвы. **Zaszczyty drażnią ambicją**, по́чести возбужда́ютъ го́рдость.

Drażniczy, Drążnik, -a, *м.* дра́гиль, носи́льщикъ.

Drażnienie, -a, *ср.* раздраже́ніе.

Drążnik, -a, *м. см.* **Drążniczy.**

Drążyć, *см.* **Drożyć, Wydrożać, Wydrążać.**

Drdzeń, *см* **Rdzeń.**

Dręczarnia, -ni, *ж.* му́ка, **мученіе**, пытка.

Dręczenie, -a, *ср.* мученіе.

Dręczyć, му́чить, терза́ть, **томи́ть**; || * безпоко́ить, огорча́ть.

Dręczyć się, му́читься, терза́ться, **томи́ться**; безпоко́иться, огорча́ться.

Dręczyciel, -a, *м.* мучи́тель.

Dręczycielka, -i, *ж.* мучи́тельница.

Drel, Drelować, *см.* **Dryl, Drylować.**

Drelich, Drylich, -a, *м.* дерю́га, то́лстая холсти́нка; || тикъ.

Dremla, *см.* **Drumla.**

Drendulka, *см.* **Dryndulka.**

Drenować, осуша́ть по́чву, **дрени́ровать.**

Drenowanie, -a, *ср.* **дрена́жъ**, осу́шка по́чвы подзе́мными труба́ми.

Drepcić, Dreptać, то́пать, **шлёпать.**

Dressować, шко́лить, **обуча́ть**; || дрессирова́ть (*соба́ку*).

Dreszcz, -u, *м.* дрожь, тре́петъ; || **сно́бъ.**

Drętki, те́рпкій.

Drętwa, y, *ж.* **электри́ческій скатъ** (*рыба*).

Drętwić, притупля́ть, дѣлать онѣмѣлымъ. **Drętwić zęby**, причиня́ть оско́м-

ну. **Lekarstwo drętwiące**, наркоти́ческое, усыпля́ющее сре́дство.

Drętwieć, цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, нѣмѣ́ть. **Ręce drętwieją od zimna**, ру́ки коченѣ́ютъ отъ хо́лода. **Drętwieć od strachu**, цѣпенѣ́ть отъ стра́ха.

Drętwienie, -a, *ср.* онѣме́нѣе, оцѣпенѣ́ніе.

Drętwik, -a, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ (*рыба*).

Drętwy, окоченѣ́лый.

Drewienko, -a, *ср.* щепа́, кусо́чекъ де́рева.

Drewka, -wek, *мн.* ме́лкія дрова́.

Drewniak, -a, *м.* древе́сный, древото́чный червь.

Drewnianka, -i, *ж.* деревя́нная изба́.

Drewniany, деревя́нный.

Drewniasty, деревяни́стый.

Drewniczy, Drewny, -ego, *м.* дровяно́й сто́рожъ.

Drewnieć, одеревенѣ́ть, *см.* **Drętwieć**.

Drewnik, -a, *м.* дровяно́й дворъ.

Drewnisty, *см.* **Drewniasty**.

Drewno, -a, *ср.* де́рево, кусо́къ де́рева, поле́но. **Drewna**, *мн.* употребля́ется то́лько съ числи́тельными: **Daj mi parę drewien**, дай мнѣ па́ру поле́ньевъ, два поле́на.

Drewny, *см.* **Drewniasty, Drewniczy**.

Drewutnia, -ni, *ж. см.* **Drwalnia**.

Drgać, Drgnąć, дрожа́ть, дро́гнуть, трепета́ть.

Drganie, -a, *ср.* дрожа́ніе, трепета́ніе.

Drgnienie, -a, *ср.* содрага́ніе, дрожа́ніе, дрожь.

Dróbʼ -iu, **Drób**, -u, *м.* ме́лочь, мелкота́; || живность (*ку́ры, гуси, у́тки и т. д.*); || ме́лкая ры́ба, мелюзга́. **Dróbki**, *мн.* потроха́.

Drobianka, -i, *ж.* пи́во, или вино́, смѣшанное съ тёртымъ хлѣ́бомъ, *см.* **Kalteszan**.

Drobiątko, -a, *ср.* кро́шка, кро́шечка.

Drobiazg, -u, *м.* ме́лочь, безде́лица.

Drobiazgowo, ме́лочно.

Drobiazgowość, -ści, *ж.* ме́лочность.

Drobiazgowy, мелочно́й.

Drobić, раздробля́ть, дроби́ть; || кроши́ть (*хльбъ*).

Drobienie, -a, *ср.* **(chleba)**, разла́мываніе, переломле́ніе.

Drobina, *см.* **Odrobina**.

Dróbki, *см.* **Drób**.

Drobnieć, мельча́ть.

Drobniuchny, Drobniutki, Drobniusieńki, Drobniuteńki, кро́шечный, мельча́йшій.

Drobno, ме́лко.

Drobnomierz, -a, *м. Астрон.* и *Техн.* микоме́тръ (инструме́нтъ для измѣре́нія ви́димаго діа́метра небе́сныхъ тѣлъ *или* ма́лыхъ величи́нъ, та́кже для измѣре́нія то́нкости ове́чьей ше́рсти).

Drobność, ści, *ж.* ма́лость, ме́лкость.

Drobnostka, -i, *ж.* ме́лочь, безде́лица.

Drobnowid, Drobnowidz, -a, *м.* микроско́пъ.

Drobny, ме́лкій, ме́лочный.

Dróciany, про́волочный.

Dróciarz, -a, *м.* занима́ющійся про́волочною рабо́тою, *см.* **Drótownik**.

Droga, -i, *ж.* доро́га, путь; || трактъ, **—ubita, utarta**, проло́женная, прото́ренная доро́га; **—uboczna**, окóльная, просёлочная; **—dla pieszych**, пѣшеходная; **bita droga**, больша́я доро́га, большо́й трактъ, шоссе́йная доро́га; || **droga brukowana**, мощёная; — **żwirowa**, шоссе́, насы́пная доро́га; **—krzyżowa, rozstajna**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Droga ekonomiczna**, хозя́йственный поря́докъ; **—cywilna**, граждáнскій поря́докъ. **Drogę robić, zakładać**, стро́ить, прокла́дывать доро́гу. *Астрон.* **Droga mleczna**, мле́чный путь, **Droga słoneczna**, со́лнечный путь. **Wejść, wleść komu w drogę** переби́ть кому́ доро́гу, помѣша́ть кому́ въ успѣ́хѣ. **Nie zdrogi jest, nie z drogi będzie**, это кста́ти, э́то бу́детъ у мѣста. **Komu w drogę, temu i czas**, кому́ пора́ ѣхать, пусть не откла́дываетъ. **Droga łaski**, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря. **W drodze łaski**, въ ви́дѣ ми́лости. **Iść drogą łaski**, проси́ть ка́кой ли́бо ми́лости. **Droga cywilna**, граждáнскій поря́докъ.—**Droga do zaszczytów**, путь къ по́честямъ.

Drogi, дорогóй, драгоцѣ́нный.

Drogiet, u, *м.* драге́тъ (*матéрія*).

Drogman, -a, драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ (*въ Турціи*).

Drogo, до́рого.

Drogocenny, драгоцѣ́нный.

Drogopłatny, до́рого сто́ющій.

Drogość, -ści, *ж.* дорогови́зна, высо́кая цѣна́.

Drogoskaz, -u, *м.* доро́жный столбъ (*указывающій дорóгу*).

Drogowe, -ego, *ср.* доро́жная по́шлина; || мостовщи́на, пла́та за про́ѣздъ.

Dromader, -a, *м.* дромаде́ръ.

Drop', -pia, *м.* дрохва́, стре́петъ (*птица*).

Dropiany koń, рыжева́то-савра́сая ло́шадь.

Brót, -tu, *м.* про́волока; || вяза́льная игóлка. **Dróty ciągnąć**, вытя́гивать въ про́волоку. **Na drótach robiony**, вя́заный. **Drót blacharski**, кро́вельная про́волока.

Drótarnia, Drótownia, -ni, *ж.* волочи́льный заво́дъ.

Drótować, оплета́ть, обвива́ть про́волокою.

Drótowany, оплетённый, обви́тый про́волокою.

Drótownia, *см.* **Drótarnia**.

Drótownik, -a, *м*, волочи́льщикъ (*про́волоки*).

Drótowy, про́волочный. **Robota drótowa (złotnicza)**, филигра́нъ, плетёная серебряная и золота́я рабо́та. **Złoto dró-**

towe, srebro drótowe, пря́деное зо́лото *или* серебро́.

Drozd, -a, *м. Орнит.* пѣ́вчій дроздъ.

Drożdżany. дрождяно́й, дрожжево́й.

Drożdże, *мн. род. п.* **Drożdży,** дро́жди, дро́жжи.

Drożdżysty, дрождяно́й.

Drożeć, дорожа́ть.

Drożéj, доро́же.

Drożenie, -a, *ср.* проры́тіе доро́ги.

Drożkarz, Drążkarz, -a, *м. см.* **Dorożkarz.**

Drożnik, -a, *м.* путеводи́тель; || сто́рожъ при доро́гѣ.

Drożny, доро́жный, подоро́жный, путево́й. **Drożny skręt,** объѣ́здъ, крюкъ.

Drożony, проры́тый, проко́панный.

Drożyć, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć się, дорожи́ться, возвыша́ть цѣ́ну.

Drożyć, прорыва́ть, прока́пывать.

Drożyna, -y, *ж.* доро́жка, стезя́.

Drożysko, -a, *ср.* дурна́я доро́га.

Drożysty, полоса́тый; || оби́лующій доро́гами.

Drożyzna, -y, *ж.* дорогови́зна.

Druchna, -y, *ж. см.* **Drużka.**

Druczek, -czku, *м.* ме́лкій печа́тный шрифтъ.

Druczyć, чири́кать, щебета́ть (*о пти́цахъ*).

Druczysko, -a, *ср.* скве́рная типогра́фская печа́ть.

Drugi, друго́й, второ́й.

Drugożeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ.

Drugożeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство.

Drugulica, -y, *ж. Рыб.* мре́жа, не́водъ.

Druk, -u, *м.* шрифтъ, тисне́ніе, печа́таніе, печа́ть, о́ттискъ, изда́ніе; || пре́сса. **Wyjść z druku,** вы́йти изъ печа́ти. **Koszta druku,** изде́ржки на напеча́таніе. **Omyłki druku,** опеча́тки. **Stare druki są dziś bardzo poszukiwane,** ста́рыя изда́нія тепе́рь о́чень тре́буются.

Drukarczyk, -a, *м.* типогра́фскій учени́къ.

Drukarka, -i, *ж.* типогра́фщица.

Drukarnia, -i, *ж.* типогра́фія.

Drukarski, типогра́фскій, печа́тный. **Błędy drukarskie,** опеча́тки. **Papier drukarski,** печа́тная бума́га. **Prasa drukarska,** печа́тный стано́къ.

Drukarstwo, -a, *ср.* книгопеча́таніе.

Drukarz, -a, *м.* типогра́фщикъ, типогра́фъ; || печа́тникъ.

Drukarzowa, -éj, *ж.* жена́ типогра́фщика.

Drukować, печа́тать; || гофрирова́ть, набива́ть узо́ры.

Drukować się, печата́ться.

Drukowanie, -a, *ср.* печа́таніе, напеча́таніе.

Drumla, -i, *ж. Муз.* варга́нъ.

Drużba, -y, *м.* дру́жка, ша́феръ, услу́живающій при сва́дьбѣ жениха́; || сватъ.

Drużbart, -a, *м.* реверси́ (*ка́рточная игра́*).

Druzga, -i, *ж. см.* **Drzazga.**

Druzgać, Druzgotać, расколо́ть, разби́ть, разлома́ть, колоти́ть. **Podruzgotał, źwierciadła,** переби́лъ зеркала́. || **Druzgotać się, Zdruzgotać się,** разби́ться, расколо́ться, переломи́ться. **Porcelana podruzgotała się,** фа́рфоръ разби́лся, **Obu rycerzy kopije zdruzgotały się,** ко́пья обо́ихъ ры́царей переломи́лись.

Drużka, -i, *ж.* подру́га невѣ́сты на сва́дьбѣ.

Drużyć (komu), сопровожда́ть, быть дру́жкою на сва́дьбѣ.

Drużyna, -y, *ж.* дружи́на; || **Drużyna pszczół,** рой (*пчёлъ*).

Drwa, *мн. род.* **Drew,** дрова́.

Drwal, -a, *м.* дровосѣ́къ; || дровяни́къ (*продаю́щій дрова́*).

Drwalnia, -ni, *ж.* дровяно́й сара́й.

Drwalnik, -a, *м.* дровосѣ́къ.

Drwiarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwić (z kogo) насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), подсмѣ́иваться, глуми́ться; || зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Nie spostrzegł się, że sobie drwiono z niego,** онъ не замѣ́тилъ, что надъ нимъ издѣва́лись.

Drwina, -y, *ж.* **Drwinka, -i,** *ж.* насмѣ́шка, зубоска́льство; || шу́тка. **Drwinki sobie robić (stroić) z kogo, z czego,** насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Drwinkarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Drwinkować, издѣва́ться, насмѣха́ться, зубоска́лить.

Drwinkowanie, -a, *ср.* глумле́ніе, зубоска́льство.

Dryakiew, -kwi, *ж. Апт.* терія́къ (*мни́мое противоя́діе*). *Бот.* скабіо́за, коро́стовикъ, свербе́жница, оды́шникъ, грудна́я трава́.

Dryakwiany, терія́чный, противоя́дный.

Dryawnik, -a, *м.* валеріа́на, булдырья́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Kozłek.**

Drybles, -a, *м.* неотёсаный, гру́бый мужи́къ, у́валень; || высо́кая нескла́дная ло́шадь, одёръ.

Dryga, -i, *ж.* сѣть (*для ло́вли осетро́въ*).

Drygać, подска́кивать, подпры́гивать.

Drygant, -a, *м.* заво́дскій *или* припускно́й жеребе́цъ.

Drygawka, i, *ж. Морск.* руль.

Drygotka, -i, *ж.* озно́бъ; || дрожь, содрога́ніе.

Dryl, -u, Drel, *м. Хир.* дрель, трепа́нъ, че́репный бура́въ.

Drylich, *см.* **Drelich.**

Drylichowy, ти́ковый.

Drylować, сверли́ть, трепани́ровать; || вынима́ть зе́рнышки и ко́сточки изъ плодо́въ.

Drylownik, -a, *м.* дрель, трепа́нъ (*инструме́нтъ хирург.*).

Dryndać, размáхивать, качáть. **Dryndać nogami**, болтáть ногáми.

Dryndulka, -i, *ж.* родъ небольшóй двумѣстной колáски.

Dryś, -sia, *м. уменьш.* отъ **Drygant**, *см.* э́то слóво.

Drżący, дрожáщій, трепéщущій.

Drżączka, i, *ж.* ознóбъ, дрожь; || *Бот.* трясýчка; кукýшечный горúцвѣтъ.

Drząstwisty, хрящáтый, дресвúяный.

Drząstwo, -a, *ср.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Drzazga, -i, *ж. см.* **Trzaska.**

Drzeć, драть, раздирáть, сдирáть.

Drzeć się, дрáться, рвáться; || драть гóрло, кричáть; || домогáться, добивáться (*чего́*), стремúться (*къ чему́*). **Ona nie śpiewa, ale drze się**, онá не поётъ, а кричúтъ. **Drze się do zaszczytów**, онъ добивáется пóчестей. **Drze się do wojska**, онъ стремúтся попáсть въ воéнную слýжбу. **Drą się, jak pies z kotem, drą z sobą koty**, они живýтъ, какъ кóшка съ собáкою. **Drze mię (w lewém ramieniu)**, мнѣ лóмитъ (*лѣвое плечó*), я чýвствую ломóту, дёрганіе (*въ лѣвомъ плечѣ*).

Drżeć, дрожáть, трепетáть, трястúсь. **Liście na drzewach za lada wiatrem drżą**, лúстья на дерéвьяхъ дрожáтъ при малѣйшемъ вётрѣ. **Zadrżał z przerażenia**, задрожáлъ отъ ýжаса.

Drżenie, Drganie, -a, *ср.* дрожáніе, трéпетъ, волнéніе, содроганіе, сотрясéніе. **Ze drżeniem**, съ трéпетомъ. **Drżenie powietrza**, сотрясéніе вóздуха.

Drzewce, -a, *ср.* **Drzewiec, -wca**, *м.* дрéвко (*у знáмени*).

Drzewczyk, -a, *м. см.* **Dzierlatka.**

Drzeweczko, -a, *ср.* деревцó.

Drzewianka, -i, *ж. Зоол.* древéсная, зелёная лягýшка.

Drzewiany, *см.* **Drewniany, Drzewny.**

Drzewiasty, древянúстый.

Drzewie, -wia, *ср. собир.* дерéвья.

Drzewiec, -wca, *м. см.* **Drzewce** *Орнит.* **Sokolik drzewiec**, чóглокъ (*небольшóй сóколь*).

Drzewieć, *Бот.* деревянéть, превращáться въ дéрево.

Drzewina, -y, *ж.* небольшóе деревцó.

Drzewisty, лѣсúстый.

Drzewko, -a, *ср.* деревцó. *Бот.* **Boże drzewko**, Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, древовúдный, **древообрáзный.**

Drzewnieć, *см.* **Drzewieć.**

Drzewny, древéсный.

Drzewo, -a, *ср.* дéрево. *Бот.* **Drzewo Adamowe**, банáнъ, адáмова смóква, рáйская мýза, пизáнгъ. **Drzewo żywota**, дрéво жúзни. **Drzewo wiadomości dobrego i złego**, дрéво познáнія добрá и зла. **Drzewo budowlowe**, строевóй лѣсъ; — **opałowe**, —дровянóй лѣсъ, дровá; —**miękkie**, бѣлое; — **twarde**, — твёрдое; — **rębne**, — подлежáщее рýбкѣ; —**szczepowe**, полéно, плáха, раскóлотая на четы́ре чáсти; — **szczepkie**, кóлотый лѣсъ для подéлокъ; —**łupne**, прямослóйное бревнó, — **wiązarkowe**, подвязнóй лѣсъ; — **do tratew**, обрубнóй лѣсъ; — **okrętowe**, корабéльный лѣсъ; — **szpilkowe, iglaste, czerwone**, игóльчатое, иглообрáзное дéрево, смолúстое.

Drzewojad, -u, *м. см.* **Omieg.**

Drzewołom, -u, *м.* ураганъ, бýря.

Drzewotocz, -a, *м.* древéсный червь.

Drzewowy, *см.* **Drzewny.**

Drzwi, *род.* **Drzwi**, *мн.* дверь, двéри. **Drzwi boczne**, потаéнная дверь. **Drzwi poziome, spustne**, опускнáя дверь, окóнчина. **Drzwi skrzydłate, dwuskrzydłate**, створчатыя, двустворчатыя двéри. **Uchylić drzwi**, пріотворúть дверь. **Wyprosić, wypchnąć, wyrzucić kogo za drzwi**, выгнать кого́ изъ дому, выпроводить вонъ. **Zamknąć drzwi przed kim**, захлóпнуть кому́ дверь пéредъ сáмымъ нóсомъ. || *Юрид.* **Przy drzwiach zamkniętych**, въ закры́томъ засѣдáніи.

Drzwiczki, -czek, *мн.* двéрцы *Горн.* **Drzwiczki robocze**, рабóчее отвéрстіе.

Drzymać, Drzémać дремáть.

Drzymanie, -a, *ср.* дремáніе, дремóта.

Drzymliwość, -ści, *ж.* сонли́вость.

Drzymliwy, сонли́вый.

Drzymota, -y, *ж.* дремóта, **усыпле́ніе**, летаргія; || безпéчность.

Dubas, -a, *м. Морс.* лáстовое, перевóзное сýдно, лúхтеръ, плашкóтъ; || расшúва, сáмое большóе рѣчнóе сýдно.

Dubelt, -a, *м.* кулúкъ, бекáсъ (*птица*).

Dubeltówka, -i, *ж.* двуствóльное ружьё.

Dubeltowy, двойнóй; || крѣпкій.

Dubla, -i, *ж.* дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*), *см.* **Dublet.**

Dublet, дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*); || дублéтъ, двойнóй экземпля́ръ.

Dublować, удвóивать, подбивáть, подкла́дывать (*подкла́дку*); || дéлать шара́ дублéтомъ, дуплúровать шара́ (*на билья́рдѣ*).

Duby, -ów, *мн.* **Duby smalone**, вздоръ, чушь, нелѣпыя мечты.

Duch, -u, *м.* духъ, дыхáніе; || смы́слъ, рáзумъ. **Duchem gdzie pobiedz**, сбѣгать куда́ что есть дýху, сбѣгать однúмъ дýхомъ. **To będzie duchem**, э́то бýдетъ сію́ минýту, дýхомъ. **Poddać duchu**, поддáть пáру (*въ бáнѣ*). **Duchu zabrakło**, захвати́ло духъ. **Dać komu duchu**, задáть кому́ гóнку. **Duch**, *род.* **Ducha**, духъ, душá. **Wyzionąć, Wypuścić ducha**, испустúть духъ, умерéть. **Bóg duch jest**, Богъ есть духъ. **W duchu, duchem**, мы́сленно, въ мы́сляхъ. **Duchem był z nami**, мы́сленно онъ былъ съ нáми. **Duch praw**, духъ, смы́слъ, рáзумъ законовъ. **W duchu**, втáйнѣ, внýтренно. **Zazdrości mu w duchu**, втáйнѣ онъ завúдуетъ емý. **Śmiać się w duchu**, внýтренно смѣ́ться.

Ducha, **-y**, *ж.* ночно́й пухо́вый колпа́къ.
Duchna, **-y**, *ж.* пухо́вая поду́шка.
Duchowidz, **-a**, *м.* духови́децъ.
Duchowidztwo, **-a**, *ср.* виде́ніе духо́въ.
Duchowieństwo, **-a**, *ср.* духове́нство.
Duchownie, духо́вно.
Duchowność, **-ści**, *ж.* духо́вность.
Duchowny, духо́вный.
Duchowo, разу́мно, у́мственно; || духо́вно.
Duchowość, **-ści**, *ж.* духо́вность.
Duchowy, духо́вный, у́мственный.
Duda, **-y**, *ж.* о́лухъ, болва́нъ, простофи́ля.
Dudać, дуди́ть, игра́ть на волы́нкѣ. * **Ani dudać o tem**, не́чего и ду́мать объ э́томъ.
Dudarz, **-a**, *м.* волы́нощикъ, волы́нщикъ.
Dudek, **-dka**, *м. Орнит.* удо́дъ, пусто́шка, потажу́йка; || * о́лухъ, глупе́цъ, дура́къ. *Посл.* **Nie dudek Jakóbek**, онъ себѣ́ на умѣ́. *Посл.* **Każdy dudek ma swój czubek**, вся́кій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Na dudka kogo wystrychnąć**, одура́чить кого́, оста́вить кого́ въ дурака́хъ. **Myśli, że na dudka trafił**, онъ ду́маетъ, что напа́лъ на дурака́. **Pokazać komu dudka na kościele**, обману́ть, наду́ть, провести́ кого́.
Dudka, **-i**, *ж.* **ду́дка** *ум.* **Dudeczka**, **дуде́чка**; || трубкоро́тая ры́ба (**Aulostoma**). || **Dudki**, **-dek**, *мн.* щипцы́, клещи́ (*у коновала*); || * **Dudki stroić**, пищать, выть, кано́чать. **Dudki wyprawiać**, точи́ть бала́сы.
Dudkować, раболе́пствовать, прислу́живаться.
Dudlić, дуди́ть, ду́рно игра́ть (*на инструме́нтѣ*).
Dudu, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Ani dudu!** ни сло́ва! ни гугу́!
Dudy, **-ów**, *мн.* волы́нка (*музыка́льный инструме́нтъ*).
Dudzić, глупе́ть.
Dudzista, **-y**, *м.* волы́нщикъ.
Duet, **-u**, *м.* ду́этъ, пѣ́ніе въ два го́лоса, игра́ въ два инструме́нта.
Dufać, **Dufność**, **Dufny**, *см.* **Ufać**, **Ufność**, **Ufny**.
Dukać, **Dubnąć**, труби́ть, затруби́ть въ рогъ.
Dukt, **-a**, *м.* прямо́й ли́нія, путь пря́мо проло́женный че́резъ лѣсъ; || черта́ (*на письмѣ*); || обво́дъ (*границы*).
Dukwieć, корпѣть (*надъ чѣмъ*), *напр.* надъ кни́гами.
Dul, **-u**, *м. Горн.* кри́ца.
Dulczyć, жа́ловаться, се́товать, кано́чить.
Dulki, **-lek**, *мн.* колки́ по краямъ ло́дки, ме́жду кото́рыми кладу́тъ вёсла.
Duma, **-y**, *ж.* го́рдость; || ду́ма, размышле́ніе; || городска́я ду́ма, магистра́тъ.
Dumać, ду́мать, мечта́ть.
Dumanie, **-a**, *ср.* размышле́ніе.
Dumka, **-i**, *ж.* пѣсенка.
Dumnie, **Dumno**, го́рдо.
Dumność, **-ści**, *ж.* го́рдость, наду́тость.
Dumny, го́рдый, надме́нный.
Dunąć, ду́нуть.
Dunst, **-u**, *м.* ме́лкая дробь (*для птицъ*).
Duny, *род.* **Dun**, *мн.* дю́на, песча́ный холмъ (*по бе́регу мо́ря*).
Duplika, **-i**, *ж. Юрид.* отвѣ́тъ на возраже́ніе, опроверже́ніе.
Duplikat, **-u**, *м.* дупликатъ.
Duplikat en brevet, по́длинникъ а́кта.
Duplikować, подава́ть отвѣ́тъ на возраже́ніе.
Dureń, **-rnia**, *м.* ду́рень, дура́къ.
Durzeć, дурѣ́ть, глупѣ́ть.
Durzenie, **-a**, *ср.* дура́ченье.
Dursztak, **-a**, *м.* цѣди́лка, си́то, воро́нка; || тиски́ (*виноградные*); || *Техн.* бородо́къ, пробо́йникъ.
Durzyć, дура́чить.
Durzyć się, обольща́ться.
Durzyciel, **-a**, *м.* обольсти́тель, обма́нщикъ.
Durzycielka, **-i**, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица.
Duser, **-u**, *м.* ла́сковое сло́во.
Dusić, души́ть.
Dusić się, задыха́ться.
Dusiciel, **-a**, *м.* истреби́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ.
Dusza, **-y**, *ж.* душа́. **Bogu duszę winien**, ни въ чёмъ не грѣ́шенъ. **Nie mieć grosza przy duszy**, не имѣ́ть ни гроша́ за душо́ю. **Dusza w skrzypcach**, ду́шка въ скри́пкѣ;—**w piórze**, душа́, ду́шка въ перѣ́; — **w drzewie**, сердцеви́на въ де́ревѣ; — **w żelazku**, плита́ въ утюгѣ́.
Duszący, уду́шливый.
Duszenie, **-a**, *ср.* сжа́тіе, уду́шливость.
Duszka, **-i**, *ж.* ду́шечка, ду́шенька.
Duszkiem, ду́хомъ. **Wypić duszkiem**, вы́пить ду́хомъ.
Dusznica, **y**, *ж. Ветер.* жа́ба.
Dusznie, душе́вно. **Dusznie się z tego radował**, душе́вно ра́довался э́тому.
Duszno, ду́шно.
Duszność, **-ści**, *ж.* духота́.
Duszny, **Duszewny**, душе́вный, духо́вный.
Duszobójca, **-y**, *м.* душегу́бецъ.
Duszobójstwo, **-a**, *ср.* душегу́бство.
Duszodawca, **-y**, *м.* жизнедава́тель.
Duszony, душёный, па́реный.
Duszyca, **-y**, *ж.* душа́ у́мершаго.
Duszyczka, **i**, *ж.* ду́шечка.
Dużać się, боро́ться.
Dużanie się, борьба́.
Dużeć, дюжѣ́ть, приходи́ть въ си́лы.
Dużo, мно́го, о́чень **Dużo się odmienił**, онъ о́чень измѣни́лся. **Mieć dużo pieniędzy**, имѣ́ть мно́го де́негъ.
Dużość, **-ści**, *ж.* дю́жесть, тѣ́лесная си́ла.

Duży, большо́й, дю́жій, си́льный. **Człowiek duży**, си́льный, кре́пкій человѣ́къ. **Duży dom**, большо́й домъ. **Duży chłop**, дю́жій мужи́къ.

Dwa, Dwaj, Dwóch, два, **dwie**, двѣ.

Dwadzieścia, *род.* **dwudziestu**, два́дцать.

Dwadzieściokrotnie, въ двадца́тый разъ.

Dwadzieścioraki, состоя́щій изъ двадцати́ сорто́въ.

Dwadzieścioro, *род.* **-orga**, два́дцать.

Dwaj, два, *см.* **Dwa.**

Dwakroć, два́жды, два ра́за.

Dwanaście, *род.* **Dwunastu**, двѣна́дцать.

Dwanaściekroć, двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotnie, въ двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotny, повторённый двѣна́дцать разъ.

Dwanaściepalcowa kiszka, *Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwanaścioro, **-rga**, двѣна́дцать, дю́жина.

Dwieście, двѣсти.

Dwóch, *род.* **dwóch**, два,—употребля́ется съ существи́тельными му́жеск. ро́да: **Szło dwóch żołnierzy**, шли два солда́та.

Dwóchsetnie, въ двухсо́тый, въ двусо́тый разъ.

Dwóchsetny, двухсо́тый, двусо́тый.

Dwojaczki, *см.* **Dwojak.**

Dwojak, **-a**, *м.* близне́цъ, *см.* **Bliźniak. Dwojaczki**, двойча́тка, два сро́сшіеся плода́ (*орѣхи и т. д.*). *Вообще:* дво́йникъ.

Dwojaki, двоя́кій.

Dwojako, двоя́ко.

Dwojakość, **-ści**, *ж.* двоя́кость.

Dwójbarwisty, *см.* **Dwubarwisty.**

Dwoić, двои́ть, удвоя́ть; || раздѣля́ть, дѣли́ть пополам̀ъ, на́ двѣ ча́сти.

Dwoić się, двои́ться, раздѣля́ться.

Dwoje, *род.* **dwojga**, дво́е *и* дво́и. **Było nas dwoje**, насъ бы́ло дво́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ.

Dwójgród, **-u**, *м.* го́родъ съ двумя́ за́мками.

Dwójka, **-i**, *ж.* дво́йка.

Dwójko, Dwojgo, *см.* **Dwoje.**

Dwójlist, **-u**, *м.* двули́стникъ.

Dwóimienny, *см.* **Dwuimienny.**

Dwójnasob (съ предлогомъ **W**). **W dwójnasób**, вдвойнѣ́.

Dwójny, двойно́й.

Dwójsieczna, **-éj**, *ж.* (**linja**), прямая ли́нія, раздѣля́ющая у́голъ на́ двѣ ра́вныя ча́сти.

Dwoisto, двоя́ко.

Dwoistość, **-ści**, *ж.* дво́йственность.

Dwoisty, двойно́й, двоя́кій, дво́йственный.

Dwór, **-oru**, *м.* дворъ.

Dworacki, царедво́рческій; || льсти́вый, зайскивающій.

Dworactwo, **-a**, *ср.* придво́рное обхожде́ніе; || * ласка́тельство.

Dworak, **-a**, *м.* царедво́рецъ, придво́рный; || * льстецъ, ласка́тель, ло́вкій человѣ́къ.

Dworakierja, **-ji**, *ж.* въ уничижи́тельномъ смы́слѣ: ва́жничанье.

Dworek, **-rku**, *м.* до́микъ.

Dworka, **-i**, *ж.* придво́рная да́ма.

Dwornie, Dworno, пы́шно, ще́гольски.

Dworność, **-ści**, *ж.* пы́шность, придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || любопы́тство. **Dworność ludziom przykra**, любопы́тство лю́дямъ непрія́тно. **Dworny**, придво́рный.

Dworować, жить при дворѣ́, вести́ придво́рную жизнь; || **Dworować z czego, z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ чѣ́мъ, надъ кѣ́мъ.

Dworowanie, **-a**, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рная слу́жба; || *шу́тка, насмѣ́шка.

Dworski, придво́рный; || госпо́дскій, дворо́вый. **Grunta dworskie**, госпо́дскія зе́мли. **Dom dworski**, госпо́дскій домъ. **Dworski**, дворо́вый служи́тель. **Dama dworska**, придво́рная да́ма.

Dworsko, по-придво́рному, обходи́тельно.

Dworskość, **-ści**, *ж.* придво́рное обхожде́ніе, вѣ́жливость.

Dworstwo, **-a**, *ср. см.* **Dworactwo, Dworowanie, Dworskość.**

Dworszczyzna, **-y**, *ж.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || ба́рщина, ба́дѣлье, *см.* **Pańszczyzna.**

Dworzanek, **-nka**, *м.* дворя́нчикъ.

Dworzanin, **-a**, *м.* дворя́нинъ; || царедво́рецъ, придво́рный. **Dworzanin pokojowy**, ка́меръ-ю́нкеръ.

Dworzański, дворя́нскій; || придво́рный.

Dworzaństwo, **-a**, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе.

Dworzec, **-rca**, *м.* се́льскій домъ, дворъ. **Dworzec kolei żelaznej**, путево́й дворъ желѣ́зной доро́ги.

Dworzyć (komu), уха́живать (*за кѣ́мъ*), льстить (*кому́*).

Dwouchy, двуушко́вый.

Dwubarwy, двуцвѣ́тный.

Dwuboczny, двухсторо́нній.

Dwuchbrzmiący, двузна́чный, двусмы́сленный.

Dwucalówka, **-i**, *ж.* доска́ два дю́йма толщино́ю.

Dwucalowy, состоя́щій изъ двухъ дю́мовъ.

Dwuciały, Dwucielisty, Dwucielny, *Ест. Ист.* димо́рфный, двуобра́зный.

Dwucienny, *Геогр.* амфи́скіи, двутѣ́нные (*наро́ды жа́ркаго по́яса*).

Dwudłonny, имѣ́ющій двѣ пя́дени въ длину́.

Dwudniowy, *см.* **Dwudzienny.**

Dwudziestka, **-i**, *ж.* число́ два́дцать.

Dwudziestkowanie, **-a**, *ср.* наказа́ніе одного́ изъ двадцати́.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestokąt, **-a**, *м. Мат.* двадцатигра́нникъ, икоса́едръ.

Dwudziestokątny, двадцатигра́нный.

Dwudziestoletni, двадцатиле́тній.

Dwudziestościan, -u, *м. см.* **dwudziestokąt.**

Dwudziestu, *род.* **Dwudziestu** (употребля́ется съ существи́тельными одушевле́нными муж. р.), два́дцать. **Dwudziestu ludzi,** два́дцать человѣ́къ. **Było nas dwudziestu,** насъ бы́ло два́дцать.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziobny, имѣ́ющій два зубца́; || раздвоённый.

Dwufuntowy, двухфунто́вый.

Dwugarncówka, -i, *ж. см.* **Garniec.**

Dwugęby, *см.* **Dwuliczny.**

Dwugłoska, -i, *ж.* двугла́сная бу́ква.

Dwugłosny, двугла́сный, двоегла́сный.

Dwugłowy, двухголо́вый.

Dwuimienny, двуиме́нный.

Dwujęzyczny, двоязы́чный.

Dwukłykty, имѣ́ющій два суста́ва.

Dwukolny, двухколёсный.

Dwukonny, пароко́нный.

Dwukopytny, двухкопы́тный.

Dwukropek, -pka, *м.* двоето́чіе.

Dwukrotnie, двоекра́тно, два́жды, два раза́.

Dwukrotny, двоекра́тный.

Dwukształtny, двоеобра́зный.

Dwulatek, -tka, *м.* двулѣ́тній.

Dwulecie, -a, *ср.* двухлѣ́тіе.

Dwuletni, двухлѣ́тній.

Dwulicny, Dwuliczny, Dwulicy, Dwulicowy, двули́чный, двули́чневый. **Materja dwuliczna,** двули́чневая мате́рія.

Dwulicość, Dwulicowość, -ści, *ж.* двули́чность.

Dwulist, *см.* **Dwójlist.**

Dwumasztowy, двухмачто́вый.

Dwumężna kobieta, двуму́жница.

Dwumnożny stosunek, *Мат.* двойно́е содержа́ніе *или* квадра́тная пропо́рція.

Dwunastek, -stka, *м.* дю́жина.

Dwunastka, -i, *ж.* число́ двѣна́дцать, двѣна́дцатый ну́меръ.

Dwunastnica, -y, *ж. Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwunastnik, -a, *м. Бот.* глы́бникъ.

Dwunastny, состоя́щій изъ двѣна́дцати чи́селъ.

Dwunastokąt, -a, *м. Геом.* двѣнадцатисторо́нникъ, двѣнадцатиуго́льникъ.

Dwunastopalcowa kiszka, *см.* **Dwunastnica.**

Dwunastościan, -u, *м. Геом. и кристал.* додекаэ́дръ, двѣнадцатигра́нникъ.

Dwunastu, *род.* **dwunastu** (*употребля́ется только съ имена́ми существи́тельными ли́чными*), двѣна́дцать. **Dwunastu apostołów,** двѣна́дцать апо́столовъ. **Było ich dwunastu,** ихъ бы́ло двѣна́дцать (*человѣ́къ*).

Dwunasty, двѣна́дцатый.

Dwunogi, двуно́гій.

Dwuokienny, двухоко́нный.

Dwupalczasty, *Бот.* двупа́льчатый.

Dwupiętry, двухэта́жный.

Dwupiętrze, -a, *ср.* домъ о двухъ эта́жахъ.

Dwupłciowy, двупо́лый.

Dwuramienny, двуру́чный, двупле́чный.

Dwuramnik, -a, *м. Фортиф.* реда́нтъ.

Dwuraźny, двойно́й, втори́чный, двукра́тный; || двули́чный. **Dwuraźny człowiek,** двули́чный человѣ́къ.

Dwuręki, двуру́кій.

Dwurocznik, -a, *м.* двугодова́лая ло́шадь, быкъ и т. д.

Dwuroczny, двулѣ́тній.

Dwurogi, dwuroźny, двуро́гій.

Dwururka, -i, *ж.* двуство́льное ружьё.

Dwururny, двуство́льный.

Dwurzędny, двубо́ртный, двубо́чный, двусторо́нній. **Dwurzędny jęczmień,** восто́чный ячме́нь.

Dwusetny, двухсо́тый.

Dwusieczny, обоюдуо́стрый.

Dwustopny, двухсто́пный.

Dwustronny, двоеду́шный, двули́чный; || двухсторо́нній, обою́дный, взаи́мно обя́зывающій.

Dwustrzyźka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ два раза́ въ годъ; шерсть тако́й овцы́.

Dwutulny (basza), двухбунчу́жный паша́.

Dwuuchy, *см.* **Dwójuchy.**

Dwuwargowy, двугу́бый.

Dwuwiosłowy, двувесе́льный.

Dwuzęb, -ęba, *м. Бот.* конопля́нка, череда́ (*трава́*).

Dwuzęby, *Бот.* двузу́бый, двузубча́тый.

Dwużeniec, -ńca, *м.* двоеже́нецъ, двубра́чный, второбра́чный.

Dwużeństwo, -a, *ср.* двоеже́нство, двубра́чіе, второбра́чіе.

Dwuzgłoskowy, двусло́жный.

Dwuznacznie, двусмы́сленно.

Dwuznaczność, -ści, *ж.* двусмы́сленность.

Dwuznaczny, двусмы́сленный.

Dya... (см. подъ бу́квами **Dja...**).

Dyba, -y, *ж.* ды́ба; || позо́рный столбъ, къ кото́рому привя́зываютъ престу́пника; коло́да. **Dyby,** *мн.* пу́ты; || око́вы. **Wziąć kogo w dyby,** связа́ть кого́ по рука́мъ и нога́мъ. **Dyby na ręce,** ручны́я цѣ́пи.

Dybać, кра́сться, подкра́дываться, ходи́ть тихо́нько.

Dybkiem, на цы́почкахъ; || ды́бомъ.

Dychać, Dyszeć, дыша́ть.

Dychanie, -a, *ср.* дыха́ніе.

Dychawica, -y, *ж.* оды́шка, уду́шье; || *Ветер.* запа́лъ (*болѣ́знь у лошаде́й*).

Dychawka, -i, *ж.* (обыкнове́нно употребля́ется во мн. ч.): **Dychawki, -wek,** жа́бры (*у рыбъ*).

Dycht, -u, *м.* конопа́ченье, конопа́точная рабо́та.

Dychtować, конопа́тить, затыка́ть.

Dychtowanie, -a, *ср.* конопа́ченье.

Dychtowność, -ści, *ж.* пло́тность.

Dychtowny, плóтный.

Dydek, -dka, *м.* (съ нѣмéцкаго), нѣмéцкая монéта: 3 крéйцера. (Въ пóльскомъ простонарóдьи до сúхъ поръ ведётся счётъ на *дыдки*).

Dydelf, -a, *м. Зоол.* двуутрóбный, сýмчатый, чревосýмчатый; || двуутрóбка, сумчáтка.

Dyecezja, -ji, *ж.* епáрхія, епúскопство.

Dyecezjalny, епархiáльный.

Dyecezanin, -a, *м.* епархiáльный прихожáнинъ.

Dyeta, -y, *ж.* дiéта, воздержáніе въ пúщѣ; || **Dyety**, *мн.* сýточныя дéньги.

Dyetarjusz, -a, *м.* сверхштáтный чинóвникъ, служáщій по наймý, получáющій сýточныя дéньги.

Dyetyczny, дiётный.

Dyffamacja, *см.* **Diffamacja.**

Dyferencja, -ji, *ж. см.* **Różnica.**

Dyferencjalny rachunek, *см.* **Różniczkowy.**

Dyftong, -u, *м. см.* **Dwugłoska.**

Dyg, -u, *м.* поклóнъ съ присѣдáньемъ.

Dygać, клáняться съ присѣдáньемъ.

Dygamja, -ii, *ж.* вторúчный бракъ.

Dygesta, -ów, *мн.* дигéстъ, сбóрникъ рѣшéній рúмскихъ юрúстовъ.

Dygestja, -ji, *ж.* пищеварéніе.

Dygnitarski, санóвническій.

Dygnitarstwo, -a, *ср.* санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dygnitarz, -a, *м.* санóвникъ.

Dygotać, дрожáть, трястúсь.

Dygotanie, -a, *ср.* дрожь, трясýчка.

Dykasterja, -ji, *ж.* дикастéрія, судéбное вѣдомство; || консистóрія.

Dykcja, -ji, *ж.* дúкція, произношéніе.

Dykcjonarz, -a, *м.* словáрь, лексикóнъ, словотолковáтель.

Dykcjonarski, словáрный.

Dykteryjka, -i, *ж.* забáвный разскáзъ, анекдóтъ.

Dyktować, диктовáть; || внушáть; || предпúсывать. **Będę wam dyktował**, я бýду вамъ диктовáть. **Sam rozsądek nam to dyktuje**, сáмый рáзумъ намъ внушáетъ э́то. **Dyktować prawa**, предпúсывать закóны.

Dyktowanie, -a, *ср.* диктóвка. **Pisać za dyktowaniem**, писáть подъ диктóвку.

Dyktum (Dictum), *ср. Нескл.* опредѣлéніе, приговóръ, приказáніе.

Dyl, -a, *м.* тóлстая дубóвая доскá, половúца; || пластúна.

Dylata, -y, Dylacja, -ji, *ж.* отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* срокъ.

Dylatoryjny, отсрóчный.

Dylong, -a, *м*; *см.* **Dryblas.**

Dylować, настилáть (*полъ*).

Dylowanie, -a, *ср.* настúлка (*полóвъ*).

Dym, -u, *м.* дымъ.

Dyma, -y, *ж*; канифáсъ (*тканъ*).

Dymać, дуть, раздувáть, *см.* **Dąć, Dmuchać.**

Dymaczka, -i, *ж.* **Dymaczek, -czka**, *м.* раздувáльный (*кузнéчный*) мѣхъ.

Dymalny духовóй, раздувáльный.

Dymarka, -i, *ж.* плавúльня, плавúленная печь; горнъ, дóмна, вагрáнка.

Dymarz, -a, *м.* плавúльщикъ желéза.

Dymek, -mku, *м.* дымóкъ, кóпоть; || паръ, испарéніе; || хмѣль, вúнные пары. **Dymek z pieczeni**, паръ отъ жаркóго. **To wino ma przedni dymek**, у э́того винá превосхóдный вáпахъ. *См.* **Myszka.**

Dymić, дымúть.

Dymię, -ienia, *ср. Мед.* пахъ (*у дѣтéй*).

Dymienica, -y, *ж. Мед.* паховúкъ, желвáкъ; || **Dymienica powietrzna**, чýмный паховúкъ; || *Бот.* дымница, дымáнка.

Dymieniczne ziele, девясúлъ (*растéніе*).

Dymienie, -a, *ср.* дымлéніе.

Dymionko, -a, *ср.* Уменьш. отъ **Dymię**, *см.* э́то слóво.

Dymionny, паховóй, желвáстый.

Dymionowe ziele, *см.* **Dymieniczne.**

Dymissja, -ji, *ж.* отстáвка.

Dymissjonowany, отставнóй.

Dymka, -i, *ж. Бот.* шарлóтъ, мéлкій чеснóкъ.

Dymnica, -y, *ж.* контúльня; || *Бот. см.* **Dymienica.**

Dymnik, -a, *м.* контúльня; || трубá (*печнáя*); || слуховóе окно́ (*подъ крышею*).

Dymnisty, дымúстый.

Dymny, дымный. *Минер.* **Kamień dymny**, дымчатый кáмень.

Dymówka, -i, *ж.* городскáя лáсточка, краснозóбка.

Dymowe, *см.* **Podymne.**

Dymowy, дымный; || канифáсный. **Suknia dymowa**, канифáсное плáтье.

Dynarek, *см.* **Denarek.**

Dynasta, -y, *м.* небольшóй владѣлецъ, царёкъ, князёкъ.

Dynastja, -ji, динáстія.

Dynastyjny, династúческій.

Dynda, -y, *ж.* висýлька, побрякýшка.

Dyndać, качáться, мотáться.

Dynia, -ni, *ж. Бот.* ты́ква, ды́ня, *см.* **Bania.**

Dyniak, -a, *м. Бот.* ды́нный, ты́квенный сѣменникъ.

Dyniowy, ты́ковный, ты́квенный.

Dyoptra, -y, *ж.* дióптра, крýглое отвéрстіе; || *Хир.* расширúтель.

Dyoptryczny, дiоптрúческій.

Dyoptryka, -i, *ж.* дióптрика, наýка о преломлéніи лучéй.

Dyplom, Dyplomat, -atu, *м.* дипломъ, грáмота.

Dyplomacki, дипломатúческій.

Dyplomacko, дипломатúчески; || лóвко, искýсно.

Dyplomacja, ji, *ж.* дипломáтія.

Dyplomacyjnie, дипломатúчески.

Dyplomacyjny, дипломатúческій.

Dyplomat, *см.* **Dyplom.**

Dyplomata, -y, *м.* дипломáтъ.

Dyplomatycznie, дипломати́чески.
Dyplomatyczny, дипломати́ческій.
Dyplomatyk, **-a**, *м.* дипломати́къ, изуча́ющій нау́ку о дре́вніхъ гра́мотахъ.
Dyplomatyka, **-i**, *ж.* дипломати́ка, нау́ка о дре́вніхъ гра́мотахъ и дипло́махъ.
Dyptan, **-u**, *м. Бот.* я́сенецъ, ди́кій бадья́нъ. **Dyptan biały**, волка́на. **Dyptan kreteński**, кри́тскій я́сенецъ.
Dyptychy, **-ów**, *мн.* ро́спись для запи́сыванія имёнъ ко́нсуловъ, судёй и пр. (*у дре́внихъ*); || ро́спись номина́льная (*въ дре́внихъ церквахъ*).
Dyrda, **-y**, *ж.* **шелыга́нъ** *и́ли* **шалыга́нъ** (духо́вное лицо́ **съ испо́рченной** нра́вственностію).
Dyrdać, **съмени́ть нога́ми**, **бѣжа́ть** ско́рымъ ша́гомъ.
Dyrdem, **ши́бко**, **ско́рымъ ша́гомъ**.
Dyrekcja, **-ji**, *ж*, дире́кція, правле́ніе, управле́ніе, вѣдомство.
Dyrektor, **-a**, *м.* дире́кторъ, **прави́тель**, нача́льникъ.
Dyrektorjalny, **директоріа́льный**, дире́кторскій.
Dyrektorjat, **-u**, *м.* **директо́рія** (*совѣтъ*).
Dyrektorka, **-i**, *ж.* директри́са.
Dyrektorowa, **-éj**, *ж.* дире́кторша, жена́ дире́ктора.
Dyrektorstwo, **-a**, *ср.* **дире́кція**, управле́ніе.
Dyrwan, **-u**, *м.* **пусты́рь**, *см.* **Odłog**.
Dyrygować, управля́ть, пра́вить; || руково́дствовать; || направля́ть.
Dyrygujący, управля́ющій, пра́вящій, завѣ́дывающій.
Dyscyplina, **-y**, *ж.* дисципли́на, повинове́ніе, поря́докъ; || бичь, плеть. **Dostać pięć dyscyplin**, получи́ть пять уда́ровъ плёткою; || благочи́ніе (*церко́вное*).
Dyscyplinaryjny, дисциплина́рный, испра́вительный.
Dyscyplinowanie, **-a**, *ср.* бичева́нье.
Dyscyplinowany, *см.* **Karny**.
Dysenterja, **ji**, *ж.* крова́вый поно́съ.
Dysenteryjny, кровавопоно́сный.
Dyskonto, **-a**, *ср* диско́нтъ, учётъ, ски́дка, **уступка**. **Na dyskonto weksli**, подъ учётъ векселе́й.
Dyskontować, **учита́ть**, дисконти́ровать.
Dyskrecja, **-ji**, *ж.* скро́мность, благоразу́міе, сде́ржанность. **Przez dyskrecją zamilczałem**, я замолча́лъ изъ благоразу́мія. **Zdać się w czem na czyją dyskrecją**, отдаться соверше́нно въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть.
Dyskredyt, **-u**, *м.* упа́докъ, поте́ря кредита.
Dyskretnie, скро́мно, осторо́жно, благоразу́мно.
Dyskretność, **-ści**, *ж.* скро́мность, осторо́жность.
Dyskretny, скро́мный, осторо́жный.
Dyskurs, **-u**, *м.* разгово́ръ.
Dyskusja, **-ji**, *ж.* споръ, пре́ніе.
Dyskutować, разбира́ть, разсма́тривать; || спо́рить.
Dyslokacja, **-ji**, *ж.* размѣще́ніе (*войскъ*).
Dyspensa, **-y**, *ж.* изъя́тіе (*изъ чего́*), увольне́ніе, освобожде́ніе (*отъ чего́*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе, сня́тіе запрещенія.
Dyspensować, разрѣша́ть, увольня́ть.
Dysponent, **-a**, *м. Ком.* управи́тель, распоряди́тель.
Dysponować, приспособля́ть, приготовля́ть; || устро́ивать.
Dysponowanie, **-a**, *ср.* (**kim**, **czém**), распоряже́ніе; || управле́ніе; || диспози́ція, распоря́докъ.
Dyspozycja, **-ji**, *ж.* расположе́ніе, размѣще́ніе (*войскъ*); || накло́нность, скло́нность; || распоряже́ніе; || во́ля, власть; || *Воен.* распоря́докъ, планъ, диспози́ція. **Uczynić ostatnią dyspozycyę**, сдѣлать послѣднее распоряже́ніе пе́редъ сме́ртію, изъяви́ть послѣднюю во́лю. **Dyspozycja ciała do jakiej choroby**, расположе́ніе тѣла къ како́й ли́бо болѣзни. **Oddać co do czyjej dyspozycji**, продоста́вить что́ въ чьё ли́бо распоряже́ніе. **Wydałem dyspozycję**, я сдѣлалъ распоряже́ніе. **Z jego dyspozycji**, по его́ распоряже́нію.
Dyspozytor, **-a**, *м.* управи́тель. управля́ющій, прика́щикъ; || распоряди́тель.
Dysputa, **-y**, *ж.* споръ, пре́ніе; || ди́спутъ (*учёный*).
Dysputant, **-a**, *м.* спо́рящій, диспута́нтъ.
Dysputować, спо́рить, препира́ться, диспути́ровать.
Dyssekcja, **-ji**, *ж. Мед.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе, вскры́тіе мёртваго тѣла.
Dyssenterja, **-ji**, *ж. см.* **Dysenterja**.
Dyssonans, **-u**, *м.* разногла́сіе, разнозву́чіе, разноголо́сица.
Dystancja, **-ji**, *ж.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || промежу́токъ; || *Воен.* диста́нція.
Dystrakcja, **-ji**, *ж.* разсѣянность.
Dystrybucja, **-ji**, *ж.* разда́ча, распредѣле́ніе; || мелочна́я, ро́зничная прода́жа.
Dystrybucyjnie, отдѣльно, по́розно.
Dystrybucyjny, отдѣльный, ро́зничный.
Dystrybutor, **-a** *м.* раздава́тель.
Dystylacja, **-ji**, *ж. см.* **Destylacja**.
Dystylarnia, **-ni**, *ж.* во́дочный заво́дъ.
Dystyngwowany, зна́тный, почте́нный, знамени́тый.
Dystynkcja, **-ji**, *ж.* разли́чіе, **разбо́ръ**; || предпочте́ніе.
Dysunita, *см.* **Dyzunita**.
Dysymulacja, **-ji**, *ж.* притво́рство, скры́тность.
Dysza, **-y**, *ж.* душни́къ, отду́шина; || желѣ́зный стволъ въ кузне́чномъ мѣху́; || *Горн.* со́пло, у́зкій коне́цъ фу́рмы.
Dyszeć, *см.* **Dychać**.
Dyszel, **-szla**. *м.* ды́шло (*у каре́ты*). **Dyszel wrotowy**, запо́ръ. * **Życie na dyszlu prowadzić**, вести́ бродя́чую жизнь.

Dyszkancista, -y, *м.* дишка́нтъ, диска́нтъ, поющій дискантомъ.

Dyszkant. -u, *м.* дишкантовый, дискантовый го́лосъ, **Dyszkantowy głos.**

Dyszlowy, коренно́й. **Koń dyszlowy**, коренна́я ло́шадь,

Dytto. Ditto, *Нескл. Ком.* того́ же, то́же.

Dyurna, -y, *ж.* дневна́я пла́та, *см.* **Dyeta.**

Dywagować, отступа́ть, удаля́ться отъ предме́та (*рѣчи*), разглагольствовать, завира́ться.

Dywan, -u, *м.* дива́нъ (сове́тъ въ Ту́рціи); || соба́, дива́нъ.

Dywdyk -u, *м.* попо́на, вальтра́пъ, *см.* **Tyftyk.**

Dywersja, -ji, *ж. Воен.* дивéрсія; || отвлече́ніе, отклоне́ніе, отво́дъ.

Dywidenda, -y, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́; || *Ком.* дивиде́ндъ, часть при́были.

Dywizja, -ji, *ж.* **Dywizjon**, -u, *м. Воен.* диви́зія (*2 брига́ды*); дивизіо́нъ (2 эскадро́на). *Морс.* диви́зія, отря́дъ фло́та (*изъ 9 суде́въ*).

Dywizjon, *см.* **Dywizja.**

Dywizorjum, **Diwizorjum**, *Нескл. Тип.* штемпелька.

Dywizyjny, дивизіо́нный.

Dyzunita, -y, *м.* диссиде́нтъ, иновѣ́рецъ, отщепе́нецъ.

Dyżur, -u, *м.* дежу́рство.

Dyżurować, дежу́рить, быть дежу́рнымъ.

Dzban, -a, *м.* кувши́нъ. *Посл.* **Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie**, *или:* **do czasu dzban wodę nosi**, пова́дился кувши́нъ по́ воду ходи́ть, тамъ ему́ и го́лову положи́ть.

Dzbaneczek, *см.* **Dzbanuszek.**

Dzbanek, -nka, *м.* кувши́нъ.

Dzbanowy, кувши́нный.

Dzbanuszek, -szka, **Dzbaneczek**, -czka, *м.* кувши́нчикъ.

Dżdżawy, *см.* **Dżdżysty.**

Dżdżewny, дождево́й.

Dżdżownik, -a, *м.* зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*); || *Зоол.* **Dżdżownik ziemny**, земляно́й червь.

Dżdżowy, *см.* **Dżdżewny.**

Dżdżyć, дождя́ть; || сы́пать какъ дождь; || **Dżdży**, дождь идётъ.

Dżdży się, собира́ется дождь, ка́жется дождь бу́детъ, *см.* **Mieć się na....**

Dżdżysty, дождли́вый.

Dżgać, Dżgnąć, *см.* **Żgać, Żgnąć.**

Dziać, дѣлать; || твори́ть; || производи́ть; || совершать; || причиня́ть; || дава́ть, дѣть; || дѣйствовать, *см.* **Podziewać, Podziać**, ткать (*полотно́, сукно́*); вяза́ть (*чулки́*); плесть (*кружево*); || **Dziać się**, дѣлаться, совершаться, исполня́ться, происходи́ть. **Jak się dziać zwykło**, какъ обыкнове́нно дѣлается. **Nie zdołam opowiedzieć, co się działo we mnie**, не могу́ разсказа́ть, что́ происходи́ло во мнѣ. **Niech się co chce dzieje**, что́бы ни случи́лось, пусть бу́детъ что́ уго́дно. **Niech się dzieje wola Boża**, да бу́детъ во́ля Бо́жія. **Działo się w S-Petersburgu roku Pańskiego 1874**, учинено́ въ С-Петербу́ргѣ лѣта отъ Р. Хр. 1874. **Rzecz dzieje się w Rzymie**, дѣйствіе происхо́дитъ въ Ри́мѣ. **Dobrze mu się dzieje**, его́ дѣла́ иду́тъ хорошо́, успѣшно. **Tem się to dzieje, że....**, э́то отто́го происхо́дитъ, что.... **Co się tu dzieje?** что́ здѣсь дѣлается, происхо́дитъ? **Dzieje się o czem**, каса́ется чего́, *см.* **Traktować. Dziać się w co**, *см.* **Obrócić się w co. Dziać się gdzie**, *см.* **Podziać się.**

Dziad, -a, *м.* дѣдъ; || ни́щій, убо́гій. **Dziad kościelny**, ста́рецъ, церко́вный прислу́жникъ. **Wyjść, pójść w dziady**, пойти́ въ ни́щіе, сдѣлаться ни́щимъ. **Dziad z ojca**, дѣдъ по отцу́. **Dziad z matki**, дѣдъ по ма́тери.

Dziadek, -dka, *м.* дѣ́душка. **Dziadek do orzechów**, орѣшные щипчики. **Dziadek w grze kartowej**, болва́нъ.

Dziadosko, Dziadowisko, Dziadzisko, -a, *ср.* старичи́шко.

Dziadów, Dziadowski, дѣдовскій; || ни́щенскій.

Dziadowina, -y, *м.* старичёкъ, дѣ́душка.

Dziadowizna, -y, *ж.* дѣдовщина.

Dziadunio, -a, *м.* дѣ́душка.

Dziaduś, -sia, *м.* старичёкъ, дѣ́душка.

Dziadyga, -i, *м.* **Dziadzisko**, -a, *ср. см.* **Dziadosko.**

Dziadzina, -y, *м. см.* **Dziadowina.**

Dziak, -a, *м.* дьякъ, дьячёкъ; || причётникъ.

Dział, -u, *м.* раздѣлъ, вы́дѣлъ, дѣлёжъ; || до́ля, часть, уча́стокъ. **Dział robić**, приступи́ть къ раздѣлу имѣ́нія. **Swój dział sprzedać**, прода́ть свою́ до́лю. **Dostać co działem**, получи́ть что́ при раздѣлѣ имѣ́нія. **Dział pierwszy**, часть пе́рвая (*кни́ги*). **Wchodzący do działu**, до́льщикъ, при́нятый въ до́лю.

Działać, дѣйствовать, поступа́ть, совершать, учиня́ть. **Działać przeciw powinności**, дѣйствовать, поступа́ть вопреки́ обя́занности. **Czas już działać**, уже́ вре́мя приступи́ть къ дѣйствію, дѣйствовать. **Bóg to zdziałał te cuda**, Богъ соверши́лъ э́ти чудеса́. **Działać sądownie przeciw komu**, проси́ть на кого́ въ судѣ, преслѣдовать кого́ суде́бнымъ. **Działać zaczepnie przeciw nieprzyjacielowi**, наступа́тельно дѣйствовать про́тивъ непрія́теля. **Działać odpornie**, дѣйствовать оборони́тельно.

Działalność, -ści, *ж.* дѣ́ятельность; || дѣйствіе, дѣйствованіе. **Działalność ognia**. дѣйствіе огня́. **Działalność duszy**, дѣ́ятельность души́. **Obręb działalności**, кругъ дѣйствія. **Wprawić w działalność**, приводи́ть въ дѣйствіе.

Działalny, дѣйствующій.

Działanie, -a, *ср.* дѣйствіе, дѣло, дѣяніе; || постýпокъ. **Człowiek do myślenia i do działania stworzony**, человѣкъ сóзданъ мыслить и дѣйствовать. **Masz obszerne pole do działania**, пéредъ тобóй свобóдное пóприще дѣйствія. **Działanie lekarstwa**, дѣйствіе лѣкáрства, *Ариѳ.* **cztery działania**, четыре дѣйствія, ариѳметическія выкладки, исчисленія.

Działka, -i, *ж. см.* **Podziałka.**

Działko, -a, *м.* пýшечка.

Dzialny, *см.* **Działowy.**

Działo, -a, *см.* пýшка.

Działobitnia, -ni, *ж.* батарéя. **Działobitnia nadszańcowa**, открытая батарéя, —**strzelnicowa**, бойница.

Działoléj, -a, *м. см.* **Ludwisarz.**

Działolejnia, -ni, *ж. см.* **Ludwisarnia.**

Działomiar, -u, *м.* калибръ, внýтренній діáметръ орýдія *или* ружéйнаго ствола́.

Działowy, касáющійся раздѣла имѣнія мéжду наслѣдниками, раздѣльный; || пýшечный. **Strzał działowy**, пýшечный выстрѣлъ.

Dzianek, -a, *м.* **Dzianka**, -i, *ж.* сотъ ýлейный.

Dzianet, -a, *м.* испáнскій жеребéцъ.

Dzianie, -nia, *ср.* тканьё; || вязáнье; || ткань; || плевá, оболóчка, клѣтчатая свя́зка, клѣтчáтка.

Dzianka, -i, *ж.* ткань; || сотъ мёду.

Dzianowiel, *м. см.* **Lisiogon.**

Dziarń, -ni, *ж.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Dziarnisty, хря́щатый, дресвя́ный; || смѣшанный съ пескóмъ.

Dziarski, бóдрый, смѣлый, рѣзвый, живóй, молодцовáтый; || горя́чій, рети́вый, рья́ный; || рѣзкій. **Dziarski koń**, рети́вая лóшадь. **Dziarska mina**, смѣлая нарýжность.

Dziarsko, бóдро, хрáбро.

Dziarskość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, пылъ.

Dziarstwisty, хря́щатый, дресвя́ный.

Dziarstwo, -a, *ср.* дресвá, хрящъ.

Dziąsło, -a, *ср.* деснá (*мн.* дёсны).

Dziąsłowy, десни́чный.

Dziateczki, -czek, **Dziatki**, -tek, *мн.* дѣтки, дѣтушки.

Dziatwa, -y, *ж.* дѣти *Собир.*

Dzicz, -y, *ж.* ди́кость, свирѣпость, лютость, звѣрство; || дикари́, вáрвары, *мн.* || ди́кое мя́со (*на ранахъ*), *см.* **Dzikość.**

Dziczak, -a, *м.* ди́кій звѣрь.

Dziczeć, дичáть, одичáть.

Dziczek, -czka, *м.* ди́кое деревцó.

Dziczyć, ди́кимъ дѣлать, приводи́ть въ ди́кое состоя́ніе.

Dziczyna, *см.* **Dzikowina.**

Dziczyzna, -y, *ж.* ди́кость; || ди́кія пти́цы, ди́кіе звѣри, ди́кія растéнія, ди́кая прирóда; || дичь, дичинá (*ди́кія пти́цы и т. п.*)

Dzida, -y, *ж.* копьё, пи́ка.

Dzieciak, -a, **Dzieciuch**, -a, *м.* ребёнокъ дитя́.

Dzieciątko, -a, *ср.* младéнецъ.

Dziecię, -ęcia, *ср.* дитя́, ребёнокъ. **Dziecię naturalne**, дитя́ рождённое внѣ брáка.

Dziecięcy, дѣтскій.

Dzięcielina, -y, *ж. Бот.* тимья́нъ, повили́ка, повили́ца, Богорóдская травá, слáдкая дя́тлина.

Dziecina, -y, *ж.* дитя́, ди́тятко.

Dziecinić się, ребя́читься.

Dziecinnie, ребя́чески, подѣтски.

Dziecinnieć, впадáть въ дѣтство, въ ребя́чество.

Dziecinność, -ści, *ж.* ребя́чество.

Dziecinny, дѣтскій, ребя́ческій.

Dzieciństwo, -a, *ср.* дѣтство.

Dzieciobójca, -y, *м.* **Dzieciobójczyni**, -ni, *ж.* дѣтоубійца.

Dzieciobójczy, винóвный въ убійствѣ своегó дитя́ти.

Dzieciobójstwo, -a, *ср.* дѣтоубійство.

Dzięcioł, -a, *м.* дя́телъ (*пти́ца*).

Dzięciołek, -łka, *м.* сорокопýтъ (*пти́ца*).

Dzieciorodny, дѣторóдный;

Dzieciuch, *см.* **Dzieciak.**

Dziecko, -a, *ср.* дитя́. **Dziecko z prawego łoża**, законнорожденное дитя́.

Dziedzic, -a, *м.* наслѣдникъ; || **Dziedzic prawy**, закóнный наслѣдникъ; || помѣщикъ, землевладѣлецъ; || **Dziedzic z dobrodziejstwem inwentarza**, наслѣдникъ на прáвѣ инвентáрномъ; || **Dziedzic zapisowy**, *см.* **Legatarjusz.**

Dziedziczenie, -a, *ср.* наслѣдственное прáво, наслѣдственность; || владѣніе, помѣстье.

Dziedziczka, -i, *ж.* наслѣдница; || помѣщица, владѣлица, владѣтельница.

Dziedzicznie, *Нар.* по наслѣдству, по прáву наслѣдства, наслѣдственно.

Dziedziczność, -ści, *ж.* наслѣдственность.

Dziedziczny, наслѣдственный, потóмственный.

Dziedziczyć, наслѣдовать, получáть въ наслѣдство.

Dziędzierzawa, -y, *ж. см.* **Bieluń.**

Dziędzierzysty, коренáстый.

Dziedzina, -y, *ж.* óтчина, вóтчина, родовóе имѣніе; || пепели́ще, рóдина; || сóбственная земля́, сóбственный уголóкъ.

Dziedziniec, -ńca, *м.* дворъ, *см.* **Podwórze.**

Dziegciarnia, -ni, *ж.* смóльня, смоловáрня, смóльный завóдъ.

Dziegciarz, -a, *м.* смоля́ръ, смоли́льщикъ, дегтя́рникъ.

Dziegciowaty, смолянóй, смолевóй.

Dziegciowy, смоли́стый, дегтя́рный.

Dziegieć, -gciu, *м.* смолá, варъ; || дёготь.

Dzięgiel, -glu, *м.* **Dzięgielnica**, -y, *ж. Бот.* дя́гиль, корóвникъ. **Dzięgiel cu-**

dzoziemski, ла́донникъ, красносте́бельникъ.

Dzięgielnica, -y, *ж. см.* **Dzięgiel.**

Dzięgna, -gien, *мн. Мед.* нары́въ на дёснахъ.

Dzieje, -jów, *мн.* дѣя́нія, исто́рія.

Dziejopis, -a, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Dziejopisarski, историографи́ческій.

Dziejopisarstwo, -a, *ср.* историогра́фія.

Dziejopisarz, -a, *м.* исто́рикъ.

Dziejopisca, -y, *м.* исто́рикъ.

Dziejopismo, -a, *ср.* истори́ческое сочине́ніе.

Dziejopisny, истори́ческій.

Dziejowy, истори́ческій.

Dzięki, -ów, *мн.* благода́рность, благодаре́ніе. **Złożyć komu dzięki**, принести́ кому́ благода́рность. **Dzięki Bogu**, благодаре́ніе Бо́гу. **Dzięki twojéj pieczołowitości, już wyszedł z niebezpieczeństwa**, благодаря́ твоéй забо́тливости, онъ уже внѣ опа́сности.

Dziekan, -a, *м.* дека́нъ.

Dziekanja, -ji, *ж.* дека́нство; || домъ дека́на.

Dziekanowy, Dziekański, дека́нскій.

Dziekaństwo, -a, *ср.* дека́нство, дека́нское зва́ніе.

Dziękczynienie, -a, *ср.* благодаре́ніе.

Dziękczynny, благода́рственный, благодари́тельный.

Dziękować, благодари́ть.

Dziękowanie, -a, *ср.* благодаре́ніе, изъявле́ніе благода́рности.

Dzielca, -y, *м.* **Dzielczy, -ego**, *м.* распредѣли́тель, распоряди́тель.

Dzielczy, каса́ющійся разлѣла имѣ́нія. **Tranzakcja dzielcza**, контра́ктъ, догово́ръ о раздѣлѣ имѣ́нія.

Dzielenie, -a, *ср.* раздѣле́ніе, раздѣлъ; || дроблéніе.

Dzielić, дѣли́ть, раздѣли́ть.

Dzielić się, дѣли́ться, раздѣли́ться.

Dziełko, -a, *ср.* небольшóе сочине́ніе.

Dzielna, -ej, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́.

Dzielnica, -y, *ж.* часть, до́ля;—**rodu**, о́трасль, ли́нія; — **miasta**, часть, кварта́лъ; —**herbu**, гербо́вый щитъ, по́ле въ ге́рбѣ; —**książki, rękopismu**, столбе́цъ.

Dzielniczy, дѣли́мый.

Dzielnie, мужественно, си́льно, отва́жно, хра́бро, до́блестно.

Dzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣли́тель.

Dzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость, *см.* **Podzielność**; || си́ла, крѣпость, сто́йкость, твёрдость, отва́га, му́жество. **Dzielność charakteru**, твёрдость хара́ктера. **Dzielność lekarstwa**, дѣйстви́тельность лѣка́рства.

Dzielny, дѣли́мый, *см.* **Podzielny**; || си́льный, крѣпкій, сто́йкій, твёрдый, отва́жный, му́жественный.

Dzieło, -a, *ср.* дѣло, произведе́ніе, твореніе, дѣйствіе; **Wielkie dzieło**, вели́кое дѣло; || сочине́ніе, литерату́рное произведе́ніе, рабо́та, трудъ. **Dzieła wojenne**, вое́нныя дѣйствія. **Dzieło forteczne**, *фортиф.* крѣпостно́й верк. **Człowiek jest dziełem rąk bożych**, человѣкъ есть твореніе рукъ бо́жіихъ. **Ogłosić, wydać dzieło**, обнаро́довать, изда́ть сочине́ніе. **Dzieła prozą i wierszem**, сочине́нія въ про́зѣ и стиха́хъ.

Dzielsimin, Dzielzamin, Dzielźamin, -u, *м. Бот.* ясми́нъ, жасми́нъ. **Dzielsimin gruntowy**, души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*). **Dzielsimin cudzoziemski**, аравійскій жасми́нъ.

Dzielsiminowy, ясми́нный, жасми́нный.

Dzień, *род.* **dnia**, *м.* день. **Dzień się robi**, разсвѣта́етъ. **Za dnia i w nocy**, днёмъ и но́чью. **Na schyłku dnia**, въ концѣ́ дня, по́дъ вечеръ, въ су́мерки. **Co dzień**, ка́ждый день, ежедне́вно. **Co drugi dzień**, че́резъ день. **Suknia na codzień**, пла́тье на ка́ждый день, на бу́дничный день. **Czekam go od dnia na dzień**, ожида́ю его́ со дня на́ день. **Dzień po dzień**, день за́ день. **Może przyjechać lada dzień**, онъ мо́жетъ пріѣха́ть не сего́дня такъ за́втра. **Do dziś dnia, po dziś dzień**, до нынѣшняго дня, до сего́ дня. **Od dziś dnia**, съ сего́днишняго, съ нынѣшняго дня. **Co do jednego dnia**, день въ день. **Za dzień robić (komu)**, отбыва́ть ба́рщину. **Dzień pieszy**, подёнщина, тяжёлая рабо́та. **Dzień sprzężajny**, упряжна́я рабо́та. **Dzień ugajny**, день собира́нія хво́росту и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́. **Dzień przestępny**, високо́сный, вста́вочный день. **Dzień galowy**, высокоторже́ственный, та́бельный день.

Dzień i Noc, *Бот.* Ива́нъ-да-Ма́рья.

Dzienia, -ni, *ж.* сотъ мёду. **Dzienie, -ni**, *мн.* соты́.

Dziennie, ежедне́вно.

Dziennik, -a, *м.* журна́лъ, подённая кни́га; || подённая записка, дневни́къ; || повре́менное изда́ніе, журна́лъ, вѣдомости, газе́та. **Dziennik podróży**, доро́жникъ, путеводи́тель, путево́й журна́лъ;—**czynności**, журна́лъ заня́тій; — **podawczy**, ре́естръ входя́щихъ бума́гъ; — **ekspedycyjny (wychodzących ekspedycji)**, ре́естръ исходя́щихъ бума́гъ; — **kassowy**, казначе́йская кни́га; — **gubernjalny**, губе́рнскія вѣдомости; — **praw**, дневни́къ зако́новъ;—**robocizny**, журна́лъ рабо́тъ.

Dziennikarski, журна́льный.

Dziennikarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Dziennikarz, -a, *м.* журнали́стъ.

Dziennonocny, днёмъ и но́чью продолжа́ющійся.

Dzienny, дневно́й. подённый. **Dzienne światło**, дневно́й свѣтъ. **Dzienny robotnik**, подёнщикъ.

Dzierg, -a, *м. см.* **Zadzierg.**

Dziergać, плесть (*кружево*); || чеса́ть (*ле́нъ*).

Dzierganie, -a, *ср.* плете́ніе (*кружевъ*); || чеса́ніе (*льна*).

Dziergacz, -a, *м. Орнит.* дергачъ, коросте́ль.

Dziergaczka, -i, *ж.* чеса́лка (*для льна*).

Dzierkacz, *см.* Dziergacz.

Dzierlatka, -i, *ж.* хохла́тый жа́воронокъ.

Dzierżak, -a, *м.* рукоя́тка.

Dzierżawa, -y, *ж.* владѣ́ніе, по́льзованіе, со́бственность; || имѣ́ніе, помѣ́стье, во́тчина; || аре́нда, о́ткупъ; || аре́ндная пла́та, аре́ндное содержа́ніе. || **Dzierżawa wieczysta**, безсро́чное аре́ндное содержа́ніе. **Dzierżawa podatków**, обро́чное содержа́ніе. **Puszczający co w dzierżawę**, наймода́вецъ.

Dzierżawca, -y, *м.* владѣ́лецъ, владѣ́тель; || аренда́торъ, ферме́ръ, съёмщикъ; || откупщи́къ.

Dzierżawczy, аре́ндный, владѣ́льческій, отку́пщичій; || **Dzierżawca wieczysty**, безсро́чный аренда́торъ; **Dzierżawca czasowy**, сро́чный аренда́торъ; || *Грам.* притяжа́тельный.

Dzierżawczyni, -ni, *ж.* владѣ́лица, владѣ́тельница; || аренда́торша, ферме́рша.

Dzierżawić, арендова́ть, отдава́ть, *или* брать на о́ткупъ, въ аре́нду.

Dzierżawka -i, *ж.* небольша́я мы́за, фе́рма.

Dzierżawny, аренда́торскій, аре́ндный. **Umowa dzierżawna**, догово́ръ о наймѣ́.

Dzierzba, -y, *ж Орнит.* балаба́нъ (*са́мка*).

Dzierżeć, держа́ть; || владѣ́ть.

Dzierżęga, -i, *ж. Бот.* чечеви́ца.

Dzierżek, -rżka, *м.* кула́къ, скря́га.

Dzierżenie, -a, *ср.* владѣ́ніе, арендова́ніе.

Dzierżyciel, -a, *м.* владѣ́лецъ.

Dzierżycielka, -i, *ж.* владѣ́тельница.

Dziesiątek, -tka, *м.* деся́токъ, де́сять.

Dziesiątka, -i, *ж.* деся́тка.

Dziesiątkować, нака́зывать че́резъ деся́таго (*изъ винóвныхъ*).

Dziesiątkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе че́резъ деся́таго.

Dziesiątkowy, *см.* Dziesiętny.

Dziesiątnik, -a, *м. см.* Dziesiętnik.

Dziesiątoroczny, десятилѣ́тній.

Dziesiąty, деся́тый.

Dziesięć, -ciu, де́сять.

Dziesięcina, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть.

Dziesięcinny, подлежа́щій десяти́нному со́бору, десяти́нный.

Dziesięciobok, -u, **Dziesiąciokąt**, -a, *м.* десятиуго́льникъ, *см.* Dziesięciokąt.

Dziesięciokrotny, десятикра́тный.

Dziesięciolecie, -a, *ср.* десятилѣ́тіе.

Dziesięcioletni, десятилѣ́тній.

Dziesięciomiesięczny, десятимѣ́сячный.

Dziesięcioraki, десятера́чный, удесятерённый, десятерно́й.

Dziesięciorako, на де́сять спо́собовъ, десятью́ спо́собами, въ де́сятеро.

Dziesięciorakość, -ści, *ж.* десятери́ца.

Dziesięciornasób, W dziesięciornasób, въ де́сять разъ.

Dziesięcionasobny, удесятерённый.

Dziesięcioro, -orga, *ср.* де́сятеро, деся́токъ. **Dziesięcioro Bożego przykazania**, десятисло́віе, де́сять запове́дей бо́жіихъ.

Dziesięciu, де́сять (*употребля́ется при имена́хъ существи́тельныхъ, одушевлённыхъ*): **Dziesięciu ludzi**, де́сять челове́къ.

Dziesięćkroć, де́сять разъ.

Dziesięćkrotny, *см.* **Dziesięciokrotny.**

Dziesiętnica, -y, *ж.* пра́зднованіе десятилѣ́тія.

Dziesiętnictwo, -a, *ср.* до́лжность деся́тника, деся́цкаго.

Dziesiętnik, -a, *м.* деся́тникъ, деся́тской.

Dziesiętny, *Ариѳ.* десяти́чный.

Dziewanna, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій ски́петръ (*расте́ніе*).

Dziewczarz, -a, *м.* дѣ́вошникъ.

Dziewczątko, -a, *ср.* дѣ́вочка.

Dziewczę, -ęcia, *ср.* дѣ́вушка, дѣви́ца.

Dziewczęcy, Dziewczy, дѣви́чій, дѣви́чій.

Dziewczyna, -y, *ж.* дѣвчи́на, дѣви́ца.

Dziewczynina, -y, *ж.* бѣ́дная дѣ́вушка.

Dziewczynka, -i, *ж.* дѣ́вочка.

Dziewczynisko, Dziewczysko, -a, *ср.* дѣ́вка, дѣ́вчища, дѣвчо́нка.

Dzieweczka, -i, *ж.* дѣ́вушка, дѣ́вочка.

Dziewiątka, -i, *ж.* девя́тка.

Dziewiąty, девя́тый.

Dziewica, -y, *ж.* дѣви́ца, дѣ́ва. **Dziewica Marja**, Св. Дѣва Марія.

Dziewictwo, -a, *ср.* дѣ́вство, дѣ́вственность, дѣви́чество.

Dziewiczo, дѣ́вственно, неви́нно.

Dziewiczość, -ści, *ж.* дѣ́вственность, неви́нность.

Dziewiczy, дѣ́вственный, неви́нный.

Dziewięć, -ciu, дѣ́вять. *Посл.* **Gada ni w pięć ni w dziewięć**, ме́летъ вся́кій вздо́ръ, нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду.

Dziewięć mocy, *Бот.* Веро́ника.

Dziewięćgłosy, *Муз.* девятиголо́сный.

Dziewięciny, -cin, *мн.* девяти́ны (*поминáда на девя́тый день по уме́ршемъ*).

Dziewięciokąt, -a, *м. Геом.* девятиуго́льникъ.

Dziewięcioraki, девяти́ родо́въ.

Dziewięciornik, -a, *м. Бот.* парна́ссія, бѣлозо́ръ (*расте́ніе*).

Dziewięciorny, девятерно́й.

Dziewięcioro, -rga, *ср.* дѣ́вять.

Dziewięciu, -ciu, *м.* дѣ́вять. **Dziewięciu ludzi**, дѣ́вять челове́къ.

Dziewięciuset, девятсо́тъ. **Dziewięciuset ludzi**, девятсо́тъ челове́къ.

Dziewięćsetny, девятисо́тый.

Dziewięćsił, Dziewięciosił, -a, **Dziewięćsił**, *м. Бот.* колю́чникъ.

Dziewięćdziesiąt, -sięciu, девяно́сто.

Dziewięćdziesiąty, девяно́стый.

Dziewiętnaście, **-stu**, девятна́дцать.
Dziewiętnastka, **-i**, *ж.* число́ девятна́дцать.
Dziewiętnasty, девятна́дцатый.
Dziewiętny, девятерно́й.
Dziéwka, **-i**, *ж.* дѣвка.
Dziewkarz, *см.* **Dziewczarz.**
Dziewoja, **-woi**, *ж.* дѣви́ца.
Dziewosłąb, **-słęba**, *м.* сватъ.
Dziewosłębić, сва́тать.
Dziewosłębstwo, **-a**, *ср.* сватовство́, сва́танье.
Dziewucha, **-y**, *ж.* дѣва, дѣви́ца, дѣвка.
Dzieża, **-y**. *ж.* квашня́.
Dzik, **-a**, *м. Зоол.* каба́нъ, вепрь.
Dzikawy, желѣзнаго цвѣта.
Dziki, ди́кій.
Dzikość, **-ści**, *ж.* ди́кость, ди́кій нравъ; || свирѣпость, звѣрство.
Dzikowina, **-y**, *ж.* каба́нье мя́со; || ди́кіе звѣ́ри вообще́.
Dzikowy, каба́ній.
Dziób, **Dziub**, **-oba**, *м.* клювъ, носъ пти́чій.
Dziobać, клева́ть.
Dziobanie, **-a**, *ср.* клева́ніе.
Dziobas, **-a**, *м. Плотн.* и *Боч.* тесло́, тесли́ца (*инструме́нтъ*).
Dziobatość, **-ści**, *ж.* рябова́тость.
Dziobasty, съ больши́мъ клю́зомъ.
Dziobaty, рябо́й.
Dziobek, **-bka**, *м.* пти́чій носо́къ.
Dziobek, **-nka**, *м.* денёкъ.
Dziryd, **Dziryt**, **-u**, *м.* дро́тикъ.
Dziś, **Dzisia**, **Dzisiaj**, сего́-дня, ны́нѣ, ны́ньче.
Dzisiejszy, сего́днишній, ны́нѣшній.
Dziura, **-y**, *ж.* дыра́, дира́; || сква́жина, отвёрстіе.
Dziurawić, продыра́вливать, просве́рливать, пробура́вливать, провёртывать.
Dziurawiec, **-wca**, *м. Бот.* звѣробо́й, звѣробо́йникъ.
Dziurawość, **-ści**, *ж.* ноздрева́тость; || сква́житость.
Dziurawy, дыра́вый.
Dziureczka, **-i**, *ж.* ды́рка. **Dziurki w nosie**, но́здри; || сква́жины. **Dziurka od klucza**, замо́чная сква́жина. **Mieć czego po dziurki**, имѣть что въ изоби́ліи, по́ уши. **Dziurka do guzika**, пе́тля, петли́ца. **Dziurka do sznurowania**, пе́телька. **Dziurki**, *мн.* по́ры, потовы́я сква́жины.
Dziurkować, *см.* **Dziurawić.**
Dziurkowatość, **-ści**, *ж.* ноздрева́тость.
Dziurkowaty, ноздрева́тый, со сква́жинами.
Dziurzysty, дыря́вый.
Dziw, **-u**, *м.* чу́до, ди́во; || чу́дная вещь, стра́нность.
Dziwacki, **Dziwaczny**, стра́нный, чу́дный.
Dziwacko, **Dziwacznie**, стра́нно, чу́дно.
Dziwactwo, **-a**, *ср.* стра́нность, своенра́віе, причу́дливость.
Dziwaczeć, быть стра́ннымъ, причу́дливымъ, своенра́внымъ; || прихотни́чать.
Dziwaczek, **-czka**, *м. Бот.* чудоцвѣтъ.
Dziwaczenie, **-a**, *ср.* причу́дливость, капри́зъ.
Dziwaczka, **-i**, *ж.* чуда́чка.
Dziwacznie, стра́нно.
Dziwaczność, **-ści**, *ж.* стра́нность.
Dziwaczny, стра́нный.
Dziwaczyć, *см.* **Dziwaczéć.**
Dziwadło, **-a**, *ср.* чудо́вище, чу́дище.
Dziwak, **-a**, *м.* чуда́къ.
Dziwer, **Dźwier**, **Dźwier**, **-u**, *м.* золота́я *или* серебряная насѣчка, насѣка́льное искусство.
Dziwerować, насѣка́ть зо́лотомъ *или* серебро́мъ, ворони́ть.
Dziwerowany, воронёный, *см.* **Dziwerować.**
Dziwerówka, **-i**, *ж.* ружьё съ насѣчкою на стволѣ.
Dziwić, удивля́ть. **Dziwić się**, удивля́ться, дива́ться.
Dziwiciel, **-a**, *м.* покло́нникъ, почита́тель.
Dziwnie, стра́нно, удиви́тельно.
Dziwno, удиви́тельно.
Dziwność, **-ści**, *ж.* стра́нность.
Dziwny, стра́нный, удиви́тельный.
Dziwo, **-a**, *ср.* ди́во, чу́до.
Dziwoląg, **-a**, *м.* чудо́вище, уро́дъ; безобра́зное живо́тное.
Dziwolężny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwopłód, **Dziworód**, **-odu**, *м.* чудо́вище, уро́дъ.
Dziworodny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwosprawca, **-y**, *м.* чудотво́рецъ, чудодѣй.
Dziwosy, **-ów**, *мн.* чуда́чество, стра́нности.
Dziwota, **-y**, *ж.* удиви́тельное дѣло. **Niema dziwoty, nie dziwota**, нѣтъ ничего́ удиви́тельнаго, неудиви́тельно.
Dziwotwór, **-ora**, *м.* чудо́вище.
Dziwotwórca, **-y**, *м.* чудотво́рецъ.
Dziwować się, *см.* **Dziwić się.**
Dziwowanie się, **-nia się**, *ср.* (**czemu**), удивле́ніе.
Dziwowidz, **-a**, *м.* духови́децъ.
Dziwowisko, **-a**, *ср.* чудёсное зрѣ́лище.
Dziwy, ди́кій.
Dżuma, **-y**, *ж.* чума́.
Dźwięczeć, *см.* **Dźwięczyć.**
Dźwięcznie, зву́чно, зво́нко; || благозву́чно.
Dźwięczność, **-ści**, *ж.* зву́чность, зво́нкость; || благозву́чіе.
Dźwięczny, зву́чный, зво́нкій; || благозву́чный.
Dźwięczyć, звуча́ть.
Dźwięk, **-u**, *м.* звукъ, тонъ, звонъ.
Dźwierze, **-ów**, *мн.* две́ри.
Dźwigać, тащи́ть, нести́.
Dźwigalny, дви́гательный.
Dźwiganie, **-a**, *ср.* подня́тіе, несе́ніе, таска́ніе.

Dźwignąć, Dźwigać, поднять, поднимать; || возвести́, возводи́ть, постро́ить, сооруди́ть, сооружа́ть. **Nie dźwigniesz tego ciężaru**, не поднимешь э́той тя́жести. **Dźwignąć mury**, постро́ить, возвести́ сте́ны. **Dźwignąć kogo**, вы́вести кого́ изъ затрудне́нія. || **Dźwignąć się, Dźwigać się**, подниматься, выдвига́ться, возвышаться, поправля́ться.

Dźwignia, -ni, *ж.* рыча́гъ.

Dźwignienie, -a, *ср.* подня́тіе, возвыше́ніе, возстановле́ніе.

Dźwigoń, -onia, *м. см.* **Drążnik.**

Dzwon, -u, *м.* ко́локолъ. **Dzwon na trwogę**, набата́ть. **Dzwon zegarowy**, бой часо́въ;—**nurkowy**, водола́зный ко́локолъ; —**szklany**, стекля́ный колпа́къ. *Горн.* **Dzwon (blacha na gichcie do wybijania ilości nabojów)**, звоня́ло.

Dzwonarz, -a, *м.* колоко́льщикъ.

Dzwonek, -nka, *м.* колоко́льчикъ, звоно́къ.

Dzwonić, звони́ть. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зубъ о́бъ зубъ. **Dzwonić nogami**, быть повѣшеннымъ.

Dzwonica, -y, *ж.* колоко́льня.

Dzwoniec, -ńca, *м. Орн.* дубоно́ска (*пти́ца*); || *Бот.* пѣту́шій гре́бень (*расте́ніе*).

Dzwonienie, -a, *ср.* звонъ. **Dzwonienie na gwałt**, набата́ть.

Dzwonka, -i, *ж.* бу́бны (*масть въ ка́ртахъ*).

Dzwonko, *см.* **Dzwono.**

Dzwonkowaty, *Бот.* колоко́льчатый.

Dzwonne, -ego, *ср.* пла́та звонаря́мъ.

Dzwonnica, -y, *ж.* колоко́льня.

Dzwonnik, -a, *м.* звонарь.

Dzwono, -a, *ср.* коса́къ (*колёснаго о́бода*); || **Dzwono (ryby)**, звено́, отрѣзанная часть большо́й ры́бы.

Dzwonowy, колоко́льный.

Dzyndzyk, -a, *м.* побряку́шка.

E.

E, произно́сится трои́кимъ о́бразомъ: 1) *открыто* какъ русскія бу́квы Е, Э, напр. **berło, dobrze**; 2) немно́го сжа́то, въ полго́лоса, напр. **zrozumiéj, najmniéj**, (почти́ какъ: **zrozumij, najmnij**), и 3) съ зна́комъ внизу́ **Ę**, какъ *ен*. Въ концѣ́ словъ э́тотъ звукъ утра́чивается.

E! Ech! э! эхъ! *междом.* **E! co mi tam!** эхъ, како́е мнѣ до э́того дѣ́ло! **Eche!** ахъ! **a! ohż! Echej!** гей! ей! послу́шай-ко!

Echo, -a, *ср.* э́хо.

Edukacja, -ji, *ж.* воспита́ніе, образова́ніе.

Edukacyjny, эдукаціо́нный, учёбный, относя́щійся къ воспита́нію, образова́нію.

Edukować, воспи́тывать, образо́вывать.

Edukowany, воспи́танный, образо́ванный.

Edukt, -u, *м.* вы́писка изъ дѣ́ла, изъ докуме́нта и т. п.

Edycja, -ji, *ж.* изда́ніе (*кни́ги*).

Edykt, -u, *м.* ука́зъ, повелѣ́ніе, постановле́ніе.

Edyktalcytacja, -ji, *ж.* вы́зовъ че́резъ газе́ты.

Efekt, Effekt, -u, *м.* дѣ́йствіе, сле́дствіе; || впечатлѣ́ніе; || эффе́ктъ (*въ искуствахъ*); || иму́щество, дви́жимость, пожи́тки, ве́щи (**Effekta**).

Egoista, -y, *м.* эгои́стъ.

Egoistowski, эгоисти́ческій, себялюби́вый.

Egoistycznie, эгоисти́чески.

Egoistyczny, *см.* **Egoistowski.**

Egoizm, -u, *м.* эгои́змъ.

Egz.... *см.* **Ex.**

Eh! ахъ! эхъ!

Ehe, Ehę! коне́чно, коне́чно! Такъ-то!

Ej! Ejże! Въ значе́ніи угро́зы и предостереже́нія: **Ej oberwiesz!** смотри́, оборвёшь! Эй, подожди́! || Въ значе́ніи сомнѣ́нія: **Ejże! czy to prawda?** по́лно, такъ ли э́то? Да пра́вда ли э́то?

Eklektycznie, эклекти́чески.

Eklektyczny, эклекти́ческій.

Eklipsa, -y, *ж. Астрон.* затме́ніе.

Ekliptyka, -i, *ж. Астрон.* экли́птика.

Ekonom, -a, *м.* эконо́мъ; || управи́тель, управля́ющій.

Ekonomja, -ji, *ж.* эконо́мія, хозя́йство, домово́дство, сбереже́ніе; || **Ekonomje**, *мн.* въ старинной По́льшѣ: казённыя, королевскія имѣ́нія; || домъ, гдѣ живе́тъ управля́ющій имѣ́ніемъ; || во́лость.

Ekonomicznie, экономи́чески, хозя́йственно, бережли́во.

Ekonomiczny, экономи́ческій, хозя́йственный; || распоряди́тельный. **Posiedzenie ekonomiczne**, распоряди́тельное засѣда́ніе.

Ekonomik, -a, Ekonomista, -y, *м.* экономи́стъ, поли́тико-эконо́мъ, писа́тель о государственномъ хозя́йствѣ.

Ekonomka, -i, *ж.* эконо́мка, домоуправи́тельница.

Ekonomista, *см.* **Ekonomik.**

Ekumenicki, вселе́нскій.

Ekwator, -a, *м.* эква́торъ, равноде́нственникъ.

Ekwilibrjum, равновѣ́сіе.

Ekwilibrycznie, эквилибри́чески.

Ekwinokcja, -ji, *ж.* равноде́нствіе.

Ekwinokcjalny, равноде́нственный.

Ekwipaż, u, *м.* экипа́жъ, каре́та съ лошадьми́; || *Морс.* экипа́жъ, судова́я кома́нда, именно́й спи́сокъ судово́й кома́нды; || вое́нный обо́зъ.

Ekwipować, снаряжа́ть, снабжа́ть всѣмъ ну́жнымъ, экипи́ровать; || *Морс.* оснаща́ть и вооружа́ть (*су́дно*).

Ekwipowanie, Wyekwipowanie, -a, *ср.* экипиро́вка, снаряже́ніе, вооруже́ніе,

снабже́ніе всѣмъ нужнымъ; || оснащéніе и вооруже́ніе су́дна.

Eks.... **Ekz....** *см.* **Ex.**

Elada, -y, *ж. Зоол.* синкъ, **Лева́нтская я́щерица.**

Elastycznie, эласти́чески.

Elastyczność, -ści, *ж. Физ.* упру́гость (*тѣлъ*); || * ги́бкость.

Elastyczny, упру́гій; || * ги́бкій.

Elegancki, изя́щный, краси́вый, щегольско́й.

Elegancja, -ji, *ж.* изя́щество, изя́щность, краси́вость, щегольство́.

Elegancko, изя́щно, краси́во, щегольски́.

Elegant, -a, *м.* щёголь.

Elegantka, -i, *ж.* щеголи́ха.

Elegantować się, рядѝться, наряжáться, щеголя́ть.

Elejson (съ гре́ческаго), *Церк.* поми́луй. **Kirje elejson,** Го́споди поми́луй.

Elekcja, -ji, *ж.* избра́ніе, вы́боръ.

Elekcyjny, избира́тельный.

Elekt, -a, *м.* новоизбранный.

Elektor, -a, *м. Ист.* ку́рфирстъ, эле́кторъ; || избира́тель.

Elektoralny, избира́тельный; || ку́рфиршескій.

Elektorat, -u, *м.* ку́рфиршеское досто́инство; || избира́тельное пра́во.

Elektorka, -i, *ж.* **Elektorowa, -ëj,** *ж.* жена́ ку́рфирста, электо́рка.

Elektorstwo, -a, *ср.* ку́рфиршество; || ку́рфирстъ съ жено́ю.

Elektrofor, -a, *м. Физ.* электрофо́ръ.

Elektrometr, -u, *м.* электроме́тръ, электроизмѣри́тель.

Elektroskop, -a, *м.* электроско́пъ.

Elektrycznie, электри́чески, съ по́мощію электри́чества.

Elektryczność, -ści, *ж.* электри́чество, электри́ческая си́ла;—**dodatnia,** положи́тельное электри́чество;—**odjemna,** отрица́тельное.

Elektryczny, электри́ческій.

Elektryzować, электризова́ть.

Elektryzowanie, -a, *ср.* электриза́ція, электризова́ніе.

Elektwarz, -a, *м. Ant.* лѣка́рственная ка́шка, электуа́рій.

Element, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || просто́е тѣ́ло; || **Elementa,** *мн.* пе́рвыя нача́ла, нача́льныя основа́нія; нача́ла, основа́нія.

Elementarny, просто́й, стихíйный; || первонача́льный, элемента́рный.

Elementarz, -a, *м.* а́збука, буква́рь.

Elementarzysta, -y, *м.* начина́ющій учи́ться.

Elew, -a, *м.* учени́къ, воспи́танникъ.

Elewa, -y, *ж.* учени́ца, воспи́танница.

Elewacja, -ji, *ж.* возвыше́ніе, приподня́тіе, возвы́шенность; || **Elewacja Najśw. Sakramentu,** возноше́ніе Св. Даро́въ (*за обѣднею*).

Eliminacja, -ji, *ж.* исключе́ніе, вычёркиваніе; || уничтоже́ніе.

Eliminować, исключа́ть, вычёркивать; || уничтожáть.

Elipsa, -y, *ж. Грам.* э́ллипсъ, опущéніе одного́ и́ли не́сколькихъ словъ; || *Геом.* э́ллипсисъ, замкну́тая крива́я ли́нія, происходя́щая отъ коса́го сре́зыванія ко́нуса.

Eliptycznie, эллипти́чески.

Eliptyczny, *Геом.* и *Грам.* эллипти́ческій.

Eliptyczność, -ści, *ж. Геом.* эллипти́чность, эллипти́ческій видъ; || *Грам.* эллипти́ческое состоя́ніе.

Ellipsa, *см.* **Elipsa.**

Emalja, -ji, *ж.* фини́фть, эма́ль; || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*у фарфо́ра, фаянса*); || эма́ль, глазу́рь (*на зуба́хъ*); || **Emalja na glinie, polewa,** мурава́, поли́ва.

Emaljować, фини́фтить, наводи́ть фини́фть; || глазу́рить, мура́вить, поли́вать (*фарфо́ръ, фаянсъ*).

Emaljowanie, -a, *ср.* фини́фтяное изде́лiе; || эмали́рованіе.

Emaljowany, Emaljowy, эма́левый, глазу́ревый.

Emanacja, -ji, *ж.* исхожде́ніе, истече́ніе.

Emancypacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти, объявле́ніе совершеннолѣ́тнимъ, увольне́ніе изъ-подъ опе́ки; || о́тпускъ на во́лю (*раба́въ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эманципа́ція.

Emancypować, *Юрид.* освобожда́ть изъ-подъ вла́сти (*отца́, опекуна́*); объявля́ть совершеннолѣ́тнимъ; || отпуска́ть на во́лю, освобожда́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.

Embargo, *см.* **Ambargo.**

Embarkader, -u, *м.* дебаркаде́ръ, ста́нція (*на желѣ́зной доро́гѣ*).

Embolizm, u, *м.* прибавле́ніе, присчи́тываніе.

Emeryt, -a, *м.* эмери́тъ, пенсіоне́ръ; || заслужённый.

Emerytalny, эмерита́льный, пенсио́нный.

Emerytka, -i, *ж.* эмери́тка, пенсіоне́рка; || заслужённая.

Emerytura, эмеритýра, пе́нсія.

Emfiteuta, -y, *м.* аренда́торъ на до́лгій срокъ, долгосро́чный аренда́торъ.

Emfiteutyczny, долгосро́чный.

Emfiteuzys, *ж. Нескл. Юрид.* отда́ча въ аре́нду на до́лгій срокъ.

Emigracja, -ji, *ж.* эмигра́ція, вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужби́ну*); || эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты; || перелётъ (*птицъ*).

Emigracyjny, эмиграціо́нный.

Emigrant, -a, *м.* эмигра́нтъ, вы́ходецъ, переселе́нецъ (*на чужби́ну*).

Emigrantka, -i, *ж.* эмигра́нтка, переселе́нка (*на чужби́ну*).

Emigrować, выселя́ться, переселя́ться, выходи́ть (*на чужби́ну*).

Emigrowanie, -a, *ср.* выходъ, переселе́ніе (*на чужбину*); || перелётъ (*птицъ*).
Emisarjusz, -a, *м.* лазу́тчикъ, развѣ́дчикъ.
Emissja, -ji, *ж.* вы́пускъ биле́товъ (*де́нежныхъ зна́ковъ*).
Emolumenta, -ów, *мн.* случа́йные, побо́чные дохо́ды.
Emulacja, -ji, *ж.* соревнова́ніе.
Encyklika, -i, *ж.* окру́жное посла́ніе па́пы.
Encyklopedja. -ji, *ж.* энциклопе́дія.
Encyklopedysta, -y, *м.* энциклопеди́стъ, сочини́тель энциклопе́діи.
Endymiczny, эндеми́ческій, мѣ́стный.
Endywja, -ji, *ж. см.* **Cykorja ogrodowa**.
Enema, -y, *ж.* промыва́тельное, клисти́ръ.
Energja, -ji, *ж.* си́ла; || сто́йкость, твёрдость, эне́ргія; || выразительность.
Energicznie, си́льно, энерги́чно, энерги́чески, вырази́тельно.
Energiczność, -ści, *ж.* си́ла, выразительность, эне́ргія.
Energiczny, си́льный; || сто́йкій, твёрдый, энерги́чный, энерги́ческій; || выразительный.
Enerwacja, -ji, *ж. Мед.* разслабле́ніе, сла́бость.
Entomologja, -ji, *ж.* энтомоло́гія, нау́ка о насѣко́мыхъ.
Entreprener, -a, *м. см.* **Przedsiębierca**, **Entreprener fabryk**, содержа́тель фа́брикъ.
Entrepryza, -y, *ж.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.
Entuzjasta, -y, *м.* восто́рженный человѣ́къ, мечта́тель, энтузіа́стъ.
Entuzjastka, -i, *ж.* восто́рженная же́нщина, мечта́тельница, энтузіа́стка.
Entuzjazm, -u, *м.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе.
Enumeracja, -ji, *ж.* исчисле́ніе, сочте́ніе.
Epakta, -ów, *мн. Хрон.* эпа́кта (*11 дней, ко́ими со́лнечный годъ длиннѣе лу́ннаго*).
Epiczny, эпи́ческій, повѣствова́тельный.
Epidemja, -ji, *ж.* эпиде́мія, пова́льная болѣ́знь, повѣ́тріе.
Epidemiczny, пова́льный, эпидеми́ческій.
Epigramma, -y, *ж.* эпигра́мма; || насмѣ́шка, ко́лкость.
Epigrammatycznie, эпиграмматически.
Epigrammatyczny, эпиграмматический.
Epilepsja, -ji, *ж. Мед.* паду́чая болѣ́знь, *см.* **Kaduk**, **Wielka choroba**.
Epileptyczny, *Мед.* эпилепти́ческій; || одержи́мый зло́ю не́мочью.
Epileptyk, -a, *м.* эпиле́птикъ, подвѣ́ренный паду́чей болѣ́зни.
Epilog, -u, *м.* эпило́гъ, заключе́ніе.
Epistoła, -y, *ж.* посла́ніе, письмо́.
Epitet, -u, *м.* эпите́тъ, прилага́тельное.
Epizod, -u, *м.* эпизо́дъ, вво́дный расска́зъ.
Epoka, -i, *ж.* эпо́ха.
Epolet, -u, *м.* эполе́тъ, погоно́ъ.
Epopeja, -ei, *ж.* э́посъ, эпопе́я; || эпи́ческая поэ́ма.
Erekcja, -ji, *ж.* сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*). || *Физіол.* эре́кція, напряже́ніе, подня́тіе.
Ergocista, -y, *м.* привя́зчивый, вздо́рный, спо́рщикъ.
Ergotyzm, -u, *м. Мед.* эрготи́змъ, боле́знь отъ употребле́нія въ пи́щу споры́ньистой ржи.
Errata, -y, *ж.* опеча́тки, спи́сокъ опеча́ткамъ, погрѣ́шностямъ.
Erudycja, -ji, *ж.* учёность.
Erudyt, -a, *м.* учёный.
Eruktacja, -ji, *ж. Мед.* отры́жка.
Erygować, воздвига́ть, сооружа́ть; || * учрежда́ть.
Es, -a, *м.* тузъ (*въ ка́ртахъ*); || одно́ очко́ (*на игра́льныхъ костя́хъ*).
Esencja, -ji, *ж. Филос.* существо́, су́щность; || *Аптек.* эссе́нція, благово́нное ма́сло; || вы́писка, извлече́ніе (*изъ книги*).
Esencjonalny, пита́тельный, сы́тный, со́чный; || * существенный.
Eskadra, -y, *ж. Морс.* эска́дра, отря́дъ вое́нныхъ суд о́въ.
Eskarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ, *см.* **Skarpa**.
Eskonto, *Нескл.* учётъ, ски́дка, сба́вка, усту́пка, диско́нтъ.
Eskontować, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.
Eskontowanie, -a, *ср.* учётъ, ски́дка, сба́вка, диско́нтъ.
Eskontujący, -ego, *м.* дисконте́ръ.
Eskorta, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе.
Eskortować, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть.
Eskortysta, -y, **Eskortujący**, -ego, *м.* конво́йный.
Esowatość, -ści, *ж.* кривизна́, извили́на въ ви́дѣ бу́квы S; зигза́гъ.
Esowaty, въ ви́дѣ бу́квы S, змѣ́йкою; || извили́стый.
Esownik, -a, *м.* карни́зъ, гзы́мсъ; рѣзна́я рабо́та.
Estetyka, -i, *ж.* эсте́тика, нау́ка объ изя́щномъ.
Estyma, -y, *ж.* почте́ніе, уваже́ніе.
Estymacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.
Estymator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ.
Etap, -u, *м.* эта́пъ, прива́лъ, ро́здыхъ.
Etat, -u, *м.* состоя́ніе, положе́ніе; || штатъ, ро́спись, росписа́ніе. **Etat materjalny leśny**, годова́я при́быль съ лѣса, поло́женная по хозя́йственной ро́списи; || штатное жа́лованье. **Być na etacie**, получа́ть штатное жа́лованье.
Etatowy, штатный.
Eter, -u, *м.* эѳи́ръ, лету́чій спиртъ.

Eteryczny, эѳи́рный.

Eteryzacja, -ji, *ж.* эѳирова́ніе, этериза́ція, усыпле́ніе по́мощью вдыха́нія паро́въ эѳи́ра.

Etnograf, -a, *м.* этногра́фъ.

Etnografja, -ji, *ж.* этногра́фія, народовѣ́деніе.

Etnograficzny, этнографи́ческій.

Etyka, -i, *ж.* нравоуче́ніе, э́тика.

Etykiet, -u, *м.* **Etykietka, -i,** *ж.* ярлы́чекъ, на́дпись *(на корешкѣ книги, на буты́лкѣ, пузырькѣ и т. д.)*.

Etykieta, -y, *ж.* этике́тъ, церемо́нность, форма́льность.

Etymolog, -a, *м.* этимоло́гъ, корнесло́въ.

Etymologja, -ji, *ж.* словопроизво́дство, корнесло́віе, этимоло́гія.

Etymologiczny, словопроизво́дный, корнесло́вный, этимологи́ческій.

Eucharystja, -ji, *ж.* евхари́стія, Свято́е Прича́стіе, Святы́я Та́йны.

Eufonja, -ji, *ж. Грам.* благозву́чіе.

Eufoniczny, благозву́чный, сладкозву́чный.

Euforbja, -ji, *ж. Бот.* молоча́й, молоча́йникъ.

Eunuch, -a, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Ewakuacja, -ji, *ж. Воен.* очище́ніе *(отъ войскъ)*.

Ewakuować, выводи́ть *(войска́)*.

Ewaluacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка, разцѣ́нка, смѣ́та, исчисле́ніе.

Ewangelja, -ji, *ж.* Ева́нгеліе.

Ewangelicki, евангели́ческій, реформа́тскій, протеста́нтскій.

Ewangeliczka, -i, *ж.* протеста́нтка.

Ewangeliczny, ева́нгельскій. **Nauka ewangeliczna,** ева́нгельское уче́ніе.

Ewangelik, -a, *м.* евангели́къ, протеста́нтъ.

Ewangelista, -y, *м.* евангели́стъ.

Ewangelizować, проповѣ́дывать Ева́нгеліе.

Ewazja, -ji, *ж.* ваоч́ное рѣше́ніе суда́ за нея́вкою истца́; || оправда́ніе себя́ пе́редъ суде́мъ.

Ewekcja, -ji, *ж. Астрон.* отклоне́ніе *(луны́)*.

Ewekt, -u, *м.* вы́возная по́шлина.

Ewektowy, вы́возный.

Ewentualność, -ści, *ж.* предположе́ніе, предви́дѣніе, ожида́ніе, случа́йность.

Ewentualny, предполага́емый, могу́щій случи́ться *или* не случи́ться, случа́йный. **Ewentualnie,** въ проти́вномъ слу́чаѣ.

Ewikcja, -ji, *ж.* обезпе́ченіе, руча́тельство, пору́ка, поручи́тельство. **Ewikcją daję,** даю́ поручи́тельство, отдаю́ что́ въ обезпе́ченіе. **Ewikcją biorę,** беру́ въ обезпе́ченіе; || *Юрид.* лише́ніе имѣ́нія по суду́; || искъ о руча́тельствѣ.

Ewikcjonować, руча́ться.

Ewiktor, -a, *ж.* руча́тель, пору́ка.

Ewokacja, -ji, *ж. Юрид.* перено́съ, переда́ча дѣ́ла *(изъ одного́ суда́ въ другой́)*.

Ewolucja, -ji, *ж. Воен. и Морс.* эволю́ція, движе́ніе, передвиже́ніе, постро́еніе.

Ex, съ лати́нскаго: *изъ*; ста́вится пе́редъ нѣкоторыми именами вмѣсто: *бывшій*. **Ex jezuita,** бы́вшій езуи́тъ, **ex kanclerz,** бы́вшій ка́нцлеръ.

Exageracja, -ji, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе.

Exagerator, -a, *м.* увели́читель; || ***прилыга́ло.**

Exagerować, преувели́чивать, увели́чивать.

Exakcja, -ji, *ж.* лихои́мство, вымога́тельство, незако́нные побо́ры.

Exaktor, -a, *м.* лихои́мецъ, граби́тель, вымога́тель; || сбо́рщикъ подате́й.

Exaltacja, -ji, *ж.* восто́рженность, изступле́ніе.

Exaltowany, восто́рженный, пы́лкій.

Examen, Examin, -u, *м.* испыта́ніе, экза́менъ.

Examinacyjny, экземинаціо́нный.

Examinator, -a, *м.* испыта́тель, экзамина́торъ.

Examinatorka, -i, *ж.* испыта́тельница, экзамина́торша.

Examinować, испы́тывать, экзаменова́ть.

Excelencja, -ji, *ж.* ти́тулъ превосходи́тельства.

Excentryczność, -ści, *ж.* эксцентри́чность, стра́нность.

Excentryczny, *Геом. и Астрон.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный; || эксцентри́ческій, стра́нный, чу́дный.

Excepcja, -ji, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе; || *Юрид.* возраже́ніе, отво́дъ, устране́ніе. **Exceptio fori,** отво́дъ подсу́дности. **Excepcja niewłaściwości,** отво́дъ незаслу́живающій уваже́нія. **Excepcja lityspendencji,** отво́дъ неоко́нченнаго и́ска. **Excepcja odkładająca,** отлага́тельный отво́дъ.

Excerpt, -u, *м.* вы́писка, извлече́ніе *(изъ книгъ)*.

Exces, -u, *м.* изли́шекъ, изли́шество; || злоупотребле́ніе, наси́ліе. **Robić excesa,** злоупотребля́ть, дѣ́лать изли́шества.

Excypować, предоставля́ть себѣ́ пра́во, выгова́ривать себѣ́. **Sprzedał ogród, ale excypował sobie tyle a tyle drzew,** про́далъ садъ, но вы́говорилъ себѣ́ сто́лько-то дере́вьевъ. **Excypować sędziów,** отводи́ть суде́й. **Sędzia sam się excypował,** судья́ самъ удали́лся.

Excytacja, -ji, *ж. Мед.* возбужде́ніе, вызыва́ніе, понужде́ніе.

Excytarz, -a, *м.* буди́льникъ, часы́ съ буди́льникомъ.

Excytatorjum, *ср.* понужде́ніе, вторичное приказа́ніе.

Excytować, *Мед.* возбужда́ть, вызыва́ть, понужда́ть.

Exdywizja, -ji, *ж.* разде́лъ имѣ́нія.

Exegetyczny, истолкова́тельный, объясни́тельный.

Exegeza, -y, *ж.* **толкова́ніе, изъясне́ніе**, экзеге́тика.

Exekucja, -ji, *ж.* исполне́ніе, соверше́ніе; || *Юрид.* о́пись иму́щества; || казнь престу́пника; || взыска́ніе, экзеку́ція, понуди́тельныя ме́ры; || **Exekucja administracyjna**, взыска́ніе поря́дкомъ исполни́тельнымъ. **Exekucja tymczasowa**, предвари́тельное исполне́ніе. **Exekucja wyroku**, исполне́ніе приговора; || *Воен.* вое́нная экзеку́ція.

Exekucyjny, исполни́тельный, принуди́тельный. **Palet exekucyjny**, исполни́тельный листъ. **Spór exekucyjny**, споръ возни́кшій при исполне́ніи ре́шенія де́ла.

Exekutne, -go, *ср.* взыска́ніе, штрафъ; || экзекуціо́нныя де́ньги, плати́мыя при́сланному съ повѣсткою о понужде́ніи къ упла́тѣ податей и́ли други́хъ сбо́ровъ.

Exekutor, -a, *м.* исполни́тель; || **—testamentu**, душеприка́щикъ, || суде́бный при́ставъ; || экзеку́торъ.

Exekutorka, -i, *ж.*—**testamentu**, душеприка́щица.

Exekwje, -ji, *мн.* по́хороны, панихида.

Exekwować, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, соверша́ть, дѣлать; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть; || *Юрид.* описывать (*иму́щество*); || взы́скивать (*недои́мки*).

Ekzekwujący, -ego, *м.* взыска́тель.

Exempcja, -ji, *ж.* освобожде́ніе, увольне́ніе (*отъ нало́говъ, податей и т. д.*).

Exemplarz, -a, *м.* экземпля́ръ, о́ттискъ, отпеча́токъ.

Exenteracja, -ji, *ж.* вскры́тіе тру́па.

Exenterować, вскрыва́ть трупъ, мёртвое тѣло.

Exercerować, учи́ть солда́тъ.

Exercytacja, -ji, *ж.* учёніе, упражне́ніе.

Exercytować się, учи́ться, упражня́ться.

Exhibit, -u, *м.* предъявле́ніе въ судъ, я́вка.

Exhipotekować, исключи́ть изъ ипоте́чныхъ книгъ.

Exhumacja, -ji, *ж.* вы́рытіе, отры́тіе мёртваго тѣла.

Exklamacja, -ij, *ж.* восклица́ніе, во́згласъ.

Exkludować, исключа́ть, изъя́ть, устраня́ть, *см.* **Wyłączać**.

Exkluzja, -ji, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе, устране́ніе.

Exkomunika, -i, *ж.* отлуче́ніе отъ це́ркви.

Exkomunikować, отлуча́ть отъ це́ркви.

Exkrement, -u, *м.* испражне́ніе, изверже́ніе, калъ, помёт.

Exkuza, -y, *ж.* извине́ніе; || отгово́рка, предло́гъ.

Exmissja, -ji, *ж.* удале́ніе кого́ принуди́тельными ме́рами изъ кварти́ры, имѣнія и т. п.

Exmittować, удаля́ть кого́ принуди́тельными ме́рами изъ кварти́ры, имѣнія и т. п.

Exorcysta, -y, *м.* заклина́тель бѣсо́въ.

Exorcyzm, -u, *м.* заклина́ніе бѣсо́въ.

Exorcyzmować, заклина́ть, изгоня́ть бѣса.

Exorta, -y, *ж.* увѣща́ніе, поуче́ніе.

Expedycja, -ji, *ж.* посы́лка, отпра́вка; || *Воен.* экспеди́ція, похо́дъ; || вы́пись, спи́сокъ; исходя́щая бума́га; || депе́ша, письмо́; паке́тъ. **Expedycja gazet**, газе́тная экспеди́ція.

Expedyent, Expedytor, -a, *м Ком.* во́льный экспеди́торъ това́ровъ; || отправля́ющій товары, отправля́ющій паке́ты (*экспеди́торъ*); || писе́цъ, копи́стъ, перепи́счикъ, *см.* **Wysyłający**.

Expedjować, отправля́ть, изготовля́ть (*бумаги, паке́ты*).

Expedjowanie, -a, *ср.* отправле́ніе, отпра́вка, посы́лка.

Expedyte (*съ латинскаго*), бѣгло, соверше́нно.

Expedytor, -a, *м. Ком.* прика́щикъ.

Expedytura, -y, *ж.* экспеди́ція, канцеля́рія экспеди́ціи.

Expektant, -a, *м.* ожида́ющій мѣста, имѣющій въ виду́ мѣсто.

Expektatywa, y, *ж.* ожида́ніе, наде́жда; || пра́во преи́мущества; || обѣща́ніе мѣста по освобожде́ніи его́. **Mieć expektatywę na urząd**, имѣть наде́жду получи́ть мѣсто.

Expens, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ.

Expensować, изде́рживать, расхо́довать.

Expensownie, разори́тельно, убы́точно, накла́дно.

Expensowny, разори́тельный, убы́точный, накла́дный.

Experyment, -u, *м.* о́пытъ, эксперимѐнтъ.

Experymentalny, о́пытный, экспериментáльный.

Expiracja, -ji, *ж.* оконча́ніе, истече́ніе сро́ка.

Explikacja, -ji, *ж.* объясне́ніе, толкова́ніе, изложе́ніе.

Exploatacja, -ji, *ж.* добыва́ніе, эксплуата́ція; || по́льзованіе, присвое́ніе; || *Горн.* разрабо́тка рудъ.

Explozja, -ji, *ж.* взрывъ.

Exponować, выставля́ть; || излага́ть, объявля́ть; || подверга́ть.

Exportacja, -ji, *ж.* вы́возъ, о́тпускъ (*това́ровъ за грани́цу*); || ссы́лка (*престу́пниковъ*); изгна́ніе на всю́ жизнь; || вы́носъ тѣла умёршаго.

Exportować, вывози́ть, отпуска́ть (*това́ры за грани́цу*); || хорони́ть (*тѣло умёршаго*).

Expozycja, -ji, *ж.* вы́ставка (*промы́шленности и т. д.*), *см.* **Wystawa**.

Expressja, -ji, *ж.* си́ла выраже́нія.

Expromisor, -a, *м.* поруча́, поручи́тель, *см.* **Nowacja.**

Exproprjacja, -ji, *ж. Юрид.* лише́ніе, отня́тіе со́бственности, *см.* **Wywłaszczenie.**

Expulsja, -ji, *ж.* изгна́ніе; || исключе́ніе.

Extabulacja, -ji, *ж.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги упла́ченнаго до́лга.

Extra, *Нескл.* ли́шекъ, ли́шнее, приба́вокъ.

Extradycja, -ji, *ж.* вы́дача (*престу́пника*).

Extrakt, -u, *м. Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || вы́писка, вы́пись, извлече́ніе.

Extraordynaryjny, чрезвыча́йный, экстраординарный.

Extrapoczta, -y, *ж.* э́кстра-по́чта.

Exystencja, -ji, *ж.* существова́ніе.

Exystować, существова́ть; || находи́ться.

F.

F, произно́сится какъ русская бу́ква *Ф.*

Faber, -bra, *м. Зоол.* дори́да (*брюхоно́гій слизня́къ*).

Fabryczny, фабри́чный, заво́дскій.

Fabryka, -i, *ж.* произво́дство, вы́дѣлка; || фа́брика, заво́дъ.

Fabrykacja, -ji, *ж.* **Fabrykowanie**, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || составле́ніе; || поддѣлка (**podrobienie**).

Fabrykant, -a, *м.* фабрика́нтъ; || заво́дчикъ.

Fabrykantka, -i, *ж.* фабрика́нтша.

Fabrykat, -u, *м.* фабри́чное произведе́ніе, фабрика́тъ.

Fabrykować, выдѣлывать, производи́ть; || поддѣлывать, составля́ть (**podrabiać, fałszować**).

Fabrykowanie, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || поддѣлка (**podrobienie**).

Facecja, -ji, *ж.* шу́тка, балагу́рство.

Facecjonat, -a, **Facejonista**, -y, *м.* шутни́къ, балагу́ръ.

Fach, u, *м.* отдѣле́ніе (*въ я́щикѣ*), перегоро́дка; || кругъ дѣйствія, о́бразъ, родъ заня́тій, о́трасль, часть (*нау́ки, ремесла́*).

Fachowy, спеціа́льный, ча́стный, осо́бенный.

Facjata, -y, *ж.* лицева́я, пере́дняя сторона́, фаса́дъ (*зда́нія*).

Facjenda, -y, *ж.* мѣна, обмѣнъ, промѣнъ; || мѣновой торгъ; || продажа подержанныхъ вещей.

Facjendarka, -i, *ж.* ветошница, тряпи́чница, лоскутница; || * обма́нщица, плутовка.

Facjendarz, -a, *м.* ветошникъ, тряпи́чникъ, лоскутникъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Facjendować, торгова́ть подержанными вещами, ве́тошью, лоскутьями, тряпьёмъ; || * надува́ть, обма́нывать.

Fafalki, Fafołki, -łków, *мн.* блёстки; || ла́комство, сла́сти.

Fagot, -u, *м. Муз.* фагото́ъ.

Fagocista, -y, *м.* фаготи́стъ.

Faja, -ji, *ж.* больша́я кури́тельная тру́бка, *см.* **Fajka.**

Fajans, -u, *м.* фая́нсъ, цени́на.

Fajansowy, фая́нсовый.

Fajczarnia, -i, *ж.* таба́чня, кури́тельная ко́мната.

Fajczarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajczysko, -a, *ср.* кури́тельная тру́бка (*въ презри́тельномъ тонѣ*), тру́бище.

Fajdać, па́костить.

Fajeczka, -i, *ж.* кури́тельная тру́бочка, *см.* **Fajka.**

Fajerka, -i, *ж.* жаро́вня; || конфо́рка.

Fajerwerk, -u, *м.* фе́йерверкъ.

Fajerwerkarz, Fajerwernik, -a, *м.* фейерве́ркеръ; || лабораторйстъ.

Fajka, -i, *ж.* тру́бка (*кури́тельная*).

Fajkarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajt, выраже́ніе означа́ющее внеза́пность, ско́рость, *см.* Вдругъ, шасть, шмыгъ! **Fajt i w nogi, Fajt i uciekł**, шмыгъ и убѣжа́лъ!

Fajtać, размахивать, виля́ть.

Fajtuś, -sia, *м.* хлыщъ, фатъ, фанфаро́нишка, наха́лъ.

Fakcja, -ji, *ж.* па́ртія.

Fakcjonista, -y, *м.* приве́рженецъ како́й-либо па́ртіи; || мяте́жникъ, крамо́льникъ, *см.* **Burzyciel, Buntownik.**

Fakt, -u, *м.* фактъ; || дѣя́ніе, посту́покъ; || собы́тіе, слу́чай. **Fakta**, *мн.* да́нныя.

Faktor, -a, *м. Ком.* фа́кторъ, коммиссіоне́ръ; || *Мат.* фа́кторъ, мно́житель; || ма́клеръ; || сво́дникъ.

Faktorja, -ji, *ж. Ком.* факто́рія.

Faktorka, -i, *ж.* фа́кторша, коммиссіоне́рша; || сво́дня.

Faktorne, -ego, *ср.* пла́та за ма́клерскій трудъ, за посре́дничество.

Faktorować, занима́ться коммиссіоне́рствомъ. **Faktorować komu**, быть у кого́ коммиссіоне́ромъ.

Faktorski, фа́кторскій, ма́клерскій.

Faktorstwo, -a, *ср.* ма́клерство, курта́жъ; || коммиссіоне́рство; || посре́дничество.

Faktura, -y, *ж. Ком.* факту́ра, накладна́я; || *Муз.* стиль, разрабо́тка.

Fakturować, *Ком.* написа́ть накладну́ю.

Fakultet, -u, *м.* факульте́тъ.

Fałd, -u, *м.* **Fałda**, -y, *ж.* скла́дка сбо́рка, сгибъ, морщи́на; || **Fałdy**, -ów, *мн.* по́лы пла́тья; || *въ ироніч. смы́слѣ:* ста́тскій, штатскій, штафи́рка, ря́бчикъ.

Fałdować, сбира́ть, скла́дывать (*скла́дки*), плоить.

Fałdowany, со́бранный въ скла́дки.

Fałdowanie, -a, *ср.* склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || склáдки, *мн.*
Fałdowny, Fałdzisty, сбóристый, склáдистый.
Fałdzić, склáдывать, сбирáть (*склáдки*), плоúть; || рябúть. **Wiatr fałdził powierzchnię morza**, вéтеръ рябúлъ повéрхность мóря.
Fałdzik, -a, *м.* склáдочка, сбóрочка.
Fałdzistość, -ści, *ж.* мнóжество склáдокъ.
Fałdzisty, *см.* **Fałdowny.**
Falendysz, -u, *м.* тóнкое голлáндское *úли* áнглійское сукнó.
Fałesznie, Fałesznik, Fałeszność, Fałeszny, *см.* **Fałszywie, Fałszerz, Fałszywość, Fałszywy.**
Falisty, волнúстый.
Falować, погрéшúть, проступáться; || ошибáться; || **Falować się**, волновáться. **Dziś morze silnie coś faluje**, мóре сегóдня что-то óчень волнýется.
Falowanie (kursu), -nia, *ср.* колебáніе (*кýрса*).
Falsecista, -y, *м.* поющій фúстулою.
Falset, -u, *м. Муз.* фальсéтъ, фúстула, головнóй гóлосъ.
Fałsz, -u, *м.* ложь; || поддéлка (*см.* **Fałszowanie**), подлóгъ. *Юрид.* **Zadać fałsz**, предъявúть искъ о подлóгѣ. **O fałsz zaskarżony**, заподóзрѣнный въ подлóгѣ. **Fałsz główny**, уголóвное обвинéніе въ подлóгѣ.
Fałszerka, -i, обмáнщица, поддéльщица.
Fałszerski, поддéльный, фальшúвый.
Fałszerstwo, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ, фальшъ.
Fałszerz, -a, *м.* поддéльщикъ. **Fałszerz monety**, дéлатель фальшúвой монéты.
Fałszomówca, -y, *м.* лгунъ, враль.
Fałszować, Zfałszować, поддéлывать, поддéлать.
Fałszowanie, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ.
Fałszowany, Zfałszowany, поддéланный, подлóжный.
Fałszownik, -a, *м.* поддéльщикъ, поддéлыватель.
Fałszywie, лóжно, фальшúво, поддéльно. **Świadczyć fałszywie**, лжесвидéтельствовать.
Fałszywość, -ści, *ж.* лжúвость, лóжность, фальшúвость; || лукáвство, двоедýшіе.
Fałszywy, подлóжный, поддéланный, фальшúвый; || лукáвый, двоедýшный, лóжный.
Familja, -ji, *ж.* семéйство, семья́, родня́, фамúлія; || родъ, домъ; || *Ест. Ист.* семéйство (*живóтныхъ, растéній*).
Familjant, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.
Familjantka, i, *ж.* происходя́щая изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фамúліи.
Familjarnie, *см.* **Poufale, Poufały.**
Familijny, семéйный.
Famuła, -y, *ж.* компóтъ.
Famulus, -a, *м.* слугá, служúтель.
Fanaberja, -ji, *ж.* претéнзія, надмéнность.
Fanatyczność, -ści, *ж.* фанатúзмъ, изувéрство.
Fanatyczny, фанатúческій.
Fanatyk, -a, *м.* фанáтикъ, изувéръ.
Fanatyzm, -u, *м.* изувéрство, фанатúзмъ.
Fanfaron, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ, фанфарóнъ.
Fanfaronada, -y, *ж.* хвастовствó, самохвáльство.
Fanfaronka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка.
Fanfaronować, вáжничать, ходúть гóголемъ; || хвáстать, похваля́ться, величáться.
Fant, -u, *м.* закла́дъ, залóгъ; || фантъ (*въ игрѣ*). **Fanty**, *мн.* дорогія вéщи, рéдкости.
Fantastycki, Fantastyczny, фантастúческій, мечтáтельный, несбы́точный, прúзрачный.
Fantastyczność, -ści, *ж.* мечтáтельность, несбы́точность, воображáемость.
Fantastyczny, *см.* **Fantastycki.**
Fantastyk, -a, *м.* мечтáтель, чудáкъ.
Fantastykować, фантазúровать, заноси́ться воображéніемъ, предава́ться мечтáніямъ.
Fantazja, -ji, *ж.* воображéніе; || прúхоть, причýда, фантáзія.
Fantazyjny, воображáемый, прúзрачный, фантастúческій.
Fantować (kogo), дава́ть взаймы́, брать въ залóгъ.
Fantować się, закла́дывать, дава́ть залóгъ.
Fantownia, -i, *ж.* ломбáрдъ, сýдная казнá.
Fantownik, -a, *м.* заимодáвецъ, сýдчикъ; || ссужáющій, заимодáвецъ по закла́ду.
Fara, -y, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.
Faraon, -a, *м.* фáро, банкъ (*азáртная кáрточная игрá*).
Farba, -y, *ж.* цвѣтъ, крáска, масть.
Farbierczyk, -a, *м.* подмастéрье у красúльщика.
Farbiernia, -i, *ж.* красúльня, красúльная мастерскáя.
Farbierski, красúльничій, красúльный.
Farbierstwo, -a, *ср.* красúльное ремеслó.
Farbierz, -a, *м.* красúльщикъ.
Farbisto, цвѣтúсто, я́рко.
Farbisty, цвѣтúстый, раскрáшенный, я́ркій.
Farbka, -i, *ж.* сúнька (*для бѣлья́*).
Farbnik, -u, *м.* красúльное веществó.
Farbny, цвѣтúстый, я́ркій.

Farbować, кра́сить, окра́шивать, подкра́шивать; || мара́ть, па́чкать.
Farbowanie, -a, *ср.* кра́шеніе, кра́ска.
Farbowany, кра́шеный.
Farbownik, -a, *м. Бот.* ва́йда, крути́къ, сини́льникъ; || пасте́ль, суха́я кра́ска (*растительная*).
Farbowy, кра́сочный; || цвѣтно́й.
Farfury, *род.* **Farfur**, *мн.* ка́менная посу́да; || фая́нсовая посу́да.
Farfurka, -i, *ж.* фая́нсовая таре́лка.
Farfurowy, фая́нсовый.
Farmaceuta, -y, *м.* апте́карь, фармаце́втъ.
Farmaceutyczny, апте́карскій, фармацевти́ческій.
Farmaceutyka, -i, *ж.* фармаце́втика, апте́карская нау́ка.
Farmacja, -ji, *ж.* апте́карское искусство; || апте́ка.
Farmuszka, **Faramuszka**, -i, *ж.* похлёбка изъ пи́ва, са́хару, хлѣба и ма́сла; || густа́я похлёбка изъ муки́.
Farny, прихо́дскій.
Farsa, -y, *ж.* фарсъ, шу́тка.
Fartuch, -a, *м.* фа́ртухъ, пере́дникъ.
Fartuszek, -szka, *м.* фа́ртучекъ, пере́дничекъ.
Faryna, -y, *ж.* мука́, саха́рный песо́къ, кассона́дъ; || родъ, сортъ. || *Послов.* **Ludzie jednéj że faryny, z jednéj że faryny**, лю́ди одного́ покро́я, на одну и ту же стать; || родъ лоте́рейной игры́; || харче́вня, корчма́.
Faryniarka, -i, *ж.* харче́вница; || дурна́я куха́рка.
Faryniarz, -a, *м.* харче́вникъ; || повари́шка, дурно́й по́варъ.
Faryzeusz, -a, *м.* фарисе́й; || лицемѣръ, ханжа́.
Faryzeuszostwo, -a, *ср.* фарисе́йство; || лицемѣріе, ханжество́.
Faryzeuszowski, фарисе́йскій; || лицемѣрный.
Fasa, -y, *ж.* бо́чка.
Fason, -u, *м.* обдѣлка, отдѣлка; || покро́й, фасо́нъ.
Fascykuł, -u, *м.* свя́зка, ки́па бума́гъ; || тетра́дка, кни́жка, свя́зка, вы́пускъ (*сочиненія*).
Faseczka, -i, *ж.* ка́дочка.
Faska, -i, *ж.* ка́дка.
Fasola, -i, *ж.* фасо́ль, туре́цкій бобъ.
Fassja, -ji, *ж.* прихо́до-расхо́дная о́пись имѣнія (*итогъ прихода и расхода по имѣнію, для показанія чистаго дохода, съ котораго опредѣляется подать казнѣ*).
Fasować, укла́дывать въ бо́чку, въ бочёнокъ; || *Воен.* брать изъ магази́на хлѣбъ, фура́жъ; || **Fasować konia**, затя́гивать уздо́у ло́шади.
Fastryga, -i, *ж.* смётка на живу́ю ни́тку, ни́тка, употреблённая на смётку.
Fastrygować, примётывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.
Faszyna, -y, *ж.* фаши́на, фаши́нникъ.
Faszyna podwójna z odziemkami w obu końcach, двухкоме́льная фаши́на,—**jednopękowa**, однокаме́льная фаши́на.
Fatalista, -y, *м.* фатали́стъ.
Fatalizm, -u, *м.* фатали́змъ.
Fatalnie, роковы́мъ о́бразомъ, по рокову́ему несча́стію.
Fatalność, -ści, *ж.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе; || злополу́чіе, несча́стіе, зла́я у́часть.
Fatalny, рокова́й, неизбѣ́жный; || ги́бельный, па́губный; || злополу́чный, несча́стный.
Fatum, *ср. Нескл.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе.
Fatyga, -i, *ж.* трудъ, утомле́ніе, уста́лость.
Fatygować, утружда́ть, безпоко́ить, докуча́ть, утомля́ть.
Fatygujący, утоми́тельный, тя́гостный.
Fawor, -u, *м.* ми́лость, благоскло́нность, ла́ска; || покрови́тельство, проте́кція.
Faworki, -ów, *мн.* хво́росты, сушь (*пирожное*).
Faworyt, -a, *м.* люби́мецъ, ба́ловень, фавори́тъ; || временщи́къ.
Faworyta, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.
Faworytalny, **Faworytny**, люби́мый.
Faworytek, -tka, *м.* ба́ловень, люби́мчикъ.
Faworytka, *см.* **Faworyta**.
Faworytny, *см.* **Faworytalny**.
Faworyty, -ów, *мн.* бакенба́рды, ба́кены.
Faworyzować, благопрія́тствовать, спосо́бствовать, помога́ть.
Faza, -y, *ж. Астрон.* фазъ; || * видоизмѣне́ніе, переме́на.
Fe! *межд.* тфу! фуй!
Febra, -y, *ж.* лихора́дка; горя́чка.
Febrowy, лихора́дочный.
Februjący, -ego, *м. Мед.* стра́ждущій лихора́дкою.
Febryczny, лихора́дочный.
Fechtarski, фехтова́льный.
Fechtmistrz, фехтме́йстеръ.
Fechtować, фехтова́ть.
Fechtowanie, -a, *ср.* фехтова́ніе.
Felce, -ów, *мн. Стол.* фа́льцы рамъ *или* переплёты.
Felcech, -u, *м.* темля́къ (*на са́блѣ*).
Felczer, -a, *м.* фе́льдшеръ, фе́ршелъ, цырю́льникъ.
Felcowanie, -a, *ср.* (**desek**), *Стол.* вы́нутіе четверте́й въ доска́хъ.
Felczerski, фе́льдшерскій, фе́ршальскій, цырю́льничій.
Feldfebel, -bla, *м.* фельдфе́бель.
Feldjeger, -gra, *м.* фельдъе́герь, курье́ръ.
Feldmarszałek, -łka, *м.* фельдма́ршалъ.
Feldmarszałkowa, -éj, *ж.* фельдма́ршальша, супру́га *или* жена фельдма́ршала.

Feldmarszałkowski, фельдмáршальскій.
Feldmarszałkowstwo, -a, *ср.* фельдмáршальство, достóинство фельдмáршала; || *Собир.* фельдмáршалъ и егó супрýга вмѣстѣ.
Fele, Okładziny, *мн. Горн.* горбúны дóски.
Felec, -lca, *м. Плотн.* чéтверть. **Wyrobienie w belkach felców**, *см.* Felcowanie, **Felce**, *мн.* фáльцы рамъ *или* переплёты.
Feler, -u, *м.* недостáтокъ, изъянъ.
Felpa, -y, *ж.* фéльбель, полуплúсъ (*матéрія*).
Fengrek, -u, *м. см.* **Boża trawa** (*подъ словóмъ* **Boży**), **Koziorożec**.
Fenig, Fenik, -a, пфéннигъ (*мéлкая монéта*).
Feniks, -a, *м.* фéниксъ (*баснослóвная птúца*); || * рѣдкій, единственный человѣкъ.
Fenomen, -u, *м.* явлéніе, феноменъ; || * чýдо, рѣдкость.
Feralny dzień, несчáстный, тяжёлый день.
Ferezja, -ji, *ж.* казакúнъ (*вéрхнее плáтье*).
Ferje, -ij, *мн.* вакáціи, вакáнтное врéмя, каникулы; || неприсýтственные дни; || судéбный вакáнтъ.
Ferjarz, -a, *м.* книга для записыванія судéбныхъ рѣшéній.
Ferklejdunk, -a, *м. Плотн.* налúчникъ.
Ferma, -y, *ж.* фéрма, мы́за, хýторъ.
Fermata, -y, *Муз.* фермáта, тóчка останóвки.
Ferment, -u, *м.* заквáска, дрóжжи, фермéнтъ.
Fermentacja, -ji, *ж.* броженіе.
Fermentować, бродúть, закисáть, кúснуть.
Fernambuk, -u, *м.* Бразúльское дéрево.
Ferować, постановúть, опредѣлúть. **Ferować wyrok**, постановúть рѣшéніе, приговóръ.
Fertać (**czém**), вилáть, махáть.
Fertać się, вертѣться.
Fertalska, -jéj, *ж.* вертýшка.
Fertalski, -ego, *м.* вертопráхъ.
Fertyczność, -ści, *ж.* провóрство, лóвкость, лёгкость.
Fertyczny, провóрный, лóвкій, рѣзвый, живóй, весёлый.
Fest, -u, *м.* прáздникъ, прáздненство, торжествó.
Feston, -u, *м.* фестóны, городкú.
Festyn, -u, *м.* **Festyna**, -y, *ж.* пúръ, пúршество.
Fetor, -u, *м.* смрáдъ, вонь.
Fetować, угощáть, пóдчивать.
Feudalizm, -u, *м.* феодáльная, удѣльная системá.
Feudalnie, феодáльно, въ сúлу лéннаго прáва.
Feudalność, -ści, *ж.* феодáльность.
Feudalny, помѣстный, удѣльный, феодáльный.
Fi, *см.* **Fe**.
Fjakr, -kra, *м.* фiáкръ, извóщичья колúска, наёмная каретá.
Fjałek, *см.* **Fjołek**.
Fjałkowy, фiáлковый.
Fibr, -a, *м.* **Fibra**, -y, *ж. Анат.* волокнó, фúбра.
Fideikomis, -a, *м. Юрид.* пóлная довéренность.
Fidejussoryczny, поручúтельный.
Figa, -i, *ж. Бот.* смокóвница, фúговое дéрево; фúга, винная ягода; || * кýкишъ, шишъ. **Pokazać komu figę**, показáть кому кýкишъ.
Figarnia, -i, *ж.* фúговый садъ.
Figiel, -gla, *м.* шáлость, прокáзы.
Figielek, -lka, *м.* шáлость.
Figlarka, -i, *ж.* шалýнья, прокáзница.
Figlarnie, шýточно, забáвно.
Figlarność, -ści, *ж.* весёлый нравъ, весёлость, шаловлúвость.
Figlarny, шаловлúвый, рѣзвый, прокáзливый.
Figlarstwo, -a, *ср.* рѣзвость, шáлость, прокáзы.
Figlarz, -a, *м.* шалýнъ, прокáзникъ, штукáрь.
Figlarzyk, -a, *м.* шалунúшка.
Figlować, шалúть, рѣзвúться, прокáзничать.
Figlowanie, -a, *ср.* шáлость, прокáзы.
Figojadka, -i, *ж.* винноя́годникъ (*птúца*).
Figomorwa, -y, *ж.* дúкая смокóвница.
Figowaty, фигообрáзный.
Figownica, -y, *ж.* фúговый садъ.
Figowy, фúговый.
Figura, -y, *ж.* óбразъ, видъ; || фигýра; || тáлія (*см.* **Kibić**); || крестъ, постáвленный при дорóгѣ.
Figurał, -u, *м. Муз.* симфóнія, концéртъ.
Figuralnie, *см.* **Figurycznie**.
Figuralność, -ści, *ж.* фигурáльность, иносказáтельный, перенóсный, фигурáльный смыслъ.
Figuralny, óбразный, преобразовáтельный; || перенóсный, иносказáтельный, фигурáльный.
Figurant, -a, *м. Театр.* фигурáнтъ; || статúстъ.
Figurantka, -i, *ж. Театр.* фигурáнтка; || статúстка.
Figurarz, -a, *м.* лѣпщúкъ, литéйщикъ.
Figurować, блистáть, игрáть роль, отличáться, совáться впередъ. **Figurował niegdyś na dworze**, нéкогда онъ игрáлъ большýю роль при дворѣ.
Figurowanie, -a, *ср.* представúтельство, желáніе блистáть, отличáться, выкáзывать себя́.
Figurycznie, óбразно, преобразовáтельно; || перенóсно, иносказáтельно.
Figurzysta, -y, *м.* симфонúстъ, сочинúющій *или* игрáющій симфóніи.
Fik, -u, *м. Хир.* мáсной нарóстъ, чижъ; || *Ветер.* нарóстъ (*на ногáхъ лошадéй*).

Fik, mik, проны́рство, ко́зни. **Teraz wszystko fik mik,** тепе́рь везде́ то́лько проны́рство.

Fikać, Fiknąć, *см.* **Wierzgać.**

Fikcja, -ji, *ж.* вы́мыселъ; || притво́рство; || *Юрид.* фи́кція, предположе́ніе.

Fiknąć, поскользну́ться, переверну́ться.

Fiksacja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ предме́тѣ; || * упря́мство.

Fiksować, схо́дить съ ума́.

Filadelfja, -ji, *ж.* бра́тство, бра́тская любо́вь.

Filantrop, -a, *м.* филантро́пъ, человѣколю́бецъ.

Filantropja, -ji, *ж.* филантро́пія, человѣколю́біе.

Filantropijnie, филантропи́чески, человѣколюби́во.

Filantropijny, филантропи́ческій, человѣколюби́вый.

Filar, -u, *м.* столбъ; || *Архит.* пиля́стра. **Filar muru między oknami lub drzwiami,** простѣнокъ.

Filarowanie, -a, *ср.* перисги́ль, галере́я со столба́ми, колонна́да, рядъ коло́нъ.

Filarowany, украше́нный колона́дою.

Filarowy, коло́нный.

Filc, -u, *м.* во́йлокъ; || поя́рковая шля́па.

Filcowy, во́йлочный; || поя́рковый.

Filet, -u, *м.* поло́ска, черта́ (*на переплётѣ книги*).

Filigranowy, Filgranowy, филигра́нный; || * хру́пкій, то́нкій, утончённый, лёгкій, сла́бый. **Filigranowa robota,** филигра́нъ, плетёная серебряная *или* золота́я рабо́та. * **Filigranowe zdrowie,** непро́чное, сла́бое здоро́вье. **Filigranowy most,** непро́чный мостъ.

Filja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе.

Filjalny, особы́й, отдѣльный. **Kościół filjalny,** приписна́я це́рковь, безъ прихо́да.

Filiżaneczka, -i, *ж.* ча́шечка.

Filiżanka, -i, *ж.* ча́йная ча́шка.

Filolog, -a, *м.* филоло́гъ, языковѣ́децъ.

Filologja, -ji, *ж.* филоло́гія, языковѣ́деніе, языкозна́ніе.

Filologicznie, филологи́чески.

Filologiczny, филологи́ческій.

Filować (kartę), подмѣни́ть, спусти́ть ка́рту.

Filozof, -a, *м.* фило́софъ.

Filozofja, -ji, *ж.* филосо́фія, любому́дріе.

Filozoficznie, философи́чески.

Filozoficzność, -ści, *ж.* философи́ческій духъ.

Filozoficzny, философи́ческій, филосо́фскій.

Filozofka, -ki, *ж.* филосо́фка.

Filozofować, филосо́фствовать.

Filozofowanie, -a, *ср.* филосо́фствованіе, му́дрствованіе.

Filozofski, филосо́фскій.

Filtr, -a, *м.* цѣди́лка.

Filtrować, процѣживать.

Filunek, -nka, Filung, *м. Плотн.* наконе́чникъ, филе́нка.

Filut, -a, *м.* плутъ.

Filuterja, -ji, *ж.* хи́трость, лука́вство, плутовство́.

Filuternie, плутовски́; || то́нко, ло́вко хитро́.

Filuterność, -ści, *ж.* хи́трость, то́нкость.

Filuterny, хи́трый, то́нкій, ло́вкій.

Filutka, -i, *ж.* плуто́вка.

Filutowaty, плутова́тый.

Fimfa, Finfa, -y, *ж.* дымъ изъ зажжённой бума́жной тру́бочки, пуска́емый кому́ въ носъ; || щелчо́къ по́ носу.

Finał, -u, *м. Муз.* фина́лъ.

Finalnie, въ концѣ́ концо́въ, наконе́цъ.

Finalny, оконча́тельный, коне́чный.

Finanse, -ów, *мн.* нали́чныя де́ньги; || госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы.

Finansista, -y, *м.* свѣдущій въ фина́нсахъ; || управля́ющій фина́нсами; || капитали́стъ.

Finansowość, -ści, *ж.* фина́нсы, фина́нсовая нау́ка.

Finansowy, фина́нсовый.

Fiok, -u, *м.* ки́сть, ки́сточка (*украше́ніе на лошадя́хъ*); || **Fioki,** *мн.* ме́лкіе же́нскіе нара́ды (*нако́лки и пр.*).

Fiokować się, разряди́ться, разводи́ться.

Fjołek, -łka, *м.* фіа́лка.

Fjolet, -u, *м.* фіоле́товый цвѣтъ.

Fjoletowy, фіоле́товый.

Fjołkowy, *см.* **Fjałkowy.**

Firanka, -i, *ж.* за́навѣсъ, за́навѣсь, **занавѣ́ска,** гарди́на.

Fircyk, -a, *м.* щеголь, фра́нтъ, вѣтрого́нъ.

Fircykowaty, щеголева́тый, франтовско́й, вѣтренный.

Firleje, -ów, *мн.* употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Stroić firleje,** дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Firma, -y, *ж. Ком.* фи́рма.

Firmament, -u, *м.* небе́сная твердь, не́бо.

Firman, Ferman, -u, *м.* фирма́нъ, султа́нскій ука́зъ.

Fisk, -u, *м.* госуда́рственная казна́, фи́скъ.

Fiskał, -a, *м.* уполномо́ченный отъ госуда́рственнаго казначе́йства, проку́ро́ръ.

Fiskalnie, казённымъ о́бразомъ.

Fiskalność, -ści, *ж.* фиска́льные зако́ны; || стара́ніе къ обогащѐнію государственной казны́.

Fiskalny, казённый; || фиска́льный. **Kara fiskalna,** фиска́льное взыска́ніе.

Fistuła, -y, *ж. Хир.* фи́стула. **Śpiewać fistułą,** фальши́во пѣть, фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułować, пѣть фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Fiszbin, -u, *м.* ки́товый усъ.

Fiu, fiu, Fiufiu (w głowie), вѣтеръ въ головѣ, пуста́я голова́.

Fiuta, -y, Fiuty, -ego, *см.* **Fiutyniec.**

Fiutyniec, ńca, *м.* вѣтренный, легкомы́сленный.

Fiźka, -i, *ж.* ма́ленькая фи́га; || поду́шечка для була́вокъ.

Fizjolog, -a, *м.* физіо́логъ.

Fizjologiczny, физіологи́ческій.

Fizjonomja, -ji, *ж.* физіоно́мія, черты́ лица́, выраже́ніе въ лицѣ.

Fizjonomista, -y, *м.* физіономи́ст

Fizognomja, *см.* **Fizjonomja.**

Fizyk, -a, *м.* фи́зикъ. **Fizyk miejski,** штадтъ-физикъ.

Fizykat, -u, *м.* физика́тъ.

Fizys, *ж. Нескл.* нару́жность, о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ.

Flacha, -y, *ж.* буты́ль.

Flaczarka, -i, Flaczarnia, -i, *ж.* **Flaczarz, -a,** *м. см.* **Flakarka.**

Flaczek, -czka, *м. см.* **Flak.**

Flader, -dru, *м.* жи́ла, ве́на; || прожи́лки, свиль (*на дереви*); || **Fladry, -ów,** *мн. Охот.* пу́гало изъ пе́рьевъ и разноцвѣ́тныхъ бума́жекъ, прикрѣ́плённыхъ на шнурке́ для удержа́нія звѣ́ря въ засѣ́кѣ.

Flądra, -y, *ж. ум.* **Fląderka, -i,** *ж.* ка́мбала, па́лтусъ (*рыба*), *см.* **Kulbaka**; || неря́ха, замара́шка (**Kobieta niechlujna**).

Fladrować, кра́сками проводи́ть жи́лки на де́ревѣ *и́ли* на мра́морѣ.

Fladrowanie, -a, *ср.* крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*).

Flądrowato, гря́зно, неопря́тно, неря́шливо.

Flądrowaty, гря́зный, неопря́тный, неря́шливый.

Fladrowy, слоева́тый, жи́листый, съ прожи́лками.

Flaga, -i, *ж.* бу́ря, ли́вень, проливно́й дождь, гроза́; || *Морс.* флагъ.

Flak, -a, *м.* кишка́, требуха́; || * **Flak,** человѣкъ сла́бый, тря́пка; || **Flaki, -ów,** *мн.* рубцы́. **Jeść flaki,** ѣсть рубцы́. **Flaki ma w głowie,** у него́ пустота́ въ головѣ.

Flakarka, Flaczarka, -i, *ж.* прода́вщица рубцо́въ.

Flakarnia, -i, *ж.* **ла́вка,** гдѣ продаю́тся рубцы́.

Flakarz, -a, *м.* продаве́цъ рубцо́въ.

Flakowacieć, обрю́згнуть, опустѣ́ться.

Flamski, фламандскій. **Płótno flamskie,** фламандское полотно́.

Flanca, -y, *ж. см.* **Roślina, Szczep.**

Flancować, *см.* **Sadzić, Szczepić.**

Flancowanie, -a, *ср. см.* **Sadzenie, Szczepienie.**

Flanela, -i, *ж.* флане́ль.

Flank, -u, Flanka, -i, *ж. Воен.* флангъ.

Flankier, -a, *м.* фланкёръ; || застрѣ́льщикъ.

Flankierować, *Воен.* перестрѣ́ливаться.

Flankować, фланкирова́ть, прикрыва́ть съ бо́ку.

Flasza, *см.* **Flacha.**

Flaszka, -i, *ж.* буты́лка. **Flaszeczka, -i,** *ж.* буты́лочка, пузырёкъ, скля́нка.

Flaterka, -i, *ж.* блёстка; || золота́я песчи́нка.

Flecik, -a, *м.* фле́йточка.

Flegma, -y, *ж. Мед* мокрота́, фле́гма; || харкоти́на; || равнодушіе, хладнокро́віе, фле́гма. **Człowiek z flegmą,** равнодушный, хладнокро́вный человѣкъ. **Zachować flegmę,** быть хладнокро́внымъ.

Flegmatycznie, флегмати́чески, хладнокро́вно.

Flegmatyczność, -ści, *ж.* хладнокро́віе.

Flegmatyczny, хладнокро́вный, флегмати́ческій.

Flegmatyk, -a, *м.* флегма́тикъ.

Flegmisko, -a, *ср.* га́дкая мокро́та.

Flegmistość, -ści, *ж.* мокро́тистость.

Flegmisty, мокро́тистый.

Flejtuch, -a, *м. Хир.* свёртокъ *и́ли* комо́къ ко́рпіи, ко́рпія; || *Воен.* пыжъ; || * неря́ха, замара́шка, *см.* **Niechluj.**

Flejtuchowaty, неря́шливый, неопря́тный.

Flet, -u, *м.* фле́йта.

Fletnia, -i, *ж.* фле́йта, флейтраве́рсъ.

Fletnista, -y, *м.* флейти́стъ.

Fletrowers, Flotrowers, -u, *м.* флейтро ве́рсъ.

Flinta, -y, *ж.* охо́тничье ружьё.

Flis, -a, *м.* **Flisak, -a,** *м.* судовщи́къ; || ло́дочникъ, матро́съ, спла́вщикъ, бурла́къ, судорабо́тникъ, рабо́чій на рѣ́чныхъ суда́хъ. **Pójść na flis,** пойти́ въ судовщики́, *см.* **Flisowstwo.**

Flisować, спла́вливать лѣсъ, гнать лѣсъ, плоты́ по водѣ.

Flisowanie, -a, *ср.* го́нка, спла́вка лѣса.

Flisówka, -i, *ж.* спла́вленный, пригна́нный водо́ю лѣсъ; || го́нка, спла́вка лѣса.

Flisowski, свойственный судовщика́мъ. * **Flisowskie nabożeństwo,** божба́ проклятія судовщико́въ.

Flisowstwo, -a, *ср.* заня́тіе судовщика́-спла́вщика.

Fliza, y, *ж. Каменщ.* лещадна́я плита́.

Flogiston, -u, *м. Хим.* флогисто́нъ, горю́чее вещество́.

Flondra, *см.* **Flądra.**

Flora, -y, *ж.* крепъ, флёръ.

Flora, -y, *ж. Мив.* Фло́ра, богиня цвѣто́въ; || *Бот.* Фло́ра, описа́ніе расте́ній како́й-либо страны́.

Florans, -u, *м. Ком.* флорентійская тафта́.

Flores, -a, Floresy, -ów, *мн.* прикра́сы, украше́нія; || вы́чуры, узо́ры.

Floret, -u, *м.* рапи́ра.

Flota, -y, *ж. Морс.* флотъ.

Flotrowers, -u, *м.* флейтрове́рсъ.

Flotylla, -i, *ж.* флоти́лія, небольшо́й флотъ.

Fluksja, **-ji**, *ж. Мед.* флюсъ, простýдная óпухоль.

Fluktuacja, **-ji**, *ж. Мед.* переливáніе, движéніе (*жúдкости*).

Fochy, **-ów**, *мн.* досáдованіе, сердúтый видъ. **Fochy stroić**, дýться, сердúться (*на кого́*), надувáть, дуть гýбы. **Ustawicznie w fochach**, безпрестáнно сéрдится, дýется. **Porzuć te fochy**, перестáнь сердúться, дýться.

Foka, **-i**, *ж. Зоол.* тюлéнь.

Foksal, **-a**, *м.* воксáлъ.

Fokus, **-a**, *м. Физ.* фóкусъ, зажигáтельная тóчка.

Folarski, валя́льный. **Ziemia folarska**, суконнáльная глúна.

Folarz, *см.* **Folusznik**.

Folga, **-i**, *ж.* фóльга, фóльговая блúшка; || облегчéніе, послабléніе *см.* **Ulga**, **Ulżenie**, **Wytchnienie**.

Folgować, облегчáть, послабля́ть; || щадúть.

Folgowanie, **-a**, *ср.* облегчéніе, послабléніе.

Folgownie, вя́ло, слáбо.

Folgowny, снисходúтельный.

Foljał, **-u**, *м.* фолúантъ, книга въ листъ.

Foljo, *Ком.* чúсленная цúфра страни́цъ; || листъ. **Folja rachunków**, скрéпа по листáмъ.

Folować, валя́ть (*сýкна*).

Folowanie, **-a**, *ср.* валя́ніе (*сукнá*).

Folusz, **-a**, *м.* валя́льня, суконнáльня.

Folusznik, **-a**, *м.* валя́льщикъ, суконнáлъ.

Foluszować, *см.* **Folować**.

Folwarczany, **Folwarczny**, **Folwarkowy**, мы́зный, фольвáрочный.

Folwark, **-u**, *м.* фольвéркъ, фольвéрокъ, фéрига, мы́за, усáдьба, хýторъ; || арéнда.

Folżeć, утихáть, смягчúться, укрощáться.

Fomentacja, **-ji**, *ж. Мед.* припáриваніе, примáчиваніе; || припáрка, примóчка.

Fomentować, припáривать, примáчивать; || разжигáть, возбуждáть.

Fomfry, **Fonfry**, **-ów**, *мн.* капри́зы, причýды.

Fond, **-u**, *м.* основнóй, оборóтный капитáлъ, фондъ.

Fontana, **-y**, *ж.* фонтáнъ, водомётъ.

Fontanela, **-i**, *ж. Хир.* фонтанéль, *см.* **Apertura**.

Fontaż, **-zia**, **Fontazik**, **-a**, *м.* бантъ изъ ленть (*на чепцъ*); || ýзелъ.

Fora, воскпицáніе *вм.* **bis**, въ другóй разъ; || Прочь! — **Fora z mego dwora!** прочь съ моегó двора́.

Foralja, **-ij**, *мн.* торгóвыя цéны рúночнымъ товáрамъ.

Forbot, **-u**. *м. см.* **Koronka**.

Forbotni, кружевнóй.

Forbotnie, съ кружевáми.

Forciany, приворóтный; || привáтникъ.

Fordyment, **-u**, *м.* чáшка (*у шпáги и т. п.*)

Foremka, **-i**, *ж.* фóрмочка.

Foremnie, прáвильно.

Foremniuchny, совершéнно прáвильный.

Foremność, **-ści**, *ж.* прáвильность.

Foremny, прáвильный.

Foresterja, **-ji**, *ж.* кóмната для пріéзжихъ въ монастырé.

Forma, **-y**, *ж.* óбразъ, видъ, фóрма.

Farmacja, **-cji**, *ж.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formak, **-a**, *м.* жернóвый кáмень.

Formalista, **-y**, *м.* формали́стъ.

Formalizować, излагáть по фóрмѣ, формули́ровать.

Formalnie, и́менно, формáльно.

Formalność, **-ści**, *ж.* обрáдъ, порáдокъ, формáльность.

Formalny, тóчный, пóдлинный, формáльный.

Format **-u**, *м.* формáтъ, размéръ, обрéзъ (*книги*).

Formaty, **-ów**, *мн.* епи́скопская грáмота, передающая власть другóму епúскопу.

Formiany, вы́литый въ фóрму.

Formierka, **-i**, формóвщица, женá формовщикá, литéйщика, лепщикá.

Formierski, вы́пуклый, лепнóй. **Formierska robota**, обрóнная рабóта (*на посýдъ*).

Formierstwo, **-a**, *ср.* искýство выливáть въ фóрму, снимáть фóрму.

Formierz, **-a**, *м.* формовщи́къ, лепщи́къ.

Formisty, шарообрáзный, крýглый.

Formować, образóвывать, совершéнствовать; || составля́ть; || исправля́ть; || *Воен.* формировáть, ровня́ть (*строй*); || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводúть, затѣвáть; || пріучáть; || обдѣлывать; || упражня́ть, изощря́ть. **Formował sobie rękę (charakter)**, онъ исправля́лъ свой пóчеркъ. **Formować komu proces**, заводúть, затѣвáть съ кѣмъ процéсъ. **Formować pretensje**, имѣть большія претéнзіи, притязáнія на что́.— **Formować się**, образóвываться; || составля́ться; развиваться; || *Воен.* строúться, пострóиться; || приводúть въ порáдокъ, устанáвливать; || Выравниваться, равня́ться. **Sformować się w szyk bojowy**, пострóиться въ боевóй строй. *Воен.* **Formuj się**, стройся! равня́йся! (*кома́нда*).— **Z tego formuje się wielka summa**, изъ э́того образýется, составля́ется большáя сýмма.

Formowanie, **-a**, *ср.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formuła, **-y**, *ж.* образéцъ, фóрмула; || *Мед.* рецéптъ.

Formularz, **-a**, *м*; формуля́ръ. формуля́рный спúсокъ, послужнóй спúсокъ; ||

образе́цъ для составле́нія дѣловы́хъ бума́гъ, сдѣлокъ и́ли а́ктовъ, фо́рма.

Formyzel, -zla, *м. Горн.* **вафурме́нникъ, чи́щалка.**

Fornal, -a, *м.* **ко́нюхъ.**

Fornalka, -i, *ж.* **четвёрка упряжны́хъ лошаде́й.**

Fornalski, упряжно́й; || **фу́рманскій.**

Fornir, -u, *м.* **накле́йка; || наклейна́я рабо́та (*столя́рная*).**

Fornirować, накла́дывать; || **накле́ивать, дѣла́ть наклейну́ю рабо́ту; || плакирова́ть (*посу́ду*).**

Fornirowanie, -a, *ср. см.* **Fornir.**

Fornirowany, накле́енный, сдѣланный съ накле́йкою; || плакиро́ванный.

Forować, вытѣсня́ть, выгоня́ть.

Forpoczta, -y, *ж. Воен.* **передово́й постъ, аванпо́стъ.**

Forsa, -y, *ж.* **уси́лія, напряже́ніе, стара́ніе.**

Forsować, употребля́ть всѣ уси́лія, стара́нія, || брать съ бо́ю; || вынужда́ть; || наси́ловать, заставля́ть; || напряга́ть (*го́лосъ*); || *Охотн.* **затрави́ть (*звѣря*). — Forsować się,** си́литься, напряга́ться, натужи́ваться; || принужда́ть себя́.

Forsowanie, -a, *ср. см* **Forsa. Forsowanie zwierza,** тра́вля звѣре́й.

Forst, Forszt, -u, *м.* го́рбыль, горби́на (*доска́*); || доска́ препя́тствующая осыпа́нію земли́ въ ша́хтѣ; || то́лстая доска́ (*для насти́лки помо́ста на лья́хъ*).

Forstować, Forsztować, настила́ть доска́ми (*полъ ко́мнаты*), дѣлать досча́тый полъ; || забира́ть потоло́къ доска́ми.

Forstowanie, Forsztowanie, -a, *ср. Архит.* **вы́кладка; || перегоро́дка; || помо́стъ; || насти́лка (*полово́къ*).**

Forszlag, -u, *м. Муз.* **предударе́ніе, діатони́ческая но́та, переходя́щая изъ то́на въ тонъ.**

Forszman, Forszpan, -a, *м.* **подво́ды, подставны́я, перемѣнныя ло́шади.**

Forsztat, -u, *м.* **предмѣ́стіе, приго́родъ, поса́дъ.**

Forszus, -u, *м.* **суда́ впередъ да́нныя де́ньги, выдача впередъ де́негъ; || зада́токъ.**

Forszusować, впередъ выдава́ть де́ньги; || дава́ть зада́токъ.

Fort, *Межд.* **прочь отсю́да! вонъ!**

Fórta, Fórtka, -i, *ж.* **кали́тка (*въ воро́тахъ*); || фо́ртка, фо́рточка (*въ окнѣ*); || *Фортиф.* потерна, подзе́мный вы́ходъ изъ кре́пости.**

Forteca, -y, *ж.* **кре́пость.**

Fórteczka, -i, *ж.* **небольшо́е укрѣпле́ніе.**

Forteczny, кре́постно́й, принадлежа́щій къ кре́пости.

Fortel, -u, *м.* **хи́трость, лука́вство, кова́рство.**

Fortelnie, кова́рно, лука́во, хитро́.

Fortelnik, -a, *м.* **хитре́цъ, лука́вецъ.**

Fortelność, -ści, *ж.* **кова́рство, лука́вство, хи́трость.**

Fortelny, кова́рный, лука́вый, хи́трый.

Fortepian, -u, -a, *м.* **фортепіа́но.**

Fórtjan, -a, *м.* **приврáтникъ.**

Fórtjanka, -i, *ж.* **приврáтница.**

Fórtka, *см.* **Fórta.**

Fortuna, -y, *ж.* **сча́стіе, уда́ча; || *Мив.* Форту́на; || состоя́ніе, бога́тство; Fortuna mu sprzyja,** сча́стіе благопрія́тствуетъ ему́. **Wielka, ogromna fortuna,** большо́е, огро́мное состоя́ніе, бога́тство.

Fortunat, -a, *м.* **бога́чъ, бога́тый челове́къ.**

Fortunatka, -i, *ж.* **богачи́ха, бога́тая же́нщина.**

Fortunka, -i, *ж.* **небольшо́е состоя́ніе, имѣ́ньице.**

Fortunnie, сча́стливо, уда́чно, благопрія́тно.

Fortunny, счастли́вый, благополу́чный, || бога́тый, зажи́точный.

Fortyfikacja, -i, *ж.* **укрѣпле́ніе (*го́рода*); || фортифика́ція (*нау́ка*).**

Fortyfikować, укрѣпля́ть.

Fortyfikowanie, -a, *ср.* **укрѣпле́ніе.**

Forum, *ср. Нескл.* **суди́лище; || судъ, подсу́дность, пала́та, суде́бное мѣсто; || распра́ва; || Forum do ekzekucji,** исполне́ніе рѣше́ній; || **фо́румъ, вѣчева́я пло́щадь (*въ дре́вней Ри́мѣ*) —*см.* Excercja, Excertio fori.**

Foryś, -sia, *м.* **форе́йторъ.**

Forytarski, форе́йторскій; || вспомога́тельный.

Forytarz, -a, *м. устар.* **форе́йторъ; || сторо́нникъ, посо́бникъ; || *Юрид.* подстрека́тель, -ница, подусти́тель, -ница.**

Forytować, быть форе́йторомъ; || **Forytować kogo,** побужда́ть, понужда́ть, понука́ть. **Forytować na kogo,** затѣва́ть съ кѣмъ проце́съ, обвиня́ть;

Forytowanie, -a, *ср,* побужде́ніе, понужде́ніе; || заступле́ніе; || защи́та, подпо́ра.

Fosa, -y, *ж.* ровъ.

Fosfor, -u, *м. Хим.* **фосфо́ръ, свѣтоно́съ.**

Fosforan, -u, *м. Хим.* **фосфорноки́слая соль,**

Fosforek, -rku, *м. Хим,* **фосфо́ристое соедине́ніе.**

Fosforescencja, -ji, *ж. Хим.* **фосфори́ческій свѣтъ.**

Fosforowy, *Хим.* **фосфо́рный, офосфо́ренный.**

Fosforyczny, *Хим.* **фосфо́рный, фосфори́ческій.**

Fosforyt, -u, *м. Хим.* **апати́тъ, фосфороки́слая известь.**

Foszki, -ów, *мн.* **ма́ленькая доса́да, капри́зъ, ум. отъ сло́ва Fochy,** (*см. э́то сло́во*).

Fotografja, -ji, *ж.* **фотогра́фія, свѣтопись; || фотографи́ческій сни́мокъ. Fotograf, -a,** фотографъ, **fotografować,** фотографи́ровать.

Frachciarz, -a, перево́зчикъ, нагру́вчикъ.

Fracht, -u, *м.* фрахтъ, провозъ, транспортъ; || кладь, клáта, поклáжа, грузъ.
Frachtowy, перевóзный, транспортный. **Poczta frachtowa**, тяжёлая пóчта. **List frachtowy**, накладнáя. **Okręt frachtowy**, трáнспортное *или* перевóзное сýдно. **Makler frachtowy**, мáклеръ, занимáющійся дёлáми по перевóзкѣ тяжестей.
Fracta pagina, страни́ца въ два столбцá, перегнýтая пополáмъ.
Fraczek, -czka, *м.* фрáчикъ, *см.* **Frak.**
Fraczkowy, фрáчный.
Frajbiter, *см.* **Frejbiter.**
Frak, -a, *м.* фракъ.
Frakcja, -ji, *ж.* преломлéніе, ломáніе, || часть, дóля.
Frakta pagina, *см.* **Fracta pagina.**
Fraktarz, *см.* **Frachtarz.**
Frambuga, **Framuga**, -i, *ж.* сводъ, дугá; || нúша (*въ стѣнѣ*); || алкóвъ.
Frandzla, **Franzla**, *см.* **Frężla.**
Franek, -nka, *м. Умен.* **Franciszek**, Францúскъ.
Franko, **Franco**, безплáтно, безъ платежá, издéржекъ. **Kartka franko**, франкóвый ярлы́къ.
Frankować, франкировáть письмó, заплатúть за негó впередъ портовы́я дéньги.
Frankowanie, -a, *ср.* франкировáніе (*письмá*).
Frant, -a, *м.* * франтъ, плутъ, проидóха.
Frantostwo, -a, *ср.* франтовствó, щегольствó.
Frantować, вилять, финтúть.
Frantowski, франтовскóй; || изворóтливый, хúтрый.
Fras, -u, *м. см.* **Frasunek.**
Frasobliwie, **Frasowliwie**, забóтливо, хлопотли́во.
Frasobliwość, -ści, *ж.* забóтливость, хлопотли́вость.
Frasobliwy, хлопотли́вый, тревóжный, безпокóйный.
Frasować, безпокóить, озабóчивать; — **się**, безпокóиться, озабóчиваться.
Frasowanie, -a, *ср.* безпокóйство, тревóга.
Frasunek, -nku, *м.* безпокóйство, тревóга, огорчéніе.
Fraszka, -i, *ж.* бездéлица, бездéлка, мéлочь; || пустякú, вздоръ.
Frater, -tra, *м.* братъ (*монáхъ*).
Fraucymmer, -u, дéвичья, гóрничная (*кóмната*); || гóрничная (*служáнка*).
Frazeologja, -ji, *ж.* фразеологія.
Frazes, -u, *м.* фрáза, изрéченіе.
Fregata, -y, *ж.* фрегатъ.
Frejbiter, -a, *м.* морскóй разбóйникъ, пиратъ; || кáперъ, крéйсеръ.
Frejbiterka, -i, *ж.* погúбшая, развратная жéнщина.
Frejbiterski, кáперный, пирáтскій.
Frężla, -i, *ж.* бахромá.
Frężlować, обшивáть бахромóю.
Frężlowanie, -a *ср.* обшúвка изъ бахрамы́.
Frężlowany, обшúтый бахромóю.
Frocht, **Frochtowy**, **Froktarz**, *см.* **Fracht**, **Frachtowy**. **Frachciarz.**
Front, -u, *м.* фасáдъ (*здáнія*), лицевáя, передняя сторонá; || *Воен.* фронтъ (*вóйска*).
Fronton, -u, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ.
Froter, -a, *м.* полотёръ.
Fru, fru! порхъ, порхъ! (*выражáетъ шумъ распускáющихся крылéвъ пти́цы*). *Посл.* **Fru na fru, bru na bru**, хорóшее нападéніе, хорóшая защúта.
Fruczeć, жужжáть, бучáть.
Fruczek, -czka, *м. Орн.* медосóсъ.
Fruczenie, -a, *ср.* жужжáніе, шумъ.
Fruczka, -i, *ж.* юлá; || волчёкъ, кубáрь.
Frukt, -u, *м.* плодъ, фруктъ.
Fruktowy, фруктóвый, плодóвый.
Fryc, -a, *м.* новичёкъ, неóпытный.
Frycować (kogo), издéваться, насмéхáться (*надъ кѣмъ*).
Frycowanie, -nia, *ср.* насмéшка, зубоскáльство.
Frycówka, -i, *ж.* колотýшка, дёрка, встрёпка. **Dostał frycówkę**, емý зáдали встрёпку, дёрку.
Fryerka, -i, *ж.* распýтная жéнщина, любéзница.
Fryerstwo, -a, *ср.* ухáживáніе, волокúтство.
Fryerz, -a, *м.* любéзникъ, волокúта; || пролáзъ, проны́ра.
Fryga, -i, *ж.* юлá; || кубáрь, волчóкъ.
Fryj, -a, *м. см.* **Fryjerz**, **Fryjerstwo.**
Fryje, -ów, *мн.* любéзности. **Fryje stroić**, любéзничать.
Fryjerka, **Fryjerski**, **Fryjerstwo**, **Fryjerz**, *см.* **Fryerka**, **Fryerski**, **Fryerstwo**, **Fryerz.**
Fryjować, **Fryować**, любéзничать, быть въ чáстыхъ сношéніяхъ другъ съ другóмъ, *см.* **Gamratować.**
Fryjowny, любéзный, обходúтельный.
Frykas, -u, *м.* фрикассé.
Frykcja, -ji, *ж. Хир.* втирáніе, растирáніе.
Frymarcznik, -a, *м.* мѣновщúкъ, мѣня́льщикъ.
Frymarczyć, мѣня́ть, торговáть стáрыми вещáми. **Frymarczyć honorem**, торговáть сóвѣстью.
Frymark, -u, *м.* мѣна, размѣнъ, промѣнъ.
Fryszerka, -i, *ж.* **Fryszerski piec**, плавúльня, обжигáльня.
Fryszerz, -a, *м.* обжигáльщикъ, очистúтель (*метáллов*).
Fryszować, очищáть (*метáллы*); || фришевáть (*желѣзо*).
Fryszowanie, -a, *ср.* очúстка, очищéніе; || фришевáніе (*желѣза*).
Fryz, -u, *м. Архит.* фризъ.
Fryza, -y, *ж. Плотн.* брусóкъ.
Fryzjer, -a, *м.* парикмáхеръ.
Fryzjerka, -i, головнáя убóрщица.
Fryzle, -i, *мн. Мед.* красýха, краснýшки.

Fryzować, убира́ть го́лову, причёсывать, завива́ть во́лосы.

Fryzowanie, -a, *ср.* убо́рка головы́, причесыванье, завива́нье.

Fryzownik, *см.* **Fryzjer.**

Fryzura, -y, *ж.* завивка, причёска.

Fuga, -i, *ж. Плотн. и Стол.* смы́чка; || дверна́я ра́ма. **Wyjść z fugi**, распада́ться, ващеля́ться, разсыха́ться, тре́скаться. || *Муз.* фу́га.

Fugas, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ шутли́вомъ выраже́ніи: **Fugas chrustas zrobić**, убѣжа́ть, улепетну́ть, улизну́ть.

Fugasa, -y, *ж. Воен.* фуга́съ, небольша́я ми́на.

Fugować, смыка́ть, вставля́ть, вкла́дывать (*одно́ въ другое́*); || соединя́ть паза́ми (*бре́вна, до́ски*); запуска́ть въ паз.

Fugowanie, -a, *ср. Плотн.* смы́чка. **Fugowanie desek**, продоро́женіе досо́къ.

Fuj! *межд.* тфу! тьфу! фу!

Fujara, Fujarka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка; свистёлка.

Fuk, -u, *м.* брань, перебра́нка, руга́нье, брюзжа́нье.

Fukać, брани́ть, руга́ть; || бушева́ть; || огрыза́ться; || грубить.

Fukanie, -a, *ср.* брань, ворча́нье.

Fukarowa, -ej, *ж.* зла́я же́нщина.

Fukiel, -kla, *м.* фу́хтель, уда́ръ са́блею плашмя́.

Fukliwy, ворчли́вый, бренчи́вый.

Fuklować, *см.* **Płazować.**

Fularz, -a, *м. см.* **Folarz.**

Fulminować, серди́ться, грози́ться, гнѣ́ваться.

Fumel, -mla, *м. Техн.* тесло́, тесла́, тесли́ца. *Сапож.* гладилка, лощи́ло.

Fumigacja, -ji, *ж. Хим. Мед.* куре́ніе, оку́риваніе.

Fumy, -ów, *мн.* тщетныя, пусты́я наде́жды; вѣтренность. **Ma fumy w głowie**, у него́ вѣтеръ въ головѣ.

Funcik, -a, *м.* фу́нтикъ, *см.* **Funt.**

Funda, -y, *ж.* студе́нческая пиру́шка.

Fundacja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, заведе́ніе; || вкладъ, фу́ндушъ.

Fundacyjny, основно́й, закладно́й.

Fundament, -u, *м. Архит.* фундаме́нтъ; || основа́ніе, осно́ва.

Fundamentalnie, основа́тельно, про́чно; фундамента́льно.

Fundamentalność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность, фундамента́льность.

Fundamentalny, основа́тельный, про́чный, фундамента́льный; || фундаме́нтный.

Fundator, -a. *м.* основа́тель, учреди́тель.

Fundatorka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Fundatorski, принадлежа́щій основа́телю, учреди́телю.

Fundować, осно́вывать, учрежда́ть; || брать издержки на свой счётъ. **Fundować szkołę**, учрежда́ть, содержа́ть шко́лу. **Fundować na czémś nadzieje**, осно́вывать на чёмъ наде́жды. **Fundować się**, осно́вываться, опира́ться.

Fundusik, -a, *м. Уменьш.* капита́лецъ, су́мка, *см.* **Fundusz.**

Fundusz, -u, *м.* вкладъ, де́ньги, су́мма, капита́лъ; — **publiczny**, су́ммы государ́ственнаго казначе́йства; — **zapomogi**, вспомога́тельная су́мма; — **budowlany**, строи́тельный капита́лъ;—**suppressyjny**, капита́лъ упраздненнаго духове́нства;—**amortyzacyjny**, капита́лъ погаше́нія долго́въ.

Funkcja, -ji, *ж.* до́лжность, обя́занность; || *Физіол.* отправле́ніе; || *Мат.* фу́нкція.

Funkcjonować, дѣйствовать.

Funt, -a, *м.* фунтъ.

Funtowizna, -y, *ж.* морска́я по́шлина.

Funtowy, фунтово́й.

Fura, -y, *ж.* возъ, теле́га, пово́зка.

Furaż, -u, *м. Воен.* фура́жъ.

Furażować, фуражи́ровать.

Furażowanie, -a, *ср.* фуражиро́вка.

Furda, -y, *ж.* вздоръ, дребеде́нь. **Furdy burdy**, шумъ, возня́.

Furfancki, фанфаро́нскій, хвастли́вый.

Furfant, -a, *м.* хвасту́нъ, враль, фанфаро́нъ.

Furfanterja, -ji, *ж.* хвастовство́, бахва́льство.

Furgon, -u, *м.* пово́зка, фурго́нъ.

Furja, -ji, *ж. Миѳ.* фу́рія; || зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || свирѣпость, бѣшенство.

Furjat, -a, *м.* неистовый, бѣшеный, лютый.

Furka, -i, *ж.* небольшо́й возъ.

Furman, -a, *м.* во́зчикъ, извозчикъ, ямщи́къ; || ку́черъ.

Furmańczyk, -a, *м.* извозчичій, ямщи́цкій ма́льчикъ.

Furmanić, извозничать, занима́ться извозомъ.

Furmanka, -i, *ж.* по́дать съ извозчиковъ; || жена́ извозчика; || извозничанье; || возъ; || **цугъ, у́пряжь въ четы́ре ло́шади.**

Furmański, извозчичій.

Furmaństwo, -a, *ср.* извозничанье; извозъ.

Furta, Furtka, Furtjan, *см.* **Fórta, Fórtka, Fórtjan.**

Furtać (czém), производи́ть шумъ верче́ньемъ чего́-нибу́дь.

Fusy, -ów, *мн.* подо́нки, отстой, гу́ща; || вы́жимки.

Fuszer, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й; || плохо́й игро́къ (*на чёмъ либо*); худо́й мастеровой, рабо́тникъ.

Fuszerka, -i, *ж.* пачку́нья; || плоха́я мастери́ца, рабо́тница; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Fuszerski, дýрно, хýдо сдѣланный, сработáнный. **Robić po fuszersku**, кропáть, пáчкать, вахлáть.

Fuszerstwo, -a, *ср.* пачкотнá, дурнáя рабóта.

Futerał, -u, *м.* футлáръ, чахóлъ. **Futerał na kapelusz**, шлáпный футлáръ. **Futerał drewniany**, деревáнный футлáръ; **—tekturowy**, картóнка; **— skórzany**, кóжаный чахóлъ.

Futerko, -a, *ср. см.* **Futro**.

Futro, -a, *ср. уменьш.* **Futerko**, мѣхъ, шкýра; || шýба.

Futrować, подбивáть, подкладывать (*подкладку*); || подбивáть мѣхомъ; || одѣвáть, обкладывать; || обшивáть, обивáть; || покрывáть. **Futrować gipsem, wapnem**, намáзывать гúпсомъ, штукатýрить. **Futrować marmurem**, обкладывать мрáморомъ.

Futrowanie, -a, *ср.* обшúвка, убóрка, обдѣлка; || обшúвка панéлями; || гúпсовая обмáзка; || столáрная рабóта, панéль.

Futrowany, обúтый, обшúтый панéлями, доскáми.

Futrowizna, -y, *ж.* скорнячество; || торгъ мѣхáми; || пушнóй товáръ, мѣхá.

Futryna, -y, *ж.* (чáще употребляется во мн. *ч.*), **косякú** (*въ дверúхъ и óкнахъ*), стóйки. **Futryna do wmurowania**, закладнáя рáма;—**do przytwierdzenia**, прислóнная рáма.

Futrzany, подбúтый мѣхомъ.

Fuzja, -ji, *ж.* ружьё.

Fuzyjka, -i, *ж.* ружьецó.

G.

G, произнóсится какъ латúнская g. Послѣ этой бýквы никогдá не пúшется e; потóму, мéжду g и e, йли вставлáется глáсная i, напр. giermek, giełda (*пажъ, бúржа*), йли согласная g смягчáется бýквами dz, ź, въ грамматúческихъ видоизмѣнéніяхъ, напр. noga, въ дат. и предлóжн. над. nodze; уменьш. nóżka; mógł, módz (*мочь*), może (*мóжетъ*); ubogi (*убóгій*), ubodzy (*убóгіе*), uboższy (*бóлье убóгіе, бѣднѣйшіе*). Въ словáхъ заимствованныхъ изъ латúнскаго языкá, полáки обыкновéнно употребляютъ j йли i вмѣсто g, напр. rejestr (*реéстръ*), anioł (*áнгель*), хотá и прúнято употреблять: giest (*жестъ*), generał (*генерáлъ*), вм. jest, jenerał. G прéжде употреблялось, да и тепéрь иногдá употребляется вмѣсто k (сокращéніе мѣстоимéнія ku, *ко, къ*); напр. gmyśli, gwoli, grzeczy, вмѣсто: ku myśli (*по мысли, по желáнію*), ku woli (*для тебя, для васъ, для чего́, въ угóду*), ku rzeczy (*кстáти*).

Gabać, досаждáть, дразнúть, задирáть, задѣвáть; || вымогáть, вынуждáть, притѣснять.

Gabacz, -a *м.* задóрный, задóрливый, зачúнщикъ, задúрщикъ.

Gabanie, -a, *ср.* дразнéніе, задúрка, прищѣпка; || притѣснéніе, прижúмка.

Gąbczastość, -ści, *ж.* ноздревáтость.

Gąbczasty, ноздревáтый.

Gabela, -i, *ж.* пóшлина на сóль.

Gabina, -y, *ж.* вязь (*дéрево*).

Gabinet, -u, *м.* кабинéтъ.

Gabinetowy, кабинéтный.

Gąbka, -i, *ж. уменьш. с.м.* **Gęba**, рóтикъ, гýбки; || *Зоол.* гýбка (*животнорастéніе*).

Gąbkarz, -a, *м.* продавéцъ гýбокъ.

Gąbkowatość, -ści, *ж.* ноздревáтость, губчáтость.

Gąbkowaty, ноздревáтый, гýбчатый.

Gać, -ci, *ж.* фашúна; || *Воен.* дѣланіе фашúнъ; || фашúнная одéжда, рабóта.

Gacek, -cka, *м. Зоол.* летýчая мышь, нетопúрь.

Gach, -a, *м.* молокосóсъ, франтъ, любéзникъ, дáмскій угóдникъ, подлипáла.

Gachostwo, -a, *ср.* ухáживанье, любéзничанье, волокúтство

Gachować, любéзничать, волочúться, ухáживать за жéнщинами;—**się**, проводúть врéмя въ волокúтствѣ, въ ухáживаньи за жéнщинами.

Gacić, дѣлать фашúны, производúть фашúнную рабóту.

Gacie, *род.* **gaci**, *мн.* подштáнники.

Gad, -u, *м.* пресмыкáющееся живóтное; гадъ, гáдина.

Gadać, говорúть, разговáривать, разсуждáть, разглагóльствовать, болтáть. **Gadać na kogo**, наговáривать на кого́, оговáривать кого́, говорúть о кóмъ хýдо.

Gadanie, -a, *ср.* **Gadanina**, -y, *ж.* пустослóвіе, многослóвіе, болтовнú.

Gadatliwość, -ści, *ж.* говорлúвость, болтлúвость.

Gadatliwy, говорлúвый, болтлúвый.

Gadka, -i, *ж.* разговóръ, рѣчь; || пустослóвіе, болтовнú; || поговóрка, прислóвье; || скáзка; || споръ, перекáніе, препирáтельство; || загáдка. **Próżne, czcze gadki**, пустáя болтовнú. **Stara to gadka**, óто стáрая поговóрка **Być gadką całego świata**, быть предмéтомъ разговóровъ всегó свѣта. **Zgadnijcie mi taką gadkę**, отгадáйте мнѣ такýю загáдку. **Po rozmowie wszczęła się między niemi gadka**, послѣ разговóра мéжду нúми завязáлся споръ, произошлá сóра.

Gadownik, -a, *м. см.* **Wężownik**.

Gadowy, гадючúй. **Gadowe ziele**, *см.* **Wężownik, Gadownik**.

Gadu-gadu, *Звук.* выражáетъ многослóвіе, безпрестáнную болтовнú. **Gadu-gadu, aniśmy się spostrzegli jak dziesiąta uderzyła**, слóво зá словомъ, мы и не замѣтили какъ пробúло дéсять часóвъ.

Gaducha, -y, *ж.* гадю́ка, га́дина, *см* **Gad.**
Gaduła, -y, *м.* и *ж.* болту́нъ, болту́нья.
Gadulja, -ji, *ж.* болтли́вость
Gądziel, -i, *ж. Бот.* са́льный ко́рень.
Gadzina, -y, *ж.* пресмыка́ющееся живо́тное, змѣй, змѣя́; || ехи́дна; || *злорѣчи́вый, ехи́дный человѣкъ, га́дина.
Gadzinny, змѣи́ный; ехи́дный.
Gagat, -u, **Gagatek**, -tka, *м Минер.* гага́тъ, чёрный янта́рь; || *нѣжо́на, ба́ловень. **Jaki mi gagatek**, что за ба́ловень! что за нѣжо́на!
Gagatkowy, гага́товый, *см.* **Gagat.**
Gaj, -u, *м.* ро́ща, лѣсъ, дубра́ва; || зе́лень, зелёные ли́стья, древе́сныя вѣтви. **Gajem młodocianym z różnych drzewek chłodnik opleść**, молоды́ми древе́сными вѣтвя́ми опле́сть бесѣдку.
Gaić, откры́ть лѣсъ для ру́бки; || **gaić sąd**, производи́ть судъ; || покрыва́ть что́ либо зелёными ли́стьями.
Gaiczek, -czka, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajda, -y, *ж. Муз.* волы́нка; || волы́ночникъ волы́нщикъ, игра́ющій на волы́нкѣ; || ***Gajdy**, *мн.* шу́тки, насмѣшки, *см* **Dudy, Dudarz.**
Gajdaki, -ów, *мн. Област.* карто́фель.
Gajewnik, -a, *м.* лѣсни́чій, лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**
Gaik, -a, *м* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajony, откры́тый, на́чатый. **Gajone sądy**, суды́ оффиціа́льно откры́тые.
Gajowina, Gajowizna, -y, *ж.* **Gajowisko**, -a, *ср.* земля́ заросто́ющая куста́рниками, лѣсомъ.
Gajówka, -i, *ж.* родъ трясогу́зки (*птица*).
Gajowy, лѣсно́й, лѣсово́й; || лѣсни́чій, лѣсни́къ.
Gaisty, лѣси́стый; || вѣтви́стый, густо́й; || тѣни́стый.
Gala, -i, *ж.* торжество́, торже́ственный день; || пиршество
Gała, -y, *Неупот.* въ ед. ч. **Gały**, *мн.* два большіе гла́за, бѣльмы. **Wytrzyszczył gały**, вытаращи́лъ глаза́, бѣльмы.
Galant, -a, *м.* любе́зный, вѣжливый, учти́вый; || щёголь, франтъ.
Galanterja, -ji, *ж.* вѣжливость, любе́зность; || **Galanterje**, *мн.* драгоцѣнныя ве́щи, галантере́йныя ве́щи.
Galanterniczka, -i, *ж.* торгу́ющая галантере́йными вещами.
Galanternik, -a, *м.* торговецъ галантере́йными вещами.
Galar, -u, *м.* рѣчно́е су́дно ба́рка, галіо́тъ.
Galarda, -y, *ж.* стари́нный та́нецъ.
Galarepa, *см.* **Kalarepa.**
Galareta, -y, *ж.* желе́. **Galareta z nóżek cielęcych**, сту́день. **Galareta postna**, заливна́я рыба. **Galareta z jabłek**, я́блочное желе́.
Galas, -u, *м. Бот.* черни́льный орѣшекъ, *см.* **Dębianka**; || *Област.* взваръ изъ фру́ктовъ, осо́бенно изъ сушёныхъ грушъ.
Galasówka, -i, *ж.* **Galasownik**, -a, *м.* орѣхотво́рка (*насѣко́мое*).
Galasowy, черни́льный, изъ черни́льнаго оре́ха.
Galatea, -ei, *ж.* Галате́я (*насѣко́мое*).
Gałąź, -ęzi, *ж.* вѣтвь, сучо́къ; || * о́трасль; || *Генеал.* ли́нія. **Robić altany z gałęzi**, дѣлать бесѣдки изъ вѣтве́й. **Skończy na gałęzi**, онъ попадётъ на ви́селицу. **Nowa gałąź przemysłu**, но́вая о́трасль промы́шленности.
Gałązka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣточка, вѣтка; || отро́стокъ.
Gałązkowaty, вѣтви́стый.
Galban, -u, *м.* галба́нъ, каме́дистая смола́.
Galbanowy sok, **Galbanum**, *см.* **Olejek.** каме́дь, расти́тельный клей, гу́ммы.
Galbanum, *см.* **Galbanowy sok.**
Gałda, *см.* **Giełda.**
Gałeczka, -i, *ж.* ша́рикъ.
Galemon, -u, *м. см* **Galmaj.**
Galer, -u, *м. Устар.* родъ **голла́ндскаго** полотна́.
Galera, -y, *ж.* гале́ра (*гребно́е су́дно*). **Posłać na galery**, посла́ть въ ка́торжную рабо́ту.
Galerja, -ji, *ж.* перехо́дъ, корридо́ръ; || галере́я.
Galernik, -a, *м.* гале́рный невольникъ, ка́торжникъ.
Galerowy, гале́рный.
Galeryjka, -i, *ж.* корридо́рчикъ, галере́йка.
Gałęzie, -a, *ср. Собир.* сру́бленные су́чья съ ли́стьями, вѣтвіе.
Gałęziorodny, вѣтви́стый.
Gałęziowy, вѣтвяный.
Gałęzisto, вѣтви́сто.
Gałęzistość, ści, *ж.* вѣтви́стость.
Gałęzisty, вѣтви́стый, *см* **Rosochaty.**
Gałęźnik, -a, *м.* молода́я хи́щная пти́ца; || кре́четъ.
Gałgan, -a, *м.* калга́нъ (*расте́ніе*).
Gałgan, -a, *м.* тря́пка, лоскуто́къ; || *бездѣльникъ, негоди́й.
Gałganiarka, -i, *ж.* тряпи́чница, ветошница; || бездѣльница, негодя́йка.
Gałganiarz, -a, *м.* тряпи́чникъ, ветошникъ.
Gałganica, -y, *ж.* бездѣльница, негодя́йка.
Gałganowaty, обо́рванный, въ лохмо́тьяхъ.
Gałganowy, калга́нный, *см.* **Gałgan** (*расте́ніе*); || тряпи́чный.
Gałgański, ни́щенскій, бедѣльный, ху до́й, дрянно́й.
Gałgańsko, ни́щенски, ду́рно, скве́рно.
Gałgaństwo, -a, *ср.* дрянь, ме́рзость; || *Собир.* сво́лочь, ско́пище ни́щихъ, сброд.
Galić, *Устар.*, подава́ть мя́чъ (*въ игрѣ*); —**komu**, содѣйствовать, придержаться, принима́ть чью сто́рону, служи́ть для себя́. **Prawdzie powinienem zawsze galić**, я до́лженъ всегда́ приде́рживаться пра́вды. *Посл.* **Sobie gali, gdy się zły chwali**, когда́

дурно́й челове́къ хва́лится, то онъ де́йствуетъ въ свою́ по́льзу, *см.* Służyć, Sprzyjać; || Galić co komu, galić co na kogo (Stręczyć), сули́ть, предлага́ть; || galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co) це́лить, ме́тить во что́, стреми́ться, домога́ться чего́; galić na kogo, na czyję stronę, держа́ть чью сто́рону.

Galimacja, -ji, *ж.* галиматья́, чепуха́, ахине́я, чушь.

Galjon, -u, *м. Морс.* галио́нъ (*испа́нское су́дно*).

Galjota, -y, *ж. Морс.* галио́тъ (*бомбарди́рское су́дно*).

Gałka, -i, *ж.* шаръ, ша́рикъ; || ши́шка; набалда́шникъ (*у трости*). Gałka na wierzchu wieży, я́блоко, шаръ на ши́цѣ ба́шни Gałka do wotowania, балъ, шаръ. Gałka u szpady, ша́жная голо́вка. Gałka biljardowa, биль, билья́рдный шаръ. Gałka (do tuczenia), *мн.* ка́тышекъ, клёцка. Gałka muszkatołowa, мушка́тный оре́хъ. Gałka cyprysowa, кипари́сная ши́шка.

Gallicyzm, -u, *м.* галлици́змъ, францу́зскій оборо́тъ ре́чи.

Gallikanin, -a, *м.* галлика́нинъ, исповѣ́дующій галлика́нскую це́рковь.

Gallikański, галлика́нскій.

Gallizant, -a, *м.* приве́рженецъ францу́зской па́ртіи.

Galion, -u, *м.* галло́нъ, га́ленокъ (*мѣра жи́дкостей*).

Galmaj -u, *м.* Galmaja, -ai, *ж.* Galman, Galmon, Galemon, -u, *м. Минер.* гальме́йный ка́мень.

Galon, -u, *м.* галу́нъ, позуме́нтъ.

Galonować, обшива́ть галуно́мъ.

Galop, -u, *м.* гало́пъ, скачь. Puścić się galopem, пусти́ться вскачь, гало́помъ.

Galopada, -y, *ж.* гало́пъ, галопа́дъ (*та́нецъ*).

Galopować, скака́ть, галопи́ровать.

Galosz, kalosz, -a, *м.* гало́ша, кало́ша (*о́бувь*).

Galowy, пара́дный, торже́ственный. Ubiór galowy, пара́дное пла́тье.

Galsztyn, -u, *м.* бѣлый и́ли ци́нковый купоросъ

Gałucha, -y, *ж. Бот.* земляно́й оре́хъ.

Gałuszka, -i, *ж. Бот.* сѣмянна́я коро́бочка, ма́ковка; || по́чка (*на де́ревѣ*); || галу́шка, клёцка, (*ку́шанье*).

Gałuszyć, оглуша́ть, поража́ть, ошелом|я́ть.

Gamoń, -nia, *м.* **Gamuła**, -y, *м.* глупе́цъ, дурале́й, остоло́пъ

Gamracić się, любе́зничать, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами.

Gamracki, во́льный, скоро́мный (*о пѣсни*), весёлый, удало́й.

Gamractwo, -a, *ср.* **Gamracja**, -ji, *ж.* любе́зничанье, волоки́тство, уха́живанье за же́нщинами.

Gamrat, -a, *м.* волоки́та, потаску́нъ, же́нскій уго́дникъ.

Gamratka, -i, *ж.* кокетка, ве́тренница, потаску́ха.

Gamratliwy, сладостра́стный, сластолюби́вый.

Gamratny, *см* Gamracki.

Gamratować(komu), уха́живать за кѣмъ, имѣть любо́вную связь.

Gamuła, *см.* Gamoń.

Gan, -u, *м.* высо́кій бе́регъ овра́га покры́тый лѣсомъ.

Gancarz, *см.* Garncarz.

Gandziara, -y, *ж.* плеть.

Ganeczek, -czku, *м.* крыле́чко, галере́йка.

Ganek, -nku, *м.* крыльцо́, подъѣздъ, галере́я, балко́нъ; || *Морс.* на́луба (*у корабля́*).

Gang, -u, *м.* ходъ часо́въ, каче́ніе ма́ятника.

Gangrena, -y, *ж.* гангре́на, анто́новъ ого́нь.

Ganić, хули́ть, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть; || критикова́ть, выгова́ривать, жури́ть.

Ganiciel, -a, *м.* порица́тель, пересу́дчикъ.

Ganicielka, -i, *ж.* порица́тельница, пересу́дчица.

Ganienie, -a, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Gap', -pia, *м.* ротозѣ́й, разя́ня, зѣва́ка.

Gapić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gapieć, глупѣ́ть, дѣ́латься дурако́мъ.

Gapiowatość, -ści, *ж.* глу́пый видъ, глу́пая нару́жность.

Gapiowaty, глупова́тый.

Gąpnik, -a, *м.* родъ мокри́цы (*насько́мое*).

Gar, -a, *м. Област.* большо́й горшо́къ.

Gara, -y, *ж Техн.* вы́рѣзъ (*въ де́ревѣ*). вы́долбь, долбёжъ, гнѣздо́; || гре́лка (*для ногъ*), жаро́вня.

Garb, -u, *м.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*); || *Мед.* желва́къ, ши́шка; || бугоръ. Garby gór, холмы́, холми́стыя верши́ны горъ; garby dróg, бугры́; || garby w bieliźnie, w sukniach, скла́дки, сги́бы, морщи́ны.

Garbacić, дѣ́лать бугри́стымъ, коро́бить.

Garbacieć, дѣ́латься горба́тымъ.

Garbacizna, -y, *ж. Мед.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*)

Garbarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у коже́вника.

Garbarka, -i, *ж.* жена́ коже́вника.

Garbarnia, -i, *ж.* коже́вня, коже́венный заво́дъ; || сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarski, коже́венный, дуби́льный; || *Бот.* Garbarskie ziele, коже́венное деревцо́, желти́нникъ. Garbarska kora, дуби́льная кора́, дубо́вая кора́.

Garbarstwo, -a, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarz, -a, *м.* коже́вникъ, дуби́льщикъ.

Garbata, -ej, *ж.* горбу́нья.
Garbato, горба́то, бугри́сто; || нерóвно. **Garbato się trzymać**, сгорби́ться.
Garbatość, -ści, *ж.* суту́ловатость, горба́тость; || вы́пуклость, бугри́стость; || нерóвность.
Garbaty, суту́ловатый, сго́рбленный, горба́тый, горбу́нъ.
Garbek, -bku, *м.* го́рбикъ; || бугорóкъ. **Garbek łokietkowy**, щи́колотка, горбы́лёкъ на концáхъ ма́лой и большóй локотнóй кóсти.
Garbić, гóрбить.
Garbnik, -a, *м.* толчёная дубóвая корá.
Garbować, дубúть кóжи; || * докучáть (*кому́*), вздуть (*кого́*), отколотúть.
Garbowanie, -a, *ср.* дублéніе, дýбка (*кожъ*).
Garbowiny, -win, *мн. Кожёв.* сóдранное съ кóжи мя́со и сáло.
Garbus, -a, *м. уменьш.* **Garbusek**, -ska, горбýнъ, горбýнья, горбýнчикъ.
Garbuz, -a, *м. см.* Arbuz, Harbuz.
Garcówka, **Garcowy**, *см.* **Garncówka**, Garncowy.
Garczek, *см.* Garnczek.
Gardełeczko, *см.* **Gardełko**.
Gardełko, **Gardełeczko**, -a, *ср.* гóрлышко; || * голосóкъ (*напр. у птицъ*).
Garderoba, -y, *ж.* гардерóбная кóмната для плáтья, гардерóбъ; || платянóй шкапъ.
Garderobiana, -y, **Garderobianka**, -i, *ж.* гóрничная, служáнка.
Garderobny, *см.* Szatny.
Gardłacz, -a, *м.* вобянóй, зобáстый, *см.* Garłacz.
Gardlica, -y, **Gardliczka**, -i, *ж.* сáмка зобáстаго гóлубя; || *Бот.* жидóвская ви́шня, мяхýнка, можжýха.
Gardlina, -y, *ж.* пукъ соломы и тростникá.
Gardło, -a, *ср.* гóрло; || глóтка; || гортáнь; || горловúна, жерловúна, жерлó. **Chwycić kogo za gardło**, схватúть кого за гóрло. **Gardło rozpuścić**, распустúть гóрло, кричáть во всё гóрло. **Uciekać, ujść z gardłem**, искáть спасéнія въ бéгствѣ. **O gardło idzie**, дéло идётъ о жúзни. **Gardłem kogo udarować**, даровáть кому́ жизнь. **Gardło brać**, лишáть жúзни. **Na gardło kogo wskazać**, осудúть кого́ на смéрть. **Na gardle karać**, накáзывать смéртной кáзнью. **Gardłem przypłacić**, поплатúться жúзнью. **Do gardła**, до послéдней кáпли крóви, до послéдняго издыхáнія; || зобъ, шéйная óпухоль, *см.* Wole, Podgardle.
Gardłować, *Устар.* подвергáть свою жизнь опáсности; || **Gardłować za kogo, za co**, заступáться за кого́, отстáивать что́.
Gardłowaty, вобянóй, зобáстый.
Gardłowy, горловóй, гортáнный. **Gardłowe suchoty**, гортáнная чахóтка. **Gardłowa sprawa**, **gardłowy sąd**, уголóвное дéло, уголóвное судопроизвóдство. **Gardłowa kara**, смéртная кáзнь. **Gardłowy wrzód**, нарывъ въ гóрлѣ. **Gardłowy głos**, горловóй гóлосъ.
Gardzenie, -a, *ср.* презрéніе, пренебрежéніе.
Gardzić, презирáть, пренебрегáть.
Gardziciel, -a, *м.* презирáющій, пренебрегáющій.
Gardzicielka, -i, *ж.* презирáющая, пренебрегáющая.
Gardziel, -i, *ж. Анат.*ýстье пищепровóднаго гóрла; || дыхáтельное гóрло, пищепровóдное гóрло, пищепровóдникъ, || глóтка; || гортáнь; || зобъ (*у птицъ*); ||ýстье (*пéчи*); || пучúна (*въ мóрѣ*); ||ýзкій проходъ, ущéлье (*въ горáхъ*). **Majętność swoję przez gardziel przelać**, пропúть, промотáть своё имéніе. **Po gardziel w siebie nalać**, влить въ себя́ по гóрло.
Gardzielowy, гортáнный, горловóй.
Gardziołko, -a, *ср.* гóрлышко.
Gargaryzm, -u, *м.* полоскáтельное, полоскáнье.
Gargaryzować, полоскáть себѣ́ гóрло.
Garkowiec, -wca, *м.* горшéчный кáмень.
Garkowy, горшéчный.
Garkuchenny, харчéвенный.
Garkuchmistrz, **Garkuchnik**, -a, *м.* харчéвникъ; || поварúшка, дурнóй пóваръ.
Garkuchmistrzyni, -ni, *ж.* харчéвница.
Garkuchnia, -i, *ж.* харчéвня.
Garkuchnik, *см.* Garkuchmistrz.
Garłacz, -a, *м.* зобáстый гóлубь.
Garlica, **Garliczka**, **Garło**, *см.* **Gardlica**, **Gardliczka**, **Gardło**, **Gardłować**.
Garnąć do kupy, копúть, собирáть. **Garnąć do siebie**, притя́гивать, загребáть, привлекáть. **Garnąć pod siebie**, покоря́ть, подчиня́ть.
Garnąć się (do czego), стремúться (*къ чему́*), искáть, желáть (*чего́*). **Garnąć się do doskonałości**, стремúться къ совершéнству. **Garnie się do niéj**, стараéтся ей понрáвиться, ухáживаетъ за нéй. **Garnie się jak może**, онъ хóчетъ возвы́ситься во что́ бы ни стáло.
Garncówka, **Garcówka**, -i, *ж.* гáрнцовая мéра, *см.* Garniec.
Garncowy, **Garcowy**, гáрнцовый, *см.* Garniec.
Garnczarczyk, **Gancarczyk**, -a, *м.* подмастéрье горшéчника, гончарá.
Garnczarka, **Ganczarka**, -i, *ж.* женá горшéчника; || горшéчница, продающая горшкú.
Garnczarski, **Ganczarski**, горшéчный, гончáрный.
Garnczarstwo, **Gancarstwo**, -a, *ср.* гончáрство.
Garnczarz, **Garncarz**, **Gancarz**, -a, *м.* гончáръ, горшéчникъ.
Garnczarzowa, **Garncarzowa**, -ej, *ж.* женá гончарá, горшéчника.

Garnczek, -czka, Garczek, Garnek, -nka, -rka, горшо́къ. **Garnczek od mleka,** моло́чникъ. **Garnczek od masła,** ма́сляница. *Посл.* **W cudze garki rad zagląda,** мѣша́ется въ чужія дѣла́. **Kocioł garkowi przygania, a obydwa smolą,** котёлъ горшку́ смѣётся, а о́ба чёрны.

Garnek, *см.* **Garnczek.**

Garniec, -nca, garca, *м.* га́рнецъ, 8-я часть четверика́; || большо́й горшо́къ, котёлъ. *Послов.* **Garnca natłuczonego dłużéj,** бѝтая посу́да два вѣка живётъ, скришу́чее де́рево до́лго стои́тъ.

Garnirować, убира́ть, отдѣлывать; || обшива́ть, обкла́дывать. *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*).

Garnirowanie, -a, *ср.* **Garnirunek, -nku, Garnitur, -u,** *м.* убо́ръ, гарниту́ръ, опра́ва; || *Повар.* гарни́ръ (*къ кушаньямъ*).

Garnirunek, -nku, *см.* **Garnirowanie.**

Garnitur, -u, *м. см.* **Garnirowanie.**

Garniturowy, у́бранный, отдѣланный; || гарниро́ванный.

Garnizon, -u, *м.* гарнизо́нъ (*города*).

Garnuszek, -szka, *м.* горшо́чекъ.

Garować *Техн.* дѣлать гнѣзда для шипо́въ (*въ деревѣ*); || = (*о вѣтрѣ*). **Garuje wiatr,** вѣтеръ ду́етъ съ бо́ку въ паруса́, ду́етъ косо́й, боково́й вѣтеръ.

Garść, -ści, *ж.* горсть; || приго́ршня, приго́рсть; || * рука́; || ру́чня, вя́зка. **Wziąć co do garści,** взять что́ въ ру́ку. **Rozrzucać pieniądze garściami,** броса́ть де́ньги горста́ми. **Z garści mu wypadło,** выскользнуло у него́ изъ рукъ. **Wydrzeć co komu z garści,** вы́рвать что́ у кого́ изъ рукъ. **W garści mieć kogo,** держа́ть кого́ въ рука́хъ, въ ежовы́хъ рукави́цахъ. **Wpaść komu w garść,** попа́сться кому́ въ ру́ки, быть въ нье́й вла́сти. **Zboże leży na garściach,** хлѣбъ лежи́тъ ручня́ми (*т. е. вя́зками, насколько женщ. можетъ схватить въ одинъ разъ*). **Żąć na garści,** жать ручня́ми. **Zbierać garściami,** собира́ть ручня́. **Wziąć garść ziółka,** взя́ть горсть травы́.

Garson, -a, *м.* прислу́жникъ, ма́лый (*въ трактирахъ, кофе́йныхъ*).

Garstka, -i, *ж.* горсть. горсто́чка.

Garuga, -i, *ж. Морс.* вѣтеръ, бакшта́гъ, бу́линь. **Iść na garugę,** лежа́ть бейдевѝндъ, идти́ на бу́линяхъ, тяну́ть бу́линя у па́руса.

Gary, -ów, *мн. Морс.* ги́товъ, го́рдень.

Gąsiątko, -a, *ср.* гусёнокъ.

Gasić, гасить, погаша́ть; || затмѣва́ть, помрача́ть. **Pięknością wszystkie inne gasi,** она затмѣва́етъ красото́ю всѣхъ про́чихъ.

Gasiciel, -a, *м.* гаси́льщикъ.

Gasidło, -a, *ср.* гаси́ло, гаси́льникъ.

Gąsię, -ęcia, Gąsiątko, -a, гусёнокъ.

Gąsienica, -y, *ж.* гу́сеница (*насѣкомое*).

Gąsienicznik, -a, Зоол. ихневмо́нъ, фарао́нова мышь.

Gąsieniczny, гу́сеничный.

Gąsionka, *см.* **Gąsienica.**

Gąsior, Gęsior, -a, *м.* гусь, гуса́къ; || аресто́нтская (*на гауптва́хтѣ и т. д.*); || коло́дки (*у преступника на ногахъ*). **Do gąsiora wsadzić kogo,** заковать кого́ въ цѣпи, надѣть коло́дки; || конько́вая черепи́ца (*на крышахъ домо́въ*); || *Судох.* рыча́гъ, зубча́тое, съ трёхъ сторо́нъ обтёсанное бревно́ для спи́хиванія су́дна съ ме́ли; || буты́ль; || **Iść gąsiorem,** идти́ гусько́мъ, оди́нъ за други́мъ.

Gąsiorek, -rka, *м.* буты́ль, фля́га.

Gąska, -i, гусёнокъ; || простофи́ля, глупа́я дѣвушка; || родъ игры́ *въ гуськи*; || *Бот.* жёлтая ли́сочка, опёнокъ (*родъ гриба́*); || **Gąska kruszcowa,** *Горн.* металли́ческая пли́тка, — **surowiznowa,** чугу́нная сви́нка.

Gasnąć, га́снуть, угаса́ть, ту́хнуть; || ослабѣва́ть, конча́ться, умира́ть, темнѣть, мёркнуть.

Gaśnienie, -a, *ср.* погаше́ніе, туше́ніе, прекраще́ніе.

Gaśnik, -a, *м. Хим.* азо́тъ, селитротво́ръ, селитроро́дъ.

Gastryca, -y, *ж.* гу́зка (*пти́чья*).

Gastrzyczny, *см.* **Kracisty.**

Gąszcz, -u, *м.* гу́ща, оса́дка, отсто́й, подо́нки.

Gaszek, -szka, *м. уменьш.* отъ **Gach,** волоки́та, подлипа́ло, молокосо́съ.

Gaszkować, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами, любе́зничать, увива́ться о́коло же́нщинъ, *см.* **Gachować.**

Gaszy, свойственный волоки́тѣ, молокосо́су.

Gąt, -u, *м.* го́нтъ.

Gątal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gatka, -i, *ж.* шля́пка (*у гриба́*).

Gatki, *род.* **Gatek,** *мн.* подшта́нники, порткй.

Gatunek, -nku, *м.* сортъ, разбо́ръ, родъ, поро́да, видъ, ка́чество. **W układzie Lineusza gromady dzielą się na rzędy, rzędy na rodzaje, a rodzaje na gatunki,** по систе́мѣ Линне́я кла́ссы раздѣля́ются на разря́ды, разря́ды на ро́ды, а ро́ды на ви́ды. **Mieć towary różnego gatunku,** имѣть това́ры ра́знаго со́рта. **Gatunek szacunkowy,** сто́имость. **Zły gatunek wina,** худо́й сортъ вина́, вино́ худа́го со́рта. **Jednego gatunku ludzie,** одного́ со́рта лю́ди, одного́ по́ля я́годки.

Gatunkować, разбира́ть, сортирова́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.

Gatunkowanie, -a, *ср.* сортиро́вка, сортирова́ніе.

Gatunkowy, осо́бенный, специфи́ческій. *Грам.* **Wyraz gatunkowy,** нарица́тельное и́мя. **Ciężkość gatunkowa,** *Физ.* удѣльный и́ли относи́тельный вѣсъ.

Gawęda, -y, *ж.* и *м.* болту́нъ, говору́нъ; *м.* болту́нья, говору́нья, *ж.*; || болтовня́, разгово́ръ, бесѣда; || разска́зъ, ска́зка.

Gawędka, -i, *ж.* болтовня́, бесѣдованіе.
Gawędziarka, -i, *ж.* болту́нья, говору́нья.
Gawędzić, болта́ть, моло́ть пустяки́; || разгова́ривать, бесѣдовать.
Gaweł, -wła, *м.* имя собств. Галлъ. *Посл.* **Ja o Pawle, ty o Gawle**, я говорю́ про Кузьму́, а ты про Ерёму, мы говори́мъ соверше́нно о дву́хъ ра́зныхъ предме́тахъ.
Gawiedź, -dzi, *ж.* толпа́, чернь, сво́лочь, сбродъ.
Gawron, -a, *м.* грачъ, чёрная га́лка.
Gawroni, грачёвый, гра́чій, грача́чій.
Gawronić, Gawronić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.
Gawronieć, глупѣ́ть.
Gawronię, -ięcia, *ср.* грачёнокъ.
Gawryło, -a, *м.* балага́нный шутъ, на́яцъ, дурале́й.
Gaz, -u, *м. Хим.* гасъ *или* газъ. **Gaz kwasorodny**, кислоро́дный газъ, свѣти́льный газъ.
Gaza, -y, *ж.* газъ, флёръ (*ткань*).
Gaża, -y, *ж.* жа́лованье.
Gazeciarka, -i, *ж.* (*о же́нщинѣ*), вѣстовщи́ца, ходя́чая газе́та.
Gazeciarski, газе́тный, журна́льный.
Gazeciarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.
Gazeciarz, -a, *м.* газе́тчикъ.
Gazela, -i, *ж. Зоол.* газе́ль, **сайга́**, се́рна.
Gazeta, -y, *ж.* газе́та.
Gazetny, газе́тный.
Gazowy, га́зовый.
Gązwy, *род.* **gązew**, *мн.* реме́нь у цѣпа́, у молоти́ла.
Gbur, -a, *м.*, мужи́къ, бурла́къ, грубія́нъ.
Gburowacieć, грубѣ́ть, дѣ́латься мужико́ватымъ.
Gburowato, мужико́вато, гру́бо.
Gburowatość, -ści, *ж.* мужико́ватость, грубова́тость, неотёсанность.
Gburowaty, мужико́ватый, грубова́тый, неотёсанный.
Gburowic, -a, *м.* проста́къ, мужичи́на.
Gburski, мужи́цкій, гру́бый.
Gburstwo, -a, *ср.* мужичьё; || гру́бость, мужи́цкіе посту́пки, ухва́тки. **Gburstwa zarywać**, дѣ́латься мужико́ватымъ.
Gburzanka, -i, *ж.* мужи́чка.
Gburzysko, -a, *м.* мужичи́на, мужичи́ще.
Gdakać, куда́хтать, клохта́ть.
Gdak, -u, *м.* **Gdakanie**, -a, *ср.* куда́хтанье; клохта́нье.
Gdak, -a, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.
Gdéra, Gdyra, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdérać, Gdyrać, брюзжа́ть, ворча́ть, придира́ться (*къ чему́*).
Gdéracz, Gdyracz, -a, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.
Gdéraczka, Gdyraczka, -i, *ж.* ворчу́нья, кропоту́нья.
Gdéranie, Gdyranie, -a, *ср.* руга́нье, брюзжанье, ворча́нье.
Gdériwość, Gdyrliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, придирчивость.
Gdériwy, Gdyrliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, придирчивый.
Gdula, -i, *ж.* бонкретье́нъ, родъ большихъ грушъ. *Бот.* **Gdula ziemna**, дря́ква, свиной хлѣбъ.
Gdy, когда́, какъ, такъ какъ, е́сли, е́жели. **Podczas gdy**, въ то вре́мя, когда...., въ то вре́мя, какъ.... **Gdy go w domu nie zastał, odniósł mi list nazad**, такъ какъ онъ не засталъ его́ до́ма, то отнёсъ мнѣ письмо́ наза́дъ. **Co gdy tak jest**, потому́-что, такъ какъ. **Gdy tam nie mogłem dotrzeć**, потому́-что я не мо́гъ попа́сть туда́. **Gdy zaś nie jest pewna, że przyjedziesz**, потому́ что она не увѣрена, что ты прие́дешь. **Gdyby**, е́сли бы, когда́ бы, ра́звѣ бы.— **Lepiejby było, gdyby był tak zrobił**, было бы лу́чше, е́сли бы онъ такъ сдѣ́лалъ. **Gdyby tylko, gdybyż tylko nie zaszło nic przeciwnego**, е́сли бы то́лько не произошло́ ничего́ проти́внаго, *см.* **Jeżeli, Żeby, Oby, Bogdajby, Byle.**
Gdyra, Gdyrać, и т. д. *см.* **Gdéra, Gdérać.**
Gdyż, такъ какъ, тогда́ какъ, *см.* **Ponieważ, Albowiem.**
Gdzie, гдѣ, куда́. **Powiedz mi, gdzie on jest?** скажи́ мнѣ, гдѣ онъ? **Nie mogę iść tam, gdzie ty chcesz, muszę pójść gdzie indziej**, я не могу́ итти́ туда́, куда́ ты хо́чешь, я до́лженъ итти́ въ другое́ мѣсто. **Gdzie niegdzie**, ко́е-гдѣ. **Gdzie tylko**, куда́ то́лько. **Gdzie tylko pójdzie, wszędy się z niego śmieją**, куда́ то́лько онъ ни пойдётъ, вездѣ́ смѣ́ются надъ ни́мъ. **Gdzie tam, gdzie zaś!** быть не мо́жетъ! какъ бы не такъ!
Gdziekolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь, куда́ то́лько. **Musi gdziekolwiek być**, гдѣ-нибу́дь онъ до́лженъ быть. **Połóż gdziekolwiek**, положи́ куда́-нибу́дь. **Gdziekolwiek pójdziesz, zastosuj się do zwyczajów miejscowych**, куда́ то́лько ты ни пойдёшь, примѣни́сь къ мѣ́стнымъ обы́чаямъ.
Gdzieś, гдѣ-то, куда́-то. **Czytałem to gdzieś**, гдѣ-то я читалъ э́то. **Poszedł gdzieś**, онъ куда́-то пошёлъ. **Gdzieś indziej**, гдѣ-то въ другомъ мѣстѣ.
Gęba, -y, *ж.* ротъ, уста́, глотка; || гу́бы, *мн.* **Otworzyć gębę**, откры́ть ротъ зева́ть ротъ. **Pocałować w gębę**, поцѣлова́ть въ уста́, въ гу́бы. **Gadać co ślina do gęby przyniesie**, болта́ть, что взбредётъ на у́мъ. **Gębę komu zawiązać, zaszyć, zamknąć**, заста́вить кого́ замолча́ть. **Wszyscy słuchali go z rozdziawionemi gębami**, всѣ слу́шали его́ съ разѣ́нутыми рта́ми. **Sznurować gębę**, сжима́ть гу́бы, жема́ниться. **Ledwo mu na gębę wystarcza**, ему́ едва́ достаётъ на пропита́ніе, на

хлѣбъ, онъ едва можетъ прокорми́ться. Nie mieć co do gęby włożyć, не имѣть куска́ хлѣба. Zatkać, zalać komu gębę, запихáть, залúть кому́ ротъ (гóрло). Dać komu co od gęby odpadnie, на тебѣ небóже, что́ мнѣ негóже. *Посл.* Daleko gęba od potrawy, не хвалúсь, прéжде Бóгу помолúсь. Uderzyć kogo w gębę, dać komu w gębę, ударúть кого́ по щекѣ, дать пощёчину. Gęba wojuje, szermuje, онъ берётъ гóрломъ, глóткою, крúкомъ. Gęby otworzyć nie umié, не умѣетъ рта разúнуть. Wyjąłeś, wziąłeś mi to z gęby, я самъ только что хотѣлъ э́то сказать, у меня́ э́то бы́ло на языкѣ. Gębę sobie kim wycierać, говорúть о кóмъ хýдо, злослóвить. Wrzeszczeć całą gębą, кричáть во всё гóрло, драть глóтку. Człowiek całą gębą uczony, человѣкъ вполнѣ учёный. Głupiec całą gębą, совершéнный дурáкъ. Bogacz całą gębą, богáчъ въ пóлномъ смы́слѣ. Całą gębą chwalić, хвалúть изо всѣ́хъ силъ, превозноси́ть до небéсъ. Dać komu gęby, дать кому́ поцѣлýй. Gęba rzeki, ýстье рѣки́, истóкъ. Gęba naczynia, отвéрстіе, край.

Gębacz, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ; || горлáнъ, крикýнъ.

Gębaczka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка; || горлáнья, крикýнья.

Gębaj, -a, *м.* губáнъ, толстогýбый; || говорýнъ.

Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, одýтловатый, полнощёкій.

Gębczatość, -ści, *ж. см.* Gąbczatość, Gąbczasty.

Gębka, Gębkarz, Gębkowatość, *см.* Gąbka, Gąbkarz, Gąbkowatość.

Gębny, губнóй, ýстный.

Gębować, кричáть, шумѣть на кого́, горлáнить, орáть, драть глóтку.

Gębula, -i, Gębunia, -ni, Gębusia, -si, *ж.* рóтикъ. To gębula! To gębunia! Ну, ужъ язычёкъ! вотъ такъ язычёкъ!

Gędźba, -y, *ж. Устар.* игýшка; || гудóкъ; || погýдка.

Gędzenie, -a, *ср.* гудéніе.

Gędzić, Gądać, гудúть; || игрáть на какóмъ либо инструмéнтѣ.

Gędziebny, музыкáльный; || гудóчный

Gędziec, -dźca, *м.* гудóчникъ, музыкáнтъ.

Gefrajter, Gefrejter, -a, *м.* капрáлъ, ефрéйторъ.

Gefrejterski, капрáльскій, ефрéйторскій.

Geg, -u, *м.* гоготáнье, крикъ гусéй, гусúный крикъ.

Gęgać, гоготáть; || гнусúть, въ носъ говорúть.

Gęganie, -nia, *ср.* гоготáнье; || гнусѣ́ніе.

Gęgliwy, гнусли́вый.

Gęgogłosy, Gęgnogłosy, грóмко гогóчущій, пронзúтельный, рѣзкій (*голосъ или звукъ*).

Gęgot, -u, *м.* гоготáнье; || гнусáрь, въ носъ говорящій.

Gęgotać, гоготáть; || гнусúть.

Gelejtcettel, -tlu, *м.* пропускнóй видъ для загранúчныхъ евре́евъ.

Genealog, -a, *м.* родослóвъ, генеалóгъ.

Genealogja, -ji, *ж.* родослóвіе, генеалогія; || родослóвная.

Genealogiczny, родослóвный, генеалогúческій.

Genealogizować, занимáться родослóвіемъ, генеалóгіею.

Generacja, -cji, *ж.* родъ, колѣно, поколѣ́ніе; || потóмство, происхожде́ніе.

Generał, -a, *м.* генерáлъ. Generał dywizji, дивизіóнный генерáлъ, — brygady, бригáдный генерáлъ; — porucznik, генерáлъ-лейтенáнтъ;—jazdy, генерáлъ отъ инфантéріи, отъ кавалéріи, отъ артиллéріи; — adjutant, генерáлъ-адъютáнтъ;—generał Jezuitów, Dominikanów, генерáлъ, начáльникъ óрдена езуúтовъ, генерáлъ óрдена доминикáновъ. *Устар.* Generał Wielkopolski, старóста великопóльскій.

Generalja (ad), óбщіе предмéты.

Generalicja, -ji, Generalność, -ści, *ж.* генералитéтъ, генерáльные чины.

Generalissimus, -a, *м.* генералúссимусъ.

Generalizować, обобщáть.

Generalizowanie, -a, *ср.* обобще́ніе.

Generalnie, вообщé, óбще.

Generalność, -ści, *ж. см.* Generalicja.

Generalny, всеóбщій, глáвный, генерáльный.

Generałowa, -éj, *ж.* генерáльша.

Generalski, генерáльскій.

Generalstwo, -a, *ср.* генерáльство, генерáльскій чинъ; || начáльство (монáшескаго óрдена).

Geod, -u, *м.* (czerep), *Минер.* сводообрáзная пустотá въ гóрной породѣ, рудно́й мѣшóкъ.

Geodezja, -ji, *ж.* геодéзія, землемѣ́рie, землемѣ́рная математúка.

Geognozja, -ji, *ж.* геогнóзія, землезна́ніе.

Geograf, -a, *м.* геóграфъ, землеописáтель, землевѣдъ.

Geografia, -ji, *ж.* географія, землеописáніе, землевѣдѣ́ніе.

Geograficznie, географúчески.

Geograficzny, географúческій, землеописáтельный.

Geolog, -a, *м.* геóлогъ.

Geologja, -ji, *ж.* геолóгія.

Geologiczny, геологúческій.

Geometra, -y, *м.* землемѣ́ръ; || Geometra górniczy, маркшéйдеръ; || геóметръ.

Geometrja, -ji, *ж.* геометрія.

Geometrycznie, геометрúчески.

Geometryczność, -ści, *ж.* геометрúческая тóчность.

Geometryczny, геометрúческій. Stosunek geometryczny, геометрúческая про-

по́рція. Postęp geometryczny, геометри́ческая погре́ссія.

Gęś -si, *ж.* гусь, *м.* гусы́ня. *Горн.* Gęś surowizny, чугу́нная плита́.

Gęścić, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęścieć, *см.* Gęsnąć.

Gęściéj, гу́ще.

Gęściejszy, бо́лѣе густо́й.

Gęściuchny, са́мый густо́й, густе́некъ.

Gęsi, гуси́ный. Gęsi pastuch, гуся́тникъ. Gęsia pastuszka, гуся́тница. Gęsie mięso, гуся́тина. Iść gęsiego, идти́ гусько́мъ. *Бот.* Gęsi groch, Gęsia noga, Gęsia stopa, лебеда́, гуси́ная ла́пка. Gęsie ziele, лапча́тникъ, гуси́ная трава́, *См.* Srebrnik.

Gęsica, -y, *ж.* ко́лпакъ, ко́лпица (*птица*).

Gęsior, -a, *м. см.* Gąsior.

Gęśl, -i, *ж.* гу́сли.

Gęsnąć, густе́ть, дѣ́латься, становя́тся густы́мъ, сгуща́ться; || сжима́ться, сѣда́ться; || дѣ́латься ча́стымъ.

Gęsto, гу́сто, ча́сто, пло́тно; || те́сно, сжа́то; || ту́го, твёрдо. Nasienia tego nie należy siać tak gęsto, эти сѣмена́ не слѣ́дуетъ такъ ча́сто сѣять. Zboże posiane bardzo gęsto, ча́стые, густы́е хлѣба́. Kule gęsto leciały, пу́ли сы́пались гра́домъ. Sadzić krzewy gęsto, сажа́ть куста́рники оди́нъ во́злѣ друго́го. Często gęsto, о́чень ча́сто, многокра́тно.

Gęstomierz, -a, *м.* ареоме́тръ, жидкомѣ́ръ.

Gęstooki, многогла́зый. Sieć gęstooka, ча́стая сѣть.

Gęstość, -ści, *ж.* густота́, пло́тность.

Gęstowłosy, густоволо́сый.

Gęstwa, -y, *ж.* густота́, ча́ща.

Gęstwić, густи́ть, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęstwina, -y, *ж.* ча́ща, глушь, густота́ лѣса.

Gęsty, ча́стый, густо́й; *Физ.* пло́тный, сжа́тый; *Тип.* компа́ктный. Ciało gęste, пло́тное тѣло. Sos gęsty, густо́й со́усъ. Gęsty las, густо́й, дремучій лѣсъ. Gęsty lud tam osiadł, тамъ посели́лось мно́жество наро́да. Gęste odwiedziny, ча́стыя посѣще́нія. Mina gęsta, fantazja gęsta, смѣ́лый, рѣши́тельный видъ. Gęsto pisać, убо́ристо писа́ть.

Giąć, гнуть, сгиба́ть, нагиба́ть, загиба́ть, склоня́ть: Giąć kolana, преклоня́ть, сгиба́ть колѣ́на. || Giąć się, гнуться, сгиба́ться, нагиба́ться, загиба́ться, склоня́ться. Gnie się jak trzcina za lada wiatrem, гнётся какъ тростинка при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ.

Gibać, кача́ть, колыха́ть. || Gibać się, кача́ться, колеба́ться.

Gibki, ги́бкій, укло́нчивый, ло́вкій, поворо́тливый.

Gibkość, -ści, *ж.* ги́бкость, укло́нчивость, поворо́тливость.

Gichciarz, -a, *м. Горн.* засы́пщикъ, нагру́зчикъ.

Gichta, -y, *ж.* (Nabój), *Горн.* коло́ша, засы́пъ. Gichta na wylot, коло́шникъ.

Giczał, Gidzał, -a, *м. Анат.* бе́рце, бе́рцевая кость, го́лень.

Gięcie, -a, *ср.* сгиба́ніе, сгибъ.

Giełda, -y, *ж. Ком.* би́ржа.

Giełdować, занима́ться ажіота́жемъ, торгова́ть де́нежными бума́гами.

Giełdownictwo, -a, *ср.* ажіота́жъ, торго́вля де́нежными бума́гами.

Giełdownik, -a, *м.* ажіоте́ръ, торгу́ющій де́нежными бума́гами.

Giełdziany, биржево́й.

Giełg, Giełk, *см.* Zgiełk.

Gienjalność, -ści, *ж.* геніа́льность.

Gienjalny, геніа́льный.

Gienjusz, -u, *м.* ге́ній; || духъ. Gienjusz wojenny, вое́нный ге́ній. Gienjusz języka, духъ языка́.

Gienjuszowski, геніа́льный.

Gierada, -y, *ж. Стар. Юрид.* параферна́льное име́ніе, же́ннино име́ніе непринадлежа́щее къ ея прида́ному; || дома́шняя ру́хлядь.

Gierebować, отча́ливать, отплыва́ть отъ бе́рега.

Giergiedanowy, сдѣ́ланный изъ носоро́жковаго ро́га.

Gierka, -i, *ж.* кокетка, любе́зница.

Giermak, -u, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ.

Giermek, -mka, *м.* оруженосецъ, щитоно́сецъ; || пажъ.

Giermkowstwo, -a, *ср.* до́лжность оружено́сца, щитоно́сца.

Giermkowy, принадлежа́щій оружено́сцу, щитоно́сцу.

Gierny, игорный, игра́льный. Dom gierny, игорный домъ.

Giersz, Gier, Gir, Girz, -u, *м. Бот.* сицть, да́тлица.

Gierydon, -u, *м.* однопо́жный сто́ликъ.

Gies, *см.* Giez.

Giesłko, Giesłeczka, *см.* Giezłko, Giezłeczko.

Giest, -u, *м.* тѣлодвиже́ніе, ухва́тка, жестъ. Giest nieprzymuszony, непринуждённый жестъ. Wyrazić giestami, вы́разить тѣлодвиже́ніями, показа́ть тѣлодвиже́ніями. Odznacza się dziwacznemi giestami, онъ отлича́ется стра́нными ухва́тками.

Giestykulacja, -ji, *ж. см.* Giestykulowanie.

Giestykulator, -a, *м.* име́ющій привы́чку размаха́ть рука́ми.

Giestykulować, дѣ́лать тѣлодвиже́нія, размаха́ть рука́ми.

Giestykulowanie, -a, *ср.* размаха́ніе рука́ми.

Giętki, ги́бкій; || ко́вкій, тягу́чій; || ло́вкій; || * гово́рчивый, сниходи́тельный, укло́нчивый, пода́тливый, мя́гкій. Metale są giętkie, мета́ллы тягу́чи. To żelazo jest giętkie, э́то желѣ́зо ко́вкое. Charakter giętki, мя́гкій, пода́тливый хара́ктеръ.

Giętkość, **-ści**, *ж.* ги́бкость; || ко́вкость, тягу́честь; || ло́вкость; || * сгово́рчивость, снисходи́тельность, укло́нчивость, пода́тливость, ми́гкость. **Giętkość metali**, ко́вкость мета́лловъ. **Giętkość charakteru**, мя́гкость, ги́бкость хара́ктера.

Giez, Gies, **-a**, *м. Зоол.* о́водъ (*насѣко́мое*). **Gzik**, *род.* **gzu**, бѣшенство живо́тнаго отъ укуше́нія о́вода; || * бѣшенство, неистове́ство, я́рость, умоизступле́ніе; || си́льная страсть (*къ чему́*); || **Gzy**, **-ów**, *мн.* ша́лости, глу́пости, дура́чества, сумасбро́дство. **Gzy stroić**, дѣлать глу́пости, дура́чества.

Giezłeczko, **-a**, *ср. см.* **Giezłko**.

Giezłko, **-a**, *ср.* (уменьш. отъ **Gzło**) дѣ́тское пла́тьице; || же́нская руба́шка, соро́чка.

Gigant, **-a**, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.

Gil, **-a**, *м.* сниги́рь (*птица*); || **Gil na nosie**, кра́сный носъ отъ хо́лода.

Gilbas, Gibas, Gilbus, **-a**, *м.* верайла, ды́лда, жерда́й.

Gildja, **-ji**, *ж.* ги́льдія, торго́вый разря́дъ.

Gildyjny, гильдѣ́йскій.

Gilotyna, **-y**, *ж.* гильоти́на (*орудіе сме́ртной ка́зни*).

Gilotynować, казни́ть на гильоти́нѣ, гильотини́ровать.

Gimnastyczny, гимнасти́ческій.

Gimnastyk, **-a**, *м.* учи́тель гимна́стики, гимна́стъ.

Gimnastyka, **-i**, *ж.* гимна́стика.

Gimnazjalny, гимназѝческій.

Gimnazista, **-y**, *м.* гимназѝстъ, учени́къ гимна́зіи.

Gimnazistka, **-i**, *ж.* гимназѝстка, учени́ца гимна́зіи.

Gimnazjum, *ср. Нескл.* гимна́зія.

Ginąć, ги́нуть, погиба́ть; || исчеза́ть, пропада́ть, теря́ться. **Wszyscy co byli na tym okręcie zginęli**, всѣ бы́вшіе на э́томъ кораблѣ́ погибли. **Posadziłem kilka jabłoni, ale zginęły**, я посади́лъ нѣсколько я́блонь, но они́ пропа́ли. **Zginął w tłumie**, исчѣ́зъ, пропа́лъ въ толпѣ́. **Rzeka ta ginie w piaskach**, э́та рѣка́ исчеза́етъ въ пескáхъ. **Zginął mi z oczu**, я потеря́лъ его́ изъ ви́ду, онъ исчѣ́зъ изъ мои́хъ глазъ. **Zginęła mi chustka**, у меня́ пропа́лъ плато́къ. **Ginąć za kim**, ча́хнуть отъ любви́ къ кому́. **Ginąć za czém**, стра́стно жела́ть чего́. *См.* **Przepadać (za kim, za czém)**.

Gips, **-u**, *м.* гипсъ; || ги́псовый слѣ́покъ. **Kopalnia gipsu**, ги́псовая я́ма; || ги́псовая обжига́льня.

Gipsować, намазывать ги́псомъ, штукатури́ть.

Gipsowanie, **-a**, *ср.* штукату́рная рабо́та.

Gipsowany, намазанный ги́псомъ, штукату́ренный.

Gipsowaty, гипсови́дный.

Gipsowy, ги́псовый.

Girafa, **-y**, *ж. Зоол.* жира́фъ, камелопа́рдъ.

Girlanda, **-y** *ж.* гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный узо́нокъ; || *Архит.* рѣзьба́ въ ви́дѣ цвѣто́въ и ли́стьевъ.

Giser, **-a**, *м.* плавильщикъ, лите́йщикъ; || *Тип.* словоли́тчикъ.

Gisernia, **-i**, *ж.* плави́льня; || лите́йня, лите́йный дворъ; || *Тип.* словоли́тня.

Giserski, плави́льный, лите́йный.

Gitara, **-y**, *ж. Муз.* гита́ра.

Gitarzysta, **-y**, *м.* гитари́стъ.

Giża, **-y**, **Giżela**, **-i**, *ж. Анат.* коне́цъ бедра́, бе́дряной ко́сти.

Głąb, **-a**, *Уменьш.* **Głąbek, Głąbik, -bka**, *м.* сте́бель, капу́стная кочерыга; || *Архит.* завито́къ (*у колонны*).

Głąb', **-ębi**, *ж.* глубина́, глубь; || про́пасть, бе́здна, пучи́на; || за́дняя часть, за́дній планъ; || * осно́ва, основа́ніе, су́щность; *Юрид.* существо́ (*дѣла*). **W głębi morza**, въ морско́й глубинѣ́, на днѣ мо́ря, въ морско́й пучи́нѣ. **W głąb' wpaść, wskoczyć**, упа́сть въ про́пасть. **W głębi sceny**, во глубинѣ́ сце́ны.

Głąbiasty, Głąbisty, стебелькова́тый, стебли́стый.

Glądać, смотрѣ́ть, глядѣ́ть.

Gładki, гла́дкій, ро́вный, пла́вный, теку́чій; || лощёный, полиро́ванный. **Atłas gładki**, гла́дкій атла́съ. **Powierzchnia gładka**, гла́дкая, ро́вная пове́рхность. **Płótno gładkie**, ро́вное, гла́дкое полотно́. **Papier gładki**, гла́дкая бума́га. **Płeć gładka**, нѣ́жное тѣ́ло, нѣ́жная ко́жа. **Wino gładkie**, ле́гкое вино́. **Wymowa gładka**, непринуждённое краснорѣ́чіе. **Pendzel gładki**, лёгкая, свобо́дная кисть. **Gładki styl**, прія́тный, изя́щный слогъ. **Gładka twarz**, прія́тное лицо́.

Gładko, гла́дко, ро́вно; || ло́вко, легко́, пла́вно, прія́тно. **Suknia gładko leży na nim**, пла́тье гла́дко сидѝтъ на нёмъ. **Gładko pisać**, учти́во, вѣ́жливо, краси́во писа́ть. **Gładko się wywinął**, онъ ло́вко вы́вернулся (*изъ затрудне́нія*). **Umié gładko skłamać**, ло́вко умѣ́етъ солга́ть. **Gładko mu to idzie**, э́то ему́ хорошо́ удаётся, онъ легко́ это дѣ́лаетъ. **To wino gładko się pije**, э́то вино́ пьётся съ прія́тностію.

Gładkobrzmiący, сладкогла́сный, благозву́чный, краснорѣ́чи́вый.

Gładkomówność, **-ści**, *ж.* краснорѣ́чіе, сладкорѣ́чіе, витійство.

Gładkomówny, рѣчи́стый, говоря́вый, краснорѣ́чи́вый.

Gładkość, **-ści**, *ж.* гла́дкость, лоскъ, ро́вность, нѣ́жность, мя́гкость; || прія́тность. **Gładkość szkła**, гла́дкость стекла́. **Gładkość mowy**, прія́тность языка́. **Gładkość twarzy**, прія́тность лица́.

Gładnąć, дѣ́латься, станови́ться гла́дкимъ.

Gładycz, **-a**, *м.* сквозня́нка, стеклу́шка (*крылоно́гій моллю́скъ*); || *Областн.* горшо́къ для слива́нія молока́.

Gładysz, **-a**, *м.* гла́дышъ, доро́дный и ста́тный мужчи́на.

Gładyszka, **-i**, *ж.* краса́тка, мила́шка.

Gładzenie, **-a**, *ср.* гла́женіе, полирова́ніе, лощёніе.

Gładzić, гла́дить, загла́живать, разгла́живать, выгла́живать; || полирова́ть, лощи́ть. **Gładzić się**, полирова́ться, лощи́ться; || * наряжа́ться, украша́ться.

Gładziciel, **-a**, *м.* полиро́вщикъ, гладиль́щикъ.

Gładzieć, *см.* **Gładnąć**.

Gładziucho, **Gładziutko**, **Gładziuteńko**, **Gładziusieńko**, **Gładziuchny** и т. д., *см.* **Gładki**, **Gładko**.

Gładzony, лощёный.

Glan, *см.* **Glon**.

Glanc, **Glans**, **-u**, *м.* гля́нецъ, лоскъ, блескъ.

Glancować, **Glansować**, лощи́ть, полирова́ть; || *Живоп.* гласирова́ть; || *Фабр.* гляцнова́ть, наводи́ть гля́нецъ (*на тка́ни*).

Glancowanie, **Glansowanie**, **-a**, *ср.* лощёніе, полирова́ніе.

Glancowany, **Glansowany**, лощёный, гляцнови́тый.

Glancownik, **Glansownik**, **-a**, *м.* лощи́льщикъ.

Glancowność, **Glansowność**, **-ści**, *ср.* гляцнови́тость.

Glancowny, свѣти́щійся, блести́щій, гляцнови́тый.

Głaskać, ласка́ть, гла́дить; || льстить, ласка́тельствовать; || потво́рствовать. **Głaskać pod włos**, ласка́ть про́тивъ ше́рсти.

Głaskacz, **-a**, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Głaskanie, **-a**, *ср.* ласка́ніе, погла́живаніе рукою.

Głaskliwy, ла́сковый, лю́бящій ла́ски.

Głaskopf (**Błyszcz żelaza**), *Горн.* желѣ́зный блескъ.

Glaz, **Glazur**, **-u**, *м.* фини́фть, эма́ль (*на метáллахъ*); || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*); || глазу́рь (*на зубáхъ*).

Glaź, **-a**, *м. Горн.* балу́нъ.

Głaz, **-u**, *м.* ка́мень, песча́никъ, песча́ный ка́мень; || точи́льный ка́мень.

Głazik, **-a**, *м.* кремéнь, голы́шъ, булы́жникъ. **Głazik probierski**, пробирный осёлокъ.

Głazołomny, каменоло́мный.

Głazować,ости́ть, выстила́ть ка́мнемъ.

Głazowaty, камени́стый.

Glazurować, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*).

Gleba, **-y**, *ж.* земля́; || по́ле, ни́ва.

Głębia, **-bi**, *ж.* глубина́, глубь; || пучи́на; || * середи́на.

Głębić углубля́ть.

Głębieć, пуска́ть сте́бли, идти́ въ ко́чни; || завива́ться.

Głębiéj, глу́бже.

Głębielisko, **-a**, *ср.* боло́то, то́пкое мѣ́сто.

Głębik, **-a**, *м.* писка́рь, песка́рь, колба́ (*рыба*).

Głębina, **Głębizna**, **-y**, *ж.* глубина́.

Głęboki, глубо́кій; || глубокомы́сленный.

Głęboko, глубо́ко; || глубокомы́сленно.

Głębokomyślność, **-ści**, *ж.* глубокомы́сліе.

Głębokomyślny, глубокомы́сленный.

Głębokość, **-ści**, *ж.* глубина́, глубь; || глубо́кость (*мысли, зна́нія*).

Glegot, **Glegotać**, **Glegotanie**, **Glegotka**, *см.* **Klekot**, **Klekotać**, **Klekotanie**, **Klekotka**.

Glej, **-u**, *м.* жи́рная гли́на.

Glejt, **-u**, *м.* про́пускъ, пропускно́й *и́ли* охра́нный листъ, опа́сная гра́мота, *См.* **Glid**.

Gleń, *см.* **Glon**.

Glif, **-u**, *м. Стол.* коро́бка; отко́сы въ стѣнѣ для двере́й *и́ли* о́конъ.

Glin, **-u**, *м. Хим.* гли́ній, глинозёмъ.

Glina, **-y**, *ж.* гли́на.

Gliniany, гли́няный.

Gliniarnia, **-i**, *ж.* гли́нница.

Gliniasty, гли́нистый.

Glinka, **-i**, *ж.* бо́люсъ, жи́рная гли́на, печа́тная гли́на;—**ciesielska**, вапъ, кра́сная земля́, кра́сный мѣлъ *и́ли* каранда́шъ.

Glinki, **-nek**, *мн.* глинокóпня, гли́нница, гли́нище.

Glinny, **Glijowaty**, *см.* **Gliniasty**.

Glista, **-y**, *ж.* глиста́. **Glista tasiemkowa**, **serdeczna**, пло́ская, ле́нточная глиста́; — **ziemna**, дождево́й червь, земляно́й червь.

Glistnik, **-a**, *м. Анат.* цытва́рное сѣ́мя. *См.* **Cytwar**.

Glistomorny, *Мед.* глистого́нный.

Glit, *см.* **Glut**.

Glob, **-u**, *м.* шаръ, земно́й шаръ, гло́бусъ.

Głobić, сжать, сжима́ть, дави́ть, тѣсни́ть.

Głód, **-odu**, *м.* го́лодъ.

Głodek, **-dka**, *м. Бот.* сухоре́брица.

Głodnie, **Głodno**, го́лодно.

Głodnieć, голода́ть.

Głodny, голо́дный.

Głodzić (**kogo**), мори́ть го́лодомъ, заставля́ть голода́ть.

Głóg, **-ogu**, *м. Бот.* боя́рышникъ (*деревцо́*), шипо́вникъ, я́года шипо́вника. *См.* **Cierń**.

Głogotać, клокота́ть

Głogowiec, **-wca**, *м.* дневна́я ба́бочка, мотылёкъ.

Głogowy, шипко́вый.

Glon, **Glan**, **-u**, **Gleń**, **-nia**, *м.* (*уменьш.* **Glonek**, **-nka**), гли́нистая земля́, сугли́нокъ.

Głonówka, **-i**, *ж. Зоол.* водяно́й паучо́къ

Głos, -u, *м.* гóлосъ, гласъ; || гóлосъ, совѣтъ; || * гóлосъ, мнѣніе. Prosić o głos, трéбовать слóва, трéбовать быть выслушаннымъ. Podnieść, spuścić głos, поднять, понизить тонъ. Puścić głos, распустúть слухъ, молвý.

Głosek, -sku, *м.* голосóкъ.

Głosić, разглашáть, провозглашáть.

Głosiciel, -a, *м.* глашáтый, возглашáтель, провозвѣстникъ, вѣстовщúкъ, вѣстник.

Głosicielka, -i, *ж.* возвѣстúтельница, провозвѣстница, вѣстовщúца, вѣстница.

Głosisty, голосúстый; || звýчный, грóмкій.

Głoska, -i, *ж.* бýква, лúтера.

Głośliwy, звóнкій, грóмкій; || шýмный.

Głośnia, -i, *ж. Анат.* **гортáнное отвéрстіе.**

Głośno, грóмко, звýчно, звóнко; || внятно, явственно, вслухъ; || явно, громогласно. Głośno czytać, читáть вслухъ, грóмко. Głośno się śmiać, грóмко смѣяться. Głośno co wyznawać, явно, открытo въ чёмъ сознавáться. Oświadczyć się głośno za kim, выскáзываться за кого, принимáть чью сторону, объявлять себя на чьéй сторонѣ.

Głośność, -ści, *ж.* грóмкость, звýчность; || извѣстность, глáсность, знаменúтость; || явность. Zyskać głośność, пріобрѣстú знаменúтость, сдѣлаться знаменúтымъ. Głośność zdarzenia, общеизвѣстность происшéствія.

Głośny, грóмкій, звóнкій, звýчный, зычный; || внятный, явственный; || явный; || громогласный; || знаменúтый, общеизвѣстный. Głośna licytacja, изýстные торгú.

Głosować, подавáть гóлосъ, подавáть мнѣніе, голосовáть, вотúровать, постановлять, опредѣлять, рѣшáть. Głosować za kim, przeciw komu, подавáть гóлосъ за кого, прóтивъ кого.

Głosowanie, -a, *ср.* подавáніе, подáча гóлоса, балотúрованіе, балотúровка. Wezwać do głosowania (nad czém), dać co pod głosowanie, предложúть балотúровку.

Głosowy, голосовóй.

Głosujący, подающій гóлосъ (*при выборахъ*).

Glot, *см.* **Glut.**

Głowa, -y, *ж.* **головá**; || главá, начáльникъ; || вершúна, верхýшка. Spaść głową na dół, упáсть головóю внизъ. Trupia głowa, чéрепъ мертвецá. O to mię głowa nie boli, объ этомъ я не забóчусь. * Mieć dobrze w głowie, быть умнымъ.* Ma dobrze w głowie, у негó хорошó головá устрóена, онъ умёнъ. Sąd o głowie, уголóвный процéсъ. Na głowę nieprzyjaciela pobić, разбúть непріятеля нá голову. Przegrali na głowę, они разбúты нá голову. Skoczył do głowy po rozum, схватúлся за умъ. Moja w tém głowa, это уже моя забóта, это уже моё дѣло. Nic nie może powiedzieć z głowy, онъ ничегó не мóжетъ сказáть самъ отъ себя. *Посл.* Mądréj głowie dość na słowie, умному свúсни, а умный смыслитъ. Podatek od głowy, поголóвная пóдать. Głowa za głowę, мѣна безъ придáчи, ухо нá ухо. *Аржит.* Głowa u słupa, капитéль. Głowa makowa, мáковая голóвка, мáковка. Głowa od szpilki, булáвочная голóвка. *Горн.* Głowa, przód młota, затылокъ, перёдъ молотовúца. Głowa kościoła, главá цéркви. Cesarz jest głową państwa, императóръ главá государствá. Był głową tego przedsięwzięcia, онъ былъ распорядúтелемъ этого предпріятія. Długo Wenecja była głową handlu i bogactw, Венéція дóлго былá цéнтромъ торгóвли и богáтствъ. Położyć co w głowy, положúть что пóдъ головы. Usiadłem w głowach jego, я сѣлъ у егó изголóвья. Podług ilości głów, поголóвно.

Głowacieć, кочáниться (*о капустѣ*).

Głowacz, -a, *м. Зоол.* головáчъ, бычёкъ (*рыба*); || водянáя ящерица; || большáя щýка, *см.* **Ćwik.** *Бот.* **Głowacze, Głowaczki**, *мн.* матéрка, мáтка.

Głowaczasty, голóвчатый, кочáнный.

Głowczyna, Głowczyzna, -y, *ж.* пéня, дéнежный штрáфъ, котóрый въ дрéвности платúла пóльская шляхта за убúйство крестьянина; || уголóвщина.

Głoweczka, -i, *ж.* голóвка, голóвушка.

Głowi, головнóй.

Głowiasty, голóвчатый, качáнный.

Głowienka, -i, *ж.* мáленькій клинóкъ шпáги; || ружéйный ствóликъ; || головéшка; || *Бот.* **Głowienki**, *мн.* горлáнка, черёмха.

Głowina, -y, *ж.* бѣдная, несчáстная головá.

Głowisty, головáстый, голóвчатый.

Głowizna, -y, *ж.* головá, башкá. Pusta głowizna, пустáя башкá; || свúная головá; || головúзна (*рыбы*); || *Анат.* лодыга.

Główka, -i, *ж.* голóвка. Ładna główka, хорóшенькая голóнка; || Główka kapusty, голóвка капýсты; || *Анат.* плёшка, голóвка; || *Бот.* коробочка; || Główka świętego Jana, бѣльцы (*растéніе*); || Główki kokosze, *мн.* слáдкая дáтлина.

Główkorodny, *Бот.* луковиценосный.

Główkowaty, *Бот.* луковицевúдный.

Główkowy, *Бот.* лýковичный, голóвчатый.

Głownia, -i, *ж.* головнú, головéшка. Głownią a mieczem kraj pustoszyć, огнёмъ и мечёмъ опустошáть край; || стéржень (*у столá*); клинóкъ (*шпаги*), лéзвіе (*ножá*); || дýло, стволъ (*у ружья*).

Głównie, глáвнымъ óбразомъ, главнéйше, особлúво, прéжде-всегó. Głównie dowodzący, главнокомáндующій.

Głównozarządzający, -ego, *м.* главноуправля́ющій.

Główny, гла́вный, основно́й. **Główne miasto**, гла́вный го́родъ, столи́ца. *Муз.* **Ton główny**, основно́й тонъ. *Устар.* **Główna miara**, ука́зная ме́ра.

Gloza, -y, *ж.* толкова́ніе, изъясне́ніе. **Gloza marginesowa**, вы́носка *или* **замѣтка на поля́хъ** (*книги, рукописи*).

Glozna, -y, *ж. Анат.* лоды́га.

Glucyn, Beryl, -u, *м. Хим.* гли́цій (*металлъ*).

Głuchnąć, глохнуть.

Głucho, глу́хо, неявственно.

Głuchoniemy, глухонѣмо́й.

Głuchość, -ści, Głuchota, -y, *ж.* **głухота́**.

Głuchowaty, глухова́тый.

Głuchy, глухо́й.

Głukać, ворча́ть, бурча́ть. **Głuka mu w brzuchu**, у него́ бурча́тъ въ животѣ.

Głukanie, -a, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе.

Głupawo, Głupowato, глупова́то.

Głupawość, Głupowatość, -ści, *ж.* глупова́тость, дура́чество.

Głupawy, Głupowaty, глупова́тый, дура́цкій.

Głupek, -pka, *м.* дурачёкъ.

Głupi, глу́пый. Głupi jak bót, глупъ какъ про́бка. **Nie głupim!** не тако́й я дура́къ!

Głupiec, -pca, *м.* глупе́цъ.

Głupieć, глупѣть, станови́ться глу́пымъ.

Głupio, глу́по.

Głupiuchno, Głupiutko, Głupiusieńko, Głupiuteńko, соверше́нно глу́по, чрезвыча́йно глу́по.

Głupiuchny, Głupiutki, Głupiusieńki, Głupiuteńki, глупёхонькій, соверше́нно глу́пый.

Głupka, -i, *ж.* ду́рочка.

Głupość, -ści, *ж. см.* **Głupstwo**.

Głupowacieć, глупѣть, дурѣть.

Głupowatość, -ści, *ж.* **Głupowaty**, *см.* **Głupawość, Głupawy**.

Głupstwo, -a, *ср.* глу́пость, дура́чество.

Głuptak, -a, *м.* родъ пеликана (*птица*).

Głuptas, -a, *м.* о́лухъ, болва́нъ.

Głuptawość, -ści, *ж.* **Głupawość**.

Głuptawy, *см.* **Głupawy**.

Głuszec, -szca, *м.* глухарь, глухо́й те́теревъ (*птица*).

Głuszeć, *см.* **Głuchnąć**.

Głuszyć, заглуша́ть.

Iut, -a, *м.* ружёйный зара́дъ; || возгря́, сопля́; || **санъ** (*у лошади*).

Gluzować, *Устар.* изгла́живать, изгла́дить, *см.* **Wygluzować**.

Gmach, -u, *м.* зда́ніе, строе́ніе; || грома́да.

Gmaszysty, огро́мный, грома́дный.

Gmatwać, запу́тывать; || смуща́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, сбива́ть съ то́лку (*кого́*), *см.* **Plątać**.

Gmatwanina, -y, *ж.* пу́таница, запу́танность, замѣша́тельство.

Gmérać, Gmyrać, ры́ться, копа́ться, ша́рить; || разъи́скивать, лома́ть надъ чѣмъ го́лову, находи́ть въ чёмъ либо то́нкости. **Gmérać w książkach**, ры́ться, копа́ться въ кни́гахъ. **Gmérać w języku**, разбира́ть то́нкости языка́. **Gmérać w tajemnicach bożych**, вника́ть въ боже́ственныя та́йны.

Gméracz, -a, *м.* изыска́тель, изсле́дователь.

Gméranie, -a, *ср.* изыска́ніе, изсле́дованіе.

Gméranina, -y, *ж.* копотли́вость, ме́лочность.

Gmin, -u, *м.* наро́дъ; || просто́й наро́дъ, чернь; || * толпа́, мно́жество.

Gmina, -y, *ж.* о́бщина, о́бщество, міръ; * ги́на; || се́льское о́бщество, се́льскій міръ; || во́лость. **Wójt gminy**, ги́нный войтъ.

Gminnie, простонаро́дно; || по́шло, пло́ско.

Gminność, -ści, *ж.* простота́, по́шлость, ни́зость, пло́скость. **Gminność wysłowienia**, по́шлое, площадно́е выраже́ніе.

Gminny, -ego, *м.* (*въ дре́вней По́льшѣ*), представи́тель горожа́нъ.

Gminny, наро́дный, простонаро́дный; || о́бщинный, обще́ственный, се́льскій; || ги́нный, волостно́й. **Sąd gminny**, ги́нный, волостно́й судъ.

Gminowładnie, демократи́чески.

Gminowładny, демократи́ческій.

Gminowładzca, -y, *м.* демаго́гъ, возмути́тель; || предводи́тель наро́дной па́ртіи.

Gminowładztwo, -a, *ср.* демокра́тія, наро́дное правле́ніе.

Gnać, гнать, выгоня́ть.

Gnat, -a, *м.* (*Уменьш.* **Gnacik, Gnatek**), го́лая, изсо́хшая кость. **Sterczą mu kości**, онъ такъ исхуда́лъ, что у него́ торча́тъ ко́сти.

Gnębić, угнета́ть, преслѣ́довать, притѣсня́ть.

Gnera, -y, *м.* скря́га.

Gniadosz, -a, *м.* гнѣдко́, гнѣда́я ло́шадь.

Gniady, гнѣдо́й.

Gniazdeczko, -a, *ср.* гнѣ́здышко.

Gniazdo, -a, *ср.* гнѣздо́; || вы́сѣдъ; || родъ, поро́да, отро́дье, семья́, семе́йство; || ско́пище, разса́дникъ; || ло́говище, ло́гово, берло́га; || гнѣзди́лище. **Gniazdo sobie słać**, вить гнѣздо́. **Gniazdo orła**, орли́ное гнѣздо́. **Pies dobrego gniazda**, соба́ка хоро́шей поро́ды. **Wziął żonę z dobrego gniazda**, взялъ жену́ изъ хоро́шаго семе́йства. **Z królewskiego jest gniazda**, онъ изъ королёвскаго до́ма, ро́да. *Посл.* **dobrego gniazda dobre plemię**, я́блочко отъ я́блонки *или* отъ де́рева не далёко ката́тится. **Całe gniazdo licha warto**, цѣлое племя никуда́ не годи́тся, ни къ чо́рту не годи́тся. **Całego tego gniazda nienawidzę**, ненави́жу всё э́то отро́дье.

Ateny były gniazdem nauk i sztuk, Аѳины были разсадникомъ наукъ и искусствъ. **Gniazdo niedźwiedzi,** медвѣжья берлога. **Gniazdo wężów,** гнѣздилище змѣй. *Бот.* **Gniazdo koralowe,** *см.* **Glistnik morski.**

Gniazdosz -a, Gniazdowiec, -wca, *м.* гнѣздарь (*въ соколиномъ гнѣздѣ*); || * домосѣдъ.

Gniazdowy, гнѣздовой; || **родной, родимый.**

Gnić, гнить.

Gnicie, -a, *ср.* **гніеніе.**

Gnida, -y, *ж.* гнида.

Gnidosz, -a, *м. Бот.* **вшивая трава, вшивица, шелудивникъ.**

Gnidowy, Gnidzisty, гнидный.

Gniecenie, -a, *ср.* щемленіе, давленіе; || *Горн.* **прессованіе.**

Gnieść, гнести, выжимать, жать, давить, тѣснить, мѣсить. **Gnieść cytrynę,** выжимать лимонъ. **Trzewik mię gniecie,** башмакъ жметъ мнѣ ногу. **Gnieść ciasto, мѣсить тѣсто. Ciężki go smutek gniecie,** его гнететъ тяжкое горе. **Gnieść karki nieprzyjaciół,** тѣснить непріятелей, преслѣдовать непріятелей по пятамъ. || **Gnieść się,** жаться, прижиматься, тѣсниться. **Gnieść się z czém,** долго возиться съ чѣмъ. **Już rok jak się gniecie z tém dziełem,** ужъ годъ какъ онъ возится съ этимъ дѣломъ.

Gniew, -u, *м.* гнѣвъ, сердце, ярость. **Powiedział to, zrobił to w gniewie,** онъ это сказалъ, сдѣлалъ въ гнѣвѣ, въ сердцахъ. **Mieć gniew do kogo, na kogo,** сердиться на кого, гнѣваться. **Gniew w sercu warzyć,** питать злобу на кого.

Gniewać, гнѣвить, сердить, раздражать. || **Gniewać się,** гнѣваться, сердиться. **Gniewać się o co,** сердиться за что. **Gniewać się na kogo,** сердиться на кого. **Gniewać się z kim,** быть съ кѣмъ въ ссорѣ, ссориться.

Gniewanie, -a, *ср.* возбужденіе гнѣва. **Gniewanie się,** гнѣвъ, ссора.

Gniewliwie, *Нар.* гнѣвливо, въ сердцахъ.

Gniewliwość, -ści, *ж.* склонность къ гнѣву, **запальчивость, раздражительность.**

Gniewliwy, сердитый, гнѣвливый, запальчивый, вспыльчивый, раздражительный.

Gniewno, гнѣвно, сердито. **Gniewno mi (jest),** мнѣ досадно. **Gniewno mi było porzucić go,** мнѣ было досадно оставить его.

Gniewność, -ści, *ж.* **гнѣвливость, вспыльчивость.**

Gniewny, гнѣвный, сердитый.

Gniewosz, -a, *м.* раздражительный, вспыльчивый человѣкъ.

Gnieżdżenie się, -nia się, *ср.* высиживаніе птенцовъ, сидѣніе на яицахъ.

Gnieździć, питать, таить. **Gnieździć nienawiść w sercu,** питать ненависть въ сердцѣ. || **Gnieździć się,** гнѣздиться, вить гнѣздо; || вселяться (*во что*), забраться (*куда*).

Gnieździsty, наполненный гнѣздами.

Gnilec, -lca, *м. Мед.* цынга, цынготная болѣзнь, скорбутъ, *см.* **Szkorbut.**

Gnilizna, -y, *ж. см.* **Zgnilizna.**

Gniłka, -i, *ж.* гнилушка, гнилуха.

Gnilny, гниловатый.

Gniłość, -ści, *ж.* **гніеніе, гнилость.**

Gniły, *см.* **Zgniły.**

Gniotek, -tka, *м.* **Gniotka, -i,** *ж.* лепешка съ макомъ и мёдомъ; || медлитель, *м.*, -ница, *ж.* копотунъ, копунъ, *м.* -унья; *ж.* ||**Gniotka,** натуга (**Silenie się**).

Gnoić, гноить; || унавоживать.

Gnoisty, гноистый, навозный.

Gnój, -oju, *м.* гной; || навозъ, навёмъ, удобреніе; || куча навозу, соръ, дрянь, грязь; || **Gnój uszny,** сѣра въ ушахъ. **Gnój oczny,** глазной гной, *см.* **Ropa.**

Gnojkostwo, -a, *ср.* **неряшество, неопрятность.**

Gnojnica, -y, *ж.* помойная яма, помойникъ, помойница; || *Бот.* земляное масло, возгрица, дрожалка.

Gnojnik, -a, *м.* прокажённый; || навозная куча; || поганка, навозный грибъ.

Gnojny, гнойный, гноистый, навозный. **Gnojne nosidło,** навозныя носилки. **Gnojny wóz,** навозная телѣга. **Gnojne widły,** навозныя вилы. **Gnojna woda,** навозная жижа, тукъ, назёмъ, *см.* **Gnojówka.**

Gnojowisko, -a, *ср.* **навозная куча, навозная яма.**

Gnojówka, -i, *ж. см.* **Gnojny;** || **Gnojówki, -wek,** *мн.* боковыя доски у навозной телѣги.

Gnojownik, -a, *м.* **возчикъ навоза, навозникъ.**

Gnojowy, навозный.

Gnojstwo, -a, *ср. см.* **Gnojkostwo.**

Gnus, -a, *м.* **лѣнивецъ, трусъ, тунеядецъ.**

Gnuśliwie, *см.* **Gnuśnie.**

Gnuśliwość, -ści, *ж.* **лѣность, тунеядство.**

Gnuśliwy, лѣнивый, неповоротливый, вялый.

Gnuśnie, вяло, лѣнивo; || **трусливо, подло, низко.**

Gnuśnieć, лѣниться, бездѣльничать, опускаться.

Gnuśnik, -a, *м.* **лѣнтяй, бездѣльникъ.**

Gnuśno, Gnuśnie, лѣнивo, праздно. **Żyć gnuśnie,** вести праздную, лѣнивую жизнь.

Gnuśność, -ści, *ж.* **лѣность, лѣнь, праздность, шалберство.**

Gnuśny, лѣнивый, праздный; || **низкій, подлый.**

Gnyp, -a, *м. Сапож.* **рѣзакъ, кривой ножъ.**

Gocki, готическій; || **старинный. Pismo gockie,** готическій шрифтъ; || *Архит.* **готическій родъ.**

Godło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || зна́мение; || предзнаменова́ніе; || эмбле́ма, си́волъ; || атрибу́тъ, при́знакъ; || девизъ, кра́ткое изреченіе; || люби́мая погово́рка.

Godnie, Godno, досто́йно, достодо́лжно.

Godność, -ści, *ж.* досто́инство, вели́чіе; || ва́жность; || санъ, высшая до́лжность; || фами́лія, про́звище. **Mówić z godnością**, говори́ть съ досто́инствомъ, **Wysokie godności piastować**, исполня́ть, занима́ть вы́сшія до́лжности. **Jak godność Pańska?** съ кѣмъ имѣю честь говори́ть? **Jak się Pan nazywasz?** какъ ва́ша фами́лія, какъ вы называ́етесь?

Godnostka, -i, *ж.* мало́важная заслу́га, мало́важное досто́инство; || посре́дственность.

Godny, досто́йный; || че́стный, благоро́дный; || досто́йный уваже́нія.

Godowanie, -a, *ср.* пирова́ніе, пи́ршество; || по́дчиваніе, угоще́ніе.

Godować, пирова́ть, бра́жничать; || по́дчивать, угоща́ть.

Godownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ; || задаю́щій пиръ; || гость, собесѣдникъ, собуты́льникъ.

Godowny, Godowy, пи́ршественный, бра́чный, сва́дебный.

Gody, -ów, *мн.* пиръ, сва́дебный пиръ, пра́здненство, Рожде́ственскій пра́здникъ. **Gody wyprawiać**, справля́ть свадьбу. *Посл.* **Dziś gody, jutro głody**, сего́-дня пиру́шка, за́втра голоду́шка

Godzenie, -nia, *ср.* снаро́вка, прицѣ́ливаніе; || панима́ніе (*слу́ги*); || уговоръ.

Godzić, соглаша́ть, примиря́ть; **godzić kogo z kim**, нанима́ть (*слу́гу*); догова́риваться, усло́вливаться съ кѣмъ. **Godzić strony**, мири́ть, соглаша́ть сто́роны. **Godzić kogo czém**, уда́рить кого́ чѣмъ. **Godzić na kogo**, замахиваться. **Godzić na co**, мѣтить во что́, стреми́ться къ чему́, замышля́ть. **Godzić się z kim**, договариваться, усло́вливаться; || соглаша́ться, мири́ться. **Dzieci kłócą się i godzą dziesięć razy na dzień**, дѣти ссо́рятся и дѣсять разъ въ день мири́тся. **Godzić się czemu, do czego**, годи́ться, быть го́днымъ. **Nie godzi się do wojny**, онъ не годи́тся на войну́.

Godziciel, -a, *м*, примири́тель.

Godzicielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Gofry, -ów, *мн.* ва́фли, *см.* **Andrót.**

Gogołka, -i, *ж.* за́вязь плода́, заро́дышъ, голо́вка.

Goić, заживля́ть (*ра́ну*), излѣ́чивать. **Goić się**, заживать, затя́гиваться. **Rana się goi**, ра́на заживаетъ, затя́гивается.

Gojenie, -a, **Gojenie się**, *ср.* лѣченіе, излѣченіе.

Goisty, заживля́емый.

Gołąb', -ębia, *м.* го́лубь;—**czubaty**, хохла́тый го́лубь, **kozyrny** го́лубь,—**garłacz**, зоба́стый го́лубь.

Gołąbek, -bka, *м.* голубо́къ; || *Бот.* волну́ха, волжа́нка (*гриб*ъ).

Gołąbię, -cia, **Gołąbiątko**, -tka, *ср.* голубёнокъ, голубо́чекъ.

Gołąbka, -i, **Gołębica**, -y, *ж.* голу́бка, голуби́ца.

Golanka, -i, *ж. см.* **Gogołka, Gałuszka.**

Golarnia, -ni, *ж.* цыру́льня.

Golarski, цыру́льничій.

Golarz, -a, *м.* цыру́льникъ, брадобре́й.

Gołębi, голуби́ный.

Gołębiarz, -a, *м*, голуби́тникъ, люби́тель голубе́й.

Gołębiarka, -i, *ж.* голуба́тница, занима́ющаяся разведе́ніемъ голубе́й.

Gołębica, *см.* **Gołąbka.**

Gołębiczka, -i, *ж.* молода́я голу́бка, са́мка го́лубя.

Gołębiczy, голуби́ный.

Gołębię, -ęcia, *ср.* голубо́къ.

Gołębieniec, Gołębiniec, -ńca, Gołębnik, -a, *м.* голуба́тня.

Golec, -lca, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Golec, плѣши́вѣть, голѣ́ть, оголѣ́ть.

Golek, -łka, *м. см.* **Golec.**

Goleń, -ni, *ж.* го́лень; || **Goleń złota, srebra**, слито́къ зо́лота, серебра́.

Golenie, -a, *ср.* бритьё.

Goleniec, -ńca, *м.* молокосо́съ.

Goleniowy, колѣ́нный. *Анат.* **Czaszka goleniowa**, колѣ́нная ча́шка.

Golf, -u, *м.* зали́въ, лима́нъ.

Gołgotać, кулды́ка́ть (*объ индюкѣ*).

Goliacki, гига́нтскій, исполи́нскій.

Goliasz, Goliat, -a, *м.* велика́нъ, гига́нтъ, исполи́нъ.

Golibroda, -y, *м.* брадобре́й, цыру́льникъ.

Golić, брить бо́роду; || стричь (*овецъ*); || * тяну́ть, попива́ть (*вино́*). — **Golić się**, бри́ться.

Golizna, -y, *ж.* пусто́е, незасѣянное мѣ́сто; || голь, нищета́, убо́жество.

Gołka, Gółka, -i, *ж.* го́лое тѣло, за́дняя часть го́лаго тѣла; || шпени́ца, имѣющая коло́сья безъ осте́й; || **gołka, gułka muzyczna**, цѣлая но́та; || (*въ карт. игрѣ*) бубно́вая осмёрка.

Golnąć, уда́рить, хвати́ть, тре́снуть кого́; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ, хвати́ть.

Goło, го́ло, нагишо́мъ. **Goło być**, быть го́лымъ. **Goło koło niego**, у него́ нѣтъ ни гроша́.

Gołobrody, безборо́дный, обри́тый.

Gołocić, обнажа́ть, отнима́ть, лиша́ть.

Gołogłów, -owa, *м*, плѣши́вый, лы́сый, плѣша́къ, плѣши́вецъ; || *Зоол.* вахня́ (*ры́ба*).

Gołogon, голохво́стый.

Gołoledniа, ni, Gołoledź, -i, *ж* гололе́дица.

Gołość, -ści, *ж.* голь, нагота́, нищета́.

Gołosłowny, голосло́вный, бездоказа́тельный.

Gołota, -y, *ж.* голь, нищета́; || голя́къ, голы́шъ.

Gołowąs, -a, **Gołowąsy**, *м.* неимѣющій усо́въ; || молокосо́съ.

Goluchny, Golutki, Golusieńki, Goluteńki, голёхонькій.

Goły, го́лый; || босо́й; || откры́тый, обнажённый. **Z gołą głową,** съ непокры́той, обнажённой головою. **Pójść z kim na gołe łby,** схвати́ться съ кѣмъ въ рукопа́шный бой. **Gołe nogi,** босы́я но́ги. **Z gołemi rękami,** съ пусты́ми рука́ми. **Gołe pole,** чи́стое, незаро́сшее по́ле. **Goły papier,** чи́стая, неисписанная бума́га. *Посл.* **Goły jak święty turecki,** голъ какъ соко́лъ.

Gołysz, -a, *м.* голы́шъ, голя́къ.

Gomółka, -i, *ж.* (*Уменьш.* **Gomółeczka, -i,** *ж.*), катышъ, катышёкъ изъ творо́жнаго сы́ра.

Gomoły, обо́рванный, обло́манный; || тупо́й. **Drzewo gomołe,** безли́ственное де́рево. **Kłos gomoły,** го́лый ко́лосъ, неости́стый.

Gomon, -u, *м.* гамъ, шумъ споръ.

Gomonić się, шумѣть, брани́ться, ссо́риться.

Gomonny, неугомо́нный, блажно́й, вздо́рливый.

Gon, -u, *м.* го́нка, тра́вля, охо́та; || **Bobrowy gon,** бобро́вая нора́.

Gońba, -y, *ж. см.* **Gonitwa.**

Gońca, -y, *м.* гоне́цъ; || охо́тникъ; || гони́тель; || го́нчая соба́ка.

Gonciany, го́нтовый. **Dach gonciany,** кры́ша покры́тая го́нтомъ.

Gonciarz, -a, *м.* гонтовщи́къ.

Gończy, го́нчій, бѣгово́й; || каруселъный. **Zbroja gończa,** каруселъное *или* тупо́е ору́жіе. **Gończy pies,** го́нчая соба́ка, *см.* **Ogar.**

Gonić, гнать, гони́ть, догоня́ть; || добива́ться, домога́ться, гна́ться, гони́ться; || бѣжа́ть, бѣгать, торопи́ться, спѣши́ть; || преслѣдовать. **Gonić kogo, za kim,** преслѣдовать кого́, гони́ться за кѣмъ. **Odjechał, goń go,** онъ уѣхалъ, догони́ его́. **Gonić nieprzyjaciela,** преслѣдовать, гнать непріятеля. **Gonić zająca,** гна́ться за за́йцемъ. **Gonić za sławą,** гоня́ться за сла́вою, иска́ть сла́вы. **Wiatr gonić,** бить баклу́ши, грани́ть ка́мни. **Gonić kogo do czego,** понука́ть кого́ къ чему́. **Gonić na ostre,** спо́рить, состяза́ться. **Gonić na co,** стреми́ться къ чему́. **Gonić na swoję zgubę,** стреми́ться къ своей погибели, иска́ть своей погибели. **Resztą gonić,** остаткіем гонить, употребля́ть послѣднія сре́дства, добива́ть до оста́тка. **Gonić się z kim,** бѣгать съ кѣмъ въ запуски, напереры́въ. **Gonić się za czém,** гоня́тся за чѣмъ, стреми́ться къ чему́.

Goniciel, -a, *м.* гони́тель, преслѣдова́тель.

Goniec, -ńca, *м.* гоне́цъ, ѣздово́й, верхово́й; || вѣстникъ, предвѣстникъ, предте́ча. **Gońce wiosny,** предвѣстники весны.

Gonienie, -a, *ср.* преслѣдованіе, пого́ня.

Goniony, преслѣдуемый, гоня́емый. **Grać w gonionego,** бѣгать взапуски.

Gonitwa, -y, *ж.* скачка, бѣгъ; || ристалище, по́прище. **Gonitwa na ostre,** бой на коня́хъ.

Gont, -a, *м.* гонтъ, гонти́на, драни́ца.

Gontal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gontarz, -a, *м. см.* **Gonciarz.**

Gontowy, го́нтовый.

Góra, -y, *ж.* гора́; || верхъ; || черда́къ (*подъ кро́влею до́ма*). **Złote góry komu obiecywać,** сули́ть кому́ золоты́я го́ры. **Łańcuch gór, pasmo gór,** го́рный хребе́тъ. * **Spoglądać z góry na kogo,** смотрѣть на кого́ свысока́. **Akcje bardzo poszły w górę,** а́кціи поднялись о́чень высо́ко. **Patrzeć w górę,** смотрѣть вверхъ. **Napisz to u góry,** напиши́ э́то свѣ́рху. **Odebrać rozkaz z góry,** получи́ть повелѣніе свы́ше. **Iść w górę,** подниматься, возвышаться, итти́ впередъ. **Z góry na kogo wsiąść, powstać,** напа́сть, напусти́ться на кого́ свысока́, стро́го, суро́во. **Z górą mierzyć,** мѣрять съ излишкомъ, съ ве́рхомъ. **Trzysta rubli z górą,** три́ста рубле́й сли́шкомъ. **Ma lat pięćdziesiąt z górą,** ему́ сли́шкомъ пятьдеся́ть лѣтъ, свыше, бо́лѣе пятидеся́ти лѣтъ. **Górę brać, wziąć, mieć (nad kim, nad czém),** превышать, превозмога́ть кого́, бра́ть, одержа́ть верхъ надъ кѣмъ, надъ чѣмъ. **Górą nasi!** на́ши взя́ли верхъ! на́ши побѣди́ли! побѣда за на́ми! **Zacząć rzecz z góry,** нача́ть разска́зъ свысока́. **Czytaj z góry,** чита́й снача́ла. **Z góry zaliczyć,** запла́тить впередъ. **Płacić z góry za rok,** плати́ть за́ годъ впередъ.

Gorąco, жа́рко; || горячо́, пы́лко, пла́менно, ре́вностно, усе́рдно. **Gorąco mi,** мнѣ жа́рко. **Gorąco mi w głowę,** у меня́ жаръ въ головѣ́, у меня́ горя́тъ голова́. **Gorąco kąpany,** пы́лкій, горя́чій, живо́й какъ ого́нь. **Gorąco chodzić za czém,** усе́рдно хлопота́ть о чѣмъ. **Gorąco wziąć się do czego,** горячо́ взя́ться за что́. **Gorąco kochać,** пла́менно люби́ть. **Gorąco prosić kogo,** усе́рдно проси́ть кого́.

Gorąco, -a, *ср.* жаръ, зной.

Gorącokrwisty, имѣющій горя́чую кровь.

Gorącość, -ści, *ж.* жа́ръ, пы́лъ, зно́й; || горя́чность, пы́лкость. **Gorącość słońca,** со́лнечный жаръ. **Gorącość serca,** серде́чная теплота́. **Gorącość młodzieńcza,** ю́ношескій жаръ, ю́ношеская горя́чность, пы́лкость.

Gorący, горя́чій; || жа́ркій, зно́йный; || пы́лкій, пла́менный; || * настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Dzień był bardzo gorący,** день бы́лъ о́чень жа́ркій. о́чень зно́йный. **Gorący piec,** горя́чая пе́чка. **Pić gorące, jeść gorące,** пи́ть горя́чее, ѣсть горя́чее. **Gorący koń,** горя́чая ло́шадь. **Charakter gorący,** пы́лкій хара-

кте́ръ. **Gorące życzenie**, пла́менное жела́ніе. **Gorąca miłość**, пла́менная любо́вь. **Gorące napoje**, горя́чіе напи́тки. **Gorący interes**, безотлага́тельное де́ло. **Pas gorący**, жа́ркій по́ясъ (*земли́*). **Złapać, zastać kogo na gorącym uczynku**, захвати́ть кого́ на са́момъ преступле́ніи, на ме́стѣ преступле́нія.

Gorączka, -i, *ж.* лихора́дка, горя́чка; || жа́ръ. **Gorączka, ciągła**, продолжи́тельная лихора́дка. **Żółciowa gorączka**, жёлчная, воспали́тельная лихора́дка. **Zgniła gorączka**, гнила́я горя́чка. **Gorączka trawiąca**, изнури́тельная лихора́дка. **Gorączka trzydniowa**, перемежа́ющая лихора́дка; || * **Gorączka, człowiek gorący**, горя́чка, горя́чій, вспы́льчивый человѣкъ; || горя́чность, жаръ, вспы́льчивость.

Gorączkowy, горя́чешный, лихора́дочный.

Góral, -a, *м.* го́рецъ, го́рный, нагóрный жи́тель.

Góralka, -i, *ж.* го́рная, нагóрная жи́тельница.

Góralski, го́рный, нагóрный. **Po góralsku**, по обы́чаю го́рныхъ жи́телей.

Gorczyca, -y, *ж. Бот.* горчи́чное сѣмя; || горчи́ца.

Gorczycznik, -a, *м. Бот.* полева́я горчи́ца, ди́кая горчи́ца, сурѣ́пица.

Gorczyczny, горчи́чный.

Goreć, *см.* **Gorzeć**.

Gorejący, горя́чій, пы́лкій, пыла́ющій, пла́менный, пламенѣющій. **Wyobraźnia gorejąca**, пы́лкое, пла́менное воображе́ніе. **Głownia gorejąca**, пыла́ющая голове́ня. **Spojrzenia gorejące**, пла́менные взгля́ды. **Serce gorejące miłosierdziem**, се́рдце пламенѣющее милосе́рдіемъ.

Gorgolić się, Gorlić się, се́товать, ропта́ть, негодова́ть, брани́ть, жури́ть.

Górka, -i, *ж.* го́рка, приго́рокъ, бугоро́къ, хо́лмикъ.

Górkowatość, -ści, *ж.* гори́стость, холми́стость.

Gorlić, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса; || дѣлать тре́ли, пѣть съ тре́лями.

Gorliwie, усе́рдно, ре́вностно, неутоми́мо, неусы́пно.

Gorliwiec, -wca, *м.* побо́рникъ, ревни́тель.

Gorliwość, -ści, *ж.* усе́рдіе, ре́вность, рвéніе, стара́ніе, забо́тливость. **Gorliwość o dobro publiczne**, забо́тливость о всеобщемъ бла́гѣ. **Gorliwość o wiarę**, усе́рдіе къ вѣ́рѣ.

Gorliwy, усе́рдный, ре́вностный, стара́тельный, забо́тливый.

Górnica, -y, *ж.* за́дняя часть, (*телёнка, ди́кой козы́*).

Górnictwo, -a, *ср.* го́рное де́ло, го́рное иску́сство, го́рное произво́дство; || рудоко́пня.

Górniczy, го́рный, горнозаво́дскій, рудоко́пный. **Prawo górnicze**, го́рный уста́въ, го́рное пра́во. **Urzędnik górniczy**, горнослужа́щій.

Górnik, -a, *м.* рудоко́пъ, горнораво́чій.

Górno, Górnie, высо́ко, возвы́шенно, наду́то, напы́щенно. **Górno o sobie trzymać**, высоко́ о себѣ́ ду́мать. **Górnie mówić, pisać**, напы́щенно говори́ть, писа́ть. **To dla mnie za górno**, э́то для меня́ сли́шкомъ высо́ко, возвы́шенно.

Górnolotny, Górolotny, вы́спренній, вели́чественный, высокопа́рный, высоколета́ющій, паря́щій, возвы́шенный; || **Orzeł górnolotny**, высо́ко паря́щій орёлъ. **Umysł górnolotny**, возвы́шенный духъ.

Górność, -ści, *ж.* возвы́шенность, вы́спренность, вели́чественность; || надме́нность, го́рдость, высокоме́ріе.

Górny, górny; || ве́рхній; || высо́кій, возвы́шенный; || высокопа́рный, наду́тый. **Mieszkańcy górni**, го́рные жи́тели. **Górne piętro**, ве́рхній эта́жъ. **Górny Szlązk**, Ве́рхняя Силе́зія. **Górny sąd**, вы́сшій судъ. **Górne myśli**, возвы́шенныя мы́сли. **Styl górny**, высокопа́рный, наду́тый слогъ. **Górne wyrażenie**, наду́тое выраже́ніе. **Lot górny**, возвы́шенный полётъ. **Pieczeń górna**, *см.* **Górnica**.

Górotwor, -u, *м.* го́рная поро́да.

Górować, возноси́ться, возвыша́ться, поднима́ться. *Банк.* повыша́ть (*фо́нды*); || одéрживать верхъ, превосходи́ть, госпо́дствовать; || *Астрон.* проходи́ть че́резъ меридіа́нъ; || **Punkt górujący**, вы́сшая то́чка. **Od północy dwie wyniosłości górują nad miastem**, двѣ возвы́шенности съ сѣ́вера госпо́дствуютъ надъ го́родомъ.

Górowanie, -a, *ср.* возвыше́ніе, приподня́тіе; || повыше́ніе (*фондо́въ*); || возвы́шенность, высота́; || *Астрон.* прохожде́ніе свѣти́ла че́резъ меридіа́нъ, высота́ (*эква́тора, по́люса*); || *Фортиф.* госпо́дствующая возвы́шенность.

Gors, -u, *м.* ту́ловище, станъ; || корса́жъ, та́лія; || грудь, ше́я (*у же́нщинъ*); || брыже́йка, сдоръ (*у быко́въ, бара́новъ*), *см.* **Kryza**.

Gorset, -u, *м.* корсе́тъ.

Gorsować się, обнажа́ть, открыва́ть грудь и плéчи.

Gorszący, соблазни́тельный, неприли́чный.

Gorszeć, по́ртиться, повреждáться, ухудшáться.

Gorszenie, -a, *ср.* по́рча, поврежде́ніе, развраще́ніе, ухудше́ніе, *см.* **Zgorszenie**.

Gorszy (*Сравн. ст.* отъ **Zły**), ху́дшій. **To wino gorsze jeszcze od tamtego**, э́то вино́ ещё ху́же того́. **Gorszy strach, niż sama bieda**, страхъ въ ожида́ніи бѣ́ды ху́же са́мой бѣ́ды. **Kto przebiera, gorsze dostaje**, кто мно́го разбира́етъ, тому́ ху́дшее достаётся. **Brzydka jest, a co gorsza zła**, она́ безобра́зна, но что всего́ ху́же —зла. **Co najgorszego może wypaść, zdarzyć się**, са́мое худо́е что́ мо́жетъ слу-

чи́ться.... W najgorszym razie, на са́мый худо́й коне́цъ, по ме́ньшей мѣрѣ, въ кра́йнемъ слу́чаѣ.

Gorszyć, по́ртить, искажа́ть; || развраща́ть; || соблазня́ть, обольща́ть, приводи́ть въ собла́знъ; || оскорбля́ть, приводи́ть въ негодова́ніе. Gorszy mię taka mowa, така́я рѣчь приво́дитъ меня́ въ негодова́ніе. Gorszyć się, оскорбля́ться, приходи́ть въ негодова́ніе; || соблазня́ться.

Gorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, обольсти́тель, разврати́тель.

Gorycz, -y, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || огорче́ніе, го́речь, приско́рбіе; || язви́тельность. Mówię ci o tém z goryczą serca, я говорю́ тебѣ́ объ э́томъ съ серде́чной го́рестію. Goryczą zaprawiać czyje życie, причиня́ть кому́ огорче́ніе въ жи́зни.

Goryczka, -i, *ж. Бот.* горчи́нка. Goryczka czerwona, золототы́сячникъ. Goryczka krzyżowa, соко́лій переплётъ.

Gorycznik, -a, *м. Бот.* горчи́никъ, свино́й хлѣбъ.

Gorzała, -y, *ж.* сиву́ха, вини́ще, проста́я во́дка. Gorzała z niego bucha, отъ него́ несётъ сиву́хою, такъ и рази́тъ сиву́хою, вини́щемъ.

Gorzałczany, во́дочный; || винокуре́нный. Gorzałczany pijak, го́рькій пья́ница.

Gorzałczysko, -a, *ср.* сиву́ха, водчо́нка, *см.* Gorzała.

Gorzałeczka, -i, *ж.* во́дочка.

Gorzałka, -i, *ж.* хлѣбное вино́, во́дка, *см.* Palanka, Wódka.

Gorzałkoś, -sia, *м.* пья́нчу́га.

Gorzalnia, *см.* Gorzelnia.

Gorzcéj, сравнит. ст. отъ Gorzko, *см.* э́то сло́во.

Gorzczyć, сдѣлать го́рькимъ.

Gorzeć, Goreć, горѣ́ть; || пыла́ть; || те́плиться. Budynek zgorzał, строе́ніе сгоре́ло. Widziano zdaleka gorejące okręty, и́здали ви́дны бы́ли пыла́ющіе корабли́. Przed tym obrazem ustawicznie lampa gore, пе́редъ э́тимъ о́бразомъ постоя́нно те́плится лампа́да. Goreć do kogo, пламенѣ́ть любо́вью къ кому́. Goreje żądzą chwały, онъ пла́менно стреми́тся къ сла́вѣ.

Gorzéj, ху́же. Gorzéj są z sobą niż kiedykolwiek, они́ въ бо́лѣе ху́дшихъ отноше́ніяхъ ме́жду собо́ю не́жели когда́-либо. Tém gorzéj, тѣ́мъ ху́же. Robić jak można najgorzéj, дѣ́лать какъ мо́жно ху́же. I tak nie najgorzéj, и такъ ещё не ху́до.

Gorzelina, -y, *ж.* Gorzelisko, -a, *ср.* пепели́ще, пожа́рище, погорѣ́лое мѣ́сто; || костёръ (stos drewny).

Gorzelnia, -ni, *ж.* виноку́рня, во́дочный, винокуре́нный заво́дъ; || винокуре́ніе; || Gorzelnia dystyllowań, перекуръ.

Gorzelniany, во́дочный, винокуре́нный.

Gorzelnictwo, -a, *ср.* винокуре́ніе.

Gorzelnik, -a, *м.* винокуръ, винокуре́нный заво́дчикъ.

Gorzelny, винокуре́нный.

Gorzelny, -ego, *м.* винокуре́нный заво́дчикъ, распоряди́тель винокурни.

Gorzkawość, -ści, *ж.* горькова́тость.

Gorzkawy, горькова́тый.

Gorzki, го́рькій; || жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, приско́рбный, го́рестный. Gorzkie żale, жа́лобы, се́тованія. Gorzkie wspomnienia, приско́рбныя воспомина́нія. Gorzkie łzy, го́рькія слёзы.

Gorzkliwość, **Gorzkliwy**, *см.* Gorzkawość, Gorzkawy.

Gorzknąć, **Gorzknieć**, дѣ́латься го́рькимъ, горча́ть, го́рькнуть.

Gorzko, го́рько; || го́рестно, приско́рбно; || тя́жко, тяжело́, тя́гостно, тру́дно. Gorzko co przyprawić, придать го́рькій вкусъ чему́. Żalić się gorzko, го́рько жа́ловаться. Bardzo mi o nim gorzko wspominał, онъ упомина́лъ мнѣ о нёмъ съ го́речью, съ приско́рбіемъ. Gorzko mi to przyszło, тяжело́ мнѣ э́то доста́лось, съ больши́мъ трудо́мъ. Gorzko zapracowany grosz, съ трудо́мъ на́житыя де́ньги.

Gorzkość, -ści, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || го́речь, приско́рбіе.

Gorzyknot, *Бот. см.* Knotnica.

Gorzykwiat, -u, *м. Бот.* стародубка, желтоцвѣтъ, ва́нчій макъ.

Górzysko, -a, *ср.* больша́я гора́.

Górzysto, гори́сто.

Górzystość, -ści, *ж.* гори́стость, гори́стая мѣ́стность, гори́стая пове́рхность земли́; || цѣпь горъ.

Górzyzna, -y, *ж.* гори́стость, гори́стая страна́.

Gość, -ścia, *м.* гость; || посѣти́тель, прі́ѣзжій. Częstować gości, по́дчивать госте́й. Wiele gości przybyło do naszego miasta, въ нашъ го́родъ при́было мно́жество посѣти́телей. Gość kobieta, го́стья.

Gościć, гости́ть, быть у кого въ гостя́хъ; || обита́ть, остана́вливаться, пребыва́ть. Gościć w czyjém sercu, облада́ть чьимъ се́рдцемъ.

Gościna, -y, *ж.* гощéніе, пребыва́ніе въ гостя́хъ, визи́тъ. Ja tu jestem tylko w gościnie, я здѣсь то́лько въ гостя́хъ. Przyjąć kogo w gościnę, принима́ть, помѣща́ть у себя́ (*кого́*). Uczęszczać do kogo w gościnę, ча́сто посѣща́ть кого́. Stawać (gdzie) gościną, остана́вливаться (*гдѣ*), помѣща́ться. W gościnę jechać, ѣ́хать въ го́сти. Publiczna gościna, гости́ница, трактиръ.

Gościniec, -ńca, *м.* больша́я доро́га. Gościniec bity, проѣзжая доро́га; || гости́нецъ (podarunek z podróży).

Gościnne, -ego, *ср.* пла́та за посто́й въ гости́ницѣ.

Gościnnie, гостепріи́мно, радушно.

Gościnność, -ści, *ж.* гостепріи́мство, хлѣбосо́льство.

Gościnny, гостепріи́мный; || госте́и́нный. Gościnny pokój, гости́нная ко́мната, гости́нная. **Stół gościnny,** о́бщій столъ. **Człowiek bardzo gościnny,** человѣкъ о́чень гостепріи́мный.

Gospoda, -y, *ж.* гости́ница, постоя́лый дворъ, тракти́ръ; || помѣще́ніе, жили́ще. **Być, stać gospodą u kogo,** занима́ть у кого́ кварти́ру, помѣще́ніе; жить, стоя́ть у кого́.

Gospodarczy, хозя́йственный, экономи́ческій; || бережли́вый, распоряди́тельный.

Gospodarka, *см.* **Gospodarstwo.**

Gospodarnie, хозя́йственнымъ о́бразомъ, экономи́чески; || бережли́во.

Gospodarność, -ści, *ж.* бережли́вость, домови́тость; || эконо́мія.

Gospodarny, бережли́вый, эконо́мный.

Gospodarować, хозя́йничать, занима́ться хозя́йствомъ.

Gospodarowanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*землёю*), хозя́йство, домово́дство, завѣ́дываніе хозя́йствомъ.

Gospodarski, хозя́йскій; || хозя́йственный, экономи́ческій. **Gospodarskie zdrowie!** за здоро́вье хозя́ина! **Gospodarska córka,** хозя́йская дочь. **Księgi gospodarskie,** расхо́дныя кни́ги. **Nauka gospodarska,** нау́ка о хозя́йствѣ. **Gospodarskie sprzęty,** дома́шняя у́тварь, посу́да. **Zatrudnienia gospodarskie,** хозя́йственныя заня́тія, заня́тія по хозя́йству. **Po gospodarsku,** хозя́йственно, бережли́во, эконо́мно.

Gospodarstwo, -a, *ср.* хозя́йство, домово́дство; || эконо́мія. **Gospodarstwo domowe,** дома́шнее хозя́йство. **Gospodarstwo wiejskie,** се́льское хозя́йство. **Zdać na kogo gospodarstwo,** поручи́ть кому́ хозя́йство. **Gospodarstwo prowadzić,** вести́ хозя́йство, управля́ть хозя́йствомъ.

Gospodarz, -a, *м.* хозя́инъ; || эконо́мъ.

Gospodarzyć, *см.* **Gospodarować.**

Gospodka, -i, *ж.* небольша́я гости́ница, небольшо́й постоя́лый дворъ.

Gospodny, принадлежа́щій къ гости́ницѣ, къ постоя́лому двору́.

Gospodyni, -ni, *ж.* хозя́йка; || эконо́мка, ключница.

Gosposia, -i, *ж. Умен.* хозя́юшка.

Gotard, Gotart, -a, *м.* собств. и́мя *Готта́рдъ. Послов.* **Znalazła Marta swego Gotarta,** рыба́къ рыбака́ ви́дитъ издалека́.

Gotczyzna, -y, *ж. Архит.* готи́ческій родъ, готи́ческій стиль; || готи́ческое письмо́.

Gotów, *см.* **Gotowy.**

Gotować, приготовля́ть, гото́вить; || стря́пать (*кушанье*), вари́ть, гото́вить. **Przygotuj wszystko co trzeba do drogi,** пригото́вь всё что́ ну́жно въ доро́гу. **Ten kucharz dobrze gotuje,** э́тотъ по́варъ хорошо́ гото́витъ, стря́паетъ. **Gotować kogo na śmierć,** пригото́вить кого́ къ сме́рти, напу́тствовать къ сме́рти. || **Gotować się,** приготовля́ться, гото́виться; || кипѣ́ть. **Gotuje się we mnie, kiedy coś podobnego słyszę,** всё кипи́тъ во мнѣ, когда́ я что-нибу́дь подо́бное слы́шу, я не могу́ равноду́шно слы́шать ничего́ подо́бнаго.

Gotowalnia, -ni, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Gotowalniany, туале́тный, убо́рный.

Gotowanie, -a, *ср.* приготовле́ніе; || стря́панье, стряпня́, варе́ніе; || кипяче́ніе.

Gotowiuchny, Gotowiuteńki, соверше́нно гото́вый.

Gotowizna, -y, *ж.* запа́съ, загото́вка; || нали́чность, нали́чныя де́ньги. **Mieć znaczną gotowiznę,** имѣ́ть значи́тельную су́мму въ нали́чности.

Gotówka, -i, *ж.* нали́чныя, чи́стыя де́ньги, чистога́нъ. **Zebrał znaczną gotówkę,** онъ собра́лъ значи́тельную су́мму нали́чными де́ньгами, чистога́номъ.

Gotowo, гото́во. **W pogotowiu, na pogotowiu,** налицо́, въ гото́вности.

Gotowość, -ści, *ж.* гото́вность.

Gotowy, Gotów, гото́вый, гото́въ. **Obiad już gotowy,** обѣ́дъ уже́ гото́въ. **Sprzedawać suknie gotowe,** продава́ть гото́вое пла́тье. **Gotów lada dzień przyjechać,** того́ и гляди́ онъ прі́ѣдетъ, его́ ну́жно ждать со дня́ на́ день.

Gotski, *см.* **Gocki.**

Gotycki, готи́ческій.

Gotyzm, *см.* **Gotczyzna.**

Góźdź, *см.* **Gwóźdź.**

Goździec, -dźca, *м. Мед.* колту́нъ, *см.* **Kołtun.**

Goździk, -a, *м. Бот.* гвозди́ка; || гво́здикъ, гвоздо́къ, гвоздо́чекъ.

Goździkowy, гвозди́чный. **Olejek goździkowy,** гвозди́чное ма́сло.

Gra, -y, *ж.* игра́; || игра́ (*актёра или актри́сы*), исполне́ніе ро́ли, игра́ на како́мъ-либо музыка́льномъ инструме́нтѣ. **Pokłócili się przy grze,** они́ поссо́рились во вре́мя игры́. **Dom gry,** иго́рный домъ. **Gra w karty,** ка́рточная игра́. **Gra hazardowa,** аза́ртная игра́; **gra w szachy,** ша́хматная игра́. **Wejść w grę, przyjść do gry,** войти́ въ ру́ку, заручи́ться хо́домъ. **Gra tego aktora jest świetna,** игра́ э́того актёра превосхо́дна.

Grab, -u, *м. Бот.* грабъ, граби́на, бѣ́лый букъ.

Grabarka, -i, *ж.* жена́ моги́льщика, гробокопа́теля, копа́льщика, копа́теля, землекопа; || земляна́я рабо́та.

Grabarnia, -ni, *ж.* склепъ (*по́гребъ и́ли подва́лъ, въ кото́ромъ ста́вятся гроба́ съ тру́пами*).

Grabarski, землеко́пный, копа́льный. **Robota grabarska,** земляна́я рабо́та.

Grabarstwo, -a, *ср.* раско́пка земли́, копа́ніе земли́.

Grabarz, -a, *м.* моги́льщикъ, гробокопа́тель; || копа́тель, копа́льщикъ.

Grabarzowa, -éj, *ж.* жена́ моги́льщика, копа́льщика земли́.

Grabia, *см.* **Hrabia.**

Grabiarka, -i, *ж.* гра́бельщица (загреба́ющая сѣно).

Grabić, грести́, сгреба́ть (*гра́блями*); || захвати́ть, присвои́ть, отня́ть. **Grabić siano**, сгреба́ть сѣно. **Grabić ulice (w ogrodzie)**, равчища́ть алле́и (въ саду́). **Zagrabić czyję własność**, захвати́ть чью со́бственность, *см.* **Wydzierać, Przywłaszczać sobie.**

Grabiciel, -a, *м.* граби́тель, похити́тель, хи́щникъ, *см.* **Wydzierca.**

Grabie, -i, *мн.* гра́бли. **Grabie pełne siana**, по́лная гра́бля. **Robotnik z grabiami**, гра́бельщикъ; **robotnica z grabiami**, гра́бельщица.

Grabieć, костенѣть (*о па́льцахъ отъ хо́лода*).

Grabież -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, расхище́ніе, захва́тъ (*имущества*).

Grabieżnik, -a, *м.* граби́тель.

Grabieżyć, разбо́йничать, занима́ться граби́тельствомъ, грабежо́мъ.

Grabina, *см.* **Hrabina.**

Grabisko, Grabiszcze, -a, *ср.* гра́бельная рукоя́тка.

Grabki, -bek, *Умен. мн. ж.* гра́бельки.

Grabolić się, *см.* **Gramolić się.**

Grabołusk, -a, *м. Орнит.* дубоно́съ, щуръ, *см.* **Klesk.**

Grabowy, гра́бовый, грабо́вый, (*изъ гра́боваго де́рева*).

Grabski, Grabstwo, *см.* **Hrabski, Hrabstwo.**

Grać, Grywać, игра́ть, и́грывать. **Grać na pewną**, игра́ть навѣрняка́. **Grać na kwitę**, игра́ть на квитъ, игра́ть съ тѣмъ, что́бы поквита́ться. **Grywać o wielkie pieniądze**, игра́ть въ большу́ю игру́, на большія де́ньги. **Wody cały dzień grały**, водомёты би́ли весь день **W to mi graj!** Вотъ э́то хорошо́! Вотъ э́то мнѣ нра́вится! **Grać rolę**, игра́ть роль (*на сце́нѣ*). **Grać rolę pana**, разы́грывать роль большо́го ба́рина.

Graca, -y, *ж.* ки́рка, моты́ка, садо́вая лопа́тка; || *Агр.* бороздни́къ, подо́льникъ, подо́льная ки́рка. **Graca wapienna, murarska**, гребо́къ, мѣша́лка (*для и́звести*), весло́ для мѣша́нія и́звести въ твори́лѣ. **Graca kominiarska**, скребо́къ. **Graca dróciana**, чеса́лка. **Graca (drapaczka)** скребни́ца.

Gracisko, -a, *ср.* ста́рая ру́хлядь.

Gracja, -ji, *ж.* гра́ція, пре́лесть, прія́тность, милови́дность.

Gracjalny, жа́лованный, пожа́лованный.

Gracki, живо́й, весёлый, ре́звый. **Gracki chłopiec**, молодчи́на, молоде́цъ.

Gracko, ло́вко, иску́сно, прово́рно, хитро́. **Gracko się spisał**, ло́вко, сла́вно отличи́лся. **Gracko się wywinął**, онъ ло́вко вы́вернулся. **Gracko zażyć kogo**, ло́вко поддѣть кого́, воспо́льзоваться кѣмъ.

Gracować, равчища́ть зе́млю, садъ, поло́ть, вска́пывать зе́млю.

Gracowanie, -a, *ср.* подчище́ніе скребко́мъ земли́. **Gracowanie wapna**, творе́ніе и́звести.

Gracownik, -a, *м.* подо́льщикъ, подчища́ющій подо́льною ки́ркою, бороздникомъ.

Gractwo, -a, *ср.* картёжъ, страсть къ ка́рточной игрѣ.

Gracz, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ; || **Gracz na instrumencie**, игра́ющій на како́мъ-либо инструме́нтѣ, музыка́нтъ.

Graczka, -i, *ж.* игрочи́ха, картёжница.

Grad, -u, *м.* градъ.

Gradacja, -ji, *ж.* постепе́нность, после́довательность, града́ція, перехо́дъ; || *Рит.* прираще́ніе.

Grądal, -a, *м.* пе́нтюхъ, остоло́пъ, дереве́нщина, о́лухъ, мужи́къ.

Gradał, -u, *м. см.* **Gradsał.**

Gradobić, -ci, *ж.* **Gradobicie**, -a, *ср.* градъ, градобо́й, градоби́тіе.

Gradobitny, па́дающій гра́домъ, гра́дный. **Gradobitna nawalność**, бу́ря съ гра́домъ.

Gradobity, вы́битый, поби́тый гра́домъ.

Gradonośny, гра́дный.

Gradorodny, причиня́ющій градъ.

Gradowaty, градообра́зный, похо́жій на градъ.

Gradowisko, -a, *ср.* по́ле вы́битое гра́домъ.

Gradowizna, -y, *ж.* хлѣбъ и́ли плоды́ поби́тые гра́домъ.

Gradówka, -i, *ж.* градиро́ванная соль, *см.* **Warzonka.**

Gradowy, гра́дный. **Gradowa sól**, *см.* **Gradówka.**

Graduał, -u, *м.* окто́ихъ, обихо́дъ церко́внаго пѣнія.

Gradus, -a, *м.* гра́дусъ (*широты́, долготы́*); || дѣле́ніе и́ли гра́дусъ (*баромéтра, термомéтра*); || ступе́нь (*лѣстницы, алтаря́*); || *Мед.* періо́дъ, сте́пень (*болѣзни*); || *Юрид. Устар.* инста́нція (*судебная*),

Gradzisty, напо́лненный гра́домъ.

Grafka, -i, *ж.* ука́зка (*дѣтская*); || гри́фель.

Grajcar, -a, *м.* **Grajcarek**, -rka, отвёртка; || што́поръ, про́бочникъ.

Grajek, -jka, *м.* скрипа́чъ, гудо́чникъ (*деревенскій*).

Gramatka, -i, *ж.* похлёбка изъ воды́ и тёртаго хлѣба, и́ли изъ хлѣба, пи́ва и желтка́.

Grammatycki, грамматическій.

Grammatycznie, грамматически.

Grammatyczka, -i, *ж.* сокращённая, кра́ткая грамма́тика.

Grammatyczność, -ści, *ж.* грамматическая пра́вильность.

Grammatyczny, грамматическій.

Grammatyk, -a, *м.* грамма́тикъ.
Grammatyka, -i, *ж.* грамма́тика.
Gramolić, цара́пать, ковыря́ть. **Gramolić się (dokąd)**, кара́бкаться, взлѣза́ть, взбира́ться; || ви́ться (*о растеніяхъ*).
Gramota, *см.* Ramota.
Gran, -a, *м.* гранъ (*вѣсъ*).
Gran, -u, **Grań**, -ni, *ж.* у́голъ, грань.
Granadjer, -a, *м.* грена́дёръ.
Granadjerski, грена́дёрскій.
Granat, -u, *м. Артил.* грана́та, ручна́я бо́мба; || *Бот.* грана́тъ, грана́товое, грана́тное я́блоко; || си́ній цвѣтъ; || *Минер.* грана́тъ, вениса́.
Granatek, -tka, *м. Бот* луго́вой шалфе́й.
Granatnica, -y, *ж.* су́шка для грана́тъ.
Granatnik, -a, *м. Артил.* га́убица *или* единоро́гъ.
Granatowo, си́няго цвѣта. **Granatowo ufarbować**, вы́красить въ си́ній цвѣтъ, си́нею кра́ской.
Granatowy, грана́товый, грана́тный; || си́ній (си́няго цвѣта).
Grand, -a, *м.* грандъ (*въ Испа́ніи*), вельмо́жа, сано́вникъ, зна́тный человѣкъ.
Grandeca, -y, *ж.* вельмо́жество, зна́тность, знать, досто́инство гра́нда.
Grandesa, Grandessa, -y, *ж.* зна́тная да́ма.
Graniastka, -i, *ж. Зоол.* уса́тый голова́чъ (*рыба*).
Graniastość, -ści, *ж.* угрова́тость; || грань.
Graniastosłup, -a, *м.* при́зма.
Graniastosłupowy, призмати́ческій.
Graniasty, угрова́тый; || грановѝтый, гранёный.
Granica, -y, *ж.* грани́ца, предѣлъ, рубе́жъ.
Graniczenie, -a, *ср.* сопредѣльность (*двухъ странъ*).
Granicznik, -a, *м.* погранѝчный жи́тель, сосѣдъ; || присѝжный межевщи́къ; || межево́й столбъ, погранѝчный столбъ; || *Бот.* ле́гочница, медуни́ца.
Graniczny, погранѝчный, сопредѣ́льный; || межево́й. **Proces graniczny**, межево́й споръ.
Graniczyć, грани́чить.
Granie, -a, *ср.* игра́, спо́собъ игры́.
Granisty, *см.* Graniasty.
Granit, -u, *м.* грани́тъ.
Granitowy, грани́тный.
Grankulka, -i, *ж. Охот.* дробь.
Granowitość, **Granowity**, *см.* **Graniastość**, **Graniasty**.
Grasować, свирѣпствовать; || госпо́дствовать.
Grat, -u, *м.* дома́шняя ру́хлядь, пожи́тки. **Stare graty**, ве́тошь, старьё, ста́рыя, негóдныя ве́щи.
Gratka, -i, *ж.* пожи́ва, вы́года, при́быль, бары́шъ; || пода́рочекъ; || вы́годное дѣ́льце.
Gratyfikacja, -ji, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе.
Gratyfikować, награжда́ть, вознагражда́ть.
Gratys, **Gratis**, да́ромъ, безде́нежно, безпла́тно, безме́здно.
Gratysowy, даровóй, безпла́тный, безме́здный.
Grawać, *см.* Grywać.
Grąz, **Grąź**, -ężu, *м.* лу́жа, топь, трясѝна, *см.* Fusy, Grązel.
Grązel, -zli, *ж.* **Grędzidło**, -a, *ср.* грузи́лы *мн.* (*у не́вода*).
Grążnąć, Grzęznąć, погружа́ться, гря́знуть, гру́знуть.
Grdać, мани́ть перепело́въ.
Grdanie, -a, *ср.* вава́канье перепело́въ.
Grecyzm, *см.* **Hellenizm**.
Greczyzna, -y, *ж.* гре́ческій язы́къ.
Grędzidło, -a, *ср. см.* **Grązel**.
Gregorjanek, -nka, *м.* шко́льникъ; || незна́ющій ни аза́ въ глаза́.
Gregorjański, григоріа́нскій (*о пѣніи, календарѣ*).
Grempla, **Grępla**, -i, *ж.* чеса́лка, ворси́льня, дра́чка.
Gremplarka, **Gręplarka**, -i, *ж.* чеса́льница.
Gremplarnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplarz, **Gręplarz**, -a, *м.* чеса́льщикъ.
Gremplować, **Grępłować**, чеса́ть чеса́лкою (*шерсть, сукно́*).
Gremplowanie, **Grępłowanie**, -a, *ср.* чеса́ніе ше́рсти (*чеса́лкою*).
Gremplownia, **Grępłownia**, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplownik, **Grępłownik**, -a, *м.* чеса́лочникъ, чеса́лочный ма́стеръ.
Gremplowy, **Grępłowy**, чеса́лочный.
Grenadjer, *см.* **Granadjer**.
Grzęzy, *см.* **Grąz**.
Grzęznąć, *см.* **Grążnąć**.
Grób, -obu, *м.* моги́ла; || гробъ, гробни́ца. **Grób Pański**, гробъ Госпо́день. **Odwiedzać groby Pańskie (w piątek wielkiego tygodnia)**, ходи́ть на поклоне́ніе плащани́цѣ. **W Saint-Denis są groby królów francuzkich**, въ Сенденѝ нахо́дятся гробни́цы францу́зскихъ королей.
Grobarka, *см.* **Grabarka**.
Grobarz -a, *м.* **Grabarz**; || *Зоол.* моги́лникъ (*насѣко́мое*).
Grobelka, -i, *ж.* небольша́я плотѝна, гать, запру́да.
Grobelny, плотѝнный, запру́дный.
Grobla, -li, *ж.* пло́тина, гать, запру́да, гре́бля.
Groblany, *см.* **Grobelny**.
Groblowanie, -a, *ср.* устро́йство плотѝны, гре́бли.
Grobnik, -a, *м.* погреба́льщикъ, распоряжа́ющійся на похорона́хъ; || гробовщи́къ.
Grobowcowy, надгро́бный гробни́чный.
Grobowiec, -wca, *м.* надгро́бный па́мятникъ, || гробни́ца.
Grobowisko, -a, *ср.* кладби́ще, погóстъ.
Grobownik, -a, *м.* гробокра́дца.

Grobowy, гробовóй, могúльный.
Groch, -u, *м.* горóхъ; || горóшина.
Grochowaty, горóшчатый.
Grochowiny, -win, *мн.* горóховая соло́ма.
Grochowisko, -a, *ср.* горóховникъ.
Grochówka, -i, *ж.* горóховый супъ.
Grochowy, горóховый. **Grochowa zupa**, горóховый супъ. * **Dać komu grochowy wianek**, сдѣлать кому́ откáзъ; || **Grochowe drzewo**, горóховое дéрево, горóховникъ.
Gród, -odu, *м.* большóй гóродъ; || зáмокъ, крѣпостцá; || *Устар.* судéбное мѣ́сто шляхты; || дрéвній уголóвный судъ пéрвой инстáнціи въ Литвѣ, *см.* **Grodzki sąd**.
Grodek, -dka, *м.* небольшóй зáмокъ, небольшóе укрѣплéніе.
Grodowy starosta, управля́ющій судéбнымъ вѣ́домствомъ въ дрéвней Пóльшѣ.
Grodź, -dzi, Grodza, -y, *ж.* запру́да, плотúна.
Grodzianin, -a, *м.* жúтель зáмка.
Grodzienka, -i, *ж.* жúтельница зáмка.
Grodzić, загородúть, загражда́ть, обноси́ть забóромъ *или* стѣ́ною.
Grodzisko, -a, *ср.* городúще; || разру́шенный зáмокъ.
Grodzki, зáмковый, городскóй.
Grom, -u, *м.* громъ.
Gromada, -y, *ж.* громáда, гру́да, ку́ча, толпá, сбóрище, мнóжество (*людéй и т. п.*); || óбщина, сéльскій мíръ.
Gromadka, -i, *ж.* ку́чка.
Gromadnie, Gromadno, толпáми, ку́чами.
Gromadny, многочúсленный. **Wojsko gromadne**, многочúсленное вóйско. **Lud gromadny**, столпúвшійся нарóдъ. **Ptaki gromadne**, птúцы летáющія стáею, стáйныя птúцы.
Gromadzenie, -a, *ср.* собирáніе въ ку́чу.
Gromadzić, собира́ть, копúть; || громоздúть.
Gromadziciel, -a, *м.* собира́тель.
Gromadzicielka, -i, *ж.* собира́тельница.
Gromadzisko, *см.* **Gromadnie**.
Gromadzisty, многочúсленный; || громостклóй.
Gromadzki, óбщинный, мíрскóй; || сéльскій. **Własności gromadzkie**, имýщество, принадлежáщее óбществу крестья́нъ.
Gromca, -y, *м.* громовéржецъ.
Gromić, громúть, разбива́ть; || пораждáть грóмомъ, разгромля́ть. * **Gromić występki**, порицáть порóки. **Gromić kogo za co**, выговáривать кому́ за что́, бранúть, журúть.
Gromiciel, -a, *м.* *см.* **Pogromca**.
Gromienie, -a, *ср.* пораженíе; || вы́говоръ, нагоня́й, напрягáй.
Gromki, грóмкій.
Gromnica, -y, *ж.* свѣчá, освящённая въ прáздникъ Срѣтенія Госпóдня. **Gromnice, -mnic**, *мн.* прáвдникъ Срѣтенія Госпóдня.
Gromniczny, относя́щійся къ прáздни́ку Срѣтенія Госпóдня, Срѣтенскій.
Gromnieć, увели́чиваться, умножáться, возрастáть.
Gromny, гремя́щій; || грóмкій.
Gromot, Gromotny, *см.* **Łoskot, Łoskotny**.
Gromowy, громовóй.
Grondał, *см.* **Grądal**.
Gronisko, -a, *ср.* кисть я́годъ.
Gronko, *Умен.* гроздóкъ, *см.* **Grono**.
Grono, -a, *ср.* гроздь, кисть я́годъ. **Grono winne**, виногрáдный гроздь, виногрáдная кисть; || собрáніе, кружóкъ, óбщество, компáнія; || сонмъ, сóнмище. **Małe grono przyjaciół**, небольшóй кружóкъ друзéй. **Ktoś z grona naszego**, кто-то изъ нáшего óбщества; || *Артил.* виногрáдъ.
Grononośny, *см.* **Gronisty**.
Gronostaj, -a, *м.* *Зоол.*, горностáй.
Gronostajowy, горностáевый.
Gronowity, гроздовúдный.
Gronowy, гроздóвый, грóздный.
Grosz, -a, *м.* грошъ; * дéньги. **Mieć grosz**, имѣ́ть дéньги. **Gotowy grosz**, налúчныя дéньги. **Zyć z grosza**, платúть за всё чúстыми дéньгами. **Zbijać grosze**, копúть дéньги.
Groszak, -a, *м.* грошевúкъ.
Groszek, -szku, *м.* горóшекъ.
Groszówka, -i, *ж.* мѣ́дный грошъ.
Groszowy, грошóвый.
Groszyk, -a, *м.* грóшикъ; || * дéнежка.
Grot, -u, *м.* желѣ́зко (*у копья, стрѣлы́ и т. п.*); остреё, óстрый конéцъ; || дрóтикъ, метáтельное копьё.
Grota, -y, *ж.* гротъ, пещéра.
Groza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ, грозá; || стрóгость, суровость.
Groźba, -y, *ж.* угрóза.
Grożenie, -a, *ср.* угрóза.
Grozić, грозúть, угрожáть.
Groźliwie, Groźnie, грóзно, ужáсно.
Groźliwość, Groźność, -ści, *ж.* грóзность.
Groźliwy, грóзный.
Groźnie, Groźno, *см.* **Groźliwie**.
Groźny, грóзный.
Gruba, -y, *ж.* я́ма, ровъ, отвéрстіе; || печь, горнъ.
Grubarka, *см.* **Grabarka**.
Grubarski, *см.* **Grabarski**.
Grubarz, *см.* **Grabarz**.
Grubawo, грубовáто.
Grubawy, грубовáтый.
Grubić, утолщáть, увели́чивать.
Grubieć, толстéть; || грубéть, дѣ́латься невѣ́жливымъ.
Grubjan, Grubianin, -a, *м.* грубія́нъ.
Grubjanka, -i, *ж.* грубія́нка.
Grubjański, грýбый, невѣ́жливый, несотёсанный.
Grubjaństwo, -a, *ср.* грýбость, дéрзость.

Grubo, то́лсто, кру́пно; || кра́йне; || гру́бо, тя́жко, жестоко́. **Grubo co pokrajać**, нарѣзать то́лстыми куска́ми. **Grubo pieprz tłuczony**, кру́пно истолченный пе́рецъ. **Grubo wygrać**, мно́го вы́играть. **Grubo grać**, игра́ть въ большу́ю игру́. **Grubo na palec**, въ па́лецъ толщино́ю. **Grubo się mylić**, жестоко́ ошиба́ться. **Grubo kogo oszukać**, жестоко́ кого́ надуть. **Grubo kogo obrazić**, тя́жко кого́ оби́дѣть. **Z gruba**, гру́бо, напрями́къ.

Grubodziób, -oba, *м. Зоол.* толстоно́ска (*пти́ца*).

Grubość, -ści, *ж.* гру́бость; || толстота́, толщина́.

Grubowarg, -a, *м.* ни́льскій чеба́къ (*ры́ба*).

Grubowato, Grubowaty, *см.* **Grubawo, Grubawy.**

Gruboziarnisty, крупча́тый.

Grubsz, *употребл. въ слѣдующемъ выраженіи:* **W grubsz**, въ толщину́. **Z grubsza**, *см.* **Gruby.**

Grubszość, -ści, *ж.* толщина́, толстота́.

Gruby (*сравн. ст.* **Grubszy**), гру́бый, неуклю́жій, просто́й, невѣжливый; || ту́чный, то́лстый, дородный; || кру́пный; || густо́й, ча́стый. **Gruby człowiek**, гру́бый, просто́й человѣкъ. **Tłusty i gruby**, ту́чный и неуклю́жій. **Gruby tom in folio**, то́лстый фоліа́нтъ. **Gruby powróz**, то́лстая верёвка. **Z grubego, z grubszego, z grubsza co obrobić**, обтёсывать, утоня́ть. **Grube rysy twarzy**, гру́быя черты́ лица́. **Gruba mgła**, густа́я мгла, густо́й тума́нъ. **Gruba ciemność**, глубо́кій мракъ, глубо́кая темнота́. **Gruby głos**, гру́бый го́лосъ. **Gruby żart**, гру́бая, пло́ская шу́тка. **Lud gruby**, гру́бый, просто́й наро́дъ.

Gruca, -y, *ж.* ка́ша, ка́шица, размазня́.

Gruchać, воркова́ть.

Gruchacz, -a, *м.* го́лубь-воркуно́къ.

Gruchanie, -a, *ср.* воркова́нье.

Gruchawka, -i, *ж.* го́рлица.

Gruchnąć, раздава́ться, грема́ть; || ру́хнуть, обру́шиться; || уда́риться, шлёпнуться; || уда́рить, хвати́ть. **Sława jego gruchnęła po świecie**, сла́ва его́ загрема́ла по́ свѣту. **Gruchnęło**, загрема́ло, ру́хнуло, обру́шилось! **Gruchnąć na ziemię**, упа́сть, свали́ться на зе́млю, шлёпнуться о́ земь. **Gruchnąć głową o ścianę**, уда́риться, тре́снуться голово́ю объ стѣну.

Gruchot, -u, *м.* трескъ, грохотъ.

Gruchotać, ворковать, *см.* **Gruchać, Turkotać**; || трещать, хрустѣть, *см.* **Trzeszczeć, Grzechotać**; || разбива́ть, раздробля́ть, разшиба́ть, *см.* **Zgruchotać, Pogruchotać. Pogruchotał źwierciadła**, разби́лъ зеркала́. **Gruchotać się**, разбива́ться, раздробля́ться. **Okręt zgruchotał się o skały**, кора́бль разби́лся о скалы.

Gruchotanie, -a, *ср. см.* **Gruchanie.**

Gruchotka, -i, *ж. см.* **Grzechotka.**

Gruczoł, Gruzoł, -a, *м.* (*Умен.* **Gruczołek, Gruzołek, -łka**), *Анат.* желёза; || *Медж.* желва́къ, о́пухоль; || **Nauka o gruczołach**, адонологія, нау́ка о желёзахъ; || **Gruczoły**, *мн.* золоту́ха, свину́ха, *см.* **Skrofuły.**

Gruczołkowaty, Gruczołkowy, желёзчатый, желёзистый.

Gruda, -y, *ж.* гли́ба, комъ, ку́ча, ко́чка. **Gruda śniegu**, комо́къ сне́га. **Ostatni mróz grudy narobił**, послѣдній моро́зъ сдѣлалъ доро́гу неро́вною, шероховато́ю. * **Jak po grudzie pisać**, писа́ть шероховатымъ сло́гомъ. **Jak po grudzie czytać**, чита́ть запина́ясь.

Grudka, -i, *ж.* комо́къ, кусо́чекъ.

Grudniowy, декабрскій.

Grudzień, -dnia, *м.* декабрь мѣсяцъ; *Стар.* Гру́день.

Grudzisty, неро́вный, шероховатый.

Grundal, *см.* **Grądal.**

Grundrys, -u, *м. см.* **Plan.**

Grundwaga, Gruntwaga, -i, *ж.* у́ровень, ватерпасъ, у́ровень съ отвѣсомъ.

Grunt, -u, *м.* земля́, по́чва, слой земли́; || осно́ва, основа́ніе, су́щность; || грунтъ, по́ле, фонъ. **Grunt piaszczysty**, песча́ная по́чва. **Budować na cudzym gruncie**, стро́ить на чужо́й землѣ. **Uprawiać grunta**, обраба́тывать земли́. **Zły grunt wybrałeś**, ты вы́бралъ ху́дую почву. **Dom z gruntu odbudować**, перестро́ить домъ съ са́маго основа́нія, съ фунда́мента. **Oto jest grunt jego nauki**, вотъ основа́ніе его́ уче́нія. **Cnota grunt**, вся су́щность въ добродѣтели. **Pieniądz grunt**, гла́вное дѣло въ де́ньгахъ. **Znać co z gruntu**, знать что́ нибу́дь основа́тельно. **To człowiek z gruntu poczciwy**, э́то истинно-че́стный человѣкъ. **Chorobę z gruntu wyleczyć**, соверше́нно вы́лечить болѣзнь. **W gruncie**, въ су́щности, на са́момъ дѣлѣ. **Grunt serca ma dobry**, на са́момъ дѣлѣ у него́ до́брое се́рдце. **Grunt emfiteutyczny**, земля́ о́тданная въ долгосро́чное владѣніе. **Grunta odłogiem leżące**, пустопоро́жнія зе́мли. **Odbyć badanie na gruncie**, произвѣсть допро́съ на са́момъ мѣстѣ.

Gruntbrif, -u, *м.* писцова́я окладна́я кни́га.

Gruntować, осно́вывать; || измѣря́ть глубину́ (*мо́ря, ръки́*), броса́ть лотъ; || грунтова́ть, **pierwszym kolorem nakładać. Gruntować się**, осно́вываться.

Gruntowanie, -a, *ср.* осно́ва, основа́ніе; || грунтова́ніе, **nakładanie pierwszym kolorem.**

Gruntownie, основа́тельно.

Gruntowność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность.

Gruntowny, основа́тельный, про́чный.

Gruntowy, поземе́льный, помѣстный. **Właściciel gruntowy**, землевладѣлецъ. **Własność gruntowa**, недви́жимое имѣніе, помѣстье, во́тчина.

Gruntwaga, *см.* **Grundwaga.**

Grupa, -y, *ж.* гру́ппа.

Grupować, группи́ровать, составля́ть гру́ппу; || собира́ть.
Grusza, -y, *ж.* гру́ша.
Gruszczanka, -i, *ж.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.
Gruszczany, гру́шевый.
Gruszczasty, **Gruszczysty**, грушеви́дный, грушеобра́зный.
Gruszczyczka, -i, *ж. Бот.* гру́шица, грушо́вка.
Gruszeczka, -i, *ж.* гру́шка.
Gruszec, -szca, *м.* карни́зъ, гзымсъ, рѣзна́я рабо́та.
Gruszecznik, -a, *м.* грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́.
Gruszka, -i, *ж.* гру́ша. *Послов.* **Nie zaśpi gruszek w popiele**, опъ не дастъ про́маху, не прозѣва́етъ. **To są gruszki na wierzbie**, э́то пусты́я мечты́.
Gruszkowaty, *см.* **Gruszczasty**.
Gruszkowiec, -wca, *м.* родъ ба́бочки, мотылька́.
Gruszkowy, гру́шевый.
Gruz, -u, *м.* хламъ, му́соръ, щёбень, соръ. **Gruzy**, -ów, развали́ны.
Gruzła, -y, *ж. Умен.* **Gruzołka**, -i, *ж.* крупи́нка, зёрнышко; || кро́шка. **Gruzła soli**, крупи́нка со́ли. **Mleko ssiada się w gruzły**, молоко́ свёртывается, сѣда́ется, створо́живается.
Gruzłowacieć, свёртываться, сѣда́ться, створо́живаться; || запека́ться.
Gruzłowaty, запёкшійся, запёкшій. **Krew gruzłowata**, запёкшаяся кровь.
Gruzoł, **Gruzołek**, *см.* **Gruczoł**, **Gruczołek**.
Gruzowy, му́сорный. **Piasek gruzowy**, дресва́, хрящъ, гра́вій.
Gryczak, -a, *м.* гре́чневый хлѣбъ, гре́чневикъ; || * мужи́къ, деревёнщина.
Gryczanka, -i, *ж.* гре́чневая соло́ма.
Gryczany, **Hreczany**, гре́чневый.
Gryf, -a, *м. Орнит.* ягна́тникъ, хи́щная пти́ца; || **гриф**ъ (*баснослов. животное*); || ше́йка (*у скри́пки*); || **лады́** (*у гита́ры*); || *см.* **Orłolew**.
Gryfa, -y, *ж.* **защёпъ** (*у копыта*); || пере́дняя часть, **шинъ** (*у подко́вы*), *см.* **Ccele**.
Gryka, -i, *ж.* **гре́чка**, **гречи́ха**, *см.* **Tatarka**, **Hreczka**.
Grymas, -u, *м.* бо́лѣе употреби́тельно во множ. числѣ: **Grymasy**, кривля́нья, ужи́мки, грима́сы.
Grymaśnica, -y, *ж.* **грима́сница**, капри́зница, приведа́ница.
Grymaśnik, -a, *м.* **грима́сникъ**, **капри́зный**, приведа́никъ.
Grymaśny, грима́сный, **капри́зный**.
Grymasować, **Grymasić**, *см.* **Dziwaczyć**.
Grypsnąć, **подтибрить**, стянуть, подцѣпить.
Gryszpan, -u, *м. Хим.* мѣдя́нка, ярь мѣдя́нка.
Gryszpanowy, покры́тый мѣдя́нкою.
Grywać, *см.* **Grać**.
Gryz, -u, *м.* крупча́тка, крупи́чатая мука́.
Gryzący, куса́ющій, грызу́щій, ѣдкій, ко́лкій. **Kwas gryzący**, ѣдкая кислота́. **Gryzące sumienie**, угрыза́ющая со́вѣсть.
Gryźć, грызть, разъѣда́ть, куса́ть, щипа́ть. **Gryźć się** (**czém**), печа́литься, огорча́ться. **Pieprz gryzie w język**, пе́рецъ куса́етъ, щи́плетъ за языкъ. **Dym gryzie w oczy**, дымъ куса́етъ глаза́.
Gryzienie, -a, *ср.* **угрыза́ніе**, грыза́ніе; || щемле́ніе, давле́ніе. **Gryzienie w żołądku**, рѣзь въ желу́дкѣ.
Gryzikołek, -łka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.
Gryzipacierz, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.
Gryzliwość, -ści, *ж.* ѣдкость, острота́, ко́лкость. **Gryźliwość serwaseru**, ѣдкость, острота́ крѣпкой во́дки.
Gryźliwy, ѣдкій, о́стрый.
Gryzmoła, -y, *м.* пачку́нъ. **Gryzmoły**, *мн.* мара́нье, кара́кули.
Gryzmolenie, -a, *ср.* пачкотня́, па́чканье, мара́нье; || плохо́е сочине́ніе, писа́ніе.
Gryzmolić, па́чкать, мара́ть.
Gryzowy, **Grysowy**, гре́чневый.
Grzać, грѣть,
Grządka, -i, *ж.* гря́дка.
Grządziel, **Grądziel**, -a, *м.* ды́шло (*у плуга*).
Grzanie, -a, *ср.* согрѣва́ніе, огрѣва́ніе.
Grzanka, -i, *ж.* грѣно́къ, поджа́ренный ло́мтикъ хлѣба.
Grząski, **Grzęski**, вя́зкій, тинова́тый, илова́тый, то́пкій.
Grząskość, -ści, *ж.* вя́зкость, илова́тость, то́пкость.
Grząskowaty, *см.* **Grząski**.
Grząznąć, *см.* **Grążnąć**.
Grzbiecisty, широкоплечій.
Grzbiet, -u, *м.* спина́; || хребе́тъ; || задо́къ, корешо́къ кни́ги. **Grzbiet dachu**, конёкъ. **Grzbiet gór**, го́рный хребе́тъ. **Grzbiet rzeki**, **jeziora**, пове́рхность рѣки, о́зера.
Grzbietowy, хребе́тный, спинно́й. **Grzbietowa kość**, позвоно́чникъ, хребётный столбъ.
Grzebać, разгреба́ть, рыть, копа́ть, раска́пывать, зарыва́ть; || погреба́ть, хорони́ть. **Dzieci grzebią w piasku**, дѣти копа́ются въ пескѣ. **Koń nogą ziemię grzebie**, ло́шадь ро́етъ ногою зе́млю. **Grzebać umarłe**, хорони́ть, погреба́ть умёршихъ. * **Żyda grzebać**, замышля́ть зло́е дѣло, имѣть злы́я намѣре́нія. **Grzebać się** (**w wodzie**, **w błocie**), барахта́ться (*въ водѣ*, *въ грязи*). **Grzebać się do czego**, употребля́ть всѣ усилія дости́гнуть чего́.
Grzebanie, -a, *ср.* разгреба́ніе, копа́ніе; || по́хороны, погребе́ніе.
Grzebielec, -lca, *м. см.* **Zgrzebło**.
Grzebielucha, -y, *ж.* береговая ла́сточка *или* стрижъ, *см.* **Brzegówka**.

Grzebień, -nia, *м.* гре́бень, гребёнка. **Grzebień do lnu,** чесáлка. **Grzebień tkacki,** бёрдо (*ткáцкое*). **Grzebień we młynie,** зубчáтое *или* гребéнчатое колесó. **Grzebień u koguta,** пéтушій гребешóкъ.* **Grzebienia podnosić,** возгордúться, поднять носъ, вáжничать, пéтушúться.

Grzebieniarka, -i, *ж.* гребенщúца.

Grzebieniarski, гребёночный, гребенóй.

Grzebieniarstwo, -a, *ср.* гребенно́е мастерство́.

Grzebieniarz, -a, *м.* гребёночникъ, гребенщúкъ.

Grzebieniasty, Grzebienisty, гребёнчатый.

Grzebienica, -y, *ж.* **Grzebieniec, -ńca,** *м. Бот.* гре́бникъ, дúкій кéрвель.

Grzebieniowy, гребёночный.

Grzebieniowaty, гребёновúдный.

Grzebienisty, *см.* Grzebieniasty.

Grzebło, *см.* Zgrzebło.

Grzebyczek, -czka, Grzebyszek, -szka, Grzebyk, -a, *м.* гребешóкъ, гребёночка.

Grzech, -u, *м.* грéхъ.

Grzechotka, -i, *ж.* кáменный стрижъ (*пти́ца*), домáшняя лáсточка.

Grzechotać, Grzegotać, грохотáть, греме́ть; || трещáть, дребезжáть; || квáкать (*о лягýшках*).

Grzechotanie, -a, *ср.* грóхотъ, трескъ; || квáканье (*лягýшек*), *см.* Skrzekotanie.

Grzechotka, -i, *ж.* трещóтка, гремýшка.

Grzechotnik, -a, *м. Зоол.* гремýчая змéя.

Grzechowy, грéхóвный.

Grzecznie, учти́во, вéжливо, благопристóйно.

Grzeczniś, -sia, *м.* разсыпáющійся въ комплимéнтахъ, любéзникъ.

Grzeczniuchny, чрезвычáйно учти́вый, вéжливый, привéтливый.

Grzeczność, -ści, *ж.* учти́вость, вéжливость, прилúчіе, привéтливость.

Grzeczny, учти́вый, вéжливый, прилúчный, привéтливый.

Grzęda, -y, *ж.* грядá, рядъ; || *Стар.* лéха.

Grzegotać, *см.* Grzechotać.

Grzegotka, *см.* Grzechotka.

Grzegzołka, -i, *ж.* Gżegżołka.

Grzejący, согрéвающій.

Grzęba, -y, *ж.* голúшъ, булы́жникъ (*камень*).

Grześ, -sia, *м.* Гри́ша, *Умен.* отъ Grzegorz, Григóрій.

Grześć, *см.* Grzebać.

Grzesiowa, -ej, *ж.* жена́ Григóрія.

Grzęski, *см.* Grząski.

Grzeszek, -szku, *м.* грéшóкъ, мáленькая погрéшность.

Grzeszenie, -a, *ср.* прегрéшéніе.

Grzesznica, -y, Grzeszniczka, -i, *ж.* грéшница.

Grzeszniczy, грéшный, грéхóвный.

Grzesznie, грéшно, грéхóвно.

Grzesznik, -a, *м.* грéшникъ.

Grzeszność, -ści, *ж.* грéхóвность.

Grzeszny, грéшный, грéхóвный.

Grzeszyć, грéшúть.

Grzęznąć, *см.* Grązнąć.

Grzęzy, *см.* Giaz.

Grzmiący, гремя́щій.

Grzmieć, греме́ть.

Grzmienie, -a, *ср.* громъ, раскáтъ, гулъ грóма.

Grzmocić, стучáть, ударáть.

Grzmot, -u, *м.* громъ.

Grzmotać, *см.* Grzmieć.

Grzmotliwy, Grzmotny, гремя́щій, грóмкій, оглушúтельный, громóвый (*голосъ*).

Grzmotnąć, *см.* Grzmocić.

Grzmotny, *см.* Grzmotliwy.

Grzmotowy, громовóй.

Grzyb, -a, *м.* грúбъ; || *Мед.* грúбъ, нарóстъ, дúкое мя́со; || *Зоол.* голотýрія, морскáя кубы́шка (*лучúстое живóтное*); || **Grzyb drzewny,** гýбка.

Grzybek, -bka, *м.* драчóна (*родъ пирóжнаго*); || грибóкъ, грúбчикъ, грибóчекъ.

Grzybiasty, гýбчатый, ноздревáтый.

Grzybieć, дряхлéть, старéть, приходúть въ вéтхость.

Grzybień, -nia, *м.* **Grzybienie, -a,** *ср. Бот.* кувшúнчики, кубы́шечки. **Grzybień biały,** бéлый ненуфáръ.

Grzybowaty, грибовúдный, гýбчатый, грибáстый, грúбчатый.

Grzybowy, грибнóй, грибóвый.

Grzyt, Grzytać, Grzytanie, *см.* Zgrzyt, Zgrzytać, Zgrzytanie.

Grzywa, -y, *ж.* грúва.

Grzywacz, -a, *м.* дúкій сúзый гóлубь, лéснóй гóлубь, вáхирь, вятю́тинъ (*пти́ца*).

Grzywiasty, грúвистый, имéющій грúву.

Grzywienny, *см.* Grzywnowy.

Grzywna, -y, *ж.* грúвна.

Gubernator, -a, *м.* губернáторъ.

Gubernatorka, -i, *ж.* правúтельница.

Gubernatorowa, -ej, *ж.* губернáторша, жена́, супрýга губернáтора.

Gubernatorski, губернáторскій.

Gubernatorstwo, -a, *ср.* губернáторство, дóлжность губернáтора.

Gubernja, -ji, губéрнія.

Gubernjalny, губéрнскій.

Gubić, теря́ть, трáтить, лишáться; || истребля́ть, уничтожáть; || губúть; || избáвиться, отвязáться. **Zgubić psa,** потерáть собáку. **Zgubić febrę,** избáвиться отъ лихорáдки, **Co ludzi wojna gubi,** скóлько людéй истребля́етъ войнá. **Gubić się,** терáться, погибáть, пропадáть; * исчезáть. **Gubić się w domysłach,** терáться въ догáдкахъ.

Gubiciel, -a, *м.* губúтель, истребúтель.

Gubienie, -a, *ср.* разрушéніе, истреблéніе.

Gubka, *см.* Hubka.

Guła, -i, *ж.* шишка, желвáкъ.

Guldynka, -i, *ж.* нарѣзно́е ружьё, *см.* **Gwintówka.**

Guma, -y, *ж.* каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.

Gumalastyczny, рези́нный, каучуко́вый.

Gumalastyka, -i, *ж.* гуммила́стикъ, рези́на.

Gumieńczysko, -a, *ср.* молоти́льный токъ, гуме́нце.

Gumienko, -a *ср. Умен.* отъ **Gumno,** гуме́нце.

Gumiennica, -y, *ж.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Gumiennnik, -a, *м. бо́лье употребля́ется* **Gumienny, -ego,** *см.* **Karbownik.**

Gumiguta, -y, *ж.* гуммигу́тъ.

Gumno, -a, *ср.* токъ, гумно́.

Gumować, намазывать *или* разводи́ть каме́дью.

Gumowanie, -a, *ср.* намазываніе каме́дью.

Gumowny, Gumowy, каме́дный, каме́дистый.

Gunia, -ni, *ж.* попо́на (*для лошаде́й*); || сёрмя́га. **Gunie,** *мн.* просто́й наро́дъ, чернь, мужичьё.

Gurczeć, плеска́ться, бара́хтаться въ водѣ́; || шевели́ться, копоши́ться.

Gurdziel, -a, *м.* нары́въ дѣлающійся на языкѣ́ лошаде́й.

Gurt, -u, *м.* по́ясъ изъ ремне́й; || подпру́га (*у лошаде́й*).

Gurtowy, подтя́нутый ремня́ми. **Łóżko gurtowe,** крова́ть на ремня́хъ.

Gusła, -seł, *мн.* куде́сы, колдовство́, куде́сничество, волшебство́, чародѣ́йство.

Guślarka, -i, *ж.* колду́нья, куде́сница, чародѣ́йка, волше́бница.

Guślarski, чародѣ́йскій, чародѣ́йный, чародѣ́йственный, волше́бный.

Guślarstwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.

Guślarz, -a, *м.* куде́сникъ, колду́нъ, чародѣ́й, волше́бникъ.

Guślić, кудѣсить.

Guślowaty, чародѣ́йственный.

Gust, -u, *м.* вкусъ; || * вкусъ, разбо́рчивость; || охо́та, скло́нность.

Gustownie, со вку́сомъ, изя́щно, краси́во.

Gustowność, -ści, *ж.* хоро́шій вкусъ, изя́щество, краси́вость; || щегольство́.

Gustowny, сдѣланный со вку́сомъ, изя́щный, краси́вый; || щегольско́й.

Guwernantka, -i, *ж.* гувернантка, воспита́тельница.

Guwerner, -a, *м.* гувернёръ, воспита́тель.

Guwernerka, -i, *ж.* до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guwernerować, исполня́ть до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guz, -a, *м.* ши́шка, желва́къ, волды́рь.

Guzdrać się, копа́ться, ме́длить, мѣ́шкать.

Guzica, -y, *ж.* гу́зка (*птичья*); || *Анат.* вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guziczek, -czka, *м.* пу́говка.

Guziczny, *Анат.* хвостцо́вый, вихрецо́вый. **Kość guziczna,** вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guzik, -a, *м.* пу́говица.

Guzikarka, -i, *ж.* пу́говичница.

Guzikarnia, -ni, *ж.* пу́говичная фа́бика.

Guzikarski, пу́говичный.

Guzikarstwo, -a, *ср.* торгъ пу́говицами.

Guzikarz, -a, *м.* пу́говочникъ.

Guzikowaty, *Анат.* мыщелкообра́зный.

Guzman, -a, *м. Устар. см.* **Guślarz.**

Guzowaciеć, отвердѣ́ть, затвердѣ́ть.

Guzowatość, -ści, *ж.* отвердѣ́лость, затвердѣ́лость.

Guzowaty, отвердѣ́лый, затвердѣ́лый.

Gwajak, -u, *м. Бот.* бакаутъ, желѣ́зное де́рево.

Gwajakowy, бакаутовый.

Gwałcenie, -a, *ср.* наси́лiе, наси́лованіе; || наруше́ніе. **Gwałcenie przykazań boskich,** наруше́ніе за́повѣдей бо́жіихъ.

Gwałcić, нарушáть; || наси́ловать, наси́льничать; || осквернять.

Gwałciciel, -a, *м.* наруши́тель; || растли́тель, осквернитель. **Gwałciciel praw najświętszych,** наруши́тель са́мыхъ свя́щенныхъ правъ. **Gwałciciel kościołów,** святота́тель. святота́тецъ.

Gwałcicielka, -i, *ж.* наруши́тельница; || святота́тица.

Gwałcicielski, наси́льственный.

Gwałt, -u, *м.* наси́лiе. **Gwałt komu uczynić,** принужда́ть си́лою, наси́ловать. **Gwałt czyjemu sercu czynić,** проти́виться чьи́мъ либо скло́нностямъ. **Gwałtem,** си́лою наси́льно, непремѣ́нно, всѣ́ми си́лами, всѣ́чески. **Gwałtem chciał przyjść do mnie,** онъ непремѣ́нно, наси́льно хотѣ́лъ притти́ ко мнѣ. **Na gwałt dzwonić,** бить въ набáтъ, удáрить въ набáтъ. **Na gwałt bębnić,** бить трево́гу. **Na gwałt biedz,** бѣжáть изо всѣ́хъ силъ. **Kazać co robić na gwałt,** велѣ́ть что́ либо дѣ́лать съ величáйшей поспѣ́шностію. **Gwałtu wołać, krzyczeć,** звать на по́мощь. **Gwałtu!** помоги́те!

Gwałtem, *см.* **Gwałt.**

Gwałtować, *см.* **Gwałcić.**

Gwałtowanie, *см.* **Gwałcenie.**

Gwałtownictwo, -a, *ср.* наси́лiе, на́глость, бу́йность.

Gwałtowniczy, *см.* **Gwałtownikowy, Gwałcicielski.**

Gwałtownie, си́льно, стреми́тельно, бы́стро; || **внеза́пно.**

Gwałtowność, -ści, *ж.* стреми́тельность, поры́вистость; || *горя́чность, пы́лкость, запáльчивость. **Gwałtowność wiatru,** стреми́тельность вѣтра. **Gwałtowność namiętności,** пы́лкость страсте́й.

Gwałtowny, сильный, усильный, насильственный; || стремительный, неистовый, пылкій; || свирѣпый, жестокій, наглый; || настоятельный, крайній, безотлагательный. **Gwałtowny czyn**, насильственный поступокъ. **Gwałtowna miłość**, сильная, пылкая любовь. **Umysł gwałtowny**, пылкій духъ. **Gwałtowna gorączka**, сильная, жестокая горячка. **Potok gwałtowny**, стремительный потокъ. **Gwałtowna wymowa**, сильное краснорѣчіе. **Gwałtowna potrzeba**, крайняя нужда. **Gwałtowny interes**, безотлагательное дѣло. **Deszcz gwałtowny**, сильный дождь.

Gwar, -u, *м.* шумъ; || говоръ; || чиріканье, щебетанье (*птицъ*).

Gwara, -y, *м.* болтунъ, пустомеля.

Gwarancja, -ji, *ж.* обезпеченіе, ручательство, поручительство.

Gwarant, -a, *м.* порука, поручитель.

Gwarantka, -i, *ж.* поручительница.

Gwarantować, ручаться, поручиться, быть порукою.

Gwardja, -ji, *ж.* гвардія.

Gwardjak, -a, *м.* гвардеецъ.

Gwardjan, -a, *м.* настоятель (*монастыря*).

Gwardjański, настоятельскій (*въ монастырѣ*).

Gwardjaństwo, -a, *ср.* настоятельство.

Gwardzista, -y, *м.* гвардеецъ.

Gwarny, шумный.

Gwarzyć, шумѣть; || болтать, калякать; || стрекотать (*о сорокѣ и т. п.*); || чирикать, щебетать (*о птицахъ*). **Starość lubi gwarzyć**, старость любитъ болтать, старость болтлива.

Gwazdać, пачкать, марать.

Gwiazda, -y, *ж.* звѣзда.

Gwiazdarnia, -ni, *ж.* обсерваторія.

Gwiazdarski, астрономическій, астрологическій.

Gwiazdarstwo, -a, *ср.* астрономія, астрологія.

Gwiazdarz, -a, *м.* **Gwiaździarz**, **Gwiazdopis**, **Gwiazdownik**, -a, **Gwiazdozerca**, -y, *м.* астрономъ. **Gwiazdmistrz**, **Gwiazdowidz**, **Gwiazdowieszczbiarz**, **Gwiazdowróg**, -a, *м.* астрологъ.

Gwiazdeczka, -i, *ж.* звѣздочка; || *Бот.* астра, звѣздочникъ; || *Минер.* звѣздчатый кораллъ.

Gwiazdeczny, звѣздный.

Gwiazdka, **Gwiazdeczka**, -i, *ж.* *Умен.* звѣздочка.

Gwiazdosz, -a, *м.* *Бот.* медунка, медуница, лѣгочница, бѣлостойка, *см.* **Granicznik**, **Płucnik**.

Gwiazdowaty, звѣздчатый.

Gwiazdowiec, -wca, *м.* звѣздчатый коралъ *или* камень.

Gwiazdownica, **Gwiazdnica**, -y, *ж.* *Бот.* звѣздчатка.

Gwiazdowy, **Gwiazdny**, звѣздный.

Gwiazdozbiór, -u, *м.* созвѣздіе.

Gwiazdozór, -oru, *м.* верхоглядъ, небозоръ (*рыба*).

Gwiaździć, усѣять, украсить звѣздами.

Gwiaździstość, -ści, *ж.* звѣздообразность.

Gwiaździsty, звѣздистый, звѣздчатый, звѣздный. **Noc gwiaździsta**, звѣздная ночь. || **Gwiaździsta jaszczurka**, стелліонъ, пёстрая ящерица.

Gwicht, -u, *м.* гиря (*въсовая*).

Gwint, -u, *м.* винтъ; || винтовая нарѣзка; || нарѣзы (*въ ружьѣ*).

Gwintorzeźnia, -ni, *ж.* *Мех.* метчикъ; || коловоротъ.

Gwintować, *Техн.* дѣлать винтовые нарѣзы метчикомъ (*въ ружьѣ*).

Gwintowany, нарѣзной; || ложчатый, желобчатый, борозчатый.

Gwintówka, -i, *ж.* винтовка.

Gwintownica, -y, *ж.* винтовальня, винторѣзъ.

Gwizd, -u, *м.* свистъ.

Gwizdać, свистать, свистѣть.

Gwizdacz, -a, *м.* свистунъ.

Gwizdaczka, *см.* **Gwizdawka**.

Gwizdanie, **Gwizdnienie**, -a, *ср.* свистаніе, свистъ.

Gwizdawka, **Gwizdaczka**, -i, *ж.* свистокъ, свистѣлка.

Gwizdnąć, свистнуть, *см.* **Gwizdać**.

Gwiźdź, -dzia, *м.* желѣза (*у лошадей*).

Gwoli (g, *woli*, *см.* k woli, *или* ku woli), для, ради, въ угоду. **Gwoli tobie**, для тебя собственно. **Gwoli czemu to?** для чего это? **Czynić komu gwoli**, въ угоду кому что дѣлать, угождать. **Wiatrom gwoli**, на произволъ, по волѣ вѣтра. **Swym żądzom gwoli**, для удовлетворенія своихъ страстей.

Gwóźdź -dzia, *м.* гвоздь. **Gwóźdź nacinany**, заершонный гвоздь;—**pakowy**, кунорный гвоздь; — **sztukaturny**, **sufitowy**, штукатурный гвоздь;—**krytowy**, кровельный гвоздь; — **obiciowy**, шпалерный гвоздь;—**zawiasowy**, czyli z okrągłą główką, петельный, навѣсный *или* кругошляпный гвоздь.

Gwoździarczyk, -a, *м.* подмастерье гвоздочника, гвоздаря.

Gwoździarka, -i, *ж.* жена гвоздочника; || торгующая гвоздями.

Gwoździarnia, -ni, *ж.* гвоздочный заводъ, гвоздильня, гвоздникъ.

Gwoździarski, гвоздочный.

Gwoździarstwo, -a, *ср.* ремесло гвоздочника.

Gwoździarz, -a, *м.* гвоздочникъ, гвоздарь.

Gwoździaty, гвоздоватый.

Gwoździec, *см.* **Goździec**.

Gwoździk, -a, *м.* гвоздикъ, гвоздокъ.

Gwoździsty, наполненный гвоздями.

Gżegżelica, -y, *ж.* кукушка (*птица*).

Gżegżołka, **Gżeczołka**, **Grzeczołak**, *см.* **Kukawka**. **Kukułka**.

Gżegżołczy, *см.* Kukułczy.
Gzems, *см.* Gzyms.
Gżenie się, Gżenie, -a, *ср.* бѣшенство, я́рость; || те́чка (*у животныхъ*), *см.* Giez.
Gzić, кусáть, жáлить. Gzić się (*о животныхъ*), бѣси́ться; || **Gzić się z kim**, мы́кать страстью.
Gzik, -a, *м.* о́водъ, слѣпе́нь (*насѣкомое*); § любострáстіе; || игри́вость, *см.* Giez.
Gziwy, игри́вый, рѣзвый, шаловли́вый; § любострáстный.
Gzło, Giezło, -a, *ср.* рубáшка, соро́чка, же́нская туни́ка; || оболо́чка; || покрыва́ло, покро́въ, завѣса.
Gzy, *см.* Giez.
Gzygzak, -a, *м.* зигзáгъ, зикзáкъ, ло́манная ли́нія.
Gzyms, -u, *м.* карни́зъ.
Gzymsik, -a, *м. Умен.* карни́зецъ.
Gzymsówka, -i, *ж.* кирпи́чъ для карни́за.
Gzymsowy, карни́зный.

H.

H, произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Г* **въ слова́хъ:** *госпитáль, господь, государь, господá.* **Чáсто, вмѣсто бу́квы h, непрáвильно пи́шутъ и произно́сятъ ch** (*ру́сское Х*).
Ha, *Межд.* **a! ба! охъ!**; || **ha, ha, ha, ха, ха, ха!**
Haba, -y, *ж.* то́лстое бѣлое сукно́, *см.* Gunia, Samodział, Parć.
Habanina, -y, *ж. см.* Chabanina.
Habeas-corpus, зако́нъ о ли́чной свобо́дѣ (*въ Англіи*).
Habelek, *см.* Abelek.
Habet, имѣю, до́лженъ мнѣ, должны́ мнѣ, слѣ́дуетъ къ получе́нію, (противополо́жное тому́: credit, долгъ, креди́тъ).
Hablany, сдѣланный изъ то́лстаго бѣлаго сукна́.
Habina, -y, *ж. см.* Chabina.
Habit, -u, *м.* ря́са, мона́шеское пла́тье, мона́шеская оде́жда.
Haczek, -czka, Haczyk, -yka, *м.* крючо́къ, крюкъ. **Haczki**, *мн.* цѣпо́чка (*у мундштука*); || **Haczyki**, *мн.* боковы́е ло́коны, накладны́я бу́кли.
Haczkowaty, *см.* Haczykowaty.
Haczyć, вѣшать; || зацѣпля́ть, задѣва́ть, *см.* Zahaczać; || * стяну́ть, подцѣпи́ть, *см.* Zahaczyć.
Haczykowaty, Haczysty, крючкова́тый; || искри́вленный.
Haft, -u, *м.* вышива́нье, шитьё, стёжка; || шитьё на мунди́рѣ; || *Хир. и Бот.* шовъ, заши́вка, спи́вка.
Haftarka, -i, *ж.* золотошвёйка.
Haftarski, золотошвёйный.
Haftarstwo, -a, *ср.* вышива́нье, шитьё.
Haftarz, -a, *м.* золотошвёй.
Haftka, -i, *ж.* крючо́къ, застёжка.
Haftkarka, -i, *ж.* занима́ющаяся вышива́ньемъ и́ли продаю́щая вышива́нье.
Haftować, вышива́ть.
Haftowanie, -nia, *ср.* вышива́нье, шитьё.
Haftowany, вы́шитый.
Haj! *см.* Hej, Hajno!
Haja, -ai, *ж.* аку́ла (*рыба*); || *Устар.* метёлица, вью́га.
Hajda, *Межд.* смѣлѣй! впередъ!
Hajdamacki, гайдама́чій; || * разбо́йничій.
Hajdamactwo, -a, *ср.* гайдама́чество; || * разбо́йничество.
Hajdamaczka, -i, *ж.* гайдама́чиха; || разбо́йница.
Hajdamaczyć, разбо́йничать. **Hajdamaczyć się**, вести́ распу́тную, развра́тную жизнь, сдѣлаться бездѣльникомъ.
Hajdamaczyzna, -y, *ж.* разбо́йничество, граби́тельство.
Hajdamak, -a, *м.* гайдама́къ; || * разбо́йникъ.
Hajducki, Hajduczy, гайду́чій; || * разбо́йничій.
Hajduczysko, -a, *м.* ро́слый, огро́мный гайду́къ.
Hajduk -a, *м.* гайду́къ.
Hajno, Haj, (*употребля́ется то́лько въ просторѣчіи*), вотъ тамъ! *См.* Hajw.
Hajnał, Hejnał, Ejnał, -u, *м. Устар.* (*съ венгéрскаго*), пѣснь Бо́гу для пробужде́нія во́йска въ ла́герѣ, пе́редъ разсвѣтомъ (*утренняя заря́*).
Hajstra, -y, *ж.* **Hajster, -stra**, *м. Зоол.* се́рая ца́пля, чапу́ра.
Hajta, Hajtuś, Hajty, дѣтское выраже́ніе въ родѣ: *гулёнушки.* **Pójdziemy hajtuś**, пойдёмъ гулёнушки, **пойдёмъ гуля́ть.**
Hajw, Hajwo, Hajno (*употребл. въ просторѣчіи*), сюда́. **Pójdź hajw, hajwo, hajno**, поди́-ко сюда́!
Hajże! *Межд.* ну, ну же! Ну, пріуда́римъ! пойдёмъ! впередъ! **Hajże na niego**, впередъ, пріуда́римъ же на него́! **Hajże ha!** *см.* Hyż, ha!
Hak, -u, *м.* крюкъ; || багоръ; || колъ. **Złoczyncę wrzucić na haki**, посади́ть престу́пника на́ колъ. **Hak rybacki**, острога́, гарпу́нъ, багоръ. **Hak kuchenny**, крюкъ для вѣшанья котла́ надъ огнёмъ. **Hak u drzwi**, крюкъ, пе́тельный крюкъ (*у двери*). * **Hak orli**, клювъ орли́ный. * **Przywieść kogo na hak**, подвергнуть кого́ опа́сности. **Hak ziemi**, двадца́тая часть мо́рга.
Hakować, паха́ть зе́млю сохо́ю, *см.* Odwracać.
Hakowaty, крючкова́тый, закорю́ченный, крив**о́**й, искри́вленный.
Hakowiec, -wca, *м. см.* Sakłak.
Hakowity, *см.* Haczysty

Hakownica, **-y**, *ж.* ручна́я пищаль, мушке́тъ.

Hakownik, **-a**, *м.* рабо́тникъ съ крюко́мъ, съ багро́мъ.

Halabarda, **Halaparta**, **-y**, *ж.* **Halapart**, **-u**, *м.* алеба́рда, протоза́нъ, бе́рдышъ.

Halabartnik, **-a**, *м.* алеба́рдщикъ.

Halabartny, алеба́рдный; || алеба́рдщикъ.

Hałaburda, **-y**, *м.* горла́нъ, крику́нъ, спо́рщикъ.

Hałas, **-u**, *м.* шумъ, крикъ, стукъ, трескъ; || гулъ; || звукъ, отголо́сокъ; || суэта, трево́га. **Hałas trąb i kotłów**, зву́ки трубъ и стукъ литавровъ.

Hałasić, **Hałasować**, шуме́ть, крича́ть, голоси́ть.

Hałaśliwy, *см.* **Hałaśny**.

Hałaśnica, **-y**, *ж.* горла́нья, крику́нья, крику́ша.

Hałaśnik, **-a**, *м.* горла́нъ, крику́нъ.

Hałaśny, шумли́вый, крикли́вый.

Hałasować, *см.* **Hałasić**.

Hałasowanie, **-a**, *ср.* крикъ, шумъ, брюзжа́нье.

Hałasownik, *см.* **Hałaśnik**.

Hałasowny, *см.* **Hałaśny**.

Hałaszenie, *см.* **Hałasowanie**.

Halaspas, **-u**, *м.* (*мало употреб.*) разгу́льная, весёлая жизнь, пирова́нье.

Hałastra, **-y**, *ж. см.* **Chałastra**.

Hałda, **-y**, *ж. Горн.* ку́ча, отва́лъ.

Halerz, **-a**, *м.* старинная ме́лкая моне́та, полу́шка; || ничто́жныя де́ньги. **I halerza nie warto**, **не сто́итъ и полу́шки**, и грошá.

Halizna, **-y**, *ж. см.* **Golizna**.

Halsztuch, **Halsztuk**, **-a**, *м.* га́лстухъ.

Hałun, *см.* **Ałun**.

Hamernia, **-ni**, *ж.* кри́чный *или* желѣзоде́лательный заво́дъ, молотова́я.

Hamernik, **-a**, *м.* молотовни́къ.

Hamować, уде́рживать, сде́рживать, воздер́живать, обу́здывать, укроща́ть, умеря́ть; || препя́тствовать, тормози́ть; || останáвливать. **Nic go hamować nie zdoła**, его́ ничто́ не мо́жетъ удержа́ть, обуздáть. **Hamować swe namiętności**, обу́здывать свои́ стра́сти. **Hamować kogo**, укроща́ть кого́. **Hamować nieprzyjaciela**, останáвливать непрія́теля. || **Hamować się**, воздер́живаться, сдер́живаться, владѣ́ть собо́ю.

Hamowanie, **-a**, **Hamowanie się**, *ср.* укроще́ніе, обузда́ніе, воздержа́ніе.

Hamowny, укроти́мый, воздер́жный.

Hamulec, **-lca**, *м.* то́рмазъ; || * узда́, обузда́ніе.

Han, **-a**, *м. см.* **Chan**.

Hańba, **-y**, *ж.* позо́ръ. **стыдъ**, **безслáвіе**, **поношéніе**, безчéстіе.

Hańbiący, позо́рный, **позо́рящій**, **поноси́тельный**, **постыдный**.

Hańbić, **позо́рить**, **безслáвить**, безчéстить, **поноси́ть**.

Hańbiciel, **-a**, *м.* оби́дчикъ, **оскорби́тель**, **поноси́тель**, клеветни́къ.

Hańbicielka, **-i**, *ж.* оби́дчица, **оскорби́тельница**, **поноси́тельница**, клеветни́ца.

Hańbienie, **Zhańbienie**, **-a**, *ср.* **опозо́риваніе**, **поношéніе**, клевета́.

Handel, **-dlu**, *м.* торго́вля, **торгъ**, прода́жа. **Handel przywozowy** *или* **inwektowy**, привóзная торго́вля; — **wywozowy** *или* **ewektowy**, отпускна́я торго́вля. **Handel zbożem**, хлѣ́бная торго́вля. **Handel końmi**, **торго́вля** лошадьми́, барышничество. **Handel kramarski**, мелочна́я торго́вля. **Ta książka wyszła z handlu**, **э́та кни́га вы́шла** изъ прода́жи, вся распро́дана. **W handel poszła nauka**, **уче́нье** обрати́лось въ торго́влю. **Założyć handel**, **откры́ть** торго́влю, **откры́ть** ла́вку для прода́жи.

Handelek, **-lku**, *м.* **мелочна́я торго́вля**; || ла́вочка.

Handlarski, **торго́вый**, **купе́ческій**, **мерканти́льный**.

Handlarstwo, **-a**, *ср.* **торго́вля**, **торгъ**, **комме́рція**; || **купе́чество**, **торго́вое сосло́віе**.

Handlarz, **-a**, *м.* **торго́вецъ**, **купе́цъ**, **ла́вочникъ**. **Handlarz szczegółowy**, **ро́зничный торго́вецъ**.

Handlować, торгова́ть.

Handlowanie, **-a**, *ср.* торго́вля, торгъ.

Handlowniczy, **торго́вый**, **комме́рческій**.

Handlownik, **-a**, *м.* **торго́вецъ**.

Handlowność, **-ści**, *ж.* **процвѣта́ніе торго́вли**.

Handlowny, **торгу́ющій**, **торго́вый**; || **успѣ́шно занима́ющійся торго́влею**.

Handlowy, **торго́вый**, **комме́рческій**.

Handziar, **-a**, *м.* **широ́кій кинжа́лъ** (*у Азіатцевъ*).

Haniebnie, **позо́рно**, **посты́дно**, **безче́стно**; || * **безобра́зно**, **гря́зно**, **неопря́тно**; || **чрезмѣ́рно**, **непомѣ́рно**, **безмѣ́рно**. **Haniebnie postąpić**, **поступи́ть безче́стно**. * **Haniebnie wyglądać**, **имѣ́ть гря́зный**, **неопря́тный видъ**. **Haniebnie wielki**, безобра́зно, до безобра́зія вели́къ.

Haniebnik, **-a**, *м. см.* **Hańbiciel**.

Haniebność, **-ści**, *ж.* **безстыдство**, **срамота́**, **мерзость**, **гну́сность**.

Haniebny, **постыдный**, **позо́рный**, **безче́стный**, **гну́сный**.

Hański, *см.* **Chański**.

Hanyż, *см.* **Anyż**.

Hap, **Hapać**, *см.* **Chap**, **Chapać**.

Hapa, **-y**, *ж. см.* **Japa**.

Haracz, **-u**, *м.* дань, **по́дать**.

Haracznik, **-a**, *м.* да́нникъ.

Haramza, **-y**, **Haramzia**, **-dzi**, *ж.* **зана́лья**, **негода́й**.

Harap, **-u**, **Harapnik**, **-a**, *м.* **хлы́стикъ**, бичъ.

Haras, **-u**, *м.* **рашь** (*шерстяная матéрія*).

Harc, **-u**, *м.* **сшúбка**, **схва́тка**, **стычка**.

Karcerski, наѣзднический.
Karcerstwo, наѣздничество.
Karcerz, -a, *м.* наѣзднікъ.
Karcić, Karcony, *см.* **Hartować, Hartowany.**
Karcować, заводи́ть стычку, сши́бку, гарцова́ть, скака́ть верхо́мъ; || * низпровергать, разруша́ть.
Karcowanie, -a, *ср.* гарцова́ніе, скака́ніе.
Karcownik, -a, *м.* наѣзднікъ.
Karcowny, наѣзднический.
Karczeć, *см.* **Charczeć.**
Kardo, дерзко, надме́нно, наха́льно.
Kardość, -ści, *ж.* дерзость, надме́нность, наха́льство.
Kardosz, -a, *м.* горде́цъ.
Kardy, го́рдый, надме́нный, дерзкій.
Kardzić, дѣлать надме́ннымъ.
Kardzie, *см.* **Kardo.**
Kardzieć, дѣлаться го́рдымъ, надме́нымъ, возгорди́ться.
Karenda, *см.* **Arenda.**
Karía, *см.* **Arfa.**
Karłak, -a, *м. см.* **Charłak.**
Karmata, *см.* **Armata.**
Karmider, -eru, *м.* **суматоха, трево́га**, шумъ, ссо́ра.
Karmonja, -ji, *ж.* гармо́нія, созву́чіе, благозву́чіе; || *согла́сіе, стро́йность.
Karmonicznie, гармони́чески, благозву́чно; || * согла́сно, стро́йно.
Karmoniczny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Karmonijnie, гармони́чески, благозву́чно; || согла́сно, стро́йно.
Karmonijność, -ści, *ж.* гармо́нія, благозву́чность.
Karmonijny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Karować, рабо́тать, труди́ться съ бо́льшимъ уси́ліемъ. Karować z kim, kogo, утомля́ть, му́чить, изнуря́ть.
Karowanie, -a, *ср.* до́лгая, усиленная рабо́та.
Karpa, -y, *ж.* серповидный мечъ.
Karpja, -ji, *ж.* га́рпія (*баснослóвное чудóвище*); || *Орнит.* га́рпія (*родъ америка́нскаго орла́*).
Kart, -u, *м.* **закáлка** (*стáли*); || **закáлъ**; || **крѣпость, сúла, твёрдость.** * **Kart duszy, твёрдость** души́, **характера. Kart serca, бóдрость. Karty**, *мн.* **калёныя стрѣлы, пúки и т. п.**
Kartować, закáливать (*сталь*); || **обвáривать, калúть** (*писчíя пéрья*); || **пріучúть къ чему́ тру́дному**; || **дѣлать твёрдымъ, жёсткимъ**; || **укрѣпля́ть** (*тѣло*). **Umiał zahartować ich prędko do wojny**, онъ умѣлъ ско́ро пріучúть ихъ къ войнѣ. || **Zahartować się**, пріучúться къ чему́, **закали́ться, укрѣпúться.**
Kartowanie, -a, *ср.* **каленíе, закáливаніе**; || * **укрѣплéніе**, пріучéніе къ трудáмъ, къ перенесéнію тру́дностей.
Kartowność, -ści, *ж.* **закáлъ**; || **крѣпость, твёрдость.**
Kartowny, закалённый; || **пріучённый** къ тру́дностямъ.
Karu, karu! *или* **Karuj, karuj!** работáй! работáй! **Ustawicznie karu, karu**, постоя́нно рабо́тай да рабо́тай! *см.* **Karować, Karcować.**
Kasać, скака́ть; || **галопи́ровать**; || **гарцова́ть**; || **плясáть, прыгать. Kasać na koniu**, скака́ть на ло́шади. **Całą noc kasał**, онъ проплясáлъ всю́ ночь. **Zkasać konia**, заѣздить, утоми́ть ло́шадь.
Kasanie, -a, *ср.* скака́нье; || галопи́рованіе; || гарцова́ніе; || **плясáнье, прыганье.**
Kaska, -i, *ж.* **ко́жа набиваемая на коло́дку.**
Kasło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || *Воен.* ло́зунгъ, паро́ль; || га́сло (*звонъ о тушéніи огня́; прика́зъ часово́му, запрещéніе выходúть изъ каза́рмы*).
Kasłowy, сигна́льный.
Kaubica, -y, *ж.* *Арт.* **га́убица** *или* **единоро́гъ**, *см.* **Granatnik.**
Kaust, -u, *м.* глото́къ.
Kazard, -u, *м.* **слу́чай, случáйность**; || **удáча**; || опáсность; || **отвáга.**
Kazardować, рискова́ть, подверга́ть опáсности, отвáживаться. || **Kazardować się**, отвáживаться на предпрія́тіе, пуска́ться въ опáсность, подверга́ться опáсностямъ.
Kazardowanie, a, *ср.* **рискова́ніе, отвáга.**
Kazardowny, риско́вный, азáртный. **Gra kazardowna**, азáртная игрá.
Ke, Kę, *Межд.* (означáющее вопро́съ и́ли удивлéніе), что! что-ли! какъ! **Czy chcesz, kę?** хочешь ли, что ли? **Kę, czy to być może?** какъ! мóжетъ ли э́то быть.
Keban, -u, *м.* **эбéновое** *и́ли* чёрное **дéрево.**
Kebanista, -y, *м.* **краснодерéвецъ, искýсный** столя́ръ.
Kebanować, кра́сить подъ чёрное **дéрево.**
Kebanowy, эбéновый, изъ чёрнаго **дéрева.** * **Włos kebanowy**, волоса́ чёрные какъ смоль, какъ во́роново крыло́.
Kebd, -u, *м.* *Бот.* **дúкая бузúна, бýзникъ**, селенúкъ.
Kebdomarz, -a, *м.* **недѣльный священúкъ.**
Kebel, -bla, *м.* **стругъ, скóбель. Wielki kebel, рубáнъ, рубáнокъ**; || **скребóкъ**; || **Kebel do laskowania, пáзникъ, дорóжникъ.**
Kebelkowy, *Бот.* **сѣкировúдный.**
Keblarnia, -ni, *ж.* **верстáкъ, столя́рный** станóкъ.
Keblować, строга́ть, струга́ть, стружúть, склобли́ть, сгла́живать. * **Keblować bruki**, обтёсывать мостовы́я.
Keblowanie, -a, *ср.* **струганіе, строганіе.**

Heblowiny, **-win**, *мн.* стру́жки, остру́жины.
Heblowy, ско́бельный.
Hebrajczyk, **-a**, *м.* Евре́й. **Hebrajczycy, Hebreowie**, *мн.* Евре́и.
Hebrajski, евре́йскій.
Hebraista, **-y**, *м.* знато́къ евре́йскаго языка́.
Hebrajszczyzna, **-y**, евре́йскіе оборо́ты ре́чи, евре́йскій языкъ и его литерату́ра, евре́йское уче́ніе. || **Hebrajszczyzny zarywać**, употребля́ть евре́йскіе оборо́ты ре́чи, сле́довать евре́йскому уче́нію.
Hebraizm -u, *м.* евре́йскій оборо́тъ ре́чи, *см.* **Hebrajszczyzna.**
Hebreowie, -ów, *мн. см.* **Hebrajczyk.**
Hebreusz, **-a**, *м.* Жидъ, Евре́й.
Heca, **-y**, *ж.* гоньба́, тра́вля; || охо́та съ соба́ками; || циркъ (*для ко́нскихъ риста́лищъ*).
Hecia, *Межд.* крикъ погоны́щика воло́въ: *напра́во!*
Heciak, **-a**, *м.* о́лухъ, мужи́къ, дерева́нщина.
Heciepiecie, -ci, *мн.* ма́ленькія лошадёнки.
Hegemonja, **-ji**, *ж.* пра́вдненства въ честь Діаны (*у дре́внихъ Гре́ковъ*).
Hegira, **-y**, *ж.* эги́ра, ги́ждра (*эра у мусульма́нъ*).
Hegumenja, **-ji**, *ж.* игу́менья, настоя́тельница дѣви́чьяго монастыря́, *см.* **Ksieni.**
Hej! *Межд.* гей! ей! эхъ!
Hej hej! Hejach, Hejda, Hej-daż! *Межд.* выража́ющее ра́дость: гей! ай!
Hejnał, Ejnał, *см.* **Hajnał.**
Hejsa! Hejza! *Межд.* Ну, смѣло! не робѣй! ката́й валя́й!
Hektyczny, чахо́точный, сухо́точный; || ча́хлый.
Hektyk, **-a**, *м.* чахо́точный.
Hektyka, **-i**, *ж. Мед.* чахо́тка, сухо́тка.
Hellenista, **-y**, *м.* эллени́стъ, знато́къ гре́ческаго языка́.
Hellenistowski, э́ллинскій.
Hellenizm, **-u**, *м.* эллени́змъ, гречи́змъ, гре́ческій оборо́тъ ре́чи.
Helleński, э́ллинскій, гре́ческій.
Hełm, **-u**, *м.* шлемъ, шишако́къ; || **Hełm u alembika**, покры́шка, колпа́къ (*у ку́ба*).
Hełmaty, со шле́момъ на головѣ.
Hełmik, **-a**, *м. Бот. см.* **Tarczyca.**
Hem, *см.* **Hum.**
Hemoroidalny, *Мед.* гемороида́льный, почечу́йный. **Żyła hemoroidalna**, почечу́йная арте́рія.
Hemoroidarjusz, **-a**, *м. Мед.* стра́ждущій почечу́емъ, гемороемъ.
Hemoroidy, Hemorojdy, -roid, *мн.* почечу́й, геморо́й.
Hen, (употребля́ется въ просторѣчіи), вонъ тамъ! туда! **Patrz, cto hen tam!** смотри́, вонъ тамъ! **Pojechał hen daleko**, пое́халъ туда́, далёко!
Koratyk, **-a**, *м. Мед.* страда́ющій пе́ченью.
Heraldyczny, геральди́ческій.
Heraldyka, **-i**, *ж.* гера́льдика, гербове́дѣніе.
Herb, **-u**, *м.* гербъ.
Herbaciany, ча́йный.
Herbarz, **-a**, *м.* гербо́вникъ; || гербарій, *см.* **Zielnik.**
Herbata, **-y**, *ж.* чай.
Herbatnica, ча́йница.
Herbatny, ча́йный.
Herbopis, Herbopisarz, **-a**, *м.* рисова́льщикъ гербо́въ, гербописецъ, гера́льдикъ.
Herboryzować, гербориза́ровать, собира́ть расте́нія.
Herbowniczy, геральди́ческій.
Herbowny, имѣющій гербъ. **Dom herbowny**, дворя́нская фами́лія, дворя́нскій домъ. **Znaki herbowne**, гербъ. **Herbowny, -ego**, *м.* одного́ и того́же герба́. **To mój herbowny**, у меня́ съ нимъ одинъ и тотъ же гербъ, у на́съ одина́ковые гербы́.
Herbowy, гербо́вый. **Nauka herbowa**, гера́льдика. **Pieczęć herbowa**, гербо́вая печа́ть.
Harcować, *см.* **Harcować.**
Heretycki, ерети́ческій, раско́льничій.
Heretyctwo, **-a**, *ср.* ерети́чность, ерети́чество, отсту́пничество; || *Собир.* ерети́ки, раско́льники.
Heretyczę, -ęcia, *ср.* ерети́къ, раско́льникъ, отсту́пникъ.
Heretyczeć, сдѣлаться, ерити́комъ, отсту́пникомъ.
Heretyczka, **-i**, ерети́чка, отсту́пница.
Heretyczność, -ści, *ж. см.* **Heretyctwo.**
Heretyczyć, обраща́ть въ е́ресь.
Heretyk, **-a**, *м.* ерети́къ, отсту́пникъ, раско́льникъ.
Heretykować, обзыва́ть ересико́мъ, обвиня́ть въ е́реси.
Heretyzować, проповѣдывать е́ресь.
Herezja, **-ji**, *ж.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.
Herezjarcha, **-y**, *м.* ереси́архъ, ересена́чальникъ.
Herezosiewca, **-y**, *м.* распространи́тель е́реси.
Hermafrodyt, **-a**, *м.* гермафроди́тъ, двусна́стный; || *Ест. Истор.* двупо́лый.
Heroicznie, геройчески.
Heroiczny, геройческій.
Heroina, **-y**, *ж.* геройня.
Heroizm, **-u**, *м.* геройзмъ.
Herold, **-a**, *м.* геро́льдъ, глаша́тай, бирю́чъ.
Heroldja, **-ji**, *ж.* геро́льдія.
Heroldski, геро́льдскій.
Heroldstwo, **-a**, *ср.* геро́льдство.
Herszt, **-a**, *м.* коновóдъ, зачи́нщикъ, предводи́тель. **Herszt zbójców**, предводи́тель, ата́манъ разбо́йниковъ.
Hersztować, предводи́тельствовать.
Hesper, **-u**, *м. см.* **Wieczornica.**
Hester, **-a**, *м. Устар.* поро́да шве́дскихъ лошаде́й, извѣстная у Лато́вцевъ.

Het! (*употр. въ просторѣчіи*), смотри́ вотъ! вонъ! ну! **Het idzie**, смотри́ вотъ онъ идётъ. **Het** ! ну! эй вы, ну! (*понуканье лошадей*). **Tam het poszedł**, вонъ онъ туда́ пошёлъ.

Heta! ну! *Межд.* (*употребля́емое извозчиками и кучера́ми для понужде́нія лошаде́й поверну́ть напра́во*).

Hetka, **-i**, *ж.* кли́ча, лошадёнка.

Hetman, **-a**, *м.* ге́тманъ; || полково́децъ.

Hetmańczuk, **-a**, *м.* сторо́нникъ, приве́рженецъ ге́тмана.

Hetmanić, нача́льствовать, предводи́тельствовать, стоя́ть во главѣ.

Hetmanienie, **-a**, *ср.* нача́льствованіе, предводи́тельство.

Hetmanowa, **-éj**, *ж.* ге́тманша, жена́ ге́тмана.

Hetmanować, *см.* **Hetmanić**.

Hetmański, ге́тманскій.

Hetmaństwo, **-a**, *ср.* ге́тманство.

Hetmańszczyzna, **-y**, *ж.* гетма́нщина, запоро́жскіе козаки́; || ге́тманскія помѣстья.

Hexametr, **-tru**, *м.* гекза́метръ.

Hi, hi, *Межд.* хи, хи!

Hiberna, **-y**, *ж.* по́дать, кото́рую въ дре́вней По́льшѣ плати́ли въ казну́ крестья́не королёвскихъ и духо́вныхъ имѣній, для пла́ты жа́лованья во́йску, въ зи́мнее вре́мя. || **Hiberny**, *мн.* вое́нныя зи́мнія кварти́ры.

Hidrauliczny, гидравли́ческій; || вододе́йствующій.

Hidraulik, **-a**, *м.* гидра́вликъ.

Hidrograf, **-a**, *м.* гидрогра́фъ, водоописа́тель.

Hidrografja, **-ji**, *ж.* гидрогра́фія, водоописа́ніе.

Hidrograficzny, гидрографи́ческій.

Hidrostatyczny, гидростати́ческій.

Hidrostyka, **-i**, *ж.* гидроста́тика (*нау́ка о тя́жести жи́дкихъ тѣлъ*).

Hierarcha, **-y**, *м.* іера́рхъ, священнонача́льникъ.

Hierarchalnie, іерархи́чески.

Hierarchalny, іерархи́ческій.

Hierarchja, **-ji**, *ж.* іера́рхія, священнонача́ліе; || чинонача́ліе.

Hieroglif, **-u**, *м.* іерогли́фъ, іерогли́фъ, фигу́рный знакъ.

Hieroglificzny, іероглифи́ческій.

Hiperbola, **-i**, *ж.* гипе́рбола, преувели́ченіе; || *Мат.* гипе́рбола.

Hiperbolicznie, гиперболи́чески, преувели́ченно.

Hiperboliczny, гиперболи́ческій, преувели́ченный.

Hipochondrja, **-ji**, *ж.* *Мед.* ипохо́ндрія; || заду́мчивость.

Hipochondryczny, ипохондри́ческій.

Hipochondryk, **-a**, *м.* ипохо́ндрикъ.

Hipokras, **-a**, *м.* пря́ный напи́токъ, глинтве́йнъ.

Hipokryt, **-a**, **Hipokryta**, **-y**, *м.* лицеме́ръ, ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Hipokrytka, **-i**, *ж.* лицеме́рка, пустосвя́тка, ханжа́, притво́рщица.

Hipokryzja, **-ji**, *ж.* лицеме́ріе, притво́рство, ханжество́.

Hipotecznie, *Юрид.* ипоте́чно, по закла́ду.

Hipoteczny, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Hipoteka, **-i**, *ж.* *Юрид.* ипоте́ка, закладна́я на недви́жимое име́ніе; || закла́дъ недви́жимаго име́нія.

Hipotekować, *Юрид.* отдава́ть въ зало́гъ, закла́дывать недви́жимое име́ніе.

Hipotekowany, обезпе́ченный ипоте́кою.

Hipotetycznie, гипотети́чески, гада́тельно.

Hipotetyczny, гипотети́ческій, гада́тельный, предполага́емый.

Hipoteza, **-y**, *ж.* гипо́теза, предположе́ніе.

Historja, **-ji**, *ж.* исто́рія, бытописа́ніе.

Historycznie, истори́чески.

Historyczność, **-ści**, *ж.* дѣйстви́тельность происше́ствія, фа́кта.

Historyczny, истори́ческій.

Historyjka, **-i**, *ж.* исто́рійка, быль, повѣсту́шка, ска́зочка.

Historyk, **-a**, *м.* исто́рикъ, бытописа́тель.

Hjacynt, **-a**, *м.* *Бот.* гіаци́нтъ (*расте́ніе*); || *Минер.* гіаци́нтъ, жёлтый я́хонтъ (*камень*).

Hjacyntowiny, **-win**, *мн.* пра́здникъ св. Іаки́нѳа, Аки́ма.

Hjacyntowy, гіаци́нтовый.

Hjena, **-y**, *ж.* *Зоол.* гіе́на, бырсь.

Ho, ho! Ho, ho, ho! *Межд.* ого́, ого́! ого́, го!

Hoboj, **Hoboista**, *см.* **Obój**, **Oboista**.

Hodować, вскармливать, выка́рмливать, воспи́тывать; || *Агр.* разводи́ть, плоди́ть (*дома́шній скотъ*); || выра́щивать, разводи́ть (*расте́нія*); || поддержи́вать; || * пита́ть. **Hodować ogień święty**, поддержи́вать свяще́нный ого́нь.

Hodowanie, **-a**, *ср.* *Агр.* разведе́ніе дома́шняго скота́, скотово́дство; || воспита́ніе, выка́рмливаніе. **Hodowanie pszczół**, пчелово́дство. **Hodowanie owiec**, овцево́дство. **Hodowanie jedwabników**, шелково́дство.

Hojnie, Hojno, ще́дро, оби́льно, изоби́льно.

Hojnorośłka, **-i**, *ж.* *Бот.* спло́тникъ, лѣсна́я ру́та (*расте́ніе*).

Hojność, **-ści**, *ж.* оби́лie, изоби́лie, ще́дрость.

Hojny, оби́льный, изоби́льный, ще́дрость.

Hola! *Межд.* гей! ей! || по́лно, дово́льно! **Hola! jest tam który?** ей! е́сть-ли тамъ кто-нибудь? **Hola, nie róbcie takiego hałasu**, по́лно, не дѣлайте тако́го шу́му.

Hołd, -u, *м.* по́дданнический долгъ; || * благоговѣ́ние, почте́ние, уваже́ние, поко́рность. Oddawać, składać hołd czyim cnotom, изъявля́ть уваже́ние къ чьимъ добродѣ́телямъ. Hołd wdzięczności, uszanowania, долгъ благода́рности, уваже́нія.

Hołdować, быть по́дданнымъ; || быть въ зави́симости, зави́сѣть, повинова́ться, слу́шаться.

Hołdowanie, -a, *ср.* засвидѣ́тельствованіе почте́нія, пре́данности; || благоговѣ́ніе; || зави́симость, подда́нство. || Zhołdowanie, покоре́ніе, овладѣ́ніе.

Hołdownictwo, -a, *ср.* вассáльство, подда́нство.

Hołdowniczy, плати́щій дань.

Hołdownik, -a, *м.* вассáлъ, да́нникъ, по́данный.

Hołdowny, *см.* Hołdowniczy, Lenny.

Hołoble, -i, *мн.* огло́бли.

Hołota, -y, *ж.* голь, сво́лочь.

Holować, притя́гивать; || бечева́ть, тяну́ть бечево́ю (*судно*).

Holowanie, -a, *ср.* (statków), бечева́ніе (*судо́въ*), приво́дъ су́дна посре́дствомъ бечево́й. Pozostawienie drogi do holowania, оставле́ніе доро́ги подъ бечёвникъ. Holujący, бечевщи́къ, рабо́тникъ, кото́рый та́нетъ су́дно бечево́ю.

Hołubek, -bka, *м.* волжа́нка, волну́ха (*родъ гриба́*).

Hołysz, -a, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Homagjalny, по́дданническій.

Homagjum, *ср. Нескл.* по́дданническій долгъ; || присяга на подда́нство.

Homerowy, гоме́ровскій.

Homeryczny, гомери́ческій.

Homileta, -y, **Homiletyk**, -a, *м.* проповѣ́дникъ, сочини́тель поуче́ній.

Homiletyka, -i, *ж.* гомиле́тика, тео́рія духо́внаго краснорѣ́чія.

Homilja, -ji, *ж.* бесѣ́да, поуче́ніе, про́повѣдь.

Homiljarz, -a, *м.* собра́ніе поуче́ній, проповѣ́дей.

Honor, -u, *м.* че́сть. **Honory**, *мн.* по́чести.

Honorarjum, *ср. Нескл.* вознагражде́ніе, пла́та, гонора́рій.

Honorowo, **Honorowie**, че́стно, съ че́стью, съ досто́инствомъ.

Honorowość, -ści, *ж.* че́стность, благоро́дство.

Honorowy, почо́тный. Radca honorowy, титуля́рный сове́тникъ. Dama honorowa, статсъ-да́ма.

Hop! hop! *Межд.* эй! гей! || ну! (*для поощре́нія ло́шади*); || ухъ! ухъ! (*при дру́жной рабо́тѣ*).

Horda, **Orda**, -y, *ж.* орда́; || * толпа́, ша́йка, сбо́рище, ватáга.

Hordowid, -a, *м.* **Hordowida**, -y, *ж. Бот.* гордо́викъ, гордови́на, кали́на-гордо́викъ.

Hordyniec, **Ordyniec**, -ńca, *м.* орды́нецъ.

Hordynka, -i, *ж.* крива́я татáрская сáбля.

Hordyński, принадлежа́щій къ орде́.

Horno, -a, *ср.* горнъ.

Horyzont, -u, *м.* горизо́нтъ, небоскло́нъ.

Horyzontalnie, горизонта́льно, по у́ровню земли́.

Horyzontalność, -ści, *ж.* горизонта́льность.

Horyzontalny, горизонта́льный.

Hosanna! (*съ еврейск.*) Бо́же, спаси́ насъ! помоги́ намъ!

Hostja, -ji, *ж.* св. обла́тка; || Святы́е Дары́; || просфора́, просвира́.

Hoży, приго́жій, ста́тный, краси́вый.

Hrabia, -iego, *м.* графъ.

Hrabianka, -i, *ж.* гра́фская дочь, гра́финя.

Hrabicz, -a, *м.* гра́фскій сынъ.

Hrabina, -y, *ж.* граф**и́**ня, жена́ гра́фа.

Hrabiowski, **Hrabski**, гра́фскій.

Hrabiowstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фскій ти́тулъ; || графъ и его́ жена́.

Hrabstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фское владѣ́ніе.

Hreczany, гре́чневый.

Hreczka, **Hryczka**, -i, *ж. см.* Gryka.

Hreczkosiej, -a, *м.* * па́харь.

Hreczuszki, -szek, *мн.* гре́чневики.

Hryć, -cia, *м. см.* Hreczkosiéj.

Hu! hu! *Межд.* гей! эй! аý! у! у!

Huba, -y, *ж. см.* Włóka.

Hubka, -i, *ж.* древе́сная гу́бка, трутъ.

Huciany, плави́льный.

Huczeć, издава́ть гулъ, гуде́ть; || шуме́ть, бушева́ть; || ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || кричáть по сови́ному, какъ сова́. Wiatr huczy w lesie, вѣ́теръ шуми́тъ въ лѣсу́. Dzwony huczą, колоколá гудя́тъ. Huczy mi w uszach, у меня́ шумъ въ ушáхъ, шуми́тъ въ ушáхъ. Huczeć na kogo, брани́ть, руга́ть кого́.

Huczek, -czka, *м. Умен.* отъ Huk (*см. э́то сло́во*); || * крику́нъ.

Huczenie, -a, *ср.* бушева́ніе, шумъ, гуде́ніе, гулъ.

Hucznie, **Huczno**, шу́мно, съ шу́момъ; || зво́нко, гро́мко; || пы́шно, роско́шно; || ве́село. Hucznie wjechał do miasta, онъ шу́мно въѣ́халъ въ го́родъ. Muzyka grała hucznie, му́зыка игра́ла гро́мко. Hucznie kogo przyjąć, пы́шно, роско́шно кого́ приня́ть. Hucznie o czém rozprawiać, гро́мко разсужда́ть о чёмъ.

Huczny, Hukliwy, шу́мный, гро́мкій; || пы́шный, роско́шный.

Huf, **Uf**, -u, **Hufiec**, -fca, *м.* ку́ча, толпа́ (*люде́й*); || ша́йка, рать, по́лчище. Hufiec, рядъ солда́тъ.

Huf, *Межд.* (*подража́ніе ла́ю соба́къ*), гавъ, гавъ!

Hufiec, *см.* Huf.

Hufik, -a, ку́чка, небольша́я толпа́.

Hufnal, **Ufnal**, -a, *м.* подко́вный гвоздь.

Huk, -u, *м.* шумъ, стукъ, гулъ, громъ; || трескъ, гро́хотъ; || * мно́жество, ку́ча,

гру́да; || огро́мная толпа́. **Huk piorunu, раска́ть, гулъ гро́ма. Huk bębna,** стукъ **бараба́на. Huk dział,** громъ, **гро́хотъ пу́шекъ. Ma huk pieniędzy,** у него́ **ку́ча, гру́да де́негъ. Huk ludzi przyszło na to widowisko,** огро́мная **толпа́ люде́й** пришла́ на э́то зре́лище.

Hukać, крича́ть, **ворча́ть, брани́ть, руга́ть;** || грохота́ть, **греме́ть;** || а́укать, **звать. Hukać na kogo (w lesie),** а́укать **кому́** (*въ лѣсу́*). **Hukać na kogo,** крича́ть **на кого́,** *см.* **Fukać.** || **Hukać się,** дича́ться, **дѣ́латься суро́вымъ, свире́пымъ, нелюди́мымъ.**

Hukacz, -a, *м. см.* **Grzywacz.**

Hukanie, -a, *ср.* **гудѣ́ніе, бушева́ніе;** || а́уканье (*въ лѣсу́*), *см.* **Hukać.**

Hukliwy, *см.* **Huczny.**

Huknąć, кри́кнуть; || ругну́ть.

Hul! hul! Hulala! крикъ на во́лка.

Hulać, гуля́ть, **весели́ться, кути́ть. Hulaj dusza, piekło gore,** гуля́й; чтобъ **черта́мъ то́шно ста́ло! Hulaj dusza bez kontrusza,** гуля́й напропалу́ю, всё чортъ **побери́!**

Hulaka, -i, *м.* **гуля́ка, кути́ло.**

Hułan, *см.* **Ułan.**

Hulanie, -a, *ср.* **гульба́, бра́жничанье, куликáніе.**

Hulanka, -i, *ж.* разгу́лъ, кутёжъ, пиру́шка.

Hultaić, развра́тничать, распу́тничать, кути́ть, **бездѣ́льничать.**

Hultaj, -a, *м.* **негоди́й, развра́тникъ, распу́тникъ, бездѣ́льникъ.**

Hultajka, -i, *ж.* **негоди́йка, развра́тница, распу́тница.**

Hultajski, развра́тный, распу́тный, разгу́льный. **Po hultajsku,** развра́тно, распу́тно, разгу́льно. **Żyć po hultajsku,** вести́ распу́тную жизнь.

Hultajsko, *см.* **Hultajski.**

Hultajstwo, -a, *ср.* развра́тъ, **распу́тство;** || *Собир.* развра́тники, **бездѣ́льники, броди́ги.**

Hum, Hem, *Межд.* гмъ! хмъ!

Humen, -a, *м.* игу́менъ.

Humenica, -y, *ж.* игу́менья.

Humor, -u, *м.* вла́га, мокрота́ (*на тѣлѣ*); || нравъ, **расположе́ніе ду́ха;** || **прихоть;** || **юморъ, сатири́ческая весёлость. Wesoły humor,** весёлое **расположе́ніе ду́ха. Nie jesteś dziś w swoim humorze,** ты **сего́дня не въ ду́хѣ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.**

Humorek, -rku, *м.* капри́зъ, **прихоть.**

Humorowaty, нра́вный, **своенра́вный, причу́дливый, прихотли́вый.**

Humorysta, -y, *м.* **юмори́стъ, остроу́мный писа́тель;** || *Мед.* **до́кторъ-приве́рженецъ Гале́новой систе́мы.**

Humorystycznie, юмористи́чески.

Humorystyczność, -ści, *ж.* **юморъ, сатири́ческая весёлость.**

Humorystyczny, юмористи́ческій.

Humorystyka, -i, *ж.* **юмори́стика.**

Huncfot, Huncwot, -a, *м.* **бездѣ́льникъ, моше́нникъ,** плутъ, **подле́цъ.**

Huncfocki, моше́нническій, плутовско́й.

Huncfectwo, -a, *ср.* **плутовство́, моше́нничество.**

Hup, *см.* **Hop.**

Hurmą, Hurmem, толпо́ю.

Hurt, -u, *м.* плете́нь, **за́городка** (*для овецъ*), **вы́гонъ** (*для быко́въ*), *см.* **Grodza. Na hurt, hurtem,** о́птомъ, **гурто́мъ.**

Hurtować, ста́вить въ огра́ду (*скотину*).

Hurtowanie, -a, *ср.* **загоно́ овецъ.**

Hurtownik, -a, *м.* **гуртовщи́къ, торго́вецъ** торгу́ющій **гу́ртомъ,** о́птомъ, **обтовщи́къ.**

Hurtowny, Hurtowy, гуртово́й, **обтово́й.**

Husarja, -ji, *ж.* **гуса́ры, гуса́рскій полкъ.**

Husarski, гуса́рскій.

Husarz, Usarz, -a, *м.* **гуса́ръ.**

Huśtać, *см.* **Chuśtać.**

Huta, -y, *ж.* **плави́льня, плави́льная печь. Huta żelazna,** кри́чный *или* **желѣзодѣ́лательный заво́дъ,** молотова́я. **Huta szklana,** стекля́ный **заво́дъ. Huta kruszcowa,** литѣ́йня, **литѣ́йный дворъ. Huta solna,** соловáрня.

Hutarski, плави́льный, **литѣ́йный.**

Hutarz, *см.* **Hutnik.**

Hutnicki, Hutniczy, Hutny, плави́льный.

Hutniczy, -ego, **Hutman,** -a, *м.* **горнозаво́дскій инспе́кторъ.**

Hutnik, Hutarz, -a, *м.* **горнозаво́дскій рабо́тникъ, рабо́чій на** стекля́номъ *или* желѣ́зномъ **заво́дѣ.**

Hutny, *см.* **Hutnicki.**

Huź! Huzia! Huź go! Huź-ha! пиль! (*поддразниваніе собаки*).

Huzar, -a, *м.* **гуса́ръ. Pułkownik od huzarów,** гуса́рскій **полко́вникъ.**

Huzarka, -i, *ж.* **же́нщина служа́щая въ гуса́рахъ;** || **гуса́рская ку́рточка, родъ** венге́рскаго **спе́нцера.**

Huzarski, гуса́рскій.

Huzia, *см.* **Huź.**

Hyacynt, *см.* **Hjacynt.**

Hybel, *см.* **Hebel.**

Hycel, -cla, *м.* **живодёръ, прохво́стъ.**

Hyclowski, живодёрный; || * **ни́зкій, по́длый, сквёрный, отврати́тельный. Hyclowski plac, hyclowska buda,** живодёрня.

Hydliwy, Hydry, ме́рзкій, посты́дный, него́дный.

Hydr, *см.* **Hidr.**

Hydra, -y, *ж.* **ги́дра,** водяна́я **змѣ́я.**

Hydzić, отбива́ть вкусъ, охо́ту (*къ чему́*), **внуша́ть отвраще́ніе, омерзѣ́ніе,** *см.* **Mierzić.**

Hygrometr, *см.* **Wilgociomierz.**

Hyl, -a, *м. см.* **Chyl.**

Hymn, -u, *м.* **гимнъ, пѣснь, пѣснопѣ́ніе.**

Hymnista, -y, *м.* **пѣснопѣвецъ, слага́тель** ги́мновъ.

Hymnopis, -a, *м.* писа́тель ги́мновъ.
Hyp... *см.* **Hip...**
Hyroglif, *см.* **Hjeroglif.**
Hys, Hyz, Hyź, -u, *м.* попу́тный ве́теръ.
Hysować, Hyzować, Whysować, поднима́ть па́русъ, флагъ.
Hyz, *см.* **Hys.**
Hyza, Chyża, -y, *ж.* хи́жина.
Hyzop, *см.* **Izop.**
Hyzować, *см.* **Hysować.**

I.

I произно́сится какъ ру́сскія бу́квы *и, і*. Она́ пи́шется по́слѣ согла́сныхъ мя́гкихъ и твёрдыхъ: *k, g*, исключа́я мя́гкія: *c, cz, sz, rz, ż, dz, dż*, по́слѣ кото́рыхъ сле́дуетъ *y* (русск. ы). Иногда́ *i* слу́житъ зна́комъ смягче́нія предыду́щей согла́сной бу́квы, напр. *ziemia*, чита́ется какъ *źemia* (*зьмя*), земля́.

I, *союзъ;* и, а, да. **Gada i gada**, а nic nie robi, болта́етъ да болта́етъ, а ничего́ не дѣлаетъ. **I tak i nie**, и да и нѣтъ. **I to i owo**, и то и сё. **I tak daléj**, и та́къ да́лѣе.

Ibertrag, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы.

Ichmość, *мн.* (*см.* **Jegomość, Jejmość**).— **Ichmość panowie N. N.**, господа́ N. N.— **Nie umiesz sobie postąpić z takimi Ichmościami, z takiemi Ichmościankami**, ты не умѣешь обраща́ться съ таки́ми господа́ми, съ таки́ми госпожа́ми, да́мами.

Ichneumon, -a, *м. Зоол.* Ихневмо́нъ, Фарао́нова мышь.

Idea, -ei, *ж.* иде́я, поня́тіе, **мысль**, *см.* **Pomysł, Wyobrażenie, Pojęcie.**

Idealista, -y, *м.* идеали́стъ.

Idealizm, -u, *м.* идеали́змъ.

Idealizować, идеализи́ровать.

Ideał, -u, *м.* идеа́лъ, образе́цъ **совершéнства.**

Idealnie, идеа́льно.

Idealność, -ści, *ж.* идеа́льность.

Idealny, идеа́льный, **совершéнный**, мы́сленный, у́мственный.

Identycznie, то́ждественно, одина́ково.

Identyczny, то́ждественный, одина́ковый, *см.* **Tosamy, Jednorodny, Zgodny.**

Ideolog, -a, *м.* идеоло́гъ.

Ideologja, -ji, *ж.* идеоло́гія, **нау́ка** объ иде́ях.

Idjota, -y, *м.* идіо́тъ, юро́дивый, крети́нъ; || **малоу́мный, слабоу́мный**, глу́пый **отъ** рожде́нія, безу́мный.

Idjotyzm, -u, *м.* слабоу́міе, юро́дливость, юро́дство; || *Грам.* идіоти́змъ, осо́бенность скла́да, оборо́та рѣчи, осо́бенность мѣстнаго нарѣ́чія.

Idylla, -i, *ж.* иди́ллія, се́льское, пасту́шеское **стихотворе́ніе**, *см.* **Ekloga, Sielanka.**

Igielczany, игольчатый.

Igiełka, -i, *ж.* игóлка, *с.м.* **Igła.**

Igielnica, -y, Igielniczka, -i, *ж.* **Igielnik, -a, Igielniczek, -czka**, *м.* игóльникъ.

Igielny, Iglany, игóльный.

Igła, -y, *ж.* игла́, игóлка. **Koniuszek u igły**, остріе́ *или* жа́лце игóлки. **Za igłą szyć, przed igłą szyć**, *см.* **Szyć. Siedzieć jak na igłach**, сидѣ́ть какъ на игóлкахъ. **Nawlekać igłę**, вдѣва́ть ни́тку въ ушко́, въ игóлку. **Igła probierska**, проби́рная игла́. **Igła chirurgiczna**, катара́ктная игла́ для сня́тія бѣльма́. **Igła magnesowa**, магни́тная и́ли компа́сная стрѣ́лка. || *Бот.* **Wilcze igły**, гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Iglany, игóльный.

Iglarka, -i, *ж.* игóльщица.

Iglarski, игóлочный.

Iglarstwo, -a, *ср.* игóльное **мастерство́.**

Iglarz, -a, *м.* игóльщикъ.

Iglasty, игóльчатый, иглообра́зный.

Iglica, -y, *ж.* больша́я игла́; || шпи́лька; || вяза́льная спи́ца; || челно́къ (*у ткачéй*). || *Бот.* Вене́ринъ гре́бень. **Iglica włoska**, остроли́стъ, острокро́въ, вязожéлдь, пти́чій-клей, на́дубъ; || и́глица, мы́шій те́рнъ.

Igra, -y, *ж. Устар.* игра́, шу́тка.

Igrać, игра́ть, рѣзви́ться, шали́ть.

Igracz, -a, *м. Устар.* шутни́къ,

Igraszka, -i, *ж.* игру́шка, заба́ва; || игра́, игра́лище; || безде́лка, безде́лица. **Największe trudności są dla niego igraszką**, велича́йшія тру́дности для него́ составля́ютъ безде́лицу. **Igraszka słów**, игра́ словъ. **Igraszkę sobie robić z kogo**, насмѣха́ться, шути́ть надъ кѣмъ. **Igraszka losu**, превра́тность судьбы́, сча́стія.

Igrzysko, -a, *ср.* игра́лище, и́грище;— бо́лѣе употребл. во мн. числѣ: **Igrzyska**, и́гры. **Okręt będący igrzyskiem wiatrów**, кора́бль игра́лище вѣтро́въ.

Igrzyskowy, и́грищный.

Ikra, -y, *ж.* икра́ (*у рыбъ*); || **икра́** (*у ногій*).

Ikrny, икря́ный.

Ikrorodny, **икря́ный**, **ме́чущій икру́** (*о рыбахъ*).

Ikrzak, -a, *м.* **икря́ная ры́ба.**

Ikrzny, *см.* **Ikrny.**

Ikrzyć się, искри́ться, тере́ться (*о рыбъ*), *см.* **Trzeć się**; || * **Wyikrzyć się**, **издержа́ть, прокути́ть** всѣ де́ньги.

Ikrzyca, -y, *ж.* (**Ikrzysty kamień**), **искря́никъ, оли́тъ** (*камень*).

Ił, -u, *м.* илъ; || жи́рная гли́на, **рухля́къ**, ме́ргель, сугли́нокъ.

Iłasty, *см.* **Iłki, Iłowaty.**

Ile, ско́лько, наско́лько. **Dam ci ile będę mógł**, дамъ тебѣ́ ско́лько могу́. **Ile** *или* **o ile możności, ile można**, наско́лько **возмо́жно.** || Въ смы́слѣ: **Jako** (*какъ*): **Ile ojciec, staram się jak najlepsze dać wychowanie dzieciom**, какъ оте́цъ,

staráюсь дать сáмое лýчшее воспитáніе дѣтямъ. || Въ смы́слѣ: Ile że (*такъ какъ, тьмъ бóльше*): Wierzę mu, ile że jest poczciwy człowiek, я ему вѣрю, такъ какъ онъ чéстный человѣкъ. *См.* Zwłaszcza że, Tem bardziéj że. || Въ смы́слѣ: Ile tyle, Ileż tyleż, немнóго, нѣсколько, скóлько-нибýдь. Mieć ile tyle pieniędzy, имѣ́ть немнóго дéнегъ. Ile tyle, мáло-ли, мнóго-ли. Ile tyle żył, dosyć żył, gdy dobre imię po sobie zostawił, мáло-ли, мнóго-ли онъ жилъ, но пóжилъ довóльно, éсли остáвилъ пóслѣ себя́ дóброе и́мя.

Ilekolwiek, Ilekolwiekbądź, скóлько ни есть, скóлько-бы ни́ было, скóлько ни бýдь, скóлько угóдно, нѣсколько. Przyszli mi ilekolwiek ludzi, пришли́ мнѣ нѣсколько человѣкъ. Ilekolwiek ich jest, скóлько бы ихъ ни́ было. Ilekolwiek razy, скóлько-бы разъ ни́ было, кáждый разъ какъ...

Ilekroć, скóлько разъ?

Ilekrocкolwiek, кáждый разъ какъ...

Ilekrotnie, мнóго разъ, скóлько ни....

Ilekrotny, чáсто повторя́ющійся; || многократный.

Ili, -a, -e, Ilki, -a, -le, *Устар.* какъ велúкъ? Ili, ilki, такъ велúкъ какъ... Ili tyli, какóго бы ни́ было объёма, бóльшаго и́ли мáлаго, кое-какóй. Mam ili tyli majątek, у меня́ есть кóе-какóе имѣ́ніе.

Ilisty, *см.* Iłowaty.

Iłki, глúнистый, иловáтый.

Iłkość, -ści, *см.* Iłość.

Iłkość, -ści, *см.* Iłowatość.

Illacja, -ji, *ж.* иллúція, словéсная жáлоба, пóданная въ судъ, односторóннее трéбованіе, прошéніе. Strona czyniąca illacją, односторóнне-дѣ́йствующее лицó; || показáніе въ судѣ; || изложéніе; || * дохóдъ, прихóдъ.

Illacyjny, относя́щійся къ словéсной жáлобѣ въ судѣ, къ односторóннему прошéнію; || * дохóдный.

Illegalność, -ści, *ж.* противозакóнность, незакóнность; || противозакóнный постýпокъ.

Ilm, -u, *м.* Ilma, -y, *ж.* Ilmak, -a, *м.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*дéрево*).

Ilmiczka, -i, Ilmowna, -y, *ж.* *Бот.* лабáзникъ, тáволга и́льмовая.

Ilmina, -y, *ж.* вязóвое, и́льмовое дéрево.

Ilmowna, *см.* Ilmiczka.

Ilmowy, вязóвый, и́льмовый.

Iloczas, -u, *м.* колúчество; || *Грам.* размѣ́ръ, проéдія, словоударéніе *или* слогоударéніе, *см.* Prozodja.

Iloczasowy, просодúческій.

Iloraki, различный, разнообрáзный, разнорóдный. Kto powie iloraкie jest kłamstwo? кто скáжетъ какъ разнообрáзна бываетъ ложь?

Iloraко, на скóлько спóсобовъ.

Ilorakość, -ści, *ж.* разнообрáзіе, разнорóдность, рáзность, различіе.

Ilość, -ści, *ж.* колúчество, величинá.

Iłowaciеć, дѣлаться глúнистымъ.

Iłowatość, -ści, *ж.* глúнистая пóчва.

Iłowaty, глúнистый; || мéргельный, рухлякóвый.

Iłowy, глúнистый, иловáтый.

Iluminacja, -ji, *ж.* иллюминáція, освѣщéніе, *см.* Oświecenie.

Iluminować, иллюминовáть, освѣщáть; || просвѣщáть, озаря́ть, *см.* Oświecić.

Iłza, Iłza, -y, *ж.* *Артил.* ракéта.

Im, чѣмъ. Im... tém, чѣмъ... тѣмъ... Im więcéj, tém lepiéj, чѣмъ бóлѣе, тѣмъ лýчше.

Imać (*Устар.* Imować), хватáть, схвáтывать, взять, ловúть, поймáть, *см.* Jąć, Pojmać. || Jąć, приня́ться, начáть. Jęła płakać, приняла́сь плáкать. || Imać się, Jąć się (kogo, czego), приставáть, принимáться, брáться, хватáться, схватúться, взя́ться, прицѣпля́ться, *см.* Czepić się, Chwycić się. Tak się jęli silnie, że nie można ich było rozłączyć, они́ такъ крѣпко схватúлись, что ихъ нельзя́ бы́ло разня́ть. Jęła się go warjacja, онъ впалъ въ сумасшéствіе. Nie wiedzieć czego się jąć, неизвѣстно за чтó взя́ться. Atrament nie ima się papieru olejnego, черни́ла не пристаю́тъ къ мáсляной бумáгѣ. Jąć się jakiego rzemiosła, взя́ться за какóе нибýдь ремéсло.

Imaginacja, -ji, *ж.* воображéніе, вы́мыселъ, фантáзія; || мечтáніе, мечтá, брéдня.

Imaginacyjnie, Imaginalnie, воображáемо, по предположéнію.

Imaginacyjny, изобрѣтáтельный, плодовúтый на вы́мыслы, замысловáтый. Siła, potęga imaginacyjna, сúла воображéнія, изобрѣтáтельности.

Imaginalnie, *см.* Imaginacyjnie.

Imaginalny, Imaginacyjny, воображáемый, мни́тельный, мечтáтельный, *см.* Urojony.

Imaginatywa, -y, *ж.* воображéніе, сúла воображéнія.

Imaginować (sobie co), воображáть, представля́ть себѣ́; || дýмать, мнить.

Imanie, -a, *ср.* поúмка, арестовáніе; || захвáченіе (*товáровъ*).

Imaniec, -ńca, *м.* плѣ́нникъ; || плѣ́нный, пленённый; || колóдникъ.

Imbier, -u, *м.* *Бот.* имбúрь.

Imbryk, -a, *м.* чáйникъ, кофéйникъ; *Умен.* Imbryczek, чáйничекъ, кофéйничекъ.

Imię, -ienia, *ср.* (*Стар. фóрма:* Imiono), и́мя. Imię z ojca, óтчество. Imię chrzestne, Imię z ojca i nazwisko, и́мя, óтчество и фамúлія.

Imienie, -a, *ср.* имѣ́ніе, имýщество.

Imieniny, -nin, *мн.* именúны.

Imiennica, -y, Imienniczka, -i, *ж.* соименúнница.

Imienniczy, соименный.

Imiennie, поименно, по и́мени.

Imiennik, -a, *м.* соименникъ.
Imienno, *см.* **Imiennie.**
Imienny, именной; || нарицательный. **Wartość imienna**, нарицательная цѣна. **Lista imienna**, именной списокъ.
Imiesłów, -owu, *м. Грам.* причастіе.
Imiesłowowy, *Грам.* употребляемый въ видѣ причастія.
Imionnik, -a, *м.* альбомъ; || памятная книжка.
Imiono, *см.* **Imię.**
Immatrykuła, -y, *ж.* внесеніе дѣла въ судебный реестръ.
Immedjate, непосредственно.
Imować, *см.* **Imać.**
Imperator, -a, *м.* императоръ, *см.* **Cesarz.**
Imperatorowa, -ej, *ж.* императрица, *см.* **Cesarzowa.**
Imperatorski, императорскій.
Imperjalista, -y, *м.* имперіалистъ, приверженецъ имперіи, императорскаго правленія.
Imperjalizm, -u, *м.* имперіализмъ, система имперіалистовъ.
Imperjalny, имперскій, государственный.
Imperjał, -u, *м.* имперіалъ (*монета*).
Imperjum, *Нескл.* имперія.
Impertynencja, -ji, *ж.* дерзость, грубость; || наглость, нахальство.
Impertynencki, дерзкій, грубый, наглый, нахальный.
Impertynent, -a, *м.* нахалъ, наглецъ, грубіянъ.
Impertynentka, -i, *ж.* нахалка, грубіянка.
Impet, -u, *м.* стремительность, сила, ударъ изъ всей силы, натискъ.
Impetycja, -ji, *ж.* притязаніе, требованіе, претензія; || искъ въ судѣ.
Impetycznie, стремительно; || горячо, пылко.
Impetyczny, стремительный, порывистый; || горячій, пылкій, кипучій.
Impetyk, -a, *м.* запальчивый, горячій человѣкъ.
Implikacja, -ji, *ж.* прикосновенность (*къ дѣлу*).
Implikowany, прикосновенный къ дѣлу.
Imponować (komu, przed kim), гордиться, кичиться передъ кѣмъ; || **Imponować nad kim**, повелѣвать кѣмъ.
Import, -u, *м.* привозная пошлина, пошлина съ привозимыхъ товаровъ.
Importacja, -ji, *ж. Ком.* ввозъ; || привозные товары; || *Юрид.* представленіе документовъ въ судъ.
Impugnujący, недопускающій, недозволяющій. **Impugnujący intromissją**, недопускающій ко вводу во владѣніе имѣніемъ.
Impuls, -u, *м.* **Impulsja**, -ji, *ж.* толчекъ, побужденіе.
Imputacja, -ji, *ж.* зачтеніе, зачетъ (*суммы*); || вмѣненіе, обвиненіе.
Imputować, засчитывать въ уплату; || приписывать.
In actu, дѣйствительно.
In merito, *см.* **Merito.**
Inaczéj, иначе, иначе.
Inaczyć, измѣнять, перемѣнять, переиначивать.
Inąd (употребляется только съ словами: **Zkąd i Dokąd**), изъ другаго мѣста. **Pójść dokądinąd**, пойтти куда-нибудь въ другое мѣсто.
Inakcja, -ji, *ж.* бездѣйствіе.
Inaki, *см.* **Inakszy.**
Inakość, -ści, *ж.* различіе, отмѣна.
Inakszy, иной.
Inauguracja, -ji, *ж.* посвященіе, освященіе; || открытіе.
Inaugurować, посвящать, освящать; || открывать.
Incepta, -y, *ж. Муз.* запѣвъ, интонація, напѣвъ (*пѣсни*).
Incest, *см.* **Kazirodztwo.**
Inclusive (**Inkluzywe**), включительно.
Incognito (**Inkognito**), подъ чужимъ именемъ, инкогнито.
Incydencja, -ji, *ж. Юрид.* посторонее, встрѣчное прошеніе.
Incydentalny, спорный; || частный, побочный, *см.* **Wniosek.**
Incyza, -y, *ж. Хир.* надрѣзъ, прорѣзъ, нарубка, насѣчка.
Indagacja, -ji, *ж.* розыскъ, розысканіе, изслѣдованіе; || допросъ, опросъ.
Indagacyjny, слѣдственный.
Indagator, -a, *м.* слѣдователь.
Indagować, допрашивать.
Indeks, -u, *м.* указатель, роспись; || часовая стрѣлка.
Indemnizacja, -ji, *ж.* удовлетвореніе, вознагражденіе, возмѣщеніе убытковъ.
Indossacja, -ji, *ж.* передаточная надпись на векселѣ.
Indossant, -a, *м.* надписатель векселя, бланконадписатель, передающій свой векселъ другому лицу.
Indossat, -a, *м.* предъявитель векселя, тотъ, кому переданъ векселъ по надписи.
Indossować, сдѣлать передаточную надпись на векселѣ.
Indukcja, -ji, *ж.* наведеніе, индукція (выводъ отъ частностей къ общему); || выводъ, заключеніе.
Indulgencja, -ji, *ж.* индульгенція, отпущеніе грѣховъ.
Indult, -u, *м.* разрѣшеніе, дозволеніе отъ папы.
Industrja, -ji, *ж.* промышленность.
Indycht, -u, *м.* индиго, синяя или кубовая краска.
Indychtowe ziele, *Бот.* индигоносна, кубъ (*растеніе*).
Indyczę, -ęcia, *ср.* индюшёнокъ, цыплёнокъ индюшки.
Indyczka, -i, *ж.* индюшка.

Indyczy, индéнчій.

Indyczyć się, сердáться, гнѣваться, надувáться.

Indygenat, -u, *м.* прáво граждáнства, принадлéжность къ какóй-либо землѣ *или* странѣ, тузéмство, отузéмленіе; || прáво шляхéтства (*въ дрéвней Пóльшѣ*).

Indyk, -a, *м.* индѣйскій пѣтýхъ, индюкъ.

Indywidualnie, лúчно, отдѣльно, кáждый осóбо.

Indywidualność, -ści, *ж.* индивидýальность, лúчность, чáстность.

Indywidualny, лúчный, чáстный, отдѣльный.

Indywiduum, *ср.* (**Indywidua**, *мн.*) осóбь, недѣлúмое; || *Юрид.* человѣкъ, лицó, лúчность; || лúчность, осóба.

Indzie, **Indziéj**, úндѣ, въ другóмъ мѣстѣ, въ другóй разъ; — э́тому нарѣчію обыкновенно предшествуетъ gdzie: Powiedzieliśmy gdzie indziej, мы сказáли въ другóмъ мѣстѣ. Nigdzie indziej, нигдѣ въ другóмъ мѣстѣ. Powiem o tem kiedy indziej, разскажý объ э́томъ когдá нибýдь въ другóй разъ, въ другóе врéмя.

Inędy, ины́мъ путёмъ, инóю дорóгою.

Inercja, -ji, *ж.* кóсность; || * бездѣйстіе; || * неподвúжность.

Infamja -ji, *ж.* безчéстіе, позóръ.

Infamis, -a, *м.* безчéстный, обезчéщенный, опозóренный, ошельмóванный человѣкъ.

Infamistka, -i, *ж.* обезчéщенная, опозóренная жéнщина.

Infanterja, -ji, *ж.* пѣхóта, инфантéрія, *см.* Piechota.

Infeudacja, -ji, *ж.* жáлованіе помѣстьемъ.

Infima, -y, *ж.* нúзшій классъ въ шкóлѣ.

Infimista, -y, *м.* ученúкъ нúзшаго клáсса.

Infirmarja, **Infirmerja**, -ji, *ж.* больнúца, лазарéтъ, домъ призрѣнія (*при монастыря́хъ*).

Infirmarka, -i, *ж.* больнúчная сидѣлка.

Infirmarz, -a, *м.* больнúчникъ, больнúчный служúтель.

Inflamacja, -ji, *ж.* *Мед.* воспалéніе.

Influencja, -ji, *ж.* *Мед.* повáльная простýда.

Informacja, -ji, *ж.* спрáвка, указáніе, свѣдѣніе. Powziąść informacją, навестú спрáвку, получúть свѣдѣніе. Dać komu informacją, достáвить комý свѣдѣніе.

Informacyjny, спрáвочный, доставля́ющій свѣдѣнія. Biuro informacyjne, спрáвочное мѣсто, спрáвочная контóра.

Informować, извѣщáть, увѣдомля́ть; || Informować się, освѣдомля́ться. справля́ться, собирáть спрáвки (*о чёмъ*).

Infrakcja, -ji, *ж.* нарушéніе договóра, услóвія.

Infuła, -y, *ж.* мúтра (*епúскопская*).

Infułat, -a, *м.* духóвное лицó нося́щее мúтру, прелáтъ на правáхъ епúскопа.

Infułata, -y, *ж.* превóтство, вѣдомство превóта нося́щаго мúтру.

Infułowany, получúвшій мúтру.

Infuzja, -ji, *ж.* *Хим.* настóй.

Ingor, -u, *м.* бочáрный инструмéнтъ.

Ingrossacja, -ji, *ж.* внесéніе, запúсываніе въ рóспись, въ протокóлъ; || регистратýрная экспедúція.

Ingrossator, -a, *м.* регистрáторъ, протоколúстъ.

Ingrossować, вносúть въ рóспись, въ протокóлъ; || запúсывать.

Ingrycht, -u, *м.* перемы́чки въ замкѣ; внýтреннія чáсти замкá. Ingrychtowy zamek, нутрянóй замóкъ.

Inhalacja, -ji, *ж.* всáсываніе, поглощéніе, вдыхáніе.

Inhibicja, -ji, *ж.* *Юрид.* запрещéніе, воспрещéніе.

Inicjatywa, -y, *ж.* почúнъ, зачúнъ, начáло; || вчинáніе.

Injekcja, -ji *ж.* *Анат.* напрýга кровенóсныхъ жилъ; || впры́скиваніе, впрыскъ.

Inkameracja, -ji, *ж.* присоединéніе землú *или* дохóдныхъ статéй къ духóвному владѣнію.

Inkarnat, -u, *м.* áлый, багря́ный, багренцóвый; || áлый цвѣтъ; || тѣлéсный цвѣтъ.

Inkassa, -y, *ж* инкассúрованіе, получéніе сýммы налúчными дéньгами за векселя́, товáры и т. п.

Inkassent, -a, *ж.* сбóрщикъ дéнегъ, счётчикъ.

Inkaust, -u, *м.* чернúла.

Inkaustowy, чернúльный.

Inklinacja, -ji, *ж.* наклóнность, склóнность (*къ чемý*).

Inkluz, -a, *м.* **Inkluza**, -y, *ж.* чáры, колдовствó.

Inkluzowy, магúческій, волшéбный.

Inkluzywe, включúтельно.

Inkognito, *см.* Incognito.

Inkompetencja, -ji, *ж.* *Юрид.* неполнопрáвность, некомпетéнтность.

Inkompetentny, *Юрид.* неимѣющій прáва судúть, неполнопрáвный, невлáстный, некомпетéнтный.

Inkonsekwencja, -ji, *ж.* непослѣдовательность, несообрáзность.

Inkonsekwentny, непослѣдовательный, несообрáзный.

Inkorporacja, -ji, *ж.* присоединéніе, включéніе.

Inkrustacja, -ji, *ж.* инкрустáція, проклáдка; || цвѣтнáя, накладнáя *или* набóрная рабóта; || *Минер.* известкóвая нáкипь *или* корá.

Inkrustować, обклáдывать, проклáдывать, покрывáть (*чѣмъ*); || врѣзывать, вклéивать (*чтó*); || покрывáть нáкипью *или* корóю (*о нѣкоторыхъ минерáльныхъ истóчникахъ*).

Inkrustowanie, -a, *ср.* прокла́дка; инкруста́ція; || накладна́я рабо́та.

Inkulpacja, -ji, *ж.* обвине́ніе, обжа́лованіе.

Inkulpat, -a, *м.* обвинённый, подсуди́мый.

Inkunabuł, -u, *м.* первопеча́тная кни́га, кни́га напеча́танная ра́нѣе 1500 го́да.

Inkwartacja, -ji, *ж. Хим.* квартова́ніе.

Inkwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь; || допро́счикъ.

Inkwirować, *Юрид.* производи́ть сле́дствіе *или* допро́съ, разы́скивать, допра́шивать, изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Inkwirowanie, -a, *ср.* ро́зыскъ, допро́съ, спра́вка; || сле́дствіе.

Inkwizycja, -ji, *ж.* допро́съ, изсле́дованіе, ро́зыскъ; || *Стар.* инквизи́ція (*судилище*).

Inkwizycyjny, допро́сный, изсле́дующій, испыту́ющій; || инквизиціо́нный.

Inkwizyt, -a, *м.* ареста́нтъ состоя́щій подъ сле́дствіемъ.

Inkwizytor, -a, *м.* инкриза́торъ, *см.* **Inkwirent, Indagator.**

Inkwizytorski, инквизи́торскій.

Innobarwy, иноцвѣтный.

Innojęzyczny, иноязы́чный.

Innokształtny, инообра́зный, иновѝдный.

Innomyślny, иномы́сленный.

Innoplemiennik, -a, *м.* иноплеме́нникъ.

Inność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Innotescencja, -ji, *ж.* повѣ́стка, объявле́ніе.

Innowacja, -ji, *ж.* нововведе́ніе.

Innowierca, -y, **Innowiernik**, -a, *м.* иновѣ́рецъ.

Innowierstwo, -a, *ср.* иновѣ́ріе.

Innoziemiec, -mca, *м.* инозе́мецъ, иностра́нецъ.

Inny, *см.* **Inszy.**

Inokulacja, -ji, *ж. Мед.* прививáніе, прививка; || оспопрививáніе, *см.* **Szczepienie.**

Inserat, -u, *м.* объявле́ніе въ газе́тахъ.

Inskrypcja, -ji, *ж.* на́дпись; || внесе́ніе въ спи́сокъ; || государ́ственная облига́ція; || за́пись, заёмное письмо́.

Insolidum, *ср. Нескл.* круго́вая пору́ка.

Inspekcja, -ji, *ж.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ; || надзо́ръ; || инспе́кція.

Inspekt, -u, *м. Садов.* парни́къ;—бо́лѣе употребл. во мн. ч. **Inspekta**, -ów, парники́.

Inspektor, -a, *м.* инспе́кторъ, надзира́тель.

Inspektorjat, -u, *м.* инспе́кція.

Inspektorowa, -ej, *ж.* жена́ инспе́ктора, инспе́кторша.

Inspektorski, инспе́кторскій.

Inspektowy, парнико́вый.

Inspiracja, -ji, *ж. см.* **Natchnienie.**

Inspirować, *см.* **Natchnąć.**

Instalacja, -ji, *ж.* введе́ніе въ до́лжность.

Instalacyjny, относя́щійся ко вступле́нію въ до́лжность.

Instalować, вводи́ть въ до́лжность.

Instalowanie, -a, *ср. см.* **Instalacja.**

Instalowany, поступи́вшій на слу́жбу.

Instancja, -ji, *ж. Юрид.* челоби́тная, прошéніе въ судъ; || инста́нція, сте́пень суда́. **Trybunał pierwszéj instancji**, судъ пéрвой инстáнціи; || ходáтайство, прóсьба, хожде́ніе. **Wnosić instancją do kogo**, ходáтайствовать пéредъ кѣмъ за кого́, вступáться за кого́, *см.* **Wstawiać się, Przyczyniać się.** — **W ciągu instancji**, въ тече́ніе произво́дства (*дѣла*). **Doniesienie o upadłéj instancji appelacyjnéj**, донесéніе объ уничтоженіи апелляціóннаго производства.

Instancjalny, *см.* **Przyczynny.**

Instancjonować, Instancjować (za kim), *см.* **Przyczyniać się, Instancją wnosić.**

Instruent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.

Instrukcja, -ji, *ж.* образова́ніе, обуче́ніе, просвѣще́ніе, поуче́ніе; || наставле́ніе; || предписáніе, наказъ, инстру́кція. **Instrukcja sprawy**, разбира́тельство дѣла, сле́дствіе.

Instruktarz, -a, *м.* тамóженный тари́фъ. **Instruktarz dominalny**, та́кса торго́ваго и я́рмарочнаго сбóра.

Instruktor, -a, *м.* обуча́ющій ре́крутъ.

Instrument, -u, *м. Муз.* инструме́нтъ.

Instrumentalny, *Муз.* инструмента́льный.

Instruować, *Юрид.* изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Instruowanie, -a, *ср.* изсле́дованіе, разбира́тельство (*дѣла, тяжбы*).

Instygacja, -ji, *ж.* подуще́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство.

Instygator, -a, *м.* королéвскій проку́ро́ръ въ дрéвней Пóльшѣ; || подстрека́тель, подусти́тель.

Instygować, подуща́ть, **подстека́ть, подговáривать.**

Instygowanie, -a, *ср. см.* **Instygacja.**

Instynkt, -u, *м.* инсти́нктъ, врождéнное побужде́ніе, влече́ніе.

Instynktownie, инстинкти́вно, **по инсти́нкту.**

Instynktowy, инстинкти́вный.

Instytucja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, **установле́ніе**, || заведéніе; || назначéніе, **опредѣле́ніе. Instytucje prawa francuzkiego**, установле́нія францу́зскаго пра́ва. **Instytucja proboszcza na parafją**, назначéніе священника въ прихóдъ.

Instytuować, учреждáть, установля́ть; || назначáть, опредѣля́ть; || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводи́ть, затѣвáть (*тяжбу*).

Instytut, -u, *м.* институ́тъ, учрежде́ніе, заведéніе; — **położniczy**, повивáльный институ́тъ;—**moralnie zaniedbanych dzieci**,

заведéніе для дѣтéй, остáвленныхъ безъ надзóра, вообщé для дѣтéй нрáвственно-испóрченныхъ.

Insygnja, -jów, *мн.* знáки отлúчія; || óрденскіе знáки; || **Insygnja (cesarskie, królewskie),** клейнóды.

Insynuacja, -ji, *ж.* внушéніе, намёкъ, наущéніе.

Insynuować, намекáть, внушáть.

Inszość, *см.* **Inność.**

Inszy, Inny, инóй, другóй. **To co inszego,** óто дѣло другóе. **Inną razą,** въ другóй разъ.

Intabulacja, -ji, *ср.* внесéніе въ спúсокъ, въ реéстръ, въ книгу.

Intabulować, занестú, записáть въ спúсокъ, въ реéстръ, въ книгу.

Intencja, -ji, *ж.* намѣреніе, умыселъ; || желáніе, вóля. **Zrobiłem to w dobréj intencji,** я сдѣлалъ óто съ дóбрымъ намѣреніемъ. **Odmawiać modlitwy na czyję intencją,** возноси́ть мольбы́ за кого́-либо.

Intendent, -a, *м.* управúтель, интендáнтъ.

Intendentura, -y, *ж.* интендáнство; || управлéніе.

Intercyza, -y, *ж.* брáчный договóръ.

Interdykt, -u, *м.* запрещéніе; || врéменное отрѣшéніе *или* удалéніе отъ дóлжности; || лишéніе гражданскихъ правъ; || запрещéніе отправлáть церкóвную слýжбу.

Interregnum, *см.* **Bezkrólewie.**

Interres, -u, *м.* пóльза, вы́года, прúбыль; || корúсть; || интерéсъ; || дѣло; || занимáтельность. **Interes jest kamieniem probierczym przyjaźni,** вы́года—прóбный кáмень дрýжбы. **Interes pieniężny,** дéнежная прúбыль, дéнежный интерéсъ. **Mieć do kogo interes,** имѣть къ кому́ дѣло. **Bieg interesów,** колúчество, скоплéніе дѣлъ. **Sprawujący interesa,** повѣренный въ дѣлáхъ. **W interesie rządowym,** по казённой нáдобности, по казённому дѣлу. **Interes publiczny,** общéственная, государственная пóльза.

Interesant, -a, *м.* учáстникъ, учáствующій; || заинтересóванное въ дѣлѣ лицó; || проси́тель.

Interesik, -u, *м. Умеиш.* дѣльце.

Interesować, занимáть, завлекáть, внушáть учáстіе. || **Interesować się,** принимáть учáстіе, интересовáться.

Interesowanie, Zainteresowanie, -a, *ср.* возбуждéніе внимáнія. || **Interesowanie się,** сочýвствіе, принятіе учáстія.

Interesowany, учáствующій, принимáющій учáстіе, имѣющій дѣло, причáстный, прикосновéнный къ дѣлу, заинтересóванный.

Interesownie, корúстно, въ вúдахъ сóбственной пóльзы.

Interesowność, -ści, *ж.* занимáтельность; || корúсть, корыстолю́біе.

Interesowny, занимáтельный; || внушáющій учáстіе; || интерéсный; || корыстолю́бивый.

Interesująco, занимáтельно, интерéсно.

Interesujący, занимáтельный, привлекáтельный, интерéсный.

Internuncjusz, -a, *м.* интернýнцій (*папскій посланникъ*).

Interpelacja, -ji, *ж.* трéбованіе, запрóсъ, вопрóсъ.

Interpelować, трéбовать отвѣта, дѣлать запрóсъ.

Interpolacja, -ji, *ж.* ошúбочная вставка *и́ли* прибáвка (*въ тéкстъ*).

Interpolator, -a, *м.* вписчикъ.

Interpretacja, -ji, *ж.* толковáніе, объясненіе.

Interpunkcja, -ji, употребленіе знáковъ препинáнія.

Interrogatorje, *мн.* допрóсные пýнкты, выслýшиваніе свидѣтелей.

Interwencja, -ji, *ж. Юрид.* вступленіе трéтьяго лицá (*въ дѣло*), вступáтельство, учáстіе (*въ дѣль*); || посрéдничество; || вмѣшáтельство (*государства*).

Interwencyjny, вступáющій въ дѣло. **Podanie interwencyjne,** прошéніе трéтьяго лицá, вступúвшаго въ дѣло.

Interwenjent, -a, *м.* учáствующій въ дѣлѣ; || истéцъ.

Interwenjować, вступáться, вмѣшиваться; || быть посрéдникомъ при вы́платѣ вéкселя.

Interymalnie, *Юрид.* врéменно.

Interymalny, *Юрид.* врéменный.

Intestatus, *Юрид.* умéршій безъ завѣщáнія.

Intonacja, -ji, *ж. Муз.* запѣвъ, интонáція.

Intonować, Zaintonować, запѣвáть, напѣвáть, пѣть.

Intrata, -y, *ж.* чúстый дохóдъ, чúстая прúбыль.

Intratka, -i, *ж. Умен.* дохóдецъ, небольшóй дохóдъ.

Intratność, -ści, *ж.* дохóдность.

Intratny, дохóдный.

Introdukcja, -ji, *ж.* введéніе, вводъ; || * вступлéніе, введéніе; || начáло дѣла въ какóмъ лúбо судѣ, *см.* **Wprowadzenie, Wstęp.**

Introligator, -a, *м.* переплётчикъ.

Introligatorczyk, -a, *м.* подмастéрье переплётчика.

Introligatorski, переплётный.

Introligatorstwo, -a, *ср.* переплётное мастерствó.

Intromissja, -ji, *ж.* вводъ во владéніе имѣніемъ, *см.* **Wwiązywanie.**

Intruz, Intrus, -a, *м.* втёршійся хúтростію, пролáзъ.

Intryga, -i, *ж.* проны́рство, ковáрство, кóзни, кáверзы, прóиски; || интрúга.

Intrygancik, -a, *м.* проны́ра, интригáнтъ.

Intrygant, -a, *м.* проны́рливый, проны́ра, интрига́нтъ.

Intrygantka, i, *ж.* интрига́нтка.

Intrygować, интриго́вать, стро́ить ко́зни, дѣлать про́иски; || подка́пываться (*подъ кого*).

Intymacja, -ji, *ж. Юрид.* пи́сьменное извѣще́ніе.

Intytulacja, -ji, *ж.* загла́віе, назва́ніе заголо́вка.

Inwalid, -a, *м.* инвали́дъ.

Inwalidny, инвали́дный.

Inwekta, -ów, *мн.* привози́мые изъ-за грани́цы това́ры.

Inwencja, -ji, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || изобрѣте́ніе; || вы́думка.

Inwentarski, внесённый въ о́пись, въ рее́стръ, въ инвента́рь.

Inwentaryzacja, -ji, *ж.* составле́ніе о́писи, инвентаря́.

Inwentarz, -a, *м.* о́пись, ро́спись; || вѣ́домость, инвента́рь. **Inwentarz gospodarski, gruntowy**, *или* **Księga gruntowa**, инвента́рь, о́пись имѣ́нію со всѣ́ми хозя́йственными принадле́жностями. **Inwentarz żywy**, экономи́ческій скотъ. **Inwentarz roboczy**, рабо́чій скотъ. || **Inwentarz robocizny**, вѣ́домость о повы́нностяхъ крестья́нъ, слѣ́дуемыхъ помѣ́щику за наёмъ принадлежа́щей ему земли́. **Inwentarz martwy**, земледѣ́льческіе снаря́ды и ору́дія.

Inwentować, составля́ть, дѣ́лать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чего́*).

Inwestytura, -y, *ж.* пожа́лованье помѣ́стьемъ *или* са́номъ, инвести́тура.

Inwitacja, -ji, *ж.* приглаше́ніе.

Inwitować, приглаша́ть.

Inwokacja, -ji, *ж.* призыва́ніе, воззва́ніе.

Inwolucja, -ji, *ж.* запу́танность, сло́жность дѣла.

Inżynjer, Inżenjer, -a, *м.* инжене́ръ. **Inżynjer dróg i spławów**, инжене́ръ путе́й сообще́нія.

Inżynierski, инжене́рскій.

Inżynierstwo, -a, *ср.* **Inżynierja**, -ji, *ж.* инжене́рная нау́ка; || инжене́ры, *мн.* инжене́рный ко́рпусъ.

Ir, Jer, -a, *м.* луговой жа́воронокъ.

Ircha, -y, *ж.* и́рха, ра́вдуга, *см.* **Zamesz.**

Irchowy, и́рховый, ра́вдужный.

Ironicznie, ирони́чески, въ насмѣ́шку.

Ironiczność, -ści, *ж.* насмѣ́шливость.

Ironiczny, ирони́ческій, насмѣ́шливый.

Ironja, -ji, *ж.* ирони́я.

Irrytacja, -ji, *ж.* возбужде́ніе, волне́ніе, раздраже́ніе.

Irrytować, возбужда́ть, волнова́ть, серди́ть, раздража́ть. || **Irrytować się**, серди́ться, раздража́ться; || возбужда́ться, уса́ливаться.

Iść, итти́, идти́. **Iść do działu**, развёрстывать (*зе́млю*). **Iść na traf**, итти́ на уда́чу. **Iść czyim śladem**, (*или* **w czyje ślady**), итти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Iść piechotą**, итти́ пѣшко́мъ. **Iść na piwo**, итти́ пить пи́во. **Iść tuż za kim**, итти́ за кѣ́мъ по пята́мъ, не отставать отъ кого́ ни на ша́гъ. **Iść do rzeczy, wprost do rzeczy**, приступи́ть пря́мо къ дѣ́лу. **Wiosna idzie po zimie**, весна́ наступа́етъ по́слѣ зимы. **Idzie to od osoby, którą bardzo szacuję**, э́то происхо́дитъ отъ осо́бы, кото́рую я о́чень уважа́ю. **Zboże idzie w górę**, хлѣбъ возвыша́ется въ цѣнѣ. **Jedno okno idzie na ulicę**, одно́ окно́ выхо́дитъ на у́лицу. **Idzie tu o twoje życie**, здѣсь дѣ́ло идётъ о твоёй жи́зни. **O co tu idzie**, о чёмъ тутъ дѣ́ло? въ чёмъ тутъ дѣ́ло? **O ciebie mi tylko idzie**, я забо́чусь то́лько о тебѣ́. **Skoro cię przeprosił, o cóż ci jeszcze idzie?** е́сли онъ извини́лся передъ тобо́ю, то что́ ещё ну́жно тебѣ́? **O co idzie, że nie przyjedzie dzisiaj**, держу́ пари́, бьюсь объ заклад, что онъ сего́-дня не пріѣ́детъ. **Tą drogą dobrze się idzie**, по э́той доро́гѣ о́чень хоро́шо итти́.

Iścić, исполня́ть, осуществля́ть. || **Iścić się**, исполня́ться осуществля́ться.

Iście, -a, *ср.* ше́ствіе, хожде́ніе.

Iście, *Нар.* дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Iściec, *род. п.* **iścia, istca**, *м.* зако́нный владѣ́лецъ; || заимода́вецъ, кредито́ръ; || должни́къ; || поручи́тель, пору́ка, отвѣ́тчикъ; || свидѣ́тель; || **Iściec testamentu**, душеприка́щикъ (*женск. р.* душеприка́щица).

Iścizna, -y, *ж.* де́ньги, гла́вная су́мма, капита́лъ; || существо́ (*дѣла*), гла́вная статья́, существенное сво́йство, существенность, гла́вный предме́тъ, гла́вное дѣ́ло; || земля́, по́чва, имѣ́ніе, со́бственность.

Iścowy, принадлежа́щій владѣ́льцу, кредито́ру, должнику́ и т. д., *см.* **Iściec.**

Iskierka, -i, *ж. Уменш.* и́скорка. *Бот.* **Iskierki**, *см.* **Gwiazdeczka.**

Iskra, Skra, -y, *ж.* и́скра.

Iskrawo, *см.* **Iskrzysto.**

Iskrawy, *см.* **Iskrzysty.**

Iskrobitny, искромётный.

Iskrochron, -u, *м.* прибо́ръ для защи́ты отъ искръ (*на желѣзныхъ доро́гахъ*).

Iskrodmy, изверга́ющій и́скры.

Iskrzący, Iskrawy, Iskrzysty, и́скристый.

Iskrzenie, -a, *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе; || *Астрон.* мерца́ніе (*звѣздъ*).

Iskrzyć, блиста́ть. * **Iskrzyć dowcipem**, блиста́ть остроу́міемъ; || **Iskrzyć się**, блиста́ть, сверка́ть, мерца́ть, и́скриться.

Iskrzyk, -a, *м. Минер.* карбу́нкулъ, кра́сная вениса.

Iskrzysto, блиста́тельно.

Iskrzysty, *см.* **Iskrzący.**

Istliwy, существенный.

Istnąć, Istnieć, существова́ть.

Istniejący, существу́ющій.

Istnienie, -a, *ср.* существова́ніе, бы́тіе.

Istność, -ści, *ж.* существо́, су́щность, бы́тіе; || естество́. **Najwyższa istność**, Высоча́йшее Существо́.

Istny, существе́нный, осяза́емый, дѣйстви́тельный, и́стинный, и́стый.

Isto, коне́чно, пои́стинѣ, несомнѣ́нно.

Istoczyć, твори́ть, составля́ть, образо́вывать.

Istota, -y, *ж.* тварь, твореніе, созда́ніе; || существо́, су́щность; || приро́дное сво́йство; || содержа́ніе. **Sięgać istoty rzeczy**, каса́ться су́щности дѣла. **W istocie**, дѣйстви́тельно, на са́момъ дѣлѣ.

Istotnie, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Istotność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, существе́нность, *см.* Rzeczywistość.

Istotny, дѣйстви́тельный, существе́нный.

Iwa, -y, *ж. Бот.* и́ва, ве́рба (*дерево*), *см.* Wierzba, Gądziel.

Iwina, -y, *ж.* и́вовый лѣсъ, ивня́къ.

Iwinka, -i, *ж. Бот.* сотло́вка, дубро́вка трилисто́ая.

Iwowy, и́вовый, и́вяный.

Iż, -a, *см.* Jeż.

Iż, Iże, что (*союзъ*), *см.* Że.

Iżej, *см.* Aby, Żeby.

Iza, Izali, Izaliż, не уже́-ли, *см.* Czy.

Izba, -y, *ж.* изба́; || ко́мната, поко́й, го́рница; || пала́та, ка́мера; || за́ла, залъ. **Izba czeladna**, людска́я изба́. **Izba jadalna**, столо́вая. **Izba sądowa**, суде́бная пала́та. **Izba radna**, за́ла совѣща́ній. **Izba audjencjonalna**, за́ла засѣда́ній суда́. **Izba obrachunkowa**, счётная пала́та. **Izba wyższa**, ве́рхняя пала́та (*парла́ментъ*). **Izba niższa**, ни́жняя пала́та.

Izbica, Izdbica, -y, *ж.* быкъ, ледоре́зъ (*у моста́*).

Izdebka, -i, *ж.* избу́шка; || ко́мнатка, го́ренка.

Izdebny, го́ричный, ко́мнатный. **Izdebna służąca**, **Izdebna**, го́ричная, служа́нка.

Izop, -u, *м. Бот.* иссо́пъ, си́ній звѣробо́й.

Izopek, -pka, *м.* иссо́повый сокъ.

Izopowy, иссо́повый.

Iżówka, *см.* Jeżówka.

J.

J (*іотъ*) въ по́льской а́збукѣ слу́житъ для смягче́нія какъ гла́сныхъ зву́ковъ, приставля́ясь пе́редъ ни́ми, такъ и согла́сныхъ, слѣдуя за ни́ми.

Ja, *мѣст.* я.

Jabłczany, *см.* Jabłeczny.

Jabłczasty, яблокови́дный.

Jabłczysty, оби́льный я́блоками.

Jabłecznik, -a, *м.* сидръ, я́блочное вино́.

Jabłeczny, я́блочный.

Jabłko, -a, *ср.* я́блоко. * **Zbić kogo na kwaśne jabłko**, изби́ть кого́ нещадно. || **Jabłko goleniowe**, *Анат.* колѣ́нная ча́шка. **Jabłko oka**, глазно́е я́блоко. **Jabłko Adama**, Ада́мово я́блоко, кадыкъ. || **Jabłko cesarskie** (**kula złota z krzyżem**), импера́торская держа́ва.

Jabłkorodny, оби́льный я́блоками.

Jabłkowity, изпещрённый я́блочками. **Koń jabłkowity**, **siwo-jabłkowity**, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Jabłkowy, я́блочный.

Jabłoń, -ni, *ж.* я́блоня.

Jabłonina, -y, *ж.* я́блочный плодъ.

Jabłonka, -i, *ж.* я́блонка.

Jabłonkowy, я́блочный.

Jabłonny, **Jabłonowy**, **Jabłonkowy**, я́блонный.

Jabłuszko, -a, *ср. Умен.* я́блочко.

Jabym (*вм.* **ja by jestem**), я бы....

Jąć, *см.* Imać.

Jacy, *мн.* отъ **Jaki**, како́й.

Jad -u, *м.* ядъ.

Jadać, ѣда́ть, *см.* Jeść.

Jadacz, -a, *м.* ѣдо́къ.

Jadalnia, -ni, *ж.* столо́вая.

Jadalny, съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣ́дный. **Pokój jadalny**, столо́вая. **Grzyby jadalne**, съѣдо́бные грибы́.

Jadanie, -a, *ср.* столъ, обѣ́дъ, ку́шанье, я́ства.

Jąderko, -a, *Умен.* я́дрышко.

Jadło, -a, *ср.* ѣда́, ни́ща, ку́шанье, съѣстно́е, снѣдь.

Jadowić się, зли́ться, яри́ться, бѣси́ться.

Jadowicie, ядови́то.

Jadowicieć, дѣлаться ядови́тымъ.

Jadowitość, -ści, *ж.* ядови́тость.

Jadowity, ядови́тый.

Jądro, -a, *ср.* ядро́, оре́хъ, оре́шекъ; || зёрнышко (*въ плодахъ*). || *Анат.* **Jądra**, *мн.* я́дра. || *Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jądrownik, -a, *м.* шули́тная мошо́нка, мошна́.

Jądrowy, шули́тный, мошо́ночный.

Jądrzysty, ядри́стый, зерни́стый.

Jadwichna, -y, **Jadwiżka**, -i, *ж.* игóльная поду́шка, поду́шечка на була́вки.

Jagła -y, *ж.* про́со. **Jagły**,-giel, *мн.* кру́па изъ про́са, *см.* Proso.

Jaglany, просяно́й.

Jaglasty, *Анат.* просообра́зный.

Jagniak, -a, *м.* ягнёнокъ, я́гня.

Jagniątko, -a, *ср.* ягнёнокъ, ягнёночекъ.

Jagnię, -ęcia, *ср.* я́гня, ягнёнокъ. **Jagnięta**, -gniąt, *мн.* ягня́та.

Jagnięcina, -y, *ж.* ягня́тина, ягня́чее мя́со.

Jagnięcy, ягня́чій.

Jagoda, -y, *ж.* я́года. *Анат.* **Śliwne jagody**, минда́лина, миндалеви́дная желѣза́. || **Jagody**, *мн.* щёки, щёчки.

Jagódka, -i, *ж.* я́годка. || *Зоол. см.* **Czerwiec.**

Jagodnik, -a, *м.* я́годникъ.

Jagodny, я́годный; || *Бот.* ягодови́дный.

Jagodorodny, *Бот.* ягодоно́сный.

Jagodowaty, ягодови́дный.

Jagodowy, я́годный.

Jagodzianka, -i, *ж.* я́годный отва́ръ.

Jagodziany, я́годный, преиму́щественно изъ виногра́да.

Jagodzisty, ягодоно́сный, имѣющій мно́го я́годъ.

Jaguar, -a, *м. Зоол.* ягуа́ръ, америка́нскій тигръ.

Jaje, Jajo, -a, *ср.* яйцо́.

Jajecznica, -y, *ж.* я́ичница.

Jajecznik, -a, *м.* я́ичникъ, я́ичное гнѣздо́.

Jajko, -a, *ср.* я́ичко.

Jajkowaty, яйцеобра́зный; || ова́льный.

Jajowaty, *см.* **Jajkowaty.**

Jajowy, яйцевидный.

Jajuszko, -a, *ср.* я́ичко.

Jak, какъ. *Посл.* Jak sobie kto pościele, tak się wyśpi, какъ кто себѣ посте́летъ, такъ выспится. Traktuje mię jakby swego lokaja, обраща́ется со мно́й, какъ съ свои́мъ лаке́емъ. Wszystko jest, lub idzie, jak najlepiéj, всё идётъ какъ нельзя́ лу́чше. Jedź jak najprędzéj, поѣзжа́й какъ можно скорѣе. Z chorym jak źle, tak źle, больно́му какъ бы́ло ху́до, такъ и есть. Jak na dziecko i to dosyć, для ребёнка и э́того дово́льно. Jakeś dobry, zrób mi to, п о доброті своéй сдѣлай мнѣ э́то. Powiedz mi, jakeś łaskaw, скажи́ мнѣ, сдѣлай ми́лость. Jak świat światem, nie widziano nic podobnego, какъ свѣтъ стои́тъ, не ви́дано ничего́ подо́бнаго. Jak skoro sobie tego życzysz, е́сли то́лько ты жела́ешь э́того.

Jąkać, лепета́ть, запина́ться. || **Jąkać się**, заика́ться.

Jąkacz, -a, *м.* заи́ка.

Jąkanie, -a, **Jąkanie się**, -a **się**, *ср.* заика́ніе.

Jąkawy, заи́кливый; || заи́ка.

Jaki, -a, -ie, како́й, кака́я, како́е. Jestto człowiek, jakich dziś mało, э́то человѣкъ, каки́хъ тепе́рь ма́ло. Dom jest jaki taki, ale żadnego sprzętu niema, домъ и туда́ и сюда́, домъ не ду́ренъ, но въ нёмъ во́всё нѣтъ ме́бели. Jaki taki myśli...., мно́гіе ду́маютъ.... Jaki taki kryje się gdzie może, всякій пря́чется, гдѣ мо́жетъ. Jest temu jakie sześćdziesiąt lat, тому́ прошло́ каки́хъ-нибу́дь шестьдеся́тъ лѣтъ. Jaki mi pan! jaki mi mędrzec! что за больша́́ господи́нъ! что за мудре́цъ!

Jakibądź, Jakabądź, Jakiebądź; Jakikolwiek, Jakakolwiek, ит.д. **Jakimkolwiek**, *или* **Jakimkolwiek sposobem**, каки́мъ нибу́дь о́бразомъ. **Jakikolwiek on jest**, како́й бы онъ ни́ былъ. **Jakiekolwiek są twoje zamiary, twoje widoki**, какіе бы ни́ были твои́ намѣре́нія, твои́ ви́ды.

Jakiś, Jakaś, Jakieś, како́й-то, кака́я-то, како́е-то; || не́который. **Jakiś filozof powiedział, że...**, како́й-то фило́софъ сказа́лъ, что..... **Przez jakiś czas**, че́резъ не́которое вре́мя. **Jestto człowiek mający jakąś wartość**, э́то человѣкъ имѣющій не́которое досто́инство. **Przyniósł ci jakąś książkę**, онъ принёсъ тебѣ каку́ю-то кни́гу. **Czeka tam jakiś na ciebie**, тамъ кто́-то ждётъ тебя́.

Jakkolwiek, Jakożkolwiek, хотя́, какъ бы ни.... **Jakkolwiek był ranny**, хотя́ онъ былъ ра́ненъ. **Jakkolwiek uważać, to będziemy**, какъ бы мы ни смотрѣли на э́то....

Jakkolwiekbądź, что́ бы ни́ было, какъ бы ни́ было.

Jąkliwość, -ści, *ж.* заика́ніе.

Jąkliwy, заикли́вый; || заи́ка.

Jako, какъ. Употребля́ется при сравненіи съ соотвѣтствующимъ **tak** (такъ), *см.* **równie jak, рáвно какъ; podobnie jak**, подо́бно тому́ какъ. || **Jako, jako to**, какъ-то, *см.* **naprzykład**, напримѣръ. **Rzeczowniki polskie zakończone na a, są rodzaju żeńskiego, jako to: siostra, żona**, имена́ существи́тельныя по́льскія, ока́нчивающіяся на *a*, суть ро́да же́нскаго, какъ то: **siostra**, сестра́; **żona**, жена́. || **Jako tako**, ко́е-какъ, и такъ и сякъ. || *Вмѣсто:* **z powodu**, по по́воду, по причи́нѣ; **ponieważ**, такъ какъ. **Jako niestały jest w swoich zamiarach**, такъ какъ онъ непостоя́ненъ въ свои́хъ намѣре́ніяхъ. **Mam się jako tako**, живу́ ко́е-какъ, и та́къ и ся́къ. || *Юрид.* **Jako kontrakt**, какъ бы контра́ктъ, основа́нія подо́бныя догово́рамъ. **Jako-występek**, основа́нія, подо́бныя правонаруше́ніямъ.

Jakóbieć, *см.* **Jakubieć, Jakóbiny**, *см.* **Jakubiny.**

Jakokolwiek, *см.* **Jakkolwiek**; || кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно, посре́дственно, изря́дно. **Pisze jakokolwiek**, пи́шетъ кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно. **Chory ma się dziś jakokolwiek**, больно́й сего́-дня чу́вствуетъ себя нехо́рошо, изря́дно (въ подо́бныхъ изреченіяхъ мо́жно употребля́ть **jako tako**, *см.* **jakokolwiek**).

Jakoś, какъ-то; || немно́го, не́сколько; || такъ какъ. **Jakoś się teraz poprawił**, онъ тепе́рь немно́го испра́вился. **Jakoś człowiek uczciwy, wierzę ci**, такъ какъ ты человѣкъ че́стный, то я ве́рю тебѣ.

Jakość, -ści, *ж.* ка́чество, свойство.

Jakośkolwiek, *см.* **Jakokolwiek.**

Jakować, придава́ть чему́-либо осо́бое ка́чество, свойство, отлича́ть.

Jakowość, -ści, *ж.* ка́чество, свойство.

Jakowy, како́й, каково́й.

Jakoż, въ са́момъ дѣлѣ, и въ са́момъ дѣлѣ, дѣйстви́тельно.

Jakożkolwiek, *см.* **Jakośkolwiek, Jakkolwiek.**

Jakubieć, глупѣть.

Jakubiny, **-bin**, *мн.* день св. Іáкова; || именúны нося́щихъ и́мя св. Іáкова, Якова.

Jakubówka, **-i**, *ж.* родъ гру́ши поспѣва́ющей ко дню́ св. Іáкова.

Jakże, **a jakże** (*см.* **Jak**), какъ же! не ина́че! разумѣется! само́ собо́ю разумѣется.

Jałmużna, **-y**, *ж.* ми́лостыня, подая́ніе.

Jałmużnictwo, **-a**, *ср.* зва́ніе ми́лостынника, милостынераздава́теля.

Jałmużniczy, нищелюби́вый; || ни́щенскій; || ми́лостивый, благотвори́тельный.

Jałmużnik, **-a**, *м.* ми́лостынникъ, милостынераздава́тель.

Jałoszka, **-i**, *ж* я́ловица, тёлка, телу́шка, теля́ица, не́тель.

Jałowcowy, можжевело́вый.

Jałowica, **-y**, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałowiczy, я́ловичный, я́ловый.

Jałowiec, **-wcu**, *м.* можжеве́льникъ, я́ловецъ.

Jałowieć, становúться безпло́днымъ; || скудѣть, бѣднѣть; || я́ловѣть (*о живо́тныхъ*).

Jałowizna, **-y**, *ж.* **Jałownik**, **-a**, *м.* молодо́й скотъ; || безпло́дная мѣстность; || безпло́діе; || * сла́бое, плохо́е сочине́ніе.

Jałówka, **-i**, *ж. см.* **Jałoszka.**

Jałownik, **-a**, *м.* молодо́й скотъ.

Jałowo, безпло́дно, су́хо, пло́хо.

Jałowość, **-ści**, *ж.* безпло́дность; || су́хость (*хара́ктера*); пло́хость, сла́бость (*здоро́вья*).

Jałowy, безпло́дный; || сухо́й, плохо́й, сла́бый, пусто́й, убо́гій, ску́дный. **Jałowa mowa**, бѣдный, ску́дный языкъ **Przedmiot jałowy**, сухо́й предме́тъ. **Śmiech jałowy**, принуждённый смѣхъ.

Jama, **-y**, *ж.* я́ма; || пещёра, пустота́; впа́дина; || берло́га, ло́говище, нора́; || дыра́, отве́рстіе. **Jama niedźwiedzia**, медвѣжья берло́га. **Jama lisia**, ли́сья нора́. **Wilcza jama**, западня́ (*для волко́въ*). || * **Jama rozbójnicza**, верте́пъ разбо́йниковъ, разбо́йничій верте́пъ.

Jamisty, я́мистый.

Jamka, **-i**, *ж.* я́мка, я́мочка.

Jamniczka, **-i**, *ж.* та́кса, барсу́чья соба́ка (*су́ка э́той поро́ды*).

Jamniczy, принадлежа́щій та́ксѣ, барсу́чьей соба́кѣ.

Jamnik, **-a**, *м.* та́кса, барсу́чья соба́ка.

Jamułka, **-i**, *ж. см.* **Jarmułka.**

Jankielnia, **-ni**, *ж. Техн.* желѣзный уполо́вникъ съ дли́нною рукоя́ткою; || ли́яло, въ кото́рое течётъ метáллъ изъ плави́льной пе́чи.

Janowiec, **-wca**, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́. **Janowiec farbierski**, краси́льный дрокъ. **Janowiec ciernisty**, утёсникъ, ди́кій тёрнъ.

Janowiny, **-win**, *мн.* день св. Іóанна; || именины носящихъ и́мя св. Іóанна, Ива́на.

Japa, **-y**, *ж. Прост.* рыло, ро́жа, мо́рда, *см.* **Papa.**

Jar, **-u**, *м.* яръ, овра́гъ, лощи́на.

Jarka, **-i**, *ж.* яровóй хлѣбъ, я́рица

Jarki, весе́нній; || хру́пкій. **Jarkie żelazo**, хру́пкое желѣзо.

Jarkisz, **-a**, *м.* яровóй хлѣбъ, яровóе.

Jarlik, **-a**, *м.* ярúшъ, молодóй ягнёнокъ.

Jarmarczny, **Jarmarkowy**, я́рмарочный.

Jarmarczyć, торгова́ть, производи́ть торгъ.

Jarmark, **-u**, *м.* я́рмарка.

Jarmarkowy, *см.* **Jarmarczny.**

Jarmułka, **-i**, *ж.* скуфья́, камила́вка; || ермóлка. **Jarmułka czarna księża**, скуфья́, камила́вка. **Jarmułka czerwona kardynalska**, кардина́льская ша́пка. **Nosić jarmułkę**, носúть ермóлку.

Jarmułuk, **-a**, *м.* двойнóй барка́нъ (*родъ матéріи*).

Jarmuż, **-u**, *м.* сѣрая капу́ста. **Jarmuż drobno posiekany**, кро́шево.

Jaro, я́рко, си́льно, крѣпко. **Lampy te goreją jaro**, э́ти ла́мпы я́рко горя́тъ.

Jaruga, **-i**, *ж.* лу́жа, топь, трясúна; || рытвина, водоро́ина, водомóина.

Jary, весе́нній, яровóй, однолѣтній, момодóй; || я́рый, я́ркій; || си́льный, бóдрый; || чúстый **Zboże jare**, яровóй хлѣбъ. **Jary miód**, са́мый чúстый мёдъ. **Jary wosk**, я́рый воскъ (*са́мый чúстый*). **Stary, ale jary**, старъ, но бодръ и крѣпокъ. || *Бот.* **Jary mlecz**, молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Jarz, **Jarza**, **-y**, *ж. Устар.* весна́.

Jarząb, **-ębu**, *м.* рябúна (*де́рево*).

Jarząbek, **-bka**, *м.* ря́бчикъ.

Jarzębaty, испещрённый, пёстрый, кра́пчатый, ряббй.

Jarzębi, ря́бчиковый.

Jarzębić, рябúть, пестри́ть.

Jarzębina, **-y**. *ж.* садóвая *или* дома́шняя рябúна (*де́рево*). **Jarzębina leśna**, боя́рышникъ, глогъ.

Jarzma, **-y**, *ж. Горн.* продóльный брусъ, тетива́.

Jarzmianka, **-i**, *ж. Бот.* звёзда́нка, ца́рскій ко́рень.

Jarzmić, порабощáть, покоря́ть; || * брать верхъ (*надъ кúмъ*).

Jarzmo, **-a**, *ср.* яре́мъ; || * и́го, ра́бство. **Jarzmo wołów**, па́ра запря́женныхъ воло́въ. || *Плотн.* надса́дка.

Jarzmowaty, имѣющій видъ ярма́.

Jarzmowy, яре́мный.

Jarzyć, *см.* **Żarzyć, Jątrzyć.**

Jarzyca, **-y**, *ж.* я́рица, яровáя рожь.

Jarzyna, **-y**, *ж.* о́вощи, зе́лень, *см.* **Warzywo**; || яровóе, яровóй хлѣбъ.

Jarzynny, огородный. **Jarzynny ogród**, огоро́дъ.

Jasełka, *мн. см.* **Jasła.**

Jasełny, я́сельный.

Jasieniec, -ńca, *м. Бот.* золототы́сячникъ. **Jasieniec mały, бѣлоли́стъ, васи́лёкъ Jasieniec wielki.**

Jasion, *см.* **Jesion.**

Jasionek, -nka, *м. Бот.* бука́шникъ (*расте́ніе*).

Jaskier, -kru, *м. Бот.* рану́нкулъ, ли́тикъ (*расте́ніе*).

Jaskierki, -ów, *мн. Бот.* звѣздочникъ.

Jaskinia, -ni, *ж.* пеще́ра; || верте́чъ.

Jaskiniaty, пеще́ристый.

Jaskółczę, -ęcia, Jaskolę, -ęcia, *ср.* ла́сточка (*птенецъ*).

Jaskółczy, ла́сточный.

Jaskółeczka, -i, *ж.* ла́сточка.

Jaskółka, -i, *ж.* ла́сточка, коса́тка. **Jaskółka morska,** морска́я ла́сточка, ча́йка. **Jaskółka brzegowa,** земляна́я, береговая ла́сточка, стрижъ.

Jaskrawie, Jaskrawo, я́рко, ре́зко, о́стро, пронзи́тельно, проница́тельно, бы́стро.

Jaskrawość, -ści, *ж.* я́ркость (*кра́сокъ*), ре́зкость, пронзи́тельность; || блескъ (*глазъ*).

Jaskrawy, я́ркій, ре́зкій, о́стрый, пронзи́тельный, проница́тельный, бы́стрый.

Jasła, -seł, *мн.* я́сли; || носи́лки. *Умен.* **Jasełka, -sełek,** я́сли (*изображающія Рождество́ Христо́во*). **Jasełka,** *см.* **Szopka.**

Jaśmin, -u, *м.* жасми́нъ, ясми́нъ.

Jaśminowy, жасми́нный, ясми́нный.

Jaśnia, -śni, *ж.* дневно́й свѣтъ. **Pokazać, wydać, wydobyć co na jaśnię,** обнару́жить, вы́вести что́-либо нару́жу. **Dzieło na jaśnię wydać,** изда́ть въ свѣтъ сочине́ніе. **Wyjść na jaśniach ducha,** въ духо́вномъ просвѣтлѣніи.

Jaśnić, объясня́ть, проясня́ть.

Jaśnie, употребля́ется въ ти́тулахъ: **Jaśnie Wielmożny,** превосходи́тельный. **Jaśnie oświecony,** сія́тельный.

Jaśnieć, ясне́ть, блиста́ть.

Jaśniuchny, Jaśniusieńki, Jaśniuteńki, ясне́йшій, са́мый я́сный, чрезвыча́йно-я́сный.

Jasno, я́сно.

Jasnobarwy, свѣтлый, свѣтлаго цвѣта.

Jasnobiały, сія́ющій бѣлизно́ю.

Jasnobrunatny, свѣтлобу́рый, свѣтло-кори́чневый.

Jasnocisawy (*о лошадя́хъ*), каштано́вый.

Jasnogniady (*о лошадя́хъ*), свѣтло-гнѣдо́й.

Jasnokościsty, костля́вый, худо́й, ко́жа да ко́сти.

Jasnokrusz, -u, *м. Мин.* свѣтло-се́рый желѣзня́къ.

Jasnolity, свѣтотка́нный.

Jasnomodry, свѣтло-голубо́й.

Jasnorost, -u, *м. см.* **Jasnotka.**

Jasnorumiany, свѣтло-ро́зовый, я́сно-румя́ный.

Jasnorusy, свѣтло-ру́сый.

Jasność, -ści, *ж.* я́сность, свѣтъ, свѣтлость, блескъ; || очеви́дность, я́вность.

Jasnosiwy, свѣтло-се́рый.

Jasnoświetny, блиста́тельный.

Jasnota, -y, *ж.* я́сность, свѣтъ, сія́ніе.

Jasnotka, -i, *ж. Бот.* волше́бная крапи́ва, пѣту́шьи голо́вки.

Jasnotkany, блиста́тельный, свѣтоза́рный.

Jasnowidz, -a, *м.* ясновиди́ящій; || сомнамбули́стъ, луна́тикъ.

Jasnowidząca, -ej, *ж.* ясновиди́ящая; || сомнамбули́стка, же́нщина-луна́тикъ.

Jasnowidzący, *см.* **Jasnowidz;** || проница́тельный, прозо́рливый (*и* прозорли́вый), я́сно-ви́дящій.

Jasnowidzenie, -a, *ср.* ясновиде́ніе; || сомнамбули́змъ.

Jasnowłosy, бѣлоку́рый.

Jasnozielony, свѣтлозелёный.

Jasny, я́сный, свѣтлый.

Jaspid, Jaspis, -u, *м. Минер.* я́шма, я́списъ.

Jaspidować, Jaspisować, *Техн.* кра́пать по я́шму (*что́*).

Jaspis, *см.* **Jaspid.**

Jaspisowy, я́шмовый.

Jaster, -tru, *м. Бот.* а́стра, звѣздочникъ.

Jastrząb', -ębia, *м.* я́стребъ (*птица*).

Jastrząbek, -bka, *м.* ястребо́къ, ястребо́чекъ, ястребёнокъ.

Jastrzębi, ястреби́ный.

Jastrzębiec, -bca, *м. Бот.* ястреби́нка, соко́льникъ, соко́льная трава́.

Jastrzębieć, Zjastrzębieć, употребля́ется въ сле́дующей посло́вицѣ: **Kiedy sowa zjastrzębieje, wyżéj lata niż sokoł,** когда́ сова́ обрати́тся въ я́стреба, то она́ лета́етъ вы́ше со́кола; *русск. посло́вицы:* посади́ свинью́ за сто́лъ, она́ и но́ги на сто́лъ, дай свинье́ ро́ги, она́ гото́ва весь свѣтъ забода́ть).

Jastrzębnik, -a, *м.* помы́тчикъ, соко́льникъ.

Jaszcz, *см.* **Jaždž.**

Jaszcz, -a, *м. Умен.* **Jaszczyk, -ka,** *м.* я́щикъ, коро́бка.

Jaszczur, -a, *м. Зоол.* лету́чій драко́нъ (*я́щерица*), *см.* **Jaszczurka.**

Jaszczurczę, -ęcia, *ср.* молода́я я́щерица.

Jaszczurczy, я́щеричный. **Jaszczurcze ziele,** *см.* **Wężownik.**

Jaszczurka, -i, *ж.* я́щерица. **Jaszczurka wodna,** салама́ндра, ехи́дна, *см.* **Zmija.**

Jaszczyć się, верте́ться, подпры́гивать, скака́ть.

Jaszczyk, -a, *м.* муниціо́нная пово́зка, фу́ра.

Jata, -y, *Умен.* **Jatka, -i,** *ж.* шала́шъ, шатёръ. **Jatki,** *мн.* ла́вки. **Jatki mięsne,** мясны́я ла́вки, мясны́е ряды́. **Jatki rybne,** ры́бный рядъ, ры́бный ры́нокъ. ***Dać, wydać żołnierzy na jatki, na mięsne jatki,** вести́ солда́тъ на убо́й, т. е. на кровавый бой.

Jatczy, Jatkowy, мясно́й. **Rynek jatkowy,** мясно́й рядъ, мясно́й ры́нокъ.

Jątrzenie, -a, *ср.* растра́вливаніе, раздраже́ніе; || нагное́ніе (*ра́ны*), *см.* **Ropienie.**

Jątrznica, -y, *ж.* колбаса́ съ печёнкою.

Jątrzyć, раздража́ть, растравля́ть; || ожесточа́ть, гнѣви́ть. || **Jątrzyć się**, раздража́ться; || уси́ливаться, ожесточа́ться; || ухудша́ться. **Mowa jego bardzo rozjątrzyła umysły**, рѣчь его́ о́чень раздражи́ла умы́.

Jątrzyciel, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель.

Jaw, -u, *м.* **Jawa**, -y, *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣду́ющихъ выраже́ніяхъ: **Wyjść na jaw**, вы́йти нару́жу. **Na jawie**, наяву́. **Książka ta wyszła na jaw po śmierci autora**, э́та кни́га вы́шла въ свѣтъ по́слѣ сме́рти а́втора. **Widziałem go w jaw**, я ви́дѣлъ его́ со́бственными глаза́ми.

Jawić, яви́ть, объяви́ть; || **Jawić się**, яви́ться, показа́ться.

Jawisko, -a, *ср.* явле́ніе.

Jawnie, **Jawno**, явно, очеви́дно.

Jawnogrzeszenie, -a, *ср.* я́вное, публи́чное прегрѣше́ніе.

Jawnogrzesznica, -y, *ж.* отъя́вленная, публи́чная грѣшница, проститу́тка, развра́тница, блудни́ца.

Jawnogrzesznik, -a, *м.* развра́тникъ, блудни́къ, отъя́вленный грѣшникъ.

Jawnogrzeszny, развра́тный, распу́тный, блу́дный.

Jawność, -ści, *ж.* я́вность, публи́чность, гла́сность.

Jawny, **Jawien**, я́вный, я́венъ, публи́чный, гла́сный.

Jawor, -u, *м.* я́воръ, чина́ръ (*дере́во*).

Jaworowy, я́воровый, чина́ровый.

Jaz, -u, *м.* садо́къ (*для рыбъ*); рыболо́вный зако́лъ, забо́йка, учу́гъ; || плоти́на, перемы́чка (*для усиленія теченія воды на колёса мѣльницы*).

Jaź, -ia, *м.* **Jazica**, -y, *ж.* язь, я́зица, подъя́зь (*рыба*).

Jazda, -y, *ж.* ѣзда́, пое́здка; || ко́нница, кавале́рія.

Jaźdź, **Jaszcz**, **Jazgarz**, -a, *м. Умен.* **Jaździk**, -a, *м.* ёршъ (*рыба*).

Jaźmin, **Jaźminowy**, *см.* **Jaśmin**, **Jaśminowy.**

Jaźwcowy, борсу́чій.

Jaźwica, -y, *ж.* ко́люшка (*рыба*).

Jaźwiec, -źwca, *м.* барсу́къ, я́звикъ (*живо́тное*), *см.* **Borsuk.**

Jechać, ѣхать. **Jedzie się**, ну́жно, слѣдуетъ ѣха́ть, лежи́тъ доро́га, путь. **Z Berlina do Warszawy jedzie się na Kalisz**, изъ Берли́на въ Варша́ву слѣдуетъ ѣхать на Ка́лишъ. **Dobrze się jedzie**, доро́га гладка́ какъ полъ. ***Jechać na kogo**, возстава́ть про́тивъ кого́, напира́ть на кого́. **Jechał go sęk, jechał go kat, jaki zręczny, jaki silny**, чортъ его́ поберя́, какъ онъ ло́вокъ, какъ онъ силёнъ!

Jechanie, -a, *ср.* ѣзда́.

Jęcie, -a, *ср.* взя́тіе, поймка. **Jęcie się czego**, предпрія́тіе, прі́ступъ къ чему́, *см.* **Imać.**

Jęctwo, -a, *ср. см.* **Jeństwo.**

Jęczeć, Jęknąć, стона́ть, стена́ть, о́хать; || вздыха́ть, пла́каться, жа́ловаться.

Jęczmianka, -i, *ж.* ячме́нная соло́ма.

Jęczmień, -nia, *м.* ячме́нь; || *Мед.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jęczmienisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное ячменёмъ.

Jęczmienny, ячме́нный.

Jęczmyk, -a, *м.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jeden, **jedna**, **jedno**, оди́нъ, одна́, одно́. **To wszystko jedno**, э́то всё равно́. **Jedno w drugie**, какъ одно́, такъ и друго́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ. **To na jedno wychodzi**, э́то выхо́дитъ на одно́ и то же. **Wszystko jedno gada**, онъ одно и то же раска́зываетъ. **Nie masz tego jednego dnia**, нѣтъ ни одного́ дня. **Był tu jeden u ciebie**, у тебя́ кто-то былъ, кто-то къ тебѣ́ приходи́лъ. **Co za jeden?** кто э́то? || **Jedna jagoda**, *Бот.* одноя́годникъ (*расте́ніе*).

Jedenaście, оди́ннадцать.

Jedenaścioraki, оди́ннадцати разныхъ сорто́въ, родо́въ.

Jedenaściorako, на оди́ннадцать спо́собовъ, въ оди́ннадцати ода́хъ.

Jedenastek, -stka, *м.* оди́ннадцать штукъ.

Jedenastka, -i, *ж.* число́, ци́фра оди́ннадцать.

Jedenastny, бо́льшій въ оди́ннадцать разъ.

Jedenastokąt, -a, *м. Геом.* одиннадцатиуго́льникъ.

Jedenastokątny, одинадцатиуго́льный.

Jedenastu, оди́ннадцать, (употребля́ется при му́жескихъ имена́хъ): **Jedenastu majtków, żołnierzy**, оди́ннадцать матро́совъ, солда́тъ.

Jedenasty, оди́ннадцатый.

Jedenże, -dnaż, -dnoż, оди́нъ и тотъ же, одна́ и та же, одно́ и то же. **Dwie rośliny jednegoż gatunku**, два расте́нія одного́ и того́ же ви́да.

Jedlina, -y, *ж.* ель, ёлка; || *Собир.* е́льникъ.

Jedlinka, -i, *ж.* ёлочка. || *Бот.* камфа́рная трава́.

Jedlinowy, *см.* **Jodłowy.**

Jednać, соглаша́ть, примиря́ть. **Zjednać sobie kogo**, пріобрѣсти чьё расположе́ніе къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону. **Jednać sobie co**, снискивать, пріобрѣтать что́-либо. || **Jednać się, pojednać się**, примири́ться, согласи́ться.

Jednaczyć, ура́внивать, прира́внивать, уподобля́ть.

Jednak, **Jednakże**, одна́ко, одна́ко же, одна́ко жъ.

Jednaki, **Jednakowy**, одина́ковый, схо́дный.

Jednako, **Jednakowo**, одина́ково.

Jednakość, -ści, *ж.* **одина́ковость, схо́дство.**

Jednakowić, *см.* **Jednaczyć.**

Jednakowo, *см.* **Jednako, Jednak.**

Jednakowość, Jednakowy, *см.* **Jednakość, Jednaki.**

Jednakże, *см.* **Jednak.**

Jednanie, -a, *ср.* **соглаше́ніе, примире́ніе; ||** *Юрид.* **вы́зовъ къ примире́нію.**

Jedno, Jeno, то́лько, ли́шь-бы, то́лькобы, ли́шь-бы то́лько. **Nie może być inaczéj, jedno on to wziął,** и́наче быть не мо́жетъ, то́лько онъ э́то взялъ. **By jedno to prawda była,** ли́шь-бы то́лько э́то была́ пра́вда.

Jednobarwy, одноцве́тный.

Jednoboczny, односторо́нній; || **Brat jednoboczny,** сведённый братъ.

Jednobrzmiący, схо́дный, согла́сный.

Jednobytnie, единосу́щно.

Jednobytny, единосу́щный, *см.* **Spółistny, Spółistność.**

Jednochoda, Jednochodza, Inochoda, -y, *ж.* иноходь.

Jednochodnik, Inochodnik, -a, *м.* иноходецъ, *см.* **Stępak.**

Jednochodza, *см.* **Jednochoda.**

Jednochwilny, одновре́менный.

Jednoczenie, -a, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе, согла́шеніе.

Jednocześnie, одновре́менно.

Jednocześnik, -a, *м.* совреме́нникъ.

Jednoczesność, -ści, *ж.* совреме́нность, одновре́менность.

Jednoczesny, совреме́нный.

Jednoczyć, соедини́ть, сближа́ть; || **Jednoczyć się,** соедини́ться.

Jednoczyciel, -a, *м.* примири́тель.

Jednoczycielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Jednodniowy, *см.* **Jednodzienny.**

Jednodusznie, Jednoduszność, Jednoduszny, *см.* **Jednomyślnie, Jednomyślność, Jednomyślny.**

Jednodzienny, Jednodniowy, однодне́вный.

Jednodzwięczny, единозву́чный; || *Грам.* одина́ково выгова́ривающійся.

Jednofarby, *см.* **Jednobarwny.**

Jednofuntówka, -i, *ж. Арт.* **однофунто́вое ору́діе.**

Jednofuntowy, однофунто́вый.

Jednogłośnie, единогла́сно, въ оди́нъ го́лосъ, единоду́шно.

Jednogłośność, -ści, *ж.* единогла́сіе, единоду́шіе.

Jednogłośny, Jednogłosy, единогла́сный, единоду́шный.

Jednoimienny, сомме́нный.

Jednoistność, -ści, *ж.* единосу́щность.

Jednoistny, Jednoistotny, Jednoisty, единосу́щный.

Jednoklęczny, *см.* **Jednopręty.**

Jednokłykty, одночле́нный, односуста́вочный.

Jednokółka, -i, *ж.* одноко́лка.

Jednokolny, одноко́лый.

Jednokonny, запря́женный въ одну́ ло́шадь.

Jednokształtnie, однообра́зно, одина́ково.

Jednokształtność, -ści, *ж.* однообра́зіе.

Jednokształtny, однообра́зный.

Jednokupiec, *см.* **Jedynokupiec, Samokupiec.**

Jednokwietny, одноцве́тный.

Jednoletni, однолѣтній.

Jednolist, -u, *м. Бот.* **печёночница, печёнковая трава́.**

Jednolisty, *Бот.* **одноли́стый.**

Jednolitnie, въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу.

Jednolity, отли́тый въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу; || * нераздѣльный, цѣльный.

Jednomiesięcznie, помѣсячно, на оди́нъ мѣсяцъ.

Jednomiesięczny, помѣсячный, на оди́нъ мѣсяцъ.

Jednomlecznik, -a, *м.* моло́чный братъ, *см.* **Mlecznik.**

Jednomownie, единоду́шно, единогла́сно.

Jednomowność, -ści, *ж.* тождесло́віе; || единоду́шіе, единогла́сіе.

Jednomowny, единоду́шный, единогла́сный.

Jednomyślnie, единомы́сленно.

Jednomyślność, -ści, *ж.* единомы́сліе, единоду́шіе; || единогла́сіе.

Jednomyślny, единомы́сленный.

Jednonogi, одноно́гій.

Jednook, -a, *м.* цикло́пъ (*одноглазый великанъ*).

Jednooki, крово́й, одноглазый, одноо́кій; || *Бот.* одноглазый.

Jednoosobowy, одноли́чный.

Jednopalczasty, *Бот.* па́льчатый; || *Зоол.* па́льчатыя ры́бы, *мн.*

Jednopienny, *Бот.* одностебе́льный.

Jednoplemiennik, -a, *м.* соплеме́нникъ, единоплеме́нникъ.

Jednoplemienny, соплеме́нный, единоплеме́нный.

Jednopłetw, -a, *м. Зоол.* **языкообра́зная ка́мбала** (*рыба*).

Jednopłciowy, *Бот.* **однополый.**

Jednopłodny, *Бот.* **однопло́дный.**

Jednoprawny, равноправный.

Jednopręty, *Бот.* **одностебе́льный.**

Jednopułkowy, одного́ полка́; || **однополча́нинъ.**

Jednoraki, несло́жный, просто́й.

Jednoramienny, однору́кій; || *Мех.* **Dźwignia jednoramienna,** рыча́гъ второ́го ро́да, рыча́гъ, въ кото́ромъ си́ла и сопротивле́ніе нахо́дятся въ то́чкѣ упо́ра.

Jednorazowie, Jednorazowo, оди́нъ разъ, единовре́менно, одновре́менно.

Jednorazowy, единовре́менный.

Jednoręki, однору́кій.

Jednorocznie, оди́нъ разъ въ годъ.

Jednoroczny, быва́ющій оди́нъ разъ въ годъ.
Jednorodny, одноро́дный.
Jednorodzca, *см.* Jednoplemiennik.
Jednorodzony, единоро́дный, еди́нственный (*сынъ*).
Jednoróg, **-oga**, *м.* *Артил.* га́убица *или* единоро́гъ.
Jednorogi, одноро́гій.
Jednorożczę, **-ęcia**, *ср.* единоро́жецъ, *см.* Jednorożec.
Jednorożec, **-żca**, *м.* единоро́гъ (*баснослóвное живóтное*); || *Астрон.* Единоро́гъ (*созвѣздіе*).
Jednorządca, **-y**, *м.* самоде́ржецъ, *см.* Jedynowładca.
Jednorządnie, **Jednorządny**, *см.* Jednowładnie, Jednowładny.
Jednorządztwo, **-a**, *ср.* самодержа́віе, *см.* Jedynowładztwo.
Jednorzędny, **Jednorzędowy**, поста́вленный въ оди́нъ рядъ; || принадлежа́щій къ одному́ и тому́ же разря́ду.
Jednorzemieślny, занима́ющійся одна́ковымъ ремесло́мъ.
Jedność, **-ści**, *ж.* еди́нство; || однообра́зіе. **Jedność porządku**, однообра́зіе въ поря́дкѣ.
Jednościenność, **-ści**, *ж.* **Jednościenny**, *см.* Ościenność, Ościenny.
Jednosforny, сво́рный, на одно́й сво́рѣ (*соба́къ*); || попа́рный; || * согла́сный, единоду́шный.
Jednosierci, одношёрстный.
Jednosłowny, согла́сный, одного́ и того́-же содержа́нія. *Мат.* **Ilość jednosłowna**, одночле́нное коли́чество.
Jednosłupie, **-a**, *ср.* *Анат.* уро́дъ объ одно́й ногѣ.
Jednosobny, для одного́ челове́ка. **Jednosobne łóżko**, односпа́льная крова́ть.
Jednosprzężny, однопа́рный.
Jednostajnie, однообра́зно, одина́ково.
Jednostajność, **-ści**, *ж.* однообра́зіе.
Jednostajny, однообра́зный.
Jednostka, **-i**, *ж.* едини́ца; || *Юрид.* челове́къ, лицо́, ли́чность; || осо́бь, недѣли́мое.
Jednostkowość, **-ści**, *ж.* индивидуа́льность, ча́стность, ли́чность, *см.* Pojedyńczość.
Jednostopny, дли́нный, *или* широ́кій на оди́нъ футъ.
Jednostronnie, односторо́нно.
Jednostronność, **-ści**, *ж.* односторо́нность.
Jednostronny, односторо́нній.
Jednostrzyżka, **-i**, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ то́лько оди́нъ разъ въ годъ.
Jednosylłabny, *см.* Jednozgłoskowy.
Jednota, **-y**, *ж.* еди́нство; || сою́зъ, согла́сіе; || соедине́ніе.
Jednotliwy, *Грам.* однокра́тный.
Jednoustnie, единогла́сно.
Jednoustny, единогла́сный.
Jednowieczny, jednowiekowy, вѣкова́й.
Jednowierca, **-y**, *м.* единове́рецъ.
Jednowierstwo, **-a**, *ср.* единове́ріе.
Jednowiosłowy, одновесе́льный.
Jednowładca, **Jednowładztwo**, **Jedynowładca**, **Jedynowładztwo**.
Jednożeniec, **-ńca**, *м.* единобра́чный.
Jednożeństwo, **-a**, *ср.* *Бот.* и *Юрид.* единобра́чіе.
Jednoznaczny, однозна́чащій.
Jednożonaty, единобра́чный.
Jedny, съѣдо́бный, съѣдный.
Jędor, **-a**, *м.* *см.* Indyk.
Jędrnić, **Zjędrnić**, укрѣпля́ть, **придава́ть** кре́пость, си́лу, бо́дрость, твёрдость.
Jędrnie, си́льно, кре́пко, мо́щно, му́жественно.
Jędrnieć, **Zjędrnieć**, кре́пнуть, укрѣпля́ться, уси́ливаться, мужа́ть.
Jędrny, **Jędrzny**, ядрёный; || си́льный, кре́пкій, бо́дрый; || вырази́тельный, энерги́ческій; || свѣжій; || твёрдый, плóтный, про́чный. **Mowa jędrna**, энерги́ческій, выразительный языкъ.
Jędrzysty, *см.* Jądrzysty.
Jedwab', **-biu**, *м.* шёлкъ. **Jedwab' kręcony**, суче́ный шёлкъ, трощёный шёлкъ. **Jedwab' surowy**, шёлкъ сыре́цъ. **Jedwab' darty**, ощи́панный, очи́щенный шёлкъ; || **Jedwabie**, *мн.* шёлковые това́ры, шёлковые тка́ни, *см.* **Bławat**; || *Бот.* **Jedwab' polny**, повили́ка, повили́ца (*растéніе*).
Jedwabiarnia, **-ni**, *ж.* шёлкопряди́льная фа́брика.
Jedwabić, обвива́ть шёлкомъ. **Jedwabić słowa**, употребля́ть льсти́выя, медоточи́выя слова́, рѣчи.
Jedwabiorodny, производя́щій шёлкъ.
Jedwabisty, шёлкови́стый.
Jedwabnica, **-y**, *ж.* шёлковая ткань, шёлковая матéрія; || шёлковое пла́тье; || **Jedwabniczka**, **-i**, *ж.* *см.* Jedwabnik.
Jedwabniczy, шёлкови́чный.
Jedwabnik, **-a**, *м.* шёлкови́чный червь; || ткачъ шёлковыхъ матéрій.
Jedwabnikowy, *Хим.* **Jedwabnikowy kwas**, шёлкови́чная кислота́.
Jedwabny, шёлковый. *см.* **Bławatny**.
Jędyczę, **Jędyk**, и т. д. *см.* Indyczę, Indyk.
Jedynaczek, **-czka**, *м.* *Умен.* еди́нственный сынóкъ, *см.* **Jedynak**.
Jedynaczka, **-i**, *ж.* еди́нственная дочь.
Jedynak, **-a**, *м.* еди́нственный сынъ.
Jedynasty, *см.* Jedenasty.
Jedynie, еди́нственно, то́лько.
Jedynokupiec, **-pca**, *м.* монополи́стъ; || перекýпщикъ, *см.* Samokupiec.
Jedynokupstwo, **-a**, *ср.* монопо́лія; || перекýпъ, *см.* Samokupstwo.
Jedynorządca, **-y**, *м.* самоде́ржецъ.
Jedynorządztwo, самодержа́віе.
Jedyność, **-ści**, *ж.* едини́чность.

Jedynostwo, -a, *ср. Неуп.* еди́нство.
Jedynowładca, Jedynowłajca, -y, *м.* **Jedynowładec, -dca**, самоде́ржецъ.
Jedynowładczynia, -i, *ж.* самоде́ржица.
Jedynowładność, -ści, *ж. см.* **Jedynowładztwo.**
Jedyny, еди́нственный, еди́ный; || еди́нственный въ сво́емъ ро́дѣ. **To jedyny człowiek**, э́то еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ человѣ́къ.
Jędza, -y, *ж.* зла́я же́нщина, вѣ́дьма; || пта́-ба́ба.
Jedzący, ѣда́щій.
Jedzenie, -a, *ср.* ѣда́, ку́шанье, пи́ща.
Jegomość, -ści, *м.* господи́нъ, ба́ринъ; || ми́лостивый госуда́рь, су́дарь, *см.* **Mość.**
Jegomościn, принадлежа́щій господи́ну. **To jegomościn przyjaciel**, э́то другъ господи́на N. N.
Jehowa, -y, *м.* Егова́, Богъ (*на еврейскомъ языкѣ*).
Jejmość, -ści, *ж.* госпожа́, ба́рыня; || суда́рыня.
Jejmościanka, -i, *ж.* ба́рышня, дѣви́ца, дѣ́вушка.
Jejmościn, принадлежа́щій госпожѣ́.
Jęk, -u, *м.* стонъ, вопль.
Jękliwie, жа́лобно, жа́лостно.
Jękliwy, стена́щій, сто́нущій; || жа́лобный, жа́лостный.
Jęknąć, *см.* **Jęczeć.**
Jękot, *см.* **Jąkała.**
Jękotanie, -a, *ср.* **zaikánie.**
Jękotliwy, зайкливый; || зайка.
Jeł, *см.* **Ił.**
Jelątko, -a, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.
Jelca, -lec, *мн.* **рукоя́тка** (*шпа́ги, са́бли, кинжа́ла*).
Jelec, -lca, *м. Зоол.* **укле́йка** (*ры́ба*).
Jeleń, -nia, *м.* оле́нь. **Jeleń zamorski**, се́верный оле́нь, *см.* **Ren, Renifer.**
Jelenek, *см.* **Jelonek.**
Jeleni, оле́ній; || *Бот.* **Jeleni grzyb, jelenia bedłka, jelenia gąbka**, смо́рчокъ (*грибъ*). **Jeleni korzeń, jelenie oko**, ди́кая петру́шка. **Jeleni język**, оле́ній языкъ. **Jeleni ogon**, ди́кая бузина́, бизни́къ, селени́къ (*расте́нія*).
Jelenica, -y, *ж. см.* **Łania**; || *Бот.* оле́ній тру́фель.
Jelenię, -ęcia, Jeleniątko, -a, *ср.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ.
Jelenina, -y, *ж.* оле́нина, оле́нье мя́со.
Jelisty, *см.* **Ilisty.**
Jelitny, кишёчный.
Jelito, -a, *ср.* кишка́. **Jelita**, *мн.* вну́тренности, кишки́; || утро́ба.
Jelonek, -nka, *м.* молодо́й оле́нь, оле́ній телёнокъ; || *Бот.* Смо́рчокъ (*грибъ*).
Jełowizna, *см.* **Iłowizna.**
Jemiel, -a, **Jemioła**, -y, *ж.* **Jemioło**, -a, *ср. Бот.* оме́ла, пти́чій клей, дубо́выя я́годки, ви́хорево гнѣздо́.
Jemiołowy, оме́ловый, *см.* **Jemiel.**
Jemiołucha, -y, *ж. Орнит.* свиристе́ль.
Jenerał, и т. д. *см.* **Generał.**
Jeniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нный, плѣ́нникъ.
Jenjusz, и т. д. *см.* **Genjusz.**
Jeno, *см.* **Jedno.**
Jeństwo, -a, *ср.* плѣнъ, поло́нъ.
Jenylki, *см.* **Jednylki.**
Jeograf, Jeolog, Jeometra, и т. д. *см.* **Geograf, Geolog, Geometra**, и т. д.
Jer, *см.* **Ir.**
Jercha, *см.* **Ircha.**
Jerszany, *см.* **Irszany.**
Jerzyk, -a, *м. Зоол.* коса́тка, стѣна́я ла́сточка.
Jerzyna, -y, *ж. Бот.* ежеви́ка, терно́вый кустъ; || я́годы ежеви́ки, *см.* **Jeżyna.**
Jeść, ѣсть. || **Jeść się**, терза́ть другъ дру́га; || * **поноси́ть другъ дру́га.**
Jesień, -ni, *ж.* о́сень.
Jesieniec, -ńca, *м.* **Jesionka**, -i, *ж. Бот.* я́сенецъ, волка́на.
Jesienina, -y, *ж.* я́сеневое де́рево.
Jesienny, осе́нній.
Jesion, -u, *м.* я́сень (*де́рево*).
Jesionowy, я́сеневый.
Jesiotr, -a, *м.* осётръ (*ры́ба*).
Jesiotrowina, -y, **Jesiotrzyna**, *ж.* осетри́на.
Jesiotrowy, Jesiotrzy, осетри́нный, осе́трій, осетро́вый.
Jeśli, е́сли.
Jest, *см.* **Giest.**
Jestestwo, -a, *ср.* **естество́.**
Jestność, *см.* **Istność.**
Jestny, су́щій.
Jestwo, *см.* **Jestestwo.**
Jeszcze, ещё.
Jętka, -i, *ж. Зоол.* **подёнка, обыдёнка** (*наско́мое*). || **Jętki**, *мн.* жёрди надъ гумно́мъ для су́шки ржи.
Jęty, по́йманный, взя́тый, *см.* **Ujęty.**
Jeż, -a, *м.* ёжъ. **Jeż cudzoziemski**, дикобра́зъ. **Jeż morski**, морско́й ёжъ.
Jezdno, верхо́мъ на лошади́, *см.* **Konno.**
Jezdny, -ego, *м.* ѣздо́къ, ко́нный, верхово́й, вса́дникъ.
Jeździć, ѣздить. **Jeździć konno (na koniu)**, ѣздить верхо́мъ (*на лошади*).
Jeżdżenie, -a, *ср.* ѣзда́. **Jeżdżenie konno, na koniu**, верхова́я ѣзда́. **Jeżdżenie do cudzych krajów**, путеше́ствіе въ чужіе края́.
Jeździec, род. jeźdźca, *м.* ѣздо́къ, вса́дникъ.
Jeżę, -ęcia, *ср.* ёжикъ, молодо́й ёжъ.
Jeżeli, Jeźli, Jeśli, е́жели, е́сли.
Jezierny, *см.* **Jeziorny.**
Jezierzysko, -a, то́пкое, му́тное о́зеро; || озери́ще (*мѣсто гдѣ прежде находи́лось о́зеро*).
Jeziorko, -a, *ср. Умен.* **озерко́.**

Joziorny, Jezierny, озёрный.
Jezioro, -a, *ср.* о́зеро.
Jeziorzysty, озери́стый.
Jeżokrab, *см.* **Jeżowiec.**
Jęzor, -a, *м.* языч|и́ще, *см.* **Język, Ozor.**
Jeżowiec, -wca, *м. Зоол.* морско́й ёжъ; || *Бот.* **перестре́лъ, Ада́мова голова́** (*расте́ніе*).
Jeżówka, -i, *ж. Зоол.* двузу́бецъ (*ры́ба*); || *Бот.* **ежо́вка,** толокня́нка (*деревцо́*).
Jeżowy, ежёвый.
Jeżozwierz, -a, *м. Зоол.* **дикобра́зъ.**
Jezuicki, езуи́тскій.
Jezuita, -y, *ж.* езуи́тъ.
Jezuitka, -i, *ж.* езуи́тка.
Jezuityzm, -u, *м.* езуи́тство.
Jezus Chrystus, -a, *м.* Іису́съ Христо́съ, *см.* **Dzieciątko.**
Jezusek, -ska, *м.* Младе́нецъ Іису́съ Христо́съ. || * Свято́ша, ханжа́.
Jezusowy, езуи́тскій.
Jeżyć, топо́рщить, щети́нить. || **Jeżyć się,** топы́риться, щети́ниться, ёжиться.
Językowaty, *Бот.* языкообра́зный.
Językowek, -zka, *м.* язычёкъ; || кла́панъ (*въ инструме́нтѣ*); || сторожо́къ, стрѣлка (*у вѣсо́въ*); || шпенёкъ, шпи́лька (*у пря́жки*), *см.* **Trzpień.** || *Бот.* **Języczki,** *мн.* попу́тникъ (*расте́ніе*).
Językowaty, языкообра́зный, име́ющій фо́рму язычка́.
Językowy, *Бот.* язычко́вый.
Języcznik, -a, *м. Бот.* змѣи́ный язы́къ (*расте́ніе*).
Języczność, -ści, *ж.* **болтли́вость,** говорли́вость.
Języczny, язы́чный.
Język, -a, *м.* язы́къ. || *Зоол.* ка́мбала (*ры́ба*); || *Бот.* **Wołowy język,** *см.* **Miodunka. Psi język,** *см.* **Ostrzeń. Jeleni język, оле́ній** языкъ (*расте́ніе*).
Językowato, въ ви́дѣ языка́.
Językowaty, *Бот.* языкообра́зный.
Językowy, язы́чный.
Językoznawca, -y, *м.* лингви́стъ.
Językoznawstwo, -a, *ср.* языковѣдѣніе, лингви́стика.
Jeżyna, -y, *ж. Бот.* ежеви́ка, терно́вый кустъ. **Drzewna jeżyna,** *см.* **Morwa.**
Jeżynowy, ежеви́ковый.
Jodła, -y, *ж.* **ель** (*де́рево*).
Jodłowy, ело́вый. **Las jodłowy,** е́льникъ.
Jołdasz, -a, *м.* (*съ турецк.*) това́рищъ.
Jonak, *см.* **Junak.**
Jota, -y, *ж.* іо́ть, іо́та, назва́ніе гре́ческой (и по́льской) бу́квы. || * **Nie brak ani joty,** ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іо́ты. || **Wypełnić rozkaz co do joty,** буква́льно, въ то́чности вы́полнить приказа́ніе.
Jowisz, -a, *м.* Юпи́теръ.
Jowjalista, -y, *м.* заба́вный, шутли́вый, весельча́къ.
Jowjalnie, ве́село, заба́вно, шутли́во.
Jowjalność, -ści, *ж.* весёлость нра́ва, шутли́вость.
Jowjalny, весёлый, заба́вный, шутли́вый.
Jubilat, -a, *м.* юбиля́ръ, прослужи́вшій пятьдесятъ лѣтъ.
Jubiler, -a, *м.* ювели́ръ, брилья́нтщикъ, брилья́нтовыхъ дѣлъ ма́стеръ.
Jubilerka, -i, *ж.* брилья́нтщица; || торгу́ющая галантере́йными вещами.
Jubilerski, ювели́рскій.
Jubilerstwo, -a, *ср.* ювели́рство, ювели́рное иску́сство; || торго́вля ювели́рными издѣліями, драгоцѣнностями.
Jubileusz, -u, *м.* юбиле́й.
Jubileuszowy, юбиле́йный.
Jucha, -y, *ж* жи́жица; || скотска́я кровь, (въ презри́тельномъ смы́слѣ та́кже: человѣ́ческая); || * **psia jucha** (соба́чья кровь), бездѣ́льникъ, подле́цъ, мерза́вецъ, негода́й.
Jucht, -u, *м.* **Juchta, -y,** *ж.* юхть, юфть.
Juchtować, выдѣлывать ко́жу на юфть.
Juchtowy, юфтяный.
Juczник, -a, *м.* фабрика́нтъ вьючныхъ сѣделъ.
Juczny, вьючный.
Juczyć, навьючивать.
Judykat, -u, *м. Юрид.* суде́бное рѣше́ніе.
Jugo, *Нескл. Морс.* я́корный штокъ. || ***Doktor Jugo,** шарлата́нъ.
Jujuba, -y, *ж. Бот.* грудна́я придоро́жная трава́, грудна́я я́года.
Juki, -ów, *мн.* вьюкъ, покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.
Jukowy, *см.* **Uczny.**
Julep, -u, *м. см.* **Ulep.**
Junacki, молоде́цкій, уда́лый, удало́й, бра́вый.
Junactwo, -a, *ср.* удальство́, молоде́чество; || хвастли́вость, хвастовство́, *см.* **Junakierja.**
Junaczyć, Junaczyć się, храбри́ться, выка́зывать удальство́.
Junak-a, *м.* храбре́цъ, удале́цъ, молоде́цъ.
Junakierja, -ji, *ж.* хвастовство́, самохва́льство; || молоде́чество, удальство́.
Juńczyk, -a, *м.* бычёкъ.
Juniec, -ńca, *м.* молодо́й **быкъ.**
Jubczyna, -y, *ж.* юбчёнка.
Jubka, -i, *ж.* юбка.
Jur, -a, *м* юристъ, законове́дъ (*употребл. въ просторѣчіи*); || распу́тный челове́къ; || День св. Юрія. *Посл.* **Na św. Jura** (*или* **na Jura**), **jak rak świśnie,** по́слѣ до́ждичка въ **четве́ргъ** (*т. е. э́то никогда́ не бу́детъ*).
Jura stolae, пла́та за исполне́ніе духо́вныхъ требъ.
Jurament, -u, *м.* **божба́, кля́тва;** || **прися́га** (*въ судѣ*).
Juranda, -y, *ж.* **сослове́ціе цеховы́хъ** прися́жныхъ.
Juratoryjny, находя́щійся **на поруках**ъ, о́тданный на поруки.
Jure (ipso), *Юрид.* по зако́ну.

Jurgielt, -u, *м.* годовóе жáлованье, годовóе содержáніе.

Jurgieltnik, -a, *м.* получáющій жáлованье (*отъ кого́*), состоя́щій на жáлованьи (*у кого́*).

Jurgieltny, Jurgieltowy, состоя́щій на жáлованьи.

Jurliwie, Jurliwość, Jurliwy, *см.* **Jurnie, Jurność, Jurny.**

Jurnie, похотли́во, сладостра́стно.

Jurność, -ści, *ж.* похотли́вость, любостра́стіе

Jurny, похотли́вый, сладостра́стный.

Jurydyczny, суде́бный, зако́нный, юриди́ческій.

Jurydyka, Jurysdyka, -i, *ж.* шляхе́тскіе суды́ (*въ дре́вней По́льшѣ*), и́наче **Roki grodzkie;** || *Област.* во́лость, около́токъ.

Jurysdykcja, -ji, *ж.* подсу́дность; суде́бное вѣ́домство **Jurysdykcja sądów zwyczajnych,** вѣ́домство граждáнскихъ суде́бъ. **Spór o jurysdykcją,** споръ о подвѣ́домственности дѣ́ла, о подсу́дности дѣ́ла.

Jurysta, -y, *м.* правовѣ́дъ, юри́стъ.

Jurystowski, свóйственный юри́стамъ, суде́бный.

Jurystowstwo, -a, *ср. см.* **Prawnictwo.**

Jurystycjum, *Нескл.* вре́менное пріостановле́ніе судопроизво́дства въ вое́нное вре́мя.

Jurzyć się, серди́ться, ду́ться.

Justernia, -ni, *ж.* юстиро́вка, ура́вниваніе, вывѣ́шиваніе (*моне́ты*).

Justernik, -a, *м.* юстиро́вщикъ, свѣ́ряльщикъ, повѣ́рщикъ (*вѣса моне́тъ*).

Justować, юстирова́ть, выра́внивать (*моне́ту*); || прила́живать, принора́вливать; || вывѣря́ть.

Justycjarjusz, -a, *м.* исправля́ющій суде́бную до́лжность (*въ се́льскихъ гмі́нахъ*).

Juszka, -i, *ж.* чёрная похлёбка изъ кро́ви живо́тныхъ.

Jusznie, Juszno, жи́дко, сочи́сто.

Juszyć, окрова́вить, обагря́ть кро́вью; || запятна́ть, осквернúть.

Juszyca, *см.* **Juszka.**

Juszysty, окрова́вленный, запа́чканный кро́вью; || осквернённый.

Jutro, -a, *ср.* за́втра, за́втрашній день. **Odłożyć co do jutra,** отложúть что́ до за́втра, до утра́, до слѣ́дующаго дня. **Jutro rano, jutro wieczorem,** за́втра у́тромъ, за́втра ве́черомъ. **Nie myśl o jutrze,** не ду́май о за́втрашнемъ днѣ. **Po jutrze,** по́слѣ за́втра, *см.* **Nazajutrz.**

Jutrzejszy, за́втрашній.

Jutrzenka, -i, *ж.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца.

Jutrzenny, у́тренній.

Jutrznia, -i, *ж.* у́треня, зау́треня.

Już, уже́, ужъ. **Już... już.... сперва́.... потóмъ.... Więcéj trzydzieści lat był już rotmistrzem, już pułkownikiem, już generałem,** въ продолже́ніе бóлѣе тридцати́ лѣ́тъ, сперва́ онъ былъ ро́тмистромъ, пото́мъ полко́вникомъ, пото́мъ генера́ломъ. || **Już.... Już.... Już tu, już tam, to tutъ, to tamъ. Już ztąd, już zowąd, to отсю́да, то отту́да. Już, już em go miał w ręku,** онъ уже́ совсѣ́мъ былъ въ мои́хъ рукáхъ. || **Już to dla tego że.... Już téż że... Już to że.... Nie przyszedłem do ciebie, już to dla tego, żem nie miał czasu, już to żeś mię nie zaprosił,** я не пришёлъ къ тебѣ́ уже́ потому́, что не имѣ́лъ вре́мени, и потому́ та́кже, что ты не пригласи́лъ меня́.

Jużci, и вдругъ, то́тъ-часъ же, сейча́съ-же, и вотъ уже́. **Ledwie zawitał już ci odjeżdża,** едва́ прúбылъ и вотъ уже́ уѣзжа́етъ (и то́тъ-часъ же уѣзжа́етъ). || Хотя́, пра́вда. **Jużci on nałaje, ale nie uderzy,** хотя́ онъ и разруга́етъ, но не уда́ритъ. **Już ci on mówi, ale nie uczyni tego,** пра́вда, онъ хоть говори́тъ, но не сдѣ́лаетъ э́того. || Коне́чно, безъ сомнѣ́нія (*при отвѣтѣ*). **A jużci, коне́чно! A jużci że nie!** безъ сомнѣ́нія нѣтъ!

Jużyna, -y, *ж. Устар.* по́лдникъ; || у́жинъ, *см.* **Podwieczorek.**

K.

K, произно́сится какъ ру́сская бу́ква К.

K, сокращéніе мѣстоиме́нія k (ъ), вмѣ́сто ku, передъ слова́ми начина́ющимися съ согла́сной бу́квы, обыкновéнно употребля́ется съ апóстрофомъ: k'. **K'nam,** K' tobie, къ намъ, къ тебѣ́. **K' rzeczy,** къ дѣ́лу.

Kabacik, -a, *м.* ку́рточка, камзо́льчикъ.

Kabała, -y, *ж.* кабали́стика, каббала́; || злой у́мыселъ, кова́рство; || гада́ніе на ка́ртахъ, ворожба́. **Robić, knować kabały,** злоумышля́ть, дѣ́лать интри́ги. **Kabałę kłaść, układać, ciągnąć,** класть ка́рты, гада́ть на ка́ртахъ.

Kabalarka, -i, *ж.* гада́льщица на ка́ртахъ, ворожея́.

Kabalicki, *см.* **Kabalistyczny.**

Kabalista, -y, *м.* кабали́стъ, учёный въ кабали́стикѣ.

Kabalistka, -i, *ж.* кабали́стка.

Kabalistowski, кабали́стскій.

Kabalistyczny, Kabalny, кабалисти́ческій.

Kabałować, злоумышля́ть, интригова́ть, пронырствовать.

Kabanina, -y, *ж.* свинúна; || дурно́е мя́со, *см.* **Chabanina.**

Kabat, -u, *м.* кафта́нъ, камзо́лъ.

Kabłączasty, Kabłączysty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный, полуци́ркульный, полукру́глый.

Kabłączek, -czka, *м.* лучёкъ, дуга́ (*у дѣтской колыбе́ли*).

Kabłąk, Kabłuk, -a, *м.* лукъ, дуга; || **граб**ли (*съ длинными зубцами для выребанія угольевъ*); || **клобу́къ** (*монашескій*); || **полумѣсяцъ**; || **крив**о́й ножъ; || **крючо́къ, ру́чка**; || **ду́жка** (*у шпаги, сабли*).

Kabłąkowato, дугообра́зно, въ ви́дѣ дуги́.

Kabłąkowaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный.

Kabljon, Kablon, -a, *м.* треска́ (*рыба*).

Kabłuk, *см.* **Kabłąk.**

Kabrjolet, -u, *м.* кабріоле́тъ, однокóлка.

Kabza, *см.* **Kapza.**

Kacerka, -i, *ж.* еретичка, раскóльница.

Kacermistrz, -a, *м.* ересіа́рхъ, ересенача́льникъ.

Kacerny, Kacerski, еретический, раскóльничій.

Kacerstwo, -a, *ср.* е́ресь, раскóлъ, лжеуче́ніе.

Kacerz, -a, *м.* еретикъ, раскóльникъ.

Kacerować, *Устар.* **Kacerzować,** совращáть въ раскóлъ.

Kachel, Kachlany, Kachlowy, *см.* **Kafel, Kaflany, Kaflowy.**

Kącik, -a, *м.* уголóкъ. **Kącik w oku,** кутóкъ, лузгъ глáза.

Kącisto, углообрáзно, угловáто.

Kącisty, углообрáзный, угловáтый.

Kaczę, -ęcia, *ср.* утёнокъ.

Kaczeczka, -i, *ж.* у́точка, молодáя у́тка.

Kaczka, -i, *ж.* у́тка. **Kaczka płaskonosa,** коксу́нъ, широконóсъ

Kaczkowaty, похóжій на у́тку, утúный; || гнусли́вый (*голосъ*).

Kaczkowy, утúный, утя́чій.

Kaczmarz, *см.* **Karczmarz.**

Kacznik, -a, *м.* утúный хлѣвъ; || **утконóдка,** утúнка (*раковина*).

Kaczkołowstwo, -a, *ср.* охóта за дúкими у́тками.

Kaczor, -a, *м.* сéлезень.

Kaczorek, -rka, *м.* молодóй сéлезень.

Kaczorowy, селезéній. **Kolor kaczorowy,** мѣня́ющійся цвѣтъ.

Kaczy, утúный.

Kaczyniec, -ńca, *м. Бот.* одуванчикъ, попóво гумéнце (*растéніе*).

Kadaster, -stru, *м.* кадáстръ, размѣ́нка имѣ́ній. **Kadaster ogniowy,** страхова́ніе отъ огня́.

Kadecki, кадéтскій.

Kądel, *см.* **Kundel.**

Kadencja, -ji, *ж.* врéмя откры́тія засѣда́ній суда́, съѣздъ суда́; || рѣчь; || *Муз.* кадáнсъ; кадéнца.

Kadera, *см.* **Katera.**

Kadet, -a, *м.* кадéтъ.

Kadka, -i, *ж. см.* **Kadź.**

Kadłub, -a, *м.* лукóшко, корзи́нка изъ древéсной коры́; || ствóлъ, лѣси́на (*у дéрева*); || *Анат.* ту́ловище; || óстовъ, *см.* **Tułów.**

Kadłubiasta kula, *Артил.* каркáсъ, бранкýгель.

Kadr, -u, *м. Воен.* кадръ.

Kadryl, -a, *м.* кадри́ль.

Kaducznie, чертóвски, дья́вольски, ужáсно.

Kaduczny, *Мед* эпилепти́ческій, одержи́мый злóю нéмочью, подвéрженный паду́чей болѣзни; || * чертóвскій, дья́вольскій, ужáсный. **Kaduczna sprawa,** чертóвское, ужáсное дѣло.

Kaduk, -a, *м.* вы́морочное имѣ́ніе; || *Мед.* паду́чая болѣзнь, зла́я нéмочь, эпилéпсія; || *Ветер.* вертѣ́ніе головы́, óбморокъ (*у лошадей*); || чёртъ, дья́волъ. **Idź do kaduka,** ступа́й къ чёрту!

Kadukowy, вы́морочный (*см.* **Kaduk**); || упада́ющій, недѣ́йствúтельный.

Kady, Kadi, -ego, *м.* ка́ди (*турéцкій судья́*).

Kadź, -dzi, *ж.* чанъ, кадь, ка́дка, *см.* **Ceber.**

Kadzenie, -a, *ср.* кажденіе, куреніе; || *Хим.* и *Мед.* окýриваніе.

Kadzić, кади́ть, кури́ть, окýривать.

Kadziciel, -a, *м.* льстецъ, ласка́тель, расточи́тель похва́лъ.

Kadzicielka, -i, *ж.* льсти́вая же́нщина, расточи́тельница похва́лъ.

Kadzidlarz, -a, *м.* **Kadziedlnia,** -ni, **Kadziedlnica,** -y, *ж.* **Kadzidlnik,** -a, *м. см.* **Kadzielnica.**

Kadzidlnik, -a, *м.* торгýющій ла́дономъ и т. п.

Kadzidlny, кади́льный, кури́льный.

Kadzidło, -a, *ср.* ла́донъ, ѳиміа́мъ. **Kadzidło białe,** лучшій ла́донъ. || *Бот.* мели́сса, пчéльникъ, мáточникъ (*растеніе*).

Kadzidłonośny, ладоноóсный (*о растéніяхъ*).

Kadzidłowy, арома́тный, благовóнный.

Kądziel, -i, *ж.* куде́ль, мы́чка (*на прялкѣ*). **Kądziel nawijać,** привязáть куде́ль. **Kądziel prząść,** прясть. || **Szlachectwo po kądzieli,** дворя́нство въ же́нскомъ поколѣ́ніи, въ же́нской ли́ніи. || *Бот.* пра́сельникъ (*растéніе*).

Kądzielnica, -y, *ж.* кури́льница, кади́льница, кади́ло.

Kądzielniczka, -i, *ж. см.* **Przędka.**

Kądzielny, куде́льный.

Kądziłny, *см.* **Kadzidlny.**

Kądziowy, ка́дочный.

Kafar, -u, *м. Мех.* копёръ, свайбóйная машúна, ба́ба, копрóвая ба́ба.

Kafarnik, -a, *м.* копёрщикъ, занимáющійся битьёмъ свай, свáйною бóйкою.

Kafarowy, копёрный, *см.* **Kafar.**

Kafel, -fla, *м.* (*Устар.* **Kachel**), **Kafla,** -i, *ж.* (*Устар.* **Kachla**), изразéцъ, ка́фля.

Kaflany, Kaflowy, ка́фельный, изразцóвый.

Kafowy, *см.* **Kawowy.**

Kaftan, -a, *м.* кафта́нъ.

Kaftanik, -a, *м.* фуфáйка; || [illegible], корсéтъ.

Kagańcowy, свѣти́льный, ла́мповый.

Kaganek, -nka, *м.* **ночни́къ;** || **свѣти́льня** (*для ночника́*).

Kaganiec, -ńca, *м.* **намо́рдникъ, нарыльникъ** (*для соба́къ*); || **плóшка, шка́ликъ;** || **бура́къ** (*въ фейерве́ркѣ*); || **свѣточъ, свѣти́льникъ;** || * **свѣти́ло. Kagańce nocne, niebieskie,** ночны́я, небе́сныя свѣти́ла (*звѣзды*).

Kahał, -u, *м.* **кага́лъ** (*собра́ніе евре́йскихъ старши́нъ, управля́ющихъ обще́ственными дѣла́ми евре́евъ*).

Kahalny, кага́льный, *см.* **Kahał.**

Kahalny, -ego, Kahalnik, -a, *м.* **членъ евре́йскаго собра́нія.**

Kajdaniarka, -i, *ж.* **же́нщина осуждённая въ ка́торжную рабóту, ка́торжница.**

Kajdaniarz, -a, *м.* **ка́торжникъ;** || **гале́рный невóльникъ.**

Kajdanki, -ów, *мн.* **ручны́я цѣпи.**

Kajdany, -dan, *мн.* **цѣпи, окóвы, кандалы́.**

Kaik, -u, *м.* **ка́йка** (*су́дно*); || **гале́рный бóтикъ,** *см.* **Czajka.**

Kakao, *ср. Нескл.* **какáо, какáовый бобъ.**

Kąkol, -u, *м. Бот.* **плéвель, пшене́цъ** (*со́рная трава́*); || **ку́коль** (*расте́ніе*).

Kąkolec, обраща́ться въ **плéвелы,** въ **со́рную траву́,** въ **ку́коль.**

Kąkolik, -a, *м. Бот.* **дрема́, смолёвка** (*расте́ніе*).

Kąkolisty, плеви́стый.

Kąkolnica, -y, *ж. Бот.* **горицвѣ́тъ, черну́ха** (*расте́ніе*).

Kąkolnik, -a, *м.* **дурно́й, него́дный человѣ́къ.**

Kąkolny, *см.* **плéвельный.**

Kąkolosiewca, -y, *м.* **распространи́тель ло́жныхъ слу́ховъ.**

Kąkolowaty, плеви́стый.

Kąkolowy, *см.* **Kąkolny.**

Kał, -u, *м.* **калъ;** || **лу́жа, лу́жица, топь, илъ, ти́на, грязь.**

Kalać, Skalać, Pokalać, оскверни́ть, пятна́ть, грязни́ть.

Kalafjor, Karafjoł, -u, *м. Бот.* **цвѣтна́я капу́ста.**

Kalafonja, -ji, *ж. см.* **Kolofonja.**

Kałamajka, -i, *ж.* **каламе́нокъ** (*ткань*).

Kałamajkowy, каламе́нковый.

Kałamarka -i, *ж. Зоол. см.* **Czernica.**

Kałamarz, -a, *м.* **черни́лица.**

Kalander, -dra, *м. см.* **Dzierlatka,**

Kalanie, Skalanie, -a, *м.* **маранье, пáчканье.**

Kalarepa, Galarepa, -y, *ж.* **кольба́ри, полева́я рѣпа.**

Kalaryfa, -y, *ж. Морск.* **топенáнтъ** (*канáтъ*).

Kalcedon, -u, *м. см.* **Chalcedon.**

Kalcjonować, пережига́ть, обжига́ть, кальцинирова́ть, прока́ливать. || **Kalcjonować się, обжига́ться, пережига́ться.**

Kalcynacja, -ji, *ж.* **пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превращéніе въ и́звесть.**

Kaldeszan, -u, *м. см.* **Kalteszan.**

Kałdón, Kałdun, -una, *м. Анат.* **са́льникъ;** || **Kałduny,** *мн.* **внýтренности, потроха́, требуха́;** || * **брю́хо, пу́зо.**

Kałduniasty, брюха́стый, пуза́стый, пуза́тый.

Kałdunowy, са́льничный.

Kalectwo, -a, *ср.* **увѣчье, уро́дованье, изуро́дованье, изувѣченіе.**

Kaleczéć, Skaleczéć, дѣ́латься кале́кою, оста́ться кале́кою.

Kaleczyć, кале́чить, увѣ́чить, уро́довать, изувѣ́чивать; || * **искажа́ть, извраща́ть. Kaleczyć słowa,** искажа́ть слова́. || **Kaleczyć się, ушиби́ться;** || **обрѣзаться.**

Kaleka, -i, *ж.* **кале́ка.**

Kaleki, увѣ́чный, изувѣ́ченный, изкале́ченный.

Kalendarz, -a, *м.* **календа́рь, мѣсяцесло́въ**

Kalendarzowy, календа́рный.

Kalendarzyk, -a, *м.* **ма́лый календа́рь.**

Kalenica, -y, *ж.* **смáзка гли́ною для скрѣпле́нія соло́менной кры́ши.**

Kaleta, -y, *ж.* **мѣшóкъ, су́мка** (*Стар. Русск.* калита́).

Kaletka, -i, *ж.* **кошелёкъ;** || **карма́шекъ** (*для часóвъ*); || *Анат.* **жёлчный пузырёкъ;** || *Бот.* **Kaletki,** *мн.* **пастýшья су́мка, сала́тный булдырья́нъ, мау́ница** (*расте́ніе*).

Kaletnik, -a, *м.* **кошеле́чный ма́стеръ.**

Kaliber, -bru, *м. Артил.* **кали́бръ, внýтренній діáметръ орýдія** *и́ли* **ружéйнаго ствола́;** || *Техн.* **лека́ло, шабло́нъ;** || **ка́чество, свóйство, объёмъ, разме́ръ.**

Kalibrować, *Артил.* **измéря́ть** *и́ли* **опредѣля́ть кали́бръ.**

Kalibrowy, кали́берный.

Kaliczyć, Kalika, *см.* **Kaleczyć, Kaleka.**

Kaligraf, -a, *м.* **калигра́фъ.**

Kaligrafja, -ji, *ж.* **чистописáніе, калигра́фія.**

Kaligraficznie, калигрáйчески.

Kaligraficzny, калигрáйческій.

Kalikanista, -y, *м.* **мѣходу́й** (*у орга́новъ*).

Kalikować, надувать мѣхи́ (*у орга́новъ*).

Kalina, -y, *ж. Бот.* **кали́на.**

Kalinowy, кали́новый.

Kalisko, -a, *ср.* **гря́зная лу́жа, ти́на.**

Kalisty, гря́зный, боло́тистый.

Kałkuł, -u, *м.* **вычисле́ніе, исчисле́ніе, счётъ;** || *Мед.* **ка́мень въ по́чкахъ, желчи и т. д.**

Kalkulacja, -ji, *ж.* **расчётъ, расчётливость, бережли́вость.**

Kalkulant, Kalkulator, -a, *м.* **расчётливый.**

Kalkulować, вычисля́ть; || **расчи́тывать, взвѣшивать, обду́мывать, смѣ́чать, смека́ть;** || **полага́ть. Ja kalkuluję, że już musiał stanąć na miejscu,** полага́ю, что онъ тепéрь уже́ на мѣ́стѣ (*прибы́лъ на мѣ́сто*). || **Kalkulować się, взвѣшивать, сообража́ть, обду́мывать, расчи́тывать, грани́чивать свои́ расхóды.**

Kałkus, -u, *м.* **известкóвый щёлокъ.**

Kalmus, -u, *м. см.* **Tatarskie ziele.**

Kalnica, -y, *ж. Зоол.* озёрникъ, болóтникъ (*родъ моллюска, слизняка́*).

Kalność, -ści, *ж.* грязнота́, нечистота́.

Kalny, гря́зный, нечи́стый.

Kałuża, -y, *ж.* лу́жа, грязь.

Kałużany, Kałuziany, Kałużny, болóтистый, гря́зный, нечи́стый.

Kałużowaty, грязнова́тый, ти́нистый.

Kałużysko, -a, *ср.* лу́жища.

Kałużysty, *см.* **Kałużany.**

Kalwin, -a, *м.* кальвини́стъ, реформа́тъ.

Kalwinić się, принима́ть кальвини́змъ (*уче́ніе Кальви́на*).

Kalwinka, -i, *ж.* кальвини́стка.

Kalwiński, кальви́нскій, реформа́тскій.

Kalwińskwo, -a, *ср.* кальвини́змъ, уче́ніе Кальви́на.

Kamasze, -ów, *мн.* штибле́ты.

Kambjalny, Kambjerski, *см.* **Wekslarski.**

Kambjerja, -ji, *ж. см.* **Wekslarski dom.**

Kambjerstwo, -a, *ср. см.* **Wekslarstwo.**

Kamcha, -y, *ж.* камка́ (*шёлковая ткань*).

Kameduł, -a, **Kameduła**, -y, *м.* камальдулецъ (*мона́хъ католи́ческаго о́рдена камальдульцевъ*).

Kamedulski, камальдульскій.

Kamelor, -u, *м.* га́русъ, верблю́жья шерсть; || барака́нъ, барка́нъ (*ткань*).

Kamelorowy, га́русный.

Kamera, -y, *ж.* ка́мера, пала́та.

Kameralista, -y, *м.* камери́ръ, наблюда́ющій за прихо́домъ и расхо́домъ де́нежной казны́; || камерали́стъ, занима́ющійся камера́льною и́ли фина́нсовою нау́кою.

Kameralny, **фина́нсовый**, казённый; || камера́льный.

Kamerdyner, -a, *м.* камерди́неръ.

Kamerdynerka, -i, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Kamerdynerowa, -ój, *ж.* камерди́нерша, жена́ камерди́нера,

Kamerdynerować, исправля́ть до́лжность камерди́нера.

Kamerdynerski, камерди́нерскій.

Kamerdynerstwo, -a, *ср.* до́лжность камерди́нера.

Kameryzować, осыпа́ть, уни́зывать драгоце́нными каме́ньями.

Kamfora, -y, *ж.* камфара́, камфора́; || *Бот.* камфа́рная трава́.

Kamforować, наста́ивать на камфоре́, напи́тывать камфоро́ю.

Kamforowy, камфа́рный.

Kamianka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца (*расте́ніе*).

Kamieć, Skamieć, *см.* **Kamienieć.**

Kamień, -nia, *м.* ка́мень; || *Мед.* ка́мень мочево́й. **Kamień ciosowy**, плита́. **Kamień węgielny**, краеуго́льный ка́мень, осно́вный ка́мень. **Kamień probierczy**, проби́рный ка́мень. **Kamień piekielny**, а́дскій ка́мень. **Kamień filozoficzny**, филосо́фскій ка́мень. **Kamień młyński**, жёровъ, жерно́вый ка́мень. **Kamień grobowy**, надгро́бный ка́мень. **Drogie kamienie**, драгоце́нные каме́нья. **Kamień polny**, булы́жникъ, булы́жный ка́мень.

Kamieniarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у каменотёса, каменоло́ма, каменоло́мщика, грани́льщика.

Kamieniarka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся обтёсываніемъ ка́мней, ка́менщица; || жена́ ка́меньщика, грани́льщика, каменотёса.

Kamieniarnia, -ni, *ж.* каменоло́мня.

Kamieniarski, ка́менщичій.

Kamieniarstwo, -a, *ср.* ка́менщичья рабо́та.

Kamieniarz, -a, *м.* каменоло́мъ, каменоло́мщикъ, ка́менщикъ.

Kamieniasty, камени́стый.

Kamienić, Skamienić, превраща́ть въ ка́мень, окаменя́ть.

Kamienica, -y, *ж.* ка́менный домъ.

Kamienie, -a, *ср. Собир.* ка́меніе, ка́менье.

Kamienieć, каменѣть, окаменѣть.

Kamieniołam, -u, *м.* **Kamieniołomnia**, -i, *ж.* каменоло́мня.

Kamienistość, -ści, *ср.* камени́стость.

Kamienisty, камени́стый.

Kamienniczy, каменоло́мный; || ка́менщичій.

Kamiennik, -a, *м.* ка́менщикъ; || *Арт.* камнемётная мортира.

Kamienny, ка́менный.

Kamienować, *см.* **Kamionować.**

Kamioneczka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Borówka.**

Kamionka, -i, *ж.* ка́менка (*въ ба́нь*); || *Бот. см.* **Kamioneczka.**

Kamionoczynny, окаменя́ющій.

Kamionować, побива́ть ка́мнями.

Kamionowanie, Ukamionowanie, -a, *ср.* побіе́ніе ка́мнями.

Kamionownik, -a, *м.* побива́ющій ка́мнями.

Kamizelka, -i, *ж.* жиле́тъ, жиле́тка.

Kamlot, -u, *м.* камло́тъ (*матерія*).

Kamlotowy, камло́товый.

Kampanja, -ji, *ж. Воен.* похо́дъ, кампа́нія.

Kamractwo, -a, *ср.* това́рищество.

Kamrat, -a, *м.* това́рищъ.

Kamratka, -i, *ж.* това́рка; || подру́га.

Kamyczkowaty, хря́щатый, дресвя́ный.

Kamyk, -a, **Kamyczek**, **-czka**, *м.* ка́мешекъ.

Kanafarka, -i, *ж.* клю́чница, эконо́мка.

Kanafarz, -a, *м.* кела́рь, монастырскі. казначе́й.

Kanak, -u, *м.* ожере́лье (*жёнское укр ше́ніе*).

Kanał, -u, *м.* кана́лъ, кана́ва. **Kanał odprowadzenia nieczystości**, сто́чный ка на́лъ. || **Kanał portowy**, кана́лъ, у́зкій пр ли́въ; || *Морс.* фарва́теръ; || *Анат.* кана́л

прохо́дъ; **горта́нь**; || **дымопрово́дъ** (*въ пе́чкѣ*).

Kanalja, -ji, *Общ.* **кана́лья, негода́й**; || **негоди́йка**, *ж.*

Kanalizacja, -ji, *ж.* **канализа́ція, проведе́ніе кана́ловъ.**

Kanałowy, относя́щійся къ кана́лу.

Kanapa, -y, *ж.* **канапе́, софа́, дива́нъ.**

Kanaparka, Kanaparz, *см.* **Kanafarka, Kanafarz.**

Kanapka, -i, *ж.* **дива́нчикъ.**

Kanapowy, канапе́йный.

Kanarek, -rka, *м.* **канаре́йка.**

Kanarkowy, канаре́ичный.

Kancelarja, -ji, *ж.* **канцеля́рія.**

Kancelaryjny, канцеля́рскій.

Kancelarysta, Kancelarzysta, Kancelista, -y, *м*, **копи́стъ, канцеля́ри́стъ**; || **канцеля́рскій чино́вникъ**

Kancer, -u, *м. см.* **Rak.**

Kancerować, *Мед.* **покрыва́ть я́звинами, гнои́ть, изъязвля́ть, производи́ть ракъ**; || **Kancerować się, обраща́ться въ ракъ.**

Kancerowaty, *Мед.* **рако́видный.**

Kanclerski, ка́нцлерскій.

Kancjonał, -u, *м.* **кни́га церко́вныхъ пѣ́сней.**

Kanclerstwo, -a, *ср.* **ка́нцлерство.**

Kanclerz, -a, *м.* **ка́нцлеръ.**

Kanclerzanka, -i, *ж.* **дочь ка́нцлера.**

Kanclerzowa, *см.* **Kanclerzyna.**

Kanclerzyc, -a, *м.* **сынъ ка́нцлера.**

Kanclerzyna, -y, *ж.* **супру́га ка́нцлера.**

Kańczug, Kańczuk, -a. *м.* **плеть.**

Kandały, -ów, *мн.* **кандалы́, цѣпи.**

Kandydacja, -cji, *ж.* **кандидату́ра.**

Kandydacki, кандида́тскій.

Kandydat, -a, *м.* **кандида́тъ.**

Kandydatka, -i, *ж.* **кандида́тка.**

Kanfora, *см.* **Kamfora.**

Kania, -ni, *м.* **ко́ршунъ, кура́тникъ** (*птица*).

Kanianka, -i, *ж. Бот. см.* **Kanianka.**

Kanikuła, -y, *ж. Астр.* **Си́ріусъ, Пёсья звѣзда́**; || **кани́кулы,** *мн.* **(dni kanikularne, psie dni)**; || * **бѣ́шенство, умопомѣша́тельство. Cierpieć na kanikułę, страда́ть умопомѣша́тельствомъ.**

Kanikularny, каникуля́рный.

Kaniuk, -a, *м.* **дербни́къ, ко́бчикъ** (*родъ ма́лаго со́кола*).

Kanka, -i, *ж. см.* **Kamionka**; || **тру́бочка, кранъ** (*у насо́са*).

Kanon, -u, *м.* **кано́нъ, церко́вный уста́въ, пра́вило**; || **церко́вныя пѣсни и моли́твы**; || *Муз.* **кано́нъ** (*родъ фу́ги*); || **поземе́льная по́дать, чиншъ.**

Kanonada, -y, *ж.* **пу́шечная пальба́, канона́да.**

Kanonicki, Kanoniczny, принадлежа́щій кано́нику.

Kanoniczka, -i, *ж.* **канони́сса** (*монахиня*).

Kanonicznie, по духо́вному уста́ву.

Kanoniczność, -ści, *ж.* **канони́ческая пра́вильность.**

Kanoniczny, канони́ческій.

Kanoniczy, *см.* **Kanonicki.**

Kanonik, -a, *м.* **кано́никъ, духо́вная осо́ба при собо́рныхъ католи́ческихъ церквахъ.**

Kanonika, -i, *ж.* **кано́нникъ, кни́га содержа́щая въ себѣ́ кано́ны, т. е. пѣ́сни церко́вныя.**

Kanonista, -y, *м.* **учёный въ церко́вномъ пра́вѣ.**

Kanonizacja, -ji, *ж. см.* **Kanonizowanie.**

Kanonizować, причита́ть къ святы́мъ.

Kanonizowanie, -nia, *ср.* **причте́ніе къ святы́мъ, канониза́ція.**

Kanonja, -ji, *ж.* **канони́чество**; || **домъ кано́ника.**

Kanonjer, -a, *м.* **пушка́рь, канонеръ, артиллери́стъ.**

Kanonjerski, канонёрскій, артиллерійскій.

Kanonjerstwo, -a, *ср.* **артиллерійское иску́сство.**

Kant, -u, *м.* **вне́шній у́голъ** (*у ка́мня, у стола́*); || **край, кайма́**; || *Плотн.* **кро́мка. Dwie deski na kant zbite, двѣ до́ски, сколо́ченныя рёбрикомъ,** *см.* **Róg, Brzeg.**

Kantar, -u, *м.* **тя́жесть въ 75 фу́нтовъ**; || **о́главль** (*у узды́*), **украше́ніе на головѣ́ каре́тныхъ лошаде́й, недоу́здокъ.**

Kantaryda, -y, *ж. Мед.* **шпа́нская му́ха.**

Kanton, -u, *м.* **канто́нъ** (*въ Швейцаріи*); || **о́кругъ**; || *Воен.* **разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ**; || **квартирова́ніе, кварти́ра**; || **набира́ніе, набо́ръ** (*ре́крутъ*).

Kantonista, -y, *ж.* **канто́нистъ**; || **ре́крутъ, конскри́птъ.**

Kantonować, набира́ть ре́крутъ.

Kantor, -a, *м.* **пѣ́вчій**; || **пѣве́цъ.**

Kantor, -u, *м.* **конто́ра. Kantor stręczenia służących,** конто́ра пріиска́нія слугъ. **Kantor stręczeń,** комиссіоне́рская конто́ра. **Kantor adresów,** а́дресъ-конто́ра.

Kantorat, -u, *м.* **жидо́вская шко́ла.**

Kantorek, -rka, *м.* **конто́рка, бюро́.**

Kantorowa, -éj, *ж.* **жена́ пѣ́вчаго.**

Kantorować, *см.* **Intonować.**

Kantorówna, -y, *ж.* **дочь пѣ́вчаго.**

Kantorowy, конто́рскій; || **Kantorowy, -ego,** *м.* **конто́рщикъ.**

Kantorski, пѣ́вческій.

Kantorstwo, -a, *ср.* **обя́занность пѣ́вчаго.**

Kantorzysta, -y, *м. Ком.* **прика́щикъ, сидѣлецъ.**

Kantówka, -i, *ж.* **ружьё съ уго́льчатымъ столо́мъ.**

Kantyczka, -i, *ж.* **кни́га церко́вныхъ пѣ́сней, сбо́рникъ церко́вныхъ пѣ́сней.**

Kanwa, -y, *ж.* **канва́** (*ткань*).

Kapa, -y, *ж.* **покрыва́ло, попо́на**; || **капишо́нъ**; || **ка́поръ** (*отъ дождя́*); || **церко́вная** *или* **священническая ря́са**; || **карди́нальская ша́пка, подби́тая горностае́мъ**; || **покры́шка**; || *Каменщ.* **сводъ, колпа́къ** (*надъ пе́чью*); || *Горн.* **Kapy (Wciosy),** *мн.* **перекла́ды.**

Karać, ка́пать.

Kąpać, Wykąpać, купа́ть, вы́купать. || **Kąpać się**, купа́ться. **Kąpać się we łzach**, утопа́ть въ слеза́хъ. * **W gorącéj wodzie kąpany**, нетерпѣли́вый, горя́чій, пы́лкій.

Kapak, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.

Kapalin, -a, *м. Устар.* шишакъ, ка́ска.

Kapalny, капе́льный.

Kapanie, -a, *ср.* ка́паніе.

Kąpanie, Wykąpanie, -a, *ср.* купа́нье.

Kapanina, -y, *ж.* со́бранное по мелоча́мъ, ма́ло по ма́лу. **Kapaniną płacić**, плати́ть по мелоча́мъ.

Kapany, нака́панный, пере́гнанный ка́пля по ка́плѣ.

Kąpany, вы́купанный, *см.* **Kąpać**.

Kapar, -a, **Kaparek**, -rka, *м. Бот.* ка́персовый кустъ. **Kapary, Kaparki**, *мн.* ка́персы.

Kaparowy, ка́персовый.

Kapcan, -a, *м.* голя́къ, бѣдня́къ.

Kapcanieć, Skapcanieć, опусти́ться, обѣдне́ть, обнища́ть; || упа́сть ду́хомъ, потеря́ть си́лы.

Kapcie, -ów, *мн.* баши́лы, коты́ (*крестья́нская о́бувь*), *см.* **Łapcie**.

Kapciuch, Kapczuk, -a, *м.* кисе́тъ (*на таба́къ*).

Kapcon, *см.* **Kapcan**.

Kapeczka, -i, *ж.* ка́пелька, *см.* **Kapka**.

Kapela, -i, *ж.* орке́стръ, хоръ му́зыки; || капе́лла (*пѣвческая*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, проби́рная ча́шечка.

Kapelan, -a, *м.* капеля́нъ, свяще́нникъ.

Kapelanja, -ji, *ж.* капеля́нское досто́инство; || домъ капеля́на, свяще́нника.

Kapelański, капеля́нскій.

Kapelaństwo, -a, *ср.* капеля́нское досто́инство, капеля́нскій дохо́дъ.

Kapelista, -y, *м.* музыка́нтъ.

Kapelmajster, Kapelmistrz, -a, *м.* капельме́йстеръ.

Kapelowanie, -a, *ср. Хим.* купелля́ція (*очище́ніе зо́лота и́ли серебра́ на капе́ли*).

Kapelusik, -a, *м.* шля́почка.

Kapelusina, -y, *ж.* **Kapelusisko**, -a, *ср.* шляпёнка.

Kapelusz, -a, *м.* шля́па, шля́пка.

Kapelusznictwo, -a, *ср.* шля́пное мастерство́.

Kapeluszniczek, -czka, *м.* подмасте́рье у шля́почника.

Kapeluszniczka, -i, *ж.* шля́почница.

Kapeluszniczy, шля́почный.

Kapelusznik, -a, *м.* шля́пникъ, **шля́почникъ**.

Kapeluszowy, шля́нный.

Kaper, -pra, *м. см.* **Rozbojnik morski, Frejbiter**.

Kapica, -y, *ж.* капишо́нъ; || ря́са, мона́шеская оде́жда. **Kapicę rzucić**, оста́вить моша́шеское зва́ніе. *Посл.* **I w kapicy wełna**, грѣхъ да бѣда́ на ко́мъ не живётъ; || **подýшка (obicie, aby się oś u pojazdu nie starła)**.

Kapicznik, -a, *м. Ирон.* мона́хъ.

Kąpie, Kumpie, -a, *ср.* о́корокъ, ветчина́.

Kapieć, исчеза́ть, пропада́ть, *см.* **Niszczeć, Marnieć**.

Kąpiel, -i, *ж.* ва́нна, купа́нье, купа́льня. *Ирон.* **Sprawić komu suchą kąpiel**, отхлеста́ть, высѣчь ро́згами.

Kąpiołka, -i, *ж.* ва́ночка.

Kapitał, -u, *м.* капита́лъ, гла́вная су́мма. **Kapitał wkładowy**, основно́й капита́лъ.

Kapitalik, -a, *м.* капита́лецъ, небольшо́й капита́лъ.

Kapitalista, -y, *м.* капитали́стъ.

Kapitalnie, гла́внымъ о́бразомъ, главне́йше, особли́во, соверше́нно.

Kapitalny, гла́вный, основно́й, капита́льный; || соверше́нный. **Kapitalne głupstwo**, соверше́нная глу́пость.

Kapitan, -a, *м.* капита́нъ.

Kapitanowa, -éj, *ж.* жена́ капита́на, капита́нша.

Kapitanowicz, -a, *м.* сынъ капита́на.

Kapitanówna, -y, *ж.* дочь капита́на.

Kapitański, капита́нскій.

Kapitaństwo, -a, *ср.* чинъ капита́на; || *Собир.* капита́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Kapituła, -y, *ж.* капи́тулъ, ду́ма. *Ирон.* **Wytrzeć komu kapitułę**, сдѣлать кому́ вы́говоръ.

Kapitulacja, -ji, *ж. Воен.* капитуля́ція, догово́ръ о сдачѣ го́рода; || догово́ръ, усло́віе.

Kapitularz, -a, *м.* капитуля́рій.

Kapitulny, капиту́льный, капиту́льскій

Kapitulować, догова́риваться о сда́чѣ го́рода, сда́ться на капитуля́цію.

Kapitulum, *ср. Нескл.* вы́говоръ моно́ху въ по́лномъ собра́ніи капи́тула.

Kapka, Kapla, *Умен.* **Kapeczka, Kapelka**, -i, *ж.* ка́пля, ка́пелька.

Kapłan, -a, *м.* свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ; || жрецъ (*у язы́чниковъ*).

Kapłanić, свяще́нствовать, носи́ть санъ свяще́нника.

Kapłanka, -i, *ж.* жри́ца (*у язы́чниковъ*).

Kapłański, жре́ческій (*у язы́чниковъ*); || свяще́ннический.

Kapłaństwo, -a, *ср.* свяще́нство, свяще́нническій санъ; || жре́чество (*у язы́чниковъ*).

Kaplica, -y, *ж.* часо́вня, ма́ленькая домо́вая це́рковь.

Kapliczka, -i, *ж.* часо́венка.

Kapliczny, часо́венный.

Kapłon, Kapłón, -a, *м.* каплу́нъ.

Kapłónek, -nka, *м.* молодо́й каплу́нъ.

Kapłoni, Kapłóni, каплу́ній. **Kapłóni kamień**, ка́мень ходели́тъ, находи́мый въ желу́дкѣ и́ли въ пе́чени ста́раго пѣтуха́.

Kapłonić, каплу́нить, класть (*пѣтуха́*); || класть, холо́стить, вало́шить; || * сокраща́ть, выбра́сывать, вымарывать.

Kapnąć, ка́пнуть.

Kapota, -y, *ж.* капо́тъ.

Kapotka, -i, *ж.* родъ же́нской шля́пки.
Kapral, -a, *м. Воен.* капра́лъ, ефре́йторъ.
Kapralka, -i, *ж.* жена́ капра́ла, ефре́йтора.
Kapralski, капра́льскій, ефре́йторскій.
Kapralstwo, -a, *ср.* до́лжность капра́ла; || капра́льство.
Kaprawy, гнойли́вый, гноегла́зый.
Kaprjol, Skok, Sus.
Kaprys, -u, *м.* при́хоть, причу́ды, капри́зъ.
Kaprysić, капри́зничать; || **Kaprysić się,** быть въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха, прихотни́чать.
Kapryśnica, -y, *ж.* капри́зница.
Kapryśnie, своенра́вно, прихотли́во.
Kapryśnik, -a, *м.* прихотни́къ, капри́зникъ.
Kapryśność, -ści, *ж.* прихотли́вость, своенра́вность.
Kapryśny, прихотли́вый, своенра́вный, капри́зный.
Kapsa, Kabza, -y, *ж.* мѣшёкъ (*де́нежный*).
Kapson, Kapsonieć, *см.* **Kapcan, Kapcanieć.**
Kapszczyzna, -y, *ж. Устар.* по́шлина съ кру́жечной прода́жи пите́й.
Kaptacja, -ji, *ж.* хи́трое присвое́ніе (*чего́*).
Kaptować, Skaptować, сни́скивать, домога́ться хи́тростью.
Kaptur, -а, *м.* капишо́нъ, клобу́къ (*мона́шескій*). **Kaptur wdziać,** пойти́ въ мона́хи; || ша́почка; || опле́чье (*на ма́нтіи*). **Kaptur błazeński,** дура́цкая ша́пка, шутовска́я щелку́шка; || *Охот.* клобучёкъ (*для со́колова*). **Kaptur wdziać ptakowi,** клобуче́чить (*со́кола*). **Kaptur zdjąć ptakowi,** снять клобучёкъ (*съ со́кола*); || покры́шка (*у ку́ба*), оча́жный колпа́къ; || чахо́лъ (*на пистоле́ты*); || реме́нь у цепа́, *см.* **Gązwy;** || вре́менное прави́тельство по́слѣ смерти́ короля́. **Kaptury,** *мн. см.* **Kapturowe sądy;** || *Бот. см.* **Tłustosz.**
Kapturek, -rka, *м.* ма́ленькій капишо́нъ, клобучёкъ; || мѣдный хвостъ (*у пистоле́та*).
Kapturkowaty, *Бот.* клобучково́идный.
Kapturnik, -a, *м.* нося́щій мона́шескій клобу́къ, моно́хъ.
Kapturowaty, име́ющій видъ клобука́, капишо́на.
Kapturowe sądy, *мн.* вре́менные суды́ въ дре́вней По́льшѣ, во вре́мя междуца́рствія (*съ латинскаго:* **a libera captura**).
Kapturzyć, Ukapturzyć, Okapturzyć, Zakapturzyć, надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблучёчить (*со́кола*), *см.* **Kaptur.** || **Kapturzyć się, Okapturzyć się, Zakapturzyć się,** покрыва́ться, оку́тывать го́лову капишо́номъ; || вступи́ть въ мона́шество, пойти́ въ мона́хи, надѣть мона́шескую ри́су.
Kaptywus, -a, *м. см.* **Goniony, Łapany.**
Kapucyn, -a, *м.* капуци́нъ (*монахъ*). *Послов.* **Albo starosta, albo kapucyn,** или панъ или пропа́лъ.
Kapucyński, капуци́нскій.
Kapuścianek, -nka, *м. Зоол.* капу́стница, капу́стная ба́бочка, капу́стная бѣли́нка.
Kapuściany, капу́стный.
Kapuścić się, пуска́ть ли́стья (*о капу́стѣ*).
Kapuśniak, -u, *м.* щи (*изъ ки́слой капу́сты*).
Kapusta, -y, *ж.* капу́ста. **Kapusta głowiasta,** кочанная капу́ста. **Kapusta kędzierzawa, włoska,** кудря́вая капу́ста. **Czarna kapusta,** *см.* **Jarmuż.**
Kapustniak, *см.* **Kapuśniak.**
Kapustnik, -a, *м. см.* **Kapuścianek;** || капу́стный огоро́дъ.
Kapustny, капу́стный.
Kapza, *см.* **Kapsa.**
Kara, -y, *ж.* ка́ра, наказа́ніе, казнь; || взыска́ніе. *Юрид.* **Pod karą nieważności,** подъ стра́хомъ недѣйстви́тельности. **Kara pieniężna,** де́нежный штрафъ, пе́ня, пе́нныя де́ньги; — **porządkowa,** взыска́ніе по слу́жбѣ, дисциплина́рное взыска́ніе; — **dyscyplinarna,** исправи́тельное наказа́ніе; — **kodeksowa,** взыска́ніе по суду́, наказа́ніе по опредѣле́нію суда́; — **główna,** голо́вное наказа́ніе; — **cielesna,** тѣле́сное наказа́ніе; **kara śmierci,** сме́ртная казнь; — **poprawcza,** исправи́тельное наказа́ніе.
Karabela, -i, *ж.* крива́я са́бля (*употребля́вшаяся въ старинной По́льшѣ*).
Karabin, -a, *м.* шту́церъ, винто́вка, караби́нъ.
Karabinjer, -a, *м.* карабине́ръ; || стрѣло́къ.
Karabinjerski, карабине́рскій.
Karabinowy, караби́нный.
Karać, Skarać, Ukarać, нака́зывать, наказа́ть, кара́ть. || **Karać się, Ukarać się,** нака́зывать себя́, налага́ть на себя́ наказа́ніе.
Karacena, -y, *ж.* кольчу́га.
Karacennik, -a, *м.* оружёйникъ, оружёйный ма́стеръ.
Karaczan, -a, *м. Зоол. Прост.* тарака́нъ.
Karafjoł, *см.* **Kalafjor.**
Karafka, Karafinka, -i, *ж.* графи́нъ, карафи́нъ.
Karaim, -a, *м.* караи́тъ, караи́мъ (*еврейскій раскольникъ*).
Karaimski, караи́мскій.
Karakter, *см.* **Charakter.**
Karalny, досто́йный наказа́нія.
Karambol, -u, *м.* карамбо́ль (*на билья́рдѣ*).
Karambolować, дѣлать карамбо́ль, карамбо́лить.
Karanie, -nia, *ср.* наказа́ніе.
Karany, нака́занный.
Karaś, -sia, *м.* кара́сь (*рыба*).

Karat, -u, *м.* карáтъ (*вѣсъ въ четы́ре грáна*).
Karatowy, карáтный.
Karawan, -u, *м.* трáурныя дро́ги; || бóльшáя карéта.
Karawana, -y, *ж.* караванъ.
Karawaniarz, -a, *м.* караванщикъ.
Karawanseraj, -u, *м.* каравансарáй, постоя́лый дворъ (*на Востóкѣ*).
Karawara, -y, *ж.* вáза *и́ли* горшóкъ для цвѣтóвъ.
Karazja, -ji, *ж.* простóе тóлстое сукнó; || прáздничный нарáдъ у поселя́нъ изъ окрéстностей Крáкова.
Karazjowy, сдѣ́ланный изъ простáго, тóлстаго сукнá.
Karb, -u, *м.* нарѣ́зка, зарýбка, рубéцъ, порѣ́зъ, мѣ́тка. **Karby robić na kiju**, дѣлать мѣ́тки на пáлкѣ; || **Karb, karbowa łaska**, би́рка, счётная пáлочка, на котóрой дѣлаютъ мѣ́тки для означéнія колúчества чегó-либо; *отсюда:* **karb**, счётъ. **Jeść, pić na czyj karb**, ѣсть, пить на чéй-либо счётъ. **Brać na swój karb**, брать на свóй счётъ, на свою́ отвѣ́тственность; || * Сортъ родъ; || закáлъ; || свóйство, хáрактеръ. **Ludzie jednego karbu**, лю́ди одного́ сóрта, одного́ закáла. || **Karby**, *мн.* морщи́ны, рубцы́. **Karby na czole, na twarzy**, морщи́ны на лбу́, на лицѣ́; || Тискú. **Trzymać kogo w karbach**, держáть кого́ въ тискáхъ, держáть кого́ въ рукáхъ, не дава́ть кому́ во́ли.
Karbacz, *см.* **Korbacz**.
Karbarja, -ji, *ж.* соловáрня.
Karbarz, *см.* **Karbowy**.
Karbieniec, -ńca, *м. Бот.* плаýнъ, шáндра, кóнская мя́та (*растéніе*).
Karbona, -y, *ж.* дéнежная крýжка, крýжка для бѣ́дныхъ.
Karbować, зарубáть, вырубáть, пáзить; || дѣлать мѣ́тки, зарýбки, нарѣ́зки (*для счёта*). || **Karbować drzewa**, прививáть, прищепля́ть (*дерéвья*); || сбирáть, склáдывать (*склáдки*), плоúть.
Karbowanie, -nia, *ср.* вырубáніе, зарубáніе, зарýбка, надрѣ́зываніе, вы́емка; || склáдываніе склáдокъ, плоéніе, плóйка; || прививáніе, прививка (*дерéвьевъ*); || гýртикъ (*на ребрѣ́ монéты*).
Karbowaniec, ńca, *м.* цѣлкóвый, рубль.
Karbowany, надрýбленный, надрѣ́занный, намѣ́ченный; || морщинóватый, сбóристый, склáдистый; || зýбчатый; || *Бот.* круглозýбчатый.
Karbownica, -y, *ж.* машúнка для плóйки.
Karbownik, -a, *м. см.* **Karbowy**.
Karbowy, нарѣзнóй, мѣ́ченный. **Karbowa łaska**, би́рка, счётная пáлочка. || **Karbowy**, -ego, *м.* гуменщикъ, приста́вленный къ надзóру за гумнóмъ.
Karbunkuł, -u, *м. Минер.* карбýнкулъ, крáсная вени́са, (*см.* **Iskrzyk**); || *Мед.* карбýнкулъ, чýмный нарывъ.
Karciany, кáрточный.
Karciarka, -i, *ж.* картёжница.
Karciarz, -a, *м.* картёжникъ, *см.* **Kartownik**.
Karcić, Skarcić, накáзывать, карáть; || истребля́ть. || **Karcić (słowami)**, журúть, хули́ть, порицáть, дѣлать, дава́ть выговóръ, выговáривать (*кому́*).
Karcz, -u, *м.* пень съ корéньями. **Karcze korać**, расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczek, -czku, *м. Умен.* шéйка.
Karczemka, -i, *ж.* небольша́я **корчмá**, харчéвня, кабачёкъ.
Karczemne, -ego, *ср.* нóдать за содержáніе корчмы́.
Karczemnie, грýбо, топóрно, непристóйно, неприли́чно.
Karczemnik, -a, *м.* корчéмникъ, кабáчникъ, содержáтель питéйнаго дóма.
Karczemny, корчéмный, кабáчный.
Karczma, -y, *ж.* корчмá, кабáкъ, харчéвня, шинóкъ; || питéйный домъ *и́ли* кабáкъ зáгородомъ. **Siedzieć na karczmie**, содержáть питéйный домъ зáгородомъ, корчéмничать, корчéмствовать.
Karczmarczyk, -a, *м.* мáльчикъ прислýживающій въ корчмѣ́; || сынъ содержáтеля корчмы́.
Karczmarka, -i, *ж.* содержáтельница корчмы́, кабакá, корчéмница, шинкáрка; || женá корчéмника, содержáтеля кабакá, питéйнаго дóма зáгородомъ, *см.* **Szynkarka**.
Karczmarski, карчéмническій, харчéвенный, харчéвническій.
Karczmarstwo, -a, *ср.* корчéмничество, продáжа питéй; || *Собир.* корчéмникъ, содержáтель корчмы́ и егó женá вмѣстѣ.
Karczmarz, -a, *м.* корчмáрь, содержáтель корчмы́, питéйнаго дóма, постоя́лаго дворá.
Karczmarzyć, корчéмничать, содержáть питéйный домъ, корчмý, занимáться продáжею питéй.
Karczmina, -y, *ж*, **Karczmisko**, -a, *ср.* бѣ́дный, грáзный кабáкъ, кабачёкъ.
Karczoch, -a, *м.* артишóкъ.
Karczochowy, артишóковый. **Dno karczochowe**, артишóковое сердéчко.
Karczować, карчевáть, расчищáть подъ пáшню пни съ корня́ми, расчищáть (*новь*), расчищáть подъ пáшню (*лѣсъ*).
Karczowanie, -a, *ср.* расчúстка лѣ́са подъ пáшню, расчúстка землú; || *см.* **Karczunek**.
Motyka do karczowania, ки́рка, моты́ка, зáступъ, пешня́, двузýбая моты́ка.
Karczowisko, -a, *ср. Агр.* распáханная *и́ли* расчúщенная земля́.
Karczowisty, нерасчúщенный отъ пней съ корня́ми.
Karczownik, -a, *м.* распáхиватель, расчистúтель (*нóвей*).
Karczunek, -nku, *м.* новь, новúна, рóсчисть, чúщенка, кулúга.
Karczystość, -ści, *ж.* крѣ́пость шéи; || упóрство, упрáмство.

Karczysty, имѣющій крѣпкую и мясистую шею.
Karda, -y, *ж. Бот.* кардъ, кардо́нъ, огоро́дная щётка (*растéніе*).
Kardamoma, -y, *ж.* **Kardamom**, **Kardamon**, -a, *м. Бот.* кардамо́нъ.
Kardynał, -a, *м.* кардина́лъ.
Kardynalny, гла́вный; || осно́вный, фундамента́льный.
Kardynalski, кардина́льскій.
Kardynalstwo, -a, *ср.* кардина́льское досто́инство.
Kareciany, каре́тный.
Karecisko, -a, *ср. Унич.* каре́тишка.
Kares, -u, *м.* ла́ска, привѣ́тливость, *см.* **Pieszczota**.
Karesować, ласка́ть, гла́дить. || **Karesować się**, ласка́ться.
Kareta, -y, *ж.* каре́та. **Kareta poczwórna**, четверомѣ́стная каре́та
Karetka, -i, *ж.* ма́ленькая каре́та.
Karjolka, -i, *ж.* одноко́лка.
Kark, -u, *м.* заты́локъ, заше́екъ, загри́вокъ.
Karkołomny, головоло́мный.
Karkowy, заты́лочный, заты́льный; **karkowa sztuka**, зарѣ́зъ, ше́я бара́нья, теля́чья.
Karlę, -ęcia. *ср.* ка́рликъ, малоро́слый.
Karleć, **Skarleć**, малѣ́ть, станови́ться ма́лымъ; || вырожда́ться.
Karlica, -y, *ж.* **Karliczka**, -i, *ж.* ка́рлица.
Karlik, -a, *м.* ка́рла, ка́рликъ.
Karłowacieć, **Skarłowacieć**, вырожда́ться (*о растéніяхъ*).
Karłowaty, призёмистый, о́чень ни́зкій.
Karm', *см.* **Karmia**.
Karmazyn -u, *м.* кармази́нный, мали́новый (*цвѣтъ*), *см.* **Karmazynowy**; || матéрія *и́ли* пла́тье кармази́ннаго цвѣ́та. **Niepewny karmazyn**, шля́хтичъ сомни́тельнаго происхожде́нія, не коренно́й шля́хтичъ (*шля́хтичи обыкновéнно носи́ли пла́тье кармази́ннаго цвѣ́та*).||*Бот. см.* **Ostrokrzew karmazynowy**.
Karmelek, -lka, *м.* ледене́цъ, конфе́тка.
Karmelicki, кармели́тскій.
Karmelita, -y, *м.* кармели́тскій мона́хъ.
Karmelitanin, -a, *м. см.* **Karmelita**.
Karmelitanka, -i, *ж.* кармели́тская мона́хиня.
Karmelitański, *см.* **Karmelicki**.
Karmelitka, *см.* **Karmelitanka**.
Karmia, **karm'**, -mi, *ж.* кормъ, пи́ща, *см.* **Pasza**, **Strawa**.
Karmić, корми́ть, пита́ть.
Karmiciel, -a, *м.* корми́лецъ.
Karmicielka, -i, *ж.* корми́лица.
Karmienie, -a, *ср.* кормле́ніе, отка́рмливаніе.
Karmin, -u, *м.* карми́нъ (*кра́ска*).
Karmiony, ко́рмленный, вы́кормленный; || восни́танный, вы́росшій; || ***Szpakami karmiony**, хи́трый, проны́рливый человѣ́къ.
Karmnik, -a, *м.* хлѣвъ, гдѣ соде́ржатся сви́ньи, пти́цы и т. д.; || отко́рмленный, ко́рмный бо́ровъ; || *Бот.* мша́нка, остри́ца, гори́ца (*растéніе*).
Karmność, -ści, *ж.* пита́тельность.
Karmny, ко́рмный, отко́рмленный; || жи́рный, ту́чный, доро́дный.
Karnat, -u, *м.* **Karnaty**, *мн. Морс.* ва́нты.
Karnawał, -u, *м.* карнава́лъ.
Karneol, -u, *м.* сердоли́къ (*ка́мень*).
Karnes, -u, *м.* карни́зъ.
Karnie, **Karno**, смире́нно, въ послуша́ніи.
Karność, -ści, *ж.* наказу́емость, кара́тельныя мѣ́ры; || дисципли́на, стро́гій поря́докъ.
Karny, кара́тельный, уголо́вный. **Kodex karny**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголо́вныхъ и исправи́тельныхъ; || хорошо́ обучённый. **Wojsko karne**, во́йско хорошо́ обучённое.
Karo, -a, *ср.* бу́бны (*масть въ ка́ртахъ*).
Karolek, -lka, *м. Бот.* полево́й тминъ (*растéніе*).
Karosiwy, сѣро-желѣ́зный (*цвѣтъ*).
Karotida, -y, *ж. Анат.* со́нная артéрія
Karotyczny, *Анат.* относя́щійся къ со́нной артéріи.
Karować, перевози́ть дере́вья на́ берегъ; || выгружа́ть това́ры и т. п., переноси́ть тя́жести.
Karowanie, -a, *ср.* **Karówka**, -i, *ж.* перево́зка на́ берегъ, вы́грузка; || * тяжёлая рабо́та.
Karownik, **Karnik**, -a, *м.* во́зчикъ, перево́зчикъ, фу́рманъ; || вы́грузчикъ.
Karowy, бубно́вый (*а ма́сти въ ка́ртахъ*); || телѣ́жный, перево́зный.
Karp', -pia, *м.* карпъ (*ры́ба*).
Karpa, -y, *ж.* ка́рша, ку́ча дере́вьевъ вы́рванныхъ съ корнёмъ и плыву́щихъ по водѣ́.
Karpętny, затрудня́ющій пла́ваніе.
Karpi, ка́рповый.
Karpić, корпѣ́ть (*надъ чѣмъ*), *см.* **Kawęczyć**.
Karpię, -ęcia, *ср. Умен.* ка́рпикъ.
Karpiel, -a, *м.* родъ брю́квы.
Karpik, -a, *м.* ка́рпикъ.
Karpiołosoś, -sia, *м.* вырезу́бъ (*ры́ба*)
Karpiówka, -i, *ж.* пло́ская черепи́ца.
Karpiówkowy, черепицеви́дный, насте́льный; || *Бот.* шелу́шный.
Karpiowy, ка́рповый.
Karpowaty, *см.* **Karpętny**.
Karta, -y, *ж.* ка́рта; || страни́ца, листо́къ (*кни́ги*): || биле́тъ. **Karta ręczna**, долгова́я роспи́ска;— **podróżna**, подоро́жная;— **tytułowa**, загла́вный листъ (*кни́ги*); — **legitymacyjna**, легитимаціо́нный, зако́нный видъ;—**pobytu**, видъ, биле́тъ на жи́тельство, а́дресный биле́тъ. **Przerzucać karty w książce**, перели́стовать кни́гу. **Dać**, **wydać kartę**, дать роспи́ску. **Karta jeograficzna**, географи́ческая ка́рта. **Karta wizytowa**, визи́тная ка́рточка. **Grać w karty**,

играть въ карты. **Mieć kartę murowaną,** имѣть очень хорошія карты.

Kartacz, -a, *м.* картечъ.

Kartaczowy, картечный.

Kartan, -a, *м.* **Kartana, Kartanna,** -y, *ж.* картаунъ (*48-ми-фунтовал пушка*), *см.* **Murołom.**

Karteczka, -i, *ж.* **карточка;** || записка, *см.* **Karta, Kartka.**

Kartel, -u, **Kartelusz,** -a, *м.* картель, договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Kartka, -i, *ж.* записка, билетъ; || листокъ бумаги. **Kartka od spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Kartofel, -fla, *м.* картофель.

Kartoflany, картофельный.

Kartoflarka, -i, *ж.* любительница картофели, картофельница.

Kartoflarz, -a, *м.* любитель картофели, картофельникъ.

Karton, -u, *м.* папка, политура, картонъ.

Kartonowy, картонный.

Kartować, тасовать карты; || устроить, расположить. || **Kartować się,** строиться, построиться (*о войскахъ*); || уговариваться, условливаться.

Kartowanie, -a, *ср.* тасованіе картъ.

Kartownica, -y, *ж.* картёжница.

Kartownik, -a, *м.* картёжникъ.

Kartowy, карточный.

Kartun, -u, *м.* выбойка (*ткань*).

Kartunowy, выбойчатый.

Kartuz, -a, *м.* картезіанецъ, монахъ картезіанскаго ордена.

Kartuzek, -zka, *м.* *Бот.* картезіанская гвоздика, пушистая гвоздика.

Kartuzja, -ji, *ж.* картезіанскій монастырь.

Kartuzjanin, -a, *м.* *см.* **Kartuz.**

Kartuzjanka, -i, *ж.* монахиня ордена св. Брунона.

Kartuzjański, картезіанскій.

Karuj, -a, *м.* *Бот.* полевой тминъ, *см.* **Karolek.**

Karujowy, тминный.

Karuk, -u, *м.* рыбій клей.

Karw', -u, *м.* *Стар.* тучный, неповоротливый быкъ; || *лѣнивецъ.

Karwia, -wi, *ж.* дикая смоковница.

Kary, *мн. род.* **kar,** двухколёсная телѣжка, тачка, медвѣдка.

Kary, вороной. **Koń kary,** вороная лошадь.

Karygodny, заслуживающій наказанія.

Karzeł, *род.* **karła,** *м.* карла, карликъ.

Kasa, *см.* **Kassa.**

Kąsać, кусать. || **Kąsać się,** кусаться.

Kasacja, -ji, *ж.* *Юрид.* уничтоженіе приговора, отмѣна.

Kasacyjny, кассаціонный. **Sąd kasacyjny,** кассаціонный судъ, -ная палата.

Kąsanie, -a, *ср.* укушеніе, кусаніе.

Kąsawy, кусающійся, ѣдкій, колкій.

Kąseczek, -czka, *м.* кусочекъ, ломтикъ.

Kąsek, -ska, *м.* кусокъ.

Kaskada, -y, *ж.* водопадъ, каскадъ.

Kaskaryla, -i, *ж.* *Анат.* каскарилъ (*корень*).

Kaskatella, -i, *ж.* маленькій каскакъ.

Kassa, -y, *ж.* казна, касса; || денежный ящикъ, сундукъ. || **Kassa rządowa,** государственная казна, казначейство; — **oszczędności,** сохранная и сберегательная касса; — **generalna,** главная касса; — **ekonomiczna,** городская касса; — **wymiany,** размѣнная касса. || **Kassa-księga,** *Ком.* приходо-расходная книга. || **Zarządzać kassą,** завѣдывать кассою, вести приходъ и расходъ.

Kassja, -ji, *ж.* *Бот.* кассія (*дерево*).

Kassjer, -a, *м.* кассиръ, казначей. **Kassjer płatnik,** кассиръ производящій выдачу денегъ.

Kassjerski, кассирскій, казначейскій.

Kassjerstwo, -a, *ср.* должность кассира, казначея.

Kassować, отмѣнять, уничтожать.

Kassowanie, -nia, *ср.* отмѣненіе, уничтоженіе.

Kassowość, -ści, *ж.* счетоводство; || наличность денежной кассы.

Kassowy, казначейскій. **Urzędnik kassowy,** чиновникъ казначейства. **Bilet kassowy,** ассигнація, кредитный билетъ.

Kastel, -u, *м.* замокъ.

Kastor, -a, *м.* *см.* **Bóbr.**

Kastorowy, бобровый; || пуховый. **Kapelusz kastorowy,** пуховая шляпа.

Kastrat, -a, *м.* кастратъ, скопецъ.

Kastrować, кластъ, холостить, валошить; || оскоплять.

Kasza, -y, *ж.* крупа; || каша, кашица.

Kaszany, крупяной, крупичатый.

Kaszel, -szlu, *м.* кашель.

Kaszelek, -lku, *м.* небольшой кашель.

Kaszka, -i, *ж.* кашка, кашица.

Kaszkiet, -u, *м.* киверъ, шапка.

Kaszlać, кашлять.

Kaszlacz, -a, *м.* кашлюнъ, *женск. р.* кашлюнья.

Kaszlanie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlisko, -a, *ср.* несносный кашель.

Kaszliwy, подверженный кашлю.

Kaszlnięcie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlowy, сопровождаемый кашлемъ; || простудный, катаральный. **Febra kaszlowa,** простудная лихорадка.

Kaszta, -y, *ж.* *Тип.* касса, ящикъ; || стойка, подпора, подставка.

Kasztan, -u, *м.* каштанъ, каштановое дерево.

Kasztanowaty, каштановый; || рыжій, бурый (*цвѣтъ*). **Koń kasztanowaty,** рыжая лошадь, бурка.

Kasztanowy, каштановый.

Kasztelan, -a, *м.* *Устар.* кастелянъ, управитель замка; || сановникъ засѣдавшій въ сенатѣ въ древней Польшѣ. ||

Gra w kasztelana, игра́ въ дурачки́ (*въ ка́рты*).

Kasztelanic, **-a**, *м.* сынъ кастеля́на.

Kasztelanicowa, **-éj**, *ж.* жена́ сы́на кастеля́на.

Kasztelanja, **-ji**, *ж.* до́лжность, зва́ніе кастеля́на.

Kasztelanka, **-i**, *ж.* дочь кастеля́на.

Kasztelanowa, **-éj**, *ж.* жена́ кастеля́на, кастеля́нша.

Kasztelański, кастеля́нскій.

Kasztelaństwo, **-a**, *ср.* досто́инство кастеля́на.

Kaszysty, *см.* **Kaszany.**

Kaszywo, **-a**, *ср.* круна́ всѣхъ сорто́въ.

Kat, **-a**, *м.* пала́чъ; || * чортъ, дья́волъ. **Co u kata**, что за чортъ! **Co tam u kata robisz?** како́го че́рта ты тамъ дѣлаешь?

Kąt, **-a**, *м.* у́голъ. **Kąt prosty**, прямо́й у́голъ;—**ostry**, о́стрый у́голъ;—**rozwarty**, тупо́й у́голъ; — **pomierczy**, у́голъ возвыше́нія (*въ топографіи*).

Katafalek, **Katafalk**, **Katalet**, **-u**, *м.* катафа́лкъ.

Katalekta, **-ów**, *мн.* **собра́nie** отры́вковъ изъ ра́зныхъ сочине́ній.

Katalektyczny, непо́лный, отры́вочный. **Katalektyczny wiersz**, непо́лный стихъ.

Katalepsja, **-ji**, *ж. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Kataleptyczny, *Мед.* каталепти́ческій.

Kataleptyk, **-a**, *м.* подве́рженный катале́псіи.

Katalog, **-u**, *м.* катало́гъ, спи́сокъ, ро́спись.

Katalogowy, катало́жный.

Katanka, **-i**, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*)); || ку́ртка, камзо́лъ.

Kataplazm, **-u**, *м.* припа́рка, катапла́зма.

Kataplazmować, прикла́дывать катапла́змы.

Katar, **-u**, *м.* просту́да, ката́ръ, на́сморкъ.

Katarakta, **-y**, *ж. Хир.* бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу*)); || водопа́дъ.

Kataralny, **Katarowy**, просту́дный, ката́ральный.

Katarynka, **-i**, *ж.* волше́бный фона́рь; || шарма́нка, ручно́й орга́нъ.

Katarzynka, **-i**, *ж. Бот.* больша́я пирамида́льная гру́ша.

Kataster, *см.* **Kadaster.**

Katastrofa, **-y**, *ж.* несча́стное собы́тіе, па́губный коне́цъ, ги́бель, ката́строфа.

Katecheta, **-y**, *м.* преподава́тель катихи́зиса.

Katechetycki, катихизи́ческій.

Katechista, **-y**, *м.* катихиза́торъ, законоучи́тель.

Katechizm, **-u**, *м.* катихи́зисъ, наставле́ніе въ вѣрѣ.

Katechizmować, **Katechizować**, учи́ть катехи́зису.

Katechizmowy, *см.* **Katechetycki.**

Katechizowanie, **-a**, *ср.* преподава́ніе зако́на Бо́жія.

Katechumen, **-a**, *м.* оглаше́нный, обуча́ющійся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumena, **-y**, *ж.* оглаше́нная, обуча́ющаяся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumeństwo, **-a**, *ср.* состоя́ніе оглаше́наго; || оглаше́нные, обуча́ющіеся христіа́нской вѣрѣ.

Katedra, **-y**, *ж.* ка́ѳедра (*профе́ссорская*). **Katedra kaznodziejska**, амво́нъ; || собо́ръ, собо́рная це́рковь.

Katedralny, собо́рный, каѳедра́льный.

Kategorja, **-ji**, *ж.* катего́рія, сво́йство, разря́дъ, отдѣлъ.

Kategorycznie, категори́чески, я́сно, опредѣле́нно, то́чно.

Kategoryczność, **-ści**, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Kategoryczny, категори́ческій, я́сный, опредѣле́нный, то́чный.

Kątek, **-tka**, *м.* уголо́къ.

Katera, **-y**, *ж.* гуса́рскій пала́шъ.

Kątnica, **-y**, *ж. Анат.* слѣпа́я кишка́; || *Зоол.* родъ ра́ка.

Kątnik, **-a**, *м.* безду́мный челове́къ, неимѣющій со́бственнаго угла́.

Katolicki, вселе́нскій; || католи́ческій.

Katolictwo, **-a**, *ср.* католи́чество, *см.* **Katolicyzm.**

Katolicyzm, **-u**, *м.* католици́змъ, ри́мско-католи́ческая вѣра.

Katoliczeć, перейти́ въ католи́чество. сдѣлаться като́ликомъ.

Katoliczka, **-i**, *ж.* католи́чка.

Katolik, **-a**, *м.* като́ликъ.

Kątomiar, **-u**, **Kątomierz**, **-a**, *м.* графоме́тръ, угломѣръ.

Katoptrycznie, посре́дствомъ отраже́нія лучей зе́ркаломъ.

Katoptryczny, катоптри́ческій.

Katoptryka, **-i**, *ж.* като́птрика, нау́ка объ отраже́ніи свѣта.

Katować, му́чить, терза́ть, истяза́ть.

Katowanie, **-a**, *ср.* мученіе, истяза́ніе.

Kątowaty, угрова́тый.

Katownia, **-ni**, *ж.* мѣсто ка́зни; || му́ка, мученіе, пытка.

Katownik, **-a**, *м.* пала́чъ, мучи́тель.

Katowski, палачевскій; || мучи́тельный.

Katowstwo, **-a**, *ср.* до́лжность пала́ча.

Kątowy, уго́льный. *Мат.* **Kątowa linja**, діагона́льная, иско́сная ли́нія, *см.* **Przekątnia. Kątowa miara**, наугольникъ, угломѣръ, ма́лка.

Katrynka, *см.* **Katarynka.**

Katusza, **-y**, *ж.* мученіе, пытка, терза́ніе.

Kaucja, **-ji**, *ж.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпе́ченіе; || поручи́тельная су́мма. **Kaucja wystawiana na ruchomościach**, зало́гъ въ недви́жимомъ иму́ществѣ.

Kaucyjny, залогопріёмный.

Kauterjum, *ср. Нескл. Мед.* фонтане́ль; || прижига́тельное сре́дство.

Kauteryzować, *Мед.* прижига́ть жгу́-

чимъ состáвомъ *или* калёнымъ желéзомъ.

Kauteryzowanie, **-a**, *ср.* прижигáніе.

Kautor, **-a**, *м. см.* **Rękojmia, Ręczyciel, Poręka.**

Kawa, **-y**, *ж.* кóфе, кóфей. *Уменьш.* **Kawka, -i**, *ж.* кофеёкъ.

Kawał, **-u**, *м.* кусóкъ, большóй кусóкъ, штýка, часть, край, конéцъ, остáтокъ.

Kawałątko, **-a**, *ср.* кусóчекъ, сáмый мáленькій кусóчекъ.

Kawałek, **-łka**, *м.* кусóкъ, кусóчекъ, штýка, часть, частúца, край, конéцъ, остáтокъ, обрывокъ. || *Муз.* пьéса. **Kawał drogi**, часть дорóги. **Pójdź ze mną jeszcze kawałek**, пройдúте со мнóй ещё немнóго. **Zbiór różnych kawałków prozą i wierszem**, собráніе рáзныхъ отрывковъ въ прóзѣ и стихáхъ. **Zagram wam nowy kawałek**, я сыгрáю вамъ нóвую пьéсу. **Słyszałem kawałek tylko kazania**, я слышалъ тóлько часть прóповѣди. * **Kawałek literata, uczonego**, нѣчто въ рóдѣ литерáтора, учёнаго. **To brzydki kawałek**, э́то мéрзкое дѣло. **Nie dobre o nim kawałki powiadają**, не хорóшія дѣлá разскáзываютъ о нёмъ. **On ma swoje kawałki**, кóе-что емý иногдá удаётся, у негó иногдá бывáютъ свои капрúзы, свой вы́ходки.

Kawaler, **-a**, *м.* кавалéръ, мужчúна; || холостя́къ, холостóй человѣкъ; || женúхъ; || ры́царь; || **Kawaler orderu**, кавалéръ óрдена. **Kto jest ten kawaler**, кто э́тотъ молодóй мужчúна? **Ma trzech kawalerów**, у неё́ три женихá, три искáтеля рукú её́. **Kiedym jeszcze był kawalerem**, когдá ещё я былъ холосты́мъ. **Stary kawaler**, стáрый холостя́къ.

Kawalerja, **-ji**, *ж.* кавалéрія, кóнница.

Kawalerka, **-i**, *ж.* кавалéрственная дáма.

Kawalerski, кавалéрскій, ры́царскій. **Zakon kawalerski**, ры́царскій óрденъ. **Gospodarstwo kawalerskie**, хозя́йство холостякá. **Życie kawalerskie**, холостáя жизнь.

Kawalersko, поры́царски.

Kawalerstwo, **-a**, *ср.* ры́царство; || * холостáя жизнь.

Kawalerzysta, **-y**, *ж.* кавалери́стъ; || всáдникъ, ѣздóкъ. **Dobry kawalerzysta**, хорóшій ѣздóкъ, наѣздникъ.

Kawalerzystka, **-i**, *ж.* всáдница, наѣздница.

Kawalkada, **-y**, *ж.* кавалькáда; || верховóй пóѣздъ.

Kawalkator, **-a**, *м.* конюшúй; || берéйторъ.

Kawalkatorski, берéйторскій.

Kawalkatura, **-y**, *ж.* верховóе искýсство; || верховáя ѣздá.

Kawalkować, гарцовáть, скакáть верхóмъ; || объѣзжáть (*лóшадь*).

Kawalkowanie, **-a**, *ср.* верховáя ѣздá.

Kawecan, **-u**, *м.* кащýкъ, наголóвникъ, надѣвáемый на мóрду дúкихъ лошадéй.

Kawęczeć, мýчиться, неутомúмо трудúться (*надъ чѣмъ*), надсáживаться надъ рабóтою; || изнуря́ться, изнемогáть, томúться, чáхнуть. **Od trzech lat kawęczy**, уже́ три гóда какъ онъ чáхнетъ.

Kawęczenie, **-a**, *ср.* томлéніе, изнурéніе; || продолжúтельная, утомúтельная рабóта, безпрестáнное сидѣнье (*надъ чѣмъ*).

Kawerna, **-y**, *ж.* пещéра; || вертéпъ, *см.* **Jama.**

Kawiany, кофéйный.

Kawiar, *см.* **Kawior.**

Kawiarka, **-i**, *ж.* содержáтельница кофéйни.

Kawiarnia, **i**, *ж.* кофéйня.

Kawiarz, **-a**, *м.* кофéйщикъ; || кофешéнкъ.

Kawić, дѣлать глýпости, страмúться, валя́ться въ грязи́, пáчкаться; || пýтаться, сбивáться; || кáркать, крáкать (*какъ ворóна*); || пáчкать, черни́ть, марáть.

Kawior, **-u**, *м.* икрá (*рыбья*).

Kawja, **-ji**, *ж. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.

Kawka, **-i**, *ж. Зоол.* гáлка; || *см.* **Kawa.**

Kawon, **-u**, *м.* арбýзъ.

Kawowy, кофéйный.

Kazać, проповѣдывать, говорúть прóповѣдь. **Kazać Słowo Boże**, проповѣдывать Бóжіе Слóво; || приказывать, давáть приказáніе, велѣть. **Kazano mu wyjechać**, ему́ приказáно вы́ѣхать. **Kazać wojsku do obozu**, приказáть войску иттú въ лáгери. **Kazać po kogo**, велѣть привестú когó. **Hardzie przeciw komu kazać**, гóрдо обойтúсь съ кѣмъ, вы́казать свою́ гóрдость.

Kazalnica, **-y**, *ж.* проповѣдническая кáѳедра.

Kazalny, проповѣдничій, проповѣдный, проповѣднóй.

Kazamaty, *см.* **Kazematy.**

Kazanie, **-a**, *ср.* прóповѣдь. **Dla mnie to niemieckie kazanie**, э́то óчень мудренó для менá, э́то не при мнѣ пúсано.

Kaźca, **-y**, *м. см.* **Kaziciel.**

Każdodniowy, Każdodzienny, ежеднéвный.

Każdodziennie, ежеднéвно, кáждый день.

Każdomiesięcznie, ежемѣсячно.

Każdomiesięczny, ежемѣсячный.

Każdorocznie, ежегóдно.

Każdoroczny, ежегóдный.

Każdotygodniowy, еженедѣльный.

Każdy, кáждый, всякій.

Każdykolwiek, какóй бы то ни было, кто бы то ни былъ.

Każdziuteńki, Każdziuteczki, всякій, какóй ни попáло.

Kazematy, *мн.* каземáтъ, каземáты.

Kaźemiak, **-a**, *м.* кожéвникъ, дубúльщикъ.

Kazić, искажáть, пóртить. || **Kazić się**, пóртиться, искажáться.

Kaziciel, **-a**, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Kazicielka, **-i**, *ж.* развратительница, соблазнительница.

Kazirod, **Kazirodnik**, **-a**, **Kazirodziec**, **-dzca**, **Kazirodzca**, **-y**, *м.* кровосмѣситель.

Kazirodnica, **-y**, *ж.* кровосмѣсительница.

Kazirodnik, *см.* **Kazirod.**

Kazirodny, кровосмѣсительный.

Kazirodzca, *см.* **Kazirod.**

Kazirodzki, *см.* **Kazirodny.**

Kazirodztwo, **-a**, *ср.* кровосмѣшеніе.

Kazitelność, **-ści**, *ж.* брѣнность, тлѣнность.

Kazitelny, брѣнный, тлѣнный, подверженный порчѣ.

Kaźń, **-źni**, *ж.* наказаніе, кара, казнь.

Kaznodzieić, проповѣдывать.

Kaznodzieja, **-i**, *м.* проповѣдникъ.

Kaznodziejka, **-i**, *ж.* проповѣдница.

Kaznodziejski, проповѣдничій, проповѣднический.

Kaznodziejstwo, **-a**, *ср.* проповѣдываніе.

Kazuar, **-a**, *м.* казуаръ (*птица*).

Kazub, **Kozub**, **-a**, (*Умен.* **Kazubek**, **Kozubek**, **-bka**, *м.*) кузовъ, кузовокъ, корзина, коробокъ изъ берёсты.

Kazuista, **-y**, *м.* казуистъ.

Kazuistyka, **-i**, *ж.* казуистика.

Kazywać, проповѣдывать.

Keder, **Kieder**, **-dra**, родъ листвяницы (*дерево*).

Kędy, гдѣ, куда. **Kędy mieszkasz?** гдѣ ты живёшь? **Kędy poszedł**, куда онъ пошёлъ?

Kędykolwiek, гдѣ-нибудь, куда-нибудь.

Kędzierzawić, **Kędzierzyć**, закручивать, завивать, завивать въ локоны (*волосы*), дѣлать кудри, кудрявить, курчавить. || **Kędzierzawić się**, завиваться, виться, кудравиться, виться въ локоны.

Kędzierzawieć, виться, кудравѣть, курчавѣть, завиваться въ локоны.

Kędzierzawiec, **-wca**, *м. Бот.* мальва, винзивей (*растеніе*).

Kędzierzawinka, **-i**, *ж.* волокно растенія.

Kędzierzawiuchny, совершенно курчавый, кудрявый.

Kędzierzawo, кудряво, курчаво.

Kędzierzawość, **-ści**, *ж.* кудреватость, курчавость.

Kędzierzawy, кудреватый, курчавый.

Kędzierze, **-y**, *мн. см.* **Kędzior.**

Kędzior, **-u**, *м.* локонъ, букля. **Kędziory**, **-ów**, *мн.* локоны, букли, кудри.

Kędziorek, **-rka**, *м.* локончикъ; || кудряжка (**osoba z włosami kędzierzawemi**).

Kędziorny, кудрявый, завитой.

Kępa, **-y**, *ж.* пукъ, пучокъ (*перьевъ*), косма (*волосъ*), группа деревъ; || рѣчной островокъ.

Kępiasto, группами, островками.

Kępiasty, заросшій островками, кустарниками.

Kępina, **-y**, *ж.* островокъ, кочка на болотѣ обросшая кустами.

Kępka, **-i**, *ж.* пучёкъ; || небольшая группа; || вязанка.

Kermes, **-u**, *м. см.* **Czerwiec**, **Kermezyn**, **Karmazyn.**

Kęs, **-a**, *м.* кусъ, кусокъ, ломоть; || ключёкъ. **Daj mi kęs chleba**, дай мнѣ кусокъ хлѣба.

Kęso, **Kęsy**, *см.* **Kuso**, **Kusy.**

Kętnar, **-u**, *м.* болѣе употребляется во множ. числѣ: **Kętnary**, кладки, подкладина.

Kętnarować, взваливать на кладки, на подкладины.

Ki, **Ka**, **Kie**, *вм.* **Jaki**, **Jaka**, **Jakie**, (*употребл. въ просторѣчіи*), кой, кая, кое, (какой, какая, какое). **Ki djabeł**, кой чортъ! **Kiego tam djabła zrobiłeś**, чортъ знаетъ, что ты тамъ накуралесилъ, надѣлалъ.

Kibel, **-bla**, *м.* бадья, ведро.

Kibić, **-ci**, *ж.* ростъ, станъ, талія; || *Устар.* коромысло (*у весовъ*).

Kibitność, **-ści**, *ж.* гибкость тѣла, поворотливость; || гибкій станъ, гибкая талія.

Kibitny, гибкій, стройный.

Kić, **Kić**, **Kici**, **Kici**, кисъ-кисъ (*подзываніе кошки*).

Kich, **-a**, *м.* **Kichnięcie**, **-a**, *ср.* чихъ, чиханіе, чихота.

Kichać, чихать.

Kichacz, **-a**, **Kichała**, **-y**, *м.* чихальщикъ, часто чихающій.

Kichanie, **-a**, *ср.* чиханіе.

Kicia, **Kycia**, **Kyzia**, **-i**, *ж.* киса, кисанька.

Kiciasto, пушисто.

Kiciasty, пушистый, густой; || вѣтвистый.

Kicz, **-y**, **Kiczka**, **-i**, *ж.* пукъ, пучёкъ, вязанка, связка; || шишка (*на тростникѣ, на орѣховомъ деревѣ*).

Kidać, кидать.

Kieby (*вм.* **Gdyby**), когда-бы, какъ-бы, если-бы.

Kieca, **-y**, **Kietka**, **-i**, *ж.* казакинъ (*женское платье*), *см.* **Koc.**

Kiecza, **-y**, *ж. Устар.* военное платье.

Kiedy, когда, когда-нибудь; || если. **Na kiedy rzecz odłożona**, до какого, до котораго времени дѣло отложено? **Przyjdź kiedy chcesz**, придй, когда тебѣ будетъ угодно. **Jeżeli kiedy na to przystanę**, если я когда-нибудь соглашусь на это. **Pójdę kiedy do niego**, когда нибудь пойду къ нему, **Kiedy niekiedy**, кое-когда, *см.* **Niekiedy. Kiedy chce, może odejść**, если хочетъ, то онъ можетъ уйти. **Kiedy robić, to robić**, если дѣлать, такъ дѣлать.

Kiedykolwiek, **Kiedyżkolwiek**, когда-нибудь, иногда; въ другое время, *см.* **Kiedy.**

Kiedyś, когда-то, однажды, нѣкогда; || со временемъ. **Byłem i ja kiedyś szczęśliwy**, и я нѣкогда былъ счастливъ. **Będziesz kiedyś tego żałował**, со временемъ ты будешь сожалѣть объ этомъ. **Był kie-**

dyś u mnie, когда́-то (одна́жды) онъ былъ у меня́. Przecie kiedyś, *см.* Niegdyś.

Kiedyż, когда́ же?

Kieł, kła, *м.* клыкъ, зубъ. **Kły**, *мн.* клыки́, зу́бы; || глазно́й зубъ (*у челове́ка*); || клыкъ (*у волко́въ, соба́къ, кабано́въ, слоно́въ*). **Wziąć na kieł**, закуси́ть удила́ (*о ло́шади*). ***Już dawno na niego kły ostrzy**, онъ давно́ уже́ остри́тъ на него́ зу́бы, пита́етъ зло́бу про́тивъ него́.

Kieł', **-ia**, *м.* (*Умен.* **Kiełbik**), *Зоол.* писка́рь, пескарь, песково́бъ (*рыбка*). *Посл.* **Ma kiełbie we łbie**, онъ себѣ́ на умѣ́.

Kiełbasa, -y, *ж.* колбаса́. *Посл.* **Nie dla psa kiełbasa**, э́тотъ ананасъ не для насъ, не по ры́лу ѣда́.

Kiełbaska, -i, *ж.* колба́ска.

Kiełbaśnica, -y, *ж.* кишка́; || колба́сница; || *Анат.* подвздо́шная кишка́; || **Kiszka faszynowa**, фаши́нный кана́тъ.

Kiełbaśnik, -a, *м.* колба́сникъ; || колба́сная воро́нка для дѣланія колба́съ.

Kiełbaśny, колба́сный.

Kiełbełki, -ów, *мн. Плотн.* свя́зи.

Kiełbik, -a, *м. см.* **Kieł'**.

Kiełczak, -a, *м.* вепрёнокъ, у кото́раго уже́ проре́зываются клыки́.

Kiełczę, -ęcia, *ср.* клычёкъ, клычёчекъ.

Kielec, -lca, *м.* клыкъ (*у ло́шади*).

Kiełek, -łka, *м.* клычёкъ; || *Бот.* коре́шо́къ (*у де́рева, у травы*).

Kielich, -a, *м. Церк.* св. Ча́ша; || ку́бокъ, ча́ра, бока́лъ, ча́ша. **Wychylić, Spełnić kielich goryczy**, испи́ть ча́шу золъ, страда́ній *или* го́рестей. **Wypróżniać kielichy**, высуши́ть, выпива́ть, опора́живать ку́бки, ча́ши, ча́ры. || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка.

Kielichowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kielichowicz, -a, *м.* пья́ница.

Kielichowy, ча́рочный, ча́шечный; || *Бот.* чашкови́дный.

Kielimka, -i, *ж.* сковоро́дка.

Kieliszeczek, -czka, *м.* рю́мочка, ча́рочка.

Kieliszek, -szka, *м.* рю́мка; || *Бот.* подча́шечка, прибо́вочная ча́шечка.

Kieliszkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kieliszkowy, ча́шечный.

Kielisznik, -a, *м.* утра́квистъ, принима́ющій причастіе подъ двумя́ ви́дами; || *см.* **Kielichowicz**.

Kielnia, -ni, *ж.* лопа́тка; || *Повар.* чумичка; || **уполо́вникъ**, *см.* **Czerpaczka**; || ку́зовъ (*каре́тный*)

Kiełzać się, Skiełzać się, спотыка́ться, проступа́ться, оступа́ться; || * ошиба́ться, сплохова́ть.

Kiełznać, Okiełznać, взну́здывать; || *сдерживать, обу́здывать (кого́).

Kiełznąć się, спотыкну́ться, оступи́ться; || * ошиби́ться, промахну́ться, сплохова́ть, *см.* **Kiełzać się**.

Kiełzno, -a, *ср.* узда́; || обузда́ніе. ***Wziąść w kiełzno swoje namiętności**, обузда́ть свои́ стра́сти.

Kień, -nia, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ.

Kiep, *род.* **kpa**, *м.* глупе́цъ, дура́къ, дурале́й, дурачи́на, болва́нъ, остоло́пъ, о́лухъ.

Kiepek, -pka, *м.* дурачёкъ.

Kiepkować, дура́читься.

Kiepski, ме́рзкій, га́дкій; || **плохо́й, худо́й**, дурно́й.

Kiepsko, ме́рзко, га́дко; || пло́хо, ху́до, ду́рно.

Kiepstwo, -a, *ср.* глу́пость; || ме́рзость.

Kierat, -u, *м. Мех.* кранъ, глаго́ль, журавль, жураве́цъ, шестерня́. * **Chodzić jak w kieracie**, быть ошеломлённымъ, одурённымъ. **Żyć jak w kieracie**, жить въ безпрестанной трево́гѣ. **Hałas, rozruch, jak w kieracie**, а́дскій, невыноси́мый шумъ, крикъ.

Kierbiel, -a, *м. Бот.* ке́рвель (*расте́ніе*).

Kierda, -y, *ж.* бо́ровъ, свинья́ саме́цъ.

Kiereja, -ei, *ж.* бекеша на мѣху́.

Kiereszować, Pokiereszować изрубить, изрѣзать, дѣлать шра́мы на лицѣ, раскроить лицо́.

Kierkót, Kierkut, -u, *м.* жидо́вское кладби́ще.

Kiermasz, -u, *м.* храмово́й пра́здникъ; || я́рмарка.

Kiermaszowy, пра́здничный.

Kiermes, -u, *м.* черве́цъ (*наслько́ме*), *см.* **Czerwiec**.

Kiernos, Kiernoz, -a, *м.* бо́ровъ.

Kiernozi, боро́вій.

Kiernozić, бѣгаться (*о свиньяхъ*).

Kierować, направля́ть, управля́ть, пра́вить. **Dać sobą kierować**, дать кому́ во́лю надъ собо́й. **Kierować czyjemi krokami**, управля́ть кѣмъ. **Dobrze pokierował swoje interesa**, онъ хорошо́ устро́илъ свои́ дѣла́. **Kierować się czem**, руководствоваться чѣмъ. **Dobrze się wykierował**, онъ хорошо́ вы́шелъ, хорошо́ устро́илъ свои́ дѣла́.

Kierowanie, -a, *ср.* управле́ніе, завѣдываніе; || нацѣливаніе, наведе́ніе (*пушки*).

Kierownica, -y, *ж.* прямая ли́нія.

Kierownictwo, -a, *ср.* управле́ніе, завѣдываніе.

Kierownik, -a, *м*, распоряди́тель, прави́тель.

Kierowność, -ści, *ж.* направле́ніе; || ло́вкость, ги́бкость.

Kierowny, ги́бкій, ло́вкій; || сгово́рчивый, снисходи́тельный.

Kiersztak, -u, *м.* я́корный кана́тъ.

Kierunek, -nku, *м.* направле́ніе.

Kierz, *род.* **krza**, *м.* кустъ.

Kierzanka, -i, Kierznia, -ni, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка, *см.* **Maślnica**.

Kierzowato, въ ви́дѣ куста́рника.

Kierzowaty, куста́рничный.

Kiesa, -y, *ж.* кошелёкъ, мошна́.

Kieścień, Kiścień, -nia, *м.* кисте́нь.

Kieska, -i, *ж.* кошелёкъ.

Kieszeń, -i, *ж.* карма́нъ.

Kieszenny, карма́нный.
Kieszonka, -i, *ж*, карма́шекъ.
Kieszonkowy, карма́нный.
Kietka, *см.* Kiecka.
Kij, -a, *м.* па́лка, трость, по́сохъ; || кій (*билліардный*).
Kijanja, *Горн.* ки́рка, желѣ́зный клинъ.
Kijas, -a, *м.* гру́бый, нескла́дный
Kijaszek, *см.* Kijek.
Kijec, *род.* kijca, *м.* па́лица.
Kijek, *род.* kijka, *м.* па́лочка, тро́сточка.
Kijowanie, -a, *ср.* битьё па́лками, па́лочные уда́ры.
Kijowy, па́лочный.
Kikut, -a, *м.* культя́, культы́га, оста́токъ (*руки́ и́ли ноги́*).
Kikutać, хрома́ть.
Kiła, -y, *ж.* гры́жа, кила́.
Kiławy, *см.* Kiłowaty.
Kilczybor- -u, *м. Бот. см.* Kulczyba.
Kilim, -a, **Kilimek**, -mka, *м.* ковёръ.
Kilimka, *см.* Kielimka.
Kilka, kilku, нѣ́сколькій, нѣ́сколько, нѣ́который. Od kilku dni, по проше́ствіи нѣ́сколькихъ дней. W obecności kilku przyjaciół, въ прису́тствіи нѣ́сколькихъ друзе́й. W kilka dni potém, че́резъ нѣ́сколько дней пото́мъ. Było ich kilku, ихъ бы́ло нѣ́сколько человѣ́къ. Przed kilką, *и́ли* kilkoma, *и́ли* kilku dniami, наза́дъ тому́ нѣ́сколько дней. Uważałem już to w kilku ludziach, я уже́ замѣча́лъ э́то въ нѣ́которыхъ лю́дяхъ.
Kilkadziesiąt, **Kilkudziesiąt**, нѣ́сколько деся́тковъ (*число́ неопредѣле́нное отъ двадцати́ до девяно́ста*).
Kilkadziesiątkroć, три́дцать, со́рокъ, пятьдеся́тъ разъ и т. д.
Kilkakroć, **Kilkakrotnie**, мно́го разъ, многокра́тно.
Kilkakrotny, многокра́тный.
Kilkanaście, *род.* Kilkunastu, сли́шкомъ де́сять, за́ десять (*число́ неопредѣле́нное отъ десяти́ до двадцати́*). Kilkanaście razy, мно́го разъ, бо́лѣе десяти́ разъ, въ де́сятеро бо́лѣе.
Kilkanaściekroć, бо́лѣе десяти́ разъ. Kilkanaściekroć większy, сли́шкомъ въ де́сять разъ бо́льшій.
Kilkanaściekrotny, многокра́тный.
Kilkanaścioraki, состоя́щій изъ бо́лѣе десяти́ родо́въ.
Kilkasążniowy, состоя́щій изъ нѣ́сколькихъ са́женъ.
Kilkodniowy, нѣсколькодне́вный.
Kilkoletni, нѣсколькол́ѣтній.
Kilkonastoletni, нѣсколькол́ѣтній, отъ десяти́ до двадцати́ лѣтъ.
Kilkoraki, многоразли́чный, ра́зный, разнообра́зный. Ten wyraz ma kilkorakie znaczenie, э́то слово имѣ́етъ мно́го ра́зныхъ значе́ній.
Kilkorako, разнообра́зно, разли́чно, ра́зными спо́собами.
Kilkoro, *род.* -rga, нѣ́сколко. Kilkoro ludzi, нѣ́сколько человѣ́къ. W kilkoro pójść gdzie, пойти́ вмѣ́стѣ съ други́ми Złożyć chustkę w kilkoro, сложи́ть плато́къ въ нѣ́сколько разъ.
Kilkoroletni, *см.* Kilkoletni.
Kilkotygodniowy, нѣскольконедѣ́льный, многонедѣ́льный.
Kilkowyrazowy, многосло́вный, соста́вленный изъ нѣ́сколькихъ словъ. *Мат.* Ilość, kilkowyrazowa, многочле́нная величина́.
Kilku, *см.* Kilka.
Kiloby, (*ма́ло употреб.*) ли́шьбы, то́лько бы, лишь бы то́лько.
Kilof, -a, (Spiczak), *м. Горн.* кайла; || то́нкій коне́цъ молотка́.
Kiłowaty, **Kiławy**, килова́тый, кила́стый.
Kiłowy, *Хир.* гры́жный, ки́льный, гры́жевый.
Kinąć, **Skinąć**, ки́нуть, бро́сить, пода́ть знакъ, махну́ть, кивну́ть. Kinąć głową, пода́ть знакъ кива́ньемъ головы́. Kinąć ręką, пода́ть знакъ руко́ю, махну́ть руко́ю, помаха́ть руко́ю. Skinąć na kogo, пода́ть кому́ знакъ, чтобы подошёлъ, позва́ть.
Kinal, -a, *м.* черво́нный вале́тъ (*въ реверси́*); || * дурале́й, глупе́цъ.
Kindybał, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ.
Kinienie, -a, *ср см.* Skinienie.
Kipieć, кипѣ́ть, вскипа́ть, бить ключёмъ. Źródło kipiące, исто́чникъ, родни́къ бью́щій ключёмъ.
Kipienie, -a, *ср.* кипѣ́ніе.
Kir, -u, *м.* тра́урный, чёрный крепъ *и́ли* флёръ; || * завѣ́са, покрыва́ло, темнота́. Ponury kir nocy, мра́чная завѣ́са но́чи.
Kirasjer, **Kirasjerski**, *см.* Kiryśnik, Kiryśniczy.
Kirść, -ści, *ж. Анат.* сѣда́лищная кость.
Kirys, -a, *м.* броня́, ла́ты; || кира́съ, кира́са, *см.* Pancerz.
Kiryśniczy, **Kirysjerski**, **Kirasjerski**, кираси́рскій.
Kiryśnik, **Kirysjer**, **Kirasjer**, -a, *м.* кираси́ръ; || ла́тникъ.
Kisać, *см.* Kisieć.
Kiść, -ści, *ж.* кисть, ки́сточка; || моча́льная кисть (*для чи́стки посу́ды*); || мази́лка (*для подма́зки колёсъ*); || *Морс.* мази́лка (*у конопа́тчика*); || *Бот.* Kistka, -i, *ж.* метёлка, вѣ́ничекъ (*у зла́ковъ*); || коро́вій хвостъ; || *Плотн.* шва́бра.
Kiściasty, *Бот.* метелкообра́зный, метѣ́льчатый.
Kiścień, *см.* Kieścień.
Kisić, **Ukisić**, ква́сить, заква́шивать, проква́шивать, окисля́ть. || Kisić się, kisać, скиса́ться, прокиса́ть; || * коснѣ́ть, ухудша́ться (*о лю́дяхъ*).
Kisieć, **Kiśnieć**, ки́снуть.
Kisły, ки́слый.
Kisnąć, **Kiśnieć**, *см* Kisieć.
Kistka, *см.* Kiść.
Kistra, -y, *ж.* костеря́, костри́ка.

Kiszka, -i, *ж.* **кишка́**; || **рука́въ** *(у заливныхъ трубъ). Анат.* **Kiszka próżna, wietrzna, czcza,** голо́дная кишка́, часть то́нкой кишки́. **Kiszka ślepa,** слѣпа́я кишка́. **Kiszka tłusta, dolna, odchodowa, заднепрохо́дная кишка́. Kiszka kręta,** подвздо́шная кишка́. **Kiszka morzyskowa,** ободо́чная кишка́; || колбаса́; || **Kiszka faszynowa,** фашинный кана́тъ; || *Воен.* сосиса́, поро́ховая кишка́. *Фортиф.* сосисо́нъ; || у́зкій прохо́дъ; || * **Отка́зъ** ска́тающемуся на дѣвушкѣ. **Dostał kiszkę czarną,** получи́лъ отка́зъ, оста́лся съ но́сомъ.

Kiszkowy, кише́чный. **Kiszkowa żyła,** двѣнадцатипе́рстная кишка́. **Kiszkowa kość,** подвздо́шная кость.

Kit, -u, *м.* замазка.

Kita, -y, *ж. (Уменьш.* **Kitka**), пе́рья на шле́мѣ, султа́нъ; || *Бот.* хохоло́къ, **кету́чка, кисть** на цвѣта́хъ; || пукъ. вязанка.

Kitaj, -u, *м.* **китайка** *(матерія).*

Kitajczany, Kitajkowy, китайчатый.

Kiteczka, -i, *ж. Бот.* хохоло́къ, пучёкъ; || ки́сточка *(для украше́нія).*

Kitel, -tla, *м. (Уменьш.* **Kitlik**), ки́тель; || балахо́нъ, зипу́нъ.

Kitka, -i, *ж. см.* **Kita.**

Kitować, замазывать, **скле́ивать** замазкою.

Kitowanie, -a, *ср.* замазываніе.

Kiwać, кива́ть; || шевели́ть, тро́гать.

Kiwanie, -a, *ср.* кива́ніе. **Kiwanie się,** кача́ніе, колеба́ніе.

Kiwior, -u, *м.* ки́веръ, колпа́къ; || чалма́, тюрба́нъ. || *Бот.* копьеобра́зный па́поротникъ *(расте́ніе).*

Kiwnięcie, Kiwnienie, -a, *ср.* кача́ніе, шата́ніе; || лёгкое наклоне́ніе *(головы),* знакъ да́нный голово́ю.

Kiz, -a, -u, Kizeł, -zła, голы́шъ, булы́жникъ, кремень.

Kiż, *см.* **Ki, Jaki.**

Kizeł, *см.* **Kiz.**

Kizowaty, *Минер.* **колчеда́нный, содержащій** въ себѣ колчеда́нъ.

Kłąb, -ębu, *м.* клубъ, клубо́къ; || сгибъ, скла́дка, кольцо́, изги́бъ *(гадовъ).* **Zwinąć bieliznę w kłąb,** ско́мкать, свёртывать въ комо́къ *(бельё).* **Zwinąć się w kłąb,** свернуться въ клубо́къ. **Wąż ścisnął (skrępował) go swojemi kłębami,** змѣя сжа́ла его́ свои́ми изги́бами. **Kłęby dymu,** клу́бы ды́ма, клу́бы пы́ли, пыль столбо́мъ. * **Szumne kłęby,** шу́мныя во́лны; || загри́вокъ, зашёекъ, хо́лка *(у ло́шади).*

Kłąbowy, клубо́чный.

Kłąć, Klnąć, клясть, проклина́ть; || **кля́сться**; || руга́ться, брани́ться. || **Kłąć się,** заклина́ться, божи́ться.

Kłacz, -y, *ж.* кобы́ла, кобыли́ца, *см.* **Kobyła.**

Kłaczasty, Kłaczysty, коса́тый, мохна́тый, волоса́тый.

Kłaczę, -ęcia, *ср.* молода́я кобыли́ца.

Kłączę, -a, *ср.* сте́бель, *см.* **Łodyga.**

Kłączysty, стебельково́атый, сте́бельный, стебли́стый.

Kładka, -i, *ж.* перекла́дина, **мосто́къ,** мостки́ *(перекинутые че́резъ ручей для пѣшехо́довъ).*

Kładzenie, -a, *ср.* положе́ніе; || холоще́ніе, оскопле́ніе *(живо́тныхъ), см.* **Pokładanie.**

Klajster, -stra, *м.* **клейстеръ.**

Klajstrować, клеи́ть, оклеи́вать; || * **вы́пачкать.**

Klajstrowanie, -a, *ср.* **клейка, накле́иваніе.**

Klajstrowato, клейково́ато, ви́зко; || ви́ло, жи́дко. * Wyglądać, wydawać się klajstrowato, каза́ться ви́лымъ. Klajstrowato pisać, писа́ть безцвѣтнымъ сло́гомъ.

Klajstrowatość, -ści, *ж.* клейково́атость.

Klajstrowaty, клейково́атый, ви́зкій. **Chleb klajstrowaty,** недопечёный, сырова́тый хлѣбъ. **Droga klajstrowata,** ви́зкая, гли́нистая доро́га.

Klajstrówka, -i, *ж.* **клейстерный** червячёкъ.

Kłak, -a, *м.* **па́кля, очёски охло́пье,** вы́чески, конопа́ть, *см.* **Pakuły. Zatykać dziury kłakami,** законопа́чивать ды́ры. **Utykać okręt kłakami,** конопа́тить кора́бль; || * **Kłaki, -ów,** *мн.* **клоки́** *(воло́съ).*

Kłamać, лгать.

Kłamanie, -a, *ср.* лганьё.

Kłamany, лжи́вый, обма́нчивый.

Kłamca, -y, *м.* **лгунъ,** обма́нщикъ.

Klameczka, -i, *ж.* задви́жечка, *см.* **Klamka.**

Klamerka, -i, *ж.* **ско́бочка, крючо́къ**; || *Тип.* ско́бка.

Klamerkowy, ско́бочный.

Klamka, -i, *ж.* задви́жка, защёлка, щеко́лда. * **Już klamka zapadła,** ко́нчено, уже́ по́здно. **Trzymać się pańskiej klamki,** жить съ зна́тными господа́ми.

Kłamliwie, обма́нчиво, лжи́во.

Kłamliwość, -ści, *ж.* лганьё; || **лжи́вость.**

Kłamliwy, ло́жный, обма́нчивый.

Klamra, -y, *ж.* скоба́, крюкъ. *Архит.* **связно́й** брусо́къ, скрѣпа, проёмная ла́па, желѣзный засо́въ *(въ стѣнѣ),* **желѣзная** связь *(въ печахъ)*; || **крючо́къ, застёжка.**

Klamrować, прицѣпля́ть, **скобо́ю** прикрѣпля́ть.

Klamrowanie, -a, *ср.* **скрѣпле́ніе желѣзными** свя́зями.

Klamrowy, ско́бочный, **связно́й.**

Kłamstwo, -a, *ср.* ложь, **вы́думка.**

Kłaniać, привѣтствовать *(употребля́ется то́лько въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ:* **Kłaniam, Kłaniam uniżenie,** *моё почте́ніе, моё вамъ почте́ніе).* || **Kłaniać się,** кла́няться, поклоня́ться, унижа́ться. **Kłaniaj mu się ode mnie,** поклони́сь ему́ отъ меня́. **Kłaniać się Bogu,** поклоня́ться Бо́гу. **Nie będę się o to kłaniał,** я не бу́ду унижа́ться изъ-за э́того.

Kłaniacz, -a, *м.* поклóнникъ, низкопоклóнникъ.

Kłanianie się, *ср.* поклонéніе, поклóнъ.

Klap, Klaps! *Звукоподр.* бухъ! шлёпъ!

Klapa, -y, *ж.* заты́чка, захлóпка; || клáпанъ (*въ инструмéнтъ*); || отворóтъ (*у фрáка, у сапогóвъ*), лáцканъ (*у мундúра*), обшлáгъ, отворóтъ (*у рукавá*); || откидна́я половúнка у столá.

Klapać, шлёпать, ходúть по́ грязи. || **Klapać się,** грязни́ться, пáчкаться.

Kłapać, щёлкать (*зубáми*); || болтáть, врать.

Kłapacz, -a, *м.* пустомéля, болтýнъ.

Kłapaczka, -i, *ж.* трещётка, болтýнья.

Kłapanie, -a, *ср,* щёлканье зубáми; || болтáнье.

Klapanie, Klapanie się, -a, *ср.* шлёпанье по́ грязи, пáчканье.

Klapiernia, -ni, *ж.* крóличья норá.

Klapka, -i, *ж.* мóчка (*нúжняя, вúшняя часть у́ха*); || дóля, лóпасть (*лёгкихъ, пéчени*).

Klapkowaty, *Бот.* лóпастный, раздѣлённый на дóли, на лóпасти.

Klapkowy, *Бот.* дóльный, съ дóлями.

Klapnąć, щёлкнуть, хлóпнуть, удáрить (*кого́*).

Kłaponogi, неповоро́тливый, съ трудóмъ передвигáющій нóги.

Kłapouch, -a, *м.* долгоу́хій.

Kłapouchy, долгоу́хій, вислоу́хій.

Klaps, -a, *м.* удáръ ладóнью; || тумáкъ, тычóкъ, толчóкъ, колоту́шка.

Klapsnąć, *см.* **Klapnąć.**

Klapsydra, -y, *ж.* извѣщéніе о смéрти и погребéніи, *см.* **Klepsydra.**

Klapsydrowy, трáурный.

Klapzdra, -y, *ж.* безобрáзная рóжа, хáря; || неря́ха, распу́тная жéнщина.

Klaret, -u, *м.* клáретъ, блѣднокрáсное винó.

Klarnecista, -y, *м.* кларнети́стъ.

Klarnet, Klarynet, -u, *м. Муз.* кларнéтъ.

Klarować, очищáть, клерóвать. || **Klarować się,** очищáться.

Klarowny, свѣтлый, я́сный, чúстый.

Kłaść, класть, положúть наложúть; || надѣвáть; || стáвить. **Kłaść co na ziemię,** положúть что́ на зéмлю, на́ полъ. **Kłaść adres na liście,** выставить áдресъ на письмѣ. **Kłaść kogo wyżej drugiego,** стáвить кого́ вы́ше другóго. **Kłaść areszt,** налагáть арéстъ, запрещéніе (*на имýщество*). **Kłaść, włożyć koszulę, trzewiki, frak i t. d.,** надѣвáть рубáшку, башмаки, фракъ и т. д. || **Kłaść się,** ложúться, иттú спать, лечь въ постéль; || *Грам.* **kładzie się (z czém),** употребля́ется, стáвится.

Klask, -u, *м. Звукоподр.* шлёпъ! щёлкъ! хлопъ! хлёстъ! || хлóпанье (*бичёмъ, рукáми*).

Klaskać, хлóпать, шлёпать, щёлкать; || аплодúровать, рукоплескáть (*кому́*).

Kląskać, чáвкать, чмóкать.

Klaśnienie, -a, *ср.* хлóпанье, шлёпанье, щёлканье; || аплодисмéнтъ, рукоплескáнье.

Klassa, -y, *ж.* классъ, разря́дъ; || стéпень; || **Klassa towarzystwa,** сослóвіе.

Klassować, классифици́ровать, раздѣля́ть, распредѣля́ть.

Klassowy, клáссный, учéбный.

Klassycyzm, -u, *м. см.* **Klassyczność.**

Klassycznie, класси́чески.

Klassyczność, классици́змъ, класси́ческая словéсность.

Klassyczny, класси́ческій.

Klassyfikacja, -ji, *ж.* раздѣлéніе на клáссы, классификáція.

Klassyk, -a, *м.* клáссикъ, класси́ческій писáтель, дрéвній писáтель.

Klasztor, -oru, *м.* монасты́рь, обúтель.

Klasztornica, -y, *ж.* монасты́рка.

Klasztornik, -a, *м.* монáхъ, и́нокъ, чернéцъ.

Klasztorny, монасты́рскій, монáшескій.

Klatczany, клѣ́точный.

Klateczka, -i, *ж.* клѣ́точка, *см.* **Klatka.**

Klątewnik, -a, *м.* изрекáющій церко́вное прокля́тіе, проклинáющій, отлучáющій отъ цéркви.

Klątewny, анáѳемскій.

Klatka, -i, *ж.* клѣ́тка.

Klątwa, -y, *ж.* кля́тва; || прокля́тіе, анáѳема, отлученіе отъ цéркви; || божбá; || присяга. **Klątwą się związać,** связáть себя́ кля́твою. **Być pod klątwą,** подвéргнуться прокля́тію, отлученію отъ цéркви. **Zdjąć klątwę,** снять прокля́тіе.

Klaustralny, монасты́рскій.

Klauzula, -i, *ж.* осóбая статья́, оговóрка, прибавлéніе къ какóму нибу́дь докумéнту. **Klauzula egzekucyjna,** исполни́тельная нáдпись судá, исполни́тельный листъ. **Klauzula ekspedycyjna,** исполни́тельная нáдпись.

Klauzura, -y, *ж.* заключéніе въ монастырѣ́; || огрáда; || застёжка (*у книги*).

Klawa, -y, *ж.* пáлица, жезлъ, булавá, *см.* **Maczuga.**

Klawicembał, Klawicymbał, -u, *м. Муз.* клавицимбáлъ.

Klawikord, Klawikort, -u, *м. Муз.* клавикóрды.

Klawikordzista, -y, *м. см.* **Fortepjanista, Pjanista.**

Klawisz, -a, *м.* клáвишъ.

Klawjatura, -y, *ж. Муз.* клавіатýра.

Kłębek, -bka, *м.* клубóкъ, мотóкъ (*нúтокъ*).

Kłębić się, клуби́ться.

Kłębowaty, паровúдный, сферúческій.

Kłębuszek, -szka, *м.* клубóчекъ, мотóчекъ.

Kleć, -ci, *ж.* хúжина, шалáшъ; || клѣ́ть.

Klech, -a, Klecha, -y, *м.* деревéнскій учúтель; || *Ирон.* кутéйникъ, человѣ́къ изъ духóвнаго звáнія; || церковный слу-

жи́тель; || * пачку́нъ, мази́лка; || * педа́нтъ.

Klechda, -y, *ж.* наро́дное преда́ніе, наро́дный разска́зъ, ска́зка.

Klechowski, принадлежа́щій дереве́нскому учи́телю.

Klecibaja, -ai, Klecibajka, -i, *ж.* пустоме́ля.

Klecić, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть. **Nieźle kleci wiersze,** недурно кропа́етъ стихи́. **Sny klecić,** гре́зить, бре́дить во сно́.

Klęczalnik, -a, *м.* нало́й для моле́нія.

Klęczeć, стать, пасть на коле́ни, стоя́ть на колѣня́хъ.

Klęczenie, -a, *ср.* колѣнопреклоне́ніе. **Prosić o co na klęczkach,** проси́ть о чёмъ на колѣня́хъ, стоя́ на колѣня́хъ.

Kleić, клеи́ть, скле́ивать; || связывать; || гото́вить. **Dwóch myśli skleić z sobą nie może,** онъ не мо́жетъ связа́ть двухъ мы́слей. **Kto wie, co nam fortuna klei,** кто зна́етъ, что́ гото́витъ намъ судьба́. || **Kleić się,** клеи́ться, скле́иваться, свя́зываться. **Jedno drugiego się nie klei,** одно́ съ други́мъ не ви́жется. **Wszystko mu się klei,** всё удаётся ему́, идётъ какъ по ма́слу.

Kleiciel, -a, *м.* накле́йщикъ.

Kleicielka, -i, *ж.* накле́йщица.

Kléj, -ju, *м.* **Kléj ziemny,** асфа́льтъ, го́рная *и́ли* жидко́вская смола́. **Kléj ognisty,** нефть, го́рное ма́сло. **Kléj złotniczy,** слизь (*въ расте́ніяхъ*). **Kléj rybi,** ры́бій клей, карýкъ.

Klejek, Kleik, Kliek, Kliik, *род.* **Kleiku,** *м.* ка́пица, размазня́ ячме́нная *и́ли* овся́ная, овся́нка.

Klejki, кле́йкій ли́пкій.

Klejkość, -ści, *ж.* кле́йкость.

Klejkowatość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость.

Klejkowaty, сли́зистый.

Klejnocić się, употребля́ть како́й-либо гербъ въ печа́ти.

Klejnocik, -a, *м.* драгоцѣ́нная вещи́ца; || * ра́дость, сокро́вище.

Klejnot, -u, *м.* драгоцѣ́нность, драгоцѣ́нная вещь, драгоцѣ́нный ка́мень.

Klejnotny, *см.* **Herbowny.**

Klejony, клеёный.

Klejowatość, -ści, *ж.* кле́йстерное вещество́, клейкова́тость; || *Хим.* клейкови́на.

Klejowaty, кле́йкій, ли́пкій, ва́зкій; || клеёный.

Kłęk, -u, *м.* коза́чка, ру́чка (*у плу́га*).

Kłękać, стоя́ть на колѣня́хъ, преклоня́ть колѣна.

Klekot, -u, *м.* дурно́й, разби́тый инструме́нтъ; || болту́нъ, пустоме́ля; || шумъ, гамъ, содо́мъ, сумя́тица, кло́котъ.

Klekotać, Klektać, стуча́ть, хло́пать, бряца́ть, бренча́ть; || курлы́кать (*объ а́истѣ и журавлѣ́*); || кудахтать, хлохта́ть (*о ку́рицѣ*); || болта́ть, сплётничать. **Klekotać na fortepjanie,** бренча́ть на форте́пьянѣ.

Klekotanie, -a, *ср.* бряца́нье, бренча́нье; || курлы́канье (*аиста и журавля́*); || кудахтанье (*ку́рицы*); || болтовня́.

Klekotka, -i, *ж.* трему́шка, трещётка; || болту́нья; || плоха́я музыка́нтша.

Klekotliwy, стуча́щій, бряца́ющій, бренча́щій; || кудахтающій и т. д. *см.* **Klekotać.**

Klektać, *см.* **Klekotać.**

Kleń, -nia, Kleniec, -ńca, *м.* **уклея́, кали́нка** (*ме́лкая ры́ба*).

Klenina, -y, *ж.* *см.* **Klonina.**

Klępa, -y, *ж.* **неря́ха, замара́ха, замара́шка.**

Klepać, бить мо́лотомъ, кова́ть; || трена́ть (*по плечу́, по лицу́*), ласка́ть; || съ трудо́мъ сочиня́ть, корпѣть надъ сочине́ніемъ; || **Klepać biedę,** маячить, перебива́ться ко́е-какъ, мы́кать го́ре.

Klepacz, -a, *м.* пустоме́ля, сплётникъ.

Klepadło, -a, *ср.* колоту́шка, би́ло, сту́кальце (*у две́ри*); || глухо́й, разби́тый ко́локолъ.

Klepień, -pnia, *м.* сёмга, ло́сось (*ры́ба*).

Klepisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы́*).

Klepka, -i, *ж.* кле́пка, дубо́вая бочáрная дощéчка.

Klepsydra, -y, *ж.* водяны́е и песо́чные часы́, *см.* **Klapsydra.**

Kler, -u, *м.* духове́нство.

Klerycki, клерика́льный, духо́вный.

Kleryctwo, -a, *ср.* духо́вное сосло́вie, состоя́ніе.

Kleryczek, -czka, *м.* молодо́й кле́рикъ; || церко́вникъ, причéтникъ.

Kleryk, -a, *м.* церко́вникъ, причéтникъ, кле́рикъ.

Klerykat, -u, *м.* духо́вное сосло́вie.

Kleścić, *см.* **Kleśnić.**

Klesk, -a, *м.* *Зоол.* дубоно́съ, щуръ (*пти́ца*).

Klęska, -i, *ж.* бѣ́дствіе, пораже́ніе, опустоше́ніе.

Klęsnąć, Wklęsać, осѣда́ть, опуска́ться, опада́ть.

Kleśnić, Kleścić, класть, холости́ть, вало́шить; || * очи́стить, обобра́ть (*кого́-либо карма́нъ, кошелёкъ*).

Kleśniec, -ńca, *м.* *Бот.* кле́щикъ, клещи́нецъ (*расте́ніе*).

Kleszcz, -a, *м.* *см.* **Leszcz,** клещъ, кле́щикъ (*наскóмое*).

Kleszczak, -a, *м.* **рази́нка, клещо́вка** (*пти́ца*).

Kleszcze, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́.

Kleszczeniec, -ńca, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Kleszczojad, -a, *м.* клещея́децъ (*пти́ца*).

Kleszczowina, -y, *ж.* клещеви́на (*расте́ніе*).

Kleszczowinowy, клещеви́новый, касто́ровый. **Olejek kleszczowinowy,** касто́ровое, клещеви́новое ма́сло.

Kleszczyk, -a, *м. см.* **Kleszcz.**

Kleszczyki, -ów, *мн.* **клещики, щипчики.**

Kleszek, -szka, *м.* бѣдный деревенскій учитель.

Kleta, Klita, -y, *ж.* (*Умен.* **Klitka**) комóрка, кóмнатка, гóренка; || шалашъ, лачýга; || нора́; || * болтýнъ, пустомéля.

Kletka, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klęty, проклятый, отлучённый отъ церкви.

Klęzarz, -a, *м.* горнорабóчій отдѣляющій зéмлю отъ метáлла.

Klient, -a, *м.* клiéнтъ; || покровúтельствуемый; || просúтель.

Klientela, -i, *ж.* покровúтельство.

Klientka, -i, *ж.* покровúтельствуемая.

Kliić, *см.* **Kleić. Kliik,** *см.* **Klejek. Klijowaty,** *см.* **Klejowaty.**

Klika, -i, *ж.* шáйка, свóлочь, клúка.

Klima, -tu, *ср.* **Klimat, -u,** *м.* клúматъ.

Klimakteryczny, климатéрический, относúящийся къ послѣднему гóду кáждаго семилѣтія.

Klimakteryk, -a, *м.* климатéрическій годъ, послѣдній годъ кáждаго семилѣтія.

Klimat, -u, *м. см.* **Klima.**

Klin, -a, *м.* клинъ (*мн.* клúнья). *Посл.* **Klin klinem wybić,** клинъ клúномъ вышибáть. **Klin u sukni,** клинъ у плáтья. **Klin u koszuli,** наплéчникъ, оплечникъ (*на рубáхѣ*). **Klin u pończochy,** стрѣлка чулóчная. **Klin ziemi,** коса́ земли́,ýзкая полоса́ земли́.

Kliniasto, клинообрáзно, въ вúдѣ клúна.

Kliniastość, -ści, *ж.* клинообрáзность.

Kliniasty, Klinowaty, клúнчатый, клиновáтый, клиновúдный.

Klinić, *см.* **Zaklinić.**

Kliniczny, клинúческий, *см.* **Klinika.**

Kliniec, -ńca, *м. Морс.* небольшóй деревúнный нáгель.

Klinik, -a, *м.* клинóкъ, клинóчекъ.

Klinika, -i, *ж.* клúника (*больни́ца, въ котóрой преподаётся врачéбная нáука*).

Klinowato, Klinowatość, Klinowaty, *см.* **Kliniasto, Kliniastość, Kliniasty.**

Klistera, -y, *ж.* промывáтельное, клистúръ.

Klisterować, стáвить клистúръ.

Klita, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klizać, ѣсть безъ апетúта, безъ вкýсу.

Kloaka, -i, *ж.* помóйная я́ма, стокъ нечистóтъ, *см.* **Ściek.**

Kłobucznik, -a, *м. Бот.* бѣлокопúтникъ, чýмный подбѣлъ (*растéніе*).

Kłobuk, -a, *м.* клобýкъ (*монáшескій*).

Kloc, -a, *м.* (*Умен.* **Klocek**), пень, чурбáнъ, обрýбокъ, отрýбокъ, колóда; || стволъ (*у дéрева*); || * чурбáнъ, глупéцъ, болвáнъ.

Kłoć, ci, *ж.* солóма (*отъ рáзнаго хлѣба*), свúзка солóмы, *см.* **Równianka.**

Kłóć, Kłuć, колóть, уколóть, заколóть. *Посл.* **Prawda w oczy kole,** прáвда глазá колéтъ.

Klocek, -cka, *м.* колóдка; || коклю́шка, цѣвка (*для плетéнія кружева*), *см.* **Wałeczek.**

Kłócić, Kłucić, Skłucić, Zakłócić, болтáть, взбáлтывать, бить, взбивáть; || * возмущáть. **Kłócić napój,** взбáлтывать напúтокъ. **Kłócić śmietanę,** взбивать слúвки. * **Zakłócić spokój,** возмущáть, нарушáть споко́йствіе. || **Kłócić się,** ссóриться, бранúться, спóрить. *Посл.* **Kto się kocha, ten się kłóci,** мúлые бранятся тóлько тѣшатся.

Kłócie, Kłucie, -a, *ср.* колóтье, кóлика.

Klocowy, состоя́щій изъ деревя́ннаго отрýбка, колóды.

Kłoda, -y, *ж.* пень, колóда; || корúто, колóда (*изъ котóрой пóятъ лошадéй*), *см.* **Koryto;** || бóчка, тóнна; || окóвы, колóдки (*у престýпниковъ на ногáхъ*); ||ýлей, (*выдолбленная колóда для пчёлъ*); || * тюрьмá, кутýзка; || катóкъ.

Kłódeczka, -i, *ж.* мáленькій вися́чій замóкъ, вися́чій замóчекъ.

Kłódka, -i, *ж.* вися́чій замóкъ. * **Gębę komu na kłódkę zamknąć,** зажáть, замáзать кому́ ротъ. **Kłódka Salomonowa,** секрéтный замóкъ; || барабáнъ, коробка (*у часóвъ*).

Kłódkarz, -a, *м.* слéсарь.

Kłodny, колóдническій, колóдничій, тюрéмный. **Stróż kłodny,** тюрéмный стóрожъ.

Kłodzina, -y, *ж.* пень съ корéньями, пенёкъ, колóда.

Kłokocina, -y, Kłokoczka, -ki, *ж. Бот.* лѣснáя фистáшка (*деревцó*). **Kłokocina włoska, kłokotka,** фистáшковое дéрево.

Kłokotka, *см.* **Kłokocina.**

Kłokotkowy, фистáшковый.

Kłomja, -mi, Kłomla, -li, *ж. Рыб.* замётный нéводъ, тралъ, мерёжа.

Kłon, -u, *м.* клёнъ (*дéрево*).

Kłonić, Skłonić, склонúть, наклонúть, преклонúть. || **Kłonić się,** склоня́ться, наклоня́ться, преклоня́ться, клáняться.

Kłonica, Kłonnica, -y, *ж.* подпóрка, шквóрень (*у повóзки*).

Klonina, -y, *ж.* клсни́на (*сру́бленный клёнъ*).

Klonowy, кленóвый.

Kłopot, -u, *м.* забóты, хлóпоты, *мн.* затрудне́ніе. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię,** нé было печáли, чéрти накачáли.

Kłopotać, безпокóить, озабóчивать, тревóжить. || **Kłopotać się,** безпокóится, озабóчиваться, тревóжиться, суетúться.

Kłopotarstwo, -a, *ср.* безпокóйство, сумятóха, возня́.

Kłopotliwie, хлопотли́во,

Kłopotliwy, Kłopotny, хлопотли́вый, безпокóйный, бýрный.

Kłopotnie, *см.* **Kłopotliwie, Kłopotno,** *см.* **Kłopotliwy.**

Kłos, -a, *м.* ко́лосъ.
Kłosarz, -a, *м.* подбира́тель коло́сьевъ.
Kłosek, -ska, *м,* колоса́къ, колоси́чекъ.
Kłosiany, колосяно́й.
Kłosić się, колоси́ться.
Kłosie, -a, *ср. Собир.* коло́сья (*подбира́емые по́сль жа́твы*).
Kłosieniczka, Kłośniczka, -i, *ж. Бот.* змѣевни́къ (*расте́ніе*).
Kłosiennica, -y, *ж. Бот.* **лужа́йникъ,** грязни́ца (*расте́ніе*).
Kłosisty, колоси́стый.
Kłosorodny, колося́щійся.
Kłosować, колосова́ть, обмола́чивать коло́сья. || **Kłosować się,** колоси́ться.
Kłosowato, въ ви́дѣ ко́лоса, наподо́біе ко́лоса.
Kłosowaty, колоси́стый, колосово́й.
Kłosówka, -i, *ж. Бот.* просяни́къ, бухари́никъ (*злакъ*).
Kłosowy, колосово́й.
Kłosz, -a, *м.* стекля́ный колпа́къ.
Kłótka, *см.* **Kłódka.**
Kłótliwie, бранчи́во.
Kłótliwość, -ści, *ж.* бранчи́вость, сварли́вость.
Kłótliwy, бранчи́вый, сварли́вый.
Kłótnia, -ni, *ж.* споръ, ссо́ра, брань.
Kłótniarka, -i, Kłótnica, -y, *ж.* спо́рщица, сварли́вая же́нщина.
Kłótniarstwo, -a, *ср.* сварли́вость.
Kłótniarz, Kłótnik, -a, *м.* вздо́рливый, бранчи́вый, спо́рщикъ.
Kłóty, проко́лотый.
Kloza, -y, *ж.* тюре́мное заключе́ніе.
Klub, -u, *м.* клубъ.
Kluba, -y, *ж.* блокъ, подъёмная боковая маши́на, составно́й блокъ; || стрѣлка у вѣсо́въ; || межа́, грань, руба́жъ, предѣлъ, мѣрка, поря́докъ, строй. **Wystąpić, wypaść z kluby,** вы́йдти изъ поря́дка, нару́шить поря́докъ. * **Wziąść kogo w kluby,** держа́ть кого́ въ поря́дкѣ, приструни́ть, держа́ть въ ежо́выхъ рукави́цахъ.
Klubista, -y, *м.* членъ клу́ба, клуби́стъ.
Klubny, бло́ковый, бло́чный.
Klubowy, клу́бный.
Kluć, Kiwać, клева́ть, || **Kluć się,** клева́ться; || вылупля́ться изъ я́йца (*о птицахъ*); || всходи́ть (*о травахъ*); || прорѣ́зываться (*о зубахъ*); || * замышля́ть, умышля́ть, затѣва́ть. **Co się kluje,** что-то замышля́ется, затѣва́ется.
Kłuć, *см.* **Kłóć.**
Kluch, -a, *м.* **Klucha, -y,** *ж.* **большая** клѣцка.
Kluchta, -y. *ж.* разсѣлина скалы́.
Kłucić, *см.* **Kłócić.**
Klucz, -a, *м.* ключъ. **Klucz główny,** пригодникъ, общій ключъ, отмы́чка. *Посл.* **Klucze do rąk, drabkę na szubienicę,** не клади́ пло́хо, не вводи́ во́ра въ грѣхъ; пло́хо лежи́ть, бро́хо боли́ть; пусти́ть козла́ въ огоро́дъ. || *Архит.* **Klucz w sklepieniu,** замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да; || *Мех.* **юсти́рные станки́ (zatrzymanie w machinach parowych),** || *Анат,* ключи́ца. **Klucz od powozu,** ключъ для привинчиванія колпако́въ у колёсъ; || помѣстье, во́тчина (*изъ нѣсколькихъ деревень*). || **Klucze,** *мн.* * сѣти, ко́зни.
Kluczem, гу́семъ, гусько́мъ, верени́цею, оди́нъ за други́мъ.
Kluczka, -i, *ж.* зубе́цъ, крючо́къ (*у дверно́й защёлки*), *см.* **Skobel;** || сѣть, сило́къ, ловушка, западня́. * **Kluczki na kogo zakładać,** разста́вить кому́ сѣти, западню́, строи́ть ко́зни; || *Анат.* ключи́ца.
Kluczkować, вывёртываться, увёртываться, выкру́чиваться.
Klucznica, -y, *ж.* ключница.
Klucznik, -a, Kluczny, -ego, *м.* ключникъ; || управля́ющій име́ніемъ.
Kluczowy, принадлежа́щій къ ключу́, замо́чный. **Dziurka kluczowa,** замо́чная сква́жина. **Kość kluczowa,** ключи́ца.
Kluczyć, *см.* **Kluczkować.**
Kluczyk, -a, *м.* ключикъ; || *Бот.* **Kluczyki,** *мн.* бѣлая бу́квица (*расте́ніе*), *см.* **Pierwiosnek.**
Kluka, -i, *ж.* крюкъ.
Klukać, ворча́ть, бурли́ть.
Kłus, -a, *м,* рысь (*лошади́ная*). **Kłusem jechać,** ѣхать ры́сью.
Kłuś, -sia, *м. Умен.* **Kłusię, -ięcia,** *ср.* плохо́й рыса́къ.
Kłusać, *см.* **Kłusować.**
Kłusak, -a, *м.* рыса́къ, рыси́стая ло́шадь.
Kluseczek, -czka, *м. см.* **Klusek.**
Klusek, -ska, *м.* **Kluska, -i,** *ж.* **Kluseczek, -czka,** *м.* клёцка, катышъ, катышо́къ.
Kłusować, Kłusać, бѣжа́ть ры́сью.
Kluza, *см.* **Kloza.**
Kłwać, *см.* **Kluć.**
Kłykciasty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.
Kłykciowy, относя́щійся къ суста́вамъ у па́льцевъ.
Kłykieć, -kcia, *м.* суста́въ, сочлене́ніе, *Бот.* колѣно; || * щелчо́къ по носу.
Kmentowy, виссо́нный, сдѣланный изъ виссо́на (*изъ богато́й матерію, у древнихъ*).
Kmieć, -cia, *м.* крестья́нинъ, поселя́нинъ, мужи́къ, хлѣбопа́шецъ.
Kmiectwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество, земледѣ́лье; || крестья́нская земля́.
Kmiecy, крестья́нскій, мужи́цкій; || **сельскій, деревенскій. Po kmiecku, po kmiecemu,** помужи́цки, подеревенски.
Kmin, -u, Kminek, -nku, *м. Бот.* тминъ. **Kmin polny,** полево́й тминъ (*расте́ніе*).
Kminkówka, -i, *ж.* тми́нная насто́йка.
Kminkowy, тми́нный.
Kmio.ek, -tka, *м.* мужичо́къ, *см.* **Kmieć.**
Kmiotka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, мужи́чка.
Kmiotkować, вести́ деревенскую жизнь, принадлежа́ть къ крестья́нскому сосло́вію.

Kmiotowic, -a, *м.* крестья́нскій сынъ.
Kmiotówka, -i, *ж.* жена́ крестья́нина, поселяни́на.
Kmocha, Kmoszka, Kmotra, -y, *ж. Умен.* **Kmosia, Kmoszka,** кума́, ку́мушка.
Kmoś, -sia, *м.* (*Умен. см.* **Kmotr**), кумане́къ.
Kmosia, -si, Kmoszka, -i, *ж.* ку́мушка, *см.* **Kmocha.**
Kmo erski, *см,* **Kmotrowski.**
Kmoterstwo, *см.* **Kmotrowstwo.**
Kmotr, -a, *м.* кумъ (*мн.* кумовья́); || помо́щникъ фигля́ра, фо́кусника.
Kmotra, *см.* **Kmocha.**
Kmotrowstwo, -a, *ср.* кумовство́: || *Собир.* кумъ и кума́ вмѣстѣ.
Kmotrowski, принадлежа́щій ку́му.
Kmyśli, Kmyślnie, (*см.* **Ku myśli**), по жела́нію, *см.* **Gmyśli, Pomyślnie.**
Kmyślny, жела́нный, уго́дный, *см.* **Gmyślny, Pomyślny.**
Knąbrny, *см.* **Krnąbrny.**
Knafliczka, -i, *ж. Бот.* багу́льникъ (*расте́ніе*).
Knap, -a, *м.* суко́нщикъ, суко́нникъ, || ткачъ.
Knapski, тка́цкій; || сукнодѣльный.
Knapstwo, -a, *ср.* суко́нная фа́брика; || суко́нный това́ръ, *см.* **Sukiennictwo.**
Knebel, Knybel, -bla, *м.* клинъ, закру́та, за́крутень; || кля́пъ, кля́пикъ (*который кладутъ въ ротъ, чтобъ унять крикъ*).
Kneblować, затыка́ть ротъ кля́помъ; || свя́зывать (*жи́лу*), сжима́ть
Kneblowanie, -a, *ср.* затыка́ніе рта кля́помъ; || свя́зываніе, перевя́зываніе (*жи́лы*), сжима́ніе.
Knecht, -a, *м. Устар.* пѣхоти́нецъ, пѣхо́тный нѣме́цкій солда́тъ; || батра́къ, слуга́.
Kniat, -u, *м. см.* **Kniec.**
Kniec, -ci, *ж. Бот.* боло́тные ноготки́ (*расте́ніе*),
Knieja, -iei, *ж.* засѣка, лѣсна́я да́ча.
Knod, -u, *м.* (*Умен.* **Knodyszek**), *Бот. см.* **Kolanko.**
Knodowaty, *см.* **Kolankowaty.**
Knot, -a, *м.* (*Умен.* **Knotek**), свѣти́льня (*въ ла́мпу, въ свѣчу*) || *Артил.* фити́ль, па́льникъ; || *Хир.* ко́рпія.
Knotnica, -y, *ж. Бот.* коровья́къ, ца́рскій ски́петръ (*расте́ніе*).
Knotnik, -a, *м. Бот.* дубо́вый мо́хъ.
Knować, замышля́ть, злоумышля́ть.
Knowacz, -a, *м.* злоумышленникъ.
Knowanie, -a, *ср.* злоумышле́ніе, интри́га, ко́зни.
Knowie, -a, *ср.* соло́минка.
Knur, -a, *м. Зоол.* бо́ровъ, свинья́ саме́цъ, *см.* **Kierda.**
Knybel, *см.* **Knebel.**
Knysz, -a, *м.* родъ галу́шки.
Koadjutor, -a, *м.* коадью́торъ, помо́щникъ (*епи́скопа*).
Koadjutorka, -i, *ж.* коадьютри́са, помо́щница игу́меньи.
Koadjutorski, коадью́торскій.
Koadjutorstwo, -a, *ср.* коадью́торство.
Kobalt, -u, *м.* кобальтъ (*мета́лъ*).
Kobaltowy, кобальтовый.
Kobaltokrusz, *см.* **Koboltokrusz.**
Kobeźnik, -a, *м.* лютни́стъ, кобза́рь, игра́ющій на ко́бзѣ.
Kobiałka, -i, *ж.* корзи́нка, кузово́къ
Kobiec, -bca, *м.* ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Kobiecarstwo, Kobieciarstwo, -a, *ср.* женолю́біе.
Kobieciarz, -a, *м.* женолюби́вый.
Kobiecina, -y, *ж.* бѣдная до́брая же́нщина.
Kobiecisko, -a, *ср.* бабёнка.
Kobiecy, же́нскій.
Kobiel, -i, *ж.* ко́робъ, ку́зовъ.
Kobielica, *см.* **Kobylica.**
Kobielić się, топы́риться (*о тка́няхъ, о матеріяхъ*).
Kobielistość, Kobielitość, -ści, *ж.* вы́пуклость.
Kobielisty, вы́пуклый; || оттопы́ривающійся.
Kobielitość, *см.* **Kobielistość.**
Kobielne, -ego, *ср. Архит.* карни́зъ, ве́рхняя часть сте́ны; || антаблеме́нтъ.
Kobiercowy, ковро́вый
Kobierczyk, -a, *м.* ковёрчикъ.
Kobiernicki, Kobierniczy, ковро́вый.
Kobiernik, -a, *м.* ковро́вый ма́стеръ.
Kobierzec, -rca, *м.* ковёръ.
Kobieta, -y, *ж.* же́нщина.
Kobietka, -i, *ж.* молода́я, краси́вая же́нщина.
Koblon, *см.* **Kabljon.**
Kobłuk, -a, *м.* кло́букъ (*мона́шеское покрыва́ло*), *см.* **Kabłuk.**
Kobolt, *см.* **Kobalt.**
Koboltokrusz, -u, *м.* кобальтъ се́рый (*мета́лъ*).
Kobra, -y, *ж.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*), *см.* **Wężownik.**
Kobus, Kobuz, -a, *м.* ко́бецъ, чо́глокъ (*небольшо́й со́колъ*).
Kobuzi, относя́щійся къ ко́бцу, чо́глоку.
Kobuzieć, Skobuzieć, обрати́ться въ ко́бца. **Kiedy sowa skobuzieje, wyżéj lata niż jastrząb',** *см.* **Jastrzębieć;** || *хмури́ться.
Kobyła, -y, *ж.* кобы́ла.
Kobylenie, -a, *ср.* опло́тъ, прегра́да, препо́на.
Kobyli, кобы́лій.
Kobylica, Kobylina, -y, *ж.* опло́тъ; || родъ рога́тки на доро́жкахъ и мо́стикахъ, сто́лбикъ съ верта́щимся кресто́мъ; || козлы́, подпо́рки, подмо́стки.
Kobylina, -y, *ж.* кобыля́тина.
Kobyłka, -i, *ж.* кобы́лка; || *Энт.* кузне́чикъ, кобы́лка, *см.* **Szarańcza;** || петли́ца, петли́чный снуро́къ; || у́зелъ; || подста́вка, кобы́лка (*у скри́пки*).
Kobza, -y, *ж. Муз. Прост.* ко́бза.
Kobziarz, -a, *м. см. Прост.* кобза́рь.

Koc, -a, *м.* космáтое, толстое сукнó съ обéихъ сторóнъ, покрывáло. || *Стар.* дéнежная пéня, штрафъ; || прóтори, издéржки; || *см. Стар.* Błam.

Kocanki, Kocenki, -nek, *мн. Бот.* **см. Szarota.**

Kocankowaty, узловáтый.

Kochać, любúть. || **Kochać się**, быть влюблённымъ, любúть другъ дрýга; || питáть страсть къ чемý. **Kochają się jak bracia**, они любятъ другъ другá какъ брáтья. **Kochać się w nauce**, любúть нáуку. **Kochać się w poezji**, страстно любúть поэзію, питáть страсть къ поэзіи; || * водúться. **Oliwki kochają się na miejscach piaszczystych**, олúвковыя дерéвья вóдятся на песчáныхъ мéстáхъ.

Kochaneczek, Kochaneczka, *см.* **Kochanek, Kochanka.**

Kochanek, -nka, *м.* любúмецъ, фаворúтъ; || любóвникъ, возлюбленный, мúлый; || любúтель. *Уменьш.* Kochaneczek, любúмчикъ; || любезный дружóчекъ. **To kochanek matki**, óто любúмецъ мáтери. **Kochanek muz**, любúмецъ музъ. **Miłośny kochanek**, возлюбленный, страстный любóвникъ.

Kochanica, -y, *ж.* любóвница.

Kochanie, -a, *ср.* любóвь, любóвная связь, страсть; || любúмый предмéтъ. **Książki, obrazy, posągi, to jego kochanie**, книги, картúны, стáтуи, вотъ его любúмые предмéты, его страсть.

Kochanka, -i, *ж.* любóвница, возлюбленная. *Уменьш.* Kochaneczka, -i, *ж.* дýшечка, дýшка, любúмица.

Kochany, любéзный; || любúмый, *см.* **Kochać.**

Koci, кошáчій. *Минер.* **Kocie złoto**, жóлтая слюда. **Kocie srebro**, бéлая слюда. **Kocie oko**, кошáчій глазъ (*драгоцѣнный кáмень*); || *Бот.* **Koci ogon**, котовúкъ, шáнта, степнáя мáта. **Koci pysk**, пикýльникъ, жабрéй, жáбрикъ (*растéнія*).

Kocianki, -nek, *мн. Бот.* серёжка.

Kocić się, Okocić się, окотúться.

Kocię, -ęcia, **Kociątko**, -a, *ср.* котёнокъ, котёночекъ.

Kociec, *см.* **Kojec.**

Kocięcy, кошáчій, кóшечій.

Kocieł, *род.* **Kotła**, *м.* котёлъ.

Kociełek, -łka, *м.* котелóкъ.

Kocielnik, Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ.

Kocina, -y, *ж.* худáя кóшка.

Kocisko, -a, *ср.* худóй котъ.

Kociuba, -y, *ж. Стек. з.* кочергá, гребóкъ.

Kociur, -a, *м.* котúще.

Kocowe, -ego, *ср. Устар. Юрид.* дéньги внесённыя апеллирýющимъ въ вúсшій судъ.

Kocyk, -a, *м.* покрывáльце.

Kocz, -a, *м.* колúска.

Koczarga, -i, *ж.* кочергá, *см.* **Pogrzebacz.**

Koczkodan, -a, *м. Зоол.* генóнъ (*обезьяна*); || лúгва (*рыба*); || * рóжа, образúна, хáря.

Koczować, кочевáть.

Koczować, Koczołować (kogo), совращáть, развращáть; || смáнивать, перемáнивать, подстрекáть.

Koczowanie, -a, *ср.* кочевáнье.

Koczowanie, Koczołowanie, -a, *ср.* совращéніе; || перемáниваніе, подстрекáніе.

Koczowisko, -a, *ср.* кочевьё.

Koczur, *см.* **Kociur.**

Koczyk, -a, *м.* колúсочка.

Kodeks, -u, *м.* уложéніе, судéбникъ, сводъ закóновъ. **Kodeks karny**, уложéніе о наказáніяхъ.

Kodłuch, -a, *м.* стволъ перá.

Kodycyl, -u, *м.* прúпись къ духóвному завѣщáнію.

Koflik, -a, **Kofliczek, -czka**, *м. см.* **Kuflik, Kufelek.**

Koftar, Koftyr, -a, *м.* шёлковая турéцкая матéрія.

Kofyra, -y, *м. Охот.* зáяцъ.

Koguci, пётушій, пётушúный.

Kogut, -a, *м.* пётýхъ.

Kogutek, -tka, *м.* пётушóкъ.

Koić, успокóивать, утишáть, облегчáть, утолúть, унимáть. **Koić pragnienie**, утолúть жáжду.

Kojarzyć, вязáть, свúзывать; || соединúть, совокуплúть, сочетáть **Skojarzyć dwa domy**, dwie rodziny, породнúть два дóма, два семéйства, посрéдствомъ брáка. **Skojarzyć małżeństwo**, сочетáть брáкомъ. **Dobrze skojarzony związek**, супрýги составлúющіе прекрáсную пáру. || **Kojarzyć się**, соединúться; || сочетáться.

Kojec, -jca, *м.* курúтникъ.

Kokcynela, -i, *ж.* червéцъ (*насѣкóмое*); || кошенúль (*краска*).

Kokiet, -a, *м.* волокúта, любéзникъ.

Kokieta, -y, *ж.* кокéтка, *см.* **Zalotnica.**

Kokieterja, -ji, *ж.* кокéтство, кокéтничанье.

Kokietka, *см.* **Kokieta.**

Kokietować, кокéтничать.

Kokietowanie, -a, *ср.* кокéтство, кокéтничанье.

Koklusz, -u, *м. Мед.* коклюшъ.

Kokornak, -u, *м. Бот.* кирказóнъ, ихнóвникъ (*растéніе*).

Kokos, -u, *м.* кокóсъ, кокóсовое дéрево.

Kokosowy, кокóсовый.

Kokosz, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kokoszka**, кýрочка), кýрица, насѣдка; || *Церк. Слав.* кóкошъ.

Kokosznik, -a, *м.* курúтникъ, охóтникъ до куръ; || продавéцъ куръ.

Kokoszowy, Kokoszy, курúный. || *Ирон.* **Kokosza wojna**, воéнная прогýлка, войнá безъ сраженія. || **Kokoszowy kamień**, кáмень ходелúтъ, находúмый въ желýдкѣ или въ пéчени стáраго пётухá.

Kokoszyć się, ходúть гóголемъ, пётушúться, вáжничать.

Kokotliwy, задóрный.

Kokowy, *см.* **Kokosowy.**

Koktan, -a, *м.* дúкій квасъ, айвá, *см.* **Pigwa.**

Koktura, -y, *ж. см.* **Warzelnia.**
Koł, Kół, -ołu, *м.* колъ.
Kolący, колю́чій.
Kolacja, -ji, *ж.* ужи́нъ.
Kolacja, Kollacja, -ji, *ж. Юрид.* патрона́тъ, пра́во представля́ть высшей вла́сти ли́ца на получе́ніе духо́внаго мѣ́ста; || сличе́ніе, свѣ́рка съ по́длинникомъ.
Kolacjonować, слича́ть, свѣря́ть съ по́длинникомъ.
Kolacjonowanie, Skolacjonowanie, -a, *ср. см.* **Kolacja.**
Kołacz, -a, *м.* лепёшка изъ пшени́чной муки́; || кола́чъ, кала́чъ. **Dobry chléb, gdy kołacza nie masz,** нужда́ нау́читъ колачи́ ѣсть. **Bez prace nie będą kołace,** *Послов.* не посѣешь, не пожнёшь.
Kołanko, -a, *ср.* коле́нцо; || *Бот.* колѣ́но, сукъ, нарóстъ.
Kołankowacieć, пуска́ть колѣ́нья, су́чья, нарóсты (*о растéніяхъ*).
Kołankowatość, -ści, *ж.* колѣ́нчатость.
Kołankowaty, *Бот.* колѣ́нчатый; || *Анат.* колѣнови́дный.
Kołano, -a, *ср.* колѣ́но.
Kołanowy, колѣ́нный. *Анат.* **Kość kołanowa**, колѣ́нная ча́шка.
Kołasa, -y, *ж.* новóзка; || плóхонькая каре́та.
Kołaska, -i, *ж.* коля́ска.
Kołat, -u, *м.* стукъ, стукотня́.
Kołatać, стуча́ть; || добива́ться (*въ дверь*); || колоти́ть; || па́хтать, сбива́ть (*масло*). **Kołatać (kogo)**, му́чить, надоѣда́ть. **W głowie mi kołacze,** голова́ у меня́ кру́жится. || **Kołatać się**, стуча́ться (*въ дверь*); || бѣ́дствовать, таска́ться изъ угла́ въ у́голъ.
Kołatacz, -a, *м.* тотъ кто стучи́тся, добива́ющійся чего́-ли́бо.
Kołatanie, -a, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́нье (*въ дверь*), *см.* **Kołatać.**
Kołatanina, -y, *ж.* мыта́рство; || колеба́нье.
Kołatek, -tka, *м. Зоол.* стѣнотóчецъ, точи́льщикъ-часовщи́къ (*жучёкъ*).
Kolateralny, побóчный, боковóй. **Linja kolateralna**, боковáя ли́нія родства́. **Stępel kolatoralny**, гербóвая пóшлина при получе́ніи насл**ѣ**́дства въ боковóй ли́ніи родства́.
Kołatka, -i, *ж.* колоту́шка.
Kolator, -a, *м.* патро́нъ, кти́торъ, по́льзующійся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣ́ста, *см.* **Kolacja.**
Kolatorka, -i, патро́нка, по́льзующаяся пра́вомъ представля́ть ли́ца на духóвныя мѣ́ста, *см.* **Kolacja.** || жена́ патро́на (*см.* **Kolator**).
Kolatorstwo, -a, *ср.* патрона́тъ, *см.* **Kolacja;** || *Собир.* патро́нъ и его́ жена́ вмѣ́стѣ.
Kolatura, -y, *ж. см.* **Kolatorstwo.**
Kolba, -y, *ж.* прикла́дъ (*ружéйный*); || **Kolba u siodła**, сѣдéльная ши́шка; || **Kolba na alembiku**, покры́шка, колпа́къ (*у кýба*); || *Бот.* почáтокъ, вѣ́нчикъ.
Kolbiasty, *Бот.* узлова́тый, колѣ́нчатый.
Kolca, -y, *ж.* кольцó, колéчко; || * узда́, узде́чка.
Kolcobrzuch, -a, *м.* мохна́тая гу́сеница.
Kolcoskrzel, -a, *м. Зоол.* колю́чій, игли́стый, покры́тый и́глами.
Kolcowany, *см.* **Kolczy.**
Kolcowój, -oja, *Бот.* тинъ (*растéніе*).
Kolcza, -y, *ж.* карусéль.
Kolczak, -a, *м. Бот.* ежóвикъ, кольча́къ (*грибъ*).
Kołczan, -a, *м.* колча́нъ, калча́нъ, тулъ.
Kołczanik, -a, *м.* небольшóй колча́нъ.
Kolczasty, колю́чій, игли́стый.
Kolczatka, -i, *ж. Зоол.* ехи́дна, трубконóсъ, ежáкъ (*птицезвѣ́рь*).
Kołczeć, кочене́ть отъ сту́жи.
Kolczuga, -i, *ж.* кольчу́га.
Kolczużny, кольчу́жный.
Kolczy, Kolcowaty, состоя́щій изъ ко́лецъ, кольцевóй.
Kolczyk, -a, *м.* серьга́, серёжка, *см.* **Zausznica.** *Послов.* **Kolczyk w uchu, pustki w brzuchu,** на бры́хѣ шёлкъ, а въ бры́хѣ щёлкъ.
Kolczysty, колю́чій, игли́стый, щети́нистый.
Kołderka, -i, *ж. Умен.* одѣ́яльце.
Kołdra, -y, *ж.* одѣ́яло.
Kole, -a, *ср.* честоко́лъ, и́згородь.
Koleander, -dru, *м.* кишне́цъ, *см.* **Kolender.**
Kolebać, Kolibać, кача́ть, колыха́ть; || колеба́ть. || **Kolebać się**, кача́ться, колыха́ться; || колеба́ться.
Kolebczany, колыбе́льный; || коли́сочный.
Kolebeczka, -i, *ж.* колыбе́лька.
Kolebka, -i, *ж.* колыбе́ль.
Kolebkowy, колыбе́льный.
Kolec, -lca, *м. Бот.* колю́чка, шипъ, ость, игла́ (*у растéній*); || *Зоол.* жа́ло (*у насѣко́мыхъ*), игла́, спи́ца (*у ежá, дикобра́за*); || **Kolec u sprzączki**, шпенёкъ, шпи́лька; || желѣ́зное кольцó, за кото́рое привя́зывается ло́шадь.
Kołeczek, -czka, *м.* коло́къ, *см.* **Kołek.**
Kółeczko, -a, *ср.* коле́чко, колесцó, кружóчекъ.
Kolęda, -y, *ж.* коля́да, новогóдній пода́рокъ, пода́рокъ на нóвый годъ. **Dawać kolędę,** дари́ть на нóвый годъ. **Chodzić po kolędzie,** колядова́ть, ходи́ть изъ дóма въ домъ для поздравле́нія съ нóвымъ гóдомъ. **Śpiewać kolędy,** пѣ́ть рождéственскія пѣ́сни. * **Nosić co po kolędzie, biegać z czém po kolędzie,** разглаша́ть, протруби́ть. **Nosić kogo po kolędzie, biegać z kim po kolędzie,** поноси́ть, безслáвить, позóрить, злослóвить.
Kolędny, коля́дный, *см.* **Kolęda.**
Kolędować, колядова́ть.
Kolędra, -y, *ж. см.* **Kolender.**
Kolega, Kollega, -i, *м.* това́рищъ, **сотова́рищъ, собра́тъ,**; || сослужи́вецъ.

Kolegjacki, Kollegjacki, коллегіáльный, || колле́жскій. **Assesor kollegjalny**, колле́жскій ассе́соръ. *См.* **Kolegjum.**

Kolegjalnie, коллегіáльнымъ поря́дкомъ, въ о́бщемъ прису́тствіи.

Kolegjalny, коллегіáльный, собо́рный. **Kapituła kolegjalna**, коллегіáльная, собо́рная це́рковь, *см.* **Kolegjata.**

Kolegjata, Kollegjata, -y, *ж.* коллегіáльная собо́рная це́рковь.

Kolegjum, Kollegjum, *Нескл. ср.* колле́гія, собо́ръ кардина́ловъ, свяще́нная колле́гія; || колле́гіумъ, гимна́зія; || **Kolegje, -ów**, *мн.* ку́рсы нау́къ.

Kolegować, Kollegować (z kim), быть чьимъ това́рищемъ.

Koleisty, колéйстый, съ вы́боинами. **Drogi poprzeczne bywają koleiste**, просёлочныя доро́ги быва́ютъ съ вы́боинами.

Kolej, -ei, *ж.* колея́, вы́боина, * превра́тность. **Wystąpić z kolei**, вы́биться изъ колей; || поря́докъ, о́чередь. **Kolej liter**, алфави́тный поря́докъ. **Z kolei tak wypadło**, такъ вы́шло по о́череди. **Taka jest kolej rzeczy ludzkich**, такова́ тече́ніе челове́ческихъ дѣлъ. **Iść koleją**, итти́ попоря́дку, вереніцею, оди́нъ за други́мъ. **Kielich szedł koleją**, бока́лъ обходи́лъ изъ рукъ въ руки́, по о́череди, въ кругову́ю. **Przez różne przechodzić koleje**, проходи́ть че́резъ ра́зныя превра́тности. || **kolej żelazna**, желѣ́зная доро́га.

Kolejna, -y, *ж.* круго́вая (*чáрка*), тостъ за здоро́вье, здра́вица.

Kolejno, попоря́дку, по о́череди.

Kolejność, -ści, *ж.* после́довательность; || непреры́вный ря́дъ, непреры́вность.

Kolejny, очередно́й, чередово́й; || после́довательный, попереме́нный, непрерывный. **Kolejny porządek dni i nocy**, после́довательный ря́дъ дней и ноче́й. **Kolejne odkrycia**, непрерывныя откры́тія. **Kolejne picie**, круго́вая, чередова́я ча́рка, *см.* **Kolejna.**

Kołek, -łka, *м.* колъ, коло́къ; || заты́чка; || деревя́нный гвоздь (*для вѣшанья плáтья*); || **Kołki od namiotu**, сто́лбики для пала́тки. **Kołek do przybijania darniny**, спи́ца для прибива́нія дёрна.

Kolekta, -y, *ж.* сборъ (*подáтей, жертвоприноше́ній и т. д.*).

Kolektor, -a, *м.* со́брщикъ, колле́кторъ.

Kolenda, Kolendować, *см.* **Kolęda, Kolędować.**

Kolender, -dru, *м.* **Kolendra, -y**, *ж. Бот.* кишне́цъ (*расте́ніе*).

Kolenie, -a, *ср. см.* **Kłócie, Kołowanie.**

Koleśnia, -ni, *ж.* колёсная мастерска́я.

Koleśniczy, колёсный.

Koleśnik, -a, *м.* колёсникъ.

Kolet, -u, *м.* коле́тъ, ку́ртка.

Koleżanka, -i, *ж.* подру́га, това́рка.

Koleżeński, това́рищескій.

Koleżeństwo, -a, *ср.* това́рищество.

Koleżka, -i, *м.* това́рищъ, соуча́стникъ.

Kolibać, *см.* **Kolébać.**

Koliber, -bra, Kolibry, -bra, *м. Зоол.* коли́бра, медосо́съ (*пти́чка*).

Kolić, *см.* **Kołować.**

Koliczny, *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Koliczna choroba**, ко́лика, рѣзь.

Koligacić się, Skoligacić się, соединя́ться, породни́ться.

Koligacja, -ji, *ж.* свойство́, родство́; || сотова́рищество, бра́тство.

Koligacki, ро́дственный, состоя́щій въ родствѣ́.

Koligat, -a, *м.* сво́йственникъ.

Kolika, *см.* **Kolka.**

Kolikowy, Kolkowy. *Анат.* каса́ющійся ободо́чной кишки́. **Lekarstwo kolkowe**, лека́рство про́тивъ ко́лики. **Kiszka kolkowa**, ободо́чная кишка́.

Kolimaga, -i, *ж.* колыма́га.

Kolisto, кругообра́зно, шарообра́зно.

Kolistość, -ści, *ж.* шарообра́зность, шарови́дность.

Kolisty, круговóй, кругообра́зный, шарови́дный.

Kolka, Kolika, -i, *ж. Мед.* ко́лика, рѣзь; || ры́бья кость; || *Бот.* о́сока.

Kółkiem, въ кружо́къ, круго́мъ, вокру́гъ.

Kółko, *Умен.* **Kółeczko, -a**, *ср.* кружо́къ, кружо́чекъ, колесцо́, коле́чко.

Kołkowaty, кругова́тый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kolkowy, *см.* **Kolikowy.**

Kółkowy, кру́глый, кругообра́зный.

Koll....., Kol....., *см.* **Kol.....**

Kollis, *Ком.* това́рное ме́сто, помѣще́ніе.

Kollizja, -ji, *ж.* столкновéніе; || сты́чка, схва́тка.

Kolnąć, кольну́ть, *см.* **Kłóć.**

Kołnierz, -a, *м.* воротни́къ; || во́ротъ. **Wziąść kogo za kołnierz**, схвати́ть кого́ за́ воротъ.

Kołnierzowy, принадлежа́щій къ воротнику́, воротнико́вый.

Kołnierzyk, -a, *м. Умен.* воротничёкъ.

Kolnik, -a, *м.* **(ogrodowy)**, *Бот.* нѣме́цкая рѣпа, брю́ква. **Kolnik płonny**, рѣпчатый колоко́льчикъ (*растéніе*).

Koło, -a, *ср.* колесо́; || кругъ, кружо́къ; || собра́ніе, кружо́къ (*друзéй, знако́мыхъ*); || среда́; || *Астрон.* сфе́ра, планéтный кругъ. || **Koła machiny**, колёса маши́ны. **Koło giełdowe**, отгоро́дка на би́ржѣ. **Koła machiny**, колёса маши́ны. **Koło młyńskie**, наливно́е колесо́ (*у водяно́й мéльницы*). *Послов.* **Każdy na swe koło wodę ciągnie**, ка́ждый и́щетъ свое́й по́льзы; **swoją** рубáшка къ тѣлу бли́же. **Koło loteryjne, losowe**, лотере́йное, тира́жное колесо́. **Koło fortuny**, колесо́ форту́ны, превра́тность счáстія. **Kołem bić, łuć, łamać kogo**, колесова́ть. **Koło garncarskie**, гончáрный кругъ. **Koło słoneczne, miesięczne**, кругъ

со́лнца, луны́. **Koło zwierzęce**, зодіа́къ, со́лнечный путь. **Koło rycerskie, senatorskie**, собра́ніе ры́царей, сена́торовъ. **Koło przyjacielskie**, дру́жескій кружо́къ.

Koło, *Нар.* вокру́гъ, по́длѣ, во́злѣ, о́коло, близъ. **Ziemia obraca się koło słońca**, земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. **Mieszka koło pałacu**, онъ живётъ по́длѣ дворца́, близъ дворца́. **Koło południa**, о́коло двѣна́дцати часо́въ дня. **Koło wieczora**, по́дъ вечеръ. **Koło północy**, о́коло двѣна́дцати часо́въ но́чи. **Ma koło dziesięciu tysięcy rubli dochodu**, у него́ о́коло десяти́ ты́сячъ рубле́й дохо́да. **Źle koło niego**, ху́до съ нимъ, пло́хо ему́.

Kołoczne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку, **дава́емыя** горнораба́чимъ.

Kołodziej, -ja, *м.* колёсникъ.

Kołodziejka, -i, *ж.* жена́ колёсника.

Kołodziejski, колёсный, колесово́й.

Kołodziejstwo, -a, *ср.* колёсное мастерство́.

Kolofonja, -ji, *ж.* канифо́ль.

Kolokacja, Kollokacja, -ji, *ж. Юрид.* роспи́саніе кредито́ровъ для запла́ты долго́въ.

Kołokwintyda, -y, *ж. Бот.* колоквинтъ, го́рькая ты́ква.

Kołomaź, -zi, *ж.* каре́тная мазь, *см.* **Smarowidło, Maź.**

Kolonista, -y, *ж.* колони́стъ, посели́нецъ.

Kolonizacja, -ji, *ж.* населе́ніе, колониза́ція.

Kolonja, -ji, *ж.* коло́нія, посели́ніе.

Kolonjalny, колониа́льный.

Kolor, -u, *м.* цвѣтъ; || кра́ска; || масть; || * хара́ктеръ, направле́ніе, оригина́льность; || **Kolory, -ów**, *мн.* хоро́шій цвѣтъ лица́; || **Kolor (w kartach)**, масть. **Wystawić co w najżywszych kolorach**, предста́вить что́ въ са́мыхъ живы́хъ, я́ркихъ кра́скахъ. **Charakter gazety**, хара́ктеръ, направле́ніе газе́ты. **Dać kolor czemu**, придать оригина́льность чему́, придать осо́бый видъ, цвѣтъ.

Kolorować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolorowanie, -a, *ср.* окра́ска, окра́шиваніе. **Kolorowanie tynku**, окра́ска штукату́рки.

Kolorowo, въ кра́скахъ, цвѣти́сто.

Kolorowy, цвѣтно́й.

Kolorysta, -y, *м.* раскра́шиватель, колори́стъ.

Koloryt, -u, *м.* колори́тъ, раскра́ска. **Świeżość, moc kolorytu**, жи́вость, я́ркость колори́та.

Koloryzator, -a, *м. см.* **Kolorysta.**

Koloryzować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolos, -u, *м.* коло́ссъ.

Kolosalnie, колоса́льно, грома́дно.

Kolosalny, колоса́льный, грома́дный.

Koloseum, Kolizeum, колизе́й (*амфитеа́тръ*).

Kołować, кружи́ться, враща́ться, коле́сить; || верте́ться.

Kołowacieć, Skołowacieć, расти́ въ стволъ, *см.* **Głąbieć**; || цѣпенѣть, коченѣть.

Kołowanie, -a, *ср.* крюкъ, объѣздъ; || изворо́ты, увёртки.

Kołowatość, -ści, *ж. Мед.* столбня́къ. **Kołowatość umysłu**, стѣсне́ніе, ограни́ченность ума́.

Kołowaty, деревяни́стый, одеревенѣлый; || * упря́мый, крутой, глу́пый; || окоченѣлый, оцѣпенѣлый; || *Бот.* расту́щій въ се́мя, а не въ ко́рень; || кру́глый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kołowódz, -a, *м.* распоряди́тель та́нцевъ.

Kołowrót, -a, *м. Мех.* валъ, ось; || **Kołowrót kuchenny**, вертелъ. || **Kołowrót szalny**, коромы́сло (*въ вѣсахъ*). **Kołowrót do przędzenia**, колесо́ у пря́лки. || *Горн.* во́ротъ, та́спель. **Kołowrót pionowy**, ко́нный во́ротъ; || переворо́тъ, перемѣна; || обраще́ніе (*плане́ты*); || * перемѣнчивость, коловра́тность; || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Kołowrotek, -tka, *м.* пря́лка, пря́слица; || **Kołowrotek (do nici)** шпу́лька, ка́тушка.

Kołowrotnie, кругообра́зно, коловра́тно.

Kołowrotność, -ści, *ж.* кругово́е движе́ніе; || * непостоя́нство, превра́тность. **Kołowrotność mowy**, оборо́тливость, ги́бкость языка́, бѣглость въ рѣча́хъ.

Kołowrotny, круговой, кругообра́зный; || непостоя́нный, превра́тный, коловра́тный; || ги́бкій, бѣглый. **Ruch kołowrotny**, кругово́е движе́ніе, коловраще́ніе, коловра́тное обраще́ніе.

Kołowy, *см.* **Kołowrotny**; || обнесённый частоко́ломъ.

Kołpaczek, -czka, *м.* колпачёкъ, дѣтская ша́почка.

Kołpacznik, -a, *м.* колпа́чникъ.

Kołpak, -a, *м.* колпа́къ, ша́пка.

Kolperz, -a, *м. см.* **Jaszcz.**

Kołtun, -a, *м. Мед.* колту́нъ (*болѣзнь*).

Kołtuniasty, Kołtunowaty, Kołtunowy, колтунова́тый.

Koluchno (w), Koluteńko (w), вокру́гъ, кру́гомъ.

Kolumna, -y, *ж. Архит.* и *Воен.* коло́нна, столбъ, * столпъ, подпо́ра; || графа́, столбе́цъ; || рядъ. **Książka ta drukowana w trzech kolumnach**, э́та кни́га напеча́тана въ три столбца́. **Kolumna liczb**, рядъ чи́селъ.

Kolumnada, -y, *ж.* колонна́да, рядъ коло́нъ.

Kolwiek, *Нескл.* — нибу́дь, ли́бо (кто-нибу́дь, кто́-либо), *см.* **Aczkolwiek, Cokolwiek, Dokądkolwiek, Gdziekolwiek, Jakikolwiek, Każdykolwiek, Kędykolwiek, Kiedykolwiek, Ktokolwiek, Którykolwiek, Zkądkolwiek.** Части́ца **Kolwiek**, присоединя́ет-

ся къ прилага́тельному *и́ли* къ мѣстоиме́нію, придава́я имъ значе́ніе неопредѣле́нное. Иногда́ она́ употребля́ется отдѣльно. Kto mi kolwiek powie...., кто-ли́бо мнѣ ска́жетъ....

Kołysać, колыха́ть, кача́ть; || **Kołysać się**, колыха́ться, кача́ться.

Kołysacz, -a, *м.* кача́льщикъ.

Kołysanie, -a, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Kołyseczka, -i, *ж.* колыбе́лка.

Kołyska, -i, *ж.* колыбе́ль, лю́лька.

Koma, -y, *ж.* запята́я, *см.* Przecinek.

Komanderja, Komandorja, Komendorja, Komenderja, -ji, *ж.* **Komandorstwo, -a,** *ср.* командо́рство.

Komandor, Komendor, Komtur, -a, *м.* командо́ръ.

Komandytowy, команди́тный. **Wspólka, komandytowa, firmowa,** команди́тство, това́рищество на вѣрѣ.

Komar, -a, *м. см.* **Komor.**

Kombinacja, -ji, *ж.* соедине́ніе; || соображе́ніе, расчётъ.

Kombinować, Skombinować, Pokombinować, сообража́ть, сообрази́ть, расчи́тывать, расчита́ть.

Komedja, -ji, *ж.* коме́дія.

Komedjancki, комедія́нтскій.

Komedjanctwo, -a, *ср.* комедія́нтство.

Komedjant, -a, *м.* комедія́нтъ.

Komedjantka, -i, *ж.* комедія́нтка.

Komedyjny, коми́ческій.

Komenda, -y, *ж.* приказа́ніе, повеле́ніе; || нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе; || комме́нда, духо́вное мѣсто.

Komendant, -a, *м.* комендантъ.

Komendarz, Komendatarjusz, -a, *м.* по́льзующійся комме́ндою.

Komenderja, Komanderstwo, *см.* **Komanderja.**

Komenderować, нача́льствовать, кома́ндовать; || приказывать, **повелѣва́ть**; || командирова́ть, наряжа́ть.

Komentarjusz, Komentarz, -a, *м.* коментарій, толкова́ніе, изъясне́ніе.

Komentator, -a, *м.* коммента́торъ, истолкова́тель.

Komentować, истолко́вывать, изъясня́ть.

Komeraż, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Komeraże, -ów,** сплётни, пересу́ды.

Komesz, *см.* **Komysz.**

Kometa, -y, *ж.* коме́та. **Grzywa komety,** лучи́ коме́ты. **Ogon komety,** хвостъ коме́ты.

Komeżka, -i, *ж. см.* **Komża.**

Komicznie, коми́чески, смѣшно́.

Komiczność, -ści, *ж.* коми́змъ.

Komiczny, коми́ческій, смѣшно́й.

Komiega, Komięga, Komaga, -i, *ж.* паро́мъ. перевозный плотъ.

Komięgarski, паро́мный.

Komin, -a, *м.* труба́ (*печна́я*); || ками́нъ, *см.* **Kominek.**

Kominek, -nka, *м.* ками́нъ.

Kominiarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ-трубочи́стъ.

Kominiarka, -i, *ж.* трубочи́стиха, жена́ трубочи́ста.

Kominiarski, трубочи́стный.

Kominiarstwo, -a, *ср.* чи́стка трубъ (*печныхъ*).

Kominiarz, Kominnik, -a, *м.* трубочи́стъ.

Kominny, печно́й, находя́щійся въ печно́й трубѣ.

Kominowe, -ego, *ср.* подымная, тепловая по́дать.

Kominowy, ками́нный.

Komitet, -u, *м.* комите́тъ.

Komitywa, -y, *ж. Стар.* свита, корте́жъ; || *Прост.* согла́сіе, дружескія отноше́нія.

Komiz, Kumys, -u, *м.* кумы́съ.

Komma, *см.* **Koma.**

Kommandatarjusz, -a, *м. см.* **Komendarz.**

Kommendataryjny, *см.* **Komandytowy.**

Kommis, -u, *м.* поруче́ніе, комиссія.

Kommisant, Kommisjonarz, -a, *м. Ком.* комиссіоне́ръ; || разсы́льщикъ.

Kommisarski, комиссарскій; || комиссіоне́рскій.

Kommisarz, -a, *м.* комиссаръ, при́ставъ. **Kommisarz policji,** ча́стный при́ставъ. *Юрид.* **Kommisarz upadłości,** судья́ командиро́ванный по по́воду чьей-либо несостоя́тельности.

Kommisja, -ji, *ж.* комиссія.

Kommisjonarz, -a, *м. см.* **Kommisant.**

Kommisorjat, -u, *м.* комиссаріа́тъ.

Kommisorjum, *ер. Нескл.* поруче́ніе, командиро́вка.

Kommisowe, -ego, *ср.* проце́нтъ за комиссію.

Kommisowy, комиссіоне́рскій. **Handel kommisowy,** торго́вля подъ чужо́ю фи́рмою.

Kommisyjny, о́тданный на комиссію.

Kommitent, -a, *м. Ком.* уполномо́ченный, повѣренный.

Kommodatarjusz, -a, *м. Юрид.* тотъ кто занима́етъ безъ проце́нтовъ.

Komnata, -y, *ж.* (*Стар.* **kownata**), ко́мната.

Komnatny, (*Стар.* **Kownatny**), ко́мнатный.

Komoda, -y, *ж.* комо́дъ.

Komonica, -y, *ж. Бот.* до́нникъ (*расте́ніе*); || неплодная кобыла.

Komoniczny, Komoniczy, изъ рода до́нничныхъ расте́ній, *см.* **Komonica.**

Komonnik, Komunik, -a, *м. Стар.* всадникъ, ко́нный ѣздо́къ.

Komora, -y, *ж.* свѣтёлка, камо́рка. **Komorą siedzieć, mieszkać u kogo,** нанима́ть кварти́ру, жить у кого́; || чула́нъ для прови́зіи. || **Komora celna,** тамо́жня. **Komora składowa,** скла́дочная тамо́жня;— **wchodowa,** впускна́я тамо́жня; || ка́мора (*пу́шечная, ми́нная, шлю́зная*).

Komorczany, Komórczasty, принадлежа́щій къ камо́ркѣ, къ свѣтёлкѣ; || ка́морный.

Komóreczka, -i, *ж.* камо́рочка, свѣтёлка, комнатёнка.

Komórka, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи; || ячея́ сото́вая (**w plastrze miodu**); || *Анат.* кле́тка, ячёйка; || по́лость (*брюшна́я*); || *Бот.* кле́точка.

Komórkowaty, кле́тчатый.

Komorne, -ego, *ср.* наёмная пла́та, пла́та за наёмъ кварти́ры, постоя́лое, пла́та за постой. пожило́е.

Komornica, -y, Komorniczka, -i, *ж.* жили́ца, наёмщица, постоя́лица; || крестья́нка живу́щая въ наёмной избѣ.

Komorniczy, кварти́рный, наёмный.

Komornik, -a, *м.* жиле́цъ, наёмщикъ, постоя́лецъ; || крестья́нинъ живу́щій въ наёмной избѣ; || *Юрид.* суде́бный при́ставъ.

Komorny, кварти́рный.

Komorowe działo, *Арт.* ка́морное ору́діе.

Komorowy, Komarowy, кома́рій.

Komosić, Skomosić, раздража́ть, серди́ть. || **Komosić się,** серди́ться, ду́ться.

Komośliwy, раздражи́тельный, запа́льчивый, горя́чій, пы́лкій.

Kompan, -a, *м.* това́рищъ, **сотова́рищъ;** || спу́тникъ.

Kompanić się (z kim), принадлежа́ть къ компа́ніи, къ това́ариществу.

Kompanista, -y, *м.* пайщикъ, **соучáстникъ.**

Kompanja, -ji, *ж.* **общество;** || *Ком.* **компа́нія,** това́рищество.

Kompanka, -i, *ж.* подру́га.

Komparacja, -ji, *ж.* **сравне́ніе, слича́ніе.**

Komparować, сра́внивать, **слича́ть.**

Komparycja, -ji, *ж. Юрид.* я́вка въ судъ.

Kompas, -u, *м.* компа́съ; || со́лнечные часы́.

Kompasować, слича́ть одно́ съ други́мъ.

Kompasowy, компа́сный.

Kompatura, -y, *ж.* обёртка (*книги*).

Kompazel, -a, *м.* вы́пушка, кантъ.

Kompendjum, *Нескл.* сокраще́ніе, руково́дство, подру́чная кни́га.

Kompensacja, -ji, *ж.* зачётъ; || замѣна; || вознагражде́ніе.

Kompensator, -a, *м.* **вознагражда́ющій** за уби́тки; || *Часовщ.* компенса́торъ, уравни́тель.

Kompensować, вознаграждáть, засчи́тывать, **зачéсть, слагáть,** сложи́ть со счётовъ.

Kompetencja, -ji, *ж. Юрид.* пра́во суди́ть, **разбира́ть;** || **подсу́дность;** || компете́нція.

Kompetytor, -a, *м.* **сопе́рникъ,** соиска́тель.

Kompilacja, -ji, *ж.* **компиля́ція,** вы́боръ **изъ** чужи́хъ сочине́ній.

Kompilator, -a, *м.* компиля́торъ, вы́борщикъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilować, компили́ровать, собира́ть.

Komplanacja, -ji, *ж.* мирова́я, полюбо́вная сдѣлка.

Kompleksja, -ji, *ж.* **тѣлосложе́ніе, компле́ксія,** сложе́ніе.

Komplemencista, -y, *м.* **любящій говори́ть** компли́менты.

Komplement, -u, *м.* **привѣ́тствіе,** || **компли́ментъ.**

Komplementować, **привѣ́тствовать;** || дѣ́лать компли́менты.

Komplet, -u, *м.* компле́ктъ, **по́лное число́;** || **соста́въ прису́тствія.**

Kompleta, -y, *ж. Церк.* повсче́ріе, **па́вечерня.**

Kompletnie, соверше́нно, вполнѣ.

Kompletny, по́лный, соверше́нный, **компле́ктный.**

Kompletować, пополня́ть, дополня́ть; || *Воен.* комплектова́ть.

Kompletowanie, -a, *ср.* пополне́ніе, укомплектова́ніе.

Komplikacja, -ji, *ж.* усложне́ніе, запу́танность.

Komponista, -y, *м. см.* **Kompozytor.**

Komponować, составля́ть, сочиня́ть. || *Муз.* **компони́ровать, сочиня́ть** му́зыку.

Komponowanie, -a, *ср. см.* **Kompozycja.**

Komportacja, -ji, *ж.* **представле́ніе, предъявле́ніе** (*докуме́нтовъ въ судѣ*); || *см.* **Powrót.**

Komportować, возвраща́ть въ о́бщую **ма́ссу.**

Kompozycja, -ji, *ж.* **составле́ніе, соста́въ;** || **сочине́ніе, творе́ніе;** || *Муз.* **компози́ція;** || *Метал.* **компози́ція** (*соста́въ, смѣсь мета́лловъ*); || *Юрид.* сдѣлка мирова́я.

Kompozyta, -y, *ж.* **мирова́я** *или* **полюбо́вная сдѣлка;** || **де́ньги вноси́мыя** вмѣ**сто́** десяти́ны.

Kompozytor, -a, *м. Муз.* **компози́торъ,** сочини́тель му́зыки.

Kompozytorka, -i, *ж.* **компози́торша,** сочини́тельница му́зыки.

Kompozytorski, компози́торскій.

Kompromis, -u, *м.* **договóръ на мирову́ю,** компроми́съ; || рѣше́ніе третéйскаго суда́. **Zdać się na kompromis,** согласи́ться на третéйскій судъ. **Przez kompromis,** третéйскимъ судóмъ.

Kompromisarski, третéйскій, полюбóвный.

Kompromisarz, -a, *м.* третéйскій судья́, посре́дникъ.

Kompromitować, поста́вить въ непрія́тное, нелóвкое положе́ніе, компромети́ровать. || **Kompromitować się,** поступа́ть предосудúтельно, поста́вить себя́ въ непрія́тное положе́ніе, компромети́ровать себя́.

Komput, -u, *м.* компóтъ.

Komuna, -y, *ж.* о́бщина, міръ.

Komunalny, о́бщинный, мірскóй.

Komunikacja, -i, *ж.* сообще́ніе; || сноше́ніе. **Komunikacja lądowa**, путй сообще́нія.

Komunikacyjny, комуникаціо́нный.

Komunikant, -a, *м.* причáстникъ.

Komunikantka, -i, *ж.* причáстница.

Komunikat, -u, *м. Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе, докуме́нтъ, сообщённый проти́вной сторонѣ для разсмотрѣнія.

Komunikować, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться; || **Komunikować (kogo)**, причаща́ть, пріобща́ть; || **Zakomunikować**, сообщи́ть. || **Komunikować się**, сообща́ться, сноси́ться.

Komunikowanie, -a, *ср.* сообще́ніе, заявле́ніе. **Komunikowanie się władz**, сноше́ніе власте́й, управле́ній.

Komunista, -y, *м.* комуни́стъ.

Komunja, -ji, *ж.* причáстіе, **przyjęcie Św. Táinъ.**

Komysz, -u, *м.* куста́рникъ, ча́ща; || тростни́къ, камы́шъ.

Komża, -y, *ж.* стихáрь.

Komżostrojny, облаче́нный въ стихáрь.

Koń, -nia, *м.* конь, ло́шадь. || *Зоол.* **Koń morski**, моржъ. **Koń rzeczny**, гиппопота́мъ, бегемо́тъ, рѣчна́я ло́шадь.

Konać, конча́ть, ока́нчивать, довершáть; || конча́ться, испускáть духъ, умирáть, угасáть.

Konający, умира́ющій, угаса́ющій, конча́ющійся. **Głos konający**, умира́ющій го́лосъ. **Spojrzenie konające**, угаса́ющій взоръ.

Konanie, -a, *ср.* конча́ина, издыха́ніе. **Być na skonaniu**, быть при послѣднемъ издыха́ніи.

Konar, -u, *м.* то́лстый сукъ, то́лстая вѣтвь, сучо́къ.

Konarzysty, вѣтви́стый, суковáтый.

Koncepcik, -a, *см.* **Koncept.**

Koncepcista, -y, *м.* остря́къ, забáвникъ.

Koncept, -u, *м.* остроу́мная мысль, остроу́мное изрече́ніе; || изобрѣта́тельность, находчивость; || начерта́ніе, черновáя бумáга, черновóй прое́ктъ.

Konceptować, остри́ть.

Koncercista, -y, *м.* **концерти́стъ.**

Koncert, -u, *м.* конце́ртъ.

Koncertowy, конце́ртный.

Koncerz, Koncyrz, -a, *м.* **кончáръ**, родъ турéцкаго копья́.

Koncessja, -ji, *ж.* концéссія, устýпка, передáча, дозволе́ніе; || пожáлованіе

Koncha, -y, *ж.* рáковина.

Konchoida, -y, *ж. Мат.* конхóйда (*крива́я ли́нія*).

Konchowy, рáковинный, раковúдный.

Kończówka, -i, *ж.* конча́ніе; || рúема.

Kończowy, конча́тельный, коне́чный.

Koncyljum, *ср. Нескл.* собóръ.

Koncypować, Wykoncypować, изобрѣтáть, изобрéсть, придýмать; || выдýмывать, вымышлúть.

Kończaścieć, становúться óстрымъ.

Kończasto, остроконе́чно.

Kończastość, Kończatość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Kończasty, остроконе́чный.

Kończenie, -a, *ср.* конча́ніе.

Kończyć, Skończyć, кóнчить, окóнчить; || совершáть, совершúть.

Kończyna, -y, *ж.* край, коне́цъ, кóнчикъ, оконе́чность; || предѣлъ, рубéжъ. **Na kończynach państwa**, на рубежáхъ госудáрства.

Kończysto, Kończystość Kończysty, *см.* **Kończasto, Kończastość, Kończasty.**

Kondak, -u, *м. Церк.* кондáкъ, *см.* **Hymn.**

Kondek, -dka, *м. Прост.* кусóкъ, глотóкъ.

Kondel, *см.* **Kundel.**

Kondemnata, -y, *ж.* неявка въ судъ; || штрафъ за неявку въ судъ; || заóчный приговóръ судá за неявку въ судъ.

Kodescensja, -ji, *ж.* съѣздъ, прибытіе судá на спóрную зéмлю.

Kondolencja, -ji, *ж.* сожалѣніе, соболѣзнованіе.

Konduita, -y, *ж.* поведе́ніе. **Konduit-lista**, кондуúтный спúсокъ, вѣдомость о поведе́нiи. **Książka konduity**, кондуúтная книга.

Kondukt, -u, *м.* погребáльное шéствіе.

Konduktor, -a, *м.* кондýкторъ (*при дилижáнсѣ, прижелѣзной дорóгѣ*); || *Физ.* проводникъ (*электри́чества*); || громовóй отвóдъ.

Kondycja, -ji, *ж.* услóвіе, кондúція; || свóйство; || состоя́ніе, зва́ніе; || мѣсто, слýжба. **Człowiek wysokiéj kondycji**, человѣкъ съ высóкимъ достóинствомъ, **Każdy powinien żyć wedle swojéj kondycji**, кáждый дóлженъ жить по своемý состоя́нію. **Dostać kondycji**, получúть мѣсто. пойтú въ услужéніе.

Kondygnacja, -ji, *ж. Архит.* стропúло, || устýпы, площáдки на горáхъ; || *см.* **Piętro.**

Kondykt, -u, *м. Юрид.* соумышлéніе, тáйный сговóръ; || соглашéніе тя́жущихся во врéдъ протúвной стороны.

Kondyktowy, соумы́шленный.

Kondyment, -u, *м.* припрáва (*ку́шанья*).

Kondys, *см.* **Kundys.**

Konesement, -u, *м. Ком.* **коносаме́нтъ**, накладна́я.

Konesser, Konessor, -a, *м. см.* **Znawca.**

Konew', -nwi, **Konewka**, -ki, *ж.* ведрó; || лéйка (*садовая*); || кувшúнъ. * **W konew' trąbić**, мнóго пить, дуть вóдку.

Konfederacja, -ji, *ж.* конфедерáція, *см.* **Związek.**

Konfederacki, конфедератскій.

Konfederacyjny, союзный.

Konfederak, -a, *м.* конфедерáтъ.

Konfederat, *см.* **Konfederak.**

Konfederatka, -i, *ж.* шáпка, котóрую носúли конфедерáты; || **конфедерáтка**, сторóнница конфедерáтовъ.

Konfederować się, Skonfederować się, составля́ть, соста́вить сою́з, конфедера́цію.

Konfederowanie się, составле́ніе сою́за, конфедера́ціи,

Konfekcja, -ji, *ж.* заготовле́ніе, составле́ніе.

Konfekt, -u, *м.* конфе́тка.

Konferencja, -ji, *ж.* перегово́ры, конфере́нція, совѣща́ніе.

Konferować, вести́ перегово́ры, перегова́риваться, угова́риваться; || предлага́ть, предоставля́ть. **Konferowano mu posadę,** ему́ предложи́ли мѣсто.

Konfesaty, -sat, *ж. мн. Юрид.* допро́съ.

Konfesja, -ji, *ж.* исповѣ́данie, и́споведь, *см.* **Wyznanie.**

Konfesjonał, -u, *м.* исповѣ́дная.

Konfesjonista, -y, *м.* единовѣ́рецъ.

Konfidencja, -ji, *ж.* довѣ́ренность, дру́жеское расположе́ніе.

Konfidencjonalnie, секре́тно, по секре́ту, подъ секре́томъ, конфиденціа́льно.

Konfidencjonalny, довѣри́тельный, секре́тный, конфиденціа́льный.

Konfident, -a, *м.* довѣ́ренное лицо́; || коротко́ знако́мый, бли́зкій челове́къ.

Konfidentka, -i, *ж.* довѣ́ренная осо́ба; || коротко́ знако́мая.

Konfirmacja, -ji, *ж.* конфирма́ція, утвержде́ніе. || *Церк.* муропома́заніе (*у като́ликовъ*); конфирма́ція (*у лютера́н.*).

Konfiskacja, -ji, Konfiskata, -y, *ж.* о́пись, конфиска́ція.

Konfiskować, опи́сывать, конфискова́ть; || отобра́ть ча́стное имѫ́щество въ по́льзу казны́.

Konfiskowanie, Skonfiskowanie, -a, *ср.* о́пись иму́щества, конфиска́ція,

Konfitura, -y, *ж.* варе́нье.

Konflagrata, -y, *ж.* посо́біе погоре́лымъ, вспомога́тельная ка́сса для погоре́лыхъ.

Konflagraty, *мн.* погоре́лыя имѣ́нія.

Konfortatywa, -y, *ж. Мед.* крѣпи́тельное лѣка́рство.

Konfrater, -tra, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Konfraternja, -nji, *ж.* бра́тство, сотова́рищество.

Konfraterski, бра́тскій, сотова́рищескій.

Konfrontacja, -ji, *ж.* сли́ченіе, повѣ́рка, сопоста́вленіе; || *Юрид.* о́чная ста́вка.

Konfrontować, слича́ть, повѣря́ть; || ста́вить на о́чную ста́вку.

Konfrontowanie, -a, *ср.* сличе́ніе; || поста́вленіе на о́чную ста́вку. **Konfrontowanie świadków,** сопоставле́ніе свиде́телей.

Konfundować, Skonfundować, пристыди́ть, пристыди́ть, смуща́ть, смути́ть, ста́вить, поста́вить въ тупи́къ.

Konfutacja, -ji, *ж.* опроверже́ніе.

Konfuzja, -ji, *ж.* замѣша́тельство, смя́ніе, смуще́ніе.

Kongregacja, -ji, *ж.* духо́вное о́бщество, конгрега́ція.

Kongregacista, -y, *м.* членъ духо́внаго о́бщества.

Kongres, -u, *м.* конгре́съ.

Koniakówka, -i, *ж. Бот.* конякóвка, вя́зель (*расте́ніе*).

Koniarz, -a, *м.* охо́тникъ до лошаде́й, лошади́ный охо́тникъ; || коновóдъ; || лошади́ный бары́шникъ.

Koniątko, -a, *ср.* лоша́дочка.

Konicz, -y, *ж.* **Koniczewie, -a,** *ср.* **Koniczyna, -y,** *ж.* трили́стникъ, да́тлина, кле́веръ, трефо́ль, ка́пка (*расте́ніе*). **Koniczyna polna,** жёлтый и́ли чёрный кле́веръ.

Koniczek, -czka, *м.* конёкъ, лоша́дка.

Koniczewie, *см.* **Konicz.**

Koniczowy, да́тляный, кле́верный, *см.* **Konicz.**

Koniec, -ńca, *м.* коне́цъ. **Końcem,** для, съ цѣ́лью, въ ви́дахъ, съ тѣ́мъ, что́бы.

Konieczнić, Ukonieczнić, принужда́ть, прину́дить, ста́вить, поста́вить въ необходи́мость.

Koniecznie, непремѣ́нно, необходи́мо, неизбѣ́жно, немину́емо. **Nie koniecznie,** не совсѣ́мъ-то. **On to musi wiedzieć najlepiéj. „Nie koniecznie,"** онъ всего́ лу́чше до́лженъ знать э́то. „Не совсѣ́мъ-то," *см.* **Nieochybnie, Nieuchronnie, Nieodbicie, Nieodzownie.**

Konieczność, -ści, *ж.* необходи́мость, неизбѣ́жность. **Byłem w konieczności zrobienia tego,** я былъ въ необходи́мости сдѣ́лать э́то, мнѣ необходи́мо бы́ло сдѣ́лать э́то, я принужде́нъ былъ сдѣ́лать э́то.

Konieczny, коне́чный, оконча́тельный; || неизбѣ́жный, необходи́мый, *см.* **Nieuchronny, Nieodbity, Nieodzowny, Nieochybny.**

Konienka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца.

Konik, -a, *м.* конёкъ, лоша́дка; || *Энтом.* травяна́я кобы́лка, кузне́чикъ. **Konik polny,** стрекоза́; || *Зоол.* морско́й конёкъ (*ры́ба*).

Konina, -y, *ж.* кони́на.

Koniobieg, -u, *м.* гипподро́мъ, бѣгъ, риста́лище.

Koniogon, -a, *м. Бот.* хвощъ, ко́нскій хвостъ (*расте́ніе*).

Koniomanja, -ji, *ж.* страсть къ лошада́мъ.

Konisko, -a, *ср.* кля́ча, лошадёнка.

Konitrud, -u, *м. Бот.* конёвій трудъ.

Koniuch, -a, *м.* ко́нюхъ.

Koniuszczek, -czka, Koniuszek, -szka, *м. Умен.* ко́нчикъ.

Koniuszostwo, -a, *ср.* до́лжность коню́шаго, штальме́йстера; || коню́шій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Koniuszowski, принадлежа́щій коню́шему.

Koniuszy, -ego, *м.* конюшій, шталмейстеръ.

Koniuszyc, -a, *м.* сынъ конюшаго.

Koniuszyna, -y, *ж.* жена конюшаго.

Konjektować, догадываться, предполагать.

Konjektura, -y, *ж.* догадка, предположеніе.

Konjekturalny, гадательный, предполагаемый, *см.* **Komniemany, Komyślny.**

Konjugacja, -ji, *ж. Грам.* спряженіе (*глагола*), *см.* **Forma, Czasowanie, Odmiana.**

Konjunkcja, -ji, *ж. Грам.* союзъ, *см.* **Spójnik.**

Konklawe, *ср. Нескл.* конклавъ (*для избранія папы*).

Konkludować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать; || представлять вкратцѣ свои желанія въ подаваемой просьбѣ.

Konkluzja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, окончаніе; || *Юрид.* требовательные пункты; || мнѣніе, заключеніе (*прокурора*), сущность заключенія.

Konkluzum, *ср. Нескл.* постановленіе имперскаго сейма.

Konkordancja, -ji, *ж.* согласіе, сходство.

Konkordat, -u, *м.* конкордатъ (*договоръ между папою и какимъ нибудь католическимъ правительствомъ*).

Konkordować, соглашать, сводить.

Konkordowanie, -a, *ср.* соглашеніе.

Konkurencja, -ji, *ж.* совмѣстничество, соперничество; || *Ком.* конкуренція; || сватанье, исканіе руки (*невѣсты*).

Konkurent, -a, *м.* соискатель, соперникъ, конкурентъ; || сватающійся.

Konkurować, быть соискателемъ, искать мѣста, конкурировать; || свататься (*къ невѣстѣ*).

Konkurowanie, -a, *ср. см.* **Ubieganie się, Staranie się (o co).**

Konkurs, -u, *м.* конкурсъ, соискательство. **Ogłosić konkurs na katedrę prawa,** назначить конкурсъ на занятіе каѳедры права; || конкурсъ (*кредиторовъ*), конкурсное управленіе.

Konkursowy, конкурсный, *см.* **Massa.**

Konkury, -ów, *мн.* сватанье, ухаживаніе, волокитство.

Konneser, -a, *м.* знатокъ.

Konnica, -y, *ж.* конница, кавалерія, *см.* **Jazda, Kawalerja.**

Konno, верхомъ. **Jechać konno,** ѣхать верхомъ.

Konny, конный.

Konny, -ego, *м.* всадникъ, ѣздокъ; || верховой.

Konop' -pi, *ж.* употребительнѣе во мн. числѣ: **Konopie, -i,** конопля, конопель. **Pole zasiane konopiami,** конопляникъ, конопельное поле; || **Straszydło w konopiach,** огородное пугало, чучело; || пенька; || **Konopie wodne,** конопельникъ. **Konop' włoska,** *см.* **Kleszczowina.**

Konopaczyć, конопатить, законопачивать.

Konopiany, *см.* **Konopny.**

Konopiasty, Konopiaty, имѣющій сходство съ коноплёю; || краснобурый (*цвѣтъ*).

Konopiatka, -i, *ж.* родъ груши.

Konopiaty, *см.* **Konopiasty.**

Konopka, -i, *ж. Зоол.* конопляника (*птица*); || *Бот.* перловникъ, индѣйское просо.

Konopnica, -y, *ж. Бот.* водяной конопель, конская грива.

Konopniczek, -czka, *м. см.* **Konopka;** || конопляная верёвка.

Konopny, Konopiany, конопляный, конопельный.

Konotatka, -i, *ж. см.* **Notatka, Konotować, Zakonotować,** *см.* **Notować, Zanotować.**

Konował, -a, *м.* коновалъ, ветеринаръ.

Konowalić, быть коноваломъ, ветеринаромъ, заниматься коновальствомъ, ветеринаріею.

Konowalski, коновальскій, ветеринарный.

Konowalstwo, -a, *ср.* коновальство, ветеринарія.

Konrad, *Бот. см.* **Brzestan.**

Konsekracja, -ji, *ж.* освященіе, *см.* **Poświęcenie.**

Konsekrować, *см.* **Poświęcać, Błogosławić.**

Konsekwencja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, слѣдствіе, послѣдствіе. **Cóż za konsekwencja?** какое же изъ этого заключеніе? что же изъ этого выходитъ? къ чему это ведётъ? || послѣдовательность, связь, основательность, толковость. **Działać z konsekwencją,** дѣйствовать съ толкомъ, послѣдовательно, быть послѣдовательнымъ. **Działa bez konsekwencji,** онъ поступаетъ безтолково, неосновательно.

Konsekwentnie, послѣдовательно, связно, основательно, толково.

Konsekwentny, основательный, послѣдовательный, толковый.

Konsens, -u, *м.* соизволеніе, разрѣшеніе; || дозволительное свидѣтельство, *см.* **Zezwolenie, Pozwolenie;** || *Юрид.* **Konsens (dominus directus),** согласіе собственника.

Konserwa, -y, *ж.* сухое варенье; || *Морс.* конвойрующее судно; || консервы (*очки*).

Konserwacja, -ji, *ж.* храненіе, сохраненіе, сбереженіе, *см.* **Zachowanie. Konserwacja dróg,** содержаніе, ремонтированіе дорогъ. **Konserwacja budowli,** ремонтъ строеній.

Konserwacyjny, охранительный, консервативный, *см.* **Konserwatorski, Zachowawczy.**

Konserwator, -a, *м.* хранитель, блюститель; || консерваторъ.

Konserwatorjum, *Несклон.* консерваторія (*музыкальное училище*); || хранилище (*искусствъ и ремёсль*).

Konserwatorski, консерваторскій.

Konserwatysta, **-y**, *м. см.* **Konserwator.**

Konserwować, **Zakonserwować**, сохранять, хранить, сберегать, беречь, *см.* **Zachować.**

Koński, конскій, лошадиный. **Handel koński**, барышничество. **Koński kupiec**, барышникъ, *см.* **Koniarz, Roztrucharz, Końskie gospodarstwo**, конскій заводъ; || *Бот.* **Koński kopr**, болотистый укропъ. **Koński ogon**, *см.* **Koniogon.**

Konskrypcja, **-ji**, *ж.* рекрутскій наборъ, конскрипція.

Konskrypcjonista, **-y**, *м.* рекрутъ, конскриптъ; || подлежащій рекрутскому набору.

Konskrypcyjny, конскрипціонный.

Konsolacja, **-ji**, *ж.* утѣшеніе, утѣха.

Konsolidacja, **-ji**, *ж. Ком.* утвержденіе (*фонда*); || *Юрид.* совпаденіе, соединеніе въ одномъ и томъ же лицѣ двухъ качествъ: пользующагося и собственника; || *Мед.* заживленіе (*раны*); || консолидація, утвержденіе, скрѣпленіе.

Konsolidowany, *Ком.* утвержденный (*фондъ*).

Konspiracja, **-ji**, *ж.* заговоръ, злоумышленіе. *см.* **Spisek, Sprzysiężenie.**

Konspirować, сговариваться, замышлять, составлять заговоръ.

Konstelacja, **-ji**, *ж. Астрон.* созвѣздіе.

Konstrukcja, **-ji**, *ж.* составъ, строеніе, постройка; || расположеніе; || *Грам.* порядокъ словъ, конструкція.

Konstrukcyjny, строительный, *см.* **Plan.**

Konstytucja, **-ji**, *ж.* тѣлосложеніе. **Człowiek mocnéj konstytucji**, человѣкъ крѣпкаго тѣлосложенія, *см.* **Budowa, Skład ciała**; || государственное устройство, конституція, уложеніе.

Konstytucjonista, **-y**, *м.* сторонникъ конституціи.

Konstytucyjnie, по конституціи, согласно съ конституціею.

Konstytucyjność, **-ści**, *ж.* конституціонное положеніе, состояніе, конституціонный характеръ.

Konstytucyjny, конституціонный.

Konstytuować, составлять; || назначать. **Konstytuować się**, учреждать порядокъ, установлять правительство.

Konsul, **-a**, *м.* консулъ.

Konsularny, консульскій.

Konsulat, **-u**, *м.* **Konsulstwo**, **-a**, *ср.* консульское званіе; || консульство.

Konsulowa, **-éj**, *ж.* супруга, жена консула.

Konsulowski, консульскій.

Konsultacja, **-ji**, *ж.* совѣщаніе, **консультація.**

Konsultor, **-a**, *м.* консультантъ.

Konsumator, **-a**, *м.* потребитель.

Konsument, **-a**, *м.* потребитель.

Konsumować, съѣдать, потреблять, истреблять; || употреблять, тратить, расточать.

Konsumpcja, **-ji**, *ж.* потребленіе. **Produkcja rośnie w stosunku konsumpcji**, производство увеличивается сообразно съ потребленіемъ; || *Мед.* сухотка.

Konsumpcyjny, потребительный; || касающійся налога на питейное и съѣстное.

Konsyderacja, **-ji**, *ж.* соображеніе; || уваженіе; || разсмотрѣніе, *см.* **Baczenie, Wzgląd, Uważanie. Jestem dla niego z wielką konsyderacją**, я питаю къ нему большое уваженіе, я отношусь къ нему съ большимъ уваженіемъ.

Konsygnacja, **-ji**, *ж.* вѣдомость, указатель; || *Ком.* назначеніе товаровъ.

Konsyljarski, совѣтничій; || докторскій, *см.* **Konsyljarz.**

Konsyljarstwo, **-a**, *ср.* званіе совѣтника; || *Собир.* совѣтникъ и его жена вмѣстѣ; || *Простон.* лѣкарь, докторъ и его жена вмѣстѣ.

Konsyljarz, **-a**, *м.* совѣтникъ; || *Прост.* медикъ, докторъ, врачъ, *см.* **Radca.**

Konsyljarzowa, **-éj**, *ж.* жена совѣтника, совѣтница; || жена доктора, врача.

Konsyljarzówna, **-y**, *ж.* дочь совѣтника; || дочь доктора, врача.

Konsystencja, **-ji**, *ж.* густота; || плотность, твёрдость; || прочность, постоянство; || постой (*войска*), разставленіе войскъ по квартирамъ. *Воен.* **Być na konsystencji**, стоять по квартирамъ, кантонировать.

Konsystorjalny, консисторіальный, духовный, относящійся къ духовнымъ дѣламъ.

Konsystorski, консисторскій.

Konsystorz, консисторія.

Konszachty, **Konszafty**, **-ów**, *мн.* тайное соглашеніе.

Konszachtować, имѣть тайныя сношенія, уговариваться.

Kontekst, **-u**, *м.* содержаніе (*письма, рѣчи и т. д.*), текстъ.

Kontekstacja, **-ji**, *ж. Юрид.* посвидѣтельствованіе (*разсыльнаго въ концѣ вызова въ томъ, что такой вызовъ вручёнъ кому слѣдуетъ*).

Kontemplacja, **-ji**, *ж.* созерцаніе, размышленіе, *см.* **Rozważanie.**

Kontent, довольный, доволенъ. **Kontent ze wszystkiego**, онъ всѣмъ доволенъ, *см.* **Rad, Zadowolony.**

Kontentować, **Ukontentować**, дѣлать довольнымъ, удовлетворять, *см.* **Zadowalać.** || **Kontentować się**, довольствоваться, *см.* **Przestawać.**

Kontestacja, **-ji**, *ж.* споръ, преніе.

Kontestować, спорить, опровергать.

Konto, *Нескл. ср.* счётъ. **Na swoje konto**, на свой счётъ.

Kontrabanda, **-y**, *ж.* контраба́нда, запрещённые това́ры.

Kontrabandzista, **-y**, *м.* контрабанди́стъ.

Kontrabas, **-u**, *м.* контра-ба́съ.

Kontradmirał, **-a**, *м.* контръ-адмира́лъ.

Kontradykcja, **-ji**, *ж.* противорѣ́чіе, *см.* **Sprzeczność**.

Kontradyktoryjny, *см.* **Porządek**.

Kontrahent, **-a**, *м.* поставщи́къ.

Kontrakcja, **-ji**, *ж.* сжима́ніе; || *Грам.* сокраще́ніе.

Kontrakt, **-u**, *м.* контра́ктъ, догово́ръ, усло́віе, взаи́мное обяза́тельство. **Kontrakt ślubny, małżeński**, сва́дебный контра́ктъ, предбра́чный догово́ръ;—**słowny**, слове́сный контра́ктъ; — **pisany**, усло́віе на бума́гѣ; — **na przeżycie**, контра́ктъ на слу́чай, е́сли одна́ сторона́ умрётъ ра́нѣе другу́й;—**dzierżawny**, контра́ктъ найма́;—**kupna**, ку́пчая, ку́пчая кре́пость;—**zastawny**, закладна́я, закладна́я кре́пость; — **lokalowy**, контра́ктъ по найму́ кварти́ры;—**losowy**, контра́ктъ, зави́сящій отъ слу́чая;—**zabezpieczenia**, догово́ръ застрахова́нія; — **synalagmatyczny**, взаи́мно-обяза́ющій контра́ктъ. || **Kontrakty**, **-ów**, *мн.* контра́кты (*сльдъ въ назна́ченное вре́мя и назна́ченное мѣсто для заключе́нія всѣ́каго ро́да усло́вій или контра́ктовъ*).

Kontraktnik, **-a**, *м. см.* **Kontraktujący**.

Kontraktować, догова́риваться, усло́вливаться.

Kontraktowanie, **-a**, *ср.* вступле́ніе въ догово́ръ, перегово́ры.

Kontraktowe, **-ego**, *ср.* де́ньги вноси́мыя за приготовле́ніе контра́кта.

Kontraktowy, контра́ктный.

Kontraktujący, догова́ривающійся.

Kontramarka, **-i**, *ж.* контрама́рка.

Kontramarsz, **-u**, *м. Воен.* контръ-ма́ршъ.

Kontrassygnacja, **-ji**, *ж.* скрѣпа.

Kontrassygnować, скрѣпля́ть.

Kontrast, **-u**, *м.* противополо́жность, ра́зность, контра́стъ, *см.* **Przeciwieństwo**.

Kontrastować, производи́ть контра́стъ, находи́ться въ противополо́жности; || противополага́ть, *см.* **Odbijać, Przeciwstawić, Przeciwpołożyć**.

Kontrawencja, **-ji**, *ж.* наруше́ніе, упуще́ніе *см.* **Przekroczenie, Kontrawencja stemplowa**, наруше́ніе пра́вилъ объ употребле́ніи гербо́вой бума́ги.

Kontrefakcja, **-ji**, *ж.* перепеча́тка, контрафа́кція; || поддѣ́лка (*моне́ты, маши́ны и проч.*).

Kontrola, **-i**, *ж.* двойна́я запи́ска для пове́рки; || контро́ль, пове́рка. || **Kontrola wojskowa**, спи́сокъ (*служа́щихъ*). **Kontrola spraw karności**, реестръ дѣлъ дисциплина́рныхъ.

Kontroler, **-a**, *м.* контролёръ. **Kontroler w służbie ogólnej**, контроле́ръ для ра́зныхъ поруче́ній.

Kontrolować, **Skontrolować**, вноси́ть въ ро́спись; || пове́ря́ть, контроли́ровать. || * **Kontrolować kogo, postępki czyje**, поро́чить, хули́ть кого́, охужда́ть чьи посту́пки.

Kontrolowanie, **-nia**, *ср.* пове́рка, сличе́ніе.

Kontrować (komu), противорѣ́чить, прекосло́вить (*кому́*).

Kontrowersja, **-ji**, *ж.* состяза́ніе, споръ, пр'ніе, словопре́ніе.

Kontrowersista, **-y**, *м.* толкова́тель спо́рныхъ пу́нктовъ вѣ́ры.

Kontrpróba, **-y**, *ж.* контръ-про́ба.

Kontrybucja, **-ji**, *ж. Воен.* контрибу́ція; || по́дать.

Kontrybuent, **-a**, *м.* плате́льщикъ (*подате́й*).

Kontryfał, **-u**, *м. Устар. Метал.* цинкъ, шпіа́утеръ.

Kontumacja, **-ji**, *ж. Юрид.* нея́вка въ судъ; || каранти́нъ.

Kontumacyjny, *Юрид.* относя́щійся къ неявкѣ въ судъ, винóвный по неявкѣ къ суду́. **Wyrok kontumacyjny**, заочный приговóръ, приговóръ по неявкѣ къ суду́.

Kontusik, **-a**, *м.* же́нская епанёчка, манти́лья.

Kontusz, **-a**, *м.* конту́шъ (*по́льское національное пла́тье*).

Kontuz, **-a**, *м.* **Kontuza**, **-y**, *ж.* родъ колба́сы; || *Воен.* сосúсъ, пороховáя кишка́; || *Фортиф.* сосисóнъ.

Kontuzja, **-ji**, *ж.* ушúбъ, контýзія.

Kontyngens, **-u**, *м.* уча́стокъ, до́ля, часть, континге́нтъ.

Kontyngensowy, континге́нтный.

Kontynuacja, **-ji**, *ж.* продолже́ніе, *см.* **Ciąg dalszy**.

Kontynuować, продолжа́ть, *см.* **Ciągnąć dalej, Prowadzić dalej**.

Konwalescencja, **Rekonwalescencja**, **-ji**, *ж.* выздоровле́ніе.

Konwalescent, **Rekonwalescent**, **-a**, *м.* выздора́вливающій.

Konwalja, **-ji**, *ж.* ла́ндышъ, *см.* **Lilijka, Lanka, Padolna lilja**.

Konwencja, **-ji**, *ж.* догово́ръ, усло́віе, конвéнція, *см.* **Ugoda, Umowa. Konwencja kartelowa**, догово́ръ о размѣ́нѣ плѣнныхъ.

Konwencjonalnie, усло́вно, съ усло́віемъ.

Konwencjonalny, усло́вный, догово́рный.

Konwencjonista, **-y**, *м.* членъ наро́днаго конвéнта.

Konwencyjny, усло́вный, догово́рный.

Konwent, **-u**, *м.* конвéнтъ (*наро́дное собра́ніе*); || монасты́рь, мона́шеская оби́тель.

Konwentowy, монасты́рскій; || конвенціóнный.

Konwersacja, **-ji**, *ж.* разгово́ръ, бесѣ́да. **Należeć do konwersacji**, принима́ть уча́стіе въ разгово́рѣ, въ бесѣ́дѣ.

Konwersja, -ji, *ж.* превращéніе, размѣ́нъ, переложéніе; || обращéніе. **Konwersja złotéj monety na srebrną,** размѣ́нъ золотóй монéты на серéбряную. **Konwersja rubli na franki,** переложéніе рублéй на фрáнки. || *см.* **Odwrót.**

Konwerska, -i, *ж.* послýшница (*въ монастырѣ*); || обращённая (*въ вѣру*).

Konwersować, разговáривать, бесѣ́довать.

Konwikcja, -ji, *ж.* убѣжденіе, *см.* **Przekonanie.**

Konwikt, -u, *м.* коллéгія; || учéбное заведéніе, институ́тъ, пансіóнъ.

Konwisarczyk, -a, *м.* ученúкъ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarka, -i, *ж.* жена́ оловя́ничника *или* литéйщика.

Konwisarnia, -ni, *ж.* мастерскáя оловя́ничника; || литéйный завóдъ, литéйная.

Konwisarski, литéйный

Konwisarstwo, -a, *ср.* литéйное ремéсло.

Konwój, -oju, *м.* конвóй, прикры́тіе.

Konwojować, конвóировать, провожáть, сопровождáть.

Konwokacja, -ji, *ж.* созвáніе, созывáніе, призы́въ, вы́зовъ.

Konwokacyjny, призы́вный. **Sejm konwokacyjny,** сеймъ по вы́зыву (*котóрый созывáлся примáсомъ въ дрéвней Пóльшѣ, немéдленно пóсль смéрти короля́*).

Konwulsja, -ji, *ж.* бóлѣе употребля́ется въ ч. мн. **Konwulsje, -syj,** сýдороги, конвýльсіи.

Konwulsyjnie, сýдорожно.

Konwulsyjność, -ści, *ж.* сýдорожное состоя́ніе.

Konwulsyjny, сýдорожный.

Kooperacja, -cji, *ж.* содѣ́йствіе, споспѣ́шествованіе, *см.* **Współdziałanie.**

Kopa, -y, *ж.* шестьдеся́тъ штукъ. (*Сравн. русск.* копá (60-тъ снопóвъ хлѣ́ба). **Kopa jabłek, jaj,** шестьдеся́тъ я́блокъ, я́ицъ. || **Kopa groszy (prazkich),** шестьдеся́тъ пра́жскихъ грошéй (*въ дрéвней Пóльшѣ*), *см.* **Grzywna.** || *Юрид. Устар.* собра́ніе шестúдесяти человѣ́къ, *или* повáльный óбыскъ; || *Юрид. Устар.* дéнежный штрафъ опредѣлённый судóмъ. || Копнá сѣна, стогъ.

Kopać, копáть. Dołki pod kim kopać, копáть я́му кому́. **Kopnąć nogą,** удáрить ногóю. **Kopać nogami,** стучáть, ударя́ть ногáми. || **Kopać się,** копáться, окáпываться. **Kopnąć się dokąd,** влетѣ́ть, вбѣ́кать, ворвáться кудá.

Kopacz, -a, *м.* копáльщикъ, землекóпъ, копáтникъ; || рудокóпъ, горосѣ́чецъ

Kopaczka, -i, *ж.* копáлка, зáступъ, лопáта.

Kopal, -u, *м.* копáловая камéдь.

Kopalnia, -ni, *ж.* копь, рудни́къ, рудокóпня; || каменолóмня. **Kopalnia węgla kiemnego,** каменоугóльная копь. **Kopalnia srebra,** серéбряная рудá. **Kopalnia marmuru,** мрáморная лóмка. **Pracować w kopalniach,** работáть въ рудникáхъ.

Kopalniany, рудокóпный.

Kopalnictwo, *см.* **Górnictwo.**

Kopalny, ископáемый.

Kopanica, Kopanina, -y, *ж.* копáніе, рытьё; || вскóпанная, изры́тая земля́.

Kopanie, -a, *ср.* вскáпываніе, рытьё.

Kopcenie, -a, *ср.* копчéніе.

Kopciany, закопчённый, копчёный

Kopciarz, -a, *м.* коптúльщикъ; || поселúвшійся на землѣ́ разчúщенной отъ лѣ́сныхъ пней.

Kopcić, Okopcić, коптúть, закоптúть.

Kopcieć, коптúться, коптѣ́ть, чернѣ́ть отъ ды́ма, дымúть.

Kopciuch, -a, *м.* нерáха, пачкýнъ, замарáшка.

Kopcowaty, Kopczysty, холмúстый.

Kopczarz, *см* **Kopciarz.**

Kopczyzna, -y, *ж.* шестидеся́тая часть урожáя въ награ́ду за обрабóтку земли́.

Kopeć, -pcia, *м.* кóпоть, сáжа.

Koper, -pru; *м. Бот.* укрóпъ, копёръ.

Koperczak, -a, *м.* болѣе употребúтельно во мн. ч. **Koperczaki, -ów,** комплимéнты любéзности; || ухáживанье, волокúтство. **Cały w koperczakach,** онъ весь разсыпáется въ комплимéнтахъ. **Koperczaki stroić,** ухáживать, волочúться, любéзничать.

Kopersztych, -u, *м.* гравю́ра, эстáмпъ.

Koperta, -y, *ж.* конвéртъ, обёртка (*письмá*).

Kopertowy, конвéртный.

Kopertura, -y, *ж.* обёртка, переплётъ (*кни́ги*), *см.* **Kompatura.**

Koperwas, -u, *м.* купорóсъ, *см.* **Siarczan.**

Koperwasowy, купорóсный.

Koparz, -a, *м.* копённый поселéнецъ получáющій вознагражденіе за рабóту хлѣ́бъ копнáми.

Kopiasty, слóженный въ кýчу. * **Talerz kopiasty,** перепóлненная тарéлка.

Kopić, Skopić, валúть, свáливать, класть въ кýчу, навáливать, склáдывать; || копúть, собирáть во мнóжествѣ. **Kopić zboże, siano,** свáливать въ копнý хлѣ́бъ, сѣ́но.

Kopica, -y, *ж.* небольша́я копна́.

Kopiec, -pca, *м.* гóрка, бугорóкъ, холмъ; || курга́нъ, могúльная нáсыпь.

Kopiejka, -i, *ж.* копéйка.

Kopieniak, -a, *м.* плащъ, епанчá.

Kopienniczy, копьенóсецъ. копéйникъ, копéйщикъ.

Kopienniczyć (o kogo, o co), заступáться (*за кого́, за что́*), защищáть (*кого́ что́*),

Kopijnik, -a, *м.* копьенóсецъ, копéйщикъ.

Kopijny, копьенóсный.

Kopista, -y, *м.* копúстъ; || копúстъ, перепúсчикъ.

Kopja, -ji, *ж.* кóпія, вы́писка; || спúсокъ, снúмокъ, óтпускъ, прóтивень.

Kopja, -ji, *ж.* копьё, пи́ка. **Kopje kruszyć** лома́ть ко́пья, состяжа́ться съ кѣмъ.

Kopjować, Skopjować, Przekopjować, переписывать, спи́сывать, копирова́ть, *см.* **Przepisywać. Kopjować obraz,** спи́сывать ко́пію съ карти́ны, копирова́ть карти́ну.

Kopnąć, *см.* **Kopać.**

Kopniczy, копа́льный.

Kopnik, -a, *м.* копа́льщикъ.

Kopny, копённый; || оби́льный || зава́ленный снѣгомъ, (*о дорогѣ*). **Kopno na drogach,** доро́ги зава́лены снѣгомъ.

Kopować, обраща́ться въ снопы, въ соло́му. **Zboże to więcéj kopuje, niż korcuje,** э́тотъ хлѣбъ даётъ бо́лѣе соло́мы, не́жели зерна́.

Kopowe, -ego, *ср.* пла́та съ шести́десяти штукъ (*съ ка́ждой копны, снопо́въ, и т.д.*).

Kopowiec, -wca, *м.* крѣпкій, ста́рый мѣдъ.

Kopowy, содержа́щій въ себѣ́ шесть-деся́ть штукъ. || **Kopowy miód,** крѣпкій, ста́рый мѣдъ.

Kopr, *см.* **Koper.**

Koprowina, -y, *ж.* било́нъ, било́новая моне́та, мѣ́дныя де́ньги; || худыя де́ньги.

Koprownik, -a, *м. см.* **Zebrzyca.**

Koprowy, укро́пный.

Kopuła, -y, *ж.* ку́полъ, глава́ (*це́ркви*).

Kopyciarz, -a, *м.* формовщи́къ, коло́дочникъ (*у сапо́жниковъ*).

Kopyciasty, однокопы́тный. **Zwierzęta kopyciaste,** однокопы́тныя живо́тныя.

Kopyść, -ści, Kopystka, -i, *ж.* лопа́точка; || шпа́тель (*у живопи́сцевъ*); || колпи́къ, колпица (*птица*).

Kopyściowy, лопа́точный; || шпа́тельный, *см.* **Kopyść.**

Kopystka, *см.* **Kopyść.**

Kopytko, -a, *ср.* копы́тце.

Kopytkowe, -ego, *ср.* по́шлина со скота́; || за про́пускъ чере́съ заста́ву, за про́ѣздъ по доро́гѣ, по мостамъ.

Kopytnik, -a, *т. Бот.* копы́тень, копы́тникъ (*расте́ніе*); || *см.* **Kopyciarz.**

Kopytny, копы́тный. **Kopytny pies,** ищей́ка (*соба́ка*).

Kopyto, -a, *ср.* копы́то; || ладь, образе́цъ. **Końskie kopyta,** лошади́ныя копы́та. || **Kopyto u szewca,** колодка. **Z kopyta,** *Нар.* сей-часъ, вдругъ, съ одного́ ра́за, во всю́ прыть, во весь опо́ръ. **To się nie da zrobić tak z kopyta,** э́того нельзя сдѣ́лать съ одного́ ра́за. **Na jedno kopyto wszyscy,** всѣ на оди́нъ образе́цъ, вся́кій молоде́цъ на свой образе́цъ. **Wszystko robi na jedno kopyto,** онъ всё дѣлаетъ на оди́нъ ладъ. *Послов.* **Szewcze, patrz kopyta,** знай сверчо́къ свой шесто́къ.

Kopytowaty, копы́тчатый.

Kora, -y, *ж.* кора́, лы́ко, берёста.

Korab', -bia, *м.* **Korabl, -i,** *ж.* кора́бль. **Korab' Noego,** Но́евъ ковче́гъ.

Korabiówka, -i, *ж.* ковче́жецъ (*Родъ ра́ковины*).

Korabiowy, Korabny, кора́бельный.

Koral, -u, *т.* кора́ллъ. **Zbierający korale,** кораллолю́въ. || **Korale,** *мн.* кора́лловое ожере́лье; || кора́ллы (*кра́снал, мѣси́стая ко́жа на голови́ инде́йскаго пѣтуха́*).

Koralić, дѣ́лать кра́снымъ какъ кора́ллъ.

Koralin, -u, *м.* морско́й и́ли кора́лловый мохъ.

Koralowy, кора́лловый. **Koralowy mech,** *см.* **Koralin.** || *Бот.* **koralowy korzeń,** я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*расте́ніе*).

Koran, -u, *м.* кора́нъ.

Korb, Korbs, Korbas, Kurbas, -a, *м.* ты́ква; || ты́квенная фля́жка, ты́квенникъ, *см.* **Bania, Dynia.**

Korba, -y, *ж.* ру́чка, рукоя́тка; || *Горн.* кривощи́пъ.

Korbacz, -a, *м.* плеть, карба́чъ.

Korbas, *см.* **Korb.**

Korbasowy, ты́ковный, ты́квенный.

Korblik, -a, *м. см.* **Kłobuszek.**

Korbowy, Korbsowy, *см.* **Korbasowy.**

Korbuzka, -i, *ж.* ру́чка, рукоя́тка.

Korcić, му́чить, безпоко́ить, трево́жить, огорча́ть. **Korciła go ta myśl,** его́ безпоко́ила э́та мысль. **Korci go coś,** его́ что́-то трево́житъ, огорча́етъ.

Korcowy, ко́рцевый, *см.* **Korzec.**

Korczak, -a, *м.* деревя́нная ча́ша, ковшъ.

Korczować, *см.* **Karczować.**

Korczyk, -a, *м.* полови́на корца́, *см.* **korzec.**

Kord, -a, *м.* са́бля, пала́шъ, шпа́га.

Kordasz, -a, *м.* шуми́ло, бурли́ло, бу́янъ.

Kordat, -a, *м.* пы́лкій челове́къ.

Kordegarda, -y, *ж.* карау́льня, гауптва́хта.

Kordek, -dka, *м. умен.* са́белька, пала́шикъ.

Kordelas, -a, *м.* ко́ртикъ; || охо́тничій ножъ.

Kordelaśnik, -a, *м.* фабрика́нтъ охо́тничихъ ноже́й.

Kordjaczny, стра́ждущій желу́дочною бо́лью. біе́ніемъ се́рдца; || дерзкій, задо́рный.

Kordjak, -a, *м.* забія́ка.

Kordjaka, -i, *ж. Мед.* желу́дочная боль, кардіа́лгія.

Kordjał, -u, *м.* укрѣпля́ющее сре́дство, крѣпи́тельное.

Kordjała, -y, *ж. см.* **Kordjak.**

Kordjalny, *Мед.* крѣпи́тельный; || серде́чный, задушевный, радушный. **Lekarstwo kordjalne,** крѣпи́тельное лека́рство. **Przyjęcie kordjalne,** радушный пріёмъ, *см.* **Serdeczny.**

Kordon, -u, *м.* корло́нъ.

Korduan, Kordwan, -a, *м. см.* **Kordyban.**

Kordyban, -u, *м.* корду́анъ, испа́нская ко́жа.

Kordybanik, -a, *м.* кордуа́нскій кожевникъ.

Kordygarda, *см.* **Kordegarda.**

Koreczek, -czka, *м.* про́бочка, *см.* **Korek.**

Korek, -rka, *м. Бот.* про́бковое де́рево; || про́бка, заты́чка; || каблу́къ (*у сапога*); || **Korek górny albo ziemny,** асбе́стъ, го́рный лёнъ.

Korekcyjny, исправи́тельный; || смя́гчительный; || корректу́рный.

Korekta, -y, *ж. см.* **Korektura.**

Korektor, -a, *м.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || исправи́тель. *см.* **Poprawiacz.**

Korektura, -y, *ж.* корректу́ра, вы́правка, исправле́ніе; || исправле́нія въ ко́дексѣ зако́новъ. **Korektura pruska,** т. е. пру́сскіе зако́ны въ дре́вней По́льшѣ.

Korespondencja, -ji, *ж.* перепи́ска, корреспонде́нція, письмово́дство. **Być z kim w korespondencji,** вести́ съ кѣмъ перепи́ску. **Utrzymywać czyję korespondencją,** занима́ться у кого́ письмово́дствомъ.

Korespondencyjny, каса́ющійся корреспонденціи, перепи́ски.

Korespondent, -a, *м.* корреспонде́нтъ.

Korespondentka, -i, *ж.* корреспонде́нтка.

Korespondować, перепи́сываться, сноси́ться, имѣть сноше́нія, вести́ перепи́ску, корреспонде́нцію.

Korjander, -dru, *м. см.* **Kolender.**

Korka, -i, *ж.* ко́рка, ко́рочка, *см.* **Kora.**

Korkociąg, -a, *м.* про́бочникъ, што́поръ.

Korkodąb, -ębu, *м. Бот.* про́бковое де́рево, *см.* **Korek.**

Korkowy, про́бковый, про́бочный.

Korman, -u, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ, сѣрмя́га, *см.* **Siermięga.**

Korneciarka, -i, *ж.* вяза́льщица; || чепе́чница.

Kornecik, -a, *м.* же́нскій че́пчикъ, *см.* **Kornet.**

Kornecista, *см.* **Kornetysta.**

Kornes, Karnes, -u, *м.* карни́зъ.

Kornet, -a, *м. Воен.* корне́тъ (*въ кавале́ріи*).

Kornet, -u *м.* чепе́цъ; || *Муз.* рожо́къ, труба́ съ кла́пами.

Kornetysta, Kornecista, -y, *м.* игра́ющій на рожкѣ.

Kornie, смире́нно, поко́рно, благоговѣйно.

Korny, смире́нный, поко́рный.

Koroboracja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, укрѣпле́ніе.

Koroborować, укрѣпля́ть, скрѣпля́ть; || укрѣпля́ть акты оффиціа́льнымъ поря́дкомъ.

Korona, -y, *ж.* корона́, вѣне́цъ; || держа́ва, госуда́рство. **Przywdziać koronę,** надѣть коро́ну. **Korona francuzka,** францу́зское госуда́рство. **Korona cierniowa,** терно́вый вѣне́цъ. **Korona męczeńska,** му́ченническій вѣне́цъ; || гуме́нце (*у свящ. католическихъ*) || *Бот.* рѣнчикъ (*у цвѣтка*); || *Бот.* ца́рскій вѣне́цъ (*растéніе*); || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*растéніе*). *Астрон.* вѣне́цъ (*созвѣздіе*), кольцо́ о́коло со́лнца и́ли луны́; || *Анат.* вѣне́цъ, ве́рхная часть зубо́въ; || *Фортиф.* кро́нверкъ; || лю́стра, паникади́ло (*въ церкви*), *см.* **Pająk;** || коро́на (*моне́та*). || **Korona kolei żelaznéj,** полотно́ желѣзной дороги.

Koronacja, -ji, *ж.* вѣнча́ніе, корона́ція.

Koronacyjny, относя́щійся къ корона́ціи.

Koronalny, *Анат.* вѣне́чный. **Spojenie koronalne,** вѣне́чная, лобо́вая кость.

Koronat, -a, *м.* коронованный, вѣнча́нный на ца́рство, вѣнценосный, вѣнценосецъ (*монáрхъ*); || крона *моне́та*), *см.* **Korona.**

Koronator, -a, *м.* корону́ющій, вѣнча́ющій на ца́рство.

Koroniarz, -a, *м.* урожене́цъ коро́ны, т. е. дре́вняго польскаго королевства, состоя́щаго изъ Ма́лой и Вели́кой По́льши.

Koroniasty, вѣнцообра́зный, въ ви́дѣ коро́ны.

Koronka, -i, *ж.* чётки; || моли́тва Богоро́дицѣ; || кру́жево. **Z koronkami,** съ кружевны́ми убо́рами.

Koronkarka, -i, *ж.* кру́жевница.

Koronkarstwo, -a, *ср.* торго́вля кружева́ми; || кружевна́я рабо́та.

Koronkowy, кружевно́й.

Koronny, коро́нный, госуда́рственный, *см.* **Korona. Dobra koronne,** казённые имѣнія. **Metryka koronna,** госуда́рственный архи́въ. **Złoto koronne,** зо́лото ни́зкой про́бы (*имѣющее шесть частéй серебра́ и́ли мѣди*); || * отъя́вленный, записно́й, знамени́тый. **Koronny złodziej,** отъя́вленный воръ. **Koronny oszust,** архи́плутъ, знамени́тый обма́нщикъ.

Koronować, Ukoronować, вѣнча́ть, коронова́ть, увѣнчава́ть. || **Koronować się,** вѣнча́ться, коронова́ться.

Koronowanie, -a, *ср.* вѣнча́ніе, короно́ваніе. || *Архит.* довершéніе, вѣнча́ніе (*здáнія*)

Koronowany, вѣнча́нный, коронованный.

Korowaj, -ju, *м.* корова́й, карава́й.

Korowaty, ко́рочный, сдѣланный изъ ко́рки.

Korowody, -ów, *мн.* мане́ры, пріёмы, обращéніе церемо́ніи; || придирки, ужи́мки; || затрудне́ніе, препя́тствіе, помѣха. **Robić, Stroić korowody,** дѣлать церемо́ніи, употребля́ть ра́зные пріёмы. **Po wielu korowodach,** по́слѣ мно́гихъ церемо́ній, по́слѣ ра́зныхъ, затрудне́ній.

Korozywa, -y, *ж.* ѣдкое сре́дство.

Korporacja, -ji, *ж.* сообщество, цехъ, ги́льдія.

Korporał, -u, *м. Церк.* антими́нсъ.

Korporalnik, -a, *м. Церк.* футля́ръ для антими́нса.

Korpus, -u, *м. Воен.* ко́рпусъ, отря́дъ. **Korpus kadetów**, кадéтскій ко́рпусъ.

Korpuśny, Korpusowy, ко́рпусный.

Korr....., *см.* Kor.....

Korsak, -a, *м. Зоол.* корса́къ (*родъ лисицы*).

Korsarski, корса́рскій.

Korsarstwo, -a, *ср.* мо́рское разбо́йничество.

Korsarz, -a, *м.* корса́ръ, морско́й разбо́йникъ, *см.* **Frejbiter, Rozbójnik morski.**

Korset, *см.* Gorset.

Kortezja, -ji, *ж.* изли́шняя учти́вость, галантере́йное обхожде́ніе.

Kortezjować, уго́дничать (*кому́*), уха́живать (*за кѣмъ*).

Kortyna, -y, *ж.* за́навѣсъ (*въ теа́трѣ*). || *фортиф. см.* **Sciana.**

Korumpować, *Прост.* подкупа́ть.

Korupcja, -ji, *ж.* по́дкупъ.

Korwet, -u, *м* курве́тъ (*о лошадя́хъ*). **Korwety wyprawiać, stroić**, дѣлать курве́ты; || * покло́нъ. **Korwety stroić**, по́дличать, раболѣ́пствовать, низкопокло́нничать.

Korweta, -y, *ж.* корве́тъ (*военное су́дно*).

Korwetować, дѣлать курве́ты, (*о ло́шади*), *см.* **Korwet.**

Koryciasty, имѣ́ющій глубо́кое русло́.

Korygować, держа́ть, пра́вить корректу́ру, поправля́ть оши́бки; || исправля́ть; || настра́ивать (*музык. инструме́нтъ*).

Korytarz, -a, *м.* корида́ръ, перехо́дъ.

Korytko, -a, *ср.* корму́шка (*въ пти́чьей клѣткѣ*). || *Артил.* деревя́нная тру́бочка, въ кото́рой прово́дятъ кишку́ для взры́ва подко́па.

Korytnik, -a, *м.* коры́тникъ, дѣлающій коры́та.

Korytny, korytowy, коры́тный.

Koryto, -a, *ср.* коры́то; || *Гидр.* жо́лобъ (*для прото́ка воды́ и на водяны́хъ мѣ́льницахъ*; || коло́да (*изъ кото́рой по́ятъ лошаде́й*); || русло́ (*рѣки́*). **Koryto téj rzeki jest głębokie**, русло́ э́той рѣки́ глубоко́.

Korzec, -rca, *м.* ко́рецъ (*равня́ется четырёмъ четверика́мъ и 7,028 гарнцамъ.* || * **Korcami mierzyć pieniądze**, заг. ебать де́ньги лопа́тами. **W korcu maku takiego szukać**, тру́дно найдти́ ему́ подо́бнаго. **Chłopa w korzec nie mierzą**, нару́жность обма́нчива.

Korzecznik, Korczak, -a, *м.* водяна́я мѣ́льница съ черпа́льнымъ нару́жнымъ колесо́мъ.

Korzeń, -nia, *м.* ко́рень. **Korzeń główkowaty**, клубнева́тый ко́рень. **Wyrwać drzewo z korzeniem**, вы́рвать де́рево съ корня́ми; || ко́рень зу́ба; || *Бот.* **Korzeń fjałkowy**, фіа́лковый ко́рень. **Korzeń liljowy**, и́рисъ, каса́тикъ, пѣтушо́къ (*расте́ніе*). **Czarny korzeń**, *см.* **Rżysko, Sciernisko. Surowy korzeń**, *см.* **Karczowisko.** || **Korzenie**, -ni, *мн.* коре́нья, *см.* **Korzenie.**

Korzenić, приправля́ть пря́ностями. || **Korzenić się, Wkorzeniać się, Zakorzeniać się, Wkorzenić się, Zakorzenić się.** корени́ться, пуска́ть ко́рни, вкорени́ться.

Korzenie, -a, *ср. Собир.* коре́нья; || пря́ные и бакале́йные това́ры; || торги пря́ностями и бакале́ею.

Korzenienie, -a, *ср.* вкорене́ніе, укоре́ніе. **Korzenienie się**, пуска́ніе корне́й.

Korzenioczepny, *Бот.* окореня́ющійся.

Korzeniowy, коренево́й, корнево́й; || корено́й, первонача́льный. *Бот.* **Liście korzeniowe**, коренны́е ли́стья.

Korzenistość, -ści, *ж.* корнева́тость.

Korzenisty, корнева́тый, корени́стый.

Korzenniczka, -i, *ж.* жена́ бакале́йнаго торговца́, бакале́йщика; || коро́бка съ бакале́йными това́рами.

Korzennie, Korzenno, съ припра́вами, съ пря́ностями.

Korzennik, -a, *м.* бакале́йный торго́вецъ, бакале́йщикъ, бакале́йный и москоти́льный торго́вецъ.

Korzenno, *см.* Korzennie.

Korzenność, -ści, *ж.* пря́ность.

Korzenny, пря́ный, бакале́йный. **Sklep korzenny**, бакале́йная ла́вка. **Kupiec korzenny**, *см.* **Korzennik. Wino korzenne**, пря́ный напи́токъ, глинтве́йнъ. **Potrawa korzenna**, ку́шанье припра́вленное пря́ностями.

Korzonek, -nka, *м.* корешо́къ.

Korzyć, Ukarzać, Ukorzyć, унижать, уничижа́ть, смиря́ть. **Ukorzyć czyją hardość**, смири́ть чью го́рдость, *см.* **Upokarzać.** || **Korzyć się, Ukarzać się**, уничижа́ться, смиря́ться. **Korzyć się przed Bogiem**, смиря́ться предъ Бо́гомъ, *см.* **Upokarzać się.**

Korzyść, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль, коры́сть. **Na moję korzyść**, въ мою́ по́льзу. || **Łupowa korzyść**, добы́ча, *см.* **Łup, Plon, Zdobycz, Użytek, Pożytek, Zysk.**

Korzystać, Skorzystać (z czego), по́льзоваться, воспо́льзоваться (*чьмъ*), извлека́ть по́льзу (*изъ чего́*). **Korzystać z błędów cudzych**, по́льзоваться чужи́ми оши́бками. **Cóżeś skorzystał z lekcji?** какую́ же по́льзу извлёкъ ты изъ лекціи? || **Korzystać od kogo w czém**, дѣлать въ чёмъ успѣхи. **Dużo skorzystał w łacinie od tego nauczyciela**, онъ сдѣлалъ бо́льшіе успѣхи въ латинскомъ языкѣ у э́того учи́теля.

Korzystacz, -a, *м.* по́льзующійся.

Korzystanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*чьмъ*).

Korzystnie, полезно, съ по́льзою, успѣ́шно.

Korzystność, -ści, *ж.* полезность, вы́годность.

Korzystny, полезный, вы́годный.

Korzystolubny, корыстолюби́вый.

Korzysty, кори́стый.

Kos, -a, *м.* чёрный дроздъ, *см.* **Szpak;** || хитре́цъ. *Послов.* **Kiedy trafi kos na kosa, tedy jeden z nich umyka nosa**, рыбакъ

рыбака́ далеко́ въ плёсѣ ви́дать, и́ли рыба́къ рыбака́ ви́дитъ издалека́.

Koś, koś, (*слова́, употребля́емыя для подзыва́нія ло́шади*).

Kosa, -y, *ж. Агр.* коса́. **Osadzać kosę,** насáживать косу́ на рукоя́тку. *Посл.* **Trafiła kosa na kamień,** нашла́ коса́ на ка́мень; || *Астрон.* Ориóнъ (*созвѣздіе*); || **Kosa włosów,** коси́ца, коси́чка.

Kosaćcowy, коса́тиковый. **Sok kosaćcowy,** коса́тиковый сокъ, *см.* **Kosaciec.**

Kosaciec, -śca, *м. Бот.* и́рисъ, коса́тикъ, пѣтушóкъ. **Kosaciec niemiecki, błękitny,** болóтный коса́тикъ (*расте́ніе*).

Kosarz, -a, *м.* коса́рь, косе́цъ, сѣнокóсецъ; || *Зоол.* серпови́дный щетинозýбъ (*ры́ба*); || коси-сѣно, сѣнокóсъ (*паукъ*).

Kosarzeń, -a, *м. Зоол.* морскóй паýкъ.

Kosatki, -tek, *ж. мн. Бот. см.* **Pajączniса.**

Kosaty, коса́тый.

Kośba, -y, *ж.* косьбá, сѣнокошéніе, сѣнокóсъ, порá покóса.

Kość, -ści, *ж.* кость.

Kościan, *см.* **Koścień.**

Kościany, костянóй.

Kościć, Pokościć, покрывáть лáкомъ.

Kościeć, Kośnieć, Kostnieć, Skostnieć, костенéть, окостенéть.

Kościelnik, -a, *м.* церкóвный служи́тель.

Kościelny, церкóвный. **Kośpielne święto,** церкóвный прáздникъ. **Chorągiew kościelna,** церкóвная хорýгвь. **Sługa kościelny,** церкóвный стóрожъ, пéдель.

Kościelny, -ego, *м.* церкóвный стáроста; || ри́зничій, ключáрь, *см.* **Zakrystjan.**

Koścień, -nia, Kościan, -a, *ж.* тростьизъ слоновóй кóсти.

Koścień, -nia, Kościeniec, -ńca, *м. Бот.* копіевúдный попýтникъ (*растéніе*).

Kościół, -oła, *м.* цéрковь, храмъ Бóжій.

Kościół katedralny, соборная цéрковь, соборъ. *Послов.* **Nauczę ja go po kościele gwizdać,** научý я егó умý-рáзуму, я отучý егó дéлать дéрзости. **Pokazać dudka na kościele,** сыгрáть съ кéмъ шýтку, одурáчить кого. **Kościół odarłszy, dzwonicę pobiją,** т. е. брать у бéднаго, давáть богáтому, носúть дровá въ лѣсъ, вливáть водý въ морé.

Kościołek, -łka, *м.* небольшáя цéрковь.

Kościołom, -u, *м. Мед.* костолóмъ, ломъ въ костя́хъ.

Kościołowy, *см.* **Kościelny.**

Kościoskład, -u, *м.* состáвъ костéй; || *Анат.* óставъ, костя́къ, скелéтъ.

Kościoskór, -a, *м. Мед.* надкóстная плевá, надкóстіе.

Kościotrup, -a, *м.* скелéтъ, óставъ.

Kościowaty, костлáвый, костеобрáзный.

Kościsko, -a, *ср. Увел.* кóстúца, *см.* **Kość.**

Kościsty, костлáвый, костúстый.

Koseczka, -i, *ж.* мáленькая коса́.

Kosiarz, -a, *м.* косéцъ, косáрь, сѣнокóсецъ.

Kosić, Skosić, косúть, скосúть.

Kosić, косúть, дѣлать косúмъ. **Kosić oko,** косúть глазáми, косúться, быть косúмъ. || **Kosić się, Skosić się,** кривúться, искривля́ться, *см.* **Paczyć się, Krzywić.**

Kosidło, -a, *ср.* косовúще (*пáлка у косы́*).

Kosior, -a, *м.* кочергá, гребóкъ, *см.* **Koczarga.**

Kosisko -a, *ср.* **Kosina, -y,** *ж. Агр.* худáя коса́; || косовúще, *см.* **Kosidło.**

Kosisto, *Агр.* въ вúдѣ косы́.

Kosisty, *Агр.* вы́гнутый въ косу́; || опрáвленный въ косу́.

Koskać, болтáть, сплётничать.

Koski, -ów, *мн.* мѣховáя шáпочка употребля́емая духóвными.

Kośławić, Skośławić, Wykośławić, кóсо, крúво стáвить, кривúть, искривúть, стáптывать, стоптáть (*обувь*), помáть (*шля́пу*). **Wykośławić trzewik,** стоптáть башмáкъ. **Kośławić nogi,** искривля́ть нóги.

Kośławieć, быть косолáпымъ.

Kośławiec, -wca, Kośławy, -ego, *м.* кривонóгій, косолáпый.

Kośławo, кóсо, крúво. **Kośławo sądzić,** судúть и вкось и вкривь.

Kośławy, кривóй, искрúвленный, косолáпый. **Kośławy człowiek,** косолáпый человѣкъ. **Stół kosławy,** кривóй, искрúвленный столъ

Kośle, -ów, *мн.* конькú, *см.* **Łyżwy**

Kosmacić, Ukosmacić, Pokosmacić, космáтить, вскосмáтить; || ворсúть (*сукно́*).

Kosmacieć, Skosmacieć, Okosmacieć, космáтѣть; || пушúться, мшúться.

Kosmacina, Kosmacizna, -y, *ж.* космáтость; || вóрса (*на сукнѣ*); || вóлосы на тѣлѣ. || *Бот.* **Kosmacizna korzenia,** мóчки, тóнкія нáточки на кóрнѣ, *см.* **Włochacizna, Włochatość;** || *Собир.* пушнóй товáръ, мѣхá.

Kosmacz, -a, *м.* космáчъ космáтый человѣкъ, космáтый звѣрь; || *Зоол.* родъ сóма (*ры́ба*).

Kosmaczek, *см.* **Kosmyczek;** || *Бот. см.* **Jastrzębiec.**

Kosmatawy, космáтый, волосúстый; || мохнáтый; || мохрóвый.

Kosmatka, -i, *ж.* остúстая пшени́ца; ||

Kosmatki, -tek, *мн.* махрóвый кружóвникъ.

Kosmato, космáто, мохнáто; || ***Kosmato witać kogo,** поздравля́ть новобрáчныхъ.

Kosmatość, -ści, *ж.* мохнáтость, космáтость.

Kosmaty, космáтый, мохнáтый, шершáвый, *см.* **Włochaty;** || *Бот.* мохнатый, волосáтый, пушúстый махрóвый, мочковáтый.

Kosmek, -smka, *м. см.* **Kosmyk.**

Kosmobrody, имѣющій космáтую бóроду.

Kosmogonja, **-ji**, *ж.* космого́нія, нау́ка о сотворе́ніи ми́ра.

Kosmogonicznie, съ космогони́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmogoniczny, космогони́ческій.

Kosmogonista, **-y**, *м.* занима́ющійся космого́ніею.

Kosmograf, **-a**, *м.* космогра́фъ, міроописа́тель.

Kosmografja, **-ji**, *ж.* космогра́фія, мірописа́ніе.

Kosmograficznie, космографи́ческимъ спо́собомъ.

Kosmograficzny, космографи́ческій. *см.* **Światopisny**, **Miropisny**, **Światopisarski**.

Kosmologja, **-ji**, *ж.* космоло́гія, міросло́віе.

Kosmologicznie, съ космологи́ческой то́чки зрѣ́нія

Kosmologiczny, космологи́ческій, *см.* **Światoumniczy**, **Miroumniczy**.

Kosmolcgista, **-y**, *м.* космоло́гъ, міросло́въ, *см.* **Swiatoumnik**, **Miroumnik**.

Kosmopolicki, космополи́тскій, всемі́рный.

Kosmopolictwo, **-a**, *ср.* космополити́ческая систе́ма.

Kosmopolita, **-y**, *м.* космополи́тъ, граждани́нъ све́та, *см.* **Obywatel świata**.

Kosmopolitka, **-i**, *ж.* космополи́тка.

Kosmopolityzm, **-u**, *м. см.* **Kosmopolictwo**.

Kosmowy, *см.* **Kosmaty**.

Kosmyk, **-a**, *м* косма́, клочо́къ, *умен.* **Kosmyczek**, **-czka**, *м.* клочо́чекъ

Kosmykowaty, *Бот* клочкова́тый, хлопкова́тый.

Kosnąć, **Kośnieć**, **Skosnieć**, *см.* **Kościeć**.

Kosnica, **Kostnica**, **-y**, *ж.* ко́стникъ (*идъ храня́тся со́бранные ко́сти мёртвыхъ*); || ***Kosnica mu z oczu patrzy**, онъ похо́жъ на мертвеца́.

Kosniczy, коса́рный, сѣнноко́сный.

Kosnieć, *см.* **Kościeć**.

Kosnik, **-a**, *см.* **Kosiarz**, **Kosarz**.

Kosodrzew', **Kozodrzew**, **-wiu**, *м.* **Kosodrzewina**, **Kozodrzewina**, **-y**, *ж. см.* **Koszodrzewina**.

Kosonogi, косола́пый.

Kosooki, косо́й, косогла́зый.

Kosowaty, *Бот.* серпови́дный, серпообра́зный.

Kosowisko, **-a**, *ср.* косови́ще, *см.* **Kosidło**, **Kosisko**.

Kost, **-u**, *м. Бот.* кость, мочекра́съ, костусный ко́рень.

Kosteczka, **-i**, *ж.* ко́сточка, *см.* **Kostka**.

Kosteczny, отно́сящійся къ игрѣ въ ко́сти, къ зерни́.

Kostera, **-y**, *м.* **Kosternik**, **-a**, *м.* игро́къ въ ко́сти; || вообще́ всѣ́кій игро́къ.

Kosternica, **-y**, *ж.* игрочи́ха въ ко́сти; || картёжница.

Kosternik, *см.* **Kostera**.

Kosterować, безпреста́нно игра́ть въ ко́сти, въ зернь, вообще́ въ каку́ю ли́бо игру́.

Kosterowanie, **-a**, *ср.* игра́ въ ко́сти, въ зернь, вообще́ всѣ́кая игра́

Kosterski, иго́рный, игре́цкій, шу́лерскій.

Kosterstwo, **-a**, *ср.* шу́лерство, картёжъ.

Kostka, **-i**, *ж.* ко́сточка; || *Анат.* лоды́га, лоды́жка. *Анат.* **Martwa kostka**, узело́къ, га́нглій; || *Хир.* ши́нка; || кле́точка на тка́ни, пли́точка, кусо́чекъ. **Pokrajać co w kostki**, разрѣ́зать что ме́лкими кусо́чками, изрубить на́искось; || **Kostki do grania**, игра́льныя ко́сти; || **Kostka, pestka owocowa**, ко́сточка; || *Плотн.* брусо́къ. **Obrabiać w kostki**, обтёсывать въ брусо́къ.

Kostkowany, **Kostkowaty**, кле́тчатый, рѣшо́тчатый.

Kostkowy, *Анат.* лодыжечный; лодыжный; || относя́щійся къ игра́льнымъ костя́мъ; || кле́тчатый, рѣшо́тчатый; || разби́тый на кусо́чки.

Kostnica, **-y**, *ж. см.* **Kosnica**.

Kostnieć, *см.* **Kosnieć**.

Kostnienie, **-a**, *ср.* окостене́ніе, окостене́лость.

Kostrouszek, **-szka**, *м.* родъ го́нчей соба́ки съ коро́ткими ушами.

Kostrubaty, косма́тый, мохна́тый, волоси́стый; || шероховатый, шерша́вый.

Kostruch, **Kostruchan**, **-a**, *м. см.* **Kostrouszek**.

Kostrzewa, **-y**, *ж. Бот.* овся́ница, зано́зка луговая́ (*родъ зла́ковъ*).

Kostur, **Kosztur**, **-a**, *м.* костыль, клюка́, по́сохъ; || *см.* **Kosior**; || *Зоол.* желе́зница, бѣ́шеная ры́ба.

Kostyra, **Kostyrować**, *см.* **Kostera**, **Kosterować**.

Kosy, косо́й.

Kosynierski,—**półki kosynierskie**, полки́ вооружённые косо́ю.

Kosynjer, **a**, *м.* вооружённый косо́ю, косоно́сецъ.

Kosz, **-a**, *м.* корзи́на, корзи́нка, плетёнка. **Kosz rybny**, продолговатая корзина для ло́вли рыбъ. **Kosz na pszczoły**, у́лей; || **Kosz we młynie**, на́сыпь (*земляничный*); || *Морс.* **Kosz masztowy**, марсъ; || *Фортиф.* туръ, габіо́нъ. * **Zostawić, osadzić kogo na koszu**, оста́вить ни съ чѣ́мъ, посади́ть на́ мель; || *Архит.* лопа́тка (*подъ пято́ю свода*).

Koszałka, **-i**, *ж.* корзи́нка, плетёнка, ку́зовъ. * **Pleść koszałki-opałki**, плести́ всѣ́кій вздоръ, моло́ть пустяки́.

Koszar, **-u**, *м.* **Koszara**, **-y**, *ж.* плете́нь, загоро́да (*для овецъ*); || *Воен.* **Koszary**, **-szar**, *мн.* каза́рмы.

Koszatka, **-i**, *ж. Зоол.* со́ня, сонли́вая бѣ́лка.

Koszenie, **-a**, *ср. Агр.* косьба́, сѣнноко́съ.

Koszenila, **-i**, *ж. см.* **Kokcynela**, **Czerwiec**.

Koszer, -u, *м.* кошéрное мáсо отъ скотúны бúтой по жидóвскому обрядý.

Koszerne, -ego, *ср.* óткупъ на кошéрное мáсо у жидóвъ, *см.* **Koszer**.

Koszerny, чúстый, кошéрный (*у жидóвъ*).

Koszlawiec, **Koszlawo**, **Koszlawy**, *см.* **Koślawiec**, **Koślawo**, **Koślawy**.

Koszodrzewina, -y, *ж.* сосна́ ростýщая въ Карпáтскихъ горáхъ, съ опускáющимися къ землѣ вѣтвями.

Koszokop, -u, *м. Фортиф.* сапúровка, || сáпа, подкóпъ, *см.* **Stoła**.

Koszokopowy, фашúнный.

Koszowniczy, корзúнщичій.

Koszownik, корзúнщикъ, коробóчникъ.

Koszowy, корзúнный. **Ucho koszowe**, дýжка, рýчка у корзúны

Koszt, -u, *м.* иждивéніе, издéржка, расхóдъ. *Юрид.* **Koszta procesu**, судéбныя издéржки, прóторы. **Koszta podróży**, путевúя издéржки. **Koszta stempla**, гербóвая пóшлина **Koszta administracji**, издéржки по управлéнію. **Koszta wpisu sądowego**, судéбная пóшлина, судéбный взнóсъ. **Koszta sądowe**, судéбныя издéржки. **Kosztem rządu**, на казённый счётъ, на казённомъ иждивéніи. **Własnym kosztem**, на свóй коштъ, на собственный счётъ, на свой счётъ. **Kosztów komu narobić**, ввести́ кого́ въ издéржки, въ расхóдъ. **Koszt łożyć na co**, расхóдовать на что́. **Żyć czyim kosztem, cudzym kosztem**, жить на чужóй счётъ. * **Kosztem cudzej sławy**, въ ущéрбъ чужóй слáвѣ, цѣною чужóй слáвы. *См.* **Nakład**, **Wydatek**.

Kosztorys, -u, *м.* смѣта.

Kosztować, стóить. **Drogo mię to kosztowało**, óто мнѣ дóрого стóило. **Co cię kosztuje ten dom**, что́ стóитъ тебѣ óтотъ домъ? *См.* **Przypłacić**, **Opłacić**. **Wielę mię to pracy kosztowało**, óто мнѣ стóило мнóго трудá.

Kosztować, **Skosztować**, **Zakosztować**, **Pokosztować**, пробовать, попробовать, вкушáть, вкусúть, отвѣдывать, отвѣдать **Skosztuj naszego wina**, попрóбуй, отвѣдай нáшего винá; || испытáть, извѣдать **Skosztowałem i ja tego szczęścia**, и я испытáлъ óто счáстіе. **Chce wszystkiego kosztować**, онъ всѣ хóчетъ испытáть.

Kosztowanie, **Skosztowanie**, -a, *ср.* прóбá || óпытъ.

Kosztowniczek, -czka, *м.* сластёна, лáкомка.

Kosztownie, богáто, великолѣпно, съ большúми издéржками.

Kosztowność, -ści, *ж.* драгоцѣнность, **Kosztowności**, *мн.* драгоцѣнныя вéщи, галантерéйныя вéщи.

Kosztowny, драгоцѣнный, дóрого стóющій.

Kosztur, *см.* **Kostur**.

Kosztywał, -u, *м. Бот. см.* **Żywokost**.

Koszula, -i, *ж.* рубáха, рубáшка, сорóчка **Koszula śmiertelna**, сáванъ. **Koszula żelazna**, кольчýга *Послов.* **Bliższa koszula ciała, niżeli kaftan**, *или* **niż ciotka, swoja** рубáшка къ тѣлу блúже.

Koszulka, -i, *ж.* рубáшечка; || *Анат.* внѣшная плевá зарóдыша; || *Бот* цвѣтóчное влагáлище.

Koszulniczy, относúщійся къ шитью рубáшекъ.

Koszulny, рубáшечный.

Koszyk, -a, **Koszyczek**, -czka, *м.* корзúнка, корзúночка.

Koszykarstwo, -a, *ср.* корзúнщичье ремéсло; || торгъ корзúнами.

Koszykarz, -a, *м.* корзúнщикъ.

Koszykowy, корзúнный; || *Бот.* **Koszykowe ziele**, *см.* **Ostrzyż**.

Koszyna, -y, *ж.* **Koszysko**, -a, *ср.* дрянна́я корзúна.

Koszysko, -a, *ср. см.* **Koszyna**.

Koszyszczko, -a, *ср. Бот. см.* **Żeleźnik**.

Kot, -a, *м.* котъ. **Kot dziki**, дúкая кóшка, мамýль, *см.* **Żbik**. **Targować, kupować kota w worku**, торговáть, купúть что́ заглавá, ничегó не видáвши. **Koty z kim drzeć**, быть съ кѣмъ на ножú, въ ссóрѣ. *Послов* **W nocy wszystkie koty bure**, нóчью всѣ кóшки сéры, *или* ночь мáтка, всё глáдко. || **Kot morski**, мартышка, морскáя кóшка; || *Охот.* заяцъ.

Kotara, **Kotarcha**, **Kotarha**, -y, *ж.* юрта, шалáшъ, жильё кочевúхъ нарóдовъ; || пóлогъ, занавѣска вокрýгъ постéли.

Koteczka; -i, *ж.* кóшечка; || *Бот.* **Koteczki**, *мн.* трилúстникъ, дятлúна, клéверъ, трефóль, кáшка (*растеніе*).

Kotek, -tka, *м.* котёнекъ.

Kotew, -twi, *см.* **Kotwia**, **Kotwica**.

Kotewka, -i, *ж.* мáленькій якорь; || четыреугóльное óстрое желѣзо, бросáемое для поврежденія ногъ у непріятеля, подмётныя карáкули, клящы́. || *Анат.* отрóстокъ на кости́; || *Бот.* чилúмъ, водянóй, болóтный орѣхъ, *см.* **Orzech wodny**.

Kotka, -i, *ж.* кóшка; || *Бот.* серёжка, кóтки, *см.* **Koteczki**.

Kotlarczyk, -a, *м.* подмастéрье у котéльника, мѣдника.

Kotlarka, -i, *ж.* котéльница, жена́ котéльника; || *Простон.* котéльное мастерствó, торгъ мѣдною посýдою, *см.* **Kotlarstwo**.

Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ, мѣдникъ.

Kotlecik, -a, *м.* котлéтка.

Kotlet, -a, *м.* котлéта. **Kotlety wołowe**, говя́жья котлéты; **baranie**, бараньи; **cielęce**, телúчьи.

Kotlik, -a, *м.* котелóкъ.

Kotlina, -y, *ж.* котловúна, крýглая, глубóкая я́ма; || вагрáнка, горнъ (**duża fajerka, ognisko**); || *Артил.* котлъ, часть канáла въ мортúрѣ; || **kotlina** (*одно глубóкое мѣсто въ прудѣ*); || *Охот.* логово,

ло́говище, берлога, нора́, *см.* **Legowisko. Zając w kotlinie,** за́яцъ въ норѣ; || *Минер.* за́лежь; || мѣ́дныя де́ньги, худы́я деньги.

Kotlinka, -i, *ж. Умен.* котлови́нка, *см.* **Kotlina.**

Kotlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты, *см.* **Spadlisko.**

Kotłowe, -ego, *ср.* по́шлина съ винокуре́ннаго и́ли пивова́реннаго котла́.

Kotłowy, котельный.

Kotłowy, -ego, *м.* присма́тривающій за котло́мъ въ винокурнѣ.

Kotna, -ej, *ж.* суко́тная (*о ко́шкахъ*), суя́гная (*объ о́вцахъ*), бере́менная, *см.* **Cielna, Szczenna.**

Kotomaĭr, -a, *м. Зоол.* са́ки, лисьехво́стая обезья́на.

Kotownia, -ni, *ж.* конура́ для запира́нія ко́шекъ.

Kotowny, я́корный, *см.* **Kotwiczny.**

Kotowy, кошачій, ко́шечій, *см.* **Koci.**

Kotuś, -sia, *м.* ки́ся, ки́ска (*ко́шка*).

Kotwia, Kotew', -twi, Kotwica, -y, *ж.* я́корь; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь въ печа́хъ.

Kotwiczka, -i, *ж.* я́корёкъ.

Kotwiczne, -ego, *ср.* я́корное (*пла́та за стоя́ніе на я́корѣ въ по́ртѣ*).

Kotwiczny, я́корный. **Drąg kotwiczny,** веретено́ у я́коря. **Lina kotwiczna, powróz kotwiczny,** я́корный кана́тъ.

Kować, *см.* **Kuć.**

Kowadło, -a, *ср.* наковальня. **Być między młotem a kowadłem,** быть ме́жду мо́лотомъ и наковальнею, т. е. находи́ться ме́жду двухъ опа́сностей, попа́сть ме́жду двухъ огне́й. || *Анат.* **Kowadełko w uchu,** наковаленка, ко́сточка находя́щаяся за бараба́нною перепо́нкою.

Kowadłowy, наковаленный.

Kowal, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чъ; || *Зоол.* лету́чая рыба.

Kowalczyk, -a, *м.* подмасте́рье у кузнеца́.

Kowalik, -a, *м. Зоол.* по́поленъ (*пти́чка*).

Kowalka, -i, *ж.* кузнечи́ха, жена́ кузнеца́; || *Прост.* кузне́чество. **Kowalką się trudnić,** занима́ться кузне́чествомъ, *см.* **Kowalstwo.**

Kowalnia, -ni, *ж.* ку́зня, ку́зница.

Kowalski, кузне́чный, кузне́ческій, кузне́цкій.

Kowalstwo, -a, *ср.* кузне́чество.

Kowanie, *см.* **Kucie; Kowano, Kuto; Kowany, Kuty.**

Kownata, Kownatny, *см.* **Komnata, Komnatny.**

Koza, -y, *ж.* коза́. **Koza dzika,** *Зоол.* серна. *Посл.* **Na pochyłe drzewo i kozy skaczą,** на бѣднаго Макара всѣ ши́шки вали́ться. **Pół psa, pół kozy, ни** рыба ни мя́со. **Przyjdzie koza do woza,** и на на́шей у́лицѣ бу́детъ пра́здникъ, придётъ и на́ша о́чередь, пригожу́сь и я вамъ когда́-нибу́дь. **Nie wie gdzie kozy gnano,** онъ ничего́ не слы́шитъ, ничего́ не зна́етъ. || *Астрон.* Амальте́я (*созвѣздіе*), Капе́лла (*созвѣздіе*); || *Зоол.* желѣ́зница (*рыба*); || *Муз.* волы́нка, кобза́ (*инструме́нтъ*); || тюрьма́, аресто́нтская. **Osadzić kogo w kozie,** посади́ть кого́ въ тюрьму́, *см.* **Areszt, Kryminał, Więzienie;** || плотъ, паро́мъ, перево́зный плотъ.

Kozacki, коза́цкій, каза́цкій, каза́чій. **Po kozacku, z kozacka,** по-коза́цки.

Kozactwo, -a, *ср.* коза́чество.

Kozaczek, -czka, *м.* козачёкъ.

Kozaczka, -i, *ж.* коза́чка.

Kozaczy, *см.* **Kozacki.**

Kozaczyć się, Skozaczyć się, пойдти́ въ козаки́, сдѣлаться козако́мъ.

Kozaczyzna, -y, *ж.* коза́чество.

Kozak, -a, *м.* коза́къ, каза́къ; || *Бот.* козля́къ (*грибъ*).

Kozakierja, -ji, *ж.* коза́цкое удальство́, молоде́чество.

Kozba, *см.* **Kośba.**

Kozera, -y, *ж.* ко́зырь, козы́рная игра́, вскры́ша. **Grać kozerę,** ходи́ть съ ко́зыря, козыря́ть, *см.* **Świętna, Kozernik.**

Kozerka, Kozernica, -y, *ж.* играчи́ха, картёжница.

Kozernik, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ.

Kozerny, козырно́й. **Kozerny król,** козырно́й коро́ль, коро́ль козыре́й. **Kozerna dama,** козырна́я да́ма, да́ма козыре́й.

Kozerować, козыря́ть.

Kozerzysty, козы́ристый.

Kozi, ко́зій, козли́ный, ко́злій.* **Sprzeczać się, spierać się o kozią wełnę,** спо́рить о пустяка́хъ, о томъ что́ никому́ не доста́ется. **Wsadzić kogo w kozi róg,** согну́ть кого́ въ бара́ній рогъ. || *Бот.* **Kozia broda,** та́волга го́рная. **Kozia rutka,** сла́дкая дя́тлина. **Kozia stopka,** павили́чные колоко́льчики. **Kozi korzeń,** сайга́чій ко́рень, сайга́нъ. **Kozi łep** ла́донникъ, ла́донное де́рево. **Kozie jajka,** золотоо́къ, златоцвѣ́тникъ, *см.* **Złotogłów;** || **Kozia stopa,** щипцы́ для вырыва́нія зубо́въ, рычажёкъ.

Koziarka, -i, *ж.* пасту́шка козъ, же́нщина пасу́щая козъ; || жена́ козопа́са.

Koziarnia, -i, *ж.* ко́зій хлѣвъ.

Koziarz, Kożlarz, -a, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozibród, -oda, *м. Бот.* козле́цъ (*растѣніе*).

Kozica, -y, *ж. Агр.* чисти́лка у сохи́; || отва́лъ, поли́ца, у́хо (*у плу́га*); || коза́чка, ру́чка (*у плуга*)

Kozidar, -u, *м.* пода́рокъ, кото́рымъ пото́мъ попека́ются.

Kozieł, Kozioł, -zła, *м.* козёлъ. **Kozieł ofiarny,** козёлъ отпущенія. **Uparty jak kozieł,** упря́мъ какъ козёлъ, *см.* **Rogacz;** || Ко́злы, *Собир.* **Powozić z kozła,** править лошадьми́, сидя на ко́злахъ. **Kozła przewrócić,** перекувырну́ться, *см.* **Koziełek;** ||

|| Искри́вленная, нахму́ренная ми́на. **Koźla postawić**, хму́риться, угрю́миться. || *Упря́мство,упо́рство, серди́тый видъ, капри́зъ. **Wybić komu kozła**, образу́мить кого́, заста́вить кого́ исполня́ть свой долгъ, укроти́ть кого́, вывести изъ упря́мства; || козлы́ (*на кото́рыхъ пилятъ*); подмо́стки; || стано́къ мольбе́ртъ (*у живопи́сцевъ*). **Postawić obraz na kozłach**, поста́вить карти́ну на стано́къ,на мольбе́ртъ. || *Плотн.* подко́сокъ, подпо́рка, подста́вка; || *Воен.* **Kozły rosochate**, рога́тки, пирами́да и́ли ко́злы изъ ру́жей; || *Архит.* **Kozły**, *мн.* сва́я, *род. п.* сва́й; || волы́нка, кобза́, *см.* **Koza.**

Koziełek,Koziołek,-łka,*м.* козленокъ; || *Зоол.* молодо́й изю́брь, дѣтёнышъ косу́ли; || кувы́ркъ. **Wywrócić koziołka**, перекувы́ркнуться, упа́сть, полете́ть кубарёмъ; || *Зоол.* бара́шекъ, бекасси́нъ (*пти́ца*); || *Бот. см.* **Wielosił**; || коза́ (*для ноше́нія кирпичёй*).

Koziełkować, кувырка́ться.

Kozik, -a, *м.* мясни́ческій, мясни́чій ножъ; || просто́й, худо́й но́жикъ.

Kozilek, -łka, *м. Бот* я́сенецъ, волка́на.

Kozina, -y. *ж.* козля́тина, козье мя́со.

Koziogłów, -owa, *м* козлоголо́вный кули́къ (*пти́ца*).

Kozieł, *см.* **Kozieł; Koziołek**, *см.* **Koziełek; Koziołkować**. *см.* **Koziełkować.**

Kozionogi, имѣющій козли́ныя но́ги, козлоно́гій.

Kozioróg, -a, *м.* дровосѣкъ, уса́чъ (*насѣко́мое*).

Koziorogi, имѣющій козли́ные рога́.

Koziorożec, -żca, *м Астрон.* Козеро́гъ; || *Арх.* медву́нка. люце́рна (*расте́ніе*).

Koziostopy, *см.* **Kozionogi.**

Koziułka, -i, *ж. Зоол.* большо́й кома́ръ, долгоно́жка

Kózka, -i, *ж.* ко́зочка, *см.* **Kozioróg, Koziułka**; || *Зоол.* голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).

Koźlak, -a, *м.* козля́къ (*грибъ*); || ли́ственничная гу́бка.

Koźlarka, Koźlarz, *см.* **Koziarka, Koziarz.**

Koźlątko, -a, Koźlę, -ęcia, *ср.* козлёнокъ.

Koźleć, козли́ться. походи́ть на козла́. **Wełna na jagnięciu koźleje**. овечья шерсть дѣлается похо́жею на ко́зью; || дѣлается упря́мымъ какъ козёлъ.

Koźlęcina. **-y**, *ж.* козля́тина.

Koźlęcy, козло́вый.

Kozłek, -łka, *м.* **Kozłki**, *мн. Бот.* валеріа́на, бульдырья́нъ, мау́нъ (*расте́ніе*), *см.* **Baldrjan, Dryanek.**

Koźli, козлиный, ко́злій.

Koźlić czoło, Nakoźlić czoło, Koźlić się, хму́рить лицо́, хму́риться.

Koźlik, -a, *м. Бот.* лебеда́ садо́вая (*расте́ніе*).

Koźlina, -y, *см.* **Młokocina**; || козло́вая ко́жа, козли́на.

Kozłki, *мн. см* **Kozłek.**

Kozłonogi, *см.* **Kozionogi.**

Kozłować, Pokozłować, скака́ть, пры́гать, рѣзви́ться.

Kozłowaty, козли́ный, ко́злій.

Kozłowiec, -wca, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozłowy, козло́вый.

Kozły, *см.* **Kozieł.**

Kozodój, -ja, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ; || *Зоол.* козоду́й, лило́къ (*ночна́я пти́ца*), *см.* **Lelek.**

Kozodrzew, Kosodrzew,-u, *м. см.* **Koszodrzewina.**

Kozodziczyna,-y, *ж.* **Kozodzik, -a**, *м. см.* **Kozilek.**

Kozopas, -a, *м.* козопа́съ, *см.* **Koziarz.**

Kozorożeć, *см.* **Koziorożec.**

Kożub, Kożubek, *см.* **Każub, Każubek.**

Każubalce, -lca, *м.* выкупны́я де́ньги, вы́купъ; || взя́тка. **Wyciągać kogo z kożubalec**, содра́ть съ кого́ взя́тку.

Kozubato, вы́пукло, вы́гнуто, *см.* **Kozubaty.**

Kozubieć, Skozubieć, выгиба́ться, вы́гнуться, быть вы́пуклымъ; || выдава́ться впередъ, клони́ться.

Kożuch, -a, *м.* кожу́хъ, тулу́пъ; || **Kożuch na mleku, od śmietanki**, пѣнка.

Kożuchować,*Садов.* прививать щитко́мъ и́ли глазко́мъ (*дерёвья*).

Kożuchowanie, -a, *ср.* приви́вка, *см.* **Kożuchować.**

Kożuchowiec, -wca, *м. Зоол.* шу́бная моль.

Kozula, Kozulka, -i, *ж.* у́дка, у́дочка, съ двумя́ и́ли тремя́ ле́сами.

Kożuszek,-szka, *м.* шу́бка, тулу́пчикъ; || **Kożuszek od śmietanki**, пѣнка на моло́чныхъ сли́вкахъ.

Kozyra, Kozyrnik, Kozyrny, Kozyrować, *см* **Kozera**, и т. д.

Krać,Zekrać,Wykrać, брани́ть, руга́ть, вы́бранить, вы́ругать. **Krać się, Pokrać się**, руга́ться, перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га, *см.* **Łajać, Łajać się.**

Kranie, -a, *ср.* брань, ру́гань

Kpiarz, -a, *м.* насмѣшникъ, зубоска́лъ, *см.* **Żartowniś, Szyderca, Drwiarz.**

Kpić, смѣя́ться, издѣва́ться, глуми́ться (*надъ кѣмъ, надъ чемъ*), перецыга́нивать (*кого́*).

Kpica, -y, *ж.* ду́рочка, болва́ниха, *см.* **Błaźnica.**

Kpienie, -a, *ср.* (**z kogo**), высмѣ́иваніе, перецыга́ниванье (*кого́*).

Kpina, -y, *м.* болва́нъ, о́лухъ.

Kpina, -y, Kpinka, -i, *ж.* употребля́ется бо́лѣе во мн. ч. **Kpiny**, *род. п.* **Kpin, Kpinki**, *род.п.*-**nek**,насмѣшка,осмѣя́ніе шу́тка. **Kpiny sobie z kogo robić**,издѣва́ться надъ кѣмъ. **Siebie wystawić, narazić na kpiny**, подвергать себя́ насмѣшкамъ. **Zrobić co na kpiny**. сдѣлать что́ въ насмѣшку, для шу́тки. *см.* **Drwina, Szyderstwo, Żart.**

Kpisko, -a, *ср.* пе́нтюхъ, о́лухъ.

Kra, -y, *ж.* льди́нка. са́ло (*льди́ная пле́нка, плава́ющая на пове́рхности воды при ей замерза́нiи*); || *Мед.* скиръ, отвердѣ́ніе, затвердѣ́лость; || **kra, gruba, chmura,** густо́е о́блако, ту́ча.

Krab, -а, *м. Зоол.* крабъ, морско́й ракъ.

Kraciasto, въ ви́дѣ рѣ́шётки, на подо́біе рѣшётки, въ кле́точку, кле́точками.

Kraciasty, Kracisty, рѣшётчатый, кле́тчатый; || сквозно́й.

Kracić, Zakracić, задѣ́лывать *или* обноси́ть, рѣшётко́ю.

Kraczać się, *см.* **Rozkraczać się.**

Kraczoch, -а, *м.* праздношата́ющійся, шату́нъ.

Kradać, *см.* **Kraść.**

Kradkiem, укра́дкою, *см.* **Ukradkiem.**

Kradnienie, -а, *ср.* воровство́, *см.* **Kradzież.**

Kradomie, укра́дкою, скры́тно, тайко́мъ, изподтишка́; || воровски́.

Kradomy, пота́енный, скры́тный.

Kradywać, *см.* **Kraść.**

Kradzieski, Kradzieżniczy, воровско́й.

Kradzieztwo, -а, *ср. см.* **Kradzież.**

Kradzież, -y, *ж.* кра́жа, покра́жа, воровство́, расхище́ніе. **Kradzież grosza publicznego,** расхище́ніе казны́. **Kradzież przy nim znaleziono,** покра́жу нашли́ у него́.

Kradzieżca, -y, Kradzieżnik, -а, *м.* воръ, похити́тель (*ж. р.* воро́вка, похити́тельница), *см.* **Złodziej.**

Kradzieżność, -ści, *ж.* скло́нность къ воровству́.

Kradzieżny, скло́нный къ воровству́, **Kradziony,** укра́денный, воровско́й.

Krąg, -ęgu, *м.* кругъ, кружо́къ. **W krąg,** въ кружо́къ, вокру́гъ, кругообра́зно; || *Астрон.* орби́та, путь (*плане́ты*); обраще́ніе (*со́лнца*); || дискъ, кругъ (*со́лнца, луны*); || **Krąg garncarski,** гончарный кругъ; || **Kręgi,** *мн.* заты́локъ, зашеёкъ, загри́вокъ. **Połamać kręgi,** сломать шею, *см.* **Kark;** || слой (*де́рева*); || о́бодъ, окру́жность колеса́; || **Krąg węża,** изги́бъ, *см.* **Kłąb;** || ***Ująć żądze w kręgi;** умѣ́рить, обузда́ть свои́ стра́сти.

Krągiak, -а, *м.* кругля́къ, круглы́шъ, кру́глое полѣ́но.

Krąglec, округля́ться.

Kraglić, вакр гля́ть, округля́ть, *см.* **Zaokrąglać;** || **Krąglić się,** округля́ться.

Krąglica, Kruglica, -y, *ж.* кубарь, *см.* **Bąk, Cyga, Wartołka.**

Krągło, кру́гло.

Krągły, кру́глый, *см.* **Okrągły.**

Kraina, -y, *ж.* край, страна́, о́бласть; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || сфе́ра. **W wyższych krainach filozofji,** въ вы́сшихъ сфе́рахъ филосо́фіи. **Gubi się w krainach przymuszeń,** онъ теря́ется въ о́бласти предположе́ній.

Kraj, u, *м.* край, сторона́, страна́, о́бласть. **Pójść na kraj świata,** пойти́ на кра́й све́та. **Kraj szaty,** край оде́жды. **Wszystkie kraje ziemi,** всѣ страны земли́. **Kraje umiarkowane,** умѣ́ренныя страны. **Obce kraje,** чужіе край, иностра́нныя зе́мли. **Kraj ludny,** населённая страна́. **Kraj rodzinny,** родно́й край, ро́дина. **Kraj,** оте́чество, отчи́зна, ро́дина. (**W kraju i za granicą,** въ стране́ внутри́ страны́, на ро́динѣ и за грани́цею). *Послов.* **Co kraj to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай.

Krajać, Pokrajać, рѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, нарѣ́зывать, нарѣ́зать. **Krajać kawałkami,** рѣ́зать кусо́чками, ло́мтиками. **Krajać suknię,** кроить пла́тье, *см.* **Kroić. Krajać chleb,** нарѣ́зывать хлѣ́бъ. **Nóż dobrze kraje,** ножъ хорошо́ рѣжетъ; || ***Pługiem krajać ziemię,** плу́гомъ боронди́ть зе́млю; || ***Serce mi to kraje,** э́то мнѣ раздира́етъ се́рдце; || **Krajac się, Pokrajać się,** нарѣ́заться, порѣ́заться, быть нарѣ́заннымъ. **Zanim to pokraje się,** пре́жде не́жели э́то бу́детъ нарѣ́зано, пре́жде не́жели э́то нарѣ́жется. ***Serce mi się krajało z żalu,** се́рдце у меня́ надрыва́лось отъ го́рести, *см.* **Pękać.**

Krajanie, -а, *ср.* разрѣ́зываніе; || кро́шка (*табаку́*).

Krajanka, -i, *ж.* (**séra**), кусо́къ, ло́мтикъ (*сы́ра*).

Krajczanka, -i, *ж.* дочь кра́вчаго.

Krajczany, *см.* **Krajkowy.**

Krajczostwo, -а, *ср.* до́лжность кра́вчаго; || *Собир.* кра́вчій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Krajczy, -ego, *м.* кра́вчій.

Krajczyc, -а, сынъ кра́вчаго.

Krajczyna, -y, *ж.* жена́ кра́вчаго.

Krajka, -i, *ж.* кро́мка, кайма́, каёмка.

Krajkowy, кро́мчатый, каёмочный.

Krajny, *см.* **Skrajny.**

Krajomiernictwo, -а, *ср.* межева́ніе, землемѣ́ріе.

Krajomierniczy, землемѣ́рный.

Krajopis, -a, Krajopisarz, -а, *м.* описа́тель страны́, хорогра́фъ; || **Krajopis, -u,** *м.* описа́ніе страны́, хорогра́фія.

Krajopisarski, хорографи́ческій.

Krajopisarstwo, Krajopistwo, -а, *ср.* хорогра́фія, *см.* **Krajopis.**

Krajopisarz, -а, *м. см.* **Krajopis.**

Krajopisny, хорографи́ческій.

Krajopistwo, -а, *ср. см.* **Krajopisarstwo.**

Krajowiec, -wca, *м.* туземецъ, коренно́й жи́тель страны́.

Krajowładca, -y, *м.* госуда́рь, мона́рхъ.

Krajowładczyni, -ni, *ж.* госуда́рыня, мона́рхиня.

Krajowładztwo, -а, *ср.* верхо́вная власть, самодержа́віе.

Krajowość, -ści, *ж.* мѣ́стный хара́ктеръ, *см.* **Miejscowość.**

Krajowy, туземный, коренно́й, мѣ́стный. **Wino krajowe,** туземное вино́. **Napoje krajowe,** напи́тки мѣ́стнаго приготовле́нія. **Rośliny krajowe,** мѣ́стныя рас-

тéнія. **Krajowy obyczaj**, мѣстный обы́чай, обы́чай страны. **Pisarze krajowi**, отéчественные писáтели. **Piśmiennictwo krajowe**, отéчественная литерату́ра, слове́сность, *см.* **Narodowy**.

Krakać, Kraknąć, ка́ркать, каркнуть, (*о воро́нахъ*). *Послов.* **Kiedy wleziesz między wrony, musisz krakać jak i ony**, съ волка́ми жить, по во́лчьи выть.

Krakacica, -y, *ж. Мед.* поли́пъ (*въ носу́*).

Kralka, -i, *ж.* деся́тка (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* **Dziesiątka**.

Kram, -u, *м.* мелочна́я ла́вка; || това́ры въ ла́вкѣ. **Kram założyć**, откры́ть ла́вку, нача́ть торгова́ть. *Послов.* **Jaki pan, taki kram**, како́въ попъ, тако́въ и прихо́дъ.

Kramarczyk, -a, *м.* разно́щикъ (*товаровъ*), ходе́бщикъ; || сидѣлецъ (*въ ла́вкѣ*).

Kramarka, -i, *ж.* торго́вка, ла́вочница.

Kramarski, мелочно́й; || торго́вый, купе́ческій, мерканти́льный. **Kramarskie towary**, мелочны́е това́ры. **Duch kramarski**, духъ торго́вли, комме́рческое направле́ніе, мерканти́льный духъ.

Kramarstwo, -a, *см.* мелочно́й торгъ, мелочно́й това́ръ.

Kramarszczyzna, -y, *ж.* мелочна́я торго́вля, прода́жа.

Kramarz, -a, *м.* ла́вочникъ, мелочно́й торгове́цъ.

Kramarzyć, вести́ мелочну́ю торго́влю; || ***Kramarzyć się** (*z kim*), спо́рить, препира́ться.

Kramik, -u, *м.* мелочна́я ла́вочка.

Kramnica, -y, *ж. см.* **Kram**.

Kramnik, -a, *м. см.* **Kramarz**.

Kramny, Kramowy, ла́вочный, торго́вый. **Kramny artykuł, towar**, предме́тъ торго́вли, това́ръ.

Kramować, *см.* **Kramarzyć**.

Kraniec, -ńca, *м.* край, коне́цъ; || преде́лъ, рубе́жъ, окра́ина, сторона́, бортъ (*у су́дна*). **Na krańcach państwa**, на грани́цахъ, на окра́инахъ госуда́рства, *см.* **Kraj. Brzeg, Krawędź. Na obu, po obu krańcach ziemi**, по обо́имъ концáмъ земли́; || *прегра́да, препо́на; || кругъ, циклъ, *см.* **Koło**; || дискъ, кругъ, *см.* **Krąg**.

Krasa, -y, *ж.* румя́нецъ, ро́зовый цвѣтъ; || краса́, красота́.

Kraść, Kradać, Kradywać, Skraść, Ukraść, красть, укра́сть, похища́ть, похи́тить.

Krasić, Okrasić, Ukrasić, кра́сить въ кра́сную кра́ску; || украша́ть, прикра́шивать, *см.* **Okrasić**.

Kraska, -i, *ж. см.* **Krasawica**; || *Зоол.* сивоворо́нка (*птица*).

Kraśnieć, Wykraśnieć, хорошѣть, становѝться пригóжѣе.

Krasność, -ści, *ж.* красота́, *см.* **Krasa, Piękność**.

Krasny, кра́сный, ро́зовый; || прекра́сный, приго́жій.

Krasomowa, -y, *ж.* краснорѣ́чіе.

Krasnomówca, -y, *м.* краснорѣ́чивый, ора́торъ.

Krasomownie, Krasomowno, краснорѣ́чиво, *см.* **Wymownie**.

Krasomowność, -ści, *ж.* краснорѣ́чивость.

Krasomowny, краснорѣ́чивый, цвѣти́стый, *см.* **Kwiecisty**.

Krasomowski, ора́торскій, ри́торскій.

Krasomowstwo, -a, *ср.* рето́рика.

Krasowronka, -i, *ж. см.* **Kraska**.

Krata, -y, *ж.* рѣшётка; || кле́тка; || *Фортиф.* опускна́я рѣшётка; || кле́тка (*на ткани*). **Materja w kraty, w krateczki**, кле́тчатая мате́рія.

Krateczka, -i, рѣшёточка, кле́точка, *см.* **Krata, Kratka**.

Kratka, -i, *ж.* рѣшётечка; || пери́ла, *мн.* (*въ суди́лищѣ*); || *судебное мѣсто.* **Stanąć przed kratką**, яви́ться въ судъ. **Stawać u kratek, za kratkami**, вести́ тя́жбу, защища́ть въ судѣ; || проси́ть въ судѣ (*на кого́*).

Kratkować, рѣшети́ть.

Kratkowany, рѣшётчатый.

Krawacz, -a, *м. Сапож.* рѣза́къ; крива́й ножъ.

Krawalnica, -y, *ж.* стано́къ, верста́къ, рабо́чій столъ.

Krawalnik, -a, *м. см.* **Krawacz**.

Krawat, -u, *м. см.* **Halsztuch**.

Krawcowa, -éj, *ж.* жена́ портна́го; || портни́ха.

Krawcowy, портни́жескій, портни́жный.

Krawczyk, -a, *м.* подмасте́рье портна́го.

Krawczyna, -y, *ж.* портня́га.

Krawędź, -dzi, *ж.* бокъ, сторона́, кра́й; || кайма́, кро́мка (*у ткани*); || тесьма́; || бортъ, галсъ (*у су́дна*); || закра́ина, обши́вка, рубе́цъ; || *Архит.* ребро́, край (*см.* **Róg**), || опу́шка (*ли́ста*); окра́ина; || карни́зъ (*до́ма*); || край (*стола́*). **Na krawędziach przepaści**, на краю́ про́пасти. || *Фортиф.* гре́бень бру́ствера.

Krawędziasty, находя́щійся на са́момъ краю́.

Krawiec, -wca, *м.* портно́й.

Krawiecki, портни́жный. **Stół krawiecki**, като́къ, портни́жный столъ.

Krawiectwo, -a, *ср.* портня́жничество.

Krawieczyzna, -y, *ж. см.* **Krawiectwo**.

Krąż, -ęża, *м. Зоол.* родъ щети́нистаго черви́.

Krążek, -żka, *м.* кружо́къ, ло́мтикъ; || рядъ обручей, *см.* **Krąg**.

Krążenie, -a, *ср.* обраще́ніе, оборотъ; || движе́ніе. **Krążenie krwi**, обраще́ніе кро́ви; || **Krążenie po morzu**, кре́йсерство, крейсеро́вка.

Krążny, кругово́й.

Krążyć, Okrążać, броди́ть, шата́ться, шля́ться; || верте́ться, кружи́ться, обраща́ться вокру́гъ; || пари́ть, носи́ться.

Wilcy krążą około stada, волки́ бро́дять вокру́гъ ста́да. **Orzeł krąży w powietrzu**, орёлъ пари́тъ, но́сится въ во́здухѣ. **Ziemia krązy około słońca**, земля́ обраша́ется вокру́гъ со́лнца. **Tysiące czułen krążyło po rzece**, ты́сяча ло́докъ пересѣка́ли рѣ́ку; || *Морс.* крейсерова́ть.

Krążydło, -a, *ср.* ци́ркулъ, *см.* **Cyrkiel.**

Krcica, -y, *ж.* сѣ́рая капу́ста, *см.* **Jarmuż.**

Kreacja, -i, *ж.* творе́ніе, созда́ніе; || изобрѣте́ніе; || произведе́ніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе, установле́ніе, *см.* **Mianowanie.**

Kreatura, -y, *ж.* тварь; || * люби́мецъ, креату́ра, *см.* **Stworzenie.**

Kręcenie, -a, *ср.* суче́ніе, круче́ніе; || свива́ніе, скру́чиваніе; || *виля́ніе, увёртка, уло́вка.

Kreci, крото́вый, *см.* **Kret.**

Kreciany, Kreciasty, *см.* **Kredziany, Kredziasty.**

Kręcić, крути́ть, вить, сучи́ть; || повора́чивать, перекру́чивать, вертѣ́ть; || трясти́, кача́ть; || * увёртываться, виля́ть, прибѣга́ть къ уло́вкамъ; || **Kręcić kark**, вертѣ́ть ше́ю, *см.* **Skręcić.** || **Kręcić jedwab'**, сучи́ть шёлкъ. **Jedwab kręcony**, сучёный шелкъ. **Kręcić powrozy**, вить верёвки. **Kręcić głową na co**, кача́ть, трясти́ голово́ю ((*при чёмъ*). || * **Kręcić wici**, виля́ть, вертѣ́ться, вывёртываться; || **Kręcić się**, вертѣ́ться, кружи́ться, извива́ться, изгиба́ться, (*см.* **Wić się, Wężyk**). **Pijanemu zdaje się, że wszystko się kręci**, пья́ному ка́жется, что вокру́гъ него́ всё верти́тся. **Kręcić się koło czego, za czém**, увива́ться о́коло чего́, уха́живать за чѣ́мъ. **Głowa mu się kręci**, голова́ у него́ кру́жится; || **Łza mu się kręci w oczach**, у него́ слеза́ навёртывается на глаза́хъ; || ви́ться, навива́ться (*о волоса́хъ*)

Kręciciel, -a, *м.* сучи́льщикъ (*верёвокъ*); || * *см.* **Kręciel, Krętacz.**

Kręcicielka, -i, *ж.* сучи́льщица (*веревёкъ*); *см.* **Kręcielka.**

Kręcidło, -a, *ср.* пряди́льное колесо́.

Kręcielnia, -ni, *ж.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабо́та.

Kręcielstwo, -a, *ср.* витьё, круче́ніе, суче́ніе; || * привя́зка, приди́рка, крючо́къ, *см.* **Matactwo.**

Kręcisto, *см.* **Kręto.**

Krecisty, *см.* **Kredzisty.**

Kręcisty, *см.* **Kręty.**

Kręciszek, -szka, *м. Бот. см.* **Kmin polny.**

Kręciwąs, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вѣтрого́нъ.

Kręcony, сучёный, вито́й, *см.* **Kręcić.** **Schody kręcone**, вита́я лѣ́стница

Kręcz, -u, *м.* су́дорога.

Kręczynka, -i, *ж. Бот. см.* **Janowiec.**

Kreda, -y, *ж.* мѣлъ *см.* **Krédka.**

Kredenc, *см* **Kredens.**

Kredencerka, -i, *ж.* жена́ буфе́тчика, мундше́нка, *см.* **Kredencerz.**

Kredencerz, -a, *м.* буфе́тчикъ; || му́ндшенкъ.

Kredencja, -ji, *ж.* шкафъ для посу́ды, буфе́тъ, *см.* **Kredens.**

Kredencjalny, *см.* **Wierzytelny.**

Kredencować, Kredensować, *Стар.* отвѣ́дывать, подноси́ть напи́токъ *или* ку́шанье, по́дчивать друга́го; || быть на чёмъ, предводи́тельствовать, ука́зывать доро́гу. **Kredencować wojsku**, предводи́тельствовать во́йскомъ.

Kredens, -u, *м.* шкапъ для посу́ды, буфе́тъ; || кредити́вное, вѣ́рющее письмо́.

Kredensować, Kredencować, *Стар.* испро́бовать сперва́ напи́токъ *или* ку́шанье, подава́ть ихъ кому́; || идти́ впереди́ кого́, быть на челѣ́ (*напр. войска́*); || *Юрид.* назнача́ть на каку́ю-ли́бо до́лжность.

Krédka, -i, *ж.* мѣло́къ. **Wziąść pod krédkę**, счита́ть, вычисля́ть. **Z krędką żyć**, жи́ть съ разсчо́томъ, жить разсчо́тливо.

Kredo, *Нескл.* сѵмво́лъ вѣ́ры. *Посл.* **Potrzebny jak Piłat w kredo, Wlazł jak Piłat w kredo**, ну́женъ, какъ пя́тое колесо́ въ тѣлѣ́гѣ, *см.* **Koło, Dziura w moście.**

Kredować, Pokredować, отмѣча́ть, отмѣ́тить мѣ́ломъ.

Kredyt, -u, *м.* креди́тъ, долгъ, вѣ́ра; || си́ла, вѣ́съ, уваже́ніе; || довѣ́ріе; || креди́тъ (**rubryka w rejestrach**: *należy się*). **Dawać na kredyt**, дава́ть на креди́тъ, взаимы́, въ долгъ. **Borg umarł, a kredyt nie żyje**, въ долгъ не даю́тъ, *см.* **Borg**; || * довѣ́ріе. **Nabyć kredytu**, пріобрѣсти́ довѣ́ріе. **Kredyt stracić**, извѣ́риться, потеря́ть довѣ́ріе

Kredytor, -a, *м.* заимода́вецъ, кредито́ръ, *см.* **Wierzyciel.**

Kredytorka, -i, *ж.* заимода́вица, кредито́рка, *см.* **Wierzycielka.**

Kredytować (komu), дава́ть взаймы́, въ долгъ, *см.* **Borgować**; || *Ком.* **Kredytować (kogo)**, поставля́ть въ креди́тъ, кредитова́ть.

Kredytowanie, -a, *ср.* отда́ча взаймы́, въ креди́тъ.

Kredytowy, креди́тный, кредити́вный, вѣ́рющій. **Listy kredytowe**, вѣ́рющія пи́сьма

Kredziany, мѣлово́й.

Kredziasty, мѣлова́тый.

Kredzić, Pokredzić, па́чкать, запа́чкать мѣ́ломъ; || мѣли́ть, замѣли́ть, зама́зать мѣ́ломъ.

Kręgi, *мн. см.* **Krąg.**

Kręgiel, -gla, *м.* ке́гля. **Gra w kręgle**, ке́гельная игра́.

Kręgielkowaty, кеглеобра́зный, кони́ческій.

Kręgielnia, -ni, *ж.* ке́гельная площа́дка.

Kręgielny, ке́гельный. **Kręgielna kula**, ке́гельный шаръ.

Kręglak, *см.* **Krąglak.**

Kręglarnia, **-i**, *ж. см.* **Kręgielnia.**

Kręglowato, въ ви́дѣ ко́нуса, въ кони́ческой фо́рмѣ; || въ ви́дѣ ши́шки (*елово́й*).

Kręglowaty, кегleобра́зный, кони́ческій, ко́нусный.

Krekorać, **Krokorać**, куда́хтать, клохта́ть (*о ку́рицѣ*); || * болта́ть, сплётничать.

Krekoranie, **-a**, *ср.* болтовня́, болта́нье.

Kremor, **-u**, *м.* протёртая я́чная ка́ша.

Kreol, **-a**, *м.* креóль (*рождённый отъ европе́йскихъ роди́телей въ Аме́рикѣ*).

Kreolka, **-i**, *ж.* креóлка, *см.* **Kreol.**

Kreować, создава́ть; || учрежда́ть (*до́лжность*); || назнача́ть, опредѣля́ть (*пе́нсію*).

Krepa, **-y**, *ж.* крепъ, флёръ. **Żałobna krepa**, тра́урный крепъ.

Krępa, **-y**, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || ***Krępy**, *мн.* тиски́. **Wziąść kogo w krępy**, взять кого́ въ ти́ски, въ ежо́выя рукавицы, скрути́ть кого́; || поля́ (*у шля́пы*); || назва́ніе стари́нной игры́.

Krępak, **-a**, *м.* кряжъ, цѣпь горъ; || одна́ изъ отрасле́й Карпа́тскихъ горъ; || *Зоол. см.* **Dzięcioł.**

Krepel, **pla**, *м.* ола́дья, ала́дья

Krepki, **Krepko**, **Krepkość**, *см.* **Krzepki**, **Krzepko**, **Krzepkość.**

Krepon, **-u**, *м.* крепо́нъ, родъ шерстяна́го кре́па.

Krepość, **-ści**, *ж.* плóтность, коренáстость.

Krępować, **Skrępować**, свя́зывать, связа́ть; || спу́тывать; || скóвывать. **Skrępować komu ręce i nogi**, связа́ть кого́ по рука́мъ и по нога́мъ (*лиша́ть дѣйствовать*). **Być krępowanym przez co**, стѣсня́ться чѣмъ. **Jestem skrępowany przysięgą**, меня́ свя́зываетъ присяга.

Krepowy, кре́повый.

Krępulec, **-lca**, *м.* клинъ, закру́та, **zakrу́тень**; || чурба́нъ, отру́бокъ.

Krępy, корена́стый, плóтный, дю́жій.

Krerać, **Kryrać**, курлы́кать, кричáть погуси́ному и пожуравли́нному.

Kreranie, **-a**, *ср.* курлы́канье, *см.* **Krerać.**

Kres, **-u**, *м.* конéцъ, предѣлъ, грани́ца; || срокъ. **Dochodzić**, **dojść kresu**, приближáться, приблúзиться къ концу. **Wszystko ma swój kres naznaczony**, всё имѣетъ свóй конéцъ, всему́ назна́ченъ конéцъ. **Kres życia**, конéцъ, предѣлъ жúзни. **Kres zamierzony**, назна́ченная цѣль.

Kresa, **-y**, *ж.* полоса́; || царáпина, рубецъ на лицѣ, шрамъ. **Koń z czarną kresą na grzbiecie**, лóшадь съ чёрною полосóю на спинѣ. **Ma dwie kresy na twarzy**, у него́ два рубца́, двѣ царáпины на лицѣ.

Krescencja, **-ji**, *ж.* урожай (*хлѣба, плодóвъ*). **Krescencja roczna**, годовóй сборъ хлѣба.

Kresić, *см.* **Kreślić.**

Kreska, **Kréska**, **Kryska**, **-i**, *ж.* черта́, чёрточка, штрихъ, ли́нія; || ударéніе, знакъ ударéнія; || запята́я, *см.* **Przecinek**; || избира́тельный гóлосъ, балъ. **Być wybranym większością kresek**, быть и́збраннымъ по большинству́ голосóвъ, *см.* **Głos**; || óчередь. **Teraz na ciebie kreska**, тепéрь твоя́ óчередь; || **Kreski między flakami**, брыжéйка, сдоръ (*у быкóвъ, бара́новъ*), *см* **Kreza.**

Kreskować, балотирова́ть, подава́ть гóлосъ (*при вы́борахъ*); || ста́вить, дѣлать ударéніе (*надъ сло́вомъ*).

Kreskowanie, **-a**, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосóвъ (*при вы́борахъ*).

Kreślenie, **Skreślenie**, **-a**, *ср.* начерта́ніе, черчéніе, рисова́ніе, *см.* **Narys**; || óчеркъ. **Skreślenie charakterów**, óчеркъ характеровъ.

Kreślić, **Skreślić**, черти́ть, начерти́ть, рисова́ть, нарисова́ть. **Kreślić litery**, черти́ть бу́квы. **Skreślić obraz czego**, изобрази́ть что́-либо́, сдѣлать óчеркъ чего́; || Перечёркивать, перемáрывать, похѣровать. **Kreśli dużo**, онъ мнóго перечёркиваетъ, перемáрываетъ.

Kresować, **Pokresować**, **Przekresować (kogo)**, дѣлать шрáмы на лицѣ, раскрои́ть лицó).

Kret, **-a**, *м.* кротъ.

Kręt, **-u**, *м. см.* **Skręt.**

Krętacz, **-a**, *м. см.* **Matacz.**

Krętanina, **-y**, *ж.* движéніе; || заня́тіе, трудъ, рабóта; || увёртка, отговорка, улóвка. **Będzie miał z tém dużo krętaniny**, óто бу́детъ стóить ему́ большáго трудá. **Łgarz ten krętaniną swoją nas bawi**, óтотъ лгунъ забавля́етъ насъ своúми улóвками, увёртками.

Krętek, **Krętak**, **-tka**, *м. Зоол.* головáстикъ (*изъ ро́да жукóвъ*).

Krętem, въ кружóкъ, кругóмъ.

Kretes, *Нескл.* употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Z kretesem**, совершéнно, до концá, до остáтка, *см.* **Szczęt.**

Kretka, *см.* **Kredka.**

Krętny, излу́чистый, изви́листый, искри́вленный, *см.* **Kręty.**

Kręto, изви́листо; || кру́то, плóхо, хýдо. **Kręto koło niego**, плóхо емý, онъ въ тру́дномъ положéніи.

Krętodziób, **-oba**, *м. Зоол.* водорéзъ (*пти́ца*).

Krętogłów, **-a**, *м.* вертиголóвка, крутиголóвка, **вертошéйка** (*пти́ца*).

Krętogłowy, крутоголóвый, опромéтчивый.

Krętogon, **-a**, *м. Зоол.* сапажý (*обезья́на*).

Krętojeż, **-a**, *м. Зоол.* тенрéкъ Мадагаскáрскій ёжъ.

Krętolotny, вертя́щійся, кружáщійся, вью́щійся. **Dym krętolotny**, дымъ вью́щійся струйкою.

Kretomysz, **-y**, *ж. Зоол.* обыкновéнная землерóйка.

Krętopłoty, вьющійся около забóровъ. **Krętopłoty bluszcz**, плющъ вьющійся около забóровъ, цѣпляющійся за забóры.

Krętoprawny, кривотóлкъ, превратно толкýющій закóны.

Krętoróg, -oga, *м.* живóтное съ вѣтúстыми рогáми.

Krętorogi, имѣющій вѣтúстые рогá.

Krętość, -ści, *ж.* излýчина, извúлина, кривизнá.

Krętoskoczny, вертлáвый, вертящійся.

Krętosz, -a, *м. см.* **Krętacz.**

Kretować, Kretowaty, *см.* **Kredować, Kredowaty.**

Kretowaty, *см.* **Wykrętny.**

Kretowina, -y, *ж.* **Kretowisko, -a**, *ср.* кротовúна, вырытая крóтомъ землá.

Kretowiny, -win, *мн. см.* **Krętanina.**

Kretowy, кротóвый, *см.* **Kreci.**

Krętowzniosły, спирáльный.

Krętu wętu, (*поговóрка*), пустúя увёртки, улóвки; || бѣготнú и суетá.

Kręty, излýчистый, извúлистый, кривóй, искривленный; || **Kręty bieg rzeki**, извúлистое теченіе рѣки; || **Kręte drogi**, извúлистыя дорóги; || **Drzewo kręte** кривóе дерево; || *Анат.* **kręta kiszka**, подвздóшная кишкá.

Krew, *род. п* **krwi**, *ж.* кровь. **Krew puszczać**, пускáть кровь. **Krwi puszczenie**, кровопускáніе. **Upływ krwi**, потéря крóви. **Pragnienie krwi**, кровожáдность. **Zimna krew**, хлоднокрóвіе. **Krwi krążenie**, кругообращéніе крóви. **Krwi rozlanie**, кровопролúтіе. **Człowiek zimnéj krwi**, человѣкъ хладнокрóвный. **Związki krwi**, úзы родствá. **Ze szlacheckiéj krwi pochodzić**, быть благорóднаго рóда, происхождéнія, происходúть отъ благорóдной крóви. **Wstąpić na państwo po krwi**, вступúть на тронъ по прáву рожденія; || *Бот.* **Krew, smocza**, крáсный щевéль (*растéніе*).

Krewa, -y, *ж.* лабéтъ (*въ кáрточной игрѣ*), *см.* **Krewić.**

Krewczejszy, *см.* **Krewki.**

Krewić, (*въ кáрточной игрѣ*) имѣть бóлѣе очкóвъ, чѣмъ трéбуетъ игрá; || не сдержáть слóва, уклонúться отъ чего; || ***Skrewić**, провúниться въ чёмъ, сдѣлать погрѣшность.

Krewieństwo, -a, *ср. см.* **Pokrewieństwo.**

Krewki, хрýпкій, хúлый, брéнный, тлѣнный; || нéмощный, слáбый, дрáхлый. (**Krewczejszy**, чрезвычáйно хрýпкій, чрезвычáйно брéнный и т. д.) **Przyrodzenie ludzkie krewkie**, человéческая натýра нéмощна, слабá, человѣкъ отъ природы нéмощенъ, слабъ *см.* **Ułomny.**

Krewkość, -ści, *ж.* хрýпкость, брéнность, || нéмощь, хвóрость, хúлость, недýгъ; || слáбость, дрáхлость. **Wczyscy mamy nasze krewkości**, всѣ мы имѣемъ свои слáбости, нéдостáтки.

Krewna, -éj, *ж.* рóдственница, *см.* **Krewny.**

Krewniak, -a, *м.* рóдственникъ, родня́, *см.* **Krewny.**

Krewnić się, Pokrewnić się, Spokrewnić się, находúться, быть въ родствѣ, породниться **Spokrewniony ze znacznemi domami**, онъ въ родствѣ съ знáтными домáми.

Krewnik, -a, *м.* сангвúникъ, полнокрóвный; || *Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Krewność, -ści, *ж.* крóвное родство, блúзкая родня́.

Krewny, -ego, *м.* рóдственникъ. **Krewny w linji prostéj, wstępnéj i zstępnéj** рóдственникъ по прямóй, восходя́щей и нисходя́щей лúніи. **Krewny przyrodny**, единоутрóбный, *или* единокрóвный рóдственникъ.

Kreza, -y, *ж. см.* **Kryza.**

Krężel, -żla, Krężelek, -lka, *м.* кудéль, мычка (*на прялкѣ*).

Krnąbrnie, упрáмо, упóрно.

Krnąbrnieć, упóрствовать, упрáмиться.

Krnąbrność, -ści, *ж.* упрáмство, непослушáніе, упóрство.

Krnąbrny, упрáмый, непослýшный, упóрный.

Krobeczka, Krubeczka, -i, *ж.* коробóчка, *см.* **Króbka.**

Krobecznik, Krobnik, Króbkarz, -a, *м.* коробóчникъ.

Króbka, Krobia, Krubka, -i, *ж.* коробóка.

Krobnik, *см.* **Krobecznik.**

Kroć, *Нескл.* разъ, (употребля́ется тóлько съ именáми числúтельными колúчественными). **Dwakroć**, двáжды, два рáза; **trzykroć**, трúжды, три рáза; **dziesięćkroć**, дéсять разъ; **kilkakroć, po kilkakroć**, нéсколькоразъ, по нéскольку разъ (до десяти); **kilkanaściekroć**, дéсять и нéсколко разъ до десяти; **kilkadziesiąt kroć**, бóлѣе двадцати, дó ста разъ; **stokroć**, стократъ, сторúчно, сто разъ; **tysiąc kroć**, тúсяча разъ; **dwa kroć sto tysięcy**, (два раза сто тúсячъ), двéсти тúсячъ; **trzy kroć sto tysięcy**, (три раза сто тúсячъ), трúста тúсячъ; **kilka kroć sto tysięcy**, нéсколько сотъ тúсячъ **Krocie**, *мн.* **Krocie set tysięcy**, мнóгія сóтни тúсячъ; **zostawił trzy kroć sto tysięcy**, онъ оставúлъ трúста тúсячъ. **Krocie** вообщé означáетъ числó неопредѣлéнное: **Krocie go to kosztowało**, (*см.* **kilka kroć sto tysięcy**), э́то стóило емý сóтни тúсячъ. **Krocie mieszkańców**, (*см.* **tysiące**), тúсячи жúтелей.

Krochmal, -u, *м.* крахмáлъ, *см.* **Skrob', Mączka.**

Krochmalenie, -a, *ср.* крахмáленье (*бѣлья́*).

Krochmalić, крахмáлить (*бѣлье́*).

Krochmalik, -a, *м.* синькá.

Krochmalnia, -i, *ж.* крахмáльная фáбрика.

Krochmalnica, -y, *ж.* крахмáльщица.

Krochmalnik, -a, *м.* крахмáльщикъ.

Krochmalny, **Krochmałowy**, крахма́льный.

Krócéj, коро́че, *см.* **Krótko.**

Krocić, сторично умножа́ть, увели́чивать во́ сто разъ, усотери́ть

Krócić, сокраща́ть, укора́чивать, убавля́ть, *см.* **Skracać. Krócić, Ukrócić**, усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обуздать. **Krócić swe namiętności**, обу́здывать, преодолѣва́ть свои́ стра́сти, *см.* **Hamować, Powściągać.**

Krócica, *см.* **Krucica.**

Króciciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Krócéj, *см.* **Krócéj.**

Krocień, -tnia, *м. Бот.* спо́рышъ (*расте́ніе*).

Krociuchno, Króciutko, Króciusieńko, Króciuteńko, коротёхонько, кратча́йшимъ о́бразомъ, *см.* **Krótko.**

Króciuchny, Króciutki, Króciusieńki, Króciuteńki, коротёхонекъ, *см.* **Króiki.**

Krocz, -a, *м.* и **Krocz, -y**, *ж.* сби́вчивая ходá (*у ло́шади*) груна́, грунь лошади́ная (*родъ ма́лой рыси*).

Kroczak, -a, *м.* капка́нъ, ло́шадь иду́щая гру́нью, ма́лой ры́сью; || шажёкъ, ма́лый шагъ.

Kroczenie, -a, *ср.* шага́ніе; || ше́ствіе.

Kroczyć, шага́ть; || ше́ствовать.

Kroczysty, шага́стый; || хо́дкій.

Krogulczy, ястреби́ный.

Krogulec, -lca, *м.* я́стребъ (*пти́ца*), *см.* **Jastrząb'.**

Kroić, Skroić, Wykroić, крои́ть (*пла́тье*). скрои́ть, вы́кроить.

Krok, -u, *м.* шагъ. **Przyspieszyć kroku**, ускори́ть шагъ. **Zwolnić kroku**, умѣрить шагъ. * **Dotrzymać komu kroku, dostać kroku**, не отступа́ть отъ кого́, не попя́титься, не отставать. **Krok w krok**, шагъ за шагомъ, вслѣдъ, по пята́мъ. **Krok przyspieszony**, ско́рый шагъ. **O sto kroków**, на разстоя́ніи ста шаго́въ || Старáніе, хожде́ніе, сре́рство (*по какому́ дѣлу*).

Żadnego, w tym interesie nie przedsięweźmie kroku, я ничего́ не предприму́ по э́тому дѣлу, я не прибѣгну ни къ каки́мъ сре́дствамъ, я не приложу́ никаки́хъ стара́ній.

Krokiew, kwi, *ж. Плотн.* стропи́ло. || ***Krokiewki mu nie dostaje**, ему́ не доста́ётъ деся́той кле́пки во лбу́.

Krokodyl, -a, *м. Зоол.* крокоди́лъ.

Krokodyli, Krokodylowy, крокоди́ловъ. || ***Łzy krokodyle**, притво́рныя слёзы.

Krokorać, *см.* **Krekorać.**

Krokos, -u, *м. Бот.* са́флоръ краси́льный, желтяни́ца, ди́кій шафра́нъ (*расте́ніе*).

Krokosowy, желтяни́стый, шафра́нный.

Krokowy, промежу́точный, въ шагу́ находя́щійся. || *Анат.* **Kość krokowa**, лобна́я кость.

Krokształyny, -ów, *мн. Архит.* консо́ль, кра́гштейнъ; || желѣзная скоба́.

Krokwa, *см.* **Krokiew.**

Król, -a, *м.* коро́ль, царь. **Król królów**, царь царей. * **Król malowany**, сла́бый, съ ограни́ченною вла́стью коро́ль. **Święto trzech królów**, Крещéніе, день Богоявле́нія (6-го января́). **Wilja trzech królów**, сочéльникъ. **Lew król zwierząt**, левъ царь звѣре́й. || Въ ка́рточной игрѣ: **Król karowy, dzwonkowy**, бубно́вый коро́ль, и т. д. || коро́ль (*въ ша́хматной игрѣ*).

Królestwo, -a, *ср.* королéвство, ца́рство. **Królestwo niebieskie**, небе́сное ца́рство; || **Królestwo lchmość**, ихъ вели́чества коро́ль и королева; || Въ есте́ственной исто́ріи: **Królestwo zwierzęce, roślinne, rzeczy kopalnych**, ца́рство живо́тныхъ, расте́ній, ископа́емыхъ.

Królewicz, -a, *м.* насле́дный принцъ, королéвичъ.

Królewiczostwo, -a, *ср.* досто́инство насле́днаго при́нца; || *Собир.* насле́дный принцъ вмѣстѣ съ свое́ю супру́гою

Królewiczówna, -y, *ж.* дочь королéвича.

Królewiczowski, Królewiczowy, королéвскій, относя́щійся къ королéвскому при́нцу. **Jego królewiczowska mość**, его́ королéвское высо́чество.

Królewna, -y, *ж.* королéвна, царéвна.

Królewnin, королéвинъ.

Królewski, королéвскій, ца́рскій, ца́рственный. **Stronnik królewski**, приверже́нецъ короля́, роялистъ.

Królewskość, -ści, *ж.* королéвское *и́ли* ца́рское достоинство.

Królewszczyzna, -y, *ж.* королéвское владѣ́ніе, помѣ́стье.

Króliczę, -ęcia, *ср.* молодо́й кро́ликъ.

Króliczy, кро́личій.

Króliczyniec, -ńca, *м. см.* **Królikarnia.**

Królik, -a, *м.* королёкъ, царёкъ; || *Зоол.* кро́ликъ; || королёкъ (*пти́ца*); || *Бот.* **Króliki**, *мн.* маргари́тка (*расте́ніе*).

Królikarnia, -ni, *ж.* кро́личій садо́къ, садо́къ для кро́ликовъ.

Królobójca, -y, *м.* цареубі́йца.

Królobójski, цареубійственный.

Królobójstwo, -a, *ср.* цареубійство.

Krolosęp, -a, *м. Зоол.* царь ко́ршуновъ (*хищная пти́ца южной Аме́рики*).

Królowa, -éj, *ж.* супру́га короля́, королéва, цари́ца. **Królowa niebieska**, Цари́ца Небе́сная; || **królowa, dama**, королева, да́ма (*въ ша́хматной игрѣ*); || **Królowa, Matka pszczół**, ма́тка, цари́ца (*у пчёлъ*); || **Królowa balu**, цари́ца ба́ла; || **Królowa kwiatów**, цари́ца цвѣто́въ.

Królować, ца́рствовать, вла́ствовать, *царя́ть; || преобладать.

Królowanie, -a, *ср.* ца́рствованіе, правле́ніе; || преобладáніе.

Królowin, королéвинъ.

Królujący, ца́рствующій, господствующій, *см.* **Panujący.**

Krom, Kromia, *Стар.* кро́мѣ, безъ, ис-

Krom wiary nikt zbawionnie będzie, безъ вѣры никто не будетъ спасёнъ, безъ вѣры нѣтъ спасенія. **Krom** woli ich, помимо ихъ воли. **Krom** oczu, заглазá, *см.* **Oprócz, Prócz.**

Kromka, -i, *ж.* кромá, ломóть, обрѣзъ, срѣзокъ; || крáй, ребрó (*у монéты*); || кусóкъ.

Kronika, -i, *ж.* хрóника, временникъ, лѣтопись.

Kronikarski, лѣтописный.

Kronikarstwo, -a, *ср.* веденіе лѣтописи; || *мн.* лѣтописи.

Kronikarz, -a, *м.* лѣтописецъ.

Kropecznik, -a, *м.* миллепóръ, тысяченóжникъ (*корáлл*).

Kropelka, -i, *ж.* кáпелька, *см.* **Kropla.**

Kropić, кропúть, накрáпывать. **Deszczyk kropi**, дóждикъ накрáпываетъ. **Skropić, Pokropić**, окропúть, оросúть. **Pokropić święconą wodą**, окропúть святóй водóю. **Skropić łzami**, оросúть слезáми. **Wykropić kogo**, высѣчь кого рóзгами.

Kropiciel, -a, *м.* окропля́ющій, орошáющій.

Kropidlny, кропúльный.

Kropidło, -a, *ср.* кропúло.

Kropielnica, -y, *ж.* кропúльница.

Kropienie, -a, *ср.* кроплéніе, окроплéніе.

Kropisty, *см.* **Kroplisty.**

Kropka, -i, *ж.* тóчка; || крáпинка, пя́тнышко. **Dwie kropki**, двоетóчіе. * **Nie brak ani kropki**, ничегó, ни чёрточки, ни однóй іóты.

Kropkować, пунктировáть, дѣлать тóчки, рисовáть тóчками; || стáвить знáки препинáнія; || набивáть мýшки (*на тканú*).

Kropkowanie, -a, *ср.* пунктирóвка, употребленіе знáковъ препинáнія.

Kropla, -i, *ж.* кáпля.

Kroplisty, накрáпывающій, крýпный.

Kropnąć, *см.* **Kropić.**

Krosienka, -sienek, *мн.* пя́льцы.

Krośna, *род. п.* **Krosien**, крóсна, крóсны, ткáцкій станóкъ; || я́щикъ, въ котóромъ нóсятъ стёкла.

Krośniarski, принадлежáщій торгóвцу стеклóмъ; *см.* **Krośniarz.**

Krośniarz, -a, *м.* деревéнскій стекóльщикъ, разнóщикъ.

Krosta, -y, прыщъ (*на лицѣ*). **Krosteczka**, пры́щикъ, ýгорь. || **Czerwone krosty**, óспа.

Krostawieć, покрывáться прыщáми, угрáми.

Krostawy, *Мед.* имѣющій свóйство гноевы́хъ пры́щиковъ; || покрытый прыщáми.

Krótki, корóткій. **W krotkim czasie**, въ корóткое врéмя. **Krótka pamięć**, слáбая пáмять. **On ma krótkt wzrok**, онъ близорýкъ.

Krótko, крáтко, коротко, вкрáтцѣ; || строго, рѣзко (сравн. стéпень: **Krócéj**, корóче).

Pokrótce co wyłożyć, вкрáтцѣ изложúть, представúть что. **Krótko wprzód**, немнóго впередъ. **Wkrótce potém**, вскорѣ потóмъ. **Krótko mówiąc, nie chcę tego**, слóвомъ, однúмъ слóвомъ, корóче сказáть, я не хочý э́того. **Krótko się z kim odbyć**, поскорѣе отъ кого отдѣлаться. **Krótko z nim, krótko koło niego**, онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ. **Krótko kogo trzymać**, не давáть кому́ мнóго вóли. **Człowiek, krótko widzący**, близорýкій человѣкъ.

Krótkochwilny, мгновéнный, скоропроходя́щій.

Krótkodzioby, имѣющій корóткій клювъ.

Krótkogrzywy, короткогри́вый.

Krótkomownie, въ корóткихъ словáхъ, лакони́чески.

Krótkomowny, лакони́ческій.

Krótkonogi, *Зоол.* коротконóгій, короткола́пый.

Krótkonosy, коротконóсый.

Krótkość, -ści, *ж.* крáткость.

Krótkoskrzydlaty, *Зоол.* короткокры́лый.

Krótkosłowny, *см.* **Krótkomowny.**

Krótkoterminowy, краткосрóчный, óтданный на корóткій срокъ.

Krótkotrwale, непродолжúтельно, корóткое врéмя.

Krótkotrwałość, -ści, *ж.* непродолжúтельность.

Krótkotrwały, непродолжúтельный, проходя́щій, брéнный.

Krótkowato, коротковáто.

Krótkowaty, коротковáтый.

Krótkowidność, -ści, *ж.* близорýкость.

Krótkowidny, близорýкій.

Krótkowidz, -a, *м.* близорýкій.

Krótkowieczność, недолговѣчность, *см.* **Krótkotrwałość.**

Krótkowieki, недолговѣчный.

Krótnąć, Krótnieć, Ukrutnąć, Skrótnąć, укорáчиваться, сдѣлаться корóче, укоротúться; || убывáть, уменьшáться.

Krotny, употребля́ется при именахъ числúтельныхъ: **Dwukrotny**, двукрáтный, двоекрáтный; **Czterokrotny**, четырекрáтный, и т. д.

Krotochwila, Krotofila, -i, *ж.* забáва, увеселéніе, шýтка, шáлость, балагýрство.

Krotochwilenie, -a, *ср.* препровождéніе врéмени, забáва, увеселéніе.

Krotochwilić, Krotofilić, забавля́ться, шутúть, вéсело проводúть врéмя.

Krotochwilnik, Krotofilnik, -a, *м.* забáвникъ, шутни́къ, балагýръ.

Krotochwilność, Krotofilność, -ści, *ж.* шутли́вость, балагýрство.

Krotochwilny, Krotofilny, шутли́вый, забáвный, весёлый.

Krotochwilować, *см.* **Krotochwilić.**

Krotof... *см.* **Krotoch.**

Krótszeć, укорáчиваться, сокращáться; || убывáть.

Krowa, -y, *м.* коро́ва. **Krowa jałowa,** я́ловая коро́ва. **Krowa dojna,** до́йная коро́ва; || **Krowa dzika,** са́мка ло́ся.

Krowi, коро́вій. **Krowia ospa,** коро́вья о́спа. || **Krowi chlew,** коро́вникъ; || *Бот.* **Krowia reź, Krowie żyto,** коро́вій кормъ, Ива́нъ да Ма́рья, *см.* **Pszenic, Mlecz.**

Krowiarka, -i, *ж.* коро́вница, ско́тница.

Krowiarnia,-ni, *ж.* коро́вникъ, ско́тный дворъ.

Krowiarz, -a, *м.* пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ.

Krowieniec, -ńca, *м.* коро́вій калъ, коро́вій навóзъ.

Krowisko, Krówsko, -a, *ср.* коро́вища.

Krówka, -i, *ж.* коро́вка; || *Зоол.* навóзный жукъ. **Krówka zielona,** *см.* **Kantaryda;** || *Бот. см.* **Kokoryczka;** || **Krówki,** *мн.* подкла́дины, кла́дки изъ де́рева, подъ что́-либо подло́женныя, *см.* **Kętnar, Legar.**

Krowne, -ego, *ср. Стар.* по́шлина съ рога́таго скота́.

Krowodój, -oja, *м. Зоол.* бóа, удáвъ.

Krowopas, -a, *м. см.* **Krowiarz.**

Krszyć, мять, крошúть. || **Krzyć się,** осыпáться, сы́паться (*о хлѣбѣ*).

Krszyna, Kszyna, Krsztyna, Krszta, Krta, -y, *ж.* кро́шка хлѣбная, кро́шечка, крохá; || вёрнышко крупúнка. **Ani krzty nie widać,** ни вги не видáть.

Krta, -y, *ж. см.* **Krszyna.**

Krtań,-ni, *м. Анат.* гортáнь, дыха́тельное го́рло; || **Прост.* го́рло, гло́тка.

Krtaniowy, гортáнный.

Krtycze, -ów, *мн. см.* **Krtań.**

Krubka, Krubeczka, Krubnik, *см.* **Krówka,** и т. д

Kruchczeć, *см.* **Kruszeć.**

Krucho,употребля́ется въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Krucho z nim,** онъ въ тѣсныхъ обстоя́тельствахъ, плóхо ему́.

Kruchość, -ści, *ж.* мя́гкость (*говя́дины, и проч.*), хру́пкость (*дерева*), разсы́пчатость, ло́мкость, хру́пкость (*стекла́, металловъ*), ры́хлость (*земли́, со́ли*).

Kruchta, -y, *ж.* па́перть (*передъ це́рковью*), *см.* **Babiniec.**

Kruchuchny, Kruchutki, Kruchuteńki, мя́конькій, чрезвыча́йно хру́пкій, ло́мкій, разсы́пчатый.

Kruchy, мя́гкій, хру́пкій,разсы́пчатый, ло́мкій, ры́хлый, *см.* **Kruchość.** || *Зоол.* **Kruchy wąż,** мѣдя́ница (*змья*).

Krucjata, -y, *ж.* крестóвый похóдъ.

Krucyfer,-a, *м.* несу́щій крестъ (*въ церковныхъ ходáхъ, процéссіяхъ*).

Krucyfiks, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Krucza, -y, *ж. Горн.* крюкъ.

Kruczę, -ęcia, *ср.* воронёнокъ, молодóй вóронъ.

Kruczeć, ворчáть.

Kruczek, -czka, *м.* воронёнокъ; || крючóкъ.

Kruczenie, -a, *ср.* ворчáнье въ брю́хѣ.

Kruczodzioby,схóдный съ вóроновымъ клю́вомъ.

Kruczy, вóроновъ. **Włosy krucze,** вóлосы чёрные какъ вóроново крыло́.

Krudunek, *см.* **Karczunek.**

Kruk, -a, *м.* вóронъ. *Посл.* **Nie pomoże krukowi mydło,** чёрнаго кобеля́ не вы́мыешь до бѣла́, дурака́ учúть, что мёртваго лѣчúть. **Kruk krukowi oka nie wykole,** вóронъ вóрону глазъ не вы́клюнетъ. || *Зоол.* **Kruk morski,** нырóкъ (*птица*; || крюкъ, *см.* **Hak.**

Krukać, *см.* **Krakać.**

Krukowaty, воронообрáзный.

Krupa, -y, *ж.* бóлѣе употребля́ется во множ. ч. **Krupy** *род.* **Krup,** крупá. **Krupy jęczmienne,** я́чная крупá. **Krupy perłowe,** перлóвая крупá. **Krupy gryczane, tatarczane,** гре́чневая крупá. || **Krupy,***мн.* мéлкій градъ, **Krupy padają,** мéлкій градъ идётъ.

Krupiarka, -i, *ж.* торгóвка крупóю, сѣменáми.

Krupiarski, относя́щійся къ торго́влѣ крупóю, семенáми.

Krupiarz, -a, *м.* торговéцъ крупóю, сѣменáми, сѣмя́нникъ; || лабáзникъ, мучни́къ.

Krupiasty, крупянóй, крупи́чатый, *см.* **Ziarnisty. Sól krupiasta,** *см.* **Gradówka.** || *Мед.* просообрáзный.

Krupić, Skrupić, толóчь, истолóчь въ ступкѣ, молóть, смолóть, превращáть, превратúть въ крупу́. || **Krupić się,** обращáться въ крупу́. *Посл.* **Na kim się skrupi, na nim się zmielę,** кóшку бьютъ, а невѣсткѣ навѣтки даю́тъ. || **Grad krupi się,** идётъ мéлкій градъ.

Krupki, -pek, *мн.* мéлкая крупá.

Krupniczka, -i, *ж. см.* **Krupiarka.**

Krupnik, -a, *м. см.* **Krupiarz;** || супъ съ мéлкими крупáми, кáшица.

Krupny, крупянóй.

Krusz, -u, *м.* рудá.

Kruszcorodny, Kruszeczny, изобúлующій метáллами. рудникáми.

Kruszcośledzący, прúскивающій метáллы.

Kruszcowy, металли́ческій, рудянóй, минерáльный, металлоно́сный.

Kruszczeć, *Хим.* металловáть, превращáть въ метáллъ.

Kruszczyna, -y, *ж.* саморо́дный метáлль, саморо́докъ.

Kruszec, -szcu, *м.* рудá, штуфъ; || минерáлъ.

Kruszeć, Skruszeć, мя́кнуть, сдѣлаться мя́гкимъ, ры́хлымъ; || тро́нуться, смягчúться, соболѣзновать.

Kruszenie, -nia, *ср. Горн.* толчéніе.

Kruszki, *см.* **Kruźki, Kryzki.**

Kruszliwy, разсы́пчивый, разсы́пчатый, ры́хлый.

Kruszonka,-i, *ж. см.* **Zacierka,Drobianka.**

Kruszyć, Skruszyć, мя́ть, изми́ять, кроши́ть, искроши́ть, растира́ть, растере́ть, сокруша́ть, сокруши́ть, толо́чь въ ступкѣ. * Skruszyć kogo, разори́ть кого; || растро́гать, тро́нуть до глубины́ се́рдца. || **Kruszyć się, Skruszyć się**, разбива́ться, разби́ться, лома́ться, переломи́ться; * растро́гаться, сокруша́ться, тро́нуться до глубины́ се́рдца.

Kruszykamień, *см.* Łomikamień.

Kruszyna, -y, *ж. см.* Krszyna, Okruszyna. || *Бот.* круши́на (*деревцо́*), || * *см.* Odrobina.

Kruszynowy, *Бот.* круши́новый, *см.* Kruszyna.

Kruź, -u, *м.* кувши́нъ.

Kruźganek, -nka, *м.* галере́я, *см.* Korytarz; || крыльцо́, *см.* Ganek, Przysionek.

Kruźki, -żek, *см.* Kryzki.

Kruźlik, Kruźyk, -a, *м.* кувши́нчикъ.

Kruźowato, Kruźowaty, *см.* Kędzierzawo, Kędzierzawy.

Kruźowy, кувши́нный.

Krwawić, Skrwawić, окровавля́ть, окропа́вить, окрове́нить, проли́вать, проли́ть кровь, обагря́ть кро́вью. || Krwawić się, Skrwawić się, окровавля́ться, окрова́виться, обагри́ться кро́вью.

Krwawne, -ego, *ср.* пра́во, кото́рое пре́жде предоста́влено бы́ло суде́бнымъ приста́вамъ, присво́ивать себѣ́ пла́тье уби́таго челове́ка.

Krwawnica, -y, *ж. Бот.* вербо́вникъ, плову́нъ (*расте́ніе*); || *Анат.* крововозвра́тная жи́ла, ве́на; || *Мед.* Krwawnice, *мн.* почечу́й, геморо́й.

Krwawnik, -a, *м. Минер.* кровави́къ, гемати́тъ, кра́сный желѣзня́къ; || кровави́къ (*руда́*); || геліотро́пъ (*ка́мень*) сердоли́къ (*ка́мень*); || *Бот.* тысячели́стникъ (*расте́ніе*).

Krwawny, кровяно́й, отно́сящійся къ кро́ви. Krwawne lekarstwo, кровочиста́тельное лека́рство.

Krwawo, крова́во. Krwawo mi to przyszło, э́то мнѣ доста́лось съ тя́жкимъ трудо́мъ.

Krwawosok, -u, *м. Бот.* кра́сный щавѣ́ль (*расте́ніе*).

Krwawotok, *см.* Krwotok.

Krwawożerca, *см.* Krwiożerca.

Krwawożerność *см.* Krwiożerność, Krwiożerczość; Krwawożerny, *см.* Krwiożerny.

Krwawy, крова́вый, окрова́вленный.

Krwiobarwny, кровяна́го цвѣта.

Krwionośny, *Анат.* кровоно́сный, кровено́сный.

Krwiożerca, -y, *м.* кровожа́дный.

Krwiożerczość, -ci, *ж.* кровожа́дность.

Krwiożerczy, Krwiożerny, кровожа́дный.

Krwiściąg, -u, *м. Бот.* зелёный черноголо́вникъ, черноголо́вка, свина́я тра́вка.

Krwistość, -ci, *ж.* полнокро́віе.

Krwisty, полнокро́вный.

Krwotoczny, кровото́чный *Анат.* **Krwotoczna żyła, krwowozwrótna** жи́ла, ве́на; || почечу́йная арте́рія.

Krwotok, -u, *м.* кровотече́ніе; || мѣ́стное очище́ніе.

Kryć, Ukrywać, Skryć, Ukryć, крыть, укрыва́ть, скрыть, пря́тать, спря́тать, *см.* Taić. || **Kryć się, Ukrywać się, Skryć się, Ukryć się**, кры́ться, укрыва́ться, скры́ться, спря́таться.

Kryca, -y, *ж.* ко́ваное желѣ́зо.

Krycie, -a, *ср.* кро́вля, прикры́тіе, покры́шка. || **Krycie się**, укрыва́ніе, прикрыва́ніе.

Kryg, -u, *м.* **Kryga, -i**, *ж.* у́дило (мн. ч. *удила́*), мундшту́къ, мушту́къ, цѣпо́чка (*у мундшту́ка*), *см.* Wędzidło.

Krygować, щегольски́ наряжа́ть. || **Krygować się**, щегольски́ наряжа́ться, ня́литься, выпя́ливаться, охора́шиваться.

Kryjomie, Kryjomko, Kryjomo, украдко́ю, та́йно, секре́тно, тихо́нько, тишко́мъ.

Kryjomokupstwo, -a, *ср.* контраба́нда, торго́вля запрещёнными това́рами.

Kryjówka, скры́тое мѣ́сто, та́йникъ; || прито́нъ, верте́пъ. Kryjówka rozbójników, прито́нъ, верте́пъ разбо́йниковъ. **Kryjówki serca ludzkiego**, та́йные изги́бы челове́ческаго се́рдца.

Kryka, -i, *ж. Горн.* костыль.

Kryminał, -u, *м.* уголо́вное преступле́ніе, уголо́вное де́ло; || тюрьма́, темни́ца.

Kryminalista, -y, *м.* учёный, писа́тель по уголо́вной ча́сти; || уголо́вный престу́пникъ.

Kryminalistka, -i, *ж.* уголо́вная престу́пница.

Kryminalnie, престу́пно; | уголо́внымъ судо́мъ.)

Kryminalność, -ści, *ж.* уголо́вщина, криминальность.

Kryminalny, престу́пный, уголовный. Sąd kryminalny, уголо́вный судъ. Sędzia kryminalny, уголо́вный судья́. Sprawa kryminalna, уголо́вное де́ло.

Krymka, -i, *ж.* жидо́вская ермо́лка, *см.* Mycka.

Krynica, -y, *ж.* исто́чникъ, родни́къ, ключъ, *см.* Zdrój, Potok.

Kryniczny, ключево́й. Kryniczna woda, ключева́я вода́.

Krypa, -y, *ж.* ба́рка, ло́дка.

Krypcie, -ów, *мн.* ла́пти, *см.* Łapcie.

Krypt, -u, *м.* **Krypta, -y**, *ж.* склепъ, подзе́мная пещера, *см.* Pieczara, Podziemie.

Kryska, *см.* Kréska; Kryski, *см.* Kryzki.

Krystalizacja, -ji, *ж.* кристаллиза́ція.

Krystalizować, Skrystalizować, кристаллизова́ть, хруста́лить. || **Krystalizować się, Skrystalizować się**, кристаллизова́ться, хруста́литься.

Kryształ, -u, *м.* криста́ллъ, хруста́ль. Kryształy, *мн.* хруста́льныя издѣлія.

Kryształek, -łka, *м.* зорочёкъ, зрачёкъ зѣни́ца (*въ глазу́*).

Krysztalny, кристаллическій кристальный.
Kryształokrusz, -a, *м. Минер.* оловянная вениса.
Kryształować, *см.* **Krystalizować.**
Kryształowanie, -a, *ср.* кристаллизація.
Kryształowy, кристальный, хрустальный.
Krytopłciowy, *Бот.* тайнобрачный.
Krytowy, *см.* **Gwóźdź.**
Kryty, крытый, покрытый.
Krytyczka, -i, *ж.* женщина-критикъ.
Krytycznie, критически.
Krytyczność, -ści, *ж.* критичность, затруднительное положеніе.
Krytyczny, критическій.
Krytyk, -a, *м.* критикъ.
Krytyka, -i, *ж.* критика.
Krytykować, критиковать.
Krytykowanie, -a, *ср.* критикованіе, критическій разборъ.
Kryza, -y, *ж.* брыжи, *мн.* (*женскій воротникъ*).
Kryzki, Kruszki, Kruźki, ów, *мн.* брыжейка, сборъ (*у быковъ, барановъ*).
Kryzolit, *см.* **Chryzolit.**
Kryzy, *мн. см.* **Kryza.**
Krzaczek, -czka, кустарничекъ, *см.* **Krzak.**
Krzaczkowato, въ видѣ кустарника.
Krzaczkowaty, кустарный, кустистый, ростущій кустами.
Krzaczysty, кустистый.
Krzak, -a, *м.* кусть, кустарникъ, *см.* **Krzew.**
Krząkać, Krząknąć, хрюкать (*о свиньѣ*), харкать (*о человѣкѣ*).
Krząkacz, -a, **Krząkadło**, -y, **Krząkała**, -y, *м.* кашлюнъ (*ж. р.* кашлюнья), плевака, харкунъ (*ж. р.* харкунья).
Krząkanie, Krząknienie, -a, *ср.* харканье (*человѣка*), хрюканье (*свиньи*).
Krzakowaty, кустистый.
Krzątać się, хлопотать, стараться, заботиться; || суетиться; торопиться, спѣшить.
Krzątanina, -y, *ж.* поспѣшность, торопливость, суетливость; || старательность.
Krzcić, Krzciciel, Krzciny, *см.* **Chrzcić**, и т. д.
Krzciuczek, -czka, *м. Зоол.* троглодитъ.
Krzczyca, -y, *ж.* затылокъ, вашеекъ, загривокъ; || колтунъ (*болѣзнь*); || чёрная капуста; || *Ветер.* короста (*у лошадей*).
Krzcina, -y, *ж. Бот.* кошечья трава.
Krzecinka, -i, *ж. см.* **Janowiec.**
Krzeczeć, *см.* **Skrzeczeć.**
Krzeczek, -czka, *м. Зоол.* тарантула, мизгирь (*большой ядовитый паукъ*); || *см.* **Skrzeczek.**
Krzeczkowy, тарантуловый, *см.* **Krzeszek.**
Krzeczny, *см.* **Grzeczny.**
Krzeczot, -a, *м. Орн.* кречетъ, *см.* **Błałozor.**
Krzeczy, Dorzeczy, *см.* **Grzeczy.**
Krzek, -u, *м.* лягушичій клекъ.
Krzekać, хрюкать (*о свиньѣ*).
Krzekliwy, *см.* **Skrzekliwy.**
Krzekotać, Krzekotanie, *см.* **Krzechotać, Grzechotanie.**
Krzektać, кричать посорочьему.
Krzemień, -nia, *м.* кремень.
Krzemienić, дѣлать твёрдымъ, жёстким.
Krzemienica, -y, *ж.* кремнистая почва.
Krzemieniec, -ńca, *м.* кремнистая дорога.
Krzemienieć, Skrzemienieć, каменѣть, твердѣть, окаменѣть, отвердѣть.
Krzemienisty, кремнистый.
Krzemienny, кремнёвый.
Krzemionka, -i, *ж.* кремнезёмъ, кремнистая земля.
Krzemyk, -a, *м.* ружейный кремень.
Krzepczeć, Skrzepczeć, крѣпнуть, укрѣпляться, укрѣпиться.
Krzepczéj, *сравн. ст.* крѣпче *см.* **Krzepko.**
Krzepczyć, Skrzepczyć, Skrzepić, Pokrzepić, Ukrzepić, крѣпить, укрѣплять, подкрѣплять, укрѣпить; || питать; || поправлять (*здоровье, желудокъ*); || возстановлять (*силы*), возобновлять. **Krzepić nadzieje**, питать надежды. **Krzepić umysł**, укрѣплять духъ; || **Krzepić się, Pokrzepić się**, крѣпнуть, крепиться, укрѣпляться, поправляться.
Krzepić, *см.* **Krzepczyć.**
Krzepienie, -a, *ср.* укрѣпленіе, поправленіе.
Krzepki, крѣпки, бодрый, сильный, мощный. **Krzepki staruszek**, бодрый старичекъ, *см.* **Rzeźki, Rzeźwy.**
Krzepko, крѣпко, сильно, мощно.
Krzepkość, -ści, *ж.* крѣпость, сила, бодрость, твёрдость.
Krzepnąć, Skrzepnąć, сгущаться, густѣть, сѣдаться, свёртываться (*о молокѣ*); || застывать, стынуть. **Masło roztopione krzepnie**, растопленное масло стынетъ. **Rosół skrzepł**, супъ застылъ. **Krew we mnie skrzepła**, кровь во мнѣ застыла.
Krzepnienie, Skrzepnienie, -a, *ср.* застываніе, сгущеніе.
Krzesać, Skrzesać (ogień), высѣкать (*огонь*), высѣчь (*огня*). ***Bruki krzesać, po bruku krzesać**, гранить камни. *Садов.* **Krzesać drzewa**, очищать и подрѣзывать деревья, обрѣзывать лишнія вѣтви у деревьевъ, *см.* **Okrzesywać**; || ***Krzesać się**, драться, ссориться.
Krzesanie, Skrzesanie, -a, *ср.* (**ognia**), высѣканіе огня; || **Krzesanie** (**drzew**), очищеніе, обрѣзываніе деревьевъ.
Krześcianin, *см.* **Chrześcianin.**
Krzesełko, -a, *ср.* стулъ, *см.* **Krzesło, Stołek.**
Krzesić, воскрешать (*умершихъ*), *см.* **Wskrzeszać.**

Krzesidło,Krzesiwo,-a, *ср.* огни́во, *Умень.* **Krzesidełko, Krzesiwko,** -a, *ср.* огни́вце; || *см.* **Zamek.**

Krzesło, -a, *ср.* кре́сло. **Krzesło kurulskie,** куру́льныя кре́сла.

Krzesłowaty, имѣющій видъ кре́сла; || **горба́тый;** || *Бот.* узлова́тый,колѣнчатый.

Krzesłowy, кре́сельный.

Krzesnak, *см.* **Chrześniak.**

Krzest, Krzestny, *см.* **Chrzest,Chrzestny.**

Krzętnie Krzętność, Krzętny, *см.* **Skrzętnie, Skrzętność, Skrzętny.**

Krzew,-u, *м.* **Krzewie,**-ia, *ср.* кустъ, куста́рникъ.

Krzewić, *Агр.* разводи́ть (*растѣнія*); || умножа́ть,распространя́ть; || **Krzewić się,** развѣтвля́ться, размножа́ться, разраста́ться,разводи́ться, распложа́ться. *Посл.* **Złe ziele najlepiéj się krzewi,** худо́е спо́ро, не сживёшь ско́ро; худо́е зе́лье не ско́ро пойдётъ въ зе́млю; || * Размножа́ть; распространя́ть.

Krzewie, -ia, *ср. см.* **Krzew.**

Krzewienie,-ia, *ср.* распложе́ніе,размноже́ніе, разведе́ніе (*расте́ній*); || *распростране́ніе, *см.* **Rozkrzewianie;** || **Krzewienie się,** прираще́ніе, распростране́ніе, пріумноже́ніе, ростъ, роще́ніе.

Krzewina, -y, *ж.* ку́стикъ, полукуста́рникъ.

Krzewisty,зарослій куста́ми; || вѣтви́стый.

Krzewniczek, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*пти́ца*).

Krzewny, куста́рный.

Krztoń, -ni, *ж. см.* **Krtań.**

Krztoniowy, *см.* **Krtaniowy.**

Krztusiec, -śca, *м* коклю́шъ.

Krzyć się, *см.* **Krszyć się.**

Krzyczący,крикли́вый,шумли́вый,рѣзкій (*го́лосъ, звукъ*). **Długi krzyczące,** мѣлкіе долги́. **Kolory krzyczące,** я́ркіе цвѣта́.

Krzyczeć, крича́ть; || брани́ть; || звать; || ропта́ть. **Krzyczeć na kogo,** брани́ть кого́. **Krzyczeć na co,** жа́ловаться, ропта́ть на что́.

Krzyczenie, -a, *ср.* вопль, крикъ, крича́ніе, ро́потъ.

Krzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ, *см.* **Okrzyk.**

Krzykać, гро́мко крича́ть, вскри́кивать.

Krzykacz, -a, *м.* **Krzykajło,** -a, *ср.* горла́нъ, крику́нъ, хайло́

Krzykliwie, крикли́во, *см.* **Wrzaskliwie.**

Krzykliwość, -ści, *ж.* крикли́вость.

Krzykliwy, крикли́вый.

Krzyknąć, кри́кнуть. **Krzyknąć na kogo,** гро́мко позва́ть кого́; || разбрани́ть, разруга́ть.

Krzyknienie, -a, *ср.* крича́ніе.

Krzyp. Krzypieć, *см.* **Skrzyp, Skrzypieć.**

Krzywda, -y, *ж.* оскорбле́ніе, оби́да.

Krzywdny, *см.* **Krzywdzący.**

Krzywdzący,оби́дный,оскорби́тельный; || безчѣ́стящій, позо́рящій

Krzywdzenie, Skrzywdzenie, -a, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да; || опозо́риваніе.

Krzywdzić, Skrzywdzić, Ukrzywdzić; оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть,оби́дѣть, унижа́ть, уни́зить, позо́рить, опозо́рить. **Ubóstwo nikogo nie krzywdzi,** бѣдность никого́ не позо́ритъ, бѣдность не поро́къ.

Krzywdziciel,Ukrzywdziciel,-a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.

Krzywdzicielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Krzywić, Skrzywić, крививъ,покрививъ; || сгиба́ть, согну́ть. **Krzywić nos,** хму́риться. **Krzywić się na kogo,** ду́ться, коси́ться на кого́. **Krzywić się na co,** ко́со, съ неудово́льствіемъ смотрѣ́ть на что́.

Krzywigłówek,-wka, Krzywiszyjek,-yjka, *м. см.* **Krzywogłówek.**

Krzywizna, -y, *ж.* кривизна́, изги́бина, изги́бь, изви́лина; || ко́сость.

Krzywka, -i, *ж.* **Krzywulec,** -lca, *м.* крив у́ля,крив у́лина,изо́гнутая,крива́я часть дерева.

Krzywo, кри́во, ко́со.

Krzywoboki, кривобо́кій.

Krzywocina,-y, *ж.* кривизна́, излу́чина, изви́лина.

Krzywodrożny, изви́листый, излу́чистый; || криволине́йный, *см.* **Krzywokreśiny.**

Krzywodziób, *см.* **Krzywonos.**

Krzywodzioby, *Зоол.* кривоно́сый (*о пти́цахъ*).

Krzywogęby, криворо́тый, кривоу́стый.

Krzywogłówek, -ka, *м.* кривоше́я; || * ханжа́, лицемѣръ.

Krzywogłowy, кривоше́йный, искрививши́й го́лову на́ бокъ.

Krzywogłożny, Krzywogoleni, *см.* **Krzywonogi.**

Krzywokreślny, криволине́йный.

Krzywołomca, -y, **Krzywołomstwo,**-a, *ср. см.* **Krzywoprzysiężca, Krzywoprzysięztwo.**

Krzywomyślnie, неискре́нно, лука́во.

Krzywomyślny, нейскренный, лука́вый.

Krzywonogi,кривоно́жный, кривоно́гій, косола́пый.

Krzywonos, -a, *м.* кривоно́сый; || *Зоол.* клёстъ, клестóвка (*пти́ца*).

Krzywonosy, кривоно́сый.

Krzywooki, косогла́зый, косо́й.

Krzywoprzysięgać, Krzywoprzysiądz, приноси́ть, принести́ ло́жную прися́гу, ло́жную кля́тву; || преступа́ть кля́тву, наруша́ть прися́гу.

Krzywoprzysięstwo, -a, *ср.* клятвопреступле́ніе, ло́жная прися́га; || *вѣролóмство.

Krzywoprzysiężca, -y, *м.* клятвопресту́пникъ, ло́жно присягающій.

Krzywoprzysięzki, Krzywoprzysiężny, клятвопресту́пный, ло́жно присягающій; || вѣролóмный.

Krzyworogi, криворо́гій.

Krzywos, Krzywosz, -a, *м.* крив**у́**ля, крив**у́**лина.

Krzywość, -ści, *ж.* кри́вость, кривизна́.

Krzywoszczok, -a, *м.* чеба́къ (*рыба*).

Krzywoszyi, кривошёйный; || *Зоол.* име́ющій кривую ше́ю.

Krzywoszyje, *см.* **Krzywiszejek.**

Krzywotłómacz, -a, *м.* ло́жный истолкова́тель.

Krzywotoki, закру́ченный; || винтообра́зный.

Krzywousty, кривоу́стый, криворо́тый.

Krzywowatość, -ści, *ж.* вы́гибъ, кривизна́, искри́вленность.

Krzywowaty, искри́вленный.

Krzywowiara, -y, *ж. см.* **Krzywowierstwo.**

Krzywowierca, -y, *м.* ерети́къ, раско́льникъ.

Krzywowiernie, ерети́чески.

Krzywowierny, ерети́ческій, раско́льничій.

Krzywowierstwo, -a, *ср.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.

Krzywozęby, кривозу́бый.

Krzuwulec, -lca, *м.* крив**у́**лина, крив**у́**ля, *см.* **Krzywka.**

Krzywy, крив**о́**й, искри́вленный; || изви́листый, излу́чистый. **Linja krzywa**, крива́я ли́нія. **Krzywemi drogami chodzić**, ходи́ть изви́листыми путя́ми. **Rozum krzywy**, извращённый умъ. **Krzywa przysięga**, ло́жная кля́тва.

Krzyż, -a, *м.* крестъ. **Przybić na krzyżu**, распя́ть на крестѣ. || **Krzyże**, *мн.* кресте́цъ, поясни́ца. || **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Na krzyż co położyć**, положи́ть что́ на́крестъ, скрести́ть. **Nogi, ręce założyć na krzyż**, сложить на́крестъ но́ги, ру́ки.

Krzyżacki, тевто́нскій, *см.* **Krzyżowy.**

Krzyżak, -a, *м.* тевто́нскій ры́царь, крестоно́сецъ; || *Зоол.* **Lis krzyżak**, крестовка (*лисица*); || **Pająk krzyżak**, крестови́къ, крестча́тый па́укъ.

Krzyżasty, бедри́стый.

Krzyżmo, *см.* **Chryzma.**

Krzyżonosny, крестоно́сный.

Krzyżować, Ukrzyżować, распина́ть, распя́ть на крестѣ; || **Skrzyżować (ręce)**, сложи́ть на́-крестъ (*ру́ки*). **Skrzyżować nogi**, положи́ть одну́ но́гу на другу́ю; || * **Krzyżować, Skrzyżować, Pokrzyżować czyje zamiary**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́ въ исполне́ніи его́ намѣре́ній. || **Krzyżować się**, скре́щиваться, пересѣка́ться, расходи́ться. **Tu się drogi krzyżują**, доро́ги здѣсь пересѣка́ются, расхо́дятся. **Krzyżuje się z myślami**, мысли верта́тся въ его́ голове́; || **Skrzyżować się, Pokrzyżować się w odpowiedziach**, спу́таться въ отвѣтахъ.

Krzyżywanie, Ukrzyżowanie, -a, *ср.* кре́стное распя́тіе, распина́ніе на крестѣ; || **Krzyżowanie się dróg**, пересѣче́ніе доро́гъ, перекрёстныя доро́ги.

Krzyżowato, крестообра́зно.

Krzyżowaty, крестообра́зный, крестови́дный.

Krzyżówka, -i, *ж. Повар.* филе́й, филе́йная часть (*говя́дины*).

Krzyżownica, -y, *ж. Бот.* исто́дъ, многомле́чникъ (*расте́ніе*), *см.* **Miecznica**; || *Плотн.* попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || переплётъ (*две́ри, око́нной ра́мы*), попере́чина (*у око́нчины*).

Krzyżowniczki, -czek, *мн. Бот.* соля́нка (*расте́ніе*).

Krzyżowniczy, крестовый, крестоно́сный.

Krzyżownik, -a, *м.* кре́стоно́сецъ, ры́царь крестовыхъ похо́довъ; || *Бот. см.* **Tyrlicz.**

Krzyżowo, на́крестъ, крестообра́зно.

Krzyżowy, крестовый, кре́стный. **Krzyżowa śmierć**, кре́стная смерть. **Krzyżowe wojny, wyprawy**, крестовые похо́ды, *см.* **Krucjata. Krzyżowe dni**, *Церк.* недѣля, седми́ца о слѣпо́мъ, дни кре́стныхъ ходо́въ. **Krzyżowa droga**, перекрёстокъ, распу́тіе. **Krzyżowa robota**, шитьё по канвѣ.

Krzyżulec, -lca, *м. Плотн.* брусо́къ.

Krzyżyk, -a, *м.* кре́стикъ. *Муз.* діе́зъ, полуто́нъ. **Krzyżyk na drogę**, съ Бо́гомъ, счастли́ваго пути́! || * Деся́токъ. **Już mu niedaleko do piątego krzyżyka**, ему́ уже́ ско́ро пойдётъ пя́тый деся́токъ; || **Krzyżyki**, *мн.* огорче́нія, ско́рби, печа́ли.

Ks, сокращ. *см.* **X.**

Ksiądz, *род. р.* **Księdza**, (ксёндзъ), свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ, па́теръ (*у католи́ковъ*). **Wyświęcić się na księdza**, бы́ть посвящену въ свяще́нники, поступи́ть въ свяще́нники, приня́ть свяще́ническій санъ. || Ти́тулъ придава́емый вообще́ всѣмъ духо́внымъ: **Ksiądz Piotr, Ksiądz Jan**, оте́цъ Пётръ, оте́цъ Іоа́ннъ. **Ksiądz proboszcz**, его́ преподо́біе, прихо́дскій свяще́нникъ. **Ksiądz kanonik**, оте́цъ канони́къ. **Ksiądz biskup**, преосвяще́нный, епи́скопъ. || *Стар.* фигу́ра *слонъ, офицеръ, (въ ша́хматной игрѣ)*, *см.* **Laufer.**

Książątko, -a, *ср. Умен.* князёкъ.

Książczyna, -y, *ж.* книжо́нка.

Książe, -ęcia, *м.* князь.

Książęcy, кня́жескій. **Jego książęca mość**, его́ сія́тельство, его́ свѣтлость. **Po książęcemu**, по-кня́жески.

Książeczka, -i, *ж.* кня́женка, кня́жка.

Książka, -i, *ж.* кни́га. **Książka służbowa**, кни́жка для слугъ (*вмѣсто паспо́рта*). **Książka ekspedycyjna**, разсы́льная кни́га. **Książka legitymacyjna**, кни́жка служа́щая какъ зако́нный видъ. **Książka meldunkowa**, кни́га для запи́сыванія паспо́ртовъ. **Pilnować książki**, прилёжно занима́ться кни́гою. **Książka rachunkowa**,

счётная кни́га, *см.* **Księga.** || *Анат.* **Książki wołowe,** кни́жка, листови́къ, литóнья (*3-й желу́докъ звáчныхъ*), *см.* **Ksieniec.**

Książkowy, кни́жный, учёный. **Człowiek książkowy,** человѣ́къ учёный.

Książnica, -y, *ж.* книгохрани́лище, библіоте́ка.

Książnik, -a, библіоте́карь.

Księdzostwo, -a, *ср.* свящ**е**́нническій санъ.

Księdzowy, свяще́нническій.

Księga, -i, *ж.* кни́га, *см.* **Książka. Księga wieczysta,** крѣпостна́я, ипоте́чная кни́га; **zaregistrowań,** я́вочная;—**ludności,** спи́сокъ народонаселе́нія;—**kwitów,** роспи́сочная кни́га; — **celna,** тамо́женная; — **rozpisów,** — для записыванія осо́быхъ мнѣ́ній (*судѣ́йскихъ*);—**ekspedycji,** расси́льная кни́га;—**intromissji,** отка́зная кни́га;—**wpisowa,** входя́щій журна́лъ;—**kaucji,** заголовна́я кни́га;—**rachunków gospodarskich,** хозя́йственно-счетово́дственная кни́га;—**przychodu i wydatku na karm bydła,** фура́жная и кормова́я кни́га;—**stanu cywilnego, księga metryk,** метри́ческая кни́га; — **kar pieniężnych,** штра́фная кни́га; — **rewersowa,** разно́сная кни́га;—**umów wieczystych,** догово́рная, ипоте́чная кни́га;—**przychodu i rozchodu,** прихо́до-расхо́дная кни́га; || *Ком.* **Księga główna,** гла́вная кни́га, гауптбухъ.

Księgarczyk, -a, *м.* прика́щикъ въ кни́жной ла́вкѣ.

Księgarka, -i, *ж., см.* **Księgarzowa.**

Księgarnia, -ni, *ж.* кни́жная ла́вка, кни́жный магази́нъ.

Księgarski, книгопрода́вческій.

Księgarstwo, -a, *ср.* кни́жная торго́вля.

Księgarz, -a, *м.* книгопрода́вецъ.

Księgarzowa, -wéj, Księgarka, -i, *ж.* жена́ книгопрода́вца; || продающая кни́ги.

Księgarzowy, книгопродáвческій.

Księgokradztwo, -a, *ср* литерату́рное воровство́, похище́ніе.

Księgonośny, разноси́щій кни́ги.

Księgopis, -a, м. сочини́тель, писа́тель.

Księgopisarstwo, Księgopistwo, -a, *ср.* а́вторство.

Księgosusz, -a, *м.* **Księgosusza, -y,** *ж.* ско́тскій надѣ́жъ, чума́ рога́таго скота́.

Księgowy, кни́жный. **Księgowy żołądek,** *см.* **Książka.**

Ksieni, -ni, *ж.* игу́менья, а́ббатиса, настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Ksieniec, -ńca, *м.* желу́докъ (*у живо́тныхъ*); || *Анат.* по́лость (*брюшна́я*).

Księstwo, -a, *ср.* кня́жество, ге́рцогство.

Księzki, свяще́нническій, духо́вный.

Księżna, -y, *ж.* княги́ня, герцоги́ня.

Księżniczka, -i, *ж.* княжна́.

Księżnin, княги́нинъ.

Księżulek, -lka, Księżulo, -a, *м. Умен.* слова **Ksiądz,** до́брый, лю́безный оте́цъ-свяще́нникъ.

Księży, духо́вный, церко́вный, церковнослужи́тельскій, свяще́нническій.

Księżyc, -a, *м.* луна́, мѣ́сяцъ. **Nów księżyca,** новолу́ніе. **Pełnia księżyca,** полнолу́ніе. **Pierwsza, ostatnia kwadra księżyca,** пе́рвая, после́дняя че́тверь луны. **Zmniejszanie się księżyca,** ущербъ луны. **Księżyc dwurożny,** полумѣ́сяцъ, *см.* **Półksiężyc.**

Księżycosłoneczny, *Астрон.* луно-со́лнечный.

Księżycowato, лунообра́зно.

Księżycowaty, линобра́зный.

Księżyczek, -czka, *м. Умен.* небольша́я луна́, небольшо́й мѣ́сяцъ.

Księżyczny, лу́нный, мѣ́сячный, *см.* **Księżycowy.**

Ksiuk, -a, *м.* большо́й па́лецъ (*на ногѣ*) || за́дній, отдѣ́льный па́лецъ на пти́чьихъ ногáхъ.

Ksobie, сокращ. **Ku sobie,** къ себѣ́; || употребля́ется извóщиками и кучера́ми для понужде́нія лошаде́й повернýть нале́во.

Ksyk, -u, *м.* шипѣ́ніе (*змьи́, у́ся, желѣза*), *см.* **Syk, Gwizd, Świst.**

Ksykać, шипѣ́ть, *см.* **Ksyk.**

Ksykanie, *см.* **Ksyk.**

Kszeniec, *см.* **Ksieniec.**

Kształcenie, Ukształcenie, Wykształcenie, -a, *ср.* образова́ніе, воспита́ніе. **Starać się o wykształcenie umysłu,** забо́титься о образова́ніи ума́.

Kształcić, Kształtować, Ukształcić, Ukształtować, образо́вывать, образова́ть. **Kształcić sobie styl,** совершéнствоваться въ сло́гѣ. **Kształcić sobie gust,** образо́вывать свой вкусъ. **Kształcić kogo naukowo,** преподава́ть кому́ нау́ки. || **Kształcić się, Ukształcić się, Wykształcić się,** образо́вываться, образова́ться.

Kształciciel, -a, *м.* наста́вникъ, воспита́тель.

Kształcicielka, -i, *ж.* наста́вница, воспита́тельница.

Kształcik, -a, *м. Умен.* фóрмочка, обра́зчичёкъ.

Kształt, -u, *м.* óбразъ, видъ, фóрма. **Materja i kształt,** матéрія и фóрма. **Kształt ziemi,** видъ земли́, *см.* **Postać. Na kształt,** *см.* **Nakształt. Bez kształtu,** безобра́зно. **Przybrać kształt,** приня́ть видъ, фóрму. **Nie dla kształtu głowę nosi,** не да́ромъ у него́ голова́ на плечáхъ, т. е. э́то у́мный человѣ́къ.

Kształtnie, благообра́зно, иску́сно, изя́щно.

Kształtność, -ści, *ж.* благообра́зность, изя́щество, краси́вость, прія́тность.

Kształtny, благообра́зный, изя́щный, краси́вый, прія́тный, приго́жій.

Kształtować, Kształtowanie, Kształtownie, *см.* **Kształcić, Kształcenie, Kształtnie.**

Kształtownik, -a, *м. см.* **Kształciciel.**

Kształtowność, Kształtowny, *см.* **Kształtność, Kształtny.**

Kszyk, *см.* **Ksyk.** || *Зоол.* бекасси́нъ (*птица*).

Kszykać, Kszykanie, *см.* **Ksykać, Ksykanie.**

Ktemu, сокращ. *см.* **Ku temu,** 1) къ тому́; 2) кро́мѣ того́, сверхъ того́. **Rozumny, ktemu i uczony,** умёнъ и кромѣ того́ (*къ тому́ же*) учёнъ; 3) въ сравне́ніи съ э́тимъ. **Co są wszystkie skarby świata ktemu, co tu ewangelja obiecuje?** что зна́чатъ сокро́вища свѣта въ сравне́ніи съ тѣмъ, что обѣща́етъ еванге́ліе?

Kto, *род. п.* **kogo,** кто. **Kto kogo ma szukać,** кто кого́ до́лженъ иска́ть? **Kto wziął, to wziął, dosyć że zginęło,** кто бы ни взялъ, дѣло въ томъ, что пропа́ло. **Rzucili się do broni, kto chwycił za szpadę, kto za pikę, kto za karabin,** бро́сились къ ору́жію, кто схвати́лъ шпа́гу, кто пи́ку, кто ружье. **Kto bądź,** *род.* **kogo bądź, Ktokolwiek,** *род. п.* **kogokolwiek,** кто-нибу́дь. **Przyjdzie ktokolwiek,** придётъ кто-нибу́дь.

Ktobie, сокращ. *см.* **Ku tobie,** къ тебѣ.

Ktokolwiek, *см.* **Kto, Ktobądź.**

Którędy, по како́й доро́гѣ, каки́ми пути́ми, черезъ какія мѣста́. **Którędybądź, którędykolwiek,** куда́-нибу́дь. **Którędy mam iść?** **którędybądź, którędykolwiek,** по како́й доро́гѣ идти́ мнѣ? По како́й угодно, по како́й бы то ни было. **Którędyś,** по како́й-то доро́гѣ, въ каку́ю-то сто́рону. **Którędyż,** куда́ же?

Który, кото́рый, кой. **Człowiek, którego widziałeś,** человѣкъ, кото́раго ты видѣлъ. **Któryż ci się lepiéj podobał?** кото́рый же тебѣ бо́лѣе понра́вился? || Кото́рый нибу́дь изъ нихъ. **Spodziewamy się mężczyzn, kobiet, zapewne przyjdzie który, ktora,** мы ожида́емъ мужчи́нъ, же́нщинъ, вѣроя́тно, кото́рый нибу́дь изъ нихъ (кото́рая-нибу́дь изъ нихъ) придётъ. **Gdyby tak było, byłby który historyk o tém wspomniał,** е́сли бы э́то такъ бы́ло, то кото́рый нибу́дь изъ исто́риковъ упомяну́лъ бы объ э́томъ.

Którybądź, którykolwiek, кто нибу́дь, кото́рый нибу́дь, *см.* **Kto bądź.**

Któryś, кто́-то, кото́рый-то, *см.* **Jakiś. Któryś z nich,** кото́рый-то изъ нихъ. **Któregoś dnia,** въ одинъ день, въ кото́рый-то день.

Ktoś, Ktości, Ktosi, кто́-то, ко́е-кто. **Ktoś mi powiedział,** кто́-то мнѣ сказа́лъ. **Czekam tu na kogoś,** я здѣсь ко́е-кого ожида́ю.

Ktości, Ktosi, *см.* **Ktoś.**

Ku, къ. **Ku wschodowi, ku północy,** къ восто́ку, къ сѣверу (на восто́къ, на сѣверъ). **Podnieść oczy ky niebu,** подня́ть глаза́ къ не́бу. **Miłość ku ludziom,** любо́вь къ лю́дямъ.

Kub, -u, *м.* свино́й хлѣвъ.

Kuba, -y, *м. прост. имя* **Jakób,** Яковъ. *Послов.* **Jak Kuba Bogu, tak Bóg Kubie,** каково́ ау́кнется, таково́ и откли́кнется. какъ посте́лешь, такъ и вы́спишься.

Kuban, -a, Kubanek, -nka, *м.* взя́тка

Kubeba, -y, *ж. Бот.* куба́ба (*родъ пе́рца*)

Kubek, -bka, *ж.* чара, ку́бокъ, бока́лъ. *Умен.* **Kubeczek, -czka,** *м.* стака́нчикъ, ча́рочка. **Podobni po siebie, kubek w kubek,** они́ похо́жи другъ на дру́га какъ двѣ ка́пли воды́. **Kubek w kubek ojciec,** ни дать, ни взять оте́цъ, э́то живо́й портре́тъ отца́, *см.* **Wykapany. Kubek w kubek tak i ze mną czynił,** онъ точь въ точь и со мно́ю такъ поступа́лъ.

Kubeł, -bła, *м.* ведро́, *см.* **Wiadro. Kubełek, -łka,** *м.* ведёрко. || **Kubeł skórzany,** ко́жій мѣхъ (*для жи́дкостей*), бурдю́къ.

Kubiczny, куби́ческій, *см.* **Sześcienny.**

Kubiliściów, *см.* **Szczaw' angielski.**

Kubrak, -a, *м.* оде́жда пре́жнихъ Поля́ковъ, конту́шъ изъ про́стаго сукна́.

Kubus, -a, *м. см.* **Sześcian.**

Kuc, -a, *м.* малоро́слая ло́шадь; || *Ирон.* карапу́зикъ, ка́рликъ.

Kuć, Kować, кова́ть; || бить, чека́нить моне́ту. **Kuć konia,** кова́ть ло́шадь. * **Kuty na cztery nogi,** э́то хи́трая, то́нкая шту́ка, онъ прошёлъ сквозь ого́нь и во́ду; || **Kować, Wykuć,** вырубать, высѣка́ть, вы́рубить, высѣчь. **Wykuć grotę w skale,** высѣчь пещеру въ скалѣ. || **Kuć zdradę,** замышля́ть измѣну, *см.* **Knować.**

Kucbaj, *см.* **Kuczbaja.**

Kuch, *см.* **Makuch.**

Kucharczyk, -a, *м.* поварёнокъ.

Kucharka, -i, *ж.* куха́рка, повари́ха, страпу́ха.

Kucharski, поварско́й, пова́ренный. **Sztuka kucharska,** пова́ренное иску́сство.

Kucharstwo, -a, *ср.* пова́ренное иску́сство; || стряпня́.

Kucharz, -a, *м.* по́варъ.

Kucharzowa, -wéj, *ж.* жена́ по́вара.

Kucharzówna, -y, *ж.* дочь по́вара.

Kucharzowy, принадлежа́щій по́вару.

Kucharzyć, куха́рничать, куха́рить.

Kucharzysko, -a, *ср.* пова́ришко, дурно́й по́варъ.

Kuchcik, -a, *м.* поварёнокъ.

Kuchenka, -i, *ж.* ку́хонка.

Kuchenna, судомо́йка, прислу́жница въ ку́хнѣ.

Kuchenny, кухо́нный. **Sól kuchenna,** кухо́нная, пова́ренная соль. **Kuchenny ogród,** огоро́дъ. **Roślina kuchenna,** *см.* **Ogrodowina. Kuchenna łacina,** кухо́нная латы́нь, испо́рченная латы́нь || **Kuchenny, -ego,** *м.* служи́тель при ку́хнѣ.

Kuchmistrz, -a, *м.* кухми́стеръ.

Kuchmistrzowa, -éj, *ж.* кухми́стерша; || *Собир.* кухми́стеръ вмѣстѣ съ женою.

Kuchmistrzówna, -y, *ж.* дочь кухми́стера.

Kuchmistrzowski, кухми́стерскій.
Kuchmistrzowstwo, -a, *ср.* кухми́стерство.
Kuchnia, -ni, *ж.* ку́хня, пова́рня.
Kuchta, -y, помо́щникъ по́вара.
Kucnąć, *см.* **Kucznąć**.
Kucyk, *см.* **Kuc**.
Kucza, -y, *ж. Уменьш.* **Kuczka**, **шала́шъ**, хи́жина;=ку́ща, шатёръ, сѣнь. || **Kuczki**, -ek, *мн.* (*еврейскій праздникъ*), устроéніе ку́щей; *древн.* скинопигія; || тюрьма́. **Wsadzić do kuczy**, посади́ть въ тюрьму́. || **W kuczki**, на ко́рточки, на ко́рточкахъ. **W kuczki usiąść**, усѣ́сться на ко́рточкахъ.
Kuczbaja, -i, *ж.* фризъ (*матéрія*).
Kuczma, -y, *ж.* татáрская шапка; || *Прост.* растрепáнныя вóлосы на головѣ́.
Kuczmański szlak, *см.* **Szlak**.
Kuczmerka, -i, *ж. Бот.* сáхарный индѣ́йскій кóрень. **Kuczmerka wilcza, skalda**, *см.* **Tojad mordownik**.
Kucznąć, присѣ́дать на кóрточки, на зáдніе нóги, скóрчиться.
Kuczyć, 1) **kogo**, докучáть, досаждáть; 2)—**co komu**, повергáть, набрáсывать, масылáть. **Djabli mu biedę kuczyli**, чéрти повéргли егó въ несчáстіе. *Послов.* нé было печáли, чéрти накачáли, **nie miała baba kłopotu, kupiła sobie parszywe prosię**; 3) скóрчиться. **We dnie w nocy, przy ziemi pod niebem kuczała**, днёмъ и нóчью, подъ откры́тымъ нéбомъ сидѣ́ла скóрчившись, *см.* **Kucznąć**.
Kuczyszcze, -a, *ср.* лúстье, лúствіе, листвá; || бесѣ́дка изъ сплетённыхъ вѣтвéй.
Kudła, -y, **Kudłacz**, -a, *м.* космáчъ имѣ́ющій всклокóченные вóлосы; || кудлáшка, космáтая собáка. **Mały kudła**, болóнка (*собáка*); || **Kudłacz**, козёлъ
Kudłać, **Kudlić**, **Skudłać**, **Skudlić włosy**, ерóшить, взъерóшить (*вóлосы*).
Kudłatość, -ści, *ж.* космáтость, мохнáтость.
Kudłaty, космáтый. мохнáтый.
Kufa, -y, *ж.* фýдеръ (*огрóмная бóчка*).
Kufel, -fla, **Kufelek**, -lka, *м.* крýжка, крýжечка (*мѣ́ра для напúтковъ*).
Kufer, **fra**, *м* сундýкъ, ларéцъ.
Kuferek, -rka, *м.* сундучóкъ, ящúчекъ.
Kuflarz, -a, *м.* пьяница.
Kuflowy, крýжечный, *см.* **Kufel**.
Kufrowy, **Kuferkowy**, сундýчный.
Kugla, -i, *ж. см.* **Kuglarstwo**.
Kuglarka, -i, *ж.* фигля́рка, фóкусница.
Kuglarstwo, -a, *ср.* фигля́рство, фóкусничество; || плутовствó.
Kuglarz, -a, *м.* фигля́ръ, фóкусникъ; || лóвкій воръ, мошéнникъ, плутъ.
Kuglować, фóкусничать, фигля́рничать; || *выкúдывать штýки, дурáчиться; || плутовáть.
Kuglowanie, -a, *ср. см.* **Kuglarstwo**.
Kuguar, -a, *м. Зоол.* кугуáръ, родъ тúгра южной Амéрики.
Kujan, *см.* **Kojan**.
Kukać, **Kuknąć**, **Zakukać**, **куковáть**, закуковáть, прокуковáть.
Kukanie, -a, *ср.* кукованье.
Kukawka, **Kukułka**, -i, *ж.* кукýшка.
Kukiełka, -i, *ж.* продолговáтая бýлка; || кýколка, дѣ́тская игрýшка.
Kuklik, -a, *м. Бот.* гравилáть, грéбникъ (*растéніе*).
Kuknąć, *см.* **Kukać**.
Kuksać, **Skuksać** (**kogo**), толкáть, толкнýть кого́ въ бокъ локтёмъ *или* кулакóмъ, толкáться.
Kuku! *Звук.* кукý! (*гóлосъ кукýшки*).
Kukuba, -y, *ж. Бот. см.* **Wyżpin**.
Kuułczę, -ęcia, *ср.* птенéцъ кукýшки.
Kukułka, -i, кукýшка. *Уменьш.* **Kukułeczka**, -i, *ж.* кукýшечка, *см.* **Kukawka**.
Kukurbita, -y, *ж.* горлáнка, кубъ (*химúческій сосýдъ*).
Kukurudza, **Kukurydza**, -y, *ж.* кукурýза.
Kukuryku! *Звук.* кукарéку! кукарéканье, пѣтýшій крикъ).
Kul, -u, *м.* свáзка соломы, снопъ соломы; || куль (*мýки*).
Kula, -i, *ж.* шаръ; || пýля; || ядрó. **Kula ziemska**, земнóй шаръ. **Kula kręgielna**, кéгельный шаръ. **Kula bilardowa**, биліáрдный шаръ, биль. **Kula śniegowa**, снѣ́жный комóкъ, *см.* **Gałka**. **Kula karabinowa**, ружéйная пýля. **Forma do lania kul**, фóрма для литья́ пуль. **Dostać kulą w łeb**, быть убúтымъ пýлею въ лобъ. *Послов.* **Trafił jak kulą w płot**, промахнýться, не попáсть въ цѣль, далекó быть отъ úстины. **Chłop strzela, Pan Bóg kule nosi**, человѣ́къ предполагáетъ, а Богъ располагáетъ. || **Kula armatnia**, пýшечное ядрó. **Kula ognista**, зажúгательное ядро, брандкýгель. || Костыль. **Chodzić o kulach**, ходúть на костыля́хъ. || **Kula u siodła**, сѣдéльная шúшка.
Kulać, *см.* **Kuleć**.
Kułacznik, -a, *м.* кулáчный боéцъ, боксёръ.
Kułak, -a, *ср.* кулáкъ (*Уменьш.* кулачёкъ). **Bić się na kułaki**, биться на кулáчкахъ.
Kulanie, -a, *ср.* хромáніе, прихрáмованіе.
Kulas, -a, *м.* карáкуля, карáкулька (*на письмѣ*), бýква дýрно написанная; || крюкъ, острогá, багóръ, *см.* **Bosak**, **Hak**; || *хромóй, хромоногій, колченогій.
Kulasto, **Kulasty**, *см.* **Kulisto**, **Kulisty**.
Kulawić, **Okulawić**, сдѣ́лать хромы́мъ, охромúть.
Kulawieć, **Okulawieć**, хромáть, охромѣ́ть.
Kulawka, -i, *ж.* хромáніе, прихрáмываніе, хромотá.

Kulawo, *Нар.* прихра́мывая.
Kulawość, -ści, *ж.* хромота́.
Kulawy, хромо́й.
Kulbaczyć, Okulbaczyć, (konia), сѣдла́ть, осѣдла́ть (*лошадь*).
Kulbaka, -i, *ж.* сѣдло́; || па́лтусъ (*рыба, видъ ка́мбалы*)
Kulczyba, -y, *ж. Бот.* цѣлибу́ха, кучея́ва (*расте́ніе*).
Kulczyć, *Стар.* сади́ть, сѣ́ять.
Kuleć, хрома́ть. **Kuleć na prawą nogę**, хрома́ть на пра́вую но́гу.
Kuleczka, *см.* **Kulka**.
Kulfon, -a, *м.* истёртый и обрѣ́занный дука́ть, черво́нецъ; || *о́лухъ, не́нтюхъ.
Kulić, Skulić (członki), Kulić się, Skulić się, съёживаться, свёртываться, сжима́ться; || *ограни́чивать свой расхо́ды, *см.* **Kurczyć się**.
Kulig, Kulik, -a, *м. Зоол.* карава́йка (*пти́ца*); || увесели́тельный по́ѣздъ на сани́хъ къ кому́-нибу́дь въ го́сти во вре́мя карнава́ла, ма́сляницы.
Kuligowy, карнава́льный, *см.* **Kulig**.
Kulisto, шарови́дно, сфери́чески.
Kulistość, -ści, *ж.* шарови́дность.
Kulisty, шарови́дный, сфери́ческій.
Kulka, -i, *ж.* пу́лька (*ружёйная, пистоле́тная*); || ша́рикъ, ка́тышъ, ка́тышекъ.
Kulny, *см.* **Kulisty, Kulowy**.
Kulolej, -ja, *м.* литёйщикъ пуль.
Kulsza, -y, *ж. Анат.* сѣда́лищная, бе́дренная кость.
Kulszowy, *Анат.* бе́дренный. **Ból kulszowy**, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бе́драхъ.
Kum, -a, *м.* кумъ (*мн. кумовья́*). **Zaprosić kogo w kumy**, пригласи́ть кого́ въ кумовья́. **Stać w kumy**, быть ку́момъ, быть воспріе́никомъ при креще́ніи ребёнка. || *Зоол.* **Ropucha kum**, водяна́я лягу́шка.
Kuma, -y, *ж.* кума́.
Kumać się, Pokumać się (z kim, między sobą), кумо́ться, покумо́ться, породни́ться.
Kumoszka, -i, *м.* ку́мушка.
Kumowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ съ кумо́ю.
Kumowy, принадлежа́щій куму́.
Kumulacja, -ji, *ж.* присовокупле́ніе, приложе́ніе
Kuna, -y, *ж. Зоол.* куни́ца. **Kuna białoszyja**, бѣлоду́шка, ка́менная куни́ца. **Kuny**, *род.* **Kun**, ку́ній мѣхъ. || **Kuna żelazna**, желѣзный ошёйникъ, цѣпь; || тюрьма́, заключе́ніе. || *Кузнец.* и *Слес.* хому́тъ.
Kundel, -dla, Kundys, -a, *м.* дворна́я соба́ка, дворня́шка, пасту́шья соба́ка.
Kundleć, Skundleć, вырожда́ться (*о соба́ках*).
Kundman, -a, *м.* покупа́тель; || зака́зчикъ (*у ремёслника*).
Kundys, *см.* **Kundel**.
Kuni, ку́ній, *см.* **Kuna**.
Kunica, -y, *ж.* выкупны́я де́ньги, которыя въ старину́ вноси́лъ жени́хъ помѣ́щику за неве́сту изъ чужа́го села́.
Kunicz, *см.* **Koniczyna**.
Kunszt, -u, *м.* иску́сство, мастерство́.
Kunsztmistrz, -a, *м.* худо́жникъ, арти́стъ (*женск. р.* худо́жница, арти́стка).
Kunsztmistrzowski, худо́жественный.
Kunsztować, иску́сно что́ обдѣ́лывать, соверше́нствовать. || ***Kunsztować z kim**, шути́ть надъ кѣ́мъ.
Kunsztowanie, -a, *ср.* утончённость; || шу́тка, заба́вная шту́ка.
Kunsztownie, иску́сно, худо́жественно.
Kunsztownik, -a, *м.* заба́вникъ, шутни́къ, фигля́ръ.
Kunsztowny, иску́сный, худо́жественный, артисти́ческій, иску́сственный; || заба́вный, шутли́вый, затѣ́йливый.
Kup, u-, *м* заку́пка, поку́пка (*пріобрѣте́ніе ве́щи и са́мая ку́пленная вещь*); || прода́жа. **Na kup wystawić**, вы́ставить на прода́жу.
Kupa, -y, *ж.* ку́ча, гру́да; || толпа́, сбо́рище, скопле́ніе. **Składać na kupę**, громозди́ть, скоря́ть, скла́дывать въ ку́чу, вали́ть, класть въ ку́чу. **Do kupy**, вмѣстѣ, ра́зомъ, въ ку́чу. **Do kupy zebrać, zgromadzić**, собра́ть всѣхъ вмѣстѣ, въ ку́чу.
Kupalnik, -a, *м. Бот.* бара́нья трава́, бара́нникъ.
Kupcowa, -éj, *ж.* купчи́ха, торго́вка.
Kupcówna, -y, *ж.* купе́ческая дочь.
Kupczenie, -a, *ср.* (**czém**), торгъ, торго́вля; || про́мыселъ, *см.* **Handel**.
Kupczyć, торгова́ть; || промышля́ть. **Kupczyć swoim honorem**, торгова́ть свое́ю че́стью.
Kupczyk, -a, *м.* купе́ческій прика́щикъ; || ку́пчикъ.
Kupczykowaty, сма́хивающій на купца́, похо́жій на купца́; || скупо́й, кула́къ, жи́ла, скря́га.
Kupczyna, -y, *м.* купчи́на; || бѣ́дный купе́цъ.
Kuper, -pra, Kuperek, -rka, *м.* гу́зка (*пти́чья*); || хвосте́цъ, кресте́цъ, небольшо́е продолже́ніе хребто́вой ко́сти.
Kupersztych, *см.* **Kopersztych**.
Kupia, -i, *ж. см.* **Kupla**.
Kupić, Skupiać, Skupić, скопля́ть, скопи́ть въ ку́чу, собира́ть, собра́ть. **Kupić myśli**, собира́ться съ мы́слями. || **Kupić się, Skupić się**, скопля́ться, скопи́ться, собира́ться, собра́ться въ ку́чу. || **Kupić, Kupować, kupić**, купи́ть, покупа́ть, торгова́ть. *Послов.* **Kupować sobie biedę**, нажи́ть себѣ́ бѣ́ду. **Kto cię nie zna ten cię kupi**, зна́ютъ, чего́ ты сто́ишь. **Jakem kupił, tak sprzedaję**, за что́ купи́лъ, за то́ и прода́ю, что слы́шалъ то и расска́зываю. **Nie kupić u niego gniewu**, онъ о́чень серди́тъ, онъ всегда́ се́рдится. **Kupowałem konia, ale że za drogi, nie kupiłem go**, я торгова́лъ ло́шадь, но она́ о́чень дорога́, и потому́ я её не купи́лъ. *См.* **Targować**.

Kupido, -a, Kupidyn, -a, Kupidynek, -nka, *м.* **купидо́нъ, аму́ръ, купидо́нчикъ, аму́рчикъ.**

Kupiec, -pca, *м.* купе́цъ, торгове́цъ, негоціа́нтъ; || покупа́тель, *см.* **Handlarz. Znaleźć kupca,** найти́ покупа́теля.

Kupiecki, купе́ческій, купе́цкій, комме́рческій, торго́вый, *см.* **Handlowy. Stan kupiecki,** купе́ческое сосло́вie.

Kupiectwo, -a, *ср.* купе́чество, то; го́вое, купе́ческое сосло́вie; || торго́вля, торгъ, комме́рція. **Kupiectwem się bawić,** занима́ться торго́влею.

Kupienie, Skupianie, Skupienie, -a, *ср.* скопле́ніе, нагроможде́ніе, ку́ча, гру́да; || **Kupienie się,** сбо́рище, ско́пище.

Kupienie, Kupowanie, -a, *ср.* заку́пка, поку́пка, ку́пля.

Kupiony, ку́пленный, *см.* **Zapłacony.**

Kupka, -i, *ж.* ку́чка.

Kuplarka, -i, *ж.* сво́дница.

Kuplerstwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Kupno, -a, *ср.* ку́пля, поку́пка, заку́пка. **Kupnem, przez kupno,** при поку́пкѣ. **Kontrakt kupna,** договоръ ку́пли.

Kupny, покупно́й, прода́жный.

Kupon, -u. *м.* купо́нъ, отрѣзокъ (*у облига́ціи*). **Kupony od papierów publicznych nie ubiegłe,** купо́ны, ко́имъ срокъ платежа́ еще не наступи́лъ.

Kupować, Kupowanie, *см.* **Kupić, Kupienie.**

Kuprzasta kość, *Анат.* вихрецо́вая кость, крестецъ.

Kupula, *см.* **Kopula.**

Kur, -a, *м.* пѣту́хъ. **O kurach wstawać,** встава́ть съ пѣтуха́ми, на разсвѣтѣ || *Зоол.* химе́ра съ хо́ботомъ. || *Мед.* корь (*боле́знь*).

Kura, -y, *ж.* ку́рица.

Kuracja, -ji, *ж.* врачева́ніе, лѣче́ніе.

Kurant, -a, *м. Муз.* пассаж; || кура́нты. **Zegar z kurantem,** часы́ съ кура́нтами; || кура́нтъ, бѣгу́нъ (*у краскотёра*); ходя́чая моне́та.

Kuratela, -i, *ж.* попе́чительство.

Kurator, -a, попечи́тель; || опеку́нъ; || **Kurator spadku bezdziedzicznego,** попечи́тель ва́кантнаго насле́дства.

Kuratorka, -i, *ж.* попечи́тельница, опеку́нша.

Kuraż, -u, *м.* бо́дрость, сме́лость, отва́га, *см.* **Śmiałość, Odwaga.**

Kurchan, Kurhan, -u, *м.* курга́нъ, моги́льная на́сыпъ.

Kurciążki, -żek, *мн.* хирурги́ческіе коро́ткіе клещи́, *см.* **Obciążki.**

Kurcz, -a, *м. см.* **Pokurcz.**

Kurcz, -u, *м.* су́дорога, ко́рчка.

Kurczak, -a, *м.* пѣтушо́къ, молодо́й пѣтушо́къ, цыплёнокъ.

Kurczątko, -a, *ср.* цыплёночекъ.

Kurczę, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ.

Kurczęcina, -y, *ж.* куря́тина.

Kurczęcy, кури́ный.

Kurczenie, Kurczenie się, -a, *ср.* **Med.** ко́рченіе, ко́рча, су́дорога.

Kurczowaty, *Мед.* су́дорожный, спазмоди́ческій.

Kurczowy, *Мед.* су́дорожный.

Kurczyć, Skurczyć съу́живать, съу́зить, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, ко́рчить. || **Kurczyć się, Skurczyć się** съу́живаться, съу́зиться, стя́гиваться, стяну́ться, ко́рчиться, ско́рчиться, сѣда́ться, сѣ́сться. **Płótno kurczy się w praniu,** полотно́ сѣда́ется въ мытьѣ.

Kurdwan. *см.* **Kordyban.**

Kurdygarda, *см.* **Kordegarda.**

Kurek, -rka, *м.* молодо́й пѣтушо́къ; || деревя́нная пти́ца (*для стрѣльбы*); || флю́геръ, флюга́рка, вѣ́трельникъ, вѣ́тренка; || куро́къ (*у ружья́*); || кранъ. **Kurek odkręcić,** отверну́ть кранъ.

Kurenda, -y, *ж.* циркуля́ръ, окру́жное письмо́; || повѣ́стка, оповѣще́ніе.

Kurfirst, -a, *м.* **Kurfirstowy, Kurfirstwo, -a,** *ср. см.* **Elektor, Elektorski, Elektorstwo.**

Kurhan, *см.* **Kurchan.**

Kurjer, -a, *м.* курье́ръ; || гоне́цъ.

Kurka, -i, *м.* ку́рочка. **Kurka tuczona,** пуля́рда, пуля́рдка, пудя́рка, пудя́рка, откормленная ку́рица. **Kurka wodna,** боло́тный дерта́чъ.

Kurkowy, относя́щійся къ стрѣлко́ѣ въ деревя́нную пти́цу. **Król kurkowy,** стрѣлко́вый коро́ль, *см.* **Kurek.**

Kurkuma, -y, *ж. Бот.* желтя́къ (*расте́ніе*).

Kurniczka, -i, *ж.* куря́тница, торго́вка ку́рами.

Kurnik, -a, *м.* куря́тня, куря́тникъ; || продаве́цъ куръ.

Kuropatwa, -y, *ж. Орнит.* куропа́тка.

Kuropatwi, куропа́чій.

Kuropiew, -u, *м.* пѣ́нье пѣтуха́.

Kuropłoch, Kuropłosz, -a, хвасту́нъ, самохва́лъ.

Kuropój, -u, *м. см.* **Kuropiew.**

Kurować, лѣчи́ть, по́льзовать **Wykurować,** вы́лѣчить, *см.* **Leczyć.** || **Kurować się, лѣчи́ться Wykurować się,** вы́лѣчиться, *см.* **Leczyć się.**

Kurowy, пѣту́ши́ный. **Kurowa szklenica,** большо́й стака́нъ для питья́

Kurp', pia, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Kurpie, -iów,** коты́, бахи́лы, ла́пти (*крестья́нская обувь*)

Kurs, -u, *м.* курсъ, ве́кселный курсъ, *см.* **Obieg. Kurs giełdy,** биржевой курсъ; | **Kurs wymiany,** промѣ́нный курсъ; || спра́вочная цѣна́; || курсъ нау́къ, чте́ній, ле́кцій, *см.* **Wykład;** || коне́цъ, пое́здка. **Zapłacić dorożkarzowi za jeden kurs,** заплати́ть извóщику за одну́ пое́здку и́ли за оди́нъ коне́цъ; || **Kursa,** мн. ска́чка (*ко́нская*), *см.* **Wyścigi.**

Kurscettel, -tla, *м.* биржева́я запи́ска опублико́ванная на би́ржѣ.

Kursor, -a, *м.* скороходъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*о лошади*).

Kursorja, -ji, *ж. см.* **List okólny, Okólnik.**

Kursować, имѣть курсъ, ходи́ть, обраща́ться (*о монетѣ*); || приходи́ть, разъѣзжа́ть, ѣздить. **Kareta pocztowa kursuje do...** почтова́я каре́та ѣздитъ до... **Pogłoska kursuje**, хо́дитъ, но́сится слухъ.

Kursowanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, движе́ніе; || пла́ваніе (*судо́въ*).

Kursowy, курсово́й, ходя́чій. **Kursowa karta**, листо́къ съ обозначе́ніемъ биржева́го ку́рса, ве́ксельнаго ку́рса.

Kursywa, -y, *ж.* курси́вныя бу́квы, курси́вный шрифтъ, курси́въ; || скоропи́сный по́черкъ.

Kurta, -y, *ж.* ку́ртка. ***Kurtę komu skroić.** отколоти́ть, вздуть кого́, вздуть кого́ какъ Си́дорову ко́зу; || **kургу́зая собака**; || *Ирон.* коротышъ (*о человѣкѣ*). ***Ruszyłeś rozumem jak kurta ogonem**, не твоего́ ума́ э́то дѣло.

Kurtaża, -y, *ж.* **Kurtaż**, -u, *м.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Kurtka, -i, *ж.* ку́рточка.

Kurtyna, *см.* **Kortyna.**

Kurytarz, -a, *м.* коридо́ръ, перехо́дъ.

Kurz, -u, *м.* пыль, прахъ. **Z kurzu otrzepać, otrzeć**, смахну́ть, стере́ть пыль.

Kurzawa, -y, *ж.* пыль; || паръ, испаре́ніе, мгла (*съ мо́ря, рѣки*); || мете́лица, вью́га, ме́лкій дождь.

Kurzawka, -i, *ж.* дождеви́къ (*родъ гриба́*).

Kurzawnia, -ni, *ж. Стар.* парова́я ба́ня.

Kurzenie, -nia, *ср.* куре́ніе.

Kurzonogi, на ку́рьихъ но́жкахъ.

Kurzować, покрыва́ть у́гольную я́му песко́мъ и́ли пы́лью.

Kurzowanie, -ia, *ср.* покрыва́ніе у́гольной я́мы песко́мъ.

Kurzy, кури́ный. *Бот.* **Kurza noga**, *см.* **Portulaka. Kurza stopa**, завя́зный ко́рень, у́зликъ.

Kurzyć, Skurzyć, Zakurzyć, пыли́ть; || кури́ть, дыми́ть; || выку́ривать (*изъ чего́*). **Kurzyć (palić tytuń)**, кури́ть таба́къ. **Zakurzyć pszczoły**, выкуривать пчёлъ, *см.* **Wykurzyć, Palić.** || **Kurzyć się, Zakurzyć się**, пыли́ться; || дыми́ться, кури́ться; || испуска́ть пары́; || конти́ться. **Kurzy się z konia**, съ ло́шади пы́шетъ паръ. **Kurzy się z bagien**, боло́та испуска́ютъ пары́. **Zakurzyć się**, запыли́ться.

Kurzyca, -y, *ж.* молода́я ку́рица.

Kurzyciel, -a, *м.* кури́льщикъ.

Kurzymor, Kurzyślad, Kurzyślep, -u, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*расте́ніе*), *см.* **Mokrzyca.**

Kusić, Skusić, искуша́ть, испы́тывать, испыта́ть; || соблазня́ть, соблазни́ть, прельща́ть прельсти́ть, мани́ть, смани́ть. **Djabeł go skusił**, чортъ соблазни́лъ его́. || **Kusić się**, копуша́ться, предпринима́ть.

Kusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Kusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Kuśnierczyk -a, *м.* рабо́тникъ у скорня́ка, у мѣховщика́.

Kuśnierka, -i, *ж.* мѣховщи́ца.

Kuśnierski, скорня́чій. мѣховщи́чій.

Kuśnierstwo, -a, *ср.* скорня́чество.

Kuśnierz, -a, *м.* скорня́къ, мѣховщи́къ.

Kuso, коротко́. * **Kuso z nim**, пло́хо ему́.

Kuśpik, *см.* **Kozik.**

Kustosz, -a, *м.* храни́тель, бьюсти́тель; || смотри́тель; || консерва́торъ; || казнохрани́тель (*въ древней Польшѣ*). **Kustosz bibljoteki**, храни́тель библіоте́ки; библіоте́карь. || *Тип.* пе́рвое сло́во и́ли слогъ, находя́щіеся въ нача́лѣ слѣдующей страни́цы (*въ новѣйшей печати не употребля́ется*).

Kustrzebka, -i, *ж.* родъ грибо́въ.

Kustrzyca, -y, *ж. см.* **Kuper.**

Kusy, коро́ткій, ку́цый, кургу́зый, коротышъ

Kusza, -y, *ж.* арбале́тка, лукъ съ прикла́домъ, самострѣлъ; || **Kusza murowa**, бали́ста, мета́льная ма́шина. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Kuszarz, -a, *м. см.* **Kusznik.**

Kuszniercżyk Kusznierka, Kusznierski, и т. д. *см.* **Kuśnierczyk.**

Kusznik, -a, *м.* стрѣле́цъ изъ самостре́ла, *см.* **Kusza.**

Kuszny, самострѣльный.

Kuszowy, искушённый, испы́танный.

Kut, -u, *м. Анат.* лодыга, лодыжка; || *Ветер.* мослокъ, часть стопы́ лошади́ной. || **Kuty**, *мн.* игра́льныя ко́сти.

Kutas, -a, *м.* кисть (*для украше́нія*); || темля́къ (*на са́блѣ*).

Kutasik, -a, *м.* ки́сточка (*для украше́нія*).

Kuternoga, -i, *м.* хромо́й, хромоно́гій.

Kutner, -u, *м.* во́рса (*на сукнѣ*); || *Бот.* пушо́къ, мошо́къ (*на листьяхъ*).

Kutnerować, ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Kutnerowanie, ворсова́ніе, во́ршеніе.

Kutnerowany, ворси́стый.

Kutnerowy, ворси́льный, ворсова́льный

Kutowy, лодыжечный, лодыжный

Kutwa, -y, *м.* скря́га, скупе́цъ.

Kutwiarka, -i, *ж.* ска́реда, скупа́я.

Kutwiarstwo, -a, *ср.* скря́жничество, ску́пость.

Kutwić, скря́жничать.

Kuty, -ów, *мн. см.* **Kut.**

Kuty, ко́ванный, подке́ванный; || * лука́вый, хи́трый, пронырливый, продувно́й.

Kuźnia, -źni, *ж* ку́зня, ку́зница.

Kuźnica, -y, *ж.* кузне́чный горнъ, *см.* **Kuźnia.**

Kuźnik, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чь.

Kuzyn, -a, *м.* двою́родный братъ, *см.* **Krewny.**

Kuzyna, -y, *ж.* двою́родная сестра́.

Kuzynek, -nka, *м. Умен.* двою́родный бра́тецъ.

Kuzynka, -i, *ж.* двою́родная сестри́ца.

Kuzynostwo, -a, *ср.* родство́, свойство.

Kwacz, -a, *м.* маши́лка.

Kwadra, -y, *ж.* че́тверть луны́; || *Стар.* соразмѣ́рность, пропо́рція, гармо́нія, поря́докъ.

Kwadracik, -u, *м. Умен.* квадра́тикъ, небольшо́й четыреуго́льникъ, *см.* **Kwadrat.**

Kwadragezyma, -y, *ж.* сорокоднѐвный постъ; || со́борное воскресѐнье, недѣля правосла́вія.

Kwadrans, -a, *м.* че́тверть (*часа́*). **Kwadrans na dwunastą**, че́тверть двѣна́дцатаго. **Kwadransik**, *Умен.* че́тверть ча́сика. || *Мат.* квадра́нтъ (*инструме́нтъ*).

Kwadrat, -u, *м.* четыреуго́льникъ, квадра́тъ, *см.* **Czworobok**; || плита́ (*ка́менная*).

Kwadratowo, четыреуго́льно, подъ прямы́мъ угло́мъ.

Kwadratowy, четереуго́льный, квадра́тный. **Stopa kwadratowa**, квадра́тный футъ.

Kwadratura, -y, *ж. Мат.* квадрату́ра (*кру́га*); || *Астрон.* четвёртый аспе́ктъ.

Kwadrować, **Skwadrować**, *Мат.* превраща́ть въ квадра́тъ, находи́ть квадра́тъ (*пло́щади*). || **Kwadrować się**, соотвѣ́тствовать, соразмѣря́ться. **Jedno z drugiém (jedno do drugiego) się nie kwadruje**, одно́ друго́му не соотвѣ́тствуетъ.

Kwadrowanie, -a, **Skwadrowanie**, -a, *ср.* квадрату́ра (*кру́га*).

Kwadrowatość, -ści, *м. Плотн.* отёска.

Kwadrupla, -i, *ж.* вчетверо взя́тое коли́чество; || квадру́пль (*моне́та въ Испа́нiи, 21 рубль*).

Kwadruplować, учетвери́ть, вчетверо умно́жить, увели́чить.

Kwak, -u, *м.* кри́къ у́тки *или* лягу́шки.

Kwakać, ква́кать какъ у́тки какъ лягу́шки.

Kwakanie, -a, *ср.* ква́каньe (*у́тки, лягу́шки*).

Kwakier, -kra, *м.* (*мн.* **kwakry**), ква́керъ.

Kwakierka, -i, *ж.* ква́керша.

Kwakierski, ква́керскій.

Kwakierstwo, -a, *ср.* се́кта ква́керовъ.

Kwalifikacja, -ji, *ж.* ка́чество, спосо́бность, го́дность, квалифика́ція. **Udowodnić kwalifikacją**, предста́вить доказа́тельства о своéй спосо́бности. **Posiadać kwalifikacją**, быть спосо́бнымъ, го́днымъ, годи́ться.

Kwalifikacyjny, спосо́бный, го́дный. *Юрид.* **Decyzja kwalifikacyjna**, рѣше́ніе о подсу́дности, о предáніи суду́.

Kwalifikować, признава́ть спосо́бнымъ, досто́йнымъ. || **Kwalifikować się**, быть спосо́бнымъ (*къ чему́*); || подлежа́ть (*чему́-либо*).

Kwalifikowanie, -nia, *ср.* призна́ніе спосо́бности. **Kwalifikowanie się**, *см.* **Kwalifikacja.**

Kwalifikujący się, при́знанный го́днымъ, спосо́бнымъ.

Kwap, -piu, *м.* пухъ, пушо́къ, мошо́къ, *см.* **Puch.**

Kwapić się. (**kwapić**), **Pokwapienie się**, спѣши́ть, торопи́ться, поспѣши́ть, поторопи́ться, стреми́ться, *см.* **Spieszyć.**

Kwapienie się, **Pokwapienie się**, *ср.* торопли́вость, поспѣ́шность, стреми́тельность, *см.* **Pośpiech.**

Kwapliwie, **Kwapliwość**, **Kwapliwy**, *см.* **Skwapliwie**, **Skapliwość**, **Skapliwy.**

Kwarantanna, -y, *ж.* каранти́нъ.

Kwarc, -u, *м. Минер.* кварцъ.

Kwarciany, кварта́ный, отъ сло́ва *ква́рта*, ка́къ называ́лась въ дре́вней По́льшѣ четвёртая часть дохо́довъ съ королéвскихъ имѣ́ній, изъ кото́рыхъ отпуска́лось жа́лованье во́йску, служи́вшему для охране́нія грани́цъ, отсю́да выраже́нія: **Żołnierz kwarciany**, **Wojsko kwarciane**, кварта́ный солда́тъ, кварта́ное во́йско.

Kwarcowaty, ква́рцовый.

Kwarek, -rka, *м. см.* **Wręga.**

Kwarta, -y, *ж.* че́тверть, четвёртая часть, *см.* **Kwarciany**, ква́рта (*мѣра въ двѣ кружки*; || *Муз.* ква́рта (*интерва́лъ въ 2½ то́на*); || квартъ (*въ игрѣ въ пике́тъ*).

Kwartał, -u, *м.* три мѣ́сяца, тримѣ́сячіе, че́тверть го́да; || часть, кварта́лъ (*го́рода*).

Kwartalne, -ego, пла́та за три мѣ́сяца.

Kwartalnie, по четвертя́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца. **Składać rachunki kwartalnie**, представля́ть счёты по четвертя́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣ́сяца.

Kwartalnik, -a, *м.* періоди́ческое изда́ніе, выходя́щее по четвертя́мъ го́да.

Kwartalny, трехмѣ́сячный. **Kwartalne wypowiedzenie**, объявле́ніе, трехмѣ́сячнаго сро́ка (*о наймѣ кварти́ры*).

Kwartałowe, **Kwartałowy**, *см.* **Kwartalne**, **Kwartalny.**

Kwartarz, -a, *м. Ирон.* каба́чникъ, *см.* **Szynkarz.**

Kwartet, -u, *м.* квартéтъ.

Kwartnik, -a, *м.* по́льская, стари́нная ме́лкая моне́та, въ ро́дѣ полу́шки.

Kwartówka, -i, *ж.* мѣ́ра напи́тковъ, содержа́щая въ себѣ́ четвёртую часть га́рнца.

Kwartowy, четвертно́й.

Kwarzec, -rcu, *см.* **Kwarc.**

Kwas, -u, *м.* кислота́, ки́слый вкусъ, ки́слость, *см.* **Kwaśność. Kwas solny**, ки́слая соль. **Kwas saletrzany**, сели́тряная кислота́; || заква́ска, квасъ (*напи́токъ*); || ***Kwasy**, *мн.* неудово́льствія, непрія́тности.

Kwasek, -sku, *м.* кисловáтый вкусъ.

Kwasian, -u, *м. Хим.* о́кись.

Kwasić, **Skwasić**, **Ukwasić**, ква́сить, заква́сить, заква́шивать; || *Хим.* окисля́ть; || * раздража́ть, ожéсточать, разстро́-

ить. * **Skwasić umysły**, раздражáть умы. || **Kwasić się, Skwasić się, Ukwasić się**, кúснуть прокисáть, окисáть; || *Хим.* **окисля́ться**; || * раздражáться, ожесточáться, ухудшáться, развстрóиваться.

Kwasiciel, -a, *м.* **квасни́къ**; || *Ирон.* **возмути́тель, вздóрливый, сварли́вый.**

Kwasiec, -scu, *м.* **квасóкъ, кислова́тость.**

Kwasigroch, -a, *м. Прост.* **болту́нъ, пустоме́ля.**

Kwaskowato, кислова́то.

Kwaskowatość, кислова́тость.

Kwaskowaty, кислова́тый.

Kwaśnia, -ni, *ж.* **квасня́.**

Kwaśnica, -y, *ж. Бот. см.* **Berberys.**

Kwaśnice, -nic, *мн.* **кúслыя минера́льныя вóды.**

Kwaśnieć, Skwaśnieć, кúснуть, скúснуть.

Kwaśnik, -a, *м.* **кúслый хлѣбъ.**

Kwaśnica, -y, *ж.* **кисля́тина.**

Kwaśno, кúсло.

Kwaśnogniewliwość, -ści, *ж.* **угрю́мость.**

Kwaśnogniewliwy, угрю́мый.

Kwaśność, -ści, *ж.* **кислота́.**

Kwaśny, кúслый.

Kwasoczyn, -u, Kwasoród, -odu, *м. Хим.* **кислоро́дъ, кислотво́ръ.**

Kwasomlecz, -u, *м. Хим.* **млекокúслая соль.**

Kwasorodny, кислоро́дный.

Kwasowy, кисло́тный.

Kwaszenie, -nia, *ср.* **ква́шеніе**; || **броже́ніе.** || ***Kwaszenie się,** доса́дованіе, серди́тый видъ.

Kwaszénina, -y, *ж.* **сту́день.**

Kwatera, -y, *ж.* **кварти́ра**; || *Воен.* **стоя́нка, кварти́ра**; || **садóвая грядá**; || **половúнка окнá**; || **зáдникъ у башмакá.**

Kwaterka, -i, *ж.* **шестнáдцатая часть гáрнца, мѣра напúтковъ.**

Kwatermistrz, -a, *м.* **квартирме́йстеръ.**

Kwatermistrzowstwo, -a, *ср.* **дóлжность квартирме́йстера**; || *Собир.* **квартирме́йстеръ вмѣстѣ съ женóю.**

Kwatern, -u, *м. Тип.* **четы́ре листá вмѣстѣ.**

Kwaterniczy, кварти́рный.

Kwaterno, -a, *ср.* **кватéрна** (*въ лотерéѣ*).

Kwaterować, Rozkwaterować (**żoł ierzy**), **разводúть солдáтъ по кварти́рамъ, на постóй, назнача́ть кварти́ры.**

Kwaterunek, -nku, *м.* **воéнный постóй.**

Kwaterunkowe, -ego, *ср.* **кварти́рныя дéньги.**

Kwaterunkowy, кварти́рный

Kwef -u, *м.* **покрывáло, вуáль, фатá.**

Kwefić, Zakwefić, закрывáть, закры́ть. **Zakwefić twarz, Zakwefić się,** закры́ть лицó, закры́ться.

Kwefowy, покрывáльный.

Kwękać, канючить, стонáть, стенáть, óхать, вздыхáть; || *горевáть.

Kwękáła, -y, *м.* **плáкса.**

Kwerenda, -y, *ж.* **рóзыскъ, изслéдованіе, собира́ніе спрáвокъ.**

Kwesta, -y, *ж.* **собира́ніе подая́ній для бѣдныхъ. Kwesta po kościołach,** тарелóчный церкóвный сборъ для бѣдныхъ.

Kwestarka, -i, *ж.* **собира́тельница подая́ній для бѣдныхъ.**

Kwestarski, относя́щійся къ **собира́нію подая́ній для бѣдныхъ.**

Kwestarz, -a, *м.* **собира́тель подая́ній для бѣдныхъ.**

Kwestja, -ji, *ж.* **вопрóсъ**; || **недоразумѣ́ніе,** *см.* **Pytanie, Zadanie.**

Kwestjonowany, оспóриваемый, подлежа́щій спóру.

Kwestować, собира́ть подая́нія для бѣдныхъ.

Kwiaciarka, -i, *ж.* **цвѣто́чница.**

Kwiaciarz, -a, *м.* **люби́тель цвѣто́въ, цвѣтовóдъ, цвѣто́чникъ**; || **дѣлающій искýственные цвѣты́.**

Kwiat, -u, *м.* **цвѣтъ, цвѣто́къ. Pęk kwiatów,** буке́тъ, пучóкъ цвѣто́въ. **Puszczać kwiaty,** распускáть цвѣты́. **Materja w kwiaty,** матéрія съ развóдами. * **Być w kwiecie wieku,** быть въ цвѣту́щемъ, юношескомъ вóзрастѣ, находúться въ цвѣтѣ лѣтъ; || **украше́нія**; || **Kwiat panieński,** дѣ́вство, дѣ́вственность; || **Kwiat biały,** *см.* **Upławy.**

Kwiateczek, -czka, *м.* **цвѣто́чекъ.**

Kwiatek, -tka, *м.* **цвѣто́къ,** *см.* **Kwiat.**

Kwiatobierny, собира́ющій цвѣты́.

Kwiaton, -u, *м.* **виньéтка, украше́ніе изъ цвѣто́въ.**

Kwiatonośny, *Бот.* **цвѣтоно́сный.**

Kwiatopaszy, **пита́ющійся цвѣта́ми, со́комъ изъ цвѣто́въ.**

Kwiatorodny, цвѣторóдный

Kwiatostan, -u, *м. Бот.* **цвѣторасположе́ніе.**

Kwiatotrwał, -u, *м. Бот.* **сухоцвѣтъ** (*растéніе*).

Kwiatowy, цвѣто́чный.

Kwiatozbierca, -y, *м.* **антологúстъ, собира́тель цвѣто́въ.**

Kwiatozbiór, -oru, *м.* **антологія, собра́ніе стихотворе́ній**; || **собра́ніе цвѣто́въ.**

Kwiatuszek, -szka, *м.* **цвѣто́чная по́чка.**

Kwiczeć, Kwiknąć, Kwikać, визжáть, взвúзгнуть (*о поросёнкѣ*), хрю́кать (*о свиньѣ*).

Kwiczenie, -a, *ср.* **визгъ**; || **хрю́канье.**

Kwiczoł, -a, *м. Зоол.* **обыкновéнный дроздъ, сѣроголóвый дроздъ** (*птица*).

Kwieciany, цвѣто́чный. **Wieniec kwieciany,** вѣнóкъ изъ цвѣто́въ.

Kwiecić, Ukwiecić, украшáть, украсить цвѣта́ми, усыпáть, устилáть цвѣта́ми.

Kwiecie, -a, *ср. Собир.* **цвѣты́.**

Kwiecień, tnia, *м.* **Апрѣ́ль мѣсяцъ,** *Стар.* **Трáвень, Дýбень.**

Kwiecin, -a, *м. Зоол.* **родъ полúпа.**

Kwiecisto, цвѣти́сто.

Kwiecistość, -ści, *ж.* **цвѣти́стость.**

Kwiecisty, цвѣти́стый.

Kwietni, Kwietny, процвѣта́ющій, цвѣту́щій, цвѣти́стый. Kwietnia niedziela, ве́рбное воскресе́нье.

Kwietniowy, апрѣ́льскій.

Kwietny, *см.* Kwietni.

Kwik, -u, *м.* визгъ (*поросёнка*).

Kwikać, *см.* Kwiczeć.

Kwikliwie, визгли́во.

Kwikliwy, визгли́вый, *см.* Piskliwy.

Kwiknąć, *см.* Kwiczeć.

Kwilący, жа́лобный, жа́лостный.

Kwilenie, -a, *ср.* стонъ, стена́нье; || воркова́нье (*голу́бки, го́рлицы*).

Kwilić, ́ахать, стона́ть, вадыха́ть; | воркова́ть (*о голу́бкѣ, о го́рлицѣ*). || Kwilić się, горева́ть, излива́ть свои́ жа́лобы.

Kwilny, жа́лобный, жа́лостный.

Kwindecz, -a, *м.* квинтичъ (*ка́рточная игра́*).

Kwindeczowy, относя́щійся къ квинти́чу (*къ ка́рточной игрѣ*).

Kwinduplować, помно́жить на́ пять, упятери́ть.

Kwinta, -y, *ж. Муз.* квинта (*скрипи́чная струна́*). * Spuścić nos na kwintę, повѣ́сить носъ (*отъ уны́нія, отъ неуда́чи*).

Kwintet, -u, *ж. Муз.* квинте́тъ.

Kwit, -u, *м.* роспи́ска, распи́ска, квита́нція. Kwit odbiorczy, роспи́ска въ получе́ніи. *Ком.* Kwit szypra, коносаме́нтъ (*накладна́я, дава́емая на това́ры, отправля́емые мо́ремъ*). Kwit notarjalny, квита́нція, совершённая нотаріа́льнымъ поря́дкомъ. Kwit pakunkowy, бага́жная квита́нція, *см.* Zakwitowanie, Pokwitowanie.

Kwita, *Нескл.* Kwita z nami, мы съ ва́ми квя́ты, мы расквита́лись, мы ничего́ не должны́ другъ дру́гу. I kwita! коне́цъ! дово́льно! и ба́ста!

Kwitacja, -ji, *ж.* Kwitowanie, -a, *ср.* вы́дача роспи́ски, квита́нціи.

Kwitacyjny, распи́сочный.

Kwitarjusz, -a, *м.* кни́га для квита́нцій.

Kwitek, -tka, *м.* роспи́ска (*въ получе́ніи небольшо́й су́ммы*). * Odprawić kogo z kwitkiem, оста́вить кого́ съ но́сомъ, отпра́вить кого́ ни съ чѣ́мъ.

Kwitnąć, Zakwitnąć, цвѣсти́, процвѣта́ть, разцвѣта́ть, разцвѣсти́.

Kwitnący, цвѣту́щій, процвѣта́ющій.

Kwitnieć, цвѣсти́, *см.* Kwitnąć.

Kwitnienie, -a, *ср. Бот.* цвѣте́ніе; || * цвѣту́щее состоя́ніе.

Kwitować, Skwitować, Zakwitować, Pokwitować (kogo), дава́ть, дать роспи́ску, квита́нцію. Pokwitować z summy odebranéj, дать роспи́ску въ получе́ніи су́ммы (*де́ньгъ*). || * Kwitować z czego, отка́зываться, отрека́ться отъ чего́, умыва́ть себѣ́ ру́ки. Skwitować się z kim, поквита́ться съ кѣ́мъ, разде́латься.

Kwitowanie, -nia, *ср. см.* Kwitacja.

Kwitowy, роспи́сочный.

Kwocjent, *см.* Iloraz.

Kwodlibet, -u, *м.* капу́ръ, вся́кая вся́чина.

Kwoka, Kwoczka, -i, *ж.* насѣ́дка (*кура́*). || *Астрон.* Плеяды, седмизвѣ́здіе, насѣ́дка.

Kwokać, клохта́ть, куда́хтать (*о ку́рицѣ*).

Kwoli, *см.* Gwoli.

Kwota, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ; || до́ля, часть.

Ł. ł.

Ł, произно́ситься мя́гко какъ ру́сская Л. (Łato=ля́то, *русск.* лѣто). Та же бу́ква, обозна́ченная чёрточкою, Ł, произно́ситься твёрдо (Łatwo=ла́тво, *русск.* легко́). Буква Ł употребля́ется въ сокраще́ніяхъ *см.* Litewski (Литовскій): WXL, *см.* Wielki Książe Litewski, Вели́кій Князь Литовскій *или* Wielkie Księstwo Litewskie, Вели́кое Кня́жество Литовское.

Łabarum, *Нескл.* древнери́мская импера́торская хору́гвь. || Ци́фра на дре́вних папскихъ бу́ллахъ (Р), означа́вшая Іису́са Христа́. *

Łabędź, -dzia, *м.* ле́бедь.

Łabędzi, лебя́жый, лебеди́ный. Śpiew łabędzi, лебеди́ное пѣ́ніе. Puch łabędzi, лебя́жый пу́хъ.

Łabędziowy, лебеди́ный.

Łaber, -bru, *м.* украше́ніе на переплётѣ кни́ги; || бортъ, край, по́ле (*въ кни́гѣ*).

Łabirynt, -u, *м.* ла́биринтъ; || пу́таница, затрудне́ніе, запу́танное положе́ніе. Nie mogę się wydostać z tego łabiryntu, не могу́ вы́путаться изъ э́тихъ затрудне́ній, не могу́ вы́дти изъ э́того затрудни́тельнаго положе́нія, изъ э́той пу́таницы.

Laboratorjum, *Нескл. см.* Pracownia.

Łabować, вести́ роско́шную, весёлую жи́знь, роскошествова́ть, роско́шничать.

Łabrowy, обведённый ра́мкою.

Łabruszki, -szek, *мн. Бот.* ди́кій виногра́дъ.

Łabrzysty, *Бот.* круглозу́бчатый. надрѣ́зный, надрѣзнолопастно́й, съ надрѣ́зомъ.

Łabudać, Ułabudać, копи́ть, собира́ть съ трудо́мъ, *см.* Ciułać.

Łać, лить, налива́ть, вылива́ть, проли́вать. Deszcz lał, лилъ дождь. Łać łzy, проли́вать слёзы; || лить, отлива́ть, пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать. Łać działa, лить, отлива́ть пу́шки. Łać dzwony, kule, posągi, лить, отлива́ть колоко́ла, пу́ли, ста́туи. Łać świece, лить свѣ́чи. || Łać się, ли́ться, течь.

Łacenie, -nia, *ср. Плотн.* рѣше́тинка, рейка, *см.* Łata.

Łacić, рѣшета́ть, прибива́ть ре́йки, драни́цы.

Łach, Lech, -a, *м.* Ляхъ (*Поля́къ*). *Посл.* **Strachy na Lachy**, э́то напра́сный, пусто́й страхъ.

Łach, -u, *м. см.* **Łachman.**

Łacha, -y, *ж.* ре́чной рука́въ.

Łachman, -a, *м.* отре́пье, лоску́тье, лохмо́тье; || *обо́рвышъ.

Łachmana, Łachmanina, -y, Łachmanka, -i, *ж.* ру́бище отре́пье, ве́тошъ, ве́то́шка, тря́пка; || **Łachmanka**, лохмо́тница.

Łacina, -y, *ж.* латы́нь, лати́нскій я́зыкъ. ***Siedzieć, Jeździć na koniu po łacinie**, быть плохи́мъ ѣздоко́мъ. **Dać komu łacinę**, дать ко́ду нагоня́й.

Łacinniczka, -i, *ж.* латы́нщица, же́нщина зна́ющая лати́нскій языкъ; || же́нщина принадлежа́щая къ лати́нской це́ркви, като́личка.

Łacinnik, -a, *м.* латы́нщикъ, латинистъ; || принадлежа́щій къ лати́нской це́ркви, като́ликъ; || *плохо́й ѣздокъ.

Łaciński, лати́нскій.

Łaciństwo, -y, *ж.* лати́нскій я́зыкъ, латы́нь; || латини́змъ, лати́нскій оборо́тъ ре́чи.

Łacki, ляшскій (*по́льскій*), *см.* **Lach.**

Łacnić, облегча́ть (*что́*), спосо́бствовать, помага́ть (*чему́*), *см.* **Ułatwić.**

Łacnie, Łacno, легко́, удо́бно, *см.* **Łatwo.**

Łacnoczuły, впечатли́тельный.

Łacnodościgły, легкодостига́емый.

Łacnojętny, легко́ дающійся въ ру́ки, легко́ могу́щій быть схва́ченнымъ.

Łacnopalny, удобосгора́емый, воспламени́тельный.

Łacnoprzechodny, скоропреходя́щій.

Łacnoprzystępny, легко́ досту́пный.

Łacnoruchy, подвижно́й.

Łacność, -ści, *ж.* лёгкость, удо́бство, ло́вкость.

Łacnostrawny, удобосвари́мый.

Łacnowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Łacnowymienny, удобоизмѣня́емый, перемѣня́емый.

Łacny, лёгкій, нетру́дный; || удо́бный, досту́пный, скло́нный. **Łacny ku dobremu, ku złemu**, скло́нный къ добру́, ко злу́. **Łacny do pojęcia**, удобопоня́тный. **Łacny do wyliczenia**, легко́ могу́щій быть сосчи́танным. **Łacny do czego**, спосо́бный, скло́нный къ чему́. || *Прост.* небы́вшій на па́стбищѣ, неко́рмленный (*о скотѣ*).

Łącz, -a, *м. см.* **Łączeń.**

Łączący, *Грам.* соедини́тельный; || сою́зный. **Tryb łączący**, сослага́тельное наклоне́ніе.

Łączek, *см.* **Łęk, и т. д.**

Łączeń, -nia, *м. Бот.* суса́къ, во́лья трава́.

Łączenie, -czenia, *ср.* соедине́ніе. **Łączenie płytów**, сча́лка плото́въ.

Łączka, -i, *ж. Умень.* лужо́къ, *см.* **Łąka.**

Łącznia, -ni, *ж. см.* **Spójnia.**

Łącznie, вмѣстѣ, совоку́пно, ра́зомъ, одновре́менно.

Łącznik, -a, *м. Грам.* едини́чная, тире́; || соедини́тельная черта́; || *Физ.* проводни́къ.

Łączność, -ści, *ж.* совоку́пность; || *согла́сіе. **Łączność zdań**, согла́сіе мнѣній, единомы́сліе.

Łączny (od łąki), лугово́й; || соединённый, совоку́пный, нераздѣльный, совмѣстный.

Łączyć, Złączyć, Połączyć, соединя́ть, соедини́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || сочетава́ть, сочета́ть (*бра́комъ*). **Łączyć w sobie roztropność z walecznością**, соединя́ть въ себѣ́ благоразу́міе съ хра́бростію. **Złączyć małżeństwem**, сочета́ть бра́комъ. || **Łączyć się, Złączyć się, Połączyć się**, соедини́ться, соедини́ться; || сочетава́ться, сочета́ться (*бра́комъ*).

Ład, -u, *м.* ладъ, поря́докъ, строй. **Bez ładu**, безпоря́дочно, *см.* **Bezładnie.** **Ani ładu, ani składu**, нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду. **Nie mógł przyjść z nim do ładu**, не смогъ съ нимъ согласи́ться, дѣло не могло́ пойти́ съ нимъ на ладъ.

Ląd, -u, *м.* земля́, твердь, твёрдая земля́; || материкъ (*ста́рый и но́вый свѣтъ*). **Lądem**, сухи́мъ путёмъ. **Odbijać od lądu**, отча́ливать отъ бе́рега. **Przybić do lądu**, причали́ть, приста́ть къ бе́регу. **Wyśiąść na ląd**, высадиться на́ берегъ, сойти́ на зе́млю, на бе́регъ.

Lada, y, *ж.* я́щикъ, сунду́къ, ларь. **Lada u organów**, духово́й я́щикъ (*въ орга́нѣ*). **Lada we młynie**, на́сыпь (*мѣ́льничный*). **Lada wozowa**, подъёмъ, домкра́тъ; || кули́га, новина́, необрабо́танная па́шня.

Lada, *Нескл.* вся́кій кто бы ни́ былъ, малѣ́йшій; || са́мая ма́лость, вся́кая безде́лица. **Lada rzemieślnik to może zrobić**, вся́кій реме́сленникъ э́то мо́жетъ сдѣлать. **Lada fraszka przyprowadza go do gniewu**, малѣ́йшая безде́лица се́рдитъ его́. **Ja lada komu nie ufam**, вся́кому, кто бы онъ ни́ былъ, я не довѣ́ряю. **Za lada szelestem budzi się**, при малѣ́йшемъ шо́рохѣ онъ пробужда́ется. **Lada co plecie**, плетётъ вся́кій вздоръ. **To człowiek nie lada**, э́то человѣ́къ замѣча́тельный. **To pytanie nie lada**, э́то вопро́съ не пусто́й. **Lada jako, какъ нибу́дь**, какъ ни попа́ло

Ladaco, небре́жно, ху́до, ду́рно, не́годно, ме́рзко. **Wszystko ladaco robi**, онъ всё ду́рно дѣлаетъ. **Wszystko to ladaco**, всё э́то никуда́ не годи́тся; || негодя́й *м.* лядащій; негодя́йка, *ж.* **To wielkie ladaco**, э́то большо́й негодя́й. э́то большая негодя́йка, *см.* **Nic potém, Nic dobrego.**

Ladacość, -ści, *ж.* ничто́жность, пу́стошь, пустяки́.

Ladajaki, всякій, какóй нибýдь, какóй бы то ни́ было. **Ladajaką nowinę mają za pewną**, всякую новость они́ считáютъ вѣрною. || Негóдный, лядáщій, плохóй, дурнóй. **Ladajakie żelazo**, плохóе желѣ́зо, никудá негóдное.

Ladajako, какъ-нибýдь, какъ ни попáло, кое-какъ, небрéжно, и такъ и сякъ.

Ladajakość, -ści, *ж. см.* **Ladacość**.

Ladaszczyca, Ladacznica, -y, *ж.* негодáйка, лядáщая, *см.* **Łajdak**.

Ładnie, краси́во, мúло, прекрáсно.

Ładnieć, Wyładnieć, хорошéть, похорошéть, дѣ́латься краси́вымъ, *см.* **Piękniеć**.

Ładniuchno, Ładniutko, чрезвычáйно краси́во, мúло, премúло.

Ładniutki, Ładniuchny, чрезвычáйно краси́вый, краси́вѣ́йшій, милѣ́йшій.

Ładność, -ści, *ж.* прія́тность, миловúдность, благообрáзность, краси́вость, пригóжество.

Ładnostka, -i, *ж.* краси́вая бездѣ́лка.

Ładny, краси́вый, прія́тный, пригóжій.

Lądochodny, земноро́дный.

Lądować, Wylądować, выгружáть, вы́грузить (*товáры*); || высáживать, вы́садить (*людéй*); || выходúть, сходúть, вы́йдти, сойдти́ на бéрегъ.

Ładować, Naładować, грузúть, нагрузúть, наклáдывать, наложúть, взвáливать, взвалúть. ***Ładować żołądek**, обременя́ть желýдокъ. **Przyładować, Wyładować**, приготóвить, размѣ́стить, разложúть, *см.* **Gotować**.

Lądowanie, Wylądowanie, -nia, *ср.* вы́грузка (*товáровъ*); || вы́садка людéй на бéрегъ; || сходъ съ сýдна.

Ładowanie, -nia, *ср.* нагрýзка.

Lądowiec, -wca, *м. Зоол.* вуёкъ, ржáнка (*пти́ца*).

Ładownica, -y, *ж.* ладýнка, лядýнка, патрóнница, пороховни́ца, сýмка.

Ładowniczka, -i, *ж.* небольша́я ладýнка, патрóнница, сýмочка.

Ładowniczy, ладýночный, лядýночный.

Ładownie, грýзно; съ больши́мъ грýзомъ, съ тяжéлою поклáжею.

Ładownik, -a, *м. Горн.* забóйникъ.

Ładowny, нагружённый товáромъ, навьючéнный; || обременённый, напóлненный, набúтый, грýзный. **Wór ładowny złotem**, мѣ́шокъ набúтый зóлотомъ.

Lądowy, сухопýтный, континентáльный; || земноро́дный. **Wojsko lądowe**, сухопýтное вóйско. **Podróż lądowa**, путешéствіе сухúмъ путёмъ. **Zwierz lądowy**, земноро́дное живóтное.

Ładowanie, -nia, *ср.* пáнцырь, кольчýга, броня́.

Ładowany, одѣ́тый въ лáты, лáтникъ.

Ładujący, -ego, *м.* навáльщикъ.

Ładunek, -nku, *м.* грузъ, кладъ, клáжа, поклáжа; || *Артил.* картýзъ, зарядъ, *см.* **Nabój**; || зарядъ, патрóнъ (*для ружья́*). || ***Ładunek dukatów**, свёртекъ червóнцевъ, || *Горн.* **Ładunek czyli nabój prochu**, зарядъ, патрóнъ. **Właściciel ładunku**, грузовщúкъ.

Ładunkowe, -ego, *ср.* фрахтóвыя дéньги.

Lądz, *см.* **Lęgnąć**.

Lafa, -y, *ж.* жáлованье, оклáдъ, плáта.

Lafowy, *см.* **Jurgeltowy, Płatny**.

Ląg, *род. п.* **-lęgu**, *м.* сидѣ́ніе на я́йцахъ, насúживанье.

Łąg, *см.* **Łęg**.

Lagier, -gru, *м.* дрóжжи, подóнки, *см.* **Fus, Osad, Męty**.

Łagiew, gwi, *м.* баклáга; || кóзій мѣ́хъ, бурдю́къ, *см.* **Bakłak**.

Łągiew', -gwi, *ж.* закрýтень, желѣ́зная полосá, идýщая отъ вáги до концá óси.

Łagiewka, -i, *ж.* баклáжка, *см.* **Łagiew**.

Łagiewnik, -a, *м.* дѣ́лающій баклáги, *см.* **Łagiew**.

Łagodliwie, Łagodliwy, *см.* **Łagodnie, Łagodny**.

Łagodnie, мáгко, лáсково, нѣ́жно, привѣ́тливо, *см.* **Łaskawie**.

Łagodnieć, Złagodnieć, смягчáться, смягчúться, утихáть, утúхнуть, укрощáться, укротúться.

Łagodniuchno, сáмымъ крóткимъ, лáсковымъ óбразомъ; || тихóнько, смирнёхонько.

Łagodniuchny, сáмый крóткій лáсковый, привѣ́тливый; || тихóхонькій, смирнёхонькій.

Łagodno, *см.* **Łagodnie**.

Łagodnomowność, -ści, *ж.* сладкорѣ́чіе.

Łagodnomowny, сладкорѣ́чúвый.

Łagodność, -ści, *ж.* крóтость, добротá, смирéніе, снисходúтельность (*см.* **Pobłażanie**); || прія́тность, слáдость, мáгкость, нѣ́жность. **Łagodność głosu**, нѣ́жность, мáгкость гóлоса. **Łagodność charakteru**, крóтость хáрактера. **Łagodność obyczajów**, мáгкость нрáвовъ, *см.* **Słodycz**; || **Łagodność pendzla**, нѣ́жность, мáгкость кúсти (*живопúсца*). **Łagodność melodji**, слáдость, прія́тность мелóдіи.

Łagodny, мáгкій, крóткій, тúхій, нѣ́жный, лáсковый, мúлый, привѣ́тливый, умéренный. **Łagodne światło**, мáгкій, прія́тный свѣ́тъ. **Koloryt łagodny**, нѣ́жный, мáгкій колорúтъ. **Łagodny powiew wiatru**, тёплое вѣ́яніе вѣ́тра. **Łagodna śmierć**, тúхая смерть. **Człowiek łagodny**, крóткій, смúрный человѣ́къ. **Kara łagodna**, лёгкое наказáніе. **Łagodny uśmiech**, мúлая улúбка. **Łagodne spojrzenie**, крóткій взглядъ.

Łagodzący, *Мед.* смягчúтельный, утоля́ющій.

Łagodzenie, -nia, *ср.* смягчéніе, облегчéніе, умéньшéніе. **Złagodzenie kary**, смягчéніе наказáнія.

Łagodzić, Złagodzić, смягча́ть, смягчи́ть, умѣря́ть, умѣрить, уменьша́ть, уменьши́ть, укроща́ть, укроти́ть, облегча́ть, облегчи́ть, послабля́ть, послаби́ть. **Złagodzić cierpienie**, облегчи́ть страда́ніе. **Wiatr łagodzi upały**, вѣтеръ умѣря́етъ жары́. **Złagodzić prawo, wyrok**, смягчи́ть зако́нъ, приговоръ. **Ułagodzić swój gniew**, умѣрить свой гнѣвъ. **Ułagodzić kogo**, успоко́ить чей гнѣвъ. **Dał się ułagodzić**, онъ успоко́ился, пришёлъ въ себя́, *см.* **Uspokoić**.

Łagodziciel, -a, *м.* укроти́тель.

Łagodzicielka, -i, *ж.* укроти́тельница.

Lagrowy, состоя́щій изъ гу́щи, гущано́й, дрожжёвый, подо́ночный, подо́нный.

Laguna, -y, *ж.* ма́ленькое о́зеро, лагу́на.

Lagunica, -y, *ж. Умен.* **Laguniczka, -i**, *см.* **Łagiew, Łagiewka**.

Łaik, -a, *м.* свѣтскій, мірско́й; || мірянинъ; || * человѣкъ просто́й, необразо́ванный, новичо́къ.

Łaja, ai, *ж* ста́я соба́къ.

Łajać, Połajać, Wyłajać, Złajać (kogo), бранить, разбранить руга́ть, разруга́ть, распуши́ть.

Łajacz, -a, *м.* бранчи́вый; || брюзга́.

Łajanie, -nia, *ср.* брань, руга́нье.

Łajda, -y, *м.* негода́й, бездѣльникъ, плутъ прошелы́га.

Łajdacki, лжда́щій, распу́тный, развра́тный, безпу́тный.

Łajdactwo, -a, *ср.* бездѣльничество, распу́тство, распу́щенность; || сбродъ бездѣльниковъ распу́тныхъ, гнѣздо́ развра́та.

Łajdaczeć, развра́тничать, распу́тничать.

Łajdaczek, -czka, *м.* ма́ленькій развра́тникъ, бездѣльникъ, плути́шка.

Łajdaczenie, -nia, *ср.* распу́тство, распу́щенность.

Łajdaczka, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница, бездѣльница, мерза́вка.

Łajdaczyć się, вести́ развра́тную жизнь, развра́тничать.

Łajdak, -a, *м.* развра́тникъ, бездѣльникъ, мерза́вецъ.

Łajnisty, ка́ловый зава́ленный нечисто́тами; || навозный.

Łajno, -a, *ср.* калъ, помётъ, навозъ.

Lak, -u, *м.* расо́лъ, *см.* **Rosół**; || сургу́чъ (*для печа́танія*). || *Бот. см.* **Fjołek żółty**.

Laka, -i, *ж.* кра́сная ка́медь.

Łąka, -i, *ж.* лугъ, поля́на.

Lakier, -u, *м.* лакъ.

Lakiernik, -a, *м.* лакиро́вщикъ.

Lakierować, лакирова́ть, покрыва́ть ла́комъ.

Lakierowanie, -a, *ср.* лакиро́вка.

Lakierowany, лакиро́ванный.

Lakmus, -u, *м. Бот.* солнцеоборо́тъ (*расте́ніе*); || *Хим.* ла́кмусъ (*краси́льное вещество́*); || голуба́я кра́ска.

Łaknąć, алка́ть, жа́ждать; || стра́стно жела́ть чего́. **Łaknący sławy**, жа́ждущій сла́вы.

Łaknienie, -nia, *ср.* жа́жда; || стра́стное жела́ніе.

Łakoć, -ci, *ж.* ла́комство, сла́сть.

Łakocenie, -nia, *ср.* прима́нка.

Łakocić, разла́комить, пріучи́ть къ ла́комству, *см.* **Rozłakocić**.

Łakomić, *см.* **Rozłakomić**. || **Łakomić się, Złakomić się, Ułakomić się**, ла́комиться, разла́комиться, *см.* **Rozłakomić się**.

Łakomie, жа́дно, а́лчно.

Łakomiec, -mca, Łakomca, -y, *м.* ла́комка, сластёна; || корыстолю́бецъ.

Łakomieć, Złakomieć, сдѣлаться а́лчнымъ, жа́днымъ, корыстолюби́мымъ.

Łakomo, *см.* **Łakomie**.

Łakomość, -ści, *ж.* а́лчность, жа́дность, *см.* **Łakomstwo**.

Łakomstwo, -a, *ср.* ла́комство, чревоуго́діе; || а́лчность, жа́дность.

Łakomy, ла́комый, соблазни́тельный, зама́нчивый, искуси́тельный; || а́лчный, жа́дный, *см.* **Żarłoczny, Chciwy**. **Jest to rzecz łakoma**, э́то о́чень зама́нчиво.

Lakonicznie, лакони́чески.

Lakoniczność, -ści, *ж.* лакони́змъ, лакони́ческая кра́ткость.

Lakoniczny, лакони́ческій, *см.* **Krótkosłowny**.

Lakonizm, -u, *м. см.* **Lakoniczność**.

Łakota, -y, *ж.* ла́комство, сластолю́біе, *см.* **Łakoć**.

Łakotka, -i, *ж.* прима́нка, ла́комый кусо́чекъ, ла́комство; || ла́комка. **Żona strojna i łakotka—zguba gospodarstwa**, жена́ франти́ха и ла́комка — убы́токъ хозя́йству.

Łakotliwie, Łakotnie, ла́комо, вку́сно.

Łakotliwość, -ści, *ж.* сластолю́біе; || то́нкій, разбо́рчивый вкусъ.

Łakotliwy, Łakotny, ла́комый, сластолюби́вый.

Łakotne ziele, *Бот. см.* **Lubczyk**.

Łakotnie, *см.* **Łakotliwie**.

Łakotnik, -a, Łakotniś, -sia, *м.* ла́комка, сластёна.

Łakotny, *см.* **Łakotliwy**.

Lakowy, сургу́чный. **Pieczęć lakowa**, сургу́чная печа́ть; || гумила́къ.

Łąkowy, *см.* **Łączny**.

Laksa, -y, *ж.* поно́съ.

Laksans, -u, *м.* **Laksowanie, -nia**, *ср.* приня́тіе слаби́тельнаго; || слаби́тельное, прonóсное лѣка́рство.

Laksować, чи́стить, прочища́ть (*желу́докъ*); || имѣть поно́съ. || **Laksować się**, очища́ться, прочища́ться.

Laksujący, *Мед.* слаби́тельный, прonóсный.

Laktuka, -i, *ж. см.* **Sałata**.

Lala, **-i**, *ж. Ирон.* **баловни́ца**, **нѣжо́нка**, *см.* **Lalka.**

Lalka, **-i**, *ж.* **ку́кла**, **ку́колка.**

Lalkarz, **-a**, *м.* **торгу́ющій игру́шками;** || **игру́шечный ма́стеръ.**

Łałok, **-a**, *м.* **подгру́докъ** (*у быка́*).

Łam, **-u**, *м.* **каменоло́мня**, *см.* **Odłam, Kamieniołam.**

Lama, **-y**, *м. Зоол.* **лья́ма** (*живо́тное*); || **бить** (*золота́я, серебряная*).

Łamać, Złamać, **лома́ть, лома́ть, ломи́ть, перела́мывать, переломи́ть, сломи́ть, наруша́ть, нару́шить. Złamać rękę, nogę**, **слома́ть ру́ку, но́гу. Głowę sobie nad czém łamać**, **лома́ть себѣ го́лову надъ чѣмъ-либо. Złamać przysięgę**, **нару́шить прися́гу. Złamać słowo**, **не сдержа́ть да́нного сло́ва. Złamać przymierze**, **нару́шить миръ**, *см.* **Gwałcić. Łamać kamienie**, **добыва́ть ка́мни посре́дствомъ ло́мки, лома́ть плиту́. Łamać ręce**, **лома́ть себѣ ру́ки**, *см.* **Załamywać. Po kościach mnie łamie, у меня́ ло́митъ въ костя́хъ, у меня́ ломъ въ костя́хъ. Łamać ciało**, **лома́ться, дѣлать гимнасти́ческія упражне́нія. Łamać język**, **лома́ть языкъ, съ тру́домъ произноси́ть слова́.** || **Łamać się, Złamać się**, **лома́ться, переломи́ться, пролама́ться, переломля́ться;** || **разбива́ться. Fale łamią się o brzeg**, **во́лны разбива́ются о бе́регъ;** || * **Łamać się z kim**, **боро́ться съ кѣмъ;** || **свёртываться, свива́ться** (*о змьяхъ, червя́хъ*); || **изгиба́ться, извива́ться** (*о рыкѣ*); || * **изворáчиваться;** || * **собра́ться съ мы́слями, войдти́ въ самого́ себя́.**

Łamanie, Złamanie, **-nia**, *ср.* **ломъ, разло́мъ, перело́мъ, переломле́ніе, лома́ніе, разла́мываніе, перерывъ;** || **наруше́ніе, несоблюде́ніе. Idź na złamanie karku**, **ступа́й къ чо́рту, чтобъ тебѣ ше́ю слома́ть. Łamanie chleba**, **разла́мываніе, преломле́ніе хлѣба. Łamanie przysięgi**, **наруше́ніе прися́ги, кля́твы. Łamanie głowy**, **та́гость въ головѣ. Łamanie w nogach**, **подагра**, *см.* **Podagra. Łamanie w ręku**, **хира́гра** (*подагра въ рукахъ*). **Łamanie głosu**, **рула́ды, перели́вы** (*голоса*). || **Łamanie się fal**, **разбива́ніе волнъ. Łamanie się światła**, **преломле́ніе лучей.**

Łamanina, **-y**, *ж.* **лома́ніе, ло́мка.**

Łamany, **ло́манный, перело́мленный. Kamień łamany**, **песча́ный ка́мень, песча́никъ. Liczba łamana**, **дро́бное число́, дробь** *см.* **Ułamek. Sztuki łamane**, **гимнасти́ческія упражне́нія;** || **проны́рства, хи́трости.**

Łambitywum, *Нескл. Мед.* **и** *Anat.* **грудна́я лепёшка;** || **грудно́е питьё.**

Lament, **-u**, *м.* **плачъ, вопль, рыда́ніе;** || **жа́лоба.**

Lamentliwie, **жа́лобно, плаче́вно.**

Lamentliwy, **жа́лобный, плаче́вный.**

Lamentować, **опла́кивать** (*кого́, что́*), **пла́кать** (*о комъ, о чёмъ*); || **горева́ть, вони́ть** (*о чёмъ*).

Lamować, **обши́ва́ть галуно́мъ;** || **кайми́ть, окайми́ть, обши́ть, оторо́чить.**

Lamowanie, **-nia**, *ср.* **обши́вка, оторо́чка**, *см.* **Lamówka.**

Lamówka, **-i**, *ж.* **кайма́, опу́шка;** || **бортъ.**

Lamowy, **обши́тый галуно́мъ, позуме́нтомъ;** || **оторо́ченный, обши́тый, окаймлённый.**

Lampa, **-y**, *ж.* **ла́мпа, лампа́да. Lampa illuminacyjna**, **шка́ликъ, пло́шка**, *см.* **Lampka.**

Lamparci, **леопа́рдовый.**

Lamparcica, **-y**, *ж.* **са́мка леопа́рда.**

Lampart, **-a**, *м. Зоол.* **леопа́рдъ** (*живо́тное*); || **леопа́рдова ко́жа;** || * *Ирон.* **негода́й, плутъ, развра́тникъ.**

Lampartować się, **развра́тничать, безде́льничать.**

Lamparz, *см.* **Lampiarz.**

Lampeczka, **-i**, *ж.* **ча́рка, ча́рочка** (*винна́*).

Lamperja, **-ji**, *ж.* **пане́ль;** || **обши́вка доска́ми, обложе́ніе ка́мнемъ.**

Lampka, **-i**, *ж.* **лампа́дка, ла́мпочка.**

Lampkowaty, *Бот.* **чашкови́дный.**

Lampowy, **ла́мповый, ла́мпочный.**

Lampreda, **-y**, *ж.* **минóга** (*рыба*), *см.* **Minog.**

Łamulec, **-lca**, *м. Горн.* **ломъ.**

Łamus, **-a**, *или* **-u**, *м.* **ка́менная кладова́я для хране́нія отъ огня́ ра́вной ру́хляди, подва́лъ.**

Lamusowy, **кладовóй, сохра́нный.**

Łan, **-u**, *м.* **ланъ** (*по́льскій*), **часть па́катной земли́, име́ющая въ длину́ 3,024, а въ ширину́ 120 локте́й;** || **по́ле, ни́ва;** || **задви́жка у две́рей.**

Łań, **-ni**, *ж. см.* **Łania.**

Lanca, **-y**, *ж.* **копьё, пи́ка.**

Lancet, **-u**, *м. Хир.* **шни́перъ, ланце́тъ,**

Lancetowaty, *Бот.* **копьеви́дный.**

Lancknecht, **-a**, *м.* **копьено́сецъ, копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья;** || **родъ игры́ въ ка́рты.**

Łańcuch, **-a**, *м.* **цѣпь. Łańcuch gór**, **цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ. Most na łańcuchach**, **цѣпно́й мостъ. Łańcuchy**, *мн. см.* **Kajdany, Więzy.**

Łańcuchowy, **цѣпно́й.**

Łańcuszek, **-szka**, *м.* **цѣ́почка, ма́ленькая цѣпь.**

Łańcuszkowy, **цѣпо́чный, кольчу́жный. Łańcuszkowy pancerz**, **кольчу́га.**

Łańcuszny, **нося́щій цѣпо́чку, украше́нный цѣпо́чкою.**

Lanczany, **ла́ндышевый, ла́ндышный.**

Landara, **-y**, *ж.* **кочыма́га.**

Landgraf, **-a**, *м.* **ландгра́фъ.**

Landgrafowa, **-éj**, *ж.* **ландграфи́ня.**

Landgrafowstwo, **-a**, *ср.* **ландгра́фство** (*ти́тулъ ландгра́фа*); || *Собир.* **ландгра́фъ вмѣстѣ съ жено́ю.**

Landgrafski, **ландгра́фскій.**

Landgrafstwo, **-a**, *ср.* **ландгра́фство** (*владѣнія ландгра́фа*).

Łani, лáній, *см.* **Łań, Łania.**

Łania, -ni, *ж.* лань, олéнья сáмка.

Łaniczka, Łanieczka, -i, *ж.* молодáя лань, олéній телёнекъ, молодáя косýля. || *Бот.* ирь, косáтикъ (*растéніе*).

Łanie, -nia, *ср.* литьё, отлúвка; || плáвка, расплáвка.

Łaniż, -y, *ж. Бот. см.* **Sromotnik.**

Łanka, -i, *ж. Бот.* лáндышъ, *см.* **Konwalja.**

Łanka łniana, Łnianka, очёски, вычески, пáкля.

Łannik, -a, *м.* солдáтъ обработывающій пожáлованный емý поземéльный участокъ.

Łanowe, -ego, *ср.* пóдать съ пáхатной земли́.

Łanowy, поземéльный, *см.* **Łan.**

Lanszaft, -u, *м.* ландшáфтъ, видъ мéстности, *см.* **Krajobraz.**

Lantawa, -y, *ж. Бот. см.* **Chlastawa.**

Łanuszka, -i, *ж. см.* **Łanka.**

Łany, литóй, вылитый. **Żelazo łane,** чугýнъ. **Świece łane,** литúя свéчи.

Łap, cap, *Звук.* тяпъ да ляпъ.

Łapa, -y, *ж.* лáпа.

Łapać, Złapać, хватáть, захватúть, схватúть, ловúть, поймáть. **Łapać kogo,** ловúть, хватáть кого́. **Kot łapie myszy,** котъ лóвить мышéй. **Złapać kogo na uczynku,** поймáть, захватúть на сáмомъ преступлéніи, на мéстѣ преступлéнія. **Złapać kogo za słowa,** взять съ кого́ слóво. **Łapać kogo za słówka,** поймáть кого́ на словáхъ, уличáть кого́ въ противорѣчіи самому́ себѣ, *см.* **Podchwytywać.**

Łapactwo, -a, *ср.* хватáніе, подхвáтываніе.

Łapacz, -a, *м.* поймщикъ; || сы́щикъ (*преступниковъ*).

Łapaczka, -i, *ж.* западня́, ловýшка, *см.* **Łapka**; || софúзмъ, лжеýмствованіе, лóжное умозаключéніе.

Łapanie, -nia, *ср.* лóвля. **Łapanie ptaków,** птицелóвство, *см.* **Ptasznictwo.**

Łapanina, -y, *ж.* грабёжъ, грабúтельство, добы́ча, похищéніе.

Łapcap, *см.* **Łap cap.**

Łapcie, -ió́w, *мн.* лáпти.

Łapciowy, лáпотный.

Łapczasty, лáпчатый; || мохноно́гій (*о птúцахъ*).

Łapczywie, Łapczywo, жáдно, áлчно, корыстолюбúво.

Łapczywość, -ści, *ж.* жáдность, áлчность, корыстолю́біе.

Łapczywy, жáдный, áлчный, корыстолюбúвый.

Łapeczka, -i, *ж. Уменьш.* лáпочка, *см.* **Łapka.**

Łapeć, -pcia, *м.* лáпоть.

Łapes, Łapes capes, *Звук.* тяпъ да ляпъ, *см.* **Łap cap.**

Łapiasty, *Зоол.* лапчатоно́гій.

Łapica, -y, *ж.* ловýшка, капкáнъ.

Łapidarny, надгро́бный *или* лапидáрный. **Styl łapidarny,** надгро́бный *и́ли* лапидáрный слогъ, *см.* **Nagrobny, Nagrobkowy, Nakamienny.**

Łapigrosz, -a, *м.* обирóха, обирáло, оплетáло, плутъ, мошéнникъ.

Łapikufel, -fla, *м.* пьянчýга.

Łapiniec, -ńca, *м. см.* **Barszcz włoski.**

Łapka, -i, *ж.* лáпка, мáленкая лáпа; || западня́, мышелóвка; || капкáнъ, *см.* **Żelaza.** || **Łapki u sukni,** лáпканы, отворóты, у плáтья; || ловýшка, сѣти, кóзни. **Łapka na głupców,** ловýшка на дуракóвъ, грýбая хúтрость. **Łapkę komu (na kogo) zastawić,** постáвить западню́, ловýшку, растáвить сѣти кому́-либо.

Łapkowaty, лáпчатый.

Łaps, -u, *м. см.* **Przypadek.**

Łapsko, -a; *ср.* лáпища.

Laran, -u, *м.* **żelazny,** чугýнная бáба.

Larmo, *Нескл.* тревóга.

Larwa, -y, *ж.* прúзракъ, страши́лище; || мáска, *см.* **Maska, Maszkara.**

Larwisko, -a, *ср.* хáря, личúна, мáска.

Las, -u, *или* **-a,** *м.* лѣсъ, рóща. **Las nizkopienny,** лѣсосѣкъ, нáростникъ гóдный къ рубкѣ. **Las wysokopienny,** высокоствóльный лѣсъ. **Las nieprzebyty,** непроходúмый, дремýчій лѣсъ. *Послов.* **Natura ciągnie wilka do lasu,** какъ вóлка ни корми́, онъ всё въ лѣсъ глядúтъ.

Laseczek, -czka, *м. см.* **Lasek.**

Laseczka, -i, *ж.* пáлочка; || чёрточка (*въ писаніи*).

Lasek, -sku, *м.* рóщица, лѣсóкъ.

Laserować, *Живоп.* гласúровать.

Łasić się, ласкáться.

Łasica, -y, Łaska, -i, *ж. Зоол.* куни́ца. **Łasica pospolita,** лáсточка, лáсочка, лáсица (*звѣрóкъ*). **Łasica białoszyja,** бѣлодýшка, кáменная куни́ца. **Łasica afrykańska,** африкáнскій хорёкъ.

Łasiczny, кýній, *см.* **Łasica.**

Łaska, -i, *ж.* пáлка, пáлочка, трость, трóсточка; || пóсохъ. **Laska marszałkowska,** мáршальскій жезлъ. **Podać projekt do łaski,** предложúть проéктъ закóна (*мáршалу сѣ́йма*). **Sejm pod laską ..,** сеймъ подъ предсѣдáтельствомъ... **Laska laku,** пáлочка сургучá. **Laska miernicza,** пéрша (*мѣра, 20 фýтовъ*). **Laska Merkurego,** кадуцéй, Меркýріевъ жезлъ.

Łaska, -i, ж. мúлость, благоскло́нность, благоволéніе; || покровúтельство, протéкція; || снисхождéніе; || одолжéніе. **Prosić o łaskę,** проси́ть мúлости. **Zrobić co z łaski,** сдѣлать мúлость. **Ma to z twojéj łaski,** за э́то онъ обя́занъ тебѣ. **Wyświadczyć komu łaskę,** оказáть кому́ мúлость, снисхождéніе. **Żyć z czyjéj łaski,** по́льзоваться чьúмъ-лúбо благодѣ́яніемъ, жить подъ чьúмъ-либо покровúтельствомъ. **Z łaski Pana Boga,** по мúлости Бóжіей. **Z Bożéj łaski,** Бóжіею мúлостію. **Uciekać się do czyjéj łaski,** прибѣгáть къ чьемý-либо покровúтельству. **Wy-**

paść z łaski, попа́сть въ нему́лость. Zdać się na łaskę, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть, на во́лю кого́ сда́ться на во́лю побѣди́теля. Droga łaski, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря, *см.* Droga. Uczyń mi tę łaskę, сдѣлай мнѣ одолже́ніе, ми́лость. *Послов.* Łaska pańska na pstrym koniu jeździ, ба́рская ми́лость на во́здухѣ гори́тъ, ба́рская ми́лость до поро́га.

Łaskaw, *см.* Łaskawy.

Łaskawca, -y, *м.* ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Łaskawczy, благодѣтельный, благоскло́нный, ми́лостивый, *см.* Dobroczynny.

Łaskawczyni, -ni, *ж.* благодѣтельница, благотвори́тельница.

Łaskawić, Obłaskawić, дѣ́лать, сдѣ́лать ручны́мъ, пріуча́ть, пріучи́ть. * Ułaskawić(twarz), смягчи́ть, разъясни́ть (*лицо́*), смягчи́ть выраже́ніе лица́, *см.* Łagodzić, Pogodzić. || Łaskawić się, Ułaskawić się, Obłaskawić się, дѣ́латься, сдѣ́латься ручны́мъ, пріуча́ться, пріучи́ться, осво́иваться, осво́иться, *см.* Oswoić się.

Łaskawie, ми́лостиво, благоскло́нно, привѣ́тливо, снисходи́тельно.

Łaskawieć, дѣ́латься бо́лѣе ла́сковымъ, бо́лѣе привѣ́тливымъ.

Łaskawość, -ści, *ж.* ми́лость, благоскло́нность, радуше́, доброхо́тство, снисхожде́ніе.

Łaskawy, Łaskaw, ми́лостивый, ми́лостивъ, благоскло́нный, снисходи́тельный; || кро́ткій, сми́рный, до́брый. Bądź łaskaw, *или* jakeś łaskaw, сдѣ́лайте ми́лость, сдѣ́лайте одолже́ніе. Jeszcze Bóg łaskaw, że się tak skończyło, ещё Богъ ми́лостивъ что э́то такъ ко́нчилось. || Zwierzęta łaskawe, сми́рныя живо́тныя. Koń łaskawy, сми́рная ло́шадь, *см.* Swojski.

Łaskodawca, *см.* Łaskawca.

Łaskonogi, тонконо́гій.

Łaskonośca, -y, *м.* жезлоно́сецъ, по́сошникъ.

Łaskonośny, нося́щій по́сохъ.

Łaskotać, щекота́ть.

Łaskotanie, -nia, *ср.* щекота́ніе, щеко́тка.

Łaskotka, -i, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. Łaskotki, -tek, щеко́тка.

Łaskotliwy, щекотли́вый.

Laskować, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.

Laskowanie, -nia, *ср.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желоба́къ; || *Архит.* ложки́, доро́жки (*у коло́нны*).

Laskowany, ло́жчатый, желоба́тый, боро́здчатый.

Laskowaty, *Бот.* полоса́тый, стру́йчатый.

Laskowy, лещи́нный, Orzech laskowy, лещи́нный оре́хъ.

Łaśliwy, льсти́вый, ласка́тельный, увива́ющійся.

Łasoń, -nia, Łosuś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ, подлипа́ло.

Lasota, -y, *м. и́мя собств. уменьш.* Сильве́стръ.

Lasować (wapno), гаси́ть, твори́ть и́звесть.

Łasować (co *или* czego), про́бовать, отвѣ́дывать что-нибу́дь вку́сное, лиза́ть.

Lasowanie, -nia, *ср.* (wapna), творе́ніе и́звести.

Lasowy, *см.* Leśny.

Łasuś *см.* Łasoń.

Łasy, ла́комый. Być łasym na co, быть ла́комымъ, охо́тникомъ до чего́. Łasy kawałek, ла́комый кусо́чекъ.

Łaszenie się, -nia się, *ср.* ласка́тельство, угодливость, лесть.

Łaszkowanie, -a, *ср. см.* Łaszenie się.

Łaszt, -u, *м.* ластъ, мѣ́ра (*12 четверико́въ*), вѣсъ, двѣ то́нны (*120 пудо́въ*). Łasztami, гурто́мъ, о́птомъ.

Łąt, *см.* Lont.

Łata, -y, *ж.* рѣше́тина, пла́нка, ре́йка, драни́ца, тёсъ. Łatami pobijać, рѣшети́ть, прибива́ть ре́йки, драни́цы; || запла́тка, вста́вка. Łata na łacie, запла́тка на запла́ткѣ. * Przyszyć *или* przypiąć komu łatę, *см.* Łatka. Łaty, *мн.* отрепье, лахмо́тье, ве́тошь; || каблу́къ (*у башмака́*).

Latać, Lecieć, лета́ть, лете́ть; || * стреми́ться, мча́ться, спѣши́ть. Lecieć komu na pomoc, спѣшить къ кому́ на по́мощь. Lecieć pocztą, мча́ться на почто́выхъ (*лошадя́хъ*). Lecieć na zgubę, стремиться къ поги́бели. On leci nie idzie, онъ бѣжи́ть стремгла́въ, а не идётъ. Czytaj powoli, nie leć, чита́й тихо́нько, не спѣши́. Latać po mieście, po ulicach, po polach, бѣга́ть по́ городу, по у́лицамъ по поля́мъ.

Łatać, Załatać, чини́ть, почини́ть, положи́ть запла́тку, поправля́ть, попра́вить; || што́пать (*бельё*). Załatać suknię, trzewik, почини́ть пла́тье, башма́къ. * Łatać zdrowie, подде́рживать своё здоро́вье. Skórę komu łatać, *см.* Wyłatać.

Łatacz, -a, *м.* почи́нивальщикъ, запла́точникъ.

Łataczka, -i, *ж.* запла́точница.

Latalec, *см.* Latawiec.

Latanie, -nia, *ср.* лета́ніе; || * бѣ́ганье, бѣготня́.

Łatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́нка.

Łatanina, -y, *ж.* кропа́нье, што́панье, вста́вка; || выборъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Latarka, -i, *ж. Умень.* фона́рчикъ.

Latarnia, -ni, *ж.* фона́рь. Latarnia morska, мая́къ.

Latarniarz, Latarnik, -a, *м.* фона́рщикъ; || фона́рный ма́стеръ.

Latarniowe, -ego, *ср.* фона́рная по́дать.

Łatawiec,-wca, *м.* бѣгу́нъ; || скороходъ, гоне́цъ; || * гуля́ка, вѣтренникъ; || старинное назва́ніе зла́го ду́ха;||бумажный змѣй; || *Зоол.* долгопёръ (*рыба*).

Łąteczka, -i, *ж. Уменьш.* ку́колка, *см.* Łątka.

Łąteczny, ку́кольный.

Laternia, *см.* Latarnia.

Łatka, -i, *ж.* запла́тка. **Przypiąć komu łatkę**, сыгра́рь шу́тку съ кѣмъ, сдѣлать кому́ непрія́тность.

Łatka, -i, *ж.* на́долба (*въ стѣнѣ*); || ку́кла (*дѣтская*).

Łątkarz,-a, *м.* торгу́ющій игру́шками, ку́кольникъ.

Łatko,-a, *ср. Умен.* годо́къ. **Łatka, -tek**, *мн.* **Ma już łatka**, онъ уже́ старъ, э́то уже́ пожило́й челове́къ, ему́ уже́ мно́го лѣтъ.

Łątkowy; *см.* Łąteczny.

Łatny, тесо́вый,рѣшети́вный, *см.* Łata. **Gwoździ łatny**, тесо́вый гвоздь.

Lato, -a, *ср.* лѣто, годъ. **W lecie, latem**, лѣтомъ. **Przeszłego lata**,про́шлаго лѣта. **Lata**, *род. п.* **lat**, лѣта́, года́.**Przed trzema laty**, три го́да наза́дъ. **Z laty**, съ лѣта́ми, съ года́ми. **Na moje stare lata**, на мои́ ста́рые года́. **Póki służą lata**, пока́ не пришла́ ста́рость, пока́ не ушли́ го́ды **Mieć lata**, быть въ лѣта́хъ. **Lata wolności**, льго́тные го́ды.

Latobłąd, -ędu, *м.* оши́бка въ лѣтосчисле́ніи.

Latoperz, -a, *м. см.* Niedoperz.

Latopis, -u, *м.* лѣто́пись; || **Latopis, -a**, *м.* лѣтописецъ лѣтописа́тель.

Latopisarski, *см.* Latopiski.

Latopisarstwo, -a, *ср.* лѣтописа́ніе

Latopiszec, *см.* Latopisiec.

Latorośl, -śli, Latorość, -ści, *ж.* отро́стокъ, отво́докъ. побѣгъ; || **Latorośl do sadzenia**, вы́садокъ, отво́докъ. **Latorośl do szczepienia**, черено́къ, приви́вокъ въ кору́. **Latorośl winna**, виногра́дная вѣтвь (*съ листьями*); || * о́трасль (*въ смыслѣ потомства*).

Latorośliny,принадлежа́щій къ отра́стку и т. д. *см.* Latorośl.

Latorostka,-i,*ж.*небольшо́й отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ, *см.* Latorośl.

Latos,-a, Latosek, -ska, *м.* одного́докъ, новогодокъ (*о животныхъ*).

Latoś, *Стар.* въ нынѣшнемъ году́, въ теку́щемъ году́, нынѣшняго, теку́щаго го́да.

Latosi, годова́лый.

Latować,проводи́ть лѣто гдѣ,лѣтовать.

Latowanie, -nia, *ср.* лѣтняя стоя́нка.

Latowy, *см.* Letni.

Łatr, -a, *м.* мѣра содержа́щая въ себѣ 4 локтя́

Latra, -y, *ж. см.* Letra.

Latus, -u, *м.* сторона́; || перено́съ су́ммы съ одно́й стороны счёта на другу́ю. **Ad latus**, къ перено́су.

Łatwie, Łatwo, легко́, *сравн.ст.* **Łatwiéj**, ле́гче, **Łatwiejszy**, легча́йшій.

Łatwo, *см.* Łatwie.

Łatwość, -ści, *ж.* лёгкость, *см.* Łacność.

Łatwowiernie, легкове́рно.

Łatwowierność, -ści, *ж.* легкове́рie.

Łatwowierny, легкове́рный.

Łatwy, лёгкій, негру́дный

Laudemium, *ср. Нескл.* вку́пныя де́ньги (*при продажѣ имѣнія, слѣдуемыя казнѣ или частному владѣльцу*); || платёжъ при переме́нѣ аренда́тора,составля́ющій два проце́нта съ су́ммы

Laufer, -fra, *м.* скороходъ, гоне́цъ, *см.* Biegun, Szybkobiegacz; || слонъ (*въ шахматной игрѣ*).

Laufrowy, скороходный, *см.* Laufer.

Laur, -u, *м. Бот.* лавръ, лавро́вое де́рево, *см.*Wawrzyn. **Spoczywać na laurach**, отдыха́ть на ла́врахъ, *см.* Wawrzyny.

Laurować, вѣнча́ть ла́врами.

Lawa, -y, *ж.* ла́ва, волкани́ческое вещество́.

Ława,-y, *ж.* ла́вка, скамья́, *см.* Ławka. || * **Ława urzędnicza ławników**, судъ старши́нъ, чле́новъ судо́. || *Фортиф.* банке́тъ. || **Ławy targowe**, ры́ночныя ла́вки, ряды́. || **Ława przez wodę**, *см.* Kładka, || рядъ, ли́нія. **Iść ławą**, идти́ ряда́ми. **Ławą wprzód**, маршъ впередъ!

Lawanda, *см.* Lawenda.

Lawaterz,-a, *м. см.* Miednica.

Ławeczka, -i, *ж.* ла́вочка, скаме́ечка.

Lawenda, -y, *ж. Бот.* лаве́нда (*расте́ніе*)

Lawendowy, лаве́ндовый.

Lawet, -u, *м.* горше́чный ка́мень

Laweta, -y, *ж.* лафе́тъ, пу́шечный стано́къ.

Ławiać, ла́вливать, *см.* Łowić.

Ławica, -y, *ж.* ла́вка, скамья́; || *Горн.* слой. || **Ławica senatorska**,сена́тъ, собра́ніе сена́та.

Lawina, -y, *ж.* лави́на, глы́ба сне́га.

Lawir, -u, *м.* **Lawirowanie,-nia**, *ср. Морс.* лавирова́ніе.

Lawirować, лавирова́ть.

Lawirowanie, *см.* Lawir.

Ławka,-i, *ж.* ла́вка, скамья́, скаме́йка; || *см.* Kładka; || дюймъ, *см.* Cal.

Ławnictwo, *см.* Ławnikowstwo.

Ławniczy,принадлежа́щій ла́внику,*см.* Ławnik.

Ławnik, -a, *м.* ла́вникъ, засѣда́тель; || гла́сный.

Ławni owstwo, -a, *ср.* до́лжность ла́вника.

Łaża, -y, *ж. Областн.* лажъ, промѣнъ, а́жіо.

Łazanki, -nek, *мн.* родъ кру́пной лапши́.

Lazaret, -u, *м.* лазаре́тъ.

Lazaretowy, лазаре́тный.

Lazaron, -a, *м.* лаззаро́ни, ни́щій, чернь (*въ Неаполѣ*).

Łaźbić (pszczoły), *Прост.* ла́зить пчёлъ, вынима́ть мёдъ, подрѣзывать сотъ изъ у́лья.

Łaźbień, -nia, *м.* ла́вочка на кото́рую сада́ться для поднима́нія сото́въ изъ у́лья.

Łaźbienie, -nia, *ср.* ла́зка пчёлъ, подрѣзываніе сото́въ изъ у́лья.

Łazęga, Łazęka, -i, *м.* броди́га, праздношата́ющійся; || * лазу́тчикъ.

Łazęgowy, Łazękowy, праздношата́ющійся, броди́жный.

Łazękanie, -nia, *ср.* броди́жничество.

Łazić, Leźć, ла́зить, ла́зать, лѣзть; || кара́бкаться, вбира́ться, взлѣза́ть. **Łazić po drzewach**, ла́зить по дере́вьямъ. **Ledwo łażę**, едва́ передвига́ю но́ги, едва́ тащу́сь. **Łazić za kim**, таска́ться за кѣмъ.

Łaziciel, -a, *м.* лазу́нъ, ползу́нъ, потаску́нъ.

Łaziebne, -ego, *ср.* ба́нное, пла́та за ба́ню.

Łaziebnica, -y, *ж.* ба́нщица, содержа́тельница ба́ни, купа́ленъ, купа́льщица.

Łaziebnictwo, -a, *ср.* содержа́ніе бань, купа́ленъ.

Łaziebniczy, принадлежа́щій содержа́телю *или* содержа́тельницѣ ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebnik, Łaziennik, -a, *м.* ба́нщикъ, купа́льщикъ, содержа́тель ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebny, Łazienny, ба́нный, купа́льный.

Łazienka, -i, *ж.* ва́нна, купа́льня. **Łazienki**, *мн.* публи́чныя купа́льни.

Łaziennik, Łazienny, *см.* **Łaziebnik, Łaziebny.**

Łaźnia, -ni, *ж.* ба́ня. **Sucha łaźnia**, *см.* **Sucha.** *Посл.* **Sprawić komu łaźnię**, задать кому́ ба́ню.

Lazur, -u, *м.* лазу́ревый ка́мень, лазу́рикъ; || лазу́рь, лазу́ревый цвѣтъ.

Łazurek, -rka, *м. Бот.* гла́дышъ (*расте́ніе*).

Lazurokrusz, -u, *м. Минер.* мѣдная лазу́рь.

Lazurować, синѣть бѣлье; || кра́сить въ голубу́ю кра́ску.

Lazurowy, лазо́ревый, лазу́ревый.

Łazy, -ów, *мн.* куста́рники, пни, коро́нья, хво́рость.

Łbica, -y. *ж. бо́льше употреби́тельно* **Łbisko**, -a, *ср.* лби́ще, башка́.

Łbiniec, -ńca, *м.* ехи́дна (*пресмыка́ющееся*), *см.* **Żmija.**

Łbisty, лоба́стый.

Łeb, *род. п.* **łba**, *м. Стар.* лобъ, *см.* **Czaszka**; || голова́ (*каба́нья, лошади́ная*), голови́зна (*рыбы*); || *Ирон.* пуста́я башка́. **Dostać po łbie**, получи́ть тумака́, получи́ть уда́ръ по́ лбу. **Mieć we łbie**, быть подъ хмѣлько́мъ. * **Łbem kręcić**, добива́ться чего́ уси́ленно. **Na łeb zepchnąć, ztrącić**, сброси́ть голово́ю внизъ. **Spaść na łeb**, упа́сть голово́ю внизъ. **Złapać kogo za łeb**, схвати́ть кого́ за хохо́лъ, за́ волосы, *см.* **Za łeb. Na łeb na szyję lecieć**, бѣжа́ть очерта́ голову, стремгла́въ.

Lebioda, *см.* **Łoboda.**

Lebiodczany, маера́новый.

Lebiodka, Lebiotka, -i, *ж. Бот.* души́ца, маера́нъ (*расте́ніе*).

Łebski, хва́тскій, ло́вкій, удало́й, молоде́цкій.

Lecenie, -nia, *ср.* лета́ніе.

Lecha, -y, *Уменьш.* **Leszka**, -i, *ж. Садов.* гряда́, гря́дка; || *Стар.* рядъ, поря́докъ. *Сравн. Церк. Слав.* Лѣха, Лѣха.

Łechciwość, Łechciwy, и т. д. *см.* **Łechczywość** и т. д.

Łechczywość, Łechotliwość, -ści, *ж.* щекотли́вость.

Łechczywy, Łechtliwy, щекотли́вый.

Łechotliwość, *см.* **Łechczywość.**

Łecht, -u, *м.* щеко́тка.

Łechtać, щекота́ть.

Łechtaczka, -i, *ж. Анат.* кли́торъ.

Łechtanie, a, *ср.* щекота́ніе.

Lechtliwy, *см.* **Łechczywy.**

Lecić, Zlecić, *см.* **Letnić.**

Lecieć, *см.* **Latać.**

Leciuchno, Leciuteńko, Leciutko, тихо́нько, легохонько, легонечко, потихо́нечку, полегонечку.

Leciuchny. Leciuteńki, Leciutki, тихо́ненькій, легохонькій, лёгонькій.

Leciwy, пожило́й, ста́рый.

Lecować, *см.* **Lejcować.**

Lecz, но, *см.* **Ale.**

Leczenie, -nia, *ср.* врачева́ніе, лѣче́ніе, *см.* **Wyleczenie.**

Łęczenie, -nia, *ср.* крикъ фи́лина.

Lecznica, -y, *ж.* лѣчебница, больни́ца.

Leczniczy, лѣче́бный.

Leczony, вылѣченный.

Leczyć, лѣчи́ть, по́льзовать, || **Leczyć się**, лѣчи́ться, по́льзоваться.

Łęczyć, крича́ть какъ фи́линъ.

Łęczysko, -a, *ср.* дрянной лукъ, *см.* **Łęk.**

Leczywrzód, -odu, *м. Бот.* *см.* **Stosił, Wrzodowiec.**

Ledwie, Ledwo, едва́, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть, чуть. **Ledwie że umie czytać**, онъ едва́ умѣетъ чита́ть. **Ledwie co nie...** **Ledwie że nie...**, едва́ только не, чуть, чуть не... **Ledwie że go nie zabiło**, чуть чуть его́ не уби́ло, *см.* **Omal, Bez mała, Tylko co nie.**

Ledwomowny, немногорѣчи́вый.

Ledworuszny, тяжёлый на подъёмъ, неповоро́тливый. || *Анат.* малодви́жный суста́въ.

Ledz, Legnąć, Poledz, лечь, лежа́ть; || пасть, па́дать, упа́сть; || ги́бнуть, погиба́ть, поги́бнуть, умере́ть. **Legł z twojej ręki**, онъ поги́бъ отъ твое́й руки́. **Legł**

na polu bitwy, онъ палъ на по́лѣ сраже́нія. Legnąć w grobie, лечь въ гробъ, умере́ть.

Lędźwiany, Lędźwiowy, Lędźwny, ляд-ве́йный, поясни́чный.

Lędźwie, -dźwi, *мн. Анат.* поясни́ца, крестецъ, хребе́тъ.

Lędźwiec, -dźwca, *м. Бот.* ля́двенецъ, ле́двенецъ (*расте́ніе*).

Łęg, Łąg, -u, *м.* топь, трясина, мокре-ди́на, болотина; || боло́тистый лугъ *или* лѣсъ на боло́тѣ.

Legać, Légać, лежа́ть, ложи́ться; || раз-ле́живаться, лѣни́ться.

Legacja, -ji, *ж.* легатство, легація; || посо́льство, ми́ссія (*дипломати́ческая*).

Legacki, легатскій, *см.* Legat.

Legacyjny, посо́льскій. Radca legacyjny, сове́тникъ посо́льства.

Legalizacja, -ji, *ж.* суде́бное скрѣпле́-ніе, засвидѣтельствованіе.

Legalizować, удостовѣря́ть, скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать (*въ судѣ*).

Legalnie, зако́нно, зако́леннымъ, уста-но́вленнымъ поря́дкомъ, *см.* Prawnie.

Legalność, -ści. *ж.* зако́нность, *см.* Prawność.

Legalny, зако́нный, ука́зный, зако́номъ предпи́санный, устано́вленный, пра́-вильный, *см.* Prawny.

Legar, -u, *м. бо́лье употреби́тельно во мн. ч* Legary, подкла́дина, кла́дка, ле́ж-ки. *см.* Legowisko.

Legarstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Legart, -a, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ.

Legartować, лѣни́ться, ле́жнемъ лежа́ть.

Legat, -a, *м.* легатъ, папскій посо́лъ; || Legat, -u, *м.* отка́зъ, завѣща́нное имѣніе, *см.* Zapis.

Legatarjusz, -a, *м. Юрид.* легата́рій, на-слѣ́дникъ назна́ченный по завѣща́нію, по духовно́й. Legatarjusz ogólny, о́бщій легата́рій. Legatarjusz pod tytułem ogólnym, долево́й легата́рій. Legatarjusz szczególny, ча́стный легата́рій.

Legatura, -y, *ж.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ.

Legawiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ; || лега́вая соба́ка.

Legawisko. *см.* Legowisko.

Legawka, -i, *ж.* пасту́шій рожо́къ.

Legawy, лѣни́вый. Legawy pies, лега́-вая соба́ка. *Посл.* Nie podejmuj się szaszku legawego pola, не лѣзь изъ ко́жи вонъ.

Legienda, -y, *ж.* леге́нда, житія свя-ты́хъ.

Legista, -y, *м.* законове́децъ, юрискон-су́льтъ.

Legityma, -y, *ж. Юрид.* зако́нная часть насле́дства.

Legitymacja, -ji, *ж.* зако́нное удосто-вѣре́ніе, подтвержде́ніе; || опредѣле́ніе правъ состоя́нія. || Legitymacja do spad-ku, утвержде́ніе въ права́хъ насле́д ства.

Legitymacyjny, узаконённый; || удосто вѣри́тельный; || *Юрид.* имѣющій пра́ве на зако́нную часть (*имѣнія*); || каса́ющій-ся зако́нной ча́сти (*имѣнія*). || Ksiązka legitymacyjna, удостовѣри́тельная кни́жка

Legitymista, -y, *м.* легитими́стъ, при-вѣ́рженецъ зако́нной насле́дственности; || привѣ́рженный къ зако́нной власти.

Legitymować, призна́ть, удостовѣря́ть, || утверди́ть зако́нымъ поря́дкомъ; || дока́зывать чьи права́ на дворя́нство, на насле́дство; || усыновля́ть (*дитя́*). Legitymować się, Wylegitymować się, до-ка́зывать свои́ права́; || представля́ть докуме́нты о дворя́нствѣ.

Legitymowanie się, -a się, *ср.* предста-вле́ніе докуме́нтовъ о дворя́нствѣ, *см.* Legitymacja.

Legły, *см.* Poległy.

Legnąć, *см.* Ledz.

Legomina, *см.* Legumina.

Legować, завѣща́ть, отка́зывать кому́ своё имѣ́ніе.

Legowany, завѣщанный.

Legowisko, -a, *ср.* берло́га, ло́говище; || прито́нъ, гнѣзди́лище; || *Охот.* нора́ (*зве-ря́*); || *Воен.* кварти́ра, стоя́нка, *см.* Leża.

Leguchno, Leguczko, *см.* Leciuchno.

Leguchny, Leguczki, *см.* Leciuchny.

Legumina, -y, *ж.* зе́лень, о́вощи, *см.* Jarzyna; || блю́до зе́лени, овоще́й; || *Бот.* бобъ.

Leguminny, бобо́вый; || мучно́й, *см.* Mączny.

Lej, -u, *м. Горн.* воро́нка; || *пьянчу́жка.

Lejba, -y, *м.* евре́йское и́мя *Лейба*); || * нера́ха, нерядивый, оплошный.

Lejbgwardja, -ji, *ж.* лейбгва́рдія.

Lejbowaty, вя́лый, неуклю́жій; || * не-скла́дный, несвя́зный.

Lejc, Lic, -a, *м.* возжа́ (*мн.* во́жжи), *см.* Wodze.

Lejcować, Licować, Ulejcować, запря-га́ть запре́чь (*лошаде́й*)

Lejcowy, пристяжно́й. Koń lejcowy, пристяжна́я ло́шадь.

Lejek, Lijek, *род. п.* Lejka, Lijka, *м.* во-ро́нка; || ле́йка.

Lejkowaty, воронкообра́зный.

Lejkowy, воро́ночный.

Lejtnant, -a, *м. см.* Porucznik.

Lek, -u, *м. бо́лье употреби́тельно во мн. ч.* Leki, -ów, лека́рство, лека́рства; || лѣче́ніе, по́льзованіе (*больна́го*).

Łęk, -u, *м. Архит.* дуга́, кривизна́ сво́-да, ма́лая а́рка; || съѣ́дѣлная лука́.

Lękać, Uląc, Ulęknąć, пугать, испуга́ть, стращать, устраша́ть, устраши́ть, *см.* Przestraszyć, Przerazić. || Lękać się, пуга́ться, испуга́ться, боя́ться, опаса́ться, страши́ться. Lękać się o kogo, o co, бо-я́ться за кого́, за что́. Lękać się kogo, czego, боя́ться кого́, чего́. Niczego się

po tobie nie lękam, bo wiem żeś cnotliwy, я за тебя́ нисколько не страшу́сь, и́бо зна́ю, что ты добродѣтеленъ, *см.* Przestraszyć się, Przerazić się.

Lękanie się, -a się, *ср.* боя́знь, опасе́ніе.

Lekarka, -i, *ж.* лека́рка.

Lekarnia -ni, *ж.* больни́ца, лазаре́тъ; || помѣще́ніе апте́ки.

Lekarski, лѣка́рскій, медици́нскій, врачебный; || цѣли́тельный, лѣка́рственный.

Lekarstwo, -a, *ср.* лѣка́рство. Lekarstwo skutkowało, лѣка́рство подѣйствовало.

Lekarz, -a, *м.* лѣка́рь, ме́дикъ, врачъ.

Lekarzyć занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикой

Łękato, *Нар.* дугою.

Łękaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный.

Lekce, легко́, налегкѣ; || легкомы́сленно, необду́манно. Lekce sobie ważyć (co, kogo), пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*).

Lekceważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, презрѣніе.

Lekceważyć, пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*)

Lekciejszy, легча́йшій, са́мый ле́гкій, *см.* Lekki.

Lekcja, -ji, *ж.* уро́къ, ле́кція. Uczęszczać na lekcje, ходи́ть на ле́кціи, слу́шать ле́кціи. * Dać komu lekcją, сдѣлать кому́ вы́говоръ, проучи́ть кого́, отбри́ть кого́. Odmawiać lekcją, ска́зывать на изу́сть уро́къ.

Leki, -ów, *мн. см.* Lek.

Lekie, Lekkie, Letkie, -iego, *ср,* лёгкое (*мн.* лёгкія).

Lekki, Letki, лёгкій.

Lekko, Letko, легко́.

Lekkochodny, скорохо́дный, лёгкій на ходу́.

Lekkomówność, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость

Lekkomowny, ботли́вый, говорли́вый.

Lekkomyślec, -ślca, *ж.* легкомы́сленный.

Lekkomyślnie, легкомы́сленно, *см.* Nierozmyślnie, Nierozważnie.

Lekkomyślnik, -a, *м. см.* Lekkomyślec.

Lekkomyślność, -ści, *ж.* легкомы́слие.

Lekkomyślny, легкомы́сленный, опроме́тчивый.

Lekkonogi, быстроно́гій, легконо́гій, прово́рный.

Lekkoręki, имѣющій лёгкую ру́ку.

Lekkość, -ści, *м.* лёгкость.

Lekkoskrzydły, легкокры́лый

Lekkoważnie, легкомы́сленно, опроме́тчиво, необду́манно.

Lekkoważność, -ści, *ж.* легкомы́сленность, опроме́тчивость, необду́манность

Lekkoważny, легкомы́сленный, опроме́тчивый, необду́манный.

Lekkowierność, -ści, *ж.* легковѣ́рie, *см.* Łatwowierność.

Lekkowierny, легковѣ́рный, *см.* Łatwowierny.

Lekkowietrzny, вѣ́тренный.

Lekkowiewny, Lekkowiewy, развѣва́ющійся при малѣйшемъ вѣтрѣ.

Lekkozbrojny, легковооружённый.

Lekkuchno, Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekkuchny, Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lękliwie, боязли́во, трусли́во

Lękliwość, -ści, *ж.* боя́знь, ро́бость, опасе́ніе, тру́сость

Lękliwy, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.

Lękły, *см.* Zlękły.

Lekować, лѣчи́ть, по́льзовать (*больны́хъ*); || врачева́ть, изцѣля́ть.

Łękowato, *см.* Łękato.

Łękowaty, *см.* Łękaty.

Lekszy, легча́йшій. *см.* Lekki.

Legta, -y, *ж.* скрѣпле́ніе, прочте́ніе (*ко́піи*); || *Церк.* обѣдня безъ пѣнія.

Lektać, *см.* Lechtać.

Lektor, -a, *м.* чтецъ; || ле́кторъ.

Lektorka, -i, *ж.* чти́ца

Lektyka, -i, *ж.* носи́лки.

Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lele, *ср. Нескл.* изнѣженный, оба́бившійся человѣкъ.

Lelek, -ka, *м. Орнит.* козодо́й, лило́къ, чури́лка (*птица*).

Lem, -a, *м. Мат.* ле́мма, предложе́ніе.

Leman, -a, *м.* да́нникъ, обро́чникъ, плати́вшій обро́къ за зе́млю.

Lemański, обро́чный; || ле́нный, обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, *см.* Lenny, Mański.

Lemaństwo, -a, *ср.* ле́нная обя́занность, подда́нство, *см.* Leństwo, Maństwo.

Lemiesz, -a, *м. Агр.* ле́мехъ, ле́мешъ, сошни́къ (*у плу́га*).

Lemieszka, -i, *ж.* размазня́, жи́дкая ка́шица.

Lemieszowy, леме́ховый, lemieszowa kość, *Анат.* безпа́рная кость (*въ поздня́хъ*).

Leming, -a, *м. Зоол.* пестру́шка, сиби́рская мышь

Lemoniada, *см.* Limonada.

Len, *род. п.* lnu, *Бот.* лёнъ. Len dziki, ди́кій лёнъ *см.* Leniec. Len Matki Bożéj, *см.* Lnianka.

Leń, -nia, *м.* лѣнь, лѣность; || лѣнтя́й, лѣнивый человѣкъ; —*ж.* лѣнтя́йка. Leń go się chwycił, лѣнь одолѣла его́.

Lenić się, лѣни́ться. Lenić się do czego, лѣни́ться сдѣлать что́.

Leniec, -ńca, *м. Бот. см.* Len.

Lenieć, Zlenieć, лѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться, *см.* Linieć.

Leniek, -ńka, *м.* ба́ловень, лѣни́вецъ.

Lenistwo, -a, *ср.* лѣность.

Leniuch, -a, *м.* лѣнтя́й.

Leniwie, Leniwo, лѣни́во.

Leniwiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ; || *Зоол.* тихохо́дъ, лѣни́вецъ (*звѣрь*).
Leniwieć, Zleniwieć, облѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться.
Leniwo, *см.* Leniwie.
Leniwomowny, ма́ло говоря́щій.
Leniwość, -ści, *ж.* лѣ́ность.
Leniwy, лѣни́вый.
Lenniczy, помѣ́стный, феода́льный, удѣ́льный; || обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, ле́нный, обро́чный. **Przysięga lennicza**, прися́га на ве́рность (*вассала*).
Lennik, -a, *м.* вассалъ, голдо́вникъ, по́дданный.
Lenno, -a, *ср.* ленъ, ле́нное помѣ́стье. **Dać co w lenno**, пожа́ловать помѣ́стьемъ, ле́номъ.
Lennodawca, -y, *м.* ле́нный владѣ́тель.
Lenność, -ści, *ж.* феода́льная, помѣ́стная, удѣ́льная систе́ма, пра́во владѣ́ть помѣ́стьемъ на изве́стныхъ усло́віяхъ; || удѣ́лъ, голдъ, помѣ́стье.
Lenny, помѣ́стный, удѣ́льный; || ле́нный, обро́чный. **Lenny pan**, ле́нный владѣ́лецъ.
Leński, *см.* Lenniczy, Lenny.
Leństwo, -a, *ср. см.* Lenność.
Lentować, *Живоп.* ровня́ть кра́ску сухо́ю ки́стью.
Lentryk, -a, *м.* кра́ска растёртая на водѣ́ съ клее́мъ.
Lentrykować, планирова́ть, нама́чивать печа́тную бума́гу водо́ю смѣ́шанною съ клее́мъ; || грунтова́ть холсть клее́мъ.
Lentwal, -u, *м.* ко́жаный фа́ртукъ.
Lentyszek, -szka, *м. Бот.* мастико́вое де́рево.
Lep, -u, *м.* клей, пти́чій клей. **Rózga lepem namazana**, вѣ́тка нама́занная клее́мъ (*для ло́вли пти́чекъ*); || прико́рмъ, прима́нка.
Łepa, *м.* * у́мная голова́.
Łepczyca, -y, *ж. Бот.* о́страя трава́.
Łepek, -pka, *м.* ло́бикъ. **Łepek, łebek od szpilki**, була́вочная голо́вка.
Lepianka, -i, *ж.* обма́зка изъ соло́мы и гли́ны; || хи́жина, ваба́, шала́шъ, ма́занка.
Lepiarz, -a, *м.* лѣпщи́къ.
Lepić, Zlepiać, Zlepić, лѣпи́ть, слѣпли́вать, слѣпля́ть, слѣпи́ть; || формова́ть, вылива́ть въ фо́рму; || мѣси́ть, составля́ть. **Ulepić co z wosku**, вылѣпить что́ изъ во́ску. **Wszyscyśmy z jednéj gliny ulepieni**, мы всѣ созданы изъ одно́й и той же гли́ны (*землй*). **Lepić, przylepić (na co, na czem, do czego)**, налѣпи́ть (*на что́, на чёмъ*), прилѣпи́ть (*къ чему́*). || **Lepić się, przylepić się**, ли́пнуть, прилипа́ть, приста́вать, цѣпля́ться, прицѣпля́ться, прикле́иваться.
Lepiech, -u, *м. см.* Tatarak.
Lepiéj, лу́чше. **Lepiéj pisze niż mówi**, онъ лу́чше пи́шетъ, нежели говори́тъ. **Tém lepiéj**, тѣмъ лу́чше. **Coraz lepiéj**, ка́ждый разъ лу́чше и лу́чше, всё лу́чше и лу́чше.
Lepienie, -a, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, клее́ніе, кле́йка; || смазка.
Lepiennik, -a, *м. Бот. см.* Granatek.
Lepiężnik, -a, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣ́лъ (*растѣніе*).
Lepiony, слѣпленный, клеёный.
Lepistość, -ści, *ж. см.* Lipkość.
Lepisty, *см.* Lipki.
Lepnąć, *см.* Lipnąć.
Lepnica, -y, *ж. Бот.* смолёвка, смоля́нка.
Lepny, лѣпно́й, ли́пкій.
Lepowy, клеево́й.
Lepsze, -a, *ср. Стар.* бла́го, добро́. **Dla twojego lepsza**, для твоего́ бла́га.
Lepszeć, улучша́ться.
Lepszość, -ści, *ж.* превосхо́дство, преиму́щество.
Lepszy, лу́чшій. **Nic lepszego**, нѣтъ ничего́ лу́чше. *Посл.* **Kto pierwszy ten lepszy**, кто па́лку взялъ, тотъ и капра́лъ, всѣ́кому свой черёдъ.
Lepszyć, улучша́ть, исправля́ть, *см.* Poprawiać, Ulepszać, Polepszać; || **Lepszyć się**, улучша́ться, исправля́ться, *см.* Polepszać się, Poprawiać się.
Łeptać, лока́ть (*о соба́кахъ, ко́шкахъ*), *см.* Chłeptać.
Łeptanie, -nia, *ср.* лока́ніе, *см.* Chłeptanie.
Lera, -y, *ж. см.* Przepustnica.
Leść, *см.* Leźć.
Lesda, Lezda, -y, *ж. Стар.* акци́зъ, нало́гъ на пите́йное и съѣ́стное.
Lesica, -y, *ж.* клѣ́тка, плетёнка, корви́нка (*для пти́цъ*). **Lesica do chowania ryb**, садо́къ. **Lesica na suszenie serów**, *см.* Sernik.
Lesisty, леси́стый.
Leska, -i, *ж.* орѣ́шина, лещи́на.
Leśnik, -a, *м. Бот. см.* Kropidło.
Leśniak, -a, *м.* обита́тель лѣсо́въ; || дикарь; || деревѣ́нщица.
Leśniany, лѣсно́й, расту́щій въ лѣсу́.
Leśnictwo, -a, *ср.* завѣ́дываніе лѣса́ми, лѣсово́дство; || нау́ка о лѣсово́дствѣ; || *см.* Leśniczowstwo.
Leśniczek, -czka, *м. см.* Ziemba.
Leśniczka, -i, *ж.* ночна́я сова́ (*пти́ца*).
Leśniczowski, принадлежа́щій лѣсни́чему.
Leśniczowstwo, -a, *ср.* лѣсно́й о́кругъ; || вѣ́домство лѣсни́чаго, лѣсни́чество, лѣсно́е хозя́йство; || *Собир.* лѣсни́чій и его́ жена́ вмѣстѣ.
Leśniczy, лѣсно́й. **Urząd leśniczy**, лѣсно́е вѣ́домство.
Leśniczy, -ego, *м.* лѣсни́чій; || лѣсни́къ, полѣсо́вщикъ.
Leśniczyna, -y, *ж.* жена́ лѣсни́чаго.
Leśnieć, зараста́ть лѣсомъ. *см.* **Dziczeć**.
Leśnik, -a, *м.* лѣсни́къ, лѣсно́й сто́рожъ.
Leśniówka, -i, *ж.* кислу́шка, ди́кія ки́слыя я́блоки.

Leśnisty, *см.* **Lesisty.**

Leśny, лѣсно́й. **Prawo leśne**, пра́во по́льзованія лѣсомъ и лѣсны́ми вы́гонами.

Leśny, -ego, *м.* лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**

Lesz, -u, *м. см.* **Zamesz.**

Leszcz, -a, *м.* лещъ.

Leszczotka, -i, *ж.* деревя́нныя клещи́ для холоще́нія лошаде́й; || **Leszczotki**, *мн.* родъ дѣтской игры́.

Leszczowy, лещёвый.

Leszczyna, -y, *ж.* оре́шина, лещи́на; || оре́шникъ.

Leszczynowy, лещи́нный.

Leszka, -i, *ж. Уменш.*, *см.* **Lecha**, гря́дка (*въ саду́*).

Leszować, *Живоп.* ровня́ть клеёвый грунтъ.

Leszowy, *см.* **Zamszowy.**

Letarg, -u, *м.* со́нная не́мощь, летаргія; || * безчу́вственность.

Letargiczny, летарги́ческій.

Letargik, -a, *м.* одержи́мый лета́ргіею.

Letarka, *см.* **Letra.**

Letki, Letko, Letkość, *см.* **Lekki, Lekko, Lekkość.**

Letni, лѣтній; || тепло́ватый; || годова́лый, однолѣтній, *см.* **Rocznik, Roczniak**; || совершенно-лѣтній, *см.* **Pełnoletni**; || пожило́й, ста́рый, въ лѣта́хъ. **Letnie mieszkanie**, да́ча, загоро́дный домъ.

Letnić, Zletnić, простужа́ть, простуди́ть, дать ости́нуть, *см.* **Ostudzić.**

Letniczek, *см.* **Letnik.**

Letnie, *см.* **Letnio.**

Letnieć, Zletnieć, Oletniec, сты́нуть, простыну́ть, ости́нуть.

Letnik, -a, *м.* лѣтнее пла́тье.

Letnio, по лѣтнему. **Letnio ubrać się**, одѣться по лѣтнему; || **Letnio pić**, пить ости́вшую во́ду, ости́вшее пи́во, вино́. **Wyglądać letnio**, имѣть ста́рческій видъ, быть въ лѣта́хъ.

Letniość, -ści, *ж.* тепло́ватость (*питья́, напи́тка*), *см.* **Letność.**

Letniuchny, тёпленькій, теплёхонькій

Letność, -ści, *ж. см.* **Pełnoletność**; || ста́рчество, ста́рость.

Letra, -y, *ж.* телѣга, телѣжка съ боково́й рѣшёткою; || *Тип.* шрифтъ, *см.* **Czcionka.**

Leuda, Lezda, *см.* **Lesda.**

Lew, *род. п.* **Lwa**, *м.* левъ. **Lew morski**, сивучъ; || *Астрон.* Левъ (*созвѣздіе*).

Lewa, -y, *ж.* леве́, взя́тка (*въ ка́ртахъ*).

Lewar, -u, *м.* домкра́тъ, подъёмъ, *см.* **Winda, Drąg**; || *Физ.* ли́веръ.

Lewarek, -rka, *м. Физ.* небольшо́й ли́веръ; || зуборы́вный ключъ, щипцы́.

Lewek, -wka, *м.* львёнокъ, лёвикъ.

Lewiątko, *см.* **Lwiątko.**

Lewiatan, -a, *м.* левіаѳа́нъ (*живо́тное въ Би́біи*).

Lewica, -y, *ж.* лѣвая рука́; || лѣвая сторона́

Lewita, -y, *м.* леви́тъ (*у дре́внихъ Евре́евъ священнослужи́тель и́ли Евре́й изъ ко́лѣна Леви́това*).

Lewityk, -a, *м.* Леви́тъ (*тре́тья кни́га Мойсе́я*).

Lewkonia, -ji, *ж. Бот.* левко́й (*расте́ніе и цвѣто́къ*).

Lewkowy, относя́щійся къ львёнку. **Lewkowy talar**, та́леръ съ изображе́ніемъ льва.

Lewny, лите́йный. **Lewna forma**, лите́йная фо́рма.

Lewo (w), **na lewo**, нале́во.

Leworęki, лѣвша́.

Lewość, -ści, *ж.* нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Lewuś, -sia, *м.* лёвикъ.

Lewy, лѣвый.

Leża, -y, *ж. Бот.* кварти́ра, стоя́нка. **Pójść na leże zimowe**, пойти́ на зи́мнія кварти́ры.

Leżączki (w), лёжа, въ лежа́чку, *см.* **Stojączki.**

Leżak, -a, *м.* лежа́чій у́лей; || повали́вшееся де́рево въ лѣсу́.

Leżanina, -y, *ж.* вале́жникъ, вале́жныя ре́вья.

Leźć, Wleźć, Wyleźć, лѣзть, влѣза́ть; || вползать (*о вьющихся расте́ніяхъ*); || кара́бкаться, взбира́ться; || вы́лѣзть. **Wleźć na górę, na drzewo**, взлѣза́ть на́ гору, на де́рево, взбира́ться на́ гору, на де́рево. **Leźć komu w drogę**, мѣша́ть, препя́тствовать кому́, пере́чить. **Leźć komu w oczy**, докуча́ть, надоѣда́ть кому́.

Lezda, *см.* **Lesda.**

Leżeć, лежа́ть. **Leżeć odłogiem**, оста́ваться въ необрабо́танномъ ви́дѣ (*о земл́ѣ, объ иску́сствахъ, о нау́кахъ, о языкѣ и т. д.*) **Ziemia leży odłogiem**, земля́ оста́влена на пару́, въ за́лежи. **Mieć leżące pieniądze**, имѣть де́ньги не въ оборо́тѣ. || **Leży się**, *Безлич.* **Dobrze się tu leży**, здѣсь хорошо́ лежа́ть.

Leżeń, -żnia, *м.* ле́жень, лѣнтя́й, лежебо́къ.

Leżenie, -nia, *ср.* лежа́ніе.

Lężenie, -nia, *ср.* сиде́ніе на я́йцахъ, наси́живаніе (*цыпля́тъ*); || паде́ніе, смерть.

Leziwo, -a, *ср.* лѣстница изъ лы́ка, ла́зня (*у бо́ртниковъ*).

Łezka, -i, *ж.* слезя́нка.

Łężny, боло́тный, лѣсно́й. **Sowa łężna**, фи́линъ, сычъ, *см.* **Puhacz. Gołąb' łężny**, лѣсно́й го́лубь.

Leżuch, -a, *м.* ле́жень, лежебо́къ.

Leżuchowski, лѣни́вый.

Leżuchowstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Lezy, -ów, *мн. см.* **Leziwo.**

Leżysko, -a, *ср. Воен.* кварти́ра, стоянка, *см.* **Leża**; || *см.* **Legowisko.**

Łgać, Zełgać, лгать, солга́ть, *см.* **Kłamać, Zmyślić.**

Łganie, -nia, *ср.* лганьё, ложь.

Łgarka, -i, *ж.* лгу́нья.

Łgarski, лжи́вый.

Łgarstwo, ложь, лганьё, лжи́вость, ло́жность.

Łgarz, -a, *м.* лгунъ.

Łgarczyk, -a, *м.* лгуни́шка.

Lgnąć, Ulgnąć, льнуть, прильну́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, приста́ть, вя́знуть, завя́знуть. **Lgnąć w błocie**, вя́знуть въ грязи́. **Przylgnąć**, привя́заться. **Przylgnąć do kogo**, привя́заться, име́ть привя́занность къ кому́. || *Безлично*: **Lgnie tu**, здѣсь ва́зко, гря́зно.

Li, еди́нственно, то́лько. **Li do tegom go wziął**, я то́лько для э́того взялъ его́; || ли, если. *см.* **Czy. Masz li dać, to daj zaraz**, если хо́чешь дать, то дай сей-ча́съ.

Libella, -i, *ж.* у́ровень воды́.

Liberalista, -y, *м.* либера́лъ.

Liberalizm, -u, *м.* либерали́змъ.

Liberalny, свободномы́слящій, либера́льный.

Liberja, -i, *ж.* ливре́я, лаке́йское пла́тье; || дво́рня, ливре́йныя слу́ги.

Libertacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе, увольне́ніе.

Libertyn, -a, *м.* распу́тникъ; || вольнодумецъ

Libertyński, своево́льный, распу́тный, необу́зданный.

Libertyństwo, -a, *ср.* распу́тство, распу́щенность; || безбо́жность, вольнодумство, нечестіе.

Libra, -y, *ж.* (**papieru**), десть (*бума́ги*).

Librowy, дестево́й.

Lic, -a, *м. см.* **Lejc.**

Lice, щека́, *см.* **Policzek. Lica**, -ów, *мн.* лицо́, ликъ. **Wstyd jéj lica zrumienił**, отъ стыда́ у ней лицо́ покрасне́ло, щёки покрасне́ли; || лицо́ (*ткани, матеріи*), *см.* **Lice**; || клеймо́, тавро́; || *Юрид.* доказа́тельство преступле́нія, ули́ка, поли́чное.

Licemiernica, -y, *ж.* лицеме́рка.

Licemiernictwo, -a, *ср.* лицеме́ріе.

Licemierniczy, лицеме́рный.

Licemiernik, -a, *м.* лицеме́ръ.

Licemierność, -ści, *ж. см.* **Licemiernictwo.**

Licemierny, *см.* **Licemierniczy.**

Licemierzyć, лицеме́рить.

Licencja, -ji, *ж.* лиценціа́тство (*учёная сте́пень*); || *Юрид.* отступле́ніе отъ о́бщаго права; || **Licencja poetycka**, поэти́ческая во́льность; || позволе́ніе на про́пускъ изъ-за грани́цы това́ровъ.

Licencjat, -a, *м.* лиценціа́тъ, *см.* **Licencja.**

Licho, -a, *ср.* не́четъ, *см.* **Cetno**; || зло, хо́до, бѣда́. **Będzie jemu kiedyś licho**, когда́-нибу́дь пло́хо, хо́до, ему́ бу́детъ. **Nie budź licha**, не вызыва́й бѣды́. **Idź do licha**, ступа́й къ чо́рту. **Tam do licha, cóż tu u licha**, что за чо́ртъ, кой чо́ртъ! **Bierz cię licho**, чортъ тебя́ возьми́! чортъ побери́! *см.* **Djabeł, Kat.**

Licho, *Нар.* ду́рно, скверно́, бѣ́дно.

Lichocić (kogo), разоря́ть, доводи́ть кого́ до нищеты́.

Lichość, -ści, *ж.* нищета́, бѣ́дность, ску́дность.

Lichota, -y, *ж.* убо́жество, ску́дность, кра́йняя бѣ́дность, нищета́, ни́щенство || ничто́жество, нелѣпость **Czytałem jego poezje, lichota to**, я чита́лъ его́ стихотворе́нія, э́то нелѣпость; || бѣдня́къ, горемы́ка.

Lichotnie, *Нар.* бѣ́дно, ни́щенски; || ду́рно, скве́рно.

Lichtarz, -a, *м.* подсвѣ́чникъ, шанда́лъ, *см.* **Świecznik.**

Lichtarzowy, подсвѣ́чный

Lichtarzyk, -a, *м.* подсвѣ́чникъ.

Lichton, -a, *м. Морс.* ла́стовое перево́зное су́дно, ли́хтеръ, плашко́тъ.

Lichtować, *Морс* стружа́ть (*часть гру́за съ су́дна для облегче́нія его*).

Lichtuga, -i, *ж. см.* **Lichton.**

Lichwa, -y, *ж.* ли́хва, ли́хвенный проце́нтъ, ростъ. **Dawać na lichwę**, отдава́ть на проце́нты. **Wracać co komu z lichwą**, возвраща́ть что́ кому́ съ ли́хвою, вдвойнѣ. **Lichwą**, съ ли́хвою.

Lichweczka, -i, *ж. Умени.* проце́нтикъ *см.* **Lichwa.**

Lichwiarka, -i, *ж.* лихои́мщица, ростовщи́ца.

Lichwiarski, ли́хвенный, лихои́мный, ростовщи́чій. **Lichwiarski procent**, ли́хвенный проце́нтъ.

Lichwiarstwo, -a, *ср.* лихои́мство, ростовщи́чество.

Lichwiarz, -a, *м.* лихои́мецъ ростовщи́къ.

Lichwić, лихои́мствовать, брать ли́хвенные проце́нты.

Lichwienie, -nia, *ср.* лихои́мство.

Lichwodawca, -y, *м.* лихои́мецъ ростовщи́къ, дающій взаймы́ де́ньги на проце́нты съ ли́хвою.

Lichy, плохо́й, дурно́й, худо́й; || бѣ́дный, жа́лкій. **Lichy to człowiek**, э́то жа́лкій челове́къ. **Zdrowie liche**, плохо́е здоро́вье. **Lichsze srebro od złota, od cnót lichsze złoto**, серебро́ ху́же зо́лота, а зо́лото ху́же добродѣтели.

Licować, *см.* **Lejcować.** || **Licować co, licować rzecz kradzioną u kogo**, находи́ть кра́деную вещь у кого́, улича́ть въ воровствѣ, призыва́ть къ суду́ за воровство́.

Licowanie, -nia, *ср.* по́зывъ въ судъ за воровство́, улича́ніе въ воровствѣ, ули́ка.

Licowany, улича́нный.

Licownie, я́вно, очеви́дно, *см.* **Oczywiście.**

Licowy лицево́й. **Licowe linje**, черты́ лица́; || лицева́я сторона́. **Sukno licowe**, сукно́ съ лицево́й стороны́; || поли́чный (**od lica, jako poszlaku kradzieży**). **Licowy, gwałtowny pozew**, по́зывъ въ судъ съ поли́чнымъ.

Licytacja, -ji, *ж.* прода́жа съ молотка́, съ аукціо́на, съ публи́чнаго то́рга, аукціо́нъ, торги́ **Przez licytacją sprzedać**, прода́ть съ публи́чнаго то́рга, съ аук-

ціóна. **Puścić na licytacyą**, отдáть на аукціóнъ. **Licytacya powtórna**, перéторжка. **Licytacya na niebezpieczeństwo**, продáжа съ торгóвъ на рискъ и страхъ несостоя́тельнаго пріобрѣта́теля.

Licytacyjny, аукціóнный.

Licytant, -a, *м.* наддáтчикъ, *(на аукціóнъ)*, желáющій торговáться.

Licytator, -a, *м.* аукціони́стъ.

Licytatorka, -i, *ж.* аукціони́стка.

Licytować, Zalicytować, продавáть съ молотка́ съ пу́бличнаго тóрга.

Licytowanie, -nia, *ср.* продáжа съ молотка́, съ публи́чнаго тóрга. съ аукціóна.

Liczalny, счита́ющійся; || плати́щійся *(о монéтѣ)*.

Liczba, -y, *ж.* число́, ци́фра, чи́сленный знакъ; || счётъ. **Liczba parzysta, nieparzysta**, число́ чётное, нечётное, чётъ и нéчетъ. **Oddać co komu pod liczbą**, отдáть что́ кóму подъ счётомъ. **Zdawać komu liczbę z czego**, отдавáть кому́ отчётъ въ чёмъ. *Грам.* **Liczba pojedyncza, podwójna, mnoga**, число́ еди́нственное, двóйственное, мнóжественное.

Liczban, *см.* Liczbon.

Liczbon, -a, *м.* мáрка, жетóнъ.

Liczbować, *Грам.* склоня́ть; *см.* Odmieniać; || цифровáть, считáть ци́фрами, нумеровáть.

Liczbowanie, -nia, *ср.* нумера́ція, счисле́ніе.

Liczbowany, перенумерóванный; || чи́сленный.

Liczbowy, чи́сленный, числи́тельный, нумернóй. **Znak liczbowy**, чи́сленный знакъ. **Imie liczbowe**, и́мя числи́тельное. **Loterja liczbowa**, *см.* Loterja.

Liczenie, -nia, *ср.* счисле́ніе.

Liczmannica, -y, *ж.* табли́ца умноже́нія.

Liczmanowy, мáрочный, жетóнный.

Licznie, *Нар.* многочи́сленно.

Licznik, -a, *м. Ариѳ.* числи́тель; || *Бот.* саманúха, ткéнна *(растéніе)*.

Licznikowy, числи́тельный, *см.* Licznik.

Liczno, *см.* Licznie.

Licznopiątrzysty, многоэтáжный.

Liczność, -ści, *ж.* многочи́сленность, *см.* Mnogość.

Liczny, многочи́сленный, *см.* Mnogi.

Liczony, сосчи́танный, отсчи́танный. **Liczone pieniądze**, отсчи́танныя, гото́выя де́ньги, *см.* Gotowy. *Послов.* **Bierze wilk i liczone**, на всáкую бѣдý не напасёшься, на грѣхъ мáстера нѣтъ.

Liczyć, считáть, счисля́ть. **Liczyć co komu**, *см.* Odliczyć, Wyliczyć.

Liczyciel, -a, *м.* счётчикъ.

Liczycielka, -i, *ж.* счётчица.

Liczydło, -a, *ср.* ‡ *Бот.* многоцвётный ва́ндышъ.

Liczygrosz, -a, Liczykrupa, -y, *м.* скря́га, Lidkup, *см.* Litkup.

Liga, -i, *ж.* сою́зъ, заговóръ; || ли́га *(пáртія)*; || прóба *(монéты)*; || *Муз.* шлифóвка нотъ.

Ligawica, -y, *ж.* трясúна, топь.

Ligawiczny, болóтистый, болóтный, тóпкій, вя́зкій.

Ligować, *Муз.* шлифовáть *(нóту)*.

Ligustr, -u, *Бот.* бирю́чина, *(деревцó)*.

Ligustrowy, бирю́чный, *см.* Ligustr.

Lik, -u, *м.* число́, счётъ; || мнóго, мнóжество, бóльшóе колúчество. **Mieć czego likiem**, имѣ́ть что́ въ большóмъ колúчествѣ. **Bez liku**, безчúсленно, несмѣ́тно.

Likier, -u, *м.* ликёръ, *см.* Likwor.

Liktor, -a, *м.* ли́кторъ пáличникъ *(у дрéвнихъ Рúмлянъ)*.

Liktorski, ли́кторскій.

Likwidacja, -ji, *ж.* расчóтъ, очúстка счётовъ, ликвидáція.

Likwidacyjny, расчётный, счётный, ликвидаціóнный, *см.* Obrachunkowy.

Likwidalny, прúнятый въ расчётъ.

Likwidator, -a, *м.* счётчикъ, свóдчикъ счётовъ.

Likwidować, расчúтывать, платúть, упла́чивать.

Likwidowanie, -nia, *ср. см.* Likwidacja.

Likwidowany, внесённый въ счётъ сосчúтанный, исчúсленный.

Likwidum, *Нескл. Юрид.* налúчный, чúстый долгъ, подлежáщій уплáтѣ (Liquidum debitum).

Likwor, -u, *м.* ликёръ.

Likworowy, ликёрный.

Lila, *Нескл.* лилóвый. **Kolor lila**, лилóвый цвѣтъ.

Lilak, -a, *м. Бот.* душúстый чубýчникъ *(деревцó)*.

Lilek, -u; *м. Бот.* сѣмя мúрры.

Lilijka, -i, *ж. см.* Konwalja.

Lilja, -ji, *ж.* ли́лія *(растéніе и цвѣтокъ)* **Lilja wodna**, *см.* Grzybienie. **Lilja padolna**, ла́ндышъ, *см.* Konwalja, **Lilijka, Lanka, Lilja turecka**, *см.* Tulipan.

Liljowy, лилéйный.

Lima, -y, *ж. см.* Pilnik.

Limita, -y, *ж.* Limitacja, **-ji**, *ж.* отсрóчка, откла́дываніе до врéмени.

Limitować, Zalimitować, отсрóчивать, отсрóчить, откла́дывать, отложúть до врéмени.

Limitum, *Нескл Ком.* цѣна́ това́рамъ, назнача́емыя комиссіонéрамъ при распрода́жѣ.

Limonada, -y, *ж.* лимона́дъ.

Limonja, -ji, *ж.* лимóнъ.

Lin, -a, *м. Зоол.* линъ *(рыба)*.

Lina, -y, *ж.* канáтъ, верёвка; || **Liny okrętowe**, снáсти, оснáстка, такела́жъ *(корабля́)*. **Okręt w liny opatrywać**, оснáщивать, пересна́щивать кора́бль. **Zbierać liny z okrętu**, расна́щивать кора́бль. **Lina konopna**, пáкельный канáтъ. **Statek na linie ciągnąć**, бечевáть, тянýть бечевóю.

Linba, -y, *ж.* пи́хта (*де́рево*).
Linbowy, пи́хтовый.
Linić się, бо́лѣе употреби́тельно: **Linieć, Zlinieć, Wylinieć,** лини́ть, полини́ть.
Linienie, -a, *ср.* вре́мя лини́нія (*у живо́тныхъ*).
Linijka, -i, *ж.* небольша́я ли́нія, черта́, чёрточка.
Linja, -ji, *ж.* черта́, ли́нія, строка́. **Dwie linje przecinające się,** двѣ ли́ніи взаимно пересѣка́ющіяся. **Linja prosta, krzywa,** прама́я, крива́я ли́нія. **Linja przez środek koła idąca,** діа́метръ, попере́чникъ. **Kinja prostopadła,** перпендикуля́рная ли́нія. **Linja dzieląca ziemię na dwie połowy,** *см.* **Równik;** || ли́нія (*мѣра, 10-я часть дю́йма, ли́нія воды,* $^1/_{144}$*часть дю́йма*) || *Воен.* ли́нія, рядъ, шере́нга; || *Фортиф.* око́пы, вокру́гъ кре́пости, цирконваллаці́онная ли́нія; || **Linja rodu, familji,** ли́нія родства́; || **Linje separacyjne,** погранична черта́; || **Okręt uszykowany w linją,** лине́йный кора́бль; || **Linja ojcowska, macierzyńska,** отцо́вская, ма́теринская ли́нія родства́ (*бокова́я ли́нии*); || лине́йка, *см.* **Linjał.**
Linjał, -u, *м.* лине́йка; || *Плтн. Стол. Камен.*
Linjować, Polinjować, линева́ть, налинева́ть (*бума́гу*).
Linjowanie, -nia, *ср.* графле́ніе, линева́ніе.
Linjownik, -a, *м.* лине́йщикъ, графи́льщикъ.
Linjowy, лине́йный. Okręt linjowy, лине́йный кора́бль.
Linka, -i, *ж. Морс.* линёкъ, верёвка. || **Linka do tresowania konia,** ко́рда.
Linkur, -u, *ж.* громо́вая стрѣла́, че́ртовъ па́лецъ (*родъ окамене́лой раковины*).
Lipa, -y, *ж.* ли́па (*де́рево*).
Lipcowy, ію́льскій. **Miód lipcowy,** ли́пецъ.
Lipczak, -a, *м. Зоол.* индійская морщинова́тая змѣя́.
Lipczyk, -a, *м. Зоол.* ію́льскій жукъ.
Lipek, -pka, *м.* **Lipkowie, Lipki,** *мн.* тата́рскіе выходцы.
Lipiec, -pca, *м.* ію́ль мѣсяцъ, *Стар.* ли́пецъ; || ли́пецъ (*мёдъ*).
Lipień, -nia, *м. Зоол.* ха́ріусъ, лено́къ (*рыба*).
Lipina, -y, *ж.* ли́повое де́рево.
Lipka, -i, *ж.* ли́пка, ли́почка (*де́рево*). **Lipkawy,** ли́пкій, липу́чій, вя́зкій, кле́йкій, клейкова́тый.
Lipki, ли́пкій, вя́зкій, кле́йкій, цѣпкій, **Smoła jest lipczejszą niżeli wosk,** смола́ гора́здо ли́пче во́ска.
Lipko, *Нар.* ли́пко, кле́йко.
Lipkość, -ści, *ж.* ли́пкость, вя́зкость. кле́йкость, цѣпкость; || *Хим.* клейкови́на.
Lipkowodne naczynia, *мн. Анат.* па́сочные, лимфати́ческіе сосу́ды.
Lipnąć, ли́пнуть, прилипа́ть (*къ чему́*); || приста́вать (*къ кому́*).
Liporzeszki, -ów, *мн.* зёрна италіянской ли́пы.
Liposok, -u, *м.* ли́повица, ли́повый сокъ; || ли́повая смола́.
Lipowiąz, -ęzu, *м.* широколи́стная, ка́менная ли́па.
Lipowy, ли́пный. **Kwiat lipowy,** ли́повый цвѣтъ.
Lira, -y, *ж. Муз.* ли́ра; || ли́ра (*италіянская моне́та, 25 коп. сер.*); || *Астрон.* Ли́ра (*созвѣздіе*).
Lirny, ли́рный.
Liryczne, лири́чески
Liryczność, -ści, *ж.* лири́змъ.
Liryczny, лири́ческій.
Liryk, -a, *м.* ли́рикъ, лири́чесый поэ́тъ.
Liryka, -i, *ж.* лири́ческая поэ́зія **Liryki.** *мн.* лири́ческія стихотворе́нія.
Liryzm, -u, *м. см.* **Liryczność.**
Lirzysta, -y, *м.* игра́ющій на ли́рѣ.
Lis, -a, *м.* лиси́ца. **Lis czarny,** *см.* **Marmurek. Lisy,** *мн.* ли́сій мѣхъ. *Послов.* **Farbowane to lisy,** тутъ что́-то нела́дно, что́-то кро́ется, тутъ есть кака́я нибу́дь закорю́чка. **Lisa tam zażyć, gdzie kto lwem nie podoła,** имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ, соедини́ть хи́трость съ си́лою; || рыжа́къ, рыжеволо́сый человѣкъ, *см.* **Ryż.**
Lisawy, *см.* **Lisowaty.**
Liść, -cia, *м.* листъ, *см.* **Listek.**
Liściany, листо́чный.
Liściasty, густоли́ственный, многоли́ственный.
Liścić się, пуска́ть ли́стья, покрыва́ться ли́стьями.
Liście, -a, (*см.* **Liść**), листва́, ли́стье, ли́ствіе. **Liście korzeniowe,** коре́нные ли́стья;—**łodygowe,** сте́бельные; — **gałęziowe,** сучко́вые;—**jajowate,** яйцеобра́зные; — **eliptyczne,** ова́льные; — **lancetowate,** копьеви́дные; — **rząsowate,** волоси́стые и т. д.
Liścik, -u, *м.* письмецо́, запи́ска, запи́сочка; || листо́къ, листо́чекъ, ли́стикъ, *см.* **Liść, Listek.**
Liściowaty, ли́ственный, ли́стоватый.
Liściowy, листо́чный, ли́ственный широколи́ственный. **Liściowe, czarne, drzewo,** широколи́ственное, чёрное де́рево (*дубъ, я́воръ, я́сень, ли́па и т. д.*).
Liścisko, -a, *ср.* огро́мное письмо́; || листи́ще, огро́мный, большо́й листъ *см.* **Listowie.**
Liścisto, *Нар.* густоли́ственно.
Liściasty, *см.* **Liściasty;** || слоёный. **Liściste ciasto,** слоёное тѣсто, слоёка.
Lisek, -ska, *м.* лисёнокъ, щено́къ ли́сій,
Lisi, ли́сій. Lisia jama, ли́сья нора́;—* **W lisią skórę się przyodziać,** поднима́ться на хи́трости, хитри́ть. * **Lisi ogon, lisa skóra,** ли́сій хвостъ, во́лчій ротъ, **лиса́**

хитре́цъ, лука́вецъ; || *Бот.* Lisie jajka, я́трышникъ, кукýшкины слёзы, жокýшникъ (*растéніе*).

Lisiarz, -a, *м.* лúсій охóтникъ; || соба́ка для лúсьей охóты; || броди́га (*włóczęga*.

Lisiątko, лисёнокъ.

Lisica, -y, *ж.* лисá, лисúца; || ручны́я окóвы, нáручни; || кузнéчный станóкъ для подкóвки лошадéй.

Lisię, -cia, *ср.* лисёнокъ.

Lisieć, Lisowacieć, Zlisieć, Zlisowacieć, рыжéть, становúться рыжúмъ.

Lisik, -a, *м. см.* Lisek.

Lisiura, -y, *ж. Уменьш.* Lisiurek, -ka, *м.* лисúца, лúсій мéхъ, лúсья шýба, шýбка.

Lisowacieć, *см.* Lisieć.

Lisowatość, -ści, *ж.* рыжевáтость; *см.* Ryżość, Rudość.

Lisowaty, Lisawy, рыжевáтый.

List, -u, *м. см.* Liść, листóкъ (*кни́ги*), *см.* Karta; || письмó, послáніе. List zapraszający, пригласúтельное письмó. List zalecający, рекомендáтельное письмó. List rekomendowany, заказно́е письмó. *Юрид.* List kategoryczny, статéйный спúсокъ. List nadawczy, устáвная грáмота. List kredytowy, вéрющее письмó, кредúтивъ. List zastawny, закладно́й застáвный ‖ листъ. List okólny, циркуля́ръ, окружно́е письмó. List żelazny glejtowy, пропýскъ, пропускно́й *или* охрáнный листъ, опáсная грáмота. List wyzwolenia, отпускно́е свидéтельство. List wierzytelny, довéренность, вéрющее письмó, кредúтивъ. List zastawny, закладно́й листъ. List przyznania wynalazku, привилéгія на изобрётéніе. List awizowy, повéстка. List przewozowy, накладна́я. List uwiązczy, вво́дный листъ. List nadawczy, устáвная грáмота. List spisowy, спúсокъ по рекрýтскому набóру. List gończy, публикáція о рóзыскѣ. Listy konwojowe na towary, ярлыкú на привóзные товáры.

Lista, -y, *ж.* рóспись, спúсокъ, реéстръ, тáбель. Lista stanu służby, послужно́й спúсокъ. Lista płacy, именно́й спúсокъ. получáющихъ жáлованье. *Юрид.* Lista zapytań, вопрóсный листъ. Lista licytacyjna, реéстръ продáжнымъ вещáмъ.

Listek, -tka, *м.* листóкъ; || *Бот.* лепестóкъ.

Listewka, *см.* Listwa.

Listnik, -a, *м. см.* Rodzieniec.

Listny, лúственный, многолúственный, *см.* Liściasty, Listna jagoda, яйцевúдная я́года.

Listopad, -a, *м.* ноя́брь мѣсяцъ, *Стар.* листопáдъ.

Listopadowy, ноя́брскій.

Listorodny, пускáющій лúстья.

Listowie, -a, *ср. Собир.* листвá; || безвѣ́дка.

Listownie, письменно, въ письмѣ́, при письмѣ́.

Listowny, пúсьменный. Listowny dowód, пúсьменный докумéнтъ.

Listowy, пúсьменный, письмóвный. Papier listowy, почтовáя бумáга; || *см.* Liściany, Liściowy.

Listwa, -y, *ж. Архит.* лúстель, вáликъ, плáнка, плáночка, перехвáть, отбóрка; || крóмка, тесьмá, каймá, обшúвка, оторóчка (*плáтья*). Listwa u drzwi, okien, налúчникъ, обшúвка. Listwa ociekowa, отлúвъ (*надъ фундáментомъ*). Listwa obrazu, рáма. Listwa u sukni, оторóчка, окóлышъ, опýшка, обшúвка; || *Артил.* фрúзы, украшéнія на пýшкахъ; || *Морс.* рыбина, баркóутъ, вельсъ.

Listwować, обшúвать, облагáть, опушáть, каймúть.

Listwowanie, -nia, *ср.* обшúвка, опýшка, оторóчка.

Listwowany, обшúтый, облóженный плáнками, оторóченный.

Liszaj, -u, *м.* лишáй (*накóжная болѣзнь*).

Liszajec, -jca, *м. Бот.* кáменный мохъ, лишáйникъ.

Liszajowaty, лишáвый, лишаеватый.

Liszeć, пóртиться, приходúть въ упáдокъ, изветшáть.

Liszka, -i, *ж.* лисá, лисúца, *Послов.* Każda liszka swój ogon chwali, всякóй кулúкъ своё болóто хвáлитъ; || гýсеница (*наскóмое*). *см.* Gąsienica.

Liszow, -a, *м.* сáжалка, бóчка, въ котóрой дéржатъ рыбу для продáжи.

Liszyca, *Област.* Lisica, -y, *ж.* лисúца (*сáмка*).

Lit, -u, *м. см.* Lut.

Litanja, -ji, *ж.* литáнія, молéбствіе; || *скýчный и длúнный разскáзъ, скýчное и длúнное перечисленіе.

Litera, -y, *ж.* шрúфтъ, бýква, лúтера; || бýква, буквáльный смыслъ, *см.* Czcionka, Głoska. || Cztery litery, набúтый дурáкъ, кругóмъ дурáкъ. *см.* Kiep. Litera prawa, бýква закóна, буквáльный тóчный смыслъ закóна. Litera niedzielna, *см.* Niedzielny. Co do litery, въ буквáльномъ смыслѣ, буквáльно, въ тóчности, прóписью. *см.* Wypisywać.

Literacki, литератýрный, Pod względem literackim, въ литератýрномъ отношéніи. Świat literacki, литератýрный мíръ, учёные литерáторы. Po literacku, какъ свóйственно литерáтору, пúсáтелю, литератýрнымъ спóсобомъ.

Literak, -a, *м.* грамотéй; || педáнтъ, книгоéдъ, буквоéдъ.

Literalnie, буквáльно, слóво въ слóво, отъ слóва до слóва, *см.* Dosłownie.

Literalność, -ści, *ж.* буквáльность (*перевóда*), *см.* Dosłowność.

Literalny, буквáльный словéсный, тóчный. Rachunek literalny, тóчный, буквáльный, счётъ.

Literat, -a, *м.* литерáторъ, писáтель.

Literatka, -i, *ж.* писáтельница.

Literatura, -y, *ж.* словéсность, литературá, *см.* **Piśmiennictwo. Oddawać się literaturze**, посвятúть себя́ литературѣ, занимáться литературою.

Literka, -i, *ж.* мáленькая бýква. *см.* **Litera.**

Litkup, -u, *м* мáклерство, куртáжъ; || могорычъ, прибáвка къ услóвленной цѣнѣ. **Pić litkup**, распивáть могорычъ; || задáтокъ, *см.* **Zadatek.**

Litkupnicze, -ego, *ср.* плáта за мáклерскій трудъ, мáклерскія дéньги.

Litkupniczy, мáклерскій.

Litkupnik, -a, *м.* мáклеръ.

Liton, -u, *м.* покрышка, изъ тóнкаго полотнá.

Lito, Luto, *Стар.* жáль, жáлость.

Litość, -ści, *ж.* сожалѣніе, сострадáніе, сострадáтельность, жáлость соболѣзнованіе, *см.* **Miłosierdzie. Mieć litość nad kim**, имѣть жáлость къ кому́, жалѣть кого́, сжáлиться надъ кѣмъ, питáть къ кому́ сожалѣніе. **Błagać, żebrać o litość**, просúть пощáды, умоля́ть о пощáдѣ, *см.* **Zmiłowanie.**

Litościwie, мúлостиво, сострадáтельно, милосéрдо.

Litościwy, мúлостивый, сострадáтельный, милосéрдый.

Litośnie, жáлко, жáлостно; || *см.* **Litościwie.**

Litośny, *см.* **Litościwy**; || жáлкій; жáлостный, жáлостливый, жáлобный.

Litować, Zlitować, Ulitować (kogo, czego), жалѣть, сожалѣть (*кого́, о чёмъ*), скорбѣть (*о комъ, о чёмъ*). || **Litować się, Zlitować się, Ulitować się**, сжáлиться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Litowanie się, -a się, *ср.* (**nad kim, nad czém**), сожалѣніе (*о комъ, о чёмъ*), сострадáніе (*къ кому́, къ чему́*).

Litowny, жáлостливый.

Litra, -y, *ж.* фунтъ.

Liturgiczny, литургíйный.

Liturgista, -y, *м.* литургúстъ.

Liturgja, -ji, *ж.* литургія, обѣдня.

Lity, литóй, *см.* **Lany**; || цѣльный, массúвный, плóтный, цѣльный; || *чúстый. **Czysta francuszczyzna**, чúстый французскій языкъ. **Pas lity**, пóясъ вы́питый зóлотомъ.

Litygacja, -ji, *ж.* тя́жба, споръ.

Litygant, -a, *м.* тя́жущійся.

Lityspendencja, -ji, *ж, Юрид.* продолже́ніе тя́жбы.

Liwar, Liwarek, *см.* **Lewar**, и т. д.

Liwerant, -a, *м.* поставщúкъ; подря́дчикъ, *см.* **Dostawca.**

Liwerantski, подря́дческій, подря́дный.

Liwerować, снабжáть, поставля́ть, доставля́ть. **Liwerować zboże dla wojska**, поставля́ть хлѣбъ на áрмію, *см.* **Dostawiać.**

Liwerowanie, -nia, *ср.* постáвка, подря́дъ; || запáсъ.

Liwerunek, -nku, *м.* постáвка, подря́дъ.

Liwret, -u, *м.* свидѣ́тельство о рабóтѣ, выдава́емое подмастéрьямъ.

Lizać, Liznąć, лизáть, лизнýть; || **Lizać się**, лизáться. * **Lizać się komu**, подлúзываться къ кому́, подда́лываться, льстить, угождáть.

Lizacz, -a, *м.* лизýнъ.

Lizanie, -nia, *ср.* лизáніе, подлúзываніе. * **Lizanie się**, лесть, ласкáтельство, угóдливость.

Lizawica, -y, *ж.* соль для лизáнья (*домáшнему скоту́*).

Lizawka, -i, *ж. см.* **Kuczki.**

Liziobrazek, -zka, *м.* ханжá, святóша, лицемѣръ, пустосвáтъ.

Lizun, -a, **Lizuś**, -sia, *м.* лизýнъ, льстецъ.

Łkać, рыдáть, всхлúпывать, плáкать навзры́дъ.

Łkanie, -nia, *ср.* рыдáніе, всхлúпываніе.

Lnianka, -i, *ж.* льняна́я *или* холстúнная ткань; || холстáнный балахóнъ, халáтъ; || *Бот.* рыжикъ, рѣзýха, кунжýтъ (*растéніе*); || **Lnianki**, -nek, *мн.* нáкля очёски, охлóпье, вы́чески.

Lniany, льняно́й.

Lnica, -y, *ж.* **Lnicznik**, -a, *м. Бот.* дúкій лёнъ.

Łoboda, -y, *ж. Бот.* лебедá садовая (*растéніе*).

Łobodny, лебедóвый, *см.* **Łoboda.**

Łobož, -zi, *ж.* **Łobozie**, -a, *Стар.* стéбель (*растéнія*), стволъ (*дéрева*), *см.* **Łodyga.**

Łobozg, -u, *м. см.* **Zielsko**

Łobozia, *см.* **Łoboź.**

Łobozisty, стебельковáтый.

Łobuz, -a, *м.* негодя́й, шалопáй.

Loch, -u, *м.* я́ма; || ровъ; || могúла; || пещéра, *см.* **Jama, Jaskinia**; || пóгребъ, подвáлъ, *см.* **Piwnica**; || подземéлье.

Lochinja, -ji, *ж. Бот.* гонобóболь, голубéль, голубúна, голубúца (*растéніе*).

Lochowy, пещéрный, подвáльный, погребнóй, подземéльный.

Łoczyć, Łokać, *см.* **Chlać, Żłopać.**

Łoczydło, -a, *ср. Бот.* Тассія.

Łoczyga, -i, *ж. Бот.* заячья капýста (*растéніе*). **Łoczyga (lapsana)**, бородáвчица, бородáвникъ.

Lód, *род. п.* **Lodu**, лёдъ. **Bryła lodu**, льдúна. **Osadzić kogo na lodzie**, (*см.* **Kosz**), посадúть кого́ на мель. **Zamki na lodzie stawić**, строúть воздýшные зáмки; || **Lody**, -ów, *мн.* морóженое. **Jeść lody**, ѣсть морóженое.

Łódczasty, *Анат.* ладьеобрáзный.

Łódka, -i, *ж.* лóдка, челнóкъ. * **Łódka Świętego Piotra**, рúмско-католúческая цéрковь; || лáданница (**puszka do kadzenia**).

Łódkarz, -a, *м.* лóдочникъ, *см.* **Łodnik.**

Łódkowy, лóдочный.

Łódnik, -a, *м.* лодóчникъ, перевóщикъ.

Lodny, ледянóй.

Lodołom, -u, *м.* ма́йня, ледоко́льня.
Lodołomca, -y, *м.* ледоко́льщикъ, ледовщи́къ, ледоко́лъ.
Lodołomny, ледоко́льный.
Lodomrożny, леденя́щій.
Lodowacić, Zlodowacić, леденѝть, замора́живать, оледенѝть, заморо́зить.
Lodowacieć, Zlodowacieć, леденѣть, мёрзнуть, замерза́ть, сты́нуть, застыва́ть.
Lodowatość, -ści, *ж.* холо́дность, студёность.
Lodowaty, холо́дный, леденя́щій, ледови́тый, ледяно́й. **Morze lodowate,** ледови́тое мо́ре. **Cukier lodowaty,** леденѐцъ. **Sól lodowa,** кристаллизо́ванная соль.
Lodowiec, -wca, *м. см.* **Lodozwał,** (*на гора́хъ и въ поля́рныхъ моря́хъ*); || *Минер.* слои́стые квасцы́, сло́да, селенѝтъ, листова́тый гипсъ.
Lodownia, -wni, *ж.* ледни́къ, по́гребъ со льдомъ.
Lodownik, -a, *м.* лёдовщи́къ.
Lodowy, ледяно́й.
Lodozwał, -a, *м.* ледни́къ, ледня́къ, гле́тчеръ (на верши́нахъ горъ).
Łodyga, i-, Łodyżka, -i, *ж.* сте́бель, стебелёкъ, стволъ.
Łodygowaty, steblísty, стволова́тый, стволи́стый.
Łódź, -odzi, *ж.* ладья́, су́дно, *см.* **Korab'**, || **Łódź, muszla,** морска́я улѝтка.
Łodziany, ладе́йный.
Łodziasty, ладьевѝдный, ладьеобра́зный. **Koło młyńskie łodziaste,** наливно́е колесо́ (*у вод. мѣльницы*).
Łodzieć, Zlodzieć, *см.* **Lodowacieć.**
Łodźnik, -a, *м.* судовщи́къ; перево́щикъ.
Łodźny, ладе́йный, ло́дочный.
Loga, -i, *ж. см.* **Baryła.**
Logarytm, -u, *м. Матем.* логари́емъ.
Logarytmiczny, Logarytmowy, *Матем.* логариемѝческій.
Logicznie, логѝчески.
Logiczność, -ści, *ж.* логѝчность.
Logiczny, логѝческій.
Logik, -a, *м.* ло́гикъ.
Logika, -i, *ж.* ло́гика.
Logogryf, -u, *м.* логогри́фъ, (*родъ загадки, въ которой данное сло́во разлага́ется по бу́квамъ для составле́нія друго́го сло́ва*).
Łogowa, -y, *ж. Бот.* кунжу́тъ, (*расте́ніе*).
Łogowy, *Бот.* кунжу́тный, *см.* **Łogowa.**
Łoić, Złoić, Ułoić, Wyłoić, сма́зывать са́ломъ, сма́зать са́ломъ, * **Złoić kogo,** вздуть, отколоти́ть кого́.
Loicznie, Loiczność, *см.* **Logicznie, Logiczność** и т. д.
Łoisty, *см.* **Łojny.**
Łój, *род. п.* **łoju,** *м.* (*са́ло рога́таго скота́*).
Lojalny, че́стный, вѣрный; || вѣрнопо́данный.
Łojan, -a, *м. Хим.* жирноки́слый пота́шъ.
Łojny, Łoisty, са́льный.
Łojowaty, сало́видный. **Kamień łojowy,** талькъ (*родъ ка́мня*).
Łojowy, са́льный. **Świeca łojowa,** са́льная свѣча́; || *Анат.* желва́къ, жи́рная о́пухоль.
Lok, -u, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Loki, -ów,** ло́коны, бу́кли, пу́кли, (*воло́съ*).
Lokacja, -ji, *ж.* отда́ча въ наёмъ, наёмъ, помѣще́ніе; || отда́ча капита́ла на проце́нты, подъ зало́гъ, обезпече́ніе закладно́й на недви́жимомъ иму́ществѣ; || *Юридъ.* Опредѣлённая часть имѣнія по конку́рсному дѣлу, размѣще́ніе заимода́вцевъ для ихъ удостовѣре́нія, поря́докъ въ о́череди заимода́вцевъ.=Помѣще́ніе, размѣще́ніе капита́ла; || мѣстопребыва́ніе, жи́тельство
Lokacyjny, относя́щійся къ найму́, къ помѣще́нію капита́ла, *см.* **Lokacja.**
Lokaj, -a, *м.* лаке́й, ливре́йный слуга́.
Lokajka, -i, *ж.* жена́ лаке́я.
Lokajować, служи́ть въ лаке́яхъ; || *холо́пствовать, лаке́йничать; || прислу́живаться, подслу́живаться.
Lokajowy, Lokajski, лаке́йскій.
Lokajstwo, -a, *ср.* лаке́йство, лаке́йская слу́жба; || *Собир.* прислу́га.
Lokal, -u, *м.* кварти́ра, помѣще́ніе.
Lokalność, -ści, *ж. см.* **Miejscowość.**
Lokalny, мѣстный *см.* **Miejscowy. Pamięć lokalna,** па́мять на мѣста́.
Lokator, -a, *м.* жиле́цъ, нанима́тель, наёмщикъ кварти́ры, квартира́нтъ, постоя́лецъ.
Lokatorka, -i, *ж.* жили́ца, жили́чка, наёмщица кварти́ры, квартира́нтка.
Łokciowy, *Анат.* локтево́й, локтево́й. **Towary łokciowe,** това́ры, продаю́щіеся локтя́ми, (*см.* **Łokieć**), арши́нами.
Łokieć, -kcia, *м.* ло́коть; || ло́коть мѣра, соотвѣтствующая длинѣ руки́ отъ локтя́ до конца́ сре́дняго па́льца, равня́ющаяся почти́ 14 вершка́мъ **Łokciem kogo szturchnąć,** толкну́ть кого́ локтёмъ. **Na łokcie mierzyć,** мѣрять локтя́ми. * **Ludzie od łokcia,** арши́нники, мелкіе торговцы́.
Łokietek, -tka, *м.* локото́къ, пигме́й, ка́рликъ. **Łokietki,** *мн.* локотки́, коро́ткія ру́ки.
Łokietnica, -y, *ж.* ка́менная плита́ длино́ю въ ло́коть, въ арши́нъ.
Łokietny, *см.* **Łokciowy.**
Lokomobila, -i, *ж.* локомоби́ль, подви́жная парова́я маши́на.
Lokomocja, -ji, *ж.* переме́на мѣста, передвиже́ніе, перемѣще́ніе.
Lokomotywa, -y, *ж.* парово́зъ.
Lokować, Ułokować, помѣща́ть, *см.* **Umieścić,** помѣсти́ть, отдава́ть капита́лъ на проце́нты.
Łoktusza, -y *ж.* дерю́га.
Lokularz, -a, *м.* разгово́рная, гости́нная (*въ монастырѣ*).
Łom, -u, *м.* ломъ; || трескъ, гро́хотъ. *см.* **Łamanie, Łom w sławach,** ломъ въ суста́-

вахъ; || **Łom drzewa**, валёжникъ; || **Łom kamienia**, каменоло́мня; || впа́дина, проби́на (**wydrążenie**); || *Охот.* ло́говище (*звѣря́*).

Łomać, *см.* **Łamać**.

Lombard, -u, *м.* ломба́рдъ, ссу́дная казна́.

Lomber, -bra, *м.* ло́мберъ (*ка́рточная игра́*). **Grać w lombra**, игра́ть въ ло́мберъ

Łomiciel, -a, *м.* наруши́тель (*зако́новъ, договоровъ*).

Łomignat, -a, *м.* костоло́мъ, морско́й орёлъ карагу́шъ; || *Бот.* крестови́никъ (*растеніе*).

Łomikamień, -nia, *м. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Łomikost, -u, *м.* и́звестная на́кипь.

Łomilas, a, *м.* урага́нъ, бу́ря.

Łomistość, -ści, *ж.* изви́лина, кривизна́.

Łomisty, изви́листый, искри́вленный.

Łomność, -ści, *ж.* ло́мкость, хру́пкость.

Łomny, ло́мкій, хру́пкій.

Łomot, -u, *м.* трескъ, гро́хотъ, трескотня́.

Łomotać, разбива́ть, раздробля́ть, громи́ть.

Łon, -u, *м.* чека́ (*у о́си*).

Łona, *см.* **Łuna**.

Łoni, про́шлаго го́да, въ про́шломъ году́.

Łonisto, вы́пукло, изги́бисто.

Łonistość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́гибъ; || изгу́чина, изви́лина.

Łonisty, вы́пуклый, изги́бистый, изгу́чистый, изви́листый.

Łono, -a, *ср.* ло́но, коле́ни; || грудь; || пе́рси; || чре́во, утро́ба; || се́рдце, умъ. || *не́дра (це́ркви). **Spał na łonie matki**, онъ спалъ на груди́ ма́тери, *см.* **Pierś**. ***Karmić zemstę w swém łonie**, пита́ть мще́ніе въ своёмъ се́рдцѣ. **Porwać dziecko z łona matki**, вы́рвать ребёнка изъ объя́тій ма́тери. **Tulić do łona**, прижима́ть къ груди́. **Odpocząć na łonie przyjaciół**, отдохну́ть въ объя́тіяхъ друзе́й, въ кругу́ друзе́й. **Wydobywać co z łona ziemi**, достава́ть что́ изъ нѣдръ земли́.

Łoński, прошлогодный.

Łońszczak, Łońszczyk, -a, *м.* годова́лый жеребёнокъ, ягнёнокъ и т. д., годови́къ.

Łoni, -u, *м. Арт.* фити́ль па́льникъ.

Łontownik, -a, *м.* фити́льный па́льникъ.

Łopaciasto, въ ви́дѣ лопа́ты.

Łopaciasty, лопа́точный.

Łopacisko, -a, *ср.* бо́льшая лопа́та.

Łopata, -y, *ж.* лопа́та; || ло́пасть (*у весла́*). **Wyłożyć co jak na łopacie**, я́сно показа́ть что́ какъ на ладо́ни. **Kłaść co komu jak łopatą do głowy**, вбива́ть, вдолби́ть, втемя́шить что́ ко́му въ го́лову, увѣ́рить кого́ въ чёмъ.

Łopatczany, *см.* **Łopatkowy**.

Łopatka, -i, *ж.* лопа́тка, сово́къ; || лопа́точка, пша́тель, *см.* **Kopystka, Łopystka**; || *Анат.* лопа́тка, плечева́я кость; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*); || ла́па, лопа́тка, перо́ (*въ мѣльничномъ колесѣ*); || пере́дняя часть (*бара́нины, теля́тины и т. д.*)

Łopatkowy, Łopatczany, лопа́тный, лопа́точный; || *Анат.* плечно́й, плечево́й.

Łopatnik, -a, *м.* гребе́цъ, весе́льникъ, *см.* **Wioślarz**.

Łopatonogi, *Бот.* дланови́дный, ла́пчатый, лапчатоно́гій. *Орнит.* снабжённый перепо́нкою (*о ти́чьихъ ногахъ*).

Łopian, Łopion, Łopuch, -u, *м. Бот.* репе́йникъ, лапу́шникъ.

Łopianowy, repéйный.

Łopuch, *см.* **Łopian**.

Łopucha, -y, *ж. Бот.* ди́кая ре́дька.

Łopystka, -i, *ж. см.* **Kopystka**.

Łornetka, -i, *ж.* лорне́тъ, лорне́тка, зри́тельная тру́бочка. *см.* **Szkiełko**.

Łornetować, смотре́ть въ лорне́тъ (*на кого́*), лорни́ровать.

Los, -u, *м.* судьба́, судьби́на, рокъ, удѣлъ, до́ля, у́часть; жре́бій, слу́чай, сча́стіе, удача; || вы́игрышъ (*въ лотере́ѣ*), биле́тъ (*на лотере́ю*). **Tak losy kazały**, такъ уго́дно бы́ло судьбѣ́. **Powierzyć komu swoje losy**, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, положи́ться на чью во́лю. **Losy państwa**, судьбы́ государства. **Zrobić komu los, zapewnić komu los**, упро́чить чью-либо у́часть, соста́вить чьё-либо сча́стіе, устро́ить чью-либо судьбу́. **Czas myśleć o swoim losie**, пора подумать о своёй у́части. **Zrobić los**, пріобрѣ́сть состоя́ніе, обогати́ться. **Na los szczęścia**, наудачу, наугадъ, наавось, наобу́мъ; || на вся́кій слу́чай, *см.* **Fortuna, Szczęście, Przeznaczenie, Traf**.

Łoś, -sia, *м.* лось; сохатый, *см.* **Łoszyca**; || *см.* **Łosoś**.

Łosek, -ska, *м.* ма́ленькій ло́сось, молодая́ сёмга.

Łosi, ло́сій.

Łosica, -y, *ж.* лоси́на (*ко́жа*).

Łoskot, -u, *м.* громъ, гро́хотъ, трескъ.

Łoskotać, греме́ть, грохота́ть, трещать.

Łoskotliwie, Łoskotnie, съ гро́момъ, съ гро́хотомъ, съ тре́скомъ.

Łoskotliwy, Łoskotny, гро́мкій, шу́мный, трескучій.

Łosoś, -sia, *м. Зоол.* сёмга, ло́сось.

Łososiarnia, -ni, *ж.* ло́вля, улови́ лососи́ны.

Łososina, -y, *ж.* лососи́на.

Łososiopstrąg, -a, *м.* лаксфоре́ль, пестру́шка (*рыба*).

Łososiowy, лососи́нный.

Losować, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* жере́бій; || разы́грывать лотере́ю; || избира́ть, балотирова́ть.

Losowanie, -nia, *ср.* тира́жъ, ро́зыгрышъ, разы́грываніе (*лотере́и*); || балоти́рова-

нье, балотиро́вка; || кида́ніе, броса́ніе, мета́ніе же́ребья, вы́нутіе же́ребья.

Losownik, -a, *м.* кида́ющій же́ребе йу́.

Losowy, случа́йный, зави́сящій отъ случая. **Gra losowa**, аза́ртная игра́. **Ko trakt losowy**, рисково́й догово́ръ.

Lostować, *см.* **Lusztykować.**

Łoszak, -a, *м.* лоша́къ.

Łoszyca, -y, *ж.* са́мка ло́ся.

Lot, -u, *м.* полётъ, лета́ніе, паре́ніе. **Lot ptaków**, пти́чій полётъ. * **Lotem błyskawicy**, съ быстрото́ю мо́лніи. **Lot myśli, wyobraźni**, паре́ніе, вы́спренность мы́сли, воображе́нія, *см.* **Polot. W lot**, въ мигъ, въ мину́ту, въ одно́ мгнове́ніе о́ка.

Łót, -a, *м.* лотъ, полови́на у́нціи.

Lotek, -tka, *м. Зоол.* америка́нская лету́чая мышь.

Loterja, -ji, *ж.* лотере́я. **Stawić, postawić na loterją**, взять биле́тъ въ лотере́ю.

Łoterski, *см.* **Łotrowski.**

Loteryjka, -i, *ж.* лото́, игра́ въ лото́.

Lotka, -i, *ж.* прави́льное перо́ (*у хи́щныхъ птицъ*).

Lotna jagoda, *см.* **Obrostnica.**

Lotnie, Lotno, бы́стро, быстролётно; || * возвы́шенно, вы́спренно.

Lotność, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость, *см.* **Bystrość, Szybkość**; || *вы́спренность, жи́вость, жи́вость ума́, воображе́нія; || лету́честь, спосо́бность улету́чиваться.

Lotny, лету́чій, бы́стрый, ско́рый, ши́бкій, поспѣ́шный, скоропреходя́щій; || * остроу́мный, замыслова́тый. **Pęd lotny**, бы́строе тече́ніе. **Pióra lotne**, *см.* **Lotka**; || *Хим.* лету́чій.

Lotowy, лету́чій. **Lotowa sieć**, сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ.

Łotowy, ло́товый, содержа́щій въ себѣ́ оди́нъ лотъ вѣ́су.

Łotr, Łotras, -a, *м.* воръ, разбо́йникъ, граби́тель, плутъ, бездѣ́льникъ, негодя́й, моше́нникъ.

Łotras, -a, *м. см.* **Łotr.**

Łotrować, разбо́йничать, гра́бить, занима́ться разбо́емъ; || распу́тничать, вести́ распу́тную жизнь, развра́тничать.

Łotrowski, разбо́йничій; || распу́тный, развра́тный. **Łotrowskie życie**, распу́тная жизнь, *см.* **Hultaj, Łajdacki.**

Łotrowstwo, -a, *ср.* разбо́й, разбо́йничество; || *Собир.* разбо́йники, граби́тели.

Łotrynia, -ni, *ж.* разбо́йница; || развра́тница; || плуто́вка.

Łotrzyk, -a, *м.* плути́шко, мазу́рикъ.

Lotusowe drzewo, карка́съ.

Łów, -u, *м. см.* **Połów, Łowienie- Łowy**, -ów, *мн.* охо́та; звѣри́ная ло́вля, *см.* **Polowanie.**

Łowca, -y, *м. см.* **Myśliwiec, Myśliwy.**

Łowczanka, -i, *ж.* дочь охо́тника, ло́вчаго, егерме́йстера.

Łowczy, охо́тничій.

Łowczy, -ego, *м.* ло́вчій; || егерме́йстеръ. **Łowczy wielki koronny**, о́беръ-егерме́йстеръ.

Łowczyc, -a, *м.* сынъ егерме́йстера.

Łowczyna, -y, *ж.* охо́тница; || жена́ егерме́йстера.

Łowić, Złowić, Ułowić, Wyłowić, лови́ть, слови́ть, пойма́ть. **Łowić zwierzynę**, стрѣла́ть дичь, охо́титься за ди́чью; || охо́титься съ ружьёмъ. **Łowić ryby**, лови́ть ры́бу. **Łowić ptaki**, лови́ть птицъ.* || **Wyłowił mu wszystko z kieszeni**, онъ до́чиста обобра́лъ его́, опустоши́лъ его́ карма́нъ.

Łowiec, -wca, *м.* лове́цъ, ло́вчій, охо́тникъ, звѣроло́въ; || пикёръ, доѣзжа́чій.

Łowiecki, охо́тничій.

Łowiectwo, -a, *ср.* звѣри́ная ло́вля, псо́вая охо́та.

Łowienie, -nia, *ср.* ло́вля. **Łowienie ptaków**, птицело́вство. **Łowienie ryb**, рыболо́вство.

Łowisko, -a, *ср.* засѣ́ка для охо́ты; || пу́стошь, пусты́рь.

Łówka, -i, *ж.* добы́ча, захва́тъ; || пои́мка.

Łowność, -ści, *ж.* спосо́бность хорошо́ лови́ть.

Łowny, спосо́бный хорошо́ лови́ть. **Kot łowny**, котъ хорошо́ ло́вящій мыше́й.

Łowy, *мн. см.* **Łów.**

Lóz, *см.* **Luz.**

Łoza, -y, *ж.* и́ва, лоза́; || прутъ, хлыстъ, ро́зга, *см.* **Łozina.**

Loża, -y, *ж.* ло́жа.

Łoże, -a. *ср.* ло́же. || одръ; || русло́. **Łoże małżeńskie**. бра́чное ло́же. **Na łożu śmiertelném**, на сме́ртномъ одрѣ́. **Łoże rzeki**, русло́ рѣки́, *см.* **Łożysko, Koryto. Łoże działowe**, лафе́тъ, пу́шечный стано́къ. **Łoże u strzelby**, ло́жа (*ружейная*); || *Плотн.* вы́рѣзъ, вы́долбъ, гнѣздо́, долбёжъ, ди́рка въ шипѣ́ и гнѣздѣ́ (*для забитія гвоздя́*).

Łóżeczko, -a, *ср.* посте́лька, крова́тка.

Łożenie, -nia, *ср.* (**na co**), иждиве́ніе, изде́рживаніе, изде́ржки, тра́та, *см.* **Łożyć.**

Łozina, -y, *ж.* лоза́, и́ва; || виногра́дная лоза́; || ветла́.

Łóżko, -a, *ср.* посте́ль, посте́ля, крова́ть.

Łóżkowy, посте́льный, крова́тный.

Łożnica, -y, спа́льня; || ло́же; || *Мед.* эпидеми́ческая, пова́льная болѣ́знь.

Łożniczny, Łożniczy, спа́льный.

Łożniczy, -ego, *м.* спа́льникъ.

Łożnik, -a, *м. см.* **Łożnica.**

Łożny, посте́льный; || пова́льный. **Łożna choroba**, пова́льная, эпидеми́ческая болѣ́знь.

Łóżny, *см.* **Luźny.**

Lózować, *см.* **Luzować.**

Łożowanie, -nia, *ср.* наложе́ніе пу́шки на лафе́тъ.

Łozowy, и́вовый, и́вяный.

Łożowy, посте́льный; || ложево́й (*относительно ружья́*).

Łożyć, изде́рживать, тра́тить, расхо́довать; || расточа́ть, растра́чивать; ||

употребля́ть. Wiele łoży na nią, онъ мно́го тра́титъ на неё. Łożyć koszt na co, дава́ть на издержки. Łożyć wielkie summy na co, тра́тить большія су́ммы на что́-либо. Łożyć cały czas na co, употребля́ть всё вре́мя на что́-либо, посвящать всё вре́мя, *см.* Poświęcić. || Życiebym łożył za niego, я пожертвовалъ бы за него́ жи́знью, *см.* Oddać.

Łożysko, -a, *ср. см.* Legowisko; || **Łożysko rzeki**, русло́ рѣки́; || *Мед.* мѣсто, послѣдъ, блона́ (*у родильницы*).

Lsknąć się, Lsnąć się, Lsknić się, Lśnić się; || **Lśnić**, блесте́ть, блиста́ть, блеснуть, сверка́ть, сія́ть. **Drogie kamienie lśnią się, lśnią**, драгоцѣнные камня блестя́тъ. **Ogień lsknął w lesie**, ого́нь блеснулъ въ лѣсу́.

Lsknąco, Lsniąco, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lskniący, Lsniący, блестя́щій, сія́ющій, лучеза́рный.

Lśknienie, Lśnienie, -nia, *ср.* блескъ, сверка́ніе, сія́ніе.

Lsknisto, Lśnisto, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lsknisty, Lśnisty, блиста́тельный, ослѣпительный.

Lśnąć, Olśnąć, слѣпнуть, ослѣпнуть, ослѣпля́ться, помрача́ться; || * обольща́ться.

Lśniąco, Lśniący, *см.* Lśknąć и т. д.

Lśniak, -a, *м.* су́меречная ба́бочка.

Lśnienie, Lśnisto, Lśnisty, *см.* Lśknąć и т. д.

Lub (*см.* Albo) и́ли.

Łub, -u, *м.* кора́, лы́ко, берёста, *см.* Kora; || *Хир.* лубо́къ (*при перело́махъ костей*); || о́бручъ, лучёкъ; || паруси́нный чахо́лъ (*на повозкѣ*).

Lubaszka, -i, *ж.* красновата́я сли́ва.

Lubcia, -i, *ж.* мила́шка, ми́лочка.

Lubczyk, Lubszczyk, -a, *м. Бот.* ворá, любисто́къ (*растéніе*).

Łubek, -bka, *м.* **Łubka, -i**, *ж.* лубо́къ, лубо́чекъ, *см.* Łub.

Lubezna, -y, *ж. Бот.* стальни́къ, воло́вья трава́, денисникъ.

Łubiany, лубяно́й, лубо́чный.

Lubić, любить, быть охо́тникомъ (*до чего́*), пита́ть страсть (*къ чему́*), находи́ть удово́льствіе, прія́тность (*въ чёмъ*). **Lubić (kogo)**, люби́ть (*кого́*), находи́ть, прія́тность въ обраще́ніи съ кѣмъ. **Lubić wieś**, ему́ нра́вится дере́вня. **Rośliny te lubią miejsca piaszczyste**, э́ти расте́нія во́дятся въ песча́нынъ мѣста́хъ, || **Lubić się, люби́ть** другъ друга́, нра́виться другъ дру́гу.

Łubie, -a, *ср.* колча́нъ, ту́лъ, *см.* Sajdak.

Lubieszczyk, *см.* Lubczyk.

Lubież, -y, *ж.* сластолю́біе, любостра́стіе, сладостра́стіе; || наслажде́ніе, удово́льствіе

Lubieżnie, въ нѣгѣ, въ ро́скоши, *см.* Rozkosznie; || похотли́во, сладостра́стно, любо́вно.

Lubieżnik, -a, *м.* сладостра́стный, сластолю́бецъ, плотоугодникъ.

Lubieżność, -ści, *ж.* похотли́вость, любостра́стіе, сладостра́стіе, сластолю́біе, чу́вственность.

Lubieżny, похотли́вый, любостра́стный, сластолюби́вый, чу́вственный.

Łubin, -u, *м. Бот.* лупи́нъ, во́лчій бобъ (*растéніе*).

Lubistek, *см.* Lubczyk.

Łubka, -i, *ж. см.* Łubek.

Lubmyślnie, *см.* Pomyślnie.

Lubmyślny, *см.* Pomyślny.

Lubo, *см.* Lub; || хотя́, хоть, *см.* Chociaż, Jakkolwiek; || *Стар.* и́ли; || лю́бо, прія́тно, ми́ло.

Lubomirny, миролюби́вый.

Luboń, -nia, *м.* возлюбленный.

Luborycz, -a, *м. Бот.* повили́ка, повили́ца (*растéніе*).

Lubość, -ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность; || наслажде́ніе.

Lubować, (co), находи́ть прія́тность, удово́льствіе (*въ чёмъ*); || **Lubować się (w czém)**, наслажда́ться, утѣша́ться, любова́ться (*чѣмъ*); || **Lubować sobie gdzie**, люби́ть находи́ться, жить гдѣ-либо **Lubować sobie w samotności**, находи́ть удово́льствіе въ уединéніи.

Lubowanie, -nia, *ср.* удово́льствіе, утѣха, усла́да наслажде́ніе.

Lubownica, -y, Lubowniczka, -i, *ж.* любо́вница, *см.* Kochanka; || люби́тельница (*му́зыки и т. п.*).

Lubownik, -a, *м.* люби́тель (*му́зыки и т. п.*), аматёръ, *см.* Miłośnik.

Lubryka, -i, *ж.* вапъ (*краска*).

Lubszcza, -y, *ж. Бот.* дяги́ль, коро́вникъ (*растéніе*).

Lubszczyk, -a, *м. см.* Lubczyk.

Luby, любе́зный, ми́лый, прія́тный. || везлю́бленный, *см.* Kochanek.

Lucerna, -y, *ж. см.* Kaganiec; || *Бот.* меду́нка, люцéрна.

Lucienny, лю́тневый, *см.* Lutnia.

Lucyfer, Lucyper, -a, *м.* дья́волъ; || *Астр.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца.

Lucyperowy, дья́вольскій.

Łuczasto, полукру́гло, **дугóю**, а́ркою.

Łuczasty, со́гнутый въ дугу́, вы́веденный дугóю, полуцы́ркульный.

Łuczek, -czku, *м.* лучёкъ (*для стрела́нія*; || *Бот.* лу́чекъ (*растéніе*); || *Зоол.* цибе́тъ (*животное*).

Łucznik, -a, *м.* дѣлающій лу́ки съ прикла́домъ, самострѣлы; || стрѣло́къ изъ лу́ка, стрѣле́цъ; || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́.

Łuczny, лучно́й. **Łuczny strzelec**, стрѣло́къ изъ лу́ка; || со́гнутый въ дугу́; || вѣрно попада́ющій въ цѣль.

Łuczyć (na co, do czego, w co), цѣлить, прицѣливаться, мѣтить; || **Ułuczyć**, попасть въ цѣль.

Łuczyna, -y, *ж.* дурной лукъ (*для стрѣлянія*).

Łuczywisty, смолистый, смѣдистый, *см.* **Żywiczny, Smolny.**

Łuczywko, -a, *ср.* лучинка.

Łuczywny, лучинный.

Łuczywo, -a, *ср.* лучина.

Lud, -u, *м.* народъ, нація; || простой народъ, чернь. **Lud wiejski**, сельское населеніе. **Lud miejski**, городское населеніе, гражданство, мѣщанство. **Książka dla ludu**, народная книга, книга для народнаго чтенія. **Poezja ludu**, народная поэзія, *см.* **Naród.**

Ludarka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*птица*).

Ludzkstwo, -a, *ср.* обольщеніе, соблазнъ, *см.* **Ułuda.**

Ludczeć, Złudczeć, дѣлаться обходительнымъ, облагораживаться.

Ludek, -dka, *м.* бѣдный, простой человѣкъ, бѣднякъ; || **Ludek, -dku**, *м. Умень.* (*см.* **Lud**), народецъ, простой, бѣдный народъ.

Ludliwie, *см.* **Łudząco.**

Ludliwy, *см.* **Łudzący.**

Ludnić, населять, заселять, *см.* **Zaludniać.**

Ludnie, *см.* **Łudząco.**

Ludno, многолюдно. **Ludno było**, было много народа. **Ludniéj było wczoraj**, вчера было больше народа.

Ludność, -ści, *ж.* населеніе, народонаселеніе; = многолюдство, многолюдіе. **Spis ludności**, народная перепись.

Ludny, людный, многолюдный, населённый.

Ludny, *см.* **Łudzący.**

Ludobójca, человѣкоубійца, *см.* **Mężobójca.**

Ludobójczy, истребительный, опустошительный, убивающій людей

Ludobójstwo, -a, *ср.* человѣкоубійство.

Ludobyk, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Ludojad, -a, *м.* людоѣдъ, *см.* **Ludożerca**; || **акула** (*рыба*).

Ludojedź, -dzi, *ж.* страна людоѣдовъ, *см.* **Samojedź.**

Ludokradca, Ludokradzca, -y, *м.* похититель невольниковъ.

Ludokradztwo, -a, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ невольниковъ.

Ludokupiec, -pca, *м.* торгующій невольниками, торговецъ невольниками.

Ludokupny, торгующій невольниковъ.

Ludokupstwo, -a, *ср.* торгъ невольниками.

Ludorządca, -y, *м.* народоправитель, народоначальникъ.

Ludorządztwo, -a, *ср.* народоправленіе, управленіе народомъ.

Ludowładny, власть имѣющій надъ народомъ.

Ludożerca, -y, *м.* людоѣдъ.

Ludożerczość, -ści, *ж. см.* **Ludożerstwo.**

Ludożerczy, свойственный людоѣдамъ

Ludożerstwo, -a, *ср.* людоѣдство.

Ludwisarczyk, -a, *м.* подмастерье литейщика, плавильщика.

Ludwisarka, -i, *ж.* жена литейщика плавильщика.

Ludwisarnia, - ni, *ж.* плавильня; || литейня, литейный дворъ; || плавильное дѣло, литьё.

Ludwisarski, плавильный, литейный **Piec ludwisarski**, плавильная печь.

Ludwisarstwo, -a, *ср.* плавильное дѣло

Ludwisarz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Łudząco, обольстительно, привлекательно, плѣнительно, обманчиво.

Łudzący, обольстительный, привлекательный, плѣнительный, обманчивый.

Łudzenie, -nia, *ср.* обольщеніе, обманъ, привлекательность, плѣнительность || **Łudzenie się**, самообольщеніе.

Łudzić, Złudzić, Ułudzić, Przyłudzić, обольщать, обольстить, обманывать, обмануть. **Pozory łudzą**, наружность обманчива. || **Łudzić się**, обольщаться, обманываться, ласкать себя (*надеждой*).

Łudzie, -dzi, *мн. см.* **Człowiek.**

Ludzki, людской, человѣческій; || человѣколюбивый, милосердный, *см.* **Gościnny.**

Ludzko, po ludzku, человѣчески, почеловѣчески; || человѣколюбиво, милосердо.

Ludzkość, -ści, *ж.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая природа, *см.* **Człowieczeństwo. Dla dobra ludzkości**, для блага человѣчества; || человѣчность, человѣколюбіе, милосердіе, *см.* **Gościnność.**

Lufcik, -a, *м.* форточка (*въ окнѣ*).

Luft, -u, *м.* **Luftowa dziura**, отдушина, душникъ; || продушина; || вольный воздухъ.

Ług, -u, *м. Хим.* букъ, щелокъ, *см.* **Łęg, Bagno.**

Ługować, щелочить, выщелачивать, бучить.

Ługowanie, -nia, *ср.* выщелачиваніе, бученье.

Ługowaty, щелочный; || мутный; || болотистый, болотный, топкій.

Ługowisko, -a, *ср.* болото; || **лужа.**

Ługownik, -a, *м.* бучильня.

Ługowy, щелочный. **Woda ługowa**, щелочная вода. **Popiół ługowy**, щелочная зола, наволки, *мн.* || болотный, болотистый.

Łuk, -u, *м. Бот.* порей; || лукъ (*для стрѣлянія*); | *Мат.* дуга; || *Архит.* сводъ, арка; || **Łuk tryumfalny**, тріумфальныя ворота; || **Łuk na obłokach**, радуга, *см.* **Tęcza.**

Luka, -i, *ж.* **проло́мъ, брешъ, отве́рстіе, пусто́е ме́сто;** || **про́пускъ;** || *Тип.* **про́бѣлъ.**

Łukowładzca, -y, *м.* **стрѣло́къ изъ лу́ка.**

Łukowy, лучно́й, ду́жный, || *Бот.* **поре́йный,** *см.* **Łuk.**

Łukrecja, -ji, *ж.* **соло́дковый ко́рень;** || **лакри́ца.**

Łulać, люлю́кать, баю́кать.

Łuleczka, тру́бочка (*для куре́нья табаку́*) *см.* **Lulka.**

Łulek, -lka, *м Бот.* **бѣлена́, блекота́,** *см.* **Bieluń.**

Lulka, -i, *ж.* **тру́бка** (*кури́тельная*), *см.* **Fajka.**

Łulkowy, тру́бочный, *см.* **Lulka.**

Łuna, -y, *ж.* **за́рево;** || **отраже́ніе** (*свѣта, лучей*).

Lunąć, *Стар.* **Linąć, лить, проли́вать, бры́згать. Lunąć na kogo wodą, оли́ть кого́ водо́ю;** || **струи́ться, лить ли́внемъ. Deszcz lunący, nawalny, проливно́й дождь, ли́вень.**

Lunacja, -ji, *ж.* **лу́нный ме́сяцъ;** || **переме́на луны́, ме́сяца.**

Lunatyctwo, -a, *ср.* **сомнамбули́змъ;** || **ясновиде́ніе.**

Lunatyczka, -i, *ж.* **же́нщина-луна́тикъ, сомнамбули́стка;— ясновиде́ящая.**

Lunatyczny, луна́тическій; || **ясновиде́ющій.**

Lunatyk, -a, *м.* **луна́тикъ.**

Lunatyzm, -u, *м. см.* **Lunatyctwo.**

Lundysz, -u, *м.* **родъ сукна́.** *см.* **Falendysz.**

Luneta, -y, *ж.* **дуга́, часть окру́жности;** || **зри́тельное стекло́, зри́тельная тру́бка.**

Luńskie sukno, *см.* **Falendysz.**

Łup cup, Cupu łupu, *Звук.* **хвать! цапъ! Łup cup po sobie, подрали́сь ме́жду собо́ю. Ni z tego, ni z owego, аż tu łupu cupu jeden drugiego, ни съ того́, ни съ сего́, вдругъ оди́нъ друго́го хвать въ мо́рду.**

Łup, -u, *м.* **Łupy,** *мн.* **добы́ча,** *см.* **Zdobycz, Pastwa.* Stać się łupem śmierci, сдѣлаться добы́чею *или* же́ртвою сме́рти.**

Łupa, -y, *м.* **косогла́зый;** || **поле́но, щепа́,** *см.* **Polano;** || **плита́ плави́льныхъ пе́чей;** || *Горн.* **кри́чный кусо́къ.**

Łupać, Rozłupać, Połupać, коло́ть, раска́лывать, разколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разруба́ть, разруби́ть ||**Łupać się,** раска́лываться, разщепляться. || **Łupać, коло́ть, лома́ть, дёргать. Łupie w głowie, po kościach, у меня́ ломъ въ голове́, въ костя́хъ.** || **Łupać, Łupać (oczyma), тара́щить, пя́лить** (*глаза*), *см.* **Łupnąć.**

Łupacz, -a, *м.* **распи́льщикъ, ко́льщикъ, дровоко́лъ;** || *Зоол.* **родъ трески́** (*ры́ба*).

Łupanie, -nia, *ср.* **коло́тье;** || **ру́бка** (*дровъ*).

Łupek, -pka, *м. Минер.* **аспи́дный ка́мень, ши́феръ, сла́нецъ.**

Łupić, Obłupić, обдира́ть, сдира́ть (*ко́жу*); || драть, обира́ть, обобра́ть, гра́бить; || обнажа́ть; || лупи́ть, сдира́ть кору́, обрыва́ть ли́стья (*съ де́рева*). **Obłupić konia, wołu ze skóry, содра́ть шку́ру съ ло́шади, вола́. Złupić kraj, miasto, разгра́бить страну́, го́родъ. Złupić kogo do koszuli, обобра́ть кого́ до руба́хи. Łupić oczy,** *см.* **Wyłupiać.** || **Łupić się, обра́сывать кору́** (*о де́ревѣ*).

Łupienie, -nia, *ср.* **сдира́ніе, сниманіе;** || **грабёжъ, разграбле́ніе.**

Łupiestwo, *см.* **Łupieztwo.**

Łupież, -u, *ж.* **грабёжъ, граби́тельство, хище́ніе,** *см.* **Łupieztwo;** || **Łupież, -u,** *м.* **ко́жа, шку́ра** (*живо́тныхъ*); || **кора́, лы́ко, берёста;** || *Мед.* **Łupieże,** *мн* **стру́пы.**

Łupieżca, -y, *м.* **граби́тель, хи́щникъ.**

Łupieżenie, -nia, *ср.* **грабёжъ, граби́тельство, разграбле́ніе.**

Łupieztwo, -a, *ср.* **граби́тельство, разбо́йничество, разбо́й, хи́щничество.**

Łupieżyć, разбо́йничать, гра́бить, хи́щничать.

Łupina, -y, *ж.* **скорлупа́** (*я́ичная*), **шелуха́** (*оре́ховая*), **плева́** (*съмянна́я*), **ко́жица** (*на я́блокъ, гру́шъ и т. д.*); || *Горн.* **салба́нда.** *См.* **Skórka, Łuska.**

Łupiniasty, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешу́истый, шелухова́тый.**

Łupinka, -i, *ж.* **скорлу́пка, пле́вка,** *см.* **Łupina.**

Łupinowy, скорлу́пный, шелу́шный, стручко́вый.

Łupiskóra, -y, *м.* **живодёръ.**

Łupisty, шелухова́тый, лупя́щійся.

Łupka, -i, *ж.* **поле́нце, ще́почка;** || *Мед.* **стру́пикъ** (*на головѣ*); || **кри́ца** (*желѣза*).

Łupki, Łupny, *Минер.* **раско́льчивый, слои́стый.**

Łupkość, Łupność, -ści, *ж.* **слоева́тость.**

Łupowy, граби́тельскій.

Łura, -y, *ж.* **плохо́е вино́.**

Łuska, -i, *ж. Бот.* **чешуя́, чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́;** || **Pancerz w łuskę, чешу́йчатый па́нцырь;** || **шелуха́, стручо́къ;** || **лу́зга,** *см.* **Łuszczka;** || **луска́** (*оре́ховая и т. д.* || *Мед* **стру́пья,** *мн.*

Łuskać, Wyłuskać, шелуши́ть, лущи́ть (*бобы, горохъ*). **Łuskać rybę, счищать чешую́ съ ры́бы.**

Łuskanie, -nia, *ср.* **шелуше́ніе, луще́ніе.**

Łuskaty, Łuskawy, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешу́истый.**

Łuskiewnik, -a, *м. Бот.* **заразиха, со́лнечный ко́рень** (*расте́ніе*).

Łuskowaty, чешу́йчатый, чешу́йный.

Łuskna pszenica, *см.* **Orkisz.**

Łuskowaty, чешуеобра́зный, чешуевиди́ый, чешу́йчатый.

Łuskowiec, -wca, *м. Зоол.* **панголи́нъ, чешу́йчатый муравьеѣдъ** (*живо́тное*).

Łuśnia, -ni, *ж. см.* **Łon.**

Lustr, -u, *м.* **лоскъ, гля́нецъ;** || *** блескъ,** *см.* **Połysk, Blask, Glanc.**

Lustracja, **-ji**, *ж.* люстра́ція, пересмо́тръ, смотръ, осмо́тръ, обозрѣ́ніе; || ревизія, повѣ́рка, о́писк, освидѣ́тельствованіе.

Lustracyjny, люстраціо́нный, ревизскій.

Lustrator, **-a**, *м.* люстра́торъ, ревизо́ръ.

Lustratorski, ревизо́рскій.

Lustro, **-a**, *ср.* лю́стра: || паникади́ло (*въ цѣ́ркви*), *см.* Pająk; || зе́ркало.

Lustrować, осма́тривать, пересма́тривать, дѣлать смотръ, ревизовать, повѣ́рять, свидѣ́тельствовать.

Lustrowanie, **-nia**, *ср.* осмо́тръ; || инспе́кція; || освидѣ́тельствованіе.

Lustrowny, блестя́щій, свѣтя́щійся, гля́нцевый, глянцова́тый.

Lustrowy, зерка́льный, *см.* Zwierciadlany; || паникади́льный, *см.* Pająkowy.

Łuszczak, **-a**, *м.* лещи́нный оре́хъ.

Łuszczasty, чешу́йчастый; || шелуши́стый.

Łuszczka, **-i**, *ж.* (na oku), бѣльмо́ (*на глазу́*).

Łuszczyć, *см.* Łuskać. || **Łuszczyć się**, лущи́ться; лупи́ться.

Łuszczyna, **-y**, *ж. см.* Łupina.

Łuszczysty, *см.* Łuszczasty.

Łusztykować, нирова́ть, весели́ться.

Łut, **-u**, *м.* припо́й, пайка, спа́йка, спай.

Łut, *см.* Łót.

Lutenica, **Luteniczka**, *см.* Lutnistka.

Lutenka, **-i**, *ж.* ма́ленькая лю́тня, *см.* Lutnia.

Lutenny, лю́тневый, лю́тенный, *см.* Lutnia.

Luter, **-tra**, *м.* (мн. Lutry, Lutrzy), **Luteran**, **Luteranin**, **-a**, *м.* (мн. Luteranie), лютера́нинъ.

Luteranizm, **-u**, *м.* лютера́нское исповѣ́данie.

Luteraństwo, **-a**, *ср. см.* Luterstwo.

Luterka, **-i**, *ж.* лютера́нка.

Luterski, лютера́нскій.

Luterstwo, **-a**, *ср.* лютера́нское исповѣ́данie.

Luterszczyzna, **-y**, *ж. Ирон.* лютера́низмъ.

Lutnia, **-ni**, *ж.* лю́тня.

Lutniowy, *см.* Lutenny, Lucienny.

Lutnista, **-y**, *м.* лютни́стъ.

Lutnistka, **-i**, *ж.* лютни́стка.

Luto, лю́то, жесто́ко, *см.* Luty.

Lutować, **Zlutować**, спа́ивать, пая́ть, спая́ть.

Lutowanie, **-nia**, *ср. см.* Lut.

Łutowy, *см.* Łótowy.

Lutrować, очища́ть, чи́стить; || процѣ́живать.

Lutrówka, **-i**, *ж.* сиву́шное вино́.

Lutrowy, лютера́нскій.

Lutrzeć, **Zlutrzeć**, **Lutrzyć się**, **Zlutrzyć się**, **Polutrzyć się**, сдѣлаться лютера́нином, приня́ть лютера́нское исповѣ́данie.

Lutrzyć, **Zlutrzyć**, **Polutrzyć** (kogo), обрати́ть кого́ въ лютера́нское исповѣ́данie.

Luty, лю́тый, жесто́кій, суро́вый. || **Luty**, **-ego**, *м.* Февра́ль мѣ́сяцъ; (*Стар.* Лю́тый).

Luz, *м.* употребля́ется то́лько въ творѝтельн. над. **Luzem**, свобо́дно, безъ у́пряжи. **Luzem prowadzić konia**, проводи́ть безъ у́пряжи ло́шадь. *см.* Luźny.

Luzak, **-a**, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || незапря́женная ло́шадь.

Łuzina, **-y**, *ж. см.* Ługowisko.

Łuźnik, **-a**, *м.* цѣди́лка, чрезъ кото́рую процѣ́живается щёлокъ; || процѣ́живающій щёлокъ.

Luźny, сла́бый; || свобо́дный, во́льный; || броди́чій, неимѣющій мѣ́ста, заня́тій, праздношата́ющійся; || разну́зданный (*о ло́шади*). **Luźni ludzie**, броди́ги, праздношата́ющіеся. **Koń luźny**, разну́зданная ло́шадь, ло́шадь на поводу́.

Łużny, щёлочный, *см.* Ługowy.

Luzować, **Zluzować**, смѣня́ть, смѣни́ть. **Zluzować wartę**, смѣни́ть карау́лъ, часово́го, смѣни́ть съ карау́ла, съ час'въ. || **Luzować się**, смѣня́ться; || выйдти́ изъ колей (*о повозкѣ, о колёсахъ*).

Luzowanie, **-nia**, *ср.* смѣ́на.

Łużyć, *см.* Ługować.

Łużyna, **-y**, *ж.* щёлочная зола́, на́золки, мн.; || *см.* Łuzina, Ługowisko.

Lwi, льви́ный. **Lwia farba**, желтова́тая кра́ска.

Lwiątko, **-a**, *ср.* **Lwiczek**, **-czka**, *м.* львёнокъ.

Lwica, **-y**, *ж.* львица.

Lwiczek, **-czka**, *м. см.* Lwiątko.

Lwię, **-cia**, **Lwiczę**, *ср.* львёнокъ, *см.* Lwiątko.

Lwik, **-a**, *м.* ле́викъ.

Lwi ogon, **-a**, *м. Бот.* пусты́рникъ (*расте́ніе*).

Lwisko, **-a**, *ср.* львище.

Lwitrut, **-a**, *м.* леонтофо́нъ.

Lwiząb, *м. Бот.* льви́ный зубъ (*расте́ніе*).

Lwopard, **-a**, **Lworyś**, **-sia**, *м. см.* Lampard.

Lwowy, льви́ный.

Łyczak, **-a**, *м.* моча́лка; || лы́ковая, моча́льная верёвка.

Łyczany, лы́ковый, моча́льный.

Łyczko, **-a**, *ср.* лы́чко, *см.* Łyko.

Łyda, **-y**, *ж.* икра́ (*у ногъ*), *см.* Łytka.

Łyk, **-u**, *или* **-a**, *м.* глото́къ, хлебо́къ; || *Ирон.* мѣщани́нъ.

Łykać, **Łyknąć**, глота́ть, глону́ть; || вы́пить одни́мъ ра́зомъ (*стака́нъ, рюмку вина́ и т. п.*).

Łykacz, **-a**, *м.* обжо́ра; || пья́ница.

Łykajło, **-a**, *ср.* пьянчу́жка.

Łykanie, **-nia**, *ср.* пья́нство.

Łykawy, жёсткій, твёрдый и т. д., *см.* Łykowaty; || **Koń łykawy**, ло́шадь съ но́ровомъ, грызу́щая я́сли.

Łyko, -a, *ср.* лы́ко. **Drzeć łyka kiedy się dadzą**, *Посл.* ковáть желéзо покá горячó; || *Бот. см.* **Wilczy.**

Łykowatość, -ści, *ж.* волокни́стость, жилковáтость.

Łykowaty, мочáлистый; || волокни́стый, жи́листый.

Łykut, -a, *м. см.* **Łykacz, Łykajło.**

Łyła, -y, *м.* глупéцъ, дурáкъ, болвáнъ.

Łypać (oczami), *см.* **Łupać.**

Łypnąć, *см.* **Łupnąć, Łupać.**

Łys, -a, **Łysek**, -ska, **Łysieć**, -ścа, *м.* плéшакъ, плéшивецъ, плéшивый, лы́сый человéкъ, плéшивое живóтное.

Łysak, -a, *м.* рудá несодéржащая въ себé метáлла.

Łysak, *см.* **Łys.**

Łysić, Ołysić, дéлать, сдéлать лы́сымъ, плéшивымъ.

Łysieć, *см.* **Łys.**

Łysieć, Ołysieć, Wyłysieć, лысéть, облысéть, плéшивéть, оплéшивéть.

Łysina, -y, *Уменьш.* **Łysinka**, -i, *ж.* лы́сина, лы́синка; || бéлая лы́сина (*на лбу лóшади*), *см.* **Gwiazdka.**

Łysk, -u, *м. см.* **Błysk.**

Łyska, -i, *ж. Орнит.* лысýха, лы́ска, (*родъ водяно́й курицы*).

Łyskać, *см.* **Błyskać.**

Łyskać się, сверкáть, блистáть. **Całą noc się łyskało**, всю ночь сверкáла мóлніа.

Łyskanie, -nia, *ср.* сверкáніе, блескъ, мóлнія.

Łyskawica, y-, *ж. см.* **Błyskawica.**

Łyskawiczny, сверкáющій.

Łyskotny, блестáщій.

Łysnąć, *см.* **Błysnąć.**

Łysoń, -nia, *м.* плéшакъ, плéшивецъ.

Łysość, -ści, *ж.* плéшивость.

Łysowaty, лысáстый.

Łyst, -u, *м. см.* **Łyta.**

Łystcian, -u, *м.* (*мн.* **Łystciany**), голенúще (*у сапогá*), нáголенокъ (*у чулкá*).

Łysy, лы́сый, плешúвый. *Посл.* **Co się łyse urodzi, łyse zginie**, какóвъ въ колыбéлку, такóвъ и въ могúлку; **горбáтаго** могúла испрáвить.

Łyszczak, -a, *м. Бот.* медвéжье ушкó (*растéніе*); || *Зоол.* кóлпикъ, кóлпица (*птúца*); || *Минер.* слю́да, глúммеръ.

Łyszczec, -szczca, *м. Бот.* мы́шьи глáзки (*растéніе*).

Łyta, -y, *ж.* бóлѣе употребля́етки: **Łytka**, -i, *ж.* икрá (*у ногú*), úкры, *мн.*

Łyża, -y, *м.* большáя бóжка; || **Łyże**, *мн.* конькú. **Ślizgać się na łyżach po lodzie**, катáться на конькáхъ пó льду, *см.* **Łyżwa.**

Łyżczyca, -y, *ж. Бот.* лóжечникъ, лóжечная трава́.

Łyżeczka, -i, *ж.* лóжечка. **Łyżeczka od herbaty, do herbaty**, od kawy, do kawy, лóжечка, чáйная, кофéйная.

Łyżka, -i, *ж.* лóжка. **Łyżka wazowa**, разливáльная úли судовáя лóжка; || половúна úнціи (*аптéкарская мúра*).

Łyżować, *см.* **Łyżwować.**

Łyżwa, -y, *ж.* плоскодóнная бáрка, плоскодóнное сýдно. **Most na łyżwach**, мостъ сýдовый на судáхъ; || конёкъ, лéжень. **Biegać, ślizgać się na łyżwach**, катáться на конькáхъ.

Łyżwiarz, -a, *м.* катáющійся на конькáхъ.

Łyżwować, катáться на конькáхъ

Łza, -y, *ж.* слеза́; **Łzy**, *мн.* слéзы

Łzawnica, -y, *ж.* слезúникъ.

Łzawie, Łzawo, слёзно.

Łzawny, *Анат.* сьёзный, *см.* **Łzawica.**

Łzawy, слёзный, облúтый слезáми, плачéвный.

Lżéj, (*см.* **Lekko**), лёгче.

Lżejszy, (*см.* **Lekki**), легчáйшій.

Lżenie, -nia, *ср.* оскорблéніе, обúда.

Lzowy, слёзный.

Lżyć, Zelżyć, (*kogo*), поноси́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижáть, оби́дѣть. **Lżące słowa**, оскорби́тельныя словá.

Lżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель

Lżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.

Lżywie, оскорби́тельно, оби́дно, *см.* **Zelżywie, Zelżywo.**

Lżywość, *см.* **Zelżywość.**

Lżywość, -ści, *ж.* лжúвость.

Lżywy, *см.* **Zelżywy.**

Lżywy *см.* **Kłamliwy.**

M.

M произно́ситься какъ рýсская бýква *M*. **M** употребля́ется въ сокращéніи *вм.* **Mość** и **Miłościwy** (*см. Эти слова*)

Ma, сокращ. мéст. **Moja** (*мой*) *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mać, -ci, *ж.* магь, мáтерь, родúтельница.

Maca, -y, *ж* мúна *дрéвняя мúра* и *монéта*), хлѣбная мéра, четы́ре четверикá; || безквáсная, прéсная лепёшка (*у жидóвъ*).

Macać, Macnąć, Pomacać, Wymacać, щýпать, пощýпать, выщупать.

Macalny, осязáтельный, ощутúтельный.

Macanie, -nia, *ср.* ощýпываньe, осязáніе.

Macanina, -y, *ж.* щýпанье.

Macanka, -i, *ж.* употребля́ется въ выраженíи: **Macanką** *или* **na macankę**, óщупью.

Macarz, -a, *м.* нерѣшúтельный человéкъ, человéкъ идýщій óщупью.

Maceracja, -ji, *ж.* мóчка, размáчиванье; || растираніе, разведéніе.

Macerować, Zmacerować, Przemacerować, размáчивать, вымáчивать; || растирáть, разводúть, размѣшáть.

Macerowanie, *см.* **Maceracja.**

Mach, -u, *м.* махъ, взмахъ, *см.* **Machnienie.**

Machabejczyk, -a, *м. Библ.* Маккавéй.

Machabejski, *Библ.* Маккавéйскій.

Machać, Machnąć, махáть, размáхивать; || вилять; || качáть, колыхáть; || болтáть, мотáть (*ногáми*). **Machać rękami,** размáхивать рукáми. **Machać pałaszem,** размáхивать сáблею. **Pies macha ogonem,** собáка вилúетъ хвостóмъ, *см.* **Merdać;** || *торопúться, спѣшúть, поспѣшáть, махнýть, отмахáть. **Mam machać dziś dziesięć mil drogi,** мнѣ нýжно сегó-дня отмахáть (*сдѣлать*) десúть миль (*дорóги*).

Machanie, -nia, *ср.* колыхáніе, качáніе.

Macharzyna, -y, *ж. Стар.* мочевóй пузы́рь, *см.* **Pęcherz.**

Machina, -y, *ж.* машúна *и* мáшина, мáхина; || *громáда, громáдное здáніе.

Machinacja, -i, *ж.* злоумышлéніе, интри́га, кóзни.

Machinalnie, машинáльно, невóльно.

Machinalny, машинáльный, невóльный.

Machinka, -i, *ж.* машúнка.

Machlanina, -y, *ж.* плýтня, плутовствó, мошéнничество, обмáнъ.

Machlarka, -i, *ж.* плутóвка, мошéнница, обмáнщица.

Machlarski, плутовскóй, мошéннический.

Machlarstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéнничество.

Machlarz, Machlerz, -a, *м.* плутъ, мошéнникъ.

Machlować, обмáнывать, плутовáть, мошéнничать.

Machłowanie, *см.* **Machlarstwo.**

Machługa, -i, *ж.* родъ поташá (*золá изъ úвы*).

Machnąć, *см.* **Machać.**

Machnienie, -nia, *ср.* (**ręką**), движéніе (*рукóю*), жестъ.

Machoń, *см.* **Mahoń.**

Machram, -u, *м.* родъ турéцкой матéріи.

Mącenie, -nia, *ср.* взбáлтываніе, мѣшáніе (*жúдкости*); || * смѣсь. **Mącenie wyobrażeń,** смѣсь понáтій, сбúвчивость понáтій.

Mącić, Zmącić, Zamącić, мутúть, возмущáть, возмутúть, помутúть, возбуждáть, возбудúть, волновáть, взволновáть, болтáть, взболтáть, мѣшáть, смѣшúвать, смѣшáть. **Deszcze zmąciły rzekę,** отъ дождéй рѣкá сдѣлалась мýтною. **Zmącić wino,** взболтáть винó. *Mącić pokój, возмущáть, нарушáть спокóйствіе. **To piwo bardzo mąci głowę,** э́то пúво бьётъ въ гóлову, отъ э́того пúва крýжится головá. **Mąci tylko,** онъ тóлько мýтаетъ, мѣшáетъ. **Mącić światem,** возмущáть, нарушáть общéственный порáдокъ, общéственное спокóйствіе. || **Mącić się,** мутúться, дѣлаться мýтнымъ. помутúться; || * смущáться, смѣшáться; || помрачáться (*о разсýдкѣ*). **Mąci mi się w głowie,** головá у менá помутúлась.

Macica, -y, *ж.* кóрень; || *Анат.* мáтка; || *Минер.* жúльная порóда, мáтка; || *Тип.* матрúца, пунсóнъ; || **Macica perłowa,** перломýтъ, перломýтръ; | *Бот.* веретенообрáзный кóрень; || **Macica winna,** виногрáдная лозá; || гáйка (**szrubna**).

Mąciciel, -a, *м.* возмутúтель, *см.* **Mąciwoda.**

Macicorodny, производя́щій виногрáдную лóзу, *см.* **Macica.**

Macicowy, Maciczny, *Анат.* мáточный; || лóзный. **Nóż macicowy,** ножъ для обрѣзыванія виногрáдной лозы́.

Maciek, -cka, *м.* Матúха; *Прост.* уменьшит. имéни **Maciej,** Матвéй. *Посл.* **Maciek zaorał, Maciek zjadł,** что заработáлъ, то и прóжилъ; || * óлухъ, мужúкъ; || *Новгор.* сычýгъ (*свинóй начúненный желýдокъ*); || *Прост.* котъ; || колбасá (*свинáя*).

Macierz, -y, *ж.* мáтерь, мать; || мáтка (*у живóтныхъ*), *см.* **Maciora.**

Macierzanka, -i, *ж. Бот.* богорóдская травá.

Macierzankowy, свóйственный богорóдской травѣ, *см.* **Macierzanka.**

Macierzyński, мáтеринскій, мáтерній.

Macierzyństwo, -a, *ср.* берéменность, состоя́ніе берéменной жéнщины; || долгъ мáтери, какъ воспитáтельницы свои́хъ дѣтéй.

Macierzysty, *см.* **Macierzyński.**

Macierzyzna, -y, *ж.* наслѣ́дство пóслѣ мáтери.

Maciniec, -ńca, *м. Анат.* яúчникъ, яúчное гнѣздó.

Macinnik, -a, *м.* сýдорога, спáзма, сжимáніе (*мáтки*).

Maciora, -y, *ж. Стар.* мáтерь, мать; || мáтка, племя́нная сáмка (*живóтныхъ*); супоросная (*о свúньяхъ*); || мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || пóсконь, *см.* **Konopie.**

Maciorka, -i, племя́нная овцá.

Maciupci, Maciupki, Maciutki, *см.* **Malutki, Maluczki.**

Maciupcio, Maciupko, Maciutko, *см.* **Malutko, Maluczko.**

Maciuś, -sia, *м.* (*Уменьш. см.* **Maciek**), óлухъ, мужúчина; || котъ.

Mąciwoda, -y, *м.* возмутúтель, смутúщикъ.

Macka, -i, *ж.* ýсикъ, рожёкъ, щýпальце (*у наскóмыхъ*).

Macku, *см.* **Omacku.**

Macocha, -y, *ж.* мáчиха.

Macochować, Macoszyć, быть мáчихою, обходúться какъ мáчиха

Macoszy, Macoszyn, Macoszyński, мáчихинъ, свóйственный мáчихѣ. **Po macoszemu, po macoszynemu,** какъ мáчиха.

Macuźny, дуби́нный, па́личный, *см.* **Maczuga.**

Maczać, Zmaczać, Umaczać, мочи́ть, намáчивать, **намочи́ть,** смáчивать, смочи́ть, вы́мочить, промáчивать, промочи́ть, обмáкивать, обмокну́ть, *см.* **Moczyć. Maczać bieliznę w wodzie,** намочи́ть бѣлье́ въ водѣ. **Maczać, umaczać pióro w atramencie,** мокáть, обмокну́ть перó въ черни́лы.

Maczanie, -nia, *ср.* мочéніе; || мóчка, умóчка.

Maczanka, -i, *ж.* тóненькій лóмтикъ хлѣба.

Mączasty, Mączysty, мучни́стый.

Mączéć, Mączniéć, мучни́ться; || запáчкаться мукóю; || запылúться; || обрати́ться въ пыль.

Maczek, -czku, *м. Бот.* **макъ самосѣ́йка** (*растéніе*), *см.* **Mak polny. Maczek zajęczy, прострѣлъ вѣ́треница;** || мáковый цвѣтъ, мáковое зёрнышко; || *Охот.* сáмая мéлкая дробь; || **Maczek cukrowy,** сáхарныя крупи́нки; || мéлкій порошóкъ; || мéлкое письмó, мéлкій пóчеркъ, мéлкая печáть.

Mączka, -i, *ж.* крупи́чатая мукá; || крахмáлъ, крахмáлистое вещество́ (*растéніе*); || бѣли́ла (*для лица́*), *см.* **Bielidło.**

Mączkować, крахмáлить *см.* **Krochmalić.**

Mączkowanie, -nia, *ср.* **Mączkowany,** *см.* **Krochmalenie, Krochmalny.**

Maczkowy, мáковый.

Mącznica, -y, *ж* мучнóй лáрь, мучни́къ, мучни́ца; || мукосѣ́йня; || желобóкъ (*въ мéльницѣ*); || *Агр.* спорынья́, рожки́ (*болѣзнь ржи*), *см.* **Sprzysz**; || Аверóловая крýпа; || *Бот.* толокня́нка (*растéніе*).

Mącznicza, -i, *ж.* торгóвка сѣмянáми, мукóю.

Mącznik, -a, мучни́къ, лабáзникъ, мучнóй торговéцъ; || хрущъ (*насѣкóмое*).

Mączność, -ści, *ж.* мучни́стость.

Mączny, мучнóй

Maczuga, -i, *ж.* пáлица, дуби́на, булавá.

Maczużny, вооружённый пáлицею, дуби́ною, булавóю.

Mączyć, Umączyć, Pomączyć, замучни́ть, запáчкать, осы́пать мукóю || **Umączyć się,** запáчкаться, вы́пачкать себя́ мукóю.

Mączyniec, -ńca, *м. Бот.* гусúная лáпка, лебедá (*растéніе*)

Mączystość, *см.* **Mączność.**

Mączysty, *см.* **Mączasty.**

Mądral, -a. *м.* лукáвецъ, хитрéцъ, человѣ́къ себѣ́ на умѣ́, *см* **Mędrek.**

Mądrocha, -y, Mądroszka, -i, *ж. см.* **Mędrocha.**

Mądrość, -ści, *ж.* мýдрость, премýдрость, благоразýміе. **Zęby mądrości,** зýбы мýдрости (*послѣдніе четыре коренные зýба*); || * **Figle mądrości,** хи́трыя и лóвкія штýки, продѣлки.

Mądrostka, -i, *ж.* мудрованье, хи́трость, изворóтливость.

Mądroszka, -i, *ж.* плутóвочка.

Mądrować, *см.* **Mędrować, Mędrkować.**

Mądry, мýдрый, ýмный, разýмный благоразýмный; || хи́трый, прони́рливый, лóвкій, себѣ́ на умѣ́. **Mądra rada,** ýмный благоразýмный совѣ́тъ. **Mądra polityka** мýдрая поли́тика. *Посл.* **Mądry Polak po szkodzie,** умѣнъ Поля́къ когдá бѣдá прошлá (*Сравн. русск. посл.*) Русáкъ зáднимъ умóмъ крѣпокъ). || *Ирон.* **Jaki mądry!** вишь ты какóй лóвкій!

Mądryni, -ni, *ж. Неуп.* ýмница; || хи́трая лóвкая жéнщина, *см.* **Mądrocha, Mądroszka.**

Mądrze, мýдро, благоразýмно, умнó.

Mądrzeć, *см.* **Mędrzeć.**

Mądrzeniec, -ńca, *м. Бот.* окóнникъ сáльный кóрень, жúвокостъ (*растéніе*).

Madzisty, гли́нистый, вя́зкій, ли́пкій.

Mag, -a, *м.* магъ, волхвъ.

Magaźny, -ego, *м.* анбáрный прúставъ; || смотрúтель магазúна.

Magazyn, -u, *м* магазúнъ, лáвка; || анбáръ *или* амбáръ, кладовáя; || **Magazyn komunjalny,** общéственный, хлѣбный магазúнъ.

Magazynier, -a, *м.* магазúнщикъ, *см* **Magaźny.**

Magazynierka, -i, *ж.* магазúнщица.

Magazynowe, -ego, *ср.* плáта за наёмъ за содержáніе магазúна

Magazynowy, магазúнный.

Magda, *Прост.* **Magdalena,** Магдалúна. *Уменьш.* тóго-же úмени: **Magdusia, Magdalenka, Magdeczka.** || **Magdalenki,** *мн.* смирúтельный домъ (*для распýтныхъ жéнщинъ*).

Magdalon, -u, *м. Аптек.* пáлочка (*мáзи, плáстыря*).

Magdeczka, *см.* **Magda.**

Magdusia, *см.* **Magda,**

Magicznie, магúчески, волшéбнымъ óбразомъ, *см.* **Czarnoksięsko, Czarodziejsko.**

Magiczny, магúческій, волшéбный; || * очаровáтельный, *см.* **Czarnoksięzki, Czarodziejski, Czarowny. Czarujący, Uroczy.**

Magiel, -glu, *м.* катóкъ

Magierka, -i, *ж.* венгéрская шáпка.

Magierszczyzna, Мадья́рщина.

Magister, -stra, *м.* магúстръ. **Magister filozofji,** магúстръ философúи. **Magister kapeli,** рéгентъ (*надъ пѣвчими*), *см.* **Kapelmajster, Mistrz.**

Magistralnie, поучúтельно, тóномъ учúтеля, вáжно.

Magistralny, магúстерскій; || учúтельскій, вáжный; || *Аптек.* предписанный (*мéдикомъ*).

Magistrant, -a, *м.* магистрáнтъ.

Magistrat, -u, *м.* магистрáтъ, городскáя дýма, рáтуша.

Magistratowy, магистрáтскій.

Magistratura, -y, *ж.* градоначáльство, управлéніе гóрода, городскія влáсти, *см.*

Magistrat; || *Юрид.* прису́тствіе, прису́тственное мѣ́сто; || **magistratura hypoteczna**, ипоте́чное учрежде́ніе.

Magistrowski, магѝстерскій.

Magja, -i, *ж.* ма́гія, чародѣ́йство; * волше́бство, *см.* **Czarodziejstwo, Czarnoksięztwo.**

Maglować, Wymaglować, ката́ть, вы́катать (*бѣльё*).

Maglowanie, -nia, *ср.* ката́нье (*бѣлья*).

Maglownia, -ni, *ж.* ката́къ, мѣ́сто гдѣ стоя́тъ ката́къ.

Maglownica, -y, *ж.* ката́къ. || **Maglowniczka**, валёкъ, ска́лка.

Maglownik, -a, *м.* зака́тникъ.

Maglowny, ка́танный.

Maglowy, ката́чный.

Magnat, -a, *м.* магна́тъ, вельмо́жа.

Magnaterja, -ji, *ж.* вы́сшее сосло́віе, бога́тое дворя́нство; || вельмо́жи.

Magnatyzm, -u, *м.* вельмо́жество; || аристократи́змъ.

Magnes, -u, *м.* магни́тъ.

Magnesować, Namagnesować, магни́тить, намагни́тить.

Magnesowanie, -nia, *ср.* магни́ченіе.

Magnesowy, магни́тный. **Igła magnesowa**, магни́тная стрѣ́лка.

Magnet, Magnetować, Magnetowy, *см.* **Magnes, Magnesować**, и. т. д.

Magnetycznie, магнети́ческимъ спо́собомъ, посре́дствомъ магни́та.

Magnetyczność, -ści, *ж.* магни́тная си́ла, магнети́змъ.

Magnetyczny, магни́тный, магнети́ческій.

Magnetyzm, -u, *м.* магнети́змъ, магни́тная си́ла. **Magnetyzm zwierzęcy**, живо́тный магнети́змъ.

Magnetyzor, -a, *м.* магнетиза́торъ, магнетизёръ.

Magnetyzorka, -i, *ж.* магнетизёрка.

Magnetyzować, магнетизирова́ть.

Mahogoniowe drzewo, *см.* **Mahoń.**

Mahomedki, Магоме́товъ.

Mahometan, Mahometanin, -a, *м.* Магомета́нинъ, Мухаммеда́нинъ

Mahometanka, i, *ж.* Магомета́нка, Мухаммеда́нка.

Mahometański, Магомета́нскій, Мухаммеда́нскій.

Mahometaństwo, -a, *ср.* Магомета́нскій зако́нъ; || *Собир.* Магомета́не.

Mahometczyk, -a, *м. см* **Mahometan.**

Mahometyzm, -u, *м.* Магомета́нскій зако́нъ, рели́гія, *см.* **Mahometaństwo.**

Mahoń, -niu, *м.* **Mahoniowe drzewo**, *Бот.* кра́сное де́рево; || **Mahonie**, *мн.* **Sprzęty mahoniowe**, мѐбель кра́снаго де́рева.

Mahoniowy, изъ кра́снаго де́рева.

Maić, Omaić, Umaić, убира́ть, украша́ть зе́ленью, цвѣ́тами.

Maik, -a, *м.* ма́йскій жукъ, хрущъ; || *Ветер.* очище́ніе желу́дка у лошаде́й, когда́ они́ насу́тся на траве́.

Maisty, зеленѣ́ющій, покры́тый зе́ленью.

Maiż, Mais, -u, *м.* ма́исъ, кукуру́за; || *Охот.* слѣ́токъ, молода́я пти́ца; || **Maj, -ja** *м.* Май мѣ́сяцъ; || зе́лень, зелёность.

Majaczeć, мелька́ть, мигать, мерца́ть. **Coś tam w oddali majaczeje**, вдали́ что́-то мелька́етъ. **Na niebie gwiazdy majaczeją**, на не́бѣ звѣ́зды мерца́ютъ.

Majaczenie, -sia, *ср.* мелька́ніе, мерца́ніе; || * бредъ, бре́дни; || **проволо́чка** (*времени*).

Majaczyć, маячить, перебива́ться ко́е-какъ; || вертѣ́ться, кружи́ться, извива́ться; || изворачиваться; || зати́гиваться (*о дѣлѣ*), ме́длить, мѣ́шкать; || бре́дить. **Majaczyć sprawę**, зати́гивать, откла́дывать де́ло. **Chory cały dzień majaczył**, больно́й всю ночь бре́дилъ **Majaczyć w prawach**, толкова́ть по своему зако́ны.

Majak, -a, *м.* просёлочная доро́га, крюкъ, объѣ́здъ; || * увёртка, улóвка.

Mająteczek, -czku, *м. Умен.* имѣ́ньице.

Majątek, -tku, *м.* имѣ́ніе, иму́щество, достоя́ніе; || состоя́ніе, бога́тство. **Dorobić się majątku**, пріобрѣ́сть, нажи́ть состоя́ніе, бога́тство. **Majątek testamentem odziedziczony**, отказно́е имѣ́ніе **Majątek gminny**, обще́ственное иму́щество.

Majątkowy, имущественный, относя́щійся къ имѣ́нію.

Majdan, -u, *м.* майда́нъ, база́ръ, торго́вая пло́щадь (*на Востокѣ*); || *Воен.* сбо́рное мѣ́сто, пара́дное мѣ́сто, плацъ-пара́дъ; || **Majdan potażowy**, пота́шный заво́дъ; || изги́бъ, лу́ка (*для стрѣля́нія*).

Majdanik, -u, *м. см.* **Majdan.**

Majdannik, -a, *м.* Смотри́тель майда́на.

Majeran, -u, *м.* **Majeranek, -nku**, *м. Бот.* маіора́нъ, маера́нъ (*расте́ніе*).

Majeranowy, маера́новый.

Majestat, -u, *м.* вели́чіе, вели́чественность; || вели́чество (*ти́тулъ*).

Majestatowy, свóйственный ца́рскому, импера́торскому, королéвскому вели́чію; || тро́нный.

Majestatycznie, вели́чественно, велича́во.

Majestatyczność, -ści, *ж.* вели́чественность, велича́вость.

Majestatyczny, вели́чественный, велича́вый.

Majętnić, Umajętnić, *см.* **Bogacić, Posażyć.**

Majętnie, бога́то, зажи́точно.

Majętność, -ści, *ж.* имѣ́ніе, недви́жимое имѣ́ніе, иму́щество, помѣ́стье; || земля́, по́ле; || влад**ѣ́**ніе, со́бственность; || зажи́точность. **Majętność ziemska**, зе́мская со́бственность. **Majętność szlachecka**, помѣ́стье. **Majętność chłopska**, крестья́нская со́бственность земли́. **Kilka gałganów i rupieci cała jego majętność**, нѣ́сколько лахмо́тьевъ и ру́хляди—вотъ всѐ его́ иму́щество. **Majętność ich była obfitą**, они́ бы́ли о́чень зажи́точны.

Majętnostka, -i, *ж.* небольшóе имѣ́ніе.
Majętny, бога́тый, зажи́точный, *см.* **Dostatni, Zasobny.**
Major, -a, *м.* маіо́ръ.
Majorat, -u, *м.* маіора́тъ, маіора́тное имѣ́ніе, заповѣ́дноe иму́щество, *см.* **Ordynacja, Ordynat.**
Majoratka, -i, *ж.* наслѣ́дница маіора́та.
Majorowa, -éj, *ж.* маіо́рша, жена́ маіо́ра.
Majorówna, -y, *ж.* дочь маіо́ра.
Majorowski, Majorski, маіо́рскій.
Majorowstwo, Majorstwo, -a, *ср.* маіо́рство, чинъ маіо́ра; || *Собир.* маіо́ръ съ жено́ю.
Majorowy, принадлежа́щій маіо́ру.
Majorstwo, *см.* **Majorowstwo.**
Majówka, -i, *ж.* ма́йская прогу́лка за́ городомъ, ма́йское гулья́нье; || ма́йскій жукъ, *см.* **Maik**; || *Бот.* ноготки́, желтоголо́вникъ, калу́жница (*растѣніе*).
Majowy, ма́йскій; || **Majowy kolor,** ясно-зелёный цвѣтъ.
Majster, -stra, *м.* ма́стеръ, реме́сленникъ, мастеровóй; || хозя́инъ; || ста́ршій, гла́вный. **Majster szewc,** сапóжный ма́стеръ, хозя́инъ сапóжнаго заведе́нія. **Majster krawiecki,** портнóй ма́стеръ. **Majster mularz,** ка́менщичій ма́стеръ, ка́менщикъ; || *обма́нщикъ, плутъ, пройдóха. **O, to majster! uszył mi buty,** о, э́то пройдóха! онъ провёлъ, обману́лъ меня́. **To majster baba,** э́то бóй ба́ба, молоде́ць-ба́ба, э́то шту́ка, шту́чка; || ма́стеръ своего́ дѣла, иску́сникъ, *см.* **Mistrz.**
Majsterja, -ji, *ж. см.* **Majstrowstwo.**
Majsterski, мастерскóй, иску́сный. **Po majstersku,** мастерски́, иску́сно, *см.* **Majstrowski.**
Majsterstwo, -a, *ср.* мастерствó; || *Собир.* ма́стеръ съ женóю.
Majstrów, принадлежа́щій ма́стеру.
Majstrowa, -éj, *ж.* жена́ ма́стера, мастерова́го.
Majstrowski, мастерскóй, иску́сный. **Po majstersku,** мастерски́, иску́сно
Majstrowstwo, -a, *ср. см.* **Majsterstwo.**
Majtek, -tka, (*мн.* **Majtkowie**), *м.* матро́съ.
Majtki, -tek, *мн.* ни́жнее испóднее пла́тье, штаны́.
Majtkowski, матро́сскій.
Majtkowstwo, -a, *ср.* матро́сская до́лжность.
Mak, -u, *м.* макъ. **Główka maku,** ма́ковка. **Mak polny,** макъ самосѣ́йка, ди́кій макъ.
Mąka, -i, *ж.* мука́. **Mąka pszenna, żytnia, jęczmienna,** и т. д. пшени́чная, ржана́я, ячме́нная мука́ и т. д. **Mąka poślednia,** подрука́вная *или* тре́тья мука́. *Посл.* **Nie będzie z téj mąki chleba,** изъ э́той ржи хлѣ́ба не бы́вать.
Makao, *Нескл.* родъ ка́рточной игры́; || **брази́льскій попуга́й** съ дли́ннымъ хвостóмъ; || *Бот.* вѣ́ерникъ (*родъ па́льмы*).
Makaron, -u, *м.* макаро́ны, вермише́ль италья́нская лапша́.
Makaroniczny, макарони́ческій, шу́точный, смѣшнóй.
Makaronizm, -u, *м.* макарони́змъ, макарони́ческій родъ.
Makaronowy, макаро́нный.
Mąkarz, -a, *м.* мучни́къ, лоба́зникъ, мучнóй торгове́цъ.
Makat, -u, *м.* Makata, **-y,** *ж.* дорогíе обóи, вы́шитые шёлкомъ и зóлотомъ.
Makolągwa, -y, *ж.* конопля́нка (*птица*), *см.* **Konopniczek.**
Makowica, -y, *ж.* ма́ковка, ма́ковая голóвка; || *Архит.* капите́ль.
Makowiczny, ма́ковичный.
Makowina, -y, *ж.* ма́ковичный сте́бель и листъ.
Makówka, -i, *ж.* ма́ковка, ма́ковая голóвка.
Makowy, ма́ковый.
Makrela, -i, *ж.* макре́ль (*рыба*).
Maksyma, -y, *ж.* пра́вило, положе́ніе.
Maksymalny, имѣ́ющій вы́сшую мѣ́ру наибóльшую цѣ́ну.
Maksymum, (**Maximum**), *Нескл.* вы́сшій преде́лъ, вы́сшая мѣ́ра, наибóльшая сте́пень *или* цѣна́.
Makuch, -a, *м.* ма́ковая *или* льняна́я шелуха́.
Makuła, -y, *ж.* пятнó; || * поноше́ніе, *см.* **Zelżenie.**
Makulator, -a, *м.* пропускна́я бума́га.
Makulatura, -y, *м. Тип.* макулату́ра (*дурно отпечатанные листы идущіе на обёртку*).
Makuleusz, -a, *м.* замара́ха.
Makutra, -y, *ж.* сту́пка для растира́нія ма́ку; || макотёрка.
Malachit, -u, *м. Минер.* малахи́тъ.
Malacja, -i, *ж.* безвѣ́трie, штиль.
Malarczyk, -a, *м.* подмастéрье маляра́ ко́мнатнаго; || учени́къ живописца.
Malarka, -i, *ж.* маляри́ха; || жена́ живописца, жена́ маляра́, *см.* **Malarzowa.**
Malarnia, -i, *ж.* рабóчая, мастерска́я живописца; || **Malarnia obrazów SS.,** иконописная.
Malarski, живописный; || маля́рный, маля́рскій, малева́льный. **Akademja malarska,** акаде́мія жи́вописи. **Złoto malarskie,** сусáльное зóлото. **Pendzel malarski,** кисть живописца, *см.* **Malowniczy, Malowny.**
Malarstwo, -a, *ср.* жи́вопись.
Malarz, -a, *м.* живописецъ. **Malarz portretowy,** портре́тный живописецъ, портретúстъ; || маля́ръ (*ко́мнатный*); || мавúлка.
Malarzowa, -éj, *ж.* жена́ живописца; || жена́ маляра́, *см.* **Malarka.**
Małdr, -a, *м.* мюйдъ (*мѣра для жúдкихъ или сыпýчихъ тѣлъ*); || родъ хлѣ́бной мѣры.

Małdrat,-u, *м.* десятúна, платúмая духóвным въ зёрнахъ.

Małdrzyk, -a, *м. Повар.* сырникъ.

Malec, -lca, *м.* мáльчикъ, мальчуганъ.

Maléć, уменьшáться.

Maleńki, мáленький. **Maleńki, Maleńka, malútka**, крóшка. **Od maleńka, z maleńka, od maleńkiego, z maleńkiego**, съ малолéтства, съ мáлыхъ лéтъ, съйзмала, съ дéтства. **Po maleńku, pomaléńku, potichóńku.**

Maleńko, maléńko.

Maleńkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость, мéлкость, маловáтость.

Maleństwo, -a, *ср.* малолéтство, малолéтность, дéтство, младéнчество. **Od maleństwa, z maleństwa**, съ мáлыхъ лéтъ, съйзмала, съ дéтства; || малúтка, крóшка (*дитя*); || мáлость, недостáточность; || мéлочь, бездéлица, пустякъ, *см.* **Drobnostka.**

Małgorzatka, -i, *ж.* (**gruszka**), грýша-скороспéлка.

Malić, умаля́ть, уменьшáть, убавля́ть, *см.* **Mniejszyć.**

Maligna, -y, *ж.* горя́чка.

Malina, -y, *ж.* малúна. **Maliny**, *мн.* малúнникъ.

Malinnik, -a, *м.* малúновый мёдъ, малúновый квасъ, малúновый напúтокъ.

Malinowy, малúновый.

Małmazja, Małwazja, -ji, *ж.* мальвáзія; || мушкáтное винó.

Małmazjowy, Małwazjowy, Małwazki, мальвазúйный, *см.* **Małmazja.**

Mało, мáло, немнóго, **Zamało**, слúшкомъ мáло. **Mało nie, mało co nie, mało że nie**, тóлько что не...., чýть чуть не..., едвá не... **Mało nie upadłem, małom nie upadł, mało żem nie upadł**, чýть-бы́ло я не упáлъ. **Mało że nie został zabity**, егó чýть-было не убúли. **Mało nie wszyscy**, чуть-ли не всѣ, едвá-ли не всѣ, почтú всѣ. **Mało kto wiedział o jego przybyciu**, мáло кто знáлъ о егó прúѣздѣ. **Mało dziesięć razy to czytałem**, по крáней мéрѣ я читáлъ óто дéсять разъ. **Mało na tém, mało mu na tém, że chce być pierwszy, chciałby być jedynym**, мáло тогó, что онъ хóчетъ быть первы́мъ, но и едúнственнымъ. **Bez mała**, безмáла. **O mało co, чýть-było. Pomału**, понемнóгу; || **Mało, мáлое, мáлость. Przestawać na małém, довóльствоваться мáлымъ, мáлостью.**

Małobaczny, невнимáтельный, неосмотрúтельный, опромéтчивый.

Małocenny, малоцéнный.

Małochętny, равнодýшный, неохóтный.

Małodawca, -y, *м.* мáло дающій.

Małoduszność, -ści, *ж.* малодýшіе.

Małoduszny, малодýшный.

Małogranat, Malogranat,-u, *м. Бот.* грана́тъ, грана́товое я́блоко; || грана́товая я́блоня, *см.* **Granat.**

Małoletni, несовершеннолéтній, малолéтній, *см.* **Nieletni.**

Małoletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтіе, малолéтство.

Małoletny, *см.* **Małoletni.**

Małolistny, малолúственный.

Małoludny, малолю́дный.

Małomocny, малосúльный.

Małomowność, -ści, *ж.* неразговóрчивость; || лаконúзмъ, лаконúческая крáткость.

Małomowny, неразговóрчивый; || лаконúческій.

Małopłodny, мáло дающій плодóвъ, неплодорóдный.

Małorosły, малорóслый.

Małość, -ści, *ж.* мáлость, мéлкость; || мéлочность. **Małość duszy**, малодýшіе, **Małość umysłu**, мéлочность умá; || малолéтность. **Od małości**, съйзмала, съ мáлыхъ лéтъ.

Małosilny, *см.* **Małomocny.**

Małostka, -i, *ж.* маловáжность, бездéлица.

Malować, Omalować, Wymalować, Pomalować, Odmalować, писáть (*красками*), живописáть; || крáсить, малевáть, расписывать; || * изображáть. **Kazał się odmalować**, онъ велéлъ снять съ себя портрéтъ. **Malować obraz świętego**, изображáть ликъ святáго; — **portrety**, писáть портрéты; **pokój**, раскрáшивать кóмнату; — **sufit**, расписывать потолóкъ; — **z natury**, писáть съ натýры; — **mury**, крáсить, малевáть стѣны; — **na płótnie, na drzewie, na porcelanie**, писáть на полотнѣ, на дéревѣ, на фарфóрѣ. **Malować olejno**, писáть мáсляными крáсками. **Pomalować mur biało**, выбѣлить стѣну. **Dzicy malują sobie ciało rożnokolorowo**, дúкіе раскрáшиваютъ себѣ тѣло рáзными цвѣтáми. **Łąki pomalowane kwieciem**, лугá испещрены цвѣтáми. **Odmalowano go nam wnajczarnierszych kolorach**, намъ изобразúли егó сáмыми чёрными крáсками, *см.* **Kreślić, Obraz, Wizerunek**; || **Malować się**, изображáться; || * выражáться, обнарýживаться. **Radość maluje się w jego oczach**, рáдость изображáется въ егó глазáхъ. **Sam się odmalował**, онъ изобразúлъ самаго себя́.

Malowanie, -nia, *ср.* живóпись; || *картúна; || * изображéніе, описáніе; || окрáска. **Malowanie klejowe**, окрáска на клею. **Celuje w malowaniu charakterów**, онъ отличáется изображéніемъ характéровъ, *см.* **Malowidło.**

Malowany, раскрáшенный, разукрáшенный, расписанный; || ***Siedzi jak malowany**, онъ сидúтъ какъ истукáнъ; || испещрённый (*цвѣтáми*); || **Król malowany**, корóль тóлько по úмени

Małoważenie,-nia, *ср.* (**czego**), невнимáніе (*къ чему*), *см.* **Lekceważenie.**

Małoważnie, маловáжно.

Małowazność, -ści, *ж.* маловáжность.
Małoważny, маловáжный.
Małoważyć (sobie) kogo, co, мáло обращáть вниманія на кого, на что, *см.* **Lekceważyć.**
Małowiarek, -rka, Małowiernik, -a, *м.* маловѣрный.
Małowidło, -a, *ср.* живопись; || картúна; || изображéніе.
Małowierność, -ści, *ж.* маловѣріе, маловѣрство.
Małowierny, маловѣрный.
Małowniczo, живописно, картúнно.
Małowniczość, живописный видъ, картúнность.
Małowniczy, живописный, картúнный; || украшенный рисýнками (*о книгахъ*).
Małownie, *см.* **Małowniczo.**
Małownik, -a, *м. см.* **Miłek.**
Małowny, живописный; || изобразúтельный, живóй. **Styl małowny,** живóй слогъ.
Małowodny, маловóдный.
Małozbożny, нечестивый.
Małpa, -y, *ж.* обезьяна, *см.* **Koczkodan.**
Małpeczka, -i, *ж. Умен.* обезьянка.
Małpi, обезьянный.
Małpiarski, обезьянскій.
Małpiarstwo, -a, *ср.* обезьúничанье, обезьянство; || кривлянье.
Małpiarz, -a, *м.* показывающій обезьянъ; || * передрáзниватель, обезьяна, кривлякá.
Małpica, -y, *ж. Умен.* обезьянка; || *безобрáзная жéнщина.
Małpować, обезьúничать, подражáть, перенимáть.
Małpowanie, -nia, *ср.* обезьянство, обезьúничаніе.
Małpowodnik, -a, *м. см.* **Małpiarz.**
Małpozwierz, -a, *м. Зоол.* лемýръ (*животное*).
Maluchno, *см.* **Maluczko.**
Maluchność, *см.* **Maluczkość.**
Maluchny, , Maluczki, Maluśki, мáленькій, малéнькій, крóхотный, квошечный. **Pomaluśku, Pomalutku,** помалéньку, помалéнечку.
Maluczko, Maluchno, Maluśko, Malutko, малéнько, малéхонько, малéшенько.
Maluczkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость.
Maluśki, Malutki, *см.* **Maluchny, Maluśko, Malutko,** *см* **Maluczko.**
Małwazja, *см.* **Małmazja.**
Małwersacja, -ji, *ж.* притéсненіе, взя́точничество.
Mały, мáлый. **Mały palec u ręki, u nogi,** мáлый пáлецъ, мизúнецъ. **To mała rzecz, óto bezdélica.** **O mały włos,** на волосóкъ, *см.* **Włos.** || **Mały, -ego,** *м.* малю́тка. || **Pomału,** помáлу, потихóньку.
Małż, -u, *м.* рáковина (*моллюскъ и чéрепъ*); || черепокóжное живóтное.
Małżeński супрýжескій, брáчный. **Związek małżeński,** брáчный союзъ. **Węzeł małżeński,** брáчныя ýзы. **Po małżeńsku,** супрýжески.
Małżeństwo, -a, *ср.* бракъ, супрýжество, брáчный союзъ; || женúтьба; || пáра, четá, муж и женá. **Zawrzeć małżeństwo,** вступúть въ бракъ, сочетáться брáкомъ, обвѣнчáться. **Zawierający małżeństwo,** брáчущійся. **Akt małżeństwa,** актъ о бракосочетáніи. **Małżeństwo dobrane,** супрýги составля́ющіе прекрáсную пáру.
Małżonek, -nka, *м.* супрýгъ, мужъ, *см.* **Mąż. Małżonkowie,** *мн.* супрýги, мужъ и женá.
Małżonka, -i, *ж.* супрýга, женá, *см* **Żona.**
Małżonkowy, супрýжній.
Małżowina, -y, *ж.* рáковина (*чéрепъ*).
Małżyk, -a, *м. см.* **Małż.**
Mama, -y, *ж.* мáма, мáменька.
Mamać, звать мáму.
Mamcia, -ci, *ж.* мáмушка, *см.* **Mamka.**
Mamczy, Mamczyn, мáмушкинъ, кормúлицынъ.
Mamczyć, быть кормúлицею, кормúть ребёнка.
Mamić, Zmamić, Omamić, манúть, смáнивать, сманúть, обольщáть, обольстúть, прельщáть, прельстúть, ослѣпля́ть, ослѣпúть, привлекáть, привлéчь.
Mamiciel, -a, *м.* обольстúтель, прельстúтель, обмáнщикъ.
Mamicielka, -i, *ж.* обольстúтельница, обмáнщица, прелéстница.
Mamidło, -a, *ср.* обаáніе; || обмáнъ, мечтá, прúзракъ.
Manienie, -nia, *ср.* прельщéніе, обворожéніе, смáниваніе, ослѣплéніе, помрачéніе.
Mamin, мáменькинъ, принадлежáщій мáтери.
Mamka, -i, *ж.* мáмка, кормúлица; || *Судох.* ýтренній тумáнъ надъ водóю.
Mamliwy, обаáтельный, завлекáтельный, обмáнчивый.
Mamon, -u, *м.* желýдокъ, брю́хо, *см.* **Mamona.**
Mamona, -y, *ж.* мамóна, богáтство; || пресыщéніе.
Mamot, Mamotać, и т. д. *см.* **Momot, Momotać.**
Mamranie, -nia, *ср.* бормотáнье, ворчáнье.
Mamrotać, Mamrużeć, Mamrzeć, бормотáть, брю́зжать, ворчáть.
Mamunia, -ni, *ж.* мамáша, мáменька.
Mamunin, мáменькинъ.
Man, -a, *м.* вассáль, лéнный владѣтель, голдóвникъ; || пóдданный.
Manatki, -tek, *мн. ж.* скарбъ, пожúтки; || тряпьё.
Mańczasty, лѣвшáкъ, лѣвшá.
Mandant, -u, *м.* вѣрúтель, довѣрúтель; || уполномóченный.
Mandat, -u, *м.* поручéніе, полномóчіе, || прикáзъ, повелѣніе; || довѣренность (*данная на письмѣ*).

Mandatarjusz, -a, повѣ́ренный, уполномо́ченный.

Mandla, -i, *ж. Анат.* минда́лина (*желёзы*).

Manela, **Manelka**, -i, *ж.* нарука́вникъ.

Manèwr, -u, *Воен.* движе́ніе, манёвръ, *см.* **Obrót**.

Maniak, -u, *м. Охот.* чу́чело те́терева (*для привлеченія тетеревовъ*).

Manichejczyk, -a, *м.* Манихе́ецъ, Манихе́янинъ.

Manichejka, -i, *ж.* Манихе́йка.

Manichejski, Манихе́йскій.

Manicheizm, -u, *м.* Манихе́йское уче́нье.

Manifest, -u, *м.* манифе́стъ; || пи́сьменное объявле́ніе; || *Юрид. Стар.* протестова́ніе (*на письмѣ*).

Manifestacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе, обнару́живаніе; || манифеста́ція, публи́чное заявле́ніе свои́хъ правъ, *см.* **Objawianie Objaw**.

Manifestować, обнару́живать, обнаро́довать, явля́ть, заявля́ть, изъявля́ть; || публи́чно заявля́ть свои́ права́. || **Manifestować się**, обнару́живаться, открыва́ться, пока́зываться; || **Manifestować się (przeciw komu)**, протестова́ть (*про́тивъ кого́*), пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе (*на рѣше́ніе*).

Manipulacja, -ji, *ж. Хим.* обрабо́тываніе, приготовле́ніе; || спо́собъ, распоря́докъ, поря́докъ, тече́ніе дѣлъ, дѣлопроизво́дство, произво́дство, веде́ніе дѣлъ, изготовле́ніе должностны́хъ бума́гъ; || отправле́ніе правосу́дія, судъ и распра́ва (**porządek odbywania spraw sądowych**); || правле́ніе, управле́ніе, распоряже́ніе, администра́ція.

Manipulant -a, *м.* приготови́тель, исполни́тель; || лабора́нтъ.

Manipularz, -a, *м.* ора́рь (*носи́мый дьякономъ*).

Manipulować, *Хим.* обраба́тывать, изготовля́ть; || **Manipulować (co czém)**, управля́ть, завѣ́дывать, направля́ть, распоряжа́ться, приводи́ть въ лу́чшій поря́докъ.

Manista, -y, *м.* менони́тъ, *см.* **Menonista**.

Manja, -ji, *ж.* ма́нія, си́льная страсть (*къ чему́*); || помѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Manjacki, относя́щійся къ сумасше́ствію.

Manjak, -a, *м.* помѣ́шанный, сумасше́дшій.

Manjera, -y, *ж.* о́бразъ, спо́собъ, мане́ра, мане́ръ; || жема́нство; || **Maniery**, *мн.* мане́ры, обраще́ніе, ухва́тки, пріёмы.

Manjerny, мане́рный, изы́сканный, *см.* **Układny**.

Mańka, -i, *ж.* лѣ́вая рука́. * **Z mańki kogo zażyć**, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, измѣ́нически напа́сть на кого́.

Mańkaty, -ego, *м.* **Mańkata**, -éj, *ж.* лѣвша́къ, лѣвша́.

Mankiet, -u, *м.* манже́та, *Умен.* **Mankietek**, -tka, *м.* манже́тка.

Mankietnica, -y, *ж.* манже́тница.

Mańkut, -a, *м.* лѣвша́къ, лѣвша́.

Manna, -y, *ж. Бот.* воробе́йникъ, воробьи́ное сѣ́мя, дереби́нка; || *Св. Пис.* ма́нна.

Manniasty, ма́нный.

Manowie, -wia, **Manowisko**, -a, *ср.* отдалённое мѣ́сто, трущо́ба, заку́локъ.

Manowiec, -wca, *м.* крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ, просёлочная доро́га.

Manowy, васса́льный, по́данный.

Mański, феода́льный, ле́нный; || помѣ́стный, удѣ́льный.

Mańskiego, -a, *ср.* ленъ, удѣ́лъ, голдъ, помѣ́стье.

Manta, -y, *ж.* дли́нная же́нская ма́нтія.

Mantelzak, *см.* **Matelzak**.

Mantolet, -u, *м.* коро́гкій плащъ.

Mantyczyć, ворча́ть, брюзжа́ть, дѣ́латься несно́снымъ, придирчивымъ.

Mantyk, -a, **Mantyka**, -i, *ж.* брюзга́, ворчу́нъ.

Mantyka, -i *ж.* сума́, коло́мка.

Mantyla, **Mantyłka**, -i, *ж.* манти́лья.

Mantyna, -y, *ж.* родъ шёлковой матери́и.

Manuał, -u, *м.* ручна́я, подру́чная, записна́я, спра́вочная кни́га, настольный реестръ, *см.* **Podręcznik**; || руково́дство.

Manualik, -a, *м.* записна́я кни́жка.

Manualista, -y *м.* содержа́щій спра́вочную кни́гу *или* настольный реестръ.

Manualny, подру́чный, спра́вочный.

Manufaktura, -y, *ж.* мануфакту́ра, заво́дъ, фа́брика, *см.* **Rękodzielnia**.

Manufakturny, мануфакту́рный, фабри́чный.

Manufakturzysta, -y, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ, завóдчикъ, *см.* **Rękodzielnik**.

Manuskrypt, -u, *м.* ру́копись, манускри́пть

Manutencja, -ji, *ж.* управле́ніе (*чьмъ*), сохране́ніе, содержа́ніе (*магази́новъ*).

Manutencyjny, относя́щійся къ управле́нію магази́нами, къ содержа́нію магази́новъ.

Mapa, -y, *ж.* географи́ческая ка́рта, ландка́рта.

Mara, -y, *ж.* сновиде́ніе, сонъ, грёза; || при́зракъ воображе́нія, химе́ра, *см.* **Cień**, **Duch**. || **Mary**, *мн. см.* **Mary**.

Marcepan, -u, *м.* марцепа́нъ (*родъ пирóжнаго*).

Marcepannik, -a, *м.* конди́теръ; || пиро́жникъ.

Marcepanowy, марципа́нный, *см.* **Marcepan**.

Marcha, -y, *ж.* ста́рая кля́ча.

Marchew', -chwi, *ж.* морко́вь (*расте́ніе*).

Marchja, -ji, *ж.* ма́рхія, грани́ца.

Marchwiany, морко́вный. * **Marchwianemi pieniędzmi zapłacić komu**, отдѣ́лываться отъ заимода́вца шу́точками.

Marchwisko,-a, *ср.* по́ле зъсѣ́янное морко́вью.

Marcie, -a, *ср. см.* **Marzenie.**

Marcin, -a, *м.* Марти́нъ, Марты́нъ. **Uczył Marcin Marcina, дура́къ дурака́ учи́лъ.** *Посл.* **Starszy Pan Bóg niż Święty Marcin,** всѣ́кому почёть по заслу́гамъ, по мѣ́сту и почёть. **Święty Marcin na białym koniu jedzie, т. е.** въ день св. Марти́на выпада́етъ пе́рвый снѣгъ.

Marcjalista, -y, *м.* воинственный человѣ́къ, храбре́цъ, удале́цъ.

Marcjalny, воинственный, хра́брый; || *Хим.* желѣ́зистый, марціа́льный, *см.* **Żelazny.**

Marcówka, -i, *ж.* ку́рица роди́вшаяся въ ма́ртѣ; || мартовская вода́.

Marcowy, марто́вскій. * **Kawaler marcowy,** ста́рый холостя́къ. **Piwo marcowe,** ма́ртовское пи́во.

Marcypan и т. д., *см.* **Marcepan.**

Mardać, *см.* **Merdać.**

Marek, -rka, *м.* Маркъ. ***Tłucze się jak Marek po piekle,** во́зится какъ домово́й, че́рти его́ ду́шатъ.

Marena, -y, *ж.* муре́на (*родъ угря́*).

Margiel, -glu, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Margines, Marginał, Maryginał, -u, *м.* по́ле (*въ кни́гѣ, на бума́гѣ*).

Marginować, писа́ть, черти́ть на поля́хъ кни́ги.

Marglowy, ме́ргельный, рухляко́вый.

Margrabczyk, -a, *м.* жи́тель маркгра́фства.

Margrabia, -bi, *м.* маркгра́фъ, *см.* **Markiz.**

Margrabianka, -i, *м.* дочь маркгра́фа.

Margrabina, -y, *ж.* маркграфи́ня.

Margrabski, маркгра́фскій.

Margrabstwo, -a, *ср.* маркгра́фство, *см.* **Markizat;** || *Собир.* маркгра́фъ съ маркграфи́нею, *см.* **Markizowstwo.**

Marja, -ji, *ж.* Марія. *Прост.* Ма́рья, **Obraz Panny Marji,** о́бразъ Пресв. Дѣ́вы Ма́ріи. || *Бот.* **Len Panny Marji,** ди́кій лёнъ. **Dzwonki Panny Marji,** звѣробо́й (*растѣ́ніе*). **Różyczka Panny Marji,,** бѣ́льцы, (*растѣ́ніе*). **Mięta Panny Marji,** шалфе́й.

Marjasz,-a, *м. Умен.* **Marjasik,** марья́жъ (*родъ ка́рточной игры́*).

Marjaszowy, марья́жный, *см.* **Marjasz.**

Marjaż, -u, *м.* бракъ, супру́жество; || женитьба, свадьба.

Marka,-i, *ж.* знакъ, мѣ́тка; || ма́рка, фи́ша.

Markier,-a, *м.* маркёръ (*на билліа́рдѣ*).

Markietan, -a, *м.* маркита́нъ.

Markietanić, занима́ться маркита́нствомъ.

Markietanka, -i, *ж.* маркита́нка.

Markietański, маркита́нскій.

Markietaństwo, -a, *ср.* маркита́нтство.

Markiz, -a, *м.* марки́зъ; || *Стар.* маркгра́фъ.

Markiza, -y, *ж.* марки́за; || *Стар.* маркграфи́ня.

Markizat, -u, *м.* марки́зство; || *Стар.* маркгра́вство.

Markizianka,-i, *ж.* дочь марки́за, маркгра́фа.

Markizowa, -ej, *ж.* марки́за; || маркграфи́ни.

Markizowstwo,-a, *ср.* марки́зское, маркгра́фское досто́инство; || *Собир.* марки́зъ съ женою́.

Markotać, бормота́ть, ворча́ть, брюзжа́ть, *см.* **Szemrać.**

Markotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, брюзжа́ніе, ворча́нье, *см.* **Szemranie**

Markotliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Markotnie, Markotno, доса́дно, непрія́тно, гру́стно, тяжело́.

Markotność, -ści, *ж.* дурно́е расположе́ніе ду́ха, огорче́ніе.

Markotny, недово́льный, раздоса́дованный, огорчённый, ску́чный.

Marmolada, -y, *ж.* я́годникъ, мармела́дъ, варе́ніе изъ плодо́въ.

Marmotać, бормота́ть, ворча́ть сквозь зу́бы.

Marmotek, -tka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Marmur, -u, *м.* мра́моръ.

Marmurek, -rka, *м.* чёрная лиси́ца; || мѣхъ чёрной лиси́цы; || плита́ для растира́нія кра́сокъ; || осёлокъ, брусо́къ; || крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*); || кра́пчатая, съ кра́пинами бума́га.

Marmurkować, выкла́дывать мра́моромъ; || расписывать подъ мра́моръ, накра́пывать.

Marmurowanie, -nia, *ср.* покла́дка мра́момъ; || расписываніе; поддѣ́лка подъ мра́моръ.

Marmurowany, вы́ложенный мра́момъ.

Marmurowaty, едѣ́ланный подъ мра́моръ, расписанный подъ мра́моръ.

Marmurowy, мра́морный.

Marmurzasty, *см.* **Marmurowaty.**

Marnić, Zmarnić, уничтожа́ть, уничто́жить, *см.* **Marnować.**

Marnica, -y, *ж.* приз́ракъ, тѣ́нь, химе́ра.

Marniciel, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnie, напра́сно, тщетно, вотще́.

Marnieć, Zmarnieć, тра́титься, ча́хнуть, зача́хнуть, ва́нуть, зава́нуть; || погиба́ть, пропада́ть, угаса́ть, приходи́ть въ упа́докъ; || приходи́ть безъ по́льзы, безсла́дно. **Młode lata marnieją,** молоды́я лѣта́ напра́сно проходя́тъ. **Przez niedozór marnieje cały dobytek,** по нерадѣ́нію погиба́етъ всё нажито́е (*имѣ́ніе, добро́*).

Marnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnochlubny, напы́щенный, хвастли́вый.

Marnomowność, -ści, *ж.* болта́нье, пустосло́віе.

Marnomowny, болтли́вый, пустосло́вный.

Marność, -ści, *ж.* суета́, тщета́, тщёт-

ность, суетность; || ничтожность, пустота.

Marnotractwo, -a, *ср. см.* **Marnotrawstwo.**

Marnotrata, -y, *ж.* расточительность, мотовство.

Marnotratliwy, расточительный.

Marnotratnie, *см.* **Marnotrawnie.**

Marnotratnik, *см.* **Marnotrawca.**

Marnostratny, *см.* **Marnotrawny.**

Marnotrawca, -y, *м.* мотъ, расточитель, мотыга, *см.* **Rozrzutnik.**

Marnotrawczyna, -y, *ж.* мотовка, расточительница.

Marnotrawić, Zmarnotrawić, матать, проматывать, промотать, расточать, расточить, проживать, прожить, *см.* **Rozrzucać, Marnować, Trwonić.**

Marnotrawienie, -nia, *ср.* проматываніе, расточеніе.

Marnotrawnie, мотовски, расточительно.

Marnotrawnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnotrawny, мотовской, расточительный; || **Syn marnotrawny,** блудный сынъ.

Marnotrawstwo, -a, *ср.* мотовство, расточительность, *см.* **Rozrzutność.**

Marnować, Zmarnować, расточать, расточить, матать, проматывать, промотать, напрасно тратить.

Marnowanie, -nia, *ср.* расточеніе, проматываніе, напрасная трата, потера.

Marny, напрасный, тщетный, пустой, ничтожный, *см.* **Czczy, Daremny, Próżny.**

Maroder, *см.* **Maruder.**

Mars, -a, *м. Астрон.* Марсъ (*планета*). || * Военная служба, военные труды, война. **W Marsa uderzyć, Marsem ruszyć,** напасть, атаковать на кого. **Sposobny do Marsa,** способный къ военной службѣ. **Nie wytrzymać marsa,** не перенести военныхъ трудовъ. **Być świadomym marsa,** знать военную службу. || Грозный, воинственный видъ: **Zrobić marsa na czole,** нахмуриться, нахмурить брови, принять сердитый видъ. **Marsa postawić, nastroić,** принять воинственный видъ. **Marsem patrzeć,** грозно смотрѣть, имѣть угрожающій видъ.

Marsowato, грозно, воинственно.

Marsowaty, грозный, воинственный, храбрый.

Marsowy, воинскій, военный, воинственный. **Marsowe dzieło,** военное дѣло.

Marsz, -u, *м. Воен.* маршъ, походъ. переходъ. **Udać się w marsz,** отправиться въ походъ, *см.* **Pochód.**

Marsza, -y, *ж. Горн.* подземный ходъ.

Marszałek, -łka, *м.* маршалъ; — **sejmowy,** маршалъ сейма; — **szlachty,** дворянскій предводитель, предводитель дворянства; — **powiatowy,** уѣздный предводитель; — **nadworny,** гофмейстеръ; — **wielki koronny,** великій коронный маршалъ, *см.* **Feldmarszałek;** || * дворецкій, управляющій.

Marszałkowa, -éj, *ж.* супруга *или* жена маршала.

Marszałkować, занимать должность маршала; || предсѣдательствовать (*въ сеймѣ*), руководить засѣданіями (*сейма*); || завѣдывать управленіемъ дома; предшествовать, первенствовать, идти впередй, быть во главѣ. **Marszałkować w przychodzie do Senatu przed królem,** идти впереди короля передъ вступленіемъ его въ сенатъ.

Marszałkowicz, -a, *м.* сынъ маршала.

Marszałkówna, -y, *ж.* дочь маршала.

Marszałkowski, маршальскій.

Marszałkowstwo, -a, *ср.* маршальство, фельдмаршальство; || *Собир.* маршалъ съ женою.

Marszczenie, -a, Marszczenie się, *ср.* хмуренье, нахмуриванье, сморщеніе.

Marszczka, -i, *ж. см.* **Zmarszczka.**

Marszczyć, плоить, сбирать, складывать (*складки*); || морщить, наморщивать. **Wiek pomarszczył mu twarz,** старость сморщила ему лицо, *см.* **Orać.** || **Marszczyć, Zmarszczyć czoło,** хмурить, нахмурить брови. || **Marszczyć się, Pomarszczyć się,** хмуриться, нахмуриться, морщиться, сморщиться.

Marszowy, походный.

Marszruta, -y, *ж.* маршрутъ.

Martwak, -a, *м. Анат.* узелокъ, ганглій; || *Хим.* шишка.

Martwić, Zmartwić, умерщвлять, изнурять. **Martwić swe ciało,** умерщвлять свою плоть; || огорчать, огорчить, опечаливать, опечалить. **To mnie mocno martwi,** это меня сильно огорчаетъ. || **Martwić się,** огорчаться, печалиться, терзаться, убиваться.

Martwica, -y, *ж.* верхняя кора на деревѣ; || тѣнь. призракъ умершаго, мертвецъ, привидѣніе; || **Martwica wapienna,** тофъ, туфъ, *см.* **Tuf;** || *Пчел. см.* **Zaprzał.**

Martwieć, Zmartwieć, мертвѣть омертвѣть, костенѣть, окостенѣть, коченѣть, окоченѣть, цепенѣть, оцѣпенѣть. **Zmartwiał od zimna,** окоченѣлъ отъ холода. **Zmartwiał od strachu,** оцѣпенѣлъ отъ ужаса, *см.* **Drętwieć, Kościeć, Truchlieć.**

Martwienie, -nia, *ср.* умерщвленіе (*плоти*); || изможденіе; || *Мед.* мертвость; || * огорченіе, угрызеніе, *см.* **Zmartwienie, Umartwienie.** || **Martwienie się,** огорченіе, горевань, горе; || онѣмѣніе, оцѣпенѣлость, окоченѣніе.

Martwo, *Нар.* мертво.

Martwobarwy, блѣдный, бѣлый какъ полотно, мертвенный (*цвѣтъ*).

Martwość, -ści, *ж.* мертвенность, мертвость; || безчувственность, оцѣпенѣніе безжизненность.

Martwota, -y. *ж.* мертвость, *см.* **Martwość.**

Martwy, мёртвый. **Martwe zwłoki**, остáнки, брéнные остáнки. **Z martwych powstać**, воскрéснуть изъ мёртвыхъ **Płód martwy**, мертворождённый ребёнокъ. **Martwy obraz**, безжúзненная картúна; || *Фортиф.* **Kąty martwe**, мёртвые углы; || *Мед.* **Martwa kość**, костянóй нáрость, костянáя óпухоль.

Martyrolog, -a, *м.* сочинúтель Четьи Минéи.

Martyrologjum, *Нескл.* житiя 443 святúхъ мýченниковъ, Четья Минéя.

Marucha, -y, *ж. Област. умен.* **Maruszka, -i**, *ж.* медвежóнокъ.

Maruda, -y, *м.* копýнъ, копотýнъ, скýчный человéкъ, *см.* **Nudziarz.**

Maruder, -a, *м.* мародёръ, грабúтель. **Maruderka, -i**, *ж.* мародёрство, грабёжъ. **Maruderować**, мародёрствовать, грáбить.

Marudnie, копотлúво, неповоротливо, мéдленно, мéшкотно.

Marudność, -ści, *ж.* копотлúвость, неповоротливость, мéдленность, мéшкотность.

Marudny, копотлúвый, скýчный, несноúсный, мéшкотный.

Marudzić, копáться, возúться, валáндаться, мéшкотно дéлать, мáмлить.

Maruna, -y, *ж. Бот.* мáточная трава́.

Mary, *род. п.* **Mar**, *мн. ж.* носúлки (*для вы́носа умéрших на погребéніе*). **Pójść na mary**, умерéть.

Marychna, -y, *ж.* Мáша, *Умен.* úмени **Marja, Márja, Márья.**

Maryna, -y, *ж. Прост.* назвáніе бáса (*музыкáльнаго инструмéнта*).

Marynarka, -i, *ж.* мореплáваніе, морехóдство, морскáя слýжба, флотъ; || морскія сúлы; || **Oficer z marynarki**, морскóй, флóтскій офицéръ. **Marynarka wojenna**, воéнный флотъ. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ

Marynarski, морскóй, флóтскій. **Sztuka marynarska**, морскóе искýство úли наýка мореплáванія. **Wyraz marynarski**, морскóй терминъ.

Marynarstwo, -a, *ср.* наýка мореплáванія; || морехóдство.

Marynarz, -a, *м.* морáкъ, морехóдецъ, мореплáватель.

Marynata, -y, *ж.* маринáда.

Marynatka, -i, *ж.* одéжда морякóвъ.

Maryńka, -i, Marysia, -si, *ж. Умен.* (Марія), Máша, Máшенька.

Marynować, заготовлúть въ прокъ, припрáвлять úксусомъ, мариновáть.

Marynowanie, -nia, *ср.* заготовлéніе въ прокъ, мариновáніе.

Marynowany, маринóванный.

Marzana, Marzanna, -y, *ж. Прост.* моровóе повéтрiе, чумá (*представля́емая въ ви́дѣ жéнщины*).

Marzana, -y, Marzanka, -i, *ж. Бот.* марéна, крапъ (*растéніе*).

Marzec, -rca, *м.* мартъ мéсяцъ.

Marzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; || задýмчивость, *см.* **Dumanie, Urojenie.**

Marznąć, Zmarznąć, Zamarznąć, мёрзнуть, смёрзнуть, замёрзнуть, *см.* **Zamarzać.**

Marznienie, -nia, *ср.* замерзáніе, застывáніе.

Marzyć, Wymarzyć, грéзить, мечтáть; || брéдить (*чѣмъ*); || дýмать, раздýмывать, размышлúть; || видéть во снѣ. **Marzyłem bitwy, rozbicia**, я вúдѣлъ во снѣ (мнѣ снúлось) бúтвы, крушéнiя. || Выдýмывать, придýмывать, вымышлúть, изобрéтать. **Cóżeś wymarzył?** чтó же ты придýмалъ? || Представлúть себѣ, мечтáть. **Marzyć nad brzegiem morza**, мечтáть на берегý мóря. || **Marzyć się, Zmarzyć się**, мечтáться, снúться, представлúться. **Całą noc mi się marzyło**, всю ночь снúлось мнѣ, всю ночь я вúдѣлъ сны. **Marzy ci się po głowie**, тебѣ снится, ты брéдишь. **Marzyła mi się piękna przyszłość**, я мечтáлъ о прекрáсной бýдущности, *см.* **Roić się.**

Marzyca, -y, *ж. Бот.* сыть, родъ камышá.

Marzyciel, -a, *м.* мечтáтель.

Marzycielka, -i, *ж.* мечтáтельница.

Marzymiętka, -i, *ж. Бот.* родъ садóвой мúты.

Masa, Massa, -y, *ж.* грýда, кýча, мáсса, громáда, мнóжество; || сýмма, капитáлъ, цѣлое имýщество; || вéщество, состáвъ, смѣсь; || глúба, комъ. **Massa ołowiu, miedzi**, грýда свинцá, мéди и т. д. **Masa wiadomości ludzkich**, мнóжество человéческихъ, свѣдѣній, *см.* **Ogół.** || **Massa czynna**, актúвъ. **Massa bierna**, пассúвъ. **Massa upadłości**, имýщество несостоя́тельнаго должникá. || **Massa spadkowa**, наслѣдство. **Zarząd massy**, конкýрсное управлéніе. || **Massa do froterowania posadzki**, состáвъ для натирáнія полóвъ. || **Massami**, во мнóждствѣ, гуртóмъ, óптомъ

Masarz, -a, *м.* лепщúкъ.

Maść, -ści, *ж.* мазь, *Ант.* **Maść królewska**, гнóйная мазь. **Szara maść**, ртýтная мазь; || шерсть, цвѣтъ, масть (*у ло́шади*); || масть (*въ кáртахъ*). **Maść pikowa**, пúковая масть.

Mascić, Pomaścić, Zmaścić, намáзывать, намáсливать; || умащáть, *см.* **Namaszczać**; || утучнúть, удобрять, унавóживать (*зéмлю*), *см.* **Omaścić.**

Maściciel, -a, *м.* помáзывающій, намáзывающій.

Maścisty, маслянúстый, жúрный; || одношéрстный (*о лошадúхъ*), однóй мáсти (*о кáртахъ*).

Maselko, -a, *ср. Умен.* мáслице.

Masielniczka, -i, *ж.* мáслиница (*для мáсла*); || кáдка съ мáсломъ.

Maska, -i, *ж.* мáска, личúна; || *хáря. **Pod maską pobożności**, подъ личúною нáбожности.

Maskarada, -y, *ж.* маскара́дъ.

Maskować, Zamaskować, надѣва́ть, надѣть ма́ску (*на кого́*); || маскирова́ть, замаскирова́ть; || * прикрива́ть. **Zamaskować baterją,** замаскирова́ть, прикры́ть батере́ю. || **Maskować się,** надѣва́ть ма́ску, маскирова́ться, наряжа́ться, *скрыва́ться.

Maskowanie, Zamaskowanie, -nia, *ср.* **się,** маскирова́ніе; || прикры́тіе.

Maskowy, маскара́дный. **Bal maskowy,** маскара́дъ.

Maślacz, -u, *м.* сла́дкое густо́е вино́ (*преимущественно венге́рское*).

Maślak, -a, *м.* ма́сленикъ, осиновикъ (*грибъ*).

Maślanica, -y, *ж.* ма́сляница, ма́сляная недѣля передъ вели́кимъ посто́мъ.

Maślanka, -i, *ж.* па́хтанье, юра́га.

Maślany, ма́сляный.

Maślarka, -i, *ж.* па́хтальница и торгу́ющая ма́сломъ.

Maślarz, -a, *м.* маслобо́йщикъ, па́хтальщикъ и торгу́ющій ма́сломъ.

Maślek, -ślka, *м.* нѣжо́нка, ба́ловень.

Masleska, -i, *ж. Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная ли́лія (*расте́ніе*).

Maślić, Pomaślić, ма́слить, пома́слить, нама́слить; || ***Maślić się,** ня́ньчиться, подража́ть дѣтскому ле́пету, го́вору.

Maślnica, -y, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка.

Maślniczka, -i, *ж. см.* **Masielniczka.**

Maślny, ма́сляный. **Maślny tydzień, maślna niedziela,** *см.* **Maślanica.**

Masło, -a, *ср.* ма́сло, коро́вье ма́сло. **Masło robić,** па́хтать, обива́ть ма́сло. **Wronie masło,** *см.* **Wroni.**

Masłocznik, -a, *м.* одурѣлый отъ вина́, *см.* **Maślacz.**

Masłok, -u, *м.* густо́й со́къ изъ ра́зныхъ одуря́ющихъ расте́ній.

Masłowaty, бла́нжевый, тѣлесный (*цвѣтъ*). **Koń masłowaty,** ло́шадь соловой ма́сти, солова́я ло́шадь.

Maśność, Mastkość, -ści, *ж.* ма́сляность, жи́рность.

Maśny, *см.* **Mastki.**

Masować, Zmasować, располага́ть, расположи́ть гру́ппы. группирова́ть, сгруппирова́ть; || сосредото́чивать, сосредото́чить.

Masowny, масси́вный, пло́тный, цѣльный, слитко́вый, *см.* **Masa.**

Mass..... *см.* **Mas.....**

Mastki, жи́рный, ту́чный, густо́й, ва́ренія.

Mastny, *см.* **Omastny;** || *Анат.* са́льный, жи́рный, *см.* **Mastki.**

Mastykacja, -ji, *ж. Мед.* жева́ніе.

Mastykatorjum, *Нескл. Мед.* жева́тельное вещество́.

Mastykowiec, -wca, *м.* (**Mastykowe, Mastyksowe drzewo**), масти́ковое де́рево.

Mastykowy, масти́ковый, масти́чный.

Mastyks, -u, *м.* смола́ изъ масти́коваго де́рева

Mastyksowy, *см.* **Mastykowy.**

Masyw, *Нескл.* пло́тно, масси́вно, то́лсто.

Masywny, цѣльный, масси́вный, пло́тный, то́лстый, густо́й.

Maszerować, Pomaszerować, Wymaszerować, *Воен.* дви́гаться, дви́нуться, марширова́ть; || отпра́виться въ похо́дъ.

Maszerowanie, -nia, *ср.* маршированіе, марширо́вка.

Maszka, *см.* **Maska.**

Maszkara, -y, *ж. см.* **Maska;** || ха́ря, уро́дина, сквёрная ро́жа, *безобра́зная же́нщина, *см.* **Larwa.**

Maszkarada, *см.* **Maskarada.**

Maszkarnica, -y, *ж.* же́нская ма́ска, замаскиро́ванная же́нщина, *см.* **Licemiernica.**

Maszkarnik, -a, *м.* замаскиро́ванный, *см.* **Licemiernik.**

Maszkarny, маскара́дный; || *безобра́зный, уро́дливый, *см.* **Licemierny.**

Maszt, -u, *м.* ма́чта.

Masztalerski, коню́шескій

Masztalerz, -a, *м.* ко́нюхъ; || стремянно́й.

Masztalnia, Masztarnia, -ni, *ж.* конюшня.

Masztownik, -a, *м. Зоол.* родъ кита́, кашало́тъ (*млекопита́ющее*).

Masztowy, мачто́вый, мачтово́й. **Masztowy odziemek,** основа́ніе ма́чты **Masztowy drąg,** рей, ре́я, ра́йна. **Drzewo masztowe,** мачто́вникъ, мачто́вое де́рево. **Las masztowy,** мачто́вый лѣсъ.

Maszyna, -y, *ж.* маши́на и ма́шина, ма́хина, *см.* **Machina.** *Умен.* **Maszynka, -i,** *ж.* маши́нка.

Maszynerja, -ji, *ж.* устро́йство, употребле́ніе маши́нъ.

Mat, -a, *м.* матъ (*въ ша́хматной игрѣ*). **Dać komu mata,** сдѣлать шахъ и матъ, *см.* **Zamatować** || Матъ, ма́товая рабо́та, *см.* **Matowany, Matowy.**

Mata, -y, *ж.* цыно́вка, рого́жа; || плетёнка.

Matać, мота́ть (*ни́тки на клубо́къ*), сма́тывать, скру́чивать, навива́ть; || * употребля́ть увёртки, вертѣться; || *придира́ться, досажда́ть огорча́ть; || *лгать (*пе́редъ кѣмъ*), надѣва́ться (*надъ кѣмъ*) **Matać komu w oczy bezczelnie,** безсты́дно лгать пе́редъ кѣмъ пря́мо въ глаза́; || пренебрега́ть, презира́ть. **Człowiek prawy nie mata nikim,** справедли́вый человѣкъ никѣмъ не пренебрега́етъ.

Matacki, сута́жливый, придирчивый; || лука́вый, хи́трый, плутова́тый

Matactwo, -a. *ср.* придирка, ка́верзы, крючки́; || увёртки; || прони́рство, хи́трость, лука́вство.

Matacz, -a, *м* суты́га, крючкотво́рецъ, крючёкъ; || лука́вецъ, хитре́цъ, плутъ.

Mataczka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка, пройдóха, притвóрщица.

Mataczyć, сутя́жничать, лукáвить, хитри́ть, плутовáть, вывёртываться.

Mataczyna, -y, *ж. см.* Płatanina.

Matador, -a, *м.* матадóръ (*убивáющій животное въ бóю быкóвъ въ Испáніи*).

Matanina, -y, *ж.* проны́рство, кóзни, прóиски; || безпорáдокъ, пу́таница, сумятóха, *см.* Gmatwanina.

Matczyn, мáтеринъ, мáтеринскій.

Mateczka, -i, *ж. Умен.* мáменька.

Matecznik, -a, *м.* мáточникъ (*гнѣздó пчелúной мáтки*); || *Анат.* я́йчникъ, я́йчное гнѣздó; || *Бот.* мели́сса, пчéльникъ, мáточникъ (*трáва*), *Област.* назва́ніе обыкновéнной ромáшки.

Matedora, -y, *ж.* стáршая кáрта (*въ игрѣ*); || * знáтный человѣкъ, тузъ.

Matedorstwo, -a. *ср.* старшинствó нѣкоторыхъ картъ (*въ игрѣ*); || звáніе матадóра, *см.* Matador.

Matelzak, Mantelzak, -a, *м.* чемодáнъ, сýмка, котóмка.

Matematycki, математи́ческій, *см.* Matematyczny.

Matematycznie, математи́чески

Matematyczność, -ści, *ж.* математи́ческая тóчность.

Matematyczny, математи́ческій.

Matematyk, -a, математи́къ.

Matematyka, -i, *ж.* математи́ка.

Mateńka, -i, *ж.* мáтушка, мáменька.

Mateolog, -a, *м.* суесло́въ, вольнодýмецъ, превратно разсуждáющій о религіи

Materac, -a, *м.* тюфя́къ, матрáцъ.

Materacyk, -a, *м. Умен.* тюфячóкъ; || подýшечка.

Materja, -ji, *ж.* веществó, матéрія; || матеріáлъ; || предмéтъ, матéрія, содержáніе; || причúна, пóводъ; || существó, сýщность. **Robota kosztuje więcéj niż materja**, рабóта стóитъ дорóже матéріи. **Istota materji**, сýщность матéріи. **Materja elektryczna**, электри́ческая матéрія. **Materja żywotna, roślinna**, веществó живóтное, растúтелное. **Duch i materja**, духъ и матéрія *Юрид.* **Materja karna**, уголóвное дѣло. **Przystąpić do materji**, приступúть къ сáмому предмéту, къ содержáнію. **Zbadać jaką materją**, изслѣдовать какóй предмéтъ. **Wiele można powiedzieć w téj materji**, мнóгое мóжно сказáть по э́тому предмéту, по э́тому пóводу. **Wziął to za materją dzieła**, онъ избрáлъ э́то предмéтомъ сочинéнія. **Ugrzęznąć w materji**, погря́знуть въ матеріялúзмѣ. **To insza materja**, э́то другóе дѣло. **To gruba materja**, э́то трýдное, нелёгкое дѣло, *см.* Materjał, Ciało, Rzecz, Przedmiot.

Materjał, -u, *м.* матеріáлъ, запáсъ. **Materjał do budowli**, строúтельный матеріáлъ. * **Materjały do historji**, исторúческіе матеріáлы, истóчники.

Materjalista, -y, *м.* матеріали́стъ; || москотúльщикъ (*kupiec handlujący korzeniami, aptecznemi produktami*), продавéцъ лекáрственныхъ вещéствъ.

Materjalistka, -i, *ж.* матеріали́стка; || москотúльщица, торгýющая лекáрственными веществáми.

Materjalistowski, матеріалисти́ческій.

Materjalizm, -u, *м.* матеріали́змъ; || вещéственность.

Materjalizować, Zmaterjalizować. дéлать, сдéлать вещéственнымъ, матеріáльнымъ.

Materjalja, *мн.* канцеля́рскіе расхóды.

Materjalnie, матеріáльно, вещéственно; || грýбо, чýвственно.

Materjalność, -ści, *ж.* вещéственность.

Materjalny, матеріáльный, вещéственный; || грýбый, чýвственный.

Materyjka, -i, *ж.* матéрійца, тóнкая, легкáя матéрія (*ткань*); || небольшóй предмéтъ для разговóра, письмá и т. п.

Mątew', twi, *ж.* мутóвка, колотóвка (*для вспѣнивания шоколáта*).

Matka, -i, *ж.* мать, мáтерь, родúтельница. **Matka Boska**, Мáтерь Бóжія, Богорóдица, Богомáтерь. **Dzieci jednej matki**, дѣти однóй и той-же мáтери. **Matka żony**, тёща; **matka męża**, свекрóвь, *см.* **Teścia, Swiekra**. **Matka chrzestna**, крёстная мать, *см.* Kmotra, Kuma. **Matka przybrana**, посажёная мать. **Matka przełożona**, мать игýменья, *см.* Ksieni. **Matka, staruszka** (*kobieta poważna*), кумá, кýмушка. **Hej matko, dajcie nam wódki**, ей кумá, дáйтѣ намъ вóдки! || **Matka**, сáмка, *см.* Maciora, Macierz; мáтка (*у пчёлъ*). || *Анат.* мáтка, *см.* Macica, оболóчка, сорóчка. || *Бот.* **Matki Bożej włoski**, волосáтикъ. **Matka Zielna**, *см.* Bylica. || *Посл.* **Gdzie u dzieci matka, tam i główka gładka**, т. е. мать всегдá хóлитъ своúхъ дѣтéй. **Za panią matką pacierz mówić**, всегдá ходúть на помочáхъ, нуждáться въ поддéржкѣ, не бы́ть самостоя́тельнымъ. **Jak drzewo tak kora, jak matka tak cora (córka)**, *или* **jakie drzewo taka kora, jaka matka taka cora**, *или* **Niedaleko jabłko od jabłoni pada**, я́блоко отъ я́блони недалéко откáтится, какóвъ попъ такóвъ и прихóдъ.

Matkobójca, -y, *м.* **Matkobójczyni**, -ni, *ж.* матереубúйца.

Matkobójczy, совершúвшій убúйство мáтери.

Matkobójstwo, -a, *ср.* матереубúйство.

Matlać, Pomatlać, мёшать, перемёшивать, смёшать, пу́тать, перепу́тывать, перепу́тать, спу́тать.

Matnia, -ni, *ж. Рыб.* матня́ (*у нéвода*); || западня́, ловýшка, силóкъ, пéтля; || затрудни́тельное, запу́танное положéніе. **Trzymać kogo w matni**, держáть когó въ рукáхъ. **Mamy go w matni**, онъ попáлся въ ловýшку, не вы́рвется отъ нáсъ.

Matołka, -i, *общ.* карапу́зикъ,ка́рликъ, *м.*; || ка́рлица,*ж.*

Matonóg, -ogu, *м.* ку́коль, плéвелы, худáя, негóдная трава́.

Matowany, Matowy, мáтовый; || неполирóванный, тýсклый.

Matrona, -y, *ж.* знáтная дáма.

Matrykuła,-y, *ж.* спúсокъ, рóспись,матри́кулъ.

Matrymonjalny, брáчный, супру́жественный.

Matula, -i, Matunia, -ni, Matusia, Matuś, -si, *ж.* мáтушка, мáменька.

Matusin, мáменькинъ.

Matwać, *см.* Gmatwać.

Matwanina, -y, *ж. см.* Gmatwanina.

Mawiać, говáривать, *см.* Mówić.

Mawrot, -u, *м. Бот. см.* Szczodrzeniec.

Maź, -zi, *ж.* смолá, варъ, *см.* Dziegieć; карéтная мазь, колёсная мазь.

Mąż, *род. п.* **męża,** мужъ. **Mąż uczony,** учёный мужъ, учёный человéкъ **Iść, pójść za mąż,** идти́,пойдти́ за́мужъ.**Chce jéj się za mąż,** ей хóчется выйдти́ за́мужъ. **Wydać za mąż,** вы́дать за́мужъ. **Być za mężem,** быть за́мужемъ.

Mazać, Namazać, Pomazać, мáзать, намáзать, помáзать; || пáчкать, напáчкать, испáчкать; || мара́ть, намара́ть, замара́ть; || прикрывáть, штукатýрить.**Pomazać maścią,** намáзать мáзью. **Pomazać mur gipsem,** штукатýрить стéну. **Namazać stronicę,** напáчкать, намара́ть страни́цу. **Mazać swój honor,** мара́ть свою́ честь. || **Mazać się,** мáзаться, пáчкаться, мара́ться. **Zmazać się złym czynem,** замара́ть себя́ дурны́мъ посту́пкомъ.

Mazacz, -a, *ж.* пачку́нъ, мара́тель.

Mazanie, -nia, *ср.* мáзанье, мара́нье, пáчканье, пачкотня́, *см.* **Mazanina.**

Mazanina, -y, *ж.* мара́нье, пáчканье; || плохáя жúвопись,плохóе сочине́нье, *см.* **Bazgranina.**

Mazepa, -y, *м.* плáкса, пискýнъ; || простофúля, глупéцъ, *см.* **Mazgaj.**

Mazga, -i, *ж.* неря́ха, растрёпа.

Mazgać, пáчкать, мара́ть; || хýдо писáть.

Mazgaić, пáчкать, вахля́ть, кóе-какъ дéлать; || кропáть (*стихи́*). **Zmazgaił mi parę butów,** кóе-какъ сдéлалъ, свахля́лъ мнѣ пáру сапóгъ, *см.* **Partolić;** || безпрестáнно плáкать, хны́кать (*о дѣтяхъ*). || **Mazgaić się,** копáться, дóлго возúться, мéшкотно дéлать.

Mazgaj, Mazgal, -a, *м.* плáкса, плаксúвое дитя́, мозгля́къ, сопля́къ, дрянно́й мальчúшка, пискýнъ (*о дѣтяхъ*); || простофúля, простáкъ, глупéцъ, вахлáкъ, пéнтюхъ, тюлéнь.

Mazgajowato, небрéжно, неповоро́тливо, неря́шливо, неопря́тно.

Mazgajowatość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, необтёсанность, неря́шество, нерасторóпность, мужикова́тость.

Mazgajowaty. неповоро́тливый, необтёсанный, неря́шливый, нерасторóнный, мужикова́тый, глýпый.

Mazgajski, плаксúвый, пискли́вый; || глупова́тый, *см.* **Mazgaj.**

Mazgajstwo, -a, *ср.* плаксúвость, безпрестáнное хны́канье (*о дѣтяхъ*); || глупотá, простофúльство; || *Собир.* мнóжество плаксúвыхъ дѣтéй, пискунóвъ и т. д., мéлочь, дрянь, *см.* **Mazgaj. Co tego mazgajstwa naszło!** скóлько набралóсь э́той мéлочи, э́той дря́ни. э́той мелюзги!

Maziarnia, -ni, *ж.* завóдъ для приготовлéнія кóломази, дегтя́рня

Maziarz, -a, *м.* дегтя́рникъ; || торгýющій кóломазью, дёгтемъ.

Mazidło, -a, *ср.* мазь, карéтная мáзь, кóломазь.

Mazistość, -ści, *ж.* жúрность, мáсляность, сáльность.

Mazisty, жúрный, мáсляный.

Maźnica, -y, *ж.* лагýнъ, лагýнка (*для держáнія дёгтя или сáла*).

Mazurek, -rka, *м.* мазýрка (*тáнецъ*); || *Зоол.* лéсной воробéй: || родъ миндáльнаго тóрта, миндáльнаго пирóжнаго.

Mchowaty, моховáтый, мщúстый.

Mchowy, мхóвый, моховóй.

Mdławość, -ści, *ж.* слáбость, безсúлie, изнеможéніе сúлъ.

Mdławy, слáбый, слабовáтый, безсúльный, изнеможённый, *см.* **Mdły. Mdławy blask księżyca,** слáбый свéтъ мéсяца.

Mdleć, Omdleć, Zemdleć, слабéть, ослабéвать, ослабéть, ослáбнуть, лишáться, лишúться чувствъ,пáдать,упáсть въ óбморокъ.**Padła i zemdlała,** óна упáла и лишилась чувствъ, упáла въ óбморокъ.

Mdlenie, -a, *ср.* ослаблéніе, обезсúленie; || óбморокъ, дурнотá, *см.* **Mdłość.**

Mdlić, Zemdlić, ослабля́ть, разслабля́ть, ослáбить, обезсúливать, обезсúлить; || одуря́ть. **Zapach ten mdli mi się,** э́тотъ зáпахъ одуря́етъ меня́. **Mdli mnie, zemdliło mnie,** мнѣ дýрно, мнѣ сдѣлалось дýрно.

Mdło, слáбо, дýрно **Mdło mi,** мнѣ дýрно, я чýвствую слáбость

Mdłość, -ści, *ж.* слáбость, ослабéніе, обомлѣніе, óбморокъ, óмрокъ, безпáмятство; || вя́лость. **Mdłości go zdjęły, napadły, porwały,** его́ схватúлъ óбморокъ, онъ упáлъ въ óбморокъ. **W mdłościach leżeć,** лежáть въ óбморокѣ, въ безпáмятствѣ, въ безчýвственномъ состоя́нiи. **Mdłość rozumu,** слабоýмie. **Mdłość stylu,** вя́лость слóга.

Mdluchny, слабéйшій, чрезвычáйно слáбый, безсúльный, совершéнно разслáбленный, тщедýшный.

Mdły, слáбый, безсúльный,вя́лый,тщедýшный, || прúторный **Wyrażenie mdłe,** слáбое выраженiе.**Styl mdły,** вя́лый слогъ. **Smak mdły,** прúторный вкусъ. **Potrawa mdła,** прúторное кýшанье.

Me, *ср.* сокращ. мѣстоим. **Moje**, *см.* **Mój**, **Moja**, **Moje**.

Mebel, **Mebl**, **-bla**, *м.* мебель; || домашніе убóры, ýтварь, *см.* **Sprzęty**.

Mebelek, **Meblik**, **-blika**, *м.* небóльшая домáшняя ýтварь.

Meblować, **Umeblować**, меблировáть, умеблировáть, убирáть, убрáть. || **Meblować się**, меблировáть свой кóмнаты.

Meblowanie, **Umeblowanie**, **-nia**, *ср.* меблировкá, убрáнство кóмнатъ.

Mecenas, **-a**, *м.* адвокáтъ, стрáпчій, присяжный повѣренный; || защúтникъ; || меценáсъ, покровúтель наýкъ и искýсствъ.

Mecenat, **-a**, *м.* (*покровúтель наýкъ*), *см.* **Mecenas**.

Mech, *род. п.* **mchu**, *м.* мохъ. **Mech wodny**, водянáя чечевúца. **Mech morski**, морскóй *или* корáлловый мохъ, *см.* **Mszysty**; || пухъ, пушóкъ, мошóкъ.

Mechanicznie, механúчески.

Mechaniczność, **-ści**, *ж.* механúчность.

Mechaniczny, механúческій.

Mechanik, **-a**, *м.* механúкъ.

Mechanika, **-i**, *ж.* механúка.

Mechanizm, **-u**, *м.* механúзмъ, состáвъ.

Mechanizować, **Mechanizmować**, **Zmechanizmować**, употреблáть вмѣсто машúны, подъ машúну.

Męcherz, **Męcherzyk**, **-a**, *м. см.* **Pęcherz**.

Męcherzowy, *см.* **Pęcherzowy**.

Męches, **-a**, *м. см.* **Wychrzta**.

Męciny, **-cin**, *мн.* мýтная жúдкость, гýща, отстóй, подóнки, *см.* **Męt**.

Męczadło, **-a**, *ср.* орýдіе пúтки.

Męczarnia, **-ni**, *ж.* мýка, мученúе, страдáніе; || пúтка, мýченичество.

Męczarski, мучúтельный.

Męczenie, **-nia**, *ср.* мучúтельство, мученúе, *см.* **Umęczenie**.

Męczeniec, **-ńca**, *м. см.* **Męczennik**.

Męczennica, **-y**, **Męczenniczka**, **-i**, *ж.* мýченица. **Zakonnica męczenniczka**, преподóбная мýченица, священномýченица; || мéсто пúтки; || *Бот.* страстоцвѣтъ, кавалéрникъ.

Męczenicki, **Męczeniczy**, мýченическій.

Męczennik, **-a**, *м.* мýченикъ, страдáлецъ.

Męczeński, мýченическій, страдáльческій.

Męczeństwo, **-a**, *ср.* мученúчество, мýка, страдáніе.

Męczet, **-a**, *м.* мечéтъ.

Męczetny, мечéтный.

Męczyć, **Umęczyć**, мýчить, замýчить, терзáть, *см.* **Umęczyć**, **Zamęczyć**; || утомлúть, утомúть, изнурúть, изнурúть, *см.* **Mordować**. || **Męczyć się**, **Zmęczyć się**, мýчиться, терзáться, томúться, безпокóиться, *см.* **Zamęczyć się**; || утомлúться, утомúться, изнурúться, изнурúться, устаáть, устáть, *см.* **Mordować**.

Męczyciel, **-a**, *м.* мучúтель.

Medal, **-u**, *м.* медáль.

Medalik, **-a**, *м.* медáлька.

Medaljon, медальёнъ

Medalnik, **-a**, *м.* медальёръ, медальщикъ.

Mędel, *см.* **Mendel**.

Medjacja, **-ji**, *ж. см.* **Pośrednictwo**.

Medjator, **-a**, *м*, *см.* **Pośrednik**.

Medjatorka, **-i**, *ж. см.* **Pośredniczka**.

Mędlny, **Mendlny**, зажúточный, запáсливый, имѣющій въ запáсѣ мнóго копенъ хлѣба (**mający wiele zboża w mendlach**), *см.* **Mendel**. **To chłop mendlny**, **gospodarz mendlny**, óто зажúточный крестьянúнъ, запáсливый хозяúнъ.

Mędlować, **Zmędlować**, собирáть въ копнú (*пшеницу, ячмéнь и т. д.*).

Mędral, **-a**, **Mędrek**, **-drka**, *м.* лжеýмствователь, софúстъ

Mędrkować, мудрúть, мудровáть, ýмничать, хитрúть.

Mędrkowski, софистúческій, суемýдрый.

Mędrkowstwo, **-a**, *ср.* мудровáнье, лжеýмствованіе, суемýдріе.

Mędrocha, **-Mędrochna**, **-y**, *ж. Пров.* разýмница, хúтрая жéнщина.

Mędrować, *см.* **Mędrkować**.

Mędrszy, *срав. ст.* мудрéе, мудрéйшій, *см.* **Mądry**.

Mędrzec, **-drca**, *м.* мудрéцъ.

Mędrzeć, **Zmędrzeć**, умнѣть, поумнѣть.

Medycyna, **-y**, *ж.* медицúна, врачéбная наýка, *см* **Lekarska sztuka**.

Medycznie, медицúнски, съ медицúнской *или* врачéбной тóчки зрѣнія, по прáвиламъ медицúны, врачéбной наýки.

Medyczny, медицúнскій, врачéбный.

Medyk, **-a**, *м.* мéдикъ, врачъ, *см.* **Lekarz**.

Medykament, **-u**, *м.* лекáрство, *см.* **Lekarstwo**.

Męka, **-i**, *ж.* мýка, мученúе, наказáніе; || пúтка. **Być jak na mękach**, сидéть какъ на горячúхъýгольяхъ. **Pleść jak na mękach**, молóть вздóръ, нести околéсную, завирáться, брéдить

Mekler, **Makler**, **-a**, *м.* мáклеръ.

Melancholiczeć, **Zmelancholiczeć**, впадáть, впасть въ меланхóлію

Melancholicznie, меланхолúчески, грýстно, задýмчиво.

Melancholiczność, **-ści**, *ж.* задýмчивость, тоскли́вость.

Melancholiczny, меланхолúческій, задýмчивый, грýстный, тоскли́вый.

Melancholik, **-a**, *м.* меланхóликъ, *см.* **Melancholiczny**.

Melancholizować, погружáться въ задýмчивость; || выкáзывать задýмчивый видъ, притворúться задýмчивымъ.

Melancholizowanie, **-nia**, *ср.* печáльное, грýстное настроéніе.

Melancholja, **-ji**, *ж. Мед.* чёрная жёлчь, меланхóлія; || печáль, грусть, меланхóлія.

Mełcie, -a, *ср.* моло́тье, помо́лъ.

Meldować, Zameldować(kogo), докла́дывать(*о комъ*). **Kazać się zameldować,** приказа́ть доложи́ть о себѣ;||*Воен.* доноси́ть, представля́ть, докла́дывать; || заявля́ть, доводи́ть до свѣдѣнія, увѣдомля́ть. **Meldować się, Zameldować się (u kogo),** приказа́ть о себѣ доложи́ть, явля́ться, заявля́ть о себѣ, представля́ться;|| предъявля́ть,предъяви́ть свой ви́дъ (*паспо́рть*) и т. п., дава́ть о себѣ знать.

Meldowanie, -nia, *ср.* я́вка, заявле́ніе, прописка паспо́рта, ви́да, внесе́ніе въ я́вочную кни́гу.

Meldunek, -nka, *м.* я́вка, заявле́ніе, отмѣтка, *см.* **Meldowanie.**

Meldunkowy, я́вочный, записно́й. **Książka meldunkowa,** я́вочная кни́га.

Melis, -u, *м* ме́люсъ (*ни́зшій сортъ са́хара*)

Melisa,-y, *ж. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Melisowy, мели́ссный, *см.* **Melisa.**

Meljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе, благоустро́йство, поддержа́ніе (*имѣнія*).

Melnica, -y, *ж.* родъ ло́сося (*морска́я ры́ба*).

Melodja, -ji, *ж.* мело́дія, благозву́чіе.

Melodrama, -y, *ж.* мелодра́ма.

Melodyjnie, благозву́чно, мелоди́чески.

Melodyjność, -ści, *ж.* благозву́чность, мелоди́чность.

Melodyjny, благозву́чный, мелоди́ческій.

Melon, -a, *м.* ды́ня.

Melonowy, ды́нный.

Mełty, мо́лотый, *см.* **Mleć.**

Memorandum,*Нескл.* запи́ска, па́мятная запи́ска.

Memorjał, -u, *м.* запи́ска, мемо́рія; || счётъ, рее́стръ. **Memorjał wydatków tygodniowych,** счётъ недѣльнымъ расхо́дамъ.

Mendel, -dla, *м.* пятна́дцать (*или де́сять*) штукъ); || копна́ изъ десяти снопо́въ, *или* изъ десяти́ вяза́нокъ.

Menestra, -y, *ж.* италія́нскій супъ.

Menestrel, -a, *м.* менестре́ль, стра́нствующій поэ́тъ.

Mennica, -y, *ж.* моне́тный дворъ

Mennictwo,-a, *ср.* моне́тное дѣло,битьё моне́ты.

Menniczy, моне́тный. **Stopa mennicza,** про́ба моне́ты

Mental, -u, Mentalik, -a, *м. см.* **Medal, Medalik.**

Menuet,-a,*м.* менуэ́тъ (*пьеса и та́нецъ*).

Mercha, -y, *ж. см.* **Wszetecznica.**

Merdać, вилять, маха́ть хвосто́мъ(*о соба́кѣ*).

Mergel, *см.* **Margiel.**

Meritum (sprawy), существо́ дѣла.

Merkurjalny, ртутный, меркуріа́льный.

Merkury,-ego, Merkurjusz, -a, *м. Астр.* Мерку́рій (*плане́та*)) || **Merkurjusz, -u,** *Минер.* ртуть, мерку́рій,*см.* **Żywe srebro.**

Merydjan, -a, *м. см.* Południk.

Męski, Męzki, мужско́й, му́жескій; || му́жественный, си́льный бо́дрый. **Męzka suknia,** мужско́е пла́тье. **Męzki krawiec,** мужско́й портно́й; || *Грам.* **Rodzaj męzki,** му́жескій родъ. **Rym męzki,** му́жеская рѣма; || **Twarz męzka,** му́жественное лицо́. **Głos męzki,** му́жественный, си́льный го́лосъ. **Styl męzki,** си́льный слогъ. **Płeć męzka,** му́жескій полъ. || **Po męzku,** въ мужско́мъ пла́тьѣ. **Przebrana po męzku,** переодѣта въ мужско́е пла́тье; || свойственно мужчи́нѣ. **Po męzku się obchodzi,**обхо́дится какъ свойственно мужчи́нѣ, му́жескому во́зрасту.

Męsko, Męzko, му́жественно, бо́дро; || **Po męzku,** *см.* **Męski.**

Męskość, Męzkość, -ści, *ж.* возмужа́лость, зрѣлость, му́жескій во́зрастъ; || му́жественность, *см.* **Mężność.**

Messjasz, -a, *м.* мессія. **Przyjście messjasza,** пришествіе Мессіи.

Męstwo, Męztwo, -a, *ср.* му́жество, до́блесть, си́ла, бо́дрость, *см.* **Męskość.**

Męszczyzna, *см.* **Mężczyzna.**

Meszka, -i, *ж. Зоол.* о́вощная бо́жья коро́вка, кусака (*наскомое*).

Meszne, -ego, *ср. Церк.* дохо́дъ за отправле́ніе заказно́й литу́ргіи;|| десяти́на съ зёренъ (*получа́емая духо́вными*).

Meszty, -ów, *мн. ж.* туре́цкія ту́фли.

Meszysty, *см.* **Mszysty.**

Met, *см.* **Mat** (*въ шахматной игрѣ*).

Męt,-u, *м.* **Męty, -ów,** *мн.* гу́ща, отсто́й, дро́жжи, подо́нки.

Meta, -y, *ж.* мѣта, цѣль, мише́нь; || предѣлъ, грани́ца, коне́цъ, рубе́жъ. **Dobiedz do mety,** пробѣжа́ть назна́ченное разстоя́ніе. **Stanął u mety,** онъ достигъ цѣли.

Metafizycznie, метафизи́чески.

Metafizyczność, -ści, *ж.* метафизи́ческій смыслъ, отвлечённость.

Metafizyczny, метафизи́ческій, отвлечённый.

Metafizyk, -a, *м.* метафи́зикъ.

Metafizyka,-i, *ж.* метафи́зика.

Metafizykować,отвлечённо разсужда́ть о чёмъ.

Metafora, -y, *ж.* мета́фора, перено́съ, *см.* **Przenośnia.**

Metaforycznie,метафори́чески,*см.* **Przenośnie.**

Metaforyczność, -ści,*ж* метафори́ческій смыслъ, *см.* **Przenośny.**

Metal, -u, *м.* метáллъ, *см.* **Kruszec, Spiż.**

Metaliki, *мн.* государственныя облига́ціи плати́мыя звонкою моне́тою.

Metalny, Metalowy, металли́ческій, *см.* **Kruszcowy.**

Metalurg, -a, *м.* металлургъ.

Metalurgiczny, металлурги́ческій, рудосло́вный.
Metalurgja, -ji, *ж.* металлу́ргія. рудосло́віе.
Metamorfoza, -y, *ж.* превраще́ніе; || перемѣ́на, *см.* **Przemiana.**
Metempsychoza, -y, *ж.* переселе́ніе душъ, *см.* **Przechodzenie dusz**
Meteor, -u, *м.* метео́ръ, возду́шное явле́ніе.
Meteorologiczny, метеорологи́ческій.
Meteorologja, -ji, *ж.* метеороло́гія, нау́ка о метео́рахъ.
Meteoryczny, метеори́ческій.
Mętlić, Mętlować, Pomętlić, Pomętlować, мути́ть, взмути́ть, взбудора́жить, возбужда́ть, возбуди́ть. || **Mętlić się** мути́ться, смуща́ться мѣша́ться, пу́таться. **Mętli mi się to słowo**, э́то сло́во на языкѣ́ у меня́ верти́тся, то́лько что не сорвётся съ языка́.
Mentlik, -a, *м. Неуп.* пла́щикъ.
Mętnie, Mętno, му́тно.
Mętność, -ści, *ж.* му́тность, мутнова́тость.
Mętny, му́тный. *Посл.* **W mętnej wodzie piskorze łowić**, въ му́тной водѣ́ ры́бы лови́ть
Metod, -u, *м.* бо́лѣе употреб. **Metoda, -y**, *ж.* метода́, мето́дъ, поря́докъ; || систе́ма; || руково́дства, нача́ла, *мн.*; || привы́чка, обы́чай. **Bez żadnéj metody**, безъ вся́кой мето́ды, безпоря́дочно. **To jego metoda**, э́то его́ обы́чай.
Metodycznie, методи́чески, по мето́дѣ, послѣ́довательно.
Metodyczność, -ści, *ж.* послѣ́довательность, поря́докъ изложе́нія, стро́йность.
Metodyczny, методи́ческій, послѣ́довательный, стро́йный, системати́ческій; || акура́тный, то́чный въ исполне́ніи чего́-ли́бо. **Wykład metodyczny**, системати́ческое изложе́ніе **Człowiek metodyczny**, человѣ́къ акура́тный.
Metodysta, -y. *м.* методи́стъ.
Metodystka, -i, *ж.* методи́стка.
Metonymja, -ji, *ж. Ритор.* метони́мія, *см.* **Zamiennia.**
Metr, -a, *м.* учи́тель, *см.* **Nauczyciel**; || **Metr, -u**, *м.* метръ (*франц. мѣра 22½ вершка́*).
Metresa, -y, *ж.* любо́вница.
Metropolita, -y, *м.* митрополи́тъ.
Metropolitalny, Metropolitański, Metropolicki, митрополи́тскій, митрополи́чій.
Metropolja, -ji, *ж.* метропо́лія; || *Церк.* митропо́лія.
Metrycznie, метри́чески.
Metryczność, -ści, *ж.* метри́ческая систе́ма; || метри́ческій размѣ́ръ.
Metryczny, метри́ческій, *см.* **Miarowy.**
Metryka, -i, *ж.* ме́трика, метри́ческое свидѣ́тельство, свидѣ́тельство о рожде́ніи, креще́ніи, бракосочета́ніи и сме́рти; || метри́ческая кни́га; || вѣ́домость, спи́сокъ при ка́ждой прихо́дской це́ркви роди́вшимся, бракосочета́вшимся и уме́ршимъ; || госуда́рственный архи́въ, собра́ніе госуда́рственныхъ и ча́стныхъ гра́мотъ и други́хъ пи́сьменныхъ докуме́нтовъ, *см.* **Koronny**, (**Metryka koronna**).
Metrykalny, метри́ческій.
Metrykant, -a, *м.* архива́ріусъ.
Mężata, -éj, употреби́тельнѣе **Mężatka, -i**, *ж.* заму́жняя (*же́нщина*).
Mężczyzna, -y, *м.* мужчи́на.
Męzki, Męzko, Męzkość, *см.* **Męski, Męsko, Męskość.**
Mężnie, му́жественно.
Mężnieć, Zmężnieć, мужа́ть, сдѣ́латься му́жественнымъ, возмужа́ть.
Mężnienie, -nia, *ср.* возмужа́ніе.
Mężność, -ści, *ж.* возмужа́лость, *см.* **Męzkość, Męztwo.**
Mężny, му́жественный, си́льный, бо́дрый, *см.* **Męski, odważny, Dzielny, Waleczny.**
Mężobójca, -y, *м.* смертоубі́йца, человѣ́коубі́йца, душегу́бецъ, убі́йца.
Mężobójczyni, -ni, *ж.* убі́йца, душегу́бка.
Mężobójski, убі́йственный, смертоно́сный. **Po mężobójsku**, согла́сно съ хара́ктеромъ убі́йцы.
Mężobójstwo, -a, *ср.* смертоубі́йство, душегу́бство.
Mężokształty, мужеобра́зный.
Mężolubnik, человѣколю́бецъ.
Mężowski, Mężowy, му́жній *и* му́жчинъ
Męztwo, *см.* **Męstwo.**
Męzulek, Mężulko, -lka. *м.* **Mężulo, -a**, *ср.* муженёкъ.
Mężyk, -a, *м. Умен.* человѣ́чекъ.
Mężysko, -a, *ср.* глу́пый мужъ, мужъростофи́ля.
Mgiełka, -i, *ж. см.* **Mgła.**
Mgła, -y, *ж.* мгла, тума́нъ, *см.* **Tuman.**
Mgławy, мгли́стый, *см.* **Mdławy.**
Mdleć, покрыва́ться тума́номъ, тума́ниться; || заслоня́ться, затмѣва́ться, *см.* **Mdleć.**
Mglić, Zamglić, покрыва́ть тума́номъ; || заслоня́ть, затмѣва́ть. || **Mglić się**, тума́ниться, покрыва́ться ту́чами; || заслоня́ться, затмѣва́ться, помрача́ться.
Mglistó, тума́нно; || па́смурно, нея́сно, ту́скло. **Mglisto dziś**, сего́-дня тума́нъ, па́смурная пого́да.
Mglistość, -ści, *ж.* тума́нность, па́смурность, нея́сность.
Mglisty, мгли́стый, тума́нный; || па́смурный, нея́сный; || ту́склый.
Mgły, сла́бый, безси́льный; || при́торный, *см.* **Ckliwy, Mdły.**
Mgnąć (czém) мигну́ть, *см.* **Mignąć. Mgnąć okiem**, мигну́ть гла́зомъ, *см.* **Mknąć, Pomknąć.**
Mgnienie, -nia, *ср.* мгнове́ніе, мигъ. **Mgnienie oka, Okamgnienie**, мгнове́ніе о́ка.

Miąć, Zmiąć, Pomiąć, мять, смять, помя́ть.

Miądlić, *см.* **Międlić.**

Miądlica, *см.* **Międlica.**

Miał rudy, *Горн.* подру́докъ, ме́лочь, бусъ. **Miał węgla do zatykania, prochy węglowe**, у́гольный му́соръ.

Miałcza, -y, *ж.* мель.

Miałczeć, мельча́ть.

Miałczenie, -a, *ср.* мельча́ніе, измельча́ніе.

Miałczéj, ме́льче, *Сравн. ст. см.* **Miałko.**

Miałki, ме́лкій.

Miałko, ме́лко.

Miałkomyślność, -ści, *ж.* пове́рхностный умъ.

Miałkość, -sci, *ж.* ме́лкость.

Miałszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Miana, -y, *ж.* мѣна, *см.* **Zmiana, Zamiana.**

Miano, -a, *ср.* и́мя, *см.* **Imię**; || имѣ́ніе, иму́щество, *см.* **Imienie.**

Mianować, *Стар.* именова́ть, называ́ть. **Mianowano go po imieniu**, его называ́ли по и́мени; || **Mianować** (*kogo czém*), назнача́ть, опредѣля́ть. **Mianować kogo na urząd**, назначи́ть, опредѣли́ть кого́ въ до́лжность, на слу́жбу, въ слу́жбу, на мѣсто **Mianować kogo prezydentem**, назначи́ть кого президе́нтомъ.

Mianowanie, -a, *м.* опредѣле́ніе, назначе́ніе. **Mianowanie urzędników na miejsca wakujące**, назначе́ніе, опредѣле́ніе чино́вниковъ на вака́нтныя мѣста́.

Mianowany, назна́ченный, опредѣлённый (*въ до́лжность, на мѣсто* и т. д.), *см.* **Nominat**; || упомя́нутый, *см.* **Wspomniany**; || *Ариѳ.* **Liczba mianowana**, именова́нное число́.

Mianowicie, и́менно.

Mianowisko, -a, *ср.* про́звище, назва́ніе.

Mianowity, то́чный, я́сный, положи́тельный, *см.* **Wyraźny**; || *Стар.* имени́тый, *см.* **Znamienity.**

Mianowniczy, -ego, *м.* составѝтель терминоло́гіи *или* номенкла́туры; || номенкла́торъ (*у Римлянъ*); || назнача́ющій, опредѣля́ющій на мѣсто.

Mianownik, -a, *м.* *Ариѳ.* знамена́тель; || *Грам.* именѝтельный паде́жъ.

Mianujący, нарица́тельный.

Miara, -y, *ж.* мѣра; || мѣрка; || размѣ́ръ (*стихо́въ*). **Miara długości, objętości** и т. д., мѣ́ры лине́йныя, вмѣсти́мости, кубѝческія. **Miara główna**, ука́зная *или* образцо́вая мѣ́ра. **Miara (krawiecka)**, мѣ́рка (*у портныхъ*). **Miara wiersza**, размѣ́ръ стиха́, *см.* **Stopa. W miarę jak....**, по мѣ́рѣ того́ какъ.. **Wynagrodzić kogo w miarę jego zasług**, вознагради́ть кого́ по мѣ́рѣ его́ заслу́гъ. **Pracuje w miarę sił**, тру́дится по мѣ́рѣ силъ. **Nad miarę**, сверхъ силъ, **Żadną miarą**, никакѝмъ образомъ, отню́дь не, ника́къ, нисколько. **Z każdéj miary** *или* **Ze wszelkich miar**, во мно́гихъ, во всѣ́хъ отноше́ніяхъ. **Z inszych miar**, въ други́хъ отноше́ніяхъ.

Miarka, -i, *ж.* *Умен.* (*см.* **Miara**), мѣ́ра, мѣ́рка. **Dopełnić miarki grzechów**, преиспо́лнить мѣ́ру беззако́ній; || четверѝкъ, мѣ́рка (*мѣра хлѣба*).

Miarkować, Umiarkować, умѣря́ть, умѣ́рить, обу́здывать, обузда́ть. **Trzeba swe żądze miarkować**, на́добно обу́здывать свои́ стра́сти. || **Zmiarkować, Pomiarkować**, увида́ть, усмотрѣ́ть, замѣча́ть, замѣ́тить, сообража́ть, сообрази́ть, разсчи́тывать, разсчита́ть, соразмря́ть, соразмѣ́рить. **Miarkowałem że mnie chce oszukać**, я замѣча́лъ, что онъ хо́четъ меня́ обману́ть. **Trzeba tak miarkować, aby każdy równą część dostał**, на́добно такъ разсчита́ть, что́бы ка́ждому доста́лось по ро́вной ча́сти. **Wedle zasług miarkuj nagrodę, по** заслу́гамъ соразмѣря́й награ́ду. **Miarkować po swéj sile**, сообража́ться съ своéй си́лою. || **Miarkować się**, воздéрживаться, удéрживать себя́; || слѣ́довать чему́, брать съ кого́ приме́ръ, сообража́ться съ чѣмъ примѣня́ться къ чему́; || одѝматься, разду́мать **Będziemy się miarkować, jak można**, бу́демъ по возмо́жности вести́ правильную жизнь, сдѣлаемся бо́лѣе умѣ́ренными. **Miarkować się w gniewie**, воздéржив ться отъ гнѣва. **Dobrze się miarkuje, czy będzie w stanie dokazać to**, онъ хорошо́ обду́мываетъ (*соображаетъ*), въ состоя́ніи ли бу́детъ сдѣлать э́то? **Miarkujmy się, kto z nas co wziął**, разчита́емъ, кто изъ на́съ что́ взялъ? *Мат. Неуп.* **Pierwsza wielkość miarkuje się do trzeciéj, jak druga do czwartéj**, пе́рвая величина́ отно́сится къ тре́тьей, какъ втора́я къ четвёртой.

Miarkowanie, -nia, *ср.* соображе́ніе, примѣне́ніе. || **Żadne miarkowanie nic tu nie pomoże**, никако́е соображе́ніе здѣсь не поведётъ ни къ чему́; || воздержа́ніе, укроще́ніе, обузда́ніе, уменьше́ніе, смягче́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе. || **Miarkowanie namiętności**, обузда́ніе страстéй. || **Miarkowanie się**, умѣ́ренность, воздéржность, *см.* **Umiarkowanie. Miarkowanie się w zapędzie**, воздержа́ніе себя́ отъ поры́ва, отъ увлече́нія.

Miarkowany, умѣ́ренный, воздéржный.

Miarowy, мѣ́рный; || метри́ческій. **Wiersze miarowe**, метри́ческіе стихи́. **Miarowy takt**, мѣ́рный тактъ.

Miarz, -u, *м.* *Бот.* ца́рскій ко́рень.

Miąsko, *см.* **Mięsko.**

Miasteczko, -a, *ср.* мѣстéчко, при́городъ; || ма́ленькій городо́къ.

Miasto, -a, *ср.* го́родъ; || *см.* **Zamiast**, вмѣ́стѣ.

Miastorządca, -y, *м.* градоправи́тель, нача́льникъ го́рода.

Miastorządztwo, -a, *ср.* городско́е нача́льство, городскія власти.

Miauczyć, мяу́кать (*о ко́шкахъ*).

Miauczenie, -nia; *ср.* мяу́каніе.

Miąż, употребля́ется то́лько съ пред-

ло́гомъ w (*во*). **W miąż,** въ толщину́, *см.* **Miąższość.**

Miazdra, -y, *ж.* ко́жица, плева́, перепо́нка, *см.* **Błonka.**

Miaździysty, сли́зистый.

Miazga, -i, *ж. Бот.* забо́лонь, мезга́, мязга́; || *Мед.* мле́чный сокъ, хи́лусъ, слизь, сли́зистая жи́дкость. **Utłuc na miazgę,** истоло́чь, растере́ть, размозжи́ть. **Zbić kogo na miazgę,** совершенно исколоти́ть кого́. **Strzaskał mu głowę na miazgę,** онъ размозжи́лъ ему́ го́лову.

Miazgowanie, -a, *ср. Мед.* образова́ніе мле́чнаго со́ка.

Miazgowaty, *см.* **Miaździysty.**

Miąższeć, Zmiąższeć, толсте́ть; || густе́ть, сгуща́ться.

Miąższość, -ści, *ж.* толщина́, толстота́, то́лща; || густота́, пло́тность.

Miąższy, то́лстый; || густо́й, пло́тный.

Michałówka, -i, *ж.* осе́нняя гру́ша.

Michaś, -sia, *м. Умен.* Ми́ша, Ми́шенька, (Михаи́лъ).

Mieć, имѣть (*см.* **Posiadać**). *Этотъ глаголъ по-рýсски переводится различно, какъ вúдно изъ слѣдующихъ примѣровъ:* **Mieć z czego żyć,** имѣть сре́дства къ прокорме́нію себя́. **Mieć nadzieję,** имѣть наде́жду. **Mieć co do siebie,** признава́ть за собо́ю како́е-нибу́дь осо́бенное сво́йство **On ma to do siebie, że się nigdy nie gniewa,** онъ отлича́ется тѣмъ, что никогда́ не се́рдится. **Mieć za sobą najwięcej głosów,** имѣть на своей сторонѣ большинство́ голосо́въ **Ma ci dużo do opowiedzenia,** онъ до́лженъ тебѣ мно́гое разсказа́ть. **Mieć mowę,** держа́ть, произноси́ть рѣчь. **Mam się za szczęśliwego,** счита́ю себя́ счастли́вымъ. **Mam to za żart,** я э́то принима́ю за шу́тку. **Mieć za zbrodnię, za pomyłkę,** вмѣня́ть въ преступле́ніе, въ оши́бку. **Ma lat dwadzieścia,** ему́ два́дцать лѣтъ; **ma dwudziesty rok,** ему́ двадца́тый годъ. **Mam jutro pójść do niego,** мнѣ на́добно за́втра пойдти́ къ нему́. **Mam to natychmiast zrobić,** мнѣ на́добно сей-ча́съ э́то сдѣлать. **Mam ci podziękować,** я до́лженъ поблагодари́ть васъ, мнѣ слѣдуетъ поблагодари́ть васъ. **Miałem się położyć spać, gdy w tém on przyszedł,** я уже́ собира́лся лечь спа́ть, какъ вдругъ онъ пришёлъ. **Nie wierzę aby on to miał zrobić,** не вѣрю, чтобы онъ могъ э́то сдѣлать. **Ja miałem to powiedzieć?** И я бу́дто бы э́то сказа́лъ? **Nie masz się czego obawiać,** тебѣ не́чего опаса́ться. **Nie ma mi kto usłużyć,** мнѣ не́кому услужи́ть. **Nie mam skąd wziąść,** мнѣ не́откуда взять. **Nie miałem się od kogo dowiedzieć,** мнѣ не́ у кого́ было узна́ть. **Nie mam się gdzie schronić,** мнѣ не́гдѣ спря́таться. **Ma on za swoje,** доста́лось ему́, ни́што ему́, подѣло́мъ. **Mieć mało na czém,** довóльствоваться ма́лымъ. || **Mieć się do kogo,** быть расположённымъ къ кому́, относи́тся къ кому́. **Dowiaduje się, jak się masz,** онъ спра́шиваетъ, какъ вы проживáете? **Mieć się dobrze,** жить въ довóльствѣ. **Tak się ma 6 do 12, jak 3 do 6,** шесть относи́тся къ двѣна́дцати, какъ три къ шести́. **Mieć się do pokoju, skłoniąć się** къ ми́ру. **Dzień ma się ku wieczorowi,** день склоня́ется къ ве́черу. **Mieć się na pieczy,** быть на сторóжѣ, остерега́ться. **Tak się rzecz ma,** таково́ положе́ніе дѣла. **Ma się na dészcz,** собира́ется дождь. **Ma się na wojnę,** ну́жно ожида́ть войны́. **Mają,** имѣютъ, у нихъ есть. **Miano,** имѣли, имѣлось. **Otóż masz! вотъ тебѣ на! Otóż macie!** не говори́лъ ли я вамъ? Вотъ что́ вы сдѣлали! **Masz! na, mász!** на возьми́, вотъ тебѣ!

Miech, -u, *м.* мѣшóкъ, ку́ль, *см.* **Worek;** || раздувáльный мѣхъ (**do dmuchania**); || орга́нный мѣхъ; || кузне́чный мѣхъ.

Miechasto, мѣшковáто, *см.* **Worowato.**

Miechasty, мѣшковáтый, *см.* **Worowaty.**

Miechowita, -y, *м.* каноникъ *или* рыцарь Гро́ба Госпóдня.

Miechownictwo, -a, *ср.* приготовленіе мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ. *см.* **Miech.**

Miechowniczy, мѣшóчный.

Miechownik, -a, *м.* ма́стеръ мѣшкóвъ *или* мѣхóвъ. *см.* **Miech;** || носи́льщикъ мѣшкóвъ, дря́гиль.

Miechowy, раздувáльный, *см.* **Miech.**

Miechunki, -ków, *или* **-ek,** *мн. Бот.* можжу́ха.

Miecić, *см.* **Miotać.**

Miecielica, -y, *ж.* мете́лица.

Miecz, -a, *м.* мечь; || **Krewni po mieczu,** сро́дники по му́жскому колѣну, *см.* **Kądziel. Miecz-słupek,** *Плотн.* регúль.

Miecznik, -a, *м* ма́стеръ обдѣлывающій холóдное орýжіе; || меченóсецъ (санóвникъ нося́щій королéвскій мечъ).

Miecznikowa; -éj, *ж.* жена́ меченóсца.

Miecznikowicz, -a, *м.* сынъ меченóсца.

Miecznikówna, -y, *ж.* дочь меченóсца.

Miecznikowstwo, -a, *ср.* зва́ніе меченóсца; || *Собир.* меченóсецъ и его́ жена́.

Mieczobój, -oja, *м. см.* **Szermierz.**

Mieczowy, меченóсный. **Kawaler mieczowy,** меченóсецъ, рыцарь мечá. **Linja mieczowa,** мужская ли́нія, мужскóе поколѣніе.

Mieczyk, -a, *м. Умен.* мéчикъ, *см.* **Miecz;** || *Бот.* шпáжникъ, шпáжная трава́.

Międlenie, -nia, *ср.* мя́тіе (*льна, пенькú*).

Międlić, Zmiędlić, мять, смять (*лёнъ, пенькý*).

Międlica, -y, *м.* мя́лица, мя́ло, мя́лка, трепáло.

Miednica, -y, *ж.* тазъ, умывáльница, лохóнка; || *Анат.* тазъ, подчрéвное лóно.

Miedniczka, -i, *ж.* тáзикъ, *см.* **Miednica.**

Miednik, -a, *м. Минер.* медóвый кáмень.

Miedź, -i, *ж.* мѣдь.

Miedza, -y, *ж.* межá, рубéжъ; || *Фортиф.* мерлóнъ.

Miedziak, -a, *м.* мéдная монéта; || мéдный котёлъ.

Miedzianka, -i, *ж.* булáвка, шпúлька; || мéдная рудá.

Miedzianobrody, рыжеборóдый.

Miedziany, мéдный.

Miedzienica, -y, *ж.* мéдноплавúльный завóдъ.

Miedziokrusz, -u, *м. Минер.* нúккель.

Miedziolity, брóнзовый, вылитый изъ мéди.

Miedziopławny, мéдноплавúльный.

Miedzioryt, -u, *м.* гравюра, эстáмпъ.

Miedziorzeźba, -y, *ж.* гравúрованіе.

Miedziozielony, мéдянковаго цвéта, цвéта мéдной ярú.

Miedzisty, мéдянúстый.

Miedzka, -i, *ж.* опýшка (*лѣса*).

Miedzny, Miedzowy, межевóй, рубéжный, погранúчный.

Miedźny, мéдянúстый. **Kamień miedźny,** *см.* **Miodowy.**

Między, мéжду *и* межъ. **Między innemi,** мéжду прóчимъ. **Rozdał pieniądze między ubogich,** раздáлъ дéньги убóгимъ. **Policzono go między bogi,** егó причúслили къ сóнму богóвъ. **Wejść między ludzi,** явúться въ свéтъ, *см.* **Pomiędzy.**

Międzybalcze, -a, *ср. Архит.* пролётъ мéжду перекладúнами.

Międzybrwie, -a, *ср.* междубрóвье.

Międzyczasie, -sia, *ср.* междувремéнье, промежýтокъ врéмени.

Międzydroże, -a, *ср.* перепýтье.

Międzygórze, -a, *ср.* междугóрье.

Międzykostny, междукóстный.

Międzykrok, -u, *м.* промежýтокъ.

Międzymorski, *Геогр.* перешéечный.

Międzymorze, -a, *ср. Геогр.* перешéекъ.

Międzymurze, -a, *ср.* простéнокъ.

Międzypłucny, *Анат.* средогрýдный.

Międzyrzecze, -a, *ср.* междурéчье, межирéчье.

Międzyrzeczny, междурéчный.

Międzyrzędzie, Międzysłupie, -a. *ср. Архит.* междустóлбіе.

Międzywale, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумя валáми, окóпами.

Międzywiersz, -a, *м.* междустрóчіе, междустрóчная припúска.

Międzyżeberny. *Анат.* междурёберный.

Międzyziemny, *см.* **Śródziemny.**

Międzyżyle, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумя жúлами.

Miegość, -i, *ж.* влáжность, сырость.

Miejsce, -a, *ср.* мéсто; || *Мед.* блонá, мéсто, послéдъ.

Miejscopis, -a, *м.* топографúя, описáніе мéстности.

Miejscopiski, топографúческій.

Miejscownik, -a, *м. Грам.* предлóжный падéжъ.

Miejscowość, -ści, *ж.* мéстность.

Miejscowy, мéстный.

Miejski, городскóй.

Miękczący, *Мед.* мягчúтельный, смягчúтельный.

Miękczeć, Mięknąć, Zmiękczeć, Zmięknąć, Rozmięknąć, смягчáться, смягчúться, размягчáться, размягчúться.

Miękczenie, -nia, *ср.* смягчéніе.

Miękczyć, Zmiękczyć, смягчáть, размягчúть, дéлать мя́гкимъ; || * трóгать, смягчáть, склоня́ть, умилостивля́ть. || **Miękczyć się,** *см.* **Miękczyć;** || смягчáться, умилосéрдиться, трóгаться.

Miękawo, мягковáто.

Miękawość, -ści, *ж.* мягковáтость.

Miękawy, мягковáтый.

Miękiny, -kin, *мн.* мякúна, плевá.

Miękisz, -a, *м.* мя́кишъ (*хлѣба*), мя́коть (*мя́са*)); || *Анат.* мóчка (*ýха*); || *Бот.* дóля (*сѣмени*).

Miękki, мя́гкій.

Miękko, мя́гко. **Jaja na miękko,** я́йцы всмя́тку.

Miękkość, -ści, *ж.* мя́гкость; || * вя́лость, слáбость, изнéженность. **Żyć w miękkości,** вести изнéженную жизнь.

Miękkosercy, мя́гкосéрдый.

Miękną, *см.* **Miękczeć.**

Mięknienie, -nia; *ср.* смягчéніе.

Miękuchno, Miękutko, мя́конько.

Miękuchny, Miękutki, мя́конькій.

Miel, -i, *ж.* мéль, óтмель, мелковóдье.

Mielciarka, -i, *ж.* солодóвница.

Mielciarz, -a, *м.* солодóвникъ.

Mielcuch, -a, *м.* солодóвня, *см.* **Słodownia.**

Mielec, -lca, *м. Бот.* мя́тликъ (*трава́*).

Mielenie, -nia, *ср.* молóтье.

Mielerz, -a, *м.* кýча дровъ, изъ котóрой выжигáютсяýголья.

Mielizna, -y *ж.* мелкотá, *см.* **Miel.**

Mielnik, -a *м. см.* **Młynarz.**

Mielony, мóлотый.

Mielszy, *ср. ст.* мéльче, *см.* **Miałki.**

Mielucho, мéлко, нáмелко.

Mieluchny, мельчáйшій.

Miencarski, мѣня́льный.

Miencarstwo, -a. *ср.* промéнъ *или* размéнъ дéнегъ.

Miencarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщúкъ.

Mieniać, Zamieniać, Zamienić, мѣня́ть, промѣня́ть, замѣня́ть. || **Mieniać się, Pomieniać się,** мѣня́ться, помѣня́ться; || измѣня́ться.

Mienienie, -nia, *ср.* мѣна, промѣнъ, размѣнъ.

Mienić, мѣня́ть, измѣня́ть; || называ́ть. **Mienić kogo swym przyjacielem,** называ́ть кого́ свои́мъ дру́гомъ, *см.* **Nazywać;** || счита́ть, почита́ть, ду́мать, допуска́ть. **Wszystko swoim być mieni,** онъ ду́маетъ, что всё принадлежи́лъ ему́, *см.* **Sądzić, Utrzymywać. Mienić się,** выдава́ть себя́ за кого́, разглаша́ть. **Mieni się być dobrym,** онъ выдаётъ себя́ за до́браго человѣка.

Mienie,-nia, *ср.* имѣ́ніе, владѣ́ніе; || довóльство, достáтокъ; || и́мя. **Uczciwe mienie**, чéстное и́мя.

Mieniony, разноцвѣ́тный, пёстрый, двули́чневый, отли́вистый, съ отли́вомъ.

Mienność, -ści, *ж.* измѣня́емость.

Mienny, мѣня́ющійся.

Mientuz, -a, *м.* нали́мъ, мень (*ры́ба*).

Miernictwo, -a, *ср.* землемѣ́рie, межева́ніе.

Mierniczne, - ego, *ср.* пла́та землемѣ́ру.

Mierniczo-górniczy, маркшейдерскій, *см.* **Jeometra**.

Mierniczowa, -éj, *ж.* жена́ землемѣ́ра.

Mierniczy, землемѣ́рный, межево́й. **Mierniczy stolik**, астроля́бія; || **Mierniczy, ego, Miernik, -a**, *м.* землемѣ́ръ, мѣ́рщикъ; || клейми́льщикъ мѣ́ръ и вѣсóвъ.

Miernie, умѣ́ренно, посре́дственно.

Mierniuchny, са́мый умѣ́ренный.

Mierność, -ści, *ж.* умѣ́ренность; || посре́дственность. **Mierność w jedzeniu**, умѣ́ренность въ пи́щѣ. **Wznieść się nad mierność**, стать вы́ше посре́дственности.

Miernota, -y, *ж.* посре́дственность; || посре́дственное состоя́ніе.

Mierny, сре́дній, посре́дственный. **Wzrost mierny**, сре́дній ростъ. **Dochody mierne**, посре́дственные дохóды; || мѣ́ткій, попада́ющій въ цѣ́ль; || умѣ́ренный. **Mierny w słowach**, умѣ́ренный въ слова́хъ.

Mierzch, -u, *м. см.* **Zmierzch**.

Mierzchać się, *см.* **Zmierzchać się**.

Mierzchliwy, су́меречный, смерка́ющійся.

Mierzchnąć, Zamierzchnąć, Zmierzchnąć, мéркнуть, темнѣть, смерка́ться.

Mierzenie, nia, *ср.* измѣ́ре́ніе, межева́ніе.

Mierzić, Omierzić, Zmierzić, Obmierzić (co komu), мерзѣ́ть, омерзѣ́ть; || возбужда́ть отвращéніе, омерзѣ́ніе. **Mierzić, zmierzić sobie co**, получи́ть отвращéніе къ чему́. **Mierzi mię to**, э́то мнѣ проти́вно, омерзи́тельно.

Mierzieniec, -ńca, *м.* мéрзкій, отврати́тельный человѣ́къ, мерза́вецъ.

Mierziony, Mierzliwy, омерзи́тельный.

Mierznąć, Obmierznąć, Omierznąć, омерзѣ́ть, опроти́вить, сдѣ́латься проти́внымъ. **Już mi życie obmierzło**, мнѣ уже́ опроти́вѣла жизнь.

Mierzwa, -y, *ж.* смя́тая, мя́тая соло́ма, соло́менная подсти́лка *или* пости́лка (*для скота́*); || мéлкій навóзъ.

Mierzwiasty, смя́тый, помя́тый; || навóзный.

Mierzwić, Zmierzwić, Pomierzwić, ко́мкать, мять; || **Mierzwić pole**, унавóживать, удóбривать (*по́ле*).

Mierzwienie, -nia, *ср.* унавóженіе, удобре́ніе.

Mierzyć, Zmierzyć, Przemierzyć, Odmierzyć, мѣ́рять, вымѣ́ря́ть, измѣ́ря́ть, смѣ́рить, измѣ́рить; || * **соразмѣ́ря́ть. Mierzyć przestrzeń**, измѣ́ря́ть простра́нство. **Mierzyć grunta**, межева́ть. **Odmierzyć pod stryczn**, мѣ́рять подъ гребло́. **Odmierzyć z czubem**, мѣ́рить вéрхомъ. **Mierzyć, Zmierzyć, Wymierzyć (do kogo. do czego)**, цѣ́лить, прицѣ́ливаться, мѣ́тить (*во что́, на что́*); * добива́ться (*чего́*), стреми́ться (*къ чему́*). **Mierzyć się z kim**, помѣ́ряться, боро́ться, равня́ться съ кѣ́мъ. **Sobą drugic mierzyć**, мѣ́рять на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Mierzyciel, -a, *м. см.* **Mierniczy**.

Mierzyk, -a, *м. Бот.* дúкая петру́шка *или* сельдерéя (*расте́ніе*).

Mierzyn, -a, *м.* **Mierzyna, -y**, *ж.* **Mierzyniec, -ńca**, *м.* ло́шадь сре́дняго ро́ста.

Mieść, *см.* **Miotać**.

Mieścić, Umieścić, Zmieścić. Pomieścić, помѣща́ть, помѣсти́ть; || вмѣща́ть, заключа́ть, заключи́ть (*въ себѣ́*). **Miłosierdzie mieści w sobie wszystkie cnoty**, милосéрдіе заключáетъ въ себѣ́ всѣ добродѣтели. || **Mieścić się (w czém)**, заключа́ться (*въ чёмъ*). **Mieścić się (gdzie)**, помѣща́ться (*гдѣ*). **To się w jego głowie nie mieści**, э́то свы́ше его́ поня́тій. **Mieście się jak możecie**, помѣсти́тесь какъ вамъ бу́детъ удóбнѣе.

Mieścina, -y, *ж.* городи́шко, городóкъ.

Miesiąc, -a, *м.* мѣ́сяцъ. **Przez miesiąc**, въ продолже́ніе мѣ́сяца. **Za miesiąc**, че́резъ мѣ́сяцъ. **Na miesiące**, по мѣ́сяцамъ, помѣ́сячно (*счита́ть, нанима́ть*). || *См.* **Księżyc**.

Miesiącowy, *см.* **Miesięczny, Księżycowy**.

Miesiączek, -czka, *м.* ма́лый мѣ́сяцъ; || сія́ніе, вѣне́цъ (*о́коло главъ свя́тыхъ на ико́нахъ*); || *Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Miesiączkowato, въ видѣ́ мѣ́сяца, луны́.

Miesiączkowaty, имѣ́ющій видъ мѣ́сяца, луны́.

Mięsiarz, -a, *м.* плотоя́дный, пожира́ющій мя́со.

Miesić, Zamiesić, мѣси́ть, замѣси́ть.

Miesięczne, -ego, *ср.* мѣ́сячная пла́та, мѣ́сячное жа́лованье.

Miesięcznie, помѣ́сячно.

Miesięcznik, -a, *м* луна́тикъ; || ежемѣ́сячное, періоди́ческое изда́ніе, журна́лъ, выходя́щій одинъ разъ въ мѣ́сяцъ.

Miesięczny, мѣ́сячный; || лу́нный, *см.* **Księżycowy**.

Mięsisko, -a, *ср.* мяси́шко.

Mięsistość, -ści, *ж.* мяси́стость.

Mięsisty, мяси́стый, тѣли́стый.

Mięsiwo, -a, *ср.* говя́дина, мясна́я пи́ща.

Mięsiwość, *см.* **Mięsistość**.

Mięsko, -a, *ср. умен.* мясцо́, *см.* **Mięso**.

Mięśniczek, -czka, *м. Зоол.* плевóкъ, мясна́я му́ха.

Mięsny, мясно́й.

Mięso, -a, *ср.* мя́со, говя́дина.

Mięsojad, -a, *м. см.* **Mięsiarz**.

Mięsopust, -u, *м.* сыропу́стъ, послѣ́дніе

дни мáсляницы, карнавáлъ, мясопýстъ, заговенье, *см.* Zapusty.

Mięsopustnik, -a, *м.* замаскирóванный, гуля́ка во врéмя мáсляницы.

Mięsopustny, мясопýстный, мáсляничный, сыропýстный.

Mięsopustować, гуля́ть на мáсляницѣ.

Mięsożerca, -y, *м. см.* Mięsiarz.

Mięsożerność, -ści, *ж.* плотоя́дность.

Mięsożerny, плотоя́дный.

Mieszać, Zmieszać, Pomieszać, мѣша́ть, смѣша́ть, перемѣша́ть, помѣша́ть; || пу́тать, впу́тывать, запу́тывать, растро́ивать. **Pomieszać szyki nieprzyjacielskie**, растро́ить ряды́ непрія́телей. **Pomieszać komu szyki**, привести́ кого́ въ замѣша́тельство, растро́ить чьи замы́слы. **Mieszać się, Zmieszać się**, мѣша́ться, смѣша́ться, вмѣши́ваться, смуща́ться, пу́таться. **Mieszać się, wmieszać się do czego, w co**, вмѣши́ваться, ввя́зываться во что́, *см.* Wdawać się, Wtrącać się.

Mieszała, -y, *м.* вздо́рливый, сварли́вый, сплётникъ.

Mieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь, при́мѣсь; || замѣша́тельство, запу́танность, *см.* Zamieszanie, Pomieszanie. || **Mieszanie się (w co)**, вмѣша́тельство; || смуще́ніе, трево́га, *см.* Trwożenie się.

Miészaniec, -ńca, *м.* убли́одокъ (*о живо́тныхъ*), мети́съ (*о лю́дяхъ*); || выродокъ.

Mieszanina, -y, *ж.* смѣсь; || галима́тья, чепуха́, *см.* Gmatwanina; || смятéніе, смуще́ніе, *см.* Zamieszanie, Zamęt, Odmęt.

Mieszanka, -i, *ж.* мети́сь, же́нщина смѣша́нной поро́ды, *см.* Mieszaniec; || *Агр.* мѣша́нный кормъ (*для скота́*).

Mieszany, смѣша́нный.

Mieszczak, -a, *м. см.* Mieszczuch.

Mieszczanek, -nka, *м. см.* Mieszczuch.

Mieszczanin, -a, *м* мѣща́нинъ, горожа́нинъ.

Mieszczanka, -i, *ж.* мѣща́нка, горожа́нка.

Mieszczański, мѣща́нскій.

Mieszczaństwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || мѣща́не мѣща́нское сосло́віе.

Mieszczka, -i, *ж. см.* Mieszczanka.

Mieszczuch, Mieszczak, -a, **Mieszczanek**, -nka, *м.* бѣдный мѣщани́нъ, горожа́нинъ.

Mieszek, -szka, *м.* кошелёкъ, мошна́; || раздува́льный мѣхъ; || *Бот.* мѣшёчекъ.

Mieszewnik, -a, *м.* кошелёчный мастеръ; *также:* мáстеръ раздува́льныхъ мѣхо́въ.

Mieszkać, жить, жи́тельсвовать, занима́ть кварти́ру.

Mieszkalny, обита́емый, жило́й, удо́бный для жилья́.

Mieszkanie, -nia, *ср.* кварти́ра, жильё, жи́тельство, помѣще́ніе; || *Юрид.* мѣстопребыва́ніе.

Mieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, жиле́цъ. **W domu tym wiele jest mieszkańców**, въ э́томъ до́мѣ мно́го жильцо́въ. **Mieszkaniec wsi**, жи́тель дере́вни.

Mieszkanka, -i, *ж.* жи́тельница (*дере́вни*), жили́ца (*до́ма*).

Mieszkiwać, Mieszkać, жи́тельствовать, жить, занима́ть кварти́ру, стоя́ть на кварти́рѣ, *см.* Zamieszkiwać, Przemieszkiwać.

Mieszkowaty, мѣшкова́тый.

Mieszysko, -a, *м.* большо́й, раздува́льный мѣхъ.

Mięta, -y, *ж.* мя́та.

Miętczany, мя́тный.

Mietelnica, -y, *ж. Бот.* полеви́ца (*расте́ніе*); || танцо́рка на кана́тѣ.

Mietelnictwo, -a, *ср.* иску́сство пляса́ть на кана́тѣ.

Mietelnik, -a, *м.* вольтижёръ.

Miętka, -i, *ж. см.* Mięta.

Miętki, *см.* Miękki.

Miełła, *см.* Miotła.

Mietlica, -y, *ж. Бот* спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Miętosić, Zmiętosić, ко́мкать, мять, смять, измя́ть, *см.* Miąć.

Miętowy, мя́тный.

Miętuz, *см.* Mientuz.

Miewać, Mieć, имѣть. || **Miewać się, Mieć się**, поживáть. **Jak się miewasz?** какъ ты поживáешь?

Mieździć się, пѣниться, пускáть пѣну, мýслиться.

Miezdrzyć, сдира́ть мя́со и са́ло съ ко́жи.

Mig, -u, *м.* мигъ, мгновéніе о́ка, *см.* Mgnienie. **Migi, -ów**, *мн.* зна́ки. **Gadać, rozmawiać na migi**, объясня́ться зна́ками.

Migać, Mignąć, мига́ть, мигну́ть, мелька́ть, мелькну́ть, блесну́ть. **Swia ełko miga**, огонёкъ мелька́етъ. **Oni coś knują, bo ciągle na siebie migają**, они́ что́-то замышля́ютъ, потому́ что безпреста́нно мига́ютъ другъ дру́гу (*подаю́тъ зна́ки глазами*). || **Migać się**, мерца́ть, сверкать. **Gwiazdy się migają**, звѣзды мерца́ютъ. **Błyskawica mignęła**, мо́лнія сверкну́ла.

Miganie, -nia, Miganie się, мига́ніе; || сверка́ніе, блиста́ніе. **Miganie na kogo**, объясне́ніе зна́ками

Migdał, -u, *м.* минда́лъ. * **Myśleć o niebieskich migdałach**, мечта́ть, грéзить. || *Анат.* минда́лина (*желъза́*).

Migdałek, -łka, *м.* минда́лина, минда́линка; || *франтъ, волокита, подлипа́ло.

Migdałowaty, въ ви́дѣ минда́ля.

Migdałowy, минда́льный.

Migi, *см.* Mig.

Migoć, *см.* Miegoć.

Migot, -u, *м.* **Migotanie, -nia**, *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе, мерца́ніе; || мелька́ніе

Migotać, Migotać się, мелка́ть, мерца́ть, сверка́ть; || развѣ́ваться, мота́ться, болта́ться. **Gwiazdy migocą**, звѣзды мер-

дáютъ. **Kita nad szyszakiem migoce**, перó на шлéмѣ развѣвáется, *см.* **Migać.**

Migotliwy, дрожáщій, сверкáющій, мерцáющій; || мелькáющій.

Migotny, *см.* **Migotliwy.**

Migrena,-y, *ж.* мигрéнь, головнáя боль.

Mijać, Minąć, Wyminąć, миновáть, минýть, проходúть мúмо; || обгонять, объѣзжáть, опережáть; || *Морс.* огибáть. **Minąć przylądek**, обогнýть мысъ. || * **Kolej mnie minęła**, óчередь моя́ прошлá. || **Pomijać kogo**, проходúть мúмо кого́, оставлáть безъ вниманія. **Pomijać co**, пропýскать, упускáть изъ вúду. **Omijać kogo**, обходúть кого́, избѣгáть. || **Mijać, przemijać**, проходúть, миновáть. **Czas szybko mija**, время быстро проходúть. || **Mijać się**, расходúться, проходúть мúмо. **Omijać się**, обходúть, избѣгáть одúнъ другóго. **Zminąć się z kim**, разойдúться съ кѣмъ, не встрѣтиться на однóй дорóгѣ. || ***Mijać, minąć się z prawdą**, удалúться, уклоня́ться отъ и́стины.

Mijanie, -nia, *ср.* миновáніе, избѣжáніе, уклонéніе, удалéніе. **Mijanie się z prawdą**, удалéніе отъ и́стины.

Mik, *см.* **Fik.**

Mikołajek, -ajka, *м.* (*Умен.* **Mikołaj**, Никола́й), Николáша, Никóлинька, Кóля; || *Бот.* синеголóвникъ, перекатú-пóле (*растéніе*).

Mikroskop, -u, *м.* микроскóпъ увели́чительное стекло́.

Mikroskopiczny, Mikroskopijny, микроскопúческій.

Mikstura, -y, *ж.* микстýра.

Mila, -i, *ж.* мúля.

Milczący, молчали́вый.

Milczeć, молчáть, *см.* **Milknąć, Zamilczeć, Przemilczeć.**

Milczenie, -nia, *ср.* молчáніе.

Milczkiem, мóлча, молчкóмъ, изподтишкá. **Milczkiem kąsać**, кусáть изподтишкá.

Mile, любéзно, привѣтливо, прія́тно. **Mile przyjąć kogo**, любéзно приня́ть кого́. **Mile na kogo patrzeć**, привѣтливо смотрѣть на кого́. **Mile wspominać kogo**, съ прія́тностію вспоминáть о кóмъ

Milej, сравн. ст. милѣе, прія́тнѣе, любéзнѣе, привѣтливѣе, *см.* **Mile** и **Miło.**

Miłek, -łka, *м. Бот.* кудрáвецъ, чернобы́льникъ (*растéніе*).

Milić, *см.* **Umilać.** || **Milić się**, *см.* **Przymilać się.**

Milicja, -ji, *ж.* мили́ція, вóмское ополчéніе.

Milicjant, -a, *м.* милицéйскій рáтникъ, милиціонéръ, ополчéнецъ.

Miljon, -a, *м.* милióнъ.

Miljonowy, милióнный. **Miljonowy pan**, милióнщикъ.

Milka, -i, *ж. Умен.* мúлька, *см* **Mila.**

Milkliwość, -ści, *ж.* молчали́вость, безмóлвіе.

Milkliwy, Milkły, молчали́вый, безмóлвный.

Milknąć, Umilknąć, Zamilknąć, молчáть, замóлкнуть, замолчáть; || утихáть. **Umilkły wiatry**, утúхли вѣтры.

Miłko, -a, *ср. Бот.* *см.* **Miłek.**

Miło, мúло, прія́тно, отрáдно. **Miło mi.....**, прія́тно мнѣ..... **Aż miło go słuchać**, слýшать его́ составля́етъ удовóльствіе, прія́тно слýшать его́.

Miłość, -ści, *ж.* любóвь. **Miłość bliźniego**, любóвь къ блúжнему. **Miłość własna**, самолю́біе. **Miłość ludzkości**, человѣколю́біе. **Na miłość boską nie czyń tego**, рáди Бóга не дѣлай э́того. || **Miłość**, мúлость, (прéжде употреблялось въ титулѣ, потóмъ сократилось въ **Mość**). **Wasza Miłość**, *см.* **Waszmość; Ich Miłość**, *см.* **Ichmość. Jego Cesarska Miłość**, его императóрское велúчество, *см.* **Mość.**

Miłościwie, мúлостиво, лáсково, снисходúтельно, *см.* **Łaskawie.**

Miłościwość, -ści, *ж.* мúлость, милосéрдіе, блáгость.

Miłościwy, мúлостный, милосéрдный, великодýшный.

Miłosierdzie, -dzia, *ср.* милосéрдіе; || любóвь къ ближнему; || мúлостыня, благотворéніе. **Siostry miłosierdzia**, сёстры милосéрдія, сердобóльныя вдóвы. **Czynić miłosierdzie**, подавáть мúлостыню. * **Łgać bez miłosierdzia**, лгать безъ милосéрдія, напропалýю.

Miłosiernie, милосéрдно, мúлостиво, сострадáтельно.

Miłosierność, -ści, *ж.* милосéрдіе, сострадáтельность, благотворúтельность.

Miłosierny, милосéрдый, мúлостивый, сострадáтельный, благотворúтельный. **Uczynek miłosierny**, благотворúтельный постýпокъ, дóброе дѣло; || * жáлостный, умоля́ющій. **Spojrzenie miłosierne**, умоля́ющій взглядъ.

Miłośna, -y, *ж. Бот.* какáлія, сáхарный кóрень (*травá*).

Miłośnica, -y, *ж.* любóвница.

Miłośniczka, -i, *ж.* любúтельница (*мýзыки, живóписи* и т. д.).

Miłośniczy, любóвный, страстный. **Nauka miłośnicza**, искýство любúть.

Miłośnie, любóвно, стрáстно.

Miłośnik, -a, *м.* любóвникъ, *см.* **Kochanek;** || любúтель (*изя́щныхъ искýствъ*), *см.* **Lubownik;** || *Бот.* бáрхатникъ, пѣтýшій гребешóкъ, амарáнтъ (*растéніе*).

Miłośnikowy, любúтельскій; || свóйственный любóвнику.

Miłośny, любóвный.

Miłostka, -i, *ж.* бóлѣе употребúтельно: **Miłostki, -stek**, *мн.* любóвишка, страстúшка.

Miłować, любúть, миловáть, имѣть стрáсть къ чему́, находúть въ чёмъ удовóльствіе (*за исключéніемъ любвú одного мóла къ другóму, употребля́ется тóлько*

въ смыслѣ любви къ Богу, къ ближнему, къ изящнымъ искусствамъ, наукамъ и т. д.).|| **Miłować się**, *см.* **Kochać się.**

Miłowanie, -nia, *ср.* любо́вь, **страсть** къ чему́.

Miłośnik, -a, *м.* люби́тель.

Milszy, *сравн.* ми́лѣйшій, *см.* **Miły.**

Miluśki, Milutki, ми́ленькій.

Miły, ми́лый, прія́тный, **любе́зный**, *см.* **Luby.**

Mimicznie, мими́чески.

Mimiczny, мими́ческій.

Mimik, -a, *м* ми́микъ.

Mimo, ми́мо, помимо́, **не взира́я, несмотря́.** Iść mimo kogo, идти ми́мо кого́. **Mimo siebie co puszczać**, пропуска́ть ми́мо ушей, не обраща́ть внима́нія. **Mimo mojej wiedzy**, безъ моего́ вѣдома. **Mimo mego zakazu**, несмотря́ на моё запреще́ніе.

Mimochodem, мимохо́домъ.

Mimojazdem, мимоѣздомъ.

Mimonaturalny, противоесте́ственный

Mimośród, -odu, *м. Мат.* разноцентре́нность; || * эксцентри́чность.

Mimośrodkowo, эксцентри́чески.

Mimośrodkowy, разноце́нтренный, **эксцентри́ческій.**

Mimowolnie, невóльно.

Mimowolny, невóльный.

Mina, -y, *ж.* ми́на, видъ, взглядъ, **нару́жность. Znać mu z miny**, это замѣтно по его́ нару́жности. * **Mina gęsta**, вои́нственный видъ. **Mina kwaśna**, нахму́ренный видъ, ки́слая ми́на. **Miną nadrabiać**, иску́сно скрыва́ть своё неудово́льствіе, свою́ доса́ду. **Miny stroić**, дава́ть кому́ зна́ки, переми́гиваться съ кѣмъ.

Mina, -y, *ж.* рудни́къ, копь, рудоко́пня; || руда́, *см.* **Kopalnia;** || *Воен.* ми́на, подко́пъ, *см.* **Podkop.**

Minąć, *см.* **Mijać.**

Minaret, -u, *м.* минаре́тъ (*ба́шня при мечети*).

Mincarski, моне́тный. **Mincarska forma**, моне́тный ште́мпель. **Mincarska waga**, моне́тные вѣски, *см.* **Menniczy.**

Mincarstwo, -a, *ср.* моне́тное дѣло, битьё моне́ты.

Mincarz, -a, *м.* моне́тчикъ, моне́тный ма́стеръ.

Mincować, чека́нить, бить моне́ту; || передѣлывать въ моне́ту,

Mincowanie, -nia, *ср.* чека́нка, битьё моне́ты.

Miner, -a, *м.* рудоко́пъ; || *Воен.* подко́пщикъ.

Minerał, -u, *м.* минера́лъ, *см.* **Kruszec.**

Mineralny, минера́льный, ископа́емый, *см.* **Kopalny.**

Mineralog, -a, *м.* минерало́гъ.

Mineralogiczny, минералоги́ческій.

Mineralogja, -ji, *ж.* минерало́гія.

Minimum, *Нескл.* ми́нимумъ, са́мая ме́ньшая сте́пень.

Miniony, мину́вшій, прошедшій.

Minister, -stra, *м.* мини́стръ. **Minister spraw wewnętrznych**, мини́стръ вну́тренних дѣлъ;—**skarbu**,—фина́нсовъ;—**dworu**,—двора́;—**spraw zagranicznych**,—иностра́нныхъ дѣлъ;—**marynarki**, морско́й;—**wojny**, вое́нный;—**sprawiedliwości**,—юсти́ціи;—**oświecenia**,— наро́днаго просвѣще́нія; — **dóbr państwa**, — госуда́рственныхъ иму́ществъ; — **komunikacji**,—путе́й сообще́нія; — **dóbr koronnych**; — удѣловъ; || **Minister pełnomocny**, полномо́чный посла́нникъ. || **Minister protestancki**, пасто́ръ.

Ministerjalnie, по министе́рски.

Ministerjalny, министе́рскій.

Ministerjum, *ср. см.* **Min sterstwo.**

Ministerstwo, -a, *ср.* **Ministerjum**, *ср. Нескл.* министе́рство, до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Ministrant, -a, *м.* священнодѣйствующій

Ministrowa, -éj, *ж.* жена́ *или* супру́га мини́стра.

Ministrowski, министе́рскій. **Po ministrowsku**, по министе́рски.

Ministrowstwo, -a, *ср.* до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Minja, -ji, *ж. Хим.* су́рикъ, ки́новарь.

Minjatura, -y, *ж.* миніатю́ра, миніатю́рная живопись.

Miniaturzysta, -y, *м.* миніатю́рный живописецъ, миніатюри́стъ.

Minier, -a, *м.* рудоко́пъ; || *Воен.* минёръ, подко́пщикъ, *см* **Miner, Podkopnik.**

Minjować, кра́сить, покрыва́ть кинова́рью, су́рикомъ.

Minjowy, ки́новарный, су́риковый

Minka, -i, *ж. Умен.* ми́на, ви́дъ, нару́жность. **Ładną ma minkę**, у неё хоро́шенькое ли́чико.

Minkować, жема́ниться, чечени́ться.

Minóg, -oga, *м.* минога (*рыба*).

Minotaur, -a, *м. Астрон.* Минота́връ (*созвѣздіе*)

Minować, рисова́ться, принима́ть на себя́ како́й-нибу́дь ло́жный видъ.

Minstrel, *см.* **Menestrel**

Minuciarz, -a, *м.* мелочно́й челове́къ.

Minuta, -y, *ж.* мину́та; || по́длинная за́пись, по́длинникъ; || черново́е сочине́ніе, черновая́ бума́га.

Minutka, -i, *ж.* мину́тка.

Minutnik, -a, *м.* мину́тная стре́лка (*на часа́хъ*).

Minutny, Minutowy, мину́тный.

Miód, -odu, *м.* мёдъ. **Miód niewarzony**, сыре́цъ. **Miód w plastrach**, сото́вый мёдъ.

Miodek, -dku, *ж.* медо́къ.

Miodnik, -a, *м. Бот.* медо́вникъ (*у растенія*).

Miodoliz, -a, *м. Зоол.* родъ ночно́й ба́бочки (*вре́дной для пчёлъ*).

Miodorodny, медоно́сный.

Miodosok, -u, *м. Бот.* медодвѣтъ (*растеніе*).

Miodowar, -a, *м.* медовáръ.
Miodowarnia, Miodownia, -ni, *ж.* медовáрня.
Miodowica, -y, *ж.* медвѣ́жья росá.
Miodowiec, -wca, *м. см.* **Kolibry.**
Miodowina, -y, *ж.* сытá
Miodówka,-i, *ж.* родъ слáдкихъ грушъ.
Miodownik, -a, *м.* медовúкъ (*прянúкъ*), *см.* **Piernik**; || прáничникъ,*см.* **Piernikarz**; || *Бот.* мелúсса (*растéніе*).
Miodowy, медóвый, медовóй. **Ocet miodowy**. уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ; || **Miodowa rosa**, медвѣ́жья росá, *см.* **Miodowica.**
Miodunczany, Miodunkowy, медýнковый, *см.* **Miodunka.**
Miodunka, -i, *ж. Бот.* медýнка, медýница, лёгочница, бѣлостóйка, *см.* **Płucnik.** || *Бот.* воловúй языкъ (*растéніе*).
Miot, -u, *м.* махъ, метáніе, бросáніе, швырáніе.
Miotać, Miecić, метáть, кидáть, бросáть, швырáть. **Miotać na kogo potwarz**, оскорблáть кого клеветóю. || **Miotać czém**, волновáть, обуревáть, возмущáть, качáть, колебáть **Gniew nim miota**, гнѣвъ обуревáетъ егó. **Okręt miotany burzą**, корáбль разбивáемый бýрею, *см.* **Kołatać.** || **Miotać się**, волновáться, колебáться; || бросáться,кидáться; || метáться (*о бóльномъ на постѣлѣ*). **Miotać się na kogo**, бросáться, нападáть на кого́.
Miotacz, -a, *м.* метáтель.
Miotanie, -nia, *ср.* метáніе, бросáніе.
Miotełka, -i, *ж.* метёлка.
Miotła, -ły, *ж.* метлá, помелó, вѣникъ, голúкъ; || *Бот.* метлúка,метлúца; || **Miotła niebieska**, хвостъ комéты.
Miotlarka, -i, *ж.* метёльщица.
Miotlarz, -a, *м.* метёльщикъ.
Miotlasty, метлообрáзный. **Miotlasta gwiazda**, комéта съ хвостóмъ.
Miotlisko, -a, *ср.* метлúшка (**niezgrabna miotła**); || метловúще (**trzon miotły**).
Miotło, -a, *ср.* игрýшка; || * **игрáлище.**
Miotłować, сѣчь рóзгами.
Miotłowy, метёльный.
Miotny, *см.* **Rzutny.**
Mir, -u, *м. Стар. Неупот.* миръ, *см.* **Pokój**; || міръ, вселéнная, *см.* **Świat**; || довѣ́ріе, вѣсъ, уваженіе. **Mieć mir u kogo**, имѣ́ть, вѣсъ у кого́, пóльзоваться чьимъ довѣ́ріемъ.
Mira, -y, *ж.* смúрна, мúрра.
Mirnica, -y, *ж. см.* **Chryzmat.**
Mirnik,-a, *м. Бот.* дымúнка (*растéніе*).
Mirny, *Стар.* мúрный, спокóйный, *см.* **Spokojny.**
Miro, -a, *ср. см.* **Chryzmo.**
Mirowy, мúровый.
Mirra, *см.* **Mira.**
Mirt, -u, *м. Бот.* миртъ.
Mirtowany, припрáвленный мúртовыми я́годами.
Mirtowy, мúртовый.
Mirtynek, -nka,*м.* винó припрáвленное мúртомъ.
Mirzyć się, Zmirzyć się, *Стар.* мирúться, помирúться.
Miś *или* **Misio**, -a, *м.* Мúшенька (*Ирон. названіе медвѣдя*).
Misa, -y, *ж.* чáша, мúса, *см.* **Półmisek**; водоёмъ, бассéйнъ (**misa u fontanny**), *см.* **Czasza, Panew'. Misa szalna**, вѣсовáя чáша, *см.* **Szala.**
Miseczka, -czki, *ж.* мúска, мúсочка.**Miseczka do krwi puszczania**, тáзикъ при пусканіи крóви. **Miseczka (od filiżanki)**. блю́дечко.
Misiarz, -a, *м.* холостúльщикъ (*животныхъ*).
Misić, Wymisić, класть, холостúть, валóпить, *см.* **Mniszyć.**
Misiek, -śka, *м. см.* **Miś.**
Misiorka, Misiurka, Misurka, -i, *ж.* забрáло, личнúкъ (*у шлéма*).
Miska, -i, *ж.* мúска. **Miska do mycia się**, умывáльница, *см.* **Misa**; || блю́до (*съ котóрымъ хóдятъ во врéмя обѣ́дни*).
Miśnik, -a, *м.* поддóнникъ поддóнокъ (*для блюдъ и тарéлокъ*).
Misny, мúсочный; || бассéйный.
Miss,a, -ji, *ж.* поручéніе, полномóчіе; || призвáніе; || мúссія (*для обращéнія въ христіáнство*), *см.* **Posłannictwo.**
Missjonarski, миссіонéрскій.
Missjonarz, -a, *м.* миссіонéръ.
Misterja, -ji; *ж. см.* **Tajemnica.**
Misterkini, -ni, *ж. см.* **Mistrzyni.**
Misternie, искýсно, худóжественно,мастерскú.
Misterność, -ści, *ж.* тóнкость, художественность, изя́щество, чистотá (*отдѣ́лки*), *см.* **Kunsztowność, Sztuczność.**
Misterny, тóнкій, изя́щный, худóжественный, краси́вый, *см.* **Kunsztowny.**
Misterstwo, -a, *ср. см.* **Kunszt, Sztuka.**
Mistrz, -a, *м.* мáстеръ; || старшúй, глáвный; || учúтель, настáвникъ; *см.* **Magister**; || * худóжникъ. **To jest dzieło mistrza**, э́то произведéніе худóжника, э́то худóжественное произведéніе; || **Mistrz kapelli**, рéгентъ (*надъ пѣ́вцами*); || **Mistrz obrzędów**, церемоніймéйстеръ; || **Mistrz dworu**, гофмéйстеръ; || **Wielki mistrz krzyżacki**, великúй магúстръ тевтóнскаго óрдена; || палáчъ, *см.* **Kat.**
Mistrzowstwo, -a, *ср.* учúтельство, настáвничество, *см.* **Nauczycielstwo**; || магúстерство; || искýсство, мастерствó; || гросмéйстерство (**godność wielkiego mistrza**); || дóлжность палачá.
Mistrzowa, -éj, *ж.* женá учúтеля, магúстра и т. д., *см.* **Mistrz.**
Mistrzować, Zmistrzować (co), искýсно что́-либо сдѣ́лать; || **Mistrzować około czego**, лóвко за что́ взя́ться, лóвко распоряжáться чѣмъ; || **Mistrzować w czém**; отличáться въ чёмъ, быть искýснымъ въ чёмъ.

Mistrzownik,-a, *м. Бот.* **потого́нъ,да́рскій ко́рень.**

Mistrzowny, *см.* **Mistrzowski.**

Mistrzowski, маги́стерскій, учи́тельскій, наста́вническій, мастерско́й, иску́сный, худо́жественный, и т. д., *см.* **Mistrz, Nauczycielski, Magistrowski. || Po Mistrzowsku, иску́сно, худо́жественно; || мастерски́.**

Mistrzyk, -a, *м.* **пачку́нъ, выдающій себя́ за ма́стера.**

Mistrzyni,-ni, *ж.* **учи́тельница, наста́вница, воспита́тельница, преподава́тельница, содержа́тельница пансіо́на, учёбнаго заведе́нія; || иску́сница, мастери́ца; || худо́жница; || ста́ршая мона́шенка въ монастыря́хъ.**

Mistycyzm, -u, *м.* мистици́змъ.

Mistycznie, мисти́чески.

Mistyczność, -ści, *ж.* **таи́нственность,** *см.* **Mistycyzm.**

Mistyczny, таи́нственный, мисти́ческій.

Mistyfikacja,-ji, *ж.* **мистифика́ція, одура́ченіе.**

Mistyk, -a, *м.* **ми́стикъ испыта́тель та́инствъ.**

Mistykować, вдава́ться въ мистици́змъ.

Mit, -u, *м.* **миѳъ, баснослóвное преда́ніе, ба́сня.**

Mitiuk, -a, *м.* **коро́ткій чапра́къ на ло́шадь.**

Mitolog, -a, *м.* **миѳоло́гъ, баснослóвъ.**

Mitologicznie, миѳологи́чески.

Mitologiczny, миѳологи́ческій, баснослóвный.

Mitologja, -ji, *ж.* **миѳоло́гія, баснослóвіе.**

Mitra, -y, *ж.* **ми́тра** *(епископская и архіепископская шапка),* *см.* **Infuła; || Mitra książęca,** кня́жеская коро́на.

Mitręga, -i, *ж.* **помѣха, ме́дленность, потéря врéмени, мѣшкотность; || копу́нъ, копоту́нъ,** *см.* **Maruda; || ме́дленная, плохая рабóта.**

Mitrężnie, мѣшкотно, копотли́во.

Mitrężny, мѣшкотный, копотли́вый.

Mitrężyć, Zmitrężyć (czas), напра́сно теря́ть врéмя, мѣшкать, копáться.

Mitrydat, -a, *м. Бот. см.* **Dryakiew.**

Mituk,-a, *см.* **Mitiuk.**

Mix..., *см.* **Miks.....**

Mizantrop, -a, *м.* **мизантро́пъ нелюди́мъ,** *см.* **Odludek.**

Mizantropiczny, Mizantropijny, мизантропи́ческій, нелюди́мый.

Mizantropja, -ji, *ж.* **не́нависть къ лю́дямъ, нелюди́мство.**

Mizantropka, -i, *ж.* **мизантро́пка, нелюди́мка.**

Mizeractwo, -a, *ср.* **кра́йняя нищета́, бéдность, ни́щенство; || *Собир.* ни́щіе, бéдняки́, обóрванцы, ни́щая сволочь.**

Mizeraczek, -czka, *м. см.* **Mizerak.**

Mizeraczka, -i, *ж.* **бéдная, жа́лкая, несча́стная жéнщина.**

Mizerak, -a, *м.* **бéдня́къ, бéдня́га, бéдный человéкъ, горемы́ка.**

Mizerere, *Нескл. Церк.* **Поми́луй мя Бóже** *(50-ый псало́мъ).*

Mizerja, -ji, *ж.* **кра́йняя бéдность, нищета́; || сала́тъ изъ свѣжихъ огурцóвъ.**

Mizernie, плóхо, ху́до; || бéдно, ни́щенски, *см.* **Nędznie.**

Mizernieć, Zmizernieć, худéть, похудéть, становúться худощáвымъ, извúниться въ липѣ.

Mizerny, блéдный, худóй, тóщій, сухопáрый, тщедýшный, исхудáлый; || бéдный, нéпомощный, ничтóжный, жáлкій, плохóй. **Twarz mizerna,** блéдное, исхудáлое лицó. **Postać mizerna,** изнеможённый видъ, изнеможённая нарýжность. **Mizerne utrzymanie,** бéдное содержáніе. **Mizerne jedzenie,** плохáя ѣдá. **Mizerna robota,** плохáя, ничтóжная рабóта. **Odzież mizerna,** бéдная одéжда. **Mizerne zbiory,** плохóй урожáй, плохáя убóрка *(хлѣба);* || * сухóй. **Mizerne dzieło,** сухóе, непріятное сочинéніе. **Mizerny styl,** сухóй, непріятный слогъ.

Mizerota, -y, *ж.* **нищета́, бéдность,** *см.* **Lichota, Nędzota.**

Mizerować, Zmizerować, истощáть, истощúть сúлы, здорóвье. **Zmizerować się,** истощúть сúлы, разстрóить здорóвье.

Mizg, -u, *м. см.* **Umizg.**

Mizguś, -sia, *м.* **щёголь, фрáнтикъ.**

Mkły, бéглый, бéгýщій; || скоротéчный, преходя́щій. **Mkła fala,** бéгýщая волна́, *см.* **Nikły.**

Mknąć, толкáть, пихáть; || побуждáть, понуждáть, *см.* **Pomykać; || Mknąć się,** стремúться; || подвигáться впередъ; || выступáть, выдавáться, вдавáться, *см.* **Pomykać się, Umykać.**

Młacać, *см.* **Młócić.**

Mlanka, -i, *ж. Зоол.* **плогва́, плоти́ца** *(рыба).*

Mlask, -u, *м. см.* **Mlaskanie.**

Mlaskać, Mlasnąć, чмóкать, чмóкнуть, чáвкать, чáвкнуть.

Mlaskanie-nia, *ср.* чмóканье, чáвканье.

Mleć, Zemleć, Umleć, молóть, смолóть (рожь); || * **Mleć językiem,** молóть вздоръ, болтáть, молóть языкóмъ.

Mlecz, -u, *м.* молóки *(у рыбъ);* || **Mlecz pacierzowy** *или* **grzbietowy,** спиннóй, хребётный мозгъ; || *Бот.* сердевúна; || зáячья капýста *(растéніе);* || пухъ, пушóкъ, мошóкъ *(на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ).*

Mleczaj, -ja, *м. Бот.* **сыроѣжка, грузды** *(грибъ).*

Mleczak, -a, *м.* **ры́ба самóцъ, ры́ба съ молокáми; || молодóе живóтное, сосунóкъ; || * молокососъ, юноша.**

Mleczarka, -i, *ж.* **молóчница.**

Mleczarnia, -ni, *ж.* **молóчня, сы́рня.**

Mleczasty, моло́чный.

Mleczek, -czku, *м. Бот.* молочáй, молочáйникъ (*растéніе*).

Mleczko, -a, *ср.* молочко́. **Mleczko cielęce**, сла́дкое мя́со, теля́чьи моло́ки. **Mleczko kamienne**, лу́нное молоко́, бѣлый, ры́хлый мѣлъ.

Mleczkowy sok, *Мед.* млéчный сокъ, хи́лусъ.

Mlecznica, -y, *ж. Бот.* исто́дъ (*растéніе*).

Mlecznieć, превраті́ться въ молоко́.

Mlecznik, -a, *м.* моло́чникъ, продавéцъ молока́; || моло́чня, сы́рня, *см.* **Mleczarnia**; || **Mlecznik kamień**, галакти́тъ; || *Бот.* млéчникъ.

Mleczno, -a, *ср. см.* **Mleczywo.**

Mleczny, моло́чный; || *Астрон.* **Droga mleczna**, млéчный путь; || **Mleczne zęby**, пéрвые, моло́чные зу́бы.

Mleczysty, *Бот.* моло́чнистый.

Mleczywo, -a, *ср.* моло́чное, моло́чное ку́шанье, *см.* **Nabiał.**

Mléko, -a, *ср.* молоко́. **Słodkie mléko**, свѣ́жее молоко́. **Kwaśne, zsiadłe mléko**, ки́слое, сквѣвшееся молоко́, простоква́ша; || * **Mleko panieńskie**, космети́ческая вода́. || *Посл.* **Mléko jeszcze ma pod nosem**, у него́ ещё ма́терино молоко́ на губа́хъ не обсохло.

Mlékodajny, *Анат.* млеконо́сный.

Mlékorodny, млекотво́рный, производя́щій молоко́.

Mlékowy, моло́чный.

Mlewo, Mliwo, -a, *ср.* помо́лъ, моло́тье. **Zapłata od mliwa**, пла́та за помо́лъ.

Młóćba, -y, Młocka, -i, *ж.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*). **Czas, początek młóćby**, за́молоть.

Młocek, -cka, *м.* молоти́льщикъ.

Młócenie, -nia, *ср. см.* **Młóćba.**

Młócić, молоти́ть (*хлѣбъ*). *Посл.* **Próżno słomę młócić**, *или* **Darmo wodę młócić**, въ ступкѣ во́ду толо́чь. || * **Wymłócić kogo**, отколоти́ть, отваля́ть кого́.

Młocisko, -a, *ср.* молотови́ще; || огро́мный мо́лотъ.

Młocka, -i, *ж. см.* **Młóćba**; || молоти́льщица.

Młockarnia, -ni, *ж.* молоти́лка.

Młockowy, молоти́льный.

Młode, -ego, *ср.* молодо́е живо́тное.

Młodec, -dca, *м.* молодо́е живо́тное, молода́я пти́ца.

Młódka, -i, *ж.* моло́дка, молоди́ца, молода́я дѣ́вушка, же́нщина; || молода́я са́мка (*ещё неимѣвшая дѣтёнышей*); || простáя ка́рта, не фигу́ра.

Młodnieć, Odmłodnieć, молоде́ть, помолоде́ть.

Młodniś, -sia, *м. см.* **Młokos.**

Młodo, мо́лодо.

Młodociany, ю́ный, молодо́й, ю́ношескій.

Młodolatek, -tka, *м.* безборо́дый ю́ноша, молокосо́съ.

Młodolatka, -i, *ж.* моло́дка, молоди́ца, молода́я дѣ́вушка.

Młodoletni, ю́ный, молодо́й, ю́ношескій, о́троческій.

Młodość, -ści, *ж.* мо́лодость, ю́ность; || молодёжъ, ю́ношество. *Послов.* **Młodość płochość**, мо́лодо зе́лено.

Młodoszczep, -u, *м. см.* **Płonka.**

Młodożeniec, -ńca, *м.* молодо́й, новобра́чный, *см.* **Nowożeniec.**

Młodożeństwo, -a, *ср.* молода́я четá, молоды́е супру́ги; || ра́нняя жени́тьба.

Młodsza, -éj, *ж.* го́ничная, служа́нка.

Młodszy, młádszy, *см.* **Młody.**

Młody, молодо́й, ю́ный, ю́ношескій. **Panna młoda**, молода́я, новобра́чная. **Pan młody**, молодо́й, новобра́чный. **Państwo młodzi**, молоды́е, новобра́чные. *Послов.* **Młode piwo szumi**, ю́ношеству тру́дно удержа́ться отъ увлече́ній, мо́лодость должна́ перебѣ́ситься. **Młodą mieć twarz**, имѣ́ть моложа́вое лицо́. **Zamłodu**, съ ю́ныхъ лѣтъ, смо́лоду, сма́лу, съизма́льства, съ малолѣ́тства.

Młodysz, -a, *м.* моложа́вый.

Młodź, -dzi, *ж.* молодёжь, *см.* **Młodzież.**

Młodźba, *см.* **Młoćba.**

Młodzian, -a, *м.* ю́ноша, мо́лодецъ, *см.* **Młodzieniec.**

Młodzianki, -ów, *мн.* младе́нцы избіе́нные Ири́домъ. **Święto Młodzianków**, избіе́ніе младе́нцевъ Ири́домъ.

Młodziankowy dzień, день избіе́нія младе́нцевъ Ири́домъ, *см.* **Młodzianki.**

Młodzić, молоди́ть, *см.* **Odmładniać, Odmładzać.** || **Młodzić się**, молоди́ться.

Młodzic, -a, *м.* мо́лодь, молоди́зна, пивны́я дро́жжи.

Młodzieńczy, ю́ношескій, о́троческій.

Młodzieńczyk, -a, *м.* ю́ноша.

Młodzieniaszek, -szka, *м.* о́трокъ; || мальчи́шка, молокосо́съ.

Młodzieniec, -ńca, *м.* молодо́й челове́къ, ю́ноша.

Młodzienny, Młodzieński, *см.* **Młodzieńczy.**

Młodzieństwo, -a, *ср.* ю́ношество, ю́ность, ю́ношескій во́зрастъ, мо́лодость.

Młodzież, -y, *ж.* молодёжь.

Młodzik, -a, *м.* молокосо́съ, вертопра́хъ, *см.* **Młokos.**

Młodziuchno, очень мо́лодо, моложа́во.

Młodziuchny, Młodziutki, Młodziusieńki, Młodziuteńki, молоде́нькій, молодёхонекъ.

Młodziwo, -a, *ср.* моло́дняк.

Młodzizna, -y, *ж.* помётъ (*число́ дѣтёнышей за одинъ разъ рожденныхъ*); || вы́сѣдъ, вы́водъ (*о птицахъ*); || мелюзга́, ме́лкая ры́ба (*пускаемая на развóдъ*); || молоды́я расте́нія.

Młokicina, -y, *ж.* родъ и́воваго де́рева, *см.* **Witwina.**

Młokos, -a, *м.* молокосо́съ.

Młon, -u, *м.* ме́ленъ (*въ мéльницѣ*).

Młot, Młót, -a, *м.* мо́лотъ. *Горн.* **Młot fryszerski,** кри́чный мо́лотъ;—**przyciskowy,** хвосто́вый мо́лотъ; — **leśny (cechówka),** штемпель, пунсо́нъ. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Młotarnia, -ni, *ж.* кова́льня, молотова́я.

Młoteczek, -czka, *м. Умен.* молото́чекъ; || *Анат.* молото́чекъ (*въ ушáхъ*).

Młotek, -tka, *м.* молото́къ. **Młotek mularski,** ки́рочка, ки́рка, молото́къ.

Młotnik, -a, *м.* молотобо́ецъ.

Młotny, Młotowy, молотово́й, молотко́вый.

Młóto, Młuto, -a, *ср.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Młotowiny, *Горн.* молотоби́ны.

Młyn, -a, *м.* ме́льница. **Młyn wietrzny,** ве́тряная ме́льница. **Młyn wodny,** водяна́я ме́льница. **Młyn parowy,** парова́я ме́льница. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница. **Młyn prochowy,** пороховая ме́льница. *Посл.* **Język mu latajak we młynie,** язы́къ у него́ сло́вно трещо́тка.

Młynarczanka, -i, *ж.* дочь ме́льника.

Młynarczyk, -a, *м.* рабо́тникъ въ ме́льницѣ.

Młynarka, -i, *ж.* ме́льничиха.

Młynarski, ме́льничный, ме́льничій.

Młynarstwo, -a, *ср.* ме́льничное произво́дство, ме́льничный про́мыселъ.

Młynarz, -a, *м.* ме́льникъ.

Młynarzów, ме́льничій, принадлежа́щій ме́льнику.

Młynarzowa -éj, *ж.*, ме́льничиха, жена́ ме́льника, *см.* **Młynarka.**

Młynek, -nka, *м.* ма́ленькая ме́льница. **Młynek do kawy,** кофе́йная ме́льница; || ме́льница (*дѣтская игра́*); || верче́нье, маха́нье вокру́гъ себя́ шпа́гою *или* па́лкою (*для защи́ты*). **Młynkiem się bronić,** защища́ться (*тѣмъ же спо́собомъ*); || кувы́ркань. **Młynka robić, zrobić,** кувы́ркаться; * вили́ть, вывёртываться, *см.* **Kominek;** || (*крестъ, фигу́ра въ та́нцѣ*); || *см.* **Młyniec.**

Młyniec, -ńca, *м.* употребля́ется то́лько въ творит. падежѣ: **Młyńcem,** въ кружо́къ, кружко́мъ. **Obracać się młyńcem,** верте́ться, кружи́ться. **Toczyć się młyńcem,** кати́ться кружко́мъ.

Młynkować, Przemłynkować (zboże), просѣва́ть (*хлѣбъ*); || * вывёртываться, вили́ть, лука́вить.

Młynkowanie (zboża), -nia, *ср.* просѣва́ніе хлѣба.

Młynowe, -ego, *ср.* ме́льничный сборъ.

Młyński, ме́льничный.

Mnażać, *см.* **Mnożyć.**

Mnich, -a, *м.* мона́шествующій, мона́хъ, и́нокъ; || слонъ, фигу́ра (*въ ша́хматахъ*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, пробирная ча́шечка; || подъёмная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ*); || *Плотн.* коро́ль; || *Бот. см.* **Mniszek.**

Mnichostwo, -a, *ср.* мона́шество, и́ночество.

Mnichowski, мона́шескій, и́ноческій, *см.* **Mniszy. Po mnichowsku,** помона́шески.

Mnichowstwo, -a, *ср. см.* **Mnichostwo.**

Mniéj, сравн. ст. менѣе, ме́ньше, *см.* **Mało. Mniéj więcéj,** бо́лѣе *или* ме́нѣе. || *Матем.* **Znak mniéj,** ми́нусъ.

Mniejszeć, Zmniejszeć, уменьша́ться, уменьши́ться, убавля́ться, уба́виться, *см.* **Maleć.**

Mniejszenie, Zmniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, у́быль; || сба́вка (*въ цѣнѣ*).

Mniejszoroczny, ме́нѣе одного́ го́да.

Mniejszość, -ści, *ж.* меньшинство́; || ме́ньшее число́, коли́чество, ни́зшая сте́пень.

Mniejszy, *сравн. ст.* ме́ньшій, *см.* **Mały. Mniejsza o to,** э́то ничего́ не зна́читъ, э́то пустяки́, не вели́кое, не ва́жное де́ло.

Mniejszyć, *см.* **Zmniejszać.**

Mniejszyciel, -a, *м.* уменьша́тель.

Mniemać, ду́мать, полага́ть, мнить, суди́ть; || представля́ть себѣ́, вообража́ть.

Mniemacz, -a, *м.* ду́мающій, вообража́ющій.

Mniemanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе, сужде́ніе, усмотрѣ́ніе. **Wielkie było o nim mniemanie,** отъ него́ мно́гаго ожида́ли; || предположе́ніе, дога́дка. **Na mniemaniu oparty,** осно́ванный на дога́дкѣ, *см.* **Domniemanie, Domniemalny.**

Mniska, -i, *ж.* кла́деная свинья́.

Mniszarz, -a, *м.* холости́льщикъ.

Mniszek, -szka, *м.* мона́шекъ; || *Зоол.* черносѣрая синица (*птица*); || *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гумёнцо, хаси́мъ.

Mniszka, -i, *ж.* и́нокиня, мона́шенка, мона́хиня, *см.* **Zakonnica.**

Mniszy, Mniski, мона́шескій.

Mniszyć, Omniszyć (kogo), пострига́ть, постри́чь кого́ въ мона́хи; || **Omniszyć się,** постри́чься въ мона́хи. || **Wymniszyć,** класть, холости́ть, воло́шить.

Mnogi, многочи́сленный, мно́жественный, *см.* **Liczny.** *Грам.* **Liczba mnoga,** мно́жественное число́.

Mnogo, мно́го.

Mnogobarwny, многоцвѣ́тный, *см.* **Wielofarbny.**

Mnogodzietny, имѣ́ющій мно́го дѣте́й.

Mnogodźwięczny, многозву́чный.

Mnogogrzeszny, многогрѣ́шный.

Mnogojęzyczny, многоязы́чный.

Mnogokrotny, *см.* **Wielokrotny.**

Mnogokształty, *см.* **Wielokształtny.**

Mnogoletni, *см.* **Wieloletni.**

Mnogoludność, -ści, *ж.* многолю́дство, многолю́діе.

Mnogooczny, *см.* **Wielooki.**

Mnogopamiętny, имѣ́ющій обши́рную па́мять.

Mnogoplemienny, многоплеме́нный, *см.* **Wieloplemienny, Różnoplemienny.**

Mnogopłodny, **Mnogorodny**, оби́льный плода́ми, плодоро́дный.

Mnogość, -ści, *ж.* мно́жество, многочи́сленность, накопле́ніе, скопле́ніе.

Mnogowodny, многово́дный.

Mnóstwo, -a, *ср.* мно́жество.

Mnożca, -y, *м.* умножа́ющій, **размножа́ющій**, распростраи́тель.

Mnożenie, -nia, *ср.* размноже́ніе; || *Ариѳ.* умноже́ніе.

Mnożna, -éj, *ж. Ариѳ.* мно́жимое число́.

Mnożnik, -a, *м. Ариѳ.* мно́житель.

Mnożny, *Ариѳ.* мно́жимый, могу́щій помно́житься.

Mnożyć, умножа́ть, размножа́ть; || *Ариѳ.* помножа́ть, *см.* **Pomnożyć**. || **Mnożyć się**, размножа́ться, увели́чиваться, помнажа́ться, *см.* **Rozmnażać się**.

Mnożyciel, -a, *м. см.* **Mnożca**.

Mobilja, *мн.* дви́жимость, дви́жимое и́мѣніе, дви́жимое.

Mobilizacja, -ji, *ж. Юрид.* превраще́ніе недви́жимаго и́мѣнія въ дви́жимое; || *Воен.* мобилиза́ція.

Mobilizować, превраща́ть въ дви́жимое (*недви́жимое имѣніе*); || *Воен.* мобили́зировать.

Moc, -y, *ж.* мощь, мочь, си́ла; || кре́пость, про́чность; || власть, могу́щество; || бо́дрость, твёрдость. **Z całéj siły, z całą mocą**, всѣ́ми си́лами, всѣ́чески. **Nie może chodzić o swojéj mocy**, у него́ нѣтъ силъ ходи́ть. **Moc sukna, płótna**, про́чность сукна́, полотна́. **Moc ciała**, кре́пость тѣла, тѣле́сная си́ла. **Moc umysłu**, твёрдость души́, душе́вная си́ла. **Moc obowiązująca**, простра́нство дѣ́йствія, обязу́ющая си́ла. **Moc wykonalna**, зако́нная, исполни́тельная си́ла. **Moc egzekucyjna**, исполни́тельная си́ла. **Moc artykułu (np. organizacji sądowéj)**, дѣ́йствіе статьи́ (*суде́бныхъ уставовъ*). **Moc obowiązująca**, дѣ́йствіе зако́на, обяза́тельная си́ла. **Moc wstecz obowiązująca**, обра́тное дѣ́йствіе зако́на. **Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującéj**, зако́нъ не и́мѣетъ обра́тнаго дѣ́йствія. **Mocą swego genjuszu**, си́лою своего́ ге́нія. **To nie jest w mojéj mocy**, э́то не въ мое́й вла́сти. **Mieć kogo** *и́ли* **co w swéj mocy**, и́мѣть кого́ *и́ли* что́ въ своéй вла́сти. **Mieć moc na śmierć i życie**, и́мѣть пра́во располага́ть чьей сме́ртью и жи́знью. || **Moc**, мно́жество. **Mieć moc przyjaciół**, и́мѣть мно́жество друзе́й; || **Mocy**, *мн.* держа́вы, государства. || **W moc, Na mocy, Z mocy**, въ си́лу, по си́лѣ, по пра́ву (*чего́*). **W moc, na mocy takiego prawa, takiego rozporządzenia**, въ си́лу тако́го то зако́на, тако́го-то постановле́нія. **Z mocy donacji**, по пожа́лованію. **Na mocy wyroków sądu**, по приговора́мъ суда́; || **Mocą**, во́лею, невóлею, си́лою, наси́льно, *см.* **Siła, Gwałtownie, Tęgość, Własność, Możność, Prawo, Potęga**.

Mocarka, -i, *ж.* власти́тельница, влады́чица; || могу́щественная монáрхиня, государыня.

Mocarski, верхо́вный, высоча́йшій, самодержа́вный, ца́рскій, могу́щественный.

Mocarstwo, -a, *ср.* держа́ва, государство, монáрхія.

Mocarz, -a, *м.* монáрхъ, государь.

Mocen (mocny), употребля́ется то́лько съ вспомога́тельнымъ глаго́ломъ **być** (*быть*), въ значе́ніи: и́мѣть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, и́мѣть пра́во на что́. **Jestem mocen to zrobić**, я могу́ э́то сдѣ́лать. **Mocen jest**, предоставля́ется ему́. **Mocja, -ji**, *ж.* движе́ніе, моціо́нъ; || предложе́ніе, *см.* **Wniosek**.

Mocnić, укрѣпля́ть, усиливать, *см.* **Wzmacniać**. || **Mocnić się, Mocnieć**, укрѣпля́ться, усиловаться, *см.* **Wzmacniać się**.

Mocniéj, Mocniejszy, *сравн. ст.*, сильне́е, сильне́йшій, *см.* **Mocno, Mocny**.

Mocno, си́льно, мо́щно, кре́пко, вырази́тельно, насто́йчиво; || весьма́, о́чень. **Mocno siedzieć na koniu**, кре́пко сидѣ́ть на ло́шади. **Mocno się temu dziwił**, онъ о́чень удивля́лся э́тому. **Mocno nastawać na co**, наста́ивать на чёмъ, упира́ть на что́.

Mocność, -ści, *ж.* си́ла, мощь, мочь; || кре́пость, твёрдость, про́чность.

Mocny, си́льный, кре́пкій; || твёрдый, пло́тный, про́чный, *см.* **Silny**. **Mocny w czém**, зна́ющій, иску́сный, си́ленъ въ чёмъ. **Mocny w historji**, хорошо́ зна́ющій исто́рію, си́ленъ въ исто́ріи. || **Mocen**, въ си́лахъ, въ состоя́ніи; употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Jestem mocen to uczynić**, я въ состоя́ніи э́то сдѣ́лать.

Mocodawca, -y, *м.* довѣри́тель.

Mocować укрѣпля́ть, усиливать, напряга́ть, *см.* **Silić, Natężać**; || **Mocować się (z kim, z czém)**, боро́ться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); противобо́рствовать (*кому́, чему́*), *см.* **Pasować się, Walczyć**.

Mocowanie, -nia, Mocowanie się, *ср.* борьба́.

Mocownik, -a, *м.* боре́цъ; || сила́чъ.

Mocz, -u, *м.* моча́.

Moczadło, -a, *ср.* **Moczara, -y**, *ж.* топь, трясúна, болóтина.

Moczenie, -nia, *ср.* моче́ніе; || мо́чка, умо́чка; || моче́ніе (*льна, пеньки́*); || *Хим.* вы́мочка.

Moczociąg, -u, *м. Хим.* кате́теръ, вы́пускникъ, спу́стникъ (*инструме́нтъ*).

Moczowy, мочево́й.

Moczyć, Zmoczyć, мочи́ть, смочи́ть, намочи́ть, измочи́ть. || **Moczyć się**, мочи́ться, измочи́ться, *см.* **Maczać**.

Moczydło, -a, *ср.* мочи́льня (*для льна*).

Moczymorda, -y, Moczywąs, -a, *м.* пья́ница, пьяньчу́га.

Moda, -y, *ж.* мо́да, обы́чай, обыкнове́ніе.

Model, -u, Modelusz, -u, *м.* моде́ль, слѣпокъ; || образе́цъ, *см.* **Wzór.**

Modelować, лѣпи́ть, вылѣпля́ть.

Modelowanie, -nia, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, лѣпна́я рабо́та.

Modelownik, -a, *м.* лѣпщи́къ, лѣпи́льщикъ.

Modelowy, образцо́вый, *см.* **Wzorowy.**

Moderacja, -ji, *ж. см.* **Umiarkowanie.**

Moderant, -a, *м.* умѣренный; || партиза́нъ умѣренной полити́ческой па́ртіи.

Moderat, -a, *м.* умѣренный, скро́мный человѣкъ.

Moderować, Moderować się, *см* **Miarkować, Miarkować się.**

Moderowny, *см.* **Umiarkowany.**

Modestja, -ji, *ж. см.* **Skromność.**

Modła, -y, *ж.* о́бразъ, видъ, фо́рма; || образе́цъ, *см.* **Prawidło;** || *Стар.* и́долъ, куми́ръ, истука́нъ (*языческій*); || *Плотн.* у́ровень съ отвѣсомъ, ватерпа́съ; || **Modły, -ów,** *мн.* моле́ніе, мольбы, моли́твы.

Modłek, dłka, *м.* аска́тель, льстецъ.

Modlenie się. *ср.* моле́ніе, молѣбствіе.

Modlić, моли́ть, умоли́ть, упра́шивать; || заклина́ть, *см.* **Zaklinać.** || **Modlić się,** моли́ться. **Modlić się o co do Boga,** моли́ться о чёмъ Бо́гу. **Modlić się komu** *или* **do kogo,** умоля́ть кого́, *см.* **Błagać.**

Modliciel, -a, *м.* моле́льщикъ, богомо́лецъ

Modlicielka, -i, *ж.* моле́льщица, богомо́лка.

Modlitewka, -i, *ж.* кра́ткая моли́тва.

Modlitewnia, -ni, Modlitewnica, -y, *ж.* моле́льня, моле́нная, часо́вня, *см.* **Modlnica.**

Modlitewny, моли́твенный, моле́льный.

Modlitwa, -y, *ж.* моли́тва, мольба́. **Modlitwa Pańska,** моли́тва Го́спо́дня. **Polecać się czyim modlitwom,** поручи́ть себя́ чьи́мъ моли́твамъ. **Dom modlitwy,** домъ моли́твы, *см.* **Modlnica.** || **Modlitwy,** *мн.* моли́твенникъ.

Modłoczyńca, -y, *м. см.* **Modliciel.**

Modniarka, -i, *ж.* торгу́ющая мо́дными това́рами.

Modnie, Modno, мо́дно, помо́дному, по мо́дѣ.

Modnieć, Zmodnieć, быть въ мо́дѣ.

Modniś, -sia, *м.* мо́дникъ.

Modnisia, -si, *ж.* мо́дница.

Modno, *см.* **Modnie.**

Modnochodny, слѣдующій мо́дѣ.

Modny, мо́дный.

Modrak, -a, *м. Бот.* василёкъ (*расте́ніе*), *см.* **Chabrek, Bławat.**

Modrawo, голубова́то, синева́то.

Modrawy, голубова́тый, синева́тый.

Modro, голуба́го цвѣта.

Modrobiały, свѣтлоголубо́й.

Modrooki, голубоо́кій, голубогла́зный.

Modrość, -ści, *ж.* голубизна́, синева́, лазу́рь.

Modry, лазу́ревый, голубо́й.

Modrzeć, Zmodrzeć, сине́ть, принима́ть, приня́ть голубо́й цвѣтъ.

Modrzeń, -nia, *м. см.* **Modrzew.**

Modrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **Modrak;** || кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*), *см.* **Ostrożki.** || *Зоол.* родъ макре́ля (*рыба*).

Modrzeniowy, *см.* **Modrzewiowy.**

Modrzew', -wia, *м.* ли́ственница (*де́рево*).

Modrzewnica, -y, *ж. Бот.* болотня́къ, ве́рескъ (*расте́ніе*).

Modrzewiowy, ли́ственничный.

Modrzyć, Pomodrzyć, Zmodrzyć, синя́ть, ворони́ть (*сталь*); || окра́сить въ си́ній цвѣтъ.

Modyfikacja, -ji, *ж.* измѣне́ніе, видоизмѣне́ніе.

Modyfikować, измѣня́ть.

Modystka, -i, *ж.* моди́стка, *см.* **Modniarka.**

Módz, мочь, имѣть возмо́жность. **Nie mogę pojąć tego,** не могу́ поня́ть э́того. **Nie módz się ruszyć,** не имѣть возмо́жности дви́нуться, тро́нуться. **Może być że....** мо́жетъ быть, что... **Może wiele u naczelnika,** онъ мно́го мо́жетъ сдѣлать у нача́льника, онъ въ си́лѣ у нача́льника. **Póki mogąc,** по мѣрѣ возмо́жности. **Jak mogąc,** какъ мо́жно, наско́лько мо́жно.

Modziasty, *см.* **Modny.**

Mogiła, -y, *ж.* моги́ла; || моги́льная на́сыпь, курга́нъ.

Mogiłka, -i, *ж.* моги́лка; || **Mogiłki,** *мн.* кладби́ще.

Mogilniczy, -ego, *м.* моги́льщикъ, *см.* **Grabarz.**

Mogilnik, -a, *м.* кладби́ще, *см.* **Cmentarz.**

Mogilny, моги́льный.

Mój, moja, moje, мой, моя́, моё.

Mojże, Moiże, -a, *ср. Неуп.* помѣстье; || мы́за, ху́торъ, фе́рма, *см.* **Folwark.**

Moknąć, Zmoknąć, мо́кнуть, смо́кнуть, промо́кнуть. **Zmokłem do koszuli,** я промо́къ до руба́шки. **Moknąć na deszczu,** мо́кнуть подъ дождёмъ.

Mokro, мо́кро, вла́жно, сы́ро.

Mokrość, -ści, *ж.* мокрота́, вла́жность, сы́рость.

Mokrota, y, *ж. см,* **Mokrość.**

Mokry, мо́крый, вла́жный, сырой.

Mokrza, -y, *ж.* течь, те́ча, мокрота́.

Mokrzawy, мокрова́тый, сырова́тый.

Mokrzyć, *см.* **Moczyć.**

Mokrzyca, -y, *ж. Ветер.* разсѣдины, подсѣдъ, колѣнный мокре́цъ (*у ло́шади*).

Mokrzydło, -a, *ср.* мо́крое, вла́жное мѣсто, мо́края, вла́жная по́чва.

Mokrzyna, -krzyny, Mokrzysko, -krzyska, Mokrzyzna, -krzyzny, мо́крыя, вла́жныя мѣста́.

Mokrzyna, -y, *ж.* вла́жность, сы́рость, мокрота́.

Mokwa, -y, *ж.* сля́коть, мокрота́.

Mól, *род. п.* **mola**, *м.* моль, платяна́я моль (*наслько́мое*). *Послов.* **Każdy ma swego mola co go gryzie**, вся́кому свою́ боля́чка больна́, у вся́каго своя́ зано́за.

Molestja, -ji, *ж. см.* **Przykrość.**

Molestować (kogo), безпоко́ить, **досажда́ть**, му́чить.

Molik, -a, *м. Зоол.* зако́жный червь, клещъ (*наслько́мое*).

Molisty, испо́рченный мо́лью.

Molotoczyna, -y, *ж.* молето́чина.

Molowaty, *см.* **Molisty.**

Molownik, -a, *м. Бот.* почечу́йная трава́, кудря́вецъ.

Momencik, -a, *м. Умен.* мину́тка.

Moment, -u, *м.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ. **Co moment**, ка́ждую мину́ту, ежемину́тно. **W momencie**, че́резъ мину́ту, *см.* **Chwila.**

Momentalnie, на коро́ткое вре́мя, на мину́ту, на мгнове́ніе, кратковре́менно.

Momentalny, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Momot, -a, *м.* зая́ка; || **бормоту́нъ**, **лепету́нъ.**

Momotać, бормота́ть, лепета́ть.

Momotanie, -nia, *ср.* **заика́ніе; бормота́нье**, лепета́нье.

Momotliwy, заи́кливый.

Momotowy, заиково́тый.

Monada, -y, *ж.* мона́да, **едини́ца**; || **невиди́мка** (*наслько́мое*).

Monarcha, -y, *м.* мона́рхъ, **единодержа́вный** государь.

Monarchalny, *см.* **Monarchiczny.**

Monarchicznie, монархи́чески.

Monarchiczny, монархи́ческій.

Monarchini, -ni, *ж.* мона́рхиня, **государыня.**

Monarchista, -y, *м.* **монархи́стъ**, приве́рженецъ единодержа́вія.

Monarchja, -ji, *ж.* мона́рхія, **государство**; || **единодержа́віе**, *см.* **Jedynowładztwo.**

Monarszy, мона́ршій.

Monderunek, Mondur, *см.* **Munderunek.**

Monecisko, -a, *м.* плоха́я моне́та, ду́рно отчека́ненная.

Moneta, -y, *ж.* моне́та, де́ньги. **Moneta brzęcząca**, зво́нкая, ходя́чая моне́та. *Посл.* **Odpłacić komu równą monetą**, отплати́ть кому́ то́ю же моне́тою; || ме́лкія де́ньги, ме́лочь, *см.* **Drobne.**

Monetarski, мѣня́льный, промѣ́нный, ве́ксельный

Monetarz, Monetnik, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Monetny, Monetowy, моне́тный.

Moniment, -u, *м.* зако́нный докуме́нтъ, зако́нное доказа́тельство.

Monita, -y, *ж. Нескл.* продостереже́ніе, увѣща́ніе, *см.* **Remonita.**

Monitor, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель; || монито́ръ, оффиціа́льная газе́та.

Monitorjum, *Нескл.* пи́сьменное увѣща́ніе.

Monitować, дѣ́лать увѣща́нія

Monografijny, монографи́ческій.

Monografja, -ji, *ж.* монографі́я.

Monolit, -u, *м.* столбъ изъ цѣ́льнаго ка́мня.

Monolog, -u, *м.* моноло́гъ.

Monomachja, -ji, *ж.* единобо́рство, *см.* **Pojedynek.**

Monoman, -a, *м.* поме́шанный на одно́мъ предме́тѣ.

Monomanja, -ji, *ж.* поме́ша́тельство на одно́мъ пу́нктѣ.

Monopol, -u, *м.* **Monopoljum** (*мн.* **Monopolja**), *ср. Нескл.* монополія, о́ткупъ; || **перекупъ.**

Monopolista, -y, *м.* **монополи́стъ**; || **перекупщикъ**, *см.* **Samokupiec.**

Monotonja, -ji, *ж.* **однозву́чіе.** || **однообра́зіе**, моното́нность, *см.* **Jednotonność, Jednostajność.**

Monotonny, однозву́чный; || **однообра́зный**, моното́нный, *см.* **Jednotonny, Jednostajny.**

Monstrancja, -ji, *ж. Церк.* пото́ръ, дарено́сица.

Monstrum, *ср. Нескл.* чудо́вище; || **уро́дъ**, уро́дина, *см.* **Dziwoląg.**

Monsztuk, *см.* **Munsztuk.**

Monsztukowy, *см.* **Munsztukowy.**

Montowy, *см.* **Muntowy.**

Montwa, -y, *ж. Бот.* бересклёт, **верескле́дъ**, бружме́ль (*кустарникъ*).

Mopka, -i, *ж.* мо́ська (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mops, -a, *м.* мопсъ (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mopsi, мо́сечій.

Mopsik, -a, *м. Умен.* мо́ська, мо́сечка (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mor, -u, *м.* чума́, моръ; || я́зва, зара́за, *см.* **Zaraza, Pomór. Mory**, *мн.* употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Mory mię przechodzą**, меня́ пронима́етъ дрожь, озно́бъ.

Mora, -y, *ж. см.* **Zmora.** || **объя́рь, мо́ръ** (*ткань*).

Mora (in), *Лат. Юрид.* безъ просро́чки.

Morąg, -a, *м.* пёстрое, разношёрстное живо́тное; || пёстрый по́ясъ.

Morągowaty, кра́пчатый, пёстрый, полоса́тый.

Morał, -u, *м.* нравоуче́ніе, нравоучи́тельный смыслъ.

Moralista, -y, *м.* нравоучи́тель, морали́стъ.

Moralizować, разсужда́ть нравоучи́тельно, учи́ть благонра́вію, дѣ́лать нравоучи́тельныя наставле́нія.

Moralnie, нра́вственно.

Moralność, -ści, *ж.* нра́вственность; || нравоуче́ніе, мора́ль, нравоучи́тельное наставле́ніе. **Moralność chrześcijańska**, христіа́нская нра́вственность. **Człowiek**

moralności nieposzlakowanéj; человѣкъ безукоризненной нравственности.

Moralny, нравственный.

Moratorjum, *Нескл.* отсрочка взысканія долговъ (*въ чрезвычайныхъ государственныхъ случаяхъ*).

Mord, -u, *м.* убійство, смертоубійство.

Morda, -y, *ж.* морда, рыло.

Morderca, -y, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ, *см.* **Zabójca.**

Morderczy, убійственный, смертоносный, смертоубійственный.

Morderczyni, -ni, *ж.* женщина-убійца, душегубница.

Morderowy, темнокрасный.

Morderski, смертоубійственный, смертоносный.

Morderstwo, -a, *ср.* убійство, смертоубійство.

Mordka, -i, *ж. Умен.* мордочка, *см.* **Morda.**

Mordować, Zamordować, убивать, убить, умерщвлять, умертвить; || **Zmordować**, утомить, досадить. **Mordować się**, мучиться, терзаться, безпокоиться, томиться. **Zmordować się**, устать, утомиться. **Mordujący**, утомительный, тягостный. **Zmordowany**, утомлённый, обезсиленный.

Mordowanie, -nia, *ср.* убіеніе, умерщвленіе; || утомленіе, изнуреніе, мученіе.

Mordownik, -a, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ. || *Бот. см.* **Tojad.**

Morela, -i, *ж.* абрикосъ, курега.

Morelowy, абрикосовый.

Mores (съ латинскаго), *Нескл.* порядокъ, повиновеніе, благонравіе. **Znać mores**, привыкать къ порядку, къ дисциплинѣ. **Nauczyć kogo mores**, научить кого умудрасуму, образумить кого.

Morg, -u, *м.* моргъ, родъ десятины (*земельная мѣра*); || **Morg próbierczy, próbny**, пробирный моргъ въ разграниченіи лѣсовъ.

Morka, -i, *ж.* моряна, морской вѣтеръ съ дождемъ; || мелкій дождь продолжающійся нѣсколько дней.

Mormotać, *см.* **Marmotać.**

Moroszka, *см.* **Mroszka.**

Morówka, -i, *ж.* чумный нарывъ.

Morowy, чумный, моровой; заразительный. **Morowe powietrze, morowa zaraza**, моровое повѣтріе, моровая язва; || моровый, сшитый изъ ткани мора, *см.* **Mora.**

Morski, морской.

Morszczyzna, -y, *ж.* всё что производить море; || *см.* **Morka**; || *Неуп.* **Morszczyzna księżyca**, морской приливъ и отливъ.

Mortyfikacja, -ji, *ж. см.* **Martwienie, Umartwienie.**

Mortyfikować, *см.* **Martwić.**

Morus, -a, *м.* неряха, замараха, замарашка.

Morusać, Umorusać, Pomorusać, марать, вымарать, замарать, пачкать, выпачкать, запачкать, грязнить, выгрязнить, загрязнить. || **Umorusać się**, замараться, запачкаться. **Umorusany**, засаленный, запачканный.

Morwa, -y, *ж. Бот.* шелковица, тутовое дерево.

Morwiolisty, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morwiorodny, Morwiorody, родившійся на шелковицѣ. **Pająk morwiorodny**, шелковичный червь, *см.* **Jedwabnik.**

Morwowy, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morzczyzna, *см.* **Morszczyzna.**

Morze, -a, *ср.* море. *Посл.* **Morzu wody przylewać**, въ лѣсъ дрова возить, въ колодецъ воду лить.

Morzenie, -nia, *ср.* умерщвленіе.

Morzyć, Umorzyć, морить, уморить (*голодомъ*), *см.* **Zamorzyć.** **Sen mnie morzy**, сонъ морить меня. **Snem zmorzony**, одолѣваемый сномъ. || **Morzyć się**, мучиться, терзаться. **Morzyć się głodem**, морить себя голодомъ. **Morzy mnie**, меня морить голодъ.

Morzyciel, -a, *м.* мучитель.

Morzymord, -u, *м. Бот.* волчій корень, волчьи ягоды, воронье око.

Morzysko, -a, *ср.* огромное море; || *Мед.* рѣзь въ животѣ. **Morzyskowa kiszka**, *Анат.* ободочная кишка.

Mość, сокращ. **Miłość** (*см. это слово*). Употребляется въ титулахъ: **Jego Cesarska Mość**, его императорское величество. **Jego Mość, Jéj Mość, Wasza Mość**, *см.* **Jegomość, Jejmość, Waszmość.** || **Mości**, сокращ. **Miłościwy, Mościwy**, употребляется вм. **Panie** (*господинъ, сударь*). *Зват. падежъ:* **Mości Panie, Mości dobrodzieju**, государь мой, милостивый государь, **Mości Pani Dobrodziejko**, милостивая государыня, **Mości książe**, сіятельный князь, ваше сіятельство, **Mości księżno**, сіятельная княгиня, ваше сіятельство. **Mospanie, Mościpanie**, милостивый государь, **Jaśnie Wielmożny mości dobrodzieju**, ваше превосходительство и т. д.

Mościna, -y, *ж.* толстая дубовая доска, *см.* **Pomost**; || мостишко, плохой мостикъ.

Mościsko, -a, *ср.* мостище.

Mościwać (komu), титуловать кого милостивымъ государемъ.

Mościwy, *см.* **Miłościwy.**

Mosiądz, -u, *м.* жёлтая мѣдь, латунь.

Mosiądzowy, *см.* **Mosiężny.**

Mosiężnictwo, -a, *ср.* мѣдничество.

Mosiężniczka, -i, *ж.* мѣдничиха.

Mosiężniczy, мѣдническій.

Mosiężnik, -a, *м.* мѣдникъ.

Mosiężny, мѣдный

Mosiężysty, мѣдянистый.

Mospan, обыкновенно употребляется въ зват. падежѣ: **Mospanie!** милостивый государь! *см.* **Mość.**

Most, -u, *м.* мостъ. **Most zwodzony**, подъёмный мостъ. **Most na łyżwach**, понтонный мостъ. **Most zwiesisty**, висячій *или* цѣпной мостъ. **Most palowy**,

мостъ на сва́яхъ. || *Посл.* **Uciekającemu złoty most trzeba stać,** не доводи́ть до отча́нія отступа́ющаго непрія́теля, облегчи́ть ему́ отступле́ніе. **Mostem kłaść, stać nieprzyjaciela,** разби́ть непрія́теля на пова́лъ. **Padać, kłaść się, stać się mostem przed kim,** униже́нно кла́няться, бить челомъ, поверга́ться въ прахъ пе́редъ кѣмъ. *Посл.* **Mostem się kładzie, kto z kim na zdradzie,** спе́реди ли́жетъ, а сза́ди цара́паетъ (*какъ кошка*). **Polski most, niemiecki post, włoskie nabożeństwo, wszystko to błazeństwo,** по́льскій мостъ, нѣме́цкій постъ, италья́нское богослуже́ніе, всё э́то никуда́ не годи́тся. **Potrzebny jak dziura w moście,** ну́женъ какъ пя́тое колесо́ въ теле́гѣ. **Prosto z mostu,** гру́бо, помужи́цки.

Mostek, -tku, *м.* мо́стикъ, мосто́къ; || груди́нка. || *Анат.* грудна́я кость. **Mostek cielęcy,** теля́чья груди́нка.

Mostkowy, принадлежа́щій къ груди́нкѣ, грудно́й. **Pieczeń mostkowa,** жа́реная груди́нка.

Mostowe, -ego, *ср.* мостово́е, мостовщи́на, перево́зное, по́шлина за прое́здъ че́резъ мостъ.

Mostowniczy, -ego, *м.* смотри́тель моста́.

Mostowy, мостово́й; || **Mostowy, -ego,** *м.* собира́ющій по́шлину за прое́здъ че́резъ мостъ.

Moszcz, -u, *м.* мустъ, виногра́дный сокъ.

Moszczowy, му́стМовый, *см.* **oszcz.**

Moszk, -u, *м. см.* **Piżmo.**

Moszkowy, *см.* **Piżmowy.**

Moszna, -y, *ж.* мошна́, кошелёкъ. *Умен.* **Moszenka,** мошо́нка. || **Moszny, Moszenki.** *мн. Анат.* шуля́тныя мошо́нки.

Mosznowy, мошо́ночный.

Mot, -u, *м. см.* **Motek.**

Motać, смáтывать намáтывать, размáтывать (*ни́тки*); || **Zmotać, Pomotać,** спу́тывать, перепу́тывать, перемѣ́шивать, *см.* **Plątać.**

Motacz, -a, *м.* мота́льщикъ.

Motaczka, -i, *ж.* мота́льщица.

Motanie, -nia, *ср.* мота́ніе, намáтываніе.

Motek, -tka, *м.* мото́къ, та́лька (*ни́токъ*).

Motja, -ji, *ж.* полови́на, до́ля (*въ игрѣ*). **Grać z kim do motji,** игра́ть съ кѣмъ пополáмъ, въ до́лю.

Motłoch, -u, *м.* толпá, сво́лочь, сбродъ, чернь.

Motor, -a, *м.* вачи́нщикъ, вино́вникъ.

Motowidlny, мота́льный.

Motowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Motyczka, -i, *ж.* небольша́я моты́ка, гребо́къ.

Motyka, -i, *ж.* моты́ка, ки́рка, двузу́бая моты́ка, за́ступъ. * **Targnąć się, porwać się, miotać się z motyką na słońce,** же-

ла́ть сдѣ́лать невозмо́жное, взя́ться за что́ не по си́ламъ. **Figi figami, motykę motyką zwać,** называ́ть ве́щи по ихъ именáмъ.

Motyl, -a, *м.* ба́бочка, мотылёкъ.

Motylek, -lka, *м.* мотылёчекъ.

Motyli, мотылько́вый.

Motylica, -y, *ж. Зоол.* травяна́я вошь; || *Ветер.* верчёнье, головокруже́ніе (*у скота́*).

Motyliczka, -i, *ж.* ба́бочка, мотылёкъ, *см.* **Wietrznik.**

Motylkować, вѣ́треничать,

Motylny, *см.* **Motyli.**

Motywa, -y, *ж.* **Motywum,** побуди́тельная причи́на, побужде́ніе (*къ чему́*). **Motywa wyroku,** соображе́нія суда́, основа́нія рѣше́нія. || *Муз.* моти́въ, те́ма.

Motywować, приводи́ть причи́ны (*чему́*), излага́ть по́воды, мотиви́ровать.

Mowa, -y, *ж.* рѣчь, сло́во, язы́къ; || молва́. **Mowa ojczysta,** оте́чественный язы́къ. **Mowa potoczna,** разгово́рный язы́къ. **Nie dbam o ludzkie mowy,** я пренебрега́ю людско́й молво́ю. **Do czego ta mowa zmierza?** къ чему́ кло́нится э́тотъ разгово́ръ? **Mowę mieć,** произноси́ть рѣчь. **Mowę mieć do kogo,** привѣ́тствовать кого́ рѣчью, *см.* **Przemówić. Mowa pogrzebowa,** надгро́бная рѣчь, надгро́бное сло́во. **Mowa pochwalna,** похва́льное сло́во, похва́льная рѣчь, *см.* **Pochwała.**

Mówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Mówić, говори́ть, *см.* **Rozmawiać, Przemawiać, Powiadać. Mówić za kim,** говори́ть въ чью по́льзу. **Mówić w imieniu czyjém,** говори́ть отъ чьего́ и́мени. **Mówić do siebie,** говори́ть про себя́. **Wszystko za nim mówi,** всё говори́тъ въ его́ по́льзу.

Mówienie, -nia, *ср.* рече́ніе, выраже́ніе; || сло́во, рѣчь, разгово́ръ. **Sztuka mówienia,** искýсство говори́ть, краснорѣ́чіе. **Sposób mówienia,** о́бразъ, спо́собъ выраже́нія.

Mownica, -y, *ж.* ка́ѳедра, трибу́на.

Mownie, рѣ́чисто, краснорѣ́чиво, *см.* **Wymownie.**

Mowność, -ści, *ж.* говорли́вость, разгово́рчивость, многорѣ́чіе, болтли́вость.

Mowny, рѣ́чистый, говорли́вый, разгово́рчивый, многорѣ́чивый, болтли́вый, *см.* **Gadatliwy, Szczebiotliwy, Świegotliwy.**

Mozaika, -i, *ж.* моза́ика, мозаическая рабо́та.

Mozaikować, дѣ́лать мозаическія украше́нія, занима́ться мозаической рабо́тою.

Mozaikowy, мозаическій.

Moździek, -ździka, *м. Анат.* мозжечёкъ, ма́лый мозгъ; || *Повар.* **Móżdżki,** *мн.* мозги́ (*теля́чьи*).

Moździerz, -a, *м.* и́гломъ, сту́пка; || *Артил.* мортúра.

Moździerzowany, истолчённый въ сту́пкѣ.

Moździerzyk, -a, *м.* ступочка.

Może, быть можетъ, можетъ быть, статься можетъ.

Mózg, -u, *м.* мозгъ. **Mózg sobie suszyć nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ нибудь.

Mózgowcowy, сумасбродный, *см.* **Mózgowiec.**

Mózgowiec, -wca, *м.* сумасбродная голова.

Mózgownia, -ni, Mózgownica, -y, *ж.* вмѣстилище мозга, *Ирон.* башка; || голова. **Tęga, głupia mózgownica,** умная, глупая голова, башка.

Mózgowy, мозговой.

Możebnie, повозможности.

Możebność, -ści, *ж.* возможность.

Możebny, возможный.

Można, можно. **Czy można...?** возможно ли....? неужели? *Прост.* Неужли, неужто?

Możnić, дѣлать возможнымъ.

Możnie, могущественно, сильно, *см.* **Silnie, Potężnie.**

Możnieć, дѣлаться могущественнымъ, сильнымъ.

Możnorządca, -y, *м. см.* **Możnowładca.**

Możnorządztwo, -a, *ср. см.* **Możnowładztwo.**

Możność, -ści, *ж.* могущество, власть, сила; || возможность; || средства, способъ; || состоятельность, богатство, довольство, достатокъ.

Możnowładny, аристократический; || олигархический.

Możnowładzca, -y, *м.* аристократъ; || олигархъ, приверженецъ олигархіи.

Możnowładztwo, -a, *ср.* аристократія, вельможедержавіе; || олигархія, малодержавіе (*образъ правленія, гдѣ высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ*).

Możny, могущественный, сильный, могучій. **Możny znaczeniem, nauką,** сильный по своему значенію, сильный въ наукѣ. || **Możny w co,** богатый, обильный. **Możny w skarby,** богатый сокровищами. || **Możny, -ego,** *м.* вельможа, сильный міра, властитель. || **Można,** можно. **Czy można podjąć ten kamień?** Можно ли поднять этотъ камень? **Można nosić takie suknie,** можно носить такія платья. **Nie można do niego wchodzić,** къ нему нельзя входить, *см.* **Możebny.**

Mozół, -ołu, *м. Областн.* мозоль (*на рукѣ и на ногѣ*); || безпокойство, забота, трудъ, напряженіе, утомленіе, *см.* **Trud, Natężenie. Kosztowało mię to wiele mozołu,** это стоило мнѣ много труда, большаго труда.

Mozolenie, -nia, *ср.* трудная, тяжелая работа. **Mozolenie się,** отягощеніе себя трудною работою, чрезмѣрное усиліе.

Mozolić, утомлять, утруждать, отягощать, обременять. **Mozolić sobie głowę nad czém,** ломать себѣ голову надъ чѣмъ. || **Mozolić się,** слишкомъ трудиться надъ отдѣлкою работы, утомляться, изнурять-ся, мучиться.

Mozolnie, съ трудомъ.

Mozolny, трудный, многотрудный, утомительный, **Mozolna praca,** утомительный трудъ.

Mozołowatość, -ści, *ж.* затвердѣлость.

Mozołowaty, затвердѣлый.

Mroczek, -czku, *м.* только-что начинающіеся сумерки, *см.* **Mrok.**

Mrocznica, -y, *ж.* вечерняя звѣзда, *см.* **Wieczornica.**

Mroczność, -ści, *ж.* мрачность, сумракъ, темнота, *см.* **Ciemność.**

Mroczny, мрачный, тёмный, сумрачный.

Mroczyć, Zamroczyć, помрачать, помрачить, затемнять, затмѣвать, затмить. || **Mroczyć się, Zamroczyć się,** затмѣваться, затмиться, темнѣть, меркнуть, помрачаться. **Mroczy się,** смеркается. **Zmroczyło się,** смерклось. || * **Zamroczyć się na kogo,** сдѣлать кому кислую мину, показать сердитый видъ.

Mrok, -u, *м.* сумерки. **Mrokiem, Zmrokiem,** въ сумерки.

Mroszka, -i, *ж. Бот.* морошка, жёлтый малинникъ.

Mrówczany, Mrówczy, муравьиный, муравейный.

Mrowie, -a, *ср. см.* **Mrowisko,** муравейникъ, муравьище; || *Мед.* зудъ, мурашки по тѣлу, озноб, дрожь. **Aż mrowie mię przeszło,** меня бросило въ ознобъ, морозъ по кожѣ подираетъ.

Mrowik, -a, Mrowinek, -nka, *м. Минер.* мирмецитъ, мурашникъ.

Mrowiniec, -ńca, *м. см.* **Lebiodka.**

Mrowisko, -a, *ср.* муравейникъ, *см.* **Mrowie.**

Mrowisty, муравьистый.

Mrówka, -i, *ж.* муравей.

Mrówkojad, -a, *м. Зоол.* муравьеѣдъ.

Mrówkolew, -lwa, Mrówkołów, -łowa, *м. Зоол.* мравлевъ, муравьиный левъ.

Mrówkowiec, -wca, *м.* карапузикъ, * пигмей, крошка.

Mróz, -ozu, *м.* морозъ. **Mróz bierze,** морозитъ.

Mrożenie, -nia, *ср.* замерзаніе, застываніе.

Mrozić, морозить, застужать, холодить, студить. || **Mrozić się,** морозиться, мерзнуть, замораживаться, зябнуть.

Mroźno, *Безл.* морозно, морозитъ

Mroźność, -ści, *ж* стужа, холодъ, морозъ.

Mroźny, морозный.

Mrozobicie, -cia, *ср.* морозобой, зазябліна.

Mrozonośny, причиняющій холодъ, морозъ.

Mru-mru, *Звук.* ворчанье медвѣдя, мурлыканье кошки и т. д. * **Ani mru-mru!** ни слова! ни гугу!

Mruczeć, ворчать (*о медвѣдѣ*), мурлыкать (*о кошкѣ*); || * ворчать, брюзжать; || бормотать. **Mruczeć na co, na kogo,** ворчать противъ чего, на кого. **Ani mi mru-**

knij! не смѣй мнѣ пи́кнуть! **Не смѣй рта разѝнуть.**

Mruczek, -czka, *м. Зоол.* ка́рча, ке́рца (*рыба*); || гулю́чки, жмурки, *мн.* (*дѣтская игра́*).

Mruczenie, -nia, *ср.* журча́ніе; || ворча́ніе.

Mruczliwy, журча́щій; || ворчли́вый.

Mruczydło, -a, *ср.* ворчу́нъ, брюзга́.

Mrug, -u, *м.* мгновѐніе о́ка; || морга́ніе, *см.* **Mruganie.**

Mrugać, Mrugnąć, морга́ть, моргну́ть глаза́ми, щу́рить глаза́. **Mrugać na kogo (oczyma),** мига́ть кому́, подава́ть знакъ глаза́ми.

Mrugała, -y, *м.* моргу́нъ.

Mruganie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе щу́реніе.

Mrugnąć, *см.* **Mrugać.**

Mrugnienie, -nia, *ср.* мига́ніе, морга́ніе.

Mruk, -u, *м.* ро́потъ; || журча́ніе; || **Mruk, -a,** брюзга́, ворчу́нъ; || угрю́мый мужчина, угрю́мая же́нщина.

Mrukliwość, -ści, *ж.* брюзжа́ніе, ворча́ніе.

Mrukliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Mruknąć, *см.* **Mruczeć.**

Mrużek, -żka, *м.* моргу́нъ, прищу́ра; || жму́рки, *см.* **Mruczek.**

Mrużenie, -a, *ср.* прищу́риваніе, жму́реніе (*глазъ*), мига́ніе, морга́ніе (*глаза́ми*).

Mrużny, морга́ющій (*глаза́ми*), прищу́ривающій (*глаза́*); || мига́тельный. *Анат.* **Zasłona mrużna,** морга́ющая глазна́я плева́.

Mrużyć (oczy), мига́ть, морга́ть (*глаза́ми*), жму́рить, щу́рить глаза́. **Zmrużyć, Zamrużyć oczy,** закры́ть, сомкну́ть глаза́. **Nie mógł oka zamrużyć przez całą noc,** онъ не мо́гъ сомкну́ть глазъ во всю́ ночь.

Mrzana, -y, *ж. Зоол.* пискарь *или* пескарь, пескозо́бъ (*рыбка*).

Mrzeć, мере́ть, умира́ть. **W tym roku ludzie mrą bardzo,** въ э́томъ году́ лю́ди, о́чень мрутъ. **Mrzeć z głodu,** умира́ть съ го́лода, отъ го́лода. || *Неупотр.* **Mrzeć głód** *или* **głody,** мори́ть себя́ го́лодомъ.

Mrzenie, -nia, *ср.* сме́ртность.

Mrzewka, -i, *ж. Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*рыба*).

Mrzeźna, -y, *ж. см.* **Drugubica.**

Mrzyć, *Неуп.* мори́ть.

Mrzygłód, -oda, *м.* скря́га, мори́щій себя́ го́лодомъ.

Mścić, Zemścić (czego, kogo), мстить, (*за что́, кому́*). || **Mścić się,** отомща́ть, отомсти́ть, вымеща́ть, вы́местить. **Mścić się nad kim za zniewagę,** вымеща́ть на ко́мъ оби́ду. **Mścić się za kogo,** мстить за кого́. **Mścić się za co,** мстить за что́. **Mścić się na kim** *или* **nad kim,** вымеща́ть на ко́мъ.

Mściciel, -a, *м.* мсти́тель.

Mścicielka, -i, *ж.* мсти́тельница.

Mścicielny, Mścicielski, мсти́тельный, злопа́мятный.

Mściwie, съ местію.

Mściwy, мсти́тельный, злопа́мятный.

Msta, *см.* **Zemsta, Pomsta.**

Msza, -y, *ж.* обѣ́дня, литургія. **Wielka msza,** обѣ́дня съ пѣніемъ. **Msza czytana** *или* **cicha,** обѣ́дня безъ пѣнія. **Mszę odprawić,** служи́ть обѣ́дню. **Na mszę iść,** идти́ къ обѣ́днѣ. **Mszy słuchać,** слу́шать обѣ́дню. **Na mszę dzwonić,** звони́ть, бла́говѣстить къ обѣ́днѣ. **Msza za umarłych,** обѣ́дня за упоко́й, панихи́да. * **Już po mszy i po kazaniu,** вы опозда́ли, вы пришли́ уже́ къ ша́почному разбо́ру.

Mszał, -u, *м.* служе́бникъ, тре́бникъ.

Mszalny, обѣ́денный, литургійный.

Mszalny, Mszałowy, относя́щійся къ служе́бнику, къ тре́бнику.

Mszczenie, -nia, *ср.* **Mszczenie się,** месть, мще́ніе, отмще́ніе, *см.* **Pomsta, Zemsta.**

Mszeć, Omszeć, мши́ться, замши́ться.

Mszenie, -nia, Mszenie się, *ср.* мши́стость.

Mszyć, Pomszyć, мшить. **Mszyć się, Zemszyć się, Pomszyć się,** пуши́ться, мши́ться (*о тка́нях*).

Mszyca, -y, *ж. Зоол.* мо́шка, травяна́я вошь, тля (*наскко́мое*); || *Бот.* степно́й звѣробо́й.

Mszyna, -y, *ж.* мши́на; || ко́чка, гли́ба земли́, обро́сшая мхомъ; || заво́рсившееся мѣсто на тка́ни.

Mszysty, мши́стый, пуши́стый.

Muc, -a, *м. Умен.* **Mucyk, -a,** *м.* шпицъ, ша́вка (*соба́чка*).

Mucet, -u, *м.* ша́почка у духо́вныхъ лицъ.

Mucha, -y, *ж.* му́ха. **Z muchy wołu zrobić,** изъ му́хи слона́ сдѣлать. * **Mieć muchy w nosie, w głowie,** быть причу́дливымъ, своенра́внымъ. *Мед.* **Mucha hiszpańska,** шпа́нская му́шка.

Muchojadka, Muchołówka, -i, *ж. Зоол.* мухоло́вка (*пти́ца*).

Muchomor, -a, *м.* мухомо́ръ (*грибъ*).

Muchorówka, -i, *ж. см.* **Muchomor.**

Muchotrzew, -wiu, *м. Бот.* куросле́нникъ (*расте́ніе*).

Muchowadź, -dzi, *ж. см.* **Muchomor.**

Mucyk, *см.* **Muc.**

Mudo, -a, *ср. Анат.* ядро́ (*мн.* я́дра).

Mudzić, Zmudzić, тера́ть, убива́ть вре́мя, *см.* **Mitrężyć.**

Muł, -a, *м.* лоша́къ, ишакъ, мулъ, мескъ (*живо́тное*). * **Na niego wszystko składają jak na muła,** на него́ всѣ взва́ливаютъ какъ на осла́. || **Muł, -u,** *м.* ти́на, илъ.

Mularczyk, -a, *м.* носи́льщикъ у ка́менщика, помо́щникъ его́, ноша́къ, извести́къ.

Mularka, -i, *ж.* жена́ ка́менщика; || жена́ погóнщика му́ловъ; || ка́менная рабо́та.

Mularski, ка́менщичій.

Mularstwo, -a, *ср.* ремесло́ ка́менщика.

Mularz, -a, *м.* ка́менщикъ.

Mułarz, -a, *м. см.* **Mulnik.**
Mularzów, ка́менщичій.
Mularzowa, -éj, *ж.* жена́ ка́менщика.
Mulater, *см.* **Mulnik.**
Mulę, -ęcia, *ср.* **Mułek**, -łka, *м.* молодо́й мулъ, лошако́къ, мулёнокъ; || **Mułek**, -łku, ме́лкій по́рохъ.
Muleta, -y, **Muletka**, -i, *ж.* да́мскія ту́фли, ту́фельки.
Muli, лошако́вый, лошачій.
Mulić, *см.* **Zamulić.**
Mulica, -y, *ж.* лошачи́ха, са́мка лошака́.
Mulisko, -a, *ср.* дрянно́й мулъ; || ти́на, илъ.
Mulistość, -ści, *ж.* боло́тистое, вя́зкое ме́сто.
Mulisty, илова́тый, ти́нистый.
Mułkowaty, *см.* Mulisty.
Mulnik, -a, *м.* погоны́щикъ муло́въ.
Mułosieł, -sła, *м. см.* **Muł.**
Mułowy, *см.* **Muli.**
Multan, -u, *м.* мульто́нъ (*ткань*); || **Multan**, -a. *м.* родъ са́бли.
Multiplikacja, -ji, *ж.* **Multiplikowanie**, *см.* **Mnożenie.**
Multiplikować, *см.* **Mnożyć.**
Muły, *мн. см.* **Muleta.**
Mumja, -ji, *ж.* му́мія.
Munderunek, -nku, *м.* обмундиро́вка, экипиро́вка, *см.* **Umundurowanie.**
Munderunkowy, относя́щійся къ обмундирова́нію.
Mundować, перепи́сывать набѣло́.
Mundum, *Нескл.* набѣло́ перепи́санная бума́га (*должностна́я*).
Mundur, -u, *м.* мунди́ръ.
Mundurować, **Umundurować**, мундирова́ть, обмундирова́ть.
Mundurowanie, **Umundurowanie**, -nia, *ср. см.* **Munderunek.**
Mundurowy, мунди́рный.
Mundurzyna, -y, *ж.* **Mundurzysko**, -a, *ср. Унич.* мунди́ришко.
Munia, -ni, **Muńka**, -i, *м.* и *ж.* ду́рень, глупе́цъ, остоло́пъ, *см.* **Niuń.**
Municja, -ji, *ж. см.* **Fortyfikacja**, **Twierdza.**
Municypalność, -ści, *ж.* муниципалите́тъ; || городска́я ду́ма, ра́туша, городско́е управле́ніе.
Municypalny, городско́й, муниципа́льный, обще́ственный, *см.* **Miejski.**
Munsztuczek, **Musztuczek**, -czka, *м.* мундштучёкъ; || ду́льце, наса́дка (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztuk, **Musztuk**, -a, *м.* удо́ло, мундшту́къ, муштю́къ (*у лошаде́й*); || узда́; || ду́льце, наса́дка, амбушю́ръ (*у духовыхъ инструме́нтовъ*).
Munsztukować, мундшту́чить.
Munsztukowy, **Musztukowy**, мундшту́чный, муштю́чный.
Muntowy, крупи́чатый. **Muntowa mąka**, крупи́чатая мука́.
Mur, -u, *м.* стѣна́, ка́менная, кирпи́чная стѣна́. **Mur środkowy**, брандъ-ма́уеръ; || *Юрид.* о́бщая стѣна́.
Murawa, -y, *ж.* дёрнъ, мурава́.
Murawny, дерно́вый, зелёный.
Murek, -rka, *м.* ва́ликъ (*у камина*); || ни́ша (*въ стѣнѣ*), *см.* **Framuga.**
Margrabia, -bi, *или* -biego, управи́тель, интенда́нтъ (*за́мка, двора́*), *см.* **Burgrabia.**
Murja, -ji, *ж.* соляна́я вода́.
Murłat, -u, *м. Плотн.* ле́жень, подстропи́льная ва́язка.
Murołom, -u, *м.* оса́дное ору́діе; || тара́нъ, стѣнобитная маши́на.
Murołomny, стѣнобитный.
Murować, **Wymurować**, возводи́ть стѣну, класть кирпичи́; || стро́ить, вы́строить, постро́ить, совида́ть, воздвига́ть, *см.* **Obmurować**, **Zamurować.**
Murowanie, -nia, *ср.* ка́менная постро́йка, ка́менщичья рабо́та, ка́менная рабо́та. **Murowanie ściany ćwierciowéj**, кла́дка въ полкирпича́. **Murowanie ścienne**, *Горн.* стѣнна́я крѣпь. **Murowanie sklepione**, крѣпь сво́домъ.
Murowany, кирпи́чный, ка́менный. **Dom murowany**, ка́менный домъ. **Ściana murowana**, ка́менная, кирпи́чная стѣна́. || * **Karta murowana**, вѣрная, выи́грывающая ка́рта (*въ игрѣ*).
Murówka, -i, *ж.* кирпи́чъ, *см.* **Cegła**; || городска́я ла́сточка, *см.* **Jaskółka.**
Murowny, обнесённый стѣно́ю.
Murowy, стѣнно́й.
Murzać, **Omurzać**, **Umurzać**, черни́ть, зачерни́ть, очерни́ть, мара́ть, замара́ть, вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать.
Murzyn, -a, *м.* негръ, ара́пъ. **Murzynek**, -nka, *м.* арапчёнокъ, ма́ленькій негръ; || ло́шадь съ чёрными нога́ми и чёрною головою; || *Зоол.* черноголо́вка, трясогу́зка (*пти́ца*).
Murzynka, -i, *ж.* негрити́нка, ара́пка.
Murzyński, **Murzynów**, негрити́нскій.
Murzysko, -a, *ср.* ве́тхая стѣна́.
Mus, -u, *м.* принужде́ніе; || необходи́мость, нужда́, нево́ля. **Zrobić co z musu**, сдѣлать что́ по необходи́мости. **Musem, z musem**, по необходи́мости, по нево́лѣ, понужда́ясь, *см.* **Przymus**, **Konieczność**; || пѣна, *см.* **Piana.**
Musat, -u, *м.* муса́тъ; || огни́во ружёйное; || *Стар.* мечъ, була́тъ.
Musieć, надлежа́ть, долженствова́ть, быть обя́заннымъ, быть принуждённымъ. *Посл.* **Wiele ten czyni co musi**, нужда́ пля́шетъ, нужда́ ска́четъ, нужда́ пѣсенки поётъ. **Muszę to zrobić**, я до́лженъ э́то сдѣлать, на́до э́то сдѣлать. **Muszę z nim rozmówić się**, мнѣ ну́жно, необходи́мо переговори́ть съ нимъ. **Musi to być niegedziwy człowiek**, э́то должно́ быть него́дный человѣкъ. **Musiała wygadać się**, она́ должно́ быть проговори́лась. **Musisz wiedzieć o tém, co ludzie mówią na niego**, тебѣ

должно́ быть извѣ́стно, что́ лю́ди говоря́тъ о нёмъ. **Musiał być z niego dobry doktor, kiedy go chorzy żałują**, коне́чно, онъ былъ хоро́шимъ до́кторомъ, е́сли больны́е сожале́ютъ о нёмъ. **Musiałem słyszeć o tém, ale zapomniałem**, вѣроя́тно, я слы́шалъ э́то, но позабы́лъ. **Musi**, до́лжно, слѣ́дуетъ, ну́жно, необходи́мо. || **Musić, Zmusić (do czego)**, принужда́ть, прину́дить (*къ чему́*), *см.* **Przymuszać.**

Muskać, Musnąć, гла́дить (*руко́ю*), ласка́ть, *см.* **Głaskać.** || * **Muskać, Musnąć (kogo)**, бить, ударя́ть, уда́рить; || * **Muskać styl**, выправля́ть (*слогъ*). || **Muskać się, Wymuskać się**, щегольски́ наряжа́ться, разряди́ться въ пухъ и прахъ.

Muskanie, -nia, *ср.* гла́женье, ласка́нье.

Muskularny, му́скульный, му́скулистый, мы́шцевый.

Muślemin, *см.* **Muzułman.**

Muślin, -u, *м.* кисе́й.

Muślinowy, кисе́йный.

Musnąć, *см.* **Muskać.**

Muśnienie, -nia, *ср.* лёгкое прикоснове́ніе, задѣва́ніе, ше́лестъ.

Musować, пѣниться, *см.* **Pienić się, Szumować.**

Mustra, Musztra, -y, *ж. Воен.* учёнье. **Mlac mustry**, плацъ-пара́дъ, учёбный плацъ.

Mustrować, Musztrować, *Воен.* учи́ть, производи́ть учёнье, муштрова́ть (*солда́тъ*); || **Musztrować się**, учи́ться, упражня́ться.

Mustrowanie, -nia, *ср. Воен.* учёнье.

Mustrowny, вымуштрованный.

Mustrowy, *Воен.* учёбный.

Musułbas, -u, *м.* кума́чъ (*ткань*).

Muszczek, *см.* **Moździek.**

Muszczenie, *см.* **Muskanie.**

Muszę, -ęcia, *ср.* му́шка, *см.* **Muszka.**

Muszelka, -i, *ж. Умен.* ра́ковинка.

Muszelkowe złoto, srebro, *ср.* золото́е *или* серебряное зёрнышко, разведённое въ ра́ковинѣ.

Muszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, *см.* **Mrzymus.**

Muszester, Muszestrz, -u, *м. Бот.* стари́нное назва́ніе расте́нія: курослѣ́пникъ.

Muszka, -i, *ж.* му́шка, мо́шка; || му́шка (*изъ англійскаго пла́стыря на лицо́*).

Muszkat, -u, *м.* мушка́тное де́рево; || мушка́тный орѣхъ.

Muszkatel, -u, *м.* мушка́тное вино́; || *Бот.* Пеларго́нія (*расте́ніе*).

Muszkatelowy, мушка́тный.

Muszkatołka, -i, *ж.* назва́ніе осо́баго ро́да гру́ши.

Muszkatołowy, Muszkatowy, мушка́тный.

Muszkiet, -u, *м.* мушке́тъ, пища́ль, ружьё.

Muszkułowy, *Анат.* му́скульный, мы́шцевый.

Muszla, -i, *ж.* ра́ковина.

Muszlowy, ра́ковинный. *Мат.* **Linja muszlowa**, конхо́ида (*крива́я ли́нія*).

Muszny, напо́лненный му́хами.

Muszotrzew, *см.* **Muszester.**

Musztarda, -y, *ж.* горчи́ца. *Послов.* **Musztarda po obiedzie**, по́слѣ у́жина горчи́ца.

Musztardnica, Musztardniczka, -i, *ж.* горчи́чница.

Musztardnik, -a, *м.* дѣлающій и продающій горчи́цу.

Musztardowy, горчи́чный.

Musztra, *см.* **Mustra.**

Musztrować, *см.* **Mustrować и т. д.**

Musztuczek, *см.* **Munsztuczek.**

Musztuk, *см.* **Munsztuk.**

Musztukować, *см.* **Munsztukować.**

Muszy, муши́ный, му́шій.

Muszyca, -y, *ж.* больша́я му́ха.

Muszyna, -y, *ж.* му́шка.

Muszysko, -a, *ср.* скве́рная му́ха.

Mutacja, -ji, *ж.* перемѣна, измѣне́ніе.

Mutant, -a, *м.* ма́льчикъ, кото́раго го́лосъ спада́етъ, начина́етъ станови́ться му́жественнымъ.

Muterka, -i, *ж.* га́йка.

Muteta, -y, *ж.* моте́тъ (*церко́вное пѣніе*).

Mutować, спада́ть съ го́лоса. **Mutuje**, онъ спада́етъ съ го́лоса.

Mutylacja, -ji, *ж.* искаже́ніе, изуро́дованіе, изувѣ́ченіе.

Muza, -y, *ж.* Муза; || *Бот.* бана́нъ, ра́йская смоко́вница (*де́рево*).

Muzeum, *ср. Нескл. въ ед. числѣ*, (*во мн.* **Muzea, -ów**), музе́умъ, музе́й.

Muzułman, -a, *м.* мусульма́нинъ.

Muzułmanka, -i, *ж.* мусульма́нка.

Muzułmański, мусульма́нскій.

Muzyczka, -i, *ж.* музыка́нтша; || небольшо́е, лёгкое музыка́льное произведе́ніе.

Muzycznie, музыка́льно.

Muzyczność, -ści, *ж.* музыка́льность.

Muzyczny, музыка́льный.

Muzyk, -a, *м.* музыка́нтъ; || знато́къ му́зыки.

Muzyka, -i, *ж.* му́зыка.

Muzykalnie, музыка́льно.

Muzykalny, музыка́льный.

Muzykancik, -a, *м. Умен.* **музыка́нтикъ.**

Muzykant, -a, *м.* музыка́нтъ.

Muzykantka, -i, *ж.* музыка́нтша.

Muzykus, -a, *м.* музыка́нтъ.

Myć, мыть, *см.* **Umywać, Pomywać, Zmyć, Wymyć. Ręka rękę myje**, рука́ ру́ку мо́етъ. **Rzeka myje brzegi**, рѣка́ омываетъ берега́, *см.* **Podmywać.** || **Myć się**, мы́ться, *см.* **Umywać się.** || *Област.* **Myć**, бѣжа́ть, течь.

Mycić, *Стар.* плати́ть по́шлину.

Mycie, -a, *ср.* мытьё, *см.* **Umywanie, Omywanie.**

Myciny, **-cin**, *мн.* полоска́тельная вода́, *см.* **Pomyje**.

Mycka, **-i**, *ж.* ермо́лка.

Mydełko, **-a**, *ср. Умен.* мы́льце; || кру́глое мы́ло.

Mydelnik, **-a**, *м. см.* **Mydlnica**.

Mydłak, **-u**, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Mydlany, мы́льный, мыльно́ватый.

Mydlarczyk, **-a**, *м.* прислу́жникъ у мыловара́.

Mydlarka, **-i**, *ж.* жена́ мыловара́; || содержа́тельница мыловарни.

Mydlarnia, **-ni**, *ж.* мыловарня, мы́льный заво́дъ.

Mydlarski, мыловарскій, мыловарный.

Mydlarstwo, **-a**, *ср.* мыловарство, мыловаре́ніе.

Mydlarz, **-a**, *м.* мыловаръ.

Mydlastość, **-ści**, *ж.* мы́лкость.

Mydlasty, мыльно́ватый, мы́льный.

Mydłek, **-dłka**, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Mydlenie, **-nia**, *ср.* мы́леніе.

Mydleniec, **-ńca**, *м. Минер.* мы́ловка, жировикъ (*ка́мень*).

Mydlić, **Pomydlić**, **Namydlić**, мы́лить, намы́лить. * **Mydlić komu brodę**, брани́ть, журі́ть кого́, намы́лить кому́ го́лову. **Mydlić**, **Zamydlić oczy**, пуска́ть пыль въ глаза́, обма́нывать, отума́нивать. || **Mydlić**, изворачиваться, прибѣга́ть къ увёрткамъ, къ отгово́ркамъ.

Mydliny, **-dlin**, *мн.* обмы́лки, мы́льная вода́.

Mydlnica, **-y**, *ж. Бот.* мы́льная трава́, мыля́нка.

Mydło, **-a**, *ср.* мы́ло. **Mydło w czy puszczać**, пуска́ть пыль въ глаза́, дура́чить. **Zarobić** *или* **Wyjść jak Zabłocki na mydle**, сдѣлать плоху́ю спекуля́цію, потерпѣть убы́токъ. **Jak po mydle**, гла́дко, безъ препя́тствій, какъ по ма́слу; || пуста́я кость въ игрѣ въ до́мино, *см.* **Pudło**.

Myk, *см.* **Smyk**.

Mykać, дви́гать, *см.* **Pomykać**, **Umykać**, **Zmykać**.

Mylić, **Zmylić** (**kogo**), проводи́ть, привести́ кого́ въ заблужде́ніе, мѣша́ть, прерыва́ть, препя́тствовать. **Mylić komu szyki**, помѣша́ть чьимъ намѣреніямъ. **Zmylić sobie drogę** *или* **zmylić drogi**, сби́ться съ доро́ги, съ пути́. **Zmylić sobie**, запу́таться (*въ дѣлѣ*), сби́ться (*въ рѣчи́хъ*). **Zmylić komu**, прерва́ть, переби́ть кого́ (*въ разгово́рѣ*). || **Omylić**, обману́ть. **Nadzieja go omyliła**, наде́жда обману́ла его́. || **Mylić się**, **Zmylić się**, **Omylić się**, **Pomylić się**, обма́нываться, обману́ться. **Omylić się na kim**, **na czém**, обману́ться, ошиби́ться въ комъ, въ чёмъ, *см.* **Zawieść się**.

Myłka, **-i**, *ж.* оши́бка, погрѣшность, *см.* **Omyłka**, **Pomyłka**.

Mylnie, **ло́жно**, оши́бочно.

Mylność, **-ści**, *ж. см.* **Omylność**, **ло́жность**, оши́бочность.

Mylny, **ло́жный**, оши́бочный, *см.* **Omylny**.

Mysi, *см.* **Myszy**.

Myśl, **-i**, *ж.* мысль, иде́я, *см.* **Myślenie**, **Pomysł**. **Nigdy mi to w myśli nie postało** *или* **Ani mi to przez myśl nie przeszło**, э́то мнѣ никогда́ не приходи́ло въ го́лову. *Посл.* **Co z oczu to i z myśli**, отсу́тствующихъ легко́ забыва́ютъ. **Zrobić co bez myśli**, сдѣлать что́ безъ внима́нія, необду́манно. **Wszystko mu idzie podług** *или* **po myśli**, ему́ всё удаётся, что́ онъ вздумаетъ, *см.* **Pomyślny**. **Bądź dobréj myśli**, не теря́й бо́дрости ду́ха. **W myśl artykułu**, на основа́ніи статьи́, согла́сно съ статьёю (*зако́на*).

Myślący, мыслящій. **Dobrze myślący**, благомы́слящій. **Źle myślący**, зломы́слящій.

Myśleć, мы́слить, ду́мать, полага́ть, *см.* **Pomyśleć**. **Myślę się żenić**, я намѣренъ жени́ться. **Myślał by kto, że.....**, кто нибу́дь поду́малъ бы, что..... **Nigdy nie powie co myśli**, никогда́ не ска́жетъ, что́ онъ ду́маетъ.

Myślenie, **-nia**, *ср.* мы́шленіе.

Myśliwcowy, охо́тничій.

Myśliwczy, *см.* **Myśliwski**.

Myśliwczyk, **-a**, *м.* молодо́й охо́тникъ.

Myśliwiec, **-wca**, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myśliwski, охо́тничій.

Myśliwstwo, **-a**, *ср.* псо́вая охо́та, *см.* **Polowanie**.

Myśliwy, охо́тничій, лю́бящій занима́ться охо́тою; || **Myśliwy**, **-ego**, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myślnie, мы́сленно.

Myślny, мы́сленный.

Mysz, **-y**, *ж.* мышь. || *Ветер.* рожо́къ въ носу́ у ло́шади.

Myszątko, **-a**, *ср.* мышёнокъ.

Myszaty (kolor), мышастый (*цвѣтъ*).

Myszczasty, му́скульный, мы́шцевый.

Myszę, **-ęcia**, *ср.* мышёнокъ, мы́шка.

Myszka, **-i**, *ж.* мы́шка; || *Анат.* мы́шца, му́скулъ, *см.* **Muszkuł**. *Ветер.* **Myszki końskie**, околоу́шныя желёзы; || зау́шница; || роди́мое пя́тнышко, ро́динка.

Myszkować, чутьёмъ иска́ть добы́чу, проню́хивать.

Myszołów, **-owa**, *м.* мышело́въ.

Myszołówka, **-i**, *ж.* мышело́вка; || западня́, лову́шка.

Myszołowny, мышело́вный.

Myszur, **-a**, *м.* мы́шій саме́цъ.

Myszy, мыши́ный, мыша́чій, мы́шій; || **Mysze łajno**, мыши́ный калъ; || *Бот.* **Myszy jęczmień**, ди́кій ячме́нь. **Mysza wiecha**, мы́шій тёрнъ. **Myszy ber**, канаре́ечное сѣмя. **Mysze uszko**, соко́лья трава́.

Myszyniec, **-ńca**, *м.* мыши́ный калъ.

Mytnica, **-y**, *ж.* мы́тный дворъ, мы́тница, мы́тня.

Mytnictwo, **-a**, *ср.* до́лжность тамо́женника, мы́тника, *см.* **Celnictwo**.

Mytnik, **-a**, *м.* мы́тникъ, мы́тчикъ, сбо́рщикъ по́шлины, тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, *см.* **Celnik**.

Mytny, тамо́женный, мы́тный.

Myto, -a, *ср.* по́шлина, *см.* **Cło. Myto drogowe**, по́шлина за прое́здъ. **Myto mostowe**, *см.* **Mostowe.**

Myt, Mytologja, и т. д., *см.* **Mit, Mitologja**, и т. д.

Mżeć, *Heyn.* смыка́ть глаза́, дрема́ть.

Mżenie, -a, *ср.* дремо́та.

Mżyć, ви́дѣть сонъ, гре́зить; || засыпа́ть, жму́рить глаза́, погружа́ться въ сонъ. **Sen mię mży**, сонъ одолѣва́етъ меня́, сонъ мори́тъ меня́; || моросѝть. **Zaczyna mżyć**, начина́етъ моросѝть, *см.* **Mrzyć.**

Mżyk, -a, *м.* жму́рки (*дѣтская игра́*).

N.

N произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Н*.

Na *или* **Nać**, сокращ. **Na ci**, на тебѣ! **Naści**, сокращ. **Na waszmości**, на́те вамъ, во́тъ вамъ! **Nać jałmużnę**, вотъ тебѣ ми́лостыня. **Naści bracie na piwo**, на тебѣ бра́тецъ на пи́во. || *Стар.* **Nę-ć, Nę-ż.**

Na, на, *предл.* **Na morzu i na lądzie**, на́ морѣ и на землѣ. **Mieć widok na ogród**, имѣть видъ въ садъ. **Dmuchnąć na co**, ду́нуть на что́. **Wystawić weksel na kogo**, трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Na dziesięciu nie było jednego dobrego**, изъ десяти́ не́ было ни одного́ хоро́шаго. **Na honor**, клянусь че́стью. **Odłożyć rzecz na jutro**, отложи́ть де́ло до за́втра, *см.* **Do.** || **Skazać na karę**, приговори́ть къ наказа́нію. **Na początku lata, na końcu miesiąca**, въ нача́лѣ лѣта, въ концѣ мѣсяца, и т. д. **Panna na wydaniu**, неве́ста, дѣвушка неве́ста. **Drzewo na opał**, дрова́ для то́плива. **Dom na sprzedaż**, домъ для прода́жи. **Układać na kupy**, разкла́дывать въ ку́чки, ку́чками. **Pokrajać na kawałki**, разрѣзать на кусо́чки. **Na Boga!** ра́ди Бо́га! *См.* **Dla.** || **Iść na nieprzyjaciela**, идти́ на непрія́теля. **Powstawać na kogo, na co**, возста́вать про́тивъ кого́, про́тивъ чего́, *см.* **Przeciw.** || **Być na morzu**, находи́ться на́ морѣ. **Oddać dziecko na pensją**, отда́ть дитя́ въ пансіо́нъ. **Być na pokucie**, приноси́ть покая́ніе. **Rozdzielić wojsko na dwa korpusy**, раздѣли́ть а́рмію на́ два ко́рпуса. || **Jechać na Szląsk**, ѣхать въ Силе́зію. **Mieszkać na Szląsku**, жить въ Силе́зіи. || **Umrzeć na febrę**, умере́ть отъ лихора́дки. || **Na przyszły rok**, на бу́дущій годъ. **Na ten raz**, на э́тотъ разъ; || **Iść na ryby**, идти́ лови́ть ры́бу. **Iść na grzyby**, идти́ по грибы́. **Cóż mówisz na to?** что́-же ты ска́жешь на э́то? **Grać na instrumencie**, игра́ть на инструме́нтѣ, *см.* **Grać.**

Nababrać, напачка́ть, намара́ть; || ху́до писа́ть.

Nabajać, насказа́ть, наговори́ть вся́каго вздо́ра, наболта́ть; || наплѣтничать.

Nabarłożyć, насори́ть.

Nabawiać, Nabawić (kogo, czego), наводи́ть, навести́, навле́чь (*что́ на кого́*), причини́ть (*что́ кому́*). **Nabawić kogo wielkiego strachu**, навести́ на кого́ большо́й страхъ. || **Nabawić się czego**, захвати́ть, зарази́ться (*боле́знею*), перенести. **Nabawić się strachu**, испыта́ть страхъ, проникнуться у́жасомъ. || **Nabawić się**, вдо́воль, до́сыта повесели́ться.

Nabawiciel, -a, *м.* вино́вникъ, зачи́нщикъ.

Nabazgrać, напа́чкать, намара́ть, написа́ть кара́кульки.

Nabechtać (kogo), Nabechtywać, повлія́ть, оказа́ть влія́ніе, подѣйствовать (*на кого́, на что́*), склони́ть (*кого́ къ чему́*), возбуди́ть (*кого́ про́тивъ чего́*). **Daje się nabechtać**, на него́ мо́жно подѣйствовать, повлія́ть. **Nabechtać kogo przeciw komu**, возстанови́ть, вооружи́ть кого́ про́тивъ кого́.

Nabechtywacz, -a, *м.* подусти́тель, *см.* **Poduszczyciel.**

Nabełkotać, наболта́ть. || **Nabełkotać się**, наболта́ться.

Nabiadać się, огорча́ться, сокруша́ться, бѣдствовать.

Nabiał, -u, *м.* моло́чное, моло́чное ку́шанье.

Nabić, наби́ть, вы́бить. **Kościół nabity był ludem**, *или* **w kościele było jak nabił**, це́рковь битко́мъ была́ наби́та наро́домъ. **Nabijać pistolet, strzelbę, działo**, заряжа́ть пистоле́тъ, ружьё, пу́шку. || *Хир.* вправля́ть. **Nabijać członek wybity**, вправля́ть вы́вихнутый членъ. || **Nabić się kogo**, зада́ть кому́ потасо́вку. **Nabić się czego**, переби́ть что́-нибудь, переколоти́ть.

Nabicie, -cia, *ср.* набива́ніе; || заря́дъ, *см.* **Nabój.**

Nabiedować się, Nabiedzić się, набѣдствоваться, мно́го вы́терпѣть.

Nabiedz, *см.* **Nabiegać.**

Nabiedzić się, *см.* **Nabiedować się.**

Nabieg, -u, *м.* набѣгъ, наше́ствіе, вторже́ніе, *см.* **Zagon, Nadbieżenie.**

Nabiegać, Nabiegnąć, Nabiedz, набѣга́ть, набѣжа́ть, наскочи́ть, наткну́ться. **Nabiedz samemu na szpadę**, самому́ наткну́ться на шпа́гу. **Nabiegać kogo**, неча́янно приходи́ть, вдругъ наступа́ть; || случа́ться, встрѣча́ться. **Nabiegł go interes niespodziany**, ему́ вдругъ случи́лось, подверну́лось неожи́данное де́ло, *см.* **Zaskoczyć**; || налива́ться, раздува́ться, пу́хнуть, распу́хнуть. **Od uderzenia żyły krwią nabiegły**, отъ уда́ра жи́лы нали́лись кро́вью, напу́хли. || **Nabiegać się** набѣга́ться, *см.* **Zbiegać się**

Nabieganie, -nia, *ср.* набѣгъ, наше́ствіе

|| **Nabiegnienie, Nabieżenie, -nia,** *ср.* (żył), **вздýтie,** раздýтость (*жилъ*).

Nabiegły, распýхлый, распýхшій; || **вздýтый,** раздýтый.

Nabielić, набѣлúть, выбѣлúть, *см.* **Bielić.**

Nabielne, -ego, *ср.* **дохóдъ съ молóчныхъ продýктовъ.**

Nabierać, Nabrać, набирáть, набрáть, забирáть, забрáть; || **принимáть, принять;** || **чéрпать, почерпнýть;** || **получáть, займствовать;** || **доставáть, добывáть. Nabrać wody ze studni,** зачерпнýть водú **изъ колóдца,** *см.* **Naczerpać. Nabrał drzewa na furę,** навалúлъ дровъ на вóзъ. * **Nabrać ciała,** потолстѣть, укрѣпúть тѣлéсныя сúлы. **Nabrać cery,** имѣть свѣжій цвѣтъ лица. **Nabrać odwagi,** осмѣлúться, дѣлаться смѣлѣе, отвáжиться. || Раздувáться, надувáться (*о жúлахъ*), прибывáть (*о водѣ*), || **Nabierać się, Nabrać się,** набирáться, накопля́ться.

Nabieranie, -nia, *ср.* **собирáніе, скоплéніе.**

Nabijać, *см.* **Nabić.**

Nabijacz, -a, *м.* заряжáющій (*орýдіе*); || ручнáя бáба, долбня́, колотýшка.

Nabijanie, -nia, *ср.* набúвка, набиváніе. **Nabijanie obręczy na beczkę,** набúвка обручéй на бóчку; || грузъ, нагрýзка, кладь, наклáдываніе. **Nabijanie worków wełną,** наклáдываніе мѣшкóвъ шéрстью; || зарядъ, заряжáніе (*ружья и т. д.*).

Nabiodrki, -drek, *мн.* набéдренникъ; || шлей (*часть лошадúной упряжи*).

Nabiór, -oru, *м.* (wód), прибывáніе (*водú*), половóдье, *см.* **Wezbranie.**

Nabity, нагружённый, навáленный; || заряжённый; || набúтый, насáженый. **Strzelba nabita,** заряженное ружьё. **Płótno nabite,** густóе, плóтное полотнó. **Wóz nabity,** нагружённый, навáленный вóзъ.

Nabłąkać się, натаскáться.

Nabłazgonić, навráть всякаго вздóру, насплéтничать.

Nabłaznować się, перебѣсúться, надѣлать довóльно глýпостей.

Nabłocić, нагрязнúть, загрязнúть.

Naboczyć się, подбочéниться.

Nabój, -oju, *м. Арт.* зарядъ, картýзъ, патрóнъ (*для ружья*). **Wykręcić nabój,** разрядúть (*ружьё*). || *Горн.* засы́пъ. **Nabój mrowizny,** садóкъ, *см.* **Szarza.**

Nabór, -oru, *м.* (rekrutów), набúраніе, набóръ (*рекрýтъ*), *см.* **Pobór.**

Nabość (kogo na rogi), поднять на рогá (*о быкѣ*).

Nabożeństwo, -a, *ср.* божéственная слýжба, богослуженіе, обѣдня, литургія. || **Nabożeństwo odprawiać,** служúть обѣдню, совершáть литургію, богослуженіе. **Nabożeństwo za dusze zmarłych, nabożeństwo żałobne,** заупокóйная обѣдня, панихúда. **Książka do nabożeństwa,** молúтвенникъ. **Nabożeństwo poranne,** рáнняя обѣдня; — **wieczorne,** вечéрня, всенóщная; || религія, исповѣданіе. *Посл.* **Niebezpieczeństwa uczą nabożeństwa,** гром не грянетъ, мужúкъ не перекрéстится.

Nabożnica, -y, *ж.* богомóлка.

Nabożnictwo, -a, *ср.* лицемéріе, ханжествó.

Nabożniczek, -czka, *м. см.* **Nabożniś.**

Nabożniczka, -i, *ж.* святóша, ханжá.

Nabożnie, нáбожно, благочестúво.

Nabożnieć, Znabożnieć, дѣлаться нáбожнымъ, богомóльнымъ.

Nabożnik, -a, *м.* богомóлъ, святóша.

Nabożniś, -sia, *м.* ханжá, лицемѣръ.

Nabożniuchny, сáмый нáбожный.

Nabożność, -ści, *ж.* нáбожность, благочéстіе; || благоговѣніе, *см.* **Pobożność.**

Nabożny, нáбожный, благочестúвый. **Być nabożnym ku Najświętszéj Pannie,** молúться Пресвятóй Дѣвѣ, *см.* **Pobożny.**

Nabrać, *см.* **Nabierać.**

Nabranie, *см.* **Nabieranie.**

Nabredzić, наговорúть всякихъ глýпостей.

Nabrodzić, Nabrodzić się, бродúть, брестú по водѣ, ходúть, шлёпать по грязи. **Nabrodzić się w krwi ludzkiéj,** пролúть мнóго крóви.

Nabroić, накуралéсить, надѣлать глýпостей.

Nabrudzić, напáчкать, загрязнúть.

Nabrzękłość, -ści, *ж.* **Nabrzęknienie, -nia,** *ср.* **Nabrzmiałość, -ści,** *ж.* óпухоль, пýхлина.

Nabrzękły, Nabrzmiały, распýхлый, распýхшій.

Nabrzęknąć, спýхнуть, распýхнуть, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabrzęknienie, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmieć, Nabrzmiewać, раздувáться, наполня́ться; || прибывáть (*о рѣкѣ*).

Nabrzmiałość, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmiały, *см.* **Nabrzękły.**

Nabrzmienie, -nia, *ср.* óпухоль; || **вздýтie.**

Nabrzmiewać, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabuchać się, нажráться, напихáть брюхо, напúчкаться, налóпаться.

Nabudować, настрóить; || **Nabudować się, настрóиться.**

Nabutwiały, *см.* **Nadbutwiały.**

Nabuzować (kogo *или* **komu),** сдѣлать строгій выговóръ, намы́лить кому́ гóлову, распéчь кого́; || *Прост.* **слúшкомъ натопúть печь.**

Nabyć, Nabywać, пріобрѣсть, пріобрѣтáть, нажúть, наживáть, стяжáть. Nabyć dom, пріобрѣсть домъ. **Nabyć sławy,** пріобрѣсть слáву. || **Nabyć się,** побывáть, перебывáть (*у кого́*), нѣсколько разъ ходúть (*къ кому́*).

Nabycie, -a, *ср.* **пріобрѣтéніе, стяжáніе, нажúва. Nabycie majątku,** пріобрѣтéніе имѣнія. **Nabycie tytułem darmym,** даровóе, безмéздное пріобрѣтéніе. **Nabycie pod tytułem obciążającym,** возмéздное

пріобрѣтéніе. Nabycie sławy, стяжáніе слáвы, *см.* **Nabytek.**

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе, покýпка; || прúбыль, нажúва. *Посл.* **Zły nabytek nie idzie w pożytek,** чужóе добрó въ прóкъ нейдётъ.

Nabytny, нажúточный, прúбыльный.

Nabyty, пріобрѣтённый, нáжитый, нажитóй, добы́тый, заработанный, кýпленный, *см.* **Nabytny, Nabywalny.**

Nabywać, *см.* **Nabyć.**

Nabywacz, *см.* **Nabywca.**

Nabywalny, пріобрѣтáемый, **добывáемый,** зарабáтываемый.

Nabywanie, -nia, *ср.* пріобрѣтáніе, стяжáніе, *см.* **Nabycie.**

Nabywca, -y, *м.* пріобрѣтáтель, стяжáтель, покупáтель, покущúкъ; || *Юрид.* **Nabywca tytułu wykonalnego,** пріобрѣтáтель áкта подлежáщаго исполнéнію.

Nabywczy, *см.* **Nabywalny.**

Nabzdurzyć, Nabzdurzyć się, *см.* **Nabajać.**

Na-ć, на тебя́, возьмú, *см.* **Na.**

Nać, -ci, *ж.* лúстья огородной вéлени и овощéй. *Посл.* **Jaka nać, taka mać,** я́блочко отъ я́блоньки недалекó откáтится.

Nacackać się, наня́ньчиться.

Nacałować się, нацаловáться, *см.* **Odcałować się.**

Nacechować, намéтить, отмéтить; || запечатлéть, обознáчить, *см.* **Cechować, Napiętnować.**

Nacedzić, нацéдить, *см.* **Nalać.**

Nacewić, Nacewiać, намотáть, намáтывать на катýшку (*нúтки*).

Nachopać, нахватáть, *см.* **Nachapać.**

Nacharkać, нахáркать.

Nachełpić się, нахвалúться, нахвáстаться.

Nachlipać się, *см.* **Naszlochać się;** || **Nachlipać się czego,** нахлебáться, нахлестáться, *см.* **Ochlipać się.**

Nachłodzić się, намёрзнуть, промёрзнуть, продрóгнуть отъ хóлода.

Nachłostać, Nachłostać się (kogo), отхлестáть рóзгами; отпóдчивать, отдёлать (*кого́*).

Nachmurzać, Nachmurzyć, помрачúть, нахмýрить, насýпить.

Nachód, -odu, *м.* нашéствіе, вторжéніе, набéгъ, нападéніе.

Nachodny, нападáтельный, хúщническій.

Nachodzić, Najść, нападáть, напáсть, застигáть, застúчь, вторгáться, втóргнуться, *см.* **Najechać, Zejść, Należć, Znaleźć.** || **Nachodzić się,** находúться, утомúться отъ ходьбы́; || *Неуп.* **Nachodzić się gdzie,** находúться гдѣ, *см.* **Znachodzić się.**

Nachuchać, надýть, надувáть, *см.* **Chuchać.**

Nachwytać, нахватáть.

Nachychotać się, нахохотáться.

Nachylać, Nachylić, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагибáть, нагнýть, сгибáть, согнýть, пригибáть, пригнýть, корóбить, скорóбить. **Już go starość ku ziemi nachyliła,** стáрость ужé пригнýла егó къ землѣ, онъ ужé сгóрбился отъ стáрости, *см.* **Przechylać, Pochylać;** || **Nachylać się, Nachylić się,** наклоня́ться, наклони́ться, нагибáться, нагнýться, *см.* **Pochylać się, Chylić się, Przechylać się, Przychylać się, Nakłaniać się.**

Nachylanie, -nia, *ср.* наклонéніе. нагибáніе, сгибáніе; || склонъ, наклóнъ, покáтость, *см.* **Nakłonienie.**

Nachyłek, -łku, *м.* наклонéніе, нагибáніе. **Pić u strumienia nachyłkiem,** пить изъ ручья́, наклони́вшись.

Nachylność, -ści, *ж.* наклóнность, покáтость, скатъ; || *склóнность, *см.* **Skłonność.**

Nachylny, наклóнный, наклоня́ющійся, покáтый; || *см.* **Skłonny;** || подáтливый, говóрчивый.

Nachylony, наклонённый, навúслый, покáтый.

Nachyły, *см.* **Nachylony, Pochyły.**

Naci, *см.* **Nać, Na.**

Naciąć, Nacinać, Ponacinać, нарубúть, нарѣзывать, нарѣзать.

Naciągać, Naciągnąć, натя́гивать, натянýть (*лукъ*), навя́зывать, навязáть, (*струны*), заводúть, завести́ (*часы*), навести́ (*разговóръ на что́*), накачáть (*воды́ изъ колóдца*), нацѣдúть (*вина́ изъ бóчки*). || **Naciągać się,** натаскáться, находúться до устáлости, *см.* **Ściągnąć się.**

Naciągadło, -a, *ср.* пя́ло, распóрка.

Naciąganie, Naciągnienie, -nia, *ср.* натáскиваніе, обтя́гиваніе, натя́гиваніе, вытя́гиваніе; || заведéніе (*часóвъ*); || нацѣживаніе (*вина́*); || возбужденіе, раздражéніе (*отъ нарывнаго плáстыря*); || натя́жка, превáтное толкováніе (*словъ*); || навя́зываніе (*струнъ*); || *см.* **Naciągać.**

Naciągany, принуждённый, натя́нутый. **Rym naciągany,** натя́нутый, плохóй стихъ.

Naciągnąć, *см.* **Naciągać.**

Naciągnienie, *см.* **Naciąganie.**

Naciągnięty, Naciągniony, напряжённый, натя́нутый, *см.* **Napięty, Natężony.**

Naciast, -u, *м.* **Naciasta, -y,** *ж.* заквáска; кúслое тѣсто.

Naciec, Naciekać, натéчь, натекáть, накáпать.

Nacięcie, -a, *ср.* разрѣзъ, нарѣзка, порѣзъ, зарýбка, насѣчка.

Naciek, -u, *м.* прилúвъ, наплúвъ, притóкъ; || * стеченіе (*водъ*).

Nacierać, Natrzeć, натирáть, натерéть, намáзывать, намáзать; || * вдуть, нагрѣть бокá; || надрáть (*ýши*); || атаковáть (*непріятеля*), нападáть (*на непріятеля*), *см.* **Napaść, Uderzyć.** || **Nacierać na kogo,** тѣснúть (*кого́*), наступáть, натирáть (*на*

кого). || **Nacierać się**, натира́ться, нама́зываться.

Nacierający, натира́ющій; || нападаю́щій, осажда́ющій.

Nacieranie, Natarcie, -a, *ср.* (**czém**), тре́ніе, втира́ніе, растира́ніе, натира́ніе; || **Nacieranie na kogo, na co**, уси́ленное домога́тельство, наста́иваніе. **Natarcie -a**, *ср.* нападе́ніе, наступле́ніе, ата́ка, прис тупъ; || *см.* **Nacierać**.

Nacierpieć się, натерпѣ́ться, вы́терпѣть, вы́страдать, намы́читься.

Naciesać, *см.* **Naciosać**.

Nacieszyć się, натѣ́шиться, нарадоваться. **Nie mogę się nim nacieszyć**, не могу́ вдо́воль нара́доваться, ви́дя его́.

Nacież! на́те же! возьми́те же!

Nacinać, Nadcinać, *см.* **Naciąć**.

Nacinany, зазу́бренный, зубча́тый; || насѣ́ченный, изсѣ́ченный.

Nacios, -u, *м.*, нарѣ́зка, надрѣ́зъ, зару́бка, насѣ́чка.

Naciosać, натеса́ть, наруби́ть, нарѣ́зать.

Nacisk, -u, *м.* на́тискъ, давле́ніе, гнѣтъ, напо́ръ; || да́вка, толпа́, тѣснота́, *см.* **Ścisk, Natłok**.

Naciskać, нажима́ть, прижима́ть, налега́ть. **Nazbyt naciskasz piórem**, ты сли́шкомъ налега́ешь на перо́ *или* прижима́ешь перо́, *см.* **Przyciskać**; || **Naciskać, nacisnąć kogo**, прижима́ть, тѣсни́ть, наступа́ть, *см.* **Przycisnąć**; || **Naciskać czego**, наброса́ть чего́. **Kto tu naciskał kamieni?** кто здѣсь наброса́лъ ка́мней? ||**Naciskać się**, *см.* **Narzucać się**. **Nacisnęło się ludu**, столпи́лось мно́го наро́ду.

Nacja, -ji, *ж.* наро́дъ, на́ція, *см.* **Naród**.

Nacjonalny, *см.* **Narodowy**,

Naczarować, наворожи́ть, наколдова́ть.

Naczczy, не́вшій, то́щій, натоща́къ, съ то́щимъ желу́дкомъ.

Naczekać się, до́лго ждать, дожида́ться, выжида́ть.

Naczekiwać, поджида́ть, выжида́ть, *см.* **Naczekać się**.

Naczelnictwo, -a, *ср.* нача́льство; || предводи́тельство; || кома́ндованіе, *см.* **Przywództwo**.

Naczelniczy, нача́льническій.

Naczelnik, -a, *м.* нача́льникъ, глава́, шефъ, предводи́тель; || *см.* **Naczołek**.

Naczelnikowski, принадлежа́щій нача́льнику.

Naczelny, гла́вный, первѣ́ствующій, нача́льствующій; || *Анат.* ло́бный, налобный. || **Naczelny wódz**, главнокома́ндующій. || **Naczelne dzieło**, образцо́вое сочине́ніе.

Naczepiać, нацѣпи́ть.

Naczernić, начерни́ть, вы́чернить.

Naczerpać, начерпа́ть.

Naczesać, Naczosać, начеса́ть, вы́чесать, расчеса́ть.

Naczesny, своевре́менный.

Naczochrać, взъеро́шить, всклоко́чить (*во́лосы*); ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Naczołek, -łka, *м. Хир.* ло́бная пова́зка; || налобникъ (*у лошаде́й*); || убру́съ, нагла́вье (*у евре́евъ*), *см.* **Czółko**.

Naczynić, *см.* **Narobić**.

Naczynie, -nia, *ср.* сосу́дъ, посу́дина, посу́да; || ча́ша, ва́за; || *Анат.* сосу́дъ. **Naczynia kościelne**, церко́вные сосу́ды. **Naczynia kuchenne**, кухо́нная посу́да. *см.* **Sprzęt, Statek, Narzędzie**; || инструме́нтъ, ору́діе. **Naczynia stolarskie**, столя́рскіе инструме́нты. **Naczynia rolnicze**, земледѣ́льческія ору́дія.

Naczyńko, -a, *ср.* небольшо́й сосу́дъ, небольша́я посу́дина.

Naczytać, начита́ть, вы́читать. || **Naczytać się**, начита́ться.

Nad, Nade, надъ *и* на́до. **Nad kolanem, nad oczami**, вы́ше коле́на, вы́ше глазъ. **Kochać Boga nad wszystko stworzenie**, люби́ть Бо́га бо́лѣе всего́. **Wyrastać nad las**, выраста́ть вы́ше лѣ́са. **Nad mego ojca nie widzę lepszego**, лу́чше моего́ отца́ я не зна́ю никого́, *см.* **Nadewszystko**. **Siedzieć nad książkami**, сидѣ́ть надъ кни́гами. **Dać komu dowództwo nad konnicą**, поручи́ть кому́ кома́нду надъ кавале́ріею. **Być nagrodzonym nad zasługę**, быть награ́жденнымъ сверхъ заслу́гъ, *см.* **Nadto**. **Miasta leżące nad Renem**, города́ лежа́щіе надъ Ре́йномъ. **Krzyż nad drogą**, крестъ при доро́гѣ. **Nad wieczorem**, по́дъ вечеръ. **Nadedniem**, наразсвѣ́тѣ, *см.* **Pod**. **Mieć co nad kogo**, имѣ́ть что́ бо́лѣе другу́го. **Rozmyślać nad marnościami świata**, размышля́ть о суетѣ́ мірско́й. **Litować się nad nieszczęśliwemi**, сожалѣ́ть о несча́стныхъ. **Boże, zlituj się nade mną**, Боже, сжа́лься надо мно́ю.

Nadąć, *см.* **Nadymać**.

Nadać, Nadawać, придать, придава́ть; || надѣля́ть; || же́ртвовать, назнача́ть вкладъ (*на це́рковь*); || жа́ловать, пожа́ловать, дарова́ть. **Nadać miasto przywilejami**, дарова́ть го́роду привиле́гіи. **Nadać kościół, klasztor** и т. д. пожертвовать, назна́чить вкладъ на це́рковь, на монасты́рь и т. д. **Nadać czemu stosowny kierunek**, дать чему́ надлежа́щее направле́ніе. **Nadać czemu skutek**, привести́ что́ въ исполне́ніе, въ дѣ́йствіе. **Nadać majątek wiecznemi czasy na dziedzictwo**, пожа́ловать имѣ́ніе въ вѣ́чное и пото́мственное владѣ́ніе. **Nadać czemu piętno oryginalne**, придать чему́ оригина́льный отпеча́токъ. **Szybkość, którą jedno ciało nadaje drugiemu**, быстрота́, кото́рую одно́ тѣ́ло сообща́етъ друго́му. **Nadawać farbę**, набива́ть, намазывать кра́ской. **Cóż ci to nada, że się gniewasz?** кака́я тебѣ́ по́льза въ томъ, что ты се́рдишься? **Imię nic nie nada**, и́мя ничего́ не принесётъ. **Djabli go tu na mój kark**

nadali, чéрти принесли́ егó сюдá на мою́ шéю. **Jakieś nieszczęście nadało mi spotkać się z nim,** какóе-то несчáстіе привелó менí встрéтиться съ нимъ. **Nadawał mi mnóstwo gruszek,** онъ надавáлъ мнѣ мнóжество грушъ. || **Nadawać się,** случáться, удавáться; || сходúться; || приходúться. **Nie nadawało się zręczności,** не было удóбнаго слýчая. **Nadało mi się pomyślnie dopiąć swego,** мнѣ удалóсь благополýчно достúгнуть своéй цѣли. **Nadaje mi się okoliczność pojechania,** мнѣ предстоúтъ слýчай къ отъѣзду. **To mu się dobrze nadało kupić,** óто удалóсь емý хорошó купúть. **Klucz mi nadaje się do zamku,** ключъ приходúтся къ замкý. * **Nadają się do siebie,** онú похóжи другъ на дрýга, сходятся хáрактерами. **Dobrze mu się nadało,** емý удалóсь, посчастлúвилось. **Nadawać się ku północy, ku wschodowi, w prawo, w lewo,** простирáться, распространúться, склоня́ться къ сѣверу, къ востóку, направо, налѣво.

Nadanie, -nia, *ср.* пожáлованіе, даръ, даровáніе; || вкладъ, пожéртвованіе (*въ цéрковь, на богоугóдное дѣло*); || привилéгія, *см.* **Fundacja.**

Nadanszlagowy, сверхсмѣтный.

Nadany, пожáлованный, дарóванный; || пожéртвованный (*вкладъ, капитáлъ*); || **Nadany przywilejem,** привилегирóванный, *см.* **Uprzywilejowany;** || *см.* **Udatny, Nadobny.**

Nadaremnie, Nadaremno, напрáсно, тщéтно, попустóму, *см.* **Daremnie.**

Nadaremny, напрáсный, тщéтный, *см.* **Daremny, Próżny.**

Nadarzać, Nadarzyć, *см.* **Zdarzać, Obdarzać, Udarzać,** предлагáть; || подноси́ть, приноси́ть; || представля́ть. || **Nadarzać się,** представля́ться; || вызывáться, вы́зваться. **Nigdy nie nadarzy się przyjaźniejsza sposobność,** никогдá не представится бóлѣе благопрiя́тный слýчай, *см.* **Zdarzać się, Nastręczać się. Nadarzać się samemu na co,** самомý вы́зваться на что́, *см.* **Ofiarować się, Nastręczać się.**

Nadarzyciel, -a, *м. см.* **Dawca, Nastręczyciel.**

Nadąsać się, надýться, насýпиться.

Nadąsany, надýтый, насýпившійся, сердúтый.

Nadatek, -tku, *м.* вкладъ, пожéртвованіе, *см.* **Nadanie.**

Nadawać, *см.* **Nadać.**

Nadawanie, -nia, *ср.* **пожáлованіе,** даровáніе.

Nadawca, -y, *м.* основáтель, учредúтель, дáтель, дарúтель.

Nadawczy, жáлованный; || учредúтельный; || основнóй (*капитáлъ*).

Nadawczyni, -ni, *ж.* основáтельница, учредúтельница; || дарúтельница.

Nadążać, Nadążyć (komu *или* **za kim),** не отставáть отъ когó, поспѣшáть за кѣмъ, настигáть.

Nadbaba, Nadbabka, -i, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Nadbiegać, Nadbieżeć, Nadbiedz, прибѣгáть, прибѣжáть; || застигáть, застúгнуть. **Nadbiedz kogo,** застúгнуть когó, догнáть. **Burza nas nadbieżała,** насъ застúгла грозá, *см.* **Zaskoczyć.**

Nadbieżenie, -nia, *ср.* прибѣжáніе, застиженіе.

Nadbladnąć, Nabladnąć, немнóго поблѣднѣть.

Nadblakować, немнóго полиня́ть, поблѣкнуть.

Nadbótwieć, Nadbótwiały, *см.* **Nadbutwieć** и т. д.

Nadbrzeżanin, -a, *м.* прибрéжный жúтель.

Nadbrzeże, -a, *ср.* бéрегъ (*рѣки, óзера*).

Nadbrzeżny, прибрéжный.

Nadbrzuchowy, Nadbrzuszny, *Анат.* надбрю́шный.

Nadbudować, надстрóить, пристрóить.

Nadbutwiały, повреждённый, попóрченный.

Nadbutwieć, попóртиться.

Nadchodzić, Nadejść, подходúть, подойтú, приходúть, придтú. **Nadeszli goście,** пришлú гóсти. **Niezadługo nadejdzie,** онъ скóро подойдётъ; || приближáться, *см.* **Zbliżać się.** || **Nadejść kogo,** застáть, захватúть, застúгнуть; || встрéтить, найдтú когó, что́, *см.* **Należć.**

Nadciągnąć, придтú, прибы́ть.

Naddać, Naddawać, дать, давáть лúшнее, прибавля́ть; || * **Naddać się z czém,** хвáстаться чѣмъ, выставлúться съ чѣмъ впередъ, *см.* **Nadstawiać się.**

Naddarty, надóрванный, надóдранный.

Naddatek, -tku, *м.* придáча, лúшекъ, излúшекъ; || *Ком.* áжio, лажъ, промѣнъ.

Naddatkowy, излúшній, придáточный.

Naddawek, -wka, *см.* **Naddatek.**

Naddziad, -a, *м.* прáдѣдъ, *см.* **Pradziad.**

Naddzienny, предразсвѣтный.

Naddzierać, наддирáть, надодрáть.

Nade, *см.* **Nad** (*см. э́то слóво*).

Nadęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость. || **Nadęcie się,** надýтость, надмéнность, гóрдость, *см.* **Nadymanie się, Nadętość.**

Nadęcie, Nadęto, надýто, напы́щенно.

Nadedrzwie, -ia, *ср.* прúтолка (*у дверéй*).

Nadejść, *см.* **Nadchodzić.**

Nadejście, -a, *ср.* приходъ, прiѣздъ, прибы́тіе, пришéствіе; || привóзъ (*товáровъ*).

Nadeń, сокращ. **Nad niego,** *см.* **On.**

Nadeptać, Nadepnąć, натоптáть, оттоптáть.

Nader, óчень, весьмá, пре, *см.* **Bardzo. Nader miły człowiek,** óчень мúлый человѣкъ, премúлый человѣкъ.

Naderwać się, надорвáться.

Naderznąć, Nadrzynać, надрѣ́зать, надрѣ́зывать.

Nadeście, *см.* Nadejście.

Nadesłać, Nadsyłać, присла́ть, присыла́ть, подосла́ть, подсыла́ть.

Nadesłać, Nadścielać, постла́ть, постила́ть.

Nadetatowy, сверхшта́тный.

Nadęto, *см.* Nadęcie.

Nadętość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность.

Nadęty, наду́тый, го́рдый, напы́щенный. * **Styl nadęty,** напы́щенный слогъ, *см.* Napuszony.

Nadewszystko, бо́лѣе всего́, преиму́щественно.

Nadgiąć, Nadginać, пригну́ть, пригиба́ть.

Nadgłówek, *см.* Nagłówek.

Nadgłównik, -a, *м. Астрон.* зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Nadgłówny, вертика́льный, отвѣ́сный.

Nadgnić, нагни́ть, попо́ртиться.

Nadgnieść, смять, намя́ть, натопта́ть.

Nadgniły, нагнивший.

Nadgniotek, *см.* Nagniotek.

Nadgnoić, нагно́ить.

Nadgoić, заживи́ть, вы́лечить. || **Nadgoić się,** излечи́ться, вы́лечиться.

Nadgonić, нагна́ть, догна́ть.

Nadgorzały, закопте́лый, почерне́вший; || загоре́лый.

Nadgradzać, *см.* Nagradzać.

Nadgraniczny, пограни́чный.

Nadgrobek, *см.* Nagrobek.

Nadgroda, *см.* Nagroda.

Nadgryźć, разгры́зть, раскуси́ть.

Nadinspektor, -a, *м.* гла́вный инспе́кторъ.

Nadintendent, -a, *м.* главноуправля́ющій.

Nadintratny, сверхсме́тный, превыша́ющій дохо́ды.

Nadjazd, -u, *м.* прие́здъ.

Nadjechać, Nadjeżdżać, прие́хать, подъе́хать.

Nadkład -u, *м. Горн.* виса́чій бокъ.

Nadkładać, Nadłożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, придава́ть, придать; || **Nadłożyć czém,** *см.* Nadstawić, Nadsztukować.

Nadkładka, -i, *ж.* приба́вка, наддача.

Nadkolanek, -nka, *м. см.* Nakolanek.

Nadkołatać, потрясать, колеба́ть, растата́ть.

Nadkompletny, сверхкомпле́тный.

Nadkonduktor, -a, *м.* о́беръ-конду́кторъ, ста́ршій конду́кторъ.

Nadkopycie, -cia, *ср. Ветер.* во́лосень, ни́жняя часть лошади́ной ноги́.

Nadkracać, *см.* Przykracać.

Nadkrzywić, покоси́ть, покриви́ть.

Nadkwaśnieć, ски́снуть.

Nadlać, прили́ть, подли́ть, *см.* Przelać.

Nadłamać, надлома́ть.

Nadlecieć, прилете́ть (*о птицахъ*); || прибѣжа́ть (*о человѣкѣ*).

Nadleśniczy, Nadleśny, -ego, *м.* ста́ршій лѣсни́чій.

Nadlewek, -wku, *м.* изли́шекъ мета́лла въ фо́рмѣ при отли́вкѣ огнестре́льныхъ ору́дій.

Nadliczbowy, Nadliczebny, сверхкомпле́ктный, сверхшта́тный.

Nadliczyć, переплати́ть, переда́ть ли́шнее, приба́вить сверхъ слѣ́дуемой пла́ты.

Nadlinjowy, надстро́чный.

Nadłom, -u, *м.* надло́мъ, разло́мъ, тре́щина.

Nadlotka, -i, *ж.* надкры́лие; || правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*);—бо́лѣе употребл. во множ. ч. **Nadlotki,** пе́рья, покрыва́ющія правильное перо́.

Nadłożyć, *см.* Nadkładać.

Nadłubać, наковыря́ть. || **Nadłubać się (czego),** до́лго проработа́ть надъ чѣ́мъ, наковыря́ться.

Nadludzki, сверхчелове́ческій, нечелове́ческій.

Nadmarszczyć, смо́рщить, насу́пить, нахму́рить (*лобъ*). || **Nadmarszczyć się,** смо́рщиться, нахму́риться.

Nadmiar, -u, *м.* изли́шество, изли́шекъ. чрезмѣ́рность; || невозде́ржность, *см.* Zbytek.

Nadmieniać, упомина́ть, каса́ться, косну́ться, присовокупля́ть, присовокупи́ть, *см.* Wzmiankować, Wspomnić, Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.

Nadmierny, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный.

Nadmierzyć, промѣ́риться, ошиби́ться въ мѣрѣ́, промахну́ться.

Nadmieście, -ścia, *ср.* кре́пость, *см* Zamek, Twierdza; || возвышенность господствующая надъ го́родомъ.

Nadmorski, примо́рскій.

Nadmorze, *см.* Pomorze.

Nadmuchać (czego), наду́ть, разду́ть, надыша́ть, навѣ́ять. **Nadmuchać komu w uszy,** надуть кому́ въ у́ши, нау́шничать, нашёптывать. || **Nadmuchać się,** раздува́ть до уста́лости.

Nadmurować, надстро́ить, пристро́ить

Nadmurowanie, -nia, *ср.* пристро́йка.

Nadnaturalność, *см.* Nadprzyrodzoność.

Nadnaturalny, *см.* Nadprzyrodzony.

Nadnieść, принести́.

Nadobfitować, преизоби́ловать, изли́шествовать.

Nadobniczek, -czka, *м. см.* Nadobniś.

Nadobnie, прекра́сно, краси́во, прелѐстно.

Nadobniś, -sia, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Nadobniuchny, прелѐстнѣ́йшій, са́мый привлека́тельный.

Nadobność, -ści, *ж.* красота́, пре́лесть, привлека́тельность.

Nadobny, краси́вый, прелéстный, привлека́тельный.

Nadoić, надои́ть (*молока́*).

Nadokuczać, Nadokuczać się, наскуча́ть, наску́чить, надоѣда́ть, надоѣсть.

Nadołek, -łku, *м. см.* **Podołek.**

Nadolny, ни́жній, ни́зменный, *см.* **Padół, Padolny.**

Nadostrożność, -ści, *ж.* изли́шняя осторо́жность.

Nadpadać się, Nadpaść się, тре́скаться, тре́снуть, разщепля́ться, разщепи́ться, по́ртиться, испо́ртиться; || покачну́ться.

Nadpadany, тре́снувшій, разщéпленный; || покачну́вшійся.

Nadpalony, подожжённый, *см.* **Opalony, Ogorzały.**

Nadpić, испи́ть, *см.* **Upić.**

Nadpiecek, -cka, *м.* припéчекъ.

Nadpierszek, -szka, *м.* шéя у пѣтуха́.

Nadpiętny, пя́точный. *Анат.* **Żyła nadpiętna**, Ахилле́сова суха́я жи́ла.

Nadpiłować, спили́ть.

Nadpis, -u, *м.* на́дпись; || заглáвіе, *см.* **Napis, Tytuł**; || **Nadpis przelewny**, переда́точная на́дпись (*на вéксель*).

Nadpisać, надписа́ть; || сдѣлать а́дресъ на письмѣ, *см.* **Podpisać.**

Nadpłacenie, -nia, *ср.* переда́ча сверхъ слѣ́дуемой пла́ты, ли́шняя пла́та.

Nadpłacić, заплати́ть ли́шнее, переплати́ть, *см.* **Przepłacić.**

Nadpłat, -u, *м. см.* **Nadpłacenie.**

Nadplenić, немно́го искорени́ть, истреби́ть, поистреби́ть.

Nadplewić, повыпа́лывать.

Nadpłodek, -dka, *м.* втори́чное оберéменѣніе, но́вое зача́тіе.

Nadpłynąć, Nadpływać, приплы́ть, приплыва́ть.

Nadpodeszwie, -wia, *ср.* сте́лька.

Nadpospolity, необыкнове́нный, необыча́йный, *см.* **Niepospolity.**

Nadpotrzebny, изли́шній, безполéзный, *см.* **Zbywający, Zbyteczny.**

Nadpowietrzny, возду́шный, поднебе́сный, *см.* **Napowietrzny.**

Nadpradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ, *см.* **Prapradziad.**

Nadprożek, -żka, Nadprożnik, -a, *м. см.* **Naprože, Naprożnik.**

Nadpruć, отпоро́ть.

Nadprzyrodzoność, -ści, *ж.* сверхъесте́ственность.

Nadprzyrodzony, сверхъесте́ственный.

Nadpsować, Nadpsuwać, Nadpsuć, по́ртить, попо́ртить, повреждáть, повреди́ть. || **Nadpsować się, Nadpsuć się**, по́ртиться, попо́ртиться, повреждáться, повреди́ться.

Nadpsucie, -cia, *ср.* поврежде́ніе, по́рча.

Nadpsuty, повреждённый, испо́рченный.

Nadrąbać, надрубúть, подрубúть.

Nadrabiać - Nadrobić, придѣлывать, придѣлать, додѣлывать, додѣлать; || добавля́ть, иску́сно скрыва́ть что-ли́бо, притворя́ться, и т. п. **Nadrabiać miną**, иску́сно скрыва́ть что́ притво́рнымъ ви́домъ, притворя́ться. **Nadrabiać rozumem**, дѣйствовать умо́мъ, головóю. **Nadrabiać śmiałością, zuchwalstwem**, брать верхъ смѣлостію, дéрзостію. **Nadrabiać gestami**, добавля́ть тѣлодвиже́ніями. || **Nadrobić z kim**, обрабóтать, ула́дить съ кѣмъ дѣло.

Nadrapać, нацара́пать.

Nadrastać, Nadrastywać, подрости́, подраста́ть, *см.* **Przyrastać, Podrastać, Wzrastać.**

Nadrazić, повреди́ть, нанести́ вредъ, попóртить.

Nadrażnić (kogo), *см.* **Podrażnić, Rozdrażnić.** || **Nadrażnić się (kogo** *или* **z kim)**, надосади́ть комý.

Nadręczyć (kogo), утоми́ть, измýчить. || **Nadręczyć się**, утоми́ться, измýчиться, намýчиться.

Nadreptać się, *см.* **Nabiegać się.**

Nadro, -a, *ср. см.* **Łono**; || грудь, пéрси; || нéдра, *мн.* лóно, *см.* **Pazucha, Zanadrze.**

Nadrobić, накроши́ть, *см.* **Wdrobić.**

Nadrobić, *см.* **Nadrabiać.**

Nadrośl, -i, *ж.* нáросль.

Nadrosnąć, *см.* **Nadrastać.**

Nadrost, -u, *м.* нарóстъ, ши́шка.

Nadrożne, -ego, *ср.* дорóжныя дéньги, *см.* **Strawne.**

Nadrożny, дорóжный, *см.* **Podróżny**; || придорóжный, находя́щійся при дорóгѣ.

Nadrukować, напеча́тать; || **Nadrukować się**, мнóго напеча́тать

Nadrwić się (z kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadrzeć, *см.* **Naddzierać.** || * **Nadrzeć się**, накрича́ться, надра́ть гóрло.

Nadrzeczanin, -a, *м.* прибрéжный жи́тель.

Nadrzecze, -a, *ср.* порѣчье.

Nadrzeczny, прибрéжный, береговóй.

Nadrzucić, подбрóсить, прибáвить.

Nadsadzać (czém), *см.* **Nadrabiać, Nadstawiać.**

Nadścielać, настила́ть, *см.* **Nadesłać.**

Nadścignąć, *см.* **Nadążyć, Zdążyć.**

Nadsełać, *см.* **Nadesłać.**

Nadsiec, надрѣзать.

Nadskakiwać (komu), вертѣ́ться óколо кого́, прислýживаться, угождáть (*кому́*), ухáживать (*за кѣмъ*), усéрдствовать.

Nadskakiwanie, -a, (komu), *ср.* **ухáживание**, угожде́ніе, усéрдіе.

Nadskoczyć, прибѣжáть на пóмощь.

Nadsługiwać (komu), прислýживаться.

Nadsłupie, -pia, *ср. Архит.* архитрáв надстóлбіе, прúтолока.

Nadspodzianie, Nadspodziewanie,

жи́данно, нежда́нно, неча́янно, *см.* Niespodzianie.

Nadspodziany, Nadspodziewany, неожи́данный, нежда́нный, неча́янный, *см.* Niespodziany.

Nadstarczać, Nadstarczyć, *см.* Nadstawiać. * Nadstarczać czego, помога́ть (*чему́*). Metoda ta nadstarcza pamięci, э́та мето́да помога́етъ па́мяти. Nadstarczyć czém miasto czego, замѣни́ть одно́ други́мъ, употреби́ть одно́ вмѣ́сто друга́го. Nadstarczać czego czém, выруча́ть, замѣща́ть, *см.* Wyręczać, Sztukować, Nastarczać.

Nadstarzały, *см.* Przestarzały, Podstarzały.

Nadstawa, -y, *ж.* надста́вка, наста́вка, приста́вка. Nadstawa zwierzchnia, украше́ніе, прикра́са.

Nadstawek, -wka, *м. Артил.* му́шка, мише́нь.

Nadstawiać, Nadstawić (co komu), подставля́ть, подста́вить, прикла́дывать, приложи́ть; || Nadstawiać (czego, czém), приставля́ть, придѣ́лывать, прибавля́ть, замѣня́ть одно́ други́мъ, *см.* Nadsztukować. || Nadstawiać się, сова́ться, высо́вываться впередъ; || пя́литься, вытя́гиваться, приподнима́ться; || чва́ниться, надмева́ться.

Nadstygnąć, осты́нуть.

Nadsyłać, *см.* Nadesłać.

Nadszańcowy, *Фортиф.* находя́щійся на земляно́й на́сыпи. Baterja nadszańcowa, откры́тая батаре́я, барбе́тъ.

Nadszaniec, -ńca, *м. Фортиф.* кавалье́ръ.

Nadszargać, Nadszarzać (czego), замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать; || истаска́ть, *см.* Poszargać, Zaszargać. || Nadszargać się, Nadszarzać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться, истаска́ться.

Nadszczepać, надколо́ть, отщепля́ть, отщепи́ть.

Nadsztukować, надста́вить, приба́вить, сдѣ́лать приста́вку, удлинни́ть.

Nadsztukowanie, -nia, *ср.* удлинне́ніе приста́вка.

Nadtarty, стёртый, *см.* Nadetrzeć.

Nadterać, *см.* Nadtyrać.

Nadto, сверхъ того́; || сли́шкомъ, сли́шкомъ мно́го, черезчу́ръ. Aż nadto tego, э́того ужъ сли́шкомъ мно́го. Dosyć, aż nadto dosyć, дово́льно, уже́ бо́лѣе чѣмъ ну́жно. *Посл.* Co nadto, to niezdrowo, изли́шество вре́дно. To już nadto! Już tego nadto. э́то ужъ сли́шкомъ!

Nadtyrać, потеря́ть, разтра́тить; || разстро́ить (*здоро́вье*).

Nadumać się, наду́маться.

Nadużyć, *см.* Nadużywać.

Nadużycie, -cia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, чрезмѣ́рность.

Nadużytny, злоупотребля́емый.

Nadużyty, злоупотреби́тельный; || непра́вый, противозако́нный.

Nadużywać, Nadużyć, во зло́ употребля́ть; || * обма́нывать.

Nadużywanie, -nia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, неумѣ́ренность.

Nadwątlać, Nadwątlić, ослабля́ть, осла́бить.

Nadwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, разслабле́ніе.

Nadwątlić, *см.* Nadwątlać.

Nadważyć, перевѣ́сить, *см* Przeważyć.

Nadwerężać, Nadwerężyć, поврежда́ть, повреди́ть, разстро́ивать, разстро́ить, потряса́ть, потрясти́.

Nadwerężenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе, разстро́йство.

Nadwiązać, надвяза́ть.

Nadwichnąć (sobie), свихну́ть, вы́вихнуть.

Nadwiędły, увя́дшій.

Nadwiędnąć, свя́нуть.

Nadwiędnienie, -nia, *ср.* вя́лость, блёклость.

Nadwieźć, *см.* Nadwozić.

Nadwietrzny, нося́щійся по вѣ́тру.

Nadwodny, прибре́жный.

Nadworny, придво́рный; || надво́рный. Urzędnicy nadworni, придво́рные чины́. Radca nadworny, надво́рный совѣ́тникъ. Sądy nadworne, *см.* Zadworny.

Nadworować (kogo), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Nadworze, -a, *ср.* надво́рье. Z nadworza, снару́жи до́ма.

Nadwozić, Nadwieźć, подвози́ть, подвезти́.

Nadwzwyż, *см.* Nadzwyż.

Nadybać, заста́ть, захвати́ть, пойма́ть, засти́гнуть, накры́ть.

Nadymać, Nadąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть; || напыща́ть (*го́рдостью*). || Nadymać się, раздува́ться, надува́ться; || напыща́ться, горди́ться, кичи́ться.

Nadymacz, -a, *м. Анат.* лани́тная мы́шца.

Nadymanie, -nia, *ср.* взду́тіе, вспу́чиваніе, разду́тость. || Nadymanie się, надме́нность, го́рдость, кичли́вость.

Nadymić, надыми́ть.

Nadziać, *см.* Nadziewać.

Nadziak, -a, *м. Муз.* чека́нъ; || ору́жіе наподо́біе топо́рика. *См.* Czekan.

Nadziałać, надѣ́лать.

Nadziany, начи́ненный, фарширо́ванный, *см.* Nadziewany; || * напо́лненный, наби́тый, напи́чканный.

Nadziczyć się, ожесточи́ться, одича́ть.

Nadzieja, -ei, *ж.* наде́жда, упова́ніе. Cała moja nadzieja w tobie, вся моя́ наде́жда на тебя́. Pokładać nadzieję w Bogu, возлага́ть упова́ніе на Бо́га, упова́ть на Бо́га. Być chorym bez nadziei, быть больны́мъ безнаде́жно. Być przy nadziei, быть бере́менною (*о же́нщинахъ*).

Nadziejny, надёжный.

Nadziemny, надзе́мный.

Nadzienie, -nia, *ср.* начи́нка, фаршъ.

Nadzierać, nadrzeć, надра́ть, надира́ть.

Nadzierać (Nad-zierać) czego, надзира́ть, присма́тривать, надсма́тривать, наблюда́ть, *см.* Doglądać, Dozorować.

Nadzieranie, -nia, *ср.* надзира́ніе, надзо́ръ, при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadziewać, начиня́ть, фарширова́ть; || * **Nadziewać się**, набива́ть себѣ́ бро́хо пи́щею, напи́чкаться.

Nadziewacz, -a, *м.* начиня́ющій.

Nadziewanie, -nia, *ср.* **Nadziewanka**, -i, *ж.* начи́нка, фаршъ, фарширова́ніе.

Nadziewany, начи́ненный, фарширо́ванный.

Nadziwić się, Nadziwować się, надиви́ться.

Nadżołądkowy, *Анат.* надбры́шный.

Nadzór, -oru, *м.* при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadzorca, -y, *м.* надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ, наблюда́тель. **Nadzorca składu**, смотри́тель магази́на, пакга́уза. **Nadzorca aresztu**, смотри́тель надъ аресто́нтами.

Nadzorczy, наблюда́тельный, бди́тельный.

Nadzorczyni, -ni, *ж.* смотри́тельница, надсмо́трщица, наблюда́тельница.

Nadzwyczajnie, чрезвычайно, необыкнове́нно.

Nadzwyczajność, -ści, *ж.* чрезвычайность.

Nadzwyczajny, чрезвыча́йный, необыкнове́нный. **Nadzwyczajny profesor**, экстраординарный профе́ссоръ, *см.* Niezwykły.

Nadzwyż, сли́шкомъ, черезчу́ръ, *см.* Nadto.

Naelektryzować, наэлектризова́ть, *см.* Elektryzować.

Nafabrykować, наде́лать, подде́лать, *см.* Fabrykować.

Nafarbować, накра́сить.

Nafasować czém, напихать, напи́чкать.

Nafrasować, утоми́ть, обезпоко́ить, надоѣсть. || **Nafrasować się**, уста́ть, утоми́ться, намучиться, нахлопота́ться.

Nafta, -y, *ж.* нефть, го́рное ма́сло.

Naftowy, нефтяно́й.

Nagabać, Nagabywać, Nagabnąć, преслѣдовать, тормоши́ть, трево́жить, безпоко́ить. **Nagabać do czego**, побужда́ть къ чему́, понужда́ть, ната́лкивать, подта́лкивать, подбива́ть, понука́ть.

Nagabacz, -a, *м.* искуси́тель; || подстрека́тель.

Nagabanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе; || наущѐніе, подстрека́ніе, поощре́ніе; || искуше́ніе.

Nagabany, возбуждённый, искушённый, наущённый, подстрека́емый.

Nagacić (drogę), гати́ть, наброса́ть хво́росту на боло́тистое мѣсто подъ доро́гу.

Nagadać, наговори́ть, оговори́ть, наклевета́ть, насплѐтничать. || **Nagadać się**, наговори́ться.

Nagadzać się, случа́ться.

Nagana, -y, *ж.* вы́говоръ; || порица́ніе, хула́; || осужде́ніе.

Naganiać, Nagonić, Nagnać, *см.* **Napędzać, Napędzić. Naganiać, Naganić**, хули́ть, порица́ть, охуждать, осужда́ть, осуди́ть; || дѣ́лать, сдѣ́лать вы́говоръ.

Naganiacz, -a, *м.* порица́тель, хули́тель, *см.* **Ganiciel.**

Naganianie, Naganienie, -nia, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Nagannie, непохва́льно, досто́йно порица́нія, хулы́, предосуди́тельно.

Naganność, -ści, *ж.* предосуди́тельность, неблагови́дный посту́покъ.

Naganny, предосуди́тельный, неблагови́дный.

Nagarbiony, сго́рбленный

Nagarnąć, накопи́ть, насобира́ть; || *см.* **Ogarnąć.** || **Nagarnąć się**, собра́ться, накопи́ться.

Nagdakać się, накудахтаться; || * наболта́ться.

Nagębek, -bka, *м.* нагу́бникъ; || намо́рдникъ, *см.* **Kaganiec.**

Nagębny, губно́й.

Nagęścić, *см.* **Zgęścić, Nagęścić się**, *см.* **Zagęścić się.**

Nagi, наго́й, го́лый.

Nagiąć, Naginać, нагну́ть, согну́ть, нагиба́ть; || * склони́ть, склоня́ть. **Nagiąć młodzieńca do porządku**, приучи́ть молодо́го челове́ка къ поря́дку. || **Nagiąć się, Naginać się**, нагну́ться, согну́ться, нагиба́ться, сгиба́ться, *см.* **Ugiąć się.** *Naginać się do okoliczności, сообража́ться съ обстоя́тельствами.

Nagięcie, -a, *ср. см.* **Naginanie**; || *Анат.* сгиба́ніе; || со́гнутость, сгибъ, изги́бъ, изги́бина, *см.* **Wygięcie.**

Naginalny, ги́бкій, пода́тливый.

Naginanie, -nia, *ср.* сгиба́ніе, наклоне́ніе; || осѣда́ніе.

Naglący, настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный.

Naglądać, Nazierać, Najrzeć (gdzie, w co), смотрѣ́ть, гляде́ть, взгляну́ть, взира́ть (*на что́*). **Naglądać w co zaczerwionemi oczyma**, смотрѣ́ть на что́ завѝстливыми глаза́ми. **Naglądać, nazierać do kogo**, ча́сто загля́дывать къ кому́, посѣща́ть, навѣща́ть кого́, ча́сто ходи́ть къ кому́, быва́ть у кого́.

Nagle, вдругъ, внеза́пно, ско́ро, быстро. **Nie tak nagle!** не такъ ско́ро, не спѣши́те! *Посл.* **Co nagle to po djable**, кто спѣши́ть, тотъ люде́й смѣши́ть; тише ѣдешь дальше бу́дешь. **Z nagła**, внеза́пно. **Z nienagła**, ма́ло-по-ма́лу.

Naglić, Znaglić (kogo do czego), торопи́ть, понужда́ть, принужда́ть. **Naglić**

kogo do wyjazdu, торопи́ть кого́ къ отъ̀ѣзду. **Naglić na kogo o co**, *см.* Nalegać. **Potrzeba nas do tego znagliła**, нужда́ застави́ла насъ э́то сдѣ́лать. **Nic nas nie nagli**, насъ ничто́ не торо́питъ.

Nagło, *см.* Nagle.

Nagłość, -ści, *ж.* внеза́пность, нечая́нность, кра́йность, необходи́мость, безотлага́тельность.

Nagłówek, -wka, *м.* де́тскій че́пчикъ; || о́главль (*у узды́*); || *Тип.* заголо́вка, брусо́чки попере́гъ фо́рмы лежа́щіе; || *Архит.* капите́ль.

Nagłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Nagły, внеза́пный, ско́рый, бы́стрый, поспѣ́шный, торопли́вый. **Nagła burza**, внеза́пная бу́ря. **Umrzeć nagłą śmiercią**, скоропости́жно умере́ть. **Bieg nagły**, торопли́вый бѣ́гъ. **Nagłym pochodem**, усѝленнымъ ма́ршемъ; *см.* Nagiący.

Nagmatwać, напу́тать, перемѣ́шать, смѣ́шать.

Nagnać, *см.* Naganiać.

Nagnajanie, -nia, *ср.* унавóживаніе (*земли́*).

Nagniatać, Nagnieść, мять, нама́ть, топта́ть, натопта́ть, жа́ть, нажа́ть. || **Nagniatać się**, нама́ться, натопта́ться.

Nagnić, *см.* Nadgnić.

Nagniewać się (o co), гнѣ́ваться, разсерди́ться за что́ либо. **Nagniewać się**, до́лго серди́ться, гнѣ́ваться. **Nagniewać się na kogo**, до́лго серди́ться на кого́.

Nagniły, *см.* Nadgniły.

Nagniotek, -tka, *м.* мозо́ль.

Nagnoić, Nagnajać, унавóзить, унавóживать, *см.* Gnoić.

Nagnojenie, -nia, *ср. см.* Nagnajanie.

Nagnojony, унавóженный.

Nago, нагишóмъ; || наголо́, *см.* Nagi. **Do naga**, до́нага. **Rozebrać się do naga**, разде́ться до́нага.

Nagoda, -y, *ж.* слу́чай, *см.* Przygoda.

Nagodnie, надлежа́щимъ, прили́чнымъ о́бразомъ; || благопрія́тно.

Nagodny, прили́чный, надлежа́щій, свóйственный, *см.* Stosowny; || благопрія́тный. **Czas nagodny**, благопрія́тное вре́мя, *см.* Pomyślny.

Nagolenica, -y, *ж.* набе́дренникъ (*у лать*).

Nagonić, *см.* Napędzać. || **Nagonić się kogo**, до́лго гоня́ться за кѣ́мъ.

Nagórny, нагóрный.

Nagórze, -a, *ср.* плоскогóрье, плóская возвышенность.

Nagorzeć, сгоре́ть, нагоре́ть.

Nagość, -ści, *ж.* нагота́.

Nagościć się (u kogo), **нагости́ться, до́лго гости́ть** у кого́.

Nagotować, наготóвить, *см.* Przygotować.

Nagrabiać, Nagrabić, гра́бить, награ́бить; || загребáть, загре́сть (*сѣно*).

Nagrać się, наигра́ться.

Nagradzać, Nagrodzić, награжда́ть, вознагражда́ть, награди́ть, вознагради́ть, воздава́ть; || **удовлетворя́ть** (*за убытки*); || загла́живать (*проступокъ, вину́*); || вознагражда́ть **за поте́ри**, *см.* Naprawić, Powetować. || **Nanagradzać się, Nanagrodzić się**, вознагражда́ться, награжда́ться; || вознагражда́ть себя́.

Nagradzanie, Wynagradzanie, -nia, *ср.* награжде́ніе, вознагражде́ніе; || удовлетворе́ніе, возмѣ́здіе, воздая́ніе.

Nagrawać, Nagrawać się, Nagrawanie, *см.* Naigrawać.

Nagrawacz, -a, Nagrawca, -y, *м.* насмѣ́шникъ, пересмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Nagrobek, -bka, Nagrobiec, -bca, *м.* надгро́бный ка́мень, па́мятникъ, *см.* Grobowiec, Pomnik; || эпита́фія, надгро́біе, надгро́бная на́дпись.

Nagrobkowy, Nagrobny, надгро́бный.

Nagroda, -y, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodny, награ́дный, служа́щій награ́дою; || поправи́мый, могу́щій быть попра́вленъ *или* загла́женъ.

Nagrodźca, -y, *м. см.* Nagrodziciel.

Nagrodzenie, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodzić, *см.* Nagradzać.

Nagrodziciel, -a, *м.* возмѣ́здникъ.

Nagrodzicielka, -i, *ж.* возмѣ́здница.

Nagromadzać, Nagromadzić, нагромождáть, нагромоздáть, накопля́ть, накони́ть, собира́ть, насобира́ть.

Nagromadzenie, -nia, *ср.* наконле́ніе.

Nagryzać, Nagryźć, отку́сывать, отгры́зать, отку́сить, отгры́зть. * **Nagryźć kogo**, надоѣ́сть, наску́чить кому́. || **Nagryźć się**, огорча́ться, огорчи́ться.

Nagryzmolić, наста́вить кара́кулей, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть, *см.* Gryzmolić.

Nagrzać (czego), нагре́ть, *см.* Nagrzewać.

Nagrząznąć, Nagrzęznąć, дѣ́латься вя́зкимъ.

Nagrzeszyć, нагрѣши́ть.

Nagrzewać, нагрѣ́вать; || тѣсни́ть кого́, си́льно наступа́ть, нападáть на кого́, нагре́ть бока́. || **Nagrzewać się**, нагрѣ́ваться.

Nagrzewalnik, -a, *м.* гре́лка, нагрѣва́льникъ.

Nagrzęzły, *см.* Zagrzęzły, Zapadły.

Nagrzonąć (czego, gdzie), *Стар.* набросáть всѣ́кой всѣ́чины.

Naguchny, Nagusieńki, Naguteńki, (*см.* Nagi), голёхонькій. **Naguchno, Naguteńko**, голёхонько.

Nagwazdać, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть.

Nahałasować, нашумѣ́ть, накрича́ть. || **Nahałasować się**, нашумѣ́ться, накрича́ться.

Nahapać, Nachapać, нахвата́ть.

Naharować się, намýчиться, натерпѣ́ться.

Naheblować, настрогáть.
Nahodować(kogo),упóдчивать; || вскормúть, воспитáть; || **Nahodować się**, упóдчиваться, угостúться.
Nahuła, -y, *м.* и *ж.* *Стар.* ротозѣ́й, простофúля.
Nahulać się, нагуля́ться.
Naigrać się, наигрáться.
Naigrawać się (z kogo), издѣвáться,насмѣхáться.
Naigrawanie, -nia, *ср.* злáя насмѣ́шка, шýтка.
Naiskać się, *см.* **Naszukać się.**
Naiwnie, наúвно, чистосердéчно, простодýшно.
Naiwność, -ści, *ж.* наúвность, чистосердéчіе, простодýшіе; || простотá.
Naiwny, наúвный, чистосердéчный, простодýшный.
Naj..., наи. Пристáвка къ прилагáтельнымъ и нарѣ́чіямъ для означéнія превосхóдной стéпени. **Najlepszy**, наилýчшій; **Największy**, величáйшій.
Nająć, Najmować, Wynająć, Wynajmować, нанимáть, брать въ наймы́, брать на прокáтъ; || отдавáть въ наёмъ *или* на прокáтъ. **Nająć służącego**, наня́ть слугý. **Wynająć komu dom**,отдáть комý домъ въ наймы́. **Nająć okręt**, зафрахтовáть, наня́ть корáбль. **Nająć powóz**, взять на прокáтъ коля́ску. **Pojechać powozem najętym**, пріѣ́хать въ коля́скѣ взя́той на прокáтъ. **Łże jak najęty**, лжётъ напропалýю, какъ по закáзу. || **Nająć się, Najmować się**, наня́ться, нанимáться.
Najadać się, *см.* **Najeść się.**
Najątrzyć (kogo), подзадóрить (*когó*).
Najazd, -u, *м.* наѣ́здъ, набѣ́гъ, нападéніе, вторжéніе; *см.* **Wtargnienie, Napad, Nabieg, Zajazd.**
Najechać, Najeżdżać, наѣ́хать, наѣзжáть; || напáсть, нападáть. **Najechać kogo, czyj dom**, напáсть на когó, на чей домъ.
Najechany, подвéргшійся нападéнію.
Najęcie, -cia,*ср.* наёмъ,взя́тіе въ наёмъ; || отдáча въ наёмъ *или* въ наймы́. **Dom do najęcia**, домъ отдающійся въ наймы́. **Najęcie okrętu**, зафрахтованіе, наёмъ корабля́; || наёмъ сýдна, фрахтъ; *см.* **Wynajęcie.**
Najęczeć się,настонáться,намýчиться.
Najednać, снискáть (*друзéй*).
Najędrnieć, óкрѣпнуть.
Najem, *род. п.* **najmu**, *м.* наёмъ, *см.* **Najęcie. W najem dać co**, отдáть чтó въ наймы́, на прокáтъ. **Najem okrętu**, наёмъ корабля́, фрахтъ, фрáхтовая плáта. **Iść za najem**, нанимáться (*въ рабóту, подённо*). **Jak za najem**, какъ бы по наймý. **Kontrakt najmu**, договóръ о наймѣ́, объ отдáчѣ въ наёмъ *или* на арéнду. **Najem na ogół**, наёмъ рабóтъ по смѣ́тнымъ и оптовы́мъ цѣнáмъ. **Najem w pakt**, наёмъ скотá.
Najemnica, -y, *ж.* наéмница, подёнщица.
Najemniczo, продáжно, коры́стно.
Najemniczość, -ści, *ж.* продáжность.
Najemniczy, наёмный, подкýпленный; || коры́стный. **Najemnicze pochwały**,подкýпленныя восхвалéнія.
Najemnie, по наймý.
Najemnik, -a, *м.* наёмникъ, подёнщикъ.
Najemność, -ści, *ж.* продáжность.
Najemny, наёмный, продáжный.
Najemstwo, -a, *ср.* наёмничество.
Najeść, Najadać, наѣ́сть, наѣдáть. **Najadł tyle, iż nie może zapłacić**, наѣ́лъ на стóлько, что не мóжетъ заплатúть. || **Najeść się czém**, наѣ́сться(*чегó*). **Najeść się czego**, наѣ́сться чегó дóсыта; *см.* **Objeść się.**
Najęty, нáнятый, *см.* **Nająć.**
Najeżać, *см.* **Najeżyć.**
Najezdca, *см.* **Najezdnik.**
Najezdniczy, наѣ́здническій; || грабúтельскій.
Najezdnik, -a, Najezdca, Najeżdźca -y, *м.* наѣ́здникъ; || грабúтель, хúщникъ.
Najezdny, *см.* **Najezdniczy.**
Najeżdżać, *см.* **Najechać.**
Najeżdżanie, -a, *ср. см.* **Najazd.**
Najeżony, колю́чій, щетúнистый; || становя́щійся ды́бомъ (*о волосáхъ*).
Najeżyć, поднимáть, щетúнить, топóрщить, *см.* **Jeżyć.**
Najgorszy (*см.* **Zły**), хýдшій, хýже всѣхъ, *см.* **Gorszy.**
Najgorzéj, хýже всегó, *см.* **Gorzéj.**
Najjaśniejszy (*см.* **Jasny**), преимýщественно употребля́ется въ Императóрскомъ титýлѣ: **Najjaśniejszy Pan**, Всепресвѣтлѣ́йшій Госудáрь. **Najjaśniejsza Pani**, Всепресвѣтлѣ́йшая Госудáрыня.
Najlepszy, сáмый лýчшій (*см.* **Dobry**).
Najmiłościwszy manifest, Всемúлостивѣ́йшій манифéстъ.
Najmit, -a, *м.* наёмникъ, подёнщикъ.
Najmitowy, наёмниковъ, принадлежáщій наёмнику.
Najmniéj, всего-мéнѣе, какъ мóжно мéнѣе, *см.* **Mało, Mniéj.**
Najmniejszy, малѣ́йшій, *см.* **Mały, Mniejszy.**
Najmować, *см.* **Nająć.**
Najpierw, Najpierwiéj, вопéрвыхъ, прéжде-всегó.
Najpierwszy, первѣ́йшій, *см.* **Pierwszy.**
Najpoddańszy, всепóдданнѣ́йшій.
Najprzód, спервá, *см.* **Naprzód.**
Najrzeć, *см.* **Naglądać.**
Najść, *см.* **Nachodzić, Nadchodzić.**
Najście, -ścia, *ср.* нашéствіе.
Najświętszy, Najświątobliwszy, святѣ́йшій. **Najświętszy Synod**, Святѣ́йшій Синóдъ.
Najuczać, Najuczyć, вью́чить, навью́чить.

Największość, Najwyższość, *см.* **Większość, Wyższość.**

Najwyższy, верхо́вный; || высочáйший. **Ukaz Najwyższy**, высочáйшій укáзъ. **Najwyższy sąd**, верхо́вный судъ.

Nakadzać, Nakadzić, оку́ривать, оку-ри́ть; || кади́ть, накади́ть, кури́ть, наку-ри́ть; || **Nakadzać się**, оку́риваться.

Nakadzanie, Nakadzenie, -nia, *ср.* **кури́-ніе**, оку́риваніе.

Nakadzić, *см.* **Nakadzać.**

Nakalać, нака́лывать (*бума́гу*).

Nakapać, нака́пать.

Nakarać, нака́зывать, *см.* **Upamiętać.** || **Nakarać się**, исправля́ться, улучша́ться, пока́яться, *см.* **Upamiętać się, Ukajać się.**

Nakarbować, *см.* **Karbować.**

Nakarcić (kogo), жури́ть, брани́ть (*кого́*), дать нагоня́й (*кому́*), дѣлать вы́говоръ (*кому́*).

Nakaresować się (z kim), *см.* **Napieścić się.**

Nakarmić, *см.* **Karmić**, накорми́ть, насы́тить; || напо́лнить, преиспо́лнить. **Nakarmić kogo wstydem**, привести́ кого́ въ большо́й стыдъ. **Nakarmić goryczą**, причини́ть кому́ большо́е огорче́ніе. **Nakarmić się zwycięztwy**, упива́ться побѣ́дами.

Nakarmienie, -nia, *ср.* кормле́ніе.

Nakąsać, искуса́ть. **Nakąsić (czego)**, откуси́ть.

Nakaszlać się, нака́шляться.

Nakaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повеле́ніе, постановле́ніе, распоряже́ніе, укáзъ, *см.* **Rozkaz, Przykaz, Ukaz, Rozporządzenie.** || **Nakaz egzekucyjny**, исполни́тельный листъ.

Nakaza, *см.* **Skaza.**

Nakazać, Nakazywać, наказа́ть, нака́-зывать (*кому́*), приказа́ть, прика́зывать, предписа́ть, предпи́сывать; || созва́ть, созывáть. **Nakazać milczenie**, заста́вить молча́ть. **Nakazać zjazd**, созва́ть съѣздъ. **Proszę mu nakazać, aby był ostróżniejszym**, накажи́те ему́, что́бы былъ осторо́жнѣе.

Nakazanie, -nia, *ср.* нака́зъ, **прика́зъ**, приказа́ніе.

Nakazany, прика́занный.

Nakażenie, nia, *ср. см.* **Skażenie.**

Nakazić, испо́ртить, искази́ть. || **Nakazić się**, испо́ртиться, искази́ться, *см.* **Skazić, Skazić się.**

Nakidać, накида́ть, *см.* **Naciskać, Narzucać.**

Nakierować, напра́вить, навести́, *см.* **Kierować.**

Nakisnąć, ски́снуть.

Nakląć (komu), разруга́ть, разбрани́ть (*кого́*).

Nakład, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ; || * тра́та; || су́мма, капита́лъ; || изжди́ніе; || грузъ, нагру́зка, кладь, *см.* **Ciężar, Ładunek;** || прибáвка, приложе́ніе, увели́ченіе, *см.* **Dodatek, Przydatek;** || *Тип.* заво́дъ

Nakładać, Nałożyć, накла́дывать, наложи́ть, *см.* **Ładować. Nałożyć łuk**, накла́дывать, наставля́ть на тетиву́ (*стрѣлу́*). **Nałożyć kurek (u strzelby, u pistoletu)**, взвести́ куро́къ (*у ружья́, у пистоле́та*). *см.* **Odwieść;** || начина́ть, *см.* **Nadziewać.** * **Nakładać co komu w uszy, do głowy**, натвéрживать, вбива́ть, вдáлбливать въ го́лову. **Nałożyć zdrowiem, życiem (za co)**, пожéртвовать здоро́вьемъ, жи́знію.

Nakładanie, -nia, *ср.* нагру́зка, кладь.

Nakładany, *см.* **Nadziewany.**

Nakładca, -y, *м.* предпринима́тель; || изда́тель (*книги*).

Nakładnie, накла́дно, убы́точно.

Nakładnik, -a, *м.* поставщи́къ; || предпринима́тель чего́ на свóй счётъ; || изда́тель (*книги*); || даю́щій де́ньги на предпріятіе.

Nakładny, до́рого сто́ющій, накла́дный, *см.* **Ładowny.**

Nakłamać, налга́ть. || **Nakłamać się**, налга́ться.

Nakłaniać, Nakłonić, склоня́ть, склони́ть. || **Nakłonić się**, склони́ться, *см.* **Skłaniać się.**

Nakłanianie, -nia, *ср.* **(kogo do czego)**, убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Naklecić, нагороди́ть; || напáчкать, навахля́ть.

Nakleić, наклеить.

Naklektać (komu), *см.* **Nabajać. Naklektać (kogo)**, подби́ть, уговори́ть, умáслить.

Naklepać (czego), прибить мо́лотомъ, наковáть, *см.* **Klepać.** || * **Naklepać się**, намýчиться, до́лго корпѣть надъ чѣмъ.

Naklnąć, *см.* **Nakląć.**

Nakłóć, наколо́ть, проколо́ть. || **Nakłóć się**, наколо́ться.

Nakłócić się, поссо́риться, побрани́ться.

Nakłonić, *см.* **Nakłaniać.**

Nakłonienie (kogo do czego), *см.* **Nakłanianie.**

Nakłonny, скло́нный.

Nakłopotać się, нахлопота́ться, *см.* **Kłopotać się.**

Nakochać się, до́лго люби́ть, быть влюблённымъ.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *м. Анат.* колѣ́нная ча́шка.

Nakolanki, -nek, *ж. мн.* **растру́бы** (*у сапо́гъ*); || наколѣ́нники.

Nakolanny, надколѣ́нный.

Nakołatać się, настуча́ться.

Nakolebać się, Nakołysać się, нака-ча́ться.

Nakoniec, наконе́цъ.

Nakopać, накопáть.

Nakopcić, *см.* **Nadymić.**

Nakować, Nakuć, наковáть.

Nakowadlnia, Nakowalnia, -ni, *ж.* **Nakowadło, -a**, *ср. см.* **Kowadło.**

Nakpić się (z kogo), *Стар.* подня́ть на́ смѣхъ (*кого́*).

Nakrajać, нарѣ́зать.

Nakrapiać, испещря́ть (*кра́сками*). **Nakropić** (wodą), окропи́ть (*водо́ю*), *см.* **Pokropić**.

Nakrapianie, -nia, *ср.* кра́пины, му́шки (*на матéріи*); || окропле́ніе (*водо́ю*).

Nakrapiany, накра́пленный, испещрённый.

Nakraść, накра́сть.

Nakrasić, *см.* **Krasić**.

Nakrążać, **Nakrążyć** (czego), нарѣ́зать въ кружки́. || * **Nakrążyć się**, нашля́ться, наслоня́ться.

Nakręcać, **Nakręcić**, навёртывать, навертѣ́ть; || насу́чивать, насучи́ть; || натя́гивать, натяну́ть; || * направля́ть. **Nakręcać zegar**, заводи́ть часы́. * **Nakręcić rozmowę do czego** *и́ли* **na co**, наводи́ть разгово́ръ на како́й либо предме́тъ, *и́ли* косну́ться въ разгово́рѣ како́го либо предме́та. **Nakręcać prawo**, превра́тно толкова́ть зако́нъ.

Nakręcanie, **Nakręcenie**, -nia, *ср.* навёртываніе; || натя́гиваніе; * натя́жка; || направле́ніе; || заво́дка (*часо́въ*); || превра́тное толкова́ніе (*зако́на*), *см.* **Nakręcać**.

Nakredzić, намели́ть, *см.* **Kredzić**.

Nakreślać, **Nakreślić**, черти́ть, начерти́ть (*планъ*).

Nakreślenie, -nia, *ср.* начерта́ніе.

Nakrochmalić, накрохма́лить, *см.* **Krochmalić**.

Nakrótce, *см.* **Pokrótce**.

Nakruszyć, накроши́ть (*хлѣ́ба*); || раздроби́ть, разби́ть, * сокруши́ть.

Nakryć, **Nakrywać**, накры́ть, накрыва́ть, покры́ть, покрыва́ть. **Nakryć stół** *и́ли* **do stołu**, накры́ть столъ. || **Nakryć się**, **Nakrywać się**, накры́ться, накрыва́ться, прикры́ться, прикрыва́ться.

Nakrycie, -cia, *ср.* прибо́ръ (*столо́вый*), куве́ртъ. **Po nakryciu do stołu**, когда́ накры́тъ былъ столъ. **Brak jeszcze jednego nakrycia**, не достаётъ ещё одного́ прибо́ра. || Покры́шка, кры́шка, *см.* **Pokrycie**.

Nakrywa, -y, *ж. см* **Nakrywka**.

Nakrywać, *см.* **Nakryć**.

Nakrywacz, -a, *м.* накрыва́ющій (*столъ*).

Nakrywalny, служа́щій для накрыва́нія.

Nakrywanie, -nia, *ср.* накрыва́ніе (*стола́*).

Nakrywka, -i, *ж.* кры́шка, покры́шка.

Nakrzesać, **Nakrzesić** (ognia), высѣка́ть, вы́сѣчь огня́ изъ кремня́, *см.* **Krzesać**.

Nakrzyczeć, **Nakrzyczeć się** (na kogo), накрича́ть (*на кого́*), разкрича́ться.

Nakrzywiać, **Nakrzywić**, покриви́ть; || попо́ртить; || извраща́ть, изврати́ть; || нагиба́ть, нагну́ть. * **Nakrzywiać miejsce z autora**, извраща́ть како́е нибу́дь мѣсто изъ писа́теля, превра́тно толкова́ть, *см.* **Naciągać**, **Nakręcać**. || **Nakrzywiać się**, покриви́ться, покоси́ться

Nakrzywiaczka, -i, *ж.* клещи́.

Nakrzywienie, -nia, *ср.* изги́бъ, изги́бина.

Nakrzywiony, искри́вленный, со́гнутый, *см.* **Skrzywiony**, **Zakrzywiony**.

Nakształt, наподо́біе; || какъ бы, какъ бу́дто, сло́вно, то́чно. **Zbudował coś nakształt wieży**, постро́илъ что́-то наподо́біе ба́шни. **Ułożył coś nakształt dramatu**, сочини́лъ что́-то въ ро́дѣ дра́мы. **On coś ma nakształt pomieszania**, онъ какъ бу́дто помѣ́шанъ.

Nakuć, *см.* **Nakować**.

Nakupiać, **Nakupić**, копи́ть, накопи́ть, собира́ть, собра́ть; || нава́ливать, навали́ть, нагромозди́ть.

Nakupić, **Nakupować**, накупи́ть.

Nakupienie, -nia, *ср.* заку́пка, поку́пка.

Nakurzać, **Nakurzyć**, кури́ть, накури́ть, кади́ть, накади́ть, *см.* **Nakadzać**; || пыли́ть, напыли́ть, подня́ть пыль; || надыми́ть, *см.* **Nadymić**. || **Nakurzyć gdzie**, навоня́ть, *см.* **Nasmrodzić**.

Nakwasić, заква́шивать, проква́шивать.

Nakwaśnieć, прокиса́ть.

Nalać, **Nalewać**, нали́ть, налива́ть. * **Za skórę komu nalać**, *см.* **Zalać**. **Nalać w czub**, напи́ться пья́нымъ, нали́ть за га́лстухъ.

Nałacznąć się, *см.* **Nałaknąć się**.

Naładować, *см.* **Ładować**.

Naładowanie, -nia, *ср.* нагру́зка.

Naładowany, нагружённый, нава́ленный, накла́денный.

Nałajać (komu), обруга́ть (*кого́*).

Nałaknąć się, измори́ть себя го́лодомъ; || * до́лго ожида́ть, жа́ждать чего́.

Nałamać, **Nadłamać**, **Nałamywać**, **Nadłamywać**, налома́ть, надлома́ть, нала́мывать, надла́мывать.

Nalanie, **Nalewanie**, -a. *ср.* нали́тіе, налива́ніе

Nalany, на́литый.

Nałapać, нахвата́ть; || налови́ть (*рыбъ*), *см.* **Nałowić**.

Nalatać się, налета́ться; || * набѣ́гаться. **Jeszcze się nalatasz**, ещё набѣ́гаешься, наска́чешься.

Nałatać, **Nadłatać** (czego), почи́нивать, почини́ть, класть запла́тки, поправля́ть, попра́вить, зашто́пать. **Nałatać sukien**, почини́ть мно́го пла́тья.

Nałazić się, находи́ться, натаска́ться, нашля́ться.

Nalecieć, налетѣ́ть.

Nałęcz, -u, *м.* полоте́нце, ручни́къ, утира́льникъ; || *Архит.* гла́дкій нали́чникъ о́коло двере́й; || повя́зка.

Naledz (na co), свали́ться, нале́чь. **Naledz kogo**, жать, дави́ть, тѣсни́ть (*кого́*).

Nalegać (kogo), налега́ть, нава́ливаться, напира́ть (*на кого́*). **Nalegać na kogo o co**, упира́ть на что́, наста́ивать на чёмъ. || **Nalegać się**, *см.* **Należeć się**.

Naleganie, -nia, *ср.* настоя́ніе, настоя́тельность, настойчивость.

Naległość, -ści, *ж.* (czyja), свойственность, *см.* **Właściwość**.

Naległy, свойственный, сро́дный; || прили́чный, *см.* **Właściwy**.

Nalepa, -y, *ж.* лежа́нка (*при пе́чи*).

Nalepić, налепи́ть.

Naleśnik, -a, *м.* моло́чный блинъ.

Nalewać, *см.* **Nalać**.

Nalewacz, Nalewajko, -a, *м.* разлива́тель; || ковшъ, *см.* **Czerpaczka**.

Nalewaczka, -i, *ж.* разлива́тельница; || ковшъ; || *см.* **Ampułka**.

Nalewajko, *см.* **Nalewacz**.

Nalewalny, разлива́льный.

Nalewanie, -nia, *ср.* налива́ніе, разлива́ніе.

Nalewka, -i, *ж.* кру́жка, кувши́нчикъ; || нали́вка, насто́йка, насто́й.

Należący, принадлежа́щій. **Mój należący, одинъ изъ мои́хъ дома́шнихъ, изъ мои́хъ слугъ.**

Należć, *см.* **Znaleźć**.

Należca, -y, *м. Стар.* **находчикъ**, *см.* **Wynalazca**.

Należeć, надлежа́ть, принадлежа́ть; || каса́ться; || сле́довать. **To do mnie należy, э́то меня́ каса́ется, э́то моё де́ло. Do kogo ta wioska należy? кому́ принадлежи́тъ э́та дере́вня? Nie należy oskarzać nikogo bez dowodów, не сле́дуетъ, не до́лжно никого́ обвиня́ть безъ доказа́тельствъ,** *см.* **Trzeba.** || **Jak się należy, какъ сле́дуетъ, какъ до́лжно, какъ прили́чно. Należy mi się od niego tysiąc rubli, мнѣ сле́дуетъ получи́ть отъ него́ ты́сячу рубле́й, онъ до́лженъ мнѣ ты́сячу рубле́й,** *см.* **Dłużen, Winien. Należy mu się ode mnie wdzięczność, я обя́занъ ему́ благода́рностью, я до́лженъ благодари́ть его́.**

Należeć się (*см.* **Leżeć**), належа́ться.

Należenie, -nia, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе, *см.* **Udział**.

Należiciel, -a, *м. см.* **Należca, Znaleźca, Wynalazca**.

Należicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Należenie, *см.* **Znalezienie**.

Należonek, -nka, *см.* **Podrzutek**.

Należisty, *см.* **Należny**.

Należne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе за нахо́дку.

Należnik, -a, *м.* нахо́дчикъ.

Należność, -ści, *ж.* принадле́жность; || до́лжная су́мма, долгъ, до́лжное, сле́дуемая су́мма, причита́ющіяся де́ньги, платёжъ, *см.* **Należytość**; || **Należność do czego**, притяза́ніе, тре́бованіе. **Należność poszukiwana**, взыска́ніе.

Należny (do kogo), принадлежа́щій, причита́ющійся, сле́дуемый. || **Należny (komu)**, до́лжный, сле́дуемый, потре́бный; || надлежа́щій, прили́чный, свойственный. **Należną cześć komu oddawać**, воздава́ть кому́ до́лжное почте́ніе. **Sąd należny**, судъ полноправный, имѣющій пра́во суди́ть, надлежа́щій судъ.

Należny, легко́ находи́мый.

Należyć, *см.* **Należeć**.

Należycie, достодо́лжно, надлежа́щимъ о́бразомъ, сообра́зно, прили́чно.

Należytość, -ści, *ж.* долгъ, до́лжное, причита́ющаяся су́мма.

Należyty, надлежа́щій, потре́бный, свойственный; || совершенный; || по́лный. **W należytéj formie, въ надлежа́щей фо́рмѣ.**

Nałgać, налга́ть, навра́ть.

Nalichwić (pieniędzy), нажи́ться лихои́мствомъ.

Naliczek, -czka, *м.* лични́къ, **забра́ло**, *см.* **Misiórka**.

Naliczyć, насчита́ть.

Nalizać się, нализа́ться.

Nałóg, -ogu, *м.* на́выкъ, привы́чка, обы́чай, обыкнове́ніе; || привя́занность, пова́дка, страсть. **Nałóg do gry**, страсть къ игрѣ.

Nałogowy, привы́чный, обы́чный; || неисправи́мый. **Pijak nałogowy**, неисправи́мый пья́ница.

Nałoić (co), наса́лить, * *см.* **Łoić, Wyłoić**. * **Nałoić komu skórę**, вы́драть, отодра́ть кого́ ро́згами.

Nałom, -u, *м.* пе́рвый слой ка́мня; || надло́мъ, разло́мъ, перело́мъ, перерывъ.

Nałomny, ги́бкій; || пода́тливый.

Nałoń, -ni, *ж.* **Nałonie, -nia**, *ср.* дровяно́й дворъ, лѣсно́й дворъ, *см.* **Natoń, Natonie, Nałęcz**.

Nałowić, наловѝть.

Nałożenie, -nia, *ср.* накла́дка, **накла́дываніе. Nałożenie strzały**, наложе́ніе стрѣлы́ на тетиву́, *см.* **Nakładać**.

Nałożnica, -y, *ж.* налóжница.

Nałożnictwo, Nałożeństwo, -a, *ср.* налóжничество.

Nałożniczy, налóжничій.

Nałożnik, -a, *м.* содержа́щій налóжницу.

Nałożny, привы́чный, пова́дливый.

Nałożony, налóженный, нагруженный. **Łuk nałożony**, лукъ съ налóженною стрѣлóю на тетиву́, *см.* **Napięty**.

Nałożyć, *см.* **Nakładać**.

Nałupać, наколóть (*дровъ*), **нащелка́ть** (*орѣховъ*).

Nałupić, награ́бить, разгра́бить.

Nalutować, спаять, *см.* **Lutować**.

Namacać, нащу́пать, ощу́пать. * **Kula go namacała**, пу́ля попа́ла въ него́. **Namacać kogo kijem**, отколоти́ть, отвали́ть па́лкою.

Namacalnie, очеви́дно, я́вно, ощути́тельно, осяза́тельно, *см.* **Dotykalnie**.

Namacalność, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, ощути́тельность, осяза́тельность.

Namacalny, очеви́дный, я́вный, ощути́тельный, осяза́тельный.

Namącić, намути́ть, смути́ть.

Namaczać, Namoczyć, смáчивать, намáчивать, смочи́ть, намочи́ть, *см.* **Moczyć.**

Namaczanie, -nia, *ср. Мед.* примóчка, припáрка; || примáчиваніе; || *Тип.* мóчка (*бумаги*).

Namączyć, замучни́ть, оси́пать мукóю.

Namakać, Namoknąć, намокáть, намóкнуть, *см.* **Moknąć.**

Namakanie, -nia, *ср.* смáчиваніе.

Namalować, написáть (*крáсками*), напалевáть, расписáть, изобрази́ть, *см.* **Malować.**

Namarszczyć (czego), склáдывать (*склáдки*), плои́ть; || **Namarszczyć twarzy**, нахмýрить лицó. **Namarszczyć brwi**, нахмýрить бровú, *см.* **Marszczyć, Marszczyć się.**

Namartwić, причини́ть огорчéніе, огорчи́ть, опечáлить; || **Namartwić się**, огорчи́ться, опечáлиться.

Namarznąć, намёрзнуть.

Namaścić, *см.* **Namaszczać.**

Namaślić, намáслить.

Namaszczać, Namaścić, Namaszczyć, помáзывать, помáзать, умащáть; || помáзать мúромъ (*мúромъ*). **Namaścić chorego olejem świętym**, собóровать.

Namaszczanie, Namaszczenie, -nia, *ср.* помáзаніе, миропомáзаніе.

Namaszczeniec -ńca, *м.* помáзанникъ, *см.* **Pomazaniec.**

Namawiać, Namówić, угова́ривать, уговори́ть, убѣждáть, убѣди́ть, склоня́ть, склони́ть. **Dać się namówić na co**, согласи́ться на что́.

Namawiacz, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель, наусти́тель.

Namawiaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница, подусти́тельница, наусти́тельница.

Namawianie, -nia, *ср.* подгова́риванье, подстрека́тельство, наущéніе, *см.* **Namowa, Namówienie.**

Namazać, Namazywać, намáзать, намáзывать, *см.* **Mazać.**

Namazanie, -nia, Namazywanie, *ср.* намáзываніе, мáзаніе.

Namazaniec, *см.* **Pomazaniec.**

Namdlały, ослабѣвшій, обезси́ленный, изнурённый.

Namdleć, Nadmlewać, ослабéть, обезси́лéть.

Namdlić, изнури́ть, утоми́ть.

Namęczyć, (kogo), измýчить, истерзáть, утоми́ть кого́. || **Namęczyć się**, намýчиться.

Namiąć, намя́ть; || **смывáть крахмáлъ** (*съ бѣлья́*).

Namialszy, Najmialszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Namiast, *см.* **Zamiast, Miasto.**

Namiastek, -stka, *м. см.* **Namiestnik.**

Namiastka, -i, *ж. Стар.* заступáющая чьё мéсто.

Namiękać, Namięknąć, смягча́ться, смягчи́ться.

Namiękanie, Namięknienie, *ср.* смягче́ніе, размягче́ніе.

Namieniać, Nazmieniać, (см. Mienić) czego, намѣня́ть (*дéнегъ*).

Namieniony, *см.* **Pomieniony.**

Namierznąć, омерзéть.

Namierzwić, насыпáть мя́тою солóмою, *см.* **Mierzwa.**

Namierzyć, смéрить; || **Namierzyć do czego**, мéтить, прицéлиться, *см.* **Mierzyć.**

Namieść, *см.* **Namiotać.**

Namieścić, размéстить.

Namiesięczny, находя́щійся на лунѣ; || *Мед.* имѣющій влія́ніе на мéсячное очище́ніе.

Namiestnictwo, -a, *ср.* намéстничество; || викáрство (*по духове́нству*).

Namiestniczka, -i, *ж.* заступáющая мéсто, *см.* **Zastępczyni.**

Namiestniczy, намéстническій; || викáрный (*по духове́нству*).

Namiestnik, -a, *м.* намéстникъ, нача́льникъ óбласти; || викáрій (*по духове́нству*); || заступáющій мéсто другóго, помóщникъ, товáрищъ, *см.* **Zastępca**; || *Обл. ст.* заступáющій мéсто экономá, *см.* **Karbowy, Włódarz.**

Namiestników, принадлежáщій намéстнику.

Namiestnikowa, -ej, *ж.* жена́ *и́ли* супрýга намéстника.

Namiestnikować, быть намéстникомъ, глáвнымъ правúтелемъ óбласти.

Namiestnikowski, намéстническій.

Namiestnikowstwo, -a, *ср. см.* **Namiestnictwo**; || *Собир.* намéстникъ и его́ жена́ *и́ли* супрýга вмéстѣ.

Namiestny, заступáющій, занимáющій чьё-либо мéсто.

Namieszać, вмѣша́ть, примѣша́ть.

Namiętnie, страстно.

Namiętność, -ści, *ж.* страсть.

Namiętny, стрáстный.

Namiłować się, дóлго любúть.

Namiocik, *см.* **Namiotek.**

Namiot, -u, *м.* ста́вка, шатёръ, пала́тка; || пóлогъ, занавéска (*у постéли*).

Namiotać, Namieść, Namiatać, набрáсывать, набросáть, намётывать, наметáть, наметнýть, *см.* **Narzucać**; || **Namiotać się**, бросáться, метáться.

Namiotek, -tka, Namiocik, -a, *м.* небольшóй шатёръ.

Namiotniczy, шатёрничій.

Namiotnik, -a, *м.* шатёрникъ.

Namiotny, Namiotowy, шатёрный, *см.* **Obozny.**

Namknąć, Namykać, *см.* **Napomknąć, Napomykać.** || **Namknąć się**, подвернýться, нечáянно натолкнýться на кого́, попáсться кому́ въ рýки.

Namleć, намолóть (*муки́*)

Namłócić, намолоти́ть.

Namnożyć, умно́жить, размно́жить, увели́чить; || **Namnożyć się**, размно́житься.

Namocz, **-u**, *м.* **Namoczenie**, **-nia**, *ср.* настáиванье, настóй; || смáчиванье, мóчка.

Namoczyć, *см.* **Namaczać**.

Namodlić się, намоли́ться, до́лго моли́ться.

Namoknąć, *см.* **Namakać**.

Namokrzyć, увлáжить, ороси́ть, смочи́ть.

Namordować (czego), набивáть, наби́ть, перебúть; || **Namordować kogo**, *см.* **Namęczyć**. || **Namordować się**, намýчиться, измýчиться.

Namotać, намота́ть (*нúтки*).

Namowa, **-y**, *ж.* внушéніе, наущéніе, подстрекáніе, подстрекáтельство, убѣждéніе, возбуждéніе, *см.* **Przekonanie**, **Poduszczenie**. **Działać z namowy drugiego**, дѣйствовать по наущéнію другóго. || **Namowa na co**, *см.* **Zmowa**. || **Namowy**, *мн.* переговóры, разсужденія, совѣщáнія.

Namówca -y, *м.* подстрекáтель, подстýпитель.

Namówić, *см.* **Namawiać**.

Namówienie, *см.* **Namawianie**.

Namównie, по наущéнію, по внушéнію.

Namównik, *см.* **Namowca**.

Namówność, **-ści**, *ж.* говóрчивость, податливость.

Namówny, убѣди́тельный; || говóрчивый, легкó убѣждáющійся.

Namozolić (**kogo**), утомля́ть, утруждáть, изнури́ть, утоми́ть, измýчить. || **Namozolić się** (**z czém** *или* **nad czém**), измýчиться, утоми́ться, устáть, рабóтая что-либо.

Namrzeć się (**z głodu**), наголодáться.

Namścić się, вымещáть, вы́местить.

Namszeć, замши́ться, покры́ться мóхомъ.

Namuł, **-u**, *м.* ти́на, илъ, *см.* **Muł**.

Namulać, **Namulić**, заноси́ть ти́ною, и́ломъ, *см.* **Zamulać**. || осадúть, оцарáпать, натерéть, стерéть, *см.* **Odsednić**, **Odparzyć**.

Namulny, иловáтый, ти́нистый.

Namurować, настрóить, *см.* **Murować**.

Namydlić, намы́лить, *см.* **Mydlić**.

Namykać, *см.* **Napomknąć**.

Namysł, **-u**, *м.* размышлéніе, обсуждéніе, разсмотрéніе, соображéніе. **Zrobić co namysłu**, сдѣлать что-либо обдýмавъ. **Dać komu czas do namysłu**, дать врéмя для размышлéнія, дать кому врéмя обдýмать, обсудúть что-либо. **Możesz zrobić bez namysłu**, ты мóжешь э́то сдѣлать, долго не дýмая, *см.* **Zastanowienie**, **Rozmysł**.

Namyślać się, **Namyślić się** (**nad czém**), замышля́ть, вдýмываться, вдýматься, обдýмать, поразмы́слить, обсуждáть, обдýмать. || **Namyślać się na co**, склоня́ться, быть склóннымъ (*на что́, къ чему́*), рѣша́ться (*на что́*).

Namyślanie się, **Namyślenie się**, *ср.* соображéніе, обдýмываніе, обсужденіе, *см.* **Namysł**.

Namyślić się, *см.* **Namyślać się**.

Namyślnie, по зрѣ́ломъ размышлéніи.

Namyślny, разсудúтельный; || обдýманный; || умышленный, намѣренный. **Zbrodnia namyślna**, умы́шленное злодѣ́яніе, *см.* **Rozmyślny**, **Umyślny**.

Nań, сокращ. **Na niego**, на него́, *см.* **On**.

Nana, **Nańka**, *см.* **Niania**, **Niańka**.

Nanęcić, привлéчь, сманúть, *см.* **Nęcić**.

Naniebie, **-bia**, *ср.* поднебéсье.

Nanieść, *см.* **Nanosić**.

Namiszczeć, испóртиться, уничтóжиться, пропáсть.

Naniszczyć, поуничтожáть, напóртить.

Nankin, **-u**, *м.* нáнка, китáйка (*ткань*).

Nankinowy, нáнковый, китáйчатый.

Nanosić, **Nanieść** (**czego**, **gdzie**), наноси́ть, нанести́; || **Nanosić** (**co czém**), **korzenie drzewa ziemią**, прикрывáть кóрни дéрева землёю. || **Nanosić co**, ссылáться (*на писáтелей*), приводúть (*писáтелей*), *см.* **Przytaczać**, **Przywodzić**. || **Nanosić się**, наноси́ться.

Nanotować, надѣлать мнóго замѣтокъ.

Nanudzić, навести́ на кого́ скýку. || **Nanudzić się**, соскýчиться.

Naobcinać, наобрѣзать, нарѣзать, срѣзать.

Naobiecywać, наобѣщáть.

Naocznie, ви́димо, очеви́дно, я́вно, *см.* **Widocznie**; || своими глазáми, **Przekonać się o czém naocznie**, убѣди́ться въ чёмъ своими глазáми.

Naoczny, очеви́дный, я́вный. **Naoczny świadek**, очеви́дный свидѣтель, очевúдецъ. **Naoczne świadectwo**, свидѣтельское показáніе.

Naołtarzny, напрестóльный.

Naopak, *см.* **Opak**.

Naopowiadać, насказáть, наговори́ть.

Naostatek, *см.* **Ostatek**.

Naostrzać, **Naostrzyć**, *см.* **Ostrzyć**.

Napad, **-u**, *м.* нападéніе, аттáка, вторжéніе; *см.* **Atak**, **Natarcie**, **Najazd**, **Uderzenie**.

Napadać, **Napaść**, случáйно встрѣчáть, встрѣтить кого́, попáсться кому́ на встрѣчу, *см.* **Natrafić**. || **Napadać na kogo**, нападáть, напáсть, бро́ситься, *см.* **Rzucić się**, **Wpaść na**, **Uderzyć na**, **Napastować**. || Овладѣть (*имъ*), захватúть (*что́*), приставáть. **Febra go napadła**, на него́ напáла лихорáдка, къ нему́ приста́ла лихорáдка. **Napadła go bojaźń**, на него́ напáлъ стрáхъ, боя́знь обуя́ла его́. **Cóż cię téż za dziecińśtwo napadło?** что за ребя́чество пришло́ тебѣ въ гóлову? || прихрáмывать. **Napadać na nogę**, прихрáмывать на одну́ нóгу; *см.* **Utykać**.

Napadanie, -nia, *ср.* нападéніе; || **Napadanie na nogę,** прихрáмываніе, хромáніе.

Napadły, завáленный, занесённый.

Napadnięcie, Napadnienie, -nia, *ср.* нападéніе, сшúбка, схвáтка; || **Napadnienie na co, na kogo,** случáйная находка (*чего*), случáйная встрéча (*съ кѣмъ*).

Napajać, *см.* **Napoić.**

Napakować, Napakowywać, наложúть, наклáдывать, набúть, набивáть, напúхивать, напихáть, наполнúть, напóлнить. **Napakować kufer bielizną,** напóлнить сундýкъ бѣльёмъ. || * **Napakować się,** напúчкаться, наѣсться, набúть себѣ брю́хо.

Napakowany, налóженный, набúтый, напúханный, напóлненный.

Napaplać, намолóть всáкаго вздóра. || **Napaplać się,** наболтáться, накалúкаться.

Naparczywie, *устар.* докýчливо, назóйливо, *см.* **Natarczywie.**

Naparczywość, -ści, *ж.* докýчливость. надоéдливость, назóйливость, *см.* **Natarczywość.**

Naparczywy, докýчливый, надоéдливый, назóйливый, *см.* **Natarczywy.**

Naparstek, -stka, напёрстокъ. *Умен.* **Naparsteczek, -czka,** *м.* напёрсточекъ.

Naparstkowy, напёрсточный.

Naparśtnica, -y, *ж. Бот.* напéрстянка, напёрсточная трава́.

Napartaczyć, навахлúть, напáчкать.

Napartość, *см.* **Naparczywość.**

Naparty, *см.* **Napierać.**

Naparzać, Naparzyć, припáривать, припáрить (*рáну*); || обвáривать, обдавáть кипяткóмъ; || бýчить (*бельё*).

Naparzanie, -a, *ср.* припáрка; || бýченье, выщелáчиваніе (*бѣлья*).

Naparzchnąć (na co), сдѣлать тýсклымъ (*напр. стекло́ отъ дыха́нія на него́*); || заразúть дыха́ніемъ.

Napaść, *см.* **Napadać.**

Napaść, -ści, *ж.* напáсть, **придúрка;** || наступлéніе, зачúнъ (*ссóры*).

Napaść (*см.* **Paść**), накормúть (*лошадéй*); || насытить, пресытить. * **Nie mógł oczu napaść tym widokiem,** онъ не могъ насмотрéться на э́то зрѣлище. || **Napaść się,** *см.* **Najeść się, Nakarmić się.**

Napaściwy, Napastliwy, Napastny, вздóрный, задóрный, придúрчивый.

Napaśdź, *см.* **Napaść, Napadać.**

Napaskudzić, нагáдить.

Napastliwy, *см.* **Napaściwy.**

Napastniczo, наступáтельно, задóрно.

Napastniczy, задóрный, придúрчивый, наступáтельный.

Napastnik, -a, *м.* зачúнщикъ (*спóра, дра́ки*), задúрщикъ; || *см.* **Najezdnik.**

Napastny, *см.* **Napaściwy.**

Napastować, нападáть, задѣвáть, зацѣпля́ть, заводúть ссóру.

Napastowanie, -nia, *ср.* нападéніе, задѣвáніе, прицѣпка, придúрка.

Napastwić się (nad kim), насы́тить свою́ злость надъ кѣмъ, насы́титься мщéніемъ.

Napatrzyć się, насмотрéться, наглядéться.

Napawać, поить, напоить, *см.* **Poić, Napoić. Napoić czyje serce goryczą,** причúнить кому́ огорчéніе. || **Napawać się,** упивáться винóмъ; || напúтываться, промокáть (*о землѣ*),

Napawalny, водопóйный. Miejsce napawalne, водопóй, водопóйня, водопóйло.

Napawanie, -nia, *ср.* впиваніе, всáсываніе, напúтываніе.

Napchać, Napychać, напихáть, насовáть, напúчкать, *см.* **Napakować.**

Napchlić, развести́ блохъ.

Napęcznieć, *см.* **Pęcznieć.**

Napęczyć, Napuczyć, раздувáть, вспýчить, напýчить.

Napęd, -u, *м.* прúступъ, напóръ, погóня, преслѣдованіе, *см.* **Napad, Natarcie, Pogoń.**

Napędzać, Napędzić, загонúть, сгонúть, загнáть, нагонúть, нагнáть; || побуждáть; || торопúть, понуждáть, понукáть. **Napędzać kogo do roboty,** побуждáть кого́ къ рабóтѣ. || **Napędzać kogo do czego,** торопúть, кого́. || **Napędzać czego,** взвáливать, взвалúть, навалúть. || *Посл.* **Napędzić komu Piotra,** надѣлать кому́ хлопóтъ.

Napędzanie, Napędzenie, -nia, *ср.* сгóнка; || понукáніе, понужде́ніе, натáливаніе.

Napędzić, *см.* **Napędzać.**

Napęknąć, растрéскаться, разсѣдáться.

Napęknięty, трéснувшій.

Napełnia, -ni, *ж.* сбóрное мѣсто; || *Фабр.* колúчество нáлитыхъ сáхаромъ формъ.

Napełniać, Napełnić, наполнúть, напóлнить; || * исполнять. || **Napełnić się,** наполнúться; || * исполня́ться.

Napełnianie, Napełnienie, -nia, *ср.* наполнéніе; || доливáніе.

Napełniony, напóлненный, пóлный, *см.* **Pełen, Pełny.**

Naperzać się, Naperzyć się, хорохóриться, надувáться, ходúть гóголемъ, вáжничать, *см.* **Zaperzyć się.**

Napiąć, Napinać, натянýть, натя́гивать; || напря́гать, напря́чь. **Napinać struny arfy,** натя́гивать струны́ а́рфы. **Napinać swoje siły,** напря́гать свои́ си́лы.

Napiątnować, Napiętnować, запечатлѣвáть, ознаменóвывать; || клеймúть, *см.* **Nacechować, Piętnować.**

Napić (na borg), напúть въ долгъ (*въ кабакѣ*); || **Napić się,** напúться (*пья́нымъ*), испúть (*воды́*); *см.* **Upić się.**

Napiec, напéчь, нажáрить. || **Napiec się,** напéчься, нажáриться, *см.* **Upiec się.**

Napięcie, -cia, *ср.* **напряже́ніе;** || **натя́жка. Napięcie umysłu, напряже́ніе ума́,** *см.* **Natężenie.**

Napieczętować, позапеча́тать (*письма́*).

Napienić, напѣнить, вспѣнить.

Napieprzyć, посы́пать пе́рцомъ.

Napierać, Naprzeć (co), напира́ть, нажима́ть, нажа́ть, тѣсни́ть, дави́ть; || **Napierać kogo na kogo,** ната́лкивать. || **Napierać się, Naprzeć się (czego),** навя́зываться. **Napiera się jechać z nami,** онъ навя́зывается ѣхать вмѣстѣ съ на́ми.

Napiersień, -śnia, Napierśnik, -a, *м.* нагру́дникъ, попе́рсіе; || нагру́дный ремень (*у лошади*); || нагру́дное украше́ніе (*у дре́внихъ Евре́евъ*).

Napiersny, напе́рсный, нагру́дный.

Napierwiej, *см.* **Pierwiéj.**

Napierwszy, *см.* **Pierwszy.**

Napierzać, Napierzyć, опери́ть, **опери́ть.**

Napieścić się, нанѣ́ньчиться, наласка́ться.

Napiętek, -tka, *м.* за́дникъ у башмака́, закаблу́чье, запя́токъ. *Посл.* **Zajrzeć komu pod napiętki, wlać komu waru za napiętki,** гна́ться за кѣмъ по пята́мъ, зада́ть кому́ стра́ху.

Napiętnować, *см.* **Napiątnować.**

Napiętny, *см.* **Nadpiętny.**

Napiętrzyć, нагромозди́ть; || **пристро́ить** эта́жъ (*надъ до́момъ*).

Napięty, натя́нутый, принуждённый, вынужденный, *см.* **Napiąć.**

Napiewać, напѣва́ть, * воспѣва́ть, *см.* **Opiewać,** запѣва́ть, *см.* **Zaśpiewać.**

Napijać się, напива́ться.

Napiłować, напили́ть, *см.* **Piłować.**

Napiły, пья́ный, хмельно́й, *см.* **Podpiły.**

Napinać, *см.* **Napiąć.**

Napis, -u, *м.* на́дпись, а́дресъ; || загла́віе (*книги*). **Napis blankietu,** бла́нковая на́дпись.

Napisać, написа́ть. || **Napisać się,** написа́ться, *см.* **Pisać.**

Napisany, напи́санный, *см.* **Pisany.**

Napiszczeć się, напища́ться.

Napitek, -tku, *м.* напи́токъ.

Napłacać, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.

Napłakać się, напла́каться.

Napląsać się, наплясáться, натанцова́ться.

Napłatać, *см.* **Napleść.**

Napłatać, накроши́ть, искроши́ть; || изруби́ть; || * напрока́зить, напрока́зничать, нашали́ть. **Napłatać figlów,** наде́лать ша́лостей.

Napłatać, напу́тать.

Napłatnik, -a, *м. Ком.* **учётникъ.**

Napławić, *см.* **Pławić,**

Napleć, наполо́ть.

Naplecznik, -a, *м.* **широ́кій реме́нь (*че́резъ плечо́*).**

Napleść, Naplatać, напле́сть, наплета́ть; || * насплётничать.

Napleśnieć, сплѣснѣвѣть.

Napletek, -tka, *м. Анат.* **кра́йняя плоть.**

Napletowaty, *см.* **Nieobrzezany.**

Napłodzić, наплоди́ть, разплоди́ть; || * порожда́ть.

Napłoszyć, напуга́ть, спуга́ть.

Napluć, Naplwać, наплева́ть, *см.* **Plunąć, Pluć.**

Naplugawić, напа́костить, напа́чкать, нага́дить, намара́ть, *см.* **Plugawić.**

Naplwać, *см.* **Napluć.**

Napływ, -u, *м.* прили́въ, прито́къ; || стече́ніе (*водъ, наро́да*).

Napływać, Napłynąć, наплыва́ть, напло́ыть; || стека́ться, изоби́ловать. **Cudzoziemców napłynęło dużo do Paryża,** въ Пари́жъ стекло́сь мно́жество иностра́нцевъ, *см.* **Spływać, Nadpłynąć.**

Napocząć, надрѣзывать, начина́ть, *см.* **Rozpocząć, Zacząć.**

Napoczęcie, -cia, *ср.* нача́тіе, нача́ло.

Napoczęty, начатóй; || надрѣзанный.

Napod.... *см.* **Pod....**

Napodziw, *см.* **Podziw.**

Napogotowiu, *см.* **Pogotowie.**

Napoić, напои́ть, *см.* **Poić.**

Napój, -oju, *м.* напи́токъ, питьё; || *Мед.* лѣка́рственное питьё, жи́дкое лѣка́рство.

Napojenie, -nia, *ср.* напое́ніе, упое́ніе.

Napojony, напоённый, упоённый.

Napół, Napoły, въ полови́ну, на полови́ну. **Na pół zgniły,** на полови́ну гнило́й, полугнило́й. *См.* **Pół.**

Napolny, напо́льный.

Napominać, Napomnieć, дѣлать, сдѣлать кому́ вы́говоръ, угова́ривать, увѣща́вать, наставля́ть.

Napominacz, -a. *м.* увѣща́тель.

Napominalny, увѣща́тельный, настави́тельный.

Napominanie, Napomnienie, -nia, *ср.* увѣща́ніе, наставле́ніе, вы́говоръ.

Napomknąć, Napomykać, упомяну́ть, упомина́ть, намекну́ть, намека́ть, *см.* **Natrącać.**

Napomknienie, -a, *ср.* упомина́ніе, намёкъ.

Napomocny, благопрія́тный, спосо́бствующій, помога́ющій.

Napór, -oru, *м.* напо́ръ, на́тискъ.

Naporczywie, Napornie, *см.* **Natarczywie.**

Naporczywy, Naporny, *см.* **Natarczywy.**

Naporuczać, надава́ть поручéній.

Naposledniejszy, Najposledniejszy, са́мый послѣдній, *см.* **Posledni.**

Naposyłać, разосла́ть.

Napotém, впредь, на бу́дущее вре́мя, *см.* **Potém.**

Napotkać, Napotykać, встрѣтить, встрѣча́ть, *см.* **Spotkać.**

Napowiadać, Napowiedzieć, насказа́ть.

Napowietrzny, воздýшный.

Napowtarzać, Napowtarzać się, твердúть, чáсто повторя́ть.

Napożyczać, раздáть взаймы́ (*дéньги*), *см.* **Porozpożyczać, Rozpożyczyć.**

Naprać, настирáть.

Napracować się, нарабóтаться, натрудúться, *см.* **Spracować się.**

Naprasować, *см.* **Prasować.** || **Naprasować się,** устáть отъ глáженія (*белья́*).

Napraszczać, *см.* **Naprościć.**

Naprawa, -u, *м. или* **Naprawa, -y,** *ж.* внушéніе, подстрекáтельство; || почúнъ. **Robić co za czyim naprawem,** дéлать что́ по чьему́-либо внушéнію. **To się stało z jego naprawy,** óто сдéлалось по его́ почúну. **Robić z naprawą,** дéлать нарóчно; **bez naprawy,** ненарóчно.

Naprawa, -y, *ж.* поправка, почúнка; || исправлéніе. **Bielizna moja w naprawie,** моё бéлье въ почúнкѣ. **Naprawa obyczajów,** исправлéніе нрáвовъ, *см.* **Poprawa. Naprawa komornicza,** почúнка лежáщая на обя́занности наёмщика. **Naprawy utrzymania,** ремóнтныя исправлéнія.

Naprawca, -y, Naprawiacz, Naprawiciel, -a, *м.* возстановúтель, возобновúтель, исправúтель.

Naprawiać, Naprawić, исправля́ть, исправúть, починя́ть, починúть, *см.* **Poprawić**; || направля́ть, наводúть, подсыла́ть, *см.* **Narządzać, Nastawiać. Naprawiać się,** исправля́ться, улучша́ться, *см.* **Poprawiać się.**

Naprawiacz, *см.* **Naprawca.**

Naprawianie, Naprawienie, -a, *ср.* исправлéніе, поправлéніе.

Naprawiciel, -a, *см.* **Naprawca.**

Naprawicielka, -i, *ж.* возстановúтельница, возобновúтельница.

Naprawka, -i, *ж.* поправка, почúнка.

Naprawnie, исправúмо.

Naprawność, -ści, *ж.* исправúмость.

Naprawny, исправúмый.

Naprażyć (czego), пря́жить, жáрить.

Naprężać, Naprężyć, напрягáть, напря́чь, натúгивать, натянýть, вытáгивать, вытянуть, *см.* **Wyprężać.** || **Naprężać się,** *см.* **Wyprężać się.**

Naprościć, Napraszczać, выпрямúть, выпрямля́ть, выправить, выправля́ть, распрáвить, расправля́ть; || исправля́ть, образýмить, настáвить на úстинный путь. **Naprościć wyobrażenia czyje,** дать кому́ бóлѣе вéрныя понáтія. **Naprościć sąd,** вразумúть. **Naprościć umysł,** настáвить на путь úстины, вывести изъ заблужденія, *см.* **Prostować.**

Naprosić, Napraszać, пригласúть, приглашáть, *см.* **Naspraszać.** || **Naprosić się (kogo o co),** дóлго просúть кого́ о чёмъ.

Naprost, прáмо.

Naprószyć, присыпáть, осы́пать, посы́пать; || напýдрить (*гóлову*).

Naprowadzać, Naprowadzić, наводúть, навестú, выводúть, вы́вести, водúть, вестú. **Naprowadzić kogo na drogę,** вы́вести кого́ на дорóгу. **Naprowadzić rzecz na dobrą drogę,** опя́ть поправúть, налáдить дéло. **Naprowadzić kogo na dobrą myśl,** подáть кому́ мысль, надоýмить, *см.* **Prowadzić, Doprowadzić, Zaprowadzić, Wprowadzić.** || **Naprowadzić rozmowę na co,** навестú разговóръ на какóй-либо предмéтъ, *или* коснýться въ разговóрѣ какóго-либо предмéта. || **Naprowadzić co czém,** навестú (*лакъ, крáску*), покрыть (*лáкомъ, вóскомъ*), *см.* **Powlec, Pociągnąć.** || **Naprowadzić komu czego,** навестú кому́ гостéй.

Naproźe, -a, *ср.* **Naproźnik, -a,** *м.* прúтолока (*у двéрей*).

Naprózno, напрáсно, тщéтно.

Naprożny, напрáсный, тщéтный.

Napryskać, набры́згать, напры́скать; || впры́снивать, *см.* **Natryskać, Nastrzykać.**

Naprząść, напря́сть.

Naprzeć, *см.* **Napierać.**

Naprzeciw, Naprzeciwko, прóтивъ, напрóтивъ; || навстрéчу. **Naprzeciw siebie,** напрóтивъ другъ дрýга. **Wyjść, wyjechać naprzeciw komu,** выйтú, вы́ѣхать навстрéчу къ кому́. **Wysłać konnicę naprzeciw nieprzyjacielowi,** вы́слать кавалéрію прóтивъ непрія́теля. *См.* **Przeciw, Przeciwko.**

Naprzeciwko, *см.* **Naprzeciw.**

Naprzeciwległy, противополóжный, противный, *см.* **Przeciwległy.**

Naprzeciwny, противополóжный.

Naprzek, *см.* **Poprzek.**

Naprzekarzać się (komu), *см.* **Przekarzać się.**

Naprzemian, Naprzemiany, попереме́нно, по óчереди, поочерёдно, посме́нно.

Naprzemianległy, *Мат.* противолежáщій, противополóжный (*уголъ*); || *Бот.* попереме́нно сидя́щій, попереме́нный.

Naprzemiannie, *см.* **Naprzemian.**

Naprzemianność, -ści, *ж.* переме́нность, переме́на, чередовáніе, чередовáя смéна.

Naprzemianny, попереме́нный, чередовóй, очередно́й.

Naprzód, впередъ. **Nie mogę ani naprzód iść, ani się cofnąć,** не могу́ идти́ ни впередъ, ни назáдъ. **Zapłacić naprzód,** заплатúть впередъ, *см.* **Z góry** (подъ слóвомъ **Góra**). || **Najprzód,** сперва́. **Najprzód szła kawalerja, potém działa,** сперва́ шла кавалéрія, потóмъ артиллéрія. **Najprzód napisz do niego, potém ja będę z nim mówił,** сперва́ напиши́ къ нему́, потóмъ я бу́ду говори́ть съ нимъ.

Naprztykać (komu w oczy), разругáть кого́ въ глаза́.

Naprzykrzać się, Naprzykrzyć się, докучáть, надоѣдáть, надоѣсть (*кому́*), *см.* **Uprzykrzyć się.**

Naprzykrzanie się, a—*ср.* докýчливость, надоѣдливость.

Naprzykrzenie, -nia, *ср.* докýка; || отвращéніе, омерзѣніе. **Powtarzać co aż do naprzykrzenia**, повторя́ть одно́ и то́же до отвращéнія. || **Naprzykrzenie**, *Нар.* докýчливо, назóйливо, надоѣдливо.

Naprzykrzoność, -ści, *ж.* докýчливость, назóйливость, надоѣдливость.

Naprzykrzony, докýчливый, надоѣдливый, *см.* **Uprzykrzony.**

Naprzymawiać (komu), наговори́ть кóлкостей.

Naprzyrzekać, наобѣща́ть.

Naprzywozić, навози́ть, навезти́.

Napsotać, Napsocić, надѣлать кому́ непрія́тностей, ни́костей.

Napsować, Napsuć, напóртить, испóртить, попóртить, *см.* **Psuć.**

Napuchać, Napuchnąć, пýхнуть, вспýхнуть, раздувáться, раздýться.

Napuchłość, ści, *ж.* óпухоль, опýхлость.

Napuchły, распýхлый, распýхшій.

Napuchnąć, *см.* **Napuchać.**

Napuchnienie, -nia, *ср. см.* **Napuchłość.**

Napudrować, напýдрить (*вóлосы*).

Napukać się, настучáться (*въ двéрь*).

Napuścić, *см.* **Napuszczać.**

Napuszczać, Napuścić (czém), напúтывать, пропúтывать, напитáть, пропитáть (*что́, чѣмъ*). **Napuszczać strzały jadem**, напúтывать стрѣлы ядомъ, *см.* **Nawpuszczać, Nawypuszczać.**

Napuszczanie, Napuszczenie, -nia, *ср.* напúтываніе, пропúтываніе, *см.* **Napuszczać.**

Napuszenie, -nia, *ср.* (*stylu*), напы́щенность, надýдость (*слóга*).

Napuszony, напы́щенный, надýтый.

Napuszyć, Napuszać, надýть, надувáть; раздýть, раздувáть; || пýчить, *см.* **Nadąć.**

Napuszysto, надýто, напы́щенно.

Napuszystość, -ści, *ж.* надýтость, напы́щенность, *см.* **Nadętość.**

Napuszysty, надýтый, напы́щенный, *см.* **Nadęty.**

Napychać, *см.* **Napchać.**

Napylić, напылúть.

Narąbać, нарубúть, наколóть (*дровъ*). || **Narąbać się**, нарубúться.

Narąbanie, -nia, *ср.* рýбка.

Narachować, насчитáть.

Narada, -y, *ж.* совѣщáніе, разсужде́ніе.

Naradzać się, Naradzić się, совѣщáться, разсуждáть, совѣтоваться, *см.* **Radzić się.**

Naradzanie się, Naradzenie się, *ср.* совѣщáніе, *см.* **Narada.**

Naradzić się, *см.* **Naradzać się.**

Narajać, *см.* **Raić.**

Narajanie, *см.* **Rajenie.**

Naramiennik, Naramnik, -a, Naramionek, -nka, *м.* запя́стье, брасле́тъ; || наручáвникъ (*у золотúльщиковъ*); || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáшк, въ лáтахъ*); || погóнъ, эполéтъ.

Naramienny, наплéчный.

Narastać, Narosnąć, нарастáть, нарости́.

Narastanie, -nia, *ср.* нарастáніе, нарощéніе.

Naraszczać, Narościć, нарощáть, нарасти́ть, возращáть, возрасти́ть.

Naraz, *см.* **Raz.**

Narażać, подвергáть, подвергáть опáсности; || выставля́ть. || **Narażać się**, подвергáться (*чемý*); подвергáться опáсности. **Narazić się komu**, вооружи́ть кого́ прóтивъ себя́, навлéчь на себя́ чьё-лúбо неудовóльствіе.

Narażacz, -a, *м. Горн.* **нагрéбщикъ**, *см.* **Zakładacz.**

Narażanie, Narażenie, -nia. Narażanie się, Narażenie się, *ср.* подвергáніе себя́ чемý либо. **Bez narażania się na niebezpieczeństwo**, не подвергáя себя́ опáсности.

Naraźnie, своевре́менно, въ надлежáщее врéмя.

Naraźność, -ści, *ж.* **своевре́менность**; || удóбный слýчай.

Naraźny, своевре́менный, удóбный; || надлежáщій.

Narcys, Narcyz, -a, *м.* нарцúссъ (*растéніе*); || **Narcyzek**, нарцúссúтъ (*кáмень*).

Narcyzowy, нарцúссовый. **Lilja narcyzowa**, свѣтлáна, амарúль (*растéніе*).

Narda, -y, *ж. Бот.* нардъ (*растéніе*). **Narda indyjska**, *см.* **Spikanard.**

Nardowy, нáрдовый.

Narduszek, -szka, *м. Бот.* **красúльный дрокъ.**

Nardzawieć, варжáвѣть.

Narębnie, *см.* **Opacznie, Wspak.**

Narębny, *см.* **Opaczny.**

Nareczе, -a, *ср.* охáбка, берéмя (*чего́ нибýдь*).

Nareczne, сподручно, кстáти.

Nareczny, сподручный, находя́щійся подъ рукóю.

Narobić, надѣлать, наготóвить, *см.* **Robić. Narobić się nad czém**, поработáть надъ чѣмъ.

Naród, -odu, *м.* нарóдъ, нáція.

Narodek, -dku, *м.* нарóдецъ.

Narodny, *см.* **Narodowy.**

Narodowiec, -wca, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соóтчичъ, *см.* **Rodak, Ziomek, Spółrodak, Spółziomek.**

Narodowo, нарóдно, національно.

Narodowość, -ści, *ж.* нарóдность, національность.

Narodowy, нарóдный, національный.

Narodzenie, -nia, *ср.* рожде́ніе, рождествó, *см.* **Urodzenie. Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Narodzenie Najświętszéj Panny**, Рождествó Богорóдицы.

Narodzić, народúть, *см.* **Rodzić.** || **Narodzić się**, народúться; || умножúться, наплодúться, *см.* **Rodzić się.**

Narodzieńczy, напи́санный на рожде́ніе, сочинённый по слу́чаю рожде́нія.

Narodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Urodziny.**

Narościć, *см.* **Naraszczać**, || **Narościć sobie pretensji**, вы́казать большу́ю тре́бовательность, *см.* **Rościć.**

Narośl, -i, *ж.* **Narost, -u**, *м.* наро́стъ, ши́шка.

Narosnąć, Narość, *см.* **Narastać.**

Narost, *см.* **Narośl.**

Narostowy, наро́слый.

Narów, -owu, *м.* но́ровъ, привы́чка, на́выкъ, нравъ, обы́чай, || прихоть, причу́ды, своенра́вие. **Koń z narowem**, ло́шадь съ но́ровомъ. **Miewać narowy**, имѣть причу́ды, недоста́тки, поро́ки.

Narowić, Znarowić, наровѝть, норовѝть, сноровѝть. **Koń znarowiony**, ло́шадь съ но́ровомъ; || * по́ртить, повреждать, ба́ловать. || **Narowić się, Znarowić się**, сноро́вливаться, сноровѝться; || избало́ваться.

Narowisty, съ недоста́ткомъ, съ поро́комъ, съ но́рывомъ; || поро́чный; || *своенра́вный, прихотли́вый.

Narównać, Narównywać, штукату́рить, перештукату́рить, перештукату́ривать. * **Narównać komu szkodę**, вознагради́ть, удовлетвори́ть (*за убы́тки*).

Narównanie, -nia, *ср.* штукату́рка; || вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убы́тки*), *см.* **Narównać**; || догово́ръ, усло́віе; || примире́ніе, соглаше́ніе.

Narówni, ро́вный, гла́дкій, одина́ковый, *см.* **Równy.**

Narożnica, -y, *ж.* у́голъ; || клинъ, *см.* **Róg.**

Narożnie, углообра́зно, угловáто.

Narożnik, -a, *м.* наугóльникъ; || *Фортиф.* бастіóнъ.

Narożnikowy, бастіóнный.

Narożny, угóльный, угловóй. *см.* **Węgielny. Dom narożny**, угловóй домъ.

Nart, -u, *м. см.* **Narty.**

Nartnik, -a, *м.* дѣлающій конькú; || ката́ющійся на конька́хъ, на лы́жахъ, на на́ртахъ, лы́жникъ.

Narty, *род. п.* **nart**, *мн.* на́рты (*у камчада́ловъ*), конькú, лы́жи.

Narumienić, нарумя́нить. || **Narumienić się** (za kogo), накрасне́ться (*за кого*) отъ стыда́.

Naruszać, Naruszyć, наруша́ть, нару́шить; || повреждáть, повреди́ть, *см.* **Nadwerężyć**; || преступáть, преступи́ть; || пораже́ть, порази́ть. **Mózg został naruszony**, мозгъ повреждёнъ. **Naruszyć spokojność**, нару́шить споко́йствіе. **Naruszyć wiarę**, измѣни́ть своéй вѣрѣ. **Paraliż go naruszył**, онъ пораженъ парали́чемъ, съ нимъ былъ уда́ръ.

Naruszalność, -ści, *ж.* непро́чность, измѣня́емость, ненадёжность.

Naruszalny, непро́чный, ненадёжный.

Naruszanie, Naruszenie, -nia, *ср.* наруше́ніе, поврежде́ніе, по́рча, ущéрбъ. **Naruszenie prawa**, правонаруше́ніе.

Naruszyć, *см.* **Naruszać.**

Naruszyciel, -a, *м.* наруши́тель.

Narwać, нарва́ть.

Narybek, -bku, *м.* мелю́зга, мелкая ры́ба.

Narybiać, Narybić, разводи́ть, сажáть ры́бу, напускáть ры́бу въ прудъ.

Narybienie, -nia, *ср.* разведе́ніе, сажáніе ры́бы въ прудъ.

Narychtować, напра́вить, нацѣлить, навести́ (*пу́шку*); || *см.* **Narządzić.**

Narychtowanie, -nia, *ср.* нацѣливаніе, наведе́ніе (*пу́шки*).

Narys, -u, *м.* планъ, начерта́ніе; || рисýнокъ, чертёжъ; || óчеркъ.

Narysować, нарисовáть, начерти́ть.

Narząd, -ędu, *м.* снаря́дъ, *см.* **Rząd, Przyrząd.**

Narządzać, Narządzić, приводи́ть въ поря́докъ, устанáвливать, установи́ть, устро́ивать, гото́вить, приготовля́ть. **Narządzać ucztę**, приготовля́ть пиръ, *см.* **Przygotować, Urządzać.** || **Narządzać się Narządzić się** (**do czego** *или* **na co**), приготóвиться (*къ чему́*), устро́иться, *см.* **Urządzić się.**

Narządzanie, Narządzenie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, устро́йство, распоряже́ніе, *см.* **Przygotowanie.**

Narządzić, *см.* **Narządzać.**

Narządziciel, -a, *м.* распоряди́тель, приготови́тель.

Narządzony, приготóвленный, устро́енный, || припра́вленный, сла́женный, *см.* **Przygotowany, Gotowy.**

Narzanek, -nka, Narzaniec, -ńca, *м. Бот.* лапýшникъ.

Narzecze -a, *ср.* нарѣчіе.

Narzeczona, -ej, *ж.* невѣста.

Narzeczony, -ego, *м.* жени́хъ.

Narzędny, припра́вленный, приготóвленный.

Narzędzie, -dzia, *ср.* инструме́нтъ, оруди́е, снаря́дъ; || óрганъ. **Narzędzia muzyczne**, музыка́льные инструме́нты. **Narzędzia rolnicze**, земледѣльческія оруди́я. **Narzędzia zmysłowe**, óрганы чувствъ. * **Użyć kogo za narzędzie do czego**, употреби́ть кого́ оруди́емъ чего́-либо.

Narzędziowy, служáщій оруди́емъ; || *Муз.* инструмента́льный.

Narzekać, горева́ть, сѣтовать; || **Narzekać na kogo, na co**, жáловаться, ропта́ть ка кого́, на что́.

Narzekacz, -a, *м.* сѣтующій, жáлующійся, плáкса; || жáлобщикъ.

Narzekalnica, -y, *ж.* жáлобщица; || плáкальщица (*у дрéвнихъ наро́довъ*).

Narzekanie, -nia, *ср.* ро́потъ, жáлоба, плачъ.

Narzezać, вы́рѣзать, нарѣзать.

Narznąć, Narzynać, насѣкáть, надрѣзывать. || зарубáть, вырубáть. *см.* **Na-**

ciąć; || **Narznąć czego**, наруби́ть, наколо́ть, нащепа́ть (*дровъ*).

Narznięcie, -cia, *ср.* **надрѣзъ, наруб́ка, надрѣзка, порѣзъ.**

Narzucać, Narzucić, набра́сывать, набросать; || штукату́рить, обма́зывать (*стѣны*), *см.* **Obrzucać, Narównać**; || ***Narzucać komu co**, налага́ть, предпи́сывать; || навя́зывать. **Narzucać warunki uciążliwe**, налага́ть тяжёлыя усло́вія. || **Narzucać się komu**, навя́зываться кому́ (*съ свои́ми услу́гами*).

Narzucanie, Narzucenie, -nia, *ср.* обма́зка, штукату́реніе (*стѣнъ*); || **Narzucanie, Narzucenie komu czego, kogo**, наложе́ніе, обложе́ніе; || нало́гъ, *см.* **Nałożenie.**

Narzut, -u, *м. см.* **Narzucanie**; || посторо́ннее лицо́, *см.* **Wlaz.**

Narzutnie, наси́льно, наха́льно.

Narzutny, наси́льственный, наха́льный.

Narzynać, *см.* **Narznąć.**

Narzynanie, -nia, *ср.* надрѣзываніе, надру́бливаніе.

Narzynany, надрѣзанный, надру́бленный.

Nasad, -u, *м.* ру́чка, рукоя́тка, древко́; || топори́ще; || метловѝще (*па́лка у метлы́*); черено́къ (*у ножа́*), *см.* **Rękojeść, Trzonek, Osada**; || **Nasad pługowy**, коза́чка, рукоя́тка у сохи́; || **Nasad wozowy**, ходъ у повозки; || **Nasad ryby**, *см.* **Narybek.**

Nasada, -y, *ж.* осно́ва, основа́ніе, *см.* **Posada**; || ло́жа (*у ружья́*); || *Архит.* сте́ржень (*у столпа́*), *см.* **Osada**; || **Nasada wozowa**, *см.* **Nasad.**

Nasadka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.

Nasadzać, Nasadzić, сажа́ть, наса́живать, насади́ть; || **Nasadzać kurę na jajach**, сажа́ть ку́рицу на я́йцахъ; || **Nasadzać staw**, сажа́ть, разводи́ть рыбу (*въ прудѣ*), *см.* **Narybiać**; || **Nasadzać siekierę, nóż**, и т. д. наса́живать на рукоя́тку, придѣ́лывать рукоя́тку *или* черено́къ, *см.* **Osadzać.** || **Nasadzać kogo na kogo**, подсыла́ть. *Послов.* **Gdzie djabeł nie może, tam babę nasadzi**, гдѣ чортъ не совладаетъ, туда́ ба́бу подсыла́етъ; || **Nasadzać czém**, отдѣ́лывать, украша́ть, осыпа́ть. **Nasadzić tabakierkę brylantami**, осы́пать табаке́рку брильянтами, *см.* **Wysadzić, Nastroić, Narychtować**; || **Nasadzić się (na co)**, *см.* **Zasadzić się, Usadzić się (na co).**

Nasadzanie, Nasadzenie, -nia, *ср.* сажа́ніе, наса́живаніе, придѣ́лываніе; || отдѣ́лка, украше́ніе, *см.* **Nasadzać.**

Nasadzić, *см.* **Nasadzać.**

Nasadziciel, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель.

Nasalać, *см.* **Nasolić.**

Nasalacz, -a, *м.* соли́льщикъ.

Nasalanie, -nia, *ср.* соле́ніе, *см.* **Nasolanie.**

Nasalany, *см.* **Solony.**

Naschnąć, Nasychać, подсо́хнуть, подсыха́ть, насо́хнуть, насыха́ть.

Naści, *см.* **Na! Nać!**

Naście, -a, *ср. см.* **Najście.**

Naściebać, нанизать (*же́мчугъ*), *см.* **Nawlec.**

Naścielać, *см.* **Nasłać.**

Naścielisko, -a, *ср.* подсти́лка.

Naścielnik, -a, *м.* покры́шка.

Naścignąć, насти́гнуть, догна́ть, нагна́ть, *см.* **Nadbiedz, Nadążyć.**—**Naścignął mię przy wrotach**, онъ нагна́лъ меня́ у воро́тъ.

Naścignienie, -nia, *ср.* прибы́тіе, прише́ствіе, прихо́дъ; || настига́ніе, достига́ніе.

Naścinać, отсѣ́чь.

Naściołka, *см.* **Nastołka.**

Nasełać, *см.* **Nasłać.**

Nasep, -spu, *м.* на́сыпь, ку́ча.

Nasępiać, Nasępić, нахму́рить, насу́пить.

Naseście, *вм.* **Nas**, съ оконча́ніемъ 2-го лица́ мн. числа́ вспомога́тельнаго гла́гола **być** (*быть*): **ście**, напр. **Naseście widzieli**, т. е. **Widzieliście nas**, вы насъ ви́дѣли.

Nasiać, Nasiewać, насѣ́ять, насѣва́ть сѣ́ять, *см.* **Siać.**—**Jakby nasiał, jak nasiano**, несмѣ́тное мно́жество.

Nasiadać, насѣда́ть, сади́ться на что́. **Nasiadać na jajach, Nasiadać jaja**, посади́ть на я́йца (*о ку́рицѣ*), *или* сидѣ́ть на я́йцахъ, *см.* **Siedzieć, Nasiąść**; || **Nasiadać się**, напада́ть, добива́ться, замышля́ть зло́е, напуска́ться. **Nasiadać się na czyję zgubę**, добива́ться, иска́ть чьей поги́бели.—**Wszyscy nasiedli się na niego**, всѣ напусти́лись на него́. **Choroba na mnie nasiadła się**, боле́знь одоле́ла меня́. **Nieszczęście nasiadło się na moję głowę**, бѣда́ стреслась надо мно́ю.

Nasiadka, -i, *ж.* насѣ́дка.

Nasiadłość, -ści, *ж.* большо́е населе́ніе, многолю́діе.

Nasiadły, населённый, многолю́дный, лю́дный, *см.* **Zamieszkały, Ludny**; || покры́тый, заро́сшій, *см.* **Okryty, Zarosły**; || осѣ́длый, жи́тельствующій, *см.* **Osiadły.**

Nasiarczyć, Nasiarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать, *см.* **Siarkować.**

Nasiąść, Nasieść, сѣ́сть, насѣ́сть; || ***покори́ть, обузда́ть, преодоле́ть, *см.* **Dosiąść (czego), Zasiąść (na czém), Wsiąść (na co)**; || ***Nasiąść kogo**, напа́сть, набро́ситься (*на кого́*), *см.* **Wsiąść, Wjechać, Wpaść (na kogo).**

Nasiec (czego), накоси́ть (*травы́*).

Nasiedlanie, Nasiedlenie, -nia, *ср.* засе́леніе, заведе́ніе поселе́ній, колониза́ція.

Nasiedlić, засели́ть, *см.* **Zaludnić.**

Nasiedliciel, -a, *м.* колониза́торъ.

Nasiedzieć się, насидѣ́ться.

Nasiek, -a, *м., см.* **Nasiekaniec, Topór.**

Nasiekać, нарубить, накроши́ть; || насѣка́ть, надрѣ́зывать.

Nasiekaniec, **-ńca**, *м.* суковáтая пáлка, дубúна обúтая гвоздя́ми.

Nasienie, **-nia**, *ср.* сѣмя.

Nasieniony, *Анат.* сѣменонóсный; || *Бот.* сѣмянно́й. **Nasieniowa pochewka**, зерновúкъ, околоплóдіе, коробочка; || сѣменовмѣстúлище.

Nasienko, *см.* **Nasionko.**

Nasiennik, **-a**, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот. см.* **Nasieniowy**; || *Анат.* сýмка.

Nasienny, сѣменно́й, сѣмени́стый.

Nasierszały, **Nasierszony**, колю́чій, щетúнистый, *см.* **Najeżony.**

Nasiężrza, **-y**, *ж. Бот.* любúстокъ, *см.* **Lubczyk.**

Nasiężrzał, **-u**, *м. Бот.* змѣúный языкъ (*растéніе*).

Nasilić się (nad czém), понатýжиться.

Nasinić, насинúть.

Nasionko, **-a**, *ср.* сѣмячко.

Nasiwieć, *см.* **Posiwieć.**

Naskakać się, наскакáться, наплясáться, напрúгаться.

Naskakiwać, *см.* **Nadskakiwać**, **Naskoczyć.**

Naskakiwanie, *см.* **Nadskakiwanie.**

Naskarbić (sobie co, czego), накопúть, насобирáть; || *пріобрѣсти, снискáть. **Naskarbić sobie czyję łaskę**, пріобрѣсти себѣ чью-либо благосклóнность.

Naskarżyć (na kogo, przed kim), нажáловаться (*на кого́ кому́*).

Naskocznie, наскóкомъ.

Naskoczyć, наскочúть, *см.* **Zaskoczyć.**

Naskok, **-u**, *м.* наскóкъ.

Naskrobać (czego), наскоблúть, наскребáть, нацарáпать, расчесáть ногтя́ми; || **Naskrobać skór**, наскоблúть кóжи. **Naskrobać sobie głowy**, расчесáть ногтя́ми гóлову.

Naskrzętnie, нáскоро, жúво.

Naskupiać, насобирáть.

Naskupować, накупúть.

Naskwierać (komu), прижимáть, тѣснúть, наступáть; || торопúть, усúленно трéбовать; || докучáть, досаждáть. **Naskwierać nieprzyjaciołom**, тѣснúть непріятелей.

Nasłać, **Naścielać**, настлáть, настилáть. || **Naséłać**, **Nasyłać (na kogo)**, насылáть.

Naśladnik, **-a**, *м.* ищéйка, ищéйная собáка.

Naśladować (kogo), подражáть (*кому́, чему́*); || поддѣлываться (*подо что́*); || передрáзнивать (*кого́*); || перенимáть (*что́*). || **Naśladować jakiego autora**, подражáть какóму-либо áвтору. —**Naśladować głos czyj**, поддѣлываться подъ чей гóлосъ, *см.* **Udawać.** || **Perły naśladowane**, поддѣльный жéмчугъ.

Naśladowanie, **-nia**, *ср.* подражáніе; || поддѣлка, *см.* **Naśladować.**—**To jest nie do naśladowania**, э́то не подражáемо.

Naśladowca, **-y**, *м.* подражáтель; || послѣдователь.—**Wszyscy chrześcjanie powinni być naśladowcami Chrystusa**, всѣ христіáне должны́ быть послѣдователями Христá (*должны́ слѣдовать Христу́*).

Naśladowczy, подражáтельный, *см.* **Naśladowniczy.**

Naśladowczyna, **-y**, **Naśladowczyni**, **-ni**, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladownica, **-y**, *ж.* подражáтельница, послѣдовательница.

Naśladownictwo, **-a**, *ср.* подражáтельность.

Naśladowniczka, **-i**, *ж. см.* **Naśladownica.**

Naśladowniczo, *Нар.* рáбски подражáя.

Naśladowniczy, подражáющій, переймчúвый.

Naśladownik, *см.* **Naśladowca.**

Naśladowny, достóйный подражáнія, подражáемый, *см.* **Nienaśladowny.**

Naśladowstwo, *см.* **Naśladownictwo.**

Nasłanie, **-a**, *ср.* насылáніе, подсылáніе; || *Прост.* наказáніе.—**Nasłanie Boże dotknęło go**, наказáніе Бóжіе постúгло егó.

Nasłaniec, **-ńca**, *м.* лазýтчикъ, соглядáтай.

Naśledni, наслѣдный, наслѣдственный.

Naślednictwo, **-a**, *ср.* прáво на наслѣдованіе; || наслѣдство, наслѣдіе, *см.* **Następstwo.**

Naśledniczy, наслѣдственный.

Naślednik, **-a**, *м. см.* **Następca.**

Naślednio, наслѣдственно; || непрерывно.

Naśledny, послѣдующій.

Naślinić, наслю́нить.

Nasłodzić, насластúть.

Nasłoneczny, выставленный на сóлнце.

Nasłonić, заслонúть.

Nasłonieć, солонéть, посолонéть.

Nasłuchać się, наслúшаться, наслýшаться.

Nasłuchywać, прислýшиваться.

Nasługiwać, **Nasługować**, прислýживать, услýживать (*кому́*).

Nasłużyć się, наслужúться.

Nasłychnąć, **Nasłyszéć (co)**, услúшать, наслúшаться.

Nasmalać, **Nasmalić**, опалúть, опалúть, обжигáть, обжéчь; || **Nasmolić**, насмáливать, насмолúть.

Nasmalenie, *см.* **Nasmolenie.**

Nasmarować, намáзать, *см.* **Smarować.**

Nasmażyć, нажáрить.

Naśmiać się, посмѣáться, нахохотáться. — **Naśmiać się z czego**, посмѣяться надъ чѣмъ.— **Naśmiać się do rozpuku**, надрывáться отъ смѣху, помирáть со смѣху, лóпнуть отъ смѣху, *см.* **Pękać.**

Naśmieszyć, насмѣшúть.

Naśmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*), *см.* **Wyśmiewać się, Prześmiewać, Pośmiewisko.**

Naśmiewacz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Naśmiewanie się (z kogo, z czego), насмѣ́шка (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Naśmiewca, -y, *м. см.* **Naśmiewacz.**

Naśmiewisko, -a, *ср. см.* **Pośmiewisko.**

Naśmiewnie, насмѣ́шливо.

Naśmiewny, насмѣ́шливый.

Nasmolenie, Nasmalanie, -nia, *ср.* смоле́ніе, *см.* **Nasmolić.**

Nasmolić, *см.* **Nasmalać.**

Nasmrodzić, навоня́ть, насмердѣ́ть.

Naśnić się, присни́ться.

Nasnować, Nasnuć, намо́тывать, намота́ть (*нитки*).

Nasolenie, -nia, *ср.* соле́ніе, *см.* **Solenie.**

Nasolić, Nasalać, соли́ть, насоли́ть.

Naspa, -y, *ж.* на́волочка для насыпа́нія пу́ху въ поду́шку; || земляна́я на́сыпь.

Naspać się, наспа́ться.

Naspacerować się, нагуля́ться, находи́ться.

Naśpiżować (czém), *Стар.* снабди́ть, напо́лнить, снабди́ть провіа́нтомъ. || **Naspiżować zbrojownię**, снабди́ть пу́шками арсена́лъ.

Naspół, *см.* **Pospołu.**

Nasporzyć (czego), размно́жить, увели́чить.

Nasporzyciel, -a, *м.* умножа́ющій, увели́чивающій.

Naspraszać, Napraszać, Naprosić, напра́шивать, напроси́ть.

Nasprawiać, надѣ́лать, обдѣ́лать,ула́дить.

Nasprowadzać, вы́писать мно́го (*книгъ*). **Nasprowadzać gości**, навести́, назва́ть (*гостей*).

Nasprycować, впры́скивать, *см.* **Sprycować.**

Nasromocić (komu), осрами́ть, оскорби́ть, жесто́ко оби́дѣть.

Nasrożyć, Nasrożać (co), прида́ть стро́гій видъ (*чему*). **Nasrożyć kogo**, *см.* **Rozsrożyć.** **Nasrożyć się**, приня́ть на себя́ стро́гій, угрю́мый видъ. **Nasrożyć co czém**, вооружи́ть, укрѣпи́ть. **Nasrożyć wały działami**, вооружи́ть валы́ пу́шками.

Nassać się, насоса́ться.

Nastać, *см.* **Nastawać.**

Nastalać, Nastalić (żelazo), закали́вать, закали́ть (*желѣзо, сталь*).

Nastalanie, Nastalenie, -nia, *ср.* зака́лка (*стали*).

Nastały, настоя́щій, нынѣ́шній; || дѣйстви́тельный.

Nastanie, -nia, *ср.* наста́ніе, наступле́ніе; || нача́тіе, нача́ло; || прише́ствіе, прихо́дъ; || появле́ніе. **Nastanie zimy**, наста́ніе, наступле́ніе зимы. **Nastanie nowego panowania**, наступле́ніе но́ваго ца́рствованія, *см.* **Nastawać.**

Nastąpić (na co), наступи́ть. **Następować**, наступа́ть (*на непріятеля*). **Nastąpić po kim**, наслѣ́довать кому́. **Nastąpić na tron**, вступи́ть на престо́лъ; || слѣ́довать, наставля́ть. **Następującym sposobem**, слѣ́дующимъ о́бразомъ. **Mówił jak następuje**, говори́лъ слѣ́дующимъ о́бразомъ. **Po burzy następuje pogoda**, по́слѣ бу́ри наста́ётъ хоро́шая пого́да.

Nastarczać, Nastarczyć (komu), доставля́ть, доста́вить, снабжа́ть, снабди́ть; || *Прост.* нагото́виться. **Nie mogę mu nastarczyć pieniędzy**, не могу́ нагото́виться для него́ де́негъ. **Skąd nastarczyć tyle żywności**, отку́да доста́ть *или* взять сто́лько продово́льствія? || замѣня́ть, выруча́ть, пособля́ть, помога́ть, вознагражда́ть. **Mechanika nastarcza słabości rąk ludzkich**, меха́ника помога́етъ сла́бымъ человѣ́ческимъ си́ламъ. **Słabe siły nie nastarczą takiéj pracy**, сла́быя си́лы недоста́точны для тако́го труда́.

Nastawać, Nastać, наставать, настать. **Po zimie nastaje wiosna**, по́слѣ зимы́ настаётъ весна́, *см.* **Zbliżać się.** **Nastać po kim**, слѣ́довать; || наслѣ́довать; || вступа́ть чьё-либо мѣ́сто, замѣща́ть, *см.* **Nastąpić.** || **Nastać do kogo**, опредѣли́ться къ кому́ на слу́жбу; || **Nastawać na co**, наста́ивать на чёмъ, упира́ть на что́; || **Nastawać na czyje życie, na czyję zgubę**, угрожа́ть чьей жи́зни, иска́ть чьей погибели. **Nastawać na kogo**, преслѣ́довать кого́. **Nastawać na kogo o co**, преслѣ́довать кого́ за что́-нибудь.

Nastawanie, nia, *ср.* настоя́ніе, настойчивость, настоя́тельность.

Nastawiać, Nastawić, наставля́ть, наста́вить, разставля́ть, разста́вить, размѣща́ть, размѣсти́ть (*мебель*); || воздвига́ть, воздви́гнуть, настро́ить (*зда́нія*); || устро́ивать, устро́ить, *см.* **Narządzić, Nastroić, Ułożyć.**

Nastawienie, -nia, *ср.* постро́йка; || устро́йство, приведе́ніе въ поря́докъ; || приготовле́ніе, приспособле́ніе; || установка (*на мѣсть*), расположе́ніе, размѣще́ніе; || наставле́ніе.

Nastawny, выставленный, разста́вленный, подготовленный.

Następ, -u, *м.* при́ступъ; || ступня́ (*ноги́*); || послѣ́довательность, непрерывный рядъ. **Następ wieków**, рядъ вѣ́ковъ, *см.* **Następstwo.**

Następca, -y, *м.* преёмникъ, наслѣ́дникъ. **Następca tronu**, наслѣ́дникъ престо́ла.

Następczyna, -y, Następczyni, -ni, *ж.* преёмница, наслѣ́дница.

Następnica, -y, Następniczka, -i, *ж. см.* **Następczyna.**

Następnie, по́слѣ, пото́мъ, затѣ́мъ; || сря́ду, одно́ *или* оди́нъ за други́мъ, послѣ́довательно, *см.* **Kolejno, Sobie.**

Następnik, -a, *м. Лог.* вторая посы́лка, *см.* **Poprzednik;** || *Матем.* послѣ́дующій членъ; || *см.* **Następca.**

Następność, -ści, *ж.* послѣ́дователь-

ность, непрерывный рядъ; || наслѣдованіе, *см.* **Następstwo**; || слѣдствіе, послѣдствіе.

Następny, слѣдующій, послѣдующій, *см.* **Późniejszy, Dalszy**; || попере́мѣнный, непрерывный, *см.* **Powtarzany, Ponawiany**; || наслѣдственный. **Prawem następném**, по наслѣдственному праву, по праву на наслѣдство.

Następować, *см.* **Następić**.

Następowanie, -nia, *ср.* (**na kogo**), наступле́ніе, нападе́ніе, напа́дки; || **Następowanie za kim**, слѣдованіе, послѣдованіе (*за кѣмъ*); || **Następowanie po kim, po czém**, преемничество.

Następstwo, -a, *ср.* слѣдствіе, послѣдствіе; || безпрерывный ря́дъ; || наслѣдіе, наслѣдованіе. **Następstwa z tego mogą być niebezpieczne**, послѣдствія э́того мо́гутъ быть опа́сны. **Z następstwem kolei**, въ о́чередь. **W następstwie**, въ послѣдствіи.

Następujący, слѣдующій, *см.* **Następić**.

Nastołka, Naściołka, -i, *ж.* покры́шка; || попо́на, вальтра́пъ.

Nastoperczyć, Nastorczyć, Nastorzyć, Nastrożyć, Nastoperczać, Nastorczać, Nastorzać, Nastrożać, растопы́рить, натопы́рить, натопы́ривать, топо́рщить, топы́рить, поднима́ть. **Nastoperczyć, nastrożyć uszy**, насторожи́ть, навостри́ть у́ши. **Nastorczyć, Nastrożyć pióra**, растопы́рить, оттопы́рить пе́рья. **Nastrożyć grzywę**, нащети́нить гри́ву. || **Nastoperczać się**, поднима́ться надыбы́, выпря́мливаться. **Nastrożyć się**, оттопы́риться, ощети́ниться, наёжиться, станови́ться ды́бомъ.

Nastrącać, наброса́ть, поразброса́ть.

Nastraszyć, напуга́ть, испуга́ть, *см.* **Przestraszyć**. || **Nastraszyć się**, испуга́ться, *см.* **Przestraszyć**.

Nastręczać, Nastręczyć, доставля́ть, доста́вить; || поруча́ть, рекомендова́ть, *см.* **Stręczyć**. **Nastręczyć sposób, sposobność**, дать спо́собъ, пода́ть слу́чай.

Nastręczyciel, *см.* **Stręczyciel**.

Nastręczycielka, *см.* **Stręczycielka**.

Nastroga, -i, *ж.* прико́рмъ, прима́нка; || **нажи́ва**.

Nastroić, Nastrajać, настра́ивать, настро́ить (*музыка́льный инструме́нтъ*), *см.* **Stroić**; || вооружи́ть, вооружа́ть (*су́дно*); || снарядить, снаряжа́ть (*флотъ*), снабди́ть, снабжа́ть всѣмъ ну́жнымъ; || пригото́вить, приготавливать въ доро́гу (*экипа́жъ, пово́зку*); приводи́ть въ поря́докъ; || **Nastroić kogo do czego** *или* **na co**, убѣди́ть, уговори́ть, расположи́ть, склони́ть, пригото́вить (*къ чему́*); || **Nastroić głos**, нала́дить го́лосъ; || **Nastroić minę**, пока́зывать видъ, притворя́ться, прики́дываться, ко́рчить (*мину*).

Nastroiciel, *см.* **Stroiciel**.

Nastrój, -oju, *м.* видъ, фо́рма; || поря́докъ; || **о́ргапъ**; || настрое́ніе ду́ха; || строй, *см.* **Forma, Kształt**.

Nastrojenie, -nia, *ср.* настрое́ніе (*ду́ха*); || настро́йка (*муз. инстр.*), *см.* **Strojenie, Strój**; || снаряже́ніе, снабже́ніе всѣмъ ну́жнымъ; || прила́живаніе, подгото́вка; || соглаше́ніе, примире́ніе.

Nastrojny, согласу́емый; || *Муз.* **служа́щій** для настро́енія.

Nastrugać, *см.* **Strugać**.

Nastrzelać, настрѣля́ть.

Nastrzępiać, *см.* **Strzępić**.

Nastrzępienie, -nia, *ср.* **напы́щенность**, наду́тость (*слога*).

Nastrzępiony, напы́щенный, **наду́тый**; || *Бот.* колю́чій, щети́нистый.

Nastrzydz (czego), настри́чь.

Nastrzykać, Nastrzyknąć, набры́згать, напры́скать.

Nastudzić, вы́студить.

Nasturcja, -ji, *ж. Бот.* **насту́рцій**, капуци́нъ, индѣйскій кресъ.

Nastygnąć, осты́нуть.

Nasuć, *см.* **Nasypać**.

Nasunąć, Nasuwać, насу́нуть, насо́вывать, надви́нуть, надвига́ть; || наклобу́чить, наклобу́чивать (*шля́пу на бро́ви*). * **Nasunąć, nasuwać co komu**, внуши́ть, внуша́ть, вери́ть, вера́ть, обрати́ть на что́ чьё вниманіе, *см.* **Poddać**. || **Nasuwać się**, представля́ться, встрѣча́ться.

Nasunienie, Nasuwanie, -nia, *ср.* придвига́ніе; || наклобу́чиваніе; || * внуше́ніе, обраще́ніе вниманія, *см.* **Nasunąć**.

Nasuszyć, насуши́ть, *см.* **Suszyć**.

Nasuwny, легко́ надѣва́емый, надвига́емый.

Nasycać, Nasycić (co czém), пропита́ть, напита́ть, пропи́тывать, напи́тывать (*что́ чьмъ*); || **Nasycić (kogo)**, наси́тить, насыща́ть (*кого́*), пресыща́ть. || **Nasycać się**, насыща́ться, пресыща́ться.

Nasycenie, -nia, *ср.* насыще́ніе, пресыще́ніе, *см.* **Sytość, Dosyt, Przesyt, Przesycenie**.

Nasycić, *см.* **Nasycać**.

Nasyłać, *см.* **Nasłać**.

Nasyp, -u, *м.* нано́съ; || *см.* **Odsep**.

Nasypać, Nasuć, Nasypywać, насы́пать, насыпа́ть, *см.* **Rozsypać, Posypać**.

Nasypanie, -nia, *ср.* насыпа́ніе. **Nasypanie w kibel**, *Горн.* нагру́зка.

Nasypka, *см.* **Naspa**.

Nasyt, -u, Nasytek, -tku, *м.* **пресыще́ніе**. **Do nasytu**, до́сыта, до отва́ду.

Nasytnie, сы́тно, сы́то.

Nasytność, -ści, *ж.* сы́тость.

Nasytny, сы́тный, *см.* **Nienasytny**.

Nasz, нашъ.

Naszać, на́шивать, *см.* **Nosić**.

Naszaleć się, перебѣси́ться.

Naszargać, затаска́ть, запа́чкать, **загрязни́ть**.

Naszarpać, **натереби́ть**, **натормоши́ть**; || надёргать.

Naszastać się, нашмы́гаться, нашата́ться.

Naszatkować, накроши́ть (*капу́сту*), *см.* **Szatkować.**

Naszczędzić, накопи́ть, насобира́ть.

Naszczerać, наколо́ть, наруби́ть (*дровъ*), разщепля́ть.

Naszczepić, naszczepiać (płonek), *Садов.* приви́ть, прививать мно́го дерёвьевъ.

Naszczerbić (czego), зазубри́ть, выщербить. ***Naszczerbić majątku**, разстро́ить имѣ́ніе. — **Naszczerbić praw właścicieli**, нару́шить права́ владѣ́льцевъ. — **Naszczerbić swéj sławy**, поврединть своёй сла́вѣ, *см.* **Uszczerbek.**

Naszczknąć, Naszczykać, нарва́ть, наобира́ть (*цвѣто́въ*).

Naszczuwacz, *см.* **Podszczuwacz.**

Naszelnik, наши́льникъ (*въ дышловóй упряжи*).

Naszeptać, нашепта́ть.

Naszlochać się, нарыда́ться, напла́каться.

Naszpikować, нашпикова́ть, нашпигова́ть, *см.* **Szpikować.**

Naszpilkować, наколо́ть, исколо́ть була́вками; || натыка́ть була́вокъ.

Naszpuntować, наби́ть, заткну́ть.

Naszturchać się (kogo), надава́ть толчко́въ.

Nasztychować, награвирова́ть.

Naszukać się, наиска́ться.

Naszyć, наши́ть. || **Naszyć się**, наши́ться.

Naszychtować (drzewa), наложи́ть ку́чами *или* полѣ́нницами (*дровъ*). || ***Naszychtować co**, расположи́ть, привести́ въ поря́докъ, пригото́вить.

Naszyjnik, -a, *м.* ожере́лье, *см.* **Kanak**; || ошёйникъ, *см.* **Naszelnik.**

Naszyjny, ше́йный.

Naszyniec, -ńca, *м.* оди́нъ изъ на́шихъ, свой человѣкъ.

Nataczać, *см.* **Natoczyć.**

Natańcować się, Natańczyć się, натанцова́ться, наплясáться.

Natarcie, прúступъ, на́тискъ, нападе́ніе.

Natarczliwie, *см.* **Natarczywie.**

Natarczliwy, *см.* **Natarczywy.**

Natarczywie, *Нар.* стреми́тельно; || неотсту́пно, уси́льно, неотвя́зно.

Natarczywość, -ści, *ж.* стреми́тельность; || неотсту́пность, неотвя́зчивость.

Natarczywy, стреми́тельный; || неотсту́пный, неотвя́зный.

Natargać, *см.* **Naczochrać**; || **Natargać się** (kogo), надава́ть кому́ толчко́въ, отколоти́ть, оттаска́ть (*кого́*).

Natargnąć, надорва́ть, поврединть (*здоро́вье*).

Natarty, натёртый, *см.* **Nacierać.**

Natchnąć, вдохну́ть; || вдохнови́ть.

Natchnienie, -nia, *ср.* вдохнове́ніе.—**Wpaść w natchnienie**, вдохнови́ться.—**Dający natchnienie**, вдохновля́ющій, вдохнови́тель. **Z natchnienia**, по вдохнове́нію.

Natchniony, вдохнове́нный.

Natępić, иступи́ть.

Nateraz, въ настоя́щее вре́мя.

Natężony, напря́жённый, натя́нутый.

Natężać, напряга́ть, нятя́гивать. **Natężać łuk**, натя́гивать лукъ. **Natężać siły**, напряга́ть си́лы. **Natężać wzrok**, напряга́ть зре́ніе. **Natężać rozum**, напряга́ть умъ.

Natężałość, ści, *ж.* стóйкость, твёрдость.

Natężanie, Natężenie, nia, *ср.* напряже́ніе.

Natężenie, Natężnie, усúленно, съ напряже́ніемъ.

Natężyć, *см.* **Natężać.**

Natkać, *см.* **Natykać.**

Natkany, натыканный; || со́тканный; || наби́тый; || напóлненный.

Natknąć (o czém), *см.* **Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.**

Natłaczać, Natłoczyć, набива́ть, наби́ть; || наполня́ть, напóлнить, натúскивать, натúснуть, нажима́ть, нажа́ть. **Natłoczony**, наби́тый, напóлненный. **Łodzie natłoczone**, ло́дки наби́тыя наро́домъ.

Natłocznie, толпóю, гурьбóю, ку́чею, во мно́жествѣ.

Natłoczny, укла́дистый, убóристый, *см.* **Pakowny**; || столпи́вшийся.

Natłoczyć, *см.* **Natłaczać.** || **Natłoczyć się**, столпи́ться.

Natłoczyciel, -a, *м.* набóйщикъ; || нагру́зчикъ.

Natłok, -u, *м.* толпá; || тѣснотá, *см.* **Tłok, Tłum, Nawał.**

Natłuc, Nadtłuc, натолóчь; || наби́ть, наколоти́ть.

Natoczyć, вы́точить (*ра́зныя ве́щи изъ де́рева, изъ слоно́вой ко́сти*), *см.* **Toczyć.** || **Nataczać**, точи́ть, отта́чивать. || **Natoczyć wina**, нали́ть вина́, *см.* **Utoczyć.**

Natomiast, вмѣсто-того.

Natoń, Natonia, -ni, *ж.* **Natonie, -nia**, *ср.* сплавъ лѣсу.

Natrącać, Natrącić (kogo na co), выставля́ть; подверга́ть (*опасности*) *см.* **Narażać.** || **Natrącić** (czego), поврединть, попóртить (*что́*). || **Natrącić** (o czém), упомяну́ть (*объ чёмъ*); намекну́ть (*на что́*), коснýться (*чего́*).

Natrafić (na kogo), встрѣ́титься, столкну́ться (*съ кѣмъ*); || найти́, заста́ть; || попа́сть, очути́ться.—**Natrafił na ludzi nieznajomych**, очути́лся ме́жду незнако́мыми людьми́.—**Natrafić na co**, нечáянно найти́, встрѣ́тить что́-либо.

Natrawić, перевари́ть (*пи́щу*); || потеря́ть, потра́тить, мно́го употреби́ть. **Natrawiłem czasu nad tą robotą**, я употреби́лъ мно́го вре́мени на э́ту рабóту.

Natręcik, -a, *м. см.* **Natręt.**

Natręctwo, *см.* **Natrętstwo.**

Natręt, -a, *м.* наха́лъ, нагле́цъ, доку́чливый человѣкъ.

Natrętka, -i, Natrętnica, -y, *ж.* доку́чница, наха́лка, назóйливая жéнщина.

Natrętnie, Natrętno, назóйливо, доку́чливо.

Natrętnik, -a, *м. см.* **Natrętny.**

Natrętność, -ści, *ж.* докýчливость, надоѣдливость.

Natrętny, докýчливый, надоѣдливый, назóйливый, тя́гостный, несно́сный. **Wspomnienie natrętne,** тя́гостное воспомина́ніе.

Natrętstwo, -a, *ср.* докýчливость, надоѣдливость, назóйливость.

Natrudzić, утоми́ть, умýчить. || **Natrudzić się,** утоми́ться, намýчиться.

Natryskać, перебода́ть рога́ми.

Natrząsać, Natrząsnąć, Natrząść, трясти́ (*я́блоню*), натрясти́ (*я́блокъ*); || насыпа́ть, насы́пать, *см.* **Potrząsać, Utrząść;** || **Natrząsać co,** вытря́хивать (*мышо́къ*); || ***Natrząsać (komu, czemu),** дразни́ть (*кого́*), презира́ть, неуважа́ть (*кого́*), *см.* **Urągać.** || **Natrząsać się (z kogo, z czego),** насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться, трунúть (*надъ кѣмъ*), *см.* **Urągać się.**

Natrzeć, *см.* **Nacierać.**

Natuczniеć, потолстѣть; || ***разжи́ться,** разбогатѣть.

Natulać, Natulić, надвига́ть, надви́нуть, нахлобýчить (*шля́пу на́ голову*).

Natułać się, постра́нствовать, настра́нствоваться.

Natura, -y, *ж.* приро́да, натýра, естество́; свóйство, родъ; || сýщность, существо́, *см.* **Przyroda, Przyrodzenie. Natura Boska,** Бо́жіе естество́. **Natura ludzka,** челове́ческая приро́да. **Natura rzeczy,** свóйство дѣла. **Natura przedmiotu,** свóйство, сýщность предме́та. *Юрид.* **Natura i tytuły prawne najmów,** свóйства и зако́нныя основа́нія наймóвъ. **Mieć mocną naturę,** имѣть кре́пкое тѣлосложе́ніе, кре́пкую натýру. **Prawo natury,** зако́нъ приро́ды, естéственный зако́нъ, *см.* **Prawo.** ***Wypłacić dług naturze,** отда́ть долгъ приро́дѣ. **Płacić, dawać czynsz w naturze,** пла́тить по́дать произведе́ніями по́чвы. **Odbierać czynsz w naturze,** получа́ть по́дать натýрою, въ натýрѣ. || *Посл.* **Natura wilka ciągnie do lasa,** какъ вóлка ни корми́, а онъ всѣ въ лѣсъ глядúтъ.

Naturalista, -y, *м.* естествоиспыта́тель, натурали́стъ.

Naturalistka, -i, *ж.* естествоиспыта́тельница.

Naturalizacja, -ji, *ж.* по́льзованіе права́ми коренны́хъ жи́телей, приня́тіе въ число́ гра́жданъ, по́данныхъ, натурализа́ція, *см.* **Indygenat.**

Naturalizm, -u, *м.* естéственность; || натурали́змъ.

Naturalizować, принима́ть въ число́ гра́жданъ, въ подда́нство. || **Naturalizować się,** поступа́ть въ число́ гра́жданъ, принима́ть подда́нство.

Naturalnie, натура́льно, естéственно; || про́сто. || Отвѣча́я на вопро́съ: **A naturalnie,** коне́чно, несомнѣнно, вѣрно, по́длинно, само́ собóю, разумѣется. **Naturalnie że odmówiłem,** разумѣется, я отказа́лъ.

Naturalność, -ści, *ж.* естéственность, простота́; || наи́вность, простоду́шіе, чистосерде́чіе, *см.* **Prostoszczerość, Szczerota.**

Naturalny, естéственный, натура́льный, приро́дный, врождённый; || непринуждённый, *см.* **Przyrodzony. Gabinet naturalny,** кабине́тъ, музéй естéственной исто́ріи. **Śmierć naturalna,** естéственная смерть. **Syn naturalny,** побóчный, незаконорождённый сынъ. **Wody naturalne i sztuczne,** натура́льныя и искýственныя вóды (*минера́льныя*).

Naturbować się, *см.* **Natroszczyć się.**

Natwardnieć, Natwardzieć, отвердѣть, окрѣ́нуть.

Natworzyć, натвори́ть, надѣлать; || созда́ть; || завести́; || изобрѣсти́, выдýмать. **Natworzyć urzędów,** созда́ть мно́жество должносте́й. || **Natworzyć się,** *см.* **Namnożyć się.**

Natychmiast, тóтчасъ, сейча́съ, неме́дленно.

Natykać, Natkać, Natknąć (co czém, czego gdzie), наби́ть, напиха́ть. **Natkać kieszenie złotem,** наби́ть карма́ны зóлотомъ. **Natkała mu dużych kawałów do gęby,** она́ напиха́ла ему́ больши́хъ кускóвъ въ ротъ; || **Natykać co,** удовлетворя́ть, наполня́ть, насыща́ть. **Łakomego niczém nie natkasz,** ла́комку ничѣмъ не насы́тишь, ничѣмъ не удовлетвори́шь; || **Natykać czego na co, co czém, czego do czego, w co,** натыка́ть, втыка́ть; || насади́ть, обсади́ть; || усѣ́ять; || наколóть, приколóть, *см.* **Wtykać, Zatykać. Natykać drogę drzewami,** насади́ть дерéвьевъ по доро́гѣ. **Natykać kwiatów do włosów,** приколóть цвѣты́ къ волоса́мъ. **Natkać włosy perłami,** убра́ть гóлову жéмчугомъ; || надава́ть, насова́ть. **Natyka mi w ręce towaru,** суётъ мнѣ въ ру́ки това́ръ. || **Natykać kogo na co,** наводи́ть, нама́лкивать, заставля́ть, подверга́ть. **Natyka mię na słuchanie nieprzyjemności,** заставля́етъ меня́ слýшать непрія́тности; || **Natykać co na co, o co,** наткну́ться (*на что́*), спотыкну́ться, уда́риться (*обо что́*). **Natknąłem nogę na kamień** *или* **o kamień,** я уда́рился ногóю о ка́мень. **Natykać czego, Natkać, natkáć, соткáть** (*полотно́*), *см.* **Tkać.** || *Стар.* **Natykać o czém,** намека́ть на что́. || **Natykać się, Natkać się,** толпи́ться, тѣсни́ться. **Lud się natyka do sali,** наро́дъ тѣсни́тся въ за́лу. || Наѣда́ться, объѣда́ться, нажира́ться, напи́чкаться, напи́хиваться. **Natkał się mięsa,** объѣ́лся мя́сомъ; || вмѣшиваться. || Поспѣва́ть въ по́ру, придти́ въ по́ру. **Nie natykaj się, niech kończą zmowę,** не вмѣшивайся, пусть они́ око́нчатъ перегово́ры. **Natknąłem się na sam czas wzniesienia toastu,** я подоспѣлъ въ са́мую по́ру, когда́ пи́ли здоро́вье, *или* когда́ провозгласи́ли здра́вицу. || Наткну́ться. **Natknąłem się na kłodę i o mało nie upadłem,** я наткну́лся на колóду и чуть-бы́ло не упа́лъ

Natykanie, -nia, *ср.* набива́ніе, наби́вка; || напи́хиваніе; || наса́живаніе; || тка́ніе; || нака́лываніе, *см.* **Natykać.**

Natykany, нако́лотый; || на́тканный; || наби́тый; || напи́ханный; || наса́женный, *см.* **Natykać.**

Natynkować, наштукату́рить, *см.* **Tynkować.**

Natyrać, износи́ть, истаска́ть (*пла́тье*); || повреждáть, испо́ртить.

Nauczać, поуча́ть, научáть, наставля́ть, *см.* **Uczyć;** || проповѣ́дывать, говори́ть про́повѣдь, *см.* **Kazać.** || **Nauczać się,** научáться, пріучáться, *см.* **Uczyć się.**

Nauczalny, поучи́тельный, настави́тельный, *см.* **Nauczny.**

Nauczanie, -nia, *ср.* обуче́ніе, наставле́ніе; || проповѣ́дничество, про́повѣдь, *см.* **Kazanie.**

Nauczenie, *ср.* поучёному, учёно, учёнымъ о́бразомъ, *см.* **Uczenie.**

Nauczenie się (czego), выу́чиваніе, изуче́ніе.

Nauczka, -i, *ж.* ма́ленькій уро́къ.

Nauczliwość, -ści, *ж.* поня́тливость.

Nauczliwy, поня́тливый.

Naucznie, поучи́тельно, настави́тельно.

Nauczny, нау́чный,

Nauczyciel, -a, *м.* учи́тель, преподава́тель, наста́вникъ, *см.* **Mistrz.**

Nauczycielka, -i, *ж.* учи́тельница, преподава́тельница, наста́вница.

Nauczycielowy, Nauczycielski, учи́тельскій.

Nauczycielstwo, -a, *ср.* учи́тельское зва́ніе, учи́тельская обя́занность, учи́тельство.

Nauka, -i, *ж.* нау́ка; || зна́ніе, свѣ́дѣніе; || учёность; || уче́ніе, обуче́ніе; || уро́къ; || наставле́ніе, поуче́ніе, про́повѣдь. **Nauka prawa,** законовѣ́деніе. **Nauka wymowy,** ора́торское иску́сство. **Nauki ścisłe,** то́чныя, математи́ческія нау́ки. **Nauki piękne, wyzwolone,** изя́щная слове́сность, беллетри́стика, слове́сныя нау́ки. **Mieć naukę,** быть учёнымъ. **Nauka Chrystusa,** уче́ніе Христа́. **Odbyć nauki, skończyć nauki,** око́нчить курсъ нау́къ. **Oddać kogo na naukę,** отда́ть кого́ въ уче́ніе. **Dawać dobre nauki,** дѣ́лать нравоуче́нія. **Było to dla mnie dobrą nauką,** э́то былъ для меня́ хоро́шій уро́къ.

Naukowo, учёно, съ учёной то́чки зрѣ́нія, учёнымъ о́бразомъ.

Naukowość, -ści, *ж.* учёность, учёныя свѣ́дѣнія.

Naukowy, нау́чный, учёный. **Przedmioty naukowe,** нау́чные предме́ты. **Wyrazy naukowe,** учёныя выраже́нія, те́рмины. **Zawód naukowy,** учёное по́прище. **Towarzystwo naukowe,** учёное о́бщество.

Naumizgać się, наволочи́ться.

Naumyślnie, наро́чно, умы́шленно, *см.* **Umyślnie.**

Naumyślny, *см.* **Umyślny.**

Naurągać się (komu, z kogo), издѣва́ться, глуми́ться (*надъ кѣмъ*).

Nausznica, -y, *ж.* се́рьги, *см.* **Zausznica.**

Nausznik, -a, *м.* поду́шечка; || нау́шникъ (*для прикры́тія уше́й*); || *Стар.* нау́шникъ, *см.* **Pochlebca.**

Nauszny, надъ у́хомъ находя́щійся.

Nawa, -y, *ж.* кора́бль, су́дно; || сре́днее простра́нство въ це́ркви, *см.* **Okręt, Statek.**

Nawabić, примани́ть, привле́чь.

Nawąchać się, нанюхаться.

Nawadzić się (z kim), перессо́риться.

Nawał, -u, *м.* **Nawała, -y,** *ж.* да́вка, толпа́, тѣснота́; || ку́ча, мно́жество, накопле́ніе. **Mam nawał zatrudnień,** у меня́ мно́жество заня́тій.

Nawalać, нагрязни́ть, напа́чкать.

Nawalić, навали́ть.

Nawalnica, Nawałnica, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь; || бу́ря, *см.* **Burza.**

Nawalnie, си́льно, неи́стово, стреми́тельно, бу́йно, *см.* **Gwałtownie, Natarczywie.**

Nawalnisty, бу́рный, бурли́вый.

Nawalność, -ści, *ж.* бурли́вость, || бу́ря, *см.* **Nawalnica.**

Nawalny, стреми́тельный, поры́вистый, бу́йный. **Wiatr nawalny,** поры́вистый вѣ́теръ. **Deszcz nawalny,** проливно́й дождь.

Nawara, -y, *ж.* ва́рево, ва́риво, варе́ніе, нава́ръ. **Nawara dla psów,** *см.* **Parza.**

Nawarzyć, навари́ть. *Посл.* **Jakeś nawarzył piwa, tak je wypij,** кто завари́лъ кашу, тотъ пуска́й самъ и расхлёбываетъ. **Czego panowie nawarzą, tém się poddani poparzą,** паны́ деру́тся, а у хохло́въ чубы́ боля́тъ.

Naważać, Naważyć, взвѣ́шивать, перевѣ́шивать; || отва́живаться, рѣша́ться, *см.* **Ważyć.**

Nawecować, наточи́ть, навостри́ть, *см.* **Natoczyć.**

Nawędrować się, мно́го стра́нствовать, путеше́ствовать, настра́нствоваться.

Nawęgielny, *см.* **Narożny.**

Nawęgielnik, *см.* **Narożnik.**

Naweselić się, навесели́ться.

Nawet, да́же, *см.* **Koniec, Ostatek.**

Nawetować (czego), загла́дить, вознагради́ть, отплати́ть; || удовлетвори́ть, *см.* **Powetować.**

Nawiać, Nawiewać, навѣ́ять, навѣва́ть, наду́ть, надува́ть. **Nawiało mi na ramię,** мнѣ наду́ло въ плечо́. **Nawiało śniegu do sieni,** вѣ́теръ навѣ́ялъ снѣ́гу въ сѣ́ни.

Nawias, -u, *м. Грам.* вво́дное предложе́ніе; || вмѣсти́тельная, ско́бки, ( ). **Położyć wyrazy w nawiasie,** помѣсти́ть слова́ въ ско́бкахъ. **Zamknąć nawias,** заключи́ть

скóбки; || * кóнчить отступлéніе, возвратúться къ своемý предмéту. **Nawiasem,** *Нар.* мимохóдомъ.

Nawiasowo, мимохóдомъ, случáйно.

Nawiasowy, случáйный, || *см.* **Przygodny, Przypadkowy, Trafunkowy;** || *Грам.* вводный, вносный, *см.* **Nawias.**

Nawiązać, Nawiązywać, привязáть, привязывать, навязáть, навязывать. || **Nawiązać się,** навязáться, привязáться. || *Стар. Юрид.* **Nawiązać (płacić nawiązkę),** платúть штрафъ за побóи, за увéчье.

Nawiązanie, Nawiązywanie, -nia, *ср.* навязывáніе; || связка, связь, *см.* **Zawiązka.**

Nawiązany, навязанный. **Nawiązane łóżko,** кровáть на тесьмáхъ.

Nawiązka, -i, *ж.* перевязка, повязка; || пукъ, связка; || *Стар.* штрафъ за увéчье; || излúшекъ. **Oddać co komu z nawiązką,** отдáть что кому съ излúшкомъ.

Nawiązywać, *см.* **Nawiązać.**

Nawić, *см.* **Nawijać.**

Nawichnąć, *см.* **Nadwichnąć.**

Nawichrzyć, надéлать смутъ, причинúть волнéнія.

Nawicie, *см.* **Nawijanie.**

Nawidzieć (kogo), *Стар.* охóтно вúдѣться съ кѣмъ, посѣщáть, навѣщáть кого, бывáть у кого; || жáловать; || любúть. || **Dobrego gospodarza każdy nawidzi, chwali,** хорóшаго хозяúна кáждый любúтъ, хвáлитъ. Теперь этотъ глаголъ употребля́ется тóлько съ отрицáніемъ: **Nienawiedzieć** (*см.* э́то слóво).

Nawiedzać, Nawiedzić, посѣщáть, посѣтúть, навѣщáть, навѣстúть, освѣдомиться (*о кóмъ*). || * *Церк. Слав.* посѣщáть, ниспосылáть наказáніе. **Bóg nawiedził nas głodem,** Богъ посѣтúлъ насъ гóлодомъ, *или* Богъ ниспослáлъ намъ въ наказáніе гóлодъ. || *Безлич.* **Nawiedziło go,** нашлó на негó (бѣсóвское навождéніе).

Nawiedzanie, -nia, *ср.* посѣщéніе. || **Nawiedzenie. Nawiedzenie Panny Marji,** посѣщéніе Богорóдицею св. Елисавéты. || **Nawiedzenie od Boga, nawiedzenie ręki Bożéj,** наказáніе ниспóсланное Бóгомъ.

Nawiedziciel, -a, *м.* посѣтúтель.

Nawiedzicielka, -i, *ж.* посѣтúтельница.

Nawiedziny, -dzin, *мн. ж.* посѣщéніе, визúтъ.

Nawiedzony, бѣснováтый, одержúмый бѣсомъ, *см.* **Opętany.**

Nawiercić, навертѣть, провертѣть, *см.* **Wiercić.**

Nawieść, Nawodzić, навестú, наводúть, привестú, приводúть, *см.* **Ściągnąć, Naprowadzić.**

Nawieszać, навѣшать.

Nawietrzenie, -nia, *ср.* простýда отъ вѣтра.

Nawietrzny, выставленный на вóздухъ.

Nawiewać, *см.* **Nawiać.**

Nawieźć, Nawozić, навезтú, навозúть.

Nawijać, Nawinąć, Nawić, смáтывать, намáтывать; || свёртывать. **Nawijać nici na kłębek,** намáтывать нúтки на клубóкъ. **Nawinąć len na kądziel,** привязáть кудéль. || **Nawinąć się komu** *или* **komu przed oczy** *или* **komu pod rękę,** подвернýться кому́ пóдъ руку, попáсться кому́ въ рýки, попáсться кому́ наглазá.

Nawijanie, -nia, *ср.* намáтываніе, навёртываніе, свёртываніе.

Nawlec, Nawlekać, Nawłóczyć, продéть, продéвáть; || нанизáть, нанúзывать. **Nawlec igłę,** продéть нúтку сквозь игóльное ушкó. **Nawlekać korale,** нанúзывать корáллы, бýсы.

Nawlekacz, -a, *м.* продéвáющій, нанúзывающій.

Nawłóczenie, Nawleczenie, -nia, *ср.* продéвáніе, нанúзываніе.

Nawłóczka, -i, *ж.* продéвáтельная иглá.

Nawłóczyć, *см.* **Nawlec;** || **kogo,** таскáть, затаскáть. **Nawłóczył mię po wszystkich kątach miasta,** затаскáлъ менá по всѣмъ закоýлкамъ гóрода. || **Nawłóczyć się,** натаскáться, настрáнствоваться.

Nawłok, -u, *м.* нáволочка; || чахóлъ, покрывáло.

Nawłoka, -i, *ж. Рыб.* волосúяныя верёвки у рыболóвной сѣти; || вздéржка, продéвáтельный шнурóкъ, продéвáльная тесёмка.

Nawód, -odu, *м. см.* **Namowa, Nawrót.**

Nawodny, вóдный, водянóй.

Nawodzić, *см.* **Naprowadzić.**

Nawodziciel, -a, *м.* проводнúкъ, вожáкъ.

Nawój, -oju, *м.* навóй (*у станкá*); || прáлка, прáслица.

Nawojować się, навоевáться.

Nawojowy, навóйный, *см.* **Nawój.**

Nawołać, назвáть, созвáть. **Nawoływać,** созывáть.

Nawoskować, Nawoszczyć, навощúть, *см.* **Woskować.**

Nawóz, -ozu, *м.* привóзъ (*товáровъ*), *см.* **Napływ;** || мусóръ, щéбень, нáсыпь, насыпнáя земля́; || навóзъ, навёмъ.

Nawożenie, -nia, *ср.* привóзка, подвóзка.

Nawozić, *см.* **Nawieźć.**

Nawoźny, унавóженный.

Nawozowiec, -wca, *м. Зоол.* навóзная мýха.

Nawpuszczać, Nawypuszczać, позапускáть.

Nawracać, Nawrócić, воротúться, вернýться назáдъ *или* съ дорóги, *см.* **Zawracać. Nawrócić konia, wóz,** повернýть назáдъ лóшадь возъ. * **Nawracać kogo,** убѣждáть, научáть, обращáть. **Nawracać pogan na wiarę chrześcijańską,** обращáть язы́чниковъ въ христiáнскую вѣру. **Nawrócić innych do swego zdania,** застáвить другúхъ принáть своё мнѣніе. || **Nawrócić się,** возвратúться, обратúться.

Nawracacz, Nawróciciel, -a, *м.* обращáтель въ вѣру, распространúтель вѣры.

Nawracanie, Nawrócenie, -nia, *ср.* обращéніе въ вѣру, пропагáнда. **Instytut do nawrócenia,** пропагáнда, коллéгія миссіонéровъ.

Nawrażać, натыкáть, наколáчивать.

Nawrócenie, *см.* **Nawracanie.**

Nawrócić, *см.* **Nawracać.**

Nawrócicielka, -i, *ж.* обращáтельница, пропагандúстка.

Nawrót, -otu, *м.* поворóтъ, *см.* **Zakręt;** || возвращéніе, *см.* **Powrót;** || пріёмъ. **Robić co kilku nawrotami,** дѣлать что-либо въ нѣсколько пріёмовъ, не въ одúнъ разъ. **Drugim nawrotem,** во второ́й разъ; || **Nawrót słońca,** *Астрон.* солнцестоя́ніе.

Nawrotnie, второ́чно, въ два пріёма.

Nawrotny, поворóтный. **Nawrotne koło,** *Геогр.* тро́пикъ, поворóтный кругъ, *см.* **Zwrotnik;** || возврáтный, *см.* **Niepowrotny.**

Nawróżyć, напрорóчить, предсказáть.

Nawrzały (czém), напúтанный, увлáженный (*чѣмъ*).

Nawrzeć (czego *или* czém), напитáться, навлáжиться, увлáжиться; || проникнуться (*чѣмъ*).

Nawstecz, вспять, назáдъ, *см.* **Wstecz.**

Nawtykać, понатыкáть, *см.* **Nawrażać.**

Nawykać, Nawyknąć, привыкáть, привы́кнуть (*къ чему́*).

Nawykanie, -nia, *ср.* привыкáніе.

Nawykłość, -ści, *ж. см.* **Nawyknienie.**

Nawyknąć, *см.* **Nawykać.**

Nawyknienie, -nia, *ср.* нáвыкъ, привы́чка.

Nawyliczać, перечисля́ть.

Nawymyślać, разбранúть, разругáть (*кого*), *см.* **Wymyślać;** || **Nawymyślać czego,** придумывать, выдумывать.

Nawzajem, *см.* **Wzajem, Wzajemnie.**

Nazad, назáдъ, *см.* **Tył.**

Nazajutrz, на другóй день.

Nazajutrze, -a, *ср.* зáвтрешній день, слéдующій день.

Nazajutrzny, зáвтрешній.

Nażalić się, нажáловаться.

Nazbierać, насобирáть, набрáть.

Nazbyt, слúшкомъ.

Nazdryk, -a, *м. Бот. см.* **Łomikamień.**

Nazewnątrz, *см.* **Zewnątrz.**

Naziębić, простудúть; || охладúть, *см.* **Zaziębić.** || **Naziębić się,** простудúться; || охладúться, просты́нуть.

Naziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Naziębnąć, прозя́бнуть. **Naziębłem cały,** я весь прозя́бъ.

Naziemny, земно́й.

Nazierać, взгля́дывать, посмáтривать, *см.* **Naglądać.**

Nazierek, -rka, *м.* бéглый взглядъ на что́-либо.

Nazimiec, -mca, **Nazimek,** -mka, *м.* зимовáлый телёнокъ, поросёнокъ и т. д.

Nażłopać się, налóпаться, нажрáться; || пресы́титься (*удовóльствіями*).

Nazłorzeczyć, *см.* **Złorzeczyć.**

Naznaczać, Naznaczyć, назначáть, назначúть, отмѣчáть, отмѣтúть. **Naznaczyć dzień,** назнáчить день. **Naznaczyć w książce jakie miejsce,** отмѣтить въ книгѣ какóе-кúбо мѣсто. **Naznaczyć prawdziwą przyczynę wypadków,** опредѣлúть (указáть) истúнную причúну событій.

Naznaczanie, Naznaczenie, -nia, *ср.* назначéніе, означéніе, указáніе.

Naznaczony, назнáченный, **означенный,** укáзанный.

Naznamionować, *см.* **Nacechować.**

Nażobać się, назобáться, наклевáться (*о птúцахъ*).

Nażółknąć, пожелтéть.

Nażonąć, *Стар.* нагнáть, согнáть.

Nażrzeć, *см.* **Najrzeć, Naglądać.**

Nażrzeć, Nażrzeć się, нажрáться.

Nażuć (czego), сжевáть.

Nazwa, -y, *ж.* наименовáніе, **названіе.**

Nazwać, Nazywać, назвáть, называ́ть.

Nazwanie, -nia, *ср.* назвáніе.

Nazwisko, -a, *ср.* назвáніе; || прóзвище, úмя, фамúлія. **Po nazwisku,** поименно, по úмени. **Nazwiskiem,** по фамúліи. **Był tu jakiś pan nazwiskiem M.,** былъ тутъ какóй-то господúнъ по фамúліи М.

Nażyć, *см.* **Obnażać.**

Nażyć się, дóлго жить, пожúть.

Nażyczać, Nażyczyć (czego komu), *см.* **Użyczać.**

Nazywać, Nazywać się, *см.* **Nazwać.**

Nęcenie, -nia, *ср.* примáнка, прельщéніе.

Nęcić, Znęcić, манúть, приманúть, сманúть, прельщáть, прельстúть, **привлекáть,** привлéчь, *см.* **Znęcić się.**

Nęcisko, -a, *ср.* птицелóвня, **западня́ для лóвли птицъ.**

Nędza, -y, *ж.* нищетá, крáйняя бéдность.

Nędzarka, -i, *ж.* бéдная жéнщина, нúщая.

Nędzarz, -a, *м.* бéдня́къ, несчáстный, жáлкій человѣкъ; || негодя́й.

Nędzić, Nędznić, доводúть до бéдности; || изнуря́ть, изнурúть, истощáть, истощúть.

Nędzka, -i, *ж. см.* **Nędzarz.**

Nędznić, *см.* **Nędzić.**

Nędznica, -y, *ж.* бéдная, жáлкая жéнщина; || негодя́йка.

Nędzniczek, -czka, *м. см.* **Nędznik.**

Nędzniczka, -i, *ж. см.* **Nędznica.**

Nędznie, бéдно, нúщенски; || хýдо, скýдно; || дýрно, плóхо. **Nędznie pisać,** дýрно писáть. **Nędznie mieszkać,** бéдно жить. **Nędznie wyglądać,** имéть невзрóрый видъ.

Nędznieć, Znędznieć, Wynędznieć, бѣднéть; || худéть, похудéть, истощáться, истощúться.

Nędznik, -a, *м. см.* **Nędzarz.**

Nędznikowy, *Стар.* несчáстный, жáлкій.

Nędzny, бéдный, жáлкій; || плохóй, худóй, дурнóй; || нúзкій, пóдлый. **Nędzna robota,** плохáя рабóта. **Nędzne zdrowie,** плохóе, слáбое здорóвье. **Twarz nędzna,**

изхудáлое лицó. Nędzne usiłowania intrygi, пóдлыя усúлія интрúги.

Nędzota, -y, *ж.* нищетá, бѣдность.

Nędzować, бѣдствовать.

Nega, pan Nega, -i, *м.* **большóй спóрщикъ.**

Negacja, -ji, *ж.* **отрицáніе,** *см.* **Przeczenie, Zaprzeczenie.**

Negatywa, -y, *ж.* чёрный шаръ (*при подáчѣ голосóвъ*), **отрицáтельный знакъ, отрицáтельный гóлосъ.**

Negliż, -u, *м.* **негли́же́,** утреннее плáтье.

Negocjacja, -ji, *ж.* переговóры, **негоціáція,** *см.* **Układy, Rokowanie.** || **Продáжа векселéй (kupczenie wekslami).**

Negocjant, -a, *м.* **купéцъ, негоціáнтъ,** *см.* **Handlarz, Kupiec.**

Negocjator, -a, *м.* **переговóрщикъ;** || **посрéдникъ.**

Negocjować, *Ком.* **договáриваться, вестú** переговóры (*о продáжѣ вéкселя*).

Negować, *см.* **Przeczyć.**

Negr, -a, *м.* негръ, **арáпъ** (*мн.* **Negrowie,** нéгры, **арáпы**), *см.* **Murzyn.**

Negus, *см.* **Nygus.**

Nękać, Znękać, изнурáть, **изнурúть, истощáть, истощúть;** || **притѣснять, угнетáть. Choroba go nęka,** болѣзнь **изнурúетъ** егó. **Twarz znękana,** истощённое **лицó. Ubóstwo go nęka,** бѣдность **угнетáетъ** егó.

Nekroman, -a, *м.* **некромáнтъ, вызывáтель умéршихъ;** || **волшéбникъ, колдýнъ,** *см.* **Czarnoksiężnik.**

Nekromancja, -ji, *ж.* **некромáнтія, вызывáніе умéршихъ;** || **волшéбство, колдовствó, чародѣйство.**

Nektar, -u, *м.* **нéктаръ.**

Nemejskie igrzyska, немéйскія **úгры** (*у Дрéвнихъ*).

Nenufar, -u, *м. Бот.* **кувши́нчики, кубы́шечки** (*растéніе*).

Neochrześcijanin, -a, *м.* **новохристіáнинъ.**

Neochrześcijański, новохристіáнскій.

Neofita, -y, *м.* **новообращённый, новокрещéнецъ.**

Neofitka, -i, *ж.* **новообращённая, новокрещéнка.**

Neptun, -a, *м.* * *Астрон.* Нептýнъ (*планéта*); || морскáя пучúна, мóре; || *см.* **Słownik Mitologiczny.**

Nerczany, *Мед.* пóчечный; || **стрáждущій** пóчечною болѣзнію.

Nerest, *Облаcт.* **Nierost, -u,** *м.* врéмя когдá рыбы мéчутъ икрý.

Nerka, -i, *ж. Анат.* пóчка; || **бубрéгъ** (*пóчка у живóтныхъ*).

Nerkowaty, почкообрáзный.

Nerkowy, пóчечный. **Kamień nerkowy,** пóчечный кáмень, нефрúтъ.

Nerw, -u, *м.* нервъ, чýвственная жúла. **Słabość nerwów,** нéрвная болѣзнь.

Nerwisty, Nerwowy, нéрвный, **нервúческій;** || **раздражúтельный.**

Nęt, -u, *м.* **Nęta, -y, Nętka, -i,** *ж.* **привлекáтельность,** прéлесть, **приманá,** *см.* **Ponęta.**

Nętka, -i, *ж. см.* **Nęt, Nęta.**

Nętny, привлекáтельный, **увлекáтельный, замáнчивый.**

Netto, *Нескл.* **за отчúсткою.**

Neutrał, -a, Neutralista, -y, *м.* равнодýшный, безучáстный; || нейтрáльный, неутрáльный; || безпристрáстный.

Neutralizować, Zneutralizować, приводúть въ нейтрáльное состоя́ніе, не держáться ничьéй стороны́; || *Хим.* нейтрализовáть; || уничтожáть, *см.* **Niweczyć.**

Neutralnie, безпристрáстно, безучáстно; || неутрáльно.

Neutralność, -ści, *ж.* **неутрáльность;** || безпристрáстіе; || **неутралитéтъ.**

Neutralny, нейтрáльный, **неутрáльный;** || безпристрáстный.

Ni, ни. **Nie mam ni grosza,** у менá нѣтъ ни грошá, *см.* **Ani. Ni to ni owo,** ни тó ни сё. **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ того́ **ни** съ сего́. || *См.* **Niby.**

Niańczyć, нáньчить (*дитя́*).

Niania, Niańka -i, *ж.* нáня, нáнька.

Niby, бýдто, бýдто бы, какъ бýдто, какъ бы, *см.* **Jak, Jakby, Niby to,** бýдто бы, слóвно.

Nic, ничтó, ничегó. **Z niczego nic,** изъ ничегó ничегó и не вы́йдетъ. **Tyle co nic,** всё равнó что ничегó. **To nic** *или* **niczego nie dowodzi,** э́то ничегó не доказывáетъ. **Nic a nic,** совершéнно ничегó. **Nic mi po tém,** мнѣ э́то не годúтся (*см.* **Nicpotém**). **Nic mi do tego,** э́то до менá не касáется, э́то не моё дѣло. **Cała robota za nic,** вся рабóта никудá не годúтся. **Gra za nic,** проúгранная пáртія. **Za nic wszystko, jeżeli nie....,** всё пропадётъ, если не.... **Człowiek do niczego,** человѣкъ ни къ чемý непригóдный. **Nic inszego, jak....,** не инóе что, какъ.... **Odejść z niczém,** пойтú съ пустúми рукáми, ничегó не добúться. **Nie robię sobie nic z tego,** я не приписываю э́тому никакóй вáжности, я не обращáю на э́то ни малéйшаго внимáнія. **To nic do rzeczy,** э́то не имѣетъ никакóго смы́сла. **Prawić nic do rzeczy,** говорúть глýпости, болтáть всякій вздоръ; || **Nic dobrego,** негодáй, бездѣльникъ; || **Nice,** *мн. Повар.* пы́шка, пряженéцъ.

Nić, -ci, *ж.* нить; || **Nici tkacze,** *или* **krosienne,** оснóва (*тканú*), *см.* **Nitka.**

Nica, -y, *ж.* изнáнка (*матéріи*). **Na nice wywracać,** выворáчивать наизнáнку.

Nicdobrego, *см.* **Nic.**

Nice, *см.* **Nic.**

Nicennica, -y, *ж. Бот.* **жáбникъ, горлúнка,** пятипáлочникъ.

Nicestwo, -a, *ср.* **ничтóжество.**

Niciany, нúтяный.

Nicienica, -y, *ж.* **нúченицы, нúченки, нúтяницы;** || оснóва (*тканú*).

Nicość, -ści, *ж.* **ничтóжество**

Nicować, Przenicować (suknię), выворáчивать, вывóротить на изнáнку (*плáтье*); || * **Nicować, Wynicować (kogo, co)**, перепинáчивать, перетолкóвывать, разбирáть по нúточкѣ, строго изслѣдовать.

Nicowanie, nia, *ср.* выворáчиваніе наизнáнку; || перетолкóваніе, строгій разбóръ.

Nicpoń, -nia, *м.* негодáй.

Nicpotem, худóй, дурнóй, плохóй, скверный.

Nicwart, ничегó нестóющій, негóдный.

Niczego, недýрно, нехýдо. **Niczego kobieta**, óта жéнщина недурнáя собóй. **Mam się niczego**, живý недýрно, *см.* **Nic.**

Niczemnieć, *см.* **Nikczemnieć.**

Niczemny, *см.* **Nikczemny.**

Niczość, *см.* **Nicość.**

Niczyj, -ja, -je, ничéй, -чья, -чьё.

Nie, не, нѣтъ. **Tu nie ma nikogo**, здѣсь нѣтъ никогó. **Nie mam pieniędzy**, у менá нѣтъ дéнегъ. **Nie do rzeczy**, некстáти. **Nie mogę nie zrobić tego**, не могý не сдѣлать этóго.

Niebaczenie, -nia, *ср. см.* **Niebaczność.**

Niebacznica, -y, *ж.* вѣтренница.

Niebacznie, необдýманно, легкомы́сленно, опрометчиво.

Niebacznik, -a, *м.* вѣтренникъ.

Niebaczność, -ści, *ж.* опрометчивость, легкомы́сленность, вѣтренность.

Niebawem, Niebawnie, немéдленно, тóтчасъ же.

Niebezpieczeń, *см.* **Niebezpieczny.**

Niebezpieczeństwo, -a, *ср.* опáсность; || рискъ, страхъ.

Niebezpiecznie, Niebezpieczno, опáсно.

Niebezpieczność, -ści, *ж.* опáсность.

Niebezpieczny, опáсный, подвергáющійся опáсности. **Niebezpieczne przedsięwzięcie**, опáсное предпріятіе. **Niebezpieczny życia swego**, подвергáющій опáсности своюжизнь.

Niebianin, -a, *м.* небожúтель, богъ.

Niebianka, -i, *ж.* небожúтельница, бочúня.

Niebiański, небéсный, бóжескій.

Niebiańsko, божéственно; || * превосхóдно.

Niebiańskość, -ści, *ж.* **Niebiaństwo, -a**, *ср.* божéственность; || божествó.

Niebiegle, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Niebiegłość, -ści, *ж.* неискýсство, нелóвкость.

Niebiegły, неискýсный, нелóвкій, *см.* **Nieudolny, Niezdolny.**

Niebieskawo, голубовáто, синевáто.

Niebieskawy, голубовáтый, синевáтый.

Niebieski, небéсный; || сúній, голубóй (*цвѣтъ*), *см.* **Błękitny, Jasnoniebieski.**

Niebiosa, -bios, *мн.* небесá, *см.* **Niebo.**

Niebitny, невóинственный, неотвáжный.

Niebłędnie, навѣрно, безошúбочно, непогрѣшúтельно, непогрѣшúмо.

Niebłędność, -ści, *ж.* непогрѣшúтельность, непогрѣшúмость, безошúбочность; || непрелóжность, вѣрность.

Niebłędny, непогрѣшúтельный, непогрѣшúмый, безошúбочный; || непрелóжный, вѣрный.

Niebłogosławieństwo, -a, *ср.* проклáтіе; || гнѣвъ Бóжій, *см.* **Przekleństwo.**

Niebny, небéсный.

Niebo, -a, *ср.* небо, **Nieba, Niebiosa**, *мн.* небесá. **Pod niebiosa kogo wynosić**, превозноси́ть кого́ до небéсъ. **Pod gołém niebem**, подъ открытымъ нéбомъ. **Błękit niebios**, лазýрь небéсъ. **Niech mu Bóg da niebo**, цáрство емý небéсное.

Nieboga, -i, *ж.* бѣдняжка.

Niebogromca, -y, *м.* громовéржецъ.

Nieboraczek, -czka, *м.* бѣдняжка, бѣдненькій.

Nieboraczka, -i, *ж.* бѣдняжка, бѣдненькая.

Nieborak, -a, *м.* бѣднякъ, бѣдняга.

Niebosiężny, *см.* **Niebotyczny.**

Nieboszczka, -i, *ж.* покóйница; || покóйная, умéршая, усóпшая.

Nieboszczyk, -a, *м.* покóйникъ; || покóйный, умéршій, усóпшій.

Nieboszczykowski, Nieboszczykowy, принадлежáщій покóйному, умéршему.

Niebotwórca, -y, *м.* Творéцъ нéба, небéсный Творéцъ.

Niebotyczny, досягáющій до облакóвъ, высóкій.

Niebowid, -a, *м. Зоол.* верхоглядъ, небозóръ (*рыба*); || *см.* **Teleskop.**

Niebożątko, -a, Niebożę, -ęcia, *ср.* бѣдняжка, бѣдняжечка, сиротáнушка.

Nieboznawca, -y, *м.* астронóмъ, звѣдослóвъ.

Niebylica, -y, *ж.* небылúца.

Niebyły, несостоя́вшійся.

Niebyt, -u, *м.* небытіé, несуществовáніе.

Niebytność, -ści, *ж.* несуществовáніе, ничтóжество; || небытность, отсýтствіе, отлýчка. **Przyjechał w czasie mojéj niebytności**, пріѣхалъ во врéмя моегó отсýтствія.

Niebywalec, -lca, *м.* новичóкъ.

Niebywałość, -ści, *ж.* неопытность, незнáніе свѣта и людéй.

Niebywały, небывáлый; || малоопытный, незнáющій свѣта и людéй.

Niecały, непóлный.

Niech, Niechaj, пусть, пускáй. **Niech będzie tak**, пусть такъ бýдетъ. **Niech będzie**, да бýдетъ! **Niech co chce będzie**, что́ бы ни случúлось. **Niech cię djabli wezmą**, пусть чортъ тебя́ возмётъ, *или* чтобы чортъ тебя́ взялъ! **Niech tylko przyjdzie**, пусть только онъ придётъ! **Przybliż się, niech cię uściskam**, подойдú, дай мнѣ обня́ть тебя́. **Niech robi co chce**, пускáй дѣ-

лаетъ что́ хо́четъ. || **Niechże**, пусть же, пуска́й же.

Niechać (czego), оставля́ть, покида́ть.

Niechaj, *см.* **Niech.**

Niechby, Niechajby, пусть бы, пуска́й бы; || допу́стимъ, поло́жимъ. **Niechbym ja był jego ojcem**, поло́жимъ, что я оте́цъ ему́. **Niechbym ja był na jego miejscu**, допу́стимъ, что я нахожу́сь на его́ мѣстѣ.

Niechcąc, Niechcący, *Нар.* не́хотя, ненаро́чно, по ошйбкѣ, безъ у́мысла. **Zrobił to niechcący**, онъ э́то сдѣлалъ не́хотя, безъ у́мысла. **Chcąc niechcąc**, во́лею-неволею, *см.* **Chcieć.**

Niechcenie, -nia, *ср.* нежела́ніе, неохо́та, *см.* **Niechęć.**

Niechęć, -ci, *ж.* отвраще́ніе, нерасположе́ніе. **Mieć niechęć do kogo, do czego**, имѣть отвраще́ніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Odraza, Wstręt. Okazywać niechęć do pracy**, выка́зывать нерасположе́ніе къ труду́. **Z niechęcią przystał na to**, онъ неохо́тно согласи́лся на э́то, *см.* **Niechętnie. Poznałem jego niechęć ku mnie**, я узна́лъ его́ нерасположе́ніе ко мнѣ. **Wzajemne niechęci**, ра́спря, усо́бица, сму́та, *см.* **Niesnaski.**

Niechęcić, *см.* **Zniechęcić.**

Niechętnie, неохо́тно.

Niechętny (do czego), неохо́тный, нерасполо́женный (*къ чему́*); || нерѣ́вностный, неради́вый. **Niechętny robotnik**, неради́вый рабо́тникъ. **Niechętny komu**, нерасполо́женный къ кому́; || злонамѣ́ренный. **Niechętni**, *мн.* недовольные.

Niechluj, -a, Niechluja, -ui, *м.* нера́ха, замара́шка.

Niechluja, -ui, Niechlujka, -i, *ж.* нера́ха, замара́шка, грязну́ха.

Niechlujnie, неопря́тно, неря́шливо.

Niechlujny, неопря́тный, неря́шливый.

Niechlujstwo, -a, *ср.* неопря́тность, неря́шество, нечистота́.

Niechmurny, безо́блачный.

Niechno, Niechnoby, пусть то́лько, *см.* **Niech, Niechby.**

Niechrzczeniec, -ńca, *м.* не́крещ.

Niechrześcijański, нехристіа́нскій.

Niechwaląc się, не хва́стая, безъ хва́стовства́.

Niechwalny, непохва́льный.

Niechybnie, неминуе́мо, неизбѣ́жно, непремѣ́нно, навѣ́рно.

Niechybny, неминуе́мый, неизбѣ́жный, непремѣ́нный, вѣ́рный. **Niechybny środek**, вѣ́рное сре́дство, *см.* **Niemylny, Nieomylny.**

Niechże, *см.* **Niech.**

Niecić, Rozniecić (ogień), разводи́ть, развести́ ого́нь; || * возбужда́ть, возбуди́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть, *см.* **Podniecać, Wzniecać.**

Niecierpek, -pka, *м. Бот.* бальзами́нъ.

Niecierpiętliwość, -ści, *ж.* безстра́стіе, безучастность, безчу́вствіе; || нетерпѣли́вость, *см.* **Niecierpliwość.**

Niecierpiętliwy, безстра́стный, безуча́стный, безчу́вственный; || нетерпѣли́вый, *см.* **Niecierpliwy.**

Niecierpliwić, Zniecierpliwić, выводи́ть, вы́вести изъ терпѣ́нія, раздража́ть, раздражи́ть, досажда́ть, досади́ть. || **Niecierpliwić się, Zniecierpliwić się**, выходи́ть, вы́йти изъ терпѣ́нія, серди́ться, разсерди́ться. **Zniecierpliwiony**, вы́веденный изъ терпѣ́нія.

Niecierpliwie, нетерпѣли́во, съ нетерпѣ́ніемъ.

Niecierpliwość, -ści, *ж.* нетерпѣ́ніе, нетерпѣли́вость.

Niecierpliwy, нетерпѣли́вый; || чувстви́тельный (*къ хо́лоду, къ жа́ру*), *см.* **Czuły.**

Niecka, -i, *ж.* но́чвы, ночо́вки; || *Горн.* отло́гій лото́къ.

Niecnie, безче́стно, нече́стно.

Niecność, -ści, *ж.* гну́сность, посты́дность, ме́рзость, безче́стность.

Niecnota, -y, *ж.* злость, недобросо́вѣстность; || бездѣ́льничество; || продѣлка, *см.* **Psota**; || криводу́шіе, несправедли́вость, кри́вда, преступле́ніе, *см.* **Nieprawość, Zbrodnia**; || **Niecnota**, *м.* и *ж. рбдь* негода́й, негодя́йка, бездѣ́льникъ, бездѣ́льница, плутъ, плуто́вка.

Niecnotnica, -y, *ж.* вѣ́тренница, кокетка, прелестница.

Niecnotnie, безче́стно, нече́стно.

Niecnotnik, *см.* **Niecnota.**

Niecnotny, Niecny, безче́стный, гну́сный, по́длый. **Niecny postępek**, гну́сный посту́покъ, *см.* **Niegodny, Niegodziwy.**

Niecny, *см.* **Niecnotny.**

Nieco, немно́го, нѣсколько. **Nieco daleki**, нѣсколько отдалённый. **Nieco pieniędzy**, нѣсколько де́негъ.

Niecofniony, Niecofny, неотмѣ́нный, непрело́жный.

Nieculka, -i, *ж. Умен.* ночо́вочка, *см.* **Niecka.**

Niećwiczony, неопытный, непривы́чный.

Niecześć, -ści, *ж. см.* **Pohańbienie, Zelżywość, Sromota.**

Niecześciwie, непочти́тельно, неуважи́тельно.

Niecześciwy, непочти́тельный, неуважи́тельный.

Nieczosaniec, -ńca, *м.* растрёпа; || о́лухъ, мужи́къ.

Nieczosany, *см.* **Nieokrzesany.**

Nieczule, безчу́вственно, нечувстви́тельно.

Nieczułka, *см.* **Niecka.**

Nieczułość, -ści, *ж.* безчу́вственность, нечувстви́тельность.

Nieczuły, безчу́вственный, нечувстви́тельный.

Nieczyj, *см.* **Niczyj.**

Nieczynnie, бездѣ́ятельно, пра́здно.

Nieczynność, -ści, *ж.* бездѣ́йствіе, бездѣ́ятельность, пра́здность.

Nieczynny, бездѣ́ятельный, пра́здный, *см.* **Bezczynny. Nieczynna służba**, недѣйствѝтельная слу́жба.

Nieczyścić, замáрывать, запáчкивать, *см.* **Kalać.**

Nieczysto, нечи́сто.

Nieczystość, -ści, *ж.* нечистотá.

Nieczysty, нечи́стый; || грáзный.

Nieczyszczony, неоскоплённый, некла́деный.

Nieczytany, нечи́танный.

Nieczytelnie, нечётко, неразбóрчиво.

Nieczytelność, -ści, *ж.* неразбóрчивость.

Nieczytelny, нечёткій, неразбóрчивый.

Niedarowany, непростѝтельный.

Niedatny, скáредный, скупóй.

Niedawno, недáвно.

Niedawność, -ści, *ж.* недáвность.

Niedawny, недáвній, свѣ́жій.

Niedbać, *см.* **Dbać, Zaniedbać.**

Niedbale, нерадѝво, небрéжно.

Niedbalec, -lca, *м.* нерадѝвецъ, лѣни́вецъ.

Niedbałość, -ści, *ж.* безпéчность, небрéжность, нерадѝвость, лѣ́ность.

Niedbalstwo, -a, *ср. см.* **Niedbałość.**

Niedbałuch, Niedbaluch, -a, *м. см.* **Niedbalec.**

Niedbały, безпéчный, небрéжный, нерадѝвый, нерадѣ́тельный, лѣни́вый.

Niedbanie, -nia, *ср.* беззабóтность, безпéчность, нерадѣ́ніе.

Niedoba, -y, *ж.* ю́ный вóзрастъ; || неудóбное, неблагопріѝтное врéмя.

Niedobiór, *см.* **Niedobór.**

Niedobitki, -ów, *мн.* остáтки (*áрміи по́слѣ сраженія*).

Niedobór, -oru, *м.* недостáтокъ, недочётъ; || *Тип.* дéфектъ, разрóзненные листы́ кни́ги.

Niedobre, -a, *ср.* зло, вредъ.

Niedobry, нехорóшій, худóй; || **злой.**

Niedobrze, нехорошó, хýдо.

Niedochód, -odu, *м.* недоѝмка, недоѝмочныя дéньги.

Niedochodek, -dka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Niedocieczenie, непроница́емо, непостижѝмо.

Niedocieczoność, -ści, *ж.* непроница́емость, непостижѝмость.

Niedocieczony, непроница́емый, непостижѝмый.

Niedogoda, *см.* **Niedogodność.**

Niedogodliwy, своенрáвный, прихотли́вый; || стрáнный, *см.* **Dziwaczny.**

Niedogodnie, неудóбно, затрудни́тельно.

Niedogodność, -ści, **Niedogoda, -y**, *ж.* неудóбство, затрудне́ніе.

Niedogodny, неудóбный, затрудни́тельный, *см.* **Niewygodny, Niedogodliwy.**

Niedogryzki, Niedojadki, -ów, *мн.* объ́ѣдки, остáтки кýшанья, крóхи.

Niedojrzałość, *см.* **Niedoźrzałość.**

Niedojrzały, *см.* **Niedoźrzały.**

Niedojrzany, незамѣ́тный, непримѣ́тный.

Niedokiszony, недоквáшенный, неоки́слый.

Niedokładnie, нетóчно, невѣ́рно.

Niedokładność, -ści, *ж.* неисправность, нетóчность.

Niedokładny, неисправный, нетóчный, невѣ́рный.

Niedokonany, несовершéнный, недокóнченный, неокóнченный; || неиспóлненный; || *Грам.* **Czas niedokonany**, прошéдшее несовершéнное врéмя.

Niedokończony, недокóнченный, неокóнченный.

Niedokunka, -i, *ж.* родъ недóшлой кунѝцы, недостѝгшей надлежáщей добрóты въ шéрсти.

Niedokwas, -u, *м. Хим.* óкись. **Zamienić w niedokwas**, окисля́ть.

Niedokwaszać, окисля́ть. || **Niedokwaszać się**, окисля́ться, окисáть.

Niedokwaszenie, -nia, *ср. Хим.* окисле́ніе, окисáніе.

Niedokwaszony, *Хим.* окислённый.

Niedola, -i, *ж.* злополу́чіе, бѣдá, невзгóда, напáсть.

Niedołęga, -i, *ж.* калѣ́ка; || безси́льный, нéмощный; || *Мед.* одержѝмый мужскѝмъ безси́ліемъ, слабоýмный человѣ́къ, глупéцъ, остолóпъ.

Niedoletni, несовершеннолѣ́тній.

Niedołęztwo, -a, *ср.* увѣ́чье, безси́ліе; || *Мед.* мýжское безси́ліе; || слабоýміе, тупоýміе.

Niedołężnie, безси́льно, слáбо; || **тýпо**, глýпо, дурáцки.

Niedołężność, -ści, *ж. см.* **Niedołęztwo.**

Niedołężny, увѣ́чный, безси́льный, слáбый, нéмощный, тщедýшный, щедýшный; || неспособный, тупоýмный. **Usiłowanianiedołężne**, слáбыя, напрáсныя усѝлія. || *Юрид.* **Osoba niedołężnego umysłu**, слабоýмный

Niedolisek, -ska, *м.* нéдолись, недóшлая лисѝца, котóрая несовсѣмъ окунéла.

Niedołożnie, недостáточно, непóлно, несовершéнно, *см.* **Niedostatecznie.**

Niedołożność, -ści, *ж.* недостáтокъ, несовершéнство, неудовлетвори́тельность, *см.* **Niedostateczność.**

Niedołożny, недостáточный, непóлный, несовершéнный, неудовлетвори́тельный, *см.* **Niedostateczny.**

Niedomagać, не домогáть, чýвствовать себя́ нездорóвымъ.

Niedomawianie, -nia, *ср.* недоскáзываніе, недоговáриваніе (*словъ*).

Niedomiar, -u, *м.* недомѣ́ръ, недомѣ́рка.

Niedomniemany, неподозрѣ́ваемый, непредвѝдѣнный, *см.* **Nieprzewidziany, Niespodziany.**

Niedomówienie, -nia, *ср. см.* **Niedomawianie.**

Niedomówiony, недоскáзанный, недоговорённый.

Niedonosek, -ska, *м.* недоно́сокъ, *см.* **Niedochodek.**

Niedonoszony, недоно́шенный.

Niedopałek, -łka, *м.* головёшка.

Niedopalony, недогорѣлый.

Niedopanek, -nka, *м.* разыгрывающій знатнаго ба́рина.

Niedopędny, недостижи́мый.

Niedoperz, *см.* **Nietoperz.**

Niedopieczony, недопечёный, недожа́реный.

Niedopijki, -ów, *мн.* опи́вки.

Niedopłajca, -y, *м.* должни́къ, недопла́тчикъ.

Niedopłata, -y, *ж.* недои́мка.

Niedopuszczalność, -ści, *ж.* недопуще́ніе.

Niedopuszczalny, недопуска́емый.

Niedorobiony, недодѣланный.

Niedorosły, недоро́слый.

Niedorostek, -stka, *м.* недоро́стокъ.

Niedorzecznie, безразсу́дно, неразу́мно, нелѣпо, *см.* **Głupio.**

Niedorzeczność, -ści, *ж.* нелѣпость, вздоръ, глу́пость; || безу́міе, дура́чество.

Niedorzeczny, безразсу́дный, неразу́мный, нелѣпый, вздо́рный.

Niedościgły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedościgniony,** недостижи́мый, непостижи́мый, неисповѣди́мый; || недосту́пный, неощути́мый, *см.* **Niedojrzany. Wyroki Boga są niedościgłe,** судьбы́ Бо́жіи неисповѣди́мы.

Niedosięgły, Niedosiężny, недостижи́мый, недосту́пный.

Niedoskonale, несовершённо.

Niedoskonalny, неусовершáемый.

Niedoskonałość, -ści, *ж.* несовершéнство, недостáтокъ.

Niedoskonały, несовершённый, недостáточный.

Niedosłuch, -u, *м.* при́глухъ, глухова́тый.

Niedosłyszeć, *см.* **Dosłyszeć.**

Niedosłyszenie, -nia, *ср.* глухота́.

Niedospać, *см.* **Dospać.**

Niedospanie, Niedosypianie, -nia, *ср.* бессо́нница.

Niedospany, безсо́нный.

Niedośpiałek, -łka, *м. Бот.* соко́лья трава́, мы́шьи ушки́.

Niedośpiech, -u, *м.* замедле́ніе, промедле́ніе, останóвка.

Niedostały, *см.* **Niedojrzały.**

Niedostatecznie, несовершéнно, недостáточно, неудовлетвори́тельно.

Niedostateczność, -ści, *ж.* несовершéнство, недостáточность, неудовлетвори́тельность, неполнотá.

Niedostateczny, несовершённый, недостáточный, неудовлетвори́тельный.

Niedostatek, -tku, *м.* недостáтокъ, неимѣніе; || отсýтствіе. **Niedostatek żywności,** недостáтокъ продовóльствія; || нуждá, нищетá, скýдость. **Być w niedostatku,** быть въ нуждѣ, нуждáться; || погрѣшность, ошúбка, прóмахъ, **недостáтокъ. Znać swe własne niedostatki,** знать свои́ со́бственные недостáтки, погрѣшности, ошúбки.

Niedostawać, не достава́ть.

Niedostępność, -ści, *ж.* недосту́пность.

Niedostępny, недосту́пный, неприступный.

Niedostrzegalnie, непримѣтно, незамѣтно, мáло по мáлу.

Niedostrzegalny, непримѣтный, незамѣтный.

Niedoświadczenie, -nia, *ср.* неóпытность.

Niedoświadczony, неóпытный, неискýшённый.

Niedoszły, *см.* **Niedoźrzały;** || **Niedoszły płód,** недоно́сокъ. **Niedoszły do skutku,** несостоя́вшійся.

Niedotrzymanie, -nia (słowa), *ср.* неустóйка.

Niedotykalny, неосяза́емый.

Niedouczeniec, -ńca, *м.* недоýчь, полуучёный, недоучúвшійся.

Niedouczoność, -ści. *ж.* **полузна́ніе,** пове́рхностное зна́ніе.

Niedouczony, полуучёный, недоучúвшійся.

Niedouk, -a, *м. см.* **Niedouczeniec.**

Niedowarzony, недоварёный; || * пустоголóвый.

Niedowcipnie, неостроýмно.

Niedowiarek, -rka, *м.* невѣрующій, отступникъ отъ вѣры.

Niedowiarski, невѣрный.

Niedowiarstwo, -a, *ср.* **невѣ́рie, безвѣ́рie,** || недовѣрчивость.

Niedowid, Niedowidz, -a, *м.* близоры́кій, *см.* **Ślepak.**

Niedowidzieć, *см.* **Dowidzieć.**

Niedowierny, недовѣрчивый.

Niedowierzać, *см.* **Dowierzać.**

Niedowierzanie, -nia, *ср.* недовѣ́рчивость, недовѣ́рie.

Niedowodny, бездоказáтельный.

Niedozierka, -i, *ж. см.* **Niedozór.**

Niedozór, -oru, *м.* несмотрѣ́ніе, невни мáніе, нерадѣ́ніе, оплóшность.

Niedoźrzałka, -i, *ж.* незрѣлый плодъ.

Niedoźrzałość, -ści, *ж.* незрѣ́лость.

Niedoźrzały, незрѣлый.

Niedozwolony, непозвóленный, непозволúтельный, запрещённый, *см.* **Niegodziwy, Nieprawy.**

Niedrożony, цѣльный, плóтный; || нечекáненный.

Niedrzewny, нелѣсúстый, безлѣсный.

Niedufnie, *см.* **Nieufnie.**

Niedufność, *см.* **Nieufność.**

Niedufny, *см.* **Nieufny.**

Niedużo, немнóго, *см.* **Dużo.**

Niedużość, -ści, *ж.* мáлость, скýдность, недостáточность.

Nieduży, небольшóй.

Niedziela, -i, *ж.* воскресе́нье. **Święcić niedzielę,** пра́здновать воскресе́нье. **Niedziela Kwietna, Przewodnia** и т. д., *см.* **Kwietni, Przewodni**; || *Стар.* неде́ля (*семь дней*). **Za dwie, za trzy niedziele,** че́резъ две́, че́резъ три неде́ли.

Niedzielny, воскре́сный, *см.* **Niedziela**; || **Litera niedzielna,** воскре́сная бу́ква, вруцѣле́то (*въ церко́вныхъ мѣсяцесло́вахъ*); || пра́здничный, *см.* **Świąteczny, Odświętny.**

Niedzielny, нераздѣ́льный, *см.* **Niepodzielny.**

Niedźwiadek, -dka, *м. Умен.* медвѣжо́нокъ, *см.* **Niedzwiedź**; || *Астрон.* скорпіо́нъ (*созвѣздіе*); || медвѣ́докъ, медвѣ́дка (*наско́мое*).

Niedźwiadkowiec, -wca, *м. Зоол.* клещенено́сный, имѣющій клеще́й.

Niedźwiednia, -i, *ж.* медвѣ́жья берло́га; || медвѣ́жья шу́ба, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedniczy, -ego, *м.* медвѣ́жій.

Niedźwiednik, медвѣжа́тникъ, вожа́къ медвѣ́дя.

Niedźwiedź, -dzia, *м.* медвѣ́дь. *Посл.* **Na niedźwiedzia skórę pije, a niedźwiedź jeszcze w lesie,** не уби́въ медвѣ́дя, ко́жи не продаю́ть. **Niedźwiedź morski,** бѣ́лый медвѣ́дь, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedzwiedzi, медвѣ́жій; || *Бот.* **Niedźwiedzie grono,** ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо́*). **Niedźwiedzia łapa,** медвѣ́жья ла́па (*растѣніе*).

Niedźwiedziarz, -a, *м. см.* **Niedźwiednik.**

Niedźwiedzica, -y, *ж.* медвѣ́дица.

Niedźwiedzie, -iów, *мн.* медвѣ́жья шу́ба, медвѣ́жій мѣхъ.

Niedźwiedzię, -ęcia, *ср.* медвѣжо́нокъ, молодо́й медвѣ́дь.

Niedźwiedzina, -y, *ж.* медвѣ́жина.

Niefarbowany, некра́шеный, натура́льнаго цвѣта.

Nieforemnie, непра́вильно, гру́бо, *см.* **Niekształtnie.**

Nieforemność, -i, *ж.* непра́вильность.

Nieforemny, непра́вильный, *см.* **Niekształtny, Nieregularny.**

Niefrasobliwie, беззабо́тно, безпе́чно.

Niefrasobliwość, -ści, *ж.* беззабо́тность, безпе́чность.

Niefrasobliwy, беззабо́тный, безпе́чный.

Niegaszony, нега́шеный. **Niegaszone wapno,** нега́шеная и́звесть.

Niegdy, иногда́, вре́менемъ, поро́ю, *см.* **Niekiedy**; || **Niegdyś,** не́когда, когда́-то, пре́жде, *см.* **Kiedyś.**

Niegęsto, ре́дко, нача́сто.

Niegęsty, ре́дкій, нача́стый; || жи́дкій, *см.* **Rzadki.**

Niegładki, негладкій, шероховатый, *см.* **Chropowaty.**

Niegładko, негла́дко, гру́бо, твёрдо **Niegładko mu idzie,** не легко́ ему́ э́то достаётся

Niegładkość, -ści, *ж.* неро́вность.

Niegłaźno, Nieglaźno, неуклю́же, тяжело́, гру́бо, нескла́дно, нело́вко. **Żartować nieglaźno,** гру́бо шути́ть.

Niegłaźność, Nieglaźność, -ści, *ж.* неуклю́жесть, нело́вкость, принужде́нность, нати́нутость.

Niegłaźny, Nieglaźny, неуклю́жій, тяжёлый, гру́бый, нескла́дный, нело́вкій, нати́нутый.

Niegłęboki, неглубо́кій.

Niegnojony, неудо́бренный, неунаво́женный.

Niegodnica, -y, *ж.* него́дница.

Niegodnie, недостойно; || гну́сно, посты́дно.

Niegodnik, -a, *м.* него́дникъ, мерза́вецъ, негодя́й, *см.* **Niegodziwiec.**

Niegodność, -ści, *ж.* недостойность, него́дность; || ме́рзость.

Niegodny, недосто́йный, недосто́инъ (*кого́, чего́*); || него́дный, гну́сный, ме́рзкій. **To rzecz niegodna twojéj uwagi,** э́то не досто́йно твоего́ вниманія. **To jest niegodne ciebie,** э́то недосто́йно тебя́. **Postępek niegodny,** гну́сный посту́покъ *см.* **Niegodziwy.**

Niegodziejasz, -a, *м. см.* **Niegodnik.**

Niegodziwie, недосто́йно, гну́сно, ни́зко, по́дло.

Niegodziwiec, -wca, *м.* негодя́й.

Niegodziwość, -ści, *ж.* гну́сность, ме́рзость, по́длость, ни́зость.

Niegodziwy, непозволи́тельный, гну́сный, ме́рзкій, по́длый, ни́зкій, него́дный; || отврати́тельный, сквёрный; || нестерпи́мый. **Nabyć co sposobami niegodziwemi,** пріобрѣ́сть что непозволи́тельными, ни́зкими сре́дствами. **Niegodziwe zamiary,** гну́сныя намѣ́ренія. **Niegodziwe pismo,** ме́рзкій по́черкъ. **Niegodziwe zimno,** нестерпимый, стра́шный хо́лодъ.

Niegojny, неизлѣчи́мый, неизцѣли́мый

Niegolony, небри́тый.

Niegościnnie, негостепріи́мно.

Niegościnność, -ści, *ж.* негостепріи́мность, негостепріи́мство.

Niegościnny, негостепріи́мный.

Niegospodarnie, неэконо́мно.

Niegospodarność, -ści, *ж.* плохо́е хозя́йство, небереженли́вость; || безпоря́дочность.

Niegospodarny, неэконо́мный, небереженли́вый; || безпоря́дочный.

Niegotowość, -ści, *ж.* непригото́вленность.

Niegotowy, Niegotów, негото́вый, негото́въ, непригото́вленный, непригото́вленъ.

Niegruntownie, пове́рхностно, неосно́вательно, *см.* **Powierzchownie.**

Niegruntowność, -ści, *ж.* пове́рхность, неосно́вательность; || легкомы́сленность, су́етность.

Niegruntowny, повéрхностный, неосновáтельный; || легкомы́сленный, сýетный.

Niegrzecznie, неучтúво, невéжливо, грýбо, *см.* **Grubjańsko.**

Niegrzeczność, -ści, *ж.* неучтúвость, невéжливость, грýбость, *см.* **Grubjaństwo.**

Niegrzeczny, неучтúвый, невéжливый, грýбый, *см.* **Grubjański.**

Nieharmonja, -ji, *ж.* разногла́сіе, разла́дъ, неблагозвýчіе, нестрóйность; || * разномы́сліе, раздóръ.

Nieharmonijnie, неблагозвýчно, нестрóйно.

Nieharmonijność, -ści, *ж. см.* **Nieharmonja.**

Nieharmonijny, неблагозвýчный, нестрóйный.

Niehonorowo, нечéстно, безчéстно.

Niehonorowy, нечéстный, безчéстный.

Nieinaczéj, не úначе, не инúмъ какúмъ óбразомъ.

Nieinakszy, не инóй.

Nieistnienie, -nia, *ср.* небытіе.

Niejaki, -a, -ie, Niejakiś, -aś, -jeś, нéкоторый, нéкій, какóй-то, неизвéстно кто. **Niejakiś Piotr**, какóй-то Пётръ.

Niejako, нéкоторымъ óбразомъ.

Niejaśnie, Niejasno, нея́сно, нея́вственно.

Niejasność, -ści, *ж.* нея́сность, нея́вственность.

Niejasny, нея́сный, нея́вственный, неглáсный.

Niejawnie, нея́вно, скры́тно, тáйно, неглáсно.

Niejawność, -ści, *ж.* неглáсность, скры́тность.

Niejawny, нея́вный, скры́тный, тáйный, неглáсный.

Niejeden, не одúнъ, мнóгіе, *см.* **Jeden.**

Niejednaki, неодинáкій, неодинáковый, различный, рáзный, *см.* **Różny, Rozmaity.**

Niejednako, неодинáково, различно, рáзно.

Niejednakość, -ści, *ж.* **неодинáкость, неодинáковость, различіе, рáзность.**

Niejedzenie, -nia, *ср.* **воздержáніе отъ пúщи.**

Niekarnie, безнакáзанно, *см.* **Bezkarnie.**

Niekarność, -ści, *ж.* **безнакáзанность**, *см.* **Bezkarność.**

Niekarny, безнакáзанный; || непослýшный, непокóрный.

Niekiedy, иногдá, врéменемъ, порóю. **Kiedy niekiedy**, кóе-когдá, врéмя отъ врéмени, по временáмъ.

Niekisiałość, -ści, *ж. см.* **Zakalec.**

Niekorzystnie, безполéзно, невы́годно.

Niekorzystność, -ści, *ж.* **безполéзность**, невы́года.

Niekorzystny, безполéзный, невы́годный.

Niekształtnie, безобрáзно.

Niekształtność, -ści, *ж.* **безобрáзіе.**

Niekształtny, безобрáзный.

Niektóry, нéкоторый, *см.* **Kilku, Wielu.**

Niekunsztownie, неискýсно.

Niekunsztowność, безъискýсственность.

Niekunsztowny, неискýсный, безъискýсственный.

Niekupny, **неподкýпный, непокупнóй.**

Niekwaszony, безквáсный, прéсный, *см* **Przaśny.**

Niełacno, нелегкó, трýдно.

Niełacny, нелёгкій, трýдный.

Nieład, -u, *м.* безпоря́докъ; || разстрóйство, замéшáтельство; || неуря́дица, смятéніе. **Powstał nieład w szeregach**, въ рядáхъ *(вóйска)* произошлó смятéніе. **Nieład myśli**, сбúвчивость, нея́сность поня́тій.

Nielada, не бездéльный, не пустóй, не безъ значéнія, не какóй-нибýдь. **To kłopot nie lada**, э́то вáжное, не пустóе затрудне́ніе. **To człowiek nie lada**, э́то не какóй-нибýдь простóй человéкъ.

Nieladajaki, не какóй нибýдь.

Nieładnie, нехорошó, непохвáльно; || мéрзко, неблаговúдно; || некраси́во.

Nieładny, мéрзкій, неблаговúдный; || некраси́вый, *см.* **Brzydki.**

Niełagodność, -ści, *ж.* суровость; || жестóкость, *см.* **Ostrość.**

Niełagodny, суровый, óстрый; || жестóкій. **Pod niełagodném niebem**, подъ суровымъ нéбомъ, *см.* **Ostry, Mroźny.**

Niełaska, -i, *ж.* немúлость.

Niełaskawie, непривéтливо; || немúлостиво.

Niełaskawość, -ści, *ж.* **непривéтливость**, суровость; || **жестóкость.**

Niełaskawy, Niełaskaw, непривéтливый, непривéтливъ, суровый, суровъ, стрóгій, строгъ. **Niełaskawym być dla kogo**, стрóго съ кéмъ поступáть. **Nie łaskaw pan na nas** *или* **na dom nasz jesteś**, вы насъ позабы́ли, вы не удостóиваете посéщáть нашъ домъ.

Nielękliwie, безбоя́зненно.

Nielękliwość, -ści, *ж. см.* **Nieulękłość.**

Nielękliwy, *см.* **Nieulękły.**

Nieletni, несовершéннолéтній, малолéтній.

Nieletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтіе.

Nielitość, -ści, *ж.* жестóкость, жестокосéрдіе.

Nielitościwie, Nielitośnie, немилосéрдо, жестокосéрдо, безжáлостно.

Nielitościwy, Nielitośny, немилосéрдый, жестокосéрдый, безжáлостный.

Nielotność, -ści, *ж.* тя́жесть; || * тýпость *(ума́)*, непоня́тливость.

Nielotny, тяжёлый, вéскій; || * тупоýмный, непоня́тливый.

Niełubo, непрія́тно, нéлюбо.

Nieludny, немноголю́дный, малонаселённый, *см.* **Bezludny.**

Nieludzki, безчеловѣ́чный, жесто́кій; || необходи́тельный, *см.* **Niegościnny.**

Nieludzko, безчеловѣ́чно, жесто́ко.

Nieludzkość, -ści, *ж.* безчеловѣ́чіе, безчеловѣ́чность, жесто́кость, *см.* **Niegościnność.**

Niema, Niemasz, нѣ́тъ, *см.* **Mieć. Niema niebezpieczeństwa**, нѣ́тъ опа́сности. **Niema co mówić**, не́чего говори́ть. **Niema czemu się dziwić**, не́чему удивля́ться.

Niemądry, глу́пый, безтолко́вый.

Niemądrze, глу́по, безтолко́во.

Niemal, почти́, чуть не...

Niemało, нема́ло.

Niemały, нема́лый.

Niemarszczony, несмо́рщенный.

Niemczeć, Zniemczeć, онѣме́читься.

Niemczura, -y, *м. Ирон.* Нѣмчура́.

Niemczyć, Zniemczyć, нѣме́чить, онѣме́чить.

Niemczyk, -a, *м. Ирон.* Нѣ́мчикъ.

Niemczysko, -a, *ср. см.* **Niemczura.**

Niemczyzna, -y, *ж.* нѣме́чина, всё нѣме́цкое.

Niemeczka, -i, *ж. Умен.* Нѣ́мочка.

Niemiara, -y, *ж.* изби́токъ, чрезмѣ́рность, излишество, невоздержность. **Było ich co niemiara**, ихъ бы́ло безчи́сленное мно́жество. **Jeść, pić co niemiara**, ѣсть, пить безъ мѣ́ры, невоздержно.

Niemiaszek, -szka, *м. см.* **Niemczyk.**

Niemieć, Zniemieć, Oniemieć, онѣмѣ́ть. **Zaniemieć**, остава́ться нѣ́мымъ.

Niemienie, Oniemienie, Zaniemienie, -nia, *ср.* онѣмѣ́ніе.

Niemierność, -ści, *ж. см.* **Niepomiarkowanie.**

Niemierny, *см.* **Niepomiarkowany.**

Niemierza, -y, *м.* стари́нное, по́льское со́бственное и́мя: Эра́змъ.

Niemieszkalny, неудо́бный, **неугодный для жи́тельства.**

Niemile, неприве́тливо, ко́со, неблагоскло́нно, нелюбе́зно, неучти́во. **Niemile widzieć co**, ко́со смотре́ть на что́. **Przyjąć kogo niemile**, неблагоскло́нно приня́ть кого́.

Niemiło, непрія́тно.

Niemiłosierdzie, -dzia, *ср.* **несострада́тельность**, безжа́лостность, жесто́кость.

Niemiłosiernie, немилосе́рдо, несострада́тельно, безжа́лостно, жесто́ко; || *нестерпи́мо, невыноси́мо. **Wrzeszczeć niemiłosiernie**, невыноси́мо, гро́мко крича́ть. **Niemiłosiernie głupi**, нестерпи́мо глупъ.

Niemiłosierny, немилосердый, несострада́тельный, безжа́лостный, жесто́кій; || *нестерпи́мый, невыноси́мый.

Niemiły, непрія́тный.

Niemoc, -y, *ж.* не́мощь, боле́знь, сла́бость. **Niemoc umysłu**, безу́міе, умопомеша́тельство. *Юрид.* **Niemoc nieuleczona**, неизлечи́мая неспосо́бность (*супру́га*).

Niemocen, не́мощенъ, безси́ленъ, немо́гущій си́лы; || бо́ленъ, нездоро́въ, *см.* **Chory, Słaby.**

Niemocnieć, Zniemocnieć, boleć, zabolеć, занемо́чь.

Niemódz, не имѣ́ть возмо́жности, **быть не въ состоя́ніи**; || **быть больны́мъ**, нездоро́вымъ, хвора́ть.

Niemoralnie, безнра́вственно.

Niemoralność, -ści, *ж.* безнра́вственность.

Niemoralny, безнра́вственный.

Niemość, -ści, Niemota, -y, *ж.* нѣмота́.

Niemowa, -y, *м. и ж.* нѣмо́й и́ли нѣма́я.

Niemowlątko, *см.* **Niemowlę.**

Niemowlę, -ęcia, *ср.* младе́нецъ, **грудно́е** дитя́, грудно́й младе́нецъ.

Niemowlęctwo, -a, *ср.* младе́нчество, дѣ́тство; || младе́нческое состоя́ніе; || *Собир.* грудны́е младе́нцы.

Niemowlęcy, Niemowli, младе́нческій. **Wiek niemowlęcy**, младе́нческій во́зрастъ.

Niemowność, -ści, *ж.* неговорли́вость, неразгово́рчивость, молчали́вость.

Niemowny, неговорли́вый, неразгово́рчивый, молчали́вый.

Niemożebność, -ści, *ж.* невозмо́жность.

Niemożebny, невозмо́жный.

Niemożność, -ści, *ж.* не́мощность, безси́ліе, невозмо́жность. **Jestem w niemożności usłużenia panu**, я не въ состоя́ніи услужи́ть вамъ.

Niemożny, не́мощный, безси́льный, *см.* **Bezsilny.**

Niemy, нѣмо́й.

Niemylnie, безоши́бочно.

Niemylność, *см.* **Nieomylność.**

Niemylny, *см.* **Nieomylny.**

Nienabożnie, нена́божно, неблагочести́во, *см.* **Niepobożnie, Niezbożnie.**

Nienabożność, -ści, *ж.* нена́божность, неблагочести́е, *см.* **Niepobożność, Niezbożność.**

Nienabożny, нена́божный, *см.* **Niepobożny, Niezbożny.**

Nienaciągniony, ненати́нутый.

Nienacko, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **Z: Znienacka**, нечая́нно, нежда́нно, внеза́пно.

Nienagannie, безупрёчно, безукори́зненно, безпоро́чно.

Nienaganny, Nienaganiony, безупрёчный, безукори́зненный, безпоро́чный.

Nienajrzeć, *см.* **Nienaźrzeć.**

Nienakręcony, незаведённый. **Nienakręcony zegar**, незаведённые часы́.

Nienaprawny, неисправи́мый.

Nienaruszalność, -ści, *ж.* неприкоснове́нность, ненаруши́мость, *см.* **Nietykalność.**

Nienaruszalny, неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nienaruszenie, *Нар.* **неприкоснове́нно**, ненаруши́мо.

Nienaruszony, **нетро́нутый, цѣ́льный.**

Nienasiadły, незаселённый.
Nienaśladownie, неподража́емо.
Nienaśladowny, неподража́емый.
Nienasycenie, ненасы́тно.
Nienasyconość, **-ści**, *ж.* ненасы́тность.
Nienasycony, Nienasytny, ненасы́тный.
Nienaturalnie, неестéственно, ненатура́льно.
Nienawidzić, ненави́дѣть. || **Nienawidzić się**, ненави́дѣть другъ дру́га, *см.* **Znienawidzić.**
Nienawiść, **-ści**, *ж.* не́нависть. **Mieć nienawiść do kogo** *или* **ku komu, mieć kogo w nienawiści**, пита́ть не́нависть къ кому́.
Nienawiśnie, Nienawistnie, ненави́стно, гну́сно.
Nienawiśnik, Nienawistnik, **-a**, *м.* ненави́стникъ.
Nienawiśny, Nienawistny, ненави́стный, гну́сный. **Jesteśmy nienawistnymi u wszystkich ludzi**, насъ ненави́дятъ всѣ лю́ди.
Nienawykłość, **-ści**, *ж.* неопытность.
Nienaźrzeć, презира́ть, ненави́дѣть.
Nieobacznie, неосмотри́тельно, опроме́тчиво, *см.* **Niebacznie, Nieopatrznie, Nieprzezornie.**
Nieobaczność, **-ści**, *ж.* неосмотри́тельность, опроме́тчивость, *см.* **Nieprzezorność.**
Nieobaczny, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, *см.* **Niebaczny, Nieopatrzny, Nieprzezorny.**
Nieobecnie, ваóчно, *см.* **Zaocznie.**
Nieobecność, **-ści**, *ж.* отсу́тствіе, отлу́чка, || *Юрид.* безвѣстная отлу́чка. **W mojéj nieobecności, pod moję nieobecność**, въ моё отсу́тствіе, во вре́мя моего́ отсу́тствія.
Nieobecny, отсу́тствующій. || *Юрид.* **Nieobecny bez wieści**, безвѣстно-отсу́тствующій. **Być nieobecnym**, отсу́тствовать, быть въ отлу́чкѣ.
Nieobjęty, Nieobjętny, необъя́тный, *см.* **Niepojęty.**
Nieobjeżdżony, невы́ѣзженный, *см.* **Nieujeżdżony.**
Nieobłędny, *см.* **Nieomylny.**
Nieobliczony, несмѣ́тный, несчётный, неисчисли́мый, безчи́сленный, *см.* **Niepoliczony.**
Nieobłudnie, полицемѣ́рно, чистосерде́чно.
Nieobłudny, полицемѣ́рный, чистосерде́чный.
Nieobłupiony, необлу́пленный, необо́бранный.
Nieobraźliwy, Nieobraźny, необи́дчивый, безоби́дный.
Nieobrzezaniec, **-ńca**, *м.* необрѣ́занникъ, необрѣ́занный по зако́ну Іуде́йскому.
Nieobrzezany, необрѣ́занный.
Nieobyczajnie, неучти́во, невѣ́жливо; || неблагонра́вно, безнравственно; || неблагопристо́йно.
Nieobyczajność, **-ści**, *ж.* неучти́вость, невѣ́жливость; || неблагопристо́йность; || безнра́вственность.
Nieobyczajny, неучти́вый, невѣ́жливый; || неблагопристо́йный; || безнра́вственный, безстыдный, *см.* **Niemoralny, Niewstydny.**
Nieobżałowany, досто́йный вѣ́чнаго сожале́нія, *см.* **Nieodżałowany.**
Nieochędostwo, неопря́тность.
Nieochędożnie, неопря́тно.
Nieochędożny, неопря́тный.
Nieochotnie, неохо́тно, равноду́шно.
Nieochotność, **-ści**, *ж.* равноду́шіе, холо́дность.
Nieochotny, равноду́шный, холо́дный.
Nieochybnie, *см.* **Niechybnie.**
Nieochybny, *см.* **Niechybny.**
Nieociosaniec, **-ńca**, *м. см.* **Nieokrzesaniec.**
Nieoczekiwany, неожи́даемый, *см.* **Niespodziewany.**
Nieodbicie, непреме́нно; || безусло́вно; || необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуемо. **Nieodbicie potrzebnie**, необходи́мо ну́жно.
Nieodbity, непреме́нный, непрело́жный; || безусло́вный; || необходи́мый, неизбѣ́жный, неминуемый. **Nieodbita konieczność**, кра́йняя необходи́мость; || *см.* **Niezbity.**
Nieodbyt, **-u**, *м.* плохо́й сбытъ, плоха́я прода́жа (*товаровъ*).
Nieodbyty, несконча́емый; || неотврати́мый.
Nieoderwanie, неразры́вно, неразлу́чно.
Nieodgadniony, неразга́данный, непони́тный.
Nieodłącznie, неразлу́чно, нераздѣ́льно.
Nieodłączność, **-ści**, *ж.* неразлу́чность, нераздѣльность, *см.* **Nierozłączność, Nierozdzielność.**
Nieodłączny, неразлу́чный, нераздѣ́льный, *см.* **Nierozłączny, Nierozdzielny.**
Nieodmiennie, неизмѣ́нно, *см.* **Niezmiennie.**
Nieodmienność, **-ści**, непрело́жность, неизмѣ́нность.
Nieodmienny, непрело́жный, неизмѣ́нный, *см.* **Niezmienny.**
Nieodparty, безпрекосло́вный, неоспори́мый; || необходи́мый, *см.* **Konieczny, Nieuchronny.**
Nieodpłacony, невознагражде́нный, неоцѣнённый, *см.* **Niespłacony.**
Nieodpornie, безпрекосло́вно, неоспори́мо.
Nieodporny, безпрекосло́вный, неоспори́мый.
Nieodpowiedni, *см.* **Nieodpowiedny.**
Nieodpowiednio, несоотвѣ́тственно, несообра́зно.
Nieodpowiedność, **-ści**, *ж.* несоотвѣ́тственность, несообра́зность, несхо́дство, нера́венство, несоразмѣ́рность. **Nieodpowiedniość wieku**, нера́венство лѣ́тъ, *см.* **Nierówność, Niezgodność.**

Nieodpowiedny, несоотвѣтственный, несообра́зный, несхо́дный, нера́вный, несоразмѣ́рный, *см.* **Niestosowny.**

Nieodpowiedzialnie, безотвѣтственно.

Nieodpowiedzialność, -ści, *ж.* безотвѣтственность.

Nieodpowiedzialny, неотвѣтственный, безотвѣтственный.

Nieodrodny (od przodków), роди́вшійся похо́жимъ на свои́хъ пре́дковъ.

Nieodstępnie, неотсту́пно, неразлу́чно.

Nieodstępny, неотсту́пный, || неразлу́чный. **Dwaj nieodstępni przyjaciele**, дво́е неразлу́чныхъ друзе́й, *см.* **Nierozdzielny.**

Nieodwetowany, *см.* **Niepowetowany.**

Nieodwłocznie, неме́дленно, то́тчасъ же.

Nieodwłoczny, неме́дленный, спѣ́шный, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Nieodwołalnie, неотмѣ́нно, непрело́жно.

Nieodwołalność, -ści, *ж.* неотмѣ́нность, непрело́жность; || безсмѣ́нность, несмѣня́емость, безповоро́тность.

Nieodwołalny, неотмѣня́емый, непрело́жный, безсмѣ́нный, несмѣня́емый, неотъе́млемый. (ный.

Nieodwrotny, неотврати́мый, неизбѣ́ж-

Nieodżałowany, досто́йный вѣ́чнаго сожалѣ́нія.

Nieodzowny, непремѣ́нный, неизбѣ́жный, необходи́мый.

Nieogarniony, непостижи́мый, неисповѣди́мый.

Nieogłaskany, *см.* **Nieugłaskany.**

Nieograniczenie, безграни́чно, неограни́ченно; || безпредѣ́льно.

Nieograniczoność, ści, *ж.* безграни́чность неограни́ченность; || безпредѣ́льность.

Nieograniczony, безграни́чный, неограни́ченный; || безпредѣ́льный; безсро́чный. **Władza nieograniczona**, неограни́ченная власть. **Miłość nieograniczona**, безпредѣ́льная любо́вь. **Na czas nieograniczony**, на неопредѣле́нное вре́мя, безсро́чно.

Nieokreślony, неопредѣлённый, неограни́ченный. **Przestrzeń nieokreślona**, неопредѣлённое простра́нство. *Грам.* **Zaimek nieokreślony**, неопредѣлённое мѣстоиме́ніе. **Władza nieokreślona**, неограни́ченная власть.

Nieokrzesanie, -nia, *ср.* **необразо́ванность**; || гру́бость, невѣ́жество.

Nieokrzesanie, гру́бо, невѣ́жливо.

Nieokrzesaniec, -ńca, *м.* невѣ́жа, деревѣ́нщина,

Nieokrzesany, гру́бый, невѣ́жливый, неотёсаный.

Nieomylnie, непогрѣши́мо, безоши́бочно.

Nieomylny, непогрѣши́мый, безоши́бочный.

Nieopatrznie, необду́манно, опроме́тчиво, неосторо́жно.

Nieopatrzność, -ści, *ж.* необду́манность, неосмотри́тельность, опроме́тчивость, неосторо́жность.

Nieopatrzny, необду́манный, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, неосторо́жный.

Nieopatrzony, забро́шенный, запу́щенный, оста́вленный безъ попе́ченія, въ небреже́ніи.

Nieopłacony, неоцѣнённый, безцѣ́нный. **Robotnik nieopłacony**, неоцѣнённый, превосхо́дный рабо́тникъ.

Nieopłakany, неопла́канный.

Nieopodal, недалеко́, по́длѣ, въ **недалёкомъ** разстоя́ніи.

Nieosadzony, незамѣщённый; || необита́емый, нежило́й.

Nieosiadły, необита́емый, оста́вленный; || незаселённый, || неосѣ́длый.

Nieosobiście, *Грам.* безли́чно.

Nieosobisty, *Грам.* безли́чный.

Nieostrożnie, неосторо́жно.

Nieostrożność, -ści, *ж.* неосторо́жность. **Przez nieostrożność**, по неосторо́жности.

Nieostrożny, неосторо́жный.

Nieoświecenie, -a, *ср.* невѣ́жество, недоста́токъ просвѣще́нія.

Nieoświecony, непросвѣщённый, необразо́ванный, невѣ́жественный.

Nieoszacowany, неоцѣнённый, безцѣ́нный.

Nieoszczędnie, расточи́тельно, ще́дро, *см.* **Hojnie, Obficie.**

Nieozdobny, некраси́вый.

Nieożeniony, неженя́тый.

Niepalność, ści, *ж.* несгара́емость.

Niepalny, несгара́емый.

Niepamięć, -ci, *ж.* забве́ніе. **Pójść w niepamięć**, быть забы́тымъ. **Puścić w niepamięć**, преда́ть забве́нію, *см.* **Zapomnienie.**

Niepamiętliwy, безпа́мятный.

Niepamiętny, незапа́мятный, старода́вній. **Od niepamiętnych czasów**, съ незапа́мятныхъ временъ.

Nieparcjalnie, *см.* **Bezstronnie.**

Nieparcjalność, -ści, *ж. см.* **Bezstronność.**

Nieparcjalny, *см.* **Bezstronny.**

Nieparzystość, -ści, *ж.* нечётность, непа́рность.

Nieparzysty, нечётный, непа́рный.

Niepewnie, Niepewno, невѣ́рно, нето́чно.

Niepewność, -ści, *ж.* неизвѣ́стность, сомнѣ́ніе, колеба́ніе; || нерѣши́мость, непостоя́нство; || перемѣ́нчивость; || неувѣ́ренность. **Jestem w niepewności co mam robić**, я нахожу́сь въ нерѣши́мости, что́ мнѣ дѣ́лать.

Niepewny, неизвѣ́стный, сомни́тельный; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый; || невѣ́рный, неувѣ́ренный. **Niepewna jest godzina śmierci**, неизвѣ́стенъ смертный часъ. **Na niepewną**, наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ.

Niepieniężny, безде́нежный, небога́тый.

Niepilnie, неради́во, небре́жно.

Niepilność, ści, *ж.* неради́вость, небре́жность.

Niepilny, неради́вый, небре́жный.

Niepiśmiennik, -a, *м.* безгра́мотный; || неучёный, необразо́ванный.

Niepiśmienność, -ści, *ж.* безгра́мотность; || необразо́ванность.

Niepiśmienny, безгра́мотный; || неучёный, необразо́ванный.

Niepitny, него́дный для питья́.

Niepłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность, неопла́тность.

Niepłatny, несостоя́тельный, неопла́тный; || безпла́тный.

Niepławność, -ści, *ж.* несудоходность.

Niepławny, несудохо́дный.

Niepłenny, то́щій, безпло́дный.

Niepłodnie, безпло́дно,

Niepłodny, безпло́дный.

Niepłonny, плодоно́сный, изоби́льный; || основа́тельный, твёрдый. **Mam niepłonną nadzieję**, я име́ю основа́тельную наде́жду.

Niepobożnie, нечести́во, беззако́нно.

Niepobożność, -ści, *ж.* нечести́вость, беззако́ніе.

Niepobożny, нечести́вый, беззако́нный.

Niepochlebnie, нелёстно.

Niepochlebny, нелёстный.

Niepochopność, -ści, *ж.* нело́вкость, непоня́тливость, неспосо́бность, неуме́нье взя́ться за что́.

Niepochopny (do czego), несклю́нный, нерасположенный, неохо́тный; || неспосо́бный, нело́вкій, непоня́тливый.

Niepochybnie, неминуе́мо, неотврати́мо, неизбе́жно; || непреме́нно, наве́рно, несомне́нно.

Niepochybność, -ści, *ж.* неизбе́жность; || достове́рность, непрело́жность, несомне́нность.

Niepochybny, неминуе́мый, немину́чій, неотврати́мый, неизбе́жный; || непреме́нный, непрело́жный, наве́рный, несомне́нный, *см.* **Nieuchronny**.

Niepocieszenie, неуте́шно.

Niepocieszony, неуте́шный.

Niepocześnie, нечёстно, безче́стно.

Niepoczciwiec, -wca, *м.* негоди́й, безде́льникъ.

Niepoczciwość, -ści, *ж.* безче́стность, по́длость, ни́зость.

Niepoczciwy, безче́стный, по́длый, ни́зкій.

Niepocześnie, плохо, бе́дно, жа́лко, ничто́жно. **Niepocześnie wyglądać**, име́ть жа́лкій видъ, плоху́ю нару́жность.

Niepoczesność, -ści, *ж.* непривлека́тельность, непрія́тная нару́жность; || отврати́тельность. **Niepoczesność tego obrazu zniechęciła mię do niego**, непривлека́тельность э́той карти́ны оттолкну́ла меня́ отъ нея́.

Niepoczesny, непривлека́тельный, отврати́тельный; || ничто́жный.

Niepoczęty, безнача́льный, **незача́тый**; || непочатой.

Niepodejrzanie, безъ подозре́нія.

Niepodejrzany, неподозри́тельный, **несовозбуждающій** подозре́нія.

Niepodległe, незави́симо; || самостоя́тельно, *см.* **Niezależnie**.

Niepodległość, -ści, *ж.* незави́симость || самостоя́тельность.

Niepodległy, незави́симый; || самостоя́тельный.

Niepodobieństwo, -a, *ср.* невозмо́жность. **Niepodobieństwo ku uwierzeniu**, невѣроя́тность, неимовѣрность. **Niepodobieństwo do prawdy**, неправдоподо́бность, *см.* **Niepodobność**.

Niepodobnie, несхо́дно, *см.* **Różnie**; || невозмо́жно. **Niepodobnie ku wierzeniu**, э́то невѣроя́тно. **Niepodobnie do prawdy**, э́то неправдоподо́бно.

Niepodobność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Niepodobny, несхо́дный, непохо́жій, несхо́жій. **Człowiek niepodobny sam do siebie, niepodobny do tego co był**, человѣкъ непохо́жій на самого́ себя́, непохо́жъ на то́, чѣмъ былъ. || Невозмо́жный. **Niepodobny ku wierzeniu** *или* **do wiary**, невѣроя́тный. **Niepodobny do prawdy**, неправдоподо́бный.

Niepodzielność, -ści, *ж.* недѣли́мость, нераздѣли́мость; || *Юрид.* **Niepodzielność majątku**, нераздѣльное владѣніе. **Syn w niepodzielności zostający**, неотдѣлённый сынъ.

Niepodzielny, недѣли́мый, нераздѣли́мый.

Niepogoda, -y, *ж.* непого́да, нена́стье, дурна́я пого́да, *см.* **Słota**.

Niepogodność, -ści, *ж.* суро́вость пого́ды.

Niepogodny, неблагопрія́тный; || непого́дливый, нена́стный.

Niepohamowanie, невозде́ржно, необу́зданно, неукроти́мо.

Niepohamowany, невозде́ржный, неумѣренный необу́зданный, неукроти́мый; || горя́чій, запа́льчивый. **Niepohamowan w gniewie**, запа́льчивый въ гнѣвѣ, *см.* **Nieumiarkowany**.

Niepojętność, -ści, *ж.* ту́пость, безтолко́вость, непоня́тливость.

Niepojętny, тупо́й, безтолко́вый, непоня́тливый.

Niepojęty, непоня́тный, невообрази́мый, непостижи́мый. **Niepojęty zmysłem**, неощути́мый, нечувстви́тельный. **To rzecz niepojęta**, э́то непоня́тное *или* непостижи́мое дѣло.

Niepokalany, непоро́чный, безгрѣ́шный; || назапя́тнанный. **Niepokalane poczęcie N. M. P.**, непоро́чное зача́тіе Богоро́дицы (*8 Декабря́*).

Niepokoić, безпоко́ить, смуща́ть, трево́жить. **Niepokoi mię to**, э́то меня́ безпоко́ить. **Nieprzyjaciel często nas niepokoił**, непрія́тель ча́сто трево́жилъ насъ.

Niepokój, -oju, *м.* безпоко́йство, смуще́ніе, трево́га, *см.* **Niespokojność**.

Niepokojenie, -nia, *ср.* трево́га, смуще́ніе; || устраше́ніе.

Niepokupność, -ści, *ж.* плохо́й сбытъ (*товаро́въ*).

Niepokupny, нераскупа́емый.
Niepoliczony, несосчи́танный.
Niepomału, нема́ло.
Niepomiarkowanie, **-nia**, *ср.* неумѣ́ренность, невоздержность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**
Niepomiarkowanie, неумѣ́ренно, невоздержно.
Niepomiarkowany, неумѣ́ренный, невоздержный.
Niepomierność, **-ści**, *ж.* несоразмѣ́рность, несоизмѣри́мость.
Niepomierny, несоразмѣ́рный, несоизмѣри́мый.
Niepomny, безпа́мятный; || незапа́мятный, весьма́ да́вній, *см.* **Niepamiętny.**
Niepomyślnie, несча́стно, неблагополу́чно; || неуда́чно, неуспѣ́шно. **Niepomyślnie mi poszedł interes**, де́ло моё пошло́ неуда́чно, неуспѣ́шно.
Niepomyślność, **-ści**, *ж.* неуда́ча, неуспѣ́хъ; || несча́стіе, невзго́да, злополу́чіе, *см.* **Klęska**; || поме́ха, препя́тствіе.
Niepomyślny, несча́стный, неблагопрія́тный, проти́вный; || неуда́чный, неуспѣ́шный. **Bitwa niepomyślna**, неуда́чная би́тва. **Los niepomyślny**, неблагопрія́тная судьба́. **Wiatr niepomyślny**, проти́вный вѣ́теръ.
Niepopłatny, неокупа́ющійся; || * непринима́емый. **Niepopłatna to wymówka**, э́та отгово́рка не мо́жетъ быть при́нята въ уваже́ніе.
Niepoprawnie, неисправно, непра́вильно, оши́бочно; || неисправи́мо **(bez chęci poprawienia się)**.
Niepoprawność, **-ści**, *ж.* непра́вильность, неисправность, оши́бочность, погрѣ́шность. **Niepoprawność stylu**, непра́вильность сло́га; || неисправи́мость. **Jego niepoprawność przywiodła go do tego**, неисправи́мость привела́ его́ къ э́тому.
Niepoprawny, непра́вильный, оши́бочный, неисправный; || неисправи́мый. **Wydanie niepoprawne**, неисправное изда́ніе.
Niepoprzestanie, **-nia**, *ср. Юрид.* неудовлетвори́тельность; || неудово́льствіе. **Objawić niepoprzestanie na wyroku**, изъяви́ть неудово́льствіе на приговоръ *или* рѣше́ніе (*суда́*).
Niporadny, неумѣ́ющій дать сове́та.
Nieporównanie, несравне́нно.
Nieporównany, несравне́нный, *см.* **Niezrównany.**
Nieporuszenie, неподви́жно; || непоколеби́мо, ненаруши́мо, *см.* **Niewzruszenie.**
Nieporuszoność, **-ści**, *ж.* неподви́жность; || непоколеби́мость, *см.* **Niewzruszoność.**
Nieporuszony, неподви́жный, недви́жимый; || непоколеби́мый, *см.* **Niewzruszony.**
Nieporywczo, **нетороплі́во**, нестреми́тельно, сде́ржанно.
Nieporywczość, **-ści**, *ж.* нетороплі́вость, сде́ржанность.
Nieporywczy, нетороплі́вый, сде́ржанный.
Nieporządek, **-dku**, *м.* безпоря́докъ, неуря́дица, *см.* **Nierząd.**
Nieporządnie, безпоря́дочно.
Nieporządny, безпоря́дочный; || распу́тный. **Wieść życie nieporządne**, вести́ распу́тную жизнь.
Nieposilny, непита́тельный.
Nieposkromiony, неукроти́мый, **необу́зданный.**
Niepośledni, **замѣча́тельный**, достопримѣча́тельный.
Niepoślednio, **замѣча́тельно**, достопримѣча́тельно.
Nieposłuszeństwo, **-a**, *ср.* непослуша́ніе, неповинове́ніе, непоко́рность.
Nieposłusznie, непослу́шно, непоко́рно.
Nieposłuszny, непослу́шный, непоко́рный.
Niepoprawnie, непосле́довательно, несообра́зно.
Niepoprawność, **-ści**, *ж.* непосле́довательность, несообра́зность.
Niepoprawny, непосле́довательный, несообрази́тельный.
Niepospolicie, необыкнове́нно, чрезвыча́йно.
Niepospolitość, **-ści**, *ж.* необыкнове́нность, чрезвыча́йность.
Niepospolity, необыкнове́нный, чрезвыча́йный, **замѣча́тельный**, достопримѣча́тельный.
Niepostrzegły, непримѣ́тный.
Niepostrzeżenie, незамѣ́тно, нечувстви́тельно.
Niepostrzeżony, незамѣ́ченный; || незамѣ́тный. **Wyszedł niepostrzeżony**, вы́шелъ не бу́дучи замѣ́ченъ, вы́шелъ незамѣ́тно.
Niepostrzyżony, непостри́женный.
Nieposzanowanie, **-nia**, *ср.* неуваже́ніе.
Nieposzlakowanie, чѣ́стно, безупрёчно, безукори́зненно; || неви́нно, безъ вины́.
Nieposzlakowany, чѣ́стный, безупрёчный, безукори́зненный; || неви́нный, безви́нный.
Niepotemu, *см.* **Ten.**
Niepotkliwy, неспотыка́ющійся.
Niepotrzebnie, нену́жно, нена́добно.
Niepotrzebny, нену́жный, изли́шній.
Niepowetowany, невозврати́мый, невознагради́мый; || незагради́мый.
Niepowolny, непослу́шный, непоко́рный, упра́мый.
Niepowrócony, *см.* **Niepowrotny.**
Niepowrotnie, невозвра́тно, невознагради́мо.
Niepowrotny, невозврати́мый, невознагради́мый, невозвра́тный.
Niepowściągliwie, невозде́ржно, *см.* **Niewstrzemięźliwie.**

Niepowściągliwość, -ści, *ж.* невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**

Niepowściągliwy, невоздéржный, *см.* **Niewstrzemięźliwy.**

Niepowściągniony, необýзданный, неумéренный; || неудержúмый, *см.* **Wyuzdany, Niepohamowany.**

Niepozbyty, неотвязчивый.

Niepoznaka, -i, *ж.* уничтожéніе слéдóвъ. **Dla niepoznaki,** для уничтожéнія слéдóвъ.

Niepoznanie, подъ чужúмъ úменемъ, инкóгнито.

Niepoznanie, -nia, *ср.* неузнавáемость. **Do niepoznania,** такъ что нельзя́ узнáть (*кого́*).

Niepoznany, неузнанный.

Niepozwolony, непозвóленный, **niepozwolúty,** запрещённый.

Niepożytecznie, безполéзно, безплóдно.

Niepożyteczność, -ści, *ж.* безполéзность, безплóдность.

Niepożyteczny, безполéзный, безплóдный.

Niepożytość, -ści, *ж.* неразрýшúмость, неуничтожáемость, прóчность; || продолжúтельность, долговрéменность.

Niepożyty, неразрушúмый, неуничтожáемый, прóчный; || продолжúтельный, долговрéменный.

Niepracowicie, нáскоро, наскóрую рýку.

Niepracowitość, -ści, *ж.* нерадéніе, нерачúтельность, недостáтокъ трудолю́бія.

Niepracowity, нерадúвый, нерачúтельный, нетрудолюбúвый.

Nieprany, немы́тый, невы́мытый.

Nieprawda, -y, *ж.* непрáвда, ложь.

Nieprawdziwie, неправдúво, лóжно, лжúво, *см.* **Fałszywie, Kłamliwie, Zmyślnie.**

Nieprawdziwość, -ści, *ж.* лóжность, лжúвость; || непрáвда, *см.* **Fałszywość, Kłamliwość.**

Nieprawdziwy, лóжный, лжúвый; || поддéльный, подлóжный; || притвóрный, *см.* **Fałszywy, Kłamliwy, Zmyślony.**

Nieprawnie, незакóнно, противозакóнно, въ противность закóну *или* прáву, вопреки́ закóну.

Nieprawność, -ści, *ж.* незакóнность, беззакóнность, *см.* **Nieprawowitość.**

Nieprawny, незакóнный, беззакóнный; || несправедлúвый, неосновáтельный; || непрáвильный.

Nieprawość, -ści, *ж.* непрáведность, несправедлúвость, **nieprawosúdzie,** беззакóніе; || крúвда.

Nieprawowitość, -ści, *ж.* незакóнность.

Nieprawowity, незакóнный.

Nieprawy, незакóнный; || неправосýд, ный, несправедлúвый, лóжный. **Dziecko z nieprawego łoża,** *или* **Dziecko nieprawe** незаконнорождённое дитя́. **Nieprawy szlachcic,** неродовóй дворянúнъ. **W sposób nieprawy,** несправедлúво, неправосýдно, несправедлúвымъ óбразомъ.

Nieprzebłagany, неумолúмый.

Nieprzebrany, неистощúмый, **nieprzepáony,** *см.* **Niewyczerpany.**

Nieprzebrniony, непереходúмый въ бродъ; || * неизслéдúмый.

Nieprzebudzony, безпробýдный.

Nieprzebyty, неисполнúмый; || непроходúмый; || непреодолúмый; || непроницáемый, недостýпный, *см.* **Nieprzezwyciężony.**

Nieprzedajny, непродáжный, неподкýпный.

Nieprzedarowany, несправúмый.

Nieprzegrodzony, неразгорóженный.

Nieprzejednany, непримирúмый.

Nieprzejrzany, непроницáемый; || необозрúмый; || непостижúмый, *см.* **Niezgłębiony.**

Nieprzejrzystość, -ści, *ж.* непрозрáчность.

Nieprzełamany, непреодолúмый.

Nieprzeliczony, несмéтный, **bezwíslenny,** безчúсленный.

Nieprzemyślny, nieskúsny; || **niepomyślony,** непромы́шленный.

Nieprzepłacony, nieopłáciony, безцéнный.

Nieprzeprawny, непроходúмый, непрóездный.

Nieprzerachowany, *см.* **Nieprzeliczony.**

Nieprzerwanie, непреры́вно.

Nieprzerwaność, -ści, *ж.* непреры́вность, безпреры́вность.

Nieprzerwany, непреры́вный, безпреры́вный.

Nieprzestannie, безпрестáнно.

Nieprzestanność, -ści, *ж.* безпреры́вность.

Nieprzestanny, безпреры́вный, безпрестáнный. **Bieg nieprzestanny,** вéчное движéніе.

Nieprzestępny, непреступáющій, непревышáющій.

Nieprzestrzeganie, -nia, *ср.* несоблюдéніе, неисполнéніе.

Nieprzeszkadzający, непрепя́тствующій; || *Юрид.* попусти́тель.

Nieprzeto, не для того́ чтобы..., не для того́ что....

Nieprzetrwany, несконча́емый, безконéчный.

Nieprzewidziany, непредвúдéнный.

Nieprzewrotny, неопрокúнутый, неперевёрнутый; || неизвращённый; || * откры́тый, откровéнный, *см.* **Szczery.**

Nieprzezornie, *нар.* непредусмотрúтельно.

Nieprzezorny, необозрúмый.

Nieprzezroczystość, *см.* **Nieprzejrzystość.**

Nieprzezroczysty, *см.* **Nieprzejrzysty.**

Nieprzezwyciężony, непобéдúмый, непреодолúмый.

Nieprzeżyty, вéчный; || постоя́нный.

Nieprzychylnie, неблагопрія́тно, неблагосклóнно, недоброжелáтельно.

Nieprzychylność, -ści, *ж.* неблагосклóнность, недоброжелáтельство, злорáдство.

Nieprzychylny, неблагопріятный, неблагосклóнный, недоброжелáтельный, злорáдный.

Nieprzydatny, негодáщійся (*ни къ чему́*).

Nieprzygodnie, некстáти.

Nieprzygodny, непригóдный.

Nieprzyjaciel, -a, *м.* непріятель, врагъ, нéдругъ. **Nieprzyjaciel społeczeństwa**, врагъ óбщества.

Nieprzyjacielski, непріятельскій, враждéбный, врáжескій. **Wojsko nieprzyjacielskie**, непріятельское вóйско. **Kroki nieprzyjacielskie**, враждéбные зáмыслы, враждéбность, непріязненность.

Nieprzyjacielsko. Po nieprzyjacielsku, враждéбно.

Nieprzyjaciółka, -i, *ж.* непріятельница, противница.

Nieprzyjaźń, -źni, *ж.* непріязнь, вражда́.

Nieprzyjaźnie, Nieprzyjazno, враждéбно, непріязненно.

Nieprzyjazny, враждéбный, непріязненный.

Nieprzyjemnie, непріятно.

Nieprzyjemność, -ści, *ж.* непріятность.

Nieprzyjemny, непріятный.

Nieprzyjęty, непри́нятый.

Nieprzymuszony, непринуждéнный.

Nieprzyprawny, неприпрáвленный.

Nieprzystępność, -ści, *ж.* недостýпность, неприступность.

Nieprzystępny, недостýпный, неприступный, отталкивающій.

Nieprzystojnie, непристóйно, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzystojność, -ści, *ж.* непристóйность, неблагопристóйность, неприли́чіе.

Nieprzystojny, непристóйный, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzytomnie, въ отсýтствіи; || внѣ себя́.

Nieprzytomność, -ści, *ж.* отсýтствіе, отлýчка, небы́тность; || * разсѣянность, недостáтокъ присýтствія дýха, потéря сознáнія.

Nieprzytomny, безвѣстно отсýтствующій, находя́щійся въ отлýчкѣ; || разсѣянный, неимѣющій присýтствія дýха, потеря́вшій сознáніе.

Nieprzywrotny, невозврати́мый, неисправи́мый.

Nieprzywykły (do czego), непривы́кшій (*къ чему́*).

Nieprzyznanie, -nia, *ср. Юрид.* непризна́ніе, непризнава́ніе; || отрица́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || неодобре́ніе.

Nieprzyzwoicie, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzyzwoitość, -ści, *ж.* неблагопристóйность, неприли́чіе.

Nieprzyzwoity, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzyzwyczajony, непріу́чённый, непривы́кшій.

Niepyszny, пристыжённый, сконфýженный (*употребля́ется то́лько при сравне́ніяхъ*). **Odszedł jak niepyszny**, ушёлъ сконфýженный, пристыжённый.

Niepytany, непро́шеный; || непро́шенный.

Niepytlowany, непросѣянный. **Niepytlowana mąka**, непросѣянная мукá.

Nieraczo, неповоро́тливо, нело́вко; || ме́дленно, нескóро.

Nieraczość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, нело́вкость; || ме́дленность.

Nieraczy, неповоро́тливый, нело́вкій, ме́дленный.

Nierad, не рáдъ (*употребля́ется то́лько въ имен. пад. ед. и мн. ч. въ значе́ніи: неохо́тно*). **Nierad to czynię**, я неохóтно óто дéлаю. **Nieradzi to słyszymy**, мы не рáдуемся, слы́ша óто, *см.* **Rad**.

Nieraźno, неповоро́тливо, ме́дленно, мéшкотно.

Nieraźność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, ме́дленность, мéшкотность.

Nieraźny, неповоро́тливый, ме́дленный, мéшкотный.

Nieregularność, -ści, *ж.* неиспрáвность, безпоря́дочность.

Nieregularny, неиспрáвный, безпоря́дочный.

Nierogacizna, -y, *ж.* нерога́тый скотъ.

Nieros...., *см.* **Nieroz....**

Nierównia, -ni, *ж.* неро́вное мéсто.

Nierównie, Nierówno, неро́вно, неpáвно, непóровну, неодинáково; || несрáвненно, горáздо. **Podzielić nierówno**, раздѣли́ть непóровну. **Jest nierównie piękniejsza od siostry**, онá несравнéнно *или* горáздо краси́вѣе сестры́.

Nierówność, -ści, *ж.* неравномéрность, нерáвенство; || неро́вность, негла́дкость; || * непрáвильность, непостоя́нство.

Nierówny, нерáвный, неодинáкій, неравномéрный; || неро́вный, негла́дкій, непрáвильный; || * непостоя́нный, измѣнчивый. **Siły nierówne**, нерáвныя си́лы. **Droga nierówna**, неро́вная дорóга. **Nierównym iść krokiem**, идти́ неро́внымъ шáгомъ.

Nierozdzielnie, нераздѣльно, неразры́вно, неразлу́чно.

Nierozdzielność, -ści, *ж.* нераздѣльность, неразлу́чность; || недѣли́мость, нераздѣли́мость, *см.* **Niepodzielność**; || *Хим.* нераствори́мость; || * неразры́вность, нерасторжи́мость, *см.* **Nierozłączność, Nierozerwaność**.

Nierozdzielny, нераздѣльный, неразлу́чный; || недѣли́мый, нераздѣли́мый, *см.* **Niepodzielny**; || *см.* **Nierozerwany**.

Nierozdzielony, нераздѣлённый.

Nierozerwanie, неразры́вно.

Nierozerwaność, -ści, *ж.* неразры́вность, ненаруши́мость, нерасторжи́мость.

Nierozerwany, неразры́вный, ненаруши́мый, нерасторжи́мый.

Nierozeznanie, -a, *ср.* невня́тность, неразбо́рчивость, не́ясность, сби́вчивость.

Nierozeznany, невня́тный, неразбо́рчивый, нея́сный, нея́вственный, сби́вчивый.

Nierozgarnienie, -nia, *ср.* ту́пость, непоня́тливость.

Nierozgarniony, тупо́й, непоня́тливый.

Nierozjętnie, неразры́вно.

Nierozjętny, неразры́вный.

Nierozłącznie, неразлу́чно.

Nierozłączność, -ści, *ж.* неразлу́чность, неразры́вность.

Nierozłączny, неразлу́чный, неразры́вный.

Nierozłożnie, *см.* **Nierozdzielnie.**

Nierozłożny, *см.* **Nierozdzielny.**

Nierozmowność, -ści, *ж.* неразгово́рчивость.

Nierozmowny, неразгово́рчивый.

Nierozmyślnie, необду́манно, неразсуди́тельно.

Nierozmyślność, -ści, *ж.* необду́манность, неразсуди́тельность.

Nierozmyślny, необду́манный, неразсуди́тельный.

Nierozsądek, -dku, *м.* безразсу́дство, неблагоразу́мие.

Nierozsądnie, безразсу́дно, неблагоразу́мно.

Nierozsądny, безразсу́дный, неблагоразу́мный.

Nierozstajny, неразлу́чный, нераздѣ́льный.

Nierozstrzygniony, неразрѣши́мый, сомни́тельный.

Nieroztropnie, неблагоразу́мно, безразсу́дно.

Nieroztropność, -ści, *ж.* безразсу́дство, неблагоразу́мие.

Nieroztropny, безразсу́дный, неблагоразу́мный.

Nieroztworzony, нерастворённый, неразведённый, неразжижённый, неразба́вленный (*о жидкостяхъ*).

Nierozum, -u, *м.* безразсу́дство, неразу́мие, безу́мство.

Nierozumnie, неразу́мно, неразсуди́тельно.

Nierozumny, неразу́мный, неразсуди́тельный, *см.* **Bezrozumny.**

Nierozwaga, -i, *ж.* легкомы́слие, необду́манность, опроме́тчивость.

Nierozważnie, легкомы́сленно, необду́манно, опроме́тчиво.

Nierozważność, -ści, *ж.* *см.* **Nierozwaga.**

Nierozważny, легкомы́сленный, необду́манный, опроме́тчивый.

Nierozwiązany, неразрѣши́мый.

Nierozwikłany, безвы́ходный, неисхо́дный.

Nierozwinięty, **Nierozwiniony**, неразви́тый; || нераспусти́вшійся (*о цвѣткѣ*), *см.* **Nierozwity.**

Nierozwity, неразви́тый.

Nieruchawo, неподви́жно, неповоро́тливо.

Nieruchawość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, ме́дленность, неподви́жность.

Nieruchawy, непрово́рный, неповоро́тливый, ме́дленный, неподви́жный.

Nieruchomie, неподви́жно,

Nieruchomość, -ści, *ж.* неподви́жность; || безде́йствіе; || **Nieruchomości**, *мн.* недви́жимость, недви́жимое иму́щество, недви́жимое.

Nieruchomy, недви́жимый; || безде́йственный. **Dobra nieruchome**, недви́жимое иму́щество, **Wojska nieruchome**, ме́стныя войска́.

Nieruszony, нетро́нутый; || неприкосновéнный, *см.* **Nietykalny.**

Nierychło, нескóро, пóздно.

Nierychłość, -ści, *ж.* запозда́лость.

Nierychły, пóздний, запозда́лый. **Nierychły żal**, пóзднее раска́яние. **Nierychłe owoce**, пóздніе плоды́. **Nierychły w namyśleniu**, нерѣши́тельный.

Nierymownie, *см.* **Nieskładnie, Nieszykownie.**

Nierymowność, -ści, *ж.* *см.* **Nieskładność, Nieszykowność.**

Nierymowny, *см.* **Nieskładny, Nieszykowny.**

Nierymowy, Nierymowny, нериемóванный. **Wiersze nierymowe**, стихи́ безъ риемъ, бѣ́лые стихи́.

Nierząd, -u, *м.* *см.* **Nieporządek, Nieład;** || ана́рхія, безнача́лие; || безпоря́докъ, разстро́йство; || распу́тство, непотре́бство, развра́тъ. **Nierządem się bawić, nierządu patrzyć**, вести́ развра́тную жизнь. **Na nierząd się udać, nierządowi się oddać**, распу́тствовать, развра́тничать.

Nierządnica, -y, *ж.* прелюбодѣ́йка, распу́тная же́нщина, проститу́тка, *см.* **Wszetecznica.**

Nierządniczy, распу́тный, развра́тный.

Nierządnie, безпоря́дочно, распу́тно.

Nierządnik, -a, *м.* развра́тникъ, гуля́ка, распу́тникъ, *см.* **Wszetecznik.**

Nierządność, -ści, *ж.* нераспоряди́тельность, безпоря́дочность; || распу́тство, развра́тъ.

Nierządny, нераспоряди́тельный, безпоря́дочный; || развра́тный, распу́тный, *см.* **Wszeteczny.**

Nierzetelnie, недобросо́вѣстно, вѣроло́мно, криводу́шно.

Nierzetelność, -ści, *ж.* криводу́шіе недобросо́вѣстность, вѣроло́мство, лжи́вость, обма́нъ.

Nierzetelny, нечéстный, криводу́шный, недобросо́вѣстный, вѣроло́мный.

Niesądownie, безъ соблюде́нія суде́бныхъ формáльностей.

Niesądowny (dzień), непрису́тственный день.

Nieść, носи́ть, нести́, приноси́ть. **Jakąż mi niesiesz wiadomość?** какóе же из-

вѣстіе ты принóсишь мнѣ? *см.* Przynieść. Strzelba niesie daleko, ружьё мѣтко, ружьё хорошó бьётъ. Nieść życie w ofierze, жéртвовать жúзнію, *см.* Ponieść. Nieść szkodę, наноси́ть вредъ. Nieść pożytek, приноси́ть пóльзу. Nieść jaja, нести́ я́ица. Wieść niesie, слухъ *или* молва́ расхóдится. || Nieść się (ku złemu, ku dobremu), и́мѣть склóнность къ дурнóму *или* къ хорóшему, *см.* Skłaniać się, Pochop mieć. Nieść się nad innych, *см.* Wynosić się.

Nieschludnie, неопря́тно, неря́шливо, гря́зно.

Nieschludność, **-ści**, *ж.* **неопря́тность**, грязнотá, нечистотá.

Nieschludny, неопря́тный, неря́шливый, гря́зный, нечи́стый, нечистоплóтный.

Nieściepliwić, *вм.* **Zniecierpliwić**, *см.* **Niecierpliwić.**

Nieścigły, **Nieścigniony**, непостижи́мый.

Niesfornie, упóрно, упря́мо.

Niesforność, **-ści**, *ж.* упóрство, **упря́мство**, ослу́шность, своенра́вие

Niesforny, упóрный, упря́мый, непослу́шный, ослу́шный, своенра́вный.

Niesienie, **-nia**, *ср.* ношéніе, приношéніе.

Nieskażenie, безпорóчно; || неиспóрченно, невреди́мо.

Nieskazitelność, **-ści**, *ж.* безупрёчность, безукори́зненность; || безпорóчность, неиспóрченность.

Nieskazitelny, безупрёчный, безукори́зненный; || безпорóчный; || неиспóрченный, неповрежднный.

Nieskażoność, **-ści**, *ж.* неиспóрченность; || безпорóчность, *см.* **Nieskazitelność.**

Nieskażony, неиспóрченный; || безпорóчный, *см.* **Nieskazitelny.**

Niesкładnie, нескла́дно, безтолкóво; || неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Nieskładność, **-ści**, *ж.* непра́вильность; || *несообра́зность, нелéпость, вздоръ.

Nieskładny, непра́вильный, нескла́дный, || несообра́зный, нелéпый, вздóрный.

Nieskończenie, безконéчно.

Nieskończoność, **-ści**, *ж.* безконéчность; || несмéтность.

Nieskończony, безконéчный; || неокóнченный, *см.* **Niedokończony.**

Nieskromnie, нескрóмно, безсты́дно.

Nieskromny, нескрóмный безсты́дный.

Nieskupność, **-ści**, *ж. см.* **Niepokupność.**

Nieskupny, *см.* **Niepokupny.**

Nieskutecznie, недéйствúтельно.

Nieskuteczność, **-ści**, *ж.* недéйствúтельность.

Nieskuteczny, недéйствúтельный.

Nieskwapliwie, тúхо, споко́йно неторопли́во, безмятéжно, смúрно, хладнокрóвно.

Nieskwapliwość, **-ści**, *ж.* неторопли́вость, споко́йность, хладнокрóвіе.

Nieskwapliwy, тúхій, споко́йный, неторопли́вый, хладнокрóвный.

Niesława, **-y**, *ж.* безсла́віе.

Niesławetnie, *см.* **Niesławnie.**

Niesławetny, *см.* **Niesławny.**

Niesławnie, безсла́вно.

Niesławny, безсла́вный.

Niesłono, нéсолоно.

Niesłoność, **-ści**, *ж.* **недостáтокъ** сóли, недосóлъ.

Niesłony, несолёный.

Niesłownie, несдéрживая да́ннаго слóва

Niesłowność, **-ści**, *ж.* несдержáніе да́ннаго слóва, неустóйка въ слóвѣ, неустóйчивость.

Niesłowny, несдéрживающій да́ннаго слóва, неустóйчивый въ слóвѣ.

Niesłubny, безбрáчный; || незакóнный, незаконнорождённый, побóчный.

Niesłusznie, несправедли́во.

Niesłuszność, **-ści**, *ж.* несправедли́вость, *см.* **Niesprawiedliwość.**

Niesłuszny, несправедли́вый, непрáвый.

Niesłychanie, неслы́ханно, чрезвычáйно, непомéрно, безмéрно, чрезмéрно, крáйне.

Niesłychany, неслы́ханный, небывáлый.

Niesmacznie, **Niesmaczno**, безвку́сно, невку́сно; || *нескла́дно, глу́по, по́шло, вя́ло. **Kucharz ten niesmaczno gotuje**, э́тотъ по́варъ гото́витъ безвку́сно. **Nie smaczno pisze**, нескла́дно, глу́по пи́шетъ. **Niesmaczno mu**, э́то ему́ не по вку́су.

Niesmaczność, **-ści**, *ж.* безвку́сность; || * нескла́дность, по́шлость, нелéпость.

Niesmaczny, безвку́сный; || * нескладный, по́шлый, глу́пый, нелéпый; || непрія́тный, отвратúтельный. **Niesmaczne to**, э́то невкусно, въ э́томъ нéтъ вку́са.

Niesmak, **-u**, *м.* потéря вку́са, безвку́сіе; || отвращéніе, омерéніе; || тéрпкость, непрія́тный вкусъ; || * неудовóльствіе, непрія́тность, ску́ка, пресыщéніе. **Wino, które zostawia po sobie niesmak**, вúно, котóрое по́слѣ себя́ оставля́етъ проти́вный, дурнóй вкусъ. **Zbyteczne roskosze zostawiają niesmak po sobie**, излúшество въ удовóльствіяхъ оставля́етъ по́слѣ себя́ ску́ку.

Niesmakowitość, **-ści**, *ж. см.* **Niesmaczność.**

Niesmakowity, *см.* **Niesmaczny.**

Nieśmiało, несмéло, рóбко, застéнчиво, боязли́во.

Nieśmiałość, **-ści**, *ж.* несмéлость, рóбость, застéнчивость, боязли́вость.

Nieśmiały, несмéлый, рóбкій, застéнчивый, боязли́вый.

Nieśmiele, *см.* **Nieśmiało.**

Nieśmiertelnić, *см.* **Unieśmiertelnić.**

Nieśmiertelnie, безсмéртно, *см.* **Wiecznie.**

Nieśmiertelnik, -a, *м. Бот.* сухоцвѣтъ.
Nieśmiertelny, безсмѣ́ртный.
Nieśna (kokosz, kura), несу́шка, но́ская ку́рица.
Niesnadno, нелегко́, тру́дно.
Niesnadny, нелёгкій, тру́дный.
Niesnaska, -i, *ж.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Niesnaski**), ра́спря, несогла́сіе, разло́ръ, смута. **Niesnaski wzniecać**, сѣ́ять, подде́рживать разло́ръ, возбужда́ть несогла́сіе.
Niesoczysty, несо́чный, непита́тельный.
Niespełna, о́коло, почти́, несполна́, безъ ма́лаго. **Kosztuje mi to niespełna sto rubli**, э́то сто́итъ мнѣ о́коло ста рубле́й, *или* безъ ма́лаго сто рубле́й. **Niespełna ma rozumu**, онъ не въ своёмъ умѣ́, онъ не въ по́лномъ ра́зумѣ.
Niespławny, несудохо́дный.
Niesplik, -u, *м.* ирга́, кизи́льникъ (*плодъ*); || ча́шковое де́рево.
Niespodzianie, Niespodziewanie, неожи́данно, нечаянно.
Niespodziany, Niespodziewany, неожи́данный, нечаянный.
Niespodziewanie, *см.* **Niespodzianie.**
Niespodziewany, *см.* **Niespodziany.**
Niespokoić, *см.* **Niepokoić.**
Niespokojnica, -y, *ж.* сплётница, безпоко́йная, сварли́вая же́нщина.
Niespokojnie, безпоко́йно.
Niespokojnik, -a, *м.* сплётникъ, сму́тникъ, сварли́вый, безпоко́йный.
Niespokojność, -ści, *ж.* безпоко́йство, трево́га, смяте́ніе, волне́ніе, смуще́ніе.
Niespokojny, безпоко́йный, тре́вожный, взволно́ванный, смущённый.
Niespornie, безспо́рно, безпрекосло́вно.
Niesporny, безспо́рный, безпрекосло́вный.
Niesporo, неспо́ро, неуспѣ́шно, невы́годно, нескоро, ме́дленно. **Niesporo takiém piórem pisać**, таки́мъ перо́мъ нескоро напи́шешь. **Robota niespora idzie**, рабо́та не спори́тся.
Niespory, неспо́рый, неуспѣ́шный, невы́годный; || медли́тельный.
Niesposób (вм. **Nie sposób**, т. е. **Nie ma sposobu**), невозмо́жно, нѣтъ возмо́жности, нѣтъ сре́дства.
Niesposobność, -ści, *ж.* неспосо́бность, него́дность, непоня́тливость.
Niesposobny, неспосо́бный, него́дный, непоня́тливый.
Niespracowanie, неутоми́мо.
Niespracowany, неутоми́мый.
Niesprawiedliwie, несправедли́во.
Niesprawiedliwość, -ści, *ж.* несправедли́вость. **Popełnić niesprawiedliwość**, сдѣ́лать несправедли́вость.
Niesprawiedliwy, несправедли́вый, непра́ведный, непра́вый.
Niesprawność, -ści, *ж.* нело́вкость, неску́сство, нерасторо́пность.
Niesprawny, нело́вкій, неискусный, нерасторо́пный.
Niestale, непостоя́нно.
Niestałość, -ści, *ж.* непостоя́нство, превра́тность, изме́нчивость.
Niestały, непостоя́нный, изме́нчивый.
Niestanie, -nia, *ср.* (u prawa), неявка по вы́зову въ судъ.
Niestaranny, нестара́тельный, неради́вый.
Niestatecznie, непостоя́нно, изме́нчиво, переме́нчиво, необду́манно.
Niestateczność, -ści, *ж.* непостоя́нство, переме́нчивость, изме́нчивость.
Niestateczny, непостоя́нный, переме́нчивый, изме́нчивый.
Niestatek, -tku, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство; || развра́тъ, распу́щенность нра́вовъ; || *распу́тникъ, развра́тникъ гуля́ка.
Niestawiennictwo, -a, *ср. см.* **Niestanie.**
Niestety, Niestetyż, *Межд.* увы! ахъ!
Niestosownie, неприли́чно, непристо́йно, несво́йственно, несообра́зно, *см.* **Niewłaściwie.**
Niestosowność, -ści, *ж.* неприли́чіе, непристо́йность, несообра́зность, *см.* **Nieprzyzwoitość, Niewłaściwość.**
Niestosowny, неприли́чный, непристо́йный, несво́йственный, несообра́зный, *см.* **Niewłaściwy.**
Niestrawiony, непереварённый, несварённый.
Niestrawność, -ści, *ж.* неваре́ніе желу́дка; || неудобовари́мость.
Niestrawny, несвари́мый, неудо́бовари́мый.
Niestrojny, разстро́енный, разла́женный, *см.* **Rozstrojony.**
Niestwora, -y, *ж. см.* **Niestworność.**
Niestwornie, доку́чливо, назо́йливо, *см.* **Natrętnie**; || неумѣ́ренно.
Niestworność, -ści, *ж. см.* **Niesforność, Niezgoda**; || неумѣ́ренность; || назо́йливость, доку́чливость, *см.* **Natrętność.**
Niestworny, *см.* **Niesforny**; || неумѣ́ренный, необу́зданный, ненасы́тный; || назо́йливый, доку́чливый.
Niestworzony, несуществу́ющій, небыва́лый. **Pleść rzeczy niestworzone**, разска́зывать небыли́цы, плести́ вся́кій вздоръ.
Niesumiennie, безсо́вѣстно, недобросо́вѣстно.
Niesumienność, -ści, *ж.* безсо́вѣстность, недобросо́вѣстность.
Niesumienny, безсо́вѣстный, недобросо́вѣстный.
Nieświadom, Nieświadomy (czego), незна́ющій, несвѣ́дущъ, несвѣ́дущій, невѣ́жественъ, невѣ́жественный, неопытенъ, неопытный. **Nieświadom rzeczy światowych**, онъ не зна́етъ свѣ́тской жи́зни, онъ неопытенъ въ свѣ́тѣ.
Nieświadomie, невѣ́жественно.

Nieświadomość, **-ści**, *ж.* невѣ́жество, невѣдѣ́ніе, незна́ніе.

Nieswój, самъ не свой. **Jakiś dziś jestem nie swój**, сего́-дня я самъ не свой, не въ обыкнове́нномъ расположе́ніи ду́ха.

Niesworne, *см.* **Niesfornie**.

Niesworność, *см.* **Niesforność**.

Niesworny, *см.* **Niesforny**.

Nieszczerość, **-ści**, *ж.* нейскренность, неоткрове́нность, притво́рство, скры́тность.

Nieszczery, нейскренній, неоткрове́нный, притво́рный, скры́тный.

Nieszczerze, нейскренно, неоткрове́нно, притво́рно, скры́тно.

Nieszczęście, **-ścia**, *ср.* несча́стіе, злополу́чіе, бѣ́дствіе. **Nieszczęścia kogo nabawić**, пове́ргнуть кого́ въ несча́стіе, причини́ть кому́ несча́стіе. **Na nieszczęście**, къ несча́стію. **Dzielić z kim nieszczęście**, дѣли́ть съ кѣмъ несча́стіе. **Trzebaż takiego nieszczęścia**, не везётъ, нѣтъ сча́стія, нѣтъ уда́чи, ну́жно же бы́ло такъ случи́ться. **Nieszczęściem**, *Нар.* по несча́стію, къ несча́стію.

Nieszczęśliwie, **Nieszczęśnie**, несча́стливо, несча́стно, неуда́чно.

Nieszczęśliwość, **Nieszczęsność**, **-ści**, *ж.* несча́стливость, го́ре.

Nieszczęśliwy, **Nieszczęsny**, несча́стливый, несча́стный, бѣ́дственный.

Nieszczęśnica, **-y**, *ж.* несчастли́вица.

Nieszczęśnie, *см.* **Nieszczęśliwie**.

Nieszczęśnik, **-a**, *м.* несча́стный.

Nieszczęsność, *см.* **Nieszczęśliwość**.

Nieszczęsny, *см.* **Nieszczęśliwy**.

Nieszlachetnie, неблагоро́дно.

Nieszlachetność, **-ści**, *ж.* неблагоро́дство.

Nieszlachetny, неблагоро́дный.

Nieszpetnie, неду́рно, нехо́до.

Nieszpetność, **-ści**, *ж.* благообра́зіе.

Nieszpetny, благообра́зный.

Nieszpór, **-oru**, *м.* **Nieszpory**, **-ów**, *мн.* вече́рня (*церковная служба*).

Nieszporny, вече́рній, *см.* **Nieszpór**.

Niesztucznie, неиску́сно, гру́бо, топо́рно.

Niesztuczność, **-ści**, *ж.* простота́; || простова́тость.

Niesztuczny, неиску́ственный, просто́й, гру́бый, топо́рный.

Niesztukowany, цѣ́льный, ненадста́вленный.

Nieszykownie, *Нар.* нестро́йно, безпоря́дочно.

Nieszykowność, **-ści**, *ж.* нестро́йность, безпоря́дочность.

Nieszykowny, нестро́йный, безпоря́дочный.

Nietajno, изве́стно, я́вно, очеви́дно.

Nietajny, изве́стный, я́вный, очеви́дный.

Nietęgi, сла́бый, безси́льный, неплотный; || вя́лый, плохо́й, незави́дный, ма́лый; || посре́дственный, недоста́точный.

Nietęgo, не́ очень, ма́ло; || бѣ́дно, ску́дно, пло́хо; || незави́дно, посре́дственно, недоста́точно.

Nietęgość, **-ści**, *ж.* сла́бость, вя́лость, безси́лие; || посре́дственность; || недоста́токъ, несовершéнство.

Nietknięty, нетро́нутый, неповрежде́нный, цѣ́льный; || * неприкоснове́нный.

Nietoperz, **-a**, *м. Зоол.* лету́чая мышь, нетопы́рь.

Nietopnistość, **Nietopność**, **-ści**, *ж.* непла́вкость.

Nietopnisty, **Nietopny**, непла́вкій, огнесто́йкій.

Nietorowany, непроло́женный, непро́торенный.

Nietota, **-y**, *ж. Бот.* дрокъ ши́льная трава́.

Nietowarzyski, необщи́тельный, необходи́тельный; || неужи́вчивый, нелюди́мый.

Nietowarzyskość, **-ści**, *ж.* необщи́тельность, необходи́тельность; || неужи́вчивость.

Nietrafnie, неуда́чно, невпопа́дъ, некста́ти, несхо́дно.

Nietrafność, **-ści**, *ж.* нева́рность, непра́вильность, несхо́дство.

Nietrafny, неуда́чный, нева́рный, непра́вильный, несхо́дный.

Nietrwale, непро́чно, хру́пко, ло́мко; || непостоя́нно.

Nietrwałość, **-ści**, *ж.* непро́чность, хру́пкость, ло́мкость; || непостоя́нство.

Nietrwały, непро́чный, хру́пкій, ло́мкій; || непостоя́нный.

Nietrwożliwy, безбоя́зненный; || непугли́вый, нетрусли́вый.

Nietrybowy, чрезвыча́йный, необыкнове́нный, *см.* **Nadzwyczajny**.

Nietykałek, **-łka**, *м. Бот.* не тро́нь меня́, недотыка (*растéніе*).

Nietykalność, **-ści**, *ж.* неосяза́емость; || неприкоснове́нность; || ненаруши́мость.

Nietykalny, неосяза́емый, неощути́мый; || неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nietykany, нетро́нутый, цѣ́льный, неповрежде́нный.

Nieubiegły, неисте́кшій.

Nieubłaganie, неумоли́мо.

Nieubłaganość, **-ści**, *ж.* неумоли́мость, непримири́мость.

Nieubłagany, неумоли́мый, непримири́мый.

Nieuchronnie, неизбѣ́жно, неминуе́мо.

Nieuchronność, **-ści**, *ж.* неизбѣ́жность, неминуе́мость.

Nieuchronny, неизбѣ́жный, неминуе́мый.

Nieucieszny, неутѣшительный, непрія́тный, ску́чный.

Nieucieszony, неутѣшный.

Nieuctwo, *см.* **Nieukowstwo**.

Nieuczciwie, безче́стно, нече́стно.

Nieuczciwość, **-ści**, *ж.* безче́стность, криводу́шіе; || вѣролóмство, безсóвѣстность; || безче́стный посту́покъ.

Nieuczciwy, безче́стный, криводу́шный; || вѣролóмный, безсóвѣстный, недобросóвѣстный.

Nieuczynnie, необязáтельно, несносходи́тельно, неуслу́жливо.

Nieuczynność, -ści, *ж.* необязáтельность, несносходи́тельность, неуслу́жливость.

Nieuczynny, необязáтельный, несносходи́тельный, неуслу́жливый.

Nieudany, непритзóрный, неподдéльный.

Nieudatnie, неуклю́же, нело́вко, неудáчно, уро́дливо.

Nieudatność, -ści, *ж.* уро́дливость, безобрáзие, нескла́дность.

Nieudatny, неуклю́жий, нело́вкий, неудáчный, уро́дливый, безобрáзный, нескла́дный.

Nieudolnie, недоста́точно, неудовлетвори́тельно, бессúльно, нéмощно.

Nieudolność, -ści, *ж.* недоста́точность, неудовлетвори́тельность; || бессúлие, нéмощь, неспосóбность.

Nieudolny, недоста́точный, неудовлетвори́тельный; || бессúльный, нéмощный, неспосóбный.

Nieudzielnie, завúсимо, въ подчинéніи.

Nieudzielność, -ści, *ж.* несообщи́тельность, несообщáемость; || завúсимость.

Nieudzielny, несообщи́тельный; || завúсимый, подчинéнный.

Nieufanie, -nia, *ср.* недовéріе, *см.* **Nieufność**.

Nieufnie, недовéрчиво.

Nieufność, -ści, *ж.* недовéрчивость, мни́тельность, недовéріе, сомнéніе, подозри́тельность, *см.* **Podejrzliwość**.

Nieufny, недовéрчивый, мни́тельный, сомнéвáющійся.

Nieugaszony, неугасúмый; || неутоли́мый. **Pragnienie nieugaszone**, неутоли́мая жáжда.

Nieugięty, -ści, *ж.* непрекло́нность; || негúбкость. **Nieugiętość charakteru**, непрекло́нность, твёрдость характéра.

Nieugięty, непрекло́нный; || негúбкій.

Nieugłaskany, дúкій, суро́вый.

Nieuhamowanie, *см.* **Niepohamowanie**.

Nieuhamowany, *см.* **Niepohamowany**.

Nieujęty, Nieujętny, неприкоснове́нный, неуловúмый; || невоздéржный, запáльчивый, нылкій, неумéренный, неудержúмый.

Nieujeżdżony, невыéзженный, необъéзженный.

Nieuk, -a, *м.* нéучъ, безгрáмотный; || невéжда.

Nieuka, -i, *ж.* невéжество, невéдéніе, незнáніе.

Nieukładnie, неучтúво, невéжливо.

Nieukładność, -ści, *ж.* нело́вкость, неуклю́жесть; || неучтúвость, невéжливость.

Nieukładny, нело́вкій, неуклю́жій; || неучтúвый, невéжливый.

Nieukojony, неуспоко́енный, неусмирённый, необлегчённый; || **необу́зданный**, неукрощённый.

Nieukowstwo, -a, *ср.* невéжество.

Nieukrócony, неукрощённый, дúкій; || необу́зданный.

Nieuleczony, неизлéчúмый.

Nieulękłość, -ści, *ж.* безбоя́зненность, неустрашúмость.

Nieulękły, безбоя́зненный, неустрашúмый.

Nieułomny, здоро́вый, неувéчный; || безпоро́чный, безошúбочный.

Nieumiarkowany, неумéренный.

Nieumiejący czytać i pisać, безгрáмотный.

Nieumiejętnie, неискýсно, нело́вко.

Nieumiejętność, -ści, *ж.* неумéніе, неумéлость, нело́вкость; || неспосóбность, неóпытность.

Nieumiejętny, неискýсный, незнáющій (*чего́*); || неспосóбный, неóпытный.

Nieumienie czytać i pisać, безгрáмотность.

Nieuniacki, Nieunicki, *см.* **Dyzunicki**.

Nieunita, *см.* **Dyzunita**.

Nieupamiętale, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво, неосмотри́тельно.

Nieupamiętałość, -ści, *ж.* необдýманность, легкомы́сленность, опромéтчивость, неосмотри́тельность.

Nieupamiętały, необдýманный, легкомы́сленный, опромéтчивый, неосмотри́тельный.

Nieuproszony, неумоли́мый, неупроси́мый, непрекло́нный, *см.* **Nieubłagany**.

Nieurodzaj, -ju, *м.* неурожáй.

Nieurodzajność, -ści, *ж.* безпло́дность, неплóдіе, безплóдіе.

Nieurodzajny, неурожáйный, безплóдный. **Rok nieurodzajny**, неурожáйный годъ.

Nieusidlony, неуловúмый.

Nieuskromiony, неукроти́мый, необýзданный.

Nieuśmierzony, *см.* **Nieuskromiony, Nieutulony, Nieukojony**.

Nieustający, Nieustanny, непреры́вный, безпреры́вный, безпреста́нный, продолжи́тельный.

Nieustannie, непреры́вно, безпреры́вно, безпреста́нно.

Nieustanność, -ści, *ж.* безпреры́вность, продолжи́тельность.

Nieustanny, *см.* **Nieustający**.

Nieustąpienie, -nia, *ср.* неустýпка. **Pod nieustąpieniem od kontraktu**, подъ услóвіемъ не отступáть отъ контрáкта.

Nieustawnie, по временáмъ, съ перемéжками.

Nieustawny, перемежáющійся, перемéжный.

Nieustraszenie, неустрашúмо.

Nieustraszoność, -ści, *ж.* неустрашúмость.

Nieustraszony, неустрашúмый.

Nieustrzeżony, неуберёжённый.

Nieuszanowanie, -nia, *ср.* неуважéніе, непочтéніе.

Nieuszkodzony, невредúмый.

Nieuszykowany, неприготóвленный, нераставленный.

Nieutorowany, непроло́женный, непротóренный.

Nieutratny, нерасточи́тельный.
Nieutulenie, Nieutulono, неутѣ́шно.
Nieutulony, неутѣ́шный.
Nieuwaga, **-i**, *ж.* невниманіе, невнима́тельность. **Przez nieuwagę**, ненарóчно, по оши́бкѣ, безъ у́мысла; || опроме́тчивость, неосторóжность. **Z nieuwagi**, по неосторóжности.
Nieuważanie (na kogo, na co), **-a**, *ср.* невнима́тельность, небре́жность, неосторóжность.
Nieuważnie, невнима́тельно, безъ внима́нія, необду́манно, легкомы́сленно, опроме́тчиво, неосторóжно.
Nieuważny, невнима́тельный, необду́манный, легкомы́сленный, опроме́тчивый, неосторóжный.
Nieuzasadniony, неоснова́тельный.
Nieużytecznie, безполе́зно, безпло́дно, тщéтно.
Nieużyteczność, **-ści**, *ж.* безполе́зность, безпло́дность, тщéтность.
Nieużyteczny, безполе́зный, безпло́дный, тщéтный.
Nieużytek, **-tku**, *м.* пу́стошь, земля́ впу́стѣ лежа́щая.
Nieużytość, **-ści**, *ж.* жёсткость (*характера*), суро́вость, непода́тливость, непристу́пность, необходи́тельность.
Nieużyty, жёсткій (*характеръ*), суро́вый, непода́тливый, непристу́пный, необходи́тельный.
Niewałaszony (koń), некла́деный конь, жеребе́цъ.
Niewarowny, неукрѣплённый, незащищённый.
Niewątpliwie, несомнѣ́нно.
Niewątpliwość, **-ści**, *ж.* несомнѣ́нность.
Niewątpliwy, несомнѣ́нный.
Niewaźnie, недѣйстви́тельно; || нева́жно.
Nieważność, **-ści**, *ж. Юрид.* недѣйстви́тельность, призна́ніе обяза́тельства недѣйстви́тельнымъ и́ли подлежа́щимъ уничтоже́нію; || ничтожность, недоста́токъ надлежа́щаго вѣ́са. **Nieważność kontraktu**, недѣйстви́тельность контра́кта. **Nieważność małżeństwa**, недѣйстви́тельность, уничтоже́ніе бра́ка.
Nieważny, недѣйстви́тельный; || ничто́жный; || неполновѣ́сный; || нецѣнный. **Nieważny dokument**, ничто́жный, недѣйстви́тельный докуме́нтъ. **Za nieważne uznać**, уничтожа́ть, дѣ́лать недѣйстви́тельнымъ, призна́ть недѣйстви́тельнымъ. **Nieważny dukat**, неполновѣ́сный черво́нецъ.
Niewczas, **-u**, *м.* безсо́нница, по́здніе труды́, лише́ніе о́тдыха по́слѣ трудо́въ. **Niewczasy zniszczyły mi zdrowie**, безсо́нница разстро́ила моё здоро́вье. || **Niewczas**, *Нар.* невпопа́дъ, нево́время, некста́ти. **Po niewczasie**, сли́шкомъ по́здно.
Niewczasować, трево́жить, безпоко́ить, докуча́ть.
Niewczesny, преждевре́менный; || **по́здній**, запозда́лый. **Niewczesne żarty**, неумѣ́стныя шу́тки, нево́время, некста́ти. **Niewczesne żale**, по́здніе сожале́нія. **Niewczesna śmierć**, преждевре́менная смерть, *см.* **Przedwczesny, Zawczesny. Niewczesny płód**, вы́кидышъ, недоно́сокъ; || *Бот.* незре́лый плодъ.
Niewdzięczen, неблагода́ренъ, *см.* **Niewdzięczny.**
Niewdzięcznica, **-y**, *ж.* **неблагода́рная** (*же́нщина*).
Niewdzięcznie, неблагода́рно.
Niewdzięcznik, **-a**, *м.* неблагода́рный (*человѣкъ*).
Niewdzięczność, **-ści**, *ж.* неблагода́рность, непризна́тельность.
Niewdzięczny, неблагода́рный, непризна́тельный; || непрія́тный, некраси́вый, *см.* **Nieprzyjemny.**
Niewdzięka, **-i**, *ж. см.* **Niewdzięczność.**
Niewiadomie, безъ вѣ́дома.
Niewiadomo, неизвѣ́стно.
Niewiadomość, **-ści**, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе, *см.* **Nieznajomość.**
Niewiadomy, *Стар.* невѣ́жественный, неучёный, *см.* **Nieświadomy**; || неизвѣ́стный, *см.* **Nieznany. Niewiadomy z pobytu**, безвѣ́стно-отсу́тствующій. || *Мат.* **Niewiadoma**, неизвѣ́стная величина́, искóмое.
Niewiara. **-y**, *ж.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе; || недовѣ́рчивость, *см.* **Niedowiarstwo**; || *Прост.* невѣ́рный, не́христь, бусурма́нъ.
Niewiasta, **-y**, *ж.* же́нщина, ба́ба.
Niewid, **-u**, *м.* не́видаль, невида́льщина, небыли́ца, небыва́льщина. **Troje niewidów prawić**, разска́зывать небыли́цы.
Niewidoczny, неви́дный.
Niewidomie, неви́димо.
Niewidomy, неви́димый, *см.* **Niewidzialny**; || слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**
Niewidzialnie, неви́димо.
Niewidzialność, **-ści**, *ж.* неви́димость.
Niewidzialny, неви́димый.
Niewidziany, неви́данный.
Niewiedzenie, -nia, *ср.* невѣ́дѣніе.
Niewiele, немно́го. **Z niewielu ludźmi**, съ немно́гими людьми́, съ небольши́мъ число́мъ люде́й. **Niewiele mu trzeba**, ему́ немно́го ну́жно, онъ дово́льствуется ма́лымъ.
Niewierca, *см.* **Niewiernik.**
Niewierczy, иновѣ́рческій.
Niewiernica, **-y**, *ж.* измѣ́нница, *см.* **Zdrajczyna.**
Niewiernie, невѣ́рно, измѣ́нически.
Niewiernik, **-a**, **Niewierca**, **-y**, *м.* невѣ́рный; || измѣ́нникъ, *см.* **Zmiennik, Zdrajca.**
Niewierność, **-ści**, *ж.* невѣ́рность.
Niewierny, невѣ́рный.
Niewierz, **-a**, *м. см.* **Niewiernik.**
Niewieści, же́нскій, *см.* **Kobiecy**; || нѣ́жный, изнѣ́женный, же́нственный, сла́бый. **Niewieście serce**, нѣ́жное се́рдце.
Niewieścić, **Zniewieścić**, изнѣ́живать, изнѣ́жить

Niewieścieć, Zniewieścieć, изнѣ́житься; ‖ оба́биться.

Niewieściniec, *см.* **Macica.**

Niewieścisko, *см.* **Babsko.**

Niewieściuch, -a, *м.* **нѣ́женка, слабоду́шный челове́къ,** *см.* **Kobieciarz.**

Niewieściuchowski, же́нственный; ‖ ба́бскій.

Niewieściuchowstwo, -a, *ср.* (ность. же́нственно-

Niewiniątko, -a, *ср.* невѝнный младе́нецъ, невѝнность. **Święto Niewiniątek,** пра́здникъ младе́нцевъ изби́енныхъ Иродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Niewinnić, *см.* **Uniewinniać.**

Niewinnie, невѝнно.

Niewinniuchny, Niewinniutki, соверше́нно невѝнный, безгрѣ́шный.

Niewinność, -ści, *ж.* невѝнность.

Niewinny, невѝнный.

Niewładny, безси́льный, не́мощный.

Niewłaściwie, несво́йственно, нето́чно; ‖ *Юрид.* незако́нно, непра́вильно, не по пра́ву. **Niewłaściwie zwany,** такъ называ́емый, *или* не въ со́бственномъ смы́слѣ.

Niewłaściwość, -ści, *ж.* несво́йственность, несообра́зность, несоотвѣ́тственность; ‖ *Юрид.* неполнопра́вность, некомпете́нтность. **Niewłaściwość sądu,** неподсу́дность.

Niewłaściwy, несво́йственный, ненадлежа́щій. **Użyć niewłaściwego wyrazu,** употреби́ть несво́йственное языку́ сло́во; ‖ непристо́йный, неприли́чный; ‖ *Юрид.* неимѣ́ющій пра́ва суди́ть, неполнопра́вный, невла́стный, некомпете́нтный.

Niewłaśnie, несво́йственно, нето́чно.

Niewłasny, несво́йственный, нето́чный, *см.* **Niewłaściwy;** ‖ чужо́й, чу́ждый, несо́бственный.

Niewód, -odu, *м.* не́водъ, мре́жа.

Niewola, -i, *ж.* ра́бство, нево́ля, **невóльничество;** ‖ плѣ́нъ; ‖ зави́симость; ‖ нужда́, необходи́мость; ‖ принужде́ніе. **Żyć w niewoli,** жить въ ра́бствѣ. **Dostać się do niewoli,** попа́сть въ плѣ́нъ. **Wziąść kogo w niewolę,** взять кого́ въ плѣ́нъ. **Ryb nie jada, chyba kiedy z niewoli musi jeść,** онъ ры́бы не ѣстъ, ра́звѣ то́лько по нужде́. *Посл.* **Ochota gorsza od niewoli,** охо́та пу́ще нево́ли. **Co mi tego za niewola?** кака́я мнѣ въ э́томъ нужда́? како́е мнѣ де́ло до э́того? что́ мнѣ въ э́томъ?

Niewolenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, принево́ливаніе.

Niewolić, Zniewolić, нево́лить, принево́ливать, принево́лить, принужда́ть, принуди́ть; ‖ покоря́ть, покори́ть, подчиня́ть, подчини́ть. **Jego dobroć zniewoliła mu serca wszystkich,** его́ доброта́ покори́ла ему́ сердца́ всѣ́хъ. **Zniewolić kogo do czego,** принуди́ть кого́ къ чему́, *см.* **Przyniewalać, Zniewalać.**

Niewolnica, -y, *ж.* нево́льница, раба́.

Niewolnictwo, -a, *ср.* нево́льничество, ра́бство.

Niewolniczo, ра́бски, раболѣ́пно.

Niewolniczość, -ści, *ж.* раболѣ́пство, подобостра́стіе.

Niewolniczy, ра́бскій; ‖ * раболѣ́пный, подобостра́стный.

Niewolnik, -a, *м.* нево́льникъ, рабъ; ‖ плѣ́нный, плѣ́нникъ. **Być niewolnikiem swoich chuci,** быть рабо́мъ свои́хъ страсте́й.

Niewolno, недозво́лено *или* недозволя́ется. **Niewolno mi,** мнѣ нельзя́, мнѣ не позво́лено.

Niewolny, нево́льный, несвобо́дный.

Niewolstwo, -a, *ср. см.* **Niewolnictwo.**

Nieprawnie, неиску́сно, нело́вко, *см.* **Niezręcznie.**

Niewprawność, -ści, *ж.* нело́вкость, неумѣ́ніе взя́ться за что́ либо, нео́пытность.

Niewprawny, неиску́сный, нело́вкій, нео́пытный.

Niewściągliwy, Niewścięźny, Niewstrzymany, невозде́ржный, гора́чій, пы́лкій.

Niewstrzemięźliwie, *Нар.* невозде́ржно, неумѣ́ренно.

Niewstrzemięźliwość, -ści, *ж.* невоздержность, неумѣ́ренность.

Niewstrzemięźliwy, невоздержный, неумѣ́ренный.

Niewstyd, -u, *м.* безсты́дство, на́глость, *см.* **Bezwstyd.**

Niewstydliwie, безсты́дно, на́гло.

Niewstydliwość, -ści, *ж.* безсты́дство, на́глость; ‖ непристо́йность.

Niewstydliwy, безсты́дный, на́глый; ‖ непристо́йный.

Niewstydnie, *см.* **Niewstydliwie, Bezwstydnie.**

Niewstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, на́глость, *см.* **Niewstydliwość, Bezwstydność.**

Niewstydny, безсты́дный, на́глый.

Niewyćwiczony, неиспы́танный, неизощрённый, невы́школенный.

Niewyczerpanie, неистоща́мо.

Niewyczerpany, неистоща́мый.

Niewyczesaniec, Niewyczosaniec, -ńca, *м.* простоволо́сый, непричёсаный; ‖ невѣ́жа, растрёпа.

Niewygoda, -y, *ж.* неудо́бство; ‖ безпоко́йство, трево́га; ‖ стѣсне́ніе; ‖ разстро́йство. **Wielką mam niewygodę z tym człowiekiem,** э́тотъ челове́къ меня́ о́чень стѣсня́етъ. **Wielka mi niewygoda bez téj książki,** мнѣ о́чень неудо́бно безъ э́той кни́ги. **Niewygody podróży,** неудо́бства путеше́ствія.

Niewygodnie, неудо́бно.

Niewygodny, неудо́бный.

Niewygojony, неизлѣ́чи́мый, **неизцѣли́мый.**

Niewykorzeniony, неискоренённый.

Niewykształcony, необразо́ванный.

Niewykurowany, Niewyleczony, неизлѣ́чи́мый, неизцѣли́мый.

Niewyleżały, *см.* **Niewystały.**

Niewymownie, невырази́мо, неска́занно, **неизрече́нно.**

Niewymowny, невырази́мый, нескáванный, неизрѣчéнный.

Niewymuszoność, -ści, *ж.* непринужде́нность.

Niewymuszony, непринужде́нный.

Niewymyślny, неразбóрчивый, неприхотли́вый. **To człowiek niewymyślny w jedzeniu**, э́тотъ человѣ́къ неприхотли́въ въ пи́щѣ; || изы́сканный. **Potrawa niewymyślna**, неизы́сканное ку́шанье; || незатѣ́йливый. **Robota wcale niewymyślna**, рабóта совершéнно незатѣ́йливая, простáя.

Niewyparzony, необвáренный. *Niewyparzona gęba, дéрзкій, грýбый на язы́къ.

Niewypłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность.

Niewypłatny, несостоя́тельный.

Niewypowiedzianie, невырази́мо, нескáзанно.

Niewypowiedziany, невырази́мый, нескáзанный.

Niewyprawny, невы́дѣланный; || недублёный (*о кóжѣ*).

Niewyrazisty, невырази́тельный, нечёткій, неи́звественный.

Niewyraźnie, нея́сно, неи́звественно, невня́тно, невырази́тельно.

Niewyraźność, -ści, *ж.* нея́сность, темнотá, невырази́тельсть, невня́тность, нечёткость.

Niewyraźny, нея́сный, тёмный, невня́тный, нечёткій.

Niewyrozumiale, стрóго, суро́во, безъ снисхожде́нія, безпощáдно.

Niewyrozumiałość, -ści, *ж.* стрóгость, суро́вость; || упóрство, безпощáдность.

Niewyrozumienie, -nia, *ср.* недоразумѣ́ніе.

Niewysłowiony, невырази́мый, нескáзанный, неизречённый.

Niewystały, мýтный, неотстóенный, неустоя́вшійся.

Niewystawnie, непы́шно, неблиста́тельно, нероскóшно, прóсто.

Niewystawność, -ści, *ж.* простотá.

Niewystawny, простóй, нероскóшный, непы́шный, невы́чурный.

Niewytrawność, -ści, *ж.* неóпытность, незна́ніе жи́зни, незрѣ́лость.

Niewytrawny, молодóй, неустоя́вшійся (*о винѣ*); || незрѣ́лый, неóпытный, неискýшённый.

Niewytrwale, непостоя́нно; || нетерпѣли́во; || неустóйчиво.

Niewytrwałość, -ści, *ж.* непостоя́нство; || нетерпѣ́ніе; || неустóйчивость.

Niewytrwały, непостоя́нный; || нетерпѣли́вый; || неустóйчивый.

Niewytrwanie, нестерпи́мо, несно́сно.

Niewytrwanie, -nia, *ср. см.* **Niewytrwałość.**

Niewytrwany, несно́сный, нестерпи́мый, *см.* **Nieznośny.**

Niewytrzymałość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, воспріи́мчивость; || несно́сливость, несдéржанность, подáтливость.

Niewytrzymały, чу́вствительный, воспріи́мчивый; || несно́сливый, несдéржанный, подáтливый. **Niewytrzymały na zimno**, чувстви́тельный къ хóлоду.

Niewytwornie, неизы́сканно, невы́чурно, незатѣ́йливо, прóсто.

Niewytworny, неизы́сканный, невы́чурный, незатѣ́йливый, простóй.

Niewywczas, -u, *м*, безсóнница, *см.* **Niewczas.**

Niewywikłany, безвы́ходный, неисхóдный.

Niewywrotny, неопровержи́мый.

Niewzruszalność, **-ści**, *ж.* ненаруши́мость.

Niewzruszenie, непоколеби́мо, непрекло́нно.

Niewzruszoność, -ści, *ж.* непоколеби́мость, непрекло́нность.

Niewzruszony, непоколеби́мый, непрекло́нный.

Niezabawem, *см.* **Niebawem.**

Niezabawnie, Niebawnie, незабáвно.

Niezabawny, прáздный, незанятóй; || незабáвный.

Niezachowanie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе.

Niezachwiany, непрекло́нный, непоколеби́мый.

Niezadługo, скóро, вскóрѣ.

Niezadłużony, незадолжáвшій.

Niezagubiony, непогибáющій, нетлѣ́нный.

Niezależnie, незави́симо; || не смотря́ на (*что́*).

Niezależność, -ści, *ж.* незави́симость; || самостоя́тельность.

Niezależny, незави́симый; || самостоя́тельный. **Niezależny od okoliczności**, незави́симый отъ обстоя́тельствъ.

Niezamierzony, непредположенный, незадýманный, незатѣ́янный.

Niezamieszkały, необитáемый, нежилóй.

Niezamożny, небогáтый, неважи́точный.

Niezapominajka, -i, *ж. Бот.* незабýдка.

Niezapomny, незабвéнный, достопами́тный.

Niezaprawny, неприпрáвленный.

Niezaproszony, неприглашённый.

Niezaprzątniony, незáнятый, порóжній, ненапóлненный.

Niezaprzeczenie, неоспори́мо, неопровержи́мо, несомнѣ́нно.

Niezaprzeczoność, -ści, *ж.* неоспори́мость, неопровержи́мость, несомнѣ́нность.

Niezaprzeczony, неоспори́мый, безспóрный, неопровержи́мый, несомнѣ́нный.

Niezapytany, неспрóшенный.

Niezasłużenie, незаслýженно.

Niezasłużony, незаслýженный.

Niezaszły, нетлѣ́нный; || безсмéртный.

Niezawisłość, **-ści**, *ж. см.* **Niezależność.**

Niezawisły, *см.* **Niezależny.**

Niezawistny, **незави́стный**, **незави́стливый.**

Niezawodnie, **немину́емо**, **непремѣ́нно**, **навѣ́рно**, **неизбѣ́жно.**

Niezawodność, **-ści**, *ж.* **непрело́жность**, **вѣ́рность**, **неизбѣ́жность.**

Niezawodny, **немину́емый**, **непремѣ́нный**, **непрело́жный**, **вѣ́рный**, **неизбѣ́жный.**

Niezazdrościwy, **Niezazdrośny**, **нерев-ни́вый**; || **незави́стный**, **незави́стливый.**

Niezbadany, **непостижи́мый**, **неисповѣ́ди́мый.**

Niezbędnie, **неизбѣ́жно**, **немину́емо**, **необходи́мо**, *см.* **Koniecznie**, **Nieuchronnie.**

Niezbędność, **-ści**, *ж.* **неизбѣ́жность**, **необходи́мость**, **немину́емость**, *см.* **Konieczność**, **Nieuchronność.**

Niezbędny, *см.* **Sprośny**, **Brzydki**, **Plugawy.**

Niezbędny, **неизбѣ́жный**, **необходи́мый**, **немину́емый**, *см.* **Konieczny**, **Nieuchronny.**

Niezbity, **неопровержи́мый.**

Niezbożnica, **-y**, *ж.* **безбо́жница**, **нечести́вица.**

Niezbożnie, **безбо́жно**, **нечести́во**, **беззако́нно.**

Niezbożnieć, **Zniezbożnieć**, **безбо́жничать**, **поступа́ть беззако́нно**, **нечести́во.**

Niezbożnik, **-a**, *м.* **безбо́жникъ**, **нечести́вецъ.**

Niezbożność, **-ści**, *ж.* **безбо́жность**, **нече́стіе**, **беззако́ніе**

Niezbożny, **безбо́жный**, **нечести́вый**, **беззако́нный.**

Niezbrodzony, **Niezbrodny**, **непереходи́мый въ бродъ.**

Niezbrojnie, **безору́жно.**

Niezbrojny, **безору́жный**, **невооружённый.**

Niezbytni, **нели́шній**, **неизли́шній**, **небезполе́зный.**

Niezbytość, **-ści**, *ж.* **доку́ка**, **доку́чливость**, **надоѣ́дливость**, **назо́йливость.**

Niezbyty, **доку́чливый**, **несно́сный**, **назо́йливый.**

Niezbywalność, **-ści**, *ж.* **неотчужда́емость.**

Niezdara, **-y**, *м.* **о́лухъ**, **не́нытюхъ**, **болва́нъ**, **остоло́пъ.**

Niezdarzony, **неуда́чный**, **неуда́вшійся**, **несча́стливый.**

Niezdatność, **-ści**, *ж.* **неспосо́бность**, **безда́рность**; || **непригодность**, **неудовлетвори́тельность.**

Niezdatny, **неспосо́бный**, **безда́рный**; || **непригодный.**

Niezdeterminowany, **неопредѣлённый**, **безсро́чный.**

Niezdobność, **-ści**, *ж.* **недоста́токъ украше́нія**, **прикра́съ**, **убра́нства**

Niezdobny, **неубранный**, **неукра́шенный.**

Niezdobyty, **непреодоли́мый**, **недоли́мый**, **недосту́пный.**

Niezdolność, **-ści**, *ж. см.* **Niezdatność.**

Niezdolny, *см.* **Niezdatny.**

Niezdrów, *см.* **Niezdrowy.**

Niezdrowie, **-wia**, *ср.* **нездоро́вье.**

Niezdrowo, **нездоро́во**, **вре́дно для здоро́вья.**

Niezdrowy, **Niezdrów**, **нездоро́вый**, **нездоро́въ**, **вре́дный**, **вре́денъ здоро́вью.**

Niezdrożny, **безупрёчный**, **безукори́зненный.**

Niezemszczony, **неотомщённый.**

Niezepsuty, **неиспо́рченный**; || **неразвращённый.**

Niezespolony, **нестро́йный**, **несогла́сный**, **несхо́дный**, **несоразмѣ́рный**, **несоотвѣ́тственный.**

Niezeszły, **нетлѣ́нный**, **непогиба́ющій**; || **вѣ́чный.**

Niezganny, *см.* **Nienaganny.**

Niezgasły, **неугаса́емый.**

Niezgięłość, **-ści**, *ж. см.* **Nieugięłość.**

Niezgięty, *см.* **Nieugięty.**

Niezgładzisty, **неизгладимый.**

Niezgłębiony, **Niezgłębny**, **неизмѣри́мый**; || **неисповѣ́ди́мый.**

Niezgłoszenie się, **-nia**, *ср.* **неявка.**

Niezgoda, **-y**, *ж.* **несогла́сіе**, **разда́ръ**, **ра́спря**, **разла́дъ.** **Podniecać niezgodę**, **возбужда́ть несогла́сіе.** **Jabłko niezgody**, **я́блоко раздо́ра.**

Niezgodliwie, *см.* **Niezgodnie.**

Niezgodliwy, **вздо́рливый**, **сварли́вый**, **бранчи́вый**; || **несогла́сный**, *см.* **Swarliwy.**

Niezgodnie, **несогла́сно.**

Niezgodność, **-ści**, *ж.* **несовмѣ́стность**; || **несогла́сіе**, **разла́дъ**; || **нестро́йность**, **несоразмѣ́рность**, **несоотвѣ́тствіе**, **несхо́дство.**

Niezgodny, **несовмѣсти́мый**; || **несогла́сный**. **нестро́йный**, **несоразмѣ́рный**, **несоотвѣ́тственный**, **несхо́дный**. **Głosy niezgodne**, **несогла́сные голоса́**. **Niezgodne charaktery**, **несхо́дные хара́ктеры.**

Niezgodzenie się, **-nia**, *ср.* **несогла́сіе.**

Niezgojony, **неизлечи́мый.**

Niezgoniony, **недостижи́мый.**

Niezgorzéj, **сносно**, **посре́дственно**, **поря́дочно**, **изря́дно**, **и туда́ и сюда́**, **и такъ и сякъ.**

Niezgrabjasz, **-a**, *м.* **нело́вкій**, **непрово́рный**, **неуклю́жій**; || **о́лухъ**, **не́нтюхъ**, **мѣшо́къ.**

Niezgrabnie, **нело́вко**, **нескла́дно.**

Niezgrabność, **-ści**, *ж.* **нело́вкость**, **неповоро́тливость**, **нескла́дность.**

Niezgrabny, **нело́вкій**, **неуклю́жій**, **неповоро́тливый**, **нескла́дный**, **мѣшкова́тый.**

Niezłamany, **несокруши́мый**, **неодоли́мый.**

Niezliczenie, *Нар.* **несмѣ́тно.**

Niezliczoność, -ści, *ж* безконе́чность; || несмѣ́тность, мно́жество.
Niezliczony, несмѣ́тный, безчи́сленный.
Niezłomnie, непрекло́нно.
Niezłomność, -ści, *ж.* непрекло́нность; || непреломля́емость.
Niezłomny, непрекло́нный; || непреломля́емый, нело́мкій.
Niezmącony, невозмути́мый.
Niezmiennie, неизмѣ́нно, непрело́жно.
Niezmienność, -ści, *ж.* неизмѣ́нность, непрело́жность.
Niezmienny, неизмѣни́емый, неизмѣ́нный, непрело́жный.
Niezmiernie, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, кра́йне; || безконе́чно, *см.* Nieskończenie.
Niezmierność, -ści, *ж.* чрезмѣ́рность, безмѣ́рность, безконе́чность, *см.* Nieskończoność.
Niezmierny, чрезмѣ́рный, безмѣ́рный, безконе́чный, *см.* Nieskończony.
Niezmierzoność, -ści, *ж.* грома́дность, несмѣ́тность, необъя́тность.
Niezmierzony, грома́дный, несмѣ́тный, необъя́тный
Niezmieszalność, -ści, *ж.* несмѣси́мость.
Niezmieszalny, несмѣси́мый.
Niezmieszany, несмѣша́нный.
Niezmordowanie, неутоми́мо.
Niezmordowany, неутоми́мый.
Niezmożony, непобѣди́мый, **неодоли́мый.**
Niezmrużony, несомкну́тый (*о глаза́хъ*).
Niezmyślenie, и́стинно, по́длинно, дѣйстви́тельно.
Niezmyślny, и́стинный, по́длинный, дѣйстви́тельный.
Niezmyślony, невы́думанный, и́стинный, дѣйстви́тельный; || и́скренній, чистосерде́чный, *см.* Szczery.
Niezmacznie, неприме́тно, незаме́тно, ма́ло-по-ма́лу.
Niezmaczny, **неприме́тный**, незаме́тный.
Nieznajomo, **подъ чужи́мъ и́менемъ**, инко́гнито.
Nieznajomość, -ści, *ж.* незнако́мство; || незна́ніе. **Nieznajomość świata**, незна́ніе све́та.
Nieznajomy, **неизве́стный**, **незнако́мый**, *см.* **Nieznany.**
Nieznaleźny, ненаходи́мый.
Nieznanie, -nia, *ср.* незна́ніе, **неизвѣ́стіе.**
Nieznany, неизве́стный.
Nieznikomość, -ści, *ж.* нетлѣ́нность.
Nieznikomy, нетлѣ́нный, непогиба́ющій.
Nieznośnie, несно́сно, невыноси́мо, нестерпи́мо.
Nieznośny, несно́сный, невыноси́мый, нестерпи́мый.
Niezręcznie, нело́вко, неиску́сно, нерасчу́мно.
Niezręczność, -ści, *ж.* нело́вкость, неиску́ство, неумѣ́нье взя́ться за дѣ́ло.
Niezręczny, нело́вкій, неиску́сный.
Niezrównany, несравне́нный.
Niezrozumiale, непоня́тно, невразуми́тельно, нея́сно.
Niezrozumiałość, -ści, *ж.* непоня́тливость, невразуми́тельность, нея́сность.
Niezrozumiały, непоня́тный, невразуми́тельный, нея́сный.
Niezrzałość, *см.* **Niedojrzałość.**
Niezrzały, *см.* **Niedojrzały.**
Niezsiadły, несверну́вшійся, несшѣ́вшійся (*о молокѣ*).
Niezupełnie, **несовершѣ́нно**, несовсѣ́мъ, невполнѣ́.
Niezupełność, -ści, *ж.* **несовершѣ́нство**, недоста́токъ; || неполнота́.
Niezupełny, несовершѣ́нный, **недоста́точный**; || непо́лный.
Niezużyty, неизно́шенный, **неиста́скавный**, непотёртый.
Niezwiędły, неувя́дшій.
Niezwornie, *см.* **Niesfornie.**
Niezworność, *см.* **Niesforność.**
Niezworny, *см.* **Niesforny.**
Niezwrotnie, неповоро́тливо, непрово́рно, тяжело́, нело́вко.
Niezwrotność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, тяжелова́тость, нело́вкость.
Niezwrotny, неповоро́тливый, нело́вкій, тяжёлый.
Niezwyciężony, непобѣди́мый, непреодоли́мый, *см.* **Nieprzezwyciężony.**
Niezwyczajnie, необыкновѣ́нно.
Niezwyczajność, -ści, *ж.* необыкновѣ́нность, необыча́йность, *см.* **Niezwykłość**; || непривы́чка, *см.* **Nienawykłość.**
Niezwyczajny, необыкновѣ́нный, необыча́йный, *см.* **Niezwykły**; || **Niezwyczajny czego**, непривы́кшій къ чему́.
Niezwykle, *см.* **Niezwyczajnie.**
Niezwykłość, -ści, *ж.* необыкновѣ́нность, необыча́йность.
Niezwykły, необыкновѣ́нный, необыча́йный.
Nieżyczliwość, -ści, *ж.* **недоброжела́тельство**, злора́дство.
Nieżyczliwy, недоброжела́тельный, злонамѣ́ренный,
Nieżywiątko, -a, *ср. Анат.* и *Бот.* **зарóдышъ**
Nieżywny, неплодоро́дный, **непроизводи́тельный** (*о землѣ*).
Nieżywotny, неоживлённый, неорганический.
Nieżyzność, -ści, *ж.* **неплоди́е**, **безплоди́е**, безплóдность.
Nieżyzny, безплóдный.
Nigdy, никогда́.
Nigdzie, нигдѣ́; || **никуда́. Nigdzie tego nie zobaczysz**, **ты нигдѣ́ э́того не уви́дишь. Dokąd idziesz? nigdzie**, **куда́ ты идёшь? никуда́.**
Nigryt, -a, *м.* **Негръ.**
Nijak, **Nijako**, **никакъ**, **нисколько**, **никоимъ о́бразомъ**, **отню́дь**, **совсѣ́мъ** не **вовсе не.**

Nijaki, никако́й; || неопредѣле́нный; || сре́дній. **Nijaki kolor**, неопредѣле́нный цвѣтъ. **Jestem dziś nijaki**, сего́-дня я самъ не по себѣ. || *Грам.* **Rodzaj nijaki**, сре́дній родъ.

Nijako, *см.* **Nijak.**

Nijakość, -ści, *ж.* неопредѣле́нность, безразли́чность.

Nikąd, *см.* **Znikąd.**

Nikczemnić, Znikczemnić, уничижа́ть, унижа́ть. **Nikczemnić się, Znikczemnić się**, унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́.

Nikczemnie, по́дло, ни́зко.

Nikczemnieć, Znikczemnieć, худѣть; || скудѣть, бѣднѣть; || по́ртиться, вырожда́ться; || **унижа́ться**, уничижа́ться, унижа́ть себя́. **Znikczemniała ta rasa**, э́то поколѣ́ніе вы́родилось.

Nikczemnik, -a, *м.* бездѣ́льникъ, подле́цъ, негодя́й.

Nikczemność, -ści, *ж.* по́длость, ни́зость; || ничто́жность.

Nikczemny, по́длый, ни́зкій, негóдный; || ничто́жный.

Nikędy, *см.* **Nigdzie**

Nikły, скоропреходя́щій, *см.* **Znikomy.**

Niknąć, Znikać, Zniknąć, исчеза́ть, исче́знуть, пропада́ть, пропа́сть; || ме́ркнуть. **Zniknął mi z oczu**, онъ исче́зъ изъ мои́хъ глазъ. **Ten kolor prędko niknie**, э́тотъ цвѣтъ ско́ро пропада́етъ.

Niknienie, Zniknienie, -nia, *ср.* исчеза́ніе, исчезнове́ніе.

Niktóredy, нигдѣ́, **никуда́**, **ни въ** како́мъ мѣ́стѣ.

Nim, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ. **Nim rok upłynie**, пре́жде не́жели пройдѣтъ годъ.

Niniejszy, нынѣ́шній, тепе́решній, настоя́щій. **Donoszę ci w niniejszym liście**, увѣдомля́ю тебя́ въ настоя́щемъ письмѣ́. **Niniejsze dzieło**, издава́емое нынѣ́ сочине́ніе. **Podług przepisów w 2-éj księdze niniejszéj ustawy postanowionych**, по пра́вилямъ, устано́вленнымъ во 2-ой кни́гѣ сего́ уста́ва **Wiadomo czynię niniejszém**, симъ объявля́ю *или* **извѣща́ю.**

Niskąd, *см.* **Nizkąd.**

Niski (Nizki), ни́зкій.

Nisko (Nizko), ни́зко.

Niskopienny, низкоство́льный, **низкора́стущій**, го́дный къ ру́бкѣ (*лѣсъ*).

Niskość (Nizkość), ма́лость, *см.* **Małość**; ни́зость; || по́длость. **Niskość uczuć**, ни́зкія чувства. **Niskość ceny**, ни́зкая цѣна́, дешевизна́, *см.* **Niższość.**

Niśli, *см.* **Niźli, Niżeli.**

Niszczeć, Zniszczeć, по́ртиться, **испо́ртиться**, ухудша́ться, приходи́ть въ упа́докъ; || разруша́ться, уничтожа́ться, ветша́ть; || погиба́ть, поги́бнуть. **To drzewo niszczeje**, э́то де́рево разруша́ется. **Armja zniszczała**, а́рмія поги́бла.

Niszczejący, ветша́ющій, приходя́щій въ упа́докъ, по́ртящійся, ухудша́ющійся; || тлѣ́нный, бре́нный, преходя́щій.

Niszczenie, -nia, *ср.* истоще́ніе, **упа́докъ**, **уничтоже́ніе**, *см.* **Zniszczenie, Upadek.**

Niszczyć, Zniszczyć, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить; || изнуря́ть, изнури́ть.

Niszczyciel, -a, *м.* разруши́тель, **истреби́тель.**

Niszczycielka, -i, *ж.* разруши́тельница, истреби́тельница.

Nit, -u, *м.* заклёпка, закре́па; || спа́йка. **Naczynie bez nitu**, посу́да ко́ванная изъ одного́ куска́. || * **Nit puścić** (*о человѣкѣ*), не вы́держать, не перенести́ чего́ либо. **Puścić nity**, (*о вещáхъ*), испо́ртиться, распаяться.

Nitabla, -i, *ж.* болтъ, сте́ржень, **шкво́рень**, **затычка.**

Niteczka, -i, *ж.* ни́точка, *см.* **Nitka.** || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка, мо́чка.

Nitka, -i, *ж.* ни́тка. * **Na nitce wisieć, wisѣть** на ни́точкѣ, на волоскѣ́. **Nitka pereł**, ни́тка же́мчугу.

Nitkarka, -i, *ж.* ни́точница.

Nitkarz, -a, *м.* ни́точникъ.

Nitkowy, ни́тяный.

Nitować, Zanitować (gwóźdź), заклёпывать, **заклепа́ть** гвоздь; || паять, спаять.

Nitowanie, -nia, *ср.* заклёпка; || паяніе, спа́йка.

Nitowany, заклёпанный; || спа́янный.

Nitownik, -a, *м.* паяльщикъ,

Niuch, -a, *м.* (**tabaki**), щепо́тка, поню́шка табаку́, *см.* **Szczypta.**

Niuchać (tabakę), ню́хать **таба́къ**, *см* **Zażywać.**

Niuń, -nia, *м.* **Niunia, -ni, Niuńka, -i**, *м.* и *ж.* простя́къ, новичёкъ, дурачёкъ.

Niwa, -y, *ж.* ни́ва, па́шня, *см.* **Nowina, Nowizna**; || по́ле, по́прище. **Pracować na niwie historycznéj, uprawiać niwę historji**, разраба́тывать исто́рію, занима́ться исто́ріею.

Niwecz (*вм.* **w nic, w nicestwo**), употребля́ется то́лько при глаго́лахъ: **Obracać, Obrócić, Iść, Pójść. W niwecz obrócić, уничто́жить**, истребя́ть. **W niwecz iść, уничтожа́ться**, истребля́ться. **Wszystko to w niwecz poszło**, всё э́то пропа́ло, **уничто́жилось**, *см.* **Niweczyć.**

Niweczenie, Zniweczenie, -nia, *ср.* **уничтоже́ніе**, истребле́ніе.

Niweczyć, Zniweczyć, уничтожа́ть, уничто́жить, истребля́ть, **истреби́ть.**

Niwelacja, -ji, *м.* нивелиро́вка; || * **уравне́ніе.**

Niwelator, -a, *м.* нивелиро́вщикъ.

Niwelować, нивелирова́ть; || выра́внивать по ватерпа́су; || * **равня́ть, ура́внивать**

Niż, употребля́ется то́лько съ предло́гами: **w** (*въ*), **na** (*на*). **W niż, Na niż, внизъ. Na niż płynąć**, плыть **внизъ** по рѣкѣ́, по тече́нію рѣки́; || *Стар.* **низовьѣ** (*рѣки*).

Niż, Niźli, Niśli, Niżeli, Aniżeli, не́жели, чѣмъ. **Lepiéj milczéć, niż źle mówić.**

лу́чше молча́ть, не́жели ху́до говори́ть (*о комъ*). **Lepiéj zapóźno, aniżeli nigdy,** лу́чше по́здно, чѣмъ никогда́.

Niża, -y, *ж. см.* Nizina.

Nizacz, ни за что, *см.* Ni.

Niżby, скорѣе, лу́чше. **Niżby się na to zgodził, da się zabić,** онъ скорѣе позво́литъ себя́ уби́ть, не́жели согласи́тся на э́то.

Niżéj, ни́же. **Mieszka dwoma piętrami niżéj, o trzy piętra niżéj,** онъ живётъ двумя́ э́тажами ни́же; || ме́нѣе. **Dzieci niżéj dziesięciu lat,** дѣти ме́нѣе десяти́ лѣтъ.

Niżeli, *см.* Niż.

Nizina, -y, *ж.* низина́, ни́зменное ме́сто, логъ, подо́лъ.

Nizinny, низменный.

Niziołek, -ika, *м.* пигме́й, ка́рликъ, карапу́зикъ.

Niziuchno, Niziutko, Niziuteńko, низе́нько, низёхонько.

Niziuchny, Niziutki, Niziuteńki, ни́зенькій.

Nizkąd, *см.* Znikąd.

Nizki, *см.* Niski.

Nizko, *см.* Nisko.

Nizkość, *см.* Niskość.

Niźli, *см.* Niż.

Niźnik, -a, *м.* вале́тъ, хлапъ (*въ ка́ртахъ*).

Niższość, -ści, *ж.* ни́зость, подчине́нность; || ни́зшая сте́пень, ни́зшая цѣна́, и т. п.

Niższy, ни́зшій, ни́жній, *см.* Dolny.

Niżyć, *см.* Zniżać, Poniżać.

No, No-no, ну, ну же! **No zobaczymy,** ну, посмо́тримъ! **No no, uspokój się,** ну же, успоко́йся! || **No** употребля́ется, какъ приста́вка къ повели́тельному наклоне́нію, для уси́ленія дѣ́йствія, и соотвѣ́тствуетъ русскому *же*. **Pisz no,** пиши́ же! **Biegaj no co najprędzéj po doktora,** бѣги́ же скорѣ́й за до́ктором.

Nobilitacja, -ji, *ж.* возведе́ніе въ дворя́нство.

Nobilitować, пожа́ловать дворя́нством, возвести́ въ дворя́нство.

Noblesa, -y, *ж.* дворя́нство, шляхе́тство; || *Собир.* дворя́не.

Noc, -y, *ж.* ночь. **W nocy,** но́чью. **Przez całą noc,** во всю ночь. **Późno w noc,** по́здно но́чью. **Noc zapada,** ночь настаётъ. **Po całych nocach siedzieć,** сидѣ́ть по но́чамъ. **Po nocy,** но́чью, во вре́мя но́чи. **Na noc,** на́ ночь. **Noc jechać,** ѣ́хать но́чью.

Nócenie, Nucenie, -nia, *ср.* напѣ́ваніе, напѣ́въ, припѣ́въ.

Nócić, Nucić, Zanócić, напѣ́вать.

Nocja, -ji, *ж.* поня́тіе, свѣ́дѣніе.

Nocleg, -u, *м.* ночле́гъ, ночева́ніе, ночёвка, ночевьё.

Noclegować, ночева́ть, остана́вливаться на́ ночь.

Nocnica, -y, *ж.* привиде́ніе, при́зракъ; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || *Медиц.* **Nocnice,** *мн.* давле́ніе во снѣ.

Nocnie, но́чью, ночно́ю поро́ю.

Nocnik, -a, *м.* полуно́чникъ, ночно́й гуля́ка; || ночно́й горшо́къ.

Nocny, ночно́й.

Nocorównia, -ni, *ж.* равноде́нствіе, *см.* Porównanie (**dnia z nocą**).

Nocorówny, равноде́нственный.

Nocoświec, -a, *м. Зоол.* свѣтоно́ска суринамская (*насѣко́мое*).

Nocować, Zanocować, Przenocować, ночева́ть, заночева́ть, переночева́ть; || **Przenocować kogo,** пусти́ть кого́-на ночле́гъ, принима́ть, помѣща́ть у себя́ кого́.

Nocowanie, -nia, *ср.* ночева́ніе, ночёвка. **Nocowanie na modlitwach,** проведе́ніе но́чи въ моли́твахъ, ночно́е бдѣ́ніе.

Nóg, -a, *м. см.* Gryf, Orłolew.

Noga, -i, *ж.* нога́.

Nogal, -a, *м.* долгоно́гій, длинноно́гій, долговя́зый.

Nogawica, -y, Nogawka, -i, *ж.* часть испо́дняго пла́тья отъ колѣ́нъ до конца́ ноги́; || *Воен. Стар.* бутурлы́къ, доспѣ́хъ, кото́рый надѣ́вался на́ ноги.

Nogieć, -gcia, Nokieć, -kcia, *м.* негоди́й, бездѣ́льникъ, *см.* Napaść, Paskudnik.

Nogietek, -tka, *м. Бот.* ноготки́.

Nokieć, *см.* Nogieć.

Nokturn, -u, *м.* полуно́щница, часть зау́трени состоя́щая изъ трёхъ *и́ли* бо́лѣе псалмо́въ; || *Муз.* ноктю́рно.

Nomenklatura, -y, *ж.* номенклату́ра, именова́ніе; || именно́й спи́сокъ; || вы́селокъ, уро́чище (*осо́бое селе́ніе*).

Nominacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе; || жа́лованная гра́мота, патентъ.

Nominacyjny, относя́щійся къ опредѣле́нію на слу́жбу, *см.* Opłata, Stępel.

Nominalny, нарица́тельный (*о цѣнѣ*); || именно́й (*спи́сокъ*).

Nominat, -a, *м.* назна́ченный на како́е либо мѣ́сто. **Biskup nominat,** назна́ченный въ епи́скопы.

Nominować, назнача́ть, опредѣля́ть (*въ слу́жбѣ*), *см.* Mianować.

Nominowanie, -nia, *ср.* назначе́ніе, опредѣле́ніе. **Prawo nominowania,** пра́во назнача́ть, опредѣля́ть на мѣста́, *см.* Mianowanie.

Nona, -y, *ж. Церк.* девя́тый часъ (*молитва*).

Noncjusz, *см.* Nuncjusz.

Nór, *см.* Norek.

Nora, -y, *ж.* нора́, *см.* Jama.

Norbertan, Norbertanin, -a, *м.* Премонстра́нскій мона́хъ.

Norbertanka, -i, *ж.* Премонстра́нская мона́хиня.

Norbertański, Премонстра́нскій. **Zakon norbertański,** Премонстра́нскій мона́шескій о́рденъ.

Norma, -y, *ж.* но́рма, образе́цъ. **Norma wynagrodzenia,** разме́ръ вознагражде́нія.

Normalny, норма́льный, образцо́вый, пра́вильный.

Norymberszczyzna, -y, *ж.* ме́лочные, желѣ́зные и ме́дные това́ры.

Nos, -a, *м.* носъ. **Nos orli, zadarty, spłaszczony, kończaty, wklęsły**, носъ орли́ный, вздёрнутый, приплю́снутый, заострённый, плоскій *или* покля́пый. **Mówić, śpiewać przez nos**, говори́ть, пѣть въ носъ, гнуси́ть. **Wszędzie nos wściubiać**, сова́ться не въ своё дѣло, вмѣ́шиваться во всё. **Za nos wodzić kogo**, води́ть кого́ за́ носъ, дура́чить. **Utrzeć komu nosa, dać komu po nosie**, утере́ть кому́ носъ. **Nos krzywić na co**, хму́риться, ду́ться на кого́. **Dostać, wziąść po nosie**, оста́ться съ но́сомъ. **Zadzierać nosa**, носъ задира́ть къ ве́рху. **Spotkać się nos w nos**, встрѣ́титься носъ къ но́су. **Mieć dobry nos**, имѣ́ть хоро́шее чутьё (*о соба́кѣ*). **Patrz swego nosa**, смотри́, что́ дѣ́лается у тебя́ по́дъ носо́мъ, знай своё дѣ́ло. **Jak pięść do nosa (podobne)**, нѣ́тъ никако́го схо́дства. **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ, упа́сть ду́хомъ, опеча́литься. **Mruczeć pod nosem**, ворча́ть себѣ́ по́дъ носъ, бормота́ть сквозь зу́бы. **Nos świecy palącéj się**, нага́ръ свѣти́льни на свѣчѣ́.

Nosacizna, -y, **Nosatość**, -ści, *ж. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Nosal, -a, *м.* носа́чъ, носа́тый, носа́стый.

Nosarz, -a, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ.

Nosatość, *см.* **Nosacizna.**

Nosaty, носа́тый, носа́стый; || **Koń nosaty**, сапа́тая ло́шадь, съ са́помъ.

Nosek, -ska, *м.* но́сикъ, носо́къ; || хобото́къ (*у наскѣко́мыхъ*); || ко́нчикъ (*у пера́*); || *Бот.* **Noski**, *мн.* гера́ній.

Nosić (*см.* **Nieść**), носи́ть. **Ciężko nosić**, имѣ́ть тяжёлую побѣ́жку, ходъ (*о ло́шади*). **Lekko nosić**, имѣ́ть лёгкую побѣ́жку, ходъ. || **Nosić się**, носи́ть пла́тье, одѣ́ваться, наряжа́ться; || *Прост.* бѣ́гать. **Nosi się, jakby licho go pędziło**, бѣ́гаетъ какъ угоре́лый.

Nosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosicielka, -i, *ж.* носи́льщица.

Nosidło, -a, *ср.* бо́лѣе употребля́ется во мн. числѣ: **Nosidła**, носи́лки (*ручны́я*), *см.* **Nosze.**

Nosisko, -a, *ср. Увел.* носи́ще.

Nositelny, удобоноси́мый.

Nosiwać, на́шивать, *см.* **Nosić.**

Nośny, носи́мый, употребля́емый. **Nośna kura**, несу́щаяся ку́рица.

Nosoróg, -oga, *м. см.* **Nosorożec.**

Nosorożcowy, носоро́говый.

Nosorożec, -żca, *м. Зоол.* носоро́гъ (*живо́тное*).

Nosowy, носово́й.

Nostrzyk, -a, *м. Бот.* до́нникъ.

Noszarz, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosze, -ów, *мн.* носи́лки.

Noszenie, -nia, *ср.* ноше́ніе.

Nota, -y, *ж.* отмѣ́тка, знакъ; || примѣча́ніе, замѣча́ніе, вы́писка; || запи́ска, счётъ; || но́та (*дипломати́ческая*), *см.* **Przypisek, Znak**; || **Nota opozycyjna**, *Юрид.* о́тзывъ про́тивъ заочнаго рѣше́нія; || пятно́, безче́стіе, *см.* **Skaza.**

Nóta, Nuta, -y, *ж. Муз.* но́та. **Grać z nót**, игра́ть по но́тамъ. **Dorobić nótę do piosenki**, подобра́ть, сочини́ть му́зыку къ пѣ́снѣ, положи́ть пѣ́сню на му́зыку. **Nóta dobrze do słów przypada**, му́зыка хорошо́ подхо́дитъ къ слова́мъ.

Notarjalnie, нотаріа́льнымъ поря́дкомъ.

Notarjalny, нотаріа́льный.

Notarjat, -u, *м.* до́лжность нота́ріуса.

Notarjusz, -a, *м.* нота́ріусъ, нота́рій.

Notarjuszowa, -éj, *ж.* жена́ нота́ріуса.

Notarjuszówna, -y, *ж.* дочь нота́ріуса.

Notarjuszowski, принадлежа́щій нота́ріусу. **Urząd notarjuszowski**, до́лжность нота́ріуса.

Notarjuszowstwo, -a, *ср. см.* **Notarjat**; || *Собир.* нота́ріусъ съ жено́ю.

Notaryczny, общеизвѣ́стный.

Notatka, -i, *ж.* замѣ́тка, отмѣ́тка, запи́ска.

Notnia, -ni, *ж. Неуп.* просо́дія, словоуда́реніе *или* слогоуда́реніе.

Notować, Nanotować, Zanotować, замѣча́ть, замѣ́тить, отмѣча́ть, отмѣ́тить, нама́ть, запи́сывать, записа́ть.

Notowanie, -nia, *ср.* замѣча́ніе, отмѣ́тка, запи́сываніе.

Notowany, замѣ́ченный, отмѣ́ченный, запи́санный.

Notowy, *Муз.* но́тный. **Papier notowy**, но́тная бума́га.

Notyska, -i, *ж.* замѣ́тка, запи́сочка.

Nów, -owiu, *м.* новолу́ніе, но́вый мѣ́сяцъ. **Na nowiu**, во вре́мя новолу́нія.

Nowacja, -ji, *ж.* (*Юрид.*) замѣ́на пре́жняго усло́вія но́вымъ. Если усло́віе остаётся пре́жнимъ и замѣня́ется то́лько должни́къ, то э́то называ́ется: **Ekspromissja** (*принятіе на себя́ чужо́го до́лга*); если же замѣ́на каса́ется то́лько заимода́вца, то она́ называ́ется: **Delegacja** (*перево́дъ платежа́ *или* до́лга*). || Вы́мѣнъ докуме́нта.

Nowak, -a, *м.* послу́шникъ, *см.* **Nowicjusz, Nowotny**; || новичёкъ, нови́къ; || **нововводи́тель**, *см.* **Nowator, Nowotnik.**

Nowalja, -ji, *ж.* новина́, нови́нка.

Nowalijka, -i, *ж. см.* **Nowalja.**

Nowator, -a, *м.* нововводи́тель; || пристра́стный къ нововведе́ніямъ *или* къ новизна́мъ.

Nowenna, -y, *ж. Церк.* девяти́ны, моли́твы че́резъ дѣ́вять дней.

Nowić, *см.* **Odnawiać, Wznawiać.**

Nowicjacki, подлежа́щій искусу, *см.* **Nowicjat.**

Nowicjat, -u, *м.* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || домъ для послу́шниковъ; || * ученичество, уче́нье, вре́мя уче́нья (*ремесла́*).

Nowicjusz, -a, *м.* послу́шникъ; || нови-

чёкъ; || неопытный, неискусный (*въ ремеслѣ*).

Nowicjuszka, -i, *ж.* послушница; || неопытная, неискусная (*въ ремеслѣ*).

Nowieć. *Неуп.* возобновляться, *см.* **Odnowieć.**

Nowina, -y, *ж.* новость, новизна, новинка, *см.* **Wieść, Wiadomość**; || новина (*земля въ первый разъ вспаханная*).

Nowiniarka, -i, *ж.* вѣстовщица, охотница разсказывать новости.

Nowiniarski, сообщающій новости, газетный.

Nowiniarstwo, -a, *ср.* распространеніе новостей; || ремесло газетчика.

Nowiniarz, -a, *м.* вѣстовщикъ, охотникъ разсказывать новости; || газетчикъ.

Nowinka, *см.* **Nowina.**

Nowinkarz, *см.* **Nowiniarz.**

Nowinny, новинный. **Dziesięciny nowinne,** десятина (*пошлина*) съ новинъ.

Nowiuchny, Nowiusieńki, Nowiuteńki, Nowiutki, новенькій, новёхонькій.

Nowizna, *см.* **Nowina** (*во 2-мъ значеніи*).

Nowo, ново, недавно. **Nanowo,** снова, вновь.

Nowochrzczeniec, -ńca, *м.* анабаптистъ, перекрещенецъ; || новообращённый, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowochrzczeński, анабаптистскій, перекрещённый.

Nowochrzczeństwo, -a, *ср.* анабаптизмъ, ученіе перекрещенцовъ.

Nowochrzczony, новообращённый, новокрещенецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowocien, *см.* **Nowotny.**

Nowocina, -y, *ж.* новость, новинка, новизна.

Nowoczesność, -ści, *ж. см.* **Nowożytność.**

Nowoczesny, *см.* **Nowożytny.**

Nowoksiężyny, *мн.* обѣдня, которую въ первый разъ отправляетъ новорукоположенный священникъ; || угощеніе послѣ отправленія первой обѣдни новорукоположеннымъ священникомъ.

Nowomianowany, вновь опредѣлённый, вновь назначенный.

Nowomodnie, новомодно.

Nowomodny, новомодный.

Nowonabywca, -y, *м.* вновь пріобрѣтшій, вновь купившій что-либо.

Nowonarodzony, новорождённый.

Nowonawróceniec, -ńca, *м.* новообращённый, новокрещенецъ.

Nowonawrócony, новообращённый, новокрещённый. **Nowonawrócona,** новокрещёнка.

Nowopowity, *см.* **Nowonarodzony.**

Nowoprzybyły, новопріѣзжій, новоприбывшій.

Nowoprzychodzień, -dnia, *м. см.* **Przybysz, Przybylec.**

Noworocznik, -a, *м.* альманахъ.

Noworoczny, новогодній.

Nowość, -ści, *ж.* новость.

Nowosiedlec, -dlca, *м.* новопоселенецъ.

Nowosiedliny, -dlin, *мн.* новая колонія, новое поселеніе; || новосёлье, новая квартира; || пиръ по случаю новосёлья.

Nowoświecki, *см.* **Nowomodny.**

Nowota, -y, *ж.* новость; || нововведеніе.

Nowotnica, -y, *ж.* нововводительница; || вѣстовщица, охотница до новостей.

Nowotnie, внове.

Nowotnik, -a, *м.* нововводитель; || охотникъ до новостей.

Nowotnina, *см.* **Nowocina.**

Nowotność, -ści, *ж.* новизна, нововведеніе.

Nowotny, новый, современный; || новичёкъ.

Nowotwornie, *см.* **Nowomodnie.**

Nowotworny, *см.* **Nowomodny.**

Nowouk, -a, *м.* новоукъ, вновь обучаемый.

Nowowiarek, *см.* **Nowowierca.**

Nowowierca, -y, *м.* послѣдователь новаго вѣроученія.

Nowowiernictwo, -a, *ср.* новое вѣроученіе.

Nowowiernik, -a, *м. см.* **Nowowierca.**

Nowowierny, принадлежащій къ новому вѣроученію; || *см.* **Nowonawrócony.**

Nowowierstwo, -a, *ср. см.* **Nowowiernictwo.**

Nowozaciężny, вновь завербованный рекрутъ, вновь записанный, вновь поступившій въ солдаты, новобранецъ.

Nowozakonny, новозавѣтный.

Nowozamężna, -ej, *ж.* молодая, новобрачная.

Nowożeniec, -ńca, *м.* молодой, новобрачный.

Nowożeński, новобрачный.

Nowożytność, -ści, *ж.* новое время, новая эпоха.

Nowożytny, современный, новѣйшій.

Nowszość, -ści, *ж.* новость, современность.

Nowszy, новѣйшій, *см.* **Nowy.**

Nowy, новый.

Nóż, *род. п.* **Noża,** *м.* ножъ.

Nozdrze, -a, *ср.* ноздря, болѣе употребляется во мн. **Nozdrza, -y,** ноздри.

Nóżeczka, -i, *ж.* во мн. ч. **Nożęta,** *см.* **Nóżka.**

Nożeńki, -nek, *мн.* ножны; || футляръ.

Nóżka, Nóżeczka, -i, *ж.* ножка, ноженька, ноженька.

Nożna, *род. п.* **nożen,** *мн.* ножны; || влагалище, *см.* **Pochwa.**

Nożny, ножный.

Nożowato, въ видѣ ножа, на подобіе ножа.

Nożowaty, имѣющій форму ножа.

Nożyce, -życ, *мн.* ножницы. **Nożyce blacharskie,** рѣзцы, большія ножницы. **Nożyce postrzygackie,** стригальныя ножницы. **Nożyce rakowe,** клешня (*у рака*)

Посл. **Uderz w stół, nożyce się odezwą**, на вóрѣ шáпка горúтъ, *или* знаетъ кóшка чьё мáсо съ̀ла.

Nożyczki, -czek, *мн.* нóженки, *см.* **Nożyce.**

Nożyk, -a, *м.* нóжикъ, нóжичекъ, *см.* **Kozik, Scyzoryk.**

Nożyna, -y, *ж.* дрянно́й нóжикъ, ob. **Nóż**; || ножёнка, *Умен. см.* **Noga.**

Nożysko, -a, *ср. Увел.* ножúще, *см.* **Nóż**; || ножúща, *см.* **Noga.**

Nu, Nuże, Anuże, ну, нýже, да нýже! ну, ну! нýко! нýтко!

Nucić, *см.* **Nócić**; || *Стар.* **Nucić**, *см.* **Nęcić.**

Nuda, -y, *ж.* **Nudy, -ów**, *мн.* скýка. **Myślałem, że umrę z nudów**, я дýмалъ, что умрý со скýки. **Śpiewać z nudów**, пѣть отъ скýки.

Nudnie, скýчно, *см.* **Nudno.**

Nudnieć, скучáть.

Nudnik, -a, *м.* скýчный человѣ́къ.

Nudno, скýчно.

Nudność, -ści, *ж.* отвращéніе, непріáтность; || **Nudności**, *мн.* тошнотá, дурнотá; || *см.* **Ckliwość.**

Nudny, скýчный; || противный, прúторный, *см.* **Ckliwy.**

Nudota, -y, *ж.* скýка; || отвращéніе, омерзѣ́ніе, потéря вкýса.

Nudzenie, -nia, *ср.* наскýчиваніе, *см.* **Znudzenie.**

Nudziarski, скýчный, надоѣ́дливый.

Nudziarstwo, -a, *ср.* надоѣ́дливость; || мéдленность, неповоро́тливость.

Nudziarz, -a, *м.* скýчный человѣ́къ.

Nudzić, Znudzić, Unudzić, наводúть, навестú, нагонúть, нагнáть скýку; || надоѣ́дать, наскучáть, надоѣ́сть, наскýчить. || **Nudzić, Znudzić**, возбуждáть отвращéніе. **Nudzi mię**, мнѣ тóшно, меня́ тошнúть. || **Nudzić się**, скучáть, соскýчиться. **Nudzi się**, онъ скучáетъ. **Nudzi mi się**, мнѣ скýчно.

Nukać (kogo, na kogo), понукáть.

Nukacz, -a, *м.* понукáльщикъ.

Nukanie, -nia, *ср.* понукáніе.

Nullo jure, *Юрид.* безъ всúкаго прáва.

Numer, -u, *м.* нýмеръ. **Numer ciągły**, текýщій нýмеръ. **Numer księgi wpisowéj**, нýмеръ по óбщей книгѣ́.

Numerator, -a, *м.* досмóтрщикъ (*тамóженный*).

Numerować, Ponumerować, нумеровáть, перенумеровáть.

Numerowanie, -nia, *ср.* нумерóваніе, нумерáція.

Numeryczny, нумернóй.

Nuncjatura, -y, *ж.* нунціатýра, дóлжность нýнція.

Nuncjusz, -a, *м.* нýнцій, пáпскій посóлъ.

Nur, -a, *м. см.* **Nurek.**

Nura, *см.* **Nora.**

Nurcik, *см.* **Nurt.**

Nurek, -rka, *м.* водоáзъ; || *Зоол.* нырóкъ, ныря́ющая, веслонóгая птúца. **Dać nurka**, нырнýть. **Nurkiem płynąć**, *см.* **Nurkować.**

Nurka, -i, *ж.* дúкаяýтка.

Nurkować, nurać, нырáть, погружáться (*въ вóду*).

Nurkowaty, *Стар.* угрю́мый, пáсмурный.

Nurkowy, водолáзный. **Dzwon nurkowy**, водолáзный кóлоколъ.

Nurogęś, -si, *ж.* крохáль, примóрская птúца.

Nurokaczka, -i, *ж.* нырóкъ (*родъ ýтки*).

Nurowaty, *см.* **Nurkowaty.**

Nurt, -u, *м.* течéніе, токъ, *см.* **Prąd**; || водоворóтъ; || **Nurty**, *мн.* вóлны; || русло́ (*рѣки*); || *Хир.* фúстула, свищъ.

Nurta, -y, *ж. Неупт.* пучúна, бéздна.

Nurtować, распространáться, углублáться. **Rany nurtujące ciało**, рáны углубля́ющіяся въ тѣ́ло; || * проникáть, вникáть, доúскиваться.

Nurtowaty, *Хир.* свищева́тый, фúстульный; || *Бот.* дýдчатый.

Nury, *см.* **Nurowaty, Ponury.**

Nurzać, Nurzyć, погружáть, окýнывать, окунýть, *см.* **Zanurzać, Ponurzać.** || **Nurzać się**, погружáться, окýнываться, окунýться; || утопáть. **Nurzać się w roskoszach**, утопáть въ удовóльствіяхъ. **Nurzać się we łzach**, утопáть въ слезáхъ.

Nurzanie, -nia, *ср.* нырáніе; || **Nurzanie się**, погруже́ніе (*въ вóду*).

Nuż, Anuż, ну. **Nuż w płacz**, ну плáкать. **Nuż w śmiech**, ну смѣ́яться. **A nuż nie da?** ну какъ онъ не дáстъ? **A nuż nie przyjdzie?** ну какъ онъ не придётъ?

Nużący, утоми́тельный, тя́гостный; || скýчный.

Nuże, *см.* **Nu.**

Nużenie, -nia, *ср.* утомлéніе, устáлость, *см.* **Znużenie.**

Nużnieć, *Стар.* чáхнуть, изнемогáть, томúться.

Nużny, *Стар. см.* **Nużący.**

Nużyć, утомля́ть; || наскучáть.

Nygus, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебóкъ.

Nygusować, лѣни́ться, бездѣ́льничать.

Nynać, люлю́кать, баю́кать, усыпля́ть дитя́.

Nyrka, *см.* **Nérka.**

O.

O произно́сится какъ рýсское *О*. Та же бýква съ знáкомъ надъ нéю *Ó*, произно́сится какъ рýсское *У*: **Bóg** (*Бугъ*), Богъ; **mój** (*муй*), мой.

O! *Межд.* о! **O czasy, o obyczaje!** о времена́, о нрáвы!

O, *предл.* о, объ, обо, трéбующій въ пóльскомъ языкѣ́ падежéй винúтельнаго

и предло́жнаго. 1) Вини́тельнаго: **O połowę większy**, вполови́ну бо́льшій. **O połowę więcéj**, вполови́ну, наполови́ну бо́лѣе. **O włos go nie zabili**, чуть-чуть, на оди́нъ волосо́къ. **O włos go nie zabili**, чуть-чу́ть бы́ло не уби́ли его́. **Nie dbać o co**, не забо́титься (*о чёмъ*). **Idzie tu o twoje życie, o twój honor**, де́ло идётъ о твое́й жи́зни, о твое́й че́сти. **Upomnieć się o krzywdę**, тре́бовать удовлетворе́нія за оби́ду. **Posądzić kogo o co**, подозрѣва́ть кого́ въ чёмъ. **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться, страши́ться за кого́, за что́. **Walczyć o co**, добива́ться (*чего́*), оспа́ривать (*что́*), боро́ться за что́. **Gniewa się o najmniejszą rzecz**, се́рдиться за пустя́кй. *См.* **Za**, || Для означе́нія разстоя́нія одного́ ме́ста отъ друго́го: **O dwie wiorsty od Warszawy**, въ двухъ верста́хъ отъ Варша́вы. **Stał o dziesięć kroków od nas**, онъ стоя́лъ въ десяти́ шага́хъ отъ на́съ. || Въ значе́ніи русск. предло́говъ: о, объ: **Okręt rozbił się o skały**, кора́бль разби́лся о ска́лы. **Uderzyć się głową o mur**, уда́риться голово́ю объ сте́ну. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборо́тахъ по́льскаго языка́: **Iść w zakład o co**, би́ться объ заклад, ста́вить въ заклад, держа́ть пари́. **O co idzie?** О чёмъ идётъ закла́дъ? **Przyprawić kogo o szkodę**, причини́ть, нанести́ кому́ вредъ. **Trudno teraz o pieniądze**, де́ньги тепе́рь ре́дки, тру́дно тепе́рь доста́ть де́негъ. **U niego nie trudno o gniew**, онъ сейча́съ гото́въ разсерди́ться, ему́ ничего́ не сто́итъ разсерди́ться. **U niéj o płacz nie trudno**, она́ сей-ча́съ гото́ва запла́кать, ей ничего́ не сто́итъ запла́кать. || 2) Тре́бующій предло́жнаго падежа́: **Mówić, pisać o czém**, говори́ть, писа́ть о чёмъ. **Stanowić o czyim losie**, рѣши́ть чью судьбу́, у́часть. **Dzieło o gospodarstwie wiejskiém**, сочине́ніе о се́льскомъ хозя́йствѣ. || Для означе́нія вре́мени: **O południu**, въ по́лдень. **O świcie**, на разсвѣтѣ. **Wstać o godzinie szóstéj**, встать въ шесто́мъ часу́. **To się zdarzyło na Wielkanoc**, э́то случи́лось о Па́схѣ. || Для означе́нія фо́рмы, часте́й *или* принадле́жности предме́та: **Dom o trzech piętrach**, домъ о трёхъ эта́жахъ. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборо́тахъ по́льской ре́чи: **O chlebie i wodzie**, на хлѣбѣ́ и на водѣ́. **O głodzie**, натощако́къ, не ѣ́вши. **O cudzej strawie, o cudzym koszcie**, на чужо́мъ хлѣбѣ́, на чужо́й счётъ. **O kiju chodzić**, ходи́ть, опира́ясь на па́лку. **O swojéj (własnéj) mocy stać**, держа́ться твёрдо, со́бственными си́лами.

Oba, Obydwa, Obadwa, о́ба, **Obie, Obydwie, Obiedwie**, о́бѣ. *Род. п.* для двухъ родо́въ: **Obu, Obydwu, Obudwu**, (обо́ихъ, обѣ́ихъ). При ли́цахъ муж. пола употребля́ется: **Obaj, Obadwaj, Obydwaj**. Относи́тельно двухъ лицъ ра́зныхъ родо́въ употребля́ется **Oboje** (*род. п.* **Obojga**). **Z obu stron**, съ обѣ́ихъ сторо́нъ. **Obiema rękami**, обѣ́ими рука́ми. **Oba domy niewygodne**, о́ба до́ма невы́годны. **Obadwaj razem chodzą**, о́ба вмѣстѣ хо́дятъ. **Rzeczowniki obu rodzajów**, существи́тельныя обо́ихъ родо́въ (т. е. му́жскаго и же́нскаго). **Otworzyć oboje drzwi**, отвори́ть обѣ́ двери́. **Przewrócić oboje sań**, опроки́нуть обои́ са́ни. **Słyszałem to od obojga**, я слы́шалъ э́то отъ обо́ихъ. **Oboje młodzi**, о́ба молоды́е лю́ди, о́ба моло́ды.

Obaczać, Obaczywać, *Стар.* разсма́тривать, *см.* **Oglądać.**

Obaczenie, -nia, *ср.* свида́ніе, *см.* **Zobaczenie. Do obaczenia**, до свида́нія; || разсмотрѣ́ніе, соображе́ніе. **Bez obaczenia nic stanowić o tém nie mogę**, не разсмотрѣ́вши, я ничего́ не могу́ рѣши́ть. || *Стар.* осмотри́тельность.

Obacznie, осторо́жно, осмотри́тельно, внима́тельно, *см.* **Przezornie, Opatrznie, Bacznie.**

Obaczność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность, внима́тельность, *см.* **Przezorność, Opatrzność.**

Obaczny, осторо́жный, осмотри́тельный, внима́тельный. **Obaczny w mowie**, осторо́жный въ слова́хъ. **Obaczny na co**, внима́тельный къ чему́, осмотри́тельный въ чёмъ.

Obaczyć, Obaczywać, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть, разсмотрѣ́ть, усмотрѣ́ть, увида́ть, уви́дѣть; || замѣча́ть, примѣча́ть, *см.* **Postrzegać, Zobaczyć. Muszę go obaczyć**, я до́лженъ его́ уви́дѣть. **Obaczyć po kim**, замѣ́тить по чьей-ли́бо нару́жности. || **Obaczyć się**, ви́дѣться, уви́дѣться; || замѣ́тить, спохвати́ться, огляну́ться, осмотрѣ́ться; || опо́мниться, придти́ въ себя́. **Dziś muszę z nim się obaczyć**, сего́-дня я до́лженъ съ нимъ уви́дѣться. **Ani się obaczył jak go porwali**, онъ да́же не замѣ́тилъ какъ его́ схвати́ли. **Upamiętaj się, a obacz się**, опомни́сь и приди́ въ себя́. *См.* **Postrzedz się, Upilnować się. Pomiarkować się Upamiętać się, Zobaczyć się.**

Obaczysko, -a, *ср. Прост.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Do zobaczyska**, до свида́нія, *см.* **Zobaczysko, Zobaczenie.**

Obadać, изслѣ́довать, разсмотрѣ́ть, *см.* **Badać**; || найти́, отыска́ть, откры́ть, *см.* **Upatrywać.**

Obadanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, разсмотрѣ́ніе, изыска́ніе.

Obadwa, *см.* **Oba.**

Obalać, Obalić, опроки́дывать, опроки́нуть, повали́ть, ниспроверга́ть, опроверга́ть, разруша́ть, *см.* **Powalić.** || **Obalić się**, опроки́дываться, опроки́нуться, повали́ться, ниспровѣ́ргнуться, разру́шиться. **Obalić stary budynek**, разру́шить ста́рое зда́ніе. **Wiatr drzewo obalił**, вѣтеръ опроки́нулъ де́рево. **Obalić państwo,**

ниспровéргнуть государство. **Obalić system**, опровéргнуть систéму. **Obalić nadzieję**, разрýшить надéжду. || **Obalać się, Obalić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, валúться, развáливаться, повалúться, разрушáться, разрýшиться, обрушáться, обрушúться. **Zaczepił nogą i obalił się**, споткнýлся и повалúлся. **Dom ze starości się obala**, домъ развáливается отъ вéтхости. **Na ciebie to się obali**, óто на тебя́ обрýшится (ты отвéтишь за óто), *см.* **Zwalić się**.

Obalacz, **-a**, *м.* разрушúтель, истребúтель.

Obalanie, **-nia**, *ср.* слóмка, развáлка, разрушéніе.

Obalenie, **-nia**, *ср.* опрокúдываніе, ниспровержéніе, истреблéніе; || нарушéніе.

Obalić, Obalić się, *см.* **Obalać**.

Obaliny, **-lin**, *мн.* облóмки, щéбень, мýсоръ, *см.* **Gruz**; развáлины, *см.* **Rozwaliny, Zwaliska**.

Obalisko, **-a**, *ср.* обвáлъ, обрушéніе, осыпáніе.

Obalisty, шатáющійся; || зы́бкій, нетвёрдый.

Obałuszyć, поразúть, оглушúть, ошеломúть, одурúть.

Obanderclowany, обандеро́ленный, оклéенный бандеро́лью.

Obarczać, Obarczyć, обременя́ть, обременúть, отягощáть, отягчáть, отягчúть, завáливать, завалúть, удручáть. **Obarczony pracą**, обременённый, завáленный рабóтою. **Obarczony wiekiem**, удручённый стáростію, лéтами. || **Obarczyć się**, обременя́ть себя́ (*работою*, *дѣлáми*), взвáливать на себя́ (*работу*, *дѣлá*).

Obarczanie, Obarczenie, **-nia**, *ср.* обремéненіе, отягощéніе; || притѣснéніе.

Obarczony, обременённый, отягощённый, удручённый.

Obarczyć, Obarczyć się, *см.* **Obarczać**.

Obarczyciel, **-a**, *м.* притѣснúтель, гонúтель.

Obarłożyć się, излѣнúться, опустúться, избáловаться, пріучúть себя́ къ бездѣлью, закúснуть. **Obarłożył się w domu**, излѣнúлся сúдя дóма, закúсъ дóма. **Obarłożył się kobietą**, привязáлся къ жéнщинѣ, остáвя всѣ свои́ дѣлá.

Obartel, **-tla**, *м.* задвúжка, засóвъ, защёлка (*у дверéй, у окóнницы*); || подпóрка, подстáвка (*у подъёмной окóнницы*).

Obarwić, *см.* **Ubarwić**.

Obarzanek, Obwarzanek, **-nka**, *м.* крéндель, барáнка.

Obatożyć, отдýть, отхлестáть батогáми, *см.* **Batogować**.

Obawa, **-y**, *ж.* страхъ, опасéніе, боя́знь, *см.* **Bojaźń**. **Być w obawie**, быть въ опасéніи. **Być w obawie o kogo**, боя́ться за кого́. **Jestem w obawie o nasze przedsięwzięcie**, я бою́сь за нáше предпрія́тіе. **Być bez żadnej obawy**, вóвсе не имѣть боя́зни, опасéнія.

Obawiać się, опасáться, страши́ться, боя́ться (*чего́*), *см.* **Bać się, Lękać się**. **Obawiać się śmierci**, боя́ться, страши́ться смéрти. **Obawiać się czyjego wpływu**, опасáться чьего́-либо влія́нія. || **Obawiać się o kogo, o co**, боя́ться за кого́, за что́. **Obawiać się o życie**, опасáться за свою́ жизнь. **Obawiać się należy, aby nie odmówił**, нáдо опасáться чтóбы онъ не отказáлъ, нýжно опасáться его́ отка́за.

Obawianie się, **-a**, *ср.* опасéніе, боя́знь.

Obawny, боязли́вый, пугли́вый.

Obbić, *см.* **Obić**.

Obbiedz, *см.* **Obiedz**.

Obbieg, *см.* **Obieg**.

Obcas, **-a**, *м.* каблýкъ (*у сапогá*), *см.* **Napiętek**.

Obcęgi, **-ów**, *мн.* клещи́, щипцы́. *Умен.* **Obcężki**, щи́пчики.

Obceje, **-jów**, *мн. Морс.* ва́нты.

Obces, Obses, **-a**, *м. Стар.* одержи́мый злымъ дýхомъ, бѣснýющійся; || съ род. п. на **u**: бѣшенство, неи́стовство. || **Obcesem, Obcesowie, Obcesowo**, бѣшено, неи́стово.

Obcesowy, бѣшеный, неи́стовый.

Obcężki, *см.* **Obcęgi**.

Obchędożyć, *см.* **Ochędożyć**.

Obchełznać, *см.* **Ochełznać, Okiełznać**.

Obchód, **-odu**, *м.* обращéніе, теченіе, движéніе (*вокру́гъ*). **Obchód planet**, обращéніе планéтъ, *см.* **Bieg, Obieg**; || **Obchód krwi**, кровообращéніе, *см.* **Obieg krwi**. || *Воен.* патрýль, дозóръ, объѣздъ, *см.* **Objaździka, Patrol**; || прáздникованіе, церко́вное торжество́, обря́дъ, церемóнія. **Obchód weselny**, свáдебный обря́дъ. **Obchód pogrzebowy**, по́хороны, погребéніе. **Obchód imienin**, прáздникованіе именúнъ. **Obchód doroczny**, годовщúна. **Obchód rocznicy śmierci**, помúнки въ годовщúну чьéй-либо смéрти.

Obchodzenie, **-nia, Obejście, -ścia**, *ср.* обхóдъ; || посѣщéніе, хождéніе. **Obchodzenie miejsc świętych**, посѣщéніе святы́хъ мѣстъ, хождéніе по святы́мъ мѣстáмъ. **Obchodzenie szpitali**, посѣщéніе больни́цъ; || прáздникованіе, прáздникъ, торжество́. **Uroczyste obchodzenie święta**, торжéственный прáздникъ. || **Obchodzenie się, Obejście się** (*z kim, z czém*), обхождéніе, обращéніе. **Łagodném obchodzeniem się (obejściem się) ze sługami, można ich przywiązać do siebie**, кро́ткимъ обхожденіемъ со слу́гами мóжно ихъ привязáть къ себѣ, *или* кро́ткимъ обхождéніемъ мóжно привязáть къ себѣ слугъ; || **Obchodzenie się bez czego**, отка́зываніе себѣ въ чёмъ-либо.

Obchodzić, Obejść, обходúть, обойтú. **W przeciągu godziny obszedł miasto**, въ продолженіе одного́ часá, *или* въ одúнъ часъ, онъ обошёлъ го́родъ. || Обха́жи-

вать, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, ходи́ть дозо́ромъ. **Obchodzić chorych**, навѣща́ть больны́хъ. || *Охотн.* **Obchodzić zająca, kuropatwy**, обходи́ть за́йца, куропа́токъ. || ***Obchodzić kogo, co**, обходи́ть, избѣга́ть, проводи́ть, вводи́ть въ обма́нъ, обма́нывать, *см.* **Podejść. Obchodzić prawo**, обходи́ть, мино́вать зако́нъ; || **Obchodzić processją**, слѣдовать за проце́ссіею, за кре́стнымъ хо́домъ; || **Obchodzić uroczyście święto jakie, obchodzić uroczystość**, пра́здновать, соблюда́ть пра́здникъ; || интересова́ть, возбужда́ть уча́стіе, каса́ться. **Nic to mię nie obchodzi**, э́то до меня́ во́все не каса́ется; || тро́гать, встрево́жить. **Bardzo to go obeszło**, э́то его́ о́чень тро́нуло *или* встрево́жило. || **Obchodzić się**, **Obejść się**, обходи́ться, обойти́сь, дово́льствоваться, удово́льствоваться. *Małém się obchodzi*, онъ дово́льствуется ма́лымъ, *или* ему́ ну́жно о́чень ма́ло, *см.* **Obyć się, Obywać się**, || **Obchodzić się (z kim)**, обходи́ться (*съ кѣмъ*). **Obchodzić się z kim grzecznie**, учти́во съ кѣмъ обходи́ться. **Umieć się z czém obchodzić**, умѣть взя́ться за что́, умѣть обходи́ться. **Obejdzie się tu bez niego**, дѣло обойдётся здѣсь безъ него́, *см.* **Obyć się, Obywać się, Odbyć się**. ||*Стар.* по́ртиться отъ употребле́нія, стира́ться.

Obciąć, *см.* **Obcinać**.

Obciągać, Obciągnąć, обтя́гивать, обтяну́ть; || покрыва́ть, покры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть, *см.* **Okryć, Pokryć**. || **Obciągnąć się**, слабе́ть, опуска́ться.

Obciąganie, Obciągnienie, -nia, *ср.* обтя́гиваніе, обтя́жка, покры́тіе.|| *Архит.* **Obciąganie gzemsów**, вытя́гиваніе карни́зовъ.

Obciągle, въ обтя́жку, *см.* **Obcisło**.

Obciągły, обтяжно́й, обтя́нутый.

Obciągnąć, *см.* **Obciągać**.

Obciągnienie, -nia, *см.* **Obciąganie**.

Obciążać, Obciążyć, обремени́ть, обремени́ть, отягоща́ть, отяготи́ть; || взва́ливать, навьючивать, *см.* **Przeciążać**. **Obciążać konia**, навьючивать ло́шадь. **Obciążać rachunek**, *Ком.* вписа́ть въ кни́гу су́мму за вы́данные това́ры. **Obciążać podatkami**, обремени́ть подати́ми. **Obciążony wiekiem**, дря́хлый, престаре́лый. **Sumienie obciążone zbrodniami**, со́вѣсть обремене́нная преступле́ніями. **Sen obciąża mu powieki**, сонъ смыка́етъ ему́ глаза́. || **Obciążyć się**, обремени́ть себя́, взвали́ть на себя́ что́-либо.

Obciążanie, Obciążenie, -nia, *ср.* бре́мя, грузъ, тя́жесть; || обу́за, отягоще́ніе, обремене́ніе, тя́гость; || ***притѣсне́ніе, прижи́мка**, *см.* **Ucisk**.

Obciążeć, отяжелѣть, *см.* **Ociężeć**.

Obciążki, *см.* **Obciążki**.

Obciążliwie, Obciążliwo, *см.* **Uciążliwie**.

Obciążliwość, Obciężliwość, *см.* **Uciążliwość**.

Obciążliwy, Obciężliwy, обремени́тельный, тя́гостный, тя́жкій. *Юрид.* **Kontrakt pod tytułem obciążliwym**, возме́здный договоръ.

Obciążyć, Obciążyć się, *см.* **Obciążać**.

Obciążyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гони́тель, *см.* **Ciemiężca, Uciemiężyciel**.

Obciec, *см.* **Ociec**.

Obcięcie, -a, *ср. см.* **Obcinanie**.

Obcierać, *см.* **Obetrzeć, Ocierać**.

Obciesać, *см.* **Ociesać**.

Obciesanie, -nia, *ср.* обтёска.

Obcieśnić, съу́зить, объу́зить; || **стѣсни́ть**, стяну́ть, *см.* **Ścieśnić**.

Obcięty, обрѣзанный, укороченный, *см.* **Ścięty, Obcinać**.

Obcięźno, *см.* **Uciążliwie**.

Obcięźność, -ści, *ж. см.* **Uciążliwość, Ciężkość, Ociężałość**.

Obcięźny, *см.* **Uciążliwy**.

Obcinać, Obciąć, обрѣзывать, обрѣзать, обруба́ть, обруби́ть; || стричь, стри́чь (*во́лосы*), *см.* **Ostrzydz**; || отсѣка́ть, отсѣчь; || обтёсывать, обтеса́ть; || укора́чивать, укороти́ть. **Obciąć uszy**, обрѣзать у́ши. **Obciąć górę**, проры́ть го́ру. **Obciąć mur**, снести́ часть стѣны́. **Obciąć drzewa**, обруби́ть дере́вья. **Obciąć niepotrzebne szczegóły**, сократи́ть, вы́кинуть ли́шнее. **Obciąć kawał marmuru**, обтеса́ть кусо́къ мра́мора, *см.* **Ociesać**.

Obcinacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ, обрѣзчикъ; || тесарь, обтёсывающій ка́мни, каменотёсъ, каменосѣчецъ.

Obcinanie, Obcięcie, -a, *ср.* обрѣзываніе, отсѣче́ніе; || обтёсываніе.

Obcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ.

Obcios, -u, *м.* разрѣзъ, надрѣзъ; || вы́рѣзка.

Obcisk, *см.* **Odcisk**.

Obciskać, Obcisnąć, сжима́ть, сжать, сти́гивать, стяну́ть, зати́гивать, затяну́ть *см.* **Ścisnąć**.

Obcisło, сжа́то, у́зко; || пло́тно.

Obcisły, сжа́тый, у́зкій; || пло́тный.

Obcisnąć, *см.* **Obciskać**.

Obcować, води́ться, води́ть знако́мство, имѣть свя́зи, зна́ться съ кѣмъ, ча́сто быва́ть у кого́, ча́сто посѣща́ть кого́, *см.* **Żyć, Przestawać, Wdawać się, Zadawać się**.

Obcowanie, -nia, *ср.* обхожде́ніе, обраще́ніе, знако́мство, связь, сообще́ство, сноше́ніе, *см.* **Stosunek, Przestawanie. Obcowanie z dobrymi**, обраще́ніе съ до́брыми людьми́. **Być miłym w obcowaniu**, быть прія́тнымъ въ обраще́ніи. || *Богосл.* обще́ніе со свя́тыми.

Obcowny, общежи́тельный, обходи́тельный.

Obcy, чужо́й, чу́ждый, чужестра́нный, чужезе́мный, иностра́нный, иноземный, посторо́нній, незнако́мый, неизвѣстный, *см.* **Cudzy, Cudzoziemski, Postronny, Zagraniczny. Mocarstwa obce**, иностра́нныя госуда́рства. **Mieszkać w obcych krajach**,

жить въ чужи́хъ краяхъ, за грани́цею, на чужби́нѣ. Nie wpuszczaj nikogo obcego, не впуска́й никого́ изъ посторо́нникъ. Był tu jakiś obcy człowiek i pytał się o pana, здѣсь былъ како́й-то неизвѣстный человѣкъ и спра́шивалъ объ васъ. Być obcym we własnym kraju, быть чу́ждымъ въ своёй странѣ. *Мед.* Ciało obce, посторо́ннее тѣло.

Obczytać się, *см.* Oczytać się.

Obczytanie, *см.* Oczytanie.

Obczytany, *см.* Oczytany.

Obczyzna, -y, *ж.* чужезе́мщина, чужби́на, всё иностра́нное, чужо́е. Nienawidzić obczyzny, ненави́дѣть всё иностра́нное, чужо́е.

Obdach, -u, *м.* вы́пускъ кро́вли, навѣсъ, кро́велька.

Obdachowy, кро́вельный, навѣсный.

Obdal, *см.* Opodal.

Obdalny, отдалённый, *см.* Odległy, Daleki, Późny, Nierychły.

Obdarcie, -cia, *ср. см.* Odarcie.

Obdarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Obdarować, награди́ть, пожа́ловать. Obdarować kogo majątkiem, пожа́ловать кого́ име́ніемъ, *или* пожа́ловать кому́ име́ніе, *см.* Podarować, Udarować, Obdarzyć.

Obdarowanie, -nia, *ср.* даръ, пода́рокъ; || пожа́лованіе, *см* Dar.

Obdarowany, пожа́лованный (*владѣлецъ*).

Obdarto, растрёпанно, въ лахмо́тьяхъ, въ отрёпьѣ. Obdarto chodzić, ходи́ть въ лахмо́тьяхъ.

Obdartus, -a, *м.* оборва́нецъ, голя́къ. Obdartusy, *мн.* сво́лочь, чернь.

Obdarty, обо́дранный, обо́рванный, *см.* Odarty.

Obdarzać, Obdarzyć, дари́ть, одари́ть; || *осы́пать, облагодѣтельствовать. Obdarzyć łaskami, осы́пать ла́сками, ми́лостями. Nie raczył obdarzyć mię spojrzeniem, не удосто́илъ подари́ть меня́ взгля́домъ. Obdarzony wielkiemi zdolnościami, одарённый больши́ми способностями.

Obdarzanie, Obdarzenie, -nia, *ср.* облагодѣтельствованіе, одаре́ніе

Obdarzyciel, -a, *м.* благодѣтель, **благотвори́тель**; || дари́тель.

Obdaszek, -szka, *м. см.* Obdach.

Obdaszkowy, *см.* Obdachowy.

Obdłubać, Obdłubywać, обобра́ть, обдира́ть, содра́ть, сдира́ть, облупи́ть, облу́пливать.

Obdłużać, Obdłużyć (kogo), вводи́ть въ долги́, обремени́ть долга́ми. Obdłużyć majątek, обремени́ть долга́ми име́ніе. Obdłużonym być, быть въ долга́хъ. || Obdłużyć się, войти́ въ долги́, задолжа́ть.

Obducent, -a, *м.* лѣкарь, врачъ назна́ченный для осмо́тра мёртваго тѣла, наря́женное къ изслѣдованію лицо́.

Obdukcja, -ji, *ж.* лѣкарскій осмо́тръ мёртваго тѣла, вскры́тіе мёртваго тѣла; || суде́бное освидѣтельствованіе.

Obdukcyjny, относя́щійся къ суде́бному освидѣтельствованію.

Obdukować, дѣлать осмо́тръ мёртваго тѣла, *см.* Obdukcja.

Obdział, раздѣлъ, дѣлёжъ, *см.* Podział; || часть, до́ля, *см.* Dział.

Obdzielać, Obdzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || надѣля́ть, надѣли́ть. Obdzielcie się tém, раздѣли́те э́то ме́жду собо́ю, *см.* Dzielić.

Obdzielanie, Obdzielenie, -nia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ.

Obdzielić, *см.* Obdzielać.

Obdzierać, Odzierać, Obedrzeć, Odrzeć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть. отрыва́ть, срыва́ть, облупля́ть, облупи́ть. Obedrzeć obicia ze ściany, содра́ть обои́ со стѣны. Obedrzeć korę z drzewa, содра́ть кору́ съ де́рева, облупи́ть де́рево. Obedrzéć ze skóry, обдира́ть, сдира́ть ко́жу. || * Ободра́ть, огра́бить, расхи́тить, *см.* Zdzierać. *Odrzeć kogo z majątku, разворо́ть чьё име́ніе, лиши́ть кого́ иму́щества. || Obedrzeć się, обноси́ться (*о платьѣ*).

Obec, *Нескл. м.* употребля́ется то́лько съ предл. w (въ) и означа́етъ: *Стар.* вообще́; || **Wobec**, въ прису́тствіи, въ виду́. Przyznał się do winy wobec sędziów, сознался въ вине́ въ прису́тствіи суде́й. Wobec mnie to się zdarzyło, э́то случи́лось при мнѣ, на мои́хъ глаза́хъ, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecnie, тепе́рь, нынѣ, въ настоя́щее вре́мя.

Obecność, -ści, *ж.* настоя́щее. Obecność i przyszłość, настоя́щее и бу́дущее; || бы́тность, прису́тствіе. W mojéj obecności, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecny, прису́тствующій, прису́щій; || настоя́щій, ны́нѣшній, тепе́решній. Obecny stan rzeczy, настоя́щее положе́ніе дѣлъ. Bóg jest wszędzie obecny, Богъ вездѣсу́щъ. Czy byłeś tam obecny, былъ-ли ты тамъ, находи́лся ли ты тамъ, прису́тствовалъ ли ты тамъ? Wszyscy obecni tu, всѣ здѣсь, всѣ здѣсь нахо́дятся, всѣ здѣсь прису́тствуютъ. || *Стар.* Ludzie obecni niechaj będą posłuszni przykazaniu bożemu, всѣ лю́ди должны́ повинова́ться запове́ди бо́жіей.

Obedjencja, -ji, *ж.* повинове́ніе, послуша́ніе; || о́тпускъ дава́емый мона́ху *или* позволе́ніе перейти́ въ другой монастырь.

Obedrzeć, *см.* Obdzierać.

Obegnać, окружи́ть, обводи́ть, обноси́ть, *см.* Otoczyć, Obstąpić; || обступи́ть, обложи́ть, *см.* Opasać, Osaczyć, Obledz; || **Obegnać się**, *см.* Oganiać się.

Obegnańczy, оса́дный.

Obegnaniec, -ńca, *м.* осаждённый, *см.* Oblężeniec, Oblężony.

Obejm, **-u**, *м. см.* **Objąt**, **Objętość.**
Obejmować, *см.* **Objąć.**
Obejmowanie, *см.* **Objęcie.**
Obejmujący, содержáщій въ себѣ, **заключáющій** въ себѣ; || всеобъемлющій.
Obejrzale, осмотрѝтельно, предусмотрѝтельно, осторóжно, *см.* **Bacznie**, **Przezornie.**
Obejrzałość, **-ści**, *ж.* осмотрѝтельность, предусмотрѝтельность, осторóжность, *см.* **Baczność**, **Przezorność.**
Obejrzały, осмотрѝтельный, предусмотрѝтельный, осторóжный, *см.* **Obejrzliwy.**
Obejrzeć, *см.* **Obzierać**, **Oglądać.** || **Obejrzeć się**, *см.* **Obzierać się**, **Oglądać się.**
Obejrzenie, **-nia**, *ср.* осмóтръ. *Юрид.* **Obejrzenie miejsca**, осмóтръ на мѣстѣ, *см.* **Oglądanie.**
Obejrzliwie, *см.* **Obejrzale.**
Obejrzliwość, **-ści**, *ж. см.* **Obejrzałość.**
Obejrzliwy, осторóжный, осмотрѝтельный.
Obejść, **Obejść się**, *см.* **Obchodzić**, **Obchodzić się.**
Obejście, *см.* **Obchodzenie się.**
Obelga, **-i**, *ж.* оскорблéніе, обѝда; || брань, руга́тельство, *см.* **Zniewaga.** **Miotać obelgi na kogo**, произноси́ть руга́тельства, поноси́ть, оскорбля́ть слова́ми.
Obelgać, **Obelżyć**, **Obelżywać**, оскорбля́ть, обижáть, поноси́ть, безчéстить, позóрить, *см.* **Znieważać.**
Obelgnąć, прилѝпнуть, прильнýть, приста́ть.
Obelisk, **-u**, *м.* обелѝскъ.
Obeliskowy, въ ви́дѣ обелѝска.
Obelża, **-y**, *ж. см.* **Obelga**, **Obelżenie.**
Obelżenie, **-nia**, *ср.* безчéстіе, позóръ, поношéніе, посрамлéніе, *см.* **Pohańbienie.**
Obelżyć, *см.* **Obelgać.**
Obelżyciel, **-a**, *м.* оскорби́тель, поноси́тель, *см.* **Pohańbiciel.**
Obelżycielka, **-i**, *ж.* оскорби́тельница, поноси́тельница, *см.* **Pohańbicielka.**
Obelżywie, безчéстно, позóрно, оскорби́тельно.
Obelżywość, **-ści**, *ж.* оскорблéніе, обѝда; || руга́тельство, брань.
Obelżywy, оскорби́тельный, обѝдный, руга́тельный, позóрный, посты́дный, безчéстный. **Obelżywe pismo**, оскорби́тельное, руга́тельное сочиненіе, пáсквиль, *см.* **Zelżywy.** **Obelżywa śmierć**, позóрная смерть.
Obemgleć, отума́ниться.
Oberek, **-rka**, *м. см.* **Obertas.**
Obermus, **-u**, *м.* родъ минда́льнаго пирóжнаго.
Obersztyn, **-a**, **Obersztynek**, **-nka**, *м.* оторóчка (*у сапóгъ, башмакóвъ*).
Obertas, **-a**, *Умен.* **Oberek**, **-rka**, *м.* наро́дный пóльскій та́нецъ, родъ вáльса, начина́ющагося лѣвымъ оборóтомъ; || * **Obertasy**, *мн.* забóты, хлóпоты, затрудне́нія, *см.* **Obroty**, **Tarapaty.**
Oberwać, *см.* **Obrywać.**
Oberwanie, *см.* **Obrywanie.**
Oberwaniec, **-ńca**, *м.* оборва́нецъ.
Oberwipołeć, *см.* **Urwipołeć**, **Rzezimieszek.**
Oberża, **-y**, *ж.* трактѝръ, гости́ница.
Oberznąć, *см.* **Obrzynać.**
Oberznięcie, **-cia**, *ср. см.* **Obrzynanie.**
Oberżysta, **-y**, *м.* трактѝрщикъ, содержа́тель гости́ницы.
Oberżystka, **-i**, *ж.* трактѝрщица, содержа́тельница гости́ницы.
Obeschły, **Obeschnąć**, *см.* **Osychać.**
Obesłać, *см.* **Obsyłać**; || *см.* **Obścielać.**
Obetkać, *см.* **Obtykać.**
Obetrzeć, **Obcierać**, обтере́ть, обтира́ть, вытереть, вытира́ть, утере́ть, утира́ть, стере́ть, стира́ть; || содра́ть, сдира́ть (*кóжу*), ссади́ть, оцара́пать. **Obetrzeć ręce**, обтере́ть ру́ки. **Obetrzeć kurz**, стере́ть пыль. **Obetrzeć sobie nogę**, ссади́ть себѣ но́гу. || **Obetrzeć się**, **Ocierać się**, вытира́ть, утира́ть себѣ что́, *см.* **Ocierać.**
Obewrzały, запе́кшійся кро́вью, мате́ріею, и т. п.
Obezecnić, **Obezecznić**, обезче́стить, обезсла́вить, опозóрить, *см.* **Szkaradzić.**
Obeznać, **Obeznawać**, ознако́мить, ознако́мливать, наста́вить, наставля́ть, учѝть, обуча́ть. **Obeznać kogo z nauką jaką**, ознако́мить кого́ съ како́й-либо нау́кою. || **Obeznać się**, **Obeznawać się**, ознако́миться, ознако́мливаться.
Obeznanie, **-nia**, *ср.* позна́ніе, зна́ніе, свѣдѣніе.
Obeżreć się, **Ożreć się**, *Прост.* обожра́ться.
Obezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Obficie, обѝльно, изобѝльно; || обши́рно; || плодови́то.
Obfit, **-u**, *м. см.* **Obfitość.**
Obfito, *см.* **Obficie.**
Obfitość, **-ści**, *ж.* обѝлie, изобѝлie; || бога́тство.
Obfitować (**w co**), изобѝловать (*чѣмъ*), быть бога́тымъ, *см.* **Opływać.** **Kraj ten obfituje w zboże**, э́та страна́ изобѝлуетъ хлѣбомъ.
Obfitowanie, **-nia**, *ср.* (**w dostatki**), изби́токъ, доста́токъ.
Obfity, обѝльный, изобѝльный; || плодови́тый, бога́тый. **Obfite żniwo**, обѝльная жáтва. **Obfity język**, бога́тый языкъ. **Obfity łup**, бога́тая добы́ча. **Obfity pisarz**, плодови́тый писáтель, *см.* **Bogaty**, **Płodny.**
Obgadać, **Obgadywać**, *см.* **Ogadać.**
Obgłąb, *Стар.* глубокó, *см.* **Głęboko.**
Obgotować, **Obgotowywać**, обвари́ть; || вскипяти́ть, *см.* **Zagotować.**
Obgroda, *см.* **Ogroda.**
Obgrubszy, *см.* **Przygrubszy.**
Obgryzać, **Obgryźć**, *см.* **Ogryzać.**
Obheblować, обстрогáть.
Obiad, **-u**, *м.* обѣдъ; || обѣденный столъ. **Jeść obiad**, обѣдать. **Zjeść dobry obiad**, хорошó пообѣдать. **Prosić kogo na obiad**,

пригласи́ть на обѣ́дъ. Zostań z nami na obiad, na obiedzie, оста́нься съ на́ми обѣ́дать. Gotować obiad, гото́вить обѣ́дъ. Czekać kogo na obiad, z obiadem, ожида́ть кого́ къ обѣ́ду. Być u kogo na obiedzie, быть у кого́ на обѣ́дѣ.

Obiadać, *сж.* Obiadować.

Obiadalnia, -ni, *ж. см.* Jadalnia.

Obiadek, -dku, *Умен. м.* обѣ́денъ, скро́мный обѣ́дъ.

Obiadować, Obiadać, обѣ́дать.

Obiadowanie, -nia, *ср.* обѣ́дъ, обѣ́денный столъ.

Obiadownik, -a, *м.* обѣ́дальщикъ, засто́льникъ.

Obiadowy, Obiedny, обѣ́денный.

Obiata, -y, *ж.* обѣ́тъ, обѣща́ніе, *см.* Ślub; || приноше́ніе, же́ртвованіе, даръ; || жертвоприноше́ніе, же́ртва; *см.* Ofiata, Objata.

Obiatować, *Стар.* приноси́ть въ же́ртву, же́ртвовать; || посвяща́ть.

Obić, отколоти́ть, прибить, *см.* Obijać.

Obiciany, обо́йный. Papier obiciany, бума́жные обои.

Obiciarz, -a, *м.* обо́йщикъ.

Obicie, -cia, *ср.* оби́вка, набива́ніе; || обои́. Obicie papierowe, бума́жные обои.

Obiciowy, обо́йщичій, обо́йный.

Obiecać, Obiecywać, обѣща́ть, сули́ть; || * предска́зывать. Młodzieniec ten wiele po sobie obiecuje, э́тотъ ю́ноша мно́го обѣща́етъ, *или* подаётъ большія надѣ́жды. Kalendarz obiecuje deszcz, календа́рь предска́зываетъ дождь. Obiecywać sobie co po kim, льстить *или* ласка́ть себя́ надѣ́ждою получи́ть что-либо отъ кого; разсчи́тывать, надѣ́яться на что́. Obiecana ziemia, обѣтова́нная земля́. || Obiecać się, обѣща́ться, дать сло́во. Obiecać się komu *или* do kogo, обѣща́ться притти́ къ кому́. Obiecać się do czego, обѣща́ться что-нибу́дь сдѣлать. Obiecać się dokąd, обѣща́ться *или* дать сло́во придти́ куда́-либо, *см.* Przyrzec, Ślubować.

Obiecanie, Obiecywanie, -nia, *ср.* обѣща́ніе.

Obiecanka, -i, *ж.* посу́лъ, обѣща́ніе. *Посл.* Obiecanka cacanka, a głupiemu radość, дураку́ сто́итъ лишь пообѣщать—онъ и радъ, *или* сули́ть золоты́я го́ры.

Obiecywać, *см.* Obiecać.

Obiecywacz, Obiecownik, -a, *м.* обѣща́тель.

Obiecywanie, *см.* Obiecanie.

Obiecz, Obieczny, *см.* Obec, Obecny.

Obiedni, *см.* Obiadowy.

Obiedz, *см.* Obiegać.

Obieg, -u, *м.* обраще́ніе (*плане́ты*). Obieg ziemi około słońca, обраще́ніе земли́ вокру́гъ со́лнца; || тече́ніе. Obieg wieków, тече́ніе вѣко́въ; || обраще́ніе, оборо́тъ. Puścić pieniądze w obieg, пусти́ть де́ньги въ обраще́ніе, въ оборо́тъ. W obiegu będący, ходя́чій (*о монѣтѣ*). * Puścić w obieg pogłoskę, распространи́ть слухъ.

Obiegać, Obiedz, обѣ́гать, обѣжа́ть, вы́бѣгать, изъѣ́здить, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣста́хъ. Obiegłem całe miasto i nie znalazłem go, я вы́бѣгалъ весь го́родъ и не нашёлъ его́. Obiedz świat cały, изъѣ́здить весь свѣтъ. Obiegłem wszystkich znajomych, я обѣ́галъ всѣхъ знако́мыхъ, я перебыва́лъ у всѣхъ знако́мыхъ.

Obiegnik, -a, *м.* циркуля́ръ.

Obiegowy, оборо́тный. Obiegowy kapitał, оборо́тный капита́лъ, *см.* Obrotowy.

Obielić, *см.* Bielić, Pobielić; || Obielić zająca, сдира́ть, *или* обдира́ть шку́ру съ за́йца.

Obierać, Obrać, ощи́пывать, ощипа́ть, очища́ть, очи́стить, шелуши́ть, лущи́ть, лупи́ть, облупля́ть, *см.* Obłupiać; || сдира́ть, обдира́ть, обира́ть, снима́ть, собира́ть, лиша́ть, обнажа́ть, *см.* Ogołacać, Pozbawiać. || Избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать, *см.* Wybierać. || Obierać się, Obrać się (w czém, koło czego), *Стар.* занима́ться, рабо́тать; || =(z czego), лиша́ться, растра́чивать, теря́ть, *см.* Ogołacać się, Pozbawiać się; || *Стар.* гнои́ться, нагна́иваться. Obierać jabłko, очища́ть я́блоко. Obierać orzechy, лущи́ть оре́хи. Obierać jaja, облу́пливать я́йцы. Obierać kapustę, ощи́пывать, чи́стить капу́сту. Obierać owoc z drzewa, собира́ть плоды́ съ де́рева. Obierać drzewo z gąsienic, очища́ть де́рево отъ гу́сеницъ. Obrać kogo z majątku, лиши́ть кого́ иму́щества, отня́ть у кого́ иму́щество. Być obranym z rozumu, лиши́ться разсу́дка. Obrać miejsce na budynek, вы́брать мѣсто для строе́нія. Obrać kogo na czyje miejsce, избра́ть *или* назна́чить кого́ на чьё мѣсто.

Obieracz, -a, *м.* избира́тель.

Obieralnie, по вы́бору, по **избра́нію.**

Obieralność, -ści, *ж.* избира́тельность, **избира́ніе**, *см.* Wybieralność.

Obieralny, избира́тельный, *см.* Wybieralny.

Obieranie, -nia, *ср.* обира́ніе, собира́ніе, очище́ніе, луще́ніе, облу́пливаніе, *см.* Obierać; || избра́ніе, вы́боръ. Obieranie królów, избра́ніе королёй. || Obieranie się (w czém), заня́тіе, де́ло.

Obierczy, избира́тельный, *см.* Obieralny.

Obierki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки, соръ, *см.* Wybierki, Brak.

Obierz, -y, *ж.* добы́ча; || лови́тва; || Obierze, *мн.* пожи́тки, дома́шняя у́тварь; || снаря́ды, снасти, прибо́ры. Myśliwskie obierze, охо́тничьи снаря́ды и т. п.

Obierzwia, -i, *ж. Рыб.* гла́вная, **о́сная** то́лстая верёвка въ сѣти.

Obierzyciel, -a, *м.* избира́тель.

Obierzycielka, -i, *ж.* избира́тельница.

Obieś, *см.* **Obwieś.**
Obiesić, *см.* **Obwiesić.**
Obieszenie, *см.* **Obwieszenie.**
Obietnica, **-y**, *ж.* обѣща́ніе, *см.* **Przyrzeczenie.**
Obieżny, Obbieżny, круговóй, кругóмъ обращáющійся; || періодúческій.
Obijać, Obić, обивáть, обúть, околáчивать, околотúть; || подбивáть, подбúть, подшивáть, подшúть; || вбивáть, вбить, набивáть, набúть, вколáчивать, вколотúть, втыкáть, воткнýть; || покрывáть, покрыть; || набивáть, набúть (*обручи на бóчку*); || раздавáться, отдавáться, отражáться, отзывáться. **Obijać co palami**, вбивáть кóлья вокрýгъ чего́ либо. **Obić krzesło aksamitem**, обúть крéсло бáрхатомъ. **Obić futrem**, покрыть, подшúть мѣхомъ, *см.* **Podbić. Obijać gontami**, крыть гóнтомъ *или* драни́цею. **Obić ściany**, оклеúть стѣны обóями, обúть стѣны. **Obijać beczkę**, набивáть на бóчку óбручи. **Obijać owoce**, сбивáть шестóмъ плоды́ (*съ дéрева*). **Obijać len**, бросновáть, брóснуть, *или* очищáть лёнъ. **Obić kogo**, отколотúть, отхлестáть кого́. **Dzwięki obijają się o ucho**, звýки поражáютъ слухъ. **Głos jego obijał się o sklepienia kościoła**, гóлосъ его́ раздавáлся подъ свóдами цéркви.
Obijak, **-a**, *м.* колотýшка.
Obijanie, **-nia**, *ср. см.* **Obijać, obiváние, отбиváние, сбиváние,** || вколóчиваніе; || набиváніе (*обручéй на бóчку*); || обúвка (*крéсель*); || очищéніе (*льна, ячменя́ и т. д*).
Obiór, **-oru**, *м.* избráніе, вы́боры.
Obierczy, *см.* **Obierczy.**
Objąć, Obejmować, Obejmywać, обня́ть, обнимáть, обхватúть, обхвáтывать; || постúчь, постигáть; || понимáть, разумѣть; || окружáть, обнимáть; || содержáть, вмѣщáть, заключáть въ себѣ; || схвáтывать, понимáть, угáдывать; || **Objąć czém**, снабжáть, обклáдывать чѣмъ; || **Objąć co**, приня́ть во владѣ́ніе, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć urząd**, поступúть на слýжбу. **Objąć dowództwo**, приня́ть комáнду. **Objąć co w possesją**, вступúть во владѣ́ніе. **Objąć kogo za szyję obiema rękoma**, обня́ть кого́ за шéю обѣ́ими рукáми. **Drzewo tak grube, że dwóch ludzi nie potrafi go objąć**, дéрево такъ тóлсто, что два человѣка не въ состоя́ніи обхватúть его́. **Morze obejmuje ziemię**, мóре окружáетъ сýшу. || *Посл.* **Kto wiele obejmuje, mało ściska**, за двумя́ зáйцами погóнишься, ни одного́ не поймáешь, *или* мнóго желáть, добрá не видáть. **To prawidło obejmuje wszystkie inne**, э́то прáвило заключáетъ въ себѣ́ всѣ прóчія. **Łatwo obejmuje**, онъ легкó понимáетъ, у него́ бы́строе поня́тіе. **Obejmować pamięcią**, удéрживать, сохраня́ть въ пáмяти, *см.* **Ościskać, Mieścić, Zawierać, Pojmować, Ogarnąć, Zdjąć, Spiąć.**
Objadać, *см.* **Objeść.**
Objadacz, **-a**, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло, блюдолúзъ, прихлебáтель.
Objadki, **-ów**, *мн. см.* **Niedojadki.**
Objaśniać, Objaśnić, объясня́ть, объясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть; || * **Objaśnić kogo w czém**, открывáть глазá (*кому́ на счётъ чего́*); || истолкóвывать, истолковáть. **Objaśnić rzecz**, объясни́ть дѣло. **Objaśnić autora, dzieło**, истолковáть писáтеля, сочинéніе. || **Objaśniać świecę**, снимáть со свѣчи́.
Objaśniacz, Objaśniciel, **-a**, *м.* толковáтель, комментáторъ.
Objaśnianie, *см.* **Objaśnienie.**
Objaśnicielka, **-i**, *ж.* истолковáтельница.
Objaśnienie, **-nia**, *ср.* объясненíе, изъясненíе, разъясненíе, поясненíе, истолковáніе; || отмѣ́тка, примѣ́чаніе, вы́писка, *см.* **Przypis, Przypisek**; || **Objaśnienie świecy**, снимáніе со свѣчи́.
Objąt, **-u**, *м.* объёмъ.
Objątrzyć, *см.* **Rozjątrzyć.**
Objaw, **-u**, *м.* **Objawa**, **-y**, *ж.* заявлéніе, изъявлéніе; || откровéніе.
Objawca, **-y**, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Objawiać, Objawić, явля́ть, изъявля́ть, объявля́ть, заявля́ть; || публикováть, открывáть || обнарýживать, выкáзывать, выдавáть, передавáть, оглашáть, огласúть, разглашáть, разгласúть. **Objawiać cudze tajemnice**, выдавáть *или* разглашáть чужія тáйны. **Objawić swą wolę**, изъявúть свою́ вóлю. **Objawić komu swe chęci**, изъявúть кому́ свой желáнія. **Objawiać swą myśl**, передавáть свою́ мысль. **Prawdy, które Pan Bóg objawił kościołowi swemu**, и́стины, котóрыя Господь Богъ явúлъ своéй цéркви. **Trzeba to przez pisma publiczne objawić**, объ э́томъ нýжно объявúть *или* публикováть въ газéтахъ. **Objawiać drukiem odkrycie**, посрéдствомъ печáти объявúть объ открытіи. **Objawiać wyrok sądowy**, объявля́ть приговóръ судá *или* судéбное рѣшéніе. || **Objawiać się, Objawić się**, явля́ться, яви́ться, предстáть, кавáться, покáзываться, показáться; || быть ви́днымъ; || обнарýжиться, откры́ться. **Jezus Chrystus objawił się apostołom**, Іисýсъ Христóсъ явúлся апóстоламъ. **Geniusz jego objawił się nagle**, гéній его́ обнарýжился вдругъ.
Objawianie, **-nia**, *ср.* обнарýживаніе; || выраженíе. **Mowa służy do objawiania myśli naszych**, языкъ слýжитъ для выраженія нáшихъ мы́слей.
Objawiciel, **-a**, *м. см.* **Objawca.**
Objawicielka, **-i**, *ж.* предъяви́тельница.
Objawienie, **-nia**, *ср.* объявлéніе, заявлéніе; || откры́тіе; || откровéніе; || обнарóдованіе, опубликованíе, объявлéніе (*въ газéтахъ*). **Objawienie Św. Jana**, откровéніе Св. Іоáнна. **Wierzyć w objawie-**

nie, вѣрить въ откровéніе. Podać objawienie przez gazety, сдѣлать объявлéніе въ газéтахъ. Objawienie wyroku, объявлéніе приговóра, рѣшéнія.

Objawiony, объя́вленный; || откровéнный. Religja objawiona, откровéнная религія.

Objazd, -u, *м.* Objaździka, -i, *ж.* объѣздъ; || кругъ; || *Воен.* патрýль, дозóръ; || *Воен.* рундъ. W objazd, кругóмъ, въ окрýжности. To miasto ma milę w objazd, э́тотъ гóродъ имѣетъ мúлю въ окрýжности. Objaździkę odprawiać, ходúть дозóромъ.

Objechać, Objeżdżać, объѣхать, объѣзжáть. Objechać świat, объѣхать свѣтъ, объѣхать кругóмъ свѣта. Objechać Europę, объѣхать, изъѣздить Евро́пу. Objeżdżać las, объѣзжáть лѣсъ. || * Objechać kogo, обмануть, ввести́ кого́ въ обмáнъ, провести́. Objechać prawo, обойти́ зако́нъ.

Objęcie, -a, *ср. см.* Objętość; || объя́тіе; || поня́тливость, мы́слящая способность; || принáтіе, вступлéніе. Rzucić się w czyje objęcia, бро́ситься въ чьи объя́тія. Mieć bystre objęcie, быть понятливымъ *см.* Pojęcie; || Objęcie urzędu, вступлéніе въ до́лжность.

Objednać, Objednywać, *см.* Zjednać, Zjednywać.

Objedzony, объѣвшійся.

Objekt, -u, *м. см.* Przedmiot, Obmiot.

Objemca, -y, *м.* пріёмщикъ, принимáтель; || преéмникъ; || *Стар.* подря́дчикъ, антрепренёръ. Objemca majątku, вступáющій во владѣніе имѣніемъ

Objeść, Objadać, объѣсть, объѣдáть; || глода́ть, оглáдывать, грызть, обгрызáть. Gąsienice objadają owoce, гýсеницы объѣдáютъ плоды́. * Objadać kogo, объѣдáть кого́, проѣдáть (*иье состоя́ніе*). || Objadać się, Objeść się, обжирáться, обожрáться, объѣдáться, объѣстся.

Objeśny, обжóрливый, прожóрливый, жáдный.

Objętka, -i, *ж.* тенето́, сѣть; || * *Прост.* овúмая пшени́ца.

Objętność, -ści, *ж. Неуп.* понятливость, понимáніе, разумѣніе, смѣтливость, смышлёность, *см.* Pojętność.

Objętny, понáтливый, смѣтливый, смышлёный, *см.* Pojętny; || вразумúтельный.

Objętość, -ści, *ж.* объёмъ. Dwa ciała jednéjże objętości, два тѣла одинáковаго объёма; || вмѣстúмость. Objętość naczynia, вмѣстúмость посýды.

Objęty, отъ глагóла Objąć (*см.* э́то слóво). Rzecz obejmująca i rzecz objęta, содержáщее и содержúмое, вмѣщáющее въ себѣ и вмѣстúмое.

Objeżdżać, *см.* Objechać. Objeździć konia, вы́ѣздить, объѣздить лóшадь.

Objeżdżacz, -a, *м.* кóнюшій, берéйторъ; || наѣздникъ.

Objeżdżanie, -nia, *ср.* объѣздъ; || * осмóтръ, дозóръ. || Objeżdżanie konia, *см.* Ujeżdżanie.

Objeżdżony, *см.* Ujeżdżony, Wyjeżdżony.

Objeznik, -a, *м. см.* Objeżdżacz.

Objuczać, Objuczyć, вьючить, навьючить.

Obkładać, *см.* Okładać.

Obkleić, *см.* Okleić.

Obkrajać, Obkroić, Obkrawać, обрѣзывать, обрѣзать, *см.* Okroić.

Oblać, Oblewać, облúть, обливáть; || омывáть; || омочúть, оросúть (*слезáми*). Oblać smołą, облúть, залúть смолóю. Oblać krwią, окровáвить, облúть кро́вью. Rzeka co oblewa te mury, рѣка́ омывáющая э́ти стѣны. Oblać się, Oblewać się, облúться, обливáться; || орошáться. Oblewać się rumieńcem, oblać się wstydem, краснѣть отъ стыдá. Oblewać się krwią, плáвать въ крови. Oblał się żółcią zazdrości, въ нёмъ разлúлась жёлчь. * Oblać się tłustością, разжирѣть, заплúть жúромъ.

Obłączek, *см.* Obłąk.

Obłączysto, дугóю, сво́домъ; || полукрýгло, излýчисто, вы́пукло.

Obłączystość, -ści, *ж.* вы́пуклость; || впáдина, углублéніе; || кривизна́, изги́бина. изгúбъ.

Obłączysty, вы́пуклый; || углублённый; || искривленный, со́гнутый.

Obłąd, -ędu, *м.* плутáніе, блужда́ніе; || заблужденіе; || ошúбка, погрѣшность, обмáнъ, *см.* Błąd. Być w obłędzie, быть въ заблужденіи, заблуждáться. Postępować, iść obłędami, итти лóжными путя́ми. || *Мед.* помѣша́тельство (*умá*).

Obłader, -dra, *м.* горбы́ль.

Obładliwy, *см.* Obłędliwy.

Obładować, обременúть, нагружáть; || отягощáть. Obładować sobie żołądek, обременúть *или* отяготúть желýдокъ, *см.* Przeładować.

Obładra, -y, *ж.* ремéнь (*на постро́мкахъ у лошаде́й*).

Obłądzać, Obłądzić, вводúть, ввести́ въ заблужденіе, въ искушéніе, *см.* Obłąkać. || Obłądzać się, впасть въ заблужденіе *или* въ искушéніе.

Obłądzenie, -nia, *ср.* заблужденіе; || ошúбка погрѣшность.

Obłądzić, *см.* Obłądzać.

Obłagać, *см.* Ubłagać.

Obłaganie, *см.* Ubłaganie.

Obłajać, *см.* Połajać.

Obłajanie, *см.* Połajanie.

Obłąk, Obłęk, -u, *м.* лучёкъ, дугá; || *Архит.* áрка; || дугá, кривизна́ сво́да; || лѣпно́е украшéніе. W obłąk, дугóю, въ ви́дѣ дугú. || *Садов.* отво́докъ, побѣгъ. Obłąkami sadzać, садúть отво́дки.

Obłąkać, Obłąkiwać, приводúть въ заблужденіе, совращáть съ путú, сбивáть съ дорóги; || помутúть, разстро́ить. Obłąkać umysł, помутúть *или* разстро́ить разумъ, *см.* Pomieszać. || Obłąkać się,

сби́ться съ доро́ги, заблуди́ться, блужда́ть, помѣша́ться (*въ умѣ*), *см.* Zabłąkać się, Zbłąkać się.

Obłąkanie, -nia, *ср.* заблужде́ніе; || помѣша́тельство (*ума́*), умопомѣша́тельство.

Obłąkaniec, -ńca, *м.* помѣша́нный, помути́вшійся.

Obłąkany, заблу́дшій, заблуди́вшійся; || помѣша́нный, сумасше́дшій, умали́шенный. **Szpital dla obłąkanych,** домъ умали́шенныхъ.

Obłąkiwać, *см.* Obłąkać.

Obłąkowato, дугою, въ ви́дѣ дуги́.

Obłąkowaty, со́гнутый, искри́вленный, *см.* Obłączysty.

Obłam, -u, *м.* обло́мокъ, отло́мокъ, оско́локъ; *см.* Odłam, Odłamek, Obłomek.

Obłamać, Obłamować, Obłamywać, обломи́ть, обла́мывать.

Obłamanie, -nia, *ср.* обла́мываніе.

Obłamować, обшива́ть, опуша́ть, окойми́ть.

Obłamować, Obłamywać, *см.* Obłamać.

Obłamowanie, *см.* Łamowanie.

Obłamowanie, Obłamywanie, nia, *ср. см.* Obłamanie.

Obłany, обли́тый, *см.* Oblać; || жи́рный, разжирѣвшій, расплы́вшійся отъ жи́ру. **Bekas obłany,** жи́рный кули́къ *или* бека́съ.

Obłapa wonna, *Бот. см.* Kopytnik.

Obłask, -u, *м.* блескъ, сія́ніе.

Obłaskawiać, Obłaskawić, дѣлать ручны́мъ, приручи́ть; || пріуча́ть.

Obłaskliwy, ослѣпи́тельный; блиста́тельный, *см.* Lśniący.

Obłasknąć, ослѣпи́ть, поража́ть бле́ском, *см.* Olśnić.

Obłasknienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Obłata, -y, *ж. Стар.* я́вка, внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція. *Стар.* **Obłata, Objata,** объща́ніе, обѣтъ.

Obłatać, Obłatywać, Obłecieć, лета́ть, облета́ть, облетѣть, порха́ть (*о птицахъ*); || пробѣга́ть, обѣга́ть, *см.* Obiedz; || спада́ть, вали́ться (*о листьяхъ съ дерева*), *см.* Opadać.

Obłatać, положи́ть запла́тки, почини́ть (*пла́тье*); || **Obłatać komu skórę** *или* **Obłatać kogo,** отколоти́ть кого́; || **Obłatać się,** почини́ть (*пла́тье*); || обши́ться, нашить себѣ пла́тьевъ; || * нажи́ться. **Będąc ekonomem, obłatał się,** бы́вши эконо́момъ, онъ нажи́лся.

Obłatować, вносить въ ро́спись, въ протоко́лъ; || * запи́сывать.

Obłatowany, я́вочный, я́вный.

Obłatywać, *см.* Obłatać.

Obława, -y, *ж. Охот.* обла́ва.

Obławiać, *см.* Obłowić.

Obławny, обла́вный.

Obłaz, -u, *м.* крюкъ, объѣздъ, обхо́дъ, зако́улокъ; || * увёртка, улóвка. **Bez obłazu,** безъ обиняко́въ, безъ дальнѣйшихъ околи́чностей, откровéнно.

Obłazgiem, сплошь, безостано́вочно, безпреры́вно.

Obłazgowy, Obłazny, сплошно́й, безостано́вочный, безпреры́вный.

Obłazić, Obleźć, по́лзать, пресмыка́ться; || спада́ть, лѣзть, облѣза́ть (*о волоса́хъ*); || лини́ть, блёкнуть. **Perkal ten obłazi,** э́тотъ каленко́ръ лини́етъ. **Ten kolor od słońca obłazi,** э́тотъ цвѣтъ на со́лнцѣ блёкнетъ.

Obłazłość, -ści, *ж.* плѣши́вость.

Obłazły, плѣши́вый, лы́сый.

Obłaźnić (kogo), одура́чить, наду́ть, обману́ть.

Obłaźny, *см.* Obłazgowy.

Obiec, Oblekać, обле́чь, облека́ть, надѣва́ть, покрыва́ть. (*Стар.* **Obłoczyć,** облачи́ть). **Obiec się, Oblekać się,** одѣва́ться; || покрыва́ться; || облача́ться. **Obiec się w zakonny ubiór,** постри́чься въ мона́хи.

Obłechtać, защекота́ть; || * осво́ить, пріучи́ть.

Oblecieć, *см.* Oblatać.

Obłęd, *см.* Obłąd.

Obleczenie, Obłóczenie, -nia, *ср* надѣва́ніе; || облаче́ніе.

Obleczyny, *см.* Obłóczyny.

Obłędliwie, Obłędnie, ло́жно, обма́нчиво, оши́бочно, *см.* Błędnie.

Obłędliwość, Obłędność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣшность, оши́бочность, обма́нчивость.

Obłędliwy, Obłędny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный, ло́жный, *см.* Błędny.

Obłednąć, Obledniеć, поблѣдне́ть, *см.* Blednieć, Zbladnąć

Obłędnie, *см.* Obłędliwie.

Obłędnieć, заблуди́ться; || спу́таться, сби́ться съ пути́.

Obłędnienie, -nia, *ср.* блужда́ніе; || заблужде́ніе.

Obłędnik, -a, *м.* заблу́дшійся; || ерети́къ.

Obłędność, *см.* Obłędliwość.

Obłędny, *см.* Obłędliwy.

Obledz, *см.* Oblegać.

Oblegać, Obledz, осаждать, осади́ть (*го́родъ, кре́пость*).

Oblegacz, *см.* Oblegający.

Oblegający, осаждающій. *см.* Oblegać.

Obleganie, -nia, *ср. см.* Oblężenie.

Oblekać, *см.* Oblec.

Oblepa, -y, *ж.* гли́на смѣшанная съ соло́мою, *см.* Polepa.

Oblepiać, Oblepić, окле́ивать, оклеить, обле́пливать, облепи́ть; || обма́зывать гли́ною.

Obleśnie, *см.* Pochlebnie, Obłudnie.

Oblesność, -ści, *ж. см.* Pochlebstwo, Obłudność.

Obleśny, *см.* Pochlebny, Obłudny.

Oblew, -u, *м.* наводне́ніе, разли́въ; || напли́въ, *см.* **Zalew.**

Oblewać, *см.* **Oblać.**

Obleżały, излёжавшійся, избало́ванный.

Obleźć, *см.* **Obłazić.**

Oblężca, -y, *м.* осаждающій.

Oblężenie, -nia, *ср.* оса́да. **Odstąpić od oblężenia,** снять оса́ду.

Oblężeński, оса́дный.

Oblężony, осаждённый.

Oblężyciel, -a, *м. см.* **Oblężca, Oblegający.**

Oblicz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Oblicze, -a,** *ср.* лицо́, ликъ; || видъ; || пове́рхность. **Przed Pańskiém obliczem,** пере́дъ лицо́мъ Го́спода. **Oblicze ziemi,** пове́рхность, лицо́ земли́. **Oblicze morza,** пове́рхность мо́ря. **W obliczu prawa,** въ виду́ зако́на, пе́редъ зако́номъ. **W czyjém obliczu,** въ чьёмъ либо прису́тствіи, *см.* **Twarz, Powierzchnia.**

Obliczać, Obliczyć, исчисля́ть, счита́ть, счесть, *см.* **Liczyć;** || разсчи́тывать, взвѣ́шивать, *см.* **Obrachować.**

Obliczanie, Obliczenie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, разсчётъ, вы́кладка. **Nie do obliczenia,** несмѣ́тно, неисчисли́мо. **Obliczenie ludności,** наро́дная пе́репись.

Oblicze, *см.* **Oblicz.**

Obliczmie, ли́чно, самоли́чно, *см.* **Osobiście;** || лицо́мъ къ лицу́.

Obliczność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność;** || лицо́, видъ. **Działo się to w obliczności** *или* **przed obliczności wszystkich,** э́то происходи́ло въ прису́тствіи всѣ́хъ лицъ, *см.* **Oblicze.**

Obliczny, прису́тствующій, находя́щійся на лицо́, *см.* **Obecny, Przytomny;** || находя́щійся на лицѣ́, лично́й. **Obliczna rana,** ра́на на лицѣ́, лична́я ра́на.

Obliczyć, *см.* **Obliczać.**

Oblig, -u, *м.* долгъ (*на ко́мъ*); || биле́тъ (*ба́нковый*), ве́ксель заёмное письмо́, долгова́я за́пись, долгово́е обяза́тельство, распи́ска. **Oblig skarbu,** облига́ція госуда́рственнаго казначе́йства. **Dać** *или* **Wydać** *или* **Wystawić komu oblig na co,** дать расписку въ получе́ніи чего́ либо, подписа́ть ве́ксель. **Obligi państwa,** госуда́рственный до́лгъ, госуда́рственныя облига́ціи, *см.* **Obligacja.**

Obligacja, -ji, *ж. Устар.* обяза́тельство, *см.* **Zobowiązanie;** || *Ком.* долгово́е обяза́тельство, облига́ція; || **Mieć dla kogo wiele obligacji,** быть кому́ о́чень обя́заннымъ, быть о́чень благода́рнымъ; *см.* **Oblig obowiązany.**

Obligacyjny, обяза́тельный. **Zapis obligacyjny,** обяза́тельство.

Obligować (kogo o co), *см.* **Prosić, Upraszać;** || **Obligować kogo do czego,** *см.* **Obowiązywać, Zobowiązywać. Być komu obligowanym za co,** быть кому́ обя́заннымъ за что́ либо.

Oblikwidacja, -ji, *ж. см.* **Obrachunek.**

Oblikwidować, *см.* **Obrachować.**

Oblinieć, *см.* **Wylinieć, Linieć.**

Oblizać, Obliznąć, Oblizywać, облизать, обли́зывать; || **Oblizywać się,** облиза́ться, обли́зываться.

Obłocić, загрязни́ть, запа́чкать гря́зью.

Obłoczek, -czka, *м.* о́блачко.

Obłoczno, о́блачно, па́смурно, *см.* **Pochmurno.**

Obłoczny, о́блачный, *см.* **Pochmurny.**

Obłóczyć, *см.* **Oblec.**

Obłóczyciel, -a, *м.* облача́ющій.

Obłoczycielka, -i, *ж.* облача́ющая.

Obłoczyny, -czyn, *мн.* постриже́ніе въ мона́хи; || облаче́ніе. **Być na obłoczynach,** прису́тствовать при постриже́ніи.

Obłoczysto, *см.* **Obłoczno.**

Obłoczystość, -ści, *ж.* па́смурное состоя́ніе не́ба.

Obłoczysty, о́блачный; || па́смурный.

Obłóg, -ogu, *м.* **Obłoga, -i,** *ж.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || окруже́ніе; || *Минер.* за́лежь; || **Obłogi, -ów,** *мн.* покла́жа, бага́жъ; || *Воен.* обо́зъ.

Obłok, -u, *м.* о́блако.

Obłokać się, *Прост.* нало́паться, на́ѣсться до́сыта.

Obłokowy, *см.* **Obłoczny.**

Obłomek, -mka, *м.* обло́мокъ.

Obłów, -owu, *м.* охо́та, звѣ́риная ло́вля, *см.* **Łowy, Połów;** || добы́ча.

Obłowić, Obławiać, лови́ть, пойма́ть, схвати́ть, схва́тывать, добы́ть, добыва́ть, сыска́ть, сы́скивать. || * **Obłowić się,** нажи́ться, заработать, пріобрѣсть.

Obłowny, жи́рный (*о дичи́ни*).

Obłożenie, -nia, *ср.* наложе́ніе.

Obłożnie chorować, слечь въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożny, слёгшій въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożyć, *см.* **Okładać. Obłożyć podatkiem,** наложи́ть по́дать.

Obłożysko, -a, *ср.* за́города, загоро́женное мѣ́сто.

Obłożysty, загоро́женный, за́пертый, замкну́тый.

Oblubieńców, Oblubieńcowy, Oblubieńczy, жениховъ, принадлежа́щій *или* свойственный жениху́.

Oblubienica, -y, *ж.* невѣ́ста, *см.* **Narzeczona.**

Oblubieniczy, невѣ́стинъ, принадлежа́щій *или* свойственный невѣ́стѣ.

Oblubieniec, -ńca, *м.* жени́хъ *см.* **Narzeczony.**

Obluć, облева́ть, *см.* **Orzygać.**

Obłuda, -y, *ж.* лицемѣ́ріе, притво́рство, *см.* **Licemiernictwo;** || прима́нка, *см.* **Powab, Wab';** || при́зракъ, тѣнь, *см.* **Mara, Widziadło;** || *Хир.* бѣльмо́ (*на глазу́*).

Obłudnica, -y, *ж.* лицемѣ́рка, притво́рщица

Obłudnie, лицемѣ́рно, притво́рно.
Obłudnik, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ.
Obłudność, -ści, *ж.* лицемѣ́рie, притво́рство, скры́тность.
Obłudny, лицемѣ́рный, притво́рный, *см.* **Zmyślony, Udany, Pozorny.**
Obłupanie, Obłupywanie, Obłupienie, -a, *ср.* шелу́шеніе, лущéніе, облу́пливаніе, сдира́ніе коры́, *см.* **Obłupiać.**
Obłupiać, Obłupywać, Obłupić, шелуши́ть, лущи́ть (*орѣхи*), облу́пливать (*яйцо́*), снима́ть, сдира́ть кору́ (*съ дерева́*). || **Obłupywać się**, лущи́ться, *см.* **Obdzierać.**
Obłuszczyć, *см.* **Łuskać, Wyłuskać.**
Obły, *см.* **Okrągławy, Walcowaty**; || тупо́й. **Dziób obły**, тупо́й клювъ; || *Стар.* высо́кій.
Obłysieć, олысѣ́ть, оплеши́вѣть.
Obłyśniony, озарённый, освѣщённый.
Obmacać, ощу́пать.
Obmaczać, Obmoczyć, сма́чивать, смочить, орошáть, оросúть, *см.* **Maczać, Moczyć.**
Obmalować, вы́красить.
Obmartwieć, обмере́ть.
Obmarzły, замёрзшій.
Obmarznąć, замёрзнуть.
Obmawiać, Obmówić, наговáривать, наговори́ть, *см.* **Ogadać, Ogadywać.**
Obmawiacz, -a, *м. см.* **Obmówca.**
Obmawianie, -nia, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.
Obmazać, Omazać, Obmazywać, Omazywać, обмáзать, обмáзывать, вымазать, вымáзывать.
Obmazanie, *см.* **Pomazanie.**
Obmiatać, *см.* **Omiatać.**
Obmierzić, *см.* **Mierzić.**
Obmierziciel, *см.* **Mierziciel.**
Obmierzliwy, омерзи́тельный, отвратúтельный, *см.* **Obrzydliwy.**
Obmierzłość, -ści, *ж.* отвращéніе, омерзéніе.
Obmierzły, омерзи́тельный, ненавúстный.
Obmierznąć, *см.* **Mierznąć.**
Obmieść, *см.* **Omiatać.**
Obmieszkać się, Obmieszkiwać się (gdzie), поселúться, основáться, водвориться, устро́иться, *см.* **Osiadać, Osiąść.**
Obmiot, -u, *м.* предмéтъ, *см.* **Przedmiot.**
Obmocnić, *см.* **Wzmocnić, Obwarować.**
Obmoczyć, *см.* **Obmaczać.**
Obmowa, -y, *ж.* злосло́вie, клевета́.
Obmowca, -y, *м.* поноси́тель, клеветни́къ, *см.* **Uwłoczyciel, Czerniciel, Potwarca.**
Obmówić, *см.* **Obmawiać.**
Obmowisko, -a, *ср.* злосло́вie, злорѣ́чie.
Obmownica, -y, *ж.* клеветни́ца, сплётница.
Obmowniczy, Obmowny, злорѣ́чúвый, злосло́вный.
Obmowny, *см.* **Obmowniczy.**
Obmowstwo, -a, *ср. см.* **Obmowisko.**
Obmurować, обноси́ть стѣно́ю, заклáдывать ка́мнемъ.
Obmurowanie, -nia, *ср.* обнесéніе стѣно́ю, ка́менная огра́да.
Obmyć, Obmywać, обмы́ть, обмывáть. || **Obmyć się, Obmywać się**, обмы́ться, обмываться.
Obmycie, Obmywanie, -a, *ср.* обмываніе, умываніе.
Obmysł, -u, *м.* сре́дство, спо́собъ.
Obmyślać, Obmyślić, Obmyśliwać, помышля́ть, пещúсь, обду́мывать, принимáть, изыскивать мѣ́ры; || находи́ть, найти́, отыскáть, прúискивать. **Obmyślać bezpieczeństwo publiczne**, пещúсь о наро́дной безопáсности. **Obmyślić komu miejsce**, найти́, прúискáть мѣ́сто кому́. **Obmyślić środki potrzebne**, приня́ть необходúмыя мѣ́ры.
Obmyślanie, Obmyślenie, -nia (czego), *ср.* забо́тливость, приня́тіе мѣ́ръ.
Obmyślenie, -nia, *ср.* обду́мываніе; || изыска́ніе.
Obmyślnie, *см.* **Opatrznie, Przezornie.**
Obmyślność, -ści, *ж. см.* **Opatrzność, Przezorność.**
Obmyślny, *см.* **Opatrzny, Przezorny.**
Obmywać, *см.* **Obmyć.**
Obmywanie, *см.* **Obmycie.**
Obnaszać, *см.* **Obnosić.**
Obnawiać, *см.* **Odnawiać.**
Obnażać, Obnażyć, обнажáть, обнажúть. || **Obnażać się, Obnażyć się**, обнажáться, обнажúться.
Obnażanie, -nia, *ср.* (=się), обнажéніе; || **Obnażenie**, -nia, *ср.* нагота́, *см.* **Nagość**; || *Хир.* обнажéніе (*кости и т. п.*).
Obnażony, обнажённый.
Obnażyć, *см.* **Obnażać.**
Obnażyciel, -a, *м.* обнажáющій.
Obnieść, *см.* **Obnosić.**
Obniżyć, пониэить.
Obnocować, переночевáть, *см.* **Przenocować.**
Obnosić, Obnaszać, Obnieść, обноси́ть, обнести́, разноси́ть, разнести́; || * **Obnosić kogo czém**, поноси́ть, ху́до отзывáться о комъ. || **Obnosić kogo, do kogo**, оговáривать, доноси́ть на кого́. || **Obnosić się z czém**, разглашáть, распространя́ть, носúться съ чѣмъ-либо.
Obnoszenie, -nia, *ср.* разно́ска.
Obnowić, *см.* **Odnowić.**
Obnowiciel, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**
Obnowicielka, -i, *ж. см.* **Odnowicielka.**
Obnowienie, -nia, *ср. см.* **Odnowienie.**
Obocznie, о́бокъ, во́лѣ, по́длѣ.
Oboczny, смéжный, сопредéльный, **погранúчный.**
Oboczyć, обойти́ (*непріятеля*).
Obod, -u, *м.* о́бодъ.
Oboista, -y, *м. Муз.* гобоúстъ.
Obój, -oju, *м. Муз.* гобо́й

Obojako, двояко.

Obojczyk, **-a**, *м. Стар.* во́ротъ, воротни́къ; || *Анат.* ключи́ца.

Obojczykowy, *Зоол.* съ ключи́цами.

Obojętek, **-tka**, *м.* равноду́шный, хладнокро́вный.

Obojętka, **-i**, *ж.* равноду́шная, хладнокро́вная. || Родъ пшени́цы, кото́рую мо́жно се́ять и весно́ю и о́сенью.

Obojętnie, равноду́шно, хладнокро́вно.

Obojętnieć, **Zobojętnieć**, дѣлаться равноду́шнымъ, охлажда́ть, охлади́ть, *см.* **Oziębnąć**.

Obojętność, **-ści**, *ж.* равноду́шіе, холо́дность, безуча́стіе.

Obojętny, равноду́шный, холо́дный, безуча́стный, *см.* **Zimny**.

Obok, во́злѣ, по́длѣ.

Obolały, болѣ́зненный.

Oboostrzyk, **-a**, *м. Хир.* шни́перъ, ланце́тъ.

Obopłciowy, двупо́лый.

Obopólnie, *см.* **Zobopólnie**.

Obopólność, **-ści**, *ж. см.* **Zobopólność**.

Obopólny, *см.* **Zobopólny**.

Oboprawiec, **-wca**, *м.* обору́чный, владѣ́ющій лѣ́вою руко́ю столь же ло́вко какъ и пра́вою.

Obór, **-oru**, *м. см.* **Obiór**.

Obora, **-y**, *ж.* хлѣ́въ.

Oborać, **Oborywać**, вспаха́ть, паха́ть; || взрыть, взрыва́ть.

Oboranie, **-nia**, *ср.* паха́ніе.

Oboręczny, *см.* **Oboprawiec**.

Obornik, **-a**, *м. см.* **Obora**.

Oborny, хлѣ́вный.

Oborywać, *см.* **Oborać**.

Obosieczny, обоюдуо́стрый.

Obostronnie, съ обѣ́ихъ сторо́нъ, обою́дно; || *дусмы́сленно.

Obostronność, **-ści**, *ж.* двусторо́нность, обою́дность; || двусмы́сленность.

Obostronny, двусторо́нній, обою́дный; || двусмы́сленный.

Obostrzać, **Obostrzyć**, отта́чивать, точи́ть, завáстривать, завостри́ть; || увели́чивать, увели́чить (*наказа́ніе*), уси́ливать, уси́лить.

Obostrzenie, **-nia**, *ср.* усугубле́ніе, уси́леніе. **Obostrzenie kary**, увеличе́ніе наказа́нія;—**prawa**, уси́леніе стро́гости зако́на.

Obowiązać, **Zobowiązać**, **Obowiązywać**, **Zobowiązywać**, обяза́ть, обя́зывать, связа́ть, свя́зывать. **To do niczego nie obowiązuje**, э́то ни къ чему́ не обя́зываетъ, э́то вовсѣ необяза́тельно. **Umowy obowiązują ludzi**, догово́ры свя́зываютъ, обя́зываютъ люде́й. || **Zobowiązać się**, **Obowiązywać się**, **Zobowiązywać się**, обяза́ться, обя́зываться. **Obowiązać się przysięgą**, связа́ть себя́ прися́гою. **Obowiązać się umową**, связа́ть себя́, обяза́ться контра́ктомъ.

Obowiązanie, *см.* **Zobowiązanie**.

Obowiązany, обя́занный, обя́занъ. **Obowiązany jesteś odpowiedzieć mu**, ты обя́занъ отвѣ́тить ему́.

Obowiązek, **-zku**, *м.* обя́занность; || *Юрид.* **Obowiązki titulo oneroso**, обяза́тельства возме́здныя. || **Obowiązek duchowny**, тре́ба, до́лжность, *см.* **Służba**; || пови́нность. **Obowiązek wojskowy**, во́инская пови́нность.

Obowiązkowy, должностно́й, служе́бный; || *Юрид.* зако́нный.

Obowiązujący, обяза́тельный, обя́зывающій. **Prawo obowiązujące**, де́йствующій зако́нъ.

Obowiązywać, *см.* **Obowiązać**.

Obóz, **-ozu**, *м.* ла́герь, станъ, та́боръ, становище.

Obozieństwo, *см.* **Obożnictwo**.

Obożna, **-ej**, *ж.* жена́ квартирме́йстера.

Obożnic, **-a**, *м.* сынъ квартирме́йстера.

Obożnictwo, **-a**, *ср.* до́лжность квартирме́йстера, обо́зничаго.

Obożniczy, квартирме́йстерскій.

Obożny, *см.* **Obozowy**; || *Стар.* **Obożny**, **-ego**, *м.* обо́зный, обо́зничій. **Obożny Koronny i Litewski**, обо́зный коро́нный и лито́вскій.

Obozować, стоя́ть, расположи́ться ла́геремъ.

Obozowanie, **-nia**, *ср.* расположе́ніе во́йска ла́геремъ; || ла́герь. **Nauka obozowania**, кастраметáція, станорасположе́ніе, иску́ство располага́ть ста́номъ войска́.

Obozowisko, **-a**, *ср.* мѣ́стность ла́геря, становище.

Obozowy, ла́герный.

Obożyć, **Obóstwić**, обоготвори́ть.

Obrąb, **-ębu**, *м. см.* **Obrąbek**; || засѣ́ка, *см.* **Zasiek**; || *см.* **Obręb**.

Obrąbać, **Obrębywać**, обруба́ть обруби́ть.

Obrąbanie, **-nia**, *ср.* обрубле́ніе.

Obrąbek, **-bka**, *м.* рубе́цъ, обши́вка, обши́тый край (*матéріи, полотна́ и т. д.*).

Obrabiać, **Obrobić**, обдѣ́лывать, обдѣ́лать.

Obrąbiać, **Obrąbić**, обру́бливать, обруби́ть.

Obrać, *см.* **Obierać**.

Obracać, **Obrócić**, обраща́ть, обрати́ть. || **Obracać się**, **Obrócić się**, обраща́ться, обрати́ться, *см.* **Kierować**, **Zwracać**, **Zamieniać**.

Obracacz, **Obraczacz**, **-a**, *м.* враща́тель; || *Анат.* колообраща́тель, коловоро́тъ на бедрѣ.

Obracanie, **-nia**, *ср.* обраще́ніе, превраще́ніе; || **Obracanie się**, коловраще́ніе, коловра́тное обраще́ніе; || *Анат.* коловраще́ніе.

Obrachować, **Obrachowywać**, расчита́ть, расчи́тывать, сосчита́ть, сосчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть, исчи́слить; || взвѣ́шивать, обду́мывать. || **Obrachować się**, **Obrachowywać się**, разсчита́ться, разсчи́тываться

Obrachowanie, **-nia**, *ср.* вычисле́ніе; ис-

числе́ніе, разсчётъ, счётъ, вы́кладка, смѣта; || соображе́ніе.

Obrachowywać, *см.* **Obrachować.**

Obrachowywanie, -nia, *ср. см.* **Obrachowanie.**

Obrachunek, -nku, *м.* счётъ, разсчётъ.

Obrachunkowy, счётный. **Izba obrachunkowa**, счётная пала́та.

Obrącz, *см.* **Obręcz.**

Obrączka, -i, *ж.* кольцо́, коле́чко; || **Obrączka ślubna**, вѣнча́льчое *или* обручально́е кольцо́; || гу́ртикъ, ребро́ (*у моне́ты*).

Obrączkować, насѣка́ть гу́ртикъ (*у моне́ты*).

Obrączkowy, зу́бчатый; || кольцеобра́зный. *Астрон.* **Zaćmienie obrączkowe**, кольцеобра́зное затме́ніе.

Obrada, -y, *ж. Стар. неупотр.* ра́дость, удово́льствіе; || **Obrady**, *мн.* пре́нія, разсужде́нія, совѣща́нія.

Obradować, совѣща́ться; || разсужда́ть, обсужда́ть.

Obradowanie, -a, *ср.* совѣща́ніе, разсужде́ніе, пре́ніе.

Obradzać, Obrodzić, рожда́ть, производи́ть въ изоби́ліи. || **Obrodzić się**, роди́ться.

Obradzić, *см.* **Obmyślić.**

Obramować, *см.* **Bramować.**

Obranie, *см.* **Obieranie.**

Obraniec, -ńca, *м.* вы́борный; || избра́нникъ.

Obrany, и́збранный, *см.* **Obrać.**

Obrastać, Obrosnąć, Obrość, обраста́ть, обрости́.

Obraszać, Obrosić, ороша́ть, ороси́ть, окропля́ть, скропля́ть, окропи́ть, скропи́ть.

Obraz, -u, *м.* изображе́ніе; || о́бразъ, ико́на (**obraz św.**); || карти́на (**malowidło, rysunek**); || о́бразъ, подо́біе (**podobieństwo**); || портре́тъ.

Obraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе, *см.* **Uraza. Obraza prawa**, наруше́ніе зако́на. **Obraza świątyni**, оскорбле́ніе хра́ма. **Obraza religji**, преступле́ніе про́тивъ вѣры. **Obraza majestatu**, оскорбле́ніе величества (монарха).

Obrażać, Obrazić, обижа́ть, оби́дѣть, оскорбля́ть, оскорби́ть; || пораже́ть, порази́ть, *ст.* **Razić**; || повреждать, поврежда́ть. **Zbytnie światło obraża oczy**, изли́шній свѣтъ пораже́тъ зрѣніе. **Obrazić honor**, оскорби́ть честь. **Obrazić skórę**, порѣзать ко́жу. || **Obrażać się, Obrazić się**, обижа́ться, оби́дѣться, оскорбля́ться, оскорби́ться; || серди́ться, гнѣваться, досаждовать, *см.* **Urażać się.**

Obrażająco, оскорби́тельно, оби́дно.

Obrażający, оскорби́тельный, оби́дный.

Obrażanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе.

Obrażca, -y, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ.

Obrazek, -zka, *м.* карти́нка; || *Бот.* Аро́нникъ, Аарóнова-борода́, **Теля́чья-нога́**

Obrazić, *см.* **Obrażać.**

Obraziciel, *см.* **Obrażca.**

Obraźliwie, оскорби́тельно, оби́дчиво.

Obraźliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость.

Obraźliwy, оскорби́тельный.

Obraźnik, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, *см.* **Snycerz, Rzeźbiarz, Dłutnik.**

Obraźny, оби́дный, *см.* **Obraźliwy.**

Obrazobójca, Obrazoborca, Obrazoburzca, Obrazokaźca, -y, *м.* иконобо́рецъ.

Obrazobórstwo, -a, *ср.* иконобо́рство.

Obrazoburzca, -y, *м. см.* **Obrazobójca.**

Obrazochwalca, -y, *м.* иконопокло́нникъ.

Obrazochwalczy, Obrazochwalski, иконопокло́нный.

Obrazochwalstwo, -a, *ср.* иконопоклоне́ніе.

Obrazokaźca, *см.* **Obrazobójca.**

Obrażony, оскорблённый, оби́женный.

Obrazotwórca, -y, *м.* живопи́сецъ, *см.* **Malarz.**

Obrazować, представля́ть, изобрѣта́ть въ карти́нахъ; || дѣлать карти́ннымъ (*слогъ*).

Obrazowanie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе въ карти́нѣ.

Obrazowie, *см.* **Obrazowo.**

Obrazowo, живопи́сно, карти́нно.

Obrazowość, -ści, *ж.* живопи́сность, карти́нность.

Obrazowy, живопи́сный, карти́нный.

Obręb, -u, *м.* о́кругъ, кругъ; || сфе́ра; || уча́стокъ; || предѣлъ, граница. **Obręb działalności**, кругъ дѣятельности, кругъ дѣйствія. **Obręb władzy**, вѣдѣніе, предѣлы власти. **Wykroczyć z obrębów swéj władzy**, превы́сить свою власть, преступи́ть предѣлы власти, вы́ступить изъ предѣловъ власти. **Zamknąć się w obrębie swych powinności**, ограни́читься кругомъ своихъ обя́занностей, *см.* **Zakres, Koło, Sfera**

Obręcz, -y, *ж.* **Obręcza, -y**, *ж.* о́бручъ, о́бодъ. **Obrącz u koła**, о́бодъ; || полоса́ желѣзная, скоба́. **Obręcz u piasty**, обо́йма, наса́дка (*на ступицу*). **Obręcz do spinania**, застёжка, *см.* **Klamra.**

Obręczać się, *см.* **Obręczyć się.**

Obręczny, Obręczowy, кру́глый, обру́чный.

Obręczyć (beczkę), наби́ть о́бручи на бо́чку. **Obręczyć co**, поручи́ться за что́, *см.* **Zaręczać.** || **Obręczyć się na co, za co**, поручи́ться.

Obrobić, *см.* **Obrabiać.**

Obrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабо́тка, *см.* **Wykonanie, Wykończenie.**

Obróbka, i, *ж. Плотн.* тёска.

Obrócenie, Obracanie, -nia, *ср.* обраще́ніе, превраще́ніе.

Obrócić, *см.* **Obracać.**

Obrocistość, *см.* **Obrotność.**
Obrocisty, *см.* **Obrotny.**
Obrocznik, **-a**, *м.* состоя́щій на жа́лованьи; || обро́чникъ, *см.* **Jurgieltnik.**
Obroczny, Obrokowy, кормово́й; || съѣстно́й, харчево́й; || получа́ющій жа́лованье и́ли содержа́ніе за слу́жбу.
Obrodzić, *см.* **Obradzać.**
Obrodziły, урожа́йный, плодоро́дный.
Obrok, **-u**, *м.* кормъ (*лошади́ный*).
Obrokowy, *см.* **Obroczny.**
Obrona, **-y**, *м.* защи́та, оборо́на; || *Юрид.* защи́та, защити́тельная рѣчь (*адвоката*). || Отвѣ́ты (*обвиня́емаго*). || **Obrona w sprawach**, хожде́ніе по дѣла́мъ. || *Воен.* **Obrony**, *мн.* укрѣпле́нія.
Obrońca, **-y**, *м.* засту́пникъ, покрови́тель; || *Юрид.* защи́тникъ, адвока́тъ, прися́жный повѣ́ренный.
Obrończy, защити́тельный, охрани́тельный. || *Юрид.* состяза́тельный; || *см.* **Opiekuńczy. Rada obrończa**, совѣ́тъ прися́жныхъ повѣ́ренныхъ.
Obronić, защити́ть.
Obronicіel, **-a**, *м.* защи́тникъ, засту́пникъ, охрани́тель, покрови́тель.
Obronicielka, **-i**, *ж.* защи́тница, засту́пница, покрови́тельница.
Obronnie, Obronno, оборони́тельно.
Obronność, **-ści**, *ж.* отпо́ръ, оборо́на.
Obronny, оборони́тельный; || укрѣплённый. *Воен.* **Linja obronna**, оборони́тельная ли́нія. **Miasto obronne**, укрѣплённый го́родъ.
Obrość, *см.* **Obrastać.**
Obrosić, *см.* **Obraszać.**
Obrosnąć, *см.* **Obrastać.**
Obrostnica, **-y**, *ж. Бот.* каркасъ (*де́рево*).
Obrót, **-u**, *м.* оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе. **Obrót ziemi około słońca**, обраще́ніе земли́ вокру́гъ со́лнца. **Rzecz bierze szczęśliwy obrót**, де́ло принима́етъ уда́чный оборо́тъ, де́ло идётъ на ла́дъ. || **Obroty**, **-ów**, *мн. Воен.* движе́ніе, передвиже́ніе, манёвры; || *стѣснённое положе́ніе, стѣсне́ніе, затрудне́ніе. **Wziąść kogo w obroty**, надѣ́лать кому́ мно́го хлопо́тъ, поста́вить въ затрудни́тельное положе́ніе. **Być w obrotach**, находи́ться въ затрудни́тельномъ положе́ніи. || Ло́вкость, прово́рство, изворо́тливость, *см.* **Obrotność.**
Obrotnie, ло́вко, прово́рно, иску́сно; || хитро́.
Obrotność, **-ści**, *ж.* ка́ткость, хо́дкость (*колеса́*); || прово́рство, ло́вкость, искусство (*въ дѣла́хъ*); || оборо́тливость, расторо́пность, смышлёность.
Obrotny, хо́дкій, лёгкій на ходу́; || прово́рный, ло́вкій, иску́сный; || оборо́тливый, расторо́пный, смышлёный, *см.* **Zręczny, Zmyślny, Przemysłny.**
Obrotowy, *см.* **Obiegowy.**
Obrównać, Obrównywać, уравня́ть, ура́внивать; || вы́равнять, выра́внивать, угла́живать (*зе́млю*).
Obróż, Obroża, **-y**, *ж.* оше́йникъ.
Obruchać, Obruszać, Obruszyć, потряса́ть, потрясти́, колеба́ть, поколеба́ть, разша́тать. || **Obruszać się**, обруша́ться; || **Obruszać się na kogo**, возстава́ть, возмуща́ться про́тивъ кого́, разража́ться гнѣ́вомъ.
Obrudzić, Obrukać, запа́чкать, загрязни́ть.
Obrus, **-a**, *м.* ска́терть.
Obruśnik, **-a**, *м.* ска́тертникъ.
Obrusowy, ска́тертный.
Obruszny, подвижно́й; || *вспы́льчивый, приди́рчивый.
Obryć (przekopem), окопа́ть.
Obryknąć się (na kogo, na co), вспыли́ть, разгорячи́ться, разсерди́ться.
Obrysować, обрисова́ть, очерти́ть.
Obrywać, Oberwać, обрыва́ть, оборва́ть, срыва́ть, сорва́ть отрыва́ть, оторва́ть. || **Obrywać się, Oberwać się**, обрыва́ться, оборва́ться, надрыва́ться, надорва́ться.
Obrywacz, **-a**, *м.* сбира́тель плодо́въ, фру́ктовъ.
Obrywaczka, **-i**, *ж.* сбира́тельница плодо́въ, фру́ктовъ.
Obrywanie, **-nia**, *ср.* убо́рка, собира́ніе, срыва́ніе (*плодо́въ, я́годъ и т. д.*).
Obrywka, **-i**, *ж.* пожи́ва, взя́тка, незако́нный побо́ръ; || случа́йный, посторо́нній дохо́дъ.
Obryzgać, обры́згать.
Obrząd, Obrzęd, **-ędu**, *м.* обря́дъ, церемо́нія. **Obrząd egzekucyjny**, совершеніе ка́зни.
Obrządek, **-dku**, *м.* исповѣ́данie, вѣроисповѣ́данie; || обря́дъ (*церко́вный*).
Obrządkowo, по обря́ду, съ соблюде́ніемъ обря́да.
Obrządkowy, вѣроисповѣ́дный; || обря́дный.
Obrządnie, *см.* **Obrządkowo.**
Obrządny, обря́дный.
Obrządzać, Obrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устра́ивать, устро́ить, ула́живать, ула́дить.
Obrzask, **-u**, *м.* разсвѣ́тъ; || *см.* **Obrzazg.**
Obrzazg, Obrzyzg, **-u**, *м.* непрія́тный, ки́слый вкусъ; || *колкость, злость.
Obrzazgać, Obrzyzgać, броди́ть, начина́ть ки́снуть. **Piwo już obrzyzga**, пи́во уже́ бро́дитъ.
Obrzazgły, Obrzyzgły, начина́ющій броди́ть, ки́снуть.
Obrzęd, **-ędu**, *м. см.* **Obrząd.**
Obrzędni, негусто́й, жи́дкій; || ре́дкій, нечасты́й.
Obrzędnie, Obrzędnio, негу́сто, жи́дко; || ре́дко, нечасто.
Obrzędnie, *см.* **Obrządnie.**
Obrzędność, **-ści**, *ж.* обря́дность.
Obrzędny, *см.* **Obrządny.**
Obrzękłość, **-ści**, *ж.* о́пухоль, опу́хлость, *см.* **Nabrzmiałość, Puchlina.**

Obrzękły, *см.* **Opuchły.**
Obrzęknąć, *см.* **Opuchnąć.**
Obrzezać, Obrzezywać, обрѣзать, обрѣзывать.
Obrzezacz, -a, обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*); || ножъ для обрѣзыванія
Obrzezanie, -nia, *ср.* обрѣзаніе, обрѣзъ обрѣзанія.
Obrzezaniec, -ńca, *м.* обрѣзанецъ.
Obrzezany, обрѣзанный.
Obrzezek, -zka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ. || *Анат.* крайняя плоть.
Obrzezkowy, состоящій изъ обрѣзковъ, обрѣзной.
Obrzmieć, опухнуть, спухнуть.
Obrzucać, Obrzucić, обкладывать, обложить, покрывать, покрыть, забрасывать (*камѣньями*), набрасывать, набросить; || штукатурить, отштукатурить (*стѣну*). || **Obrzucać się**, обкладываться.
Obrzut, -u, *м.* прикрытіе. || *Стар.* вспышка, порывъ, увлеченіе. || *Стар.* предметъ.
Obrzyd, -u, *м.* **Obrzyda, -y**, *ж.*, *см.* **Obrzydzenie.**
Obrzydliwie, скверно, мерзко, гнусно.
Obrzydliwiec, -wca, *м.* скверный, мерзкій человѣкъ, мерзавецъ.
Obrzydliwość, -ści, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе; || гнусность, мерзость.
Obrzydliwy, Obrzydły, Obrzydny, отвратительный, омерзительный, гнусный, мерзкій.
Obrzydłość, *см.* **Obrzydliwość.**
Obrzydły, *см.* **Obrzydliwy.**
Obrzydnąć (komu), опротивѣть (*кому*), имѣть отвращеніе (*къ кому*).
Obrzydzać, Obrzydzić (co komu), возбуждать отвращеніе.
Obrzydzanie, Obrzydzenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.
Obrzynać, Oberznąć, обрѣзывать, обрѣзать.
Obrzynacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*).
Obrzynaczka, -i, *ж.* обрѣзывальщица.
Obrzynanie, -nia, Oberznięcie, -cia, *ср.* обрѣзываніе, обрѣзаніе.
Obrzynek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ.
Obsaczenie, -nia, *ср.* обложеніе, обступленіе, осажденіе (*города*); || блокада, обложеніе.
Obsaczyć, обложить, обступить, осадить (*городъ*).
Obsadka, -i, *ж.* ручка для стальнаго пера.
Obsadzać, Obsadzić, насаждать, насадить, разсаживать, разсадить; || замѣщать.
Obsadzanie, Obsadzenie, -nia, *ср.* замѣщеніе, *см.* **Osadzenie.**
Obścielać, Obścielać, Obesłać, выстилать, выстлать, разстилать, разостлать; || обёртывать, обернуть.
Obserwacja, -ji, *ж.* наблюденіе; || надзоръ.
Obserwacyjny, наблюдательный, обсерваціонный.
Obserwant, -a, *м.* наблюдатель, блюститель.
Obserwantka, -i, *ж.* наблюдательница, блюстительница.
Obserwator, -a, *м.* наблюдатель.
Obserwatorjum, *ср. Нескл.* обсерваторія.
Obserwatorka, -i, *ж.* наблюдательница.
Obserwatorski, наблюдательный, блюстительный.
Obserwować, наблюдать, блюсти, соблюдать.
Obserwowanie, -nia, *ср.* присмотръ, наблюденіе; || соблюденіе, исполненіе, *см.* **Uważanie, Przestrzeganie, Zachowanie.**
Obsiać, Obsiewać, засѣять, засѣвать, усѣять, усѣвать.
Obsiadać, Obsiąść, Obsieść, садиться, сѣсть, засѣдать, засѣсть, усѣсться.
Obsiadły, *см.* **Osiadły.**
Obsianie, -nia, *ср.* засѣваніе, обсѣменѣніе.
Obsiąść, *см.* **Obsiadać.**
Obsiec, отсѣчь, обрѣзать.
Obsieść, *см.* **Obsiadać.**
Obsiew, -u, Obsiewek, -wku, *м.* **Obsiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ; || время посѣва.
Obsiewać, *см.* **Obsiać.**
Obsiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ, *см.* **Siewca.**
Obsiewanie, -nia, *ср. см.* **Obsianie.**
Obsiewek, Obsiewka, *см.* **Obsiew.**
Obsiewny, удобный для посѣва, пахатный.
Obskoczyć, *см.* **Oskoczyć.**
Obskrobać, *см.* **Oskrobać.**
Obskubać, *см.* **Oskubać.**
Obsłonić, прикрыть.
Obsłonienie, -nia, *ср.* прикрытіе.
Obsługa, -i, *ж.* прислуга. **Obsługa czółen**, судорабочіе.
Obsługiwać, употреблять для услугъ.
Obsmarować, *см.* **Osmarować.**
Obsmażyć, *см.* **Osmażyć.**
Obsmolić, *см.* **Osmolić.**
Obstać, *см.* **Obstawać.**
Obstalować, Obstalić, заказывать, заказать; || нанимать, нанять.
Obstalowanie, -nia, *ср.* заказъ.
Obstalujący, заказчикъ.
Obstalunek, -nku, *м.* заказъ.
Obstanie, -nia, *ср.* (**przy swojém**), твёрдость, постоянство, *см.* **Stałość, Wytrwałość, Wierność.**
Obstąpić, Obstępować, обступить, обступать, окружить, окружать.
Obstary, *см.* **Przystary, Podstarzały.**
Obstawać, Obstać, упорствовать; || защищать, охранять, стоять (*за что*), отстаивать (*что*). **Obstawać przy prawdzie**, стоять за правду. **Obstawać przy kim ży-**

ciem, защищáть кого съ опáсностію жи́зни. **Tak wielkie mam wydatki, że obstać nie mogę**, у меня́ такъ мно́го расхо́довъ, что я не могу́ справиться. **Przy takim urzędzie obstać nie mogę**, при такóй до́лжности я не могу́ удержáться. **To probostwo obstoi za biskupstwo**, э́тотъ прихо́дъ сто́итъ епáрхіи. **Ten sznurek nie obstanie**, э́того шнурка́ не достáточно, э́того шнурка́ не хвáтитъ, э́тотъ шнуро́къ слúшкомъ коро́токъ.

Obstawanie, **-nia**, *ср.* сто́йкость, твёрдость. устóйчивость; || охранéніе, отстáиваніе.

Obstawiać, **Obstawić**, обставля́ть, обстáвить, уставля́ть, устáвить.

Obstępować, *см.* **Obstąpić**.

Obstrukcja, **-ji**, *ж. см.* **Zatwardzenie**.

Obstrzydz, **Obstrzygać**, обрéзать, обрéзывать, обрубáть, обрубúть, обстригáть, обстри́чь.

Obsychać, *см.* **Osychać**.

Obsygillacja, **-ji**, *ж. см.* **Opieczętowanie**.

Obsyłać, **Obesłać**, разсылáть, разослáть.

Obsypać, **Obsypywać**, *см.* **Osypać**.

Obszar, **-u**, *м.* простра́нство.

Obszarpać, ободрáть, оборвáть.

Obszarpaniec, **-ńca**, *м.* оборвáнецъ, голúкъ.

Obszarpany, обóдранный, обóрванный.

Obszczekać, облáять, *см.* **Oszczekać**.

Obszczypać, ощипáть.

Obszernie, обши́рно, простра́нно.

Obszerność, **-ści**, *ж.* обши́рность.

Obszerny, обши́рный, широ́кій.

Obszerz, **W obszerz**, *см.* **Szerz**.

Obszlegi, **-ów**, *мн.* обшлага́, ла́цканы, отворóты.

Obsznurować, зашнурова́ть.

Obsztafirować, *см.* **Sztafirować**.

Obszyć, **Obszywać**, обши́ть, обши́вать.

Obszycie, **-a**, **Obszywanie**, **-nia**, *ср.* **обши́вка**, **обши́ваніе**, *см.* **Obszywka**.

Obszywać, *см.* **Obszyć**.

Obszywanie, *см.* **Obszycie**.

Obszywka, **-i**, *ж.* обши́вка, опу́шка, *см.* **Obrąbek**.

Obtaczać, *см.* **Otaczać**.

Obtargać, *см.* **Obszarpać**.

Obtarganiec, *см.* **Obszarpaniec**.

Obtargany, *см.* **Obszarpany**.

Obtarty, **Otarty**, стёртый.

Obtulić, *см.* **Otulić**.

Obtykać, **Otykać**, **Obetkać**, втыкáть, вотнýть, вбивáть, вбить; || конопáтить, оконопáтить, затыкáть, заткнýть.

Obuć, **Obuwać**, обýть, обувáть.

Obuch, **-a**, *м.* обýхъ.

Obucie, **-cia**, *ср.* óбувь. **Obucie się**, обувáніе, *см.* **Obuwie**.

Obuczać, **Obuczyć**, обучáть, обучúть.

Obudować, обстрóить, застрóить, окружúть строéніями.

Obudowanie, **-nia**, *ср.* строéніе. *Горн.* **Obudowanie podszybowe**, рудни́чный дворъ.

Obudzać, **Obudzić**, пробуждáть, пробудúть. || **Obudzać się**, **Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Obudzenie, **-nia**, *ср.* пробужденіе.

Obudziciel, **-a**, *м.* будúльщикъ.

Obumarcie, **-cia**, *ср.* летáргія, сóнная нéмощь; || * безчýвственность, обмирáніе.

Obumarły, обмéршій, онѣмѣвшій, окоченѣвшій, оцѣпенѣвшій.

Obumierać, **Obumrzeć**, обмирáть, обмерéть.

Obumieranie, **-nia**, *ср.* обмирáніе.

Obumrzeć, *см.* **Obumierać**.

Obumrzenie, **-nia**, *ср. см.* **Obumieranie**, **Obumarcie**.

Oburącz, обѣими рукáми.

Oburęczny, *см.* **Oboręczny**.

Oburstwo, **-a**, *ср. см.* **Oburzliwość**.

Oburzać, **Oburzyć**, возмущáть, возмутúть, возбуждáть негодováніе, раздражáть, раздражúть. || **Oburzać się**, **Oburzyć się**, возмущáться, приходúть въ негодováніе.

Oburzenie, **-nia**, *ср.* негодováніе, раздражéніе.

Oburzliwość, **-ści**, *ж.* раздражúтельность.

Oburzliwy, раздражúтельный.

Oburzyć, **Oburzyć się**, *см.* **Oburzać**.

Obustronnie, *см.* **Obostronnie**.

Obustronny, *см.* **Obostronny**.

Obuszek, **-szka**, *м. Умен.* обýшекъ, *см.* **Obuch**.

Obuty, обýтый.

Obuw', **-wi**, *ж.* **Obuw'**, **-wia**, *м. см.* **Obuwie**.

Obuwać, *см.* **Obuć**.

Obuwie, **-wia**, *ср.* óбувь.

Obuwik, **-a**, *м. Бот.* дóнникъ (*растéніе*).

Obuwiny, **-win**, *мн.* óбувь.

Obuzdać, *см.* **Uzdać**.

Obwąchać, обнюхать.

Obwadzać, **Obwodzić**, *Стар.* оклеветáть, *см.* **Potwarzać**, **Obmawiać**.

Obwadźca, **Obwajca**, **-y**, *м.* клеветникъ, *см.* **Potwarca**, **Obmówca**.

Obwalać, **Obwalić**, обвалúть, *см.* **Walać**.

Obwapnić, покрúть извéстью.

Obwarować, укрѣпúть (*гóрод*); || **Obwarować sobie co**, услóвиться о чёмъ.

Obwarowanie, **-nia**, *ср.* укрѣплéніе (*гóрода*).

Obwarzać, **Obwarzyć**, обвáривать, обварúть, обдáть кипяткóмъ.

Obwarzanek, **-nka**, *м. см.* **Obarzanek**.

Obwarzyć, *см.* **Obwarzać**.

Obwędrować, объѣздить, изъѣздить.

Obwencja, **-ji**, *ж.* церкóвный сборъ, дохóдъ.

Obweselać, **Obweselić**, *см.* **Rozweselać**.

Obwiać, *см.* **Owiać**.

Obwiązać, **Obwiązywać**, **Obwięzywać**, обвя́зать, обвя́зывать.

Obwiązanie, **-nia**, *ср.* обвя́зка, уга́зка, повя́зка.

Obwiązka, **-i**, *ж.* повя́зка, *см.* **Przepaska**, **Opaska.**

Obwiązło, **-a**, *ср.* обвя́зка, перева́зка; || перева́сло, соло́менная перева́зка (*для снопо́въ*), *см.* **Powiąsło**, **Powrósło.**

Obwicie, *см.* **Obwijanie.**

Obwiędnąć, сви́нуть.

Obwiedzenie, **-nia**, *ср.* обведе́ніе, окруже́ніе, обнесе́ніе (*стѣна́ми*).

Obwiedziony, *см.* **Obwieść.**

Obwieńczyć, увѣнча́ть.

Obwieś, **-sia**, *м.* ви́сѣльникъ, сорване́цъ.

Obwieść, **Obwodzić**, обвести́, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || покры́ть, покрыва́ть.

Obwieścić, **Obwieszczać**, извѣсти́ть, извѣща́ть, объяви́ть, объявля́ть.

Obwiesić, *см.* **Powiesić**; || **Obwiesić się**, *см.* **Powiesić się.**

Obwieszać, развѣшивать.

Obwieszanie, **Obwieszenie**, **-nia**, *ср.* (**czego czém**), завѣшиваніе, вѣшаніе.

Obwieszczać, *см.* **Obwieścić.**

Obwieszczalny, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Obwieszczanie, **-nia**, *ср.* оповѣще́ніе, повѣстка.

Obwieszczenie, **-nia**, *ср.* объявле́ніе, публика́ція, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwieszczyciel, **-a**, *м*, объяви́тель.

Obwieszenie, *см.* **Powieszenie**, **Obwieszanie.**

Obwiewać, *см.* **Owiać.**

Obwieźć Obwozić, возить, обвози́ть, развози́ть.

Obwięzywać, *см.* **Obwiązać.**

Obwijać, **Owijać**, **Obwinąć**, **Owinąć**, обвива́ть, обви́ть, обёртывать, обверну́ть, завёртывать, завернуть.

Obwijacz, **-a**, *м.* перева́зка, бинтъ.

Obwijanie, **-nia**, **Obwicie**, **-cia**, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе; || * **Obwijanie w bawełnę**, увёртки, улóвки.

Obwijka, **-i**, *ж. см.* **Obwijacz**; || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка, *см.* **Kielich.**

Obwilgać, *см.* **Obwilgnąć.**

Obwilżać, **Obwilżyć**, *см.* **Zwilżać.**

Obwinąć, *см.* **Obwijać.**

Obwiniać, **Obwinić**, обвиня́ть, обвини́ть.

Obwinianie, **Obwinienie**, **-nia**, *ср.* обвине́ніе.

Obwinięcie, **-cia**, *ср.* обвёртка, завёртываніе, обвёртываніе.

Obwinienie, *см.* **Obwinianie.**

Obwiniony, обвинённый, *см.* **Oskarżony.**

Obwionąć, *см.* **Owiewać.**

Obwisłość, **-ści**, *ж.* обви́слость.

Obwisły, обви́слый, виса́чій.

Obwisnąć, обви́снуть, повиснуть.

Obwód, **-odu**, *м.* окру́жность, объёмъ; || *Мат.* окру́жность кру́га; || *Геогр.* о́кругъ, *см.* **Okrąg.**

Obwódka, **-i**, *ж.* кайма́, *род. п.* коймы́, ра́мка, бордю́ръ; || опра́ва.

Obwodnia, **-ni**, **Obwodnica**, **-y**, *ж.* окружность, объёмъ, *см.* **Obwód.**

Obwodny, огра́дный, окру́жный.

Obwodowy, окружно́й.

Obwodzenie, **-nia**, *ср.* обведе́ніе, обнесе́ніе (*го́рода стѣною*).

Obwodzić, *см.* **Obwieść.**

Obwoina, **-y**, *ж. Бот.* соба́чья смерть, кутра́, жа́бья-ко́стка, та́йна-трава́.

Obwołać, **Obwoływać**, провозгласи́ть, провозглаша́ть; || опубликова́ть, обнаро́довать, *см.* **Ogłaszać**, **Otrąbić.**

Obwołanie, **-nia**, *ср.* провозглаше́ніе, обнаро́дованіе, *см.* **Ogłoszenie.**

Obwołany, провозглашённый, обнаро́дованный, *см.* **Głośny.**

Obwolut, **-u**, *м.* обёртка, обвёртка, обви́зка.

Obwoływać, *см.* **Obwołać.**

Obwoływacz, **-a**, *м.* возглаша́тель.

Obwyż, **W obwyż**, вы́ше.

Oby, дай Богъ, что́бы..... **Obyście dopięli swych zamiarów**, дай Богъ, что́бы вы успѣли въ свои́хъ намѣреніяхъ, дай Богъ успѣ́ть вамъ въ свои́хъ намѣреніяхъ.

Obyć się, (**Obydź się**), **Obywać się** (**bez czego**), обойти́сь, обходи́ться; || **Obyć się**, **Obywać się** (**czém**), дово́льствоваться, быть дово́льнымъ; || **Obyć się gdzie**, проживать, пребывать.

Obyczaić, **Zobyczaić**, **Uobyczaić**, образо́вывать, смягча́ть нра́вы.

Obyczaj, **-u**, *м.* обы́чай, обыкнове́ніе привы́чка; || нравъ, но́ровъ; || свóйство, скло́нность. **Co kraj, to obyczaj** (*Посл.*), что городъ то но́ровъ, что дере́вня то обы́чай. || **Obyczaje**, *мн.* нра́вы. **Dobre obyczaje**, благонра́віе. **Człowiek dobrych obyczajów**, человѣкъ благонра́вный.

Obyczajenie, **Zobyczajenie**, **Uobyczajenie**, **-nia**, *ср.* образо́ванность, смягче́ніе нра́вовъ.

Obyczajnie, благонра́вно, благопристо́йно, прили́чно.

Obyczajność, **-ści**, *ж.* благонра́віе, прили́чіе, вѣжливость, учти́вость.

Obyczajny, благонра́вный, прили́чный, вѣжливый, учти́вый.

Obyczajowy, нра́вственный, нравоучи́тельный; || нравописа́тельный. **Nauka obyczajowa**, нравоуче́ніе, э́тика. **Romans obyczajowy**, нравописа́тельный рома́нъ.

Obydwa, *см.* **Oba.**

Obydź się, *см.* **Obyć się.**

Obywać gdzie, пребыва́ть, прожива́ть, жи́тельствовать; || **Obywać z kim**, вести́ съ кѣмъ знако́мство, быть въ связя́хъ, въ сноше́ніяхъ. || **Obywać się**, *см.* **Obyć się.**

Obywatel, -a, *м.* обита́тель, жи́тель, *см.* **Mieszkaniec;** || **гражданинъ, мѣщанинъ, горожа́нинъ,** *см.* **Mieszczanin;** || **помѣ́щикъ;** || **обыва́тель (właściciel domu albo miejsca).**

Obywatelka, -i, *ж.* **обита́тельница, жи́тельница;** || **гражда́нка, мѣща́нка, горожа́нка,** *см.* **Mieszczanka;** || **помѣщица;** || **обыва́тельница (właścicielka domu albo miejsca).**

Obywatelski, гражда́нскій, обыва́тельскій; || **помѣщичій, владѣльческій;** || **общественный. Po obywatelsku, какъ прили́чно до́брому гражданину.**

Obywatelskość, -ści, *ж.* **усе́рдіе къ о́бщему бла́гу, гражда́нскія добродѣ́тели;** || **гражда́нственность.**

Obywatelstwo, -a, *ср.* **мѣща́нство, гражда́нство;** || **пра́во гражда́нства;** || *Собир.* **мѣща́не, гра́ждане.**

Obżąć, Obżynać, сжать, жать *(жа́тьбу).*

Obżałować (kogo), *Стар.* **пожалѣть** (*кого*), *см.* **Opłakać;** || **обжа́ловать, пода́ть жа́лобу въ судъ.**

Obżałowanie, -nia, *ср.* **обжа́лованіе, жа́лоба по́данная въ судъ.**

Obżarcie, прожо́рливо, жа́дно.

Obżarcie, -cia, *ср.* **Obżarcie się, обжо́рливость, пресыще́ніе.**

Obżarły, *см.* **Obżarty.**

Obżarstwo, -a, *ср.* **Obżartość, -ści,** *ж.* **обжо́рство, прожо́рливость.**

Obżartuch, -a, *м.* **обжо́ра, прожо́ра.**

Obżarty, обжо́рливый, прожо́рливый.

Obżeglować. объѣ́хать (*мо́ремъ*).

Obżerać się, обжира́ться, *см.* **Obeżreć się.**

Obżeranie się, -a, *ср.* **обжо́рство, прожо́рство.**

Obżerca, -y, *м.* **обжо́ра.**

Obżernie, *см.* **Obżarcie.**

Obżerny, *см.* **Obżarty.**

Obżerstwo, *см.* **Obżarstwo.**

Obzierać się, озира́ться, огля́дываться, *см.* **Oglądać się.**

Obżynki, *см.* **Okrężne.**

Ocalać, Ocalić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, *см.* **Wybawić.**

Ocaleć, уцѣлѣть, изба́виться (*отъ опа́сности*), избѣжа́ть (*опасности*).

Ocalenie, -nia, *ср.* **освобожде́ніе, избавле́ніе.**

Ocalić, *см.* **Ocalać.**

Ocapieć, оглупѣть.

Occian, -u, *м. Хим.* **уксусноки́слая соль.**

Occiany, уксусноки́слый.

Occiarz, -a, *м.* **у́ксусникъ, продаве́цъ у́ксуса.**

Occić, припра́вить у́ксусомъ.

Ocean, -u, *м.* **океа́нъ.**

Oceański, океа́нскій.

Ocechować, обозна́чить; || **отмѣ́тить;** || **клейми́ть, наложи́ть клеймо́;** *см.* **Oznaczyć.**

Océchowanie, -nia, *ср.* **клейме́ніе.**

Ocedzić, сцѣди́ть, *см.* **Odcedzić.**

Ocel, -a, *м.* **пере́дняя часть, шипъ** *(у подко́вы).*

Ocembrować, обши́ть доска́ми, *см.* **Cembrować.**

Ocembrowanie, -nia, *ср.* **обши́вка доска́ми,** *см.* **Cembrowanie.**

Oceniać, Ocenić, оцѣня́ть, оцѣни́ть.

Ocenianie, Ocenienie, -nia, *ср.* **оцѣ́нка.**

Ocenić, *см.* **Oceniać.**

Ocenienie, *см.* **Ocenianie.**

Ocet, -ctu, *м.* **у́ксусъ.**

Ocetnica, -y, Ocetniczka, -i, *ж.* **у́ксусница.**

Ochędażać, *см.* **Ochędożyć.**

Ochędóstwo, -a, *ср.* **опря́тность, чистота́.**

Ochędożenie, -nia, *ср. см.* **Oczyszczenie.**

Ochędożnie, опря́тно, чи́сто.

Ochędożność, -ści, *ж.* **опря́тность, чистота́, чистоплóтность.**

Ochędożny, опря́тный, чи́стый, чистоплóтный.

Ochędożyć, Ochędażać, очи́стить, очища́ть, вы́чистить, вычища́ть. || **Ochędożyć się, Ochędażać się,** очи́ститься, очища́ться, вы́чиститься, вычища́ться.

Ochełznać, *см.* **Kiełznać.**

Ochlać się, напи́ться, упи́ться, налива́ться.

Ochładzać, *см.* **Ochłodzić.**

Ochłaniać, *см.* **Ochłonąć.**

Ochłanisty, вулкани́ческій.

Ochlastać, *см.* **Chlastać, Wychlastać;** || **Ochlastać się,** *см.* **Zachlastać się.**

Ochlica, -y, *ж.* **чеса́лка, мы́каница,** *(для льна и́ли пеньки).*

Ochlicz, -a, *и́ли* **Ochliczy, -ego,** *м.* **чеса́льщикъ льна;** || **дѣлатель чеса́локъ.**

Ochlipać się, нахлеба́ться.

Ochlnąć, Olchnąć, огло́хнуть.

Ochłoda, -y, *ж.* **прохла́да.**

Ochłodnąć, Ochłodnieć, охолоде́ть, **прохлади́ться,** осты́нуть, просты́нуть.

Ochłodny, прохлади́тельный.

Ochłodzenie, -nia, *ср.* **охлажде́ніе, прохлажде́ніе,** прохла́да.

Ochłodzić, Ochładzać, охлади́ть, **охлажда́ть, прохлади́ть, прохлажда́ть.** || **Ochłodzić się, Ochładzać się,** охлади́ться, **охлажда́ться, прохлади́ться, прохлажда́ться.**

Ochłodziciel, -a, *м. Стар.* **утѣши́тель.**

Ochłonąć, Ochłaniać, поглоти́ть, **поглоща́ть,** обхвати́ть, обхва́чивать, *см.* **Ogarnąć, Schłonąć, Pochłonąć;** || * **овладѣ́ть,** обуя́ть. **Bojaźń go ochłonęła,** страхъ овладѣ́лъ имъ.

Ochłostać, *см.* **Chłostać.**

Ochludnie, *см.* **Schludnie.**

Ochludny, *см.* **Schludny.**

Ochmielić, *см.* **Chmielić.**

Ochmistrz, -a, *м.* **настáвникъ, учи́тель,** воспита́тель.

Ochmistrzować, (komu *или* nad kim), быть настáвникомъ, учи́телемъ.

Ochmistrzowanie, -nia, *ср. см.* **Ochmistrzowstwo.**

Ochmistrzowski, учи́тельскій, настáвничій.

Ochmistrzowstwo, -a, *ср.* настáвничество, учи́тельство.

Ochmistrzyni, -ni, *ж.* воспитáтельница, настáвница, учи́тельница; || *Прост.* управи́тельница, ключ́ница, экономка.

Ochmurzyć, **Ochmarzać**, нахму́рить, нахму́ривать; || **Ochmurzyć się**, **Ochmurzać się**, нахму́риться, хму́риться; || сдѣлаться пáсмурнымъ.

Ochocić, пріохóчивать, поощря́ть, ободря́ть, побужда́ть. || * **Ochocić się**, пирова́ть. угоща́ть другъ дру́га, бра́жничать, *см.* **Podochocić.**

Ochoczo, охóтно, съ готóвностію, съ удовóльствіемъ.

Ochoczość, -ści, *ж.* охóта, желáніе, расположéніе, усéрдіе, готóвность.

Ochoczy, охóтный, усéрдный, рéвностный; || весёлый. **Myśl ochocza**, весёлость, весёлое расположéніе дýха.

Ochorzały, *см.* **Schorzały.**

Ochota, -y, *ж.* охóта, хотѣ́ніе; || *Област.* свáдебный пиръ.

Ochotnie, *см.* **Ochoczo.**

Ochotnik, -a, *м.* волонтёръ, охóтникъ, добровóлецъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Ochotno, *см.* **Ochoczo.**

Ochotność, -ści, *ж. см.* **Ochoczość.**

Ochotny, живóй, бы́стрый, скóрый, провóрный; || весёлый.

Ochra, -y, *ж. Минер.* вóхра.

Ochramiać, **Ochromiać**, калѣ́чить, увѣ́чить, урóдовать, *см.* **Okulawić.**

Ochramieć, **Ochromieć**, изкалѣ́чиваться, изувѣ́чиваться, охромѣ́ть, *см.* **Okulawieć.**

Ochraniać, **Ochronić**, охраня́ть, охрани́ть, предостерега́ть, предостерéчь, обереги́ть, сберéчь. || **Ochraniać się**, **Ochronić się**, предохраня́ться, предостерега́ться (*отъ чего́*).

Ochranianie, **Ochronienie**, -nia, *ср.* охранéніе, продостережéніе, сбережéніе.

Ochrapieć, *см.* **Ochrzypieć.**

Ochrapienie, -nia, *ср. см.* **Ochrzypielina.**

Ochrapło, *см.* **Ochrzypło.**

Ochrapły, *см.* **Ochrzypły.**

Ochromieć, сдѣлаться хромы́мъ.

Ochromienie, -nia, *ср.* увѣчье, изувѣ́чиваніе, изуро́дованіе, хромáніе.

Ochrona, -y, *ж.* охранéніе, предохранéніе, защи́та, покрови́тельство; || бережли́вость, осторóжность; || пощáда. **Ochrona dzieci**, дѣтскій прію́тъ. **Dla ochrony butów chodzi boso**, хóдитъ босикóмъ, что́бы сберéчь сапоги́. **Dla ochrony od deszczu**, для защи́ты отъ дождя́. **Być komu ochroną**, быть чьимъ покрови́телемъ, защи́тникомъ. **Bez ochrony**, безпощáдно. **Z ochroną**, крóмѣ, исключáя, не нарушáя. **Z ochroną prawszlacheckich**, не нарушáя дворя́нскихъ правъ, *см.* **Zastrzeżenie.**

Ochronić, *см.* **Ochraniać.**

Ochroniciel, -a, *м.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель; || храни́тель, блюсти́тель; || консервáторъ.

Ochronicielka, -i, *ж.* засту́пница, защи́тница, покрови́тельница; || храни́тельница, блюсти́тельница.

Ochronienie, *см.* **Ochranianie.**

Ochronnie, спокóйно, безопáсно, *см.* **Bezpiecznie**; || *Стар.* бéрежно, бережли́во.

Ochronny, предохрани́тельный. *см.* **Zaradczy**; || безопáсный, надёжный (*о мѣстѣ*), *см.* **Bezpieczny.**

Ochropawieć, охри́пнуть, *см.* **Chropawieć.**

Ochrostać się, освóиться, свы́кнуться (*съ чѣмъ*); || навостри́ться, наловчи́ться, пообтере́ться, *см.* **Oswoić się.**

Ochrzcić, окрести́ть, *см.* **Chrzcić.**

Ochrzypieć, **Ochrzypnąć**, охри́пнуть.

Ochrzypielina, -y, *ж.* хрипотá.

Ochrzypło, хри́пло, хри́лымъ гóлосомъ, си́пло.

Ochrzypłość, -ści, *ж.* хрипотá, си́плость.

Ochrzypły, охри́плый, си́плый.

Ochuchać, обдýть, сдуть.

Ochudły, похудѣ́вшій.

Ochudnąć, **Ochudzić**, похудѣ́ть.

Ochwacać, **Ochwacić**, **Schwacić**, *Ветер.* причини́ть слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*); || **Ochwacić się**, **Schwacić się**, получи́ть слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та, *см.* **Ochwat.**

Ochwacony, *см.* **Ochwatny.**

Ochwat, -u, *м. Ветер.* слáбость въ ногáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*)

Ochwatny, разби́тый ногáми (*о лóшади*).

Ochwiać, **Ochwiewać**, потрясти́, потряса́ть, помаха́ть, пома́хивать, пошатну́ть, шата́ть. || **Ochwiać się**, пошатну́ться, затрясти́сь, покачну́ться, *см.* **Chwiać się.**

Ochwostać, *см.* **Chwostać.**

Ochybiać, **Ochybić**, обма́нывать, обману́ть; || не удава́ться, обману́ться въ надéждѣ.

Ochybnie, сомни́тельно, ненадёжно, невѣ́рно.

Ochybność, -ści, *ж.* неизвѣ́стность, невѣ́рность, ненадёжность, сомни́тельность.

Ochybny, неизвѣ́стный, невѣ́рный, ненадёжный, сомни́тельный.

Ochyda, *см.* **Ohyda.**

Ochydnie, *см.* **Ohydnie.**

Ochydzać, *см.* **Ohydzać.**

Ochylać, **Ochylić**, прикрыва́ть, прикры́ть. заслоня́ть, заслони́ть. || **Ochylać się**, **Ochylić się**, прикрыва́ться, прикры́ться, заслоня́ться, заслони́ться.

Ochynąć, погрузи́ть, окуну́ть. || **Ochynąć się (gdzie)**, погрузи́ться, окуну́ться; || **Ochynąć się (zkąd)**, выйти, вы́скочить, вы́браться, освободи́ться, показа́ться. **Ochynąć się z niebezpieczeństwa**, вы́йти изъ опа́сности. **Ochynąć się z długów**, освободи́ться отъ долго́въ, *см.* **Wybrnąć, Wynurzyć się.**

Ociąć, Ocinać, Obcinać, отсе́чь, отсека́ть, обсе́чь, обсека́ть, обрубить, обруба́ть; || *вы́сѣчь, сѣчь, отхлеста́ть, хлеста́ть (*ро́згами*).

Ociągać, *см.* **Obciągać**; || **Ociągać się**, ме́длить, ме́шкать, отклады́вать, отта́гивать, зата́гивать. **Ociągać się z czém**, колеба́ться, зата́гивать де́ло.

Ociąganie się, -nia, *ср.* колеба́ніе, нерѣши́тельность, медли́тельность, отлага́тельство.

Ociążać, *см.* **Obciążać.**

Ociec, *Стар. см.* **Ojciec.**

Ociec, Ocieknąć, Ociekać, ка́пать, сочи́ться, стека́ть, истека́ть; || *Хир.* распу́хнуть, распуха́ть. **Ociekły**, распу́хлый, распу́хшій.

Ociek, *см.* **Okap.**

Ociekanie, -nia, *ср.* истече́ніе, ка́паніе.

Ociekliną, -y, Ociekłość, -ści, *ж.* о́пухоль, опу́хлость.

Ociekły, *см.* **Ociec.**

Ocieknąć, *см.* **Ociec.**

Ocielić się, отели́ться.

Ociemniały, слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**

Ociemnić, осле́пи́ть.

Ociemnieć, осле́пнуть.

Ocieniać, Ocienić, отѣня́ть, отѣни́ть, осѣня́ть, осѣни́ть.

Ocieniały, тѣни́стый, покры́тый тѣнью, *см.* **Cienisty.**

Ocienić, *см.* **Ocieniać.**

Ocienienie, -nia, *ср.* тѣнь, сѣнь.

Ocieniony, *см.* **Ocieniały.**

Ocieplać, Ocieplić, огрѣва́ть, согрѣва́ть, согре́ть; || **Ocieplać się**, потепле́ть, согре́ться.

Ocieplały, потеплѣвшій, согрѣвшійся.

Ocieplić, *см.* **Ocieplać.**

Ocierać, Otrzeć, утира́ть, утере́ть. || **Ocierać się, Otrzeć się o kogo**, ста́лкиваться, столкну́ться съ кѣмъ; *тере́ться о́коло кого́, води́ться съ кѣмъ; || **Otrzeć się**, наловчи́ться, навостри́ться, пообтере́ться. **Ocierać się o co, ната́лкиваться на что́, ударя́ться обо что́, зацѣпи́ться; *см.* Zetrzeć się.**

Ocieranie, Ocieranie się, -nia, *ср.* **утира́ніе**, обтира́ніе; || ста́лкиваніе.

Ocierki, -ów, *мн. см.* **Opyłki.**

Ocierniać, Ociernić, огора́живать терно́вымъ плетнёмъ.

Ociesać, Ociesywać, *см.* **Ociosać, Ociosywać.**

Ociętnie, упра́мо, упо́рно, *см.* **Upornie.**

Ociętność, -ści, *ж.* упра́мство, упо́рство, *см.* **Upor, Krnąbrność.**

Ocięty, упра́мый, упо́рный, своенра́вный, *см.* **Uparty, Krnąbrny.**

Ocięty, Obcięty, обсѣ́ченный, обрѣзанный, обру́бленный; || *одура́ченный, обма́нутый; || *ку́цый, коро́ткій.

Ociężać, *см* **Obciążać.**

Ociężale, тяжело́, неповоро́тливо, ме́дленно.

Ociężały, отяжелѣ́вшій, неповоро́тливый, ме́дленный.

Ociężeć, отяжелѣ́ть.

Ocinać, *см.* **Ociąć.**

Ocinek, -nku, *м.* **отру́бокъ** (*де́рева*).

Ocio, -a, *ср.* **ласка́тельное дѣтское выраже́ніе: глазо́къ, глазо́чекъ.**

Ociosać, Ociosywać, отеса́ть, отёсывать.

Ocisk, -u, *м.* **еса́дина, еса́дно** (*на тѣлѣ*), *см.* **Sedno.**

Ociskać, Ocisnąć, ссади́ть, ссадни́ть, стира́ть, стере́ть (*ко́жу*). || **Ocisnąć, Ocisnąć się**, *см.* **Obcisnąć.**

Ociszać, заслоня́ть отъ дурно́й пого́ды, защища́ть, обса́живать домъ дере́вьями.

Ociszanie, Ociszenie, -nia, *ср.* **прикры́тіе, защище́ніе** (*до́ма*), *см.* **Ociszać.**

Ocknąć się, Ocykać się, очну́ться, проснуться, просыпа́ться, пробуди́ться, пробужда́ться внеза́пно.

Ocknienie, -nia, *ср.* **пробужде́ніе.**

Oclenie, -nia, *ср.* **очи́стка по́шлиною.**

Oclić, очи́стить по́шлиною.

Ocma, -y, *ж.* потёмки, темнота́.

Ocmić, *см.* **Cmić.**

Ocokiwać, Oczokiwać, Ocokać, Oczokać, освои́вать, освои́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Octarnia, -ni, *ж.* **у́ксусный заво́дъ.**

Octarz, -a, *м.* **у́ксусный заво́дчикъ, у́ксусникъ.**

Octowany, припра́вленный у́ксусомъ. Miód octowany, уксусомёдъ, ме́дъ съ у́ксусомъ.

Octówka, -i, *ж.* **трясу́чка, червь въ у́ксусѣ.**

Octownia, -ni, *ж.* **у́ксусный заво́дъ.**

Octownik, -a, *м.* **у́ксусникъ**, *см.* **Octarz.**

Octowy, у́ксусный. *Хим.* Kwas octowy, у́ксусная кислота́.

Ocucać, Ocucić, буди́ть, пробужда́ть, пробуди́ть, разбуди́ть; || приводи́ть въ чу́вство (*отъ о́бморока*). || **Ocucać się, Ocucić się, пробужда́ться, пробуди́ться, очну́ться; || придти́ въ чу́вство, придти́ въ себя́.**

Ocucenie się, -nia, *ср.* **пробужде́ніе.**

Ocucić, Ocucić się, *см.* **Ocucać.**

Ocukrować, Ocukrzyć, *см.* **Cukrować, Cukrzyć.**

Ocwiczyć, вы́сѣчь, вы́порать, вы́драть (*ро́згами, плетьми́*).

Ocyganić, обману́ть, надуть.

Ocykać, *см.* **Ocknąć.**

Ocyrklować, *см.* **Cyrklować.**

Oczarować, очарова́ть, *см.* **Czarować.**
Oczarowany, очаро́ванный, *см.* **Zaczarowany.**
Oczasty, глаза́стый.
Oczczony, *см.* **Octowany.**
Oczekiwać, ожида́ть.
Oczekiwanie, -nia, *ср.* ожида́ніе.
Oczembrowanie, *см.* **Ocembrowanie, Cembrowanie.**
Oczepić, нацѣпи́ть, навѣсить. || *Прост.* убира́ть го́лову; || надѣть че́пчикъ на молоду́ю (*свадебный обычай*). **Oczepić się**, нацѣпи́ть, навѣсить на себя́, *см.* **Czepić.**
Oczepiny, -pin, *мн.* сва́дебный обы́чай надѣва́ть че́пчикъ на молоду́ю.
Oczerniać, Oczernić, очерня́ть, очерни́ть.
Oczernianie, Oczernienie, -nia, *ср.* очерне́ніе.
Oczernić, очерни́ть.
Oczerniciel, *см.* **Czerniciel.**
Oczerstwiać, Oczerstwić, освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, *см.* **Krzepić, Ożywiać, Wzmacniać.**
Oczerstwić, освѣжи́ться, ободри́ться, подкрѣпи́ться, *см.* **Pokrzepiać się.**
Oczerstwienie, -nia, *ср.* освѣже́ніе, подкрѣпле́ніе.
Oczerwieć, *см.* **Czerwieć.**
Oczerwienić, *см.* **Czerwienić.**
Oczesać, вы́чесать, разчеса́ть.
Oczko, -a, *ср.* глазо́къ, *см.* **Oko.** || *Бот.* по́чка, глазо́къ; || пе́тля (*у чулка*); || *Стар.* гранъ (*весь*); || сква́жина.
Oczkować, *Садов.* прививать щитко́мъ и́ли глазко́мъ, || *стрѣля́ть глаза́ми.
Oczkowanie, -nia, *ср. Садов.* приви́вка щитко́мъ.
Oczkowaty, капельниково́ватый, зерни́стый. **Sól oczkowata**, бѣлая, ка́менная соль.
Oczkowe, -ego, *ср.* по́дать отъ ульи́.
Oczłowieczać, *очеловѣчивать, (człowieczą naturą obdarzać).
Oczłowieczenie, -nia, *ср.* воплощеніе; || *очеловѣченіе, *см.* **Wcielenie.**
Oczłowieczony, воплощённый; || *очеловѣченный.
Oczłowieczyć się, воплоти́ться; || *очеловѣчиться, (człowieczą naturą być obdarzonym), *см.* **Wcielić się.**
Oczmie, *Юрид.* въ прису́тствіи обѣ́ихъ сторо́нъ, *см.* **Naoczmie.**
Oczny, глазно́й, очно́й. **Dołek oczny**, глазна́я впа́дина. **Lekarz oczny**, глазно́й врачъ, окули́стъ, *см.* **Okulista. Oczny świadek**, очеви́дный свидѣтель, очеви́децъ.
Oczochrać, *см.* **Czochrać.**
Oczodół, -u, *м.* глазна́я впа́дина.
Oczokać, *см.* **Ocokiwać.**
Oczynszować, обложи́ть поземе́льнымъ обро́комъ, сбо́ромъ.
Oczynszowanie, -nia, *ср.* наложе́ніе обро́ка, сбо́ра.
Oczyściać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyścialnia, -ni, *ж.* мѣсто очище́нія.
Oczyścialny, очисти́тельный.
Oczyścić, Oczyszczać, очи́стить, очища́ть. || **Oczyścić się, Oczyszczać się**, очи́ститься, очища́ться.
Oczyściciel, -a, *м.* очища́ющій что́-либо, чи́стильщикъ.
Oczyścicielka, -i, *ж.* очища́ющая что́-либо, чи́стильщица.
Oczysko, -a, *ср.* бо́лѣе употреби́тельно во мн. ч. **Oczyska**, глази́ща.
Oczysty, *см.* **Oczasty.**
Oczyszczać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyszczalnia, *см.* **Oczyścialnia.**
Oczyszczalny, *см.* **Oczyścialny.**
Oczyszczanie, Oczyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе. || **Oczyszczenie Panny Marji**, Сре́теніе Госпо́дне (*2-го февраля*). || **Oczyszczenie się**, оправда́ніе, доказа́ніе, доказа́тельство.
Oczytać się, начита́ться.
Oczytanie, -nia, *ср.* начи́танность.
Oczytany, начи́танный, начита́вшійся. **Oczytany w pisarzach dramatycznych**, начита́вшійся дре́вних писа́телей, мно́го чита́вшій дре́вних писа́телей.
Oczywiście, я́вно, очеви́дно, я́сно.
Oczywistość, -ści, *ж.* очеви́дность, я́вность, я́сность.
Oczywisty, очеви́дный я́вный, я́сный, *см.* **Naoczny.**
Od, отъ (пе́редъ слова́ми: **mnie**, мена́, **drzwi**, две́ри, употребля́ется **Ode**, ото). Этотъ предло́гъ тре́буетъ роди́тельнаго падежа́, какъ и въ ру́сскомъ языкѣ. **Od dziś za tydzień**, съ нынѣшняго дня че́резъ недѣлю. **Od rana do wieczora**, съ утра́ до ве́чера. **Wezmę się do tego od jutra**, я возьму́сь за э́то съ за́втрашняго дня. **Nie słyszałem o nim od owego czasu**, съ того́ вре́мени я не слыха́лъ о нёмъ. **Szanowany jest od wszystkich**, онъ уважа́емъ всѣми. **Chwalony od ciebie**, восхваля́емый тобо́ю. **Człowiek od pióra**, дѣлово́й челове́къ, писа́ка. **Łyżeczka od herbaty**, ча́йная ло́жечка. **Szmatka od wycierania**, тря́пка для вытира́нья. **Oficer od ułanów**, улáнскій офице́ръ. **Pesag od dwudziestu tysięcy rubli**, прида́ное въ два́дцать ты́сячъ рубле́й. **Nie dam mu tego konia od tysiąca rubli**, ме́нѣе ты́сячи рубле́й я не отда́мъ ему́ э́той ло́шади. **Zabity od rozbójników**, уби́тъ разбо́йниками. **Bielszy od śniegu**, бѣлѣе сне́га. **Przyjaciel od serca**, и́скренній, серде́чный другъ.
Oda, -y, *ж.* о́да (*родъ лирическаго стихотворе́нія*).
Odać, *см.* **Odymać.**
Odal, *см.* **Oprodal.**
Odalny, *см.* **Daleki.**
Odarcie, -cia, *ср.* обдира́ніе, обнаже́ніе; || огра́бленіе, расхище́ніе.
Odarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.

Odartus, *см.* **Obdartus.**

Odarty, *см.* **Obdarty. Obdarty z majątku**, лиши́вшійся иму́щества.

Odbać się, переси́лить **страхъ.**

Odbadać, *см.* **Zbadać, Badać.**

Odbawić, *см.* **Zbawić, Wybawić.**

Odbeczeć, напла́каться; || * **Odbeczeć czego** *или* **za co**, поплати́ться, *см.* **Odpokutować.**

Odbić, Odbijać, отби́ть, отбива́ть; || отбива́ть; || отража́ть (*звукъ, свѣтъ*); || отпеча́тывать (*листы́ бума́ги, карти́ны*); || отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odbić zamek**, отби́ть замо́къ. **Echo odbija dźwięki**, э́хо отража́етъ зву́ки. || **Odbić się, Odbijać się**, отби́ться, отбива́ться; || отража́ться, отража́ться; || отставать. **Odbić się od stada**, отста́ть отъ ста́да. **Odbija mi się**, у меня́ отры́жка. **Odbija mi się czosnek**, мнѣ отрыга́ется чесноко́мъ, чесно́къ произво́дитъ отры́жку.

Odbicie, -cia, *ср.* отбива́ніе; || отпо́ръ; || разла́мываніе (*двере́й*); || вышиба́ніе (*дна у бо́чки*); || отпеча́тываніе (*листо́въ бума́ги*). || **Odbicie się**, отраже́ніе (*зву́ка, свѣта*); || отбра́сываніе, отска́киваніе; || отры́жка, *см.* **Odbić, Odbijać.**

Odbiedz, Odbieżeć, Odbiegać, убѣжа́ть, убѣга́ть, отбѣга́ть, избѣга́ть. **Odbiedz od kogo, od czego**, покида́ть кого́, что́. ***Odbiedz od materji**, удали́ться отъ предме́та.

Odbieganie, -nia, *ср.* **czego** *или* **od czego**, избѣжа́ніе; || удале́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та*), *см.* **Odbieżenie.**

Odbieglec, -gca, *м. см.* **Zbieg.**

Odbiegły, убѣжа́вшій, оста́вившій что́-либо. || **Odbieżany, Odbieżały**, оста́вленный, поки́нутый.

Odbierać, Odebrać, брать, взять; || отнима́ть, лиша́ть; || получа́ть, получи́ть. **Odebrać komu co**, взять у кого́ что́-либо обра́тно. **Odebrać komu życie**, лиши́ть кого́ жи́зни. **Odebrać komu chleb**, отня́ть у кого́ хлѣбъ. **Odebrało mu przytomność**, онъ потеря́лъ прису́тствіе ду́ха. **Odebrać rzeczy zastawione**, получи́ть зало́женныя ве́щи. **Odebrać zapłatę za co**, получи́ть пла́ту за что́-либо. **Odbierać dziecko**, повива́ть, принима́ть младе́нца, помога́ть въ родя́хъ. **Odbierać rosół**, снима́ть пѣну (*съ су́па*). || **Odbierający, получа́ющій**, получа́тель.

Odbieracz, Odbieralnik, -a, *м. Хим.* прі́емникъ.

Odbieralny, *Неуп.* возврати́мый.

Odbieranie, Odebranie, -nia, *ср.* получе́ніе (*письма́, изве́стій*), прі́емъ; || лише́ніе, поте́ря (*зрѣнія, слу́ха*); || принима́ніе младе́нца (*при родя́хъ*).

Odbieżały, Odbieżany, *см.* **Odbiegły.**

Odbieżenie, -nia, *ср.* оставле́ніе, побѣгъ, бѣ́гство; || *Юрид.* отда́ча, усту́пка (*свои́хъ правъ*), *см.* **Opuszczenie, Zaniedbanie, Zapomnienie**; || отступле́ніе отъ предме́та.

Odbijać, *см.* **Odbić.**

Odbijacz, -a, *м.* отбива́ющій, отража́ющій.

Odbijak, -a, *м.* **Odbijka, -i**, *ж.* чугу́нная доска́ въ ками́нѣ.

Odbiór, -u, *м.* прі́емъ, получе́ніе.

Odbiorczy, прі́емный. **Kwit odbiorczy**, роспи́ска, распи́ска въ получе́ніи; *см* **Protokół.**

Odbitka, -i, *ж. Артил.* рикоше́тъ. **Strzelać na odbitkę**, стрѣля́ть рикоше́томъ. **Na odbitkę**, въ возда́яніе того́, за то́.

Odbitny, отбивно́й.

Odbity, отби́тый; || отражённый; || обра́тно взя́тый, *см.* **Odbić.**

Odbłąkać się (od kogo), удали́ться, устрани́ться (*отъ кого́*), избѣга́ть (*кого́, чего́*); сби́ться съ доро́ги. || **Odbłąkać się od prawdy**, заблужда́ться, удали́ться отъ и́стины.

Odbliżać, Odbliżyć (od czego), удаля́ть, устраня́ть, *см.* **Oddalać.**

Odbolały, наболѣ́вшій, затверде́лый отъ бо́ли.

Odboleć, наболѣ́ть, затверде́ть отъ бо́ли.

Odborny, отбо́рный, *см.* **Doborny, Wyborowy.**

Odbość, отрази́ть (*рога́ми*); || * **Odbość kogo**, отта́лкивать, опроверга́ть.

Odbronić (kogo, czego), выруча́ть, отбива́ть, *см.* **Obronić.**

Odbronować, отборони́ть; || * сде́лать свое́ де́ло, око́нчить свою́ рабо́ту.

Odbrzękać, Odbrzęknąć, издава́ть звукъ, звенѣ́ть.

Odbrzmieć, Odbrzmiewać, раздава́ться, отзыва́ться, отдава́ться, оглаша́ть, гремѣ́ть.

Odbrzmienie, Odbrzmiewanie, -nia, *ср.* звуча́ніе, отзыва́ніе, отголо́сокъ, *см.* **Oddźwięk.**

Odbudowa, -y, *ж.* переде́лка, перестро́йка; *Горн. Плотн.* — **podziemna, przedstanowcza**, го́рная вы́работка; **wschodowa odwrotna, wznosząca się, stropowa**, потолкоустýпная рабо́та;—**przecznikowa**, попере́чная; — **skła dów piętrowych**, разрабо́тка штокве́рковъ;—**filarowa**, столбова́я вы́работка; — **wschodowa prosta, spuszczająca się**, почвоустýпная; — **chodnikowa, przedosobnia**, сплошна́я вы́работка; — **zupełna okładzi owa**, ко́льевая крѣпь.

Odbudować, вновь сооруди́ть, перестро́ить.

Odbudowanie, -nia, *ср.* переде́лка, перестро́йка (*зда́нія*).

Odbyć, Odbywać (czego), сбыть, сбыва́ть (*что́*); || **Odbyć (co)**, испо́лнить, око́нчить, соверши́ть. **Odbyć interes**, поко́нчить де́ло. **Odbyć pojedynek**, дра́ться на поедя́нкѣ. **Odbyć lekcją**, око́нчить уро́къ, взять уро́къ. **Odbyć wartę**, откарау́лить. **Odbyć kogo**, отпра́вить, выпроводить, поко́нчить съ кѣмъ де́ло, отвя-

ва́ться, *см.* **Zbyć**. *Послов.* **Jednym razem dwa odbyć**, ко́нчить уда́чно два дѣла ра́зомъ, извле́чь двойну́ю по́льзу. || **Odbyć się, Odbywać się (z kim)**, поко́нчить съ кѣмъ дѣло. **Odbyć się z czém**, око́нчить дѣло, отдѣлаться сбыть съ рукъ; || проходи́ть происходи́ть, соверша́ться, ока́нчиваться. **Wszystko odbyło się przyzwoicie**, всё око́нчилось прили́чно. **Ślub się odbędzie w Warszawie**, свадьба бу́детъ происходи́ть въ Варша́вѣ.

Odbycie, -cia, Odbywanie, -nia, *ср.* испо́лненіе, оконча́ніе, соверше́ніе, сбыва́ніе (*съ рукъ*), отправле́ніе (*до́лжности*).

Odbyt, -u, *м.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*); || стокъ, спускъ (*воды́*); || *Мед.* за́дній прохо́дъ, испражне́ніе.

Odbytność, -ści, *ж.* большо́й сбытъ (*това́ровъ*).

Odbytny, раскупа́емый, распродава́емый, *см.* **Pokupny**.

Odbytowy, отпускно́й (*о това́рахъ*); || *см.* **Odchodowy**.

Odbyty, испо́лненный.

Odbywać, *см.* **Odbyć**.

Odbywanie, *см.* **Odbycie**.

Odcałować się, вдо́воль нацѣлова́ться.

Odcedzać, Odcedzić, процѣди́ть, сцѣди́ть.

Odcedzanie, Odcedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Odcedzić, *см.* **Odcedzać**.

Odcerklować, *см.* **Odcyrklować**.

Odcharchanie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе, отка́шливаніе.

Odcharkiwać, *см.* **Odcharknąć**.

Odcharknąć, Odcharkiwać, отха́ркивать.

Odcharknienie, -nia, *ср.* отха́ркиваніе.

Odchciewać się, *см.* **Odechcieć się**.

Odchęcać, Odchęcić (kogo od czego), отбива́ть, отби́ть охо́ту (*въ комъ къ чему́*), внуша́ть отвращéніе, (*къ пи́щи*), отвраща́ть (*отъ пи́щи*).

Odchęcanie, -nia, *ср.* отвращéніе, отвлеченіе, отбива́ніе охо́ты (*къ чему́*).

Odchędożyć, вы́чистить.

Odchełznać, Odchełznąć się, *см.* **Odkiełznać, Odkiełznąć się**.

Odchłań, *см.* **Otchłań**.

Odchód, -odu, *м.* у́быль, ущéрбъ; || сбытъ (*това́ровъ*); || стокъ, истеченіе (*воды́*); || испражне́ніе; || **Odchód płodu**, *см.* **Poronienie**; || **Odchód bydła**, *см.* **Pomorek, Pomor**; || потребле́ніе, расхо́дъ, обихо́дъ. **Wielki odchód na drzewo**, большóе потребле́ніе дровъ, большóй расхо́дъ на дрова́.

Odchodowy, прохо́дный, отхо́жій. **Odchodowa kiszka**, *Анат.* заднепрохо́дная кишка́.

Odchodzenie, -nia, *ср. см.* **Odejście**.

Odchodzić, *см.* **Odejść**.

Odchorować, проболѣть, прохвора́ть.

Odchować, Odchowywać, воспита́ть, воспи́тывать, вскорми́ть, вскáрмливать, *см.* **Wychować**; || **Odchować od piersi**, *см.* **Odsadzić**.

Odchowały, воспи́танный, вскóрмленный.

Odchrząk, -u, *м. Мед.* отха́ркиванье.

Odchrząkać, отха́ркивать.

Odchrzcić, перекрести́ть (*въ другу́ю вѣ́ру*); || * перемѣни́ть и́мя. || **Odchrzcić się**, перекрести́ться, перейти́ въ другу́ю вѣ́ру.

Odchwalać, восхваля́ть, воздава́ть похвалу́ за похвалу́. || **Odchwalić się**, нахвали́ться.

Odchwycić, обра́тно отня́ть (*что*), вновь завлада́ть (*чѣмъ*).

Odchylać, Odchylić, отклоня́ть, отклони́ть, отгиба́ть, отогну́ть, отводи́ть, отвести́, отстраня́ть, отстрани́ть, отвраща́ть, отврати́ть. **Odchylać gałęzia**, раздвига́ть, отстраня́ть вѣ́тви. **Odchylać kogo od prawdy**, совраті́ть кого́ съ и́стиннаго пути́. || **Odchylać się, Odchylić się**, выпря́мливаться, вы́прямиться; || расходи́ться, раздвига́ться; || уклоня́ться, сбива́ться (*съ доро́ги*); || отклоня́ться. **Odchylać się od celu**, удаля́ться отъ цѣли.

Odciąć, Odcinać, отрѣзать, отрѣзывать, отруби́ть, отру́бливать; || * убавля́ть, уменьша́ть, отнима́ть; || *Хир.* отнима́ть, отрѣзывать; || отдѣля́ть, раздѣля́ть. **Odcięto mu coś od pensji**, ему́ уба́вили жа́лованье. **Odciąć kogo od społeczności wiernych**, отлучи́ть кого́ отъ це́ркви. || **Odciąć się, Odcinać się**, возража́ть, огрыза́ться; || отража́ть отъ себя́, отбива́ть (*уда́ръ*).

Odciągać, Odciągnąć, взять обра́тно, наза́дъ; || отвраща́ть; || выта́скивать, вытащить; || *Арив.* **Odciągać co od czego**, вычита́ть, *см.* **Odejmować**; || *Хим., см.* **Odłączać**; || отвлека́ть, отвле́чь, отговáривать, отговори́ть, отсовѣ́товать, отклоня́ть, отклони́ть. **Nie mogę go od tego odciągnąć**, я не могу́ его́ отклони́ть отъ э́того, я не могу́ ему́ отсовѣ́тывать э́того; || **Odciągnąć z wojskiem**, вы́вести во́йско (*изъ страны́*), *см.* **Cofnąć się**.

Odciąganie, -nia, *ср. Арив* вычита́ніе, *см.* **Odejmowanie**.

Odciążny, *Мат., см.* **Odjemny**.

Odciec, Odciekać, вытека́ть, стека́ть, истека́ть, *см.* **Sciekać**.

Odcięcie, -cia, *ср.* отрѣзаніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе; || уба́вка, сокращéніе (*жа́лованья и т. п.*).

Odciek, -u, *м.* стокъ, истеченіе, спускъ воды́, *см.* **Ściek**.

Odciekać, *см.* **Odciec**.

Odcień, -nia, *м.* отте́нокъ, *м.* отте́нка, *ж.*

Odcierać, Odetrzeć, стира́ть, стере́ть.

Odcierpieć, вы́держать, вытерпѣть, вы́страдать. **Odcierpieć karę**, вы́держать наказа́ніе.

Odcierpienie, -nia, *ср.* перенесéніе страда́ній, мученій; || искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || **Odcierpienie kary**, понесéніе наказа́нія.

Odcieszyć się, *см.* **Nacieszyć się.**
Odcięty, отрѣзанный, отсѣченный.
Odcinać, *см.* **Odciąć.**
Odcinanie, *см.* **Odcięcie.**
Odcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *Мат.* сегмéнтъ, отрѣзокъ круга; || *Грам.* апóстрофъ (’), знакъ, что глáсная бýква въ слóвѣ вы́пущена; || фельетóнъ, листóкъ; || *Охот.* двугодовáлый кабáнъ.
Odcisk, -u, *м.* óттискъ, тиснéніе, отпечáтаніе; || мозóль, *см.* **Nagniotek.**
Odciskać, Odcisnąć, отбрáсывать. отбрóсить; || отдавúть, нaдавúть, нажáть (*нóгу*); || оттúскивать, отпечáтывать, *см.* **Odbić.**
Odciskanie, -nia, *ср.* óттискъ, тиснéніе, печáтаніе.
Odcisnąć, *см.* **Odciskać.**
Odciśnienie, *см.* **Odciskanie.**
Odcumować, отчáливать, отвáливать отъ бéрега, сня́ться съ я́коря.
Odcyrklować, вымѣря́ть цúркулемъ.
Odczarować, Odczarowywać, разрýшить очарованíе, разочарóвывать, разочаровáть.
Odczarowanie, -nia, *ср.* разочарованíе.
Odczepiać, Odczepić, отцѣпля́ть, отцѣпúть, отвя́зывать, отвязáть. || **Odczepiać się, Odczepić się**, отцѣпля́ться, отцѣпúться, отвя́зываться, отвязáться, развя́зываться, развязáться; || откáлываться, откóлоться, отстёгиваться, отстегнýться. **Wstążka się odczepiła**, лéнта развязáлась. **Szpilka się odczepiła**, булáвка откóлолась, *см.* **Odpinać.** * **Przecież odczepił się odemnie**, наконéцъ онъ отвязáлся отъ менá.
Odczesać, чесáть (*лёнъ, шерсть*).
Odczęstować, отпóтчивать.
Odczopować, внести́ питéйный сборъ.
Odczyniać, Odczynić, благодарúть, отблагодарúть, отплатúть; || разрушáть, разрýшить, уничтожáть, уничтóжить, отмѣня́ть, отмѣнúть. **Nie można już odczynić tego, coś uczynił**, уже́ нельзя́ отмѣнúть, уничтóжить того́, что ты сдѣлалъ.
Odczynnik, -a, *м. Хим.* реагéнція.
Odczynszować, заплатúть оброкъ.
Odczytać, Odczytywać, прочитáть, прочúтывать. **Odczytano mu wyrok**, емý прочитáли приговóръ. **Potrzeba czytać i odczytywać pisarzy starożytnych**, нýжно читáть и перечúтывать дрéвнихъ писáтелей.
Odczytanie, -nia, *ср.* прочтéніе.
Odczytywać, *см.* **Odczytać.**
Odczytywanie, -nia, *ср.* прочúтываніе, перечúтываніе.
Oddać, Oddawać, отдáть, отдавáть, передáть, передавáть; || предстáвить, представля́ть, изобразúть, изображáть, выразить, выражáть, воспроизвестú, воспроизводúть, поручáть, поручúть. **Oddać komu pieniądze**, отдáть кому́ дéньги. **Oddać komu za swoje, wet za wet**, отплатúть тѣмъ же, воздáть (*кому́*) **Oddać w tłómaczeniu piękności oryginału**, передáть въ переводѣ крáсоты пóдлинника. **Oddać komu córkę**, вы́дать дочь за кого́. **Resztę dni swoich oddał Bogu**, остáтокъ дней своúхъ онъ посвятúлъ Бóгу. **Oddać pod sąd**, предáть судý. **Oddać kogo na zgubę**, пожéртвовать кѣмъ. || **Oddać się, Oddawać się komu (Bogu)**, посвятúть, посвящáть себя́ (*Бóгу*), посвящáться, *см.* **Polecać się;** || **Oddawać się szczęściu**, вы́ря́ться счáстію.
Oddajać, *см.* **Oddoić.**
Oddal, -i, *ж.* отдалéніе, даль.
Oddalać, Oddalić, удаля́ть, удалúть, устраня́ть, устранúть. || **Oddalać się, Oddalić się**, удаля́ться, удалúться, устраня́ться, устранúться. **Oddalać się z drogi**, уклоня́ться, сбивáться съ дорóги. **Oddalać się ze służby**, остáвить слýжбу, вы́йти въ отстáвку.
Oddalanie, -nia, *ср.* удалéніе, устранéніе; || **—się**, отсýтствіе, отлýчка.
Oddalenie, -nia, *ср.*—**się**, отдалéніе, даль. **Żyć w oddaleniu od świata**, жить вдалú отъ свѣта, *см.* **Oddalanie, Oddal.**
Oddalić, *см.* **Oddalać.**
Oddalony, удалённый, увóленный, исключённый (*изъ слýжбы*); || отдалённый, *см.* **Daleki, Odległy.**
Oddanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе. возвращéніе; || **Oddanie się**, прéданность, самоотвержéніе. **Oddanie się czemu**, посвящéніе себя́ чемý либó. **Oddanie pod sąd**, предáніе судý, *см.* **Oddać.**
Oddany (czemu), прéданный, посвятúвшій себя́ чемý-либо, *см.* **Wylany.**
Oddarcie, *см.* **Oddzieranie.**
Oddarować (co komu), отдарúть, отплатúть кому́ чѣмъ, отблагодарúть, *см.* **Odpłacić.**
Oddarowny, отдáриваемый, вознаградúмый.
Oddarunek, -nku, *м.* отдáрокъ, взаúмный подáрокъ.
Oddatny, замѣнúмый, вознаградúмый.
Oddawać, *см.* **Oddać.**
Oddawacz, -a, *м. см.* **Oddawca.**
Oddawanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе.
Oddawca, -y, *м.* подáтель, вручúтель (*прóсьбы, письмá*); || отдáтчикъ, сдáтчикъ (*отдающúй, сдающúй въ рéкруты*).
Oddawczyni, -ni, *ж.* подáтельница, вручúтельница.
Oddech, -u, *м.* духъ, дыхáніе, дышáніе; || дунове́ніе, вѣ́яніе (*вѣтра*); || *Анат.* дыхáтельное гóрло; || отдýшина, душúнкъ.
Oddechowy, дыхáтельный. **Naczynia oddechowe**, дыхáтельные óрганы. **Kanał oddechowy**, дыхáтельное гóрло.
Oddelegować, командировáть.
Oddelegowanie, -nia, *ср.* командирóвка.
Oddelegowany, командирóванный.
Oddłubać, отколупáть, отломáть.
Oddłużać, Oddłużyć, *Стар.* уплатúть, заплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выку-

пáть. * **Oddłużyć przyrzeczenie**, сдержáть обѣщáніе. **Oddłużyć się komu**, расквитáться съ кѣмъ.

Oddmuchać, выдувáть, сдувáть, надувáть.

Oddoić, надоúть.

Oddrapać, соскоблúть, выскáбливать ногтáми *или* ногтя́ми.

Oddrętwieć, отходúть, вы́йти изъ оцѣпенѣнія.

Oddrętwienie, -nia, *ср.* возвращéніе къ чувствúтельности (*онѣмѣвшаго члéна*).

Oddroże, -a, *ср.* поворóтъ съ дорóги.

Oddrożyć, сбить съ путú; || * ввестú въ заблужденіе.

Oddrukować, отпечáтать.

Oddrzwia, -wi, *ж.* **Oddrzwi, коскáкъ** (*у дверéй*)

Oddychać, Odetchnąć, дышáть.

Oddychalny, вдыхáемый.

Oddychanie, -nia, *ср.* дыхáніе, дышáніе.

Oddyszeć, *см.* **Odetchnąć**.

Oddział, **-u**, *м.* разрядъ, отдѣлéніе, отдѣлъ; || отрядъ (*войска*); || глава́ (*книги*).

Oddziałać, Oddziaływać, воздáть, воздавáть, быть благодáрнымъ, отблагодарúть; || противодѣйствовать, *см.* **Odczyniać**.

Oddziałanie, Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздаáніе, признáтельность, благодáрность (*за благодѣяніе*); || * **Oddziałanie uroku**, разочарованіе; || противодѣйствіе, реáкція.

Oddziałowy, отрáдный.

Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздѣйствіе.

Oddziedziczenie, *см.* **Wydziedziczenie**.

Oddziedziczyć, *см.* **Wydziedziczyć**.

Oddzielać, Oddzielić, отдѣлять, отдѣлúть. || **Oddzielać się, Oddzielić się**, отдѣлúться. отдѣлúться.

Oddzielacz, -a, *м.* дѣлúтель (*раздѣляющій что-нибудь мéжду друúми*).

Oddzielanie, Oddzielenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе, отлучéніе, раздѣлéніе, раздѣлъ, *см.* **Rozdzielenie**.

Oddzielić, Oddzielić się, *см.* **Oddzielać, Oddzielać się**.

Oddzielnie, отдѣльно, особенно, пóрознь.

Oddzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность.

Oddzielny, отдѣльный, особенный.

Oddzierać, Odedrzeć, выдирáть, вы́драть, отдирáть, отодрáть, отрывáть, оторвáть.

Oddzieranie, -nia, Oddarcie, -cia, *ср.* вырывáніе, отрывáніе.

Oddzierzgnąć, развязáть, распýтать (*узелъ*). || **Oddzierzgnąć się**, развязáться, распýтаться.

Oddziwować, się, *см.* **Nadziwić się, Wydziwić się**.

Oddzwięczeć, Oddzwięczyć, звенéть, быть звóнкимъ, раздаваться, отзывáться, оглашáть.

Oddźwięk, -u, *м.* отголóсокъ, звучáніе.

Oddzwonić, отзвонúть.

Odebrać, *см.* **Odbierać**.

Odebranie, -nia, *ср. см.* **Odbieranie**.

Odechcieć się, Odechciewać się, терáть охóту. **Odechciało mi się**, я потерáлъ охóту, у менá отпáла охóта.

Odęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.

Odedrwić, Odedrwiwać (komu), жúво вражáть кому́, за шýтку платúть шýткою, шýтками отдѣлываться, отпýчиваться.

Odedrzeć, *см.* **Oddzierać**.

Odegnać, *см.* **Odganiać**.

Odegnanie, -nia, *ср. см.* **Odganianie**.

Odegrać, Odegrywać, игрáть; || отыгрáть. || **Odegrać się, Odegrywać się**, отыгрáться, отыгрúваться.

Odegrana, -ej, *ж.* **отыгрышная пáртія**, ревáншъ.

Odegrzmieć, прогремéть.

Odejmować, Odjąć, отнимáть, отнять, отрывáть, оторвáть, лишáть, лишúть; || *Ариѳ.* вычитáть, дѣлать вычитáніе. || **Odejmować się, Odjąć się**, воздéрживаться, воздержáться; || остерегáться; || отрекáться; || устранúться.

Odejmowanie, -nia, *ср. Ариѳ.* вычитáніе; || **Odejmowanie sobie**, лишéніе себя́ чегó-либо.

Odejść, Odchodzić, отойтú, отходúть, удалúться, удаля́ться.

Odejście, -ścia, *ср.* отхóдъ, выходъ. отбытіе, вы́бытіе; || отплы́тіе, отправлéніе, отступлéніе, удалéніе.

Odelga, -i, *ж.* облегчéніе; || *Област.* **Odliga**, óттепель, *см.* **Ulga**.

Odelgać, Odlegać, Odelgnąć, Odelżeć, ослабéть, смягчúться, уменьшúться, сдѣлаться лéгче. **Mróz odelga** *или* **odlega**, морóзъ уменьшáется, дѣлается óттепель. **Odległo mi**, мнѣ сдѣлалось лéгче.

Odelżenie, -nia, *ср.* облегчéніе, *см.* **Ulżenie**; || **Odelżenie mrozu**, óттепель.

Odelżyć (czemu), облегчúть, уменьшúть, *см.* **Ulżyć**; || **Odelżyć kogo, komu**, на брань отвѣчáть бранью.

Odelżyciel, -a, *м.* облегчúтель.

Odemknąć, *см.* **Odmykać**.

Odepchnąć, *см.* **Odpychać**.

Odeprzeć, *см.* **Odpierać**.

Odeptać, утоптáть.

Oderwa, -y, *ж.* обрывокъ, **лохмóтье**.

Oderwać, *см.* **Odrywać**.

Oderwanie, обрывочно; || отвлечéнно.

Oderwanie, -nia, *ср.* отрывáніе, вырывáніе. **Oderwanie gruntu**, захватъ, урéзка земли́.

Oderwaniec, -ńca, *м. см.* **Odszczepieniec**.

Oderwany, отóрванный; || отвлечённый.

Oderwisko, -a, *ср.* обвáлъ, обры́въ, óсыпь, кýча осы́павшейся земли́.

Oderznąć, *см.* **Odrzynać.**
Oderznięcie, -cia, *ср. см.* **Odrzynanie.**
Odeschnąć, *см.* **Odsychać.**
Odesłać, *см.* **Odsyłać.**
Odesłanie, *см.* **Odsyłanie.**
Odespać, Odspać, вы́спаться.
Odessać, отсоса́ть.
Odetchnąć, Oddychać, дыша́ть, вздохну́ть; || отдохну́ть, отдыха́ть.
Odetchnienie, -nia, *ср.* дыха́ние, дыша́ние; || о́тдых, *см.* **Wytchnienie.**
Odętość, -ści, *ж.* вздутие, вспу́чиваніе, разду́тость.
Odęty, разду́тый, вспу́ченный.
Odewrzeć, *Стар.* отвори́ть.
Odezwa, -y, *ж.* о́тзывъ, сообще́ніе; || провозглаше́ніе; || привы́въ; || *Стар.* **Odezwa do sądu**, апелля́ція; || рѣчь, *см.* **Przemowa.**
Odezwać się, *см.* **Odzywać się.**
Odfarbować, выводи́ть цвѣтъ, своди́ть кра́ску; || лини́ть, выцвѣта́ть, *см.* **Puszczać.**
Odformować, формова́ть, вылива́ть въ фо́рму; || снима́ть фо́рму.
Odformowanie, -nia, *ср.* формо́вка, выливаніе въ фо́рму. (брань.
Odłuknąć, руга́ть, поноси́ть, излива́ть
Odgadać, Odgadywać, противорѣчить, прекосло́вить.
Odgadnąć, Odgadywać, отгада́ть, отга́дывать.
Odgadnienie, Odgadywanie, -nia, *ср.* разга́дка, отга́дываніе.
Odgadywać, *см.* **Odgadnąć.**
Odgadzać się, *см.* **Odgodzić się.**
Odgajać, Odgaić, *Стар.* изгна́ть.
Odganiać, Odgonić, Odegnać, отгоня́ть, отогна́ть.
Odganianie, -nia, *ср.* изгна́ніе.
Odgarnąć, Odgarniać, отсу́нуть, отсо́вывать, раздвига́ть, отстраня́ть; || отклоня́ть, отводи́ть.
Odgartywać, отгреба́ть.
Odgartywanie, -nia, *ср.* отгреба́ніе.
Odginać, Odgiąć, отгиба́ть, отогну́ть, выпрямля́ть, вы́прямить; || подбира́ть, подобра́ть, поднима́ть, приподня́ть (*пла́тье*), *см.* **Uginać.**
Odgłaszać, *см.* **Odgłosić.**
Odgłos, -u, *м.* отголо́сокъ, э́хо; || стукъ. **Odgłos bębnów**, стукъ бараба́новъ, бараба́нная дробь; || слухъ, молва́. **Odgłos się szerzy**, слухъ распространя́ется.
Odgłosić, Odgłaszać, оглаша́ть, грему́ть, отзыва́ться, раздава́ться; || отвѣча́ть, откли́каться. **Lasy i góry odgłaszały mu echem**, э́хо лѣсо́въ и горъ откли́кало ему́. **Odgłaszać się z kim**, перекли́каться съ кѣмъ.
Odgłośny, звонкій, звучный, гро́мкій.
Odgniatać, *см.* **Odgnieść.**
Odgnić, сгнить, истлѣть.
Odgnicie, -cia, *ср.* гни́лость, гниль.
Odgnieść, Odgniatać, отдави́ть, отдавливать.
Odgniewać się, укроти́ть свой гнѣвъ, угомони́ться, успоко́иться, переста́ть серди́ться, гнѣваться, *см.* **Udobruchać się.**
Odgniotek, -tka, *м. см.* **Nagniotek, Odcisk.**
Odgnoić, сгноить.
Odgodzić się, Odgadzać się, удали́ться, удаля́ться, отлучи́ться, отлуча́ться.
Odgórny, ве́рхній, го́рный.
Odgorzeć, сгорѣть.
Odgościć się (**od domu**), *Стар.* находи́ться въ дорогѣ, уѣхать изъ дому.
Odgotować, Odgotowywać, изгото́вить, изготовля́ть, отгото́вить, свари́ть, вари́ть.
Odgrabić, Odgrabiać, отгрести́, отгреба́ть.
Odgradzać, Odgrodzić, отгора́живать, отгороди́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.
Odgramiać, *см.* **Odgromić.**
Odgrana, *см.* **Odegrana.**
Odgraniczać, Odgraniczyć, разграни́чивать, отдѣля́ть, отдѣли́ть. **Pireneje odgraniczają Francją od Hiszpanji**, Пирене́и отдѣля́ютъ Фра́нцію отъ Испа́ніи.
Odgraniczenie, -nia, *ср.* разграниче́ніе, отдѣле́ніе; || межа́, грань, рубе́жъ; || грани́ца, предѣлъ.
Odgrażać, Odgrozić, грози́ть, угрожа́ть. || **Odgrażać się, Odgrozić się**, грози́ться, угрожа́ть другъ дру́гу.
Odgrażanie się, -nia się, *ср.* угро́за.
Odgrodzenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || перегоро́дка; || и́згородь, плете́нь.
Odgrodzić, *см.* **Odgradzać.**
Odgrom, -u, *м.* поте́ря, уро́нъ.
Odgromić, Odgramiać, отрази́ть, отража́ть, отби́ть, отбива́ть.
Odgrożenie się, -nia się, *ср.* угро́за, *см.* **Groźba, Pogróżka.**
Odgrozić się, *см.* **Odgrażać.**
Odgryzać, Odgryźć, отгрыза́ть, отгры́зть, отку́сывать, откуси́ть. || **Odgryzać się, Odgryźć się**, отгрыза́ться, отгры́зться; || * огрыза́ться, ворча́ть, отвѣча́ть съ гру́бостію.
Odgryzek, *см.* **Ugryzek.**
Odgrzać, Odgrzewać, отогрѣть, отогрѣва́ть, разогрѣть, разогрѣва́ть.
Odgrzanie, Odgrzewanie, -nia, *ср.* разогрѣва́ніе.
Odgrzebać, Odgrześć, Odgrzebywać, выка́пывать, вырыва́ть, отрыва́ть (*изъ земли*).
Odgrzewać, *см.* **Odgrzać.**
Odgurtować, Odgurtowywać, *Стар.* отстегну́ть, отстёгивать, отпря́чь, отпряга́ть (*ло́шадь*).
Odgważdżać, Odgwoździć, расклёпывать (*пу́шку*).
Odhaczyć, снять съ крюка́, отцѣпи́ть.
Odjąć, *см.* **Odejmować.**
Odjarzmić, сня́ть ярёмъ; || освободи́ть отъ и́га, отъ ра́бства.
Odjarzmienie, -nia, *ср.* сня́тіе ярма́; || освобожде́ніе отъ и́га, отъ ра́бства.

Odjazd, -u, *м.* отъ́ѣздъ, вы́ѣздъ, отбы́тіе.
Odjazdowy, отъѣ́здный, вы́ѣздный.
Odjechać, *см.* **Odjeżdżać.**
Odjechanie, -nia, *ср.* отъѣ́здъ.
Odjęcie, -cia, *ср.* лише́ніе, потеря (*до́лжности*), отста́вка, отрѣше́ніе (*отъ до́лжности*), *см.* **Złożenie. Odjęcie wzroku**, лише́ніе, потеря зрѣнія, *см.* **Pozbawienie**, уменьше́ніе, сокраще́ніе, уба́вка (*жа́лованья*); || **Odjęcie pieczęci**, сня́тіе печа́ти.
Odjęk, -u, *м.* стена́нье, о́ханье.
Odjemek, -mku, *м.* отло́мокъ, отры́вокъ, обры́вокъ; || крупи́ца, оста́токъ, *см.* **Okruch, Okrucha.**
Odjemny, отрица́тельный.
Odjeść, Odjadać, отъѣ́сть, отъѣда́ть, съѣ́сть, наѣ́сться, наѣда́ться. || **Odjeść się, Odjadać się**, отъѣ́сться, отъѣда́ться, *см.* **Odkarmiać się.**
Odjęty, о́тнятый, отво́рванный; || *Арив.* вы́чтенный.
Odjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣ́зда. **Napić się na odjezdne**, вы́пить прощальную ру́мку вина́ при отъѣ́здѣ. **Być na odjeździe**, быть гото́вымъ къ отъѣ́зду, *см.* **Wyjezdne, Wsiadane.**
Odjezdny, отъѣ́здный. **Godzina odjezdna**, часъ отъѣ́зда.
Odjeżdżać, Odjechać (*Стар.* **Odjachać**), уѣзжа́ть, уѣ́хать.
Odkąd, отку́да, *см.* **Zkąd**; || съ тѣ́хъ поръ какъ. **Odkąd cię widziałem**, съ тѣ́хъ поръ какъ я тебя́ ви́дѣлъ. || *Вопрос.* **Odkąd?** съ кото́рыхъ поръ, съ кото́раго вре́мени, какъ давно́, давно́ ли?
Odkadzić, кади́ть, льстить.
Odkajdanić, снять. разорва́ть цѣ́пи.
Odkapać, отка́пать.
Odkapturzyć, разстрига́ть мона́ха, лиша́ть мона́шескаго зва́нія; || *Охот.* снять клобучёкъ съ со́кола. || **Odkapturzyć się**, оста́вить мона́шество.
Odkarmić, Odkarmiać, откорми́ть, отка́рмливать, вы́кормить, выка́рмливать. || **Odkarmić się, Odkarmiać się**, откорми́ться, отка́рмливаться.
Odkasać, засучи́ть, подбира́ть, закру́чивать.
Odkąsać, Odkąsić, откуси́ть. || **Odkąsać się, Odkąsić się**, огрыза́ться.
Odkaszlnąć, отка́шлять, отка́шлянуть.
Odkaz, -u, *м. Стар.* отвѣ́тъ, *см.* **Odpowiedź**; || завѣща́нное имѣ́ніе, отка́зъ, *см.* **Zapis**; || ассигно́вка, пи́сьменный видъ; || прика́зъ; || поруче́ніе, полномо́чіе; || **Odkazka**, -i, *ж.* угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkazać, Odkazywać, *Стар.* отвѣча́ть; || **Odkazać kogo zkąd, od kogo**, отказа́ть кому́, удали́ть кого́; || **Odkazać komu co**, завѣща́ть, отка́зывать, *см.* **Przekazać**; || **Odkazać komu przysięgę**, отдава́ть кому́ на́ душу; || **Odkazać kogo do kogo**, отсыла́ть, отка́зывать. || **Odkazać się, Odkazywać się**, грози́ться.
Odkazanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz**; || *см.* **Odprawa, Odprawienie.** || **Odkazanie się**, угро́за.
Odkaziciel, -a, *м.* завѣща́тель.
Odkazicielka, -i, *ж.* завѣща́тельница.
Odkazka, *см.* **Odkaz.**
Odkazywać, *см.* **Odkazać.**
Odkazywanie, -nia, *ср. см.* **Odkaz.** || **Odkazywanie się**, угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkichnąć, чихну́ть, *см.* **Kichnąć.**
Odkiełznać, разнузда́ть.
Odkinąć, *Прост.* отки́нуть. || **Odkinąć się od kogo**, отрека́ться, отка́зываться.
Odkipieć, вскипѣ́ть.
Odkisać, Odkisnąć, скисать, скиснуть.
Odkiwnąć, кивну́ть.
Odkład, -u, *м.* отсро́чка, остано́вка, отлага́тельство, промедле́ніе.
Odkładać, Odłożyć, откла́дывать, отложи́ть; || отва́ливать, отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odłożył znaczną sumę**, онъ отложи́лъ (*для сбереже́нія*) значи́тельную су́мму. **Odłożyć na czas późniejszy**, отложи́ть *или* отсро́чить на бу́дущее вре́мя. **Odkładać od dnia do dnia**, откла́дывать со дня́ на́ день. || *Стар.* **Odkładać się**, отлага́ться, отдѣля́ться.
Odkładacz, -a, *м.* медли́тель.
Odkładanie, Odłożenie, -nia, *ср.* ме́дленіе; || отсро́чка, отлага́тельство, *см.* **Odroczenie**; || отпла́тіе корабля́; || **Odłożenie się (od czego)**, отвы́чка.
Odkładnica, -y, *ж* отва́лъ, поли́ца, у́хо (*у плу́га*).
Odkłaniać, Odkłonić, отклоня́ть, отклони́ть. || **Odkłonić się komu**, отклоня́ться, поклони́ться.
Odklarować, сцѣ́живать, слива́ть съ ос дка.
Odklarowanie, -nia, *ср.* сцѣ́живаніе, слива́ніе.
Odklęcie, -cia, *ср. см.* **Odklinanie.**
Odklejać, Odkleić, отклея́ть, отклеи́ть, отлѣпля́ть, отлѣпи́ть. * **Odklejać oczy**, протира́ть сли́пшіеся глаза́ || **Odklejać się, Odkleić się**, отклеи́ваться, отклеи́ться, отлѣпля́ться, отлѣпи́ться.
Odklejanie, Odklejenie, Odklejenie się, -nia, *ср.* расклёйка, расклёиваніе.
Odklepać, отколоти́ть, отвали́ть; || * **Odklepać pacierz**, пробормота́ть моли́тву.
Odklinać, Odkląć, Odkinąć, на руга́тельства отвѣча́ть руга́тельствами, перебра́ниваться; || снима́ть, снять прокля́тіе; || *Прост.* отворожи́ть, отколдова́ть.
Odklinanie, Odklęcie, -a, *ср. см.* **Odczarowanie.**
Odkłonić się, *см.* **Odkłaniać.**
Odkomenderować, командирова́ть, рядить.
Odkopać, Odkopywać, откопа́ть ыывать, отры́ть, отрыва́ть.
Odkosić, откоси́ть.

Odkować, вы́ковать; || чека́нить, отчека́нить, высѣка́ть, вы́рѣзать.

Odkraczać, *см.* **Odkroczyć.**

Odkrapiać, Odkropić, окропля́ть, окропи́ть.

Odkrawać, Odkrajać, Odkroić, отрѣзывать, отрѣзать, откра́ивать, откроить.

Odkręcać, Odkręcić, разсу́чивать, развива́ть, разкру́чивать; || отви́нчивать, отвёртывать. || **Odkręcać się, Odkręcić się**, отви́нчиваться, отвёртываться. || **Odkręcać kłucz**, *см.* **Przekręcić.**

Odkręcanie, Odkręcenie, -nia, *ср.* разсу́чиваніе, разкру́чиваніе; || отви́нчиваніе, отвёртываніе.

Odkręcić, Odkręcić się, *см.* **Odkręcać.**

Odkręcony, разсучённый, раскру́ченный.

Odkreślać, Odkreślić, черти́ть, начерти́ть, намѣча́ть, намѣтить; || разграни́чивать, размежо́вывать.

Odkreślenie, -nia, *ср.* начерта́ніе; || о́черкъ.

Odkreślić, *см.* **Odkreślać.**

Odkroczyć, Odkraczać, отступи́ть, отступа́ть, **Odkroczyć się, Odkraczać się**, отступа́ться, отдаля́ться, пя́титься, отклоня́ться.

Odkroić, *см.* **Odkrawać.**

Odkropić, *см.* **Odkrapiać.**

Odkryć, Odkrywać, откры́ть, открыва́ть. || **Odkryć się, Odkrywać się**, откры́ться, открыва́ться.

Odkrycie, Odkryto, откры́то, я́вно.

Odkrycie, Odkrywanie, -a, *ср.* откры́тіе, открыва́ніе.

Odkryto, *см.* **Odkrycie.**

Odkrytość, -ści, *ж.* открове́нность.

Odkryty, откры́тый; || открове́нный.

Odkrywacz, -a, *м.* открыва́тель.

Odkrzykać, Odkrzyknąć, открика́ться, откли́кнуться.

Odkrzywdzać, Odkrzywdzić, отомща́ть, отомсти́ть.

Odkrzywiać, Odkrzywić, выпрямля́ть, вы́прямить, расправля́ть, распра́вить.

Odkuć, снима́ть око́вку (*съ колеса́*); || раско́вывать (*ло́шадь*). || **Odkuć się**, расковаться.

Odkulbaczać, Odkulbaczyć, разсѣдлывать, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Odkup, -u, *м.* вы́купъ; || *Стар. Юрид.* сдѣлка, мирова́я; || о́ткупъ; || *Юрид.* **Możność odkupu**, пра́во вы́купа.

Odkupczy, выкупно́й, откупно́й.

Odkupić, Odkupywać, вы́купить, выкупа́ть; || искупи́ть, искупа́ть. **Odkupił ród ludzki krwią swoją**, искупи́лъ родъ челове́ческій кро́вью свое́ю (*объ Іисусѣ Христѣ*). || **Odkupić się, Odkupywać się**, откупи́ться, откупа́ться, вы́купиться, выкупа́ться.

Odkupiciel, -a, *м.* искупи́тель, изба́витель.

Odkupicielka, -i, *ж.* изба́вительница.

Odkupienie, -nia, *ср.* вы́купъ, *см.* **Odkup**; || искупле́ніе (*отъ грѣхо́въ*).

Odkupiny, *см.* **Okupiny.**

Odkupny, выкупно́й.

Odkupować, выкупа́ть.

Odkupywanie, -nia, *ср.* вы́купъ.

Odkurzyć, стере́ть пыль.

Odkwasić, *Хим.* обезки́слить, раскисли́ть, уничто́жить кисло́тность.

Odkwaszenie, -nia, *ср. Хим.* раскисле́ніе.

Odkwitać, Otkwitnąć, сно́ва разцвѣта́ть, разцвѣсти́; || *Прост.* отцвѣта́ть.

Odkwitanie, Odkwitnienie, -nia, *ср.* но́вое разцвѣта́ніе.

Odkwitować, разквита́ться, распла́ти́ться.

Odlać, *см.* **Odlewać.**

Odłączać, Odłączyć, отдѣля́ть, отдѣли́ть; || отлуча́ть, отлучи́ть (*отъ це́ркви*). || **Odłączać się, Odłączyć się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться, отставать, отста́ть, отка́зываться, отказа́ться, отрека́ться, отре́чься.

Odłączalny, отдѣли́тельный.

Odłączanie, Odłączenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, разлуче́ніе; || **Odłączenie się**, разставаніе, разлу́ка.

Odłącznie, отдѣльно, осо́бенно.

Odłączność, -ści, *ж.* отдѣльность.

Odłączny, отдѣли́мый; || отвлечённый.

Odłam, -u, *м.* отло́мокъ; || разва́лина, оста́токъ.

Odłamać, Odłamywać, отлома́ть, отла́мывать.

Odłamanie, -nia, *ср.* обла́мываніе.

Odłamek, Odłomek, -mka, *м.* обло́мокъ, отло́мокъ. **Chłopiec nie odłamek, dziewka nie odłamek**, высо́кій и стро́йный па́рень, высо́кая и стро́йная дѣви́ца; *см.* **Ułomek.**

Odlatać, Odlecieć, Odlatywać, отлета́ть, отлете́ть, улета́ть, улете́ть.

Odłazić, Odleźć, Odłazić, тащи́ться, тяну́ться, вылеза́ть.

Odlecieć, *см.* **Odlatać.**

Odledz, *см.* **Odleżeć.**

Odległe, Odległo, далеко́, далёко, отдалённо.

Odległość, -ści, *ж.* разстоя́ніе; || отдалённость, да́льность. **Odległość jednego miasta od drugiego**, разстоя́ніе одного́ го́рода отъ другаго. **Odległość czasów**, отдалённость времёнъ.

Odległy, отдалённый, далёкій.

Odlepiać, Odlepić, отлѣпля́ть, отлѣпи́ть. || **Odlepiać się, Odlepić się**, отлѣпля́ться, отлѣпи́ться.

Odlew, -u, *м.* отли́въ (*мо́ря*), *см.* **Odpływ**; || литьё, отли́вка (*ста́туи*). **Z jednego odlewu**, въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу. **Uderzyć ręką na odlew**, уда́рить руко́ю на отма́шь.

Odlewać, dlać, лить, отли́вать, отли́ть, вылива́ть, вы́лить, пла́вить, расплав-

лять. **Odlewać działa**, лить, отливать пушки. **Odlewać świece**, лить свѣчи.

Odlewacz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Odlewanie, -nia, *ср.* плавка, плавленіе, расплавка; || литьё, отливка.

Odlewany, литой, вылитый; || цѣльный, массивный.

Odlewisko, -a, *ср.* маленькое озеро.

Odlewnia, -ni, *ж.* литейная.

Odleżałka, *см.* **Uleżałka.**

Odleżały, отлежалый.

Odleźć, *см.* **Odłazić.**

Odleżeć, Odleżeć się, отлежаться, вылежаться.

Odliczać, Odliczyć, отсчитывать, высчитывать, высчитать, вычитать, вычесть, выключать, выключить (*изъ суммы*).

Odliczenie, -nia, *ср.* вычетъ (*изъ суммы*), сбавка, скидка, *см.* **Potrącenie.**

Odliczyć, *см.* **Odliczać.**

Odliga, -i, *ж.* оттепель.

Odlipać, Odlipnąć, отлѣпляться, отклеиваться.

Odlizać, слизать.

Odłóg, -ogu, *м. Агр.* залежь, паръ, новина, паренина, паровое поле, перелогъ, *см.* **Ugór. Odłogiem leżeć**, лежать въ пару (*о полѣ*), оставаться необработанымъ, быть въ пренебреженіи, въ забвеніи, въ запустѣніи. || *Ком.* переносъ суммы.

Odłogować, оставлять пашню подъ паръ, въ залежь, *см.* **Ugorować.**

Odłogowanie, -nia, *ср.* оставленіе пашни подъ паръ, въ залежь.

Odłogowy, паровой. **Pole odłogowe**, паровое поле, *см* **Odłóg, Ugorowy, Ugorny.**

Odłom, *см.* **Odłam.**

Odłomać, *см.* **Odłamać.**

Odłomek, *см.* **Odłamek.**

Odlosować, бросить жеребей, *см.* **Losować.**

Odlosowanie, -nia, *ср.* бросаніе, киданіе, метаніе жеребья; || балотированіе, балотировка, *см.* **Losowanie.**

Odlot, -u, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Odłożenie, *см.* **Odkładanie.**

Odłożyć, *см.* **Odkładać.**

Odłożysko, *см.* **Odłóg.**

Odłubać, отколупать.

Odludek, -dka, *м.* нелюдимъ; || **мизантропъ.**

Odludka, -i, *ж.* нелюдимка.

Odludkowstwo, -a, *ср.* ненависть къ людямъ, нелюдимство.

Odludnia, -dni, *ж.* безлюдіе, пустыня, уединеніе.

Odludnie, уединенно, пустынно.

Odludność, -ści, *ж.* безлюдье, пустынность, уединеніе.

Odludny, безлюдный, уединенный, пустынный.

Odłudzać, Odłudzić, отгращать, совращать, отводить; || прельщать, соблазнять. **Odłudzać od prawéj drogi**, совращать съ пути истины. **Odłudzić kogo**, обмануть.

Odłupać, Odłupywać, раскалоть, раскалывать, разщепить, расщеплять.

Odłupek, -pka, *м.* щепа, лучина.

Odłuszczać, Odłuszczyć, шелушить, вышелушить, лущить, вылущить, *см.* **Łuskać**; || **Odłuszczać ryby**, счищать шелухуу (*съ рыбы*).

Odlutować, распаять, распаивать; || **Odlutować się**, распаяться, распаиваться.

Odłużać, *см.* **Obdłużać.**

Odmach, -u, *м. см.* **Zamach.**

Odmachnąć, отмахнуть отъ себя.

Odmaglować, выкатать (*бельё*), *см.* **Maglować.**

Odmalować, *см.* **Malować.**

Odmalowanie, -nia, *ср.* живопись; || картина, изображеніе, описаніе, *см.* **Malowanie, Obraz.**

Odmamiać, Odmamić, *см.* **Odłudzać.**

Odmamiciel, -a, *м.* обольститель, прельститель, соблазнитель, искуситель.

Odmarszczać, Odmarszczyć, расправлять, распрáвить, сглаживать, разгладить морщины.

Odmarzać, Odmarznąć, таять, распускаться (*о льдѣ, снѣгѣ*), *см.* **Odtajać.**

Odmawiać, Odmówić, сказывать наизусть, произносить, разсказывать; || **Odmawiać za kim**, пересказывать, повторять вслѣдъ за кѣмъ; || **Odmawiać co komu**, отказывать кому въ чёмъ; || **Odmawiać kogo**, отговаривать, отсовѣтовать.

Odmawianie, Odmówienie, -nia, *ср.* сказываніе рѣчи наизусть; || произнесеніе (*молитвы*); || отказъ, *см.* **Odmowa. Odmówienie sprawiedliwości**, отказъ въ судебномъ разбирательствѣ.

Odmazać, Odmazywać, вымазать, вымазывать, вымарать, вымарывать.

Odmęt, -u, *м.* омутъ, мутная вода; || пучина, лабиринтъ: || хаосъ. ***W odmęcie ryby łowić**, въ мутной водѣ рыбу ловить.

Odmiał, -u, *м.* отмель, мель.

Odmiana, -y, *ж.* перемѣна, измѣненіе; || знакъ, мѣтка, пятно (*на лошади, на собакѣ*); || крапинка. **Marmur z odmianami**, крапчатый мраморъ; || *Ест. Ист.* разновидность, разность.

Odmianiec, *см.* **Odmieniec.**

Odmiar, -u, *м.* возмездіе, воздаяніе; || вознагражденіе

Odmiara, -y, *ж.* мѣряніе, измѣреніе.

Odmiatać, Odmieść, заметать, замести; || * отбрасывать, отметать, *см.* **Odrzucać.**

Odmiecenie, -nia, *ср.* подметаніе, заметаніе; || *отверженіе, отбрасываніе, *см.* **Odrzucenie.**

Odmiękać, Odmięknąć, дѣлаться мягкимъ, размякнуть; || *Безлич.* **Odmiękło na**

dworze, на дворѣ тáетъ, потеплѣло, *см.* **Puścić.**

Odmiękanie, Odmięknienie, -nia, *ср.* смягчéние, размягчéние.

Odmiękczać, Odmiękczyć, смягчáть, смягчúть.

Odmiękczanie, Odmiękczenie, -nia, *ср.* размягчéние. смягчéние.

Odmiękczyć, *см.* **Odmiękczać.**

Odmięknąć, *см.* **Odmiękać.**

Odmięknienie, *см.* **Odmiękanie.**

Odmieniać, Odmienić, перемѣня́ть, перемѣни́ть, измѣня́ть, измѣни́ть; || промѣнивать, промѣня́ть; || склоня́ть; || спряга́ть. **Odmienić sposób życia**, перемѣни́ть óбразъ жúзни. **Odmienić pieniądze**, промѣня́ть дéньги. *Грм.* **Odmieniać imię**, склоня́ть (*и́мя*). **Odmieniać słowo**, спряга́ть (*глаго́лъ*). || **Odmieniać się, Odmienić się**, перемѣня́ться, перемѣни́ться, измѣня́тся, измѣни́ться; || *Грам.* склоня́ться, (*объ именáхъ*), спряга́ться (*о глаго́лахъ*).

Odmienialny, измѣня́емый.

Odmienianie, Odmienienie, -nia, *ср.* измѣне́ние.

Odmieniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, измѣ́нникъ, перемѣ́нчивый, непостоя́нный; || *Прост.* чортъ, дья́волъ, злой духъ.

Odmiennie, перемѣ́нчиво, измѣ́нчиго, непостоя́нно, *см.* **Zmiennie**; || разли́чно, рáзно, и́наче, *см.* **Inaczéj.**

Odmiennik, -a, Odmienikwiat, -u, *м. Бот.* ка́менный перело́мъ (*растéніе*).

Odmienność, -ści, *ж.* перемѣ́нчивость, превра́тность, непостоя́нство, *см.* **Zmienność**; || рáзность, разли́чіе, рáзница, *см.* **Różność.**

Odmienny, измѣ́нчивый, перемѣ́нчивый, превра́тный, непостоя́нный, *см.* **Zmienny**; || рáзный, разли́чный, *см.* **Inszy, Różny.**

Odmierzać, Odmierzyć, отмéря́ть, отмéрить; || **Odmierzyć komu**, воздава́ть кому́ что́, отпла́чивать.

Odmierzenie, -nia, *ср.* измéре́ние.

Odmierzony, отмéря́нный, смéря́нный.

Odmieść, *см.* **dmiatać.**

Odmieszkać, отжúть (*срокъ*), **зажúть.**

Odmiot, -u, *м.* отка́зъ, непринáтіе, отверже́ние; || обóрышъ, вы́родокъ. **Odmiot natury**, вы́родокъ приро́ды; || нечистота́, дрянь; || ока́лина, вы́горки, шлакъ (*въ металлѣ*).

Odmładniać, обновля́ть, *см.* **Odmładzać.**

Odmładzać, Odmłodzić, моложáвить, молоди́ть, обновля́ть. || **Odmładzać się**, моложáвѣть, молоди́ться, каза́ться моло́же; || обновля́ться. **Na wiosnę wszystko się odmładza**, на весну́ всё обновля́ется.

Odmładzanie, Odmłodzenie, -nia, *ср.* омолоди́ніе; || обновле́ніе.

Odmleć, смоло́ть.

Odmłócić, смолоти́ть (*рожь*).

Odmłodek, -dka, *м.* **Odmłódź, -dzi**, *ж.* молодóй отпрыскъ, отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ; || *о́трасль; || ло́зочка. пру́тикъ (*у дéрева, у кустá*).

Odmłodniały, помолоде́вшій.

Odmłodnieć, помолоде́ть, **помоложáвѣть.**

Odmłodnienie, -nia, *ср.* помолоде́ніе.

Odmłodzenie, *см.* **Odmładzanie.**

Odmłodzić, *см.* **Odmładzać.**

Odmłodziciel, -a, *м.* обнови́тель, *см.* **Odnowiciel.**

Odmoczyć, смочúть, перемочúть.

Odmodlić się, отмоли́ться.

Odmorze, -a, *ср.* матери́къ, вну́тренность страны вдали́ отъ мóря.

Odmotać, размота́ть.

Odmowa, -y, *ж.* отка́зъ; || *Стар.* отвéтъ; || *Стар. Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе, отвéтъ на отвéтъ.

Odmówić, отказáть, *см.* **Odmawiać.**

Odmówienie, *см.* **Odmawianie.**

Odmownie, отрица́тельно, возрази́тельно, неутвердúтельно.

Odmowny, отрица́тельный, возрази́тельный, неутвердúтельный. **Odpowiedź odmowna**, отка́зъ.

Odmrażać, Odmrozić, отмора́живать, отморóзить.

Odmrożenie, -nia, *ср.* отморóженіе, озноблéніе.

Odmrożony, отморóженный.

Odmrugać, Odmrugnąć (*komu*), моргáть, подморгнýть.

Odmrukać, Odmruknąć, отвéчáть ворчáньемъ, ворчáть, брюзжáть.

Odmuchnąć, сдýнуть, сдуть. Odmuchnąć co z kurzu, сдуть пыль съ чего́-либо.

Odmurować, перестрóить; || проламывать заклáденное кирпичёмъ (*окно́, дверь*).

Odmyć, Odmywać, смыть, смывáть, отмы́ть, отмывáть.

Odmycić, Odmycić się, вы́платить, внести́ пóшлину.

Odmycie, -cia, *ср.* смываніе.

Odmykać, Odemknąć, отмыкáть, отомкнýть, отворя́ть, отвори́ть, открывáть, откры́ть, отпирáть, отперéть; || отодвигáть, отодви́нуть, отсóвывать, отсóунуть. | **Odmykać się**, отворя́ться, открывáться, отпирáться, отодвигáться отсóвываться.

Odmykanie, Odemknienie, Odemknięcie, -a, *ср.* отмыка́ніе. отпира́ніе, открыва́ніе.

Odmywać, *см.* **Odmyć.**

Odnajęcie, -cia, *ср.* передáча (*квартúры*).

Odnaszać, *см.* **Odnosić.**

Odnaszanie, *см.* **Odnoszenie.**

Odnawiać, Odnowić, обновля́ть, обнови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Odnawiacz, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**

Odnawianie, Odnowienie, -nia, *ср.* обновле́ніе, возобновле́ніе; || возстановле́ніе, возрожде́ніе. *см.* **Odrodzenie.**

Odnęcać, Odnęcić, сма́нивать, сманúть отвлекáть, отвлéчь.

Odnieć, Odniewać, разсвѣтáть, *см.* **Dnieć.**
Odniekąd, съ нѣкоторыхъ поръ, съ нѣкотораго врéмени.
Odnieść, *см.* **Odnosić.**
Odniesienie, *см.* **Odnoszenie.**
Odniosłość, -ści, *ж.* отношéніе; || связь.
Odniosły, *см.* **Odnośny.**
Odnitować (gwóźdź), отбивáть заклёпку (*у гвоздя́*).
Odnoga, -i, *ж. Бот.* óтпрыскъ, отрóстокъ, отвóдокъ, побѣгъ, вѣтка, óтрасль; || *Минер.* вѣтвь (*жи́лы*); || рѣчнóй рукáвъ, *см.* **Łacha;** || морскóй зали́въ, лимáнъ, *см.* **Ciaśnina, Zatoka.**
Odnosić, Odnaszać, Odnieść, относи́ть, отнести́; || доклáдывать; || относи́ть, припи́сывать; || *одéрживать, получáть. **Odnieść sprawę do sądu,** перенести́ дѣло въ судъ. **Lubi odnosić co słyszy,** лю́битъ передавáть всё чтó услы́шитъ. **Jaki pożytek odniesiesz z tego?** какýю пóльзу извлечёшь ты изъ э́того? **Odnieść zwycięstwo,** одержáть побѣ́ду. **Odnieść karę,** получи́ть наказáніе. || **Odnosić się, Odnaszać się, Odnieść się,** относи́ться, отнести́сь; || **Odnosić się do czego, do kogo,** *см.* **Odwołać się, Zdać się;** || **Odnosić się od czego,** отдаля́ться.
Odnośnie (do czego), относи́тельно (*чегó*).
Odnośny, относи́тельный.
Odnoszenie, Odnaszanie, Odniesienie, -nia, *ср.* отнóска, отнесéніе, перенесéніе; || **Z odniesieniem do...** ссылáясь на.. **W odniesieniu do....,** относи́тельно (*чегó*), *см.* **Stosunek, Wzgląd.** || **Odnoszenie się, Odniesienie się (do czego),** указáніе (*на чтó*), ссы́лка (*на чтó*), обращéніе (*къ чему́*), сношéніе (*съ кѣмъ*), отношéніе (*къ чему́, къ кому́*), сообщéніе (*одногó присутственнаго мѣста къ другóму рáвному*), óтзывъ.
Odnotowywać, отмѣчáть.
Odnowa, -y, *ж.* возобновлéніе, обновлéніе, *см.* **Odnowienie;** || поправка, почи́нка.
Odnowić, *см.* **Odnawiać.**
Odnowiciel, -a, *м.* возобнови́тель, возстанови́тель.
Odnowicielka, -i, *ж.* возобнови́тельница, возстанови́тельница.
Odnowienie, Odnawianie, -nia, *ср.* возобновлéніе, обновлéніе.
Odnóżka, -i, *ж. Агр.* óтпрыскъ, отрóстокъ, óтрасль.
Odnożysty, имѣющій мнóго рукавóвъ (*о рѣкѣ*).
Odonąd, *см.* **Onąd.**
Odor, -oru, *м. см.* **Zapach, Fetor, Smród.**
Odorać, Odorywać, вспахáть, вспáхивать, отпахáть.
Odosobniać, Odosobnić, отдѣля́ть, уединя́ть; || *Физ.* разобщáть, изоли́ровать. || **Odosobniać się, Odosobnić się,** уединя́ться, уедини́ться, удаля́ться, удали́ться (*отъ óбщества*).
Odosobnienie, -nia, *ср. Физ.* разобщéніе, разобщённость, изоли́рованіе, изоли́рованность; || уединéніе, одинóчество.
Odosobniony, *Физ.* разобщённый, изоли́рованный; || уединённый, отдѣлённый, отдѣльный, одинóкій.
Odpad, -u, Odpadek, -dku, *м.* отпáдышъ (*плодъ упáвшій съ дéрева*); || учáстокъ, отрѣзокъ (*маіорáтнаго имѣнія*); || **Odpadek leśny,** лѣснóй учáстокъ, лѣснáя дáча; || **Odpad,** отторжéніе, отпадéніе, *см.* **Odpadnienie.**
Odpadać, Odpaść, отпадáть, отпáсть, отвáливаться, отвали́ться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться, отставáть, отстáть, отступáть, отступи́ть, отложи́ться. **Odpaść od posłuszeństwa,** вы́йти изъ повиновéнія. **Odpaść od wiary,** отступи́ть отъ вѣры. **Odpaść od prawa,** потеря́ть прáво, лиши́ться прáва. **Odpaść od pamięci,** потеря́ть пáмять. **Odpadła mu chęć do tego,** у негó отпáла охóта къ э́тому. **Odpaść w dawny błąd,** снóва впасть въ прéжнюю погрѣшность. **Odpaść w chorobę,** вновь занемóчь тóю же болѣзнью.
Odpadanie, Odpadnienie, -nia, *ср.* отпадéніе, отречéніе, отложéніе; || отступлéніе, неповиновéніе; || утрáта, потéря; || **Odpadnienie w chorobę,** возврáтъ (*болѣзни*); || **Odpadnienie w grzech,** нóвое поползновéніе (*къ грѣху́*).
Odpadek, *см.* **Odpad.**
Odpadły, отпáвшій, отвали́вшійся; || отдѣли́вшійся, отстáвшій; || отступи́вшій, отложи́вшійся; || перешéдшій; || упáлый, упалóй (*объ имѣніи*).
Odpajać, Odpoić, спои́ть когó до безчýвственности.
Odpakować, распаковáть, развязáть, разверну́ть, вскрыть.
Odpakowanie, -nia, *ср.* распакóвка, развя́зываніе, раскры́тіе кипъ (*съ товáрами*), вскры́тіе.
Odpalać, Odpalić, обжигáть, обжéчь; || *Прост.* * **Odpalać kogo od czego,** отсылáть назáдъ *или* обрáтно, *см.* **Odprawiać.** || **Odpalać się, Odpalić się,** обжигáться, обжéчься; || вы́горѣть; || * **Nie może się fajki odpalić,** не мóжетъ вдóволь накури́ться трýбки.
Odparać, Odprać, отпáрывать, отпорóть, спáрывать, спорóть.
Odparcie -a, *ср.* отпóръ. **Odparcie zarzutów,** опровержéніе, возражéніе.
Odparty, отвéрженный, опровéрженный; || отражённый; || оттóлкнутый, отбрóшенный.
Odparzać, Odparzyć, обвáривать, обвари́ть, обдавáть, обдáть кипяткóмъ; || **Odparzać sobie co,** *см.* **Odcisnąć, Odsednić, Obetrzeć.**
Odparzelina, -y, *ж,* ссáдина, ссáдно (*на тѣлѣ*).
Odpasać, Odpasywać, распоя́сать, распоя́сывать, отстегну́ть, отстёгивать. **Odpasać pałasz,** отстегну́ть палáшъ.

Odpasać, odpaść, откáрмливать, откормить (*скотъ*). || **Odpasać się, Odpaść się**, разтолстѣть, разжирѣть.

Odpaść, Odpaśdź, *см.* **Odpadać.**

Odpędzać Odpędzić, отгонять, отогнáть, прогонять, прогнáть; || оттáлкивать, оттолкнуть, || отбивáть, отбить.

Odpędzanie, Odpędzenie, -nia, *ср.* отогнáніе; || оттáлкиваніе.

Odpętać, снимáть пýты (*съ ногъ лóшади*); || снимáть окóвы (*съ когó*). || **Odpętać się**, разбить, сбрóсить окóвы.

Odpętlać, Odpętlić, развязывать, развязáть, распýтывать, распýтать; || размáтывать (*нитки*), *см.* **Odmotać.**

Odpiać, пропѣть.

Odpić, Odpijać, отпить, отпивáть. **Odpijać, Odpić do kogo**, взаимно пить за здорóвье другъ дрýга.

Odpięcie, -cia, *ср. см.* **Odpinanie.**

Odpieczętować, распечáтать.

Odpieczętowanie, -nia, *ср.* распечáтываніе.

Odpieniać, оттягивать сутяжничествомъ; || **Odpienić**, снять пѣну, *см.* **Odszumować.**

Odpierać, Odeprzeć, оттáлкивать; || отражáть, отразить; отвергáть, отвéргнуть, опровергáть, опровéргнуть. **Gwałt gwałtem odeprzeć**, отразить силу силою. **Odeprzeć cios**, отразить, отбить ударъ. **Odpierać komu**, сопротивляться, противиться, *см.* **Opierać się. Odeprzeć komu**, возразить комý. *Юрид.* **Odpierać zarzuty**, пререкáться.

Odpiłki, *см.* **Opiłki.**

Odpiłować, отпилить.

Odpinać, Odpiąć, отстёгивать, отстегнýть, отцѣпливать, отцѣпить; || откáлывать, отколóть (*булáвку*); || отвязывать, отвязáть. **Odpiąć się**, разстегнýться.

Odpinanie, Odpięcie, -a, *ср.* разстёгиваніе.

Odpis, -u, *м.* письменный отвѣтъ; || спи́сокъ, снимокъ, кóпія.

Odpisać, Odpisywać, отвѣчáть (*на письмó*); || переписáть, перепи́сывать, списáть, опи́сывать, снять снимáть кóпію, копировáть; || *Стар.* завѣщáть, запи́сывать. || **Odpisać się z czego** *или* **czego**, откáзываться, отступáться, отрекáться (*отъ чегó*) на письмѣ. **Odpisać się od kogo**, не соглашáться съ чьимъ мнѣніемъ.

Odpisanie, -nia, *ср.* перепи́сываніе, перепи́ска; || пи́сьменный отвѣтъ, *см.* **Odpis.** || *Стар.* **Odpisanie się**, пи́сьменное отречéніе отъ чегó.

Odpłacać, Odpłacić, отплáчивать, отплатить..

Odpłaćca, Odpłajca, -y, Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłacicielka, -i, *ж.* возмéздница, мздовоздаятельница.

Odpłajca, *см.* **Odpłaćca.**

Odpłakać, Odpłakiwać, оплáкать, оплáкивать.

Odpłaszać, Odpłoszyć, спýгивать, спугнýть, пугáть, пугнýть, устрашáть, устрашить.

Odpłat, -u, *м.* **Odpłata, -y**, *ж.* заплáта, нагрáда, возмéздіе, воздаяніе. **W odpłat**, въ замѣнъ, въ нагрáду.

Odplatać, Odpleść, расплетáть, расплéсть; || разсýчивать, развивáть (*верёвку*).

Odpłatać, Odpłatnąć, отрубáть, отрубить, отсѣкáть, отсѣчь.

Odpłatny, вознаграждáемый; || вознаграждáющій.

Odpleść, *см.* **Odplatać.**

Odpłoszyć, *см.* **Odpłaszać.**

Odpłynąć, Odpływać, вытекáть, стекáть, истекáть (*о жидкости*); || отплы́ть, отплывáть.

Odpłynienie, -nia, *ср.* отплы́тіе.

Odpływ, -u, *м.* отли́въ, спускъ воды́, стокъ.

Odpływowy, водоотвóдный, водостóчный.

Odpocząć, Odpoczywać, отдохнýть, отдыхáть.

Odpoczęty, успокóившійся, отдохнýвшій

Odpocznienie, -nia, *ср.* **Odpoczynek, -nku**, *м.* покóй, óтдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе. **Wieczny mu odpoczynek!** упокóй Гóсподи его дýшу!

Odpoczynek, *см.* **Odpocznienie.**

Odpoczywać, *см.* **Odpocząć.**

Odpoczywanie, -nia, *ср. см.* **Odpocznienie.**

Odpoić, *см.* **Odpajać.**

Odpokutować, очи́стить, искупи́ть, заглáдить (*грѣхи*)..

Odpokutowanie, -nia, *ср.* искуплéніе, очищéніе грѣхóвъ.

Odpolerować, отполировáть, отшлифовáть, вы́лощить, *см.* **Polerować.**

Odpolny, *Фортиф.* внѣшній, нарýжный.

Odpór, -oru, *м.* отпóръ, отражéніе; || сопротивлéніе; || опровержéніе.

Odporca, -y, Odpornik, -a, *м.* проти́вникъ, *см.* **Przeciwnik.**

Odpornie, оборони́тельно, *см* **Opornie.**

Odpornik, *см.* **Odporca.**

Odporność, -ści, *ж.* сопротивлéніе, упóрность.

Odporny, оборони́тельный защити́тельный.

Odpościć, отпости́ться, отговѣть.

Odpowiadać, Odpowiedzieć, отвѣчáть, отвѣтить

Odpowiadacz, -a, *м.* отвѣтчикъ; || отвѣтственное лицó.

Odpowiadanie, -nia, *ср.* отвѣтъ.

Odpowiedni, *см.* **Odpowiedny.**

Odpowiednia, -ni, Odpowiednica, -y, *ж. см* **Wyrocznica.**

Odpowiednio, сообра́зно, соотвѣ́тственно, соразмѣ́рно.

Odpowiedniość, Odpowiedność, -ści, *ж.* соотвѣ́тственность, сообра́зность; || схо́дство, подо́біе, *см.* **Zgodność, Podobieństwo.**

Odpowiedny, Odpowiedni, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || схо́дный, свойственный, прили́чный; || отвѣ́тственный. **Strona odpowiedna**, отвѣ́тственная, проти́вная сторона́

Odpowiedź, -dzi, *ж.* отвѣ́тъ.

Odpowiedzenie, *см.* **Odpowiadanie.**

Odpowiedzialnie, съ приня́тіемъ на себя́ отвѣ́тственности.

Odpowiedzialność, -ści, *ж.* отвѣ́тственность; || отчётность. **Odpowiedzialność solidarna**, круго́вая пору́ка. *Юрид.* **Odpowiedzialność cywilna**, отвѣ́тственность по гражда́нскому суду́. **Pod własną odpowiedzialnością**, подъ ли́чной отвѣ́тственностію. **Poszukiwanie odpowiedzialności na kim**, ходата́йство о привлече́ніи къ отвѣ́тственности кого́-либо.

Odpowiedzialny, отвѣ́тственный

Odpowiedzicielka, -i, *ж.* прорица́тельница.

Odpowiedzieć, *см.* **Odpowiadać.**

Odpozew, -zwu, *м.* **Odpozwanie, -nia**, *ср.* *Юрид.* встрѣ́чная жа́лоба на истца́.

Odpozwać, *Юрид.* пода́ть встрѣ́чную жа́лобу на истца́.

Odpozwanie, *см.* **Odpozew.**

Odprasować, вы́гладить.

Odpraszać, Odprosić, взаи́мно проси́ть, приглаша́ть; || отмѣня́ть приглаше́ніе; || **Odpraszać się**, извиня́ться. **Przepraszać.**

Odpraszanie, Odproszenie, -nia, *ср.* отме́на приглаше́нія; || извине́ніе.

Odprawa, -y, *ж.* отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || о́тпускъ, увольне́ніе; || **Odprawa wyroku**, *Стар. Юрид.* о́пись иму́щества, исполне́ніе суде́бнаго приго́вора; || **Odprawa syna**, отдѣле́ніе сы́на (*по иму́ществу*). **Odprawa córki**, обзаведе́ніе, снаряже́ніе до́чери прида́нымъ; || **Odprawa psów**, корме́ніе соба́къ.

Odprawiać, Odprawować, Odprawywać, Odprawić, отправля́ть, отпра́вить; || устро́ивать, обдѣ́лывать, ула́живать, *см.* **Ułatwić**; || исполня́ть, исправля́ть, *см.* **Odbyć, Pełnić, Sprawować**; || совершать, торжествова́ть, пра́здновать, справля́ть (*день именины и т. п.*); || **Odprawiać kogo**, отсыла́ть, увольня́ть; || **Odprawiać (syna lub córkę)**, выдѣля́ть, объявля́ть совершеннолѣ́тними (*сына или дочь*), вы́дать за́мужъ свою́ дочь, дава́ть прида́ное за до́черью. || **Odprawiać się**, отправля́ться, удаля́ться, оставля́ть (*слу́жбу*); || совершаться, пра́здноваться, отправля́ться съ торжество́мъ; || **Odprawić się z czém**, ула́дить, устро́ить что́-либо. **Odprawić się z kim**, поко́нчить съ кѣ́мъ дѣ́ло.

Odprawianie, Odprawienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || выполне́ніе, исполне́ніе; || соверше́ніе, пра́зднованіе.

Odprawić, *см.* **Odprawiać.**

Odprawiciel, -a, *м.* отправи́тель; || отправля́ющій това́ры.

Odprawiny, -win, *мн.* *Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти роди́тельской, объявле́ніе совершеннолѣ́тія (*сына или до́чери*), выдѣле́ніе по иму́ществу.

Odprawny, отпускно́й, увольни́тельный. **Posłuchanie odprawne**, отпускна́я ауді́енція. **List odprawny żonie**, разво́дная.

Odprosić, *см.* **Odpraszać.**

Odprowadzać, Odprowadzić, отводи́ть, отвести́, провожа́ть, провести́, сопровожда́ть; || **Odprowadzać kogo od czego**, отгова́ривать, отсовѣ́товать.

Odprowadzanie, -nia, *ср.* проведе́ніе. *Горн.* **Odprowadzanie wód (ściąganie, pokonywanie)**, освобожде́ніе го́рныхъ вы́работокъ отъ воды́.

Odprowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, провожа́тый.

Odprucć, *см.* **dporać.**

Odprysnąć, брызнуть, прыснуть.

Odprządz, *см.* **Odprzędać.**

Odprząść, напря́сть.

Odprzątać, Odprzątnąć, прибира́ть, прибра́ть, отложи́ть въ сто́рону.

Odprzątanie, Odprzątnienie, -nia, *ср.* убо́рка, уно́съ, увозъ.

Odprzedać, Odprzedawać, перепрода́ть, перепродава́ть.

Odprzedanie, Odprzedawanie, -nia, *ср.* **Odprzedaż, -y**, *ж.* перепрода́жа.

Odprzedawać, *см.* **Odprzedać.**

Odprzedawanie, -nia, *ср.* перепрода́жа.

Odprzedawca, -y, *м.* перепрода́вецъ, барышникъ.

Odprzędać, Odprządz, выпряга́ть, вы́прячь, отпряга́ть, отпря́чь, откла́дывать, отложи́ть (*лошадей*).

Odprzysięgać, Odprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, отрека́ться, отступа́ться, отка́зываться, отпира́ться (*подъ кля́твою, подъ прися́гою*); || кля́сться, божи́ться.

Odprzysięganie, Odprzysiężenie, -nia, *ср.* отрече́ніе подъ прися́гою, кля́твенное отрече́ніе, очисти́тельная прися́га.

Odprzysiężnik, -a, *м.* учини́вшій прися́гу.

Odpuścić, Odpuszczać, пусти́ть, пуска́ть, отпусти́ть, отпуска́ть; || отпуска́ть (*грѣхи*), прощать.

Odpuściciel, -a, *м.* отпуска́ющій (*грѣхи*).

Odpust, -u, *м.* проще́ніе, отпуще́ніе (*грѣхо́въ, простýпковъ*); || о́тпускъ, увольне́ніе; || церко́вная церемо́нія отпуще́нія грѣхо́въ, про́ща (*у като́ликовъ*); || спускъ, стокъ (*воды*), шлюзъ.

Odpustny, отпусти́тельный, проти́тельный.

Odpustowy, относя́щійся къ це́рковному отпуще́нію грѣхо́въ, *см.* **Odpust.**

Odpuszczenie, -nia, *ср.* отпуще́ніе грѣхо́въ; || проще́ніе, поми́лованіе.

Odpychać, Odepchnąć, отта́лкивать, оттолкну́ть, отверга́ть, отве́ргнуть; || не принима́ть, не приня́ть.

Odpychający, отта́лкивающій.

Odpychanie, Odepchnięcie, -a, *ср.* отта́лкиваніе.

Odpytać, Odpytywać, распроси́ть, распра́шивать.

Odra, -y, *ж.* корь (*боле́знь*).

Odrąbać, отрубя́ть.

Odrabiać, Odrobić, отрабо́тывать, отработа́ть, зарабо́тывать, зарабо́тать (*плату*); || отде́лать, отде́лывать.

Odrabianie, -nia, *ср.* отрабо́тываніе, зарабо́тываніе (*пла́ты*); || выполне́ніе.

Odrachować, Odrachowywać, отсчита́ть, отсчи́тывать.

Odraczać, Odroczyć, отсро́чивать, отсро́чить; || отка́дывать, отложи́ть (*до друго́го ра́за*).

Odraczanie, -nia, *ср.* отка́дываніе, отсро́чка.

Odradować się, нарадоваться.

Odradzać, Odradzić, отсовѣтывать.

Odradzać, Odrodzić, возрождать, возроди́ть. || **Odradzać się, Odrodzić się**, возрожда́ться, возроди́ться, переро́ждаться, переро́диться.

Odradzanie, -nia, *ср.* отсовѣтываніе, разубѣжде́ніе.

Odradzanie, Odrodzenie, -nia, *ср.* **Odrodzenie się**, возрожде́ніе.

Odrapać, Odrapywać, оцара́пать, оцара́пнуть, сдира́ть, содра́ть.

Odrapaniec, -ńca, *м. см.* **Obszarpaniec.**

Odrapaniny, -nin, *мн.* отре́пье, лохмо́тье, ве́тошь.

Odrastać, Odrosnąć, Odrość, выраста́ть, вы́расти.

Odrastanie, Odrośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе.

Odratować, спасти́, изба́вить.

Odraz, -u, *м.* проти́вный уда́ръ, отраже́ніе; || возме́здіе, *см.* **Odwet.**

Odraza, -y, *ж.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Odrażać, Odrazić, отвраща́ть, отврати́ть, возбужда́ть отвраще́ніе, отта́лкивать.

Odrażający, отврати́тельный, проти́вный, отта́лкивающій, непріа́тный.

Odrażanie, Odrażenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Odrazić, *см.* **Odrażać.**

Odrażny, *см.* **Odrażający.**

Odrębnie, отдѣ́льно, осо́бенно, по́розь.

Odrębność, -ści, *ж.* отдѣ́льность, особе́нность.

Odrębny, отдѣ́льный, осо́бенный.

Odręczny, на́скоро сдѣ́ланный, поспѣ́шный.

Odrestaurowanie, -nia, *ср.* переде́лка, перестро́йка.

Odrętwiać, Odrętwić, дѣ́лать онѣ́мѣлымъ, безчу́вственнымъ; || * притупля́ть. **Nieczynność odrętwia umysł**, безде́йствіе притупля́етъ умъ.

Odrętwiałość, -ści, *ж.* оцѣпене́лость, оцѣпене́ніе, онѣ́мѣніе, остолбене́ніе; || затверде́лость, окоченѣ́лость.

Odrętwiały, оцѣпене́лый, остолбене́лый, окоченѣ́вшій; || затверде́лый.

Odrętwieć, цѣпенѣть, коченѣть, нѣмѣть; || притупля́ться.

Odrętwienie, *см.* **Odrętwiałość.**

Odrobek, -bku, *м.* отрабо́тываніе, зарабо́тываніе пла́ты, зажи́въ.

Odrobić, *см.* **Odrabiać.**

Odrobienie, *см.* **Odrabianie.**

Odrobina, -y, Odrobinka, -i, *ж.* кроха́, кро́шка; || части́чка. **Ani odrobiny**, нѣтъ ни кро́шки, ни ка́пельки. **Zaczekaj odrobinę**, подожди́ кро́шечку, мину́тку.

Odroczenie, -nia, *ср.* отсро́чка, *см.* **Odraczanie.**

Odroczony, отсро́ченный.

Odroczyć, отсро́чить, отложи́ть, продли́ть срокъ, *см.* **Odraczać.**

Odroda, -y, *ж.* возрожде́ніе.

Odrodek, -dka, *м.* выродокъ, *см.* **Wyrodek.**

Odrodnie, *см.* **Wyrodnie.**

Odrodny, выродившійся, *см.* **Wyrodny.**

Odrodzenie, *см.* **Odradzanie, Odradzanie się.**

Odrodzić się, вы́родиться, отста́ть (*отъ пре́дковъ*), *см.* **Wyrodzić się.**

Odroić, намечта́ться, *см.* **Roić**; || **Odroić się**, *см.* **Roić się.**

Odrojenie, *см.* **Rojenie.**

Odrokować, *см.* **Rokować.**

Odrość, *см.* **Odrastać.**

Odrośl, -i, *ж.* отро́стокъ, о́трасль. *Умен.* **Odrośla, -i**, *ж.* отро́сточекъ.

Odrosły, вы́росшій.

Odrost, -u, *м.* отро́стокъ, побѣ́гъ, молода́я о́трасль (*дере́вьевъ*); || приращеніе.

Odrostek, -stka, *м. см.* **Odrośl.**

Odróżniać, Odróżnić, отлича́ть, отличи́ть, различа́ть, различи́ть. || **Odróżniać się, отлича́ться**, различа́ться.

Odróżnianie, Odróżnienie, -nia, *ср.* отли́чіе, разли́чіе, различе́ніе, *см.* **Różnica.**

Odrwić, Odrwiwać, одура́чить, обману́ть, провести́, наду́ть.

Odrwiciel, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ, *см.* **Oszust.**

Odrwienie, -nia, *ср.* обма́нъ, плутовство́, *см.* **Oszukanie, Oszustwo.**

Odrwisz, -a, *м. см.* **Odrwiciel**; || *Стар.* обма́нъ, плу́тня.

Odryć, отры́ть, откопа́ть.

Odryczeć, переста́ть реве́ть, мыча́ть; || переста́ть голоси́ть, горла́нить, ора́ть; || **Odryknąć, Odrykiwać**, отвѣча́ть мыча́ньемъ, реве́ньемъ.

Odryna, -y, *ж.* навѣ́съ, сара́й (*для се́на*)

Odrysować, срисова́ть

Odrysowanie, -nia, *ср.* начертáніе, рисóвка, óчеркъ.

Odrywać, Oderwać, отрывáть, оторвáть; || отвлекáть, отвлéчь; || отвращáть, отвратúть. || **Odrywać się, Oderwać się**, отрывáться, оторвáться, отвлекáться, отвлéчься.

Odrywek, -wka, *м.* отрывóкъ.

Odrzec, Odrzekнąć, отвѣтить, отвѣчáть, возразúть, возражáть, *см.* Odrzekać. || **Odrzec się**, *см.* Odrzekać się.

Odrzeć, *см.* Odzierać.

Odrzecznie, безсмы́сленно, нелѣ́по.

Odrzeczny, безсмы́сленный, нелѣ́пый.

Odrzekać, Odrzec, отвѣчáть, отвѣтить; || *Прост.* отворожúть, заговáривать; || заклинáть, изгоня́ть (*бѣса*) || **Odrzekać się, Odrzec się**, отрекáться, отрéчься, отказывáться, отказáться.

Odrzucać, Odrzucić, отбрáсывать, отброси́ть; || отсылáть назáдъ *или* обрáтно; || отражáть (*тьмы, лучи*); || отвергáть, отводúть (*свидѣтелей*); || не принимáть, отвергáть (*предложéніе*); || отказывáться (*отъ выгоды*); || отри́нуть, не одобрúть, *см.* Naganić, Potępić.

Odrzucanie, Odrzucenie, -nia, *ср.* непріня́тіе, отверже́ніе, непризнáніе; || *Юрид.* отвóдъ (*свидѣтелей*).

Odrzuciciel, -a, *м.* непринимáющій, отвергáющій.

Odrzut, -u, *м.* отверже́ніе, отбрáсываніе, *см.* Odrzucanie.

Odrzutek, -tka, *м.* обóрышъ, бракъ, дрянь. *Odrzutek świata tego, превре́ннѣйшій изъ людéй.

Odrzwi, *род. п.* **Odrzwi**, *мн.* **Odrzwie**, -a, *ср.* налúчникъ (*у дверéй*). || *Горн.* дверно́й окладъ.

Odrzychłopski, *Ирон.* обирáющій, притѣсня́ющій мужико́въ, обдирáло.

Odrzygać, Odrzygnąć, отрыгáть, отрыгну́ть, *см.* Rzygać.

Odrzyganie, -nia, *ср.* отры́жка.

Odrzynać, Oderznąć, отрѣзывать, отрѣ́зать.

Odrzynanie, Oderznięcie, -a, *ср.* отрѣ́зываніе.

Odrzynek, -nka, *м.* отрѣ́зокъ.

Odrzyskóra, -y, *м.* живодёръ.

Odsadnić, *см.* Odsednić.

Odsadzać, Odsadzić, вытѣсня́ть, вы́тѣснить; || отстраня́ть, отстрани́ть; || отклоня́ть, отклони́ть, отгоня́ть, отогна́ть; || отбúвать, отби́ть; || пересади́ть (*растéніе*); || отнимáть отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzać, Odsądzić, присуждáть, присуди́ть, приговáривать, приговори́ть; || **Odsądzić kogo od własności**, лиши́ть владѣ́нія по судéбному приговóру. * **Odsądzić kogo od czci**, объяви́ть кого́ безчéстнымъ по суду́. **Odsądzić kogo od rozumu**, призна́ть кого́ безу́мнымъ.

Odsadzanie, Odsadzenie, -nia, *ср.* вытѣсне́ніе, отстране́ніе, удале́ніе; || пересáживаніе (*растéнія*); || отня́тіе отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* осужде́ніе, присужде́ніе, приговóръ; || лише́ніе (*чéсти, правъ состоянія*); || разжáлованіе (*офицéра*).

Odsadzić, *см.* **Odsadzać.**

Odsądzić, *см.* **Odsądzać.**

Odsadzka, -i, *ж. см.* **Podstawa.**

Odsednić, Odsedniać, натирáть, осáдить сѣдлóмъ (*спúну лóшади*).

Odsednienie, -nia, *ср.* осáдина.

Odsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* отдѣле́ніе составны́хъ частéй имýществъ.

Odsełać, *см.* **Odsyłać.**

Odsep, -u, *м.* **Odsepisko**, -a, *ср.* нано́съ, нано́сная земля́; || *см.* **Odsyp.**

Odseparować, отдѣли́ть, разграни́чить.

Odseparowanie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, разграниче́ніе.

Odsforować, развóривать, спусти́ть, спускáть со свóры (*собáкъ*).

Odsforowanie, -nia, *ср.* развóрка собáкъ, спускáніе со свóры.

Odsiać, Odsiewać, пересѣ́ять, пересѣ́вать, снóва засѣ́вать; || просѣ́ять (*муку*), *см.* **Przesiać.**

Odsiadać, Odsieść, Odsiąść, Odsiadać się, Odsieść się, Odsiąść się, отсѣдáть, сади́ться дáлѣе отъ кого́-либо, усáживаться; || высидѣ́ть (*въ тюрьмѣ за долги*).

Odsiadły, сѣ́вшій, осѣ́вшій.

Odsiąść, *см.* **Odsiadać.**

Odsiec, отсѣ́чь, отрубúть,

Odsiecz, -y, *ж.* по́мощь, вспомогáтельное вóйско.

Odsieczenie, -nia, *ср.* отсѣче́ніе.

Odsieczник, -a, *м.* приходя́щій въ по́мощь осаждённымъ,

Odsieczny, вспомогáтельный; || осáдный (*о коронѣ, монетѣ*).

Odsiedzieć, отсидѣ́ть, *см.* **Odsiadać.**

Odsiekać, отсѣкáть, отрубáть. || **Odsiekać się**, отбивáться.

Odsieść, *см.* **Odsiadać.**

Odsiodłać, разсѣдлáть.

Odskakać, Odskakiwać, Odskoczyć, отскáкивать, отскочúть, подскáкивать, подскочúть, отпры́гивать, отпры́гнуть.

Odskakiwanie, -nia, *ср.* отскáкиваніе, подскáкиваніе, подпры́гиваніе.

Odskoczenie, -nia, *ср. см.* **Odskok.**

Odskoczyć, *см.* **Odskakać.**

Odskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || отдавáніе назáдъ, откáтъ (*пýшки*); || отражéніе, *см.* **Odbicie się.**

Odskrobać, Odskrobywać, оскребáть, оскрёбывать.

Odskrobiny, -bin, *мн.* оскрёбки, отскрёбки.

Odskubać, ощипáть. **Odskubnąć**, ущипну́ть, *см.* **Uskubnąć.**

Odsładzać, Odsłodzić, услаждáть, услади́ть.

Odsłaniać, Odsłonić, открывáть, откры́ть; || снимáть (*máску, покрывáло*); =

подня́ть (*занавѣску*); || разоблачи́ть (*та́йну*).

Odsłanianie, Odsłonienie, -nia, *ср.* открыва́ніе; || снима́ніе (*ма́ски, покрыва́ла*); || подня́тіе (*занавѣски*); || разоблаче́ніе (*та́йны*).

Odsławić się, нахвали́ться.

Odsłona, -y, *жс. Театр.* дѣйствіе, актъ.

Odsłonecznik, -a, *м. Астрон.* афе́лій (*са́мое большо́е разстоя́ніе плане́ты отъ со́лнца*).

Odsłoneczny, въ своёмъ афе́ліи, *см.* **Odsłonecznik.**

Odsłonić, *см.* **Odsłaniać.**

Odsłonienie, *см.* **Odsłanianie.**

Odsłuchać, вы́слушать, просло́шать. || **Odsłuchać się,** наслу́шаться.

Odsługa, -i, *жс* взаи́мная услу́га; || возме́здіе, воздая́ніе.

Odsługiwać, Odsłużyć, отслу́живать, отслужи́ть, выслу́живать, вы́служить; || воздава́ть, возда́ть, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odsługiwanie, Odsłużenie, -a, *ср. см.* **Odsługa.**

Odsłużyć, *см.* **Odsługiwać.**

Odsmarować, вы́мазать.

Odsnować, разбира́ть, распуска́ть осно́ву (*тка́ни*).

Odśpiewać, пропѣть.

Odspód, Odespód, *Стар.* сни́зу.

Odspodek, -dka, *м.* низъ.

Odspodni, ни́жній.

Odspowiadać się, вы́спрашиваться.

Odśrodni, центробѣжный.

Odśrodkowy, эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Odśrubować, отви́нчивать, развинчивать, отверну́ть.

Odssać, Odessać, отсоса́ть.

Odstać się, измѣни́ться; || отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*), *см.* **Ustać się.**

Odstanie, -nia, *ср.* удале́ніе, оставле́ніе, *см.* **Odstąpienie.**

Odstanowić, случа́ть.

Odstanowienie, -nia, *ср.* слу́чка.

Odstąpić, *см.* **Odstępować.**

Odstąpienie, -nia, *ср.* оставле́ніе, уступка (*имѣнія и т. п.*), переда́ча (*своихъ правъ*); || измѣна (*своему́ зна́мени*); || отступле́ніе отъ вѣры, вѣроотступничество, отсту́пничество, отреченіе. отпаде́ніе, *см.* **Odstępstwo;** || *Юрид.* отреченіе, предложе́ніе о прекраще́ніи дѣла; || отступле́ніе отъ предме́та; || **Odstąpienie własności na użyteczność publiczną,** уступка ча́стной со́бственности на общественную по́льзу.

Odstawa, -y, *жс.* доста́вка, поста́вка; || перево́зка, прово́зъ, транспо́ртъ, *см.* **Dostawa.**

Odstawać, Odstać, отставать, отста́ть; || отступа́ть, отступи́ть (*отъ вѣры*).

Odstawanie, -nia, *ср.* отставáніе.

Odstawiać, Odstawić, отставля́ть, отста́вить; || доставля́ть, доста́вить; || *Юрид.* отводи́ть (*свидѣтелей*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odstawka, -i, *жс.* отста́вка.

Odstęp,-u, *м.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || *Архит.* промежу́токъ, проле́тъ; || **Odstęp wiersza od wiersza,** кра́сная строка́; || про́бѣлъ. *Тип.* разря́дка.

Odstępca, -y, Odstępień, -pnia, Odstępnik, -a, *м.* отсту́пникъ.

Odstępiować, наложи́ть штемпель.

Odstępne, -ego, *ср.* отступно́е, отсту́пное (*де́ньги за уступку*), откупно́е.

Odstępny, отступно́й; || отпа́дшій.

Odstępować, Odstąpić, отступа́ть, отступи́ть; || отставáть, отста́ть; || отдаля́ться, отдали́ться; || уступа́ть, уступи́ть (*что́ кому́*).

Odstępowanie, -nia, *ср.* (**od materji**), отступле́ніе отъ предме́та.

Odstępstwo, -a, *ср.* отсту́пничество.

Odstradać, рискова́ть, подверга́ть опа́сности.

Odstraszać, Odstraszyć, устраша́ть, отпугну́ть, пуга́ть, испуга́ть. || **Odstraszać się, Odstraszyć się,** тера́ть бо́дрость, упада́ть ду́хомъ.

Odstraszanie, -a, *ср.* устраше́ніе. остра́стка.

Odstręczać, Odstręczyć, отговáривать, отговори́ть, отсовѣтовать, отклоня́ть, отклони́ть, отбива́ть охо́ту (*къ чему́*), отвраща́ть.

Odstręczenie, -nia, *ср,* отклоне́ніе, отвраще́ніе; || отсовѣтованіе; || отвлече́ніе (*отъ чего́ либо*).

Odstroić, Odstrajać, разстро́ить, разстра́ивать. || **Odstroić się, Odstrajać się,** разстро́иться, разстра́иваться.

Odstrojenie, -nia, *ср.* разноглáсіе, разнозву́чіе.

Odstronić, устрани́ть.

Odstronie, -nia, *ср.* заку́локъ, захолу́стье.

Odstrugać, сострогать, соскобли́ть, оскребáть.

Odstrużki, -ków, *мн. см.* **Strużyny.**

Odstrzydz, Odstrzygać, остри́чь. **Odstrzygnąć (kogo od czego),** отклони́ть, отврати́ть, оттолкну́ть.

Odstrzyżki, -ów, *мн.* обре́зки, оста́тки

Odstyrować, отва́ливать, отва́ливать (*отъ бе́рега*).

Odsunąć, *см.* **Odsuwać.**

Odsunięcie, Odsunienie, -a, *ср.* увольне́ніе; || удале́ніе, устране́ніе, отста́вка.

Odsuszyć, вы́сушить.

Odsuwać, Odsunąć, отодвигáть, отдви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть; || удали́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть.

Odsuwalny, выдвижно́й; || отдали́емый, устраня́емый, *см.* **Odwołalny.**

Odsuwanie, Odsunięcie, -a, *ср.* отодвиганіе, отсо́вываніе; || удале́ніе, устране́ніе.

Odświęcać, Odświęcić, отпра́здновать. **Odświęcać księdza,** разстрига́ть свяще́нника.

Odświęcenie, -nia, *ср.* разстриже́ніе свяще́нника.

Odświegotać, прощебета́ть.

Odświętnie, попра́здничному.

Odświętny, пра́здничный.

Odświeżać, Odświeżyć, освѣ́жать, освѣ́жить, охлажда́ть, охлади́ть; || подновля́ть, подправля́ть (*карти́ну*).

Odswoić, Odswajać, отучи́ть, отуча́ть. || **Odswoić się, Odswajać się,** отвыка́ть.

Odsychać, Odeschnąć, отсыха́ть, отсо́хнуть.

Odsyłać, Odsełać, Odesłać, отсыла́ть, отосла́ть, отправля́ть, отпра́вить.

Odsyłacz, -a, *м.* вы́носка (*въ кни́гѣ*), примѣча́ніе.

Odsyłanie, Odesłanie, -nia, *ср.* отсы́лка, пересы́лка, отпра́вка.

Odsyp, -u, *м.* отсы́пка, отсы́пной хлѣ́бъ.

Odsypać, Odsypywać, отсы́пать, отсыпа́ть.

Odszańcować się, срыть укрѣпле́нія.

Odszarowywać, Odszorować, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть.

Odszczekać, Odszczekiwać, отвѣча́ть ла́емъ, бреха́ньемъ (*о соба́кахъ*); || *Прост.* огрыза́ться; || *Стар.* отрека́ться, отпира́ться (*отъ клеветы́, отъ свои́хъ слове́съ*), *см.* **Odwołać.**

Odszczep, -u, Odszczepek, -pka, *м.* оско́локъ, щепа́, лучи́на; || зано́за, *см.* **Odszczepienie.**

Odszczepieniec, -ńca, *м.* ерети́къ, раско́льникъ, *см.* **Kacerz.**

Odszczepiennica, -y, *ж.* ерети́чка, ерети́ца, раско́льница, *см.* **Kacerka.**

Odszczepieński, раско́льничій, ерети́ческій.

Odszczepieństwo, -a, *ср.* отступничество, е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе, *см.* **Kacerstwo.**

Odszczyknąć, Odszczykiwać, оторва́ть, отрыва́ть, сорва́ть, срыва́ть, рвать (*цвѣты́, ла́стья и т. п.*).

Odszemrać, пробормота́ть.

Odszlachcić, лиши́ть шляхе́тства.

Odszlamować, вычища́ть отъ гря́зи.

Odszlifować, отшлифова́ть, отполирова́ть.

Odsznurować, разшнурова́ть.

Odsznurowanie, -nia, *ср.* разшнурова́ніе.

Odszorować, вы́чистить, вы́тереть, натере́ть.

Odszpuntować, оттыка́ть (*бо́чку*), вынима́ть втулку (*у бо́чки*).

Odszpuntowanie, -nia, *ср.* вынима́ніе втулки (*у бо́чки*).

Odszrubować, *см.* **Odśrubować.**

Odszturchnąć, Odszturknąć, оттолкну́ть, отпихну́ть.

Odszukać, Odszukiwać, отыска́ть, отыска́ивать.

Odszukanie, -nia, *ср.* отыска́ніе; || откры́тіе, изобрѣте́ніе.

Odszumować, снять пѣ́ну.

Odszumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣ́ны.

Odszurować, *см.* **Odszarowywać.**

Odszybować, улете́ть, взви́ться

Odszyć, сшить.

Odszydzać, Odszydzić (komu), отчу́ливаться, шу́тками отдѣ́ливаться.

Odtąd, съ тѣ́хъ поръ, съ того́ вре́мени; || *Стар.* отсю́да, *см.* **Ztąd.**

Odtajać, Odtajeć, отта́ять.

Odtapiać, *см.* **Odtopić.**

Odtargnąć, отвле́чь, отврати́ть.

Odtargować, вы́торговать.

Odtaśmować, развяза́ть снуро́къ.

Odtłuc, отби́ть, отколоти́ть.

Odtoczyć, отточи́ть, вы́точить.

Odtopić, Odtapiać, растопи́ть, раста́пливать, распла́вить, распла́вливать.

Odtopnąć, отта́ять, раста́ять.

Odtrącać, Odtrącić, отверга́ть, отве́ргнуть, отта́лкивать, оттолкну́ть; || вычита́ть, вы́честь, скида́ть, ски́нуть, сбавля́ть, сба́вить; || отража́ть, отрази́ть (*уда́рь*). || **Odtrącać się,** отставля́ть (*отъ кого́*), оставля́ть, покида́ть (*кого́*).

Odtrącenie, -nia, *ср.* уба́вка, сба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе, вы́четь; || вычита́ніе.

Odtrząść, натрясти́.

Odtychmiast, *Стар.* съ э́тихъ поръ, съ э́того вре́мени.

Oduczać, Oduczyć, отуча́ть, отучи́ть. || **Oduczać się, Oduczyć się,** отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Oduczanie, Oduczenie, -nia, *ср.* отвы́чка.

Oduczyć, *см.* **Oduczać.**

Odumarek, -rka, *м.* оста́вшій по́слѣ своёй сме́рти иму́щество, оста́вившій завѣща́ніе.

Odumarły, оставшійся по́слѣ чьей-либо сме́рти. **Dziecko odumarłe,** лишившійся отца́ и ма́тери, сирота́. **Odumarłe dobra,** вы́морочное иму́щество.

Odumarszczyzna, -y, *ж.* вы́морочное иму́щество.

Odumierać, Odumrzeć, умира́я, оставля́ть что́-либо. **Odumrzeć znacznych długów,** оста́вить по́слѣ своей сме́рти значи́тельные долги́. **Odumrzeć czego,** со смертію лиши́ться чего́-либо.

Odumorek, -rka, *м.* сирота́; || оста́вшаяся по́слѣ уме́ршаго движимость.

Odurzać, Odurzyć, оглуша́ть, оглуши́ть, ошелома́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, вскружи́ть го́лову; || опьяня́ть, упои́ть. **Huk działa odurza,** громъ пу́шекъ оглуша́етъ. **Dym tytuniowy odurza,** табачный дымъ одуря́етъ. **Wino odurza,** вино́ опьня́етъ. **Odurzony szczęściem,** упоённый сча́стіемъ. || **Odurzać się,** упива́ться; || обольща́ться, напуска́ть на себя́ дурь.

Odurzający, одуря́ющій, охмеля́ющій, упои́тельный.

Odurzały, одурѣ́вшій, поражённый, оглушённый.

Odurzeć, одурѣ́ть.

Odurzenie, **-nia**, *ср.* оглуше́ніе, ошеломе́ніе; * смуще́ніе; || упое́ніе.

Odurzony, *см.* **Odurzać**.

Odurzyć, *см.* **Odurzać**.

Oduzdne, **-ego**, *ср.* де́ньги на во́дку ко́нюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, **Odwabić**, отвлека́ть, отвле́чь, сма́нивать, смани́ть; || отбива́ть, отби́ть (*покупа́телей*).

Odwabianie, **Odwabienie**, **-nia**, *ср.* отвлече́ніе, совраще́ніе; || отсовѣ́тываніе, отгова́риваніе.

Odwabiciel, **-a**, *м.* обольсти́тель, совраги́тель, развраги́тель.

Odwabicielka, **-i**, *ж.* обольсти́тельница, совраги́тельница, развраги́тельница.

Odwach, **-u**, *м.* карау́льня, гауптва́хта.

Odwadzać, **Odwadzić**, устраня́ть препя́тствіе.

Odwaga, **-i**, *ж.* отва́га, му́жество, сме́лость; || опа́сность. **Z odwagą życia**, съ опа́сностію жи́зни.

Odwalać, **Odwalić**, отва́ливать, отвали́ть (*ка́мень*); || выла́мывать, вы́ломать (*дверь*). || **Odwalić komu głowę**, снять ему́ го́лову съ плечъ. **Odwalić rękę**, отруби́ть ру́ку.

Odwalina, **-y**, *ж. см.* **Odłam**.

Odwarzać, **Odwarzyć**, отвари́ть, вскипяти́ть.

Odważać, **Odważyć**, взвѣ́шивать, вѣ́сить, взвѣсить, отвѣсить; || рискова́ть, подверга́ть опа́сности. **Odważyć życie**, подверга́ть опа́стности свою́ жизнь. || **Odważyć się na co**, отва́житься, рѣши́ться напа́сть на кого́. || **Odważać się komu czém**, откупа́ться.

Odważanie, **Odważenie**, **-nia**, *ср*, вѣ́шаніе, взвѣ́шиваніе; || рискова́ніе, подверга́ніе себя́ опа́сности.

Odważnie, отва́жно, сме́ло.

Odważnis, **-sia**, *м.* смѣльча́къ.

Odważny, отва́жный, сме́лый.

Odważyć, *см.* **Odważać**.

Odwdzięczać, **Odwdzięczyć**, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odwdzięczanie, **Odwdzięczenie**, **-nia**, *ср.* **Odwdzięk**, **-u**, *м.* **Odwdzięka**, **-i**, *ж.* благодаре́ніе, благода́рность, призна́тельность.

Odwdzięczyć, *см.* **Odwdzięczać**.

Odwdzięk, **Odwdzięka**, *см.* **Odwdzięczanie**.

Odwecować, отточи́ть, вы́вострить.

Odwet, **-u** *м.* вознагражде́ніе убы́ткоръ, отпла́та, возме́здіе, воздая́ніе. **Na odwet**, въ воздая́ніе того́, за то́.

Odwetować (**komu za co**), отплати́ть, воздать, вознагради́ть убы́тки.

Odwetowanie, **-nia**, *ср.* отпла́та, воздая́ніе, *см.* **Powetowanie**.

Odwiązanie, **-nia**, *ср.* развя́зываніе.

Odwiązywać, **Odwiązać**, отвя́зывать, отвяза́ть.

Odwiązywanie, *см.* **Odwiązanie**.

Odwieczerz, *Нескл.* **Odwieczerze**, **-a**, *ср.* пополу́денное вре́мя.

Odwiecznie, съ древнѣ́йшихъ време́нъ, съ незапа́мятныхъ време́нъ.

Odwieczność, **-ści**, *ж.* превѣ́чность.

Odwieczny, превѣ́чный.

Odwiedzać, **Odwiedzić**, посѣща́ть, посѣти́ть, навѣща́ть, навѣсти́ть.

Odwiedzanie, **Odwiedzenie**, **-nia**, *ср.* посѣще́ніе.

Odwiedziny, **-dzin**, *мн.* посѣще́ніе, визи́тъ.

Odwierać, **Odewrzeć**, *см.* **Otwierać**, **Otworzyć**.

Odwiercenie, **-nia**, *ср.* пробура́вленіе, просве́рливаніе.

Odwiercić, **Odwiertywać**, пробура́вливать, просве́рливать.

Odwierzgać, **Odwierzgiwać**, **Odwierzgnąć**, брыка́ть, ляга́ть.

Odwierzganie, **Odwierzgiwanie**, **-nia**, *ср.* брыка́ніе, ляга́ніе.

Odwieść, отвести́, отклони́ть.

Odwiew, **-u**, *м.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Odwiewać, **Odwiać**, отвѣва́ть, отвѣ́ять; || вѣ́ять хлѣ́бъ; || отдува́ть, сдува́ть.

Odwieźć, *см.* **Odwozić**.

Odwiezienie, **-nia**, *ср.* перевезе́ніе, перево́зка, прово́зъ.

Odwijać, **Odwinąć**, **Odwić**, развива́ть, разви́ть, развёртывать, развернуть. **Odwinąć papier**, развернуть бума́гу. **Odwijać dziecko (z pieluchów)**, распелёнывать ребёнка. *Морс.* **Odwinąć od brzegu**, **Odwinąć z portu**, разшварто́вывать, открѣпля́ть кора́бль, выходи́ть изъ га́вани.

Odwijanie, **-nia**, **Odwinięcie**, **Odwicie**, **-a**, *ср.* развива́ніе, развёртываніе; || распелена́ніе (*ребёнка*); || *Морс.* разшварто́вленіе, открѣпле́ніе корабля́, выходъ изъ га́вани.

Odwikłać, распу́тать, разобра́ть, разъясни́ть.

Odwikłanie, **-nia**, *ср.* распу́тываніе, разбира́ніе, раскры́тіе.

Odwilgłość, **-ści**, *ж.* мокрота́, сы́рость, вла́жность.

Odwilgły, мо́крый, сыро́й, вла́жный.

Odwilgnąć, **Odwilżeć**, **Odwilgotnieć**, отсырѣ́ть, сдѣлаться вла́жнымъ. *Безлич.* **Odwilgło**, потеплѣ́ло, ста́ло тепле́е.

Odwilż, **-y**, *ж.* о́ттепель.

Odwilżać, **Odwilżyć**, увла́живать, увла́жить, орошать, оросить, сма́чивать, смочи́ть. || **Odwilżać się**, **Odwilżyć się**, увла́живаться; || мо́кнуть, напита́ться вла́гою; || прохлажда́ться.

Odwilżający, увлажа́ющій, прохлади́тельный.

Odwilżanie, Odwilżenie, -nia, *ср.* смáчиванie, увлáживаниe, увлáженiе.
Odwilżeć, *см.* **Odwilgnąć.**
Odwilżenie, *см.* **Odwilżanie.**
Odwilżyć, *см.* **Odwilżać.**
Odwinąć, *см.* **Odwijać.**
Odwinięcie, *см.* **Odwijanie.**
Odwinszować (komu), взаймно поздрáвить кого́.
Odwisłość, *см.* **Obwisłość.**
Odwisły, *см.* **Obwisły.**
Odwisnąć, *см.* **Obwisnąć.**
Odwitać, взаймно привѣтствовать кого́.
Odwłaczanie, -nia, *ср.* проволóчка, *см.* **Odwleczenie, Odwłoczenie, Odwłoka.**
Odwlec, *см.* **Odwłóczyć, Odwlec się,** *см.* **Odwłóczyć się.**
Odwleczenie, -nia, *ср.* отсрóчка, задéржка, останóвка.
Odwlekać, *см.* **Odwłóczyć.**
Odwlekanie, -nia, *ср. см.* **Odwłóczenie.**
Odwłóczenie, Odwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываньe. отлага́тельство, отсрóчиваніе, задержáніе, промедлéніе.
Odwłocznie, мéдленно, мѣшкотно; || *Юрид.* отлага́тельно, съ промедлéніями, съ отсрóчками.
Odwłoczność, -ści, *ж.* мéдленность, мѣшкотность, отлага́тельство.
Odwłoczny, мéдленный, мѣшкотный.
Odwłóczyć, Odwlekać, Odwłaczać, Odwlec, оттащи́ть, оттáскивать, отвлекáть, отвлéчь; || * отложи́ть, отлага́ть, откла́дывать, отсрóчить, отсрóчивать, замéдлить, замедля́ть, мéдлить, задержáть, задéрживать, || **Odwłóczyć (pole),** отборони́ть (*пóле*), окóнчить боронéніе, *см.* **Włóczyć.** || **Odwłóczyć się, Odwlekać się, Odwlec się,** замéдлиться, замедля́ться, тянýться, проволáкиваться. *Посл.* **Co się odwlecze, to nie uciecze,** чемý быть того́ не миновáть.
Odwłoczyciel, -a, *м.* медли́тель, коснúтель; || копýнъ, конотýнъ, мѣшкотный.
Odwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отсрóчка, промедлéніе.
Odwód, -odu, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья́*), *см.* **Spust**; || отступлéніе, *см.* **Odwrót. Potykać się w odwodzie,** отступáть, ретировáться; || зáднее вóйско, арріергáрдъ, *см.* **Straż tylna**; || резéрвный кóрпусъ; || **Mieć pewną sumę w odwodzie,** имѣть въ запáсѣ нѣкоторую сýмму. || (*Стар. Юрид.*) отвóдъ, оправдáніе, очищéніе, *см.* **Kompromis.**
Odwodny, отвóдный; || служáщій къ отведéнію, къ отстранéнію; || находя́щійся со стороны́ воды́.
Odwodowy, резéрвный.
Odwodzca, -y, *м.* совратúтель.
Odwodzenie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* отсовѣтованіе, разубѣждéніе; || совращéніе.
Odwodzić, Odwieść, отводúть, отвести́, отдалúть, отдалúть; || отвращáть, отвлекáть (*отъ чего́*); || **взвести́ курóкъ** (*у ружья́*); || **Odwieść rękę,** занéсть рýку (*на кого́*), замахнýться рукóю. || **Odwodzić się, Odwieść się,** удаля́ться, удали́ться, отстраня́ться, отстрани́ться; || обращáться, относúться, подáть апелля́цію; || *Стар. Юрид.* очищáться отъ обвинéнія.
Odwodziciel, -a, *м. см.* **Odwodzca.**
Odwodzicielka, -i, *ж.* совратúтельница.
Odwojować, вновь завоевáть, завладѣ́ть, отбúть.
Odwojowanie, -nia, *ср.* отбúтіе, завладѣніе.
Odwołalność, -ści, *ж.* отмѣни́мость, отрѣши́мость, смѣня́емость, отмѣня́емость, отрѣша́емость.
Odwołalny, смѣня́емый, отмѣни́мый, отрѣши́мый.
Odwołanie, -nia, *ср.* отмѣнéніе, отмѣна, уничтожéніе; || отрицáніе, отверженіе; || отозвáніе (*посла́нника*). **Odwołanie się,** *см.* **Odwoływanie się.**
Odwołujący, отмѣни́тельный отмѣня́ющій, уничтожáющій, устраня́ющій.
Odwoływać, Odwołać, отзывáть, отозвáть (*посла́нника*), отставля́ть, отстáвить, отрѣша́ть, отрѣши́ть, увольня́ть, увóлить отъ слýжбы (*чинóвника*); || отсрочивáть, отсрóчить, откладывáть, отложúть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, *см.* **Cofnąć**; || отпирáться, отрекáться (*отъ свои́хъ словъ*). **Odwołać potwarz,** отрéчься, отперéться отъ клеветы́. || **Odwoływać się, Odwołać się,** обращáться, обрати́ться, ссыла́ться, сосла́ться (*на чей судъ, на чьё свидѣтельство*); || *Юрид.* приноси́ть óтзывы. **Odwoływać się do wyższego sądu, апелли́ровать, взять, подáть апелля́цію.**
Odwoływanie, *см.* **Odwołanie, -nia,** *ср.* отозвáніе; || отрѣшéніе, увольнéніе; || отмѣна, уничтожéніе; || **Odwoływanie się, Odwołanie się,** обращéніе (*къ чьему́ суду́, къ чьему́ свидѣтельству*), апелля́ція, óтзывъ, перенóсъ дѣла въ высшую инстáнцію судá. **Odwołanie się do wyroków sądu,** обжáлованіе судéбныхъ рѣшéній. **Droga odwołania się,** апелляціóнный порáдокъ.
Odwóz, -ozu, *м.* отсы́лка, пересы́лка, отпрáвка, перевóзка, провóзъ, транспóртъ, *см.* **Odstawa.**
Odwożenie, -nia, *ср.* перевóзка.
Odwozić, Odwieźć, отвози́ть, отвезти́, перевози́ть, перевезти́.
Odwózka, -i, *ж. см.* **Odwóz.**
Odwozowy, транспóртный, перевóзный.
Odwracać, Odwrócić, отвращáть, отврати́ть, отвора́чивать, отворотúть; || * отсовѣтывáть, отговáривать; || *Агрон.* **Odwracać rolę,** двоúть, вторúчно перепáхивать пóле. || **Odwracać się, Odwrócić się,** отвращáться, отврати́ться, отвора́чиваться, отворотúться.
Odwracanie, Odwrócenie, -nia, *ср.* отвращéніе, отклонéніе, устранéніе, уда-

ле́ніе; || **Odwracanie roli**, *Агрон. см.* **Odwracanka, Odwracać.**

Odwracanka, -i, *ж. Агрон.* второ́е паха́нье, двое́ніе.

Odwrócenie, *см.* **Odwracanie.**

Odwrócić, *см.* **Odwracać.**

Odwrócicіel, -a, *м.* отврати́тель, отвраща́ющій, устраня́ющій кого́ *или* что́-либо.

Odwrócicielka, -i, *ж.* отврати́тельница, отвращающая, устраняющая кого́ *или* что́-либо.

Odwrócіki, -ów, *мн.* крючки́ (*у позумє́нтщиков*).

Odwrót, -otu, *м.* поворо́тъ плу́га, *см.* **Uwróć**; || втори́чно вспа́ханное по́ле; || отступле́ніе, ретира́да; || **Na odwrót**, наоборо́тъ, навы́воротъ. **Są osoby, których powierzchowność przyciąga, a charakter odpycha ludzi, i naodwrót**, есть ли́чности, нару́жность кото́рыхъ привлека́тельна, а хара́ктеръ отта́лкиваетъ отъ нихъ люде́й, и наоборо́тъ. **Czytać na odwrót**, чита́ть навы́воротъ.

Odwrotnie, обра́тно, обою́дно, взаи́мно; || навы́воротъ, наоборо́тъ.

Odwrotny, отмѣни́мый, поправи́мый; || обра́тный, проти́вный; || (*Астрон.*) возвра́тный, поворо́тный; || (*Мат.*). **Stosunek odwrotny**, возвра́тное *или* обра́тное отноше́ніе. **Reguła trzech odwrotna**, тройно́е обра́тное пра́вило; || **Koło (niebieskie) odwrotne**, тро́никъ, поворо́тный кругъ, *см.* **Zwrotnik.**

Opwrótowy, относя́щійся къ отступле́нію, къ ретира́дѣ.

Odwstawać, *см.* **Odstać.**

Odwstecz, — употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Z odwsteczy**, наза́дъ, за́домъ, обра́тно; || при оборо́тѣ.

Opwykać, Odwyknąć, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Odwykłość, -ści, *ж.* **Odwyknienie, -nia**, *ср.* отвы́чка, непривы́чка.

Odwykły, отвы́кшій, отвы́кный.

Odwyknąć, *см.* **Odwykać.**

Odwyknienie, -nia, *ср. см.* **Odwykłość.**

Odwzajemniać, Odwzajemnić, отплáчивать, отплатúть взаи́мностію; || **Odwzajemniać się**, *см.* **Wywzajemniać się.**

Odymać, Odąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть, пу́чить, вспу́чить; || **Odymać się, Odąć się**, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вздýться, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́хнуть, вспу́хнуть.

Odymiać, Odymić, задыми́ть, закопти́ть.

Odyniec, -ńca, *м.* кабáнъ, вепрь.

Odżąć, сжать (*рожь*).

Odżalić, Odżałować, перестáть жалѣ́ть, скорбѣ́ть, сокрушáться, печáлиться; || посвящáть, жéртвовать, не жалѣ́ть, не щади́ть.

Odże, *см.* **Ot, Otże.**

Odżeglować, отплы́ть, уйти́ въ мо́ре.

Odżegnać się, Odżegnywać się, откре́щиваться; || отступáться, отрека́ться.

Odżegnanie, -nia, *ср.* осѣне́ніе себя́ кре́стнымъ зна́меніемъ.

Odżeńca, -y, *м.* изгоня́ющій, удаля́ющій.

Odżeniać, отгоня́ть.

Odżenić się, развести́сь (*съ женою*).

Odzew, *р. п.* odezwu, *м.* о́тзывъ, зовъ; || апелля́ція, перено́съ дѣла въ вы́сшій судъ.

Odziać, Odzieć, одѣ́ть.

Odziczały, одича́лый.

Odziczeć, одича́ть.

Odziębiać, Odziębić, отморо́живать, отморо́зить; || растáпливать, распускáть, *см.* **Topić.**

Odzięblina, -y, *ж.* озноблéніе, отморо́женіе.

Odziębnąć, смёрзнуть.

Odziedziczać, Odziedziczyć, насле́довать, получи́ть въ насле́дство.

Odziedziczenie, -nia, *ср.* насле́дованіе.

Odzielenieć, заселенѣ́ть.

Odziemek, *см.* **Odziomek.**

Odziemnica, -y, *ж. см.* **Ciasnocha.**

Odziemny, удалённый отъ земли́ (*Астр.*). **Punkt odziemny**, апоге́й (*то́чка плане́тнаго пути́ наибо́лье удалéнная отъ земли́*).

Odzienie, -nia, *ср.* одéжда, одѣ́яніе.

Odzierać, Odrzeć, *см.* **Obdzierać, Obedrzeć.**

Odzierżać, Odzierżeć, Odzierżywać, одéрживать, одержáть, пріобрѣтáть, пріобрѣ́сть, получáть, получи́ть. || **Odzierżeć się**, удержáться, остáться.

Odziewać, Odziać, одѣ́вать, одѣ́ть. || **Odziewać się, Odziać się**, одѣ́ваться, одѣ́ться.

Odziewalny, служáщій для одѣ́ванія.

Odziewanie, Odzianie, -nia, *ср.* одѣ́ваніе, одéжда.

Odziewek, -wku, *м.* плáтье.

Odzież (*Стар.* **Odzieża**), **-y**, *ж.* одéжда.

Odzimny, *см.* **Zimowy.**

Odziomek, -mka, *м.* ни́жняя часть дре́весnаго корня́, ко́мель.

Odznaczać, Odznaczyć, обозначáть, отмѣчáть, начертáть; || различáть, распознавáть; || отличáть. || **Odznaczać się, Odznaczyć się**, различáться, отличáться.

Odznaczenie, -nia, *ср.* начертáніе, обозначéніе; || **Odznaczenie się**, отли́чіе, *см* **Odznaka.**

Odznaczyć, *см.* **Odznaczać.**

Odznaka, -i, *ж.* отли́чіе, разли́чіе, отличи́тельный знакъ, мѣ́тка.

Odzowny, звóнкій, гро́мкій; || отзы́вный.

Odżuwać, Odżuć, пережёвывать, *см.* **Przeżuwać.**

Odźwierna, -éj, Odźwierniczka, -i, *ж* привратница.

Odźwierne, -ego, *ср.* дéньги на вóдку даваéмыя привратнику.

Odźwiernia, -i, *ж.* жили́ще приврáтника *или* швейца́ра, швейца́рская.

Odźwiernictwo, -a, *ср.* до́лжность приврáтника *или* швейца́ра.

Odźwierny, -ego, *м.* приврáтникъ, швейца́ръ.

Odzwyczajać, Odzwyczaić, отучáть, отучи́ть. || **Odzwyczajać się, Odzwyczaić się,** отучáться, отучи́ться, отвыкáть, отвы́кнуть, *см.* **Odwyknąć.**

Odzwyczajanie, -nia, *ср.* отýчиваніе; || **Odzwyczajanie się,** отвы́чка.

Odżyć, оживáть; || приходи́ть въ себя́.

Odżycie, -cia, *ср.* возрожде́ніе.

Odzysk, -u, *м. Ком.* возвратъ де́негъ съ должника́.

Odzyskać, Odzyskiwać, опя́ть найти́, отыскивать, отыскáть; || возвращáть, воротúть, опя́ть пріобрѣтáть, пріобрѣсть; || *Ком.* класть въ кáссу получáемыя де́ньги.

Odzyskalny, во́звратúмый.

Odzyskanie, -nia, *ср.* отысканіе, возвращéніе, вторúчное пріобрѣтéніе, взысканіе.

Odzywać się, Odezwać się, отзывáться, отозвáться, откликáться, откликнýться; || **Odezwać się o co,** трéбовать вы́дачи, трéбовать обрáтно (*чего́*). **Odezwać się o dług,** трéбовать вы́платы дóлга; || прибѣгáть, обращáться, относúться (*къ посрéдничеству*). **Odezwać się do wyższego sądu,** прибѣгнуть къ вы́сшему судý, обратúться въ вы́сшій судъ; || возобновля́ться, возвращáться, вновь явля́ться, покáзываться, обнаружúваться. **Febra mu się odezwała,** лихорáдка снóва у негó обнаружúлась.

Odżywiać, Odżywić, оживля́ть, оживúть; || подкрѣпля́ть, подкрѣпúть, освѣжáть, освѣжúть, ободря́ть, ободрúть, *см.* **Ożywiać.** || **Odżywiać się, Odżywić się,** оживáть, укрѣпля́ться, подкрѣпля́ться, *см.* **Ożywiać się.**

Odżywianie, Odżywienie, -nia, *ср.* оживлéніе; || **Odżywianie się, Odżywienie się,** возстановлéніе (*здорóвья, сúлъ*), выздоровлéніе.

Odżywić, *см.* **Odżywiać.**

Odżywiciel, -a, *м.* оживúтель.

Odżywienie, *см.* **Odżywianie.**

Odżywność, -ści, *ж.* животворя́щая, живúтельная сúла, *см.* **Ożywność.**

Odżywny, животворя́щій, живúтельный, *см.* **Ożywczy, Ożywny.**

Ofajdać, запáчкать, замарáть, запáкостить.

Ofert, -u, *м.* **Oferta, -y,** *ж. Стар.* лесть, льстúвость.

Oferta, -y, *ж.* **Ofertorjum,** *ср. Церк.* дароприношéніе, проскомúдія.

Ofiara, -y, *ж.* же́ртва, жертвоприношéніе; || обѣтъ, обѣщáніе; || же́ртвованіе, пожéртвованіе, даръ; || цѣна́ предложéнная на торгáхъ; || *добровóльная пóдать.

Ofiarka, -i, *ж.* приношéніе, даръ, обѣтное приношéніе.

Ofiarniczy, жре́ческій.

Ofiarnik, -a, *м.* жрецъ. **Wielki ofiarnik,** первосвящéнникъ.

Ofiarnikowy, жре́ческій.

Ofiarny, Ofiarowny, же́ртвенный.

Ofiarodawca, -y, же́ртвователь.

Ofiarować, же́ртвовать; || посвящáть; || предлагáть. || **Ofiarować się,** же́ртвовать собóю; || предавáться, посвящáть, обрекáть себя́; || **Ofiarować się do miejsca świętego,** дать обѣтъ посѣтúть святы́я мѣстá.

Ofiarowanie, -nia, *ср.* жертвоприношéніе, же́ртвованіе, закла́ніе же́ртвы; || *Церк. см.* **Oferta;** || **Ofiarowanie Najświętszéj Panny,** Введéніе во храмъ Богоро́дицы (*21-го ноября́*).

Ofiarownica, -y, *ж.* жри́ца, *см.* **Kapłanka.**

Ofiarownicki, жре́ческій.

Ofiarownictwo, -a, *ср.* жре́чество; || первосвящéнство.

Ofiarownik, -a, *м. см.* **Ofiarnik;** || же́ртвенникъ.

Oficer, -a, *м.* офицéръ. **Oficer od piechoty,** пѣхóтный офицéръ. **Oficer od artylerji,** артиллерíйскій офицéръ, и т. д.

Oficerek, -rka, *м. Умен.* офицéрикъ.

Oficerka, -i, *ж.* офицéрша, жена́ офицéра.

Oficerski, офицéрскій.

Oficerstwo, -a, *ср.* офицéрство, чинъ офицéра.

Oficjał, -a, *м.* предсѣда́тель духóвнаго судá, консисторíи, викáрій, заступáющій мѣсто епúскопа: || благочúнный.

Oficjalista, -y, *м.* находя́щійся съ услужéніи; || должностно́е лицó, состоя́щій на слýжбѣ; || *Ком.* прикáщикъ, сидѣлецъ.

Oficjalnie, оффиціáльно, по слýжбѣ.

Oficjalny, оффиціáльный, служéбный, должностно́й.

Oficjum, *Нескл.* церкóвная слýжба, литургíя, *см.* **Nabożeństwo, Pacierze.**

Oficjusz, -a, *м. см.* **Trebnik.**

Oficyna, -y, *ж.* фли́гель, боковáя пристрóйка къ глáвному дóму, надвóрныя слýжбы.

Ofierniczy, дáрственный.

Oflina, -y, *ж. Морс.* бýлинь.

Oflis, -u, *м. Плотн.* зáболина.

Ofnal, *см.* **Hufnal.**

Ofuk, -u, *м.* брань, брюзжáнье.

Ofuknąć, Ofuknąć się, разбранúть (*кого́*), раскричáться (*на кого́*).

Ogadać, *см.* **Ogadywać.**

Ogadanie, *см.* **Ogadywanie.**

Ogadywać, Ogadać, злосло́вить, поноси́ть, клеветáть, оклеветáть.

Ogadywacz, -a, *м.* поноси́тель, клеветникъ.

Ogadywanie, Ogadanie, -nia, *ср.* злосло́віе, клеветá.

Ogańczysty, раски́дистый, распýщенный.

Oganiać, Ognać, Ogonić, отгоня́ть, отогна́ть, обма́хивать, обмахну́ть; || защища́ть, охраня́ть. || **Oganiać się, обма́хиваться**; || защища́ться, оборо́няться.

Oganiaczka, -i, *ж.* опаха́ло (*отъ мухъ*).

Oganianie, -nia, *ср.* обма́хиваніе.

Oganisty, *см.* **Ogańczysty.**

Ogar, -a, *м.* ищ**е́**йка, го́нчая соба́ка.

Ogarczę, Ogarzę, -ęcia, *ср.* щено́къ ищ**е́**йки, го́нчей соба́ки.

Ogarek, -rka, *м.* ога́рокъ; || **голове́шка**, *см.* **Niedopałek.**

Ogarniać, Ogarnąć, Ogarnywać, обнима́ть, обня́ть, захва́тывать, захвати́ть, обхвати́ть, обхва́тывать; || окружа́ть, окружи́ть; || покрыва́ть, покры́ть, облека́ть, обле́чь, *см.* **Otaczać**; || *постига́ть, пости́чь, обнима́ть, обня́ть, *см.* **Obejmować**; || овладе́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*). **Ogień ogarnął całe miasto**, ого́нь обхвати́лъ весь го́родъ. **Ogarnąć co jedném spojrzeniem**, обня́ть что одни́мъ взгля́домъ. **Ogarnąć co rozumem**, постига́ть ра́зумомъ, уразуме́ть. **Śmiech go ogarnął**, смѣхъ овладѣ́лъ имъ, онъ не могъ удержа́ться отъ смѣха. **Powódź ogarnęła pola i łąki**, наводне́ніе охвати́ло поля́ и луга́. **Ogarnąć ubogiego**, оде́ть убо́гаго, ни́щаго. || **Ogarniać się**, прикрыва́ться, одѣва́ться.

Ogarnianie, Ogarnienie, -nia, *ср.* обхва́тываніе, схва́тываніе, обнима́ніе; || понима́ніе, *см.* **Objęcie.**

Ogarnywać, *см.* **Ogarnąć.**

Ogarzyca, -y, *ж.* ищ**е́**йка, борза́я су́ка.

Ogarzysko, Ogarcisko, -a, *ср.* го́нчая худа́я соба́ка.

Ogasić, погаси́ть, потуши́ть.

Ogdakać, оклеветать, обезсла́вить, оговори́ть (*кого́*).

Ogień, *род. п.* **Ognia**, *м.* ого́нь; || пожа́ръ. **Krzesać ogień**, высѣка́ть ого́нь. **Dawać ognia (na kogo, do kogo)**, стрѣля́ть, производи́ть пальбу́. *Воен.* **Ognia!** пали́! пли! || **Krzyczą: ogień!** крича́ть: пожа́ръ! **Ognie sztuczne**, потѣ́шные огни́, фе́йерверкъ. *Посл.* **Przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec**, одни́мъ ма́хомъ два дѣ́ла сдѣлать.

Ogienek, Ogieniek, -nka, *м.* огонёкъ.

Ogienny, о́гненный, *см.* **Ogniowy.**

Ogier, -a, *м.* завóдскій *или* **припускно́й** жереб**е́**цъ, некла́деный конь.

Ogierek, -rka, *м.* жере́бчикъ.

Ogierowy, жереби́чій.

Oglądać, Obejrzeć, осма́тривать, осмотр**е́**ть, обозр**е́**вать, обозр**е́**ть; || ви́дѣть, вр**е́**ть, смотр**е́**ть, разсма́тривать. || **Oglądać się, Obejrzeć się**, огля́дываться, оглян**у́**ться, осма́триваться, осмотр**е́**ться. **Uciekł, ani się obejrzał**, убѣжа́лъ безъ огля́дки, далъ тя́гу. **Oglądać się na kogo, na co**, разсчи́тывать, полага́ться на кого́, на что́; || ***Obejrzeć się**, осмотр**е́**ться, сообрази́ться, одýматься, спохвати́ться. **Pozwól mi obejrzeć się**, позво́ль мнѣ сообрази́ться, осмотр**е́**ться. *Ирон.* **Rychło w czas się obejrzał**, по́здно спохвати́лся

Oglądanie, Obejrzenie, -nia, *ср.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ, взглядъ. || **Oglądanie się**, осмотри́тельность, осторо́жность; || **Oglądanie się na kogo, na co**, разсчи́тываніе на кого́, на что́. || **Oglądanie się na osoby**, лицепріи́тіе. **Oglądanie się na ludzi**, бо**я́**знь передъ людски́мъ мн**е́**ніемъ, внима́тельность къ сужд**е́**нію люд**е́**й.

Ogładzać, Ogładzić, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть. || **Ogładzać, Ogłodzić**, мори́ть, измори́ть го́лодомъ. || **Ogładzać się, Ogłodzić się**, голода́ть, проголода́ться.

Ogładzanie, Ogładzenie, -nia, *ср.* полиро́вка, шлифо́вка, лощ**е́**ніе. || **Ogładzenie się**, вы́правка, вы́работка; || смягч**е́**ніе нра́вовъ, благовоспи́танность.

Ogładzić, *см.* **Ogładzać.**

Ogłaskać, Ogłaskiwać, дѣ́лать ручны́мъ, приручня́ть, освóить; || пріуча́ть. || **Ogłaskać się**, дѣ́латься ручны́мъ, приручня́ться; || пріуча́ться, привыка́ть.

Ogłaskanie, -nia, *ср.* дѣ́ланіе ручны́мъ, освоѐніе, укрощ**е́**ніе, *см.* **Ugłaskanie.**

Ogłaskiwacz, -a, *м.* укроти́тель (*дикихъ звѣре́й*)

Ogłaszać, Ogłosić, объявля́ть, объяви́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, публикова́ть, опубликова́ть (*въ газе́тахъ*), обнаро́дывать, провозглаша́ть, провозгласи́ть; || изда́вать (*кни́гу*). **Ogłosić amnestją**, обнаро́довать амни́стію. **Ogłosić kogo królem**, провозгласи́ть кого́ королёмъ. **Ogłaszać kogo niedobrze**, обезсла́вить кого́, рони́ть во мн**е́**ніи св**е́**та. || **Ogłaszać się, Ogłosić się (czém)**, объявля́ть себя́ (*чѣмъ*); || *оглаша́ться. **Lasy i doliny ogłaszają się okrzykami wesela**, лѣса́ и доли́ны оглаша́ются кли́ками ра́дости.

Ogłaszanie, -nia, *ср.* оглашѐніе, провозглашѐніе; || заявлѐніе, обнаро́дываніе, *см.* **Ogłaszać, Ogłosić.**

Oględ, -u, *м.* разсмотр**е́**ніе, обсужд**е́**ніе; || вниман**и́**е, уваж**е́**ніе, *см.* **Wzgląd.**

Oględne, -ego, *ср.* пла́та за освид**е́**тельствованіе, за осмо́тръ.

Oględnie, *см.* **Obacznie, Opatrznie, Przezornie.**

Oględność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность; || **Oględność na kogo, na co**, вниман**и́**е, уваж**е́**ніе къ кому́, чъ чему́, *см.* **Względność, Wzgląd.**

Oględny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный; || **Oględny na co**, им**е́**ющій что́ либо въ вид**у́**, обращающій на что́ либо вниман**и́**е.

Oględy, -ów, *мн.* осмо́тръ, освид**е́**тельствованіе, о́быскъ; || посѣщ**е́**ніе.

Oględziny, -dzin, *мн.* осмо́тръ, освид**е́**тельствованіе.

Ogłodać, обглода́ть.

Ogłodnieć, проголода́ться.
Ogłodzić, *см.* **Ogładzać**.
Ogłos, -u, *м.* возвѣще́ніе, огласи́тельное; || во́зглась.
Ogłosić, *см.* **Ogłaszać**.
Ogłosiciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель, провозвѣсти́тель.
Ogłosicielka, -i, *ж.* объяви́тельница, предъяви́тельница, провозвѣсти́тельница.
Ogłoszenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, публика́ція (*въ газе́тахъ*), обнаро́дованіе, провозглаше́ніе, *см.* **Ogłaszać**.
Ogłuchnąć, огло́хнуть.
Ogłuchnienie, -nia, *ср.* поте́ря слу́ха.
Ogłuszać, Ogłuszyć, оглуша́ть, оглуши́ть.
Ogłuszeć, *Неупотр.* огло́хнуть, *см.* **Ogłuchnąć**.
Ogłuszenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе.
Ognić, сгнить, перегни́ть.
Ogniczek, -czka, *м. Зоол.* рога́чъ (*насѣко́мое*); || родъ лягу́шки.
Ognik, -a, *м.* блуда́щій, боло́тный, огонёкъ; || огонь Св. Эльма (*видна́ющійся иногда́ на верху́ мачтъ*); || *Мед.* ро́жа; || *Бот. см.* **Swietliczka**.
Ogniobronny, *Хим.* трудноплави́кій, огнеупо́рный.
Ogniodajny, огнево́й, горя́щій, воспламеня́ющійся.
Ogniodrzewny, *Хим.* **Kwas ogniodrzewny**, пригорѣло-древе́сная кислота́.
Ogniofarbny, огнецвѣтный.
Ogniokrusz, -u, *м.* краснолóмкое, хру́пкое желѣзо.
Ogniokształtny, пламенѣющій.
Ogniomierz, -a, *м.* огнемѣръ, пиротмѣръ.
Ogniomietny, огнеды́шущій.
Ogniomistrz, -a, *м.* лабораторúстъ, фе́йерве́ркеръ.
Ognionośny, Ognionoszy, огнено́сный.
Ogniopalenie, -nia, *ср. Хим.* горѣніе, раскалённое состоя́ніе.
Ogniorodny, огнеро́дный.
Ogniowy, о́гненный; || пожа́рный. **Sprzęty ogniowe**, пожа́рные инструме́нты, снаря́ды. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Towarzystwo ogniowe**, страхово́е отъ огня́ обще́ство. **Gorączka ogniowa**, огневи́ца, горя́чка. **Lis ogniowéj sierści**, огнёвка, лисица *и́ли* ли́сья шку́ра чи́стаго о́гненнаго цвѣта.
Ogniście, Ognisto, съ жа́ромъ, пы́лко, пла́менно; || жи́во, си́льно; || * черто́вски, дья́вольски, ужа́сно. **Ogniście zimno**, ужа́сно хо́лодно. **Ogniście prosić o co**, съ жа́ромъ, усе́рдно проси́ть о чёмъ.
Ognisko, -a, *ср.* оча́гъ (*печно́й*), то́пка, шесто́къ, горнъ, горни́ло; || *Физ.* фо́кусъ, зажига́тельная то́чка; || **Ognisko obozowe**, ба́чные огни; || **Ognisko elipsy, paraboli**, фо́кусъ эллипсиса; || **Ognisko pieca chemicznego**, жаро́вникъ; || центръ, средото́чіе (*просвѣще́нія, земли́ и т. п.*).
Ogniskowy, фо́кусный; || оча́жный, *см.* **Ognisko**.
Ognistość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ, горя́чность.
Ognisty, огни́стый, о́гненный; || пла́менный; || огнеды́шущій. **Ogniste góry**, огнеды́шущія го́ры; || *Артил.* брандску́гель, зажига́тельное ядро́; || *Артил.* **Ognisty garniec**, горшо́къ съ горю́чими вещества́ми; || **Broń ognista**, огнестрѣльное ору́жіе; || **Ogniste spojrzenia**, пла́менные взо́ры. **Dusza ognista**, пла́менная душа́.
Ogniwko, -a, *ср.* огни́ко, огни́вцо, *Умен. см.* **Ogniwo**, трутни́ца, *см.* **Krzesiwko**; || цѣпно́е коле́чко; || петля́, глазо́къ (*у рубашки*).
Ogniwo, -a, *ср.* звено́, цѣпно́е кольцо́; || ободо́къ; || связь, сою́зъ, *мн.* у́зы. **Ogniwa małżeńskie**, бра́чныя у́зы, бра́чный сою́зъ. **Wszystkie umiejętności mają spólne ogniwa**, всѣ нау́ки име́ютъ о́бщую связь.
Ognoić, нагнои́ть.
Ogół, Oguł, -u, *м.* цѣлость, всѣ, о́бщая су́мма, вся су́мма, итóгъ; || ма́сса, цѣлое; || о́бщность, большинство́. **Ogół wiadomości ludzkich**, о́бщность человѣ́ческихъ зна́ній. **Ogół obywateli**, большинство́ гра́ждант. **Ogół czytelników**, большинство́ чита́телей. **W ogóle**, вообще́, въ гла́вныхъ черта́хъ. **Ogółem**, всего́ на́-все, и того́, сполна́; || о́птомъ, гуртóмъ. **Zakupić ogółem**, закупи́ть гуртóмъ. || **Pracować dla dobra ogółu**, труди́ться для о́бщаго бла́га.
Ogołacać, Ogołocić, обдира́ть, обира́ть, разоря́ть, гра́бить; || обрыва́ть ли́стья (*съ дерева*); || снима́ть (*украше́нія*); || лиша́ть необходи́маго; || обнажа́ть. **Ogołocić kogo z majątku**, лиши́ть кого́ имущества. **Ogołocić kogo z zaszczytów**, лиши́ть кого́ по́честей. **Ogołocić twierdzę z murów**, разру́шить сте́ны кре́пости. || **Ogołacać się, Ogołocić się**, лиша́ться; || обнажа́ться; || разоря́ться. **Ogołacać się z pieniędzy**, лиша́ться де́негъ.
Ogoleć, облысѣть; || * износи́ться.
Ogolenie, -nia, *ср.* бритьё, сбрива́ніе.
Ogolić, обри́ть.
Ogólnie, вообще́, гла́внымъ о́бразомъ, въ гла́вныхъ черта́хъ.
Ogólnieć, обобща́ться.
Ogólnik, -a, *м.* о́бщее ме́сто, ходя́чее мнѣ́ніе; || *Лог.* пе́рвая посы́лка.
Ogólność, -ści, *ж.* цѣлость, цѣлое, всеобщность, ма́сса; || *Лог.* о́бщее. **Szczególność i ogólność**, ча́стное и о́бщее. **W ogólności**, вообще́, обыкнове́нно.
Ogólny, о́бщій, всеобщій; || весь. **Ogólny rachunek**, кру́глый счётъ. **Ogólna suma**, вся су́мма, итóгъ.
Ogołocenie, -nia, *ср.* лише́ніе, недоста́токъ, обѣдне́ніе.
Ogolony, обри́тый, вы́бритый.
Ogółowo, вообще́, въ о́бщихъ черта́хъ.

Ogółowość, *см.* **Ogólność.**

Ogółowy, óбщій, *см.* **Ogólny**; || **коро́ткій, сжа́тый.**

Ogon, -a, *м.* **хвостъ. Ogon komety, хвостъ коме́ты. Ogon łoża armatniego, хо́боть.**

Ogonak, -a, *м.* **овчи́нный полушу́бокъ.**

Ogonatka, -i, *ж. Муз.* **бѣлая но́та.**

Ogonek, -nka, *м.* **хво́стикъ**; || *Бот.* **но́жка, черешо́къ** (*у листа́*); || *Грам.* **знакъ подъ бу́квою (напр. ę).**

Ogoniasty, **съ хвосто́мъ, имѣ́ющій хвостъ, хвоста́тый.**

Ogonica, -y, *ж. Бот.* **пастерна́къ** (*расте́ніе*), *см.* **Pasternak.**

Ogoniczek, -czka, *м. Зоол.* **ви́нька, сини́ца** (*птица*).

Ogonkowaty, *Бот.* **сидя́щій на но́жкѣ.**

Ogonowy, отъ хвоста́. gonowa Osztuka, *см.* **Oguzie.**

Ogorać, *см.* **Ogorzeć.**

Ogórczany, огурéчный.

Ogórczasty, *Бот.* **огурцеобра́зный.**

Ogóreczek, -czka, *м. Умен.* **огу́рчикъ.**

Ogórecznik, -a, *м. Бот.* **бура́чникъ, огурчная трава́.**

Ogórek, -rka, *м.* **огурéцъ**; || * **Ogórki**, *мн.* **плетёные узлы у мона́шескаго по́яса.**

Ogórkowy, **огурéчный.**

Ogorzałość, -ści, *ж.* **ога́ръ, загаръ, смýглость** (*отъ со́лнечнаго жа́ра*), *см.* **Śniadość.**

Ogorzały, смýглый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Śniady**; || *Геогр.* **Strefa ogorzała, жа́ркій по́ясъ**, *см.* **Gorący.**

Ogorzeć, Ogorać, загорѣ́ть (*отъ со́лнца*).

Ogorzelina, -y, *ж. см.* **Ogorzałość.**

Ogorzenie, -nia, *ср.* **загаръ.**

Ogorzknąć, прогóрькнуть.

Ograć, Ogrywać, обыгра́ть, обы́грывать.

Ogradzać, Ogrodzić, загора́живать, загороди́ть, обводи́ть, обвести́, окружа́ть, окружи́ть.

Ograniczać, Ograniczyć, ограни́чивать, ограни́чить. || **Ograniczać się, Ograniczyć się, ограни́чиваться, ограни́читься.**

Ograniczający, ограничи́тельный.

Ograniczanie, Ograniczenie, -nia, *ср.* **ограниче́ніе, видоизмѣне́ніе**; || **сокраще́ніе, уменьше́ніе, уба́вка. Ograniczenie wydatków, сокраще́ніе расхо́довъ.**

Ograniczenie, сме́жно, по сосѣ́дству, *см.* **Granica.**

Ograniczny, погранúчный, сме́жный, сосѣдній, сопредѣ́льный, *см.* **Pograniczny.**

Ograniczoność, -ści, *ж.* **ограни́ченность.**

Ograniczony, ограни́ченный.

Ograniczyć, *см.* **Ograniczać.**

Ograszka, Ogrążka, *см.* **Ograżka.**

Ograżać, пронима́ть дрóжью, знобúть. Ograża mię *или* **Ogrąża mię, меня́ пронима́етъ дрожь, меня́ знобúтъ.**

Ograżanie, Ogrążanie, -nia, *ср.* **лихора́дочный припа́докъ.**

Ograżka, Ogrążka, -i, *ж.* **дрожь, озно́бъ.**

Ogrążny, **возбужда́ющій, лихора́дочный озно́бъ, дрожь.**

Ogroblić, **обвести́ плоти́ною, га́тью.**

Ogród, -u, *м.* **садъ. Ogród owocowy, фрукто́вый садъ**, *см.* **Sad. Ogród warzywny, огоро́дъ.**

Ogroda, -y, огра́да, забóръ.

Ogródek, -dka, Ogródeczek, -czka, *м.* **са́дикъ.**

Ogródka, -i, *ж.* **небольша́я огра́да, загоро́дка**; || * **увёртка, улóвка**, *во мн.* **изворóты, околúчности. Mówić bez ogródki, говори́ть безъ обиняко́въ, откровéнно. Powiedzieć co pod ogródką, вы́сказать что́-либо съ по́мощью увёртокъ, улóвокъ.**

Ogródkowy, садóвый.

Ggrodnictwo, -a, *ср.* **садовóдство.**

Ogrodniczek, -czka, *м.* **учени́къ садóвника, рабóтникъ у садóвника.**

Ogrodniczka, -i, *ж.* **садóвница.**

Ogrodniczy, садóвничій.

Ogrodnik, -a, *м.* **садóвникъ. Ogrodnik (warzywny), огорóдникъ. Ogrodnik drzewny, садóвникъ воспи́тывающій дерéвья въ питóмникахъ.** || *Посл.* **Kozła ogrodnikiem posadzić, пусти́ть козла́ въ огорóдъ.**

Ogrodnikowa, -éj, *ж.* **жена́ садóвника.**

Ogrodnikowy, садóвничій.

Ogrodnina, *см.* **Ogrodowina.**

Ogrodny, садóвый, разведённый въ саду́; || **огорóдный.**

Ogrodowina, -y, *ж.* **огорóдная зéлень, óвощи.**

Ogrodowy, садóвый; || **огорóдный.**

Ogrodza, -y, *ж. см.* **Ogrodzenie.**

Ogrodzenie, -nia, *ср.* **огра́да, огорóженное мéсто.**

Ogrodzić, *см.* **Ogradzać.**

Ogrodziec, -dźca, *м. см.* **Ogrojec.**

Ogrodzina, -y, *ж. Уничт.* **огорóдишко.**

Ogrodzony, огорóженный.

Ogrojec, -jca, *м.* **садъ.** *Библ.* **ма́сличный вертогра́дъ.**

Ogrom, -u, *м.* **грома́да, ма́сса, огрóмное мнóжество, несмѣ́тность**; || **обши́рность, вели́кость**; || **огрóмная глы́ба, ку́ча. Ogrom prac, мнóжество трудóвъ. Ogrom zatrudnień, ку́ча, тьма заня́тій. Ogrom granitowy, огрóмная грани́тная глы́ба. Mieć ogrom wiadomości, имѣ́ть обши́рныя свѣ́дѣнія.**

Ogromnie, грома́дно, огрóмно; || **непомѣ́рно, чрезмѣ́рно, чрезвычáйно**; || **стра́шно, ужáсно. Ogromnie ryczeć, ужáсно рыча́ть, ревѣ́ть. Ogromnie gruby, непомѣ́рно то́лстый.**

Ogromność, -ści, *ж.* **грома́дность, огрóмность**; || **безмѣ́рность, вели́кость.**

Ogromny, грома́дный, огрóмный; || **непомѣ́рный, чрезмѣ́рный, чрезвычáйный**; || **стра́шный, ужáсный.**

Ogrudzać się, Ogrudzić się, *см.* **Podbijać się, Podbić się.**

Ogryzać, Ogryźć, обгрыва́ть, обгры́ть, огла́дывать, огложда́ть; || ощи́пывать, ощипа́ть (*траву, ли́стья*).

Ogryzanie, -nia, *ср.* огла́дываніе, огрыва́ніе.

Ogryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ogrzewać, Ogrzać, нагрѣва́ть, нагрѣ́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть. || **Ogrzewać się, Ogrzać się,** нагрѣва́ться, нагрѣ́ться, согрѣва́ться, согрѣ́ться.

Ogrzewanie, Ogrzanie -nia, *ср.* нагрѣва́ніе, согрѣва́ніе.

Ogrzewny, нагрѣва́ющій, согрѣва́ющій.

Oguzie, -ia, *ср.* (**wołowe**), огу́зокъ (*бычачій*).

Oh! *Межд.* о! охъ!

Oheblować, сострога́ть.

Oheblowanie, -nia, *ср.* вы́стружка, остру́ганіе.

Oheretyczeć, присоедини́ться къ раско́лу, къ е́ресн.

Oheretyczenie, -nia, *ср.* совраще́ніе въ раско́лъ, въ е́ресь (*см.* **Oheretyczyć**); || присоедине́ніе къ раско́лу, къ е́ресн (*см.* **Oheretyczeć**.

Oheretyczyć, соврати́ть въ раско́лъ, въ е́ресь.

Ohukać, оглуши́ть, ошеломи́ть. поста́вить въ тупи́къ. || **Ohukać się, Ohuknąć się,** придти́ въ себя́, очну́ться, опо́мниться.

Ohyda, -y, *ж.* позо́ръ, безче́стіе, безсла́віе, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Ohydliwie, *см.* **Obrzydliwie, Ohydnie.**

Ohydliwość, -ści, *ж.* ме́рзость, гну́сность, *см.* **Obrzydliwość**; || *см.* **Ohydność.**

Ohydliwy, ме́рзкій, гну́сный, сквёрный, *см.* **Obrzydliwy, Ohydny.**

Ohydnie, ме́рзко, омерзи́тельно, отврати́тельно, гну́сно, сквёрно; || безче́стно, позо́рно, *см.* **Haniebnie.**

Ohydność, -ści, *ж.* гну́сность, ме́рзость; || позо́ръ, посрамле́ніе, безче́стіе.

Ohydny, гну́сный, ме́рзкій, омерзи́тельный, отврати́тельный, || позо́рный, безче́стный.

Ohydzać, Ohydzić (komu co), внуша́ть, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, || отвраща́ть, удаля́ть (*отъ чего*). **Ohydzać kogo,** очерня́ть, клевета́ть на кого. **Ohydzić sobie co,** получи́ть отвраще́ніе къ чему́, бре́згать чѣмъ. **Ohydzić się komu,** опроти́вѣть, надоѣсть кому́, возбуди́ть къ себѣ́ отвраще́ніе.

Ohydzanie, -nia, *ср.* **komu czego,** возбужде́ніе отвраще́нія къ чему́.

Ohydzenie, -nia, *ср.* омерзѣ́ніе, отвраще́ніе.

Ohydzić, *см.* **Ohydzać.**

Ohydzony, опозо́ренный, осрамлённый, обезче́щенный.

Ojciec, (*Прост.* **Ociec**), *р. пад.* **Ojca,** оте́цъ.

Ojcobójca, -y, *м.* отцеуби́йца (*о мужчинѣ*).

Ojcobójczy, отцеуби́йственный.

Ojcobójczyni, -ni, *ж.* отцеуби́йца (*о же́нщинѣ*).

Ojcobójski, *см.* **Ojcobójczy.**

Ojcobójstwo, -a, *ср.* отцеуби́йство

Ojcostwo, Ojcowstwo, -a, *ср.* отцо́вское роди́тельское зва́ніе, *см.* **Wywód rodu**; || *Юрид.* **Skarga o ojcowstwo,** искъ незаконнорожде́ннаго къ его́ отцу́ о призна́ніи свои́мъ сы́номъ.

Ojców, отцо́вскій.

Ojcowizna, -y, *ж.* отцо́вщина (*Прост.*), отцо́вское насле́дственное иму́щество; || о́тчина, во́тчина.

Ojcowski, отцо́вскій, оте́ческій. **Władza ojcowska,** оте́ческая власть. **Majątek ojcowski,** отцо́вское име́ніе. **Po ojcowsku, Ojcowsko,** оте́чески, поотечески.

Ojcowstwo, *см.* **Ojcostwo.**

Ojcowy, отцо́вскій, *см.* **Ojców.**

Ojczym, -a, *м.* о́тчимъ, во́тчимъ.

Ojczymowy, принадлежа́щій о́тчиму.

Ojczymski, Ojczymowski, *см.* **Ojczymowy.**

Ojczymstwo, Ojczymowstwo, -a, *ср.* опе́ка. власть о́тчима.

Ojczystość, -ści, *ж.* оте́чественность

Ojczysty, оте́чественный, родно́й.

Ojczyzna, -y, *ж.* оте́чество, отчи́зна. ро́дина.

Ojuczać, Ojuczyć, навыючивать, навыючить.

Okadzać, Okadzić, кади́ть, кури́ть ла́дономъ; || оку́ривать.

Okadzanie, -nia, *ср.* куре́ніе, оку́риваніе.

Okagańczyć, надѣть намо́рдникъ (*на живо́тное*).

Okal, -a, *м.* глаза́стый, глазу́нъ.

Okaleczenie, -nia, *ср.* изувѣче́ніе.

Okamgnienie, -nia, *ср.* мигъ, мгнове́ніе о́ка, *см.* **Mgnienie.**

Okamiałość, Okamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́лость, отвердѣ́ніе, *см.* **Zatwardziałość.**

Okamieć, Okamienieć, окамене́ть; || окрѣ́пнуть, отвердѣ́ть; || закосне́ть, ожесточи́ться.

Okap, -u, *м.* капе́ль (*паде́ніе ка́пель*); || *Архит.* кры́шка съ двумя́ ска́тами на стѣнѣ. || (*Минер.*) капе́льникъ (*натёкъ, изве́стковая на́кипь*).

Okapać, *см.* **Pokapać.**

Okara, -y, *ж.* двухколёсная теле́жка, та́чка.

Okarmić, окорми́ть.

Okązać, *см.* **Okązywać.**

Okaz, -u, *м.* показа́ніе, предъявле́ніе, *см.* **Okazanie**; || (*Воен.*) развёртываніе, деплоя́да (*фро́нта*); || предме́тъ, образе́цъ, обра́зчикъ, вы́ставка; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || зна́ки, изъявле́нія, свидѣтельства, *мн. см.* **Oznaka**; || нару́жность, нару́жный видъ. **Na okaz,** для ви́ду, *см.* **Pozór**; || **Okazka,** образе́цъ, обра́зчикъ, про́ба, показъ, вы́ставка; || нара́дъ, показъ, смотръ, *см.* **Przegląd.**

Okazać, *см.* **Okazywać.**

Okazale, пы́шно, великоле́пно.

Okazałość, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́пие; || нару́жность, нару́жный видъ, *см.* **Powierzchowność, Pozór.**

Okazały, пы́шный, великоле́пный; || ви́дный, ста́тный.

Okazanie, *см.* **Okazywanie.**

Okaziciel, -a, *м.* предъяви́тель (*ве́кселя*).

Okazja, -ji, *ж.* слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ; || приключе́ніе; || *Стар.* сты́чка, би́тва. **Przy okazji**, при слу́чаѣ. **Z okazji**, по слу́чаю. *Посл.* **Chwytaj okazją z czoła, bo z tyłu łysa**, куй желѣзо пока́ горячо́, по́льзуйся удо́бнымъ слу́чаемъ. **Dać okazją do czego**, пода́ть къ чему́ по́водъ. **Z okazji wojny**, по слу́чаю войны́. **Przyszlij mi to przez okazją**, пришли́ мнѣ э́то при слу́чаѣ, съ ока́зіею.

Okazka, *см.* **Okaz.**

Okazować, *см.* **Okazywać.**

Okazowanie, *см.* **Okazywanie.**

Okazyjka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Okazja**), ма́лѣйшій слу́чай; || небольша́я пиру́шка. **Umie korzystać z każdéj okazyjki**, умѣетъ по́льзоваться ка́ждымъ малѣйшимъ слу́чаемъ. **Z powod imienin mieliśmy okazyjkę**, по по́воду именѝнъ у на́съ была́ небольша́я пиру́шка; || *Стар.* небольша́я сты́чка, схва́тка.

Okazywać, Okazować, Okazać, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выка́зывать, вы́казать; || обнару́живать, обнару́жить; || изъявля́ть, изъяви́ть; || дока́зывать, доказа́ть. **Okażę mu, że ma niesłuszność**, я покажу́ *или* докажу́, что онъ не пра́въ. **Okazać na oko**, показа́ть нагля́дно. **Okazywać komu przyjaźń**, ока́зывать, изъявля́ть кому́ дру́жбу. **Okazuje, że się gniewa**, онъ пока́зываетъ видъ, что се́рдится. || **Okazywać się, Okazać się**, ока́зываться, оказа́ться, я́вствовать обнару́живаться, обнару́житься, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться, *см.* **Uchodzić za.....** || Отлича́ться, выка́зываться, выставля́ть себя́, *см.* **Popisywać się, Występować.**

Okazywanie, Okazowanie, Okazanie, -nia, *ср.* ока́зываніе, выка́зываніе, дока́зываніе; || предъявле́ніе, я́вка, *см.* **Okazywać.**

Okęsywać, Okąsać, обку́сывать, обкуси́ть, обгрыза́ть, обгры́зть.

Okficie, Okfito, Okfitość, Okfity, *см.* **Okwit**, и т. д.

Okiełznać, Okiełznąć, взнуздывать, взнуздáть, *см.* **Kiełznać.**

Okiełznanie, -nia, *ср.* взнýздываніе (*ло́шади*).

Okieneczko, -a, *ср. Умен. см.* **Okienko.**

Okienica, Okiennica, -y, *ж.* ста́вень.

Okieniczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Okienica**), ставенёкъ.

Okienko, -a, *ср. Умен. см.* **Okno**, око́шко, око́шечко. **Okienko w dachu**, слуховóе окно́; || пробѣлъ (*на письмѣ*)

Okienny, око́нный.

Okipieć, откипѣть.

Okiść, -ści, *ж.* ледяна́я сосу́лька.

Okład, *м.* употребля́ется то́лько съ предло́гомъ **Z** (*съ*). **Z okładem**, сли́шкомъ. **Ma pięćdziesiąt lat z okładem**, ему́ пятьдеся́тъ лѣтъ сли́шкомъ.

Okładać, Obkładać, Obłożyć, обкла́дывать, облага́ть, обложи́ть, обкла́сть, выкла́дывать, вы́ложить; || *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*). **Obkładać podatkami**, обременя́ть, отягоща́ть податя́ми. || *Мед.* дѣлать припа́рки, примо́чки.

Okładanie, Obłożenie, -nia, *ср.* обкла́дываніе, обложе́ніе, *см.* **Okładać**; || *Мед.* припа́рка, примо́чка.

Okładka, -i, *ж.* покры́шка; || обёртка, обло́жка, переплётъ (*книги*), *см.* **Oprawa**; || влага́лище, футля́ръ; || ножны́; || кро́мка (*у пла́тья*); || ло́жа, ло́же (*у ружья*); || гарниро́вка (*кушанья*); || черено́къ (*у ножа́*).

Okładnik, -a, *м.* мастеръ придѣлывающій рукоя́тки и черенки́, масáживатель, наколо́тчикъ (*орудій на рукоя́тки, на черенки́*).

Okładzina, -y, *ж. см.* **Okładka.**

Okłamać, Okłamywać, обману́ть, обма́нывать.

Okłamanie, -nia, *ср.* обма́нъ.

Okłamywać, *см.* **Okłamać**

Oklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе, аплоди́рованіе.

Okleić, оклеи́ть.

Oklej, -ja, *м. Зоол.* укле́йка, кали́нка (*мéлкая рыба*).

Oklejenie, -nia, *ср.* кле́йка (*обóевъ*).

Oklektać (uszy komu), прожужжа́ть кому́ у́ши.

Oklep, Na oklep, безъ сѣдла́. **Oklep jechać**, ѣхать верхóмъ безъ сѣдла́.

Oklepać, Oklepywać, оби́ть, обива́ть, околоти́ть, окола́чивать.

Oknąć, *см.* **Zakląć.**

Oknisty, имѣющій мно́го о́конъ.

Okno, -a, *ср.* окно́, око́шко; || око́нчина. **Okno ślepe**, глухóе окно́. **Okno (w piwnicy)**, отду́шина. **Okno (do strzelania)**, стѣнно́й зубе́цъ, амбразу́ра, бойни́ца. *Горн.* што́льна.

Oko, -a, *ср.* глазъ, о́ко (*мн. о́чи*); || взглядъ, взоръ. **Otworzyć komu oczy**, откры́ть кому́ глаза́, откры́ть пра́вду. **Wytrzeszczyć oczy**, вы́таращить глаза́. **Nie patrzy mu to z oczu**, э́того не вида́ть по нёмъ, э́того не видно́ по его́ нару́жности. **Na pierwszy rzut oka**, при пе́рвомъ взгля́дѣ. **Mieć** *или* **dawać oko na co**, присма́тривать за чѣмъ, не своди́ть, не спуска́ть съ чего́ глазъ. **Być komu solą w oku**, коло́ть кому́ глаза́. **Szczęście drugiego jest mu solą w oku**, счáстіе другóго коле́тъ ему́ глаза́. **Oczy zamydlić**, пусти́ть пыль въ глаза́. **Spuścić oczy**, поту́пить глаза́. **Strzelać oczyma**, дѣлать кому́ гла́зки, броса́ть на кого́ умы́льные

вэглядъ. **Mieć oczy ciągle wlepione w kogo**, глазъ съ кого́ не своди́ть. (*Посл.*). **Pańskie oko konia tuczy**, хозя́йскій глазъ смотро́къ, *и́ли* свой глазъ всего́ вѣрнѣе. **Oczy psu przedać**, потеря́ть вся́кій стыдъ. **Spojrzeć sobie oko w oko**, смѣ́рить кого́ глаза́ми. **Idź mi z oczu! Precz z moich oczu!** прочь съ глазъ мои́хъ! **Okulary te przypadają mi do oczu**, э́ти очки́ мнѣ по глаза́мъ. **Jakby ojcu z oka wypadł**, какъ двѣ ка́пли воды́ похо́жъ на отца́. **Na oko**, пови́димому, съ ви́ду, для ви́ду, по нару́жности. **Za oczy, za oczami, poza oczy** (**źle o kim mówić**), за глаза́, зао́чно (*ху́до говори́ть о ко́мъ*)) **W oczy kłamać**, лгать въ глаза́, на́гло лгать. **W oczach wszystkich**, пере́дъ всѣ́ми, въ виду́ всѣхъ **Poznać z oczu**, по глаза́мъ ви́дно. || (*При исчисле́ніи*) Оди́нъ разъ. **Dwadzieścia i oko**, два́дцать оди́нъ. **Sto i oko**, сто оди́нъ. **Dwieście ok**, двѣ́сти; || пе́тля, глазо́къ. **Oko spuścić**, спусти́ть пе́тлю (*у чулка́*). **Oko podnieść**, подня́ть пе́тлю. **Ok ubierać**, убавля́ть пе́тлю. **Ok przybierać**, прибавля́ть пе́тлю. || *Минер.* **Oko świata**, о́ко мі́ра, ископа́емое изъ поро́ды опа́ловъ, Гидрофа́нъ. **Kocie oko**, коша́чій глазъ (*драгоцѣ́нный ка́мень*). || **Kurze oko**, мозо́ль, *см.* **Nagniotek, Odcisk.** || **Oko ula**, очко́.

Okocić się, окоти́ться.

Okoł, -u, *м.* кругъ, колесо́, *см.* **Koło**; || огоро́женное простра́нство, огра́да, *см.* **Obwód, Okrąg**; || **Na okoł, W okoł**, вокру́гъ, круго́мъ, о́коло, о́крестъ; || сви́та, *см.* **Orono.**

Okołcować, обива́ть колю́чками, о́стрыми зубца́ми.

Okołek, -łka, *м.* о́бодъ колеса́; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ; || зо́нтикъ, *см.* **Baldaszek.**

Okolić, окружи́ть.

Okolica, -y, *ж.* око́лица, около́токъ; || окре́стность. **Rozeszła się wieść po okolicy**, разнёсся слухъ по всему́ около́тку. **Okolice Warszawy**, варша́вскія окре́стности.

Okolicze, -a, *ср. Стар.* о́кругъ, грани́цы, предѣлы страны.

Okolicznie, со всѣхъ сторо́нъ, вокру́гъ; || подро́бно, со всѣ́ми подро́бностями; || случа́йно, *см.* **Przypadkowie.**

Okoliczność, -ści, *ж. Стар.* принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣ́нія, уса́дьбы, до́ма*); || обстоя́тельство. **Znajdować się w trudnych okolicznościach**, находи́ться въ тру́дныхъ обстоя́тельствахъ; || подро́бность. **Wszystkie okoliczności sprawy**, всѣ подро́бности, обстоя́тельства дѣ́ла. *Юрид.* **Obciążające okoliczności**, уси́ливающія вину́ обстоя́тельства; || слу́чай. **Z okoliczności odjazdu**, по слу́чаю отъѣ́зда, *см.* **Sposobność.**

Okolicznościowy, *Грам.* обстоя́тельственный, *см.* **Przygodny.**

Okoliczny, окре́стный, сме́жный, сосѣдній; || око́льный. *Юрид.* **Mieszkańcy okoliczni**, око́льные лю́ди; || подро́бный, *см.* **Szczegółowy**; || случа́йный, *см.* **Przygodny.** || *Грам.* **Tryb okoliczny**, изъяви́тельное наклоне́ніе.

Okolisto, *см.* **Kolisto.**

Okolistość, *см.* **Kolistość.**

Okolisty, *см.* **Kolisty.**

Okołki, Okołkiem, *см.* **Okołek.**

Okołkorodny, *Бот.* зо́нтичный, зонтикообра́зный, *см.* **Baldaszkowaty.**

Okolnie, круго́мъ, въ окру́жности.

Okolnik, -a, *м.* циркуля́ръ, окружно́е письмо́.

Okolny, кругово́й. **Bieg okolny**, кругоupраща́тельное движе́ніе. **Okolny bieg krwi**, обраще́ніе кро́ви. **List okolny**, окружно́е письмо́; || окре́стный, сме́жный, *см.* **Okoliczny.**

Około, Naokoło, Wokoło, вокру́гъ, вкругъ, о́коло. **Chodzić około czego**, занима́ться чѣмъ, труди́ться надъ чѣмъ. **Umieć chodzić około czego**, умѣ́ть обраща́ться съ чѣмъ, умѣ́ть взя́ться за что́. **Pracować około pokoju**, стара́ться заключи́ть миръ, *см.* **Koło.**

Okołokop, -u, *м. Воен.* циркумвалляціо́нная ли́нія.

Okołomurowy, находя́щійся внѣ стѣнъ.

Okołony, обнесённый, окружённый.

Okołosłupie, -pia, *ср. Архит.* перисти́ль, галере́я со столба́ми.

Okomiar, -u, *м.* глазомѣ́ръ.

Okoń, Okoń, *род. п.* **Okonia**, *м.* о́кунь (*ры́ба*).

Okoniowy, окунёвый.

Okop, -u, *м.* валъ, око́пъ, ретраншаме́нтъ, *см.* **Wał, Szaniec.**

Okopać, *см.* **Okopywać.**

Okopciałość, -ści, *ж.* ко́поть.

Okopciały, закопте́лый.

Okopcić, задыми́ть, закопти́ть. || **Okopcić się**, закопти́ться, задыми́ться.

Okopcieć, закопти́ться, продыми́ться.

Okopisko, -a, *ср.* мѣ́сто обведённое рвомъ; || жидо́вское кладби́ще.

Okopnik, -a, *м.* землеко́пъ; || *Воен.* піоне́ръ.

Okopywać, Okopać, ока́пывать, окопа́ть; || укрѣпля́ть, обноси́ть око́пами. || **Okopywać się, Okopać się**, ока́пываться, окопа́ться.

Okopywanie, Okopanie, -nia, *ср.* ока́пываніе.

Okorzenić, припра́вить пря́ностями.

Okosić, скоси́ть (*траву́*).

Okosmacieć, окосма́тѣть, омохна́тѣть.

Okotwór, -oru, *м. Анат.* глазна́я впа́дина.

Oków, -owu, *м.* око́вка; || **Okowy**, *мн.* око́вы, цѣ́пи, желѣ́за, кандалы́.

Okowaniec, -ńca, *м.* коло́дникъ, зако́ванный въ цѣ́пи, кандалы́.

Okowek, -wka, *м. см.* **Oków, Skówka.**

Okowita, -y, *ж.* хлѣ́бное вино́ во́дка.

Okówka, *см.* **Skówka.**

O kpić, Okpiwać, надýть, одурáчить, провести́ за́ носъ.

Okpienie, Okpiwanie, -nia, *ср.* **обма́нъ, плу́тня, моше́нничество.**

Okpisz, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Na okpisz,** плутовски́мъ, моше́ническимъ о́бразомъ.

Okpiwacz, -a, *м.* **обма́нщикъ,** плутъ, моше́нникъ.

Okra, -y, *жс.* **о́хра, во́хра** (*кра́ска*). **Okra czerwona,** ча́рлядъ.

Okraczać, Okroczyć, шага́ть вокру́гъ чего́, обходи́ть, обойти́ кругомъ. || **Okraczać, Okraczyć,** перешагну́ть. **Okraczyć koléj,** е́хать ме́жду колея́ми.

Okradać, Okraść, обкра́дывать, обокра́сть.

Okradanie, Okradzenie, -nia, *ср.* **кра́жа,** воровство́.

Okradziony, обкра́денный, окра́денный.

Okrąg, -ęgu, *м.* шаръ, земно́й шаръ; || небосклоно́ъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ, *см.* **Widnokrąg;** || кругъ, окру́жность. **Okrąg koła,** окру́жность кру́га. || **Okrąg księżyca,** кругъ луны́ (*содержа́щій въ себѣ 19 лѣтъ, по прошéствіи котóрыхъ новолу́нія возвраща́ются на прéжніе дни го́да*), *см.* **Obieg;** || кругъ, кружо́къ, окру́глость. **W okrąg,** круго́мъ, въ кружо́къ, кругообра́зно; || сфе́ра, плане́тный кругъ. || **Okrąg naukowy,** учéбный о́кругъ; || *Геогр.* о́кругъ, уѣ́здъ.

Okrąglak,-a, *м. Плотн.* нака́тникъ.

Okrągławo, кругловато́, ова́льно.

Okrągławość, -ści, *жс.* круглота́, окру́глость, ова́льность.

Okrągławy, ова́льный, продолгова́то-кру́глый.

Okrąglieć, кругле́ть, округля́ться.

Okrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе.

Okrągło, кру́гло. ***Okrągło powiedzieć,** говори́ть сжа́то, въ коро́ткихъ слова́хъ. **Okrągło żyć,** жить скро́мно, бережли́во.

Okrągłodługi, продолгова́то-кру́глый, *см.* **Obły, Walcowaty.**

Okrągłokończaty, остроконе́чный.

Okrągłolicy, кругли́цый.

Okrągłopochodzisty, кони́ческій, кегле-обра́зный; || ко́нусный.

Okrągłość, -ści, *жс.* окру́глость, кругло-та́. || **Okrągłość ziemi,** шарови́дность. || **Okrągłość wypukła,** вы́пуклость. **Okrągłość wydrążona,** во́гнутость.

Okrągłotwarzy, *см.* **Okrągłolicy.**

Okrągłowzory, кругообра́зный, въ ви́дѣ рото́нды.

Okrągluchny, Okrąglutki, *Умен.* кругле́хонькій, кругле́хонекъ, кругле́шенькій, кругле́шенекъ, *см.* **Okrągły.**

Okrągły, кру́глый.

Okrajać, *см.* **Okrawać.**

Okrajek, *см.* **Okrawek.**

Okrakiem, на кора́чкахъ. Okrakiem chodzić, ходи́ть раскора́чивши но́ги, раздвига́ть но́ги.

Okrasa, -y, *жс.* **припра́ва** (*кушанья*); || ***украше́ніе, прикра́са,** *см.* **Ozdoba.**

Okraść, *см.* **Okradać.**

Okrasić, Okraszać, приправля́ть (*кушанье*); || ***укра́сить, украша́ть, убра́ть,** убира́ть.

Okraszenie, *см.* **Okrasa.**

Okrawać, Okrajać, Okroić, откра́ивать, откро́ить, обрѣ́зывать, обрѣ́зать.

Okrawacz, -a, обрѣ́зывальщикъ.

Okrawanie, -nia, *ср.* откра́иваніе, обрѣ́зываніе.

Okrawek, -wka, Okrajek, -jka, *м.* обрѣ́зокъ; || **Okrajek ziemi,** *см.* **Cypel;** || кро́мка, кайма́ (*у пла́тья*); || опу́шка (*лѣса*); || грани́ца, рубе́жъ, *см.* **Kraniec;** || *см.* **Obrzezek** (*Анат.*).

Okrążać, Okrążyć, окружа́ть, окружи́ть, обводить, обвести́. **Okrążyć nieprzyjaciela,** окружи́ть, обступи́ть непріи́теля. || Обойти́, исходи́ть, изъѣ́здить, стра́нствовать, *см.* **Obiedz, Objechać, Opłynąć.** || ***Okrążać co słowy,** говори́ть перифра́зами; || говори́ть обинякáми, изворáчиваться.

Okrążanie, Okrążenie, -nia, *ср.* окруже́ніе; || поворо́тъ, изви́лина; || объѣ́здъ, обхо́дъ; || *увёртка, улóвка.

Okrążyć, *см.* **Okrążać.**

Okręcać, Okręcić, обвива́ть, обви́ть; || обвёртывать, обверте́ть, обверну́ть.

Okręcenie, -nia, *ср,* обвива́ніе, обвёртываніе.

Okręcik, -a, *м. Умен.* кора́бликъ.

Okręgowy, окружно́й.

Okres, -u, *м.* объёмъ, простра́нство; || кругъ, о́кругъ; || грани́ца, преде́лъ, руба́ежъ; || промежу́токъ, продолже́ніе, тече́ніе. **W szczupłym lat okresie,** въ продолже́ніе коро́ткаго вре́мени, въ тече́ніи немно́гихъ лѣтъ. || *Хронол.* кругъ. **Okres lat,** тече́ніе вре́мени, періо́дъ, *см.* **Przeciąg;** || *Грам.* періо́дъ. **Okres pełny, Okrągły,** пла́вный, четырехчле́нный періо́дъ.

Określać, Określić, Okryślić, *Стар.* **Okresić,** оче́рчивать, очерти́ть, оче́рчивать о́коло кру́га, обводи́ть чертою вокру́гъ, обмежёвывать, обмежева́ть; || ограни́чивать, заключа́ть въ преде́лы, полага́ть преде́лъ; || опредѣля́ть, опредѣ́лить. **Określić znaczenie wyrazu,** опредѣ́лить значе́ніе сло́ва.

Określający, опредѣли́тельный.

Określanie, Określenie, -nia, *ср.* ограниче́ніе, *см.* **Określać;** || опредѣле́ніе.

Określić, *см.* **Określać.**

Określnie, Określnie, опредѣле́нно, то́чно.

Określnik, -a, *м. Грам.* членъ опредѣле́нный.

Określność, -ści, *жс.* опредѣле́нность, то́чность.

Określny, опредѣлённый.

Określony, ограни́ченный; || опредѣлённый.

Okręt, -u, *м.* кора́бль.

Okrętowy, Okrętny, кораблёльный. **Lina okrętowa**, шва́ртовъ, ка́бельтовъ (кана́тъ). **Dno okrętowe**, трюмъ. **Strój okrętowy**, сна́сти, такела́жъ. **Wieniec okrętowy**, корабельная коро́на.

Okrężne, -ego, *ср.* жа́твенный пра́здникъ.

Okrężnica, -y, *ж. Бот.* ту́рча, плаву́шникъ, готто́нія.

Okrężny, окружно́й; || винтово́й, спира́льный; || *Бот.* кругообра́зный.

Okróciciel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Okróciciełka, -i, *ж.* укроти́тельница, усмири́тельница.

Okrócieć, укроти́ться, усмири́ться; || сдѣ́латься ручны́мъ.

Okroić, Okrajać, открои́ть, откра́ивать.

Okrom, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я, за исключе́ніемъ, *см.* Krom; || безъ, *см.* **Bez**; || вдали́ отъ... *см.* **Opodal od...**

Okrop, -u, *м.* орошéніе, окропле́ніе.

Okropić, окропи́ть, скропи́ть, ороси́ть.

Okropiec, -pcu, *м. см.* **Ukrop**.

Okropnie, ужа́сно, стра́шно, отврати́тельно.

Okropność, -ści, *ж.* у́жасъ; || гну́сность, ме́рзость; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Okropny, ужа́сный, стра́шный; || гну́сный, ме́рзкій; || отврати́тельный, омерзи́тельный.

Okrostawiałość, -ści, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная болѣ́знь коро́ста.

Okrostawiały, коро́стливый, покры́тый сы́пью.

Okrostawieć, окоро́стѣть.

Okrostawienie, -nia, *ср. см.* **Okrostawiałość**.

Okrótnik, -a, *м. см.* **Okrutnik**.

Okrótność, -ści, *ж. см.* **Okrutność**.

Okrótny, *см.* **Okrutny**.

Okruch, -a, *м.* **Okrucha**, -y, *ж.* обло́мокъ, оско́локъ; || кроха́, *см.* **Okruszyna**.

Okrucieński, мучи́тельный, тира́нскій, жесто́кій, безчеловѣ́чный, звѣ́рскій, лю́тый.

Okrucieństwo, -a, *ср.* жесто́кость, тиранство, жестокосе́рдіе, звѣ́рство безчеловѣ́чіе, лю́тость.

Okruszek, -szka, *м.* **Okruszyua**, -y, *ж.* кро́шка, крупи́нка, части́ца.

Okrutnica, -y, *ж.* тира́нка, мучи́тельница.

Okrutnie, жесто́ко, безчеловѣ́чно, ужа́сно.

Okrutnieć, жесто́ко поступа́ть (*съ кѣмъ*).

Okrutnik, -a, *м.* тира́нъ, мучи́тель; || ва́рваръ.

Okrutność, -ści, *ж. см.* **Okrucieństwo**.

Okrutny, жесто́кій, жестокосе́рдый, безчеловѣ́чный, свирѣ́пый, лю́тый, ужа́сный; || *стра́шный, огро́мный.

Okrwawić, окрова́вить, обагри́ть кро́вью.

Okryć, *см.* **Okrywać**.

Okrycie, -cia, *ср.* покрыва́ло, одѣ́яло; || чахо́лъ; || оде́жда, пла́тье, *см.* **Odzienie**.

Okryślenie, *см.* **Określanie**.

Okryślić, *см.* **Określić**.

Okryty, *см.* **Okrywać**.

Okrywać, Okryć, покрыва́ть, покры́ть; || *одѣва́ть, одѣ́ть, *см.* **Odziać**. || **Okrywać się, Okryć się**, покрыва́ться, покры́ться.

Okrywanie, Okrycie, -a, *ср.* прикрыва́ніе, прикры́тіе.

Okrywca, -y, *м.* покрови́тель, засту́пникъ.

Okrywka, -i, *ж.* кры́шка. || *Бот.* покрыва́ло, покро́въ.

Okrzepczyć, Okrzepić, укрѣпи́ть; || сгусти́ть.

Okrzepłość, -ści, *ж.* застыва́ніе, сгуще́ніе; || затвердѣ́лость, окрѣ́плость.

Okrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || засты́вшій; || сгущённый.

Okrzepnąć, окрѣ́пнуть; || засты́ть.

Okrzepnienie, -nia, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.

Okrzesać, Okrzesywać, обрѣ́зать, обрѣ́зывать (*вѣтви у дерева*), обтёсывать, обтеса́ть (*дерево*), обдѣ́лывать, обдѣ́лать (*камни*); || *образо́вывать, выводи́ть изъ невѣ́жества, придава́ть ло́ску.

Okrzesanie, -nia, *ср.* обрѣ́зываніе (*вѣтвей*), обтёсываніе (*дерева*), обдѣ́лываніе (*камня*); || *прили́чные пріёмы, прили́чное обраще́ніе, вѣ́жливость.

Okrzesany, вѣ́жливый, образо́ванный, отёсанный.

Okrzesywać, *см.* **Okrzesać**.

Okrzętnie, *см.* **Skrzętnie**.

Okrzętność, *см.* **Skrzętność**.

Okrzętny, *см.* **Skrzętny**.

Okrzos, -u, *м.* обрѣ́занныя, ли́шнія вѣ́тви. || *Прост.* молокосо́съ.

Okrzyczany, расхва́ленный, превознесённый похвала́ми; || осла́вленный, упа́вшій во мнѣ́ніи (*свѣта*).

Okrzyczeć, превозноси́ть, восхвали́ть; || осла́вить, рони́ть во мнѣ́ніи свѣ́та.

Okrzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ; || восклица́ніе, ра́достный крикъ.

Okrzykać, Okrzyknąć, Okrzykiwać, вскрича́ть, вскри́кивать, закрича́ть изо всей си́лы; || восклица́ть, взыва́ть; || провозглаша́ть. **Okrzyknąć kogo królem**, провозгласи́ть кого́ королёмъ. **Okrzykać się, Okrzyknąć się**, раскрича́ться (*на что́*).

Okrzykliwy, шу́мный, шумли́вый, гро́мкій.

Okrzyknąć, Okrzyknąć się, *см.* **Okrzykać**.

Okrzyknięcie, Okrzyknienie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе.

Okseft, -u, *м.* о́ксефтъ (*сороковáя бóчка*).

Oksymel, -u, *м.* уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ.

Oktawa, -y, *ж.* осьмидне́вникъ, осьмидне́вный пра́здникъ. || *Муз.* окта́ва

Oktawka, -i, *ж.* дѣ́тская скри́пка.
Oktern, -u, *м.* восьму́шка, восьма́я доля листа́, *см.* **Ośmiórka**.
Oktoich, -u, *м.* окто́ихъ, осьмигла́сникъ (*церко́вная кни́га*).
Okuć, Okować, кова́ть, око́вывать, кова́ть, ско́вывать, зако́вать, зако́вывать.
Okucie, -a, *ср.* око́вка, подко́вываніе, зако́вываніе. **Okucie do okna**, прибо́ръ. **Okucie w rydlu**, проко́й.
Okudłany, взъеро́шенный, растрёпанный, косма́тый.
Okulary, -ów, *мн.* очки́.
Okulawić, искале́чить, изувѣ́чить.
Okulawieć, Okuleć, охроме́ть, захроме́ть.
Okulawienie, -nia, *ср.* охроме́ніе, увѣ́чье.
Okulbaczenie, -nia, *ср.* осѣдла́ніе (*ло́шади*).
Okulbaczyć, осѣдла́ть, *см.* **Kulbaczyć**.
Okulista, -y, *м.* глазно́й врачъ, окули́стъ.
Okulizacja, *см.* **Oczkowanie**.
Okulizować, *см.* **Oczkować**.
Okuń, *см.* **Okoń**.
Okup, -u, *м.* вы́купъ, выкупны́я де́ньги.
Okupacja, -ji, *ж.* заня́тіе, *см.* **Zajęcie**; || уро́къ, зада́ча, упражне́ніе (*шко́льныя*).
Okupić, *см.* **Okupywać**.
Okupienie, -nia, *ср.* вы́купъ; || искупле́ніе, избавле́ніе, *см.* **Odkupienie**.
Okupiny, -pin, *мн.* пода́рокъ *или* угоще́ніе именинника для свои́хъ друзе́й.
Okupnik, -a, *м.* обро́чникъ, плати́щій обро́къ; || долгосро́чный аренда́торъ.
Okupność, -ści, *ж.* выкупно́е пра́во, вы́купъ; || долгосро́чная аре́нда.
Okupny, выкупно́й.
Okupywać, Okupić, выкупа́ть, вы́купить, покупа́ть, купи́ть; || опла́чивать, заплати́ть. || **Okupić się**, откупи́ться, вы́купиться.
Okurencja, -ji, *ж. см.* **Okoliczność, Zbieg**.
Okurzać, Okurzyć, оку́ривать, окури́ть, дыми́ть, задыми́ть, окопти́ть; || пыли́ть, запыли́ть.
Okurzenie, -nia, *ср.* оку́риваніе, придымле́ніе; || запыле́ніе.
Okwasić, *Хим.* окисля́ть.
Okwaśny, *Хим.* спосо́бный къ окисле́нію.
Okwefić, Okwefiać, накры́ть, накрыва́ть покрыва́ломъ, фато́ю, *см.* **Kwefić**.
Okwit, -u, *м.* **Okwitanie, Okwitnienie**, -nia, *ср. Бот.* цвѣте́ніе.
Okwitać, Okwitnąć, отцвѣта́ть, переста́ть цвѣсти́.
Ołatać, *см.* **Połatać, Wyłatać**.
Oława, -y, *ж.* желѣ́зо взя́тое изъ среди́ны желѣ́зной кри́цы, напускно́е желѣ́зо.
Olbora, -y, *ж.* казённый дохо́дъ съ рудниково́въ; || завѣ́дываніе рудника́ми.
Olbornik, -a, *м.* надзира́тель надъ рудника́ми.
Olbrot, u, *м.* спермаце́тъ.
Olbrotowy, спермаце́товый.
Olbrzym, -a, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.
Olbrzymi, испо́линскій, гига́нтскій.
Olbrzymisko, -a, *ср.* безобра́зный велика́нъ, верзи́ло.
Olbrzymka, -i, *ж.* велика́нша.
Olbrzymowaty, испо́линскій, гига́нтскій.
Olbrzymowy, Olbrzymski, *см.* **Olbrzymi, Olbrzymowaty**.
Olbrzymstwo, -a, *ср.* собра́ніе велика́новъ; || *Мед.* чрезмѣ́рная величина́ тѣ́ла.
Olcha, -y, *ж. см.* **Olsza**.
Olchnąć, *Стар.* огло́хнуть.
Olchowy, *см.* **Olszowy**.
Oleisty, масли́стый.
Olej, -ju, ма́сло (*расти́тельное*). **Olej konopny**, конопля́ное, по́стное ма́сло. **Olej skalny**, го́рное, ка́менное ма́сло, нефть, петро́ль. **Olej Święty**, мро, святый еле́й. *Посл.* **Mieć olej w głowie**, не быть глу́пымъ, *см.* **Olejek, Oliwa**.
Olejarka, -i, *ж.* продаю́щая ма́сло (*расти́тельное и т. п.*).
Olejarnia, -ni, *ж.* маслобо́йня; || складъ для ма́сла.
Olejarz, -a, *м. см.* **Olejnik**.
Olejek, -jku, *м.* лету́чее благово́нное ма́сло.
Olejkarstwo, -a, *ср.* произво́дство благово́ннаго ма́сла.
Olejkarz, -a, *м.* продаве́цъ благово́ннаго ма́сла.
Olejkować, сма́зывать ма́сломъ; || умаща́ть.
Olejkowanie, -nia, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ.
Olejkowy, ма́сленый, изъ лету́чаго, благово́ннаго ма́сла, *см.* **Olejek**.
Olejnik, -a, *м.* продаю́щій ма́сло (*расти́тельное и т. п.*).
Olejno, ма́слено. **Olejno malować**, писа́ть ма́сленымъ кра́скамъ, *см.* **Olejny**.
Olejny, ма́сленый. **Olejne malowidło**, карти́на, пи́санная ма́слеными кра́сками. **Olejne malowanie**, живопись. **Malarz do robót olejnych**, живопи́сецъ.
Olejować, намасли́вать, сма́зывать ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowanie, -nia, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowany, сма́занный ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowaty, масляни́чный, масленисты́й.
Olejowy, ма́сленый.
Oleśnik, -a, *м. Бот.* крылоли́стникъ (*зо́нтичное расте́ніе*).
Oligarcha, -y, *м.* олига́рхъ, приве́рженецъ олига́рхіи.
Oligarchicznie, олигархи́чески.
Oligarchiczny, олигархи́ческій.
Oligarchja, -ji, *ж.* олига́рхія, вы́сшая власть въ рука́хъ немно́гихъ вельмо́жъ.

Olimp, -u, *м.* Олимпъ.
Olimpicki, олимпійскій (*объ играхъ*).
Olimpijski, олимпійскій, небесный (*о богахъ*).
Olimpjada, -y, *ж.* **олимпіада,** четырехлѣтіе.
Oliwa, -y, *ж.* маслина, масличное, оливковое дерево. **Oliwa polna,** лохъ, дикая маслина; || оливковое, деревянное *или* прованское масло. || (*Посл.*) **Zawsze oliwa na wierzch wyjdzie,** шила въ мѣшкѣ не утаишь.
Oliwczany, *см.* **Oliwkowy.**
Oliwiany, *см.* **Oliwny.**
Oliwisko, -a, *ср.* дикая маслина.
Oliwka, -i, *ж.* маслина, маслёнка, олива.
Oliwkowaty, оливковый, желтоватый, смуглый (*цвѣтъ лица*).
Oliwkowy, оливковый.
Oliwnica, -y, *ж.* **Oliwnik, -a,** *м.* оливковая роща; || масличный вертоградъ.
Oliwnik, -a, *м.* выжимающій оливковое масло.
Oliwny, оливный; || оливковый.
Oliwobranie, -nia, *ср.* уборка оливокъ.
Oliworodny, изобилующій оливами.
Oliwowy, *см.* **Oliwny.**
Olknąć, *см.* **Olchnąć.**
Olkol, Olkel, Olkelek, -a, *м. Архит.* симусъ, гусёкъ, верхняя часть карниза.
Ołoić, насалить.
Ołów, -owiu, *м.* свинецъ. **Ołów walcowany,** рольный свинецъ. **Ołowiem spajać, oblewać,** покрывать свинцомъ; || пломбировать (*товары или зубъ*).
Ołówek, -wka, *м.* чёрный карандашъ, чёрная мыловка, карандашъ; || **Ołówek u szmuklerza do kręcenia frężli i kutasów,** коклюшка, коклюха.
Ołowiak, -a, *м.* свинцовая руда, свинчакъ.
Ołowianka, -i, *ж.* свинцовая пуля; || *Морск.* лотъ, грузило, отвѣсъ; || *Бот.* свинцовка (*растеніе*).
Ołowiany, свинцовый.
Ołowiasty, свинчатый.
Ołowiec, -wca, *м.* сѣристый свинецъ, блестякъ.
Ołówkowy, карандашный.
Ołównia, -i, *ж.* свинцовое производство; || свинцовая плавильня.
Ołownica, -y, *ж. Бот.* зубница, свинцовка.
Ołównik, -a, *м.* свинцовыхъ дѣлъ мастеръ.
Ołówny, свинцовый. **Biel ołowna,** бѣлила.
Olśnąć, Olśnić, ослѣпить, поразить блескомъ; || озарить.
Olśnienie, -nia, *ср.* ослѣпленіе (*блескомъ*).
Olstro, -a, *ср.* ольстра, кубура, чушки (*чахолъ на ручное оружіе*). *Посл.* **I olstro puści, gdy Bóg dopuści,** на всё божья воля, всё во власти божьей.
Olsza, -y, *ж.* ольха (*дерево*).
Olszanka, -i, *ж.* чебакъ (*рыба*).
Olszeniec, -ńca, Olszenik, -a, *м.* (*Бот.*) гирча, горичникъ (*растеніе*).
Olszowka, Olszówka, -i, *ж.* родъ древесной губки.
Olszowy, ольховый.
Olszyna, -y, Olszynka, -i, *ж.* олешникъ, олешнякъ, молодой ольховый лѣсъ.
Ołtarz, -a, *м.* престолъ, алтарь; || жертвенникъ. **Wielki ołtarz,** главный алтарь.
Ołtarzny, Ołtarzowy, алтарный.
Ołtarzyk, -a, *м.* малый алтарь, боковой алтарь, придѣлъ.
Olutować, спаять.
Ołysieć, облысѣть.
Omacki, -ów, *мн.* ощупыванье, щупанье.
Omackiem, Omacmie, Omacnie, Po omacku, Omacką, ощупью; || * слѣпо, во тмѣ.
Omacnie, *см.* **Omackiem;** || * ощутительно, осязательно.
Omacny, ощутительный, осязательный, *см.* **Namacalny, Dotykalny.**
Omacywać, ощупывать.
Omaczać, Omoczyć, намачивать, намочить, смачивать, смочить.
Omaczalny, макальный. **Omaczalne naczynie,** макальная чашечка.
Omaczanie, -nia, *ср.* обмакиваніе, моченіе; || мочка, умочка.
Omączyć, замучнить, запачкать, осыпать мукою. || **Omączyć się,** запачкаться, выпачкаться мукою.
Omaić, покрыть зелёными листьями, *см.* **Maić.**
Omal nie, Omal że nie..... чуть-чуть почти, едва, чуть было не....., *см.* **Bez mała, Mało.**
Omam, -u, *м.* ослѣпленіе, помраченіе; || обаяніе, очарованіе, обвороженіе.
Omamić, ослѣпить, помрачить; || очаровать, обворожить, *см.* **Mamić.**
Omamiciel, -a, *м.* обольститель, очаровaтель, обворожитель.
Omamienie, -nia, *ср.* обольщеніе, очарованіе, обвороженіе; || заблужденіе, обманъ.
Oman, -u, *м. Бот.* оманъ, девясилъ (*растеніе*).
Omanek, -nku, *м.* настойка изъ омана.
Omarmurować, покрыть мраморомъ.
Omartwić, Omartwiać, заморить, умертвить, умерщвлять; || вытравить, вытравливать.
Omartwieć, помертвѣть; || оцѣпенѣть.
Omarznąć, намёрзнуть.
Omaścić, Omaszczać, приправить, приправлять масломъ, жиромъ; || улучшать, удобрять землю, *см.* **Ognoić.**
Omasta, -y, *ж.* жирная приправа (*къ кушанью*).
Omastno, жирно, масляно.
Omastny, жирный, масляный.
Omaszczać, *см.* **Omaścić.**

Omatać, опу́тать, обольсти́ть.

Omawiać, Omówić, говори́ть обиняка́ми, нея́сно, намёками; || *см.* **Obmawiać.**

Omazać, *см.* **Obmazać.**

Omdlało, сла́бо, безси́льно.

Omdlałość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие; || о́бморокъ, обмира́ние, ослабе́ние, лише́ние чувствъ, изнеможе́ние.

Omdlały, ослабе́вшій, безси́льный; || упа́вшій въ о́бморокъ, лиши́вшійся чувствъ.

Omdleć, Omdlewać, ослабе́ть, ослабе́ва́ть, изнемо́чь, изнемога́ть; || па́дать въ о́бморокъ, обмира́ть.

Omdlenie, -nia, *ср.* ослабе́ние, безпа́мятство, о́бморокъ; || тѣле́сная сла́бость.

Omdlewać, *см.* **Omdleć.**

Omdlewanie, -nia, *ср.* изнеможе́ние, ослабле́ние, истоще́ние, упа́докъ силъ.

Omełty, очи́щенный, шелушённый, *см.* **Omleć.**

Omen, -u, *м.* предсказа́ние, зна́менie.

Omgleć, Omglewać, *см.* **Omdleć, Omdlewać**; || *см.* **Mgleć.**

Omglić, отума́нить.

Omiatać, Omieść, обмета́ть, обме́сть, смета́ть, смести́.

Omiatanie, Omiecenie, -nia, *ср.* смета́ние, подмета́ние.

Omieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё; || мучна́я пыль.

Omieg, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикри́ть, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Omiękanie, Omięknienie, -nia, *ср.* размягче́ние.

Omiękczyć, размягчи́ть.

Omięknąć, размягчи́ться.

Omielać, *см.* **Omleć.**

Omielenie, -nia, *ср.* очище́ние, шелуше́ние.

Omieniałość, -ści, *ж.* хрипота́, охри́плость, си́плость.

Omieniały, хри́плый, си́плый.

Omienieć, охри́пнуть, оси́пнуть.

Omienienie, -nia, *ср. см.* **Omieniałość.**

Omierzchnąć, вы́ѣхать къ но́чи, отпра́виться въ путь въ су́мерки.

Omierzić, Omierziciel, Omierzliwy, Omierzłość, Omierzły, Omierznąć, *см.* **Mierzić, Mierziciel, Mierzliwy, Obmierzłość, Obmierzły, Mierznąć.**

Omierzyć, измѣрить, вы́мѣрять.

Omieść, *см.* **Omiatać, Omiotać.**

Omieszka, -i, Omieszkanina, -y, *ж.* **Omieszkanie, -nia**, *ср.* остано́вка, заде́ржка, замедле́ние, промедле́ние.

Omieszkać, Omieszkiwać, пропусти́ть (*вре́мя, удо́бный слу́чай*), упусти́ть, прозѣва́ть, потеря́ть. **Omieszkałeś targu, nie kupić nie dostaniesz**, ты пропусти́лъ торгъ и ничего́ купи́ть не мо́жешь; || опозда́ть, заме́длить, промѣшкать. **Nie omieszkam uczynić, co pan żądasz**, не заме́длю испо́лнить то, что́ вы жела́ете; || **Omieszkać dom**, заня́ть домъ, посели́ться въ до́мѣ, жить въ до́мѣ, *см.* **Zamieszkać.**

Omieszkałość, -ści, *ж.* мѣшкотность, ме́дленность, неповоро́тливость.

Omieszkały, ме́дленный, нескорый, неповоро́тливый; || сдѣлавшійся ручны́мъ, освои́вшійся.

Omieszkanie, Omieszkanina, *см.* **Omieszka.**

Omieszkiwać, *см.* **Omieszkać.**

Omijać, Ominąć, избѣга́ть, обходи́ть, обойти́, миновать, мину́ть, *см.* **Mijać.**

Omilknąć, *см.* **Umilknąć.**

Ominąć, *см.* **Omijać.**

Ominować, предска́зывать, предвѣща́ть.

Omiodzić, припра́вить мёдомъ, подмѣша́ть мёду.

Omiotać, Omieść, *см.* **Obrzucać.**

Omisić, *см.* **Wymisić, Mislć.**

Omissja, -ji, *ж.* оши́бка, недосмо́тръ, про́пускъ. Бу́квы: **S. E. et O**, въ концѣ купе́ческаго письма *и́ли* сче́та, означа́ютъ: **Salvo errore et omissione**, т. е. огова́риваю оши́бки и про́пуски.

Omknąć, *см.* **Omykać.**

Omłacać, Omłócić, молоти́ть, смолоти́ть.

Omleć, Omielać, очисти́ть, очища́ть, шелуши́ть, снять шелуху́, лущи́ть.

Omlet, -u, *м.* яи́чница.

Omłócenie, -nia, *ср.* молоче́ние, молотьба́ (*хлѣба*).

Omłócić, *см.* **Omłacać.**

Omłodzenie, -nia, *ср.* моложа́вость, помолодѣ́ние; || * возобновле́ние.

Omłodzić, Omładzać, молоди́ть, прида́вать видъ мо́лодости, *см.* **Odmłodzić.**

Omłot, -u, *м.* умолотъ (*коли́чество вы́молоченныхъ зёренъ*).

Omłótny, зерново́й.

Omniszenie, -nia, *ср.* постриже́ние въ мона́хи.

Omniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Omoczyć, *см.* **Omaczać.**

Omoknąć, смо́кнуть.

Omokrzyć, смочи́ть, увла́жить.

Omościć (rzekę), поста́вить мостъ (*че́резъ ръку́*).

Omotać (kogo), * впу́тать, ввяза́ть (*въ скве́рное дѣло*), *см.* **Wplątać.**

Omówić, *см.* **Omawiać.**

Omówienie, -nia, *ср.* перифра́за; || обиня́къ, неясность ре́чи, намёкъ.

Omowny, перифрази́ческій, околи́чный.

Omraczać, Omroczyć, омрача́ть, омрачи́ть.

Omrozić, замороз́ить.

Omszeć, *см.* **Mszeć**; || запле́снѣвѣть. *см.* **Pleśnieć.**

Omszenie, -nia, *ср. см.* **Mszenie**; || пле́сень, плѣснь, *см.* **Pleśń.**

Omszony, цвѣлый, сaплѣснѣвѣлый, *см.* **Spleśniały.**

Omulać, Omulić, *см.* **Zamulić.**

Omurować, *см.* **Obmurować.**
Omurowanie, *см.* **Obmurowanie.**
Omurzyć, *см.* **Murzyć.**
Omyć, *см.* **Omywać, Obmywać.**
Omycie, *см.* **Obmycie.**
Omydlić, намы́лить.
Omykać, Omknąć, обдира́ть, ободра́ть, одира́ть, содра́ть; || лиша́ть, обнажа́ть. **Omknąć z liścia**, оборва́ть ли́стья, обезли́ствить.
Omylać, Omylić, обма́нывать, обману́ть, вводи́ть, ввести́ въ оши́бку, въ заблужде́ніе; || **Omylać się, Omylić się**, ошиба́ться, ошиби́ться, обма́нываться, обману́ться.
Omyłek, -łku, *м.*, *см.* **Szaléj.**
Omylić, *см.* **Omylać.**
Omyłka, i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погрѣ́шность. **Przez omyłkę**, по оши́бкѣ. **Omyłka drukarska**, опеча́тка.
Omylnie, оши́бочно, обма́нчиво.
Omylność, -ści, *ж.* оши́бочность, обма́нчивость, при́зрачность; || непостоя́нство, перемѣ́нчивость, неизвѣ́стность, *см.* **Niepewność**; || погрѣши́тельность.
Omylny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый, неизвѣ́стный, *см.* **Niepewny.**
Omywać, *см.* **Obmywać.**
Omywanie, -nia, *ср.* обмыва́ніе.
On, Ona, Ono, онъ, она́, оно́.
Onąd, — употребля́ется съ предло́гами **Z, Do, Od. Z onąd**, отсю́да, съ э́того мѣ́ста. **Do onąd**, туда́, дотю́да. **Od onąd**, отту́да, *см.* **Owąd.**
Onak, Onako, ина́че, и́наче, *см.* **Owak.**
Onaki, ино́й.
Onako, *см.* **Onak.**
Ondzie, тамъ. **Tu i ondzie**, и здѣсь и тамъ.
Onędy, тамъ, че́резъ то мѣ́сто, по то́й доро́гѣ, *см.* **Owędy, Tamtędy.**
Onegdaj, тре́тьяго дня.
Onegdajszy, бы́вшій тре́тьяго дня.
Onegdy, Ongi (*Стар.*), наме́дни, неда́вно, не такъ давно́.
Onerowany, обремененный.
Ongi, *Стар.* наме́дни.
Onich, *см.* **Oniks.**
Onichowy, *см.* **Oniksowy.**
Oniemiały, онѣмѣ́вшій.
Oniemić, зажа́ть ротъ, заста́вить молча́ть.
Oniemieć, онѣме́ть; || * смо́лкнуть.
Oniemocnić się, занемо́чь, захвора́ть.
Onierządzić się, осквернйться, замара́ться.
Oniks, -u, *м.* о́никсъ (*ка́мень*).
Oniksowy, о́никсовый.
Ono, Oności, Onoż, вонъ; || вотъ. **Onoż go mamy!** Вотъ онъ! вотъ онъ идётъ!
Onomatopeja, -ji, *ж. Грам.*, образова́ніе сло́ва по звукоподража́нію; || звукоподража́тельное сло́во.
Opacki, игу́менскій, абба́тскій.
Opactwo, -a, *ср.* монасты́рь, игу́менство, абба́тство.
Opacznie, навы́воротъ, превра́тно, наоборо́тъ.
Opaczność, -ści, *ж.* превра́тность, непостоя́нство, перемѣ́нчивость, *см.* **Przewrotność.**
Opaczny, превра́тный, непостоя́нный, перемѣ́нчивый.
Opaczyć, извраща́ть, превра́тно толкова́ть, перетолко́вывать, переина́чивать.
Opad, -u, *м.* паде́ніе, спускъ. **Opad ziemi**, обва́лъ, осыпа́ніе (*земли́*). **Opad morski**, отли́въ морско́й, *см.* **Odpływ.**
Opadać, Opaść, па́дать, опада́ть, убыва́ть (*о рѣкѣ, о водѣ*), уменьша́ться, (*о днях*), понижа́ться, опуска́ться. **Rzeka opadła**, вода́ въ рѣкѣ пони́зилась, упа́ла. **Rzeka opada**, вода́ въ рѣкѣ убыва́етъ. **Opadać z czego**, лиша́ться чего́ **Opadać z ciała**, худѣ́ть, станови́ться худоща́вымъ. **Opadać z sił**, слабѣ́ть, дряхлѣ́ть. **Opadać, Opaść kogo**, напада́ть, напа́сть, броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться, ри́нуться (*на кого́*).
Opadanie, Opadnienie, -nia, Opadnięcie, -cia, *ср.* опада́ніе, опаде́ніе, *см.* **Opad.**
Opadliny, -lin, *мн.* развали́ны.
Opadnięcie, *см.* **Opadanie.**
Opadzisty, ниспада́ющій, низверга́ющійся; || бы́стро убыва́ющій.
Opajać, Opoić, напои́ть до́ пьяна, упои́ть.
Opajanie, -nia, *ср. см.* **Pojenie.**
Opak, наза́дъ; || навы́воротъ, наоборо́тъ.
Opakować, нагрузи́ть, навью́чить; || обремени́ть, *см.* **Ładować.** || **Opakować się**, взвали́ть на себя́ но́шу; || * наби́ть себѣ́ бро́хо, наѣ́сться до́ сыта.
Opakowanie, -nia, *ср.* уку́порка.
Opal, -u, *м. Минер.* опа́лъ.
Opał, -u, *м.* то́пливо, то́пка, отопле́ніе, дрова́.
Opalać, Opalić, обжига́ть, обже́чь (*кирпи́чь*), опаля́ть, опали́ть; || ота́пливать, отопи́ть (*топи́ть печь*); || **Opalać się, Opalić się**, обжига́ться, обже́чься; || огрѣва́ться, нагрѣ́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнца*).
Opałać, вѣ́ять (*хлѣбъ*).
Opalacz, -a, *м.* **(pieców)**, истопни́къ; || кочега́ръ (*паровой маши́ны*).
Opalanie, Opalenie, -nia, *ср.* отопле́ніе (*печи́*); || обжига́ніе (*кирпича́*).
Opałanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе (*ржи, пшени́цы и т. д.*).
Opałek, -łka, *м.* головня́, головёшка.
Opalenie, *см.* **Opalanie.**
Opaleniec, -ńca, *м.* погорѣ́вшій, погорѣ́лецъ, *см.* **Pogorzelec.**
Opalić, *см.* **Opalać.**

Opalisadować, обнести́ палиса́дникомъ, забо́ромъ изъ ко́льевъ.

Opalisadowanie, -nia, *ср.* палиса́дникъ палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ.

Opalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погорѣ́лое мѣ́сто.

Opałka, -i, *ж.* кормова́я вѣ́яльница. * **Pleść koszałki opałki**, моло́ть вса́кій вздоръ, *ob.* **Koszałka.**

Opalny, го́дный на то́пливо.

Opalony, обожжённый.

Opalować, *см.* **Opalisadować.**

Opalowanie, -nia, *ср. см.* **Opalisadowanie.**

Opalowy, опа́ловый, *см.* **Opal.**

Opałowy, *см.* **Opalny.**

Opamiętać się, приттй въ себя́, опо́мниться, собра́ться съ ду́хомъ.

Opanować, овладѣ́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*).

Opanowały, *см.* **Opanowany.**

Opanowanie, -nia, *ср.* покоре́ніе, овладѣ́ніе, завладѣ́ніе, захва́тъ.

Opanowany, покорённый, подпа́вшій подъ власть; || бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, *см.* **Opętany.**

Opar, -u, *м.* ожо́га, обжо́га; || горѣ́ніе, сожже́ніе.

Oparafować, скрѣпить по листа́мъ.

Oparafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа по листа́мъ.

Oparcie, -cia, *ср.* опо́ра, подпо́ра, подде́ржка.

Oparkanić, огороди́ть, обнести́ и́згородью, забо́ромъ; || **Oparkanić (bydło)**, ста́вить въ огра́ду скоти́ну.

Oparkanienie, -nia, *ср.* огра́да, забо́ръ, *см.* **Parkan.**

Oparkocić się, *см.* **Parkocić się.**

Oparszeć, Oparszywieć, *см.* **Parszywieć.**

Opartolić się, *Прост.*, жени́ться несча́стливо.

Oparty, по́дпертый, опира́ющійся.

Oparzać, Oparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ.

Oparzanie, Oparzenie, -nia, *ср.* обва́риваніе, обдава́ніе кипятко́мъ, обжо́гъ.

Oparzelina, Oparzelizna, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Oparzelisko, Oparzysko, -a, *ср.* мокреди́на, зы́бкое *или* боло́тистое мѣ́сто.

Oparzelisty, горя́чій, жа́ркій.

Oparzelizna, *см.* **Oparzelina.**

Oparzenie, -nia, *ср.* сожже́ніе; || обжо́гъ.

Oparzyć, Oparzać, обже́чь, обжига́ть, обвари́ть, обва́ривать; || **Oparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Oparzysko, *см.* **Oparzelisko.**

Opas, -u, *м.* кормъ (*для дома́шняго скота́ и пти́цы*); || па́жить, *см.* **Pastwa**; || блока́да, обложе́ніе, оса́да; || окруже́ніе.

Opasać, Opaść, раскорми́ть, откорми́ть. || **Opasać się, Opaść się**, наѣ́сться, объѣ́сться, пресы́титься.

Opasać, *см.* **Opasywać.**

Opasanie, -nia, *ср.* окруже́ніе (*во́йскомъ, стѣно́ю*); обнесе́ніе (*забо́ромъ*); || опоя́ска, *см.* **Pas**; || обложе́ніе, обступле́ніе, осажде́ніе (*крѣпости*).

Opasanie, Opasienie, -nia, *ср.* пресыще́ніе, обжо́рство.

Opaść, *см.* **Opasać.**

Opaść, Opasdź, *см.* **Opadać.**

Opasienie, *см.* **Opasanie.**

Opaska, -i, *ж.* поясо́къ; || повя́зка, вѣне́цъ; || **Opaski**, *мн.* фри́зы (*украше́нія на орудіяхъ*); || раздѣ́лка (*при вхо́дѣ дыма въ пе́чкѣ*).

Opaskudzić, замара́ть, запа́чкать; || * оскверни́ть. || **Opaskudzić się**, замара́ться, запа́чкаться; || * оскверни́ться.

Opasło, доро́дно, по́лно, ту́чно.

Opasłość, -ści, *ж.* доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Opasły, разтолстѣ́вшій, доро́дный, по́лный, ту́чный.

Opaśny, Opaszny, подпоя́санный.

Opasywać, Opasać, опоя́сывать, опоя́сать; || окружа́ть, окружи́ть, обноси́ть, обнести́ (*го́родъ стѣно́ю*); || облага́ть, обложи́ть, обступа́ть, обступи́ть, осажда́ть, осади́ть (*го́родъ, во́йско*); || **Opasywać się, Opasać się**, опоя́сываться, подвя́зывать себя́.

Opasywanie, -nia, *ср.* опоя́сываніе, *см.* **Opasanie.**

Opat, -a, *м.* настоя́тель, игу́менъ; || абба́тъ (*у като́ликовъ*); || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Opatek, -tka, *м.* **(mniejszy)**, *Бот.* ме́лкій молоча́й, осли́ное молоко́ (*расте́ніе*).

Opatka, -i, *ж.* игу́менья, аббати́сса.

Opatrować, *см.* **Opatrywać.**

Opatrowanie, *см.* **Opatrywanie.**

Opatrywać, Opatrzyć, *Стар.* избира́ть, избра́ть, иска́ть, прійскивать, *см.* **Opatrywać**; || пещи́сь, забо́титься. **Opatrywać zdrowie swoje**, забо́титься о своёмъ здоро́вьи; || смотрѣ́ть, ходи́ть, ухаживать (*за кѣмъ*), имѣ́ть попече́ніе (*о комъ*); || перевя́зывать (*ра́ну у кого́*); || помога́ть, пособля́ть. **Niech Pan Bóg opatrzy, Panie Boże opatrz**, Богъ въ по́мощь! || Снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть. **Opatrzyć miasto w żywność**, снабди́ть го́родъ продово́льствіемъ; || обнести́, окружи́ть (*го́родъ стѣно́ю*); || предохрани́ть, предостерега́ть (*отъ кого́, отъ чего́*). || **Opatrywać się, Opatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь, (*провіа́нтомъ*); || **Opatrzyć się od czego, przeciw czemu**, предохрани́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*).

Opatrywanie, Opatrzenie, -nia, *ср. Стар.* прійскиваніе, отыскиваніе; || попече́ніе, забо́та; || смотрѣ́ніе, хожде́ніе, ухаживаніе; || перевя́зываніе (*ра́ны*); || снабже́ніе, доста́вка, продово́льствованіе; || обнесе́ніе окруже́ніе, огражде́ніе; || предохране́ніе, предостереже́ніе, *см.* **Opatry-**

wać. || **Opatrzenie,** содержа́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе.

Opatrzenie, -nia, *ср.* снабже́ніе, достав-ле́ніе всего́ ну́жнаго.

Opatrznie, тща́тельно, рачи́тельно, стара́тельно; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Opatrznik, *см.* **Opatrzyciel.**

Opatrzność, -ści, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность, благоразу́міе; || Провиде́ніе, Про́мыслъ Бо́жій.

Opatrzny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный, благоразу́мный.

Opatrzyć. *см.* **Opatrywać.**

Opatrzyciel, -a, *м.* поставщи́къ; || попечи́тель, храни́тель.

Opatrzycielka, -i, *ж.* поставщи́ца; || попечи́тельница, храни́тельница.

Opatski, *см.* **Opacki.**

Opatstwo, *см.* **Opactwo.**

Opchać, *см.* **Opychać.**

Opęciny, -cin, *мн.* у́зы, око́вы, цѣпи.

Opędzać, Opędzić, обѣга́ть круго́мъ (*чего́*), бы́стро совершать путь (*вокру́гъ чего́*); || отгоня́ть, отогна́ть (*мухъ, комаро́въ*); || довольствоваться, доставать, ставать, хвата́ть. **Tém drzewem muszę opędzić całą zimę,** о́тихъ дровъ хва́титъ (доста́нетъ) мнѣ на всю зи́му. **Całą usługę opędzam jednym chłopakiem,** для услу́ги доста́точно мнѣ одного́ ма́льчика. || **Opędzać się (komu),** защища́ться, оборона́ться (*отъ кого́, отъ чего́*); отбива́ться (*отъ соба́къ*); || развязáться, раздѣлаться, отдѣлаться, изба́виться. **Nie módz się opędzić dłużnikom,** не имѣть возмо́жности раздѣлаться съ должника́ми, изба́виться, отдѣлаться отъ должнико́въ.

Opędzanie, Opędzenie, -nia, *ср.* отогна́ніе; || **Opędzenie potrzeb,** удовлетворе́ніе нуждъ. **Opędzenie kosztów,** покры́тіе изде́ржекъ. **Opędzenie potrzeb,** удовлетворе́ніе нуждъ.

Opękacieć, *см.* **Pękacieć.**

Opełki, -ów, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Opełznąć, выцвѣта́ть, полиня́ть (*о цвѣтáхъ, о матéріяхъ*), ту́скнуть, помрача́ться (*о со́лнцѣ*).

Opełznienie, -nia, *ср.* ту́склость, тускъ; || линя́ніе, выцвѣта́ніе.

Opera, -y, *ж. Муз.* о́пера.

Operacja, -ji, *ж.* дѣйствіе, дѣло, сдѣлка, предпрія́тіе; || *Хир.* опера́ція; || **Operacje wojenne,** вое́нныя дѣйствія. *см.* **Działanie, Sprawa, Skutek.**

Operat, -u, *м.* цѣлое дѣло.

Operator, -a, *м.* опера́торъ, хиру́ргъ.

Operetka, -i, *ж. Муз.* небольша́я о́пера.

Operować, дѣлать опера́цію.

Operzysta, -y, *м.* о́перный пѣве́цъ.

Operzystka, -i, *ж.* о́перная пѣви́ца.

Opętać, опу́тать, завле́чь, заманúть; || овладѣть, обуя́ть. **Djabeł go opętał,** онъ одержи́мъ бѣсомъ. || **Opętać się,** запу́таться.

Opętanie, неи́стово, я́ростно; || ***ужáсно,** чрезвычáйно.

Opętanie, -nia, *ср.* бѣсновáніе; || помѣша́тельство, умоизступле́ніе.

Opętaniec, -ńca, *м.* одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый; || ***бѣшеный,** вспы́льчивый, изступле́нный.

Opętany, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ.

Opiać, *см.* **Opiewać.**

Opiąć, *см.* **Opinać.**

Opiata, Opjata, -y, *ж. Мед.* опіáть (*состáвъ изъ о́пія и другúхъ снадобьевъ*).

Opić się, *см.* **Opijać się.**

Opich, -u, *м. Бот.* ди́кая петру́шка и́ли сельдере́я (*расте́ніе*).

Opiec, *см.* **Opiekać.**

Opięcie, -cia, *ср.* отдѣлка, убóрка, (*чепчика*) пришúливаніе, прика́лываніе; || обши́вка, оби́вка.

Opieczętowanie, -nia, *ср.* опеча́таніе, приложе́ніе печа́ти.

Opieka, -i, *ж.* опе́ка, опеку́нство; || **Opiekę nad kim objąć,** взять кого́ въ опе́ку. **Wyjść z pod opieki,** вы́йти изъ-подъ опе́ки. **Znajdujący się pod opieką,** опека́емый, || попече́ніе, попечи́тельство; || покрови́тельство, заступле́ніе, засту́пничество. **Mieć kogo w opiece,** покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого́*). **Oddaję ci go w opiekę,** поручáю его́ твоему́ покрови́тельству. **Opieki,** *мн.* всѣ покрови́тельствуемые, кліе́нты.

Opiekać, Opiec, обжáривать, обжáрить.

Opiekać się, *см.* **Opiekować się.**

Opiekalny, опеку́нскій.

Opiekanie, -nia, *ср.* обжáриваніе.

Opiekany, обжáренный.

Opiekować się, Opiekać się, опеку́нствовать, быть опекуно́мъ; || забóтиться, призрѣвáть. **Nie opiekuj się mną,** не забóться обо мнѣ; || покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого́*).

Opiekowy, *см.* **Opiekalny.**

Opiekun, -a, *м.* опеку́нъ; || попечи́тель, покрови́тель, засту́пникъ (*бѣдныхъ, сиро́тъ и т. п.*); || блюсти́тель (*у духове́нства*); || **Opiekun przydany,** опеку́нъ, блюсти́тель.

Opiekuńczy, охрани́тельный, покрови́тельственный. **Anioł opiekuńczy,** áнгелъ-храни́тель. **Ton opiekuńczy,** покрови́тельственный тонъ; || *см.* **Opiekuński.**

Opiekunka, -i, *ж.* опеку́нша; || покрови́тельница, засту́пница, попечи́тельница.

Opiekuński, опеку́нскій.

Opiekuństwo, -a, *ср.* опеку́нство; || покрови́тельство, попечи́тельство.

Opielać, *см.* **Pleć.**

Opieniać, Opienić, вспѣнить.

Opieniek, -ńka, *м.* пенёкъ (*остáтокъ перелóмленнаго зýба*), *см.* **Pieniek.**

Opieńka, -i, *ж.* опёнокъ (*родъ гриба́*).

Opieprzony, припра́вленный пе́рцомъ, *см.* **Pieprzny.**

Opieprzyć, припра́вить пе́рцомъ, поси́пать пе́рцомъ.

Opierać, Oprać, обмыва́ть, обмы́ть, обстари́вать, обстира́ть.

Opierać, *см.* **Oprzeć.**

Opieranie, *см.* **Pranie, Opranie.**

Opieranie, **-nia**, *ср.* опора, подпо́ра; || **Opieranie się**, сопротивле́ніе, *см.* **Opór.**

Opierzać, Opierzyć, опери́ть, опери́ть, наса́живать пёрушки; || **Opierzyć się**, опери́ться, покры́ться пе́рьями.

Opierzały, опери́вшійся (*о птенца́хъ*).

Opierzchliwie, *см.* **Urażliwie.**

Opierzchliwość, *см.* **Urażliwość.**

Opierzchliwy, *см.* **Urażliwy.**

Opierzchły, Opierzgły, потре́скавшійся, поло́павшійся.

Opierzchnąć, Opierzgnąć, потре́скаться, поло́паться.

Opierzchnienie, Opierzgnienie, **-nia**, *ср.* тре́сканіе, ло́паніе (*ко́жи отъ стужи*).

Opierzeć, опери́ться, покры́ться пе́рьями (*о птенца́хъ*).

Opierzony, *см.* **Opierzały.**

Opierzyć, *см.* **Opierzać,**

Opieszale, ме́дленно, неповоро́тливо, неради́во, небре́жно.

Opieszałość, **-ści**, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, неради́вость, небре́жность.

Opieszały, ме́дленный, неповоро́тливый, неради́вый, небре́жный.

Opięto, обтя́нуто, у́зко, въ обтя́жку.

Opięty, обтя́нутый, у́зкій.

Opiew, **u**, *м.* воспѣва́ніе; || содержа́ніе (*сочиненія и т. п.*), *см.* **Brzmienie, Treść.**

Opiewać, Opiać, воспѣва́ть, воспѣть; || гласи́ть, предписывать, содержа́ть въ себѣ. **Pierwszy paragraf opiewa, jak następuje**, пе́рвый парагра́фъ гласи́тъ слѣ́дующее *или* содержа́ніе пе́рваго парагра́фа слѣ́дующее.

Opiewanie, **-nia**, *ср. см.* **Opiew.**

Opijać się, Opić się, напива́ться, напи́ться пья́нымъ, напи́ться до́пьяна, унива́ться.

Opilca, -y, Opilec, -lca, *м. см.* **Opój, Pijak.**

Opilczy, пья́нствующій, пья́ный.

Opilec, *см.* **Opilca.**

Opiłki, **łek**, *мн.* опи́лки.

Opiłować, *см.* **Piłować.**

Opiłowanie, *см.* **Piłowanie.**

Opilstwo, **-a**, *ср.* пья́нство.

Opiły, пья́ный; || *упоённый.

Opinać, Opiąć, натя́гивать, натяну́ть, напя́ливать, напя́лить, обива́ть, оби́ть. **Opinać pokoje aksamitem**, обива́ть ко́мнаты ба́рхатомъ; || приколо́ть, обколо́ть (*була́вками*); || **Opinać się, Opiąć się**, опоя́саться, окружи́ть себя́.

Opinja, **-ji**, *ж.* мнѣніе.

Opiołki, **-ów**, *мн.* вы́полотыя тра́вы.

Opis, **u**, *м.* описа́ніе.

Opisać, *см.* **Opisywać.**

Opisanie, **-nia**, *ср. см.* **Opis. Opisanie by**, приме́ты (*въ па́спортахъ*).

Opisny, го́дный для описа́нія.

Opisowo, описа́тельнымъ о́бразомъ.

Opisowość, **-ści**, *ж.* описа́тельный, ж вопи́сный родъ изображе́нія, сочине́нія.

Opisowy, описа́тельный.

Opisujący, опи́сывающій. **Geometrja opisująca**, начерта́тельная геоме́трія.

Opisywać, pisać, опи́сывать, описа́ть, изобража́ть, изобрази́ть; || *Мат.* начерта́ть, начерти́ть; || **Opisać się**, обяза́ться контра́ктомъ (*переда́ нота́ріусомъ*).

Opisywacz, **-a**, *м.* описа́тель.

Opisywanie, **-nia**, *ср. см.* **Opis.**

Opjum, *ср. Нескл.* о́піумъ, о́пій.

Opłacać, Opłacić, выпла́чивать, вы́платить, плати́ть, заплати́ть; || **Opłacać się, Opłacić się**, откупа́ться, выкупа́ться; || окупа́ться. **To się nie opłaci**, э́то не оку́пится, не принесётъ вы́годы.

Opłacanie, Opłacenie, **-nia**, *ср.* упла́та, платёжъ, распла́та.

Opłacić *см.* **Opłacać.**

Opłakać, *см.* **Opłakiwać.**

Opłakanie, плаче́вно, жа́лостно.

Opłakanie, **-nia**, *ср.* опла́киваніе, сожале́ніе. **Opłakania godny**, досто́йный сожале́нія.

Opłakaniec, **-ńca**, *м.* опла́киваемый.

Opłakany, плаче́вный, жа́лостный, досто́йный сожале́нія.

Opłakiwać, Opłakać, опла́кивать, опла́кать.

Oplamić, запятна́ть, замара́ть.

Opłaszczyć, сплю́щить, сдѣлать пло́скимъ.

Opłata, **y**, *ж.* пла́та, упла́та, платёжъ; || по́дать, по́шлина, нало́гъ, сборъ; || возме́здіе, вознагражде́ніе || *Юрид.* **Opłata wpisów**, внесе́ніе исковы́хъ по́шлинъ; || **Opłata od statku**, грузово́е; — **patentowa**, по́шлина за патен́тъ; — **pocztowa od koni**, прогоны, прогонныя де́ньги; — **nominacyjna**, гербо́вая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу; — **wieczysta**, платёжъ по безсро́чному содержа́нію; —**stemplowa**, взносъ гербо́выхъ по́шлинъ; — **assekuracyjna**, страховыя де́ньги; — **kanonowa**, кано́нъ, пла́та съ долгосро́чнаго владѣ́нія. **Opłata wchodowa**, ввозная по́шлина; — **drogowa**, шоссе́йный сборъ; заста́вная по́шлина; — **portoryjna**, портовыя де́ньги;—**rekomendacyjna**, страхова́я пла́та; — **wyderkafowa**, вку́пный платёжъ.

Oplatać, Opleść, запу́тывать, запу́тать, оплета́ть, опле́сть, обвива́ть, обви́ть; || **Oplatać się, Opleść się**, обвива́ться, запу́тываться.

Oplątać, опу́тать, спу́тать.

Oplatanie, -nia, *ср.* обвива́ніе, заплета́ніе.

Oplatanka, -i, *ж.* оплетёная бутылка.
Opłatczany, облáточный, *см.* **Opłatek.**
Opłatek, -tka, *м.* облáтка.
Opłatny, пóшлинный, подáтный; || платёжный; || оплáчивающійся, выгодный, прибыльный.
Opław, *см.* **Upław.**
Opława, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбы*).
Opławiać, Opławić, оплывáть, оплы́ть; || омывáть. **Rzeka opławia brzegi,** рѣкá омывáетъ берегá.
Opławny, *см.* **Upławny.**
Opłazować, *см.* **Płazować.**
Opleć, *см.* **Opielać, Pleć.**
Oplecek, -cka, *м.* шнурóвка.
Oplecienie, -nia, *ср.* тканьё; || сплетéніе.
Opleciony, оплетённый.
Opleść, *см.* **Oplatać.**
Opleśnieć, заплѣснѣвѣть.
Opłókać, Opłukać, вы́полоскать, сполоскáть, *см.* **Płókać.**
Oplombować, опломбировáть, запломбировáть.
Oplombowanie, -nia, *ср.* пломбировáка.
Opłonąć, сгорѣть, вспы́хнуть; || успокóиться (*отъ гнѣва*), утихáть, усмири́ться, *см.* **Ochłonąć.**
Opłot, -u, *м.* и́згородь, плетéнь, городьбá.
Opłotek, -tka, *м. Умен.* небольшáя и́згородь. ***Opłotki,** *мн.* границы, предѣлы.
Opłotny, огрáдный, растýщій, находя́щійся подъ забóромъ; || погранúчный, сопредѣльный, смéжный.
Opłowić, *см.* **Płowić.**
Opłowieć, *см.* **Płowieć.**
Opluć, Opłunąć, Opluwać, оплевáть, оплёвывать.
Oplucie, Opluwanie, Oplunienie, -nia, *ср.* оплевáніе, оплéвываніе.
Oplugawieć, *см.* **Plugawieć.**
Opłunąć, *см.* **Opluć.**
Oplunienie, *см.* **Oplucie.**
Oplusnąć, забры́згать.
Opluśnienie, -nia, *ср.* забры́згиваніе.
Opluwać, *см.* **Opluć.**
Opluwacz, -a, *м.* плевáка.
Oplwać, *см.* **Opluć.**
Oplwanie, *см.* **Oplucie.**
Opłynąć, *см.* **Opływać.**
Opływ, -u, *м.* плáваніе. **Długie wód opławy,** продолжúтельное плáваніе по водáмъ.
Opływać (**w co, w czém, czém**), разливáться; || изобúловать (*чьмъ*), утопáть (*въ рóскоши*), роскошествовáть; || **Opływać powodzią,** быть затóпленнымъ, зáлитымъ водóю. **Opływać potem,** проливáть потъ. **Dolina opłynęła ludem,** народъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну; || оплывáть, оплы́ть, обтекáть, огибáть. **Opłynąć ziemię,** объѣхать кругóмъ земли́.
Opływanie, -nia, *ср.* изобúліе, избы́токъ, довóльство; || **Opłynięcie, Opłynienie** (**czego**), плáваніе. **Wysłany na opłynienie ziemi,** пóсланный въ кругосвѣтное путешéствіе.
Opoczny, Opoczysty, скали́тый, утёсистый, камени́стый. **Opoczna rozpadlina,** разсѣлина въ скалѣ. **Droga opoczysta,** камени́стая дорóга.
Opodal, и́здали, вдали́.
Opodalny, нѣсколько отдалённый.
Opodatkować, обложи́ть пóдатью, назнáчить налóгъ.
Opodatkowanie, -nia, *ср.* наложéніе податéй, назначéніе налóга.
Opoić, *см.* **Opajać.**
Opój, -oja, *м.* пьянúца.
Opojenie, -nia, *ср.* опьянéніе; || *упоéніе.
Opojony, напúвшійся пья́нымъ, *см.* **Upojony.**
Opoka, -i, *ж.* скалá, утёсъ.
Opona, -y, *ж.* попóна, парусúнный чахóлъ; || покрывáло, зáнавѣсъ; || обúвка обóями, *см.* **Powłoka, Zasłona.**
Opończa, -y, *ж.* епанчá, плащъ.
Oponka, -i, *ж. Умен. см.* **Opona.**
Oponować (komu), возражáть, спóрить (*съ кѣмъ*), не соглашáться. || **Oponować się,** сопротивля́ться.
Oponujący, -ego, *м.* опонéнтъ, противникъ; || *Юрид.* предъявúвшій отзывъ.
Opór, -u, *м.* отпóръ, сопротивлéніе; || противорѣчіе, прекослóвіе, возражéніе. **Stawić dzielny opór,** мýжественно сопротивля́ться. **Zdanie to przyjęto bez oporu,** э́то мнѣніе прúнято безъ возражéнія. **Wszystko mu oporem idzie,** всё емý прихóдится съ трудóмъ, емý ничтó не удаётся, емý ни въ чёмъ нѣтъ удáчи; || подпóра, поддéржка, опóра, *см.* **Podpora;** || *Архит.* контрефóрсъ, отвóдъ, быкъ, подпóра.
Opora, -y, *ж.* подстáвка, опóра; || *Артил.* прúтолока (*тóлстый брусъ у бруствера*).
Oporca, -y, *м.* протúвникъ.
Opornie, упрáмо, прóтивъ вóли, нéхотя, неохóтно. **Opornie stawić się,** не поддава́ться, протúвиться.
Oporny, упрáмый, упóрный.
Oporządzać, Oporządzić (**kogo**), снаряжáть, снарядúть, снабжáть, снабди́ть всѣмъ нýжнымъ; || * **Oporządzić kogo,** обобрáть, общипáть, обработáть, отдѣлать, обыгрáть; || **Oporządzać co,** приготовля́ть, приправля́ть, прибирáть, установля́ть въ порáдкѣ, приводúть въ порáдокъ, *см.* **Urządzać;** || *Повар.* чúстить, обряжáть, потрошúть, свѣжевáть (*животныхъ*), распла́стывать (*рыбу передъ соленіемъ*), *см.* **Oprawiać, Sprawić.** || **Oporządzać się,** экипúроваться, сдѣлать себѣ всё нýжное, снарядúться.
Oporządzenie, -nia, *ср.* экипúровка, снаряжéніе, снабжéніе всѣмъ нýжнымъ.
Oporządzić, *см.* **Oporządzać.**

Opowiadać, Opowiedzieć, возвѣща́ть, провозвѣща́ть, проповѣдывать. **Opowiadać słowo Boże**, проповѣдывать сло́во Бо́жіе; || предувѣдомля́ть, предувѣдомить; || **Opowiadać towary na komorze**, объявля́ть това́ры на тамо́жнѣ, *см.* **Zapowiadać**; || **Opowiadać komu**, разска́зывать, повѣствовать. **Opowiadać bajki**, разска́зывать ска́зки. || **Opowiedzieć się komu**, испроси́ть позволе́нія у кого́, упреди́ть кого́ о чёмъ, дать о себѣ знать.

Opowiadacielka, Opowiadaczka, Opowiedzicielka, -i, *ж.* возвѣсти́тельница, проповѣдница; || разска́щица, повѣствова́тельница.

Opowiadacz, -a, *м.* возвѣсти́тель, проповѣдникъ. **Opowiadacze Ewangelji**, проповѣдники Евангелія; || разска́щикъ, повѣствова́тель.

Opowiadaczka, *см.* **Opowiadacielka.**

Opowiadanie, Opowiedzenie, -nia, *ср.* проповѣдываніе; || объявле́ніе, заявле́ніе; || повѣствова́ніе, разска́зъ, по́вѣсть, сказа́ніе, *см.* **Opowieść.**

Opowiednie, предвари́тельно заяви́вши о себѣ. **Wejść nieopowiednie**, войти́ безъ докла́да.

Opowiedny, Opowiedni, впередъ назна́ченный, опредѣлённый, *см.* **Zapowiedziany.**

Opowieść, -dzi, *ж.* **Opowiedzenie, -nia**, *ср.* **Opowiedzenie się**, предувѣдомле́ніе, заявле́ніе, докла́дъ. **Wejść bez opowiedzi, bez opowiedzenia się**, войти́ безъ докла́да, *см.* **Opowiednie.**

Opowiedziany, объя́вленный, заявленный; || разска́занный.

Opowiedzieć, *см.* **Opowiadać.**

Opowieść, -ści, *ж.* разска́зъ, повѣствова́ніе.

Opóźniać, Opóźnić, замедля́ть, заме́длить, задерживать, задержа́ть, отсла́дывать, отложи́ть. || **Opóźniać się, Opóźnić się**, опа́здывать, опоздать, замѣшкиваться, замѣшкаться.

Opóźniale, *см.* **Opieszale.**

Opóźniałość, *см.* **Opieszałość.**

Opóźniały, *см.* **Opieszały.**

Opóźnienie, -nia, *ср.* замедле́ніе, промедле́ніе; останóвка, задержка.

Opozycja, -ji, *ж.* оппози́ція, проти́вная па́ртія; || противорѣчіе, несогла́сіе, возраже́ніе; || сопротивле́ніе; || о́тзывъ, проте́стъ. *Юрид.* **Opozycja trzeciego**, о́тзывъ тре́тьяго лица́ не уча́ствовавшаго въ дѣлѣ. **Założyć opozycją**, протестова́ть, принести́ о́тзывъ.

Opozycyjny, оппозиціо́нный.

Oprać, *см.* **Opierać.**

Opracowanie, -nia, *ср.* разрабо́тка.

Opranie, -nia, *ср.* мытьё бѣлья́, сти́рка.

Oprawa, -y, *ж.* опра́ва, обдѣлка; || ло́жа (*у ру́жей и пистоле́товъ*), *см.* **Osada**; || переплётъ (*кни́ги*). **Oprawa w półskórek**, переплётъ въ корешкѣ. **Oprawa portretu**, ра́мка. **Oprawa okna, drzwi**, нали́чникъ; || *Горн.* крѣпь, крѣпле́ніе; || **Oprawa (św. obrazu)**, окла́дъ (*нко́ны*); || *см.* **Wyprawa**; || обезпе́ченіе прида́наго жены́ имѣніемъ ея́ му́жа; || *Юрид.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпече́ніе, *см.* **Kaucja.**

Oprawca, -y, *м.* полице́йскій сы́щикъ; || пала́чъ, *см.* **Kat**; || наёмный убійца, *см.* **Siepacz.**

Oprawiać, Oprawić, оправля́ть, опра́вить, обдѣлывать, обдѣлать, вставля́ть, вста́вить; || **Oprawić obraz w ramy**, вста́вить карти́ну въ ра́му. **Oprawić rycinę**, вста́вить эста́мпъ въ ра́мку; || **Oprawić co w perły**, обдѣлать что́ же́мчугомъ; || **Oprawić strzelbę**, сдѣлать ло́жу къ ружью́; || **Oprawić nóż**, наса́живать, придѣлывать черено́къ (*къ ножу́*), рукоя́тку (*къ косѣ*); || переплета́ть, переплести́ (*кни́гу*); || *Юрид.* **Oprawić sobie**, записа́ть, обезпе́чить. **Mąż oprawia żonie posag**, мужъ обезпе́чиваетъ на своёмъ имѣніи прида́ное жены́; || **Szkodę oprawić**, вознагради́ть убы́тки; || *Повар.* чи́стить, обряжа́ть, потроши́ть, свѣжева́ть (*живо́тныхъ*), распла́стывать (*рыбу*); || холости́ть, вало́шить, класть, *см.* **Karłonić, Misić.**

Oprawiacz, Oprawiciel, -a, *м.* опра́вщикъ (*дѣлающій опра́ву*); || переплётчикъ, *см.* **Introligator.**

Oprawianie, Oprawienie, -nia, *ср.* опра́вка, обдѣлка; || прибо́ръ, устано́вка; || переплета́ніе, переплётъ (*кни́ги*); || *Горн.* **Oprawianie drzewem, cembrowanie szybów**, ша́хтное крѣпле́ніе.

Oprawiciel, *см.* **Oprawiacz.**

Oprawiony, опра́вленный, обдѣланный, вста́вленный; || *см.* **Oprawny**; || очи́щенный, приготовленный, *см.* **Sprawiony.**

Oprawka, -i, *ж.* гнѣздо́ (*у перстня*).

Oprawny, переплетённый (*о кни́гѣ*).

Oprócz, спороть.

Oprochnieć, сгнить, истлѣть, испо́ртиться.

Oprócz, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я.

Oprosić się, опороси́ться (*о свиньѣ*).

Oprószyć, запыли́ть, запороши́ть, засори́ть.

Oprowadzać, Oprowadzić, води́ть. проводи́ть, провести́; || обвести́, окружи́ть (*кре́пость стѣною*), *см.* **Obwieść, Otoczyć, Opasać.**

Oprowadzenie, -nia, *ср.* провожа́ніе, сопровожде́ніе.

Oprowadzić, *см.* **Oprowadzać.**

Oprysk, -u, *м.* бры́зги (*грязи*); || оско́локъ.

Opryskać, Oprysnąć, забры́згать.

Opryskliwie, вспы́льчиво, запа́льчиво, серди́то.

Opryskliwość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, горя́чность; || вспы́шка, поры́въ.

Opryskliwy, вспы́льчивый, горя́чій, вздо́рный.

Oprysnąć, *см.* **Opryskać**

Opryśnienie, **-nia**, *ср.* обры́згиваніе, *см.* **Obryzganie.**

Opryszek, **-szka**, *м.* разбо́йникъ, граби́тель.

Oprząść, **Oprząsdź**, **Oprzędać**, опу́тать, опутывать. **Pająk oprzęda muchę**, па́укъ опу́тываетъ му́ху; || **Oprzędać się**, обвива́ться ни́тями, прясть (*о шелковичныхъ червя́хъ*).

Oprzeć, опре́ть.

Oprzeć, **Opierać**, опере́ть, опира́ть. основа́ть, осно́вывать, прислони́ть, приста́вить, приставля́ть. **Oprzeć drabinę o mur**, приста́вить ле́стницу къ стѣнѣ. **Oprzeć dom o skałę**, прислони́ть стѣну къ скалѣ. **Na czém opierasz to co mówisz?** на чёмъ ты осно́вываешь то, о чёмъ говори́шь? на чёмъ ты осно́вываешь свои́ слова́? || **Oprzeć się**, **Opierać się**, опира́ться. осно́вываться; || упере́ться (*во что́*), останови́ться (*идт.*). **Nie oparł się aż w Warszawie**, онъ останови́лся то́лько въ Варша́вѣ; || перейти́, перенести́сь. **Ta sprawa oprze się o senat**, э́то дѣло перейдётъ, перенесётся въ сена́тъ; || **Opierać się na kiju**, опира́ться о па́лку, подпира́ться па́лкою. **Opierać się na słowach Pisma Św.**, осно́вываться на слова́хъ Св. Писа́нія; || **Opierać się komu**, сопротивля́ться, не поддава́ться кому́, проти́виться чьимъ намѣреніямъ. **Oprzeć się zamęściu**, проти́виться замужеству, не соглаша́ться на замужество, *см.* **Przeciwić się.**

Oprzętny, *см.* **Skrzętny.**

Oprzykrzenie, **-nia**, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Oprzykrzyć, **Oprzykrzyć się**, *см.* **Sprzykrzyć**, **Sprzykrzyć się**, **Naprzykrzyć się.**

Optycznie, опти́чески.

Optyczny, опти́ческій; || (*Анат.*) зри́тельный.

Optyk, **-a**, *м.* о́птикъ.

Optyka, **-i**, *ж.* о́птика.

Optymiczny, оптими́ческій.

Optymista, **-y**, *м.* оптими́стъ, после́дователь оптими́зма; || дово́льный всѣмъ.

Optymistka, **-i**, *ж.* оптими́стка, после́довательница оптими́зма.

Optymizm, **-u**, *м.* оптими́змъ, мнѣніе, что всё къ лу́чшему.

Opucha, **-y**, *ж.* опу́шка, обши́вка, кайма́, обши́гъ, отворо́тъ (*у рукава́*).

Opuchlina, **-y**, *ж.* (*Мед.*) водя́нка, водна́я болѣзнь, *см.* **Puchlina.**

Opuchłość, **-ści**, *ж.* о́пухоль.

Opuchły, распу́хлый, распу́хшій; || стра́ждущій водяно́й болѣзнію.

Opuchnąć, пу́хнуть, раздува́ться.

Opuchnięcie, **-a**, *ср.* о́пухоль.

Opugnant, **-a**, *м.* *Юрид.* защи́тникъ до́водовъ про́тивъ отвѣ́тчика, оппоне́нтъ; || проти́вникъ.

Opugnować, приводи́ть до́воды, дока́зывать, опровергать, оспа́ривать.

Opugnowanie, **-nia**, *ср.* противорѣ́чіе, прекосло́віе; || опроверже́ніе, оспо́риваніе.

Opuknąć się, разсѣда́ться, растре́скаться.

Opuściałość, **-ści**, *ж.* необита́емое мѣ́сто, уедине́ніе, пусты́ня, запустѣ́ніе.

Opuściały, *см.* **Opustoszały**; || уединённый, пустынный, оста́вленный всѣми.

Opuścić, *см.* **Opuszczać.**

Opusta, **-y**, *ж.* *Агр.* пропу́щенный кусо́къ земли́ при паха́ніи.

Opustoszałość, **-ści**, *ж.* опустоше́ніе.

Opustoszały, опустошённый.

Opustoszyć, опустоши́ть.

Opuszać, **Opuszyć**, опу́чить, разду́ть, вздуть.

Opuszczać, **Opuścić**, опуска́ть, опусти́ть, спуска́ть, спусти́ть; || уступа́ть, уступи́ть; || пропуска́ть, пропусти́ть; || оставля́ть, оста́вить. **Opuścić ręce**, опусти́ть ру́ки. **Opuścić uszy**, повѣсить у́ши. **Opuścić oczy**, потупить глаза́. **Nie opuści ani grosza**, ни гроша́ не усту́пить. **Opuścić sposobność**, пропусти́ть слу́чай. **Opuścić kogo**, оставля́ть, покида́ть кого́. **Opuścić dom**, оста́вить домъ. **Mróz opuszcza**, моро́зъ уменьша́ется. || **Opuszczać się**, **Opuścić się**, опусти́ться, не радѣть о себѣ.

Opuszczałość, *см.* **Opuściałość.**

Opuszczały, *см.* **Opuściały.**

Opuszczenie, **-nia**, *ср.* упуще́ніе; || про́пускъ; || оставле́ніе (*до́ма, дере́вни*); || одино́чество, запуще́ніе. **Zostawać w zupełném opuszczeniu**, оставáться въ совершённомъ одино́чествѣ; || нерадѣ́ніе, опу́щенность.

Opuszczenie, невнима́тельно, неради́во, небре́жно.

Opuszczka, **-i**, *ж.* рого́вая подкла́дка, употребля́емая сапо́жниками при обрѣ́зываніи подо́швы.

Opuszczony, опу́щенный, *см.* **Spuszczony**; || нави́сшій, повисшій; || оста́вленный, бро́шенный, поки́нутый. **Opuszczony od Boga**, оста́вленный Богомъ.

Opuszenie, **-nia**, *ср.* **Opuszka**, **-i**, *ж.* опуше́ніе, опу́шка, *см.* **Opucha.**

Opuszyć, *см.* **Opuszać.**

Opychać, **Opchać**, набива́ть брю́хо (*кому́*), пи́чкать (*кого́*).

Opychanie, **-nia**, *ср.* набива́ніе брю́ха, пи́чканіе.

Opytywać się, распра́шивать, допы́тываться.

Orać, паха́ть; || бороздить. **Orać pierwszy raz**, **orać na ugorze**, *Агр.*, поднима́ть паръ, за́лежь, паровóе по́ле, па́рить паръ, паровóе по́ле, сдѣлать пе́рвую вспа́шку паровáго по́ля, па́ра. * **Orać morze**, пла́вать по́ морю.

Oracja, **-ji**, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.

Oracki, земледѣльческій, землепа́шенный.

Oractwo, -a, *ср.* хлѣбопáшество; || пахáніе.

Oracz, -a, *м.* пáхарь, земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ.

Oraczka, -i, *ж.* пахáніе, хлѣбопáшество.

Oraczowy, принадлежáщій земледѣльцу.

Oraczy, *см.* **Oracki.**

Oralny, *см.* **Orny.**

Oranie, -nia, *ср.* пахáніе.

Oranina, *см.* **Oraczka.**

Orany, вспáханный.

Oranżerja, -ji, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Oranżowy, *см.* **Pomarańczowy.**

Orator, *м.* орáторъ, витія; || * краснобáй, говорýнъ.

Oratorka, -i, *ж.* говорýнья, болтýнья.

Oratorski, орáторскій.

Oraz, притóмъ, сверхъ-того́; || вмѣстѣ съ тúмъ, въ то́ же врéмя, одновремéнно. **Ubogi i oraz chory**, бѣдный и притóмъ больнóй. **Pamiętaj oraz, że.....** пóмни вмѣстѣ съ тúмъ, что....., *см.* **Także, Zarazem.**

Orcel, -cla, **Orkiel**, -kla, *м.* песчáный кáмень, песчáникъ.

Orczyk, -a, *м.* валёкъ (*у вóзки каретной*).

Order, -u, *м. Стар.* прикáзъ, повелѣніе; || óрденъ. **Kawaler orderu św. Anny**, кавалéръ óрдена св. Анны.

Orderowy, óрденскій. **Pan orderowy**, óрденскій кавалéръ.

Ordowy, *см.* **Hordowidowy.**

Ordynacja, -ji, *ж.* ординáція, маіорáтъ, маіорáтное имѣніе, заповѣднóе имѣніе; || посвящéніе въ духóвный санъ, *см.* **Święcenie;** || *Стар.* постановлéніе, учрежденіе; || **Ordynacje sądowe**, судéбные устáвы.

Ordynacki, маіорáтный, ординáтскій.

Ordynactwo, -a, *ср.* ординáція, маіорáтное имѣніе; || *Собир.* ординáтъ и его женá вмѣстѣ.

Ordynand, -a, *м.* úзбранный въ духóвный санъ.

Ordynans, -u, *м. Стар.* óрдеръ, прикáзъ; || ординáрецъ, вѣстовóй, ѣздовóй. **Być na ordynansie**, быть на ординáрцахъ, на вѣстáхъ.

Ordynant, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ.

Ordynarja, -ji, *ж.* мѣсячина, опредѣлённое содержáніе пúщею, выдавáемое помѣсячно.

Ordynarjusz, -a, *м.* епархіáльный свящéнникъ; || проповѣдникъ.

Ordynaryjny, обыкновéнный, простóй; || нúзкій, пóшлый, *см.* **Pospolity.**

Ordynaryjnie, пóшло, плóско, грýбо.

Ordynat, -a, *м.* ординáтъ, владѣлецъ маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatka, владѣлица маіорáтнаго имѣнія

Ordynatowa, -éj, *ж.* женá ординáта.

Ordynatówna, -éj, *ж.* дочь ординáта.

Ordynek, -nku, *м. Стар.*, порáдокъ, строй, *см.* **Porządek;** || рядъ, строй, лúнія, отдѣлъ, *см.* **Szyk.**

Ordynować, командировáть, нарядúть; || рукополагáть, поставлúть въ свящéнный чинъ, хиротонúсать, *см.* **Święcić.**

Ordzawiałość, -ści, *ж.* ржáвчина.

Ordzawić, Ordzawieć, *см.* **Rdzawić, Rdzawieć.**

Ordzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Ordzawienie, -nia, *ср.* ржáвость.

Orędować, предстáтельствовать, ходáтайствовать, вступáться (*за кого́*), посрéдничать; || *Прост.* жéртвовать, предлагáть.

Orędowanie, -nia, *ср.* предстáтельство, ходáтайство, застýпничество.

Orędowca, -y, *м. см.* **Orędownik.**

Orędownica, -y, **Orędowniczka**, -i, *ж.* покровúтельница, защúтница, застýпница.

Orędownictwo, -a, *ср. см.* **Orędowanie.**

Orędowniczka, *см.* **Orędownica.**

Orędownik, -a, *м.* глáвный попечúтель (*въ монастырáхъ*); || предстáтель, застýпникъ, ходáтай.

Orędowny, *см.* **Przyczynny.**

Orędzie, Orendzie, -ia, *ср. Стар.* извѣщéніе; || благовѣствованіе.

Orel, -a, *м. см.* **Oryl.**

Oręż, -a, *м.* орýжіе. **Złożyć oręż**, положúть орýжіе, сдáться. **Wziąść się do oręża**, поднáть орýжіе, начáть войнý.

Orężnie, вооружённо, съ орýжіемъ въ рукáхъ.

Orężnik, -a, *м.* оружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || оруженóсецъ; || вооружённый.

Orężny, вооружённый.

Organ, -u, (*мн.* **Organa**), óрганъ, орýдіе. **Organ wzroku**, óрганъ зрѣнія и т. д.; || гóлосъ, óрганъ гóлоса. **Mieć dobry organ**, имѣть хорóшій гóлосъ; || **Być organem czyim**, быть чьимъ орýдіемъ. **Być organem zemsty**, быть орýдіемъ мщéнія; || *см.* **Organy.**

Organek, -nka, *м*, свирѣль, варгáнъ; || *Воен.* **Organki**, *мн.* оргáнка, родъ батарéйки изъ пищалей; || *Бот.* крáсный кóрень.

Organicznie, органúчески.

Organiczność, -ści, *ж.* устрóйство óргановъ, органúзмъ.

Organiczny, органúческій.

Organiścina, -y, *ж.* женá органúста.

Organiścianka, -i, *ж.* дочь органúста.

Organista, -y, *м.* органúстъ.

Organistka, -i, *ж.* органúстка.

Organistowski, принадлежáщій органúсту.

Organistwo, -a, *ср.* оргáнное искýсство; || дóлжность органúста

Organizacja, -ji, *ж.* организáція; || образованіе, устрóйство, устроéніе. **Organizacja sądowa**, судоустрóйство. **Organizacja notarjatu**, устрóйство нотаріáльной чáсти.

Organizacyjny, организу́ющій, образова́тельный, устро́ивающій.

Organizator, **-a**, *м.* организа́торъ, учреди́тель, устрои́тель.

Organizm, **-u**, *м.* организ́мъ, устройство о́ргановъ.

Organizować, организова́ть, организ́овать, устра́ивать, образова́ть, учрежда́ть, учреди́ть.

Organizowanie, **Uorganizowanie**, **-nia**, *ср. см.* **Organizacja.**

Organki, *см.* **Organek.**

Organowy, орга́нный.

Organy, **-ów**, *мн. Муз.* орга́нъ, орга́ны.

Orgarmistrz, **Organmistrz**, **-a**, *м.* орга́нный ма́стеръ.

Orgarmistrzowstwo, **Organmistrzowstwo**, **-a**, *ср.* орга́нное мастерство́.

Orgarmistrzowski, **Organmistrzowski**, принадлежа́щій орга́нному ма́стеру.

Orjent, **-u**, *м. см.* **Wschód.**

Orjentalista, **-y**, *м.* ориенталисть, знато́къ восто́чныхъ языко́въ.

Orka, **-i**, *ж.* паха́ніе, *см.* **Oraczka.**

Orkiel, *см.* **Orcel.**

Orkiestra, **-y**, *ж.* оркестръ.

Orkisz, **-u**, *м.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Orkiszowy, по́лбенный, *см.* **Orkisz.**

Orklowy kamień, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orlątko, **-a**, **Orlę**, **-cia**, *ср.* орлёнокъ, орли́ный птенецъ.

Orlec, **-a**, *м.* молодо́й орёлъ.

Orli, о́рлій, орли́ный. || (*Минер.*) **Orli kamień**, почкова́тый гли́нистый желѣзня́къ, орли́ный *или* грему́чій ка́мень, желѣзная по́чка. || *Бот.* **Orle pióro**, тысячели́стникъ. **Orle drzewo**, алоэ, алой, сабу́ръ (*де́рево*).

Orlica, **-y**, *ж.* орли́ца; || *Герал.* орлёнокъ безъ ногъ и клюва; || *Бот.* папоротникъ; || *Зоол.* чёрная каса́тка *или* ка́менный стрижъ (*пти́ца*).

Orlicz, **-a**, *м.* орлёнокъ; || пти́ца орли́ной поро́ды, *см.* **Sokół.**

Orlikowaty, орли́ный. * **Nos orlikowaty**, орли́ный носъ.

Orłolew, **-lwa**, *м. Архит.* **грифъ.**

Orłowy, о́рлій, орли́ный.

Ormusz, **-u**, *м. Бот.* амо́мъ, родъ инбиря́.

Ornat, **-u**, *м.* ри́за, церко́вное облаче́ніе.

Ornatowy, ри́зный.

Orny, **Oromy**, па́хатный, удобны́й для паха́нія.

Oroniać, **Oronić**, выки́дывать, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени (*о нѣкоторыхъ животныхъ*), *см.* **Poroniać.**

Oronienie, **-nia**, *ср.* **выки́дываніе, недоно́съ.**

Orosić, **oroси́ть.**

Orosieć, **покры́ться росо́ю.**

Orszada, **Orżada**, **-y**, *ж.* **оржа́дъ, минда́льное молоко́.**

Orszak, **-u**, *м.* толпа́; || **по́ѣздъ. конво́й;** || **сви́та, корте́жъ.**

Orszlam, **-u**, *м.* доска́, на кото́рой лежи́тъ кузне́чный мѣхъ.

Ort, **-a**, *м.* о́рта, четвёртая часть та́лера; || *см.* **Przodek.**

Ortel, *см.* **Wyrok.**

Ortograf, **-a**, *м.* орѳографи́стъ.

Ortograficznie, пра́вильно, испра́вно, безоши́бочно.

Ortograficzny, орѳографи́ческій.

Ortografja, **-ji**, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.

Oryginał, **-u**, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ; || по́длинная за́пись.

Oryginalnie, оригина́льно, своеобра́зно; || стра́нно.

Oryginalność, **-ści**, *ж.* по́длинность, оригина́льность, своеобра́зность, своеобра́зіе, стра́нность.

Oryginalny, по́длинный, оригина́льный, своеобра́зный; || стра́нный.

Oryl, **Orel**, **Horyl**, **-a**, *м.* спла́вщикъ, плотовщи́къ.

Orylka, **Horylka**, **-i**, *ж.* спла́вка, сплавъ (*провозъ по водѣ чего́ либо спла́вкою*).

Orywać, *см.* **Orać.**

Orzech, **-a**, *м.* оре́хъ. **Orzech włoski**, воло́шскій *или* гре́цкій оре́хъ. **Orzech laskowy**, лещи́нный оре́хъ. **Orzech wodny**, чили́мъ, водяно́й оре́хъ (*расте́ніе*). **Orzech ziemny**, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, гелле́боръ. **Orzech jedwabny**, ку́колка шёлковаго червя́, кокóнъ. **Orzech próżny**, свисту́нъ, пусто́й оре́хъ съ дыро́ю *Посл.* **Trudny orzech do zgryzienia**, глазъ ви́дитъ да зубъ неймётъ.

Orzechowiec, **-wca**, *м.* долгоно́сикъ, оре́ховый червь.

Orzechówka, **-i**, *ж.* кедро́вка (*пти́ца*).

Orzechowy, оре́ховый. **Orzewo orzechowe**, оре́шина.

Orzeczenie, **-nia**, *ср.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, постановле́ніе; || обсужде́ніе.

Orzekać, опредѣля́ть, постановля́ть, рѣша́ть, приговаривать

Orzeł, *род. п.* **Orła**, орёлъ. **Orzeł łomignat**, *см.* **Łomignat. Orzeł morski**, *см.* **Ostrzyż**; || бума́жный змѣй (*дѣтская игра́*), *см.* **Szaszor.**

Orzeszek, **-szka**, *м.* оре́шекъ.

Orzeszyna, **-y**, *ж.* оре́шникъ, лещи́нникъ, *см.* **Leszczyna**; || него́дный оре́хъ; || **Orzeszyny**, *мн.* оре́ховая шелуха́.

Orzeźwiać, *см.* **Rzeźwić.**

Orzeźwieć, *см.* **Rzeźwieć.**

Orzeźwienie, *см.* **Rzeźwienie.**

Orznąć, отколоти́ть, отхлеста́ть; || * **обыгра́ть, обду́ть въ ка́рты**; || **наду́ть**, обману́ть.

Oś, *род. п.* **Osi**, *ж.* **Na osi co prowadzić**, возить, перевози́ть (*сухи́мъ путёмъ, на повозкахъ*); || *Мат.* ось, прямая черта́, проходя́щая чрезъ средото́чіе ша́ра *или* како́го либо тѣла. **Oś ziemska**, земна́я

ось. **Oś obrotu, kręcenia się,** ось вращéнія, вращáтельная ось. || *Анат.* шéйный позвонóкъ.

Osa,-y, *ж.* осá. **Gniazdo os,** осúное гнѣздó.

Osączać, Osączyć, сцѣживать, сцѣдúть, дать скáпать, слить.

Osączanie, Osączenie, -nia, *ср.* сцѣживáніе, сливáніе.

Osaczenie, -nia, *ср. см.* **Obsaczenie**; || *Охот.* загóнъ звѣрéй, осáчиваніе тенетáми, облáва.

Osaczyć, *см.* **Obsaczyć**; || *Охот.* осáчивать, обходúть (*лѣсъ или звѣря*).

Osączyć, *см.* **Osączać.**

Osad, -u, *м.* осáдокъ, отстóй, подóнки.

Osąd, -u, *м.* приговóръ, присуждéніе.

Osada, -y, *ж.* лóжа (*у ружья*), **Osada armaty,** лафéтъ, пýшечный станóкъ; || *Архит.* стéржень (*у столпа*); || оправа, обдѣлка, *см.* **Oprawa**; || рýчка, черенóкъ, рукоúтка, *см.* **Rączka, Rękojeść, Trzonek**; || основáніе, основа, фундáментъ, *см.* **Podstawa, Pokład**; || поселéніе, посёлокъ, усáдьба, посáдъ; || колóнія; || **Osada chłopska,** дворъ, дымъ; || гарнизóнъ; || расположéніе войскъ по квартúрамъ; || *Морск.* экипáжъ, судовáя комáнда.

Osadnić, Osednić, Osednić się, *см.* **Odsednić.**

Osadniczka, -i, *ж.* поселéнка, колонúстка.

Osadniczy, колонúстскій, посéльный.

Osadnik, -a, *м.* усáдебникъ, поселéнецъ, переселéнецъ, колонúстъ; || **Osadnicy,** *мн.* двóрня, дворóвые лю́ди (*при дóмѣ помѣщика*). **Osadnik, oddający dziedzicowi część zbiorów,** полóвникъ.

Osadny, удóбный для поселéнія; || населённый, *см.* **Ludny.**

Osadowić, водворúть, поселúть. || **Osadowić się,** водворúться, поселúться.

Osadzać, Osadzić, сажáть, садúть, насаждáть; || снабжáть, устанáвливать; || заселúть; || занúть, замѣщáть; || насáживать, придѣлывать; || основывать; || оправлúть, вдѣлывать, вставлúть. **Osadzić szańce działami,** устáвить валы́ пýшками. **Osadzić kraj,** населúть странý. **Osadzić urzędy wakujące,** замѣстúть вакáнтныя дóлжности. **Osadzić rubin w pierścieniu,** вставить рубúнъ въ пéрстень. **Osadzić strzelbę,** сдѣлать лóжу къ ружью. **Osadzić kogo w domu,** поручúть кому́ смотрѣніе за дóмомъ; || **Osadzić twierdzę,** занúть крѣпость (*гарнизóномъ*). **Osadzać się na czém,** основываться на чёмъ, опирáться на что́. **Osadzić się gdzie,** поселúться.

Osądzać, *см.* **Sądzić.**

Osadzanie, Osadzenie, -nia, *ср.* насажденіе, сажáніе; || снабжéніе; || заселéніе; || замѣщéніе; || вставлéніе; || насáживаніе, придѣлываніе; || основáніе, *см.* **Osadzać.**

Osadzca, -y, *м.* колонизáторъ, основáтель колóніи.

Osadzenie, -a, *ср. см.* **Osadzanie**; || оправа, обдѣлка; || прибóръ, установка, *см.* **Osada.**

Osadzić, *см.* **Osadzać.**

Osądzić, присудúть.

Osadziciel, -a, *м. см.* **Osadzca.**

Osadzicielka, -i, *ж.* основáтельница колóніи.

Osamiać, Osamić, уединúть.

Osamieć, уединúться.

Osamienie, -nia, *ср.* уединéніе.

Osamotnić, *см.* **Osamiać.**

Osamotnienie, -nia, *ср. см.* **Osamienie.**

Ość, *род. п.* **ości,** *ж.* колю́чка, тернъ, игла́, ость, шипъ, у́сикъ (*на колóсьяхъ*), *см.* **Wąs**; || мякúна, плева́ (*солóменная*); || багóръ, острога́ (*для лóвли рыбъ*).

Oschło, сýхо.

Oschłość, -ści, *ж.* сýхость.

Oschły, сухóй.

Oschnąć, *см.* **Osychać.**

Ościełać, *см.* **Obścielać.**

Oścień, -nia, *м.* рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтóбы погонúть волóвъ*); || **Oścień cielesny, Oścień pożądliwości,** плотскія вожделѣнія, пóхоть; || (*Рыб.*) трезýбая острога́, *см.* **Ość.**

Ościennie, по сосéдству.

Ościennik, .a, *м.* сосéдъ.

Ościenność, -ści, *ж.* сосéдство; || смéжность, блúзость, сопредéльность.

Ościenny, сопредéльный, погранúчный, порубéжный, смéжный, сосéдній.

Oścież, употребля́ется тóлько съ предлóгомъ **Na** (на): **Na oścież,** нáстежь.

Ościsty, остúстый; || колю́чій, игли́стый, *см.* **Kolczasty.**

Osczędnie, *см.* **Oszczędnie.**

Osczędność, *см.* **Oszczędność,** и т. д.

Osednić, *см.* **Odsednić.**

Osednienie, *см.* **Odsednienie.**

Osęk, -u, *м.* **Osęka, -i,** *ж.* кривýля, кривýлина (*изогнутая часть дерева*); || крюкъ, острога́, гарпýнъ, багóръ, *см.* **Bosak, Hak.**

Osękowaty, крючковáтый, искривленный.

Osełka, -i, Osła, -y, *ж.* брусóкъ, осёлокъ (*кáмень для точéнія*); || **Osła złotnicza,** пробúрный кáмень; || * **Osła masła,** кусóкъ мáсла.

Oselnik, -a, *м.* точúльщикъ, улúчный точúльщикъ.

Oselny, осёлочный, *см.* **Osełka.**

Osemka, Ósemka, -i, *ж.* осмёрка (*въ кáртахъ*); || осьмýшка, восьмáя часть; || цúфра восемь.

Osep, Osyp, -u, *м.* сборъ зернóмъ, отсыпнóй хлѣбъ въ зернѣ, платúмый крестьянами въ вúдѣ пóдати, вещéственная повúнность.

Osępiało, печáльно, унúло, мрáчно.

Osiępiałość, -ści, *ж.* мрáчность, унúніе, задýмчивость.

Osępiały, мрáчный, унúлый, задýмчивый.

Osępić się, сдѣлаться мра́чнымъ, уны́лымъ, заду́мчивымъ, нахму́риться.
Osępieć, впасть въ уны́ніе, въ заду́мчивость.
Osępienie, *см.* **Osępiałość.**
Osepny, Osepowy, относя́щійся къ по́дати платимой въ зерново́мъ хлѣбѣ, *см.* **Osep.**
Oserce, *см.* **Osierdzie.**
Osesek, Osysek, -ska, *м.* сосу́нъ, сосу́нчикъ, сосуно́къ, сосуно́чекъ; || осо́сокъ, осо́сочекъ, поросёнокъ, кото́рый ещё сосётъ ма́тку.
Oset, *род. п.* **Ostu** *Бот.*, осе́тъ, осо́тъ, волче́цъ, чертополо́хъ. **Oset kulowy**, перестре́лъ, Ада́мова голова́. **Oset niski, zajęcza rzepka**, ко́люшка. **Oset pospolity, тата́рникъ. Oset szkapi, oset czartowy**, водоли́стъ, остроли́стъ. **Oset miękki Matki Bożéj**, остропе́стръ.
Osetek, -tka, *м.* осо́товая ба́бочка, мотылёкъ.
Osetowy, осо́товый, чертополо́ховый, репе́йный.
Osiać, *см.* **Obsiać.**
Osiadać, Osiąść, Osieść, основа́ться, обзавести́сь (*хозя́йствомъ и т. п.*), || осѣда́ть, опуска́ться (*о строе́ніяхъ, о по́чвѣ земли́ и т. д.*); || осѣда́ться, осѣда́ть (*о жи́дкостяхъ*); || стать, сѣсть на́ мель (*о кора́блѣ*) || **Osiąść na koszu**, *см.* **Kosz**; || **W gniewie osieść**, успоко́иваться, укроща́ться; || **Osiadać konia**, выѣзживать, объѣзжа́ть ло́шадь.
Osiadanie, -nia, *ср.* (**gdzie**), осѣдлость, избра́ніе мѣстопребыва́нія, водворе́ніе; || осѣда́ніе (*строе́нія*), *см.* **Osiadać.**
Osiadłość, -ści, *ж.* осѣдлость, жи́тельство, мѣстопребыва́ніе; || помѣ́стье; || населённая земля́, селе́ніе, поселе́ніе.
Osiadły, осѣдлый, избра́вшій постоя́нное мѣстопребыва́ніе, имѣющій со́бственный домъ; || помѣ́стный, имѣющій помѣ́стье; || *неповоро́тливый, тяжёлый; *см.* **Ociężały**, || окружённый. **Król młody samemi pochlebcy osiadły**, молодо́й коро́ль, окружённый то́лько льстецами.
Osiągać, Osięgać, Osiągnąć, Osięgnąć, Osiądz, достига́ть, дости́гнуть, дости́чь, снискáть, пріобрѣсть, одержа́ть, получи́ть, *см.* **Nabyć.**
Osiągnienie, Osiężenie, -nia, *ср.* достиже́ніе, снисканіе, получе́ніе.
Osiąkać, Osiąknąć, сы́кнуть, со́хнуть, высыха́ть; || наткну́ться, наѣхать (*на́ мель, на подво́дный камень*).
Osiąść, *см.* **Osiadać.**
Osiężenie, *см.* **Osiągnienie.**
Osiczyna, -y, *ж.* оси́на.
Osidlić, осѣти́ть, опу́тать сѣти́ми, завле́чь въ сѣти.
Osiec, высѣчь, вы́пороть (*ро́згами*), *см.* **Siec.**
Osieć, -ci, *ж.* суши́льня.
Osiecić, *см.* **Osidlić.**
Osiedlać, Osiedlić, поселя́ть, посели́ть; || **Osiedlać się**, поселя́ться.
Osiedlenie, -nia, *ср.* водворе́ніе, поселе́ніе.
Osiedliny, -in, *мн.* но́вое мѣ́сто жи́тельства, мѣ́сто пребыва́нія; || вступле́ніе въ но́вое владѣ́ніе иму́ществомъ.
Osiedlisko, -a, *ср.* осѣдлость, поселе́ніе, постоя́нное мѣстопребыва́ніе.
Osiedzieć się, засидѣ́ться, до́лго остава́ться на одно́мъ и томъ же мѣ́стѣ.
Osięgać, Osięgnąć, *см.* **Osiągać, Osiągnąć.**
Osięgnienie, *см.* **Osiągnienie.**
Osieł, Osioł, -sła, *м.* осёлъ.
Osiełek, Osiołek, -łka, *м.* осля́нокъ
Osielski, осли́ный.
Osielstwo, -a, *ср.* невѣ́жество, глупота, тупоу́міе, *см.* **Osłostwo.**
Osiem, *см.* **Ośm.**
Osieracać, *см.* **Osierocić**, осироти́ть, сдѣлать сиротáми.
Osierdzie, -dzia, *ср. Анат.* грудобрю́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусако́вая перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха; || сердéчная оболо́чка, околосéрдіе; || *Повар.* вну́тренности, потроха́.
Osierocenie, -nia, *ср.* сиротство́, осиротѣ́ніе.
Osierociały, осиротѣ́вшій, осиротѣ́лый.
Osierocić, *см.* **Osieracać.**
Osierociéć, осиротѣ́ть.
Osieść, *см.* **Osiadać.**
Osiew, -u, Osiewek, -wku, *м.* **Osiewka, -i**, *ж.* сѣ́въ, посѣ́въ, посѣ́янныя сѣмена́, *см.* **Zasiew.**
Osiewać, *см.* **Obsiać.**
Osiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.
Osiewek, Osiewka, *см.* **Osiew.**
Osiewny, удóбный для посѣ́ва.
Osika, -i, *ж.* оси́на.
Osikowy, оси́новый.
Osiodłać, осѣдла́ть.
Osiodłanie, -nia. *ср.* осѣдла́ніе,
Osioł, Osiołek, *см.* **Osieł, Osiełek.**
Osiwiałość, -ści, *ж.* сѣдина́, посѣдѣ́лость,
Osiwiały, посѣдѣ́лый.
Osiwieć, посѣдѣ́ть.
Oskakiwać, *см.* **Oskoczyć.**
Oskąp'éć, сдѣлаться скупы́мъ.
Oskard, -u, *м.* моты́ка, ки́рка.
Oskarżać, Oskarżyć, обвиня́ть, обвини́ть, достави́ть, донести́.
Oskarżacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**
Oskarżający, обвиня́ющій, обвини́тель.
Oskarżanie, Oskarżenie, -nia, *ср.* обвине́ніе, обжа́лованіе. **Akt oskarżenia**, обвини́тельный актъ.
Oskarżenie, *см.* **Oskarżanie.**
Oskarżony, обвинённый; || отвѣ́тчикъ.
Oskarżyć, *см.* **Oskarżać.**
Oskarżyciel, -a, *м.* обвини́тель, *см.* **Donosiciel.**
Oskarżycielka, -i, *ж.* обвини́тельница.
Oskarżycielski, обвини́тельный, обвиня́ющій.

Osklepiać, Osklepić, обводи́ть. обвести́ сво́домъ; || облепи́ть кругóмъ. **Ptak gniazdo swoje wkoło osklepia**, пти́ца облепля́етъ кругóмъ своё гнѣздó.

Ośklić, Oszklić, глазу́рить, мура́гить (*посу́ду*); || лакирова́ть; || вставля́ть стёкла въ ра́махъ.

Oskoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обступле́ніе; || наше́ствіе; || обведе́ніе, обнесе́ніе.

Oskoczony, окружённый, обведённый, обнесённый, *см.* **Oskoczyć**.

Oskoczyć, Oskakiwać, окружи́ть, окружа́ть, обвести́, обводи́ть, обнести́, обноси́ть, обступи́ть, обступа́ть, обложи́ть, облага́ть. **Oskoczyć nieprzyjaciela**, окружи́ть непрія́теля.

Oskoła, y, *ж.* берёзовый сокъ; || **Oskoły**, *мн.* весе́ннее вре́мя, когда́ вытека́етъ берёзовый сокъ.

Oskoma, Oskomina, -y, *ж.* оско́ма, оско́мина.

Oskomy, жа́дный, а́лчный; || зави́стливый.

Oskrobać, Oskrobywać, оскре́сть, оскреба́ть, оска́бливать, оскобли́ть; || очи́стить, очища́ть (*ры́бу*).

Oskrobanie, *см.* **Skrobanie**.

Oskrzele, *см.* **Skrzele**.

Oskrzydlać, Oskrzydlić, вытя́гивать фронтъ одного́ во́йска бо́лѣе друга́го, обойти́, зайти́ во флангъ непрія́телю.

Oskubać, ощипа́ть, вы́щипать.

Oskubanie, -nia, *ср.* ощи́пываніе.

Oskubany, ощи́панный.

Osła, -y, *ж. см.* **Brus, Osełka**.

Osłabiać, Osłabić, ослабля́ть, осла́бить.

Osłabiający, ослабля́ющій.

Osłabiale, не́мощно, сла́бо.

Osłabiałość, -ści, *ж. см.* **Osłabienie**.

Osłabiały, Osłabły, Osłabiony, ослабѣ́вшій, ослабѣ́лый. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный.

Osłabianie, Osłabienie, -a, *ср.* ослабле́ніе.

Osłabły, *см.* **Osłabiały**.

Osłabnąć, ослабѣ́ть.

Osłabnienie, -nia, *ср. см.* **Osłabienie**.

Oślachcić, *см.* **Oszlachcić**.

Oślada, Oszlada, -y, *ж.* слѣдъ.

Ośladować, преслѣ́довать.

Osładzać, Osłodzić, услажда́ть, услади́ть, подслаща́ть, подсласти́ть.

Osładzanie, Osłodzenie, -nia, *ср.* услажде́ніе; || *Хим.* подсла́щиваніе.

Oślak, -a, *м.* ослёнокъ.

Osłaniać, Osłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрыва́ть, закры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Oślarka, -i, *ж.* пого́нщица осло́въ.

Oślarnia, -ni, *ж.* сара́й для осло́въ

Oślarski, осли́ный, принадлежа́щій ослу́.

Oślarz, -a, *м.* пого́нщикъ осло́въ.

Oślątko, -a, *ср.* ослёнокъ, молодо́й осёлъ.

Osława, -y, *ж. Стар.* сла́ва, извѣ́стность; || хула́, худа́я сла́ва, безче́стіе, безсла́віе.

Osławca, -y, *м.* хули́тель, поноси́тель, руга́тель.

Osławiać, Osławić, обезсла́вливать, позо́рить, хули́ть, поноси́ть; || **Osławiać się**, безсла́виться, позо́риться.

Osławianie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, хуле́ніе.

Osławienie, -nia, *ср.* безсла́віе, позо́ръ.

Osławny, позо́рный, безче́стный.

Oślę, -ęcia. *ср.* ослёнокъ, о́сликъ.

Oślednik, -a, *м.* оты́скивающій по слѣда́мъ звѣ́ря.

Oślep, Na oślep, слѣ́по, наобу́мъ, очертя́ го́лову.

Oślepiać, Oślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Oślepiciel, -a, *м.* ослѣпи́тель; || обольсти́тель.

Oślepicielka, -i, *ж.* ослѣпи́тельница; || обольсти́тельница.

Oślepienie, -nia, *ср.* поте́ря зрѣ́нія, слѣпота́, *см.* **Zaślepienie**.

Oślepnąć, ослѣ́пнуть.

Ośli, о́слій, осли́ный.

Oślica, -y, Ośliczka, -i, *ж.* осли́ца.

Ośliczy, осли́цынъ, принадлежа́щій осли́цѣ.

Ośliniać, Oślinić, наслю́нить.

Oślisko, -a, *ср.* большо́й осёлъ.

Oślizać, Ośliznić, сдѣ́лать сли́зкимъ, ско́льзкимъ.

Oślizły, ско́льзкій, сли́зкій.

Ośliznąć, сдѣ́латься ско́льзкимъ, сли́зкимъ. || **Ośliznąć się**, поскользну́ться, оступи́ться, промахну́ться.

Ośliznić, *см.* **Oślizać**.

Oślnąć, *см.* **Olśnąć, Oślepnąć**.

Osłoda, -y, *ж.* усла́да, услажде́ніе; || утѣ́шеніе, облегче́ніе.

Osłodnąć, Osłodnieć, смягчи́ться, утиха́ть, сдѣ́латься нѣ́жнымъ. кро́ткимъ.

Osłodnienie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, услажде́ніе.

Osłodzenie, -nia, *ср. см.* **Osładzanie**.

Osłodzić, *см.* **Osładzać**.

Osłona, -y, *ж.* покрыва́ло, завѣ́са; || прикры́тіе, защище́ніе, защи́та.

Osłonić, *см.* **Osłaniać**.

Osłopas, -a, *м. см.* **Oślarz**,

Osłowstwo, -a, *ср.* глупота́, тупоу́міе.

Osłowy, осли́ный.

Osłuch, *см.* **Posłuch**.

Osłuchać się, Osłuchować się, наслу́шаться, прислу́шаться.

Osłupiałość, -ści, *ж.* остолбенѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе; || изумле́ніе.

Osłupiały, остолбенѣ́лый, оцѣпенѣ́лый.

Osłupieć, остолбенѣ́ть, оцѣпенѣ́ть.

Osłupienie, -nia, *ср. см.* **Osłupiałość**.

Osłyszeć się, услы́шать, узна́ть о чёмъ; || ослы́шаться, ошиби́ться, не дослы́шавъ ска́заннаго.

Osłyszenie się, Osłyszenie, -nia, *ср. см.* **Przesłyszenie**.

Ośm, Osiem, *Род. п.* **Ośmiu,** во́семь.
Osmagać, отхлеста́ть, отдубасить, отодра́ть.
Osmaganiec, -ńca, *м.* бездѣльникъ, мошéнникъ, пройдóха.
Osmak, -u, *м.* вкусъ на языкѣ.
Ośmak, -a, *м.* монéта въ вóсемь грошéй.
Osmakować, припрáвить, сдѣлать вкýснымъ, подсласти́ть, *см.* **Zaprawiać.**
Osmalać, Osmolić, смоли́ть, осмоли́ть; || пáчкать, выпачкать, марáть, вымарать.
Osmalić, опаля́ть, обжига́ть (*свинью; жúвность*); поджéчь, прижéчь (*мя́со*).
Osmarować, насáлить, смáзать, намáзать.
Osmażać, Osmażyć, *Повар.* жáрить (*въ мáслѣ*); || обсáхарить, оглазýрить.
Ośmdziesiąt, -sięciu, *или* **Ośmiudziesiąt,** вóсемьдесятъ.
Ośmdziesiątka, -i, *ж.* восьмидеся́тый нýмеръ, числó вóсемьдесятъ.
Ośmdziesiątletni, восьмидесятилѣ́тній.
Ośmdziesiąty, Ośmdziesiątny, восьмидеся́тый.
Ośmdziesięcioro, -orga, (*о лю́дяхъ и живóтныхъ*), вóсемьдесятъ. **Było nas ośmdziesięcioro,** насъ бы́ло вóсемьдесятъ человѣ́къ.
Ośmdziesięciu, -ciu, *или* **Ośmdziesiąt,** (*о лúцахъ мýжескаго рóда*), вóсемьдесятъ.
Ośme, Po ośme, въ осьмы́хъ.
Ośmiać, *см.* **Ośmiewać.**
Ośmianie, -nia, *ср. см.* **Ośmiewanie.**
Ośmieci, -ci, Ośmieciny, -cin, *мн.* соръ, смéтье.
Ośmielać, Ośmielić, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть, побужда́ть, побуди́ть, придава́ть смѣ́лости. || **Ośmielać się, Ośmielić się,** осмѣ́литься, отважиться, дѣ́латься смѣ́лѣе.
Ośmiewanie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.
Ośmina, -y, *ж.* осми́на, осьма́я часть ка́ди, окóва, *или* друго́й како́й либо мѣры.
Ośmioboczny, восьмисторóнній, осьмисторóнній.
Ośmiobok, -u, *м. см.* **Ośmiokąt.**
Ośmiodzienny, восьмидне́вный.
Ośmiokąt, -a, *м.* осьмиуго́льникъ.
Ośmiokątny, осьмиуго́льный.
Ośmioletni, восьмилѣ́тній.
Ośmioraki, восьми́ разли́чныхъ родóвъ.
Ośmiorka, -i, *ж.* осьму́шка, осьма́я до́ля (*листа́*).
Ośmiornasób, въ вóсемь разъ.
Ośmiornasobnie, *см.* **Ośmiornasób.**
Ośmiornasobny, осмерно́й, осмери́чный.
Ośmiorogi, *Зоол.* осмирожкóвый.
Ośmiościan, -u, *м. Мат.* осмигра́нникъ, октáэдръ.
Ośmiościenny, осмигра́нный, октаэдри́ческій.
Ośmiosłupny, *Архит.* осмистолбный.
Ośmiu, -miu, (*о лúцахъ мýжескаго рóда*), вóсемь, óсьмеро.
Ośmiudziesiąt, *см.* **Ośmidziesięciu.**
Ośmiuset, *см.* **Ośmset.**
Osmknąć *см.* **Osmykać.**
Ośmkroć, въ вóсемь разъ, въ вóсемь кратъ, осмери́цею.
Ośmkrotnie, *см.* **Ośmkroć.**
Ośmkrotny, осмерно́й, осмери́чный.
Ośmnaście, -stu, восемна́дцать.
Ośmnościoro, -rga, *см.* **Ośmnaście.**
Ośmnasobnie, *см.* **Ośmiornasobnie.**
Ośmnasobny, *см.* **Ośmiornasobny.**
Ośmnaste, Po ośmnaste, въ восемна́дцать разъ, по-восемна́дцати.
Ośmnastka, -i, *ж.* цы́фра, число́ восемна́дцать.
Ośmnastny, Ośmnasty, восемна́дцатый.
Ośmnastu, -stu, (*о лúцахъ мýжескаго рóда*).
Ośmnasty, *см.* **Ośmnastny.**
Osmolić, *см.* **Osmalać.**
Osmołowanie, -nia, *ср.* осмоле́ніе.
Osmorgać, ощипа́ть, оборва́ть.
Ośmpalcowy, *Ест. Ист.* осьмипе́рстный.
Osmradzać, Osmrodzić, *см.* **Zasmradzać.**
Ośmset, Ośmiuset, восемсóтъ.
Ośmsetny, осьмисóтый, восьмисóтый; || восьмисóтенный.
Ośmstopny, осьминóгій.
Osmukać, Osmuknąć, *см.* **Osmykać.**
Osmy, Ośmy, осьмóй, восьмóй.
Osmyk, -a, *м.* óпашь, óшабъ (*хвостъ у живóтныхъ*).
Osmykać, Osmyknąć, Osmuknąć, Osmknąć, обрывáть лúстья (*съ дéрева*), обезлúствить, снимáть, срывáть (*плоды*); сдирáть (*кóрy*), ощúпывать.
Ośnieżyć, покры́ть снѣгомъ.
Ośnik, -a, *м.* скóбель, струг.
Osnowa, -y, *ж.* основа (*тка́ни*); || существо́,содержáніе,сýщность(*письма́*); || **Osnowa prawa,** смыслъ закóна; || планъ, расположéніе (*сочинéнія, поэ́мы*); || нить, прядь, течéніе (*жúзни*); || связь, сцѣпле́ніе идéй, событій.
Osnować, Osnuć, основáть, набирáть основу (*тка́ни*); || обвéсть, обводи́ть, окружи́ть, окружáть; || украшáть, украсить, опушúть; || обшивáть, обивáть досками (*стѣны*); || расположи́ть (*сочинéніе*). *см.* **Snuć.**
Osnowanie, -nia, *ср.* снованіе (*тка́ни*); || рядъ, сцѣпле́ніе, связь (*идéй*); || расположéніе, планъ (*сочинéнія*).
Ośny, осевóй.
Osoba, -y, *ж.* особа, лицó. **Znaczna osoba,** знáтная особа. **Osoby obojéj płci,** лúца обóего пóла. **Osoba trzecia,** трéтье, посторóннее лицó. **Zapowiedzenie funduszów znajdujących się u osób trzecich,** наложéніе ареста на дéнежныя сýммы у трéтьихъ лицъ. **Znać kogo z osoby,** знать

кого́ ли́чно. **Osoba królewska**, осо́ба короля́. || **Osoby Trójcy Świętéj**, Тріипоста́сное Божество́, Еди́ный Богъ су́щій въ трёхъ ли́цахъ. || **Osobą, W osobie, Z osobą**, ли́чно, самоли́чно; || *Ест. Ист.* осо́бь, недѣли́мое; || *Театр.* дѣйствующее лицо́; || роль; || *Грам.* лицо́; || о́бразъ, видъ, лицо́, о́бликъ. **Pokazał mu się anioł w osobie dziecięcia**, яви́лся ему́ а́нгелъ въ о́бразѣ дита́ти; || нару́жность, видъ, *см.* **Postać**.

Osobca, -y, *м.* осо́бникъ, особня́къ, *см.* **Samotnik**.

Osobiście, ли́чно, самоли́чно.

Osobistość, -ści, *ж.* самоли́чность, ли́чность; || ко́лкость, язви́тельное сло́во; || индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность; || *Юрид.* ли́чная я́вка въ судъ; || *Стар.* нару́жный видъ, осо́ба, лицо́, ли́чность.

Osobisty, ли́чный, самоли́чный; || *Грам.* ли́чный. **Zaimek osobisty**, ли́чное мѣстоиме́ніе; || *Юрид.* **Areszt osobisty**, взя́тіе подъ стра́жу.

Osóbka, -i, *ж.* ма́ленькая осо́ба, фигу́рка.

Osóbki, -bek, *мн.* ла́комства, сла́сти (*съѣдаемыя потихо́ньку ото всѣхъ*).

Osobliwie, особли́во, осо́бенно, въ осо́бенности; || стра́нно, чу́дно; || **Osobliwie zaś**, гла́внымъ о́бразомъ, особли́во, *см.* **Zwłaszcza**.

Osobliwość, -ści, *ж.* осо́бенность; || подро́бность, *см.* **Szczegół**; || причу́дливость, стра́нность, *см.* **Dziwactwo**; || ре́дкость, достопримѣча́тельность. **Gabinet osobliwości**, кабине́тъ ре́дкостей. || **W osobliwości**, осо́бенно, въ осо́бенности, отдѣльно; || *см.* **Osobność**.

Osobliwy, осо́бенный, особли́вый. **Ta roślina ma moc osobliwą**, э́то расте́ніе имѣетъ особенную си́лу; || **Osobliwszy**, стра́нный, чу́дный, ре́дкій, необыкнове́нный, чрезвыча́йный. **Osobliwszy człowiek**, стра́нный человѣкъ! **A to osobliwsza (rzecz)**, стра́нное дѣло! э́то стра́нно! что за стра́нность! **Nic osobliwszego**, нѣтъ ничего́ осо́беннаго, необыкнове́ннаго, || спеціа́льный, ча́стный; || *см.* **Osobny**.

Osobnie, *см.* **Osobno**.

Osobnik, -a, *м.* осо́бь, недѣли́мое; || осо́бникъ, непринадлежа́щій ни къ како́й па́ртіи, *см.* **Samotnik**; || *Богосл.* принима́ющій причастіе подъ двумя́ ви́дами.

Osobno, Z osobna, отдѣльно, осо́бенно.

Osobność, -ści, *ж.* уедине́ніе, одино́чество; || приста́нище, убѣжище. **Żyć w osobności** *или* **na osobności**, жить въ уедине́ніи. **Udać się na osobność**, удали́ться на поко́й, отъ свѣта, уединиться.

Osobny, осо́бенный, отдѣльный.

Osobowy, ли́чный, одноли́чный, для одно́й осо́бы. **Poczta osobowa**, пассажи́рская по́чта.

Osocznik, -a, *м. Охот.* загóнщикъ, обла́вщикъ, охо́тникъ, оса́чивающій лѣсъ; || *хули́тель. клеветни́къ.

Osoczny, оса́чивающій, *см.* **Osocznik**.

Osoczyć, *Охот.* оса́чивать, обходи́ть (*лѣсъ или звѣря*); || *клевета́ть (*на кого́*).

Osolić, насоли́ть.

Osowiałość, -ści, *ж.* изнеможе́ніе; || уны́лость.

Osowiały, изнеможе́нный; || уны́лый, ску́чный, невесёлый.

Osowieć, впасть въ уны́ніе, упасть ду́хомъ; *повѣсить носъ.

Ospa, -y, *ж.* о́спа. **Ospę szczepić**, прививáть о́спу. **Szczepienie ospy**, прививáніе коро́вьей о́спы, оспопрививáніе.

Ospale, со́нно, лѣни́во, вя́ло.

Ospalec, -lca, *м.* со́ня, сонли́вецъ, || *лѣнтя́й, у́валень.

Ospałość, -ści, *ж.* **Ospalstwo, -a**, *ср.* сонли́вость; || лѣность, безпе́чность, неради́вость.

Ospały, сонли́вый; || лѣни́вый, безпе́чный, неради́вый, вя́лый.

Ospanie, -nia, *ср. см.* **Ospałość**.

Ospiany, о́спенный.

Ospica, -y, *ж.* **Ospice, -spic, Ospiczki, -czek**, *мн.* корь (*болѣзнь*), *см.* **Kur, Odra, Pożarnice**.

Ospieszale, *см.* **Opieszale**.

Ospieszałość, *см.* **Opieszałość**.

Ospieszały, *см.* **Opieszały**.

Ospowaciec, сдѣлаться рябы́мъ (*отъ о́спы*).

Ospowatość, -ści, *ж.* рябова́тость.

Ospowaty, рябова́тый.

Ospowy, о́спенный.

Osprawiedliwić, *см.* **Usprawiedliwić**.

Osprośnić, осквернúть; || замара́ть, запа́чкать.

Osrebrzyć, посеребри́ть.

Osromiciel, -a, *м.* поноси́тель, злосло́вящій, понося́щій, позо́рящій други́хъ.

Osromocenie, -nia, *ср.* позо́ръ, посрамле́ніе, поноше́ніе.

Osromocić, опозо́рить, осрами́ть.

Osrożać, Osrożyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Osrożyć się**, раздражи́ться, разъяри́ться, ожесточи́ться, разсвирѣпѣть.

Ośród, *см.* **Śród, Pośród**.

Ośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка. **Ośrodek chleba**, *см.* **Ośródka**.

Ośródka, -i, *ж.* мя́кишъ (*хлѣбный*).

Ośrzeniały, заи́ндивѣлый, покры́тый и́неемъ.

Ośrzonić, покры́ть и́неемъ.

Ośrzonieć, заи́ндивѣть, покры́ться и́неемъ.

Ossać, *см.* **Osysać**; || **Ossać się**, насоса́ться.

Ossocznik, *см.* **Osocznik**.

Ossoczyć, *см.* **Osoczyć**.

Ostać, *см.* **Zostać**; || **Ostawać się**, существовáть, поддéрживаться, удéрживаться, сохраня́ться, устоя́ть; || **Ostawać się gdzie**, остава́ться, пребыва́ть; || **Ostawać się razem**, согласова́ться, сходствовать; || **останáвливаться**, *см.* **Zatrzymać się**.

Ostanawiać, **Ostanowić**, *см.* **Obstanowić**.

Ostaneczny, *см.* **Ostateczny**.

Ostanek, **-nka**, *м.* остáтокъ. **Ostanki minionéj wielkości**, бренные остáнки минýвшаго велúчія.

Ostąpić, *см.* **Obstąpić**.

Ostarzeć, **Ostarzeć się**, состáрéться.

Ostatecznie, окончáтельно, рéшúтельно.

Ostateczność, **-ści**, *ж.* крáйность; || изли́шество.

Ostateczny, послéдній. **Sąd ostateczny**, стрáшный судъ, *см.* **Ostatni**; || крáйній, чрезмéрный; || окончáтельный, рéшúтельный. **Ostateczny wyrok**, рéшúтельный приговóръ. **Ostateczny termin**, крáйній срокъ.

Ostatek, **-tka**, *м.* остáтокъ, послéдки, остальнóе; || конéцъ. **Ostatkiem gonić**, добивáть до концá. **Na ostatek**, напослéдокъ, наконéцъ, къ концý. **Do ostatka**, до послéдняго. **Do ostatka kogo zniszczyć**, разорúть кого въ конéцъ, совершéнно. **Rozpaczać do ostatka**, потерять всю надéжду; || **Ostatki**, *мн.* остáтки, остáнки, *см.* **Szczątki**; || **Ostatki**, *мн.* заговéнье, послéдніе дни маслúницы.

Ostatni, послéдній; || прóшлый, прошéдшій; || крáйній, вы́сшій. **Ostatnią razą**, въ послéдній разъ. **Czynić** *или* **oddawać komu ostatnią posługę**, отдáть кому послéдній долгъ. **Czy byłeś na ostatniém posiedzeniu?** былъ-ли ты на прóшломъ засéданіи? **Ostatnia potrzeba**, крáйняя нуждá. **Ostatnich środków się chwytać**, прибегáть къ крáйнимъ, отчáяннымъ срéдствамъ. **Ostatni głupiec**, величáйшій глупéцъ. **Ostatnim będę jeżeli...** бýду презрéннéйшимъ человéкомъ, если..; || **Ostatnia to (rzecz)**, э́то послéднее, прискóрбное дéло. **Ostatnia chwila**, послéдняя минýта. **Ostatnie namazanie, pomazanie**, собóрованіе мáсломъ. **Ostatnia wola**, духóвная.

Ostatnie, *Стар.* окончáтельно, *см.* **Ostatecznie**.

Ostawać, *см.* **Zostawać**.

Ostawać się, *см.* **Zostawać**, **Ostać się**.

Ostawiać, **Ostawić**, *см.* **Zostawiać**.

Ostentacja, **-ji**, *ж.* тщеслáвіе, чванство, *см.* **Chełpa**, **Okazałość**.

Ostęp, **-u**, *м.* наступлéніе, обступлéніе, окружéніе. **Ostępem pojść na kogo**, двúнуться, брóситься на кого со всéхъ сторóнъ; || *Охот.* осóка, тенетá. || **Mieć nieprzyjaciela jak w ostępie, trzymać nieprzyjaciela jak w ostępie**, окружúть, обложúть, запереть непріятеля со всéхъ сторóнъ.

Ostęplować, наложúть клеймó, штéмпель.

Ostęplowanie, **-nia**, *ср.* наложéніе клеймá, штéмпеля.

Ostępować, *см.* **Obstępować**.

Ostka, **-i**, *ж.* остúстая, бородчатая пшенúца.

Ostokrzew, **-u**, *м. Бот.* úглица, мы́шій тёрнъ.

Ostostręczyna, **-y**, *ж. Бот.* бéлая акáція.

Ostowaty, остúстый, колю́чій.

Ostowy, реп йный, осóтовый.

Ostrachać, **Ostrachać się**, *см.* **Ostraszyć**, **Ostraszyć się**.

Ostracyzm, **Ostrakizm**, **-u**, *м.* остракúзмъ, десятилéтняя ссы́лка (*у Дрéвнихъ*).

Ostradać (czego), потерять, лишúться.

Ostradanie, **-nia**, *ср.* потеря, лишéніе.

Ostraszyć, отучúть отъ боя́зни, ослóбить съ опáсностію. || **Ostraszyć się**, освóбиться съ опáсностію, сдéлаться смéлée.

Ostrażyć, помéстúть гарнизóнъ (*въ крѣпости*).

Ostręgi, **-stręg**, **Ostrężnice**, **-nic**, *мн.* **Ostrężyna**, **-y**, *ж.* **Ostrężyny**, **-żyn**, *мн. Бот.* ежевúка, куманúха, куманúка.

Ostro, óстро; || крéпко, сúльно; || строго; || скóро; || рéзко; || жúво; || прúстально. **Ostro kogo trzymać**, строго обходúться съ кéмъ. **Ostro docierać komu**, сúльно нападáть на кого, надоéдать кому. **Ostro komu w oczy patrzeć**, прúстально смотрéть кому въ глазá. **Ostro iść, jechać**, шúбко, жúво иттú, éхать. **Ostro pracować**, усéрдно работáть. **Ostro rzecz popierać**, энергúчески поддéрживать дéло. **Ostro do kogo napisać**, строго, кóлко написáть къ кому. **Ostro nabić**, пулею зарядúть (*ружьё*). **Ostro kuć**, подковáть лóшадь на шипы́.

Ostroczyć, *см.* **Ohydzić**, **Omierzić**.

Ostrog, **-ogu**, *м.* замокъ, крéпостцá, укрéпленіе, *см.* **Zamek**; || острóгъ; || *Фортиф.* фортъ. **Ostrogi**, *мн.* штурмфáлъ, *см.* **Ostrożenie**.

Ostroga, **-i**, *ж.* шпóра, бодéцъ. **Bość konia ostrogami**, пришпóривать лóшадь; || шпóры, клы, бóдни (*у пьтуха́*); || колю́чка, ость, шипъ, *см.* **Bodziec**, **Oścień**; || *Фортиф.* контрфóрсъ.

Ostrogarz, **-a**, *м.* шпóрникъ.

Ostrogięty, крючковáтый, съ зáгнутымъ концóмъ.

Ostrogowy, шпóрный.

Ostrokąt, **-a**, *м. Мат.* óстрый úголъ, ромбъ.

Ostrokątny, остроугóльный.

Ostrokół, **-a**, *м.* частоколъ; || *Воен.* рогáтка.

Ostrokończaty, остроконéчный.

Ostrokrąg, **-ęgu**, *м. Мат.* кóнусъ.

Ostrokręgowy, конúческій. *Мат.* **Przecięcie ostrokręgowe**, конúческое сѣчéніе.

Ostrokrężny, ко́нусный.

Ostrokrzew, -u, *м. Бот.* остроли́стъ, острокро́въ, вязо́желдь. пти́чій-клей, па́дубъ.

Ostrokwaśny, ѣ́дкій, о́стрый.

Ostromleczny korzeń, *м. Бот.* кругло-ли́стникъ (*расте́ніе*).

Ostropest, -u, *м. Бот.* остро́-пестро́, родъ волчеца́.

Ostropław, -a, *м. см.* **Ostryga.**

Ostropysk, -a, *м.* (*Зоол.*) землеро́йка, песча́ная мышь; || мечъ-ры́ба, мечено́съ.

Osrość, -ści, *ж.* острота́ (*кро́ви*); || о́строcть (*ножа́*); || ѣ́дкость, * язви́тельность (*шу́тки*); || то́нкость (*слу́ха*); || суро́вость (*кли́мата*); || стро́гость (*нра́вовъ*); || быстрота́ (*зрѣ́нія*); || крутизна́ (*скалы*).

Ostrosieczny, рѣ́жущій, о́стрый.

Ostrosłup, -a, *м.* (*Мат.*) пирами́да, *см.* **Piramida.**

Ostrów, -owu, *м.* (*преиму́щественно на рѣкѣ, на о́зерѣ*), о́стровъ.

Ostrowidność, -ści, *ж.* быстрота́ зрѣ́нія; || прозо́рливость.

Ostrowidny, прозо́рливый, проница́тельный.

Ostrowidz, -a, *м. Зоол.* рысь (*живо́тное*).

Ostrowidzowy, ры́сій; || * быстрогла́зый.

Ostroża, -y, *ж.* огоро́женное мѣ́сто, огра́да.

Ostrozęby, острозу́бый.

Ostrożen, *см.* **Ostrożny.**

Ostrożeń, -nia, *м. Бот.* вахла́чка, полева́я серпуха́ (*расте́ніе*).

Ostrożenie, -nia, *ср.* обнесе́ніе палиса́дникомъ *и́ли* остроко́ломъ.

Ostrożka, -i, *ж.* ма́ленькая шпо́ра; || *Бот.* **Ostróżki**, *мн.* кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*).

Ostrożnie, осторо́жно, осмотри́тельно.

Ostrożnieć, дѣ́латься осторо́жнымъ.

Ostrożniuchno, съ велича́йшей осторо́жностію, са́мымъ осторо́жнымъ о́бразомъ.

Ostrożniuchny, чрезвыча́йно осторо́жный.

Ostrożność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность. **Mieć się na ostrożności**, быть осторо́жнымъ.

Ostrożny, осторо́жный, осмотри́тельный.

Ostrożować, **Ostrożyć** *Фортиф.* укрѣпля́ть, обноси́ть штурмфа́лами, обноси́ть палиса́дникомъ.

Ostrugać, **Ostrożyć**, *см.* **Strugać.**

Ostrużyny, -żyn, *мн.* стру́жки, ще́пки.

Ostrwie, *см.* **Ostrzew.**

Ostry, о́стрый; || ѣ́дкій, язви́тельный; || то́нкій; || суро́вый; || стро́гій; || бы́стрый; || круто́й, *см.* **Ostrość.**

Ostryga, **Ostrzyga**, -i, *ж.* у́стрица.

Ostrygojad, -a, *м.* (*Орнит.*) устрецея́дъ, у́стричникъ, криво́къ, морска́я соро́ка.

Ostryż, -a, *м. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Ostrz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Ostrze**, -a, *ср.* остреё, ле́звіе. **Na ostre** *и́ли* **na ostrze gonić**, состяза́ться, би́ться съ кѣмъ на ко́пьяхъ. **Miecz o dwu ostrzach**, обоюдуо́стрый мечъ; || **ножно́вка** (*ры́ба*).

Ostrze, *см.* **Ostro.**

Ostrzeć, точи́ться, **востри́ться**; || * изощря́ться.

Ostrzedz, **Ostrzegać**, остере́чь, остерега́ть, предостере́чь, предостерега́ть. || **Ostrzedz się**, **Ostrzegać się**, остере́чься, остерега́ться, бере́чься, оберега́ться.

Ostrzegacz, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель, предостерега́тель.

Ostrzeganie, **Ostrzeżenie**, -nia, *ср.* предостереже́ніе.

Ostrzeja, -ei, *ж. см.* **Ostryga.**

Ostrzelać, обстрѣ́ливать (*крѣ́пость*). **Ostrzelać konia**, пріуча́ть ло́шадь къ стрѣльбѣ́. **Żołnierz ostrzelany**, о́пытный, хра́брый солда́тъ.

Ostrzenie, -nia, *ср.* остре́ніе, точе́ніе, ната́чиваніе.

Ostrzew, -strzewia, **Ostrzew**, -strwa, *м.* стремя́нка, ла́зня, схо́дня (*родъ лѣ́стницы*); || **Ostrzwie**, *мн. Воен.* рога́тка.

Ostrzeżenie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе, объявле́ніе, предъявле́ніе, предостереже́ніе, предваре́ніе. *Юрид.* **Ostrzeżenie na majątku nieruchomym**, наложе́ніе запреще́нія на недви́жимомъ имѣ́ніи. *Юрид.* **Ostrzeżenie z protestacją**, охрани́тельная отмѣ́тка, *см.* **Protestacja.**

Ostrzężnica, -y, *ж. см.* **Ostrężyna.**

Ostrzyć, **Wyostrzyć**, **Naostrzyć**, точи́ть, отта́чивать, остри́ть, зава́стривать. * **Ostrzyć zęby**, точи́ть *и́ли* грызть зу́бы на кого́; || изощря́ть (*па́мять. умъ*). || **Ostrzyć się na kogo**, зли́ться (*на кого́*); ожесточа́ться (*про́тивъ кого́*).

Ostrzyca, -y, *Бот.* дереза́, смо́лка, ли́пкая трава́, подмаре́нникъ цѣ́пкій; || смо́лка, шеро́шница, ясме́нникъ.

Ostrzyciel, -a, *м.* точи́льщикъ, *см.* **Oselnik.**

Ostrzycielka, -i, *ж.* точи́льщица.

Ostrzydz, остри́чь (*во́лосы*).

Ostrzyga, **Ostrzygojad**, *см.* **Ostryga**, **Ostrygojad.**

Ostrzyż, -a, *м. см.* **Ostryż**; || *Зоол.* ры́бный орёлъ, орла́нъ, буря́къ.

Ostrzyżenie, -nia, *ср.* стри́жка (*воло́съ*), стриже́ніе (*ове́цъ*).

Ostrzyżki, -ów, *мн.* обрѣ́зки.

Ostrzyżyny, -żyn, *мн.* стриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Ostuda, -y, *ж.* осту́да, охлаждѣ́ніе; || *Прост.* весну́шки, весни́ны.

Ostudzać, остужа́ть, прохлажда́ть, охлажда́ть.

Ostudzenie, -nia, *ср.* прохлажде́ніе, охлажде́ніе.

Ostygać, простыва́ть, охлажда́ться.
Ostyganie, -nia, *ср.* простыва́ніе, охлажде́ніе.
Ostygło, хо́лодно, равноду́шно.
Ostygłość, -ści, *ж.* холо́дность, равноду́шіе.
Ostygły, холо́дный, равноду́шный.
Ostygnąć, простыну́ть, охлади́ться, *см.* **Stygnąć.**
Osuć, *см.* **Osypać.**
Osuch, -a, *м.* суха́рь.
Osucizna, -y, *ж. Мед.* сыпь, нако́жная боле́знь, *см.* **Wysypka.**
Osumować, сложи́ть, подвести́ ито́гъ, *см.* **Zsumować, Sumować.**
Osunąć się, Osuwać się, осыпа́ться, опусти́ться, осе́да́ть.
Osunienie, -nia, *ср.* обва́лъ, обры́въ, осыпа́ніе.
Osurowiałość, -ści, *ж.* неудобовари́мость (*пищи*); || * огрубе́лость, неве́жество.
Osurowienie, -nia, *ср. см.* **Osurowiałość.**
Osuszać, Osuszyć, осуша́ть, осуши́ть.
Osuszanie, Osuszenie, -nia, *ср.* осу́шиваніе, осуше́ніе.
Osuszek *Умен.* суха́рикъ, *см.* **Osuch.**
Osuszyć, *см.* **Osuszać.**
Osutka, *см.* **Osucizna.**
Osutkowy *Мед.*, сы́пный, нако́жный.
Osuwać się, *см.* **Osunąć się.**
Oswajać, Oswoić, осво́ивать, осво́ить, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Oswajać się, Oswoić się**, осво́иваться, осво́иться, пріуча́ться, пріучи́ться.
Oswajanie, Oswojenie, -nia, *ср.* пріуче́ніе; || привыка́ніе.
Oswędzać, Oswędzić, обже́чь, сжечь, опали́ть, *см.* **Opalić, Osmalić.**
Oświadczać, Oświadczyć, изъявля́ть, изъяви́ть, объявля́ть, объяви́ть, выража́ть, вы́разить. **Oświadczyć komu swoję wolę**, изъяви́ть кому свою во́лю. **Oświadczyć komu swoje chęci**, вы́разить кому́ свой жела́нія. || **Oświadczać się, Oświadczyć się**, объявля́ть себя́; || выска́зываться, принима́ть чью сто́рону; || открыва́ться; || объясня́ться, изъясня́ться; || **Oświadczyć się (rodzicom)**, предлага́ть ру́ку неве́стѣ, проси́ть руки́ неве́сты, сва́таться.
Oświadczanie, Oświadczenie, -nia, *ср.* изъявле́ніе, объявле́ніе, выраже́ніе; || предложе́ніе руки́, сватовство́; || **Oświadczenie się z miłością**, призна́ніе въ любви́. **Oświadczenie się z przyjaźnią**, изъявле́ніе дру́жбы. **Oświadczenie się z usługą**, предложе́ніе услу́гъ.
Oświadczyć, *см.* **Oświadczać.**
Oświadczyciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Oświata, -y, *ж.* просвѣще́ніе.
Oświecać, Oświecić, освѣща́ть, освѣти́ть; || просвѣща́ть, просвѣти́ть, научи́ть, научи́ть, наставля́ть, наста́вить **Słońce oświeca ziemię**, со́лнце освѣща́етъ зе́млю. **Oświecać umysły**, просвѣща́ть умы́. **Oświecać kogo w czem**, обуча́ть (*че́му*), наставля́ть (*въ чёмъ*). || **Oświecać się, Oświecić się**, просвѣща́ться, научи́ться. **Być oświeconym**, ознако́миться, узна́ть.
Oświęcać, Oświęcić, освящи́ть, освяти́ть, *см.* **Poświęcać, Wyświęcać.**
Oświecanie, Oświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || просвѣще́ніе, обуче́ніе, наставле́ніе.
Oświęcenie, -nia, *ср.* освященіе, *см.* **Poświęcenie, Wyświęcenie.**
Oświecić, *см.* **Oświecać.**
Oświęcić, *см.* **Oświęcać.**
Oświeciciel, -a, *м.* просвѣти́тель.
Oświęciciel, -a, *м. см.* **Poświęciciel.**
Oświecicielka, -i, *ж.* просвѣти́тельница.
Oświeconość, -ści, *ж.* свѣтлость, (*ти́тло, придава́емое нѣкоторымъ владѣтельнымъ особамъ и князья́мъ*); сіятельство (*ти́тулъ, придава́емый князья́мъ и графамъ, ихъ супру́гамъ и дѣтямъ*).
Oświecony, просвѣщённый, *см.* **Światły, Wiek oświecony**, просвѣщённый вѣкъ; || сіятельный (*придаётся къ ти́тлу князя, княги́ни, княжны́, гра́фа, графи́ни*); свѣтлѣйшій (*придаётся къ ти́тлу нѣкоторыхъ владѣтельныхъ особъ и князе́й*).
Oświetność, Oświtność, -ści, *ж.* сія́ніе, блескъ.
Oświeżać, освѣжа́ть.
Oświeżeć, освѣжи́ться.
Oświt, -u, *м.* разсвѣтъ, *см.* **Świt.**
Oświtać, разсвѣта́ть.
Oświtność, *см.* **Oświetność.**
Oswobadzać, Oswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить.
Oswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, увольне́ніе.
Oswobodzić, *см.* **Oswobadzać.** || **Oswobodzić się**, освободи́ться.
Oswobodziciel, -a, *м.* освободи́тель, *см.* **Wybawca, Zbawca.**
Oswoić, *см.* **Oswajać.**
Oswojenie, *см.* **Oswajanie.**
Osychać, Oschnąć, обсыха́ть, обсо́хнуть.
Osypać, Osypywać, осыпа́ть, высыпа́ть, посыпа́ть.
Osypanie, -nia, *ср.* высыпа́ніе, сыпь.
Osypka, -i, *ж.* мѣсиво, кормъ, намѣшанный для дома́шнихъ птицъ и скота́.
Osypywać, *см.* **Osypać.**
Osysać, Ossać, обса́сывать, обсоса́ть, высасывать, высосать.
Oszacować, оцѣни́ть.
Oszacowanie, -nia, *ср.* разцѣнка, оцѣнка; || смѣта, исчисле́ніе.
Oszacownik, -a, *м. см.* **Szacownik.**
Oszacunek, -nku, *м. см.* **Oszacowanie.**
Oszadziały, Oszedziały, заиндивѣлый, покры́тый и́неемъ; || * посѣдѣвшій, посѣдѣлый.

Oszadzieć, Oszedzieć, заиндиве́ть, покры́ться и́неем; || * посе́дѣть.
Oszafranić, кра́сить *или* приправля́ть шафра́номъ.
Oszalały, поме́шанный, сумасше́дшій; || шально́й, безу́мный.
Oszaleć, ошале́ть, сойти́ съ ума́.
Oszalenie, -nia, *ср.* сумасше́ствіе, умопомѣша́тельство, безу́міе.
Oszalić, свести́ съ ума́.
Oszalowanie, -nia, *ср.* (**deskami**), *Плотн.* опалу́бленіе. **Oszalowanie ścian deskami,** обши́вка стѣнъ доска́ми.
Oszamotać, разшата́ть, опроки́нуть. || **Oszańcować się,** ока́пываться, засѣсть.
Oszańcować, укрѣпи́ть, обнести́ око́пами.
Oszańcowanie, -nia, *ср. Воен.* око́пъ, ретраншаме́нтъ, *см.* **Szańce.**
Oszargać, замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть.
Oszarganiec, -ńca, *м.* замара́шка, неопря́тный.
Oszarpać, *см.* **Obszarpać.**
Oszarpaniec, *см.* **Obszarpaniec.**
Oszarzeć, *см.* **Szarzeć.**
Oszcządek, -dka, *м.* оста́токъ, остально́е.
Oszczędliwie, *см.* **Oszczędnie.**
Oszczędliwość, *см.* **Oszczędność.**
Oszczędliwy, *см.* **Oszczędny.**
Oszczędnie, бережли́во, расчётливо, эконо́мно.
Oszczędność, -ści, *ж.* бережли́вость, расчётливость; || сбереже́ніе, эконо́мія.
Oszczędny, бережли́вый, расчётливый, эконо́мный.
Oszczędzać, Oszczędzić, бере́чь, сберега́ть, эконо́мничать, выга́дывать; || щади́ть, жале́ть. **Oszczędzać na przyszłość,** откла́дывать на бу́дущее вре́мя. * **Oszczędzać czasu,** сберега́ть вре́мя. **Nikogo nie oszczędzać,** никого́ не щади́ть.
Oszczekać, броса́ться на кого́ съ ла́емъ.
Oszczekanie, -nia, *ср. Прост.* оклевета́ніе.
Oszczekiwacz, -a, *м. Охот.* го́нчая соба́ка; || * крику́нъ, *см.* **Szczekacz.**
Oszczenić się, ощени́ться.
Oszczep, -u, *м.* копьё, дро́тикъ, пи́ка; || рога́тина, охо́тничье копьё.
Oszczepek, -pka, *м.* дро́тикъ, швыркова́ое копьецо́.
Oszczepisko, -a, *ср.* ра́товище, древко́ (*копе́йное*).
Oszczepnik, -a, *м.* копьено́сецъ; || копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья.
Oszczepowy, копе́йный.
Oszczerca, -y, *ж.* хули́тель, клеве́тникъ, руга́тель, поноси́тель.
Oszczerczy, поноси́тельный, безсла́вящій, клеветни́чій.
Oszczerstwo, -a, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе, клевета́.
Oszczerzać (zęby), оска́ливать (*зу́бы*), *см.* **Wyszczerzać.**
Oszedziały, *см.* **Oszadziały.**
Oszedzieć, *см.* **Oszadzieć.**
Oszemłać, обгры́зть, обглода́ть; || распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), растрепа́ть.
Oszemłany, обгры́зенный, обгло́данный; || растрёпанный, всклоко́ченный; || * ошеломлённый, изумлённый.
Oszewka, -i, *ж.* обши́вка.
Oszkalować, опозо́рить, обесла́вить, оклевета́ть.
Oszkalowanie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе.
Oszkar, *см.* **Oskard.**
Oszkaradzić, обезобра́зить, изуро́довать; || **Oszkaradzić się,** обезобра́зиться, изуро́доваться.
Oszklić, *см.* **Ośklić.**
Oszlachcać, Oszlachcić, *см.* **Uszlachcić, Uszlachetnić.**
Oszlachcenie, -nia, *ср. см.* **Uszlachcenie.**
Oszlachcony, *см.* **Uszlachcony.**
Oszlachetnić, *см.* **Uszlachetnić.**
Oszlada, *см.* **Oślada.**
Oszloch, -u, *м.* (*Бот.*), *см.* **Śniadek.**
Osznurować, *см.* **Obsznurować.**
Osznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе. **Osznurowanie transportu,** увя́зка транспо́рта.
Oszołomić, ошеломи́ть, озада́чить, оглуши́ть.
Oszow, -u, *м.* обжига́тельная печь (*на стекля́номъ заво́дѣ*).
Oszpecać, Oszpecić, обезобра́живать, обезобра́зить. || **Oszpecać się, Oszpecić się,** сдѣлаться безобра́знымъ, подурнѣть.
Oszpecenie, -nia, *ср.* обезобра́женіе, подурнѣніе.
Oszpecić, *см.* **Oszpecać.**
Oszpetnieć, сдѣлаться безобра́знымъ, подурнѣть.
Oszpilać, пришпи́ливать.
Oszródka, *см.* **Ośródka.**
Oszrótować, очища́ть, шелуши́ть.
Osztachetować, огороди́ть, обнести́ палиса́дникомъ, рѣшо́ткою.
Osztachetowanie, -nia, *ср.* обведе́ніе рѣшо́ткою.
Osztorcowanie, -nia, *ср. Плотн.* обтёска. **Osztorcowanie kraju desek,** обтёска кро́мокъ у досо́къ.
Oszukać, Oszukiwać, обману́ть, обма́нывать. || **Oszukać się (na czém),** обману́ться (*въ чёмъ*).
Oszukanie, Oszukiwanie, -nia. *ср.* обма́нъ, плу́тня.
Oszukaniec, -ńca, *м.* обма́нщикъ, плутъ.
Oszukaństwo, -a, *ср.* обма́нъ, плутовство́, подло́гъ, *см.* **Oszustwo.**
Oszukiwać, *см.* **Oszukać.**
Oszukiwacz, -a, *м. см.* **Oszust.**
Oszukiwanie, -nia, *ср. см.* **Oszukanie.**
Oszust, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszustka, **-i**, *ж.* обма́нщица, плуто́вка.
Oszustny, мошéнническій. плутовскóй.
Oszustowski, плутовáтый, мошéннический **Po oszustowsku**, мошéннически.
Oszustowstwo, **Oszustwo**, **-a**, *ср.* плутовствó, мошéнничество; || плýтня, обмáнъ.
Oszwabiacz, **-a**, *м.* плутъ, обмáнщикъ, пройдóха.
Oszwabić, обмануть, надýть.
Oszwabienie, **-nia**, *ср.* плутовствó, мошéнничество, надувáтельство.
Oszwarcować, начернúть, запáчкать, замарáть.
Oszydzać, **Oszydzić**, *см.* **Wyszydzać**.
Oszydzanie, **Oszydzenie**, **-nia**, *ср. см.* **Wyszydzenie**.
Ot, *см.* **Oto**.
Otaborować, **Otaborzyć**, раскúнуть тáборъ, станъ. || **Otaborować się**, отабóриться, расположúться тáборомъ, стáномъ.
Otaczać, **Otoczyć**, окружáть, окружúть, обводúть, обвестú. || **Otaczać się**, окружáть себя́.
Otaczanie, **Otoczenie**, **-nia**, *ср.* окружéніе, обведéніе.
Otaflować, обúть столя́рною рабóтою, обивáть, обшивáть панéлями.
Otajać, **Otajeć**, растáять, распустúться.
Otajenie, **-nia**, *ср.* тáяніе; || óттепель.
Otaksować, оцéнить, сдéлать, оцéнку, *см.* **Oszacować**.
Otaksowanie, **-nia**, *ср.* оцéнка.
Otarasować, огорáживать, обноси́ть и́згородью, стéною; || запирáть.
Otarcie, **-a**, *ср.* ссáдина, ссáдно (*на тѣлѣ*); || обтира́ніе, вытира́ніе.
Otargać, *см.* **Obszarpać**; || **усмири́ть**, укрощáть (*живóтныхъ*).
Otarganiec, *см.* **Obszarpaniec**.
Otaśmować, обúть тесьмóю.
Otawa, **-y**, *ж. Област.* отáва, подрóсть, травá вновь вы́росшая по скошéніи.
Otchłań, **Odchłań**, **-ni**, *ж.* бéздна, пучúна, прóпасть, óмутъ; || **Otchłań piekielna**, преиспóдняя, адъ; || *Богосл.* преддвéріе рáя.
Otchnąć, заразúть дыхáніемъ; || **подýть** (*на кого́*).
Otężać, **Otężyć**, *см.* **Stężać**.
Otężałość, **-ści**, *ж. см.* **Stężałość**.
Otkać, *см.* **Obetkać**.
Otłaczać, **Otłoczyć**, нажимáть, придáвливать, притáптывать.
Otłuc, **Otłukać**, трепáть, мять (*коноплю́, лёнъ*), шелушúть, лущúть, очищáть (*ячмéнь, горóхъ, бобы́*); || отбивáть, отколáчивать, выщербить; || ударя́ть (*обо что́*).
Otłuścić, откормúть (*скотъ*); || утучнúть, удобри́ть, унавóзить (*зéмлю*).
Otłuścieć, удобря́ться (*о землѣ*).
Oto, **Ot**, **Otoż**, **Otże**, вотъ. **Otóż on**, вотъ и онъ! **Otóż masz**, вотъ тебѣ́ и на! || **Ot, bajesz!** вотъ какóй вздоръ городúшь ты!
Otoczyć, *см.* **Otaczać**.
Otok, **-u**, *м. Хир.* сукровúца, и́хоръ, гной, матéрія.
Otrąbić, **Otrębować**, **Otrębywać**, объявля́ть *или* возвѣща́ть съ трýбнымъ звýкомъ.
Otrącać, **Otrącić**, сбивáть, отлáмывать.
Otrącać się (o co). ударя́ться, стýкаться, задѣвáть, зацѣпля́ть, столкнýться.
Otrębiany, отрубúстый.
Otrębować, **Otrębywać**, *см.* **Otrąbić**.
Otręby, *мн. род. п.* **Otrąb**, óтруби.
Otrętwiałość, *см.* **Odrętwiałość**.
Otrętwieć, *см.* **Odrętwieć**.
Otrętwienie, *см.* **Odrętwienie**.
Otrociny, **-cin**, *ж. мн.* опúлки (*металлúческія*).
Otrocząt ko, **-a**, **Otroczę**, **-ęcia**, *ср. Стар.* óтрокъ, дитя́.
Otroк, **-a**, *м. Стар.* мужчúна.
Otruć, отравúть. || **Otruć się**, отравúться.
Otruchleć, оцѣпенѣ́ть, онѣмѣ́ть.
Otrucie, **-cia**, *ср.* отравлéніе.
Otrząsać, **Otrząść**, **Otrząsnąć**, стря́хивать, отряха́ть, трясти́. || **Otrząsnąć się z biedy**, вы́путаться, вы́вернуться изъ бѣ́ды; || противúться, сопротивля́ться, борóться, не поддава́ться.
Otrzaskać (kogo z czém), освóить (*кого́ съ чѣмъ*), пріучúть (*къ чему́*), *см.* **Ostrzelać**.
Otrzeć, *см.* **Ocierać**.
Otrzepać, обметáть, сметáть пыль; || * прибúть, отколотúть, вздуть (*кого́*).
Otrzeźwiać, **Otrzeźwić**, отрезвúть.
Otrzeźwieć, отрезвúться, протрезвúться.
Otrzymać, **Otrzymywać**, получúть, получáть; || одержáть, одéрживать. **Otrzymać nagrodę**, получúть награ́ду. **Otrzymać górę nad kim**, взять надъ кѣ́мъ верхъ. **Otrzymać zwycięztwo**, одержáть побѣ́ду.
Otrzymanie -nia, *ср.* получéніе
Otucha, **-y**, *ж.* мýжество, бóдрость, смѣ́лость, уповáніе; || самонадѣя́нность.
Otuczać, **Otuczyć**, откáрмливать, откормúть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унавóживать (*зéмлю*).
Otulać, **Otulić**, прикрывáть, прикры́ть; || обнимáть, обня́ть, прижимáть, прижáть
Otwarcie, откровéнно, чистосердéчно, и́скренно.
Otwarcie, **-cia**, *ср.* откры́тіе (*засѣда́нія*), отпира́ніе (*двере́й*), вскры́тіе, распечáтаніе (*письма́*).
Otwardnąć, **Otwardnieć**, **Otwardzieć**, отвердѣ́ть, окрѣ́пнуть; || привы́кнуть (*къ чему́*); || закоснѣ́ть (*въ порокáхъ*); || * ожесточáться.
Otwardniały, **Otwardziały**, отвердѣ́лый, окрѣ́пшій; || закоснѣ́лый; || * ожесточённый.

Otwardzać, Otwardzić, укрѣпля́ть, закаля́ть, *см.* **Hartować.**

Otwartość, -ści, *ж.* открове́нность, чистосерде́чіе; || **Otwartość obrad,** публи́чность, гла́сность совѣща́ній.

Otwarty, откры́тый, о́тпертый; || я́вный; || открове́нный, чистосерде́чный, *см.* **Szczery, Jawny.**

Otwierać, Otworzyć, открыва́ть, откры́ть, отпира́ть, отпере́ть, отмыка́ть; || **Otwierać się,** открыва́ться, отмыка́ться.

Otwieracz, -a, *м.* привра́тникъ, отворя́ющій, открыва́ющій; || *Бот.* вя́зель (*расте́ніе*).

Otwór, -oru, *м.* отве́рзтіе; || щель, тре́щина, разсѣ́лина; || *Анат.* **Otwór słuchowy,** слуховóй прохóдъ; || **Otwór działa,** кали́беръ пу́шки; || ячея́, ячéйка (*небольшóе кру́глое отве́рзтіе въ чёмъ-либо.* || *Архит.* **Otwór okienny,** просвѣ́тъ въ окнѣ́. || *Горн.* **Otwór świdrowy,** бурова́я сква́жина. **Otworem,** на́стежъ. **Drzwi stoją otworem,** две́ри стоя́тъ на́стежъ.

Otworzenie, -nia, *ср.* вскры́тіе, откры́тіе; || обнару́женіе. **Otworzenie spadku po znikłym, po nieobecnym,** обнару́женіе наслѣ́дства по́слѣ пропа́вшаго безъ вѣ́сти, по́слѣ безвѣ́стно-отсу́тствующаго.

Otworzyście, Otworzysto, откры́то.

Otworzystość, -ści, *ж.* откры́тіе, отпира́ніе (*о́конъ, двере́й*); || открове́нность, чистосерде́чіе, *см.* **Otwartość.**

Otyć, *см.* **Roztyć się, Utyć.**

Otyczać, Otyczyć, подпира́ть, подпере́ть тычи́нками.

Otykać, *см.* **Obtykać.**

Otyłość, -ści, *ж.* доро́дность, ту́чность.

Otyły, доро́дный, ту́чный.

Otynkować, *см.* **Tynkować.**

Ow, Ów, Owa, Owo, тотъ, та, то, сей, сія́, сіе́, о́ный, о́ная, о́ное, ино́й, ина́я, ино́е. **I to i owo tam znajdziesz,** и то и друго́е тамъ найдёшь. **Gadać o tém i o owém,** говори́ть о томъ и о сёмъ. **Pleść ni to, ni owo,** болта́ть ни то, ни сё. **Ten tak, ów inaczéj,** оди́нъ такъ, друго́й и́наче.

Owad, -u, *м.* насѣко́мое. **Owady,** *Собир.* че́рви, га́ды.

Owąd, употребля́ется съ предло́гами: **Do** (до) и **Z** (съ): **Do owąd,** до тѣхъ поръ, дото́лѣ. **Z owąd,** отту́да. *Посл.* **Ni ztąd ni zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́.

Owak, и́наче, други́мъ, ины́мъ о́бразомъ.

Owaki, ино́й, друго́й.

Owal, -u, *м.* ова́лъ, ова́льная фигу́ра.

Owalnie, ова́льно.

Owalność, -ści, *ж. см.* **Owal.**

Owalny, ова́льный, продолгова́то-кру́глый. || *Анат.* яйцеобра́зный.

Owca, -y, *ж.* овца́.

Owczany, *см.* **Owczy.**

Owczarczyk, -a, Owczarek, -rka, *м.* овча́ръ, ма́льчикъ пасу́щій ове́цъ.

Owczarka, -i, *ж.* ове́чья пасту́шка; || жена́ овчара́.

Owczarnia, -ni, *ж.* овча́рня, ове́чій хлѣвъ, заго́нъ.

Owczarny, овча́рный.

Owczarski, принадлежа́щій овчару́. **Owczarski pies,** овча́рка.

Owczarstwo, -a, *ср.* овцево́дство.

Owczarz, -a, *м.* овча́ръ, ове́чій пасту́хъ; || овцево́дъ.

Owczątko, -a, *ср. см.* **Jagniątko.**

Ówcześnie, въ то вре́мя.

Ówczesny, тогда́шній.

Owczy, ове́чій. **Owcza skóra,** овчи́на.

Owczyna, -y, *ж.* худа́я ове́чка.

Owczyniec, -ńca, *м.* заго́нъ.

Owdowiałość, -ści, *ж.* вдовство́.

Owdowiały, вдо́вый, вдо́вствующій, овдовѣ́лый. **Człowiek owdowiały,** вдо́вый человѣ́къ. **Kobieta owdowiała,** вдо́вая же́нщина. **Powtórnie owdowiały,** овдовѣ́лый во второ́й разъ. **Kościół owdowiały po swym pasterzu,** це́рковь лиши́вшаяся своего́ пастыря́; || осиротѣ́лый, лиши́вшійся дѣте́й.

Owdowić, оста́вить во вдовствѣ́.

Owdowieć, овдовѣ́ть.

Owdowienie, -nia, *ср.* вдовство́.

Ówdzie, тамъ, туда́. **Tu i ówdzie,** туда́ и сюда́, тамъ и сямъ, здѣсь и тамъ. **To tu, to ówdzie,** то тутъ, то тамъ.

Owędy, здѣсь, по э́той доро́гѣ, *см.* **Tamtędy. Tędy i owędy,** сюда́ и туда́.

Owiać, *см.* **Owiewać.**

Owieczka, -i, *ж.* ове́чка; || тысячено́гъ, кався́къ (*насѣко́мое*); || *Бот.* за́ячьи ла́пки, за́ячья дя́тлина (*расте́ніе*).

Owiędnąć, свя́нуть, *см.* **Więdnąć.**

Owieńczyć, увѣнча́ть, *см.* **Wieńczyć.**

Owies, -wsa, *м.* овёсъ.

Owiesek, -ska, *м. см.* **Owsik;** || овёсецъ, *Умен. см.* **Owies;** || *Зоол.* ко́рюха, ко́рюшка (*ры́ба*).

Owiesny, *см.* **Owsiany.**

Owiewać, Owionąć, вѣ́ять, обвѣва́ть, провѣва́ть, сдува́ть, обдува́ть; || обвѣва́ть, очища́ть зёрна вѣ́яніемъ.

Owijać, Owinąć, *см.* **Obwijać.**

Owilgnąć, увла́житься, смочи́ться, промо́кнуть; || отсырѣ́ть.

Owilżać, Owilżyć, *см.* **Odwilżać, Zwilżać.**

Owinić, *см.* **Obwiniać.**

Owionąć, *см.* **Owiewać.**

Owisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Owlec, *см.* **Oblec.**

Owłoka, -j, *ж.* покрыва́ло, обвёртка.

Owo, *см.* **Ów;** || **Owoż,** здѣсь, вотъ. **Owoż jest, owoż go mamy,** вотъ онъ, вотъ онъ здѣсь съ на́ми! || **Owo zgoła,** сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, коро́че сказа́ть.

Owoc, -u, *м.* плодъ, фруктъ.

Owocarnia, -ni, *ж. см.* **Owocnica.**

Owocnica, -y, *ж.* подва́лъ для хране́нія плодо́въ, фру́ктовъ, ово́щная: || **Owocnica,**

Owocarka, Owocniczka, овóщная и фруктóвая торгóвка.

Owocnictwo, -a, *ср.* фруктóвая торгóвля.

Owocnik, -a, *м.* овóщный и фруктóвый торговéцъ.

Owocny, *см.* **Owocowy.**

Owoconośny, Owocorodny, плодоно́сный, плодо́вый.

Owocowanie, -nia, *ср. Бот.* оплодотворéніе, образованіе плода́.

Owocowy, Owocny, овóщный, фруктóвый, плодо́вый.

Owocześnie, *см.* **Ówcześnie.**

Owoczesny, *см.* **Ówczesny.**

Owoszczyć, навощи́ть.

Owrzodzenie, -nia, *ср. Мед.* нагноéніе, нарывáніе, нарывъ.

Owrzodziałość, -ści, *ж.* я́звина, нарывъ.

Owrzodziały, покры́тый я́звами, вередáми, изъязвлённый.

Owrzodzieć, покры́ться я́звами, нагнои́ться.

Owsianka, -i, *ж.* овся́нка.

Owsiany, овся́ный. **Chleb owsiany,** овся́никъ.

Owsik, -a, *м. Бот.* ди́кій и́ли живóй овёсъ.

Owsisko, -a, *ср.* по́ле засѣянное овсóмъ.

Owszem, I owszem, конéчно, разумѣется, безъ сомнѣнія, поистинѣ; || охóтно, съ охóтою; || напрóтивъ того́.—„Pozwalasz?"—I owszem! ты позволя́ешь?—съ охóтою! **Jam go nie oszukał, i owszem on mię oszukał,** я не обману́лъ его, напрóтивъ онъ меня́ обману́лъ.

Owtędy, *см.* **Owędy.**

Oxeft, *см.* **Okseft.**

Oy... *см.* **Oj...**

Ożalać (po czém, po kim), Ożalić, Ożałować (czego, kogo), оплáкивать, оплáкать, сожалѣть, пожалѣть (*кого́*).

Ożanka, -i, *ж. Бот.* дубрóвникъ, пяклу́нъ, чебрéцъ, очáнка.

Ozdabiać, украша́ть.

Ozdabiacz, *см.* **Ozdobiciel.**

Ozdabianie, -nia, *ср. см.* **Zdobienie, Przyozdobienie.**

Ozdoba, -y, *ж.* украшéніе, прикрáса; || *Архит.* орнамéнтъ.

Ozdobiciel, -a, *м.* украси́тель, украша́ющій, убира́ющій что́-либо.

Ozdobicielka, -i, *ж.* украша́ющая, убира́ющая что́-либо.

Ozdobienie, -nia, *ср.* украшéніе.

Ozdobnie, краси́во, изя́щно.

Ozdobność, -ści, *ж.* краси́вость, изя́щество, изя́щность.

Ozdobny, краси́вый, изя́щный.

Ozdownia, Rozdownia, -ni, *ж.* солодóвня, *см.* **Mielcuch, Słodownia.**

Ozdownik, -a, *м.* солодóвникъ.

Ozdrowiały, вы́здоровѣвшій.

Ozdrowić, возврати́ть здоро́вье, *см.* **Uzdrowić.**

Ozdrowiciel, -a, *м.* возстанови́тель здоро́вья, изцѣли́тель.

Ozdrowieć, вы́здоровѣть.

Ozdrowienie, -nia, *ср.* выздоровлéніе.

Oździenie, -nia, *ср.* (**słodu**), осушéніе со́лода.

Oździć, вы́сушить со́лодъ.

Ożędki *мн. Бот.* пасту́шья су́мка (*растéніе*).

Ożegać, Ożegnąć, Ożgnąć, обжига́ть, обже́чь, зажига́ть, зажéчь, сожига́ть, сжечь.

Ożeniać, Ożenić, Ożenić się, *см.* **Żenić, Żenić się.**

Ożenienie, -nia, *ср.* женúтьба, свáдьба.

Oziębiać, Oziębić, прохлажда́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, простужа́ть, простуди́ть. || **Oziębiać się, Oziębić się,** простыва́ть, просты́нуть, охлажда́ться, охлади́ть, охлади́ть.

Oziębienie, Oziębianie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, простыва́ніе.

Oziębie, хóлодно, равноду́шно.

Oziębiec, -bica, *м.* хладнокрóвный, равноду́шный человѣкъ.

Oziębło, *см.* **Oziębie.**

Oziębłość, -ści, *ж.* холóдность, равноду́шіе, хладнокрóвіе.

Oziębły, холóдный, равноду́шный, хладнокрóвный.

Oziębnąć, охолоде́ть, простúть.

Ozielenić, *см.* **Zielenić.**

Oziemnik, -a, *м.* земляно́й многоно́гъ (*насѣкóмое*).

Ozierać się, осмáтриваться, огля́дываться, *см.* **Obzierać się.**

Ozimi, *см.* **Ozimy.**

Ozimina, -y, *ж.* о́зимь.

Ozimy, о́зимый.

Ozionąć, дохну́ть, пахну́ть.

Ozłocić позолоти́ть.

Oznać się (z czém), *см.* **Obeznać się.**

Oznaczać, Oznaczyć, означа́ть, означи́ть; || опредѣля́ть, опредѣли́ть; || показывать, показа́ть; || отмѣча́ть, отмѣтить, обозначáть, обозна́чить. **Oznaczyć znaczenie wyrazu,** опредѣли́ть значéніе сло́ва. **Oznaczyć dzień,** назна́чить день. **To oznacza złe serce,** э́то пока́зываетъ злóе сéрдце. **Oznaczyć ilość alimentów,** опредѣли́ть содержáніе.

Oznaczanie, Oznaczenie, -nia, *ср.* означéніе; || опредѣлéніе, объя́сненіе, заявлéніе.

Oznajmiać, заявля́ть, объявля́ть, извѣща́ть, увѣдомля́ть, докла́дывать, доноси́ть.

Oznajmiciel, -a, *м.* извѣсти́тель, объяви́тель.

Oznajmicielka, -i, *ж.* извѣсти́тельница, объяви́тельница.

Oznajmienie, -nia, *ср* извѣщéніе, увѣдомлéніе, донесéніе, объявлéніе.

Oznajmujący, указáтельный. *Грам.* **Tryb oznajmujący,** изъяви́тельное наклоне́ніе.

Oznaka, -i, *ж.* знáкъ, при́знакъ; || доказáтельство, дóводъ. **Oznaka przestępno-**

go zamierzenia, при́знакъ престу́пнаго у́мысла.

Ozobać, оклева́ть.

Ożóg, -oga, *м.* кочергá, гребóкъ.

Ożółcić *см.* **Żółcić.**

Ożonąć się, отбива́ться, обороня́ться.

Ozór, -ora, *м.* быча́чій, говя́жій язы́къ.

Ożota, -y, *ж. Бот.* ди́кій лёнъ.

Ożrebić się, *см.* **Źrebić się.**

Ozuchwalić, пріучи́ть къ наха́льству, къ на́глости, къ зано́счивости. || **Ozuchwalić się**, сдѣ́латься на́глымъ, де́рзкимъ, зано́счивымъ.

Ozwać się, *см.* **Odezwać się.**

Ożyć, ожи́ть.

Ożycie, -a, *ср.* возвраще́ніе къ жи́зни.

Ożyły, ожи́вшій.

Ożywczy, животво́рный, животворя́щій.

Ożywiać, Ożywić, оживля́ть, оживи́ть, воодушевля́ть, воодушеви́ть; || **Ożywiać się**, оживля́ться, воодушевля́ться.

Ożywiciel, -a, *м.* оживи́тель, животвори́тель.

Ożywienie, -nia, *ср.* оживле́ніе одушевле́ніе; || *жи́вость.

Ożywny, оживлённый, одушевлённый.

P.

P произно́сится какъ ру́сская бу́ква П. Когда́ эта бу́ква въ концѣ́ словъ смягча́ется, то надъ ней ста́вится знакъ ', напр. **łap'** (*хвата́й*), **pokrop'** (*покропи́*).

Pac! *Звук.* бацъ! хлопъ!

Paca, -y, *ж.* гребóкъ для мѣша́нія и́звести; || гладилó (*ка́меньщичье*).

Pach, -u, *м.* за́пахъ, духъ; || *Охот.* соба́чье чутьё.

Pacha, -y, *ж* подмы́шка; || паховúна, кра́йняя часть бры́ха; || *Стар.* зали́въ, *см.* **Zatoka**; || пазъ (*въ колесѣ*); || фли́гель, пристро́йка къ гла́вному строе́нію, *см.* **Skrzydło**; || вы́рѣзъ, вы́долбъ, долбёжъ; || сты́чка, соедине́ніе, *см.* **Fuga.**

Pachać, ны́хать, обоня́ть, *см.* **Wąchać, Wietrzyć.**

Pachciarka, -i, *ж.* па́хтальщица, моло́чница.

Pachciarnia -ni, *ж.* моло́чная.

Pachciarski, па́хтальный, *см.* **Pachciarz.**

Pachciarz, Pakciarz, -a, *м.* па́хторъ, съёмщикъ моло́чныхъ скопо́въ.

Pachnąć, па́хнуть.

Pachnący, паху́чій.

Pachoł, Pacholarz, -a, *м.* ма́льчикъ, ма́лый, молоде́цъ, па́рень.

Pacholątko, -a, *ср* дѣтúна, мальчúшка.

Pacholczy, лаке́йскій, гру́бый, невѣ́жественный.

Pacholczyć, *см.* **Pachołkować.**

Pacholę, -cia, *ср.* ма́льчикъ, о́трокъ; || слугá, челядúнецъ; || оруженóсецъ, щитонóсецъ.

Pacholęcy, о́троческій, о́трочій.

Pachołek, -łka, Pacholik, -a, *м.* ма́льчикъ, ма́лый, молоде́цъ, па́рень. **Chudy pachołek**, бѣдня́къ, бѣдня́жка; || слугá, лаке́й.

Pacholik, *см.* **Pachołek.**

Pachołkować, раболѣ́пствоваться, прислу́живаться, подслу́живаться. **Pachołkować komu**, служи́ть, прислу́живать.

Pachołkowanie, -nia, *ср.* лаке́йская слу́жба.

Pacholstwo, -a, *ср.* че́лядь, слу́ги, прислу́га.

Pacht, -u, *м.* па́хтаніе, арендова́ніе до́йныхъ коро́въ на продáжу молокá.

Pachtować, па́хтать, арендова́ть до́йныхъ коро́въ.

Pachwina, -y, *ж.* пахъ.

Pachwinowy, паховóй.

Pacierz, -a, *м.* моли́тва; || моли́тва Госпóдня „Отче нашъ"; || **Pacierze**, *мн. см.* **Koronki, Paciorki**; || *Анат.* станова́я кость, позвоно́чникъ, хребётный столбъ.

Pacierzowy, моли́твенный; || позвоно́чный, хребто́вый, спинно́й. **Kość pacierzowa**, позвоно́чная кость.

Pacierzyczka, -i, *ж. Бот.* скорпіóнникъ, гýсеница (*растéніе*).

Paciorek, -rka, *м.* кра́ткая моли́тва; || **Paciorki**, *мн.* чётки; || бýсы, поддѣ́льныя пе́рлы, би́серъ.

Paciorkowaty, узлова́тый, колѣ́нчатый.

Paciorkowy, би́серный.

Paciornik, -a, *м.* дѣлающій чётки, бýсы, би́сернúкъ.

Paciuk, -a, *м.* вепрёнокъ, вепри́чищъ.

Pacjent, -a, *м.* паціéнтъ, больнóй.

Pacjentka, -i, *ж.* паціéнтка, больна́я.

Pacnąć, хло́пнуть, щёлкнуть, уда́рить (*кого́*).

Pacyfikacja, ji, *ж.* умиротворе́ніе, примире́ніе.

Pacyfikacyjny, примири́тельный.

Pacyfikał, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Pącz, -u, *м.* пунш.

Pącze, -a, *ср. см.* **Pąkowie.**

Pączek, -czka, *м.* по́чка, (*на цвѣта́хъ, на дéревѣ*), глазóкъ, очкó (*у дéрева*); || пы́шка (*родъ пирóжнаго*).

Paczenie się, Spaczenie się, извраще́ніе, уклоне́ніе, *см.* **Spaczenie.**

Pacześ, -si, *ж.* па́чеси, вы́чески, па́кля, *см.* **Pakuły, Zgrzebie.**

Paczesny, па́чесный, па́кляный, *см.* **Zgrzebny.**

Paczka, -i, *ж.* па́чка, свя́зка.

Paczyć się, коро́биться, крúвиться.

Paczyna, -y, *ж. см.* **Peczyna, Wiosło.**

Pad, -u, *м. Охотн.* тропá, звéри́ный слѣдъ, *см.* **Slad.**

Pąd, -u, *м. Охот.* звéри́ный слѣдъ; || *см.* **Pęd.**

Padać, Paść, (Paśdź, *Неуп.*) пáдать, пасть, упадáть, упáсть, опадáть, опáсть. || **Padać się,** трéскаться, разсѣдáться, лóпаться.

Padalcowy, Padalczy, свóйственный змѣѣ мѣдяницѣ.

Padalec, -lca, *м. Зоол.* мѣдяница (*змѣя*).

Padanie, Padnienie, -nia, *ср.* падéніе, спадéніе; || **Padanie się,** трéсканіе, лóпаніе.

Padlina, -y, *ж.* Padło, -a, *ср.* пáдаль, мертвечúна, стéрво.

Padół, -u, *м.* долúна, долъ, лощúна, буеáкъ, овráгъ. **Padół płaczu,** юдóль плáча.

Padolisty, буерáчистый, овráжистый.

Padolny, долúнный, нúзменный, находя́щійся, растýщій въ долúнѣ.

Padołowy, буерáчный, овráжный.

Paduch, -a, *м.* падýчая болѣ́знь, злáя нéмочь, эпилéпсія. *см.* **Kaduk**; || *злодѣ́й,úзвергъ, нечестúвецъ.

Padwan, -a, *м. Стар.* (*Умен.* **Padwanek**) любóвная пѣ́сня, пѣ́сенка.

Padź, -dzi, *ж.* медóвая слáдость; || медвя́ная росá.

Paf! *Звук.* **бацъ!** (*означáющее удáръ*).

Pąga, Pęga, -i, *ж. Стар.* пятнó, *см.* **Pręga**; || *Анат. Стар.* мясúстая оболóчка.

Pagina, -y, *ж.* страни́ца. **Fracta pagina,** страни́ца перегнýтая пополáмъ.

Paginować, нумеровáть страни́цы.

Pagóreczek, -czka, *м.* хóлмикъ, пригóрокъ, бугорóкъ.

Pagórek, -rka, *м.* холмъ, бугóръ, гóрка.

Pagórkowaty, холмúстый, холмовáтый, бугрúстый, горúстый.

Pagórkowy, бугрóвый.

Pągwica, -y, Pągawica, -y, *ж. Неуп.* кóжная пýговица у тулýба, *см.* **Guz, Pętlica**; || *см.* **Wole**.

Paiż, -a, *м.* **Paiża, -y,** *ж.* щитъ, кирáса.

Pajączek, -czka, *м.* паучóкъ.

Pająk, -a, *м.* паýкъ. **Pająk morski, Pajęczna mysz,** каракáтица, гнюсъ. **Pająk krzyżak,** крестовúкъ; || люстра, паникадúло.

Pająkorak, -a, *м. Зоол.* коси-сѣно, сѣнокóсъ (*родъ паукá*).

Pająkowy, паникадúльный, принадлежáщій къ паникадúлу, къ лю́стрѣ.

Pajęcznik, -a, *м. Бот.* сайгáчій кóрень, сайгáнъ.

Pajęczy, паукóвый, паýчій.

Pajęczyna, -y, *ж.* паутúна.

Pajęczynny, Pajęczyniasty, Pajęczynowy, Pajęczysty, паутúнный.

Pak, -u, *м.* родъ смолы; || *см.* **Paka**.

Pąk, -a, *м.* древéсная пóчка.

Paka, -i, *ж.* кúпа, тюкъ (*товáровъ*).

Pakhof, -u, *м.* тамóжня.

Pakiecik, -a, *м.* пакéтецъ, узелóкъ, небольша́я пáчка.

Pakiecikowy, пакéтный, посúлочный.

Pakiet, -u, *м.* ýзелъ, пáчка, свя́зка, пакéтъ.

Pakkamera, -y, *ж.* кладовáя, товáрный магазúнъ.

Pakłak, -u, *м.* тóлстое сукнó.

Pakłakowy, сдѣ́ланный изъ тóлстаго сукнá.

Paklepie, Paklepy, *мн.* пáкля, очёски, охлóпье, вычески; || костерú, костри́ка.

Paklepny, *см.* **Zgrzebny**.

Pakość, -ści, *ж.* пáкость, непрія́тность.

Pakośnik, -a, *м. Мед.* подáгра, костолóмъ, суставолóмъ.

Pakować, упакóвывать, укладывать, увя́зывать, завёртывать, укýпоривать, тюковáть.

Pakowanie, -nia, *ср.* укýпорка, укладка, увя́зка. упакóвка.

Pąkowie, -a, *ср.* древéсныя пóчки.

Pakówka, -i, *ж.* смолá, варъ, тиръ.

Pakowny, укладúстый, помѣсти́тельный.

Pakt, -u, *м.* договóръ, услóвіе.

Pakuł, -u, *м.* пáкля, очёски; || *Воен.* пыжъ (*для прибиванія заря́да*).

Pal, -a, *м.* колъ, свáя. **Pale wbijać,** вбивáть свáи. **Wbić na pal,** сажáть нá колъ (*престýпника*).

Pal, -u, *м. Агр.* головнú, ржа (*въ хлѣбѣ*); || *см.* **Opał**.

Pała, -i, *ж. Церк.* вóздухъ, покрóвъ, потúра.

Pała, -y, *ж.* пáлица, дубúна.

Pałac, -u, *м.* дворéцъ; || палáты, господскій домъ, отéль. *Посл.* **Mieszka w pałacu, a je w garkuchni,** на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pałać, пылáть, пламенѣ́ть.

Pałacowy, дворцóвый: || принадлежáщій къ господскому дóму, къ отели.

Pałacyk, -a, *м.* небольшóй дворéцъ, господскій домъ.

Palacz, -a, *м.* зажигатель, поджигáтель; || истопнúкъ; || кочегáръ (*при паровы́хъ машúнахъ*); || **Palacz wódki,** перегóнщикъ, вы́курщикъ, винокýръ; || курúльщикъ, курúтель табакý.

Pałąg, Pałąk, -u, *м. см.* **Obłąk, Kabłąk**.

Pałający, пылáющій, пламенéющій.

Pałanie, -nia, *ср.* пылъ, жаръ, горя́чность.

Pałanka, -i, *ж. Фортиф.* палисáдъ, острóгъ.

Pałankin, -u, *м.* палáнкинъ, носúлки.

Pałant, -a, *м.* лопáточка (*для игры́ въ волúнъ*); || игрá въ мячъ.

Pałantować, бить пáлкою, дубáсить.

Pałarusz, *см.* **Paraliż**.

Pałasik, -a, *м* сáбелька.

Pałasz, -a, *м.* палáшъ, сáбля, **Dobyć pałasza,** обнажúть сáблю.

Pałaszować, рубúть сáблею, рубúться, бúться.

Pałaszowy, сáбельный.

Pałatyna, -y, *ж.* палатúнъ, соболи (*жéнское убрáнство*).

Pałcat, -a, *м.* пáлочка, жезлъ, прýтикъ

Palcowy, *Анат.* пáльцевый, перстнóй. **Palcowa kość,** сустáвъ у пáльцевъ; || *Бот.* **Palcowe ziele,** пятилúстникъ.

Palczasty, Palczysty, Paleczny, пáлечный, *Мех.* **Koło palczaste,** пáлечное колесó; || *Бот.* длановúдный, лáпчатый, пальцеобрáзный.

Palec, -lca, *м.* пáлецъ, перстъ. **Palec wskazujący, wtóry,** указáтельный пáлецъ. **Palec średni, trzeci,** срéдній пáлецъ. **Palec serdeczny,** безымáнный *или* перстневóй пáлецъ. **Mały palec,** мáлый пáлецъ *или* мизúнецъ. ***Z palca co wyssać,** выдумать что нибýдь. **Stanąć na palcach,** стать на цы́почкахъ. **Palec u rękawiczki,** напáлокъ; || дюймъ (*мѣра*); || *Библ.* **Palec Boży,** перстъ Бóжій.

Pałeczka, -i, *ж.* пáлочка; || коклю́шка, цéвка (*для плетéнія кружева*); || барабáнная пáлочка, *см.* **Pałka;** || *Бот.* колéно, сукъ, нáрость, *см.* **Kołanko.**

Pałecznik, -a, *м. Бот.* колю́чій макъ (*растéніе*).

Paleczny, *см.* **Palczasty.**

Palenie, -nia, *ср.* сожигáніе, сожжéніе. **Palenie w piecu,** топлéніе пéчи. **Palenie cegły, wapna,** обжигáніе кирпичá, úзвести. **Palenie wódki,** винокурéніе. **Palenie wnętrzności,** *или* **we wnętrznościach,** воспалéніе внýтренностей. **Palenie tytuniu,** курéніе табакý.

Palestra, -y, *ж.* судéбное сослóвіе; || адвокáтское звáніе. **Palestra okręgu sądowego,** присúжные повéренные óкруга судéбной палáты.

Palestrancik, -a, *м.* адвокáтскій пúсарь, писéцъ.

Palestrancki, адвокáтскій; || прикáзный.

Palestrant, -a, *м.* новопринимáемый адвокáтъ; || вступáющій въ сослóвіе адвокáтовъ, присúжныхъ повéренныхъ, защúтниковъ.

Palestrantski, *см.* **Palestrancki.**

Palet, -u, *м.* билéтъ; || **Palet egzekucyjny,** исполнúтельный листъ, *см.* **Egzekucja. Palet kary,** штрафный билéтъ.

Paleta, -y, *ж.* палúтра (*у живопúсца*).

Palić, жечь, сожигáть; || палúть (*стрѣлáть*); || топúть (*въ пéчкѣ*). || **Palić się,** горéть, воспламеня́ться, воспалáться.

Palica, -y, *ж.* пáлица, трость, пáлка.

Palicowy, пáлочный.

Paliczka, -i, *ж.* пáлочка. трóсточка, *см.* **Laska;** || *Астрон.* градштóкъ, математúческій инструмéнтъ.

Palikopa, -y, *ж. Прост.* прáздникъ св. Петра въ оковáхъ.

Palipiecek, -cka, *м.* истопни́къ.

Palisada, -y, *ж.* палисáда, забóръ изъ кóльевъ.

Paliwo, -a, *ср.* тóпливо.

Paliwoda, -y, *м.* буянъ, забія́ка.

Palja, -ji, *ж.* длúнная и широ́кая мáнтія.

Paljur, -a, *м. Бот.* чúжникъ, терченóгъ (*растéніе*).

Paljusz, -a, *м.* пáлліумъ, омофóръ

Pałka, -i, *ж.* пáлка. *Посл.* **Nie kijem go, ale pałką,** óто всё одно́ и то же. **Pałki od bębna,** барабáнныя пáлки. * **Szalona pałka,** бéшеная головá; || *Бот.* **Pałki,** *мн.* пáлочникъ, колосúстая травá.

Pałki, *см.* **Palny;** || удобосгараемый, горю́чій.

Pałkierz, -a, *м.* литáврщикъ.

Pałkować, бить пáлкою; || грести́ шестáми.

Palma, -y, *ж.* пáльма, пáльмовое дéрево.

Palmeczka, -i, *ж.* пáльмовая вéтка.

Palmiczka, -i, ж. малорóслая пáльма.

Palmisty, Palmopłody, Palmopłodny, Palmorodny, обúлующій пáльмами.

Palmowy, пáльмовый.

Palnąć, выстрéлить; || внезáпно удáрить, хватúть, тя́пнуть, ля́пнуть. **Palnąć komu w łeb,** застрéлúть кого́, *см.* **Palić.**

Palnięcie, -cia, Palnienie, -nia, *ср.* удáръ; || выстрéлъ.

Palnik, -a, *м. Бот.* альпíйскій ракúтникъ; || *Хим.* углерóдъ, чúстый у́голь, *см.* **Węglik.**

Palność, -ści, *ж.* сгараемость, горю́честь.

Palny, удобосгараемый, сгараемый, горю́чій. **Broń palna,** огнестрéльное орýжіе. **Materje palne,** горю́чія вещества́, *см.* **Ognisty.**

Pałogłowiec, Paligłowiec, -wca, *м.* вертопráхъ, вéтренникъ, сумасбрóдъ, сорви́-головá, сорванéцъ.

Palony, жжёный, горéлый. **Kawa palona,** жжёный кóфей. **Bóty palone,** ю́фтяные сапоги́.

Palować, бить, вбивáть свáи.

Palowanie, -nia, *ср.* битьё свай; || свáйная бóйка.

Palowy, свáйный. **Most palowy,** мостъ на свáяхъ.

Pałub, -a, *м.* пень, колóда.

Pałuba, -y, *ж.* повóзочная кры́ша. ***Szalona pałuba,** глýпая, сумасбрóдная головá.

Paluch, -a, *м.* большóй пáлецъ руки́; || напáлокъ, напёрстокъ (*для большáго пáльца*); || *Бот.* безврéменный цвéтъ (*растéніе*).

Paluszek, -szka, *м.* пáльчикъ.

Paluszkować, перебирáть пáльцами; || *подтасóвывать, передёргивать въ кáртахъ, обмáнывать.

Pamfil, -a, *м.* родъ кáрточной игры́, похóжей на мýшку; || трéфовый валéтъ, стáршая кáрта въ э́той игрѣ.

Pamiątka, -i, *ж.* пáмять, напоминáніе, воспоминáніе; || пáмятникъ, монумéнтъ; || подáрокъ на пáмять. **Na pamiątkę tego dnia,** въ пáмять, въ воспоминáніе э́того дня. **Na wieczną pamiątkę,** въ вéчное воспоминáніе. **Obchodzić, święcić pamią-**

tkę czego, прáздновать годовщи́ну (*событія, дня рожде́нія и т. п.*). Dała mi ładną pamiątkę, она́ сдѣ́лала мнѣ́ прекра́сный пода́рокъ на па́мять. Wystawić komu pamiątkę, поста́вить кому́ па́мятникъ. Piękną w ludzkiéj pamięci zostawił pamiątkę, онъ оста́вилъ по́слѣ себя́ прекра́сную па́мять ме́жду людьми́. Do tych pamiątek przywiązuję największą wartość, э́ти воспомина́нія я цѣню́ бо́лѣе всего́.

Pamięć, -ci, *ж.* па́мять, воспомина́ніе. Uczyć się czego na pamięć, учи́ться чему́ на па́мять. Odpowiadać na pamięć, отвѣча́ть наудачу. Odświeżyć pamięć czego, возобнови́ть воспомина́ніе о чёмъ. Za mojéj pamięci, въ моё вре́мя, на моёмъ вѣ́ку́. Szkalować, czernić czyję pamięć, безсла́вить, черни́ть чью па́мять. Świętéj pamięci mój ojciec, блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, поко́йный оте́цъ мой, *см.* Nieboszczka, Nieboszczyk.

Pamiętać, по́мнить, содержа́ть въ па́мяти, припомина́ть, вспомина́ть. Pamiętać dobrodziejstwa, по́мнить благодѣя́нія. Niech ci Pan Bóg nie pamięta, да проста́ть тебя́ Богъ. Pamiętać na co, na kogo, по́мнить о чёмъ, о комъ. || Pamiętać się, владѣ́ть собо́ю, имѣ́ть прису́тствіе ду́ха, *см.* Upamiętać się.

Pamiętliwy, *см.* Pamiętny.

Pamiętne, -ego, *ср.* пода́рокъ на па́мять.

Pamiętnie, достопа́мятно, па́мятно; || * расторо́пно.

Pamiętnik, -a, *м.* па́мятникъ; || альбо́мъ; || дневни́къ, журна́лъ, запи́ска. Pamiętniki, *мн.* запи́ски, мемуа́ры.

Pamiętno, па́мятно, *см.* Pamiętnie.

Pamiętność, -ści, *ж.* па́мятливость; || достопримѣча́тельность.

Pamiętny, **Pamiętliwy**, па́мятливый; || па́мятный, достопа́мятный; || злопа́мятный, злопа́мятливый. Pamiętne zdarzenie, достопа́мятное собы́тіе. Pamiętny na urazy, злопа́мятный; || расторо́пный, *см.* Upamiętały, Stateczny.

Pampuch, -a, *м.* лепёшка, блинъ; || толстя́къ, у́валень.

Pan, -a, *м.* господи́нъ, ба́ринъ, хозя́инъ; || госуда́рь, власти́тель, владѣ́тель, владѣлецъ, помѣ́щикъ; || Госпо́дь (*Богъ*). Najjaśniejszy Pan, *см.* Najjaśniejszy, Jaśnie, Wielmożny. Sobie pan, самъ себѣ́ господи́нъ. Pan młody, новобра́чный. Pan wioski, помѣ́щикъ, владѣлецъ дере́вни. Pan domu, домовладѣлецъ, хозя́инъ до́ма. Pan z panów, челове́къ зна́тнаго ро́да, зна́тной фами́ліи. Pan (*титло*), ми́лостивый госуда́рь. Panowie, ми́лостивые госуда́ри! Panie bracie, пани-бра́тъ, коро́ткій знако́мый, задуше́вный прія́тель. Za pan brat, *см.* Brat. Pozwól pan, daruj pan, позво́льте, извини́те. Być panem siebie, *или* nad sobą, владѣ́ть собо́ю. Udawać pana, разы́грывать ба́рина, ба́рствовать, жить поба́рски. || Госпо́дь. Pan Bóg, Госпо́дь Богъ. Chrystus Pan, Госпо́дь Іису́съ Христо́съ. Panie, zmiłuj się, Го́споди, поми́луй! Z Panem Bogiem, съ Бо́гомъ! Da-li Pan, Da-li Bóg, ей Бо́гу.

Panak, -u, *м. Бот.* глады́шъ, цѣли́тельный ко́рень.

Panakowy (sok), *Анат.* дяги́льный сокъ.

Pancernik, -a, *м.* ла́тникъ, кольчу́жникъ, броненосецъ. || *Зоол.* броненосецъ.

Pancerny, па́нцырный. Pancerny towarzysz, ла́тникъ; || кираси́ръ.

Pancerola, -i, *ж. Стар.* ни́ковая шестёрка въ ка́ртахъ.

Pancerz, -a, *м.* па́нцырь, кольчу́га, броня́, ла́ты; || кира́съ.

Pancerzowy, ла́тный. Koszula pancerzowa, кольчу́га.

Pancerzyk, -a, *м.* ма́лый па́нцырь, кольчу́га.

Pandrow', -wia, *м.* (Pandrowie, Pandry), *мн.*), червь; || глиста́.

Paneczek, -czka, *м.* (*Умен. см.* Pan) госпо́дчикъ, ба́рчинокъ, *см.* Panicz.

Panegiryczny, панегири́ческій.

Panegiryk, -a, *м.* похва́льное сло́во, панегири́къ.

Panegirysta, -y, *ж.* панегири́стъ.

Panek, -nka, *м.* госпо́дчикъ, князёкъ.

Paneńko, -a, *м. Прост.* употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ́: Paneńku! до́брый ба́ринъ!

Panew, -nwi, *ж.* сковорода́, про́тивень; || водоёмъ; || *Артил.* ло́дыга; || *Морс.* баре́ль (*у шпиля*).

Panewka, -i, *ж.* по́лка (*у ружёйнаго замка́*).

Panewny, сковоро́дный.

Pani, -ni, *ж.* госпожа́, ба́рыня, помѣ́щица, да́ма; || хозя́йка; || Najjaśniejsza Pani, *см.* Najjaśniejszy. Pani! судары́ня! Panie! ми́лостивыя государыни! Pani Dobrodziejka, *см.* Dobrodziejka. Pani młoda, новобра́чная.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *ср.* ба́рченокъ, малолѣ́тній госпо́дскій сынъ.

Panicz, Paniczyk, -a, *м. см.* Paniątko.

Paniczkować, ба́рствовать, жить побарски.

Paniczyna, -y, *м.* дворя́нчикъ, госпо́дчикъ.

Panię, -cia, *ср.* ба́рченокъ.

Panięcy, ба́рскій, госпо́дскій.

Panienka, Panieneczka, -i, *ж.* (*Умен. см.* Panna), ба́рышня, дѣ́вица, дѣ́вушка.

Panieński, дѣ́вственный, дѣ́вическій, дѣ́вичій. Stan panieński, дѣ́вичество.

Panieństwo, -a, *ср.* дѣ́вство, дѣ́вичество.

Panin, ба́рынинъ, принадлежа́щій ба́рынѣ.

Panisko, Panosko, -a, *ср.* (*вм.* Pan) до́брый ба́ринъ, до́брый господи́нъ.

Panna, -y, *ж.* дѣ́ва, дѣ́вица; || ба́рышня. Najświętsza Panna, Пресвята́я Дѣ́ва, Бого-

ро́дица, Богома́терь; || **Panna na wydaniu, неве́ста. Panna młoda**, новобра́чная. **Panna służebna**, го́рничная, служа́нка. **Panna dworska**, дворо́вая де́вушка; || родъ гру́ши; || *Астр.* Дѣва (*созвѣздіе*).

Panniny, свойственный дѣвицѣ.

Panosza, -y, *ж.* спѣси́вость, го́рдость; || го́рдый, спѣси́вый бога́чъ.

Panoszenie, Spanoszenie, -nia, *ср.* (*употребля́ется въ уничижи́тельномъ смы́слѣ*), возвыше́ніе изъ ничто́жества, обогаще́ніе.

Panoszyć, Spanoszyć, выводи́ть изъ ничто́жества, обогати́ть. || **Panoszyć się, Spanoszyć się**, вы́йти изъ ничто́жества, чва́ниться, обогати́ться.

Panów, ба́риновъ, принадлежа́щій ба́рину.

Panować, властвова́ть, владѣ́ть; || господ́ствовать; || преобладя́ть; || цари́ть. **Panować szczęśliwie**, благополу́чно ца́рствовать, *см.* **Królować. Aleksander panował nad Azją**, Алекса́ндръ вла́ствовалъ надъ Азіею. **Dać nad sobą panować**, подчини́ться чьему́ ли́бо господ́ству надъ собо́ю. **Milczenie panowało dokoła**, молча́ніе ца́рствовало вокру́гъ. **Panowała moda**, господ́ствовала мо́да.

Panowanie, -nia, *ср.* влады́чество, господ́ство; || ца́рствованіе. **Żądza panowania**, властолю́біе. **Za panowania, Pod panowaniem**, въ ца́рствованіе.

Panowny, власти́тельный, господ́ствующій; || ца́рственный.

Pański, господ́скій, ба́рскій, помѣ́щичій; || хозя́йскій; || господ́день, господ́ній. **Grunta pańskie**, помѣ́щичьи зе́мли. **Dzień Pański**, день стра́шнаго суда́. **Wieczerza Pańska**, та́йная ве́черя. **Modlitwa Pańska**, моли́тва Господ́ня.

Pańskie, -ego, *ср.* ба́рщина, задѣ́лье, *см.* **Państwo**.

Pańsko, Po pańsku, Z pańska, поба́рски.

Pańskość, -ści, *ж.* ба́рство.

Państwo, -a, *ср.* госуда́рство, ца́рство; || владѣ́льческая земля́, владѣ́ніе, помѣ́стье, во́тчина; || ба́рство; || **Państwo** *Собир.*, господа́ (*мужъ и жена*). **Państwo Zabłoccy**, господа́ Забло́цкіе, т. е. Забло́цкій съ жено́ю. **Państwo młodzi**, новобра́чные, молоды́е.

Państwowy, государ́ственный.

Pańszczyzna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье. **Regiestr pańszczyzny**, поземе́льная кни́га.

Pańszczyzniany, тя́гловый, ба́рщинный. **Dzień pańszczyzniany**, рабо́чій день; || подлежа́щій ба́рщинѣ, ба́рщинный.

Pantaleon, -a, *м.* панталео́нъ (*муз. инструме́нтъ, родъ клавеси́на*).

Pantalony, -ów, *мн.* пантало́ны, штаны́.

Pantera, -y, *ж. Зоол.* барсъ (*живо́тное*).

Pantofel, -fla, *м.* ту́фель, ту́фля.

Pantofelek, -lka, *м.* ту́фелька.

Pantoflarz, -a, *м.* ту́фельщикъ, ту́фельный ма́стеръ.

Panujący, ца́рствующій, ца́рствующій государь; || господ́ствующій, преобладя́ющій.

Panwie, *мн. Плотн.* до́ски съ пла́нками.

Papa, -y, *м.* па́пенька, ба́тюшка, *см.* **Tata**; || пасть, ротъ, гло́тка. **Trzasnąć kogo w papę**, вкати́ть кому́ оплеу́ху, затре́щину.

Papać, ѣсть, жева́ть (*о дѣтяхъ*).

Papawa, -y, *ж. Бот.* одува́нчикъ, попо́во гуме́нце (*расте́ніе*).

Papcie, *см.* **Papuć**.

Papie, *ср. Собир.* древе́сныя по́чки, *см.* **Pąpowie**; || пухъ (*на нѣкоторыхъ расте́ніяхъ*).

Papier, -u, *м.* бума́га, докуме́нтъ. **Papier klejowy, pisarski**, пи́счая бума́га. **Papier do uwijania**, обёрточная бума́га. **Papier drukarski**, печа́тная, кни́жная бума́га. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га. **Papier skarbowy**, государ́ственная облига́ція. **Papier stępla do opłat spadkowych**, по́шлинная ге́рбовая бума́га по насле́дствамъ. **Papier stępla szacunkowego**, оце́ночная ге́рбовая бума́га. **Papier stępla karnego**, штра́фная ге́рбовая бума́га. **Papiery likwidacyjne, procentowe**, выкупны́я проце́нтныя бума́ги. **Papiery indemnizacyjne procentowe**, выкупны́я по помѣ́щичьимъ имѣ́ніямъ проце́нтныя бума́ги. **Papiery publiczne**, государ́ственныя проце́нтныя бума́ги, облига́ціи. **Papier listowy**, почто́вая бума́га. **Papiery handlowe**, векселя́, заёмныя пи́сьма.

Papierek, -rka, *м.* бума́жка, бума́жечка.

Papierne, -ego, *ср. см.* **Stęplowe**.

Papiernia, -ni, *ж.* бума́жная фа́брика.

Papiernictwo, -a, *ср.* дѣланіе бума́ги.

Papiernik, -a, *м.* бума́жный фабрика́нтъ.

Papierny, *Бот.* производя́щій бума́гу, бумагоно́сный.

Papierówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Papierowy, бума́жный. **Papierowe pieniądze**, бума́жная моне́та, ассигна́ція. **Papierowe drzewko**, папи́русъ.

Papierzysko, -a, *ср.* негодныя бума́ги, хламъ.

Papieski, *см.* **Papiezki**.

Papiestwo, *см.* **Papieztwo**.

Papież, -a, *м.* па́па.

Papiezki, па́пскій.

Papieżnica, -y, Papieżniczka, -i, *ж.* папи́стка.

Papieżnictwo, -a, *ср.* папи́змъ, ри́мское исповѣ́данie.

Papieżniczy, па́пскій.

Papieżnik, -a, *м.* папи́стъ.

Papieztwo, -a, *ср.* па́пство, па́пское досто́инство.

Papilot, -a, *м.* папильётка.

Papinkarz, -a, *м.* ла́комка, нѣ́женка, ба́ловень.

Papinki, -ów, *мн.* ла́комства, сла́сти.

Papinkowato, нѣ́жно, изнѣ́женно.

Papinkowatość, **-ści**, *ж.* изнѣженность.
Papinkowaty, изнѣженный.
Papirus, **-u**, *м.* папи́ръ (*растéніе*); || папи́ровая бумáга.
Papirusowy, папи́ровый.
Papista, *см.* **Papieżnik.**
Papistka, *см.* **Papieżnica.**
Papistowski, *см.* **Papieżniczy.**
Papizm, *см.* **Papieżnictwo.**
Papka, **-i**, *ж.* дѣтская кáшка; || * хлѣбъ. *Посл.* **Czapką, papką i solą ludzie ludzi sobie niewolą**, поклóнами, хлѣбомъ да сóлью, лю́ди привлекáютъ къ себѣ́ людéй.
Papkowaty, имѣющій схóдство съ дѣтскою кáшкой.
Papla, **-i**, *м.* болту́нъ, пустомéля, враль.
Paplać, **Paplotać**, **Plaplać**, болтáть, пустомéлить, врать.
Paplacz, **-a**, *м. см.* **Papla.**
Paplanie, **Paplotanie**, **Plaplanie**, **-nia**, *ср.* болтовня́, враньё.
Paplarka, **-i**, *ж.* болту́нья.
Paplarstwo, **-a**, *ср.* болтли́вость.
Paplarz, **-a**, *м. см.* **Papla.**
Paplotać, *см.* **Paplać.**
Pąpowie, *Собир.* древéсныя пóчки; || пухъ на растéніяхъ.
Paproć, **-ci**, *ж. Бот.* пáпороть, пáпоротникъ. **Paproć wodna**, цвѣтна́я пáпороть.
Paprociany, порóстшій пáпоротникомъ.
Paprocina, **-y**, *ж.* мѣсто порóстшее пáпоротникомъ.
Paprotczany, зéрликовый, изъ порóды пáпоротниковъ, *см.* **Paprotka.**
Paprotka, **-i**, *ж. Бот.* небольшóй пáпоротникъ, зéрликъ.
Paprotnica, **-y**, *ж. Бот.* копьеобрáзный пáпоротникъ.
Paprotnik, **-a**, *м. Бот.* селезёночникъ, многоголóвникъ (*растéніе*).
Paprzać, **Paprzać się (w ziemi)**, ры́ться, копáться (*въ землѣ*).
Paprzyca, **-y**, *ж.* стéржень въ мéльничномъ жерновóмъ кáмнѣ.
Paprzysko, **-a**, *ср.* мѣсто, гдѣ куропáтки *и́ли* ку́рицы гребу́тъ, ро́ются для снесéнія ли́цъ; || *Мед.* **Paprzyska na głowie**, коро́ста, паршй, щёлуди.
Papuć, **-cia**, *м.* папу́ша, ту́фель (*у жéнщинъ на Востóкѣ*).
Papuga, **-i**, *м.* попугáй.
Papużasty (kolor), желтозелёный цвѣтъ.
Papużeć, * говори́ть какъ попугáй.
Papuzi, **Papuży**, попугáичій.
Par, **-u**, *м.* зной, сóлнечный жаръ.
Par, **-a**, *м.* перъ (*титулъ*).
Para, **-y**, *ж.* паръ; || тумáнъ. **Para wodna**, водянóй паръ. **Para powstająca nad rzeką**, тумáнъ надъ рѣкóю.
Para, **-y**, *ж.* пáра, четá. **Para koni**, пáра лошадéй. **Dobrać do pary**, подобрáть подъ пáру. **Parami, w parach**, попáрно. **Na parę miesięcy**, мѣсяца нá два. **Do pary, nie do pary**, чéтъ, нéчетъ.
Parabola, **-i**, *ж.* при́тча; || *Мат.* парáбола.
Parać się (czém), мѣша́ться во что́, занима́ться чѣмъ; || **Parać się z kim**, брата́ться, дружи́ться.
Parada, **-y**, *ж.* покáзъ, парáдъ; || пы́шность, великолѣ́піе. **Mieć co od parady**, выставля́ть что́ на покáзъ. **Iść z wielką paradą**, выступа́ть съ большóй пы́шностію.
Paradnie, парáдно, пы́шно, великолѣ́пно, щегольски́.
Paradny, парáдный, щегольскóй, пы́шный, великолѣ́пный; || отмѣ́нный; превосхóдный.
Paradować, щеголя́ть, чва́ниться, тщесла́виться.
Paradys, **-u**, *м.* раёкъ, парадúзъ (*въ теáтрѣ*).
Paraf, **-u**, *м.* скрѣпа, пóдпись съ начáльными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafernalny, *Стар.* дава́емый сверхъ придáнаго;
Parafja, **-ji**, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.
Parafjalny, прихóдскій.
Parafjan, **Parafjanin**, **-a**, *м.* прихожáнинъ; || * провинція́лъ, деревéнщина.
Parafjanka, **-i**, *ж.* прихожáнка; || * провинція́лка.
Parafjański, провинція́льный, деревéнскій, простóй, гру́бый.
Parafjaństwo, **-a**, *ср.* деревéнщина, невѣ́жество, гру́бость, провинція́льный тонъ.
Parafjańszczyzna, **-y**, *ж. см.* **Parafjaństwo.**
Parafować, скрѣпля́ть листы́, помѣча́ть сокращённой пóдписью, нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafowanie, **-nia**, *ср.* скрѣпа, помѣта. *см.* **Paraf.**
Parafrazować, толковáть, изъясня́ть мнóгими слова́ми.
Parafrazowanie, **-nia**, *ср.* перифрáзисъ, истолковáніе; || превра́тное толковáніе.
Paragon, **-u**, *м.* сопéрничество, соревнованіе.
Paragraf, **-u**, *м.* парáграфъ (*статьи знакъ §*).
Paralela, **-i**, *ж. Мат.* паралле́льная ли́нія, *см.* **Równoległa.**
Paralityk, **-a**, *м.* парали́чный; || парали́тикъ, разсла́бленный.
Paraliż, **-u**, *м. Мед.* парали́чъ, онѣмѣніе.
Paraliżować, *см.* **Sparaliżować**; || * уничтожáть дѣйствіе, ослабля́ть.
Paraliżowanie, **Sparaliżowanie**, **-nia**, *ср.* **(czyich usiłowań)**, уничтоженіе чьихъ дѣйствій, ослабленіе.
Paraliżowaty, парали́чный, *см.* **Sparaliżowany.**

Paraliżowy, паралíчный. **Paraliżowa choroba**, паралíчъ. **Paraliżowe ziele**, *см.* **Pierwiosnek.**

Parangon, -u, *м.* алмáзъ (*безъ всякаго пятнá*); || *Тип.* парангóнъ (*шрифтъ 21 и 18 пýнктовъ*).

Parantelat, -a, *м.* происходáщій изъ знáтной фамíліи.

Parapet, u, *м. см.* **Przedpiersień.**

Parasol, -a, *м.* зóнтикъ.

Parasolik, -a, *м.* парасóль, дáмскій зóнтикъ.

Parawan, -a, *м.* ширмы.

Parawanik, -a, *м. Умен.* ширмочки.

Parch, -u, *м.* (**Parchy, -ów**, *мн.*) коростá, шéлуди, паршú, часóтка; || * паршúвый жúдъ; || *см.* **Parkot.**

Parchaty, Parchowaty, паршúвый, шелудúвый, *см.* **Parszywy.**

Parchowacina, -y, *ж.* шелудúвое мéсто.

Parchowaty, *см.* **Parchaty.**

Parcianka, -i, *ж.* парусúнникъ.

Parciany, портянóй.

Parcie, -a, *ср.* давлéніе, гнетéніе, гнéть; || *Мед.* **Parcie w brzuchu**, рéзь въ животé.

Parcieć, Sparcieć. *Облаcт.* дрáбнуть.

Parcjalnie, пристрáстно, *см.* **Stronnie.**

Parcjalność, -ści, *ж.* пристрáстіе, *см.* **Stronność.**

Parcjalny, пристрáстный, *см.* **Stronny.**

Pardwa, -y, *ж.* бéлая куропáтка; || кулúкъ, авдóтка.

Parentela, -i, *ж.* родствó, роднú; || рóдственники.

Parenteza, -y, *м.* вводное предложéніе; || вмéстительныя скóбки ( ), *см.* **Nawias.**

Parentis, *Юрид.* опредéленіе объ исполнéніи рéшенія, сдéланнаго загранúчнымъ судéбнымъ мéстомъ, до разбирáтельства дéла.

Pargamin, -u, *м.* пергáментъ.

Pargaminnik, -a, *м.* пергáментщикъ.

Pargaminowy, пергáментный.

Park, -u, *м. см.* **Parkot**; || паркъ, звéринецъ, *см.* **Zwierzyniec, Ogród**; || *Воен.* паркъ (*артúллерíйскій*).

Parka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Para**), лёгкій паръ.

Parkacz, -a, *м.* стáрый козёлъ.

Parkan, -u, *м.* забóръ, огрáда.

Parkanić, *см.* **Oparkanić.**

Parkiet, *см.* **Posadzka.**

Parkocić się, козлúться.

Parkot, -u, *м.* козлúный зáпахъ.

Parkotny, вонючій какъ козёлъ.

Parlament, -u, *м.* парлáментъ.

Parlamentarny, Parlamentarski, *см.* **Parlamentowy.**

Parlamentarz, -a, *м.* парламентёръ, переговóрщикъ.

Parlamentować, договáриваться о сдáчѣ гóрода; || вступáть въ переговóры, договáриваться (*о чёмъ*).

Parlamentowanie, -nia, *ср.* переговóры

Parlamentowy, парлáментскій. **Stronnictwo parlamentowych**, пáртія защúтниковъ парлáмента.

Parlist, -u, *м. Бот. см.* **Podkolan.**

Parno (jest), жáрко, дýшно.

Parność, -ści, *ж.* зной, жаръ, духотá.

Parny, знóйный, жáркій, дýшный.

Parobczak, -a, *м.* батрáкъ, рабóтникъ, крестьянúнъ, рабóтающій изъ плáты.

Parobczy, батрáчій.

Parobek, -bka, Parobeczek, -czka, *м. см.* **Parobczak.**

Paroch, -a, *м.* (*приходскій священникъ*), *см.* **Proboszcz.**

Parochja, -ji, *ж. см.* **Probostwo.**

Parokonny, запрáженный нáрою, въ двѣ лóшади.

Parokrąg, -ęgu, *м.* **атмосфéра**, *см.* **Powietrzokrąg.**

Paroksyzm, -u, *м.* пароксúзмъ, припáдокъ.

Parol, -u, *м. Воен.* парóль, *см.* **Hasło**; || парóли, двойнáя стáвка (*въ игрѣ*).

Parolik, -a, *м.* подáрокъ на пáмять въ знакъ того, что дáнное обѣщáніе бýдетъ испóлнено; || *Стар.* закладъ.

Paronomazja, -ji, *ж.* соединéніе созвýчныхъ словъ; || сходство словъ (*въ рáзныхъ языкáхъ*).

Parów, -owu, *м.* овráгъ, рытвина, промóина.

Parować, Wyparować, испускáть испáрину, испаря́ться, превращáться въ пары; || **Wyparować**, вытѣснить, прогнáть; || **Parować, Sparować (komu)**, отражáть, отбивáть (*кого*).

Parowanie, -nia, *ср.* испарéніе; || *Хим.* выпáреніе.

Parowisty, овráжистый.

Parowóz, -u, *м.* паровóзъ, паровáя машúна, паровúкъ.

Parsk, -a, *м.* фы́ркание (*лóшади*); || неудержúмый хóхотъ, *см.* **Parskanie**; || удýшливый зной, жаръ; || *Бот.* **Parsk kozi**, *см.* **Kozi parsk.**

Parskać, Parsknąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о лóшади*); || надрывáться отъ смѣху, помирáть сó смѣху (*о людяхъ*).

Parskanie, -nia, *ср.* фы́ркание; || неудержúмый хóхотъ.

Parsknąć, *см.* **Parskać.**

Parsknienie, *см.* **Parskanie.**

Parszywiec, -wca, *м.* паршúвецъ.

Parszywieć, Oparszywieć, паршúвѣть, опаршúвѣть, шелудúвѣть, ошелудúвѣть.

Parszywość, -ści, *ж.* коростá, чесóтка; || паршúвость.

Parszywy, паршúвый, шелудúвый, коростливый.

Part, -u, *м.* портянúна, толстая холстúна.

Partacki, неуклюжій, алáповатый, дýрно сдéланный, неискýсный.

Partacko, Po partacku, алáповато, грýбо, неискýсно.

Partactwo, -a, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partacz, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й, плохо́й реме́сленникъ; || што́пальщикъ.

Partaczyć, вахля́ть, па́чкать, кропа́ть, рабо́тать ко́е какъ; || што́пать, класть заплáты, *см.* **Partolić.**

Partanina, -y, *ж.* што́паніе, почи́нка. **Partaniną się bawić,** занима́ться пустяка́ми; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partes, -u, *м.* парте́съ (*пѣніе ра́зными голоса́ми съ согла́сіями и измѣненіями по пра́виламъ га́рмоніи*). || * **Mówić jak z partesu,** говори́ть какъ кни́га. **Stąpać z partesu,** ва́жно выступа́ть.

Partja, -ji, *ж.* сторона́, па́ртія; || транспо́ртъ; || отря́дъ (*ре́крутъ, солда́тъ*); || па́ртія (*жени́хъ и невѣста*). **Kupić znaczną partją wina,** купи́ть значи́тельный транспо́ртъ вина́. **Trafia mu się dobra partja,** онъ мо́жетъ сдѣ́лать прекра́сную па́ртію (*мо́жетъ вы́годно жени́ться*). **Zagrać partją szachów,** сыгра́ть па́ртію ша́хматовъ.

Partolenie, -nia, *ср. см.* **Partactwo.**

Partolić, Spartolić, па́чкать, испа́чкать, вахля́ть, свахля́ть, рабо́тать на́скоро.

Partykuła, -y, *ж. Грам.* части́ца рѣ́чи.

Partykularny, ча́стный.

Partykularz, -a, *м.* ча́стная жизнь, жизнь въ глуши́, въ дере́внѣ, въ прови́нціи.

Partytura, -y, *ж. Муз.* партиту́ра.

Partyzana, -y, *ж.* парта́занъ, бёрдышъ.

Partyzancki, партиза́нскій, наѣ́здническій.

Partyzant, a, *м.* приве́рженецъ, послѣ́дователь, *см.* **Stronnik;** || *Воен.* наѣ́здникъ, партиза́нъ.

Partyzantka, -i, *ж.* партиза́нтка, послѣ́довательница, *см.* **Stronniczka;** || * схва́тка, сты́чка, наѣ́здъ.

Parza, -y, *ж.* мѣ́сиво (*кормъ для соба́къ*).

Parzchać, Parzchnąć, *см.* **Parskać, Parsknąć.**

Parzenie, -nia, *ср.* слу́чка, при́пускъ; || подбира́ніе подъ па́ру; || опа́риваніе, обдава́ніе па́ромъ.

Parznia, -ni, *ж.* коры́то для ко́рма соба́къ.

Parzyć, жечь, обжига́ть, пали́ть; || па́рить, обдава́ть кипятко́мъ, обва́ривать. || **Parzyć się,** жéчься, обжига́ться, па́риться, обва́риваться.

Parzyć, *Неуп.* подбира́ть подъ па́ру; || своди́ть (*о пти́цахъ*); || случа́ть, спуска́ть (*живо́тныхъ*); || совокупля́ть, соединя́ть, свя́зывать попа́рно. || **Parzyć się,** совокупля́ться, случа́ться (*о живо́тныхъ*), понима́ться, гнѣзди́ться (*о пти́цахъ*).

Parzydło, -a, *ср. Бот.* та́волга, спире́й (*расте́ніе*).

Parzydłowy, та́волжный.

Parzykasza, -y, *ж. см.* **Kopcidym.**

Parzysty, па́ристый, па́рный, чётный. **Liczba parzysta,** чётное число́.

Pas, -a, *м.* по́ясъ, куша́къ; || портупе́я (*у са́бли*); || пе́ревязь; || полоса́. * **Zima za pasem,** зима́ на дворѣ́, зима́ приближа́ется. **Woda mu była po pas,** вода́ была́ ему́ по́-поясъ. **Pas tragarski,** ля́мка, пе́ревязь. **Pas od ruptury,** *Хир.* грыжева́я подвя́зка, банда́жъ. **Pasy z kogo drzeć,** сдира́ть съ кого́ ко́жу полоса́ми. **Iść z kim za pasy, w zapasy,** *см.* **Zapasy.** || *Астрон. и Геогр.* по́ясъ, зо́на, *см.* **Strefa. Pas niebieski,** зодіа́къ, со́лнечный путь, *см.* **Zodjak, Zwierzyniec. Wązki pas ziemi,** коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́. **Pas graniczny,** пограни́чная черта́. **Materja w pasy,** полоса́тая мате́рія.

Pasać, *Стар.* опоя́сывать.

Pasaman, Pasamon, -u, *м.* позуме́нтъ, галу́нъ.

Pasamonik, Pasamonnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ, *см.* **Szmuklerz.**

Pasaż, -u, *м.* паса́жъ (*кры́тый прохо́дъ*), перехо́дъ; || *Муз.* паса́жъ, перехо́дъ.

Pasażer, -a, *м.* пассажи́ръ, проѣ́зжій.

Pasażerski, пассажи́рскій.

Paść, Pasać, пасти́ (*ста́до*); || **Paść się,** пасти́сь. * **Paść się nadzieją,** жить, пита́ться наде́ждою.

Paść, *см.* **Padać.**

Paść, -ści, *ж.* мышело́вка, западня́, лову́шка, пасть.

Pascha, -y, *ж.* Па́сха; || Свѣ́тлое Воскресе́ніе.

Paschalja, -ji, *ж.* пасха́лія.

Paschalny, *см.* **Wielkanocny.**

Pasek, -ska, *м.* поясо́къ. **Paski (na których dzieci wodzą),** по́мочи. **Paski u szabli,** портупе́я. **Pasek do brzytwy,** бри́твенный реме́нь. **Tkanina w paski,** полоса́тая ткань.

Pasibrzuch, -a, *м.* тунея́децъ, дармоѣ́дъ.

Pasiecznik, -a, *м.* па́сѣчникъ, пчелово́дъ.

Pasieczny, па́сѣчный.

Pasieka, -i, *ж.* па́сѣка; || засѣ́ка, *см.* **Zasiek.**

Pasienie, -nia, *ср.* пастьба́, пасе́ніе.

Pasierb, -a, *м.* па́сынокъ; || *Стар. Русск.* па́сербъ. **Pasierby,** *мн.* дѣ́ти отъ пе́рваго бра́ка.

Pasierbica, -y, *ж.* па́дчерица; || *Стар. Русск.* па́сербица.

Pasierbiczy, Pasierbowy, па́сынковъ, принадлежа́щій, сво́йственный па́сынку.

Pasigęba, *см.* **Pasibrzuch.**

Pasisty, па́житный, оби́льный па́житями.

Pasja, Passja, -ji, *ж.* страсть, *см.* **Namiętność. Pasjami co lubić,** стра́стно люби́ть что́-либо; || *мн.* **Pasje,** неи́стовство, изступле́ніе, бѣ́шенство; || стра́сти, страда́нія Христо́вы, *см.* **Męka Pańska.**

Pasjonat, -a, *м.* вспы́льчивый, горя́чій человѣкъ, горя́чка.

Paskować, полосова́ть, дѣлать полоса́тымъ.

Paskowany, Paskowaty, полоса́тый.

Paskowy, поясно́й, реме́нный.

Paskuda, -y, *ж.* ме́рзость, дрянь, па́кость, нечистота́, *см.* **Szkarada.**

Paskudnica, -y, *ж.* сквернáвка, мерзáвка, пáкостница; || замарáшка, неря́ха, шлю́ха.

Paskudnie, скве́рно, ме́рзко, га́дко, па́костно; || неря́шливо.

Paskudnik, -a, *м.* сквернáвецъ, мерзáвецъ, пáкостникъ; || замарáшка, неря́ха, *см.* **Paskuda.** || *Ветер.* зано́гтица (*боля́знь у лошадей*); || мѣдя́нка, короткошея́ (*насѣко́мое*).

Paskudność, -ści, *ж.* ме́рзость, га́дость, пáкость, гнýсность, срамотá.

Paskudny, ме́рзкій, га́дкій, гнýсный, пáкостный, скве́рный; || неря́шливый, неопря́тный; || отврати́тельный.

Paskudstwo, -a, *ср. см.* **Paskudność.**

Paskudzenie, -nia, *ср.* га́женіе, пáкощеніе, осквернéніе.

Paskudziarz, -a, *м. см.* **Paskuda.**

Paskudzić, Spaskudzić, Opaskudzić, пáкостить, запáкостить, пáчкать, запáчкать, марáть, замарáть, скверни́ть, осквернúть, га́дить, загáдить. || **Paskudzić się,** пáчкаться, марáться, оскверня́ться.

Paskwil, -u, *м. см.* **Paszkwil.**

Pasmo, -a, *ср.* пáсмо, мото́къ, тáлька (*ни́токъ*), осно́ва (*ткáни*), нить (*жúзни*), сплете́ніе (*обстоя́тельствъ*), рядъ (*происше́ствій*). цѣпь (*горъ*). **Nieprzerwaném pasmem,** безпреры́вно, верени́цею, вы́тянутою ли́ніею.

Paśne, -ego, *ср.* вы́гонное пра́во; || пла́та за пастьбу́.

Paśnia, Pasznia, -ni, *ж.* пáжить, пáстбище, пáства, вы́гонъ.

Paśnik, -a, *м.* портупе́йный мáстеръ и продавéцъ.

Pasorzyt, *см.* **Pasożyt.**

Pasować, примѣ́ривать, прилáживаться, быть въ по́ру, приставáть. **Trzewiki pasują,** башмакú пришúлись въ по́ру. **Odzienie to pasuje mu dobrze,** э́то плáтье сидúтъ на нёмъ хорошо́. || Соотвѣ́тствовать, схóдствовать, примѣня́ться, согласовáться, *см.* **Przypadać, Przystawać.** || Пасовáть (*въ игрѣ*). || **Pasować na rycerza,** посвятúть кого́ въ ры́цари. || **Pasować się,** боро́ться.

Pasowanie, -nia, *ср.* (**na rycerza**), посвящéніе въ ры́цари; || **Pasowanie się,** борьбá; || пасовáніе (*въ игрѣ*).

Pasówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Pasownictwo, -a, *ср.* борéніе, подви́жничество, состязáніе.

Pasowniczy, относя́щійся къ состязáнію.

Pasownik, -a, *м.* борéцъ, боéцъ, атлéтъ, *см.* **Zapaśnik.**

Pasowy, поясно́й, реме́нный.

Pasożyt, -a, *м.* чужея́дный (*о растéніяхъ*); || *блюдоли́зъ, прихлебáтель, объéдáло.

Pasożytny, чужея́дный.

Pasport, *см.* **Paszport.**

Pasportowy, *см.* **Paszportowy.**

Passive (*съ лат.*), страда́тельно.

Passivum, *Ком.* пассúвъ.

Pasta, -y, *ж.* ли́тикъ (*стекло́ поддѣ́льное подъ драгоцѣ́нный ка́мень, фа́льшивый, поддѣ́льный драгоцѣ́нный ка́мень*).

Pastela, -i, *ж.* пасте́ль, суха́я кра́ска.

Pastereczka, -i, *ж.* пасту́шка.

Pasterek, -rka, *м.* пастушóкъ.

Pasterka, -i, *ж.* пасту́шка; || эклóга, пасту́шеское стихотворéніе, иди́ллія, *см.* **Sielanka;** || церко́вная слу́жба въ пра́зникъ Рождествá Христóва.

Pasternak, -u, *м.* пастернáкъ (*растéніе*).

Pasternik, -a, *м.* грядá, засѣ́янная пастернáкомъ.

Pasterski, пасту́шескій, пасту́шій; || пáстырскій, свóйственный архіерéю *или* свящéннику. **Kij pasterski,** пóсохъ (*пасту́шій*). **Ludy pasterskie,** скотовóдныя племенá. **List pasterski,** пáстырское послáніе. **Po pastersku,** пáстырски.

Pasterstwo, -a, *ср.* пасту́шеская жизнь; || пáстырство, пáстырскій санъ.

Pasterz, -a, *м.* пасту́хъ; || *пáстырь.

Pasterzyk, -a, *м.* пастушóкъ.

Pastewnik, -a, *м.* пáжить, вы́гонъ, пáстбище.

Pastewny, пáственный, назнáченный для пастьбы́.

Pastka, -i, *ж.* кашкáнъ, западня́; || клáпанъ, заты́чка, захлóпка. || *Анат.* сердéчная заслóночка.

Pastor, -a, *м.* пастóръ (*протестáнтскій*).

Pastorał, -u, *м.* архіерéйскій пóсохъ.

Pastorowa, -éj, *ж.* пастóрша, женá пастóра.

Pastorstwo, -a, *ср.* пастóрство, звáніе *или* дóлжность пастóра.

Pastuch, -a, *м.* пасту́хъ. **Pastuch wołów,** пасту́хъ быкóвъ, волопáсъ. **Pastuch krów,** пасту́хъ коро́въ, скóтникъ. **Pastuch kóz,** кóзій пасту́хъ, козопáсъ. **Pastuch gęsi,** гуся́тникъ. **Pastuch świń,** свинопáсъ.

Pastucha, -y, *ж.* употребúтельнѣе: **Pastuszka,** пасту́шка, скóтница.

Pastuszek, -szka, *м.* пастушóкъ.

Pastuszy, пасту́шій.

Pastwa, -y, *ж. Стар. см.* **Pasza, Strawa;** || *добы́ча, жéртва. **Stać się pastwą płomieni,** сдѣ́латься жéртвою плáмени.

Pastwić się, жестóко обходúться, мýчить, тирáнить, остервенúться, ожесточúться

Pastwienie się, -nia się, *ср.* жесто́кое обхожде́ніе, остервене́ніе, ожесточе́ніе.
Pastwisko, -a, *ср.* па́жить, па́стбище.
Pasza, -y, *ж.* па́жить, па́стбище, кормъ. **Piąta pasza koniowi**, пя́тый годъ ло́шади. **Duchowna pasza**, духо́вная пи́ща. **Pędzić na paszę**, гнать на па́стбище.
Pasza, -y, *м.* (**turecki**), *см.* **Basza.**
Paszcz, Paszcza, -y, *ж.* пасть, зѣвъ.
Paszczęka, -i, *ж. см.* **Paszcz.**
Paszkwil, -u, *м.* па́сквиль, руга́тельное письмо́.
Paszkwilarz, Paskwilant, -a, *м.* сочини́тель па́сквилей.
Paszować, Spaszować, уступа́ть, уступи́ть; || насова́ть, спуска́ть (*въ ка́рточной игрѣ*).
Paszport. -u, *м.* па́спортъ.
Paszportowy, паспо́ртный.
Pasztecik, -a, *м.* пирожо́къ.
Pasztet, -u, *м.* паште́тъ, пиро́гъ.
Pasztetniczka, -i, *ж.* пиро́жница.
Pasztetnik, -a, *м.* пиро́жникъ.
Pasztetowy, пиро́жный, тѣстяный.
Patelnia, -ni, *ж.* сковорода́.
Patent, -u, *м.* дипло́мъ, патѐнтъ, гра́мота; || привиле́гія, свидѣтельство. **Patent na doktera**, до́кторскій дипло́мъ. **Patent na handel**, торго́вое свидѣтельство. **Patent swobody wynalazcy**, патѐнтъ для изобрѣта́теля, привиле́гія на изобрѣте́ніе.
Patentować, выдава́ть патѐнтъ, свидѣтельство.
Patentowanie, -nia, *ср.* вы́дача патѐнта. аттеста́та.
Patentowany, патенто́ванный.
Patentowe, -ego, *ср.* пла́та за патѐнтъ.
Patentowy, патѐнтный.
Pątnica, -y, *ж.* богомо́лица, стра́нница.
Pątnicki, стра́нническій.
Pątnictwo, -a, *ср.* путеше́ствіе для богомо́лья ко святы́мъ мѣста́мъ, хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество, *см.* **Pielgrzymstwo, Pielgrzymka.**
Pątnik, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ, *см.* **Pielgrzym.**
Patoka, -i, *ж.* па́тока.
Patrjarcha, -y, *м.* патріа́рхъ.
Patrjarchalnie, патріарха́льно.
Patrjarchalny, патріарха́льный.
Patrjota. -y, *м.* патріо́тъ.
Patrjotka, -i, *ж.* патріо́тка.
Patrjotyczny, патріоти́ческій.
Patrjotyzm, -u, *м.* патріоти́змъ, любо́вь къ отече́ству.
Patroch, -u, *м.* по́трохъ, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patrochy**, -ów, потроха́, по́трохи.
Patrol, -u, *м. Воен.* патру́ль, дозо́ръ.
Patrolować, ходи́ть дозо́ромъ, дѣлать объѣздъ.
Patron, -a, *м.* покрови́тель, защи́тникъ, засту́пникъ; || патро́нъ; || **Patron okrętu**, хозя́инъ купе́ческаго су́дна, корабе́льщикъ; || **Patron prawny**, защи́тникъ (*при мировы́хъ суда́хъ, при граждански́хъ трибуна́лахъ и при Варша́вскихъ Департа́ментахъ Правѝтельствующаго Сената*), *см.* **Adwokat, Obrońca.**
Patronizacja, -ji, *ж.* зва́ніе адвоката; || веде́ніе тя́жбы; || ходата́йство по дѣла́мъ, засту́пничество.
Patronka, -i, *ж.* покрови́тельница, засту́пница.
Patronostwo, -a, *ср.* зва́ніе адвоката.
Patroński, адвока́тскій.
Patroństwo, -a, *ср.* защище́ніе, защи́та, покрови́тельство, заступле́ніе, *см.* **Opieka, Orędownictwo.**
Patroszyć, Wypatroszyć, потроши́ть, вы́потрошить.
Patry, -ów, *мн. Охот.* за́ячьи глаза́, *см.* **Ślepie, Trzeszcze.**
Patrycjusz, -a, *м.* патри́цій, дворяни́нъ.
Patrymonjalny, о́тчинный, родово́й.
Patrzyć, Patrzéć, Patrzać, ви́дѣть, видѣ́ть, зрѣть, смотрѣть, разсма́тривать. **Mile na kogo patrzéć**, благоскло́нно смотрѣть на кого́. **Przez szpary na co patrzéć**, смотрѣть на что́ сквозь па́льцы. **Niema na co patrzéć**, не́начто смотрѣть. *Посл.* **Patrz siebie, swego nosa**, не суйся тамъ, гдѣ тебя́ не спра́шиваютъ. **Ja tego patrzę co do mnie należy**, я смотрю́ за тѣмъ что́ до меня́ каса́ется. **Z oczu mu to patrzy**, э́то ви́дно по его́ глава́мъ, по его́ лицу́.
Patyk, -a, *Стар.* **Potyk**, -a, *м.* **Patyka**, -i, *ж.* **Patyczek, -czka**, *м.* **Patyczka**, -i, *ж.* пру́тикъ, па́лочка, спи́чка, *см.* **Zapałka.**
Patyna, -y, *ж. Церк.* ди́скосъ (*сосу́дъ*).
Patynka, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patynki, -nek**, же́нскія ту́фли.
Pauza, -y, *ж.* переме́жка, о́тдыхъ; || *Муз.* па́уза; || *Грам.* едини́тная, тире́, знакъ —.
Paw, -wia, *м.* павли́нъ.
Pawęż, -a, *м.* употреби́тельнѣе **Pawęża**, -y, *ж.* продолгова́тый щитъ.
Pawężnik, -a, *м.* ма́стеръ дѣлающій щиты́; || щитоно́сецъ; || дли́нный шестъ, кото́рымъ прижима́ютъ сѣно *или* снопы при перевозкѣ.
Pawężny, щитоно́сный.
Pawi, павли́ній, павли́ный, павли́новый.
Pawian, -a, *м.* павіа́нъ (*изъ рода обезья́нъ*).
Pawica, -y; *ж.* па́ва, павли́ная са́мка.
Pawiówka, -i, *ж.* труба́стый го́лубь.
Paź, -zia, *м.* пажъ; || *Зоол.* **Paź królowéj**, махао́нъ (*родъ ба́бочки*).
Październik, -a, *м.* октя́брь.
Październikowy, октя́брскій.
Paździerz, -y, *ж. Прост.* **Paździer**, -u, *м.* костеря́, костри́ка. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Paździerze**, -y, **Pazdziory**, -ów. Сравни́ Церк.-Слав. *Пазъдерь.*
Paździerzysty, кострикова́тый.

Październik, -rka, *м.* **Październko, -a,** *ср.* кожура́на, костри́ка, костеря́ льняна́я и́ли конопля́ная; || соло́менка, были́нка.

Październy, *см.* **Październysty.**

Paznogieć, -gcia, *м.* употреби́тельнѣе: **Paznokieć, -kcia,** *м.* но́готь; *см.* **Pazur, Szpon.**

Paznokcisty, ногтно́й, ногтёвой.

Pazucha, -y, *ж.* па́зуха, *см.* **Pacha, Zanadrze.**

Pazur, -a, *м.* ко́готь (*у звѣре́й*).

Pazurowaty, Pazurzysty, когти́стый.

Pchać, Pchnąć, пиха́ть, пихну́ть; || сова́ть, су́нуть; || толка́ть, толкну́ть; || пыря́ть, пырну́ть, пронза́ть, пронзи́ть (*кинжа́ломъ, шпа́гою*).

Pchła, -y, *ж.* блоха́. *Посл.* **Kto ze psy lega, ze pchły wstaje,** кто съ соба́ками ложи́тся, тотъ съ блоха́ми встаётъ т. е. съ кѣмъ поживёшь, тѣмъ и прослывёшь. || **Pchła ziemna,** куса́ка. **Pchła wodna,** водяна́я блоха́.

Pchlić, Zapchlić, блошни́ть, заблошни́ть.

Pchlisty, блоши́стый, блошли́вый.

Pchnięcie, -cia, *ср.* уда́ръ (*о́стрымъ ору́жіемъ*), толчёкъ.

Pęca, Pęczca, Pętca, -y, *ж.* путло́ (*на кото́ромъ де́ржатъ ло́вчихъ пти́цъ*).

Pęcak, -u, *м.* очи́щенный ячме́нь, я́чная круна́.

Pęcherz, -a, *м.* пузы́рь.

Pęcherzowy, пузы́рный. *Мед.* **Choroba pęcherzowa,** боле́знь мочева́го пузыря́.

Pęcherzyk, -a, *м.* пузырёкъ, волды́рь.

Pęcina, -y, *ж. Анат.* лодыга; || пу́товая кость, ба́бка (*у ло́шади*); || **Pęciny,** *мн. см.* **Pęca.**

Pęcz, -a, *м.* древе́сная по́чка.

Pęczek, -czka, *м.* пучо́къ.

Pęcznieć, Napęcznieć, разбухать, разбу́хнуть, пу́читься, вспу́читься.

Pęczyna, -y, *ж. Бот.* кропи́ло (*расте́ніе*).

Pęd, -u, *м.* стремле́ніе, порывъ, ско́рость, прыткость, быстрота́; || тече́ніе, токъ (*воды́*).

Pedagog, -a, *м.* педаго́гъ, наста́вникъ, учи́тель.

Pedagogika, -i, *ж.* нау́ка о воспита́ніи.

Pedagogja, -ji, *ж.* педаго́гія, воспита́ніе дѣте́й.

Pedanctwo, -a, *ср.* педанти́змъ.

Pedant, -a, *м.* педа́нтъ.

Pedanterja, -ji, *ж. см.* **Pedanctwo.**

Pedantka, -i, *ж.* педа́нтка.

Pedestał, -u, *м.* подно́жіе, пьедеста́лъ.

Pędrak, -a, *м.* дождево́й червь; || *карапу́зикъ, ка́рликъ.

Pędzel, *см.* **Pęzel.**

Pędzenie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, погоня. || **Pędzenie wódki,** винокуре́ніе.

Pędzić, гнать, гонять, выгоня́ть; || **гна́ться (*за чѣмъ, за кѣмъ*), стреми́ться (*къ чему́, къ кому́*), мча́ться (*за кѣмъ*);** || **проводи́ть (*жизнь, вре́мя*). Pędzić bydło do wody,** гнать скоти́ну на водопо́й. **Pędzić kogo na licytacji,** надбавля́ть цѣну на публи́чныхъ торга́хъ. **Wódkę pędzić,** гнать во́дку. **Z tobę resztę dni pędzić będę,** съ тобо́ю я проведу́ оста́токъ дней. **Okręt pędzony wiatrami,** кора́бль гони́мый вѣ́трами. || **Pędzić się,** гна́ться за кѣмъ, догоня́ть кого́.

Pędziwiatr, -a, Pędziwicher, -chra, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || *вѣтрого́нъ, вѣ́тренникъ.

Pejs, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pejsy, -ów,** пе́йсы, завитки́ на виска́хъ у жидо́въ.

Pęk, *Звук. см.* **Puk.**

Pęk, -u, *м.* пукъ, пучёкъ, свя́зка.

Pękać, Pęknąć, ло́пать, ло́пнуть, ло́паться, тре́скаться, тре́снуть, лома́ться, разрыва́ться. **Bomba pękła w powietrzu,** бо́мбу разорва́ло въ во́здухѣ, бо́мба ло́пнула. **Struna pękła,** струна́ ло́пнула **Pękła oś,** ось переломи́лась. **Szklanka pękła,** стака́нъ ло́пнулъ. **Pękać ze śmiechu, od śmiechu,** надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху.

Pękacieć, выпу́чиваться, дѣ́латься вы́пуклымъ.

Pękatość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина; || *толстота́ (*о человѣкѣ*).

Peklować, приготовля́ть солони́ну, соли́ть мя́со.

Peklowina, -y, *ж.* солони́на.

Pektorał, -u, *м.* нагру́дникъ, *см.* **Napierśnik.**

Pektoralny, *Стар.* грудно́й. **Pektoralne ziółka,** грудна́я трава́.

Peł, *см.* **Pył.**

Pełcie, Pełenie, -nia, *ср. см.* **Pielenie.**

Pelikan, -a, *м. Зоол.* ба́ба, пелика́нъ (*пти́ца*); || *Хир.* зубори́вный ключъ.

Pełnia, -ni, *ж.* полнота́; || **Pełnia księżyca,** полнолу́ніе, по́лный мѣ́сяцъ, по́лная луна́.

Pełniący, исполня́ющій, исправля́ющій. **Pełniący obowiązki,** исправля́ющій до́лжность.

Pełnić, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе *и́ли* дѣ́йствіе, соверша́ть.

Pełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе.

Pełnik, -a, *м. Бот.* ранункулъ (*расте́ніе*).

Pełniusieńki, Pełniuteńki, (*Умен. см.* **Pełny**), полнёхонькій, полнёхонекъ.

Pełno, по́лно, мно́го, мно́жество.

Pełnoletni, совершенноле́тній.

Pełnoletność, -ści, *ж.* совершеннолѣ́тіе, совершённый во́зрастъ.

Pełnomoc, -y, *ж. см.* **Pełnomocność.**

Pełnomocdawca, -y, *м.* довѣри́тель.

Pełnomocnictwo, -a, *ср.* полномо́чіе, довѣ́ренность.

Pełnomocnik, -a, *м.* уполномо́ченный, повѣренный.

Pełnomocność, -ści, *ж.* полномо́чіе, уполномо́ченіе.

Pełnomocny, полномо́чный, уполномо́ченный.

Pełność, -ści, *ж.* полнота́, це́лость. **W pełności sił umysłowych**, въ по́лномъ ра́звумѣ, въ здра́вомъ умѣ; || плотность, масси́вность, *см.* **Bryłowatość.**

Pełny, Pełen, по́лный, по́лонъ; || испо́лненный, испо́лненъ. **Pełna butelka**, по́лная буты́лка. *Арив.* **Pełna liczba**, куби́ческое число́, кубъ. Въ моли́твѣ: **Zdrowaś Marja łaskiś pełna**, Богоро́дице Дѣ́во, ра́дуйся благода́тная Маріе.

Pełzać, Pełznąć, по́лзать, ползти́, пресмыка́ться; || **Pełznąć**, лини́ять, блёкнуть.

Penduł, -u, *м.* ма́ятникъ.

Penitent, -a, *м.* заблу́дшійся, подверга́ющійся духо́вному покая́нію.

Pensja, -ji, *ж.* пенсіо́нъ, пе́нсія, жа́лованіе. || **Pensja retretowa**, пе́нсія дава́емая отставно́му вое́нному. **Pensja alimentarna**, столо́выя де́ньги; || пансіо́нъ, учёбное заведе́ніе.

Pensjonarka, -i, *ж.* пансіоне́рка, получа́ющая пе́нсію, живу́щая на пе́нсіи; || пансіоне́рка (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonarz, -a, *м.* пенсіоне́ръ, получа́ющій пе́нсію, живу́щій на пе́нсіи; || пансіоне́ръ (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonować, отпуска́ть кому́ пе́нсію, содержа́ть на жа́лованіи.

Pępawa, -y, *ж. Бот.* завя́вный ко́рень, у́зикъ.

Pępek, -pka, *м.* пупъ, пупо́къ; || вобъ, вобо́къ (*у птицъ*); || родъ грибо́въ.

Pępkowaty, пупова́тый, пупкови́дный.

Pępkowy, пупо́чный, пу́пчатый.

Pępowina, -y, *ж.* пуповина.

Pępownik, -a, *м. Бот.* же́нская пупо́чная трава́.

Pępuszek, -szka, *м.* вобъ, пупо́къ (*у птицъ*).

Percepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, взима́ніе; || понима́ніе, *см* **Pojmowanie.**

Percepta, -y, *ж.* прихо́дъ, дохо́дъ, *см.* **Dochód, Wpływ.**

Perceptować, запи́сывать, записа́ть прихо́дъ въ кни́гу.

Perełka, -i, *ж.* жемчу́жинка. **Perełki**, *мн.* ме́лкій же́мчугъ; || би́серъ.

Perelnik, -a, *м.* купе́цъ, торгу́ющій же́мчугомъ; || водола́зъ добыва́ющій же́мчугъ.

Perempcja, -ji, *ж.* (**umorzenie postępowania**), прекраще́ніе дѣ́ла по причи́нѣ нахожде́нія по о́ному въ продолже́ніи трёхъ лѣ́тъ.

Peremptoryczny, оконча́тельный, рѣ́шительный.

Perepeta, -y, *ж. Областн.* подоко́нникъ.

Perewiaska, -i, Perewizka, -i, *ж. Зоол.* пёстрый хорёкъ.

Perfuma, -y, *ж.* духи́, благово́нія.

Perfumować, Uperfumować, пры́скать духа́ми, надуши́ть.

Perfumownik, -a, *м.* парфюмёръ, торгу́ющій духа́ми.

Pergamotka, Bergamotka, -i, *ж.* бергамо́тъ.

Periculum in mora, *Юрид.* опа́сность отсро́чки.

Perjod, -u, *м.* періо́дъ; || те́рминъ, срокъ.

Perjodycznie, по временамъ, періоди́чески.

Perjodyczny, періоди́ческій, повре́менный.

Perła, -y, *ж.* жемчу́жина, пе́рла. **Sznur pereł**, ни́тка же́мчугу, жемчу́жное ожере́лье. **Perły szklane**, бу́сы.

Perlik, -a, *м. Горн.* молото́къ.

Perlisty, уни́занный же́мчугомъ.

Perłowiec, -wca, *м. Зоол.* жемчу́жная ба́бочка.

Perłowy, пе́рловый, жемчу́жный. **Perłowa macica**, перлому́тъ, перлому́тръ, *см.* **Macica.**

Per, (*съ Латинск.*) за, по. **Per majora**, большинство́мъ голосо́въ. **Per missa superiorum**, съ дозволе́нія нача́льства. **Per procura**, по поруче́нію, по уполномо́чію. **Per saldo**, *Ком.* по счёту.

Perora, -y, *ж.* гро́мкая рѣчь, привѣ́тствіе.

Perpendykuł, -u, *м. см.* **Wahadło.**

Perpendykularnie, *см.* **Pionowo.**

Perpendykularność, -ści, *ж.* отвѣ́сность, перпендикуля́рность.

Perpendykularny, отвѣ́сный, перпендикуля́рный, *см,* **Pionowy.**

Persona, -y, *ж.* осо́ба, лицо́; || персо́на.

Personalny, ли́чный, самоли́чный.

Personaż, -u, *м.* персона́лъ, соста́въ лицъ.

Perspektywa, -y, *ж.* перспекти́ва; || видъ; || зри́тельная тру́бка.

Perswadować, убѣжда́ть, угова́ривать, *см.* **Namawiać, Wyperswadować.**

Perswazja, -ji, *ж.* убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Persyko, *Нескл.* пе́рсиковая во́дка, пе́рсиковый ликёръ.

Pertraktacje, -ji, *ж.* **Pertraktowanie, -nia**, *ср.* разсмотрѣ́ніе, обсужде́ніе.

Pertraktować, обсужда́ть, разсма́тривать дѣ́ло.

Pertynencja, -ji, *ж.* угодья, принадле́жности, доходныя статьи. **Cum pertinentiis**, съ принадле́жностями,

Peruczka, -i, *ж. Умен.* **паричёкъ.**

Peruka, -i, *ж.* **парикъ.**

Perukarski, парикма́херскій.

Perukarz, -a, *м.* **парикма́херъ.**

Perukarzowa, -ej, *ж.* **жена́ парикма́хера, парикма́херша.**

Perukarzowy, парикма́херовъ.

Perz, -u, *м. Бот.* ёжа, па́лочная трава́: || **Perz, -a**, *м.* **Perzenie, -nia**, *ср.* пухъ, пушо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*).

Perzasty, изъ растéнія ёжи, *см.* **Perz.**
Perzyć się, тлѣть, горѣть.
Perzyna, **-y**, *ж.* пéпелъ, золá.
Pestka, **-i**, *ж.* кóсточка (*внутрь нѣкоторыхъ плодóвъ*)
Pestkowy, имѣющій кóсточки, *см.* **Pestka.**
Pętać, **Spętać**, пýтать, спýтать, вязáть, связáть, сковáть, скрутúть. **Pętać konia**, спýтать, связáть пýтами нóги у лóшади. || **Pętać się**, свáзывать себя́ (*имъ*). **Spętać się przysięgą**, связáть себя́ присúгою.
Petarda, **-y**, *ж.* петáрда.
Petardowy, петáрдный. **Petardowa deska**, станúна (*глáвная часть пýшечнаго лафéта úли мортúрнаго станкá*).
Petecie, *см.* **Petocie.**
Peteciowy, *см.* **Petociowy.**
Pętelka, **-i**, *ж.* пéтелька.
Petercyment, **-u**, *м.* испáнское винó.
Petitorium, *Нескл.* искъ о прáвѣ сóбственности.
Pętla, **-i**, *ж.* пéтля; || силóкъ (*для лóвли птицъ*).
Pętlica, **-y**, *ж.* петлúца.
Pęto, **-a**, *ср.* употребúтельнѣе въ мн. ч. **Pęta**, **Pęt**, пýты; || окóвы.
Petocie, **-i**, *ж. Мед.* кровáвыя пя́тна (*на тѣлѣ*).
Petociowy, *Мед.* съ кровáвыми пя́тнами.
Petytoryjny proces, **Petytorjum**, тя́жебное дѣло о прáвѣ сóбственности.
Pewnie, вѣроя́тно, вѣрно, конéчно.
Pewnik, **-a**, *м.* аксióма, очевúдная úстина.
Pewno, навѣрно, пóдлинно, конéчно.
Pewność, **-ści**, *ж.* вéрность, увéренность; || твёрдость; || безопáсность; || обезпéченіе (*чего́*); || удостовѣрéніе. **Na pewność długu**, въ обезпéченіе дóлга. **Mówić z pewnością**, говорúть съ увéренностію. **Pewność chodu**, твёрдость пóступи. **Pewność oka**, вéрность глáза, взгля́да.
Pewny, **Pewien**, увéренный; || достовéрный, вéрный; || извéстный, нéкоторый. **Z pewnych przyczyn**, по нéкоторымъ причúнамъ. **Pewna wiadomość**, вéрное извéстіе. **Na pewne**, навѣрняка́. **Robić co na pewne**, дéлать что́ навѣрняка́. **Pewny jestem**, я увéренъ.
Pęzel, **-zla**, *м.* кисть, кúсточка. **Pęzel mularski**, мазúлка, щетúнная кисть.
Pęzelek, **-lka**, **Pęzlik**, **-a**, *м.* кúсточка.
Pęzlować, пáчкать, мáзать, наводúть кúстью.
Pęzlowanie, **-nia**, *ср.* пáчканіе, марáніе, мáзаніе.
Pfe, **Pfy**, *Межд*, тфу! тьфу! фу!
Piać, пѣть (*преимýщественно о пѣтухѣ*).
Piąć, пáлить, стя́гивать. **Piąć się**, взлѣвáть, взбирáться, карáбкаться; || вúться, вспользáть (*о вьющихся растéніяхъ*).
Piąciokąt, *см.* **Pięciokąt.**
Piądź, *см.* **Pięd́ź.**
Piana, **-y**, *ж.* пéна; || **Piana srebrna**, шлакъ, окáлина, нáкипь (*на метáллахъ*); || **Piana morska**, *см.* **Pianka.**
Pianka, **-i**, *ж.* пéнка.
Piankowy, пéнковый.
Piaseczek, **-czka**, *м.* песóчекъ.
Piaseczniczka, **-i**, *ж.* песóчница.
Piaseczny, песчáный, песóчный. **Zegar piaseczny**, песóчные часы́.
Piasek, **-sku**, *м.* песóкъ.
Piaskowaty, песковáтый, песчáный.
Piaskowiec, **-wca**, *м.* песчáникъ (*кáмень*); || *Зоол.* рыболóвъ, чáйка, морскáя лáсточка; || скакýнъ (*насѣкóмое*).
Piaskownia, **-ni**, *ж.* песóчная я́ма.
Piaskowy, песчáный, песóчный.
Piasta, **-y**, *ж.* стýпица (*внýтренняя, срéдняя часть колесá*).
Piastować, нáньчить (*дитя́*); || исполня́ть, отправля́ть (*дóлжность*); || *Стар.* пéстовать.
Piastowanie, **-nia**, *ср.* нáньченіе; (*дитя́ти*) || исполнéніе, отправлéніе (*дóлжности*).
Piastowy, стýпичный *см.* **Piasta.**
Piastujący, исполня́ющій, занимáющій. **Piastujący urząd**, состоя́щій въ дóлжности.
Piastun, **-a**, *м.* воспитáтель, дя́дька; || *Стар.* пéстунъ; || *покровúтель, благодѣтель.
Piastunka, **-i**, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́нюшка.
Piaszczysty, песчáный.
Piaszczyzna, **-y**, *ж.* пескú, песчáныя мѣстá.
Piąte, **Po piąte**, въ пя́тыхъ.
Piątek, **-tku**, *м.* пя́тница.
Piątka, **-i**, *ж.* пя́тая дóля, пя́тое числó, пятерня́; || пятёрка (*игральная кáрта о пяти́ очкáхъ*).
Piątkowy, пя́тничный, бывáющій по пя́тницамъ.
Piątno, *см.* **Piętno.**
Piątnować, *см.* **Piętnować.**
Piątnowanie, *см.* **Piętnowanie.**
Piątodniowy, пятиднéвный.
Piąty, пя́тый. **Piąty miesiąca**, пя́тое числó мѣсяца. **Piąta (godzina)**, пя́тый часъ. **Jedna piąta**, одна пя́тая, пя́тая дóля, часть.
Pić, пить, *см.* **Pijać.**
Pica, **-y**, *ж. Стар.* воéнные запáсы, провiя́нтъ.
Picie, **-a**, *ср.* питьё, *см.* **Napój.**
Piec, **Upiec**, печь, испéчь; || жáрить, изжáрить; || жечь. **Piec chleby**, печь хлѣбы. **Piec pieczeń na rożnie**, жáрить жаркóе на вéртелѣ, *см.* **Smażyć.** **Słońce pieczе**, сóлнце сúльно печётъ. **Raki piec**, краснѣть, стыдúться. **Pokrzywa piecze**, кропúва жжётъ.
Piec, **-a**, *м.* печь, пéчка. **Palić w piecu**, топúть печь. *Фортиф.* **Piece w podkopach**, подкóпныя кáмеры. **Piec wapienny**, печь

для обжига́нія и́звести. **Piec smołowy,** печь для си́дки смолы́. **Piec kaflowy, -any,** изразцо́вая печь. *Горн.* **Piec ciągowy,** вѣтряная, *или* плашенёвая печь. **Piec podlinkowy,** пу́длинговая печь. **Piec szwejcowy,** кали́льная печь. **Piec płomienny,** воздушная печь. **Piec kupolowy, Kupolak,** вагра́нка. **Piec szybowy,** ша́хтовая печь. **Piec wielki,** домённая печь, *или* до́мна. **Piec węglarski,** углеобжига́тельная печь. *Посл.* **Poprawić się z pieca na łeb,** попа́сть изъ огня́ да въ по́ломя. **Nie z jednego pieca chleb jadał,** это человѣкъ бывалый, хи́трый и о́пытный, пройдо́ха.

Pięć, -ciu, пять; || пя́теро; || пятёрка; || пя́тое число́.

Piecak, -a, *м. см.* **Zelaźniak.**

Pięćdziesiąt, пятьдеся́тъ.

Pięćdziesiątek, -tka, *м.* пятьдеся́тъ.

Pięćdziesiątka, -i, *ж.* пятидесятилѣ́тіе, пятьдеся́тъ лѣ́тъ, пя́тый деся́токъ, **Pięćdziesiątki dochodzić, dosięgać,** имѣ́ть о́коло пятидеся́ти лѣ́тъ.

Pięćdziesiąty, Pięćdziesiątny, пятидеся́тый.

Pięćgraniasty, пятигра́нный.

Piechota, -y, *ж.* пѣхо́та. **Iść piechotą,** *или* **na piechotę,** итти́ пѣшко́мъ. **Oficer od piechoty,** пѣхо́тный офице́ръ.

Piechotnik, -a, Piechotny, -ego, *м.* пѣхоти́нецъ.

Piechur, -a, *м. Прост.* пѣхтура́.

Pięciodniowy, Pięciodzienny, пятидне́вный.

Pięciofuntowy, пятифунто́вый.

Pięciokąt, -a, *м.* пятиуго́льникъ.

Pięciokątny, пятиуго́льный.

Pięcioletni, пятилѣ́тній.

Pięcioraki, Pięciorny, пятири́чный, пяти́ ра́зныхъ сорто́въ.

Pięciorako, въ пять разъ, впя́теро.

Pięciorka, Pięciórka, -i, *ж.* пятери́къ.

Pięciornasobny, пятерно́й, пятири́чный.

Pięciornik, -a, *м. Бот.* пятили́стникъ (*расте́ніе*).

Pięcioro, -rga, *ср,* пя́теро (*въ отноше́ніи къ ли́цамъ*), пять. **W pięcioro złożyć,** сложи́ть въ пять разъ.

Pięcioroczny, *см.* **Pięcioletni.**

Pięciorzysty, раздѣлённый на́ пять часте́й.

Pięciosiek, -u, *м.* пятигра́нный - бо́чечный бура́въ.

Pięciostronny, пятисторо́нный; || пя́тистру́нный.

Pięćkroć, пять разъ, пятью. **Pięćkroć sto tysięcy ludzi,** пятьсо́тъ ты́сячъ челове́къ.

Pięćkrotny, пятикра́тный.

Piecowy, печно́й. **Piecowy majster,** печни́къ.

Pięćperst, -u, *м. Бот.* пятили́стникъ, **пятипа́лочникъ.**

Pięćset, *род. п.* **Pięciuset,** пятьсо́тъ.

Pięćsetny, пятисо́тый.

Pięćstopny, пятифутово́й.

Piecuch, -a, *м.* лежебо́къ, домосе́дъ.

Piecyk, -a, *м.* ма́ленькая пе́чка, ва́рранка, горнъ; || жарови́ня (*для ко́фе*).

Piecza, -y, *ж.* попече́ніе, стара́ніе, раде́ніе.

Pieczar, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pieczara, -y,** *ж.* пещера.

Pieczarka, -i, *ж.* печери́ца (*грибъ*).

Pieczarny, пещёрный.

Pieczątka, -i, *ж.* печа́тка.

Pieczątkarz, -a, *м.* рѣщи́къ печа́тей.

Pieczątkowy, печа́точный, принадлежа́щій къ печа́ти.

Pieczęć, -ci, *ж.* печа́ть.

Pieczęciowy, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczeń, Pieczenia, -ni, *ж.* жарко́е, жа́реное.

Pieczeniarz, -a, *м.* жа́рильщикъ, продаю́щій мя́со; || блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣда́ло.

Pieczeniasty, мяси́стый, тѣли́стый, *см.* **Mięsisty.**

Pieczenie, Upieczenie, -nia, *ср.* печёніе.

Pieczętarz, -a, *м.* ка́нцлеръ, храни́тель печа́ти; || прикла́дывающій печа́ть (*для свидѣтельствованія како́го либо докуме́нта*); || рѣщи́къ печа́тей.

Pieczętny, *см.* **Pieczątkowy.**

Pieczętować, печа́тать (*пи́сьма*); опеча́тывать, прилага́ть печа́ть къ чему́. || **Pieczętować się,** имѣ́ть гербъ въ сво́ей печа́ти.

Pieczołowitość, -ści, *ж.* забо́тливость, забо́та, попече́ніе, стара́тельность.

Pieczołowity, забо́тливый, попечи́тельный, стара́тельный.

Pieczonka, -i, *ж.* жа́реное, кусо́къ жа́ренаго мя́са.

Pieczony, жа́реный, испечённый.

Pieczyste, -ego, *ср.* жарко́е, жа́реное.

Pieczywo, -a, *ср.* печь, количество чего́ либо, помѣща́емое въ одно́й печи́ для изготовле́нія. **Pieczywo chleba,** печь хлѣбо́въ; || печёніе, пе́чиво.

Piędź, -dzi, *ж.* пядь, пя́день. **Swoją piędzią kogo mierzyć,** мѣрять други́хъ на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Piędzisty, пяде́нный, составля́ющій пя́день.

Piega, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Piegi, ów,** весну́шки.

Piegowatość, -ści, *ж.* весновато́сть.

Piegowaty, весновато́й.

Piegża, -y, *ж.* травни́къ (*пти́ца*).

Piekarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ въ услуженіи у пе́каря, у бу́лочника, хлѣбника.

Piekarka, -i, *ж.* бу́лочница, пека́рка; || жена́ бу́лочника, пе́каря.

Piekarnia, -ni, *ж.* пека́рня, бу́лочная, хлѣбня.

Piekarniany, Piekarny, пека́рный.

Piekarski, пека́рскій.
Piekarstwo, -a, *ср.* пе́карство.
Piekarz, a, *м.* пе́карь, хлѣ́бникъ, бу́лочникъ.
Piekarzyć, мѣси́ть тѣ́сто для хлѣбо́въ, валя́ть хлѣбъ.
Piekielnica, -y, *ж.* а́дская фу́рія, черто́вка, зло́бная же́нщина, вѣ́дьма.
Piekielnik, -a, *м.* исча́діе а́да, окоя́нный, про́клятый, осуждённый на вѣ́чныя му́ки; || злой человѣ́къ, и́звергъ, злодѣ́й, искуси́тель.
Piekielny, а́дскій.
Piekło, -a, *ср.* адъ, гее́нна, преиспо́дняя, тьма кромѣ́шная.
Piękne, -ego, *ср.* изя́щное, прекра́сное, **Uczucie pięknego**, чувство изя́щнаго.
Pięknić, украша́ть, придава́ть краси́вый видъ, прикра́шивать.
Pięknie, прекра́сно, изя́щно, краси́во, приго́же, хорошо́. **Pięknie wyglądać**, имѣ́ть краси́вый видъ. **Pięknie na dworze**, прекра́сная пого́да.
Pięknieć, Wypięknieć, хорошѣ́ть, похорошѣ́ть, станови́ться приго́жѣе,
Piękno, -a, *ср.* изя́щество, красота́.
Piękność, -ści, *ж.* красота́, краса́, пре́лесть; || краса́вица.
Piękny, прекра́сный, изя́щный, краси́вый, приго́жій, хоро́шій, сла́вный. **Płeć piękna**, прекра́сный полъ. **Piękny charakter**, прекра́сный хара́ктеръ. **Piękny mężczyzna**, приго́жій, краси́вый мужчи́на. **Piękna śmierć**, сла́вная смерть.
Piękrzyć, украша́ть, убира́ть, наряжа́ть.
Piękrzyciel, -a, *м.* убо́рщикъ, украша́тель.
Piękrzycielka, -i, *ж.* убо́рщица, мо́дная торго́вка.
Piękrzycielski, убо́рный, наря́дный.
Piękrzydło, -a, *ср.* прикра́са, украше́ніе. **Piękrzydła**, *мн.* пусты́я прикра́сы.
Pielęgnować, имѣ́ть попече́ніе, пе́чься (*о ко́мъ*), смотрѣ́ть, ходи́ть, уха́живать (*за кѣмъ*), забо́титься.
Pielęgnowanie, -nia, *ср.* попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣ́ніе.
Pielenie, -nia, *ср.* поло́тье, выпа́лываніе.
Pielgrzym, -a, *м.* богомо́лецъ, пилигри́мъ, стра́нникъ.
Pielgrzymi, стра́нническій.
Pielgrzymka, -i, *ж.* богомо́лица, стра́нница; || хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество.
Pielgrzymować, стра́нствовать, посѣща́ть святы́я мѣста́, ходи́ть на поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ.
Pielgrzymstwo, -a, *ср.* стра́нничество; || *Собир.* стра́нники, богомо́льцы; || переселе́ніе, вы́ходъ (*на чужби́ну*).
Pielucha, -y, *ж.* пелёнка.
Pieluszczany, пелёночный.

Pień, *род. п.* **pnia**, *м.* стволъ, лѣси́на (*де́рева*); || пень съ коре́ньями; || коло́да, отру́бокъ; || * о́лухъ, болва́нъ. **Drzewo na pniu**, несру́бленное де́рево. **Zboże na pniu sprzedać**, прода́ть хлѣбъ на корню́. **Zboże na pniu**, рожь ещё колоси́тся. **W pień wyciąć**, руби́ть безъ поща́ды, изруби́ть до тла́.
Pienia, -ni, *ж.* я́бедничество, сутя́жничество, крючкотво́рство; || ка́верзы, крючки́.
Pieniać, ябеднича́ть, сутя́жничать; || досажда́ть. || **Pieniać się**, тяга́ться, вести́ тя́жбу, суди́ться.
Pieniactwo, -a, *ср. см.* **Pienia**.
Pieniacz, -a, *м.* я́бедникъ, сутя́га, тя́жущійся.
Pieniaczka, -i, *ж.* я́бедница, лю́бящая тяга́ться, сутя́жничать.
Pieniądz, -a, *м.* де́ньга. **Pieniądze**, *мн.* де́ньги. **Pieniądze do żywienia żołnierzy**, прива́рочныя де́ньги. **Pieniądze na najem koni**, прого́нныя де́ньги. **Pieniądze na mieszkanie**, кварти́рныя де́ньги. || *Послов.* **Bez pieniędzy do miasta, bez soli do domu**, безъ де́негъ въ го́родъ, самъ себѣ́ во́рогъ.
Pieniążek, -żka, *м.* ме́лкая моне́та; || полу́шка; || * *Ирон.* **Pieniążki**, *мн.* де́нежки.
Pienić, Spienić, пѣ́нить, производи́ть пѣ́ну, вспѣ́нить. || **Pienić się**, пѣ́ниться, пуска́ть пѣ́ну. * **Pienić się ze złości**, бѣси́ться.
Pieniek, -ńka, *м.* пенёкъ; || стволъ пера́; || ко́рень зу́ба.
Pienienie się, -nia się, *ср.* пуска́ніе пѣ́ны.
Pieniężnik, -a, *м.* де́нежный человѣ́къ, имѣ́ющій мно́го де́негъ; || мѣня́ло, промышля́ющій промѣ́номъ де́негъ; || *Бот.* полу́шечная трава́, боло́тный чай.
Pieniężny, де́нежный.
Pienisty, пѣ́нистый.
Pieńka, -i, *ж.* пенька́.
Pieńkowy, пенько́вый, поско́нный.
Pieprz, -u, *м.* пе́рецъ.
Pieprzniczka, -i, *ж.* перечница.
Pieprznik, -a, *м.* опёнокъ (*родъ гриба́*).
Pieprzno, съ больши́мъ коли́чествомъ пе́рца, съ пе́рцомъ.
Pieprzny, сли́шкомъ припра́вленный пе́рцомъ, осы́панный пе́рцомъ.
Pieprzojad, -a, *м. Зоол.* перцея́дъ (*пти́ца*).
Pieprzowy, пе́речный.
Pieprzyć, приправля́ть пе́рцомъ.
Pieprzyca, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, рѣжу́ха (*расте́ніе*).
Pieprzyk, -u, *м.* о́стрый вкусъ (*со́уса*), крѣ́пость (*вина́*), о́стрый за́пахъ; || * ѣ́дкость, острота́.
Pieprzykowaty, ѣ́дкій, о́стрый, щи́плющій, ко́лкій.
Piernacik, -a, *м. Умен.* пуховичёкъ. пери́нка.
Piernat, -a, *м.* пухови́къ, пери́на.

Pierniczek, -czka, *м. Умен.* пря́ничекъ.
Piernik, -a, *м.* пря́никъ.
Piernikarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ, обуча́ющійся у пря́ничника.
Piernikarka, -i, *ж.* пря́ничница, пеку́щая *или* продающая пря́ники; || жена́ пря́ничника.
Piernikarstwo, -a, *ср.* пря́ничное произво́дство.
Piernikarz, a, *м.* пря́ничникъ.
Piernikowy, пря́ничный.
Pieróg, *см.* Piróg.
Pierś, -si, *ж.* **Piersi**, -si, *мн.* грудь; * пе́рси. **Przycisnął go do piersi**, онъ прижа́лъ его́ къ груди́. **Piersi go bolą**, у него́ боли́тъ грудь. **Dziecko przy piersi**, грудно́й младе́нецъ.
Pierścień, -nia, *м.* пе́рстень. **Pierścień ślubny**, вѣнча́льное кольцо́; || кольцо́ въ каруселя́.
Pierścieniowy, перстнево́й. **Palec pierścieniowy**, перстнево́й па́лецъ.
Pierścienisty, кольцево́й, **kольча́тый**, состоя́щій изъ ко́лецъ.
Piersciennik, -a, *м.* золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* амфисбе́на, кольча́тая я́щерица.
Pierścionek, -nka, *м.* кольцо́, коле́чко.
Piersiowy, грудно́й. **Kość piersiowa**, груди́нка, грудна́я кость.
Piersisty, широкогру́дый, груди́стый.
Pierszeń, -nia, *м. Бот.* чихо́тная трава́, чихо́тный тысячели́стникъ.
Pierszeństwo, *см.* **Pierwszeństwo**.
Pierw, **Pierwiéj**, **Najpierw**, **Najpierwiéj**, сперва́, пре́жде, пре́жде-всего́. **Pierwiéj nim.....** пре́жде не́жели....
Pierwiastek, -stku, *м. Физ. и Хим.* элеме́нтъ, нача́ло, стихія, просто́е вещество́, тѣло; || * нача́ло, пра́вило, принци́пъ, основа́ніе. **Pierwiastki mowy**, нача́льныя основа́нія языка́. *Грам.* ко́рень, коренно́е сло́во. *Ариѳ.* **Wyciągnąć pierwiastek kwadratowy**, извле́чь квадра́тный ко́рень.
Pierwiastka, -i, *ж.* перворо́дная; || первы́нка (*земныхъ плодо́въ*); || первенцы́ (*скота́*); || пе́рвые плоды́.
Pierwiastkowo, первонача́льно, сначала́
Pierwiastkowość, -ści, *ж.* первобы́тность, самообра́зность, первообра́зность, первонача́льный видъ, о́бразъ; || по́длинность, оригина́льность.
Pierwiastkowy, первонача́льный, первобы́тный; || просто́й, стихі́йный; || коренно́й, радика́льный.
Pierwiosnek, -snka, *м.* **Pierwiosnka**, -i, *ж. Бот.* бѣлая бу́квица (*растѣніе*).
Pierwoć, -ci, *ж.* **Pierwocie**, -cia, *ср.* нача́ло, первонача́ло, *см.* **Początek**.
Pierwociany, первонача́льный.
Pierwociny, -cin, *мн.* пе́рвые плоды́.
Pierwokupno, -a, *ср.* перекупка, усло́віе къ вы́купу иму́щества предпочти́тельно пе́редъ други́ми.
Pierwopis, -u, *м.* **по́длинникъ**, **оригина́лъ**.
Pierworód, -odu, *м.* **первене́цъ**.
Pierwornie, **первонача́льно**, **первобы́тно**.
Pierworodność, -ści, *ж.* **перворо́дство**, *см.* **Starszeństwo**; || **своеобра́зность**, **первобы́тность**.
Pierworodny, **перворо́дный**, **первене́цъ**. **Grzech pierworodny**, **перворо́дный грѣхъ**; || **первобы́тный**, **первонача́льный**, *см.* **Pierwiastkowy**, **Pierwotny**, **Pierworodny kościół**, **первобы́тная це́рковь**; || **своеобра́зный**, **оригина́льный**.
Pierworodztwo, -a, *ср. см.* **Pierworodność**.
Pierworys, -u, *м.* **начерта́ніе**, **прое́ктъ**.
Pierwotnie, первонача́льно.
Pierwotny, **первонача́льный**, **первобы́тный**.
Pierwożęć, -ci, *ж.* **пе́рвая жа́тва**.
Pierwszeństwo, -a, *ср.* **перве́нство**, **преиму́щество**; || **старшинство́**.
Pierwszorzędny, **первокла́сный**.
Pierwszość, -ści, *ж.* **старши́нство**, **перве́нство**; || **предпочте́ніе**.
Pierwszy, **пе́рвый**. **Piewsze**, **Popierwsze**, **попе́рвыхъ**, **сперва́**. **Z piewszego obrobić**, **обдѣлать вчернѣ**, **обтеса́ть**.
Pierzasty, **перна́тый**, **пери́стый**, **опери́нный**, **покры́тый пе́рьями**. **Strzała pierzasta**, **опери́нная стрѣла́**. || *Бот.* **Liście pierzaste**, **крыла́тые ли́стья**.
Pierzchać, **Pierzchnąć**, **убѣжа́ть**, **обрати́ться въ бѣ́гство**, **дать тя́гу**; || **бры́згать**, **бры́знуть** (*о жидкостяхъ*).
Pierzchliwość, -ści, *ж.* **пугли́вость**, **боязли́вость**, **трусли́вость**, **ро́бость**.
Pierzchliwy, **пугли́вый**, **боязли́вый**, **трусли́вый**, **ро́бкій**.
Pierzchnice, -nic, *мн. Мед.* **вѣ́треная о́спа**.
Pierze, -a, *ср. Собир.* **пе́рья** (*у пти́цы*); || *см.* **Puch**; || **Pierze (u strzały)**, **перино́й ко́мель** (*для опере́нія стрѣлъ*).
Pierzeja, -ei, *ж.* **рядъ домо́въ**; || **воро́та съ двумя́ ство́рами**.
Pierzenie się, -nia się, *ср.* **линя́ніе** (*у пти́цъ*).
Pierzga, -i, *ж.* **уса́**, **пчелина́я сма́зка**; || *Бот.* **нарци́съ** (*расте́ніе*), *см.* **Narcyz**.
Pierzgnąć, **шерохова́тѣть отъ во́здуха**, **тре́скаться отъ сту́жи**.
Pierzgnięta, -niąt, *мн.* **родъ я́блокъ**.
Pierznik, -a, *м. Стар.* **перина́**.
Pierzyna, -y, *ж.* **перина́**, **пуховикъ**.
Pierzynka, -i, *ж.* **перина́**, **пуховичёкъ**.
Pierzysko, -a, *ср. Бот.* **метёлка**, **вѣ́ничекъ** (*у зла́ковъ*).
Pierzysty, *см.* **Pierzasty**.
Pierzywo, -a, *ср.* **чёрное бѣлье́ для сти́рки**.
Pies, psa, *м.* **соба́ка**, **пёсъ**. **Pies owczarski**, **овча́рка**. **Pies domowy**, **дворова́я соба́ка**. **Pies gończy**, **ищейная соба́ка**. **Pies**

legawy, лягáвая собáка. *Посл.* **Jaki pies do kościoła, taki z kościoła**, скóлько съ быкóмъ не бúться, а молокá отъ негó не добúться. **Psu oczy przedał**, потерялъ весь стыдъ. || *Астрон.* Сúріусъ, Пёсья звёздá. || *Зоол.* **Pies morski**, тюлéнь, нéрпа.

Pieś, -sia, *м.* Пётя, *уменьш. úмени* **Piotr**, Петръ; || ***бáловень, нéженка.*

Pięść, -ści, *ж.* кулáкъ. **Jak pięść do nosa**, пристáло какъ корóвѣ сёдло.

Pięściarz, -a, *м.* кулáчный бóецъ.

Pieścić, бáловать, нéжить, приголýбливать. хóлить, ласкáть, нúньчить, лелéять, берéчь; || льстить. || **Pieścić się**, бáловаться, нéжиться, хóлиться, ласкáться, нúньчиться.

Pieścidełko, Pieścidło, -a, *ср.* любúмецъ, любúмчикъ, красúвый ребёнокъ, красáвчикъ, цáца; || **Pieścidło**, конёкъ, страсть (*къ чемý-либо*).

Pieściek, Pieścioch, Pieściocha, Pieścioszka, *см.* **Pieszczek** и т. д.

Pięściowy, кулáчный.

Pieściwie, нéжно, мúгко, слáдко.

Pieściwość, -ści, *ж.* нéжность, изнéженность, мúгкость, слáдость.

Pieściwy, нéжный, мúгкій, слáдкій.

Pieśćliwie, Pieśćliwiec, Pieśćliwość, Pieśćliwy, *см.* **Pieskliwie** и т. д.

Piesek, -ska, *м.* собáчка; || *Зоол.* **Piesek ziemny**, родъ горнóй мúши *úли* сурká.

Pieskliwie, нéжно, мúгко.

Pieskliwiec, -wca, *м.* нéженка, бáловень.

Pieskliwość, -ści, *ж.* нéжность, лáска; || баловствó.

Pieskliwy, нéжный, лáсковый; || избáлованный, изнéженный.

Pieśń, -ni, *ж.* пёснь, пéсня, *см.* **Śpiew.**

Piestrec, -rca, *м.* пестрáкъ, пестрéцъ, древéсная гýбка.

Piestrzyca, Pięstrzyca, -y, *ж.* ***морчóкъ** (*грúбъ*).

Pieszczek, -szczka, *м.* нéженка, бáловень.

Pieszczenie się, -nia się, *ср.* баловствó, разнéженность.

Pieszczoch, -a, Pieszczoszek, -szka, *м.* нéженка, бáловень, баловнúкъ, балóванное дитя́.

Pieszczocha, -y, Pieszczoszka, -szki, *ж.* балóвница, нéженка.

Pieszczoność, -ści, *ж. см.* **Pieściwość.**

Pieszczony, изнéженный, избáлованный.

Pieszczota, -y, *ж.* лáска, привéтливость, нéжность.

Pieszczotliwość, -ści, *ж.* нéжность, лáска.

Pieszek, -szka, *м.* пéшка, шáшка (*въ шáхматной игрѣ*).

Pieszo, *Нар.* пéшкомъ.

Pieszy, пéшій, пéшехóдный; || пéхотный. **Wojsko piesze**, пéхóта; || пéхотúнецъ. || **Pieszy (chodzący pieszo)**, пéшехóдъ.

Pięta, -y, *ж.* пятá, пя́тка. || *Плотн.* пя́тникъ. *Посл.* **Poszło mu to w piętę**, у негó душá въ пя́тки ушлá, э́то задѣло егó за живóе. **Piętami się bić w tył**, прáздно шатáться. **Po piętach komu deptać**, гнáться за кѣмъ по пятáмъ, преслѣдовать кого́. **Huczno, buczno, a w piętę zimno**, на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Pięterko, *Умен. см.* **Piętro.**

Piętnaście, пятнáдцать (*употребля́ется со всѣми существи́тельными, кро́мѣ лицъ муж. р. и одушевлённыхъ сре́дняго*). **Piętnaście koni**, пятнáдцать лошадéй. **Piętnaście tysięcy ludzi**, пятнáдцать ты́сячъ человѣкъ.

Piętnaścioro, -orga, пятнáдцать (*употребля́ется съ существи́тельными одушевлёнными сре́дняго ро́да, та́кже для выраже́нія числа́ лицъ, и́ли живо́тныхъ обо́ихъ родо́въ*). **Było nas piętnaścioro**, насъ бы́ло пятнáдцать человѣкъ. **Piętnaścioro bydła**, пятнáдцать голóвъ скотá.

Piętnastka, -i, *ж.* числó пятнáдцать, пятнáдцатый нýмеръ.

Piętnasty, пятнáдцатый. **Piętnaste, po piętnaste**, въ пятнáдцатыхъ.

Piętno, -a, *ср.* штéмпель, чекáнъ; || клеймó, таврó (*на лóшади*); || клеймó (*на престýпникѣ*); || знакъ, пятнó; || отпечáтокъ, печáть, прúзнакъ, чертá, хáрактеръ, *см.* **Znamię. Dzieło to nosi na sobie piętno epoki, w której było napisane**, э́то сочинéніе запечатлѣнó хáрактеромъ той эпóхи, въ котóрую бы́ло написано.

Piętnować, клеймúть, тавры́ть (*о лошадя́хъ*), клеймúть (*престýпника*); || ***запечатлѣвáть.**

Piętnowanie, -nia, *ср.* наложéніе клеймá.

Pietrasznik, -a, *м. Бот.* полевóй лапýшникъ.

Piętro, -a, *ср.* жильё, я́русъ, этáжъ; || рядъ; || *Горн.* потолóкъ.

Piętrzyć, стрóить, возводúть этáжъ надъ этáжемъ, я́русъ надъ я́русомъ; воздвигáть, возвышáть, вздымáть, громоздúть. || **Piętrzyć się**, вздымáться, возвышáться, громоздúться. **Piętrzą się fale do samych obłoków**, вóлны вздымáются до сáмыхъ облакóвъ.

Piętrzysty, располóженный я́русами; || нагромождённый; || вздымáющійся, волнýющійся. **Morze piętrzyste**, волнýющееся мóре.

Pigmejczyk, Pigméj, -a, *м.* пигмéй, кáрликъ, кáрла.

Pigułka, -i, *ж.* пилю́ля.

Pigwa, -y, *ж. Бот.* дúкое квúтовое дéрево; || квитъ, айвá, пúгва (*плодъ*).

Pigwiany, Pigwowy, квúтовый, *см.* **Pigwa.**

Pijać, Pić, пивáть, пить.

Pijacki, пья́ный.

Pijaczek, -czka, *м.* пьянчýжка.

Pijaczka, -i, *ж.* же́нщина пья́ница.

Pijaczysko, -a, *м.* пьянчу́га, зю́зя.

Pijak, -a, *м.* пья́ница, питу́хъ, запиво́ха. **Cechowy pijak,** го́рькій пья́ница.

Pijalny, пите́йный, употребля́емый для питья́. **Naczynia pijalne,** пите́йная посу́да.

Pijanica, -y, *м.* пья́ница, пьянчу́га.

Pijano, пьяно́. **Po pijacku, Po pijanemu,** въ пья́номъ ви́дѣ.

Pijaństwo, -a, *ср.* пья́нство.

Pijany, пья́ный, хмельно́й. **Pijany jak sztok, jak bela,** мертве́цки пьянъ, нарѣ́зался какъ сте́лька.

Pijar, -a, *м.* піари́стъ (*монахъ*).

Pijatyka, -i, *ж.* попо́йка.

Pijawczany, пія́вочный.

Pijawka, -i, *ж.* пія́вка.

Pijus, -a, *м.* пья́ница, питу́хъ.

Pika, -i, *ж.* пи́ка.

Pikier, -a, *м.* пикёръ, охо́тникъ до лошаде́й; || лошади́ный барышникъ.

Pikieta, -y, *ж. Воен.* пике́тъ, притина́; || пике́тъ (*карточная игра́*), пике́тная игра́.

Pikiner, Pikownik, -a, *м.* копе́йщикъ, пикене́ръ.

Piknąć, Pikać, поразить, поража́ть, пронзи́ть, пронза́ть.

Piknik, -u, *м.* пи́кникъ, за́городная пиру́шка скла́дчиною.

Pikować, стега́ть, прошива́ть (*ткань*).

Piła, -y, *ж.* мячъ, *см.* **Piłka**; || пила́. **Piłą co rznąć,** пили́ть; || *Фортиф.* реда́нтъ; || пи́льная ме́льница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пила́ (*рыба*).

Pilarnia, -ni, *ж.* игра́ въ мячи́; || жедепо́мъ; || *Областн. см.* **Tartak.**

Pilarnik, -a, *м.* содержа́тель до́ма, гдѣ игра́ютъ въ жедепо́мъ.

Piłarz, -a, *м.* пи́льщикъ, *см.* **Tracz.**

Piłatyk, -a, *м.* колоту́шка, кото́рою подбива́ютъ мячъ; || дубина́, па́лица.

Pilch, -a, *м. Зоол.* су́сликъ (*звѣрокъ*).

Piłeczka, -i, *ж.* пи́лка, пи́лочка; || напи́локъ, подпи́локъ.

Piłka, -i, *ж.* мя́чикъ. **Gra w piłkę,** игра́ въ мя́чикъ; || *Хир.* пи́лка; || *Тип.* **Piłka drukarska do nadawania farby,** ма́ца, подду́шка употребля́емая для набива́нія буквъ черни́лами.

Piłkarz, -a, *м.* игра́ющій въ мячъ.

Piłkowy, мячево́й.

Pilnie, приле́жно, стара́тельно, внима́тельно, рачи́тельно.

Pilnik, -a, *м.* терпу́гъ, напи́локъ, подпи́локъ; || па́лка для подбра́сыванія мя́чика.

Pilnikarz, -a, *м.* ма́стеръ дѣлающій подпи́лки, терпуги́.

Pilno, *см.* **Pilnie. Pilno mi,** я спѣшу́, мнѣ не́когда.

Pilność, -ści, *ж.* прилежа́ніе, стара́ніе, рачи́тельность, усе́рдіе.

Pilnować, присма́тривать, смотрѣ́ть за кѣмъ *или* за чѣмъ; стеречь кого́ *или* что́; || занима́ться, наблюда́ть, сохрани́ть, храни́ть. **Pilnować nauki,** прилежа́ть къ нау́камъ.

Pilnowanie, -nia, *ср.* надзо́ръ, присмо́тръ, хране́ніе.

Pilny, приле́жный, усе́рдный, рачи́тельный, тща́тельный, стара́тельный; || безотлага́тельный, ну́жный, спѣ́шный. **Pilny interes,** ну́жное дѣ́ло, нетерпя́щее отлага́тельства.

Piłny, пи́льный, *см.* **Piłowy.**

Piłować, пили́ть.

Piłowanie, -nia, *ср.* пиле́ніе, пи́лка.

Piłowy, пи́льный.

Piłść, -ści, Piłśń, -śni, *ж.* во́йлокъ, кошма́, полсть.

Piłśnianka, -i, *ж.* ва́ленокъ; || пои́рковая войло́чная шля́па.

Piłśniany, во́йлочный.

Piłśniarz, -a, *м.* во́йлочникъ, коше́мщикъ, валя́льщикъ шерсти.

Piłśnić, Spiłśnić, полсти́ть, валя́ть, кошми́ть (*шерсть*).

Pinawja, Pinowja, -ji, *ж. Бот.* пи́жма, ряба́нка, калу́феръ (*расте́ніе*).

Pinga, -i, *ж. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Piołun, -u, *м.* поли́нь (*расте́ніе*).

Piołunek, -nka, *м.* поли́нное вино́.

Piołunować, наста́ивать на поли́ни.

Piołunówka, -i, *ж.* поли́новка, поли́нная насто́йка.

Piołunowy, поли́нный.

Pion, -u, *м.* отвѣ́съ (*инструме́нтъ у ка́менщиковъ и плотниковъ*); || *Хир.* зондъ.

Pionować, подча́ливать, спуска́ть на верёвкѣ отвѣ́съ для повѣ́рки прямизны́ чего́-либо. || *Хир.* щу́пать зо́ндомъ.

Pionowanie, -nia, *ср.* подча́ливаніе, повѣ́рка прямизны́ чего́-либо посре́дствомъ отвѣса. || *Хир.* щу́панье зо́ндомъ.

Pionowo, перпендикуля́рно, отвѣ́сно, вертика́льно.

Pionowy, перпендикуля́рный, отвѣ́сный; вертика́льный.

Piórko, -a, *ср.* пёрышко. **Piórko do zębów,** зубочи́стка.

Piórnik, -a, *м.* перо́вникъ, футля́ръ для пе́рьевъ; || *Зоол.* родъ ночно́й ба́бочки.

Pióro, -a, *ср.* перо́. **Trzymać pióro,** писа́ть, вести́ дѣ́ло. **Pióro trzymający,** секрета́рь, письмоводи́тель. **Temperować pióro,** чини́ть перо́; || *Бот.* отро́стокъ, пери́стый стебелёкъ у расте́нія. **Pióro wodne,** во́дное перо́, рѣза́къ (*расте́ніе*); || *Зоол.* перна́тка (*морское животное изъ рода полиповъ*). || **Pióro u wiosła,** перо́ у весла́, лопа́сть, широ́кій коне́цъ; || **Pióro u klucza,** боро́дка ключа́; || *Мех.* зубча́тое и́ли гребе́нчатое колесо́; || звѣзда́ на лбу у ло́шади, бѣ́лое пятно́.

Piórokrusz, -a, *м. Минер.* сурьма́, антимо́нія (*полуметаллъ*).

Piórolotny, легкокры́лый, крыла́тый, лету́чій.

Pióronogi, мохноно́гій (*о птицахъ*).
Pióropusz, **-a**, *м.* плюма́жъ; || пе́рья на шлемѣ, султа́нъ.
Pióropuszowy, перяно́й, пери́стый.
Piorun, **-a**, **-u**, *м.* громъ, мо́лнія, уда́ръ гро́ма, громова́я стрѣла́; || перу́нъ. **Jak piorun**, **piorunem**, съ быстротою мо́лніи, поспѣшно, ми́гомъ. **Niech mię jasny piorun trzaśnie**, убе́й меня́ громъ. **Niech cię piorun trzaśnie**, пострѣлъ тебя́ возми́.
Piorunek, **-nka**, *м.* громова́я стрѣла́, чёртовъ па́лецъ (*окаменѣлая ра́ковина*); || мѣдная моне́та, полугро́шъ.
Piorunować, громи́ть, поража́ть; || серди́ться, гроси́ться, гнѣваться, разража́ться гнѣвомъ, гремѣть прокля́тіями.
Piorunowy, громо́вый. **Kamień piorunowy**, *см.* **Piorunek.**
Piosneczka, **Piosneczka**, **-i**, *ж.* пѣ́сенка.
Piosenka, **Piosnka**, **-i**, *ж.* пѣ́сенка, пѣ́сня.
Pipa, **-y**, *ж.* пи́па, бо́чка.
Pipić się, выраста́ть изъ-подъ ко́жи (*о пе́рьяхъ, волоса́хъ, ще́рсти*).
Pipka, **-i**, *ж.* стволъ пера́; || тру́бка. **Pipkę kurzyć**, кури́ть тру́бку, *см.* **Fajka.**
Piple, **-pla**, **Pipełki**, **-łek**, *мн.* лады́, бочарные до́ски.
Piramida, **-y**, *ж.* пирами́да.
Piróg, **-oga**, *м.* пиро́гъ.
Pirog, **-oga**, *м.* пиро́га, байда́ра (*ладья́ у дикаре́й*).
Pirożek, **-żka**, *м.* пирожёкъ.
Pisać, писа́ть. || **Pisać się**, называ́ться, именова́ться, подпи́сываться. **Pisać się za kim**, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ, принима́ть чью сто́рону, согласова́ться съ кѣмъ, съ чѣмъ. **Pisać się do czego**, годи́ться къ чему́.
Pisalny, пи́счій, го́дный для письма́, писа́льный.
Pisanie, **-nia**, *ср.* писа́ніе, *см.* **Pismo.**
Pisanina, **-y**, *ж.* па́чканье, мара́нье.
Pisanka, **-i**, *ж.* кра́шенное, распи́санное яйцо́.
Pisany, пи́санный, пи́санькій; || испещрённый, *см.* **Pstry.**
Pisarczyk, **-a**, **Pisarek**, **-rka**, *м.* пи́сарь, писе́цъ.
Pisarka, **-i**, *ж.* писа́тельница, сочини́тельница, а́вторша.
Pisarnia, **-ni**, *ж.* пи́сарская ко́мната, гдѣ писцы́ пи́шутъ.
Pisarski, пи́сарскій; || писцо́вый; || употребля́емый на письмѣ. **Znaki pisarskie**, зна́ки препина́нія; || а́вторскій.
Pisarstwo, **-a**, *ср.* писцо́вая, пи́сарская до́лжность.
Pisarz, **-a**, *м.* пи́сарь, писе́цъ; || писа́тель, сочини́тель, а́второ. **Pisarz sądowy**, секрета́рь суда́, регистра́торъ, актуа́ріусъ. **Pisarz prowentowy**, экономи́ческій пи́сарь (*въ дре́вней По́льшѣ*). **Pisarz wielki koronny**, **вели́кій коро́нный пи́сарь** (*нота́ріусъ*).
Pisarzowa, **-wéj**, *ж.* жена́ пи́саря.
Pisemko, **-a**, *ср.* небольшо́е сочине́ніе; || небольшо́й журна́лъ, журна́лецъ, **лету́чій** листо́къ.
Pisk, **-u**, *м.* писк, пискотня́.
Pisklątko, **-a**, **Pisklę**, **-ęcia**, *ср.* цыпле́нокъ, птене́цъ.
Piskliwie, пискли́во.
Piskliwy, пискли́вый.
Piskorz, **-a**, *м.* рѣчно́й вьюнъ, **писка́рь**, песка́рь, голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).
Pismak, **-a**, *м.* писа́ка, бумагомара́тель, плохо́й писа́тель.
Piśmiennictwo, **-a**, *ср.* слове́сность, **литерату́ра.**
Piśmiennie, пи́сьменно, на письмѣ.
Piśmiennik, **-a**, *м.* слове́сникъ, литера́торъ; || грамотѣй, учёный, просвѣщённый.
Piśmienność, **-ści**, *ж.* пи́сьменность, слове́сность; || гра́мотность, умѣніе чита́ть и писа́ть.
Piśmienny, письменный, литерату́рный, кни́жный; || гра́мотный. **Pomniki piśmienne**, письменные па́мятники. **Spór piśmienny**, литературный споръ. **Człowiek piśmienny**, человѣкъ учёный, литера́торъ.
Pismo, **-a**, *ср.* писа́ніе, напи́санная бума́га, ру́копись, письмо́; || **Pismo czytelne**, чо́ткое, я́вственное письмо́. **Pismo drukarskie**, литы́я ли́теры, бу́квы. **Pismo perjodyczne**, **czasowe**, періоди́ческое и́ли повре́менное изда́ніе, журна́лъ. **Pismo gotowe**, образцо́вое письмо́. *Юрид.* **Pismo obronicze**, состяза́тельная бума́га, защи́та по дѣлу, адвока́тское мнѣніе; || статья́, сочине́ніе; || по́черкъ руки́, *см.* **Charakter**; || **Pisma**, пи́сьменныя дѣла́, дѣловы́я бума́ги, докуме́нты. || **Pisma rozmaite**, литерату́рная смѣсь. || **Pismo Święte**, Свяще́нное Писа́ніе. || **Na piśmie**, пи́сьменно, на бума́гѣ.
Pismowy, графи́ческій, чертёжный; || пи́сьменный.
Pisnąć, пи́скнуть; || пи́кнуть. **Ani pisnął**, **ani nie pisnął**, даже не пи́кнулъ, рта не откры́лъ, не сказа́лъ ни сло́ва.
Pisownia, **-ni**, *ж.* правописа́ніе, орфогра́фія.
Pistolet, **-u**, *м.* пистоле́тъ.
Pistuga, **-i**, *ж.* севрю́га (*рыба*).
Pisywać, попи́сывать; || писа́ть иногда́, время отъ вре́мени и́ли ча́сто. **Pisuje do mnie**, онъ ча́сто пи́шетъ ко мнѣ.
Piszczałka, **-i**, *ж.* ду́дка, ду́дочка, **свирѣль**, свисто́къ, *см.* **Fujarka**; || **органная труба́**; || **приманная ду́дка** (*для птицъ*); || *Прост.* го́рло, гло́тка, *см.* **Krtań**; || *Бот.* **Болиголо́въ**, оне́гъ; || **цику́та**, вѣхъ (*растѣніе и отра́ва*). || *Зоол.* **трубкоро́тъ** и́ли **дулоро́тка** (*рыба*).
Piszczałkować, *Cados.* **привива́ть**, прищепля́ть (*дере́вья*).

Piszczałkowaty, *Бот.* дýдчатый, трýбчатый.

Piszczałkowy, дýдочный, свирéльный.

Piszczeć, пищáть.

Piszczek, -szczka, *м.* флéйщикъ, дýдочникъ, свирéльщикъ.

Piszczel, -i, *ж.* свирéль; || *Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень, лучевáя кость.

Pitny, питéйный. **Miód pitny**, мёдъ (*напúтокъ*), *см.* **Prasny.**

Piuska, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка (*у монáховъ и священúковъ*).

Piusowy, пюсовый (*о цвѣтѣ*).

Piwko, -a, *ср. Умен.* пивцó, *см.* **Piwo.**

Piwnica, -y, *ж.* пóгребъ, подвáлъ.

Piwniczka, -i, *ж.* погребóкъ, небольшóй погребóкъ.

Piwniczny, погребнóй, погребóвый.

Piwniczy, Piwniczny, -ego, *м.* погребщúкъ, ключникъ; || кéларь (*въ монастырáхъ*).

Piwnik, -u, *м. Бот.* барбарúсъ, кúслица (*кустáрникъ*).

Piwny, пивнóй; || кáрій (*о глазáхъ*).

Piwo, -a, *ср.* пúво.

Piwonja, -ji, *ж. Бот.* піóнъ, Мáрьинъ кóрень (*растéніе*).

Piwowar, -a, *м.* пивовáръ.

Piwowarka, -i, *ж.* пивовáрка, жена́ пивовáра *или* содержáтельница пивовáрни.

Piwowarnia, -ni, *ж.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Piwowarski, пивовáрный, пивовáренный.

Piwowarstwo, -a, *ср.* пивоваréніе, вáрка пúва.

Piwsko, -a, *ср. Унич.* пивúшко.

Piźmo, -a, *ср.* мýскусъ

Piźmować, Upiźmować, окýривать мýскусомъ, надушúть мýскусомъ.

Piźmowiec, -wca, *м. Зоол.* кабаргá, вúхоль (*живóтное*).

Piźmowy, мýскусный.

Plac, -u, *м.* плóщадь, плацъ; || пустопорóжнее мéсто, пустúрь; || пóле (*бúтвы*); || **Plac broni**, плацъ-парáдъ. **Kupić plac**, купúть мéсто, грунтъ, зéмлю. **Zostać na placu**, быть убúтымъ на мéстѣ, **Ustąpić z placu**, уступúть пóле бúтвы. **Dostać komu placu**, не уступáть, крéпко стоя́ть на чёмъ. **Plac otrzymać**, одержáть побéду, удержáть за собóю пóле бúтвы. **Na plac z czém wyjeżdżać**, хвáстаться, хвалúться, совáться съ чёмъ впередъ. **To u niego zawsze na placu**, э́то его всегдáшній конёкъ, онъ тóлько объ э́томъ и говорúть. || **Komendant placu**, плацъ-комендáнтъ.

Płaca, -y, *ж.* плáта, платёжъ; || жáлованіе, окладъ; || вознагражденіе. **Płaca dzienna**, подённая плáта. **Płaca robotnicza**, задéльная плáта, задéлье.

Placek, -cka, *м.* лепёшка; || пирóжное плóско раскáтанное. **Placek z makiem**, мáковникъ. || *Анат.* мéсто, блонá, послéдъ.

Płacenie, -nia, *ср.* плáта, платёжъ, уплáта, расплáта.

Płachciec, -chca, *м.* нúщій, голы́шъ, голя́къ, бéдня́къ; || тряпúчникъ.

Płachta, -y, *ж.* кусóкъ тóлстой холстúны; || парусúна; || пáрусъ; || *Охот.* тенетá.

Płacić, Zapłacić, платúть, заплатúть.

Placówka, -i, *ж.* форпóстъ, полевóй, отвóдный передовóй караýлъ, пикéтъ.

Placowy, находя́щійся на плóщади, мéстный. **Straż placowa**, *см.* **Placówka.**

Placuszek, -szka, *м.* лепёшечка, *см.* **Placek.**

Placyk, -u, *м.* площáдка.

Płacz, -u, *м.* плачъ. **Padół płaczu**, юдóль плáча.

Płaczek, -czka, *м.* плáкса, плаксúвый человéкъ.

Płaczka, -i, *ж.* плáкса; || плáкальщица (*у дрéвнихъ*).

Płaczliwy, плаксúвый, плачéвный. **Głos płaczliwy**, плачéвный, жáлобный гóлосъ.

Płaczowy, *Анат.* слёзный.

Plądrować, Splądrować, рэхищáть, расхúтить, грáбить, расгрáбить, опустошáть, опустошúть.

Plądrowanie, -nia, *ср.* расхищéніе, грабёжъ, опустошéніе.

Plądrownik, -a, *м.* грабúтель, хúщникъ.

Plaga, -i, *ж.* удáръ; || рáна, бéдствіе, гúбель; || я́звина (*отъ рáны*); || я́зва (*египетская*); || бичъ, казнь, кáра, наказáніе (*бóжеское*).

Płakać, płákać; opłákiwać. Płakać ze złości, плáкать отъ злóсти. **Płakać czego**, плáкать отъ чего́. **Płakać za czém**, плáкать о чёмъ. **Płakać nad czém**, оплáкивать что́.

Płakanie, -nia, *ср.* плачъ, оплáкиваніе.

Płakowanie, -nia, *ср.* плакирóвка.

Płakownik, -a, *м.* плакирóвщикъ.

Płaksa, -y, *Общ. р.* плáкса.

Plama, -y, *ж.* пятнó.

Plamić, Splamić, пятнáть, запятнáть, пáчкать, запáчкать, марáть, замарáть.

Plamisty, márkій, maráющій.

Plamka, -i, *ж* пя́тышко.

Plamowaty, испещрённый, крáпчатый, весь въ пя́тнахъ.

Plamowiec, -wca, *м. Зоол.* родъ саранчú.

Plan, -u, *м.* планъ, чертёжъ, начертáніе. **Plan sytuacyjny**, планъ мéстности. **Plan konstrukcyjny**, планъ пострóйки. **Plan odręczny**, чертёжъ.

Planeta, -y, *ж.* планéта.

Planetnik, -a, *м.* астролóгъ, звёздочётъ.

Planetny, Planetowy, планéтный

Planować, смыва́ть, планирова́ть (*бума́гу*).

Planowanie, -nia, *ср.* планиро́вка (*бума́ги*).

Plant ziemny, (*въ земляны́хъ рабо́тахъ*), земляно́е полотно́.

Planta, -y, *ж. Стар.* рису́нокъ; || *см.* **Roślina.**

Plantacja, -cji, *ж.* планта́ція, коло́нія.

Plantować, планирова́ть, выра́внивать; || разводи́ть. **Plantować tytuń**, разводи́ть таба́къ.

Pląs, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Pląsy, -ów**, *мн.* пля́ска, пляса́ніе; || скачки́, прыжки́.

Pląsać, плясáть; || скака́ть, пры́гать.

Pląsacz, -a, *м.* пляса́ръ; || скаку́нъ, прыгу́нъ.

Pląsanie, -nia, *ср.* пляса́ніе.

Plask, -u, *м.* плескъ, хло́паніе, шлёпаніе.

Płask, -u, *м.* пло́скость, пло́ская часть. **Na płask**, плашмя́.

Płaskać, Płasnąć, плеска́ть, плесну́ть, хло́пать (*рука́ми*), хло́пнуть.

Płaskaty, Płaskawy, сплю́щенный.

Płaski, пло́скій; || * по́шлый.

Płasko, пло́ско; || * по́шло.

Płaskomiernictwo, -a, *ср.* планиме́трія.

Płaskonos, -a, *м. Зоол.* коксу́нъ, широконо́съ (*птица*).

Płaskonosy, плосконо́сый, курно́сый, покля́пый.

Płaskorzeźba, -y, *ж.* барельефъ, вы́пуклая рѣзьба́.

Płaskość, -ści, *ж.* пло́скость; || * по́шлость, нелѣпость, глу́пость.

Płaskosz, -a, *м. Зоол.* пузы́ристый четырезу́бецъ (*рыба*).

Płaskur, -a, *м.* ломо́ть, пло́скій кусо́къ чего́ нибу́дь, *см.* **Proskur**; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || родъ ячменя́.

Plasnąć, *см.* **Płaskać**; || шлёпнуть, шлёпнуться, повали́ться на зе́млю, хло́пнуться.

Plaster, Plastr, -stru, *м.* пла́стырь; || **Plastr miodu**, сотъ мёду.

Plastrować, прикла́дывать пла́стырь; || прививать де́рево, *см.* **Oczkować.**

Plastrowanie, -nia, *ср.* прикла́дываніе пла́стыря; || приви́вка де́рева, *см.* **Oczkowanie.**

Pląsy, *см.* **Pląs.**

Płaszcz, -a, *м.* плащъ; || епанча́, ма́нтія. **Płaszcz arcybiskupi**, па́лліумъ, омофо́ръ, *см.* **Paliusz**; || вью́шка, мотови́ло (*морс. рыба*).

Płaszcza, -y, *ж.* па́лтусъ, то́рбетъ (*рыба*), всѣ́кая пло́ская ры́ба, ка́мбала.

Płaszczyć, Spłaszczyć, сплю́щивать, дѣ́лать пло́скимъ, плющи́ть, сплющи́ть; || * унижа́ть; || Płaszczyć się, сплю́щиваться; || унижа́ться, раболѣ́ствовать.

Płaszczyk, -a, *м.* гла́щикъ, епане́чка; || манти́лія; || коро́ткая ма́нтія (*у епи́скоповъ*).

Płaszczysko, -a, *ср.* плохо́й, него́дный плащъ.

Płaszczyzna, -y, *ж.* пло́скость, пло́ская пове́рхность; || ни́зменное, ро́вное ме́сто, откры́тое ме́сто; || **Płaszczyzna wyniesiona**, пло́ская возвы́шенность, плоскогорье.

Płat, -u, -a, *м.* ло́скутъ, отрѣ́нье, лохмо́тье, тря́пка. **Płat skórzany**, нахлёстка.

Płata, -y, *ж. см.* **Płaca, Zapłata.**

Płatać, *см.* **Pleść**

Płątać, пу́тать, запу́тывать, перепу́тывать, спу́тывать; || мѣша́ть, впу́тывать. || **Płątać się**, впу́тываться, вва́зываться, вмѣ́шиваться; || пу́таться, сбива́ться (*въ рѣчи́хъ*).

Płatać, Spłatać, пласта́ть, разпласта́ть, разрубáть, разрѣза́ть на́двое. **Płatać rybę**, пласта́ть, чи́стить ры́бу; || * **Płatać komu co**, причиня́ть, дѣ́лать кому́ зло. **Spłatać figla**, подшути́ть надъ кѣ́мъ, съигра́ть съ кѣ́мъ шу́тку.

Płątanina, -y, *ж.* пу́таница.

Płatek, -tka, *м.* лоскуто́къ, клокъ, клочёкъ. **Płatki śniegu**, хло́пья сне́гу. *Посл.* **Wszystko mu idzie jak z płatka**, всё у него́ идётъ какъ по ма́слу, ему́ всё удаётся

Płatewka, -i, *ж.* пласти́нка.

Płatkowy, листово́й. **Płatkowe złoto**, листово́е зо́лото.

Płatnąć (kogo), нанести́ кому́ уда́ръ (*са́блею*).

Płatniczy, кассі́рскій, казначе́йскій.

Płatnik, -a, *м.* плате́льщикъ, казначе́й, кассі́ръ.

Płatność, -ści, *ж.* состоя́тельность; || вы́плата, платёжъ. **Chwila płatności**, срокъ платежу́.

Płatny, состоя́тельтый; || платёжный, распла́тный; || состоя́щій на жа́лованьи, получа́ющій пла́ту, жа́лованье; || плати́щійся (*о билетѣ*).

Płatwa, -y, *ж.* плотъ, *см.* **Tratwa**; || *Плотн.* ле́жень, ни́жняя обвя́зка, стропи́ло.

Pław, -u, *м.* водяно́е, черепоко́жное живо́тное; || еплавъ, го́нка лѣса, *см.* **Płatwa**; || пузыри́, кото́рые подвя́зываютъ, что́бы держа́ться на водѣ́; || пла́ваніе; || пото́къ, тече́ніе. **W pław**, вплавь. **W pław przebyć rzekę**, вплавь перепра́виться че́резъ рѣку́, переплы́ть рѣку́.

Pławiarnia, -ni, *ж. Горн.* промыва́льное ме́сто (*для руды́*).

Pławiarz, -a, *м.* промыва́льщикъ (*руды́*).

Pławić, пусти́ть вплавь, купа́ть (*лошадей*), сплавля́ть по рѣкѣ́ (*лѣсъ*), пла́вить, расплавля́ть, растопля́ть (*мета́ллы*); || * омочи́ть, ороси́ть. **Źrenice pławiła we łzach**, ея́ глаза́ бы́ли омочены́, орошены́ слезáми, она́ залива́лась слезáми.

Pławiciel, -a, *м.* сплáвщикъ (*лѣса по рѣкѣ*); || плавúльщикъ, литéйщикъ (*металловъ*).

Pławidło, Pławnisko, -a, *ср.* промывáльня (*для промывáнія металловъ*).

Pławnica, -y, *ж.* корúто, гдѣ промывáютъ рудý; || мѣсто для купáнья лошадéй.

Pławny, судохóдный.

Płaz, -a, *м.* (мало употреб. **Płaza,** *Стар.* **Plasza**) пресмыкáющееся живóтное, гадъ, гáдина; || клинóкъ шпáги, тесакá *или* палашá; || плитá (*кáмня*), лещáдь; || **Płaza,** орбúта, путь (*планéты*). || **Uderzył go płazem,** удáрилъ его плашмя́, обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ. **Dał mu kilka płazów,** далъ емý нѣсколько фýхтелей, удáрилъ плашмя́. *** Płazem puścić,** остáвить безъ наказáнія. **Uszło mu to płazem,** онъ дёшево отдѣлался отъ э́того, э́то прошло́ емý дáромъ.

Płazać, Płazać się, Płazić się, Płozić się, пóлзать, пресмыкáться, *см.* **Pełzać.**

Płazować, Opłazować, Wypłazować, бить фýхтелемъ, бить обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ, плашмя́, вмѣсто пáлки.

Pleban, -a, *м.* прихóдскій священникъ, *см.* **Proboszcz;** || настоя́тель цéркви.

Plebanja, -ji, *ж.* прихóдъ; || священúческій домъ, *см.* **Probostwo.**

Plebanowy, Plebański, священúческій, принадлежáщій священнику; || прихóдскій.

Plebejusz, -a, *м.* простолю́динъ, разночúнецъ; || плебéй.

Plec, -u, *м.* плечó,—употребúтельнѣе во мн. **Plecy, -ów, плéчи. Obrócić się plecami do kogo,** поворотúться къ кому́ зáдомъ, *см.* **Tył. Nie po moich to plecach,** э́то не по моúмъ сúламъ.

Pleć, полóть, выдёргивать негóдную травý.

Płeć, *род. п.* **płci,** *ж.* полъ. **Płeć męzka,** мýжескій полъ, мущúны. **Płeć żeńska,** жéнскій полъ, жéнщины; || цвѣтъ лицá. **Płeć biała,** бѣлый цвѣтъ лицá.

Plecianka, Plecionka, -i, *ж.* плетёнка, плетýшка.

Plecienie, -nia, *ср.* сплетéніе, снованіе.

Pleciuch, -a, Pleciuga, -i, *м.* сплётникъ, пустомéля.

Plecy, *см.* **Plec.**

Pleczny, плечнóй, плечевóй.

Pleczysty, плечúстый.

Plegotać, кудáхтать, клохтáть (*о кýрицѣ*); || * болтáть, сплётничать.

Plemię, -ienia, *ср.* плéмя, порóда; || колѣно, поколѣніе, родъ; || отрасль; || потóмокъ, рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.

Plemiennik, -a, *м.* потóмокъ, рóдственникъ въ нисходя́щей лúніи.

Plenić, удáбривать, утучня́ть, оплодотворя́ть. || **Plenić się,** размножáть, расплоди́ться.

Plenipotencja, -ji, *ж.* полномóчіе, довéренность, *см.* **Pełnomocnictwo.**

Plenipotent, -a, *м.* повéренный, довéренное лицó, уполномóченный.

Płenność, -ści, *ж.* плодорóдіе, плодорóдность, плодонóсность; || * плодовúтость, *см.* **Płodność.**

Płenny, плодорóдный, плодонóсный (*о землѣ*); || урожáйный (*годъ*); || * плодовúтый, *см.* **Płodny, Obfity.**

Plenum, *ср. Нескл.* комплéктъ, пóлное числó.

Pięsacz, *см.* **Piąsacz.**

Pleść, Platać, плесть, заплетáть. *** Pleść lada co, pleść koszałki opałki, pleść jak na mękach,** брéдить, завирáться, говорúть вздоръ, нести́, городúть чепухý, околёсную, молóть пустякú. **Plesek,** *см.* **Pleszek.**

Pleśń, -śni, *ж.* плѣсень, плѣснь; || *Мед,* молóчница (*болѣзнь*).

Pleśnieć, Spleśnieć, плѣснéвѣть, плѣснѣть, заплѣснéвѣть, цвѣсти́.

Pleśniwy, цвѣлый, заплѣснéвѣлый; || сѣрый (*о лóшади*).

Pięsy, *см.* **Piąsy, Piąs.**

Pleszczeć, Pleszczeć się, *см.* **Pluskać, Pluskać się.**

Pleszek, -szka, Plesek, -ska, *м.* нагрýдникъ (*у латъ*). **Pleszki, pleski na nogi,** лáты, покрывающія бедры́.

Plesznik, -a, *м. Бот.* комáрникъ, блошúникъ, богáтинка (*растéніе*).

Pleszowatość, -ści, *ж.* плѣшúвость.

Pleszowaty, плѣшúвый, *см.* **Łysy.**

Plet, -u. *м.* плотъ, парóмъ, перевóзный плотъ.

Pletliwość, -ści, *ж.* болтлúвость, пустомéльство.

Pletliwy, болтлúвый, долгоязы́чный, двуязы́чный, многорѣчúвый; || фальшúвый, лóжный.

Pletnia, -ni, *ж.* плеть.

Pletnica, -y, *ж.* плетёнка; || плетéнь.

Pletwa, Płetwa, -y, *ж.* плáвательное перó (*у рыбъ*).

Pletwisty, имѣющій плáвательное перó, *см.* **Pletwa.**

Plewa, -y, *ж. Бот.* плевá; || **Plewy,** вы́сѣвки, мякúна, пушúца, пелá.

Plewiacz, Plewiarz, -a, *м.* полóльщикъ.

Plewiaczka, Plewiarka, -i, *ж.* полóльщица.

Plewiasty, плéвельный; || *Бот.* чешýйчатый.

Plewić, полóть, выпáлывать.

Plewidło, -a, *ср.* полóтіе, выпáлываніе; || вы́полотыя трáвы.

Plewienie, -nia, *ср.* полóтіе, выпáлываніе.

Plewisty, Plewny, плевúстый.

Plewnia, -ni, *ж.* **Plewnik, -a,** *м.* плевнúца, мякúнникъ.

Plik, -u, *м.* **Plika, -i,** *ж.* пáчка, свёртокъ, свúвка (*бумáгъ*), *см.* **Pęk, Stos.**

Plinie, -nia, *ср.* родъ дѣтской игры́ (*въ чýрки*).

Plinta, -y, *ж. Архит.* плúнтусъ.

Pliszka, -i, *ж. Зоол.* трясогýзка, гýзица.

Pliwa, -y, *Умен.* **Pliwka, -i,** *ж.* кóжица, плевá, перепóнка.

Płocha, -y, *ж.* бердó (*ткáцкое*).

Płocho, легкомы́сленно, неосмотри́тельно, рóбко.

Płochość, -ści, *ж.* легкомы́слie, вѣтренность, непостоя́нство, неоснова́тельность, опроме́тчивость; || рóбость, трýсость.

Płochowiec, -wca, *м. Бот.* пуховни́къ, олеáндръ (*деревцó*).

Płochowierny, легковѣ́рный.

Płochy, легкомы́сленный, неоснова́тельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый; || рóбкій, пугли́вый.

Płócienko, -a, *ср.* холсти́нка.

Płócienna, -y, *ж.* холсти́нная, полотня́ная фáбрика.

Płóciennictwo, -a, *ср.* торго́вля полóтнами.

Płócienniczka, -i, *ж.* холщёвница, торгýющая полóтнами.

Płóciennik, -a, *м.* холщёвникъ.

Płócienny, полотня́ный, холщёвый, холстя́нóй, холсти́нный

Płóczek, -czka, *м.* промыва́льщикъ рýды.

Płócznica, -y, *ж.* лопáтка, скребóкъ, употребля́емый при промыва́нiи рýды.

Płód, -odu, *м.* плодъ, фруктъ; || *Анат.* зарóдышъ, утрóбный плодъ; || произведéнie, творéнie. **Płody ziemi,** произведéнія земли́. **Wydać płód,** принести́ плоды́, принести́ по́льзу; || потóмокъ, *см.* **Plemiennik.**

Płodność, -ści, *ж.* плодоро́дie, плодоро́дность; || плодови́тость, *см.* **Żyzność.**

Płodny, плодоро́дный, плодоно́сный, урожáйный; || плодови́тый; || обúльный, изобúльный, *см.* **Żyźny, Plenny, Urodzajny.**

Płodozmian, -u, *м. Агр.* многопóльная систéма.

Płodzić, Spłodzić, рождáть, роди́ть; || производи́ть; || прижива́ть, раждáть. **Spłodził z nią troje dzieci,** прижи́лъ съ нею трои́хъ дѣтéй. **Wszystko co ziemia płodzi,** всё что́ произвóдитъ земля́, *см.* **Rodzić.**

Płodziciel, -a, *м.* твори́тель, производи́тель; || роди́тель, *см.* **Rodzic.**

Płodzień, -nia, *м. Бот.* синеголóвникъ (*растéніе*).

Płodzieniec, -ńca, Płodzisz, -a, *Бот.* ломонóсъ, болóтный ранýнкулъ.

Płókać, Opłókać, Wypłókać, полоскáть, вы́полоскать.

Płókanie, -nia, *ср.* полоска́нie, промывáнie; || *Горн.* **Płókanie w wiszących sitach,** сúтная промы́вка рудъ.

Płomba, -y, *ж.* плóмба.

Płombiarz, -a, *м.* пломбиро́вщикъ.

Płombować, пломби́ровать, прикла́дывать клеймó; || пломби́ровать (*зýбы*).

Płomień, -nia, *м.* плáмя, плáмень.

Płomieńczyk, -a, *м. Бот.* боя́рская спѣсь (*растéніе*).

Płomieniowy, пламени́стый.

Płomienisty, Płomienny, плáменный, пламенѣющій, блистáющій, сверкáющій.

Płomyk, -a, *м.* небольшóй, слáбый плáмень; || *Бот.* плáменникъ (*трава́*).

Płon, -u, *м.* добы́ча, корúсть; || *Бот.* цвѣтéніе. **Plony,** *мн.* жáтва, жнитвó, убóрка, сборъ (*хлѣба, плодóвъ*), урожáй.

Płoń, Płonia, -ni, *ж.* прóрубь, отвéрстie во льдý, сквáжина; || продýшина въ садкѣ (*чтóбы рыба не задóхлась*).

Płonąć, Spłonąć, пылáть, горѣть, воспламеня́ться, распалáться. **Płonąć ze złości,** воспламеня́ться гнѣвомъ. || **Zapłonąć się od wstydu,** сгорѣть, покраснѣть отъ стыдá.

Płondrować, *см.* **Plądrować.**

Płondrowanie, *см.* **Plądrowanie.**

Płondrownik, *см.* **Plądrownik.**

Płonia, *см.* **Płoń.**

Płonica, -y, *ж. Мед.* скарлати́на (*болѣзнь*).

Płonić, Spłonić, изсушáть, истощáть; || выпáхивать (*зéмлю*); || **Płonić lód,** прорубáть на льдý прóруби. || **Płonić się,** истощáться, изсыхáть; || *см.* **Płonąć.**

Płonieć, изсыхáть, истощáться.

Płonienie, -nia, *ср.* (**gruntu**), истощéніе (*пóчвы*); || =(**lodu**), прорубáніе (*льда на рѣкѣ и т. д.*); || **Płonienie się,** румя́нецъ въ лицѣ.

Płonina, -y, *ж.* истощённое, безплóдное пóле.

Płonka, -i, *ж.* приви́вокъ, черенóкъ, прищéпокъ; || привúвное деревцó; || дúкое деревцó. **Szczepić płonkę,** прививáть.

Płonnik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот.* спóрышъ, однолѣ́тняя травá.

Płonność, -ści, *ж.* безплóдность, безплóдie, неплодоро́дie; || безполéзность, тщéтность, сýетность, тщетá, суетá.

Płonny, безплодный, неплодоро́дный; || тóщій, скýдный. **Zboże płonne,** неумолóтный хлѣбъ, необúльный зернóмъ; || тщéтный, напрáсный, сýетный. **Płonna nadzieja,** тщéтная надéжда. || *Рудок.* **Płonna ziemia,** безрýдная, пустáя жúла.

Płoskoń, -ni, Płoskońka, Płoskunka, -i, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Płoskunki, Płoskunne konopie,** *Бот.* матéрка, мáтка; || конопля́ныя волóкна, очúщенныя отъ костри́ки.

Płoskur, -u, *м.* **Płoskurnica, -y,** *ж.* пóлба (*родъ пшени́цы*).

Płoszczyk, -a, *м.* желёзко, копы́тце у стрелы́.

Płoszyć, Spłoszyć, пуга́ть, испуга́ть, спугну́ть, стращать, прогоня́ть, прогна́ть, отогна́ть, всполоши́ть.

Płoszydło, -a, *ср.* пу́гало, страши́лище, *см.* **Straszydło.**

Płot, -u, -a, *м.* и́згородь, плете́нь, забо́р, городьба́. **Żywy, samorodny płot**, жива́я и́згородь. **Płot kołowy**, частоко́л, тычи́нникъ. **Część płotu między palem a palem**, пря́сло, звено́ и́згороди. *Ирон.* **Trafił jak kulą w płot**, попа́лъ въ проса́къ, попа́лъ изъ кулька́ въ рогóжку. **Koło płota chodzić**, говори́ть обинька́ми, виля́ть. **Tegoż to płotu kół**, лю́ди одного́ разбо́ра, покро́я, со́рта.

Płotek, -tka, *м.* забо́рикъ, небольшо́й плете́нь, и́згородь.

Płotka, -i, *ж.* сплётня. **Płotki**, *мн.* сплéтни; || болтовня́, вздоръ, чепуха́, *см.* **Bzdurstwo.**

Płotka, -i, *ж. Зоол.* плотва́, плоти́ца (*ры́ба*).

Płotkarka, -i, *ж.* сплётница.

Płotkarz, -a, *м.* сплётникъ.

Płótno, -a, *ср.* полотно́, холстъ, холсти́на. **Płótno zgrzebne**, дерю́га. **Płótno grube, parć**, вотóла. **Płótno woskowane**, вощáнка, клеёнка. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестреди́на. **Płótno drukowane**, набóйка, вы́бойка. **Płótno żaglowe**, паруси́на.

Płotowy, плетнёвый, забóрный.

Płoty, *см.* **Sploty.**

Płowa, -y, *ж.* пусты́е колóсья.

Płowić, желти́ть, кра́сить въ жёлтый цвѣтъ.

Płowieć, Spłowieć, желтéть, вы́сохнуть отъ со́лнца, отъ за́сухи, блёкнуть, поблёкнуть,

Płowy, полóвый, и́зжелта бéлый, пла́вый, була́ный, соловóй.

Płoza, -y, *ж.* брусóкъ, полоса́, по́лозъ, полóзья (*у санéй*).

Płta, -y, *ж. Стар. см.* **Tratwa.**

Pluć, *см.* **Plwać.**

Plucha, -y, *Общ.* неря́ха, неопря́тный человѣкъ, *или* же́нщина.

Plucie, *см.* **Plwanie.**

Płucka, *мн. Повар.* внутренности, потроха́.

Płucnik, -a, *м. Бот.* медуни́ца, меду́нка, лёгочница, бéлостóйка.

Płucny, Płucowy, *Анат.* лёгковый, лёгочный.

Płuco, -a, *ср. Анат.* лёгкое. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Płuca**, лёгкія.

Pludry, -ów, *мн.* шарава́ры, *см.* **Pantalony, Szarawary.**

Pług, -a, *м.* плугъ; || соха́. **Pługiem robić**, пахáть, обрабóтывать зéмлю.

Plugawić, Splugawić, мара́ть, замара́ть, па́чкать, выпачкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязни́ть. || **Plugawić się**, мара́ться, па́чкаться, грязни́ться.

Plugawica, -y, *ж.* неря́ха, грязну́ха, замара́шка, неопря́тная же́нщина.

Plugawiec, -wca, *м.* неря́шливый, гря́зный человѣкъ, замара́ха.

Plugawość, -ści, *ж.* неря́шливость, неопря́тность, грязнота́, га́дость, ме́рзость, скве́рность, па́кость.

Plugawstwo, -a, *ср.* ме́рзость, дрянь, га́дость, грязь, нечистота́.

Plugawy, плюга́вый, неря́шливый, неопря́тный, гря́зный, па́костный.

Pługowy, плуговóй.

Plus, бóлѣе, бóльше. **Plus licytant**, дающій бóльшую цѣну; || *Мат.* плюсъ (*знакъ сложе́нія*).

Plusk! *Звук.* плёпъ!

Plusk, -u, *м.* плеска́ніе, плёпаніе; || сля́коть, *см.* **Pluta.**

Pluskać, Plusnąć, плеска́ть, плесну́ть.

Pluskanie, -nia, *ср.* плеска́ніе.

Pluskiewka, -i, *ж. Умен.* клóпикъ.

Pluskiewnik, -a, *м. Бот.* клопови́дъ (*расте́ніе*).

Pluskota, -y, *ж.* сля́коть, нена́стье, дождли́вое врéмя.

Pluskotny, нена́стный, дождли́вый.

Pluskowiec, -wca, *м. Зоол.* водяно́й скорпіóнъ (*расте́ніе*).

Pluskwa, -y, *ж.* клопъ; || *Бот.* клопóвное сѣмя.

Pluszczeć, струи́ться, лить ручьёмъ. **Deszcz pluszcze**, дождь льётъ ручьёмъ, льётъ какъ изъ ведра́.

Pluta, -y, *ж.* нена́стье, сля́коть.

Pluton, -u, *м. Воен.* взводъ.

Pluwjał, -u, *м.* священническая ри́за.

Płużny, плуговóй.

Płużyć, успѣва́ть, удава́ться.

Płużyca, -y, *ж.* родъ плу́га съ рукоя́тками.

Płużysko, -a, *ср.* сидѣлка (*у плуга́*).

Plwać, Pluć, Plunąć, плева́ть, плюнуть,

Plwacz, -a, *м.* плева́ка, харкýнъ.

Plwaczka, -i, *ж.* харкýнья; || плева́льникъ, плева́льница, *см.* **Spluwaczka.**

Plwanie, Plucie, -a, *ср.* плева́ніе, хáрканіе.

Plwocina, -y, *ж.* харкóтина.

Płyn, -u, *м.* жи́дкость; || токъ.

Płynąć, плыть, пла́вать, течь, протека́ть, **Płynąć na rzece**, пла́вать по рѣкѣ. **Rzeka płynie około murów**, рѣка́ протека́етъ óколо стѣнъ, *см.* **Pływać**; || проистека́ть, исходи́ть.

Płynienie, -nia, *ср.* пла́ваніе, тече́ніе. **Płynienie krwi**, кровотече́ніе. || *Мед.* перелóй, гонорéя.

Płynnie, пла́вно, гла́дко.

Płynność, -ści, *ж.* жи́дкость; || пла́вность. **Płynność wody**, жи́дкость воды́. **Płynność mowy**, пла́вность рѣчи.

Płynny, жи́дкій, теку́чій; || пла́вный.

Płyt, -u, *м.* плотъ, плоты́, го́нка (*лѣсу*); || *Стар.* остреё, лезвеё; || плита́, лéщадь (*ка́мня*).

Płyta, -y, *ж.* внýтренняя пустотá пéчи (*гдѣ расплáвливается мѣдь*); || плитá. **Plita okopowa,** спусковáя плитá. **Plita gzemsowa,** карнúзная плитá. **Plita flizowa,** лещадная плитá. *Горн.* **Plita surowiznowa,** чугýнная доскá.

Płytki, плóскій, рóвный, глáдкій; || мéлкій, неглубóкій; || *повéрхностный. **Miejsca płytkie,** мéли. **Głowa płytka,** повéрхностный умъ.

Płytkość, -ści, *ж.* мáлая глубинá, мелковóдіе (*рѣки*).

Płytownik, -a, *м.* плитолóмъ.

Pływać, Płynąć, плáвать, плыть.

Pływacz, -a, *м.* плáватель, пловéцъ; || *Зоол.* колпакъ, колпица (*птúца*); || водянóй жукъ; || *Бот.* болóтный лѣнъ, воронковóдъ.

Pływaczka, -i, *ж.* плáвательница, плáвальщица; || плáвательный пузырь *или* снарядъ, || *см.* **Pływanie;** || мéлкое мéсто въ рѣкѣ, гдѣ купáютъ лошадéй, бродъ.

Pływanie, -nia, *ср.* плáваніе.

Pływny, плáвательный.

Pniaczek, -czka, *м.* пенёкъ.

Pniak, -a, *м.* пень съ корéньями; || чурбáнъ, отрýбокъ.

Pniakowy, Pniowy, пенéчный, относúщійся къ пню *или* къ пеньку.

Po, по, пóслѣ;—предлóгъ трéбующій падежéй: винúтельнаго, дáтельнаго и предлóжнаго. Бóльшею чáстію употребленіе егó сходно съ рýсскимъ. Слѣдующіе примѣры покáзываютъ отступленія: **Chodzić po polach,** ходúть по полúмъ. **Podróżować po Włoszech,** путешéствовать по Итáліи. **Bić kogo po plecach,** бить когó по плечáмъ. **Po gwiazdach płynąć,** плыть по теченію звѣздъ. **Po nocy chodzić,** ходúть нóчью. **Po potopie,** пóслѣ потóпа. **Po Chrystusie,** пóслѣ Рождествá Христóва. **Po deszczu pogoda,** пóслѣ дождя́ хорóшая погóда. **Dostać co po kim, mieć co po kim,** получúть что въ наслѣдство отъ когó. **Być po czém,** быть готóвымъ, окóнчить что-либо. **Jużem po śniadaniu,** я уже́ позáвтракалъ. **Jużem po obiedzie,** я уже́ пообѣдалъ. **Już po wojnie,** война́ уже́ окóнчилась. **Już po nim,** всё кóнчилось, онъ погúбъ. **Już po wszystkiém,** конéцъ всемý, всё потéряно. **Po czasie, po harapie,** не во́ время, уже́ пóздно. **Nic po nim,** онъ никудá не годúтся. **Co mnie potém?** что́ мнѣ въ э́томъ? какáя мнѣ отъ э́того пóльза? **Mówić po szczerości,** говорúть открóвенно. **Po jednemu ich wypuścił,** выпустилъ ихъ по одинóчкѣ. **Długa aż po pas broda,** длúнная до пóяса борода́. **Po wszystkie dni moje,** во всю мою́ жизнь. **Po dziś dzień,** до сихъ поръ, донынѣ. **Aż po ten czas,** до сегó врéмени. **Iść po co,** итти́ за чѣмъ. **Po co o tém tyle pisać?** къ чему́ объ э́томъ стóлько писáть? **Po rozum jechać do Francji,** ѣхать во Фрáнцію для образованія себя́. **Dał im po dwa ruble,** далъ имъ по два рубля́. **Po drugi, trzeci, ostatni raz,** во второ́й, трéтій, послѣдній разъ. **Po pierwsze, po drugie i t. d.,** вопéрвыхъ, вовторы́хъ и т. д. **Cztery pokoje jeden po drugim,** четы́ре кóмнаты рядомъ, одна́ пóдлѣ другóй. **Krewni po ojcu, po matce,** родны́е со стороны́ отцá, мáтери. **Spodziewać się czego po kim,** ожидáть чегó нибýдь отъ когó. **Po żonie wziął tę wieś,** онъ взялъ э́ту дерéвню за женóю. **Po nad, Po za,** *см.* **Ponad, Poza.**

Pobajać, навráть, наболтáть, наговорúть всякихъ пустякóвъ.

Pobaraszkować, побесѣдовать, поболтáть, провести́ врéмя въ разговóрахъ.

Pobawić (gdzie), останови́ться, пробы́ть гдѣ нѣкоторое врéмя.

Pobić, разбúть, поразúть.

Pobicie, -cia, *ср.* разбúтіе, пораженіе; || покры́шка (*дóма*), *см.* **Pobijanie.**

Pobiedz, Pobiegnąć, Pobieżeć, побѣжáть.

Pobiegać, побѣгать.

Pobielać, Pobielić, бѣлúть, побѣлúть (*стѣны, домъ*); || лудúть, вылýживать (*мѣдную посýду*); || глазýрить, мурáвить (*глúняную посýду*), *см.* **Polewać.**

Pobielacz, -a, *м.* красúльщикъ, бѣлúльщикъ; || лудúльщикъ (*мѣдной посýды*); || мурáвщикъ (*глúняной посýды*).

Pobielanie, Pobielenie, -nia, *ср.* бѣлéніе; || лужéніе (*мѣдной посýды*); || мурáвленіе (*глúняной посýды*).

Pobielany, вы́бѣленный; || лужёный; || мурáвленный, *см.* **Pobielać.**

Pobierać, взимáть, собирáть; || получáть.

Pobieranie, -nia, *ср.* взимáніе, собирáніе; || получéніе.

Pobierki, -ów, *мн.* остáтки, обóрыши; || сборъ остáвшихся пóслѣ жáтвы колóсьевъ.

Pobieżny, лёгкій на ходý; || *повéрхностный.

Pobijać, Pobić, слегкá вколáчивать, вколотúть, вбивáть, вбить; || покрывáть (*крышу*); || набивáть обручáми (*бóчку*).

Pobijanie, -nia, *ср.* вколáчиваніе; || покры́шка (*крóвли*); || набиваніе обручáми (*бóчки*).

Pobitka, -i, *ж.* навѣсъ отъ дождя́ на сýднѣ; || колóда дéрева разрýбленная пополáмъ; || *Стар.* схвáтка, стычка, разбúтіе (*войска*).

Pobłądzić, *см.* **Zbłądzić.**

Pobłażać, поблажáть, потвóрствовать, потакáть, бáловать.

Pobłażanie, -nia, *ср.* потвóрство, потакáніе, баловствó; || послабленіе, попустúтельство.

Poblizki, ближáйшій, находя́щійся поблúзости, смéжный.

Poblizko, поблúзости, не въ дáльнемъ разстоя́ніи.

Poblizkość, -ści, *ж.* блúзость, смéжность.

Pobliżu, w pobliżu, вблизи́, бли́зко, недалёко.

Pobocz, -u, и -y, *м.* и *ж.* сосѣ́дство, бли́зость, сне́жность; || по́водъ, поводо́къ (*для лошадей*).

Pobocze, -a, *ср. Стар.* разгоро́дка въ лошади́ныхъ сто́йлахъ, *см.* **Przewora.**

Pobocznica, -y, *ж. Стар.* бокъ, сторона́; || *Воен.* фланъ; || ***побо́чная** цѣль; || нало́жница.

Pobocznik, -a, *м.* по́длѣ, ря́домъ стоя́щій; || рожо́къ у канделя́бра.

Poboczny, боково́й; || сторо́нній, посторо́нній; || побо́чный, незако́нный, до бра́ка рожде́нный. **Linja poboczna pokrewieństwa**, побо́чная, боковая ли́нія родства́. **Dzieci poboczne**, незаконнорожде́нныя де́ти. **Pokoje poboczne**, сме́жныя ко́мнаты, *см.* **Oboczny.**

Pobój, -ju, *м.* бой, би́тва.

Pobojowisko, -a, *ср.* побо́ище.

Pobok, *Стар. см.* **Obok. Usiąść komu na poboku**, сѣсть съ кѣмъ ря́домъ.

Pobok, -u, *м. Горн.* стѣнка.

Pobór, -oru, *м.* нало́гъ, по́дать, по́шлина, сборъ, *см.* **Podatek**; || взима́ніе, сборъ податей; || рекру́тскій набо́ръ; || **Pobór summy**, взыска́ніе су́ммы.

Poborca, -y, *м.* пріёмщикъ. сбо́рщикъ податей, по́шлинъ и т. д.; || квесторъ (*у дре́вних Ри́млянъ*).

Poborny, подлежа́щій по́дати, плати́вшій по́дати.

Poborowy, *см.* **Podatkowy.**

Pobożność, -ści, *ж.* благочести́е, на́божность, благоговѣ́ніе.

Pobożny, благочести́вый, на́божный, религіо́зный.

Pobrać, взять, забра́ть. || **Pobrać się**, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться.

Pobrat, -u, *м.* **Pobrata, -y**, *ж. Стар.* коро́ткость, дру́жеское, коро́ткое обхожде́ніе, тѣ́сная связь, бра́тскій сою́зъ.

Pobratać się, побрата́ться, жить побра́тски, въ тѣ́сной дру́жбѣ, дружелю́бно.

Pobraterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское согла́сіе, дру́жество.

Pobratym, -a, *м.* и́скренній другъ. прія́тель; || сора́тникъ, това́рищъ по ору́жію, однополча́нинъ.

Pobratymczy, Pobratymski, ро́дный, ро́дственный; || дру́жескій, соединённый тѣ́снымъ сою́зомъ дру́жества.

Pobratymstwo, -a, *ср.* бра́тство; || родство́, сродство́, свойство́, *см.* **Powinowactwo.**

Pobredzić, спу́таться, сби́ться, оши́биться.

Pobroczyć, обагри́ть кро́вью, окрова́вить.

Pobrzeże, -a, *ср.* побере́жье, прибере́жье.

Pobrzeżny, прибре́жный, береговой́.

Pobrzeżne, -ego, *ср.* побере́жное (*по́шлина за привалъ судо́въ*).

Pobudka, -i, *ж.* побужде́ніе, по́водъ, слу́чай, побуди́тельная причи́на; || *Воен.* побу́дка (*бараба́нный бой на у́тренней заре́*).

Pobudzać, Pobudzić, побужда́ть, побуди́ть, понужда́ть, пону́дить; || поощря́ть, поощри́ть; || внуша́ть, внуши́ть.

Pobudzanie, Pobudzenie, -nia, *ср.* **побужде́ніе**, возбужде́ніе, внуше́ніе.

Pobudzić, разбуди́ть, *см.* **Pobudzać.**

Pobudziciel, -a, *м.* побуди́тель, зачи́нщикъ, поощри́тель; || дви́гатель, *см.* **Poruszyciel.**

Poburzać (kogo, na kogo), Poburzyć, возбужда́ть, вооружа́ть, подстрека́ть, поджига́ть (*про́тивъ кого́*); || разгроми́ть, разруша́ть, разру́шить, разори́ть, разори́ть.

Pobyć, побы́ть, побыва́ть.

Pobyt, -u, *м.* пребыва́ніе, жи́тельство; || жили́ще, обита́лище; || существова́ніе.

Pocałować, поцѣлова́ть.

Pocałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе.

Pocałunek, -nku, *м.* поцѣлу́й.

Pocenie się, -nia się, *ср.* поте́ніе.

Pochewka, -i, *ж. см.* **Pochwa.**

Pochłaniać, Pochłonąć, поглоща́ть, поглоти́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Pochlebca, y, *м.* льстецъ, ласка́тель.

Pochlebiać, Pochlebić, льстить; || потво́рствовать, угожда́ть.

Pochlebianie, -nia, *ср.* льсти́вость, ласка́тельство; || потво́рство, уго́дливость.

Pochlebnica, -y, Pochlebniczka, -i, Pochlebnisia, -si, *ж.* ласка́тельница, льсти́вица, лиса́.

Pochlebniczek, -czka, Pochlebniś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Pochlebnie, ле́стно.

Pochlebnik, *см.* **Pochlebca.**

Pochlebny, ле́стный; || льсти́вый. **Pochlebna nadzieja**, ле́стная наде́жда. **Pochlebna mowa**, льсти́вая рѣчь.

Pochlebstwo, -a, *ср.* лесть, ласка́тельство.

Pochłonąć, *см.* **Pochłaniać.**

Pochmurno, па́смурно, су́мрачно, мра́чно; || угрю́мо.

Pochmurność, -ści, *ж.* па́смурность, мра́чность, су́мрачность; || угрю́мость, угрю́мый, па́смурный видъ.

Pochmurny, па́смурный, нахму́ренный, мра́чный, су́мрачный; || угрю́мый.

Pochód, -odu, *м.* похо́дка ходъ, по́ступь; || *Воен.* похо́дъ, перехо́дъ, маршъ; || происхожде́ніе, нача́ло, исто́чникъ (*чего́ нибудь*).

Pochodnia, -ni, *ж.* фа́келъ; || свѣ́точъ.

Pochodniarz, -a, *м.* фа́кельщикъ, дѣлающій фа́келы.

Pochodnik, -a, *м.* фа́кельщикъ.

Pochodniowy, фа́кельный.

Pochodność, -ści, *ж.* происхожде́ніе; || произво́дство.

Pochodny, произво́дный.

Pochodzenie, -nia, *ср.* происхожде́ніе, родъ.

Pochodzić, походи́ть, погуля́ть; || происходи́ть. **To pochodzi z dobrego serca**, э́то происхо́дитъ отъ до́браго се́рдца.

Pochodzisto, отло́го, пока́то, накло́нно, || бы́стро, ши́бко.

Pochodzistość, -ści, *ж.* отло́гость, пока́тость, накло́нность; || быстрота́.

Pochodzisty, отло́гій, пока́тый, накло́нный; || бы́стрый, ши́бкій.

Pochop, -u, *м.* рве́ніе, напряже́ніе, уси́ліе, поры́въ, нату́га; || горя́чность, стреми́тельность.

Pochopność, -ści, *ж.* поня́тливость, прово́рство, ло́вкость; || ско́рость, быстрота́ (*соображе́нія*), пры́ткость.

Pochopny, поня́тливый, прово́рный, ло́вкій; || ско́рый, бы́стрый, охо́тный, пры́ткій.

Pochować, схорони́ть; || спря́тать. **Pochować umarłego**, схорони́ть уме́ршаго.

Pochowanie, -nia, *ср.* погребе́ніе (*уме́ршаго*).

Pochrzepcizna, -y, *ж.* **Pochrzept, -u**, *м.* станова́я кость, позвоно́чникъ.

Pochwa, -y, *ж.* ножны́, влага́лище; || *Анат.* рука́въ ма́тки; || пахви́, *мн.* (*въ у́пряжи лошаде́й*).

Pochwała, -y, *ж.* похвала́, хвала́.

Pochwalać, Pochwalić, восхваля́ть, выхваля́ть, хвали́ть.

Pochwalca, -y, *м.* хвали́тель.

Pochwałka, *см.* **Przechwałka**.

Pochwalny, похва́льный, одобри́тельный.

Pochwila, -i, *ж.* **Pochwilek, -lku**, *м.* коро́ткое вре́мя.

Pochwycić, схвати́ть.

Pochyba, -y, *ж.* про́махъ, погрѣ́шность; || сомнѣ́ніе. **Bez pochyby**, несомнѣ́нно, безъ сомнѣ́нія.

Pochybić, Pochybiać, не попа́сть, не попада́ть, сдѣ́лать про́махъ, промахну́ться.

Pochybnie, оши́бочно, сомни́тельно, невѣ́рно.

Pochybność, -ści, *ж.* оши́бочность, погрѣши́тельность, сомни́тельность.

Pochybny, оши́бочный, погрѣши́тельный, сомни́тельный.

Pochylać, Pochylić, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. || **Pochylać się, Pochylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, склоня́тся, склони́ться, нагиба́ться, нагну́ться.

Pochylanie, Pochylenie, -nia, *ср.* наклоне́ніе, нагиба́ніе, накло́нъ.

Pochylisty, ги́бкій; || пода́тливый.

Pochyło, отло́го, накло́нно.

Pochylony, отло́гій, накло́нный; || согну́вшійся.

Pochyłość, -ści, *ж.* отло́гость, поло́гость, пока́тость, накло́нность; || отко́съ, укло́нъ, скатъ.

Pochyły, отло́гій, поло́гій, пока́тый, накло́нный, наклонённый.

Pochynąć się, спотыкну́ться, пошатну́ться.

Pociąg, -u, *м.* влече́ніе, побужде́ніе, скло́нность, стремле́ніе (*къ чему́*); || по́черкъ (*пера́*), штрихъ, черта́ проведённая ки́стью; || связь въ иде́яхъ; || у́пряжь (*лошаде́й*). **Koń od pociągu**, упряжна́я ло́шадь; || по́ѣздъ (*желѣ́зной доро́ги*); || **Pociąg artyleryjski**, артиллери́йскій обо́зъ.

Pociągać, привлека́ть, увлека́ть, притя́гивать. **Pociągać kogo do prawa**, призыва́ть въ судъ, привлека́ть къ суду́.

Pociągający, привлека́тельный, увлека́тельный.

Pociąganie, Pociągnienie, -nia, *ср.* дёрганіе, притя́гиваніе, привлече́ніе. **Za pociągnięciem sznurka**, дёрнувши за шнуро́къ, потяну́вши шнуро́къ. || **Pociągnienie**, тре́бованіе ко взыска́нію.

Pociągłość, -ści, *ж.* продолгова́тость, ова́льность.

Pociągły, продолгова́тый, ова́льный.

Pociągnąć, Pociągać, привлека́ть, привле́чь, тяну́ть, потяну́ть, тащи́ть, потащи́ть. || **Pociągnąć co czém**, покры́ть чѣмъ, нама́зать, натере́ть; || **Pociągnąć za sobą**, увле́чь за собо́ю; || **Pociągnąć worka**, разкоше́литься, не жалѣ́ть де́негъ; || **Pociągnąć do siebie**, привле́чь къ себѣ́, примани́ть, прельсти́ть; || **Pociągnąć kogo do prawa, do sądu**, привле́чь къ суду́. || **Pociągnąć nóż ogniwkiem**, наточи́ть ножъ объ сталь. || **Pociągać się**, тащи́ться, тяну́ться, тяга́ться; || относи́ться (*къ кому́*), ссыла́ться (*на кого́ или на что́*).

Pociągnięcie, -cia, *ср.* привлече́ніе **Pociągnięcie do odpowiedzialności**, привлече́ніе къ отвѣ́тственности.

Pociągowy, пу́щенный въ ходъ. относя́щійся къ по́ѣзду желѣ́зной доро́ги; || упряжно́й. **Koń pociągowy**, упряжна́я ло́шадь.

Pociask, -u, Pociaszczek, -szczka, *м.* кочерга́, гребо́къ.

Pocić się, потѣ́ть.

Pocichu, *см.* **Cicho**.

Pociecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, отра́да, утѣ́ха, услажде́ніе.

Pocięgiel, -gła, *м.* по́тягъ (*реме́нь съ сши́тыми конца́ми, кото́рымъ сапо́жники приде́рживаютъ на колѣ́нѣ ко́жу и́ли о́бувь, во вре́мя шитья́*).

Pociemku, *Нар.* впотьма́хъ.

Pocierać, Potrzeć, потира́ть, потере́т || **Pocierać kim**, презира́ть кого́, пренерега́ть кѣмъ. **Cudze kąty pocierać**, ск та́ться по чужи́мъ угла́мъ. || **Pocierać s z kim**, состяза́ться, боро́ться съ кѣмъ.

Pocieranie, Potarcie, -a, *ср.* потира́н тре́ніе.

Pociesać, обтесáть.

Pocieszać, Pocieszyć, утѣшáть, утѣшúть.

Pocieszający, утѣшúтельный, успокоúтельный.

Pocieszalny, выражáющій сожалѣніе.

Pocieszanie, Pocieszenie, -nia, *ср.* утѣшéніе, успокоéніе.

Pociesznie, забáвно.

Pocieszny, забáвный, потѣшный.

Pocieszyć, *см.* Pocieszać, Cieszyć.

Pocieszyciel, -a, *м.* утѣшúтель.

Pocieszycielka, -i, *ж.* утѣшúтельница.

Pocięty, порýбленный, исѣченный.

Pocilnica, -y, *ж.* бáня, паровáя бáня, полóкъ (*въ бáнѣ*).

Pociosać, *см.* Pociesać.

Pocisk, -u, *м.* удáръ; || стрѣлá, дрóтикъ, метáльное копьё.

Począć, *см.* Poczynać.

Początek, -tku, *м.* начáло. **Od początku do końca**, отъ начáла до концá. **Z początku**, снача́ла. || **Początki**, *мн.* начáльныя основáнія (*наýки*).

Początkowo, первоначáльно.

Początkowy, начáльный, первоначáльный.

Poczciwie, чéстно, добросóвѣстно, прямодýшно.

Poczciwiec, -wca, *м.* чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный человѣкъ, чéстная душá.

Poczciwość, -ści, *ж.* чéстность, добросóвѣстность, прямотá души́, прямодýшіе.

Poczciwy, чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный.

Poczęcie, -cia, *ср.* начáтіе, зачáтіе. **Niepokalane poczęcie**, безгрѣ́шное зачáтіе, *см.* Niepokalany.

Poczekać, подождáть.

Poczekanie, -nia, *ср* ожидáніе. **Zrobić co na poczekaniu**, сдѣлать что́-либо безъ отлагáтельства.

Poczesne, -ego, *ср.* почти́тельное приношéніе, подáрокъ въ знакъ уваженія.

Poczesnie, съ чéстію, съ достóинствомъ; || прили́чно, благопристóйно.

Poczesność, -ści, *ж.* честь, достóинство; || прили́чіе, благопристóйность.

Poczesny, чéстный, благопристóйный, пристóйный, прили́чный, порядочный; || почётный. **Poczesny obywatel**, почётный гражданúнъ.

Poczęstować, попóдчивать.

Poczet, -cztu, *м.* числó; || свúта, пóѣздъ, кортéжъ; || спúсокъ, рее́стръ.

Poczęty, начáтый, зачáтый, *см.* Począć, Poczynać.

Poczta, -y, *ж.* пóчта. **Poczta wozowa**, тяжёлая пóчта. **Poczta listowa, konna**, лёгкая пóчта. **Jechać pocztą**, ѣхать по пóчтѣ; || *см.* Posterunek; || *Стар.* честь, почётъ.

Pocztamt, -u, *м.* почтáмтъ.

Pocztarski, почтáрскій.

Pocztarz, -a, *м.* почтáрь.

Poczthalter, -a, *ж.* почтсодержáтель, содержáтель почтъ.

Poczthalterja, -ji, *ж.* почтовóй дворъ; || содержáніе пóчты.

Pocztmistrz, -a, *м.* почтмéйстеръ.

Pocztowy, почтовóй, **Pocztowa zapłata**, прогóны, плáта за провóзъ почтовы́ми лошадьмú.

Poczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.

Poczuwać, Poczuć, чýвствовать, почýвствовать, ощущáть, ощути́ть. || **Poczuwać się (w czém, do czego)**, сóвѣститься, чýвствовать себя́ винóвнымъ въ чёмъ нибýдь, сознавáть свою́ ошúбку.

Poczuwanie się, Poczucie się, -a się, *ср.* сóвѣстливость, внýтренное сознáніе сóбственной винú, ошúбки, погрѣ́шности.

Poczwara, -y, *ж.* чудóвище, урóдъ.

Poczwarka, -i, *ж.* кýколка, златни́ца (*у наскомы́хъ*).

Poczwarte, вчетвёртыхъ.

Poczwórka, -i, *ж.* четверня́, четвёрка (*лошадéй*), *см.* Czwórka.

Poczwórny, четверно́й, вчéтверо слóженный. **Powóz poczwórny**, четырехмѣ́стный экипáжъ.

Poczynać, Począć, начинáть, начáть.

Poczynanie, -nia, Poczęcie, -cia, *ср.* начинáніе.

Poczytać, почитáть (*кни́гу*). **Poczytywać**, считáть, почитáть, полагáть; || признавáть; || вмѣня́ть. || **Poczytać się**, счúтаться, считáть себя. **Poczytał się za zgubionego**, онъ считáлся погúбшимъ, его считáли погúбшимъ.

Poczytalność, -ści, *ж.* вмѣня́емость.

Poczytalny, вмѣня́емый.

Poczytanie, Poczytywanie, -nia, *ср.* припúсываніе, вмѣнéніе, отнесéніе. || **Poczytanie się**, выдавáніе себя́ за кого́, за что́, припúсываніе себѣ́ чего́ либо.

Pod, подъ. **Obozować pod miastem**, стоя́ть лáгеремъ подъ гóродомъ, въ видý гóрода. **Pod panowaniem Piotra Wielkiego**, въ цáрствованіе Петрá Велúкаго. **Pod pokrywką pobożności**, подъ ви́домъ благочéстія. **Ma stu ludzi pod sobą**, у негó сто человѣкъ въ командѣ. **Wyznać pod przysięgą**, сознáть подъ прися́гою. **Pod czas sejmu**, во врéмя сéйма. **Pod wieczór**, подъ вечеръ, къ вéчеру. **Trzymać co pod kluczem**, держáть что́ подъ замкóмъ. **Pod karą**, подъ опасéніемъ наказáнія. || Предлóгу **Pod** иногдá предшéствуетъ **Z** (*изъ*). **Dostać z pod stołu**, достáть изъ подъ столá. || *Нар.* **Pod spodem**, снúзу, съúсподи.

Podać, Podawać, подáть, подавáть. **Podać do wiadomości**, огласúть, объявúть, предъявúть, сообщúть свѣдѣніе; || передавáть, перескáзывать, разскáзывать. **Pisarze starożytni podają...., дрéвніе писáтели разскáзываютъ.....**

Podagra, -y, *ж. Мед.* подáгра.

Podagrycznik, -a, *м. Бот.* снить (*растéніе*).

Podagryczny, подагри́ческій.

Podagryk, -a, *м.* подáгрикъ.

Podanie, -nia, *ср.* прошéніе, прóсьба. || **Podanie incydentalne,** чáстная прóсьба. **Podanie interwencyjne,** прошéніе трéтьяго лицá о приня́тіи учáстія въ дѣлѣ совокýпно съ истцóмъ *или* отвѣтчикомъ; || предáніе, традúція. || **Podawanie,** передáча, отдáча, *см.* **Podać.**

Podarek, -rka, *м.* подáрокъ, даръ.

Podarkowy, подáрочный.

Podarować, подари́ть; || прости́ть. **Podarować winę,** прости́ть вину́, *см.* **Darować.**

Podarowanie, -nia, *ср.* дарéніе.

Podarunek, -nku, *м.* подáрокъ.

Podatek, -tku, *т.* пóдать, пóшлина, налóгъ; || оброкъ. **Podatek gruntowy,** позéмельный налóгъ. **Podatek stały,** окладнáя пóдать. **Podatek gorzelny,** питéйный сборъ. **Podatek dworski,** подвóрное. **Podatek stały,** прямáя пóдать. **Podatek niestały,** кóсвенная. **Nałożyć podatek,** обложи́ть пóдатью. **Uległy podatkowi,** подáтный, оброчный. **Wolny od podatku,** освобождённый отъ податéй.

Podatkować, плати́ть, вноси́ть пóдати.

Podatkowanie, -nia, *ср.* раскла́дка податéй, подáтный сборъ.

Podatkowy, подáтный, относя́щійся къ пóдати, пóшлинный.

Podawać, *см.* **Podać.**

Podawacz, -a, Podawca, -y, *м.* подáтель, вручúтель; || имéющій прáво раздавáть духóвныя мѣстá, *см.* **Kolator.**

Podawanie, -nia, *ср.* подáча, подавáніе.

Podawca, -y, *м.* подáтель.

Podawczyni, -ni, *ж.* подáтельница.

Podawczy, вводный. **List podawczy,** вводный листъ, свидѣтельство о вводѣ во владѣніе имѣніемъ. **Akt podawczy,** сдáточная óпись.

Podbechtać, Podbechtywać, подстрекнýть, подстрекáть, побуждáть кого́ къ чемý, подвадóривать, подговáривать.

Podbiał, -u, *м. Бот.* бѣлокопúтникъ, мать и мáчиха.

Podbić, Podbijać, подбúть, подбивáть, сбить, сбивáть, отбúть, отбивáть, подколотúть, подколáчивать. || **Podbijać (licytującego),** набивáть цѣну, надбавля́ть, наддавáть (*на публúчныхъ торгáхъ*); || **Podbić kogo pod siebie,** покори́ть, завоевáть, поработúть. || **Podbijać się, Podbić się,** пораниться, ушибúться; || взвивáться, возноси́ться, поднимáться вверхъ.

Podbicie, -cia, *ср.* завоевáніе, покорéніе, завладѣніе. || **Podbicie oczu,** синякú подъ глазáми; || подбóй, подклáдка (*въ плáтьи*); || передóкъ, верхъ (*башмака́*).

Podbiciel, -a, *м.* завоевáтель.

Podbiedz, Podbiegać, подбѣжáть, подбѣгáть; || * застигáть, нападáть врасплóхъ. || **Podbiegać krwią,** наливáться кровью. **Krwią mu oczy podbiegły,** у негó глазá налúлись кровью.

Podbieleć, побѣлúть.

Podbierać, Podebrać, подбирáть, подобрáть; || поднáть, поднимáть; || подмывáть. **Rzeka podbiera brzegi,** рѣка́ подмывáетъ берегá. **Podbierać pod siebie,** прибирáть къ своúмъ рукáмъ, присвóивать, захвáтывать, овладѣвáть.

Podbieranie, Podebranie, -nia, *ср.* собирáніе, поднáтіе; || захвáтываніе; || подмывáніе, омывáніе. || **Podbieranie miodu,** вынимáніе мёду изъ ýльевъ.

Podbijacz, -a, *м.* завоевáтель, покорúтель. || *Ком.* спекулянтъ, игрóкъ на возвышéніе фóндовъ.

Podbijanie, -nia, *ср* завоевáніе, покорéніе.

Podbój, -oju, *м. см.* **Podbijanie.**

Podbójca, -y, *м.* завоевáтель.

Podbójczy, завоевáтельный, побѣдоносный.

Podbródek, -dka, *м.* подборóдокъ; || цѣпóчка у мундштукá (*у лошадéй*).

Podbrzusze, -sza, *ср.* подбрю́шина, нúжняя часть брюха, живота́.

Podbrzuszny, подбрю́шный.

Podbudzać, Podbudzić, побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть.

Podburzać, Podburzyć, возмущáть, возмутúть, бунтовáть, взбунтовáть, волновáть, взволновáть.

Podburzyciel, -a, *м.* возмутúтель, мятéжникъ, бунтовщúкъ; || агитáторъ.

Podchlebca, *см.* **Pochlebca.**

Podchlebiać, *см.* **Pochlebiać.**

Podchlebnie, *см.* **Pochlebnie.**

Podchlebny, *см.* **Pochlebny.**

Podchmiel, -u, *м.* **Podchmielenie, -nia,** *ср.* хмель, опьянéніе.

Podchmielić, подбáвить хмéлю; || **podchmielić, Podchmielić się,** опьянéть, подпúть, подгулúть.

Podchód, *см.* **Przykop.**

Podchodzić, Podejść, подходúть, подойтú, приступáть, приступúть, подступáть, подступúть, приближáться, приблúзиться. **Podchodzić pod co,** подкрáдываться, приближáться украдкою. || **Podejść,** напáсть нечáянно, накрыть, захватúть, поймáть. **Podchodzić kogo,** обмáнывать, надувáть, употребля́ть хúтрости.

Podchorąży, -ego, *м.* подпрáпорщикъ.

Podchwycenie, -nia, *ср.* нечáянное нападéніе, застиганіе; || хúтрость, обмáнъ, *см.* **Podejście.**

Podchwycić, Podchwytywać, подхватúть, подхвáтывать, перехватúть, перенять, перехвáтывать. **Podchwycić kogo,** нечáянно напáсть на кого́, подстáвить кому́

западню. **Podchwycić kogo w słowie**, поймáть кого́ на словáхъ, обличи́ть.

Podchwytacz, -a, *м.* перено́счикъ, сплётникъ; || лазу́тчикъ.

Podchwytka, -i, *ж.* западня́, лову́шка; || хи́трость, лукáвство.

Podchwytliwie, хитро́, лукáво.

Podchwytliwość, -ści, *ж.* ковáрство, лукáвство.

Podchwytliwy, ковáрный, лукáвый.

Podchwytywanie, -nia, *ср.* вывéдываніе, прóиски, пронырство.

Podciąg, -u, *м. Архит.* перекла́дина, архитрáвъ.

Podcięcie, -cia, *ср.* подрубáніе, подрéзаніе, подсéкáніе.

Podcięgacz, -a, *м.* подпру́га, *см.* **Poprąg.**

Podcienie, -nia, *ср.* тёни́стое мéсто.

Podcięty, подру́бленный, подрéзанный, подсéченный

Podczas, *Стар.* иногдá, порóю, по временáмъ, въ нéкоторое врéмя; || во врéмя. **Podczas zimy**, во врéмя зимы́, въ зи́мнее врéмя.

Podczastwo, -a, *ср.* звáніе виночéрпія, чáшника, мундшéнка, *см.* **Cześnikostwo.**

Podczaszanka, -i, *ж.* дочь виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszy, -ego, *м.* виночéрпій, чáшникъ, мундшéнкъ.

Podczaszyc, -a, *м.* сынъ виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszyna, -y, *ж.* женá виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczerewie -wia, *ср.* брюшнáя шкýра бобрá, лисúцы, бéлки и т. д.

Podczos, -u, *м.* капýстный стéбель, отрóстокъ.

Poddać, Poddawać, подтолкнýть, подтáлкивать; || подсýнуть, подсóвывать; || предостáвить чьей влáсти, на чью вóлю, сдать, передáть. **Poddać komu myśl jaką**, подáть кому́ мысль, *или* надоýмить кого́. || **Poddać się**, сдáться, покори́ться; || предáться (*чему́*), ввéри́ться (*кому́*), ввéри́ть себя́.

Poddachowy, чердáчный.

Poddanie, -nia, *ср.* сдáча (*гóрода, крéпости*). || **Poddanie się**, покóрность, повинновéніе, изъявлéніе покóрности.

Poddaniec, -ńca, *м.* платя́щій дань; || дáнникъ; || пóдданный, *см.* **Poddany.**

Poddanka, -i, *ж.* пóдданная || крéпостна́я.

Poddaństwo, -a, *ср.* пóдданство; || подчинённость; || рáбство, крéпостна́я зави́симость.

Poddany, пóдданный, подвлáстный, крéпостнóй.

Poddasze, -a, *ср.* чердáкъ.

Poddaszek, -szka, *м.* навéсъ, крéвелька.

Poddymacz, -a, *м.* раздувáльщикъ; || поджигáтель, зажигáтель; || подстрекáтель, подустúтель, зачи́нщикъ.

Poddymka, -i, *ж.* раздувáльный мéхъ.

Poddział, -u, **Poddziałek**, -łku, *м.* подраздéлéніе.

Poddzierżawa, -y, *ж.* подъарéнда, арéнда устýпленная глáвнымъ арендáторомъ другóму лицý.

Poddzierżawca, -y, *м.* подъарендáторъ.

Poddzierżawiać, отдавáть въ субарéнду.

Podebrać, Podbierać, подобрáть, подбирáть; || захватúть, захвáтывать; || поднять, поднимáть; || **Podbierać śmietanę**, снимáть слúвки; || **Podebrać pieniędzy**, почáть сýмму дéнегъ.

Podejmować, Podjąć, поднимáть, поднять, предпринимáть, предпринять. || **Podejmować się**, брáться за что́, брать на себя́ что́ либо; || поднимáться.

Podejrzanie, подозри́тельно.

Podejrzany, подозри́тельный.

Podejrzeć, Podzierać, Podglądać, подсмотрéть, подсмáтривать; || подозрéвáть (*кого́ въ чёмъ*).

Podejrzenie, -nia, *ср.* подозрéніе.

Podejrzliwość, -ści, *ж.* подозри́тельность.

Podejrzliwy, подозри́тельный, склóнный къ подозрéнію, недовéрчивый.

Podejść, Podejśdź, Podchodzić, подойти́, подходи́ть, подступúть, подступáть, приблúзиться, приближáться; || **Podchodzić pod co**, подкрáдываться, приближáться украдкою, тайкóмъ; || напáсть, нападáть (*на непріятеля*); || **Podchodzić kogo**, обмáнывать, провести́, проводи́ть, вводи́ть въ обмáнъ, оплетáть.

Podejście, -ścia, *ср.* подлóгъ, мошéнничество; || обмáнъ, хи́трость.

Podemknąć, Podmykać, подви́нуть, подвигáть; || всýнуть, всóвывать. || **Podemknąć się, Podmykać się**, подвернýться, подвёртываться, прокрáсться, прокрáдываться, вкрáсться, вкрáдываться.

Podeprzeć, Podpierać, подпереть, подпирáть. **Podeprzeć głowę łokciem**, облокáчиваться.

Podeptać, растоптáть, затоптáть.

Podesłaniec, -ńca, *м.* подъóслaнецъ, лазýтчикъ.

Podesta, -y, *ж. Плотн.* площáдка.

Podeszłość, -ści, *ж.* (**wieku**), стáрость, преклóнныя лéтá.

Podeszły, *Причáстіе, см.* **Podejść**; || **Podeszły w latach**, стáрый, пожилóй. **Rana podeszła krwią**, рáна затéкшая крóвью.

Podeszwa, -y, *ж.* подóшва. **Podeszwa wewnętrzna w obuwiu**, настúлка, подстúлка. **Podeszwa nowo podzelowana**, подмётка.

Podeszwiany, Podeszwowy, подóшвенный.

Podgardle, Podgarle, -a, *ср.* **Podgardłek**, -łka, *м.* передняя сторонá шéи; || *Анат*

я́лочка, углубле́ніе на ве́рхней ча́сти грудно́й ко́сти; || **подборо́док** (*у живо́тныхъ*); || **зобъ** (*у ло́вчихъ птицъ*); || **подше́йникъ** (*ремень у ло́шади*).

Podgardło, -a, *ср.* **зобъ, шейная о́пухоль.**

Podgarnąć, Podgarnywać, подобра́ть, **подбира́ть;** || **подсу́нуть, подсо́вывать.**

Podgiąć, Podginać, подогну́ть, **подгиба́ть.**

Podglądać, подсма́тривать, **подгля́дывать.**

Podgłówny, подъ головою находя́щійся; || второстепе́нный, посре́дственный, пе́рвый по́слѣ гла́внаго.

Podgórczyk, -a, *м. см.* **Podgórzanin.**

Podgórny, подго́рный, лежа́щій у горы́ *или* подъ горо́ю.

Podgórzanin, -a, *м.* подго́рный жи́тель.

Podgórzanka, -i, *ж.* подго́рная жи́тельница.

Podgórze, -a, *ср.* подго́рье.

Podgrodzie, -a, *ср. Стар.* **предмѣ́стіе,** при́городъ.

Podhetmani, -ego, *м.* намѣ́стникъ военача́льника; || **Podhetmani kozaków,** есау́лъ.

Podimiennik, -a, *м.* приня́вшій на себя́ чужо́е и́мя.

Podjąć, подня́ть, *см.* **Podejmować.** || **Podjąć się czego,** взя́ться за что́, предприня́ть что́ ли́бо.

Podjadanie, -nia, *ср.* насыще́ніе.

Podjadek, -dka, *м.* червь, пита́ющійся древе́сными коре́ньями.

Podjarzemny, Podjarzmi, Podjarzmowy, подъярёмный, ярёмный, рабо́чій (*скотъ*).

Podjazd, -u, *м. Воен.* разъѣ́здъ, подвижно́й, ко́нный отря́дъ; || па́ртія, небольшо́й отря́дъ во́йска.

Podjechać, Podjeżdżać, **подъѣ́хать, подъѣзжа́ть.**

Podjęcie, -cia, *ср.* подня́тіе. **Podjęcie się czego,** приня́тіе на себя́ чего́-либо.

Podjeść, Podjadać, подъѣ́дать; || **наѣ́сться,** наѣда́ться, насы́титься, насыща́ться.

Podjęty, предприня́тый, *см.* **Podjąć.**

Podjezdek, -dka, *м.* **лошадка, лошадёнка.**

Podjeżdżać, *см.* **Podjechać.**

Podjeździć (konia), вы́ѣздить **ло́шадь.**

Podjęzyczny, подъязы́чный.

Podjum, *Нескл.* полъ сце́ны.

Podkanclerski, вице-ка́нцлерскій.

Podkanclerstwo, -a, *ср.* вице-ка́нцлерское досто́инство. || *Собир.* Вице-ка́нцлеръ и его́ жена́, супру́га.

Podkanclerzanka, -i, *ж.* дочь вице-ка́нцлера.

Podkanclerzy, -ego, *м.* вице-ка́нцлеръ.

Podkanclerzyc, -a, *м.* сынъ вице-ка́нцлера.

Podkanclerzyna, -y, *ж.* жена́, супру́га вице-ка́нцлера.

Podkarm, -u, *м.* **ко́рмка, кормле́ніе ло́шадёй во вре́мя доро́ги.**

Podkarmić, Podkarmiać, подкорми́ть, подка́рмливать. || **Podkarmić się,** **откорми́ться** (*о живо́тныхъ*).

Podkasać, Podkasywać, **подобра́ть, подбира́ть,** приподня́ть, приподнима́ть; || подвяза́ть, подвя́зывать. || **Podkasać się,** засучи́ть себѣ́ (*рукава́*), **подобра́ть,** приподня́ть (*пла́тье*).

Podkąsać, Podkęsywać, **подкуси́ть, подку́сывать.**

Podkasany, **подо́бранный, подвя́занный, припо́днятый;** || ***поджа́рый, сухопа́рый.**

Podkaska, -i, *ж.* **за́стёжка, подпоя́ска,** кушачёкъ.

Podkład, -u, *м.* основа́ніе, осно́ва; || подкла́дка, подкла́дина. **Podkład pod siodło,** во́йлокъ, потни́къ. **Podkład pod dno naczynia,** поддо́нникъ; || *Горн.* **Podkład, Spąg,** подо́шва.

Podkładać, *см.* **Podłożyć.**

Podkładanie, -nia, *ср.* подкла́дываніе.

Podkładka, -i, *ж.* по́дкладень, яйцо́ подкла́дываемое въ гнѣздо́ подъ насѣ́дку. || *Горн.* **Podkładka, Próg,** лежня́.

Podkolan, -u, *м. Бот.* двули́стникъ (*трава́*), *см.* **Parlist, Dwójlist.**

Podkolanek, -nka, *м.* подколѣ́нокъ, поджи́лки; || поду́шка, подкла́дываемая подъ колѣна.

Podkomenda, -y, *ж.* подчине́нность, подначáльность; || зави́симость.

Podkomendny, подчинённый, подкома́ндный.

Podkomorne, -ego, *ср.* пла́та за сня́тіе ча́сти кварти́ры у гла́внаго жильца́.

Podkomornik, -a, *м.* нанима́ющій кварти́ру у гла́внаго жильца́.

Podkomorski, принадлежа́щій подкомо́рію, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorstwo, -a, *ср.* до́лжность подкомо́рія, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorzanka, -i, *ж.* дочь подкомо́рія.

Podkomorzy, -ego, *м.* подкомо́рій, придво́рный сано́вникъ (*въ старинной По́льшѣ*); || камерге́ръ.

Podkomorzyc, -a, *м.* сынъ подкомо́рія.

Podkomorzyna, -y, *ж.* жена́, супру́га подкомо́рія.

Podkoniuszy, -ego, *м.* подконю́шій; || у́нтеръ-шталме́йстеръ.

Podkop, -u, *м. Воен.* подко́пъ, ми́на; || ***се́ти, ко́зни.**

Podkopać, Podkopywać, подкопа́ть, подка́пывать, рыть, подры́ть, подрыва́ть.

Podkopnik, -a, *м. Воен.* минёръ, подко́пщикъ.

Podkopny, подзе́мный, подземе́льный; || ***пота́енный.**

Podkorzenny, подкоре́нный, находя́щійся подъ корнёмъ.

Podkościelny, находя́щійся подъ це́рковью, *или* по́длѣ це́ркви.

Podkostny, подко́стный, находя́щійся подъ ко́стью.

Podkoszony, скóшенный. **Łąka podkoszona**, лугъ повреждённый косьбою.

Podkowa, -y, *ж.* подкóва.

Podkować, *см.* **Podkuć.**

Podkowanie, -nia, *ср.* окóвка; || подкóванie (*лошадей*).

Podkóweczka, -i, *ж. Умен.* подкóвочка.

Podkówka, -i, *ж. Умен.* подкóвка.

Podkownik, -u, *м. Бот.* вáзель (*растéніе*). || **Podkownik, -a**, *м.* кузнéцъ, мастеръ дѣлающій подкóвы.

Podkowowy, подкóвный.

Podkreślać, Podkreślić, подчёркивать, подчеркнýть.

Podkreślanie, Podkreślenie, -nia, *ср.* подчёркиванie.

Podkreślony, подчёркнутый.

Podkrokiew, -kwi, *ж.* крóвельное стропúло.

Podksiężycowy, подлýнный.

Podkuć, Podkować, подковáть, подкóвывать.

Podkucie, -cia, *ср.* подкóвка, подковáніе.

Podkup, -u, *м.* наддáча, надбáвка (*цѣны*); || пóдкупъ.

Podkupić, Podkupywać, наддавáть, надбавлúть цѣну, давáть бóлѣе другóго; || подкупúть, подкупáть.

Podkupne, -ego, *ср*, надбáвка, наддáча.

Podkupnik, -a, *м.* наддáтчикъ, дающій бóльшую цѣну (*на аукціóнѣ*); || лиходáтель, подкупáющій другóго.

Podkupny, подкýпный.

Podkupstwo, -a, *ср. см.* **Przekupstwo.**

Podkurek, -rka, *м.* пѣніе пѣтухóвъ; || ночнóе врéмя, когдá поóтъ пѣтухú; || закýска,ýжинъ óколо óтого врéмени (*для ночныхъ рабóтниковъ*).

Podkurzyć, Podkurzać, подкурúть, подкýривать, окурúть, окýривать.

Podkuty, подкóванный.

Podkwas, -u, *м. Хим.* кислотá.

Podkwasić, Podkwaszać, дѣлать кисловáтымъ, квáсить.

Podlać, Podlewać, подлúть, подливáть.

Podłamać, Podłamywać, подломáть, подлáмывать, надломúть, надлáмливать.

Podlasie, -sia, *ср.* подлѣсье, мѣсто прилегáющее къ лѣсу.

Podlaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ Фіáлки (*растéніе*).

Podławie, -wia, *ср.* поднáрье, мѣсто подъ нáрами, подъ лáвками, скамéйками.

Podle, *Пред.* пóдлѣ, вóздѣ, у, близъ.

Podle, *Нар.* пóдло, нúзко, *см.* **Podło.**

Podleć, унижáться; || пóртиться, повреждáться, вырождáться.

Podledz, Podlegać, покорúться, покорáться, подчинúться, подчинáться, подвéргнуться, подвергáться, повиновáться.

Podległość, -ści, *ж.* повиновéніе, подчинéніе, завúсимость. || **Podległości**, *мн.* угóдья, слýжбы (*имѣнія, усáдьбы, дóма*); принадлéжности (*дóма*).

Podległy, подвéрженный; || завúсимый, подчинённый. **Życie podległe chorobom**, жизнь подвéрженная болѣзнямъ.

Podlepić, Podlepiać, подлѣпúть, подклеúть.

Podleśniczy, -ego, *м.* лѣсовщúкъ, лѣснóй стóрожъ.

Podleśny, подлѣсный, находящійся, растýщій подъ лѣсомъ; || помóщникъ лѣснúчаго.

Podlewa, -y, *ж.* сóусъ, подлúвка.

Podlewać, Podlać, подливáть, подлúть.

Podlewanie, -nia, *ср.* подливáніе.

Podlić, унижáть, срамúть, *см.* **Spodlić.** || **Podlić się**, унижáться, уничижáться, срамúть себя, поступáть безчéстно.

Podło, пóдло, нúзко, безчéстно.

Podłoga, -i, *ж.* полъ, помóстъ. **Ślepa podłoga**, подпóлье, чёрный полъ.

Podłomyślność, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, пóдлый óбразъ мыслей, гнýсность.

Podłomyślny, пóдлый, нúзкій, презрѣнный, гнýсный.

Podłość, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, гнýсность.

Podlotek, -tka, *м.* птенéцъ; || подрóстокъ.

Podłowaty, подловáтый, пóдленкій, *см.* **Podły.**

Podłożyć, Podkładać, подложúть, подкладывать.

Podług, по, смотря́ по тому́ какъ, согла́сно съ...., по мѣрѣ, *см.* **Wedle, Według.**

Podługowato, продолговáто.

Podługowatość, -ści, *ж.* продолговáтость.

Podłuż, вдоль, вдлинý.

Podłużka, -i, *ж.* поперечúна; || рѣшéтина, плáнка, рéйка, дранúца. || **Podłużka w dachu**, ребрó, край крышú, крóвли.

Podłużnica, -y, *ж. Архит.* прогóнъ.

Podłużny, продóльный, продолговáтый.

Podłużony, продолжённый.

Podły, пóдлый, нúзкій, ничтóжный, презрѣнный, гнýсный.

Podmajstrzy, -ego, *м.* подмастерье.

Podmarszałi, -ego, *м. Стар.* заступáющій мѣсто капитáна сýдна.

Podmawiać, *см.* **Podmówić.**

Podmawiacz, -a, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Podmieście, -cia, *ср. Стар.* прúгородъ.

Podmiot, -u, *м.* подлóгъ, обмáнъ, подмётъ; || соломéнная подстúлка (*для живóтныхъ*) || подкúдышъ, *см.* **Podrzutek**; || предмéтъ, содержáніе, *см.* **Przedmiot**; || *Грам.* подлежáщее.

Podmiotek, tka, *м. см.* **Podrzutek.**

Podmiotka, -i, *ж. см.* **Podsiebitka;** || *Кам.* штукатýрка потолкóвъ.

Podmiotny, Podmiotowy, предмéтный, объективный; || подлóжный, вымышленный.

Podmłoda, -y, *ж.* мóлодь, молодúзна, пивныя дрóжжи.

Podmoczyć, подмочúть.

Podmorski, подвóдный.

Podmoście, -ścia, *ср.* подмóстье.

Podmostny, Podmostowy, находя́щійся подъ мостóмъ.

Podmowa, -y, *ж.* внушéніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство, подущéніе, наущéніе.

Podmówca, -y, подстрека́тель, подусти́тель, наýшникъ.

Podmówić, Podmawiać, подговори́ть, подгова́ривать, подстрекнýть, подстека́ть, внушúть, внуша́ть, подусти́ть, подуща́ть.

Podmuch, -u, *м.* дуновéніе, дыха́ніе, вѣя́ніе; || подущéніе, подстрека́ніе, возбужденіе.

Podmurny, Podmurowy, находя́щійся подъ стѣнóю.

Podmurować, подвести́ ка́менную стѣну.

Podmurze, -a, *ср. Фортиф.* ни́жній валъ, фоссебрéя.

Podmyć, Podmywać, подмы́ть, подмыва́ть.

Podnajmowanie, -nia, *ср.* отда́ча внáймы ча́сти на́нятаго, наёмъ ча́сти кварти́ры у друга́го жильца́.

Podnajmujący, нанима́ющій кварти́ру у друга́го лица́.

Podniebie, -ia, *ср.* откры́тое нéбо, чи́стый вóздухъ.

Podniebienie, -nia, *ср.* сводъ; || сводъ нéба, нéбо, небесá, поднебéсье, небéсная высотá; || нёбо (*вéрхняя часть рта*).

Podniebieniowy, Podniebienny, *Анат.* поднёбный.

Podniebieski, Podniebny, поднебéсный.

Podniecać, Podniecić, поджига́ть, подже́чь; || поощря́ть, поощри́ть, подстека́ть, подстрекнýть; || возбужда́ть, возбуди́ть, вызыва́ть, вы́звать.

Podnieść, Podnosić, подня́ть, поднима́ть, подымáть, приподня́ть, приподыма́ть; || надба́вить, надбавля́ть, подня́ть, поднима́ть, возвы́сить, возвышáть (*цѣну*); || возвы́сить (*гóлосъ*); || повы́сить кого́ (*въ дóлжности*). || **Podnieść się, Podnosić się,** поднима́ться, возвышáться, повышáться; || горди́ться.

Podniesienie, -nia, *ср.* подня́тіе, поднима́ніе; || надба́вка (*цѣны*); || возвышéніе, повышéніе.

Podniesiony, по́днятый; || надба́вленный; || возвышенный.

Podnieta, -y, *ж.* подтóпка (*пéчи*); || горю́честь; || * прима́нка, склóнность, побуди́тельная причúна.

Podnietca, -y, *м.* поджига́тель, подстека́тель, подусти́тель.

Podnoże, -a, *ср.* подно́жіе.

Podnóżek, -żka, *м.* подно́жіе трóна; || *Фортиф.* банкéтъ, присту́покъ; || *Мат.* основáніе, оснóва, бáза, бáзисъ; || скамéйка, скамéечка, присту́покъ, подно́жка у экипáжа.

Podnóżek, -żka, Podnóżnik, -a, *м.* антипóдъ.

Podnóżkowy, Podnóżny, находя́щійся подъ носáми, подно́жный.

Podobać się, нрáвиться. **Podobać sobie co,** находи́ть удовóльствіе въ чёмъ, люби́ть что́, любовáться чѣмъ.

Podobanie, -nia, *ср.* прія́тность. **Podobanie się,** старáніе нрáвиться.

Podobieńki, Podobnieńki, Podobniuchny, Podobniuteńki, Podobniusieńki, совершéнно похóжій, похóжій какъ двѣ кáпли воды́, *см.* **Podobny.**

Podobień, подóбенъ, *см.* **Podobny.**

Podobieństwo, -a, *ср.* схóдство, подóбіе. **Podobieństwo do prawdy,** правдоподóбіе; || прúтча. **Podobieństwo Salomonowe,** прúтчи Саломóновы.

Podobłoczny, подóблачный.

Podobnie, подóбнымъ óбразомъ, рáвно, равномéрно. **Podobnież,** тáкже, тóчно.

Podobno, кáжется, повúдимому.

Podobny, подóбный, схóдный, схóжій. || **Podobny ku wierzeniu,** вѣроя́тный. **Podobny ku wykonaniu,** возмóжный, сбыточный, удобоисполни́мый. **Podobny podobnego szuka,** подóбный подóбнымъ любýется.

Podoccian, -u, *м. Хим.* уксусокúслая соль.

Podochocić sobie, подгуля́ть, подпúть.

Podoficer, -a, *м.* ýнтеръ-офицéръ.

Podogonie, -nia, *ср.* пахви́ (*подхвóстная часть кóнскаго прибóра*).

Podołać, Podoływać, одолéть, одолéвáть, осúлить, осúливать, превозмóчь, превозмогáть.

Podołek, -łka, *м.* подóлъ (*плáтья*); || подбрюшина, нúжняя часть брю́ха, *см.* **Łono.**

Podorka, -i, *ж.* вспáшка.

Podosek, -ska, *м.* подóска, подóсина, окóвка óси.

Podostatkiem, довóльно, достáточно, обúльно, изобúльно.

Podozorze, -a, *ср.* нúжняя часть волóвьяго *или* свинóго языка́; || подшéйная часть говя́дины.

Podpadać, *см.* **Podpaść.**

Podpał, -u, *м.* подтóпка, поджóгъ, зажигáтельство; || тóпка (*печéй*).

Podpalanie, -nia, *ср.* поджóгъ, поджигáніе, зажигáтельство.

Podpalca, -y, Podpalacz, -a, *м.* поджигáтель, зажигáтель; || * подстрекáтель, подусти́тель.

Podpałek, -łka, *м. см.* **Podpłomyk.**

Podpalenie, **-nia**, поджига́ніе, поджо́гъ; || расто́пка (*пѣчи*).

Podpałka, **-i**, *ж.* расто́пка; || сожже́ніе, зажига́ніе.

Podpalony, подожжённый.

Podparafja, **-ji**, *ж.* второстепе́нный прихо́дъ.

Podparcie, **-cia**, *ср.* подпо́ра, подпо́рка, опо́ра, подде́ржка.

Podparty, подпёртый, подде́ржанный.

Podpas, **-u**, *м.* по́ясъ.

Podpaść (Podpaśdź), **Podpadać**, подпа́сть, подпада́ть, подлежа́ть; || навлека́ть, навле́чь на себя́, подверга́ться, подве́ргнуться (*чему́*); || попада́ть, попада́ться. **Podpada to pod zmysły**, э́то осяза́тельно, очеви́дно, я́сно какъ день.

Podpasze, **-a**, *ср. Анат.* мы́шка, подмы́шка.

Podpaszny, подмы́шковый.

Podpręcze, **-a**, *ср. Анат.* подбрю́шина, подбрю́шье.

Podpręgny, подбрю́шный.

Podpiąć, Podpinać, подстегну́ть, подстёгивать, подтяну́ть, подтя́гивать.

Podpić, Podpijać, подпи́ть, подпива́ть, подгуля́ть.

Podpieczętować, подпеча́тать.

Podpierać, *см.* **Podeprzeć**.

Podpiersień, Popiersień, -śnia, Podpierśnik, **-a**, *м.* попе́рсіе, нагру́дный реме́нь (*часть ко́нской у́пряжи*).

Podpięty, подстёгнутый, подтя́нутый.

Podpiły, пьи́ный, хмѣльно́й.

Podpis, **-u**, *м.* по́дпись, рукоприкла́дство.

Podpisać, Podpisywać, подписа́ть, подпи́сывать. || **Podpisać się**, подписа́ться, приложи́ть ру́ку.

Podpisarz, **-a**, *м.* помо́щникъ секретаря́ суда́.

Podpisek, **-ska**, *м. Стар.* ре́гентъ зе́мской канцеля́ріи; || припи́ска.

Podpłatnik, **-a**, *м.* помо́щникъ кассі́ра, казначе́я.

Podpłomyk, **-a**, *м.* хлѣбъ у са́маго пла́мени испечённый, ва́ленецъ.

Podpomaganie, Podpomożenie, -nia, *ср.* подмо́га, посо́біе, вспоможе́ніе, по́мощь, содѣйствіе.

Podpomożyciel, **-a**, *м.* покрови́тель, защи́тникъ.

Podpopielny chleb, *Стар.* хлѣбъ испечённый въ золѣ.

Podpora, **-y**, *ж.* подпо́рка, подста́вка; || подде́ржка, подмо́га, подпо́ра, опо́ра; || *Архит.* контрефо́рсъ; || *Горн.* подхва́тъ, костыль.

Podpórka, **-i**, *ж.* подпо́рка, подста́вка, тычи́нка; || *Архит.* сто́йка.

Podporucznik, **-a**, *м.* подпору́чикъ.

Podprawić, Podprawiać, испра́вить, исправля́ть, попра́вить, поправля́ть; || разводи́ть (*расте́нія*); || подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть; || настро́ить кого́ къ чему́, наусти́ть, подстрекну́ть.

Podprawka, **-i**, *ж. Камен.* подщебёнка.

Podprefekt, **-a**, *м.* подпрефе́ктъ, помо́щникъ префе́кта.

Podproboszcz, **-a**, *м.* свящ**е**́нникъ, состоя́щій въ вѣ́дѣніи прихо́дскаго свящ**е**́нника.

Podprofos, **-a**, *м. Стар.* помо́щникъ судьи́, старши́ны.

Podprokurator, **-a**, *м.* помо́щникъ проку́ра.

Podproże, **-a**, *ср.* ни́жняя часть поро́га.

Podprzeor, **-a**, *м.* помо́щникъ настоя́теля монастыря́.

Podprzysięgać, дава́ть вѣролóмную прися́гу.

Podprzysięganie, **-nia**, *ср.* ло́жная, вѣролóмная прися́га.

Podpułkownik, **-a**, *м.* подполко́вникъ.

Podpuścić, Podpuszczać, подпусти́ть, подпуска́ть; || **Podpuszczać mléko**, ква́сить, прокваши́вать молоко́

Podraczyć, напои́ть до́пьяна (*кого́*). **Podraczyć sobie**, напи́ться, наливáться, накулика́ться.

Podrastać, подраста́ть.

Podrażnić, подразни́ть.

Podręcze, **-a**, *ср.* ру́чка у кре́селъ и т. п.

Podręcznik, **-a**, *м.* руково́дство.

Podręczny, подру́чный. **Dziełko podręczne**, руково́дство.

Podrób, **-u**, *м.* **Podroba**, **-y**, *ж.* **Podróbki**, **-bek**, *мн.* потроха́, вну́тренности живо́тнаго.

Podrobić, искроши́ть, изрѣ́зать на ме́лкіе кусо́чки, раздроби́ть.

Podrobić, Podrabiać, подде́лать, подде́лывать, приде́лать, приде́лывать, доде́лать, доде́лывать; || надвя́зать, надвя́зывать (*чулóкъ*); || надста́вить, надставля́ть.

Podrobiony, подде́ланный; || надста́вленный, приде́ланный; || надвя́занный.

Podrosłek, **-słka**, *м. см.* **Podrostek**.

Podrosły, подро́сшій.

Podrostek, **-stka**, *м.* подро́стокъ, *см.* **Podlotek**.

Podróż, **-y**, *ж.* путеше́ствіе, пое́здка, стра́нствованіе.

Podrożeć, вздорожа́ть.

Podróżnik, **-a**, *м.* пу́тникъ, путеше́ственникъ; || пассажи́ръ; || прое́зжій; || стра́нникъ.

Podróżny, подоро́жный, путево́й. **Karta podróżna**, подоро́жная.

Podróżny, **-ego**, *м. см.* **Podróżnik**.

Podróżować, путеше́ствовать, стра́нствовать, е́здить.

Podróżowanie, **-nia**, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе.

Podrożyć, возвы́сить цѣ́ну.

Podrusztować, приста́вить подмо́стки лѣса́ (*къ строе́нію*).

Podruzgotać, разби́ть въ дре́безги, раско́лотить на ме́лкіе куски́, раздроби́ть; || сокруши́ть.

Podrybek, -bka, *м.* лаксфоре́ль (*рыба*).

Podrygnąć, Podrygać, Podrygiwać, подпры́гнуть, подпры́гивать, подскочи́ть, подска́кивать.

Podrywka, -i, *ж.* родъ рыболо́вной се́ти; || западня́, лову́шка.

Podrzeć, разодра́ть.

Podrzędny, подчине́нный; || второстепе́нный. **Planety podrzędne**, второстепе́нныя плане́ты, спу́тники.

Podrzeźniać, Podrzyźniać (komu), передра́знивать (*кого́*), перецыга́нивать, пересмѣ́ивать.

Podrzeźniacz, -a, *м.* пересмѣ́шникъ, передра́зниватель.

Podrzeźnianie, -nia, *ср.* передра́знива-ніе, пересмѣ́иваніе.

Podrzucalny, броса́льный, служа́щій къ бро́са́нію.

Podrzucić, Podrzucać, подки́нуть, подки́дывать, подбро́сить, подбра́сывать.

Podrzucony, подбро́шенный, подки́нутый.

Podrzut, -a, Podrzutek, -tka, *м.* подки́дышъ, подки́нутый ребёнокъ. **Dom podrzutków**, воспита́тельный домъ.

Podrzutnie, подло́жно, съ обма́номъ.

Podrzutny, подло́жный, подставно́й, подде́льный.

Podsada, -y, *ж. Фортиф.* са́па, подко́пъ; || * заса́да, западня́; || обма́нъ; || фунда́ментъ, основа́ніе, осно́ва, закла́дка, подста́вка.

Podsadka, -i, *ж.* ковъ, ко́зни, заса́да, западня́; || родъ гриба́.

Podsądny, подсу́дный; || подсуди́мый.

Podsadzić, Podsadzać, подложи́ть, подкла́дывать, подста́вить, подставля́ть; || подводи́ть подко́пъ (*подо что́*). || **Podsadzić się pod kogo**, украдкою помѣша́ть кому́ въ како́мъ-либо дѣлѣ, воспо́льзоваться чьёю оплошностію, напа́сть врасплохъ.

Podsaletran, Podsaletrzan, -u, *м. Хим.* селитроки́слая соль.

Podścielać, Podesłać, подстила́ть, подосла́ть.

Podścielanie, -nia, *ср.* подсти́лка.

Podsędek, -dka, *м. Стар.* подсу́докъ, мла́дшій судья́ зе́мскаго суда́.

Podsędkowa, -ej, *ж.* жена́ подсу́дка.

Podsędkówna, дочь подсу́дка.

Podsędkowstwo, -a, *ср.* до́лжность подсу́дка.

Podselować, *см.* **Podzelować**.

Podsiać, Podsiewać, подсѣ́ять, подсѣ́вать.

Podsiarczan, -u, *м. Хим.* сѣрноки́слая соль.

Podsiębicie, -cia, *ср.* **Podsiębitka, -i**, *ж. Стар.* штукату́рка потолка́.

Podsiebitka, -i, *ж.* **Podsiebicie, -cia**, *ср. Плотн.* подши́вка.

Podsienie, -nia, *ср. Архит.* по́ртикъ, галере́я; || крыльцо́ подъ навѣсомъ.

Podsiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, просѣ́ва́льщикъ.

Podsiewiny, -win, *мн.* вы́сѣвки.

Podsiodłowy, подсѣ́дѣльный.

Podskarbi, -iego, *м. Стар.* завѣ́дывающій госу́дарственной казно́ю, казнохрани́тель.

Podskarbina, -y, *ж. Стар.* жена́ казнохрани́теля.

Podskarbstwo, -a, *ср.* до́лжность казнохрани́теля; || *Собир.* казнохрани́тель и его́ жена́ вмѣстѣ.

Podskoczyć, Podskakiwać, подскочи́ть, подска́кивать, подпрыгну́ть, подпры́гивать.

Podskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Podskórny, podkó́żny.

Podskórze, -a, *ср.* ни́жняя ко́жа.

Podskrobać, подчи́стить, подскобли́ть.

Podskrobanie, -nia, *ср.* подчи́стка.

Podskrobany, подчи́щенный, подскобленный.

Podskrobek, -bka, *м.* лепёшка изъ оста́вшагося тѣ́ста, оскрёбокъ.

Podskubać, Podskubywać, вырыва́ть, выдёргивать, вы́щипать, выщи́пывать, общипа́ть, общи́пывать (*пе́рья*).

Podsłodzić, Podsładzać, подсласти́ть, подсла́щивать.

Podsłoneczny, подсо́лнечный.

Podsłuch, -u, *м.* подслу́шиваніе. **Podsłuch odprawiać, stać na podsłuchu**, подслу́шивать, быть на сторо́жѣ, сторожи́ть. **Podsłuchy wojenne**, рекогносци-ро́вка, развѣ́дка.

Podsłuchać, подслу́шать.

Podsłuchacz, -a, Podsłuchywacz, -a, *м.* подслу́шивальщикъ, лазу́тчикъ, соглядата́й.

Podsłupie, -pia, *ср. Стар.* подно́жіе, пьедеста́лъ; || *Архит.* по́ртикъ; || навѣсъ на столба́хъ.

Podśnieżny, подснѣ́жный.

Podsobny, *Стар.* подъ кѣмъ-либо находя́щійся; || **Podsobny koń**, верхова́я, подсѣ́дѣльная ло́шадь.

Podsokoły, *Стар.* употребля́емый въ соколи́ной охо́тѣ.

Podsolan, -u, *м. Хим.* солеки́слая соль.

Podspodni, испо́дній.

Podstać się, вы́стоять ся, устоя́ться.

Podstanie się, -nia się, *ср.* отстой, отста́иваніе.

Podstąpić, Podstępować, подступи́ть подступа́ть, приступи́ть, приступа́ть, прибли́зиться, приближа́ться.

Podstarosta, -y, *м. Стар.* подстаро́ста, помо́щникъ старо́сты, управи́теля владѣ́нія *или* по́мѣстья, принадлежа́щаго коро́нѣ; || **Podstarosta w kopalniach**, берга́уптманъ, го́рный чино́вникъ.

Podstarości, -iego, *м.* помо́щникъ управи́теля помѣ́стьемъ, надсма́тривающій надъ се́льскими рабо́тами и т. д., эконо́мъ.

Podstarzały, устаре́лый.

Podstarzeć, устаре́ть, одряхле́ть.

Podstawa, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва.

Podstawek, -wka, *м.* подпо́рка, подде́ржка; || **Podstawek (w potrzasku),** сторожёкъ, стре́лка, западня́ двёрцы (*въ западнѣ*); || **Podstawek możdzierzowy,** пе́стикъ (*въ ступкѣ*); || **Podstawek u skrzypców,** подста́вка, кобы́лка (*въ скри́пкѣ*); || **Podstawek (pod talerz, pod naczynie),** подно́жникъ, поддо́нокъ.

Podstawialny, Podstawny, подставно́й.

Podstawić, Podstawiać, подста́вить, подставля́ть. **Podstawić co zamiast czego,** подсу́нуть, подмѣни́ть, замѣни́ть.

Podstawienie, -nia, *ср.* подставле́ніе, замѣ́на; || замѣне́ніе, замѣще́ніе.

Podstawiony, подставно́й. **Osoba podstawiona,** подставно́е лицо́.

Podstęp, -u, *м.* подло́гъ, обма́нъ, хи́трость, проны́рство. **Czynić podstępy,** разставля́ть се́ти, кова́ть ко́зни.

Podstępca, -y, *м.* хитре́цъ, проны́ра, лука́вецъ.

Podstęplować, Podstemplować, *Каменщ.* подпере́ть, поддержа́ть подста́вками (*стѣны*).

Podstępność, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, кова́рство, проны́рство.

Podstępny, хи́трый, лука́вый, кова́рный, зло́стный, злонамѣ́ренный. **Podstępny bankrut,** зло́стный банкру́тъ.

Podstolanka, -i, *ж. Стар.* дочь помо́щника сто́льника.

Podstole, -a, *ср.* подсто́лье.

Podstoli, -ego, *м. Стар.* сто́льникъ (*придво́рный чино́вникъ, имѣ́вшій смотрѣ́ніе за королѣ́вскимъ столо́мъ*).

Podstolic, -a, *м. Стар.* сынъ сто́льника.

Podstolina, -y, *ж. Стар.* жена́ сто́льника.

Podstolstwo, -a, *ср. Стар.* до́лжность сто́льника.

Podstrzedz, Podstrzegać, подстере́чь, подстерега́ть, подмѣ́тить, подмѣ́чать, подгляде́ть, подгля́дывать, подсмотре́ть, подсма́тривать.

Podstrzegacz, -a, *м.* соглядатай, лазу́тчикъ.

Podstrzegaczka, -i, *ж.* подсмо́трщица, лазу́тчица.

Podstrzeganie, -nia, *ср.* подсма́триваніе, высма́триваніе, вывѣ́дываніе, шпіо́нство.

Podstrzelczy, ходя́щій подъ ружьёмъ (*объ охо́тничьей соба́кѣ*).

Podstrzelić, *см.* **Postrzelić.**

Podstrzesze, -a, *ср.* мѣ́сто подъ навѣ́сомъ; || черда́къ.

Podstyczna, -ej, *ж. Мат.* субта́нгенсъ.

Podsufitka, -i, *ж. Архит.* потоло́чина.

Podsummować, подвести́, свести́ ито́гъ.

Podsunąć, Podsuwać, подсу́нуть, подсо́вывать, задви́нуть, задвига́ть, пододви́нуть, пододвига́ть.

Podsuw, -u, *м.* взя́тка, пода́рокъ за незако́нное произво́дство дѣ́ла.

Podsuwacz, -a, *м.* подмѣ́нщикъ.

Podsuwaczka, -i, *ж.* подмѣ́нщица.

Podsycenie, -nia, *ср.* ко́рмъ, пи́ща, подкрѣпле́ніе, насыще́ніе.

Podsycić, Podsycać, насы́тить, насыща́ть, подкорми́ть, подка́рмливать, подкрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. **Podsycić czém jaki trunek,** подмѣша́ть, подба́вить чего́ въ како́й ли́бо напи́токъ. || **Podsycić się,** насы́титься, подкрѣпи́ться, перекуси́ть чего́ ли́бо, закуси́ть.

Podsypać, Podsypywać, подсы́пать, подсыпа́ть.

Podsypka, -i, *ж.* затра́вочный по́рохъ, мя́коть.

Podsyta, -y, *ж.* подкрѣпле́ніе, насыще́ніе; || * одобре́ніе, поощре́ніе.

Podszczuwać, подстека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать; || натра́вливать, поддра́знивать.

Podszczuwacz, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель, поджига́тель, зажига́, зачи́нщикъ.

Podszczuwaczka, -i, *ж.* подстека́тельница, поджига́тельница, зачи́нщица, нау́шница.

Podszczuwanie, -nia, *ср.* подстека́тельство, натра́вливаніе, поддра́зниваніе.

Podszepnąć, Podszeptywać, шепну́ть, нашёптывать.

Podszepnik, -a, *м.* нау́шникъ, подстека́тель, подусти́тель.

Podszept, -u, *м.* нау́шничаніе, нашёптываніе.

Podszewka, -i, *ж.* подкла́дка, подбо́й.

Podszewnica, -y, *ж. Бот.* древоко́рникъ (*расте́ніе*).

Podszybie, -ia, *ср. Горн.* мѣ́сто при ша́хтѣ для скла́дыванія руды́.

Podszyć, Podszywać, подши́ть, подшива́ть, подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть.

Podszycie, -cia, *ср.* подкла́дка, подбо́й; || придѣ́лка но́выхъ голо́вокъ, но́выя го́ловы, голо́вки (*у сапого́въ*).

Podtęp, -u, *м.* наводне́ніе, разли́тіе водъ.

Podtopić, Podtapiać, наводни́ть, наводня́ть, затопи́ть, затопля́ть.

Podtrącić, Podtrącać, подтолкну́ть, подта́лкивать.

Podtykać, Podetknąć, подтыка́ть, подото́кнуть.

Poduchowny, бы́вшій духо́вный, принадлежа́вшій духове́нству.

Poduczyć, подучи́ть, научи́ть.

Podufale, *см.* **Poufale.**

Podufały, *см.* **Poufały.**

Podupadły, припе́дшій въ упа́докъ, обѣдне́вшій, обнища́вшій, разори́вшійся.

Podupaść, Podupadać, приттй въ упа́докъ, обѣдне́ть, обнища́ть, разори́ться.

Podusić, передуши́ть.

Podustny, *Стар.* толстогу́бый, губа́стый; || находя́щійся подъ губа́ми.

Poduszczanie, Poduszczenie, -nia, *ср.* наущѐніе, подстрека́ніе, возбужде́ніе.

Poduszczacz, *см.* **Poduszczyciel.**

Poduszczyć, Poduszczać, подстрекну́ть. подстека́ть, подзадо́рить, подзадо́ривать.

Poduszczyciel, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель.

Poduszeczka, -i, *ж.* поду́шечка. **Poduszeczka u szorów końskich**, сѣдёлка.

Poduszka, -i, *ж.* поду́шка.

Poduszny, Poduszowy, поду́шечный.

Podwajać, *см.* **Podwoić.**

Podwał, -łu, *м. Воен. см.* **Podmurze.**

Podwałek, -łka, *м. Архит.* астрага́лъ, ва́ликъ, ободо́къ.

Podwalić, Podwalać, подвали́ть, подва́ливать, подкати́ть, подка́тывать.

Podwalina, -y, *ж.* перево́дина, ба́лка, бревно́, брусъ; || основа́ніе, фунда́ментъ.

Podwałka, *см.* **Opusta.**

Podwalny, находя́щійся подъ ва́ломъ, подъ око́помъ.

Podważka, -i, *ж. Хир.* подъёмникъ, подъёмецъ (*инструме́нтъ*).

Podważyć, Podważać, приподня́ть, приподнима́ть.

Podwęgielny, краеуго́льный.

Podwiązać, Podwiązywać, подвяза́ть, подвя́зывать, завяза́ть, завя́зывать; || *Архит.* своди́ть, замыка́ть сводъ. || **Podwiązać się**, подвяза́ться.

Podwiązka, -i, *ж.* подвя́зка, обвя́зка; || *Архит.* кла́день, ле́жень подъ стропи́лами.

Pod wieczór, по́дъ вечеръ, вечерко́мъ, въ вечѐрнее врѐмя.

Podwieczorek, -rka, *м.* по́лдникъ.

Podwieczorkować, по́лдничать.

Podwieść, Podwodzić, подвести́, подводи́ть.

Podwiew, -u, *м.* дуновѐніе, вѣяніе.

Podwinian, -u, *Хим.* винокѝслая соль. **Podwinian potaszu**, винокѝслый пота́шъ, ви́нный ка́мень.

Podwładność, -ści, *ж.* подчинѐнность, подвѣдомственность.

Podwładny, подчинѐнный, подвѣдомственный.

Podwłoka, i, *ж.* вну́тренняя *или* ве́рхняя на́волочка.

Podwłośnik, -a, *м.* пудрома́нтель

Podwoda, -y, *ж.* подво́да, во́зка, извозъ.

Podwódca, -y, Podwodziciel, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель, поджига́тель

Podwodnik, -a, *м.* подво́дчикъ, пра́вящій подво́дою.

Podwodny, подво́дный, относя́щійся къ подво́дѣ. **Koń podwodny**, возова́я ло́шадь.

Podwodny, водяно́й, подво́дный. **Podwodna farba**, водяна́я кра́ска, сокова́я *или* клеева́я кра́ска.

Podwoić, Podwajać, удво́ить, удво́ивать; || увели́чить, увели́чивать.

Podwój, -oju, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Podwoje, -ojów**, ство́ры, две́ри о двухъ полови́нкахъ, ство́рчатыя две́ри.

Podwojewodzy, -ego, *м. Стар.* заступа́ющій мѣсто воево́ды.

Podwójnie, вдвойнѣ́, вдво́е, въ два ра́за.

Podwójność, -ści, *ж.* дво́йственность, двоя́кость; || *двоеду́шіе, лука́вство.

Podwójny, двойно́й, двоя́кій, двойственный; || *двоеду́шный, лука́вый. **Podwójna pensja**, двойно́е жа́лованье. **Płód podwójny**, двойча́тый плодъ. **Kwiat podwójny**, махро́вый цвѣто́къ.

Podwojski, -ego, *м. Стар.* разсы́льный, разсы́льщикъ.

Podwórek, -rka, *м.* задво́рокъ, за́дній дворъ, дво́рикъ.

Podwórko, -a, *ср.* пти́чій дворъ, за́дній дворъ.

Podwórze, -a, *ср.* дворъ. *см.* **Dziedziniec. Na podwórzu**, на дворѣ́. **Z podwórza**, съ надво́рья.

Podwórzec, -rca, *м.* дворъ, больша́го дворъ.

Podwóz, -u, *м.* подво́зъ, доста́вка.

Podwoźnik, -a, *м.* поставщи́къ, доста́вщикъ, подво́дчикъ.

Podwrócić, Podwracać, ниспове́ргнуть, ниспровергать, потрясти́, потряса́ть; || подста́вить кому́ но́гу, подшиби́ть кого́.

Podwrót, -otu, *м.* ниспровержѐніе; || сшиба́ніе кого́ съ ногъ.

Podwyżka, -i, *ж.* приба́вка.

Podwyższać, Podwyższyć, подвыша́ть, подвы́сить, проподнима́ть, приподня́ть, прибавля́ть, приба́вить.

Podwyższenie, -nia, *ср.* возвыше́ніе, повыше́ніе, приподня́тіе, надба́вка. **Podwyższenie Krzyża Ś-go**, воздви́женіе Св. Креста́. **Podwyższenie rangi**, повыше́ніе въ чи́нѣ.

Podyma (Podejma), -y, *ж. Плотн.* подстрѣ́лина, распо́рка, раскосина, попере́чный брусъ.

Podymie, -mia, *ср.* дворъ, домъ, дымъ, крестья́нское тягло́.

Podymne, -ego, *ср.* поды́мное, подво́рное, сборъ съ дымо́въ, сборъ съ ка́ждаго двора́.

Podzamcze, -a, *ср.* мѣсто пе́редъ за́мкомъ.

Podżary, смугло́й, загорѣ́лый отъ со́лнца; || поджа́рый.

Podżarzyć, Podżarzać, поджѐчь, поджига́ть; || *подзадо́рить, подзадо́ривать.

Podżeberny, Podżebrowy, подре́берный. *Анат.* **Błona podżeberna,** подре́берная *и́ли* грудна́я плева́.

Podżeg, -u, *м.* **Podżega, -i,** *ж. см.* **Podżoga.**

Podżegać, Podżegnąć. поджига́ть, подже́чь.

Podżegacz, -a, *м.* поджига́тель; || * подстрека́тель, подусти́тель, зачи́нщикъ.

Podżegaczka, -i, *ж.* **zażigáтельница;** || подстрека́тельница, **подусти́тельница,** зачи́нщица.

Podzelować, подки́нуть *и́ли* подши́ть но́выя подмётки подъ сапоги́.

Podzelowanie, -nia, *ср.* подшива́ніе, подки́дываніе подмётокъ подъ сапоги́.

Podziać, *см.*, **Podzieć.**

Podział, -u, *м.* разде́лъ, дѣлёжъ, разде́ле́ніе, надѣлъ. **Wznowienie podziału,** передѣлъ.

Podziałka, -i, *ж. Мат.* масшта́бъ;||*Физ.* масшта́бъ, ска́ла (*термоме́тра*).

Podzieć, Podziewać, дѣть, дѣва́ть, запря́тать, запря́тывать, сбыва́ть съ рукъ, отдава́ть, прибра́ть, прибира́ть. || **Podzieć się,** затеря́ться, спря́таться, дѣва́ться.

Podzięka, -i, *ж.* благода́рность, призна́тельность.

Podziękować, поблагодари́ть.

Podziękowanie, -nia, *ср. см.* **Podzięka.**

Podzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, дѣлёжъ. **Podzielenie na raty,** разсро́чка.

Podzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Podzielny, дѣли́мый.

Podziemek, -mka, *м. Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*расте́ніе*).

Podziemie, -a, *ср.* **Podziemnica, -y,** *ж.* подземе́лье.

Podziemność, -ści, *ж.* нѣдра земли́.

Podziemny, подземе́льный.

Podziesiątny, состоя́щій изъ **десяти́,** десятерно́й, десятери́чный.

Podziewać, *см.* **Podziać.**

Podziewiątny, девятерно́й.

Podziś, Podziśdzień, доны́нѣ, до сего́ вре́мени, до сего́дня, до сего́днишняго дня.

Podziw, -u, *м.* удивле́ніе.

Podziwiać(kogo,co), удивля́ться, дивя́ться (*кому́, чему́*), любова́ться (*кѣмъ, чѣмъ*).

Podziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Podżoga, -i, *ж.* поджо́гъ, подто́пка; || возбужде́ніе, подстрека́ніе; || подстрека́тель, возмути́тель, поджига́тель.

Podżołądkowy, подбрю́шный.

Podzor, -u, *м.* подозрѣніе.

Podźwignąć, возстанови́ть, привести́ въ пре́жнее состоя́ніе, подня́ть, припод-ня́ть.

Poema, *ср. Нескл.* **Poemat, -u,** *м.* поэ́ма.

Poeta, -y, *м.* поэ́тъ, стихотво́рецъ.

Poetka, -i, *ж.* поэте́сса.

Poetycki, Poetyczny, поэти́ческій.

Poetyka, -i, *ж.* пі́йтика, стихотво́рная нау́ка.

Poezja, -ji, *ж.* поэ́зія. **Poezje,** *мн.* стихотворе́нія, поэти́ческія произведе́нія.

Pofałszować, поддѣлать.

Pofatygować się, потруди́ться, побезпоко́иться.

Pogadać, поговори́ть, поболта́ть.

Pogadanie, -nia, *ср.* **Pogadanka, Pogadawka, Pogadka, -i,** *ж.* бесѣда, разгово́ръ, болтовня́. **Pogadka,** поговóрка, молва́.

Poganiać, погоня́ть.

Poganiacz, -a, *м.* погóнщикъ; || рога́тина, стрека́ло, боде́цъ, остроконе́чная па́лка (*что́бы погоня́ть воло́въ*).

Poganin, -a, *м.* язы́чникъ, идолопокло́нникъ.

Poganizm, -u, *м.* язы́чество, идолопокло́нство.

Poganka, -i, *ж.* язы́чница, идолопокло́нница.

Pogański, язы́ческій, идолопокло́нническій.

Pogaństwo, -a, *ср.* язы́ческіе наро́ды; || язы́чество.

Pogarda, -y, *ж.* презрѣніе, пренебреже́ніе.

Pogardliwie, *Нар.* презри́тельно, съ пренебреже́ніемъ.

Pogardliwość, -ści, *ж.* презри́тельность, неуважи́тельность.

Pogardliwy, презри́тельный, неуважи́тельный.

Pogardzać, Pogardzić, презира́ть, презрѣть (*кого́*), пренебрега́ть, пренебре́чь (*чѣмъ*).

Pogardzanie, -nia, *ср.* презира́ніе.

Pogarszać, *см.* **Pogorszyć.**

Pogasić, погаси́ть.

Poginąć, поги́бнуть, пропа́сть.

Pogląd, -u, *м.* взглядъ.

Pogładzać, -y, *ж.* полиро́вка, шлифо́вка, полирова́ніе; || политу́ра; || лоскъ, гля́нецъ, гладь; || *украше́ніе, убра́нство.

Poglądać, смотрѣть, взгля́дывать.

Poglądanie, -nia, *ср.* взгля́дываніе, разсма́триваніе.

Pogłaskać, погла́дить, поласка́ть.

Pogłos, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Pogłoska, -i,** *ж.* молва́, слухъ.

Pogłówek, -wka, *м.* уда́ръ по головѣ, затре́щина.

Pogłówne, -ego, *ср.* **Pogłówszczyzna, Pogłowszczyzna, -y,** *ж.* погóловная по́дать, подýшное.

Pogłówny, погóловный.

Pognój, -oju, *м.* унавóживаніе, удобре́ніе (*земли́*).

Pogoda, -y, *ж.* пого́да, вёдро.

Pogodnie, я́сно, свѣтло́; || споко́йно, ти́хо. **Pogodnie jest,** прекра́сная пого́да, прекра́сное вре́мя.

Pogodny, я́сный, чи́стый; || благораствóренный, благопрія́тный.

Pogodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, согла́шеніе.

Pogodzić, примири́ть, согласи́ть. || **Pogodzić się**, примири́ться.

Pogodziciel, -a, *м.* примири́тель.

Pogoń, Pogonia, -ni, *ж.* погóнъ, погóня, гóнка, догóнка, преслѣдованіе. || **Pogoń**, гербъ бы́вшаго Литóвскаго кня́жества: всáдникъ съ мечёмъ на конѣ.

Pogończy, Pogonny, пóсланный въ погóню, преслѣдующій.

Pogorszenie, -nia, *ср.* ухудше́ніе, испóрченность; || соблáзнъ.

Pogorszyć, Pogorszać, Pogarszać, ухýдшить, ухудшáть. испóртить, пóртить; || соблазни́ть, соблазня́ть.

Pogorzały, погорѣ́лый, *см.* **Pogorzelec.**

Pogórze, -a, *ср.* плóская возвы́шенность, плоскогóрье.

Pogorzeć, погорѣ́ть, вы́горѣть.

Pogorzel, Pogorzela, Pogorzelnia, -i, *ж.* пожáрище, погорѣ́лое мѣ́сто.

Pogorzelec, -lca, *м.* погорѣ́вшій.

Pogorzelisko, -a, *ср.* пожáрище, погорѣ́лое мѣ́сто.

Pogorzenie, -nia, *ср.* сгорѣ́ніе, истребле́ніе пожáромъ.

Pogotowiu,—употреби́тельнѣе **Na pogotowiu**, въ гото́вности, подъ рукóю, блúзко.

Pograbić, сгрести́ гráблями (*сѣно*); || расхити́ть, разгрáбить.

Pogranicze, -a, *ср.* предѣ́лъ, грани́ца, порубе́жье.

Pogranicznie, смѣ́жно, сопредѣ́льно, на грани́цахъ, на рубежѣ́.

Pogranicznik, -a, *м.* пограни́чный жи́тель.

Pograniczny, пограни́чный, сопредѣ́льный, смѣ́жный.

Pograwanie, -nia (z kogo), *ср.* насмѣ́шка. глумле́ніе (*надъ кѣмъ*).

Pogrążać, Pogrążyć, погружáть, погрузи́ть, оку́нывать, окунýть; || повергáть, повéргнуть. || **Pogrążać się**, погружáться, повергáться, оку́ниваться.

Pogrążanie, Pogrążenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Pogrążnąć, погрáзнуть, ввéргнуться.

Pogrobek, -bka, Pogrobowiec, -wca, *м.* ребёнокъ, роди́вшійся по смéрти отцá.

Pogrobny, Pogrobowy, посмéртный.

Pogródka, -i, *ж.* огорóдка, и́згородь; || грядá; || рѣ́шотка.

Pogrom, -u, *м.* погрóмъ, разгрóмъ, пораже́ніе, разби́тіе, разоре́ніе.

Pogromca, -y, *м.* побѣди́тель, покори́тель; || укроти́тель, усмири́тель.

Pogromić, поразúть, разби́ть, опустоши́ть; || побѣди́ть, покори́ть.

Pogromienie, -nia, *ср.* опустоше́ніе, пораже́ніе, разби́тіе; || усмире́ніе.

Pogromny, разруши́тельный, опустоши́тельный.

Pogróżka, -i, *ж.* угрóза.

Pogroźny, грóзный, угрожáющій.

Pogruchotać, разби́ть, переломáть, раздроби́ть на мéлкіе кускú, развали́ть.

Pogruchotanie, -nia, *ср.* разби́тіе, перело́мъ, разло́мъ, раздробле́ніе.

Pogrzeb, -u, *м.* погребе́ніе, пóхороны.

Pogrzebać, Pogrześć, Pogrzebować, Pogrzebywać, похорони́ть, погребáть, закáпывать, зарывáть тѣ́ло умéршаго въ зéмлю.

Pogrzebacz, -a, *м.* **Pogrzebaczka, -i**, *ж.* кочергá.

Pogrzebanie, -nia, *ср.* погребе́ніе.

Pogrzebnik, -a, *м.* погребáльщикъ, моги́льщикъ.

Pogrzebny, Pogrzebowy, погребáльный, похорóнный.

Pogubić, потеря́ть, растеря́ть.

Pogwałcenie, -nia, *ср.* наруше́ніе; || наси́ліе. **Pogwałcenie grobów**, наси́льственное разры́тіе моги́лъ.

Pogwałcać, нару́шить; || изнаси́ловать.

Pohamować, укроти́ть, усмири́ть, обуздáть, уня́ть, воздержáть.

Pohamowanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, усмире́ніе, обуздáніе, уня́тіе, воздержáніе.

Pohańbić, опозóрить, обезчéстить, опорóчить, осрами́ть.

Pohańbiciel, -a, *м.* оскорби́тель.

Pohańbicielka, -i, *ж.* оскорби́тельница.

Pohańbienie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, посрамле́ніе.

Pohaniec, -ńca, *м. см.* **Poganin.**

Pohulanka, -i, *ж.* пиру́шка, кутёжъ; || гуля́нка.

Poić, Napoić, пои́ть, напои́ть; || **Poić się**, упивáться.

Poinformować, увѣ́домить, объясни́ть; || **Poinformować się**, спрáвиться, навести́ спрáвку, освѣ́домиться.

Poinformowanie, -nia, *ср.* спрáвка, наведе́ніе спрáвки.

Pojąć, *см.* **Pojmować.**

Pojadacz, -a, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло.

Pojaw, -u, *м.* явле́ніе, проявле́ніе, появле́ніе; || знáменіе. *см.* **Zjawisko.**

Pojawiać, Pojawić, явля́ть, яви́ть, проявля́ть, прояви́ть, обнару́живать, обнару́жить. || **Pojawiać się**, появля́ться, проявля́ться, обнару́живаться, показываться.

Pojawienie, -nia, *ср.* явле́ніе, появле́ніе.

Pojazd, -u, *м.* экипáжъ, колúска, *см.* **Kocz, Powóz**; || весло́.

Pojazdowy, повóзочный, колúсочный, каре́тный.

Pojażdżka, -i, *ж.* поѣ́здка.

Pojęcie, -cia, *ср.* поня́тіе, поня́тливость, смыслъ; || представле́ніе, мысль, идéя

Pojednać, Pojednywać, помири́ть, примири́ть, примиря́ть. || **Pojednać się, Pojednywać się**, помири́ться, мири́ться, примири́ться, примиря́ться.

Pojednanie, -nia, *ср.* примире́ніе; || согла́шеніе; || мировáя сдѣ́лка.

Pojednawca, -y, *м.* примири́тель.

Pojednawczy, мировóй, полюбóвный; || примири́тельный, миротворный. **Układ**

pojednawczy, ми́рный догово́ръ, мирова́я. **Sąd pojednawczy**, третейскій судъ.

Pojednawczyni, **-ni**, *ж.* примири́тельница.

Pojednoczenie, **-nia**, *ср.* соглаше́ніе, соедине́ніе, едине́ніе.

Pojednoczyć, согласи́ть, соедини́ть.

Pojedyńczo, поодино́чкѣ, по́розно, отдѣ́льно, осо́бенно.

Pojedyńczość, **-ści**, *ж.* еди́нство, отдѣ́льность, несло́жность, обособле́ніе; || одино́чество.

Pojedyńczy, просто́й, несло́жный, отдѣ́льно взя́тый, отдѣ́льный; || еди́нственный, осо́бенный. *Грам.* **Liczba pojedyńcza**, еди́нственное число́.

Pojedynek, **-nku**, *м.* поеди́нокъ, дуэ́ль.

Pojedynka, **-i**, *ж.* одноство́льное ружьё.

Pojedynkować, **Pojedynkować się**, би́ться, дра́ться на поеди́нкѣ.

Pojedynkowanie, **-nia**, **Pojedynkowanie się**, **-nia się**, *ср.* поеди́нокъ, дуэ́ль.

Pojedynkowy, *см.* **Pojedyńczy**; || поеди́ночный, относя́щійся къ поеди́нку.

Pojemszczyzna, **-y**, *ж. Стар.* пла́та, кото́рую крестья́нинъ вноси́лъ помѣ́щику за позволе́ніе жени́ться.

Pojenie, **Spojenie**, **-nia**, *ср.* спа́иваніе, доведе́ніе до пья́наго состоя́нія.

Pojętność, **-ści**, *ж.* поня́тливость, поня́тность, смышлёность.

Pojętny, **Pojętliwy**, поня́тливый, смышлёный; || поня́тный.

Pojęty, по́нятый, постижи́мый, *см.* **Pojmować**.

Pojezdny, пово́зочный, коля́сочный, каре́тный.

Pojezuicki, бы́вшій іезуи́тскій, принадлежа́вшій о́рдену іезуи́товъ.

Pojmać, *Стар.* поймать, схвати́ть.

Pojmanie, **-nia**, *ср.* поймка.

Pojmaniec, **-ńca**, *м. Стар.* плѣнникъ.

Pojmaństwo, **-a**, *ср. Стар.* плѣнъ; || нево́ля.

Pojmować, **Pojąć**, понима́ть, поня́ть; || **Pojmować żonę**, жени́ться. **Pojmować mężа**, вы́тти за́мужъ.

Pojmowanie, **-nia**, *ср.* поня́тливость.

Pojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ.

Pójść, **Iść**, пойти́, идти́. **Pójść o zakład**, би́ться объ заклад. **Pójść z dymem**, разсѣ́яться какъ дымъ, исчѣ́знуть. **Nie poszło mu to na pożytek**, э́то не послужи́ло ему́ въ по́льзу. **Widzę, że poszła dobrze moja prośba**, ви́дно, что моя́ про́сьба подѣ́йствовала. **Nie pójdzie ci to bezkarnie**, э́то не пройдётъ тебѣ́ да́ромъ. * **Pójść na grzyby**, получи́ть отка́зъ, отста́вку.

Pojutrze, послѣ за́втра. **Do pojutrza**, до по́слѣ за́втра. **Po pojutrze**, черезъ три дня.

Pojutrzejszy, послѣза́втрешній.

Pokąd, поку́да, пока́, до тѣ́хъ поръ пока́.

Pokarać, зака́пать.

Pokarm, **-u**, *м.* пи́ща, кормъ.

Pokarmić, покорми́ть.

Pokarmowy, кормово́й, **пищево́й**; || *Анатом.* пищепріе́мный, пищепрово́дный.

Pokątnie, пота́енно, скры́тно, скры́тнымъ о́бразомъ.

Pokątnik, **-a**, *м.* отше́льникъ; || загово́рникъ, нелюди́мъ. || *Ком.* торгу́ющій а́кціями внѣ би́ржи.

Pokątność, **-ści**, *ж.* пота́енность, скры́тность.

Pokątny, пота́енный, скры́тный.

Pokatować, изу́вѣчить, изму́чить.

Pokaz, **-u**, *м.* пока́зъ, показа́ніе, обра́зчикъ; || знакъ, доказа́тельство; || нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazać, **Pokazywać**, показа́ть, пока́зывать. || **Pokazać się**, **Pokazywać się**, показа́ться, пока́зываться.

Pokazale, пы́шно, великолѣ́пно

Pokazalny, вы́ставленный на пока́зъ.

Pokazałość, **-ści**, *ж.* пы́шность, нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazały, пы́шный; || ви́дный, значи́тельный, зна́тный.

Pokazanie, **Pokazywanie**, **-nia**, *ср.* вы́ставка, пока́зъ, пока́зываніе; || предъявле́ніе, представле́ніе (*докуме́нтовъ*). **Pokazanie na jaw**, оказа́тельство. **Na pokazanie**, на пока́зъ.

Pokaźny, ви́дный, значи́тельный.

Póki, пока́, поку́да, до тѣ́хъ поръ. **Póty póki**, до тѣ́хъ поръ пока́. **Od póki**, съ тѣ́хъ поръ какъ.

Pokład, **-u**, *м.* покла́жа. **Żąć na pokłady**, класть ру́чнями, ру́ченьками (*сжа́тый хлѣбъ*), раскла́дывать хлѣ́бъ ру́чнями (*для просу́шки его́*); || помо́стъ, мостови́на, нака́тникъ, чёрный полъ, по́мостъ подъ вы́стилку по́ла; || **Pokład okrętowy**, ве́рхняя па́луба на кораблѣ́; || *Геол.* слой, пласть; || *Минер.* мѣсторожде́ніе; || *Плотн.* **Pokład dylowy**, пласти́нная сти́лка; || *Горн.* **Pokłady ciał kopalnych**, мѣсторожде́ніе минера́ловъ.

Pokładać, полага́ть; || обкла́дывать, покрыва́ть; || **Pokładać rolę**, въ пе́рвый разъ вспа́хивать зе́млю, перевора́чивать; || **Pokładać konia**, **byka**, холости́ть ло́шадь, быка́; || опроки́дывать, повали́ть; || * утвержда́ть, увѣря́ть; || **Pokładać w kim nadzieję**, возлага́ть на кого́ наде́жду; || *Плотн.* **Łatami pokładać**, рѣшети́ть, прибави́ть рѣшети́ны къ стропи́ламъ.

Pokładanie, **-nia**, *ср.* обкла́дываніе; || **Pokładanie konia**, холоще́ніе ло́шади; || *Агр.* пе́рвая запа́шка земли́.

Pokładany, вы́ложенный, обло́женный; || **Koń pokładany**, кла́деный конь; || **Rola pokładana**, въ пе́рвый разъ вспа́ханная земля́.

Pokładne, -ego, *ср.* пла́та свяще́ннику за по́хороны.

Pokładowy, слои́стый.

Pokładziny, -dzin, *мн. Стар.* сва́дебный обря́дъ.

Poklask, -u, *м.* **Poklaskiwanie, -nia,** *ср.* рукоплеска́ніе.

Pokłócenie -nia, *ср.* **Pokłócenie się,** ссо́ра.

Pokłon, -u, *м. Стар.* **Pokłona, -y,** *ж.* покло́нъ, поклоне́ніе. **Pokłon Bogu,** поклоне́ніе Бо́гу. **Pokłony komu czynić,** изгиба́ться (*передъ кѣмъ*); броса́ться къ нога́мъ, бить челомъ (*передъ кѣмъ*); || пода́рокъ, приноше́ніе.

Pokłonić, Pokłonić się, поклони́ться.

Pokłonienie, -nia, *ср.* поклоне́ніе, почти́тельный покло́нъ.

Pokłonny, покло́нный; || почт тельный.

Pokłosie, -sia, *ср.* собира́ніе коло́сьевъ по́слѣ жа́твы.

Pokoik, -u, *м. Умен.* ко́мнатка.

Pokój, -oju, *м.* поко́й, ко́мната. **Pokój sypialny,** спа́льня. **Pokoje,** *мн.* поко́и; || пріёмъ при дворѣ. **Wczoraj były pokoje u króla,** вчера́ былъ пріёмъ у короля́. || Миръ, поко́й, споко́йствіе, тишина́. **Pokój zerwać,** нару́шить миръ. **Pokój publiczny,** обще́ственное споко́йствіе. **Dać czemu pokój,** оста́вить, бро́сить, переста́ть. **Daj mu Panie pokój wieczny,** упоко́й Го́споди его́ ду́шу, дай Богъ ему́ ца́рство небе́сное. **Pędzia pokoju,** мировы́ судья́.

Pokojowa, -wéj, Pokojówka, -i, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Pokojowy, -ego, *м.* камерди́неръ, ко́мнатный служи́тель.

Pokojowy, ко́мнатный; || ми́рный, относя́щійся къ заключе́нію ми́ра.

Pokolanek, -nka, *м. Фортиф.* ни́жняя часть бру́ствера.

Pokolenie, -nia, *ср.* поколѣ́ніе, колѣ́но, родъ; || пле́мя, поро́да.

Pokonać, Pokonywać, преодоле́ть, преодолѣ́вать осиля́ть, осиля́ивать, превозмо́чь, превозмога́ть, побѣди́ть, побѣжда́ть, покори́ть. покоря́ть.

Pokonanie, Pokonywanie, -nia, *ср.* одолѣ́ніе, одолѣ́ваніе, превозмога́ніе, побѣда, покоре́ніе. *Юрид.* **Pokonanie prawem,** отсужде́ніе, очи́стка.

Pokonany, побѣжде́нный, покоре́нный.

Pokora, -y, *ж.* смире́ніе, кро́тость, поко́рность; || почте́ніе.

Pokornie, поко́рно, смире́нно, почти́тельно.

Pokorniś, -sia, *м.* смире́нникъ.

Pokorniuchno, *Нар.* всепокорнѣ́йше.

Pokorniuchny, всепокорнѣ́йшій.

Pokorność, -ści, *ж.* поко́рность, кро́тость.

Pokorny, поко́рный, кро́ткій.

Pokorzyć, унижа́ть, смиря́ть; || укроща́ть. || **Pokorzyć się,** смиря́ться.

Pokos, -u, *м.* поко́съ, коше́ніе травы́. **Leżeć pokosem,** *см.* **Pokotem.**

Pokośny, поко́сный, относя́щійся къ поко́су.

Pokost, -u, *м.* лакъ.

Pokostnik, -a, *м.* лакиро́вщикъ; || ла́ковщикъ.

Pokostować, лакирова́ть, покрыва́ть ла́комъ.

Pokostowanie, -nia, *ср.* лакиро́вка.

Pokostowy, ла́ковый.

Pokotem, впова́лку. **Leżeć, spać pokotem,** лежа́ть, спать впова́лку.

Pokpić, пошути́ть, посмѣ́яться.

Pokrapiać, Pokrapywać. Pokropić, накра́пывать, окропля́ть, окропи́ть, орошать, ороси́ть, *см.* **Kropić.**

Pokrapianie, Pokropienie, -nia, *ср.* окропле́ніе, орошеніе.

Pokrętny, закру́ченный.

Pokrewieństwo, -a, *ср.* родство́, свойство́, родня́. *Собир.* ро́дственники.

Pokrewna, -éj, *ж.* ро́дственница, *см.* **Krewna.**

Pokrewnić, Pokrewnić się, *см.* **Spokrewniać, Spokrewniać się.**

Pokrewność, -ści, *ж.* родство́, сродство́, кро́вное родство́.

Pokrewny, родно́й, сро́дственный; || ро́дственникъ, сро́дникъ.

Pokropić, *см.* **Pokrapiać.**

Pokropywać, *см.* **Pokrapiać.**

Pokrótce, вкра́тцѣ, въ коро́ткихъ слова́хъ.

Pokrowiec, -wca, *м.* чахо́лъ, покро́въ.

Pokrówne, -ego, *ср. Стар.* по́дать за содержа́ніе коро́въ.

Pokrwawienie, -nia, *ср.* окрова́вленіе.

Pokryć, покры́ть, *см.* **Pokrywać.**

Pokrycie, -cia, *ср.* покры́тіе, пополне́ніе, || *Ком.* руча́тельство, обезпе́ченіе; || покро́въ, покрыва́ло, покры́шка, кры́шка. **Pokrycie długu,** пополне́ніе до́лга.

Pokrycie, *см.* **Skrycie.**

Pokryjomu, укра́дкою, скры́тно, тайко́мъ.

Pokrytość, -ści, *ж.* скры́тность, притво́рство, *см.* **Pbłudność, Skrytność.**

Pokryty, покры́тый; || скры́тный, притво́рный, *см.* **Pbłudny.**

Pokrywa, -y, *Умен.* **Pokrywka, -i,** *ж.* кры́шка, кры́шечка; || прикры́тіе, личина, видъ. **Pod pokrywą przyjaźni,** подъ ви́домъ дру́жбы; || *см.* **Pgródka.**

Pokrywać, Pokryć, покрыва́ть, покры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть. || **Pokrywać się,** покрыва́ться, прикрыва́ться.

Pokrywacz, -a, *м.* притво́рщикъ скры́тный человѣкъ.

Pokrywanie, -nia, *ср.* покрыва́ніе, прикры́тіе.

Pokryweczki, -czek, *мн. Бот. см.* **Rzęsa wietrzna.**

Pokrywka, *см.* **Pokrywa.**

Pokrzep, -u, *м.* подкрѣпле́ніе силъ.

Pokrzepiać, укрѣпля́ть.

Pokrzepiający, *Мед.* крѣпи́тельный, укрѣпля́ющій.

Pokrzepianie, -nia, *ср. см.* **Krzepienie.**

Pokrzepić, Pokrzepić się, *см.* **Krzepczyć.**

Pokrzyk, -u, *м.* крикъ; || *Бот.* **Pokrzyk, Pokrzykowe ziele**, Ада́мова голова́, бѣ́шеныя ви́шни, со́нная о́дурь, краса́вица, *см.* **Wilcze jagody.**

Pokrzywa, -y, *ж. Бот.* крапи́ва, жгу́чая крапи́ва. **Pokrzywa głucha**, глуха́я, нежгу́чая крапи́ва.

Pokrzywdzenie, -nia, *ср.* оби́да, оскорбле́ніе, нанесе́ніе безче́стія; || *Юрид.* убы́точность.

Pokrzywdzić, оби́дѣть, нанести́ оби́ду, оскорби́ть.

Pokrzywdzony, *Юрид.* потерпѣ́вшій отъ престу́пнаго дѣя́нія; || оби́женный, обезчесче́нный.

Pokrzywiany, Pokrzywny, крапи́вный.

Pokrzywka, -i, *ж.* крапи́вка, молода́я крапи́вка; || *Зоол.* королёкъ (*пти́ца*).

Pokrzywnik, -a, *м. Зоол.* крапи́вная ба́бочка, мя́тликъ.

Pokudłać, взъеро́шить, растрепа́ть (*во́лосы*).

Pokup, -u, *м.* сбытъ, ирода́жа (*това́ровъ*).

Pokupnik, -a, *м.* покупщи́къ, покупа́тель.

Pokupność, -ści, *ж.* хоро́шій сбытъ (*това́ровъ*).

Pokupny, ско́ро-раскупа́емый, сбыва́емый.

Pokurcz, -a, *м.* родъ соба́ки, происходя́щей отъ борзо́й.

Pokusa, -y, *ж.* искуше́ніе, собла́знъ; || =*м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Pokusić, Pokusić się, *см.* **Pokuszać, Pokuszać się.**

Pokusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Pokusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Pokuska, -i, *ж.* ма́ленькое искуше́ніе.

Pokuszać, Pokusić, искуша́ть, искуси́ть, соблазня́ть, соблазни́ть; || испы́тывать, испыта́ть. || **Pokuszać się, Pokusić się**, покуша́ться, покуси́ться, попыта́ться, отва́житься, испро́бовать.

Pokuszenie, -nia, *ср.* искуше́ніе.

Pokuta, -y, *ж.* покая́ніе, раска́яніе. **Za pokutę**, въ наказа́ніе. **Pokuta kościelna**, эпитимі́я, духо́вное наказа́ніе, запреще́ніе.

Pokutnica, -y, *ж.* ка́ющаяся; || покая́нница.

Pokutnik, -a, *м.* ка́ющійся; || покая́нникъ.

Pokutność, -ści, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.

Pokutny, покая́нный. **Psalm pokutny**, покая́нный псало́мъ.

Pokutować, ка́яться, приноси́ть покая́ніе; || **Pokutować za grzechy**, ка́яться въ грѣха́хъ; || поплати́ться. **Pokutować za życie rozwięzłe w młodości**, поплати́ться за распу́тную жизнь въ мо́лодости.

Pokutowanie, -nia, *ср.* покая́ніе, раска́яніе; || эпитимі́я; || наказа́ніе.

Pokwap, -u, *м.* поспѣ́хъ, поспѣ́шность, торопли́вость.

Pokwapić się, поторопи́ться, поспѣши́ть, *см.* **Kwapić się.**

Pokwapienie się, *см.* **Kwapienie się.**

Pokwapliwie, *см.* **Skwapliwie.**

Pokwapliwość, *см.* **Skwapliwość.**

Pokwapliwy, *см.* **Skwapliwy.**

Pokwasić, проква́сить, сква́сить. **Pokwasić się z kim**, разойти́сь, размо́лвиться съ кѣмъ.

Pokwefić, набро́сить покрыва́ло.

Pokwitnąć, зацвѣсти́.

Pokwitować, дать распи́ску, квита́нцію, расписа́ться въ получе́ніи; расквита́ться; || возмѣсти́ть, возда́ть.

Pokwitowanie, -nia, *ср.* распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Pół, *м.* полъ, полови́на. **Na poły**, на́полы (*Стар.*), попола́мъ, на́ двѣ ра́вныя до́ли. **Pół godziny**, полчаса́. **Pół dnia**, полови́на дня. **Półpięta funta**, четы́ре фу́нта съ полови́ною. **Pół do dziesiątéj** полови́на деся́таго (*часа́*). **Na pół umarły**, полуме́ртвый. **Uchwycić kogo w pół**, схвати́ть кого́ поперёгъ.

Poła, -y, *ж.* пола́, фа́лда (*пла́тья*); || **Poły**, сѣть для ло́вли птицъ и звѣре́й.

Połać -ci, *ж.* рядъ домо́въ, одна́ сторона́ у́лицы; || о́бласть, страна́, край; || водосто́къ (*съ кры́ши*).

Połączać, Połączyć, соединя́ть, соедини́ть. || **Połączyć się**, соедини́ться, сочета́ться (*бра́комъ*).

Połączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, сою́зъ, связь. *Архит.* **Połączenie dylów**, сты́ки пласти́нъ.

Połączyć, Połączyć się, *см.* **Połączać.**

Połajac, поруга́ть, побрани́ть.

Połajanie, -nia, *ср.* вы́говоръ, журьба́.

Połakomić się, пола́комиться, польсти́ться.

Połamać, Połamywać, изломи́ть, изла́мливать, разломи́ть, разла́мливать, разру́шить, разруша́ть; || расторгнуть, расторга́ть, нару́шить, наруша́ть.

Połamanie, -nia, *ср.* перело́мъ, лома́ніе, разла́мываніе; || расторже́ніе, наруше́ніе.

Połamany, разло́мленный, перело́мленный. **Połamany przez burzę las**, бурело́мный лѣсъ.

Polanie, -a, *ср.* полива́ніе, поли́вка.

Polano, -a, *ср.* полѣ́но.

Połap, *см.* **Pułap.**

Połapka, *см.* **Pułapka.**

Połapkowy, *см.* **Pułapkowy.**

Półarkusz, -a, *м.* по́лъ листа́.

Półarkuszowy, полулистово́й.

Polarny, поля́рный, по́люсный, *см.* **Biegunowy.**

Połatać, почини́ть, положи́ть запла́ты.

Połatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́ниваніе.

Polatka, -i, *ж.* блёстка; || **блестя́щая** пыли́нка.

Polatucha, -y, *ж. Зоол.* бе́лка, ве́кша.

Poławiać, лови́ть (*рыбу*); || добыва́ть. || **Poławiać się**, лови́ться. **Ryby poławiają się w rzekach**, ры́бы ло́вятся въ рѣка́хъ.

Półbóg, -oga, Półbożek, -żka, *м.* полубо́гъ.

Półbogini, -ni, *ж.* полубоги́ня.

Półboku, Półboków, употребля́ется съ предло́гомъ **do** (*до*). **Do półboku**, по по́ясъ, до́ пояса.

Półbótki, Półbóty, -ów, *мн.* полусапо́жки, боти́нки, полусапоги́.

Półbrat, -a, *м.* сведённый братъ, единоутро́бный братъ, *см.* **Przyrodny.**

Półbretnel, -a, *м.* однотёсный гвоздь.

Półćwiartek, -tka, *м.* получетвёртка, осьма́я до́ля (*листа́*).

Półćwiartkowy, получертвётной.

Półćwierci, *ср. Нескл.* осьма́я часть.

Półczwarta, три съ полови́ною (передъ существи́тельными же́нскаго ро́да: **Półczwartéj**).

Półdarmo. Na pół darmo, за безцѣ́нокъ.

Półdziało, -a, *ср. Артил.* ору́діе ма́лаго кали́бра.

Półdziesiąta, де́вять съ полови́ною.

Pole, -a, *ср.* по́ле, па́шня, ни́ва; || * по́прище; || *Герал.* по́ле щита́; || по́ле би́твы; || охо́та, тра́вля; || отъѣ́зжее по́ле (*земля́, отдалённая отъ селе́нія и назна́ченная для охо́ты, и́ли па́шни*); || пло́щадь, пове́рхность, простра́нство, *см.* **Powierzchnia**; || кле́тка, ма́хматъ (*на ша́хматной доскѣ*) || *Посл.* **Wywieść, wyprowadzić kogo w pole**, води́ть кого́ за́ носъ, провести́, наду́ть.

Połeć, -łcia, *м.* по́лоть, полови́на и́ли часть свино́й ту́ши. *Посл.* **Tłusty połeć smarować**, дрова́ въ лѣсъ носи́ть, вли́вать во́ду въ мо́ре, подлива́ть ма́сло въ огонь.

Polecać, Polecić, поруча́ть, поручи́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || ободря́ть; || рекомендова́ть. || **Polecać się**, поруча́ть себя́ кому́, проси́ть о покрови́тельствѣ, рекомендова́ться.

Polecający, рекоменда́тельный; || одобри́тельный.

Polecanie, -nia, *ср.* **препоруче́ніе, поруче́ніе**, рекоменда́ція.

Polecenie, -nia, *ср.* предписа́ніе, приказа́ніе, прика́зъ, повелѣ́ніе; || рекоменда́ція, одобре́ніе; || поруче́ніе. **Zrobił mi to na twoje polecenie**, онъ э́то сдѣлалъ мнѣ по твоему́ поруче́нію. **Polecenia godzien**, досто́инъ одобре́нія.

Polecie, -cia, *ср.* ба́бье лѣ́то.

Polecieć, полете́ть; || * побѣжа́ть, поспѣши́ть, поторопи́ться.

Polędwica, -y, *ж.* **филе́й, филе́йная** часть (*говя́дины*), ссѣкъ.

Poledz, Polegnąć, пасть, упа́сть; || * быть уби́тымъ.

Polegać (**na czém**), опира́ться, осно́вываться, зави́сѣть. || **Polegać** (**na kim, na czém**), полага́ться, **надѣ́яться** (*на кого́, на что́*).

Poléj, -u, *ж. Бот.* поле́й (*расте́ніе*).

Polepa, -y, *ж.* обма́зка, подма́зка; || штукату́рка.

Polepianie, Polepienie, -nia, *ср.* обма́зываніе, штукату́реніе (*наружныхъ стѣнъ*).

Polepszać, Polepszyć, улучша́ть, улу́чшить; || поправля́ть, попра́вить. || **Polepszać się, Polepszyć się**, улучша́ться, улу́чшиться, исправля́ться, испра́виться, поправля́ться, попра́виться.

Polepszanie, Polepszenie, -nia, *ср.* **улучше́ніе**, поправле́ніе, исправле́ніе.

Polerować, Wypolerować, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть, наводи́ть гля́нецъ.

Polerowanie, -nia, *ср.* полиро́вка, шлифо́вка; || политу́ра.

Polerowany, полиро́ванный, **шлифо́ванный**, гла́дкій, лощёный.

Polerownik, -a, *м.* полиро́вщикъ, **гладильщикъ**,

Polerowny, *см.* **Polerowany.**

Polerunek, -nku, *м. см.* **Polerowanie, Polor.**

Polesie, -sia, *ср.* подлѣ́сье, **лѣ́систая** страна́.

Poletek, -tku, *м.* вспа́ханная часть по́ля.

Połetek, -tka, *м. Умен.* полото́къ, *см.* **Połeć.**

Polewa, Poléwa, -y, *ж.* лакъ; || глазу́рь, стеклови́дный лакъ (*на посу́дѣ*), поли́ва, мурава́; || фини́фть, э́маль (*на мета́ллахъ*).

Polewać, Polać, полива́ть, поли́ть; || **мура́вить** (*горшки́*).

Polewacz, -a, *м.* мура́вщикъ; || луди́льщи́къ.

Polewaczka, -i, *ж. Садов.* ле́йка.

Polewanie, -nia, *ср.* полива́ніе, поли́вка; || глазу́реніе; || луже́ніе посу́ды; || посу́да.

Polewany, мура́вленый; || **лужёный, вылуженый.**

Polewczany, Polewczasty, похлёбочный, подли́вочный.

Polewka, -i, *ж.* похлёбка; || **подли́ва, подли́ва, поли́вка.**

Półfasek, -ska, *м.* полови́на ка́дочки.

Półfuncie, -cia, *ср.* полфу́нта.

Półgarnca, *ср.* **Półgarncówka, -i**, *ж.* **полови́на га́рница.**

Półgarncowy, составля́ющій полови́ну га́рница.

Półgębek, -bka, *м.* **половина рта. Półgębkiem mówić**, цѣди́ть, говори́ть сквозь зу́бы, не говари́вать словъ.

Półgęsek, -ska, *м.* полото́къ.

Półgłos, -u, *м. Муз.* полуто́нъ. **Półgłosem,** полуто́номъ,въ полго́лоса, сквозь зу́бы, невня́тно.

Półgłośny, произнесённый въ полго́лоса.

Półgłówek, -wka, *м.* недоу́мокъ, полоу́мный, безтолко́вый, сумасбро́дъ.

Półgodzinny, получасово́й.

Półgroszek, -szka, *м.* **Półgroszówka, -i,** *ж.* полугро́шъ, полугрошева́къ.

Półhak, -u, *м. Стар.* мушкётъ со штыко́мъ.

Polica, -y, *ж.* по́лка; || набе́дренникъ (*у свяще́нниковъ*).

Policja, -ji, *ж.* поли́ція.

Policjant, -a, *м.* полице́йскій служи́тель; || сы́щикъ.

Policyjnie, полице́йски, полице́йскимъ поря́дкомъ.

Policyjny, полице́йскій.

Policzek, -czka, *м.* щека́; || пощёчина, оплеу́ха.

Policzenie, -nia, *ср.* зачисле́ніе, причисле́ніе.

Policzkować, Spoliczkować, Wypoliczkować, бить по щека́мъ, дать пощёчину, оплеу́ху, зауши́ть.

Policzkowanie, -nia, *ср.* битьё по щека́мъ, зауше́ніе.

Policzkowany, получи́вшій пощёчину, оплеу́ху, вы́битый по щека́мъ.

Policzkowy, щёчный, принадлежа́щій къ щекѣ́.

Policzkujący, даю́щій пощёчины, оплеу́хи.

Polip, -a, *м. Зоол.* поли́пъ, *см.* **Wielonóg.**

Polis, -u, *м. Ком.* страхово́й поли́съ.

Polisty, пло́скій, ро́вный. **Praj polisty,** ро́вное мѣсто,равни́на ни́зменное мѣсто.

Politowanie, -nia, *ср.* сожале́ніе, сострада́ніе, соболѣзнованіе.

Politura, -y, *ж.* политу́ра, шлифо́вка, лоскъ, гля́нецъ.

Politycznie, *Нар.* политѝчески; || осторо́жно, иску́сно; || * учтѝво, вѣжливо.

Polityczny, политѝческій, государ́ственный; || осторо́жный, иску́сный, изворо́тливый; || * учтѝвый, вѣжливый.

Polityk, -a, *м.* поли́тикъ.

Polityka, -i, *ж.* поли́тика, нау́ка государственнаго управле́нія; || политѝческія дѣла́, правѝтельственные ви́ды; || иску́сство обходи́ться съ людьмѝ.

Politykować, разсужда́ть о политѝческихъ дѣла́хъ,о поли́тикѣ; || иску́сно обходи́ться съ людьмѝ, дѣйствовать осторо́жно, хитро́.

Półjedwab, -biu, *м.* шёлкъ пополамъ съ ше́рстью *или* бума́гою.

Półjedwabny, полушёлковый.

Półk, *см.* **Pułk.**

Półka, Pułka, -i, *ж.* по́лка.

Połknąć, *см.* **Połykać.**

Połknięcie, -cia, Połknienie, -nia, *ср. см.* **Połykanie.**

Połknięty, проглоченный, *см.* **Połykać.**

Półko, -a, *ср.* поля́на, поля́нка. || **Półko ptasznicze,** птицело́вня, пти́чій токъ.

Półkole, -a, *ср.* полукру́гъ; || полуша́ріе (*земли*); || *Рудок.* **Półkole zawieszalne,** вися́чій у́ровень.

Półkolny, полукру́глый.

Półkopy, три́дцать штукъ чего́ либо.

Półkorca, полчетверика́.

Półkoszek, -szka, *м.* продолгова́тая корзи́на, ку́зовъ прикрѣпля́емый къ телѣгѣ для во́зки у́голья и т. п.

Półkoszulek,-lka,м.шемизе́тка,мани́шка.

Półkować, *см.* **Pułkować.**

Półkowniczy, *см.* **Pułkowniczy.**

Półkownik, *см.* **Pułkownik.**

Półkrężе, -a, *ср.* полукру́жіе.

Półkrężny, полукру́глый.

Półkruszec, -szcu, *м.* полумета́ллъ.

Półksiężyc, -a, *м.* полумѣсяцъ, прираще́ніе луны́, нараста́ющій мѣсяцъ.

Półksiężycowy, полумѣсячный, имѣющій видъ полумѣсяца.

Półkula, -i, *ж.* полуша́ріе.

Półkwiat, -u, *м. Бот.* сухоли́объ (*личи́нковое расте́ніе*).

Półłócie, -a, *ср.* полъ-ло́та.

Półłokcia, полъ-локтя́.

Półłokciowy, (*Стар.* **Półłokietny**), полулоктево́й.

Półmiarek, -rka, *м.* осьма́я часть бо́чки.

Półmiesiąc, -a, *м. см.* **Półksiężyc.**

Półmiesięczny, полумѣсячный, двухнедѣльный.

Półmisek, -ska, *м.* блю́до.

Półnagi, полунаго́й.

Półniebie, -bia, *ср.* полови́на не́ба,полънеба; || средина́ не́ба, зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Północ, -y, *ж.* по́лночь; || сѣверъ.

Północnik, -a, *м.* жи́тель сѣверныхъ странъ, сѣверя́нинъ.

Północnowschodni, сѣверовосто́чный.

Północnozachodni, сѣверозападный.

Północny, полно́чный; || сѣверный.

Polny, полево́й.

Półodwieczerz, -a, *м.* употребля́ется съ предло́гомъ **w** (*въ*). **W półodwieczerz,** о́коло трёхъ *или* четырёхъ часо́въ пополу́дни, ме́жду тре́тьимъ и четвёртымъ ча́сомъ ве́чера.

Półodwieczerze, -a, *ср.* пополу́денное вре́мя, пе́редъ ве́черомъ.

Połóg, -ogu, *м.* роды́, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Połogowy, роди́льный, повива́льный, *см.* **Położniczy.**

Półokrąg, -ęgu, *м.* полукру́гъ.

Polonez, -a, *м.* по́льскій (*та́нецъ*).

Polor, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || вѣжливое обхожде́ніе.

Polot, -u, *м.* полётъ.

Połów, -owu, *м.* ло́вля. **Połów ryb**, рыболо́вство, ры́бная ло́вля, ры́бный про́мыслъ; || то́ня, улóвъ. || **Połów pereł**, ло́вля же́мчуга и проч.; || * добы́ча, нажи́ва.

Połowa, -y, *ж.* полови́на. **Przez połowę. Na połowę**, попола́мъ, въ полови́ну, и́сполу. **W połowie**, въ полови́нѣ.

Polować, охо́титься съ ружьёмъ; || стрѣля́ть дичь, охо́титься за ди́чью.

Polowanie, -nia, *ср.* охо́та, звѣри́ная ло́вля.

Połowica, -y, *ж.* полови́на.

Połowiczny, полови́нный, полови́нчатый; || испо́льный.

Połowniak, -u, *м.* хлѣ́бъ смѣ́шанный попола́мъ съ овсо́мъ и ячменёмъ; || *Бот. см.* **Półkwiat.**

Połownik, -a, *м.* поло́вникъ (*обрабо́тывающій чью либо зе́млю изъ полови́нной при́были, ино́гда вообще́ землепа́шецъ по́льзующійся на усло́віяхъ чужо́ю землёю*).

Połowny, рыболо́вный, ры́бный. **Rzeka połowna**, ры́бная рѣка́.

Połowy, полево́й. || **Połowy**, -ego, *м.* сто́рожъ полевы́хъ рабо́тъ.

Połoz, -a, **Połoś**, -sia, *м.* боа́, уда́въ (*исполи́нская змѣя́*).

Położenie, -nia, *ср.* положе́ніе. **Położenie miejsca**, мѣстоположе́ніе. **Położenie miasta**, положе́ніе го́рода.

Położnica, -y, *ж.* роди́льница, роже́ница.

Położniczy, повива́льный, родовспомога́тельный.

Położyć, положи́ть, сложи́ть, *см.* **Kłaść**; || **Położyć się**, лечь, разле́чься.

Położysto, отло́го, пока́тисто, пока́то.

Położysty, отло́гій, поло́гій, пока́тистый, пока́тый.

Półpanek, -nka, *м.* разы́грывающій роль ба́рина, госпо́дчикъ.

Półpięta, четы́ре съ полови́ною. *Стар.* полпята́.

Półpiętrze, -a, *ср. Архит.* антресо́ль, полуэ́русъ.

Półpoprzeczna, -ej, *ж.* **Półpoprzecznik**, -a, *м.* полупопере́чникъ, полови́на ді́аметра.

Półpoście, -ścia, *ср.* полови́на поста́, средопо́стіе.

Półręka wek, -wka, *м.* полурука́въ, пришивно́й рука́въ, манже́тъ.

Półrocze, -a, *ср.* полуго́діе.

Półroczny, полугодово́й.

Półsetek, -tka, *м.* полсо́тни, пятьдеся́тъ.

Półsiodma, *Нескл.* шесть съ полови́ною. Пе́редъ имена́ми же́нскаго рода: **Półsiódméj.**

Półsukienko, Półsukno, -a, *ср.* казими́ръ (*полусукно́*).

Półszósta, пять съ полови́ною. Пе́редъ именами же́нскаго ро́да: **Półszóstéj.**

Półszostak, -a, *м.* три гроша́, полторы́ копе́йки.

Półtora, полтора́. Пе́родъ имена́ми же́нскаго ро́да: **Półtoréj.**

Półtoracznie, въ полтора́ ра́за

Półtoraczny, полу́торный.

Półtorak, -a, *м.* полтора́ гроша.

Półtowy, вепряно́й, свино́й.

Półtrzecia, *Нескл. муж.* полтретья́, два съ полови́ною. Пе́редъ имена́ми же́нскаго ро́да: **Półtrzeciéj** (*Стар.* полтретья́).

Półtuzin, -a, *м.* полдю́жина.

Polubić, полюби́ть.

Polubienie, -nia, *ср.* привя́занность, пристра́стіе.

Polubownie, полюбо́вно; || третей́скимъ суди́мъ.

Polubowny, полюбо́вный, третей́скій.

Południe, -nia, *ср.* по́лдень; || югъ.

Południk, -a, *м.* меридіа́нъ, полу́денникъ.

Południkowy, меридіона́льный.

Południować, отдыха́ть въ по́лдень, обѣ́дать; || корми́ть лошаде́й.

Południowiec, -wca, *м.* ю́жный жи́тель, южа́нинъ.

Południowowschodni, юговосто́чный.

Południowozachodni, югоза́падный.

Południowy, полу́денный; || ю́жный.

Półumarły, полумёртвый.

Półwozie, -a, *ср.* **Półwozie przednie**, пере́дній ходъ у повозки. **Półwozie tylne**, за́дній ходъ у повозки.

Półwysep, -spu, *м.* полуо́стровъ.

Poły, *см.* **Pół, Poła.**

Połykać, Połknąć, глота́ть, проглоти́ть; || ***Oczyma co połykać**, пожира́ть что-либо глаза́ми, *см.* **Pożerać.**

Połykacz, -a, *м.* ѣдо́къ, обжо́ра.

Połykanie, Połknienie, -nia, *ср.* глота́ніе, проглáтываніе.

Połysk, -u, *м.* блескъ; || гля́нецъ, лоскъ.

Połyskać, Połyskiwać, Połyskiwać się, блиста́ть, сверка́ть, сія́ть.

Połyskanie, Połyskiwanie, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Półżałoba, -y, *ж.* полутра́уръ.

Półzłotek, -tka, *м.* **Półzłotówka**, -i, *ж.* полови́на по́льскаго злóтаго (7½ коп.).

Półżywy, полуживо́й.

Pomada, -y, *ж.* помáда.

Pomagać, Pomódz, помога́ть, помо́чь.

Pomagacz, -a, *м.* помо́щникъ. **Pomagacz mularski**, носи́льщикъ, ношáкъ, известни́къ.

Pomaganie, Pomnożenie, -nia, *ср.* вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь.

Pomaleńku, Pomalusieńku, Pomaluteńku, Pomalušku, Pomalutku, помале́ньку, помалёхоньку.

Pomału, ма́ло-по-ма́лу, понемно́гу.

Pomarańcza, -y, *ж.* апельси́нъ; || **pomerа́нецъ.**

Pomarańczarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца; || мѣсто въ саду́ для помера́нцевыхъ дерéвьевъ.

Pomarańczówka, -i, *ж.* помера́нцевая ратафія; || помера́нцевая насто́йка.

Pomarańczowy, помера́нцевый, апельси́нный.

Pomawiać, огова́ривать, поноси́ть, порица́ть, хули́ть.

Pomazać, помáзать, *см.* **Mazać.**

Pomazanie, -nia, *ср.* помáзаніе; || намащéніе, *см.* **Mazanie, Namaszczenie.**

Pomazaniec, -ńca, *м.* помáзанникъ.

Pomazanka, -i, *ж.* кусóкъ хлѣба съ мáсломъ.

Pomdlenie, -nia, *ср.* утомлéніе, изнурéніе; || óморокъ, безпáмятство.

Pomek, -mka, Pomyk, -a, *м.* силóкъ для лóвли птицъ *Посл.* **Łapaj Tomku póki na pomku,** куй желѣзо пока горячó.

Pomeks, -u, *м.* нéмза.

Pomeksowanie, -nia, *ср.* немзóвка.

Pomiar, -u, *м.* мѣреніе, измѣреніе, межева́ніе; || землемѣріе; || **Pomiar gruntów,** размежева́ніе земéль; || *Мат.* содержáніе, пропóрція; || соразмѣрность; || отношéніе.

Pomiarkować, сообразúть, соразмѣрить; || умѣрить, смягчúть; || **Pomiarkować się,** совладáть съ собóю, удержáться, воздержáться, спохватúться, одýматься, образýмиться.

Pomiarowy, межевóй.

Pomiatać co, броса́ть, кида́ть, швыря́ть, мета́ть; || **Pomiatać czém,** пренебрега́ть чѣмъ, не уважáть, ни во что стáвить, поноси́ть, опорóчивать; || *Стар.* **Pomiatać płód,** выки́дывать, роди́ть прéжде врéмени, *см.* **Poronić.**

Pomiędzy, *см.* **Między.**

Pomieniać, Pomienić, именовáть, наименовáть, называ́ть по и́мени, назвáть. || **Pomieniać się,** мня́ться, помня́ться (*чьмъ, на что*). *Посл.* **Pomieniał się stryjek, za siekierkę kijek,** промня́лъ кукýшку на ястреба.

Pomieniony, поименóванный, упомя́нутый, вышеназванный.

Pomiernie, соразмѣрно, соотвѣтственно; || посрéдственно, умѣренно.

Pomiernik, -a, *м.* землемѣръ, межевщи́къ.

Pomierność, -ści, *ж.* соразмѣрность, соотвѣтственность, сообрáзность, || *Мат.* соизмѣря́емость; || посрéдственность.

Pomierny, соразмѣрный, соотвѣственный, сообрáзный; || *Мат.* соизмѣря́емый, одномѣрный; || посрéдственный.

Pomierzenie, -nia, *ср.* соизмѣрéніе, измѣрéніе.

Pomieścić, помѣстúть, уложúть. || **Pomieścić się,** помѣстúться, уложúться.

Pomieszać, смѣша́ть, перемѣша́ть. || **Pomieszać się,** смути́ться, придти́ въ замѣша́тельство, смѣша́ться; || **помрачи́ться** (*о разсýдкѣ*).

Pomięszanie, Pomieszanie, -nia, *ср.* смѣшéніе, спýтанность; || *Юрид.* совпадéніе; || замѣша́тельство, смятéніе, смущéніе, безпоря́докъ. **Pomieszanie spraw,** запýтанность дѣлъ. **Pomieszanie zmysłów,** умопомѣша́тельство. **Pomieszanie wyobrażeń,** замѣша́тельство мы́слей, сби́вчивость, нея́сность поня́тій. **Pomieszanie zmysłów, rozumu,** помѣша́тельство ума́, умопомѣша́тельство, сумасшéствіе.

Pomieszaniec, -ńca, *м. см.* **Mieszaniec.**

Pomieszany, смущённый, смѣша́вшійся; || помѣшанный, умалишённый, сумасшéдшій.

Pomieszkalny, жилóй.

Pomieszkanie, nia, *ср.* жи́тельство, пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, обита́ніе, || жили́ще, домъ, кварти́ра. **Pomieszkanie królewskie,** столи́ца, резиде́нція.

Pomietlisko, -a, *ср.* мýсорная я́ма; || помелó.

Pomijać, Pominąć, минова́ть, мину́ть, не соблюда́ть, не соблюсти́, пропуска́ть, пропусти́ть, обходи́ть, обойти́; || умолча́ть о чѣмъ, не упомина́ть о чѣмъ.

Pomilczeć, умолча́ть, промолча́ть. **Pomilknąć,** умóлкнуть.

Pomilne, -ego, *ср.* плáта за прóздъ одной ми́ли *или* семи́ вёрстъ.

Pomimo, не смотря́ на, не взира́я на; || вопреки́, прóтивъ вóли, *см.* **Mimo.**

Pomimowolność, -ści, *ж.* принужде́нность, вы́нужденность.

Pomimowolny, невóльный, непроизвóльный, *см.* **Mimowolny.**

Pominąć, *см.* **Pomijać.**

Pominięcie, -cia, *ср.* несоблюде́ніе.

Pomiot, -u, *м.* соръ, сметьё, нечистотá, дрянь; || *презрѣніе. **Być w pomiocie u ludzi,** быть въ презрѣніи у людéй; || калъ, помётъ; || помётъ (*число дѣтёнышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || сволочь, сбродъ (*люди низкаго состоя́нія*).

Pomiotek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Pomiotło, -a, *ср.* помелó. **Pomiotło komety,** хвостъ комéты, *см.* **Miotła.**

Pomknąć, *см.* **Pomykać.**

Pomknienie, *см.* **Pomykanie.**

Pomłótny, умолóтный.

Pomnażać, Pomnożyć, умножáть, помножáть, умнóжить, помнóжить. **Pomnożyć przez trzy,** помнóжить на три.

Pomnażanie, Pomnożenie, -nia, *ср.* умноженіе.

Pomnieć, пóмнить.

Pomniejszać, Pomniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, убáвить.

Pomniejszy, мéньше значи́тельный, мéньше объёмистый.

Pomnik, -a, *м.* пáмятникъ.

Pomniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Pomnożony, умнóженный.

Pomnożyć, *см.* **Pomnażać.**

Pomnożyciel, -a, *м.* умнóжитель.

Pomnożycielka, -i, *ж.* умно́жительница.
Pomny, па́мятный, па́мятливый; || достопа́мятный, достопримѣча́тельный.
Pomoc, -y, *ж.* по́мощь, вспомоществова́ніе, посо́біе, содѣйствіе. **Za pomocą**, при по́мощи, по́мощію.
Pomocnica, -y, **Pomocniczka**, -i, *ж.* помо́щница.
Pomocniczy, вспомога́тельный. **Pomocniczo**, вспомога́тельнымъ о́бразомъ.
Pomocnik, -a, *м.* помо́щникъ.
Pomocny, помога́ющій, споспѣшествующій. **Boże, bądź mi pomocnym**, Бо́же, помоги́ мнѣ! || Го́дный, приго́дный, поле́зный, облегчи́тельный.
Pomór, -oru, *м.* мо́ръ; || *я́зва, повѣтріе, зара́за; || **Pomór na bydło**, *см.* **Pomorek**; || смѣ́ртность, число́ умѣ́ршихъ.
Pomorczyk, -a, *м.* примо́рскій жи́тель.
Pomordować, утоми́ть, изнури́ть, изму́чить; || перебы́ть, передуши́ть, замо́рить.
Pomorek, -rka, *м.* ско́тскій падёжъ.
Pomorski, примо́рскій.
Pomorszczyzna, -y, *ж.* примо́рская страна́.
Pomorzanin, -a, *м.* помо́рянинъ, помо́рецъ, примо́рскій жи́тель.
Pomorzanka, -i, *ж.* помо́рянка, примо́рская жи́тельница.
Pomorze, -a, *ср.* помо́рье, примо́рская страна́.
Pomościć, вы́мостить.
Pomost, -u, *м.* помо́стъ, полъ; || *Морс.* па́луба (*корабля*).
Pomotać, запу́тать, спу́тать, перепу́тать, перемѣша́ть.
Pomówić, поговори́ть, переговори́ть.
Pompa, -y, *ж.* насо́съ, по́мпа; || *пы́шность, великолѣ́піе, *см.* **Wystawność, Okazałość.**
Pompować, Wypompować, выка́чивать, поднима́ть насо́сомъ (*во́ду, во́здухъ*), ка́чать во́ду насо́сомъ.
Pomroczny, па́смурный, су́мерочный; || мра́чный, тёмный.
Pomroczyć, помрачи́ть, затми́ть.
Pomrok, -u, *м.* **Pomroka**, -i, *ж.* су́мерки; || мракъ, темнота́, потемнѣ́ніе.
Pomrowie, -wia, *ср. Собир.* червячки́, превраща́ющіеся весно́ю въ жуко́въ; || слизень (*улитка*).
Pomróz, -ozu, **Przymrózek**, -zku, *м.* небольшо́й моро́зъ; || *Мед.* озно́бъ, дрожь.
Pomrugliwy, мига́ющій, морга́ющій.
Pomruk, -u, *м.* ворча́ніе, бормота́ніе.
Pomrukliwy, ворчли́вый.
Pomścić, Pomścić się, отомсти́ть.
Pomściciel, -a, *м.* мсти́тель.
Pomsta, -y, *ж.* мще́ніе, месть.
Pomszczenie, -nia, Pomszczenie się, -nia się *ср.* мще́ніе.
Pomszczony, отомщённый.
Pomucha, -y, *ж.* смѣ́ртность, моръ; || ско́тскій паде́жъ.
Pomuchla, -i, *ж. Прост.* **родъ** трески (*рыба*).
Pomurny, *Бот.* расту́щій на стѣна́хъ.
Pomuskać, Pomuskiwać, Pomusnąć, погла́живать, погла́дить.
Pomyjak, -a, *м.* помо́йница, **лоха́нь.**
Pomyje, -jów, *мн.* помо́и.
Pomyjowy, помо́йный.
Pomyk, *см.* **Pomek.**
Pomykać, Pomknąć, подвига́ть, подви́нуть, раздвига́ть, раздви́нуть. || **Pomykać się, Pomknąć się**, подвига́ться впередъ, приближа́ться; || выдава́ться, выступа́ть.
Pomykalny, подвижно́й.
Pomykanie, Pomknienie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, движе́ніе впередъ; || подта́лкиваніе.
Pomylić, разстро́ить, смѣша́ть, ввести́ въ оши́бку. || **Pomylić się**, ошиби́ться, промахну́ться.
Pomyłka, -i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погрѣ́шность.
Pomysł, -u, *м.* иде́я, поня́тіе, умопредстав**л**е́ніе; || мысль; || вы́мыселъ; || пе́рвое начерта́ніе.
Pomyśleć, Pomyślić, поду́мать.
Pomyślenie, -nia, *ср.* помышле́ніе, размышле́ніе.
Pomyślnie, благополу́чно, уда́чно.
Pomyślność, -ści, *ж.* благополу́чіе, благосостоя́ніе.
Pomyślny, благополу́чный, счастли́вый, уда́чный, благопрія́тный.
Pomywacz, -a, *м.* судомо́йщикъ.
Pomywaczka, -i, *ж.* судомо́йка.
Pomywalnik, -a, *м.* лоха́нка.
Poń, *см.* **Po niego, Po nią, Po nie**, за ни́мъ, за не́й, *см.* **On.**
Ponabywać, пріобрѣсть, нажи́ть, стяжа́ть,
Ponad, надъ (*предло́гъ употребля́ющійся сли́тно съ слѣдующимъ по́слѣ него́ сло́вомъ*).
Ponaprawiać, почини́ть, испра́вить.
Ponawiać, Ponowić, возобновля́ть возобнови́ть.
Ponawiany, возобновля́емый.
Poncz, -u, *м.* пуншъ.
Pończocha, -y, *ж.* чуло́къ.
Pończochowy, Pończoszny, чуло́чный.
Pończoszka, -i, *ж.* чуло́чекъ.
Pończosznictwo, -a, *ср.* чуло́чная фа́брика.
Pończoszniczy, *см.* **Pończochowy.**
Pończosznik, Pończośnik, -a, *м.* чуло́чникъ.
Ponczowy, пуншево́й.
Ponęcić, приманя́ть, заманя́ть. || **Ponęcić się**, увле́чься.
Ponękać, *Неуп.* понука́ть, понужда́ть; || разори́ть, одолѣ́ть.
Ponęta, -y, *ж.* прима́нка, пре́лесть, привлека́тельность, влече́ніе. **Ponęta z zysku**, нажи́ва.

Ponętny, привлека́тельный, зама́нчивый.

Poniedziałek, -łku, *м.* понеде́льникъ. **Wielki poniedziałek**, понеде́льникъ на страстно́й неде́лѣ.

Poniedziałkować, гуля́ть, не рабо́тать въ понеде́льникъ.

Poniedziałkowy, понеде́льничный.

Poniekąd, въ не́которомъ ро́дѣ, не́которымъ о́бразомъ, отча́сти.

Ponieść, понести́, внести́.

Poniewalać, Poniewolić, нево́лить, приневоливать, принево́лить, принужда́ть, прину́дить,

Ponieważ, потому́ что́, за тѣ́мъ что, такъ какъ.

Ponieważać, Ponieważyć, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презре́ть.

Ponieważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, неуваже́ніе.

Poniewierać, не забо́титься (*о чёмъ*), не бере́чь (*чего́*), пренебрега́ть (*чѣмъ*). || **Poniewierać się**, валя́ться, остава́ться въ небреже́ніи, таска́ться.

Poniewierca, -y, *м.* презира́ющій.

Poniewierek, -rka, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Poniewierka, -i, *ж.* скита́ніе, странствованіе, броди́жничество; || неуваже́ніе, презре́ніе. **Poniewierka stopy menniczéj**, поддѣлка моне́ты. **Pójść w poniewierkę**, быть презира́емымъ.

Poniewolnie, Poniewoli, по нево́лѣ, по принужде́нію, наси́льно, про́тивъ во́ли.

Poniewolny, принуждённый, нати́нутый.

Ponik, -a, *м.* ключъ, родни́къ (*вытека́ющій изъ земли*); || струя́ воды; || подземе́льный ходъ.

Poniż, ни́же.

Poniżać, Poniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить.

Poniżanie, Poniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, пониже́ніе.

Poniżéj, ни́же, *см.* **Niżéj.**

Poniżony, унижённый, уни́женный.

Poniższy, ниже слѣ́дующій.

Pono, *вм.* **Podobno**, ка́жется, какъ ка́жется, быть мо́жетъ.

Ponocnik, -a, *м.* таска́ющійся по ночам́ъ; || луна́тикъ; || ночно́й сто́рожъ.

Ponocny, ночно́й.

Ponosić, Ponieść, нести́, понести́; || носи́ть, снести́, испы́тывать, испыта́ть, претерпѣва́ть, претерпѣ́ть. **Ponieść szkodę**, потерпѣ́ть убы́токъ. **Ponosić koszta**, брать на себя́ изде́ржки.

Ponow, -owu, *м.* **Ponowa, -y**, *ж*, **Ponowek, -wka**, *м.* возобновле́ніе, поновле́ніе; || весна́, но́вое вре́мя го́да. || **Ponowa**, *Охот.* свѣжій слѣ́дъ звѣ́ря.

Ponowienie, -nia, *ср.* возобновле́ніе.

Ponownie, вновь.

Ponowny, повтори́тельный, возобнови́тельный.

Ponsowy, пунцо́вый, темнокра́сный.

Ponton, -u, *м.* понто́нный мостъ, понто́нъ.

Pontyfikał, -u, *м.* архіере́йскій обря́дникъ.

Pontyfikalny, архіере́йскій; || па́пскій. *см.* **Papiezki, Biskupi, Kapłański.**

Ponumerować, занумерова́ть, перенумерова́ть.

Ponuro, мра́чно, угрю́мо, па́смурно.

Ponurość, -ści, *ж.* угрю́мость, мра́чность.

Ponurowaty, нахму́ренный.

Ponury, угрю́мый, мра́чный, пасму́рный, печа́льный.

Ponurzać, Ponurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть.

Ponurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Poobiedni, Poobiedny, послѣобѣ́денный.

Poobiedzie, -ia, *ср.* послѣобѣ́денное вре́мя.

Poósme, въ-осьмы́хъ.

Poósmy, наступа́ющій въ осьмо́й разъ.

Popadać, Popaść, па́дать, пасть, попада́ть, попа́сть, напада́ть, напа́сть, свали́ться, выпада́ть, впада́ть. **Popaść w chorobę**, впасть въ болѣзнь. **Popaść w podejrzenie**, впасть въ подозре́ніе. || **Popadać się**, развали́ться, расколо́ться, растре́скаться, разсѣда́ться.

Popadanie, -nia, *ср.* паде́ніе; || разсѣ́лина, тре́щина, разще́лина.

Popar, -u, *м.* удобре́ніе по́ля навозомъ; || унавоженная па́шня.

Poparcie, -cia, *ср.* подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе, удостовѣре́ніе.

Poparzyć, обже́чь; || обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Poparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Popas, -u, *м.* ро́здыхъ, прива́лъ, стоя́нка; || кормле́ніе лошаде́й во вре́мя доро́ги, ко́рмля.

Popasać, Popaść, корми́ть лошаде́й въ доро́гѣ.

Popęd, -u, *м.* стремле́ніе, побужде́ніе, скло́нность, поры́въ, влече́ніе. **Z własnego popędu**, по со́бственному побужде́нію, доброво́льно.

Popędliwość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, рѣ́зкость; || пылъ, жаръ, запа́льчивость, горя́чность; || торопли́вость, поспѣ́шность.

Popędliwy, живо́й, горя́чій, пы́лкій, рѣ́зкій, запа́льчивый, торопли́вый, ско́рый, поспѣ́шный.

Popędzać, Popędzić, погоня́ть, погна́ть, понужда́ть, пону́дить, понука́ть

Popek, -pka, *м.* снигирь (*птица*).

Popełniać, Popełnić, соверши́ть; || учини́ть, сдѣ́лать, произвѣ́сть. **Popełnić zbrodnię**, соверши́ть, учини́ть злодѣ́яніе.

Popełnienie, -nia, *ср.* соверше́ніе, учине́ніе. **Popełnienie czynu**, учине́ніе дѣ́йствія.

Popełznąć, полинять.

Popielarz, -a, *м.* зо́льникъ, по́пельникъ; || торгу́ющій золо́ю.

Popielasty, Popielaty, пе́пельный, пе́пельнаго цве́та.

Popielec, -lca, *м.* середа́ на пе́рвой неде́лѣ вели́каго поста́ *(у като́ликовъ)*. || *Бот.* зо́льникъ, ви́падочная трава́.

Popielеć, испепели́ться, обрати́ться въ пе́пелъ.

Popielić, обрати́ть въ пе́пелъ, испепели́ть.

Popielica, -y, *ж. Зоол.* су́слик *(звѣро́къ)*.

Popielisty, пепели́стый; || покры́тый пе́пломъ.

Popielnica, -y, *ж.* пе́пельница, у́рна съ пе́пломъ уме́ршихъ.

Popielnik, -a, *м.* пе́пельникъ, горну́шка, печу́рка, куда́ загреба́ется пе́пелъ; || *см.* **Popielarz**.

Popierać, Poprzeć, напира́ть, тѣсни́ть, взы́скивать; || * подде́рживать, подтвержда́ть, подкрѣпля́ть; || содѣйствовать; || ходи́ть за дѣломъ.

Popieracz, -a, Popierający, -ego, *м.* ходата́й, защи́тникъ. || **Popierający egzekucja**, взыска́тель.

Popieranie, Poparcie, -ia, *ср.* подде́ржка, подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе. || **Popieranie sprawy**, хожде́ніе по дѣлу, веде́ніе дѣла.

Popiersie, -sia, *ср.* бю́стъ; || грудно́й портре́тъ; || ту́ловище.

Popierzyć, покры́ть, засы́пать пе́рьями.

Popiętny, пятири́чный, пятерно́й, *см.* **Pięcioraki**.

Popiętrzyć, настила́ть, воздвига́ть, стро́ить я́русами; || возвыша́ть, воздыма́ть, громозди́ть. **Wały piętrzyły się pod samo niebo**, во́лны воздыма́лись до са́мыхъ облако́въ.

Popijać, попива́ть, испива́ть.

Popiół, -ołu, *м.* пе́пелъ, зола́; || прахъ *(мёртвыхъ)*.

Popiołek, -łka, *м.* зо́лка, (*Умен.* сло́ва **Popiół**). || *Хим.* **Popiołek mosiężny**, ту́ція, ци́нковая о́кись.

Popiołowy, пе́пельный.

Popis, -u, *м.* пе́репись *(народонаселе́нія)*, *см.* **Spis**; || рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція; || кампа́ментъ, смотръ во́йска во всѣхъ его́ частя́хъ; || пока́зъ, пара́дъ; || описа́ніе, о́пись, счисле́ніе; сме́та; || публи́чный экза́менъ, публи́чное испыта́ніе, публи́чный актъ.

Popisać, написа́ть, переписа́ть. || **Popisać się, Popisywać się**, отлича́ться, отлича́ть себя́, выставля́ть себя́ на пока́зъ, хвали́ться.

Popisanie, -nia, *ср.* запи́сываніе, перепи́сываніе; || **Popisanie się**, выка́зываніе себя́ съ хоро́шей стороны́, жела́ніе отличи́ться чѣмъ нибу́дь.

Popisowy, подлежа́щій пе́реписи, перечисле́нію; || конскри́птъ, подлежа́щій во́инской повѣ́нности, конскрипціо́нный. || **Sala popisowa**, за́ла для публи́чныхъ экза́меновъ.

Popłacać, сто́ить, имѣть цѣ́ну; || приноси́ть по́льзу, достав ля́ть вы́году, при́быль.

Popłat, -u, *м.* ходъ, хоро́шій сбытъ, цѣ́нность, сто́имость. **Mieć popłat**, сто́ить, быть въ ходу́, въ употребле́ніи.

Popłatność, -ści, *ж.* цѣ́нность, сто́имость.

Popłatny, цѣ́нный, при́быльный, раскупа́емый, сбыва́емый съ рукъ, похо́дный *(товаръ)*.

Poplecznik, -a, *ж.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель.

Popłoch, -u, *м.* трево́га, перепо́лохъ, испу́гъ; || внеза́пный, пани́ческій страхъ.

Poplota, -y, *ж.* плетёнка || плетёнь.

Popłynąć, поплы́ть, отплы́ть.

Popołudnie, -nia, *ср.* пополу́дни,

Popołudniowy, послѣполу́денный.

Popona, -y, *ж.* паруси́нный чахо́лъ *(на повозкѣ)*, *см.* **Opona, Pukłat**.

Poprąg, Popręg, -a, *м.* подпру́га, подбрю́шный реме́нь *(въ шо́рахъ)*. **Ściągnąć konia popręgami**, подтяну́ть подпру́гою, подпру́жить *(ло́шадь)*.

Poprawa, -y, *ж.* исправле́ніе, поправле́ніе, попра́вка.

Poprawca, -y, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || *Охот.* ищей-ка, и́щая соба́ка.

Poprawczy, исправи́тельный; || смири́тельный.

Poprawdzie, попра́вдѣ, говоря́ попра́вдѣ, пра́вду сказа́ть.

Poprawiać, Poprawić, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить. || **Poprawiać się, Poprawić się**, поправля́ться, попра́виться, исправля́ться, испра́виться.

Poprawiacz, Poprawiciel, -a, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ.

Poprawiny, -win, *мн.* пиръ на другой день по́слѣ сва́дьбы.

Poprawka, -i, *ж.* исправле́ніе, попра́вка; || *Тип.* корректу́ра, вы́правка.

Poprawność, -ści, *ж.* испра́вность, вѣ́рность, то́чность, пра́вильность; || исправле́ніе. **Poprawność języka**, пра́вильность языка́.

Poprawny, исправи́мый; || испра́вный, вѣ́рный, то́чный, пра́вильный. **Styl poprawny**, пра́вильный слогъ.

Poprąg, *см.* **Poprąg**.

Popręga, -i, *ж.* подпру́га.

Popręgowy, подпру́жный.

Poprostu, про́сто, безъ прикра́съ; || чистосерде́чно, безъ притво́рства.

Poprowadzenie, -nia, *ср.* про́воды, || проведе́ніе; || направле́ніе.

Poprowadzić, проводи́ть, провести́, отвести́; || дать направле́ніе *(чему́)*, протяну́ть.

Poprzeć, *см.* **Popierać.**

Poprzecz, Poprzek, поперёгъ.

Poprzecze, -a, *ср.* попере́чникъ.

Poprzeczka, -i, *ж.* попере́чина, перекла́дина.

Poprzecznica, -y, *ж.* перекрёстокъ, попере́чная доро́га.

Poprzecznik, -a, *м.* попере́чное положе́ніе.

Poprzeczność, -ści, *ж.* попере́чка, попере́чиваніе.

Poprzeczny, попере́чный.

Poprzedni, предъидущій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedniczka, Poprzedzicielka, -i, *ж.* предше́ственница, предме́стница.

Poprzednik, -a, *м.* предше́ственникъ, предме́стникъ; || *Мат.* пе́рвый и тре́тій членъ (*въ геометр. пропор*).

Poprzednio, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пе́редъ тѣмъ, *см.* **Przód**; || предвари́тельно, напере́дъ.

Poprzedzać, Poprzedzić, предше́ствовать, упрежда́ть, упреди́ть. предупрежда́ть, предупреди́ть; || первёнствовать, идти́ впереди́. **Jutrzenka poprzedza słońce**, варя́ предше́ствуетъ со́лнцу.

Poprzedzający, предъидущій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedziciel, -a, *м.* предше́ственникъ.

Poprzedzicielka, -i, *ж. см.* **Poprzedniczka.**

Poprzek, *см.* **Poprzecz.**

Poprzestanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Poprzestanie na wyroku**, объявле́ніе о согла́сіи приня́ть рѣше́ніе(*суда́*).

Poprzestawać, Poprzestać, оставля́ть, оста́вить, прекраща́ть, прекрати́ть; || дово́льствоваться, удово́льствоваться.

Poprzygotowywać, приготавливать.

Poprzysięgać, Poprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть, кля́сться, дать кля́твенное обѣща́ніе, подтверди́ть подъ прися́гою; || заклина́ть, умоля́ть. **Poprzysięgam cię na Boga**, заклина́ю, умоля́ю тебя́ и́менемъ Бо́га.

Poprzysięgły, свя́занный прися́гою.

Poprzysiężenie, -nia, *ср.* присяга́ніе.

Poprzysiężony, подтверждённый прися́гою.

Popsnąć się, поскользну́ться, спотыкну́ться, запну́ться.

Popsować, Popsuć, по́ртить, испо́ртить, повреди́ть, изга́дить.

Popsucie, -cia, *ср. см.* **Psucie**; || по́рча, испо́рченность, гни́лость, поврежде́ніе, развраще́ніе, растлѣніе (*нра́вовъ*), *см.* **Zepsucie.**

Popsuty, испо́рченный, поврежде́нный, развра́тный.

Popularność, -ści, *ж.* популя́рность, наро́дная любо́вь.

Popularny, популя́рный, наро́дный, общенаро́дный.

Popuszczać, Popuścić, опуска́ть, опусти́ть, отпуска́ть, отпусти́ть, выпуска́ть, вы́пустить, ослабля́ть, осла́бить. **Popuszczać komu wodze**, дава́ть кому́ большу́ю свобо́ду, распусти́ть кого́.

Popuszczanie, Popuszczenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, распуще́ніе; || испуска́ніе.

Popychać, Popchnąć, толка́ть, толкну́ть, пиха́ть, пихну́ть.

Popychacz, -a, *м.* дви́гатель.

Popychanie, Popchnienie, -nia, *ср.* толчёкъ; || понука́ніе, побужде́ніе.

Popyskać, *см.* **Pyskać.**

Por, -u, *м.* потова́я скважи́на, по́ра.

Por, -u, *м. Бот.* поре́й.

Pora, -y, *ж.* пора́, вре́мя; || удо́бный слу́чай, удо́бное вре́мя. **Pory czekać**, выжида́ть удо́бнаго вре́мени, повремени́ть. **W porę przychodzić**, приходи́ть во́время. **Żart nie w porę**, шу́тка некста́ти. **Pod tę porę**, въ э́ту по́ру, въ э́то вре́мя. **Cztery pory roku**, четы́ре вре́мени го́да. **Cztery pory życia ludzkiego**, четы́ре поры́ челове́ческой жи́зни. **Przyjść do pory**, дости́гнуть зре́лаго во́зраста. **Panna w swéj porze**, дѣвушка въ поръ́, въ зрѣломъ во́зрастѣ. **Nie zasypiaj pory**, не прозѣва́й удо́бнаго слу́чая.

Porąb, -ębu, *м.* пору́бка; || дровосѣкъ, лѣсосѣкъ, мѣсто въ лѣсу́ для пору́бки; || **Porąby**, *мн.* вале́жникъ, пова́ленныя деревья и су́чья, вы́рубленный лѣсъ.

Porachować, сосчита́ть, подвести́ счётъ.

Porachowanie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, расчётъ, вы́кладка.

Porachunek, -nku, *м.* расчётъ, сведе́ніе счётовъ.

Porada, -y, *ж.* совѣща́ніе, сове́тованіе; || сове́тъ. **Mieć kogo od porady**, сове́товаться съ кѣмъ, *см.* **Rada.**

Poradlne, -ego, *ср. Стар.* поплу́жное, де́нежный *или* хлѣ́бный окла́дъ съ плу́га.

Poradnica, -y, *ж.* сове́тчица, сове́тница, сове́товальщица, *см.* **Doradczyni.**

Poradniczy, сове́товательный, сове́щательный.

Poradnik, -a, *м.* руководи́тель, сове́тникъ, сове́тчикъ, сове́тователь; || руково́дство.

Poradność, -ści, *ж.* разсуди́тельность, обду́манность, спосо́бность пода́ть до́брый сове́тъ.

Poradny, разсуди́тельный, обду́манный, благоразу́мный.

Poradzić, Radzić, присове́товать, пода́ть сове́тъ; || предприня́ть; || помо́чь, пособи́ть, сла́дить, спра́виться. **Co tu poradzić?** какъ э́тому помо́чь, пособи́ть? что́ тутъ дѣлать? *см.* **Począć. Na to nikt nie poradzi**, э́тому никто́ не помо́жетъ. **Nie może z nim poradzić**, онъ не мо́жетъ съ нимъ сла́дить, спра́виться. **Poradzimy temu**, мы найдёмъ для э́того сре́дство, мы вы́вернемся изъ э́того. || **Poradzić się**, посове́товаться.

Poránek, -nku, *м.* у́тро, у́треннее вре́мя.
Porankowy, у́тренній.
Poranny, у́тренній; || ра́но вста́вшій.
Porastać, Porość, Porosnąć, поросте́ть, порости́, обросте́ть, обрости́.
Poratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе.
Poraźka, -i, *ж.* пораже́ніе.
Porcelana, -y, *ж.* фарфо́ръ, **Porcelany,** *мн.* фарфо́ровая посу́да.
Porcelanowy, фарфо́ровый.
Porcja, -ji, *ж.* часть, до́ля; || паёкъ, раці́онъ; || по́рція.
Poręb, -u, *м.* вы́рубка (*лѣса*).
Porębnicze, -ego, *ср.* пла́та за ру́бку лѣса.
Porębniczy, дровосѣ́чный.
Porębnik, -a, *м.* дровосѣ́къ, древосѣ́къ.
Poręcz, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Poręcze,** ру́чки (*у кре́сель*), пери́ла (*у лѣ́стницы*), балюстра́да, баля́сникъ.
Poręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, пору́ка. **Akt poręczenia,** пору́чная за́пись.
Poręcznie, сподру́чно, удо́бно, по жела́нію.
Poręcznik, -a, *м.* поручи́тель, пору́ка, *см.* **Rękojmia.**
Poręczny, сподру́чный, удо́бный; || имѣ́ющій пери́ла, балюстра́ду, ру́чки. **Krzesło poręczne,** кре́сла съ ру́чками.
Poręczyć, поручи́ться.
Poręczyciel, -a, *м.* поручи́тель; || зало-года́тель.
Poręczycielka, -i, *ж.* поручи́тельница.
Poregestrować, внести́ въ рее́стръ.
Poręka, -i, *ж.* пору́ка, руча́тельство, *см.* **Rękojmia;** || *Ком.* поручи́тельство въ платежѣ по ве́кселю.
Porękawiczne, -ego, *ср.* пода́рки женѣ при сдѣ́лкѣ съ му́жемъ.
Poróbka, -i, *ж. см.* **Wątek.**
Poróbnik, *см.* **Porubnik.**
Poróbski, *см.* **Porubski.**
Poróbstwo, *см.* **Porubstwo.**
Poroczki, -ów, *мн. см.* **Roki ziemskie;** || прошлогодній запа́съ.
Poród, -odu, *м.* **Porodzenie, -nia,** *ср.* роды́, рожде́ніе, разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porodzenie, *см.* **Poród.**
Porodzić, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени. *см.* **Powić.**
Porodziciel, -a, *м.* роди́тель.
Porodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница.
Porodziny, -in, *мн.* роди́ны, рожде́ніе.
Porończę, -ęcia, *ср.* вы́кидышъ, недоно́сокъ.
Porończy, неуда́вшійся, неуда́чный; || недозрѣ́лый; || пре́жде вре́мени роди́вшійся.
Poroniątko, -a, *ср. см.* **Porończę.**
Poronić, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени.
Poronienie, -nia, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ, преждевре́менное разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porość, -i, Poroślina, -y, *ж.* по́росль, поросня́къ, зарослина.
Porosły, поро́сшій, заро́сшій (*травою и т. д.*).
Porosnąć, *см.* **Porastać.**
Porost, -u, *м.* на́ростъ, ши́шка, *см.* **Narost;** || ростъ, выраста́ніе; || *Бот.* водоро́сль, поро́стъ; || *Бот.* лучи́ца, родъ поро́ста (*растѣніе*).
Porostnica, -y, *ж. Бот.* многообра́зная перепо́нка.
Porównać, *см.* **Porównywać.**
Porównanie, сравне́ніе. **Porównanie dnia z nocą,** равноде́нствіе.
Porównywać, Porównać, сра́внивать, сравни́ть, слича́ть, слича́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Porównywać się, Porównać się,** сра́вниваться, сравни́ться, равня́ться, сра́внивать себя́, *см.* **Równać się.**
Porównywanie, *см.* **Porównanie.**
Porozbiegać, się, разбѣ́жаться.
Poróżnić, разстро́ить, разсо́рить, поссо́рить.
Porozpożyczać, разда́ть взаймы́.
Porozumieć, *см.* **Porozumiewać się.**
Porozumienie, -nia, *ср.* согла́сіе, единомы́сліе, взаи́мная дру́жба. **Żyć w najlepszém porozumieniu,** жить въ совершённомъ согла́сіи; || подозрѣ́ніе. **Porozumienie na niego pada,** на него́ па́даетъ подозрѣ́ніе; || **Porozumienie się,** соглаше́ніе, сдѣлка.
Porozumiewać, Porozumieć, понима́ть, поня́ть, смы́слить, знать, внима́ть, вня́ть. **Porozumiewać się, Porozumieć się,** услов-ливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться, сноси́ться, снести́сь, находи́ться въ сноше́ніи, дѣйствовать заодно́; || понима́ть другъ дру́га.
Port, -u, *м.* портъ, при́стань, га́вань; || * приста́нище, убѣ́жище.
Porta, -y, *ж.* по́рта (*оттома́нская*).
Portatyl, -a, *м.* перено́сный престо́лъ алта́рь; || посвящённый ка́мень подъ престо́ломъ, подъ алтарёмъ.
Portjera, -y, *ж.* дверна́я занавѣ́ска, портье́ра.
Portki, *род. п.* **Portek,** порткі́, штаны́. *Умен.* **Porteczki,** порто́чки, штани́шки.
Porto, *ср. Нескл.* портовы́я *или* вѣ́совы́я де́ньги за письмо́.
Portowe, -ego, *ср.* отва́льное, по́шлина съ водохо́дныхъ суде́въ, собира́емая при ихъ отва́лѣ.
Portowny, портово́й, имѣ́ющій портъ, га́вань. **Portowe, portowne miasto,** портово́й го́родъ.
Portowy, судохо́дный. **Portowe rzeki,** судохо́дныя рѣки; || *см.* **Portowny.**
Portowy, -ego, *м.* управля́ющій по́ртомъ.
Portret, -u, *м.* портре́тъ.
Portretowy, портре́тный.
Portulaka, -i, *ж. Бот.* портула́къ (*расте́ніе*).

Portyk,-u, *м. Архит.* по́ртикъ; || галере́я.
Porubnik, -a, Porubca, -y, *м.* развра́тникъ, разврати́тель, соблазни́тель, любодѣ́й.
Porubski, любодѣ́йный, сладостра́стный.
Porubstwo,-a, *ср.* прелюбодѣя́ніе; || любодѣя́ніе, незако́нное сожи́тельство.
Poruch, -u, *м. Неуп.* движе́ніе, сотрясе́ніе, потрясе́ніе.
Poruczać, Poruczyć, поруча́ть, поручи́ть, дава́ть, дать поруче́ніе, ввѣря́ть кому́ что́.
Poruczanie, Poruczenie, -nia, *ср.* поруче́ніе, ввѣре́ніе кому́ чего́ либо; || при́смотръ, надзо́ръ, надзира́ніе.
Poruczniczy, пору́чничій.
Porucznik, -a, *м.* уполномо́ченный, повѣ́ренный, представи́тель; || *Воен.* пору́чикъ, пору́тчикъ.
Porucznikowa, -éj, *ж.* пору́тчица, жена́ пору́тчика.
Porucznikować, служи́ть пору́тчикомъ.
Porucznikówna, -y, *ж.* дочь пору́тчика.
Porucznikowski, пору́тчическій, пору́тчичій.
Porucznikowstwo, -a, *ср.* чинъ пору́тчика; || *Собир.* пору́тчикъ съ жено́ю.
Poruczyć, *см.* **Poruczać.**
Poruczyciel, -a, *м.* поручи́тель.
Poruszać, Poruszyć, тро́гать, тро́нуть, шевели́ть, пошевели́ть, поша́тывать, пошатну́ть, дви́гать, подви́нуть. || **Poruszać się,** тро́гаться, шевели́ться, шата́ться, дви́гаться, тро́гаться. **Poruszyć aż do łez,** трону́ть до слёзъ.
Poruszanie, Poruszenie, -nia, *ср.* движе́ніе, колеба́ніе, кача́ніе передвиже́ніе; || волне́ніе, потрясе́ніе.
Poruszony, тро́нутый, подви́нутый; || взволно́ванный, потрясённый.
Poruszyciel, -a, *м.* возбуди́тель, дви́гатель; || зачи́нщикъ.
Poruszycielka, -i, *ж.* возбуди́тельница; || зачи́нщица.
Porwać, схвати́ть, похи́тить, сорва́ть, вы́рвать, вы́дернуть.
Porwan, *см.* **Zerwan.**
Porwanie, -nia, *ср.* похище́ніе, увезе́ніе, уво́зъ (*же́нщины*); || схва́тываніе.
Poryk, -u, *м.* рёвъ, *см.* **Ryk.**
Porywać, Porwać, срыва́ть, вырыва́ть, выдёргивать; || похища́ть, увози́ть (*же́нщину*), *см.* **Porwać.** || **Porywać się, Porwać się,** порыва́ться, рва́ться, броса́ться, кида́ться, стреми́ться, си́литься.
Porywacz, -a, *м.* похити́тель.
Porywanie, -nia, *ср. см.* **Porwanie.**
Porywczo, стреми́тельно, торопли́во, поспѣ́шно, опроме́тчиво.
Porywczość, -ści, *ж.* стреми́тельность, торопли́вость, поспѣ́шность, опроме́тчивость.
Porywczy, стреми́тельный, торопли́вый, поспѣ́шный, опроме́тчивый.

Porządek, -dku, *м.* поря́докъ, испра́вность, благочи́ніе, устро́йство, благоустро́йство; || стро́й, о́чередь; || *Архит.* о́рденъ. || *Юрид.* **Porządek postępowania w sprawach osobistych,** исково́й поря́докъ. **Porządek decydowania,** поря́докъ сужде́ній. **Porządek kontradyktoryjny,** состяза́тельный поря́докъ. **Porządek między wierzycieli,** старшинство́ ме́жду кредито́рами. || **Porządki ogniowe,** огнеспаси́тельные снаря́ды.
Porządkować, приводи́ть въ поря́докъ, распредѣ́лять по рода́мъ.
Porządkowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ, распредѣле́ніе.
Porządkowy, слѣ́дующій по поря́дку; || *Грам.* **Liczebniki porządkowe,** числи́тельныя поря́дочныя; || дисциплина́рный.
Porządkujący, приводя́щій въ поря́докъ; || распоряди́тельный.
Porządnie, поря́дочно, прили́чно, присто́йно; || кра́йне, чрезмѣ́рно.
Porządność, -ści, *ж.* поря́дочность, прили́чіе.
Porządny, поря́дочный, прили́чный, присто́йный; || кра́йній, чрезмѣ́рный. **Dom porządny,** поря́дочный домъ. **Porządny deszcz pada,** поря́дочный, си́льный дождь идётъ.
Porzecze, -a, *ср.* порѣ́чье.
Porzeczka, -i, *ж. Бот.* сморо́дина.
Porzeczkowy, сморо́динный.
Porzeczny, на́бережный, на берегу́ рѣки́ находя́щійся.
Porżenie, -nia, *ср.* ржа́ніе.
Porzucać, Porzucić, броса́ть, бро́сить, покида́ть, поки́нуть, оставля́ть, оста́вить.
Porzucenie, -nia, *ср.* оставле́ніе; || изверже́ніе.
Porzut, -u, *м.* преждевре́менные роды́, недоно́съ.
Porzutek, -tka, *м. см.* **Podrzutek.**
Posad, -u, *м.* поса́дъ, коли́чество снопо́въ, назна́ченное для молотьбы́; || *см.* **Posada.**
Posada, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва; || мѣ́сто положе́ніе, мѣ́стность; || *Стар.* **Posada** *или* **Posad,** поса́дъ, дома́ пе́редъ крѣ́постью; || селе́ніе, поселе́ніе; || * постъ, мѣ́сто, до́лжность.
Posądzać, Posądzić, подозрѣва́ть, заподозри́ть; || почита́ть, счита́ть, ду́мать, суди́ть.
Posądzanie, Posądzenie, -nia, *ср.* подозрѣ́ніе.
Posadzić, посади́ть.
Posadzka, -i, *ж.* плита́, ле́щадь; || шту́чный полъ, парке́тъ.
Posadzkowy, парке́тный.
Posag, -u, *м.* прида́ное.
Posąg, -u, *м.* ста́туя, истука́нъ, изваяніе.
Posagowy, принадлежа́щій къ прида́ному.

Posągowy, статýйный.

Posążek, -żku, *м. Умен.* небольшóе придáное.

Posążek, -żku, *м.* статуéтка, статýйка.

Posażny, съ богáтымъ придáнымъ. **Posażna panna**, дéвушка съ богáтымъ придáнымъ, придáнница.

Posażyć, давáть придáное (*за дóчерью*).

Pościałka, -i, *ж. Умен.* постéлька.

Pościć, постúть.

Pościel, -i, *ж.* постéль.

Pościelny, постéльный.

Pościenny, *см.* **Ścienny.**

Pościg, -u, *м.* погóня, догóнка, преслéдованіе.

Poseł, -sła, *м.* посóлъ, послáнникъ; || *Стар.* **Poseł (ziemski)**, зéмскій депутáтъ.

Posełać, Posyłać, Posłać, посылáть, послáть (*за кѣмъ, за чѣмъ*).

Posełanie, Posyłanie, Posłanie, -nia, *ср.* отсылáніе, отпрáвка; || послáніе (*стихотвóрное*).

Posełka, Posyłka, -i, *ж.* посúлка (*вещéй*), разсúлка, отсúлка. **Trzymać chłopca do posyłek**, держáть мáльчика на посúлки. || *Воен.* **Być na posyłce**, быть на вѣстúхъ.

Posełkini, -ni, *ж.* послáнница; || вѣстница, предвѣстница.

Poselski, посóльскій.

Poselstwo, -a, *ср.* посóльство, мúссія (*дипломатическая*); || легáтство, легáція; || депутáтство.

Posęp, -u, *м.* пáсмурная погóда; || * мрáчное расположéніе дýха.

Posępiać, Posępić, хмýрить, нахмýрить, насýпливать, насýпить.

Posępnie, пáсмурно, мрáчно, угрю́мо.

Posępnik, -a, *м.* брюзгá, человѣкъ наводя́щій уны́ніе.

Posępność, -ści, *ж.* пáсмурность, мрáчность, угрю́мость, уны́лость.

Posępny, пáсмурный, мрáчный, угрю́мый, уны́лый, нахмýренный.

Posessja, -ji, *ж.* владéніе, собственность, помѣстье; || фéрма, мы́за, хýторъ.

Posessjonowany, имéющій собственность.

Posessor, Posesor, -a, *м.* владéлецъ, владéтель; || фéрмеръ, мы́зникъ, арендáторъ, съёмщикъ. **Posesor dóbr zastawnych**, владéлецъ по закладнóму прáву.

Posessorjum, искъ о прáвѣ владéнія.

Posessoryjny, владéльческій. **Proces posessoryjny**, дéло о владéніи.

Posiać, Posiewać, посѣять, посѣвáть.

Posiadać, Posiąść, имѣть, владéть, обладáть; || разсѣсться, усѣсться. || **Posiadać się** (*употребля́ется то́лько съ отрица́ніемъ*). **Nie posiadam się z radości**, не могý притúть въ себя́ отъ рáдости, я внѣ себя́ отъ рáдости. **Nie posiada się ze złości**, онъ выхóдитъ изъ себя́ отъ злóсти.

Posiadacz, -a, *м.* владéлецъ, владéтель. **Posiadacz zastawy**, залогодержáтель. **Posiadacz wieczysty**, владéющій имѣніемъ на безсрóчномъ прáвѣ. **Posiadacz złéj wiary**, недобросóвѣстный владéлецъ.

Posiadaczka, -i, *ж.* владéлица.

Posiadanie, -nia, *ср.* владéніе; || обладáніе, пóльзованіе. **Posiadanie w dobréj wierze**, добросóвѣстное владéніе. **Posiadanie zupełne i bezwarunkowe (dominium plenum)**, пóлное и безусловное владéніе.

Posiadłość, -ści, *ж.* собственность, принадлéжность, владéніе, имѣніе, помѣстье. **Posiadłości francuzkie w Afryce**, францýзскія владéнія въ Африкѣ.

Posianie, -nia, *ср.* посѣвъ.

Posiec, Posiekać, изрубúть, накрошúть, насѣкáть.

Posiecz, -y, *ж.* рѣзня́, сѣча.

Posiedlić się, *см.* **Osiedlić się.**

Posiedzenie, -nia, *ср.* засѣдáніе, собрáніе; || присýтствіе.

Posiekać, *см.* **Posiec.**

Posiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || сѣяніе.

Posiewać, сѣять.

Posiewny, удóбный для посѣва.

Posilać, Posilić, укрѣпля́ть, укрѣпúть, подкрѣпля́ть, подкрѣпúть, поправля́ть, поправúть (*си́лы, здоро́вье, желу́докъ*); || питáть, поддéрживать. || **Posilać się, Posilić się**, подкрѣпля́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться, подкрѣпля́ть себя́, подкрѣпля́ться отдыхомъ и хорóшею пи́щею. **Posil się**, закусú, съешь немнóго, подкрѣпú себя́.

Posilanie, Posilenie, -nia, *ср.* подкрѣплéніе, возстановлéніе силъ; || **Posilenie**, пи́ща, кормъ, питáніе.

Posiłek, -łku, *м.* подкрѣплéніе, пи́ща; || подмóга, пóмощь; || вспомогáтельное вóйско, секýресъ.

Posilić, Posilić się, *см.* **Posilać.**

Posiłkować, подкрѣпля́ть, помогáть, подавáть пóмощь, усúливать. || **Posiłkować się**, руковóдствоваться.

Posiłkowanie, -nia, *ср.* подмóга, пóмощь.

Posiłkowy, вспомогáтельный; || *Грам.* **Słowo posiłkowe**, вспомогáтельный глагóлъ.

Posilny, питáтельный, сы́тный.

Posiwieć, посѣдѣть.

Poskoczyć, поскакáть, брóситься, устремúться.

Poskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ.

Poskorupieć, покры́ться скорлупóю.

Poskramiać, Poskromić, усмиря́ть, усмирúть, воздéрживать, воздержáть, обýздывать, обуздáть, умéря́ть, умéрить, унимáть, уня́ть. **Poskramiać swe żądze**, обýздывать, умéря́ть своú стрáсти. || **Poskramiać się**, обýздывать самого́ себя́.

Posłać, Pościełać, постлáть, постилáть.

Poślad, -u, *м.* вы́сѣвки, óгрубки; || послéдній сортъ (*зерна́, крупы*).

Pośladek, -dka, *и* **-dku,** *м.* тылъ, задъ; ||**Pośladek cielęciny,** за́дняя часть (*телёнка, ди́кой козы́*).

Posłanie,-nia, *ср.см.* **Posełanie;** || пости́лка, подсти́лка.

Posłaniec, -ńca, *м.* разсы́льный, посы́льный, комиссіоне́ръ.

Posłanka, -i, *ж.* вѣ́стница, посла́нница.

Posłannictwo, -a, *ср.* призва́ніе, назначе́ніе.

Posłannik, -a, *м.* посла́нникъ (*бого́въ*).

Pośledni, послѣ́дній, за́дній; || **Pośledniе koła,** за́днія колёса, *см.* **Tylny, Zadni;** || ни́зшій, ху́дшій; || плохо́й, просто́й, гру́бый. **Pośledniа mąka,** послѣ́дняго со́рта мука́.

Pośledzić, опозда́ть, придти́ по́здно.

Pośliznąć się, поскользну́ться.

Pośliznienie się,-nia się, Pośliznięcie się, -cia się, *ср.* о́ступь, нело́вкое паде́ніе по чему́ нибу́дь ско́льзкому; || *гру́бая оши́бка, гру́бый про́махъ.

Posłowa, -éj, *ж.* жена́, супру́га посла́, посо́льша.

Posłować, быть депута́томъ (*на се́ймѣ*); || быть посло́мъ, посла́нникомъ.

Posłowy, принадлежа́щій послу́, посла́ннику, *см.* **Poselski.**

Poślubiać, Poślubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣ́тъ, *см.* **Ślubować;** || посвяща́ть, обрека́ть; || *Стар.* сговори́ть, помо́лвить свою́ дочь за кого́; || жени́ться (*на ко́мъ*). ||**Poślubiać się, Poślubić się,** посвяща́ть себя́ (*на что́*), посвяща́ться.

Poślubienie, -nia, *ср.* обѣща́ніе, обѣ́тъ; || обруче́ніе, *см.* **Ślub;** || посвяще́ніе, обрече́ніе себя́ (*на что́*).

Poślubiny, -bin, *мн.* помо́лвка, сгово́ръ; обруче́ніе.

Posłuch, -u, *м.* слу́шаніе, слухъ. **Baczny posłuch dawać czemu,** внима́тельно прислу́шиваться къ чему́. **Miły na posłuch,** пріятный для слу́ха; || слухъ, молва́. **Wiedzieć co po słuchu,** знать о чёмъ по слу́ху.

Posłuchać, послу́шать.

Posłuchanie, -nia, *ср.* аудіе́нція.

Posługa, -i, *ж.* слу́жба, услуже́ніе, служе́ніе, услу́га. ***Ostatnią komu posługę czynić, świadczyć,** отда́ть кому́ послѣ́дній долгъ. **Posługa religijna,** духо́вная тре́ба.

Posługacz, -a, *м.* служи́тель, слуга́; || прислу́жникъ. **Posługacz mularski,** рабо́тникъ, помо́щникъ ка́менщика.

Posługaczka,-i, *ж.* служа́нка, рабо́тница.

Posługiwać, Posłużyć, служи́ть, прислу́живать.

Posługiwanie, Posługowanie, -nia, *ср,* служе́ніе, услуже́ніе.

Posłuszeństwo, -a, *ср.* послуша́ніе, повинове́ніе, поко́рность.

Posłuszność, -ści, *ж.* послу́шность, *см.* **Posłuszeństwo.**

Posłuszny, послу́шный, поко́рный.

Pośmianie, -nia, *ср.* **Pośmiech, -u,** *м.* **Pośmiechowisko, Pośmiewisko, -a,** *ср.* посмѣя́ніе, осмѣя́ніе; || посмѣ́шище.

Pośmiertny, посме́ртный.

Pośmiewisko, *см.* **Pośmianie.**

Posmycz, -y, *ж.* махъ, взмахъ, бы́строе движе́ніе; || поползнове́ніе.

Posmyczny, бы́стрый; || благопрія́тный, попу́тный (*вѣтеръ*).

Posobnie, послѣ́довательно, одно́ *или* оди́нъ за други́мъ, сря́ду.

Posobny, послѣ́довательный; || поперемѣ́нный, непреры́вный.

Posoczyć, Sposoczyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрововля́ть, окрова́вить.

Posoczysty, гнои́стый, покры́тый су́кровицею.

Posoka, -i, *ж.* су́кровица, гной; || па́сока.

Posowa, -y, *ж.* полъ изъ нака́тника; || нака́тный потоло́къ.

Pośpiech, -u, *м.* поспѣ́шность, ско́рость, быстрота́, прово́рство.

Pośpieszać, Pośpieszyć, поспѣша́ть, поспѣши́ть.

Pośpieszanie, -nia, *ср. см.* **Pośpiech.**

Pośpieszenie, -nia, *ср.* стара́ніе, ско́рое исполне́ніе.

Pośpiesznie, поспѣ́шно, ско́ро, бы́стро, прово́рно.

Pośpieszny, *см.* **Śpieszny, Skory.**

Pospolicie, обыкнове́нно, по обыкнове́нію; || вообще́, почти́, всегда́.

Pospolicieć, Spospolicieć, сдѣ́латься обыкнове́ннымъ, войти́ во всео́бщее употребле́ніе, сдѣ́латься простонаро́днымъ.

Pospolitość, -ści, *ж.* о́бщность, всео́бщность, повсемѣ́стность. **W pospolitości,** вообще́; || о́бщество, обще́ственное дѣ́ло.

Pospolitować, Spospolitować, профани́ровать, унижа́ть, уничижа́ть, уни́зить; || оскверня́ть, оскверни́ть; || пріуча́ть (*къ чему́*), осво́ивать (*съ чѣмъ*). || **Pospolitować się,** обраща́ться за́просто, фамилья́рничать, брата́ться; || дѣ́латься просты́мъ, обыкнове́ннымъ.

Pospolity, о́бщій, обще́ственный; || обыкнове́нный, обы́чный, общепри́нятый; || просто́й, простонаро́дный, по́шлый, ни́зкій. ||*Грам.* **Imie pospolite,** и́мя нарица́тельное. **Pospolite mniemanie,** обще́ственное мнѣ́ніе. **Pospolite ruszenie,** всео́бщее ополче́ніе. **Rzecz pospolita,** респу́блика. *Стар.* Рѣчь Посполи́тая, *см.* **Rzeczpospolita.**

Pospólstwo, -a, *ср.* простонаро́діе, просто́й наро́дъ, чернь.

Pospołu, вмѣ́стѣ, ра́зомъ.

Posrebrzać, Posrebrzyć, посеребря́ть, посеребри́ть.

Posrebrzyciel, -a, *м.* серебри́льщикъ, сере́бренникъ.

Pośredni, сре́дній. **Stan pośredni między szlachtą a ludem,** сре́дній классъ ме́жду дворя́нствомъ и наро́домъ; || посре́дственный, посре́дствующій, промежу́точный, перехо́дный; || ко́свенный. **Pośrednia przyczyna,** ко́свенная, непряма́я причи́на.

Pośrednictwo, -a, *ср.* посре́дничество. **Za pośrednictwem,** посре́дствомъ, при по́мощи.

Pośredniczka, -i, *ж.* посре́дница.

Pośredniczo, въ ка́чествѣ посре́дника.

Pośredniczy, посре́дническій.

Pośrednik, -a, *м.* посре́дникъ; || хода́тай. || **Pośrednik zmiany,** биржево́й ма́клеръ. || *Мат.* центръ, средото́чіе.

Pośrednikowy, *см.* **Pośredniczy.**

Pośrednio, ко́свенно, посре́дственно, **со стороны́,** стороно́ю.

Pośredniość, -ści, *ж.* ко́свенность, посре́дственность; || среда́, средина.

Pośród, среди, посреди́.

Pośrodek, -dka, *м.* среди́на, середи́на, серёдка.

Pośrodkowy, среди́нный, въ среди́нѣ находя́щійся, промежу́точный.

Pośrzonić, Poszronić, покры́ть и́неемъ.

Post, -u, *м.* постъ, говѣніе, воздержа́ніе отъ пи́щи. **Jeść z postem,** ѣсть по́стное, по́стничать, пости́ть.

Postać, -ci, *ж.* о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ; || положе́ніе; || фигу́ра, оса́нка. **Postać zewnętrzna,** нару́жный видъ. **Zmieniła się postać rzeczy,** положе́ніе дѣлъ измѣни́лось.

Postanawiać, Postanowić, постановля́ть, постанови́ть, установля́ть, установи́ть, учрежда́ть, учреди́ть; || назнача́ть, назначи́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть; || приказывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повели́ть; || полага́ть; || *упро́чивать, упро́чить; || пристра́ивать, пристро́ить; || рѣша́ться, рѣши́ться, предпринима́ть, предприня́ть, вознамѣриваться, вознамѣриться. **Postanowić prawo,** установи́ть зако́нъ. **Postanowić cenę,** назна́чить цѣну. **Postanowić podatki,** распредѣли́ть по́дати. **Postanowił wyjechać za granicę,** онъ вознамѣрился уѣхать за грани́цу.

Postanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Postanowicielka, -i, *ж,* учреди́тельница, основа́тельница.

Postanowienie, -nia, *ср.* постановле́ніе, установле́ніе, уста́въ, положе́ніе, узаконе́ніе, опредѣле́ніе; || распоряже́ніе, повеле́ніе, приказа́ніе, прика́зъ; || учрежде́ніе, устро́йство, поря́докъ, строй; || упро́ченіе; || рѣше́ніе; || сложе́ніе; || намѣре́ніе, предпрія́тіе. **Postanowienie ciała,** тѣлосложе́ніе. **Zmienić postanowienie,** перемѣни́ть намѣре́ніе. **Roztropna matka myśli o dobrém postanowieniu swéj córki,** благоразу́мная мать забо́тится о томъ, что́бы пристро́ить, вы́дать за́ мужъ свою́ дочь.

Postąpić, *см.* **Postępować.**

Postąpienie, -nia, *ср.* надда́ча, надба́вка (*въ цѣнѣ*); || уступле́ніе; || произво́дство, повыше́ніе (*въ чина́хъ*); || поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Postaremu, поста́рому, постари́нному.

Postaw, -u, *м.* поста́въ, шту́ка, кусо́къ сукна́.

Postawa, -y, *ж.* нару́жность, оса́нка, видъ, по́ступь; || по́за, положе́ніе тѣла; || осно́ва (*ткани*), станъ для тка́нія.

Postawić, поста́вить.

Postawienie, -nia, *ср.* положе́ніе: || расположе́ніе.

Postawny, ста́тный, ви́дный, стро́йный, скла́дный.

Postęp, -u, *м.* тече́ніе, движе́ніе впередъ, непрерывный ходъ, ше́ствіе; || произво́дство, повыше́ніе; || преуспѣя́ніе, успѣхъ, прогре́съ; || ступе́нь. **W postępie czasu,** съ тече́ніемъ вре́мени. **Postęp czynności,** ходъ рабо́тъ. **Postępy w naukach,** успѣхи въ нау́кахъ. || *Мат.* прогре́ссія.

Postępek, -pku, *м.* посту́покъ; || ходъ. **Postępek chwalebny,** похва́льный посту́покъ. **Postępek sprawy,** ходъ дѣла.

Postępować, Postąpić, поступа́ть, поступи́ть; || слѣдовать, итти́ впередъ, да́лѣе; || уступа́ть, уступи́ть; || успѣва́ть, успѣть. **Postąpić na wyższy urząd,** поступи́ть на вы́сшую до́лжность. **W krótkim czasie dużo postąpił,** въ коро́ткое вре́мя онъ мно́го успѣлъ. **Postępować od rzeczy łatwych do trudniejszych,** перехо́дить отъ лёгкаго къ бо́лѣе тру́дному. **Dobrze, źle postępować,** хорошо́ *или* ху́до поступа́ть. **Postąpiono mu wyżéj płacy,** ему́ назна́чили бо́льшую пла́ту. **Postępować prawem,** суди́ться, вести́ тя́жбу. **Postępować uczciwie,** поступа́ть че́стно. **Postąpić jak z prawa wypada,** сдѣлать зако́нное распоряже́ніе.

Postępowanie, -nia, *ср.* движе́ніе впередъ; || преуспѣя́ніе, успѣхъ; || обхожде́ніе, поведе́ніе. **Ganić czyje postępowanie,** порица́ть чьё поведе́ніе. || *Юрид.* судопроизво́дство, судоговоре́ніе. || **Postępowanie skrócone sądowe,** поря́докъ сокращённаго судопроизво́дства, сокращённый поря́докъ. **Postępowanie po starszeństwie,** повыше́ніе по старшинству́, произво́дство, повыше́ніе въ чина́хъ. || *Юрид.* **Postępowanie spadkowe,** слѣ́дствіе по дѣлу о наслѣдствѣ. **Postępowanie w sprawach,** поря́докъ дѣлъ, ходъ дѣлъ. **Postępowanie na urząd,** вступле́ніе въ до́лжность.

Postępowy, иду́щій впередъ, успѣ́шный, прогресси́вный. **Postępujący najwyższą cenę,** предложи́вшій вы́сшую пла́ту (*на торга́хъ*).

Posteriori (a), апостеріо́ри, доказа́тельно, о́пытомъ, разсу́дочнымъ путёмъ, путёмъ вы́водовъ, *см.* **Priori (a).**

Posterunek, -nku, *м.* вое́нная стра́жа, вое́нный постъ.

Postny, по́стный.

Postój, *см.* **Kwaterunek.**

Postrach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ; || **утро́ба.**

Postradać, потеря́ть, утра́тить, лиши́ться.

Postradanie, -nia, *ср.* потéря, лишéніе.
Postronek, -a, *м.* верёвка, бичёвка; || постро́мка (*пристя́жка для лошадéй*).
Postronie, -nia, *ср.* уединéнное мѣ́сто; || чужби́на, чужа́я земля́, страна́.
Postronkować, бичева́ть, бить верёвками.
Postronkowy, верёвочный.
Postronnie, сторонóю, со стороны́, кóсвенно.
Postronność, -ści, *ж.* отклонéніе въ стóрону, отстранéніе; || окóльность.
Postronny, непрямóй, кóсвенный, окóльный; || посторóнній, сосѣ́дній, смéжный.
Postrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || ра́на отъ вы́стрѣла.
Postrzałowy, происходя́щій отъ вы́стрѣла. **Rana postrzałowa,** ра́на отъ вы́стрѣла.
Postrzedz, Postrzec, Postrzegać, замѣ́тить, замѣча́ть. **Postrzedz się,** спохвати́ться, опóмниться.
Postrzeganie, -nia, *ср.* наблюда́тельность; || соблюдéніе. **Postrzeganie praw,** соблюдéніе закóновъ.
Postrzelenie, -nia, *ср. см.* **Postrzał.**
Postrzelić, подстрѣли́ть.
Postrzemienny (pies), *Охот.* борза́я соба́ка.
Postrzeżenie, -nia, *ср.* наблюдéніе, замѣча́ніе.
Postrzeżny, примѣ́тный, замѣ́тный, ви́димый.
Postrzygacz, -a, *м.* стригу́щій (*шерсть*), стригу́нъ.
Postrzygaczka, -i, *ж.* стригу́щая, стригу́нья.
Postrzygalnia, -ni, *ж.* сукностри́жная маши́на.
Postrzygalny, относя́щійся къ стрижéнію, къ стри́жкѣ.
Postrzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женикъ (*приня́вшій мона́шеское пострижéніе*).
Postrzyżony, постри́женный, *см.* **Postrzyżeniec.**
Postrzyżyny, -yn, *мн.* постригáніе, пострижéніе.
Postulant, -a, *м.* иска́тель, проси́тель.
Postulat, -u, *м. Филос.* предложéніе нетрéбующее дóвода; || настоя́тельная прóсьба, хода́тайство; || *Юрид.* хождéніе по дѣла́мъ.
Postument, -u, *м.* поднóжіе, пьедеста́лъ.
Posucha, Posusza, -y, *ж.* за́суха.
Posuł, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Posuły,** посу́лы, взя́тки.
Posunięcie, -cia, *ср.* передвижéніе, давлéніе, толчóкъ; || произвóдство движéніе дѣ́ла.
Posuwać, Posunąć, подвига́ть, подви́нуть, пиха́ть, пихну́ть, толка́ть, толкну́ть.
Posuwanie, -nia, *ср. см.* **Posunięcie.**
Posuwisty, подвижнóй, разма́шистый, || скользя́щій. **Krok posuwisty,** глисса́дъ, глиссé (*танцова́льный шагъ*).
Poswar, -u, *м.* споръ, ра́спря.
Poswarek, -rku, *м. Умен.* ма́ленькій, пустóй споръ, размóлвка.
Poswarzyć, поссóрить; || **Poswarzyć się,** поссóриться,
Poswat, -a, *м. см.* **Swat, Dziewosłąb.**
Poswatać, *см.* **Swatać.**
Poświadczać, Poświadczyć, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, *см.* **Świadczyć.**
Poświadczanie, Poświadczenie, -nia, *ср.* свидѣ́тельствованіе, засвидѣ́тельствованіе.
Poświadczyciel, -a, *м.* свидѣ́тель по пору́кѣ.
Poświadczycielka, -i, *ж.* свидѣ́тельница по пору́кѣ.
Poświata, -y, *ж.* свѣтъ, сія́ніе.
Poświęcać, Poświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, обрека́ть, обрéчь; || **Poświęcać się, Poświęcić się,** посвяща́ть, посвяти́ть себя́, обрека́ть себя́ (*на что́*), жéртвовать собóю.
Poświęcanie, Poświęcenie, -nia, *ср.* посвящéніе, освящéніе. **Poświęcenie na króla,** коронова́ніе. **Poświęcenie na biskupa,** посвящéніе въ епи́скопы. **Poświęcenie kościoła,** освящéніе цéркви; || жéртва, жéртвованіе, самопожéртвованіе, самоотвержéніе; || прéданность, привéрженность. **Poświęcenie siebie,** жéртвованіе собóю. **Poświęcenie się,** самопожéртвованіе, самоотвержéніе.
Poświęcany, посвящённый, освящённый; || неприкосновéнный.
Poświęciciel, -a, *м.* посвяща́ющій въ духóвный санъ; || священнодѣ́йствующій.
Poświęciny, -in, *мн.* освящéніе.
Poświęcony, посвящённый, освящённый.
Poświerka, -i, *ж.* подорóжникъ, овся́нка (*пти́ца*).
Poświętne, -ego, *ср.* церкóвный дохóдъ, церкóвное иму́щество.
Poświst, -u, *м.* свиста́ніе, свистъ (*вѣтра*).
Poświstak, -a, *м. см.* **Świstak.**
Posypać, посы́пать.
Posypek, -pka, *м. Бот.* амбрóзія, козы́ль, безсмéртная трава́ (*растéніе*).
Poszanowanie, -nia, *ср.* уважéніе, почтéніе.
Poszargać, загрязни́ть; || истаска́ть.
Poszczekiwać, тя́вкать, ла́ять, бреха́ть отры́висто.
Poszczenie, -nia, *ср.* соблюдéніе поста́, говѣ́ніе.
Poszept, -u, *м.* шепта́ніе, нашёптываніе, шёпотъ.
Poszew, -szwy, *ж. см.* **Poszwa.**
Poszewka, -i, *ж.* на́волочка.
Poszewnik, -a, *м.* дѣ́лающій на́волочки.

Poszewy, *см.* **Pochyły.**

Poszkapić się, спотыкну́ться; || ошиби́ться; || сплохова́ть опростоволо́ситься.

Poszkodowany, потерпѣвшій, понёсшій убы́токъ; || оби́женный.

Poszkodzić, попо́ртить, повреди́ть.

Poszlaka, -i, *ж.* ули́ка.

Poszlakować, улича́ть.

Poszlakowany, уличённый, прикоснове́нный къ дѣлу.

Poszóstno, *Стар.* шестерне́й (*въ шесть лошадей*).

Poszóstny, шестерно́й.

Poszpecić, изга́дить, испо́ртить.

Poszpecieć, Poszpetnieć, подурне́ть.

Poszukanie, -nia, *ср.* иска́ніе, отыски-ваніе.

Poszukiwać, иска́ть суд'мъ, розыскивать, доискиваться; || иска́ть, домога́ться; || выискивать. **Poszukiwać skradzionych rzeczy**, доискиваться укра́денныхъ вещей. **Poszukiwać swego prawa**, домога́ться, тре́бовать своего́ пра́ва.

Poszukiwanie, -nia, *ср.* ро́зыскъ, сыскъ, по́искъ, искъ, изслѣдованіе, изыска́ніе; || *Юрид.* **Poszukiwanie strat**, пра́во иска́ть вознагражде́нія убы́тковъ; || взыска́ніе; || слѣ́дствіе, дозна́ніе, вы́емка, повальный о́быскъ; || спра́вка, разузнава́ніе, разбира́тельство. || *Горн.* **Poszukiwanie w głąb'** турфова́ніе. **Poszukiwanie górnicze**, го́рная развѣдка. || **Poszukiwanie w drodze sądowéj**, вчина́ніе и́ска.

Poszukujący szkody, *Юрид.* взыска́тель.

Poszwa, -y, *ж.* чахо́лъ, покрыва́ло.

Poszyć, сшить.

Poszycie, -cia, *ср.* соло́менная кры́ша; || * **Wziąść kogo za boże poszycie**, схвати́ть кого́ за́ волосы, за хохо́лъ.

Poszyt, -u, *м.* тетра́дь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Pot, -u, *м.* потъ. **Lekarstwo na poty**, потого́нное сре́дство *или* лѣка́рство.

Potąd, доны́нѣ, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ. **Potąd dokąd**, до тѣхъ поръ пока́; || дотоѣ, дотуда.

Potajemnie, та́йно, вта́йнѣ, потае́нно, тайнственно, скры́тно, неявно.

Potajemność, -ści, *ж.* та́инственность, скры́тность.

Potajemny, та́инственный, та́йный, скры́тный.

Potakiwać, потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть, подда́кивать.

Potakiwacz, -a, *м.* потака́льщикъ, баловни́къ.

Potakiwanie, -nia, *ср.* пота́чка, побла́жка, потво́рство, баловство́.

Potarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || *Мед.* **втира́ніе**, растира́ніе.

Potarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка.

Potargać, изодра́ть, разодра́ть, оборва́ть, растеребить.

Potarty, потёртый, истёртый.

Potasz, Potaź, -u, *м.* *Хим.* пота́шъ.

Potażarnia, Potażnia, -ni, *ж.* пота́шный заво́дъ.

Potęga, -i, *ж.* могу́щество, кре́пость, си́ла, власть, влады́чество. **Potęga lądowa i morska**, сухопу́тныя и морскія вое́нныя си́лы; || держа́ва, госуда́рство; || *Мат.* сте́пень.

Potém, пото́мъ, по́слѣ, по, зате́мъ. **Piezadługo potém**, вско́рѣ зате́мъ. **A potém**, впро́чемъ.

Potemu (po temu), смотря́ по, соотвѣ́тственно, по мѣ́рѣ, согла́сно съ.... *См.* **Po.**

Potentat, -a, *м.* держа́вный госуда́рь, властели́нъ, власти́тель.

Potępiać, Potępić, осужда́ть, осуди́ть, приговаривать, приговори́ть; || охуждать. хули́ть, порица́ть.

Potępiciel, -a, *м.* осуждающій. отверга́ющій; || охуждающій, порицающій.

Potępienie, -nia, *ср.* осужде́ніе, вѣ́чное осужде́ніе; || прокля́тіе, вѣ́чное прокля́тіе; || му́ка грѣ́шниковъ, а́дская му́ка.

Potępieniec, -ńca, *м.* осуждённый, окая́нный, про́клятый, осужде́нникъ, окая́нникъ.

Potęsknić, тосковать.

Potężnić, Spotężnić, дѣ́лать могу́щественнымъ, уси́ливать, укрѣпля́ть.

Potężnie, могу́щественно.

Potężnieć, становиться могу́щественнымъ, уси́ливаться, укрѣпля́ться.

Potężność, -ści, *ж.* могу́щество, си́ла, кре́пость.

Potężny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, кре́пкій.

Potężyć, стяну́ть, скрѣпи́ть.

Potkać, *см.* **Spotkać.**

Potkanie, *см.* **Spotkanie.**

Potkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Potknąć, Potknąć się, *см.* **Potykać, Potykać się.**

Potknięcie się, Potknienie, -nia, *ср.* спотыка́ніе.

Potłoczyć, потоптать, помя́ть, попира́ть; || угнета́ть; || натиснуть.

Potłoczyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.

Potłuc, поби́ть, разби́ть, расколоти́ть.

Potłumiać, Potłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, усмиря́ть, усмири́ть, утуша́ть, утуши́ть; || обу́здывать, обуздать.

Potłumiciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Potłumienie, -nia, *ср.* усмире́ніе, укроще́ніе; || обузда́ніе.

Potnieć, Spotnieć, потѣть, вспотѣть.

Potnik, -a, *м.* потни́къ, во́йлокъ подъ сѣдло́мъ.

Potny, по́тный.

Potoczek, -czka, *м.* ручеёкъ; || прото́чина.

Potocznie, за́просто, про́сто, обыкновенно, безъискусственно.

Potocznik, -a, *м.* *Бот.* водяна́я Вероні́ка.

Potoczność, -ści, *ж.* лёгкость, ги́бкость, бе́глость, пла́вность; || простота́, безыскýственность.

Potoczny, просто́й, обыкновéнный; || коро́ткій, бли́зкій; || разгово́рный, обихо́дный; || привы́чный, извéстный.

Potoczyć, покати́ть, дви́нуть. || **Potoczyć się,** покати́ться.

Potoczysto, пла́вно.

Potoczystość, -ści, *ж.* пла́вность.

Potoczysty, пла́вный.

Potok, -a, *и* -u, *м.* пото́къ, ручéй. **Krew lała się potokiem,** кровь лила́сь ручьёмъ.

Potokowy, прото́чный.

Potomek, -mka, *м.* пото́мокъ.

Potomność, -ści, *ж.* пото́мство.

Potomny, бу́дущій, послéдующій, относя́щійся къ пото́мству, принадлежа́щій пото́мству.

Potomstwo, -a, *ср.* *см.* **Potomność.**

Potop, -u, *м.* пото́пъ.

Potopień, -pnia, *м.* потону́вшій, утóпленникъ; || претерпéвшій корабле-крушéніе.

Potopny, Potopowy, пото́пный, относя́щійся къ пото́пу.

Potowy, потовóй.

Potrącać, Potrącić, толка́ть, толкну́ть; || *Арие.* вычита́ть, вы́честь.

Potrącanie, Potrącenie, -nia, *ср.* подта́лкиваніе, толчóкъ, уда́ръ, прикоснове́ніе; || **Potrącenie,** вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка; || *Юрид.* зачётъ взаи́мныхъ долго́въ, *см.* **Kompensacja.**

Potrafić, успéть, быть въ состоя́ніи сдéлать что, съумéть, попáсть, сла́дить. **Nie potrafisz tego,** ты не въ состоя́ніи э́того сдéлать. **Potrafiłeś nas pokłócić,** ты успéлъ насъ поссóрить. **Potrafić wco,** найти́ спосóбъ, срéдство къ чему́. || *Живоп.* **Malarz dobrze go potrafił,** живопи́сецъ удáчно изобрази́лъ его́, сдéлалъ похóжимъ.

Potraw, -u, *м.* *Агр.* ота́ва, подро́стъ.

Potrawa, -y, *ж.* ку́шанье, блю́до.

Potrawka, -i, *ж.* мя́со, домашнія пти́цы *и́ли* дичь, припра́вленныя со́усомъ; || рагу́ (*кýшанье*).

Potrojenie, -nia, *ср.* утроéніе, тройнóе умноженіе.

Potrójnie, втройнé, втрóе.

Potrójność, -ści, *ж.* тройнóе количество, тройственность.

Potrójny, тройнóй.

Potrosze, понемнóгу.

Potruchleć, оцéпенéть, остолбенéть отъ стра́ха, струхну́ть, струсить.

Potrząsać, Potrząsnąć, Potrząść, стря́хивать, стряхну́ть, отря́хивать, отряхну́ть, потряса́ть, потрясти́, покача́ть, покачну́ть; || *посыпа́ть, посы́пать. **Potrząsać głową,** качáть головóю. **Potrząsać solą,** посыпáть сóлью.

Potrząsanie, -nia, *ср.* стря́хиваніе, отря́хиваніе; || *посыпáніе.

Potrzask, -u, *м.* западня́, ловýшка.

Potrząsnąć, Potrząść, *см.* **Potrząsać.**

Potrzeba, -y, *ж.* необходи́мость, на́добность, нужда́. **Zrobić co z potrzeby,** сдéлать что по нуждé, по необходи́мости; || потрéбность, запáсъ. **Potrzeby do życia,** житéйскія потрéбности. **Wino, drzewo na potrzebę,** винó, дровá про запáсъ; || нужда́, кра́йность. **Być w potrzebie,** быть въ нуждé. **Potrzebę mieć do kogo,** имéть въ комъ нýжду, нуждáться въ комъ; || **Potrzeby,** *мн.* домáшніе прибóры, принадлéжности, ýтварь, рýхлядь, снаря́ды; || **Potrzeby u sukni,** прикла́дъ, прибóръ, убóръ; || би́тва, стычка, дéло.

Potrzeba, нýжно, на́добно, потрéбно, дóлжно. **Mówić więcej niż potrzeba,** говори́ть бóлéе чéмъ нýжно. **Nie masz potrzeby mówić mi o tém,** не нýжно мнé говори́ть объ э́томъ. **Nie potrzeba,** не нýжно, не на́добно.

Potrzebnie, кста́ти. **Gada bez końca, czy potrzebnie, czy niepotrzebnie,** болта́етъ безъ концá, кстáти ли, некста́ти ли, *см.* **Potrzeba.**

Potrzebność, -ści, *ж.* потрéбность, необходи́мость, кра́йность.

Potrzebny, нýжный, потрéбный, необходи́мый, кра́йній; || нуждáющійся, недостáточный, бéдный, убóгій. **Potrzebny czego,** нуждáющійся въ чёмъ.

Potrzebować (czego, kogo), нуждáться (*въ чёмъ, въ комъ*). **Czego potrzebujesz?** что тебé нýжно?

Potrzecie, въ-трéтьихъ.

Potrzos, -a, *м.* родъ сорокопýта (*пти́ца*).

Potucha, -y, *ж.* упова́ніе, надéжда.

Potulnie, смиréнно, крóтко; || скрóмно; || мя́гко, нéжно.

Potulny, смиréнный, сми́рный, крóткій, дóбрый; || мя́гкій, нéжный, ти́хій, скрóмный.

Poturczéć, отурéчиться.

Potuszać, Potuszyć (komu), обнадéживать, обнадéжить, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть (*кого*).

Potwarca, -y, *м.* клеветни́къ.

Potwarczo, лóжно.

Potwarczy, лóжный, клеветни́чій.

Potwarczyna, -y, Potwarczyni, -ni, *ж.* клеветни́ца

Potwarz, -y, *ж.* клевета́, злосло́віе, ложь.

Potwarzać, Potwarzyć, Spotwarzyć, клевета́ть, оклевета́ть, огова́ривать, оговори́ть, поноси́ть, злосло́вить.

Potwierdzać, Potwierdzić, подтвержда́ть, подтверди́ть, утвержда́ть, утверди́ть, удостовéря́ть, удостовéрить; || одобря́ть, одóбрить, соизволя́ть, соизволи́ть; || конфирмова́ть; || ратификова́ть. **Potwierdzać co przysięgą,** утвержда́ть подъ прися́гою. **Potwierdzać podpisem,**

подтверждáть, скрѣплять пóдписью. || **Potwierdzać się, Potwierdzić się,** подтверждáться, подтвердúться.

Potwierdzenie, -nia, *ср.* подтвержде́ние, утвержде́ние; || соизволе́ние, согла́сие; || ратифика́ція; || *Богосл.* муропома́заніе; || конфирма́ція (*у Лютера́нъ*), *см.* **Bierzmowanie.**

Potwór, -u, *м.* **Potwora, -y,** *ж.* чудóвище, урóдъ.

Potwornie, чудóвищно, урóдливо, безобрáзно.

Potworność, -ści, *ж.* чудóвищность, урóдливость, безобрáзіе.

Potworny, чудóвищный, урóдливый, безобрáзный.

Póty, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ, дотóлѣ, дотýда. **Póty, póki,** до тѣхъ поръ пока..., **Póty aż...,** до тѣхъ поръ, пока нако́нецъ..., **Póty... póki nie...,** до тѣхъ поръ пока не..., *см.* **Dopóty.**

Potyczka, -i, *ж.* сты́чка, схва́тка, сраже́ніе.

Potykać się, Potknąć się, сража́ться, сразúться; || спотыка́ться; || ошиба́ться. **Mężnie się potykać,** хра́бро сража́ться. *Посл.* **Koń ma cztery nogi, a potknie się,** конь и о четырёхъ нога́хъ, да спотыка́ется.

Potykanie się, -nia się, *ср.* **(z kim),** сты́чка, сраже́ніе; || =**o co,** спотыка́ніе, претк новеніе.

Potykiwanie, -nia, *ср.* ты́каніе, употребле́ніе сло́ва *ты*.

Potym, *см.* **Potém.**

Poufale, *Стар.* **Podufale,** конфиденціона́льно, *см.* **Poufnie;** || дру́жно, дру́жески, за́просто, коротко́, свобо́дно, во́льно. **Być z kim zanadto poufale,** сли́шкомъ фамилія́рно съ кѣмъ обраща́ться, быть съ кѣмъ на коро́ткой ногѣ.

Poufalec, Podufalec, -lca, *м.* коротко́ знако́мый, бли́зкій, приближённый человѣкъ, прія́тель.

Poufalić się, Podufalić się, Spoufalić się, Spodufalić się, подружúться съ кѣмъ, коротко́ сойти́сь; || обходúться, обраща́ться съ кѣмъ за́просто, фамилья́рничать.

Poufałość, Podufałość, -ści, *ж.* коро́ткость, коро́ткое, дру́жеское обраще́ніе; || фамилья́рное, во́льное обхожде́ніе, фамилья́рность.

Poufały, Podufały, коротко́ знако́мый, коро́ткій, бли́зкій, дру́жескій; || фамилья́рный.

Poufnie, по довѣренности; || **конфиденціяльно.**

Poufny, довѣри́тельный, конфиденція́льный.

Poukładać, уложúть.

Pouliczny, у́личный.

Powab, -u, *м.* пре́лесть, красота́, приго́жество; || прима́нка, привлека́тельность.

Powabianie, Powabienie, -nia, *ср.* **привлеченіе,** зама́ниваніе.

Powabnie, привлека́тельно, обольсти́тельно, прелéстно; || **изя́щно;** || **зама́нчиво.**

Powabność, -ści, *ж.* **привлека́тельность,** пре́лесть; || зама́нчивость.

Powabny, привлека́тельный, прелéстный, краси́вый, приго́жій; || **зама́нчивый.**

Powąchać, понюхать.

Powaga, -i, *ж.* **власть, сúла;** || **ва́жность,** значе́ніе; || **авторите́тъ;** || **Powaga osobista,** ли́чное влія́ніе. **Powaga urzędowości,** оффиціа́льное удостовѣре́ніе. **Powaga prawa,** дѣйствіе, сúла зако́на. **Powaga słów jego,** ва́жность, сúла его́ словъ. **Powaga Kartezjusza,** авторите́тъ Декáрта. **Powagę stroić,** принима́ть на себя́ ва́жный видъ, каза́ться ва́жнымъ. **Powaga ojcowska,** роди́тельская власть. **Powaga mężowska,** власть му́жа.

Pował, -u, *м.* пова́лъ, пова́лка. **Na pował,** въ пова́лку, въ ку́чу.

Powała, -y, *ж.* нака́тъ, потоло́къ изъ брёвенъ.

Powalać, запáчкать, замара́ть, загрязни́ть, *см.* **Walać.**

Powalić, повали́ть, опроки́нуть.

Poważnić, поссóрить. || **Poważnić się,** поссóриться, повздóрить.

Powątpiewać (o czém), сомнѣва́ться (*въ чёмъ*).

Powątpiewacz -a, *м.* скéптикъ, сомнѣва́ющійся.

Powąz, -ązu, *м.* за́варотень, то́лстый шестъ; || рычáгъ.

Poważać, уважáть, *см.* **Szacować.**

Poważanie, -nia, *ср.* уваже́ніе, почте́ніе, *см.* **Szacunek.**

Poważać się, Poważyć się (czego), отва́живаться, отва́житься, осмѣливаться, осмѣлиться.

Powązka, -i, *ж.* *Стар.* тря́пка для процѣживанія молокá.

Poważnie, ва́жно, степе́нно, серьёзно.

Poważność, -ści, *ж.* ва́жность, авторите́тъ; || ва́жность, ва́жный, серьёзный видъ.

Poważny, ва́жный, степе́нный; || серьёзный.

Powerek, -rka, *м.* коромúсло (*для ношéнія ушáтовъ или вёдеръ*).

Powetować (czego), вознаграждáть, вознагради́ть, навёрстывать, наверстáть; || возстановля́ть, возстанови́ть; || взыскивать, возвращáть, воротúть (*убытки, издéржки, прóигрышъ*). **Powetować straty,** возмѣщáть убытки. **Powetować czasu straconego,** вознагради́ть, наверстáть потéрянное врéмя.

Powetowanie, -nia, *ср.* **вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе** (*за убытки*); || * **возмéздіе.**

Powiać, повѣять, подýть.

Powiadać, Powiedzieć, говори́ть, ска́зывать, сказáть, разска́зывать, разсказáть.

Powiadomy, *см.* **Świadomy.**

Powiąsło, -a. *ср.* соло́менная верёвка, *см.* **Powrósło.**

Powiastka, -i, *ж.* небольша́я по́вѣсть, небольшо́й разска́зъ.

Powiat, -u, *м.* у́ѣздъ, повѣ́тъ.

Powiatowy, у́ѣздный, повѣто́вый.

Powiatr, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.

Powiązać, перевяза́ть, связа́ть.

Powić, Powijać, спелена́ть, пелена́ть; || роди́ть (*ребёнка*).

Powicie, -cia, *ср. см.* **Powijanie;** || пелена́, пелёнка; || ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Powidło, -a, *ср.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Powidła, -deł,** морсъ, густо́й сокъ изъ плодо́въ, я́годникъ.

Powidłowy, мо́рсовый, сдѣланный изъ мо́рса, *см.* **Powidło.**

Powiedzieć, *см.* **Powiadać.**

Powieka, -i, *ж.* вѣко, вѣжда (*употреби́тельнѣе во мн.* вѣжди, ей).

Powiekowy, принадлежа́щій къ вѣ́ждамъ.

Powiększać, Powiększyć, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить, умножа́ть, умно́жить, прибавля́ть, приба́вить. || **Powiększać się, Powiększyć się,** увели́чиваться, увели́читься.

Powiększający, увели́чительный. Szkło powiększające, увели́чительное стекло́; || увели́чивающій. **Okoliczność powiększająca przestępstwo,** обстоя́тельство увели́чивающее преступле́ніе.

Powiększanie, Powiększenie, -nia, *ср.* увели́ченіе, распростране́ніе, расшире́ніе, умноже́ніе, прираще́ніе.

Powiększyciel, -a, *м.* умножи́тель, увели́читель.

Powiększycielka, -i, *ж.* умножи́тельница, увели́чительница.

Powierca, -y, *м.* вѣ́ритель, повѣ́ренный.

Powiernica, -y, *ж.* люби́мица; || напе́рсница.

Powiernik, -a, *м.* повѣ́ренный, препору́читель, комми́тентъ; || люби́мецъ, напе́рсникъ.

Powierzać, Powierzyć, ввѣря́ть, ввѣ́рить, довѣря́ть, довѣ́рить, повѣря́ть, повѣ́рить, поруча́ть, поручи́ть. || **Powierzać się, Powierzyć się,** ввѣря́ться, ввѣ́риться, довѣря́ться, довѣ́риться, полага́ться (*на что́*).

Powierzchnia, -ni, *ж.* пове́рхность; || нару́жность, внѣ́шность.

Powierzchny, нару́жный, внѣ́шній; || ве́рхній; || пове́рхностный.

Powierzchownie, пове́рхностно.

Powierzchowność, -ści, *ж.* нару́жность, внѣ́шность, пове́рхность.

Powierzchowny, пове́рхностный; || нару́жный, внѣ́шній.

Powierzenie, -nia, *ср.* **ввѣре́ніе,** поруче́ніе, сообще́ніе, переда́ча. || **Powierzanie się,** дове́ренность, дове́ріе.

Powierzyciel, -a, *м.* вѣ́ритель, довѣря́тель.

Powierzycielka, -i, *ж.* вѣ́рительница, довѣря́тельница.

Powieść, -ści, *ж.* по́вѣсть, разска́зъ; || сказа́ніе; || вѣсть, молва́, слухъ; || преда́ніе. || *Юрид.* показа́ніе свидѣ́теля.

Powiesić повѣсить. || **Powiesić się,** повѣ́ситься.

Powieszenie, -nia, *ср.* повѣше́ніе.

Powietrze, -a, *ср.* во́здухъ; || повѣ́тріе, зарази́тельный во́здухъ.

Powietrznia, -ni, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Powietrznik, -a, *м.* флю́геръ, *см.* **Chorągiewka.**

Powietrzny, возду́шный; || чу́мный, зарази́тельный. || *Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣлъ (*растеніе*).

Powietrzociąg, -u, *м.* возду́шный насо́съ.

Powietrzokrąg, -ęgu, *м.* атмосфе́ра.

Powietrzomiar, -u, *м.* **Powietrzomierz, -a,** *м.* баро́метръ.

Powiew, -u, *м.* дунове́ніе; || вѣтеро́къ.

Powiewać, вѣ́ять, дуть. || **Powiewać się,** опа́хиваться, обма́хиваться.

Powiewanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе.

Powiewnie, развѣва́ясь по во́здуху.

Powiewny, попу́тный, благопрія́тный (*вѣтеръ*); || колыха́ющійся; || развѣва́ющійся.

Powieźć, *см.* **Powozić.**

Powijać, Powić, спелена́ть, пелена́ть. || **Powić (dziecko),** роди́ть (*ребёнка*). || **Powinąć,** маха́ть, пома́хивать. **Pies powijał ogonem,** соба́ка маха́ла хвосто́мъ. || **Powinąć,** свихну́ть, вы́вихнуть. **Powinąć nogę,** вы́вихнуть но́гу.

Powijacz, -a, *м.* свива́льникъ; || перева́зка.

Powijak, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. **Powijaki, -ów,** пелёнки, *см.* **Pieluchy.**

Powijanie, -nia, *ср.* пеленáніе (*ребёнка*).

Powikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, пу́танница, замѣша́тельство, сплете́ніе, переплете́ніе.

Powinąć, *см.* **Powijać.**

Powinien, обя́занъ, до́лженъ. **Uczciwy człowiek powinien dotrzymać słowa,** че́стный человѣкъ до́лженъ сдержа́ть сло́во.

Powinienie, -nia, *ср.* **nogi,** вы́вихъ. || **Powinienie się,** о́ступь, осту́пка, вы́вихнутіе; || * про́махъ, оши́бка.

Powinność, -ści, *ж.* обя́занность, долгъ, до́лжность; || повѝнность. **Zadość uczynić powinności,** испо́лнить свой долгъ. **Powinność zaciągowa,** во́инская повѝнность. **Powinność małżeńska,** супру́жеская обя́занность. || **Powinności,** *мн.* нало́ги, повѝнности.

Powinny, до́лжный, налага́емый до́лгомъ; || родно́й, бли́зкій, *см.* **Powinowaty**; || **Powinny komu**, по́данный, подвла́стный; || обя́занный, призна́тельный.

Powinowactwo, **-a**, *ср.* родство́, свойство́; || *Хим.* сродство́. || **Powinowactwo myśli**, схо́дство, сближе́ніе мы́слей; || *Собир.* родня́, ро́дственники.

Powinowatość, **-ści**. *ж. см.* **Powinowactwo**.

Powinowaty, сво́йственникъ, состоя́щій въ свойстве́ (*по жени́тьбѣ*); || родно́й, ро́дственный, бли́зкій. **Jest to mój powinowaty**, э́то мой ро́дственникъ, онъ родня́ мнѣ.

Powinszować, поздра́вить.

Powinszowanie, **-nia**, *ср.* поздравле́ніе; ||привѣ́тствіе.

Powionąć, повѣ́ять, поду́ть.

Powitać, привѣ́тствовать, кла́няться, поклони́ться. || **Powitać się**, раскла́няться другъ дру́гу, поздоро́ваться.

Powitanie, **-nia**, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Powlec, *см.* **Powlekać**, **Powłóczyć**.

Powleczenie, *см.* **owlekanie**.

Powlekać, **Powlec**, завола́кивать, закрыва́ть, закры́ть, покрыва́ть, покры́ть; ||обма́зывать. || **Powlekać się**, **Powlec się**, завола́киваться, закрыва́ться, прикрыва́ться.

Powlekanie Powleczenie, **-nia**, *ср.* закрыва́ніе, прикрыва́ніе, покрыва́ніе: || обма́зываніе, нама́зываніе.

Powłóczek, **-czka**, *м.* сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ, на́волочная сѣть.

Powłóczka, **-i**, *ж.* на́волочка.

Powłóczyć,**Powlec**,накрыва́ть,накры́ть, убира́ть, убра́ть, стлать, постла́ть (*постѣ́ль*). || **Powłóczyć się**, нашата́ться, наслони́ться, натаска́ться, *см.* **Włóczyć się**.

Powłoka, **-i**, *ж.* таска́ніе, передвиганіе; || на́волока, покрыва́ло, чахо́лъ; || *Анат. и Бот.* оболо́чка, покро́въ; || ве́рхній слой (*земли́*); || оболо́чка (*зерна́*); || *Анат.* зра́чковая оболо́чка; || *Бот.* хрящано́къ, жёлтый ди́кій цико́рій.

Pownętrznie, *см.* **Wewnętrznie**.

Pownętrzność, *см.* **Wewnętrzność**.

Pownętrzny, *см.* **Wewnętrzny**.

Powód, **-odu**, *м.* по́водъ. **Prowadzić konia na powodzie**, вести́ ло́шадь за по́водъ, въ поводу́; || управле́ніе, руково́дство. **Za twoim powodem**, подъ твои́мъ руково́дствомъ; || по́водъ, причи́на. **Być powodem do czego**, причини́ть, пода́ть по́водъ къ чему́; || *Юрид.* проси́тель, исте́цъ; || челоби́тчикъ.

Powódca, **-y**, *м. см.* **Powodnik**.

Powódka, **-i**, *ж*, проси́тельница, исти́ца; || челоби́тчица.

Powodnik, **-a**, *м.*вожа́къ, вожа́тый,проводни́къ.

Powodny, подающій по́водъ къ чему́; || пра́вящій,управля́ющій; || благопрія́тный. **Powodne szczęście**, благопрія́тное сча́стіе. || **Powodowy koń**, заво́дная ло́шадь, запа́сная верхова́я ло́шадь. || **Powodna strona**, исте́цъ.

Powodować, **Spowodować**, причиня́ть. пода́ть по́водъ къ чему́, быть причи́ною чего, служи́ть причи́ною;||подводи́ть, доводи́ть. || **Powodować kim**,управля́ть,распоряжа́ться кѣмъ. || **Powodować się**, подчиня́ться кому́,находи́ться подъ чужи́мъ влія́ніемъ, зави́сѣть отъ чьей во́ли, слѣ́по сле́довать кому́, позво́лить управля́ть собо́ю.

Powodyr, **-a**, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powódź, **-odzi**, *ж.* наводне́ніе, разли́тіе (*рѣки́*), во́дополь, водопо́лье.

Powódzca, **-y**, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powodzenie, **-nia**, *ср.* успѣ́хъ, уда́ча, благополу́чный исхо́дъ.

Powodzić się, благоде́нствовать; || успѣва́ть, удава́ться, имѣ́ть успѣ́хъ, уда́чу. **Powodzi mi się dobrze**, дѣла́ мои́ и́дутъ успѣ́шно. **Bóg czasem pozwala, aby się złym powodziło**, Богъ иногда́ допуска́етъ, что́бы злые благоде́нствовали.

Powództwo, **-a**, *ср. Юрид.* искъ въ судѣ́. **Z powództwa**, по и́ску.

Powój, **-oju**, *м. Бот.* повили́ка, вью́щееся расте́ніе, вьюно́къ.

Powójnik, **-a**, *м.* свива́льникъ, *см.* **Pieluchy**.

Powołać, *см.* **Powoływać**.

Powołanie, **-nia**, *ср.* зва́ніе, призва́ніе, состоя́ніе; || скло́нность; || призы́въ, вы́зовъ, зовъ, *см.* **Pozwanie**, **Pozew**.

Powoli, ти́хо, ме́дленно; || осторо́жно, полегоньку, потихо́ньку; || слегка́; || ма́ло по ма́лу. **Powoli pracować**, ме́дленно рабо́тать. **Powoli!** пото́мъ! полегоньку!

Powolnie, ме́дленно, *см.* **Powoli**; || послу́шно, поко́рно; || добровольно.

Powolność, **-ści**, *ж.* ме́дленность, медли́тельность, мѣ́шкотность; || послу́шность, поко́рность; || снисхожде́ніе,снисходи́тельность, укло́нчивость, усту́пчивость.

Powolny, ме́дленный, мѣ́шкотный; || послу́шный, поко́рный; || снисходи́тельный, укло́нчивый, усту́пчивый; || добровольный.

Powoływać, **Powołać**, призывать, призва́ть, позва́ть, вызывать, вы́звать,приглашать, пригласи́ть; || привлека́ть привле́чь. **Powołać do sądu**, позва́ть въ судъ, привле́чь къ суду́. || **Powoływać się**, относи́ться (*къ чему́*); ссыла́ться (*на кого́ или на что́*), ука́зывать (*на что́*), *см.* **Odwoływać się**.

Powoływanie,**-nia**,*ср.* призыва́ніе, **Powoływanie się**,**-nia się**, *ср.* ссы́лка (*на кого́ или на что́*), обраще́ніе (*къ кому́ или чему́*).

Powonny, благоуха́нный, благово́нный, души́стый.

Powoskować, навощи́ть, натере́ть во́ском.

Powóz, -ozu, *м.* экипа́жъ, коля́ска; || повóзка.

Powoźca, -y, Powożący, -ego, *ж.* возни́ца, ку́черъ, извóщикъ, *см.* **Woźnica.**

Powożenie, -nia, *ср.* управле́ніе лошадьми́, *см.* **Powozić.**

Powozić, пра́вить лошадьми́; || **Powozić wiosłem**, грести́ весло́мъ; || **Powozić pole gnojem**, унавóживать пóле.

Powoźny, повóзочный, экипа́жный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Powracać, Powrócić (komu co), возвраща́ть, возврати́ть (*кому́ что́*), *см.* **Wracać.** || возвраща́ться, возврати́ться.

Powrócenie, -nia, *ср.* возвраще́ніе, возвра́тъ, обра́тная отда́ча.

Powrosło, -a, *ср.* соло́менная верёвка (*для свя́зыванія снопóвъ*).

Powrót, -otu, *м.* возвра́тъ, обра́тная отда́ча, вручéніе; || возвраще́ніе. **Za powrotem ze wsi**, по возвраще́нiи изъ дере́вни.

Powrotny, возвра́тный.

Powróz, -oza, *м.* верёвка, кана́тъ.

Powrózek, Powrozek, -zka, *м.* верёвочка, шнуръ, шнуро́къ, бичёвка; || *Анат.* **Powrózek pępkowy**, пуповúна.

Powroziany, Powrozi, верёвочный.

Powróżka, -i, *ж.* *см.* **Wieszczka, Wróżka.**

Powróźnictwo, -a, *ср.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабóта.

Powroźniczka, -i, *ж.* торгу́ющая кана́тами и верёвками.

Powroźniczy, кана́тный, верёвочный. **Warsztat powroźniczy**, кана́тная мастерска́я.

Powroźnik, -a, *м.* кана́тный ма́стеръ, кана́тчикъ.

Powrozowy, кана́тный, верёвочный.

Powściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || * узда́, обузда́ніе. **Być powściągiem dla kogo**, обу́здывать, сде́рживать кого́ отъ чего́.

Powściągać, Powściągnąć, уде́рживать, удержа́ть, сде́рживать, сдержа́ть, обу́здывать, обузда́ть; || стя́гивать, стяну́ть; || укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть. **Powściągnąć konia**, затяну́ть узду́ ло́шади. || **Powściągać się, Powściągnąć się**, воздéрживаться, воздержа́ться, уде́рживать, удержа́ть себя́.

Powściągacz, -a, *м.* укроти́тель.

Powściąganie, Powściągnienie, -nia, *ср.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || укроще́ніе, обузда́ніе.

Powściągliwość, -ści, *ж.* воздéржность, воздержа́ніе, умéренность; || сде́ржанность.

Powściągliwy, воздéржный, умéренный, трезвый: || сде́ржанный.

Powstać, *см.* **Powstawać.**

Powstały, возни́кшій, наступи́вшій; || подня́вшійся; || возста́вшій, возмути́вшійся.

Powstańczy, мяте́жный, бунтовщи́чій.

Powstanie, -nia, *ср.* встава́ніе съ мéста; || возста́ніе, мяте́жъ, бунтъ.

Powstaniec, -ńca, *м.* возста́нецъ; || мяте́жникъ, бунтовщи́къ.

Powstański, бунтовщи́чій.

Powstawać, Powstać, происходи́ть, произойти́, возника́ть, возни́кнуть; || поднима́ться; || встава́ть, встать; || возстава́ть, возмуща́ться, бунтова́ться. **Wiele chorób powstaje z niewstrzemięźliwości**, мно́гія боле́зни происхóдятъ отъ неумéренности. **Powstała burza**, поднялáсь бу́ря. **Powstać z krzesła**, встать съ кре́сла. **Powstać z martwych**, возста́ть изъ мёртвыхъ, воскре́снуть. **Powstać przeciw komu**, взбунтова́ться, возста́ть про́тивъ кого́.

Powszechnie, вообще́, óбще; || повсемéстно, всѣми, повсю́ду, вездѣ́. **Jest to powszechnie przyjęte**, э́то всѣми при́нято, э́то повсемéстно при́нято. **Rzecz powszechnie wiadoma**, дѣло общеизвѣстное.

Powszechnieć, Spowszechnieć, сдѣлаться óбщимъ, общеизвѣстнымъ, публи́чнымъ, обыкнове́ннымъ, всѣмъ досту́пнымъ, *см.* **Powszednieć.**

Powszechność, -ści, *ж.* óбщность, всеóбщность. **W powszechności**, говоря́ вообще́; || публи́чность, всенарóдность; || óбщина, óбщество, *см.* **Gmina, Społeczność.**

Powszechny, óбщій, всеóбщій; || ежедне́вный, насу́щный; || вселе́нскій, всеми́рный, всесвѣтный; || публи́чный; || обыкнове́нный, посре́дственный. **Interes powszechny**, óбщее дѣло, óбщая по́льза. **Sobór powszechny**, вселе́нскій соборъ. **Historja powszechna**, всеóбщая исто́рія. **Dobro powszechne**, óбщее бла́го. **Powszechne mniemanie**, óбщее мнѣ́ніе. **Powszechnym się czynić z kim**, сближа́ться, коротко́ сходи́ться съ кѣмъ, свыка́ться.

Powszedni, вседнéвный, повседнéвный, ежеднéвный, насу́щный; || обыкновéнный, общепри́нятый, общеупотреби́тельный. **Chleb powszedni**, насу́щный хлѣбъ. **Grzech powszedni**, отпусти́тельный, прости́тельный грѣхъ. **Dzień powszedni**, бу́дничный день, бу́дни. **Zwyczaj powszedni**, общепри́нятый обы́чай.

Powszednieć, Spowszednieć, дѣлаться, сдѣлаться обыкновéннымъ, общеупотреби́тельнымъ, повседнéвнымъ, потеря́ть свою́ цѣ́ну; || * по́ртиться, изна́шиваться.

Powtarzać, Powtórzyć, повторя́ть, повтори́ть; || твердѝть. || **Powtarzać się**, повторя́ться, твердѝть одно́ и то́ же.

Powtarzalny, ча́сто повторя́емый; || * *Грам.* учаща́тельный.

Powtarzanie, Powtórzenie, -nia, *ср.* повторéніе.

Powtarzanka, -i, *ж.* перескáзъ, повторéніе.

Powtarzany, Powtórzony, повторённый, повторúтельный.

Powtóre, вовторúхъ.

Powtórny, вторúчный.

Powyżéj, Powyżéj wzmiankowany, Powyższy, вúше упомúнутый.

Powziąść, возымéть, почýвствовать; || получúть, приня́ть, состáвить; || **Powziąść przyjaźń ku komu,** почýвствовать дружбу къ кому́. **Powziąść o czém wyobrażenie,** получúть понятíе о чёмъ. **Powziąść zamiar,** приня́ть намéреніе, вознамéриться. **Powziąść wiadomość,** получúть извéстіе. **Usprawiedliwił powzięte o sobie mniemanie,** онъ оправдáлъ составленное о себѣ́ мнѣ́ніе.

Powzięcie, -cia, *ср.* предприня́тіе; || почерпáніе; || получéніе.

Poza, внѣ; || за. **Poza oczy obmawiać,** за глазá (заóчно, не прáмо въ глазá) осуждáть.

Pozad, позади́, сзáди.

Pożądać, стрáстно желáть, алкáть, жáждать; || добивáться *(чего́)*; || трéбовать.

Pożądanie, -nia, *ср.* стрáстное желáніе, вожделѣ́ніе; || *Физіол.* врождéнная охóта.

Pożądany, желáнный, желáтельный, вожделѣ́нный.

Pożądliwość, -ści, *ж.* вожделѣ́ніе, хотѣ́ніе, похотли́вость, пóхоть, сúльное желáніе; || *Физіол.* врождéнная охóта.

Pożądliwy, вожделѣ́нный; || жáждущій, желáющій, жáдный; || похотли́вый, сладострáстный.

Pożądny, *см.* **Pożądliwy.**

Pozajutro, пóслѣ завтра.

Pozajutrze, -a, *ср.* послѣзáвтрешній день.

Pożalenie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе.

Pożalić się, сжáлиться.

Pożałować, пожалéть.

Pożałowanie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе, соболѣ́знованіе.

Pozamorski, *см.* **Zamorski.**

Pozaoczy, заглазá, въ отсýтствіи.

Pożar, -u, *м.* пожáръ.

Pożarcie, -cia, *ср.* пожирáніе.

Pozaręczyciel, -a, *м.* свидѣ́тель по порýкѣ.

Pożarnice, -nic, *ж. мн.* корь *(болѣ́знь)*.

Pożarzysty, быстро распространя́ющійся, сúльный (*о пла́мени*).

Pozasądowy, внѣсудéбный.

Pozbawiać, Pozbawić, лишáть, лишúть, отнимáть, отня́ть. **Pozbawiać własnéj woli,** отдáть кого́ въ опéку.

Pozbawienie, -nia, *ср.* лишéніе, отня́тіе. **Pozbawienie własnéj woli,** *Юрид.*, закóнное прещéніе, отдáча подъ опéку, призна́ніе кого́-либо неспособнымъ совершáть граждáнскія дѣ́йствія.

Pozbawiony własnéj woli, *Юрид.* состоя́щій подъ закóннымъ прещéніемъ.

Pozbędny, сбывáемый съ рукъ, лúшній, ненýжный.

Pozbyć, Pozbywać, сбыть, сбывáть, сдать, сдавáть, отдáть, отдавáть, спустúть, спускáть. || **Pozbyć się, Pozbywać się,** освободúться, освобождáться, избáвиться, избавля́ться *(отъ чего́)*, развязáться, раздѣ́латься, раздѣ́лываться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сбывáть съ рукъ.

Pozbywający się, сбы́тчикъ (*напр. фальши́вой моне́ты*).

Pozdrawiać, Pozdrowić, кла́няться, поклони́ться, привѣ́тствовать.

Pozdrawiacz, Pozdrowiciel, -a, *м.* кла́няющійся, свидѣ́тельствующій своё почтéніе кому́, привѣ́тствующій.

Pozdrowienie, -nia, *ср.* поклóнъ, привѣ́тствіе, почтéніе. || **Pozdrowienie anielskie,** áнгельское цѣлованіе.

Pożęcie, -cia, *ср.* окончáніе жáтвы, убóрка хлѣ́ба.

Pożegnać, *Стар.* благословúть; || откла́няться, простúться (*съ кѣмъ*), остáвить (*кого́*).

Pożegnać się, разстáться, разлучúться, разпростúться.

Pożegnalny, *см.* **Pożegnawczy.**

Pożegnanie, -nia, *ср.* прощáніе, разставáніе, разлýка.

Pożegnawczy, прощáльный.

Pożerać, Pożrzeć, пожирáть, пожрáть.

Pożeranie, -nia, Pożarcie, -cia, *ср.* пожирáніе, пожрáніе.

Pożerca, -y, *м.* прожóра, обжóра.

Pożerczy, Pożerny, прожóрливый, обжóрливый, ненасы́тный.

Pożęty, сжáтый, сня́тый съ корня́ (*хлѣбъ*).

Pozew, -zwu, *м. Юрид.* повѣ́стка, вы́зовъ въ судъ, срóчная. **Na pozew stanąć,** явúться въ судъ, предстáть пéредъ судъ. **Pozew aresztowy,** трéбованіе въ судъ подъ арéстомъ. **Pozew edyktalny,** публикáція о рóзыскѣ (**list gończy**).

Pozewne, -ego, *ср. Юрид.* плáта, пóшлина за повѣ́стку изъ судá.

Pozewny, позы́вный, касáющійся вы́зова въ судъ.

Poziemnie, привёмисто; || горизонтáльно, по ýровню земли́, *см.* **Poziomo.**

Poziemny, привёмистый, низко растýщій по землѣ́; || горизонтáльный, ýровенный; || зéмскій, къ зéмству относя́щійся.

Pozierać, Pojrzeć, взирáть, взгля́дывать, взглянýть, смотрéть, глядéть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Spojrzeć.**

Pozieranie, -nia, *ср.* взирáніе, воззрѣ́ніе, разсмотрѣ́ніе; || взглядъ, взоръ.

Poziew, -u, *м.* зѣвотá, зѣвáніе.

Poziewacz, -a, *м.* зѣвáка, ротозѣ́й.

Poziewanie, -nia, *ср. см.* **Poziew.**

Pozimek, -mku, *м.* начáло весны́.

Poziom, -u, *м.* у́ровень (*плóскость*); || у́ровень, ватерпа́съ. **Ułożyć do poziomu,** нивели́ровать, выра́внивать по ватерпа́су; || горизóнтъ, небоскло́нъ. **Prostopadle do poziomu,** вертика́льно, отвѣ́сно, перпендикуля́рно (*см.* **Pionowy, Pionowo**). **Równolegle od poziomu,** горизонта́льно, **по у́ровню земли́** (*см.* **Poziomy, Poziomo**).

Poziomka, -i, *ж. Бот.* земляни́ка.

Poziomo, горизонта́льно; || ни́зко, по́дло. **Poziomo myśleć,** ни́зко ду́мать.

Poziomy, горизонта́льный, у́ровенный; || пресмыка́ющійся; || стели́ющійся (*о растéніяхъ*); || по́лзающій, по́длый, ни́зкій; || *Архит.* отло́гій, пока́тый.

Pozłacać, Pozłocić, позлаща́ть, золоти́ть, позолоти́ть, озолоти́ть.

Pozłacanie, Pozłocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе; позоло́та.

Pozłocisto, золоти́сто.

Pozłocisty, золоти́стый, позоло́ченный.

Pozłota, -y, *ж.* позоло́та; || прикра́са; || жи́рныя пя́тна (*на бульóнѣ*).

Pozłotnik, -a, *м.* золоти́льщикъ, позоло́тчикъ.

Pozłotny, золоти́льный.

Poznać, *см.* **Poznawać.**

Poznaczenie, -nia, *ср,* обозначе́ніе по́мѣта.

Poznaka, -i, *ж.* при́знакъ, приме́та.

Poznanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, призна́ніе, признава́ніе; || созна́ніе. || **Poznanie kogo** *или* **Poznanie się z kim,** знако́мство (*съ кѣ́мъ*). **Poznanie rzeczy ukradzionéj,** призна́ніе укра́денной ве́щи.

Poznawać, Poznać, познава́ть, позна́ть, узнава́ть, узна́ть, извѣ́дывать, извѣ́дать; || постига́ть, пости́гнуть, понима́ть, поня́ть. || **Poznawać się, Poznać się,** знако́миться, познако́миться, свести́ знако́мство.

Poznawacz, -a, *м.* испыта́тель; || знато́къ (*въ чёмъ*).

Poznawca, -y, *м.* знато́къ (*въ чёмъ*).

Późnić się, опа́здывать, отстава́ть. **Zegarek późni się,** часы́ отстаю́ть.

Późno, по́здно, по́здо. **Za późno,** сли́шкомъ по́здно. **Później,** по́зже, по́слѣ, пото́мъ. **Najpóźniéj,** по́зже всего́.

Późność, -ści, *ж.* запозда́лость.

Późny, по́здній. **Późniejszy,** позднѣ́йшій.

Pożoga, -i, *ж.* поджо́га, зажига́тельство, поджига́тельство; || пожа́ръ, *см.* **Pożar.**

Pożogowy, поджига́тельный, зажига́тельный.

Pozór, -oru, *м.* нару́жность, нару́жный видъ; || вѣроя́тность, правдоподо́біе; || предло́гъ, видъ, по́водъ, благови́дная причи́на; || подо́біе, знакъ, тѣнь. **Pozory mylą,** нару́жность обма́нчива. **Niema w tém nawet pozoru prawdy,** въ э́томъ да́же нѣ́тъ и тѣ́ни пра́вды. **Na pozór spać,** притворя́ться спя́щимъ. **Wynajdywać pozory,** иска́ть предло́га, по́вода къ чему́ либо.

Pozorność, -ści, *ж.* нару́жность; || внѣ́шность; || благови́дность.

Pozorny, ви́дный, благови́дный, значи́тельный; || мни́мый, ка́жущійся. **Miejsce pozorne,** ви́дное мѣ́сто. **Śmierć pozorna,** мни́мая смерть. **Pozorna postawa,** ви́дная, прія́тная нару́жность. **Pozorny bieg słońca,** ка́жущееся движе́ніе со́лнца.

Pozostalec, -lca, *м.* оста́вшійся въ живы́хъ; || *Юрид.* пережи́вшій кого.

Pozostałość, -ści, *ж.* оста́токъ, остально́е, ли́шнее, *см.* **Reszta;** || насл**ѣ**́дство, насл**ѣ**́діе, насл**ѣ**́дственное иму́щество, достоя́ніе. **Pozostałość osób przy życiu,** *Юрид.* нахожде́ніе лицъ въ живы́хъ.

Pozostały, оста́вшійся, остально́й, оста́точный. **Pozostały przy życiu,** *см.* **Pozostalec.**

Pozostawać, Pozostać, остава́ться, оста́ться, пребыва́ть, пробы́ть; || остана́вливаться, останови́ться; || жи́тельствовать, проживать, *см.* **Mieszkać, Siedzieć.**

Pożreć, *см.* **Pożerać.**

Pozwać, *см.* **Pozywać.**

Pozwalać, Pozwolić, позволя́ть, позво́ли́ть, дозволя́ть, дозво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, допуска́ть, допусти́ть. **Pozwalać na co,** соглаша́ться на что́, дать, изъявля́ть согла́сіе.

Pozwalanie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, допуще́ніе.

Pozwanie, *см.* **Pozywanie.**

Pozwaniec, -ńca, *м.* по́званный въ судъ, отвѣ́тчикъ.

Pozwany, по́званный; || отвѣ́тчикъ. **Strona pozwana,** отвѣ́тчикъ, по́званный въ судъ.

Pozwolenie, -nia, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе. **Prosić o pozwolenie,** проси́ть позволе́нія. **Z pozwoleniem,** съ позволе́нія. **Za pozwoleniem,** позво́льте.

Pozwowy, позы́вный, относя́щійся къ по́зыву въ судъ.

Pożyć, пожи́ть, проволочи́ть, протяну́ть (*нѣ́сколько дней жи́зни*). **Pożyje jeszcze,** онъ ещё проживёть, протя́нетъ нѣ́сколько вре́мени.

Pożyć, *см.* **Pożywać.**

Pożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе, по́льзованіе; || сожи́тіе, о́бразъ, родъ жи́зни; || обхожде́ніе, обраще́ніе (*съ кѣ́мъ*), знако́мство, связь, сноше́нія. **Pożycie z ludźmi,** обраще́ніе съ людьми́, свѣ́тское знако́мство.

Pożycja, -ji, *ж.* положе́ніе, мѣ́сто, мѣстоположе́ніе; || состоя́ніе, зва́ніе. || *Воен. и Муз.* позиція; || статья́, пунктъ. **Pożycja wydatków,** статья́ расхо́довъ.

Pożyczać, Pożyczyć, ссужа́ть, ссуди́ть, дава́ть взаймы́, заимообра́зно, одолжа́ть; || занима́ть, заня́ть, брать взаймы́; || заимствовать что́-либо у кого́.

Pożyczający, ссу́дчикъ, ссудода́тель.

Pożyczalny, заёмный.

Pożyczanie, **-nia**, *ср.* займствованіе, занима́ніе, заёмъ.

Pożyczany, **Pożyczony**, заи́мствованный, заёмный, за́нятый.

Pożyczenie, *см.* **Pożyczanie.**

Pożyczka, **-i**, *ж.* ссу́да, заёмъ. **Pożyczka na otwarty kredyt**, откры́тый кредитъ. **Pożyczka premjowa**, ссу́да съ пре́міями. || **Pożyczka na zużycie**, заёмъ. || **Pożyczka losowa morska**, ссу́да подъ морскія предпріятія. || **Pożyczka rzeczy, używania, wynagodzenia**, ссу́да вещей, ссу́да на содержа́ніе. **Pożyczka do strawienia**, ссу́да на потребле́ніе, заёмъ. **Biorący na pożyczkę**, ссудопринима́тель.

Pożyczkowy, заёмный, заимообра́зный, ссу́дный.

Pożydzieć, **Spożydzieć**, сдѣлаться Жидо́мъ; || * сдѣлаться скря́гою.

Pożynki, **-nek**, *мн. см.* **Obżynki, Okrężne, Wyżynki.**

Pozyskać, **Pozyskiwać**, снискáть, снúскивать, извле́чь, извлекáть, пріобрѣсть, пріобрѣтáть, получúть, получáть. **Pozyskać zaufanie**, снискáть, пріобрѣстú довѣренность.

Pozyskanie, **-nia**, *ср.* снискáніе, извлече́ніе, пріобрѣте́ніе, получе́ніе.

Pożytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно. **Używać czasu pożytecznie**, употребля́ть вре́мя съ по́льзою.

Pożyteczność, **-ści**, *ж.* по́льза, вы́года; || при́быльность.

Pożyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Pożytek, **-tku**, *м.* по́льза, вы́года, при́быль.

Pożytkować, по́льзоваться, извлекáть по́льзу.

Pożytkowanie, **-nia**, *ср.* по́льзованіе.

Pożytkowy, утилита́рный; || поле́зный, при́быльный.

Pozytura, **-y**, *ж.* положе́ніе, состоя́ніе; || положе́ніе тѣла, позиту́ра.

Pozytywek, **-wka**, *м.* **Pozytywka**, **-i**, *ж. Муз.* позити́въ (*въ органахъ*); || серине́тъ, пти́чьи орга́ны.

Pozywać, **Pozwać (kogo do sądu)**, позва́ть, привлечь къ суду́.

Pożywać, **Pożyć**, **Spożyć**, ѣсть, пита́ться.

Pozywacz, **-a**, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Pozywający, **-ego**, *м.* и́стецъ, проси́вшій въ судѣ на друга́го.

Pozywanie, **Pozwanie**, **-nia**, *ср.* привлече́ніе къ суду́.

Pożywić, дать пропита́ніе, прокорми́ть. || **Pożywić się**, найти́ пропита́ніе, прокорми́ться, *см.* **Żywić się.**

Pożywienie, **-nia**, *ср.* пропита́ніе, сре́дства къ жи́зни, пи́ща, прокормле́ніе.

Pożywność, **-ści**, *ж.* пита́тельность.

Pożywny, пита́тельный, сы́тный.

Prababka, **-i**, *ж.* праба́бка, праба́бушка.

Prać, **Pierać**, **Uprać**, **Wyprać**, стира́ть, вы́стирать, мыть. вы́мыть.

Praca, **-y**, *ж.* трудъ. рабо́та.

Prącisany, прутяно́й.

Prącie, **Pręcie**, **-cia**, *ср. Собир.* прути́нкъ, пру́тья.

Pracować, труди́ться, рабо́тать.

Pracowanie, **-nia**, *ср.* трудъ, рабо́та, заня́тіе,

Pracowicie, трудолюби́во, рачи́тельно, стара́тельно.

Pracowitość, **-ści**, *ж.* трудолю́біе, рачи́тельность, стара́тельность, стара́ніе.

Pracowity, трудолюби́вый, рачи́тельный, стара́тельный, работя́щій.

Pracownia, **-ni**, *ж.* рабо́чая, мастерска́я; || *Хим.* лаборато́рія.

Pracownica, **-y**, **Pracowniczka**, **-i**, *ж.* рабо́тница, прилѣ́жная къ рабо́тѣ.

Pracownik, **-a**, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій; || тру́женикъ.

Pracowność, **-ści**, *ж.* трудолю́біе.

Pracowny, трудолюби́вый.

Pracz, **-a**, *м.* портомо́й.

Praczka, **-i**, *ж.* пра́чка.

Praczy, портомо́йный, пра́чешный.

Prąd, **-u**, *м.* стремле́ніе, быстрина́, бы́строе тече́ніе, токъ.

Prądowina, **-y**, *ж.* карша́, де́рево, снесённое водо́ю и завали́вшее прохо́дъ по рѣкѣ.

Pradziad, **-a**, *м.* пра́дѣдъ.

Pradziadowe, **-ego**, *ср.* пра́дѣдовское насле́діе.

Pradziadowy, **Pradziadów**, **Pradziadowski**, пра́дѣдовскій, пра́дѣдовъ.

Praetium fisci, казённая цѣна́, объявля́емая при нача́лѣ публи́чныхъ торго́въ.

Praglec, **-glca**, *м. Бот.* ме́лкій лёнъ.

Pragnąć, жа́ждать, чу́вствовать жа́жду, томи́ться жа́ждою; || * горячо́ жела́ть чего́, *см.* **Żądać.**

Pragnący, жа́ждущій.

Pragnienie, **-nia**, *ср* жа́жда; || стра́стное жела́ніе. **Pragnienie chwały**, жа́жда сла́вы.

Praktycznie, *Нар.* практи́чески, практи́чно.

Praktyczny, практи́ческій, практи́чный; || о́пытный.

Praktyk, **-a**, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, дѣлово́й человѣкъ; || иску́сный адвока́тъ, законовѣдъ.

Praktyka, **-i**, *ж.* пра́ктика, исполне́ніе; || о́пытность, на́выкъ; || обы́чай, обыкнове́ніе, употребле́ніе; || исполне́ніе, примѣне́ніе; || мето́да, мане́ра. **Łączyć praktykę do teorji**, соединя́ть практику съ теоріею. **Wprowadzić w praktykę**, привести́ въ дѣйствіе, испо́лнить, приложи́ть къ дѣлу. **Mam tego praktykę**, я зна́ю э́то по о́пыту, *см.* **Używanie, Do-**

świadczenie. **Stracić praktykę**, потеря́ть пра́ктику. **Praktyka sądowa**, о́пытность въ суде́бныхъ дѣла́хъ. **Praktyka wieszczbiarska**, иску́сство гада́льщицы. **Praktyki religijne**, упражне́нія въ на́божности. *Стар.* **Czynić z kim praktyki**, вдава́ться въ про́иски, интри́ги.

Praktykant, **-a**, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, иску́сный законовѣ́дъ; || практику́ющій врачъ.

Praktykantka, **-i**, *ж.* практи́ческая же́нщина.

Praktykarka, **-i**, *ж.* ворожея́, гада́льщица.

Praktykować, исполня́ть, прикла́дывать къ дѣ́лу; || води́ть знако́мство, зна́ться; || занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикою.

Prałat, **-a**, *м.* прела́тъ, духо́вный сано́вникъ.

Pralatura, **-y**, *ж.* прела́тство.

Pralnia, **-ni**, *ж.* пра́чешная, портомо́йня.

Pralnik, **-a**, *м.* валёкъ, *см.* **Kijanka.**

Pralny, пра́чешный, портомо́йный.

Pram, *см.* **Prom.**

Pranie, **-nia**, *ср.* сти́рка бѣлья́.

Prany, сти́ранный, мы́тый.

Praprababa, **-y**, **Praprababka**, **-i**, *ж.* праправаба́бка.

Prapradziad, **-a**, *м.* праправа́дѣдъ.

Praprawnuczka, **-i**, *ж.* праправну́чка.

Praprawnuk, **-a**, *м.* праправну́къ.

Prasa, **-y**, *ж.* тисне́ніе, книгопеча́таніе, печа́ть; || печа́тный стано́къ; || тиски́, прессъ.

Prask! *Звук.* бацъ! пуфъ! хлопъ!

Prask, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Na sam prask przyjść, trafić, придти́, попа́сть какъ разъ во́ время.**

Praskać, **Prasknąć**, треща́ть, тре́снуть.

Praśnica, *см.* **Przaśnica.**

Praśnik, *см.* **Przaśnik.**

Praśny, *см.* **Przaśny.**

Prasny, **Prasowy**, относя́щійся къ печа́ти, печа́тный; || относя́щійся къ тиска́мъ, къ пре́ссу. **Przepisy prasowe**, постановле́ніе о печа́ти.

Prasować, **Wyprasować**, жать, выжима́ть, вы́жать, дави́ть; || гла́дить, вы́гладить (*утюго́мъ*).

Prasowanie, **-nia**, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе; || гла́женіе, утю́женіе. **Żelazko od prasowania**, утю́гъ; || *Стар.* тисне́ніе, печа́таніе.

Prasowany, вы́жатый; || вы́глаженный. **Kawior prasowany**, па́юсная икра́.

Prasowidełko, **-a**, *ср.* родъ ка́мбалы (*рыба*).

Prasownia, **-ni**, *ж.* дави́льня.

Prasownik, **-a**, *м.* прессовщи́къ; || *Стар. Тип.* печа́тникъ.

Prasowy, *см.* **Prasny.**

Praszczę, **-ęcia**, *ср.* (*мн.* **Praszczęta**), пру́тикъ, хлы́стикъ, ро́зга, *см.* **Pręt, Rózga.**

Praszczur, **-a**, *м.* пра́щуръ, оте́цъ прапра́дѣда *или* прапрабаба́бки.

Prątek, **-tka**, *м.* **Prątka**, **-i**, *ж.* пру́тикъ; || *Рыб.* удили́ще; || *Бот.* стебелёкъ.

Prawda, **-y**, *ж.* пра́вда, и́стина. **Zaprawdę**, по и́стинѣ, въ са́момъ дѣлѣ. **Wprawdzie**, пра́вда, и́стинно, дѣйстви́тельно, по́длинно **Naprawdę**, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. *Нар. подтвердительное:* **Doprawdy**, и́стинно, по́длинно, въ са́момъ дѣлѣ, пра́во.

Prawdolubca, **-y**, **Prawdolubnik**, **-a**, *м.* правдолю́бецъ, люби́тель пра́вды.

Prawdolubność, **-ści**, *ж.* правди́вость, правдолю́біе.

Prawdomówca, **-y**, *м.* челове́къ всегда́ говоря́щій пра́вду.

Prawdomówność, **-ści**, *ж.* **Prawdomówstwo**, **-a**, *ср.* правди́вость въ слова́хъ.

Prawdomówny, правди́вый, правдолюби́вый.

Prawdopodobieństwo, **-a**, *ср.* **Prawdopodobność**, **-ści**, *ж.* правдоподо́біе, вѣроя́тность.

Prawdopodobny, **Prawdopozorny**, правдоподо́бный, вѣроя́тный.

Prawdziwie, *Нар.* и́стинно, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Prawdziwość, **-ści**, *ж.* правди́вость, справедли́вость; || по́длинность, достовѣ́рность.

Prawdziwy, настоя́щій, су́щій; || и́стинный, по́длинный, достовѣ́рный.

Prawić, говори́ть, разска́зывать.

Prawica, **-y**, *ж.* пра́вая рука́.

Prawidło, **-a**, *ср.* пра́вило; || линѣ́йка, прави́ло (*у пло́тника, столяра́*); || колодка (*сапо́жная*).

Prawie, почти́.

Prawnictwo, **-a**, *ср.* правовѣ́дѣніе, законовѣ́дѣніе.

Prawniczy, юриди́ческій; || суде́йскій.

Prawnik, **-a**, *м.* юри́стъ, законовѣ́дъ, правовѣ́дъ; || зако́нникъ.

Prawność, **-ści**, *ж.* зако́нность, зако́нное основа́ніе.

Prawnuczka, **-i**, *ж.* пра́внучка.

Prawnuk, **-a**, *м.* пра́внукъ.

Prawny, зако́нный, зако́номъ предпи́санный; || суде́бный; || право́вый.

Prawo, **-a**, *ср.* зако́нъ, пра́во; || узаконе́ніе, положе́ніе; || полномо́чіе, пра́во суди́ть, разбира́ть; || тя́жба, процѣ́съ; дѣло въ судѣ́; || нау́ка пра́ва, законовѣ́дѣніе, юриди́ческія нау́ки. **Postanowić prawo**, постанови́ть зако́нъ. **Rzecz o prawach i obowiązkach**, разсужде́ніе о права́хъ и обя́занностяхъ. **Prawo przybycia**, *Юрид.* право приращенія. **Prawo wybieralności**, пра́во быть и́збраннымъ. **Prawo realne**, ве́щное пра́во. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Рим. пр.* **Prawo**

graniczne, земе́льный зако́нъ. **Prawo graniczne**, межево́й зако́нъ. **Prawo przeciw zbytkowi**, зако́нъ про́тивъ ро́скоши. **Prawo zakładać apelacją**, пра́во о́тзыва. **Prawo polowania**, пра́во со́бственности на охо́ту. **Prawo wyjątkowe**, пра́во возраже́нія. **Prawo odwetu**, пра́во возме́здія. **Prawo „dominii directi,"** пра́во гла́внаго влад'нія. **Uczyć się prawa**, изуча́ть зако́ны, законове́д'ніе. **Podnieść prawo przeciw komu**, затѣ́ять тя́жбу про́тивъ кого́, призва́ть къ суду́. **Prawo wieczysto-czynszowe**, пра́во безсро́чно-чиншево́е, насле́дственная, безсро́чная аре́нда.

Prawo, W prawo, na prawo, напра́во, впра́во, по пра́вую сто́рону.

Prawobierca, -y, *м.* по́дданный, вассáлъ.

Prawodawca, -y, *м.* законода́тель,

Prawodawczy, законода́тельный

Prawodawstwo, -a, *ср.* законода́тельство.

Prawokaźca, Prawołomca, -y, *м.* наруши́тель зако́новъ.

Prawołomny, наруша́ющій зако́ны, законопресту́пный.

Prawołomstwo, -a, *ср.* наруше́ніе зако́новъ, противозако́нное дѣ́йствіе, дѣ́яніе.

Prawomoc, -y, *ж.* зако́нная си́ла.

Prawomocność, -ści, *ж.* зако́нное основа́ніе, вступле́ніе въ зако́нную си́лу.

Prawomocny, имѣ́ющій зако́нную си́лу, вошедшій въ зако́нную си́лу.

Prawonabywca, -y, *м.* догова́ривающійся.

Prawonadawca, -y, *м. Юрид.* лицо, отъ кото́раго насле́дники произво́дятъ свои́ права́.

Prawość, -ści, *ж.* правота́, правди́вость, справедли́вость, прямота́, прямоду́шіе, че́стность; || **Prawość rodu**, зако́нность рожде́нія.

Prawosławny, Ortodoksa, Ortodoksyjny, правосла́вный.

Prawostawca, -y, *м. см.* **Prawodawca.**

Prawostrzeźca, -y, *м.* блюсти́тель зако́новъ.

Prawować się, суди́ться съ кѣ́мъ, вѣ́даться судо́мъ, тяга́ться.

Prawowanie się, -nia się, *ср.* тя́жба, дѣ́ло тя́жебное дѣ́ло.

Prawoważny, имѣ́ющій зако́нную си́лу.

Prawowity, зако́нный; || справедли́вый.

Prawoznawca, -y, *м.* законове́дъ.

Prawy (*Стар.* **Praw**), пра́вый. **Prawa ręka**, пра́вая рука́; || лова́льный, пра́вый, справедли́вый, правосу́дный, че́стный; || зако́нный; || и́стинный, ве́рный, настоя́щій. **Prawa wiara**, и́стинная ве́ра. **Prawa władza**, зако́нная власть.

Prążczasty, полоса́тый.

Prażenie, Uprażenie, -nia, *ср.* пря́женіе, обжига́ніе, жже́ніе; || жа́реніе.

Prążka, -i, *ж.* черта́ (*перо́мъ и пр.*), || полоса́; || ме́жа, борозда́; || прожи́лка; || **W prążki**, поло́сками, съ поло́сками.

Prążkowany, Prążkowaty, полоса́тый, нарѣзно́й.

Prażno, -a, *ср.* пря́женые, незре́лые коло́сья; || *Стар.* жаръ, зной.

Prażony, пря́женый, жа́реный. **Kawa prażona**, жа́реный ко́фе.

Prażuchy, -ów, *мн.* пряженцы́ (*родъ пироговъ*).

Prażyć, Uprażyć, пря́жить, спря́жить, жа́рить, изжа́рить; || обжига́ть, обже́чь. **Prażyć się, Uprażyć się**, пря́житься, жа́риться, изжа́риться.

Prebenda, -y, *ж.* духо́вный дохо́дъ, пребе́нда.

Prebendarski, принадлежа́щій къ духо́вному дохо́ду, *см.* **Prebenda.**

Prebendarz, -a, *м.* пребендарій, получа́ющій пребе́нду.

Precedencja, -ji, *ж.* перве́нство, преиму́щество; || предше́ствованіе, *см.* **Pierwszeństwo.**

Precel, Pracel, -cla, *м.* кре́ндель.

Precepta, -y, *ж.* пра́вило, наставле́ніе.

Pręcik, -a, *м.* пру́тикъ, хлы́стикъ; || *Бот.* тычи́нка.

Precz, прочь.

Prędki, ско́рый, бы́стрый, пры́ткій, прово́рный, поспѣ́шный; || живо́й, пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій, нетерпѣ́ливый.

Prędko, ско́ро, бы́стро, прово́рно, поспѣ́шно, жи́во. **Na prędce**, на́скоро. **W prędce**, вско́рости, вско́рѣ. **Prędzéj**, скорѣе. **Co prędzéj, Co najprędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Prędkomówność, -ści, *ж.* говорли́вость; || бѣ́глость въ рѣча́хъ, ги́бкостъ языка́.

Prędkomówny, говорли́вый; || бѣ́глый въ рѣча́хъ.

Prędkonikły, скоропреходя́щій.

Prędkonogi, быстроно́гій.

Prędkooki, быстроглазый.

Prędkopłynny, быстроте́чный.

Prędkość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, поспѣ́шность, торопли́вость; || пы́лкость, вспы́льчивость, опроме́тчивость.

Prędkowierność, *см.* **Łatwowierność.**

Prędkowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Preeminencja, Preminencja, -ji, *ж.* старшинство́, первенство.

Prefekt, -a, *м.* префе́ктъ.

Prefektowa, -éj, *ж.* жена́ префе́кта.

Prefektowski, префекту́рный, префе́ктскій.

Prefektowstwo, Prefektostwo, -a, *ср.* до́лжность префе́кта.

Prefektura, -y, *ж.* префекту́ра; || градонача́льство.

Preferencja, -ji, *ж.* преиму́щество, предпочте́ніе.

Pręga, -i, *ж.* полоса́, черта́.

Pręgierz, -a, *м.* позо́рный столбъ.

Pręgierzowy, принадлежа́щій позо́рному столбу́.

Pręgować, черти́ть, проводи́ть по́лосы, ли́нін; || дѣлать цара́пины; || пестри́ть.

Pręgowany, Prągowaty, полоса́тый; || исчёрченный.

Prejudycjalny, предвари́тельный, предсуди́мый.

Prejudycjum, *ср. Нескл. Юрид.* заявле́ніе о предвари́тельномъ рѣше́ніи.

Prejudykat, -a, *м. Юрид.* рѣше́ніе по бы́вшему приме́ру, пре́жнее рѣше́ніе воспослѣдовавшее по подо́бному дѣлу.

Prekarjum, *ср. Нескл.* пра́во вре́меннаго владѣнія, зави́сящее отъ во́ли сторо́ннаго лица́.

Prekaryjny, добровольный, усту́пленный по взаи́мному согла́сію.

Prekludowany, подве́ргшійся послѣ́дствіямъ пропуще́нія рѣши́тельнаго сро́ка, *см.* **Prekluzyjny.**

Prekluzja, -ji, *ж. Юрид.* рѣши́тельный срокъ; || пропуще́ніе сро́ка, просро́чка; || отка́зъ за просро́чкою вре́мени. **Pod prekluzją**, подъ опасе́ніемъ пропусти́ть срокъ.

Prekluzyjny, *Юрид.* просро́ченный.

Prekonizacja, -ji, *ж. Церк.* хиротоніа, рукоположе́ніе.

Prelatura, *см.* **Pralatura.**

Prelegent, -a, *м.* ле́кторъ.

Prelekcja, -ji, *ж.* чте́ніе, ле́кція.

Preliminacja, -ji, *ж. Юрид.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная статья́.

Preliminacyjny, *Юрид.* предвари́тельный, прелимина́рный.

Preliminowanie, -nia, *ср.* **(dochodów)**, назначе́ніе дохо́довъ.

Preludjum, *ср. Нескл. Муз.* прелю́дія.

Premja, -ji, *ж.* **Premjum**, *ср. Нескл.* пре́мія.

Prenotacja, -ji, *ж.* **(stępla)**, отсро́чка упла́ты гербо́выхъ по́шлинъ до рѣше́нія дѣла; || замѣ́тка, замѣ́чаніе; || взыска́ніе штра́фа.

Prenotant, -a, *м.* освобожде́нный отъ платежа́ гербо́выхъ по́шлинъ.

Prenotować, отмѣча́ть, замѣча́ть; || взы́скивать штра́фныя де́ньги.

Prenumerata, -y, *ж.* подпи́ска (*на газе́ту*); || подписна́я цѣна́.

Prenumerator, -a, *м.* подпи́счикъ (*на газе́ту*).

Prenumeratorka, -i, *ж.* подпи́счица (*на газе́ту*).

Prenumerować, подпи́сываться (*на газе́ту*); || абонирова́ть.

Preokupacja, -ji, *ж.* преждевре́менное овладѣ́ніе.

Preopinant, -a, *м.* пе́рвый кто подаётъ го́лосъ *или* своё мнѣ́ніе.

Preparować, приготовля́ть, гото́вить; || *Област.* очища́ть, процѣ́живать.

Preparowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе.

Prepozytura, -y, *ж. см.* **Przełożeństwo.**

Prerogatywa, -y, *ж.* преиму́щество, пра́во, *см.* **Przywilej.**

Preskrypcja, -ji, *ж. Юрид.* да́вность, просро́чка, *см.* **Przedawnienie, Usu capio.**

Pręt, -a, *м.* прутъ, лоза́.

Pretekst, -u, *м.* предло́гъ, отгово́рка, по́водъ, видъ. **Zmyślić pretekst**, вы́думать предло́гъ **Pod pretekstem cnoty ludzi oszukują**, подъ ви́домъ добродѣтели обма́нываютъ люде́й. **Pod pretekstem**, подъ предло́гомъ.

Pretendent, -a, *м.* соиска́тель, предъявля́ющій пра́во, претенде́нтъ.

Pretendentka, -i, *ж.* претенде́нтка.

Pretendować, тре́бовать, имѣ́ть притяза́ніе; || домога́ться, иска́ть.

Pretensja, -ji, *ж.* прете́нзія, тре́бованіе, тре́бовательность, притяза́ніе, домога́тельство; || **Pretensja procesowa**, пра́во по тя́жбамъ; || *см.* **Uroszczenie, Wymaganie, Żądanie.**

Pretensjonalny, тре́бовательный, притяза́тельный.

Prętki, *см.* **Prędki.**

Prętko, *см.* **Prędko.**

Prewalencja, -ji, *ж.* перевѣ́съ, *см.* **Przewaga.**

Prewarykacja, -ji, *ж.* упуще́ніе по слу́жбѣ, по до́лжности.

Prewet, Prywet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто, ну́жное мѣ́сто, ну́жникъ.

Prezbyt, -a, *м.* зо́ркій, дальнови́дный человѣ́къ.

Prezbyterium, *ср. Нескл.* свяще́нническій домъ; || часть католи́ческой це́ркви, гдѣ́ нахо́дится гла́вный алта́рь, отдѣ́ленная пери́лами отъ среди́ны хра́ма.

Prezencja, -ji, *ж.* прису́тствіе; || *см.* **Prezenta.**

Prezent, -u, *м.* пода́рокъ, даръ.

Prezenta, -y, *ж.* представле́ніе, внесе́ніе дѣла; || *см.* **Prezentacja.**

Prezentacja, -ji, *ж.* представле́ніе; || предъявле́ніе, я́вка; || *Ком.* предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Prezentant, -a, *м.* предъяви́тель ве́кселя, *см.* **Remittent.**

Prezentata, -y, *ж.* поме́та числа́, мѣ́сяца и го́да (*на входя́щей бума́гѣ*).

Prężec, *см.* **Praglec.**

Prezentować, Zaprezentować, подноси́ть, подава́ть; || представля́ть (*кого́, кому́*), *см.* **Przedstawiać, Wprowadzać, Poznać, Zapoznać**; || предъявля́ть ве́ксель; || *Воен.* **Prezentować broń**, отда́ть честь (*ружьёмъ*), сдѣлать на кара́улъ.

Prezes, -a, *м.* предсѣда́тель; || президе́нтъ; || пре́зусъ (*вое́ннаго суда́*).

Prezesowa, -ej, *ж.* президе́нтша, жена́ президе́нта *или* предсѣда́теля; || предсѣда́тельница (*общества и т. п.*).

Prezesowski, предсѣда́тельскій, президе́нтскій.

Prezesowstwo, -a, *ср.* предсѣда́тель-

ство; || президе́нство; || предсѣда́тель и́ли президе́нтъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Prężyć, напряга́ть, натя́гивать.

Prezydencja, -ji, *ж.* предсѣда́тельство.

Prezydent, -a, *м.* предсѣда́тель, президе́нтъ. **Prezydent miasta**, городско́й голова́.

Prezydjum, *ср. Нескл.* предсѣда́тельство.

Prezydować, предсѣда́тельствовать.

Prezydujący, предсѣда́тельствующій.

Priori (A), апріо́ри, по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, умозри́тельно, *см.* **Posteriori (A)**.

Próba, -y, *ж. Арив.* пове́рка, *см.* **Sprawdzenie**; || о́пытъ, испыта́ніе, про́ба, попы́тка; || *Ком.* обра́зчикъ (*сукна́ и т. п.*); || *Тип* пра́вочный, корректу́рный листъ, пра́вка; || *Театр.* репети́ція; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || **Próba klasztorna**, искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || **Próba na srebrze, złocie**, клеймо́, про́ба (*серебра́, зо́лота*); || **Próbki, igły probierskie**, пробирныя и́глы; || пробирный ка́мень, осёлокъ; || *Артил.* про́бная мортирка; || **Próba, Próbka u gorzelnika**, волчо́къ (*оруді́е для опредѣле́нія сравни́тельной густоты́ и́ли удѣльнаго вѣса*); || **Próba ognia**, испыта́ніе огнёмъ, пы́тка.

Probacja, -ji, *ж* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*).

Probalnia, -ni, *ж.* пробирная печь, ва́гранка, горнъ.

Probant, -a, *м.* послу́шникъ (*въ монастыря́хъ*); || * пройдо́ха, человѣкъ хи́трый и о́пытный.

Probata, -y, *ж. Юрид. Стар.* доказа́тельство, до́водъ, подтвержде́ніе

Probatyczny, испыта́тельный; || искуси́тельный.

Probierczy, Probierny, про́бный.

Probiernia, -ni, *ж.* пробирная пала́тка.

Probierny, Probierski, *см.* **Probierczy.**

Próbierz, -a, *м.* пробирщикъ, пробиреръ, минцъ-пробиреръ.

Próbka, -i, *ж.* обра́зчикъ, про́ба.

Problema, -y, *ж.* пробле́ма, зада́ча; || зага́дка.

Próbny, *см.* **Probierczy.**

Probostwo, -a, *ср.* превотство, вѣдомство превота; || про́бство; || духо́вный дохо́дъ, пребе́нда; || священническій домъ.

Proboszcz, -a, *м.* пробстъ, прихо́дскій священникъ, *см.* **Pleban.**

Próbować, Spróbować (czego), про́бовать, попро́бовать, испы́тывать, испыта́ть; || примѣ́ривать, примѣря́ть (*что́*); || пыта́ться, стара́ться, покуша́ться. **Próbować pióra**, про́бовать перо́. **Próbować szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія. **Spróbować wina**, попро́бовать вино́, отвѣдать вина́, *см.* **Kosztować.**

Próbowanie, -nia, *ср.* про́ба, о́пытъ, испыта́ніе; || искуше́ніе.

Próbowany, испы́танный, искушённый; || про́бованный, извѣданный.

Próbowny, про́бный; || испыта́тельный.

Próć, *см.* **Prać.**

Proca, -y, *ж.* пра́ща (*ручно́е ору́діе для броса́нія ка́мней*).

Procarz, Procnik, Procownik, -a, *м.* пра́щникъ, вооружённый пра́щею, *см.* **Proca.**

Procedencja, -ji, *ж.* происхожде́ніе, *см.* **Rodowód.**

Proceder, -u, *м. Стар.* посту́покъ, *см.* **Postępek, Postępowanie**; || * де́ло, проце́съ, искъ, тя́жба, *см.* **Proces**; || заня́тіе, про́мыселъ, ремесло́.

Procederent, -a, Procede·ysta, -y, *м.* промы́шленникъ.

Procedura, -y, *ж.* дѣлопроизво́дство, ходъ дѣла, процеду́ра; || судопроизво́дство; || судоговоре́ніе.

Procent, -u, *м.* проце́нтъ, ростъ, ли́хва. **Procent komisowy**, проце́нтъ за коми́ссію.

Procentowanie, -nia, *ср.* прираще́ніе проце́нтовъ.

Procentowy, проце́нтный.

Proces, -u, *м.* проце́съ, тя́жба, искъ, дѣло, тя́жебное дѣло. **Proces posessoryjny**, тя́жба о пра́вѣ владѣ́нія. **Proces graniczny**, межево́й споръ. **Mieć z kim proces**, быть въ тя́жбѣ, тяга́ться съ кѣмъ; || *Хим.* **Proces chemiczny**, хими́ческій проце́съ.

Procesować się, *см.* **Prawować się.**

Procesja, -ji, *ж.* торже́ственное ше́ствіе, проце́ссія; || кре́стный ходъ.

Procesowy, тя́жебный, исково́й.

Proch, -u, *м.* пыль, прахъ, *см.* **Kurz, Pył**; || по́рохъ (*огнестре́льный*). **Na proch utrzeć, utłuc**, растира́ть, измельча́ть, превати́ть въ порошо́къ, истоло́чь въ порошо́къ.

Próchnica, Prušnica, -y, *ж.* гнилая земля́; || тлѣнъ.

Próchnieć, Spróchnieć, гнить, сгнить, тлѣть, истлѣть.

Próchnienie, Spróchnienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, гни́лость, гниль, тлѣніе.

Próchno, -a, *ср.* тлѣнъ, гниль; || *Стар. русск.* порохно́: || трутъ, *см.* **Hubka**; || свѣти́льня. **Spalić co na próchno**, сжечь въ пе́пелъ.

Prochówka, -i, *ж.* родъ древе́сной гу́бки, родъ гриба́.

Prochownia, -ni, *ж.* пороховой заво́дъ, пороховой по́гребъ; || *см.* **Prochownica**; || *Область.* * тюрьма́.

Prochownica, -y, Prochowniczka, -i, *ж. Охот.* пороховни́ца, пороховой рогъ; || пороховой заво́дъ; || песо́чница.

Prochownik, -a, *м.* пороховой ма́стеръ.

Prochowy, пороховой.

Prócie, *см.* **Prucie.**

Procnik, *см.* **Precarz.**

Procny, пра́щный, *см.* **Proca.**

Prócz, кро́мѣ, исключа́я, *см.* **Oprócz, Wyjąwszy.**

Producent, -a, *м.* производи́тель.

Produkcja, -ji, *ж.* изде́лiе, произведе́нiе; || *Юрид.* предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ.

Produkcyjny, производи́тельный, принося́щiй плоды́, дохо́дный.

Produkować, производи́ть, выраба́тывать. **Produkować dokument,** предъявля́ть докуме́нтъ.

Produkowanie, -nia, *ср. Юрид.* предъявле́нiе вы́зововъ; || предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ, я́вка.

Produkt, -u, *м.* произведе́нiе, проду́ктъ.

Profanować, Sprofanować, оскверня́ть (*святы́ню*); || профани́ровать, унижа́ть.

Profes, -a, *м.* постри́женный моná́хъ.

Profesja, -ji, *ж.* мастерство́, заня́тiе, профе́ссiя; || ремесло́, про́мыселъ; || испове́данiе ве́ры, моná́шескiй обе́тъ при постриже́нiи.

Profesjonalista, Profesjonista, -y, *м.* реме́сленникъ, мастеровóй; || промы́шленникъ.

Profeska, -i, *ж.* постри́женная моná́хиня.

Profesor, -a, *м.* профе́ссоръ.

Profesorski, профе́ссорскiй.

Profesorstwo, -a, *ср.* профе́ссорство.

Profit, -u, *м.* при́быль, вы́года, бары́шъ, по́льза.

Profitka, -i, *ж.* надста́вка, подста́вка для свѣчна́го ога́рка.

Profitować, Sprofitować, по́льзоваться, воспо́льзоваться, *см.* **Korzystać.**

Profos, -a, *м. Воен.* профо́съ.

Próg, -ogu, -oga, *м.* поро́гъ.

Prognostyk, u-, *м.* предсказа́нiе; || предзнаменова́нiе, предвѣстiе, при́знакъ, *см.* **Oznaka, Znak.**

Prognostyka, -i, *ж.* предугáдыванiе.

Prognostykować, предска́зывать, предвѣща́ть, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Progowy, поро́жный, принадлежа́щiй поро́гу.

Program, -u, *м.* програ́мма.

Prohibit, употреби́тельнѣе **Prohibita, -y,** *м.* запрещённый для ввоза изъ-за грани́цы предме́тъ.

Prohibitacja, -ji, *ж.* запрещéнiе, возбранéнiе.

Prohibować, запреща́ть, возбраня́ть.

Projekcista, -y, *м.* прожектёръ.

Projekt, -u, *м.* прое́ктъ, планъ, начерта́нiе, концéптъ; || намéренiе, предположéнiе, *см.* **Zamiar, Zamysł;** || **Projekt do prawa, zakonoprоéктъ,** *см.* **Wniosek.**

Projektować, проекти́ровать; || замышля́ть, намéреваться, предполага́ть, полага́ть.

Projektowanie, -nia, *ср.* намéренiе, предположéнiе; || начерта́нiе, планъ.

Projektowany, проекти́рованный, предполо́женный, начéртанный.

Prokura, -y, *ж. Ком.* вéрющее письмó, довéренность.

Prokuracja, -ji, *ж.* полномо́чiе.

Prokurat, Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokurator naczelny, оберъ-прокуро́ръ, **—jeneralny,** генера́лъ-прокуро́ръ.

Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokuratorja, -ji, *ж.* прокуро́рство, до́лжность прокуро́ра; || прокуро́рская (*ко́мната*).

Prokuratorski, прокуро́рскiй.

Prokuratorstwo, -a, *ср.* прокуро́рство.

Prokurować, Sprokurować, доставля́ть себѣ, доста́ть, *см.* **Dostać.**

Prolongacja, -ji, *ж.* отсро́чка.

Prolongować, отсро́чить, дать отсро́чку.

Prolongowany, отсро́ченный.

Prom, Pram, Prum, -u, *м.* паро́мъ.

Promemorja, -ji, *ж.* па́мятная запи́ска.

Promenada, -y, *ж.* гуля́нiе, прогу́лка; || гу́льбище, *см.* **Spacer.**

Promień, -nia, *м.* лучъ, про́блескъ; || струя́ (*воды, кро́ви*); || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка; || пе́стикъ (*цвѣто́въ*); || *Мат.* ра́діусъ, полупереме́чникъ.

Promieniec, Promieniec się, испуска́ть лучи́, сія́ть, блиста́ть.

Promienistość, -ści, *ж.* лучеза́рность, сія́нiе луче́й.

Promienisty, Promienny, луги́стый, лучеза́рный; || лучево́й, лучеобра́зный.

Promocja, -ji, *ж.* повыше́нiе, произво́дство; || перево́дъ въ вы́сшiй классъ (*учéбнаго заведéнiя*).

Promot, -a, *м.* получи́вшiй повыше́нiе.

Promotor, -a, *м. Стар.* попечи́тель; || стара́тель (*бра́тства*).

Promotorka, -i, *ж.* попечи́тельница, покрови́тельница.

Promowować, повыша́ть, подвига́ть; || производи́ть въ чинъ, выводи́ть въ чины, *см.* **Posunąć, Wynieść, Wywyższyć.**

Promulgacja, -ji, *ж.* обнаро́дованiе.

Promyk, -a, Promyczek, -czka, *м. Умен.* сла́бый лучъ.

Propinacja, -ji, *ж.* прода́жа вина́, питéйная прода́жа, ви́нный о́ткупъ, пра́во на торго́влю вино́мъ по патéнту.

Propinator, -a, *м.* ви́нный откупщи́къ.

Propinowanie, -nia, *ср. см.* **Propinacja.**

Proponent, -a, *м.* докла́дчикъ.

Proponować, Zaproponować, предлага́ть, предложи́ть, представля́ть, предста́вить, докла́дывать, доложи́ть, *см.* **Podać, Przedstawiać.**

Proporcja, -ji, *ж.* соразмéрность, отношéнiе. || *Мат.* пропо́рцiя. **W proporcji do...** соразмéрно (*чему́*), по мéрѣ (*чего́*), *см.* **Stosowność, Stosunek.**

Proporcjonalnie, пропорцiона́льно, соразмéрно чему́.

Proporcjonalny, *Мат.* пропорцiона́льный; || соразмéрный, *см.* **Stosowny.**

Proporcowy, пра́порный.

Proporcznik, -a, *м. см.* **Chorąży.**

Proporczyk, -a, *м. Воен.* ро́тный значёкъ; || флюга́рка.

Proporzec, -rca, *м.* пра́поръ, зна́мя.

Propozycja, -ji, *ж.* предложе́ніе, представле́ніе; || те́ма, зада́ча, *см.* **Zdanie, Wniosek.**

Propozyta, -ów, *мн. Юрид.* замѣча́нія, напомина́нія, *см.* **Monita.**

Prorocki, проро́ческій. **Po prorocku**, проро́чески.

Proroctwo, -a, *ср.* проро́чество, *см.* **Przepowiednia.**

Prorogacja, -ji, *ж.* отсро́чка; || откла́дываніе.

Prorogować, отсро́чивать, откла́дывать до вре́мени.

Prorok, -a, *м.* проро́къ; || предсказа́тель, уга́дчикъ.

Prorokini, -ni, *ж.* проро́чица.

Prorokować, проро́чить, предска́зывать бу́дущее; || прорица́ть; || уга́дывать, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Prorokowanie, -nia, *ср.* прорица́ніе, га́даніе, ворожба́.

Prorokowany, предска́занный, предвозвѣщённый.

Prośba, *см.* **Prożba.**

Prościć, Uprościć, упроща́ть, упрости́ть; || выпря́мливать, вы́прямить, *см.* **Prostować.**

Prościeć, Sprościeć, дѣлаться просты́мъ, мужикова́тымъ.

Prosiak, -a, *м.* поросёнокъ, *см.* **Prosię.**

Prosiany, просяно́й; || *Бот.* золоту́шникъ, золоте́нь (*расте́ніе*).

Prosiątko, -a, *ср.* поросёнокъ, осо́сокъ.

Prosić, проси́ть. || **Prosić się**, проси́ться.

Prosić się (o świniach), пороситься.

Prosiciel, -a, *м.* проси́тель.

Prosicielka, -i, *ж.* проси́тельница.

Prosię, -ęcia, *ср.* поросёнокъ. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię**, не было печа́ли, че́рти накача́ли.

Prosięcina, -y, *ж.* порося́тина.

Prosięcy, порося́чій.

Prosiennik, -a, *м Бот.* па́зникъ, и́стребка.

Proskrypcja, -ji, *ж.* изгна́ніе, опа́ла, *см.* **Wywołanie.**

Proskura, Prosfora, -y, *ж.* просфора́, просви́рá (**w kościele prawosławnym**).

Prośna (świnia), супоро́сая свинья́,

Prośniak, *см.* **Prosiak.**

Prośnianka, -i, *ж.* просяни́ца, просяна́я соло́ма.

Proso, -a, *ср. Бот.* про́со, пшено́.

Prosownica, -y, *ж. Бот.* бѣлое про́со *или* боро́вое пшено́.

Prosowy, просяно́й. || *Мед.* **Wysypka prosowa**, просяни́ца, ме́лкая сыпь на тѣлѣ.

Prospekt, -u, *м.* проспе́ктъ; видъ; || объясне́ніе (*объ изда́ніи кни́ги*), проспе́ктъ.

Prostacki, Prostaczy, простова́тый, простой, мужикова́тый.

Prostactwo, -a, *ср.* простова́тость, простота́, мужикова́тость.

Prostaczka, -i, *ж.* проста́я же́нщина, мужи́чка; || просту́шка.

Prostak, -a, *м.* проста́къ, мужи́къ.

Prosto, пря́мо. **Prosto stać**, стоя́ть пря́мо; || **Prosto, Poprostu**, про́сто, по́просту. **Poprostu się ubierać**, про́сто одѣва́ться.

Prostodziób, -bka, *м. Зоол.* вьюро́къ (*пти́ца*).

Prostodzióby, *Зоол.* прямоклю́вый.

Prostokąt, -a, *м. Мат.* прямоуго́льникъ.

Prostokątny, прямоуго́льный.

Prostokreślny, прямолине́йный.

Prostopadła, -ej, *ж.* (linja) перпендикуля́рная ли́нія, перпендикуля́ръ.

Prostopadle, *Нар.* перпендикуля́рно, отвѣсно.

Prostopadły, перпендикуля́рный, отвѣсный.

Prostość, -ści, *ж.* прямизна́, прямь.

Prostoszczerość, -ści, *ж.* простоду́шность.

Prostota, -y, *ж.* простота́, простосерде́чіе, простоду́шіе, и́скренность; || простова́тость, глупова́тость, неотёсанность.

Prostować, Wyprostować, Sprostować. выпрямля́ть, выпрямить, распрамля́ть, распра́влять; || возстановля́ть, возстанови́ть; || ***Sprostować**, попра́вить, испра́вить; || наста́вить на и́стинный путь. **Sprostować komu drogę do czego**, проложи́ть кому́ доро́гу къ чему́, доста́вить кому́ сре́дства, спо́собы. || **Prostować się, Wyprostować się**, вы́прямиться, держа́ться пря́мо.

Prostowanie, Wyprostowanie, -nia, *ср.* выпрямле́ніе, вы́правка; || **Prostowanie**, попра́вка, выправле́ніе, исправле́ніе, пове́рка. **Prostowanie pomyłek druku**, попра́вки опеча́токъ, замѣченныя опеча́тки.

Prosty, прямо́й. **Oto jest prosta droga**, вотъ прямая́ доро́га; || просто́й, несло́жный, обыкнове́нный.

Prostytucja, -ji, *ж.* распу́тство, распу́тная жизнь.

Proszący, проси́щій.

Proszek, -szku, *м.* порошо́къ; || пыли́нка, порши́нка.

Proszenie, -nia, *ср.* проше́ніе.

Proszkować, истере́ть въ порошо́къ.

Proszony, приглашённый, *см.* **Zaproszony.**

Prószyć, Naprószyć, порошить; || пыли́ть. **Śnieg prószy**, снѣгъ пороши́тъ, ме́лкій снѣгъ идётъ.

Protegować, покрови́тельствовать; || защища́ть.

Protekcja, -ji, *ж.* покрови́тельство, засту́пничество, проте́кція; || защище́ніе.

Protektor, -a, *м.* покрови́тель, проте́кторъ; || защи́тникъ.

Protest, -u, *м.* проте́стъ.

Protestacja, -ji, *ж.* протеста́ція; || *Юрид.*

охрани́тельная отмѣ́тка; || опротестова́ніе ве́кселя.

Protestancki, протеста́нтскій.

Protestant, **-a**, *м.* протеста́нтъ.

Protestować, протестова́ть (*про́тивъ чего́*), объяви́ть неудово́льствіе (*на что́*).

Protokół, **-u**, *м.* протоко́лъ, журна́лъ. **Protokół odbiorczy**, сда́точный протоко́лъ. **Protokół obdukcyjny**, протоко́лъ объ осмо́трѣ мёртваго тѣ́ла, ранъ и т. д. **Protokół audjencjonalny**, журна́лъ засѣда́ній. **Protokół licytacyjny**, торго́вый листъ. **Protokół instalacji**, вво́дный протоко́лъ.

Protokólarnie, со внесе́ніемъ въ протоко́лъ.

Protokólarny, внесённый въ протоко́лъ. **Deklaracja protokólarna**, пи́сьменное объявле́ніе.

Protokolista, **-y**, *м.* протоколи́стъ.

Prowadzenie, **-nia**, *ср.* веде́ніе, произво́дство; || управле́ніе; || **Prowadzenie czynności**, дѣлопроизво́дство. **Prowadzenie sprawy**, веде́ніе дѣ́ла, *см.* **Przewodnictwo**, **Zarząd**; || **Prowadzenie się**, поведе́ніе, *см.* **Postępowanie**.

Prowadzić, вести́, води́ть, проводи́ть, доводи́ть. **Prowadzić za sobą**, влечь за собо́ю, имѣ́ть слѣ́дствіемъ. **Prowadzić życie świątobliwe**, вести́ благочести́вую жизнь. **Prowadzić sprawę**, вести́, производи́ть дѣ́ло, тя́жбу. **Prowadzić rozmowę**, вести́ разгово́ръ. **Prowadzić wojnę**, вести́ войну́, воева́ть. || **Prowadzić się (z kim pod ręce)**, держа́ться за́ руки, держа́ть другъ дру́га по́дъ руку.

Prowadziciel, **-a**, *м.* проводни́къ, предводи́тель, *см.* **Przewodnik**, **Wódz**.

Prowadzony, ведённый, *см.* **Wiedziony**.

Prowent, **-u**, *м. Прост.* дохо́дъ получа́емый съ земли́, *см.* **Dochód**, **Przychód**.

Prowentowy, дохо́дный. **Pisarz prowentowy**, се́льскій эконо́мъ веду́щій счётъ дохо́довъ съ земли́, съ винокýрни и т. д.

Prowincja, **-ji**, *ж.* о́бласть, прови́нція; || дере́вня, *см.* **Parafja**, **Powiat**, **Wieś**.

Prowincjał, **-a**, *м.* провинціа́лъ (*священнонача́льникъ*), настоя́тель монастыря́; || *провинціа́лъ (*жи́тель прови́нціи*).

Prowincjonalny, **Prowincjalny**, областно́й, провинціальный.

Prowizja, **-ji**, *ж.* прови́зія, съѣ́стные припа́сы; || проце́нтъ, вознагражде́ніе за комми́ссію, за посре́дничество.

Prowizor, **-a**, *м.* смотри́тель больни́цы, госпита́ля; || провизо́ръ, помо́щникъ содержа́теля апте́ки, апте́карскій помо́щникъ.

Prowizorjalny, **Prowizoryjny**, вре́менный; || предвари́тельный.

Prowizorjum, *ср. Нескл.* вре́менное влад**ѣ́**ніе чужо́ю со́бственностію.

Prowjant, **-u**, *м.* провіа́нтъ, продово́льствіе, *см.* **Żywność**.

Prowjantować, снабжа́ть провіа́нтомъ, съѣ́стными припа́сами, продово́льствовать.

Prowjantowy, провіа́нтскій.

Prowokacja, **-ji**, *ж. см.* **Wyzwanie**.

Proza, **-y**, *ж.* про́за.

Prożba, **-y**, *ж.* про́сьба прошéніе. **Prożba o pojednanie**, мирово́е прошéніе.

Prożek, **-żka**, *м.* поро́жекъ; || ше́йка (*у скри́пки*).

Próżen, *см.* **Próżny**.

Próżnia, **-ni**, *ж.* пустота́, пусто́е простра́нство.

Próżniacki, пра́здный, праздноболи́вый, лѣни́вый.

Próżniactwo, **-a**, *ср.* пра́здность, лѣ́ность, *см.* **Lenistwo**, **Próżnowanie**.

Próżniaczka, **-i**, *ж.* лѣни́вица, лѣнтя́йка.

Próżniaczy, *см.* **Próżniacki**.

Próżniak, **-a**, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебо́къ.

Próżno, напра́сно, тщѣ́тно; || пу́сто.

Próżnogłówka, **-i**, *м. и ж.* пуста́я, безмо́зглая голова́

Próżnomowność, **-ści**, *ж.* пустосло́вие.

Próżnomowny, пустосло́вный.

Próżność, **-ści**, *ж.* суета́, су́етность, тщета́, тщѣ́тность; || легкомы́сленность; || пустота́, поро́жнее мѣ́сто; *см.* **Czczość**, **Marność**.

Próżnostka, **-i**, *ж.* ничто́жная ме́лочь, || ме́лкое самолю́бие.

Próżnota, **-y**, *ж.* пустота́, *см.* **Próżność**, **Czczość**; || пра́здность, безде́йствіе.

Próżnować, пра́здно проводи́ть вре́мя, ничего́ не дѣ́лать, лѣни́ться; || быть не за́нятымъ, незамѣщённымъ, *см.* **Wakować**.

Próżnowanie, **-nia**, *ср.* пра́здность, безде́лье.

Próżny, пусто́й, поро́жній, неза́нятый ни кѣ́мъ. **Próżne miejsce**, пустопоро́жное мѣ́сто. **Próżny dom**, пусто́й, неза́нятый домъ. **Wóz próżny**, порожня́къ; || напра́сный, тщѣ́тный, су́етный. **Próżna nadzieja**, напра́сная наде́жда. **Próżna chwała**, тщесла́віе, *см.* **Czczy**, **Daremny**, **Marny**.

Pruć, поро́ть, распа́рывать. || **Pruć się**, поро́ться.

Pruchnieć, *см.* **Próchnieć**.

Pruchno, *см.* **Próchno**.

Prucie, **-cia**, *ср.* распа́рываніе.

Prum, *см.* **Prom**.

Prychać, фы́ркать (*о ло́шади*).

Pryciać, **Pruciać**, *Охот.* иска́ть зве́ря, идти́ по́ слѣду, *см.* **Śladować**, **Tropić**.

Prycza, **-y**, *ж.* **Prycz**, **-u**, *м.* на́ры (*досча́тый вы́ше по́ла помо́ст для спанья́*).

Pryka, **-i**, *ж.* подпо́ра, подста́вка, сто́йка.

Prym, **-u**, *м. Муз.* пе́рвый тонъ га́ммы; || * превосхо́дство, преиму́щество, верхъ. **Iść z kim o prym**, стара́ться опереди́ть кого́.

Pryma, **-y**, *ж. Церк.* пе́рвый часъ (*моли́твы*); || *Муз.* пе́рвая пѣви́ца и т. д. *см.* **Prym.**

Prymacja, **-ji**, *ж.* зва́ніе прима́са.

Prymarja, **-ji**, *ж.* ра́нняя обѣ́дня.

Prymas, **-a**, *м.* прима́съ.

Prymasowstwo, **-a**, *ср. см.* **Prymacja.**

Pryma-weksel, **-ksla**, *м.* пе́рвый ве́ксель.

Prymicje, **-ji**, *мн.* пе́рвое отправле́ніе литурги́и новопосвящённымъ свяще́нникомъ.

Pryncypał, **-a**, *м.* хозя́инъ, ма́стеръ, ста́ршій; || *Муз.* пе́рвый го́лосъ въ орга́нахъ.

Pryncypalny, *см.* **Główny, Naczelny.**

Prysk, **-u**, *м.* жаръ, раскалённые у́голья.

Pryskać, Prysnąć, бры́згать, бры́знуть: || ло́паться, тре́скаться; || * разруша́ться, исчеза́ть, пропада́ть. **Krew prysnęła z żyły**, кровь бры́знула изъ жи́лы. **Nadzieje me prysły**, мои́ наде́жды исчезли, пропа́ли. **Bańka prysła**, пузы́рь ло́пнулъ. **Prysła mu jedna struna u skrzypców**, у него́ ло́пнула одна́ струна́ на скры́пкѣ, *см.* **Trzeszczeć, Pękać.**

Pryskanie, **-nia**, *ср.* трескъ, треща́ніе, ло́паніе.

Prysnąć, *см.* **Pryskać.**

Pryśnięcie, **-cia, Pryśnienie**, **-nia**, *ср.* бры́зганье, треща́ніе, ло́паніе.

Pryszcz, Pryszczel, **-a**, *м.* прыщъ, прыщикъ, пупы́рь, пупы́рышекъ.

Pryszczenica, **-y**, *ж. Бот.* молоди́ло, ни́щая трава́, прыщене́цъ.

Pryszczowaty, прыщева́тый.

Pryszczowy, относя́щійся къ прыщу́.

Prytnąć, подпрыгну́ть, подскочи́ть.

Prywata, **-y**, *ж.* ли́чная вы́года; || ча́стная жизнь. || **Prywata zakonnicza**, со́бственность мона́ха, отдѣльная отъ о́бщей монасты́рской.

Prywatnie, прива́тно, ча́стно, ча́стнымъ о́бразомъ.

Prywatny, прива́тный, ча́стный.

Pryzm, **-u**, *м.* **Pryzma**, *ср. Нар.* **Pryzmat**, **-u**, *м. Мат.* при́зма; || *Опт.* раёкъ.

Prządca, **-y**, **Prządek**, **-dka**, *м.* прядиль́щикъ.

Prządka, **-i**, *ж.* пря́ха, прядиль́щица; || *Ест. Ист.* шелкопря́дъ (*гу́сеница*).

Prządnia, **-ni**, *ж.* прядиль́ня.

Prządny, прядиль́ный.

Przałka, **-i**, *ж.* родъ гру́ши.

Prząść, прясть.

Prząślić konopie, чеса́ть лёнъ.

Prząsłka, **-i**, *ж. см.* **Przęsłka.**

Prząśnica, **-y**, *ж.* пря́лка, пря́слица.

Przaśnica, **-y**, *ж.* опрѣсно́къ.

Przaśnik, **-a**, *м.* опрѣсно́къ.

Przaśny, прѣсный, безква́сный. **Miód przaśny**, мёдъ сыре́цъ.

Przebaczać, Przebaczyć, проща́ть, прости́ть, извиня́ть, извини́ть, отпуска́ть, отпусти́ть (*грѣхи́, вину́*); || поми́ловать.

Przebaczanie, Przebaczenie, **-nia**, *ср.* проще́ніе, извине́ніе, отпуще́ніе; || поми́лованіе.

Przebaczliwość, **-ści**, *ж.* снисходи́тельность, долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Przebąkać, Przebąkiwać, Przebąknąć, бормота́ть, пробормота́ть.

Przebalować zimę, прогуля́ть, пропья́ть (*напр. всю зи́му*).

Przebankietować, промота́ться, задава́я пиру́шки, прокути́ть.

Przebawić się (**gdzie**), провести́ вре́мя.

Przebiedz, *см.* **Przebiegać.**

Przebieg, **-u**, *м.* перебѣ́гъ, перебѣ́жка; || прохо́дъ, доро́га, путь; || перелётъ. || **Przebieg, Przebiegacz**, **-a**, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, *см.* **Przebieglec**; || **Przebiegi**, **-ów**, *мн.* про́иски, уло́вки, ухищре́нія, хи́тости.

Przebiegać, Przebiedz, перебѣ́гать, пробѣ́гать, пробѣ́жать. || **Przebiegać się, Przebiedz się**, пробѣ́гаться.

Przebieglec, **-gica**, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, прола́зъ, пройдо́ха, проны́ра, хитре́цъ.

Przebiegłość, **-ści**, *ж.* проны́рство, лука́вство, хи́трость.

Przebiegły, хи́трый, лука́вый, проны́рливый, изворо́тливый; || за́гнанный (*о ло́шади*).

Przebierać, Przebrać, перебира́ть, перебра́ть, разбира́ть, разобра́ть, выбира́ть, вы́брать, избира́ть, избра́ть. **Przebierać palcami**, перебира́ть па́льцами. || **Przebierać kogo**, переодѣ́вать, переряжа́ть. **Przebrali ją po mężku**, её одѣ́ли въ мужско́е пла́тье. || **Przebrać miarę**, не соблюда́ть мѣ́ры (*въ пи́щи*), хвата́ть не въ мѣ́ру, че́резъ край (ли́шнее вы́пить), преда́ться излише́ству, бытъ невоздержнымъ, вы́йти изъ предѣ́ловъ, изъ грани́цъ (*благоразу́мія*), || **Przebierać się, Przebrać się**, изче́рпываться, изчерпа́ться, истоща́ться, истощи́ться, не доставать; || переодѣ́ваться, переодѣ́ться, переряжа́ться, перерядиться; || пробира́ться, пробра́ться (*куда́*).

Przebieracz, **-a**, *м.* прихотни́къ, разбо́рчивый, тре́бовательный человѣ́къ.

Przebieranie, Przebranie, **-nia**, *ср.* выбира́ніе, разбира́ніе; || переборчивость, разбо́рчивость. || **Przebieranie miary**, изли́шество, невоздержность, чрезмѣ́рность; || переодѣ́ва́ніе. || *Горн.* **Przebieranie ręczne**, сортирова́ніе.

Przebierca, **-y**, *м. Ком.* биржево́й ма́клеръ (**spekulujący na kursa wymiany**).

Przebierka, **-i**, *ж. Горн.* разбо́ръ (*руды́*).

Przebierny, разбо́рчивый, перебо́рчивый, прихотли́вый, тре́бовательный. **Przebierny w jedzeniu**, ла́комка, сластёна.

Przebierstwo, **-a**, *ср. Ком.* сравне́ніе

рáзныхъ вéксельныхъ кýрсовъ, арбитрáжъ.

Przebijać, Przebić, пробивáть, пробúть, прошибáть, прошибúть, проходúть, протекáть; || пробивáть, промáчивать насквóзь; || проламывать, проломáть; || просвéчивать. **Przebić kogo szpadą,** проколóть, пронзúть кого шпáгою, **Tu należy przebić ścianę,** здѣсь слѣдуетъ проломáть стѣну. **Te słowa wskróś me serce przebiły,** эти словá пронзúли моё сéрдце. **Kolor przebija,** крáска пробивáетъ. **Papier przebija,** бумáга протекáетъ. || **Przebijać się, Przebić się,** пробивáться, пробúться, продирáться, продрáться, протéснúться. **Słońce przebija się przez chmury,** сóлнце просвéчиваетъ сквозь тýчи.

Przebijanie, Przebicie, -a, *ср.* пробивáніе, проницáніе, проломъ.

Przebitny, проницáемый.

Przebłagać, умúлостивить, умилосéрдить, упросúть, умолúть.

Przebłyskiwać, просвéчивать, проблёскивать, просвéркивать.

Przebóg! Бóга рáди! рáди Бóга! Бóже мой! Великій Бóже!

Przebój, -oju, *м.* проломъ, **Iść na przebój,** итти́ на проломъ, пробиваться сквозь непріятельское вóйско.

Przebrać, *см.* **Przebierać.**

Przebranie, *см.* **Przebieranie.**

Przebrnąć, переправиться чéрезъ бродъ, перейтú переѣхать чéрезъ бродъ; || * превозмóчь, преодолѣть.

Przebród, -odu, *м.* **Przebrodzenie, -nia,** *ср.* переправа чéрезъ бродъ.

Przebrukować, перемостúть.

Przebrzydły, прескéрный, гнýсный, мéрзкій.

Przebuć, Przebuwać, *см.* **Przezuwać.**

Przebudować, перестрóить.

Przebyć, *см.* **Przebywać.**

Przebycie, *см.* **Przebywanie.**

Przebyt, -u, *м. Стар.* пребывáніе; || переходъ, переправа.

Przebytny, проходúмый.

Przebyty, прóйденный, совершённый.

Przebywać, пребывáть, проживáться, жúтельствовать; || **Przebyć,** переправúться, перейтú. **Przebyć rzekę wpław,** переправúться чéрезъ рѣкý вплавь.

Przebywanie, -nia, *ср.* пребывáніе, жúтельство, *см.* **Pobyt;** || переправа (*чéрезъ рѣку*).

Przeć, перéть, напирáть, тѣснúть, оттѣснúть; || налегáть, *см.* **Nalegać, Napierać. Przeć nieprzyjaciela na bagna,** оттѣснúть непріятеля къ болóтамъ; || давúть, гнестú. **Prze mnie w piersiach,** у менá дáвитъ въ грудú, я чýвствую давлéніе въ грудú. || * **Przeć kogo,** протѣснúть, угнетáть кого, *см.* **Cisnąć, Przyciskać, Przypierać;** || **Przeć się,** противúться, упирáться.

Przeć, прѣть; || печь. **Słońce pre,** сóлнце печётъ.

Przecedzać, Przecedzić, процѣживать, процѣдúть.

Przecedzanie, Przecedzenie, -nia, *ср.* процѣживаніе.

Przecedzony, процѣженный.

Przeceniać, Przecenić, запрáшивать, запросúть, дорожúться.

Przechadzać, Przechodzić, изнáшивать, износúть (*плáтье, óбувь*); || *Стар.* переxáживать, переходúть. || **Przechadzać się,** прогýливаться, похáживаться.

Przechadzanie się, -nia się, *ср.* похáживаніе; || прогýлка.

Przechadzka, -i, *ж.* прогýлка.

Przecharsły, заморённый, замýченный, запалённый (*о лóшади*).

Przechera, Przechyra, -y, *м.* хитрéцъ, лукáвецъ, пронырá, пройдóха.

Przecherny, Przechyrny, хúтрый, лукáвый, пронырливый, коварный.

Przechód, -u, *м.* переходъ, проходъ, перехождéніе. **Czekać kogo na przechodzie,** ожидáть кого́ на дорóгѣ. **Przechód wojsk,** переходъ войскъ; || отхóдъ, отхóжее нýжное мѣсто.

Przechodni, перехóжій, проходнóй. || **Dom przechodni,** проходнóй домъ; || переходный, врéменный; || *Грам.* переходящій, дѣйствúтельный.

Przechodnia, -ni, *ж.* аллéя, прóсадь.

Przechodny, перехóжій, прохóжій.

Przechodowy, транзúтный, провóзный. **Handel przechodowy,** транзúтная торгóвля, транзúтъ, провóзъ. **Cło przechodowe,** транзúтная пóшлина.

Przechodzący, преходящій, скоропроходящій, скоротéчный.

Przechodzenie, -nia, *ср.* переходъ.

Przechodzić, *см.* **Przechadzać.**

Przechodzić, Przejść, переходúть, перейтú, проходúть, пройтú, переступáть, переступúть. **Przejść kurs nauk,** пройтú, окóнчить курсъ наýкъ. **Przejść most,** перейтú чéрезъ мостъ; || превышáть, превосходúть, опережáть. **To przechodzi granice podobieństwa do prawdy,** э́то неправдоподóбно. **To przechodzi wiarę,** э́то невѣроя́тно. **Przechodzić kogo nauką,** опережáть кого́ въ наýкѣ. **Przechodzić kogo męztwem,** превосходúть кого́ мýжествомъ; || проницáть, понимáть. **Dreszcz mię przechodzi,** дрожь менá понимáетъ. || **Przejść się,** пройтúсь, прогуля́ться, *см.* **Przechadzać się.**

Przechodzień, -dnia, *м.* прохóжій.

Przechodzisty, *см.* **Przechodni, Przechodny.**

Przechów, -owu, *м.* храненіе, сохранéніе, сбереженіе; || укрывáтельство, укрытіе.

Przechować, *см.* **Przechowywać.**

Przechowanie, *см.* **Przechowywanie.**

Przechówek, -wka, *м.* зимовáлый скотъ.

Przechowywać, Przechować, сохранúть,

сохрани́ть, сберега́ть, сбере́чь; || **укрыва́ть, укры́ть, ута́ивать, ута́ить.**

Przechowywacz, -a, *м.* **ута́йщикъ, укрыва́тель.**

Przechowywaczka, -i, *ж.* **ута́йщица, укрыва́тельница.**

Przechowywanie, Przechowanie, -nia, *ср.* **укрыва́тельство, скрыва́ніе.**

Przechrzcianka, -i, *ж.* **перекрещёнка, жидо́вка, приня́вшая крещёніе.**

Przechrzcić, Przechrzciwać, перекрести́ть, перекре́щивать.

Przechrzczenie, -nia, *ср.* перекрещёніе.

Przechrzta, -y, *м.* **вы́крестъ, жидъ обрати́вшійся въ христіа́нскую ве́ру.**

Przechwalać, Przechwalić, выхваля́ть, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми. || **Przechwalać się,** выхваля́ть себя́, превозноси́ть себя́ похвала́ми, хва́статься, велича́ться, превозноси́ться.

Przechwalca, -y, *м.* **хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ.**

Przechwałka, -i, *ж.* **угро́за,** *см.* **Pogróżka**; || **самохва́льство, бахва́льство, похва́льба.**

Przechwycony, перехва́ченный, **перена́тый.**

Przechylać, Przechylić, наклоня́ть, **наклони́ть,** перегиба́ть, перегну́ть.

Przechylanie, Przechylenie, -nia, *ср.* **наклоне́ніе,** нагиба́ніе; || **склонъ, накло́нъ**; || **скатъ, спускъ,** *см.* **Pochyłość.**

Przechylisko, -a, *ср.* **пока́тость, скатъ, косого́ръ.**

Przechytrzyć, перехитри́ть.

Przeciąg, -u, *м.* **перехо́дъ** (*во́йска*), *см.* **Przechód, Przeciąganie**; || **продолже́ніе,** тече́ніе (*вре́мени*); || **простра́нство, протяже́ніе,** *см.* **Przestrzeń**; || **проволо́чка, замедле́ніе,** *см.* **Przedłużenie**; || **Przeciąg powietrza,** сквозно́й ве́теръ.

Przeciągać, Przeciągnąć, перетя́гивать, **перетяну́ть,** протя́гивать, **протяну́ть, провола́кивать, проволо́чь**; || **продолжа́ть, продолжи́ть, продли́ть**; || **переходи́ть, перейти́, проходи́ть, пройти́. Przeciągnąć kogo na swoję stronę,** перетяну́ть, привле́чь кого́ на свою́ сто́рону. **Przeciągać sprawę,** откла́дывать, **провола́кивать дѣло, дѣлать проволо́чку. Wojsko przez miasto przeciągnęło,** во́йско прошло́ че́резъ го́родъ. **Przeciągnąć wojnę,** продолжи́ть, **продли́ть** войну́. || **Przeciągać się, Przeciągnąć się,** продолжа́ться, **продли́ться**; || **вытя́гиваться, вытяну́ться,** протя́гиваться, **протяну́ться**; || *Стар.* **Przeciągać się z kim,** боро́ться съ кѣмъ.

Przeciąganie, -nia, Przeciągnięcie, -cia, Przeciągnienie, -nia, *ср.* **продолже́ніе, удлине́ніе**; || **проволо́чка, промедле́ніе**; || **перехо́дъ,** перехожде́ніе; || **потяго́та.**

Przeciągły, продолжи́тельный, **протя́жный, удлинённый, вытянутый. Głos przeciągły,** протя́жный го́лосъ. **Twarz przeciągła,** вы́тянутое лицо́. **Choroba przeciągła,** продолжи́тельная боле́знь.

Przeciążać, Przeciążyć, обремени́ть, обремени́ть, сли́шкомъ нагружа́ть, нагрузи́ть.

Przeciążenie, -nia, *ср.* **обремене́ніе, отягоще́ніе.**

Przecie, Przecię, Przecież, одна́ко, одна́ко-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря́ на то́, по кра́йней мѣрѣ, наконе́цъ; || же. **Chwała Bogu, że przecie skończyło się,** сла́ва Бо́гу, что наконе́цъ э́то око́нчилось. **Miej przecież rozum,** будь же поумнѣе, благоразу́мнѣе.

Przecięcie, -cia, *ср.* **разрѣзъ, переро́ѣзъ, надрѣзъ**; || *Мат.* **разрѣзъ, сѣче́ніе**; || **про́филь. W przecięciu,** сре́днимъ число́мъ, въ сло́жности. **Przecięciowo,** по сре́днему коли́честву.

Przeciekać, Przeciec, протека́ть, проника́ть.

Przecierać, Przetrzeć, протира́ть, протере́ть, перетира́ть, перетере́ть. **Przecierać sobie oczy,** протира́ть себѣ глаза́. || **Przecierać się,** перетира́ться; || **разъясня́ться, разчища́ться. Niebo przeciera się,** не́бо разъясня́ется, прочища́ется.

Przecieranie, -nia, Przetarcie, -cia, *ср.* **перетира́ніе, протира́ніе, тре́ніе.**

Przecierpieć, вы́страдать, **вы́терпѣть,** перенести́, вы́держать.

Przecięty, пересѣчённый, **разсѣченный, перерѣзанный, разрѣзанный, раскро́енный, разру́бленный, переру́бленный. Twarz przecięta,** лицо́ въ рубца́хъ, со шра́мами.

Przeciężyć, *см.* **Przeciążać.**

Przecinać, Przeciąć, пересѣка́ть, **пересѣчь,** разсѣка́ть, **разсѣчь, переру́бливать, перерубить, раскалывать, раскола́ть, разрѣзывать, разрѣзать. Przeciąć głowę pałaszem,** разруби́ть го́лову пала́шомъ. **Przeciąć co na pół,** разрѣзать что́ пополамъ.

Przecinalnia, -ni, *ж. Горн.* **рѣзноплющи́льный валъ, желѣзорѣзно́й валъ.**

Przecinanie, -nia, Przecięcie, -cia, *ср.* **пересѣче́ніе, разсѣка́ніе, раскалываніе, разрѣзываніе, разруба́ніе.**

Przecinek, -nka, *и* **-nku,** *м. Грам.* **запята́я.**

Przecisk, -u, *м.* **напо́ръ, нажима́ніе. Na przecisk,** напроло́мъ, напрорывъ.

Przeciskać, Przecisnąć, переки́дывать, **переки́нуть,** перебра́сывать, **перебро́сить.** || **Przeciskać się, Przecisnąć się,** протѣсни́ться, продира́ться, **продра́ться, пробира́ться, пробра́ться** (*сквозь толпу́*).

Przeciw, Przeciwko, про́тивъ, **противу, напро́тивъ, насу́противъ. Walczyć przeciw komu,** сража́ться про́тивъ кого́. **Mieszkać przeciw zamku,** жить напро́тивъ за́мка. **Przeciw wodzie płynąć,** плыть про́тивъ тече́нія воды́; || **къ, въ отноше́ніи къ, въ сравне́ніи съ. Niewdzięczność**

przeciw swemu dobroczyńcy, неблагода́рность къ своему́ благодѣте́лю, *см.* **Dla, Względem. Niczemeś ty przeciw niemu**, ты ничто́ въ сравне́ніи съ нимъ. **Przeciw komu wychodzić**, выходи́ть къ кому́ на встрѣчу, встрѣча́ть. **Idź do tego domu, który jest przeciwko**, ступа́й въ э́тотъ домъ, кото́рый стои́тъ напро́тивъ, ступа́й въ противополо́жный домъ. **Lekarstwo przeciw chorobie**, лѣка́рство отъ боле́зни. *см.* **Na.**

Przeciwdziałanie, -nia, *ср.* противоде́йствіе, обра́тное дѣйствіе, реа́кція, *см.* **Oddziaływanie.**

Przeciwić się, Sprzeciwiać się, Sprzeciwić się, проти́виться, воспроти́виться, сопротивля́ться; || мѣша́ть, пере́чить; || противорѣчить, прекосл вить.

Przeciwienie się, Sprzeciwienie się, -nia się, *ср.* сопротивле́ніе, противодѣйствіе; || противорѣчіе, прекосло́віе.

Przeciwieństwo, -a, *ср.* противополо́жность, несовмѣстность, проти́вность, ра́зность, несогла́сіе, контра́стъ; || столкнове́ніе, споръ; || превра́тность. **Doznałem wielu przeciwieństw w mém życiu**, я испыта́лъ мно́го превра́тностей въ мое́й жи́зни.

Przeciwko, *см.* **Przeciw.**

Przeciwległość, -ści, *ж.* противополо́жность.

Przeciwległy, противополо́жный, проти́вный, *см.* **Sprzeczny.**

Przeciwmowność, -ści, *ж.* противорѣчіе, *см.* **Sprzeczność.**

Przeciwnaturalnie, противоесте́ственно, неесте́ственно.

Przeciwnaturalny, противоесте́ственный, неесте́ственный.

Przeciwnica, Przeciwniczka, -i, *ж.* проти́вница; || соперница.

Przeciwnie, напро́тивъ. **Nie ja tobie, ale przeciwnie ty mnie winieneś**, не я тебѣ, напро́тивъ ты мнѣ до́лженъ. **On przeciwnie utrzymuje**, онъ утвержда́етъ проти́вное, онъ проти́внаго мнѣнія. || Обра́тно. **Lekarstwo przeciwnie działa**, лѣка́рство дѣйствуетъ обра́тно, не такъ какъ слѣдуетъ. || Навы́воротъ, превра́тно. **Wszystko przeciwnie robi**, онъ всѣ дѣлаетъ навы́воротъ, напро́тивъ. **Przeciwnie co zrozumieć**, превра́тно поня́ть что́. || Вопреки́. **Przeciw woli czyjéj**, вопреки́, про́тивъ чьей во́ли.

Przeciwnik, -a, *м.* проти́вникъ; || соперникъ.

Przeciwnikowy, проти́вничій, проти́вническій.

Przeciwność, -ści, *ж.* проти́вность, противорѣчіе, *см.* **Przeciwieństwo, Sprzeczność**; || непрія́тность; || превра́тность, злополу́чіе, несча́стіе, бѣдствіе. **Wychowany w szkole przeciwności**, воспи́танный въ шко́лѣ несча́стій; || *Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwny, проти́вный, противополо́жный. **Rozkaz przeciwny**, отка́зъ, отмѣна приказа́нія. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Въ видѣ нарѣчія:* **Przeciwném jest**, несогла́сно (*съ чѣмъ*).

Przeciwo-pismo, -a, *ср.* та́йная запи́ска, та́йный актъ (*идетъ заявляется намѣреніе не исполня́ть принятаго на себя́ обяза́тельства*).

Przeciwpołożenie, -nia, *ср. Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwprostokątna, -éj, *ж. Мат.* гипотену́за, ипотену́за.

Przeciwskarpa, -y, *ж. Фортиф.* контрэска́рпъ.

Przecknąć się, проснуться, очну́ться.

Przecuchnąć, потеря́ть непрія́тный за́пахъ; || **Przecuchnąć czém**, провоня́ть.

Przecucić, пробуди́ть. || **Przecucić się**, пробуди́ться, очну́ться.

Przecudnie, Przecudownie, чуде́сно, ди́вно, превосхо́дно.

Przecudny, Przecudowny, чуде́сный, ди́вный, превосхо́дный.

Przećwiczenie, -nia, *ср.* упражне́ніе, заня́тіе, обуче́ніе.

Przećwiczyć (kogo w czém), обучи́ть, вы́школить, наста́вить; || **Przećwiczyć kogo**, отколоти́ть, отдубасить, вздуть (*кого́*). || **Przećwiczyć się (w czém)**, выучиться, обучи́ться (*чему́*).

Przecz, зачѣмъ, для чего́. *Стар.* **Przecz myślicie złe rzeczy w sercach waszych**, зачѣмъ вы злоумышля́ете въ сердца́хъ ва́шихъ? **Nie przecz inszego**, не для чего́ ино́го. **Ni przecz, ni zacz**, ни про́ что, ни за́ что. || Поперёгъ. *см.* **Poprzek.**

Przeczący, отрица́тельный. *Мат.* **Znak przeczący**, ми́нусъ.

Przeczekać, переждать.

Przeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе. запира́тельство, отпира́тельство.

Przeczerpać, изчерпать, истощи́ть.

Przeczerpanie, -nia, *ср.* изчерпа́ніе, истоще́ніе.

Przeczerpany, исчер анный, истощённый.

Przeczesać, разчеса́ть.

Przeczęstować, промота́ться, разори́ться на пиры́, на угоще́ніе.

Przecznica, -y, *ж.* просёлочная доро́га, попере́чная у́лица.

Przecznik, -a, *м. Горн.* квёршлагъ; || противополо́жное мнѣніе.

Przeczność, *см.* **Sprzeczność.**

Przeczny, *см.* **Poprzeczny**; || *см.* **Sprzeczny.**

Przeczuć, *см.* **Przeczuwać.**

Przeczucie, -cia, *ср.* предчу́вствіе.

Przeczuwać, Przeczuć, предчу́вствовать.

Przeczuwanie, -nia, *ср.* предчу́вствіе, *см.* **Przeczucie.**

Przeczyć, противорѣчить, прекосло́вить.

Przeczyszczać, Przeczyścić, очищáть, очúстить, прочищáть, прочúстить, перечищáть, перечúстить.

Przeczyszczanie, Przeczyszczenie, -nia, *ср.* очищéніе. **Dać na przeczyszczenie**, дать слабúтельное, пронóсное.

Przeczyszczony, очúщенный, вычищенный.

Przeczytać, прочитáть.

Przeczytanie, -nia, *ср.* чтéніе, прочтéніе.

Przed (пéредъ согласными бýквами **Przede**), предъ, пéредъ, прéжде, до. **Przed kościołem**, пéредъ цéрковью. **Przed potopem**, до потóпа. **Przed końcem roku**, прéжде окончáнія гóда. **Iść przed się**, итти́ впередъ, прямо. **Przyjść przed czasem**, притти́ заблаговрéменно, преждеврéменно. **Przedtém tak bywało**, такъ бывáло прéжде, въ старинý. **Stać przede drzwiami**, стоя́ть у дверéй. **Mieć przed kim pierwszeństwo**, имéть преимýщество пéредъ кéмъ.

Przedać, *см.* **Przedawać**.

Przedąć, *см.* **Przedymać**.

Przedaj, *см.* **Przedaż**.

Przedajność, -ści, *ж.* продáжность, *см.* **Przedażność**; || мздоимéство.

Przedajny, продáжный.

Przedanie, *см.* **Przedawanie**.

Przedawać, Przedać, продавáть, продáть.

Przedawacz, -a, *м.* продавéцъ.

Przedawaczka, -i, *ж.* продавщúца, торгóвка.

Przedawanie, Przedanie, -nia, *ср.* продáжа. **Na przedanie**, на продáжу.

Przedawca, -y, *м.* продавéцъ, продавщúкъ, торговéцъ.

Przedawnić, *Юрид.* воспóльзоваться дáвностію.

Przedawnienie, -nia, *ср.* неупотребléніе. **Pójść w przedawnienie**, вы́йти изъ употребléнія. || *Юрид.* дáвность, просрóчка.

Przedaż, -y, *ж.* продáжа, сбытъ. **Przedaż publiczna**, публúчные торги́, *см.* **Licytacja**.

Przedażność, -ści, *ж.* продáжность; || **Przedażność urzędów**, взя́точничество.

Przedażny, продáжный.

Przedbramny, приворóтный.

Przędca, -y, *м.* прядúльщикъ.

Przeddasze, -sza, *ср.* **Przeddaszek, -szku**, *м.* навéсъ, крóвелька.

Przeddzień, -dnia, *м.* канýнъ, предыдýщій день.

Przeddzienny, бы́вшій на канýнѣ.

Przede, *см.* **Przed**.

Przedech, -u, *м.* выдыхáніе.

Przededniem, пéредъ разсвéтомъ, пéредъ наступлéніемъ дня.

Przededniowy, *см.* **Przeddzienny**; || ýтренній, бывáющій пéредъ разсвéтомъ.

Przedemną (вм. **Przede mną**), передо мнóю.

Przedeń (сокращенó изъ **Przed nim, Przed nią**), пéредъ нимъ, пéредъ нéю.

Przedewszystkiém, прéжде всегó, предварúтельно.

Przedgórze, -a, *ср. Геогр.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek**; || предгóрie.

Przedgraniczny, погранúчный.

Przedimię, -ienia, *ср.* употребúтельнѣе **Przedimek, -mka**, *м. Грам.* членъ.

Przedjesień, -ni, *ж.* конéцъ лéта.

Przędka, *см.* **Prządka**.

Przedłużać, Przedłużyć, продолжáть, продолжúть, продлúть; || протя́гивать, протянýть; || удлúнивать, удлúнить, прибавля́ть въ длину́, дéлать длúннѣе. **Przedłużyć termin wypłaty**, продлúть срокъ вы́платы, отсрóчить вы́плату. **Przedłużyć stół**, сдéлать длúннѣе столъ. **Przedłużać samogłoskę**, протя́гивать глáсную бýкву, произноси́ть её дóлго.

Przedłużanie, Przedłużénie, -nia, *ср.* продолжéніе, промедлéніе; || протя́гиваніе; || удлúненіе. **Przedłużenie terminu**, отсрóчка, разсрóчка.

Przedłużnica, -y, *ж. Горн.* колéно.

Przedmiejski, подгорóдный; || находя́щійся въ предмéстіи.

Przedmieścianin, -a, *м.* жúтель предмéстья, слобожáнинъ, посáдскій.

Przedmieścianka, -i, *ж.* жúтельница предмéстья, слобожáнка.

Przedmieście, -ścia, *ср.* предмéстье, слободá, посáдъ, форштáтъ.

Przedmiot, -u, *м.* предмéтъ; || существó, содержáніе. **Przedmiot sprawy**, существó дéла.

Przedmoście, -ścia, *ср. Фортиф.* тетъде-пóнъ, предмóстное прикрытіе, мостовóе оборóнное укрéпленіе; || мéсто пéредъ мостóмъ.

Przedmostowy, предмóстный.

Przedmowa, -y, *ж.* предисловіе, предувѣдомлéніе.

Przedmówca, -y, Przedmownik, -a, *м.* актёръ произносящій прол гъ въ театрáльной пьéсѣ.

Przedmowny, вступúтельный, предувѣдомúтельный.

Przedmuchać, Przedmuchnąć, продувáть, продýть.

Przedmur, -u, *м.* **Przedmurze, -a**, *ср. Фортиф.* передній валъ, ограда; || оплóтъ, защúта, оборóна.

Przedmurny, Przedmurowy, находя́щійся за вáломъ, за огрáдою.

Przedni, передній. **Przednie zęby**, пéредніе зýбы. || Передовóй, глáвный, знáтный, первостепéнный. **Przedniejsze dwory europejskie**, первостепéнные европéйскіе дворы́. **Przednia straż**, авангáрдъ, передовáя стрáжа. || Прекрáсный, отлúчный, превосхóдный.

Przednica, **-y**, *ж.* перёдъ, перёдняя часть; || передо́къ (*у воза*).

Przednie, *Стар.* главнѣйшимъ о́бразомъ, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе; || необыкновéнно, чрезвычáйно. **Człowiek przednie bogaty**, человѣкъ чрезвычáйно богáтый.

Przednik, **-a**, *м.* передовóй, вожáкъ.

Przednio, совершéнно, вполнѣ, превосхóдно.

Przedniość, **-ści**, *ж.* превосхóдство.

Przednówek, **-wka**, *м.* **Przednowie**, **-wia**, *ср.* почúнъ, пéрвые дни жáтвы; || *недостáтокъ, скýдость.

Przedobiedni, предобѣденный.

Przedostatni, предпослѣдній.

Przedpiekło, **-a**, **Przedpiekle**, **-a**, *ср.* преддвéрie áда.

Przedpiersień, **-śnia**, *м. Фортиф.* брýствeръ, парапéтъ.

Przedpogrzebowy, предпохорóнный.

Przedpokój, **-ju**, *м.* перéдняя, прихóжая.

Przedpołudnie, **-nia**, *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя.

Przedpołudniowy, ýтренній.

Przedpotopowy, допотóпный.

Przedramię, **-ienia**, *ср. Анат.* предплéчье, часть рукú отъ лóктя по кисть.

Przedrapać, процарáпать, разцарáпать.

Przedrozwodowy, *Юрид.* предразвóдный (бúвшій до расторжéнія брáка).

Przedruk, **-u**, *м.* перепечáтываніе, перепечáтка, контрафáкція.

Przedrukiwacz, **-a**, *м.* перепечáтыватель.

Przedrukować, **Przedrukowywać**, перепечáтать, перепечáтывать.

Przedrukowanie, **Przedrukowywanie**, **-nia**, *ср. см.* **Przedruk**.

Przedrzeć, **Przedrzeć się**, *см.* **Przedzierać**, **Przedzierać się**.

Przedrzeźniać (**kogo**), передрáзнивать, || **Przedrzeźniać się** (**komu**), насмѣхáться, издѣвáться, подсмѣиваться, глумúться, трунúть (*надъ кѣмъ*).

Przedrzeźnianie, **-nia**, *ср.* передрáзниваніе, насмѣшка, глумлéніе.

Przedrzymać, продремáть, простáть. || **Przedrzymać się**, вздремнýть, заснýть немнóго.

Przedścienny, находя́щійся у стѣны́. *Фортиф.* **Przedścienny zaszańc**, равелúнъ, полумѣсяцъ.

Przedsię, *вм.* **Przed się**, *см.* **Przed**. **Brać przed się**, *см.* **Przedsiębrać**.

Przedsiębierca, **Przedsiębiorca**, **-y**, *м.* предпринимáтель, содержáтель; || подря́дчикъ, поставщúкъ; || промы́шленникъ.

Przedsiębierstwo, **Przedsiębiorstwo**, **-a**, *ср.* предпрія́тіе; || подрáдъ, постáвка.

Przedsiębrać, **Przedsięwziąść**, предпринимáть, предпринять, брáться, взя́ться; || принимáться, приня́ться. **Przedsięwziąść podróż**, предпринять путешéствіе. **Przedsięwziąść co nad siły**, взя́ться за что́ не по си́ламъ.

Przedsiębranie, **-nia**, *ср.* предпринимáніе. предпрія́тіе.

Przedsienie, **-nia**, *ср.* **Przedsionek**, **-nka**, *м.* сѣни, прихóжая, преддвéріе. **Przedsionek kościelny**, пáперть (*у цéркви*).

Przedsięwzięcie, **-cia**, *ср.* предпрія́тіе, рѣшéніе, намѣреніе. **Przedsięwzięcie środków**, мѣропрія́тіе.

Przedsięwzięty, предпринятый.

Przedsionek, *см.* **Przedsienie**.

Przedskórek, **-rka**, *м. Анат.* крáйняя плоть,

Przedsłowie, **-wia**, *ср.* предисловіе.

Przedślubny, предбрáчный, заключённый пéредъ совершéніемъ брáка. **Kontrakt przedślubny**, брáчный договóръ, рядная, пúсьменное условіе о совершéніи брáка.

Przedśmiertny, предсмéртный.

Przedsób, **-u**, *м. Горн.* штрéба.

Przedsobek, **-bka**, *м.* перёдъ у плáтья.

Przedsobny, перéдній, передовóй; || *Филос.* объективный, предмéтный.

Przedstanowczy, предварúтельный.

Przedstawiać, **Przedstawić** (**kogo komu**), представля́ть, предстáвить. || **Przedstawić** (**co komu**), излагáть, изложúть, доноси́ть, донести́.

Przedstawianie, **Przedstawienie**, **-nia**, *ср*, представлéніе; || докладъ, изложéніе, донесéніе. **Przedstawienie do łaski**, представлéніе о помúлованіи. **Na przedstawienie ministra**, по представлéнію минúстра. || *Театр.* представлéніе (*драмы и т. д*). || **Przedstawienie wekslu**, предъявлéніе, я́вка вéкселя.

Przedświętny, бывáющій передъ прáздникомъ, наканýнѣ прáздника.

Przedtém, прéжде, перéдъ э́тимъ, когдá-то. **Godzina przedtém**, часъ тому́ назáдъ.

Przedugoda, **-y**, *ж.* предварúтельное условіе, предварúтельная сдѣлка.

Przedugodny, предварúтельный, прелиминáрный.

Przedwarzać (**kogo**, **z kogo**), *Стар.* насмѣхáться, издѣвáться, глумúться.

Przedwcześnie, преждевремéнно.

Przedwczesny, преждевремéнный, заблаговремéнный.

Przedwczoraj, трéтьягодня, *см.* **Onegdaj**.

Przedwczorajszy, бúвшій трéтьягодня, *см.* **Onegdajszy**.

Przedweselny, предшéствующій свáдьбѣ. **Dar przedweselny**, свáдебный подáрокъ.

Przedwiecznie, предвѣчно, прéжде вѣковъ.

Przedwieczność, **-ści**, *ж.* предвѣчность.

Przedwieczny, предвѣчный

Przedworze, Przeddworze, -a, *ср.* перёдній дворъ,

Przedwstępny, пріуготови́тельный, предвари́тельный, вступи́тельный,

Przedychać, испаря́ться.

Przedymać, Przedąć, продува́ть, проду́ть. || *Муз.* фальши́вить.

Przedysputować, переспо́рить, *см.* **Dysputować.**

Przędza, -y, *ж.* пря́жа; || нить; || ткань. **Przędza życia,** нить жи́зни, *см.* **Pasmo. Przędza pajęcza,** паути́на. || *Бот.* **Kania przędza,** во́лчья трава́, кропи́вная мали́на.

Przędzalnia, -i, *ж.* прядильная маши́на.

Przędzarnia, Przędziarnia, -ni, *ж.* пря́дильня, прядильная фа́брика.

Przędzenie, -nia, *ср.* пряде́ніе; || пря́жа.

Przędział, -u, *м.* раздѣлъ, отдѣлъ, отдѣле́ніе; || промежу́токъ, разстано́вка, разстоя́ніе; || разли́чіе, ра́зность; || проборъ (*на головѣ*). **Zostawić przędziały między wyrazami,** дѣлать разстано́вки ме́жду слова́ми, разставля́ть слова́. **Zbyt wielki pomiędzy wami jest przędział,** ме́жду ва́ми слишкомъ большое разли́чіе.

Przędziałać (w co), передѣлать, преобразова́ть, преврати́ть; || подкупи́ть, *см.* **Przekupować.**

Przędziałowy, раздѣли́тельный, перепо́нчатый. *Анат.* **Błona przędziałowa,** грудобрю́шная прегра́да, порепо́нка.

Przędziarka, -i, *ж.* пря́ха, прядильщица, *см.* **Prządka.**

Przędziarz, -a, *м.* прядильщикъ.

Przędzielać, Przędzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.

Przędzielnica, -y, *ж.* перегоро́дка; || *Ткач.* мото́къ, та́лька.

Przędzielny, дѣли́мый, раздѣли́мый, отдѣли́мый. **Ściana przędzielna,** забо́ръ; || перегоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przegroda, Przepierzenie;** || могу́чій, всемогу́щій.

Przędzierać, Przędrzeć, продира́ть, продра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. || **Przędzierać się, Przędrzeć się,** продира́ться, продра́ться, протѣсни́ться, пробива́ться, проби́ться.

Przędzieranie, -nia, **Przędarcie,** -cia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе. **Przędzieranie się, Przędarcie się,** *ср.* (**przez co**), вторже́ніе; || проника́ніе, проница́ніе (*лучей*).

Przędziono, -a, *ср.* мото́къ, та́лька (*нитокъ*); || *Ком.* мото́къ изъ десяти́ пасмъ. **Przędziono pereł,** ни́тка жемчугу.

Przędziurawiać, Przędziurawić, продира́вливать, продира́вить.

Przędziwnie, ди́вно, удиви́тельно, изуми́тельно.

Przędziwny, удиви́тельный, необыкнове́нный.

Przędziwo, -a *ср.* прядь, пря́жа; || пря́диво, куде́ля.

Przefarbować, перекра́сить.

Przefarbowany, перекра́шенный.

Przeformować, *см.* **Przekształcić.**

Przeformowanie, *см.* **Przekształcenie.**

Przeformowany, *см.* **Przekształcony.**

Przefrymarczenie, -nia, *ср.* мѣна, обмѣнъ.

Przefrymarczyć, промѣня́ть, обмѣня́ть.

Przegadać, Przegadywać, переспо́рить. **Przegadać czas,** провести́ вре́мя въ разгово́рахъ. || **Przegadywać się z kim,** спо́рить, вести́ кру́пный разгово́ръ съ кѣмъ. **Przegadać się,** вдо́воль наговори́ться, заговори́ться.

Przeganiać, Przegonić, Przegnać, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, разгоня́ть, разогна́ть. **Wiatr przegania chmury,** вѣтеръ разгоня́етъ ту́чи. || **Przeganiać kogo,** обгоня́ть, опережа́ть.

Przegarnąć, Przegarniać, Przegarnywać, разброса́ть, разбра́сывать; || проброса́ть, пробира́ть руко́ю (*во́лосы на головѣ*).

Przegarzać (kogo), оскорбля́ть, кори́ть. || **Przegarzać (komu),** глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przegarzanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, руга́тельство, глумле́ніе.

Przegiąć, *см.* **Przeginać.**

Przegibać, перегиба́ть, нагиба́ть. || **Przegibać się,** нагиба́ться, перегиба́ться.

Przegięcie, -cia, *ср.* **Przegięcina,** -y, *ж.* перегиб.

Przegięty, пере́гнутый.

Przeginać, Przegiąć, сгиба́ть, согну́ть, **наклоня́ть, наклони́ть.** || **Przeginać się, Przegiąć się,** сгиба́ться, согну́ться, **наклоня́ться, наклони́ться.**

Przeginanie, -nia, **Przegięcie,** -cia, *ср.* изги́бина, изги́бъ.

Przegląd, -u, *м.* смотръ (*войска́мъ*), осмо́тръ; || обозрѣніе, обзо́ръ.

Przeglądać, Przejrzeć, обозрѣва́ть, обозрѣ́ть, осма́тривать, осмотрѣ́ть, просма́тривать, просмотрѣ́ть; || повѣря́ть, свѣря́ть, слича́ть. **Przeglądać rachunki,** повѣря́ть счёты. **Przeglądać wojsko,** дѣлать смотръ войска́мъ. || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** гляде́ться, смотрѣ́ться.

Przeglądanie, Przejrzenie, -nia, *ср.* осма́триваніе, обозрѣніе. **Przeglądanie się,** смотрѣніе на себя́ (*въ зе́ркало*)

Przeglądność, Przeględność, -ści, *ж.* провóрливость, проницáтельность, предусмотрительность, *см.* **Przezorność.**

Przeglądny, Przeględny, провóрливый, проницáтельный, предусмотрíтельный, *см.* **Przezorny, Oględny.**

Przeględność, *см.* **Przeglądność.**

Przeględny, *см.* **Przeglądny.**

Przegłodnieć, проголодáться.

Przegłodzić (kogo), проморíть **гóлодомъ.**

Przegłosować, Przegłoskować (kogo), получíть бóльшее числó голосóвъ. ||

Przegłosować (na kogo), произвести́ балотиро́вку.

Przegnać, *см.* **Przeganiać.**

Przegnić, сгнить, перегни́ть, испо́ртиться.

Przegniewać, разгнѣ́вать, разсерди́ть.

Przegnoić, сгнои́ть, перегнои́ть; || *Агр.* унавози́ть (*зе́млю*).

Przegon, -u, *м.* прого́нъ, прого́нка, перего́нъ (*скота́*); || прого́нъ, доро́га ме́жду двумя́ я́згородами, веду́щая къ вы́гону; || боровда́ отъ сохи́; || * гоньба́, ска́чка, перего́нка, бѣ́ганіе въ за́пуски, *см.* **Wyścig.**

Przegorzały, перегоре́лый.

Przegorzeć, перегоре́ть.

Przegorzknąć, прого́рькнуть.

Przegospodarować, разори́ться отъ безпоря́дочнаго хозя́йства.

Przegotować, перевари́ть.

Przegrabić, разгра́бить, разграбли́ть, разбива́ть, растря́хивать гра́блями (*сѣно*).

Przegrać, *см.* **Ppzegrywać.**

Przegradzać, Przegrodzić, перегора́живать, перегороди́ть.

Przegradzanie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przegrana, -ej, *ж.* прои́грышъ, прои́гранная па́ртія; || пораже́ніе, разби́тіе.

Przegranie, -nia, *ср. см.* **Przegrana.**

Przegrany, прои́гранный.

Przegrawać, *Муз.* прелюди́ровать, игра́ть, сыгра́ть прелю́дію.

Przegrawanie, -nia, *ср. Муз.* прелю́дія.

Przegrażać, Przegrażać się (komu, na kogo), угрожа́ть, страща́ть, грози́ться.

Przegroda, -y, *ж.* прегра́да, препя́тствіе; || перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка; || простѣ́нокъ.

Przegrodzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка.

Przegrodzić, *см.* **Przegradzać.**

Przegróżka, -i, *ж.* угро́за.

Przegrywać, Przegrać, прои́грывать, проигра́ть; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть.

Przegrywacz, -a, *м.* прои́грывающій.

Przegryzać, Przegryźć, перегрыза́ть, перегры́зть, прогрызать, прогры́зть, разгрыза́ть, разгры́зть; || разъѣда́ть, переѣда́ть. **Rdza przegryza żelazo**, ржа́вчина разъѣда́етъ желѣзо.

Przegryzek, -zka, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przegrzać, нагрѣ́ть сли́шкомъ.

Przegrzmieć, Przegrzmiewać, прогреме́ть.

Przegub, -u, *м.* **Przeguba, -y**, *ж.* перегиб, изги́бъ; || суста́въ, сочлене́ніе, смы́чка. **Przegub w łokciu**, сочлене́ніе локтя́.

Przegubny, ги́бкій.

Przegubowy, Przegubowaty, суста́вный; || изги́бистый.

Przegwizdać, Przegwizdywać, подсви́стывать, высви́стывать.

Przehandlować, проторгова́ть, потеря́ть отъ неуда́чной торго́вли; || промѣня́ть.

Przehulać, прогуля́ть, промота́ть, протранжи́рить.

Przeinaczać, Przeinaczyć, переина́чивать, переина́чить, извраща́ть, изврати́ть, измѣня́ть, измѣни́ть.

Przejąć, *см.* **Przejmować.**

Przejadać, Przejeść, проѣда́ть, проѣ́сть, переѣда́ть, переѣ́сть. **Przejeść majątek**, проѣ́сть, промота́ть имѣ́ніе.

Przejazd, -u, *м.* переѣ́здъ, проѣ́здъ.

Przejażdżka, -i, *ж.* прогу́лка, проѣ́здка.

Przejednać, Przejednywać (kogo), помири́ть, примири́ть. **Przejednać sobie kogo**, склони́ть кого́ на свою́ сто́рону, привле́чь къ себѣ́.

Przejednywać, *см.* **Przejednać.**

Przejem, *род. п.* **Przejmu**, *м.* переѣ́мъ, перехва́ченіе, пойма.

Przejemca, -y, *м.* поймщикъ, переймщикъ.

Przejeść, *см.* **Przejadać.**

Przejściowy, перехо́дный.

Przejęty, пе́ренятый, перехва́ченный.

Przejezdny, проѣ́жій, удо́бный для ѣзды́.

Przejeżdżać, Przejechać, проѣзжа́ть, проѣ́хать, переѣзжа́ть, переѣ́хать. **Przejechał całą Europę**, онъ проѣ́халъ, объѣ́халъ всю Евро́пу. **Koło go przejechało**, колесо́ переѣ́хало его́. || **Przejeżdżać się, Przejechać się**, проѣзжа́ться, проѣздиться, проката́ться, прокати́ться.

Przejeżdżający, проѣзжа́ющій; || проѣ́жій, пассажи́ръ, ѣздо́къ, сѣдо́къ.

Przejma, -y, *ж.* переймка, перехва́ченіе; || отрѣ́заніе. **Na przejmy, w przejmy**, попереме́нно, по о́череди, поо́чередно, посме́нно.

Przejmacz, -a, *м.* переймщикъ.

Przejmować, Przejąć, перехва́тывать, перехвати́ть (*пи́сьма*); || **Przejąć komu drogę**, отрѣ́зать кому́ доро́гу; || **Przejąć co od kogo**, перенима́ть, перня́ть, принима́ть, приня́ть; || овладѣ́ть; || проника́ть, проникнуть, проница́ть, прохва́тывать. **Strach mię przejął**, страхъ овладѣ́лъ мно́ю. **Zimno mnie na wskróś przejmuje**, хо́лодъ насквозь прохва́тываетъ меня́. **Przejąć rzemiosło jakie**, перня́ть како́е либо ремесло́, научи́ться ремеслу́. || **Przejmować się, Przejąć się**, проника́ться, убѣжда́ться.

Przeistaczać, Przeistoczyć, превраща́ть, преврати́ть, претвори́ть, претвори́ть, преобразо́вывать, преобразова́ть, преобража́ть, преобрази́ть; || *Богосл.* пресуществля́ть.

Przeistaczanie, Przeistoczenie, -nia, *ср.* превраще́ніе, претворе́ніе, преобразова́ніе, преображе́ніе. **Przeistaczanie kruszców**, претворе́ніе мета́лловъ; || *Богосл.* пресуществле́ніе.

Przeistoczony, превращённый, претворённый, преобразо́ванный, преображе́нный; || *Богосл.* пресуществле́нный.

Przejrzale, бди́тельно, неусы́пно, *см.* **Czujnie**; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Przejrzałość, -ści, *ж.* бди́тельность, неусы́пность, *см.* **Czujność**; || предусмотри́тельность, прозо́рливость, осмотри́тельность, осторо́жность.

Przejrzały, бди́тельный, неусы́пный, *см.* **Czujny**; || предусмотри́тельный, прозо́рливый, осмотри́тельный, осторо́жный.

Przejrzany, предъи́збранный, преопредѣлённый, предназна́ченный, предвозвѣщённый; || предви́дѣнный, предусмо́трѣнный.

Przejrzeć, *см.* **Przeglądać**, **Przezierać**.

Przejrzenie, -nia, *ср.* просмо́тръ.

Przejrzysty, прозра́чный, *см.* **Przezroczysty**; || ви́димый, очеви́дный, ощути́тельный, *см.* **Widoczny**.

Przejść, *см.* **Przechodzić**.

Przejście, -ścia, *ср.* перехо́дъ, прохо́дъ, перепра́ва. **Stan przejścia**, перехо́дное состоя́ніе.

Przekadzać, обку́ривать, кади́ть.

Przekałać, Przekłuwać, Przekłuć, прока́лывать, проколо́ть.

Przekarzać się, противорѣ́чить (*кому́*), спо́рить (*съ кѣмъ*).

Przekąs, -u, *м.* язви́тельное, ко́лкое сло́во, насмѣ́шка.

Przekąsać, Przekąsywać, Przekąsić, переку́сывать, перекуси́ть, проку́сывать, прокуси́ть, перегрыза́ть, перегры́зть; || **Przekąsić czego**, перекуси́ть что-нибу́дь, закуси́ть чѣмъ-нибу́дь (*хлѣбомъ, сы́ромъ*).

Przekąska, -i, *ж.* заку́ска.

Przekątna, -éj, Przekątnia, -tni, *ж. Мат.* діагона́ль, иско́сина.

Przekaz, -u, *м.* ассигно́вка; || сда́ча, переда́ча, перево́дъ; || перено́съ; || трансфе́ртъ; || *Стар.* запреще́ніе, препя́тствіе; || отка́зъ по завѣща́нію.

Przekazać, Przekazywać, переда́ть, передава́ть, уступи́ть, уступа́ть; || перенести́, переноси́ть.

Przekazanie, -nia, *ср.* переда́ча кому́ свои́хъ правъ.

Przekaźca, -y, *м.* уступа́ющій (*своё пра́во другому́*); || *см.* **Przeszkodnik**.

Przekinąć, переки́нуть, перебро́сить. || **Przekinąć się (na czyję stronę)**, перейти́ (*на чью сто́рону*).

Przekińczyk, -a, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ; || * отсту́пникъ.

Przekląć, *см.* **Przeklinać**.

Przekład, -u, *м.* перево́дъ, переложе́ніе.

Przekładać, Przełożyć, перекла́дывать, переложи́ть (*съ одного́ мѣста на другое́*); || прокла́дывать (*бѣлою бума́гою кни́гу*); || *Хим.* пересло́ивать, накла́дывать слоя́ми; || переводи́ть (*съ одного́ языка́ на другой*), *см.* **Tłumaczyć**; || предста́вить, изложи́ть (*мнѣніе*), *см.* **Przedstawiać**, **Przekazywać**; || **Przekładać co nad co, kogo nad kogo**, предпочита́ть (*что́ либо чему́*), дава́ть преиму́щество (*чему́, кому́*), *см.* **Przenosić**; || **Przekładać kogo nad czém**, приста́вить кого́ къ чему́, поста́вить кого́ надъ чѣмъ, поручи́ть смотрѣ́ніе кому́ надъ чѣмъ.

Przekładnia, -dni, *ж. Грам.* перестано́вка (*словъ*); || *Муз.* транспортиро́вка, переложе́ніе.

Przeklęcie, -cia, *ср.* прокля́тіе.

Przeklęstwo, Przekleństwo, -a, *ср.* прокля́тіе.

Przeklętnica, -y, *ж.* прокля́тая, отве́рженная же́нщина, окая́нница, нечести́вица.

Przeklętnik, -a, *м.* прокля́тый, отве́рженный человѣ́къ, окая́нникъ, нечести́вецъ.

Przeklęty, прокля́тый, окая́нный, нечести́вый, *см.* **Niegodziwy**.

Przeklinać, Przekląć (иногда́: **Przeklnąć**), проклина́ть, клясть, прокля́сть; || руга́ть, порица́ть, осыпа́ть прокля́тіями.

Przeklinacz, -a, *м.* проклина́ющій.

Przeklinanie, -nia, *ср.* проклина́ніе.

Przekłóć, Przekłuć, *см.* **Przekałać**.

Przekłóty, Przekłuty, проко́лотый, пронзе́нный.

Przekołatać, проколоти́ть, проби́ть; || * мы́кать го́ре, проводи́ть жизнь въ несча́стіи, бѣ́дствовать. **Przekołatałem swój wiek**, я промы́калъ свой вѣкъ, я бѣ́дствовалъ во всю́ свою́ жизнь. || **Przekołatać się**, протѣсни́ться, продра́ться, проби́ться.

Przekomarzać, досажда́ть, дразни́ть, попере́чить, препя́тствовать, мѣша́ть, преслѣ́довать. || **Przekomarzać się**, трево́житься, безпоко́иться, серди́ться, выходи́ть изъ терпѣ́нія; || противорѣ́чить самому́ себѣ́ *и́ли* другъ дру́гу, попере́чить другъ дру́гу.

Przekonać, *см.* **Przekonywać**.

Przekonanie, -nia, *ср.* убѣжде́ніе, увѣ́ренность; || доказа́тельство.

Przekonany, убѣждённый, увѣ́ренный.

Przekonywać, Przekonać (kogo o czém), убѣжда́ть, убѣди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить, увѣря́ть, увѣ́рить; || улича́ть, уличи́ть, изоблича́ть, изобличи́ть, дока́зывать, доказа́ть. || **Przekonywać się, Przekonać się (o czém)**, убѣжда́ться, убѣди́ться, удостовѣря́ться, удостовѣ́риться, быть увѣ́реннымъ (*въ чёмъ*).

Przekonywanie, -nia, *ср.* удостовѣре́ніе, увѣре́ніе; || изобличе́ніе, ули́ка, *см.* **Przekonanie**.

Przekop, -u, *м.* (иногда́: **Przekopa, -y**,

ж.), прокóпъ, ровъ, канáлъ. || *Горн.* **Przekop, Stok, Roznos,** открытый водопровóдъ.

Przekopać, *см.* **Przekopywać.**

Przekopany, прокóпанный, прорытый.

Przekopisty, изрытый.

Przekopjować, переписывать, переписáть, списывать, списáть, копировáть, скопировáть.

Przekopywać, Przekopać, взрывáть, разрывáть, прокáпывать, прокопáть. || **Przekopywać się,** прокáпываться, докáпываться.

Przekor, -u, *м.* **Przekora. -y,** *ж.* сопротивлéніе, препятствіе; || противорéчіе, прекослóвіе. **Na przekor, Na przekorę,** на злó (*кому*), наперекóръ, вопреки (*чему*).

Przekorny, непокóрный, непослýшный, упрáмый, несговóрчивый. **Duch przekorny,** духъ противорéчія, *см.* **Krnąbrny, Przeciwny, Sprzeczny.**

Przekraczać, Przekroczyć, переступáть, переступúть, перешагнýть, переходúть, перейтú; || *нарушáть, нарýшить, преступáть, преступúть, превышáть, превы́сить. **Przekroczyć granice przyzwoitości,** вы́йти изъ границъ прилúчія.

Przekraczanie, -nia, *ср.* нарушéніе (*закóна*), превышéніе (*влáсти*), злоупотребленіе, *см.* **Przekroczenie.**

Przekradać, Przekraść, провозúть укрáдкою, тайкóмъ, тáйно ввозúть (запрещённые товáры). || **Przekradać się, Przekraść się,** прокрáдываться, прокрáсться, подкрáдываться, подкрáсться.

Przekradacz, -a, *м.* **(towarów),** контрабандúстъ.

Przekradkiem, укрáдкою, тайкóмъ.

Przekradźca, -y, *м. см.* **Przekradacz.**

Przekraść, *см.* **Przekradać.**

Przekrawać, Przekroić, перекрáивать, перекроúть, || перерéзывать, перерéзать (*пополáмъ*).

Przekrawanie, -nia, *ср.* перекрáиваніе; || перерéзываніе (*пополáмъ*).

Przekręcać, Przekręcić, перевёртывать, перевернýть, свёртывать, свернýть. **Przekręcić klucz,** свернýть ключъ; || *перековéркивать, перековéркать, переинáчивать, переинáчить, превратно толковáть (*чужія словá*).

Przekreślać, Przekreślić, зачёркивать, зачеркнýть, похéрить, вычёркивать, вымáрывать, помáрывать.

Przekreślanie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, вымáрываніе.

Przekreślenie, -nia, *ср.* помáрка.

Przekroczenie, -nia, *ср.* простýпокъ, нарушéніе, превышéніе.

Przekroczyć, преступúть, нарýшить.

Przekroczyciel, -a, *м.* нарушúтель (*закóна*), *см.* **Przestępca.**

Przekroić, *см.* **Przekrawać.**

Przekryć, Przekrywać, скрыть, скрывáть, утáивать, утаúть, *см.* **Przechowywać.**

Przekrzcić, *см.* **Przechrzcić.**

Przekrzyczeć, перекричáть (*кого́*).

Przekrzta, *см.* **Przechrzta.**

Przekrzykiwać, покрúкивать.

Przekrzywiać, Przekrzywić, искривлúть, искривúть.

Przekształcać, Przekształcić, преобразóвывать, преобразовáть, преобразúть; превращáть, превратúть, перемéнять, перемéнить; передéлывать, передéлать.

Przekształcanie, Przekształcenie, Przekształtowanie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемéна.

Przekształcony, преобразóванный, превращённый, измéнённый, передéланный.

Przekup, -u, *м.* перекýпъ, перекýпка, мелочнóй торгъ, мелочнáя, раздробúтельная, рóзничная продáжа; || пóкупъ. **Sprzedawać na przekup,** продавáть въ рóзницу, по мелочáмъ, враздрóбь.

Przekupień, -pnia, *м.* перекýпщикъ, перепродавéцъ, лáвочникъ, барúшникъ, торгáшъ. **Przekupień starych rzeczy,** лоскýтникъ. **Przekupień starych książek,** букинúстъ, торгýющій стáрыми книгáми.

Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ взя́тка.

Przekupka, -i, *ж.* торгóвка, перепродавúца, лáвочница, барúшница.

Przekupnie, посрéдствомъ пóдкупа.

Przekupniowy, перекýпщичій, лáвочный, мелочнóй, барúшническій.

Przekupny, подкупнóй, склóнный къ пóдкупу, продáжный.

Przekupować, Przekupiać, Przekupić, перекупáть, перекупúть; || подкупáть, подкупúть. **Przekupić sędziego,** подкупúть судью.

Przekupowanie, Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, лиходáтельство; || мздоимство.

Przekupstwo, -a, *ср. см.* **Przekup, Przekupowanie.**

Przekurzać, Przekurzyć, прокýривать, прокурúть, накýривать, накурúть.

Przekwas, -u, *м. Хим.* пéрекись.

Przekwasić, перекúсить; || *Хим.* довестú до вы́сшей стéпени перекислéнія.

Przekwaśny, перекúсший.

Przekwaszenie, -nia, *ср. Хим.* перекислéніе.

Przekwintować, приверéдничать, жемáниться; || насмéхáться, издéваться (*надъ кѣмъ*).

Przekwintowanie, -nia, *ср.* приверéдничаніе, жемáнство, напы́щенность.

Przekwinty, -ów, *мн.* кóлкія насмéшки, шýтки.

Przelać, *см.* **Przelewać.**

Przeładować, Przeładowywać, слúшкомъ нагружáть, слúшкомъ обременя́ть, отягощáть; || перегружáть, перекладывать грузъ. || Przeładować się, Przeładо-

wywać się, отягощáть себя́, взвали́ть на себя́ но́шу, отягощáться, нагружáться, обременя́ться.

Przeładowanie, -nia, *ср.* изли́шняя кладь, нагру́зка, изли́шній грузъ; || *Морс.* перегру́зка (*товáровъ*), пересáживаніе (*людéй*); || **Przeładowanie frachtu**, перегру́зка товáровъ.

Przeładowany, сли́шкомъ нагружённый, сли́шкомъ обременённый, отягощённый.

Przełaj, -ju, *м. Стар.* пересѣчéніе пути́, доро́ги. Тепéрь э́то сло́во употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Na przełaj**, напроло́мъ, слома́ го́лову, стремгла́въ. || *Стар.* **Z przełaje, Z przełaju**, съ бо́ку, сторонóю, издалекá.

Przełaja, -ji, *ж. Стар. Охот.* обла́ва.

Przełakocić, проло́комить.

Przełamać, Przełamywać, переломи́ть, переломáть, перела́мывать; || преодолѣ́ть, преодолѣ́вать, обуздáть, обу́здывать. **Przełamać trudności**, преодолѣ́ть тру́дности. **Przełamać gniew swój**, обуздáть свой гнѣ́въ. || *Разбивáть, прерывáть.

Przełamanie, Przełamywanie, -nia, *ср.* переломлéніе, перела́мываніе; || преодолѣ́ніе, обузда́ніе.

Przelanie, *см.* **Przelewanie.**

Przelany, перели́тый; || про́литый, разли́тый; || *переведённый, перенесённый, усту́пленный.

Przelatać, Przelatywać, Przelecieć, перелетáть, перелетѣ́ть, пролетáть, пролетѣ́ть.

Przełaz, -u, *м.* проля́зъ, отвéрстіе, сквозь котóрое мóжно пролѣ́зть; || перелѣ́зáніе.

Przełazić, Przełeźć, перелѣ́зать, перелѣ́зть, пролѣ́зать, пролѣ́зть.

Przelecieć, *см.* **Przelatać.**

Przeledwie, едвá, съ больши́мъ трудóмъ, наси́лу. **Ledwie przeledwie wyperswadowałem mu**, наси́лу я уговори́лъ его́.

Przeległość, -ści, *ж.* промежу́токъ, разстоя́ніе.

Przeległy, промежу́точный.

Przelękły, испу́ганный.

Przelęknąć, Przeląc, испугáть, настращáть. || **Przelęknąć się, Przeląc się**, испугáться.

Przelęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Przelękniony, *см.* **Przelękły.**

Przelew, -u, *м. Умен.* **Przelewek**, *см.* **Przelewanie**; || передáча, перевóдъ, усту́пка (*вéкселя*). **Przelew długu**, перевóдъ до́лга, *см.* **Cessja, Indos.** || **Przelew nadania**, передáча правъ; || проли́тіе. **Bez przelewu krwi**, безъ проли́тія кро́ви, || ***Nie przelewki to**, э́то не шу́тка.

Przelewać, Przelać, переливáть, перели́ть, проливáть, проли́ть. || *Передавáть, переводи́ть, уступáть. **Przelać swoje prawa na kogo**, передáть кому́ свои́ правá.

Przelewacz, -a, *м. см.* **Przelewca.**

Przelewanie, Przelanie, -nia, *ср.* переливáніе, перели́вка; || проли́тіе; || *передáча, усту́пка, перевóдъ (*дéнегъ*).

Przelewca, -y, *м.* перели́вщикъ. **Krwi przelewca**, проливáющій кровь, кровожáдный, кровопи́йца; || передавáтель (*вéкселя*), передáтчикъ.

Przelewek, -wku, *м.* перели́вка, *см.* **Przelew.**

Przelewny, передáточный, *см.* **Nadpis.**

Przeleżały, залежáвшійся, перележáлый.

Przeleżeć, пролежáть. || **Przeleżeć się**, отдохну́ть, отлежáться; || перележáться, испóртиться.

Przelichwić, промотáться, занимáя у ростовщико́въ.

Przeliczenie, -nia, *ср.* перечисле́ніе, счита́ніе, перечётъ; || недочётъ, оши́бка въ счётѣ.

Przeliczny, многочи́сленный.

Przeliczony, сосчи́танный, сочтённый, исчи́сленный; || сосчи́танный съ изля́шкомъ, съ оши́бкою въ счётѣ.

Przeliczyć, Przeliczać, пересчитáть, перечéсть, пересчи́тывать, перечи́слить, перечисля́ть, исчи́слить, исчисля́ть; || насчитáть, насчи́тывать (*лишнее*). || **Przeliczyć się**, обсчитáться, обчéсться, ошибúться въ счётѣ.

Przelizać, Przelizywać, вы́лизать, вылизывать.

Przełknąć, *см.* **Przełykać.**

Przełoga, -i, *ж. Тип.* винтъ для сжимáнія и разжимáнія тискóвъ.

Przełom, -u, *м.* проло́мъ, брешь.

Przełomić, *см.* **Przełamać.**

Przełomny, ло́мкій; || *укроти́мый.

Przelot, -u, *м.* пролётъ, перелётъ, перелетáніе.

Przelotny, перелётный.

Przełotrować, прокути́ть, прогуля́ть, промотáть (*имѣніе*).

Przełożenie, -nia, *ср.* переложéніе, перестáвка, перестановка; || представлéніе, предложéніе, заявлéніе.

Przełożeński, начáльническій, настоя́тельскій, игу́менскій.

Przełożeństwo, -a, *ср.* власть, начáльство; || первéнство, преиму́щество; || настоя́тельство, игу́менство (*въ монастырáхъ*).

Przełożona, -éj, *ж.* начáльница; || настоя́тельница, игу́менья (*въ монастырáхъ*).

Przełożony, -ego, *м.* начáльникъ, стáршій; || настоя́тель монастыря́, игу́менъ.

Przełożyć, *см.* **Przekładać.**

Przeludnić się, сдѣ́латься многолю́дне.

Przeludnienie, -nia, *ср.* чрезмѣ́рное увели́ченіе населéнія. многолю́дство, многолю́діе.

Przełykać, Przełknąć, проглáтывать, проглотúть.

Przełysieć, олысéть.

Przemądry, премýдрый.

Przemądrzały, Przemędrzały, педáнтъ, неумéстно выкáзывающій свою учёность, ýмничающій; || утончённый, хúтрый, ýмный.

Przemądrzeć, Przemędrzeć, мудрúть, хитрúть, ýмничать.

Przemagać, Przemódz, превозмогáть, превозмóчь, пересúливать, пересúлить, преодолéвать, преодолéть, одолéвать, одолéть, побéждать, побéдить. || **Przemagać się,** *Стар.* сúлиться, напрягáть своú сúлы, перемогáться. **Przemódz się,** принýдить себя́ къ чему́, пересúлить себя́.

Przemagający, преобладáющій, господствующій, превосходя́щій.

Przemaganie, -nia, *ср.* перевéсъ, превозможéніе, преимýщество, превосхóдство.

Przemakać, Przemoknąć, Przemóc, промокáть, промóкнуть.

Przemalować, списáть, скопировáть картúну; || перекрáсить.

Przemarnować, промотáть, расточúть, прогулáть.

Przemarzać, Przemorzyć, морúть, морúть (*хóлодомъ*).

Przemarzać (przemar-zać), Przemarznąć, промерзáть, промёрзнуть.

Przemarzlina, -y, *ж.* ознóба (*отмороженное мѣсто на тѣлѣ*); || зáблина, зазáблина (*у дерéвьевъ*).

Przemawiać, Przemówić, говорúть, сказáть, произноси́ть, говорúть рѣчь, обращáться съ рѣчью. || **Przemawiać się, Przemówić się,** состязáться, спóрить, препирáться на словáхъ.

Przemazać, Przemazywać, замáзать, замáзывать, замарáть, замáрывать.

Przemędrzały, *см.* **Przemądrzały.**

Przemężny, чрезвычáйно хрáбрый, дóблестный, мýжественный.

Przemiana, -y, *ж.* перемéна, замéна, размéнъ; || превращéніе; || превратность, измéнчивость, перемéнчивость. **Przemiana koni,** перемéна лошадéй. **Przemiana szczęścia,** перемéнчивость счáстья. **Przemiana losu,** преврáтность судьбы́. **Przemiany Owidjusza,** превращéнія Овúдія. **Na przemian,** поперемéнно, по óчереди, поочерёдно, посмéнно.

Przemianować, переименовáть.

Przemiękać, Przemięknąć, дéлаться мя́гкимъ, размя́кнуть.

Przemiękczyć, размягчúть, смягчúть, сдéлать мя́гкимъ.

Przemieniać, Przemienić, перемéнять, перемéнúть, промéнивать, промéнять; || преобразóвывать, преображáть, преобразúть; || превращáть, превратúть. || **Przemienić się,** преобразúться, превратúться.

Przemienianie, Przemienienie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемéна. **Przemienienie Pańskie,** Преображéніе Господне (*6 Авг.*).

Przemienność, -ści, *ж.* перемéнчивость, непостоя́нство.

Przemienny, перемéнчивый, непостоя́нный.

Przemierać, Przemrzeć, умирáть съ гóлоду, терпéть гóлодъ. || **Przemierać czego,** жáдно желáть чего.

Przemierzać, Przemierzyć, перемéрять, перемéрить; || * проéзжать, объéзжать, объéздить, переплывáть, переплы́ть. **Przemierzyć kraj,** объéхать странý. **Przemierzyć morze,** переплы́ть мóре. || **Przemierzyć się,** обмéряться, ошибúться въ мéрѣ.

Przemierzłość, -ści, *ж.* мéрзость, омерзúтельность, гáдость, гнýсность.

Przemierzły, мéрзкій, омерзúтельный, гáдкій, гнýсный.

Przemieszać, Przemieszywać, перемéшать, перемéшивать.

Przemieszkać, Przemieszkiwać, пребывáть, проживáть, жúтельствовать.

Przemignąć, промелькнýть, проблеснýть.

Przemijać, Przeminąć, миновáть, минýть, проходúть, пройтú мúмо; || проходúть, истекáть, окáнчиваться; || переставáть, прекращáться; || про устúть, оставить безъ вниманія.

Przemijający, скоропреходя́щій, врéменный, непрóчный.

Przemilczeć, промолчáть, умолчáть.

Przeminienie, -nia, *ср.* окончáніе, истечéніе, миновáніе (*срóка*).

Przemiotać, Przemiatać, Przemieść, перебрáсывать, перебрóсить, перекúдывать, перекúнуть; || прометáть, заметáть (*дорóгу, ýлицу*).

Przemknąć, Przemykać (co przez co), пронестú, протащúть, просýнуть. || **Przemknąć się, Przemykać się,** промчáться, мчáться, прокрáсться, прокрáдываться, проскользнýть, проникнуть.

Przemoc, -y, *ж.* насúлie; || перевéсъ.

Przemocny, чрезвычáйно сúльный, крéпкій.

Przemoczyć, перемочúть, замочúть.

Przemódz, *см.* **Przemagać.**

Przemoga, -i, *ж.* сúла, перевéсъ, преимýщество, превосхóдство. || *Мед.* сúльное раздражéніе нéрвовъ.

Przemoknąć, *см.* **Przemakać.**

Przemor, -u, *м.* чрезвычáйный гóлодъ, * волчій апетúтъ. || *Мед.* болéзненная прожóрливость.

Przemorzenie, -nia, *ср.* голодáніе; || говéніе, воздержáніе отъ пúщи.

Przemorzony, голóдный, проголодáвшійся.

Przemotać, перемотáть (*нúтки*).

Przemowa, -y, *ж.* рѣчь, привéтствіе,

воззва́ніе; || предисло́віе, предувѣдомле́ніе.

Przemówić, *см.* **Przemawiać.**

Przemówienie, -nia, *ср.* произнесе́ніе рѣчи; || кра́ткая рѣчь, кра́ткое сло́во; || сло́во, ска́занное въ чью-либо по́льзу. || **Przemówienie się**, споръ, перебра́нка; || погрѣшность, про́махъ въ сло́вѣ, обмо́лвка.

Przemożenie, -nia, *ср.* наси́лие; || си́ла, могу́щество.

Przemożność, -ści, *ж.* перевѣсъ, превосхо́дная си́ла.

Przemożny, могу́щественный; || имѣющій большу́ю си́лу, больш. о́й вѣсъ.

Przemrażać, Przemrozić, перемора́живать, перемо́розить, замора́живать, замо́розить.

Przemruczeć, пробормота́ть.

Przemrzeć, *см.* **Przemierać.**

Przemurować, вы́весть ка́менную сте́ну; || перестро́ить ка́менный домъ.

Przemyć, *см.* **Przemywać.**

Przemycać, Przemycić, провози́ть, провезть контраба́нду.

Przemycacz, -a, *м.* контрабанди́стъ. **Przemycacz wódki**, корче́мникъ.

Przemycanie, -nia, *ср.* контраба́нда, та́йный прово́зъ това́ровъ и т. п.

Przemycony, контраба́ндный; || корче́мный.

Przemykać, *см.* **Przemknąć.**

Przemysł, -u, *м.* промы́шленность, про́мыселъ; || * изворо́тливость, ло́вкость. **Przemysł złotem**, золотопромы́шленность.

Przemyślać, Przemyśliwać (o czém), обду́мывать.

Przemyślnik, -a, *м.* промы́шленникъ.

Przemyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, спосо́бность изобрѣте́нія; || про́мыселъ, ремесло́; || промы́шленность.

Przemyślny, промы́шленный; || изобрѣта́тельный.

Przemysłowiec, *см.* **Przemyślnik.**

Przemysłowo, промы́шленно.

Przemysłowy, промы́шленный, промысло́вый.

Przemyta, -y, *ж.* контраба́нда.

Przemytnik, -a, *м.* контрабанди́стъ.

Przemywać, Przemyć, промыва́ть, промы́ть, перемыва́ть, перемы́ть. **Przemywać ranę**, промыва́ть ра́ну.

Przenająć, *см.* **Przenajmować.**

Przenajęcie, -cia, *ср.* подуще́ніе, подкупле́ніе, по́дкупъ.

Przenajętek, -tka, *м.* пода́рокъ, употреблённый на по́дкупъ, лихода́тельство.

Przenajęty, подку́пленный.

Przenajmować, Przenajmać, Przenająć, подкупа́ть, подкупи́ть, преклоня́ть пода́рками на свою́ сто́рону.

Przenicować, вы́воротить на изна́нку.

Przenie, -nia, Przenie się, *ср.* (czego), отрица́ніе, отрече́ніе, запира́тельство, отпира́тельство; || опроверже́ніе.

Przenieść, *см.* **Przenosić.**

Przeniesienie, -nia, *ср.* перево́дъ; || перенесе́ніе, перено́съ, перемѣще́ніе.

Przeniewierca, -y, *м.* вѣролóмецъ, преда́тель, измѣнникъ, клятвопресту́пникъ.

Przeniewierczyna, -y, Przeniewierczyni, -ni, *ж.* вѣролóмка, преда́тельница, измѣнница, клятвопресту́пница.

Przeniewierny, вѣролóмный, преда́тельскій, измѣнническій.

Przeniewierstwo, -a, *ср.* вѣролóмство, преда́тельство, измѣнничество, клятвопреступле́ніе, клятвонаруше́ніе.

Przeniewierzać się, Przeniewierzyć się, нару́шить вѣрность, нару́шить кля́тву, не сдержа́ть да́ннаго сло́ва, не устоя́ть въ сло́вѣ, потеря́ть довѣренность.

Przeniewierzenie się, -nia się, *ср.* наруше́ніе вѣрности, кля́твы, несдержа́ніе да́ннаго сло́ва.

Przenigdy, никогда́ бо́лѣе, никогда́ и никогда́.

Przenikać, Przeniknąć, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть; || проходи́ть наскво́зь.

Przenikający, проника́ющій наскво́зь, пронзи́тельный, рѣзкій, проница́тельный, прозо́рливый. **Przenikliwy wiatr**, пронзи́тельный, рѣзкій вѣтеръ. **Przenikliwy człowiek**, проница́тельный человѣкъ.

Przenikanie, -nia, *ср.* прониканіе, проница́ніе.

Przenikliwie, проница́тельно, пронзи́тельно.

Przenikliwość, -ści, *ж.* проница́емость, прозра́чность; || проница́тельность, прозо́рливость.

Przenikliwy, проница́тельный, проника́ющій, прозо́рливый; || пронзи́тельный; || проница́емый, прозра́чный.

Przeniknąć, *см.* **Przenikać.**

Przeniknienie, *см.* **Przenikanie.**

Przenocować, переночева́ть. || **Przenocować kogo**, дать кому́ ночлегъ у себя́.

Przenosić, Przenieść, Przenaszać, переноси́ть, перенести́, перена́шивать; || перемѣсти́ть, перемѣща́ть, перевести́, переводи́ть. **Przenosić co z jednego pokoju do drugiego**, переноси́ть что́ изъ одно́й ко́мнаты въ другу́ю. **Przenieść święto na inny dzień**, отложи́ть пра́здненство до друго́го дня. **Przenieść kogo do innego pułku**, перевести́ кого́ въ друго́й полкъ. **Przenosić suknię**, износи́ть пла́тье. || **Przenosić się**, переноси́ться (*мысленно*); || переѣзжа́ть, переходи́ть, перебира́ться (*съ одно́й кварти́ры на другу́ю*).

Przenosiciel, -a, *м.* перено́щикъ.

Przenosicielka, -i, *ж.* перено́щица.

Przenosiny, -in, *мн.* перенесе́ніе; || переѣздка, перемѣна кварти́ры, перено́ска; || пересе́леніе, вы́ходъ, эмиграція

(*народовъ*). || **Przenosiny po weselu,** пиръ на другой день свадьбы.

Przenośnia, -ni, *ж. Рит.* тропъ, употребленіе слова въ переносномъ значеніи, метафора, переносъ, иносказаніе.

Przenośnie, метафорически.

Przenośnik, -a, *м. Мат.* транспортиръ (*геометрическій инструментъ въ видѣ полукруга или круга*). || *Грам.* единитная чёрточка, *см.* **Łącznik.**

Przenośny, переносный, иносказательный, метафорическій.

Przenoszenie, Przeniesienie, -nia, *ср.* перенось, перенесеніе, перенóска; || перемѣщеніе, переведеніе; || перевозъ, перевóзка, провозъ; || *Ком.* трансфертъ, передача; || перенось суммы (*на другую страницу*); || *Юрид.* перевóдъ, уступка.

Przeoblec, переодѣть.

Przeobraza, -y, *ж.* преобразованіе, превращеніе.

Przeobrażać, Przeobrazić, преобразовывать, преобразить, превращать, превратить (*во что*). || **rzeobrażać się, Przeobrazić się,** преображаться, преобразиться, превращаться, превратиться, претворяться, претвориться.

Przeobrażanie, Przeobrażenie, -nia, *ср.* преобразованіе, превращеніе; || преображеніе, *см.* **Przemienienie.**

Przeoczyć, просмотрѣть, не досмотрѣть, проглядѣть, прозѣвать.

Przeodziać, Przeodziewać, переодѣть, переодѣвать.

Przeor, -a, *м.* настоятель, пріоръ (*монастыря*).

Przeorać, Przeorzywać, переорать, перепахать, перепáхивать (*поле*).

Przeorski, настоятельскій, *см.* **Przeor.**

Przeorstwo, -a, *ср.* пріорство, санъ настоятеля (*монастыря*).

Przeorysza, Przeozysza, -y, *ж.* настоятельница (*женскаго монастыря*).

Przepachnąć, пропáхнуть.

Przepad, -u, *м.* потеря, лишеніе, утрата, пропажа. **Pod przepadem, na przepad,** подъ опасеніемъ (*лишиться чего-либо*). || *Бот.* плевелъ, пшенецъ (*сорный злакъ*), *см.* **Kąkol.**

Przepadać, Przepaść, пропадать, пропасть, проваливаться, провалиться, проламываться, проломиться, обрушиваться, обрушиться; || погибать, погибнуть. || **Przepadać za kim, za czém,** чáхнуть, изнывать отъ любви, быть страстно влюблённымъ, пристраститься къ чему либо.

Przepadlina, -y, *ж.* разщелина, разсѣдина, трещина.

Przepadlisty, растрескавшійся; || перемѣнчивый, непостоянный, неровный (*о погодѣ*); || перепадчивый, скоро худѣющій (*о лошади*), || перепадающій время отъ времени (*о дождѣ*).

Przepadły, пропащій, погибшій.

Przepadzisty, *см.* **Przepadlisty.**

Przepalać, Przepalić, пережигать, пережечь, прижигать, прижечь. || **Przepalać wódkę,** перегонять, курить, двоить. дистиллировать. || **Przepalać piec,** протапливать печь.

Przepalacz, -a, *м.* перегóнщикъ, двоильщикъ, выкурщикъ, дистилляторъ, винокуръ.

Przepalanka, -i, *ж.* перегóнная вóдка.

Przepamiętać (co, czego), не припомнить, позабыть.

Przeparać, Przepruć, распарывать, распороть.

Przeparty, покорённый, усмирённый, укрощённый; || * изобличённый, уличённый; *см.* **Przeprzeć.**

Przeparzać, Przeparzyć, обваривать, обварить, обдавать, обдать кипяткомъ.

Przepas, -u, *м.* перевязь, пóясъ; || *Хир.* повязка, перевязь.

Przepasać, *см.* **Przepasywać.**

Pozepasany, опоясанный, обвязанный.

Przepaść, -ści, *ж.* пропасть, бездна, пучина, омутъ.

Przepaść, *см.* **Przepadać.**

Przepaść, раскормить, откормить (*о лошадяхъ*).

Przepaścistość, -ści, *ж.* стремнина, крутизна, крутой склонъ, скатъ, чрезвычайная глубина; || множество, пропасть, бездна.

Przepaścisty, Przepastny, крутой, обрывистый; || бездонный; пучинный.

Przepaska, -i, *ж.* пóясъ, кушакъ, опояска; || перевязка, повязка.

Przepasywać, Przepasać, опоясывать, опоясать, подпоясывать, подпоясать. || **Przepasywać się, Przepasać się,** опоясываться, опоясаться, подпоясываться, подпоясаться.

Przepatrywać, Przepatrzyć, пересматривать, пересмотрѣть, просматривать, просмотрѣть. **Przepatrywać rachunek,** просматривать счётъ. || **Przepatrzyć co** *или* **czego,** не досмотрѣть, просмотрѣть, не замѣтить, пропустить. || **Przepatrywać co (przyszłego),** предусматривать, предугадывать (*будущее*).

Przepchać, Przepchnąć, *см.* **Przepychać.**

Przepędzać, Przepędzić, гнать, прогонять, прогнать, выгонять, выгнать; || вести, проводить. **Przepędzać bydło w polе,** выгонять скотъ въ поле. **Przepędzić konia,** загнать, измучить лошадь. **Przepędzać wódkę,** *см.* **Pędzić-** **Przepędzać czas na próżnowaniu,** проводить время въ праздности.

Przepękać, Przepęknąć, лопнуть, трещать, треснуть. || **Przepękać się, Przepęknąć się,** лопаться, трескаться.

Przepęknienie, -nia, *ср.* нарывъ прорывъ.

Przepełniać, Przepełnić, переполнять, переполнить.

Przepełnianie, Przepełnienie, -nia, *ср.* переполне́ніе, разли́тіе, разли́въ, водопо́лье. **Przepełnienie żółci,** разли́тіе жо́лчи.

Przepełzać, Przepełznąć, переполза́ть, переползти́.

Przepiąć, *см.* **Przepinać.**

Przepić, *см.* **Przepijać.**

Przepiec, перепе́чь, перепека́ть, пережа́рить, пережа́ривать. || **Przepiec się,** пережа́риться; || * вы́йти сухи́мъ изъ воды́, оста́ться безнака́заннымъ.

Przepieniać, просутя́жить, просутя́житься.

Przepieprzać, Przepieprzyć, сли́шкомъ приправля́ть пе́рцемъ.

Przepierać, *см.* **Przeprzeć;** || *см.* **Przeprać.**

Przepierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка.

Przepierzyć, перегороди́ть, разгороди́ть.

Przepijać, Przepić, пропива́ть, пропи́ть.

Przepiłować, перепили́ть.

Przepiłowanie, -nia, *ср.* перепи́лка, распи́лка.

Przepinać, Przepiąć, перека́лывать, переколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить.

Przepiór, Przepiórnik, -a, *м. Зоол.* пе́репелъ.

Przepiórczę, -ęcia, *ср.* молода́я перепёлка, перепелёнокъ.

Przepiórczy, перепёлочный, перепели́ный.

Przepióreczka, -i, Przepiórzyca, -y, *ж. Умен.* перепёлочка.

Przepiórka, -i, *ж.* перепёлка.

Przepis, -u, *м.* спи́сокъ, ко́пія, *см.* **Odpis;** || образе́цъ письма́, *см.* **Wzór;** || предписа́ніе, распоряже́ніе, повелѣ́ніе, постановле́ніе; || реце́птъ; || * сре́дство. **Przepis na atrament,** сре́дство какъ дѣ́лать черни́лы. **Przepis prawa,** законоположе́ніе.

Przepisany, перепи́санный; || предпи́санный, постано́вленный.

Przepisywać, Przepisać, перепи́сывать, переписа́ть, пропи́сывать, прописа́ть; || прика́зывать, приказа́ть, велѣ́ть, повелѣва́ть, повелѣ́ть; || предпи́сывать, предписа́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Przepisywać prawa,** предпи́сывать зако́ны. **Przepisał mu puszczenie krwi,** онъ велѣ́лъ ему́ пусти́ть кровь.

Przepisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ.

Przepłacać, Przepłacić, перепла́чивать, переплати́ть.

Przepłakać, пропла́кать.

Przepłaszać, Przepłoszyć, переполоши́ть, перепуга́ть.

Przeplatać, Przepleść, переплета́ть, переплести́; || перемѣша́ть.

Przeplatany, переплетённый; || перемѣ́шанный.

Przepław, -u, *м.* сплавъ; || перево́зъ, перепра́ва (*че́резъ рѣку́*).

Przepławiać, Przepławić, переплавля́ть, сплавля́ть; || переплыва́ть, переплы́ть, переправля́ться, перепра́виться че́резъ рѣку́; || полоска́ть (*бѣльё въ рѣкѣ́*); || очища́ть, выплавля́ть (*мета́ллы*).

Przepleć, *см.* **Przeplewać.**

Przeplenić, опустоши́ть, разори́ть, истреби́ть; || обезнаро́дить, обезлю́дить. || **Przeplenić się,** уменьши́ться, уба́виться, убыва́ть.

Przepleść, *см.* **Przeplatać.**

Przeplewiać, Przeplewić, выпа́лывать, поло́ть, вы́полоть.

Przepłoch, -u, *м.* переполо́хъ, трево́га, смяте́ніе.

Przepłodny, плодови́тый, плодоно́сный, изоби́льный.

Przepłókać, Przepłókiwać, вы́полоскать, выпола́скивать, полоска́ть.

Przepłynąć, *см.* **Przepływać.**

Przepływ, -u, *м.* перепра́ва, перево́зъ че́резъ рѣку́.

Przepływać, Przepłynąć, переплыва́ть, переплы́ть; || **Przepływać, Przepłynąć podle, mimo,** оплыва́ть, плыть круго́мъ како́го либо мѣ́ста, обгиба́ть, плыть ми́мо.

Przepocić się, перепотѣ́ть, пропотѣ́ть, вспотѣ́ть.

Przepolerować, вы́полировать, вы́лощить, вы́шлифовать; || * образова́ть, смягчи́ть; || вы́править (*слогъ*).

Przepolszczyć, ополя́чить; || перевести́ по-по́льски, на по́льскій язы́къ.

Przepominać, Przepomnieć, позабыва́ть, позабы́ть.

Przepomny, позабыва́емый.

Przemódz, *Неуп.* превзойдти́, преодолѣ́ть.

Przepor, -u, *м. см.* **Rozpor.**

Przepościć, пости́ться, по́стничать, соблюда́ть постъ, возде́рживаться отъ пи́щи и питія́, говѣ́ть; || **Przepościć się,** пропости́ться, проголода́ться.

Przepotnieć, пропотѣ́ть.

Przepowiadać, Przepowiedzieć, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, провозвѣща́ть, прорица́ть.

Przepowiadacz, -a, *м.* предсказа́тель, предвѣща́тель, предвѣ́стникъ, прорица́тель; || *Стар.* ора́торъ, произнося́щій рѣчь.

Przepowiadaczka, -i, *ж.* предсказа́тельница, предвѣща́тельница.

Przepowiednia, -ni, *ж.* предсказа́ніе, предвѣ́стіе, предвѣща́ніе; || предзнаменова́ніе.

Przepowiedziany, предска́занный.

Przeprać, перестира́ть, простира́ть, перемы́ть.

Przepracować, перерабо́тать, передѣ́лать; || прорабо́тать, порабо́тать, употре-

бы́ть до́лгое вре́мя на рабо́ту, потруди́ться.

Przepragnąć, вы́терпѣть жа́жду. || **Przepragnąć się**, изнури́ться отъ жа́жды.

Przepraszać, Przeprosić, проси́ть прощє́нія, извинє́нія. || **Przepraszać się**, извини́ться, помири́ться, примири́ться, поладить.

Przeprawa, -y, *ж.* перехо́дъ, переѣздъ; || перепра́ва, перево́зъ (*чє́резъ рѣку́*).

Przeprawiać, Przeprawić, переправля́ть, перепра́вить, перевози́ть, перевезти́. **Przeprawić się dokąd**, достигнуть, проникнуть; || поправля́ть, попра́вить, передѣлывать, передѣлать.

Przeprawiny, -in, *ж. мн.* перепра́ва, переѣздъ.

Przeprawować, просутя́жничать, разори́ться, тягаясь по судамъ.

Przeproć, *см.* **Przeporać**.

Przeprosić, *см.* **Przepraszać**.

Przeprosiciel, -a, *м.* извиня́ющійся, проси́вшій извине́нія.

Przeprosiny, -in, *мн.* испра́шиваніе прощє́нія, извине́ніе.

Przeprowadzać, Przeprowadzić, проводи́ть, провести́; || переправля́ть, перепра́вить, пересыла́ть, переслать (*това́ры*). || **Przeprowadzać się, Przeprowadzić się**, перемѣща́ться, переселя́ться; || переходи́ть, переѣзжа́ть на другу́ю кварти́ру.

Przeprowadziciel, -a, *м. см.* **Przewodnik**.

Przeprowadziny, -dzin, *мн.* переѣздъ съ кварти́ры, перево́зка (*пожи́тковъ*).

Przepryskać, Przepryskiwać, фы́ркать, храпѣть (*о ло́шади*).

Przeprządz, *см.* **Przeprzęgać**.

Przeprząg, -ągu, -ęgu, *м.* перепря́жка, подста́ва. **Konie do przeprzęgu**, подставны́я *и́ли* перемѣнныя ло́шади; || мѣсто для перемѣны лошаде́й, ста́нція.

Przeprząść, перепря́сть.

Przeprzeć, Przepierać, преодолѣть, преодолѣва́ть, обузда́ть, обу́здывать; || убѣди́ть, убѣжда́ть, уговори́ть, угова́ривать; || склони́ть, уломать кого́, переломи́ть чье упо́рство. **Przeprzeć kogo prawem**, вы́играть тя́жбу въ судѣ. || **Przepierać się**, препира́ться, состяза́ться.

Przeprzęgać, перепря́гать, перемѣни́ть лошаде́й (*на ста́нціи*).

Przeprzęgowy, *см.* **Stacja**.

Przepust, -u, *м.* вы́ходъ, про́пускъ.

Przepustnica, -y, *ж. Артил.* кали́беръ на я́дра.

Przepuszczać, Przepuścić, пропуска́ть, пропусти́ть. || **Przepuszczać, Przepuścić co przez co**, процѣживать, процѣди́ть, перегони́ть, дистилли́ровать. || **Przepuszczać co komu**, прощать (*что́ кому́*), извини́ть (*въ чёмъ кого́*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || **Przepuszczać (komu)**, щади́ть (*кого́*). **Śmierć nikomu nie przepuszcza**, смерть никого́ не щади́тъ.

Przepuszczanie, Przepuszczenie, -nia, *ср.* пропуска́ніе, про́пускъ; || процѣживаніе, дистилли́рованіе; || **Przepuszczenie**, прощє́ніе, отпущє́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Przepych, -u, *м.* пы́шность, великолѣ́піе, ро́скошь. **Na przepych**, напока́зъ, наперерывъ, взапуски, для вы́ставки.

Przepychać, пропи́хивать, просо́вывать.

Przepyszniać się (czém), тщесла́виться, хва́стать (*чѣмъ*), *см.* **Pysznić się**.

Przepysznie, пы́шно, великолѣ́пно, блиста́тельно, роскошно.

Przepyszność, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́піе, ро́скошь.

Przepyszny, пы́шный, великолѣ́пный, блиста́тельный, роско́шный.

Przepytywać, Przepytać, распра́шивать, вывѣ́дывать, отыскивать, разузнава́ть. || **Przepytywać się, Przepytać się**, справля́ться, освѣдомля́ться, навѣ́дываться (*о чёмъ*).

Przerabiać, Przerobić, передѣ́лывать, передѣлать, переправля́ть, перепра́вить; || измѣня́ть, измѣни́ть; || **Przerabiać zboże**, ворочать хлѣбъ, что́бы не слежа́лся.

Przerabiany, Przerobiony, передѣ́ланный, перепра́вленный, измѣнённый.

Przerąbywać, Przerąbać, прорубать, прорубить.

Przerachować, пересчита́ть. || **Przerachować się**, обсчита́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Przerastać, Przerosnąć, Przerość (kogo), перераста́ть, перерости́.

Przerastały, перело́женный жи́ромъ. **Mięso przerastałe**, мя́со съ про́ростью, съ про́ростью (*съ жи́ромъ лежа́щимъ слоя́ми*).

Przerażać, Przerazić, поража́ть, порази́ть; || изумля́ть, изуми́ть, поража́ть, порази́ть у́жасомъ; || проница́ть, проника́ть, прони́кнуть, прохва́тывать, прохвати́ть. || **Przerażać się**, испуга́ться, устраши́ться.

Przerażenie, -nia, *ср.* содраго́ніе; || внеза́пный страхъ, испу́гъ, у́жасъ; || изумле́ніе.

Przeraźliwość, -ści, *ж.* порази́тельность, рѣзкость.

Przeraźliwy, пронзи́тельный, порази́тельный, рази́тельный, тро́гательный; || изуми́тельный.

Przerąbla, -bli, *ж.* про́рубь, *см.* **Płoń**.

Przerębywać, *см.* **Przerąbywać**.

Przerób, -obu, *м.* передѣлка.

Przerobek, -bku, *м.* разчи́стка лѣса.

Przerobić, *см.* **Przerabiać**.

Przeróbka, -i, *ж.* (**zboża**), воро́чаніе хлѣба, чтобъ не слежа́лся.

Przerodni, *Хим.* метамери́ческій.

Przerodny, вы́родившійся.

Przerodzić się, вырожда́ться, вы́родиться, сдѣлаться безпло́днымъ.

Przerość, Przerosnąć, *см.* **Przerastać.**

Przerównać, Przerównywać, сравни́ть, сра́внивать.

Przerozumieć, поня́ть, пости́гнуть, уразуме́ть.

Przerwa, -y, *ж.* проры́въ, разры́въ, ры́твина; || проло́мъ; || тре́щина; || про́пускъ, про́бѣлъ; || переры́въ, остано́вка, прекраще́ніе; || *фортиф.* траве́рзъ.

Przerwać, *см.* **Przerywać.**

Przerwaność, -ści, *ж.* отры́вистость, разро́зненность, разо́рванность.

Przerwany, пре́рванный, разо́рванный, разро́зненный.

Przerwisty, переры́вчатый.

Przeryć, прорыть, перерыть, изрыть.

Przeryczeć, проревѣть.

Przerys, -u, *м.* сни́мокъ, ко́пія съ рису́нка.

Przerysować, перерисова́ть, сно́ва нарисова́ть; || сдѣлать сни́мокъ, ко́пію съ рису́нка.

Przerywać, Przerwać, прерыва́ть, прерва́ть, перерыва́ть, перерва́ть. || **Przerywać się,** прерыва́ться, перерыва́ться, ло́паться.

Przerywacz, -a, *м.* прерыва́тель.

Przerywczy, преры́вистый, равстано́вочный.

Przerządzać, Przerządzić, преобразо́вывать, преобразова́ть, перестро́ивать, перестро́ить.

Przerzec, *см.* **Przerzekać.**

Przerzeczenie, *см.* **Przerzekanie.**

Przerzeczony, предска́занный, предвозвѣщённый, *см.* **Przepowiedziany, Prorokowany;** || вышеупомя́нутый, вышеска́занный, *см.* **Pomieniony.**

Przerzedniały, Przerzedzony, разрѣжённый; || проче́щенный; || разба́вленный, разведённый, разжижённый; || растворённый.

Przerzedzać, Przerzedzić, разчища́ть, прочища́ть; || разводи́ть, разжижа́ть, разбавля́ть; || разрѣжа́ть, уменьша́ть число́. **Przerzedzić las,** разрѣди́ть, вы́рубить лѣсъ. **Przerzedzić nieprzyjacielskie szeregi,** уменьши́ть число́ непрія́тельскихъ ряло́въ. **Przerzedzać sos,** разжижа́ть, разводи́ть со́усъ, *см.* **Roztwarzać.** **Przerzedzać gałęzie na drzewie,** очища́ть и подрѣзывать дере́вья. **Przerzedzać liście na drzewie,** обрыва́ть ли́стья, обезли́ствить. || **Przerzadzać się, Przerzedzić się,** уменьша́ться, убавля́ться. **Znacznie się ich przerzedziło,** ихъ сдѣлалось гора́здо ме́ньше, число́ ихъ значи́тельно уменьши́лось, поубави́лось.

Przerzedzanie, Przerzedzenie, -nia, *ср.* разведе́ніе, разжиже́ніе; || растворе́ніе; || уменьше́ніе, убавле́ніе; || разчи́стка, вы́рубка (*лѣса*).

Przerzekać, Przerzec, промо́лвить, прерва́ть молча́ніе, произнести́ сло́во, обрати́ться съ рѣчью; || прорица́ть, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть, *см.* **Przepowiadać.**

Przerzekanie, -nia, *ср.* прерва́ніе молча́нія, произнесе́ніе сло́ва; || **прорица́ніе,** предсказа́ніе.

Przerznąć, *см.* **Przerzynać.**

Przerzucać, Przerzucić, перебра́сывать, перебро́сить, переки́дывать, переки́нуть. **Przerzucić kogo przez nogę,** *подста́вить кому́ но́гу, подшиби́ть кого́, сбить съ мѣста. **Przerzucać książkę, dzieło,** просма́тривать, пробѣга́ть кни́гу, сочине́ніе. || **Przerzucać się, Przerzucić się,** переходи́ть на чью сто́рону, переки́дываться, передава́ться (*непрія́телю*).

Przerzut, -u, *м.* перебро́ска, перебро́съ.

Przerzutny, перемётный, непостоя́нный.

Przerzynać, Przerznąć, разрѣзывать, разрѣзать, перерѣзывать, перерѣзать.

Przesączać, Przesączyć, процѣ́живать, процѣди́ть, *см.* **Przesiąkać.**

Przesąd, -u, *м.* предразсу́докъ, предубѣжде́ніе

Przesada, -y, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе; || напы́щенность, натя́нутость, наду́тость. **Na przesadę,** наперерывъ, ва́пуски.

Przesadny, преувели́ченный; || напы́щенный, наду́тый, натя́нутый.

Przesądny, предубѣжде́нный.

Przesadzać, Przesadzić, переса́живать, пересади́ть; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́ въ чёмъ*); || преувели́чивать, увели́чивать. **We wszystkiém przesadza,** онъ всё преувели́чиваетъ.

Przesądzać, Przesądzić (o czém), предвари́тельно рѣша́ть; || наперёдъ суди́ть, предви́дѣть по дога́дкѣ; || перерѣша́ть.

Przesadzanie, Przesadzenie, -nia, *ср.* переса́живаніе, переса́дка; || преувели́чиваніе, *см.* **Przesada.**

Przesadzony, переса́женный; || преувели́ченный, натя́нутый.

Przesądzony, предубѣжде́нный.

Przesalać, Przesolić, переса́ливать, пересоли́ть.

Przeschły, просо́хшій.

Przeschnąć, *см.* **Przesychać.**

Prześcielać, Przesłać, растила́ть, розостла́ть, перестила́ть, перестла́ть.

Prześcieradlany, простыно́вный.

Prześcieradło, -a, *ср.* простыня́ (*Умен.* **Prześcieradełko,** простынка). **Prześcieradło śmiertelne,** са́ванъ. || *Стар.* полоте́нце.

Prześcigać, Prześcignąć, превосходи́ть, превзойти́, опережа́ть, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть.

Prześcigły, перезрѣлый, переспѣлый.

Przesejmikować, провести́ вре́мя на се́ймикахъ; || промота́ть что́ во вре́мя се́ймиковъ.

Przesełać, *см.* **Przesyłać.**

Przesiać, *см.* **Przesiewać.**

Przesiąc, *см.* **Przesiąkać.**

Przesiadać, Przesiąść, пересѣда́ть, пересѣсть. || **Przesiadać się, Przesiąść się**, переса́живаться, пересѣсть.

Przesiadywać (gdzie, u kogo), проси́живать, бесѣдовать, разси́живаться. **Przesiedzieć**, просидѣ́ть. **Przesiedzieć noc całą przy kartach**, просидѣ́ть всю ночь игра́я въ ка́рты.

Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc (przez co), просыка́ть, просо́кнуть, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть насквозь; || **Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc**, промока́ть, промо́кнуть, пропи́тываться, пропита́ться. **Od deszczu ziemia przesiąkła**, отъ дождя́ земля́ промо́кла.

Przesiec, *см.* **Przesiekać.**

Przesiecz, -y, *ж.* просѣка въ лѣсу́.

Przesiedlać, Przesiedlić (*Стар.* **Przesielić**), переселя́ть, пересели́ть. || **Przesiedlać się, Przesiedlić się**, переселя́ться, пересели́ться.

Przesiedlenie, -nia, *ср.* переселе́ніе (*на чужби́ну*), вы́ходъ. || **Przesiedlenie się**, перемѣ́нъ, мѣсто́ жи́тельства, осѣ́длость. **Przesiedlanie się do innych miejsc kraju**, перечисле́ніе въ другія мѣста́ страны.

Przesiedzieć, *см.* **Przesiadywać.**

Przesięgać, Przesięgnąć, Przesiądz (dokąd), достига́ть, дости́чь, добира́ться, добра́ться, достава́ть, доста́ть; || сли́шкомъ далеко́ хвата́ть; || *превосходи́ть, превзойти́, превыша́ть, превы́сить, опережа́ть, опереди́ть.

Przesiekać, Przesiec, пересѣка́ть, пересѣ́чь, перерубать, перерубить.

Przesiewać, Przesiać, просѣва́ть, просѣ́ять.

Przesiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель, просѣва́льщикъ; || мукосѣ́йное си́то; || кула́къ, толчёйный пестъ (*въ ме́льницѣ*).

Przesiewiny, -win, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Przesiewny, просѣва́льный, служа́щій для просѣва́нія.

Przesilać, Przesilić, наси́ловать, принужда́ть, прину́дить, заставля́ть, заста́вить; || изнуря́ть, изнури́ть. || **Przesilać się, Przesilić się**, надса́живаться, надсади́ться, изнуря́ться, изнури́ться, надрыва́ть свои́ си́лы, натуживаться.

Przesilenie, -nia, *ср.* изли́шнее напряже́ніе силъ, изнуре́ніе, истоще́ніе. **Przesilenie choroby**, кри́зисъ, перело́мъ (*боле́зни*). || *Астрон.* **Przesilenie dnia z nocą**, солнцестоя́ніе.

Przesiodłać, пересѣдла́ть.

Przeskakać, проска́кать, пропры́гать, проплясать.

Przeskakiwać, Przeskoczyć, переска́кивать, перескочи́ть, перепры́гивать, перепры́гнуть. ***Przeskoczyć dwa wiersze**, пропусти́ть двѣ строки́. **Przeskoczyć kogo**, опереди́ть, обогна́ть.

Przesklepienie, -nia, *ср.* *Плотн.* перемы́чка (*надъ о́кнами и дверя́ми*).

Przeskoczenie, -nia, *ср.* перескокъ, перескоче́ніе.

Przeskoczny, удо́бный для переска́чки, для перескоче́нія.

Przeskok, -u, *м.* перескокъ, скачёкъ. **Przeskoki, -ów**, *мн.* увёртки, крючки́, ухищре́нія.

Przeskostnica, -y, *ж.* *Бот.* ежо́вка; || толокня́нка (*деревцо́*).

Przeskrobać, проскобли́ть; || *перебра́ть мѣ́рку въ чёмъ, не наблюда́ть въ чёмъ мѣ́ры, накурале́сить.

Przesłać, *см.* **Prześcielać**; || *см.* **Przesyłać.**

Prześladować, преслѣ́довать; || притѣсня́ть, утѣсня́ть.

Prześladowanie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, гоне́ніе, притѣсне́ніе; || прижи́мка.

Prześladowca, -y, *м.* гони́тель, преслѣ́дователь.

Prześladowczy, притѣсни́тельный, стѣсни́тельный.

Przesładzać, Przesłodzić, наса́харивать, наса́харить, разсла́щивать, разсласти́ть.

Prześlakować, Przeszlakować, разслѣ́довать, развѣ́дать.

Przesłanianie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przesłanie, -nia, *ср.* пересы́лка. посы́лка, пересыла́ніе, отправле́ніе, отпра́вка; || посла́ніе.

Przesłaniec, -ńca, *м.* предте́ча; || предвѣ́стникъ, предвозвѣ́стникъ; || передово́й гоне́цъ.

Przesławny, достосла́вный.

Prześlepiać, Prześlepić, пропуска́ть, пропусти́ть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозѣва́ть, потеря́ть изъ ви́ду.

Prześlica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица; || куде́ль, *см.* **Kądziel**; || *Бот.* ди́кій шафра́нъ.

Prześliczny, преле́стный, прекра́сный.

Prześlizgać się, Prześliznąć się, проска́льзывать, проскользну́ть; || прокра́дываться, прокра́сться, просо́вываться, просу́нуться.

Prześłka, -i, *ж.* *Бот.* хвощь (*расте́ніе*).

Prześło, -a, *ср.* **Prześła, -y**, *ж.* пря́сло, звѣно́ деревя́нной стѣны́, забо́ра, и́згороди; || рядъ; || *Стар.* я́русъ, *см.* **Piętro.**

Przesłodki, сладча́йшій; || прито́рный.

Przesłodzić, *см.* **Przesładzać.**

Przesłonić, Przesłaniać, прикрыва́ть, заслоня́ть.

Przesłony, чрезвыча́йно солёный.

Przesłuchać, вы́слушать; || допроси́ть, передопроси́ть.

Przesłuchanie, Przesłuchywanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе; || *Юрид.* допро́съ, отобра́ніе показа́ній. **Przesłuchywanie sprawy w sądzie**, слу́шаніе дѣла въ судѣ.

Przesłyszeć, не вы́слушать, не досло́-

шать, пропусти́ть ми́мо ушей́. || **Przesłyszeć się**, ослы́шаться.

Przesłyszenie, **-nia**, *ср.* недослы́шка; || несовершённое вы́слушаніе ска́заннаго.

Prześmierdnąć, провоня́ть, просмерде́ть, проту́хнуть.

Prześmiewać się (z kogo, z czego), насмѣха́ться, издѣва́ться *(надъ кѣмъ, надъ чѣмъ)*.

Przesmrodzić, навоня́ть, напо́лнить, заразя́ть во́здухъ во́нью, смра́домъ.

Przesmyk, **-u**, *м.* ущелье, у́зкій прохо́дъ *(мѣжду гора́ми)*, тѣсни́на, дефиле́й; || проли́въ *(морско́й)*; || *Охот.* бѣгъ излу́чинами.

Przesolić, *см.* **Przesalać**.

Przespać, **Przesypiać**, проспа́ть, просыпа́ть; || * проспа́ть, пропусти́ть, упусти́ть слу́чай, нерадѣть, прогуля́ть. **Przespać czas dogodny**, упусти́ть удо́бное вре́мя. **Przespać zmartwienie**, предава́ясь сну, позабы́ть го́ре. || **Przespać się**, сосну́ть, вздремну́ть, вы́спаться

Prześpieg, **Przeszpieg**, **-u**, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Prześpiegi**, **Przeszpiegi**, **-ów**, вывѣдываніе, высма́триваніе, подсма́триваніе, подслу́шиваніе, та́йнымъ о́бразомъ, лазу́тчество, шпіо́нство, фиска́льство. **Wysłać kogo na przeszpiegi**, посла́ть кого́ лазу́тчикомъ, сы́щикомъ. **Być na przeszpiegach**, быть лазу́тчикомъ, шпіо́номъ, сы́щикомъ.

Prześpiegować, **Przeszpiegować**, высма́тривать, развѣдывать та́йнымъ о́бразомъ, исподтишка́, шпіо́нничать, быть лазу́тчикомъ, сы́щикомъ.

Prześpiewać, пропѣть, спѣть.

Prześpiewywać, пробова́ть го́лосъ, повторя́ть пѣ́ніе. || **Prześpiewywać się**, перепѣ́ваться, отвѣча́ть на пѣ́ніе пѣ́ніемъ.

Przessać, прососа́ть.

Przestać, простоя́ть; || переста́ть, *см.* **Przestawać**.

Przestanek, **-nku**, *м.* остано́вка, о́тдыхъ, переме́жка; || *Муз.* па́уза; || переры́въ, остано́вка, поме́ха, прекраще́ніе. **Bez przestanku**, безъ переры́ва, безъ переме́жки, безпреры́вно, безпреста́нно.

Przestanny, перемежа́ющійся, переры́вчатый, неро́вный.

Przestąpić, *см.* **Przestępować**.

Przestąpienie, **-nia**, *ср.* просту́покъ. **Przestąpienie władzy**, превыше́ніе вла́сти. **Przestąpienie rozkazu**, наруше́ніе, неисполне́ніе приказа́нія.

Przestarzałość, **-ści**, *ж.* престаре́лость, глубо́кая ста́рость.

Przestarzały, престаре́лый.

Przestarzeć, устаре́ть, постаре́ть.

Przestawać, **Przestać**, переста́вать, переста́ть, прекраща́ться, прекрати́ться. **Przestać mówić**, переста́ть говори́ть. || **Przestać na czém**, дово́льствоваться, быть дово́льнымъ *(чѣмъ)*. **Przestawać na małém**, дово́льствоваться ма́лымъ; || остана́вливаться *(на чёмъ)*, оставаться *(при чёмъ)*, приде́рживаться *(чего́)*. **Przestańmy na tém**, бу́демъ э́того приде́рживаться, оста́немся при э́томъ, ограни́чимся э́тимъ.

Przestawanie, **-nia**, *ср.* переме́на, прерва́ніе, перерывъ, прекраще́ніе. **Przestawanie na swojém**, дово́льство собо́ю. **Przestawanie na małém**, воздержность, воздержа́ніе. **Przestawanie z kim**, обхожде́ніе, обраще́ніе; || знако́мство, связь.

Przestawiać, **Przestawić**, переставля́ть, переста́вить; || перестро́ивать, перестро́ить *(домъ)*.

Przestękać, простона́ть.

Przestęp, **-u**, *м. Стар.* Па́сха, Свѣ́тлое Воскресенье, *см.* **Pascha**, **Wielkanoc**; || *Бот.* переступе́нь, пара́личная трава́.

Przestępca, **-y**, *м.* престу́пникъ, наруши́тель *(зако́на)*, винóвникъ.

Przestępek, **-pku**, *м. см.* **Występek**, **Przestępstwo**.

Przestępnica, **-y**, **Przestępniczka**, **-i**, *ж.* престу́пница, нарушительница *(зако́на)*, винóвница.

Przestępnik, **-a**, *м. см.* **Przestępca**.

Przestępny, престу́пный, винóвный. || **Przestępny rok**, високо́сный годъ. || *Мат.* **Zrównania przestępne**, трансцедента́льныя уравне́нія.

Przestępować, **Przestąpić**, переступа́ть переступи́ть, переходи́ть, перейти́, перешагну́ть; || нару́шить, преступи́ть *(что́)*, превыша́ть, выходи́ть изъ предѣловъ, изъ грани́цъ. **Przestąpić prawo**, нару́шить, преступи́ть, обойти́ зако́нъ. **Przestąpić granice przyzwoitości**, вы́йти изъ грани́цъ прили́чія.

Przestępstwo, **-a**, *ср.* преступле́ніе, наруше́ніе *(зако́на)*; || беззако́ніе, злодѣ́йніе. **Przestępstwo stanu**, государственное преступле́ніе.

Przestrach, **-u**, *м.* у́жасъ, испу́гъ, перепу́гъ.

Przestrajać, **Przestroić**, перестро́ивать, перестро́ить, переля́живать, переля́дить; || переодѣва́ть, переодѣть, переряжа́ть, переряди́ть. || **Przestrajać się**, **Przestroić się**, переодѣва́ться, переодѣ́ться, переряжа́ться, переряди́ться, разодѣ́ться.

Przestraszać, **Przestraszyć**, ужаса́ть, ужаснýть, приводи́ть въ у́жасъ, устраша́ть, устраши́ть, пуга́ть, перепуга́ть. || **Przestraszać się**, **Przestraszyć się**, ужаса́ться, ужаснýться, устраша́ться, устраши́ться, перепуга́ться.

Przestraszający, ужаса́ющій, ужа́сный, стра́шный.

Przestraszony, испу́ганный, перепу́ганный, приведённый въ у́жасъ.

Przestraszyć, *см.* **Przestraszać**.

Przestroga, **-i**, *ж.* предостереже́ніе, предувѣдомле́ніе, навиде́ніе. || **Na prze-**

strogę, dla przestrogi, для предостереженія, для назиданія.

Przestrój, -oju, *м.* переодѣваніе; || **перестрой, настрой, настройка** (*инструмента*)

Przestrojony, перестроенный, настроенный (*инструмента*); || переодѣтый, непряженный; || разряженный, разодѣтый, разубранный, разфинчёный.

Przestroń, -ni, *ж. см.* **Przestrzeń.**

Przestronno, Przestronnie, просторно; || * широко.

Przestronny, просторный, раздольный; || * широкій.

Przestrugać, состругать, соскоблить, соскребать.

Przestrzał, -u, *м.* выстрѣлъ. **Na przestrzał,** наскволь, навылетъ.

Przestrzegać, Przestrzedz(kogo o czém), увѣдомлять, увѣдомить, предувѣдомлять, предувѣдомить, предостерегать, предостеречь, предупреждать, предупредить. **Przestrzegać czego,** наблюдать, соблюдать, хранить, исполнять. **Przestrzegać porządku,** соблюдать порядокъ.

Przestrzegacz, -a, *м.* наблюдатель, соблюдатель, предостерегатель.

Przestrzeganie, -nia, *ср.* предостереженіе, предупрежденіе, предварѣніе. **Przestrzeganie całości posiadania,** ненарушимость владѣнія.

Przestrzelić, прострѣлить.

Przestrzelon, -nu, *м. Бот.* звѣробой (*растеніе*).

Przestrzeń, -ni, *ж.* пространство; || участокъ; || протяженіе, объёмъ, обширность; || продолжительность, продолженіе (*времени*), *см.* **Obszar, Przestwór.**

Przestrzeniacz, -a, *м.* расширитель.

Przestrzygać, подстригать.

Przestudzać, Przestudzić, студить, простудить, остудить.

Przestwór, -oru, *м.* **Przestworze, -a,** *ср.* огромное пространство, ширь, обширность, *см.* **Obszar,** *Нар.* **Naprzestwór,** настежь.

Przestygnąć, остынуть.

Przesunąć, *см.* **Przesuwać.**

Przesuszać, Przesuszyć, просушивать просушить.

Przesuszanie, Przesuszenie, -nia, *ср.* просушиваніе, просушка.

Przesuwać, Przesunąć, передвигать, передвинуть, переставлять, переставить, перемѣщать, перемѣстить, перетаскивать, перетащить. || **Przesuwać się, Przesunąć się,** просовываться, просунуться, проскальзывать, проскользнуть, прокрадываться, прокрасться.

Przeswarek, -rku, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Przeswarki, -ów,** перебранки, споръ, распря.

Przeswarzać się, собриться, браниться.

Przeswarzyć, перекричать, переспорить.

Przeświadczać, Przeświadczyć, убѣждать, убѣдить; || изобличать, изобличить, уличать, уличить. || **Przeświadczać się, Przeświadczyć się,** убѣждаться, убѣдиться, удостовѣряться, удостовѣриться.

Przeświadczanie, Przeświadczenie, -nia, *ср.* изобличеніе, обличеніе, улика. || **Przeświadczenie,** убѣжденіе, удостовѣреніе; || сознаніе.

Przeświadczyciel, -a, *м.* изобличитель, обличитель, уличитель, обвинитель.

Prześwidrować, Prześwidrzyć, просверлить, пробуравить, провертѣть.

Prześwięcać, Prześwięcić, вновь освящать, освятить.

Przeświecić, просіять, просіявать.

Prześwietność, -ści, *ж.* блескъ, блистательность, великолѣпіе, пышность.

Prześwietny, свѣтлѣйшій, блистательный, великолѣпный, пышный; || знаменитый, достославный, достоуважаемый, прославленный, славный, именитый.

Prześwięty, пресвятый.

Prześwit, -u, *м.* **Prześwitanie, -nia,** *ср.* разсвѣтъ.

Przesycać, Przesycić, насыщать, насытить. || *Хим.* пропитывать. || **Przesycać się, Przesycić się,** пресыщаться, пресытиться.

Przesycenie, -nia, *ср.* пресыщеніе.

Przesychać, Przeschnąć, просыхать, просохнуть.

Przesyłać, Przesłać, посылать, послать, пересылать, переслать.

Przesyłanie, Przesłanie, -nia, *ср.* пересылаіе, пересылка.

Przesyłka, -i, *ж.* посылка; || *Ком.* переводъ денегъ, римесъ.

Przesypać, Przesypywać, просыпать, просыпать, разсыпать, разсыпать, пересыпать, пересыпать.

Przesyt, -u, *м.* пресыщеніе; || *Мед.* общее отвращеніе отъ пищи.

Przeszachrować, смошенничать, сплутовать; || сбывать, спускать съ рукъ.

Przeszaleć, перебѣситься.

Przeszczekać, * переспорить перекричать (*кого*).

Przeszczekiwać, лаять отрывисто (*о собакахъ*).

Przeszczepać, разщепать.

Przeszczepić, прививать, привить, прищеплять, прищепить (*деревья*).

Przeszkadzać, Przeszkodzić, препятствовать, воспрепятствовать, мѣшать, помѣшать.

Przeszkoda, -y, *ж.* препятствіе, помѣха, остановка, затрудненіе; || ночное привидѣніе, ночной призракъ, мертвецъ.

Przeszkodnik, -a, *м.* сопротивникъ, супостатъ; || злой духъ, сатана, нечистая сила; || плохой ремесленникъ, пачкунъ.

Przeszkodny, препятствующій, мѣшающій, стѣснительный, затруднительный

Przeszkodziciel, -a, *м. см.* **Przeszkodnik.**

Przeszło, слишкомъ, болѣе нежели. **Czekałem przeszło trzy godziny,** я ждалъ три часа слишкомъ.

Przeszłodniowy, Przeszłodzienny, бывшій наканунѣ.

Przeszłonocny, бывшій прошлою ночью.

Przeszłorocze, -a, *ср.* прошлый годъ.

Przeszłoroczny, прошлогодній.

Przeszłość, -ści, *ж.* прошедшее, минувшее, прошлость.

Przeszłotygodniowy, бывшій на прошедшей недѣлѣ.

Przeszły, прошедшій, прошлый, минувшій.

Przeszperać, разыскать, изслѣдовать, навести справку, справиться.

Przeszpieg, *см.* **Prześpieg.**

Przeszpiegować, *см.* **Prześpiegować.**

Przeszłychować, скопировать гравюру; || *Стар.* разпродать.

Przeszukać, проискать, перешарить.

Przeszumieć, прошумѣть; || промотаться, прокутить, прогулять.

Przeszyć, Przeszywać, прошить, прошивать; || проколоть, прокалывать, пронзить, пробить на сквозь.

Przeszydzać, насмѣхаться, издѣваться, глумиться.

Przeszydzanie, -nia, *ср.* осмѣяніе, глумленіе.

Przeszyty, прошитый; || проколотый, пронзенный, пробитый насквозь.

Przeszywać, *см.* **Przeszyć.**

Przeszywacz, -a, *м.* стегальщикъ (*ремесленникъ занимающійся стеганіемъ тканей*).

Przeszywaczka, -i, *ж.* стегальщица (*ремесленница занимающаяся стеганіемъ тканей*).

Przeszywanie, -nia, Przeszycie, -cia, *ср.* строчка, стёжка, стеганіе (*матеріи*); || прокалываніе.

Przetaczać, Przetoczyć, перекатывать, перекатить (*бочку съ одного мѣста на другое*); || переливать, перелить; || перетачивать, переточить, острить, точить; || передѣлывать на токарномъ станкѣ.

Przetacznik, -a, *м.* рѣшётникъ (*дѣлающій и продающій рѣшета*); || *Бот.* вероника (*растеніе*).

Przetak, -a, *м.* решето.

Przetańcować, протанцовать.

Przetapiać, Przetopić, растопля́ть, растопить, распускать, распустить, переплавливать, переплавить, переливать, перелить, *см.* **Topić.**

Przetarcie, -cia, *ср.* перетираніе, протираніе, натираніе, трёніе; || отёска, отёсываніе; || прокладываніе (*дороги*).

Przetargować, продать, сбыть съ рукъ.

Przetarnica, -y, *ж.* **Przetarnik, -a,** *м. Бот.* вероника, *см.* **Przetacznik.**

Przetęchnąć, *см.* **Stęchnąć.**

Przetęsknić, протосковать.

Przetknąć, *см.* **Przetykać.**

Przetłoczyć, продавить, продавливать, втиснуть, втискивать.

Przetłuc, Przetłukiwać, перетолочь, истолочь, толочь.

Przetłumaczenie, -nia, *ср.* перевод.

Przetłumaczyć, перевести (*съ одного языка на другой*), *см.* **Tłumaczyć.**

Przeto, потому, поэтому, сего ради, того ради, чего ради, итакъ. **Przetoż, a przeto,** и потому, слѣдовательно. **Przeto iż,** потому что, затѣмъ что....

Przetopić, *см.* **Przetapiać.**

Przetorować, проторить, проложить, пробить (*дорогу*).

Przetrącać, Przetrącić, опрокидывать, опрокинуть, переламывать, переломить, перебивать, перебить; || * перекусить, съѣсть наскоро.

Przetransportowanie, -nia, *ср.* транспортированіе, перевозка.

Przetrawiać, Przetrawić, перева́ривать, переварить (*пищу*); || * промотать, расточить; || проводить, провести (*время*).

Przetrawny, удобосваримый.

Przetrębywać, трубить.

Przetropiać, Przetropić, обыскивать, обыскать, исходить (*весь лѣсъ, всю страну*).

Przetrwać (co), выдержать, переждать, снести, перенести, вытерпѣть, перетерпѣть. **Przetrwać burzę,** переждать бурю; || просуществовать, оставаться, сохраниться. **Piramidy egipskie przetrwały przez wiele wieków,** египетскія пирамиды просуществовали много вѣковъ, сохранились въ продолженіи многихъ вѣковъ; || быть въ силѣ, имѣть силу, дѣйствовать. **To prawo przetrwało dotąd, ото** право остаётся въ силѣ до сихъ поръ, имѣетъ силу.

Przetrwanie, -nia, *ср.* выдержка, перенесеніе, выжиданіе; || прочность; || постоянство, устойчивость, сопротивленіе; || сохраненіе прежней силы.

Przetrwonić, промотать, расточить, растратить.

Przetrząsać, Przetrząsnąć, Przetrząść, перетряхивать, перетряхнуть, перетрясать, перетрясти. **Przetrząsać siano,** перетрясать сѣно. **Febra go przetrzęsła,** лихорадка измучила его. || **Przetrząsać, Przetrząść co,** рыться, перерыть, копаться, перекопать, шарить, обшарить, обыскивать, обыскать.

Przetrzebiać, Przetrzebić, искоренять, искоренить, истреблять, истребить; || вырывать съ корнемъ, ниспровергать; || разчищать, разчистить, прочищать, прочистить. **Przetrzebić drogę przez las,** разчищать дорогу черезъ лѣсъ.

Przetrzeć, *см.* **Przecierać.**

Przetrzepać, перетрепать, выбить, вы-

колоти́ть (*хлысто́мъ пы́ль изъ пла́тья*). || * поколоти́ть, отду́ть, поби́ть, отвали́ть.

Przetrzeźwić, отрезви́ть, протрезви́ть; || **Przetrzeźwić się**, протрезви́ться.

Przetrzymać, Przetrzymywać, продержа́ть, продéрживать, задержа́ть, задéрживать; || просро́чить, просро́чивать.

Przetrzymanie, -nia, *ср.* задéржка; || просро́чка. **Przetrzymanie w posiadaniu**, провладéніе.

Przetułać się, протаска́ться, прошля́ться, проблужда́ть, прослоня́ться, проскита́ться.

Przetwarzać, Przetworzyć, преобразо́вывать, преобразова́ть, превраща́ть, преврати́ть.

Przetwór, -oru, *м.* преобразова́ніе, превращéніе; || передéлка, подпра́вка.

Przetwórca, -y, *м.* преобразова́тель, реформа́торъ.

Przetworny, преобразова́тельный.

Przetyć, разтолстéть, разжирéть.

Przetyczka, -i, *ж.* провёртка. **Przetyczka do zębów**, зубочи́стка. **Przetyczka do uszu**, уховёртка. **Przetyczka do fajki**, про́волока для прочище́нія тру́бки и т. п. || *Артил.* затра́вникъ.

Przetykać, Przetknąć, протыка́ть, проткну́ть, провёртывать, провертéть, прока́лывать, проколо́ть, продéвать, продéть, просо́вывать, просу́нуть; || натка́ть, соткáть (*полóтна*). **Przetknąć nitkę**, продéть ни́тку. **Przetknąć głowę przez kratę**, просу́нуть го́лову че́резъ рéшóтку.

Przetyłość, -ści, *ж.* ожирéніе, излишняя ту́чность, доро́дность.

Przeuczyć, переучи́ть.

Przewabiać, Przewabić, перема́нивать, перемани́ть, сма́нивать, смани́ть.

Przewabiacz, -a, *м.* перема́нщикъ.

Przewąchać, пронюхать, развéдать та́йнымъ о́бразомъ.

Przewaga, -i, *ж.* перевéсъ, преиму́щество, превосхóдство; || влія́ніе (*на кого́*), власть (*надъ кѣмъ*).

Przewał, -u, *м.* напóръ, на́тискъ. **Przewał wielkiego wojska**, на́тискъ большóго вóйска; || *Стар.* ли́вень, проливно́й дождь; || проло́мъ (*въ стѣнѣ*), *см.* **Nawalnica.**

Przewalać, Przewalić, перева́ливать, перевали́ть, переки́дывать, переки́нуть. || **Przewalać się**, перева́ливаться, вали́ться.

Przewalczyć, побéди́ть, преодолéть, побóрóть.

Przewalny, *см.* **Nawalny.**

Przewartować, перебра́ть листы́, перелистова́ть, пробéжа́ть кни́гу.

Przewarzać, Przewarzyć, перева́ривать, перевари́ть.

Przeważać, Przeważyć, перевéшивать, перевéсить; || превосходи́ть, превзойти́, превозмога́ть, превозмóчь, превыша́ть, превы́сить, брать, взять верхъ; || имéть влія́ніе (*на кого́*), имéть власть (*надъ кѣмъ*). || **Przeważać się**, перевéшиваться, перегиба́ться, наклоня́ться (*на другу́ю сто́рону*), потеря́ть равновéсіе. **Przeważać się z kim**, мéряться съ кéмъ си́лою, состяза́ться. || *Стар.* **Przeważyć się na co**, отва́житься на что́; || ошиби́ться въ вéсѣ.

Przeważny, ва́жный, степéнный, значи́тельный, си́льный, могу́чій, имéющій большóй вéсъ; || рѣши́тельный, перевéшивающій, неопровержи́мый.

Przewdziewać, Przewdziać, переодéва́ть, переодéть, перемéня́ть, перемéни́ть (*бѣлье́, пла́тье*).

Przewędrować, переѣзжа́ть, проѣзжа́ть, переправля́ться, проходи́ть, переходи́ть.

Przewędzić, просуши́ть, провéтрить.

Przewekslować, размéня́ть, промéня́ть (*де́ньги*).

Przewiać, *см.* **Przewiewać.**

Przewiązać, Przewiązywać, перевя́зать, перевя́зывать.

Przewiązka, -i, *ж.* перевя́зка.

Przewidywać, Przewidzieć, предви́дéть, предусма́тривать, предусмотрéть.

Przewiędły, завя́дшій.

Przewiedzenie, -nia, *ср.* предвéдéніе; || предвари́тельное позна́ніе (*о чёмъ*).

Przewiedzieć, познáть, узнáть, разузнáть, изслéдовать, развéдать.

Przewielebność, -ści, *ж.* высокопреподóбіе, высокопреосвящéнство (*ти́тулъ митрополи́товъ и архіепи́скоповъ*).

Przewielebny, преосвящéннѣйшій (*имѣющій ти́тулъ высокопреосвящéнства*).

Przewielmożny, всемогу́щій.

Przewiercać (*Стар.* **Przewiertywać, Przewiercić**), провёртывать, провéрчивать, провертéть, просвéрливать, просверли́ть, пробура́вливать, пробура́вить.

Przewiercień, -rtnia, *м. Бот.* кóзья жи́молость (*расте́ніе*).

Przewierutny, отъя́вленный, записно́й, отпéтый. **Przewierutny pijak**, отъя́вленный, го́рькій пья́ница. **Przewierutny głupiec**, набúтый дурáкъ.

Przewierzgać, Przewierzgnąć, переки́дывать, переки́нуть, передёргивать, передёрнуть, перевёртывать, перевернýть, опроки́дывать, опроки́нуть. **Przewierzgnąć kogo przez nogę**, * подши́бить кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać. Przewierzgnąć kogo do siebie**, перемани́ть кого́ къ себѣ, привлéчь, преклони́ть на свою́ сто́рону. **Przewierzgnąć (w co)**, преврати́ть, обрати́ть, преобрази́ть.

Przewieść, Przewieśdź, *см.* **Przewodzić.**

Przewieszczać, предвѣща́ть, предска́зывать.

Przewieszczyciel, -a, *м.* предвѣща́тель, предсказа́тель.

Przewietrzać, Przewietrzyć, провéтривать, провéтрить. || **Przewietrzać się**, про-

вѣ́триваться. **Przewietrzyć się**, освѣжи́ться воздухомъ.

Przewiew, **-u**, *м.* вѣяніе вѣтра, струя́ во́здуха, сквозно́й вѣтеръ.

Przewiewać, **Przewiać**, **Przewionąć**, провѣва́ть, провѣять, продува́ть, проду́ть. **Przewiewać zboże**, вѣять хлѣбъ.

Przewiewacz, **-a**, *м.* вѣятель, вѣяльщикъ.

Przewiewny, находя́щійся на чи́стомъ, на откры́томъ во́здухѣ; || сквозно́й; || скоротѣ́чный, мимолётный.

Przewieźć, *см.* **Przewozić**.

Przewięzistość, **-ści**, *ж.* сжа́тіе, съ у́женіе, перехва́тъ, ущемле́ніе.

Przewięzisty, у́зкій, сжа́тый, ущемлённый.

Przewięzywać, *см.* **Przewiązać**.

Przewijać, **Przewinąć**, **Przewić**, перевива́ть, переви́ть, переплета́ть, переплести́, перевя́зывать, перевяза́ть. **Przewinąć dziecko**, спелена́ть ребёнка. **Przewinąć kogo przez nogę**, *подшиби́ть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. || **Przewijać się**, верте́ться, проходи́ть взадъ и впередъ, мелька́ть, промелькну́ть, снова́ться. || ***Przewinąć się komu przez nogę**, обману́ться, ошиби́ться.

Przewinić, провини́ться.

Przewinienie, **-nia**, *ср.* вина́, вино́вность, просту́покъ, преступленіе. **Przewinienie leśne**, нарушéніе лѣсны́хъ пра́вилъ.

Przewładny, преоблада́ющій, могу́щественный, власти́тельный.

Przewlekać, **Przewłoczyć**, **Przewlec**, **Przewłaczać**, провола́кивать, проволочи́ть, прота́скивать, протащи́ть прета́скивать, перетащи́ть; || продѣва́ть (*ни́тку*), нанизывать (*бу́сы*); || протя́гивать, протяну́ть; || переодѣ́вать, переоде́ть (*въ другое пла́тье*). **Przewlec**, **Przewłóczyć rolę**, борони́ть, бороновать. **Przewlec wojnę**, продолжи́ть войну́, продли́ть. **Przewlekać**, **Przewłóczyć sprawę**, отлага́ть, отложи́ть, отсро́чивать дѣло. **Przewlekać sznurkiem**, прошнурóвывать. **Przewlekać wyrazy**, растя́гивать слова́. || **Przewlekać się**, протя́гиваться, протяну́ться, откла́дываться; || переодѣ́ваться; || слоня́ться, таска́ться (*съ мѣста на мѣсто*). *Посл.* **Co się przewlecze, to nie uciecze**, ти́ше е́дешь, да́льше бу́дешь.

Przewlekły, продолжи́тельный, медли́тельный, мѣшкотный, непрово́рный, копотли́вый.

Przewłoczny, долготерпѣли́вый; || выжида́тельный, ме́дленный.

Przewłóczyciel, **-a**, *м.* медли́тель.

Przewłoka, **-i**, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, промедле́ніе, замедле́ніе, отлага́тельство, остано́вка.

Przewód, **-odu**, *м.* прово́дъ, проведе́жаніе; || направле́ніе пути́; веде́ніе (*дѣла*), произво́дство, управле́ніе, распоряже́ніе; || *Стар.* предводи́тельство; || **Przewód swego**, настоя́ніе на своёмъ; || *Стар.* **Przewód prawny**, произво́дство и́ска, тя́жба; || *Стар.* подво́да (*телѣга съ лошадьми́ и проводнико́мъ*); || *Анат.* кана́лъ.

Przewodca, **Przewódzca**, **-y**, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ, предводи́тель, путеводи́тель, *см.* **Przewodnik**.

Przewodni, **Przewodny**, путево́дный, руководи́тельный, сопровожда́ющій. **Przewodna niedziela**, Ѳоминó воскресéнье, пéрвое воскресéнье пóслѣ прáздника Пáсхи.

Przewodnia, **-dni**, *ж.* руково́дство, предводи́тельство, указа́ніе, наставле́ніе.

Przewodnica, **-y**, *употребительнѣе:* **Przewodniczka**, **-i**, *ж.* предводи́тельница, руководи́тельница, проводни́ца.

Przewodnictwo, **-a**, *ср.* предводи́тельство, руково́дство; || наставле́ніе.

Przewodniczący, первопрису́тствующій, предсѣда́тельствующій.

Przewodniczenie, **-nia**, *ср.* руководи́тельство; || предсѣда́тельство.

Przewodniczka, *см.* **Przewodnica**.

Przewodniczy, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный, путево́дный.

Przewodniczyć, предводи́тельствовать, управля́ть, руководи́ть, руково́дствовать, наставля́ть, провожа́ть, ука́зывать доро́гу.

Przewodnik, **-a**, *м.* проводни́къ, путеводи́тель; || наста́вникъ, руководи́тель; || руково́дство (*заглавіе нѣкоторыхъ книгъ*); || путеводи́тель, путеуказа́тель, доро́жникъ; || *Физ.* проводни́къ (*электричества*).

Przewodny, *см.* **Przewodni**.

Przewodzić, предводи́тельствовать, кома́ндовать; || распоряжа́ться кѣмъ, гру́бо съ кѣмъ обходи́ться; || **Przewieść**, перевести́, провести́, переводи́ть.

Przewora, **Przeworzyna**, **Przywora**, **-y**, *ж.* сто́йло (*въ конюшнѣ*), отгоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przepierzenie**.

Przewóz, **-ozu**, *м.* перево́зъ, перепра́ва (*черезъ рѣку*); || перево́зка, во́зка, транспо́ртъ; || переѣздъ.

Przewożący, **-ego**, *м.* во́зчикъ. **Przewożący ziemią i wodą**, во́зчикъ по сухо́му и во́дному пути́.

Przewozić, **Przewieźć**, перевози́ть, перевезти́, провози́ть, провезти́. || **Przewozić się**, **Przewieźć się**, переѣзжа́ть, перевози́ться, переправля́ться,

Przewozisko, **-a**, *ср.* ста́рый, него́дный паро́мъ.

Przewoźniczy, принадлежа́щій перево́щику.

Przewoźnik, **-a**, *м.* перево́щикъ, паро́мщикъ.

Przewoźny, прово́зный, грани́чный; || контраба́ндный.

Przewozowy, перево́зный, прово́зный, транзи́тный. **Handel przewozowy**, транзи́тная торго́вля.

Przewracać, Przewrócić, переворáчивать, переворотúть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть; || перемёшивать, перемёшать, перепýтывать, перепýтать; || перевёртывать вверхъ дномъ, вверхъ ногáми. **Przewracać stronice książki,** переворáчивать страни́цы кни́ги. **Przewracać oczy,** *или* **Przewracać oczyma,** ворóчать, поводúть глазáми. **Przewracać kozły, koziołki,** кувыркáться. || **Przewracać się, Przewrócić się,** опрокúдываться, опрокúнуться, пáдать, упáсть, ворóчаться, переворáчиваться, переворотúться, повёртываться, повернýться, **Powóz się przewrócił,** повóзка опрокúнулась. **Przewróciło mu się w głowie,** онъ помёшáлся, съ умá сошёлъ.

Przewrótciel, -a, *м. см.* **Obalacz, Wywrótciciel.**

Przewrót, -otu, *м.* разстрóйство, безпорáдокъ, упáдокъ. **Przewrót w głowie,** разстрóйство умá, помёшáтельство.

Przewrotnie, злóбно, лукáво; || извращённо.

Przewrotnik, -a, *м.* развráтникъ, нечестúвецъ.

Przewrotność, -ści, *ж.* развращённость, испóрченность; || извращённость (*понятий*).

Przewrotny, развráтный, развращённый, испóрченный; || извращённый.

Przewrzaskiwać, покрúкивать.

Przewrzeszczeć, перекричáть.

Przewyborność, -ści, *ж.* совершéнство, превосхóдство.

Przewyborny, совершённый, превосхóдный, отбóрный, отмённый.

Przewyżka, -i, *ж.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || *Мат.* рáзность (*двухъ чúселъ*).

Przewyższać, Przewyższyć, превышáть, превúсить, превосходúть, превзойтú, брать, одéрживать верхъ.

Przez, чрезъ, чéрезъ, сквозь, изъ, въ, по, съ. **Wejść przez wyłom,** войтú чéрезъ проломъ. **Przez zimę, Przez lato i t. d.,** въ течéніе зимы́, въ течéніе лéта и т. д. **Iść przez las,** итти́ чéрезъ лѣсъ. **Zrobić co przez grzeczność,** сдѣлать что-либо изъ учтúвости. **Posłać list przez pocztę, przez posłańca,** послáть письмó по пóчтѣ, съ разсы́льнымъ, съ комиссіонéромъ. **Wyrzucić przez okno,** выбросить въ окнó, *или* за окнó. **Patrzeć przez szpary,** смотрéть сквозь пáльцы. **Przez nos mówić,** говорúть въ носъ, гнусúть. **Nie czyń przez drugich, co sam przez siebie uczynić możesz,** не дѣлай посрéдствомъ другúхъ того, что мóжешь самъ сдѣлать. **Przez nieuwagę,** ненарóчно, безъ умы́сла, по ошúбкѣ. **Przez cały rok,** во весь годъ. **Przez wzgląd,** изъ уваженія, во уваженіе. **Przez siebie, Przez się,** самъ собóю, самъ по себѣ, непосрéдственно. **Uważać rzecz przez się,** разсмáтривать предмéтъ самъ по себѣ, непосрéдственно. **To przez się jasno,** э́то самó собóю я́сно. **Czynić co przez się,** дѣлать что́-либо непосрéдственно, дѣлать самомý. **Rozumie się samo przez się,** самó собóю разумéется. || *Стар.* вм Bez (безъ). **Przez przyczyny,** безъ причúны. **Przez gniewu,** безъ гнѣва.

Przeżąć, *см.* **Przeżymać.**

Przezacny, достоуважáемый, достóйный; || знаменúтый, слáвный, прослáвленный.

Przezdroże, -a, *ср. Стар.* продолженіе путú, врéмя проведённое въ дорóгѣ.

Przezdroźnie, *Стар.* по дорóгѣ, вдоль дорóги.

Przezdrożny, находя́щійся поперёгъ дорóги, положенный на дорóгѣ.

Przeżeglować, переплы́ть, переплывáть, приплы́ть, приплывáть (*на кораблѣ*).

Przeżegnać, Przeżegnać się, *см.* **Żegnać, Żegnać się.**

Przeżegnanie, *см.* **Żegnanie.**

Przezeń (сокращ. **Przez niego, Przez nią**), чéрезъ негó, чéрезъ неё, имъ, éю.

Przeżerać, Przeźreć, пожирáть, пожрáть.

Przeziębić się, простудúться.

Przeziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Przeziębnąć, прозя́бнуть, чýвствовать озноóбъ.

Przezierać, Przejrzeć, прозирáть, прозрѣть; || предусмáтривать, предусмотрѣть; || обозрѣвáть, обозрѣть. пересмáтривать, пересмотрѣть; || проникáть взглядóмъ. || **Przezierać się,** глядéться (*въ зéркаль*), *см.* **Przeglądać.**

Przezieracz, -a, *м.* обозрѣвáтель.

Przezim, -u, *м.* **Przezima, -y,** *ж.* зúмнее врéмя; || *Воен.* зимóвка, зимовáніе.

Przezimować, прозимовáть; || продержáть, прокормúть во врéмя зимы́.

Przezmian, -u, *м.* безмéнъ; || *Морс.* контáрь.

Przeznaczać, Przeznaczyć, назначáть, назнáчить, предназначáть, предназнáчить; || означáть, предзнаменовáть, предвѣщáть **Ten przypadek nic dobrego nie przeznacza,** э́тотъ слýчай ничегó хорóшаго не предвѣщáетъ. **Przeznaczył te pieniądze na kupno domu,** онъ предназнáчилъ э́ти дéньги на покýпку дóма.

Przeznaczenie, -nia, *ср.* предназначéніе, жрéбій, ýчасть, удѣлъ, судьбá предопредѣлéніе; || назначéніе; || *Богосл.* предопредѣлéніе Бóжіе.

Przeznaczony, назнáченный, предназнáченный, опредѣлённый. **Przeznaczona pensja,** опредѣлённое жáлованіе. **Stawić się na czas przeznaczony,** явúться въ назнáченное врéмя.

Przeznocny, продолжа́вшійся, происходи́вшій во всю ночь.

Przezór, -oru, *м. Стар.* недосмо́тръ, потво́рство, послабле́ніе, побла́жка; || *см.* **Przezorność.**

Przezornie, предусмотри́тельно.

Przezorność, -ści, *ж.* прозо́рливость, предусмотри́тельность, проница́тельность; || осмотри́тельность.

Przezorny, прозо́рливый, предусмотри́тельный, проница́тельный; || осмотри́тельный; || прозра́чный. **Przezorna polityka**, предусмотри́тельная поли́тика. **Umysł przezorny**, проница́тельный умъ. **Strumień przezorny**, прозра́чный ручей́, *см.* **Przezroczysty.**

Przezrocze, -a, *ср.* небоскло́нъ, кругово́ръ, возду́шное простра́нство.

Przezroczny, двухгоди́чный, двугоди́чный.

Przezroczysto, Przezroczo, прозра́чно.

Przezroczystość, -ści, *ж.* прозра́чность.

Przezroczysty, прозра́чный, сквозни́стый.

Przeźrzeć, Przejrzeć, Przeźrzewać, Przejrzewać, перезрѣ́ть, перезрѣва́ть; || *см.* **Przeźerać**; || *см.* **Przeglądać, Przezierać.**

Przezuwać, Przezuć, снима́ть о́бувь, разува́ть, разу́ть; || **Przezuwać się, Przezuć się**, разува́ться, разу́ться, вновь обува́ться, обу́ться.

Przeżuwać, Przeżuć, пережёвывать, пережева́ть.

Przeżuwacz, -a, *м.* живо́тное отрыга́ющее жва́чку, жва́чное живо́тное, жва́чникъ; || зеленобрю́шка (*рыба*).

Przeżuwający, отрыга́ющій жва́чку, жвачно-жующій.

Przeżuwanie, -nia, *ср.* жва́чка.

Przezwisko, -a, *ср.* и́мя, назва́ніе; || фами́лія, *см.* **Nazwisko**, фами́льное прозва́ніе; || прозва́ніе, про́звище. **Wilhelm przezwiskiem Podbiciel**, Вильге́льмъ про́званный Завоева́телемъ.

Przezwyciężać, Przezwyciężyć, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолѣва́ть, преодоле́ть, одолѣва́ть, одоле́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть.

Przeżyć, Przeżywać, прожи́ть, прожива́ть, пережи́ть, переживать. **Przeżyć wiek długi**, прожи́ть до́лгіе го́ды. **Nie przeżyje trzydziestu lat**, онъ не проживётъ бо́лѣе тридцати́ лѣтъ. **Który drugiego przeżyje**, кто кого́ переживётъ? **Przeżywa dziesięć tysięcy rubli rocznie**, онъ проживаетъ де́сять ты́сячъ рубле́й ежего́дно.

Przeżycie, -cia, *ср.* прожи́тіе, прожи́токъ, содержа́ніе, прокормле́ніе, продово́льствіе, *см.* **Utrzymanie**; || прожи́тіе. **Po przeżyciu siedmiu lat w niewoli**, прожи́вши семь лѣтъ въ плѣну́; || *Юрид.* пережи́въ. **Domniemane przeżycie**, предположе́ніе о томъ кто кого́ переживётъ.

Przeżymać, Przeżąć, выжима́ть, вы́жать; || * вынужда́ть, вымога́ть де́ньги, притѣсня́ть, выжима́ть сокъ изъ кого́; || удруча́ть. **Ból mię przeżyma**, скорбь удруча́етъ меня́, стѣсня́етъ мнѣ се́рдце.

Przezywać, Przezwać, называ́ть, назва́ть, прозыва́ть, прозва́ть, именова́ть. **Przezywać się**, переимено́вываться, перемѣня́ть себѣ и́мя; || перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га.

Przeżywać, *см.* **Przeżyć.**

Przeżywić, прокорми́ть.

Przód, -odu, *м.* перёдъ, пере́дняя часть. **Przód okrętu**, носъ (*у корабля*). **Przód domu**, лицева́я, пере́дняя сторона́ до́ма, фаса́дъ. **Przód u wozu, u powozu**, перед къ у во́за, пере́днее ме́сто у экипа́жа; || сни́ца (*куда́ вкла́дывается ды́шло*). **Stać przodem do kogo**, стоя́ть лицо́мъ къ кому́. **Iść przodem**, идти́ впереди́, *см.* **Naprzód, Wprzód.**

Przodek, -dka, *м.* пре́докъ (*мн.* **Przodkowie**, пре́дки); || **Przodek, -dku**, *м.* перёдъ, пере́дняя часть, *см.* **Przód**; || * первѐнство, предпочтѐніе, преиму́щество. **O przodek walczyć z kim**, спо́рить съ кѣмъ за первѐнство. **Dać komu przodek**, отда́ть кому́ преиму́щество, предпочтѐніе; || *Стар.* нача́ло. || *Горн.* **Przodek, Ort, забо́й.**

Przodkar, -a, -u, *м.* **Przodkara, -y**, *ж.* передо́къ (*у экипа́жей и полевы́хъ ору́дій*).

Przodkować (*Стар.* **Przodować**), идти́ впереди́; || первѐнствовать. **Przodkować w tańcu**, распоряжа́ться та́нцами; || **Przodkować komu** *или* **przed innymi, przed wszystkimi**, быть вы́ше, превыша́ть, превосходи́ть (*кого́, другихъ всѣхъ*), отлича́ться (*предъ кѣмъ*), первѐнствовать, опереживать, опереди́ть (*кого́*). **Chciałby wszędzie przodkować**, онъ хотѣлъ бы вездѣ́ быть пе́рвымъ, быть вы́ше всѣхъ.

Przodkowny, *Стар.* гла́вный, передово́й.

Przodkowy, передко́вый.

Przodowy, пере́дній, передово́й.

Prztyk, Pstryk, -u, Prztyczek, Pstryczek, -czka, *м.* **Prztyczka, Pstryczka, -i**, *ж.* щелчо́къ. **Dać prztyczka w nos**, дать щелчо́къ по́ носу, *см.* **Szczutek.** || **Prztyk, Pstryk**, *Межд.* щёлкъ (*звукъ отъ ударе́нія па́льцевъ о па́льцы*); || вспы́шка (*дѣйствіе по́рохомъ на вспы́шничекъ*); || осѣчка (*ружья́*); || **Pstryk, Pstryk!** (*Межд.* отъ глаго́ла **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть).

Prztykać, Pstrykać, Prztyknąć, Pstryknąć, щёлкать па́льцами, дава́ть щелчки́; || дава́ть вспы́шку, дѣ́лать осѣчку, осѣка́ться (*о ружьѣ*); || **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть. || **Prztykać się, Pstrykać się**, руга́ться, брани́ться, перебра́ниваться.

Przy, *Предл.* при, близъ, вблизи́, по́длѣ, во́злѣ, подъ. у, въ, на, за, съ, со. **Mieszkać przy kościele, tuż przy kościele**, жить

по́длѣ це́ркви, по́длѣ са́мой це́ркви. **Przy stole była mowa.** .. за столо́мъ былъ разгово́ръ, была́ рѣчь.... **Siedzieć przy stole,** сидѣ́ть за столо́мъ. **Siedzieć przy ogniu,** сидѣ́ть у огня́. **Siedzieć przy kominku,** сидѣ́ть пе́редъ ками́номъ. **Siedzieć przy oknie,** сидѣ́ть у окна́. **Usiądź przy mnie,** сядь по́длѣ, во́злѣ меня́. **Zachować kogo przy życiu,** сохрани́ть кому́ жизнь, спасти́ чью жизнь. **Przy końcu,** въ концѣ́, на концѣ́. **Przy końcu zimy,** въ концѣ́ зимы́. **Jużem przy końcu,** я уже́ ока́нчиваю, сейча́съ око́нчу. **Śpiewać przy robocie,** пѣ́ть за рабо́тою, во вре́мя рабо́ты. **Przy podanéj sposobności,** при удо́бномъ слу́чаѣ. **Przy świadkach,** при свидѣ́теляхъ. **Rzecz stała się przy nas, przy ludziach,** дѣ́ло произошло́ при на́съ, въ нашемъ прису́тствіи, при лю́дяхъ. **Być przy żniwie,** находи́ться, прису́тствовать во вре́мя жа́твы. **Poseł przy dworze berlińskim,** посла́нникъ при Берли́нскомъ дворѣ́. **Być przy dworze,** находи́ться при дворѣ́. **Śpiewać przy fortepjanie,** пѣ́ть подъ форте-піа́но, съ акомпанеме́нтомъ на форте-піа́но. **Przy boskiéj pomocy,** при по́мощи Бо́жіей. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́вымъ, по́льзоваться здоро́вьемъ. **Jest przy pieniądzach,** онъ при де́ньгахъ, у него́ есть де́ньги. **Być przy rozumie,** быть въ своёмъ умѣ́. **Być przy zdrowych zmysłach,** сохрани́ть здра́вый умъ, не потеря́ть разсу́дка. **Czém są twoje nieszczęścia przy moich?** что́ зна́чатъ твои́ несча́стія въ сравне́ніи съ мои́ми? **Przy wytrwałości wszystkiego dokazać można,** терпѣ́ніемъ всего́ мо́жно дости́гнуть. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о же́нщинѣ*). **Stać przy czém, obstawać przy czém,** стоя́ть за что́, защища́ть что́. **Stoję przy prawdzie,** я стою́ за пра́вду. **Niech to zostanie przy tobie,** оста́вь э́то при себѣ́, сохрани́ э́то про себя́, не разглаша́й, не говори́ никому́.

Przyaresztować, задержа́ть, арестова́ть, наложи́ть запреще́ніе, аре́стъ. **Przyaresztować majątek dłużnika,** задержа́ть имѣ́ніе должника́ *или* наложи́ть запреще́ніе на имѣ́ніе. **Przyaresztować winowajcę,** арестова́ть, взять подъ стра́жу престу́пника.

Przyaresztowanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, взя́тіе подъ стра́жу; || задержа́ніе, наложе́ніе запреще́нія.

Przybaczyć, *Стар.* припо́мнить, *см.* **Przypominać.**

Przybawiać, Przybawić, прибавля́ть, приба́вить, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, нажива́ть, нажи́ть. || **Przybawiać do siebie,** привлека́ть къ себѣ́, *см.* **Przywabiać** || **Przybawiać się (czego),** *см.* **Nabawiać się.**

Przybeczeć, поплати́ться, потерпѣ́ть.

Przybić, *см.* **Przybijać.**

Przybiec, Przybiedz, Przybiegać, прибѣжа́ть, прибѣга́ть, поспѣши́ть, поспѣ́шать.

Przybierać, Przybrać, прибира́ть, прибра́ть, подбира́ть, подобра́ть, избира́ть, избра́ть, принима́ть, приня́ть. **Przybrać sobie przyjaciela,** избра́ть себѣ́ дру́га. **Przybrać kogo za syna,** усынови́ть, приня́ть вмѣ́сто сы́на. **Przybrać kogo za córkę,** приня́ть вмѣ́сто до́чери; || убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть. **Wiosna przybrała ziemię w zieloność i kwiaty,** весна́ убрала́ зе́млю зе́ленью и цвѣта́ми; || брать, принима́ть на себя́. **Przybierać postawę wesołą,** принима́ть на себя́ весёлый видъ. || **Przybrać konia,** надѣ́ть сбру́ю на ло́шадь; || прибыва́ть, прибавля́ться, поднима́ться, возвы́ситься. **Rzeka przybrała,** вода́ въ рѣкѣ́ поднялась, возвы́силась. || **Przybierać się, Przybrać się,** приготавливаться, приготовиться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || убира́ться, убра́ться, наряжа́ться, наряди́ться.

Przybieranie, -nia, *ср.* прибира́ніе, подбира́ніе, избира́ніе; || убира́ніе, украше́ніе; || приня́тіе. || **Przybieranie deputatów,** приглаше́ніе депута́товъ.

Przybijać, Przybić, прибива́ть, приби́ть. **Przybijać deski,** прибива́ть до́ски. **Przybić nabój, ładunek,** припы́живать, прибива́ть заря́дъ. **Przybijać co komu (na licytacji),** оста́вить что́ за кѣ́мъ на публи́чныхъ торга́хъ. **Przybijać do brzegu,** причаливать, приставать, приплывать къ бе́регу.

Przybijaczka, -i, *ж.* бёрдо (*ткацкое*).

Przybijanie, -nia, *ср.* прибива́ніе. **Przybijanie do brzegu,** причаливаніе къ бе́регу.

Przybiór, -oru, *м.* наря́дъ, убо́ръ, убра́нство; || припра́ва (*кушанья*). **Przybiór na konia,** ко́нская сбру́я, шо́ры, у́пряжь.

Przybitka, -i, *ж. Воен.* пыжъ (*для прибива́нія заря́да*).

Przybity, пригвождённый, приби́тый гвозда́ми.

Przybłąkać się, приставать, приста́ть, привяза́ться, присоедини́ться, сле́довать за кѣ́мъ либо.

Przyblaknąć, поблѣдне́ть, потускне́ть; || полиня́ть, вы́цвѣсть.

Przybliżać, Przybliżyć, приближа́ть, прибли́зить, придвига́ть, придви́нуть. || **Przybliżać się, Przybliżyć się,** приближа́ться, прибли́зиться, придвига́ться, придви́нуться.

Przybliżanie, Przybliżenie, -nia, *ср.* приближе́ніе, сближе́ніе; || приблизи́тельность. **Przez przybliżenie,** приблизи́тельно.

Przybłotny, приболо́тный.

Przyboczny, приближённый, довѣ́ренный, ближа́йшій. **Kancelarja przyboczna namiestnika,** со́бственная канцеля́рія намѣ́стника.

Przyboleć, огорчи́ться.

Przybór, -oru, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przybory, -ów**, сбо́ры, приготовле́нія; || снаря́дъ, прибо́ръ. **Przybory myśliwskie**, охо́тничьи снаря́ды, принадле́жности.

Przybrać, *см.* **Przybierać**.

Przybrany, при́нятый въ това́рищество, това́рищъ въ торго́вомъ о́бществѣ; || усыновлённый; || пріобще́нный, о́бщникъ (*о́бщества*); || заи́мствованный, чужо́й, вы́мышленный. **Pod nazwiskiem przybranem**, подъ чужи́мъ, вы́мышленнымъ и́менемъ.

Przybrudzić, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть немно́го.

Przybrzeże, -a, *ср*, побере́жье.

Przybrzeżny, прибре́жный.

Przybudować, пристро́ить, надстро́ить.

Przybus, -u, *м. Бот.* рѣчно́й хвощъ.

Przybyć, *см.* **Przybywać**.

Przybycie, -cia, *ср.* прираще́ніе, увели́ченіе; || прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣздъ; || *Юрид.* прираще́ніе **Prawo przybycia z przychodów**, пра́во приращенія по отноше́ніямъ къ иму́ществамъ.

Przybyły, прибы́лый, прибы́вшій, пріѣхавшій, прише́дшій, дошедшій; || наступи́вшій, наста́вшій; || приращённый, увели́ченный, умно́женный.

Przybysz, -a, Przybylec, -lca, Przybyciel, -clna, *м.* прише́лецъ, пришле́цъ, иноземецъ, чужезе́мецъ, чужестра́нецъ. || **Przybycień**, приба́вочный день къ Февралю́ мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ, приба́вочная луна́ чрезъ ка́ждые три года; високо́сный годъ.

Przybyszowy, чужестра́нный, при́шлый; || приба́вочный, вста́вочный; || високо́сный (*годъ*).

Przybyt, -u, *м.* прибы́тіе, прихо́дъ, пріѣздъ. || **Przybytek, -tku**, *м.* прираще́ніе, пріумноже́ніе, нараста́ніе, при́быль, приба́вка.

Przybytek, -tku, *м.* жили́ще, пребыва́ніе. || **Przybytek w trzodzie**, *Библ.* сѣнь, ски́нія, Свята́я Святы́хъ. **Przybytek Pański**, ски́нія завѣта. || *Посл.* **Od przybytku głowa nie boli**, запа́съ бѣды́ не дѣлаетъ, ли́шнее не бѣда́, чѣмъ бо́льше, тѣмъ лу́чше.

Przybywać, Przybyć, прибыва́ть, прибы́ть, пробавля́ться, прибавиться, увели́чиваться, увели́читься; || поспѣша́ть, поспѣши́ть; || пріѣзжа́ть, пріѣхать, прибыва́ть, прибы́ть. **Przybyć komu na pomoc**, поспѣши́ть, поспѣть къ кому́ на по́мощь. **Dnia przybywa**, **дни прибыва́ютъ**, увеличи́ваются.

Przybywanie, -nia, Przybycie, -cia, *ср.* прибыва́ніе, прираще́ніе, прибавле́ніе, увели́ченіе. **Przybywanie wody**, прибыва́ніе воды́; || прибы́тіе, прише́ствіе, прихо́дъ; || привозъ (*товаровъ*).

Przychciwy, Przychciwszy, жа́денькій.

Przychęcać, Przychęcić, пріохо́чивать, пріохо́тить.

Przychód, -u, *м.* прихо́дъ. **Przychód i rozchód**, прихо́дъ и расхо́дъ.

Przychodni, посторо́нній, чужо́й, при́шлый, иностра́нный, иноземный, чужестра́нный.

Przychodowy, прихо́дный.

Przychodzenie, -nia, Przyjście, -ścia, *ср*, прише́ствіе, прихо́дъ, прибы́тіе, пріѣздъ. **Przyjście Messjasza**, прише́ствіе Мессіи. **Przyjście na świat**, рожде́ніе, появле́ніе на свѣтъ.

Przychodzić, Przyjść, приходи́ть, притти́; || доходи́ть, достига́ть. **Przyjść do czego**, дости́гнуть чего́. **Przyjść do władzy**, дости́гнуть вла́сти. **Przyszło mi na myśl**, мнѣ пришло́, вбрело́ на умъ, на мысль, въ го́лову. **Przyjść do siebie**, притти́ въ себя́, собра́ться съ ду́хомъ, очну́ться, образу́миться. **Przyjść do zdrowia**, вы́здоровѣть, попра́вить своё здоро́вье. **Przyjść do siebie po chorobie**, опра́виться по́слѣ боле́зни. **Zkąd ci to do głowy przyszło**, что́ это тебѣ вздума́лось, что́ ты э́то вы́думалъ? **Wszystko z czasem przychodzi**, вре́мя всё преодолѣва́етъ. **Nigdy do tego nie przyjdzie**, э́тому никогда́ не быва́ть. **Przyjść do lat**, дости́гнуть совершённаго во́зраста. **Przychodzić do ubóstwa**, притти́ въ упа́докъ, обнища́ть. **Przychodzić do rozumu**, взя́ться за у́мъ, оду́маться, образу́миться! **Przychodzić, Przyjść na co**, доводи́ть, довести́ себя́, впада́ть, впасть. **Przyjść na pośmiewisko**, стать, сдѣлаться смѣшны́мъ. **Przyjść na wzgardę**, быть въ презрѣніи (*у людей*).

Przychodzień, -dnia, *м.* прише́лецъ, стра́нникъ.

Przychować, Przychowywać, вы́кормить, выка́рмливать, развести́, разводи́ть, плоди́ть (*скоти́ну*).

Przychówek, -wku, *м.* приплодъ, прираще́ніе (*скоти́ны*).

Przychudszy, ху́денькій, худоща́вый, сухопа́рый.

Przychutniwać (komu), *Стар.* одобря́ть, хвали́ть.

Przychwalać, Przychwalić, восхваля́ть.

Przychwycić, прихвати́ть, захвати́ть.

Przychylać, Przychylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || склоня́ть, склони́ть, располага́ть, расположи́ть. **Przychylić ku sobie czyje serce**, расположи́ть кого́ къ себѣ. || **Przychylać się**, наклоня́ться; || снисходи́ть, соглаша́ться на что́. **Przychylać się do pokoju**, склоня́ться къ ми́ру. **Przychylić się do czyjego zdania**, приста́ть, присоедини́ться къ чьему́ мнѣнію

Przychylenie się, -nia się, *ср.* **согла́сіе Przychylenie się do prośby**, согла́сіе на про́сьбу.

Przychylność, -ści, *ж.* благосклóнность, снисходúтельность, доброжелáтельство, благорасположéніе.

Przychylny, благопріáтный, благосклóнный, снисходúтельный; || попýтный (*вѣтеръ*).

Przyciąć, *см.* **Przycinać.**

Przyciągać, Przyciągnąć, притя́гивать, притянýть, привлекáть, привлéчь, притáскивать, притащúть. **Magnes przyciąga żelazo,** магни́тъ притя́гиваетъ желѣзо. **Przyciągać kogo do siebie,** привлекáть кого́ къ себѣ; || стя́гивать, стянýть. **Przyciągać popręgi,** стя́гивать подпрýги. || **Przyciągać (dokąd),** подвигáться, приближáться, подходúть, выступáть.

Przyciągający, притягáтельный. **Siła przyciągająca,** притягáтельная сúла; || привлекáтельный, плѣни́тельный. **Piękność przyciągająca,** плѣни́тельная красотá.

Przyciąganie, Przyciągnienie, -nia, *ср. физ.* притяженіе; || приманка, привлекáтельность, плѣни́тельность.

Przyciaśniejszy, Przyciasny, съ ýженный, немнóго ýзкій.

Przycięcie, -cia, *ср. см.* **Przycinanie.**

Przyciekać, Przyciec, приливáть, приплы́ть; || *Стар.* притекáть, притéчь. || *Безлич.* **To mu jeszcze nie przyciekło,** э́то ещé дáромъ не пройдётъ емý.

Przyciemniejszy, Przyciemny, тёмненькій.

Przycieńczyć, заостри́ть, утони́ть.

Przycieniać, Przycienić, пріосѣни́ть, отѣни́ть, покры́ть тѣнью.

Przycier, -u, Przycierek, -rka, *м.* мочúльный чанъ (*для сóлода*).

Przycierać, Przytrzeć, стирáть, стереть, вытирáть, вы́тереть; || ссадúть, ссадни́ть. **Przycierać na kogo,** напирáть, наступáть, нападáть.

Przycierpieć (czego), потерпѣ́ть, претерпѣ́ть (*что́*).

Przycieś, -si, *ж. Плотн.* перевóдина, бáлка, бревнó, брусъ; || подкладúна, основáніе, оснóва.

Przyciesać, Przyciosać, Przyciosywać, притесáть, притёсывать.

Przyciesanie, -nia, *ср.* притёска. **Przyciesanie krawędzi,** притёска крóмокъ.

Przycięty, надрѣ́занный, подрѣ́занный; || сжáтый, стúснутый (*роть, гýбы*).

Przycinać, Przyciąć, подрѣ́зывать, подрѣ́зать; обрѣ́зывать, обрѣ́зать. || * **Przycinać komu,** язвúть словáми, говорúть кóлкости, язвúть, колóть словáми (*кого́*).

Przycinanie, -nia, *ср.* надрѣ́зываніе, обрѣ́зываніе. **Przycięcie,** -cia, *ср.* надрѣ́зъ. || * **Przycinanie komu,** кóлкое слóво, кóлкость.

Przycinek, -nku, *м.* кóлкое, язви́тельное слóво, острóта.

Przycioska, -i, *ж. Плотн.* порóгъ, поперёчный брусъ у двери́.

Przycisk, -u, *м.* нáтискъ, сжимáніе, сдавлéніе; || ударéніе, знакъ ударéнія (*надъ слóвомъ*), тонúческое ударéніе.

Przyciskać, Przycisnąć, прижимáть, прижáть, придáвливать, придáвить, притúскивать, притúснуть; || * угнетáть, утѣснáть, удручáть. **Boleść go przyciska,** скорбь егó удручáетъ.

Przyciskanie, -nia, Przyciśnięcie, -cia, *ср.* прижимáніе, сжáтіе, прижáтіе, давлéніе.

Przyćmić, помрачúть, затемни́ть, затми́ть.

Przyćmienie, -nia, *ср.* помрачéніе, потемнѣ́ніе.

Przycukrować, подсластúть, насáхарить.

Przycumować, причáлить, привязáть причáлъ.

Przyćwiczać, Przyćwiczyć, пріучáть, пріучúть, повáживать, повáдить, привáживать, привáдить.

Przyczajać, Przyczaić, скрывáть, скрыть, утáивать, утаúть. || **Przyczajać się, Przyczaić się,** скрывáться, скры́ться, притаúться, спря́таться.

Przyczepiać, Przyczepić, привúзывать, привязáть, прицѣпля́ть, прицѣпи́ть; || прикáлывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить; || задѣвáть, задѣ́ть. **Przyczepić szpilką,** приколóть булáвкою. || **Przyczepiać się, Przyczepić się,** привúзываться, привязáться, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться, прикáлываться, приколóться, пришпúливаться, пришпúлиться.

Przyczepka, -i, *ж.* подвѣ́ска (*къ чему́*); || статья́, оговóрка (*въ пúсьменномъ áктѣ*); || придúрка, ссóра.

Przyczepny, подвѣ́сный, || придúрчивый, привúзчивый, склóнный къ ссóрѣ.

Przyczerniejszy, черновáтый.

Przyczerwieńszy, красновáтый.

Przyczesać, причесáть.

Przyczęszczać, учащáть.

Przyczołek, -łku, *м. Архит.* фронтóнъ, щипéцъ, вы́шка, вéрхняя часть дóма; || устóй (*путепровóда*); || *Артил.* фасъ бастіóна.

Przyczołgać się, приползти́.

Przyczyna, -y, *ж.* причúна, пóводъ, винá.

Przyczyńca, -y, *м.* виновникъ, зачúнщикъ; || заступникъ, ходáтай. **Być czyim przyczyńcą u kogo,** быть чьимъ заступникомъ. ходáтаемъ пéредъ кѣмъ.

Przyczynek, -nku, *м.* приращéніе, прибáвка, прúбыль.

Przyczyniać, Przyczynić, придавáть; придáть, прилагáть, приложúть, прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить; || присоединя́ть, присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się, Przyczynić się,** содѣйствовать, способствовать. || **Przyczyniać się**

(za kim), ходáйствовать, хлопотáть, вступáться, заступáться (*за кого*).

Przyczynienie, -nia *и* **Przyczynienie się, -nia się**, *ср.* ходáтайство, содéйствіе.

Przyczynka, -i, *ж.* (*Умен.* слова **Przyczyna**), малéйшая причúна, малéйшій повóдъ.

Przyczynny, способствующій, содéйствующій, ходáтайствующій, застýпническій, предстáтельствующій; || рекомендáтельный. **List przyczynny**, рекомендáтельное письмó.

Przydać, *см.* **Przydawać.**

Przydalszy, далекóнекъ.

Przydany, прибáвленный, приложенный, присоединённый, прибáвочный, придáточный. || *Област.* **Przydani, -ych**, *мн.* свáдебный пóѣздъ отправлáющійся съ молодóю въ домъ ея мýжа вмéстѣ съ приданымъ.

Przydarzać się, Przydarzyć się, случáться, случúться.

Przydatek, -tku, *м.* прибáвка, надбáвка, придáча; || прúпись (*къ духóвному завѣщанію*).

Przydatkowy, прибáвочный, придáточный, дополнúтельный.

Przydatność, -ści, *ж.* гóдность, пригóдность, вы́года, удóбность.

Przydatny, гóдный, пригóдный, нýжный, вы́годный, потрéбный, спосóбный, удóбный.

Przydawać, Przydać, придавáть, придáть, прилагáть, приложúть, прибавлять, прибáвить, присоединять, присоединúть. || **Przydawać się, Przydać się (na co, do czego)**, годúться, пригодúться, быть полéзнымъ, служúть (*къ чему*). **Na co się to przyda?** къ чемý э́то послýжитъ? какáя изъ э́того пóльза? **To się na nic przydać nie może**, э́то никудá не годúтся.

Przydech, -u, *м. Грам.* придыхáніе.

Przydechowy, *Грам.* гортáнный. **Głoska przydechowa**, гортáнная бýква.

Przydenek, -nku, *м. Артил.* виноградъ.

Przydeptać, притоптáть, стоптáть. **Przydeptać trzewiki**, стоптáть башмакú.

Przydługi, Przydłuższy, длинноватый.

Przydłużka, -i, *ж. Ком.* прибáвочный листъ къ вéкселю.

Przydomek, -mku, *м.* родовóе прóзвище; || двойнáя фамúлія.

Przydrożе, -a, *ср.* придорóжная тропúнка, мѣсто при дорóгѣ.

Przydrożny, придорóжный, подорóжный.

Przydrzeźniać (komu), передрáзнивать (*кого*).

Przyduszać, Przydusić, душúть, придушúть, задушúть, удушáть, удушúть; || заглушáть, заглушúть, подавлúть, подавúть, сдéрживать, сдержáть, затáивать, затаúть; || прекращáть, прекратúть, усмирять, усмирúть, подавúть, обýздывать, обуздáть. *Муз.* **Przyduszać dźwięki**, смягчáть звýки. **Przydusić głos**, сдержáть гóлосъ, задушúть гóлосъ. **Przydusić bunt**, прекратúть, подавúть бунтъ. **Przydusić gniew**, обуздáть, затаúть гнѣвъ. **Przydusić sprawę**, замя́ть дѣло.

Przydybać, Przydybywać, застáть, застáвать, захватúть, захвáтывать, застúгнуть, застúчь, застигáть. **Noc nas przydybała w drodze**, ночь застúгла, захватúла насъ въ дорóгѣ.

Przydybny, легкозастигáемый, уловúмый.

Przydychać, *Грам.* придыхáть, произноси́ть гортáнью, съ придыхáніемъ.

Przydymać, Przydąć, навѣвáть, навѣ́ять, наноси́ть, нагнáть (*вѣтромъ*).

Przydymić, придымúть. || **Przydymić się**, придымúться.

Przydzielenie, -nia, *ср.* **разпредѣлéніе** (*хозя́йства, угóдій*).

Przydzielić (co komu), вы́дѣлить, отдѣлúть, опредѣлúть, назнáчить дóлю.

Przyfarbować, подкрáсить.

Przyfastrzygować, сметáть, пришúть на живýю нúтку.

Przyfugowanie, -nia, *ср. Плотн.* фугóвка.

Przygadzać, Przygodzić, приладживать, прилáдить, приспособлúть, приспособúть, прибирáть, прибрáть, придѣлывать, придѣлать; || приноравливать, приноровúть, примѣнять, примѣнúть. || **Przygadzać się, Przygodzić się**, приключáться, приключúться, случáться, случúться, приводúться, происходúть. **Przygadza się**, случáется, бывáетъ. **Każda rzecz na co się swego czasu przygodzi**, каждая вещь въ своё врéмя пригодúтся.

Przygana, -y, *ж.* хулá, порицáніе, осуждéніе, охуждéніе; || упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, вы́говоръ. **Człowiek bez przygany**, человѣкъ безупрёчный, безукорúзненный.

Przyganiać, Przyganić, хулúть, порицáть, осуждáть, охуждáть; || журúть, укорáть, упрекáть, выговáривать, дѣлать вы́говоръ. || **Przyganiać, Przygonić, Przygnać**, пригонять, пригнáть, загонять, загнáть.

Przyganiacz, -a, *м.* хулúтель, порицáтель.

Przygannie, съ упрёкомъ, съ порицáніемъ, съ осуждéніемъ, уничижúтельно.

Przyganny, достóйный порицáнія, хулы́, укорúзненный, *см.* **Naganny**; || порицáющій, уничижáющій, укорáющій.

Przygarbić, сгóрбить, пригнýть, согнýть, скорóбить. || **Przygarbić się**, сгóрбиться, согнýться, скорóбиться.

Przygarnąć, Przygarniać, Przygarnywać, скопúть, копúть, собрáть, собирáть, набирáть, набрáть, подбирáть, подобрáть, прибирáть, прибрáть, загребáть, загрéсть; || привлекáть, прiютúть. **Przygarnął do siebie ludzi uczonych**, привлёкъ къ себѣ учёныхъ людéй, собралъ вок-

рýгъ себя́ учёныхъ людéй. **Przygarnął sierotę**, пріютúлъ у себя́ сиротý. **Przygarnij te pieniądze**, собери́, подбери́ э́ти дéньги. || **Przygarnąć się, Przygarniać się do czego**, посвящáть себя́ чемý, усéрдно занимáться чéмъ, предавáться чемý. **Przygarniać się do kogo**, привя́зываться, приставáть къ кому́, пріютúться у кого́.

Przygarść, -ści, *ж.* **Przygarśnie, -nia,** *ср.* пригорши́ни.

Przygasać, Przygasnąć, угасáть, угáснуть.

Przygasły, угáсшій.

Przygaszać, Przygasić, погашáть, погасúть. **Przygasić ogień,** уменьшúть, ослáбить огóнь.

Przygaszony, погáшенный.

Przygęstnieć, сгустúться.

Przyglądać, Przyjrzeć (*Стар.* **Przyźrzeć**), присмáтривать, присмотрéть. *см.* **Doglądać, Dozierać.** || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** присмáтриваться, присмотрéться, всмáтриваться, всмотрéться, вглядывáться, вглядéться.

Przygładzać, Przygładzić, приглáживать, приглáдить.

Przygłaskać, Przygłaskiwać, глáдить, приглáдить, приглáживать; приласкáть, приласкивать.

Przygłos, -u, *м,* ударéніе, акцéнтъ.

Przygłuch, -a, *м.* при́глухъ, глуховáтый.

Przygłuchnąć, оглóхнуть.

Przygłuszać, Przygłuszyć, заглушáть, заглушúть; || подавля́ть, подави́ть; сдéрживать, сдержáть. *Муз.* **Przygłuszać dźwięki,** смягчáть звýки.

Przygnębić, удручúть, притéснить, прижáть, придави́ть.

Przygnębienie, -nia, *ср.* притéсненіе, угнетéніе, давлéніе, подавлéніе, гонéніе, прижúмка.

Przygniatać, Przygnieść, угнетáть, притéснять, давúть, придавúть, удручáть, удручúть, прижимáть, прижáть.

Przygniły, гниловáтый.

Przygoda, -y, *ж.* слýчай, случáйность; || приключéніе, похождéніе, происшéствіе, событіе; || неудáча, бéда, бéдствіе, несчáстіе. **Przygody życia,** житéйскія случáйности. **Większa część wysp znaleziona z przygody,** бóльшая часть островóвъ открыта случáйно. **Schowaj od przygody,** спрячь на всякúй слýчай. **Szczęśliwy jest kto się cudzą przygodą karze,** счáстливъ тотъ, кого́ исправля́етъ чужóе несчáстіе. || *Посл.* **Głupi kto po szkodzie radzi o wygodzie,** снявши гóлову, по волосáмъ не плáчутъ. **Przygody nauczą zgody,** *или* **Przygody jednają niezgody,** нуждá научúтъ колачú ѣсть, нуждá скáчетъ, нуждá пляшетъ, нуждá пѣсенки поётъ. **Przygody po ludziach nie po drzewach chodzą,** *или* **Przygoda za każdym chodzi,** грѣхъ да бѣдá на кого́ не живётъ; на всякую бѣдý не упасёшься. **Przygoda nigdy sama nie przyjdzie,** бѣдá не приходúтъ однá; бѣдá родúтъ бѣдý; бѣдá бѣдý погонáетъ.

Przygodność, -ści, *ж.* пригóдность, полéзность, удóбность, *см.* **Przydatność;** || случáйность, нечáянность, неожúданность.

Przygodny, гóдный, пригóдный, удóбный, полéзный, надлежáщій, прилúчный, свóйственный, *см.* **Przydatny;** || случáйный, нечáянный, неожúданный. || **Kazania przygodne,** прóповѣди, произнесённыя въ торжéственные прáздники.

Przygodzić, Przygodzić się, *см.* **Przygadzać.**

Przygonić, *см.* **Przyganiać.**

Przygórek, -rka, *м.* пригóрокъ.

Przygorętszy, жаркóнекъ.

Przygórny, подгóрный.

Przygorzeć, пригорéть.

Przygorzelina, -y, *ж.* гарь, при́гарь.

Przygorzki, горьковáтый.

Przygorzkniały, прогóрьклый.

Przygorzknieć, прогóрькнуть.

Przygotować, Przygotowywać, приготóвить, приготáвливать; приспособúть, приспособля́ть. || **Przygotować się, Przygotowywać się,** приготóвиться, приготовля́ться.

Przygotowanie, -nia, *ср.* приготовлéніе, припасéніе, приспособлéніе. **Przygotowania, -wań,** *мн.* сбóры, приготовлéнія. **Przygotowanie przestępstwa,** приготовлéніе къ преступлéнію, умышленное преступлéніе. || *Горн.* **Przygotowanie rud kruszcowych,** обогащéніе рудъ.

Przygotowany, приготóвленный.

Przygotowawczy, приготовúтельный, пріуготовúтельный.

Przygrabiać, Przygrabywać, Przygrabić, пригребáть, пригрестú, пригрéсть; загребáть, загрéсть.

Przygramolić się, притощúться, приползти́.

Przygraniczący, порубéжный.

Przygrawać, Przygrywać, *Муз.* акомпанúровать, втóрить; || подыгрúвать.

Przygrawanie, -nia, *ср.* акомпанемéнтъ.

Przygrodek, -dka, *м.* при́городъ.

Przygrozić, пригрозúть.

Przygróżka, -i, *ж.* угрóза.

Przygrubszy, толстовáтый; || *грубовáтый, простовáтый, мужиковáтый.

Przygrywać, *см.* **Przygrawać.**

Przygryzać, Przygryźć, обгрызáть, обглáдывать. ***Przygryzać wargi,** кусáть гýбы. **Przygryzać komu,** язвúть, колóть словáми (*кого́*).

Przygryzek, -zku, *м.* язвúтельная шýтка, ѣдкая, злáя насмѣшка.

Przygryźliwy, ѣдкій, ко́лкій, язви́тельный.

Przygrzewać, Przygrzać, подогрѣва́ть, подогре́ть; согрѣва́ть, согре́ть; отогрѣва́ть, отогре́ть; || припека́ть, припе́чь; || * докуча́ть, досажда́ть. **Słońce przygrzewa ziemię**, со́лнце согрѣва́етъ зе́млю.

Przygurtować, подтяну́ть подпру́гою; подпру́живать; || пристегну́ть, прикрѣпи́ть, привяза́ть.

Przyhaftować, приши́ть; вы́шить.

Przyimek, -mka, *м. Грам.* предло́гъ.

Przyjąć, *см.* **Przyjmować.**

Przyjaciel, -a, *м.* другъ, прія́тель; || люби́тель. *Посл.* **Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego**, ста́рый другъ лу́чше но́выхъ двухъ. **Przyjaciel stołowy, kieliszkowy**, засто́льникъ, собуты́льникъ. **Przyjaciel ludzi**, человѣколю́бецъ. **Przyjaciel nauk i sztuk**, люби́тель нау́къ и иску́ствъ.

Przyjacielski, дру́жескій, прія́тельскій. **Po przyjacielsku**, подру́жески, попрія́тельски.

Przyjacielstwo, -a, *ср.* дру́жба, дру́жество, прія́знь, *см.* **Przyjaźń.** *Собир.* друзья́.

Przyjaciółka, -i, *ж.* прія́тельница, подру́га; || * шпе́нсеръ (*родъ жѣ́нской одѣ́жды*).

Przyjadać, Przyjeść, пріѣда́ть, пріѣ́сть, съѣда́ть, съѣ́сть. || **Przyjadać się, Przyjeść się**, пріѣда́ться, пріѣ́сться.

Przyjazd, -u, *м.* пріѣ́здъ.

Przyjaźń, -źni, *ж.* дру́жба, прія́знь.

Przyjaźnić, Sprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Przyjaźnić się, Sprzyjaźnić się**, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться, свести́ съ кѣ́мъ дру́жбу.

Przyjazność, -ści, *ж.* прія́зность, привѣ́тливость, ла́сковость.

Przyjazny, прія́зненный, дру́жескій, дру́жественный, дружелю́бный, благопрія́тный, благоскло́нный. **Wiatr przyjazny**, попу́тный вѣ́теръ.

Przyjechać, *см.* **Przyjeżdżać.**

Przyjęcie, -cia, *ср.* приня́тіе. **Przyjęcie podarunku**, приня́тіе пода́рка. **Przyjęcie służącego**, наёмъ слуги́. **Przyjęcie do towarzystwa**, приня́тіе въ о́бщество; || пріёмъ, встрѣ́ча. **Znaleźć dobre przyjęcie**, быть хорошо́ при́нятымъ, встрѣ́ченнымъ. || **Przyjęcie za syna**, усыновле́ніе. **Przyjęcie za córkę**, приня́тіе вмѣ́сто до́чери.

Przyjemka, -i, *ж. Бот.* виноцвѣ́тъ.

Przyjemność, -ści, *ж.* прія́тность, удово́льствіе; || развлече́ніе, заба́ва; || пре́лесть, нѣ́жность, ма́гкость. **Przyjemność stylu**, прія́тность сло́га. **Przyjemności wiejskie**, се́льскія удово́льствія. **Przyjemności życia światowego**, удово́льствія, развлече́нія свѣ́тской жи́зни. **Z przyjemnością co robić**, съ удово́льствіемъ дѣ́лать что́.

Przyjemny, прія́тный, ми́лый, любе́зный, нѣ́жный.

Przyjeść, Przyjeść się, *см.* **Przyjadać.**

Przyjęty, прия́тый; || одо́бренный

Przyjeżdżać, Przyjechać, пріѣзжа́ть, пріѣ́хать.

Przyjmiciel, -a, *м.* принима́тель, пріёмщикъ; || сбо́рщикъ.

Przyjmować, Przyjąć, принима́ть, прия́ть, взять; || одобря́ть, одо́брить, утверждать, утверди́ть. **Przyjąć projekt**, прия́ть прое́ктъ. **Przyjmować sakrament**, причаща́ться, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ. **Przyjąć służącego, нанять** слугу́. **Przyjąć służbę u kogo**, наня́ться въ слу́жбу къ кому́, вступи́ть въ слу́жбу къ кому́. **Przyjąć warunek**, согласи́ться на усло́віе. || **Przyjmować się**, принима́ться, начина́ть расти́; || * развива́ться, распространя́ться.

Przyjść, *см.* **Przychodzić.**

Przyjście, -ścia, *ср.* прихо́дъ прише́ствіе. **Przyjście w pomoc**, воспособле́ніе.

Przykarać, наказа́ть.

Przykątek, -tku, *м. см.* **Zakąt.**

Przykaz, -u, *м.* прика́съ повеле́ніе.

Przykazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе, распоряже́ніе; || запове́дь. **Przykazanie boskie**, запове́ди бо́жія. || *Стар.* одо́браніе съ ручательствомъ; || *Стар.* привы́чка къ чему́; || *Стар.* отка́съ, завѣща́ніе.

Przykazywać, Przykazać, прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повеле́ть. || *Стар.* отка́зывать, завѣща́ть. || *Стар.* **Przykazywać komu kogo**, рекомендова́ть кого́. ручаться за кого́. || *Стар.* **Przykazywać kogo do czego**, пріучать.

Przykład, -u, *м.* приме́ръ, образе́цъ. **Na przykład**, напримѣ́ръ; || прикла́дъ (*у ружья́*).

Przykładać, Przyłożyć, прикла́дывать, прилага́ть, приложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть. || *Стар.* **Przykładać się**, свыка́ться; || содѣйствовать, помога́ть, принима́ть въ чёмъ уча́стіе. **I on przykładał się do téj sprawy**, онъ та́кже принима́лъ уча́стіе въ э́томъ дѣлѣ; || упражня́ться (*въ нау́кахъ*), прилежа́ть (*къ нау́камъ*).

Przykładanie się, -nia się, *ср.* содѣ́йствіе, || стара́ніе, прилежа́ніе.

Przykładek, -dku, *м.* **Przykładka, -i** *ж.* приба́вка, придава́; || придача дурно́й говя́дины къ хоро́шей.

Przykładność, -ści, *ж.* приме́рность.

Przykładny, приме́рный, образцо́вый.

Przykłaniać, Przykłonić, наклоня́ть, наклони́ть.

Przyklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе.

Przyklaskiwać, Przyklasnąć, рукоплеска́ть, аплоди́ровать.

Przyklejać, Przykleić, прикле́ивать прикле́ить.

Przyklękać, Przyklęknąć, преклоня́ть, преклони́ть колѣни, стать *или* пасть на колѣни.

Przyklękły, колѣнопреклоне́нный, стоя́щій на колѣ́няхъ.

Przyklepać, Przyklepywać, сплю́щивать, сплю́щить.

Przyklepany, сплю́щенный.

Przykłonić, *см.* **Przykłaniać.**

Przykłonny (do czego), накло́нный, скло́нный.

Przykołatać się, добра́тьтя, пробра́ться, доби́ться, дости́гнуть.

Przykomorek, -rku, *м. Стар.* тамо́женная заста́ва.

Przykop, -u, *м.* ровъ, ко́пань; || *Воен.* **Przykopy**, *мн.* прико́пы, по́дступы, апро́ши, транше́я.

Przykopać, прокопа́ть, проры́ть.

Przykopcieć, закоптѣ́ть.

Przykopowy, транше́йный.

Przykopycie, -cia, *ср.* запя́токъ; || подкаблу́чный реме́нь.

Przykoście, -ścia, *ср.* надко́стная плѣва́.

Przykować, Przykuć, прико́вывать, прикова́ть.

Przykracać, укора́чивать.

Przykradać, Przykraść, покра́дывать, красть понемно́гу. || **Przykradać się, Przykraść się**, подкра́дываться, подкра́сться.

Przykrasić, Przykraszać, укра́сить, украша́ть; || подправля́ть (*ку́шанье*).

Przykrawać, Przykroić, прикра́ивать, прикрои́ть.

Przykręcać, Przykręcić, приви́нчивать, привинти́ть, приве́рчивать, привёртывать, привертѣ́ть.

Przykrępować, прикрѣпля́ть.

Przykro, непрія́тно, доса́дно, ску́чно, проти́вно, приско́рбно, тяжело́, несно́сно; || кру́то, отвѣ́сно; || стремгла́въ, внизъ голово́ю; || гру́бо, суро́во, жесто́ко. **Góra przykro spadzista**, о́чень крута́я гора́. **Spaść przykro**, упа́сть стремгла́въ. **Zwrócić powóz przykro**, кру́то заворoти́ть пово́зку. **Czas przykro zimny**, вре́мя о́чень холо́дное. **Przykro mi to**, э́то мнѣ непрія́тно. **Przykro na to patrzéć**, непрія́тно смотрѣ́ть на э́то. **Przykro się z kim obchodzić**, суро́во обходи́ться съ кѣ́мъ. **Przykro odpowiedzieć**, гру́бо отвѣ́тить. **Z przykra**, *Нар.* нело́вко, тяжело́.

Przykrócić, укороти́ть, уба́вить, сократи́ть, || * держа́ть кого́ въ рука́хъ, не дава́ть кому́ во́ли.

Przykroić, *см.* **Przykrawać.**

Przykrość, -ści, *ж.* кру́тость, круть, крутизна́ (*горы*); || жесто́кость, суро́вость (*зимы*); || непрія́тность, неудово́льствіе, огорче́ніе, безпоко́йство, ску́ка, доса́да. **Zrobić komu przykrość**, причини́ть кому́ неудово́льствіе.

Przykrótki, коротко́ватый.

Przykry, круто́й, отвѣ́сный. **Przykra góra**, крута́я гора́; || неро́вный, неудо́бный. **Przykra droga**, бо́йкая, неро́вная доро́га; || те́рпкій, о́стрый, рѣ́зкій. **Przykry smak**, те́рпкій, о́стрый вкусъ. **Przykry głos**, рѣ́зкій го́лосъ; || утоми́тельный. **Przykra praca**, утоми́тельная рабо́та; || непрія́тный. **Przykre położenie**, непрія́тное положе́ніе. || **Przykra**, *вм.* **Przykra rzecz jest**, непрія́тно, э́то непрія́тное дѣ́ло. **Przykra jest karać**, непрія́тно нака́зывать.

Przykrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || одѣя́ло, покры́шка; || кро́вля, кровъ, кры́ша, навѣ́съ.

Przykryty, покры́тый, прикры́тый.

Przykrywać, Przykryć, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przykrywadło, -a, *ср.* кры́шка, покры́шка.

Przykrywka, -i, *ж.* кры́шечка.

Przykrzewić, *Стар.* уси́лить, приба́вить, увели́чить.

Przykrzyć, Sprzykrzyć, докуча́ть, досажда́ть; || возбужда́ть отвраще́ніе. || **Przykrzyć sobie**, скуча́ть, быть недово́льнымъ. || **Przykrzyć się, Sprzykrzyć się**, наскуча́ть, надоѣда́ть, быть въ тя́гость (*кому́*); || станови́ться ску́чнымъ, несно́снымъ. **Zaczyna mi się przykrzyć jego mowa**, его́ рѣ́чь начина́етъ наскуча́ть мнѣ. **Już mi się życie przykrzy**, жизнь уже́ наскуча́етъ мнѣ, жизнь уже́ наску́чила мнѣ. **Przykrzy mi się tu**, мнѣ здѣсь ску́чно.

Przykrzykać, Przykrzyknąć, восклица́ть, воскли́кнуть, выража́ть одобре́ніе восклица́ніями.

Przykrzyki, -ów, *мн.* одобри́тельныя восклица́ніе, ра́достный кри́къ.

Przykuć, *см.* **Przykować.**

Przykupić, Przykupować, Przykupywać, прикупи́ть, прикупа́ть.

Przykupno, -a, *ср.* прику́пка.

Przykurczyć, ско́рчить, свести́; || укороти́ть, сдѣ́лать коро́че, пригну́ть. **Przykurczyło rękę, nogę**, свело́ ру́ку, но́гу.

Przykurzyć, запыли́ть.

Przykwas, -u, *м.* кислова́тость.

Przykwasek, -sku, *м.* кислова́тый вкусъ.

Przykwaśny, кислова́тый.

Przylać, *см.* **Przylewać.**

Przyłączać, Przyłączyć, присоединя́ть, присоедини́ть, прилага́ть, приложи́ть. || **Przyłączać się, Przyłączyć się**, присоединя́ться, присоедини́ться.

Przyłączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе; || приложе́ніе, прибавле́ніе.

Przylądek, -dka, -dku, *м. Геогр.* мысъ, носъ. **Przylądek Dobréj Nadziei**, Мысъ До́бройНаде́жды.

Przylądować, приста́ть, прича́лить къ бе́регу.

Przyłamać (*Стар.* **Przyłomić**), **Przyłomywać**, надломи́ть, надла́мывать.

Przylasek, -sku, *м.*, прилѣ́сокъ.

Przylaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фія́лки.

Przyłatać, положи́ть запла́ты, запла́чивать, приши́ть.

Przylatywać, Przylatać, Przylecieć, прилета́ть, прилете́ть.

Przyłazić, Przylażć, Przyleźć, ла́зить, ла́зать, лезть, прилеза́ть, прилезть, приполза́ть, приполза́ть.

Przyłbica, -y, *ж.* шишако́ъ, шлемъ; || забра́ло, ли́чникъ (*у шлема*).

Przyłechcić, приманить, прива́дить, пріучи́ть.

Przylecieć, *см.* **Przylatywać.**

Przylegać, Przylegnąć, Przyledz, прилега́ть, прилечь, налега́ть, налечь; || прилега́ть (*къ чему́*), находи́ться въ сме́жности (*съ чѣмъ*); || приставать, прильну́ть (*о плато́ть*).

Przyległość, -ści, *ж.* сме́жность, бли́зость; || принадле́жности, уго́дья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, дома*).

Przyległy, сме́жный, сопредѣльный, погранйчный, сосѣдній. || *Мат.* **Przyległy kąt,** сме́жный у́голъ. || *Стар.* прива́занный, приве́ренный, привы́кшій.

Przyleń, -nia, *м.* лѣнта́й, лѣни́вецъ.

Przylepek, -pka, *м. см.* **Przylepka;** || * прилипа́ло, подлипа́ло (*человѣкъ, вкрадывающійся съ ласка́тельствомъ*), подлипа́ла, волоки́та.

Przylepiać, Przylepić, налепля́ть, налепи́ть, разлепля́ть, разлепи́ть, прилепля́ть, прилепи́ть. || **Przylepiać się,** прилепля́ться; || прива́зываться, приставать (*къ кому́*), волочи́ться (*за кѣмъ*).

Przylepka, -i, *ж.* при́тискъ (*двухъ хлѣбовъ во вре́мя пече́нія*); || * *см.* **Przylepek.**

Przylepnąć, *см.* **Przylipać.**

Przylepny, кле́йкій, ли́пкій, вя́зкій.

Przylew, -u, Przylewek, -wku, *м.* прили́въ; || прили́въ (*воды*).

Przylewać, Przylać, приливать, прили́ть.

Przyleźć, *см.* **Przyłazić.**

Przyleżeć, прилега́ть, прилечь.

Przyłgać, Przyłgiwać (*Стар.* **Przyłygać**), прилга́ть, прилыга́ть.

Przylgnąć, *см.* **Przyligać.**

Przyliczać, Przyliczyć, причисля́ть, причи́слить, причита́ть, причесть.

Przyligać, Przylgnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прильну́ть; || привя́зываться, привяза́ться, приставать, приста́ть.

Przylipać, Przylipnąć, Przylepnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прикле́иваться, прикле́иться.

Przylizać, Przylizywać, Przylizować, подлиза́ть, подли́зывать, слиза́ть, сли́зывать. || **Przylizywać się,** подли́зываться, подольща́ться.

Przyłóg, -ogu, *м. см.* **Odłóg.**

Przylot, -u, *м. Стар.* **Przylat,** прилётъ (*птицъ*).

Przylotny, прилётный.

Przyłożyć, *см.* **Przykładać.**

Przyłuda, -y, *ж.* прикормъ; || нажи́ва (*на уду́*); || * приманка.

Przyłudny, прима́нчивый, зама́нчивый, привлека́тельный.

Przyłudzać, Przyłudzić, прима́нивать, приманить, прива́живать, прива́дить, привлека́ть, привле́чь.

Przylutować, припая́ть.

Przymacniać, Przymocnić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть.

Przymajętnić, обогати́ть

Przymamić, приманить, заманить.

Przymartwić, умертви́ть, придуши́ть.

Przymarzać, Przymarznąć, примерза́ть, примёрзнуть.

Przymaszerować, прибы́ть изъ похо́да (*о во́йскѣ*).

Przymawiać, Przymówić, загова́ривать, заговори́ть, заводи́ть рѣчь, вступа́ть въ разгово́ръ; || загова́ривать, заколдо́вывать (*нашёптываніемъ нѣкоторыхъ словъ*); || порица́ть, укори́ть, упрека́ть, жури́ть. || **Przymawiać się, Przymawianie się w sprawie** *Юрид.* уча́стіе въ объясне́ніяхъ по докла́дываемому дѣлу. **Przemówić się,** вы́сказать своё мнѣніе о како́мъ либо дѣлѣ; || вступи́ть съ кѣмъ въ разгово́ръ, заговори́ть съ кѣмъ; || напомина́ть, намека́ть, каса́ться, затро́гивать, издалека́ заводи́ть рѣчь о чёмъ; || сказа́ть сло́во въ чью либо по́льзу.

Przymazać, приза́ть.

Przymęczyć, прину́дить, вы́нудить.

Przymiarek, -rku, *м.* изли́шекъ въ мѣрѣ, придача, наддача, надбавка.

Przymierać, Przymrzeć (głodu), терпѣть го́лодъ, умира́ть съ го́лоду; || *Стар.* **Przymierać na kogo,** переходи́ть, доставаться по наслѣдству по́слѣ чьей сме́рти. **Przymiera to wszystko na brata, podług sukcessji,** всё э́то перехо́дитъ по наслѣдству къ бра́ту.

Przymierca, Przymierzca, -y, *м.* сою́зникъ (**Sprzymierzeniec**).

Przymierny, сою́зный.

Przymierzać, Przymierzyć, примѣря́ть, примѣрить; || = **dokąd, do czego,** стреми́ться куда́, къ чему́, цѣлить, мѣтить во что́; || напомина́ть, намека́ть. **Nie przymierzając,** безъ зла́го у́мысла, безъ зла́го намѣренія, не говоря́ худа́го сло́ва.

Przymierzchnąć, поме́ркнуть, потемнѣть; || сме́ркнуться.

Przymierze, -a, *ср.* сою́зъ. **Przymierze zaczepne i odporne,** сою́зъ наступа́тельный и оборони́тельный. || *Богосл.* **Dawne Przymierze,** ве́тхій завѣтъ. **Nowe Przymierze,** но́вый завѣтъ.

Przymieszać, Przymieszywać, примѣша́ть, примѣшивать. || **Przymieszać się,** смѣшиваться; || * **Przymieszać się do czego,** вмѣша́ться во что́.

Przymieszek, -szka, *м.* при́мѣсь.

Przymieszka, -i, *ж.* по́дмѣсь; || лигату́ра, сплавъ.

Przymieszkowy, примѣшанный.

Przymilać, Przymilić, украша́ть, укра́-

сить, красить. **Przymilać się**, подольщаться, подслуживаться, угождать, заискивать, стараться понравиться.

Przymiot, -u, *м.* качество, свойство, достоинство; || *Филос.* случайность, атрибут; || *Мед. Стар.* новый припадокъ болѣзни; || *Грам.* сказуемое.

Przymiotnik, -a, *м.* прилагательное имя.

Przymiotny, прилагательный, качественный.

Przymknąć, *см.* **Przymykać.**

Przymnażać, Przymnożyć (czego), умножать, умножить (*что*).

Przymocować, прикрѣпить.

Przymocowanie, -nia, *ср.* прикрѣпленіе.

Przymorek, -rku, *м.* начало *или* конецъ чумы, моровой язвы.

Przymorski, примо́рскій, *см.* **Nadmorski, Pomorski.**

Przymorze, *см.* **Pomorze.**

Przymowa, -y, *ж. Стар.* заговоръ, заговариваніе, нашёптываніе, колдовство, заклинаніе; || *см.* **Przymówka.**

Przymówić, Przymówić się, *см.* **Przymawiać.**

Przymówienie, się, -nia się, *ср.* слово сказанное въ чью-либо пользу; || присоединеніе къ разговору. **Przymówienie się ustne**, личное объясненіе.

Przymówka, -i, *ж.* язвительная шутка, острое слово насмѣшка, колкость; || внушеніе, намёкъ.

Przymówny, Przymówczy, колкій, обидный, язвительный.

Przymrózek, -zku, *м.* заморозки, заморозь, небольшой морозъ.

Przymrużać, Przymrużyć (oczy), мотать глазами, щурить, прищуривать глаза. **Przymrużyć oczy**, сомкнуть глаза.

Przymulenie, -nia, *ср.* наносъ (*песку, земли*).

Przymurek, -rku, *м. Архит.* часть стѣны, прилегающая къ другой стѣнѣ, быкъ (*внѣшняя подстава для поддержанія сооруженій*), контрефорсъ; || *Фортиф.* контрефорсы, каменныя подпоры при одеждѣ вала съ внутренней стороны, для поддержанія земляной тяжести.

Przymurować, пристроить, придѣлать каменное строеніе.

Przymurze, -a, *ср.* пристѣнокъ, пристѣнъ.

Przymus, -u, *м.* принужденіе, принуждённость, приневоливаніе; || *Юрид.* **Przymus osobisty**, личное задержаніе, арестъ.

Przymusić, *см.* **Przymuszać.**

Przymusiciel, -a, *м.* понудитель.

Przymusicielka, -i, *ж.* понудительница.

Przymuskać, Przymusnąć, Przymuskiwać, приглядить, приглаживать.

Przymusny, принуждённый, натянутый.

Przymusowy, принудительный.

Przymuszać, Przymusić, принуждать, принудить, насиловать, приневоливать, приневолить, заставлять, заставить; || **Przymuszać się**, принуждать себя.

Przymuszony, принуждённый, вынужденный, приневоленный.

Przymykać, Przymknąć, примыкать, примкнуть, припирать, припереть, запирать, запереть; || придвигать, придвинуть.

Przynaglać, Przynaglić (komu), понуждать, понудить, торопить, понукать; || **Przynaglać kogo do czego**, принуждать, приневоливать кого къ чему.

Przynajmniéj, по крайней мѣрѣ, по меньшей мѣрѣ.

Przynależeć, принадлежать; || относиться къ чему, касаться до чего; || *Стар.* зависѣть.

Przynależność, Przynależytość, -ści, *ж.* принадлежность, зависимость, подчиненность, *см.* **Należytość, Przyległość**; || **Przynależność sądu**, полноправность суда; || причитающаяся сумма, слѣдуемая къ полученію сумма. || *Стар.* **Przynależności**, *мн.* доходныя статьи, *см.* **Pertynencja.**

Przynależny, Przynależyty, зависимый, подчиненный; || надлежащій, принадлежащій, личный, свойственный; || должный, слѣдуемый; || *Юрид.* полноправный, имѣющій право судить; || причитающійся, слѣдуемый къ полученію (*о суммѣ*).

Przynaszać, *см.* **Przynosić.**

Przynęcać, Przynęcić, привлекать, привлечь, прельщать, прельстить; || приваживать, прикармливать.

Przynęta, -y, *ж.* приманка, прелесть, привлекательность; || прикормъ; || наживка, блёвка (*надѣваемая на крючокъ удочки для приманки рыбъ*).

Przynętny, привлекательный, плѣнительный, прелестный.

Przyniewalać, Przyniewolić, приневоливать, приневолить, принуждать, принудить.

Przyniewolny, вынужденный, принуждённый, обязанный.

Przynitować, заклепать (*гвоздь*), вколотить.

Przynosić, Przynieść, Przynaszać, приносить, принести, приначивать; || доставлять, доставить; || причинять причинить; || доносить, доводить до свѣдѣнія. **Co cię tu przyniosło?** что тебя привело сюда? **Czy go tu kaduk przyniósł?** не чёрти ли принесли его сюда? **Przynieść szkodę**, нанести вредъ. **Przynieść straty**, ввести въ убытокъ. **Przynieść zmartwienie**, причинить огорченіе.

Przynucać, Przynuczać, Przynękać, Przynukać, Przynużać, принуждать, приневоливать.

Przynuka, -i, *ж.* принужденіе. **Bez przynuki**, непринужденно, добровольно.

Przyobecny, присутствующій.

Przyobiecać, Przyobiecywać, обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть, посули́ть.

Przyoblec, Przyobłoczyć, Przyoblekać, обле́чь, облека́ть, одѣ́ть, одѣва́ть. || **Przyoblekać się,** облача́ться, облека́ться, одѣва́ться, надѣва́ть на себя́.

Przyoccić, подли́ть у́ксусу.

Przyodziać, *см.* **Przyodziewać.**

Przyodzienie, -nia, *ср.* **Przyodziewa, -y,** *ж.* **Przyodziewek, -wku,** *м.* **Przyodzież, -y,** *ж.* одѣ́яніе, одежда, пла́тье; || прикры́тіе, покро́въ.

Przyodziewać, Przyodziać, одѣва́ть, одѣ́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przyodziewek, Przyodzież, *см.* **Przyodzienie.**

Przyorać, Przyorywać, пріора́ть, припаха́ть, припа́хивать.

Przyostry, острова́тый.

Przyozdabiać, Przyozdobić, украша́ть, укра́сить.

Przyozdobienie, -nia, *ср.* прикра́са.

Przypadać, Przypaść, Przypadnąć (przy czém, do czego), припада́ть, припа́сть, броса́ться, бро́ситься. **Przypadł do ziemi,** припа́лъ къ земли́. **Przypadają mu do nóg,** броса́ются къ его́ нога́мъ. || =**gdzie,** спра́таться, притаи́ться. || =**dokąd,** врыва́ться, вто́ргаться. **Przypadać do miasta,** врыва́ться въ го́родъ. || =**na kogo,** нападать, постига́ть, застига́ть, захва́тывать. **Strach na niego przypadł,** страхъ напа́лъ на него́. **Nieszczęście na niego przypadło,** несча́стіе пости́гло его́. **Choroba na niego przypadła,** его пости́гла боле́знь. || Доставаться, выпада́ть на до́лю, приходи́ться, причита́ться, наставать, наступа́ть, конча́ться (*о срóкѣ*). **Dziedzictwo na niego przypada,** ему́ достаётся насле́дство, на его́ до́лю выпада́етъ насле́дство. **Kolej przypada na mnie,** наста́ётъ моя́ о́чередь. **Na niego przypada dzień służby,** прихо́дитъ его́ о́чередь итти́ на слу́жбу. **Święto jego przypada na niedzielę,** пра́здникъ его́ прихо́дится въ воскресе́нье. || Происходи́ть, случа́ться. **Przypadło to w roku 1812,** э́то случи́лось въ 1812 году́. || Приходи́ть въ го́лову, припоминать. **Przypada mi na myśl,** мнѣ прихо́дитъ въ го́лову, я припомина́ю. || Понра́виться, полюби́ться. **Przypada mi po myśli,** э́то мнѣ по мы́сли, э́то мнѣ нра́вится. **Przypada mi do gustu,** э́то въ моёмъ вку́сѣ, по моему́ вку́су. **Przypadł mi do serca,** онъ мнѣ полюби́лся. || Подходи́ть, схо́дствовать. **Konie te przypadają do siebie,** э́ти ло́шади подхо́дятъ одна́ къ другóй, подхо́дятъ подъ одну́ масть. **Przypadać do siebie,** сходи́ться, схо́дствовать другъ съ дру́гомъ. || Покрыва́ть, завали́ть. **Na ten czas wszystko było śniegiem przypadło,** въ э́то вре́мя всё бы́ло покры́то *или* засы́пано снѣгомъ. **Przez noc śniegu przypadało,** всю ночь па́далъ снѣгъ. ||*Охот.* броса́ться въ сто́рону (*отъ соба́къ*).

Przypadanie, -nia, *ср.* упада́ніе, напада́ніе; || врыва́ніе, вторже́ніе; || наста́ніе, наступле́ніе (*срóка*), *см.* **Przypadać.**

Przypadek, -dku, *м.* приключе́ніе, происше́ствіе, собы́тіе, нечая́нный слу́чай, нечая́нность, *см.* **Zdarzenie;** || неуда́ча, несча́стіе. **Wydarzył mu się przypadek,** съ нимъ случи́лось несча́стіе. || Случа́йность. **Życie ludzkie podlega rozmaitym przypadkom,** челове́ческая жизнь подве́ржена ра́знымъ случа́йностямъ. || Припа́докъ, при́ступъ (*боле́зни*), симпто́мъ. || Приключе́ніе, похожде́ніе, **Przypadki życia,** приключе́нія въ жи́зни, *см.* **Przygoda.** || *Грам.* паде́жъ. || **Na przypadek, w przypadku,** на слу́чай, въ слу́чаѣ. **Przypadkiem, Przypadkowo,** слу́чайно, по слу́чаю, нечая́нно, невзнача́й, ненаро́комъ, ненаро́чно. **Spuścić się na przypadek,** пусти́ться наудачу, ввѣриться слу́чаю.

Przypadkować, *Грам.* склоня́ть.

Przypadkowość, -ści, *ж.* случа́йность, нечая́нность, неожи́данность.

Przypadkowy, случа́йный, нечая́нный, неожи́данный; || посторо́нній. **Przypadkowe dochody,** посторо́нніе, случа́йные дохо́ды.

Przypadłość, -ści, *ж. Филос.* случа́йность; || *Богосл.* акциде́нціи, ви́ды, та́инства по освяще́нію (*у Като́ликовъ*); || припа́докъ, при́знакъ боле́зни, симпто́мъ; || до́ля, часть чего́-либо сле́дуемая кому́, сле́дуемая су́мма.

Przypadły, прибы́вшій, наступи́вшій, случи́вшійся, *см.* **Przypadać.**

Przypalać, Przypalić, прижига́ть, прижечь, обжига́ть, обже́чь.

Przypamiętać, припо́мнить, вспо́мнить.

Przyparty, припёртый, прижа́тый, приста́вленный.

Przypas, -u, *м.* ма́чта и руль на рѣчны́хъ суда́хъ.

Przypasać, Przypaść, стра́вливать, стравить (*пустить скотину на лугъ или въ по́ле, давать ей съѣдать траву́ или хльбъ на корню́ стоя́щій*).

Przypaść, *см.* **Przypadać.**

Przypasowanie, -nia, *ср.* приста́вка, прила́женіе. *Плотн.* **Przypasowanie do legaru,** нару́бка на ле́жни.

Przypasywać (*Стар,* **Przypasować**), **Przypasać,** препоя́сывать препоя́сать, опоя́сывать, опоя́сать; || прицѣпля́ть, прицѣпи́ть, привѣ́шивать, привѣ́сить, привя́зывать, привяза́ть.

Przypatrować się, Przypatrywać się, Przypatrzać się, Przypatrzéć się, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться, насмотрѣ́ться, наглядѣ́ться.

Przypchnąć, *см.* **Przypychać.**

Przypędzać, Przypędzić, пригоня́ть, пригна́ть; || понужда́ть, пону́дить, понука́ть.

Przypiąć, *см.* **Przypinać.**

Przypiecek, -cka, *м.* шесто́къ, припе́чекъ.

Przypieczętować, запеча́тать.

Przypiekać, Przypiec, припека́ть, припе́чь, поджа́ривать, поджа́рить; || ***Przypiekać komu, досаждáть, докучáть. || Przypiekać się,** обжа́риться, подгоре́ть.

Przypiekanka, -i, *ж. Повар.* крокéтка, родъ лепёшекъ, въ ви́дѣ цили́ндровъ изъ тёртаго карто́фелю, *или* изъ ри́су, поджа́ренныхъ на сковородѣ.

Przypiekle, -a, *ср. Библ.* вра́та а́довы.

Przypiękniać, Przypiększać, Przypięknić, Przypiększyć, украша́ть, укра́сить, уби-ра́ть, убра́ть.

Przypielać, Przypleć, выпа́лывать, вы́полоть.

Przypieprzyć, присы́пать пе́рцомъ.

Przypierać, Przyprzeć, припира́ть, припере́ть, напира́ть, напере́ть, прижима́ть, прижа́ть; || прилега́ть къ чему́, грани́чить, примыка́ть, быть въ сме́жности; || ***Przypierać kogo,** наступа́ть на кого́, тѣсни́ть кого́, ста́вить кого́ въ тупи́къ. || **Przypierać się (do czego),** опира́ться (*на что́*).

Przypieranie, -nia, Przyparcie, -cia, *ср.* припира́ніе, напира́ніе, нажа́тіе, налега́ніе.

Przypierzać, Przypierzyć, опера́ть, опери́ть; || убира́ть пе́рьями.

Przypięty, прико́лотый, пришпи́ленный, прикрѣплённый.

Przypiewać, *см.* **Przyśpiewywać.**

Przypiewek, -wku, *м.* припѣвъ.

Przypijać, Przypić, пить за чьё здоро́вье. || **Przypijać się, Przypić się,** впи-ва́ться, впи́ться.

Przypilnować (czego), присмотрѣ́ть (*за кѣ́мъ*), **позабо́титься** (*о чёмъ*), **наблю-да́ть.**

Przypinać, Przypiąć, прика́лывать, прико́лоть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Przypinać wstążki,** прика́лывать ле́нты. **Przypiąć ostrogi,** надѣ́ть шпо́ры. ***Rogi komu przypinać,** приставля́ть кому́ рога́. *Посл.* **Przypiął kwiatek do kożucha,** горо́дитъ чепуху́, вздоръ, въ э́томъ нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду, ни къ селу́, ни къ го́роду. **Przypiąć komu łatkę,** уязви́ть, уколо́ть слова́ми, обрѣзать, отщелка́ть, отдѣлать (*кого*).

Przypis, -u, *м.* припи́ска, прибáвка, примѣча́ніе, толкова́ніе; || посвяще́ніе (*книги*); || *Юрид. Стар. см.* **Przywianek.**

Przypisać, *см.* **Przypisywać.**

Przypisek, -sku, *м.* отмѣ́тка, вы́носка, примѣча́ніе; || припи́ска, постскри́птъ.

Przypisanie, nia, *ср.* припи́сываніе, **прибавле́ніе** къ написанному, припи́ска; || внесе́ніе въ кни́гу; || посвяще́ніе (*книги кому́-либо*).

Przypisny, приписно́й, припи́санный, причи́сленный. **Przypisne linje w nutach,** прибáвочныя линѣ́йки. **Przypisny list,** посвяти́тельное письмо́ (*въ книгѣ*).

Przypisywać, Przypisać, припи́сывать, приписа́ть; || посвяща́ть кому́ (*кни́гу*). **Przypisywać sobie co,** припи́сывать себѣ́, присво́ивать себѣ́.

Przypłacać, Przypłacić, до́рого плати́ть, заплати́ть, поплати́ться; || потерпѣ́ть (*за что́*), искупа́ть (*что́*). **Przypłacić czego zdrowiem,** поплати́ться здоро́вьемъ (*за неосторо́жность*). **Przypłaci on mi tego, za to,** онъ за э́то мнѣ запла́титъ, э́то бу́детъ до́рого сто́ить ему́.

Przypłaszczyć, приплю́снуть, прида-ва́ть.

Przyplatać, Przypleść, вплета́ть, вплесть.

Przypławiać, Przypławić, спла́вливать, сплавля́ть, спла́вить, пригоня́ть, приг-ня́ть. || **Przypławiać się,** переплыва́ть, перепл ы́ть, приплыва́ть, приплы́ть.

Przypleć, *см.* **Przypielać.**

Przypleniać, Przyplenić, пріумножа́ть, пріумно́жить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть.

Przypleść, *см.* **Przyplatać.**

Przypłodek, -dka, *м.* приплóдъ, прира-ще́ніе (*скотины*); || * прибавле́ніе, при-ба́вка, при́быль; || незаконорожде́нный, побо́чное дитя́; || *Собир.* потóмство, ро́д-ственники по нисходя́щему колѣ́ну.

Przypłodkowy, приплóдный.

Przypłynąć, Przypływać, приста́вать, подплыва́ть къ бе́регу, приплыва́ть, при-плы́ть.

Przypochlebiać, Przypochlebić, льсти́ть, ласка́ть, ласка́тельствовать, потво́рство-вать, угожда́ть. || **Przypochlebiać się,** ласка́ться, подольща́ться, подла́живаться, подде́лываться.

Przypodobać się, понра́виться, полю-би́ться, приглянýться.

Przypodobanie, -nia, Przypodobanie się, -nia się, *ср.* стара́ніе понра́виться.

Przypodobniać, Przypodobywać, Przypodobić, Przypodobnić, уподобля́ть, уподо́бить, прира́внивать, приравня́ть, прировня́ть, сра́внивать, сравня́ть. || **Przypodobniać się,** уподобля́ться, прира́вниваться.

Przypodobny, подóбный, похóжій, схóжій.

Przypominać, Przypomnieć, припоми-на́ть, припо́мнить, напоминáть, напо́м-нить.

Przypominacz, -a, *м.* напоминна́тель.

Przypominek, -nku, *м.* пода́рокъ на па́мять.

Przypomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе, напомина́ніе, припомина́ніе.

Przypor, -u, *м.* проръ́ха (*у рубáхи*).

Przypora, -y, *ж.* подпóрка.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготáвли-

вать, приготóвить, припасáть, припастú, приспосáбливать, приспосóбить.

Przyposażny, дáнный сверхъ придáнаго.

Przypowiast, -u, *м.* вторúчный позúвъ въ судъ для исполнéнія приговóра.

Przypowiastka, *см.* **Przypowieść.**

Przypowieść, -ści, *ж.* послóвица, поговóрка; || прúтча. **Przypowieści Salomonowe**, прúтчи Саломóна. **Poszło to w przypowieść**, э́то вошлó въ послóвицу, *см.* **Przysłowie.**

Przypowiestny, послóвичный; || прúточный, иносказáтельный.

Przypowieszczać, Przypowieszczyć, *Стар.* призывáть въ судъ прéступника для исполнéнія приговóра надъ нúмъ.

Przypozew, -zwu, *м.* возобновлéніе тя́жбы, вторúчный вúзовъ въ судъ.

Przypozwać, Przypozywać, возобновúть, возобновля́ть тя́жбу, позвáть въ судъ, привлéчь къ судý.

Przypozwanie, -nia, *ср.* вручéніе вúзова въ судъ. **Przypozwanie do sprawy**, привлечéніе къ дéлу, къ судý.

Przypożyczyć, призанúть, ещё взя́ть въ долгъ.

Przyprawa, -y, *ж.* приготовлéніе, приспособлéніе, сбóры; || *Повар.* припрáва, снадобье; || *Стар.* прикрáса, украшéніе; || составлéніе, состáвъ; || закáлка (*стáли*).

Przyprawiać, Przyprawić, приготовля́ть, приготóвить, прибавля́ть, прибáвить, присоединя́ть, присоединúть, присовокупля́ть, присовокупúть, прилагáть, приложúть. **Przyprawić kogo o co**, подвергáть кого чему, доводúть кого до чегó, причиня́ть. **Przyprawił go o nieszczęście**, онъ довёлъ его до несчáстія. **Przyprawić kogo o śmierć**, причинúть кому́ смерть, быть причúною чьей смéрти. || **Przyprawiać się**, приготовля́ться, приспособля́ться.

Przyprażyć, поджáрить.

Przyprószyć, Przypruszyć, напорошúть, напылúть, насорúть.

Przyprowadzać, Przyprowadzić, доводúть, довестú, вводúть, ввестú, приводúть, привестú.

Przyprowadzenie, -nia, *ср.* приведéніе, привóдъ.

Przyprząg, -ęgu, *м.* у́прямь, запрáжка; || пристя́жка. **Koń do przyprzęgu**, пристя́жная лóшадь.

Przyprząść, припрáсть.

Przyprzążka, -i, *ж.* *см.* **Przyprząg**; || постромка, пристя́жь.

Przyprzeć, сопрéть.

Przyprzęgać, Przyprządz, припрягáть, припрáчь.

Przypsnąć, замя́ться, остановúться, замолчáть.

Przypudrować, напýдрить.

Przypust, -u, *м.* наступлéніе, прúступъ.

Przypustne, -ego, *ср.* плáта за входъ; || *Юрид. и Стар.* пóшлина за дозволéніе продáжи трéтьей чáсти имéнія.

Przypustnica, -y, *ж.* *Плот.* подбáлочникъ, *см.* **Knag.**

Przypuszczać, Przypuścić, припускáть, припустúть, допускáть, допустúть, принимáть, приня́ть, открывáть путь къ дéйствію, давáть на что́ лúбо позволéніе, допускáть, не останáвливать. || **Przypuszczać (czego)**, припускáть, прибавля́ть длины́ *или* ширины́; || нападáть, атаковáть; || припускáть, случáть (*о лошадя́х*); || допускáть, предполагáть. **Przypuśćmy że tak jest**, допýстимъ, что э́то такъ. **Przypuściwszy, że...**, предположúвши что...

Przypuszczalnie, фиктúвно, воображáемо, по предположéнію.

Przypuszczalny, фиктúвный, предполагáемый.

Przypuszczanie, Przypuszczenie, -nia, *ср.* допущéніе, приня́тіе. || **Przypuszczenie**, предположéніе, догáдка, гипóтеза. **Przypuszczenie prawne**, *Юрид.* фúкція, предположéніе. **Gubić się w przypuszczeniach**, теря́ться въ догáдкахъ.

Przypychać, Przypchnąć, припúхивать, припихáть, припихнýть, притáлкивать, притолкáть, притолкнýть; || закла́дывать, заложúть (*дверь, окно́*).

Przypytywać się, распрáшивать, освéдомля́ться, развéдывать, допрáшивать, дойскиваться; || * пытáться, пробовáть.

Przyrąbać, прирубúть.

Przyrabiać, Przyrobić, придéлывать, придéлать; || прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить, расширя́ть, расшúрить. **Przyrobić majątku**, увели́чить своё состоя́ніе.

Przyrachować, причéсть, причúслить.

Przyradzać, Przyrodzić, родúться. **Przyrodził się po śmierci ojcowskiéj**, родúлся пóслѣ смéрти отцá. || **Przyradzać się komu**, быть въ блúзкомъ родствѣ съ кéмъ; || родúться похóжимъ на кого́ (*на отцá, на мáть и т. п.*).

Przyramek, -mku, *м.* нарáмникъ; || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáхъ*); || нарукáвникъ.

Przyrastać, Przyrosnąć, прирастáть, прирости́, нарастáть, нарости́; || * возрастáть, возрасти́, увели́чиваться, увели́читься.

Przyrdzewieć, заржáвѣть.

Przyrobek, -bku, *м.* вы́ручка, прúбыль, барышъ; || пожúва, заработка.

Przyroda, -y, *ж* природа, натýра, естествó; || свóйство.

Przyrodniczy, естéственный, натурáльный.

Przyrodność, -ści, *ж.* однорóдность; || схóдство, сообрáзность || свойствó (*родствó по женúтьбѣ*); || родствó, сродствó.

Przyrodny, *см.* **Przyrodzony**; || природный, врождённый, однорóдный; || **род-**

нóй, рóдственный. || **Przyrodny brat**, единоутрóбный братъ. **Przyrodni bracia i siostry**, свóдные, сведённые *или* сведёные брáтья и сёстры. || *Бот.* **Rośliny przyrodne**, прирастáющія растéнія.

Przyrodzenie, -nia, *ср. см.* **Przyroda.**

Przyrodzony, прирóдный, естéственный, натурáльный. **Rozum przyrodzony**, врождённый умъ. **Przyrodzone nauki, Przyrodoznawstwo**, естéственныя нáуки, естествознáніе. **Prawo przyrodzone**, естéственное прáво. **Dzieci przyrodzone**, незаконорождённыя, побóчныя дѣти. **Grzech przyrodzony**, перворóдный грѣхъ. *Анат.* **Części przyrodzone**, дѣторóдныя чáсти.

Przyrok, *см.* **Urok.**

Przyrosnąć, *см.* **Przyrastać.**

Przyrost, -u, *м.* приращéніе (*луны*); || приращéніе, распространéніе, пріумноженіе; || нáрость, нáросль.

Przyrostek, -stku, -stka, *м.* нáросль; || óтпрыскъ, óтрасль, побѣгъ дéрева; || *Грам.* присловье, присловная частúца.

Przyrównać, Przyrównywać, приравня́ть, прирáвнивать, уподóбить, уподобля́ть, сравня́ть, срáвнивать, сличúть, сличáть, примѣня́ть, примѣня́ть.

Przyrównanie, Przyrównywanie, -nia, *ср.* сравнéніе, срáвниваніе, уподобле́ніе, сопоставлéніе.

Przyrumienić, подрумя́нить; || * поджáрить (*въ мáслѣ*). || **Przyrumienić się**, подрумя́ниться; || поджáриться.

Przyrwa, -y, *ж. Геогр.* залúвъ, лиманъ, *см.* **Zatoka.**

Przyrwać, Przyrywać (czego), подры́ть, подрывáть, вы́рвать, вырывáть, подкопáть, подкáпывать. **Przyrwać się**, *Прост.* дорвáться, добрáться. **Przyrwał się do flaszki**, дорвáлся до буты́лки.

Przyrykać, отзывáться на мычáніе, на ревѣніе.

Przyrynek, -nku, *м.* мáлый ры́нокъ.

Przyrząd, -u, *м.* снарядъ, аппарáтъ.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготовля́ть, приготóвить, снаряжáть, снарядúть, припасáть, припасти́.

Przyrządzanie, Przyrządzenie, -nia, *ср.* приготовлéніе, снаряжéніе, припасéніе.

Przyrzec, обѣщáть, дать слóво.

Przyrzecze, -a, *ср.* порѣчье.

Przyrzeczenie, -nia, *ср.* обѣщáніе; || обязáтельство; || увѣрéніе, удостовѣрéніе, *см.* **Obietnica. Przyrzeczenie na piśmie**, подпúска, пúсьменное обязáтельство.

Przyrzeczny, прирѣчный, порѣчный.

Przyrzekać, обѣщáть, обѣщáться; || увѣря́ть, *см.* **Obiecywać.**

Przyrznąć, *см.* **Przyrzynać.**

Przyrzucać, Przyrzucić, подбрáсывать, подбрóсить, прикúдывать, прикúнуть, подклáдывать, подложúть; || набрáсывать, набрóсить, накúдывать, накúнуть, прикрывáть, прикры́ть. || **Przyrzucać się**, сообщáться, передавáться, приставáть (*о болѣзни*).

Przyrzut, -u, *м.* прикúдка, || прилúпчивая, заразúтельная болѣзнь.

Przyrzutny, прибáвленный, прикúнутый; || случáйный, посторóнній; || прилúпчивый, заразúтельный (*о болѣзни*), *см.* **Zaraźliwy.**

Przyrzynać, Przyrznąć, подрѣзывать, подрѣзать, прирѣзывать, прирѣзать.

Przysąd, -u, *м.* присуждéніе, приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе; || судéбныя пóшлины; || *Стар.* присýдъ, прáво производúть судъ.

Przysada, -y, *ж. Стар.* прибавлéніе, дополнéніе; || примѣсь, смѣшéніе, сплавъ, лигатýра (*серебрá, зóлота*); || пустáя прикрáса; || слáбость, порóкъ; натя́нутость, принуждённость, напы́щенность, жемáнство.

Przysadka, -i, *ж. Бот.* прилúстникъ, застёжка.

Przysadny, подмѣшанный, прибáвленный; || натя́нутый, принуждённый, напы́щенный, жемáнный.

Przysadzać, Przysadzić, присáживать, присадúть, насаждáть, насадúть; || приставля́ть, приставúть, помѣщáть, помéстúть; || прибавля́ть, прибáвить, примѣшивать, примѣшáть; || быть натя́нутымъ, напы́щеннымъ, жемáннымъ. || **Przysadzać się na co**, домогáться, добивáться чего́; || = **do kogo**, срáвнивать себя́ съ кѣмъ, пя́литься вслѣдъ за кѣмъ.

Przysądzać, Przysądzić, присуждáть, присудúть, приговáривать, приговорúть. **Przysądzić rzecz najwięcéj dającemu**, оставúть вещь за дающимъ бóльшую цѣну.

Przysądzenie, -nia, *ср.* присуждéніе.

Przysalać, Przysolić, солúть, насолúть.

Przyścignąć, нагнáть, догнáть, изловúть, поймáть, задержáть, придержáть.

Przyséłać, Przysyłać, Przysłać (po co, za czém), присылáть, прислáть, посылáть, послáть (*за чѣмъ*).

Przysiadać, Przysiąść, Przysieść, присѣдáть, присѣсть. || **Przysiadać się do kogo**, подсáживаться къ кому́, садúться пóдлѣ кого́.

Przysiadywać, Przysiedzieć (czego, przy czém), просúживать, просидѣть. **Przysiedziałem nad tém z miesiąc**, я просидѣлъ, проработалъ надъ этимъ съ мѣсяцъ; || присѣсть гдѣ (*на врéмя*); || засѣсть, притáиться.

Przysięga, -i, *ж.* присяга, клáтва, клáтвенное обѣщáніе; || божбá. **Przysięga wierności** *или* **na wierność**, присяга на вѣрность, клáтва въ вѣрности. **Przysięga homagjalna**, присяга на вѣрноподданничество.

Przysięgać, Przysiądz (*Стар.* **Przysiąc**), **Przysięgnąć**, присягáть, присягнýть, ут-

верждáть присяго́ю, давáть клятвенное обѣщáніе. **Przysiądz na Ewangelją**, присягнýть надъ Евáнгеліемъ. **Przysięgam Bogu**, клянýсь Бóгомъ, ей Бóгу. || **Przysięgać się**, божи́ться, кля́сться. **Przysięgam się na honor**, клянýсь чéстью.

Przysięgły, присяжный. *Юрид.* присяжный засѣдáтель. **Przysięgły umocowany**, присяжный повѣренный.

Przysiek, -u, *м.* **Przysieka, -i**, *ж.* родъ ýзкаго топорá длѣ выдáлбливанія дéрева. || **Przysiek (w stodole)**, зáсѣкъ (*отгорóдка въ анбáрѣ для хлѣба*), зáкромъ.

Przysiew, -u, Przysiewek, -wku, *м.* присѣвъ.

Przysiewać, Przysiać, присѣвáть, присѣять.

Przysiewacz, -a, *м.* присѣявающій.

Przysiężnie, подъ присягою, подъ клятвою.

Przysiężny, дáвшій клятвенное обѣщáніе, присягнýвшій въ чёмъ либó, *см.* **Przysięgły**.

Przysiodłać, осѣдлáть.

Przysiołek, -łku, *м.* **посёлокъ, вы́селокъ**, сельцó; || хýторъ.

Przysionek, -nku, -nka, *м.* пáперть, притвóръ предъ цéрковью, преддвéріе, предхрáміе; || прихóжая, перéдняя (*кóмната*), сѣни.

Przyskakiwać, Przyskoczyć, подскáкивать, подскочи́ть, подпры́гивать, подпрыгнýть; || бросáться, брóситься, кидáться, ки́нуться.

Przyskarżać, Przyskarżyć, оговáривать (*когó*), доноси́ть, жáловаться (*на когó*).

Przysklepić, затянýть (*о рáнѣ*).

Przyskoczyć, *см.* **Przyskakiwać**.

Przyskok, -u, *м.* наскóкъ, налётъ; || при́ступъ.

Przyskromiać, Przyskromić, усмиря́ть, усмири́ть, укрощáть, укроти́ть, обýздывать, обуздáть.

Przyskrzelowy, *Зоол.* поджáберный.

Przyskrzynąć, Przyskrzypnąć, прищеми́ть, придави́ть, прити́снуть, прижáть.

Przyskwarny, жáркій, знóйный; || * докýчливый, неспóсный.

Przyskwierać, безпокóить, тревóжить, докучáть.

Przysłabszy, слабовáтый.

Przysładzać, Przysłodzić, подслащáть, подсласти́ть.

Przysłaniać, Przysłonić, заслонáть, заслони́ть, прикрывáть, прикры́ть.

Przysłońszy, солоновáтый.

Przysłówek, -wka, *м. Грам.* **нарѣ́чіе**.

Przysłowie, -wia, *ср* послóвица.

Przysłowiowy, Przysłowny, послóвичный.

Przysłówkowy, *Грам.* какъ нарѣ́чіе, въ ви́дѣ нарѣ́чія. **Wyraz przysłówkowy**, речéніе, употребля́емое какъ нарѣ́чіе, въ ви́дѣ нарѣ́чія.

Przyślubić, обѣщáть, обѣщáться, дать обѣщáніе.

Przysłuchiwać się, Przysłuchać się (komu, czemu), прислýшиваться (*къ чемý*), вслýшиваться (*во чтó*); || насторóжить ýши (*о живóтныхъ*).

Przysługa, -i, *ж.* услýга, заслýга, одолжéніе. **Przysługę komu zrobić**, оказáть комý услýгу.

Przysługiwać się, Przysłużyć się, прислýживаться прислужи́ться, окáзывать, оказáть комý услýгу, одолжáть, одолжи́ть, обя́зывать, обязáть.

Przysłużny, услýжливый.

Przysmaczek, -czka, *м.* лáкомый кусóчекъ. **Przysmaczki**, *мн.* слáсти, лáкомства.

Przysmak, -u, *м.* припрáва (*кýшанья*); || лáкомство, лáкомый кусóкъ; || *Ирон.* непрія́тность, досáда.

Przysmażać, Przysmażyć (w maśle), пря́жить, жáрить въ мáслѣ; = **w cukrze**, обсáхарить, оглазýрить.

Przyśmiechnąć się, улыбнýться.

Przyśmierzyć (co, czego), усмири́ть, укроти́ть, ути́шить, успокóить, уня́ть.

Przyśmiesznie, немнóго смѣшнó, забáвно.

Przysmrodzić, навоня́ть. **Przysmrodzić dymem**, придыми́ть.

Przyśnić się, присни́ться.

Przyspa, -y, *ж.* нáсыпь; || **Pryzba, Przyżba, Przyzba**, завáлина.

Przysparzać, Przysporzyć, подспáривать, подспори́ть; || прибавля́ть, прибáвить, уси́ливать, уси́лить, умножáть, умнóжить, увели́чивать, увели́чить; || * **Przysporzyć**, вы́играть врéмя, ускори́ть рабóту, поспѣши́ть съ рабóтою. || **Przysparzać się**, увели́чиваться, умножáться, прибавля́ться.

Przyśpieszać, Przyśpieszyć, ускоря́ть, ускори́ть, торопи́ть, спѣши́ть (*чѣмъ*).

Przyśpieszający, ускори́тельный.

Przyśpieszanie, Przyśpieszenie, -nia, *ср.* ускорéніе.

Przyśpieszony, ускорённый, поспѣ́шный.

Przyśpiewywać, припѣвáть, подпѣвáть.

Przyspolić (kogo do czego), приня́ть въ товáрищество, пріобщи́ть, присоедини́ть, приня́ть, взять когó въ свои́ товáрищи. || **Przyspolić się**, пристáть, присоедини́ться (*къ комý*).

Przysporzenie, -nia, *ср.* подспóрье; || умножéніе, увели́ченіе.

Przysporzyć, *см.* **Przysparzać**.

Przysposabiać, Przysposobić, приготовля́ть, приготóвить, прилáживать, прилáдить, припасáть, припасти́; || усыновля́ть, усынови́ть; || = **co do czego**, приспособля́ть, приспосóбить, примѣня́ть, примѣни́ть, пронoравливáть, приноровить; || = **kogo do czego**, пріучáть, пріу-

чи́ть, наставля́ть, наста́вить, возде́лывать, возде́лать (*зе́млю*); || пріуготовля́ть пріугото́вить, напу́тствовать. **Przysposabiać kogo do spowiedzi**, пріуготовля́ть кого́ къ и́споведи. **Przysposabiać na śmierć**, напу́тствовать къ сме́рти, пріуготовля́ть къ перехо́ду въ ве́чность. || **Przysposabiać się**, приготовля́ться, пріуготовля́ться, приспособля́ться; || запаса́ться (*чѣмъ*), приготовля́ть что въ прокъ *и́ли* на вся́кій слу́чай.

Przysposabianie, Przysposobienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, напу́тствованіе (*къ сме́рти*); || примѣне́ніе, приноровле́ніе; || усыновле́ніе, приня́тіе вмѣсто сы́на; || **Przysposobienie się**, приспособле́ніе, заготовле́ніе запа́совъ, сбо́ры.

Przysposobieniec, -ńca, *м.* усыновлённый, при́нятый вмѣсто сы́на.

Przyśrubować, привинти́ть.

Przyssać się, всоса́ться; || привяза́ться, прицѣпи́ться.

Przystałość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность; || соотвѣтственность.

Przystały, прили́чный, благопристо́йный; || соотвѣтственный.

Przystań, -ni, *ж.* при́стань.

Przystanek, -u, *м.* полуста́нція (*на желѣзной доро́гѣ*).

Przystary, Przystarzały, устаре́лый, обветша́лый.

Przystaw, -a, *м.* при́ставъ, надзира́тель, смотри́тель, наблюда́тель; || проводни́къ.

Przystawa, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе; || подпо́ра, тычи́на; || *Мат.* та́нгенсъ, каса́тельная ли́нія.

Przystawać, Przystanąć, пріостана́вливаться, пріостанови́ться. **Przystanął na chwilę**, на мину́ту пріостанови́лся. || = **Przystać**, приставать, приста́ть. **Łódka do brzegu przystała**, ло́дка приста́ла къ бе́регу. **Drzwi nie przystają**, две́ри не пристаю́тъ, пло́тно не притворя́ются; || *Мат.* совпада́ть въ одну́ то́чку; || привя́зываться, приставать. **Przystać do wojska**, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу, поступи́ть въ солда́ты. || = **na co**, согла́шаться, соизволя́ть на что́. || *Безл.* **Przystoi (komu, na kogo)**, прили́чно, свойственно, слѣдуетъ. **To nie przystoi na tak rozumnego człowieka**, э́то неприли́чно тако́му у́мному человѣку.

Przystawanie, Przystanie, -nia, *ср.* устава́ніе, уста́лость; || приставле́ніе; || поступле́ніе (*въ солда́ты*); || *Мат.* совпаде́ніе въ одну́ то́чку, равноме́рность; || = **na co**, согла́сіе, соизволе́ніе.

Przystawiać, Przystawić, приставля́ть, приста́вить.

Przystawka, -i, *ж.* приста́вка, придѣлка; || сала́тникъ, со́усникъ.

Przystawstwo, -a, *ср.* разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ, квартирова́ніе, кварти́ра; || до́лжность при́става, *см.* **Przystaw**.

Przystęp, -u, *м.* при́ступъ, по́дступъ, подхо́дъ, до́ступъ; || приближе́ніе, наступле́ніе, поступле́ніе, вше́ствіе; || *Морск.* рейдъ, ре́йда, при́стань, га́вань, портъ.

Przystępność, -ści, *ж.* досту́пность.

Przystępny, досту́пный.

Przystępować, Przystąpić, приступа́ть, приступи́ть, приближа́ться, приблизи́ться, присоединя́ться, присоедини́ться. **Przystępować do Stołu Pańskiego**, пріобща́ться Свята́ыхъ Та́инъ, причаща́ться. || **Przystąpić na co**, наступи́ть (*на что́*), натопта́ть, притопта́ть (*что́*).

Przystępowanie, Przystąpienie, -nia, *ср.* приступле́ніе, согла́сіе. **Przystąpienie do Stołu Pańskiego**, Св. Причаще́ніе, Св. Прича́стіе.

Przystojność, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность; || пригóжество. **Przystojność publiczna**, обще́ственная благопристо́йность.

Przystojny, прили́чный, благопристо́йный, присто́йный; || приго́жій, краси́вый.

Przystosować, Przystosowywać, примѣни́ть, примѣня́ть, сообрази́ть, сообража́ть, относи́ть, приноровить, приноравливать, прила́живать, прила́дить, приспособля́ть, приспосо́бить. || *Мат.* сра́внивать.

Przystosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе, прила́живаніе, приспособле́ніе.

Przystrajać, Przystroić, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть, устро́ивать, устро́ить.

Przystrychnąć, ула́дить, устро́ить, привести́ въ поря́докъ, убра́ть.

Przystrzygać, Przystrzydz (co, czego), подстрига́ть, подстри́чь.

Przystudzać, Przystudzić, прохола́живать, прохолоди́ть, остужа́ть, остуди́ть.

Przysucha, -y, *ж.* **Przysuch, Przesuch, -u**, *м.* вся́кое сушёное мя́со *и́ли* ры́ба.

Przysuchy, подсу́шенный.

Przysuszać, Przysuszyć, подсуши́ть.

Przysuwać, Przysunąć, придвига́ть, придви́нуть, присо́вывать, прису́нуть.

Przysuwnica, -y, *ж.* *Плот.* полустропи́льная нога́.

Przyswajać, Przyswoić, присво́ивать, присво́ить; || осво́ивать, осво́ить, дѣлать ручны́мъ, приручня́ть, пріуча́ть, пріучи́ть.

Przyswędlina, -y, *ж.* гарь, пригоре́лое.

Przyswędzić, *Повар.* поджечь, прижечь (*мя́со*).

Przyświadczać, Przyświadczyć, свиде́тельствовать, засвидѣтельствовать, подтверждать, подтверди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣрить.

Przyświecać, oświęcać, свѣти́ть, озаря́ть. **Przyświecać komu**, свѣти́ть кому́.

Przysychać, Przyschnąć, присыха́ть, присо́хнуть.

Przysypać, Przysypywać, присы́пать, присыпа́ть.

Przysypisko, -a, *ср.* нано́съ земли́, приме́сина.

Przyszańce, -ów, *мн. Воен.* прико́пы, по́дступы, апро́ши.

Przyszańcować się, *Воен.* приближа́ться (*къ крѣпости*) посре́дствомъ земляны́хъ рабо́тъ.

Przyszarzać, замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать.

Przyszczep, -u, *м.* прище́покъ, приви́вокъ, черено́къ; || прививно́е деревцо́. *Умен.* **Przyszczepek, -pku**, *м.* прище́почекъ, черено́чекъ.

Przyszczepa, -y, *ж.* *присоедине́ніе, приставáніе.

Przyszczepiać, Przyszczepić, прищепля́ть, прививáть (*дерéвья*).

Przyszczepka, -i, *ж.* запла́тка на о́буви.

Przyszczuwać, Przyszczwać, Przyszczuć, трави́ть (*соба́ками*); || *поддра́знивать, подзадо́ривать.

Przyszew, *см.* **Przyszwa.**

Przyszkółka, -i, *ж.* приготови́тельная шко́лка; || **Przyszkółek, -łka**, *м.* ни́зшая жидо́вская шко́ла.

Przyszlachcić, *облагороди́ть.

Przyszłość, -ści, *ж.* бу́дущее, бу́дущность.

Przyszły, бу́дущій.

Przyszpilić, приши́лить.

Przysztukować, прита́чивать, прита́чать, пришивáть, приши́ть въ та́чку.

Przyszwa, -y, *ж.* передо́къ, верхъ, голо́вки (*у сапога́, башмака́*). **Dać przyszwy do butów**, придѣлать но́выя голо́вки къ сапога́мъ. || Подъёмъ ногú.

Przyszyć, Przyszywać, приши́ть, пришивáть. *Przyszyć komu ogon, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ.

Przytaczać, Przytoczyć, прика́тывать, прикати́ть, придвига́ть, придви́нуть; || ссыла́ться, сосла́ться, приводи́ть, привести́. **Przytoczyć przykład**, привести́ приме́ръ. **Przytaczać autorów**, ссыла́ться на писа́телей.

Przytajać, Przytaić, утáивать, утаи́ть, скрывáть, скрыть; || **Przytajać się**, подкра́дываться, укрывáться; || **Przytajać kaszę**, завáривать густу́ю ка́шу.

Przytargać, Przytargnąć, притáскивать, притащи́ть, приволáкивать, приволочи́ть.

Przytarty, истёртый.

Przytęchnąć, сдѣлаться зáтхлымъ, слежáться.

Przytępiać, Przytępić, притупля́ть, притупи́ть.

Przytępszy, притýпленный.

Przytłaczać, Przytłoczyć, придáвливать, придави́ть, прижима́ть, прижáть, притѣсня́ть, притѣсни́ть; || угнета́ть, отягча́ть, отягчи́ть, обремена́ть, обремени́ть, удруча́ть; || одолѣвáть, одоле́ть.

Przytłuc, придави́ть, размозжи́ть. || **Przytłuc się dokąd, протѣсни́ться**, продра́ться.

Przytłumiać, Przytłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, подавля́ть, подави́ть, сдéрживать, сдержа́ть, притáивать, притаи́ть, затáивать, затаи́ть; || преодолѣвáть, преодоле́ть, прекраща́ть, прекрати́ть, уничтожáть, уничто́жить; || разгоня́ть, разогна́ть, разсѣвáть, разъсѣять. **Przytłumić dech**, сдержáть, притаи́ть дыха́ніе. **Przytłumić dźwięki**, заглуши́ть зву́ки. **Przytłumić skargi czyje**, прекрати́ть чьи жа́лобы. **Przytłumić głos natury**, заглуши́ть го́лосъ приро́ды. **Przytłumić bunt**, подави́ть бунтъ.

Przytoczenie, -nia, *ср.* ссы́лка, указа́ніе; || цита́та.

Przytoczony, приведённый, указанный, поименóванный, на́званный.

Przytoczyć, *см.* **Przytaczać.**

Przytomność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność.** || **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха, хладнокро́віе, созна́ніе. **Zostawać, leżeć bez przytomności**, оставáться, лежáть безъ чувствъ. **Odchodzić od przytomności**, лишáться чувствъ. **Odzyskać przytomność**, притти́ въ чу́вство, притти́ въ себя́. **Stracić przytomność**, потеря́ть прису́тствіе ду́ха.

Przytomny, прису́тствующій, прису́щій; || сохраня́ющій прису́тствіе ду́ха, нетеря́ющій прису́тствія ду́ха, нахо́дчивый.

Przytowarzyszyć, присоедини́ть къ о́бществу. || **Przytowarzyszyć się**, присоедини́ться къ о́бществу.

Przytrącić (co, czego), отби́ть, отколоти́ть, отши́бить; || *перекуси́ть, на́скоро вы́пить.

Przytrafiać, Przytrafić (co do czego), пригоня́ть, пригна́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Przytrafiać się**, случáться, приключáться, бывáть, дѣлаться ино́гда.

Przytrudny, Przytrudniejszy, трудновáтый.

Przytrzasnąć, прихло́пнуть, захло́пнуть. **Przytrzasnąć okno**, захло́пнуть окно́.

Przytrząsać, Przytrząść, Przytrząsnąć, присыпáть, присы́пать, пересыпáть, пересы́пать; || **Przytrząsnąć**, перетрясти́, растрясти́, встряхну́ть, отряхну́ть.

Przytrzymać, Przytrzymywać, придержáть, придéрживать, задержáть, задéрживать, останáвливать, останови́ть; || арестовáть, наложи́ть аре́стъ.

Przytrzymanie, -nia, *ср.* заарестова́ніе, задержáніе; || поймка.

Przytulać, Przytulić, прижима́ть, прижáть, сжима́ть, сжать. || **Przytulać się do kogo**, прижима́ться, ласка́ться; || =**gdzie, do czego**, пріюти́ться гдѣ, найти́ приста́нище, убѣжище, приста́ть къ чему́.

Przytulanie, Przytulenie, -nia, *ср.* прижима́ніе, прижа́тіе; || **Przytulenie,** *см.* **Przytułek.**

Przytułek, -łku, *м.* прита́нище, убѣ́жище, прію́тъ. **Dom przytułku,** богоде́льня.

Przytulisko, -a, *ср.* прію́тъ. **Przytulisko dla dzieci,** дѣтскій прію́тъ.

Przytulja, -ji, *ж. Бот.* сы́вороточная трава́; || **Przytulja komonica swojska,** до́нишная да́тлина, до́нникъ.

Przytwardszy, твердова́тый.

Przytwierdzać, Przytwierdzić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, подпира́ть, подпере́ть, утверди́ть.

Przytwierdzenie, -nia, *ср.* прикрѣпле́ніе, подпира́ніе, утвержде́ніе.

Przytyk, -u, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przytykać, прикаса́ться, дотро́гиваться, затро́гивать; || затыка́ть (*про́бкою*); || прика́лывать, пришпи́ливать. || **Przytykać komu, do kogo, na kogo,** язви́ть слова́ми кого́, говори́ть ко́лкости кому́, *см.* **Przytyk.**

Przyuczać, Przyuczyć, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Przyuczać się, Przyuczyć się,** пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть, привы́кнуть.

Przyuzdać, взнузда́ть (*ло́шадь*); || *обузда́ть, укроти́ть.

Przywabiać, Przywabić, прима́нивать, приман́ить, привлека́ть, привле́чь.

Przywalać, Przywalić, прива́ливать, прива́лить, зава́ливать, зава́лить, придава́ливать, придави́ть.

Przywaliny, -lin, *ж. мн.* разва́лины; || обло́мки; || ще́бень, му́соръ.

Przywalny, находя́щійся у са́маго ва́ла.

Przywalony, придавленный, зава́ленный.

Przywara, -y, *ж. Повар.* на́кипь, нага́ръ; || *недоста́токъ, поро́къ, *см.* **Wada.**

Przywarty, притво́ренный, примкну́тый.

Przywarzać, Przywarzyć, подва́ривать, подвари́ть.

Przywdzięczać, Przywdzięczyć, украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикраси́ть. || **Przywdzięczać się, Przywdzięczyć się,** украша́ться, украси́ться, охора́шиваться.

Przywdzięk, -u, *м.* уми́льность, уми́льный взглядъ, уми́льная улы́бка.

Przywdziewać, Przywdziać, надѣва́ть, наде́ть.

Przywędrować, прибы́ть, пріѣ́хать, дости́гнуть.

Przywianek, -nku, *м.* обезпечи́тельная за́пись иму́щества, да́нная му́жемъ женѣ́; || пода́рокъ му́жа женѣ́ на друго́й день сва́дьбы; || *см.* **Gierada, Wyprawa, Wiano.**

Przywiązanie, -nia, *ср.* привя́занность, пре́данность, приве́рженность.

Przywiązany, привя́занный, пре́данный.

Przywiązywać, Przywiązać, привя́зывать, привяза́ть; || ***Przywiązać kogo do siebie,** привя́зывать, привлека́ть кого́ къ себѣ́. || **Przywiązywac się,** привя́зываться къ чему́, увлека́ться (*кѣмъ и́ли чѣмъ*). **Przywiązał się namiętnie do niéj,** онъ стра́стно увле́кся ею, привяза́лся къ ней. || **Przywiązywać się (do słów),** привя́зываться, прицѣпля́ться (*къ слова́мъ*).

Przywiązywanie, -nia, *ср.* привя́зываніе, *см.* **Przywiązanie.**

Przywidywać, Przywidzieć, привиде́ться, пригрезиться, присни́ться.

Przywidzenie, -nia, *ср.* при́зракъ, виде́ніе, мечта́, грёза. **Chory z przywidzenia,** мни́мый больно́й.

Przywidziany, при́зрачный, мечта́тельный, вообража́емый, мни́мый.

Przywiędnąć, свя́нуть.

Przywiedzenie, -nia, *ср.* приведе́ніе, доведе́ніе (*кого́ къ чему́*).

Przywiedziony, приведённый, доведённый.

Przywieńczyć, увѣнча́ть.

Przywierać, Przywrzeć, прикипа́ть, прикипѣ́ть, прилипа́ть, прили́пнуть, приста́вать, приста́ть; || притворя́ть, притвори́ть (*двѣри*); || прикрѣпля́ть, приставля́ть.

Przywieść, *см.* **Przywodzić.**

Przywiewać, Przywiać, Przywionąć, заноси́ть, занести́ вѣ́тромъ, надува́ть, наду́ть, навѣва́ть, навѣ́ять.

Przywięź, -zi, *ж.* при́вязь.

Przywijać, Przywinąć, обвива́ть, обви́ть; || перевя́зывать, перевяза́ть (*рану*); || приставáть, приста́ть, подплыва́ть, подплы́ть къ бе́регу.

Przywiléj, -ju, *м.* привиле́гія; || преиму́щество; || *Юрид.* **Przywiléj na dobrach nieruchomych,** привилегиро́ванные долги́ на недви́жимыхъ имѣ́ніяхъ.

Przywionąć, *см.* **Przywiewać.**

Przywitać, привѣ́тствовать, поздоро́ваться, поклони́ться, встрѣ́тить съ почте́ніемъ, раду́шно приня́ть.

Przywitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Przywłaszczać, Przywłaszczyć, присво́ивать, присво́ить, усво́ивать, усво́ить, припи́сывать, приписа́ть (*себѣ́ и́ли кому́*); завладѣ́ть (*чѣмъ*), захвати́ть, похи́тить (*что́*).

Przywłaszczanie, Przywłaszczenie, -nia, *ср.* присвое́ніе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*), похище́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Przywłaszczyciel, -a, *м.* присвои́тель, похити́тель.

Przywłaszczycielka, -i, *ж.* присвои́тельница, похити́тельница.

Przywlekać, Przywlec, привлека́ть, привле́чь, притаскивать, притащи́ть, приволáкивать, приволо́чь. || **Przywlekać się, Przywlec się,** притащи́ться.

Przywodzenie, -nia, *ср.* ссы́лка, цита́та; || **Przywodzenie czemu**, предводи́тельство.

Przywodzić, приводи́ть (*что́*), ссыла́ться (*на что́*).

Przywództwo, -a, *ср.* предводи́тельство.

Przywołać, **Przywoływać**, призва́ть, призыва́ть, созва́ть, созыва́ть, вы́звать, вызыва́ть, позва́ть, кли́кнуть. кли́кать. **Przywołać sprawę**, слу́шать де́ло (*въ судѣ*) *или* потре́бовать де́ло къ слу́шанію. || * **Przywodzić co na pamięć**, припомина́ть.

Przywołanie, -nia, *ср.* призва́ніе, призы́въ. **Przywołanie sprawy**, слу́шаніе де́ла въ судѣ, вы́зовъ де́ла къ слу́шанію, внесе́ніе де́ла.

Przywóz, -ozu, *м.* приво́зъ, тра́нспортъ, доста́вка.

Przywożenie, **Przywiezienie**, -nia, *ср.* привезе́ніе, приво́зъ, доставле́ніе.

Przywozić, **Przywieźć**, привози́ть, привезти́, доставля́ть, доста́вить.

Przywoźny, **Przywozowy**, приво́зный, заграни́чный.

Przywracać, **Przywrócić**, возстановля́ть, возстанови́ть, возвраща́ть, возврати́ть. **Przywrócić porządek**, возстанови́ть поря́докъ. **Przywrócić kogo do szlachectwa**, возврати́ть кому́ дворя́нство, дворя́нское досто́инство. **Przywrócić kogo na urząd**, возстанови́ть кого́ въ до́лжность, въ пре́жнюю его́ до́лжность.

Przywracanie, **Przywrócenie**, -nia, *ср.* возстановле́ніе, возобновле́ніе. **Przywrócenie do zdrowia**, выздоровле́ніе. **Przywrócenie na urząd**, возстановле́ніе въ должность. **Przywrócenie do dawnego stanu**, возстановле́ніе пре́жняго поря́дка. **Przywrócenie dynastyi na tron**, возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція.

Przywrócić, *см.* **Przywracać**.

Przywróciciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобнови́тель.

Przywrót, -otu, **Przywrotnik**, -a, *м. Бот.* льви́ная ла́па, покрыва́льце, перело́йная трава́, росни́ца.

Przywrotny, поправи́мый, возврати́мый, возвра́тный; || періоди́ческій, повре́менный. **Przywrotna febra**, перемежа́ющаяся лихора́дка.

Przywykać, **Przywyknąć**, привыка́ть, привы́кнуть.

Przywykłość, -ści, *ж.* на́выкъ.

Przywykły, привы́чный; || всегда́шній, постоя́нный.

Przywyższy, высоко́некъ.

Przywziąść, приня́ть, присоедини́ть, присовокупи́ть.

Przyzba, *см.* **Przyspa**.

Przyzbierać, набра́ть.

Przyzbroić, вооружи́ть.

Przyżeglować, приплы́ть, приста́ть къ бе́регу.

Przyziemny, привёмистый, сте́лющійся по землѣ.

Przyzierać, **Przyźrzeć**, **Przyjrzeć (czego)**, призира́ть, призре́ть (*кого́*), надзира́ть (*надъ чѣмъ, надъ кѣмъ*), присма́тривать, присмотре́ть (*за чѣмъ, за кѣмъ*).

Przyzimniejszy, холодновáтый.

Przyzłocić, позолоти́ть.

Przyznawać, **Przyznać**, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть. **Przyznać dług**, призна́ть долгъ. **Przyznać za syna**, призна́ть свои́мъ сы́номъ. **Przyznać co komu**, припи́сывать что-либо кому́. **Przyznawać komu lata**, призна́ть кого́ совершенноле́тнимъ.

Przyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе; || подтвержде́ніе. **Przyznanie dziecka**, **Przyznanie się do dziecka**, призна́ніе свои́мъ незако́ннаго ребёнка. **Przyznanie wynalazku**, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Przyznany, при́знанный, подтверждённый, одо́бренный.

Przyznawanie, **Przyznanie**, -nia, *ср.* признава́ніе, узнава́ніе; || припи́сываніе; ‖ **Przyznawanie u sądu**, подтвержде́ніе суде́бнымъ поря́дкомъ; || **Przyznawanie się do czego**, созна́ніе, призна́ніе.

Przyżółknąć, пожелтѣть.

Przyzuć, **Przyzuwać**, обу́ть, обува́ть, надѣть, надѣва́ть (*сапоги́*).

Przyzwalać, **Przyzwolić**, соглаша́ться, согласи́ться, соизволя́ть, соизво́лить, снисходи́ть, снизойти́.

Przyzwisko, -a, *ср.* про́звище.

Przyzwoicie, прили́чно, сообра́зно.

Przyzwoitość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность.

Przyzwoity, прили́чный, благопристо́йный; || сообра́зный, соотвѣтственный, свóйственный.

Przyzwolenie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, дозволе́ніе, допуще́ніе.

Przyzwolony, дозво́ленный, допу́щенный.

Przyzwyczajać, **Przyzwyczaić**, пріуча́ть, пріучи́ть, пова́живать, пова́дить. || **Przyzwyczajać się**, **Przyzwyczaić się**, привыка́ть, привы́кнуть, пріуча́ться, пріучи́ться.

Przyzwyczajanie, -nia, **Przyzwyczajenie się**, -nia się, *ср.* привы́чка, на́выкъ.

Przyzywać, **Przyzwać**, призыва́ть, призва́ть, приглаша́ть, пригласи́ть.

Przyzywanie, **Przyzwanie**, -nia, *ср.* призыва́ніе, приглаше́ніе, призы́въ, зовъ.

Psalm, -u, *м.* псало́мъ.

Psalmista, -y, *м.* псалмопѣ́вецъ, псало́мникъ.

Psalmowy, псало́мный, **psałtы́rный**.

Psałterjon, -u, *м. Муз.* гу́сли.

Psałterz, -a, *м.* псалты́рь, псалти́рь.

Psałterzysta, -y, *м.* псало́мщикъ (*церко́вный чтецъ*).

Psi, соба́чій, пёсій. || *Анат.* **Psie zęby**, глазны́е зу́бы. || *Бот.* **Psi język**, пёсій язы́къ, соба́чій ко́рень, чернокоре́нь.

Psiak, -a, *м.* собачёнка.

Psianka, -i, *ж. Астрон.* пёсъ большо́й и́ли ма́лый (*созвѣ́здіе*); || *Бот.* паслёнъ (*расте́ніе*).

Psiarnia, -ni, *ж.* псáрня.

Psiarz, -a, *м.* псарь; || собáчникъ.

Psica, -y, *Умен.* **Psiczka**, -i, *ж.* сýчка.

Psię, -ęcia, *ср.* щенóкъ.

Psieć, Psić się, таскáться, истаскáться, пóртиться, испóртиться.

Psik! брысь! *Межд.* употребля́емое для отогна́нія кóшки.

Psikus, -a, *м.* шáлость, шýтка, прокáзы, блажь.

Psina, -y, *Умен.* **Psinka**, -i, *ж.* собáчка, собачёнка; || псúна, собáчье мáсо; || *Мед.* ознóбъ, лихорáдка.

Psinka, *см.* **Psina**; || **Psinki**, *мн. Бот.* псúнка, паслёнъ, паслёнокъ (*растéніе*).

Psisko, -a, *ср.* собáчища.

Psnąć się, проскользнýть, вы́рваться.

Psocić, развráтничать, распýтничать.

Psota, -y, *ж.* распýтство, распýщенность. **Wydać się na psotę**, предáться распýтству; || продёлка, прокáзы. **Na psotę co komu uczynić**, съигрáть съ кёмъ шýтку, напрокáзить; || вредъ, убы́токъ, ущéрбъ, пóрча. **Dopuścić się psoty**, причини́ть вредъ, убы́токъ.

Psotliwość, -ści, *ж.* распýтство, развращённость; || шаловли́вость; || испóрченность.

Psotnica, Psotniczka, -i, *ж.* распýтница, развráтница; || баловни́ца, шалýнья, прокáзница.

Psotnik, -a, *м.* развráтникъ; || шалýнъ, прокáзникъ.

Psotny, Psotliwy, *Стар.* похóтли́вый, любострáстный; || рéзвый, шаловли́вый; || вре́дный.

Psować, *см.* **Psuć**.

Pst! *Межд.* стъ! эй! гей!

Pstrąg, -a, *м. Зоол.* форе́ль, пестрýшка (*рыба*).

Pstrawy, пёстрый, испещрённый, крáпчатый.

Pstro, пестрó. **Pstro ma w głowie**, у негó разстрóенъ, помéшанъ умъ, у негó ерала́жъ въ головѣ.

Pstrocentkowaty, испещрённый, разноцвéтный.

Pstrocina, Pstrocizna, Pstrokacizna, -y, *ж.* пестротá.

Pstrokaty, пёстрый, испещрённый, пятни́стый. **Koń pstrokaty**, пéгая ло́шадь.

Pstroskrzydeł, -dła, *м. Ест. Ист.* аталáнта (*бáбочка*).

Pstrucha, -y, *ж. Умен.* **Pstruszka**, -i, *ж.* пéгая корóва *и́ли* козá.

Pstry, пёстрый, испещрённый. **Płótno pstre w pasy**, пéстредь, пестреди́на.

Pstrykać, Pstryknąć, *см.* **Prztykać**.

Pstrzyć, Upstrzyć, пестри́ть, испестри́ть.

Psuć, Psować, Zepsuć, Zepsować, Popsuć, Popsować, пóртить, испóртить, искажáть, искази́ть. **Zepsuć zegar**, испóртить часы́. **Popsuć obyczaje**, искази́ть нрáвы. || * **Psuć sobie głowę nad czém**, ломáть себѣ гóлову надъ чёмъ-либо.

Psucie, -cia, *ср.* пóрча

Psykać, Psyknąć, шипéть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || ши́кать, *см.* **Syczeć**.

Psyt, *Межд.*, *см.* **Pst**.

Pszczelarz, -a, *м.* пчеловóдъ, пчели́нецъ.

Pszczelnik, -a, *м.* пчёльникъ, пáсѣка, *см.* **Pasieka**; || руковóдство къ разведéнію и содержáнію пчёлъ; || пчеловóдъ, *см.* **Pszczelarz**; || *Бот.* медóвка апте́чная, мели́са пáпочная, мáточникъ.

Pszczelny, пчéльный, пчели́ный.

Pszczoła, -y, *ж.* пчелá.

Pszczółka, -i, *ж.* пчёлка.

Pszczołojad, -a, *м.* пчелоя́дъ (*пти́ца*).

Pszenica, -y, **Pszeniczka**, -i, *ж. Бот.* пшени́ца. **Ozima pszenica**, озúмая пшени́ца. **Pszenica krowia**, *см.* **Krowia reż**. **Pszenica turecka**, ледя́нка, арнáутка, бéлотýрка, *см.* **Kukurudza**, **Pszenica łuskna**, *см.* **Orkisz**.

Pszeniczny, Pszenny, пшени́чный (*сдѣ́ланный изъ пшени́цы, приготóвленный изъ пшени́чной мýки*), пшóнный (*собира́емый съ растéнія приноси́щаго пшено́*).

Pszeniczysko, -a, *ср.* пáшня, засѣ́янная пшени́цею.

Pszennik, -a, *м.* пшéнникъ (*пшóнная кáша, приготóвленная на молокѣ́ и я́йцахъ*).

Pszenny, *см.* **Pszeniczny**.

Pszonak, -u, *м. Бот.* попýтникъ (*растéніе*).

Pszono, -a, *ср. Бот.* пшено́, прóсо (*растéніе*).

Ptak, -a, *и.* пти́ца; *Прост.* пти́ха; || **Ptaki śpiewające**, пéвчія пти́цы. *Посл.* **Ptaki w polu, a on rożenki struże**, не уби́въ медвѣдя, ко́жи не продаю́тъ. **Znać ptaka po pierzu**, видна́ пти́ца по полёту. **Każdy ptak według nosa swego śpiewa**, знай сверчóкъ свой шесто́къ.

Ptastwo, -a, *ср. Собир.* пти́цы. **Ptastwo domowe**, дворóвыя пти́цы.

Ptaszarnia, -ni, *ж.* пти́чникъ, пти́чій садóкъ.

Ptaszę, -ęcia, Ptaszątko, -a, *ср.* птéнецъ, птéнчикъ.

Ptaszęcy, пти́ній, пти́ный.

Ptaszek, -szka, *м.* пти́чка, пти́шка.

Ptasznica, -y, **Ptaszniczka**, -i, *ж.* пти́чница (*ходя́щая за дворóвыми пти́цами*); || **Ptaszniczka**, охóтничье ружьё.

Ptasznictwo, -a, *ср.* птицелóвство; || **птицевóдство**.

Ptaszniczy, птицелóвный.

Ptasznik, -a, *м.* птицелóвъ; || пти́чникъ, продавéцъ птицъ, куръ, куря́тникъ; || куря́тня, куря́тникъ, *см.* **Ptaszarnia**.

Ptasznikowy, *см.* **Ptaszniczy**.

Ptaszowieszczba, -y, *ж.* птицегада́ніе.
Ptaszy, Ptasi, пта́шій, пти́чій. **Śrót ptasi**, ме́лкая дробь. **Ptasie pole**, *см.* Pólko.
Ptaszyna, -y, *ж.* бѣ́дная пти́чка.
Ptaszyniec, -ńca, *м.* пти́чня, пти́чникъ, пти́чій садо́къ.
Ptaszysko, -a, *ср.* пти́чище.
Publiczność, -ści, *ж.* публи́чность, гла́сность; || пу́блика, наро́дъ.
Publiczny, публи́чный, обще́ственный, всенаро́дный; || гла́сный; || государственный.
Publikacja, -ji, *ж.* объявле́ніе, обнаро́дываніе, публика́ція; || изда́ніе (*книги*).
Publikować, обнаро́дывать, объявля́ть, публикова́ть; || издава́ть кни́гу, *см.* Obwieszczać, Ogłaszać.
Pucałowaty, *см.* Pucołowaty.
Puch, -u, *м. Неуп.* испаре́ніе, за́пахъ; || пухъ, *см.* Pierzyna; || пушо́къ, мошо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || пушо́къ (*на бородѣ*).
Puchać, Puchnąć, пыхте́ть, отдува́ться; || бу́хать, пу́хнуть.
Puchacz, *см.* Puhacz.
Puchlina, -y, *ж.* о́пухоль. **Puchlina wodna**, водя́нка, водяна́я болѣзнь.
Puchlnić, Puchlnieć, *см.* Pulchnić, Pulchnieć.
Puchlność, *см.* Pulchność.
Puchlny, *см.* Pulchny.
Puchnąć, пу́хнуть.
Puchowy, пухо́вый.
Pucołowaty, оду́тловатый, полнощёкій.
Pudel, -dla, *м.* пу́дель,
Pudełko, Pudełeczko, -a, *ср.* коро́бка, коро́бочка, я́щичекъ.
Puder, -dru, *м.* пу́дра.
Pudło, -a, *ср.* коробо́къ, я́щикъ; карто́нная коро́бка, карто́нъ; || каре́тный ку́зовъ; || неуда́чный вы́стрѣлъ, про́махъ. **Dał pudło do zająca**, не попа́лъ въ за́йца, промахну́лся.
Pudłować, Spudłować, промахну́ться, не попасть, пропусти́ть.
Pudrować, Upudrować, пу́дрить, напу́дрить.
Pugilares, Puilares, Pulares, -u, *м.* бума́жникъ; || портфе́ль.
Puginał, Puinał, -u, *м.* кинжа́лъ.
Puha, -y, *ж.* плеть.
Puhacz, -a, *м.* сова́ (*птица*).
Puhar, -u, *м.* бока́лъ.
Puk, *Звук.* стукъ! || стукъ, стуча́ніе. *Посл.* **Stuk puk daléj nic**, мно́го шу́му изъ пустяко́въ.
Pukać, Zapukać, стуча́ть, постуча́ть, застуча́ть; || пу́кать; || би́ться (*о сердцѣ*); || хло́пать. **Puknięto drzwiami**, хло́пнули дверьми́. || **Pukać się**, стуча́ться; || растре́скиваться. **Stare naczynia się pukają**, ста́рая посу́да тре́скается; || распуска́ться, пуска́ть по́чки (*о дере́вьяхъ*).
Pukanie, -nia, *ср.* стукъ, стукотня́, стуча́ніе
Pukawka, -i, *ж.* пу́калка (*дѣтская игру́шка*).
Pukiel, -kla, *м.* ло́конъ, бу́кля (*волосъ*).
Puklasty, вы́пуклый; || завито́й, кудря́вый.
Puklat, -u, *м.* парусѝнный чахо́лъ.
Puklerz, -a, *м.* щитъ.
Puklerzany, состáвленный изъ щито́въ.
Puknąć, пу́кнуть, сту́кнуть; || ло́пнуть, тре́снуть, *см.* Pukać.
Pułap, Półap, -u, *м.* потоло́къ, нака́тъ, *см.* Powała.
Pułapka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.
Pułapkowy, принадлежа́щій западня́.
Pułapowy, потоло́чный.
Pularda, -y, *м.* пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка.
Pulchnić, Spulchnić, разрыхля́ть, разрыхли́ть (*зе́млю*).
Pulchnieć, Spulchnieć, рыхле́ть, станови́ться ры́хлымъ.
Pulchność, -ści, *ж.* ры́хлость (*земли*); || мя́гкость (*говя́дины и проч.*); || лёгкость; || пу́хлость; || не́жность.
Pulchny, ры́хлый; || мя́гкій; || лёгкій; || пу́хлый; || не́жный.
Pułk, -u, *м.* полкъ.
Pułkować, *Неуп.* ста́вить на по́лки.
Pułkowniczy, полко́вничій.
Pułkownik, -a, *м.* полко́вникъ.
Pułkownikowstwo, Pułkownikostwo, -a, *ср.* чинъ, до́лжность полко́вника; || *Собир.* полко́вникъ и его́ жена́.
Pułkownikowy, полко́вничій, полко́вническій.
Pułkowy, полково́й.
Pulpit, -u, *м.* пюпи́тръ; || нало́й, анало́гій (*церко́вный*).
Puls, -u, *м. Мед.* пульсъ; || *Горн. см.* Stempel.
Pulsowy, пу́льсовый. *Анат.* **Żyła pulsowa**, бію́чая жи́ла, арте́рія.
Punkcik, -a, *м.* ма́ленькая то́чка.
Punkiel, -kla, *м. Тип.* пунсо́нъ (*для матрицъ*).
Punkt, -u, *м.* то́чка, пунктъ, *см.* Kropka. **Zapatrywać się na rzecz z pewnego punktu**, смотрѣ́ть на предме́тъ съ извѣ́стной то́чки зрѣ́нія; || пунктъ, статья́. || **Punkt honoru**, чу́вство че́сти, дѣ́ло че́сти, вопро́съ, каса́ющійся че́сти, *см.* Honor. **Punkta do inkwizycji**, вопро́сные пу́нкты. **Punkta incydentalne**, ча́стные вопро́сы въ постановле́ніяхъ суда́. **Punkta czynu i prawa**, вопро́сы выводи́мые изъ тре́бованій и возраже́ній тя́жущихся.
Punktacja, -ji, *ж. Грам.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія; || *Юрид.* статьи́ къ догово́ру.
Punktować, ста́вить зна́ки препина́нія.
Punktowanie, -nia, *ср.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.

Punktualność, -ści, *ж.* то́чность, аккура́тность, испра́вность.

Punktualny, то́чный, аккура́тный, испра́вный; пунктуа́льный.

Punktura, -y, *ж. Тип.* графья́.

Pupka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Pur, -u, *м.* хлѣ́бная мѣ́ра, содержа́щая въ себѣ́ шестна́дцать га́рнцевъ.

Purchatka, Purchawka, -i, *ж. Бот.* дождеви́къ (*родъ гриба́*); || *Мед.* о́пухоль, пу́хлина наподо́біе гу́бки; || зобъ, ше́йная о́пухоль.

Purchatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость, губкова́тость.

Purchaty, ноздрева́тый, губкова́тый.

Purchawka, -i, *ж. см.* **Purchatka.**

Purpura, -y, *ж.* пу́рпуровая, багря́ная кра́ска; || багряни́ца, червлени́ца (*ткань*), порфи́ра (*царская одѣжда*); || багря́нка (*ра́ковина*).

Purpurować, Purpurzyć, кра́сить въ багря́ную кра́ску.

Purpurowy, пу́рпуровый, багря́ный; || кра́сный, а́лый.

Purpuryna, -y, *ж.* багре́цъ, карми́нъ; || *Хим.* краси́льное нача́ло въ маре́нѣ.

Purpurzyć, *см.* **Purpurować.**

Puścić, *см.* **Puszczać.**

Puścizna, -y, *ж.* насле́дство, насле́діе, насле́дованіе; || насле́дственное име́ніе; || завѣща́нное име́ніе, *см.* **Ojcowizna**; || пожи́тки по́слѣ умѣ́ршаго; || насле́дство безъ зако́ннаго насле́дника.

Puślisko, -a, *ср.* путло́, пу́тлище, стремя́нный реме́нь.

Pustak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, повѣ́са, сорване́цъ.

Pustelnia, -ni, *ж.* пу́стынь, пу́стыня, ски́тъ.

Pustelnica, -y, Pustelniczka, -i, *ж.* пусты́нница, отше́льница, ски́тница.

Pustelniczy, пусты́нническій, отше́льническій; || уедине́нный.

Pustelnik, -a, *м.* пусты́нникъ, пустынножи́тель, отше́льникъ, ски́тникъ.

Pustka, -i, *ж.* запу́щенный домъ; || пусты́рь, пу́стошь, отхо́жая пу́стошь, пустопоро́жнее мѣ́сто, земля́ впу́стѣ лежа́щая; || *Агр.* за́лежь, паръ, новина́. **Puski,** *мн.* пустота́. **Pustki w domu,** пустота́ въ до́мѣ, нѣтъ ни живо́й души въ до́мѣ. **U niego zawsze pustki w kieszeni,** у него́ всегда́ карма́нъ пустъ.

Pustkowie, -wia, *ср.* пу́стошь, пусто́е мѣ́сто, запустѣ́ніе.

Pusto, пу́сто, нѣтъ ничего́.

Pustogłów, -a, *м.* пустоголо́вый, безмо́звглый.

Pustołka, Pustułka, -i, *ж. Зоол.* пустельга́.

Pustość, -ści, *ж.* пустота́.

Pustosz, -a, *м.* кни́жная вошь (*насько́мое*); || **Pustosz, -y,** *ж. см.* **Pustkowie.**

Pustoszeć, Spustoszeć, пустѣ́ть, опустѣ́ть, разруша́ться, разру́шиться, разва́ливаться, развали́ться.

Pustoszyć, Spustoszyć, опустоша́ть, опустоши́ть, разруша́ть, разру́шить, разоря́ть, разори́ть.

Pustoszyciel, -a, *м.* опустоши́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Pustoszycielka, -i, *ж.* опустоши́тельница, разруши́тельница, истреби́тельница.

Pustota, -y, *ж.* рѣ́звость, жи́вость, бу́йность; || ша́лость, прока́зы; || распу́тство, развра́тъ, распу́щенность, своевольство.

Pustować, прока́зить, рѣ́зви́ться, шали́ть; || быть пра́здным, оставаться впу́стѣ, безъ употребле́нія.

Pustowszczyzna, -y, *ж.* пу́стошь.

Pusty, пусто́й, пусты́нный; || необита́емый, нежило́й (*домъ*); || необрабо́танный, запу́щенный, невозде́ланный, оста́вленный (*о землѣ*); || поро́жній; || неосно́вательный, пусто́й; || напра́сный тщѣ́тный, су́етный, *см.* **Próżny, Czczy**; || вздо́рный, легкомы́сленный, рѣ́звый шаловли́вый, шально́й, глу́пый, *см.* **Płochy, Swawolny, Żywy.**

Pustynia, -ni, *ж.* пусты́ня.

Pustynny, пусты́нный, отше́льническій.

Puszcz, -a, *м. см.* **Puszczyk.**

Puszcza, -y, *ж.* пусты́ня, пусто́е, дикое мѣ́сто; || пу́ща, густо́й, простра́нный лѣсъ, ча́ща.

Puszczać, Puścić, пуска́ть, пусти́ть, выпуска́ть, вы́пустить, отпуска́ть, отпусти́ть. **Puścić ptaka na wolność,** пусти́ть пти́чку на во́лю, на свобо́ду. **Puszczać komu krew,** пуска́ть кому́ кровь. **Puścić dom na sprzedaż,** пусти́ть домъ въ прода́жу. **Puścić koniowi cugle,** дать во́лю ло́шади, пусти́ть её во вѣсь опо́ръ, вскачь. **Puszczać race,** пуска́ть раке́ты. **Puścić konia cwałem,** пусти́ть ло́шадь во вѣсь духъ, во вѣсь опо́ръ. **Puścić co w obieg,** пуска́ть въ обраще́ніе (*цѣнности*); || распуска́ть. **Puścić pogłoskę,** распусти́ть слухъ, молву́; || изде́рживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить, проживать, прожи́ть, прома́тывать, промота́ть. **Puścił już miljon,** онъ промота́лъ уже милію́нъ. || **Puścić w arendę,** отда́ть на о́ткупъ, въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе. **Puścić majętność komu,** уступи́ть кому́ своё пра́во на име́ніе. || **Puścić co na los,** предоста́вить слу́чаю, пусти́ть на уда́чу; || исчеза́ть, пропада́ть; || лини́ть, выцвѣта́ть. **Plama puszcza,** пятно́ пропада́етъ. **Kolor puszcza,** кра́ска, цвѣтъ лини́етъ; || расти́вать, расти́ть. **Puszcza zima,** зима́ стано́вится мя́гче. **Rzeka puściła,** рѣка́ расти́ла, вскры́лась, очи́стилась отъ льда; || пуска́ть побѣги, распуска́ться (*о расте́ніяхъ*); || проре́зываться. **Zęby dziecięciu puszczają,** зу́бы проре́зываются у ребёнка. || **Puszczać się,**

Puścić się, пуска́ться, пусти́ться (*въ дорóгу*); уѣзжа́ть, уѣхать, отправля́ться, отпра́виться; || **Puścić się, Puścić się na co, Puścić się na co**, рѣша́ться, рѣши́ться на что́, отва́живаться, отва́житься, рискова́ть; || **Puszczać się na los, na traf, na szczęście, na los szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія, ввѣря́ться сча́стію. || **Puścić się z kim w zawody**, стара́ться опереди́ть кого́, соперничать. **Puścić się w jaki zawód**, предприня́ть что́-либо, избра́ть како́е нибу́дь по́прище. **Puścimy się w wista**, начнёмъ игра́ть въ вистъ, дава́йте съигра́емъ въ вистъ. **Puścić się na życie rozwiązłe**, пусти́ться въ развра́тную жизнь.

Puszczadło, -a, *ср. Хир.* шни́перъ, ланцéтъ.

Puszczyk, -a, *м. Зоол.* ночна́я сова́.

Puszka, -i, *ж.* жестя́нка (*ящикъ или коро́бочка изъ жéсти*); || кру́жка. **Puszka dla ubogich**, кру́жка для бѣдныхъ. **Puszka do kawy**, кофе́йница. **Puszka do herbaty**, ча́йница.

Puszkarnia, -ni, *ж.* литéйня, литéйный дворъ.

Puszkarski, плави́льный, литéйный; || пиротехни́ческій; || артиллері́йскій, пушка́рскій.

Puszkarstwo, -a, *ср.* плави́льное дѣло, литьё; || пиротéхнія, нау́ка о дѣйствіяхъ огня́; || артиллері́йское иску́сство.

Puszkarz, -a, *м.* плави́льщикъ, литéйщикъ; || артиллери́стъ, пушка́рь, канони́ръ; || фейерве́ркеръ.

Puszkowy, кру́жечный, *см.* **Puszka**.

Puszyć, Napuszyć, пуши́ть, опуша́ть, опуши́ть; || *раздува́ть, пу́чить. **Woda żołądek puszy**, вода́ пу́читъ желу́докъ; || напыща́ть (*гóрдостію*). || **Puszyć się**, напыща́ться, надмева́ться, кичи́ться.

Puszysty, пуши́стый; || напы́щенный, наду́тый.

Putny, пѣшій.

Puzan, Puzon, -a, *м. Муз.* серпе́нтъ (*инструме́нтъ*).

Puzanista, -y, *м.* игра́ющій на серпе́нтѣ.

Puzdro, Puzderko, -a, *ср.* футля́ръ, коро́бка; || погребе́цъ. ***Wyjm oczy z puzdra**, вовьми́ гла́за въ зу́бы, смотри́ въ о́ба.

Puźyna, -y, *ж. Бот.* пукъ воло́съ вѣнча́ющихъ нѣкоторыя расте́нія.

Pycha, -y, *ж.* го́рдость, надме́нность, высокомѣ́рie, спѣсь, тщесла́віе.

Pychalec, -lca, *м. см.* **Pyszalec**.

Pychawiec, -wca, *м. Бот.* гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Pył, -u, *м.* пыль, прахъ.

Pyłek, -łku, *м.* пыли́нка, порши́нка. || *Бот.* плодотво́рная пыль.

Pyleniec, -ńca, *м. Бот.* ико́тная трава́.

Pyłkowy, пы́льный. *Бот.* **Pyłkowa nitka**, нить у тычи́нки.

Pypeć, -pcia, *м.* типу́нъ.

Pyrz, *см.* **Perz**.

Pysk, -a, *м.* ро́жа; || ры́ло, мо́рда. **Pysk świni**, свино́е ры́ло, *см.* **Ryj**. || **Dać komu w pysk**, дать кому́ въ мо́рду. **Stul pysk**, не смѣй откры́ть рта, молча́ть!

Pyskać, рыть ры́ломъ.

Pyskaty, морда́тый, оду́тловатый.

Pyszalec, -lca, *м.* горделя́вецъ, горде́цъ.

Pyszałka, -i, *ж.* го́рдая, надме́нная же́нщина.

Pyszczek, -szczka, *м.* мо́рдочка, ры́льце; || *ро́жица; || клювъ, носо́къ (*птичій*).

Pyszka, -i, *ж.* (**jęczmienna**), *см.* **Pęcak**.

Pysznić się, горди́ться, кичи́ться.

Pysznieć, Spysznieć, дѣ́латься го́рдымъ, возгорди́ться.

Pyszniś, -sia, *м.* горде́цъ, спеси́вецъ.

Pyszno, го́рдо, горделя́во, надме́нно, высокомѣ́рно, спеси́во, кичли́во.

Pysznomowność, -ści, *ж.* самохва́льство, хвастовство́, похвальба́; || наду́тость, напы́щенность.

Pysznomowny, самохва́льный, хвастли́вый; || наду́тый, напы́щенный.

Pyszność, -ści, *ж.* горделя́вость, высокомѣ́рie, надме́нность, пы́шность.

Pyszny, го́рдый, горделя́вый, высокомѣ́рный, надме́нный; || пы́шный; || великоле́пный, безподо́бный, превосхо́дный.

Pyta, -y, *ж. см.* **Pytka**.

Pytać, Spytać, Zapytać, Pytać się, Spytać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть; распра́шивать, распроси́ть, вопроша́ть. **Pytać kogo o co**, *или* **Pytać się kogo o co**, спра́шивать кого́ о чёмъ. **Pytać czego**, справля́ться, разузнава́ть, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*). **Pytać się o nowiny**, распра́шивать о новостя́хъ. **Nie pytaj u niego o pieniądze**, не спра́шивай его́ о де́ньгахъ. **O to ani pytać**, объ э́томъ и не спра́шивай, объ э́томъ не́чего спра́шивать.

Pytacz, -a, *м.* вопроси́тель, распра́шиватель, распро́щикъ.

Pytanie, -nia, *ср.* вопро́съ.

Pytany, вопроша́емый, спра́шиваемый.

Pytel, -tla, *м.* мѣшо́къ, куль (*муки́*); || решето́, си́то (*мучно́е*). **Mąkę na pytel puścić**, *см.* **Pytlować**. || ***Przez pytel co przepuścić**, сдѣлать что́-либо на́скоро, на ско́рую ру́ку.

Pytelnik, -a, *м.* мукосѣ́й.

Pytka, -i, *ж.* жгутъ.

Pytlik, -a, *м. Умен.* небольшо́й мѣшо́къ, кулёкъ; || небольшо́е решето́, си́то (*мучно́е*), *см.* **Pytel**.

Pytlować, Spytlować, сѣять, просѣ́ять сквозь решето́ (*муку́*). || ***Pytlować językiem**, моло́ть языко́мъ.

Pytlowany, си́тный, просѣ́янный сквозь си́то.

Pytlowy, сѝтяный (принадлежа́щій къ сѝту); || **Komora pytlowa**, мукосѣ́йня. **Pytlowa mąka**, сѝтная мука́. **Pytlowy chleb**, сѝтникъ, сѝтный хлѣ́бъ.

Pyza, -y, *ж. Повар.* родъ пу́динга. **Pyzy, -ów**, *мн.* клёцки; || *одутловатое лицо́.

Pyzaty, морда́стый, оду́тловатый.

R.

R произно́сится какъ ру́сская бу́ква *р*.

Rąb, *род. п.* **Rębu**, *м.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Ręby**), рубе́цъ, обши́тый край. **Rąb koło czego szyć**, обрубля́ть; || **Ręby, -ów**, *мн.* изна́нка. **Na ręby szatę oblec**, надѣ́ть пла́тье наизна́нку.

Rąbać, Wyrąbać, руби́ть, вы́рубить, разруба́ть, разруби́ть, коло́ть, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть. **Rąbać las**, руби́ть лѣ́съ. **Rąbać drzewa**, руби́ть, коло́ть, раска́лывать дрова́.

Rąbacz, -a, *м. см.* **Rębacz.**

Rąbalne, -ego, *ср.* пла́та за поруб.

Rabandy, -ów, *м. мн. Морс.* рейба́нды, верёвки, которы́ми прикрѣпля́ются паруса́ къ ре́ямъ.

Rąbanina, -y, *ж.* дра́ка, сши́бка, сты́чка; || сѣ́ча, рѣзня́.

Rabat, -u, *м.* усту́пка, сба́вка (*цѣны*).

Rąbek, -bka, *м.* то́нкое полотно́; || то́нкое покрыва́ло, то́нкій покро́въ; || флёръ, крепъ; || коси́нка; || плато́къ. || **Jak z rąbka wywinął**, соверше́нно, въ соверше́нствѣ.

Rąbeczek, -czka, *м. Умен.* то́ненькое покрыва́ло; || коси́ночка; || плато́чекъ.

Rabież, -y, *ж. см.* **Grabież, Rabunek.**

Rabin, -a, *м.* равви́нъ, ра́ввн (*у евре́евъ*).

Rabinowy, равви́нскій.

Rąbkowy, кре́повый, прозра́чный.

Rabować, Zrabować, гра́бить, огра́бить, расхища́ть, расхи́тить, разори́ть, разори́ть.

Rabowniczy, граби́тельскій, хи́щническій, разбо́йничій.

Rąbunek, -nku, *м.* грабёжъ, граби́тельство, хи́щничество, разбо́й, разбо́йничество; || *Воен.* мародёрство.

Rabuś, -sia, *м.* граби́тель, разбо́йникъ; хи́щникъ.

Raca, -y, *ж.* раке́та.

Rachmistrz, -a, *м.* счетово́децъ, счётчикъ, вы́кладчикъ; || ариѳме́тикъ.

Rachmistrzyni, -ni, *ж.* счётчица, ариѳме́тчица.

Rachować, Porachować, счита́ть, отсчита́ть, сосчита́ть, расчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть; || расчи́тывать, расчита́ть, взвѣ́шивать, взвѣ́сить; обду́мывать, обду́мать. || **Rachować się z sobą**, испы́тывать себя́, отдава́ть себѣ́ отчётъ въ чёмъ либо. **Rachować się z sumieniem**, слѣ́довать внуше́нію свое́й со́вѣсти; || **Rachować się, Porachować się**, разсчи́тываться, свести́, поко́нчить счётъ. || *Посл.* **Kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi**, дру́жба дру́жбой, а слу́жба слу́жбой; счётъ дру́жбы не по́ртитъ.

Rachowanie, Porachowanie, -nia, *ср.* вычисле́ніе, счисле́ніе, исчисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, вы́кладка.

Rachuba, -y, *ж.* счётъ, расчётъ; || соображе́ніе.

Rachuneczek, -czka, *м. Умен.* счётецъ, *см.* **Rachunek.**

Rachunek, -nku, *м.* счётъ, разсчётъ; || отчётъ, отчётность; || **Rachunek bieżący**, *Ком.* теку́щій счётъ; || **Rachunek powrotowy**, *Ком.* рекамбіо. **Utrzymywać czyje rachunki**, вести́ чьи счётныя дѣла́. || **Rachunki, -ów**, *мн.* ариѳме́тика.

Rachunkarz, -a, *м.* счётчикъ; || смѣ́тливый, расчётливый.

Rachunkowość, -ści, *ж.* счетово́дство, счётныя дѣла́, отчётность, счётная часть.

Rachunkowy, счётный, отчётный, контро́льный. **Księga rachunkowa**, контро́льная кни́га. **Rachunkowo-odpowiedzialny**, подлежа́щій отчётности. **Rachunkowo-kassowy**, счетово́дно-кассо́вый.

Racica, -y, *ж.* раздво́енное копы́то (*у нѣкоторыхъ живо́тныхъ*)

Racja, -ji, *ж.* причи́на, по́водъ, основа́ніе; || побуди́тельная причи́на, побужде́ніе. **Mieć rację**, имѣ́ть основа́ніе, по́водъ. **Masz rację**, твоя́ пра́вда, ты правъ. || паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Racowy, раке́тный.

Rączę, -ęcia, *ср.* ручёнка (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rączęta, -ząt**), ручёнка, ма́ленькая ру́чка.

Raczéj, лу́чше, скорѣе.

Raczek, -czka, *м. Умен.* ра́чекъ, *см.* **Rak.**

Rączęta, -ząt, *мн.* ручёнки, ма́ленькія ру́чки.

Rączka, -i, *ж.* ру́чка. *Посл.* **Pewniejsza z rączki do rączki, aniżeli przez rączkę**, вѣрнѣе дѣло изъ ру́чки въ ру́чку, не́жели че́резъ ру́чку. || Ру́чка, рукоя́тка (*у ножа́, у кинжа́ла*); || *Неупотр.* стрѣлка на часа́хъ, въ компа́сѣ; || *Стар.* знакъ къ означе́нію замѣча́ній (*въ кни́гахъ*); || Кале́ка съ увѣчной руко́ю; || *Бот.* **Rączki, -czek**, *мн.* туре́цкая конопля́.

Raczkować, по́лзать на четверѝнкахъ (*о дѣтяхъ*).

Raczo, бы́стро, ско́ро, ши́бко, при́тко, рѣ́зво, прово́рно, ло́вко

Raczość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, при́ткость, рѣ́звость, прово́рство, ло́вкость.

Rączy, ско́рый, бы́стрый, при́ткій, рѣзвый, прово́рный, ло́вкій. **Rączy list**, спѣшное, кра́йне-ну́жное письмо́.

Raczy, ра́чій, сво́йственный ра́ку.

Raczyć, благоволи́ть, соблаговоли́ть, изво́лить, соизво́лить, удосто́ить. **Niech pan raczy mnie wysłuchać**, благоволи́те вы́слушать меня́. **Niech pan raczy zaczekać**, изво́льте подожда́ть. **Nie raczył mu dać odpowiedzi**, не удосто́ился его́ отвѣтомъ. **Racz że wypić**, изво́льте вы́пить. || *Стар.* **Jako raczysz**, какъ тебѣ́ уго́дно. **Czyń co raczysz**, дѣлай, какъ тебѣ́ уго́дно, какъ тебѣ́ вздума́ется. || **Raczyć (kogo)**, почита́ть, уважа́ть, удосто́ивать (*кого́ чѣмъ*); || по́дчивать угоща́ть, *см.* **Uraczyć**. || * **Raczyć się**, напи́ться пья́нымъ, налива́ться, *см.* **Uraczyć się**; || тѣ́шиться, наслажда́ться.

Rączyna, Ręczyna, -y, *ж.* ру́чка.

Rad, радъ. **Rad jestem z tego co mam**, я дово́ленъ тѣ́мъ что́ име́ю. **Rad co czynić**, охо́тно дѣ́лать что́. **Rad nie rad**, во́лею-нево́лею. *Посл.* **Co ludzie radzi słyszą, temu łatwo wierzą**, не всѣ́кому слу́ху вѣрь. **Rad jestem z tego**, я дово́ленъ э́тимъ, ра́дуюсь э́тому. **Radbym**, я охо́тно жела́лъ бы. **Rad być komu u siebie**, по́тчивать, угоща́ть хорошо́, принима́ть кого́ у себя́. **Bądźcie sobie radzi**, угоща́йтесь.

Rada, -y, *ж.* сове́тъ. **Prosić kogo o radę**, проси́ть у кого́ сове́та. **Nie umiem sobie dać rady**, не зна́ю на что́ рѣши́ться, что́ предприня́ть, тера́ю го́лову. **Nie ma rady, trzeba to zrobić**, хо́чешь не хо́чешь, а э́то ну́жно сдѣ́лать. **Dać czemu radę**, спра́виться съ чѣмъ, дости́гнуть чего́, успѣ́ть въ чёмъ, доверши́ть что́; || **Zwołać radę**, созва́ть сове́тъ. **Rada budownicza**, строи́тельный комите́тъ. **Rada państwa**, госуда́рственный сове́тъ. **Rada ministrów**, сове́тъ мини́стровъ. **Rada obrończa**, сове́тъ прися́жныхъ пове́ренныхъ.

Radca, Radźca, -y, *м.* сове́тникъ. **Radca stanu**, ста́тскій сове́тникъ. **Radca prawny**, юрисконсу́льтъ. **Radca handlowy**, комме́рціи сове́тникъ.

Radlanka, -i, *ж. Агрон.* втори́чно перепа́ханное по́ле; || второ́е паха́нье, двое́ніе.

Radlić, **двои́ть**, втори́чно перепа́хивать по́ле.

Radlica, -y, *ж. Агрон.* ле́мехъ, ле́мешъ, со́шникъ (*у плу́га*).

Radło, -a, *ср.* плугъ, соха́.

Radnik, -a, *м. Стар.* сове́тникъ, членъ сове́та.

Radny, -ego, *м.* ра́тманъ, членъ магистра́та *или* ра́туши; || засѣда́ющій въ сове́тѣ, подающій сове́тъ. **Izba radna**, за́ла совѣща́ній.

Radość, -ści, *ж.* ра́дость.

Radośny, ра́достный.

Radować, Uradować, ра́довать, обра́довать. || **Radować się, Uradować się (z czego, czém, czemu)**, ра́доваться, обра́доваться (*чему́*).

Radzać, *см.* **Radzić**.

Radźca, *см.* **Radca**.

Radzić, совѣща́ться. **Radzić co począć**, совѣща́ться о томъ, что́ предприня́ть. || **Radzić o kim**, забо́титься, пе́чься о комъ. || **Radzić czemu**, спра́виться съ чѣмъ, дости́гнуть чего́, успѣ́ть въ чёмъ, доверши́ть что́. || **Radzić co, komu co**, сове́товать что́-либо кому́, дать кому́ сове́тъ. || **Radzić się kogo**, проси́ть у кого́ сове́та, сове́товаться съ кѣмъ. **Radzić się z kim**, совѣща́ться съ кѣмъ.

Radziecki, ра́тманскій, сове́тничій, сове́тническій.

Radziectwo, -a, *ср.* сове́тническое мѣ́сто, сове́тническая до́лжность; || *Стар.* ко́нсульство (*ри́мское*).

Radziéj, *Стар.* охо́тнѣе, съ бо́льшей гото́вностію.

Rafa, -y, *ж.* (иногда́ **Rafina**), ка́менный подво́дный рифъ; || рѣшётка (*въ конюшнѣ*), въ кото́рой задаю́тъ сѣ́но лошадя́мъ; || *Горн.* рѣшётчатая рудоразбо́рка.

Rafinerja, -ji, *ж.* строе́ніе для раффини́рованія, са́харный заво́дъ; || * утончённость; || *см.* **Fryszerka**.

Raić, Naraić (komu co), сове́товать, предлага́ть, доставля́ть; || приводи́ть (*къ чему́*), доводи́ть (*до чего́*); || поруча́ть, рекомендова́ть. **Raić komu lekarstwo**, сове́товать кому́ лека́рство. **Raić komu służącego**, рекомендова́ть кому́ слугу́. **Raić komu żonę**, сва́тать, предлага́ть кому́ неве́сту.

Raiciel, -a, *м.* сове́тчикъ, сове́тователь.

Raicielka, -i, *ж.* сове́тчица, сове́товательница.

Raj, -ju, *м.* рай.

Rajca, -y, *м.* ра́тманъ, сове́тникъ.

Rajczy, ра́тманскій, сове́тничій.

Rajenie, -nia, *ср.* сове́тъ, одобре́ніе.

Rajfur, -a, Rajfura, -y, *м.* фа́кторъ, посре́дникъ, исполни́тель ча́стныхъ поруче́ній; || *Прост.* сво́дникъ, сво́дчикъ; || сватъ.

Rajfurka, -i, *ж.* фа́кторша, посре́дница, исполни́тельница ча́стныхъ поруче́ній; || *Прост.* сво́дня, сво́дница; || сва́ха.

Rajfurstwo, -a, *ср.* посре́дничество; || сво́дничество.

Rajski, ра́йскій.

Rajtar, -a, *м.* нѣ́мецкій ре́йтаръ, ко́нный во́инъ, вса́дникъ.

Rajtarski, ре́йтарскій.

Rajtarstwo, -a, *ср.* **Rajtarja, -rji**, *ж. Собир.* ре́йтары, вса́дники.

Rajtszula, -i, *ж.* мане́жъ.

Rajtuzy, -ów, *мн.* шарава́ры, рейту́зы.

Rak, -a, *м.* ракъ; || *Мед.* ракъ (*болѣзнь*); || *Астр.* Ракъ, созвѣ́здіе. * **Raki piec**, красне́ть отъ стыда́. || *Морск.* деревя́нные ша́рики,

прикрѣплённые къ рáйнѣ для поднáтія пáруса. **Rakiem, raczkiem leźć**, пóлзать, двúгаться на четверúнкахъ.

Rakarz, -a, *м.* занимáющійся лóвлею и продáжею рáковъ.

Rakieta, -y, *ж.* ракéта, отбóйникъ (*для игры въ волáнъ*); || *см.* Raca.

Rakietnik, -a, *м.* ракéточникъ.

Rakowaty, раковúдный.

Rakowy, раковый.

Rama, -y, Ramka, -i, *ж.* рáма, рáмка, (употребúтельнѣе во мн. ч. **Ramy, Ramki**, рáмы, рáмки). *Плотн.* **Rama okienna**, окóнный переплётъ. **Rama pod posadzkę**, обвѣсокъ подъ паркéтъ накáтника. **Rama obwodowa**, обвáзка. **Rama pryczowa**, нáрный брусóкъ. **Rama fryzowa**, фрúзовыя дóски полóженныя въ рáмку.

Ramię, -enia, *ср.* плечó; || рукá (*отъ плечá до кóсти*); || **Ramiona**, *мн.* рýки, обé рýки. **Na ramię broń!** ружьё на плечó! **Ramię w ramię**, нóдъ руку. **Wzruszać ramionami**, пожимáть плечáми. **Z ramienia czyjego**, чьимъ úменемъ, отъ чьего úмени, въ сúлу чьей влáсти. **Już dusza moja na ramieniu była**, я былъ въ величáйшей опáсности, я ужé былъ прú смерти. || *Воен.* флангъ. || *Мат.* **Ramiona**, *мн.* бокá (*треугóльника*). || **Ramię drąga**, плечó рычагá.

Ramienica, -y, *ж.* *Бот.* кошáчій хвостъ (*растéніе*).

Ramieniowy, Ramienny, плечевóй, плечнóй.

Ramienisty, плечúстый; || *Бот.* крестообрáзный.

Ramionko, -a, *ср.* *Умен.* плéчико.

Ramka, -i, *ж.* рáмка, рáмочка.

Ramkarz, -a, *м.* рáмочникъ.

Ramota, (Hramota, Gramota, *Стар.* грáмота); || собráніе плохúхъ стихóвъ, плохóе сочинéніе, марáнье.

Ramowy, рáмочный.

Rana, -y, *ж.* рáна.

Ranek, -nka, -nku, *м.* ýтро.

Ranga, -i, *ж.* чинъ, стéпень граждáнскихъ достóинствъ.

Ranić, Zranić, рáнить.

Raniéj, рáньше, порáньше.

Raniony, рáненый.

Raniuchny, Raniusieńki, Raniuteńki, Raniutki, сáмый рáнній, ранёхонекъ, *см.* **Rany, Ranny.**

Ranka, -i, *ж.* рáнка, рáночка.

Rankor, -u, *м.* *Стар.* злопáмятство.

Ranny, *Стар.* уязвúмый; || *Хир.* происходя́щій отъ рáны, для ранъ употребúтельный; || рáненый, получúвшій рáну, *см.* **Raniony**; || *см.* **Rany, Ranny.**

Rano, рано, съ рáннихъ поръ, рáно поутрý. **Dziś rano**, сегóдня поутрý. **Jutro rano**, зáвтра поутрý, ýтромъ. **Bardzo rano**, óчень рáно. **O godzinie dziewiątéj rano**, въ дéвять часóвъ утрá. || **Rano, -a**, *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя. **Nad ranem**, нодъ ýтро. **Do rana**, до утрá. **Od rana do wieczora**, отъ утрá до вéчера. **Całe rano**, все ýтро. **Zrana**, съ утрá. **Jutro zrana**, зáвтра поутрý.

Ranność, -ści, *ж.* скороспéлость; || преждевремéнность.

Rańtuch, -a, Rańtuszek, -szka, *м.* покрывáло, накúдываемое на плéчо Пóльскими поселúнками.

Rany, Ranny, рáнній, ýтренній. **Ranny strój**, ýтреннее плáтье. **Ranny jęczmień**, рáнній ячмéнь.

Rapa, -y, *ж.* рапýха (*рыба*).

Rapcie, -pci, *ж.* *мн.* *Стар.* окóвы, колóдки; || портупéя (*для фехтовáнія*).

Rapier, Rapir, -a, *м.* рапúра.

Rapontyk, -a, *м.* *Бот.* черешкóвый ревéнь (*растéніе*).

Raport, -u, *м.* рапóртъ, донесéніе. **Raport pojedyńczy**, срóчная вéдомость.

Raportować, рапортовáть, доноси́ть.

Raportowanie, -nia, *ср.* донесéніе.

Rapt, -u, *м.* похищéніе, увезéніе.

Raptem, внезáпно, вдругъ, скоропостúжно, неожúданно, нечáянно.

Raptowny, внезáпный, скоропостúжный, скóрый, неожúданный, нечáянный; || грýбый, дéрзкій, рѣзкій, крутóй. **Raptowny człowiek**, дéрзкій челóвѣкъ.

Raptularz, -a, *м.* **Raptura, -y**, *ж.* черновáя, записнáя книжка; || *Ком.* меморіáлъ.

Raptus, -u, *м.* опрометчúвость, сумасбрóдство, дурь, безразсýдство. || **-a**, *Прост.* сумасбрóдъ.

Raróg, -oga, *м.* балабáнъ (*порóда ястребóвъ*); || * чудóвище, урóдъ. *Посл.* **Poglądać na kogo, jak na raroga**, смотрéть на кого, какъ на чудóвище.

Rarożу, принадлежáщій балабáну, *см.* **Raróg.**

Rasa, Rasza, -y, *ж.* рашъ (*шерстянáя матéрія*).

Rasa, -y, *ж.* порóда; || плéмя. **Poprawić rasę koni**, улýчшить порóду лошадéй.

Rasowy, порóдистый.

Raszka, -i, *ж.* реполóвъ, плистóвка (*птúца*).

Raszpla, -i, *ж.* терпýгъ, напúлокъ, подпúлокъ, брусóвка; || рáшпиля (*рыба*).

Raszplować, спúливать терпугóмъ.

Rasztag, Rasztak, -u, *м.* рóздыхъ.

Rata, -y, *ж.* *Стар.* пóмощь, *см.* **Rety.**

Rata, -y, *ж.* срокъ; срокъ платежá. **Ratami wypłacać**, уплáчивать по частúмъ, частúми.

Ratafja, -ji, *ж*; ратáфія, вишнёвая налúвка.

Rataj, -ja, *м.* земледѣлецъ, пáхарь (*Стар. Русск.* Рáтай, Орáтай).

Ratajski, земледѣльческій.

Ratman, -a, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта.

Ratny, услýжливый, посóбливый; || срóчный, *см.* **Rata.**

Ratować, Uratować, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, охраня́ть, охрани́ть, предохраня́ть, предохрани́ть.

Ratownik, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, защи́тникъ.

Ratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе; || подмо́га, подпо́ра.

Ratusz, -a, *м.* ра́туша, городска́я ду́ма; || магистра́тъ.

Ratuszny, Ratuszowy, ра́тушный.

Ratyfikacja, Ratyhabicja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, ратифика́ція.

Ratyfikować, утвержда́ть, ратификова́ть.

Rawelin, -u, *м. Фортиф.* равели́нъ, полумѣся́цъ.

Raz, -u, *м.* разъ. **Trzy razy na rok,** три ра́за въ годъ. **Raz, dwa, trzy,** разъ, два, три. **Od razu, do razu,** съ пе́рваго ра́за, съ одного́ ра́за. **Raz po raz,** сра́зу, одина́ за други́мъ. **Raz w raz,** безпреста́нно, безпреры́вно. **Z razu, na razie,** сперва́, пре́жде всего́. **Wraz,** вмѣстѣ, въ одинъ разъ, вдругъ, внеза́пно; || уда́ръ (*шпа́гою, па́лкою, ка́мнемъ*); || слу́чай. **W takim razie,** въ тако́мъ слу́чаѣ. **W najgorszym razie,** на са́мый худо́й коне́цъ, **W przeciwnym razie,** въ проти́вномъ слу́чаѣ; || дерни́на, *см.* **Darń.**

Rażący, оглуши́тельный, гро́мкій (*звукъ*), ослѣпи́тельный (*свѣтъ*), рѣ́зкій (*цвѣтъ*), рази́тельный, ощути́тельный, о́стрый, рѣ́зкій, пронзи́тельный.

Razem, *Нар.* вмѣстѣ, ра́зомъ, въ одно́ вре́мя, одновре́менно.

Razić, ударя́ть, поража́ть, громи́ть, разбива́ть. **Razić z dział nieprzyjaciela,** громи́ть, разбива́ть непрія́теля пу́шками. || * **Barwy jaskrawe rażą wzrok,** я́ркіе цвѣта́ поража́ютъ зрѣ́ніе. **Trzewik mię razi,** башма́къ жмётъ. **Razić przystojność,** наруша́ть прили́чіе. **Razić gust,** оскорбля́ть вкусъ.

Rażliwy, *см.* **Rażący.**

Raźnie, (употреби́тельнѣе **Raźno**), жи́во, прово́рно, ско́ро; || охо́тно, ве́село, бо́дро.

Raźność, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость; || бо́дрость; || рети́вость, рья́ность, горя́чность; || ко́лкость (*словъ*).

Raźny, живо́й, рѣ́звый, прово́рный, ско́рый; || бо́дрый, весёлый; || ко́лкій; || рети́вый, рья́ный, горя́чій.

Razowy, ржано́й. **Razowa mąka,** непросѣ́янная ржа́ная мука́. **Chleb razowy,** ржано́й хлѣ́бъ, чёрный хлѣ́бъ.

Rdest, -u, *м. Бот.* по́чечная трава́, водяно́й пе́рецъ, спо́рышъ, грѣчу́ха, серде́чная трава́. || **Rdest wodny, Rdestnica, ćwiklany list,** наплавъ, по́ростъ; || ку́коль, плѣ́велы, **худа́я,** него́дная трава́, *см.* **Chwast.**

Rdza, -y, *ж.* ржа́вчина. || **Rdza miedziana,** ярь мѣдя́нка, ярь Вениці́йская; || *Агр. и Бот.* **ржа, изга́ра** (*боле́знь хлѣба и расте́ній*).

Rdzawić, покрыва́ть ржа́вчиною.

Rdzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Rdzawy, ржа́вый, ржа́ваго цвѣта́, заржа́вленный; || *Агр.* подъѣденный изга́рою (*о хлѣбѣ*); || желѣзистый.

Rdzeń, Drzeń, Drdzeń, Zdrzeń, -nia, *м. Бот.* сердеви́на (*середи́на де́рева и́ли расте́нія*); || *Анат.* мозжечо́къ; || * содержа́ніе, су́щность предме́та.

Rdzewieć, Zardzewieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Realizacja, -ji, *ж.* **исполне́ніе,** осуществле́ніе; || обраще́ніе иму́щества въ де́ньги, въ капита́лъ; || **взыска́ніе** упла́ты по до́лгу, возмѣще́ніе.

Realizować, исполня́ть, осуществля́ть; || реализи́ровать. **Realizować swój majątek,** обраща́ть своё иму́щество въ де́ньги, въ капита́лъ. **Realizować assygnacją,** получи́ть по ассигно́вкѣ.

Realność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, суще́ственность. || **Realności,** *мн.* ме́нѣе значи́тельныя статьи́ имѣнія, угодья; || обро́чныя, дохо́дныя статьи́; || ве́щныя права́.

Realny, дѣйстви́тельный, и́стинный; || реа́льный, *см.* **Istotny, Rzeczywisty.**

Reassekuracja, -ji, *ж.* но́вое застрахова́ніе.

Reassumować, подвести́ ито́гъ, сдѣ́лать пе́речень.

Reassumpcja, -ji, *ж.* пе́речень, ито́гъ; || повторе́ніе предыду́щаго.

Rębacz, -a, *м.* пору́бщикъ (*лѣса*), || дровоко́лъ, дровосѣ́къ; || * руба́ка, забія́ка.

Rebelizować, бунтова́ться, мяте́жничать.

Rebelja, -ji, *ж.* бунтъ, мяте́жъ.

Rębność, -ści, *ж.* вы́рубка.

Rębny, назна́ченный къ сру́бкѣ. **Rębny las,** лѣсосѣ́къ.

Ręby, *мн. см.* **Rąb;** || изна́нка, *см.* **Nica.**

Recepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, приня́тіе.

Recepis, -u, *м.* расписка въ получе́ніи, квита́нція.

Recepta, -y, *ж. Мед.* реце́птъ; || * образе́цъ, фо́рмула.

Reces, -u, *м. Юрид. Стар.* отсро́чка; || раздѣлъ насл'ѣдниковъ, полюбо́вная; || отрече́ніе (*отъ насл'ѣдства*).

Recesować, [illegible] ереступа́ть, отказа́ться, отре́чься. || **Recesować się,** пи́сьменно **подтверди́ть** мирову́ю сдѣ́лку.

Recydywa, -y, *ж. Мед.* возвра́тъ (*боле́зни*).

Recypjent, -a, *м.* пріёмщикъ, получа́тель; || *Хим.* пріёмникъ; || *Физ.* стекля́нный ко́локолъ.

Recytować, ска́зывать наизу́сть.

Ręcz, *см.* **Wręcz.**

Reczka, Reczkosiej, *см.* **Hreczka, Hreczkosiej.**

Ręcznia,-ni, *ж.* дома́шнее вѣ́рющее письмо́.

Ręcznie, собственнору́чно; || *Юрид.* **Ręcznie zapewniony,** обезпе́ченный пору́кою.

Ręcznik, -a, *м.* полоте́нце, утира́льникъ, ручни́къ.

Ręczny, ручно́й. **Ręczna praca, ręczna robota,** ручна́я рабо́та, рукодѣ́лье. **Ręczna broń,** ружьё. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница.

Reczuszki, *см.* **Hreczuszki.**

Ręczyć, Zaręczyć, руча́ться, поручи́ться, отвѣча́ть (*за кого́, за что́, въ чёмъ*). *Посл.* **Kto ręczy, tego djabeł męczy,** кто пору́чится, тотъ и му́чится.

Ręczyciel, -a, *м.* пору́ка, поручи́тель.

Ręczyna, -y, *ж.* ма́ленькая ру́чка, ручёнка.

Ręczysko, -a, *ср.* ручи́ща.

Redagować, редакти́ровать, редижи́ровать; || составля́ть.

Redakcja, -ji, *ж.* изда́ніе, реда́кція. || составле́ніе, редижи́рованіе.

Redakcyjny, редакціо́нный, изда́тельскій.

Redhibicja, -ji, *ж. Юрид.* возвраще́ніе, отда́ча наза́дъ.

Redukcja,-ji, *ж.* пониже́ніе,уменьше́ніе, уба́вка, сба́вка, сокраще́ніе. **Redukcja kursów,** пониже́ніе ку́рсовъ.

Redukować, понижа́ть, уменьша́ть, убавля́ть, сбавля́ть, сокраща́ть. **Redukować na pieniądze,** переводи́ть на де́ньги.

Reduta, -y, *ж. Фортиф.* реду́тъ; || * публи́чный балъ. **Redutny, Redutowy,** ба́льный. **Sala redutowa,** ба́льная за́ла.

Rędzina, -y, *ж.* гли́нистая по́чва, гли́нистый грунтъ, вя́зкая земля́.

Rędzinny, вя́зкій, густо́й, жи́рный,гли́нистый.

Refa, Ryfa, -y, Refka, -i, *ж.* о́бручъ, обо́йма, наса́дка (*на ступи́цу колеса́*); || око́вка, *см.* **Obręcz.**

Refektarz, -a, *м.* столо́вая, тра́пезная (*въ монастырѣ́*).

Referał, -u, *м.* рапо́ртъ, донесе́ніе.

Referant, -a, *м.* докла́дчикъ.

Referat, -u, *м.* докла́дъ, рефера́тъ; || запи́ска изъ дѣ́ла, составле́ніе запи́ски по дѣ́лу.

Referencja -ji. *ж.* **(do sądu),** заявле́ніе суду́.

Referendarski, референда́рскій, принадлежа́щій референда́рію, докла́дчику.

Referendarz, -a, *м.* референда́рій, докла́дчикъ. **Referendarz stanu,** статсъ-референда́рій.

Referent, -a, *м.* дѣлопроизводи́тель.

Referować, составля́ть бума́гу, запи́ску.

Refka, *см.* **Refa.**

Refleksja, -ksji, *ж.* **Refleks, -u,** *м. Филос.* размышле́ніе; || разсмотрѣ́ніе, обсужде́ніе, соображе́ніе, *см.* **Rozwaga;** || *Физ.* отраже́ніе, отбра́сываніе (*свѣта,звука*); || *увѣща́ніе, напомина́ніе.

Reflektować, Zreflektować (kogo), напомина́ть, напо́мнить, увѣщава́ть, убѣжда́ть, убѣди́ть, вразумля́ть, вразуми́ть.

Reflektować, Zreflektować (kogo), образу́мливать, образу́мить, возврати́ть кого́ на путь до́лга, заста́вить кого́ исполня́ть свой долгъ. || **Reflektować się, Zreflektować się,** образу́мливаться, образу́миться, приходи́ть въ разсу́докъ.

Reforma, -y, *ж.* преобразова́ніе, рефо́рма, исправле́ніе; || *Богосл.* реформа́ція, реформа́тская це́рковь, *см.* **Reformacja;** || *Юрид.* за́пись да́нная му́жемъ женѣ́ въ обеспе́ченіе ея́ прида́наго.

Reformacja, -ji, *ж. Богосл.* реформа́ція.

Reformacki, реформа́тскій; || принадлежа́щій Франциска́нскому о́рдену (*монастырю́*).

Reformat, -a, *м.* (*мн.* **Reformaci**), монахъ о́рдена св. Франци́ска, Франциска́нскій мона́хъ; || принадлежа́щій къ Кальви́нской це́ркви.

Reformator, -a, *м.* реформа́торъ, преобразова́тель.

Reformować, Zreformować, преобразо́вывать, преобразова́ть; || исправля́ть, испра́вить,

Reformowany, Zreformowany, преобразо́ванный; || реформа́тскій (*о вѣрѣ*). || **Reformowany, -ego,** *м.* реформа́ть, кальвини́стъ.

Refować, набива́ть обо́йму, о́бручъ, ко́ку.

Refutacja, -ji, опроверже́ніе.

Refutować, опроверга́ть.

Regał, -u, *м. Муз.* рега́лъ (*одна́ изъ перемѣнъ въ орга́нѣ*).

Regalja, -ljów, *мн.* рега́ліи, зна́ки ца́рскаго досто́инства; || короле́вское пра́во.

Regencja, -ji, *ж.* реге́нтство; || вре́менное правле́ніе.

Regent, -a, *м.* реге́нтъ, прави́тель; || управля́ющій; || регистра́торъ, актуа́ріусъ; || нота́ріусъ, нота́рій; || ре́гентъ, управля́юшій хо́ромъ.

Regestr, Regiestr, Rejestr, -stru, *м.* катало́гъ, рее́стръ, ро́спись, спи́сокъ, *см.* **Katalog, Spis;** || оглавле́ніе, указа́тель, ро́спись (*кни́гамъ*); || кни́га, рее́стръ, протоко́лъ. **W regestr co wciągnąć,** вноси́ть въ кни́гу, въ ро́спись, въ протоко́лъ, запи́сывать. * **Jak z regestru opowiedzieć,** разсказа́ть всё что́ зна́ешь, разсказа́ть подро́бно какъ по пи́саному. * **Z regestru robić,** дѣ́лать какъ нибу́дь, зря. **Brać towary na rejestr,** брать това́ры въ долгъ. || **Rejestr osób,** имянно́й спи́сокъ. || **Rejestr dóbr,** поземе́льная ро́спись наслѣ́дственному имѣ́нію; || лошади́ные зу́бы. || *Муз.* реги́стръ (*въ орга́нахъ*). || **Z rejestru,** по поря́дку, по о́череди.

Regestratura, Regiestratura, -y, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція. регистрату́ра, запи́сываніе въ прису́тственномъ мѣстѣ входя́щихъ и исходя́щихъ бума́гъ.

Regestrować, Zregestrować, Zaregestrować, заноси́ть, занести́ въ рее́стръ, въ ро́спись, въ протоко́лъ, запи́сывать.

Regestrowanie, -nia, *ср.* внесе́ніе въ рее́стръ.

Regestrowy, Regiestrowy, переписно́й, записанный въ рее́стръ, въ ро́спись. **Regestratura spraw,** спра́вочныя записки по дѣла́мъ. **Regestratura obwinionego,** вѣдомость о пре́жней подсу́дности обвиня́емаго; || завербо́ванный, поступи́вшій въ солда́ты; || реестро́вый. || *Стар.* **Kozacy regestrowi,** реестро́вые (*регуля́рные*) козаки́. **Wojsko regestrowe,** регуля́рное во́йско.

Regestrzyk, Rejestrzyk, -a, *м.* небольшо́й рее́стръ, небольша́я ро́спись; || счётецъ.

Regiment, Rejment, -u, *м. Стар.* правле́ніе, прави́тельство, ца́рствованіе; || полкъ, *см.* **Pułk.**

Regimentarstwo, -a, *ср. Стар.* зва́ніе кома́ндующаго во́йскомъ.

Regimentarz, -a, *м. Стар.* кома́ндующій во́йскомъ.

Regimentować, *Стар.* кома́ндовать во́йскомъ.

Reglament, -u, *м.* распоряже́ніе; || постановле́ніе, уста́въ.

Regres, -u, *м. Юрид.* обра́тное тре́бованіе; || втори́чное заня́тіе духо́внаго мѣста; || взыска́ніе убы́тковъ, возмѣще́ніе изде́ржекъ.

Reguła, -y, *ж.* пра́вило; || уста́въ. **Podług reguł, po prawiłam;** || мона́шескій о́рденъ. **Reguła św. Franciszka,** о́рденъ св. Франци́ска, Францискáнскій о́рденъ. || *Ариѳ.* тройно́е пра́вило. || *Мед.* мѣсячное очище́ніе.

Regulacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство; || развертáніе (*земли́*).

Regulamin, -u, *м.* во́инскій уста́въ, регла́ментъ.

Regularność, -ści, *ж.* пра́вильность; || то́чное соблюде́ніе пра́вилъ; || то́чность, испра́вность, акура́тность.

Regularny, пра́вильный, постоя́нный; || стро́йный; || то́чный, испра́вный, акура́тный; || регуля́рный. **Wojsko regularne,** регуля́рное во́йско.

Regularyzacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ.

Regulator, -a, *м. Мех.* уравни́тель, регуля́торъ; || *распоряди́тель.

Regulatyw, -u, *м.* руково́дство, предписа́ніе.

Regulować, Zregulować, Naregulować, Uregulować, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить. || **Regulować (zegar, zegarek),** повѣря́ть, пра́вильно поставить (*часы́*). || **Regulować się,** соображáться.

Regulowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ; || повѣ́рка, вы́вѣрка (*часо́въ*).

Rehabilitacja, -ji, *ж.* возстановле́ніе че́стнаго и́мени.

Rehabilitować, возстанови́ть че́стное и́мя; || возвраща́ть, возврати́ть уваже́ніе.

Reimportacja, -ji, *ж. Ком.* втори́чный приво́зъ вы́возныхъ това́ровъ.

Reimpozycja, -ji, *ж.* но́вый нало́гъ.

Reinstallacja, -ji, *ж.* втори́чное опредѣле́ніе (*на слу́жбу*)

Reintegracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе; || возстановле́ніе пра́ва на владѣ́ніе имѣ́ніемъ. втори́чный вводъ во владѣ́ніе.

Reintegrować, сно́ва ввести́ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, возстанови́ть пра́во на владѣ́ніе, заста́вить, возврати́ть имѣ́ніе пре́жнему владѣ́льцу.

Rej, *Нескл. м.* хорово́дъ; || управле́ніе та́нцами. ***Rej prowadzić, wodzić,** быть пе́рвымъ въ чёмъ, первéнствовать, предводи́тельствовать, находи́ться во главѣ́ чего́-либо, нача́льствовать.

Reja, -ei, *ж. Морс.* рей, ре́я, ра́йна.

Rejekta, -y, *ж. Юрид.* отсро́чка.

Rejent, *см.* **Regent.**

Rejestr, *см.* **Regestr.**

Rejestrowy, *см.* **Regestrowy.**

Rejtszul, Rejtszula, *см.* **Rajtszula.**

Rejwach, -u, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица, сумя́тица, шумъ, суматóха.

Ręka, -i, *ж.* рука́; || по́черкъ, рука́, письмо́. **Z rąk do rąk,** изъ рукъ въ ру́ки, отъ одного́ къ другóму. **Założyć ręce,** сложи́ть на́крестъ ру́ки, сложи́ть, поджа́ть ру́ки. **Ściągnąć rękę do pałasza,** ухвати́ться за са́блю. **Mieć co pod ręką,** имѣ́ть что́ подъ руко́ю, бли́зко. **Iść wziąwszy się pod ręce,** итти́ рука́ óбъ руку, взя́вшись по́дъ руки. **Przyłożyć rękę do czego,** приня́ться за дѣ́ло, за рабóту. **Żyć z pracy rąk,** жить трудáми рукъ свои́хъ. *Юрид.* **Sprawa po umarłéj ręce,** тя́жба по́слѣ умéршаго, по пóводу долгóвъ, взыскиваемыхъ съ его́ насле́дниковъ. **Ciepłą ręką, при жи́зни. Dar stu tysięcy ciepłą ręką przed ślubem będzie wyliczony,** даръ въ сто ты́сячъ бу́детъ вы́данъ при жи́зни (*дари́теля*) предъ соверше́ніемъ бра́ка. **Na rękę, po ręce,** на́ руку, съ рукú. **Nie na rękę mi to,** э́то мнѣ не на́ руку, невы́годно, неудóбно. **Idzie co ręką, dobrą ręką,** удаётся, идётъ успѣ́шно. **Pod rękę koń zaprzężony,** ло́шадь запря́женная съ пра́вой стороны́. **Od ręki zrobić,** сдѣлать на скóрую ру́ку, *или* какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь. **Akt pisany na dwie ręce,** актъ написанный въ двухъ экземпля́рахъ. **Oddać w ręce sprawiedliwości,** преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. *Стар.* **Na**

rękę kogo wyzwać, вы́звать на поеди́нокъ. **Człowiek dużéj ręki**, си́льный, могу́щественный человѣкъ. **Ręka pełna czego**, прига́ршни. **Za ręce się brać**, держа́ться другъ дру́га, взаи́мно помога́ть другъ дру́гу. **Kupić towar z pierwszéj ręki**, купи́ть това́ръ изъ пе́рвыхъ рукъ, т. е. отъ самого́ хозя́ина, а не отъ перекупщиковъ. || *Посл.* **Módl się, a ręki przykładaj**, на Бо́га надѣйся, а самъ не плошай; бережёнаго Богъ бережётъ. **Ręka rękę myje**, рука́ ру́ку мо́етъ. || **Z wolnéj ręki sprzedać**, прода́ть ча́стнымъ о́бразомъ, не съ публи́чныхъ торго́въ. **Dać komu na rękę**, дать зада́токъ. **Mieć co w swych ręku**, прибра́ть что́-либо къ свои́мъ рука́мъ. **Na ręce czyje oddać**, переда́ть что́-либо кому́ на́ руки, отда́ть въ ру́ки, вручи́ть. || *Карт.* **Być na ręce**, *или* **na ręku**, быть въ рукѣ. **Być za ręką**, быть за руко́й. || **Na swoję rękę robić co**, брать что́-либо на свою́ отвѣтственность. || **Piękną ma rękę**, у него́ прекра́сный по́черкъ. **Przepisać co na dwie ręce**, переписа́ть что́ въ двухъ ко́піяхъ.

Rekambja, **-ji**, *ж.* сло́жный проце́нтъ, проце́нтъ на проце́нтъ.

Rekapitulacja, **-ji**, *ж.* кра́ткое повторе́ніе *или* обозрѣніе (*сказаннаго прежде*). || **Rekapitulacja bilansu, przychodu i wydatku**, сравни́тельный обзо́ръ дохо́довъ и расхо́довъ.

Rekapitulować, вкра́тцѣ повторя́ть.

Rękaw, **-a**, *м.* рука́въ. ***Z rękawa wytrząsać**, дѣлать безъ вся́каго труда́, легко́, свобо́дно.

Rękawek, **-wka**, *м.* рука́вчикъ, манже́та; || му́фта.

Rękawica, **-y**, *ж.* рукави́ца, на́ручи; || перча́тка.

Rękawiczka, **-i**, *ж.* перча́тка. **Rękawiczki bez palców**, же́нскія полуперча́тки.

Rękawicznictwo, **-a**, *ср.* перча́точное ремесло́; || торго́вля перча́тками.

Rękawiczniczy, принадлежа́щій перча́точнику.

Rękawicznik, **-a**, *м.* перча́точникъ.

Rękawiczny, перча́точный. || **Rękawiczne**, **-ego**, *ср. см.* **Porękawiczne**.

Rękawkowy, **Rękawowy**, рука́вный; || му́фточный.

Reklamacja, **-ji**, *ж.* тре́бованіе иска́ть (*чего́*); || протестова́ніе.

Reklamować, тре́бовать вы́дачи, тре́бовать иска́ть (*чего́*); || протестова́ть, жа́ловаться.

Rękoczyn, **-u**, *м. Хир.* опери́рованіе. || *Воен.* **Rękoczyny**, **-czyn**, *мн.* манёвры.

Rękodajny, передава́емый изъ рукъ въ ру́ки. **Dług rękodajny**, долгъ взя́тый нали́чными де́ньгами изъ чьихъ рукъ; || обяза́тельный, заручённый; || добровóльный. **Rękodajny sługa**, добровóльно приня́вшій слу́жбу.

Rękodajstwo, **-a**, *ср.* рукоби́тье въ знакъ взаи́мнаго обяза́тельства, въ знакъ согла́шенія.

Rękodzielnia, **-ni**, *ж.* завóдъ, мануфакту́ра, фа́брика; || произвóдство, фабрика́ція.

Rękodzielniany, *см.* **Rękodzielny**.

Rękodzielnictwo, **-a**, *ср.* мануфакту́рная промы́шленность.

Rękodzielniczy, мануфакту́рный, *см.* **Rękodzielny**.

Rękodzielnik, **-a**, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ.

Rękodzielny, **Rękodzielniczy**, мануфакту́рный, фабри́чный, завóдскій.

Rękodzieło, **-a**, *ср* мануфакту́рное произведе́ніе; || **Rękodzieła**, **-eł**, *мн.* мануфакту́рная промы́шленность, мануфакту́ры.

Rekognicja, **-ji**, *ж. Юрид.* утвержде́ніе а́кта.

Rekognita, **-y**, *ж. Юрид.* по́дпись суде́бнаго рассы́льнаго на позы́въ при вруче́ніи.

Rekognoscent, **-a**, *м.* свиде́тель.

Rekognoskować, *Воен.* рекогносцирова́ть, опознава́ть, развѣдывать, опра́шивать. || *Юрид.* признава́ть, подтвержда́ть, свидѣтельствовать.

Rękojemca, **-y**, *м. Юрид.* пору́ка, поручи́тель.

Rękojemny, служа́щій ручи́тельствомъ.

Rękojemski, поручи́тельный, каса́ющійся поручи́тельства; || поручи́тельскій, каса́ющійся поручи́теля.

Rękojemstwo, **-a**, *ср.* поручи́тельство, ручи́тельство, обезпе́ченіе.

Rękojeść, **-ści**, *ж.* ру́чка, рукоя́тка. **Rękojeść szpady**, ефе́съ у шпа́ги.

Rękojmia, **-mi**, *ж.* гарантія, отвѣтственность, *см.* **Rękojemstwo**. **Rękojmię dać za kogo**, поручи́ться за кого́. || **Rękojmia**, **-iego**, *м.* пору́ка, поручи́тель; || **Rękojmia wekslowa**, поручи́тельство по ве́кселю.

Rekolekcja, **-ji**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч **Rekolekcje**, благочести́выя размышле́нія, сосредото́ченіе свои́хъ мы́слей на религіо́зныхъ предме́тахъ; приготовле́ніе католи́ческихъ воспи́танниковъ къ и́споведи; || монасты́рское пока́ніе.

Rekomendacja, **-ji**, *ж.* одобре́ніе, рекоменда́ція, *см.* **Polecenie, Zalecenie**.

Rekomendacyjny, рекоменда́тельный, *см.* **Polecający**.

Rekomendować, **Zarekomendować**, поручи́ть, рекомендова́ть, отрекомендова́ть, *см.* **Polecać**.

Rekomendowany, рекомендо́ванный. **List rekomendowany**, заказно́е письмо́.

Rekonstrukcja, **-ji**, *ж.* ремо́нтъ.

Rekonstytucja, **-ji**, *ж. Юрид.* замѣна ста́раго до́лга но́вымъ.

Rekonwalescent, **-a**, *м.* выздора́вливающій.

Rekonwencja, **-ji**, *ж. Юрид. Стар.* встрѣчный искъ, встрѣчная жа́лоба на истца́.

Rekonwencyjny, встрѣ́чный, *см.* **Skarga.**
Rękopism, **-u**, *м.* ру́копись, манускри́птъ.
Rękopismowy, рукопи́сный, пи́санный.
Rękowiny, *см.* **Zrękowiny.**
Rekreacja, **-ji**, *ж.* о́тдыхъ, отдохнове́ніе, рекреа́ція.
Rekrut, **-a**, *м.* ре́крутъ, конскри́птъ; || *новичёкъ.
Rekrutnik, **-a**, *м.* набо́рщикъ ре́крутъ, вербо́вщикъ.
Rekrutować, набира́ть въ ре́круты, вербова́ть.
Rekrutowanie, **-nia**, *ср.* рекру́тскій набо́ръ.
Rektor, **-a**, *м.* ре́кторъ.
Rektorski, ре́кторскій.
Rektorstwo, **-a**, *ср.* ре́кторство, ре́кторская до́лжность.
Rektyfikacja, **-ji**, *ж.* повѣ́рка, попра́вка; || *Хим.* двое́ніе, очище́ніе.
Rektyfikować, повѣря́ть, исправля́ть.
Rekuperować, *см.* **Odzyskiwać.**
Rekurs, **Regres**, **-u**, *м.* *Юрид.* исково́е проше́ніе; || *Ком.* пра́во на взыска́ніе убы́тковъ за просро́ченный ве́ксель.
Rekwirent, **-a**, *м.* суде́бный слѣ́дователь.
Rekwirować, **Zarekwirować**, тре́бовать (*чего́*) зако́ннымъ поря́дкомъ, иска́ть судо́мъ; || **Rekwirować zbiega (u obcego rządu)**, тре́бовать вы́дачи бѣглеца́ (*у чужа́го прави́тельства*).
Rekwizycja, **-ji**, *ж.* тре́бованіе зако́ннымъ поря́дкомъ, взыска́ніе, искъ въ судѣ́; || *Воен.* реквизи́ція; || тре́бованіе вы́дачи бѣглеца́ (*у чужа́го прави́тельства*).
Rekwizyta, **-ów**, *мн.* чрезвыча́йный сборъ съ жи́телей во вре́мя войны́ (*снаря́ды, припа́сы и т. п*).
Rekwjalny, заупоко́йный. **Msza rekwjalna**, заупоко́йная обѣ́дня.
Rekwjem, *Нескл.* моли́тва за упоко́й души.
Relacja, **-ji**, *ж.* отноше́ніе, реля́ція, докла́дъ, донесе́ніе || свидѣ́тельство о пода́чѣ по́зыва отвѣ́тчику; || запи́ска по дѣ́лу, суде́бная спра́вка; || **Relacja obdukcyjna (visum repertum)**, актъ осмо́тра.
Relacyjny, относи́тельный; || докладно́й.
Relicytacja, **-ji**, *ж.* втори́чный аукціо́нъ *или* публи́чные торги́, перето́ржка.
Religijność, **-ści**, *ж.* благоче́стіе, на́божность, богопочита́ніе.
Religijny, религіо́зный, богослуже́бный; || благочести́вый, на́божный.
Religja, **-ji**, *ж.* рели́гія, вѣ́ра, вѣроисповѣ́даніе, богослуже́ніе.
Relikwja, **-ji**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Relikwje**, мо́щи, нетлѣ́нныя тѣла́ уго́дниковъ Бо́жіихъ.
Relikwjarz, **-a**, *м.* ковче́жецъ съ моща́ми.

Remanent, **-u**, *м.* недои́мки (*подате́й*); || оста́токъ суммъ; || запа́съ (*капита́ла, хлѣба*).
Remanentowy, оста́точный; || запа́сный, *см.* **Remanent.**
Remarka, **-i**, *ж.* замѣча́ніе, примѣча́ніе, отмѣ́тка.
Remis, **-u**, *м.* **Remissja**, **-ji**, *ж.* *Юрид. Стар.* отсы́лка дѣ́ла въ другу́ю инста́нцію; || льго́та, отсро́чка, разсро́чка, *см.* **Zwolnienie**; || *Ком.* перево́дъ де́негъ, риме́съ; || *Карт.* реми́зъ.
Remisować, *Карт.* ста́вить реми́зъ.
Remissa, **-y**, *ж.* отлага́тельство, отсро́чка; || освобожде́ніе, отпуще́ніе; || *Ком. см.* **Remis.**
Remissja, **-ji**, *ж.* отсро́чка подате́й.
Remissowy, риме́ссовый, *см.* **Remis.**
Remisspas, **-u**, *м.* риме́ссовое, льго́тное свидѣ́тельство на безпо́шлинное получе́ніе това́ровъ изъ-за грани́цы, на осо́быхъ права́хъ.
Remitenda, **-y**, *ж.* *Ком.* обра́тная отсы́лка това́ровъ.
Remittent, **-a**, *м.* *Ком.* ремите́нтъ, передаю́щій ве́ксель друго́му.
Remittować, уступа́ть, передава́ть; || отсыла́ть обра́тно.
Remiz, **Remisz**, **-a**, *м.* сини́ца, ре́мезъ (*пти́чка*).
Remiza, **-y**, *ж.* раба́тъ, ски́дка, сба́вка (*цѣны́*); || каре́тный сара́й; || изво́щичій экипа́жъ; || *Охот.* куста́рникъ (*гдѣ скрыва́ется дичь*).
Remonita, *см.* **Monita.**
Remonstracja, **-ji**, *ж.* увѣща́ніе, предостереже́ніе, напомина́ніе.
Remonta, **-y**, *ж.* ремо́нтъ, снабже́ніе свѣ́жими лошадьми́.
Remontowy, ремо́нтный.
Remuneracja, **-ji**, *ж.* де́нежная награ́да; || возме́здіе,
Rendant, **-a**, *м.* сда́тчикъ счёта.
Reneta, **-y**, *ж.* ране́тъ (*родъ я́блоковъ*).
Renta, **-y**, *м.* дохо́дъ; || ре́нта, госуда́рственная проце́нтная бума́га. **Renta wieczysta**, пожи́зненная, непреры́вная ре́нта.
Renuncjacja, **-ji**, *ж.* отрече́ніе, забве́ніе.
Reokupacja, **-ji**, *ж.* вторичное заня́тіе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*).
Reokupować, заня́ть сно́ва.
Reorganizacja, **-ji**, *ж.* переобразова́ніе, втори́чное устрое́ніе.
Reparacja, **-ji**, *ж.* попра́вка, почи́нка, передѣ́лка.
Reparować, **Zreparować**, **Wyreparować**, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, почини́ть.
Repartycja, **-ji**, *ж.* распредѣле́ніе, раскла́дка.
Repertorjum, *ср.* *Нескл.* подро́бная о́пись, ро́спись, рее́стръ; || *см.* **Repertuar.**
Repertuar, **-u**, *м.* *Театр.* ре́пертуа́ръ.
Repetjer, **-a**, *м.* часы́ съ репети́ціею.

Repetycja, -ji, *ж.* повторе́ніе; || репети́ція, про́ба (*о́перы, дра́мы*).

Replika, -i, *ж.* отвѣ́тъ, возраже́ніе; || *Юрид.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе истца́ отвѣ́тчику; || *Муз.* повторе́ніе окта́вами; || *Театр.* репли́ка.

Replikować, возража́ть.

Reponować, отда́ть на сохране́ніе, сдать въ архи́въ.

Report, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы (*съ одно́й страни́цы на другу́ю*).

Repozycja, -ji, *ж.* сда́ча въ архи́въ, оставле́ніе дѣла безъ движе́нія.

Repozytorjum, *ср. Нескл.* храни́лище, шкафъ для хране́нія бума́гъ. **Repozytorja,** *мн.* а́кты отда́нные на хране́ніе.

Repressalja, -ij, *мн.* отпла́та, возме́здіе.

Reprezentacja, -ji, *ж.* представи́тельность. **Reprezentacja rządu,** представи́тельное правле́ніе; || *Театр.* представле́ніе (*драмы*); || пара́дный пріёмъ; || *Юрид.* наслѣдованіе въ лицѣ друго́, *см.* **Zastępstwo;** || представи́тельство, представи́тели, депута́ты.

Reprezentant, -a, *м.* представи́тель.

Reprezentować (kogo), заступа́ть (*кого́*), дѣйствовать отъ чьего́ и́мени; || представля́ть (*пье́су на сце́нѣ*).

Reprobacja, -ji, *ж.* осужде́ніе; || хула́.

Reprodukcja, -ji, *ж.* воспроизведе́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* втори́чное представле́ніе дѣла, возобновле́ніе дѣла.

Reprodukować, вновь предста́вить, передоложи́ть.

Rescyssja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе а́кта, догово́ра и т. д.

Reskontować, отчи́тывать, вычи́тывать.

Republika, -i, *ж,* респу́блика.

Republikancki, Republikański, республика́нскій.

Republikanin, -a, *м.* республика́нецъ.

Reputacja, -ji, *ж.* извѣ́стность, сла́ва, и́мя, че́стное и́мя, репута́ція.

Reputowany, имѣющій хоро́шую репута́цію, почита́емый за че́стнаго челове́ка.

Reskrypt, -u, *м.* рескри́пт, государева гра́мата; || *Юрид.* распоряже́ніе, предписа́ніе вы́сшей вла́сти.

Resor, -u, *м.* рессо́ра (*экипа́жа*).

Respekt, -u, *м.* почте́ніе, уваже́ніе. || **Respekt na co,** вниманіе, снисхожде́ніе къ чему́, соображе́ніе, приня́тіе въ расчётъ. **Przełożeni respekt na jego zdrowie mieli,** нача́льники имѣли снисхожде́ніе къ его́ здоро́вью. **Być** *и́ли* **siedzieć u kogo na respekcie,** *см.* **Rezydent, Rezydentka.**

Respektować (kogo), *Стар.* уважа́ть, почита́ть. || **Respektować na co,** принима́ть въ уваже́ніе *и́ли* во вниманіе, снисходи́ть, принима́ть въ соображе́ніе.

Ressigilacja, -ji, *ж.* распеча́таніе.

Restant, -a, *м. Ком.* оста́вшійся до́лжнымъ.

Restauracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе, возобновле́ніе; || перестро́йка, переде́лка; || возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція. || рестора́ція, рестора́нъ, трактиръ.

Restaurować, переде́лывать, перестра́ивать

Restrykcja, -ji, *ж.* ограни́ченіе, ограни́чивающее усло́віе, исключе́ніе; || *Юрид.* изворо́тливыя показа́нія.

Restypulacja, -ji, *ж.* взаи́мное усло́віе.

Restytucja, -ji, *ж. Юрид.* перевороте́ніе дѣла; || возстановле́ніе, исправле́ніе.

Restytuować, возвраща́ть, возстановля́ть.

Resursa, -y, *ж.* сре́дство, запа́съ; || собра́ніе (*дворя́нское, купе́ческое и т. д*).

Reszta, -y, *ж.* (*Стар.* **Reszt**), оста́токъ; || оста́льное, изли́шекъ, ли́шекъ; || сда́ча (*съ де́негъ при поку́пкѣ това́ра*); || остально́е, про́чее. **Oddawca listu tego resztę ci opowie,** пода́тель э́того письма́ разска́жетъ тебѣ́ остально́е. *Нар.* **Do reszty,** въ коне́цъ, соверше́нно, до тла́. **Zresztą,** впро́чемъ. **Nareszcie,** на коне́цъ, на послѣдокъ. **Do reszty zrujnować,** разори́ть въ коне́цъ, соверше́нно; || оста́льная су́мма: || *Арие.* ра́зность. || **Resztka, -i,** *ж.* оста́точекъ. **Resztki,** *мн.* кро́хи, оста́тки (*отъ обѣда*).

Resztować (komu co), остава́ться кому́ до́лжнымъ, остава́ться у кого́ въ долгу́.

Resztujący, остально́й, оста́точный.

Reta, -y, *ж. Бот.* маре́на, крапъ (*расте́ніе*).

Retenta, -ów, *мн. Стар.* недоимки, недоимочныя де́ньги; || недопла́ченный долгъ.

Retentowy, недоимочный.

Retman, *см.* **Rotman.**

Retorta, -y, *ж. Хим.* ретóрта.

Retoryka, -i, *ж.* рито́рика, витійство, краснорѣчіе.

Retret, -u, *м. Воен.* пансіо́нъ, пе́нсія.

Retrocessja, -ji, *ж.* обра́тная усту́пка.

Retrybucja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, возме́здіе.

Rety, употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ: **Rety!** помоги́те! кара́улъ!

Rewaluacja, -ji, *ж.* переоце́нка.

Rewanż, -u, *м.* отпла́та; || о́тыгрышная па́ртія, рева́ншъ, *см.* **Odwet.**

Rewanżować, отпла́чивать. || **Rewanżować się,** отыгрываться, расквита́ться, расплати́ться, *см.* **Odwetować.**

Rewelacja, -ji, *ж.* откры́тіе, показа́ніе, заявле́ніе.

Rewerenda, -y, *ж.* свяще́нническая одежда, ря́са.

Rewers, -u, *м.* роспи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Rewersał, **-u**, *м.* распи́сочная кни́га
Rewident, **-a**, *м.* ревизо́ръ.
Rewidować, осма́тривать, свидѣ́тельствовать, объи́скивать, дѣ́лать реви́зію.
Rewidowanie, **-nia**, *ср. см.* Rewizja.
Rewir, **-u**, *м.* уча́стокъ (*го́рода*), около́токъ.
Rewirowy, **-ego**, *м.* уча́стковый, около́точный надзира́тель.
Rewizja, **-ji**, *ж.* пересмо́тръ, обыскъ, вы́емка, реви́зія; || *Тип.* сво́дка.
Rewizor, **-a**, *м.* ревизо́ръ, досмо́трщикъ.
Rewizorjum, *ср. Нескл.* пересмо́тръ, реви́зія.
Rewja, **-ji**, *ж.* смотръ (*войска́мъ*).
Rewokacja, **-ji**, *ж.* отмѣне́ніе, отмѣ́на, уничто́женіе.
Rewokatorjum, *ср. Нескл.* отмѣни́тельное повелѣ́ніе.
Rewokować, отмѣня́ть.
Reż, *род. п.* **rży**, *ж. Стар.* рожь, *см.* Żyto.
Rezerwa, **-y**, *ж. Воен.* резе́рвъ, запа́съ, *см.* Odwód.
Rezerwat, **-u**, *м. Ком.* огово́рка, усло́віе въ приня́тіи ве́кселя.
Rezerwować, сберега́ть; || предоставля́ть себѣ́ что́.
Rezolucja, **-ji**, *ж.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || рѣши́тельность, рѣши́мость, твёрдость, *см.* Odwaga.
Rezolut, **-a**, *м. Стар.* смѣльча́къ, рѣши́тельный челове́къ.
Rezoluta, **-y**, *ж. см.* Rezolucja.
Rezolutny, рѣши́тельный, смѣ́лый.
Rezolwować, рѣша́ть. || **Rezolwować się**, рѣши́ться на что́.
Rezultat, **-u**, *м.* результа́тъ, вы́водъ, исхо́дъ.
Rezydencja, **-ji**, *ж.* столи́ца, резиде́нція; || пребыва́ніе въ чьёмъ либо до́мѣ. **Być na rezydencji u kogo**, занима́ть мѣ́сто компаньо́на *и́ли* компаньо́нки въ чьёмъ либо до́мѣ.
Rezydent, **-a**, *м.* резиде́нтъ, *см.* **Poseł.** || * компаньо́нъ, другъ до́ма.
Rezydentka, **-i**, *ж.* компаньо́нка.
Rezydentura, **-y**, *ж.* резиде́нство, до́лжность резиде́нта (*при иностра́нномъ дворѣ*); || домъ резиде́нта.
Rezydować, жить, жи́тельствовать, имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть.
Rezygnacja, **-ji**, *ж.* усту́пка, уступле́ніе (*кому́ свои́хъ правъ*); || * поко́рность Провидѣ́нію, безро́потность.
Reżyser, **-a**, *м. Театр.* режисёръ.
Robactwo, **-a**, *ср. Собир.* вре́дныя насѣко́мыя (*клопы́, тарака́ны и т. п.*); || че́рви.
Robaczek, **-czka**, *м. Умен.* червячёкъ **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ.
Robaczkowaty, *Анат.* червообра́зный.
Robaczliwy, *см.* Robaczywy.
Robaczny, черви́вый, червото́чный, *см.* **Robaczywy.**

Robaczy, червяко́вый.
Robaczyna, **-y**, *ж.* червячёкъ.
Robaczysko, **-a**, *ср.* омерзи́тельный червь.
Robaczywieć, **Zrobaczywieć**, черви́вѣть, очерви́вѣть, быть изъѣ́деннымъ, исто́ченнымъ черва́ми.
Robaczywość, **-ści**, *ж.* **червото́чина**, прото́чина.
Robaczywy, червото́чный, исто́ченный, изъѣ́денный черва́ми.
Robak, **-a**, *м.* червь, черва́къ. **Robak w brzuchu**, глиста́, *см.* **Glista.** *Посл.* **Każde drzewo ma swego robaka** *и́ли* **Każdy ma swego robaka**, что́ у кого́ боли́тъ, тотъ о то́мъ и говори́тъ.
Robić, **Zrobić**, дѣ́лать. сдѣ́лать, рабо́тать, сработать, производи́ть, произвести́, исполня́ть, испо́лнить. **Robić pończochy**, вяза́ть чулки́. **Robić kapelusze**, дѣ́лать шля́пы. **Zrobić komu usługę**, оказа́ть кому́ услу́гу. **Majątek robić**, нажива́ться, обогаща́ться. **Robić głową**, рабо́тать умо́мъ, голово́ю. **Robić piersiami**, тяжело́ дыша́ть, задыха́ться, запыха́ться. **Robić swoję powinność**, исполня́ть свою́ обя́занность. **Nic sobie nie robić z tego**, не обраща́ть на э́то никако́го внима́нія, не счита́ть э́того ва́жнымъ. **Piwo robi**, пи́во бро́дитъ, молоди́тся. **Robić dobrze**, дѣ́лать добро́, благодѣ́тельствовать. **Zle komu robić**, дѣ́лать зло, наноси́ть вредъ кому́.
Robienie, **-nia**, *ср.* заня́тіе, рабо́та. **Robienie płucami, piersiami**, тру́дное дыха́ніе; || броже́ніе (*пи́ва и т. д.*). *Плотн.* **Robienie rusztu, kratowanie**, дѣ́ланіе ро́ствверка и ле́жней.
Robocizna, **-y**, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье, задѣ́льная рабо́та, рабо́чій день, *см.* **Pańszczyzna. Robocizna piesza i sprzężajna**, пѣшее тягло́ и поста́вка подво́дъ.
Roboczość, **-ści**, *ж.* трудолю́біе, стара́ніе, рачёніе, дѣ́ятельность, *см.* **Pracowitość, Czynność.**
Roboczy, рабо́чій.
Roboracja, **-ji**, *ж. Юрид. Стар.* скрѣпле́ніе пре́жняго усло́вія пе́редъ суди́мъ.
Robota, **-y**, *ж.* рабо́та, трудъ, (*см.* **Praca**), изді́ліе; || произведе́ніе, творе́ніе; || дѣ́ло; || обдѣ́лка, отдѣ́лка; || уро́къ, уро́чная рабо́та, зада́нная рабо́та. **Ciężkie roboty**, *мн.* ка́торжная рабо́та, ка́торга. **Wziąść co do roboty**, взя́ться за какую́-либо рабо́ту. **Mieć co w robocie**, дѣ́лать, рабо́тать что́-либо, изготовля́ть. * **Jak się o tém dowie, będzie kij w robocie**, е́сли онъ узна́етъ объ э́томъ, то отвали́етъ тебя́ па́лкою. **Robota fraka**, отдѣ́лка фра́ка. **Zapłata od roboty**, пла́та за рабо́ту. **Piwo jest w robocie**, пи́во молоди́тся, бро́дитъ. **Robota reparacyjna**, передѣ́лка, перестро́йка;—**łopatowa, kopana**, земляна́я рабо́та; *Горн.*—**kilofowa, łupana**, кайловая; —**klinomłotowa, rąbana**, кирочная *и́ли* бое-

вáя;—strzelana, порохострѣ́льная;—odkrywkowa, откры́тые лóмы;—faszynowa, фаши́нная рабóта;—darniowa, дернóвая;—kowalska, кузнéчная;—blacharska, крóвельная;—rekonstrukcyjna, рабóта по перестрóйкѣ; — konserwacyjna, рабóта къ поддéржкѣ здáнія.

Robótka, -i, *ж. Умен.* рабóтка (*см.* **Robota**); || жéнское рукодѣ́ліе; || вышивáніе, шитьё.

Robotnia, -ni, *ж.* рабóчая (*кóмната*), *см.* **Pracownia.**

Robotnica, -y, *ж.* рабóтница, мастери́ца.

Robotniczy, рабóтничій; || задѣ́льный; || **Robotniczy, -ego,** *м.* содéржащій рабóтниковъ, подря́дчикъ.

Robotnik, -a, *м.* рабóтникъ, рабóчій, чернорабóчій; || мастеровóй, ремéсленникъ.

Robotność, -ści, *ж.*. *см.* **Pracowitość.**

Robotny, рабóтливый, трудолюби́вый; || рабóчій, рабóтный. **Dzień robotny,** рабóтный день. **Bydlę robotne,** рабóчій скотъ.

Roch, -a, *м.* скатъ (*ры́ба*); || ладья́ (*фигу́ра въ шáхматной игрѣ́*), *см.* **Wieża.**

Rochmanić, Obrochmanić, Urochmanić, приручня́ть, приручни́ть, пріучáть, пріучи́ть, освóивать, освóить, *см.* **Obłaskawić.**

Rochmanność, -ści, *ж.* послу́шность, покóрность, крóтость; || дѣ́ланіе ручны́мъ (*о живóтныхъ*).

Rochmanny, приручнённый, пріучённый, освóенный, домáшній (*о живóтныхъ*); || послу́шный, покóрный, крóткій.

Roczek, -czku, *м. Умен.* гóдикъ, годóкъ, *см.* **Rok.** || *Стар.* **Roczki,** *мн.* срóки засѣдáнія грóдскаго судá.

Roczeń, -cznia, *м.* употреби́тельнѣе **Roczniak, -a,** *м.* годови́къ, годовáлый (*о живóтныхъ*). **Bóbr roczniak,** ярéцъ, годовáлый бобръ.

Rocznica, -y, *ж.* годовщи́на. **Rocznica urodzin,** день рождéнія.

Rocznie, ежегóдно, въ годъ, погóдно.

Roczny, годовóй, годи́чный, погóдный, ежегóдный. **Roczny termin,** годи́чный срокъ. **Roczny przychód, dochód,** годовóй прихóдъ, дохóдъ.

Roczyć, *Стар.* рѣшáть, постановля́ть приговóръ; || предскáзывать, предвѣщáть.

Roczyny, -czyn, *мн.* день рождéнія, *см.* **Rocznica.**

Ród, *род. п.* **rodu,** *м.* родъ, плéмя, порóда, происхождéніе; || домъ, фами́лія. **Ród ludzki,** родъ человѣ́ческій (*см.* **Rodzaj**). **Człowiek zacnego, wielkiego rodu,** человѣ́къ знáтнаго рóда, происхождéнія, изъ знáтной фами́ліи. **Rodem zkąd,** откýда рóдомъ. **Wywód rodu,** доказáтельство закóнности рождéнія. **Francuz rodem,** рóдомъ Францýзъ, прирóдный Францýзъ; || порóда, *см.* **Rasa. Koń dobrego rodu,** лóшадь хорóшей порóды, порóдистая, завóдская лóшадь.

Rod, -u, *м. Хим.* рóдій (*метáлъ*).

Rodacki, *Стар.* нарóдный, націонáльный, тузéмный, прирóдный, *см.* **Krajowy, Narodowy.**

Rodaczka, -i, *ж.* тузéмка, урожéнка, прирóдная жи́тельница; || соотéчественница, земля́чка.

Rodak, -a, *м.* тузéмецъ, урожéнецъ, прирóдный жи́тель; || соотéчественникъ, земля́къ, единозéмецъ.

Rodny, плодорóдный, плодови́тый, плодонóсный; || *Анат.* дѣторóдный.

Rodobójca, -y, *м,* убíйца (*рóдственника и т. д.*); || отцеубíйца, матереубíйца.

Rodopis, -a, *м.* родослóвъ, генеалóгъ; || = **u,** *м.* родослóвіе, генеалóгія; || родослóвная, *см.* **Rodowód.**

Rodopisarski, родослóвный, генеалоги́ческій.

Rodopisarstwo, -a, *ср.* родослóвіе, генеалóгія.

Rodowitość, -ści, *ж.* знáтное происхождéніе, знáтность рóда, знáтный родъ.

Rodowity, прирóдный; || отéчественный, тузéмный. **Rodowity Francuz,** прирóдный Францýзъ.

Rodowód, -odu, *м.* родослóвіе, генеалóгія; || родослóвная.

Rodowodny, родослóвный.

Rodowy, родовóй, *см.* **Rodzajowy.**

Rodzaj, -ju, *м.* родъ.

Rodzajność, -ści, *ж.* плодорóдіе, плодорóдность.

Rodzajny, плодорóдный, *см.* **Płodny, Urodzajny;** || *Анат.* дѣторóдный.

Rodzajowy, родовóй.

Rodzenek, *см.* **Rozynek.**

Rodzenie, -nia, *ср.* произведéніе, творéніе; || рождéніе, прижи́тіе, *см.* **Płodzenie;** || роды́, разрѣшéніе отъ брéмени, *см.* **Porodzenie.**

Rodzeństwo, -a, *ср.* родня́, семья́, рóдственники.

Rodzic, -a, *м.* роди́тель.

Rodzić, Urodzić, Porodzić, раждáть, роди́ть, приноси́ть (*о сáмкахъ живóтныхъ*); || производи́ть, давáть плоды́; || **Rodzić kogo,** быть чьей мáтерью. **Pani N. N. go rodzi,** госпожá **N. N.** егó мать. || **Rodzić się,** рождáться, роди́ться; || происходи́ть отъ когó. **Rodzi się z mojéj ciotki,** мать егó прихóдится мнѣ тёткою, моя́ тётка егó мать; || уроди́ться (*о хлѣ́бѣ*); || *Стар.* **Rodzić się w kogo,** уроди́ться въ когó, быть на когó похóжимъ.

Rodzica, -y, *ж.* роди́тельница. **Bogarodzica,** Богорóдица.

Rodziciel, -a, *м.*, *см.* **Rodzic, Ojciec.**

Rodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница. **Rodzicielka Boska,** Мáтерь Бóжія.

Rodzicielski, роди́тельскій.

Rodzicielstwo,-a, *ср.* отцо́вское состоя́ніе.
Rodzicobójca, -y, *м.* отцеубі́йца, матереубі́йца.
Rodzieniec, -ńca, *м. Бот.* пролёска, соба́чая капу́ста.
Rodzina,-y, *ж.* родня́, родство́, родны́е; || семья́, семе́йство, фами́лія; || ро́дина; || **Rodziny,** *мн.* рожде́ніе, день рожде́нія.
Rodzinny, роди́мый, родно́й, оте́чественный. **Kraj rodzinny,** родно́й край, роди́мая сторона́, ро́дина: || семе́йный.
Rodzony, роди́вшійся. **W tym kraju rodzony,** роди́вшійся въ э́томъ кра́ѣ; || приро́дный. **Rodzony Niemiec,** приро́дный Не́мецъ, *см.* **Rodowity;** || родно́й. **Rodzony syn,** родно́й сы́нъ. **Rodzony brat,** родно́й братъ.
Róg, *род. п.* **rogu,** *м.* рогъ. **Zwierzęta opatrzone rogami,** живо́тные име́ютъ рога́. **Tabakierka z rogu,** роговая табаке́рка. **Róg obfitości,** рогъ изоби́лія. *Посл.* **Chléb ma rogi, nędza, nogi,** бога́чу раздо́лье, бѣдня́ку пло́хо. * **Przytrzeć komu rogów,** посби́ть съ кого́ спѣсь. **Nosić rogi,** быть рогоно́сцемъ; || у́голъ. **Róg domu, ulicy,** у́голъ до́ма, у́лицы. || *Муз.* рогъ, рожо́къ. || **Róg wielorybi,** ки́товый усъ.
Rogaciec, рога́тѣть, дѣлаться рога́тымъ; || * дѣлаться де́рзкимъ, нахальнымъ.
Rogacizna, -y, *ж.* рога́тый скотъ.
Rogacz,-a, *м.* рога́стый, рога́тый (*быкъ, бара́нъ и т. д.*); || *Охот.* оле́нь (*самец*); || рога́чъ (*насько́мое*); || игли́ца (*ры́ба*); || *Зоол.* родъ щу́ки съ зелёными костя́ми; || рога́тая змѣя́; || * рогоно́сецъ.
Rogal, -a, *м. Фортиф.* го́рнверкъ; || * рогоно́сецъ; || подко́вка, пече́нье въ ви́дѣ подко́вки.
Rogatek,-tku, *м. Бот.* рогови́къ, мы́шье ушко́.
Rogatka, -tki, *ж.* заста́ва (*городска́я*); || **Rogatywka,** угловатая ша́пка.
Rogatkowe, -ego, *ср.* по́шлина за прое́здъ чрезъ заста́ву.
Rogaty, рога́тый; || **угрова́тый.**
Rogokrusz, -u, *м. Минер.* роговая руда́, серебряная и ртутная.
Rogonogi, ко ы́тный.
Rogonoszy, рога́стый.
Rogowaty, роговой, роговидный.
Rogowiec, -wca, *м. Минер.* роговой ка́мень (*кремни́стой поро́ды*).
Rogownik, -a, *м.* роговщи́къ.
Rogowy, роговой.
Rogoż, Rogoża, Rogozina, -y, *ж.* рого́зъ, тростни́къ, камы́шъ; || **Rogoźka, -i,** *ж.* цыно́вка, рого́жа.
Rogozi, рого́жный.
Rogożnik, -a, *м.* рого́жникъ.
Rohatyna, Rogacina, -y, *ж.* рога́тина.
Rohatyniec, -ńca, Rohatnik, -a, *м.* рога́тенникъ.
Roić, Uroić, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить себѣ́ что́, мечта́ть (*о чёмъ*), *см.* **Marzyć.** || **Roić się, Uroić się (komu),** вообража́ться, вообрази́ться; || ройться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, *см.* **Burzyć się, Robić.**
Roik, -a, *м.* небольшо́й рой, ста́я молоды́хъ пчёлъ.
Rój, *род. п.* **roju, ро́й** (*пчёлъ*); || **толпа́** (*наро́да*).
Rojenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, грёзы; || рое́ніе (*пчёлъ*).
Rojnik, -a, *м. Бот.* очи́токъ (*расте́ніе*).
Rojny, ро́йный, ройстый.
Rojowisko, Roisko, -a, *ср. см.* **Rój;** || * толпа́, сбо́рище люде́й, толкотня́.
Rojownik, -a, *м. Бот.* мели́сса, пче́льникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).
Rojowny, ро́йный, рои́щійся.
Rojsło, -a, *ср.* **Rojst, -u,** *м. Област.* боло́тистое ме́сто, трясина.
Rok,-u, *м.* годъ (*мн.* **Roki,** употребля́ется то́лько съ и́менемъ числи́тельнымъ **Dwa,** два, и обыкнове́нно замѣня́ется существи́тельнымъ *мн.* **Lata**). **Przed rokiem, temu rok, tak rok,** годъ тому́ наза́дъ. **Bieżący rok,** теку́щій годъ. **Za rok,** че́резъ годъ. **Co rok,** ка́ждый годъ, ежего́дно. **Rok od roku,** годъ о́тъ году́, и́зъ году въ годъ, съ го́ду на́ годъ. **Co drugi, trzeci rok,** чрезъ ка́ждые два, три го́да. **Rok przybyszowy, przestępny,** годъ високо́сный. **Rok łaski,** годъ объявле́нія всемі́лостивѣйшаго манифе́ста. *Стар.* вызо́въ въ судъ, по́зывъ, сро́чная повѣ́стка. **Rok dawać,** позва́ть къ суду́, *см.* **Pozywać. Roki ziemskie,** *мн. Стар.* вре́мя засѣда́ній суда́, *см.* **Sąd, Sądy.**
Rokambuł, -u, *м. Бот.* испа́нскій и́ли змѣи́ный чесно́къ.
Rokicina, -y, *ж.* раки́та, и́ва (*деревцо́*); || раки́тина, и́вовый побѣгъ; || ивня́къ, и́вовый куста́рникъ, раки́тникъ.
Rokieta, -y, *ж. Церк.* стихарь съ у́зкими рукава́ми.
Rokita, -y, *ж., см.* **Rokicina.**
Rokitowy, раки́товый, и́вовый.
Rokosz, -u, *м.* бунтъ, мяте́жъ, возмуще́ніе, возста́ніе.
Rokować, совѣща́ться, *см.* **Naradzać się, Radzić.** || *Стар.* **Rokować z kim, z sobą,** разгова́ривать, разсужда́ть съ кѣ́мъ, съ сами́мъ собо́ю, *см.* **Rozmawiać;** || договаривáться, перегова́риваться, угова́риваться; || подава́ть, суди́ть. **Rokować nadzieję,** подава́ть наде́жду (*на что́*). || *Стар.* вызыва́ть въ судъ, *см.* **Pozywać.**
Rokowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || постановле́ніе, заключе́ніе; || перегово́ры; || предсказа́ніе.
Rokowy, годово́й, годи́чный; || *Юрид.* сро́чный.
Rola, -i, *ж. Teatr.* роль.
Rola, -i, *ж.* по́ле, па́шня, ни́ва, земля́. **Uprawiać rolę** *и́ли* **rolą,** пахать, обраба́тывать зе́млю.
Rólka, -i, *ж.* па́шенка, клочо́къ земли́.

Rolnictwo, -a, *ср.* земледѣ́ліе, хлѣбопа́шество, землепа́шество.

Rolniczy, земледѣ́льческій, хлѣбопа́шескій.

Rolniczyć, занима́ться земледѣ́ліемъ, хлѣбопа́шествомъ.

Rolnik, -a, *м.* земледѣ́лецъ, хлѣбопа́шецъ, землепа́шецъ, па́харь.

Rolny, земледѣ́льный.

Roman, -u, *м. Бот.* кипари́сный молоча́й (*расте́ніе*).

Romana, -y, *ж. Тип.* анти́ква, прямо́й шрифтъ.

Romanek, -nku, *м. Бот.* молоча́й трава́, молоко́ во́лчье; || **Romanowe ziele wielkie,** до́ннишная дя́тлина, до́нникъ.

Romans, -u, *м.* рома́нъ. **Romans historyczny,** истори́ческій рома́нъ. || Уха́живаніе за же́нщиною, любе́зничаніе, любо́вныя отноше́нія, романи́ческая страсть, любо́вная интри́га. **Mieć romans, prowadzić romans z kobietą,** находи́ться въ любо́вныхъ сноше́ніяхъ съ же́нщиною. **Wdać się w romanse,** занима́ться любо́вными интри́гами. уха́живать за же́нщинами, волочи́ться. **To był pierwszy jego romans,** э́то была́ пе́рвая его́ любо́вь. || *Муз.* рома́нсъ (*пѣсня*).

Romansik, -a, *м.* любо́вишка, страсти́шка, интри́жка; || небольшо́й рома́нъ, разска́зъ, по́вѣсть.

Romansista, -y, Romansopisarz, -a, *м.* романи́стъ, сочини́тель рома́новъ.

Romański, рома́нскій. **Języki romańskie,** рома́нскіе языки́.

Romansować, уха́живать за же́нщинами, любе́зничать, влюбля́ться, волочи́ться, *см.* **Romans.**

Romansowo, романи́чески, стра́стно, нѣ́жно.

Romansowość, -ści, *ж.* романи́ческій хара́ктеръ.

Romansowy, романи́ческій; || влю́бчивый, любо́вный, стра́стный. **Romansowe zdarzenie,** любо́вное приключе́ніе. **Człowiek romansowy,** влю́бчивый человѣ́къ. **Miłość romansowa,** романи́ческая любо́вь.

Romantycznie, романти́чески.

Romantyczność, -ści, *ж.* романти́змъ.

Romantyczny, романти́ческій.

Romantyk, -a, *м.* рома́нтикъ.

Rond, -u, *м.* дозо́ръ, ночно́й осмо́тръ; || *Воен.* рундъ; || *Муз.* цѣ́лая *или* четырёхчетвертна́я но́та; || кру́глыя, широ́кія поля́ шля́пы.

Rondel, -dla, *м.* кострю́ля.

Rondelek, -lka, *м.* кострю́лька.

Ronić, Uronić, Zronić, роня́ть, урони́ть, срони́ть, сбра́сывать, сбро́сить, теря́ть, потеря́ть. **Ptak roni pierze,** пти́ца роня́етъ, теря́етъ пе́рья. **Ronić kwiat,** теря́ть цвѣтъ. **Ronić łzy,** пролива́ть слёзы. **Koń roni,** ло́шадь теря́етъ зу́бы. **Jeleń roni,** оле́нь сбра́сываетъ рога́. || Выки́дывать, вы́кинуть, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić.**

Ront, -u, *м. см.* **Rond.**

Ropa, -y, *ж.* гной. **Ropa ze krwią,** су́кровица, и́хорь; || **Ropa w oczach,** глазно́й гной; || го́рная смола́, жидо́вская смола́, асфа́льтъ.

Ropić, Zropić, нагна́ивать, производи́ть гное́ніе. || **Ropić się,** гнои́ться, нагна́иваться.

Ropieć, Zropieć, покрыва́ться, покры́ться гно́емъ, мате́ріею.

Ropienie, -nia, Ropienie się, -nia się, Zropienie, -nia, *ср.* гное́ніе, нагное́ніе.

Ropistość, -ści, *ж.* гною́честь, гное́ніе.

Ropisty, гно́йный, гнои́стый, съ гно́емъ.

Ropsko, -a, *ср.* гной.

Ropucha, -y, *ж. Зоол.* жа́ба, лягу́шка темносѣ́раго цвѣ́та; || *Артил.* желѣ́зный, морти́рный стано́къ.

Ropuszy, жа́бій.

Rorajzy, -ów, *мн.* **Strzemiona żelazne,** *Кровельщ.* желѣ́зныя стремена́ (*шпо́нка*).

Roraty, -ów, *мн.* зау́треня, церко́вная слу́жба соверша́емая до восхожде́нія со́лнца во вре́мя рожде́ственскаго поста́.

Rosa, -y, *ж.* роса́.

Rosada, *см.* **Rozsada.**

Rość, *см.* **Rosnąć.**

Rościć, расти́ть; || *Стар.* возбужда́ть, причиня́ть, производи́ть; || **Rościć sobie do czego prawo,** домога́ться, иска́ть (*чего́-либо*), имѣ́ть притяза́ніе на пра́во. **Rościć nadzieję,** пита́ть наде́жду.

Rosić, Zrosić, ороша́ть, ороси́ть. **Rosić len,** бѣли́ть лёнъ росо́ю.

Rosiczka, -i, *ж. Бот.* со́лнечная роса́, рося́нка, царе́вы-очи (*расте́ніе*).

Rosisty, роси́стый.

Roskosz, *см.* **Rozkosz,** и т. д.

Roślina, -y, *ж.* прозябе́ніе, расте́ніе.

Rośliniarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца.

Roślinny, расти́тельный, прозяба́емый.

Rosłość, -ści, *ж.* высо́кій ростъ.

Rosły, ро́слый, высо́кій.

Rosnąć, Rość, Urosnąć, Urość, рости́, выроста́ть, вы́рости, возраста́ть; || прибыва́ть, увели́чиваться, увели́читься; || поднима́ться, подня́ться; || прираста́ть, приращáться. **Kapitał rośnie,** капита́лъ ростётъ, приращáется, увели́чивается. **Rość w mądrość,** станови́ться умнѣ́е, разу́мнѣе. **Księżyc rośnie,** луна́ прибыва́етъ. ***Aż mi serce rośnie (z radości),** се́рдце моё вздыма́ется, едва́ не вы́скочитъ отъ ра́дости. ***Rośnie mu w gębie,** онъ да́вится, едва́ мо́жетъ проглоти́ть, у него́ ротъ по́лонъ. **Ciasto rośnie,** тѣ́сто подхо́дитъ, подыма́ется.

Rośnienie, -nia, *ср.* выраста́ніе, возраста́ніе, произрасте́ніе, прозябе́ніе; || приращéніе, пріумноже́ніе, усиле́ніе, увели́ченіе.

Rośnik, -a, *м. Бот. см.* **Rosiczka.**

Rośny, *см.* **Rosisty.**

Rosocha, *см.* **Rozsocha**, и т. д.

Rosodajny, росúстый, изобúлующій росóю.

Rosół, -ołu, *м.* бульóнъ, супъ, мяснóй отвáръ, ухá, жúжа, похлёбка; || подлúва, сóусъ; || разсóлъ (*солёный*), *см.* **Polewa, Sos. *W rosole być, leżeć**, быть въ затруднéніи, въ хлопотáхъ.

Rosołek, -łku, *м.* сýпецъ.

Rosołowy, бульóнный; || обмóченный въ разсóлъ, разсóльный.

Rosomaczy, россомáшечій, россомáшій.

Rosomak, -a, *м. Зоол.* **россомáха** (*хúщный звѣрь*).

Rostek, -stka, *м.* отпрыскъ, отрóсль, побѣгъ дéрева, отрóстокъ, *см.* **Latorośl.**

Rostrucharstwo, -a, *ср.* барышничество (*лошадúное*).

Rostrucharz, -a, *м.* барышникъ (*лошадúный*).

Rostrzygać, *см.* **Rozstrzygać.**

Roszcić, сушúть, обжигáть, жáрить.

Rószczka, Różdżka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣтка, вѣточка; || прутъ, прýтикъ, хлыстъ, хлы́стикъ; || жезлъ, пáлочка. **Rószczka czarodziejska**, волшéбная пáлочка.

Roszt, Ruszt, -u, *м. Повар.* рáшперъ, рéшётка (*для жаренія*); || *Горн.* обжигáльня, обжигáльная; || подпóра, тычúна (*въ виноградникахъ*).

Rosztowanie, *см.* **Rusztowanie.**

Rosztowny, обжигáтельный, *см.* **Roszt.**

Rosztowy, жáреный на рáшперѣ; || принадлежáщій къ рáшперу.

Rota, -y, *ж.* толпá, свúта, верени́ца, рядъ; || *Воен.* рóта. **Rotami**, рядáми. || Образéцъ, фóрмула. **Rota przysięgi**, присяжный листъ.

Rotman, Retman, Rytman, -a, *м.* лóцманъ, штýрманъ, кóрмчій.

Rotmańczuk, Retmańczuk, Rytmańczuk, -a, *м.* помóщникъ лóцмана, штýрмана, кóрмчаго.

Rotmański, Retmański, Rytmański, лóцманскій, штýрманскій.

Rotmaństwo, Retmaństwo, Rytmaństwo, -a, *ср. Морс.* лóцманское искýсство.

Rotmistrz, -a, *м.* рóтмистръ; || предводúтель, начáльникъ.

Rotmistrzostwo, -a, *м.* рóтмистерство, чинъ, звáніе рóтмистра.

Rotowy, рóтный.

Rotuł, -u, *м.* óпись, указáтель бумáгъ въ дѣлѣ.

Rotulacja, -ji, *ж. Юрид.* сшúваніе áктовъ, дѣлъ, подбóръ.

Rów, *род. п.* **rowu**, *м.* ровъ, канáлъ.

Rowek, -wka, *м.* небольшóй ровъ, рóвикъ, желобóкъ; || бороздá, ложбúна, вы́емка; || зарýбка, рубéцъ, *см.* **Karba.**

Równien, рáвенъ, *см.* **Równy.**

Równiennica, Równieśnica, Równieśniczka, -i, *ж.* свéрстница, ровéсница, рóвня.

Równiennik, Równieśnik, -a, *м.* свéрстникъ, ровéсникъ, рóвня.

Rowisty, ровúстый, имѣющій многó ровъ.

Rowkowaty, лóжчатый, желобчатый, борóздчатый.

Równać, Zrównać, Wyrównać, равнúть, выравнивать, выравнить, сравнúть; || уравнивать, уравнúть; || сравнивать, сравнúть. **Równać drogę**, равнúть, выравнивать дорóгу. **Śmierć równa wszystkich ludzi**, смерть равнúетъ всѣхъ людéй. **Nie można nikogo z nim równać**, съ нимъ никогó нельзя́ сравнивать. || **Równać się komu**, равнúться съ кѣмъ, ставúть себя́ рáвнымъ другóму; || выравниваться, равнúться.

Równanie, Zrównanie, Wyrównanie, -nia, *ср.* выравниваніе, равнúніе; || уравнéніе (*долéй при дѣлежѣ*); || *Мат.* уравнéніе. **Wyrazy zrównania**, члéны уравнéнія; || сравнéніе (*кого съ кѣмъ, чего съ чѣмъ*). **Równanie się (komu** *или* **z kim)**, сравнéніе себя́ (*съ кѣмъ*).

Równia, -ni, *ж.* равнúна, рóвное мéсто; || *Мат.* плóская повéрхность. **Równia pochyła**, наклóнная повéрхность; || равновéсіе. **Trzymać co na równi**, держáть въ равновéсіи, уравновéшивать. || Рáвенство, рáвность; || одинáковость; || рóвность, глáдкость, *см.* **Równość.**

Równianka, -i, *ж.* неизмя́тая соломá; || пучóкъ цвѣтóвъ; || *Стар.* рóвня, *см.* **Równiennica.**

Równie, Również, рáвно, рáвнымъ óбразомъ, равномѣ́рно, одинáково, подóбно, тáкже, тáкже тóчно, столь, стóлько же. **Dwa wyrażenia równie dobre**, два выражéнія одинáково хорóшія. **Równie roztropny jak waleczny**, столь же благоразýменъ какъ и храбръ. **Nic nas równie nie zadziwia, jak człowiek, który mężnie swoje nieszczęście znosi**, ничтó насъ стóлько не удивля́етъ, какъ человѣкъ, котóрый мýжественно перенóситъ свой несчáстія. || Тóчно. **Francuzi równie jak Anglicy**, Францýзы тóчно какъ Англичáне. || *Прост.* однáко жъ, тѣмъ не мéнѣе. **Równie** *или* **równo on zrobił głupstwo**, однáко жъ онъ сдѣлалъ глýпость. **Równie** *или* **równo ja go kocham**, тѣмъ не мéнѣе я люблю́ его́.

Równik, -a, *м.* экватóръ, равноденéственникъ.

Równina, -y, *ж.* равнúна.

Równiuchny, Równiusieńki, Równiuteńki, Równiutki, рóвненькій, равнёхонекъ, равнёшенекъ.

Równo, рáвно, рóвно, глáдко, одинáково; || вмѣстѣ, въ одно́ и тóже врéмя. **Równo ustawić**, рóвно постáвить. **Włosy równo uczesać**, глáдко причесáть вóлосы. **Równo kochać dzieci**, одинáково любúть дѣтéй. **Równo odpłacić**, въ одинáковой мѣрѣ отплатúть. **Równo ze wscho-**

dem słońca wstawać, вставáть въ одно врéмя съ восхóдомъ сóлнца. **Wszystko to mi równo,** это мнѣ всё равнó. **Nieprzyjaciele, obaczywszy, że im już nie równo (równia, równa siła), jęli uciekać,** непріятели, увидѣвъ неравныя сúлы, стали убѣгáть.

Równobarwny, одноцвѣтный.

Równoboczny, *Мат.* равносторóнній.

Równobok, -u, *м. Мат.* равносторóнняя фигýра.

Równobrzmiący, согláсный, созвýчный; || сходный.

Równoczesny, одновремéнный.

Równodzienny, равноденственный.

Równoimienny, одноимённый; || однофамúлецъ; || тёзка, соимéнникъ.

Równokąt, -a, *м,* прямоугóльникъ.

Równokątny, прямоугóльный.

Równokształtny, равнообрáзный.

Równoległoboczny, *Мат.* параллелограмматúческій.

Równoległobok, -u, *м. Мат.* параллелогрáммъ.

Równoległościan, -u, *м. Мат.* параллелопúпедъ.

Równoległy, *Мат.* параллéльный, рáвно отстоя́щій во всѣхъ тóчкахъ; || *сходственный. совершéнно рáвный.

Równoleżnik, -a, *м. Мат* параллéльный кругъ.

Równoliczny, равночúсленный.

Równomocny, равносúльный.

Równonocny, *см.* **Równodzienny.**

Równorodny, однорóдный, единорóдный.

Równorzutnia, -ni, *ж. Мат.* парáбола, *см.* **Parabola.**

Równość, -ści, *ж.* рáвенство, рáвность; || одикáковость; || однообрáзіе; || рóвность, глáдкость.

Równościenny, *Мат.* равносторóнній.

Równosilny, *см.* **Równomocny.**

Równowaga, -i, *ж.* равновѣсіе; || ýровень, ватерпáсъ. **Stracić równowagę,** потерáть равновѣсіе.

Równowartość, -ści, *ж.* равноцѣнность.

Równoważenie, -nia, *ср. Мат.* нивелúровка; || **Zrównoważenie,** урáвниваніе.

Równoważność, -ści, *ж.* равнотяготéніе, равновѣсіе; || равносúльность, равнозначúтельность.

Równoważny, рáвной тя́жести, равновѣсный; || равносúльный, равнозначúтельный, равнознáчущій, рáвный; || равноцѣнный.

Równowysoki, *Бот.* равновéрхій.

Równoznaczność, -ści, *ж.* синонúмъ, однознáчущее слóво úли выраженіе; || сходство.

Równoznaczny, синонúмный, однознáчущій, равнознáчущій, равносúльный; || равноцѣнный; || соотвѣтствующій.

Równy, рáвный, одинáковый; || рóвный, глáдкій, плóскій. **Kraj równy,** нúзменныя, рóвныя мѣстá (*въ противоположность горúстымъ*). **Droga równa,** рóвная, глáдкая дорóга. **Równym sposobem,** рáвнымъ óбразомъ. *Грам.* **Stopień równy,** положúтельная стéпень.

Róża, -y, *ж. Бот.* рóзовый кустъ, рóзовое деревцó, рóза. **Róża polna,** цвѣтóкъ шипóвника, шипóкъ. **Róża psia,** шипóвникъ, я́года шипóвника. **Róża czarna, ozima, ślazowa, słoneczna,** рóжа, слизь-трава, мáльва, занзивéй. * **Róże jagód,** рóзовыя щёчки; || рóзочка, розéтка, *см.* **Różyczka;** || *Мед.* рóжа.

Różańcowy, чёточный.

Różaniec, -ńca, *м.* чётки. **Różaniec odmawiać,** читáть молúтвы. *Посл.* **Ani do tańca, ani do różańca,** ни Бóгу свѣчá, ни чóрту кочергá.

Różany, рóзовый.

Rozbaczać, Rozbaczyć, разсмáтривать, разсмотрéть, обсуждáть, обсудúть, обдýмывать, обдýмать.

Rozbaczny, разсудúтельный, обдýманный.

Rozbałamucić, развратúть, испóртить; избáловать. *см.* **Bałamucić.**

Rozbestwiać, Rozbestwić, раздражáть, раздражúть, разъяря́ть, разъярúть, приводúть, привестú въ бѣшенство.

Rozbić, *см.* **Rozbijać.**

Rozbicie, -cia, *ср.* **(okrętu),** кораблекрушéніе, крушéніе.

Rozbiedz się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieg, -u, *м.* разсѣяніе, разрóзненность; || разбѣгъ, размáхъ, скачёкъ.

Rozbiegać się, Rozbiedz się, Rozbieżeć się, разбѣжáться; || * расходúться въ рáзныя стóроны, разсыпáться. **Rozbiegając się, przeskoczył przez rów,** разбѣжáвшись, перескочúлъ ровъ. **Koła rozbiegały się,** колёса быстро завертѣлись.

Rozbierać, Rozebrać, раздѣвáть, раздѣть; || разбирáть, разобрáть (*на части*); || разрѣзывать, разрѣзать (*мясо, жúвность*); || раздроблять, раздробúть, раздѣля́ть, раздѣлúть; || *Анат.* разсѣкáть, разнимáть (*трупъ*); || *Хим.* разлагáть, разложúть; || разбирáть, анализúровать; || взвѣшивать, подрóбно разсмáтривать; || раскупáть, разбирáть. **Rozebrać towary,** раскупúть товáры. || **Rozbierać między siebie, iść do działu,** развёрстывать (*земли и т. п.*). || **Rozbierać się,** раздѣвáться, раздѣться; || разбирáться, разобрáться (*на части*), раскла́дываться, разложúться.

Rozbieracz, -a, *м.* разбирáтель, разбóрщикъ; || * аналúстъ.

Rozbieralny, разлагáемый, разбирáемый, || разбóрчивый; || аналитúческій.

Rozbieżeć się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieżenie, -nia, *ср.* **(dróg),** распýтіе, перекрёстокъ, *см,* **Rozstaj, Widły.**

Rozbijać, Rozbić, разбива́ть, разби́ть.

Rozbiór, -oru, *м.* разбо́ръ, анали́зъ; || раздѣлъ, раздѣле́ніе; || *Хим.* разложе́ніе (*вещества*).

Rozbiorowy, аналити́ческій.

Rozbit, -a, Rozbitek, -tka, *м.* претерпѣ́вшій кораблекруше́ніе.

Rozbitki, -ów, *мн.* обло́мки.

Rozbity, разби́тый.

Rozbłąkać się, разойти́сь, разбрести́сь въ ра́зныя сто́роны.

Rozbogacać się, Rozbogacić się, разбогате́ть.

Rozbój, -oju, *м.* разбо́й.

Rozbojnia, -ni, *ж.* разбо́йничій прито́нъ.

Rozbójnictwo, -a, *ср.* разбо́йничество; || граби́тельство.

Rozbójniczy, разбо́йничій, разбо́йническій.

Rozbójnik, -a, *м.* разбо́йникъ; || граби́тель.

Rozbójstwo, *см.* **Rozbójnictwo.**

Rozboleć, разболѣ́ться.

Rozbość, Rozbadać, забода́ть; || разметáть рогáми.

Rozbracić się, *см.* **Rozbratać się.**

Rozbrajać, Rozbroić, обезору́живать, обезору́жить.

Rozbraniać, Rozbronić, разнима́ть, разня́ть (*сражáющихся, дерýщихся*).

Rozbrat, -u, *м.* разры́въ, разла́дъ. **Rozbrat z kim uczynić, rozbrat komu wypowiedzieć,** прерва́ть знако́мство, разознако́миться, разойти́сь съ кѣмъ.

Rozbratać się, Rozbracić się, прерва́ть съ кѣмъ знако́мство, дру́жбу, разсо́риться.

Rozbroić, *см.* **Rozbrajać.**

Rozbujać, волнова́ть, возмуща́ть, колеба́ть, колыха́ть. || **Rozbujać się,** волнова́ться, возмуща́ться, колеба́ться, колыха́ться; || *забыва́ться, своево́льничать.

Rozburzyć, разгроми́ть, разори́ть, разруши́ть; || нова́лить, опроки́нуть.

Rozchełznać, *см.* **Rozkiełznać.**

Rozchód, -odu, *м.* расхо́дъ, потребле́ніе, изде́ржка; || * тра́та, *см.* **Wydatek.**

Rozchodnik, -a, *м. Бот.* молоди́ло, **молоди́льникъ** (*растéніе*).

Rozchodowy, расхо́дный.

Rozchodzić (trzewiki), разноси́ть (*башмáки*). || **Rozchodzić się, Rozejść się,** расходи́ться, разойти́сь; || разставáться, разста́ться; || разлуча́ться, разлучи́ться; || *распространя́ться, распространи́ться.

Rozchodzisty, Rozchodliwy, расходя́щійся; || раски́дистый. **Deszcz rozchodliwy, обложно́й дождь.**

Rozchorować się, разболе́ться, разнемо́чься.

Rozechwiać, Rozechwiewać, разстро́ить, разстро́ивать (*умъ, здоро́вье*), || разру́шить, разрушáть; || разшатáть, разша́тывать; || разброса́ть, разбра́сывать. || **Rozechwiać się, Rozechwiewać się,** разстро́иться, разстро́иваться; || разру́шиться, разрушáться, разшатáться, разша́тываться; || разброса́ться, разбра́сываться.

Rozchwycić, употреби́тельнѣе **Rozchwytać, Rozchwytywać,** расхвати́ть, расхва́тывать, расхити́ть, расхища́ть.

Rozchwytacz, -a, *м.* хи́щникъ, граби́тель, *см.* **Łupieżca.**

Rozciąć, *см.* **Rozcinać.**

Rozciąg, -u, *м.* объёмъ, разме́ръ; || протяже́ніе, обши́рность, продолже́ніе, тече́ніе

Rozciągać, Rozciągnąć, расти́гивать, растяну́ть, растили́ть, разостла́ть. **Rozciągnąć płótno na łące,** растяну́ть полотно́ на лугу́; || расширя́ть, расши́рить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть. **Rozciągnąć panowanie,** распространи́ть госпо́дство. **Rozciągnąć znaczenie wyrazu,** расши́рить значе́ніе сло́ва, прида́ть ему́ бо́лѣе обши́рный смыслъ. || **Rozciągać się, Rozciągnąć się,** расти́гиваться, растяну́ться, вытя́гиваться, вы́тянуться; || расширя́ться, расши́риться, увели́чиваться, увели́читься, распространя́ться, распространи́ться; || раздава́ться, разлега́ться (*о звукѣ, о го́лосѣ*); || каса́ться, достига́ть, простира́ться. **Jego potęga nie rozciąga się tak daleko,** его́ могу́щество такъ далеко́ не простира́ется; || * **Rozciągać się (nad czém, z czém),** разсыпа́ться пе́редъ кѣмъ въ похвала́хъ.

Rozciągłość, -ści, *ж.* простра́нство, обши́рность, объёмъ, разме́ръ, протяже́ніе; || вмѣща́емость; || расшире́ніе, растяже́ніе, тягу́честь; || расти́нутость (*въ слова́хъ*).

Rozciągły, простра́нный, обши́рный; || расти́нутый.

Rozcięcie, -cia, *ср.* разсѣче́ніе, разре́зъ, надре́зъ; || руба́цъ на лицѣ, шрамъ.

Rozciecz, -y, *ж.* **Rozciek, -u,** *м,* о́ттепель, *см.* **Odwilż;** || жи́дкость, *см.* **Płyn.**

Rozcieczny, распусти́вшійся, расти́явшій; || **Rozciekły,** жи́дкій, теку́чій, *см.* **Płynny.**

Rozciekać się, Rozciec się, распуска́ться, распусти́ться, та́ять, раста́ять, растопля́ться, расплыва́ться.

Rozciekły, *см.* **Rozcieczny.**

Rozcierać, Rozetrzeć, растира́ть, растере́ть.

Rozcięty, разсѣ́ченный, разру́бленный, разре́занный.

Rozcież, *см.* **Oścież.**

Rozcinać, Rozciąć, пересѣка́ть, пересѣ́чь, разсѣка́ть, разсѣ́чь, разруба́ть, разруби́ть, разре́зывать, разре́зать.

Rozćwiertować, разчетвертова́ть, раздѣли́ть на четы́ре ча́сти, на кусы́.

Rozcząć, *Стар. вм.* **Rozpocząć,** *см.* **Rozpoczynać.**

Rozczepierzać, Rozszczepierzać, Rozczepierzyć, Rozszczepierzyć, растопы́ривать, растопы́рить (*ру́ки*), распуска́ть, распусти́ть (*кры́лья*).

Rozczesać, Rozczesywać, разчеса́ть, разчёсывать.

Rozczłonkować, разчленя́ть; || раздробля́ть, раздѣля́ть, разъединя́ть, разлага́ть (*на ча́сти*); || *Анат.* разсѣка́ть, разни́мать (*трупъ*).

Rozczłonkowanie, -nia, *ср.* разчлене́ніе, раздробле́ніе, раздѣле́ніе, разложе́ніе (*на ча́сти*); || *Анат.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе.

Rozczochrać, взъеро́шить, растрепа́ть, всклочи́ть. || **Rozczochrać się,** взъеро́шиться, растрепа́ться.

Rozczosnąć, Rozciosnąć, Rozczochnąć, Rozczosywać, распахну́ть, раствори́ть (*две́ри*); || расколо́ть, разщепи́ть. || **Rozczosnąć się,** расколо́ться, разщепи́ться; || распахну́ться, раствори́ться. **Piekło się otworzyło i rozczosnęło wrota,** адъ раскры́лся и распахну́лъ врата́.

Rozczulać, Rozczulić, растро́гивать, растро́гать, разчу́вствовать. || **Rozczulać się,** разчу́вствоваться, приходи́ть въ умиле́ніе.

Rozczulanie, Rozczulenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе чу́вства; || умиле́ніе.

Rozczyn, -u, *м.* раство́ръ; || *Хим.* раствори́тельное сре́дство, раствори́тель.

Rozczyna, -y, *ж.* заква́ска; || опа́ра.

Rozczyniać, Rozczynić, разводи́ть, растворя́ть; || мѣсить (*тѣсто*).

Rozczytać, Rozczytywać, разсмотрѣ́ть, разсма́тривать, разобра́ть, разбира́ть (*кни́гу*), *см.* **Rozważać.** || **Rozczytać się,** зачита́ться, зачи́тываться.

Rozdarcie, -cia, *ср.* дыра́; || разры́въ.

Rozdarować, раздари́ть.

Rozdąsać, разсерди́ть, разгнѣви́ть, раздражи́ть; || **Rozdąsać się,** наду́ться, надуть гу́бы, разсерди́ться.

Rozdatny, ще́дрый.

Rozdawać, Rozdać, раздава́ть, разда́ть.

Rozdawanie, -nia, *ср.* разда́ча.

Rozdawca, -y, *м.* раздава́тель.

Rozdawnictwo, -a, *ср.* разда́ча, раскла́дка, надѣле́ніе.

Rozdawniczy, занима́ющійся разда́чею, распредѣли́тельный.

Rozdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость.

Rozdeptać, Rozdeptywać, растопта́ть, растапты́вать.

Rozdęty, раздутый, вспу́ченный; || распу́хшій.

Rozdłubać, расковыря́ть, расколупа́ть.

Rozdmuchać, Rozdmuchnąć, Rozdmuchywać, раздуть, раздува́ть.

Rozdmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Rozdół, -ołu, *м.* овра́гъ.

Rozdrabiać, Rozdrobić, раздроби́ть, раздро́бить; || разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть, расточи́ть, промо́тывать, промота́ть.

Rozdrapać, Rozdrapywać, разцара́пать, разцара́пывать; || разковыря́ть, разковы́ривать.

Rozdrapieżyć, разгра́бить, расхи́тить.

Rozdrażniać, Rozdrażnić, раздража́ть, раздражи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть; || серди́ть, разсерди́ть. || **Rozdrażniać się,** раздражи́ться, разсерди́ться.

Rozdrażnienie, -nia, *ср.* раздраже́ніе, возбужде́ніе.

Rozdrażny, раздражи́тельный, щекотли́вый; || *Мед.* раздража́ющій.

Rozdroga, -i, *ж.* **Rozdroże, -a,** *ср.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozdrzymać się, разоспа́ться, до́лго спать.

Rozdwajać, Rozdwoić, раздво́ивать, раздво́ить, раздѣли́ть на двѣ ча́сти; || разъедини́ть.

Rozdwojenie, -nia, *ср.* раздвое́ніе, раздѣле́ніе на́двое; || расколъ, разномы́сліе, ра́спря, разры́въ, разъедине́ніе.

Rozdymać, Rozdąć, разду́ть, раздува́ть.

Rożdże, -a, *ср. Собир.* ме́лкія су́чья, пру́тья, хво́рость, сушь.

Rozdział, -u, *м.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе, дѣлёжъ, раздѣлъ; || разли́чіе, ра́зница, ра́зность; || глава́ (*кни́ги*), статья́, отдѣлъ.

Rozdziawiać, Rozdziawić, разѣва́ть, рази́нуть.

Rozdziczeć, одича́ть.

Rozdzielać, Rozdzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разлуча́ть, разводи́ть; || * производи́ть, поселя́ть несогла́сіе, враждо́, ссо́рить. || **Rozdzielać się,** раздѣля́ться; || **Rozdzielać się z kim,** разлуча́ться, разстава́ться. || **Rozdzielić się majątkiem,** раздѣли́ть ме́жду собо́ю имѣ́ніе.

Rozdzielanie, Rozdzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе; || разлуче́ніе; || дѣлёжъ, раздѣлъ (*имѣнія*); || распредѣле́ніе, размѣще́ніе, раскла́дка (*де́нежныхъ су́ммъ*); || разла́дъ, разры́въ, несогла́сіе.

Rozdzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣли́тель; || разлучи́тель; || знакъ дѣле́нія.

Rozdzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Rozdzielny, дѣли́мый, отдѣли́мый; || раздѣльный.

Rozdzierać, Rozedrzeć, раздира́ть, разодра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. **Rozedrzeć suknię,** разодра́ть пла́тье. * **Rozdzierać uszy,** драть у́ши (*плоти́мъ пѣ́ніемъ, му́зыкою*). **Rozdzierać serce,** терза́ть, разтерза́ть се́рдце. **Rozdzierać gardło,** драть го́рло, крича́ть во всё го́рло. **Rozdzierać gębę, paszczę,** разѣва́ть глотку, пасть. || **Rozdzierać się,** раздира́ться, разрыва́ться. * **Rozedrzeć się,** разорва́ться. **Nie mogę się rozedrzeć na wszystkie strony,** не могу́ разорва́ться на всѣ сто́роны, поспѣть и туда́ и сюда́.

Rozdziergać, Rozdzierzgać, Rozdziergnąć, Rozdzierzgnąć, развя́зывать, развяза́ть (*у́зелъ*), распу́тывать, распу́тать, распуска́ть, распусти́ть; || разрыва́ть, разорва́ть; || раздёргивать, раздёргать.

Rozdziew, Rozziew, -u, *м.* зѣвъ, пасть (*ти́гра, льва*).

Rozdziewać, Rozdziać, раздѣва́ть, раздѣ́ть. || **Rozdziewać się**, раздѣва́ться.

Rozdziewiać, *см.* **Rozdziawiać**.

Rozdziwować się, Rozdziwić się, изумля́ться, изуми́ться, приходи́ть, придти́ въ изумле́ніе.

Rozdzwonić się, раззвони́ться, трезво́нить.

Rozebrać, *см.* **Rozbierać**.

Rozednić, освѣти́ть, озари́ть.

Rozedrzeć, *см.* **Rozdzierać**.

Rozegnać, *см.* **Rozganiać**.

Rozegrywać, Rozgrywać, Rozegrać, Rozgrać, разы́гривать, разыгра́ть. || **Rozegrywać się**, разы́гриваться.

Rozegrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozegzić się, разрѣзви́ться, расшали́ться.

Rozejm, -u, *м.* переми́ріе.

Rozejmca, -y, *м.* примири́тель, посре́дникъ.

Rozejmować, Rozjąć, дѣли́ть, раздѣля́ть; || * разорва́ть (*дру́жсу*); || соглаша́ть что́ между́ собо́ю, примиря́ть, примири́ть, ула́живать, ула́дить (*спо́ръ*), свести́ на мирову́ю, на мирову́ю сдѣ́лку.

Rozejmowy, переми́рный, относящійся къ переми́рію.

Rozejść się, *см.* **Rozchodzić się**.

Rożek, -żka, *м.* (*Умен. см.* **Róg**), рожо́къ (*живо́тнаго*); || *Муз.* рожо́къ; || рожо́къ (*для табаку́*); || порохово́й рогъ. || *Бот.* сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Rozekrzyć się, разроста́ться, разрости́сь.

Rozemknąć, *см.* **Rozmykać**.

Rożen, -żna, *м.* ве́ртелъ. **Pieczeń z rożna**, мя́со, изжа́ренное на ве́ртелѣ; || *Стар.* колъ, рожо́нъ; || указа́тельный па́лецъ, шишъ; || *Астрон.* Оріо́нъ (*созвѣ́здіе*). || *Стар.* знакъ заподо́зрѣннаго мѣ́ста въ кни́гѣ.

Różen, *см.* **Różny**.

Rozeprzeć, *см.* **Rozpierać**.

Rozerwać, *см.* **Rozrywać**.

Rozerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, переры́въ, разодра́ніе, раздира́ніе; || раздо́ръ, ра́спря, раско́лъ; || **Rozerwanie (umysłu)**, разсѣ́янность, невнима́тельность.

Rozerwanina, -y, *ж.* разры́въ, несогла́сіе.

Rozerwisko, -a, *ср.* отве́рзтіе; || переры́въ.

Rozerznąć, *см.* **Rozrzynać**.

Rozerznięty, разрѣ́занный.

Rozeschły, разсо́хшійся.

Rozeschnąć się, *см.* **Rozsychać się**.

Roześklić się, Rozeszklić się, обрати́ться въ стекло́, сдѣ́латься блестя́щимъ какъ стекло́.

Rozesłać, *см.* **Rozścielać, Rozsyłać**.

Rozesłaniec, -ńca, *м.* вѣ́стникъ, посла́нецъ.

Rozespany, заспа́вшійся.

Rozeznanie, -nia, *ср.* разузна́ніе; || разумѣ́ніе, понима́ніе; || разсмотрѣ́ніе.

Rozeznany, отличённый, я́вственный, разсуди́тельный, разбо́рчивый, поня́тливый.

Rozeznawać, Rozeznać, узнава́ть, узна́ть, отлича́ть, отличи́ть.

Rozeznawacz, -a, Rozeznawca, -y, *м.* цѣни́тель (*чего́*), знато́къ (*въ чёмъ*).

Rozeznawanie, -nia, *ср.* познава́ніе, разузнава́ніе.

Rozeźwać, *см.* **Rozżuwać**.

Rozflerzać, Rozflarzać, Rozflarzyć, Rozflażyć, *Стар.* расточа́ть, расточи́ть, мота́ть, промота́ть.

Rózga, -i, *ж.* вѣтвь, вѣ́тка, *см.* **Rószczka**; || прутъ, пру́тикъ, хлыстъ, *см.* **Pręt, Pręcik**; || **Rózgi do bicia**, ро́зги, ло́зы. *Воен.* **Biegać przez rózgi**, пройти́ сквозь строй.

Rozgadywać, Rozgadać, разглаша́ть, разгласи́ть, дава́ть огла́ску, дѣ́лать гла́снымъ. || **Rozgadywać się, Rozgadać się**, разговори́ться, разболта́ться, пустосло́вить.

Rozgałęzić się, развѣтвля́ться, раздѣли́ться на о́трасли.

Rozgałęzienie, -nia, *ср.* развѣтвле́ніе; || *дальнѣ́йшія подро́бности (*изложе́нія како́го-либо дѣ́ла*).

Rozganiać, Rozgonić (употреби́тельнѣе **Rozegnać**), разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить.

Rozgardjas, -u, *м.* шу́мное пи́ршество, попо́йка, кутёжъ; || распу́тство, безчи́нство.

Rozgarniać, Rozgarnąć, разгреба́ть, разгрести́, раздвига́ть, раздви́нуть, отводи́ть, отвести́, отклоня́ть, отклони́ть, отстраня́ть, отстрани́ть, разсыпа́ть, разсы́пать, разбра́сывать, разбро́сить.

Rozgarnięcie, -cia, Rozgarnienie, -nia, *ср.* разгреба́ніе, раздвига́ніе; || * распознава́ніе, расторо́пность, разбо́рчивость, проница́тельность, смышлёность.

Rozgarniony, раздви́нутый, разбро́санный, размётанный, раздѣлённый; || * расторо́пный, смышлёный, поня́тливый, разви́тый, проница́тельный. **Umysł rozgarniony**, разви́тый умъ.

Rozgatunkować, разсортирова́ть, раздѣли́ть, распредѣли́ть по сорта́мъ, по рода́мъ, *см.* **Gatunkować**.

Rozgatunkowanie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, распредѣле́ніе по сорта́мъ, по рода́мъ; || классифика́ція, *см.* **Gatunkowanie**.

Rozgdakać, разболта́ть, разтрезво́нить, разгласи́ть. || **Rozgdakać się**, раскуда́хтаться (*о ку́рицѣ*); || *раскрича́ться.

Rozginać, Rozgiąć, разгибáть, разогнýть, отгибáть, отогнýть.

Rozgłaszać, Rozgłosić, разглашáть, разгласúть, распространя́ть, распространúть слýхи.

Rozgłos, -u, *м.* отголóсокъ, отражéніе звýка; || *раскáтъ грóма; || слухъ, молвá, огласка; || шумъ, смýты.

Rozgłosiciel, -a, *м.* глашáтай; || вѣстовщúкъ, перенóщикъ вѣстéй.

Rozgłosicielka, -i, *ж.* вѣстовщúца, перенóщица вѣстéй.

Rozgłośny, грóмкій, звýчный; || слáвный, знаменúтый, общеизвѣстный.

Rozgniatać, Rozgnieść, раздáвливать, раздавúть, задáвливать, задавúть, затáптывать, затоптáть; || валя́ть, мѣсúть (*тѣсто*).

Rozgniewać, прогнѣвúть, разсердúть, раздражúть. || **Rozgniewać się**, прогнѣвáться, разгнѣвáться, разсердúться, раздражúться.

Rozgnoić, Rozgnoiwać, гноúть, сгноúть, производúть гноéніе. || **Rozgnoić się, Rozgnoiwać się**, нагноúться, нагнáиваться.

Rozgon, -u, *м.* разогнáніе, разсѣяніе; || разгóнъ, разгóнка.

Rozgonić, *см.* **Rozganiać**.

Rozgorywać się, Rozgorzać się, Rozgorzeć się, Rozgorzeć, разгорáться, разгорéться, воспламенúться, воспламенúться; || *разгорячáться, разгорячúться.

Rozgorzały, воспламенённый, разгорéвшійся; || *разгорячúвшійся.

Rozgorzenie, -nia, *ср.* разгорéніе, разгáръ; || *разгорячéніе.

Rozgospodarować się, расположúться у кого́ какъ въ собственномъ дóмѣ.

Rozgoszczać, Rozgościć, принимáть кого́ у себя́ радýшно, безъ церемóній. || **Rozgoszczać się, Rozgościć się**, располагáться, расположúться у кого́, какъ въ собственномъ дóмѣ, хозя́йничать.

Rozgotować, Rozgotowywać, развари́ть, развáривать.

Rózgowy, pózgowy, относя́щійся къ рóзгѣ.

Rozgrabić, разграбúть, расхúтить, разорúть, опустошúть; || разгрáбить, растряхнýть грáблями.

Rozgradzać, Rozgrodzić, разгорáживать, разгородúть, разбирáть перегорóдку, || отгорáживать, отгородúть.

Rozgramiać, Rozgromić, громúть, разгромúть, поражáть, поразúть.

Rozgraniczać, Rozgraniczyć, разграни́чивать, разграни́чить, размежóвывать, размежевáть.

Rozgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, размежевáніе.

Rozgrom, -u, *м.* разгрóмъ, пораженіе.

Rozgromieniec, -ńca, *м.* бѣглéцъ (*съ пóля битвы*).

Rozgryzać, Rozgryźć, разгрызáть, разгрызть.

Rozgrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozgrzanie, -nia, *ср.* согрѣвáніе, нагрѣвáніе; || *Мед.* разгорячéніе, жаръ.

Rozgrzany, согрéтый, нагрéтый; || разгорячённый.

Rozgrzebywać, Rozgrzebać, Rozgrześć, раскáпывать, раскопáть, разгребáть, разгрестú, разрывáть, разры́ть.

Rozgrzeszać, Rozgrzeszyć, разрѣшáть отъ грѣхóвъ, отпускáть согрѣшéнія.

Rozgrzeszanie, Rozgrzeszenie, -nia, *ср.* разрѣшéніе отъ грѣховъ; || *оправдáніе.

Rozgrzewać, Rozgrzać, разогрѣвáть, разогрéть, подогрѣвáть, подогрéть, отогрѣвáть, отогрéть.

Rozgrzewanie, Rozgrzanie, -nia, *ср.* подогрѣвáніе, согрѣвáніе, нагрѣвáніе, отогрѣвáніе.

Rozgurtować, отвязáть подпрýгу (*у лóшади*), отвязáть, развязáть ремнú.

Rozhardzieć, сдѣлаться высокомѣрнымъ, надмéннымъ, занóсчивымъ, дерзкимъ, нáглымъ.

Rozhuk, -u, *м.* раскáтъ, гулъ (*грóма*).

Rozhukać, разъярúть, привестú въ я́рость, сдѣлать свирѣпымъ (*о живóтныхъ*). **Rozhukać się**, разсвирѣпѣть.

Rozhulać się, разгуля́ться, развеселúться.

Rozhultaić, развратúть. || **Rozhultaić się**, развратúться, пустúться въ развратъ, сдѣлаться распýтнымъ.

Rozigrać, застáвить рѣзвúться (*дитя́*). || **Rozigrać się**, разыгрáться, расшали́ться, разрѣзвúться.

Roziskrzyć, раздýть и́скры. || **Roziskrzyć się**, сверкáть и́скрами, и́скриться.

Rozjadać, Rozjeść, разъѣдáть, развѣсть. || **Rozjadać się, Rozjeść się**, разъѣдáться, разъѣстся; || * раздражáться, приходúть въ я́рость, ожесточáться.

Rozjadły, раздражённый, ожесточённый.

Rozjaśniać, Rozjaśnić, проясня́ть, прояснúть, разъясня́ть, разъяснúть, выясня́ть, вы́яснить. || **Rozjaśniać się, Rozjaśnieć**, разъясня́ться, разъясни́ться, проясня́ться, прояснúться.

Rozjątrzyć, раздражúть, уязвúть, разгнѣвúть; || развередúть (*рану*), производúть я́звину.

Rozjazd, -u, *м.* разъѣздъ, отъѣздъ; || *Воен.* разъѣздъ, кóнный отрядъ; || тенетó, сѣть для лóвли куропáтокъ.

Rozjechać, *см.* **Rozjeżdżać**.

Rozjechały, разъѣхавшійся, разсѣявшійся въ рáзныя стóроны.

Rozjęcie, -cia, *ср.* раздѣлъ, дѣлежъ; || прекращéніе спóра, примирéніе.

Rozjędrniać, Rozjędrznieć, Rozjędrnić, Rozjątrznić, *Стар.* укрѣпля́ть, освѣжáть силы, возбуждáть бóдрость.

Rozjem, -u, *м.* перемúріе; || примирéніе, *см.* **Rozejm**.

Rozjemca, **-y**, *м.* посре́дникъ, третей́скій судья́, примири́тель.

Rozjemczy, **Rozjemny**, примири́тельный, посре́дническій; || перемі́рный, относя́щійся къ перемі́рію.

Rozjeść, **Rozjeść się**, *см.* **Rozjadać**.

Rozjeżdżać, **Rozjechać**, задавливать, задави́ть (*лошадьми́*), переѣ́хать (*кого́*); || **Rozjeżdżić (drogę)**, вы́ѣздить (*доро́гу*). || **Rozjeżdżać się**, **Rozjeździć się**, разъѣзжа́ться, разъѣ́хаться (*въ ра́зныя сто́роны*).

Rozjuczać, **Rozjuczyć**, развью́чивать, развью́чить.

Rozjurzać, **Rozjurzyć**, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть.

Rozjuszać, **Rozjuszyć**, разъяря́ть, разъяри́ть, остервеня́ть, остервени́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Rozjuszyć się**, разъяри́ться, остервени́ться, ожесточи́ться.

Rozkajać się, *Стар.* раска́яться.

Rozkarbować, разгла́дить скла́дки; || наруби́ть, надрѣ́зать; || разгла́дить со́бки, морщи́ны, *см.* **Karbować**.

Rozkąsać, **Rozkęsić**, раску́сывать, раскуси́ть.

Rozkaz, **-u**, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, ука́зъ. **Rozkaz egzekucyjny**, *Юрид.* прика́зъ о взыска́ніи. **Rozkazy**, **-ów**, *мн.* нача́льство, кома́нда. **Zostawać pod czyjemi rozkazami**, находи́ться подъ чьимъ нача́льствомъ.

Rozkazanie, **-nia**, *ср.* приказа́ніе.

Rozkaźca, **-y**, *м.* повели́тель.

Rozkazujący, повели́тельный. *Грам.* **Tryb rozkazujący**, повели́тельное наклоне́ніе.

Rozkazywać, **Rozkazować**, **Rozkazać**, прика́зывать, приказа́ть, повелѣ́вать, велѣ́ть, повелѣ́ть. **Zrobiłem coś rozkazał**, я сдѣ́лалъ что́ ты приказа́лъ. **Kazałem mu zaczekać**, я велѣ́лъ ему́ **подожда́ть**.

Rozkidać, *Неуп.* раскида́ть.

Rozkiełznać, разнузда́ть (*ло́шадь*).

Rozkład, **-u**, *м.* расположе́ніе (*до́ма*, *ко́мнатъ*), размѣще́ніе, разря́дъ, распредѣле́ніе. **Rozkład mieszkania**, расположе́ніе кварти́ры, ко́мнатъ. || Расположе́ніе, строй, поря́докъ, устано́вка. || Раскла́дка, расчисле́ніе, распредѣле́ніе. || *Хим.* разложе́ніе (*веществ*).

Rozkładać, **Rozłożyć**, разкла́дывать, разложи́ть, развёртывать, развернуть, растила́ть, разостла́ть, выставля́ть, выставить, располага́ть, расположи́ть; || распредѣля́ть, распредѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, расчисля́ть, расчи́слить. **Rozkładać chustkę**, растила́ть плато́къ. **Rozłożyć książki na stole**, разложи́ть кни́ги на столѣ́. **Rozłożyć wojsko po wsiach**, размѣсти́ть во́йско по деревня́мъ. || **Rozłożyć się**, расположи́ться, растяну́ться (*на дива́нѣ*); основа́ться, посели́ться (*въ деревнѣ*), водвори́ться.

Rozkładacz, **-a**, *м.* учреди́тель, распоряди́тель.

Rozkładany, разло́женный, расположенный, распредѣлённый. **Rozkładany na raty**, разсро́ченный.

Rozkładny, разложи́мый.

Rozklejać, **Rozkleić**, раскле́ивать, раскле́ить.

Rozklektać, **Rozklekotać**, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одурить, кружи́ть, вскружи́ть (го́лову). || **Rozklektać się**. **Rozklekotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozklepać, **Rozklepywać**, разби́ть, разбива́ть (*мо́лотомъ*), расковать, расковывать, расклепа́ть, расклёпывать; || расплю́щить, расплю́снуть, расплю́щивать. || **Rozklepać się**, разна́шиваться (*о обуви*).

Rozkłóć, проколо́ть.

Rozkłócić, **разболта́ть**, **смѣша́ть** жи́дкость.

Rozkochać, вовлуди́ть въ комъ любо́вь, внуши́ть кому́ любо́вь. || **Rozkochać się (w kim)**, стра́стно влюби́ться (*въ кого́*), *см.* **Kochać się**, **Zakochać się**.

Rozkochany, стра́стно влюблённый.

Rozkoczować się, стоя́ть на бива́кахъ, располага́ться бива́ками, расположи́ться ла́геремъ; || кочева́ть.

Rozkokoszyć się, нахо́хлиться, распуши́ться, надува́ться, надмева́ться, напыща́ться (*го́рдостію*).

Rozkołatać, расколоти́ть, разби́ть. || **Rozkołatać się**, расколоти́ться, разби́ться.

Rozkolonizować, разсели́ть.

Rozkolonizowanie, **-nia**, *ср.* разсле́ніе.

Rozkolonizowany, разселённый, раздѣлённый на коло́ніи, на уса́дьбы.

Rozkołysać, раскача́ть; || разколыха́ть, || расша́тать. **Rozkołysać kolebkę**, раскача́ть колыбе́ль. ***Rozkołysać wyobraźnię**, дать во́лю своему́ воображе́нію, заноси́ться воображе́ніемъ, предава́ться мечта́ніямъ.

Rozkomosić, дать во́лю, попуска́ть, послабля́ть, разнужда́ть. || **Rozkomosić się**, безпу́тствовать, во́льничать, поступа́ть **самово́льно**, де́рзко, на́гло.

Rozkopywać, **Rozkopać**, раскапывать, раскопать, рыть, прорыть, срыть.

Rozkorzeniać, вкореня́ть, вкорени́ть, распространя́ть, *см.* **Rozkrzewiać**, **Szerzyć**. || **Rozkorzeniać się**, вкореня́ться, распространя́ться; || пускать к рни.

Rozkosz, **-y**, *ж.* наслажде́ніе, удово́льствіе, прихоть, ро́скошь; || утѣха, утѣше́ніе, отра́да, ра́дость, весе́лие; || прія́тность. **Co za rozkosz!** что за наслажде́ніе! **Wielka rozkosz czynić dobrze**, дѣлать **добро́** есть вели́кое удово́льствіе. **Rozkosz w czém znajdować**, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе. **Być rozkoszą dla kogo** *или* **czyją rozkoszą**, достав**ля́ть** кому́ **удово́льствіе**, ра́довать кого́. **Zatopić się w rozkoszach**, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ.

Rozkoszliwy, прихотли́вый, сластолюби́вый, сладостра́стный, любостра́стный, *см.* **Lubieżny, Rozkoszny.**

Rozkosznica, -y, Rozkoszniczka, -i, *ж*, роско́шница, прихотли́вая, сластолюби́вая же́нщина, прихотни́ца; || расточи́тельница.

Rozkoszniczy, *см.* **Rozkoszliwy.**

Rozkosznie, прія́тно, услади́тельно, восхити́тельно.

Rozkosznik, -a, Rozkoszniś, -sia, *м.* сластолю́бецъ, прихотни́къ; || расточи́тель.

Rozkoszny, прія́тный, услади́тельный. восхити́тельный, преле́стный; || прихотли́вый, роско́шный; || сластолюби́вый, сладостра́стный. Rozkoszna muzyka, восхити́тельная му́зыка. Rozkoszna chwila, прія́тная мину́та. Rozkoszny humor, прія́тное настрое́ніе ду́ха.

Rozkoszować (sobie), наслажда́ться, вести́ весёлую жи́знь, весели́ться, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ, роско́шничать. **Rozkoszować się (w czém)**, наслажда́ться чѣмъ, вкуша́ть наслажде́ніе. находи́ть въ чёмъ удово́льствіе.

Rozkoszowanie, -nia, *ср.* наслажде́ніе, удово́льствіе.

Rozkosztować (co), про́бовать, испро́бовать. || **Rozkosztować się (w czém)**, вкуша́ть съ наслажде́ніемъ (*что́*), находи́ть прія́тный вкусъ (*въ чёмъ*), войтти́ во вку́съ (*чего́*).

Rozkować, Rozkuć, раско́вывать, раскова́ть (*ло́шадь*); || расплю́щивать (*желѣ́зную ши́ну*).

Różkowaty, рогови́дный.

Rozkraczać, Rozkraczyć (nogi), раскаря́чивать, раскаря́чить, раздви́нуть, разста́вить но́ги врозь. || **Rozkraczać się**, раскаря́читься.

Rozkradać, Rozkraść, раскра́дывать, раскра́сть, расхища́ть, расхи́тить.

Rozkrawać, Rozkrajać, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozkręcać, Rozkręcić, раскру́чивать, раскрути́ть, расплета́ть, расплести́, разсу́чивать, разсучи́ть.

Rozkruszać, Rozkruszyć, кроши́ть, раскроши́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, толо́чь, растоло́чь.

Rozkrwawiać, Rozkrwawić, окрововля́ть, окрова́вить, изра́нить до́ крови. || **Rozkrwawiać się, Rozkrwawić się**, разби́ться до́ крови, окрова́виться.

Rozkryć, Rozkrywać, раскры́ть, раскрыва́ть.

Rozkrzewiać, Rozkrzewić, разводи́ть, развести́ (*о расте́ніяхъ*), размножа́ть, распложа́ть; || распространя́ть, воспроизводи́ть, возражда́ть.

Rozkrzyżować, (ręce), распростира́ть ру́ки. || **Rozkrzyżować się**, лежа́ть на землѣ́ съ распростёртыми рука́ми.

Rozkuć, *см.* **Rozkować.**

Rozkudłać, растрепа́ть, взъеро́шить (*во́лосы*).

Rozkulbaczyć, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozkup, -u, *м.* раску́пка, раскупа́ніе.

Rozkupować, Rozkupywać, Rozkupić, раскупа́ть, раскупи́ть.

Rozkupowanie, Rozkupywanie, Rozkupienie, -nia, *ср. см.* **Rozkup.**

Rozkurczać, Rozkurczyć, разгиба́ть, разогну́ть. || **Rozkurczać się, Rozkurczyć się**, разгиба́ться, разогну́ться, растя́гиваться, растяну́ться, выпря́мливаться, вы́прямиться.

Rozkurzyć się (prochem), обрати́ться въ прахъ.

Rozkwiecać, Rozkwiecić, убира́ть, убра́ть цвѣта́ми. || **Rozkwiecać się, Rozkwiecić się**, разцвѣта́ть, покрыва́ться цвѣта́ми.

Rozkwilać, Rozkwilić, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || **Rozkwilać się, Rozkwilić się**, растро́гаться, разчу́вствоваться, разжа́лобиться, прослези́ться.

Rozkwitać, Rozkwitnąć, Rozkwitać się, разцвѣта́ть, разцвѣ́сть, распуска́ться (*о цвѣта́хъ*).

Rozkwokać się, раскуда́хтаться.

Rozlać, *см.* **Rozlewać.**

Rozłączać, Rozłączyć, разлуча́ть, разлучи́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть развести́; || расторга́ть, расторгну́ть (*бракъ*). || **Rozłączać się, Rozłączyć się**, разстава́ться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться, расходи́ться, разойти́сь.

Rozłączenie, -nia, *ср.* разлуче́ніе, разлу́ка. *Юрид.* **Rozłączenie co do osób**, прекраще́ніе сожи́тельства (*ме́жду супру́гами*). **Rozłączenie co do stołu i łoża**, разлуче́ніе (супру́говъ) отъ стола́ и ло́жа.

Rozłączka, -i, *ж.* разлу́ка, разлуче́ніе.

Rozłącznik, -a, *м. Грам.* едини́тная, тире́, *см.* **Łącznik.**

Rozłączny, отдѣли́мый, разводи́мый; || *Грам.* раздѣли́тельный; || отвлечённый, у́мственный.

Rozłączyciel, -a, *м.* разлу́чникъ.

Rozładować, Rozładowywać, вы́грузить, выгружа́ть, выгру́живать.

Rozładowywanie, -nia, *ср.* вы́грузка, выгру́живаніе.

Rozłaknić, *см.* **Rozłakomić.**

Rozłakomić, разла́комить. || **Rozłakomić się**, разла́комиться.

Rozłamać, Rozłamywać, разлома́ть, разла́мывать.

Rozlatać się, Rozlatywać się, безпреста́нно лета́ть, порха́ть; || * бѣ́гать, сусти́ться.

Rozlatywać się, Rozlecieć się, разлета́ться, разлетѣ́ться (*о пти́цахъ*); || *разбива́ться, разби́ться въ дре́безги.

Rozłazić się, Rozleźć się, разполза́ться.

Rozłażą się raki, ра́ки расползаются; || распо́лзоваться, разползти́сь, разлѣзаться отъ вѣ́тхости. **Koszula się rozłazi**, руба́ха располза́ется.

Rozłazisty, непло́тный, ре́дкій.

Rozłazłość, **-ści**, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, вя́лость.

Rozłazły, ме́дленный, неповоро́тливый, вя́лый.

Rozlecieć się, *см.* **Rozlatywać się.**

Rozlegać się, **Rozledz się**, раздава́ться, разда́ться, отзыва́ться, отозва́ться, оглаша́ть, огласи́ть; || греме́ть, загреме́ть, прогреме́ть; || расходи́ться, разойти́сь, распространя́ться, распространи́ться. **Okrzyki rozległy się w powietrzu**, въ во́здухѣ разда́лись, послы́шались восклица́нія. **Sława jego rozległa się po całym świecie**, сла́ва его́ распространи́лась по всему́ свѣ́ту. **Wieść rozległa się po mieście**, слухъ разошёлся, разнёсся въ го́родѣ. **Grzmot się rozległ**, прогреме́лъ, разда́лся громъ.

Rozleganie się, **-nia się**, *ср.* отго́лосокъ, раздава́ніе зву́ка, го́лоса, гулъ.

Rozległość, **-ści**, *ж.* протяже́ніе; || простра́нство; || обши́рность, вели́кость.

Rozległy, простра́нный, обши́рный; || просто́рный.

Rozlenić się, разлѣни́ться.

Rozlew, **-u**, *м.* разли́въ, разли́тіе, наводне́ніе, водополье, *см.* **Wylew**; || проли́тіе, разли́тіе. **Rozlew krwi**, кровопроли́тіе.

Rozlewać, **Rozlać**, разлива́ть, разли́ть, пролива́ть, проли́ть. || **Rozlewać się**, **Rozlać się**, разлива́ться, разли́ться, пролива́ться, проли́ться.

Rozlewca, **-y**, *м.* (krwi), пролива́ющій кровь.

Rozlewny, жи́дкій, теку́чій; || разлива́ющійся.

Rozleżały, извлѣни́вшійся, изба́лованный, опусти́вшійся.

Rozleżć się, *см.* **Rozłazić się.**

Rozleżeć się, залежа́ться, до́лго проле́жать; || * извлѣни́ться, изба́ловаться, опусти́ться.

Rozliczać, **Rozliczyć**, расчисля́ть, расчи́слить, разсчи́тывать, разсчита́ть.

Rozliczenie, **-nia**, *ср.* расчисле́ніе.

Rozliczność, **-ści**, *ж.* разли́чіе, разнообра́зіе, ра́зность; || разнови́дность.

Rozliczny, разли́чный, разнообра́зный, ра́зный; || разнови́дный.

Rozlitować się, сжа́литься, разжа́лобиться.

Rozłóg, **-ogu**, *м.* простра́нство, протяже́ніе, *см.* **Obszar**, **Przestrzeń**; || паръ, па́шня, ни́ва, по́ле; || *Бот.* розло́гъ, пу́шо́чная трава́ (*растѣніе*).

Rozłogowy, *Бот.* побѣгоно́сный.

Rozlokowanie, **-nia**, *ср.* размѣще́ніе.

Rozłom, **-u**, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ, оско́локъ.

Rozłomek, **-mku**, *м. Умен.* отло́мочекъ, обло́мочекъ, оско́лочекъ.

Rozłomny, ло́мкій, хру́пкій.

Rozlot, **-u**, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Rozłożenie, **-nia**, *ср.* раскла́дка, разложе́ніе, распредѣле́ніе. **Rozłożenie na raty**, разсро́чка.

Rozłożyć, *см.* **Rozkładać.**

Rozłożystość, **-ści**, *ж.* раски́дистость (*вѣтвей, дерева*); || обши́рность, объёмъ.

Rozłożysty, раски́дистый; || обши́рный, объёмистый.

Rozludniać, **Rozludnić**, засели́ть, заселя́ть, умножа́ть народонаселе́ніе, *см.* **Zaludniać.**

Rozłup, **-u**, *м.* грабёжъ; || *Бот.* каменоло́мка каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Rozłupać, **Rozłupić**, **Rozłupywać**, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разлу́пливать, лупи́ть (*дерево*), разгрыва́ть (*орѣхи*); || *Стар.* гра́бить.

Rozłupanie, **Rozłupywanie**, **-nia**, *ср.* раска́лываніе (*дровъ*).

Rozmachać, расшата́ть, || размаха́ть, раскача́ть. || **Rozmachać się**, размахну́ться, замахну́ться; || * пусти́ться во всю́ мочь.

Rozmącić, разводи́ть, разжижа́ть, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть; || взболта́ть (*жидкость*).

Rozmagać się, **Rozmódz się**, уси́ливаться, уси́литься, приходи́ть въ бо́льшую си́лу, становиться сильнѣе.

Rozmaicie, разли́чно, ра́зно, разнообра́зно.

Rozmaitość, **-ści**, *ж.* разнообра́зность, разнообра́зіе, разли́чіе. || **Rozmaitości literackie**, литерату́рная смѣсь.

Rozmaity, разнообра́зный, разли́чный.

Rozmakać, **Rozmoknąć**, размока́ть, размо́кнуть, промока́ть, промо́кнуть.

Rozmamać się, обнажи́ть, откры́ть гру́ди какъ ма́мка, какъ корми́лица.

Rozmarnować, промота́ть, расточи́ть.

Rozmarszczać, **Rozmarszczyć**, разгла́живать, разгла́дить скла́дки (*платья*); || *Rozmarszczyć czoło**, развеселиться.

Rozmaryn, **-u**, *м.* *Бот.* розмари́нъ (*кустъ*).

Rozmarynek, **-nku**, *м.* *Бот.* ди́кій розмари́нъ.

Rozmarynowy, розмари́нный.

Rozmarzać, **Rozmarznąć** (**Rozmar-zać**, **Rozmar-znąć**), та́ять, распуска́ться (*о льдѣ, снѣгѣ*).

Rozmarzenie, **-nia**, *ср.* мечта́ніе, заду́мчивость; || * одурѣ́ніе, опьянѣ́ніе.

Rozmarzyć, одури́ть, упои́ть, вскружи́ть кому́ го́лову. || **Rozmarzyć się**, гре́зить, погрузи́ться въ дремо́ту.

Rozmawiać, разгова́ривать, бесѣ́довать; || *Стар.* **Rozmówić**, отговори́ть, переманить на свою́ сто́рону, *см.* **Odmawiać.** || **Rozmówić się**, говори́ть, перего-

Rozmazisty, тягу́чій; || маслянѝстый.
Rozmazywać, Rozmazać, размáзывать, размáзать; || растáгивать, растянýть.
Rozmiar, -u, *м.* измѣре́ніе, мѣ́ряніе; || межева́ніе, вымѣ́риваніе сажéнью; || размѣ́ръ, величина́. **Rozmiary budowli**, размѣ́ры строéнія.
Rozmiarkować, опредѣли́ть, разсчита́ть, сообрази́ть, вни́кнуть, углуби́ться (*во что́*), смекнýть, изслѣдовать (*что́*).
Rozmiatać, Rozmieść, размётывать, разметáть, размести́, разбрáсывать, разбросáть, раски́дывать, раскидáть.
Rozmiękać, Rozmięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть, смягча́ться, смягчи́ться.
Rozmiękczać, Rozmiękczyć, размягча́ть, размягчи́ть.
Rozmierca, -y, *м.* мѣ́рялыщикъ; || землемѣ́ръ. межевщи́къ.
Rozmierzać, Rozmierzyć, размѣ́ривать, размѣря́ть, размѣ́рить; || размежёвывать, размежева́ть; || соразмѣря́ть (*расхóдъ съ прихóдомъ*).
Rozmieszać, размѣша́ть, смѣша́ть.
Rozmiłować się (w kim), влюби́ться (*въ кого́*), пристрасти́ться (*къ кому́*).
Rozmiotać, *см.* **Rozmiatać**.
Rozmnażać, Rozmnożyć, размножáть, размно́жить, умножáть, умно́жить. || **Rozmnażać się, Rozmnożyć się**, размножáться, размно́житься, умножáться, умно́житься.
Rozmnożanie, Rozmnożenie, -nia, *ср.* размноже́ніе, умноже́ніе.
Rozmnożca, -y, Rozmnożyciel, -a, *м.* распространи́тель, вино́вникъ.
Rozmoczyć, размочи́ть.
Rozmokły, размо́кшій.
Rozmotać, размота́ть.
Rozmowa, -y, *ж.* разгово́ръ; || бесѣ́да.
Rozmówić się, *см.* **Rozmawiać się**.
Rozmównica, -y, *ж.* ко́мната для бесѣ́дыванія (*въ жéнскихъ монастыря́хъ*).
Rozmowność, -ści, *ж.* разгово́рчивость, словоохо́тность.
Rozmowny, разгово́рчивый, словоохо́тный.
Rozmroczyć, разсѣ́ять мракъ, разогна́ть темноту́; || развеселѝть. || **Rozmroczyć się**, разсвѣта́ть; || развеселѝться.
Rozmykać, Rozemknąć, разставля́ть, разста́вить, растворя́ть, раствори́ть, отмыка́ть, отомкну́ть.
Rozmysł, -u, *м.* размышле́ніе, разсужде́ніе; || обду́мываніе, обсужде́ніе; || постановле́ніе, рѣши́мость, рѣши́тельность.
Rozmyślać, размышля́ть, разсужда́ть (*о чёмъ*); || обду́мывать, обсужда́ть (*что́*). **Długo nad tém rozmyślałem**, я до́лго размышля́лъ объ э́томъ. || **Rozmyślić się**, надýматься, обдýмать, рѣши́ться. **Rozmyśliłem się już na to dobrze**, я уже́ обдýмалъ, э́то хорошо́. || **Раздýмать. Z początku nie chciał, ale się potém rozmyślił**, снача́ла не хотѣ́лъ, но пото́мъ раздýмалъ, перемѣни́лъ намѣ́реніе.
Rozmyślanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, созерца́ніе.
Rozmyślność, -ści, *ж.* обдýманность, разсудѝтельность, благоразýміе, осторóжность, осмотри́тельность; || преднамѣ́ренность, предумышленность.
Rozmyślny, разсудѝтельный, благоразýмный, осторóжный, осмотри́тельный; || преднамѣ́ренный, предумы́шленный.
Roznarowić, снарови́ть; || изба́ловать, испóртить.
Różnić, отлича́ть, различа́ть; || раздѣля́ть, разъединя́ть; || поселя́ть раздóръ, ссóрить; || разлуча́ть, разводѝть. || **Różnić się**, отлича́ться, различа́ться, ра́знствовать, ра́зниться; || не соглаша́ться, расходѝться (*въ мнѣніяхъ*); || раздѣля́ться, разъединя́ться; || ссóриться.
Różnica, -y, *ж.* разли́чіе, ра́зница; || *Мат.* ра́зность.
Różniczkowy, *Мат.* дифференціа́льный.
Różnie, разли́чно, ра́зно.
Rozniecać, Rozniecić, раздувáть, зажига́ть, воспламеня́ть, разводѝть, склáдывать (*огóнь*).
Rozniemagać się, Rozniemódz się, разнемога́ться, разнемóчься.
Rozniesć, *см.* **Roznosić**.
Różnobarwny, разноцвѣ́тный.
Różnoboczny, неравнобóкій; || *Мат.* неравносторóнній, разносторóнній.
Różnodziedziczny, разномѣ́стный.
Różnogłośny, несогла́сный, несхóдный; || *Муз.* разногла́сный; || нестрóйный.
Różnokształtny, разнообра́зный; || разнорóдный, разли́чный.
Różnomyślny, разномы́сленный.
Różnoplemienny, разноплеме́нный.
Różnoraki, разнорóдный.
Różnorodność, -ści, *ж.* разнорóдность.
Różnorodny, разнорóдный, разли́чный.
Różnorządowy, обою́дный пóданный (*двухъ государствъ*).
Roznos, Przekop, Stok, -u, *м. Горн.* откры́тый водопровóдъ.
Różność, -ści, *ж.* ра́зность, ра́зница, разли́чіе, несхóдство, *см.* **Różnica**.
Roznosić, Roznaszać, Roznieść, разноси́ть, разнести́; || разсѣва́ть, разсѣ́ять, разгоня́ть, разогна́ть.
Roznosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ, разнóщикъ. **Roznosiciel listów**, письмонóсецъ. **Roznosiciel towarów**, разнóщикъ това́ровъ для прода́жи въ рóзницу.
Roznosicielski, разнóщичій.
Roznośny, разнóсный.
Różnośrodkowy, *Мат.* эксцентри́ческій, разноцéнтренный.

Różnostronny, разносторо́нній, многосторо́нній.

Różnowierca, -y, *м.* иновѣ́рецъ, диссиде́нтъ.

Różnowierstwo, -a, *ср.* разли́чіе въ вѣ́рѣ; || раско́лъ, разномы́сліе.

Różnoznaczny, двусмы́сленный, тёмный.

Różny, ра́зный, разли́чный, несхо́дный, непохо́жій. **Różny od reszty ludzi**, непохо́жій на други́хъ люде́й.

Rozochocić, разохо́тить; || развеселя́ть. **Rozochocić się**, разохо́титься; || развеселя́ться.

Rozognić, разже́чь, воспламени́ть; || разгоря́чить. || **Rozognić się**, загорѣ́ться, возгорѣ́ться, воспламени́ться, воспали́ться, разгоря́читься.

Rozoki, *см.* **Zyzowaty**.

Rozokość, Rozokowatość, -ści, *ж. см.* **Zyzowatość**.

Rozorać, разора́ть, распаха́ть.

Róż, Różować, Różowy, *см.* **Ruż** и т. д.

Rozpacz, -y, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность; || уны́ніе, скорбь.

Rozpaczać, отча́иваться (*въ чёмъ*), приходи́ть въ отча́яніе (*отъ чего́*); || огорча́ться, унывать.

Rozpacznie, отча́янно, безнаде́жно.

Rozpaczny, Rozpaczliwy, отча́янный, безнаде́жный; || приводя́щій въ отча́яніе, въ уны́ніе, кра́йне огорча́тельный.

Rozpaczyć się, скоро́биться (*о дере́вѣ*); покрива́ться.

Rozpad, -u, *м.* обва́лъ, паде́ніе, разруше́ніе; || разложе́ніе; || разры́въ.

Rozpadać się, Rozpaść się, Rozpaśdź się, распада́ться, распа́сться, разва́ливаться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться, разсѣда́ться, разсѣ́сться; || до́лго па́дать, не переставать па́дать (*о снѣгѣ*), идти́ (*о дождѣ*).

Rozpadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpadlisty, Rozpadzisty, истре́сканный, получи́вшій тре́щины.

Rozpajać, Rozpoić, спа́ивать, пріуча́ть къ пья́нству.

Rozpakować, Rozpakowywać, распаковать, распако́вывать, развернуть, развёртывать, развязать, развя́зывать.

Rozpalać, Rozpalić, зажига́ть, зажечь, разводи́ть, развести́ (*огонь*); || распа́лять, разжига́ть, разгоря́чать, разгоря́чить, воспламеня́ть, воспламени́ть; || раскали́ть, накали́ть. **Rozpalić do czerwoności**, накали́ть до́красна. **Tęgie napoje rozpalają**, кре́пкіе напи́тки разгоря́чаютъ. || **Rozpalać się, Rozpalić się**, разгора́ться, разгорѣ́ться; || воспламеня́ться, воспламени́ться, разгоря́чаться, разгоря́читься. **Rozpalać się do kogo**, пыла́ть къ кому́ любо́вью.

Rozpalanie, Rozpalenie, -nia, *ср.* раскале́ніе, разжига́ніе, разгоря́чéніе, жаръ, горѣ́ніе; || согрѣва́ніе, нагрѣва́ніе; || воспламене́ніе.

Rozpalony, раскалённый, разгорячённый; || воспламенённый, распалённый.

Rozpamiętywać, припомина́ть; || обду́мывать, размышля́ть.

Rozpaplać, разболта́ть, разгласи́ть.

Rozpar, -u, *м.* жаръ, зной, пылъ; || удýшливое испаре́ніе; || *Хим.* газъ.

Rozparać, Rozprzć, распа́рывать, распоро́ть.

Rozparny, жа́ркій, зно́йный, горя́чій; || воспламени́тельный, горячи́тельный.

Rozparzyć, разгоря́чить; || распа́рить (*въ горя́чей водѣ*).

Rozpasać, *см.* **Rozpasywać**.

Rozpasanie, -nia, *ср.* распу́щенность (*нра́вовъ*), распу́тство, развра́тъ; || необу́зданность, невоздержность, *см.* **Wyuzdanie**.

Rozpasany, распоя́санный; || распу́тный, развра́тный; || необу́зданный, невоздержный.

Rozpaść, откорми́ть (*скотъ*), утучни́ть. || **Rozpaść się**, разтолстѣ́ть, разжире́ть.

Rozpaśdź się, *см.* **Rozpadać się**.

Rozpaskudzić, изга́дить, испа́чкать, испо́ртить.

Rozpasywać, Rozpasać, распоя́сывать, распоя́сать; || * развраща́ть, разврати́ть, испо́ртить. || **Rozpasywać się, Rozpasać się**, распоя́сываться, распоя́саться; || развраща́ться, разврати́ться.

Rozpasywanie, Rozpasanie, -nia, *ср.* распоя́сываніе.

Rozpatrywać, Rozpatrzyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, изслѣ́довать; || испы́тывать, испыта́ть; || разгля́дывать, разглядѣ́ть. || **Rozpatrywać się, Rozpatrzyć się**, всма́триваться, всмотрѣ́ться, разпознава́ть, распозна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать; || узнава́ть мѣ́стность; || находи́ться, найти́сь; || осма́триваться, осмотрѣ́ться.

Rozpęcznieć, разбу́хнуть, распу́читься.

Rozpęd, -u, *м.* разбѣ́гъ, размáхъ; || поры́въ, рвéніе, стремлéніе.

Rozpędzać, Rozpędzić, разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разброси́ть. || **Rozpędzać się, Rozpędzić się**, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpękać się, Rozpęknąć się, ло́паться, ло́пнуть, тре́скаться, тре́снуть, разрыва́ться, разорва́ться.

Rozpełzać się, Rozpełznąć się, Rozpełznąć, расползáться, расползти́сь.

Rozpętać, снима́ть пу́ты (*съ ногъ ло́шади*).

Rozpiąć, Rozpiąć się, *см.* **Rozpinać**.

Rozpić się, Rozpijać się, спи́ться, спива́ться, вдава́ться въ пья́нство.

Rozpieczętować, Rozpieczętowywać, распеча́тать, распеча́тывать.

Rozpierać, Rozeprzeć, распира́ть, распере́ть, раздвига́ть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить; || раздува́ть, разду́ть (*желу́док*), распу́чить. || **Rozpierać się (z kim),** препира́ться, боро́ться.

Rozpierzchać się, Rozpierzchnąć się, разсе́ва́ться, разъсе́яться, разсыпа́ться, разсы́паться, разбе́га́ться, разбе́жа́ться.

Rozpieszczać, Rozpieścić, ба́ловать, изба́ловать, изне́живать, изне́жить.

Rozpieszczony, изба́лованный, изне́женный, разне́женный.

Rozpięty, распя́ленный, **растя́нутый;** || разстёгнутый.

Rozpijać się, *см.* **Rozpić się.**

Rozpiłować, распили́ть.

Rozpiłowanie, -nia, *ср.* **распи́лка.**

Rozpinać, Rozpiąć, разбива́ть, разби́ть, раски́дывать, раски́нуть (*палатку*); || вытя́гивать, вы́тянуть сукно́ (*на ра́мах*); || распуска́ть (*паруса́*); || распина́ть (*на кресть*); || распя́ливать, распя́лить; || разстёгивать, разстегну́ть (*пла́тье*). || **Rozpinać się, Rozpiąć się,** разстёгиваться, разстегну́ться.

Rozpisać, Rozpisać się, *см.* **Rozpisywać.**

Rozpis, -u, *м.* пи́сьменный проте́ст, заявле́ние несогла́сия, внесе́ние осо́баго мне́нія.

Rozpisywać, Rozpisać, писа́ть, написа́ть. || **Rozpisywać się, Rozpisać się,** расписываться, расписа́ться.

Rozpładzać, Rozpłodzić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить.

Rozpłakać się, распла́каться.

Rozplantować, распланирова́ть; || **разсади́ть** (*расте́нія*).

Rozpłaszczyć, расплю́щить, расплю́снуть, (*см.* **Spłaszczyć**); || размозжи́ть.

Rozpłata, -y, *ж.* распла́та.

Rozplatać, Rozpleść, расплета́ть, расплести́.

Rozplątać, распу́тать.

Rozpłatać, распласта́ть (*рыбу*).

Rozplemić, Rozplemienić, расплоди́ть, распложа́ть, развести́; разводи́ть, размно́жить, размножа́ть.

Rozpleść, *см.* **Rozplatać.**

Rozpłód, -odu, *м.* распложе́ние, размноже́ние, разведе́ние; || приплод, прибы́ль.

Rozpłodek, -dku, *м.* вы́сѣдъ (*о пти́цахъ*).

Rozpłoszyć, разогна́ть, спугну́ть, разсе́ять.

Rozpływać się, Rozpłynąć się, расплыва́ться расплы́ться, распуска́ться, распусти́ться; || растопля́ться, растопи́ться, расплавля́ться, расплави́ться. || *Rozpływać się we łzach, проливать слёзы. **Rozpływać się z radości,** быть внѣ себя́ отъ ра́дости.

Rozpoczęcie, -cia, *ср.* нача́ло.

Rozpoczynać, Rozpocząć, начина́ть, нача́ть.

Rozpogadzać, Rozpogodzić, дѣлать я́снымъ. || **Rozpogadzać się, Rozpogodzić się,** проя́сниваться, проясни́ться, разгу́ливаться, разгуля́ться (*о погодѣ*).

Rozpoić, *см.* **Rozpajać.**

Rozpołowić, раздѣли́ть пополамъ.

Rozpominać, Rozpomnić, припомина́ть, приводи́ть на па́мять, припо́мнить.

Rozponka, -i, *ж. Бот.* **ре́пчатый колоко́льчикъ** (*расте́ніе*).

Rozpór, -oru, *Умен.* **Rozporek, -rka,** *м.* **Rozporka, -i,** *ж.* распо́рка, разрѣзъ (*на матеріи*); || распря, споръ; || *Горн.* коро́ткій брусъ, тетива́.

Rozporządzać, Rozporządzić, располага́ть, расположи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, распоряжа́ться, распоряди́ться.

Rozporządzenie, -nia, *ср.* **распоряже́ніе, расположе́ніе, размѣще́ніе;** || **постановле́ніе, предписа́ніе, опредѣле́ніе. Ostatnie rozporządzenie,** послѣдняя во́ля, завѣща́ніе. **Rozporządzenie prawa,** опредѣле́ніе зако́на.

Rozposażyć, Rozposażać, расточи́ть, расточа́ть, промота́ть, мота́ть.

Rozpościerać, Rozpostrzeć, распространя́ть, распросте́реть, расшири́ть, разстила́ть, разостла́ть, раскла́дывать, разложи́ть. || **Rozpościerać się, Rozpostrzeć się,** простира́ться, распространя́ться, разстила́ться, продолжа́ться.

Rozpostarcie, -cia, *ср.* распуска́ніе, развёртываніе, расшире́ніе, протяже́ніе.

Rozpostarty, распростёртый; || простра́нный, обши́рный. *Z rozpostartemi skrzydłami,* съ распростёртыми кры́льями.

Rozpowiadać, Rozpowiedzieć, разска́зывать, разсказа́ть, разглаша́ть, разгласи́ть.

Rozpoznanie, -nia, *ср.* **обсужде́ніе,** разсмотре́ніе, вѣдѣніе; || *Юрид.* **Rozpoznanie (in merito),** разрѣше́ніе по существу́.

Rozpoznawać, Rozpoznać, распознава́ть, распозна́ть, разузнава́ть, разузна́ть, развѣдывать, развѣдать.

Rozpoznawanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, развѣдываніе; || разсма́триваніе; || *Воен.* рекогносци́ровка, развѣдка.

Rozpożyczać, Rozpożyczyć, поразда-ва́ть взаймы́.

Rozpraszać, Rozproszyć, разсѣивать, разсе́ять (*войско*); || разбра́сывать, разбро́сить, разсыпа́ть, разсы́пать; || расточа́ть, расточи́ть; промо́тывать, промота́ть.

Rozpraszanie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, расточе́ніе, разсѣяніе, разсыпа́ніе, разогна́ніе, разбро́санность.

Rozprawa, -y, *ж.* переговоры; || *Юрид.* судоговоре́ніе. || **Rozprawa ustna,** препира́тельство, словесное состяза́ніе; || **споръ**

пре́ніе; || разсужде́ніе, диссерта́ція; || разгово́ръ; || распра́ва, сты́чка, би́тва. *Rozprawa honorowa, поеди́нокъ. || Rozprawa sądowa, судоговоре́ніе. || Rozprawa głośna, *Юрид.* состяза́ніе по дѣ́лу.

Rozprawiać, разсужда́ть, разгова́ривать; || Rozprawować, Rozprawić, *Стар.* распредѣля́ть, устро́ивать; || догова́риваться, перегова́риваться; || Rozprawowаć co czém, разводи́ть, распуска́ть; || *Стар.* выра́внивать, расправля́ть. || Rozprawiać się, Rozprawić się (z kim), расправля́ться, раздѣ́лываться, поко́нчить споръ.

Rozprawiacz, -a, *м.* говору́нъ, болту́нъ, раздоба́рщикъ краснобай, расска́щикъ.

Rozprawniś, -sia, *м.* спо́рщикъ.

Rozprawność, -ści, *ж.* страсть къ спо́рамъ.

Rozprawny, говорли́вый, спо́рливый; || прово́рный, рѣши́тельный, ско́рый въ отправле́ніи дѣлъ.

Rozprażyć, пережа́рить; || подже́чь.

Rozprężać, Rozprężyć, расширя́ть, растя́гивать. Cieplik rozpręża wszystkie ciała, теплоро́дъ расширя́етъ всѣ тѣла́.

Rozprócie, -cia, *ср.* прорѣ́ха.

Rozprostować, вы́прямить.

Rozproszca, -y, Rozproszyciel, -a, *м.* расточи́тель, мотъ.

Rozproszenie, *см.* Rozpraszanie.

Rozproszony, разсѣ́янный, разбро́санный.

Rozpróty, распо́ротый.

Rozprowadzać, Rozprowadzić, разводи́ть, развести́, проводи́ть, провести́, расставля́ть, расста́вить, распредѣля́ть, распредѣли́ть. Rozprowadzać żołnierzy po kwaterach, разводи́ть солда́тъ по кварти́рамъ. Rozprowadzić wodę po mieście, провести́ во́ду въ го́родъ; || разма́зывать (*кра́ску*); || разводи́ть (*сыро́пъ*).

Rozpryskać, Rozprysnąć, распры́скивать, распры́скать, разбры́згивать, разбры́згать. || Rozpryskać się, Rozprysnąć się, распры́скиваться, распры́скаться, разбры́згиваться, разбры́згаться.

Rozprzedawać, Rozprzedać, распродава́ть, распрода́ть.

Rozprzęgać, Rozprządz, распряга́ть, распря́чь, выпряга́ть, вы́прячь (*лошаде́й*), разсво́ривать, разсво́рить (*соба́къ*); || * расторга́ть, расто́ргнуть, разрыва́ть разорва́ть (*бракъ*), разводи́ть, развести́ (*супру́говъ*), распуска́ть, распусти́ть (*о́бщество*).

Rozprzęganie, Rozprzężenie, -nia, *ср.* распря́жка (*лошаде́й*); || разложе́ніе; || паде́ніе, ги́бель, разруше́ніе (*госуда́рства*); || *Юрид.* расторже́ніе, разры́въ (*бра́ка*). разво́дъ; || разры́въ, переры́въ.

Rozprzestrzeniać, Rozprzestrzenić, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить. || Rozprzestrzeniać się, Rozprzestrzenić się, распространя́ться, распространи́ться.

Rozprzężenie, *см.* Rozprzęganie.

Rozpuk, -u, *м.* тре́щина. Это сло́во употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: Śmiać się do rozpuku, надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со смѣ́ху.

Rozpuklina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpuknąć się, разсѣда́ться, тре́скаться, ло́паться, раска́ливаться, разщепля́ться.

Rozpulchniać, Rozpulchnić, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozpuścić, *см.* Rozpuszczać.

Rozpusta, -y, *ж.* своево́ліе, распу́щенность; || распу́тство, развра́тъ.

Rozpustnica, -y, *ж.* распу́тница, развра́тница.

Rozpustnik, -a, *м.* распу́тникъ, развра́тникъ.

Rozpustność, -ści, *ж.* распу́тство.

Rozpustny, распу́тный, развра́тный; || своево́льный, необу́зданный, распу́щенный, безпу́тный; || шумли́вый, шаловли́вый (*о ребёнкѣ*).

Rozpuszczać, Rozpuścić, распуска́ть, распусти́ть. Rozpuszczać zgromadzenie, распуска́ть собра́ніе. Rozpuszczać masło, wosk, łój, топи́ть ма́сло, воскъ, са́ло. Rozpuszczać w wodzie, w płynie jakim, разводи́ть, разжижа́ть, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть. Rozpuszczać skrzydła, распуска́ть, распростере́ть кры́лья. Rozpuścić konia, опусти́ть пово́дья у ло́шади, дать ей во́лю. * Rozpuścić komu wodze, дать кому́ во́лю, предоста́вить кому́ по́лную свобо́ду дѣ́йствій. Rozpuścić wodze namiętnościom, дать во́лю свои́мъ страстя́мъ. || Rozpuszczać się, Rozpuścić się, раста́пливаться, распуска́ться, разжижа́ться, разбавля́ться, растворя́ться; || развра́тничать, своево́льничать, распу́тничать; || распуска́ться (*о дере́вьяхъ*).

Rozpuszczanie, Rozpuszczenie, -nia, *ср.* распуще́ніе (*во́йска*); || распуще́ніе, растопле́ніе, распла́вка, отта́иваніе (*снѣ́га*); || разведе́ніе, растворе́ніе, разжиже́ніе (*жи́дкостью*); || расторже́ніе, разры́въ; || прекраще́ніе дѣ́йствій, распуще́ніе (*собра́нія*); || распу́щенность, распу́тство.

Rozpuszczony, распу́щенный; || растоплённый; || разведённый, растворённый, разжижённый; || расто́рженный; || прекращённый; || распу́щенный, распу́тный.

Rozpychać, Rozepchać, Rozepchnąć, распи́хивать, распиха́ть, распихну́ть, раста́лкивать, растолкну́ть.

Rozpyskiwać, Rozpyskować, Rozpyskać, ры́ться въ землѣ́ (*о кротѣ́, о кабанѣ́*).

Rozpytywać się, Rozpytać się, распра́шивать, распроси́ть.

Rozrąbać, *см.* **Rozrębywać.**

Rozrabiać, Rozrobić, разводи́ть, раство́ра́ть (*въ жи́дкости*).

Rozrachować, разсчита́ть.

Rozrachunek, -nku, *м.* разсчётъ, счётъ.

Rozradować, обра́довать. || **Rozradować się,** обра́доваться.

Rozradzać się, Rozrodzić się, распложа́ться, размножа́ться.

Rozrastać się, Rozrosnąć się, Rozrość się, разраста́ться, разрости́сь.

Rozrębować, Rozrębywać, Rozrąbać, разруба́ть, разруби́ть.

Rozrodzić się, *см.* **Rozradzać się.**

Rozrosły, разро́сшійся.

Rozróżniać, Rozróżnić, различа́ть, различи́ть, отлича́ть, отличи́ть. || **Rozróżniać się, Rozróżnić się,** различа́ться, не схо́дствовать.

Rozróżnienie, -nia, *ср.* разли́чіе, отли́чіе, ра́зница, несхо́дство.

Rozrubaszyć się, разгуля́ться, развали́ться.

Rozruch, -u, *м.* возмуще́ніе, мяте́жъ, бунтъ; || смута, трево́га; || разло́ръ.

Rozryć, разры́ть, раскопа́ть.

Rozrychtować, навести́, нацѣли́ть (*пу́шку*).

Rozrywać, Rozerwać, разрыва́ть, разворва́ть, раздира́ть, разодра́ть, растерза́ть, растерза́ть. || **Rozrywać się, Rozerwać się,** разрыва́ться, разворва́ться, раздира́ться, разодра́ться.

Rozrywanie, Rozerwanie, -nia, *ср.* разрыва́ніе, расторже́ніе, разодра́ніе, наруше́ніе, уничтоже́ніе; || разры́въ, разла́дъ, раздѣле́ніе.

Rozrywka, -i, *ж.* развлече́ніе, заба́ва, увесели́ніе; || разсѣяніе.

Rozrządzać, Rozrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устана́вливать, установи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, ула́живать, ула́дить; || **Rozrządzać czém, kim,** распоряжа́ться (*цѣмъ, кѣмъ*).

Rozrządzalność, -ści, *ж.* пра́во располага́ть свое́ю со́бственностію.

Rozrządzalny, свобо́дный, подлежа́щій свобо́дному распоряже́нію. **Część rozrządzalna majątku,** часть иму́щества, кото́рою мо́жно распоряжа́ться. **Kapitał rozrządzalny,** свобо́дный капита́лъ.

Rozrządzanie, Rozrządzenie, -nia, *ср.* установле́ніе, распредѣле́ніе, распоряже́ніе, расположе́ніе; || учрежде́ніе, назначе́ніе; || ула́женіе.

Rozrzedzać, Rozrzedzić, разводи́ть, раство́ря́ть (*въ жи́дкости*), разбавля́ть, разжижа́ть.

Rozrzedzanie, Rozrzedzenie, -nia, *ср.* разжиже́ніе, разведе́ніе, раствре́ніе, разбавле́ніе.

Rozrzedzony, разжи́жённый, разведённый, растворённый, разба́вленный.

Rozrzewniać, Rozrzewnić, растро́гать кого́ до слёзъ. || **Rozrzewniać się, Rozrzewnić się,** тро́нуться, растро́гаться, соболѣзновать.

Rozrzewnienie, -nia, *ср.* душе́вное волне́ніе, смуще́ніе, умиле́ніе, соболѣзнованіе, прискорбіе, гру́стное настрое́ніе души́.

Rozrzewniony, растро́ганный, умилённый, взволно́ванный, смущённый.

Rozrzucać, Rozrzucić, разбра́сывать, разбро́сить, раски́дывать, раски́нуть; || разруша́ть, разру́шить, сла́мывать, слома́ть (*стѣну*).

Rozrzucanie, Rozrzucenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе; || сло́мка, разруше́ніе (*зда́нія*).

Rozrzucony, разбро́санный, раски́данный; || сло́манный, разру́шенный.

Rozrzutnica, -y, *ж.* мото́вка, расточи́тельница.

Rozrzutnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель.

Rozrzutność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность.

Rozrzutny, мотовско́й, расточи́тельный.

Rozrzynać, Rozerznąć, разрѣзывать, разрѣзать.

Rozrzynanie, Rozerznięcie, -cia, *ср.* разрѣзываніе, разрѣзъ.

Rozsada, -y, *ж.* расса́да.

Rozsądca, Rozsądzca, -y, *м.* посре́дникъ, третій́скій судья́.

Rozsądek, -dku, *м.* разсу́докъ, ра́зумъ.

Rozsądnie, благоразу́мно, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozsądność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность, разу́мность.

Rozsądny, благоразу́мный, разсуди́тельный, разу́мный.

Rozsadzać, Rozsadzić, расса́живать, разсади́ть; || раздробля́ть, раздроби́ть, разбива́ть, разби́ть, разла́мывать, разлома́ть, разрыва́ть, взорва́ть.

Rozsądzać, Rozsądzić, суди́ть, разсуди́ть, разбира́ть, разобра́ть, рѣша́ть, рѣши́ть.

Rozsadzanie, -nia, *ср.* взрывъ. **Rozsadzanie ogniem,** *Горн.* о́гненная *и́ли* пожига́льная рабо́та.

Rozsądzca, *см.* **Rozsądca.**

Rozsadzenie, -nia, *ср.* расса́живаніе (*дерёвьевъ*); || раздробле́ніе, разбива́ніе, разла́мываніе, разрыва́ніе, взорва́ніе (*скалы́*).

Rozsądzenie, -nia, *ср.* сужде́ніе, рѣше́ніе, опредѣле́ніе.

Rozsapać się, разсопѣться, наду́ться, разсерди́ться.

Rozścielać, Rościełać, Rozesłać, разстила́ть, разостла́ть.

Rozsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* при-

нудѝтельное разверстáніе (*земли*); || распредѣлéніе.

Rozsélać, Rozsyłać, Rozesłać, разсылáть, разослáть.

Rozsępiać, Rozsępić (czoło), расправлять, расправить, сглáживать, сгладить морщѝны; || **Rozsępiać się, Rozsępić się,** развеселѝться, развеселѝться, проѝсниваться, проясни́ться.

Rozsiać, *см.* **Rozsiewać.**

Rozsiad, -u, *м. Бот.* безвре́менный цвѣтъ (*растéніе*).

Rozsiadać się, Rozsiąść się, Rozsieść się, разсáживаться, разсѣ́сться; || лóпаться, трéскаться, разсѣдáться.

Rozsianie, *см.* **Rozsiewanie.**

Rozsiany, разсѣ́янный, разбрóсанный.

Rozsiec, Rozsiekać, разсѣчь, разсѣкáть, разрубѝть, разрубáть.

Rozsierdzić, разсердѝть. || **Rozsierdzić się,** разсердѝться.

Rozsiewać, Rozsiać, сѣ́ять, посѣ́ять; || разсѣвáть, посѣвáть, распространя́ть, распускáть. **Rozsiewać niezgodę,** посѣ́ять несогла́сіе, раздóръ. **Rozsiewać fałszywe pogłoski,** разсѣвáть, распространя́ть, распускáть лóжные слýхи.

Rozsiewacz, -a, Rozsiewca, -y, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ; || * распространи́тель (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiewanie, Rozsianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе; || разсѣвáніе, распространéніе, распускáніе (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiodłać, разсѣдлáть (*лóшадь*).

Rozsiodłanie, -nia, *ср.* разсѣдлáніе.

Rozskoczyć się, разбѣжáться, разсы́паться.

Rozskrobać, проскобли́ть, отскобли́ть, вы́скоблить.

Rozsławiać, Rozsławić, прославля́ть, прослáвить.

Rozsłynąć, прослы́ть, сдѣ́латься извѣ́стнымъ.

Rozsmakować się, войдти́ во вкусъ чего́-либо, находи́ть вкусъ въ чёмъ-либо, разлáкомиться.

Rozśmiać się, разсмѣ́яться.

Rozśmieszać, Rozśmieszyć, смѣши́ть, разсмѣши́ть.

Rozśmieszenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе смѣха.

Rozsocha, -y, Rozsoszka, -i, Rozsochacina, -y, *ж. Охотн.* отро́стокъ оле́ньихъ рого́въ; || *Анат.* ключѝкъ, лодыжка; || раздво́енное, развѝлистое де́рево; || ви́лы; || рукоя́тка у сохи́; || рожóкъ у канделя́бра.

Rozsochacieć, раздва́иваться, развѣтвля́ться.

Rozsochacina, *см.* **Rozsocha.**

Rozsochaty, раздвоѐнный, развѝлистый, вилообрáзный.

Rozsoszka, *см.* **Rozsocha.**

Rozsrożyć, раздражи́ть, раздразни́ть, ожесточѝть.

Rozśrubować, отвинти́ть, развинти́ть.

Rozstać się, *см.* **Rozstawać się.**

Rozstaj, -ju, *м.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozstajnia, -ni, *ж. см.* **Rozstaj.**

Rozstanie (się z kim), -nia, *ср.* разставáніе, разлýка.

Rozstąpić się, *см.* **Rozstępować się.**

Rozstąpienie, -nia, *ср.* **(ziemi),** провáлъ.

Rozstawać się, Rozstać się, разставáться, разстáться, разлучáться, разлучѝться.

Rozstawanie się, Rozstanie się, разставáніе, разлýка.

Rozstawiać, Rozstawić, разставля́ть, разстáвливать, разстáвить, разстанáвливать, разстановѝть, устанáвливать, установѝть.

Rozstawianie, Rozstawienie, -nia, *ср.* разстанáвливаніе, разстановка, установка.

Rozstękać się, разстонáться.

Rozstęp, -u, *м.* промежýтокъ, переры́въ, разстоя́ніе.

Rozstępny, полуоткры́тый, зія́ющій, развéрстый.

Rozstępować się, Rozstąpić się, разступáться, разступѝться, развéрзаться, открывáться, откры́ться, раздвигáться, раздви́нуться, раздаваться, раздáться, расходи́ться, разойдти́сь.

Rozstrajać, Rozstroić, разстра́ивать, разстро́ить.

Rozstraszyć, спугну́ть, разогна́ть.

Rozstrój, -oju, *м.* разла́дъ, нестро́йность, несогла́сіе, разногла́сіе.

Rozstrojony, разстро́енный.

Rozstrychnąć, раздѣли́ть; || **разсѣ́ять,** разогна́ть; || **Rozstrychnąć się, раздѣли́ться;** || разсѣ́яться.

Rozstrzelać, разстрѣля́ть. || **Rozstrzelić, Rozstrzeliwać,** броса́ть (*лучи́*), сія́ть, блистáть; || расточáть, разбра́сывать, истощáть (*си́лы*). || **Rozstrzelić się,** разсѣ́яться, разсы́паться; || раздѣли́ться (*въ мнѣніяхъ*).

Rozstrzelanie, -nia, *ср.* разстрѣля́ніе.

Rozstrzelenie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, разогнáніе, разбра́сываніе.

Rozstrzyg, -u, *м.* разры́въ, раздѣле́ніе; || разрѣ́зъ.

Rozstrzygać, Rozstrzydz, разрѣ́зывать, разрѣ́зать, разсѣкáть, разсѣчь; || кроѝть, раскроѝть; || разстригáть, разстри́чь. || * =**Rozstrzygnąć,** рѣшáть, рѣши́ть, разрѣшáть, разрѣши́ть (*дѣ́ло, сомнѣ́ніе*).

Rozstrzyganie, Rozstrzyżenie, -nia, *ср.* разрѣ́зываніе, разсѣче́ніе; || разстриже́ніе; || * рѣше́ніе, разрѣше́ніе (*дѣ́ла, сомнѣ́нія*).

Rozsuć, *Прост. см.* **Rozsypać.**

Rozsuwać, Rozsunąć, раздвигáть, раздви́нуть, разставля́ть, разстáвить, разнимáть, разня́ть, разводи́ть, развести́, растворя́ть, раствори́ть; || **Rozsuwać się, Rozsunąć się,** раздвигáться, раздви́нуться, расходи́ться, разойти́сь, ра

творя́ться, раствори́ться, разступа́ться, разступи́ться. * Rozsunąć się, разбѣжа́ться, разойти́сь, разсѣ́яться.

Rozswawolić się, разрѣзви́ться, расшали́ться.

Rozświecać, Rozświecić, освѣща́ть, освѣти́ть, озаря́ть, озари́ть; || засвѣти́ть зажига́ть (*ла́мпу, свѣчу́*). Rozświecić w pokoju, принести́ свѣчу́ въ ко́мнату.

Rozświecanie, Rozświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || разъясне́ніе, объясне́ніе.

Rozświetlenie, -nia, *ср.* разъясне́ніе. Rozświetlenie lasu, разчище́ніе, разчи́стка лѣ́са.

Rozświtać, разсвѣта́ть.

Rozsworować, *Охот.* разсво́ривать, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Rozsychać się, Rozeschnąć się, разсыха́ться, разсо́хнуться.

Rozsyłać, Rozesłać, разсыла́ть, разосла́ть.

Rozsyłka, -i, *ж.* отпра́вка, пересы́лка, разсы́лка.

Rozsypać, *см.* Rozsypywać.

Rozsypanie, *см.* Rozsypywanie.

Rozsypka, -i, *ж.* разсѣ́яніе, безпоря́дочное бѣ́гство (*о во́йскѣ*). W rozsypkę, въ разсыпну́ю, въ ро́зсыпь.

Rozsypywać, Rozsypać, разсыпа́ть, разсы́пать, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть; || * распространя́ть, распуска́ть. || Rozsypywać się, Rozsypać się, разсыпа́ться, разсы́паться; || * распространя́ться, распростани́ться.

Rozsypywanie, Rozsypanie, -nia, *ср.* разсыпа́ніе, разсѣ́яніе; || распростране́ніе, распуска́ніе, разбра́сываніе.

Rozszafować, раздари́ть, разда́ть, растра́тить, издержа́ть, промота́ть.

Rozszarpać, растерза́ть, разорва́ть на ча́сти.

Rozszarpanie, -nia, *ср.* разодра́ніе, раздира́ніе, разрыва́ніе; || разчлене́ніе.

Rozszarpany, разо́дранный, разо́рванный, растерзанный.

Rozszczebiotać, разболта́ть, разгласи́ть. || Rozszczebiotać się, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozszczepiać, Rozszczepić, разщепля́ть, разщепи́ть, раска́лывать, расколо́ть; || * разрыва́ть, раздѣля́ть попола́мъ, раздво́ивать. || Rozszczepiać się, Rozszczepić się, разщепля́ться, разщепи́ться, раска́лываться, расколо́ться; || раздѣля́ться, раздѣли́ться, распада́ться, распа́сться.

Rozszczepienie, -nia, *ср.* тре́щина, разсѣ́лина, разще́лина, отве́рзтіе.

Rozszczepierzać и т. д. *см.* Rozczepierzać.

Rozszczepiony, разще́пленный, тре́снувшій, раско́лотый; || * раздѣлённый, распа́вшійся.

Rozszerzać, Rozszerzyć, разширя́ть разши́рить, распространя́ть, распространи́ть, разставля́ть, разста́вить, растя́гивать, растяну́ть, увели́чивать, увели́чить. || Rozszerzać się, Rozszerzyć się, разширя́ться, разши́риться, распространя́ться, распростани́ться, увели́чиваться, увели́читься.

Rozszerzacz, Rozszerzyciel, -a, *м.* распростани́тель.

Rozszerzanie, Rozszerzenie, -nia, *ср.* разшире́ніе, распростране́ніе, увели́ченіе; || растяже́ніе (*не́рва и т. п.*).

Rozszerzyciel, -a, *м. см.* Rozszerzacz.

Rozszlochać się, разрыда́ться, распла́каться.

Rozsznurować, разснурова́ть.

Roztaczać, Roztoczyć, расбра́сывать, раски́дывать, разсыпа́ть, разлива́ть, пролива́ть, распуска́ть, распростира́ть; || * выставля́ть на пока́зъ, выка́зывать. Roztaczać krew, пролива́ть кровь. Roztoczyć żagle, распусти́ть паруса́. Paw ogon roztacza, павли́нъ распуска́етъ хвостъ. *Roztaczać swe wdzięki, выставля́ть на пока́зъ свои́ пре́лести. || Roztoczyć co, изгры́зть, источи́ть.

Roztaczanie, Roztoczenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе, разсыпа́ніе, разлива́ніе, проли́тіе, распуска́ніе; || выставле́ніе на пока́зъ, развёртываніе.

Roztajać, разста́ять.

Roztapiać, Roztopić, раста́пливать, растопи́ть, распла́вливать, распла́вить.

Roztapianie, Roztopienie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка (*мета́лла*); || та́яніе (*снѣга*).

Roztargać, Roztargnąć, разорва́ть, разодра́ть; растерза́ть; || * отдяля́ть, отводи́ть, отвлека́ть. Roztargnąć uwagę, отвле́чь внима́ніе; || растрепа́ть (*во́лосы*); || четвертова́ть, разрыва́ть лошадьми́ на ча́сти.

Roztarganie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разорва́ніе, растерза́ніе.

Roztargnienie, -nia, *ср.* разсѣ́яніе, развлече́ніе; || разсѣ́янность, невнима́тельность.

Roztargniony, разсѣ́янный, невнима́тельный; || развлечённый.

Roztasować (*Стар.* Roztaszować), раски́дывать, раскла́дывать, выставля́ть (*това́ры*); || растасова́ть, размѣща́ть, распредѣля́ть.

Roztłoczyć, раздави́ть, размозжи́ть.

Roztłuc, Roztłukać, растоло́чь, истоло́чь.

Roztop, -u, *м.* о́ттепель; || *Хим.* флюсъ, пла́вень.

Roztopiony, отта́янный (*снѣгъ, лёдъ*); || расто́пленный, распла́вленный (*мета́ллъ*).

Roztopny, пла́вкій, распуска́емый, растопля́емый; || то́пкій, вя́зкій. Droga roztopna, вя́зкая доро́га.

Roztrącać, Roztrącić, раста́лкивать, растолка́ть; || разбра́сывать, разбро́сить, расточа́ть, расточи́ть; || разгоня́ть, разо-

гнать; || разбива́ть, разби́ть, раздробля́ть, раздроби́ть.

Roztrącanie, Roztrącenie, -nia, *ср.* раста́лкиваніе, разбра́сываніе, разогна́ніе, разбива́ніе, разби́тіе, раздробле́ніе.

Roztratować, раздави́ть, задави́ть, растопта́ть.

Roztroczyć, развяза́ть, отстегну́ть, распусти́ть.

Roztroić, утро́ить, раздѣли́ть на́ три ра́за.

Roztropność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность.

Roztropny, благоразу́мный, разсуди́тельный.

Roztruchan, Rostruchan, -a, *м.* большо́й бока́лъ, ку́бокъ.

Roztrwonić, промота́ть, расточи́ть.

Roztrząsać, Roztrząsnąć, Roztrząść, растря́сывать, растряса́ть, растрясти́, раски́дывать, раски́нуть, расбра́сывать, расбро́сить; || ***Roztrząsać, Roztrząsnąć,** разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, испы́тывать, испыта́ть. **Roztrząsnąć swoje sumienie,** допроси́ть свою́ со́вѣсть. || **Roztrząsać się,** трясти́сь, разтрясти́сь.

Roztrząsanie, Roztrząśnienie, Roztrząśnięcie, -a, *ср.* разсма́триваніе, разсмотрѣ́ніе, разбира́ніе, разбира́тельство, изслѣ́дованіе, разыска́ніе; || *Юрид.* разыска́ніе (*иму́щества*).

Roztrząsany, разсма́триваемый, разбира́емый, разы́скиваемый.

Roztrzaskać, Roztrzasnąć, разшиба́ть, разшиби́ть, разбива́ть, разби́ть, раздробля́ть, раздроби́ть. || **Roztrzaskać się, Roztrzasnąć się,** разбива́ться, разби́ться, раздробля́ться, раздроби́ться. **Roztrzasnąć się,** ло́пнуть, разорва́ться.

Roztrząśnięty, разсмо́трѣнный, разо́бранный, изслѣ́дованный, разы́сканный.

Roztrzepać, Roztrzepać się, *см.* **Roztrzepywać.**

Roztrzepanie, опроме́тчиво, неосмотри́тельно, необду́манно.

Roztrzepanie, -nia, *ср.* разсѣ́янность, невнима́тельность, вѣ́тренность, опроме́тчивость.

Roztrzepaniec, -ńca, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Roztrzepany, разсѣ́янный, невнима́тельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый.

Roztrzepywać, Roztrzepać, растре́пливать, растрепа́ть, развора́чивать, разворoти́ть, разбра́сывать, разброса́ть.

Roztrzeźwiać, Roztrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытрезвля́ть, вы́трезвить; || **Roztrzeźwić się,** отрезви́ться.

Roztuczyć, разкорми́ть, сдѣ́лать жи́рнымъ, утучни́ть; || **Roztuczyć się,** разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Roztwarzać, Roztworzyć, разводи́ть, развести́, растворя́ть, раствори́ть (*въ жи́дкости*), разжижа́ть, разжиди́ть.

Roztwarzacz, -a, *м* *Хим.* раствори́тельное сре́дство, раствори́тель; || *Мед.* разрѣша́ющее сре́дство.

Roztwierać, Roztworzyć, отворя́ть, отвори́ть, растворя́ть, раствори́ть.

Roztworzony, разведённый, разжижённый; || раство́ренный, откры́тый.

Roztworzyć, *см.* **Roztwarzać;** || *см.* **Roztwierać.**

Roztyć (się), разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Roztyłość, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дность, ожирѣ́ніе.

Roztyrać, растрепа́ть; || расточи́ть, растра́тить.

Rozum, -u, *м.* ра́зумъ, умъ. **Przyjść do rozumu,** опо́мниться, придти́ въ себя́. **Miejże rozum,** будь поумнѣ́е. **Mieć nie spełną rozumu,** быть не въ своёмъ умѣ́. **Skoczyć po rozum do głowy,** взя́ться за у́мъ. *Посл.* **Co głowa, to rozum,** ско́лько голо́въ, сто́лько умо́въ.

Rozumek, -mku, *м.* уми́шко.

Rozumieć, понима́ть, разумѣ́ть, постига́ть; || **Rozumieć się na czém,** знать толкъ въ чёмъ либо, хорошо́ понима́ть, знать что́ либо. **Ma się rozumieć,** разумѣ́ется. **To się rozumie,** э́то са́мо собо́ю разумѣ́ется.

Rozumienie, Zrozumienie, -nia, *ср.* понима́ніе, поня́тіе, разумѣ́ніе, смышлёность. || **Zbytnie o sobie rozumienie,** самонадѣ́янность, высокомѣ́ріе; || **Rozumienie się, Zrozumienie się,** соглаше́ніе, понима́ніе другъ дру́га.

Rozumnie, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozumność, -ści, *ж.* разу́мность, благоразу́міе, разсуди́тельность.

ozumny, разу́мный, у́мный, благоразу́мный. разсуди́тельный.

Rozumować, разсужда́ть; || у́мствовать, у́мничать.

Rozumowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе; || у́мствованіе, у́мничаніе; || умозаключе́ніе. **Rozumowanie prawne,** юриди́ческій вы́водъ.

Rozumowany, подтверждённый доказа́тельствами; || толко́вый, умозри́тельный.

Rozuzdać, разну́здывать,

Rozwadzać Rozwadzić, разводи́ть, разнима́ть (*ссо́рющихся*),

Rozwaga, -i, *ж.* размышле́ніе, разсуди́тельность, благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность; || соображе́ніе. обсужде́ніе.

Rozwalać, Rozwalić, разва́ливать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить, сла́мывать, слома́ть; || **Rozwalać się, Rozwalić się,** разва́ливаться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться.

Rozwalina, -y, *ж.* разва́лина. **Rozwaliny,** *мн.* разва́лины.

Rozwalisko, -a, *ср.* ку́ча, гру́да ка́мней, разва́лины.

Rozwalniać, Rozwolnić, ослабля́ть, осла́бить, разслабля́ть, разсла́бить, *см.* **Zwalniać, Rozpuszczać. Rozwalniać żołądek,** очища́ть желу́докъ, ***Rozwalniać obyczaje,** развраща́ть нра́вы.

Rozwartokąt, -a, *м. Мат.* тупо́й у́голъ.

Rozwartokątny, *Мат.* тупоугольный.

Rozwarty, раскры́тый; || *Мат.* тупо́й (*у́голъ*); || *Бот.* расходя́щійся (*о листьяхъ*).

Rozwarzać, Rozwarzyć, развáривать, развари́ть.

Rozważać, Rozważyć, обсужда́ть, обсуди́ть, разсма́тривать, разсмотрѣть, разбира́ть, разобра́ть, изслѣдывать, изслѣдовать, взвѣшивать, взвѣсить.

Rozważanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, обсужде́ніе, разсмотрѣніе, взвѣшиваніе.

Rozważnie, благоразу́мно, осторо́жно, осмотри́тельно.

Rozważność, -ści, *ж.* благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность.

Rozważny, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный, обстоя́тельный.

Rozweselać, Rozweselić, развеселя́ть, развесели́ть. || **Rozweselać się, Rozweselić się,** развеселя́ться, развесели́ться.

Rozweselenie, -nia, *ср.* весёлость; || **Rozweselenie się,** увесели́ніе, удово́льствіе.

Rozweselony, повеселѣвшій, обра́дованный.

Rozwiązać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwiązanie, -nia, *ср.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || развя́зка (*пѣсьы*); || оконча́ніе (*дѣла*); || распуще́ніе (*собра́нія*); || уничтоже́ніе.

Rozwiązany, разрѣшённый; || развя́занный; || распу́щенный.

Rozwiązłość, -ści, *ж.* распу́щенность, распу́тство, развра́тъ.

Rozwiązły, распу́тный, развра́тный.

Rozwiązujący, *Юрид.* отмѣни́тельный.

Rozwiązywać, Rozwiązać, развя́зывать, развязáть; || упраздни́ть, распуска́ть, распусти́ть (*собра́ніе*); || *Богосл.* разрѣша́ть (*отъ грѣхо́въ*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || разрѣша́ть (*задачу*); || *Юрид.* разводи́ть (*супру́говъ*); || помога́ть же́нщинѣ въ родáхъ. || **Rozwiązywać się,** развя́зываться; || отлуча́ться; || разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинѣ*).

Rozwiązywanie, Rozwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе, развя́зка; || разрѣше́ніе; || отпуще́ніе; || отлуче́ніе; || упраздне́ніе, распуще́ніе (*собра́нія*); || разрѣше́ніе отъ бре́мени; || **Rozwiązanie małżeństwa,** расторже́ніе бра́ка.

Rozwidniać, ozwidnić, освѣща́ть, освѣти́ть, озаря́ть озари́ть. **Rozwidniło się,** разсвѣло́.

Rozwiedzenie, *см.* **Rozwód.**

Rozwiedziony, разведённый, отлучённый, отдалённый; || *Юрид.* разведённый (*о супру́гахъ*).

Rozwierać, Rozewrzeć, растворя́ть, раствори́ть, разставля́ть, разста́вить, раскрыва́ть, раскры́ть.

Rozwiercić, провертѣть, просверли́ть.

Rozwieszać, Rozwiesić, развѣши́вать, развѣсить.

Rozwiewać, Rozwiać, Rozwionąć, развѣва́ть, развѣять.

Rozwięzywać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwięzywanie, *см.* **Rozwiązywanie.**

Rozwijać, Rozwinąć, Rozwić, развива́ть, разви́ть; || распуска́ть; || развёртывать; || вчина́ть (*дѣло*). **Rozwijać żagle,** распуска́ть паруса́. **Rozwinąć skrzydła,** распусти́ть кры́лья. **Rozwijać dziecko,** распелёнывать ребёнка. **Rozwinąć wojsko, armią,** развёртывать, вытя́гивать фронтъ, а́рмію. ***Rozwinąć przedmiot jaki,** разви́ть, изложи́ть како́й либо предме́тъ. **Kwiaty się rozwijają,** цвѣты распуска́ются.

Rozwijanie, Rozwinięcie (się), -a, *ср.* развёртываіе, распуска́ніе, разворáчиваніе, развива́ніе; || разви́тіе, изложе́ніе.

Rozwikłać, распу́тать; || ***разобра́ть,** разъясни́ть, разгада́ть.

Rozwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе; || разбира́ніе, разъясне́ніе, разга́дка.

Rozwikłany, распу́танный; || разо́бранный, разъяснённый, разга́данный.

Rozwilżać, Rozwilżyć, увлáживать, увлáжить, ерошáть, оросúть, смáчивать, смочúть.

Rozwinąć, *см.* **Rozwijać.**

Rozwinięcie, *см.* **Rozwijanie.**

Rozwionąć, *см.* **Rozwiewać.**

Rozwiozłość, *см.* **Rozwiązłość.**

Rozwiozły, *см.* **Rozwiązły.**

Rozwleczony, расти́нутый, простра́нный, обши́рный; || *обильный, плодови́тый, расти́нутый, многосло́вный.

Rozwlekać, Rozwłóczyć, Rozwlec, развлека́ть, развлечь, расти́гивать, растяну́ть; || разширя́ть, разши́рить, распространя́ть, распространи́ть. || **Rozwlekać się,** распространя́ться, расширя́ться; || расходи́ться въ ра́зныя сто́роны.

Rozwlekanie, Rozwłóczenie, Rozwleczenie, -nia, *ср.* расти́ганіе, расшире́ніе, распростране́ніе.

Rozwlekle, расти́нуто, простра́нно, обши́рно, подро́бно.

Rozwlekłość, -ści, *ж.* расти́нутость, изли́шняя подро́бность; || *многосло́віе.

Rozwlekły, расти́нутый, распространённый; || *многосло́вный, многорѣчи́вый.

Rozwłóczyć, растаскáть, растащúть, расхúтить. || **Rozwłóczyć się,** *см.* **Rozwlekać się;** || таскáться, истаскáться.

Rozwód, -odu, *м.* развóдъ, расторже́ніе бра́ка. **Brać, wziąść rozwód,** развóдиться (*о супру́гахъ*); || *Стар.* протяже́ніе, простра́нство; || *Стар.* развёртываніе, разви́тіе.

Rozwódka, -i, *ж.* разведёнка, разлучёная съ му́жемъ че́резъ разво́дъ.

Rozwodniać, Rozwodnić, разводи́ть, развести́, разбавля́ть, разба́вить водо́ю.

Rozwodnik, -a, *м.* разведе́нецъ, разлучённый съ жено́ю че́резъ разво́дъ.

Rozwodny, отдѣли́мый, отлуча́емый, *см.* **Rozwodowy.**

Rozwodowy, разво́дный, бракоразво́дный. *Юрид.* **List rozwodowy,** разво́дная.

Rozwodzić, Rozwieśdź, разводи́ть, развести́, отводи́ть, отвести́, разлуча́ть, разлучи́ть, разъединя́ть, разъедини́ть: || *Юрид.* разводи́ть (*супру́говъ*); || *Хир.* вывиха́ть, вы́вихнуть.

Rozwój, -oju, *м.* разви́тіе.

Rozwolniały, потеплѣ́вшій, сдѣ́лавшійся мя́гче (*о пого́дѣ*); || болтли́вый, невозде́ржный (*о языкѣ*).

Pozwolnić, *см.* **Rozwalniać.**

Rozwolnieć, *см.* **Wolnieć.**

Rozwolnienie, -nia, *ср.* **(żołądka),** *Мед.* разстро́йство желу́дка, поно́съ. **Lekarstwo na rozwolnienie,** слаби́тельное.

Rozwolniony, разстро́енный (*о желу́дкѣ*).

Rozwora, -y, *ж.* отпира́ніе, *см.* **Otwieranie;** || осе́лина, жердь *и́ли* дрога́ соединя́ющая въ пово́зкахъ пере́дній ходъ съ за́днимъ.

Rozwóz, -ozu, *м.* разво́зъ, разво́зка.

Rozwozić, Rozwieść, развози́ть, развезти́.

Rozwózka, -i, *ж. см.* **Rozwóz.**

Rozwoźnik, -a, *м.* разво́зчикъ.

Rozwoźny, Rozwozowy, разво́зный, транспо́ртный.

Rozwrzeszczeć (komu głowę), раскрича́ть кому́ го́лову, прожужжа́ть кому́ у́ши кри́комъ. || **Rozwrzeszczeć się,** раскрича́ться.

Rozwydrzeć, остервени́ться, разсвирѣпѣ́ть.

Różyczka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Róża,** ро́за), ро́зочка, ро́зовая по́чка; || *Бот.* розови́дный ку́коль; || розе́тка.

Rozynek, Rodzynek, Rodzenek, -nka, *м.* изю́мина, изю́мъ. **Rodzynki małe, drobne,** кори́нка.

Rozynkowy, изю́мный.

Rozżalać, Rozżalić, тро́гать, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || **Rozżalać się, Rozżalić się,** сжа́литься. || **Rozżałować się (kogo),** сжа́литься (*надъ кѣмъ*).

Rozżarty, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный, лю́тый.

Rozżarzać, Rozżarzyć, разжига́ть, разже́чь, зажига́ть, заже́чь, воспламеня́ть, воспламени́ть; || **Rozżarzać się,** разжига́ться, разгора́ться, воспламеня́ться.

Rozzbrajać, Rozzbroić, обезору́живать, обезору́жить, *см.* **Rozbrajać.**

Rozzłościć, разсерди́ть, разгнѣ́вать, озло́бить.

Rozzuwać, Rozzuć, разува́ть, разу́ть. || **Rozzuwać się, Rozzuć się,** разува́ться, разу́ться.

Rozżuwać, Rozżuć, разже́вывать, разжева́ть.

Rtęć, -ci, *ж.* ртуть, живо́е серебро́, *см.* **Żywe srebro.**

Rubacha, -y, *м.* весельча́къ, гуля́ка.

Rubaszeństwo, *см.* **Rubaszność.**

Rubasznie, гру́бо, невѣ́жливо, неблагопристо́йно, неприли́чно, мужикова́то.

Rubaszność, -ści, *ж.* гру́бость, невѣ́жливость, неблагопристо́йность, неприли́чіе, мужикова́тость.

Rubaszny, гру́бый, невѣ́жливый, неблагопристо́йный, неприли́чный, мужикова́тый.

Rubel, -bla, *м.* рубль (*моне́та*).

Rubin, -u, *м.* руби́нъ, кра́сный я́хонтъ.

Rubinowy, руби́новый.

Rublowy, рублёвый.

Rubrować, надпи́сывать.

Rubrum, *ср. Нескл.* на́дпись, заголо́вка, ру́брика. **Odesłać pod rubrum rządowém,** отосла́ть въ казённомъ паке́тѣ.

Rubrycela, -i, *ж.* пра́вила богослуже́нія (*въ тре́бникѣ и служе́бникѣ*); || кра́сная строка́; || ежего́дники издава́емые католи́ческими епархіями о свои́хъ прихо́дахъ.

Rubryka, -i, *ж. Минер.* вапъ, кра́сная земля́; || кра́сный мѣлъ *и́ли* каранда́шъ; || отдѣ́лъ, ру́брика (*въ газе́тѣ и т. д.*); || графа́. **Rubryka wolna,** поро́жняя графа́.

Ruch, -u, *м.* движе́ніе; || *побужде́ніе; || мяте́жъ, волне́ніе; || *жи́вость; || колеба́ніе, кача́ніе.

Ruchać, Ruchać się, *Стар. см.* **Ruszać, Ruszać się.**

Ruchadło, -a, *ср.* дви́гатель, дви́гательная си́ла.

Ruchawie, Ruchawo, прово́рно, ско́ро, поспѣ́шно; || расторо́пно.

Ruchawka, -i, *ж.* всео́бщее ополче́ніе, *см.* **Pospolite ruszenie.**

Ruchawość, -ści, *ж.* прово́рство, ско́рость, поспѣ́шность; || расторо́пность, жи́вость.

Ruchawy, прово́рный, ско́рый, поспѣ́шный; || расторо́пный, живо́й.

Ruchliwie, поспѣ́шно, торопли́во.

Ruchliwość, -ści, *ж.* подви́жность, прово́рство, торопли́вость.

Ruchliwy, подвижно́й, прово́рный, ско́рый, торопли́вый.

Rucho, -a, *ср. Стар.* движе́ніе; || дви́гатель, *см.* **Ruchadło;** || *Стар.* хвостъ; || *Стар.* же́нское покрыва́ло.

Ruchomość, -ści, *ж.* **Ruchomości,** *мн. Юрид.* дви́жимость, дви́жимое имѣ́ніе; || ру́хлядь, дома́шняя у́тварь.

Ruchomostka, -i, *ж.* ру́хлядь.

Ruchomy, подвижно́й, дви́жимый; || *непостоя́нный, измѣ́нчивый. **Święta ruchome,** подвижны́е пра́здники. **Dobra ruchome,** дви́жимое имѣ́ніе.

Ruciany, ру́тный, *см.* **Ruta.**

Ruda, -**y**, *ж. Горн.* руда́. **Ruda jaskiniowa**, рудно́й мѣшо́къ, — **drobna**, подру́докъ;—**brylasta**, кру́пная руда́, — **tłuczkowa**, похе́рцъ.

Rudawiec, -**wca**, *м. Ест. Ист.* родъ ядови́таго ужа́.

Rudawy, рудно́й, металли́ческій; || рыжева́тый; || ржа́вый.

Rudel, -**dla**, *м.* руль, корми́ло.

Rudelnik, -**a**, *м.* гребе́цъ; || **Rudelnicy**, *мн.* (**na galarze**), гале́рные ка́торжники, ссы́льные.

Rudera, -**y**, *ж.* обру́шившееся зда́ніе, развали́на.

Rudnia, -**ni**, *ж.* плави́льня; || кри́чный и́ли желѣзоде́лательный заво́дъ, молотова́я.

Rudnik, -**a**, *м.* рудоко́пъ, *см.* **Górnik**; || рудни́къ, рудоко́пь, рудоко́пня.

Rudny, рудно́й.

Rudość, -**ści**, *ж.* рыжева́тость.

Rudować, корчева́ть, разчища́ть по́ле.

Rudowina, -**y**, *ж. Мед* су́кровица.

Rudy, ры́жій; || рыжеволо́сый.

Rufa, -**y**, *ж.* корма́ (*у корабля́*).

Rufian, **Rufijan**, -**a**, *м.* сво́дникъ.

Rufianka, **Rufijanka**, -**i**, *ж.* сво́дница.

Rufiański, **Rufijański**, сво́дническій.

Rufiaństwo, **Rufijaństwo**, -**a**, *ср.* сво́дничество.

Rug, -**u**, *м. Стар.* морщи́на, *см.* **Marszczka**; || ро́зыскъ, изслѣдованіе, слѣдствіе, дозна́ніе.

Rugować, *Стар.* производи́ть слѣдствіе и́ли допро́съ, разы́скивать, допра́шивать; || выгоня́ть, выжива́ть (*изъ до́му*), изгоня́ть, *см.* **Wyrugować.**

Ruina, -**y**, *ж.* развали́на; || **разруше́ніе.** истребле́ніе; || * разоре́ніе.

Rujnować, **Zrujnować**, разруша́ть, разру́шить, истребля́ть, истреби́ть, ниспроверга́ть, ниспровёргнуть, уничтожа́ть, уничто́жить.

Rukiew, -**kwi**, *ж. Бот.* ди́кая горчи́ца.

Rum, -**u**, *м.* шумъ, стукъ, трескъ; || му́соръ, щёбень, обло́мки ка́мня; || поро́жнее мѣсто, просто́ръ. **Rum komu czynić**, дать кому́ доро́гу, посторони́ться, пропусти́ть кого́, уступи́ть кому́ своё мѣсто; || *Бот.* **Rum turecki**, ревень; || ромъ (*крѣпкій напи́токъ*).

Rumacja, -**ji**, *ж. Юрид.* очище́ніе, оставле́ніе кварти́ры, перемѣще́ніе.

Rumak, -**a**, *м.* пара́дная ло́шадь, ра́тный, боево́й конь, аргама́къ.

Rumel, -**mla**, *м.* пике́тъ (*родъ ка́рточной игры*), пике́тная игра́.

Rumian, -**u**, *м. Бот.* ди́кая пупа́вка (*расте́ніе*).

Rumianek, -**nku**, *м. Бот.* рома́шка.

Rumianość, -**ści**, *ж.* румя́ность, красновато́сть, ро́зовый цвѣтъ.

Rumiany, румя́ный, ро́зовый, краснова́тый, *см.* **Różowy.**

Rumień, -**nia**, *м. Бот. см.* **Rumianek.**

Rumieńczyk, -**a**, *м. Умен.* (*см.* **Rumieniec**), лёгкій румя́нецъ.

Rumienić, **Zarumienić**, румя́нить, нарумя́нить, *см.* **Różować**; || кра́сить. || **Rumienić się**, красне́ть (*отъ стыда́*), рдѣть.

Rumienica, -**y**, *ж.* плотва́, плоти́ца (*ры́ба*).

Rumienidło, -**a**, *ср.* румя́ны.

Rumieniec, -**ńca**, *м.* румя́нецъ.

Rumieniec, красне́ть, *см.* **Rumienić się.**

Rumor, -**u**, *м.* шумъ, крикъ, суматоха.

Rumowa sól, ка́менная соль.

Rumować, свози́ть (*му́соръ и́ли зе́млю*); || очища́ть, убира́ть.

Rumowisko, -**a**, *ср.* щёбень, му́соръ.

Rumunek, -**nku**, *м. Област.* односе́лье.

Runąć, ру́шиться, обру́шиться, разру́шиться, ру́хнуть, ри́нуться, обвали́ться.

Runo, -**a**, *ср.* волна́, шерсть, руно́ (*у о́вецъ*).

Runt, -**u**, *м.* ночно́й дозо́ръ; || *Воен.* рундъ.

Rup'-pia, *м.* (*мн.* **Rupie**), глиста́; || * забо́та, скорбь, грусть.

Rupiecie, -**ci**, *мн.* ста́рая ру́хлядь, старьё, ста́рыя обветша́лыя ве́щи, *см.* **Graty.**

Ruptura, -**y**, *ж. Хир.* кила́, гры́жа.

Rura, -**y**, *ж.* труба́; || стволъ; || каналъ; || **Rura (u strzelby)**, ду́ло, стволъ (*у ружья́*); || мозгова́я кость; || * болва́нъ, невѣ́жа, глупе́цъ, простофи́ля.

Rurka, -**i**, *ж.* тру́бка, тру́бочка; || *Анат* канали́ца, прохо́дъ; || тру́бочка (*у термоме́тра, у баромѣ́тра*); || свѣчна́я фо́рма.

Rurkowaty, *Ест. Ист.* тру́бчатый, ду́дчатый; || *Хир.* свищева́тый, фи́стульный

Rurkowy, тру́бчатый, стволи́стый.

Rurmistrz, -**a**, *м.* фонта́нщикъ, водопрово́дный ма́стеръ.

Rurmus, -**u**, *м.* насо́съ, по́мпа, водопрово́дная труба́; || водопрово́дъ, *см.* **Wodociąg.**

Rurmusowy, насо́сный, по́мповый, водопрово́дный. **Rurmusowa skrzynia**, водоёмъ, резервуа́ръ, водохрани́лище.

Rurnica, -**y**, *ж. Хим.* холоди́льникъ.

Rurnik, -**a**, *м.* водопрово́дный канали́ъ; || тру́бный ма́стеръ.

Rurny, стволи́стый, тру́бчатый. **Rurna czasza, misa, panew**, бассе́йнъ.

Rusawy, **Rusowaty**, русова́тый.

Rustykalny, дереве́нскій, крестья́нскій.

Rusy, ру́сый; || загоре́лый, сму́глый.

Ruszać, **Ruszyć**, тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться, шевели́ть, шевельну́ть, каса́ться, косну́ться, прикаса́ться, прикосну́ться, дви́гать, дви́нуть, ступа́ть, ступи́ть, идти́, пойдти́. **Ruszać przodem**, идти́, бѣжа́ть впереди́. **Ruszyć z obozu**, вы́ступить изъ ла́геря. **Ruszyć w drogę**, отпра́виться въ путь, въ доро́гу, пусти́ться въ путь, въ доро́гу. **Paraliż go ruszył**, его́ разби́лъ пара́личъ,

съ нимъ сдѣлался удáръ. **Lekarstwo rusza**, лѣкáрство дѣйствуетъ. **Sumienie go ruszyło**, онъ почýвствовалъ угрызéнія сóвѣсти. **Ruszać nogą**, шевелúть ногóю. **Nie może ruszyć ani ręką, ani nogą**, онъ **не владѣетъ** ни рукáми, ни ногáми. **Ruszyć co z miejsca**, трóнуть, сдвúнуть. **Nie ruszaj tego**, не тронь э́того. *Охот.* **Charty zająca ruszyły**, борзы́я пóдняли зáйца. **Ruszyć zwierza**, поднáть, выгнать звѣря. **Ramionami ruszać**, пожимáть плечáми. **Wszystkich środków ruszа**, онъ прибѣгáетъ ко всѣмъ срéдствамъ, онъ хватáется за всѣ срéдства. **Ruszyć, poruszyć kogo**, трóнуть, растрóгать когó. **Ruszyło go to bardzo**, э́то егó óчень трóнуло, порази́ло. **Ruszaj!** ступáй! пошёлъ! торопúсь! || **Ruszać się, Ruszyć się**, трóгаться, трóнуться, двúгаться, двúнуться, шевели́ться, шевельну́ться; || шатáться, колебáться; || *Мех.* размáхивать, качáться.

Ruszalność, -ści, *ж.* подвúжность; || гúбкость.

Ruszanie, Ruszenie, -nia, *ср.* дотрóгиваніе, прикоснове́ніе, осяза́ніе, *см.* **Dotykanie**; || подёргиваніе; || **Ruszanie ramionami**, пожима́ніе плечáми; || **Ruszenie**, движéніе; || похóдка, пóступь; || оборóтъ, поворóтъ; || **Ruszenie powietrzem**, апоплектúческій удáръ; || **Pospolite ruszenie**, всеóбщее ополчéніе; || **Ruszenie się**, потрясéніе; || * колебáніе; || * побужде́ніе, порúвъ; || выступле́ніе, шéствіе.

Ruszliwy, подвижнóй, провóрный, оборóтливый.

Rusznica, Rušnica, Rucznica, -y, *ж.* ручна́я пищáль, мушкéтъ, карабúнъ.

Rusznicznу, мушкéтный, пищáльный, ружéйный.

Rusznikarski, принадлежáщій ружéйному мáстеру, пищáльнику.

Rusznikarstwo, -a, *ср.* ружéйное ремéсло́ *или* мастерство́, оружéйное мастерство.

Rusznikarz, -a, *м.* оружéйный, ружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || пищáльникъ.

Ruszt, -u, *м.*, *см.* **Roszt**; || *Горн.* колóсникъ; || *Плотн.* рóстверкъ.

Rusztowanie, -nia, *ср.* лѣсá, подмóстки, стелажú; || эшафóтъ, лóбное мѣсто, плáха.

Ruta, -y, *Бот.* рýта (*растéніе*); || *Посл.* **Dziewczyna rutkę sieje**, дѣвушка начинáетъ перезрѣвáть.

Rutewka, -i, *ж. Бот.* козлúтникъ, козьúкъ (*растéніе*).

Ruż, -u, *м.* румя́ны.

Różować, Urużować, румя́нить, нарумя́нить; || прикрáшивать, прикрáсить.

Różowy, рóзовый.

Rwać, рвать, срывáть, вырывáть; || терзáть, драть, раздирáть. **Rwać kwiaty**, срывáть, рвать цвѣты. **Psy rwą jelenia**, собáки терзáютъ олéня. **Rwie mię w całém ciele**, меня́ подёргиваетъ по всемý тѣлу, во всёмъ тѣлѣ. || **Rwać się**, рвáться, срывáться, порывáться, бросáться, стремúться. *Послов.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тúхомъ óмутѣ чéрти вóдятся.

Rwanie, -nia, *ср.* вырывáніе, отрывáніе, срывáніе; || раздирáніе, раздирáніе, растерзáніе, изорвáніе; || подёргиваніе, сýдороги. || **Rwanie się**, поспѣшность, торопли́вость, усéрдіе, рвéніе.

Rwetes, -u, *м.* грабёжъ, разграбле́ніе, || сумя́тица, суматóха, шумъ, смяте́ніе, *см.* **Hałas**.

Ryba, -y, *ж.* ры́ба. **Iść, pójść na ryby**, идтú на ры́бную лóвлю. *Послов.* **W mętnéj wodzie ryby łowić**, въ мýтной водѣ ры́бу ловúть.

Rybacki, рыбáцкій, рыбáчій

Rybactwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybaczek, -czka, *м.* рыбáцкій мáльчикъ; || * простóй рыбáкъ.

Rybaczka, -i, *ж.* рыбáчка, ры́бная торгóвка.

Rybak, -a, *м.* рыбáкъ, рыболóвъ.

Rybałt, -a, *м.* дьячóкъ, псаломщикъ.

Rybeczka, Rybeńka, -i, *ж. Умен.* ры́бинка.

Rybi, ры́бій. **Drobiazg rybi**, мелузгá, мéлкая ры́ба; || *Бот.* кукольва́нъ, рыболóвныя я́годы.

Rybić, сажáть, разводúть ры́бу (*въ прудѣ*).

Rybię, -ęcia, *ср.* молодáя, мáленькая ры́бка. **Rybięta**, *мн.* мелузгá, мéлкая ры́ба.

Rybitw, -a, *м. Св. Пис.* ры́барь, *см.* **Rybak**.

Rybitwa, -y, *ж.* чагрáва, морскáя лáсточка, чáйка (*птúца*).

Rybka, -i, *ж.* ры́бка.

Rybnik, -a, *м.* садóкъ (*для ры́бы*), сáжалка.

Rybny, ры́бный.

Rybojad, -a, *м.* рыбоéдъ, рыбоя́децъ.

Rybołów, -owa, *м.* рыболóвъ. || *Зоол.* скопá, морскóй орёлъ; || *Зоол.* олýша, глупы́шъ (*водная птица*).

Rybołowstwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybotruj, -a, *м. Бот.* луносéменникъ (*растéніе*).

Ryć, Zryć, Poryć, рыть, взрыть, вы́рыть, копáть, вскопáть, выкопáть; || гравировáть, вырéзывать (*на дéреве, на стáли*).

Rycerka, -i, *ж.* героúня, воúтельница, *см.* **Bohaterka**.

Rycerski, ры́царскій; || дворя́нскій, шляхéтскій; || воúнственный; || *Стар.* кавалéрственный.

Rycerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || дворя́нство, шляхéтство, шля́хта; || *Соб.* воéнные лю́ди.

Rycerz, -a, *м.* ры́царь; || *Стар.* кавалéръ (*ордена*).

Rychléj, скорѣе, живѣе. **Co rychléj, jak najrychléj**, какъ мо́жно скорѣе, живѣе.

Rychło, ско́ро, ши́бко, прово́рно, ши́бко, при́тко. **Za rychło**, сли́шкомъ ско́ро. **Już nie rychło**, уже́ не вре́мя, уже́ по́здно. **Rychło przyjdzie?** ско́ро ли онъ придётъ? **W rychle**, вско́рѣ. **Rychło w czas**, ра́но. *Послов.* **Kto się rychło źle zbogaci, wszystko rychło źle utraci**, ху́до нажито́е въ прокъ нейдётъ, какъ на́жито, такъ и про́жито.

Rychłość, -ści, *ж.* ско́рость, поспѣшность.

Rychły, ско́рый, поспѣшный, прово́рный, ши́бкій, при́ткій.

Rychtować, Narychtować, Wyrychtować, принора́вливать, приноровить; || наводи́ть, навести́, направля́ть, напра́вить, нацѣ́ливать, нацѣ́лить, мѣ́тить.

Rycie, -cia, *ср.* рытьё, раска́пываніе, раско́пка; || гравирова́ніе, гравиро́вка, рѣзьба́, *см.* **Rytowanie, Rytownictwo.**

Rycina, -y, *ж.* грави́ра, эста́мпъ, карти́на.

Ryczałt, -u, *м.* (*Стар.* **Ryczart**), *Стар.* заёмъ съ тѣмъ усло́віемъ, что е́сли занима́ющій не вы́платитъ до́лга въ срокъ, то запла́титъ двойну́ю су́мму; е́сли не вы́платитъ и въ другой срокъ, то су́мма утро́ивается и т. д.; || вся су́мма сполна́; || **Ryczałtem, Ryczałtowo**, о́бтомъ, гурто́мъ, *см.* **Hurt.**

Ryczałtowy, обтово́й, гуртово́й.

Ryczeć, Ryknąć, рыча́ть, зарыча́ть, ревѣ́ть, заревѣ́ть, мыча́ть, замыча́ть.

Ryczenie, -nia, *ср.* рёвъ, мыча́ніе (*быка́*), рыка́ніе, рыча́ніе (*льва*), рыкъ, ревѣ́ніе.

Rydel, -dla, *м.* за́ступъ, лопа́та, копа́лка.

Rydelek, -lka, *м.* за́ступъ для пересадки дере́вьевъ.

Rydwan, -u, *м.* рыдва́нъ, доро́жная каре́та. **Rydwan żałobny**, тра́урная колесни́ца, похоро́нныя дро́ги, *см.* **Wóz.** || *Театр.* торже́ственная колесни́ца.

Rydz, -a, *м. Бот.* ры́жикъ (*грибъ*).

Rydzawy, Rydzowaty, рыжева́тый.

Rydzy, ры́жій; || бу́рый.

Ryga, -i, *ж. Муз.* пять но́тныхъ лине́екъ, но́тная систе́ма; || *Тип.* шпа́ція, заста́вка

Rygał, -u, *м.* по́лка (*для книгъ и т. п.*); || *Тип.* рега́лъ (*ящикъ съ шрифтомъ*).

Rygiel, -gla, *м.* запо́ръ, засо́въ, задви́жка; || *Артил.* лафе́тная поду́шка; || **Rygiel w słupach barjerowych**, проу́шина; || *Плотн.* **Rygle**, *мн.* свя́зи, перево́ды.

Ryglować, запира́ть, засо́вывать задви́жкою.

Rygor, -u, *м.* взыска́ніе. **Pod rygorem**, подъ опасе́ніемъ взыска́нія, подъ стра́хомъ наказа́нія.

Rygować, Porygować, линева́ть, черти́ть, графи́ть; || *Портн.* примётывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.

Ryj, Ryjak, -a, ры́ло (*Умен.* ры́льце); || хрю́кало, **свино́е ры́ло**; || хо́боть (*у насѣко́мыхъ*).

Ryjek, -jka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣко́мое*).

Ryjkowaty, хоботообра́зный.

Ryjny, рыля́стый; || рою́щій.

Ryk, -u, *м.*, *см.* **Ryczenie.**

Rykliwy, крикли́вый.

Ryknąć, *см.* **Ryczeć.**

Rylec, -lca, *м.* рѣзе́цъ, ваяло, граб. штихъ; || долото́.

Rym, -u, *м.* ри́ема. **Rymy** *мн.* стихи́.

Ryma, -y, *ж.*, *см.* **Katar.**

Rymarczyk, -a, *м.* подмасте́рье шо́рника, сѣдѣ́льника.

Rymarka, -i, *ж.* жена́ шо́рника, сѣдѣ́льника.

Rymarski, шо́рный, сѣдѣ́льничій.

Rymarstwo, -a, *ср.* шо́рное, сѣдѣ́льное мастерство́, *см.* **Siodlarstwo.**

Rymarz, -a, *м.* шо́рникъ, сѣдѣ́льникъ, *см.* **Siodlarz**; || *Ирон.* стихоплётъ, риема́чъ, *см.* **Rym.**

Rymotwórca, -y, *м.* стихотво́рецъ, *см.* **Poeta, Wieszcz.**

Rymotwórczy, стихотво́рный. **Sztuka rymotwórcza**, пи́итика, стихотво́рная нау́ка.

Rymotwórstwo, -a, *ср.* стихотво́рство.

Rymować, сочиня́ть стихи́.

Rymowanie, -nia, *ср.* сочине́ніе стихо́въ, стихотво́рство.

Rymowany, напи́санный стиха́ми, риемо́ванный.

Rymownie, скла́дно, соотвѣ́тственно.

Rymowny, скла́дный, соотвѣ́тственный; || риемо́ванный.

Rymowy, стихотво́рный.

Ryna, *см.* **Rynna**; || *Плотн.* отли́вина.

Rynajz, -u, *м. Слес. и Кузнец.* крючо́къ.

Rynek, -nku, *м.* пло́щадь, ры́нокъ, база́ръ; || торгъ.

Ryngort, -a, -u, *м.* подпру́га (*у сѣдла́*), *см.* **Popręg.**

Ryngraf, -u, *м. Воен.* офице́рскій знакъ.

Rynienka, -i, *ж.* желобо́къ, боро́здка.

Rynienkowaty, *Бот.* и *Зоол.* доро́жчатый, желобкова́тый, жело́бчатый, ря́бо́й, ло́жчатый, боро́здчатый.

Rynka, -i, *ж.* кострю́лька, гли́няная сковорода́ на трёхъ ножка́хъ.

Rynkowy, ры́ночный, база́рный.

Rynna, -y, *ж.* кро́вельный, подвѣ́сный жёлобъ, сто́чная труба́, подтру́бокъ. **Rynna tłokowa**, по́ршневая труба́, — **ssąca**, всасывающая труба́, — **okapowa**, подстѣ́нный жо́лобъ. *Посл.* **Trafić z deszczu pod rynnę**, попа́сть изъ огня́ да въ по́лымя.

Rynsztok, -a, -u, *м.* стокъ, кана́ва, кана́вка.

Rynsztokowy, сто́чный, кана́вочный.

Rynsztunek, Rysztunek, -nku, *м.* воѣ́нный бага́жъ, воѣ́нный обо́зъ, воѣ́нные

снаря́ды, ору́жіе. **Rynsztunek okrętowy,** оснáстка кораблéй.

Rynsztunkowy, Rysztunkowy, *Воен.* **багáжный,** оружéйный.

Rypać, *Прост.* улепётывать, дуть во всѣ лопáтки; || скрипéть (*дверями*).

Rys, -u, *м.* чертá. **Rysy twarzy,** черты лицá; || штрихъ (*перóмъ и карандашóмъ*), пóчеркъ (*перá*); || óчеркъ, начертáніе, концéптъ, планъ, проéктъ, *см.* **Zarys;** || пéречень, крáткое изложéніе, крáткое обозрѣніе, взглядъ, бѣглый взглядъ.

Ryś, -sia, *м. Зоол.* рысь (*животное*), *см.* **Ostrowidz.**

Rysa, -y, *ж.* трéщина, разщéлина. щель.

Rysawy, *см.* **Rusy, Rudy.**

Ryść, -ści, *ж.* рысь (*лошадиная*), грунь.

Rysi, рысій.

Rysopis, -u, *м.* **(twarzy),** описáніе примѣтъ (*лицá*),

Rysować, рисовáть, чертúть; || изображáть. **Porysować, Zrysować,** растрéскивать; || **Rysować się,** растрéскиваться.

Rysowniczy, рисовáльный, чертёжный.

Rysownik, -a, *м.* рисовáльщикъ.

Rysunek, -nku, *м.* рисýнокъ; || чертёжъ, планъ; || рисовáніе, рисóвка; || óчеркъ, начертáніе; || узóръ (*ткáни*).

Rysunkowy, рисовáльный, чертёжный.

Rytm, -u, *м.* размѣръ (*стихá*), мѣрность, мѣра; || стихъ; || тактъ; || *Муз.* кадáнсъ, кадéнца.

Rytować, гравировáть, вырéзывать (*на мѣди, на стáли*).

Rytowanie, -nia, *ср.* **гравировáніе,** гравирóвка.

Rytowany, гравирóванный.

Rytownictwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Rytowniczy, гравировáльный.

Rytownik, -a, *м.* гравёръ (*на металлахъ*); || рѣзчикъ (*на дéревѣ*).

Rytuał, -u, *м.* служéбникъ, трéбникъ.

Ryty, гравирóванный; || чеканенный, высѣченный.

Rywadlnik, -a, *м.* долотó; || рѣзéцъ.

Rywal, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣстникъ.

Rywalka, -i, *ж.* сопéрница, совмѣстница.

Ryż, -u, *м.* сарачúнская крупá, рисъ.

Ryż, рыжеволóсый.

Ryza, Reza, -y, *ж.* **(papieru),** стопá (*бумáги*); || мѣтка, чертá (*на вáтерпасъ*); || дисциплúна, порядокъ, повиновéніе, подчинéніе, строгость; || полосá, грядá, ýвкая часть пáшни отдѣлённая борóздою, загóнъ.

Ryżość, -ści, *ж.* рыжевáтость. рыжій цвѣтъ.

Ryżowisko, -a, *ср.* пóле засѣянное рúсомъ.

Ryżowy, рúсовый.

Ryzyko, -a, *ср. Ком.* рискъ; || страхъ, опáсность. **Przedsięwziąść co na własne ryzyko,** взять что́ на свой страхъ, на свою́ отвѣтственность. **To wielkie ryzyko,** э́то большóй рискъ. **Na ryzyko,** на удáчу.

Ryzykować, рисковáть, подвергáть опасности; || отвáживаться; || жéртвовать. **Ryzykować życie, zdrowie,** жéртвовать жизнью, здоровьемъ.

Ryzykowny, рисковóй, рискóванный, || отвáжный, опáсный.

Rża, -y, *ж. Стар.* **ржáніе;** || *Областн.* рожь.

Rżać, *см.* **Rżeć.**

Rząd, Rzęd, -ędu, *м.* рядъ, порáдокъ, строй, разрядъ; || слой; || лúнія. **Rząd zębów,** рядъ зубóвъ. **Rząd powozów,** рядъ, верени́ца каретъ. **Rzędem,** рядóмъ, по порáдку, поóчередно; || стéпень, рангъ. разрядъ; || классъ; || óчередь; || отрядъ. отдѣлéніе; || кóнская збрýя, кóнскій снарядъ; || **Rząd, -ądu,** *м.* правлéніе, правительство; || управлéніе, завѣдываніе; || óбразъ правлéнія. **Rząd monarchiczny,** монархúческое правлéніе. **Rząd gubernjalny,** губéрнское правлéніе. **Zdałem ci rząd domu mojego,** я поручúлъ тебѣ управлéніе моúмъ дóмомъ. **Mieszać się do rządów,** мѣшиться въ домáшнія дѣлá, въ хозя́йство. **Sprawować rządy państwa,** управля́ть государствомъ. **Podać prośbę do rządu,** подáть прóсьбу правúтельству. || **Rząd posagowy,** раздѣлéніе имýщества мéжду супрýгами. || *Грам.* управлéніе словъ,

Rządca, Rządzca, -y, правúтель дѣлъ, прáвящій (*должность*). **Rządca państwa,** правúтель государства. **Rządca statku,** *см.* **Szyper. Rządca ekonomiczny,** управля́ющій имѣніемъ, экономъ. **Rządca domu,** управля́ющій дóмомъ, управúтель дóма.

Rządczyna, Rządczyni, -ni, *ж.* правúтельница, управúтельница.

Rządek, -dka, -dku, *м. Умен.* **рядóкъ,** *см.* **Rząd**

Rzadki, рѣдкій; || жúдкій. **Rowietrze rzadkie,** жúдкій вóздухъ **Rzadkie włosy,** жúдкіе вóлосы. **Rzadkie mléko,** жúдкое молокó. **Rzadkie sukno,** рѣдкое, неплóтное сукнó. **Rzadkie płótno,** рѣдни́на, рѣдкая, неплóтная холстúна. **Rzadkie przymioty,** рѣдкія кáчества. **Rzadki człowiek,** рѣдкій человѣкъ. **Rzadki gość,** рѣдкій, нечáстый гость. **To rzadki przypadek,** э́то рѣдкій, необыковéнный слýчай.

Rzadko, рѣдко, нечáсто, неплóтно; || жúдко, негýсто. **Domy rzadko rozsiane,** домá разбрóсанные и́зрѣдка, въ дáльнихъ, на дáльнихъ разстоя́ніяхъ. **Podobne wypadki rzadko się zdarzają,** подóбные слýчаи рѣдко быва́ютъ. **Rzadko ciasto rozczynić,** жúдко растворúть тѣсто.

Rzadkość, -ści, *ж.* рѣдкость, особенность; || жúдкость. **Chować co dla rzad-**

kości, сохраня́ть что́ для ре́дкости. **Zbiór rzadkości**, собра́ніе ре́дкостей. **Rzadkość powietrza**, жи́дкость во́здуха. **Rzadkość płótna**, ре́дкая на́ холстѣ.

Rządnie, поря́дочно, въ поря́дкѣ, какъ слѣ́дуетъ; || прили́чно, прито́йно.

Rządność, -ści, *ж.* хозя́йство, эконо́мія, бережли́вость, || устро́йство, распоря́докъ.

Rządny, эконо́мный, бережли́вый; || поря́дочный; || распоряди́тельный, расторо́пный, *см.* **Porządny**.

Rządowy, правя́тельственный; || госуда́рственный; || казённый. **System rządowy**, госуда́рственная систе́ма. **Stronnictwo rządowe**, правя́тельственная па́ртія. **Rządowe władze**, правя́тельственныя вла́сти. **Gmach rządowy**, казённое зда́ніе.

Rządzący, управля́ющій, пра́вящій; || правя́тельствующій. **Senat rządzący**, правя́тельствующій сена́тъ.

Rządzenie, -nia, *ср.* **управле́ніе**, завѣ́дываніе.

Rządzić, управля́ть, завѣ́дывать; || **Rządzić się**, управля́ться; ||| вести́ себя́, поступа́ть; || **Rządzić się (u kogo)**, позво́лить управля́ть собо́ю. **plясáть по чужо́й ду́дкѣ.**

Rządziciel, -a, *м. см.* **Rządca.**

Rządzicielka, -i, *ж. см.* **Rządczyna.**

Rządziuch, Rządzioch, -a *м. Прост. Ирон.* конова́дъ, зачи́нщикъ, во всё вмѣ́шивающійся.

Rządziucha, Rządziocha, Rzędziucha, -y, *ж. Прост.* зачи́нщица, во всё вмѣ́шивающаяся.

Rżany, ржано́й.

Rząp' -pia, *м.* ре́пица, послѣ́дній суста́въ хвосто́выхъ позвонко́въ (*у живо́тныхъ*); || **Rząp wodny**, водоёмъ, водохрани́лище, || *Горн.* ковшъ, черпа́къ, отса́дочный чанъ.

Rząsa, -y, *ж. Стар.* густота́, мно́жество; || *см.* **Rzęsa.**

Rzaz, -u, *м. Стар.* надрѣ́зъ, разрѣ́зъ, порѣ́зъ, насѣ́чка; || заруби́на, вы́рубка.

Rzec, Rzeknąć (*Стар.* **Rzekać**), говори́ть, ска́зывать, сказа́ть. **Nic na to nie rzekł**, онъ ничего́ на э́то не сказа́лъ, **Rzekłbyś był że..., Rzekłbyś, że...**, мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что... **Rzekłbyś, że oszalał**, мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что онъ обезу́мѣлъ. **Że tak rzekę**, такъ сказа́ть; || *Стар.* **Rzec kogo czém**, назва́ть, прозва́ть, поименова́ть, нарица́ть; || *Стар.* сдѣ́лать, поступи́ть. **Nie wiedzieć, co z tém, z nim rzec**, неизвѣ́стно что́ съ э́тимъ и́ли съ нимъ сдѣ́лать. **Nie wiedział, co daléj rzec sobie**, не зналъ, какъ пото́мъ поступи́ть.

Rżeć, ржа́ть (*о лошади*).

Rzechot, Rzegot, Rzekot, -u, *м.* **ква́канie** (*лягу́шекъ*); || шипѣ́ніе (*змѣ́й*).

Rzechotać, Rzegotać, Rzekotać, ква́кать (*о лягу́шкахъ*); || **шипе́ть** (*о змѣ́яхъ*).

Rzecz, -y, *ж. Стар.* сло́во, рѣчь; || *Стар.* го́лосъ, тонъ го́лоса; || *Стар.* язы́къ, го́воръ. **Prusowie z Litwą jednaką rzecz mieli**, у Пру́ссовъ съ Литво́ю бы́лъ одина́кій языкъ; Пру́ссы и Литовцы говори́ли одина́кимъ языко́мъ; || рѣчь, сло́во, разгово́ръ. **Mieć rzecz do kogo**, говори́ть кому́ рѣчь. **Mieć rzecz z kim**, имѣ́ть съ кѣ́мъ разгово́ръ. **Rzecz czynić do kogo**, обраща́ться къ кому́ съ рѣ́чью, загова́ривать съ кѣ́мъ. **Rzecz czynić o czém**, говори́ть о чёмъ, завести́ разго́воръ о чёмъ. **Tak daléj rzecz prowadził**, такъ продолжа́лъ говори́ть. **Wdać się z kim w rzecz**, пусти́ться съ кѣ́мъ въ разгово́ры. **O czém rzecz**, о чёмъ рѣ́чь? въ чёмъ дѣ́ло? **W rzeczy**, *см.* **Wrzekomo**; || рѣ́чь, сло́во, разсужде́ніе. **Rzecz o duchu filozoficznym**, рѣ́чь о ду́хѣ филосо́фіи; || предме́тъ, матерія, дѣ́ло. **Mówić o jakiéj rzeczy**, говори́ть о како́мъ ли́бо предме́тѣ. **Przystąpić do rzeczy**, приступи́ть къ дѣ́лу, къ гла́вному предме́ту. **Odstąpił od rzeczy**, отступи́лъ отъ предме́та. **Wrócić**, *или* **Wrócić się do rzeczy**, возврати́ться къ пре́жнему предме́ту. **Nie od rzeczy będzie powiedzieć**, кста́ти бу́детъ сказа́ть. **Od rzeczy mówić**, отдаля́ться отъ предме́та, говори́ть вздоръ. **Człowiek do rzeczy**, прили́чный, поря́дочный человѣ́къ, *см.* **Dorzeczny. To nie do rzeczy**, э́то никуда́ не годи́тся, э́то во́все не идётъ къ дѣ́лу, э́то ни съ чѣ́мъ несообра́зно; || дѣ́йствіе (*драмы, рома́на, по́вѣсти*); || су́щность, содержа́ніе, смыслъ, осно́ва, дѣ́ло, предме́тъ, дѣ́йствительность. **Rzecz dobra, ale forma nic potém**, содержа́ніе (*сочине́нія*) хорошо́, но фо́рма никуда́ не годи́тся. **Rzecz wzięta z angielskiego**, содержа́ніе взято́ съ англійскаго. **Słów dużo, a rzeczy mało**, мно́го словъ да дѣ́ла ма́ло. **Niema w tém rzeczy**, въ э́томъ нѣ́тъ смы́сла. **W rzeczy saméj**, въ са́момъ дѣ́лѣ, въ дѣйствительности. **Nie w tém rzecz**, не въ томъ дѣ́ло. **Działać na rzecz czyję**, дѣ́йствовать въ чью по́льзу. **Majątek zbyty na rzecz drugiego**, иму́щество отчужде́нное въ со́бственность друго́го. **Rzeczą pokazać co**, доказа́ть что́ на са́момъ дѣ́лѣ. **Rzeczą mowę potwierdził**, слова́ доказа́лъ на дѣ́лѣ, ска́занное подтверди́лъ на дѣ́лѣ. **Rzecz dowiedziona**, дока́занное дѣ́ло. **Rzecz zmyślona**, вы́думка. **Rzecz pewna, że...**, дѣ́ло я́сное, что..., дѣ́йствительно, что... **Zna swoję rzecz**, онъ зна́етъ своё дѣ́ло. **Rzecz wnosić**, излага́ть предме́тъ. **Nie wiedziałem jak się rzecz ma**, я не зналъ, въ чёмъ дѣ́ло, въ чёмъ состои́тъ дѣ́ло. **Jak rzeczy stoją?** какъ иду́тъ дѣла́? **Cała rzecz, żeby go przekonać**, всё дѣ́ло въ томъ, чтобы убѣди́ть его́. **Mieć z kim rzecz**, имѣ́ть съ кѣ́мъ

дѣло. || Всё существу́ющее, существо́, тварь, творе́ніе, дѣло. **Stwórca wszech rzeczy**, созда́тель всѣхъ тва́рей, творе́цъ ми́ра. **Rzeczy tego świata**, дѣла́ сего́ м'ра. || Вещь, су́щность, предме́тъ. **Co tam ładnych rzeczy**, ско́лько тамъ прекра́снаго (*въ э́томъ сочиненіи*)! ско́лько тамъ прекра́сныхъ вещей! **Oczywistości nie masz w rzeczach wiary**, въ предме́тахъ вѣры нѣтъ ничего́ очеви́днаго. || **Rzeczy**, *мн.* иму́щество, пожи́тки, ве́щи. **Rzeczy moje jeszcze nie przyszły**, мои́ ве́щи, пожи́тки ещё не пришли́, не привезены́.

Rzeczenie, -nia, *ср.* рѣче́ніе, выраже́ніе.

Rzeczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Rzecz**), вещи́ца; || *Умен.* рѣчка (*см.* **Rzeka**).

Rzecznik, -a, *м.* ора́торъ, витія, *см.* Мо́wca; || предста́тель, засту́пникъ, ходата́й, *см.* **Orędownik**.

Rzeczny, ве́щный, вещественный, дѣйстви́тельный, *см.* **Rzeczywisty**. || Рѣчно́й (*см.* **Rzeka**).

Rzeczony, ска́занный, вышеупомя́нутый.

Rzeczownik, -a, *м. Грам.* существи́тельное и́мя.

Rzeczowny, *Грам.* существи́тельный.

Rzeczowy, ве́щный.

Rzeczoznawca, -y, *м.* знато́къ дѣла.

Rzeczpospolita, -éj, *ж.* респу́блика; || госуда́рство; || Рѣчь Посполи́тая (*по́льская*).

Rzeczysko, Rzeczyszcze, -a, *ср.* пре́жнее ру́сло како́й-либо рѣки́.

Rzeczywiście, дѣйстви́тельно, по́длинно.

Rzeczywistość, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, существенность; || по́длинность.

Rzeczywisty, дѣйстви́тельный, и́стинный, по́длинный.

Rzęd, -u, *м. см.* **Rząd**.

Rzędem, *см.* **Rząd**.

Rzednieć, Zrzednieć, рѣдѣть; || разжира́ться, станови́ться, сдѣлаться жи́дкимъ.

Rzędność, *см.* **Zrzędność**.

Rzędny, *Мат.* прямо́й. **Linja rzędna**, ордина́та, одна́ изъ прямы́хъ ли́ній опредѣля́ющая положе́ніе то́чки въ пло́скости *и́ли* простра́нствѣ. || *Стар.* наёмный.

Rzędować, ста́вить въ оди́нъ рядъ

Rzeka, -i, *ж.* рѣка́. **Płynąć po rzece**, *и́ли* **z rzeką**, плыть по тече́нію рѣки́.

Rzeknąć, *см.* **Rzec**.

Rzekomo, нару́жно, на ви́дъ, по ви́ду, бу́дто-бы, *см.* **Wrzekomo**.

Rzekomy, нару́жный, ка́жущійся.

Rzemień, -nia, *м.* ремень. **Rzemień trzewiczny**, клю́ша.

Rzemienny, ремённый.

Rzemieślnictwo, -a, *ср.* ремёсленничество, заня́тіе ремесла́ми.

Rzemieślniczek, -czka, *м.* подмасте́рье.

Rzemieślniczka, -i, *ж.* ремёсленница; || жена́ ремёсленника.

Rzemieślniczy, ремёсленный, ремёсленническій.

Rzemieślnik, -a, *м.* ремёсленникъ.

Rzemiosło, -a, *ср.* ремесло́.

Rzempolenie, Rzempolić, *см.* **Rzępolenie, Rzępolić**.

Rzemyczek, -czka, *м.* ремешо́къ.

Rżenie, -nia, *ср.* ржа́ніе (*лошадей*).

Rzep, -u, *м. Бот.* репе́йникъ. лапу́шникъ.

Rzepa, -y, *ж.* ре́па. **Rzepa polna**, нѣме́цкая ре́па, брю́ква. **Rzepa dzika, płonna**, дри́ква, свино́й хлѣбъ. **Rzepa leśna**, дри́ква, свино́й хлѣбъ. **Rzepa dzika, płonna**, ре́пчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Rzepak, -u, *м.* ди́кая ре́па.

Rzepakowy, ре́пный.

Rzepik, -a, *м. Бот.* репейки́.

Rzepisko, *см.* **Rzepnisko**.

Rzepka, -i, *ж.* ре́пка.

Rzepnica, -y, *ж. Бот.* яру́тка (*расте́ніе*).

Rzepnik, -a, *м. Бот.* земляно́й оре́хъ.

Rzepnisko, Rzepisko, -a, *ср.* ре́пное по́ле.

Rzepny, ре́пный.

Rzępoła, -y, *м.* плохо́й скрипа́чъ.

Rzępolenie, -nia, *ср.* пили́канье (*на скри́пкѣ*).

Rzępolić, пили́кать (*на скри́пкѣ*).

Rzepsko, -a, *ср.* ре́пища, *см.* **Rzepa**.

Rzęsa, -y, *ж.* рѣсни́ца (употребительнѣе во мн. ч. **Rzęsy, -ów**, рѣсни́цы). || *Бот.* волоски́ по краю́мъ листа́; || **Rzęsa leszczynowa**, серёжка; || **Rzęsa wodna**, водяна́я чечеви́ца (*расте́ніе*); || **Rzęsa skalna**, многовла́сникъ (*расте́ніе*); || **Rzęsa wietrzna**, сѣмядо́ля, сѣменодо́ля, пупо́чная трава́.

Rzęsiście, Rzęsisto, ча́сто, гу́сто, оби́льно. **Deszcz rzęsiście padał**, шёлъ проливно́й дождь. **Rzęsiście płakać**, проли́вать оби́льныя слёзы. **Sala rzęsisto oświetlona**, за́ла я́рко освѣщена́.

Rzęsistość, -ści, *ж.* оби́лie, густота́, ча́стость, мно́жество.

Rzęsisty, густо́й, ча́стый, си́льный, оби́льный. **Rzęsisty włos**, густы́е во́лосы. **Rzęsiste zboże, Rzęsista trawa**, густа́я рожь, густа́я трава́. **Rzęsisty deszcz**, проливно́й дождь. **Rzęsiste światło**, я́ркій, блиста́тельный свѣтъ. **Rzęsisty posag**, бога́тое прида́ное.

Rzeski (*см.* **Rzesza**), импе́рскій, госуда́рственный.

Rzeski, Rzezki, ре́звый, живо́й, бы́стрый; || ре́зкій, ко́лкій; || весёлый, прово́рный, бо́дрый.

Rzesko, ре́зво, жи́во, бы́стро, ре́зко, си́льно; || ве́село, прово́рно, бо́дро.

Rzeskość, Rzezkość, -ści, *ж.* ре́звость, жи́вость; || ре́зкость, ко́лкость; || кре́пость, си́ла, бо́дрость.

Rzesza, -y, *ж.* толпа́, мно́жество наро́да; || ***Rzesza powietrzna, skrzydlata**, ста́я птицъ; || **Rzesza Niemiecka**, Герма́нскій Сою́зъ, Герма́нское Госуда́рство.

Rzeszanin, -a, *м.* жи́тель Герма́нскаго Госуда́рства.

Rzeszot, -a, *м. Архит.* решётчатое отве́рстіе.

Rzeszotny, решётчатый.

Rzeszoto, -a, *ср.* решето́; || *Горн.* гро́хотъ. *Посл.* **Jeden kozła doi, drugi pod nim rzeszoto trzyma**, оди́нъ козла́ дои́тъ, друго́й решето́ подставля́етъ, *т. е.* отъ э́того сто́лько же по́льзы какъ отъ козла́ молока́.

Rzetelnie, и́стинно, дѣйстви́тельно, по и́стинѣ, по́длинно; || че́стно, правди́во, добросо́вѣстно.

Rzetelność, -ści, *ж.* существенность, дѣйстви́тельность; || добросо́вѣстность, че́стность, правди́вость, аккура́тность, то́чность, усто́йка (*въ слове*); || пра́вильность, по́длинность (*по́дписи*), достовѣ́рность. || *Стар.* очеви́дность, я́вность, *см.* **Oczywistość**.

Rzetelny, дѣйстви́тельный, существенный; || добросо́вѣстный, че́стный, правди́вый, аккура́тный, то́чный, усто́йчивый (*въ словѣ*), *см.* **Uczciwy**; || пра́вильный, по́длинный, достовѣ́рный; || *Стар.* очеви́дный, я́вный.

Rzewnić, тро́гать (*до слёзъ*), заста́вить пла́кать, смягча́ть.

Rzewnie, го́рестно, го́рько, жа́лостно, тро́гательно. **Rzewnie płakać**, го́рько пла́кать; || и́скренно, серде́чно, чистосерде́чно, нѣ́жно. **Rzewnie miłować**, нѣ́жно, и́скренно люби́ть.

Rzewność, **Rzewliwość**, **Rzewniwość**, -ści, *ж.* смуще́ніе, трево́га, умиле́ніе; || тоскли́вость, уны́ніе, скорбь. **Rzewność łez**, го́речь слёзъ. **Rzewność serca**, сокруше́ніе се́рдца. || *Стар.* ре́вность, усе́рдіе, *см.* **Gorliwość**.

Rzewny, умилённый, тоскли́вый, сокрушённый; || го́рькій, го́рестный, прискорбный; || и́скренній, задуше́вный, глубо́кій; || тро́гательный, жа́лостный, жа́лобный, уны́лый, тоскли́вый. **Rzewne łzy wylewać**, проли́вать го́рькія слёзы. **Rzewny żal**, глубо́кая скорбь. **Rzewny styl**, тро́гательный слогъ. **Rzewny człowiek**, чувстви́тельный челове́къ. **Rzewny głos**, жа́лобный, уны́лый го́лосъ. **Rzewne dźwięki**, уны́лые зву́ки. || *Стар.* **Rzewliwy**, ре́вностный, усе́рдный, *см.* **Gorliwy**.

Rzeź, -zi, *ж.* (**bydła**), уби́й (*скота́*); || бо́йня, скотобо́йня; || рѣзня́, сѣ́чка, убіе́ніе, кровопроли́тіе; || закла́ніе, умерщвле́ніе.

Rzezać, рѣ́зать; || крои́ть; || холости́ть (*ло́шадь*); || вая́ть, вырѣ́зывать, высѣка́ть (*изъ де́рева, ко́сти, ка́мня, или на де́ревѣ, на ко́сти, на ка́мнѣ*); || грани́ть, шлифова́ть; || *Хир.* вырѣ́зывать ка́мень (*изъ пузыря́*), *см.* **Rznąć, Krajać**. || **Rzezać się**, прорѣ́зываться. **Rzeżą się zęby**, зу́бы прорѣ́зываются.

Rzeżączka, -i, *ж. Мед.* запо́ръ мочи́, черѣ́зъ; || кровава́я гоноре́я.

Rzezak, -a, *м.* большо́й ножъ, рѣза́къ; || садо́вый ножъ; || рѣзе́цъ (*у бочаро́въ*).

Rzezanie, -nia, *ср.* вырѣ́зываніе, рѣ́заніе, извая́ніе, вая́ніе; || холоще́ніе (*ло́шади*); || чека́нка (*моне́ты*); || рѣзьба́ (*на де́ревѣ*), гране́ніе (*ка́мней*), *см.* **Rzeźbiarstwo, Rzeźba**; || *Хир.* опера́ція.

Rzezaniec, -ńca, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ; || евну́хъ.

Rzezany, рѣзно́й, чека́ненный, изсѣ́ченный; || гранённый (*о драгоцѣнныхъ ка́мняхъ*); || узо́рчатый, тра́вчатый (*о ба́рхатѣ*).

Rzeźba, -y, *ж.* рѣзьба́; рѣзна́я рабо́та; || чека́нка, чека́нная и́ли обро́нная рабо́та; || **Rzeźba wypukła**, горельефъ, соверше́нно вы́пуклая рабо́та. **Rzeźba płaska**, барельефъ, пло́ская, вы́пуклая рабо́та; || вая́ніе, извая́ніе.

Rzeźbiarka, -i, *ж.* худо́жница, занима́ющаяся вая́ніемъ, скульпту́рою.

Rzeźbiarski, скульпту́рный.

Rzeźbiarstwo, -a, *ср.* вая́тельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, вая́ніе, рѣзна́я рабо́та.

Rzeźbiarz, -a, *м.* рѣзчи́къ, рѣщи́къ (*печа́тей и т. п.*); || ваятель, скульпто́ръ.

Rzezimieszek, -szka, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ, карма́нщикъ.

Rzeźnia, -ni, **Rzeźnica**, -y, *ж.* бо́йня, скотобо́йня; || мясна́я ла́вка, мясно́й рядъ.

Rzeźnictwo, -a, *ср.* мясни́чество; || торго́вля мя́сомъ.

Rzeźniczka, -i, *ж.* мясничи́ха.

Rzeźniczy, мясни́чій. **Stół rzeźniczy**, мясно́й поло́къ (*неподви́жный покры́тый столъ, на ко́емъ раскла́дываютъ продажное мя́со*).

Rzeźnik, -a, *м.* мясни́къ; || *живодёръ.

Rzeżucha, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, кресъ, бру́нкресъ (*расте́ніе*).

Rzeźwić, **Orzeźwiać**, **Orzeźwić**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, возстановля́ть, возстанови́ть (*си́лы*), приводи́ть, привести́ въ чу́вство, возбужда́ть, возбуди́ть, ободря́ть, ободри́ть, оживля́ть, оживи́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, весели́ть, развеселя́ть.

Rzeźwieć, **Orzeźwieć**, оживля́ться, оживи́ться, очну́ться, ободря́ться, ободри́ться, весели́ться, развеселя́ться.

Rzeźwienie, -nia, *ср.* освѣже́ніе, оживле́ніе.

Rzeźwo, бо́дро, жи́во, ве́село.

Rzeźwość, -ści, *ж.* бо́дрость, жи́вость, весёлость, свѣ́жесть, крѣ́пость.

Rzeźwy, бо́дрый, свѣ́жій, рѣзвый, живо́й, прово́рный, весёлый, одушевлённый, оживлённый.

Rznąć, Rźnąć, рѣзать; || **Rznąć piłą**, пили́ть; || **Rznąć coś na kamieniu**, вырѣ́зывать на ка́мнѣ и т. д.; || **Rznąć kogo w łeb**, тре́снуть, свисну́ть по́ уху, си́льно уда́рить; || **Rznąć na skrzypcach**, пили́кать на скри́пкѣ.

Rznięcie, -cia, *ср.* надрѣзъ, подрѣзываніе (*дерéвьевъ*); || пилéніе, пúлка (*дровъ, досóкъ*); || рѣзьбá (*на мѣди, на дéревѣ*); || гравированіе; || чеканка (*монéтъ*); || *Мед.* рѣзь, рѣзь въ животѣ.

Rznięty, вырѣзанный, высѣченный; || гравирóванный; || чекáненный.

Rzodkiew, -kwi, *ж. Бот.* рéдька.

Rzodkiewka, -i, *ж. Бот.* радúсъ, редúска.

Rzodkwiowy, рѣдечный.

Rzucać, Rzucić, бросáть, брóсить, кидáть, кúнуть, швырáть, швырнýть, метáть, метнýть. **Rzucać losy**, бросáть, метáть жрéбій. **Rzucać kogo, jakie miejsce**, оставлять кого, какóе-либо мѣсто. **Rzucić na kogo kamieniem**, пустúть въ кого кáмнемъ. * **Rzucić okiem, Rzucić oczyma na kogo**, брóсить взглядъ на кого, быстро взглянýть. **Rzucać na kogo podejrzenie**, имѣть сúльное подозрѣніе на кого, оставлять въ подозрѣніи, заподóзрѣвать. **Rzucić rów**, раскопáть ровъ. **Rzucić czém**, качáть, колебáть, колыхáть (*о мóрѣ, волнáхъ, бýрѣ и т. п.*). **Rzucać z żołądka**, блевáть, рвать. || **Rzucać się, Rzucić się**, бросáться, брóситься, кидáться, кúнуться. * **Łzy mu się rzuciły**, слёзы потеклú изъ глазъ егó.

Rzucony, брóшенный, покúнутый.

Rzut, -u, *м.* бросáніе, швырянúе, метáніе; || удáръ, толчёкъ; || махъ; || *Мех.* двúгательная, метáтельная сúла; || *Мат.* сúла тяжести, сúла тяготѣнія. || * **Rzut oka**, взглядъ, глазомѣръ, видъ.

Rzutki, Rzutny, скóрый, быстрый, поспѣшный, провóрный, рѣзвый, живóй, оборóтливый.

Rzutnia, -i, *ж.* кривáя лúнія.

Rzyć, -ci, *ж. см.* Zadek.

Rzygać, Rzygnąć, рыгáть, рыгнýть; || изрыгáть, извергáть, выкúдывать, выбрáсывать; || блевáть, рвать.

Rzyganie, -nia, *ср.* рыгáніе; || *Мед.* отрыжка, рыгóта; || блевáніе, рвóта, *см.* **Womitowanie, Womity.**

Rzygliwy, рыгáющій.

Rzygnienie, -nia, *ср.* рыжóкъ, отрыжка.

Rżysko, -a, *ср.* пóле со жнúвомъ; || жнúво, жнúвье, жнúтвина.

Rzytny, заднепроходный, *см.* **Rzyć.**

S.

S произнóсится какъ рýсская бýква *С*.

S, Św., сокращéніе прилагáтельнаго **Święty**, святóй.

Sa, sa, sa! сюдá! сюдá! (*кликанье собáкъ*). **Sa tu, piesku, sa!** сюдá, собáчка, сюдá! || лѣвѣй! (*крикъ на волóвъ*). || *Посл.* **Jedno, sa sa, drugie do lasa**, кто въ лѣсъ, кто по дровá.

Sabas, Sabat, -u, *м.* (употребúтельнѣе **Szabas**), суббóта, шáбашъ (*у Евréевъ*).

Sać, Sący, *см.* **Ssać, Ssący.**

Sączek, *см.* **Sęczek.**

Saczyć, *Област.* подтáлкивать.

Sączyć, кáпать, сочúться, течь, кáпля по кáплѣ испускáть, изливáть, источáть; || * **Sączyć łzy**, проливáть слёзы. || **Sączyć się**, кáпать, сочúться, просáчиваться, течь кáпля по кáплѣ.

Sad, -u, *м.* плодовóй садъ, фруктóвый садъ.

Sąd, -u, *м.* судъ; || судúлище; || судéбное мѣсто; || приговóръ; || мнѣніе. **Mieć sąd zdrowy**, имѣть здрáвый разсýдокъ. **Wziąść kogo pod sąd**, отдáть кого подъ сýдъ. **Pozwać kogo do sądu**, позвáть кого къ суду. *Библ.* **Sąd ostateczny**, стрáшный сýдъ. **Sąd cywilny, kryminalny, wojskowy, kasacyjny, apelacyjny, polubowny, kompromisarski**, сýдъ граждáнскій, уголóвный, воéнный, кассаціóнный, апелляціóнный. **Sąd zjazdowy**, мировóй съѣздъ. **Sąd przysięgłych**, судъ присяжныхъ. **Sąd pokoju**, мировóй судъ. **Sąd polubowny**, третéйскій судъ. **Sąd zwyczajny**, óбщее судéбное мѣсто.

Sąd, -ędu, *м. Стар.* судóкъ, посýда и т. д., *см.* **Sądek.**

Sadek, -dku, *м.* фруктóвый сáдикъ.

Sądek, -dka, *м.* кáдочка, *см.* **Faska.**

Sadliczka, -i, *ж. Бот.* икóтная травá.

Sadlisty, сáльный, жúрный.

Sadło, -a, *ср.* сáло, жиръ; || тукъ. *Посл.* **Czuje pies, że zjadł sadło**, знáетъ кóшка, чьё мáсо съѣла.

Sadnić, *см.* **Sednić.**

Sadno, *см.* **Sedno.**

Sądny, сýдный. Это слóво употребля́ется тóлько въ слѣдующемъ выраженіи: **Sądny dzień**, день стрáшнаго судá, сýдный день.

Sadowić, Usadowić, сажáть, посадúть, усáживать, усадúть; || поселя́ть, поселúть, помѣщáть, помѣстúть, отводúть, отвестú кому́ (*зéмлю, мѣсто*); || утвердúть (*на трóнѣ*), возвестú (*на трóнъ*). || **Sadowić się, Usadowić się**, усáживаться, усѣсться, размѣщáться, размѣстúться, располагáться, расположúться.

Sadowisko, -a, *ср.* оснóва, основáніе; || жилúще, мѣстопребывáніе, пребывáніе.

Sadownictwo, -a, *ср.* разсáдка, молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownictwo, -a, *ср.* судéйское звáніе, судéйское сослóвіе; || судъ, судопроизвóдство, распрáва, отправлéніе правосýдія, судéбное вѣдомство, судéбная власть, судéбная часть.

Sadowniczy, принадлежáщій развóдчику молодúхъ дерéвьевъ.

Sądownie, судéбнымъ порáдкомъ.

Sadownik, -a, *м.* развóдчикъ молодúхъ дерéвьевъ; || съёмщикъ фруктóвыхъ дерéвьевъ.

Sądowy, судебный, судный. **Sądowo-karny**, судебно-уголовный. **Dom sądowy**, судебная палата.

Sadz, -u, *м.* садокъ, сажалка (*для рыбы*). **Sadz ptaszy, na ptaków**, птичникъ, птичій садокъ.

Sadza, -y, *ж.* **Sadze**, *мн.* сажа.

Sadzać, Posadzić, Wsadzić, сажать, посадить; || *см.* **Sadzić**.

Sadzawka, -i, *ж.* сажалка (*для рыбы*), прудъ, *см.* **Staw**.

Sadzel, -a, *м.* нарывъ, язва, язвина.

Sadzić, выпустить яица на сковороду, сдѣлать выпускную яичницу; || **Sadzić kury na jajach**, сажать куръ на яицахъ; || **Sadzić co czém**, обкладывать, высаживать (*иѣмъ*); || сажать, разсаживать деревья. || **Sadzić się na co**, усиливаться, силиться, стараться, рваться.

Sądzić, Osądzić, судить, осудить, присудить; || рѣшать, рѣшить; || разсуждать, разбирать; || думать. **Sądzić sprawę, proces**, рѣшать тяжбу. **Sądzić kogo z powierzchowności**, судить о комъ по наружности. **Dobrze o kim sądzić**, хорошо думать о комъ, имѣть о комъ хорошее мнѣніе. **Sądzę, że dziś przybędzie**, я думаю, что онъ сего-дня прибудетъ.

Sadziec, -dzca, *м. Бот.* посконникъ (*растеніе*).

Sadzisty, покрытый фруктовыми деревьями.

Sadznik, -a, *м.* разсадникъ, питомникъ.

Sadzony, саженый. **Jaja sadzone**, выпускная яичница; || **Drzewka sadzone**, посаженыя деревья; || обложенный, выложенный, высаженный, *см.* **Sadzać**.

Sądzony, суждённый, обсуждённый, рѣшённый.

Sagan, -u, *м.* котёлъ.

Saganek, -nka, *м.* котелокъ.

Sajdak, -u, *м.* колчанъ, тулъ.

Sak, -u, *м.* мѣшокъ; || родъ женской одежды; || сѣть, сѣтка (*для ловли куропатокъ*); || рыболовная сѣть.

Sakiewka, -i, *ж.* кошелёкъ.

Sakłak, Szakłak, Szekłak, -u, *м. Бот.* придорожная игла (*растеніе*).

Sakra, -y, *ж.* коронованіе муропомазаніе; || посвященіе (*въ епископы*).

Sakrament, -u, *м.* таинство, тайна; || **Najświętszy** *или* **Przenajświętszy Sakrament**, Святые Дары, Причастіе, Евхаристія.

Sakramentalny, принадлежащій таинству, составляющій таинство.

Sakryfikować, приносить въ жертву, жертвовать, пожертвовать; || посвящать.

Sakrystja, Sakrystjan, *см.* **Zakrystja** и т. д.

Sakwa, -y, *ж.* **Sakwy, -kiew**, *мн.* сума, котомка, кошель.

Sala, -i, *ж.* зала, залъ. **Sala jadalna**, столовая. **Sala audjencjonalna**, присутственная зала. **Sala ustępowa**, просительская комната, пріёмная комната. **Sala ochrony**, пріютъ. **Sala szpitalna**, больничная палата.

Sałaciany, салатный. || *Бот.* **эндивій, садовый цикорій.**

Salamandra, -y, *ж.* саламандра (*пресмыкающееся*).

Salapa, -y, *ж. Бот.* лейка слабительная *или* лейникъ слабительный (*растеніе*); || *Анат.* ялапна (*корень лейника*).

Sałata, -y, *ж. Бот.* латукъ, салатъ.

Salaterka, -i, *ж.* салатникъ, салатница.

Sałatka, -i, *ж. Бот.* салатный булдырьянъ.

Salceson, -u, *м.* сосиска, колбаса.

Saldo, *Нескл.* въ остаткѣ.

Saldować, подводить итогъ, сводить счёты; || выплачивать остатокъ должной суммы.

Saletarnia, Saletrarnia, -ni, *ж.* селитряница, селитропарня.

Saletra, -y, *ж.* селитра.

Saletran, -u, *м. Хим.* азотокислая соль, *см.* **Saletrzan**.

Saletrarnia, *см.* **Saletarnia**.

Saletrnik, -a, *м.* селитроваръ.

Saletroczyn, -u, Saletroród, -odu, *м. Хим.* селитородъ, азотъ.

Saletrowy, Saletrzany, селитряный.

Saletrzan, -u, *м.* (**srebra**), азотокислое серебро.

Saletrzysty, селитроватый, азотистый.

Salka, -i, *ж.* небольшая зала.

Salmjak, -u, *м. Хим.* нашатырь, солекислая соль.

Salmjakowy, нашатырный.

Salopa, -y, *ж.* салопъ; || плащъ (*женскій*).

Salopka, -i, *ж.* плащикъ; накидка, верхняя тёплая одежда.

Salsa, -y, *ж.* соусъ, подлива.

Salsefiny, -fin, Salsufy, -ów, *мн. Бот.* козелецъ (*растеніе*).

Salsza, Sałsza, *см.* **Salsa**.

Salva exceptione, безъ принятія на себя отвѣтственности.

Salvo calculo, ассигновка, отпускъ суммы съ условіемъ представленія отчёта.

Sam, сюда. **Chodź** *или* **pójdź sam**, ступай *или* поди сюда, поди-ко сюда. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ, кой-гдѣ, мѣстами, изрѣдка. *Прост.* **Sam do mnie, Sam tu**, сюда, ко мнѣ!

Sam, Sama, Samo, самъ, сама, само, самый, самая, самое. **Sam (jeden)**, одинъ, совершенно одинъ, одинокъ. **Sam to zrobię**, я самъ это сдѣлаю. || **Sam z siebie**, самъ собою, добровольно, произвольно. **Przez to samo, tém samém**, чрезъ это самое. **Dla tego samego**, по этому самому. **To samo, to samo**. **Sam na sam**, (*Стар.* **Sam a sam**), одинъ на одинъ,

наединѣ. Idź tam jakby sam z siebie, поди́ туда́ какъ бы самъ по себѣ, отъ своего́ и́мени, самъ отъ себя́. Sam nie swój, самъ не свой (*въ необыкновенномъ расположе́ніи ду́ха, разстро́янный*). || Ten sam, ta sama, to samo, тотъ са́мый, та са́мая, то са́мое. Ta sama suknia, то са́мое пла́тье. Tenże sam, тотъ же са́мый. To właśnie to samo, э́то и́менно то́ же са́мое. To wszystko to samo, э́то всё одно́ и то́ же, э́то всё равно́. || Ten człowiek to sama poczciwość, э́тотъ человѣкъ олицетворённая че́стность, э́то человѣкъ вполнѣ че́стный, э́то вполнѣ че́стный человѣкъ. || Sam, *см.* nawet, да́же. Sam ocean ma swoje rośliny, да́же въ са́момъ океа́нѣ есть расте́нія. || Przy samym końcu, при са́момъ концѣ. W samej rzeczy, въ са́монъ дѣлѣ. W samém dziele, въ са́момъ сочине́ніи. W saméj zimie, во вре́мя са́мой зимы́, въ средѝнѣ са́мой зимы́. W sam czas, въ са́мое вре́мя, какъ разъ во́ время. W samę porę, въ са́мую по́ру. || Same kłamstwa popisał, написа́лъ то́лько одну́ ложь. Sami pięknі ludzie, одни́ то́лько прекра́сные лю́ди. || *Посл.* Nieszczęście nigdy samo nie przyjdzie, бѣда́ не прихо́дитъ одна́, на всѝкую бѣду́ не упасёшься, бѣда́ бѣду́ роди́тъ, бѣдо́й погоня́етъ, *Посл.* Lżéj nędznemu nie samemu, на лю́дяхъ смерть красна́. Kiedy człowiek pijany, to sama dusza w język lezie, что́ у трёзваго на умѣ, то́ у пья́наго на языкѣ.

Samcołożnik, -a, *м.* мужело́жецъ, мужело́жникъ.

Samcołoztwo, -a, *ср.* мужело́жество.

Samcowy, Samczy, самцо́въ, принадлежа́щій самцу́.

Samczyk, -a, *м. Умен.* са́мчикъ.

Samica, -y, Samka, -i, *ж.* са́мка.

Samiczka, -i, *ж. Умен.* сами́чка.

Samiczy, са́мкинъ, принадлежа́щій са́мкѣ.

Samiec, -mca, *м.* саме́цъ.

Samit, -u, *м. Бот.* амара́нтъ (*расте́ніе*).

Samiuchny, Samiusieńki, Samiuteńki, Samiutki, одинёхонекъ, одинёшенекъ.

Samobójca, -y, *м.* самоуби́йца.

Samobójstwo, -a, *ср.* самоуби́йство.

Samobytność, *см.* Samoistność.

Samochcąc, самопроизво́льно, произво́льно, непринужде́нно, доброво́льно.

Samochcący, Samochętny, самопроизво́льный, произво́льный, доброво́льный.

Samochwał, -a, Samochwalca, -y, *м.* самохва́лъ, хвасту́нъ.

Samochwalstwo, Samochlubstwo, -a, *ср.* самохва́льство, хвастовство́.

Samoczwart, самъ-четвёртъ, одинъ съ тремя́.

Samodłużnik, -a, *м.* самъ должни́къ.

Samdrugi, самъ-дру́гъ. вдвоёмъ.

Samodział, -u, *м.* то́лстое сукно́ и́ли холстъ дома́шней рабо́ты.

Samodzielnie, самостоя́тельно.

Samodzielność, -ści, *ж.* самостоя́тельность.

Samodzielny, самостоя́тельный.

Samodzierżca, -y, *м.* самоде́рженъ.

Samogłoska, -i, *ж.* гла́сная (*бу́ква*).

Samogwałcić, предава́ться онани́зму.

Samogwałt, -u, *м.* онани́змъ.

Samoistność, -ści, *ж.* самобы́тность.

Samoistny, самобы́тный.

Samojad, Samojedz, -a, Samojedzca, -y, *м.* людое́дъ, *см.* Samożerca.

Samojedny, еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ.

Samojedź, -dzi, *ж.* пожира́ніе со́бственнаго ро́да ме́жду живо́тными; || людое́дство; || *Собир.* людое́ды.

Samokupiec, -pca, Samokupień, -pnia, *м.* монополи́стъ; || переку́пщикъ.

Samokupstwo, -a, *ср.* монополія; || переку́пъ.

Samołówka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.

Samołoźnik, -a, *м.* занима́ющійся онани́зномъ.

Samołoztwo, -a, *ср.* онани́змъ.

Samolub, -a, *м.* себялю́бецъ, эгои́стъ.

Samolubny, Samoluby, себялюби́вый, эгоисти́ческій.

Samolubstwo, -a, *ср.* себялю́біе, эгои́змъ.

Samołusk, -a, *м. Зоол.* родъ змѣи́ мѣдя́ницы.

Samopał, -u, *м.* самопа́лъ, *см.* Strzelba.

Samopas, *Нар.* самово́льно, своево́льно, на свобо́дѣ, безъ при́смотру; || Samopas, -a, *м.* распу́тникъ, броді́га, необу́зданный челове́къ.

Samopaska, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница; || скита́лица.

Samopiąt, самъ-пя́тъ, оди́нъ съ четырмя́.

Samopsza, -y, *ж.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Samorodnie, есте́ственно, натура́льно; || саморо́дно; || своеобра́зно, оригина́льно.

Samorodność, -ści, *ж.* есте́ственность, натура́льность; || саморо́дность; || своеобра́зность, своеобра́зіе, оригина́льность.

Samorodny, есте́ственный, натура́льный; || саморо́дный; || своеобра́зный, оригина́льный.

Samoruch, -u, *м.* автома́тъ.

Samoruchnia, -ni, *ж.* маши́на сама́ собо́ю дви́жущаяся.

Samoruchy, Samoruszy, автомати́ческій, самодви́жный; || машина́льный.

Samorządca, -y, *ж.* самовласти́тель.

Samorządność, -ści, *ж.* самовла́стіе, самоуправле́ніе; || самоупра́вство; || самостоя́тельность.

Samorządny, самовла́стный, самовласти́тельный; || самоуправля́емый; || самоупра́вный; || самостоя́тельный.

Samosiódm, самъ-сёмъ, одинъ съ шестымъ.

Samosłanieo, -ńca, *м.* самозва́нецъ, лжеучи́тель.

Samosłaństwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе; || лжеученіе.

Samosób, уединённо, въ совершённомъ уединéніи, одинóко, въ одиночествѣ.

Samostrzał, -u, *м. Охот.* самострѣлъ, капканъ, ставимый для убиванія звѣрей; || лукъ особеннаго устройства для бросанія стрѣлъ.

Samoszóst, самъ-шёстъ, самъ шестóй, одинъ съ пятью.

Samotnie, уединённо, пустынно.

Samotnik, -a, *м.* отшéльникъ, пустынникъ, *см.* **Pustelnik.**

Samotność, -ści, *ж.* уединéніе, удалéніе.

Samotny, уединённый, удалившійся.

Samotreść, -ści, *ж.* самотёкъ, пéрвый выпускъ виногрáднаго сóка.

Samotrzask, -u, *м.* западня́, *Посл.* **Starego wróbla na samotrzask nie złapiesz**, стáраго воробья́ на мякинѣ не обмáнешь.

Samotwór, -oru, *м.* самостоятельное, оригинáльное произведéніе.

Samouczny, научившійся самъ собóю, самоучкою.

Samouk, -a, *м.* самоучка.

Samowładanie, -nia, *ср.* самовластіе, *см.* **Samowładztwo.**

Samowładca, *см.* **Samowładzca.**

Samowładnie, самовластно, неограниченно; || деспотически.

Samowładny, самовластный, неограниченный, самодержавный; || самовластительный деспотическій.

Samowładzca, Samowłajca, -y, *м.* самодержецъ.

Samowładztwo, -a, *ср.* самодержавіе; || самовластіе.

Samowolnie, самовóльно, произвóльно, самопроизвóльно.

Samowolność, -ści, *ж.* самовóльство, произвóлъ, произвóльность.

Samowolny, самовóльный, произвóльный.

Samowtór, самъ-другъ, **samdrугъ**, одинъ съ другимъ, вдвоёмъ.

Samożerca, -y, *м. см.* **Samojad.**

Samozwaniec, -ńca, *м.* самозвáнецъ.

Samozwaństwo, -a, *ср.* самозвáнство.

Sampan, -a, *м. Jegomość pan*, господинъ, бáринъ, его мúлость.

Sandacz, -a, *м. Зоол.* судáкъ (*рыба*).

Sandał, -a, *м.* сандáлъ (*дéрево*).

Sandał, -u, *м. Стар.* сандáлія (*родъ óбуви*).

Sandałowy, сандáльный.

Sandaraka, -i, *ж.* сандарáкъ, **можжевéловая** смолá.

Saneczki, -czek, *мн. Умен.* сáночки, *см.* **Sanie.**

Sanica, -y, *ж.* пóлозъ, *мн.* **Sanice, полóзья** (*у санéй*).

Sanie, -sań, Sanki, -ek, *мн.* сáни, сáнки.

Sanitarny, санитáрный, относящійся къ здоровью, къ охранéнію здоровья.

Sankcja, -jі, *ж.* утвержденіе; || согласіе, согласіе. **Sankcja pragmatyczna**, прагматическое постановленіе; || распоряженіе (*государя*).

Sankcjonować, утверждáть; || **одобрúть**, согласúть.

Sanktyssymum, Свя́тые Дары́, *см.* **Sakrament.**

Sanna, -éj, *ж.* (**droga**), санна́я дорóга, саннóй путь.

Sap, -u, *м. см.* **Sapanie**; || **Sapy**, *мн. см.* **Dąsy**; || **Sap, -u**, *м.* **Sapisko, Sapowisko, -a**, *ср.* **Sapy, -ów, Sapiska, Sapowiska, -isk**, *мн.* топь, трясúна, болóтина; || сапъ (*болѣзнь у лошадéй*).

Sapać, пыхтéть, сопéть; || * **дуться** (*со злóсти*)).

Sapanie, -nia, *ср.* пыхтéніе, сопéніе.

Sąpel, *см.* **Sopel.**

Sapisko, *см.* **Sap.**

Sapka, -i, *ж.* сухóй нáсморкъ, заложéніе нóса, нáсморкъ, простýдное пораженіе слúзистыхъ оболóчекъ.

Sapliwy, -ego, *м.* сопúнъ.

Sapowaty, тúнистый, тóпкій, болóтистый.

Sapowisko, Sapy, *см.* **Sap.**

Sardela, Sardelka, -i, *ж.* сардéль, сардúнка, анчóусъ (*рыба*).

Sardonik, Sardyk, -a, *м.* сардоникъ, сардъ (*кáмень*).

Sarkać, Sarknąć, сопéть, фыркáть, фы́ркнуть; || = **na co, na kogo**, * ропта́ть, сѣтовать (*на кого́, на что́*); заявля́ть неудовóльствіе, ворчáть.

Sarkanie, -nia, *ср.* сопéніе, фы́рканіе; || * рóпотъ, ворчáніе.

Sarki, -ów, *мн.* рóпотъ, сѣтованіе.

Sarna, -y, *ж.* косýля, дúкая козá, изýбрь

Sarneczka, -i, *ж.* дúкая кóзочка.

Sarni, свóйственный дúкой козѣ.

Sarniątko, -a, Sarnię, -ęcia, *ср.* молодóй изýбрь, дѣтёнышъ косýли.

Sarnina, -y, *ж.* мáсо дúкихъ козъ.

Sasanka, -i, *ж. Бот.* безврéменный цвѣтъ.

Sąsiad, -a, *м.* сосѣдъ. *Посл.* **Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi**, слýхомъ земля́ пóлнится.

Sąsiada, -y, Sąsiadka, -i, *ж.* сосѣдка.

Sąsiadować, жить въ сосѣдствѣ, по сосѣдству съ кѣмъ, быть чьимъ сосѣдомъ.

Sąsiedni, сосѣдній, смéжный, сопредѣльный, погранúчный.

Sąsiedzki, сосѣдскій.

Sąsiedztwo, -a, *ср.* сосѣдство.

Sąsiek, Samsiek, -u, *м.* сусѣкъ, зáсѣкъ; зáкромъ.

Saszek, *см.* **Szaszek.**

Satynować, атла́сить, сатини́ровать, лощи́ть, гла́дить.
Satynowanie, **-nia**, *ср.* сатини́ровка, гла́женіе, лощёніе.
Satyra, **-y**, *ж.* сати́ра.
Satyrycznie, сатири́чески, ко́лко, язви́тельно, насмѣ́шливо.
Satyryczność, **-ści**, *ж.* сатири́ческій, насмѣ́шливый тонъ; || ко́лкость, язви́тельность.
Satyryczny, сатири́ческій, ко́лкій, язви́тельный, насмѣ́шливый.
Satyryk, **-a**, *м.* сати́рикъ; || насмѣ́шникъ.
Satysfakcja, **-cji**, *ж.* удовлетворе́ніе, удово́льствіе.
Sążeń, **-żnia**, *м.* са́жень.
Sążenisty, **Sążnisty**, сажённый; || *рослый, дю́жій, плечи́стый.
Sążniarz, **-a**, *м.* дровору́бъ.
Sążniować, **Zsążniować**, **Posążniować**, мѣ́рять, смѣ́рять сажёнью.
Sążniowe, **-ego**, *ср.* посажённое, по́дать съ земли́ по числу́ саженей.
Sążniowy, *см.* **Sążenisty**.
Scena, **-y**, *ж.* сцёна; || явле́ніе.
Schab, **-u**, *м.* груди́нка (*свиньи*).
Schadzać, *см.* **Schodzić**.
Schadzka, **-i**, *ж.* схо́дка, собра́ніе.
Scheda, **-y**, *ж.* часть, до́ля, насле́дство; || запи́ска, биле́тъ, ярлы́къ.
Schema, *Нескл. ср.* **Schemat**, **-u**, *м.* образе́цъ, видъ, фо́рма, схе́ма; || *Стар. Мат.* фигу́ра, *см.* **Wzór**.
Schizma, **-y**, *ж.* раско́лъ; || разлуче́ніе, разде́ле́ніе, *см.* **Odszczepieństwo**.
Schizmatyk, **-a**, *м.* раско́льникъ.
Schłonąć, поглоти́ть.
Schludnie, чи́сто, опря́тно.
Schludny, чи́стый, опря́тный.
Schnąć, со́хнуть, ча́хнуть.
Schód, **-odu**, *м.* сходъ, спускъ, скатъ, склонъ, пока́тость; || ущёрбъ (*луны*); || ступе́нь, *см.* **Stopień**. **Schody**, **-ów**, *мн.* лѣ́стница. **Schody kręcone**, ви́тая лѣ́стница.
Schodzić, **Zejść**, **Znijść**, **Schadzać**, сходи́ть, сойдти́, схаживать, проходи́ть, пройдти́, всходи́ть, взойдти́, выходить. **Schodzić po schodach**, сходи́ть съ лѣ́стницы. **Dzień schodzi**, день прохо́дитъ. **Czas schodzi**, вре́мя прохо́дитъ. || **Zejść**, употребля́ется вм. **Wejść** (*см.* **Wschodzić**). **Słońce zeszło**, со́лнце взошло́. **Zboże zeszło**, рожь, хлѣ́бъ взошёлъ. || **Schodzić** (*см.* **Chodzić**), износи́ть (*плáтье*). || Исходи́ть. **Schodziłem całe miasto**, я исходи́лъ весь го́родъ. || **Schodzić się**, **Zejść się**, сходи́ться, сойдти́сь, собира́ться, собра́ться. **Zejść się** (**z sobą**), встрѣ́титься.
Schodzistość, **-ści**, *ж.* пока́тость, отло́гость, накло́нность.
Schodzisty, пока́тый, отло́гій, накло́нный.
Schorzało, болѣ́зненно. **Schorzało wyglądać**, имѣ́ть болѣ́зненный видъ.
Schorzały, болѣ́зненный, изнурённый болѣ́знью.
Schorzeć, изнури́ться отъ болѣ́зни.
Schować, *см.* **Chować**.
Schowalnia, **-ni**, *ж.* кладова́я, чула́нъ; || шкапъ.
Schowalny, сохра́нный. **Izba schowalna**, кладова́я. **Szafa schowalna**, шкапъ (*платя́ной и т. п.*).
Schowanie, **-nia**, *ср.* хране́ніе, сохране́ніе.
Schraniać, **Schronić**, скрыва́ть, скрыть, укрыва́ть, укры́ть, пря́тать, спря́тать, ута́ивать, утаи́ть. || **Schraniać się**, **Schronić się** (**gdzie** *или* **przed kim**), пря́таться укрываться, удаля́ться. **Ś. Antoni rozdał majątek i schronił się na puszczę**, Св. Анто́ній ро́здалъ свое́ иму́щество и удали́лся въ пусты́ню. **Schroń się, żeby cię nie postrzegli**, спря́чься, что́бы тебя́ не замѣ́тили, не уви́дѣли. **Schraniać się** (**czemu**), избѣга́ть (*чего́*), увёртываться (*отъ чего́*), *см.* **Chronić się**.
Schronienie, **-nia**, *ср.* убѣ́жище, прибѣ́жище, приста́нище, прію́тъ. **Dawanie schronienia**, приста нодержа́тельство. **Dom schronienia starców**, богоде́льня.
Schwał, **-u**, *м.* **Schwała**, **-y**, *ж. Стар.* прославле́ніе, восхвале́ніе, похвала́. **Nad schwał**, вы́ше всѣ́хъ похва́лъ. || **Na schwał**, изъ тщесла́вія, изъ чва́нства. **On na schwał tylko to umié**, онъ э́то зна́етъ то́лько изъ тщесла́вія; || на сла́ву, превосхо́дно, ди́вно.
Schwycić, схвати́ть.
Schwyt, **-u**, *м.* сило́къ (*для ло́вли птицъ*).
Schwytać, *см.* **Schwycić**.
Schył, **Schył**, **-u**, *м.* склонъ, накло́нность, пока́тость.
Schylać, **Schylić**, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || опуска́ть, опусти́ть. || **Schylać się**, **Schylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться. **Schylać się po co**, наклоня́ться, нагиба́ться за чѣ́мъ (чтобы поднять). **Schylać się do kogo**, наклоня́ться, склоня́ться къ кому́.
Schyłek, **-łku**, *м.* склонъ, зака́тъ; || оста́токъ; || ущёрбъ (*луны*). **Na schyłku dnia**, на скло́нѣ, на зака́тѣ дня. **Na schyłku życia**, на зака́тѣ жизни, при оста́ткѣ жи́зни. **Beczka wina już na schyłku**, бо́чка вина́ уже́ на оста́ткѣ, *или* вина́ въ бо́чкѣ остаётся немно́го.
Schytrzać, **Schytrzyć**, *Стар.* надува́ть, наду́ть, поддува́ть, поддѣ́ть, перехитри́ть.
Schytrzeć, сдѣ́латься хи́трымъ, продувны́мъ.
Ściąć, *см.* **Ścinać**.
Ściąg, **-u**, *м. Ком.* полу́чка де́негъ и внесе́ніе ихъ въ ка́ссу, упла́та, вы́дача де́негъ.
Ściągać, **Ściągnąć**, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, затя́гивать, затяну́ть,

стáскивать, стащúть. Ściągnąć gorset, затянýть корсéтъ. Mróz ściąga błoto (na drogach), отъ морóза крéпнетъ грязь (*на дорóгахъ*). *Ściągnąć dwa zdania w jedno, соединúть, смѣшáть два понáтія въ одно́. Ściągać buty, pończochy, стáскивать, снимáть сапоги́, чулки́. Ściągać wino z beczki, цѣдúть, сцѣживать винó изъ бóчки. Ściągać warty, снимáть карáулъ. Ściągać wojska, собирáть войскá. Ściągać co na siebie, навлекáть на себя́, накликáть на себя́ (*нéнависть, презрѣніе*). Ściągnąć wodę, отвестú вóду. Ściągać gdzie, добирáться, достигáть. Zaledwie ściągnęliśmy do wsi na nocleg, насúлу добрáлись мы до дерéвни на ночлéгъ. || Ściągać się, Ściągnąć się, стúгиваться, стянýться, затúгиваться, затянýться, сжимáться, сжáться; || собирáться, собрáться; || сцѣживаться, сцѣдúться (*о винѣ*); || Ściągać się do czego, относúться (*къ чемý*), касáться (*чего́*).

Ściąganie, Ściągnięcie, Ściągnienie, -nia, *ср.* **стúгиваніе, затúгиваніе, сжимáніе, сжáтіе; || Ściąganie, Ściągnięcie należności, взысканіе, истрéбованіе дóлжной сýммы; || стáскиваніе (*сапогóвъ*); || собирáніе (*войскъ*); || сцѣживаніе (*винá изъ бóчки*); || испражнéніе, принáтіе слабúтельнаго.**

Ściągnięcie, -cia, *ср.* **истрéбованіе.**

Ściana, -y, *ж.* **стѣнá, перегорóдка: || бокъ, сторонá. Ściana przeczna, перебóрка, простѣнокъ. Ściana przedziałowa, перегорóдка. Ściana pleciona, плетéнь. Ściana lepiona, обмáзка изъ солóмы и глúны. Ściana gruntowna, капитáльная стѣнá. Mieszkać o ścianę, жить óбъ стѣну, стѣнá óбъ стѣну, въ сосѣдствѣ. || *Мат.* бокъ, сторонá (*фигýры*); || *Неупот.* Ściana liczby kwadratowéj, квадрáтный кóрень. || *Посл.* Moje słowa jak groch o ścianę, мой словá емý какъ къ стѣнѣ горóхъ (*не приста́ютъ*).**

Ścianka, -i, *ж.* **стѣнка, перегорóдка, перебóрка. Ścianki, -nek,** *мн.* **простѣнокъ. || *Стар.* пролúвъ. || Gra w ścianki, игра́: орёлъ *или* решётка.**

Ściec, *см.* **Ściekać.**

Ścięcie, -cia, *ср. см.* **Ścinanie.**

Ścieg, -u, *м.* **стёжка, шовъ, строчка.**

Ścięgacz, Ściągacz, -a, *м. Анат.* **сухáя жúла.**

Ścięgaczka, Ściągaczka, -i, *ж.* **перевúзка.**

Ścięgno, -a, *ср. Анат.* **стегнó, вéрхняя часть ногú до колѣна, бедрó, лáдвея; || связка, твёрдое тѣло, твёрдая плоть, хрящъ.**

Ściek, -u, *м.* **вытеканіе, истеченіе; || стокъ, спускъ воды́; || водоотводный жóлобъ, вы́пускъ для стóка воды́, стóчная трýба́; || помóйная, сóрная я́ма; || слúяніе, стеченіе (*двухъ рѣкъ*); || *Анат.* Ściek mleczny, пузырёкъ питáтельнаго сóка.**

Ściekać, Ściec, Scieknąć, стекáть, стечь.

Ściekanie, -nia, *ср.* **стеченіе, истеченіе.**

Ściekły, каплющій.

Ścieńczać, Ścieńczyć, строгáть, утоня́ть; || уменьшáть, уменьши́ть тя́жесть, облегчáть, облегчúть.

Ścieńczały, утончённый, сдѣлавшійся тóньше.

Ścieńczeć, становúться тóньше, тончáть.

Ściennik, -a, *м.* **ближáйшій, смéжный сосѣдъ; || мотóкъ нúтокъ изъ сорокá пáсемъ.**

Ścienny, стѣнно́й.

Ścierać, Zetrzeć, стирáть, стерéть.

Ściereczka, -i, *ж.* **тря́почка (*для стиранія*).**

Ścierka, -i, *ж.* **тря́пка, стирáлка.**

Ścierń, -ni, *ж.* **употребúтельнѣе Ściernie, -nia,** *ср.* **жнúво, жнúвье, жнúтвина, солóма остáвшаяся пóслѣ жáтвы на пáшнѣ; || мѣсто, съ котóраго сжать хлѣбъ.**

Ściernisko, -a, *ср.* **жнúво, пóле со жнúвомъ.**

Ściernisty, покры́тый жнúвомъ.

Ścierpieć, терпѣть, перетерпѣть, вы́терпѣть, переноси́ть, носи́ть, выноси́ть, вы́держать, допускáть.

Ścierpliwy, Ścierpny, сно́сный, стерпи́мый.

Ścierpnąć, оцѣпенѣть, окоченéть, онѣмѣть.

Ścierw, -a, -u, *м.* **употребúтельнѣе Ścierwo, -a,** *ср.* **стéрво, мертвечúна, пáдаль.**

Ścierwisko, -a, *ср.* **живодёрня.**

Ścierwowiec, -wca, *м. Зоол.* **мýха питáющаяся пáдалью.**

Ściesać, *см.* **Ściesywać.**

Ścieśniać, Ścieśnić, съýживать, съýзить, сжимáть, сжать; стѣсня́ть, стѣсни́ть; || ограни́чивать, ограни́чить. **Ścieśnić suknię,** съýзить плáтье. **Ścieśnić czyję władzę,** ограни́чить чью власть. **Ścieśnić znaczenie wyrazu,** придáть слóву бóлѣе сжáтый смыслъ. **Ścieśniać handel,** стѣсня́ть торго́влю.

Ścieśnienie, -nia, *ср.* **ограниче́ніе; || стѣсне́ніе, сжáтіе; || съýживаніе.**

Ściesywać, Ściesać, строгáть, состругáть; || обтёсывать, обтесáть; || скáшивать, скосúть.

Ściesywanie, -nia, *ср.* **обтёсываніе, скáшиваніе,** *см.* **Ściesywać.**

Ścieszka, *см.* **Scieżka.**

Ścięty, срѣзанный, сру́бленный; || ско́шенный. **Drzewo ścięte,** сру́бленное дéрево. **Trawa ścięta,** ско́шенная трава́. **Ścięta śmierć, обезглáвленіе,** отсѣчéніе головы́. **Ścięte usta,** сжáтыя гýбы. **Ścięte zęby,** стúснутые зýбы.

Ścieżka, -i, *ж.* **стезя́, тропúнка, дорóжка. Ścieżki hołownicze,** бечевникú. || *Посл.*

Dla ścieżki gościńca nie opuszczaj, т. е. иди́ по прямо́й доро́гѣ, въ сто́рону не сворачивай.

Scig *см.* **Scieg.**

Scigać, прослѣдовать (*кого́*), **гна́ться** (*за кѣмъ*), **гоня́ться** (*за чѣмъ*).

Sciganie, -nia, *ср.* **прослѣдованіе, пого́ня.**

Scinać, Ściąć, срѣзывать, срѣзать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, руби́ть, сруби́ть. **Scinać drzewa,** руби́ть, вали́ть дере́вья. **Ściąć głowę (z karku),** отсѣ́чь, отруби́ть го́лову. * **Ściąć kogo z nóg,** сшиби́ть кого́ съ ногъ. **Scinać trawki, gałązki,** щипа́ть траву́, объѣда́ть, обгла́дывать ли́стья. **Scinać zboże,** побива́ть, выбива́ть поля́ (*градомъ*). **Ściąć zęby,** сти́снуть зу́бы. **Ściąć wargi,** сжать гу́бы. **Mróz ścina wodę,** вода́ мёрзнетъ, замерза́етъ. * **Scinać krew w żyłach,** охлажда́ть, леденя́ть кровь въ жи́лахъ.

Scinanie, -nia, Ścięcie, -cia, *ср.* срѣзываніе, отсѣче́ніе, ру́бка. **Scinanie drzew,** ру́бка лѣсу. **Ścięcie głowy,** обезглавле́ніе, усѣкнове́ніе главы́. **Ścięcie ust,** сжа́тіе усть. **Ścięcie zębów,** сти́скиваніе зубо́въ, *см.* **Scinać.**

Sciołka, -i, *ж.* ли́стья для подсти́лки.

Scisk, -u, *м.* да́вка, толпа́, тѣснота́; || притѣсне́ніе; || стѣсне́ніе, сжа́тіе, щемле́ніе (*се́рдца*); || пожа́тіе, *см.* **Uścisk**; || *Мед.* су́дорожное смыка́ніе че́люстей.

Sciskać, Scisnąć, сжима́ть, сжать, пожима́ть, пожа́ть, сдавливать, сдави́ть, сти́скивать, сти́снуть, стя́гивать, стяну́ть, обнима́ть, обня́ть. **Scisnąć kogo za rękę,** пожа́ть кому́ ру́ку. **Scisnąć powietrze,** сжа́ть во́здухъ. **Mróz ścisnął bagna,** отъ хо́лода замёрзли боло́та. **Sciskać serce, сжима́ть, щеми́ть се́рдце.** || **Sciskać się (jeden drugiego),** обнима́ть, прижима́ть (*другъ дру́га*); || стя́гиваться, затя́гиваться (*въ корсе́тъ*); || собира́ться толпо́ю, толпи́ться; || надрыва́ться, сжима́ться (*о се́рдцѣ*).

Sciskanie, Ściśnięcie, Ściśnienie, -a, *ср.* сжима́ніе, сжа́тіе, пожима́ніе, пожа́тіе, давле́ніе. **Ściśnienie ręki,** пожа́тіе руки́. **Ściśnienie powietrza,** сжа́тіе во́здуха. **Ściśnienie serca,** стѣсне́ніе, щемле́ніе се́рдца, грусть, тоска́; || *Мед.* ста́гиваніе, сжима́ніе.

Ściśle, стро́го, то́чно, испра́вно; || тѣсно, сжа́то, пло́тно.

Ściśliwość, -ści, *ж. Физ.* сжима́емость.

Ściśliwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Ścisło, сжа́то.

Ścisłość, -ści, *ж.* стро́гость, то́чность, испра́вность; || сжа́тость, пло́тность; || тѣсная дру́жба, тѣсная связь. **Oni żyli z sobą w wielkiéj ścisłości,** они́ жили ме́жду собо́ю въ тѣсной дру́жбѣ. || **Ścisłość wyrażenia,** сжа́тость выраже́нія.

Ścisły, стро́гій, то́чный, испра́вный, подро́бный; || сжа́тый, пло́тный, тѣсный. **Ścisła przyjaźń,** тѣсная дру́жба, тѣсная связь. **Ścisłe znaczenie wyrazu,** то́чное значе́ніе сло́ва. **W ścisłém znaczeniu,** въ прямо́мъ смы́слѣ (*сло́ва*). **Nauki ścisłe,** то́чныя нау́ки. **Ścisły obowiązek,** стро́гая обя́занность. **Ścisły rachunek,** подро́бный счётъ, стро́гій отчётъ. **Oddasz ścisły rachunek Bogu,** ты отда́шь стро́гій отчётъ Бо́гу. **Ścisłe przymierze,** тѣсный сою́зъ. || * скупо́й, нещедрый, *см.* **Skąpy.**

Ścisnąć, *см.* **Ściskać.**

Ściśnięcie, Ścisnienie, *см.* **Ściskanie.**

Ściśnięty, Ściśniony, сжа́тый, сти́снутый, сда́вленный, спертой; || *Грам.* **Ściśniony,** неполный, нея́сный, глухо́й, сжа́тый (*о по́льскихъ гла́сныхъ бу́квахъ:* é, ó).

Scjatyka, -i, *ж. Мед.* сціа́тика, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бёдрахъ.

Scyssja, -ji, *ж.* разногла́сіе, раздѣле́ніе голосо́въ.

Scyzoryk, -a, *м.* перочи́нный но́жикъ.

Sczerwienić, окра́сить кра́сною кра́ской.

Sczerwienieć, покрасне́ть; || окра́шиваться кра́сною кра́ской; || рыжѣ́ть, станови́ться ры́жимъ, порыжѣть.

Se, *Прост. фо́рма, вм.* **Sobie** (*себѣ*).

Secundum anteriora, *Латинск.* согла́сно съ предыду́щимъ.

Sęczek, -czka, *м.* сучо́къ.

Sędacz, *см.* **Sandacz.**

Sedentarja, Sedenterja, -ji, *ж* сидя́чая, домосѣ́дная жизнь. **Sedentarją się bawić,** вести́ сидя́чую жизнь.

Sednić, Zsednić, са́днить, сса́днить, цара́пать, оцара́пать; || обдира́ть, сдира́ть, содра́ть (*ко́жу*).

Sednisty, сса́дненный; || *Ветер.* испле́ченная (*ло́шадь*).

Sedno, -a, *ср.* сса́дина, сса́дно (*на тѣлѣ*).

Sędyk, *см.* **Syndyk.**

Sędzia, -iego, *м.* судья́; || знато́къ це́нитель. **Sędzia pokoju,** мировой судья́. **Sędzia polubowny,** посре́дникъ, третей́ский судья́. **Sędzia instruent,** сле́дователь, дѣлопроизводи́тель. **Sędzia przybrany,** су́перъ-арби́тръ.

Sędzianka, -i, *ж.* дочь судьи́.

Sędzic, -a, *м.* сынъ судьи́.

Sędzina, -éj, *ж.* жена́, супру́га судьи́ (*Русск. Прост.* судёйша).

Sędziostwo, Sędztwo, Sęstwo, -a, *ср.* судёйское зва́ніе; || *Собир.* судья́ съ жено́ю вмѣстѣ.

Sędziowski, судёйскій. **Urząd sędziowski,** судёйская до́лжность.

Sędziwość, -ści, *ж.* (*см.* **Szedziwość**), престарѣ́лость, дря́хлая ста́рость.

Sędziwy, престарѣ́лый, дря́хлый.

Sędztwo, *см,* **Sędziostwo.**

Segregacja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе, развёрста́ніе, раскла́дка, распредѣле́ніе.

Sejm, -u, *м.* сеймъ, собра́ніе госуда́рственныхъ чино́въ.

Sejmik, **-u**, *м.* сéймикъ, мáлый, провинціáльный сеймъ.

Sejmikować, составлáть сéймикъ; || * трáтить напрáсно врéмя въ пусты́хъ совѣщáніяхъ.

Sejmować, собирáться на сéймѣ.

Sejmowy, сéймовый.

Sęk, **-a**, *м.* сукъ; || трýдность. **To sęk, oto sęk**, вотъ и запятáя, вотъ въ чёмъ состои́тъ трýдность. *Посл.* **W sitowiu sęka szukać**, искáть вчерáшняго дня, затрудня́ться пустякáми. || *Бот.* прострéлъ, вѣтреница (*растéніе*). || *Охот.* отрóстокъ олéньихъ рогóвъ; || *Прост.* брань: **Jechał go sęk**, чортъ съ нимъ.

Sękato, **Sękowato**, суковáто.

Sękatość, **Sękowatość**, **-ści**, *ж.* суковáтость.

Sękaty, **Sękowaty**, суковáтый.

Sekcja, **-ji**, *ж.* отдѣлéніе; || *Анат.* вскры́тіе трýпа, мéртваго тѣла; || *Мат.* сѣчéніе.

Sękowato, *см.* **Sękato**.

Sękowatość, *см.* **Sękatość**.

Sękowaty, *см.* **Sękaty**.

Sekret, **-u**, *м.* тáйна, секрéтъ. **Powiedzieć co komu w sekrecie, pod sekretem**, сказáть что́-либо кому́ по секрéту, подъ секрéтомъ. **Prosić kogo na sekret, brać, wziąść kogo na sekret**, отвести́ кого́ въ сторóну для сообщéнія ему́ секрéта.

Sekretarja, **-ji**, *ж.* секретáрская должность, секретáрство.

Sekretarjat, **-u**, *м.* секретáрская палáта, канцеля́рія. **Sekretarjat stanu**, статсъ-секретаріáтъ.

Sekretarka, **-i**, *ж.* секретáрша; || * повѣренная.

Sekretarski, секретáрскій.

Sekretarstwo, секретáрство, секретáрская дóлжность.

Sekretarz, **-a**, *м.* секретáрь, письмоводи́тель, дѣлопроизводи́тель. **Sekretarz stanu**, статсъ-секретáрь. || *Стар.* **Sekretarz wielkiéj pieczęci**, кáнцлеръ; || письмóвникъ (*образцы́ пи́семъ и пра́вила писа́ть ихъ*).

Sekretarzowa, **-éj**, *ж.* женá секретарá.

Sekretnie, секрéтно, тáйно, втáйнѣ, скры́тно.

Sekretnik, **-a**, *м.* держáщій секрéтъ.

Sekretny, секрéтный, тáйный, скры́тный. **Sekretny rozkaz**, секрéтное предписáніе.

Sekstern, **-a**, *м.* тетрáдь.

Sekta, **-y**, *ж.* сéкта, толкъ, раскóлъ, éресь.

Sektarski, раскóльничій, еретúческій, сектáторскій.

Sektarstwo, **-a**, *ср.* отпадéніе въ раскóлъ.

Sektarz, **-a**, *м.* сектáторъ, послѣдовáтель, привéрженецъ сéкты.

Sektor, **-a**, *м. Мат.* сéкторъ, вы́рѣзокъ, часть крýга.

Sekularyzacja, **-ji**, *ж.* секуля́ризáція, обращéніе духóвнаго (*имýщества*) въ свѣтское.

Sekularyzować, обращáть духóвное (*имýщество и т. п.*) въ свѣтское.

Sekunda, **-y**, *ж.* секýнда (*врéмени*); || второ́й классъ (*гимна́зіи*); || *Муз.* секýнда; || *Тип.* втора́я корректýра. || *Стар.* вооружённая пóмощь.

Sekundant, **-a**, *м.* секундáнтъ.

Sekundować (komu), быть секундáнтомъ (*у кого́*).

Sekut, **-a**, *м.* докýчливый, сварли́вый, придúрчивый человѣкъ, зажúга, зачúнщикъ.

Sekutnica, **-y**, *ж.* сварли́вая, зла́я жéнщина, вѣдьма.

Sekutnie, придúрчиво, сварли́во, надоѣдливо, назóйливо.

Sekutnik, **-a**, *м. см.* **Sekut**.

Sekutny, придúрчивый, сварли́вый, надоѣдливый, назóйливый.

Sekwela, **-i**, *ж. Стар.* послѣдствіе.

Sekwestr, **-u**, *м.* секвéстръ, отдáча подъ прúсмотръ въ трéтьи рýки (*спóрной вéщи*); || секвестрóванное имѣніе; || *Хир.* мёртвая часть кóсти, отдѣли́вшаяся отъ живóй. || *Стар.* судéбное разбирáтельство. **Wziąść co w sekwestr, pod sekwestr**, *см.* **Sekwestrować**.

Sekwestracja, **-ji**, *ж.* секвестрáція, секвéстръ, наложéніе секвéстра.

Sekwestrator, **-a**, *м.* судéбный прúставъ (*при секвестра́ціи*).

Sekwestrować, **Zasekwestrować**, секвестровáть, отдавáть *и́ли* брать въ секвéстръ.

Seledyn, **-u**, *м.* блѣдножелёный цвѣтъ.

Seledynowy, блѣдножелёный.

Seler, **-a**, *м. Бот.* сельдерéй (*растéніе*).

Semestr, **-u**, *м.* шестимѣсячіе, полугóдіе, пóлгода.

Seminarjum, *Нескл.* **Seminarz**, **-a**, *ж.* семинáрія; || * развáдникъ.

Seminarzysta, **-y**, *м.* семинари́стъ.

Sen, **snu**, *м.* сонъ; || сновидéніе; || дремóта, сонли́вость.

Senacki, сенáтскій. **Ukaz senacki**, сенáтскій укáзъ.

Senat, **-u**, *м.* сенáтъ. **Senat rządzący**, правúтельствующій сенáтъ. || **Uchwała senatu** (*въ Ри́мѣ*), сенáтское рѣшéніе.

Senator, **-a**, *м.* сенáторъ.

Senatorowa, **-éj**, *ж.* сенáторша, супрýга, женá сенáтора.

Senatorski, сенáторскій.

Senatorstwo, **-a**, *ср.* сенáторство.

Sendyk, *см.* **Syndyk**.

Senes, **-u**, *м. Бот.* Егúпетская кáссія. **Liście senesowe**, Александрíйскій листъ.

Senliwość, **-ści**, *ж.* сонли́вость, спячка.

Sennik, **-a**, *м.* сóнникъ, книга содержáщая въ себѣ толковáніе снов; || *Церк.* сновúдецъ.

Sennodajny, **Sennorodny**, усыпúтельный, снотвóрный.

Senność, **-ści**, *ж.* **сонли́вость.**
Senny, **со́нный.**
Sens, **-u**, *м.* смыслъ, значе́ніе. **Rzecz bez sensu**, нелѣпость, вздоръ.
Sensat, **-a**, *м. Ирон.* грамотѣ́й, учёный, педа́нтъ.
Sensatka, **-i**, *ж. Ирон.* гра́мотница, педа́нтка, учёная.
Sentencja, **-ji**, *ж.* сенте́нція, остроу́мное изрѣче́ніе; || мнѣніе, *см.* **Zdanie, Mniemanie**; || содержа́ніе, осно́ва, *см.* **Treść, Osnowa**; || сенте́нція, приговоръ суда́, *см.* **Wyrok. Sentencja wyroku**, резолю́ція, су́щность приговора.
Sentencjonarz, **-a**, *м.* суде́бный протоко́лъ для запи́сыванія суде́йскихъ мнѣ́ній, протоко́лъ рѣше́ній, *см.* **Dekretarz.**
Sentencjonować, *Стар.* **подава́ть го́лосъ**, мнѣніе.
Sentyment, **-u**, *м. Стар.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе, *см.* **Uczucie.**
Sentymentalnie, сентимента́льно.
Sentymentalny, сентимента́льный, при́торно-чувстви́тельный.
Sep, spu, *м. см.* **Osep.**
Sęp, **-a**, *м.* я́стребъ (*пти́ца*).
Sępa, *см.* **Sępja.**
Separacja, **-ji**, *ж. Юрид.* разлуче́ніе супру́говъ; || расторже́ніе торго́ваго о́бщества; || разверста́ніе земе́ль.
Separatka, **-i**, *ж. Юрид.* жена́ съ му́жемъ разлучённая.
Sepet, **-u**, *м.* сунду́къ, я́щикъ. *Умен.* **Sepecik**, сундучо́къ, я́щичекъ; || за́дница. **Dać komu w sepet**, отколоти́ть, отду́ть кого́.
Sępi, Sępowy, ястреби́ный.
Sępić, помрача́ть, затемня́ть, **затмѣва́ть.** || **Sępić się**, темнѣ́ть, ме́ркнуть, **помрача́ться.**
Sępja, **-ji**, *ж. Зоол.* **карэка́тица** (*мо́ллюскъ*).
Sępnie, мра́чно, угрю́мо, печа́льно.
Sępno, тёмно, па́смурно (*на дворѣ, на не́бѣ*).
Sępny, мра́чный, угрю́мый; || па́смурный, тёмный.
Sepowy, *см.* **Osepowy.**
Sępowy, *см.* **Sępi.**
Sepultura, **-y**, *ж.* погребе́ніе; || мѣ́сто погребе́нія; || метри́ческое свидѣ́тельство о сме́рти.
Sér, **-a**, *м.* сыръ; || творо́гъ.
Seraf, **-a**, *м.* серафи́мъ,
Seraficki, Seraficzny, серафи́ческій, а́нгельскій.
Serafiński, серафи́мскій.
Seraj, **-ju**, *м.* сера́ль (*дворе́цъ туре́цкаго султа́на*); || гаре́мъ.
Serajowy, гаре́мный.
Serce, **-a**, *ср.* се́рдце.
Sercewiedzca, **-y**, *м.* сердцевѣ́децъ (*о Бо́гѣ*).
Sercowy, *Анат.* серде́чный, относя́щійся къ се́рдцу. **Choroby sercowe**, болѣзни се́рдца. **Sercowy worek**, околосе́рдіе, околосерде́чная оболо́чка.
Serdak, **-a**, *м.* фуфа́йка. *Умен.* **Serdaczek, -czka**, *м.* фуфа́ечка.
Serdeczko, *см.* **Serduszko.**
Serdecznie, серде́чно, отъ всего́ се́рдца, и́скренно, раду́шно.
Serdecznik, **-a**, *м. Бот.* серде́чникъ, двулѣ́тняя трава́.
Serdeczność, **-ści**, *ж.* чистосерде́чіе, и́скренность, раду́шіе; || *Стар.* му́жество, отва́га.
Serdeczny, серде́чный, и́скренній, раду́шный, задуше́вный.
Serduszko, **-a**, *ср.* серде́чко. **Moje serduszko**, моё серде́чко! ду́шенька **моя́!** дружо́чекъ! || *Стар.* * гнѣвъ, зло́ба.
Serduszkowaty, *Бот.* сердцевидный, сердцеобра́зный.
Serek, **-rka**, *м. Умен.* небольшо́й сыръ.
Serenada, **-y**, *ж.* серена́да.
Serja, **-ji**, *ж.* разря́дъ, се́рія; || *Мат.* рядъ.
Serjarz, **-a**, *м.* ро́спись, спи́сокъ, ре́стръ, вѣ́домость; || суде́бный протоко́лъ.
Serjo, ва́жно, серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. **Mina serjo**, серьёзная, ва́жная ми́на.
Serkosz, **-a**, *м. Зоол.* дербни́къ, ко́бчикъ (*родъ ма́лаго со́кола*).
Sérniczka, **-i**, *ж.* торгу́ющая сы́ромъ; || дѣлающая сыры́.
Sérnik, **-a**, *м.* плетёнка, на кото́рой даю́тъ стека́ть сы́ру; || сы́рня, сырова́рня; || торго́вля сыра́ми; || торговецъ сыра́ми; || *Хим.* сы́рное вещество́; || *Повар.* сы́рникъ, творо́жникъ.
Serokoszek, **-szka**, *м.* сорокопу́тъ (*пти́ца*).
Sérowaty, сы́рный, творо́жный; || сы́рчатый, похо́жій на сыръ. **Sérowy kołacz**, ватру́шка.
Serpentyn, **-u**, *м.* серпенти́нъ, змѣеви́къ (*ка́мень*).
Serpentyna, **-y**, *ж.* кулеври́на (*стари́нная пу́шка*), *см.* **Smigownica**; || родъ кривой са́бли.
Serwaser, **-u**, *м.* кре́пкая во́дка.
Serwatczaność, **-ści**, *ж.* водяна́я часть (*кро́ви, молока́*).
Serwatczany, сы́вороточный; || *Мед.* вла́жный, водяно́й.
Serwatczeć, обраща́ться въ сы́воротку.
Serwatka, **-i**, *ж.* сы́воротка; || *Мед.* па́сока, су́кровица.
Serwatkowy, сы́вороточный.
Serweta, **-y**, *ж.* салфе́тка.
Serwis, **-u**, *м.* серви́зъ, столо́вый прибо́ръ.
Serwitorat, Serwitorjat, **-u**, *м. Стар.* королевская привиле́гія да́нная недворяни́ну, въ си́лу кото́рой онъ счита́лся

на слу́жбѣ у короля́ и ни отъ кого́ бо́лѣе не зави́сѣлъ.

Serwitorka, -i, *ж.* монáхиня, завѣ́дывающая столо́выми припáсами, прибо́рами и т. п.

Serwituda, -y, *ж.* тя́гость, повúнность.

Serzeć, свёртываться, сѣда́ться (*о молокѣ*).

Serzyć, ква́сить, прокваши́вать (*молокó*).

Serzysko, -a, *ср.* сúвороточная заквáска, сычужóкъ (*у сыровáровъ*), *см.* Podpuszczka; || *Увел.* бóльшóй сыръ úли нехоро́шій сыръ.

Sesam, -u, *м. Бот.* кунжу́тъ (*растéніе*).

Sęstwo, *см.* Sędziostwo.

Sessja, -ji, *ж.* засѣда́ніе, сéссія; || періóдъ, врéмя засѣда́ній, *см.* Posiedzenie; || присѣ́сть, сеáнсъ.

Setek, -tka, *м.* сóтня.

Setka, -i, *ж.* сóтня, сотня́га; || сотени́къ (*кáмень на дорóгѣ для означéнія 100 сажéн. протяжéнія*).

Setkować, дѣли́ть по сóтнямъ; || нáзывать сóтаго, одного́ изъ ста.

Setkowy, сóтенный.

Setnia, -ni, *ж.* сóтня (*отдѣлéніе полкá изъ ста человѣкъ*); || центу́рія, сóтня (*у Рúмлянъ*).

Setnictwo, Setnikostwo, -a, *ср.* сóтничество, звáніе сóтника.

Setnie, стокрáтъ, стокрáтно, сторúчно, сторúцею.

Setnik, -a, *м.* сóтникъ, сóтскій; || центурióнъ, сóтникъ (*у Рúмлянъ*).

Setnikostwo, *см.* Setnictwo.

Setny, сóтый. **Setna część**, сóтая часть; || сóтенный. **Setna liczba**, сóтенное числó; || сторúчный, стокрáтный, *см.* Stokrotny.

Sextern, *см.* Sekstern.

Sfałszować, *см.* Fałszować.

Sfałszowanie, *см.* Fałszowanie.

Sfałszowany, *см.* Fałszowany.

Sfera, -y, *ж.* сфéра; || кругъ дѣ́йствія, кругъ дѣятельности. **To moję sferę przechodzi**, э́то свúше моúхъ поня́тій, познáній *или* внѣ моéй влáсти.

Sferycznie, шарови́дно, сферúчески.

Sferyczny, шарови́дный, сферúческій.

Sfora, Swora, Zwora, -y, *ж.* свóра, смычóкъ.

Sformować, образовáть; || состáвить.

Sformowanie, -nia, *ср.* образовáніе; || составлéніе.

Sfornie, послýшно, покóрно, || единодýшно, согláсно.

Sforność, -ści, *ж.* послýшность, покóрность; || единодýшіе, согláсіе.

Sforny, послýшный, покóрный; || единодýшный, согláсный.

Sforować, Zesforować, привáзывать, привязáть на свóру, свáзывать, связáть свóрою (*собáкъ*).

Siać, Zasiać, сѣ́ять, засѣ́вать, засѣ́ять; || *разсѣ́вать, посѣ́вать, распространя́ть. **Siać niezgody, niesnaski**, сѣ́ять сѣмена́ разда́ра. *Посл.* **Kto nie sieje, nie zbiera**, не посѣ́ешь, не пожнёшь.

Siadać, сади́ться. **Siedzieć, Siąść, Usiąść** (*Стар.* **Sieść**), сидѣ́ть, сѣ́сть, сúживать. **Siadać do stołu**, сади́ться за сто́лъ. **Siedzieć przy stole, za stołem, u stołu**, сидѣ́ть за столóмъ, при столѣ, у стола́. **Siadajmy do stołu**, сúдемъ за сто́лъ. **On siedzi ciągle nad książką**, онъ безпрестáнно сидúтъ надъ кни́гою. * **Aleksandrja siedzi nad brzegiem morza**, Александрія лежúтъ на берегу́ мóря. **Często siadywaliśmy w tym ogrodzie**, мы чáсто сúживали въ э́томъ садý. *Посл.* **Ni siadło, ni padło**, ни съ того́, ни съ сего́.

Siadalny, сѣда́лищный.

Siadanka, -i, *ж. см.* Łaźbień; || скамья́, бáнка (*для гребцóвъ*).

Siadło, -a, *ср.* жилúще, мѣстопребывáніе, *см.* Siedlisko; || сѣда́лище, сидѣ́ніе.

Siadłość, -ści, *ж.* осáдистость; || коренáстость, плóтность.

Siadły, осáдистый; || коренáстый, плóтный.

Siadywać, *см.* Siadać.

Siąg, -a, -u, *м.* мѣ́ра дровъ, сажéнь, *см.* Sążeń.

Siąkać, сопѣ́ть.

Siąknąć, *см.* Wsiąkać.

Sianie, -nia, *ср.* сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ.

Sianko, -a, *ср.* сѣ́нцо (*Умен. см.* Siano); || отáва, подрóстъ; || вязáнка сѣ́на; || травúнка, былúнка.

Siano, -a, *ср.* сѣ́но.

Sianożęć, -ci, *ж.* сѣнокóсъ, сѣнокóсная порá, врéмя покóса.

Sianożętny, сѣнокóсный.

Siara, -y, *ж.* молокó стéльной кóровы; || молокó жéнщины въ день родóвъ.

Siarczan, -u, *м. Хим.* сѣрнúслая соль.

Siarczany, *Хим.* сѣрнúслый; || сѣ́рный.

Siarczyk, -a, *м. Хим.* сѣрúстая смѣсь. **Siarczyk żelaza**, колчедáнъ.

Siarczystość, -ści, *ж. Хим.* сѣрúстость.

Siarczysty, сѣ́ристый, сѣрúстый, сѣ́рный.

Siarka, -i, *ж.* сѣ́ра.

Siarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать; || накýривать сѣ́рою.

Siarkownia, -ni, *ж.* сѣ́рный завóдъ.

Siarkowy, сѣ́рный.

Siąść, *см.* Siadać.

Siateczany, Siatkowy, сѣ́точный, сѣ́тчатый.

Siateczka, -i, *ж.* сѣ́точка.

Siatka, -i, *ж.* сѣ́ть, сѣ́тка. **Siatka na ptaki**, птицелóвная сѣ́ть.

Siatkokrusz, -u, *м. Минер.* кобóльтъ, кобáльтъ.

Siatkowaty, Siatkowy, *см.* **Siatczany.**

Siatnik, -a, *м,* сѣточникъ.

Siatny, сѣточный.

Sicz, Siecz, -y, *ж. Ист.* Сѣчь (*запорóжская*).

Siczowy, принадлежáщій къ Сѣчи, *см.* **Sicz.**

Sidełko, -a, *ср.* силóкъ.

Sidlić (kogo), разставлять кому́ сѣти, ловúть въ сѣти.

Sidło, -a, *ср.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Sidła, -deł,** силóкъ, пéтля; || * сѣти, кóзни.

Się, Siebie, ся, себя́. *Мьст.* **Dozwól mi z sobą płakać,** предостáвь мнѣ плáкать одному́. **Sobą nie mierz drugich,** по себѣ не судú о другúхъ. **Sobie pan, pan sobie,** самъ себѣ господúнъ. **Pozwól pan sobie powiedzieć,** позвóльте вамъ сказáть. **On sobie śpiewa,** онъ поётъ про себя́. **Siedzi sobie w ciepłéj izbie,** сидúтъ себѣ въ тёплой кóмнатѣ. **Nuże idź sobie precz ztąd,** нýже, ступáй, прочь отсюдá! **Pójdź sobie,** идú себѣ, подú же прочь! **K'sobie,** налѣво, по лéвую рýку; **od siebie,** напрáво, по прáвую рýку. **Idą po sobie** *или* **jeden po drugim,** идýтъ одúнъ за другúмъ. **Nie zawsze z sobą będziemy,** мы не всегдá бýдемъ вмѣстѣ. **Bądźcie dla siebie grzeczni,** бýдьте вѣжливы другъ для дрýга. **Donosili sobie, co o nich mówiono,** онú доноси́ли другъ дрýгу, что́ бы́ло говорено́ о нихъ. **Spoglądają na siebie,** посмáтриваютъ одúнъ на другáго, другъ на дрýга. **Siedzą przy sobie,** сидя́тъ другъ пóдлѣ дрýга. **Od siebie odszedł,** онъ внѣ себя́, потеря́лъ разсýдокъ, лиши́лся чувствъ, **Łokietek dosyć z siebie czynił zawżdy,** Локéтокъ постоя́нно дѣлалъ всё, что отъ него́ зависѣло. **Występek jest przez się ohydny,** преступлéніе самó сóбою *или* самó по себѣ омерзúтельно. *Юрид.* **Dłużnik obowiązany jest udowodnić wypadek przez siebie przytaczany,** должникъ дóлженъ доказáть собы́тіе, на котóрое онъ ссылáется. **To przez się jasne,** э́то самó сóбою я́сно. **Powiem ci, ale proszę, mѣjże to przy sobie,** я скажý тебѣ, но прошý сохранúть э́то про себя́, *или* что́бы э́то остáлось мéжду нáми. **Gdy Annibal miasto to obległ, mieszczanie wielki głód na się mieli,** когдá Аннибáлъ осаждáлъ э́тотъ гóродъ, то жúтели терпѣли большóй гóлодъ. **Jeżeli pan chce co jeść, to proszę z sobą,** éсли вамъ хóчется ѣсть, то пойдёмте со мнóю. **Posłałem mu to od siebie,** я послáлъ емý э́то отъ себя́. **Być u siebie,** быть у себя́ (*дóма*). **Proszę do siebie,** прошý васъ къ себѣ (*въ дóмъ, къ себѣ въ кóмнату*). **Do siebie wszystko odnosi,** онъ всё берётъ на свой счётъ, онъ всё припúсываетъ себѣ. **Brać co na siebie,** брать что́ лúбо на себя́, брáться за что́, принимáть на себя́ исполнéніе чего́-либо. **Czy dobrze się spało,** хорошó ли спалóсь? **Bwaj zapaśnicy biją się na pięści,** два противника дерýтся на кулáчки. **Bije się w piersi,** бьётъ себя́ въ грудь. **Przechadzać się po mieście,** прохáживаться пó городу. **Pieniądze się wydadzą, nim się postrzeżesz,** не успѣешь оглянýться, какъ дéньги ужé вы́шли. *Посл.* **Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz,** какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, **как** аýкнется, такъ и откли́кнется.

Siec, Siekać, сѣчь, разсѣкáть, рубúть. **Siec kapustę, mięso,** сѣчь, рубúть капýсту, мя́со. **Siekać kamienie,** тесáть кáмни. **Siec siano,** косúть сѣно. **Siec pałaszem,** рубúть сáблею. **Siec kogo rózgami,** сѣчь кого́ рóзгами. **Grad siecze w szyby,** градъ бьётъ, стучúтъ въ стёкла (*въ óкна*). **Siec powietrze,** разсѣкáть вóздухъ крылья́ми (*о пти́цѣ*). **Wiatr siecze,** вѣтеръ рѣжетъ (*лицó*), хлéщетъ (*въ лицó*). **Siekać (sztychując),** класть тѣни (*при гравированíи*). || **Siec się, Siekać się,** сѣчься (*о матéріи*), косúться (*о сѣнѣ*); || рубúться. **Siec na się,** рубúться (*на сáблях*), сражáться. **Włosy się sieką,** вóлосы сѣкýтся. **Usta się sieką,** гýбы трéскаются.

Sieć, -ci, *ж.* сѣть, нéводъ, тенетó, (употребúтельнѣе во мн. ч. тенёта).

Sieciowy, сѣточный, сѣтчатый.

Sieczba, -y, *ж.* косьбá, сѣнокошéніе.

Sieczony, относя́щійся къ сѣчкѣ, къ изрýбленной соло́мѣ; || служа́щій для сѣчки.

Sieczenie, -nia, *ср.* сѣчéніе.

Sieczka, -i, *ж.* сѣчка, изрýбленная соло́ма.

Sieczkarnia, -rni, *ж.* станóкъ для сѣчéнія соло́мы.

Sieczkarz, -a, *м.* рѣзальщикъ соло́мы.

Sieczkowy, приготóбленный для сѣчки.

Sieczna, -éj, *ж. Мат.* секáнсъ, разсѣкáтельная лúнія.

Sieczny, сѣкýщій, рѣжущій. **Broń sieczna,** бѣлое *или* холóдное орýжіе. *Мат.* **Linja sieczna,** сѣкýщая лúнія.

Sieczany, сѣченный, рýбленный, кóшеный, жáтый. **Słoma sieczona,** изрýбленная соло́ма (*см.* **Sieczka**). **Sieczony rózgami,** высѣченный рóзгами.

Sieczysty, рѣжущій, óстрый, рѣзкій.

Siedlić się, Osiedlić się, селúться, поселя́ться, водворя́ться, водвори́ться.

Siedlisko, -a, *ср.* (иногдá: **Siedliszcze**), жилúще, осѣдлость, мѣстопребывáніе, обита́лище; || пепели́ще; || вмѣстúлище; || * средотóчіе, центръ.

Siedm, Siedm', Siedem, *род. п.* **Siedmiu,** семь, *см.* **Siedmioro, Siedmiu;** || семёрка, *см.* **Siódemka.**

Siedmdziesiąt, Siedemdziesiąt, *род. п.* **Siedmdziesięciu,** сéмьдесятъ.

Siedmdziesiąte, Po siedmdziesiąte, въ

семидеся́тый разъ, на семидеся́томъ мѣстѣ.

Siedmdziesiątka, -i, *ж.* **семидеся́тое число́, семидеся́тый ну́меръ; || седьмо́й деся́токъ** (*лѣтъ*).

Siedmdziesiątletni, Siedmdziesiątoletni, Siedmdziesięcioletni, семидесятилѣ́тній.

Siedmdziesiąty, Siedemdziesiąty, семидеся́тый.

Siedmdziesięcioro, -rga, (о лю́дяхъ обо́его по́ла и о живо́тныхъ), се́мьдесятъ. **Było nas siedmdziesięcioro,** насъ бы́ло се́мьдесятъ человѣ́къ. **Siedemdziesięcioro bydła,** се́мьдесятъ голо́въ скота́.

Siedmdziesięciu, -u, *ср.* (*употребля́ется то́лько съ имена́ми лицъ муж. р.*), се́мьдесятъ. **Na siedmdziesięciu jednego wziąść,** взять одного́ изъ семи́десяти человѣ́къ.

Siedmiobarwny, Siedmiobarwy, *см.* **Siedmiofarbny.**

Siedmiodniowy, Siedmiodzienny, семи́дне́вный; || быва́ющій чрезъ семь дней.

Siedmiofarbny, семицвѣ́тный.

Siedmiokąt, -u, *м. Мат.* семиуго́льникъ.

Siedmiokątny, семиуго́льный.

Siedmiołbica, -y, *ж. Мие.* ги́дра, семиглава́я змѣя́.

Siedmiolecie, -cia, *ср.* семилѣ́тіе.

Siedmioletni, семилѣ́тній.

Siedmioraki, седмери́чный, семери́чный, семикра́тный, въ семь разъ бо́льшій.

Siedmiorako, семери́чно, семь разъ, въ семь разъ.

Siedmioro, -rga, (*Стар.* **Siedmiorgo**), се́меро. **Jest nas siedmioro,** насъ се́меро человѣ́къ.

Siedmiu, *Нескл.* (*съ имена́ми мужчи́нъ, а́нгеловъ, духо́въ, боговъ*). **Siedmiu ludzi,** семь человѣ́къ. **Siedmiu braci śpiących,** семь бра́тьевъ спя́щихъ. **Siedmiu mędrców Grecji,** семь гре́ческихъ мудрецо́въ. *Ист.* **Rząd siedmiu** *и́ли* **z siedmiu, семидержа́віе, гепта́рхія.**

Siedmnasty, Siedemnasty, семна́дцатый.

Siedmniedzielny, семинеде́льный.

Siedmpalecznik, -a, *м. Бот.* са́бельникъ (*расте́ніе*).

Siedmset, Siedemset, *род. п.* **Siedmiuset, семсо́тъ.**

Siedmsetny, Siedemsetny, семисо́тый.

Siedzenie, -nia, *ср.* сиде́ніе, мѣсто для сиде́нія; || сиде́ніе на я́ицахъ, наси́живаніе; || поса́дка, сиде́ніе на лошади́.

Siedziba, -y, *ж.* обита́ніе, жили́ще, жи́тельство, мѣстопребыва́ніе. **Siedziba ojczysta,** родно́е пепели́ще, отчи́зна, ро́дина.

Siedzieć, *см.* **Siadać.**

Sięgać, Sięgnąć, посяга́ть, посягну́ть, достига́ть, достигнуть, каса́ться, косну́ться, простира́ться, простере́ться, доставать, доста́ть. ***Sięgać po koronę,** стреми́ться къ получе́нію коро́ны, къ вступле́нію на тронъ. **Sięgać po sławę,** стреми́ться къ сла́вѣ. **Wysoko sięgać,** имѣ́ть больши́я претѣ́нзіи, притяза́нія (*на что́ либо*), быть тре́бовательнымъ. **Sięgać po pieniądze,** доставать дѣ́ньги (*изъ кошелька́*). **Do cudzéj kieszeni sięgać,** запуска́ть ру́ку въ чужо́й карма́нъ. **Sięgać nieprzyjaciela,** нагоня́ть, настига́ть непрія́теля. **Jak daleko wzrok sięga,** какъ далеко́ простира́ется взоръ. **Strzelba ta daleko sięga,** э́то ружьё далеко́ берётъ. **Woda kolan sięga,** вода́ достига́етъ, дохо́дитъ до коле́нъ. ||*Посл.* **Sam w piecu lega, a grugiego ożogiem sięga,** лопа́та кочергѣ́ смѣ́ется. || **Sięgać się,** *Стар.* порыва́ться, броса́ться на кого́, посяга́ть; || **Sięgać się do czego,** взя́ться за что́, обрати́ться къ чему́.

Sięganie, Sięgnienie, -nia, *ср.* посяга́тельство (*на что́*) покуше́ніе, достиже́ніе, стремле́ніе.

Siejba, -y, *ж.* сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ, *см.* **Siano, Siew.**

Siek, -u, *м.* уда́ръ. махъ; || рѣзня́, ру́бка; || *Зоол.* вьюнъ (*рыба*); || *см.* **Oguzie.**

Siekać, *см.* **Siec.**

Siekacz, -a, *м.* большо́й ножъ, рѣза́къ, сѣ́чка; || *Анат.* пере́дній зубъ, рѣзе́цъ.

Siekaczka, -i, *ж.* сѣ́чка.

Siekalnica, -y, *ж.* доска́ для ру́бки мя́са.

Siekanica, -y, *ж,* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Siekanice,** родъ неро́вной дро́би; гво́зди, кусо́чки желѣза, кото́рыми иногда́ заража́ется ружьё.

Siekanina, -y, *ж.* рѣзня́, сѣ́чка, дра́ка; || ру́бленое мя́со, кро́шево, фаршъ, начи́нка.

Siekanka, -i, *ж. см.* **Siekanina.**

Siekarz, -a, *м.* рѣзе́цъ; || *см.* **Siekacz.**

Siekiera, -y, *ж.* сѣки́ра, топо́ръ; || *Горн.* тесло́. *Посл.* **Zła siekiera nie zginie,** худо́е спо́ро, не сживёшь ско́ро, *и́ли* худо́е зе́лье не ско́ро пойдётъ въ зе́млю.

Siekierowaty, *Зоол.* топорови́дный (*объ у́сикахъ*).

Siekierzysko, -a, *ср.* топори́ще.

Sieknąć, нанести́ уда́ръ, *см.* **Siec.**

Sięknąć, *см.* **Siąknąć.**

Sielanin, -a, *м.* селяни́нъ, сельча́нинъ, поселяни́нъ.

Sielanka, -i, *ж.* селя́нка, поселя́нка, *см.* **Wieśniaczka;** || иди́ллія, эклóга, се́льское пасту́шеское стихотворе́ніе.

Sielawa, -y, Sielawka, -i, *ж. Зоол.* уклея́, уклёйка (*рыбы*).

Sieło, *см.* **Sioło.**

Sielski, се́льскій, *см.* **Wiejski.**

Siemię, -ienia, *ср.* сѣ́мя.

Sień, -ni, *ж.* сѣ́ни. *Посл.* **Pierwiéj trzeba przed swoją sienią umieść,** пре́жде огляни́сь на самого́ себя́, како́въ ты самъ.

Siennica, -y, *ж.* **Siennik, -a,** *м.* сѣно-ва́лъ, сѣнни́къ.

Siennik, -a, *м.* соло́менникъ, соло́менный тюфя́къ; || *см.* **Siennica.**

Sienny, сѣнно́й, сво́йственный сѣ́ну; || сѣ́нный, относя́щійся къ сѣня́мъ.

Siepać, Posiepać, рвать, разорва́ть, терза́ть, растерза́ть, тормоши́ть, растормоши́ть, *см.* **Szarpać, Targać.** || **Siepać się,** боро́ться, состяза́ться.

Siepacz, -a, *м.* сы́щикъ; || живодёръ.

Sierak, -a, -u, *м.* сермя́га, сермя́жный кафта́нъ.

Sierć, -ci, Sierść, -ści, *ж.* во́лосъ, шерсть. **Sierć końska,** лошади́ный во́лосъ. **Wypychać siercią materace,** набива́ть ше́рстью матра́цы.

Siercisty, волоса́тый, волоси́стый, косма́тый.

Sierdzić, серди́ть, гнѣ́вать. || **Sierdzić się,** серди́ться, гнѣ́ваться.

Sierdziście, Sierdzisto, серди́то, гнѣ́вно.

Sierdzistość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, гнѣвли́вость; || бѣ́шенство, я́рость.

Sierdzisty, Sierdziwy, серди́тый, гнѣвли́вый, гнѣ́вный; || бѣ́шеный.

Siermięga, -i, *ж. см.* **Sierak.**

Sierocieć, Zsierocieć, сиротѣ́ть, осиротѣ́ть.

Sieroctwo, -a, *ср.* сиротство́.

Sierocy, си́рый, сиро́тскій.

Sierota, -y, *Общ.* сирота́.

Sierotka, -i, *Общ.* сиро́тка.

Sierotny, сиро́тскій.

Sierp, -a, *м.* серпъ.

Sierpek, -pka, *м.* се́рпикъ; || *Садов.* криво́й ножъ.

Sierpień, -pnia, *м.* Августъ мѣ́сяцъ.

Sierpik, -a, *м. Бот.* серпу́ха (*трава́*); || *см.* **Sierpak.**

Sierpnica, -y, *ж. Бот.* ибу́нка, се́рпникъ (*расте́ніе*).

Sierpniowy, а́вгустскій.

Sierpowaty, серпови́дный.

Sierpowy, серпо́вый.

Sierść, *см.* **Sierć.**

Sierszeń, *см.* **Szerszeń.**

Sierżant, -a, *м. Воен.* у́нтеръ-офице́ръ; || сержа́нтъ, уря́дникъ.

Sieść, *см.* **Siadać.**

Siestrzan, -u, *м. Архит.* архитра́въ, перекла́дина.

Siestrzan, Siestrzenica, Siestrzeniec, Siestrzanka, Siestrzyny, Siestrzyczka, *см.* **Siostrzan** и т. д.

Siew, -u, *м.* сѣвъ, посѣ́въ.

Siewać, *см.* **Siać.**

Siewacz, -a, *м. см.* **Siewca.**

Siewba, -y, *ж. см.* **Siejba.**

Siewca, -y, Siewiarz, -a, *м.* сѣ́ятель, сѣ́яльщикъ.

Siewier, Siewierz, -a, *м. Стар.* сѣ́веръ.

Siewierny, *Стар.* сѣ́верный.

Siewierzanin, -a, *м.* сѣверя́нинъ, сѣ́верный жи́тель.

Siewierzanka, -i, *ж.* сѣверя́нка, сѣ́верная жи́тельница.

Siewka, -i, *ж. Стар.* засѣ́въ, сѣмена́, *см.* **Nasienie, Zasiew;** || *Стар.* зернь, игра́ въ ко́сти; || *Стар.* *сча́стіе, наде́жда; || *Зоол.* карава́йка, зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*).

Siewny, сѣ́ятельный.

Sigillum, печа́ть. **L. S. (Loco Sigilli),** мѣ́сто печа́ти.

Signa, *см.* **Sygna.**

Sikać, Siknąć, бры́згать, бры́гнуть, пры́сать, пры́снуть, бить ключёмъ, *см.* **Tryskać.**

Sikawka, -i, *ж.* насо́съ, по́мпа, шприцъ, ручно́й насо́сецъ; || **Sikawka do ognia,** пожа́рная труба́; || *Зоол.* дельфи́нъ-велика́нъ (*млекопита́ющее*); || смерчъ, тифо́нъ, *см.* **Trąba morska.**

Sikora, -y, *ж.* зи́нька, сини́ца (*пти́ца*). *Умен.* **Sikorka, Sikoreczka,** сини́чка; || *бары́шъ, при́быль, вы́игрышъ, прибы́токъ.

Siła, -y, *ж.* си́ла, мочь; || крѣ́пость, про́чность; || могу́щество. **Siła poruszająca,** дви́гатель, дви́гательная си́ла. **Siła zbrojna,** вооружённая си́ла. **Siła organiczna,** органи́ческая си́ла. **Przedsięwziąść co nad siły swoje,** предприня́ть что́ свы́ше свои́хъ силъ. **Uderzyć z całéj siły,** уда́рить изо всéй си́лы, мо́чи. **Opadać z sił,** теря́ть си́лы. **Siły na chorego biją,** больно́й испы́тываетъ си́льныя страда́нія. **Własnemi siłami,** со́бственными си́лами, со́бственными сре́дствами. || **Siła (czego),** мно́го, мно́жество (*чего́*). **Kto siła pragnie temu nie dostaje,** кто мно́гаго жела́етъ, тому́ всегда́ чего́ нибу́дь не достаётъ. **Siła to na cię,** э́то тебѣ́ тяжело́, э́то сли́шкомъ мно́го для тебя́, э́то тебѣ́ не по си́ламъ. **Siła ich?** мно́го ли ихъ? ско́лько ихъ? **Siła tego masz?** мно́го ли э́того у тебя́?

Silen, *см.* **Silny.**

Silenie, -nia, *ср.* уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе; || **Silenie się,** надса́да, надры́въ.

Silić, наси́ловать, принужда́ть, напряга́ть. **Silić swoję naturę,** наси́ловать сво́ю приро́ду. **Silić głos swój,** напряга́ть го́лосъ. || **Silić się,** си́литься, напряга́ться, нату́живаться, принужда́ть себя́.

Siłka, -i, *ж. Умен.* силёнка, *см.* **Siła.**

Silnia, -ni, *ж.* снаря́дъ, подъёмъ, ма́шина, ма́хина.

Silnie, си́льно, крѣ́пко, насто́йчиво, вырази́тельно, *см.* **Mocno.**

Silność, -ści, *ж.* крѣ́пость, бо́дрость, твёрдость, си́ла, эне́ргія, *см.* **Moc, Potęga, Siła.**

Silny, си́льный, крѣ́пкій, дю́жій, могу́чій. **Człowiek silny w ręku,** человѣ́къ тяжёлый на́ руку. **Silny człowiek,** си́льный человѣ́къ, сила́чъ. **Silny oddział,** си́льный отря́дъ (*во́йска*).

Sinak, -a, *м.* гу́бка (*живо́тнорасте́ніе*); || прѣсново́дная гу́бка *и́ли* бодя́га.

Sinawo, синева́то.

Sinawość, -ści, *ж.* синева́тость.

Sinawy, синева́тый, *см.* **Siny.**

Sinekura, -y, *ж.* до́лжность безъ де́ла, но съ жа́лованіемъ.

Siniak, -a, Siniec, -ńca, *м.* синя́къ, си́нее пя́тно (*отъ ушиба*).

Sinić, сини́ть.

Siniec, *см.* **Siniak.**

Sinieć, Zsinieć, сине́ть, посине́ть.

Siniło, -a, *ср. Бот.* ва́йда, синильщикъ, синильникъ, крути́къ (*растеніе*).

Sinizna, -y, *ж.* синева́тость, багро́вость.

Sino, синё.

Siność, -ści, *ж. см.* **Sinizna;** || *см.* **Siniak.**

Siny, си́ній.

Siodełko, -a, *ср.* сёдёльце (*Умен.* сло́ва **Siodło, сёдло́**); || сёдёлка (*въ лошади́ной у́пряжи*).

Siódemka, Siódmka, -i, *ж.* семь, седьмо́й ну́меръ; || семёрка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Siodłać, Osiodłać, сёдла́ть, осёдла́ть.

Siodłak, -a, *м.* (*Стар.* **Szedłak**), *Област.* селяни́нъ, крестья́нинъ; || верхова́я ло́шадь.

Siodlarczyk, -a, *м.* сынъ сёдёльника; || подмасте́рье сёдёльника.

Siodlarka, -i, *ж.* жена́ сёдёльника.

Siodlarski, сёдёльничій.

Siodlarstwo, -a, *ср.* сёдёльное мастерство́.

Siodlarz, -a, *м.* сёдёльникъ.

Siodłaty, сёдлообра́зный.

Siodło, -a, *ср.* сёдло́; || вьюкъ, вьючное сёдло́, *см.* **Juki;** || яре́мъ, *см.* **Jarzmo.**

Siodłowy, сёдёльный. **Siodłowy koń,** подсёдёльная ло́шадь.

Siódmaczek, -czka, *м. Бот.* тро́ечница, царёвъ листъ.

Siódmak, -a, *м.* моне́та состоя́щая изъ семи́ ме́ньшихъ доле́й; || учени́къ седьма́го кла́сса.

Siódmka, *см.* **Siódemka.**

Siódmy, седьмо́й. **Siódme, po siódme,** въ седьмы́хъ, въ седьмо́й разъ.

Sioło, -a, *ср.* село́, *см.* **Wieś.**

Sionka, -i, *ж* (*Умен.* сло́ва **Sień, сѣни**), сѣнцы.

Siostra, -y, *ж.* сестра́. **Siostry przyrodnie,** единоутро́бныя сёстры. **Siostry miłosierdzia,** сердобо́льныя вдо́вы; || *Бот.* весёлые гла́зки, тро́ичная трава́, *см.* **Brat.**

Siostrobójca, -y, *м.* сестроуби́йца.

Siostrobójstwo, -a, *ср.* сестроуби́йство.

Siostrunia, -ni, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Siostra, сестра́**), сестри́ца, сестри́чка.

Siostrzan, -a, *м.* сынъ сестры́, племя́нникъ.

Siostrzanka, -i, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzański, племя́нничій; || *см.* **Siostrzyński.**

Siostrzaństwo, -a, *ср.* взаи́мное отноше́ніе сестёръ ме́жду собо́ю; || отноше́ніе племя́нника *или* племя́нницы къ дя́дѣ; || ро́дственность, родственныя отноше́нія.

Siostrzenica, -y, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzeniec, -ńca, *м. см.* **Siostrzan.**

Siostrzyczka, -i, *ж. см.* **Siostrunia.**

Siostrzyn, Siostrzyny, сёстринъ, сестри́цынъ.

Siostrzyński, Siostrzeński, Siostrzański, сёстринъ.

Siposz, -a, *м.* ду́дка, *см.* **Piszczek.**

Sit, -u, *м.* тростни́къ, камы́шъ. **Sit gładki,** си́тникъ, осо́ка (*растеніе*), *см.* **Sitowie.**

Sitarz, -a, *м.* си́точникъ, рѣшётникъ.

Sitko, -a, *ср.* си́тко, си́течко, цѣди́лка.

Sitny, си́тный, просѣянный сквозь си́то; || си́тниковый, относя́щійся къ траве́ си́тнику.

Sito, -a, *ср.* си́то, цѣди́ло; || *Горн.* **Sito blaszane** *или* **żelazne,** рѣшо́тка.

Sitowaty, сито́вный, си́то́вый, си́тниковый.

Sitowie, -wia, *ср.* мѣсто поро́сшее си́тникомъ, тростнико́мъ.

Sitowiec, -wca, *м. Бот.* копьеви́дный попу́тникъ, *см.* **Koścień, Kościeniec.**

Sitowina, -y, *ж.* си́тникъ (*растеніе*).

Sitowisko, -a, *ср. см.* **Sitowie.**

Siwawy, сѣрова́тый, сѣренькій.

Siwiec, -wca, *м.* сѣдоволо́сый, сѣдоголо́вый, стари́къ.

Siwieć, Posiwieć, Osiwieć, сѣдѣть, посѣдѣть.

Siwiosnka, -i, *ж. Бот.* поле́й, бѣлая дубро́вка (*растеніе*).

Siwiuchny, Siwiuteńki, Siwiusieńki, сѣденькій.

Siwizna, -y, *ж.* сѣдина́.

Siwobroda, -y, *м.* сѣдоборо́дый ста́рецъ.

Siwobrody, сѣдоборо́дый.

Siwogłowy, сѣдоголо́вый.

Siwojabłkowity, сѣрый. **Koń siwojabłkowity,** ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Siwokrusz, -u, *м.* мѣдный блескъ, стекловáтая мѣдная руда́.

Siwonakrapiany, сѣропѣгій (*о ло́шади*).

Siwooki, сѣроглазый.

Siwość, -ści, *ж.* сѣдова́тость, сѣдость.

Siwosz, -a, *м.* сѣдо́й; || сѣрая ло́шадь, сѣрка́.

Siwy, сѣдо́й.

Skąd, *см.* **Zkąd.**

Skakać, Skoczyć, скака́ть, скокну́ть, пры́гать, прыгну́ть. **Skoczyć dokąd,** забѣжа́ть куда́ нибу́дь. ***Skoczyć do głowy po rozum,** взя́ться за у́мъ.

Skakanie, -nia, *ср.* скака́ніе, пры́ганіе.

Skala, -i, *ж.* масшта́бъ; || скала́ (*термо́метра*). ***Robić co na wielką skalę,** дѣлать что́, рабо́тать на большу́ю но́гу, въ большо́мъ разме́рѣ.

Skała, -y, *ж.* скала́, утёсъ; || **Skała morska,** подво́дный ка́мень, риф, буру́нъ,

прибо́й; || *Горн.* **Skała lita**, весьма́ твёрдая поро́да.

Skaleczeć, Skaleczyć, Skaleczyć się, *см.* **Kaleczeć, Kaleczyć, Kaleczyć się.**

Skalina, Skadłubina, Skadłuba, Skała, -y, Skałka, -i, *ж. Стар.* разще́лина, расще́дина, тре́щина, *см.* **Rozpadlina, Szczelina.**

Skalisko, -a, *ср.* больша́я скала́; || *см.* **Urwisko.**

Skalisty, скали́стый, утёсистый, камени́стый.

Skałka, -i, *ж.* кремéнь ружéйный; || бéльмо́ (*на глазу́*).

Skalny, утёсистый, скали́стый; || обры́вистый. **Oléj skalny**, го́рное ма́сло, нефть.

Skałuba, *см.* **Skalina.**

Skałubiasty, тре́снувший, растре́снутый, весь въ тре́щинахъ.

Skamieniać, окаменя́ть, превраща́ть въ ка́мень.

Skamieniałość, -ści, *ж.* окаменéлость; || окаменéлость.

Skamieniały, окаменéлый.

Skamienieć, окаменéть.

Skapać, зака́пать.

Skąpać, вы́купать, окуну́ть, погрузи́ть въ во́ду; || **Skąpać się**, вы́купаться.

Skąpca, -y, *м., см.* **Skąpiec.**

Skąpić, скупи́ться, скря́жничать.

Skąpica, -y, *ж.* скупа́я же́нщина.

Skąpiec, -pca, *м.* скупе́цъ, скря́га, *см.* **Sknera.**

Skapitalizować, обрати́ть въ капита́лъ, въ де́ньги.

Skąpo, ску́по.

Skąpstwo, -a, *ср.* ску́пость.

Skąpy, скупо́й, ска́редный.

Skarać, наказа́ть, *см.* **Karać.**

Skaranie, -nia, *ср.* наказа́ніе, *см.* **Karanie.**

Skarb, -u, *м.* сокро́вище, кладъ; || казна́; || сокрови́щница; || казначе́йство; || бога́тства, фина́нсы. **Zbierać na skarb**, описывать, конфискова́ть въ казну́. **Płacić do skarbu**, плати́ть въ казну́. **Minister skarbu**, министръ финансо́въ.

Skarbek, -bka, *м.* храни́тель сокро́вищъ.

Skarbić, Uskarbić, Zaskarbić, копи́ть, скопи́ть, собира́ть, собра́ть (*зо́лото, бога́тство*), пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, сни́скивать, снискáть **Zaskarbić sobie czyję łaskę**, снискáть для себя́ чью благоскло́нность.

Skarbiec, -bca, *м.* казна́, казённая ка́сса; || сокрови́щница; || храни́лище, кладова́я; || кладъ.

Skarbnica, -y, *ж., см.* **Skarbiec**; || де́нежный сунду́къ, ка́сса, *см.* **Kufer**; || кру́жка (*для собира́нія де́негъ*), копи́лка, *см.* **Karbona.**

Skarbniczek, -czka, *м. Стар.* родъ бри́чки.

Skarbniczka, -i, *ж.* ла́рчикъ, шкату́лка.

Skarbnik, -a, *м. Стар.* казначе́й; || *Стар.* родъ бри́чки, *см.* **Skarbniczek.**

Skarbnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность казначе́я; || *Собир.* казначе́й съ жено́ю.

Skarbnikowa, -éj, *ж.* жена́ казначе́я.

Skarbny, *см.* **Skarbowy**; || **Skarbny, -ego**, *м. Стар.* казначе́й, *см.* **Skarbnik.**

Skarbokradztwo, -a, *ср.* казнокра́дство, расхище́ніе государственной казны́.

Skarbowość, -ści, *ж.* госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы, фина́нсовая часть; || казначе́йство. **Służy w skarbowości**, онъ слу́житъ въ казначе́йствѣ, въ министе́рствѣ фина́нсовъ; || **Skarbowość leśna**, лѣсны́е дохо́ды.

Skarbowy, казённый; || фина́нсовый; || **Skarbowy, -ego**, *м.* казначе́й, *см.* **Skarbnik, Skarbny.**

Skarcenie, -nia, *ср.* взыска́ніе; || вы́говоръ на слова́хъ; || *Юрид.* обжа́лованіе.

Skarga, -i, *ж.* жа́лоба, сѣтованіе; || *Юрид.* жа́лоба, проше́ніе, про́сьба, искъ; || извѣтъ, донóсъ; || **Skarga wzajemna**, встрѣ́чный искъ; — **renkonwencyjna**, встрѣ́чное проше́ніе; — **incydentalna**, ча́стная жа́лоба; — **jednostronna**, односторо́нняя жа́лоба; — **główna**, исково́е проше́ніе; — **possesoryjna**, искъ о владѣ́ніи; — **działowa**, искъ о раздѣлѣ име́нія.

Skarłupa, -y, *ж. Зоол.* чешуя́; || че́репъ (*у́стрицы, ра́ковины, черепа́хи*), *см.* **Skorupa.**

Skarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ.

Skarpetka, *см.* **Szkarpetka.**

Skarżący, жа́лующійся, обвини́тель, подающій жа́лобу.

Skarżyć (kogo), подава́ть жа́лобу (*на кого́*); || **Skarżyć się**, жа́ловаться (*на кого́*), сѣтовать (*на что́*), *см.* **Żalić się.**

Skarżyciel, -a, *м. Юрид.* исте́цъ, челоби́тчикъ, жа́лобщикъ, обвини́тель; || доно́счикъ, извѣ́тчикъ.

Skarżycielka, -i, *ж. Юрид.* исти́ца, челоби́тчица, жа́лобщица, обвини́тельница; || доно́счица, извѣ́тчица.

Skarżycielski, истцо́въ, принадлежа́щій истцу́.

Skąsać, искуса́ть.

Skasowanie, -nia, *ср.* отмѣ́на, уничтоже́ніе.

Skatalogować, соста́вить катало́гъ.

Skatować, изби́ть до полусме́рти.

Skaz, -u, *м. Стар.* при́знакъ, приме́та, *см.* **Poszlaka, Poznaka**; || *Юрид.* сенте́нція, приговóръ (*суда́*).

Skaza, -y, *ж.* пятно́; || * безче́стіе, недоста́токъ; || по́рча, испо́рченность; || *Астр.* пятно́ (*на со́лнечномъ кру́гѣ*); || я́зва, царапина; || *Бот. см.* **Lwi ogon.**

Skazać, *см.* **Skazywać.**

Skazanie, -nia, *ср.* присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ. **Skazanie na śmierć**, осужде́ніе на сме́рть, *см.* **Dekret, Wyrok.**

Skazany, осуждённый, обвинённый, приговорённый.

Skaźca, -y, *м.*, *см.* **Skaziciel.**

Skażenie, -nia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развра́тъ, развращéніе, развращённость, растлѣ́ніе. **Skażenie obyczajów**, испóрченность, растлѣ́ніе нра́вовъ. **Powszechne skażenie**, всеóбщій развра́тъ.

Skazić, *см.* **Kazić.**

Skaziciel, -a, *м.* развратитель, соблазни́тель.

Skazicielka, -i, *ж.* развратительница, соблазни́тельница.

Skazisty, брéнный, подвéрженный тлѣ́нію; || испóрченный, развращённый, порóчный.

Skazitelność, -ści, *ж.* тлѣ́нность, брéнность.

Skaźń, -źni, *ж.* сентéнція, приговóръ (*суда́*).

Skażoność, -ści, *ж.* пóрча, поврежде́ніе, разстрóйство, испóрченность.

Skażony, испóрченный, повреждённый, искажённый.

Skazować, *см.* **Skazywać.**

Skazowczy, указа́тельный. **Rejestr skazowczy**, указа́тель.

Skazówka, -i, *ж.* стрѣ́лка (*у часóвъ*); || ука́зка (*дѣтская*); || указа́ніе.

Skazownik, -a, *м.* указа́тель (*у сóлнечныхъ часóвъ*), стрѣ́лка (*у компа́са*), *см.* **Wskazówka.**

Skazywać, Skazować, Skazać, ука́зывать, указа́ть, пока́зывать, показа́ть; || назнача́ть, назна́чить; || *Юрид.* присужда́ть, произноси́ть, произнести́, объявля́ть, объяви́ть приговóръ, осужда́ть (*на смéрть*), пригова́ривать (*къ смéрти*).

Skiba, -y, *ж.* ломóть (*хлѣ́ба*); || *Агр.* пластъ (*земли́ при паха́ніи*).

Skielet, Skiełko, *см.* **Szk.....**

Skierka, *см.* **Skra.**

Skinąć, кивну́ть (*головóю*), махну́ть (*рукóю*), пода́ть кому́ знакъ (*рукóю, головóю, глазами*), мигну́ть (*кому́*).

Skinienie, -nia, *ср.* знакъ, сигна́лъ, жестъ, кива́ніе, маха́ніе.

Sklący, Sklący się, *см.* **Szklący.**

Skład, -u, *м.* соста́въ, соединéніе; || соста́въ, устроéніе (*человѣ́ческаго тѣ́ла*); || **Skład twarzy**, óбликъ, окла́дъ, черты́ лица́; || расположéніе (*рѣ́чи*), соста́въ словъ; || организа́ція, устрóйство (*полити́ческаго тѣ́ла*); || **Skład okoliczności**, стечéніе обстоя́тельствъ; || **Skład Apostolski**, симвóлъ вѣ́ры; || кладова́я, анба́ръ *или* амба́ръ, магази́нъ, складъ, скла́дочное мѣ́сто, депó, пакга́узъ. **Skład wódki**, ви́нный магази́нъ; || *Горн.* штóкверкъ. **Skład nieforemny**, бу́ценверкъ.

Składać, Złożyć, скла́дывать, сложи́ть, составля́ть, соста́вить, собира́ть, собра́ть. **Składać do kupy, na kupę**, вали́ть, класть въ ку́чу, нава́ливать. **Złożyć list**, сложи́ть письмó. **Składać wyrazy**, составля́ть слова́. *Тип.* **Składać (litery)**, набира́ть. **Złożyć zdanie**, соста́вить предложéніе, соста́вить фра́зу. **Złożyć sejm**, созва́ть, собра́ть сеймъ. **Złożyć co na stole**, положи́ть чтó на стóлъ. **Złożyć urząd**, сложи́ть съ себя́ дóлжность. **Złożyć kogo z urzędu**, отста́вить, отрѣши́ть когó отъ дóлжности. **Złożyć u kogo** *или* **w czyje ręce pewną summę pieniędzy**, внести́, дать на хранéніе, ввѣ́рить, довѣ́рить кому́ извѣ́стную су́мму дéнегъ. **Składać rachunki**, сдава́ть, представля́ть счётъ, отдава́ть отчётъ, *см.* **Zdawać. Składać dowody**, представля́ть доказа́тельства. **Składać na kogo winę**, сва́ливать, слага́ть на когó вину́. **Złożyć chorego w łóżku**, уложи́ть больна́го въ постéль. || **Składać się, Złożyć się**, скла́дываться, сложи́ться, накопля́ться, накопи́ться; || состоя́ть. **Mieszkanie, które się składa z dziesięciu pokojów**, кварти́ра, котóрая состои́тъ изъ десяти́ кóмнатъ.

Składacz, -a, *м.* *Тип.* набóрщикъ; || *Стар.* сочини́тель, слага́тель; || скла́дчикъ, уча́стникъ въ скла́дкѣ.

Składaczka, -i, *ж.* скла́дчица, уча́стница въ скла́дкѣ; || скла́дывальщица.

Składalny, складнóй.

Składanie, Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложéніе, собира́ніе, составлéніе, соста́въ, соединéніе, скоплéніе; || отда́ча на хранéніе; || вкладъ, взносъ; || *Тип.* набóръ; || **Składanie wyrazów**, образова́ніе словъ; || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ дóлжности; || **Złożenie korony**, отречéніе отъ престóла; || **Złożenie z urzędu**, отрѣшéніе отъ дóлжности, отста́вка.

Składany, слóжный, составнóй, *см.* **Złożony**; || складнóй. **Nóż składany**, складнóй нóжикъ.

Składka, -i, *ж.* скла́дка, скла́дчина, дóля, часть; || сборъ (*податéй*), собира́ніе пожéртвованій (*въ пóльзу бѣ́дныхъ*), *см.* **Kwesta**; || **Składka emerytalna**, вы́четъ въ эмерита́льный капита́лъ; || **Składka ogniowa**, страховóй отъ огня́ платёжъ.

Składnia, -ni, *ж.* *Грам.* словосочинéніе, си́нтаксисъ.

Składnie, скла́дно, соразмѣ́рно; || прили́чно, сообра́зно.

Składnik, -a, *м.* скла́дчикъ, содержа́тель подва́ловъ.

Składność, -ści, *ж.* соразмѣ́рность, симéтрія, соотношéніе частéй, сообра́зность; || прили́чіе, стрóйность; || ги́бкость, поворóтливость, уклóнчовость; || **Składność rytmów**, размѣ́ръ стихóвъ, соотвѣ́тствіе риѳмъ.

Składny, скла́дный, ста́тный, соразмѣ́рный, прили́чный; || согла́сный, соотвѣ́тственный; || лóвкій, расторóпный. **Ładny i składny**, краси́вый и лóвкій; || *Стар.* слóжный.

Składowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ма-

гази́на, скла́да, анба́ра; || пла́та за хране́ніе вещей.

Składowy, скла́дочный, анба́рный; || составно́й. **Rozłożyć co na składowe pierwiastki**, разложи́ть что́ на составны́я ча́сти, нача́ла. || **Składowy, -ego**, *м.* смотри́тель скла́дочнаго магази́на.

Składzisty, ги́бкій, складно́й, *см.* **Składany**.

Skłamać, солга́ть, совра́ть.

Skłaniać, Skłonić, склоня́ть, склони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || * склоня́ть, располага́ть, побужда́ть (*кого́ къ чему́*). **Co cię do tego skłoniło?** что́ тебя́ побуди́ло къ э́тому? что́ заста́вило тебя́ э́то сдѣлать? || **Skłaniać się, Skłonić się**, склоня́ться, склони́ться, наклоня́ться, наклони́ться, поклоня́ться, поклони́ться; || склоня́ться, убѣжда́ться, чу́вствовать расположе́ніе (*къ чему́*); || уклоня́ться, удаля́ться, устраня́ться, свора́чивать съ доро́ги; *см.* **Kłaniać się, Ukłonić się**.

Skłanka, и т. д., *см.* **Szklanka**, и т. д.

Skłejny, klе́йкій, ли́пкій; || * соотвѣ́тственный, схо́дственный.

Skłep, -u, *м.* сводъ, *см.* **Sklepienie**; || подземе́лье, подзе́мный ходъ; || подва́лъ, склепъ; || *Област.* по́гребъ, *см.* **Piwnica**; || ла́вка, магази́нъ, кладова́я. **Magazyn galanteryjny**, магази́нъ галантере́йныхъ вещей, магази́нъ новомо́дныхъ изде́лій. **Skłep korzenny**, бакале́йная ла́вка.

Skłepić, своди́ть, выводи́ть сводъ.

Skłepienie, -nia, *ср.* сводъ, перемы́чка, кружа́ло. **Skłepienie żagłowe** *или* **łukowe**, коро́бчатый сводъ. **Skłepienie krzyżowe**, стрѣльчатый сводъ. || **Niebieskie sklepienie**, сводъ не́ба, сводъ небе́съ, небеса́.

Skłepik, -a, *м.* ла́вочка (*купеческая*), мелочна́я ла́вочка.

Skłepina, -y, *ж.* лавчо́нка (*купеческая*).

Skłepiony, вы́веденный сво́домъ. **Kościoł sklepiony**, це́рковь со сво́дами.

Skłepisty, сво́дчатый, состоя́щій изъ сво́довъ.

Skłepizna, -y, *ж.* погре́бица; || че́репъ, покрыва́ющій черепа́ху.

Skłepowy, сводообра́зный; || ла́вочный, магази́нный. **Skłepowy słup**, крѣпостно́й столбъ (*поддержива́ющій своды*). || **Skłepowy, -ego**, *м.* сидѣлецъ (*въ ла́вкѣ*).

Skłęsły, опа́вшій.

Sklić, Sklisty, Skła, *см.* **Szklić** и т. д.

Skłóć, Skłuć, исколо́ть; || изжа́лить.

Skłonić, Skłonić się, *см.* **Skłaniać**.

Skłonienie, -nia, Skłonienie się, -nia się, *ср.* наклоне́ніе (*головы*), покло́нъ, *см.* **Ukłon**; * || согла́сіе, соизволе́ніе (*на что́ либо*).

Skłonność, -ści, *ж.* скло́нность, накло́нность (*къ чему́*); || расположе́ніе, настрое́ніе; || *Мед.* предрасположе́ніе (*къ боле́зни*).

Skłonny, скло́нный, накло́нный; || располо́женный, настро́енный; || предрасположе́нный.

Skłos, *см.* **Wskłoś**.

Skłóty, иско́лотый, проко́лотый.

Sknera, -y, *м.* скупо́й, скупе́цъ, скря́га.

Sknerowato, скупо, скаредно.

Sknerowatość, -ści, *ж.* скупость, ска́редность.

Sknerowaty, скупо́й, ска́редный.

Sknerstwo, -a, *ср.* скря́жничество, ска́редность.

Skobel, -bla, *м.* ско́бель, скоба́.

Skoczek, -czka, *м.* плясу́нъ, скаку́нъ, прыгу́нъ. **Skoczek na linie**, кана́тный плясу́нъ, акроба́тъ; || конь, конёкъ (*въ ша́хматной игрѣ*), *см.* **Konik**; || скачо́къ, прыжо́къ; || *Бот.* **Skoczek większy**, клещеви́на. **Skoczek mniejszy**, бальзами́нъ, не тро́нь меня́; || *Зоол.* тушка́нчикъ, земляно́й за́яцъ, табарга́нъ, щелку́нъ (*насько́мое*).

Skoczka, -i, *ж.* плясу́нья, скаку́нья, прыгу́нья.

Skocznie, Skoczno, пры́тко, ско́ро, рѣ́зво, съ припры́жкой.

Skoczny, Skokliwy, подпры́гивающій; || рѣ́звый, верт ля́вый, пры́ткій; || плясово́й, танцова́льный. **Muzyka skoczna**, пляса́я му́зыка.

Skoczogon, -a, *м. Зоол.* водяна́я блоха́ (*насько́мое*).

Skoczyć, *см.* **Skakać**.

Skok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ; || *Охот.* **Skoki zajęcze**, за́ячьи ла́пы.

Skołatać, расколоти́ть, разби́ть, разру́шить, разлома́ть. **Burza skołatała nasz okręt**, бу́ря разби́ла нашъ кора́бль.

Skoma, Skomina, -y, *ж. см.* **Oskoma**.

Skomienie, -nia, *ср.* тя́вканіе; || * визгъ, визготня́ (*соба́ки*).

Skomlić, Skamlić, Skolić, тя́вкать, га́вкать; || * визжа́ть (*о соба́кахъ*).

Skomoroch, -a, *м.* скоморо́хъ; || медвѣ́жатникъ, вожа́къ медвѣдя, *см.* **Niedźwiednik**.

Skompletować, допо́лнить.

Skompletowanie, -nia, *ср.* дополне́ніе, составле́ніе.

Skomplikować, усложни́ть; || запу́тать.

Skoplikowanie, -nia, *ср.* сло́жность, многосло́жность; || запу́танность.

Skon, -u, *м.* конча́ина, смерть; || коне́цъ, преде́лъ; || *см.* **Szczął, Do szczętu**.

Skonać, *см.* **Konać**.

Skonanie, *см.* **Konanie**.

Skończenie, -nia, *ср.* оконча́ніе, соверше́ніе, отдѣлка.

Skończeność, Skończoność, -ści, *ж.* око́нченность; || ограни́ченность, коне́чность.

Skończony, око́нченный, соверше́нный; || ограни́ченный, коне́чный.

Skończyć, *см.* **Kończyć**.

Skonfiskować, описа́ть, сконфискова́ть.

Skonfrontować, слича́ть, повѣ́рить.

Skonfrontowanie, -nia, *ср.* сличе́ніе, повѣ́рка.

Skonfundować, сконфу́зить, приступи́ть.

Skop, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*), *см.* Baran.

Skopać, *см.* Kopać.

Skopek, -pka, Skopiec, -pca, *м. см.* **Skop**; || лоха́нка, ка́дочка, бадёйка, дойни́къ; || *Бот.* **Skopki, fijołki białe,** бѣлая фіа́лка. **Skopki zimowe,** родъ ночно́й фіа́лки.

Skopowina, -y, *ж.* бара́нина, *см.* **Baranina.**

Skopowy, бара́ній, бара́новый, *см.* **Barani.**

Skopywać, Skopać, ска́пывать, скопа́ть, срыва́ть, срыть, выра́внивать, равня́ть по ватерпа́су.

Skóra, -y, *ж.* ко́жа; || шку́ра, ко́жа (*съ живо́тныхъ*); || кожура́ (*на плода́хъ*); || ко́жица; || перепо́нка, плева́. **Drzeć** *или* **łupić kogo ze skóry,** обдира́ть, сдира́ть съ кого́ кожу. **Skóra i kości,** ко́жа да ко́сти. **Skórę komu wytrzepać,** отколоти́ть, отдра́ть кого́, отваля́ть бока́. **W skórę komu dać.** отхлеста́ть, вы́сѣчь ро́згами. * **Nie chciałbym być w jego skórze,** я не хоте́лъ бы быть на его́ мѣстѣ. * **Za skórę komu nałać,** подста́вить кому́ но́гу, досади́ть кому́, надѣлать кому́ непрія́тностей. *Посл.* **Na wołowéj skórze tego by nie spisał,** э́то до́лго разска́зывать, и конца́ бы э́тому не́ было. *Посл.* **Gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić,** имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ. **Słucha psiéj skóry,** онъ слу́шается бараба́на, онъ солдатъ. **Skóra jelenia,** оле́нья шку́ра, оле́нина, **Skóra kozia,** козло́вая ко́жа, козли́на. **Skóra owcza, barania,** овчи́на, овчи́нка. **Skóra biała, psia,** ла́йка, соба́чья шку́ра. **Skóra wołowa,** бычачья ко́жа. **Skóra funtowa,** пу́мпа, то́лстая, подо́швенная ко́жа. **Skóra niegarbowana,** сы́ромять. *Минер.* **Skóra górna, ziemna,** го́рная ко́жа. **Skóra na śniegu po odwilży,** настъ. **Skóra na drzewie,** древе́сная кора́. **Handel skórami,** скорня́чество, торгъ мѣха́ми. **Skóry garbować,** ду́бить ко́жи. **Zdejmować skórę z bydlęcia,** свѣжева́ть, снима́ть ко́жу съ уби́той скоти́ны.

Skóreczka, -i, *ж.* ко́жица, плева́, перепо́нка.

Skórek, -rka, *м. Зоол.* сороконо́жка, костя́нка, стоно́гъ, мокри́ца (*насѣко́мое*).

Skórka, -i, *ж. см.* **Skóreczka**; || ко́жа вы́дѣланная (*живо́тныхъ*); || *Анат.* ве́рхняя ко́жица (*на тѣлѣ*), плева́, перепо́нка, оболо́чка, *см.* **Błona**; || ко́рка (*хлѣбная*), ко́рка (*съ сы́ра*); || кожура́, кожури́на (*на плода́хъ*), ко́жица; || ко́рка. **Skórka pomarańczowa,** помора́нцовая ко́рка.

Skórkowaty, кожури́стый.

Skórkowy, ко́жаный.

Skórnia, -rni, Skórznia, -rzni, Skórzenka, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Skórnie, Skórznie, Skórzenki,** *Стар.* полусапо́жки, боти́нки.

Skórnik, -a, *м.* скорня́къ, кожевникъ, сыромя́тникъ; || *Стар.* ко́вій мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ; || *Зоол.* кожеѣдъ (*насѣко́мое*).

Skórny, ко́жаный; || *Мед.* нако́жный, сы́пный. **Wyrzut skórny,** сыпь, нако́жная болѣзнь. **Handel skórny,** торгъ мѣха́ми, пушни́мъ това́ромъ.

Skoro, *Нар.* ско́ро, ши́бко, скорѣе; || какъ то́лько, лишь то́лько, е́сли. **Skoro tylko skończy, to przyjdzie,** какъ то́лько онъ око́нчитъ, то придётъ. **Skoro tak, to i ja tak,** е́сли такъ, то и я то́же.

Skoropis, Skoropism, -u, *м.* стенографі́я, ско́рость. || **Skoropis, -a, Skoropisiec, -sca,** *м.* стенографъ, скоропи́сецъ.

Skorość, -ści, *ж.* ско́рость.

Skorowidz, -a, *м.* указа́тель.

Skorupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у сли́зней*); || че́репъ (*у черепа́хи*); || черепо́къ, оско́локъ; || гли́няный сосу́дъ; гли́няная посу́да; || скорлупа́ (*ли́чная, ра́ковая, орѣховая*); || ра́ковина. *Посл.* **Czego się skorupka za młodu napije, tém i na starość trąci,** како́въ въ колыбе́лку, тако́въ и въ моги́лку, горба́таго моги́ла испра́витъ.

Skorupi, скорлу́пный; || **костеобра́зный.**

Skorupiak, -a, *м.* раковидное живо́тное.

Skorupiany, черепно́й, гли́няный.

Skorupiasty, Skorupiany, черепоко́жный, раковидный.

Skorupić, Zeskorupić, Zaskorupić, покры́ть скорлупо́ю, сдѣлать твёрдымъ; || **Skorupić się,** покрыва́ться скорлупо́ю, дѣлаться твёрдымъ; || * застыва́ть, примерза́ть.

Skorupieć, покрыва́ться скорлупо́ю, твердѣть.

Skorupka, -i, *ж.* скорлу́пка; || черепо́чекъ, оскóлочекъ; || ра́ковинка; *см.* **Skorupa.**

Skory, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій, поспѣшный; || внеза́пный; || торопли́вый. **Nie bądź tak skory,** не торопи́тесь такъ.

Skórzany, ко́жаный.

Skórzenka, *см.* **Skórnia.**

Skosisto, Skośnie, на́кось, на́искось, искóсиною, вкось, скóса; || въ бокъ, кри́во; || откóсомъ, ска́томъ, отло́го; || кóсвенно.

Skosisty, косо́й, искóсный; || кóсвенный; || отло́гій, пока́тый, поло́гій.

Skosztować, *см.* **Kosztować.**

Skosztowanie, *см.* **Kosztowanie.**

Skot, -a, *м.* скотъ, скоти́на; || ста́до, гуртъ.

Skotarka, Skotopaska, -i, *ж.* ско́тница, пасту́шка.

Skotarz, Skotopas, -a, *м.* ско́тникъ, скотопа́съ, пасту́хъ.

Skotnica, -y, *ж.* **Skotnik, -a,** *м.* скотопрого́нная доро́га.

Skotopas, *см.* **Skotarz.**

Skotopaska, *см.* **Skotarka**; || иди́ллія, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* **Sielanka.**

Skowera, *см.* **Skowyra.**
Skowerać, *см.* **Skowyrać.**
Skówka, -i, *ж.* оковка; || обручъ, обойма, насадка (*на ступицу*).
Skowronek, -nka, *м.* жаворонокъ, *Умен.* **Skowroneczek, -czka**, *м.* жаворончекъ. **Skowronek polny**, луговой жаворонокъ.
Skowyczeć, Skowytać, выть, визжать (*о собакахъ*).
Skowyczenie, Skowytanie, -nia, *ср.* вой, завываніе.
Skowyra, -y, *м. Охот.* старая негодная собака; || брюзга, ворчунъ.
Skowyrać, ворчать, брюзжать.
Skra, -y, *ж.* искра, *Умен.* **Skierka**, искорка, *см.* **Iskra.**
Skrab, -u, *м.* шероховатость, *см.* **Chropawość.**
Skrabowato, *см.* **Chropawo, Chropowato.**
Skracać, Skrócić, сокращать, сократить, укорачивать, укоротить. **Skrócić sobie drogę**, сократить дорогу, взять ближайшую дорогу.
Skracanie, Skrócenie, -nia, *ср.* сокращеніе, укороченіе, убываніе.
Skradać, *см.* **Skraść**; || **Skradać się**, подкрадываться.
Skradziony, украденный, краденый.
Skrajni, Skrajny, крайній, конечный.
Skrapiać, Skropić, кропить, скропить, окропля́ть, окропить, орошать, оросить, обрызгивать, обрызнуть, смачивать, смочить.
Skrapiany, Skropiony, окроплённый, орошённый, обрызганный, смоченный.
Skraść, Skraśdź, Skradać, украсть, обокрасть, красть, воровать, обкрадывать; || похитить, похищать; || скрыть, скрывать, укрывать.
Skrawać, Skrajać, Skroić, срѣзывать, срѣзать; || кроить, скроить, *см.* **Kroić**; || срѣзывать шаръ, биль (*въ биллiардной игрѣ*). *Посл.* **Skroić komu kurtę**, надѣлать кому хлопотъ.
Skrawek, -wka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ, *см.* **Okrawek.**
Skrążać, Skrążyć, округлять, округлить; || огибать, обогнуть, обходить, обойдти (*какое либо мѣсто*); || * изъѣздить *или* исходить вдоль и поперекъ (*страну*); || изрѣзать въ кружки; *см.* **Okrążać.**
Skręcać, Skręcić, крутить, скручивать, скрутить (*верёвку*), сучить, ссучить (*нитку, шёлкъ*); || свёртывать, свернуть; || завивать, завить. **Kark skręcić**, сломать шею. **Skręcić w prawo**, повернуть, свернуть, своротить направо; || **Skręcać się, Skręcić się**, скручиваться, скрутиться, ссучиваться, ссучиться, свёртываться, свернуться, свиваться, свиться.
Skreślać, Skreślić, начертывать, начертать, изображать, изобразить.
Skreślenie, -nia, *ср.* начертаніе, изображеніе.
Skręt, -u, *м.* ссучка; || прядь, волокно; || завитокъ, локонъ, пукля; || изгибъ (*дорогъ*); || извилина, излучина (*рѣки, тропинки*), поворотъ (*улицы*); || закоулокъ; || объѣздъ, обходъ, крюкъ; || *Анат.* позвонокъ шейный; коловоротъ на бедрѣ; || *увёртка, уловка, изворотъ; || *Нар.* **Na skręt**, плашмя, лежмя, прижавшись.
Skrętny, изворотливый, *см.* **Zwrotny.**
Skrewnić się, *см.* **Spokrewniać się.**
Skrewnienie, *см.* **Spokrewnienie.**
Skrobać, Oskrobać, Skrobnąć, скрести, оскребать, скоблить, выскабливать, выскоблить. **Skrobać papier, pismo**, выскабливать, подчищать (*писанное*). **Skrobać skóry**, мездрить, сдирать бухтарму, сдирать мясо и сало съ кожи, скоблить кожи. **Skrobać ryby**, очищать чешую съ рыбы. || **Skrobać się**, чесаться, *см.* **Drapać się.**
Skrobacz, -a, *м.* скобли́льщикъ.
Skrobaczka, -i, *ж.* скребокъ, лопатка; || *Горн.* кло́шка.
Skrobadło, -a, *ср. см.* **Skrobaczka.**
Skrobak, -a, *м. см.* **Skrobaczka.**
Skrobanie, -nia, *ср.* подчистка; || скребаніе.
Skrobanina, -y, *ж.* оскрёбки, отскрёбки; || * выскабливаніе, подчистка (*написаннаго*).
Skrobanka, -i, *ж.* корпія.
Skrócenie, -nia, *ср.* сокращеніе. **Przez skrócenie**, сокращенно, сокращеннымъ образомъ. **W skróceniu**, вкратцѣ, сокращенно.
Skrócić, *см.* **Skracać.**
Skrócony, сокращённый.
Skródlić, *Стар.* скородить, боронить, боронова́ть, *см.* **Bronować, Włóczyć.**
Skroić, *см.* **Skrawać.**
Skrom, -u, *м. Охот.* заячій жиръ.
Skromić, *см.* **Poskromić, Uskramiać.**
Skromnie, скромно, смиренно, кротко, умѣренно.
Skromniś, -sia, *м.* скромникъ.
Skromniuchno, Skromniutko, скромнёхонько, скромнёшенько, самымъ скромнымъ образомъ.
Skromniuchny, Skromniuteńki, скромненькій, скромнёхонькій, самый скромный.
Skromność, -ści, *ж.* скромность, смиреніе; || воздержность, воздержаніе, умѣренность. **Skromność w postępowaniu**, скромность въ обхожденіи (*съ людьмi*). **Skromność w wydatkach**, умѣренность въ расходахъ. **Skromność obyczajów**, простота нравовъ. **Skromność w jedzeniu i piciu**, воздержность въ пищѣ и питьѣ.
Skromny, скромный, смиренный; || воздержный, умѣренный, трезвый. **Skromny fijołek**, скромная фіялка. **Życie skromne**, воздержная жизнь. **Skromny obiad**, простой, умѣренный столъ, обѣдъ; § *Охот.* жирный (*о зайцѣ*).

Skroń, -ni, *ж. Анат.* висо́къ (*мн.* виски́).
Skroniowy, *Анат.* висо́чный.
Skropawość, *см.* **Chropawość.**
Skropawy, Skropowaty, *см.* **Chropawy.**
Skropić, *см.* **Skrapiać.**
Skroś, *см.* **Wskroś.**
Skrucha, -y, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.
Skrupić, истоло́чь, измоло́ть; || **Skrupić się,** истоло́чься. *Посл.* **Komuści się zmiele, tobie się skrupi,** *или* **Jednemu się zmiele, tobie się skrupi,** оди́нъ вы́йдетъ изъ воды́ сухимъ, а вина́ на тебя́ падётъ.
Skrupuł, Szkrupuł, -u, *м.* безпоко́йство (*со́вѣсти*), со́вѣстливость, взаре́ніе со́вѣсти; || то́чность; || рачи́тельность, разбо́рчивость; || сомнѣ́ніе, недоумѣ́ніе **Nie robić sobie z czego żadnego skrupułu,** не со́вѣститься дѣ́лать что́-либо, дѣ́йствовать безъ взаре́нія со́вѣсти. **Nie dosyć pan objaśniłeś adwokata, jeszcze ma jakieś skrupuły,** вы недоста́точно объясни́ли дѣ́ло адвока́ту, у него́ есть ещё ко́е какія сомнѣ́нія; || скру́пулъ (*вѣсъ, 24 грана*); || *Астр.* весьма́ ма́лая часть мину́ты.
Skrupulacki, Szkrupulacki, *см.* **Skrupulatny.**
Skrupulat, Szkrupulat, -a, *м.* сли́шкомъ стро́гій нравоучи́тель, человѣ́къ безусло́вно стро́гій въ исполне́ніи до́лга, ригори́стъ; || *мелочно́й человѣ́къ.
Skrupulatnie, Szkrupulatnie, то́чно, стро́го, рачи́тельно, стара́тельно.
Skrupulatność, Szkrupulatność, -ści, *ж.* тре́бовательность, взыска́тельность; || сли́шкомъ стро́гое нравоуче́ніе, безусло́вно стро́гое исполне́ніе до́лга, ригори́змъ; || то́чность, стро́гая исполни́тельность, аккура́тность.
Skrupulatny, Szkrupulatny, мелочно́й, сли́шкомъ тре́бовательный, взыска́тельный; || рачи́тельный, стара́тельный, то́чный, стро́гій.
Skrupulizować, Szkrupulizować, входи́ть въ ме́лочи, въ подро́бности, быть сли́шкомъ взыска́тельнымъ.
Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**
Skruszeć, *см.* **Kruszeć.**
Skruszenie, -nia, *ср.* исправле́ніе, раска́яніе, *см.* **Skrucha.**
Skruszony, сокрушённый.
Skruszyć, Skruszyć się, *см.* **Kruszyć.**
Skrutynjum, *Нескл.* вы́боръ биле́тами, балотиро́вка.
Skrwawiony, окрова́вленный.
Skryć, Skryć się, *см.* **Kryć.**
Skrycie, скры́тно.
Skrypt, -u, *м.* написанная бума́га. ру́копись; || роспи́ска, пи́сьменное обяза́тельство.
Skrytopłciowy, *Бот.* тайнобра́чный.
Skrytość, -ści, *ж.* скры́тность, *см.* **Tajemność.**
Skryty, скры́тный, *см.* **Tajemny, Ukryty;** || *см.* **Skryć.**

Skrzeczeć, Skrzekotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*), ква́кать (*о лягу́шкахъ*), ка́ркать (*о воро́нахъ*); || *трещо́тать, тарантѣ́ть, тарато́рить, стрекота́ть, болта́ть безъ у́молку.
Skrzeczek, -czka, *м. Зоол.* хома́къ, ка́рбышъ.
Skrzek, -u, *м.* стрекота́ніе (*соро́ки*), ква́каніе (*лягу́шки*); || лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́; || *Стар.* *ворча́ніе, ропта́ніе; || *Стар.* кустарникъ, *см.* **Krzak;** || *см.* **Jodła.**
Skrzele, -ów, *мн.* жа́бры (*у рыбъ*).
Skrzepić, *см.* **Krzepić;** || *заморо́зить, застуди́ть; || сгусти́ть.
Skrzepłość, -ści, *ж.* окрѣ́плость, отвердѣ́лость; || застыва́ніе, сгуще́ніе.
Skrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || засты́вшій, сгущённый.
Skrzepnąć, *см.* **Krzepnąć.**
Skrzepienie, *см.* **Krzepienie.**
Skrzęta, Skrzętwa, Skrzątwa, -y, *ж.* заня́тіе, дѣ́ло; || попече́ніе, стара́ніе, хожде́ніе, смотрѣ́ніе, забо́та, хло́поты; || изворо́тливость, ло́вкость.
Skrzętnie, стара́тельно, усе́рдно, рачи́тельно, тща́тельно; || изворо́тливо, ло́вко.
Skrzętność, -ści, *ж.* стара́тельность, рачи́тельность, усе́рдіе, забо́тливость, дѣ́ятельность; || про́мыселъ, мастерство́; || бережли́вость, скопидо́мство.
Skrzętny, стара́тельный, рачи́тельный, усе́рдный, забо́тливый, дѣ́ятельный; || изворо́тливый, промы́шленный; || бережли́вый.
Skrzybać, скресть, скобли́ть, скреба́ть, оскрёбывать.
Skrzybaczka, -i, *ж.* скребни́ца.
Skrzydełko, -a, *ср.* кры́лышко, *Умен.* сло́ва **Skrzydło,** крыло́.
Skrzydlany, Skrzydlasty, употреби́тельнѣе: **Skrzydlaty,** крыла́тый. **Ryby skrzydlaste,** хету́чія ры́бы.
Skrzydło, -a, *ср.* крыло́; || *Воен. и Морс.* фла́нгъ, крыло́ (*а́рміи, фло́та*); || *Архит.* фли́гель, боково́е строе́ніе, боковы́е придѣ́лы, пристро́йки хра́ма; || *Фортиф.* бока́ (*бастіо́на*); || поля́, края́ (*у шля́пы*); || створъ, полови́нка (*у две́ри, у окно́нницы*); || метёлочка изъ пе́рьевъ, перо́вникъ.
Skrzydłowaty, пери́стый.
Skrzydłowy, кры́льный, относя́щійся къ крылу́. **Adjutant skrzydłowy,** адъюта́нтъ.
Skrzyneczka, -i, *ж.* я́щичекъ, сундучёкъ.
Skrzynia, -ni, *ж.* ба́улъ, сунду́къ, ларе́цъ, я́щикъ. **Skrzynia na pieniądze,** ка́сса, дѣ́нежный сунду́къ; || *Горн.* **Skrzynia płóczkowa,** пропускно́й я́щикъ, — **nieruchoma,** отса́дочный стокъ.
Skrzynka, -i, *ж.* ла́рчикъ, ларе́цъ, шкату́лка, я́щикъ; || *Горн.* волоку́ша.
Skrzyp, -u, *м.* скрипъ, трескъ; || *Бот.* хвощь (*расте́ніе*).

Skrzypać, Skrzypieć, Skrzypnąć, скрипѣть, скрипнуть, хрустѣть, хрустнуть.

Skrzypce, -ów, *мн.* скри́пка, скрипи́ца.

Skrzypcowaty, *Бот.* скрипковѣ́дный, бандуровѣ́дный.

Skrzypcowy, скрипи́чный.

Skrzypeczki, -ów, *мн.* скрипо́чка, *Умен.* сло́ва **Skrzypce**, скри́пка.

Skrzypek, -pka, *м.* скрипа́чъ; || скрипа́чъ для пля́ски, плохо́й скрипа́чъ, гудо́чникъ, гуди́льщикъ.

Skrzypiciel, -a, *м.* *см.* **Skrzypek**, во 2-мъ значе́ніи.

Skrzypiec, -pca, *м.* родъ пы́тки.

Skrzypieć, *см.* **Skrzypać**.

Skrzypki, -pek, *мн.* скри́пка, *см.* **Skrzypce**.

Skrzypliwie, съ скрипѣ́ніемъ, со скри́помъ.

Skrzypliwy, скрипу́чій.

Skrzypnąć, *см.* **Skrzypać**.

Skrzywdzić, *см.* **Krzywdzić**.

Skrzywić, *см.* **Krzywić**.

Skrzyżować, *см.* **Krzyżować**.

Skubać, дёргать (*шерсть*), выдёргивать, щипа́ть, выщи́пывать, ощи́пывать пе́рья (*у пти́цы*); || *ощи́пывать, обира́ть кого́. || **Skubać się**, копа́ться, мѣ́шкать, ме́длить.

Skubacz, -a, *м.* **ощи́пывающій** пе́рья; || **щи́плющій** ко́рпію.

Skubaczka, -i, *ж.* ощи́пывающая пе́рья; || **щи́плющая** ко́рпію.

Skubanie, -nia, *ср.* дёрганіе, щипа́ніе; || **обира́ніе**.

Skubanka, -i, *ж.* **ко́рпія**; || дёрганная шерсть, шёлкъ и т. п.

Skubnąć, *см.* **Skubać**.

Skudłać, Skudlić, *см.* **Kudłać**.

Skupiać, Skupić, соединя́ть, соедини́ть, собира́ть, собра́ть, сосредото́чивать, сосредото́чить, соединя́ть въ одну́ то́чку. **Skupiać swe siły**, сосредото́чивать свои́ си́лы. || **Skupiać się**, соединя́ться, собира́ться, сосредото́чиваться.

Skupień, -pnia, *м.* переку́пщикъ, ску́пщикъ, барышникъ.

Skupienie, -nia, *ср.* соедине́ніе, собра́ніе, скопле́ніе; || *Физ.* сцѣпле́ніе.

Skupować, skupić, скупа́ть, перекупа́ть.

Skupowanie, -nia, *ср.* скупъ, ску́пка, переку́пъ, переку́пка.

Skurczony, со́гнутый; || **скорченный, смо́рщенный**.

Skurczyć, Skurczyć się, *см.* **Kurczyć**.

Skusić, *см.* **Kusić**. || **Skusić się**, искуси́ться, впасть въ искуше́ніе, соблази́ться.

Skuszenie, -nia, *ср.* искуше́ніе, собла́знъ.

Skutecznie, дѣйстви́тельно, си́льно; || успѣ́шно, удачно.

Skuteczność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, дѣ́йствіе, успѣ́шность, си́ла, влія́ніе. **Skuteczność lekarstwa**, дѣ́йствіе лѣка́рства.

Skuteczny, дѣйстви́тельный, дѣ́йствующій, си́льный.

Skutek, -tku, *м.* дѣ́йствіе, сле́дствіе, после́дствіе, исхо́дъ; || исполне́ніе; || впечатлѣ́ніе; || успѣ́хъ, уда́ча. **Skutek to okaże**, э́то бу́детъ ви́дно въ после́дствіи. **Skutek wsteczny**, обра́тное дѣ́йствіе. **Mieć skutek**, имѣ́ть си́лу дѣ́йствія. **W skutek odebranego rozkazu**, вслѣ́дствіе полученнаго приказа́нія. **Skutkiem, W skutku**, вслѣ́дствіе, въ после́дствіи. **Na skutek**, во исполне́ніе.

Skutkować, дѣ́йствовать, производи́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, исполня́ть; || имѣ́ть после́дствіемъ. **Lekarstwo skutkuje**, лѣка́рство дѣ́йствуетъ. **Biegaj czém prędzéj, skutkuj to przedsięwzięcie**, бѣги́ какъ мо́жно скорѣе, испо́лни э́то предпрія́тіе.

Skwapliwie, торопли́во, стреми́тельно, спѣ́шно, поспѣ́шно, опроме́тчиво.

Skwapliwość, -ści, *ж.* торопли́вость, поспѣ́шность, жи́вость, стреми́тельность, опроме́тчивость.

Skwapliwy, торопли́вый, поспѣ́шный, ско́рый, стреми́тельный, опроме́тчивый.

Skwar, -u, *м.* (*Стар.* **Skwara, -y**, *ж.*), жаръ, зной.

Skwara, -y, *ж.* ока́лина, шлакъ, вы́гарки, *см.* **Żużel**.

Skwarek, -rka, *м.* поджа́ренный кусо́чекъ са́ла, са́льные вы́топки.

Skwarliwy, Skwarny, жа́ркій, зно́йный.

Skwarno, жа́рко, зно́йно.

Skwarzyć, пря́жить, жа́рить.

Skwasić, *см.* **Kwasić**.

Skwaśniały, прока́слый.

Skwaśnieć, *см.* **Kwaśnieć**.

Skweres, -u, *м.* пу́таница; || крикъ, шумъ, суматоха, содо́мъ.

Skwerować, *Стар.* отдава́ть честь, дѣ́лать ружьёмъ на карау́лъ.

Skwierczeć, Skwirczeć, шипѣ́ть, трещать (*на огнѣ*); || щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || горева́ть, сѣтовать, стона́ть, о́хать.

Skwierczek, -czka, *м.* пла́кса.

Skwierczenie, -nia, *ср.* шипѣ́ніе, трещаніе; || щебета́нье, чири́каніе (*пти́цъ*); || сѣтованіе, стона́ніе, о́ханіе.

Skwierk, Skwirk, -u, *м.* пѣ́ніе, щебета́нье, чири́каніе (*пти́цъ*); || сѣтованіе, жа́лоба, стонъ.

Skwierkliwość, -ści, *ж.* плачли́вость, плаксѝвость.

Skwierkliwy, плачли́вый, плаксѝвый.

Słabić, ослабля́ть, разслабля́ть.

Słabieć, Osłabieć, Osłabnąć (*см.* **Słabnąć**), слабѣ́ть, ослабѣ́ть.

Słabiuchno, Słabiutko, слабе́нько, слабёхонько.

Słabiuchny, Słabiutki, сла́бенькій, слабёхонькій.

Słabizna, -y, *ж.* *Анат.* **подвздо́шье, под-**

ребе́рье; || бокъ; || сторона́; || утро́ба, брю́хо, чре́во; || *сла́бость, сла́бая сторона.

Słabnąć, Osłabnąć, сла́бнуть, осла́бнуть.

Słabo, słabo. Słabo mi, мнѣ ду́рно, я чу́вствую себя́ нездоро́вымъ, мнѣ не здоро́вится.

Słabość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лie, не́мощь; || щеду́шность; || сла́бая сторона́, сла́бая струна́, недоста́токъ, поро́къ; || изнеможе́ніе, о́бморокъ; || боле́знь, (*см.* Choroba), || *Med.* ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени; || страсть, пристра́стіе, скло́нность (*къ кому́, къ чему́*), пота́чка. **Słabość charakteru,** сла́бость хара́ктера. **Słabość wzroku,** сла́бость зрѣнія. **On ma słabość do gry,** у него́ стра́сть къ игрѣ. **Słabość nie jest występkiem, ale do niego prowadzi,** поро́къ не преступле́ніе, но онъ ведётъ къ нему́. **Każdy ma swoje słabości,** у ка́ждаго есть свои́ недоста́тки. **Mieć do kogo słabość,** быть пристрастнымъ къ кому́, пита́ть слѣпую любо́вь къ кому́. **Czuję słabość,** мнѣ ду́рно, мнѣ не здоро́вится.

Słabowitość, -ści, не́мощность, сла́бость, боле́зненность, хи́лость.

Słaby, сла́бый, не́мощный, больно́й, боле́зненный, хи́лый. **Słabe zdrowie,** сла́бое здоро́вье. **Słaba strona charakteru,** сла́бая сторона́ хара́ктера. **Słaba pomoc,** сла́бая по́мощь. **Człowiek słabego rozumu,** слабоу́мный. **Jeszcze jest słaby po chorobie,** онъ ещё слабъ по́слѣ боле́зни. **Słaby (jest),** онъ бо́ленъ, нездоро́въ.

Słać, стлать, настила́ть, постила́ть, простира́ть. * **Słać komu drogę do czego,** прокла́дывать кому́ доро́гу къ чему́-либо. || **Słać się,** стла́ться, разстила́ться, простира́ться. **Słać się komu do nóg,** поверга́ться, па́дать пе́редъ кѣмъ, броса́ться къ ногамъ; * бить челомъ пе́редъ кѣмъ. **Już się ptaki ścielą,** пти́цы уже́ вьютъ гнѣзда. **Wszystko mu się ściele,** ему́ во всёмъ уда́ча, ему́ везётъ сча́стіе.

Słać, Syłać, слать, посыла́ть, отправля́ть.

Słachcianka, *см.* **Szlachcianka.**

Słachcic, *см.* **Szlachcic.**

Słachta, *см.* **Szlachta.**

Ślad, -u, *м.* (*Стар.* **Szlad**), слѣдъ; || знакъ, при́знакъ; || стезя́; || ступня́, стопа. *Охот.* **Ślad zwierzęcy,** слѣдъ звѣри́ный. **Ślad zajęczy,** малы́къ, за́ячій слѣдъ. **Ślad lisi,** нарыскъ, ли́сій слѣдъ. **Podwójny ślad,** сдво́йка, двойно́й слѣдъ звѣря. || **Iść śladem,** идти́ слѣдомъ, по́ слѣду, по пята́мъ. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ кому́ въ слѣдъ, ходи́ть по слѣда́мъ чьимъ нибу́дь, т. е. поступа́ть по чьему́-либо приме́ру, подража́ть кому́. **Żadnego śladu o tém nie ma w historji,** э́тому нѣтъ никаки́хъ слѣдо́въ въ исто́ріи, объ э́томъ въ исто́ріи во́все не упомина́ется.

Śladować, слѣди́ть, идти́ по слѣда́мъ.

Ślafmica, *см.* **Szlafmica.**

Ślafrok, *см.* **Szlafrok.**

Ślak, *см.* **Szlak.**

Sława, -y, *ж.* сла́ва, извѣстность; || до́брое, че́стное и́мя; || слухъ, молва́. **Za sławą się ubiegać,** гоня́ться за сла́вою. **Idzie tu o jego sławę,** здѣсь дѣло каса́ется его́ че́стнаго и́мени. **Po tym cudu rozeszła się sława po wszystkiéj ziemi onéj,** по́слѣ э́того чу́да разнесла́сь молва́ ко всей той странѣ.

Sławetny, *Стар.* **достосла́вный, достохва́льный.**

Sławić, сла́вить, прославля́ть, восхваля́ть.

Sławnie, сла́вно, достосла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Sławność, -ści, *ж.* **знамени́тость.**

Sławny, сла́вный, знамени́тый.

Ślaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, зинзиве́й (*расте́ніе*). **Ślaz ogrodowy,** штокъ-ро́за, проскурня́къ ро́зовый. **Ślaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, просвирня́къ, кала́чики, зинзиве́й. **Ślaz pospolity, polny, płonny,** ро́жа, слизь-трава́. || *Анат.* сычу́гъ.

Ślazowy, ма́львовый, проскурняко́вый, *см.* **Ślaz.**

Ślęczeć (nad czém), усе́рдно труди́ться надъ чѣмъ, рабо́тать безъ о́тдыха, до́лго сидѣть за рабо́тою.

Ślęczenie, -nia, *ср.* безпрестанная работа, безпрестанное занятіе, сидячая жизнь.

Śledczy, слѣдственный.

Śledź, -dzia, *м.* сельдь, селёдка.

Śledzenie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, изыска́ніе, ро́зыскъ; || слѣдствіе, дозна́ніе, *см.* **Śledztwo**; || наблюде́ніе, *см.* **Obserwacja.**

Śledziarz, -a, *м.* сельдяни́къ, промы́шленникъ *или* продаве́цъ сельде́й.

Śledzić, слѣди́ть, высма́тривать, подсма́тривать, замѣча́ть; || преслѣдовать, отыскивать.

Śledziciel, -a, *м.* слѣдователь; || наблюда́тель, изслѣдователь, испыта́тель, *см.* **Badacz.**

Śledzienica, -y, *ж. Бот.* златоселезённикъ (*расте́ніе*).

Śledziennik, -a, *м.* ипохо́ндрикъ.

Śledzik, -a, *м. Умен.* селёдочка, *см.* **Śledź.**

Śledziona, -y, *ж. Анат.* селезёнка. **Ból śledziony,** ипохо́ндрія.

Śledzionka, -i, *ж. Бот.* аспле́ній (*расте́ніе*).

Śledzionowy, *Анат.* селезёночный.

Śledziówka, -i, *ж.* сельдяно́й бочёнокъ.

Śledziowy, сельдяно́й.

Śledztwo, -a, *ср.* слѣдствіе, изслѣдованіе.

Ślep', -pia, Ślepak, -a, Ślepiec, -pca, Ślepień, -pnia, Ślepek, -pka, *м.* слѣпо́й, близору́кій; || *Зоол.* клещъ, слѣпе́нь (*паскомое*), мѣдя́ница (*родъ змѣй*).

Ślepak, -a, *м. см.* **Ślep'**; || *Охот.* назва́ніе за́йца.

Ślepić, *см.* **Ślipiać**; || слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе; || лиша́ть зрѣ́нія, ослѣпля́ть; || *Охот.* смотрѣ́ть (*о борзыхъ соба́кахъ*).

Ślepię, Ślepięta, Ślepki, *см.* **Ślipie, Ślipięta, Ślipki.**

Ślepnąć, слѣ́пнуть, теря́ть зрѣ́ніе.

Ślepo, слѣ́по; || * безразсу́дно. **Naślepo,** *см.* **Oślep.**

Śleponarodzony, Śleporodny, Śleporody, слѣпорожде́нный.

Śleporodny, Śleporody, *см.* **Śleponarodzony.**

Ślepota, -y, *ж.* слѣпота́, лише́ніе *и́ли* поте́ря зрѣ́нія. **Dotknięty ślepotą,** лиши́вшійся *и́ли* потеря́вшій зрѣ́ніе; || *Мед.* **Jasna ślepota,** тёмная вода́, бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу́*).

Ślepowid, Ślepowidz, -a, *м.* близору́кій, подслѣповатый.

Ślepowron, -a, *м. Зоол.* **ководо́й,** лило́къ, чури́лка (*пти́ца*).

Ślepucha, -y, *ж.* **подслѣ́пый,** подслѣповатый.

Ślepy, слѣпо́й; || * **безразсу́дный, ослѣплённый.**

Ślicznie, прекра́сно, безподо́бно, восхити́тельно, преле́стно, ми́ло.

Śliczniutki, преми́лый, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельный, безподо́бный, преле́стный, плѣни́тельный.

Śliczniutko, преми́ло, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельно, безподо́бно, преле́стно, плѣни́тельно.

Śliczność, ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность, прига́жество, плѣни́тельный видъ.

Śliczny, прекра́сный, прига́жій, краси́вый, преле́стный, восхити́тельный, безподо́бный.

Ślimaczek, -czka, *м.* сли́зень, слизня́къ (*ули́тка*).

Ślimaczy, ули́тковый.

Ślimaczyć, употреби́тельнѣе **Ślimaczyć się,** слиня́вѣть.

Ślimak, -a, *м. Зоол.* ули́тка, сли́зень, слизня́къ; || *Анат.* завито́къ (*часть нару́жнаго у́ха*).

Ślina, -y, *ж.* сли́на, слю́на, слю́ни. *Посл.* **Plecie co mu ślina do gęby przyniesie,** ме́летъ вздоръ, несе́тъ околёсную, завира́ется.

Śliniak, -a, *м.* слюнта́й, слинтя́й.

Śliniany, Ślinny, Śliniasty, слю́нный, слюното́чный. *Анат.* **Gruczołki śliniane,** слюното́чныя желёзы.

Ślinić, Oślinić, Poślinić, Uślinić, слини́ть, слю́нить, заслю́нить, наслю́нить, му́слить, намусли́ть; || **Ślinić się, Uślinić się,** слю́ниться, испуска́ть слюну, му́слиться.

Ślinka, -i, *ж.* слю́нка. * **Aż mu ślinki idą do gęby,** у него́ слю́нки теку́тъ по губа́мъ. **Ślinki połykać,** слю́нки глота́ть. **Ślinka na co,** си́льное жела́ніе чего́-либо, за́висть, оскома́. оскомина.

Ślinny, *см.* **Śliniony.**

Ślinogorz, -a, *м. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Ślipiać (nad czém), слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе (*надъ изли́шнею рабо́тою*).

Ślipie, -piów, *мн. Прост.* зѣ́нки, глаза́. *Умен.* **Ślipki, -pków, Ślipięta, -piąt,** *мн.* глазёнки.

Śliski, ско́льзкій, скли́зкій. **Ślisko (jest),** ско́льзко, скли́зко.

Śliskość, -ści, *ж.* скли́зкость, ско́льзкость.

Śliwa, -y, *ж.* сли́ва.

Śliwczanka, -i, *ж.* сли́вный отва́ръ.

Śliweczka, -i, *ж.* сли́вка, сли́вочка, *см.* **Śliwa.**

Śliwina, -y, *ж.* сли́ва, сли́вное де́рево.

Śliwka, -i, *ж.* сли́вка. **Śliwka suszona,** чернослив.

Śliwkowy, сли́вный.

Śliwnica, -y, *ж. Бот.* **лучи́ца,** родъ поро́ста.

Śliwnik, -a, *м.* сли́вный садъ, слива́къ.

Śliwny, сли́вный.

Śliwowica, -y, *ж.* сли́вная нали́вка, насто́йка, слива́нка.

Śliwowy, сли́вяный.

Śliź, -a, *м.* голе́цъ, го́льчикъ (*ры́ба*).

Ślizgać, się, скользи́ть; || ката́ться по́ льду. **Ślizgać się na łyżwach,** ката́ться на конька́хъ.

Ślizgacz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Ślizgawica, -y, *ж.* гололе́дица, го́лоть; || ско́льзкая доро́га.

Ślizgawka, -i, *ж.* като́къ (*для катанія на конька́хъ*).

Ślizki, *см.* **Śliski.**

Ślizko, *см.* **Ślisko.**

Ślizkość, *см.* **Śliskość.**

Śliznąć się, поскользну́ться.

Ślnić, *см.* **Ślknąć, Ślnić.**

Słochać, *см.* **Szłochać.**

Słód, -odu, *м.* со́лодъ (*ячме́нный*).

Słodkawo, сладкова́то, при́торно.

Słodkawość, -ści, *ж.* сладкова́тость, при́торность.

Słodkawy, сладкова́тый, при́торный.

Słodki, сла́дкій; || сла́достный. **Słodki jak miód,** сла́дкій какъ мёдъ. **Słodkie wspomnienie,** сла́достное воспомина́ніе.

Słodko, сла́дко; || сла́достно; || при́торно.

Słodkobrzmiący, благозву́чный.

Słodkogorz, -u, *м. Бот.* сла́дко-го́рько, пёсій-гроздъ, пейнка, кра́сный паслёнъ.

Słodkokwaskowaty, Słodkokwaśny, ки́слосла́дкій.

Słodkomówny, сладкорѣчи́вый, краснорѣчи́вый.

Słodkość, -ści, *ж.* сла́дость.

Słodnąć, Słodnieć, Zsłodnieć, дѣлаться сла́дкимъ; || * **становиться** прія́тнымъ, ми́лымъ.

Słodny, солодяно́й.

Słodownia, -ni, *ж.* солодо́вня.

Słodownik, -a, *м.* солодо́вникъ.

Słodowy, солодяно́й.

Słodycz, -y, *ж.* сла́дость; || * прія́тность. **Słodycze,** *мн.* сла́сти, ла́комства.

Słodyś, -sia, *м.* улещатель, подлипала.

Słodzenie, Osłodzenie, -nia, *ср.* подсла́щиваніе, услажде́ніе.

Słodzić, подсла́щивать, услажда́ть, приправля́ть са́харомъ, наса́харивать; || *Хим.* услажда́ть, промыва́ть.

Słodziny, -dzin, *мн.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Słodziuchny, Słodziuteńki, сла́денькій, *см.* **Słodki.**

Słodziuszek, -szka, *м., см.* **Słodyś.**

Słodzony, Osłodzony, подслащённый, припра́вленный са́харомъ, обса́харенный.

Słój, -oju, *м.* ба́нка, сулея́, стекля́ный *или* гли́няный сосу́дъ; || прожи́лки, свиль (*на де́реви*).

Słojek, -ojka, Słoik, -a, *м.* ба́ночка, сулёйка.

Słojowatość, -ści, *ж.* свилева́тость (*де́рева*), *см.* **Słój.**

Słojowaty, свилева́тый. **Drzewo słojowate,** свилева́тое де́рево.

Słoma, -y, *ж.* соло́ма.

Słomianka, -i, *ж.* мать, соло́менная плетёнка; || соло́менная корзи́нка; || соло́менная шля́па.

Słomiany, соло́менный.

Słomiasty, соло́мистый.

Słomka, -i, *ж.* соло́мина, соло́минка; || *Зоол.* лѣсно́й кули́къ (*птица*).

Słomkowy, соло́менный.

Słoń, -nia, *м.* слонъ; || **ладья́** (*въ шахматной игрѣ*).

Słonawy, солонова́тый.

Słońce, -a, *ср.* со́лнце.

Słońcowy, *см.* **Słoneczny.**

Słoneczko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słonecznica, -y, *ж. Мед.* свѣтобоя́знь.

Słonecznik, -a, *м. Мед., см.* **Słonecznica**; *Ветер.* родъ бѣшенства у лошаде́й; || *Бот.* **геліотро́пъ**, солнооборо́тъ, подсо́лнечникъ; || *Минер.* геліотро́пъ, темнозелёная я́шма съ кра́сными бры́згами; || **со́лнечные часы́.**

Słoneczny, со́лнечный.

Słoni, *см.* **Słoniowy.**

Słoniawa, -y, *ж.* солончакъ, **мѣсто на** пове́рхности земли́, гдѣ соль выступа́етъ.

Słonica, -y, *ж.* слони́ха, са́мка слона́.

Słonie, -nia, *ср. Прост.* со́лнце.

Słonieć, солоне́ть, станови́ться соло́нымъ.

Słonina, -y, *ж.* **свино́е са́ло, шпикъ, шпигъ, шпекъ.**

Słoniniarz, -a, *м.* продаве́цъ свинно́го са́ла.

Słoninik, -a, *м. Минер.* жирови́къ, непа́нскій мѣлъ.

Słoninka, -i, *ж.* кусо́чекъ свинно́го са́ла; || *Зоол.* ветчи́нный кожее́дъ.

Słoninowy, шпи́ковый, са́льный.

Słoniowy, слоно́вый.

Słonko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słono, со́лоно.

Słoność, -ści, *ж.* соло́ность.

Słony, соло́ный.

Ślósarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у сле́саря.

Ślósarka, -i, *ж.* жена́ сле́саря.

Ślósarnia, -ni, *ж.* слеса́рная (*рабо́чая ко́мната сле́саря*).

Ślósarski, сле́сарный, сле́сарскій.

Ślósarstwo, -a, *ср.* сле́сарное ремесло́.

Ślósarz, -a, *м.* сле́сарь.

Słota, -y, *ж.* сля́коть, нена́стье, непого́да.

Słotliwy, Słotny, нена́стный, дождли́вый.

Słóweczko, -a, *ср.* слове́чко, **словцо́.**

Słowianin, -a, *м.* Славяни́нъ.

Słowianka, -i, *ж.* Славя́нка.

Słowiański, Славя́нскій.

Słowiańszczyć, ославя́нить.

Słowiańszczyzna, -y, *ж.* славя́нщина, обороты свойственные славя́нскому языку́; || славя́нство, (обы́чаи, язы́къ и весь бытъ Славя́нъ).

Słowić, выража́ть; || называ́ть.

Słowiczek, -czka, *м. Умен.* соловёйко, соловёюшко, соло́вка, соло́вушекъ, соло́вушко.

Słowiczy, соловьи́ный.

Słowień, -wnia, *м. Бот.* **чернова́тый** лѣнъ.

Słowik, -a, *м.* соловей́.

Słówko, -a, *ср.* слове́чко, **словцо́.**

Słowniczek, -czka, *м. Умен.* **слова́рикъ,** *см.* **Słownik.**

Słownie, изу́стно, **слове́сно, на** слова́хъ, *см.* **Ustnie**; || сло́во въ сло́во, буква́льно, **въ то́чности,** аккура́тно, то́чно.

Słownik, -a, *м.* слова́рь, лексико́нъ.

Słownikarski, лексикографи́ческій.

Słownikarstwo, -a, *ср.* лексикогра́фія.

Słownikarz, -a, *м.* лексикогра́фъ, **состави́тель** словаря́.

Słowność, -ści, *ж.* содержа́ніе да́ннаго **сло́ва,** то́чность, аккура́тность, **испра́вность, усто́йчивость**; || **вѣрность** (*въ сло́вѣ*).

Słowny, слове́сный, изу́стный, *см.* **Ustny**; || *Грам.* **отглаго́льный,** происходя́щій отъ **глагола**; || **буква́льный,** *см.* **Dosłowny**; || то́чный, испра́вный, аккура́тный, вѣрный, сдержи́вающій да́нное сло́во, кре́пкій **въ** сло́вѣ. **Człowiek słowny,** че́стный челове́къ.

Słowo, -a, *ср.* **сло́во,** рѣчь, **рече́ніе**; || *Грам.* **глаго́лъ. Słowo Boże,** Слово Бо́жіе.

Посл. **Słowo wiatr, pismo grunt**, что напи́сано перо́мъ, того́ не вы́рубишь топоро́мъ. **Dotrzymać słowa**, сдержа́ть да́нное сло́во. **Spuścić się na czyje słowo**, положи́ться на чьё сло́во, ве́рить на́ слово. **Schwycić kogo na słowo**, тре́бовать исполне́нія да́ннаго сло́ва. **Na słowie kogo trzymać**, дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія, води́ть за́ носъ. **Na słowie kogo zostawić**, обману́ть, не сдержа́вши сло́ва. **Na słowie zostać**, быть обма́нутымъ. **Słowo daję, słowo honoru, słowo uczciwości**, даю́ сло́во, честно́е сло́во. *Посл.* **Mądréj głowie dość na słowie**, у́мному свѝсни, а у́мный смы́слитъ. ||**Słowem**, *Нар.* сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, сло́вомъ сказа́ть. **Na te słowa**, съ э́тимъ сло́вомъ, сказа́вши э́то. **Nauczyć się czego co do słowa**, вы́учить что сло́во въ сло́во, отъ сло́ва до сло́ва.

Słoworód, -odu, *м. Грам.* коренно́е сло́во.

Ślóz, -a, *м.* **Ślóza (Śluza), -y**, *ж. Мед.* засоре́ніе, запо́ръ; || шлюзъ; || запру́да, попере́чная плоти́на на рѣка́хъ, *см.* **Śluza.** ||**Ślózem**, *Нар.* на́искось, на́кось, вкось, ко́со, кри́во.

Ślóza, *см.* **Śluza.**

Ślózem, *см.* **Śluz.**

Ślub, -u, *м.* обѣща́ніе, обѣтъ. **Ślub uczynić**, дать обѣтъ; || приноше́ніе по обѣту, вкладъ (*въ це́рковь*); || **Ślub zakonny**, и́ноческое обѣща́ніе, мона́шескій, духо́вный обѣтъ; || **Ślub kapłański**, свяще́нство; || бракъ, бракосочета́ніе, вѣнча́ніе, жени́тьба, сва́дьба. **Ślub brać**, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться, жени́ться, выходи́ть за́-мужъ. **Ślub dawać**, вѣнча́ть, обвѣнчивать, сочетава́ть бра́комъ.

Ślubić, *см.* **Ślubować.**

Ślubnie, по обря́ду вѣнча́нія, посре́дствомъ бракосочета́нія; || по обѣща́нію, по обѣту.

Ślubny, обѣтный, по обѣту, обѣщанный; || бра́чный, сва́дебный, вѣне́чный. **Suknia ślubna**, подвѣне́чное пла́тье. **Pierścionek ślubny**, вѣнча́льное кольцо́.

Ślubodawca, -y, *м.* совершающій обря́дъ бракосочета́нія.

Ślubować, обѣща́ть, обѣща́ться; || посвяща́ть себя́ (*монастырской жи́зни*); || сочета́ться бра́комъ, жени́ться, вы́йдти за́мужъ; || присяга́ть, кля́сться. **Ślubować komu wieczną miłość, kля́сться** кому́ въ вѣчной любви́.

Ślubowiny, Ślubiny, -in, *мн.* обруче́ніе.

Słuch, -u, *м.* слухъ. || *Охот.* **Słuchy zajęcze**, за́ячьи у́ши.

Słuchać, слу́шать; || слу́шаться, повинова́ться; || внима́ть.

Słuchacz, -a, *м.* слу́шатель.

Słuchaczka, -i, *ж.* слу́шательница.

Słuchalnia, -ni, *ж.* аудито́рія.

Słuchalny, *см.* **Słuchowy.**

Słuchanie, -nia, *ср.* слу́шаніе, выслу́шиваніе; || внима́ніе; || послуша́ніе, повинове́ніе.

Słuchowy, слуховой.

Sługa, -i, *м.* слуга́, лаке́й, служи́тель, прислу́жникъ (*Стар. Русск.* служе́бникъ). **Sługa kościelny**, церко́вный сто́рожъ. **Sługa sądowy**, во́зный, разсы́льный. || *Въ концѣ́ пи́семъ: **Uniżony** *или* **Najniższy sługa**, поко́рный, *или* поко́рнѣйшій слуга́. || **Sługa, -i**, *ж.* слуга́, служа́нка, го́рничная. || Въ концѣ́ пи́семъ: **Uniżona** *или* **Najniższa sługa**, поко́рная, *или* поко́рнѣйшая слуга́.

Sługiwać, *см.* **Służyć. Sługiwał po różnych miejscach**, онъ служи́лъ въ ра́зныхъ мѣста́хъ.

Słup, -a, *м.* **сто́лбъ**, столпъ, коло́нна *см.* **Filar. Słup drożny**, доро́жный столбъ **Słup graniczny**, межево́й столбъ. **Słup kwadratowy, wmurowany**, пиля́стра, ло́патка, четыреуго́льный столбъ. **Słup kręcony**, вито́й столбъ. *Горн.* **Słup z calizny**, отко́сная подпо́ра. **Słup barjerowy** ту́мба.

Słupeczek, -czka, *м. Умен.* сто́лбикъ, коло́нка, коло́нночка, *см.* **Słup.**

Słupek, -pka, *м. см.* **Słupeczek**; || *Бот* пестикъ; || *Плотн.* **Słupek wiszący**, отко́сная подпо́ра.

Słupiasty, столбча́тый.

Słupić, *Мед.* дѣ́лать безчу́вственнымъ, притупля́ть боль; || *изумля́ть, пораже́ть. || **Słupić się**, столбене́ть, цѣпене́ть.

Słupiec, -pca, *м. Архит.* сте́ржень (*у столпа́*); || сто́лбикъ, подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || *Архит.* **тетива́** (*у вито́й ле́стницы*).

Słupik, -a, *м. см.* **Słupek.**

Słupisty, *см.* **Słupiasty.**

Słupkowa sól, го́рная, ка́менная соль.

Słupowy, Słupny, столбово́й, столпо́вой.

Ślusarczyk, *см.* **Ślósarczyk.**

Ślusarka, *см.* **Ślósarka.**

Ślusarstwo, *см.* **Ślósarstwo.**

Ślusarz, *см.* **Ślósarz.**

Słusznie, прили́чно, надлежа́щимъ о́бразомъ, *см.* **Przyzwoicie**; || разу́мно, умно́, разсуди́тельно; || справедли́во.

Słuszność, -ści, *ж.* справедли́вость *см.* **Sprawiedliwość. Według słuszności** по справедли́вости. **Mieć słuszność**, быть пра́вымъ. **Nie bez słuszności powiedział Seneka, że...**, не безъ основа́нія, *или* справедли́во сказа́лъ Сене́ка, что...

Słuszny, прили́чный, поря́дочный, надлежа́щій, *см.* **Przyzwoity**; || большо́й, высо́кій, ро́слый, взро́слый. **Słuszny młodzieniec**, высо́кій, ро́слый молодо́й челове́къ; || разсуди́тельный, справедли́вый пра́вый.

Śluza, Szluza, -y, *ж.* **шлюзъ**; || **перемы́чка, тать**, плоти́на.

Służąca, -éj, *ж.* служа́нка.

Służący, -ego, *м. см.* **Sługa.**

Służalczo, ра́бски, раболѣпно.

Służalczy, рабскій, раболѣпный, подобостра́стный, низкопокло́нный.

Służalec, -lca, *м.* слугá, холо́пъ, рабъ.

Służalstwo, -a, *ср.* раболѣпство, рáбское повиновéніе, подобостра́стіе, низкопокло́нничество, по́длость; || *Собир.* чéлядь, слу́ги, прислу́га.

Służały, до́лго служи́вшій, служи́лый.

Służba, -y, *ж.* слу́жба, служéніе; || услу́га, прислу́га. **Służba zdrowia**, врачéбное вѣдомство. **Służba ogólna**, óбщее управлéніе. **Służba kościelna**, церко́вный причéтъ. **Służba boża**, Божéственная слу́жба, Богослуженіе; || *Собир.* прислу́га.

Służbica, -y, *ж. Стар.* слугá, служáнка, прислу́жница (*Стар. Русск.* служéбница).

Służbista, -y, *м.* служáка.

Służbistość, -ści, *ж.* усéрдіе къ слу́жбѣ.

Służbisty, *см.* **Służebny**; || усéрдный къ слу́жбѣ.

Służbowy, служéбный, относя́щійся къ слу́жбѣ.

Służebna, -éj, *ж.* служáнка, *см.* **Służąca**.

Służebnica, -y, *ж. см.* **Służbica**.

Służebnictwo, -a, *ср.* служи́тельское состоя́ніе, подчинéнность; || рáбство, невóля, холо́пство; || повúнность, обязáтельство, обя́занность.

Służebniczo, рáбски, раболѣпно.

Służebniczy, служи́тельскій.

Służebnik, -a, *м. см.* **Sługa**.

Służebność, -ści, *ж.* повúнность, тя́гость, тягло́, сервитýтъ. **Służebność z dóbr**, прáво учáстія въ пóльзахъ и выгодахъ имѣнія. **Służebności gruntowe**, сервитýты *или* повúнности мéжду имѣніями.

Służebny, служáщій, состоя́щій въ слу́жбѣ. **Panna służebna**, служáнка, гóрничная; || служи́тельскій; || тя́глый, тя́гловый, обоброчéнный по тяглý, обя́занный, платя́щій оброкъ, оброчный; || наёмный; || **Służebny żołnierz**, служи́вый, служúвой (*солдáтъ*); || **Służebny, -ego**, *м. см.* **Sługa, Służący**.

Służyć, служúть, прислу́живать; || годúться, соотвѣтствовать, быть прили́чнымъ; || предлагáть свой услýги, свою пóмощь. **Nie można dwom panom służyć**, одúнъ рабъ двумъ господáмъ не слу́жить. **Służyć do stołu**, прислу́живать за столóмъ. **Służyć w wojsku**, служúть въ áрміи. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ. **Służyć do mszy**, прислу́живать священнúку во врéмя обѣдни. **Służyć w dyplomacji**, служúть по дипломати́ческой части. **Służyć komu czém**, предложúть кому что. *Юрид.* **Służy im władza inkwirentów**, они дѣйствуютъ на правáхъ судéбныхъ слѣдователей. **Czy mogę ci tém służyć?** не угóдно ли тебѣ этого? **Służę ci**, я къ твоúмъ услýгамъ. **Takie potrawy dzieciom nie służą**, такія кýшанья для дѣтéй не годятся. **Zdrowie mu służy**, онъ всегдá здорóвъ. **Jak ci zdrowie służy?** здорóвъ ли ты? каковó твоё здорóвье? **To mnie na nic nie służy**, э́то мнѣ вóвсе не годúтся, э́то для менá совершéнно безполéзно. *Посл.* **Smiałym służy fortuna**, смѣлымъ Богъ владѣетъ. **Zażyć świata, póki służą lata**, пóльзоваться жúзнью покá не прошлá мóлодость.

Służyciel, -a, *м.* служúтель, *см.* **Sługa, Służebnik**.

Służycielka, -i, *ж.* служúтельница, *см.* **Służebnica**.

Słych, -u, *м. см.* **Słuch**. **Ani słychu o nim**, объ нёмъ ни слýху, ни дýху.

Słychać, Słychiwać, слыха́ть, слы́шать. **Słychałem mowę pruską, gdym bywał w Gdańsku**, я слы́шалъ Прýсскую рѣчь, когдá бывáлъ въ Дáнцигѣ. || **Słychać**, *Безлич.* слыха́ть, слы́шно. **Długo słychać strzały było**, дóлго бы́ли слы́шны вы́стрѣлы. **Co tam słychać nowego?** Nic nie słychać, что слы́шно нóваго? ничегó не слыха́ть. **Słychać, że wkrótce pokój nastąpi**, слы́шно, что вскорѣ бýдетъ миръ.

Słychany, слы́ханный; || извѣстный. **Czy to słychana rzecz?** слы́ханное ли э́то дѣло?

Słynąć, слыть, прослы́ть.

Słynny, знамени́тый, извѣстный, сла́вный.

Słyszący, слы́шащій.

Słyszalny (*Стар.* **Słyszny**), слы́шательный, служáщій къ слы́шанію; || слы́шный.

Słyszany, слы́шанный, слы́ханный.

Słyszeć, слы́шать, выслýшивать; || внимáть. **Dać się słyszeć**, отозвáться, подáть гóлосъ, высказаться; || **On nie dobrze słyszy**, онъ нехорошó слы́шитъ, крѣпокъ на ухо. *Стар.* **Dobrze, źle u ludzi** *или* **od ludzi słyszeć**, имѣть хорóшую, худýю слáву, *или* быть въ хорóшей, худóй слáвѣ.

Słyszenie, -nia, *ср.* слы́шаніе, слýханіе, выслýшиваніе; || слухъ.

Smacznie, Smaczno, вкýсно, со вкýсомъ, смáчно, съ наслажденіемъ, услади́тельно, прія́тно на вкусъ.

Smaczność, -ści, *ж.* вкýсность, смáчность.

Smaczny, вкýсный, прія́тный, лáкомый, смáчный. **Smacznego apetytu** (**życzę**), хлѣбъ да соль. на здорóвье! **Smacznego snu**, прія́тнаго сна желáю! **Smaczne owoce**, вкýсные фрýкты, плоды́.

Smagać, хлестáть, стегáть, сѣчь. поро́ть, драть (*ро́згами, плетьми́*); || бичевáть.

Smagacz, -a, *м.* охóтникъ сѣчь ро́згами; || бúчникъ.

Smaganie, -nia, *ср.* хлестáніе, сѣчéніе, пóротье, пóрка, драньё; || бичеваніе.

Smaganiec, -ńca, *м.* высѣченный, ро́згами.

Smaglawo, Smagławo, смýгло, смугле

ва́то, черновáто. **Smaglawo wyglądać**, имѣ́ть смýглый цвѣ́тъ лица́.

Smaglawość, Smagławość, -ści, *ж.* смýглость, смугловáтость, черновáтость.

Smaglawy, Smagławy, смýглый, черновáтый. **Był on płci smagławéj, włosów czarnych**, онъ былъ смуглъ лицóмъ, съ чёрными волосáми.

Smagłość, -ści, *ж.* гúбкость, поворóтливость, стройность, стройный, гúбкій станъ; || *мало употр.* смýглость.

Smagły, гúбкій, поворóтливый, стройный, тóнкій, развáзный. **Smagły wzrost**, стройный станъ.

Smak, -u, *м.* вкусъ; || смакъ. (*Област. Русск*). **Potrawa ta nie ma smaku**, э́то блю́до невку́сно. **Nie do smaku mi to jest**, э́то мнѣ́ не по вку́су, э́то не по моему́ вку́су.

Smakować, вкуша́ть, отвѣ́дывать, пробовáть, находи́ть прія́тность (*въ чёмъ*). **Jak ci smakuje to wino?** нра́вится ли тебѣ́ э́то винó? по вку́су ли тебѣ́ э́то винó? **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣ́дъ о́чень вку́сенъ для меня́, соверше́нно по моему́ вку́су. **Chory w niczém nie znajduje smaku**, больно́й ни въ чёмъ не нахóдитъ вку́са, бóльному всё не вку́сно. **Człowiek mający smak**, человѣ́къ со вку́сомъ. **Cebulą to smakuje**, э́то отзывáется лу́комъ. **Nie smakuje mu nauka**, ему́ нау́ка не по вку́су, не понутру́, не нра́вится. **Ja tylko smakowałem tego wina**, я тóлько попрóбовалъ э́то винó, я тóлько отвѣ́далъ э́того винá. **Nic mi nie smakuje**, мнѣ́ всё ка́жется не вку́снымъ, мнѣ́ всё наску́чило, надое́ло. **Chory jeszcze smakuje**, больно́й не потеря́лъ еще́ вку́су. **Ten obiad dobrze mi smakuje**, э́тотъ обѣ́дъ мнѣ́ по вку́су. **Odpowiedź ta wcale mu nie smakowała**, э́тотъ отвѣ́тъ ему́ былъ о́чень непрія́тенъ.

Smakowanie, -nia, *ср.* ощуще́ніе вку́са, распознава́ніе вку́са, вкуше́ніе; || отвѣ́дываніе, прику́шиваніе.

Smakowicie, Smakowito, вку́сно, со вку́сомъ, съ наслажденіемъ, въ сласть.

Smakowitość, -ści, *ж.* прія́тность вку́са, хоро́шій вкусъ; || ла́комство.

Smakowity, вку́сный, ла́комый; || отбóрный, отмѣ́нный.

Smakownie, *см.* **Smakowicie.**

Smakownik, -a, Smakowniczek, -czka, *м.* ла́комка, сластёна.

Smakowny, вку́сный.

Smalcować, Osmalcować, насáливать, смáзывать, намáзывать сáломъ, положи́ть во что́ растóпленнаго сáла, *см.* **Szmalcować.**

Smalcowany, насáленный, смáзанный, намáзанный сáломъ, пропи́танный растóпленнымъ сáломъ.

Smalec, Szmalec, -lcu, *м.* свинóе сáло; || *Анат.* жиръ, тукъ, сáло.

Smalić, Osmalić, *Повар.* опаля́ть, обжига́ть, обже́чь, прижига́ть, прижéчь; || поджáривать, поджáрить. || ***Smalić cholewki do panny**, волочи́ться, ухáживать за дѣ́вушкою.

Smar, -u, *м.* жиръ; || ко́ломазь, каре́тная мазь, смазь.

Smaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Smardz, Smarż, -a, *м. Бот.* смо́рчо́къ (*грибъ*).

Smark, Smarkot, -u, *м.* (*мн.* **Smarki, Smarkoty, -ów, Smarkociny, -in**), возгря́, сопля́.

Smarkać, Smarknąć, сморка́ть, сморкну́ть.

Smarkacz, -a, *м.* возгри́вецъ, сопля́къ; || * молокосóсъ, мальчи́шка.

Smarkanie, -nia, *ср.* смарка́нье.

Smarkata, -ej, Smarkatka, Smarkaczka, -i, *ж.* возгри́вица, сопли́вица; || * молода́я дѣвчóнка

Smarkatka, -i, *ж.* грошóвая са́льная свѣ́чка.

Smarkaty, возгри́вый, сопли́вый.

Smarować, Nasmarować, Posmarować, Wysmarować, насáливать, насáлить, мáзать, смáзывать, смáзать, намáзать, помáзать, вымазать; || *Хир.* втира́ть, растира́ть. * **Podmazać komu ręce**, подмáзать, дать кому́ взя́тку, подкупи́ть, задари́ть кого́. *Посл.* **Kto smaruje, ten jedzie**, сухáя лóжка ротъ дерётъ.

Smarowanie, Nasmarowanie, Posmarowanie, Wysmarowanie, -nia, *ср.* насáливаніе, намáзываніе, смáзываніе, смáзка; || *Хир.* втира́ніе, растира́ніе.

Smarowidło, -a, *ср.* ко́ломазь; || мазь.

Smarownia, -ni, *ж.* мѣ́сто, гдѣ́ происхóдитъ натира́ніе мáзью больны́хъ.

Smarownie, легкó, какъ по мáслу.

Smarownik, -a, *м.* мази́льщикъ, натира́ющій мáзью.

Smarowny!, подмáзанный; || * лёгкій, бы́стрый, лёгкій на ходу́.

Smarż, *см.* **Smardz.**

Smażenie, -nia, *ср.* жáреніе, пря́женіе, *см.* **Smażyć.**

Smażony, жáренный; || варёный.

Smażyć, пря́жить, жáрить въ мáслѣ; || вари́ть; || печь. **Smażyć rybę**, жáрить ры́бу. **Smażyć konfitury**, вари́ть варе́нье, **Smażyć jaja**, печь я́йцы. || * **Głowę sobie smażyć**, гóлову себѣ́ надъ чѣ́мъ ломáть, съ трудóмъ доискиваться чего́ нибу́дь. || **Smażyć się**, жáриться, вари́ться, пéчься.

Smażywiechеć, -chcia, *м.* скря́га, кащéй.

Smęcić się, *см.* **Smucić się.**

Smerd, -a, Smerda, -y, *м.* человѣ́къ ни́какаго происхожде́нія; || молокосóсъ, мальчи́шка, простячóкъ.

Smereka, -i, *ж. см.* **Swierk.**

Smętek, *см.* **Smutek.**

Smętnie, печáльно, гру́стно, *см.* **Smutnie.**

Smętność, -ści, *ж.* печа́ль, грусть, заду́мчивость, меланхо́лія.

Smętny, печа́льный, гру́стный, заду́мчивый, *см.* Smutny.

Śmiać się, смѣя́ться. хохота́ть; || насмѣха́ться; || улыба́ться. Głośno śmiać się, гро́мко смѣя́ться, хохота́ть. Smiać się z całego gardła, смѣя́ться, хохота́ть во всё го́рло. Śmiać się do kogo, улыба́ться кому́, *см.* Uśmiechać się. * Smiać się z kogo, z czego, смѣя́ться, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Smiałek, -łka, *м.* смѣльча́къ; || де́рзкій, задо́рный. Smiałka wszędzie biją, śmiałków psy kąsają, задо́рныхъ всегда́ бьютъ.

Smiało, Smiele, смѣ́ло, хра́бро, отва́жно, бо́дро, му́жественно.

Smiałość, -ści, *ж.* смѣ́лость, отва́га, неустраши́мость, рѣши́тельность; || де́рзость, на́глость.

Śmiały, смѣ́лый, отва́жный, неустраши́мый, рѣши́тельный; || де́рзкій, на́глый, задо́рный.

Śmianie się, -nia się, *ср.* смѣхъ, хо́хотъ.

Smieć, смѣть, дерза́ть, осмѣ́ливаться, отва́живаться, рѣша́ться. Tylko chciéj, a śmiéj, смѣ́лость города́ берётъ. Śmiem ci prawdę powiedzieć, рѣша́юсь сказа́ть тебѣ́ пра́вду. Nie śmie przed nim słowa wyrzec, онъ не смѣ́етъ пе́редъ нимъ сло́ва сказа́ть, не смѣ́етъ пи́кнуть пе́редъ нимъ.

Smiech, -u, *м.* смѣхъ, хо́хотъ. Parsknąć ze śmiechu *или* od śmiechu, зали́ться, разрази́ться хо́хотомъ. Pękać ze śmiechu, надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху. Zanosić się od śmiechu, хохота́ть до упа́ду. Śmiech szyderski, зубоска́льство, зла́я насмѣ́шка. To śmiech powiedzieć, смѣшно́ сказа́ть э́то. To śmiech! пустяки́! вздоръ! W śmiech obrócić, обрати́ть въ смѣхъ, подня́ть на́ смѣхъ.

Śmiechliwy, смѣшли́вый, скло́нный къ смѣ́ху.

Smiechowy, относя́щійся къ смѣ́ху. Śmiechowe dołki na twarzy, лани́тныя я́мочки. Śmiechowe zęby, śmieszki, пере́дніе зу́бы, зу́бы ви́димые при смѣ́хѣ.

Smiecić, сори́ть.

Śmiecie, -cia, *ср.* Śmieci, Śmiecie, *род. п.* -ci, *мн.* (*Стар.* Smieć), сметьё, соръ, грязь, нечистота́, дрянь, наво́зъ. || * Na stare śmiecie się wracać, возвраща́ться къ пре́жнимъ заблужде́ніямъ. || *Посл.* Każdy kur na swoich śmieciach śmielszy, хозя́инъ въ дому́, что ханъ въ Крыму́, *или* что Ада́мъ въ раю́, *или* что медвѣ́дь въ бору́. Co w swych śmieciach jest, to nie zginie, что́ до́ма, то не пропадётъ.

Smiecisko, -a, *ср.* ку́ча наво́зу, со́ру. || *Na swém śmiecisku, у себя́ до́ма, на своёмъ пепели́щѣ.

Smiecisty, со́рный.

Smieciuch, -a, *м.* замара́ха, замара́шка, пачку́нъ, скверна́вецъ.

Smieciucha, -y, Smieciuszka, -i, *ж. см.* Dzierlatka.

Smiele, *см.* Śmiało.

Smielec, -lca, *м. см.* Śmiałek.

Smielić, *Стар.* ободря́ть, придава́ть смѣ́лости. || Śmielić się, осмѣ́литься, отва́житься, дѣ́латься смѣлѣ́е.

Smierć, -ci, *ж.* смерть, кончи́на. Śmierć naturalna, есте́ственная смерть. Śmierć gwałtowna, наси́льственная смерть. Kara śmierci, сме́ртная казнь. Wskazać na śmierć, приговори́ть къ сме́ртной ка́зни. Wyrok śmierci, сме́ртный пригово́ръ. Smierć z zagłodzenia, голо́дная смерть.

Śmierdnąć, смердѣ́ть, воня́ть.

Śmierdzący, смердя́щій, смра́дный, воню́чій, злово́нный.

Śmierdziadło, -a, *ср.* вонь, смрадъ, злово́ніе.

Śmierdzieć, *см.* Smierdnąć.

Śmierdziomuch, -a, *м. Зоол.* цвѣто́чникъ (*сѣтчатокры́лое насѣко́мое*).

Śmierdziuch, -a, *м.* воню́чка; || *Зоол.* наво́зный жукъ.

Śmiertelnie, смерте́льно. Śmiertelnie chorować, быть при́ смерти.

Śmiertelnik, -a, *м.* сме́ртный (*человѣ́къ*).

Śmiertelność, -ści, *ж.* сме́ртность.

Śmiertelny, смерте́льный, смертоно́сный; || сме́ртный. Smiertelna rana, смерте́льная ра́на. Wszyscy ludzie są śmiertelni, всѣ лю́ди сме́ртны. Grzech śmiertelny, сме́ртный грѣхъ. Śmiertelny pot, сме́ртный потъ. Śmiertelna koszula, са́ванъ.

Śmierzyć, (*Стар.* Śmierzać), смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Śmierzyciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Smieszek, -szku, *м.* усмѣ́шка улы́бка. || Smieszki, -ów, *мн.* насмѣ́шка, шу́тка. Smieszki sobie z kogo czynić, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ кѣмъ; || пере́дніе зу́бы, *см.* Smiechowy; || насмѣ́шникъ, заба́вникъ, зубоска́лъ, шутни́къ, шутъ.

Smieszka, -i, *ж.* насмѣ́шница, заба́вница, зубоска́лка, шутни́ца, шути́ха.

Smiesznie, смѣшно́, заба́вно, *см.* Zabawnie.

Śmieszność, -ści, *ж.* смѣшно́е, смѣхота́. W śmieszność obracać, обраща́ть въ смѣхъ, поднима́ть на́ смѣхъ.

Śmieszny, смѣшно́й, заба́вный, *см.* Zabawny.

Śmieszyć, смѣши́ть. Śmieszy mię to, э́то смѣши́тъ меня́, э́то мнѣ смѣшно́.

Śmietana, -y, *ж.* (*Стар.* Smiotana), смета́на.

Śmietanka, -i, *ж.* сли́вки. Zbierać śmietankę, снима́ть сли́вки (*съ молока́*). Garnuszek do śmietanki, сли́вочникъ.

Śmietankowy, сли́вочный. Masło śmietankowe, сли́вочное ма́сло.

Śmiga, -i, *ж.* прутикъ хлыстъ, хлыстикъ; || крыло́ вѣтряной мельницы; || складно́й наугольникъ, угломѣръ; || швыро́къ (*для броса́нія ка́мней*), *см.* **Proca.**

Śmigać, Śmignąć, стега́ть, стегну́ть; || пуска́ть, спуска́ть, спусти́ть стрѣлу; || хлеста́ть, сѣчь, *см.* **Chłostać, Smagać;** || мета́ть, броса́ть, *см.* **Ciskać, Rzucać.**

Śmigownica, -y, *ж.* кулевры́на, змѣеви́къ (*стари́нная пушка*).

Śmigurst, Śmigus, Śmigust, -u, *м. Прост.* обы́чай облива́нія водо́ю на другой день Свѣтлаго Воскресе́нія, ме́жду па́рнями и дѣви́цами. * **Dać komu śmigusa,** наси́льно кого́ вы́купать, погрузи́ть въ во́ду.

Śmoczę, -ęcia, *ср.* ма́ленькая я́щерица, дѣтёнышъ я́щерицы.

Śmoczek, -czka, *м., см.* **Śmoczę;** || по́ршень въ насо́сѣ.

Śmoczy, *Мив.* драко́новъ.

Śmoczyca, -y, Śmokinia, -ni, *ж. Мив.* са́мка драко́на.

Śmok, -a, *м. Мив.* драко́нъ; || *Зоол.* лету́чій драко́нъ, я́щерица.

Śmokowy, драко́новъ. *Бот.* **Śmokowe drzewo,** драко́нникъ, драко́нка, драце́на.

Śmoktać, Śmoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть; || соса́ть, высо́сывать. || **Śmoktać się,** *Прост.* чмо́каться, цѣлова́ться.

Śmoła, -y, *ж.* смола́, смоль. **Czarny jak śmoła,** чёрный какъ смоль. **Śmołę ma w ręku,** не чи́стъ на́ руку, вору́етъ; || назва́ніе соба́ки, въ осо́бенности употребля́емое жида́ми; || **Śmoła ziemna,** го́рная смола́. **Śmoła żydowska,** аспа́льтъ. **Śmoła szewska,** варъ. || **Palić śmołę,** вари́ть, гнать смолу́. *Посл.* **Kto śmoły się tyka, ten też śmołą cuchnie, гря́зью** игра́ть лишь ру́ки мара́ть.

Śmolanka, -i, *ж. Бот.* ку́коль, коку́шкинъ цвѣтъ (*расте́ніе*).

Śmolany, смоляно́й.

Śmolarnia, -ni, *ж.* смолова́рня, смо́льня, гдѣ гоня́ть смолу́.

Śmolarz, -a, *м.* смоли́ръ, смоли́льщикъ.

Śmolić, Nasmolić, Usmolić, смоли́ть, насмоли́ть; || па́чкать, мара́ть.

Śmolisty, смоли́стый; || камеди́стый.

Śmolnia, -ni, *ж. Неуп. см.* **Głownia.**

Śmolnica, -y, *ж., см.* **Maźnica.**

Śmolnik, -a, *м., см.* **Śmolarz.**

Śmolno, смоли́сто.

Śmolność, -ści, *ж.* смоль, всѣ́кое вещество́, содержа́щее въ себѣ́ смолу́.

Śmolny, *см.* **Śmolisty.**

Śmoluch, -a, *м.* нера́ха, замара́ха, замара́шка.

Śmród, -odu, *м.* смра́дъ, злово́ніе.

Śmrodliwie, смра́дно, злово́нно.

Śmrodliwość, -ści, *ж.* злово́нность, смра́дность.

Śmrodliwy, смра́дный, злово́нный.

Śmrodność, *см.* **Śmrodliwość.**

Śmrodny, *см.* **Śmrodliwy.**

Śmrodynia, -ni, *ж. Бот.* чёрная сморо́дина.

Śmrodzić, воня́ть, смерде́ть.

Śmrodziciel, -a, *м.* воню́чка, воню́чій.

Śmrodzieniec, -ńca, *м.* воню́чая каме́дь.

Śmucić, печа́лить, огорча́ть. || **Śmucić się,** печа́литься, огорча́ться.

Śmug, -u, *м.* (*Стар.* **Śmuk**), употреби́тельнѣе **Śmuga, -i,** *ж.* черта́, штрихъ; || полоса́; || межа́, борозда́; || шрамъ, руба́цъ (*на лицѣ*); || ушибъ, синя́къ; || ущёлъ, тѣсни́на, дефиле́й; || струя́ воды, небольшо́й прото́къ воды́; || *Горн.* **отворо́чка** жи́лы, кайма́.

Śmukać, Śmuknąć, *см.* **Śmoktać;** || **Śmukać ręką,** обдёргивать, обрыва́ть; || **Śmukać za czém,** броса́ться, ри́нуться, ки́нуться. || **Śmukać się,** возноси́ться, расти́ въ вышину́; || (*мало употр.*) **украша́ться, убира́ться, наряжа́ться, разряди́ться.**

Śmukły, стро́йный, ги́бкій, то́нкій.

Śmuknąć, *см.* **Śmukać.**

Śmukowny, гла́дкій, лощёный, ро́вный.

Śmusik, -a, Śmuszek, szka, *м.* овчи́нка.

Śmutek, -tku, *м.* печа́ль, огорче́ніе, скорбь, прискорбіе, уны́ніе.

Śmutliwie, *см.* **Śmutnie.**

Śmutliwy, *см.* **Śmutny.**

Śmutnie, Śmutno, печа́льно, гру́стно, прискорбно, уны́ло. **Śmutnie wyglądać,** име́ть печа́льный видъ. **To śmutno,** э́то гру́стно, э́то прискорбно.

Śmutność, -ści, *ж.* уны́лость, мра́чность, гру́стное расположе́ніе душй.

Śmutny, печа́льный, гру́стный, уны́лый; || скучный, невесёлый.

Śmycz, -y, *ж.* смычёкъ, свора (*соба́къ*).

Śmyczek, -czka, *м.* смычёкъ (*для музыка́льн. инструме́нтовъ*).

Śmyczkowy, смычко́вый, смычёчный.

Śmyczowy, сво́рный, води́мый на сво́рѣ.

Śmyk, -a, *м.* большо́й смычо́къ; || * **норѝшка, мазу́рикъ, жу́ликъ.**

Śmyk! шмыгъ! шасть! *Межд.* выража́ющее бы́строе движе́ніе.

Śmyknąć, шмыгну́ть, удра́ть, улизну́ть, улепетну́ть, убѣжа́ть; || стяну́ть, укра́сть.

Snać, Snadź (*Стар.* **Sna, Snaść**), знать, ду́мать на́добно, повѝдимому, ка́жется. || *Стар.* да́же. **I w ogień sna nie boi się wskoczyć,** да́же и въ ого́нь не бои́тся бро́ситься. || **By snadź nie.....** сохрани́ Богъ, что́бы не..... **Strzeż się, abyś snadź nie upadł,** сохрани́ Богъ, берегѝсь, чтобы **не упа́сть.**

Snadnie, Snadno, легко́, удо́бно, ло́вко, *см.* **Łacno, Łatwo.**

Snadność, -ści, *ж.* лёгкость, ло́вкость, удо́бство. **Snadność w mówieniu,** лёгкій спо́собъ выраже́нія, оборо́тъ рѣчи.

Snadny, лёгкій, ло́вкій, удо́бный, *см.* **Łatwy.**
Sneszka, -i, *ж. Област.* снохá, невѣ́стка.
Sniadać, за́втракать.
Sniadanie, -nia, *ср.* за́втракъ.
Sniadanny, относя́щійся къ за́втраку. **Czas śniadanny,** вре́мя за́втрака.
Sniadawy, смугловáтый.
Śniadek, -dku, *м. Стар.* ѣдá, пи́ща.
Śniadny, Śniedny, снѣ́дный, ●ѣдо́бный, съѣ́дный, съѣстно́й.
Śniadość, -ści, *ж.* сму́глость.
Śniady, сму́глый.
Śniarz, -a, *м.* мечтáтель, снови́децъ.
Snić, Śnić, грéзить, мечтáть. || **Snić się, Śnić się,** сни́ться, грéзиться.
Śnieć, -ci, *ж. Агр.* и *Бот.* ржа, изгáра (*болѣзнь хлѣба и растéній*), спóрынья, головня́, ржáвчина, червото́чина (*въ хлѣбѣ*).
Śniecić, повреждáться головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**
Śniecistość, -ści, *ж.* поврежде́ніе головнёю (*хлѣба*), *см.* **Śnieć.**
Śniecisty, поврежде́нный, испóрченный головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**
Śniedek, Śniodek, -dka, *м. Бот.* морскóй лукъ (*растéніе*).
Śniedny, *см* **Śniadny;** || *Бот.* **Snido ziele,** *см.* **Siniło.**
Śniedź, -dzi, *ж., см.* **Śnieć;** || ржáвый цвѣтъ, ржáвчина, *см.* **Rdza.**
Śniedzieć, Ześniedzieć, Zaśniedzieć, ржáвѣть, заржáвѣть.
Śnieg, -u, *м.* снѣгъ. **Śnieg pada płatami,** снѣгъ идётъ охлóпьями.
Śniegowy, снѣговóй, снѣ́жный.
Śnieguła, -y, Śniegułka, -i, *ж. Зоол.* пу́ночка, подорóжникъ (*пти́ца*); || бѣ́лая куропáтка.
Śnieżka, -i, *ж.* комъ снѣгу. **Grać w śnieżki,** игрáть въ снѣжки.
Śnieźnica, -y, *ж.* вью́га; || снѣ́жница, потóкъ отъ тáющаго снѣ́га, снѣговáя водá; || сугрóбъ, сугрóбище, грýда снѣгу.
Śnieźno, снѣ́жно.
Śnieżny, снѣ́жный. снѣжи́стый **Czas śnieżny,** снѣжи́стая погóда. **Góra śnieżna,** снѣ́жная горá.
Śnieżyć, покрывáть снѣгомъ. *Безл.* снѣжи́ть, снѣгъ идетъ. || **Śnieżyć się,** снѣжи́ться, бѣлѣ́ться.
Śnieżyca, -y, *ж. Бот.* снѣжня́нка, подснѣ́жникъ, подснѣ́жный колоко́льчикъ.
Śnieżysty, снѣжи́стый.
Snop, -a, *м.* снопъ; || пукъ, вязáнка, свя́зка. *Умен.* **Snopek, -pka,** *м.* снопóкъ, снóпикъ. **Snopki wiązać,** вязáть въ снопы́ (*рожь*). **Snopek słomy,** снопъ, пукъ, свя́зка соло́мы.
Snopowy, снопóвый.
Snów, -owu, *м.* оснóва, *см.* **Pasmo.**
Snować, *см.* **Snuć.**
Snowalnia, -ni, *ж., см.* **Snowidło.**
Snowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мотáльница, *см.* **Motowidło.**
Snowidz, -a, *м.* снови́децъ.
Snuć, Snować, снова́ть, дѣлать оснóву для ткáни; || намáтывать; || прясть, сучи́ть; || размáтывать; || * затѣвáть, умышля́ть. || **Snuć się,** снова́ться, шатáться, совáться; || намáтываться; || извива́ться; || *Стар.* враждовáть. **Lud snuje się po ulicach,** народъ снуётъ, шатáется по у́лицамъ. **Snuć się przed oczami,** вертѣ́ться пéредъ глазáми. **Różne myśli snują mu się po głowie,** рáзныя мы́сли вертя́тся, бродáтъ у негó въ головѣ́.
Snycernia, Snycerstwo, Snycerz, *см.* **Sznicerstwo,** и т. д.
Sobaka, -i, *ж.* собáка. *Умен.* **Sobaczka, -i,** *ж.* собáчка, *см.* **Pies.** *Посл.* **Domowe sobaki choć się kąsają, wilka ujrzawszy nań się rzucają,** дворныя собáки хоть и грызýтся мéжду собóю, но уви́дѣвъ вóлка броса́ются на негó. **Sierdzista sobaka wilkom strata,** отъ серди́той собáки бѣдá волкáмъ.
Sobek, -bka, *м.* эгои́стъ, себялю́бецъ.
Sobić się, приспособля́ться, приготовля́ться, запасáться.
Sobie, *см.* **Się, Siebie.**
Sobkowstwo, -a, *ср.* эгоизмъ, себялю́біе.
Sobol, -a, *м.* со́боль. **Sobole,** *мн.* собóлья шýба.
Soboli, Sobolowy, собóлій, соболи́ный. **Futro sobolowe,** собóлья шýба.
Sobór, -oru, *м.* собóръ. **Sobór powszechny,** вселéнскій собóръ.
Sobota, -y, *ж.* суббота. **Wielka sobota,** вели́кая, страстна́я суббóта.
Sobótka, -i, *ж.* народный обы́чай зажига́ть огни́ наканýнѣ Ивáнова дня (*24 іюня*).
Sobotni, Sobotny, суббóтній. *Посл.* **Sobotnim sztychem szyć,** шить на скóрую рýку, на живýю нúтку.
Socha, -y, *ж.* соха́; || сóшка, деревя́нная подстáвка.
Soczewica, -y, *ж. Бот.* сочеви́ца, чечеви́ца.
Soczka, *см.* **Soczewica.**
Socznica, -y, *ж.* сочéніе, врéмя, когдá вытекáетъ сокъ изъ дерéвьевъ; || *Анат.* скаммóнія. || *Бот.* пéсья смерть (*растéніе*).
Soczyć, сочúть. || **Soczyć się,** сочúться.
Soczysty, сочúстый.
Soda, -y, *ж. Хим.* натръ, сóда.
Sofa, -y, *ж.* софá, диванъ, канапé.
Sofka, -i, *ж.* диванчикъ, мáленькая софá.
Sójka, -i, *ж.* сóя, сóйка (*пти́ца*).
Sojusz, -u, *м. см.* **Przymierze.**
Sojusznik, -a, *м., см.* **Sprzymierzeniec.**
Sojuszowy, *см.* **Sprzymierzony.**
Sok, -u, *м.* сокъ.
Sokodyniec, -ńca, *м.* охóтникъ за кабанáми.
Sokół, -oła, *м.* сóколъ.

Sokolarnia, **-rni**, *ж.* соколи́ный дворъ, соко́льня, соколя́тня.

Sokolę, **-ęcia**, *ср.* соколёнокъ.

Sokoli, **-a**, **-e**, сокóлій, соколи́ный.

Sokolik, **-a**, *м.* сокóликъ.

Sokolica, **-y**, *ж.* фальконе́тъ (*родъ пу́шки*).

Sokolnictwo, **-a**, *ср.* сокольничанье, соколя́тничанье, вына́шиваніе ло́вчихъ птицъ; || соколи́ная охóта.

Sokolnik, **-a**, *ж.* сокóльникъ, соколя́тникъ.

Sokora, **-y**, *ж.* сокорь.

Sokowy, соковóй.

Sól, *род. п.* soli, *м.* соль. **Sól warzona**, *см.* Warzonka. **Sól szybikowa**, чи́стая соль. **Sól rumowa**, ка́менная соль. **Sól morska**, моря́нка. **Sól jeziorna**, бузу́нъ, самоса́дка. **Sól winna**, винока́менная соль. **To mu jak sól w oku**, э́то ему́ какъ бѣльмó на глазу́. || *Бот.* **Babia sól**, сверли́льная трава́.

Sół, **-ołu**, *м.* чула́нъ, кладова́я, *см.* **Żytnica**.

Solan, **-u**, *м. Хим.* солеки́слая соль.

Solanka, **-i**, *ж.*, *см.* **Solówka**; || *Бот.* соля́нка, трава́ расту́щая по солончака́мъ; || *Горн.* солёная вода́; || *Горн.* **Solanka, Surowica**, соляно́й разсóлъ.

Solarka, **-i**, *ж.* же́нщина продающая соль.

Solarnia, **-ni**, *ж.* мѣсто, гдѣ сóлятъ мя́со.

Solarz, **-a**, *м.* солева́ръ, солова́ръ; || продавéцъ сóли.

Sołek, **-łka**, *м.* чула́нчикъ.

Solenie, **-nia**, *ср.* соле́ніе, сóлка.

Solenizant, **-a**, *м.* имени́нникъ.

Solenizantka, **-i**, *ж.* имени́нница.

Solennie, торжéственно.

Solenność, **-ści**, *ж.* торжество́, торжéственность, *см.* **Uroczystość**.

Solenny, торжéственный.

Solić, **Ósolić**, **Posolić**, соли́ть, посоли́ть.

Solidarnie, совокýпно, подъ круговóю отвѣтственностію, сообща́, всѣ за ка́ждаго и ка́ждый за всѣхъ.

Solidarność, **-ści**, *ж. Юрид.* кругова́я пору́ка, взаи́мная обя́занность; || взаи́мная отвѣтственность, солида́рность.

Solidarny, круговóй, обя́зывающій ка́ждаго. **Odpowiedzialność solidarna**, кругова́я отвѣтственность. **Solidarne poręczenie**, кругова́я пору́ка.

Soliter, **-a**, *м. Мед.* солитéръ, ле́нточная глиста́, *см.* **Tasiemiec**; || солитéръ (*крупный брилья́нтъ*).

Solnica, **-y**, **Solniczka**, **-i**, *ж.* соло́нка, солони́ца; || *Анат.* вертлóгъ, мѣсто, гдѣ соединя́ется голóвка бедряно́й ко́сти съ а́миною ко́сти безъимя́нной.

Solnik, **-a**, *м.* солева́ръ, солова́ръ; || продавéцъ сóли; || соляно́й надсмóтрщикъ; || *Хим.* *см.* **Chlorek**; || *Бот.* я́звенникъ (*растéніе*).

Solny, соляно́й. **Podatek solny**, по́шлина на сóль.

Solo, *Нескл. Муз.* сóло.

Solony, солёный. **Mięso solone**, соло́нина.

Solowarnia, **-rni**, *ж.* солева́рня, солова́рня, соля́на́я ва́рница.

Solówka, **-i**, *ж.* сóлкій разсóлъ; || соля́на́я бóчка.

Sołtys, **Szołtys**, **-a**, *м.* сóлтысъ, деревéнскій ста́роста, *см.* **Wójt**.

Sołtysowa, **-éj**, *ж.* жена́ деревéнскаго ста́росты.

Sołtysowski, **Sołtyski**, **Sołtysi**, принадлежа́щій деревéнскому ста́ростѣ.

Sołtystwo, **Sołtysowstwo**, **Szołtystwo**, **-a**, *ср.* до́лжность деревéнскаго ста́росты; || домъ деревéнскаго ста́росты.

Solucja, **-ji**, *ж.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || *Хим.* растворе́ніе, распуска́ніе. || *Мед.* разстро́йство желу́дка.

Solutum, *Нескл. Хим.* раствóръ.

Sopel, **-pla**, *м.* ледяна́я сосу́лька; || сопля́, вовгря́ (*въ носу́*); || *Слес.* замóчный язычóкъ.

Sortarz, **Sortyrz**, **-a**, *м.* сортиро́вщикъ (*овéцъ*).

Sortować, сортирова́ть, разде́ля́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.

Sortowanie, **-nia**, *ср.* сортирова́ніе, сортиро́вка.

Sos, **-u**, *м.* со́усъ, подли́ва. || * **Być w dobrym, w złym sosie**, быть въ хоро́шемъ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Sosenka, **-i**, *ж. Умен.* со́сенка, *см.* **Sosna**.

Sosik, **-u**, *ж.* подли́вочка.

Sosna, **-y**, *ж.* сосна́.

Sośnik, **-a**, *м.* сошни́къ, желѣзный рѣве́цъ, прикрѣпленный къ сохѣ.

Sośnina, **-y**, *ж.* сосня́къ, сосно́вый лѣсъ.

Sosnka, *см.* **Sosenka**; || *Бот.* молоча́й (*растéніе*).

Sosnoweczka, **-czki**, *ж.* хвощъ (*растéніе*).

Sosnówka, **-i**, *ж.* подоро́жникъ, пу́ночка (*птица*).

Sosnowy, сосно́вый.

Soszka, **-i**, *ж.*, *см.* **Socha**.

Sowa, **-y**, *ж. Зоол.* сова́, сычъ, ночна́я сова́, *см.* **Puhacz**. **Sowa nigdy sokołem nie będzie**, воро́нѣ со́колом не бывáть.

Sowi, сови́ный. *Бот.* **Sowia strzała**, сови́на стрѣла́.

Sowicie, **Sowito**, оби́льно, изоби́льно, ще́дро, съ изби́ткомъ, суго́бо, вдво́е; || великоду́шно.

Sowieć, осове́ть, нахму́риться, насу́питься, опусти́ть кры́лья.

Sowitość, **-ści**, *ж.* ще́дрость; || щедро́та; || вели́кость. **Sowitość nagrody**, ще́драя награ́да, ще́дрое вознагражде́ніе, щедро́та.

Sowity, ще́дрый, оби́льный, изоби́л-

ный; || великоду́шный; || двойно́й, суго́бый.

Sowizdrzał, Sowizrzał, -a, *м.* ве́тренникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || *Мив.* совизра́лъ.

Sówka, -i, *ж. Умен.* со́вка, *см.* **Sowa.**

Spać, спать, *см.* **Sypiać.** *Посл.* **Nie budź licha kiedy śpi, не накликай на себя́ бѣды́.**

Spacer, -u, *м.* гуля́нье, прогу́лка; || гульби́ще, ме́сто для гуля́нья. **Spacer pieszo,** прогу́лка пѣшко́мъ. **Spacer konno,** прогу́лка верхо́мъ, *см.* **Przechadzka, Przejażdżka.**

Spacerować, гуля́ть, прогу́ливаться, *см.* **Przechadzać się.**

Spacerowy, гульби́щный, служа́щій для гуля́нья. **Ogród spacerowy,** садъ для гуля́нья.

Spąchać, почу́ять, проню́хать, прове́дать, *см.* **Zwąchać, Zwietrzyć.** || ***Spąchać się (z kim),** снюха́ться, сговори́ться, соедини́ться, сбли́зиться, находи́ться въ сноше́ніяхъ. съ ке́мъ.

Spaczenie, -nia, *ср.* уклоне́ніе, колеба́ніе.

Spaczny, Spaczysty, покоро́бившійся, **искриви́вшійся, покоси́вшійся,** согну́вшійся.

Spaczyć, покороби́ть, искриви́ть, покоси́ть, согну́ть. || **Spaczyć się,** покоро́биться, искриви́ться, **покоси́ться,** согну́ться, *см.* **Paczyć się.**

Spad, -u, *м.* спаде́ніе, паде́ніе; || пока́тость, отло́гость; || склонъ, накло́нъ, скатъ, спускъ, *см.* **Spadek, Spadanie.**

Spąd, Szpąd, -u, *м.* спудъ, стари́нная ме́ра зерни́стаго хлѣба и други́хъ сыпу́чихъ *или* ме́лкихъ и дро́бныхъ веще́й.

Spadać, Spaść, па́дать, пасть, спада́ть, спасть, упада́ть, упа́сть, сва́ливаться, свали́ться. **Spaść z konia,** упа́сть, свали́ться съ ло́шади. **Barometr spada,** баро́метръ упада́етъ. **Zboże spada w cenie,** хлѣбъ спада́етъ въ цѣнѣ, цѣна́ на хлѣбъ понижа́ется. **Opadać z sił,** теря́ть си́лы, слабѣть, худѣть. **Spadł na niego wielki majątek,** ему́ доста́лось большо́е насле́дство, онъ получи́лъ большо́е насле́дство. || *Посл.* **Spadło mu z grzanki,** наде́жда обману́ла его́, сча́стіе ему́ измѣни́ло.

Spadanie, -nia, Spadnięcie, -cia, *ср.* паде́ніе; || пониже́ніе (*цѣны*); || у́быль (*воды́*).

Spadek, -dku, *м.* спускъ, скатъ, склонъ, паде́ніе; || пониже́ніе (*голоса*); || у́быль (*воды́*); || упа́докъ; || *Муз.* када́нсъ, каде́нца; || *Грам.* паде́жъ; || насле́дство, насле́діе, насле́дственное имѣніе. **Rzeka ma tu mocny spadek,** рѣка́ въ э́томъ мѣстѣ имѣетъ си́льный спускъ, си́льно спада́етъ. **Spadek po kim brać, wziąść,** получи́ть по́слѣ кого́ насле́дство. **Spadek po ojcu,** о́тчина, во́тчина, родово́е, насле́дственное имѣніе. **Spadek wakujący, bezdziedziczny, upałe,** вы́морочное имѣніе. *Юрид.* **Spadki nieporządne,** насле́дованія изъя́тыя изъ о́бщихъ пра́вилъ, *см.* **Ojcowizna.**

Spadkobierca, -y, *м.* насле́дникъ. **Spadkobierca beneficjalny,** усло́вный насле́дникъ, принима́ющій насле́дство усло́вно, на пра́вѣ инвента́рномъ.

Spadkobierczyna, -ny, *ж.* насле́дница.

Spadkodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Spadkować, *Грам.* склоня́ть.

Spadkowanie, -nia, *ср.* пониже́ніе го́лоса; || *Грам.* склоне́ніе.

Spadkowy, насле́дственный, насле́дованный. **Dobra spadkowe,** насле́дственное имѣніе.

Spadlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Spadły, опа́вшій, упа́вшій; || насле́дственный, полученный по насле́дству; || *исхуда́лый; || **Spadły z etatu,** оста́вленный за шта́томъ.

Spadnięcie, Spadnienie, *см.* **Spadanie.**

Spadochron, -u, *м.* парашю́тъ (*у возду́шнаго ша́ра*).

Spadzisto, пока́то, отло́го, накло́нно, кру́то, отко́сомъ, ска́томъ.

Spadzistość, -ści, *ж.* пока́тость, поло́гость, отло́гость, накло́нность, крутизна́.

Spadzisty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, накло́нный, крутой.

Spajać, Spoić, спа́ивать, **спаять,** скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, спло́чивать, сплоти́ть, соединя́ть, **соедини́ть,** сцѣпля́ть, **сцѣпи́ть;** || ***совокупля́ть, совокупи́ть,** соедини́ть, соедини́ть (*числа, бу́квы*), сочетава́ть, **сочета́ть;** || спа́ивать, спои́ть, **пріуча́ть къ пья́нству.** || **Spajać się,** спа́иваться, соединя́ться и т. д.

Spajanie, -nia, *ср.* па́йка, спа́йка, **спай.**

Spalenie, -nia, *ср.* жже́ніе, сожже́ніе.

Spaleniec, -ńca, *м.* человѣкъ заслу́живающій сожже́нія.

Spalenisko, Spalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погоре́лое мѣсто.

Spalenizna, -y, *ж.* гарь, пригоре́лое.

Spalić, сжечь, спали́ть, опали́ть, испе́чь. **Spalić papiery,** сжечь бума́ги. || **Spalić się,** сгоре́ть, погоре́ть, обже́чься, испе́чься. ***Spaliło mu się na panewce,** у него́ ружьё осѣклось.

Spalność, -ści, *ж.* горю́честь, сгара́емость.

Spalny, горю́чій, сгара́емый.

Spanie, -nia, *ср.* спанье, сонъ.

Spanoszyć. Spanoszyć się, *см.* **Sanoszyć.**

Spany, проведённый во снѣ, про́спанный.

Sparaliżować, поразить **пара́личемъ;** || ***уничто́жить,** осла́бить.

Sparaliżowany, поражённый, **пара́личемъ.**

Sparzelina, -y, *ж.* ожо́га, **обжо́га.**

Sparzony, обожжённый **обва́ренный** (*кипятко́мъ*).

Sparzyć, обже́чь, обвари́ть, обда́ть **кипятко́мъ.** || **Sparzyć się,** обже́чься, обвари́ться. *Посл.* **Kto się na gorącém sparzył,**

ten na zimne dmucha, обожжёшься на молокѣ, ста́нешь дуть и на во́ду.

Sparzysty, сказ́жистый, ноздрева́тый, щелева́тый, щели́стый.

Spaś, -si, *ж.* (Ispaś, Ispasz), потра́ва, по́рча скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ; || па́жить, подно́жный кормъ, *см.* Karm, Pasza; || **Стар.* Zabieżeć, Zajść, Zaskoczyć komu od spasi, испо́ртить кому́ дѣло, помѣша́ть чьимъ замы́сламъ.

Spasać, Spaść, трави́ть (*луга́, поля́*); || опусто́шать. || Spaść, откорми́ть (*скотъ*), *см.* Paść, Tuczyć. || Spaść się, растолстѣть, потучнѣть, разжире́ть.

Spasiony, поврежде́нный пастьбо́ю.

Spaść, Spaśdź, *см.* Spadać.

Spaśle, ту́чно, жи́рно.

Spasły, ту́чный, жи́рный, доро́дный, отко́рмленный.

Spaśne, -ego, *ср.* пла́та за па́стбище; || вознагражде́ніе за потра́ву, по́рчу скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ.

Spaśny, па́житный, оби́льный па́житями.

Spaszować, отступи́ть, отста́ть.

Spatrzyć, уви́дѣть, усмотре́ть, разгляде́ть, замѣтить, || *Spatrzyć się (z kim), номе́ряться (*съ кѣмъ*), распра́виться.

Spazm, -u, *м. Мед.* су́дорога, спа́зма.

Spazmatyczka, -i, *ж. Мед.* страда́ющая су́дорогами, спа́змами.

Spazmatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій су́дорогами, спа́мами.

Specjał, -u, pecjalik, -a, *м.* ла́комство, сла́сти, ла́комый кусо́чекъ, ла́комое, вку́сное ку́шанье.

Specjalnie, осо́бенно, спеціа́льно, и́менно.

Specjalja, *мн.* осо́бые, ча́стные предме́ты.

Specjalność, -ści, *ж.* осо́бенность, спеціа́льность.

Specjalny, осо́бенный, особли́вый, спеціа́льный, ча́стный.

Specjalizować, отдѣльно разсма́тривать.

Specyfik, -u, *м.* специфи́ческое лѣка́рство *или* сре́дство.

Specyfikacja, -ji, *ж.* подро́бное означе́ніе, описа́ніе, *см.* Wyszczególnienie.

Specyfikować, подро́бно обозна́чать, распредѣля́ть по года́мъ.

Spedytor, -a, *м. Ком.* прика́щикъ, *см.* Expedytor.

Spędzać, Spędzić, согна́ть, согна́ть, загна́ть, прогна́ть, прогна́ть, изгна́ть, изгна́ть; || провожда́ть, проводи́ть, провести́, прове́сть (*вре́мя*); || загна́ть, загна́ть (*ло́шадь*).

Spędzenie, -nia, *ср.* сго́нка, отогна́ніе; || препровожде́ніе (*вре́мени*); || *Мед.* **Spędzenie płodu**, изгна́ніе плода́.

Spektator, -a, *м.* зри́тель; || наблюда́тель, *см.* Widz.

Spektatorka, -i, *ж.* зри́тельница; || наблюда́тельница.

Spekulacja, -ji, *ж. Филос.* созерца́ніе, размышле́ніе; ||*Ком.* спекуля́ція, расчётъ, предпрія́тіе.

Spekulacyjny, наблюда́тельный; || умозри́тельный; || предпріи́мчивый, расчётливый.

Spekulant, -a, *м.* наблюда́тель; || *Ком.* спекуля́нтъ, спекуля́торъ, расчётливый. **Spekulant na papiery**, торгу́ющій де́нежными бума́гами, ажіо́теръ.

Spekulator, -a, *м. Филос.* наблюда́тель; || *см.* Spekulant.

Spekulować, *Филос.* созерца́ть, наблюда́ть; || *Ком.* дѣлать спекуля́ціи, разсчи́тывать

Spełna, сполна́, по́лнымъ количествомъ, вполнѣ́; соверше́нно, совсѣмъ. **Mieć spełna rozumu**, быть въ здра́вомъ умѣ.

Spełniać, Spełnić, испо́лнять, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, соверша́ть, соверши́ть; ||опора́жнивать, осуша́ть, выпива́ть. **Spełniać kielichy**, осуша́ть, выпива́ть ро́мки. **Spełniło się**, свершѝлось!

Spełnianie, Spełnienie, -nia, *ср.* испо́лненіе, выполне́ніе, соверше́ніе; || осуше́ніе (*ро́мки, стака́на*), возліяніе вина́.

Spełniony, совершённый, око́нченный, осуществлённый, испо́лненный, приведённый въ испо́лненіе.

Spełzły, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spełznąć, *см.* Pełznąć.

Speranda, -y, *ж.* ожида́емая при́быль.

Spestak, a, *м. Горн.* подо́шва, ло́чва.

Spętać, *см.* Pętać.

Spętanie, -nia, *ср. см.* Pętanie.

Spętany, спу́танный; || * ско́ванный, свя́занный, прива́занный на цѣпь.

Spiąć, *см.* Spinać.

Spiący, спя́щій, спя́чій, со́нный; || сонли́вый.

Spiączka, -i, *ж.* спя́чка.

Spić się, напи́ться пья́нымъ, нализа́ться, накулика́ться. **Spił się jak bela**, онъ мертве́цки пьянъ, *или* пьянъ до безчу́вствія.

Spica, *см.* Szpica.

Spichlerz, Spichrz, -a, *м.* хлѣ́бный, анба́ръ, жи́тница.

Spiczak, -a, *м. Охот.* молодо́й оле́нь, неимѣющій ещё рогъ; || *молокосо́съ.

Spiczasto, остроконе́чно.

Spiczastość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Spiczasty, остроконе́чный, заостре́нный, о́стрый.

Spiec, испе́чь, запе́чь, обже́чь, спали́ть, опали́ть, изсуши́ть. || **Spiec się**, испе́чься, запе́чься, обже́чься, опали́ться, изсуши́ться, вы́сохнуть отъ жа́ра, отъ со́лнца.

Spięcie, -cia, Spinanie, -nia, *ср.* застёжка; || перехва́тъ (*въ пла́тьѣ*).

Spieczony, *см.* Spiekły.

Spieg, *см.* Szpieg.

Spiegostwo, *см.* Szpiegostwo.

Spiegować, *см.* Szpiegować.

Spieka, **-i**, **Śpiekota**, **-y**, *ж.* зной, жаръ.

Spiekły, сожжённый, опалённый, обожжённый, вы́сохшій отъ со́лнца; || запе́кшійся (*о кро́ви*).

Spień, **-nia**, *м. Умен.* **Śpionek**, **-nka**, *м.* шпи́лька, шпенёкъ (*у пря́жки*).

Spieniężać, **Spieniężyć**, продава́ть, прода́ть за де́ньги, обраща́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężanie, **Spieniężenie**, **-nia**, *ср.* прода́жа за де́ньги, обраще́ніе въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężony, про́данный за де́ньги, обращённый въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spierać, **Zaprzeć**, (*Стар.* **Sprzeć**, *Област.* **Sparć**), выпира́ть, отража́ть, отбива́ть; отта́лкивать; || опира́ть, прислоня́ть. **Spierać głowę o okno**, опира́ть го́лову объ окно́, прислоня́ть го́лову къ окну́; || **Spierać się z kim**, препира́ться, спо́рить; || спира́ться, собира́ться въ ку́чу.

Spieranie się, **-nia się**, *ср.* споръ, ра́спря, препира́тельство.

Spieścić, изнѣ́жить, изба́ловать.

Spieszenie się, **-nia się**, *ср.* поспѣ́шность, торопли́вость, быстрота́, ско́рость; || стара́ніе, усе́рдіе.

Spiesznie, **Spieszno**, спѣ́шно, поспѣ́шно, ско́ро, бы́стро, ши́бко, торопли́во.

Spieszność, **-ści**, *ж.* спѣ́шность, поспѣ́шность, ско́рость, быстрота́, торопли́вость.

Spieszny, спѣ́шный, поспѣ́шный, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій.

Spieszyć, спѣши́ть, поспѣша́ть; || **Spieszyć się**, торопи́ться, спѣши́ть.

Spieszyć, спѣ́шивать, спѣ́шить, приказа́ть ко́ннымъ войска́мъ слѣза́ть съ лошаде́й.

Spięty, стя́нутый, затя́нутый, сти́снутый, застёгнутый.

Śpiew, **-u**, *м.* пѣ́ніе; || пѣснь. **Prawidła śpiewu**, пра́вила пѣ́нія. **Śpiewy tryumfalne**, торже́ственныя пѣ́сни. **Śpiew słowika**, пѣ́ніе соловья́.

Śpiewać, пѣть, воспѣва́ть.

Śpiewaczka, **-i**, *ж.* пѣви́ца; || пѣву́нья (*лю́бящая пѣть*).

Śpiewający, пою́щій; || пѣ́вчій (*о пти́цахъ*).

Śpiewak, **-a**, *м.* пѣве́цъ; || пѣву́нъ (*лю́бящій пѣть*). **Śpiewak kościelny**, пѣ́вчій. **Boski śpiewak**, боже́ственный пѣснопѣ́вецъ. **Towarzystwo śpiewaków**, пѣ́вческое о́бщество.

Śpiewalnia, **-ni**, *ж.* пѣ́вческая за́ла, гдѣ у́чатся и спѣва́ются пѣ́вчіе.

Śpiewalny, пою́щійся; || лёгкій для пѣ́нія; || досто́йный воспѣва́нія; || пѣ́сенный, относя́щійся къ пѣ́снямъ.

Śpiewanie, **-nia**, *ср.* пѣ́ніе.

Śpiewka, **-i**, *ж.* пѣ́сенка, *см.* **Piosenka**.

Śpiewnie, благозву́чно, пла́вно.

Śpiewnik, **-a**, *м.* пѣ́сенникъ.

Śpiewność, **Śpiewliwość**, **-ści**, *ж.* пѣву́честь.

Śpiewny, **Śpiewliwy**, пѣву́чій, лёгкій, удо́бный для пѣ́нія; || мелоди́ческій, музыка́льный.

Spijać, попива́ть, пить по́лными стака́нами. **Spić**, отпи́ть, схлебну́ть. || **Spijać się**, **Spić się**, напива́ться, напи́ться пья́нымъ, спива́ться, спи́ться съ кру́гу.

Śpik, **-u**, *м. Стар.* сонъ, сонли́вость, спя́чка; || со́ня, сонли́вецъ, вя́лый; || *см.* **Szpik**.

Spikać się, **Spiknąć się**, сгова́риваться, сговори́ться, злоумышля́ть; || составля́ть, соста́вить загово́ръ. **Wszystko się na mnie spiknęło**, всѣ сговори́лись про́тивъ меня́.

Spikanard, **-u**, *м.* **Spikanarda**, **-y**, *ж. Апт.* индѣ́йскій нардъ.

Spiklerz, *см.* **Spichlerz**.

Spiknąć się, *см.* **Spikać się**.

Spiknienie (się), **-nia**, *ср.* сою́зъ, загово́ръ, *см.* **Spisek**, **Sprzysiężenie**.

Spikować, *см.* **Szpikować**.

Spikowanie, *см.* **Szpikowanie**.

Spikowy, *см.* **Szpikowy**.

Spikulec, *см.* **Szpikulec**.

Spila, *см.* **Szpila**.

Spilczany, **Spilczasty**, колю́чій, игли́стый, иго́льчатый, иглообра́зный.

Spileczka, *см.* **Szpileczka**.

Spilić, *см.* **Szpilić**.

Spilka, *см.* **Szpilka**.

Spilkarz, *см.* **Szpilkarz**.

Spilkować, *см.* **Szpilkować**.

Spilkowaty, *см.* **Szpilkowaty**.

Spilkowy, *см.* **Szpilkowy**.

Spinać, **Spiąć**, застёгивать, застегну́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прика́лывать, приколо́ть, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Spiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою. **Spiąć konia ostrogami**, пришпо́рить ло́шадь. **Spiąć konia popręgami**, подтяну́ть ло́шадь подпру́гою, подпру́жить. **Spiąć klamrami**, прикрѣпи́ть скобо́ю. || **Spinać się**, **Spiąć się**, застёгиваться, застегну́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься, прика́лываться, приколо́ться, прикрѣпля́ться, прикрѣпи́ться. **Spinać się na palce**, поднима́ться, приподнима́ться на цы́почкахъ. **Spinać się**, **Spiąć się**, санови́ться, стать на дыбы́ (*о ло́шади*).

Spinak, *см.* **Szpinak**.

Spinanie, **-nia**, **Spięcie**, **-cia**, *ср.* застёгиваніе, пришпи́ливаніе, прика́лываніе, прикрѣпле́ніе.

Spinka, **Śpinka**, **Szpinka**, **-i**, *ж.* за́понка, за́панка, застёжка.

Spioch, **-a**, *м. Умен.* **Śpioszek**, **-szka**, *м.* сонли́вецъ, со́ня.

Spiocha, **-y**, *ж. Умен.* **Śpioszka**, **-i**, *ж.* сонли́вица.

Spir, **-u**, *м. Морс.* фокъ-ма́чта.

Spirytus, **-u**, *м.* спиртъ, алького́ль, ви́нь, *см.* **Wyskok**.

Spirytusowy, спи́ртный.

Spis, -u, *м.* спи́сокъ, ро́спись, о́пись, ре́естръ, пе́репись, вѣ́домость; || катало́гъ; || та́бель; || свёртокъ, сви́токъ (*бума́ги*). **Spis ludności**, реви́зская ска́зка, наро́дная пе́репись. **Spis ruchomości**, ро́спись, о́пись дви́жимому имѣ́нію. **Spis rzeczy, przedmiotów**, оглавле́ніе (*кни́ги*). **Spis wojskowy**, рекру́тскій набо́ръ, конскри́пція. **Spis inwentarza żywego**, о́пись рога́таго скота́.

Spisa, -y, *ж.* пи́ка, копьё, дро́тикъ, *см.* **Dzida, Lanca, Pika.**

Spisać, Spisać, się, *см.* **Spisywać.**

Spisanie, -nia, *ср.* перепи́сываніе, перепи́ска. *Юрид.* **Spisanie wywodu słownego**, сня́тіе показа́нія.

Spisek, -sku, *м.* спи́сокъ, ре́естръ, о́пись; || бума́га, пи́сьменный докуме́нтъ; || заговóръ, злоумы́шленіе. **Zrobić, uknować spisek**, соста́вить заговóръ.

Spisglas, -u, *м.* сурьма́, антимо́нія (*полуметаллъ*).

Spiskowy, -ego, *м.* заговóрщикъ.

Spisne, -ego, *ср.* пла́та за перепи́ску, за составле́ніе катало́га, о́писи и т. п.

Spiśnik, -a, *м.* копе́йщикъ, копе́йникъ, копьено́сецъ.

Spisownik, Spisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ; || протоколи́стъ; || состави́тель о́писи.

Spisowy, принадлежа́щій къ о́писи, къ ре́естру; || очередно́й въ ре́круты, конскрипціо́нный; || копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Spisywać, Spisać, перепи́сывать, переписа́ть, спи́сывать, списа́ть; || опи́сывать, описа́ть, составля́ть, дѣ́лать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чему́*). || **Spisywać się, Spisać się (z kim na kogo** *и́ли* **przeciw komu)**, составля́ть сою́зъ, заговóръ (*про́тивъ кого́*), злоумышля́ть, сгова́риваться, *см.* **Spikać się, Sprzysiężyć się**; || ***Spisać się (czém)**, отличи́ться чѣ́мъ либо, *см.* **Popisać się.**

Spiż, Spiż, -u, *м.* **Spiża**, -y, *ж.* мѣдь, бро́нза, колоко́льный мета́ллъ.

Spiża, -y, *ж. Стар.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || *см.* **Spiżarnia.**

Spiżany, *см.* **Spiżowy.**

Spiżarnia, -rni, **Spiżarka**, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я, буфе́тъ.

Spiżować, снабжа́ть съѣстны́ми припа́сами, провіа́нтомъ, продово́льствовать, поставля́ть, доставля́ть.

Spiżowy, бро́нзовый, мѣ́дный.

Spłacać, Spłacić (kogo), выпла́чивать, вы́платить, упла́чивать, уплати́ть, плати́ть, заплати́ть.

Spłacalność, -ści, *ж.* распла́та, вы́плата, платёжъ.

Spłacalny, подлежа́щій вы́платѣ.

Spłacheć, -chcia, *и́ли* -chci, *м. и ж.* лоскуто́къ, тряпи́ца, вето́шка, лохмо́тье, ру́бище; || отло́мокъ, кусо́къ, клочо́къ; || **Spłacheć ziemi**, ло́скутъ, клочо́къ земли́.

Spłachetek, -tka, *м. Умен.* лоскуто́чекъ, тря́почка; || кусо́чекъ, клочо́чекъ, *см.* **Spłacheć.**

Spłakać się, распла́каться, прослези́ться.

Splamić, *см.* **Plamić.**

Splamiony, запятна́нный, зама́ранный, запа́чканный.

Splantować, спланирова́ть.

Spłaszczać, Spłaszczyć, сплю́щивать, сплю́щить, дѣ́лать пло́скимъ, *см.* **Płaszczyć.**

Spłaszczenie, -nia, *ср.* сплю́щиваніе; || сплю́щенность.

Spłaszczony, сплю́щенный; || приплю́снутый (*носъ*).

Spłaszczyć, *см.* **Spłaszczać.**

Spłata, -y, *ж.* платёжъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Splatać, Spleść, сплета́ть, сплесть, переплета́ть, переплéсть.

Splątać, спу́тать, перепу́тать, запу́тать.

Spłatać, *см.* **Płatać.**

Splatanie, Splecenie, -nia, *ср.* сплета́ніе, сплете́ніе, переплета́ніе.

Splatanka, -i, *ж.* плетешо́къ, тесьма́, *см.* **Plecionka.**

Spław, -u, *м.* тече́ніе воды́; || исто́къ, у́стье (*рѣки́*); || сплавъ, прово́дъ по водѣ́ спла́вкою, спла́вка; || *Рыб.* поплаво́къ у не́вода; || *Бот.* **Spław ziele**, *см.* **Sitowiec.**

Spławiać, Spławić, спла́вливать, сплавля́ть, спла́вить, сгоня́ть внизъ по тече́нію рѣки́, *см.* **Spuszczać. Spławiać drzewo**, сплавля́ть, гнать лѣсъ.

Spławianie, Spławienie, -nia, *ср.* сплавъ, перево́зка водо́ю. **Spławienie rzeki**, обраще́ніе рѣки́ въ спла́вную.

Spławne, -ego, *ср.* спла́вная по́шлина,

Spławność, -ści, *ж.* судохо́дность, спла́вность.

Spławny, судохо́дный, спла́вный.

Spleć, -ciu, *м.* **Splecenie, Spleczenie**, -nia, *ср. Ветер.* испле́чка, вы́вихъ плеча́ у ло́шади; || *см.* **Splatanie.**

Spleść, *см.* **Splatać.**

Spleśniały, заплесневѣ́лый, зацвѣ́лый (*хлѣбъ*).

Spleśnieć, заплѣ́сневѣть.

Spłodzić, прижи́ть, *см.* **Płodzić.**

Spłodzony, прижи́тый, рождённый.

Spłókać, сполоска́ть, сполосну́ть.

Spłonąć, *см.* **Płonąć.**

Spłonić, *см* **Płonić.**

Spłoszenie, Płoszenie, -nia, *ср.* спу́гиваніе, разогна́ніе.

Spłoszony, испу́ганный, разо́гнанный.

Splot, -u, *м.* сплете́ніе, переплете́ніе.

Sploty, -ów, *мн.* коси́чки, сплетённые во́лосы.

Splotka, -i, *ж.* плетешо́къ, плетёнка.

Spłowiały, поблёклый, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spłowieć, *см.* **Płowieć.**

Splugawić, *см.* **Plugawić.**

Splugawiony, оскверни́нный, зама́ранный, запа́чканный, изга́женный.

Splunąć, *см.* **Plunąć.**

Spluskać, смочи́ть, замочи́ть, обры́згать, *см.* **Pluskać.**

Spluwać, Splunąć, сплёвывать, сплю́нуть, выплёвывать, вы́плюнуть, отха́ркивать, отха́ркнуть.

Spluwaczka, -i, *ж.* плева́ка, харку́нья; || плева́льникъ, плева́льница.

Spluwanie, -nia, *ср.* плева́ніе, ха́рканье.

Spłyn, -u, *м. Архит.* ни́жній по́ясъ (*колóнны*).

Spływ, -u, *м.* слія́ніе, стече́ніе (*двухъ рѣкъ*).

Spływać, Spłynąć, сплыва́ть, сплыть, оплыва́ть, оплы́ть, стека́ть, стечь, вытека́ть, вы́течь, сбѣга́ть, сбѣжа́ть; || струи́ться, сочи́ться; || излива́ться, изли́ться; || * па́дать (*на кого́*). **Krew jego spłynie na was**, кровь его́ падётъ на ва́съ.

Spocić się, вспотѣть.

Spocząć, *см.* **Spoczywać.**

Spocznienie, -nia, *ср.* отдохновéніе, о́тдыхъ, успокоéніе.

Spoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохновéніе; || спокóйствіе; || сонъ. **Potrzebuję spoczynku**, мнѣ ну́жно отдохну́ть. **Już późno było, poszedłem na spoczynek**, бы́ло уже́ по́здно и я пошёлъ спать.

Spoczynkowy, служа́щій для о́тдыха, почива́льный.

Spoczywać, Spocząć, почива́ть, почи́ть, спать, отдыха́ть, отдохну́ть, лежа́ть, лечь, успока́иваться, успоко́иться; || * полага́ться (*на кого́, на что́*); || **Spoczywać w Bogu**, опочива́ть, опочи́ть, умере́ть, конча́ться. **Niech w Bogu spoczywa**, миръ пра́ху его́, ца́рство ему́ небéсное.

Spód, -odu, *м.* испóдъ, низъ, ни́жняя часть чего́-либо; || дно; || глубина́, глубь; || изна́нка, подбóй (*плáтья, матéріи*); || подóшва, низъ (*горы́*); || каре́тный станъ, за́днее мѣсто каре́ты; || **Spód domu drewnianego**, подклѣть, ни́жнее жильё подъ деревя́нымъ до́момъ. **Na spód iść, spadać**, пойти́ ко дну́, тону́ть, погружа́ться. **Położyć co na spód, na sam spód, или na spodzie, na samym spodzie**, положи́ть что́ на ни́зъ, на са́мый низъ. **Spodem, ze spodu**, съ ни́зу, съ и́спoди. **Do spodu**, внизъ. **Ku spodowi**, къ ни́зу.

Spodek, -dku, *м.* испóдокъ, подъ, ни́жняя площа́дка внутри́ печи́; || **Spodek, -dka**, *м.* блю́дечко.

Spodlеć, опóшлиться, уни́зиться, испóртиться.

Spodlić, опóшлить, уни́зить, испóртить. || **Spodlić się, опóшлиться, уни́зиться, испóртиться.**

Spodni, ни́жній, испóдній.

Spodnica, -y, *ж.* испóдница, ю́бка.

Spodniczka, -i, *ж. Умен.* ю́бочка.

Spodnie, -dni, *мн.* испóднее пла́тье, штаны́, панталóны.

Spodobać się, *см.* **Podobać się.**

Spodziewać się, Spodziać się, ожида́ть, ча́ять, надѣ́яться, упова́ть; || боя́ться, страши́ться (*чего́*). **Spodziewać się lepszego losu**, надѣ́яться на лу́чшую у́часть. **Ani się spodziejesz, jak śmierć przyjdzie**, не успѣ́ешь огляну́ться, какъ и смерть придётъ. **Spodziewałem się sukcessji**, я надѣ́ялся получи́ть наслѣ́дство. **Czyliż się można było spodziewać**, мóжно ли бы́ло ожида́ть?

Spodziewanie (się), -nia, *ср.* ожида́ніе, ча́яніе; || упова́ніе, наде́жда. **Nad spodziewanie**, сверхъ ожида́нія, сверхъ ча́нія, сверхъ вса́каго ча́нія.

Spoglądać, *см.* **Poglądać.**

Spoglądanie, *см.* **Poglądanie.**

Spoić, *см.* **Spajać.**

Spoić, спои́ть, напои́ть пья́нымъ, *см.* **Poić.**

Spoiłość, Spójność, Spoistość, -ści, *ж. Физ.* сцѣпле́ніе, связь, свя́зность, плóтность.

Spoiły, Spojny, Spoisty, свя́зный, плóтный, сплóченный.

Spoistość, -ści, *ж.* соедини́емость, плóтность.

Spoisty, плóтный.

Spój, -oju, *м.* свя́зка, связь; || óбодъ, ободóкъ, желѣ́зная скоба́; || *Плотн.* подкóсъ, распóрка, перекла́дина; || *Анат.* суста́въ; || пазъ, спай, стыкъ, смы́чка; соедине́ніе, спа́йка; || *Стол. и Плотн.* набóрка, оби́вка, вя́зка.

Spojenie, -nia, *ср. см.* **Spajanie**; || сплоче́ніе, соедине́ніе, связь; || *Анат.* сочлене́ніе, суста́въ, спа́иваніе (*до́ньяна*).

Spojnia, -ni, *ж. Хим.* сродство́ (*стремле́ніе тѣлъ къ соедине́нію*); || *Физ.* притяже́ніе.

Spójnik, -a, *м. Грам.* сою́зъ.

Spójność, *см.* **Spoiłość.**

Spójny, *см.* **Spoiły.**

Spojony, соедине́нный, свя́занный, сплóченный; || спа́янный.

Spojrzeć, взгляну́ть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Pozierać.**

Spojrzenie, -nia, *ср.* взглядъ, взоръ.

Spokój, -u, *м.* споко́йствіе, поко́й, миръ, тишина́, безмяте́жность. **Spokój duszy**, душе́вное споко́йствіе, *см.* **Pokój, Spokojność.**

Spokojnie, споко́йно, безмяте́жно, ми́рно, сми́рно, та́хо.

Spokojniuchno, Spokojniuteńko, Spokojniusieńko, тихóнько, смирнёхонько.

Spokojniuchny, Spokojniuteńki, Spokojniusieńki, тихóнькій, смирнёхонькій, самый споко́йный, са́мый сми́рный.

Spokojność, -ści, *ж.* споко́йствіе, тишь, тишина́, безмяте́жность. **Spokojność powietrza**, тишина́ въ во́здухѣ. **Spokojność**

morza, морска́я тишина́. Spokojność sumienia, споко́йствіе со́вѣсти.

Spokojny, споко́йный, ми́рный, безмяте́жный, ти́хій, кро́ткій.

Spokrewniać, Spokrewnić, ввести́ въ родство́, породни́ть. || Spokrewniać się, вступа́ть въ родство́, породни́ться (*посре́дствомъ брака*).

Spokrewnienie, -nia, *ср.* бра́чный сою́зъ, свойство́, родство́.

Spół, Współ, *см.* Społem, Pospołu, We spół, *см.* Wespół, вмѣ́стѣ, ра́зомъ, о́бще, сообща́.

Spółbrat, -a, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Spólca, -y, *м.* соуча́стникъ.

Spółchrześcianin, -a, *м.* братъ во Христѣ.

Spółcześnie, одновре́менно, совреме́нно, въ одно́ и то же вре́мя.

Spółczesny, одновре́менный, совреме́нный.

Spółczłowiek, -a, *м.* бли́жній, всѣ́кій человѣ́къ безъ разли́чія, *см.* Bliźni.

Spółczynnik, -a, *м.* *Мат.* коэфиціе́нтъ, предстоя́щее.

Spółdłużnik, -a, *м.* содолжни́къ.

Spółdziałać, содѣ́йствовать, споспѣшествова́ть (*чему́*).

Spółdziałanie, -nia, *ср.* содѣ́йствіе, споспѣшествова́ніе.

Spółdziedzic, -a, *м.* сонасле́дникъ, совладѣлецъ.

Spółdziedziczka, -i, *ж.* сонасле́дница, совладѣ́лица.

Spółdzierżawca, -y, *м.* уча́стникъ въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawczyni, -ni, *ж.* уча́стница въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawić, участвовать въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Społeczeństwo, -a, *ср.* о́бщество, сообще́ство.

Społecznie, вмѣ́стѣ, сообща́, *см.* Społem, Spólnie.

Społecznik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ, соуча́стникъ, *см.* Towarzysz.

Społeczność, -ści, *ж.* о́бщность, *см.* Spólność; || о́бщество, *см.* Społeczeństwo.

Społeczny, о́бщій, общественный; || публи́чный, всенаро́дный. Porządek społeczny, общественный поря́докъ.

Społek, -łku, *м.* о́бщество, компа́нія, това́рищество, *см.* Towarzystwo.

Społem, вмѣ́стѣ, ра́зомъ, сообща́.

Spółgłoska, -i, *ж.* *Грам.* согла́сная бу́ква.

Spółgrający, участвующій въ игрѣ.

Spółhandlować, торгова́ть вмѣ́стѣ съ кѣ́мъ, принадлежа́ть къ како́му либо торго́вому о́бществу.

Spółimienny, соимённый, одноимённый, единоименный.

Spółistotnie, *Богосл.* единосу́щно.

Spółistność, -ści, *ж.* *Богосл.* единосу́щность.

Spółka, -i, *ж.* *Ком.* компа́нія, това́рищество. Spółka komandytowa czyli firmowa, командитство, това́рищество на вѣ́рѣ. Spółka anonimna, bezimienna, о́бщество анони́мное *или* акціоне́рное. Spółka udziałowa, общество на паяхъ. Ogólna spółka zysków, о́бщее това́рищество по при́былямъ. Spółka szczegółowa, ча́стное това́рищество. || *Арив.* Reguła spółki, пра́вило това́рищества.

Spółkolega, -i, *м.* сотова́рищъ.

Spółkompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ.

Spółkować (z kim), уча́ствовать, соуча́ствовать, имѣ́ть сноше́нія, свя́зи съ кѣ́мъ.

Spółkowanie, -nia, *ср.* сноше́ніе, сообще́ніе, обще́ніе, связь; || обхожде́ніе, знако́мство.

Spółkrólować, соца́рствовать, ца́рствовать вмѣ́стѣ съ кѣ́мъ либо.

Spółkrólowanie, -nia, *ср.* соца́рствованіе, ца́рствованіе вмѣ́стѣ съ кѣ́мъ либо.

Spółmałżonek, -nka, *м.* супру́гъ.

Spółmieszkać, сожи́тельствовать.

Spółmieszkanie, -nia, *ср.* *Юрид.* бра́чное сожи́тіе, сожи́тельство.

Spółmieszkaniec, -ńca, *м.* живу́щій вмѣ́стѣ съ кѣ́мъ нибу́дь, сожи́тель.

Spółmiłośnica, -y, *ж.* соперница.

Spółmiłośnik, -a, *м.* сопе́рникъ.

Spólnica, -y, *ж.* *Умен.* Spólniczka, -i, *ж.* соуча́стница, соумы́шленница.

Spólnictwo, -a, *ср.* о́бщность, *см.* Spólność; || уча́стіе, соуча́стіе, *см.* Uczestnictwo. || Spólność majątku, о́бщее владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Spólnie, вмѣ́стѣ, совоку́пно, совмѣ́стно, о́бщими си́лами, о́бще, сообща́.

Spólniewola, -i, *ж.* совмѣ́стное ра́бство, неволя, плѣнъ.

Spólniewolnica, -y, *ж.* раздѣля́ющая съ кѣ́мъ либо вмѣ́стѣ рабство, неволю, плѣнъ.

Spólniewolnik, -a, *м.* раздѣля́ющій съ кѣ́мъ либо вмѣ́стѣ ра́бство, неволю, плѣнъ.

Spólnik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ; || Spólnik (handlowy), компаньёнъ (*въ торго́вомъ о́бществѣ*); || о́бщникъ (*о́бщества*); || соуча́стникъ, соумы́шленникъ, сообщникъ, единомы́шленникъ.

Spólność, -ści, *ж.* о́бщность; || Spólność majątku, о́бщее владѣ́ніе, по́льзованіе; || согла́сіе, единомы́сліе; || одина́ковость, одина́кость, схо́дство. Spólność pracy, о́бщій трудъ. Spólność strat, zysków, о́бщія поте́ри, о́бщіе вы́годы.

Spólny, о́бщій, всеобщій, публи́чный; || совоку́пный.

Spółobwiniony, сообвиня́емый, привлечённый къ отвѣ́тственности.

Spółobywatel, -a, *м.* сограждани́нъ.

Spółobywatelka, -i, *ж.* сограждан́ка.

Spółobywatelstwo, -a, *ср.* принадле́жность къ гражда́нству, согра́жданство; || *Собир.* граждане.

Spółopieka, -i, *ж.* учáстіе въ опéкѣ.
Spółopiekun, -a, *м.* соопекýнъ; || одúнъ изъ опекуновъ, другóй опекýнъ.
Spółopiekunka, -i, *ж.* соопекýнша; || однá изъ опекýнъ, другáя опекýнша.
Spółopiekuństwo, -a, *ср.* совокýпное попечúтельство, *см.* **Spółopieka.**
Spółpanowanie, -nia, *ср.* соправлéніе.
Spółpanujący, -ego, *м.* соправúтель.
Spółposiadacz, -a, *м.* совладѣтель, совладѣлецъ.
Spółpowód, -oda, *м.* соучáстникъ.
Spółpozwany, прикоснóвенный къ дѣлу, пóзванный къ судý вмѣстѣ съ другúмъ *или* нѣсколькими лúцами.
Spółpracownica, -y, *ж.* сотрýдница.
Spółpracownictwo, -a, *ср.* сотрýдничество.
Spółpracownik, -a, *м.* сотрýдникъ.
Spółradość, -ści, *ж.* óбщая рáдость.
Spółradować się, учáствовать въ óбщей рáдости.
Spółradzca, -y, *м.* принимáющій учáстіе въ совѣщáніи, одúнъ изъ числá совѣтниковъ.
Spółradzić, принимáть учáстіе въ совѣщáніяхъ.
Spółregent, -a, *м.* соправúтель.
Spółregentka, -i, *ж.* соправúтельница.
Spółrękojmia, -mi, *ж.* круговáя порýка; || **Spółrękojmia**, -miego, *м.* поручúтель, отвѣчáющій одúнъ за другóго, сопорýка.
Spółrodaczka, -i, *ж.* соотéчественница, земля́чка.
Spółrodak, -a, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соóтчичъ.
Spółrównica, -y, *ж.* *см.* **Równiennica.**
Spółrówność, -ści, *ж.* *Богосл.* соráвенство.
Spółrówny, *Богосл.* соráвный, во всѣмъ схóдный.
Spółrządzca, -y, *м.* *см.* **Spółregent.**
Spółsędzia, -iego, *м.* товáрищъ судьú.
Spółspadkobierca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.
Spółsprawca, -y, *м.* соучáстникъ, пособникъ.
Spółstołowniczka, -i, *ж.* застóльница, обѣдающая за óбщимъ столóмъ.
Spółstołownik, -a, *м.* застóльникъ, обѣдающій за óбщимъ столóмъ.
Spółstworzenie, -nia, *ср.* однорóдное существó, твореніе.
Spółświadczyć, свидѣтельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.
Spółświadectwo, -a, *ср.* сосвидѣтельствованіе, совмѣстное свидѣтельствованіе
Spółświadek, -dka, *м.* сосвидѣтель, свидѣтельствующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.
Spółtowarzysz, -a, *м.* сотовáрищъ.
Spółtowarzyszący, сопýтствующій, сопровождáющій.
Spółtowarzyszka, -i, *ж.* подрýга.
Spółubiegać się (z kim o co), соревновáть, споспѣшествовáть, подвизáться, состязáться.
Spółubiegacz, -a, *м.* *Неуп.* сопéрникъ, соискáтель, совмѣстникъ, соревновáтель, *см.* **Spółzawodnik.**
Spółubolewać, соболѣзновáть (*о кóмъ*), сострадáть.
Spółubolewanie, -nia, *ср.* соболѣзнованіе, сострадáніе.
Spółuczeń, -cznia, *м.* сученúкъ.
Spółuczenica, -y, *ж.* сученица.
Spółuczennictwo, -a, *ср.* шкóльное товáрищество.
Spółuczestnictwo, -a, *ср.* учáстіе, соучáстіе, *см.* **Uczestnictwo.**
Spółuczestniczka, -i, *ж.* учáстница, соучáстница.
Spółuczestnik, -a, *м.* учáстникъ, соучáстникъ, *см.* **Uczestnik.**
Spółurzędnik, -a, *м.* товáрищъ по слýжбѣ, сослужúвецъ.
Spółwieczny, **Spółwieczysty**, **Spółwiekuisty**, *Богосл.* совѣчный.
Spółwięzień, -źnia, *м.* сотовáрищъ арестáнта, заключéнника.
Spółwina, -y, *ж.* преступлéніе съ кѣмъ-либо вмѣстѣ совершённое.
Spółwinny, причáстный преступлéнію.
Spółwinowajca, -y, *м.* соучáстникъ въ преступлéніи.
Spółwłaściciel, -a, *м.* совладѣлецъ.
Spółwłaścicielka, -i, *ж.* совладѣлица.
Spółwłasność, -ści, *ж.* совмѣстное владѣніе.
Spółwychowanica, -y, **Spółwychowaniczka**, -i, *ж.* совоспúтанница.
Spółwychowaniec, -ńca, *м.* совоспúтанникъ.
Spółwydawca, -y, *м.* соиздáтель, учáстникъ въ издáніи (*книги и т. п.*).
Spółwyznawca, -y, *м.* единовѣрецъ.
Spółwyzwoleniec, -ńca, *м.* освободúвшійся въ одно врéмя съ другúмъ.
Spółzalotnica, -y, **Spółzalotniczka**, -i, *ж.* сопéрница.
Spółzalotnictwo, -a, *ср.* сопéрничество.
Spółzalotnik, -a, *м.* сопéрникъ, конкурéнтъ.
Spółzawodnictwo, -a, *ср.* совмѣстничество, сопéрничество; || *Ком.* конкурéнція.
Spółzawodnik, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣстникъ, соискáтель, конкурéнтъ.
Spółziemianin, -a, *м.* земля́къ, соóтчичъ.
Spółziemianka, -i, *ж.* земля́чка.
Spółziomek, -mka, *м.* земля́къ, соотéчественникъ.
Spółżołnierz, -a, *м.* товáрищъ по полкý, по орýжію.
Spółżycie, -cia, *ср.* сожúтіе.
Spór, -oru, *м.* споръ, рáспря, прéніе, преренáніе; || *Юрид.* тáжба, споръ; || **Spór piśmienny**, полéмика, пúсьменный споръ, *см.* **Sprzeczka, Swar, Zwada.** || **Spory administracyjne**, спóрныя дѣлá управлéнія.

Spory allewjacyjne, дѣлá о сложéніи податéй. **Spór posesoryjny**, споръ, тя́жба о владѣніи. **Spór graniczny**, тя́жба о размежева́ніи. **Spór jurysdykcyjny**, споръ о подвѣдомственности дѣла. **Spór o attrybucje**, прекá ніе о подсу́дности.

Spornie, сварли́во, со спо́ромъ.

Sporność, -ści, *ж.* страсть спо́рить, **страсть** къ спо́рамъ, сварли́вость, прекосло́вность, спо́рливость.

Sporny, спо́рный, тя́жебный; || **сварли́вый**, спо́рливый, вздо́рливый.

Sporo, спо́ро, при́быльно, вы́годно, успѣ́шно, *см.* **Dosyć, Znacznie.**

Spory, спо́рый, при́быльный, вы́годный, успѣ́шный.

Sporysz, -a, *м. Агр.* спорынья́, рожки́ (*болѣзнь ржи*); || *Бот.* **Sporysz wielki**, спо́рынъ, горе́цъ. **Sporysz trzeci**, гры́жникъ, ки́льникъ, ки́льная трава́, осту́дникъ. **Sporysz mleczny**, молочáй.

Sporządzać, Sporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, гото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обрабо́тывать, обрабо́тать, приправля́ть, припра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, починя́ть, почини́ть.

Sporządzanie, Sporządzenie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, соверше́ніе, приспособле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство, обрабо́тка, отдѣ́лка, попра́вка, почи́нка. **Sporządzenie aktów**, соверше́ніе а́ктовъ.

Sporządzony, пригото́вленный, приспосо́бленный, приведённый въ поря́докъ, устро́енный, обрабо́танный, отдѣ́ланный, испра́вленный, почи́ненный.

Sporzéj (сравн. ст. *см.* **Sporo**), спорѣе, вы́годнѣе, при́быльнѣе, успѣ́шнѣе.

Sporzyć, умножа́ть, прибавля́ть, увели́чивать, *см.* **Mnożyć**; || споспѣ́шествова́ть, благопрія́тствовать, надѣля́ть сча́стіемъ, благословля́ть. || **Sporzyć się**, умножа́ться, прибавля́ться, увеличиваться, спори́ться; || преуспѣва́ть, удава́ться, и́мѣть успѣ́хъ, уда́чу.

Sposabiać, *см.* **Sposobić.**

Sposób, -obu, *м.* о́бразъ, фо́рма, мане́ра; || видъ; || поря́докъ; || родъ, сортъ; || обы́чай, обыкновéніе; || сре́дство, спо́собъ; || снаро́вка. **Sposób postępowania**, о́бразъ, спо́собъ дѣйствія, поведéніе. **Sposób działań**, поря́докъ дѣйствій. **Tym sposobem, w ten sposób**, такимъ о́бразомъ. **W dobry sposób rzecz ukończyć**, око́нчить дѣ́ло подру́жески, миролюби́во. **W dobry sposób co przyjąć**, приня́ть что́-либо благоскло́нно. **Radzę ci to w dobry sposób**, я сове́тую тебѣ́ э́то подру́жески. **Znaleźć sposób**, найдти́ сре́дство. **Na to niema sposobu**, э́тому нельзя́ пособи́ть, помо́чь, э́того нельзя́ отврати́ть. **To nie sposób**, э́то невозмóжно. **Nie sposób**, невозмóжно! нельзя́! **Czy sposób?** возмóжно ли? **Sposób mówienia**, спóсобъ выраже́нія, рече́ніе. **Sposób myślenia**, óбразъ мыслей. **Sposób do życia**, сре́дство къ жи́зни, къ пропита́нію себя́. *Wziąść się na sposób, *или* **na sposoby**, прибѣ́гнуть къ хи́тростямъ, употреби́ть всѣ́ стара́нія.

Sposobić, приготовля́ть, **пріуготовля́ть**, приспособля́ть, гото́вить, ула́живать, устро́ивать. **Sposobić kogo do czego**, *или* **na co**, пріучáть кого́ къ чему́. || **Sposobić się do czego, na co**, гото́виться, приготовля́ться къ чему́, приспособля́ться; || **Sposobić się w co**, запаса́ться чѣ́мъ, ула́вки.

Sposobienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, приспособле́ніе.**

Sposobik, -a, *м.* малѣ́йшее сре́дство.

Sposobnie, прили́чно, сообра́зно, умѣ́стно, кста́ти.

Sposobność, -ści, *ж.* **спосóбность, дарова́ніе**, скло́нность; || удóбство (*мѣста*), вы́годность (*положе́нія*); || слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ. **Szukać sposobności**, иска́ть слу́чая, удóбнаго слу́чая.

Sposobny, спосóбный, даровúтый; || удóбный, прили́чный, надлежа́щій, свóйственный, своевре́менный, благовре́менный, благопрія́тный.

Spospolicieć, Spospolitować, *см.* **Pospolicieć, Pospolitować.**

Spostrzegać, Spostrzedz, замѣча́ть, замѣ́тить, примѣча́ть, примѣ́тить, увида́ть, усмотрѣ́ть, наблюда́ть. || **Spostrzegać się, Spostrzedz się**, спохва́тываться, спохвати́ться, замѣ́тить свою́ оши́бку, оду́маться, догада́ться.

Spostrzeżenie, -nia, *ср.* наблюде́ніе, примѣча́ніе, замѣча́ніе; || кра́ткое обозрѣ́ніе, бѣ́глый взглядъ.

Sposzyt, -u, *м.* **тетра́дь**; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Sposzyty, сши́тый, брошúрованный, переплетённый въ бума́жную обёртку.

Sposzywać, Sposzyć, *Тип.* брошúровать, переплета́ть въ бума́жную обёртку.

Spotkanie, -nia, *ср.* встрѣ́ча; || столкновéніе, толчóкъ, уда́ръ; || поедúнокъ, дуэ́ль; || сши́бка, сраже́ніе.

Spotwarzony, оклевéтанный, оповóренный.

Spotwarzyć, *см.* **Potwarzyć.**

Spotykać, Spotkać, встрѣча́ть, встрѣ́тить. || **Spotykać się, Spotkać się**, встрѣча́ться, встрѣ́титься, *сража́ться, сража́ться (*съ непрія́телемъ*).

Spoufalać, Spoufalić (kogo), потака́ть, поблажа́ть. || **Spoufalać się, Spoufalić się**, фамиліа́рничать, обращáться съ кѣ́мъ за панибра́та.

Spowiadać, Wyspowiadać, исповѣ́довать, исповѣ́дать. || **Spowiadać się, Wyspowiadać się**, исповѣ́доваться, исповѣ́даться, идти́ на и́споведь.

Spowiednia, -ni, Spowiednica, -y, *ж.* исповѣ́дная, *см.* **Konfesjonał.**

Spowiedniczy, Spowiedny, исповѣ́дной.

Spowiednik, -a, *м.* духовникъ.

Spowiedny, *см.* **Spowiedniczy.**

Spowiedź, -dzi, *ж.* и́споведь, исповѣ́данie. **Kartka do spowiedzi,** свидѣ́тельство объ и́споведи.

Spowodować, *см.* **Powodować.**

Spowodowany, вы́нужденный, вы́званный; || причинённый.

Spowolnieć, *см.* **Powolnieć.**

Spowszechnić, Spowszechnieć, *см.* **Powszechnić и т. п.**

Spowszednieć, *см.* **Powszednieć, и т. п.**

Spozierać, взира́ть, смотрѣ́ть, посма́тривать, гляде́ть, взгля́дывать.

Spóźniać, Spóźnić, откла́дывать, отложи́ть, отсро́чивать, отсро́чить, замедля́ть, заме́длить; || **Spóźniać się, Spóźnić się,** опа́здывать, опозда́ть, проме́длить, замѣ́шкаться, отставать, отста́ть. **Zegarek spóźnia się,** часы́ отстаю́тъ. **Dla czego tak się spóźniłeś?** отъ чего́ ты такъ опоздалъ?

Spóźnienie, -nia, *ср.* отсро́чка, заде́ржка, остано́вка. *Юрид.* **Spóźnienie pozwy,** доставле́ніе по́зыва по прошествіи сро́ка.

Spożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе.

Spożywać, Spożyć, съѣда́ть, снѣда́ть, съѣсть, потребля́ть, потреби́ть, употребля́ть, употреби́ть, *см.* **Pożyć, Pożywać.**

Spożywca, -y, *м.* потреби́тель.

Spracować, утоми́ть, измо́чить, изнури́ть; || **Spracować się,** утоми́ться, измо́читься, изнури́ться, изнемо́чь, уста́ть отъ рабо́ты, отъ трудо́.

Spracowanie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе, кра́йняя, чрезмѣ́рная уста́лость.

Spracowany, утомлённый, измо́ченный; изнурённый, уста́лый.

Spragniony, томя́щійся жа́ждою, жа́ждущій, а́лчущій.

Spraszać, Sprosić, звать, позва́ть, созыва́ть, приглаша́ть, пригласи́ть.

Sprawa, -y, *ж.* дѣ́ло, дѣ́яніе, дѣ́йствіе, посту́покъ; || сноше́ніе, донесе́ніе, сообще́ніе, совокупле́ніе; || *Стар.* стычка, сраже́ніе; || *Хим.* процѣ́съ; || *Стар.* кома́нда, предводи́тельство; || *Юрид.* дѣ́ло, тя́жба, тя́жебное дѣ́ло, искъ, судо́. **Sprawa gardłowa,** уголо́вное дѣ́ло. **Sprawa illacyjna,** безспо́рное дѣ́ло. **Sprawa leśna,** дѣ́ло о кра́жѣ лѣ́са; || **Sprawa in merito,** дѣ́ло по существу́; || **Sprawa karności,** дисциплина́рный поря́докъ. **Za jego sprawą,** благодаря́ ему́, по его́ ми́лости, при его́ посре́дничествѣ, при его́ посре́дствѣ, при его́ вмѣша́тельствѣ. **Odpowiadać za swoje sprawy,** отвѣча́ть за свои́ посту́пки. *Стар.* **Za sprawą W. Hetmana,** подъ преводи́тельствомъ Вели́каго Гетмана́. **Zła z nim sprawa,** съ нимъ нельзя́ имѣ́ть дѣла, съ нимъ ничего́ не подѣ́лаешь, съ нимъ тру́дно имѣ́ть дѣ́ло. **Sprawa publiczna,** обще́ственное дѣ́ло. **Ministerjum spraw wewnętrznych, spraw zewnętrznych,** министе́рство вну́треннихъ дѣлъ, иностра́нныхъ дѣлъ. **Mieć z kim sprawę,** имѣ́ть съ кѣ́мъ дѣ́ло. **Sprawa cywilna, karna, kryminalna,** граждан́ское дѣ́ло, уголо́вное дѣ́ло. **prawa dyferencyjna,** дѣ́ло о размежева́ніи земе́ль. **Sprawa possessoryjna,** тя́жба о пра́вѣ владѣ́нія. **Sprawa petytoryjna,** дѣ́ло о пра́вѣ со́бственности. **Sprawy z rejestrów terminów stałych,** сро́чныя дѣла́. **Sprawy summaryczne,** дѣла́ по сокраще́нному сро́ку, дѣла́ тре́бующія сокраще́ннаго произво́дства. **Zdawać sprawę,** отдава́ть отчётъ. **Zdanie sprawy (o czém),** отчётъ, донесе́ніе, докла́дъ. **Na dobrą sprawę, powinienby raczéj być ukarany,** по всей справедли́вости, онъ скорѣе заслу́живаетъ наказа́нія, его́ слѣ́довало бы наказа́ть. *Посл.* **Sprawa ich jak w Osieku,** дѣ́ло никуда́ не годи́тся, изъ ихъ дѣла ничего́ не вы́йдетъ.

Sprawca, -y, *м.* творе́цъ, вино́вникъ; || *Ком.* прика́щикъ; || управля́ющій до́момъ. **Sprawca okrętu,** капита́нъ корабля́; || предводи́тель (*войска*). **Tyś sprawca mych cierpień,** ты вино́вникъ, ты причи́на мои́хъ страда́ній.

Sprawczyna, -y, Sprawczyni, -ni, *ж.* вино́вница, сдѣ́лавшаяся причи́ною чего́ либо.

Sprawdzać, Sprawdzić, повѣря́ть, повѣ́рить, свѣря́ть, свѣ́рить, слича́ть, слича́ть; || справля́ться; || **Sprawdzać się,** подтвержда́ться, сбыва́ться.

Sprawdzanie, Sprawdzenie, -nia, *ср.* повѣ́рка, сличе́ніе; || освидѣ́тельствованіе.

Sprawczka, -i, *ж.* *см.* **Sprawka.**

Sprawiać, Sprawić, производи́ть, произвести́, учиня́ть, учини́ть, причиня́ть, причини́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, исполня́ть, испо́лнить, дѣ́лать, сдѣ́лать, совершать, соверши́ть; || пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, покупа́ть, купи́ть; || *Стар.* доноси́ть, доводи́ть до свѣ́дѣнія. **To lekarstwo poty sprawuje,** э́то лѣка́рство произво́дитъ потъ. **Przyjście jego sprawiło wielkie zamieszanie,** прибы́тіе его́ произвело́ большо́е замѣша́тельство. **Sprawić wesele,** спра́вить, сыгра́ть свадьбу. **Sprawić komu przykrość,** сдѣ́лать кому́ непрія́тность. **Sprawić komu przyjemność,** доста́вить кому́ удово́льствіе. **Sprawić skutek,** произвести́ впечатлѣ́ніе. **Sprawić ryby,** чи́стить, обряжа́ть, свѣжева́ть. **Sprawić nową suknię,** сдѣ́лать, сшить но́вое пла́тье. **Sprawić komu łaźnię,** зада́ть кому́ ба́ню, вы́сѣчь ро́згами. **Sprawiać gnojem rolę,** унабо́живать, удобря́ть зе́млю навозомъ. **Sprawić z pola zboże,** убра́ть хлѣ́бъ съ по́ля. *Охот.* **Sprawiać zająca, potrosić,** потроши́ть за́йца; || **Sprawiać się, Sprawić się (komu, przez kim),** отдава́ть отчётъ кому́, отвѣча́ть

пе́редъ кѣмъ; || поступа́ть, вести́ себя́ (*хорошо́, ху́до*), испо́лнить поруче́ніе; || спра́виться,освѣдоми́ться,узна́ть; || *Воен.* постро́иться, стать въ боево́мъ поря́дкѣ.

Sprawianie, Sprawienie, -nia, *ср.* произведе́ніе, учине́ніе, причине́ніе, возбужде́ніе, исполне́ніе, соверше́ніе, приготовле́ніе,зака́зываніе (*но́ваго пла́тья*).**Sprawianie się, Sprawienie się** (komu z czego), представле́ніе отчёта (*кому́ въ чёмъ*).

Sprawiedliwie, справедли́во *см.* **Słusznie.**

Sprawiedliwość, -ści, *ж.* справедли́вость, правосу́діе, правота́; || судъ, распра́ва. **Nie należy samemu sobie czynić sprawiedliwości,** не до́лжно самому́ управля́ться, прибѣга́ть къ самоуправству. **Wymierzyć komu sprawiedliwość,** оказа́ть кому́ справедли́вость, пра́вильно разсуди́ть кого́. **Wpaść w ręce sprawiedliwości,** находи́ться въ рука́хъ правосу́дія. **Ministerjum sprawiedliwości,** министе́рство юсти́ціи, *см.* **Słuszność.**

Sprawiedliwy, справедли́вый, правосу́дный, пра́ведный, пра́вый. **Sprawiedliwa jest** (т. е. rzecz), **abyś go nagrodził,** справедли́вость тре́буетъ, что́бы ты награди́лъ его́. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **Sprawiedliwy Boże,** пра́ведный Бо́же! **Sprawiedliwe niebo,** пра́ведное не́бо. **Sprawiedliwe żądanie,** справедли́вое тре́бованіе, *см.* **Słuszny.** || **Sprawiedliwa miara, waga,** вѣрная, то́чная мѣра, вѣрный, то́чный вѣсъ.

Sprawiony, произведённый, сдѣ́ланный; || постро́енный къ сраже́нію (*о вои́скѣ*), *см.* **Uszykowany;** || обрабо́танный, вспа́ханный (*о землѣ*), *см.* **Uprawny;** || очи́щенный, обря́женный, потрошённый (*о живо́тныхъ*), распла́станный (*о рыбѣ*).

Sprawka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Sprawa**), безде́лка, безде́лица, маловáжное дѣ́ло, пуста́къ; || шту́ка, шту́чка, хи́трый обма́нъ. **Wiem, czyja to sprawka,** зна́ю, кто вы́кинулъ э́ту шту́ку, зна́ю, кто э́то сдѣ́лалъ.

Sprawnie, испра́вно, ло́вко, прово́рно; надлежа́щимъ о́бразомъ, прили́чно; || справедли́во, по пра́вдѣ, *см.* **Sprawiedliwość.**

Sprawnik, -a, *м. см.* **Sprawca.**

Sprawność, -ści, *ж.* испра́вность, ло́вкость, прово́рство, оборо́тливость, спосо́бность, дѣ́ятельность.

Sprawny, испра́вный, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, спосо́бный; || дѣ́ятельный; || прили́чный, надлежа́щій; || плодоро́дный (*о землѣ*); || обучённый (*о вои́скѣ*); || *Стар.* подро́бный, заключа́ющій въ себѣ́ подро́бныя извѣ́стія.

Sprawować, отправля́ть, исправля́ть, исполня́ть (*до́лжность*), пра́вить, управля́ть (*чѣмъ*), вести́ (*дѣла́*). **Sprawować państwo,** управля́ть госуда́рствомъ.**Sprawować jazdę,** кома́ндовать кавале́ріей. **Sprawować interesa czyje,** завѣ́дывать чьи́ми дѣла́ми. **Sprawować ziemię,** обраба́тывать зе́млю. **Sprawować imieniny, wesele,** справля́ть именины́, свáдьбу. **Sprawować towary,** отправля́ть, высыла́ть това́ры. **Sprawować handel,** отправля́ть торго́влю. **Sprawować sobie szaty,** зака́зывать для себя́ пла́тье. **Sprawować mszę,** соверша́ть литурги́ю, служи́ть обѣ́дню; || **Sprawować się,** вести́ себя́ (*хорошо́, ху́до*); || справля́ться, управля́ться, руково́дствоваться, приде́рживаться, сообража́ться. **We wszystkich rzeczach przystoi rozumem się sprawować,** во всѣхъ дѣла́хъ сле́дуетъ сообража́ться съ ра́зумомъ; || **Sprawować się o co komu** *или* **z czego,** объясня́ться пе́редъ кѣмъ въ чёмъ либо.

Sprawowanie, -nia, *ср.* отправле́ніе, исправле́ніе, исполне́ніе до́лжности. **Sprawowanie rządów,** правле́ніе, прави́тельство, о́бразъ правле́нія, управле́ніе; || **Sprawowanie interesów,** веде́ніе дѣ́лъ; || **Sprawowanie się,** поведе́ніе (*хоро́шее, дурно́е*).

Sprawozdanie, -nia, *ср.* отчётъ, донесе́ніе, докла́дъ.

Sprawozdawca, -y, *м.* докла́дчикъ.

Sprawunek, -nku, **Sprawuneczek,** -czku, *м.* поку́пка, заку́пка; || дѣ́ло, **Mam wiele sprawunków,** у меня́ мно́жество дѣ́лъ; || поруче́ніе,коммиссія.**Nadawać komu sprawunków,** надава́ть кому́ поруче́ній, комми́сій.

Sprężyk, -a, *м. Зоол.* щелку́нъ (*насько́мое*).

Sprężyna, -y, *ж. Умен.* **Sprężynka,** пружи́на, пружи́нка.

Sprężynność, *см.* **Sprężystość.**

Sprężynny, пружи́нный; || упру́гій.

Sprężyście, энерги́чно, энерги́чески, си́льно, упо́рно.

Sprężystość, *Стар.* **Sprężynność,** -ści, *ж.* упру́гость. **Sprężystość powietrza,** упру́гость во́здуха * **Sprężystość działania,** эне́ргія, сто́йкость, твёрдость.

Sprężysty, упру́гій; || * энерги́чный, энерги́ческій, сто́йкій, твёрдый.

Sprobować, Sprobować się, *см.* **Probować.**

Spróchniałość, -ści, *ж.* червото́чина прото́чина; || гниль.

Spróchniały,червото́чный,исто́ченный, изъѣ́денный черва́ми; || гнило́й, испо́рченный.

Spróchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Spróchnienie, -nia, *ср. см.* **Próchnienie.**

Sprośnica, -y, *ж.* развра́тница, распу́тная же́нщина.

Sprośnie, распу́тно, развра́тно, безпу́тно, гря́зно.

Sprośnik, -a, *м.* развра́тникъ, распутный, развра́тный человѣ́къ.

Sprośnomówny, сквернослóвный, непристóйный, похáбный.

Sprośność, -ści, *ж.* распýтство, развратá; || позóръ, гнýсность; || похáбство, бесстыдство, непристóйность.

Sprośny, распýтный, безпýтный, развратный; || позóрный, гнýсный; || похáбный, бесстыдный, непристóйный.

Sprostać (czemu), слáдить, управиться (*съ чѣмъ*), преодолѣть (*что либо*).

Sprostowanie, -nia, *ср.* исправлéніе, поправка.

Sprowadzać, Sprowadzić, сводúть, свесть, проводúть, провести; || * выпúсывать, закáзывать. **Sprowadzać wodę z kąd**, проводúть вóду откýда. **Sprowadzać kogo ze schodów**, помогáть кому сойти съ лѣстницы. **Sprowadzać towary**, выпúсывать товáры. **Sprowadzić kogo z drogi**, сбить съ путú, отвестú въ сторону. **Sprowadzić kogo z drogi cnoty**, совратúть кого съ путú добродѣтели. *Мат.* **Sprowadzić do spólnego mianownika**, привестú къ одному знаменáтелю. **Sprowadzać do jednego punktu, do jednego środka**, соединáть въ одну тóчку, сосредотóчивать; || **Sprowadzać się, Sprowadzić się (dokąd)**, переѣзжáть, переѣхать (*на нóвую квартúру*), устрóиваться, устрóиться (*въ нóвомъ помѣщéніи*).

Sprowadzenie, -nia, *ср.* сведéніе, привóдъ. **Awizacja na sprowadzenie do śledztwa**, повѣстка о привóдѣ на слѣдствіе.

Spryca, *см.* **Szpryca**.

Sprycować, *см.* **Szprycować**.

Sprys, -u, *м.* **Sprysa, -y**, *ж.* багóръ, гакъ; || *Архит.* и *Плотн.* подстрѣлина, отвóдъ, быкъ, подпóра, подстáвка, подкóсокъ, контрафóрсъ.

Spryskać, опрúскать, обрúзгать, забрúзгать, обдавáть грязью, загрязнúть.

Sprysz, -u, *м.* нáкипь на расплáвленномъ серебрѣ.

Spryszczeć, опрыщевáтѣть.

Spryt, -u, *м.* способность, дарованíе; || провóрливость, проницáтельность; || понятливость, догáдливость, смѣтливость, лóвкость, извóротливость, находчивость. **Ma on wiele sprytu**, онъ человѣкъ óчень лóвкій, смѣтливый, находчивый, *см.* **Dowcip**.

Sprytnie, лóвко, провóрно.

Sprytność, -ści, *ж.* понятливость, проницáтельность; || лóвкость, провóрство, находчивость, смѣтливость.

Sprytny, понятливый, проницáтельный; || лóвкій, провóрный, смѣтливый.

Sprzączka, -i, *ж.* пряжка.

Sprzączkarz, -a, *м.* пряжечный мáстеръ.

Sprzączkowy, пряжечный.

Sprządz, *см.* **Sprzęgać**.

Sprząg, -ęgu, *м.* упряжь, запрáжка; || путъ; || * союзъ, соглашéніе.

Sprzągać, *см.* **Sprzęgać**.

Sprzątać, Sprzątnąć, прибир ть, прибрáть, убирáть, убрáть, очищáть, очúстить; || свозúть (*мýсоръ или зéмлю*). **Sprzątnij to wszystko**, приведú всё óто въ порáдокъ, приберú всё óто. **Sprzątać w pokoju**, убирáть, прибирáть кóмнату. **Sprzątać ze stołu**, убирáть, собирáть, снимáть со столá. **Sprzątać z pola**, снимáть хлѣбъ съ пóля. убирáть подъ рúгу, въ крытое гумнó; || * похищáть, присвóивать.

Sprzątanie, -nia, Sprzątnięcie, -cia, Sprzątnienie, -nia, *ср.* прибирáніе, убирáніе, собирáніе, убóрка, очúстка, очищéніе; || свóзка (*мýсора или земли*); || убóрка хлѣба, убóрка подъ рúгу.

Sprzęcik, -u, *м.* (*Умен.* отъ слóва **Sprzęt**), небольшáя домáшняя ýтварь.

Sprzeczać się, спóрить, препирáться, пререкáться.

Sprzeczanie (się), -nia, *ср.* споръ, пререкáніе, препирáтельство.

Sprzeczka, -i, *ж.* споръ, ссóра, рáспря, прéніе.

Sprzeczliwie, Sprzecznie, сварлúво, со спóромъ; || противорѣчúво, разнорѣчúво.

Sprzeczliwość, -ści, *ж.* противорѣчúвость, прекослóвіе, духъ противорѣчія.

Sprzeczliwy, Sprzeczny, противорѣчащій, прекослóвный, сварлúвый; || спóрный, подвéрженный спóру; || противополóжный, противный.

Sprzecznie, противорѣчúво, прекослóвно, вопрекú.

Sprzecznik, -a, *м.* спóрщикъ.

Sprzeczność, -ści, *ж.* противорѣчіе, прекослóвіе, несогласíе; || несовмѣстность, противополóжность. **Być w sprzeczności**, противорѣчить.

Sprzeczny, противорѣчúвый, прекослóвный, разнорѣчúвый; || несовмѣстный, противополóжный, противный, *см.* **Sprzeczliwy**.

Sprzedać, и т. д., *см.* **Przedać, и т. д.**

Sprzedawca, -y, *м.* продавéцъ.

Sprzedaż, -y, *ж.* продáжа.

Sprzęg, *см.* **Sprząg**.

Sprzęgać, Sprządz, закладывать, заложúть, запрягáть, запрéчь (*лошадéй*); || привязывать на свóру, связывать свóрою (*собáкъ*). || **Sprzęgać się**, запрягáться; || соединяться.

Sprzęt (*Стар.* **Sprzętr**), **-u**, *м.* домáшняя ýтварь, посýда, столóвый прибóръ, снарядъ, мéбель, движимость; || снарядъ, орýдіе, инструмéнтъ, снасть; || убóрка (*сѣна, хлѣба*).

Sprzęża, -y, *ж.* (**Sprzęż**), употребúтельнѣе **Sprzężaj, -ju**, *м.* упряжь, упряжка, запрáжка; || упряжнóй скотъ.

Sprzężajny, упряжнóй, *см.* **Robocizna**.

Sprzężny, Sprzężysty, употребляемый въ упряжи; || соединúтельный.

Sprzyjać, благопріятствовать, быть снисходúтельнымъ, окáзывать благо-

склóнность, доброжелáтельствовать; || способéствовать, содéйствовать, помогáть. **Wszystko mu sprzyja,** всё ему́ благопріятствуетъ.

Sprzyjanie, -nia, *ср.* склóнность, наклóнность (*къ чему́*), благосклóнность, расположéніе, привя́занность, доброжелáтельство, сочу́вствіе.

Sprzykrzyć, внуши́ть отвращéніе, омерзéніе; || **Sprzykrzyć się,** надоéсть, наску́чить.

Sprzymierzać, соединя́ть, составля́ть сою́зъ. || **Sprzymierzać się,** соединя́ться, составля́ть, заключа́ть сою́зъ, соглаша́ться.

Sprzymierzenie, -nia, *ср.* сою́зъ, коали́ція; || заговóръ.

Sprzymierzeniec, -ńca, *м.* сою́зникъ.

Sprzymierzeństwo, -a, *ср. см.* **Sprzymierzenie.**

Sprzymierzony, сою́зный.

Sprzysięga, -i, *ж.* заговóръ.

Sprzysięgać się, Sprzysiądz się, злоумышля́ть, сговáриваться во врéдъ кому́ либо, состáвить мéжду собóю заговóръ.

Sprzysięganie się, Sprzysiężenie się, -nia się, *ср.* заговóръ.

Sprzysięgły, -ego, *м.* заговóрщикъ.

Sprzysiężenie, -nia, *ср. см.* **Sprzysięganie się.**

Sprzysiężony, *см.* **Przysięgły.**

Spuścisty, полóгій, отлóгій, покáтый; || упрýгій.

Spuścizna, -y, *ж.* попущéніе (*бóжіе*), удáръ судьбы́; || наслéдіе.

Spust, -u, *м.* стокъ, вытеканіе, истечéніе, спускъ (*воды*); || сплáвка, перевóзъ, перевóзка (*по рѣкѣ*); || склонъ, наклóнъ, скатъ; || спусковáя собáчка (*у ружья́*); || взводъ (*у ружéйнаго замка́*); || *Горн.* бороздá. || *Слес.* поворóтъ. **Zamek na dwa spusty,** замóкъ въ два поворóта.

Spustny, опускнóй. **Spustne drzwi,** опускна́я дверь; || сплавнóй, судохóдный. **Spustna rzeka,** сплавна́я рѣка́; || шлю́зный. **Spustny staw,** прудъ со шлю́зами.

Spustoszałość, -ści, *ж.* опустошéніе, разрушéніе, обветша́ніе, обветша́лость, упáдокъ, разорéніе.

Spustoszały, Spustoszony, опустошённый, разрýшенный, обветша́лый, разорённый.

Spustoszeć, опустéть.

Spustoszenie, -nia, *ср. см.* **Spustoszałość.**

Spustoszony, *см.* **Spustoszały.**

Spuszczać, Spuścić, спускáть, спустúть, опускáть, опустúть, понижáть, понúзить. **Spuszczać kogo po sznurze,** спускáть кого́ по верёвкѣ. **Spuścić firankę,** опустúть занавéску. **Spuścić staw** *или* **wody ze stawu,** спустúть вóду изъ прудá. **Spuszczać statek na wody,** спустúть сýдно на вóду. **Spuszczać drzewo wodą,** сплавля́ть лѣсъ. **Spuszczać drzewo,** рубúть, валúть лѣсъ. **Spuszczać włosy,** стричь, обрéзывать вóлосы. **Spuszczać (o koniach),** случáть. **Spuścić co komu za pieniądze,** уступúть кому́ что-либо за дéньги. **Spuścić co komu tanio,** уступúть кому́ что-либо дёшево. **Spuścić co z oka, z oczu, z baczności,** упустúть что изъ вúду, просмотрéть, прозéвать, не обратúть на что вниманія. **Spuścić oczy z kogo,** отвратúть взóры отъ кого́. **Spuszczać oczy,** опускáть, потупля́ть глазá. **Spuścić głowę,** поникнуть головóю, преклонúть гóлову. **Spuścić głos,** понúзить гóлосъ. **Spuścić coś** *или* **nieco z ceny,** уступúть что́ нибýдь, сдéлать небольшýю устýпку въ цѣнѣ. || **Spuszczać się, Spuścić się,** спускáться, спустúться, опускáться, опустúться, понижáться, понúзиться; || полагáться, положúться (*на кого́*), довéриться (*кому́*). **Spuszczaj się na mnie, w niczém nie uchybię,** полагáйся на менá, ты ни въ чёмъ не ошибёшься.

Spuszczanie, Spuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, опускáніе, опущéніе, понижéніе. **Spuszczanie do piwnicy,** установка въ пóгребъ. **Spuszczanie stawu,** спускáніе воды́ изъ прудá. **Spuszczanie rzeką, wodą,** сплáвка внизъ по рѣкѣ. **Spuszczanie drzewa,** рýбка лѣса. **Spuszczanie włosów,** стрúжка волóсъ. **Spuszczanie komu czego, устýпка, уступлéніе. Spuszczanie oczu,** опускáніе глазъ. **Spuszczanie głosu,** понижéніе, опущéніе гóлоса. **Spuszczanie z ceny,** сбáвка въ цѣнѣ. **Spuszczanie czego z oczu, z uwagi,** упущéніе чего́-либо изъ вúду, недостáтокъ вниманія, забывчивость. **Spuszczanie koni,** слýчка, сáдка лошадéй. || **Spuszczanie się, Spuszczenie się,** самонадѣянность; || довéріе, довéренность, увéренность (*въ кóмъ-либо*).

Spuszczony, опýщенный. спýщенный.

Spychać, Zepchnąć, спúхивать, спихнýть, сталкивать, столкнýть, сбрáсывать, сбросить, низвергáть, низвергнýть, свергáть, свéргнуть.

Spytać, Spytać się, *см.* **Pytać.**

Sreberko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Srebro**), употребúтельнѣе во мн. ч. **Sreberka,** серебрецó.

Srebrniczy, серéбреническій, серéбреничій, серéбрениковъ.

Srebrnik, -a, *м. Библ.* срéбреникъ, евре́йская серéбряная монéта; || серéбреникъ, дѣлающій серéбряныя вéщи; || серéбряная монéта; || *Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Srebrny, серéбряный, серéбреный.

Srebro, -a, *ср.* серебрó; || серéбряная монéта. **Kopalnie srebra,** серéбряная рудá, серéбряный рудникъ. **Srebro malarskie,** листовóе серебрó. **Srebro piorunujące,** хлопýчее серебрó, аммíаковая серéбряная óкись. **Srebro rogowe,** роговóе, солекúслое серебрó. **Srebro nitkowe,** серéб-

ряная канитéль. Żywe srebro, живóе серебрó, ртуть. Srebro stołowe, серéбряная посýда.

Srebrogłów, -owu, *м.* серéбряная парчá, серéбряный глазéтъ.

Srebrogłowy, сдѣланный изъ серéбряной парчи́, изъ серéбрянаго глазéта.

Srebrowy, принадлежáщій серебрý. Srebrowa komora, кладовáя съ серéбряной посýдою; || Srebrowy, -ego, *м. см.* Kredencerz.

Srebrzyć, Posrebrzyć, Usrebrzyć, серебри́ть, посеребри́ть.

Srebrzysto, серебри́сто.

Srebrzysty, серебри́стый.

Średni, срéдній; || посрéдственный. Stan średni, срéднее сослóвіе. Wieki średnie, срéдніе вѣкá. Średnie piwo, посрéдственное пи́во, *см.* Mierny.

Średnica, -y, *ж. Мат.* поперéчникъ, діáметръ.

Średnik, -a, *м. Грам.* тóчка съ запятóю.

Średnio, посрéдственно.

Sroczę, -ęcia, *ср.* сорочёнокъ, птенéцъ сорóки.

Sroczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Sroka), молодáя сорóка.

Sroczy, сорóчій.

Śród, Srzód, среди́, средь. *Прéжде употребля́лось:* O śrzód nocy, среди́ нóчи, въ пóлночь. Na śrzód do południa, среди́ дня, въ пóлдень, *см.* Wśród.

Sroda, -y, *ж.* средá, середá. Wstępna środa, пéпельная середá (*на пéрвой недѣ́лѣ вели́каго постá*), *см.* Popielec.

Środek, -dka, *м.* средотóчіе, центръ, среди́на, середи́на, серёдка; || средá; || *мѣ́ра, срéдство, спóсобъ (*къ чемý*); || сердцеви́на (*въ дéревѣ*); || внýтренность (*въ плодѣ́*); || Środek ziemi, средотóчіе земли́; || Środek miasta, центръ, среди́на гóрода; || Środek lekarski, медици́нское срéдство, лѣкáрство. Środki zabezpieczenia, мѣ́ры обезпéченія. Środki egzekucyjne, понуди́тельныя мѣ́ры. W samym środku, Na samym środku, въ сáмой среди́нѣ, какъ разъ посреди́нѣ. *Iść środkiem, держáться среди́ны, идти́ срéднимъ путёмъ, не вдавáться въ крáйности.

Środkowy, срéдній, посрéдственный; || сосредотóченный, центрáльный. Punkt środkowy, средотóчіе.

Środopoście, -ścia, *ср.* среди́на вели́каго постá, средопóстная недѣ́ля.

Śródziemny, средизéмный.

Srogi (*Стар.* Srog), стрóгій, взыскáтельный; || сурóвый, жестóкій, грóзный, лю́тый, серди́тый, жестокосéрдый, ди́кій, свирѣ́пый, звѣ́рскій; || ужáсный, стрáшный, тя́жкій, мучи́тельный. Sroga kara, жестóкое, тя́жкое наказáніе. Srogie postępowanie, жестóкое обхождéніе. Srogi ból, стрáшная, мучи́тельная боль. Sroga postawa, сурóвый видъ, пріёмъ. Srogi męższczyzna, жестóкій, свирѣ́пый человѣ́къ. || *Посл.* Straszliwszy djabeł w farbach, niż w saméj istocie, не тáкъ стрáшенъ чортъ, какъ егó малю́ютъ. || Srogie spojrzenie, серди́тый взглядъ.

Srogo (употреби́тельнѣе Srodze), стрóго, взыскáтельно, сурóво, жестóко, грóзно, серди́то, ди́ко, свирѣ́по, звѣ́рски, ужáсно, стрáшно, мучи́тельно.

Srogość, -ści, *ж.* стрóгость, взыскáтельность, жестóкость, сурóвость, грýбость, свирѣ́пость, лю́тость, звѣ́рство. Srogość zimy, сурóвость, жестóкость зимы́. Srogość występku, гнýсность постýпка, гнýсный постýпокъ.

Sroka, -i, *ж.* сорóка. Sroka krzekce, сорóка стрекóчетъ. *Посл.* I jam nie wypadł sroce z pod ogona, я тóже не прохвóстъ, я тóже чтó нибудь знáчу, мы сáми съ усáми.

Srokacizna, -y, *ж.* пестротá; || рябь (*на водѣ́*).

Srokacz, Srokosz, -a, *м.* пѣ́гая лóшадь, пѣ́гій волъ; || *стари́къ, хрычъ, сѣдовлáсый.

Srokatość, -ści, *ж. см.* Srokacizna.

Srokaty, пёстрый, испещрённый.

Srokosz, -a, *м.* сорокопýтъ (*пти́ца*).

Srom, -u, *м.* срамъ, стыдъ, поношéніе, позóръ, *см.* Wstyd.

Sromać się, срами́ться, позóриться.

Sromięźliwie, стыдли́во, непорóчно, цѣломýдренно.

Sromięźliwość, -ści, *ж.* стыдли́вость, непорóчность, цѣломýдріе.

Sromięźliwy, стыдли́вый, непорóчный, цѣломýдренный, *см.* Wstydliwy.

Sromocenie, -nia, *ср.* посрамлéніе, оскорблéніе, хулá.

Sromocić, Zesromocić, срами́ть, хули́ть, поноси́ть, оскорбля́ть, позóрить, безслáвить.

Sromota, -y, *ж.* срамъ, стыдъ, безчéстіе, безслáвіе, позóръ, *см.* Hańba.

Sromotnie, посты́дно, срáмно, безслáвно, безчéстно, позóрно, *см.* Haniebnie.

Sromotnik, -a, *м.* безчéстный, опозóренный, обезчéщенный человѣ́къ, подлéцъ.

Sromotność, -ści, *ж.* посрамлéніе, безчéстіе, поношéніе, позóръ.

Sromotny, безчéстный, опозóренный, гнýсный, посты́дный.

Śrót, Szrót, -u, *м.* дробь (*на птицъ*); || непросѣ́янная мукá; || большóй кусóкъ говя́дины *и́ли* ры́бы вдоль отрѣ́занный.

Śrótować, Pośrótować, дроби́ть, раздроби́ть, толóчь, истолóчь, кроши́ть, искроши́ть, разбивáть, разби́ть на мéлкіе куски́; || молоти́ть, смолóть рожь; || отливáть дробь.

Śrótówka, -i, *ж.* охóтничье ружьё, дробови́къ.

Śrótowy, дробовóй.

Srożeć, свирѣпѣ́ть, яри́ться.

Srożyć się, пыли́ть, горячи́ться, сер-

дúться, свирѣпствовать, бѣсúться, зúться, ожесточúться.

Śrub, **-a**, *м.* болтъ; || шкворень.

Śruba, **-y**, *ж.* винтъ, шурýпъ.

Śrubka, **-i**, *ж.* вúнтикъ, шурýпикъ.

Śrubować, Zaśrubować, винтúть, завинтúть, привинтúть.

Śrubownica, **-y**, *ж.* винтовáльня.

Śrubowy, винтовóй. **Śrubowy tok, завитóкъ. Śrubowa macica**, гáйка.

Śrubsztak, **-a**, *м. Умен.* **Śrubsztaczek, -czka**, *м.* тискú съ винтáми.

Śrzon, *см.* **Szron**.

Ssać, сосáть, высáсывать, обсáсывать.

Ssący, сосýщій; || *Зоол.* млекопитáющій.

St, st! *Межд.* стъ! эй! гей!

Stać, стать, стоя́ть; || стóить. **Na nogach stać**, *или* **Na dobrych nogach stać**, находúться въ хорóшемъ положéніи. **Stać na kotwicach**, стоя́ть на я́корѣ. **Dom ich stoi mi otworem**, домъ ихъ открытъ для менá. **Drzwi stoją otworem**, дверь открытá. **Łzy mu w oczach stoją**, у негó на глазáхъ навёртываются слёзы. **Jak rzeczy stoją?** каковó идýтъ дѣлá? **Stać u prawa**, вестú дѣло въ судѣ. *Стар.* **Stoi w piśmie**, напúсано, въ писáніи скáзано. **Sejm czterdzieści dni stał**, сеймъ продолжáлся сóрокъ дней. **Jeszcze w rozmowie stali**, онú ещё продолжáли разговóръ. **Stać u rzemieślnika**, быть въ учéніи у ремéсленника. **Stoję w tém, com powiedział**, твёрдо держýсь того, что я скáзалъ, стою въ дáнномъ слóвѣ. **Stać przy prawdzie**, стоя́ть за прáвду. **Stać w mierze**, соблюдáть мéру, твёрдо держáться чегó. **W swéj klubie stoją**, не нарушáютъ границъ умѣренности, не выходя́тъ изъ границъ умѣренности. **Te słowa za naszę sentencją stoją**, э́ти словá подтверждáютъ нашъ приговóръ. **Kraj ten urodzajem dobrze stoi**, э́та странá поддéрживается хорóшимъ урожáемъ. **Wojska obozem stoją**, войскá стоя́тъ, *или* расположéны лáгеремъ. **Sam stał za wszystko**, самъ всѣмъ распоряжáлся. **Pruski mistrz chciał Łokietkowi pomorską ziemię zapłacić jak stoi**, прýсскій магúстръ хотѣлъ заплатúть Локéтку за Помóрскую зéмлю стóлько, скóлько онá стóитъ. *Посл.* **Jeden mądry stoi za dziesięciu głupich**, за учёнаго двухъ неучёныхъ даю́тъ, за бúтаго двухъ небúтыхъ даю́тъ. **Taki wódz stoi za armją**, такóй вождь стóитъ цѣлой áрміи. **Więcéj mię to stoi, niż gdybym był w kramie kupił**, э́то мнѣ бóльше стóитъ, нéжели бы я купúлъ въ лáвкѣ. **Stać o co, дорожúть** чѣмъ-либо. **Nie stoję o jego łaskę**, я не забóчусь о егó благосклóнности. **Stać o pannę**, свáтаться, просúть руки́ невѣсты. *Стар.* **Stać na kogo**, *или* **komu na zdrowie**, наступáть комý на гóрло, посягáть на чью жизнь. **Stać komu za ojca**, замѣнúть комý отцá. *Безлич.* **Stać, stało, staje**, доставáть, быть достáточну, достáло, достаётъ, достáточно. **Nie staje mu pieniędzy**, емý не достаётъ дéнегъ. **Nie stało cegły na budowę**, не достáло кирпичý на строéніе. || Въ Іюлѣ мѣсяцѣ собирáть медóвую росý на лúстьяхъ растéній (*о пчёлахъ*). **Stać się**, *см.* **Stawać się**.

Staciwa, **-y**, *ж.* стóйка, подстáвка, подпóра (*у ткачéй*).

Stacja, **-ji**, *ж.* останóвка, стоя́нка; || стáнція (*почтовáя*). **Stacja przeprzęgowa**, промежýточная стáнція. **Stacje obchodzić**, останáвливаться. *Морс.* **Być na stacji**, быть на стáнціи.

Stacyjny, станціóнный.

Staczać, катúть, скáтывать, скатúть, спускáть, спустúть; || свёртывать, свернýть. **Stoczyć wino**, сцѣдúть винó. || **Stoczyć bitwę**, дать сраженіе, сразúться. || **Staczać, точúть, источúть** (*о червя́хъ*). || **Staczać się, Stoczyć się**, катúться, скáтываться, скатúться, спускáться, спустúться, свёртываться, свернýться; || сражáться, сразúться.

Stadło, **-a**, *ср.* пáра (*самéцъ и сáмка*); || пáра, двóица, четá (*мужъ и женá*). **Zgodne stadło**, согláсная четá.

Stadniczy, завóдскій, коннозавóдскій.

Stadnik, **-a**, *м.* стáдникъ, смотрúтель надъ стадáми; || завóдскій жеребéцъ.

Stadny, стáдный.

Stado, **-a**, *ср.* стáдо, стáя, гуртъ. **Stado rządowe**, казённый, кóнскій завóдъ. **Stado wołów, owiec**, стáдо волóвъ, овéцъ. **Stado koni**, табýнъ лошадéй. **Stado ptaków**, стáя птицъ. **Stado śledzi**, стáдо сельдéй.

Stągiew, **-gwi**, *ж.* чанъ, кадь, ушáтъ.

Stągiewka, **-i**, *ж. Умен.* (*см.* **Stągiew**), кáдочка, жбанъ, яндовá.

Stagnacja, **-ji**, *ж.* застóй, останóвка (*въ дѣлáхъ, въ торгóвлѣ*).

Staje, **-ja**, *ср.* стáдія, линéйная мéра, десятúна земли́.

Stajenka, **-i**, *ж. Умен.* (*см.* **Stajnia**), конюшенка; || небольшóй хлѣвъ, небольшáя закýта.

Stajenne, **-ego**, *ср.* плáта за стóйло.

Stajenny, конюшенный; || **Stajenny**, **-ego**, *м.* кóнюхъ.

Stajnia, **-ni**, *ж.* конюшня; || **Stajnia na krowy**, корóвникъ, корóвій хлѣвъ; || **Stajnia zimowa**, сiерúа, мшéникъ, подклѣть, анбáръ окопонáченный мхомъ въ предохранéніе отъ стýжи.

Stal, **-i**, *ж.* сталь, булáтъ. **Stal cementowa**, цементная сталь; = **naturalna surowa**, сырáя сталь, укладъ. **Nie wiele tam stali, co pospólstwo chwali**, не всúкому слýху вѣрь.

Stale, постоя́нно, ненамѣнно.

Stalenie, *см.* **Stalowanie**.

Stalić, навáривать стáлью, закалúвать, закалúть желѣзо, сталь.

Stalica, -y, *ж.* гладúло, лощúло, воронúло; || полúрованная сталь.

Stalisty, навáренный стáлью, сталúстый; || желéзистый. **Woda stalista,** желéзистая водá.

Stalka, -i, *ж.* огнúво, трутнúца; || мусáть, стальнáя полосá, на котóрой тóчать ножú; || сталнóе перó.

Stalmach, *см.* **Stelmach.**

Stalny, *см.* **Stalowy.**

Stalony, сталúстый.

Stałopłyn, -u, *м. Хим.* úгольная кислотá.

Stałość, -ści, *ж.* постоя́нство; || твёрдость, крéпость, непоколебúмость; || *Хим.* твёрдость, плóтность. **Stałość szczęścia,** постоя́нство счáстія. **Stałość ducha,** твёрдость, крéпость дýха.

Stalować, Nastalować, навáривать, наварúть стáлью, закáливать, закалúть; || прилáживать, прилáдить, установля́ть, установúть.

Stalowanie, -nia, *ср.* закáлка стáли, навáръ.

Stalowany, Stalowny, навáренный стáлью, закалённый; || желéзистый. **Stalowana woda,** желéзистая водá.

Stalowy, стальнóй; || желéзистый. **Kąpiel stalowa,** желéзистая вáнна. **Kolor stalowy,** стальнóй цвéтъ.

Stalwarki, -ów, *мн. Горн.* пóдвязи для вытáскиванія воды́ изъ рудникóвъ.

Stały, прóчный, плóтный, твёрдый, крéпкій. *Физ.* **Ciało stałe,** твёрдое тéло. **Ląd stały,** матерúкъ; || твёрдая, матерáя земля́; || постоя́нный, продолжúтельный. **Wiatry stałe,** постоя́нные вéтры. **Stałe siedlisko,** постоя́нное жилúще; || стóйкій, твёрдый, сúльный, основáтельный. **Stały charakter,** твёрдый, сúльный хáрактеръ. **Umysł stały,** основáтельный умъ.

Stan, -u, *м.* состоя́ніе, положéніе; || сослóвіе; || звáніе, чинъ, дóлжность; || прóмыселъ, профéссія, óбразъ, родъ жúзни; || станъ, тáлія, лифъ, ростъ. **Stan temperatury, powietrza,** состоя́ніе температýры, вóздуха. **Stan oblężenia,** осáдное положéніе. **Stan rzeczy się zmienił,** положéніе дéлъ измéнúлось. **Stan małżeński,** бракъ, супрýжество. **Stan bezżeński,** безбрáчіе. **Stan kawalerski,** холостáя жúзнь. **Stan służby,** послужнóй списóкъ; **formularz.** **Stan sprawy,** докладъ, докладнáя запúска. **Stan opóźnienia,** промедлéніе, врéмя просрóчки. **Stan majątkowy,** имýщественный цензъ. **Stan czynny,** актúвъ (*наличность*). **Stan bierny,** пасúвъ (*долгъ*). **Stan panieński,** дéвúчество. **Stan rycerski,** рыцарство, рыцарское звáніе. **Stan miejski,** срéднее сослóвіе, мéщáнство, граждáнство. **Ludzie różnego stanu,** лю́ди рáзнаго сослóвія. **Obrać sobie stan jaki,** избрáть родъ жúзни; || **Stany, -ów,** *мн.* штáты, сеймъ; || **Radca stanu,** стáтскій совéтникъ.

Stanąć, *см.* **Stawać.**

Stancja, -ji, *ж.* квартúра (*холостáя*); || кóмната, гóрница. **Mieć gdzie stancją,** квартировáть, помéщáться, брать себé квартúру, имéть помéщéніе, жить на квартúрѣ. **Mieć studentów na stancji,** помéщáть студéнтовъ у себя́ въ квартúрѣ.

Stancyjka, -i, *ж. Умен.* квартúрка; || кóмнатка.

Stangret, -a, *м.* кýчеръ.

Stangretowy, кучерскóй.

Staniałość, -ści, *ж.* понúженіе цѣнъ, удешевлéніе.

Stanie, -nia, *ср.* стóйка, стоя́ніе; || положéніе (*тѣла*), пóза; || состоя́ніе; || останóвка, стоя́нка; || *Стар.* квартúра, помéщéніе; || *Стар.* коню́шня, стóйло.

Stanięcie, *см.* **Stawanie.**

Stanik, -a, *м.* корсáжъ, лифъ, лúфчикъ.

Staniuch, -a, *м.* кóнюхъ.

Stanowca, -y, Stanowiciel, -a, *м.* основáтель, установúтель, учредúтель. **Stanowca praw,** законодáтель.

Stanowczo, рѣшúтельно, окончáтельно.

Stanowczy, рѣшúтельный, окончáтельный. *Юрид.* **Wyrok stanowczy,** рѣшéніе по существý.

Stanowić, Postanowić, (*Стар.* **Stanawiać,** останáвливать, удéрживать), основывать, основáть; || устрóивать, устрóить; || заводúть, завести́, учреждáть, учредúть, устанáвливать, установúть, постанáвливать, постановúть, вводúть (*въ дóлжность*), опредѣля́ть, опредѣлúть; || водворя́ть (*на мѣсть*); || составля́ть; || касáться, быть нýжнымъ. **Stanowić miasta,** закладывать, учреждáть города́ **Stanowić kogo gdzie,** помéстúть кого́ гдѣ либо, опредѣлúть къ какóму либо мéсту. **Ustanowić rząd,** учредúть правúтельство. **Stanowić prawa,** обнарóдывать, издавáть закóны. **Stanowić prawidła,** устанáвливать прáвила. **Stanowić o czém,** рѣша́ть, судúть (*о дѣлѣ*). **Lud rolniczy stanowi większą część ludności,** земледѣльческое сослóвіе составля́етъ бóльшую часть населéнія. **To u mnie nic nie stanowi,** э́то для менá ничегó не знáчитъ, э́то для менá не вáжно, э́то для меня не составля́етъ вáжности. **Stanowić klacz (z ogierem),** случáть, || **Stanowić się,** *Стар.* останáвливаться; || *Стар.* учреждáться, основываться; || устанáвливаться (*о цѣнѣ*); || случáться (*о животныхъ*); || опредѣля́ться (*въ дóлжность*); || рѣша́ться.

Stanowidło, -a, *ср.* препóна, прегрáда, препя́тствіе.

Stanowienie, Postanowienie, -nia, *ср.* постановлéніе, установлéніе, учрежденіе, основáніе; || заведéніе; || опредѣлéніе, назначéніе, пристроéніе къ мéсту, || составлéніе, устроéніе, устрóйство; || **Stano-**

wienie o czém, рѣшéніе (*дѣла*), постановлéніе (*о дѣлѣ*).

Stanowisko, -a, *ср.* положéніе, мѣсто, мѣстоположéніе; || состоя́ніе, зва́ніе; || *Воен.* позúція, станъ, ла́герь; || *Воен.* постъ; || *Охот.* шала́шъ, сторо́жка; || *Морс.* **Stanowisko okrętów,** рейдъ, ре́йда; || **Stanowisko w społeczeństwie,** общéственное положéніе.

Stanowniczy, -ego, *м. Воен.* квартирмéйстеръ.

Stanowny, рѣши́тельный, непоколеби́мый; || постанови́тельный; || **List stanowny,** жа́лованная гра́мота.

Stąpać, Stąpić, ходи́ть, ступа́ть, ступи́ть, шéствовать, идти́ впередъ, переступа́ть, переступи́ть, шага́ть, перешагну́ть.

Stąpanie, -nia, *ср.* похо́дка, по́ступь, ходъ, шéствіе; || **Stąpienie,** ходъ (*въ шахматной игрѣ*).

Stąpór, *см.* **Stępór.**

Starać się, стара́ться, уси́ливаться, рва́ться. **Starać się o co,** хлопота́ть о чёмъ, иска́ть чего́, домога́ться, добива́ться.

Staranie, -nia, *ср.* стара́ніе, попече́ніе; || забо́та, хожде́ніе (*по дѣлу*), смотрѣ́ніе (*за дѣломъ*).

Starannie, стара́тельно, тща́тельно.

Staranność, -ści, *ж.* стара́тельность, внима́тельность, забо́тливость, попечи́тельность, прилежа́ніе.

Staranny, стара́тельный, внима́тельный, забо́тливый, попечи́тельный, приле́жный.

Starbać się, Starbotać się, *Стар.* ша́таться, колеба́ться.

Starcowski, ста́рческій.

Starczyć (czego), снабжа́ть, поставля́ть, доставля́ть. **Starczyć (czemu),** доставля́ть.

Starczyn, Starczynny, стару́шкинъ, ба́бушкинъ.

Starek, -rka, *м. см.* **Dziadek, Staruszek.**

Stareńki, Starenny, ста́ренькій, старико́ватый, ста́рческій.

Stargać, Stargnąć, расторга́ть, растóргнуть, разрыва́ть, разорва́ть, порва́ть; || слома́ть, слома́ть; || разбива́ть, разби́ть; || изнуря́ть, изнури́ть; || разстра́ивать, разстро́ить.

Starganie, -nia, *ср.* расторже́ніе, разры́въ; || разла́мываніе; || разбива́ніе, разби́тіе; || изнуре́ніе, изнеможе́ніе; || разстро́йство.

Stargany, разо́рванный, растóрженный; || разло́манный; || разби́тый; || изнурённый, изнеможённый; || разстро́енный.

Stargnąć, *см.* **Stargać.**

Stargować, сторгова́ть, усло́виться въ цѣнѣ.

Starka, -i, *ж.* стару́ха, стару́шка; || ста́рая пчела́; || *Охот.* ста́рая куропа́тка; || ста́рая овца́; || ста́ршая ка́рта, тузъ (*въ игрѣ*); || ста́рая во́дка.

Starodawnie, въ дре́вности, въ старину́.

Starodawność, -ści, *ж.* дре́вность, старина́, да́вность.

Starodawny, дре́вній, стари́нный, да́вній.

Staroletni, Staroletny, многоле́тній, престаре́лый, дря́хлый, ста́рческій.

Staromiejski, принадлежа́щій ста́рому го́роду.

Staropolski, старопо́льскій.

Starość, -ści, *ж.* ста́рость, ве́тхость, дря́хлость.

Starości, *см.* **Starościński.**

Starościanka, -i, *ж. Стар.* дочь старо́сты, *см.* **Starosta.**

Starościc, -a, *м. Стар.* сынъ старо́сты, *см.* **Starosta.**

Starościna, -y, *ж. Стар.* жена́ старо́сты, *см.* **Starosta.**

Starościński, ста́ростинскій, старости́нскій.

Starosta, -y, *м. Стар.* старо́ста (*владѣтель лѣннаго имѣнія въ прéжней Пóльшѣ*); || *Стар.* **Starosta główny, grodowy, sądowy,** судéбный старо́ста; || ста́роста, старши́на надъ крестья́нами.

Starostwo, -a, *ср. Стар.* старо́ство (*лéнное помѣстье въ Пóльшѣ*); || *Собир.* старо́ста вмѣстѣ съ жено́ю.

Staroświecczyzna, -y, *ж.* старина́, стари́нный обы́чай, старобы́тность.

Staroświecki, старосвѣтскій, старобы́тный.

Staroświeckość, -ści, *ж.* стародáвность, старобы́тность.

Starowieczność, -ści, *ж.* глубо́кая дре́вность, первобы́тныя временá.

Starowieczny, дре́вній, первобы́тный.

Starowierca, -y, *м,* старовѣ́ръ, старообря́децъ; || правовѣ́ръ, правовѣ́рный.

Starowierny, старовѣ́рческій, старообря́дческій; || правовѣ́рный.

Starowina, -y, Starowinka, -i, *м.* старичёкъ, стари́нушка, старина́; || = *ж.* стару́шка.

Starownie, стара́тельно, тща́тельно.

Starowność, -ści, *ж.* стара́тельность, тща́тельность.

Starowny, стара́тельный, тща́тельный.

Starozakonny, старозако́нный, ветхозавѣ́тный; || **Starozakonny, -ego,** *м.* еврéй, жидъ. **Starozakonna, -ej,** *ж.* еврéйка, жидóвка.

Starozapustna niedziela, *Церк.* недѣля о блу́дномъ сы́нѣ.

Starożytnik, -a, *м.* антиква́рій, люби́тель, собира́тель дре́вностей, *см.* **Antykwarjusz.**

Starożytność, -ści, *ж.* дре́вность; || **Starożytności,** *мн.* дре́вности, произве-

dénія дрéвности; || **археолóгія, наýка о дрéвностяхъ.**

Starożytny, дрéвній, искóнный, стáрый, старúнный, дáвній.

Starszeński, старшúнскій.

Starszeństwo, -a, *ср.* старшинствó, первéнство; || первородство. **Sodług starszeństwa,** по старшинствý (*въ служб*ѣ). **Prawo starszeństwa,** прáво первородства.

Starszy, стáршій; || **Starszy, -ego,** *м.* старшúна.

Starszyna, Starszyzna (иногдá: **Starzyzna -y,** *ж.*), *Собир.* вы́сшее начáльство, вы́сшія дóлжности, чины́.

Starty, стёртый, истёртый.

Staruch, -a, *м.* старичúшко, старичéнко.

Starucha, Staruszka, -i, *ж.* старýха, старýшка.

Staruchny, Starusieńki, Starutki, стáренькій, старёхонькій, престарéлый.

Staruszek, -szka, *м.* старичёкъ, старúнушка.

Staruszka, *см.* **Starucha.**

Stary, стáрый, дрúхлый, вéтхій, дáвній, стáрческій; || **Stary, -ego,** *м.* старúкъ; || **Stara, -éj,** *ж.* старýха. *Посл.* **W starym piecu djabeł pali,** сéдина́ въ бóроду, а бѣсъ въ ребрó.

Staryk, -a, *м. Зоол.* чúстикъ, мычага́тка, пингвúнъ (*птица*).

Starzałość, -ści, *ж.* вéтхость, брéнность.

Starzec, -rca, *м.* стáрецъ, старúкъ.

Starzeć, Zestarzeć, Starzeć się, старéть, устарéть, стáриться.

Starzyzna, -y, *ж.* старьё, вéтошь.

Stateczek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Statek**), посýдинка, сосýдикъ, сосýдецъ; || судёнко, судёнышко (*водохóдное*).

Statecznie, постоя́нно, степéнно, солúдно; || благоразýмно; || воздéржно.

Statecznieć, степеня́ться, остепеня́ться, степéнничать.

Stateczność, -ści, *ж.* постоя́нство, степéнность, солúдность; || благоразýміе; || скрóмность, воздéржность.

Stateczny, постоя́нный, степéнный, солúдный; || благоразýмный; || скрóмный, воздéржный. **Człowiek stateczny,** степéнный, солúдный человѣкъ.

Statek, -tku, *м. Стар.* имýщество, *см.* **Majątek**; || сосýдъ, посýда, посýдина. **Statki kuchenne,** кухóнная посýда; || инструмéнтъ, снарядъ, прибóръ (*у ремéсленника*); || сýдно, ладья́, корáбль, **Statek parowy,** парохóдъ. **Właściciel statku,** судохозя́инъ; || благоразýміе, воздéржность. **Mieć statek,** быть хорóшаго поведéнія.

Statkować, быть воздéржнымъ, степéнно, благоразýмно вести́ себя́.

Statkowy, посýдный, относя́щійся къ посýдѣ; || судовóй, относя́щійся къ водохóднымъ судáмъ.

Statua, -ui, *ж.* стáтуя, истукáнъ, извая́ніе, *см.* **Posąg.**

Statut, -u, *м.* статýтъ, постановлéніе, устáвъ, *см.* **Ustawa.**

Statyka, -i, *ж.* стáтика, наýка о равновѣсіи твёрдыхъ тѣлъ.

Statysta, -y, *м.* государственный человѣкъ, политúкъ; || *Teatr.* статúстъ, актёръ безъ рѣчéй **na сцéнѣ**; || *Прост.* ýмная головá.

Statystka, Statystyczka, -i, *ж.* жéнщина мѣшáющаяся въ политúку; || *Teatr.* статúстка, актрúса безъ рѣчéй на сцéнѣ.

Statystyczny, статистúческій.

Statystyk, -a, *м.* статúстикъ

Statystyka, -i, *ж.* статúстика; || **статистúческое описáніе** (*страны*).

Statywa, -y, *ж. Стар.* обúтель.

Staw, -u, *м.* устáвъ, сочленéніе. **Ze stawu wyruszyć,** вы́вихнуть, свихнýть; || прудъ.

Stawać, Stanąć, ставáть, вставáть, стать, останáвливаться, остановúться; || стáться, сбы́ться, случúться. **Stawać po drodze,** останáвливаться въ дорóгѣ. **Stawać gdzie, u kogo,** остановúться гдѣ либо, у кого́. **Stanąć w hotelu,** остановúться въ гостúницѣ. **Stanąć przy kim,** стать съ кѣмъ рядомъ. **Stanąć na czele,** стать въ челѣ *или* во главѣ. **Stanąć w obronie czyjéj,** вступúться за кого́, приня́ть чью либо сторону, взять кого либо подъ свою́ защúту. **Stanąć przed sądem,** яви́ться въ судъ. **Staniemy w Warszawie wieczorem,** мы пріѣдемъ въ Варша́ву вéчеромъ. **Stanąć u kresu swoich życzeń,** достúгнуть предѣла своúхъ желáній. **Od tego aż włosy na głowie stają,** отъ э́того волосъ стано́вится ды́бомъ, э́то ужáсно. **Łzy mu w oczach stanęły,** глаза́ его́ напóлнились слезáми. **Stanął pokój,** заключёнъ былъ миръ. **Stanąć na czém,** *Безл.* рѣшúться, останови́ться на чёмъ, поко́нчить; || достава́ть, ставáть, хватáть, быть достáточну; || **Cud się stał,** свершúлось чýдо. **Gdzie się to stało,** гдѣ э́то случúлось?

Stawanie, -nia, *ср.* я́вка, *см.* **Stawiennictwo.**

Stawarz, -a, *м. Стар.* копáющій прудъ.

Stawczyzna, -y, *ж.* аре́ндная плáта за прудъ.

Stawiać, Stawić, стáвить, постáвить, стать; || строúть, сооружáть, воздвигáть; || класть, положúть, помѣстúть. **Stawiać filiżankę na stole,** стáвить чáшку на столѣ. **Stawiać obóz,** стать лáгеремъ, разбúть лáгерь. **Stawiać pierwsze kroki czyje,** руководúть, наставля́ть кого́-либо. **Stawiać pijawki,** припускáть піявки. **Stawić loterją,** взять лотерéйный билéтъ. **Stawić życie na kartę,** рисковáть жúзнію. **Stawić komu czoło,** не поддава́ться, не

уступа́ть кому́. **Stawić pole**, дать сраже́ніе. **Stawiać posągi, pomniki**, воздвига́ть ста́туи, па́мятники. **Stawiać pałace, kościoły, domy**, возводи́ть, сооружа́ть дворцы́, це́ркви, дома́. *Посл.* **Zamki na lodzie stawić**, стро́ить воздушные за́мки. **Stawić świadków**, представля́ть свидѣтелей. **Na szańc stawić**, подвергать опа́сности, дѣлать наудачу. || **Stawiać się, Stawić się**, явля́ться, яви́ться, представля́ться, предста́виться, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться. **Stawić się w sądzie**, яви́ться, предста́ть въ судъ. **Stawić się gdzie, u kogo**, придти́ куда́-либо, придти́ къ кому́-либо (*въ назна́ченное вре́мя*). **Stawić się przed kim**, яви́ться, предста́виться къ кому́ (*къ нача́льнику*). **Stawić się w słowie**, устоя́ть въ сло́вѣ, сдержа́ть сло́во. **Głuchym się na co stawiać**, притворя́ться глухи́мъ, не слу́шать, не хотѣть слу́шать, не внима́ть про́сьбамъ. **Z godnością się komu stawić**, вы́казать кому́ своё досто́инство.

Stawiączka, -i, *ж.* торчёкъ. **Stawiączką co kłaść, ста́вить что́-либо сто́ймя**, стойко́мъ, **торчмя́**; || прямыя́ бу́квы въ печа́ти *или* на письмѣ.

Stawianie, Stawienie, -nia, *ср.* поставле́ніе, помѣще́ніе, представле́ніе, предъявле́ніе, я́вка; || строе́ніе, постро́еніе, постро́йка, сооруже́ніе. || *Юрид.* **Stawienie się w sądzie**, я́вка въ судъ.

Stawianka, -i, *ж.* родъ уды́ на щукъ.

Stawiarka, -i, *ж.* копа́ніе прудо́въ; || ти́на, илъ въ прудѣ.

Stawić, Stawić się, *см.* **Stawiać.**

Stawidło, Stawidełko, -a, *ср.* затво́ръ, вешня́къ (*у мли́ова*), подъёмная дверь, шлюзъ (*въ пруди́*); || подъёмъ, коромысло, о́цѣпъ, перевѣсъ у мосто́въ, у колодцевъ; || * прегра́да; || *Сравн. Церк. и русск. Стар.* ста́вило (*отвѣсъ, у́ровень*); || *Горн.* ста́вень. **Stawidło pogrodkowe**, спускъ.

Stawienie się, -nia się, *ср.* я́вка (*въ судъ*).

Stawiennictwo, -a, *ср. Юрид.* я́вка въ судъ.

Stawinoga, -i, *м. Стар.* и *Прост.* назва́ніе хлѣба; || *Стар.* хлѣбода́ръ.

Stawisko, -a, *ср.* ложби́на пруда́; || **большо́й** запу́щенный прудъ.

Stawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*); || установка у́лья съ пчёлами на дере́вѣ.

Stawnica, -y, *ж. Зоол.* водопаучо́къ.

Stawniczy, -ego, *м.* сто́рожъ, смотри́тель пруда́.

Stawniki, -ów, *мн.* **ра́зной величины́ о́бручи.**

Stawnociąg, Stawnoprost, -u, *м.* **Stawnoprosta** *или* **Stawnociągła linja**, *Стар.* перпендикуля́рная ли́нія.

Stawnociągłość, Stawnoprostość, -ści, *ж.* перпендикуля́рность, отвѣсность.

Stawowaty, состоя́щій изъ суста́вовъ, **сочлене́нный.**

Stawowy, суста́вный; || **Stawowy, Stawny**, прудово́й.

Stebnować, Stepnować, строчи́ть.

Stebnówka, Stepnówka, -i, *ж.* стро́чка.

Stęchlina, Stęchlizna, -y, Stęchłość, -ści, *ж.* за́тхлость, за́тхлость, за́тхлый за́пахъ, ту́холь.

Stęchły, за́тхлый, ту́хлый.

Stęchnąć, ту́хнуть, проту́хнуть.

Stecka, Steczka, Stedzka, *см.* **Ścieżka.**

Stęga, *см.* **Wstęga**; || *Прост.* брусо́къ, полоса́ (*желѣза*), *см.* **Sztaba.**

Stęgnisko, Stęgno, -a, *ср.* слѣдъ, стезя́, тропа́, *см.* **Ślad.**

Stek, -u, *м. Стар.* слія́ніе, стеченіе (*водъ*); || стокъ, спускъ воды́, *см.* **Sciek.** **Stek kuchenny**, ка́менный судомо́йный столъ. **Stek okrętowy**, лья́ло; || * вертепъ, притонъ, гнѣздилище (*разбо́йниковъ, воро́въ*).

Stęk, -u, *м.* стонъ, стена́нье, о́ханье.

Stękać, Stęknąć, стена́ть, стона́ть, застона́ть, о́хать, о́хнуть, вздыха́ть, вздохну́ть; || * горева́ть (*о чёмъ*).

Stękanie, -nia, *ср. см.* **Stęk.**

Stękliwie, жа́лобно, жа́лостно, съ о́ханьемъ, съ стена́ньемъ.

Stękliwy, стоня́щій, сто́нущій, жа́лобный, жа́лостный.

Stęknąć, *см.* **Stękać.**

Stelmach, -a, *м.* каре́тникъ, колёсникъ, *см.* **Kołodziéj.**

Stelmachowa, -éj, *ж.* жена́ каре́тника, колёсника.

Stelmastwo, -a, *ср.* каре́тное мастерство́.

Stempor, -a, *м. Горн.* забо́йникъ.

Stempel, -pla, *м.* по́ршень (*у насо́са*); || *Артил.* прибо́йникъ; || шо́мполъ (*у ружья́*); || штѣмпель, чека́нъ; || клеймо́, гербъ, штѣмпель (*на бума́гѣ, письмѣ*). **Opłata od stempla**, ге́рбовая по́шлина; || **Stempel w rusztowaniu**, подпо́ра въ подвя́зяхъ, подста́вка; || *Горн.* сто́йка, костыль, подхва́тъ; || **Stempel kollateralny**, ге́рбовая по́шлина съ наслѣдствъ въ боковы́хъ ли́ніяхъ. **Stempel nominacyjny**, ге́рбовая по́шлина при опредѣле́ніи на слу́жбу. **Stempel szacunkowy**, ге́рбовая по́шлина соразмѣрно цѣнности.

Stempelek, -lka, *м.* ма́ленькій по́ршень (*у ручно́го насо́са*); || ма́ленькій штѣмпель; || молото́чекъ (*въ фортепіа́но*); || штѣмпелька, щемло́ (*орудіе для сжиманія*).

Stemplarz, -a, *м.* штемпельмейстеръ.

Stemplować, штемпелева́ть, штемпели́ть, клейми́ть штѣмпелемъ; || подпира́ть, поддерживать подста́вками.

Stemplowanie, -nia, *ср.* штемпелева́ніе, **клейме́ніе.** || *Архит.* **закладна́я ра́ма.**

Stemplowany, штѣмпелевый, **клеймёный.**

Stemplowe, -ego, *ср.* ге́рбовая по́шлина.

Stemplowy, штѣмпельный; || ге́рбовый. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га; || набивно́й (*о тка́ни*).

Stęp, -u, *м.* и́ноходь,(преиму́щественно употребля́ется въ твори́тельномъ паде́жѣ: **Stępą**. и́ноходью). **Koń bieży stępą,** ло́шадь бѣжи́тъ и́ноходью.

Stępa, -y, *ж.* сту́па, и́готь; || толчея́ (*го́рная и́ли рудна́я*); || толка́чъ, колоту́шка, пестъ; || водоёмъ подъ толчеёй (*въ бумажныхъ фабрика́хъ*); || суковáльня.

Stępa, -y, *ж.* сту́пка; || *Горн.* толчéйная сту́па.

Stępak, -a, *м.* иноходецъ.

Stępel, Stępelek, *см.* **Stempel.**

Stępia, -pi, *ж., см.* **Stęp.**

Stępić, *см.* **Tępić.**

Stępica, -y, *ж.* западня́, лову́шка, капка́нъ.

Stępieć, *см.* **Tępieć.**

Stępienie, *см.* **Tępienie.**

Stępiony, исту́пленный.

Stępka, -i, *ж.* пéстикъ, толка́чикъ; || *Морс.* киль.

Stępkarz, Stępnik, -a, *м.* рабóтникъ толку́щій въ сту́пѣ.

Stęplować, Stęplowanie i t. d., *см.* **Stemplować, Stemplowanie i t. d.**

Stępor, Stąpor, -a, *м.* толчéйный пестъ, толка́чъ, колоту́шка; || ма́ленькой насóсъ, насóсецъ.

Stępować, Stąpić, мочи́ть, декатирова́ть (*сукно́*).

Stępowanie, Stąpienie, -nia, *ср.* декатиро́вка су́коно.

Stępówka, -i, *ж.* моло́дка, молода́я откóрмленная ку́рица.

Ster, Styr, -u, *м. Морс.* руль; || * корми́ло; || прави́ло. **Ster rządu,** корми́ло правлéнія. **Ster u ptaków,** прави́льныя пéрья (*въ кры́льяхъ, кото́рыми пти́цы управля́ютъ свои́мъ полётомъ*). **Ster wiatrakowy,** мéльничное прави́ло.

Sterczący, торча́щій, выдающійся, выступа́ющій, выходя́щій; || заóстренный.

Sterczeć, Sterczyć, торча́ть, выдава́ться, выступа́ть, приподнима́ться, поднима́ться.

Sterkoryzacja, -ji, *ж.* унавóживаніе, удобрéніе земли́.

Sternictwo, -a, *ср. Морс.* лóцманское искýсство, веденіе корабля́, управлéніе кораблёмъ; || * управлéніе, завéдываніе.

Sternik, -a, *м.* (*Стар.* **Styrman**), лóцманъ, штýрманъ, кóрмчій. **Sternik miejscowy,** портовóй лóцманъ.

Sterować, управля́ть; || *Морс.* вести́ (*кора́бль*).

Sterowanie, -nia, *ср.* (**okrętem**), управлéніе кораблёмъ.

Sterówka, -i, *ж.* прави́льное пéро (*у жи́вущихъ пти́цъ*).

Sterowy, рулевóй.

Stérta, *см.* **Styrta.**

Stężałość, -ści, *ж.* сгустéлость.

Stężały, тугóй, упру́гій, окрéплый, отвердéлый, осéвшійся, сгущённый.

Stężeć, Stężyć, *см.* **Tężeć, Tężyć.**

Stłoczony, сжáтый, сплюснутый, сдáвленный.

Stłoczyć, сжáть, сдавúть, сплющить.

Stłuc, *см.* **Tłuc**; || **Stłuc sobie co,** ушибúться, ушибáть себé что́. || **Stłuc się,** *см.* **Tłuc się.**

Stłuczenie, -nia, *ср. см.* **Tłuczenie**; || ушúбъ, контýзія.

Stłuczony, разбúтый, слóманный; || *Хир.* оконтýженный, ушúбенный.

Sto, -u *или* **-a,** сто, сóтня.

Stochmal, -u, *м.* мучнáя пыль, пыль отъ мукú.

Stoczek, -czka, *м.* свёртокъ изъ воскóвой свéчи, витáя восковáя свéча; || болвáнъ, подставка (*для парика́*); || истóкъ (*воды́*); || **Stoczki, Ztoczki,** *мн.* винная гýща, винный отстóй; || свёртокъ коры́ сóдранной съ молодóй лúпы.

Stoczenie, Staczanie, -nia, *ср.* скáтываніе, стúгиваніе, свёртываніе; || стеченіе истеканіе, сцéживаніе (*о жúдкости*). * **Stoczenie bitwy,** сраженіе, вступленіе въ бúтву; || *см.* **Toczenie.**

Stoczkarz, -a, *м.* восколéй, свéчникъ.

Stoczki, -ów, *мн. см.* **Stoczek.**

Stoczony, истóченный, изъéденный (*червя́ми*); || изъязвлённый.

Stoczyć, *см.* **Staczać**; || *см.* **Toczyć.**

Stoczyście, Stoczysto, крýто, отвéсно, покáто, отлóго.

Stoczysko, -a, *ср.* водоёмъ, цистéрна.

Stoczystość, -ści, *ж.* покáтость, полóгость, отлóгость, крутизнá.

Stoczysty, покáтый, полóгій, отлóгій, крутóй.

Stodoła, -y, *ж.* ри́га, крытое гумнó, хлéбный сарáй, жúтница, овúнъ.

Stodolny, гумéнный, принадлежáщій къ гумнý.

Stofuncie, -cia, *ср.* цéнтнеръ, сто фýнтовъ.

Stóg, -ogu, *м.* стогъ (*сѣна*), скирдъ (*хлѣба*); || кýча, грýда.

Stogon, -a, *м.* родъ раковúднаго живóтнаго.

Stogowy, стогóвый.

Stoicki, стóйческій, твёрдый, непоколебúмый. **Po stoicku,** стóйчески, твёрдо.

Stoik, -a, *м.* стóикъ; || твёрдый, непоколебúмый человéкъ.

Stojączka, -i, *ж.* стóйка. Употребля́ется тóлько въ винит. падежѣ: **Na stojączkę, Na stojączki, W stojączki,** стóймя, стойкóмъ, стóя.

Stojący, стоя́щій, стоя́чій. *Юрид.* **Stojący w czyjém prawie,** преéмникъ.

Stojak, -a, *м.* зéвака, дармоéдъ, тунея́децъ; || лéжень (*деревя́нный брусъ, полага́емый лéжмя въ строéніи подъ основáніе стѣнъ*); || **стóйка** (*поставленное стóймя бревнó для подкрѣпленія потолка́*).

Stójka, -i, *ж.* часы́, караýлъ; || стрáжа

Być na stójce, стоя́ть на карау́лѣ, на часа́хъ, *см.* Straż, Warta.

Stok, -u, *м.* водоёмъ, спускъ, стокъ, скопъ (*воды*); || исто́къ, исто́чникъ; || скóпище; || *Фортиф.* гла́сисъ.

Stokfisz, -a, *м.* треска́ (*рыба*); || соло́ная и ва́лая треска́, што́кфишъ, сушёный лабарда́нъ.

Stokłos, -u, *м.* Stokłosa, -y, *ж. Бот.* мя́тлица, овёсецъ; || *Агр.* ди́кій *и́ли* живо́й овёсъ, *см.* Owsik.

Stokroć, стокра́тъ, сто разъ, со сторя́цею, сторя́чно. || Stokroć, -ci, Stokrotka, -i, *ж. Бот.* маргари́тка. Stokroć mniejsza, бо́льшы (*растéніе*).

Stokrotka, *Бот. см.* Stokroć.

Stokrotnie, Stokrotno, сторя́чно, со сторя́цею, стокра́тъ, сто разъ.

Stokrotny, сторя́чный, стокра́тный.

Stół, -ołu, *м.* столъ; || обѣдъ *и́ли* у́жинъ. Stół zastawiać, ста́вить, подава́ть ку́шанье на сто́лъ. Nakryć do stołu, накры́ть столъ. Zawołać kogo do stołu, позва́ть кого́ обѣдать *и́ли* у́жинать. Siedzieć u stołu, сидѣ́ть за столо́мъ. Wstać od stołu, встать изъ-за стола́. Usługiwać do stołu, прислу́живать за столо́мъ. Naczelnik stołu, столонача́льникъ. Stół do grania, ло́мберный столъ. Stół pański, ба́рскій столъ. Stół otwarty, откры́тый столъ. || Stół Pański, алта́рь, престо́лъ; || Прича́стіе Св. Та́инъ. || *Юрид.* Rozłączenie od stołu i łoża, прекраще́ніе сожи́тельства (*мéжду супру́гами*). || *Посл.* Uderz w stół, nożyce się odezwą, зна́етъ ко́шка, чьё мя́со съ̀ѣла, *и́ли* на во́рѣ и ша́пка гори́тъ.

Stoła, -y, Stolnia, -ni, *ж. Горн.* што́льна.

Stóła, *см.* Stuła.

Stolarczyk, -a, *м.* столя́рскій *и́ли* столя́рскій подмасте́рье.

Stolarka, -i, *ж.* столяри́ха, столяри́ха, жена́ столяра́.

Stolarnia, -ni, *ж.* столя́рня, столя́рня.

Stolarski, столя́рный, столя́рный, столя́рскій.

Stolarstwo, -a, *ср.* столя́рное *и́ли* столя́рное ремесло́.

Stolarzowa, *см.* Stolarka.

Stolcowy, *Стар.* сто́льный, столи́чный; || отхо́жій, заднепрохо́дный. Stolcowa bania *и́ли* donica, судно́, стольча́къ.

Stolec, -lca, *м. Стар.* кре́сла, сѣда́лище, сидѣ́нье; || престо́лъ, тронъ; || столи́ца, престо́льный го́родъ; || ка́ѳедра проповѣ́дническая; || *Стар.* Stolec sądowy, судъ, судѣ́бное мѣ́сто; || *Архит.* основа́ніе, осно́ва, ба́за, ба́зисъ, подно́жіе, пьедеста́лъ, цо́коль; || срубъ вѣ́треной ме́льницы; || судно́, стольча́къ; || *Плотн.* цо́коль, подста́вка. Iść na stolec, идти́ на ни́зъ, испражня́ться. Stolec trudny, Trudność stolca, запо́ръ; || *Мед.* калъ.

Stólecie, -cia, *ср.* столѣ́тіе, вѣкъ.

Stołeczek, -czka, *м.* скаме́ечка, сту́льчикъ.

Stołeczny, столи́чный.

Stołek, -łka, *м.* стулъ; || скаме́йка, табуре́тъ.

Stoletni, Stoletny, столѣ́тній. Rok stoletni, послѣ́дній годъ въ столѣ́тіи.

Stolica, -y, *ж.* столи́ца, столи́чный го́родъ. Stolica apostolska, ри́мскій дворъ.

Stoliczek, -czka, Stolik, -a, *м.* сто́ликъ. Stolik do pisania, конто́рка, пи́сьменный столъ. Stolik mierniczy, мензу́ла (*орýдіе*).

Stolim, Stoliman, Stolin, Stwolin, -a, *м. Стар.* исполи́нъ, велика́нъ, *см.* Olbrzym.

Stolistny, Stulistny, столи́ственный, столи́стый.

Stołkarz, -a, *м.* сту́льникъ, дѣ́лающій сту́лья, скаме́йки.

Stołkowy, сту́льный, скаме́ечный.

Stolnica, -y, *ж.* доска́ (*кухóнная*). *Умен.* Stolniczka, -i, дощéчка.

Stolnik, -a, *м. Стар.* сто́льникъ. || *Горн.* што́льный рабо́тникъ.

Stolnikowa, -éj, *ж. Стар.* жена́, супру́га сто́льника.

Stołować (kogo), дава́ть кому́ столъ, корми́ть, держа́ть нахлѣ́бниковъ. || Stołować się (gdzie, u kogo), быть у кого́ на хлѣ́бахъ, имѣ́ть столъ, обѣ́дъ у кого́, обѣ́дать (*за дéньги*), по́льзоваться хозя́йскимъ столо́мъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* потоло́къ; || насти́лка, помо́стъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* содержаніе нахлѣ́бниковъ; || Stołowanie się, по́льзованіе хозя́йскимъ столо́мъ (*за дéньги*).

Stołowe, -ego, *ср.* столо́выя дéньги.

Stołownik, -a, *м.* нахлѣ́бникъ; || застóльникъ, обѣдающій за о́бщимъ столо́мъ.

Stołowy, столо́вый. Sprzęty stołowe, столо́вый прибо́ръ, серви́зъ. Naczynia stołowe, столо́вая посу́да.

Stonasób, Wstonasób, сторя́чно, со сторя́цею.

Stonasobny, сторя́чный.

Stonka, -i, *ж.* червéцъ (*пасько́мое*), *см.* Czerwiec.

Stonóg, -oga, *м.* стоно́гъ, стоно́жка, мокри́ца (*пасько́мое*); || *Зоол.* броненóсецъ; || подка́менная мокри́ца.

Stonogi, стоно́жный.

Stonogowiec, -wca, *м. Бот.* стоно́жникъ (*растéніе*).

Stopa, -y, *ж.* стопа́, ступня́, слѣ́дъ у ноги́, пядь, пя́день, нога́; || подо́шва (*горы*); || футъ (*мѣра*); || Stopa mennicza, про́ба моне́ты; || пя́тка (*у чулка́*). || Stopa procentowa, кола́чество проце́нтовъ, ука́зный проце́нтъ; || стопа́ (*извѣстное число́ слоговъ входя́щихъ въ состáвъ стиха́*); || *Воен. см.* Stopka. U stóp matki bez duszy upadła, она́ безчу́вственно упала къ стопа́мъ (къ нога́мъ) ма́тери. U stóp ołtarza, у подно́жія алтаря́. U stóp tronu, у подно́жія тро́на. Bronić każdéj stopy ziemi, защища́ть ка́ждую пя́дь земли. Żyć na wielką stopę, жить на большу́ю но́гу,

roskóšno. Być z kim na dobréj stopie, быть съ кѣмъ на корóткой, на дружéской ногѣ. **Iść za kim w stopy,** подражáть кому́, идти́ по чьимъ слѣдáмъ.

Stopień, -pnia, *м.* стéпень; || **ступéнь, ступéнька** (*лѣстницы*); || **Stopień u karety, u powozu, подножка**; || *Грам.* стéпень (*сравнéнія*); || *Мат.* **грáдусъ** (*360-я часть кру́га*), **стéпень** (*уравнéнія*), **грáдусъ** (*широты́, долготы́*), **грáдусъ** *и́ли* **дѣлéніе** (*барометра, термометра*); || **чинъ, достóинство. Stopień pułkownika, чинъ полкóвника**; || **стéпень** (*учёная*); || **Stopień dawany uczniom, балъ, отмѣтка.**

Stopka, -i, *ж.* нóжка; || *Бот.* **пролóмникъ** (*растéніе*). || *Воен.* **Stopka pułkowy, профóсъ.**

Stopnieć, *см.* **Topnieć.**

Stopnik, -a, *м.* **ры́ба въ одúнъ футъ длúною**; || **мѣ́ра длúны раздѣлённая на фу́ты.**

Stopniować, раздѣля́ть на грáдусы.

Stopniowanie, -nia, *ср.* **постепéнность, послѣдовательность, градáція**; || *Рит.* **приращéніе**; || **раздѣлéніе на грáдусы**; || *Грам.* **сравнéніе степенéй.**

Stopniowy, постепéнный, послѣдовательный.

Stopny, стóпный.

Stopowy, подóшвенный; || **фу́товый.**

Storaki, стократный.

Storaks, -u, *м.* **стирáкса, росно́й лáданъ.**

Storo, *см.* **Sztorc.**

Storczyć, Storzyć, Strożyć, топóрщить, топы́рить; || **насторáживать у́ши, поднимáть.** || **Storczyć się, топóрщиться, топы́риться**; || **становúться на дыбы́.**

Storczyk, -a, *м.* *Бот.* **я́трышникъ, куку́шкины слёзы** (*растéніе*).

Storczykowy, *Бот.* **ятры́шниковый.**

Storczypięta, Storzypięta, -y, *м.* **хвастýнъ, бахвáлъ, самохвáлъ.**

Storzyszek, -szka, *м.* *Бот.* **дúкій бавúнникъ** (*растéніе*).

Stos, Stós, -osu, *м.* **кýча, грýда, скóпище**; || *Стар.* **удáръ, толчóкъ**; || **костёръ. Spalono go na stosie, его сожглú на кострѣ́.**

Stosek, -sku, Stosik, -a, *м.* **кýчка, небольша́я грýда.**

Stosił, -u, *м.* *Бот.* **медвѣ́жья лáпа, борщъ** (*растéніе*).

Stosować, Srzystosować (со z czém), срáвнивать, сравнúть, слúчать, слúчать, соглашáть, согласúть (*съ чѣмъ*); || **Ustosować, Przystosować, Zastosować (со do czego), примѣ́нить, приравня́ть, соображáть, приноравúть, прилáдить, приспособúть** (*къ чему́*). **Stosować wyrazy do myśli, соображáть словá съ мы́слями.** || **Stosować się, Zastosować się (do czego, do kogo), примѣня́ться, примѣ́ниться, приноравливаться, приноравúться** (*къ чему́, къ кому́*), **соображáться, сообразúться** (*съ чѣмъ, съ кѣмъ*), **согласовáться, согласúться, прилáживаться, прилáдиться** (*къ чему́*), **относúться, отнестúсь** (*къ чему́, къ кому́*), **руковóдствоваться** (*чѣмъ*). **To się zupełnie nie stosuje do naszych obyczajów, э́то вóвсе не согласу́ется съ на́шими нра́вами. Trzeba się do drugich stosować, ну́жно съ други́ми соображáться. To się nie do ciebie stosuje, э́то не къ тебѣ́ относúтся. On nie umie stosować się do okoliczności, онъ не умѣ́етъ соображáться съ обстоя́тельствами.** || *Стар.* **вдавáться, предавáться** (*чему́*). **Stosować się do złości, предавáться гнѣ́ву.**

Stosowanie, -nia, *ср.* **примѣне́нie, слúченіе, приноровлéніе, соображéніе, согласовáніе, приспособлéніе, прилáживаніе.**

Stosowany, примѣнённый, слúчённый, приноро́вленный, согласо́ванный, приспосо́бленный, прилáженный. Chemja stosowana, прикладна́я хи́мія. Matematyka stosowana, прикладна́я матема́тика. || **Stosowany kapelusz, треугóльная шля́па.**

Stosownie (do czego), сообрáзно, схóдственно, соотвѣ́тственно (*съ чѣмъ*), **относúтельно** (*чего́*), **прилúчно, соразмѣ́рно** (*чему́*), **по мѣ́рѣ** (*чего́*). **Żyć stosownie do swego stanu, жить сообрáзно съ своúмъ состоя́ніемъ. Nagradzać stosownie do zasług, награждáть по мѣ́рѣ заслýгъ.**

Stosowność, ści, *ж.* **сообрáзность, схóдственность, соотвѣ́тственность, относúтельность, умѣ́стность, прилúчіе. Stosowność kary do przekroczenia, соотвѣ́тственность наказáнія простýпку,** *и́ли* **соотвѣ́тственное простýпку наказáніе. Stosowność odpowiedzi, прилúчный отвѣ́тъ.**

Stosowny (do czego), сообрáзный, прилúчный, соотвѣ́тственный (*чему́*), **приноро́вленный, приспосо́бленный** (*къ чему́*) **умѣ́стный. Stosowny do okoliczności, приноро́вленный къ обстоя́тельствамъ. Mowa stosowna do miejsca i czasu, рѣ́чь прилúчная мѣ́сту и врéмени.**

Stosuga, -i, *ж.* *Кам.* **заусѐнокъ, промежу́токъ мéжду кирпичáми въ кáменномъ строéніи.**

Stosunek, -nku, *м.* **отношéніе, соотношéніе, сношéніе, связь**; || *Мат.* **пропóрція, содержáніе, отношéніе. Stosunki dominjalne, вóтчинныя отношéнія. Stosunki handlowe, торго́выя сношéнія. Stosunek jednéj rzeczy do drugiéj, отношéніе одного́ предмéта къ другóму. W stosunku, въ размѣ́рѣ, соразмѣ́рно. W stosunku 9 rub. sr., считáя по 9 р. сер.**

Stosunkowo, пропóрціонáльно, соразмѣ́рно (*чему́*); || **относúтельно** (*чего́*).

Stosunkowy, пропорціонáльный, относúтельный, соразмѣ́рный.

Stoszygiel, -gla, *м.* **родъ столя́рнаго струга.**

Stotysięczny, стоты́сячный.

Stowarzyszać, Stowarzyszyć, состав-

ля́ть, соста́вить компа́нію, това́рищество; || **Stowarzyszać się, Stowarzyszyć się,** соединя́ться, соедини́ться въ о́бщество, соста́вить това́рищество.

Stowarzyszenie, -nia, *ср.* о́бщество, това́рищество, компа́нія.

Stowarzyszony, *Ком.* това́рищъ.

Stowrzód, -odu, Stowrzodowiec, -wca, *м. Бот.* вербе́йникъ (*растéніе*).

Stożek, -żka, *м. Умен.* стожо́къ (*сѣна*).

Stożkowaty, конусообра́зный.

Stożkowy, кони́ческій, кеглеобра́зный; || ко́нусный. *Мат.* **Przecięcie stożkowe,** кони́ческое сѣче́ніе.

Strąbić, *см.* **Strębować.**

Strącać, Strącić, сбра́сывать, сброси́ть, ста́лкивать, столкну́ть, сверга́ть, све́ргнуть, низверга́ть, низве́ргнуть, низлага́ть, низложи́ть; || руби́ть, сруби́ть, отруби́ть, вали́ть, повали́ть. **Strącić kogo z góry,** столкну́ть съ горы́. **Strącić komu głowę,** отруби́ть кому́ го́лову; || вы́честь, сдѣлать ски́дку.

Strącanie, Strącenie, -nia, *ср.* сбра́сываніе ста́лкиваніе, сверже́ніе, низложе́ніе, || отсѣче́ніе; || вы́четъ, ски́дка.

Stracenie, -nia, *ср.* казнь (*преступника*), сме́ртная ка́знь; || наказа́ніе, муче́ніе.

Straceniec, -ńca, *м.* осуждённый на сме́рть, приговорённый къ сме́рти; || *Церк.* осужде́нникъ, ока́нникъ; || головоре́зъ, сорване́цъ, пропа́щій, отча́янный человѣ́къ.

Strach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ, боя́знь, испу́гъ. *Посл.* **Strach ma wielkie oczy,** у стра́ха глаза́ вели́ки. **Drżeć ze strachu,** дрожа́ть отъ стра́ха. **Brzydka aż strach,** ужа́сно какъ она́ дурна́, безобра́зна. **Łże aż strach,** страхъ какъ онъ лжётъ; || **Strach, -a,** *м.* пу́гало, чу́чело, страши́лище. **Postawić stracha w ogrodzie,** поста́вить чу́челу въ саду́; || привиде́ніе, при́зракъ, тѣнь, домово́й. **Bać się strachów,** боя́ться привиде́ній.

Strachać się, страши́ться, ужаса́ться, боя́ться, пуга́ться.

Strachliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, пугли́вость, ро́бость.

Strachliwy, боязли́вый, пугли́вый, ро́бкій.

Strachowisko, -a, *ср.* страши́лище, пу́гало.

Stracić, утра́тить, потера́ть, лиши́ться. Straciła córkę i męża, она утра́тила дочь и му́жа въ одно́ вре́мя, она лиши́лась до́чери и му́жа вмѣстѣ. **Stracić serce, odwagę,** потера́ть прису́тствіе ду́ха, лиши́ться бо́дрости, струсить, оробѣ́ть; || промота́ть, прокути́ть. **Stracił majątek na bale,** онъ промота́лъ имѣ́ніе на пира́хъ; || лиши́ть жи́зни, снять, отсѣ́чь го́лову, умертви́ть, погуби́ть.

Strącić, *см.* **Strącać.**

Stracony, казнённый сме́ртью, обезглавленный; || потёрянный, утра́ченный, уничто́женный, разорённый; || сброшенный, сто́лкнутый, све́ргнутый, па́дшій, низве́ржевный. **Anioł strącony,** па́дшій а́нгелъ.

Strączasty, стручи́стый, стручкова́тый, приноси́щій мно́го стручко́въ; || *Бот.* стручённый (*о растéніяхъ*).

Strącze, -a, *ср. Собир.* стручки́.

Strączek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Strąk**), стручёкъ, стручёчекъ.

Strączkowy, стручко́вый; || бобо́вый, бобови́дный.

Strączyna, -y, *ж.* стручко́вая шелуха́.

Strączysty, стручи́стый.

Stradać (czego); теря́ть что́-либо, лиша́ться чего́-либо.

Stragan, -a, -u, *м.* бу́дка, ла́вочка, балага́нъ.

Straganek, -nka, *м.* бу́дочка, небольшо́й балага́нъ, ла́вочка.

Stragarka, -i, *ж.* мелочна́я торго́вка, ла́вочница.

Stragarz, -a, *м.* ла́вочникъ, мелочно́й торговцѣ́ъ; || = **Strangarz,** *Архит.* подперемы́чный брусъ.

Strąk, -a, *м.* струкъ; || бобъ, бобо́вый стручёкъ.

Strąkowacieć, пуска́ть стручки́.

Strąkowaty, стручкова́тый.

Strąkowy, стручко́вый.

Strapienie, -nia, *ср.* скорбь, прискорбіе, огорче́ніе.

Strapiony, огорчённый, опеча́ленный.

Straszenie, -nia, *ср.* стращáніе, устраше́ніе, запу́гиваніе, пригра́живаніе.

Straszliwie, Strasznie, ужа́сно, стра́шно; || чрезмѣ́рно, безмѣ́рно, кра́йне.

Straszliwość, Straszność, -ści, *ж.* страхова́тость, чудо́вищность.

Straszliwy, Straszny, стра́шный, ужа́сный, ужаса́ющій; || чудо́вищный, чрезвыча́йный, безмѣ́рный; || *Стар.* пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый.

Strasznica, -y, *ж.* мегéра, зла́я же́нщина; || уро́дъ, уро́дливая же́нщина.

Strasznie, *см.* **Straszliwie.**

Strasznik, -a, *м.* страши́лище, уро́дъ.

Straszność, *см.* **Straszliwość.**

Straszny, *см.* **Straszliwy.**

Straszyć, пуга́ть, стращáть, устраша́ть. *Безлич.* **Straszy w tym domu,** въ э́томъ до́мѣ во́дятся че́рти, домовы́е.

Straszydło, -a, *ср.* страши́лище, привиде́ніе; || пу́гало, чу́чело.

Strata, -y, *ж.* утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ, ущéрбъ. **Strata na żelazie,** угáръ.

Stratnie, расточи́тельно.

Stratny, расточи́тельный, **нерасчётливый.**

Stratować, *см.* **Tratować.**

Stratowanie, -nia, *Агр. ср.* истребле́ніе, потра́ва. **Stratowanie zasianych gruntów,** потра́ва засѣ́янныхъ поле́й.

Strawa, -y, *ж.* пи́ща, кормъ; || фура́жъ (*для скота́*).

Strawić, *см.* **Trawić.**

Strawienie, *см.* **Trawienie.**

Strawne, -ego, *ср.* кормово́е, пла́та вмѣсто кормовы́хъ припа́совъ, столо́выя де́ньги, харчевы́я де́ньги.

Strawność, -ści, *ж.* удобовари́мость (*пи́щи*). **Strawność żołądka,** варе́ніе желу́дка, пищевре́ніе

Strawny, удобовари́мый, удо́бный для сваре́нія; || съѣстно́й, съѣдо́бный, снѣдный, *см.* **Jadalny. Pożywienie strawne,** удобовари́мая пи́ща. **Strawny żołądek,** испра́вный желу́докъ.

Strawować, корми́ть, пита́ть, содержа́ть, *см.* **Stołować.** || **Strawować się,** корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́, *см.* **Stołować się.**

Straż, -y, *ж.* стра́жа, дозо́ръ, карау́лъ; || хране́ніе, сбереже́ніе, присмотръ, защи́та, охра́на. **Straż odbywać,** сторожи́ть, карау́лить, стоя́ть, быть на карау́лѣ, на часа́хъ. **Stać na straży granic,** сторожи́ть, оберега́ть грани́цы. **Srzednia straż,** аванга́рдъ. **Tylna straż,** аріерга́рдъ. **Straż ogniowa,** пожа́рная кома́нда. **Straż celno-graniczna,** погранѝчная тамо́женная стра́жа. **Przydać komu straż,** конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть подъ конво́емъ.

Strażak, -a, *м.* пожа́рный, служа́щій въ пожа́рной кома́ндѣ.

Strażnica, -y, *ж.* за́мковая ба́шня, ба́шенка; || каланча́, обзо́рная ба́шня; || **Strażnica morska,** маякъ; || **Strażnica na gwiazdy,** обсервато́рія; || сторо́жка, карау́лка, *см.* **Buda;** || *Фортиф.* редю́тъ.

Strażnik, -a, *м.* стра́жникъ, сто́рожъ, карау́льщикъ; || храни́тель; || надсмо́трщикъ, || **Strażnik celny,** тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, объѣ́здчикъ, тамо́женный, погранѝчный объѣ́здчикъ.

Strębować, Strąbić, созыва́ть, созва́ть тру́бнымъ зву́комъ.

Strębowanie, Strąbienie, -nia, *ср.* созыва́ніе, созва́ніе тру́бнымъ зву́комъ.

Stręczenie, -nia, *ср.* доста́вка, доставле́ніе, отпра́вка, посы́лка; || посре́дничество, предложе́ніе; || поручѐніе, рекоменда́ція. || **Stręczenie do nierządu,** сво́дничество.

Stręczne, -ego, *ср. Ком.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Stręcznik, -a, *м.* ма́клеръ.

Stręczyć, доставля́ть, отправля́ть, посыла́ть; || предлага́ть; || поруча́ть, рекомендова́ть.

Stręczyciel, -a, *м.* поставщи́къ, посре́дникъ; || сво́дчикъ, коммиссіоне́ръ, фа́кторъ.

Stręczycielka, -i, *ж.* поставщи́ца, посре́дница, коммиссіоне́рша.

Strefa, -y, *ж.* полоса́; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || штрихъ, черта́ (*перо́мъ*).

Strefić, *см.* **Trefić;** || * оскверни́ть, опога́нить (*у Евре́евъ*).

Strefisty, полоса́тый.

Streścić, изложи́ть вкра́тцѣ.

Streszczenie, -nia, *ср.* кра́ткое изложе́ніе, содержа́ніе.

Stręt, -u, *м. Стар.* употребля́ется только въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Na stręcie,** подъ руко́ю, по бли́зости, сподру́чно; || *см.* **Wstręt.**

Strętwa, -y, *ж.* электри́ческій скатъ (*рыба*).

Strętwiałość, *см.* **Zdrętwiałość.**

Strętwiały, *см.* **Zdrętwiały.**

Strętwić, Strętwieć, *см.* **Drętwić, Zdrętwić.**

Strętwienie, *см.* **Zdrętwienie.**

Strof, -u, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Strofa, -y, *ж.* строфа́, стансъ, купле́тъ.

Strofować, взы́скивать, дѣ́лать, дава́ть вы́говоръ, выгова́ривать (*кому́*), жури́ть.

Strofowanie, -nia, *ср.* вы́говоръ, нагоня́й, напряга́й.

Stroić, Strzystroić, Ustroić, (*см.* **Przystrajać, Ustrajać**), одѣва́ть, одѣть, наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть, украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикра́сить; || отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обшива́ть, обши́ть; || **Stroić, Nastroić,** устра́ивать, устро́ить, стро́ить (*музык. инструме́нтъ*); настра́ивать, настро́ить; || поднима́ть, подня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть; || составля́ть, соста́вить; || приготовля́ть, пріуготовля́ть, пригото́вить, пріугото́вить, нагото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приправля́ть, приправи́ть, прила́живать, прила́дить, наряжа́ть, наряди́ть. **Stroić machinę,** устра́ивать, собира́ть маши́ну. * **Stroić minę,** жема́ниться, дѣ́лать ужи́мки. **Stroić śmiechy, śmieszki,** ухмыля́ться, смѣ́яться, зубоска́лить, насмѣ́шничать. **Stroić żarty, żarciki,** шути́ть, забавничать, издѣва́ться, насмѣха́ться; || **Stroić się, Ustroić się, Wystroić się,** наряжа́ться, наряди́ться, разряжа́ться, разряди́ться, убира́ться, убра́ться, украша́ться, украси́ться; || **Stroić się na co, do czego,** приготовля́ться, пригото́виться (*къ чему́*); || *Воен.* **Stroić się do szyku,** стро́иться (*въ ряды́*), станови́ться въ строй.

Stroiciel, -a, *м.* убо́рщикъ; || устрои́тель, строи́тель, производи́тель; || поджи́га, подстрека́тель; || настро́йщикъ (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroicielka, -i, *ж.* убо́рщица; || производи́тельница; || настро́йщица (*Муз. инструме́нтовъ*).

Stroik, -a, *м.* примана́я ду́дка, *см.* **Wabik.**

Stroisz, -a, *м. Садов.* тычи́нка (*для подпира́нія бобо́въ, горо́ха*), *см.* **Tyka;** || **Stroisze, -szów,** *мн.* и **Stroisz,** *Собир.* тычи́нникъ, загоро́дка, сдѣланная изъ тычи́нокъ; || *Рыб.* жердь, шестъ.

Strój, -oju, *м,* одѣя́ніе, оде́жда, пла́тье; || наря́дъ, убо́ръ, убра́нство, украше́ніе; || **Strój na konia,** *см.* **Rzęd;** || *Морс.* такела́жъ, осна́стка, осна́щиваніе (*корабля́*); || *Муз.* ладъ, строй; || строй, поря́докъ, расположе́ніе, размѣще́ніе; || настрое́ніе; || *Анат.* мошна́; || *Апт.* бобро́вая струя́; || **Stroje, -jów,** *мн.* же́нскіе наря́ды, убо́ры.

Strojenie, Przystrojenie, Ustrojenie, Nastrojenie, -nia, *ср.* украше́ніе, убира́ніе, убра́нство, наря́дъ; || прила́живаніе, приноравливаніе; || строе́ніе, устрое́ніе; || = **Nastrojenie,** расположе́ніе, распоря́докъ, устано́вка, прибо́рка; || приготовле́ніе, сбо́ры; || **Strojenie czego,** притво́рство, лицемѣ́ріе, натя́нутость. **Strojenie powagi,** выка́зываніе ва́жности, приня́тіе на себя́ ва́жнаго ви́да. **Strojenie (sobie) żartów, śmiechów z kogo,** шу́тки, насмѣ́шки (*надъ кѣмъ*), подшу́чиваніе. || **Strojenie się,** наря́дъ, туале́тъ.

Strojnat, -a, *м., см.* **Strojniś.**

Strojnie, Strojno, стро́йно, согла́сно; || краси́во, пы́шно, наря́дно. *Послов.* **Strojno a głodno, świetno a chłodno,** ѣсть не́чего, да жи́ть ве́село, *и́ли* на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Strojnik, -a, *м.* ключъ для настро́иванія (*инструме́нтовъ*).

Strojniś, -sia, *м.* франтъ, щёголь.

Strojnisia, -si, *ж.* франти́ха, щеголи́ха.

Strojno, *см.* **Strojnie.**

Strojność, -ści, *ж.* стро́йность; || наря́дность, краси́вость.

Strojny, стро́йный, согла́сный; || наря́дный, краси́вый; || *Муз.* настро́енный (*инструме́нтъ*).

Stroka, Strzoka, *Умен.* **Stroczka, Strzoczka, -i,** *ж. Стар.* полоса́, *Умен.* поло́ска (*на пла́тьѣ*), позуме́нтъ, галу́нъ.

Strokaty, *см.* **Pstrokaty, Srokaty.**

Strona, -y, *ж.* страна́; || сторона́, бокъ; || па́ртія; || *Юрид.* сторона́, тя́жущійся. **Strona przeciwna,** проти́вная сторона́. **Strona interesowana,** сторона́ прича́стная дѣ́лу. **Strona trzecia,** тре́тьи ли́ца. **Strona cywilna,** гражда́нскій исте́цъ. **Strony w małżeństwie,** сочетава́ющіеся. **Strona skarżąca się,** проси́тель, исте́цъ. **Strona powołana, pozwana,** отвѣ́тчикъ; || **Odkładać co na stronę,** откла́дывать что́-либо въ сто́рону. **Wziąść kogo na stronę,** отвести́ кого́ въ сто́рону. **Cztery strony świata,** четы́ре сто́роны свѣ́та. **Chmura się nagle stroną ukazała,** ту́ча вдругъ показа́лась съ бо́ку, на сторонѣ́. **W naszych stronach,** въ на́шихъ сторона́хъ, въ на́шемъ кра́ю. **Być na** *и́ли* **po czyiéj stronie, trzymać czyję stronę,** быть на чьей сто́ронѣ, держа́ть чью сто́рону.

Stróna, Struna, Strona, -y, *ж. Муз.* струна́. *Умен.* **Strónka, Strunka, Stronka,** стру́нка.

Stronić (od kogo, od czego), избѣга́ть (*кого́*); || уклоня́ться, устраня́ться (*отъ кого́, отъ чего́*).

Stronica, Stronnica, -y, *ж.* страни́ца (*кни́ги, ру́кописи*).

Stronnictwo, -a, *ср.* па́ртія; || пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronniczy, пристра́стный, предубѣждённый.

Stronniczka, -i, *ж.* приве́рженица.

Stronnie, пристра́стно.

Stronnik, -a, *м.* приве́рженецъ, сторо́нникъ, послѣ́дователь.

Stronność, -ści, *ж.* пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronny, пристра́стный, предубѣждённый.

Strop, -u, *м.* потоло́къ, плафо́нъ; || * **Strop niebios,** небе́сный сводъ. || *Сравн. Церк. Слав.* стропъ, стропи́ло

Stropić (kogo), распуга́ть, спугну́ть, разогна́ть. || **Stropić się,** оторопѣ́ть, испуга́ться.

Stroskany, опеча́ленный, огорчённый; || изнурённый, удручённый.

Stróż, -a, *м.* сто́рожъ, смотри́тель; || блюсти́тель; || храни́тель. **Stróż domowy,** дво́рникъ. **Stróż więzienia,** тюре́мщикъ, тюре́мный сто́рожъ. || **Anioł - stróż,** Ангелъ-храни́тель.

Stróża, -y, *ж.* стра́жа (*Русск. Стар.* сторо́жа), ночно́й карау́лъ.

Stróżczyzna, -y, *ж.* карау́леніе, стереже́ніе (*по о́череди*).

Stróżowa, -éj, *ж.* жена́ сто́рожа.

Stróżować, (*Стар.* **Strożyć**), сторожи́ть, быть сто́рожемъ, карау́лить; || **Stróżować czemu** *и́ли* **nad czém,** охраня́ть, оберега́ть, стере́чь (*что́*), присма́тривать (*за чѣмъ*), блюсти́, соблюда́ть (*что́*).

Struć, *см.* **Truć.**

Struch, *см.* **Strug.**

Struchlałość, -ści, *ж.* оторопѣ́лость, пугли́вость; || изнеможе́ніе, упа́докъ силъ.

Struchlały, оторопѣ́лый, испу́ганный, оробѣ́вшій; || изнеможённый, упа́вшій ду́хомъ.

Struchleć, *см.* **Truchleć.**

Strucie, *см.* **Trucie.**

Strucla, -i, *ж.* родъ продолгова́таго бѣ́лаго хлѣ́ба (*приготовля́емаго къ пра́зднику Рождества́ Христо́ва*).

Strudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, уста́лость.

Strudzony, утомлённый, уста́лый.

Strug, Struch, -a, *м.,* **Struga, -i,** *ж.,* стругъ, плоскодо́нное гребно́е су́дно; || стругъ, столя́рный инструме́нтъ для гла́женія де́рева; || *Охот.* **Strugi,** *мн.* пере́дніе зу́бы у зайца; || *см.* **Struga.**

Struga, -i, *ж.* струя́, пото́къ, *см.* **Strug.**

Strugać, Postrugać, Ostrugać, струга́ть, строга́ть, состра́гивать, сострога́ть, ост-

рога́ть; || скобли́ть, соскобли́ть, сгла́живать, сгла́дить, *см.* **Skrobać.**

Strugacz, -a, *м.* каменотёсъ, грани́льщикъ; || рѣщи́къ.

Strugałka, i, *ж.* **Strugałek, -łka,** *м.* рѣзна́я фигу́ра; || рѣзьба́; || стругъ (*столя́рный инструме́нтъ*).

Strukać, крича́ть (*о журавля́хъ*).

Strukanie, -nia, *ср.* крикъ журавле́й.

Struktura, -y, *ж.*, строе́ніе, устро́йство (*зда́нія*); || соста́въ (*человѣ́ческаго тѣла*).

Strum, -u, *м.* зобъ, ше́йная о́пухоль.

Strumień, -nia, *м.* ручёй, пото́къ.

Strumyczek, -czka, *м.* ручеёкъ.

Strumyk, -a, *м.* ручеёкъ.

Struna, *см.* **Strona.**

Strup, -a, *м. Мед.* струпъ. **Strup słodki,** медо́вая, мѣшёчная о́пухоль. || *Ветер.* разсѣ́дина, колѣ́нный мокре́цъ.

Strupek, -pka, *м. Умен.* (*см.* **Strup**), стру́пикъ.

Strupiasty, Strupiastny, стру́пный; || **Strupisty, Strupliwy,** струпова́тый.

Strupieć, струпѣ́ть, покрыва́ться стру́пами.

Strus, -sia, *м.* стра́усъ, строфокоми́лъ (*пти́ца*).

Strusi, стра́усовый.

Struż, -y, *ж.* рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Strużenie, -nia, *ср.* струга́ніе, строга́ніе, струже́ніе.

Strużka, -i, *ж. Умен.* стру́йка,, *см.* **Struga.**

Strużyć, струи́ться, течь ручьёмъ.

Strużyna, -y, *ж.* стру́жка.

Strwonić, промота́ть, раста́тить.

Strwonienie, -nia, *ср.* раста́та.

Strych, -u, *м.* черда́къ, свѣтёлка подъ кро́влею, вы́шка, застре́ха, застре́хъ; || гребло́. **Strychem,** *и́ли* **pod strych,** *и́ли* **w strych mierzyć,** *см.* **Strychować;** || **Strych, Sztrych,** черта́, штрихъ (*перо́мъ, ки́стью*); || **Strych na skrzypcach,** пово́дка смычко́мъ; || спо́собъ, обы́чай, обыкнове́ніе. **Dawnym strychem,** по-стари́ному; || ста́рый хрычъ; || **Strychy, -ów,** *мн.* ры́бы, кото́рыя въ пе́рвый разъ икря́тся.

Strycharstwo, -a, *ср.* кирпи́чное ремесло́.

Strycharz, -a, *м.* кирпи́чникъ.

Strychować, сгреба́ть гребло́мъ рожь въ четверики́ (*мѣ́ряя подъ гребло́*); || *Воен.* анфали́ровать, обстре́ливать вдоль; || черти́ть, штрихова́ть; || *Морс.* **Strychować żagle,** спуска́ть паруса́; || *Охот.* иска́ть (*звѣря*), идти́ по-слѣ́ду (*о соба́кѣ*), перелета́ть съ мѣ́ста на мѣ́сто (*о хи́щной пти́цѣ*); || **Strychować się,** засѣка́ться (*о ло́шади*).

Strychulec, -lca, *м.* гребло́, гребо́къ; || деревя́нный брусо́къ *и́ли* пласти́нка для точе́нія косы́.

Stryczek, -czka, *м.* верёвка, верёвочка; || уда́вка, пе́тля (*на ви́сѣлицѣ*).

Stryj, -ja, *м.* дя́дя по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стрый); || **Stryj stary,** братъ дѣ́да (*Русск. Стар.* стрый вели́кій); || **Stryj starszy, Przestryjec,** братъ пра́дѣда; || * *Судох.* попу́тный вѣ́теръ; || * лѣсъ. **Stryj brodę rozwinął,** т. е. лѣсъ одѣ́лся ли́стьями.

Stryjaszek, -szka, *м. Умен.* (*см.* **Stryj**), дя́дюшка, дя́денька.

Stryjaszkowy, дя́дюшкинъ.

Stryjec, -yjca, *м. Стар.* племя́нникъ; || **Stryjec herbowy,** имѣ́ющій оди́нъ и тотъ же гербъ съ кѣ́мъ-либо други́мъ.

Stryjeczno-rodzony, двоюро́дный, происходя́щій отъ родна́го бра́та по отцѣ́.

Stryjeczno-stryjeczny, происходя́щій отъ пра́дѣдовскаго бра́та.

Stryjeczny (*Стар.* **Stryczny**), происходя́щій отъ дя́ди, двоюро́дный. (*Русск. Стар.* стры́йный, стрые́чный). **Stryjeczny brat,** двоюро́дный братъ.

Stryjek, -yjka, *м. Прост.* дя́дюшка, *см.* **Stryjaszek.** *Послов.* **Zamienił stryjek na siekierkę kijek,** промѣня́лъ ремешо́къ на лы́чко.

Stryjenka, -i, *ж.* тётка по отцѣ́ (*Русск. Стар.* стры́ня, стры́я).

Stryjowski, дя́дній, дя́динъ.

Stryjowstwo, Stryjostwo, -a, *ср.* родство́ съ дя́дею по отцѣ́; || *Собир.* дя́дя съ жено́ю, дя́дя и тётка вмѣстѣ.

Strykać, *см.* **Strzykać.**

Stryszek, -szka, *м.* орѣшные щи́пчики, *см.* **Dziadek;** || кедро́вка (*пти́ца*); || ископа́емое де́рево; || *Умен.*, *см.* **Strych.**

Strzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ.

Strzała, -y, *ж.* стрѣла́; || *Мат.* **Strzała łuku,** стрѣлка дуги́, *см.* **Promień;** || *Охот.* сторона́, коне́цъ сѣти; || *Охот.* ла́сица (*хи́щный звѣро́къ*); || стрѣльча́тый сводъ; || лѣси́на у дере́въ, поднима́ющаяся пря́мо отъ корня́ вверхъ; || *Бот.* **Strzała sowia,** бедрене́цъ (*расте́ніе*).

Strzałka, -i, *ж.* стрѣлка, стрѣ́лочка; || *Ветер.* ра́ковина, стрѣлка надъ копы́томъ (*у ло́шади*); || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́; || *Минер.* громо́вая стрѣла́, че́ртовъ па́лецъ (*окаменѣ́лая ра́ковина*); || **Strzałka magnesowa,** магни́тная *и́ли* компа́сная стрѣлка, *см.* **Igła.**

Strzalisty, Strzałowy, стрѣлови́дный, стрѣльный.

Strzałkowaty, стрѣлови́дный, стрѣльчатый.

Strzałowe, -ego, *ср.* де́нежное вознагражде́ніе охо́тнику за уби́таго зве́ря; || часть уби́таго зве́ря, отдава́емая охо́тнику въ вознагражде́ніе.

Strzałowy, огнестрѣ́льный; || стрѣльный, *см.* **Strzalisty.**

Strząsać, Strząsnąć, Strząść, стря́хивать, стряхну́ть, стряса́ть, трясти́, стрясти́. **Strząsnąć kurz z sukni,** стряхну́ть пыль съ пла́тья. **Strząsać owoce z drzewa,** трясти́ фру́кты съ де́рева.

Strzecha, -y, *ж.* (*Русск. Стар.* стрѣха́), соло́менная кры́ша, застрѣха, застрѣхъ, навѣсъ; || изба́шка, лачу́га, хи́жина; || хлѣ́бный анба́ръ, жи́тница; || черда́къ, вы́шка.

Strzedz (czego), храни́ть, сохрани́ть, **eберега́ть,** бере́чь; || стере́чь, присма́тривать; || пасти́ (*скотъ*). **Strzedz czego jak oka w głowie,** бере́чь что́ какъ зѣни́цу о́ка. **Czego strzeż Boże,** чего́ не дай Богъ, да сохрани́тъ насъ Богъ отъ э́того. **Niech Pan Bóg strzeże,** сохрани́, изба́ви, поми́луй, не да́й Богъ. *Посл.* **Strzeżonego Pan Bóg strzeże,** бережёнаго Богъ бережётъ; на Бо́га наде́йся, а самъ не плоша́й. || **Strzedz się,** остерега́ться, бере́чься; || избѣга́ть, уклоня́ться, остерега́ться.

Strzelać, Strzelić, стрѣля́ть, вы́стрѣлить; || * **Strzelać oczyma,** броса́ть бы́стрые взгля́ды, поводи́ть глаза́ми. *Послов.* **Chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi,** челове́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || **Strzelać się,** стрѣля́ться, выходи́ть на поеди́нокъ; || быть стрѣля́ему. **Zające nie strzelają się w téj porze,** за́йцы не стрѣля́ются въ э́то вре́мя.

Strzelający, стрѣля́ющій; || *Хим.* грему́чій, уда́рный. **Złoto strzelające,** грему́чее зо́лото.

Strzelanie, -nia, *ср.* стрѣльба́, пальба́, стрѣля́ніе.

Strzelba, -y, *ж.* ружьё.

Strzelczy, стрѣлко́вый, **strzelécki,** *см.* **Strzelecki.**

Strzelczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ, стрѣло́къ.

Strzelec, -lca, *м.* ло́вчій, звѣроло́въ, охо́тникъ; || *Воен.* е́герь, стрѣло́къ. **Półk strzelców konnych gwardji,** гварде́йскій ко́нно-е́герскій полкъ; || *Астрон.* стрѣле́цъ, оди́нъ изъ двѣна́дцати зна́ковъ зади́ака; || **Strzelec, wąż,** стрѣлоно́сная змѣя́.

Strzelecki, стрѣле́цкій, стрѣлко́вый. **Towarzystwo strzeleckie,** стрѣлко́вое о́бщество.

Strzelectwo, -a, *ср.* стрѣля́ніе, умѣ́нье стрѣля́ть; || охо́та съ ружьёмъ, стрѣльбо́вая охо́та, *см.* **Myślistwo.**

Strzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał, Wystrzał.**

Strzelisty, * гора́чій, усе́рдный. **Akty strzeliste,** усе́рдная моли́тва; || пронза́ющій (*сердце*); || то́нкій, стро́йный, высо́кій, *см.* **Smagły.**

Strzelne, -ego, *ср. см.* **Strzałowe.**

Strzelnica, -y, *ж.* мѣсто для стрѣля́нія въ цѣль, стрѣльбище; || *Фортиф.* бойни́ца, амбразу́ра; || *Морс.* пу́шечный портъ.

Strzelniczy, стрѣле́цкій. **Proch strzelniczy,** пу́шечный по́рохъ.

Strzemię, -enia, *ср.* стре́мя; || *Неут.* подно́жка у каре́ты, *см.* **Stopień**; || *Анат.* стре́мя (*одна́ изъ слуховы́хъ ко́сточекъ*). **W strzemię czyje wstępować,** идти́ по чьимъ-либо слѣда́мъ, слѣ́довать чьему́-либо приме́ру. **W cnotliwe strzemię v·kroczyć,** испра́виться, вы́йдти на исти́нный путь. **W cudze strzemię wstępować,** присво́ивать чужу́ю со́бственность.

Strzemionko, -a, *ср.* ма́ленькое стре́мя; || штри́пка (*у пантало́новъ*).

Strzępek, -pka, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Strzępki, -ów,** мохры́, ни́ти бахромы́, мохорки́.

Strzępić, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), выдёргивать ни́тки; || кудря́вить, завива́ть во́лосы; || нестри́ть, ряби́ть. **Strzępi wiatr wodę,** вѣтеръ ряби́тъ во́ду; || нестри́ть, испещря́ть, употребля́ть излишнія прикра́сы. || **Strzępić głos,** пѣть съ тре́лями. || **Strzępić się,** мохна́тѣть. **Ta materja strzępi się,** э́та матерія мохна́тѣетъ; || нестри́ться; || **Strzępić się na co,** имѣ́ть притяза́ніе на что́, напра́сно жела́ть, иска́ть чего́, стреми́ться къ чему́.

Strzępka, -i, *ж. Бот.* **полево́й хвощъ.**

Strzeż, *см.* **Strzyż.**

Strzeżenie, -nia, *ср.* хране́ніе, охра́на, при́смотръ, защи́та. **Strzeżenie granic,** защи́та грани́цъ. **Strzeżenie się czego,** осторо́жность, воздержность, осмотри́тельность.

Strzosować, *Морс.* закрѣпи́ть, отва́ртовать, прина́йтовить (*су́дно*).

Strzydz, стричь, острига́ть, подстрига́ть (*во́лосы*); || * **Strzydz uszami,** шевели́ть уша́ми. **Strzydz oczyma,** устремля́ть взо́ры.

Strzyga, -i, Strzygonia, -ni, *ж. Зоол.* вампи́ръ, родъ лету́чей мы́ши; || *см.* **Upiór.**

Strzygalnia, -ni, *ж.* цырю́льня; || стрига́льня (*на суко́нныхъ фа́брикахъ*).

Strzykać, Strzyknąć, брызга́ть, бры́знуть, пры́скать, пры́снуть, бить ключёмъ. **Strzyka mię,** я чу́вствую коло́тье. **Strzyka mię w uchu,** ко́летъ, стрѣля́етъ въ у́хѣ.

Strzykanie, -nia, *ср.* пры́сканье, бры́зганье; || коло́тье, стрѣля́нье (*въ у́хѣ*).

Strzykawka, -i, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Strzyż, -y, *ж.* стри́жка, стриже́ніе ше́рсти (*у овецъ*).

Strzyż, -a, *м. Зоол.* стри́жъ (*пти́чка*).

Strzyże, -ów, *мн. Охот.* дли́нные во́лосы на ве́рхней губѣ́ и на бородѣ́ у за́йца.

Strzyżenie, -nia, *ср.* стриже́ніе, стри́жка.

Strzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женный, стри́женный, остри́женный; || **Strzyżeńce,** *мн.* во́лосы коротко́ остри́женные.

Strzyżyk, -a, *м., см. Зоол.* **Strzyż.**

Strzyżyny, -yn, *мн.* постриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Studencik, -a, *м.* шко́льникъ, студе́нтикъ.

Studencki, студе́нтскій.

Student, -a, *м.* учени́къ, *см.* **Uczeń. Student uniwersytetu,** студе́нтъ

Studnia, -ni, *ж.* колóдезь, колóдецъ (*Церк. Слав.* **студенéцъ**).
Studniarz, -a, *м.* колóдезникъ.
Studnica, -y, *ж.* родникъ, ключъ (*воды*).
Studzenie, Ostudzenie, -nia, *ср.* **охлажденіе,** прохлажденіе.
Studzić, Ostudzić, охлаждáть, охладúть. прохлаждáть, прохладúть, выстýживать, выстудить.
Studzienka, -i, *ж.* небольшóй колóдезь.
Studziennik, -a, *м., см.* **Studniarz.**
Studzienny, колóдезный.
Stuk, -u, *м.* стукъ.
Stukać, стучáть. **Stukać do drzwi,** стучáть въ дверь.
Stuła, -y, *ж. Церк.* эпитрахúль, орáрь.
Stulać, Stulić, сжимáть, сжать, стúскивать, стúснуть, смыкáть, сомкнýть. **Stulać usia,** сжимáть гýбы. *Прост.* **Stul pysk,** молчú, замолчú, не смéй пúкнуть.
Stulejka, -i, *ж. Анат.* незалýпа.
Stursać, *см.* **Szturchać.**
Stwardnąć, Stwardnieć, *см.* **Twardnąć.**
Stwardniałość, -ści, *ж.* отвердéніе, затвердéніе, затвердéлость, окрéплость; || опýхлость, óпухоль, пýхлина.
Stwardniały, затвердéлый, окрéплый, жёсткій; || опýхлый.
Stwardzać, дéлать твёрдымъ *или* жёсткимъ.
Stwarzać, сотворя́ть, создава́ть, *см.* **Tworzyć, Stworzyć.**
Stwierdzać, Stwierdzić, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть, удостовéрять, удостовéрить, скрéплять, скрéпить.
Stwierdzenie, -nia, *ср.* утвержденіе, подтверждéніе, укрéпленіе, подкрéпленіе.
Stwórca, -y, *м.* творéцъ, создáтель, зиждúтель.
Stwórczy, твóрческій, зиждúтельный.
Stworzenie, -nia, *ср.* творéніе, сотворéніе, создáніе; || тварь, существó.
Stworzoność, -ści, *ж.* творéніе, сотворéніе.
Stworzyć, сотворúть, создáть.
Stworzyciel, -a, *м.* творéцъ, создáтель, *см.* **Stwórca.**
Stworzycielski, *см.* **Stwórczy.**
Styć, потолстéть, пожирéть.
Styczeń, -cznia, *м.* Генвáрь, Январь мéсяцъ (*Русск. Стар.* Сéчень).
Styczniowy, янвáрскій.
Styczność, -ści, *ж.* прикосновéніе; || отношéніе, сношéніе, соотношéніе; || связь.
Styczny, прикосновéнный, соприкосновéнный, сопредéльный. || *Мат.* тáнгенсъ, касáтельная лúнія.
Stygnąć, Ostygnąć, стыть, стúнуть, остúть.
Styk, -u, *м. Агр.* лéмехъ, сошнúкъ (*у плýга*).
Stykać, Zetknąć, стыкáть, соткнýть, смыкáть, сомкнýть, сводúть, свестú, придвúгать, придвúнуть, сближáть, сблизить. || **Stykać się, Zetknąć się,** стáлкиваться, столкнýться, соприкасáться, соприкоснýться, примыкáть, примкнýть, граничить, прилегáть.
Stykanie, -nia, Zetknięcie, -cia, *ср.* смыкáніе, сдвигáніе; || **Stykanie się,** смéжность, прикосновéніе; || *сношéніе, связь; || **Zetknięcie się,** столкновéніе, соприкосновéніе; || встрéча; || стечéніе; || *Воен.* случáйная сшúбка, схвáтка
Styl, -u, *м.* писáло (*родъ пера́ у Дре́вних*); || слогъ, стиль. **Styl poważny, wzniosły, nizki,** слогъ вáжный, высóкій, нúзкій. || *Хронол.* стиль (*стáрый и нóвый*); || *манéра, стиль (*въ худóжествахъ*). **Styl gotycki,** готúческій стиль; || *Бот.* стóлбикъ; || *см.* **Stylisko, Toporzysko, Trzon.**
Stylisko, Toporzysko, -a, *ср. Горн.* берéвина, молотовúще.
Stynka, -i, *ж.* кóрюха, кóрюшка (*рыба*).
Stypa, -y, *ж.* поминáльный обéдъ (*на похоронáхъ*).
Stypendjum, *Нескл.* стипéндія.
Stypendysta, -y, *м.* стипендиáтъ.
Stypulacja, -ji, *ж. Юрид.* услóвіе, договóръ, обязáтельство, постановлéніе.
Stypulator, -a, *м. Юрид.* уговáривающій-ся, договáривающаяся сторонá.
Stypulować, услóвливаться.
Styr, *см.* **Stér,** и проч.
Styrak, -a, *м. Бот.* стирáкса, росно́й лáданъ, стирáксовое дéрево.
Styrczeć, *см.* **Sterczeć.**
Styrta, Stérta, -y, *ж.* скирдъ (*хлéба*), копнá, стогъ (*сéна*). **Styrta drzewa,** кýча дровъ.
Stysk, -u, *м.* тоскá, скорбь, сéтованіе, жáлоба, горевáніе.
Styskać, Styskować, тосковáть, сéтовать, жáловаться, горевáть. || **Styskać sobie,** брéзговать, чýвствовать омерзéніе, отвращéніе, тошнотý.
Styskliwy, тоскли́вый, жáлобный, жáлостный, плачéвный.
Subaltern, -a, *м.* подчинённый, подначáльный, *см.* **Podwładny.**
Subalternacja, -ji, *ж.* подчинённость, подначáльность.
Subdjakon, -a, *м.* иподiáконъ, подъдья́конъ.
Subdywizja, -ji, *ж.* подраздéленіе, *см.* **Poddział;** || продáжа съ публúчнаго тóрга описáннаго за долгъ имýщества.
Sub fide sacerdotali, по присягѣ дáнной на священéнство, по сóвѣсти священúческой.
Subhastacja, -ji, *ж. Юрид.* аукціóнъ, публúчная продáжа.
Subhastować, *Юрид.* продавать съ аукціóна (*описанное имýщество*).
Subintabulować, обезпéчить слéдуемый долгъ на сýммѣ, причитáющейся должникý отъ другóго лица́ и записанной въ ипотéчной кнúгѣ.

Subjekcja, -ji, *ж.* безпокóйство, затрудне́ніе, стѣсне́ніе.

Subjekt, -a, *м. Грам.* подлежа́щее, *см.* **Podmiot**; || человѣ́къ, лицо́, субъ́ектъ; || помо́щникъ (*аптѣ́каря*); || прика́щикъ (*у купца́*); || конто́рщикъ (*у банки́ра*).

Sublewacja, -ji, *ж. Юрид.* отсро́чка, отлага́тельство; || остано́вка, прекраще́ніе.

Sublimat, -u, *м.* сулема́, хлори́стая ртуть.

Suboneracja, -ji, *ж. Юрид.* обремене́ніе до́лга, внесе́ніе до́лга, долгова́я ру́брика въ ипоте́чной кни́гѣ для запи́сыванія долго́въ на недви́жимомъ иму́ществѣ.

Subordynacja, -ji, *ж.* подчине́нность, повинове́ніе, субордина́ція.

Subretka, -i, *ж. Театр.* субре́тка; || го́рничная, служа́нка.

Subrogacja, -ji, *ж.* замѣне́ніе, замѣще́ніе (*вступле́ніе тре́тьяго лица́ въ права́ кредито́ра*).

Subsidium, *ср. Нескл.* вспоможе́ніе, субси́дія. **Subsidium charitativum,** сборъ на бѣ́дныхъ.

Subskrypcja, -ji, *ж.* подпи́ска.

Substancja, -ji, *ж,* существо́, су́щность; || *Прост.* спо́собъ содержа́нія, иму́щество, доста́токъ.

Substytucja, -ji, *ж.* возмѣще́ніе; || *Юрид.* назначе́ніе насле́дства (*кому́ по́сль друго́го*).

Substytuować, *Юрид.* назнача́ть насле́дникомъ кого́ (*по́сль друго́го*); || возмѣща́ть.

Substytut, -a, *м.* заступа́ющій мѣ́сто друго́го.

Subtelność, -ści, *ж.* то́нкость, мя́гкость, нѣ́жность; || мѣ́лочность; || утончённость, проница́тельность, хи́трость, вкра́дчивость; || прово́рство, ло́вкость.

Subtelności, -stek, *мн.* то́нкія хи́трости, лука́вства, ухищре́нія.

Subtelny, то́нкій, мя́гкій, нѣ́жный; || мѣ́лкій, мелочно́й; || утончённый, проница́тельный, хи́трый, вкра́дчивый; || прово́рный, ло́вкій.

Subtylizacja, -ji, *ж.* педанти́ческая мѣ́лочность.

Suć, *см.* **Sypać.**

Sucha, -éj, *ж.* су́ша, твёрдая земля́; || вы́игрышъ въ ка́рточной игрѣ́.

Suchar, -a, *или* **-u,** *м.* сухарь, засушённый кусо́къ хлѣба.

Sucharek, -rka, *м.* сухари́къ.

Suchawy, суховатый.

Suchedni, -dni, *мн. Церк.* сухоядѣ́ніе, по́стные дни (*въ каждое годово́е вре́мя*).

Suchedniowy, сухоя́дный, по́стный, *см.* **Suchedni.**

Sucho, су́хо. ***Wyjść z czego nasucho, удáчно** отдѣ́латься отъ чего́-либо, выйти́ сухи́мъ изъ воды́, избѣжа́ть опа́сности. **Nie wyjdzie mu to nasucho,** э́то ему́ не пройдётъ да́ромъ, безнака́занно. || *Прост.* натощакъ, не ѣвши и не пи́вши. || *Стар.* су́ша, за́суха.

Suchoboiny, *Мед.* ломо́тный.

Suchoręż, -u, *ж. Собир.* сухія су́чья.

Suchorlawieć, со́хнуть, изсыха́ть, худѣ́ть.

Suchorlawość, -ści, *ж.* худоба́, худоща́вость, сухоща́вость, сухопа́рность.

Suchorlawy, худоща́вый, сухоща́вый, сухопа́рый, тщедушный, поджа́рый.

Suchość, -ści, *ж.* су́хость, сухота́, сушь, су́ша, за́суха.

Suchotnica, -y, *ж.* чахо́точная же́нщина, страда́ющая чахо́ткою.

Suchotnik, -a, *м.* чахо́точный, страда́ющій чахо́ткою.

Suchotny, чахо́тный, чахо́точный.

Suchoty, -ot, *мн.* чахо́тка; || сухо́тка (*видъ чахо́тки*). **Suchoty płucowe,** лёгочная чахо́тка. **Suchoty galopujące,** скоротѣ́чная чахо́тка. **Suchoty gardłowe,** горта́нная чахо́тка. || Стро́гій постъ, на хлѣ́бѣ и на водѣ́.

Suchowietrzyca, -y, *ж.* бездо́ждіе, за́суха.

Suchy, сухо́й, чёрствый. **Sucha łaźnia,** парова́я ба́ня. ***Suchą kąpiel komu sprawić,** задáть кому́ ба́ню, вы́пороть, вы́сѣчь ро́згами. *Церк.* **Suchy Piątek,** страстна́я Пя́тница. **Sucha Niedziela,** второ́е Воскресе́нье поста́. **Sucha msza,** обѣ́дня безъ приня́тія Св. Прича́стія. **Sucha niemoc,** болѣ́знь карто́феля. **Suchy ból,** ломо́та, боль въ костя́хъ. *Хим.* **Suche rozpuszczenie,** растворе́ніе посре́дствомъ огня́. **Suche razy,** побои, удáры. *Анат.* **Sucha żyła,** суха́я жи́ла, чу́вственная жи́ла, нервъ. **Suchy chleb,** чёрствый, сухо́й хлѣ́бъ. ***Patrzeć na co suchém okiem,** смотрѣть на что́-либо равноду́шно, не проли́ть ни слезы́нки.

Suczka, -i, *ж.* су́чка.

Suczy, су́чій, су́кинъ.

Sudak, Suhak, -a, *м. Зоол.* сайга́, ди́кая коза́.

Sudamność, Sudanność, -ści, *ж. Стар.* изя́щество, изя́щность, краси́вость, прія́тность, щегольство́.

Sudanny, *Стар.* изя́щный, краси́вый, прія́тный, щегольско́й.

Sufit, -u, *м.* потоло́къ.

Sufragan, -a, *м.* вика́рный; || вика́рій, вика́рный епи́скопъ.

Suka, -i, *ж.* су́ка.

Sukces, -u, *м.* успѣ́хъ, удáча, *см.* **Pomyślność, Powodzenie.**

Sukcessja, -ji, *ж.* насле́дованіе; || насле́дство, насле́діе.

Sukcessor, -a, *м.* насле́дникъ, преёмникъ; || пото́мокъ, ро́дственникъ по нисходя́щему колѣ́ну.

Sukcessyjny, насле́дственный.

Sukieneczka, -i, *ж. Умен.* пла́тьице.

Sukienko, -a, *ср.* полусукно́; || *Умен.* суко́нце.

Sukiennia, -ni, *ж.* суко́нная фа́брика.

Sukiennica, -y, *ж.* (*мн.* **Sukiennice**), суко́нная ла́вка.

Sukiennictwo, -a, *ср.* сукнодѣ́лie; || прода́жа су́конъ, торгъ су́кнами; || *Собир.* суко́нный товаръ, су́кна.

Sukienniczka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся сукнодѣ́лiемъ; || жена́ суко́нщика *или* суко́нника.

Sukienniczy, **сукнодѣ́льный**; || суко́нный.

Sukiennik, -a, *м.* суко́нщикъ, сукнодѣ́лъ; || суко́нникъ, торговѣ́цъ су́кнами.

Sukienny, суко́нный.

Sukmana, -y, *ж.* сѣрма́га, сѣрма́жный кафта́нъ.

Sukmanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское платье*).

Suknia, -ni, *ж.* пла́тье, оде́жда.

Suknisko, -a, *ср. Уничт.* сукни́шко. дрянно́е сукно́; || пла́тьишко, дрянно́е пла́тье.

Sukno, -a, *ср.* сукно́.

Suknowiec, -wca, *м.* моль, платяна́я моль (*насько́мое*).

Sukrowica, **Sukrwica**, -y, *ж. Стар.* су́кровица.

Sukurs, -u, *м.* по́мощь, пособіе, вспоможе́ніе, вспомоществова́ніе; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ, *см.* **Pomoc**, **Posiłek**.

Sukursować, помога́ть, пособля́ть кому́.

Sułtan, -a, *м.* султа́нъ.

Sułtanicz, -a, *м.* сынъ султа́на.

Sułtanka, -i, *ж.* султа́нша.

Sułtański, султа́нскій.

Sum, -a, *м. Зоол.* сомъ (*рыба*).

Suma, **Summa**, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ. **Summa szacunkowa**, су́мма предло́женная на торга́хъ. **Summa wymagalna**, де́нежное взыска́ніе; || *Мат.* цѣ́лое число́, цѣ́лое; || пе́речень, вы́водъ.

Suma, **Summa**, -y, *ж. Церк. Катол.* по́здняя обѣ́дня. **Summę odprawiać**, служи́ть обѣ́дню, отправля́ть божественную слу́жбу, священнодѣ́йствовать.

Sumak, -a, *м. Бот.* кожевенное де́рево, сума́хъ.

Sumarjusz, **Summarjusz**, -a, *м.* сокращéніе, пе́речень; || *Юрид.* о́пись докуме́нтовъ.

Sumarycznie, **Summarycznie**, кра́тко, сокращéнно, сокращéннымъ поря́дкомъ, вкра́тцѣ, въ ито́гѣ.

Sumaryczny, **Summaryczny**, кра́ткій, сокращéнный.

Sumaryjnie, **Summaryjnie**, *см.* **Sumarycznie**.

Sumaryjny, **Summaryjny**, *см.* **Sumaryczny**.

Sumienie, **Sumnienie**, -nia, *ср.* со́вѣсть; || созна́ніе. **Będzie to ciężyć na twojém sumieniu**, оставля́ю э́то на твою́ со́вѣсть. **Na moje sumienie**, по со́вѣсти, по чи́стой со́вѣсти, по и́стинѣ. || Со́вѣстливость. **Sumienie sobie z czego czynić**, со́вѣститься сдѣ́лать что́.

Sumiennie, добросо́вѣстно, со́вѣстливо; || *стара́тельно, рачи́тельно.

Sumienność, -ści, *ж.* добросо́вѣстность, со́вѣстливость; || *стара́тельность, рачи́тельность.

Sumienny, добросо́вѣстный, со́вѣстливый; || стара́тельный, рачи́тельный.

Sumka, -i, *ж.* ма́ленькая су́мка.

Sumki, -mek, *ж. мн.* доро́жная сума́, *см.* **Sakwa**.

Summa, **Summarjusz i t. d.**, *см.* **Suma**, **Sumarjusz i t. d.**

Sumować, **Zasumować**, **Zsumować**, *Мат.* скла́дывать, слага́ть, сложи́ть; || вычисля́ть, счита́ть, выкла́дывать, подводи́ть ито́гъ.

Sumowanie, **Zesumowanie**, **Zsumowanie**, -nia, *ср. Арие.* сложе́ніе; || вы́кладка, вычисле́ніе.

Sumownie, кра́тко, сокращéнно, вкра́тцѣ.

Sumowny, кра́ткій, сокращённый.

Sumowy, сомо́вій, *см.* **Sum**; || относя́щійся къ су́ммѣ, *см.* **Suma**, **Summa**.

Sumpt, -u, *м.* иждиве́ніе, кошть.

Suna, -y, *ж. см.* **Sundak**.

Sunąć, **Suwać**, су́нуть, сова́ть, пихну́ть, пиха́ть, дви́нуть, дви́гать. || **Sunąć się**, **Suwać się**, су́нуться, сова́ться, передви́нуться, передвига́ться, дви́нуться, дви́гаться, передви́нуться, передвига́ться.

Sundak, -a, *м.* ко́жаная бакла́га; || су́мка, небольшо́й чемода́нъ, небольша́я вали́за.

Supeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Supełek, -łka, *м. см.* **Sypełek**.

Superarbiter, -tra, *м.* посре́дникъ, третéйскій судья́.

Superata, -y, *ж.* ли́шекъ, изли́шекъ, оста́токъ (*су́ммы*), *см.* **Przewyżka**.

Superintendencja, -ji, *ж.* гла́вный надзо́ръ.

Superintendent, -a, *м.* су́перъ-интенде́нтъ (*въ лютера́нской це́ркви*).

Superrewizja, -ji, *ж.* переосвиде́тельствованіе.

Suplika, -i, *ж.* проше́ніе, челоби́тная.

Supplikacja, -ji, *ж.* моле́ніе, мольба́, проше́ніе, *см.* **Błaganie**, **Prośba**.

Suplikant, -a, *м.* проси́тель, челоби́тчикъ.

Suponować, полага́ть, предполага́ть, *см.* **Przypuszczać**.

Supozycja, -ji, *ж.* предположе́ніе, *см.* **Przypuszczenie**.

Supozytorjum, *Нескл. Мед.* за́дникъ, сосу́лька, *см.* **Czopek**.

Supresja, -ji, *ж.* отмѣ́на, уничтоже́ніе, упраздне́ніе.

Supresyjny, упра́здненный, *см.* **Fundusz**.

Suprymować, отмѣни́ть, упра́здннть.

Surducik, -a, *м. Умен.* сертучёкъ.

Surdut, -a, *м.* серту́къ.

Surma, -y, *ж. Муз.* су́рна, ду́дка, свисте́лка.

Surmacz, -a, *м.* су́рникъ, играющій на су́рнѣ.

Surogat, -u, *м.* суррогáтъ; || заступáющій чьё либо мѣсто. **Biskup-Surogat**, замѣняющій епископа.

Surowica, -y, *ж. Горн.* рапá, ропá, солёный разсóлъ самосáдочныхъ озёръ, *или* садки́ сóли; || *Анат.* **Naczynia surowicy**, пáсочные сосýды; || **Surowica**, **Surówka**, -i, *ж.* нежжёный кирпи́чъ, кирпи́чъ въ сырцѣ, сырéцъ.

Surowiec, -wcu, *м.* чугýнъ; || сыромя́ть, вы́моченная кóжа живóтныхъ; || сыромя́тный ремéнь.

Surowizna, -y, *ж* сырьё, сы́рость; || неудобовари́мое кýшанье; || **Surowizna w żołądku**, несвари́мость въ желýдкѣ; || чугýнъ, *см.* **Surowiec**.

Surówka, *см.* **Surowica**.

Surowo, сурóво, угрю́мо, грýбо, нелáсково; || стрóго.

Surowość, -ści, *ж.* сурóвость, грýбость; || стрóгость; || жестóкость.

Surowy, *Стар. и Прост.* сырóй; || сурóвый, угрю́мый, грýбый; || стрóгій; || жестóкій. **Surowa kara**, стрóгое наказáніе. **Surowe życie prowadzić**, вести́ стрóгую жизнь. **Surowy zakaz**, стрóгое запрещéніе.

Sus, -a, *м.* скачóкъ, прыжóкъ. **Dać susa**, сдѣлать скачóкъ.

Suscepta, -y, *ж.* принимáніе, приня́тіе.

Susceptant, -a, *м.* пріёмщикъ.

Suseł, -sła, *м. Зоол.* сýсликъ (*звѣрóкъ*).

Suspendować, отрѣшáть на нѣкоторое врéмя отъ дóлжности (*чинóвника*).

Suspensa, -y, *ж. Юрид.* пріостановлéніе дѣла; || отрѣшéніе отъ дóлжности (*на врéмя*).

Sustentacja, -ji, *ж.* содержáніе, продовóльствованіе.

Susz, -u, *м.* сушни́къ, сушня́къ, хворостни́къ, хворости́нникъ, вы́сохшіе древéсные сýчья; || **Susz pszczelny**, порóжній сотъ, ячéйки безъ мёду.

Susza, -y, *ж.* зáсуха, сухотá, сушь.

Suszalnia, **Suszarnia**, **Susznia**, -ni, *ж.* суши́льня, суши́ло, суши́лка.

Suszenie, -nia, *ср.* высýшиваніе; || *Хим.* обжигáніе, жжéніе; || сухоядéніе, стрóгій постъ.

Suszony, сушёный.

Suszyć, суши́ть, высýшивать, осушáть. **Suszyć len**, просýшивать ленъ; || *Хим.* обжигáть; || ***Suszyć sobie mózg**, *или* **głowę nad czém**, ломáть себѣ гóлову надъ чѣмъ; || соблюдáть стрóгій постъ, употребля́ть тóлько сухýю пи́щу.

Sutana, **Sutanna**, -y, *ж.* ря́са; || дóкторская мáнтія.

Sutanny, ря́сный; || рясофóрный; || нося́шій дóкторскую мáнтію; || **Sutanny**, трощёный, сучёный (*о шёлкѣ*).

Suto, оби́льно, изоби́льно; || довóльно, обши́рно; || пы́шно, великолѣ́пно, богáто.

Suty, укрáшенный; || оби́льный, изоби́льный; || пы́шный, великолѣ́пный, богáтый.

Suwać, *см.* **Sunąć**.

Suwak, -a, *м. Зоол.* бедрéцъ, песчáнка (*грызýнъ*).

Suwalny, подвижнóй, передвижнóй.

Suwanie, -nia, *ср.* передвижéніе, передвигáніе.

Swach, -a, *м. см.* **Swat**.

Swacha, -y, *ж.* свáха; || свóдня.

Swachna, **Swata**, -y, *ж.* свáтья.

Swactwo, -a, *ср.* свáтанье, сватовствó.

Swąd, -ędu *или* -ądu. *м.* чадъ, угáръ; || вонь, дурнóй зáпахъ.

Swadźba, -y, *ж. см.* **Swactwo**; || свáдьба.

Swak, -a, *м.* своя́къ, *см.* **Szwagier**.

Swar, -u, *м.* ссóра, брань, раздóръ, несоглáсіе (*Русск Стар.* сваръ).

Swarliwie, сварли́во.

Swarliwość, -ści, *ж.* сварли́вость.

Swarliwy, сварли́вый.

Swarzyć się, ссóриться, брани́ться.

Swaszka, -i, *ж.* свáха, свáтья.

Swat, -a, *м.* сватъ.

Swata, *см.* **Swachna**.

Swatać (**kogo z kim** *или* **za kogo**), свáтать (*когó на кóмъ или за когó*). **Swatać się** (**komu**), свáтаться (*къ комý, за кого*).

Swawola, -i, *ж.* своевóліе, своевóльство, распýщенность, безчи́нство; || рѣ́звость, шáлость, дурáчество, прокáзы.

Swawolenie, -nia, *ср.* шаловли́вость, своевóльничанье, самовóльничанье.

Swawolić, **Swywolić**, самовóльничать, шали́ть, рѣзви́ться, дурáчиться, повѣ́сничать, прокáзничать.

Swawolnica, -y, *ж.* шалýнья, прокáзница, рѣзвýха, рѣзвýнья. *Умен.* **Swawolniczka**, -i, рѣзвýшка.

Swawolnictwo, -a, *ср. см.* **Swawola**, **Swawolność**.

Swawolnie, **Swywolnie**, рѣ́зво, шаловли́во, игри́во, шутли́во.

Swawolnik, **Swywolnik**, -a, *м.* повѣ́са, шалýнъ, рѣзвýнъ.

Swawolność, -ści, *ж.* самовóльность, бýйство, безчи́нство, нáглость; || рѣ́звость, жи́вость, шаловли́вость.

Swawolny, **Swywolny**, самовóльный, бýйный, безчи́нный, нáглый; || рѣ́звый, живóй, шаловли́вый.

Swawolować, *см.* **Swawolić**.

Swawolowanie, *см.* **Swawolenie**.

Swędnieć, чади́ть; || воня́ть.

Swędra, -y, *ж.* пя́тно, грязь; || неря́ха, замарáха, неопря́тный человѣ́къ.

Swędzić, дыми́ть, чади́ть; || **Swędzić**, **Świędzić**, зудѣ́ть, свербѣ́ть.

Świadczenie, -nia, *ср.* показáніе, свидѣ́тельство, *см.* **Świadectwo**; || **Świadczenie**, оказáніе, изъявлéніе; || **Świadczenie się**, ссы́лка на чьё либо свидѣ́тельство.

Świadczyć, свидѣ́тельствовать. **Wy-**

świadczyć komu co, оказа́ть кому́ либо что́. **Wyświadczyć komu łaskę,** оказа́ть кому́ ми́лость; || **Świadczyć się,** брать кого́ въ свидѣ́тели, свидѣ́тельствоваться кѣ́мъ *или* чѣ́мъ, ссыла́ться на кого́ *или* на что́.

Świadectwo, -a, *ср.* свидѣ́тельство, засвидѣ́тельствованіе, удостовѣре́ніе. **Świadectwo składowe,** свидѣ́тельство объ освобожде́ніи това́ровъ отъ по́шлины. **Świadectwo ładunkowe,** бага́жное свидѣ́тельство. *Юрид.* **Świadectwo o założenie apellacji,** апелляціо́нное свидѣ́тельство. **Świadectwo uzdolnienia,** одобри́тельное свидѣ́тельство. **Świadectwo legitamacyjne,** видъ на жи́тельство. **Na świadectwo,** въ знакъ, въ удостовѣре́ніе чего́. **Brać kogo na świadectwo,** брать кого́ въ свидѣ́тели, *см.* **Świadek.**

Świadecznie, *Стар.* **при свидѣ́теляхъ (Przy świadkach).**

Świadeczny, свидѣ́тельскій, свидѣ́тельствующій, удостовѣри́тельный. **List świadeczny,** пи́сьменное свидѣ́тельство; || вѣ́рующее письмо́.

Świadek, -dka, *м.* свѣдѣ́тель. **Świadek naoczny,** очеви́дный свидѣ́тель, очеви́децъ. **Brać, używać kogo za świadka,** взять кого́ во свидѣ́тели. **Stawić, postawić świadków,** предста́вить свидѣ́телей. **Świadek odwodowy,** отведённый, устранённый свидѣ́тель. **Świadek (przy pojedynku),** секундáнтъ.

Świadom, Świadomy, свѣ́дущій, зна́ющій, зна́ющъ, знако́мый; || о́пытный; || искýсный. **Świadom dróg, miejsc,** хорошо́ зна́ющій доро́ги, мѣ́стность; || **Świadomy, -ego,** *м.* знато́къ, экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Świadomca, -y, *м. см.* **Świadom.**

Świadomie, съ увѣренностію, завѣ́домо.

Świadomość, -ści, *ж.* позна́ніе, зна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство; || о́пытность; || созна́ніе.

Świat, -a, *м.* свѣтъ, міръ. **Świat słoneczny,** со́лнечная систе́ма, систе́ма ми́ра. **Świat powszechny,** вселе́нная. **Stworzenie świata,** сотворе́ніе ми́ра. **Podróż około świata,** путеше́ствіе вокру́гъ свѣ́та. **Zbawiciel świata,** Спаси́тель ми́ра. **Świat starożytny,** дре́вній міръ. **Świat chrześcjański,** христіа́нскій міръ. **Stary świat,** ста́рый свѣтъ (*Евро́па, Азія, Аф́рика*). **Nowy świat,** но́вый свѣтъ (*Аме́рика*). **Wielki świat,** большо́й свѣтъ, вы́сшее о́бщество. **Jak świat światem,** отъ нача́ла вѣ́ка, искони́, съ тѣ́хъ поръ какъ міръ существу́етъ. * **Nigdy na świecie,** никогда́, ни во вѣ́къ. **Pójść w świat,** пусти́ться въ свѣтъ, на край свѣта. **Bywać w świecie,** быва́ть въ свѣтѣ, посѣща́ть о́бщество. * **Za nic na świecie,** ни за что́ въ свѣтѣ. **Na tamtym świecie,** на томъ свѣтѣ, въ бу́дущей жи́зни. **Przyjść na świat,** уви́дѣть свѣтъ, родиться. **Opuścić świat,** оста́вить свѣтъ, умере́ть. **Ukazać się na świat,** показа́ться въ свѣтѣ, въ о́бществѣ. **Na świat wydać dzieło,** изда́ть, выпустить въ свѣтъ сочине́ніе. **On winien, on dłużny całemu światu,** онъ въ долгу́ какъ шелку́, всѣмъ до́лженъ, у всѣхъ въ долгу́.

Świąteczny, пра́здничный.

Świątek, -tka, *м. Умен.* ма́лый міръ, свѣтъ въ ма́ломъ ви́дѣ.

Świątek, -tka, *м. Стар.* свято́й человѣ́къ; || о́бразъ свята́то, ико́на; || пра́зднникъ; || * свято́ша; || **Zielone świątki,** *мн.* пятидеса́тница, Тро́ицынъ день, Ду́ховъ день.

Światełko, -a, *ср.* сла́бый свѣтъ, чуть свѣтя́щійся огонёкъ, мерца́ніе, про́блескъ, отблескъ.

Świątka, -i, *ж.* вскры́ша, вскры́шная ка́рта, ко́зырь, козы́рная ка́рта.

Świątkować, пра́здновать, наблюда́ть пра́здники; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świątkowy, относя́щійся къ Тро́ицыну дню, къ Ду́хову дню, *см.* **Swiątek.**

Swiatle, * разу́мно, благоразу́мно, съ зна́ніемъ де́ла.

Światło, -a, *ср.* свѣтъ; || освѣще́ніе; || свѣча́; || *свѣ́деніе, позна́ніе, просвѣще́ніе, просвѣщённый взглядъ, усмотре́ніе.

Światłość, -ści, *ж.* свѣтъ, сія́ніе, блескъ; || * я́сность.

Światły, свѣ́тлый, сія́ющій, блестя́щій; || просвѣщённый. **Pokój światły,** свѣ́тлая ко́мната. **Człowiek światły,** просвѣщённый человѣ́къ, *см.* **Widny.**

Swiątnica, -y, *ж.* свята́лище, святы́ня, храмъ.

Świątnik, -a, *м.* ри́зничій, ключа́рь; || *Стар.* свя́тцы, церко́вный мѣсяцесло́въ.

Świątobliwie, *Нар.* благочести́во.

Swiątobliwość, -ści, *ж.* свя́тость, благоче́стіе; || святѣ́йшество (*титулъ па́пы*).

Swiątobliwy, свято́й, пра́ведный, благочести́вый.

Światopis, -a, *м.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Światorządca, -y, *м.* властели́нъ вселе́нной, вседержи́тель.

Świątość, *см.* **Swiętość.**

Świątowładzca, -y, *м. см.* **Świątorządca.**

Swiatowość, -ści, *ж.* свѣтскость.

Swiatowy, мірско́й; || свѣ́тскій, зна́ющій свѣтъ, ло́вкій въ обхожде́ніи; || су́етный. **Marności światowe,** свѣ́тская су́етность, мірскія суеты́. **Człowiek światowy,** свѣтскій человѣ́къ.

Swiątynia, -ni, *ж.* святы́ня, свята́лище, свяще́нное мѣ́сто, храмъ.

Świder, -dra, *м.* сверло́, бура́въ. **Świder w ludwisarni,** пу́шечное сверло́. **Świder ziemny,** земляно́й буръ. **Świder dłutowy,** *Горн.* долотча́тый буръ. **Świder jedno i kilko ostrzowy,** па́лочный буръ. **Świder blachowy zwijany,** сверло́. **Świder**

łyżkowy, ло́жечный буръ. Swider z korbą, коловоро́тъ. * Swidrem patrzeć, коси́ться, ко́со смотрѣ́ть на кого́.

Swiderek, -rka, *м, Умен.* бураво́къ.

Swidrować, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, бури́ть. *Swidrować oczyma, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Swidrowato, винтообра́зно, винто́мъ, спира́льно.

Swidrowaty, винтово́й, винтообра́зный, спира́льный; || бура́вчатый, имѣ́ющій видъ бурава́.

Swidrownia, -ni, *ж.* сверли́льная ме́льница, сверли́льный стано́къ.

Swidryk, -a, *м.* ша́шень (*мо́ллюскъ*).

Swidrzyć (oczyma), поводи́ть глаза́ми, смотрѣ́ть уми́льно; || вплять, вывёртываться, употребля́ть уло́вки.

Swidwa, Swidwina, -y, *ж. Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Swieca, -y, *ж.* свѣча́, свѣ́чка. Swiece lać, лить свѣ́чи; || *Артил.* пали́тельная свѣча́; || *Охот.* Swiece jelenia, глаза́ у оле́ня; || *Бот.* Swieca nocna, осли́нникъ (*расте́ніе*); || * Swiecę na kogo rzucać, проклина́ть, предава́ть кого́ ана́ѳемѣ публи́чно, съ амво́на.

Swiecarz, -a, *м.* свѣчни́къ, дѣ́лающій *и́ли* продаю́щій свѣ́чи.

Swięcenie, -nia, *ср.* (dnia, święta), пра́зднованіе, торжествова́ніе; || свяще́ніе, посвяще́ніе, освяще́ніе. Swięcenie kościoła, освяще́ніе це́ркви. Swięcenie wody, водоосвя́тіе, водосвяще́ніе. Swięcenie wyższe, свяще́нство.

Swiecić, свѣти́ть; || * сія́ть, блиста́ть. Słońce świeci, со́лнце свѣ́титъ, блести́тъ, сія́етъ. Księżyc świeci, мѣ́сяцъ свѣ́титъ. *Panie świeć nad jego duszą, упоко́й, Го́споди, его́ ду́шу. * Swiecić zębami, ска́лить зу́бы, постоя́нно смѣя́ться; || Swiecić się, свѣти́ться, издава́ть свѣтъ, сія́ть, блестѣ́ть. Swieca jasno, ciemno się świeci, свѣча́ я́сно, тёмно гори́тъ. Swieci się w pokoju, въ ко́мнатѣ ви́денъ свѣтъ. *Посл.* Nie wszystko złoto co się świeci, не всё то зо́лото, что́ блести́тъ.

Swięcić, святи́ть, освяща́ть; || пра́здновать; || благословля́ть. Swięcić niedzielę, пра́здновать воскресенье. Swięcić czyje imię, czyję pamięć, благословля́ть чьё либо и́мя, чью либо па́мять; || Swięcić się, святи́ться, освяща́ться, освяти́ться; || пра́здновать. Niedziela powinna się święcić, воскресе́нье должно́ быть пра́зднуемо. Swięć się imie Twoje, да святи́тся и́мя Твое́; || (*въ карт. игрѣ*): Co się święci? како́й ко́зырь; || происходи́ть, твори́ться. Nie wiesz co się święci, ты не зна́ешь, что происхо́дитъ, что́ твори́тся.

Swiecidełko, -a, *ср. Умен. см.* Swiecidło), бездѣлу́шка, балабо́лка, блёстка.

Swiecidło, -a, *ср.* мишура́; || * ло́жный блескъ.

Swięcie, свя́то, на́божно; || стро́го, ненаруши́мо.

Swiecioch, -a, *м. Стар.* фона́рщикъ.

Swiecki, свѣ́тскій, мірско́й.

Swieckość, -ści, *ж.* свѣ́тскость.

Swiecogaś, -sia, *м. Зоол.* ночна́я ба́бочка, ночно́й мотылёкъ.

Swięcone, -ego, *ср.* Swięconka, -i, *ж.* освящённыя я́ства во вре́мя Па́схи, въ Свѣ́тлое Христо́во Воскресе́ніе.

Swieconośca, -y, *м.* фона́рщикъ; || несу́щій фона́рь со свѣчо́ю во вре́мя кре́стнаго хо́да.

Swięcony, свято́й, освящённый. Woda święcona, свята́я вода́.

Swieczka, -i, *ж.* свѣ́чка; || *Бот.* оча́нка (*расте́ніе*); || *Артил.* скорострѣ́льная тру́бка.

Swieczkowy, свѣчно́й.

Swiecznik, -a, *м.* канделя́бръ, подсвѣ́чникъ съ нѣ́сколькими рожка́ми для свѣче́й.

Swiędzić, *см.* Swędzić.

Swiędzik, -a, *м. Зоол.* родъ паука́.

Swiegot, -a, *м.* щебету́нъ, пустоме́ля, болту́нъ.

Swiegotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || болта́ть, лепета́ть

Swiegotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье.

Swiegotka, -i, *ж.* щебету́нья, болту́нья.

Swiegotliwie, щебетли́во.

Swiegotliwy, Swiegotny, щебетли́вый, болтли́вый.

Swiekier, -kra, *м.* свёкоръ, *см.* Teść.

Swiekra, -y, *ж.* свекро́вь.

Swiekry, -ów, *Собир.* свёкоръ и свекро́вь (*вмѣстѣ*).

Swiercz, *см.* Swierszcz.

Swierczyna, -y, *ж.* пи́хта, ель, (*де́рево*); || е́льникъ, пи́хтовникъ.

Swiergot, Swierkot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*).

Swiergotać, Swierkotać, щебета́ть, чири́кать, *см.* Swiegotać.

Swiergotanie, Swierkotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чирика́нье (*птицъ*), *см.* Swiegot, Swiegotanie.

Swiergotek, -tka, *м.* лугово́й жа́воронокъ.

Swierk, -u, *м.* пи́хта, ель, хво́йное де́рево.

Swierkać, чирика́ть (*о воробьѣ, о дроздѣ*).

Swierkowy, ело́вый, пи́хтовый.

Swiernia, -ni, *ж,* Swironek, -nka, *м.* амба́ръ.

Swierszcz, -a, *м. Зоол.* сверчо́къ (*насѣко́мое*).

Swierszczeć, Swierszczyć, сверча́ть, свиристѣ́ть (*о сверчкѣ*).

Swierzb, -u, *м.* Swierzba, -y, *ж.* свербёжъ, зудъ, щеко́тка.

Swierzbiączka, -i, *ж. Мед.* ме́лкая сыпь,

зудъ чесо́тка, коро́ста, шо́луди; || *си́льное жела́ніе, стра́шная охо́та.

Świerzbieć, свербѣ́ть, зудѣ́ть; || *чеса́ться. **Świerzbi go skóra**, у него́ че́шется ко́жа.

Swierzbowaty, чесо́точный, шелуди́вый, парши́вый.

Świerzopa, Świerzepa, -y, *ж.* кля́ча, изнурённая и дурна́я кобы́ла.

Swieść, -ści, *ж. Област.* своя́чина, своя́ченица (*Стар. Русск.* свѣсть).

Świetlica (*Стар.* **Świetnica**), **-y**, *ж.* свѣтли́ца, го́рница, *см.* **Izba, Komnata.**

Świetliczka, -i, *ж.* свѣтли́чка, ко́мнатка, го́ренка.

Świetlik, -a, *м.* свѣтя́щее тѣ́ло; || исто́чникъ свѣ́та, свѣторо́дъ; || свѣтля́къ (*насѣко́мое*); || *Бот.* оча́нка (*расте́ніе*).

Świetlnik, -a, *м. Горн.* отве́рзтіе въ копа́льняхъ, куда́ прохо́дитъ свѣтъ, отду́шина.

Świętna, y, *ж.* козы́рная ка́рта, вскры́ша.

Świętne, -ego, *ср. Морс.* пода́рокъ матро́самъ въ большо́й пра́здникъ.

Świetnie, блиста́тельно, пы́шно, великолѣ́пно.

Świetność, -ści, *ж.* блескъ, сія́ніе; || лоскъ, гля́нецъ.

Świetny, блиста́тельный, пы́шный, великолѣ́пный.

Świętny, козы́рный, *см.* **Świętna.**

Święto, -a, *ср.* пра́здникъ, пра́здничный день.

Świętojanki, -nek, *мн.* сморо́дина (*я́года*), *см.* **Porzeczka.**

Świętojański, относя́щійся ко дню св. Іоа́нна. **Kościół Świętojański**, це́рковь св. Іоа́нна. **Robaczek świętojański**, свѣтля́къ. **Chleb świętojański**, сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Świętokaźca, -y, *м.* оскверни́тель святы́ни.

Świętokradzca, -y, *м.* святота́тецъ, оскверни́тель святы́ни.

Świętokradzki, святота́тственный, нечести́вый. **Po świętokradzku**, святота́тственно, нечести́во.

Świętokradztwo, -a, *ср.* святота́тство, осквернённая святы́ня.

Świętokupstwo, -a, *ср.* святоку́пство, симо́нія (*прода́жность и прода́жа зва́ній и мѣстъ духове́нства*).

Świętopietrze, -a, *ср.* ле́пта св. Петра́.

Świętość, -ści, *ж.* свя́тость; || святы́ня, святы́я ве́щи.

Świętoszek, -szka, *м.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тъ, лицемѣ́ръ.

Świętoszka, -i, *ж.* свято́ша, ханжа́, пустосвя́тка, лицемѣ́рка.

Świętować, пра́здновать; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Świętoziół, -u, *м.* **Świętolina, -y**, *ж. Бот.* садо́вый кипари́съ.

Święty, свято́й, свяще́нный. **Pismo święte**, свяще́нное писа́ніе. **Święci apostołowie**, святы́е апо́столы. **Rok święty**, *см.* **Jubileusz.** || ***Świętéj pamięci mój ojciec, moja matka**, поко́йный оте́цъ мой, поко́йная мать моя́ *или* блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, мать моя́.

Święty, -ego, *м.* **Święta, -éj**, *ж.* свято́й, свята́я.

Swieżo, неда́вно, то́лько что, но́во, вновь. **Swieżo przybyły**, то́лько что, неда́вно прибы́вшій, пріѣ́хавшій.

Świeżość, -ści, *ж.* свѣ́жесть, прохла́да; || жи́вость (*кра́сокъ*); || бо́дрость.

Swieży, свѣ́жій, прохла́дный. **Świeże powietrze**, прохла́дный *или* свѣ́жій во́здухъ. **Świeże wiadomości**, новѣ́йшія извѣ́стія.

Swieżyć, свѣжѣ́ть (*о вѣтрѣ, о во́здухѣ*). **Świeży na dworze**, на дворѣ́ свѣжѣ́етъ, стано́вится хо́лодно.

Swini, свино́й, свиня́чій.

Świnia, -ni, *ж.* свинья́, бо́ровъ. **Świnia dzika**, *см.* **Dzik. Świnia morska**, морска́я сви́нка.

Świniak, -a, *м. Бот.* шишкова́тый подсо́лнечникъ, лугово́й горо́хъ, мы́шка; || свину́ха (*грибъ*).

Świniarz, -a, *м.* свинопа́съ; || торгу́ющій сви́ньями.

Świnina, -y, *ж.* свини́на, *см.* **Wieprzowina.**

Świnka, -i, *ж. Умен.* сви́нка.

Świnnik, -a, *м.* свина́рня, свино́й хлѣвъ.

Swiński, свиня́чій, сви́нскій; || * гря́зный, неопря́тный. **Swiński targ**, прода́жа свине́й. || **Poświńsku**, посви́нски.

Świństwo, -a, *ср.* сви́нство, нечистота́, неопря́тность.

Świntuch, -a, *м.* замара́ха, неря́ха, свинья́.

Swironek, -nka, *м.*, *см.* **Świernia.**

Swiśnięcie, -cia, Swiśnienie, -nia, *ср.* свистъ, свиста́ніе.

Swist, -u, *м.* свистъ.

Swistać, Swisnąć, свиста́ть, сви́стнуть, *см.* **Gwizdać, Swiszczeć.** * **Swisnąć kogo**, дать пощёчину, оплеу́ху, влѣпи́ть, отвѣ́сить уда́ръ, пощёчину, сви́стнуть по́уху.

Swistaczka, -i, *ж.* вѣ́треница, вертопра́шка; || свисто́къ.

Swistak, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ.

Swistałka, -i, *ж.* свисто́къ.

Swistanie, -nia, *ср.* свиста́ніе, свистъ, *см.* **Gwizdanie, Swiśnięcie.**

Swistek, -stka, *м.* лоскуто́къ бума́ги; || него́дный печа́тный листо́къ.

Świstuła, -y, *ж. Охот.* ди́кая у́тка.

Swiszcz, -a, *м. Зоол.* суро́къ (*живо́тное*); || пронзи́тельный, сви́щущій вѣ́теръ.

Swiszczeć, свиста́ть, свистѣ́ть (*о вѣтрѣ*).

Swiszczypała, -y, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ.

Świt, -u, *м.* разсвѣтъ, свѣтáніе. **Przed świtem,** до разсвѣта.
Swita, -y, *ж.* свúта, *см.* **Orszak.**
Switać, разсвѣтáть.
Switanie, -nia, *ср., см.* **Świt.**
Switek, -tku, *м. Стар.* **Zwitek,** свúтокъ. || *Бот.* крáсное дéрево, *см.* **Mahoń.**
Swoboda, -y, *ж.* свобóда, вóля, вóльность, *см.* **Wolność.**
Swobodnie, свобóдно, вóльно, непринужденно.
Swobodnieć, освобождáться; || вы́карабкаться (*изъ подъ чего́*); || вы́драться (*изъ толпы́*); || отдѣлываться (*отъ кого́, отъ чего́*).
Swobodność, -ści, *ж.* свобóдность, независúмость, непринуждённость; || лёгкость.
Swobodny, свобóдный, вóльный; || независúмый, непринуждённый.
Swobodzić, *см.* **Oswobadzać, Wyswobadzać.**
Swoić, *см.* **Oswajać;** || **Oswajać sobie,** *см.* **Przyswajać.**
Swój, Swoja, Swoje (*Сокращ.* **Swa,** *ж.*, **Swe,** *ср.*), свой, своя́, своё.
Swojak, -a, *м.* земля́къ, единозéмецъ; || своя́къ (*мужъ жéниной сестры́*).
Swojski, *Стар.* собственный, *см.* **Swój;** || тузéмный, природный, мѣстный; || ручнóй, прирученный, домáшній (*о животныхъ*).
Swojszczeć, дѣлаться ручны́мъ, приручня́ться; || вступáть въ сослóвіе грáжданъ чужáго крáя.
Swora, *см.* **Sfora.**
Swornie, *см.* **Sfornie.**
Sworność, *см.* **Sforność.**
Sworny, *см.* **Sforny.**
Sworować, *см.* **Sforować.**
Sworzeń, -rznia, *м.* шквóрень, сердéчникъ; || *Плотн.* стéржень.
Swowola, *см.* **Swawola.**
Swowolny, *см.* **Swawolny.**
Swywola, *см.* **Swawola.**
Swywolić, *см.* **Swawolić.**
Swywolnie, *см.* **Swawolnie.**
Swywolnik, *см.* **Swawolnik.**
Swywolny, *см.* **Swawolny.**
Sycić, насыщáть.
Syczeć, шипѣть (*о змѣяхъ, гусяхъ*); || шепелявить; || шúкать.
Sygilacja, -ji, *ж.* приложéніе печáти.
Sygilować, приложúть печáть.
Sygna, *мн.* нумерá и знáки на тонáрныхъ мѣстáхъ.
Sygnalizowanie, -nia, *ср.* подавáніе сигнáловъ.
Sygnet, -a *или* **-u,** *м.* печáть, печáтка, мéрстень съ печáтью.
Sykać, *см.* **Syczeć.**
Sylaba, Syllaba, -y, *ж. Грам.* слогъ, складъ, *см.* **Zgłoska.**
Sylabizować, *Грам.* склáдывать по складáмъ.
Sylabizowanie, -nia, *ср.* склáдываніе буквъ, склáдываніе по складáмъ.
Sylabny, Sylabowy, *Грам.* состоя́щій изъ складóвъ, силлабúческій.
Syłka, Zsyłka, -i, *ж.* вы́сылка, ссы́лка.
Sylogizm, -u, *м.* силлогúзмъ, умозаключéніе.
Symboliczny, символúческій, знамена́тельный.
Symbolika, -i, *ж.* символúческое представлéніе.
Symbolizować, изображáть символúчески.
Sympatja, -ji, *ж.* симпáтія, сочу́вствіе.
Sympatycznie, симпатúчески, сочу́вственно.
Sympatyczny, симпатúческій, сочу́вственный.
Syn, -a, *м.* сынъ. **Syn marnotrawny,** блу́дный сынъ.
Synaczek, -czka, Synek, -nka, Syneczek, -czka, Synalek, -lka, *м.* сынóчекъ, сынóкъ.
Synagoga, -i, *ж.* синагóга.
Synal, -a, *м. Прост.* сынъ, сынóкъ.
Synalagmatyczny, *Юрид.* взаимно обязу́ющій, двусторóнній.
Syndyctwo, -a, *ср.* дóлжность сúндика.
Syndyk, -a, *м.* сúндикъ, старшúна́.
Synod, -u, *м.* синóдъ, соборъ духóвныхъ.
Synodalny, синодáльный, соборный.
Synogarlica, -y, *ж.* гóрлица (*пти́ца*).
Synowa, -éj, *ж.* невѣ́стка, сноха́.
Synowica, -y, *ж.* племя́нница, дочь бра́та.
Synowiec, -wca, *м.* племя́нникъ, сынъ бра́та.
Synowski, сынóвній. **Po synowsku,** какъ слѣдуетъ, какъ прили́чно дóброму сы́ну.
Synowstwo, -a, *ср.* сыновствó, состоя́ніе сынóвнее.
Sypać, Wsypać, сы́пать, всы́пать. || **Sypać się, Wysypać się,** сы́паться, вы́сыпаться.
Sypanie, -nia, *ср.* насыпáніе, ссы́пка.
Sypanka, -i, *ж.* мѣ́ра для сыпáнія, совóкъ.
Sypełek, -łka, *м.* увелóкъ; || *Птицел.* силóкъ.
Sypiać, спать.
Sypialnia, -ni, *ж.* спáльня, спочивáльня.
Sypialny, спáльный.
Sypień, -pnia, *м.* нáсыпь (*мéльничный*); || совóкъ, мѣ́ра для насыпáнія; || пѣдúльная воро́нка.
Sypki, сыпу́чій, разсы́пчивый, разсы́пчатый; || ры́хлый.
Sypkość, -ści, *ж.* сыпу́честь, разсы́пчивость; || ры́хлость.
Syrop, -u, *м.* сиро́пъ, пáтока.
Syropowy, сиро́пный, пáточный.
Sysak, -a, Sysuń, -nia, Sysal, -a, *м.* грудно́й младéнецъ; || сосу́нъ, сосу́нчикъ

(*о живо́тныхъ*); || *Охот.* оле́ній телёнокъ, молода́я косу́ля.

Syt, -u, *м.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Do sytu**, до́сыта, до сы́тности, *см.* **Syty**.

Sytność, -ści, *ж.* пита́тельность.

Sytny, сы́тный, пита́тельный.

Sytość, -ści, *ж.* сы́тость, пресыще́ніе; || дово́льство, избы́токъ. ***Do sytości mieć czego**, преизоби́ловать чѣмъ, имѣ́ть что́-либо по го́рло.

Sytuacja, -ji, *ж.* мѣ́стность, мѣстоположе́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе; || мѣ́сто, ситуа́ція.

Sytuacyjny, ситуаціо́нный, мѣ́стный.

Sytuowany, располо́женный въ извѣ́стной мѣ́стности.

Syty, сы́тый.

Sza! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Szabas, -u, *м.* суббо́та, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabaśnik, -a, *м.* лю́стра зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || хлѣ́бная печь.

Szabasować, соблюда́ть суббо́ту, ша́башъ (*у Евре́евъ*).

Szabasówka, -i, *ж.* са́льная свѣ́чка зажига́емая въ ша́башъ (*у Евре́евъ*); || во́дка хоро́шаго ка́чества.

Szabelka, -i, *ж. Умен.* са́белька.

Szabelnia, -ni, *ж.* са́бельная фа́брика.

Szabelnik, -a, *м.* са́бельный ма́стеръ.

Szabelny, са́бельный.

Szabeltas, -u, *м.* ша́шка (*у гуса́ръ и ула́нъ*).

Szaber, -bru, *м.* ще́бень.

Szabla, -i, *ж.* са́бля, пала́шъ; || *Охот.* клыкъ (*у кабана́*).

Szablica, -y, *ж.* са́блица.

Szablina, -y, *ж.* дрянна́я са́бля.

Szablisko, -a, *ср. см.* **Szablica**.

Szablon, -u, *м.* образе́цъ; || *Плотн.* лека́ло.

Szabrować, Zaszabrować, перема́зывать, перема́зать, перештукату́ривать, перештукату́рить, подправля́ть, подпра́вить штукату́рку, слегка́ зама́зывать, зама́зать ги́псомъ; || подновля́ть, подновить.

Szabry, -ów, *мн.* куски́ кирпича́ *и́ли* черепи́цы (*для подпра́вки стѣны́*).

Szach, -a, *м.* шахъ (*въ игрѣ́*). **Szach i mat**, шахъ и матъ. **Szachy, -ów**, *мн.* ша́хматы, ша́хматная игра́. **Grać w szachy**, игра́ть въ ша́хматы.

Szacher, -chra, *м. см.* **Szachraj**.

Szachować, шахова́ть, дать шахъ царю́, фе́рзи (*въ ша́хматной игрѣ́*).

Szachownica, -y, *ж.* ша́хматная доска́, ша́шечница. **W szachownicę**, шахматови́дно, въ ви́дѣ перемѣ́нныхъ четыреуго́льниковъ, квадра́товъ; || *Агр.* черезполо́сность. **W szachownicy**, черезполо́сно. || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*расте́ніе*).

Szachraj, -ja, *м.* лоску́тникъ, вето́шникъ, бары́шникъ; || плутъ, обма́нщикъ, бездѣ́льникъ.

Szachrajstwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество, бездѣ́льничество.

Szachrować, обма́нывать, плутова́ть, моше́нничать, бездѣ́льничать.

Szacht, -u, *м. Горн.* ша́хта.

Szachulec, -lca, *м.* рѣшётчатая стѣна́, рѣше́тина, треля́жъ.

Szacować, Oszacować, оцѣ́нивать, цѣни́ть, оцѣни́ть; || *почита́ть, уважа́ть.

Szacownik, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ; || цѣни́тель, почита́тель.

Szacowność, -ści, *ж.* цѣ́нность, драгоцѣ́нность, сто́имость; || досто́инство.

Szacowny, драгоцѣ́нный; || *почте́нный, досто́йный уваже́нія, достопочте́нный, *см.* **Szanowny**.

Szacunek, -nku, *м.* оцѣ́нка; || сто́имость; || *почте́ніе, уваже́ніе. **Szacunek w depozyt złożony**, внесённая въ депози́тъ су́мма. **Szacunek kupna**, покупна́я су́мма. **Do sprzedania dom w szacunku r. sr. 70,000**, продаётся домъ оцѣнённый въ 70,000 р.

Szacunkarz, -a, *м. см.* **Szacownik**.

Szacunkowy, оцѣ́ночный.

Szadź, -dzi, *ж.* и́зморозь, и́ней.

Szafa, -y, *ж.* шкапъ. **Szafa kredensowa**, шкапъ для посу́ды.

Szafarka, -i, *ж.* клю́чница, эконо́мка; || раздава́тельница, расточи́тельница.

Szafarnia, -ni, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я.

Szafarski, экономи́ческій, управи́тельскій, принадлежа́щій клю́чнику; || расточи́тельный.

Szafarstwo, -a, *ср.* эконо́мство, до́лжность эконо́ма, клю́чничество; || расточи́тельность.

Szafarz, -a, *м.* эконо́мъ, клю́чникъ; || ке́ларь (*въ монастыря́хъ*); || * расточи́тель.

Szafarzyć, исправля́ть до́лжность эконо́ма *и́ли* эконо́мки, клю́чника *и́ли* клю́чницы, клю́чничать; || расточа́ть, разсѣва́ть.

Szafeczka, -i, *ж. Умен.* шка́пикъ, *см.* **Szafa**.

Szafel, -fla, *м. см.* **Szaflik**.

Szafir, Safir, -u, *м.* сапфи́ръ, си́ній и́хонтъ.

Szafirkować, *Стар.* льстить (*кому́*), подольща́ться (*къ кому́*).

Szafirowy, Safirowy, сапфи́ровый, и́хонтовый.

Szafka, -i, *ж. см.* **Szafeczka**.

Szaflik, -a, *м.* лоха́нь, ка́дочка, ведро́.

Szafować, снабжа́ть; || поставля́ть, доставля́ть. **Szafować czém**, тра́тить, растра́чивать, расточа́ть, распоряжа́ться чѣ́мъ-либо (*по своему́ усмотрѣ́нію*); || завѣ́дывать чѣ́мъ-либо; || раздава́ть, одѣля́ть, отпуска́ть, выдава́ть.

Szafowanie, **-nia**, *ср.* равда́ча, распредѣле́ніе.

Szafowy, **шкапный**, **принадлежа́щій къ шка́пу.**

Szafran, **-u**, м. *Бот.* шафра́нъ(*расте́ніе*).

Szafraniasty, **szafranowaty**, шафра́нный, шафра́новый.

Szafranić, кра́сить *или* **приправля́ть** шафра́номъ.

Szafranny, *см.* **Szafraniasty.**

Szafranowy, шафра́новый.

Szafunek, **-nku**, *м.* завѣ́дываніе; || расхо́дываніе.

Szal, **-u**, шаль.

Szał, **-u**, *м.* изступле́ніе, я́рость, неи́стовство, запа́льчивость, горячность, пылъ, сумасбро́дство, безу́мство, бѣ́шенство; || *Мед.* бред.

Szala, **-i**, *ж.* вѣсова́я доска́, вѣсовая ча́шка. **Szale** *мн.* вѣсы́. **Kłaść co na szalę**, взвѣ́шивать дѣло, разсма́тривать его́ со всѣ́хъ сторо́нъ. **Wszystko należy nam brać na szalę rozumu**, мы должны во всѣ́мъ руково́дствоваться здра́вымъ разсу́дкомъ. **Na równéj szali**, наровнѣ, въ у́ровень.

Szałamaja, **-ji**, *ж. Муз.* гобо́й; || *Прост.* волы́нка.

Szałaput -a, **Szaławiła**, **-y**, *м.* шала́й, повѣса, сорване́цъ.

Szałas, **-u**, **Szałasz**, **-a**, *м.* шала́шъ, хи́жина, лачу́га; || *Горн.* навѣсъ.

Szałasik, **-a**, *м. Умен.* шала́шикъ, хи́жинка, лачу́жка.

Szaławiła, *см.* **Szałaput.**

Szalbierka, **-i**, *ж.* плуто́вка, обма́нщица, бездѣ́льница.

Szalbierować, обма́нывать, плутовать, моше́нничать, шарлата́нить.

Szalbierowanie, **-nia**, *ср.* обма́нъ, плутовство, маше́нничество, шарлата́нство, бездѣ́льничество.

Szalbierski, плутовско́й, моше́нническій, шарлата́нскій.

Szalbierstwo, **-a**, *ср. см.* **Szalbierowanie.**

Szalbierz, **-a**, *м.* плутъ, обманщикъ, моше́нникъ, шарлата́нъ, бездѣ́льникъ.

Szaleć, безу́мствовать, бѣ́ситься, неи́стовствовать; || дурить, дѣ́лать глу́пости, предаваться изли́шеству; || **Szaleć za czém** стра́стно любить что́-либо. **Szaleć za kim**, стра́стно любить кого́-либо, стра́стно быть влюблённымъ въ кого́-либо.

Szalej, **-eju**, *м. Бот.* бѣ́лена (*расте́ніе*).

Szalenie, **безъ ума́**, **безъ па́мяти**, **стра́стно**, **безразсу́дно.**

Szaleniec, **-ńca**, *м.* безу́мецъ, сумасбро́дъ.

Szaleństwo, **-a**, *ср.* бѣ́шенство, неи́стовство, безу́міе, безу́мство, сумасбро́дство, умоизступле́ніе.

Szalki, **-i**, *ж.* вѣ́ски. || *Зоол.* коромы́сло (*рыба*).

Szalono, *см.* **Szalenie.**

Szaloność, **-ści**, *ж.* сумасбро́дство; || безразсу́дность, де́рзость.

Szalony, бѣ́шенный, неи́стовый; || безу́мный, помѣ́шанный, сумасше́дшій; || сумасбро́дный, шально́й; || вздо́рный, нелѣ́пый. **Szalona myśl**, безу́мная, нелѣ́пая мысль. **Szpital** *или* **dom szalonych**, домъ сумашедшихъ, умалишённыхъ.

Szalotka, **-i**, *ж. Бот.* ме́лкій лукъ.

Szalować, обшива́ть, обши́вать доска́ми, опалу́бливать.

Szalowanie, **-ia**, *ср.* обши́вка доска́ми, опалу́бливаніе.

Szalówka, **-i**, *ж.* тёсъ.

Szalupa, **-y**, *ж.* шлю́пка, больша́я ло́дка, барка́съ.

Szałwja, **-ji**, *ж. Бот.* шалфе́й(*расте́ніе*).

Szambelan, **-a**, *м.* камерге́ръ.

Szambelanowa, **-éj**, *ж.* жена́ камерге́ра.

Szambelanówna, **-y**, *ж.* дочь камерге́ра.

Szamerować, **Uszamerować**, **Wyszamerować**, обложить, покрыть, обшить (*галунами*); || *поднять кого́ на смѣхъ, наряди́ть въ шуты́.

Szamerowanie, **-nia**, *ср.* **Szamerunek**, **-nku**, *м.* обши́вка (*галуна́ми*); || позуме́нтъ, галунъ.

Szamotać, тереби́ть, тормоши́ть, таска́ть, трепа́ть; || трево́жить, докуча́ть. || **Szamotać się**, вози́ться, би́ться, рваться, отбива́ться, мета́ться.

Szampan, **-a**, *м.* шампа́нское, шампа́нское вино́.

Szampański, шампа́нскій.

Szampierz, **-rza**, *м. Стар.* бое́цъ, подви́жникъ, геро́й; || состязатель, соискатель, сопе́рникъ; || ко́никъ, фигу́ра (*въ шахматной игрѣ*).

Szańc, **-u**, *или* **-a**, *см.* **Szaniec.**

Szańcować, шанцовать, укрѣпля́ть, обноси́ть око́пами. || **Szańcować cię**, шанцоваться, окапываться засѣсть; || ***Szańcować się komu**, удаваться, благопрія́тствовать, *см.* **Oszańcować**, **Oszańcować się.**

Szańcowanie, **-nia**, *ср. см.* **Oszańcowanie.**

Szańcowy, око́пный, шанцево́й.

Szaniec, **-ńca**, **Szańc**, **-u**, *м* шанецъ, ретраншеме́нтъ, око́пъ. ***Szaniec przedmostowy**, мостовая голова, укрѣпле́ніе прикрывающее мостъ. ***Na szańc wystawić**, подвергнуть опасности, сдѣлать что́-либо наудачу, очерти́ го́лову, напропалу́ю. || **Szańc w grze**, ставка.

Szańcować, почитать, уважать. || **Szanować czego**, бере́чь, жалѣ́ть, щади́ть (*что*). **Szanować sukień**, бере́чь платья, || **Szanować się**, вести́ себя́ благопристо́йно, съ досто́инствомъ; || уважать другъ дру́га.

Szanowanie, **-nia**, *ср.* уваже́ніе, почте-

nie (*къ кому́*). **Szanowanie się**, взаи́мное уваже́ніе другъ къ дру́гу.

Szanowność, -ści, *ж.* почти́тельность, уваже́ніе.

Szanowny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный, *см.* **Zacny.**

Szanta, -y, *ж. Бот.* ша́ндра. **Szanta kocia**, ди́кая кропи́ва, серде́чная трава́.

Szar, -u, *м.* рядъ го́нтовъ *или* черепи́цъ на кро́влѣ.

Szara, *см.* **Siara.**

Szaraczek, -czku, *м.* пла́тье изъ се́раго сукна́ *или* полотна́; || сѣрмя́га.

Szaraczkowy, се́рый; || сѣрмя́жный.

Szarak, -a, *м. Охот.* се́рый за́яцъ, руса́къ.

Szaran, -a, *м.* употреби́тельнѣе въ уменьш. фо́рмѣ: **Szaranek, -nka**, карпъ (*ры́ба*).

Szarańcza, -y, *ж. Зоол.* саранча́. || *Бот.* **Ś. Jana szarańcza**, рожко́вое де́рево.

Szaranek, *см.* **Szaran.**

Szaraniec, -ńca, *м. Бот.* **ноготки́** (*расте́ніе*).

Szarapatka, *см.* **Szerepetka.**

Szarawary, -ów, *мн.* шарава́ры, дли́нное и широ́кое, ни́жнее мужско́е пла́тье; || *Охот.* за́дница у медвѣдя.

Szarawy, сѣрова́тый.

Szarek, -rka, *м.* бѣдня́къ, голя́къ; || сѣрко́, сѣрая соба́ка.

Szarfa, -y, *ж.* пе́ревязь, **шарфъ.**

Szarga, *см.* **Szaruga.**

Szargać, Zaszargać, грязни́ть, загрязни́ть, мара́ть, замара́ть, вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать. || **Szargać się, Zaszargać się**, грязни́ться, загрязни́ться, мара́ться, замара́ться, вы́мараться, па́чкаться, запа́чкаться, вы́пачкаться.

Szarganiec, -ńca, Szargawiec, -wca, *м.* неря́ха, замара́шка, замара́ха.

Szarłat, Szkarłat, -u, *м. Зоол.* багря́нка (*ра́ковина*); || багря́ная кра́ска; || багря́ница, червле́ница, ярко-кра́сная мате́рія; || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь; || *Бот.* кермесоно́сный дубъ, ба́рхатникъ.

Szarlatan, Szarletan, -a, *м.* шарлата́нъ.

Szarlatanerja, Szarletanerja, -ji, *ж.* шарлата́нство.

Szarłatek, -tka, *м. Бот.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ.

Szarłatnieć, багро́вѣть, дѣлаться ба́гровымъ, покрыва́ться багро́вою кра́ской.

Szarłatnik, Szkarłatnik, -a, *м.* багря́нка (*ра́ковина*); || краси́льщикъ, окра́шивающій въ багря́ную, ярко-кра́сную краску; || челове́къ одѣтый въ кра́сную оде́жду.

Szarłatny, Szkarłatny, Szkarłatowy, пу́рпурный, багря́ный, багро́вый, ярко-кра́сный.

Szarletan, *см.* **Szarlatan.**

Szaro, *Нар.* сѣро́.

Szarość, -ści, *ж.* сѣрость, сѣрова́тость.

Szarosiwy, *см.* **Szpakowaty.**

Szarota, -y, *ж.* су́мерки (*утреннія и́ли вечерніе*).

Szarpać, рвать, разрыва́ть, раздира́ть, драть; || *терза́ть; || дёргать, тереби́ть, тормоши́ть, *см.* **Szamotać**; || *помрача́ть, оскорбля́ть. **Szarpać czyję sławę**, помрача́ть чью сла́ву, черни́ть кого́. **Szarpać czyj honor**, оскорбля́ть чью честь, поноси́ть кого́. || **Szarpać się**, рва́ться, проти́виться, отбива́ться. **Szarpać się do kogo**, броса́ться, нападать на кого́; || **закуси́ть** удила́ (*о ло́шади*).

Szarpacki, свойственный **палачу́**; || разбо́йничій.

Szarpacz, -a, *м.* пала́чъ; || *мучи́тель, кровопійца.

Szarpanie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе; || терза́ніе.

Szarpanina, -y, *ж.* доби́ча; || расхище́ніе, грабёжъ, разгабле́ніе; || раздѣлъ, дѣлёжъ.

Szarpja, -ji, *ж.* ко́рпія, *см.* **Skubanka.**

Szarsza, -y, *ж.* са́ржа (*матерія*).

Szarucha, -y, *ж.* се́рая мазь.

Szaruga, -i, *ж.* нена́стье, вьюга.

Szarwark, -u, *м.* задѣлье, ба́рщина; || шарва́рокъ, доро́жная повинность; || крикъ, шумъ, безпоря́докъ.

Szarwarkowe, -ego, *ср.* по́дать на содержа́ніе доро́гъ.

Szarwarkowy, ба́рщинный, задѣльный, *см.* **Szarwark.**

Szary, се́рый. *Хир.* **Szare bielmo**, бѣльмо́, катара́кта (*на глазу́*). **Szara godzina**, су́мерки, наступле́ніе но́чи. **Szary koniec**, послѣднее мѣсто за столо́мъ.

Szarza, -y, *ж. Стар.* сѣрое сукно́.

Szarża, -y, *ж. Воен.* ата́ка; || заря́дъ, заряжа́ніе. **Iść do szarży**, атакова́ть непріятеля, уда́рить на непріятеля. || Чинъ, до́лжность. || *Горн.* **Szarża** *или* **Nabój mrowizny**, садо́къ.

Szarzać, Zszarzać (co), таска́ть, истаска́ть, затаска́ть, изна́шивать, износи́ть, па́чкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязни́ть.

Szarzeć, Szarzyć się, смерка́ться, темне́ть; || сѣре́ть, станови́ться сѣрымъ, принима́ть сѣрый цвѣтъ.

Szarzyzna, -y, *ж.* сѣрмя́га, сѣрмя́жный кафта́нъ изъ гру́баго сѣраго сукна́.

Szast, шасть, *Межд.* выража́ющее шарка́нье ногъ, *см.* **Szust.**

Szastać, Szastnąć, ша́стать, ша́стнуть, ша́ркать, ша́ркнуть. *Szastać czém, расточа́ть, мота́ть, прома́тывать, прожива́ть. **Szastający się włóczęga**, праздношата́ющійся, шату́нъ, броді́га.

Szaszek, -szka, *м.* шутъ, скоморо́хъ, балагу́ръ, буфо́нъ, га́еръ. || Поро́да соба́къ. *Посл.* **Nie podejmuj się szaszku pola łegawego**, взя́вшись за гу́жъ, не гово-

ри́, что не дю́жъ, не берись не за своё дѣ́ло, не въ свои́ сани не сади́сь.

Szaszor, -a, *м.* шо́рохъ, ше́лестъ; || бума́жный змѣй.

Szata, -y, *ж.* оде́жда, одѣя́ніе, пла́тье; || **Szata obrazu św.** ри́за (*ико́ны*).

Szatan, -a, *м.* сатана́, дья́волъ, чортъ.

Szatański, сатани́нскій, дья́вольскій, черто́вскій.

Szatańskwo, -a, *ср.* сатани́нщина, дья́вольщина, чертовщи́на.

Szatkować, шинкова́ть, руби́ть капу́сту.

Szatkowanie, -nia, *ср.* шинкова́ніе, ру́бка.

Szatkownica, -y, *ж.* се́чка.

Szatna, -ej, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Szatnia, -tni, **Szatnica**, -y, **Szatownia**, -wni, **Szatarnia**, -ni, *ж.* гардеро́бная, ко́мната для пла́тья; || *Бот.* чернобы́льникъ (*расте́ніе*).

Szatniczy, -ego, *м. см.* **Szatny.**

Szatny, платяно́й, служа́щій для пла́тья, относя́щійся къ пла́тью; || бога́тый пла́тьями, нара́дный, разоде́тый; || **Szatny, Szatniczy**, -ego, *м.* камерди́неръ, завѣ́дывающій пла́тьемъ, имѣ́ющій подъ свои́мъ смотрѣ́ніемъ пла́тье.

Szatownia, *см.* **Szatnia.**

Szatr, -u, *м.* **Szatra**, -y, *ж.* шатёръ, намётъ, пала́тка, *см.* **Namiot**; || *Охот.* родъ сѣти на тетеревей.

Szatyn, -a, *м.* темнору́сый, имѣ́ющій темнору́сые во́лосы, каштано́ваго цвѣ́та.

Szatynka, -i, *ж.* темнору́сая, имѣ́ющая темнору́сые во́лосы, каштано́ваго цвѣ́та.

Szawłok, -a, *м.* ко́жаный мѣ́шокъ; || чемода́нъ.

Szczapa, -y, *ж.* поле́но, *см.* **Szczepa.**

Szczął, Szczęt, -ętu, *м.* (*Стар.* **Szczą́d**), оста́токъ. **Do szczętu, ze szczętem, w szczął**, до оста́ка, до тла́, совершѐнно, совсѣ́мъ.

Szczątek, -tka, *или* -tku, *м.* оста́точекъ, обло́мочекъ.

Szczaw, -wiu, *м. Бот.* щаве́ль.

Szczawik, -a, *м. Бот.* ки́слица (*расте́ніе*); || ки́слость, кислота́, острота́.

Szczawiowy, щаве́льный, щаве́ливый.

Szczebel, -bla, *м.* ступе́нь, ступе́нька лѣ́стницы; || сте́пень, разря́дъ.

Szczebiot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*птицъ*); || * болта́нье, лепета́нье; || *Зоол.* родъ воробья́, похо́жаго на дрозда́.

Szczebiotać, щебета́ть, чири́кать (*о птицахъ*); || * болта́ть, лепета́ть.

Szczebiotka, -i, *ж.* болту́нья, трещо́тка, пустоме́ля.

Szczebiotliwie, болтли́во, говорли́во.

Szczebiotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Szczebiotliwy, Szczebiotny, болтли́вый, говорли́вый.

Szczeblik, -a, *м. Умен.* ступе́нька, *см.* **Szczebel.**

Szczeblisty, имѣ́ющій мно́го ступене́й.

Szczebrzuch, -a, *м.* дома́шняя у́тварь.

Szczeć, -ci, *ж. см.* **Szczecina**; || *Бот.* волоси́стая ворсѝнка.

Szczecina, -y, *ж.* щети́на.

Szczecinowaty, щети́нистый.

Szczecisty, колю́чій, щети́нистый, покры́тый щети́ною; || мохна́тый, волоси́стый (*о растѐніяхъ*).

Szczędzić, щади́ть, бере́чь, сберега́ть.

Szczegół, -u, *м.* подро́бность; || обстоя́тельство.

Szczegółnie, осо́бенно, особли́во, въ осо́бенности; || подро́бно.

Szczegółność, -ści, *ж.* осо́бенность, стра́нность.

Szczegółny, осо́бенный, особли́вый; || ча́стный; || подро́бный, обстоя́тельный, после́довательный, ро́зничный.

Szczegółowo, подро́бно, обстоя́тельно, после́довательно, въ ро́зницу.

Szczegółowy, подро́бный, обстоя́тельный.

Szczegotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*).

Szczek, -u, *м.* лай, бреха́нье (*соба́къ*).

Szczęk, -u, *м.* звукъ, стукъ (*отъ ору́жія*), бря́канье.

Szczęka, -i, *ж.* че́люсть.

Szczekać, ла́ять, брехáть, тя́вкать, га́вкать. || *Охот.* **Orzeł szczeka**, орёлъ кричи́тъ, клекочетъ.

Szczękać, Szczęknąć, звене́ть, (*ору́жіемъ*); || **Szczękotać, Szczekotać zębami**, щёлкать зуба́ми.

Szczekacz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́, брехуно́ъ.

Szczekanie, -nia, *ср.* лай, ла́янье, тя́вканье.

Szczękanie, Szczęknięcie, -cia, *ср.* бря́канье, стукотня́, трескъ.

Szczękaty, скула́стый.

Szczekliwy, крикли́вый, шумли́вый.

Szczekotać, *см.* **Szczękać.**

Szczelina, -y, *ж.* щель, тре́щина, разсѣ́лина; || *Тип.* шпонъ, ли́нія, линѐйка.

Szczelnie, пло́тно, на́глухо, совершѐнно.

Szczelność, -ści, *ж.* пло́тность.

Szczelny, пло́тный, сплошно́й, сплóченный.

Szczeniątko, -a, *ср. см.* **Szczenię.**

Szczenić się, Oszczenić się, щени́ться, ощени́ться.

Szczenię, -ęcia, *ср.* щеня́, щенóкъ.

Szczenna, -ej, *ж.* ще́нная, нося́щая въ себѣ́ щеня́тъ (о су́кахъ, лисѝцахъ, волчѝцахъ, медвѣ́дицахъ).

Szczep, -u, *м.* приви́вокъ, прищѐпокъ, черенóкъ; || прививáніе, прив вка; || прививно́е деревцо́; || * коле́но поколѣ́ніе, родъ. **Na szczepy**, поколѣ́нно.

Szczepa, Szczypa, -y, *м.* щепá, щéпка, лучúна, *см.* **Łuczywo, Szczapa.**

Szczepać, колóть, раскáлывить, разщеплять, разрубáть. **Szczepać drzewo,** колóть, раскáлывать дровá.

Szczepanie, -nia, *ср.* щепáніе; || **колóтье** (*дровъ*).

Szczepek, -pka, *м. Умен.* привúвочекъ, прищéпочекъ, черенóчекъ, привúвное деревцó, *см.* **Szczep.**

Szczepić, Zaszczepić, колировáть, прищеплять, прищепúть, прививáть, привúть. **Szczepić drzewo,** прививáть дéрево. **Szczepić łąkę,** удóбривать лугъ посрéдствомъ пересáживанія дёрна съ одного мéста на другóе. **Szczepić ospę,** прививáть óспу; || * распространять, размножáть, насаждáть.

Szczepienie, -nia, *ср.* прививáніе; || * распространéніе, размножéніе

Szczepki, Szczepny, кóлкій, легкó раскáлывающійся; || *Минер.* раскóльчивый, слоúстый; || привúвнóй, привúвочный.

Szczepnica, -y. *ж.* **Szczepnik,** -a, *м.* древéсный питóмникъ; || * разсáдникъ.

Szczepnik, -a, *м.* прививáльщикъ, колирóвщикъ, окулирóвщикъ, копулирóвщикъ.

Szczepność, -ści, *ж.* кóлкость, свóйство кóлкаго, легкó раскáлывающагося.

Szczepny, *см.* **Szczepki.**

Szczerb, -u, *м.* **Szczerba, Szczerbina,** -y, *ж.* щербúна, завýбрина; || проломъ; || шрамъ, рубéцъ на лицѣ; || *Хир.* зáячья губá.

Szczerbak, -a, *м. Бот.* эндúвій, садóвый цикóрій (*растéніе*).

Szczerbal, -a, *м.* потерявшій передніе вýбы; || человѣкъ съ равсѣченной губóю.

Szczerbaty, завýбренный, вы́щербленный; || сломáвшій себѣ зубъ.

Szczerbić, Szczerbić się, *см.* **Wyszczerbiać, Wyszczerbiać się.**

Szczerbiec, -bca, *м.* вы́щербленная сáбля.

Szczerk, -u, *м.* крýпный песóкъ, дресвá, хрящъ, грáвій.

Szczerkać, бить ключёмъ, брызгать, прúскать; || журчáть (*о водѣ*).

Szczerkowaty, хрящатый, дресвúный; || *Мед.* смѣшанный съ пескóмъ.

Szczérny, одинъ тóлько, тóлько и есть что... **Szczerne robaki,** это одни́ тóлько чéрви, бóльше ничегó какъ чéрви, мнóжество червéй.

Szczero, употребля́ется тóлько въ соедине́ніи съ другúми словáми: совершéнно, вполнѣ, úстинно, пóдлинно, чúсто, безъ пóдмѣси.

Szczerobiały, совершéнно бѣлый.

Szczeromyślny, чистосердéчный, сáмый úскренній, чистосердéчный.

Szczerość, -ści, **Szczerota,** -y, *ж.* чистосердéчіе, úскренность, прямодýшіе, откровéнность. **Szczerość prosta, niewinna,** невúнная простотá, непорóчность, найвность, простодýшіе.

Szczerosrebrny, сдѣланный изъ чúстаго серебрá, совершéнно серéбряный.

Szczerozłoty, сдѣланный изъ чúстаго зóлота, совершéнно золотóй.

Szczerożyczliwy, úскренно прéданный, доброжелáтельный.

Szczery, (*Стар.* **Szczerny, Szczyrny**), чúстый, безъ пóдмѣси, úстинный, неподдѣльный, совершéнный. **Pijał tylko szczerą wodę,** онъ пилъ тóлько чúстую вóду, одну́ тóлько вóду. **To szczera potwarz,** óто совершéнная клеветá. **Szczere złoto, srebro,** чúстое зóлото, серебрó; || чистосердéчный, úскренній, прямодýшный, откровéнный, непорóчный, простодýшный, найвный.

Szczerze, чистосердéчно, úскренно, прямодýшно, откровéнно; || серióзно, не шутя́, не на шýтку, крóмѣ шýтокъ, безъ шýтокъ.

Szczęścić, осчастли́вливать, дѣлать счастли́вымъ, благопріятствовать. **Szczęść Boże!** Богъ пóмочь! || **Szczęścić się,** удавáться, имѣть удáчу, успѣхъ, успѣвáть. **We wszystkiém mu się szczęści,** емý всё удаётся, емý во всёмъ удáча, емý везётъ.

Szczęście, -ścia, *ср.* счáстіе, слýчай, удáча. **Probować szczęścia,** попрóбовать, попытáть, отвѣдать счáстія. **Na los szczęścia,** наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ. **Mieć szczęście w czém,** быть счáстливымъ въ чёмъ. **Na szczęście,** по счáстію, къ счáстію. **Na nieszczęście,** къ несчáстію, къ сожалѣнію, *см.* **Nieszczęście.**

Szczęśliwie, счáстливо, благополýчно, удáчно.

Szczęśliwiec, -wca, *м.* счастли́вецъ.

Szczęśliwość, -ści, *ж.* счáстіе, благополýчіе, блажéнство, благодéнствіе.

Szczęśliwy, Szczęsny, счастли́вый, благополýчный, удáчный.

Szczęsny, *см.* **Szczęśliwy.**

Szczeszuja, Szczeczuja, Szczeżuja, -ji, *ж.* чешуя́; || беззýбка, родъ двучерéпной рáковины, *см.* **Łuska.**

Szczęt, *см.* **Szczął.**

Szczkać, *см.* **Czkać.**

Szczkawka, *см.* **Czkawka.**

Szczodrak, -a, *м. Стар.* хлѣбъ, раздавáвшійся бѣднымъ въ день Богоявлéнія; || *Бот.* черешкóвый ревéнь (*растéніе*).

Szczodro, *см.* **Szczodrze.**

Szczodrobliwie, щéдро, благотвóрно, благодѣтельно.

Szczodrobliwość, -ści, *ж.* щéдрость, благотворéніе, благодѣяніе.

Szczodrobliwy, щéдрый, благотвóрный, благодѣтельный.

Szczodrość, -ści, **Szczodrota,** -y, *ж.* щéдрость, щедрóта.

Szczodry, щéдрый, изоби́льный, оби́льный.

Szczodrze, щéдро, изоби́льно, оби́льно.

Szczodrzeniec, -ńca, *м. Бот.* раки́тникъ (*кустъ*).

Szczoka, *см.* **Szczęka.**

Szczoteczka, -i, *ж. Умен.* **щёточка**, *см.* **Szczotka.**

Szczotecznik, *см.* **Szczotkarz.**

Szczotka, -i, *ж.* щётка. **Szczotka do sukień**, платя́ная щётка. **Szczotka do zamiatania**, полова́я щётка. **Szczotka u armat**, ба́ннкъ. **Szczotka do lnu**, ча́стая чеса́лка. **Szczotka do wełny**, ка́рда, чеса́лка, ворси́льня, дра́чка.

Szczotkarz, -a, *м.* щёточникъ.

Szczotkować, чи́стить *или* тере́ть щёткою.

Szczotkowaty, жо́сткій какъ щётка.

Szczuć, Szczwać, у́скать, нау́скивать, натра́вливать (*собакъ*); || трави́ть (*звѣрл*); || * подстрека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать.

Szczucie, -cia, *ср.* травле́ніе, тра́вля.

Szczudło, -a, *ср.* костыль; || ходу́ли.

Szczuka, -i, *ж.* большая щу́ка (*рыба*).

Szczupak, -a, *м.* щу́ка (*рыба*).

Szczupla, -i, *ж.* плоску́нъ (*рыба*).

Szczupleć, тонча́ть, становиться то́ньше.

Szczupło, то́нко; || те́сно, сжа́то, у́зко; || ску́дно, бе́дно, ма́ло, немно́го. **Szczupło wygląda**ć, похуде́ть. **Szczupło mieszkać, tésno żyć**, име́ть те́сное помѣще́ніе.

Szczupłość, -ści, *ж.* то́нкость; || те́снота, сжа́тость, у́зкость; || ску́дость, бе́дность; || ма́лость, недоста́точность, незначи́тельность; || худоба́, худоща́вость.

Szczupły, то́нкій; || те́сный, сжа́тый, у́зкій; || ску́дный, ма́лый, недоста́точный, бе́дный; || худо́й, худоща́вый. **Szczupły dochód**, ма́лый дохо́дъ. **Szczupły człowiek**, худоща́вый человѣкъ. **Szczupła talja**, то́нкая та́лія, то́нкій станъ. **Szczupła twarz**, худоща́вое лицо́. **Szczupły koń**, сухопа́рая, поджа́рая ло́шадь. **Szczupła liczba**, ма́лое коли́чество.

Szczur, -a, *м. Зоол.* кры́са; || щу́рка (*птица*).

Szczurek, -rka, *м.* крысёнокъ.

Szczurzy, кры́сій.

Szczutek, -ka, *м.* щелчо́къ по́-носу.

Szczwać, *см.* **Szczuć.**

Szczwacz, -a, *м. Охот.* пикёръ, охо́тникъ, доѣзжа́чій.

Szczwalnia, -ni, Szczwanica, -y, *ж. Охот.* мѣсто осочённое тенётами, осо́ка, обла́ва; || аре́на, загоро́женное мѣсто (*для травли звѣрей*).

Szczwanie, -nia, *ср. Охот.* тра́вля.

Szczwany, преслѣдуемый. **Zając wiele razy szczwany**, за́яцъ мно́го разъ тра́вленный соба́ками. * **Szczwany to lis**, э́то пройдо́ха, челове́къ хи́трый и о́пытный, тёртый кала́чъ.

Szczycić, *Стар.* защища́ть; || **Szczycić kogo**, дѣлать кому́ честь, приноси́ть кому́ честь. || **Szczycić się** (czém, z czego), горди́ться, хвали́ться, превозноси́ться, велича́ться (*чѣмъ*).

Szczygieł, -gła, *м.* щеглёнокъ.

Szczykać, рвать, срыва́ть (*цвѣты*).

Szczypa, *см.* **Szczepa.**

Szczypać, Uszczypnąć, щипа́ть, ущипну́ть; || куса́ть, жа́лить. **Pieprz szczypie język**, пе́рецъ куса́етъ, щи́плетъ языкъ.

Szczypacz, -a, *м.* злосло́въ, поноси́тель, злоязы́чникъ; || щипа́ка.

Szczypawka, -i, *ж.* клеща́къ (*насѣкомое*).

Szczypce, -ów, *мн.* щипцы́, клещи́.

Szczypczyki, -ków, *мн.* ща́пчики, тисо́чки.

Szczypiór, -u, Szczypiorek, -rku, *м.* родъ порея́ (*растѣніе*).

Szczypka, -i, *ж.* язви́тельная шу́тка, о́строе словцо́; || *Стар.* щипо́къ.

Szczypta, -y, *ж.* щепо́тка (*чего́*).

Szczyr, -u, *м. Бот.* пролѣска, пролѣсная трава́, куръ-зе́лье.

Szczyt, -u, *м. Стар.* щитъ, *см.* **Puklerz, Tarcza**; || *Архит.* щипе́цъ (*у стѣны*), верши́на, верхъ, верху́шка, маку́шка; || конёкъ (*кро́вли*); || высоча́йшая сте́пень (*чего́*); || *Анат.* о́стный отро́стокъ лопа́тки.

Szczytnie, возвы́шенно, высиренно.

Szczytnik, -a, *м. Стар.* дѣлающій *или* продающій щиты́.

Szczytność, -ści, *ж.* высота́, возвы́шенность, вы́спренность.

Szczytny, высо́кій, возвы́шенный, вы́спренній.

Szczytowy, ве́рхній.

Szedzić, Szędzić, Szadzić, покрыва́ть и́неемъ.

Szedziwość, -ści, *ж.*, *см.* **Sędziwość, Siwizna.**

Szedziwy, *см.* **Sędziwy, Siwy.**

Szeląg, -a, *м. Стар.* ше́легъ, са́мая ме́лкая по́льская моне́та; || * полу́шка, де́нежка, копе́йка. **Nie mieć szeląga w kieszeni**, *или* **przy duszy**, не имѣть въ карма́нѣ ни копе́йки, не имѣть ни копе́йки за душёю. **Znają go jak zły szeląg**, онъ извѣстенъ всему́ свѣту.

Szelążek, -żka, *м.*, *см.* **Szeląg.** || *Бот.* пѣту́шій гре́бень (*растѣніе*).

Szelbąg, Szelbląg, -a, *м.* поставе́цъ (*для посу́ды*); || складна́я крова́ть.

Szeleścić, шелести́ть, шумѣть.

Szelest, -u, *м.* ше́лестъ.

Szelina, Selina, -y, *ж.* ро́ща, **дубра́ва**, *см.* **Bór, Gaj**; || *Стар.* лѣсо́къ, па́ростникъ, ча́ща, глубина́ лѣса, *см.* **Gęstwina.**

Szelka, -i, *ж.* ла́мка, пе́ревязь, погóнный ремень. **Szelki, -ek**, *мн.* подтя́жки, но́мочи.

Szelma, **-y**, *м.* и *ж.* шéльма, плутъ, бездѣльникъ, мошéнникъ.

Szelmostwo, **-a**, *ср.* шельмóвство, плутовствó, бездѣльничество, мошéнничество.

Szelmować, шельмовáть, лишáть чéстнаго úмени. **Zeszelmować**, ошельмовáть объявúть безчéстнымъ.

Szelmowski, шельмóвскій.

Szemat, **Schemat**, **-u**, *м.* образéцъ.

Szemrać, журчáть (*о водѣ*); || роптáть, сѣтовать, ворчáть, *см.* **Mruczeć**.

Szemranie, **-nia**, *ср.* журчáніе водú; || рóпотъ, роптáніе, сѣтованіе, ворчáніе.

Szepietliwie, шепетлúво, шепелевáто, шепелúво.

Szepietliwość, **-ści**, *ж.*, *см.* **Szepienienie**.

Szepietliwy, **Szepieniący**, шепетлúвый, шепелúвый.

Szepienić, шепелúть.

Szepienienie, **-nia**, *ср.* шепелúніе, шепетлúвость.

Szepieniuch, **-a**, **Szepleń**, **-nia**, *м.* шепетýнъ, шепелюнъ.

Szepieniucha, **-y**, *ж.* шепетýнья, шепелюнья.

Szept, **-u**, *м.* шёпотъ. **Szepty**, **-ów**, *мн.* шушýканіе.

Szeptać, шептáть, нашёптывать.

Szeptanie, **-nia**, *ср.* шептáніе, нашёптываніе; || шушýканіе.

Szereg, **-u**, *м.* рядъ; || развúдъ; || *Воен.* шерéнга.

Szeregować, *Воен.* стáвить въ шерéнгу, въ рядъ; || служúть рядовúмъ.

Szeregowiec, **-wca**, **Szeregowy**, **-ego**, *м.* рядовóй (*солдáтъ*).

Szeregowy, рядовóй (*солдáтъ*), строевóй.

Szerepetka, **Szarapatka**, **-i**, *Общ.* голúкъ, бѣднúкъ, бѣднúга.

Szerm, **Szyrm**, **-u**, *м.* *Стар.* удáръ (*сáбли*); || махъ, взмахъ.

Szermierka, **-i**, *ж.* жéнщина хорошó владѣющая орýжіемъ; || жéнщина искýсная въ полéмикѣ, искýсно ведýщая споръ, состязáтельница; || фехтовáльное искýсство; || * состязáніе, полéмика.

Szermierski, фехтовáльный; || состязáтельный. **Szkoła szermierska**, фехтовáльная зáла.

Szermierstwo, **-a**, *ср.* фехтовáніе, фехтовáльное искýсство; || * полéмика, литературный споръ.

Szermierz, **-a**, *м.* фехтовáльщикъ, учúтель фехтовáнія; || *Стар.* гладúаторъ, борéцъ; || * драчýнъ, забúяка.

Szermować, фехтовáть. * **Szermować na wiatr**, сражáться съ вѣтреными мéльницами; || борóться, состязáться (*съ кѣмъ*).

Szeroki, широкій, простráнный.

Szeroko, широко, простráнно.

Szerokoliści, **Szerokolistny**, широколúстный, широколúственный.

Szerokość, **-ści**, *ж.* ширинá, широтá. **Szerokość ulicy**, ширинá úлицы. **Szerokość geograficzna**, географúческая широтá. **Szerokość północna**, **południowa**, сѣверная, южная широтá. *Горн.* **Szerokość żyły**, толщинá жúлы, рудú.

Szerść, *см.* **Sierć**.

Szerścisty, *см.* **Siercisty**.

Szerszeń, **-sznia**, *м.* *Зоол.* шéршень.

Szerz, (*Стар.* **Szerza**), **-y**, *ж.* ширь, ширинá. **Na szerz**, **w szerz**, въ ширинý.

Szerzyć, распирáть, распространáть. || **Szerzyć się**, распирáться, распространúться.

Szerzyzna, **Szerzyna**, **-y**, *ж.* ширь, обширность; || простráнство; || протяжéніе. *Горн.* **Szerzyna podszybowa**, рудúчный дворъ.

Sześć, **-ściu**, *ср.* шесть.

Sześćdziesiąt, *род. п.* **Sześćdziesięciu**, шестьдесúтъ.

Sześćdziesiątka, **-i**, *ж.* числó шестьдесúтъ.

Sześćdziesiątletni, шестидесятилѣтній.

Sześćdziesiąty, шестидесúтый.

Sześcian, **-u**, *м.* *Мат.* гексаэдръ, шестигрáнникъ; || кубъ, кубúческое числó.

Sześcienny, шестигрáнный; || кубúческій. **Pierwiastek sześcienny**, кубúческій кóрень.

Sześcioboczny, шестисторóнній.

Sześciodniowy, **Sześciodzienny**, шестидневный.

Sześciogran, *см.* **Sześcian**.

Sześciograniasty, *см.* **Sześcienny**.

Sześciokąt, **-a**, *м.* *Мат.* шестиугóльникъ.

Sześciokątny, шестиугóльный.

Sześciokonny, запрáженный шестернёю, шестёркою (*въ шесть лошадéй*).

Sześciokrotnie, въ шесть разъ, въ шестóй разъ.

Sześciokrotny, шестерúчный.

Sześcioletni, шестилѣтній.

Sześcionogi, *Зоол.* шестинóгій.

Sześciopręcikowy, *Бот.* имѣющій шесть тычúнокъ, шестимýжній.

Sześciorak, **-a**, *м.* *Бот.* родъ ячменя.

Sześcioraki, состоя́щій изъ шести сортóвъ.

Szesciorako, на шесть разли́чныхъ сортóвъ, спóсобовъ.

Sześciorny, шестернóй, шестерúчный.

Sześcioro, шéстеро.

Sześciostopowy, шестистóпный.

Sześćkroć, шесть разъ, *см.* **Sześć**.

Sześćset, *род. п.* **Sześciuset**, шестьсóтъ.

Sześćsetny, шестисóтый.

Szesnaście, шестнáдцать.

Szesnaścioro, **-rga**, шестнáдцать, *см.* **Szesnaście**. **Szesnaścioro dzieci**, шестнáдцать человѣкъ дѣтéй.

Szesnastka, **-i**, *ж.* числó шестнáдцать,

шестна́дцатый ну́меръ; || **шестна́дцатая до́ля, часть.**

Szesnastu, -stu, шестна́дцать.

Szesnasty, шестна́дцатый.

Szew, *род. п.* **-szwu,** *м.* шовъ. * **Nie po szwie mu się porze,** не идётъ по его́ жела́нію, не удаётся ему́. || *Хир.* и *Анат.* шовъ, ваши́вка.

Szewc, -a, *м.* сапо́жникъ, сапо́жный ма́стеръ. **Szewcze, pilnuj kopyta** *или* **Kiedyś szewc, patrz kopyta,** *Посл.* зна́й свой шесто́къ.

Szewcki, *см.* **Szewski.**

Szewcowa, -éj, *ж.* жена́ сапо́жника, сапо́жничиха.

Szewcówna, -y, *ж.* дочь сапо́жника.

Szewcowy, сапо́жничій, сапо́жническій.

Szewctwo, Szewstwo, -a, *ср.* сапо́жничество, сапо́жничанье, сапо́жное ремесло́, мастерство́.

Szewczycha, -y, *ж. Прост.* башма́шница, сапо́жница.

Szewczyk, -a, *м.* сапо́жничій подмасте́рье.

Szewczyna, -y, м. чеботарь, плохо́й сапо́жникъ.

Szewczysko, -a, *ср.* плохо́й, бе́дный сапо́жникъ.

Szewski, Szewcki, сапо́жный.

Szkalować, Zeszkalować, поноси́ть, руга́ть, обруга́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть слова́ми; || **Oszkalować (kogo),** оклевета́ть (*кого́*), наговори́ть (*на кого́*).

Szkandela, -i, *ж. Стар.* гре́лка, нагрева́льникъ.

Szkapa, -y, *ж.* лошадёнка, кля́ча.

Szkapi, лошади́ный, кобы́лій. **Szkapie mléko,** кобы́лье молоко́.

Szkapina, -y, *ж.* клячо́нка, лошадёнка; || конина, лошади́ное мя́со.

Szkapisko, -a, *ср.* дряна́я лошадёнка.

Szkaplerz, -a, *м.* нарамникъ, наплечникъ; || два кусо́чка освящённой мате́ріи и перева́занной ле́нтою для ноше́нія на ше́ѣ, съ изображе́ніемъ и́мени Іису́са Хри́ста и Пр. Богоро́дицы (*у като́ликовъ*); || моле́бствіе ко Пр. Дѣвѣ и Бра́тство въ честь Пр. Дѣвы.

Szaplerzny, Szkaplerzowy, Szkaplerny, принадлежа́щій бра́тству Пр. Дѣвы (*у католико́въ*).

Szkarada, -y, *ж.* скаредъ, скаре́да; || гну́сность, мерзость, срамота́, гну́сный посту́покъ, гну́сное дѣло; || ха́ря, безобра́зная же́нщина; || чудо́вище, чу́дище, уро́дъ, уро́дина, страши́лище.

Szkaradnica, -y, *ж.* безобра́зная же́нщина; || мерзкая же́нщина, потаску́шка.

Szkaradnie, ска́редно, ме́рзко, отврати́тельно, гну́сно; || безобра́зно.

Szkaradnik, -a, *м.* ска́редникъ, мерза́вецъ; || чудо́вище, уро́дъ, безобра́зный человѣкъ.

Szkaradność, -ści, *ж.* ска́редность, ме́рзость; || уро́дство, безобра́зіе.

Szkaradny, ска́редный, отврати́тельный, ме́рзкій; || уро́дливый, безобра́зный.

Szkaradzić, Zeszkaradzić, пачка́ть, испа́чкать, мара́ть, измара́ть; || **Zeszkaradzić, Oszkaradzić,** обезобра́зить, искази́ть.

Szkaradzieństwo, -a, *ср.* ме́рзость, гну́сность, омерзи́тельность.

Szkarłat, *см.* **Szarłat.**

Szkarłatnik, *см.* **Szarłatnik.**

Szkarłatny, *см.* **Szarłatny.**

Szkarłatówka, -i, *ж.* брази́льскій кра́сный свиристе́ль (*пти́ца*).

Szkarlatyna, -y, *ж. Мед.* скарлати́на, красу́ха.

Szkarłupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хъ*), *см.* **Skorupa.**

Szkarpetka, -i, *ж.* носо́къ, карпе́тка. **Szkarpetki,** *мн.* носки́.

Szkatuła, -y, *ж.* шкату́ла, сунду́къ ка́сса.

Szkatułka, -i, *ж. Умен.* шкату́лка, шкату́лочка, сундучёкъ.

Szkielet, -a, *м.* скеле́тъ, о́ставъ, кости́къ, *см.* **Kościotrup.**

Szkiełko, -a, *ср.* стёклышко, зри́тельное стекло́, лорне́тъ

Szklący (się), *см.* **Szklisty.**

Szklaneczka, -i, *ж.* стака́нчикъ.

Szklanica, Szklenica, -y, *ж.* стекля́нка, стекляни́ца.

Szklanka, -i, *ж.* стака́нъ.

Szklanny, Szklany, стекля́ный. стеко́льный. **Naczynie szklane,** стекля́ный сосу́дъ, стекля́ная посу́да. **Wyroby szklane,** стеклодѣлаліе. **Drobne wyroby szklane,** ме́лкій стекля́ный това́ръ. **Huta szklana,** стекля́ный заво́дъ. *Анат.* **Błona szklana,** стекляни́стая оболо́чка гла́за.

Szklarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у стеко́льщика.

Szklarka, -i, *ж.* жена́ стеко́льщика, стеко́льщица.

Szklarnia, -ni, *ж.* стекля́ный заво́дъ; || теплица (*для расте́ній*).

Szklarski, стеко́льщичій.

Szklarz, -a, *м.* стеко́льщикъ (*дѣлающій стекло́ и вставля́ющій стёкла въ о́кна*), *см.* **Szkłodziej.**

Szklarzów, стеко́льщиковъ, принадлежащій стеко́льщику.

Szklarzowa, -éj, *ж., см.* **Szklarka.**

Szklenica, *см.* **Szklanica.**

Szklić, Zeszklić, стекло́вать, остекло́вать, стекляни́ть, остекляни́ть. || **Szklić się, Zeszklić się,** стекляне́ть, остекляне́ть; || * блестѣть какъ стекло́, свѣти́ться.

Szklisty, стекляни́стый; || свѣтя́щійся, блестя́щій.

Szkło, -a, *ср.* стекло́; || око́нничное

стекло́. **Za szkłem**, подъ стекло́мъ. || *Собир.* стекло́, стекля́ная посу́да.

Szkłodziej, -ja, *м.* стеко́льный завóдчикъ.

Szkoda, y, *ж.* убы́токъ, ущёрбъ, потёря, уро́нъ, накла́дъ, *см.* **Strata**; || вина́; || вредъ, бѣда́, несча́стіе, неуда́ча, *см.* **Krzywda**; || опустоше́ніе, по́рча, поврежде́ніе, истребле́ніе (*отъ бу́ри, гра́да, войны́ и т. п.*). **Szkody komu robić**, наноси́ть кому́ вредъ. **Cieszyć się z cudzéj szkody**, ра́доваться чужо́му несча́стію. **Korzystać z cudzéj szkody**, по́льзоваться чужи́мъ несча́стіемъ. **Odpowiadać za szkodę**, отвѣча́ть за убы́токъ. **Burza wielkie przyczyniła szkody**, бу́ря причини́ла мно́го вреда́. **Wyjść z czego bez szkody**, не потеря́ть ничего́, вы́йти изъ воды́ сухи́мъ. **Mieć szkodę**, оста́ться въ наклада́ѣ. *Посл.* **Czyja szkoda tego grzech**, кто завари́лъ ка́шу, тотъ пуска́й самъ и расхлёбываетъ. **Mądry Polak po szkodzie**, громъ не гря́нетъ. мужи́къ не перекре́стится, умѣнъ Русакъ за́домъ (*см.* **Szarak**, русакъ, се́рый за́яцъ). || **Szkoda, wielka szkoda**, жаль, о́чень жаль! **Szkoda to opisywać**, не сто́итъ труда́ э́то описывать. **Szkoda o tém i mówić**, напра́сно и говори́ть объ э́томъ, не сто́итъ тра́тить словъ объ э́томъ.

Szkódka, -i, *ж.* убы́точекъ, небольша́я потеря.

Szkodliwie, вре́дно, со вредо́мъ, съ убы́ткомъ, съ ущёрбомъ.

Szkodliwość, -ści, *ж.* вре́дность.

Szkodliwy, вре́дный, убы́точный, накла́дный; || па́губный, ги́бельный.

Szkodnica, -y, *ж.* вѣтреница, вертопра́шка, шалу́нья; || па́костница.

Szkodnik, -a, *м.* вѣтреникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || па́костникъ.

Szkodno (jest), *см.* **Szkodliwie.**

Szkodny, *см.* **Szkodliwy.**

Szkodować (na czém), терпѣть, претерпѣва́ть, переноси́ть, носи́ть, выноси́ть, выде́рживать; || страда́ть.

Szkodzić, Zaszkodzić, вреди́ть, повреди́ть, наноси́ть, нанести́ вредъ; || мѣша́ть. ***Cóż to szkodzi?** что за дѣло? что за нужда́? что ну́жды?

Szkoła, -y, *ж.* шко́ла, учи́лище. **Szkoły**, *мн.* уче́ніе, кла́ссы. **Chodzić w szkołę do nauki**, ходи́ть въ шко́лу учи́ться. **Szkoła parafjalna**, прихо́дское учи́лище. *Стар.* **Szkoła rycerska**, вое́нное учи́лище, *или* каде́тскій ко́рпусъ. **Szkoła w ogrodzie**, древе́сный разса́дникъ. **Szkoła żydowska**, синаго́га. || **Szkoła Szekspira**, шко́ла Шекспи́ра. **Szkoła Flamandzka**, Фламанде́кая шко́ла.

Szkolarski, педа́нтскій.

Szkolarz, -a, *м.* педа́нтъ, школя́ръ.

Szkółka, -i, *ж.* нача́льная шко́ла; || древе́сный разса́дникъ, пито́мникъ.

Szkolniczy, шко́льный. учи́лищный.

Szkolnik, -a, *м.* шко́льникъ, учени́къ; || шко́льный учи́тель; || нача́льникъ еврейскихъ синаго́гъ, школъ.

Szkolność, -ści, *ж.* педа́нтство, педа́нтское зна́ніе.

Szkolny, шко́льный, учи́лищный.

Szkopek, Szkopiec, *см.* **Skopek.**

Szkorbut, -u, *м. Мед.* цынга́, цынго́тная болѣзнь, скорбу́тъ.

Szkrofuły, -ów, *мн.* золоту́ха, свину́ха.

Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**

Szkudła, -y, *ж.* **Szkudło, -a**, *ср.* гонтъ, гонти́на, драни́ца, *см.* **Gont.**

Szkudlak, -a, *м.* гонтово́й гвоздь.

Szkudlarz, -a, *м.* гонтовщи́къ, *см.* **Gonciarz.**

Szkuta, -y, *ж. Морс.* я́ликъ, шкутъ.

Szkutnik, -a, *м.* ло́дочникъ, перево́щикъ.

Szla, Śla, -i, Szleja, Szlija, -ji, *ж.* шлея́, ко́нская сбру́я, у́пряжь; || грудно́й реме́нь, пе́ревязь.

Szlaban, Ślaban, -u, *м.* шлагба́умъ, заста́ва; || на́ры, досча́тый вы́ше по́ла помо́стъ для спанья́.

Szlachcianka, -i, *ж.* шляхтя́нка, дворя́нка.

Szlachcic, -a, *м.* шля́хтичъ. **Jakem szlachcic**, увѣря́ю какъ че́стный дворя́нинъ.

Szlachciura, -y, *м.* дереве́нскій поме́щикъ. дереве́нщина; || дворя́нчикъ.

Szlachecki, шляхе́тскій, дворя́нскій.

Szlachectwo, -a, *ср.* шляхе́тство, дворя́нство, дворя́нское сосло́віе.

Szlachta, y, *ж.* шля́хта, сосло́віе ни́зшаго по́льскаго дворя́нства; || *Собир* шля́хта, дворя́не вообще́.

Szlachtawa, -y, *ж. Бот.* кома́рникъ, бло́шникъ, бога́тинка (*расте́ніе*).

Szlachtuz, -a, *м.* бо́йня, скотобо́йня.

Szlaczek, -ozka, *м.* каёмочка; || опу́шка.

Szlafmyca, Szlafmica, -y, *ж.* ночно́й, спа́льный колпа́къ.

Szlafroczek, -ozka, *м.* пеньюа́ръ (*же́нская оде́жда*).

Szlafrok, -a, *м.* шла́фрокъ, хала́тъ.

Szlag, -u, *м.* сме́та, *см.* **Anszlag.**

Szlaga, -i, *ж.* колоту́шка, долбня́, му́шкель; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || копёръ, копро́вая ба́ба.

Szlak, Ślak, -u, *м. Стар.* пострѣлъ, апоплексія, парали́чъ; || пти́чникъ, пти́чій садо́къ; || шлакъ (*у метáлла*), ока́лина, вы́гарки; || **Szlak, Szlach**, проѣзжая доро́га; слѣдъ, *см.* **Ślad**; || опу́шка, кро́мка, кайма́, край. || **Szlak graniczny**, пограни́чная черта́.

Szlakować, слѣди́ть (*звѣря*).

Szlam, -u, *м.* ти́на, илъ, *см.* **Muł.**

Szlama, -y, *ж.* гли́нистая земля́, суглинокъ. **Szlamy**, *мн.* ли́сій *или* ры́сій мѣхъ.

Szlamować, вычища́ть, выгреба́ть грязь (*изъ чего́*).

Szłap', Człap', -pi, *ж.* и́ноходь. **Iść szłapią**, бѣжа́ть и́ноходью (*о ло́шади*).

Szłapak, -a, *м.* иноходе́цъ.

Szlarek, -rka, *м.* **Szlarka, -i**, *ж.* обши́вка, отдѣ́лка, убо́рка.

Szlaz, Slaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, занзивёй. **Szlaz ogrodowy**, ро́жа, слизь-трава́. **Szlaz wianeczny**, проскурня́къ, просви́рки, кала́чики; || рубе́цъ, сычу́гъ (*животныхъ*).

Szlemię, -ienia, *ср.* попере́чина, слега́, попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || столбъ, ви́сѣлица.

Szlichta, -y, *ж.* тка́ческій клей.

Szlichtada, -y, *ж.* ката́нье на сани́хъ зимо́ю.

Szlichtować, *Ткач.* проклёивать.

Szlifa, -y, *ж.* эполе́тъ, погонъ.

Szlifiernia, -ni, *ж.* (*Стар.* **Szlofarnia, Szlufarnia**), шлифова́льня; || точи́льня.

Szlifierz, -a, *м.* шлифова́льщикъ; || точи́льщикъ.

Szlifować, шлифова́ть, полирова́ть, лощи́ть; || точи́ть, ната́чивать (*ножъ и т. п.*).

Szlochać, рыда́ть, всхли́пывать, пла́кать навзрыдъ.

Szlochanie, -nia, *ср.* ры́ *nie*, всхли́пываніе.

Szlochy, -ów, *мн. см.* **Szlochanie.**

Szluss, -a, *м.* заключе́ніе *или* сведе́ніе счётовъ.

Szlusscettel, -tla, *м.* биржево́е ма́клерское свидѣтельство.

Szluza, *см.* **Śluza.**

Szłyk, -a, *м.* шлыкъ, колпа́къ.

Szmaciany, тряпи́чный, вето́шный.

Szmacina, -y, *ж.* тряпи́чка, вето́шка.

Szmacisko, -a, *ср.* него́дное тряпьё.

Szmalc, Szmalec, *см.* **Smalec.**

Szmalcuga, *см.* **Szmelcuga.**

Szmaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Szmaragdowy, изумру́дный.

Szmat, -a, *м.* ло́скутъ, кусо́къ, обры́вокъ, штука (*чего́-либо*); вста́вка запла́та.

Szmata, -y, *ж.* тря́пка, тряпи́ца, вето́шка, стира́лка.

Szmatek, -tka, *м.* лоскуто́къ.

Szmatka, -i, *ж.* лоскуто́чекъ, тря́почка.

Szmelc, -u, *м.* фини́фть, эма́ль (*на мета́ллахъ*), поли́ва, мура́ва, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*).

Szmelcarski, фини́фтяный, эма́левый; || плави́льный, литёйный,

Szmelcarstwo, -a, *ср.* пла́вка, плавле́ніе, отли́вка; || плави́льное иску́сство.

Szmelcarz, Szmelcerz, -a, *м.* плави́льщикъ, литёйщикъ; || **Szmelcmistrz, -a**, *м.* фини́фтщикъ, фини́фтяныхъ дѣлъ ма́стеръ; || *см.* **Smolarz.**

Szmelcować, *Стар.* **Szmalcować**, пла́вить, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать; || лить, отлива́ть; || фини́фтить, наводи́ть фини́фть, эмалировать, наводи́ть эма́ль, покрыва́ть эма́лью; || глазу́рить, нура́вить.

Szmelcowany, Szmelcowny, эмали́рованный, покры́тый эма́лью, фини́фтяный.

Szmelcowy, эма́левый; || плави́ленный. **Piec szmelcowy**, плави́ленная печь.

Szmelcuga, Szmalcuga, Smelcuga, Smalcuga, -i, *ж.* родъ красильной золы́.

Szmer, -u, *м.* шумъ, шёпотъ; || ро́потъ, ропта́ніе; || журча́ніе (*воды́*). || **Szum w głowie, w uszach**, шумъ въ головѣ́, въ уша́хъ.

Szmerać, шумѣ́ть; || ропта́ть; || журча́ть, *см.* **Szemrać.**

Szmeranie, -nia, *ср. см.* **Szmer, Szemranie.**

Szmergać, *Област.* швыря́ть; || **Szmergnąć, Szmernąć**, шмыгну́ть, удра́ть (*куда́ нибу́дь*).

Szmergiel, -gla, *м. Минер.* наждакъ; || =**Szmermel**, шути́ха, раке́та бѣгающая по землѣ́ излу́чинами. ***Puścić szmermla**, распусти́ть ло́жный слухъ.

Szmermel, -mla, *м. см.* **Szmergiel.**

Szmigus, *см.* **Smigus.**

Szmuklerka, -i, *ж.* позуме́нтщица.

Szmuklerski, позуме́нтщичій.

Szmuklerstwo, -a, *ср.* позуме́нтщичье ремесло́.

Szmuklerz, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Sznica, -y, *ж.* сни́ца (*куда́ вкла́дывается ды́шло*), ла́пы у дрогъ; || *Стар.* дрянь, него́дный человѣкъ.

Sznicernia, -ni, *ж.* мастерска́я скульпто́ра, ваятеля.

Sznicerstwo, -a, *ср.* ваяніе, ваятельное иску́сство, скульпту́ра; || рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Sznicerz, -a, *м.* ваятель, скульпто́ръ, рѣщи́къ.

Sznupka, *см.* **Sznypka.**

Sznur, -a, *м.* верёвка, снуръ, шнуръ; || кана́тъ. *Охот.* верени́ца (*гусе́й, утокъ и т. д.*). *Охот.* прямо́й слѣдъ звѣря. **Sznur pereł**, ни́тка же́мчугу. **Sznur wędny**, ле́са (*у удо́ы*). **Sznury niewodowe**, подбо́ры (*на краяхъ не́вода*). **Sznur mularski**, причалъ. **Sznur mierniczy**, межева́я цѣпь. **Pod sznur wyciągnąć, wyrównać**, вы́равнить, привести́ въ прямо́ю ли́нію. **Jeżdżenie (wozów) sznurem**, ѣзда́ обо́зомъ.

Sznurek, -rka, *м.* снуро́къ, шнуро́къ, верёвочка, бичёвка; || обши́вка, каёмка (*у пла́тья*); || галу́нъ. **Sznurkami wyszyć, obszyć**, обложи́ть галуно́мъ; || ожере́лье, ни́тка же́мчугу.

Sznurować, Zesznurować, Zasznurować, вяза́ть, связа́ть верёвкою, стя́гивать, стяну́ть, затяну́ть, шнурова́ть, зашнурова́ть.

Sznurowadło, -a, *ср.* шнуро́вка (*чѣмъ шнуру́ются*), шнуро́къ съ металли́ческими наконе́чниками, тесёмка.

Sznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе; || прошнурова́ніе.

Sznurowany, Zasznurowany, шнурова́нный, зашнурованный.

Sznurówka, -i, *ж.* шнуро́вка, корсе́тъ.

Sznypka, -i, *ж.* щелчо́къ по́ носу *см.* **Szczutek.**

Szołdra, -y, *ж.* о́корокъ.
Szołtys, *см.* **Sołtys.**
Szopa, -y, *ж.* навѣсъ, сара́й, балага́нъ.
Szopka, -i, *ж.* сара́йчикъ, бу́дочка; || верте́пъ (*я́щикъ съ ра́зными внутри́ изображе́ніями, представля́ющими событія Рождества́ Христо́ва*).
Szopnik, -a, *м. Областн.* (*у Кашу́бовъ*) хо́цманъ, ко́рмчій.
Szor, -u, *м.* ко́нская сбру́я, у́пряжь.
Szory, -ów, *мн.* шо́ры.
Szorc, -u, *м. Стар.* пере́дникъ, фа́ртукъ, за́понъ, *см.* **Fartuch.**
Szorować, **Wyszorować**, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть (*посу́ду*), мыть (*полы́*); || подкла́дывать дровъ въ печь, швыря́ть дрова́; || * ша́ркать (*ногами́*); || ши́бко лете́ть, взвива́ться (*о пти́цахъ*).
Szorstki, жёсткій, шероховатый; || *суро́вый, стро́гій, жесто́кій, гру́бый.
Szorstko, жёстко, шероховато; || * суро́во, стро́го, жесто́ко, гру́бо.
Szorulec, -lca, *м.* кочерга́, *см.* **Kosior, Ożóg.**
Szos, -u, *м. Стар.* по́дать съ домо́въ.
Szostak, -a, *м. Стар.* сетье́ (*мѣра 12 четверико́въ*); || пре́жняя по́льская моне́та, состоя́щая изъ шести́ грошей.
Szóstka, -i, *ж.* число́ шесть; || шестёрка (*въ карт. игрѣ*)..
Szósty, шесто́й. **Po szóste**, въ шестыхъ.
Szpacer, *см.* **Spacer.**
Szpachla, -i, *ж. Живоп.* шпа́тель, ма́стихинъ, лопа́точка.
Szpaczek, -czka, *м. Умен.* сквóрушко, *см.* **Szpak.**
Szpaczkować, болта́ть вся́кій вздоръ, стрекота́ть; || **Szpaczkować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).
Szpada, -y, *ж.* шпа́га; || *Зоол.* мечъ ры́ба.
Szpadel, -dla, **Szpatel**, -tla, *м. Хир.* лопа́точка; || шпа́тель; || заступъ, ки́рка.
Szpąga, -i, *ж.* (*Прост.* **Szponka**), поперёчная связь (*на потолкѣ*); поперёчный брусо́къ, переклади́на; || *Морс.* шлахто́въ, желѣзный *и́ли* деревя́нный клинъ для соедине́нія мачтъ со сте́нгами.
Szpagat, -u, *м.* верёвочка, бичёвка; шнуро́къ.
Szpak, -a, *м.* скворе́цъ (*пти́ца*).
Szpakowaty, рыжева́то-сава́рый (*о ло́шади*); || сѣрова́тый; || сѣдова́лый, съ про́сѣдью.
Szpaler, -u, *м.* шпале́рникъ (*въ саду́*); || обо́и, шпале́ры. *Стар. см.* **Obicie.**
Szpalta, -y, *ж.* столбе́цъ (*печа́тный*).
Szpanrygiel, -gla, *м. Архит.* связь, ви́язка.
Szpara, -y, *ж.* щель, тре́щина.
Szparag, -a, *м. Бот.* спа́ржа (*расте́ніе*).
Szpargał, -a, *м.* негóдная, ста́рая, неписанная *и́ли* печа́тная бума́га, лоскуто́къ бума́ги.
Szparka, -i, *ж. Умен.* ще́лочка, тре́щинка.
Szparki, бы́стрый, ши́бкій.
Szparko, бы́стро, ши́бко.
Szparzysty, *см.* **Sparzysty.**
Szpatel, *см.* **Szpadel.**
Szpecenie, **Zeszpecenie**, **Oszpecenie**, -nia, *ср.* по́рча, уро́дство, поврежде́ніе; || оскверне́ніе, развраще́ніе, растлѣніе.
Szpeciąg, -a, *м. см.* **Maszkara, Straszydło.**
Szpecić, **Zeszpecić**, **Oszpecić**, обезобра́живать, обезобра́зить, уро́довать, изуро́довать, по́ртить, испо́ртить, искажа́ть, искази́ть; || оскверня́ть, оскверни́ть, развраща́ть, разврати́ть, растлѣва́ть, растли́ть.
Szpełta, -y, *ж. см.* **Orkisz.**
Szperać, ры́ться, копа́ться, разы́скивать, изслѣдовать.
Szperacz, -a, *м.* изслѣдова́тель, испыта́тель, разбира́тель, изыска́тель.
Szperanie, -nia, *ср.* **Szperanina**, -y, *ж.* изслѣдованіе, изыска́ніе, отыски́ваніе, по́искъ, ро́зыскъ.
Szperka, **Szpyrka**, -i, *ж.* свино́е са́ло, шпикъ, шпекъ.
Szperownik, -a, *м. см.* **Szperacz;** || *Стар. Юрид.* оцѣнщикъ.
Szpetnica, -y, *ж.* некраси́вая, дурна́я лицо́мъ же́нщина, дурну́шка.
Szpetnie, безобра́зно, уро́дливо, ду́рно, скве́рно.
Szpetnik, -a, *м.* безобра́зный, некраси́вый человѣкъ.
Szpetność, -ści, *ж.* безобра́зіе, уро́дство.
Szpetny, безобра́зный, уро́дливый, га́дкій, ме́рзкій.
Szpica, **Spica**, -y, *ж.* передовóе во́йско, аванга́рдъ; || о́стрый коне́цъ, ко́нчикъ остроконе́чіе, остреё, верхъ, верши́на, верху́шка; || шпицъ, шпиль (*у колоко́льни*); || спи́ца (*въ колесѣ*).
Szpichlerz, *см.* **Spichlerz,** и т. п.
Szpicrut, -a, *м.* **Szpicruta**, -y, *ж.* хлы́стъ; хлы́стикъ, пру́тикъ.
Szpiczasto, **Szpiczastość**, и т. п. *см.* **Spiczasto,** и т. п.
Szpieg, -a, *м.* шпіо́нъ, лазу́тчикъ, фиска́лъ, соглядата́й. **Szpiegi**, -ów, *мн.* шпіо́нство, лазу́тчество. **W szpiegi kogo posłać**, посла́ть кого́ для шпіо́нства, подосла́ть кого́ шпіо́номъ.
Szpiegować, шпіо́нить, подсма́тривать, подслу́шивать, лазу́тничать, фиска́лить, вывѣдывать.
Szpiegowanie, -nia, *ср. см.* **Szpiegowstwo.**
Szpiegowniczka, -i, *ж.* шпіо́нка, лазу́тчица.
Szpiegowski, шпіо́нскій, фиска́льный.
Szpiegowstwo, -a, *ср.* шпіо́нство, лазу́тчество, фиска́льство подсма́триваніе, подслу́шиваніе, вывѣдываніе.
Szpik, -u, *м.* мозгъ, мозжечёкъ (*въ костя́хъ*).

Szpikować, Naszpikować, шпикова́ть, нашпикова́ть, шпигова́ть, нашпигова́ть (*мя́со*); || * напи́чкать, начини́ть (*чѣмъ*).

Szpikowanie, Naszpikowanie, -nia, *ср.* шпикова́ніе (*мя́са*).

Szpikowaty, мозгова́тый.

Szpikowy, мозго́вой.

Szpikulec, -lca, *м.* шпикова́льная игла́.

Szpila, -i, *ж.* шпи́ль. || *Повар. см.* **Szpikulec**; || *см.* **Grot.**

Szpileczka, -i, *ж.* була́вочка.

Szpilić, шпи́лить, прика́лывать.

Szpilka, -i, *ж.* була́вка. **Szpilka do włosów**, шпи́лька; || **Szpilki**, *мн.* и́глы хво́йных дере́вьевъ; || *Повар.* ма́ленькій ве́ретелъ.

Szpilkarka, -i, *ж.* була́вочница.

Szpilkarstwo, -a, *ср.* була́вочная фа́брика; || прода́жа була́вокъ.

Szpilkarz, -a, *м.* була́вочникъ.

Szpilkować, нака́лывать була́вками.

Szpilkowaty, була́вчатый; || *Бот.* игольчатый, иглообра́вный, остроли́стый.

Szpilkowy, була́вочный.

Szpinak, -u, *м. Бот.* шпина́тъ.

Szpital, -a, *м.* госпита́ль, больни́ца; || странноприи́мный домъ, богаде́льня; || **Szpital sierot**, сиро́тскій домъ; || **Szpital Dzieciątka Jezus**, воспита́тельный домъ.

Szpitalnik, -a, *м.* мона́хъ странноприи́мнаго о́рдена, странноприи́мный мона́хъ.

Szpitalny, госпита́льный. больни́чный; || богаде́льный; || **Szpitalny, -ego**, *м.* смотри́тель, надзира́тель госпиталя́, больни́цы; || богаде́льникъ, при́зрѣнный въ богаде́льнѣ.

Szpon, -u, *м.* **Szpona, -y, Szponka, -i**, *ж.* ко́готь (*мн. ко́гти*); || желѣзная скоба́, крюкъ; || застёжка, крючо́къ; || я́корная ла́па; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || *Бот.* остри́ца, подмаріо́никъ (*растѣніе*).

Szponder, -dru, *м.* за́дняя часть гру́ди би́таго скота́.

Szponga, *см.* **Szpąga.**

Szponiasty, Szponisty, когти́стый.

Szpryca, -y, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Szprycha, -y, *ж.* спи́ца (*въ колесѣ*).

Szprycować, шприцева́ть, набры́згивать, напры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препара́тъ*).

Szprycowanie, -nia, *ср.* вспры́скиваніе, впрыскъ; || *Анат.* инъе́кція.

Szpula, Szpulka, -i, *ж. см.* **Cewa, Cewka.**

Szpunt, -u, *м.* вту́лка, бо́чечная заты́чка; || бо́чечная дира́; || *Плотн.* гре́бень (*въ бры́сьяхъ*).

Szpuntować, Zaszpuntować, затыка́ть, заткну́ть, заку́поривать, заку́порить.

Szpuntowe, -ego, *ср. см.* **Czopowe.**

Szpuntpal, -u, *м. мн.* шпунто́вая сва́я.

Szragi, -ów, *мн.* со́шки, козлы́ (*деревя́нныя подста́вки*).

Szram, -u *м.* руба́цъ на лицѣ́, шрамъ.

Szramowaty, имѣющій рубцы́, шра́мы на лицѣ́.

Szranki, -ów, *мн.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || риста́лище, по́прище, аре́на.

Szron, -u, *м.* и́ней, и́зморозь.

Szropa, -y, *ж. см.* **Zgrzebło.**

Szrót, и т. п. *см.* **Śrót**, и другія слова́ начина́ющіяся съ **Śr...**

Szruba, и т. п. *см.* **Śruba**, и другія слова начина́ющіяся съ **Śr...**

Sztab, -u, *м. Воен.* штабъ.

Sztaba, -y, *ж.* брусо́къ, полоса́; || сли́токъ (*мета́лла*); || *Архит.* переклади́на, брусъ; || *Морс.* шекъ, водоре́звъ (*у су́дна*), носъ (*у корабля́*).

Sztabikowy, полосно́й, полосово́й. **Sztabikowe żelazo**, полосово́е желѣзо.

Sztabnik, -a, *м.* матро́съ находя́щійся на корабе́льномъ носу́.

Sztabny, Sztabowy, полосно́й, полосово́й, *см.* **Sztabikowy**; || принадлежа́щій корабе́льному носу́; || *Воен.* шта́бскій.

Sztachel, -chla, *м. Горн. Стар.* дли́нная желѣ́зная полоса́.

Sztachetować, обводи́ть огора́живать палиса́дникомъ, рѣшёткою.

Sztachetowy, рѣшётчатый; || *Воен.* **Ogień sztachetowy**, бали́онный ого́нь.

Sztachety, -tów, *мн.* палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ; || рѣшётка; огра́да.

Sztachować, *Морс.* огиба́ть мысъ и́ли су́дно.

Sztafeta, -y, *ж.* эстафе́та.

Sztafetowy, эстафе́тный, наро́чный.

Sztafirować, Wysztafirować, тача́ть, сшива́ть два кра́я тка́ни и́ли ко́жи; || штафи́ровать, тача́ть бортъ у ю́бки; || * украша́ть, убира́ть съ изы́сканностію; || * **Sztafirować się**, разряди́ться въ пухъ, съ изы́сканностію, безъ вку́са.

Sztak, -u, *м. Морс.* штагъ.

Sztaluga, Staluga, -i, *ж.* козлы́, подмо́стки.

Sztamować, *см.* **Sztorcować.**

Sztandar, Standar, -u, *м. Воен.* штанда́ртъ; || зна́мя; || *Морс.* гале́рный флагъ, *см.* **Chorągiew**; || *Архит.* подста́вка, подпо́ра, сто́йка.

Sztokfisz, *см.* **Stokfisz.**

Sztolnia, -ni, *ж. Горн.* што́льня;— **wjazdowa**, вы́ходная што́льня; — **główna, wodna**, водоотво́дная што́льня;— **spadkowa, głęboka**, водоотво́дная што́льня.

Szton, -u, *м.* ма́рка, фи́ша, фи́шка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Sztorc, Storc, -u, *м.* внѣ́шній у́голъ (*у камня, у стола́*); || *Архит.* ребро́, край; || карни́зъ надъ дверя́ми; || *Горн.* во́ротъ для вытаскиванія руды́. || **Na sztorc, Sztorcem**, торчмя́, сто́ймя, ребро́мъ.

Sztorcować (kraje w deskach), *Плотн.* скáшивать крóмки у досóкъ.

Sztorcowanie, -nia, *ср.* скáшиваніе крóмокъ у досóкъ.

Sztort, -u, *м. Муз.* серпéнтъ (*инструмéнтъ*).

Sztos, -a, *м.* удáръ (*на биллiáрдѣ*); || азáртная игрá; || * счáстіе, удáча; || расположéніе души́, настроéніе. **Być przy sztosie, w sztosie**, быть въ удáрѣ, въ хорóшемъ настроéніи.

Sztrasbaum, *Плотн.* прибóина.

Sztrof, *см.* Strof.

Sztrofować, *см.* Strofować.

Sztrosa, -y, *ж. Морск.* швáртовъ, кáбельтовъ (*канáтъ*).

Sztrycharz, -a, *м.* кирпичедѣлецъ.

Sztuciec, -cca, *м.* футлáръ, готовáльня; || штýцеръ (*ружьё*).

Sztuczka, -i, *ж.* штýчка.

Sztucznie, искýсно, худóжественно, мастерскú; || хитрó, замысловáто; || * искýственно, изы́сканно.

Sztuczność, -ści, *ж.* искýственность, изы́сканность; || искýство, провóрство, способность, лóвкость.

Sztuczny, искýственный, изы́сканный; || искýсный, провóрный, способный, лóвкій. **Ognie sztuczne**, фéйерверки, потéшные огни́.

Sztufada, -y, *ж. Повар.* душёное мя́со.

Sztuka, -i, *ж.* штýка, кусóкъ, часть. **Sztuka mięsa**, часть говя́дины. **Cała ta kolumna jest z jednéj sztuki**, э́та колóнна изъ цѣльнаго кускá. **Sztuka płótna**, штýка полотна́. *Артил.* **Denna sztuka armaty**, казённая часть орýдія. **Sztuka chleba**, ломóть, кусóкъ хлѣба. **Miedź w sztukach**, шты́ковая мѣдь. **Srebro w sztukach**, серебрó въ слиткáхъ. **Sztuka muzyczna, teatralna**, музыкáльная, театрáльная пьéса. **Sztukami**, поштýчно. **Sztuka w sztukę**, сплошь, рядомъ, сряду, безъ промежýтковъ; || искýство, худóжество. **Sztuka wojenna**, воéнное искýство. **Sztuka rymotwórcza**, стихотвóрное искýство; || лóвкость, хúтрость, провóрство, ухвáтка, улóвка, увёртка. **Sztuki zażyć**, употребúть хúтрость, хúтрый обмáнъ. **Wypłatał mi sztukę**, выкинулъ мнѣ штýку, сыгрáлъ со мнóю штýку.

Sztukaterja, -ji, *ж.* штукатýрка, лепнáя рабóта; || барельéфъ, выпуклая рѣзьбá; || гúпсовая обмáзка.

Sztukator, -a, *м.* штукатýрщикъ, штукатýръ; || обжигáтель гúпса, мáстеръ гúпсовыхъ рабóтъ, лепщúкъ.

Sztukmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ; || * штукáрь, фигля́ръ.

Sztukować, заплáчивать, почúнивать, штóпать, заштóпывать; || приставля́ть, надставля́ть, *см.* Łatać.

Sztukowanie, -nia, *ср.* заплáчиваніе, почúниваніе, настáвка.

Sztukowany, заплáченный, заштóпанный, почúненный; || приставленный, надставленный.

Sztukowe, -ego, *ср.* плáта съ кáждой штýки рогáтаго скотá.

Szturchać, Szturgać, Szturkać, Szturchnąć, Szturgnąć, Szurknąć, толкáть, толкнýть (*локтёмъ*), || **Szturchać się**, толкáться.

Szturchanie, -nia, *ср.* толкáніе, растáлкиваніе.

Szturchaniec, -ńca, *м.* толчóкъ, удáръ, тумáкъ. **Dałem mu dobrego szturchańca**, я задáлъ емý слáвнаго тумакá.

Szturchnięcie, -cia, *ср.* толчóкъ.

Szturm, -u, *м.* прúступъ, штурмъ. **Szturm przypuszczać**, штурмовáть; || бýря, штормъ (*на морѣ*).

Szturmak, -a, *м.* лёгкій шишáкъ, лёгкій шлемъ; || ручнáя пищáль, мушкéтъ; || петáрда, стѣнолóмъ; || большóй крюкъ придéрживающій окóнницы отъ вѣтра.

Szturmować, штурмовáть, идти́ на прúступъ.

Sztybra, -y, *ж.* костúль (*въ печны́хъ рабóтахъ*).

Sztycak, -a, *м. Стол.* подстáвка накрюкáхъ.

Sztych, -u, *м.* óстрый конéцъ, остроконéчіе, остреё; || удáръ сáблею *или* чѣмъ либо óстрымъ; || укóлъ (*иглою и т. п.*); || гравю́ра, эстáмпъ; || * опáсность. **Na sztych kogo wystawiać**, подвéргнуть кого́ опáсности; || * противополóжность, контрáстъ. **Na sztych co razem stawić**, сопоставля́ть одно́ съ другúмъ, противополагáть одно́ другóму. || *Охот.* **Na sztych**, прáмо подъ выстрѣлъ. **Lis na sztych wyszedł**, лисúца выбѣжала прáмо подъ выстрѣлъ. || **Sztych w ziemię**, вы́емка землú въ одну́ лопáтку.

Sztychać, Sztychnąć, пырáть, пырнýть, бодáть, боднýть, колóть, кольнýть.

Sztycharka, -i, *ж* гравировáльщица.

Sztycharnia, -ni, *ж.* гравировáльня, гравёрная мастерскáя.

Sztycharski, гравёрный, гравёрскій.

Sztycharstwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Sztycharz, -a, *м*, гравировáльщикъ, гравёръ (*на метáллѣ*); || рѣщúкъ (*на дéревѣ*).

Sztychować, гравировáть, *см.* Ryć Rytować; || *Горн.* выпускáть изъ пéчи растóпленный метáлъ; || *Стар.* срáвнивать одно́ съ другúмъ; || *Стар.* превышáть, превосходúть, (*кого́ чѣмъ*); || прикрывáть || обмáнывать, мѣня́ть *см.* Frymarczyć

Sztychowanie, -nia, *ср.* гвавировка, *см.* Rytowanie.

Sztychowy, гравировáльный; || укóлотый, прокóлотый. **Rana sztychowa**, рáна отъ óстраго орýжія.

Sztychulec, -lca, *м.* деревянная колóдка (*у сапóжниковъ*).

Sztyfcik, -a, *м. Умен.* штúфтикъ, шпúлька, *см.* **Sztyft.**

Sztyft, -u, *м.* штифтъ, гвоздь деревáнный *или* желéзный, безъ голóвки, костылькóвый гвоздь.

Sztygarz, -a, *м. Горн.* штéйгеръ.

Sztylecik, -a, *м.* небольшóй кинжáлъ.

Sztylet, -u, *м.* кинжáлъ; || писáло (*родъ пера́ у дре́вникъ*); || рѣзéцъ, грáбштрихъ; || *Тип.* пунсóнъ (*для матри́цъ*).

Sztylfa, Sztylpa, -y, *ж.* отворóты (*у сапóгъ*).

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -u, *м. Морс.* штúрбортъ, прáвая сторонá сýдна.

Sztynka, -i, *ж.* кóрюха, кóрюшка (*ры́ба*).

Sztywnie, жёстко, крѣпко, тýго; || неподвúжно, напряжéнно, вытянувшись.

Sztywnieć, Zesztywnieć, жёсткнуть, коченѣть; || вытя́гиваться, напряга́ться.

Sztywny, жёсткій, крѣпкій, крутóй, тугóй; || не одвúжный, напряжённый, вытянувшійся.

Szuba, -y, *ж.* шýба.

Szubarga. -i, *м. Облает. см.* **Szubrawiec.**

Szubienica, -y, *ж.* вúсѣлица.

Szubienicznik, -a, *м.* вúсѣльникъ; || * развращённый человѣкъ, достóйный вúсѣлицы.

Szubka, -i, *ж. Умен.* шýбка.

Szubrawiec, -wca, *м.* голы́шъ, голя́къ, бѣдня́къ; || бездѣ́льникъ, прощелы́га, плутъ, негодя́й.

Szubrawstwo, -a, *ср. Собир.* сволочь, сбродъ негодя́евъ, бездѣ́льниковъ; прощелы́гъ; || голь, голы́дьба.

Szufelka, -i, *ж. Умен.* лопáточка, совóчекъ, *см.* **Szufla.**

Szufla, -i, *ж.* совóкъ, желобовáтая лопáтка (*для насыпа́нія*). || *Артил.* шýфла, мѣдный совóкъ для сы́панія пóроха.

Szuflować, Przeszuflować, пересыпáть, пересы́пать, вѣять (*хлѣбъ*), воро́чать хлѣбъ, что́бы не слежáлся.

Szufrygiel, -gla, *м.* окóнная задвúжка.

Szuja, -ji, *м.* повѣса, шалýнъ; || негодя́й, бездѣ́льникъ, прощелы́га; || *см.* **Czuhaj.**

Szujak, -u, *м.* распи́ленный отрýбокъ бревнá.

Szujka, -i, *ж., см.* **Wańczos.**

Szujowaty, омерзúтельный, гнýсный, гáдкій.

Szukać, искáть, оты́скивать, добивáться (*чего́*); || *Охот.* искáть, идти́ по слѣ́ду (*звѣря*).

Szukacz, -a, *м.* искáтель. || *Стар.* преслѣ́дователь, гонúтель,

Szukadło, -a, *ср. Морс.* лотъ, грузúло. || *Хир.* зондъ, щупъ.

Szukanie, -nia, *ср.* искáніе, пóискъ, оты́скиваніе.

Szuler, -a, *м.* игрóкъ, картёжникъ.

Szulerka, -i, *ж.* игрочúха, картёжница; || картёжъ, игра́ въ кáрты.

Szulernia, -ni, *ж.* игóрный, картёжный домъ.

Szulerować, картёжничать, имѣ́ть пристрáстіе къ кáрточной игрѣ́.

Szulerstwo, -a, *ср.* картёжничество, страсть къ кáртамъ.

Szuło, -a, *ср. Област.* столбъ, кося́къ

Szum, -u, *м.* шумъ; || пѣна.

Szumieć, шумѣ́ть.

Szumisty, шумли́вый.

Szumka, -i, *ж.* весёлая пѣсенка, *см.* **Dumka.**

Szumnie, Szumno, шýмно, шумли́во, съ шýмомъ.

Szumny, шýмный, шумя́щій.

Szumować, Oszumować, Zeszumować, снимáть, снять пѣну; || пѣниться, пускáть пѣну.

Szumowanie, -nia, *ср.* снимáніе пѣны.

Łyżka od szumowania, уполóвникъ, чумúчка.

Szumowiny, -win, *мн.* упóлъ. влáжность, снимáемая уполóвникомъ пѣна.

Szumowisko, -a, *ср.* нечúстая пѣна.

Szumówka, -i, *ж.* хлѣбное винó, вóдка второ́й перегóнки, пѣнное винó.

Szupina, -y, *ж. Стар.* шелухá, *см.* **Łupina.**

Szurgać (czém), метáть, швырáть, бросáть съ шýмомъ (*что́ либо*); || * обращáться съ кѣмъ преврúтельно; || **Szurgać się**, метáться, бросáться въ рáзныя стóроны.

Szturgot, -u, *м.* шумъ, швыря́ніе съ шýмомъ.

Szurgotać, *см.* **Szurgać.**

Szurzy, -ego, *м. Стар.* шýрипъ.

Szus, *см.* **Sus, Wybryk.**

Szust, -a, *м.* трескъ, шóрохъ, шéлестъ.

Szustać, Szustnąć, трещáть, затрещáть, шелестúть, зашелестúть; || * *Охот.* перескáкивать, перескочúть (*о дичи*); || **Szustać czém**, швыря́ть, бросáть съ шýмомъ.

Szustfal, -a, *м.* кóжаный передникъ.

Szustfałki, -ów, *мн.* вы́дерганныя нúтки изъ полотнá, клочкú; || шушерá, мéлочь.

Szuty, *мн. род. п.* **Szut**, *Морс.* шкóты, верёвки у нúжнихъ парусóвъ.

Szuwar, -u, *м.* кýколь, плéвелы, худáя, негóдная травá, *см.* **Zielsko**; || *см.* **Tatarak.**

Szwaczka, -i, *ж.* швея́, бѣлошвéйка.

Szwadron, -u, *м. Воен.* эскадрóнъ.

Szwagier, -gra, *м.* шýринъ (*братъ жены́*), дéверь (*братъ мýжа*), зять (*мужъ сестры́*).

Szwagrostwo, Szwagrowstwo, Szwagierstwo, -a, *ср.* свойство́, родство́ по женúтьбѣ; || *Собир.* свояки́ съ свояченицею и т. д.

Szwagrowa, -ej, *ж.* своя́чина, свояченица (*сестра́ жены́*), золóвка (*сестра́ мýжа*), невѣ́стка (*жена́ бра́та*).

Szwagrowski, свóйственниковъ, принадлежáщій свóйственнику, шýрину, дéверю, зятю.

Szwagrzyć się, Poszwagrzyć się, породни́ться, вступи́ть въ родство́ съ кѣмъ либо.

Szwajca, -y, Szwajka, -i, *ж.* ши́ло, ши́льце, *см.* **Szydło.**

Szwank, -u, *м.* вредъ, убы́токъ, утра́та, потéря, урóнъ, ущéрбъ; || ушúбъ, удáръ; || *Стар.* колебáніе.

Szwankować, *Стар.* колебáться, шата́ться; || спотыка́ться; || * ошиба́ться, погрѣша́ть; || терпѣ́ть, претерпѣва́ть, переноси́ть, страда́ть. || **Szwankować na oczy**, страда́ть глазáми. **Szwankować na sławie**, помрача́ть свою́ слáву, подрыва́ть свою́ слáву. **Szwankuje na rozumie**, емý не достаётъ умá, онъ глупова́тъ. **Byłby zdrów zupełnie, gdyby na worku nie szwankował**, онъ былъ бы соверше́нно здóровъ, éсли бы карма́нъ у негó не былъ пустъ. || **Szwankować o co**, подверга́ть что́-либо опáсности, рискова́ть чѣмъ.

Szwarc, -u, *м.* ва́кшеніе (*óбуви*), ва́кса; || фáбра.

Szwarcować, ва́ксить, натира́ть ва́ксою (*óбувь*); || фáбрить (*усы́*), черни́ть.

Szwargot, -u, *м.* бормота́ніе, невня́тныя словá.

Szwargotać, бормота́ть, ковéркать языкъ.

Szwargotka, -i, *ж.* бормоту́нья.

Szwargotnik, -a, *м.* бормоту́нъ.

Szyb, -u, *м.* (*Стар.* **Szyp**), *Стар.* бумáжный змѣй; || *Стар.* стрѣлá; || *см.* **Szyba**; || *Морс.* кольцó для поднáтія пáруса вверхъ; || *Зоол.* хитрéцъ (*небольтóй морскóй ракъ*). || * орлúный полётъ.

Szyba, -y, *ж.* окóнничное стеклó; || *Горн.* **Szyba, Szyb**, шáхта. **Szyb poszukiwalny**, развѣ́дочная шáхта; — **wjazdowy**, вы́лазная; — **wydobywalny**, рудоподъёмная; — **wodny**, водоподъёмная; — **powietrzociągowy**, воздýшная шáхта.

Szybał, -a, Szybała, -y, *м.* плутъ, обмáнщикъ, мошéнникъ.

Szybalski, плутовскóй, мошéнническій.

Szybalstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Szybiasto, крýгло, кругловáто, вы́пукло.

Szybiasty, крýглый, кругловáтый, вы́пуклый; || сдѣланный на подóбіе окóннаго стеклá.

Szybik, -a, *м. Горн.* гезéнкъ, скатъ.

Szybka, -i, *ж.* небольшóе окóнничное стеклó.

Szybki, шúбкій, бы́стрый, скóрый, провóрный.

Szybko, шúбко, бы́стро, скóро, провóрно.

Szybkobieg, -a, *м.* скороходъ, гонéцъ.

Szybkość, -ści, *ж.* шúбкость, быстротá, скóрость, провóрство.

Szybkowy, Szybikowy, Szybowy, листовáтый; || шáхтный, *см.* **Szyba.**

Szybować, плыть прóтивъ течéнія; || грести́; || *парúть, летáть по вóздуху (*о *птúцахъ*).

Szyć, Uszyć, шить, сшивáть, сши́ть. ***Szyć komu boty**, подстáвить кому́ ногу́, копáть я́му другóму. ***Szyć coś (złego)**, замышля́ть злóе, злоумышля́ть. ***Szyć z łuku, szyć strzałami**, пускáть стрéлы. ***Wiatr z północy szyje**, пронзúтельный вéтеръ дýетъ съ сéвера, сéверный вéтеръ пронзáетъ, рéжетъ.

Szych, -u, *м.* мишурá; || бить (*золотáя и́ли серéбряная сплóщенная прóволока*).

Szychowy, мишýрный.

Szychta, -y, *ж. Горн.* отвéрстіе плавúльной пéчи; || *Горн.* тóнкій пластъ, флецъ; || рядъ, слой. **Szychta w murowaniu**, рядъ кирпичéй; || **Szycht, -u**, *м.* прокóпъ въ горé для добывáнія руды́; || *Горн.* **Szycht**, шúхта, смѣна рабóчихъ людéй; || *классъ óбщества, сослóвіе.

Szychtować, *Стар.* приводúть въ поря́докъ, устрóивать; || укла́дывать, класть рядáми, приготáвливать, принорáвливать.

Szycie, -cia, *ср.* шитьё.

Szyd, -u, *м.* мáло употребúтельно, *см.* **Szyderstwo.**

Szyderca, -y, *м.* насмéшникъ, зубоскáлъ, кощýнъ.

Szyderczo, Szydersko, *Нар.* насмéшливо, съ насмéшкою.

Szyderczy, Szyderski, насмéшливый, кощýнскій.

Szyderstwo, -a, *ср.* насмéшливость, зубоскáльство, кощýнство, глумлéніе.

Szydło, -a, *ср.* шúло. || *Бот.* шúльникъ (*растéніе*).

Szydłowato, шиловúдно, шилообрáзно.

Szydłowaty, *Бот.* шиловúдный, шилообрáзный (*о лúстьяхъ*).

Szydnie, насмéшливо, кощýнски.

Szydność, -ści, *ж.* насмéшка, шýтка; || насмéшливость.

Szydzić, насмéхáться, издѣва́ться, подсмéиваться, глумúться, трунúть надъ кѣмъ и́ли осмѣя́ть когó.

Szyja, -ji, *ж.* шéя; || гóрло; || глóтка; || гóрло, гóрлышко (*буты́ли, буты́лки*); || *Архит.* проходъ, простра́нство (*мéжду поворóтами лúстницы*); || *Фортиф.* гóржа; || *Артил.* дýльная часть орýдія; || шéйка (*у скрúпки*); || **Szyja piwnicza**, пристрóйка при вхóдѣ въ пóгребъ; || труба́ у насóса.

Szyjka, -i, *ж.* шéйка.

Szyjny, шéйный; || шéйчатый, душча́тый. **Szyjna część futra**, душча́тый мѣхъ, снятый съ лúсьихъ и́ли собóльихъ шéекъ.

Szyjołom, -u, *м.* сорви́-голова́, смѣльча́къ, сорванéцъ.

Szyjowaty, толстошéя, имéющій тóлстую шéю.

Szyk, -u, *м.* порáдокъ, строй, расположéніе, размѣщéніе; || *Воен.* **Szyk bojowy, боевóй** порáдокъ, строй; || *Воен.* рядъ, шерéнга. ***Pomieszać komu szyki**, разстрóить чьи плáны, поставить когó въ затруднúтельное положéніе.

Szykana, -y, *ж.* придúрка, привúзка, кáверзы, крючки́; || úбеда, крючкотвóрство.

Szykować, Uszykować, приготовля́ть, приготóвить, приводúть, привести́ въ порáдокъ, убира́ть, убра́ть. **Szykować wojsko do bitwy**, построúть вóйско къ сраженію, въ боевóй порáдокъ. || **Szykować się (do czego)**, готóвиться, приготовля́ться (*къ чему́*). || *Безлич.* **Szykuje się**, лáдится, идётъ на лáдъ, удаётся.

Szykownie, лóвко, склáдно, расторóпно; || прилúчно, порáдочно.

Szykowność, -ści, *ж.* лóвкость, расторóпность; || строúность; || прилúчіе, добропорáдочность.

Szykowny, лóвкій, склáдный, расторóпный; || строúный; || прилúчный, порáдочный.

Szyld, -u, *м.* вы́вѣска.

Szyldwach, -a, *м.* часовóй; || караýльщикъ, *см.* **Straż**.

Szylerhauz, -u, *м.* бýдка для часовáго.

Szylkret, -u, *м. Зоол.* черепáха.

Szylkretowy, черепáховый.

Szyna, -y, *ж.* рельсъ, желѣзная полосá; || шúна, желѣзный óбодъ вокрýгъ колесá, *см.* **Sztaba**.

Szynal, -a, *м.* шúнный гвоздь.

Szyndować, обдира́ть, сдира́ть кóжу.

Szynk, -u, *м.* шинкáрство, продáжа винá; || шинóкъ, питéйный домъ, кабáкъ, *см.* **Szynkownia**.

Szynka, -i, *ж.* óкорокъ, ветчинá.

Szynkarka, -i, *ж.* шинкáрка, содержáтельница шинкá, кабáчница.

Szynkarski, шинкáрскій.

Szynkarstwo, -a, *ср.* шинкáрство.

Szynkarz, -a, *м.* шинкáрь, содержáтель питéйнаго дóма, шинкá, кабáчникъ.

Szynkiel, -kla, *м.* конéцъ повóзочной óси. || ***Zadłużony po szynkle**, пó уши въ долгáхъ.

Szynkować, занимáться продáжею винá, шинкáрить, содержáть шинóкъ. || **Szynkowanie trunków**, распúвочная продáжа.

Szynkowe, -ego, *ср.* плáта за прáво продáжи винá.

Szynkownia, -ni, *ж.* питéйный домъ, кабáкъ, шинóкъ, продáжа винá.

Szynkowny, Szynkowy, шинкáрскій, кабáчный; || питéйный. **Zakład szynkowy**, питéйное заведéніе.

Szynwaga, -i, *ж.* ватерпáсъ; || отвѣсъ, ýровень съ отвѣсомъ.

Szypeł, -pła, *м.* ýзелъ.

Szyper, -pra, *м.* шки́перъ, управля́ющій купéческимъ кораблёмъ, корабéльщикъ.

Szyperski, шки́перскій.

Szyperstwo, -a, *ср.* шки́перство.

Szyplać, Szyplеć, Szypolić, ковыря́ть, колупáть; || щипáть, ощúпывать, обирáть; || развязывать. ***Szyplać koło czego**, развѣдывать, поступáть осмотрúтельно, осторóжно; || *копáться.

Szyplanie, -nia, *ср.* **Szyplanina, -y**, *ж.* копотлúвость, кóпотность.

Szyprować, прáвить кораблёмъ.

Szypułka, -i, *ж. Бот.* нóжка (*у цвѣткá, у плодá*), черешóкъ (*у листá*), стебелёкъ, хвóстикъ.

Szyszak, -a, *м.* шишáкъ.

Szyszakowy, шишакóвый.

Szyszka, -i, *ж. Бот.* шúшка (*елóвая*). *Посл.* **Szyszki do boru wozić**, въ ступкѣ вóду толóчь.

Szyszkorodny, шишконóсный.

Szyszkowaty, шишковáтый.

Szyszkowy, шúшечный.

Szyta, -y, *ж.* полѣно, *см.* **Szczapa**.

Szyty, шúтый, сшúтый.

T.

T произнóсится какъ рýсская бýква *Т*.

Tabaczarka, -i, Tabacznica, -y, *ж.* табáчница, табáшница продающая табáкъ; || охóтница нюхать табáкъ.

Tabaczarz, -a, *м.* табáчникъ, табáшникъ, продающій табáкъ; || охóтникъ нюхать табáкъ.

Tabaczka, -i, *ж. Умен.* табачóкъ, *см.* **Tabaka**.

Tabaczkowy, Tabaczny, табáчный.

Tabaczne, -ego, *ср.* пóшлина съ табакý.

Tabacznik, -a, *м.* продающій табáкъ.

Tabaczny, *см.* **Tabaczkowy**.

Tabaka, -i, *ж.* нюхательный табáкъ.

Tabakiera, -y, *ж.* табакéрка.

Tabakierka, -i, *ж.* табакéрка, табакéрочка.

Tabakierkowy, табакéрочный.

Tabela, -i, *ж.* тáбель, таблúца, рóспись. **Tabela regulująca wysokość dochodu**, тáбель о количествѣ дохóдовъ. **Tabela prestacyjna**, тáбель показывающая повúнности крестьúнъ въ отношéніи къ владѣльцу, родъ устáвной грáмоты.

Tablatura, Tabulatura. -y, *ж. Стар. Муз.* таблатýра, нóтная таблúца. ***Ztablaturу**, изысканно, жеманно, вычурно; || *Архит.* панéльная рабóта; || *Живоп.* натянутое полотнó.

Tablica, -y, *ж.* доскá; || таблúца; || *Библ.* скрижáль (*завѣта*); || циферблáтъ (*на часáхъ*).

Tablicowy, Tabliczny, въ ви́дѣ табли́цы сдѣ́ланный, табли́чный.

Tabliczka, -i, *ж.* доще́чка; || табли́чка.

Tabor, -u, *м.* обо́зъ, рядъ возо́въ; || та́боръ, во́инскій станъ, ла́герь, вое́нный обо́зъ; || **Tabor artyleryczny,** артиллери́йскій паркъ; || **Tabor drogowy,** подвижно́й соста́въ желѣ́зной доро́ги.

Taboret, -u, *м.* табуре́тъ; || скаме́йка.

Taborować, постро́ить обо́зъ, соста́вить каре́ изъ обо́зныхъ фуръ и пово́зокъ; || стоя́ть ла́геремъ.

Taborowy, *Воен.* обо́зный, та́боровый.

Taborzanin, -a, *м.* стоя́щій ла́геремъ.

Tabula, -i, *ж.* внесе́ніе, зяпи́сываніе.

Tabularjusz, -a, *м.* протоколи́стъ.

Tabulatura (kolumny) -y, *ж. Архит.* антаблеме́нтъ; || карни́зъ, ве́рхняя часть стѣ́ны.

Tabun, -u, *м.* табу́нъ, ста́до лошадѐй.

Tabuńczyk, -a, *м.* табу́нщикъ, сто́рожъ при табунѣ́.

Taca, -y, *ж.* подно́съ; || *Стар.* ча́ша, ча́ра; || *Област. см.* **Dziesięcina.**

Tacher, -chru, *м.* дю́жина, *см.* **Tuzin.**

Tachlować, мѣня́ть, перепродава́ть, перекупа́ть.

Tacka, -i, *ж. Умен.* подно́сикъ.

Taczać, ката́ть; || воро́чать; || свёртывать, *см.* **Toczyć.** || **Taczać się,** ката́ться, воро́чаться, свёртываться; || валя́ться. **Taczać się po błocie,** валя́ться въ грязи́. **Tacza się jak pijany,** шата́ется какъ пья́ный.

Taczanie, -nia, *ср.* ката́ніе, перека́тываніе; || ка́чка, колеба́ніе; || **Taczanie się,** шата́ніе, таска́ніе.

Taczka, -i, *ж.* та́чка, телѣ́жка съ ру́чками и объ одно́мъ колесѣ́, ручна́я телѣ́жка.

Taczkować, вози́ть та́чками, телѣ́жками.

Taczkowanie, -nia, *ср.* перево́зка та́чками, телѣ́жками.

Tafelka, -i, *ж.* доще́чка, пли́тка, пласти́нка (*металли́ческая*).

Tafla, -i, *ж.* доска́, плита́, ле́щадь, пласти́на; || кусо́къ, шту́ка (*полотна́*); || шту́ка (*парке́та*); || листъ (*стекла́*); || табли́ца; || де́ка.

Taflować, настила́ть набо́рнымъ поло́мъ, дѣ́лать парке́тъ; || выкла́дывать плита́ми.

Taflowanie, -nia, *ср.* насти́лка парке́томъ, шту́чная рабо́та; || обдѣ́лка, обши́вка пане́лями; || парке́тъ, шту́чный полъ.

Taflowany, на́стланный набо́рнымъ поло́мъ; || оби́тый, обши́тый пане́лями.

Tafta, -y, *ж.* тафта́, *см.* **Kitaj.**

Taic, Utaić, Zataić, таи́ть, утаи́ть, затаи́ть, укрыва́ть, скрыва́ть, скрыть, укры́ть, содержа́ть въ та́йнѣ. || **Taić się (z czém),** таи́ться, скрыва́ться.

Tajeć, Stajeć, та́ять, раста́ять, распуска́ться, распусти́ться.

Tajemnica, -y, *ж.* та́йна, та́инство; || секре́тъ.

Tajemniczość, -ści, *ж.* таи́нственность.

Tajemniczy, таи́нственный.

Tajemnie, та́йно, втайнѣ́, секре́тно; || сокрове́нно.

Tajemność, -ści, *ж.* потае́нность, скры́тность.

Tajemny, сокрове́нный, та́йный; || секре́тный.

Tajenie, Utajenie, Zatajenie, -nia (się), *ср.* ута́йка, укрыва́тельство.

Tajnia, -ni, *ж.* та́йна, та́йность; || сокрове́нность.

Tajnie, *см.* **Tajemnie.**

Tajnik, -a, *м.* тайни́къ, потае́нное мѣ́сто; || * **Tajniki serca ludzkiego,** та́йные изги́бы человѣ́ческаго се́рдца.

Tajność, -ści, *ж., см.* **Tajemność.**

Tajny, *см.* **Tajemny.**

Tajstra, -y, *ж.* доро́жная сума́, кото́мка, коше́ль; || ра́нецъ (*солда́тскій*).

Tak, такъ; || подо́бно, ра́вно. **Tak jest,** да. **Jedni mówią że nie, drudzy że tak,** одни́ говоря́тъ нѣ́тъ, другі́е да. **Iż tak rzekę,** такъ сказа́ть. **Czy tak?** въ са́момъ дѣ́лѣ? такъ ли э́то?

Taki, тако́й, таково́й, тако́въ; || **Takiż, Takaż, Takież,** тако́й же, така́я же, тако́е же. **Jaki-taki,** кой-како́й, како́й-нибудь, такъ себѣ́, посре́дственный. **Taki, owaki,** тако́й сяко́й. **A ty taki owaki!** ахъ, ты негодя́й. || *Стар.* **Tak rok, tak miesiąc,** годъ наза́дъ, мѣ́сяцъ наза́дъ. **Tak roczny,** прошлого́дній. **Tak dwuletni,** два го́да тому́ случи́вшійся.

Tako, такъ. Употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Jako-tako,** ко́е-какъ, какъ-нибу́дь.

Takowy, wa, we, тако́й, таково́й.

Takoż, та́кже, *см.* **Także.**

Takroczny, *Стар.* прошлого́дній.

Taksa, -y, *ж.* та́кса, оцѣ́нка. **Taksa kurjerska,** курье́рскіе прого́ны.

Taksacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.

Taksator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, такса́торъ.

Taksatorski, цѣновщи́чій.

Taksować, Otaksować, цѣни́ть, оцѣ́нивать, оцѣни́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть цѣ́ну.

Taksowy, обозна́ченный въ та́ксѣ.

Takt, -u, *м. Муз.* тактъ; || мѣ́ра, размѣ́ръ.

Taktyka, -i, *ж. Воен.* та́ктика.

Takuchny, Takutki, Takuteńki, Takuczki, тако́й са́мый, точь въ точь тако́й, ни дать, ни взять тако́й то́чно.

Także, takoż, та́кже. **Także to się uczysz!** такъ-то ты у́чишься!

Talar, -a, *м.* та́леръ. **Talar bity,** рейхста́леръ, ефи́мокъ.

Talarek, -rka, *м., см.* **Talar;** || кружо́къ, ло́мтикъ.

Tałatajstwo, Tałałajstwo, -a, *ср.* сво́лочь, сбродъ, *см.* **Chałastra, Motłoch.**

Talencik, -a, *м. Умен.* дарова́ньеце, *см.* **Talent**.

Talent, -u, *м.* тала́нтъ, дарова́ніе, спосо́бность; || *Стар.* тала́нтъ (*вѣсъ зо́лота и серебра́*).

Talentowy, вѣсомъ въ оди́нъ тала́нтъ, *см.* **Talent**, *Стар.*

Talerz, -a, *м.* таре́лка. **Talerz głęboki**, глубо́кая таре́лка. **Talerz płytki**, ме́лкая таре́лка.

Talerzyk, -a, *м. Умен.* таре́лочка; || кружо́къ, ло́мтикъ, *см.* **Talarek**.

Talerzykowy, *Анат.* круговой, кругообра́зный; || *Бот.* подно́счатый (*вѣнчикъ*).

Talizman, -u, *м.* талисма́нъ.

Talja, -ji, *ж.* та́лія, ростъ, станъ, *см.* **Stan**; || **Talja kart**, коло́да картъ.

Talk, -u, *м. Минер.* талькъ (*родъ ка́мня*).

Talka, -i, *ж.* мото́къ, та́лька (*ни́токъ*).

Talon, -u, *м.* тало́нъ. *Ком.* тало́нъ проце́нтныхъ купо́новъ.

Tam, *Нар.* тамъ. **Tam i sam**, и тамъ и самъ. **Jeden tam, drugi sam**, оди́нъ туда́, другой сюда́. **Gdzie tam!** никако́лько! сохрани́ Богъ! **Co mi tam!** како́е мнѣ дѣло до э́того! что́ мнѣ въ э́томъ!

Tama, -y, *ж.* плоти́на (*на рѣкѣ*), гать, на́сыпь, гре́бля, запру́да, *см.* **Grobla**; || мо́ла, му́ла, стѣна́, на́сыпь (*у га́вани*); || * оплоть, прегра́да, препо́на, препя́тствіе.

Tamarynda, -y, *ж. Бот.* тамари́ндовый плодъ.

Tamaryndowiec, -wca, *м.* **Tamaryndowe drzewo**, тамари́ндъ (*де́рево*).

Tamarzyszek, -szka, *м. Бот.* гребенщи́къ (*деревцо́*).

Tambor, -a, *м. см.* **Dobosz**. **Tambor major**, тамбу́ръ-мажо́ръ.

Tamborek, -rka, *м.* швейный тамбу́ръ.

Tameczny, та́мошній.

Tamować, Zatamować, остана́вливать тече́ніе воды́, запру́живать, запрудить, дѣлать запру́ду, гать, плоти́ну; || заглуша́ть, заглуши́ть, унима́ть, уня́ть, обу́здывать, обуздать, воздерживать, воздержа́ть.

Tamowanie, Otamowanie, -nia, *ср.* устро́йство плоти́нъ, га́тей; || остано́вка тече́нія, уня́тіе; || **Zatamowanie**, поме́ха, препя́тствіе; || **Tamowanie związku małżeńskiego**, препя́тствіе къ заключе́нію бра́ка.

Tamowy, плоти́нный, запру́дный.

Tamtędy, туда́, въ то мѣсто, въ ту сто́рону.

Tamten, тотъ. **Ani ten, ani tamten**, ни э́тотъ, ни то́тъ; ни тотъ, ни другой. **Tamci panowie**, вотъ тѣ господа́!

Tamtejszy, *см.* **Tameczny**.

Tamże, тамъ же, въ томъ же мѣстѣ.

Tan, -u, *м.* толчёная дубо́вая кора́, *см.* **Garbnik**.

Tancerka, -i, *ж.* танцо́рка, танцо́вщица, плясу́нья.

Tancerz, -a, *м.* танцо́ръ, танцо́вщикъ, плясу́нъ.

Tancmistrz, -a, *м.* танцме́йстеръ.

Tańcować, танцова́ть, пляса́ть.

Tańczyć, *см.* **Tańcować**.

Tandeciarka, -i, *ж.* лоскутница, тряпи́чница, ветошница, продавщица старья́.

Tandeciarz, -a, *м.* лоскутникъ, тряпи́чникъ, ветошникъ, продаве́цъ старья́.

Tandet, -u, *м.* **Tandeta**, -y, *ж.* торго́вля старьёмъ, лоскутный рядъ, толку́чка, толку́чій ры́нокъ.

Tandetnik, -a, *м. см.* **Tandeciarz**.

Tandetny, лоскутный, ветошный; || * плохо́й, дрянно́й, ку́пленный на толку́чкѣ.

Tanecznica, -y, *ж. см.* **Tancerka**.

Taneczník, -a, *м. см.* **Tancerz**.

Taneczny, танцова́льный; || плясово́й.

Tani, дешёвый.

Taniec, -ńca, *м.* та́нецъ, танцова́ніе, пля́ска.

Tanieć, Stanieć, дешеве́ть, подешеве́ть, понижа́ться, понизиться въ цѣнѣ.

Taniecznica, -y, *ж. см.* **Tanecznica**.

Tanio, дёшево.

Taniość, Tanność, -ści, *ж.* дешеви́зна.

Tantjema, -y, *ж.* усло́вная до́ля изъ дохо́да, до́ля въ барыша́хъ, въ зарабо́ткѣ.

Tany, *мн.* та́нцы, пля́ска, плясъ. **Pójść w tany**, пусти́ться въ плясъ. **Pójść na tany**, пойти́ на та́нцы.

Tapać, *см.* **Tupać**.

Tapanie, *см.* **Tupanie**.

Tapczan, -a, *ж.* досча́тый помо́стъ для спанья́, на́ры, *см.* **Prycza**.

Tapicer, -a, *м.* обо́йщикъ; || шпале́рный ма́стеръ.

Tapir, -a, *м. Зоол.* тапи́ръ, а́нта (*живо́тное*).

Taraban, -a, *м. Муз.* литавра; || *см.* **Bęben**.

Tarać się, *см.* **Tarzać się**.

Taradajka, -i, *ж.* тарата́йка, теле́жка на двухъ колёсахъ.

Tarakan, -a, *м. см.* **Karaczan**.

Taran, -a, *м.* тара́нъ, дре́внее вое́нное ору́діе для разбива́нія стѣнъ; || трамбо́вка, ба́ба.

Tarant, -a, *м.* чуба́рая, пёстрая ло́шадь *или* соба́ка.

Tarantowacina, -y, *ж.* пёстрая матерія, му́шки на матеріи.

Tarantowaty, Tarantowy, перепелёсый, пёстрый, чуба́рый (*о лошадя́хъ*).

Tarantula, -i, *ж.* тара́нтула, мизги́рь (*большо́й ядови́тый паукъ*).

Tarapata, -y, *ж* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Tarapaty**, -ów, забо́ты, хло́поты; || стѣснённое положе́ніе; || замѣша́тельство; || сумя́тица, суматоха.

Tararuszki, -szek, *мн. Неуп.* пустяка́, бездѣлки.

Taras, Taraz, -u, *м. Минер.* трасъ (*родъ ка́мня*); || загоро́да, зава́лъ, земляна́я на́сыпь; || тера́са, площа́дка; || темни́ца, тюрьма́.

Tarasować, Zatarasować, запира́ть, запере́ть засо́вомъ, загора́живать, загороди́ть, зава́ливать, завали́ть, закла́дывать, заложи́ть. **Zatarasować drzwi,** заложи́ть дверь. **Zatarasować ulicę,** загороди́ть у́лицу.

Tarasowe, -ego, *ср. Стар.* пла́та тюре́мщику.

Tarasowy, zabálenny, загоро́женный; || тюре́мный.

Tarchać, *Прост. см.* **Targać.**

Tarcica, -y, *ж.* дрань, драни́ца; || *Горн.* забо́йный шестъ.

Tarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || **Tarcie się** (ryb), мета́ніе икры́.

Tarcza, (*Стар.* **Tarcz**), -y, *ж.* тарчъ, дли́нный щитъ, щитъ; || * защи́та, огра́да, опо́ра; || *Артил.* мише́нь, цѣль; || ге́рбовый щитъ.

Tarczan, *см.* **Tapczan.**

Tarczowaty, щитообра́зный.

Tarczownik, -a, *м.* щитоно́сецъ, щи́тникъ.

Tarczowy, щитово́й, щи́тный, принадлежа́щій къ щиту́; || мише́нный, прицѣльный.

Tarczyca, -y, *ж. Бот.* шлемо́вникъ (*расте́ніе*).

Tarczyk, -a, *м. Бот.* шипа́къ (*расте́ніе.*)

Targ, -u, *м.* торгъ, прода́жа; || ры́нокъ, база́ръ, пло́щадь, || **Targ na bydło,** скотопригонный дворъ. * **Puścić uszy na targ,** развѣсить у́ши, прислу́шиваться. * **Wyjeżdżać z czém na targ,** хва́статься, хвали́ться. **Dobijać, docierać targu,** заключи́ть торгъ, уда́рить по рука́мъ.

Targać, Targnąć, дёргать, дёрнуть, рвать, рвану́ть, тяну́ть, потяну́ть, таска́ть, потащи́ть. **Targać kogo za rękaw,** дёргать кого́ за рука́въ. **Targać kogo za włosy,** таска́ть кого́ за́ волосы. **Targnąć rękę na kogo,** подня́ть на кого́ ру́ку, замахну́ться. **Targnąć konia uzdeczką,** дёрнуть ло́шадь за узду́. || **Roztargać kogo,** растерза́ть, разорва́ть. **Potargać,** скомкать, смять, разорва́ть. || **Targnąć się (na kogo),** напа́сть (*на кого́*), атакова́ть (*кого́*), бро́ситься, ри́нуться (*на кого́*), вста́ть (*про́тивъ кого́*).

Targan, -u, **Targaniec,** -ńca, *м.* ко́нопать, па́кля, очёски, охло́нье, вы́чески.

Targanie, -nia, *ср.* дёрганіе, тря́ска, таска́ніе, рва́ніе. **Targanie się,** порыва́ніе, покуше́ніе, нападе́ніе (*на кого́, на что́*).

Targaniec, -ńca, *м. см.* **Targan;** || пасъ, подвязно́й реме́нь (*у каре́ты*); || **Targańce,** -ów, *мн.* дра́ка, схва́тка, сва́лка. || **Targaniec, pakuły,** пенька́ (*для законопа́чиванія*).

Targanina, -y, *ж.* потасо́вка, таска́ніе за́ волосы.

Targanka, -i, *ж.* мя́тая соло́ма.

Targnięcie się, -cia się, *ср.* покуше́ніе, порыва́ніе, *см.* **Targać.**

Targować, Stargować, торгова́ть, сторгова́ть; || **Targować, się Stargować się,** торгова́ться, сторгова́ться, *см.* **Handlować.**

Targowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ла́вки, за ме́сто на ры́нкѣ.

Targowisko, -a, *ср.* то́ржище, ры́ночная пло́щадь, ры́нокъ; || торго́вое село́ *или* ме́стечко, гдѣ быва́ютъ я́рмарки.

Targownik, -a, *м. Стар.* торгове́цъ, продаве́цъ, купе́цъ.

Targowy, торго́вый, ры́ночный. **Cena targowa,** спра́вочная, ры́ночная цѣна́. **Dzień targowy,** торго́вый день; || **Targowy,** -ego, *м.* торго́вый при́ставъ.

Tarka, -i, *ж.* тёрка; || *см.* **Tarnka.**

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, треща́ть, скрипѣть, дребезжа́ть, *см.* **Turkotać;** || бормота́ть.

Tarkot, -u, *м.* трескъ, скрипъ, дребезжа́ніе; || *см.* **Turkot.**

Tarlica, -y, *ж.* трепа́лка, трепа́ло, мя́лица, мя́ло, мя́лка.

Tarlisko, Tarło, -a, *ср.* мета́ніе икры́ (*у рыбъ*); || вре́мя мета́нія икры́; || лу́жа.

Tarło, -a, *ср. см.* **Tarka.**

Tarmosić, тормоши́ть, тереби́ть || **Tarmosić się,** бара́хтаться, боро́ться, сопротивля́ться (*кому́*), *см.* **Szamotać się.**

Tarń, -rni, *ж.* **Tarń,** -rnia, *м.* **Tarn,** -u, *м. Бот.* колю́чка шипъ, ость (*у расте́ній*); || тёрнъ, терно́вникъ (*куста́рникъ*); || **Tarń,** -rni, **Tarnina,** -y, *ж. Бот.* боя́рышникъ, глодъ (*деревцо́*); || **Tarnie,** -rnia, *Собир. ср.* ди́кое сли́вное де́рево.

Tarniowy, терно́вый; || *Анат.* **Nerwy tarniowe,** спи́нныя, хребе́тныя, чувстви́тельныя жи́лы.

Tarnisko, -a, *ср.* терновѝще, ме́сто поро́сшее тёрномъ.

Tarnka, Tarka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, ка́менная, сиби́рская.

Tarnośliwa, -y, **Tarnośliwka,** -i, *ж.* ди́кая сли́ва, *см.* **Tarnka.**

Tartak, -u, *м.* пи́льная ме́льница, лѣсопи́льня.

Tartana, -y, *ж. Морс.* тарта́на (*одномачто́вое су́дно*).

Tartar, -u, **Tartarog,** -ogu, *м.* черепа́ха (*че́репъ у черепа́хи*), *см.* **Szylkret.**

Tartas, Tertes, -u, *м.* суматоха, сумя́тица, крикъ, шумъ, возня́.

Tartofle. *см.* **Truflе.**

Tarty, тёртый, растёртый, толчёный, истолчёный.

Taryfa, -y, *ж.* тари́фъ.

Taryfowanie, -nia, *ср.* тарифика́ція.

Tarzać (kogo, co w czém), вали́ть, таска́ть, воро́чать, волочи́ть; || **Tarzać się,** вали́ться, воро́чаться; || * **Tarzać się w błocie,** вали́ться въ грязи́, вести́ распу́тную жизнь.

Tasak, Tesak, -a, *м.* тесáкъ; || *Повар.* большóй ножъ, рѣзáкъ.
Tasiemeczka, -i, *ж. Умен.* тесёмочка.
Tasiemieo, -mca, *м. Мед.* цѣпень, солитёръ.
Tasiemka, -i, *ж.* тесьмá, тесёмка.
Tasiemkarz, -a, *м.* тесёмщикъ; || позумéнтщикъ.
Tasiemkowy, тесёмочный.
Taśma, -y, *ж.* тесьмá; || позумéнтъ, галýнъ; || поясóкъ; || повязка.
Taśmiany, *см.* **Tasiemkowy.**
Taśmiarz, -a, *м. см.* **Tasiemkarz.**
Tasować, тасовáть (*кáрты*).
Tasz, Tas, -u, *м.* **Tasza**, -y, *ж.* балагáнъ, ларь, лáвочка.
Tasza, -y, *ж.* пиногóрь (*морскáя рыба*).
Taszka, -i, *ж.* кармáшекъ, мѣшóчекъ; || кошéль; || тáшка (*гусáрская*).
Tasznik, -a, *м. Бот.* ярýтка (*растéніе*).
Tata, -y, **Tatulo**, -a, **Tatunio**, -a, **Tatuś, -sia**, *м. Умен.* тáтя, тáтинька, тáтичка.
Tatar, Tatarzyn, -a, *м.* татáринъ.
Tatarak, -u, *м. Бот.* ирь, áирь, косáтикъ.
Tatarczak, Tatarczuch, -u, *м.* грéчневая лепёшка; || хлѣбъ изъ грéчневой мукú, грéчневикъ.
Tatarczanka, -i, *ж.* грéчневая солóма.
Tatarczany, грéчневый.
Tatarczuch, *см.* **Tatarczak.**
Tatarczysko, -a, *ср.* пóле засѣянное гречúхою.
Tatarczyzna, *см.* **Tatarszczyzna.**
Tatareczka, -i, *ж. Бот.* родъ чеснокý.
Tatarka, -i, *ж.* грéча, гречúха; || татáрка, татáрская жéнщина.
Tatarski, татáрскій. *Бот.* **Tatarskie ziele**, ирь, áирь, косáтикъ.
Tatarszczyzna, -y, *ж.* татáрщина.
Tatarzyn, *см.* **Tatar.**
Tatek, Tatka, Tatko, *см.* **Tata.**
Tążyć, Tużyć (**do kogo, do czego, za kim, za czém**), тосковáть, тужúть (*о комъ, о чёмъ*), скучáть (*по кóмъ, по чёмъ*). || **Tążyć się**, скучáть; || **Tążyć się komu**, надоѣдáть, наскучáть кому́.
Tchawica, -y, *ж. Анат.* дыхáтельное гóрло.
Tchem, *Нар.* дýхомъ, *см.* **Dech.**
Tchnąć, дышáть, вдыхáть; || дохнýть.
Tchnienie, -nia, *ср.* дунове́ніе; || дыхáніе; || издыхáніе.
Tchórstwo, *см.* **Tchórzostwo.**
Tchórz, -a, *м. Зоол.* хорёкъ; || * трусъ, боязли́вый, рóбкій.
Tchórzostwo, -a, *ср.* трýсость, боязли́вость, рóбость.
Tchórzowaty, трусовáтый.
Tchórzowski, трусли́вый, боязли́вый, рóбкій.
Tchórzowy, харькóвый.
Tchórzyć, Stchórzyć, трýсить, струсить, робѣть, оробѣть.
Teatr, -u, *м.* теáтръ.
Teatralnie, театрáльно.
Teatralny, театрáльный.
Tebel, Tybel, -bla, *м.* деревя́нный гвоздь, шипъ, колóкъ.
Tebelek, Tubelek, -lka, *м.* буравóкъ, сверлó.
Tęchlina, *см.* **Stęchlina.**
Tęchły, *см.* **Stęchły.**
Tęchnąć, Stęchnąć, тýхнуть, протýхнуть, получáть противный зáпахъ, лишáясь свѣжести.
Technik, -a, *м.* промы́шленникъ, ремéсленникъ, мастерóвой.
Technika, -i, *ж.* тéхника; || прóмыселъ.
Technologja, -ji, *ж.* технолóгія, промысловѣдѣніе.
Technologiczny, технологúческій.
Tęcza, -y, *ж.* рáдуга (*на нéбѣ*). *Анат.* рáдужница, рáдужнаи плевá, раёкъ (*въ глазý*).
Tęczowy, рáдужный.
Tedy (*Стар.* **Tegdy**), такъ, итáкъ, такúмъ óбразомъ, то, въ такóмъ слýчаѣ. **Jeżeliś moim przyjacielem, tedy to uczynisz**, éсли ты мнѣ другъ, то ты э́то сдѣлаешь. **Widzisz tedy, że miałem słuszność**, итáкъ, ты ви́дишь, что я былъ правъ. **Kiedy tedy**, когдá нибýдь. *Стар.* **Tedy owedy**, по временáмъ, иногдá, какъ случúтся.
Tędy, тутъ, здѣсь, сюдá. **Tędy owędy**, и тамъ, и самъ.
Tęga, -i, *ж. Неуп. см.* **Tęsknota.**
Tęgi, тугóй; || плóтный, сжáтый; || мýжественный, твёрдый; || крѣпкій, сúльный, дюжій; || прóчный; || густóй (*о звýкѣ*); || тяжёлый; || тóлстый; || знáющій, искýсный; || бýйный, нейстовый, жестóкій, свирѣпый, порúвистый, стремúтельный (*о вѣтрѣ, о бýрѣ*). **Tęga materja**, крѣпкая матéрія. **Tęgi powróz**, прóчная верёвка. **Tęgi mróz**, сúльный, жестóкій морóзъ. **Tęgie napoje**, крѣпкіе напúтки. **Głos tęgi**, сúльный, грóмкій гóлосъ. **Tęgi sen**, крѣпкій, глубóкій сонъ. **Tęgi mężczyzna**, сúльный, дюжій мужчúна. **Tęga głowa**, úмница, úмная головá.
Tęgo, тýго; || плóтно, сжáто; || твёрдо; || крѣпко, сúльно; || прóчно; || искýсно, хорошó, лóвко, лáдно; || строго, суровó, жестóко. **Tęgo zbudowany**, крѣпкаго сложéнія. **Tęgo je, tęgo pije**, многó ѣстъ, многó пьётъ. **Tęgo jeździ na koniu**, онъ хорошó ѣздитъ верхóмъ на лóшади. **Tęgo gra na skrzypcach**, хорошó, искýсно игрáетъ на скрúпкѣ. **Tęgo się znalazł**, лóвко нашёлся, умѣлъ выпутаться изъ затрудне́нія.
Tegoczesny, современный.
Tegodniowy, сегóднишній.
Tęgokrusz, -u, *м.* сурьмяна́я рудá.
Tegomiesięczny, нынѣшняго мѣсяца.
Tegoroczny, нынѣшняго гóда.
Tęgość, -ści, *ж.* плóтность, сжáтость,

|| твёрдость, крѣпость, прóчность; || густотá; || стóйкость, сúла; || жёсткость, суровость. **Tęgość umysłu**, сúла умá. **Tęgość zimy**, суровость зимы́.

Teka, -i, *ж.* портфе́ль.

Tekst, -u, *м.* текстъ, по́длинникъ.

Tekstualnie, сло́во въ сло́во, буква́льно, согла́сно съ те́кстомъ.

Tekstualny, схо́дный съ те́кстомъ, буква́льный.

Tektura, -y, *ж.* па́пка, карто́нъ, политу́ра.

Telegraf, -u, *м.* телегра́фъ.

Telegrafika, -i, *ж.* телегра́фическое иску́сство.

Telepać się, тащи́ться съ трудо́мъ, наси́лу брести́.

Teleskop, -u, *м.* телеско́пъ, подзо́рная труба́.

Temblak, Tymblak, Temlak, -u, *м.* темля́къ (*на са́бль*); || *Хир.* пова́зка, пе́ревязь (*для ране́ной руки́*).

Temperament, -u, *м.* тѣлосложе́ніе, темпера́ментъ; || нравъ, хара́ктеръ; || *воздержа́ніе, умѣренность.

Temperatura, -y, *ж.* температу́ра, состоя́ніе во́здуха.

Temperować, Zatemperować, чини́ть, очини́ть (*перо́, каранда́шъ*).

Templarjusz, Templarz, -a, храмо́вникъ, храмово́й ры́царь.

Temporalik, -a, *м. Стар. см.* **Scyzoryk.**

Temruki, -ów, *мн. Стар.* око́вы, цѣпи.

Ten, ta, to, сей, сія, сіе, э́тотъ, э́та, э́то, тотъ, та, то. **Nie wiem co z tego** *или* **z tém zrobić**, не зна́ю, что́ съ э́тимъ сдѣлать? **Co mi po tém?** что́ мнѣ въ э́томъ? **Nic mi po tém**, э́то мнѣ во́все не годи́тся, мнѣ до э́того нѣтъ никако́го дѣла. **Tém więcéj, tém bardziéj**, тѣмъ бо́лѣе. || **Tenci, tać, toć**, э́тотъ са́мый, и́менно э́тотъ са́мый, э́та са́мая, э́то са́мое. **Ten ci to człowiek**, и́менно э́то тотъ са́мый человѣкъ. **Tać to przyczyna**, вотъ настоя́щая причи́на. **Toć to jest**, то то и есть. **Toć przecie**, вотъ то то и оно́! || **Tenli, Tali, Toli**, э́тотъ ли, э́та ли, э́то ли? Тотъ ли, та ли, то ли? **Tenli to człowiek, co?...** тотъ ли э́то человѣкъ, что́... || **Tenże, taż, toż**, э́тотъ же, э́та же, э́то же, тотъ же, та же, то же. **Tenże to, co...?** тотъ ли э́то, что́...? **Jak na to** (вм. **jak na zło**), какъ назло́, какъ бу́дто наперекоръ. **Na toż** (вм. **na zło**), назло́, наперекоръ. **Wciąż robi na toż**, постоя́нно дѣлаетъ назло́.

Tenor, u, *м. Муз.* те́норъ; || тенори́стъ, *см.* **Tenorysta**; || содержа́ніе (*сочине́нія, докуме́нта*).

Tenorowy, *Муз.* тено́рный.

Tenorysta, -y, *м.* тенори́стъ (*поющій тено́рнымъ го́лосомъ*).

Tentent, -u, *м.* то́потъ (*лошаде́й*).

Tenuta, -y, *ж. Стар.* аре́нда, аре́ндное содержа́ніе; || *Стар.* старо́ство безъ суде́бной вла́сти.

Tenutarjusz, -a, *м. Стар.* аренда́торъ; || *Стар.* старо́ста безъ суде́бной вла́сти.

Teokracja, -ji, *ж.* теокра́тія.

Teolog, -a, *м.* богосло́въ, теоло́гъ.

Teologiczny, богосло́вскій, теологи́ческій.

Teologja, -ji, *ж.* богосло́віе, теоло́гія.

Teorban, -a, *или* -u, *м. Муз.* теóрба (*родъ лю́тни*).

Teorja, -ji, *ж.* теóрія, умозрѣ́ніе.

Teoryczny, теоретическій, умозри́тельный.

Tępać, *см.* **Tupać.**

Tęperować, *см.* **Temperować.**

Tępić, Stępić, тупи́ть, иступи́ть, притупля́ть; || угнета́ть, преслѣ́довать, притѣсня́ть; || ослабля́ть.

Tępiciel, -a, *м.* угнета́тель, притѣсни́тель.

Tępieć, Stępieć, тупе́ть, тупи́ться, иступи́ться, притупи́ться; || ослабѣ́вать, ослабѣ́ть.

Tępienie, -nia, *ср.* **притупле́ніе.**

Tępo, *Нар.* ту́по

Tępokątny, тупоуго́льный.

Tępokończaty, тупоконе́чный.

Tępość, -ści, *ж.* ту́пость; || сла́бость. **Tępość umysłu**, тупоу́міе. **Tępość wzroku**, сла́бость зрѣ́нія.

Tępy, тупо́й, иступленный, притупленный; || непоня́тливый, глу́пый, безтолко́вый. **Kąt tępy**, тупо́й у́голъ. **Wzrok tępy**, тупо́е, сла́бое зрѣ́ніе. **Tępa głowa**, тупа́я голова́, тупи́ца. **Tępy umysł, tępe pojęcie**, тупова́тость, тупоу́міе, непоня́тливость.

Térać, *см.* **Tyrać.**

Teraz, тепе́рь, нынѣ. **Teraz zaraz**, то́тчасъ, сей-ча́съ, неме́для, неме́дленно.

Teraźniejszość, -ści, *ж.* настоя́щее (*вре́мя*).

Teraźniejszy, настоя́щій, ны́нѣшній. *Грам.* **Czas teraźniejszy**, настоя́щее вре́мя.

Tercja, -ji, *ж. Муз. и Мат.* тéрція; || терцъ (*въ пике́тной игрѣ*); || *Тип.* осо́бый родъ шри́фта (*равня́ется* $^8/_4$ *петита*); || тре́тій классъ (*въ шко́лахъ*); || *Мат.* тéрція (*60-я часть секу́нды*); || тре́тій часъ въ церко́вномъ раздѣле́ніи дня.

Tercjał, -u, *м.* треть.

Tercjałowy, третно́й.

Tercjan, -a, *м.* церко́вный сто́рожъ, пе́дель; || университе́тскій пе́дель.

Tercjana, -y, *ж. Мед.* тридне́вная лихора́дка, *см.* **Trzeciaczka.**

Tercjarz, -a, *м.* послу́шникъ, прислужникъ Францискáнскаго о́рдена. **Tercjarka**, -i, *ж.* послу́шница, прислу́жница. || Терціа́рій, почётное свѣ́тское лицо́, причи́сленное къ одному́ изъ католи́ческихъ мона́шескихъ о́рденовъ въ качествѣ свѣ́тскаго бра́та.

Terebzdere, Terefere! *Межд.* какъ бы не та́къ! вздоръ! шали́шь! || **Terebzdury, Terefery**, *мн.* пу́стошь, вздоръ, вра́ки.

Tereśnie, *см.* **Trześnia.**

Terlagi, -ów, *мн. Неупр.* та́чка, телѣ́жка.

Terlica, -y, *ж.* арча́гъ, сѣдѣльная лука́.

Terlikać, напѣва́ть, наи́грывать; || выводи́ть тре́ли; || заливаться (*о жаворонкѣ*); || стрекота́ть (*о сорокѣ, сойкѣ и т. п.*).

Terlikanie, -nia, *ср.* напѣва́ніе, пѣ́ніе въ полго́лоса; || наи́грываніе; || стрекота́ніе. *см.* **Terlikać.**

Termin, -u, *м. Стар.* преді́лъ, грани́ца; || срокъ; || о́чередь; || рече́ніе, те́рминъ. **Termin prekluzyjny**, *Юрид.* рѣши́тельный срокъ. **Termin (u rzemieślnika)**, вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія (*ремеслу́*). *Юрид.* **Termin stały**, дѣ́ло не въ о́чередь, безочередно́е дѣ́ло. **Termin skrócony**, сокращённый срокъ. **Termin wypłaty**, срокъ платежу́. **Termin zwyczajny**, *Ком.* срокъ платежа́ по ве́кселю. **Na terminie stanąć**, яви́ться въ срокъ. **W terminie zapłacić**, заплати́ть въ срокъ. || *Стар.* состоя́ніе, положе́ніе. **Znajdować się w niebezpiecznym terminie**, находи́ться въ опа́сномъ положе́ніи. || *Хим.* эквивале́нтъ, пропорціона́льное число́.

Terminalnie, формально, на зако́нномъ основа́ніи, зако́нными поря́дкомъ.

Terminalność, -ści, *ж.* зако́нная фо́рма, зако́нное основа́ніе; || соблюде́ніе терминоло́гіи.

Terminalny, форма́льный, учинённый на зако́нномъ основа́ніи; || техни́ческій.

Terminata, -y, Terminatka, -i, *ж.* кра́ткій спи́сокъ, ре́естръ, кра́ткая ро́спись; || **Terminata przysięgi**, присяжный листъ.

Terminator, -a, *м.* подмасте́рье.

Terminka, -i, *ж.* черновая бума́га, черново́е письмо́, черновая запи́ска.

Terminologiczny, терминологи́ческій.

Terminologja, -ji, *ж.* терминоло́гія.

Terminować, находи́ться въ уче́ніи (*у ремёсленника*), учи́ться ремеслу́.

Terminowanie, -nia, *ср.* вы́учка, уче́ніе, вре́мя уче́нія (*ремеслу́*).

Terminowy, сро́чный, уро́чный.

Termometr, -u, *м.* термоме́тръ.

Terpentyna, -y, *ж.* терпенти́нъ, скипида́ръ.

Terpentynowy, терпенти́нный, скипида́рный.

Terrawerda, -y, *ж.* зеленая кра́ска.

Terrytorjalny, земе́льный, земе́льный, областно́й.

Terrytorjum, *Нескл.* террито́рія, владѣ́ніе, о́бласть, земля́.

Tesak, -a, *м.* теса́къ, *см.* **Tasak.**

Teść, -ścia, *м.* тесть.

Teścia, -ści, Teściowa, -éj, *ж.* тёща.

Teściów, Teściowski, те́стевъ, принадлежа́щій те́стю.

Tęskliwie, Tęsknie, тоскли́во, гру́стно, трево́жно.

Tęskliwość, -ści, *ж.* тоска́, грусть, кручи́на, трево́га.

Tęskliwy, Tęskny, тоскли́вый, гру́стный, трево́жный.

Tęsknić (do czego, do kogo, za czém), вздыха́ть (*по ко́мъ*), томи́ться (*любо́вью*), скуча́ть, тосковать, горевать, грусти́ть (*по ко́мъ, по чёмъ*).

Tęsknica, -y, *ж.* ску́ка; || грусть, печа́ль, *см.* **Tęskliwość.**

Tęskno (*Стар.* **Teszno**), ску́чно, гру́стно. **Tęskno mi do niego**, я скучаю по нёмъ, мнѣ ску́чно безъ него.

Tęskność, Tęsknota, *см.* **Tęskliwość.**

Testament, -u, *м.* завѣща́ніе, духо́вная; || **Stary, Nowy Testament**, Ве́тхій, Но́вый Завѣ́тъ; || *Юрид.* **Testament urzędowy**, кре́постно́е духо́вное завѣща́ніе. **Testament factio activa**, распоряже́ніе на слу́чай сме́рти.

Testamentarjusz, -a, *м.* исполни́тель завѣща́нія.

Testamentarz, Testamentnik, -a, *м.* завѣща́тель.

Testamentowy, завѣща́тельный.

Testator, -a, *м.* завѣща́тель.

Testatorka, -i, *ж.* завѣща́тельница.

Testymonjalny, свиде́тельственный, свиде́тельствующій, подтверди́тельный.

Testymonjum, *ср. Нескл.* свиде́тельство, подтвержде́ніе.

Tętent, *см.* **Tentent.**

Tętnica, -y, *ж.* **tętna żyła**, *Анат.* арте́рія, бьющаяся жи́ла.

Tętnienie, -nia, *ср.* біе́ніе пу́льса, *см.* **Tętno.**

Tętno, -a, *ср. см.* **Tętnica**; || *Мед.* пульсъ; біе́ніе пу́льса.

Tetryczność, -ści, *ж.* прихотли́вость, причу́дливость, своенра́вие; || угрю́мость.

Tetryczny, тяжёлый, прихотли́вый, причу́дливый, своенра́вный; || угрю́мый, суро́вый.

Tetryk, -a, *м.* тяжёлый, причу́дливый человѣкъ; || угрю́мый, нелюди́мъ.

Téż, tóże, także. **Ani ja téż**, и я та́кже. **Chociażby téż**, хота́ бы, е́сли бы да́же.

Tężeć, Stężeć, твердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпи́ться; || жёсткнуть, ожёстнуть, коченѣть, окоченѣть.

Tężyć, Ttężyć, крѣпи́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть; || напряга́ть, напря́чь, стя́гивать, стяну́ть, натя́гивать, натяну́ть.

Tjara, -y, *ж.* тіа́ра, папская коро́на.

Tkać, тыкать, втыка́ть, сова́ть, всо́вывать, засо́вывать, впи́хивать, вкла́дывать. **Tkać co w beczkę**, набива́ть чѣмъ бо́чку. **Tkać ręce do kieszeni**, всу́нуть, засу́нуть ру́ку въ карма́нъ. **Tkać komu pieniądze do ręki**, сова́ть кому́ де́ньги въ ру́ки. **Tkać w siebie**, напи́ваться, мно́го ѣсть. || **Tkać się (dokąd)**, протиска́ться, продира́ться (*куда́*). || **Tkać, Utkać**, ткать, соткать (*полотно́, сукно́*); || **Tkać czém**, вышива́ть (*зо́лотомъ, шелка́ми*). **Tkać koronki**, плести́, плесть кружева́.

Tkacki, тка́цкій, тка́льный.
Tkactwo, -a, *ср.* тка́чество, тка́ческое ремесло́.
Tkacz, -a, *м.* ткачъ.
Tkaczka, -i, *ж.* ткачи́ха.
Tkaczy, тка́ческій.
Tkanica, -y, *ж.*, *см.* **Tkanka.**
kanie, -nia, *ср.* втыка́ніе, впи́хиваніе, всо́вываніе; || тка́ніе, тканьё.
Tkanina, -y, *ж.* тканина, тка́ное изде́лiе, тканьё, ткань.
Tkanka, -i, *ж.* тканьё; || сплете́ніе, сцѣпле́ніе, связь; || тка́ная мате́рія, тка́ное изде́лiе; || кру́жево; || *Анат.* плева́, оболо́чка; || *Бот.* се́тчатая ткань.
Tkankowaty, тканьёвый, кле́тчатый. || *Анат.* **Błona tkankowata**, кле́тчатая плева́.
Tkany, тка́ный.
Tkliwie, чувстви́тельно, нѣжно, умильно; || тро́гательно.
Tkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, нѣжность, *см.* **Czułość.**
Tkliwy, чувстви́тельный, нѣжный; || умили́тельный, тро́гательный.
Tknąć, *см.* **Tykać.**
Tknięty, тро́нутый, затро́нутый, задѣтый; || разби́тый, поражённый. **Tknięty do żywego**, задѣтый за живо́е. **Tknięty apopleksją**, разби́тый апоплексіею, парали́чемъ.
Tkwić (w czém), вонза́ться, быть вонза́ему, втыка́ться остреёмъ, быть во́ткнутымъ; || * впечатлѣва́ться, быть впечатлѣва́ему; || * оставáться, сохраня́ться. **Tkwić w pamięci**, впечатлѣва́ться въ па́мяти.
Tleć, тлѣть; || **Tlić się**, тлѣться.
Tło, -a, *ср.* основа́ніе, осно́ва; || дно; || грунтъ, по́ле, фонъ; || за́дняя часть, за́дній планъ; || *Стар.* полъ, помо́стъ. **Tło malowidła**, по́ле, грунтъ карти́ны. **Aksamit na tle złotém**, ба́рхатъ на золото́мъ фо́нѣ.
Tłoczek, -czka, *м.* толка́чъ, пестъ, пе́стикъ.
Tłoczenie, -nia, *ср.* сжима́ніе, сдавле́ніе, давле́ніе, тисне́ніе.
Tłoczliwy, сжима́емый, сгнета́емый.
Tłocznia, -ni, *ж.* книгопеча́тня, типогра́фія; || печа́тный стано́къ; || тиски́ (*виноградные*), прессъ; || валя́льня, суконова́льня.
Tłocznie, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, ку́чею, во мно́жествѣ.
Tłoczny, утóптанный, стóптанный, уби́тый. **Tłoczna ziemia**, уби́тая, утóптанная земля́; || тѣсный. **Tłoczny nacisk**, да́вка, толкотня́, си́льный напóръ; || валя́льный, *см.* **Tłocznia**; || дави́льный.
Tłoczony, сжа́тый, сда́вленный, сти́снутый; || прессо́ванный.
Tłoczyć (co w co), впи́хивать, всо́вывать; || **Tłoczyć (co, kogo)**, дави́ть, сда́вливать, сжима́ть, нажима́ть; || * угнета́ть, пресле́довать. || **Tłoczyć się**, толпи́ться, тѣсни́ться, продира́ться, пробира́ться.
Tłok, -u, *м.* валя́льный пестъ, валу́ша; || по́ршень (*у насо́са*); || токъ, гумно́ (*для молотьбы*); || па́шня, оста́вленная въ пару́; || прядь (*верёвки*); || толпа́, да́вка, тѣснота́.
Tłoka, -i, *ж.* толо́ка, смя́тіе расту́щаго хлѣба, родъ ба́рщины, задѣлья, во вре́мя посѣва и жа́твы.
Tłokarnia, -ni, *ж.* валя́льня, суконова́льня; || точи́ло (*для выдавливанія виногра́да*).
Tłokarz, -a, *м.* прессовщи́къ.
Tłómacz, и т. д., *см.* **Tłumacz**, и т. д.
Tłomoczek, Tłómoczek, -czka, *м.* су́мка, кото́мка.
Tłomok, Tłómok, -a, *м.* чемода́нъ. **Tłómoki**, *мн.* бага́жъ, покла́жа.
Tłomokowaty, Tłómokowaty, бага́жный; || вьючный, принадлежа́щій къ покла́жѣ.
Tłuc, Stłuc, разбива́ть, разби́ть, лома́ть, слома́ть, колоти́ть, расколоти́ть, ушиба́ть, ушиби́ть. **Stłuc szklankę**, разби́ть стака́нъ **Stłuc sobie rękę**, ушиби́ть ру́ку. **Tłuc cukier**, колоть са́харъ. **Utłuc cukier**, наколо́ть са́хару. || **Tłuc się**, разбива́ться, лома́ться; || добива́ться, стуча́ться. **Tłuc się do drzwi**, стуча́ться въ дверь.
Tłucz, Tłucza, -y, Tłuka, -i, *ж.* замѣсь, кормъ для соба́къ изъ муки́, обли́тый нава́рою.
Tłuczek, -czka, *м.* пе́стикъ, толку́шка.
Tłuczenie, Stłuczenie, -nia *ср.* разбива́ніе, разби́тіе, разби́вка, расколачиваніе. || **Tłuczenie się**, таска́ніе, шата́ніе, броді́жничество.
Tłuczeniec, -ńca, *м.* минда́льное пиро́жное.
Tłuczka, -i, *ж.* толчея́, пóхверкъ; || маслобóйня; || * потаску́ха, потаску́шка.
Tłuk, -a, *м.* толчёйный пестъ, толка́чъ; || колоту́шка; || ручна́я ба́ба, чекма́рь, трамбо́вка; || копёръ, копро́вая ба́ба; || * потаску́ша, непотре́бница.
Tłuka, -i, *ж.* жа́тва, жни́тво; || убóрка (*хлѣба, плодóвъ*); || пра́здникъ жа́твы.
Tłum, -u, *м.* толпа́; || ку́ча, гурьба́, мно́жество, скóпище.
Tłumactwo, Tłumaczowstwo, -a, *ср.* зва́ніе перево́дчика, драгома́на, толмача́, драгома́нское зва́ніе (*въ Тýрціи*).
Tłumacz, Tłómacz, -a, *м.* драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ (*въ Тýрціи*); || перево́дчикъ, перелага́тель; || истолкова́тель, толкова́тель. **Tłómacze Biblji**, перево́дчики Би́бліи, толко́вники Св. Писа́нія. * **Te łzy niech będą tłumaczami moich uczuć**, э́ти слёзы пусть слу́жатъ выраже́ніемъ мои́хъ чувствъ.
Tłumaczenie, Tłómaczenie, -nia, *ср.* объя́сненіе, толкова́ніе, *см.* **Wykład**; || перево́дъ, *см.* **Przekład.** || **Tłumaczenie się,**

спо́собъ выраже́нія, изложе́ніе; || оправда́ніе, отгово́рка, извине́ніе.

Tłumaczka, Tłómaczka, -i, *ж.* перево́дчица.

Tłumaczony, Tłómaczony, переведённый.

Tłumaczyć, Tłómaczyć, объясня́ть, толкова́ть; || переводи́ть. **Tłumaczyć sny,** толкова́ть сны. **Tłumaczyć z francuzkiego na ruskie,** переводи́ть съ францу́зскаго на ру́сскій язы́къ. || **Tłumaczyć się,** объясня́ться; || опра́вдываться, отгова́риваться, извиня́ться.

Tłumić, Stłumić, заглуша́ть, заглуши́ть; || задуша́ть, задуши́ть; || туши́ть, потуши́ть, гаси́ть, погаси́ть; || унима́ть, уня́ть; || смиря́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть; || ослабля́ть, осла́бить, смягча́ть, смягчи́ть.

Tłumienie, Stłumienie, -nia, *ср.* уня́тіе (*бо́ли*), укроще́ніе (*страсте́й*), пресѣче́ніе, заглуше́ніе, ослабле́ніе, смягче́ніе, смире́ніе, утоле́ніе.

Tłumnie, Tłumno, *Нар.* толпо́ю, гурьбо́ю, во мно́жествѣ, скопо́мъ.

Tłumny, многочи́сленный, многолю́дный.

Tłumoczek, Tłumok, *см.* **Tłóm.....**

Tłuścić, Potłuścić, са́лить, наса́ливать, наса́лить, сма́зать, подма́зать са́ломъ.

Tłuścieć, Potłuścieć, толстѣть, потолстѣть, жирѣть, пожирѣть, тучнѣть, потучнѣть.

Tłustawy, толстова́тый, жирнова́тый, тучнова́тый.

Tłustny, *Анат.* са́льный, салови́дный; || *Хим.* жи́рный.

Tłusto, жи́рно, са́льно, ту́чно, то́лсто. **Tłusto jadać,** жи́рно ѣсть, ѣсть жи́рное. **Tłusto wyglądać,** сдѣлаться то́лстымъ, ту́чнымъ, доро́днымъ, потолстѣть, пополнѣть.

Tłustość, -ści, *ж.* са́ло, жиръ; || доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Tłustosz, -u, *м. Бот.* живноли́стка, жи́рная трава́.

Tłusty, жи́рный, са́льный; || доро́дный, ту́чный, то́лстый, по́лный. *Анат.* **Błona tłusta,** са́льная плева́. **Tłusta ziemia,** жи́рная земля́. **Tłusty człowiek,** то́лстый, доро́дный человѣкъ * **Tłuste żarty, tłusta mowa,** скверносло́віе, неблагопристо́йныя шу́тки, рѣчи.

Tłuszcz, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*удобре́ніе, навозъ, назёмъ*). **Tłuszcz woskowy,** мыложи́ръ. **Tłuszcz wielorybi,** во́рванъ.

Tłuszcza, -y, *ж.* толпа́, чернь, просто́й наро́дъ.

Toaleta, -y, *ж.* туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.

Toboła, -y, *ж.* кото́мка (*пастушеская*), то́рба.

Tobołka, -i, *ж. Умен.* кото́мочка, то́рбочка. || **Tobołki,** *мн. Бот.* ярутка (*расте́ніе*).

Toczarnia, -ni, *ж.* точи́льня, точи́льница.

Toczek, czka, *м.* кружо́къ, *см.* **Krąg, Krążek**; || румя́нце, кра́сный кружо́къ о́коло сосцо́въ; || кру́глая пло́ская шля́пка (*же́нская*). || **Toczkiem,** въ кружо́къ.

Toczenie, -nia, *ср.* верче́ніе; || тока́рная рабо́та. || * **Toczenie koniem,** гарцова́ніе; || точе́ніе (*ножёй, но́жницъ и т. п.*). || **Toczenie się,** передвиже́ніе, перехожде́ніе; || тече́ніе; || коловра́тное движе́ніе.

Toczność, -ści, *ж.* ка́ткость, хо́дкость; || * лёгкость, поворо́тливость, ги́бкость, бѣглость.

Toczny, хо́дкій, ка́ткій; || лёгкій на ходу́, поворо́тливый, ги́бкій, бѣглый.

Toczony, точёный, вы́точенный; || нато́ченный, отто́ченный, нао́стренный.

Toczyć, кати́ть, чорочать, перевора́чивать, повора́чивать, повёртывать, перевёртывать. **Toczyć beczkę,** кати́ть бо́чку; || точи́ть, обта́чивать; || остри́ть, точи́ть (*на точи́лѣ, брускѣ*). || **Toczyć, Utoczyć,** цедить, нацедить (*вино́, пи́во и т. д.*). || **Toczyć pajęczynę,** прясть паути́ну. || * **Toczyć z kim wojnę,** вести́ съ кѣмъ войну́. || **Toczyć, Stoczyć,** точи́ть, глода́ть, грызть (*о червя́хъ и т. п.*). || **Toczyć się,** кати́ться, верте́ться, повёртываться, переверача́ться. || * дли́ться, продолжа́ться, тяну́ться. **Sprawa jego toczy się od pół roku,** де́ло его́ тя́нется съ по́лгода.

Toczydło, -a, *ср.* точи́ло, точи́льный ка́мень.

Toczysty, вы́точенный (*вы́дѣланный токаре́мъ*).

Todlenie, -nia, *ср. Агр.* трое́ніе по́ля.

Todlić, *Агр.* трои́ть по́ле.

Tof, -u, *м. Минер.* туфъ.

Toina, -y, *ж. Бот.* лю́тикъ, боре́цъ (*расте́ніе*).

Tojad, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій корень, акони́тъ, прикры́тъ, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Tojeść, -i, *ж. Бот.* ла́стовень, воню́чка (*расте́ніе*). **Tojeść wielka,** вербе́йникъ.

Tok, -u, *м.* токъ, струя́, тече́ніе; || продолже́ніе, ходъ, обраще́ніе, оборо́тъ; || **Tok ciała,** оса́нка, стро́йность во всѣхъ движе́ніяхъ; || побѣжка, хода́ (*у лошаде́й*); || токъ, же́нскій головно́й убо́ръ; || тече́ніе, грызе́ніе (*черве́й*); || *Анат.* **Tok barkowy,** ве́рхній отро́стокъ лопа́тки. || **Tok sprawy,** ходъ дѣла. **Tok mowy,** тече́ніе, продолже́ніе ре́чи; || токъ, полъ въ ови́нахъ, гумно́ (*для молотьбы*); || *Стар.* **Tok do karabina,** крюкъ, на кото́рый вѣшался караби́нъ.

Tokarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у токаря́.

Tokarka, -i, *ж.* жена́ токаря́.

Tokarnia, -ni, *ж.* тока́рня; || тока́рный стано́къ.

Tokarski, тока́рный.

Tokarstwo, -a, *ср.* тока́рство.

Tokarz, **-a**, *м.* токáрь.

Tokować, токовáть (говорúтся для означéнія гóлоса тетеревéй и врéмени, кóгда они понимáются); || понимáться, гнѣздúться (*о птúцахъ*); || * болтáть, молóть вздоръ.

Tokowisko, **-a**, *ср.* мѣ́сто, гдѣ́ гнѣздя́тся тетеревá.

Tolerancja, **-ji**, *ж.* передѣ́льная прúбыль *или* у́быль (*въ монéтѣ*).

Tolerowanie, **-nia**, *ср.* допущéніе, терпúмость.

Tołokno, **Tłokno**, **-a**, *ср.* толокнó.

Tołombas, **Tołumbas**, **-a**, *м. Муз. Воен.* тулумбáсъ (*турéцкій барабáнъ съ бубéнчиками*); || барабáнъ.

Tołub, **Tołów**, *см.* **Tułów.**

Tołub, **-a**, *м.* тулу́пъ.

Tom, мѣстоимéніе **to** (э́то, то) съ приста́вкою **m**, оконча́нія пéрваго лица́ настоя́щаго *и́ли* прошéдшаго врéмени глагóловъ. **Tom zrobił**, *вм.* **To zrobiłem**, э́то я сдѣ́лалъ. **Tom ja**, *вм.* **To ja jestem**, э́то я.

Tom, **-u**, *м.* томъ, часть (*кни́ги*).

Tombak, **-u**, *м.* томпа́къ (*сплавъ изъ серебра́, ци́нка и жёлтой мѣ́ди*).

Tomik, **-u**, *м.* то́микъ, небольша́я часть (*кни́ги*).

Tomka, **-i**, *ж. Бот.* желтоцвѣ́тникъ (*родъ зла́ковъ*).

Ton, **-u**, *м.* звукъ, тонъ; || то́нъ слóга, слогъ; || тонъ, посту́пки, пріёмы въ общежúтіи; || тонъ, ка́чество зву́ка, звýчность. **Mówić tonem rozkazującym**, говори́ть повели́тельнымъ то́номъ. **Spuścić z tonu**, измѣ́нить свой посту́пки, свою́ манéру, уба́вить спѣси.

Toń, **Tonia**, **-ni**, *ж.* то́ня, мѣ́сто, гдѣ́ ло́вятъ ры́бу нéводами; || закúдываніе нéвода для ло́ва ры́бы; || про́пасть, бéздна, пучúна (*морская*); || * опáсность, отча́янное положéніе.

Topać, **Utopać**, тону́ть, утону́ть, утопа́ть, уто́нуть.

Tonienie, **Utonienie**, **Zatonienie**, **-nia**, *ср.* утопа́ніе, утопле́ніе, затопле́ніе.

Topaz, **-u**, *м. Минер.* топа́зъ, жёлтый я́хонтъ.

Topić, **Utopić**, топúть, утопúть, затопля́ть, затопúть, потопля́ть, потопúть. || **Topić się**, тону́ть, утопа́ть. || **Topić**, **Stopić**, пла́вить, расплавля́ть, распла́вить, топúть, раста́пливать, растопúть; || лить, отлúвать. || **Topić się**, **Stopić się**, та́ять, топúться, растопля́ться, распуска́ться, пла́виться, распла́вливаться.

Topiciel, **-a**, *м.* плави́льщикъ, литéйщикъ.

Topiel, **-i**, *ж.* топь, то́пкое, вя́кое мѣ́сто; || водоворо́тъ, пучúна; || потопле́ніе.

Topielec, **-lca**, *м.* (*Стар.* **Topień**, **-pnia**), утóпленникъ; || потерпѣ́вшій кораблекруше́ніе, погúбшій, разби́тый, потону́вшій. || **Topielec**, **Topnik**, водяни́къ, нечúстый духъ, живу́щій въ водáхъ.

Topielica, **-y**, *ж.* утóпленница.

Topielisko, **-a**, *ср.* трясúна, топь; || пучúна, о́мутъ.

Topielisty, трясúнный, то́пкій, вя́зкій, ти́нистый.

Topienie, **Stopienie**, **-nia**, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка; || литьё, отли́вка; || та́яніе (*снѣга*).

Topnieć, **Stopnieć**, та́ять, раста́ять, топúться, растопúться, распуска́ться, распусти́ться, распла́вливаться, распла́виться.

Topnistość, **Topność**, **-ści**, *ж.* пла́вкость.

Topol, **Topola**, **-i**, *ж. Бот.* то́поль.

Topolina, **-y**, *ж.* то́полевое дéрево; || *Собир.* то́польникъ, лѣсъ, состоя́щій изъ то́полевыхъ дерéвьевъ.

Topolówka, **-i**, *ж. Бот.* ро́жа, слизь-трава́.

Topolowy, то́полевый.

Topór, **-ora**, *м.* топóръ, сѣкúра; || *Стар.* бéрдышъ, оскóрдъ.

Toporek, **-rka**, *м.* топóрикъ; || *Зоол.*, *см.* **Barwena.**

Topornik, **-a**, *м.* солда́тъ пожа́рной кома́нды съ топоро́мъ.

Toporowy, топóрный.

Toporzysko, **-a**, *ср.* топорúще; || *Унич.* топорúшко.

Tór, **-oru**, *м.* путь, дорóга. **Tór bity**, пробúтая, проло́женная дорóга. **Iść torem przodków**, идти по слѣда́мъ пре́дковъ. **Tór życia**, óбразъ жúзни.

Tora, **-y**, *ж. Евр.* (*зако́нъ*), пятикни́жіе Моисéево, на котóромъ присяга́ютъ Евре́и.

Torba, **-y**, *ж.* сума́, тóрба. **Z torbą pójść**, пойти́ по мíру, проси́ть милосты́ню.

Torbeczka, **-i**, *ж.* мѣшóчекъ, су́мочка; || ридикю́ль.

Torbiarz, **-a**, *м.* ни́щій, побиру́ха.

Torcik, **-a**, *м.* ма́ленькій тортъ.

Torebka, **-i**, *ж.*, *см.* **Torbeczka**; || *Бот.* коро́бочка; || *Анат.* су́мка.

Torebny, тóрбовый, тóрбенный, су́мочный.

Torf, **-u**, *м.* торфъ.

Torfiarnia, **-ni**, *ж.* торфяни́къ, земля́ заключа́ющая въ себѣ́ торфъ.

Torfowiec, **-wca**, *м. Бот.* родъ мóха.

Torfowy, торфяно́й.

Torować, **Utorować**, тори́ть, проторúть, прокла́дывать, проложúть (*доро́гу*).

Torowanie, **Utorowanie**, **-nia**, *ср.* прокла́дываніе, проложéніе, проведéніе (*доро́ги*).

Torowany, **Utorowany**, прото́ренный, проло́женный, проведённый.

Tort, **-u**, *м.* тортъ, сла́дкій пирóгъ.

Tortarz, **-a**, *м.* пирóжникъ.

Torturowy, пы́точный, относя́щійся къ пы́ткѣ, употребля́емый при пы́ткѣ.

Tortury, **-ur**, *мн.* пы́тка; || мученіе, теза́ніе.

Toś, мѣст. **to** (*то*) съ сокращённою приста́вкою оконча́нія второ́го лица́ ед.

числá глагóла (eś). O co prosiłem, toś zrobił, о чёмъ я просúлъ ты э́то сдѣлалъ.

Tosamość, -ści, *ж.* тóждество, схóдство; || *Юрид.* тóжество, пóдлинность (*арестанта, мёртваго тѣла*).

Tosamy, тóждественный, одинáковый.

Totumfacki, -iego, *м.* всёмъ завѣдывающій.

Towar, -u, *м.* товáръ.

Towarny, товáрный.

Towaroznawstwo, -a, *ср.* товарове́дѣніе.

Towarzyski, общéственный; общежúтельный.

Towarzysko, общéственно, общéственнымъ óбразомъ. Po towarzysku, общежúтельно, обходúтельно; || запросто, дрýжески.

Towarzyskość, -ści, *ж.* общежúтельность, обходúтельность.

Towarzystwo, -a, *ср.* óбщество, бесѣда; || *Ком.* товáрищество, компáнія; || сообщество, знакóмство, связь, сношéнія. Towarzystwo uczone, учёное óбщество. Unikać czyjego towarzystwa, избѣгáть знакóмства съ кѣмъ. Złe towarzystwo, дурнóе óбщество. Towarzystwo dobroczynności, благотворúтельное óбщество. Towarzystwo ogniowe, страховóе отъ огня́ óбщество.

Towarzysz, -a, *м.* товáрищъ, сотовáрищъ. Towarzysze podróży, спýтники. Towarzysz kupiecki, товáрищъ въ торгóвомъ óбществѣ, óбщникъ (*óбщества*). Towarzysz sztuki drukarskiéj, подмастéрье въ типографíи.

Towarzyszka, -i, *ж.* подрýга, спýтница, сожúтельница.

Towarzyszyć, сопýтствовать, сопровождáть. || Stowarzyszyć się, вступúть въ товáрищество, состáвить товáрищество.

Toż, *см.* Tenże.

Tożsamość, -ści, *ж.* Tożstwo, -a, *ср.* тóждество, схóдство; || *Юрид.* Tożsamość osoby, самолúчность.

Trąba, -y, *ж. Муз.* трýба; || рожóкъ, охóтничій рогъ, пастýшій рожóкъ; || Trąba (u słonia), хóботъ; || *Прост.* мóрда, ры́ло, рóжа. W trąbę komu dać, дать кому́ въ мóрду; || Trąba powietrzna, morska, смерчъ, тифóнъ; || Trąba stentoryjska, говорна́я трýба; || Trąba uszna, слуховáя трýба; || *Хим.* Trąba środkowa, змѣевúкъ, змѣеобрáзная трýбка; || *Горн.* Trąba wodna, водянóй барабáнъ. || *Горн.* Trąba wiatrowa, гáрцовскій воздýшный ставъ.

Trąbić, трубúть. Trąbić na rogu, трубúть въ рогъ; || *Прост.* * пьянúствовать, куликáть; || * трубúть, грóмко разглагóлать что-нибýдь.

Trąbienie, -nia, *ср.* трублéніе; || звукъ трýбы, трýбный звукъ.

Trąbka, -i, *ж. Умен.* трýбочка, небольшáя трýба, рожóкъ, почтовóй рожóкъ; || бумáжный свúтокъ, бумáжная трýбочка. W trąbkę zwinąć, свернýть въ трýбку (*бумáгу и т. п.*).

Trąbnik, -a, *м.* ремéсленникъ дѣлающій трýбы, духовы́е рожки́; || *Хим.* змѣеобрáзная трýба́.

Trąbny, трýбный.

Tracić, Stracić, теря́ть, потеря́ть, лишáться, лишúться; || отсѣкáть гóлову, убивáть. Tracić kurę, зарѣзать кýрицу. Kury tracone, бúтыя кýры.

Trącać, Trącić, толкáть, толкнýть, ударя́ть, удáрить; || задѣвáть, задѣть, затрóгивать, затрóнуть. || Trącić się, ударя́ться (*обо что́*), столкнýться, натолкнýться; || Trącić czém, издавáть дурнóй зáпахъ, пáхнуть, отзывáться (*чѣмъ*), имѣть вкусъ (*чего́*).

Tracz, -a, *м.* пúльщикъ; || пúльная мéльница, *см.* Tartak; || *Зоол.* пилá (*рыба*).

Trąd, -a, *м.* шмель; || трýтень.

Trąd, *род. п.* trędu, *м. Мед.* прокáза (*болѣзнь*).

Tradować, *Юрид.* налагáть арéстъ *или* запрещéніе, описывать имýщество.

Tradowanie, -nia, *ср. Юрид.* наложéніе арéста *или* запрещéніе, óпись имýщества.

Tradowany, *Юрид.* конфискóванный, описанный въ чью-лúбо пóльзу.

Tradycja, -ji, *ж.* преда́ніе, традúція; || *Юрид.* наложéніе арéста *или* запрещéнія.

Traf, -u, *м.* слýчай, случáйность; || удáча. Trafem, случáйно, нечáянно, ненарóкомъ. Na traf, наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ.

Trafiać, Trafić, попадáть, попáсть; || встрѣчáть, встрѣтить; || находúть, найтú. *Посл.* Trafił jak kulą w płot, далъ мáху, сдѣлалъ промахъ. Trafiła kosa na kamień, нашлá косá на кáмень. Trafił z deszczu pod rynnę, попáлъ изъ огня́ да въ пóлымя. Nie trafię do końca z nim, я не могý съ нимъ слáдить. Portret ten doskonale trafiony, э́тотъ портрéтъ совершéнно похóжъ (*на пóдлинникъ*). Trafiać się, попадáться, случáться, встрѣчáться, *см.* Zdarzać się.

Trafiony, пораженный пýлею, || *Живоп.* похóжій (*на пóдлинникъ*).

Trafna, -éj, *ж.* вы́игрышный билéтъ, нýмеръ.

Trafnie, въ сáмую пóру, весьмá кстáти, удáчно, впопáдъ.

Trafność, -ści, *ж.* умéстность, своевремéнность, сообрáзность; || схóдство (*съ оригинáломъ*); || прилúчіе; || вѣрность, прáвильность (*взгля́да*); || тóчность (*выраженія*); || случáйность.

Trafny, умéстный; || своевремéнный, сообрáзный; || схóдный, похóжій; || прилúчный; || вѣрный, прáвильный; || тóчный; || случáйный.

Trafowy, случáйный, нечáянный, неожúданный.

Trafunek, -nku, *м.* слу́чай, приключе́ніе; || неуда́ча, бѣда́.

Trafunkowo, случа́йно, неча́янно, неожи́данно.

Trafunkowy, случа́йный.

Tragarz, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ, *см.* Drążnik; || *см.* Tram; || *Анат.* атла́нтъ, пе́рвый позво́нокъ ше́и.

Tragedja, -ji, *ж.* траге́дія.

Tragedjopis, Tragedjopisarz, -a, *м.* траги́ческій писа́тель, сочини́тель траге́діи.

Tragi, *мн. род. п.* trag, *Собир.* носи́лки.

Tragicznie, траги́чески.

Tragiczny, траги́ческій

Tragik, -a, *м.* тра́гикъ, сочини́тель траге́діи; || актёръ игра́ющій въ траге́діи.

Tragi-komedja, -ji, *ж.* трагикоме́дія.

Tragi-komiczny, трагикоми́ческій.

Trakt, -u, *м.* трактъ, больша́я проѣ́зжая доро́га; || *Неупотр.* продолже́ніе. W trakcie rozmowy, въ продолже́ніи разгово́ра; || *Стар.* спо́собъ, о́бразъ; || *Стар.* уѣ́здъ, повѣ́тъ, || Trakt bity, шосе́йная доро́га. Traktem, по усло́вію, по угово́ру.

Traktament, -u, *м.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе; || пріёмъ, обхожде́ніе, обраще́ніе; || *Прост.* жа́лованье, окла́дъ, содержа́ніе.

Traktat, -u, *м.* тракта́тъ; || усло́віе, догово́ръ.

Traktjer, -u, *м.* Traktjernia, -ni, *ж.* тракти́ръ, рестора́нъ.

Traktjerka, -i, *ж.* тракти́рщица.

Traktjernia, *см.* Traktjer.

Traktjerniczy, тракти́рный.

Traktjernik, -a, *м.* тракти́рщикъ.

Traktować, Utraktować, Potraktować, угоща́ть, угости́ть, по́дчивать, упо́дчивать, попо́дчивать; || разсужда́ть, обсужда́ться, трактова́ть.

Traktowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || перегово́ры.

Tram, -u, *м.* бревно́, ба́лка, перекла́дина, перево́дина, *см.* Balka, || *Архит.* подперемы́чный брусъ *и́ли* ка́мень, попере́чный брусъ (*на сва́яхъ*); || *Морс.* киль.

Tran, -u, *м.* ры́бій жиръ.

Trank, -u, *м. Бот.* блоши́стый ко́рень; || бара́нья трава́, бара́нникъ.

Transfert, -u, *м. Ком.* тра́нсфертъ, переда́ча, перека́зъ перево́дъ суммъ.

Transfiguracja, -ji, *ж.* преображе́ніе.

Transfigurować, преобража́ть.

Transfuzja, -ji, *ж.* переда́ча, перено́съ (*своего́ пра́ва друго́му*); || *Мед.* перели́вка (*кро́ви*).

Translaps, -u, *м. Юрид.* пропу́щенный срокъ, *см.* Rok przepadły.

Translokacja, -ji, *ж.* перемѣще́ніе, перенесе́ніе.

Translokować, перемѣща́ть, перенести́ть.

Transport, -u, *м.* перено́съ, перено́ска, перево́зъ, перево́зка, прово́зъ, тра́нспортъ.

Transportować, Przetransportować, переноси́ть, перевози́ть, *см.* Przewozić.

Transportowy, транспо́ртный, перево́зный, прово́зный.

Transumpt, -u, *м.* вы́писка, экстра́ктъ.

Tranzakcja, -ji, *ж.* мирова́я сдѣ́лка, полюбо́вная; || *Стар.* во́енный похо́дъ; || Księga tranzakcji wieczystéj, догово́рная кни́га (*по ипоте́чному уста́ву*).

Tranzet, -u, *м.* отхо́жее мѣ́сто.

Tranzyt, -u, *м. Ком.* транзи́тъ, прово́зъ.

Trapić, терза́ть, му́чить, досажда́ть, докуча́ть, безпоко́ить.

Trapiciel, -a, *м.* мучи́тель.

Trapicielka, -i, *ж.* мучи́тельница.

Trapienie, -nia, *ср*, терза́ніе, муче́ніе, доса́да, безпоко́йство.

Trasat, -a, *м. см.* Akceptant.

Trassować, *см.* Akceptować.

Trata, -y, *ж.* перево́дный ве́ксель.

Tratować, Stratować, попира́ть (*нога́ми*), топта́ть; || *Повар.* жа́рить въ ма́слѣ, || *Повар.* полоска́ть въ чи́стой водѣ́; || *Повар.* растира́ть; || Tratować do brzegu, плыть къ бе́регу, направля́ться къ бе́регу

Tratwa, -y, *ж.* плотъ; || перево́зный плотъ, паро́мъ. Tratwa szczapowa, дровяно́й обру́бъ.

Tratwiarz, -a, *м.* плотово́й сто́рожъ.

Trawa, -y, *ж.* трава́; || *Бот.* злакъ, бы́ліе. Trawa miodowa, го́лка, буха́рское про́со. Trawa perłowa, перло́викъ, родъ кормово́й травы́. Trawa wiechowa, мя́тлика. Boża trawa, гре́ческое сѣ́но. Turecka trawa, Ostrzyca, осо́ка. Trawa rogata, jeża, rogalica, водяно́й пыре́й.

Trawca, -y, Trawiciel, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра, объѣда́ло; || мотъ, расточи́тель, истреби́тель, разори́тель.

Trawiasty, *Бот.* зла́ковый.

Trawić, Strawić, вари́ть, перева́ривать, перевари́ть (*пи́щу*); || глода́ть, съѣда́ть, поѣда́ть; || * тра́тить, расточа́ть, прома́тывать. Dobrze trawić, имѣ́ть хоро́шее пищеваре́ніе. *Tracić czas, тра́тить вре́мя. Strawić cały majątek, промота́ть всё имѣ́ніе.

Trawiciel, -a, *м. см.* Trawca.

Trawienie, -nia, *ср.* варе́ніе желу́дка; || пищеваре́ніе; || поте́ря, тра́та. Trawienie czasu darmo, na niczém, напра́сная тра́та вре́мени.

Trawisty, травни́стый, *см.* Trawny.

Trawka, -i, *ж. Умен.* тра́вка, *см.* Trawa.

Trawnica, -y, *ж. Бот.* боло́тная трава́.

Trawniczek, -czka, *м. Зоол.* мали́новка, садова́я сла́вка (*пти́чка*); || *см.* Trawnik.

Trawnik, -a, *м.* дёрнъ, мурава́; || лужо́къ, мѣ́сто у́стланное дёрномъ; || щу́чка, ма́ленькая щу́ка (*ры́ба*).

Trawny, травѝстый, травни́стый, тра́вный; || пу́щенный на траву́ (*волъ*).

Trciałka, Trzciałka, Trcionka, -i, *ж.* тру́бочка, ду́дка; || *Бот.* травяно́й стволъ.

Trcianka, -i, *ж. Бот.* стволъ са́харнаго тростника́.

Trębacz, -a, *м.* трубачъ.

Trębaczów, Trębaczowy, Trębaczy, трубаче́вскій.

Trebnik, -a, *м. Церк.* тре́бникъ, служе́бникъ.

Trędowacieć, Otrędowacieć, *Мед.* зараже́ться, зарази́ться прока́зою; || угрева́тѣть.

Trędowaciny, -cin, *мн.* **Trędowacizna, -y, Trędowatość, -ści,** *ж. Мед.* прока́за; || угрева́тость, кра́сныя пя́тна на лицѣ.

Trędowaty, прокаже́нный, парши́вый; || кра́сный, угрева́тый.

Trędownik, -a, *м. Бот.* нори́чникъ, пе́сья голова́, зо́бная трава́.

Trefić, Utrefić, завива́ть (*во́лосы*). || **Trefić się,** завива́ться (*о волоса́хъ*); || *(*у *Евре́евъ*) дѣ́латься нечи́стымъ.

Trefnie, шутли́во, заба́вно; || (*у Евре́евъ*) *нечи́сто, пога́но.

Trefnik, Trefniarz, -a, Trefniś, -sia, *м.* шутъ.

Trefniś, -sia, *м.* шутъ; || заба́вникъ, шутни́къ.

Trefność, -ści, *ж. Стар.* шутли́вость, остроу́мие; || шутовство́

Trefny, шу́точный, шутли́вый, заба́вный; || шутовско́й; || *Стар.* прили́чный, соотвѣ́тственный, уда́чный; || (*у Евре́евъ*) **нечи́стый, пога́ный.**

Trel, -u, *м. Муз.* трель; || бечева́я, бечёвникъ, *см.* **Tryl.**

Trelisty, тре́льный.

Trelować, тре́лить, пѣть съ тре́лями, дѣ́лать тре́ли.

Tren, -u, *м.* жа́лобное стихотворе́ніе, жа́лобная пѣснь, эле́гія. **Treny Jeremiasza,** плачъ Іереміинъ (*кни́га Би́бліи*).

Trepka, -i, *ж.* **Trepki, Trepcie,** *мн.* о́бувь подо́бная ту́флѣ, прикрѣплённая къ **плюснѣ** ремня́ми; || санда́лія; || о́бувь съ **деревя́нными** подо́швами.

Treść, -ści, *ж.* су́щность, существо́ (*дѣла*), **предме́тъ,** матерія, содержа́ніе (*сочине́нія, письма́*); || пе́речень, сокраще́ніе, вы́писка, извлече́ніе; || *Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || *Аптек.* эссе́нція; || *са́мое лу́чшее, ядро́, си́ла. **Treść winna,** са́мое чи́стое виногра́дное вино́. **Cnota treścią człowieka, a reszta przypadkiem,** добродѣтель составля́етъ гла́вное досто́инство человѣка, а всѣ про́чее случа́йность. **Wycisnąć samę treść dzieła,** извле́чь содержа́ніе сочине́нія, кни́ги.

Treściowy, содержа́тельный, относя́щійся къ содержа́нію.

Treściwie, вырази́тельно, си́льно, кра́тко, свя́зно, сжа́то.

Treściwość, -ści, *ж.* си́ла, внергія, вырази́тельность, суще́ственность, кра́ткость, свя́зность, сжа́тость.

Treściwy, суще́ственный, вырази́тельный, си́льный, кра́ткій, свя́зный, сжа́тый; || со́чный, пита́тельный.

Tresować, Utresować, Wytresować, дрессирова́ть (*соба́ку*), вы́ѣзживать, объѣзжа́ть (*ло́шадь*).

Tresowanie, Utresowanie, Wytresowanie, -nia, *ср.* дрессиро́вка (*соба́къ*), вы́ѣживаніе (*лошаде́й*).

Trestka, Treska, -i, *ж.* тру́бочка.

Tret, Tryt, -u, *м.* торго́вля старьёмъ; || толку́чій ры́нокъ, *см.* **Tandeta;** || *Морс.* балко́нъ, вы́ступъ съ пери́лами на продолже́ніи ве́рхней па́лубы корабля́.

Tretowy, площадно́й, ры́ночный.

Trętwa, -y, *ж. см.* **Drętwik.**

Trętwieć, *см.* **Drętwieć.**

Trężla, -i, *ж. Умен.* **Trężelka,** узде́чка, тре́нзель.

Trjangulacja, -ji, *ж.* тригонометри́ческая съёмка, тріангуля́ція.

Trocha, -y, Troszka, Troszeńka, Troszeczka, -i, *ж.* ма́лость, немно́жко, го́рстка, го́рсточка, не́сколько. **Po trosze,** понемно́гу. **Przyjdź trochę później,** приди́ не́сколько по́зже. **Poczekaj trochę,** подожди́ немно́го. || **O trochę,** чуть-чуть, едва́ не.

Trociczka, -i, *ж.* кури́тельная свѣ́чка.

Trociny, -cin, *мн. Собир.* опи́лки.

Troczek, -czka, *м.* дли́нный и у́зкій ремень, *см.* **Troki.**

Troczyć, Przytroczyć, торочи́ть, оторочи́ть, привя́зывать къ торока́мъ, *см.* **Troki;** || *Прост.* вѣ́шать. || **Troczyć się** (*do czego, na co*), приготавливаться, собира́ться.

Troić, *см.* **Todlić.**

Troisto, втро́йнѣ, втрое.

Troistość, *см.* **Trojakość.**

Troisty, тройно́й, тро́йственный.

Trojaczek, -czka, *м. см.* **Trojak.**

Trojak, -a, *м.* трёхгрошёвая (трёхкопѣ́ечная) моне́та; || **Trojacy, -ków,** *мн.* тро́йни (*три младе́нца родя́вшіеся вмѣстѣ*). || **Trojaczek,** *Умен.* тройча́тка (*три орѣха сро́сшіеся вмѣстѣ*); || *Бот.* тро́ичная трава́.

Trojaki, троя́кій.

Trojako, троя́ко, троя́кимъ о́бразомъ.

Trojakość, -ści, *ж.* тро́йственность, тро́ичность.

Trojanek, -nka, *м. Бот.* вѣ́треница печёночная, *или* трилі́стникъ чи́стый.

Trojanka, -i, *ж.* насто́йка съ мёдомъ и пе́рцемъ; || смѣсь ра́зныхъ хлѣ́бныхъ зёренъ, дава́емая коро́вамъ.

Trójbarwisty, Trójbarwny, Trójbarwy, трёхцвѣ́тный.

Trójca, -y, *ж.* Тро́ица, Тріипоста́сное Божество́; || тро́е (*лицъ*); || тро́йка.

Trójdrożny, перекрёстный, расходя́щійся тремя́ пути́ми.

Troje, *род. п.* **Trojga** (*ста́вится съ именами сре́дн. р., ра́зныя по́ла, употребля́е-*

ными только во мн. ч.), трóе; || трóи (въ рýсск. яз. стáвится пéредъ именáми неимéющими единст. ч.). || Troje dzieci, трóе дéтéй. Troje sań, трóи сáни. || We troje, втрóе, въ три рáза.

Trojenie, -nia, *ср. см.* Todlenie.

Trojeść, -ści, *ж. Бот.* лáстовень, воню́чка (*растéніе*).

Trójgłowy, трехголóвый, трехглáвый.

Trójgran, -u, *м. Хир.* трокáръ (*инструмéнтъ для прокáлыванія*); || Trójgranie, -nia, *ср.* Trójgraniec, -ńca, *м. см.* Trójkąt.

Trójgraniasty, треугóгольный, трехсторóнный, *см.* Trójkątny.

Trójjedyny, тріединый (*Богъ*).

Trójka, -i, *ж.* трóйка.

Trójkąt, -a, *м.* треугóльникъ.

Trójkątnie, въ вúдѣ треугóльника.

Trójkątny, треугóльный, трехсторóнный.

Trójkolorowy, трехцвѣтный.

Trójkończasty, *Бот.* тріостріёвый.

Trójkoronny, трёхкорóнный.

Trójlistny, трёхлúстный.

Trójniak, -a, *м.* трёхгодúчный питéйный мёдъ, крѣпкій мёдъ.

Trójniaki, -ków, *мн.* трóйни (*три младéнца родúвшіеся вмѣстѣ*).

Trójnik, -a, *м.* тройнúкъ (*предмéтъ состоя́щій изъ трёхъ частéй*); || *см.* Trojniak.

Trójnitny, втрóе сучéнный.

Trójnóg, -oga, *м.* Trójnoże, -a, *ср.* тренóжникъ.

Trójnogi, тренóжный.

Trójnożek, -żka, *м. см.* Trójnóg, Trzynożek.

Trójny, *см.* Troisty.

Trójścienny, трехсторóнный.

Trójsetny, трёхсóтный, трёхсóтенный.

Trójsprzężny, запрáженный въ три лóшади.

Trójświęty, трисвятóй. *Церк.* Trójświęta pieśń, Трисвятóе (*церковный гимнъ*).

Trójsyllabny, трёхслóжный.

Trójwęgieł, -gła, *м. см.* Trójkąt.

Trójwęgielny, *см.* Trójkątny.

Trójwładzca, -y, *м.* тріумвúръ, троевлáстникъ (*у Рúмлянъ*).

Trójwrąb, -ębu, *м. Архит.* тригли́фъ, троерѣзъ.

Trójząb, -ębu, *м.* трезýбецъ; || острогá (*рыбáчья*).

Troki, -ów, *мн.* торокá, ремнú у зáдней сѣдéльной лукú; || рýхлядь.

Trokować, тянýть бечевý на водохóдныхъ судáхъ протúвъ течéнія.

Tron, -u, *м.* тронъ, престóлъ (*цáрскій*). Wstąpienie na tron, возшéствіе на престóлъ.

Trop, -u, *м.* слѣдъ (*звѣрúный, человѣ́ческій*). *Охот.* Trop śnieżny, слѣды́ звéря на снéгу́. Trop dżdżowy, слѣды́ звéря на чóкрой землѣ. || *Iść za kim w tropy, *или* trop w trop, идтú вслѣдъ за кѣмъ, шагъ за шáгомъ. Iść czyjemi tropy, идтú по чьúмъ слѣдáмъ.

Tropić, искáть (*звѣря*), идтú пó слѣду, *см.* Wytropić. || Tropić się, мѣшáться, путáться, сбúваться съ тóлку.

Troska, -i, *ж.* забóта, хлóпоты, трéвóга, безпокóйство, мýка, скорбь.

Troskać, *см.* Troszczyć.

Troskliwie, тщáтельно, рачúтельно, забóтливо, неусы́пно, старáтельно

Troskliwość, -ści, *ж.* забóтливость, попечúтельность, старáтельность, рачúтельность, бдúтельность, неусы́пность.

Troskliwy, тщáтельный, рачúтельный, старáтельный, попечúтельный, забóтливый, бдúтельный, неусы́пный.

Troszczyć, озабóчивать, безпокóить, трéвóжить. || Troszczyć się, безпокóиться, трéвóжиться, смущáться, тужúть.

Troszka, *см.* Trocha.

Truć, Otruć, отравля́ть, отравúть, окормúть я́домъ. || Truć się, Otruć się, отравля́ться, отравúться.

Truchleć, Struchleć, слабéть, ослабéть, дряхлéть, одряхлéть, тупéть, отупéть; || цѣпенéть, оцѣпенéть, коченéть, окоченéть, нѣмѣть, онѣмѣть. Noga mi struchlała, нога́ у менá онѣмѣла; || *струúть, струхнýть, оробéть, остолбенéть отъ стрáха.

Truchliwy, трусли́вый, боязли́вый, робкій.

Trucht, -u, *м.* рысь (*лошади́ная*), грунь. Truchtem jechać, ѣхать рúсью.

Trucicie, Truciźnik, -a, *м.* травúтель.

Trucicielka, -i, *ж.* отравúтельница.

Trucie, Otrucie, -a, *ср.* отравлéніе, отрáва.

Trucizna, -y, *ж.* отрáва, ядъ.

Truciźnik, *см.* Trucicie.

Truciznowy, отрáвный, ядовúтый.

Trud, -u, *м.* трудъ, рабóта. безпокóйство, утомлéніе, устáлость.

Trudliwie, трýдно, съ трудóмъ, съ велúкимъ трудóмъ.

Trudliwy, трýдный, многотрýдный; || тя́жкій, тягостный, тяжёлый, утомúтельный.

Trudnić, затрудня́ть, стѣсня́ть. || Trudnić się, занимáться, рабóтать, трудúться.

Trudno, трýдно, съ трудóмъ.

Trudność, -ści, *ж.* трýдность; || затрудненіе; || препя́тствіе; || помѣха; || споръ, рáспря, размóлвка. Z trudnością, съ трудóмъ. Usunąć, ułatwić trudności, устрани́ть препя́тствія. Mieć z kim trudność o co, имѣть споръ. не соглашáться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, имѣть съ кѣмъ состязáніе о чёмъ-либо. Zadawać, czynić komu trudność, дѣлать, причúнять кому́-либо затрудненія.

Trudny, трýдный, тягостный, стѣснённый.

Trudzić, Strudzić. Utrudzić. утруждáть,

утруди́ть, утомля́ть, утоми́ть; || безпоко́ить, обезпоко́ить, трево́жить, встрево́жить, докуча́ть.

Trufla, -i, *ж. Бот.* тру́фель.

Truflowy, тру́фельный.

Trukać, воркова́ть.

Trukawka, Trukaweczka, -i, *ж.* го́рлица (*пти́ца*).

Trukczaszy, -ego, *м., см.* **Stolnik.**

Trumienka, Trunienka, -i, *ж. Умен.* гро́бикъ.

Trumienny, Trunny, гробово́й, гро́бный. **Trumienny stolarz**, гробово́й ма́стеръ, гробовщи́къ.

Trumna, Trunna, Truna, -y, *ж.* гробъ.

Trunąć, пи́кнуть, пи́скнуть.

Trunek, -nku, *м.* напи́токъ, *см.* **Napój.**

Trunkowy, пите́йный.

Trunny, *см.* **Trumienny.**

Trup, -a, *м.* трупъ, мертве́цъ, мёртвое те́ло. **Paść trupem**, быть уби́тымъ на ме́стѣ. **Położyć kogo trupem**, уби́ть кого́, положи́ть на ме́стѣ.

Trupa, -y, *ж.* тру́ппа (*актёровъ*).

Trupek, -pka, *м. Умен.* трупъ младе́нца.

Trupi, тру́пный. **Trupia głowa**, мёртвая голова́, че́реп мертвеца́; || * Ада́мова голова́.

Trupiasty, мёртвенный, похо́жій на мертвеца́.

Trupieć, Strupieć, коченѣть, окоченѣть, цѣпенѣть, оцѣпенѣть, колѣть, околѣть.

Trupowy, *см.* **Trupi.**

Truś, -sia, *м.* **Trusia, Truśka**, -i, *ж.* трусъ, труси́шко, *м.*, труси́ха, *ж.*; || * ро́бкое, нево́инное творе́ніе, нево́инный ягнёночекъ.

Trusk, -u, *м.* трескъ, *см.* **Trzask.**

Truskawka, -i, *ж. Бот.* клубни́ка.

Trut, -u, *м. Бот.* авра́нъ, благода́ть, лихора́дочная трава́.

Truteń, -tnia, *м. Зоол.* тру́тень.

Trutka, -i, *ж.* отра́ва, прико́рмъ, пропи́танный я́домъ. || *Бот.* **Trutka rybia**, кукольва́нъ, рыболо́вныя я́годы.

Trutwa, -y, *ж.* гнюсъ (*рыба*).

Trutynować, *Стар.* разсма́тривать, разбира́ть, обсужда́ть.

Trwać, дли́ться, продолжа́ться, тяну́ться; || существова́ть; || **Trwać w czém**, упо́рствовать, не отступа́ть, стоя́ть твёрдо, быть настойчивымъ (*въ чёмъ*), остава́ться (*при чёмъ*). **Trwać w przedsięwzięciu**, быть настойчивымъ въ своёмъ предпрія́тіи, не отступа́ть отъ своего́ предпрія́тія.

Trwale, про́чно, кре́пко; || твёрдо, непоколеби́мо, постоя́нно, продолжи́тельно.

Trwałość, -ści, *ж.* про́чность, кре́пость; || твёрдость, непоколеби́мость, постоя́нство, продолжи́тельность.

Trwały, про́чный, кре́пкій; || твёрдый, непоколеби́мый, постоя́нный, продолжи́тельный. **Pokój trwały**, постоя́нный ми́ръ. **Nic niema trwałego**, нѣтъ ничего́ постоя́ннаго. **Trwała budowa**, про́чное строе́ніе. **Krótko-trwały**, кратковре́менный. **Wiecznie-trwały**, безконе́чный, ве́чный.

Trwanie, -nia, *ср.* продолже́ніе; || упо́рство, настойчивость, сто́йкость.

Trwoga, -i, *ж.* страхъ, боя́знь, трево́га, безпоко́йство, смяте́ніе. *Воен.* трево́га. **Uderzyć na trwogę**, бить трево́гу. **Na trwogę dzwonić**, уда́рить въ наба́тъ. **Działo na trwogę**, вѣстова́я пу́шка.

Trwonić, Strwonić, расточа́ть, расточи́ть, мота́ть, промота́ть.

Trwoniciel, -a, *м.* расточи́тель, мотъ.

Trwożenie się, -nia się, *ср.* трево́га смущёніе.

Trwożliwie, трево́жно, безпоко́йно, боязли́во, ро́бко.

Trwożliwość, -ści, *ж.* безпоко́йство, боязли́вость, ро́бость.

Trwożliwy, трево́жный, безпоко́йный, боязли́вый, ро́бкій.

Trwożny, трево́жный.

Trwożyć, Zatrwożyć, трево́жить, встрево́жить, потрево́жить, безпоко́ить, обезпоко́ить, пуга́ть, испуга́ть. || **Trwożyć się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься, безпоко́иться, обезпоко́иться, пуга́ться, испуга́ться.

Tryangulacja, *см.* **Trjangulacja.**

Tryb, -u, *м.* обы́чай, обыкнове́ніе, поря́докъ; || о́бразъ, мане́ра; || родъ, видъ; || *Грам.* наклоне́ніе; || тече́ніе, продолже́ніе, ходъ, ше́ствіе. **Tryb życia**, о́бразъ жи́зни. **Tryb postępowania**, поведе́ніе, обхожде́ніе. || *Мех.* два кру́га, приводя́щіе въ движе́ніе колесо́, шестерня́. || *Горн.* отдѣле́ніе пѣны съ распла́вленнаго свинца́; || *Плотн.* па́лецъ.

Tryba, -y, *ж.* просѣкъ, просѣка, про́сѣка (*прямая ли́нія прорубленная сквозь лѣсъ*).

Trybik, -a, *м.* пружи́нка; || горнъ для очи́стки свинца́.

Trybować, плыть по во́лѣ вѣтра и тече́нія; || перепла́вливать, очища́ть (*о мета́ллахъ*); || дистилли́ровать, перегоня́ть, двои́ть; || * **Trybować czém**, занима́ться каки́мъ нибу́дь ремесло́мъ, промышля́ть чѣмъ-либо; || * му́чить. **Trybować kogo głodem**, му́чить кого́ го́лодомъ. || *Садов.* помога́ть росту де́рева, обрѣзывая вѣтви; || трется. **Ząb o ząb trybuje**, зубъ о́ зубъ трётся. || **Trybować się**, броди́ть, закиса́ть; || очища́ться.

Trybowy, пра́вильный, испра́вный, обы́чный. *Мех.* **Koło trybowe**, деревя́нная шестерня́.

Trybula, Trzebula, Trybulka, -i, *ж. Бот.* кервель, Вене́ринъ гре́бень (*расте́ніе*).

Trybularz, -a, *м.* кури́льница.

Trybunał, -u, *м.* суди́лище; || судъ. судебная пала́та, суде́бное ме́сто, окружно́й судъ.

Trybunalski, суде́бный; || суде́йскій.

Trybuszon, -a, *м.* прóбочникъ, штóпоръ, *см.* **Grajcar.**

Tryca, -y, *ж.* желобóкъ въ блóкѣ.

Tryk, **Trykacz**, **Tryksacz**, -a, *м.* барáнъ.

Trykać, **Tryknąć**, **Tryksać**, **Tryksnąć**, бодáть, боднýть. || **Trykać się**, бодáться, бúться рогáми.

Trykliwy, бодлúвый.

Tryks, -u, *м.* бодáніе.

Tryl, -u, *м. Муз.* трель.

Tryna, -y, *ж.* опúлки, *см.* **Opiłki.**

Tryngielt, -u, *м.* дéньги на вóдку, особая плáта почтарю.

Trynkał, -u, *м.*, *см.* **Tryngielt.**

Trypel, -pla, *м. Минер.* трéпелъ.

Tryper, -pra, *м. Мед.* перелóй, гонорéя.

Tryska, -i, *ж.* верёвка для подобрáнія пáруса.

Tryskać, **Trysnąć**, брúзгать, брúзнуть, прúскать, прúснуть, бить ключёмъ, политься ключёмъ, *см.* **Wytryskać.**

Trysła, -y, *ж.* корá выбрáсываемая изъ кожéвенныхъ завóдовъ, гóдная для тóплива.

Tryszak, -a, *м.* брелáнъ (*игрá*).

Tryumf, -u, *м.* трiýмфъ; || торжествó; || побѣда.

Tryumfalnie, торжéственно, въ трiýмфѣ.

Tryumfalny, торжéственный, трiумфáльный.

Tryumfować, торжествовáть; || имéть торжéственный въѣздъ.

Trząść, **Trząsnąć** (иногда: **Trząsać**), трясти́, тряхнýть, потрясáть, потрясти́, стрáхивать, стряхнýть, отрáхивать, отряхнýть; || качáть, качнýть, шатáть, шатнýть. || **Trząść się**, **Zatrząść się**, трястúсь, затрястúсь; || дрожáть, шатáться, вздрáгивать, вздрóгнуть, содрогáться, содрогнýться, трепетáть, затрепетáть.

Trzask, -u, *м.* трескъ, трескотня́.

Trzaska, **Drzazga**, -i, *ж.* щéпка; || хвóрость; || занóза.

Trzaskać, **Trzasnąć**, трещáть, затрещáть; || хлóпать, хлóпнуть (*дверя́ми*). || **Trzasnąć kogo**, дать кому́ пощёчину, трéснуть; || убúть, поразúть. **Bogdaj go piorun trzasł**, убéй его́ громъ, пострѣлъ его́ возмú. || **Trzaskać**, **Strzaskać co**, разбивáть, разбúть, разлáмывать, разломáть, раздробля́ть, раздробúть, сокрушáть, сокрушúть.

Trzaskający, трескýчій.

Trzaskanie, -nia, *ср.* **Trzaśnięcie**, -cia, *ср.* трескъ, трещáніе, лóпаніе; || раскáтъ (*грóма*).

Trzaskawica, -y, *ж.* грозá, громъ съ мóлніею.

Trzaskliwy, гремя́щій, оглушúтельный, грóмкій.

Trząśnienie, -nia, *ср.* трясéніе, качáніе.

Trzcina, -y, *ж. Бот.* тростникъ, камúшъ; || трость, трóсточка, камышёвка; || пáлка. **Trzcina cukrowa**, сáхарный тростни́къ. **Trzcina bambusowa**, бамбýковая трость.

Trzciniany, тростникóвый, камúшевый.

Trzcinisko, -a, *ср.* тростни́къ.

Trzcinisty, порóсшій тростникóмъ.

Trzcinka, **Trzcineczka**, -i, *ж. Умен.* тростúнка.

Trzcinnik, -a, *м. Зоол.* тростúнка, воробéй камúшенный.

Trzcinny, тростникóвый, камúшевый.

Trzcinować, обшивáть, обивáть тростникóмъ (*стѣну и́ли потолóкъ*).

Trzcinowanie, -nia, *ср.* обшивáніе, обивáніе тростникóмъ (*стѣны и́ли потолка́*).

Trzcinowy, *см.* **Trzcinny.**

Trzeba, нáдобно, нáдо, нýжно, потрéбно, надлежúть, дóлжно.

Trzebić, **Wytrzebić**, чúстить, очúстить, вычистить; || карчевáть, равчищáть подъ пáшню лѣсъ; || теребúть, выдёргивать, выдирáть, вы́дернуть, рвать, вырывáть, вырвать (*съ корнёмъ*), полóть, выпáлывать, вы́полоть (*травý*); || уничтожáть, истребля́ть (*вредныхъ живóтныхъ*), *см.* **Wypleniać**; || потрошúть, вынимáть потроха́, кишки́; || класть, холостúть, валóшить, оскопля́ть.

Trzebieniec, -ńca, *м.* кастрáтъ, скопéцъ.

Trzebież, -y, *ж. Агр.* распáханная *и́ли* расчúщенная земля́, распáшка, расчúстка (*нóви*); || новина́ (*нóвая распáханная пáшня*).

Trzebula, *см.* **Trybula.**

Trzeć, **Utrzeć**, терéть, натирáть, растирáть, растерéть; || толóчь, истолóчь; || мять, трепáть (*лёнъ*); || пилúть (*дóски*). || **Trzeć się**, терéться, натирáться; || толóчься; || терéться, рóститься, икрúться (*о рыбахъ*).

Trzechsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trzechtysięczny, **Trzechtysiączny**, трёхтысячный.

Trzeci, трéтій. **Stan trzeci**, срéднее сослóвіе.

Trzeciaczka, -i, *ж.* триднéвная лихорáдка.

Trzeciak, -a, *м. Горн.* подхвáтъ, кося́къ.

Trzéj, *род. п.* **trzech**, (*употребля́ется съ именáми лицъ мужеск. р.*) трóе, три. **Trzéj ludzie**, трóе людéй. **Trzéj królowie**, **Trzy króle**, три короля́. **Trzech królów**, Крещéніе, прáздникъ Богоявлéнія (*6 Января́*).

Trzemcha, *см.* **Czeremcha.**

Trzepać, **Wytrzepać**, выколáчивать, вы́колотить, выбивáть, вы́бить (*пыль*), стря́хивать, отряхáть, стряхнýть; || трепáть, теребúть, дёргать; || * тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть, дубáсить, отдубáсить.

Trzepaczka, -i, *ж.* прутъ, прýтикъ, хлы́стикъ; || вéничекъ, метёлка; || колотýшка, лопáточка.

Trzepanka, -i, *ж.* встрёпка, дёрка; || дра́ка.

Trzepiotać, маха́ть *и́ли* бить кры́льями; || **Trzepiotać się,** би́ться кры́льями; || * трепета́ть отъ стра́ха

Trzepnąć (kogo), уда́рить (*кого́*); || взмахну́ть (*кры́льями*)

Trzęsawa, Trzęsawica, -y, *ж.* **Trzęsawisko, -a,** *ср.* топь, трясина; || **Trzęsawica,** дрожь, содрога́ніе.

Trzęsawiec, -wca, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ.

Trzęsawisko, *см.* **Trzęsawa.**

Trzęsawisty, зыбу́чій, то́пкій (*о землѣ́*), боло́тистый, боло́тный.

Trzęsawka, -i, *ж.* пе́рья на головѣ́, головно́е украше́ніе.

Trzęsiączka, -i, *ж.* дрожь, дрожа́ніе.

Trzęsianka, -i, *ж.* сѣ́чка, изру́бленная ярова́я *и́ли* ржана́я соло́ма, пересы́панная муко́ю, употребля́емая въ кормъ лошадя́мъ и коро́вамъ.

Trzęsidło, -a, *ср. Бот.* дрожа́лка (*родъ гриба́ и расте́ніе*).

Trzęsienie, nia, *ср.* трясе́ніе, кача́ніе, кива́ніе; || ка́чка, тря́ска **Trzęsienie głową** *и́ли* **głowy,** кача́ніе, трясе́ніе голово́ю. **Trzęsienie powozu,** тря́ска (*экипа́жа*). **Trzęsienie ziemi,** землетрясе́ніе.

Trzęsiogon, -a, Trzęsiogonek, -nka, *м. см.* **Pliszka.**

Trzęsiony, трясёный.

Trześnia, -śni, *ж. Садов.* сла́дкая *и́ли* шпа́нская ви́шня, чере́шня.

Trześniowy, вишнёвый, чере́шневый.

Trzeszcze, -ów, *мн.* глава́ (*у за́йца*).

Trzeszczeć, треща́ть, скрипѣ́ть, хрустѣ́ть.

Trzewiczek, -czka, *м.* башмачёкъ.

Trzewik, -a, *м.* башма́къ.

Trzewny, Trzewowy, брюшно́й, кишёчный; || требуши́нный.

Trzewo, -a, *ср* чре́во (*Прост. Русск.* че́рево, утро́ба, брю́хо). **Trzewa,** *мн.* вну́тренности, кишки́; || требуха́, требуши́на (*у живо́тныхъ*).

Trzeźwić, Wytrzeźwić, Otrzeźwić, отрезвля́ть, протрезвля́ть, отрезви́ть; || * приводи́ть въ чу́вство по́слѣ о́бморока. || **Trzeźwić się, Wytrzeźwić się,** протрезвля́ться, отрезвля́ться; || очну́ться, придти́ въ себя́.

Trzeźwieć, протрезвля́ться; || очну́ться.

Trzeźwo, тре́зво, возде́ржно, умѣ́ренно.

Trzeźwość, -ści, *ж.* тре́звость; || умѣ́ренность, возде́ржность, воздержа́ніе.

Trzmiel, -a, *м. Зоол.* шмель.

Trzmiel, -u, *м.* **Trzmielina, -y,** *ж. Бот.* бересклéтъ, верескле́дъ, бру́жмель (*куста́рникъ*).

Trznadel, -dla, *м.* подоро́жникъ (*пти́ца*).

Trzoda, -y, *ж.* ста́до. **Trzodami,** *Нар.* стада́ми, поста́дно.

Trzódka, -i, *ж.* небольшо́е ста́до.

Trzodny, ста́дный.

Trzon, -u, *м.* оча́гъ; || сте́бель, на кото́ромъ растётъ грибъ; || **Trzon, trzonowy ząb,** коренно́й зубъ.

Trzonek, -nka, *м.* черено́къ; || стебелёкъ.

Trzonowy, *см.* **Trzon, trzonowy ząb.**

Trzos, -a, *м.* коше́ль; || че́резъ, у́зкій и дли́нный де́нежный кошелёкъ въ ви́дѣ по́яса (*Стар. Русск*).

Trzosek, Trzosik, -ska, *м. Умен.* ма́ленькій кошелёкъ, *см.* **Trzos.**

Trzpień, -nia, *м.* шпенёкъ, шпи́лька (*у пря́жки*).

Trzpiot, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Trzpiotowaty, вѣ́тренный, безразсу́дный, опроме́тчивый, легкомы́сленный.

Trzpiotowstwo, Trzpiotalstwo, -a, *ср.* **Trzpiotowatość, -ści,** *ж.* вѣ́тренность, опроме́тчивость, безразсу́дство, вертопра́шество, легкомы́сліе.

Trztać, ходи́ть нани́зъ, имѣ́ть поно́съ.

Trztaczka, -i, *ж.* поно́съ.

Trzy, *род. п.* **Trzech,** три. (*Ста́вится предъ имена́ми веще́й и живо́тныхъ, та́кже предъ имена́ми лицъ же́нскаго ро́да*). || *Ариѳ.* **Reguła trzech,** тройно́е пра́вило.

Trzyćwierciowy, трёхчетвертно́й.

Trzyczęściowy, Trzyczęstny, раздѣлённый на́ три ча́сти; || *Бот.* трираздѣ́льный.

Trzydniówka, -i, *ж.* тридне́вное вре́мя.

Trzydniowy, тридне́вный.

Trzydzieści, -estu, три́дцать.

Trzydzieścioro, -orga, три́дцать, три деся́тка (*употребля́ется съ имена́ми средн. р. ра́знаго по́ла, во мн. ч*).

Trzydziestka, -i, *ж.* число́ три́дцать; || тре́тій деся́токъ (*тридца́тый годъ жи́зни*); || одна́ тридца́тая часть чего́-либо.

Trzydziestodzienny, тридцатидне́вный.

Trzydziestoletni, Trzydziestoletny, тридцатилѣ́тній.

Trzydziesty, тридца́тый.

Trzyfuntowy, трёхфунто́вый.

Trzygodzinny, трёхчасово́й.

Trzygroszówka, -i, *ж.* моне́та трехгрошёвая.

Trzyjęzyczny, трёхъязы́чный.

Trzykroć, Trzykrotnie, три ра́за, три́жды, троекра́тно; || втройнѣ́, втро́е.

Trzykrotny, троекра́тный.

Trzylecie, -cia, *ср.* трехлѣ́тіе.

Trzyletni, трёхлѣ́тній.

Trzylistnik, -a, *м. Бот.* я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*расте́ніе*).

Trzylistny, *Бот.* трили́стный, трехпестко́вый.

Trzyłokciowy, мѣ́рою въ три локтя́.

Trzymać, держа́ть; || содержа́ть; || владѣ́ть; || вести́; || имѣ́ть. **Trzymać dziecko do chrztu,** быть воспріе́мникомъ, отцо́мъ крёстнымъ. **Trzymać wioskę w dzierżawie,** арендова́ть дере́вню. **Trzymać**

oberżę, содержáть постоя́лый дворъ. **Trzymać za kim, z kim**, держáть чью сто́рону, стоя́ть за кого́. **Trzymać powóz, konie**, держáть экипáжъ, лошадéй, **Trzymać dziennik, pismo czasowe**, подпи́сываться на журна́лъ, получáть журна́лъ, періоди́ческое изда́ніе. **Trzymać takt**, наблюдáть тактъ *или* разме́ръ (*въ чёмъ*). **Krótko trzymać kogo** стро́го держáть кого́, держáть въ страхѣ, въ рукáхъ, не дава́ть кому́ мно́го во́ли. ***Trzymać wilka za uszy**, находи́ться въ затрудне́ніи, **не знать** что́ дѣлать. **Trzymać na kartę**, ста́вить на ка́рту (*въ игрѣ*) **Trzymać kogo na słowie**, води́ть кого́ за носъ, обма́нывать, проводи́ть. **Trzymać o kim, o czém**, ду́мать, суди́ть о комъ, о чёмъ, признава́ть кого́, что́ за... **Jak o nim trzymasz?** что́ ты о нёмъ ду́маешь? како́го ты мнѣнія о нёмъ? **Zbyt wiele o sobie trzyma**, онъ сли́шкомъ мно́го ду́маетъ о себѣ. **Trzymać pióro w jakiém zgromadzeniu**, занима́ть до́лжность секретаря́ въ како́мъ-либо собра́ніи. **Trzymać miasto w oblężeniu**, держáть го́родъ въ оса́дѣ. || **Trzymać się**, держáться, ухвати́ться; || остава́ться, жить, пребыва́ть. **Trzymać się czyjéj rady**, придéрживаться чьего́-либо сове́та **Mocno trzymać się za ręce**, держáться кре́пко рука́ми. **Trzymać się poręczy**, придéрживаться за перила. **Mróz trzyma**, моро́зъ не уменьша́ется. **Dobrze się trzymać na koniu**, хорошо́ держáться, сидѣть на ло́шади. **Jedno drugiego się nie trzyma**, одно́ съ други́мъ не вя́жется, не кле́ится. **Trzymać się do upadłego**, держáться, не уступáть до послѣднихъ силъ. **Trzyma się starzec**, стари́къ ещё бодръ, ещё не утра́тилъ силъ. **Bieda go się trzyma**, бѣда́ не оставля́етъ его́

Trzymadło, -a, *ср. Тип.* штéмпель, пла́ночка, держа́льцы.

Trzymanie, -nia, *ср.* держáніе, содержáніе; || **Trzymanie się**, сохране́ніе, поддержáніе; || сопротивле́ніе; || **Trzymanie się czego**, слѣдованіе чему́, приве́рженность къ чему́.

Trzymany, содержи́мый, содержáвшійся.

Trzymiesięczny, трехмѣсячный.

Trzymonaw, -a, *м.* прилипа́ло, держиладья́ (*рыба*).

Trzynaście, трина́дцать.

Trzynaścioraki, Trzynaściory, трина́дцати ра́зныхъ родо́въ, спо́собовъ.

Trzynaściorako, на трина́дцать ра́зныхъ родо́въ, спо́собовъ.

Trzynaścioro, -rga; трина́дцать штукъ.

Trzynastoletni, трина́дцатилѣтній.

Trzynastu, *род. п.* trzynastu, трина́дцать (*въ польск. яз. ста́вится пе́редъ именáми лицъ муж. р*). **Trzynastu ludzi**, трина́дцать человѣкъ.

Trzynasty, трина́дцатый.

Trzynóg, *см.* Trójnóg.

Trzynożek, -żka, *м. Повар.* тага́нъ, трено́жникъ

Trzypalcowy, Trzypalczasty, *Зоол.* трёпа́лый.

Trzypiędzisty, трёхпя́денный.

Trzypiętry, трёхъэта́жный, трёхъя́русный.

Trzypolowy, трёхпо́льный.

Trzyrurka, -i, *ж.* трёхствольное ружьё.

Trzysta, три́ста.

Trzystopny, трёхсто́пный.

Trzystronny, трёхсторо́нный.

Trzystu, (*ста́вится пе́редъ именáми лицъ мужес. ро́да*), три́ста.

Trzyziarnisty, *Бот.* трисѣменный.

Tu, тутъ, здѣсь.

Tuba, -y, *ж.* ру́поръ, говорна́я труба́.

Tuberoza, -y, *ж. Бот* туберо́за.

Tubylec, -lca, *м.* туземецъ, урожéнецъ, приро́дный жи́тель.

Tucja, -cji, *ж. Хим.* ту́ція, заво́дская ко́поть.

Tucz, Tucza, -y, *ж.* са́ло, жи́ръ (*въ живо́тномъ*); || тукъ (*земли́*), вещества́ утучня́ющія зе́млю.

Tucza, -y, *ж.* ту́ча, гроза́, бу́ря.

Tuczniec, Utuczniec, тучнѣть, потучнѣть, жирѣть, разжирѣть, толстѣть, потолстѣть, добрѣть, *см.* Tłuścieć.

Tuczność, -ści, *ж.* ту́чность, поро́дство, поро́дность, полнота́.

Tuczny, ту́чный, жи́рный, поро́дный, по́лный.

Tuczony, отко́рмленный.

Tuczybrzuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Tuczyć, Utuczyć, отка́рмливать, откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унаво́живать (*зе́млю*). *Посл.* **Oko pańskie konia tuczy**, свой глазъ всего́ вѣрнѣе, *или* хозя́йскій глазъ смотро́къ || **Tuczyć się**, толстѣть, жирѣть; || * богатѣть, нажива́ться.

Tudzież, *Стар.* бли́зко; || сей-часъ же, вско́рѣ; || притóмъ, та́кже, ра́внымъ о́бразомъ, вмѣстѣ съ э́тимъ, *см.* Tuż.

Tuf, Tof, -u, *м. Минер.* туфъ, тофъ.

Tuk, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*земли́*); || мозгъ (*въ костя́хъ*).

Tukan, -a, *м. Зоол.* перцея́децъ (*пти́ца*).

Tułać się, скита́ться, стра́нствовать, броди́ть.

Tułacki, броди́ящій, броди́чій, скита́ющійся, блуждáющій, стра́нствующій. **Tułackie życie**, броди́чая; кочева́я жизнь.

Tułactwo, -a, *ср.* скита́ніе, стра́нствованіе; || броди́чая жизнь.

Tułacz, -a, *м.* скита́лецъ, стра́нникъ, изгна́нникъ, вы́ходецъ; || броди́га.

Tułaczka, -i, *ж.* скита́лица, стра́нница, изгна́нница.

Tuleja, -ei, Tulja, -ji, *ж.* наконе́чникъ у копья́; || *Стар.* колча́нъ.

Tulić, успокóивать, унимáть, *см.* **Utulić**; || **Tulić, Przytulić**, прижимáть, прижáть (*къ груди*), **Stulić**, поджáть, прижáть. || **Tulić się, Przytulić się**, прижимáться, прижáться, прикорнýть.

Tulipan, -a, *м. Бот.* тюльпáнъ.

Tulipanowy, тюльпáнный.

Tułów, -owia, (*или* **-owu**), **Tułub', Tołub', Tołob', Tułob', Tułup, Tołw, -ia**, (*или* **-owu**), *м.* тýловище, тѣло; || корпусъ; || *Стар.* мёртвое тѣло, смéртные остáнки.

Tułowity, Tyłowity, Tałowity, Tałwisty, тýчный, жúрный, тóлстый, дородный.

Tułub, *см.* **Tułów**.

Tum, -u, *м.* кýполъ, глава; || соборъ, соборная цéрковь.

Tuman, -u, *м.* туманъ. **Tuman kurzu**, пыль столбóмъ.

Tumanić, обмáнывать, бросáть пыль въ глазá. || **Tumanić się**, кружúться, вúться, вертѣться.

Tumult, -u, *м.* шумъ, бýйство.

Tuńczyk, -a, *м. Зоол.* тунéцъ, тумáкъ, скýмбра (*рыба*).

Tupać, Tupnąć, тóпать, тóпнуть (*ногáми*).

Tupanie, -nia, *ср.* тóпаніе (*ногáми*).

Tupet, -u, *м.* пучóкъ (*волóсъ*); || тупéй.

Tur, -a, *м.* дúкій волъ, бýйволъ (*Стар. Русск.* туръ), *см.* **Żubr**.

Turbacja, -ji, *ж.* разстрóйство, помéха, безпокóйство, пýтаница, запýтанность, замѣшáтельство. || *Юрид.* нарушéніе владѣнія.

Turban, -u, *м*, чалмá, тюрбáнъ, *см.* **Zawój**.

Turbować, безпокóить, тревóжить, разстрóивать, досаждáть. || **Turbować się**, безпокóиться, тревóжиться, забóтиться.

Turczyć, Sturczyć, Poturczyć, турéчить, отурéчить.

Turkawka, Trukawka, Turtawka, -i, *ж. Зоол.* гóрлица (*птúца*).

Turkot, -u, *м.* стукъ, шумъ, стукотня́, трескъ.

Turkotać, стучáть, гремѣть, шумѣть.

Turkus, -a, *м. Минер.* бирюзá.

Turma, -y, *ж.* тюрьмá, темни́ца.

Turmalin, -u, *м. Минер.* электри́ческій шерлъ (*кáмень*).

Turnia, -ni, *ж.* подвáлъ.

Turniej, -ju, *м.* **Turnieja, -ji**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Turnieje, -jów**, турни́ръ, карусéль; || состязáніе; || возмущéніе.

Turnować, балотировáть, голосовáть, подавáть гóлосъ.

Turnum, *ср. Нескл.* выбóръ билéтами, балотирóвка.

Turzyca, -y, *ж.* зáячья шерсть. || *Бот.* осóка (*растéніе*).

Tusz, -u, *м.* (**Tusza, -y**, *ж.*), тушь.

Tusza, -y, *ж.* тýша, толщина́, толстотá.

Tuszować, тушевáть.

Tuszyć, надѣяться, уповáть, чáять, ожидáть.

Tutaj, *см.* **Tu**.

Tutejszy, Tuteczny, здѣшній. (*Прост.* тýтошній).

Tutuń, *см.* **Tytuń**.

Tuwalnia, -lni, Tuwalja, -ji, *ж.* полотéнцо, утирáльникъ; || вóздухъ, покрóвъ, котóрымъ покрываются сосýды со Святы́ми Дарáми; || *Стар.* скáтерть, *см.* **Obrus**.

Tuz, -a, тузъ (*игрáльная кáрта*); || **Tuzy, -ów**, *мн.* дрáка, толчкú, удáры.

Tuż, тутъ же, вслѣдъ за.....

Tuzin, -a, *м.* дю́жина.

Tuzinek, -nka, *м. Стар.* родъ сукнá срéдней доброты.

Tuzinkowy, дю́жинный; || * обыкновéнный, неотли́чный, незначúтельный.

Tuzować, Wytuzować, тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть.

Twardnąć, Twardnieć, Twardzieć, Stwardnieć, Stwardzieć, твердѣть, затвердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, жёсткнуть.

Twardo, твёрдо, крѣпко, жёстко. **Zasnął twardo**, крѣпко заснýлъ. **Twardo z nim postąpił**, стрóго, суро́во обошёлся съ нимъ. **Twardo co idzie**, дѣло не споря́тся, тýго подвигáется впередъ **Jaja na twardo**, я́ица сваренныя въ крутýю.

Twardogłowy, тупоголóвый, непоня́тливый; || упóрный, упря́мый.

Twardość, -ści, *ж.* твёрдость, крѣпость; ||жёсткость; ||грýбость; || суро́вость, стрóгость.

Twardosercy, жестокосéрдый.

Twardoskorupy, *Зоол.* черепокóжный.

Twardoskóry, *Зоол.* твердокóжій.

Twardousty, крѣпкоýздый, тугоýздый, крѣпкоголóвый (*о лóшади*); || * неукротúмый.

Twardowłosy, жестковолóсый.

Twardy, твёрдый, крѣпкій; || жёсткій, чёрствый; || грýбый, рѣзкій, крутóй. **Chleb twardy**, чёрствый хлѣбъ. **Mięso twarde**, жёсткое мя́со. **Twarde włosy**, жёсткіе вóлосы. **Koń twardy w pysku**, тугоýздая лóшадь. **Woda twarda**, жёсткая, колóдезная водá. **Jaja twarde**, крутúя я́ицы. **Twarda głowa**, тупáя, непоня́тливая головá. **Twarde serce**, чёрствое, жестóкое сéрдце.

Twardzić, дѣлать твёрдымъ *или* жёсткимъ.

Twardzieć, *см.* **Twardnąć**.

Twardzizna, -y, *ж.* крѣпкая, твёрдая земля́; || *Мед.* затвердѣлость, затвердѣніе, твёрдая о́пухоль; || мозóль; || твёрдость, крѣпость; || * жёсткость, суро́вость.

Twaróg, -ogu, *м.* творóгъ.

Twarz, -y, *ж.* лицó, ликъ; || повéрхность, нарýжность: || видъ. **Nie znam go z twarzy**, я не зна́ю его́ въ лицó. **Dać**

komu w twarz, дать кому́ пощёчину. **Do twarzy ci to**, э́то тебѣ́ къ лицу́.

Twarzyczka, -i, *ж. Умен.* ли́чико.

Twarzysko, -a, *ср.* ха́ря, ро́жа, дурно́е, отврати́тельное лицо́.

Twierdza, -y, *ж.* крѣпость, фортъ, *см.* **Warownia.**

Twierdzący, утверди́тельный.

Twierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, увѣре́ніе; || *Мат.* теоре́ма, предложе́ніе; || *Стар.* твердь небе́сная.

Twierdzić, утвержда́ть, увѣря́ть; || *Стар.* укрѣпля́ть (*за́мокъ*).

Twierdziciel, -a, *м.* подтвержда́ющій что́-либо.

Twierdzowy, крѣпостно́й, относя́щійся къ крѣпостно́му мѣсту, къ крѣпости.

Twój, Twoja, Twoje, твой, твоя́, твое́.

Twór, -oru, *м.* тварь, творе́ніе, созда́ніе; || произведе́ніе; || **Twory,** *мн.* дѣторо́дныя ча́сти.

Twórca, -y, *м.* творе́цъ, созда́тель; || строи́тель, основа́тель.

Twórczy, твóрческій.

Twórczyni, -ni, *ж.* созда́тельница; || строи́тельница, основа́тельница.

Tworzyć, сотворя́ть, создава́ть, твори́ть, изобрѣта́ть, *см.* **Stwarzać**; || **Utworzyć,** учреди́ть, ввести́, образова́ть, соста́вить, основа́ть, заложи́ть. **Utworzyć zakład,** учреди́ть, основа́ть заведе́ніе. **Utworzyć stowarzyszenie,** соста́вить компа́нію, основа́ть о́бщество.

Tworzydło, -a, *ср.* сы́рная фо́рма.

Ty, мѣст. ты. **Tyżeś to?** ты ли э́то? **Gdybym był tobą,** е́сли бы я былъ на твоёмъ мѣстѣ.

Tybel, *Плотн.* шипъ, на́гель, *см.* **Tebel.**

Tyć, Utyć, тучнѣть, жирѣть, толстѣть.

Tycie, Utycie, -cia, *ср.* тучнѣніе, ту́чность, разжирѣніе, ожирѣніе.

Tycz, -y, *ж., см.* **Tyka, Tyczka.**

Tyczka, -i, *ж.* жердь.

Tyczkowy, подпёртый тычи́нками.

Tyczyć, подпира́ть тычи́нками.

Tyczyć się, каса́ться, затро́гивать. **Co się mnie tyczy,** что́ каса́ется меня́.

Tydzień, *род. п.* **tygodnia**, *м.* недѣля. **Za tydzień,** че́резъ недѣлю. **Wielki tydzień,** страстна́я недѣля.

Tygiel, -gla, *м.* ти́гель, плави́льникъ, плави́льный горшо́къ; || сковорода́, про́тивень; || *Тип.* піяна́ъ, піяма́ъ, пласти́на, прижима́ющая бума́гу къ фо́рмѣ для отпеча́танія.

Tygielek, -lka, *м. Умен.* небольшо́й плави́льный горшо́къ; || сковоро́дка, небольшо́й про́тивень (*для жа́ренія*), *см.* **Tygiel.**

Tyglany, Tyglowy, плави́льный, плави́ленный.

Tygodniowie, Tygodniowo, еженедѣльно.

Tygodniowy, еженедѣльный.

Tygrys, -a, *м. Зоол.* тигръ.

Tygrzyca, -y, *ж.* тигри́ца.

Tyk, -u, *м.* чу́вство осяза́нія.

Tyka, -i, *ж.* тыч и́нка; || шестъ, жердь.

Tykać, Tknąć, Tykać się, Tknąć się, каса́ться, коснýться тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться. **Nie tykaj tego,** не тронь э́того, не каса́йся э́того; || затро́нуть, порази́ть, сдѣлать на кого́ си́льное впечатлѣніе, *см.* **Ruszać**; || ты́кать, говори́ть *ты* (*кому́*). ты́каться (*съ кѣмъ*), говори́ть другъ дру́гу *ты*.

Tykalny, наруши́мый, прикоснове́нный.

Tykanie, -nia, *ср.* **(się) czego,** прикоснове́ніе, дотро́гиваніе; || ты́каніе.

Tykiel, -kla, *м.* коло́къ, жёрдочка.

Tykwa, -y, *ж.* ты́ква.

Tykwiany, Tykwowy, ты́квенный, ты́ковный.

Tył, -u, *м.* задъ, за́дняя часть; || *Воен.* тылъ (*а́рміи*); || за́дница. **Tył głowy,** затылокъ. **Tył okrętu,** корма́, задъ су́дна. *Воен.* **Prawo w tył,** напра́во круго́мъ. **Lewo w tył,** на лѣво круго́мъ. **Tył podawać,** оберну́ться къ кому́ спино́ю. **Tył wziąść nieprzyjacielowi,** удари́ть въ тылъ непрія́телю. **Tyłem,** за́домъ, спино́ю.

Tylczak, -a, *м. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Tyle, *род. п.* **Tyla,** сто́лько.

Tylec, -lca, *м.* ты́лье, обу́хъ.

Tyledwojny, двойно́й, вдво́е бо́льшій, суту́бый.

Tyłek, -łka, *м.* за́дняя часть пла́тья; || за́дница.

Tylekroć, сто́лько разъ.

Tyletrojny, тройно́й, втро́е бо́льшій.

Tyli, Tylki, столь мно́гій, столь вели́кій. *Умен.* **Tyleczki, Tyluczki, Tylusieńki.**

Tylko (*Стар.* **Tylo**), то́лько; || еди́нственно.

Tylny, за́дній. **Tylna straż,** арріергáрдъ, за́днее во́йско.

Tylokrotnie, сто́лько разъ.

Tylokrotny, бы́вшій сто́лько разъ.

Tyloliczny, столь многочи́сленный.

Tyloraki, сто́ль разли́чный, столь разнообра́зный.

Tyłowitość, Tułowitość, -ści, *ж.* доро́дность, изли́шняя ту́чность.

Tyłowity, Tułowity, доро́дный, ту́чный, то́лстый.

Tyluczki, *см.* **Tyli.**

Tymblak, *см.* **Temblak.**

Tymczasem, тѣмъ вре́менемъ, ме́мду тѣмъ.

Tymczasowie, Tymczasowo, вре́менно; || предвари́тельно; || зауря́дъ. **Tymczasowo wykonalny,** подлежа́щій предвари́тельному исполне́нію.

Tymczasowy, вре́менный; || предвари́тельный.

Tymian, -u, Tymianek, -nka, *м. Бот.* тимья́нъ (*расте́ніе*).

Tynk, -u, *м.* штукату́рка, подма́зка.

Tynkarz, -a, *м.* штукату́ръ, штукату́рщикъ

Tynkować, штукату́рить.

Tynkowanie, **-nia**, *ср.* штукатýреніе, штукатýрная рабóта, *см.* **Tynk.**

Tynktura, **-y**, *ж. Апт.* тинктýра.

Tyr, **Tér**, **-u**, *м. Стар.* ругáтельство, брань, язвúтельное слóво.

Tyrać, **Térać**, **Styrać**, **Stěrać**, истáскивать, истаскáть, изнáшивать, износúть (*плáтье*); || трáтить, терять (*врéмя*); || расточáть, расточúть, мотáть, промотáть (*имѣніе*). || **Tyrać się**, **Térać się**, трáтить сúлы, изнурять себя́; || *скитáться, таскáться, шатáться.

Tyran, **-a**, *м.* тирáнъ, мучúтель.

Tyranizować, тирáнить, мýчить, терзáть.

Tyranja, **-ji**, *ж.* тирáнство, мучúтельство.

Tyranka, **-i**, *ж.* тирáнка, мучúтельница.

Tyranny, *см.* **Tyrański.**

Tyranobójca, **-y**, *м.* тираноубíйца.

Tyranobójstwo, **-a**, *ср.* тираноубíйство.

Tyrański, тирáнскій, тиранúческій, мучúтельскій. **Po tyrańsku**, тирáнски, тиранúчески, мучúтельски.

Tyraństwo, *см.* **Tyranja.**

Tyrjaka, **-i**, *ж. см.* **Drjakiew.**

Tyrlicz, **-a**, *м. Бот.* горчáнка, золототы́сячникъ (*растéніе*).

Tysiąc, **-a**, *м.* ты́сяча.

Tysiącletni, тысячелѣ́тній.

Tysiącnóg, **-a**, *м.* тысяченóгъ, кавсúкъ (*насѣкóмое*).

Tysiączniotwo, **-a**, *ср.* звáніе ты́сящкаго.

Tysiącznik, **-a**, *м.* ты́сящкій, ты́сящкой.

Tysiączny, ты́сячный.

Tytel, **-tla**, *м.* ти́тло, знакъ сокращéнія.

Tytuł, **-u**, *м.* загла́віе (*кни́ги*); || отдѣле́ніе, глава́ (*собра́нія зако́новъ*); || ти́тулъ, наименováніе, назва́ніе означáющее досто́инство, санъ; || прáво; || прóба (*моне́ты*); || докумéнтъ, доказáтельство; || видъ, предлóгъ. **Tytułem darmym**, по дáрственной зáписи. **Tytułem płacy**, въ вúдѣ плáты. **Tytuł własności**, прáво собственности. **Tytuł urzędowy**, оффиціáльный актъ. **Tytuł nadawczy**, актъ установлéнія. **Tytułem defícytu**, въ вúдѣ недочёта. **Tytułem darowizny**, по пожáлованію. **Tytułem starszeństwa**, по прáву старшинствá, по старшинствý. **Tytuł prawny**, правоосновáніе, закóнное основáніе. **Tytułem spadkobiercy**, по прáву наслѣдника. **Tytułem krewnego**, въ кáчествѣ рóдственника. **Tytuł egzekucyjny**, исполни́тельный докумéнтъ. **Na mocy tytułu do egzekwowania**, въ сúлу докумéнта подлежáщаго исполнéнію. **Papiery domowe nie stanowią tytułu dla tego kto je pisał**, домáшнія бумáги не составля́ютъ доказáтельства въ пóльзу того, кто ихъ писáлъ.

Tytularny, титуля́рный, почётный.

Tytularz, **-a**, *м.* адресъ-календáрь, книга съ показáніемъ чинóвъ, должностéй и имéнъ чинóвниковъ.

Tytułat, **-a**, *м.* титулóванная особа.

Tytułować, титуловáть, величáть, называ́ть по чúну *или* достóинству.

Tytułowanie, **-nia**, *ср.* титулováніе.

Tytułowy, загла́вный, титýльный. **Kartka tytułowa**, загла́вный листъ. **Litery tytułowe**, титýльныя бýквы.

Tytuń (Tytoń, Tutuń), **-niu**, *м.* курúтельный табáкъ.

Tytuniarz, **-a**, *м.* курúльщикъ, курúтель табакý.

Tytuniowy, табáчный.

Tyzana, **-y**, *ж.* тизáна, охладúтельный отвáръ.

U.

U произнóсится какъ рýсская бýква *У*.

U, *предл.* у. **U góry**, вверхý, наверхý. **U dołu**, внизý. **Siedzieć u stołu**, сидѣть за столóмъ. **U ciebie, u niego, u mnie**, у тебя́, у негó, у меня́.

U! *Межд. изумлéнія*, у!

Ubać się, убоя́ться, устрашúться.

Ubarwiać, **Ubarwić**, окрáшивать, окрáсить, раскрáшивать, раскрáсить, разцвѣчáть, разцвѣтúть; || *украшáть, украсúть, прикрáшивать, прикрáсить.

Ubarwianie, **-nia**, *ср.* раскрáшиваніе, прикрáшиваніе.

Ubawić (czego), *Стар.* убáвить, уменьшúть, укоротúть; || **Ubawić (kogo)**, утѣшить, забáвить. || **Ubawić się**, повеселúться, забáвиться, вéсело провестú врéмя.

Ubezpieczać, **Ubezpieczyć**, укрѣпля́ть, укрѣпúть; || обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить; || застрахóвывать, застраховáть. || **Ubezpieczyć przeciw komu**, предостерéчь отъ кого́, предохранúть. || **Ubezpieczyć się**, упрóчить за собóю, обезпéчить себя́; || предохранúть себя́ (*отъ кого́, отъ чего́*); || **Ubezpieczać się na kogo, na co**, полагáться на кого́, на что́, довѣря́ться кому́, чему́, застрахóвывать себя́.

Ubezpieczanie, **Ubezpieczenie**, **-nia**, *ср.* увѣрéніе, ручáтельство, удостовѣрéніе; || обезпéченіе; || *Ком.* страхováніе, застрахováніе. || **Ubezpieczenie cię**, предохранéніе себя́, самосохранéніе. **Ubezpieczenie się na kogo**, довѣріе къ кому́.

Ubezpieczony, вѣрный, надёжный, обезпéченный; || застрахóванный.

Ubezwłasnowolnienie, **-nia**, *ср. Юрид.* объявлéніе о неспособности совершáть гражда́нскія дѣйствія.

Ubicie, **-cia**, **Ubijanie**, **-nia**, *ср.* убíеніе; || **Ubicie**, **Ubijanie ziemi**, утрамбóвка.

Ubiegać, Ubiedz, Ubieżeć, пробѣга́ть, пробѣжа́ть, проходи́ть, пройти́, проѣзжа́ть, проѣхать. **Ubiedz dwie mile**, проѣхать двѣ ми́ли. || **Ubiegać kogo**, упрежда́ть, предупрежда́ть. **Ubiedz nieprzyjaciela**, предупреди́ть непрія́теля, пресѣчь ему́ путь; || истека́ть, проходи́ть *(о вре́мени, о сро́кѣ)*. || **Ubiegać się**, набѣга́ться, побѣга́ть вдово́ль; || **Ubiegać się o co**, домога́ться, добива́ться *(чего́)*, иска́ть. **Ubiegać się z kim**, соперничать съ кѣмъ, соревнова́ть. **Ubiegać się o pierwszeństwo**, спо́рить о **первѣнствѣ**, о преиму́ществѣ.

Ubieganie, -nia, *ср.* бѣ́гство, бѣгъ; || прохожде́ніе, соверше́ніе пути́; || упрежде́ніе, предупрежде́ніе; || истече́ніе. || **Ubieganie się**, домога́тельство, соиска́ніе, соревнова́ніе.

Ubiegły, мину́вшій, проше́дшій, исте́кшій.

Ubielać, Ubielić, бѣли́ть, побѣли́ть, вы́бѣлить.

Ubielony, вы́бѣленный; || *посѣдѣ́лый.

Ubierać, Ubrać (czego), убавля́ть, убави́ть, уменьша́ть, уменьши́ть, отнима́ть, отня́ть; || **Ubierać (kogo)**, убира́ть, убра́ть, одѣва́ть, одѣ́ть. || **Ubierać się**, убира́ться, одѣва́ться.

Ubieranie, -nia, *ср.* **убавка, уменьше́ніе, сокращеніе**; || **надѣва́ніе** *(плáтья)*.

Ubieżeć, *см.* **Ubiegać.**

Ubieżenie, *см.* **Ubieganie.**

Ubieżysty, Ubieżny, ходкій, лёгкій на ходу́.

Ubijać, Ubić, убива́ть, уби́ть; || **сгла́живать, сгла́дить, выра́внивать, вы́ровнять** *(доро́гу)*, **убива́ть, уби́ть** *(зе́млю)*; || **вабива́ть, вабить** *(желто́къ, сли́вки)*; || **обрабо́тать, поко́нчить** *(дѣло)*. || **Ubijać się (o co)**, домога́ться, **добива́ться** *(чего́)*.

Ubiór, -oru, *м.* **убра́нство, оде́жда, пла́тье. Ubiór na konia**, ко́нская сбру́я, у́пряжь.

Ubiorek, -rku, *м. Бот.* **ежо́вникъ глазъ** *(расте́ніе)*.

Ubity, уби́тый; || сгла́женный, вы́равненный *(о доро́гѣ)*.

Ubłagać, упроси́ть, умоли́ть, умилости́вить.

Ubłagalnia, -ni, Ubłagalnica, -y, *ж. Библ.* **же́ртва умилостивле́нія, очище́нія, очиста́лище.**

Ubłaganie, -nia, *ср.* **искупле́ніе, очище́ніе грѣха́**; || **умилостивле́ніе.**

Ubłagalność, -ści, *ж.* **снисходи́тельность, кро́тость.**

Ubliżać, Ubliżyć (komu, czego), *Стар.* **отка́зывать, отказа́ть** *(кому́ въ чёмъ)*, **отверга́ть, отвёргнуть** *(что́)*; || **Ubliżać, Ubliżyć (komu)**, **оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть** *(кого́)*. **Ubliżać komu uszanowania**, не отдава́ть кому́ почте́нія, не уважа́ть кого́. **Ubliżać prawom**, нарушать права́, зако́ны.

Ubliżanie, Ubliżenie, -nia, *ср.* **оскорбле́ніе, оби́да**; || *Стар.* **отка́зъ, отверже́ніе**; || **Ubliżenie prawa**, правонаруше́ніе.

Ubłocić, загрязни́ть.

Ubocz, -y, *ж.* **бокъ, сторона́**; || **поворо́тъ, зако́улокъ. Z uboczy**, бо́комъ, кри́во, въ сто́рону, ко́со. **Wziąść kogo na ubocz**, отвести́ кого́ въ сто́рону. **Na ubocz zejść**, **уклони́ться**, сбиться съ доро́ги, въ сто́рону.

Ubocznie, съ бо́ку, со стороны́, сторо́ною, ко́свенно; || случа́йно.

Uboczność, -ści, *ж.* **случа́йность**; || **ко́свенность**; || **посторо́ннее, побо́чное обстоя́тельство.**

Uboczny, **случа́йный, косве́нный**; || **посторо́нній, побо́чный. Uboczna droga**, **просёлочная доро́га.**

Ubogacać, Ubogacić, **обогаща́ть, обогати́ть.**

Ubogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ніе.

Ubogacony, обогащённый.

Ubogi, **убо́гій, бѣдный, неиму́щій, ску́дный**; || **бѣдня́къ, ни́щій, убо́гій. Ubogi w duchu**, **ни́щій ду́хомъ. Dom ubogich**, богодѣльня.

Ubogo, **бѣдно, ску́дно.**

Ubolewać (nad kim), **соболѣ́зновать, сожале́ть, скорбѣ́ть** *(о ко́мъ)*.

Ubość, Ubośdź, **бода́ть, бодну́ть**; || ***кольну́ть, оби́дѣть, оскорби́ть, задѣть, тро́нуть. Niezmiernie go to ubodło**, э́то **его́ чрезвыча́йно тро́нуло.**

Ubóstwiać, Ubóstwić, **обожа́ть, обоготворя́ть, боготвори́ть.**

Ubóstwo, -a, *ср.* **убо́жество, бѣдность, нищета́, ску́дость, ску́дность. Ubóstwo nie hańbi człowieka**, бѣдность не поро́къ.

Ubożeć, Zubożeć, **бѣдне́ть, обѣдне́ть, скудѣть.**

Ubrać, *см.* **Ubierać.**

Ubranie, -nia, *ср.* **пла́тье, оде́жда, убра́нство, убо́ръ.**

Ubrany, **одѣтый**; || **у́бранный, украшенный.**

Ubrdać, Ubardać (sobie co), взять себѣ́ что́ въ го́лову, вообрази́ть, вы́думать несбы́точное, что́ на умъ взбредётъ.

Ubrdanie, -nia, *ср.* прихоть, причу́да, съумасбро́дство, дурь, вздо́рная мысль.

Ubrudzić, *см.* **Zbrudzić.**

Ubrukać, *см.* **Brukać.**

Ubryzgać, *см.* **Bryzgać.**

Ubardać, *см.* **Ubrdać.**

Ubyć, *см.* **Ubywać.**

Ubycie, *см.* **Ubywanie.**

Ubyły, вы́бывшій, выбылóй; || **уменьши́вшійся, убылóй.**

Ubyt, -u, Ubytek, -tku, *м.* **у́быль, убыва́ніе, уменьше́ніе. Ком. Ubytek na wadze**, **недовѣсъ, недомѣръ, усушка, утёчка, у́быль въ вѣсу, тара́.** || *Кузнец.* **Ubytek na opaleniu**, угаръ.

Ubywać, Ubyć, **убыва́ть, убы́ть, уменьша́ться, уменьши́ться.**

Ubywanie, -nia, Ubycie, -cia, *ср.* **убыва́ніе, уменьше́ніе.**

Ucałować, поцѣлова́ть, разцѣлова́ть.

Ucałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе.

Ucho, -a, *ср.* у́хо. Nadstawiać ucha, dać ucho, слу́шать со внима́ніемъ, благосклóнно, приклони́ть у́хо. Koń uszyma strzyże, лóшадь повóдитъ уша́ми. Ucho w naczyniu, ушкó, ру́чка у сосу́да, у посу́ды. Ucho igielne, игóльное ушкó. Ucho u klucza, сква́жина у ключа́. Ucho u wagi, ру́чка у вѣсóвъ. Ucha *или* uszy u butów, ушки́ у сапóгъ.

Uchód, -u, *м.* истече́ніе, отливъ; || убѣ́жище, прибѣ́жище, притóнъ.

Uchodzenie, -nia, *ср.* убѣга́ніе, удале́ніе; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Uchodzić, Ujść, избѣга́ть, избѣжа́ть; || пробѣга́ть, пробѣжа́ть; || проходи́ть, пройти́; || убѣга́ть, убѣжа́ть; || Uchodzić czego, избѣга́ть, избѣжа́ть чегó; || уменьша́ться, убыва́ть, вытека́ть (*о жи́дкостяхъ*); || проходи́ть, истека́ть (*о вре́мени, о срóкѣ*); || впада́ть. Rzeka ta uchodzi do morza, э́та рѣка́ впада́етъ въ мóре; || *Стар.* Uchodzić na kogo, быть похóжимъ на когó, имѣ́ть съ кѣмъ схóдство; || *Стар.* Uchodzić od kogo, не имѣ́ть схóдства съ кѣмъ; || *Uchodzić kogo, уходи́ть, изнури́ть, укроти́ть, усмири́ть когó; || Uchodzić za co, счита́ться чѣмъ, слыть, быть признава́ему. Uchodzić za uczciwego człowieka, счита́ться, слыть че́стнымъ человѣ́комъ. Uchodzić, Ujść cało, zdrowo, избѣжа́ть опа́сности, сча́стливо отдѣ́латься, ускользну́ть отъ опа́сности. Nie ujdzie ci to w drugi raz, въ другóй разъ э́то не пройдётъ тебѣ́ да́ромъ, спу́ску тебѣ́ не бу́детъ. Wszystko mu uchodzi, ему́ всё схóдитъ съ рукъ. To nie uchodzi, э́то не годи́тся, не идётъ. Ujdzie to, годи́тся, живётъ кóе-какъ, э́то ещё и туда́ и сюда́; || Uchodzić się, уходи́ться, уста́ть, утоми́ться.

Uchodzień, -dnia, *м.* вы́ходецъ, бѣгле́цъ.

Uchodzisty, пока́тый, отлóгій, полóгій; || крутóй, крутоя́рый; || сби́вчивый, имѣ́ющій мнóго уще́льевъ, просёлочныхъ дорóгъ и т. п.

Uchować, вскорми́ть, воспита́ть; || сохрани́ть, убере́чь, сбере́чь. Uchowaj Boże! сохрани́, изба́ви Богъ! || Uchować się, сохрани́ться, оста́ться въ живы́хъ. Nie uchowa się to dziecko, э́то дитя́ не бу́детъ жить.

Uchron, -u, *м.* Uchrona, -y, *ж.* убѣ́жище, приста́нище, прію́тъ; || *Юрид.* возраже́ніе.

Uchronić (kogo od czego, *или* czego), отврати́ть, отдали́ть, отклони́ть, отстрани́ть, предохрани́ть, предостере́чь.

Uchronienie (się), -nia, *ср.* избѣжа́ніе (*чегó*), уклоне́ніе (*отъ чегó*) предохране́ніе себя́ (*отъ чегó-либо*).

Uchronny, избѣжи́мый, мину́емый.

Uchwała, -y, *ж.* положе́ніе, постановле́ніе, опредѣле́ніе; || рѣше́ніе; || повелѣ́ніе, ука́зъ, прика́зъ; || уста́въ, уложе́ніе.

Uchwalać, Uchwalić, полага́ть, постановля́ть, постанови́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть; || рѣша́ть, рѣши́ть; || повелѣва́ть, повелѣ́ть, прика́зывать, приказа́ть; || принима́ть, приня́ть (*закóнъ*). Rada państwa uchwaliła, госуда́рственный совѣ́тъ мнѣ́ніемъ положи́лъ.

Uchwalony, постанóвленный, опредѣлённый, рѣшённый; || прика́занный; || при́нятый.

Uchwycić, ухвати́ть, схвати́ть, пойма́ть. *Uchwycić kogo za słowo, пойма́ть когó на слова́хъ; || Uchwycić się (kogo, czego), ухвати́ться (*за когó, за чтó*). Uchwysić się (z kim), схвати́ться, сцѣпи́ться, дра́ться (*съ кѣмъ*).

Uchwyt, -u, *м.* хвата́ніе, схва́тываніе.

Uchwytny, легкó схва́тываемый.

Uchybiać, Uchybić (w czém), погрѣша́ть, погрѣши́ть, проступа́ться, проступи́ться, провини́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться; || Uchybiać (czego), пропусти́ть, упусти́ть (*чтó*), просрóчить. Uchybić celu, не попа́сть въ цѣль, промахну́ться.

Uchybienie, -nia, *ср.* несоблюде́ніе, упуще́ніе; || просту́покъ, вина́, погрѣ́шность, оши́бка; || * неуваже́ніе, недоста́токъ уваже́нія, оби́да, оскорбле́ніе.

Uchybny, оши́бочный.

Uchylać, Uchylić (czego), поднима́ть подня́ть, приподнима́ть, приподня́ть (*чтó*); || раздвига́ть, раздви́нуть, отстраня́ть, отстрани́ть, отклоня́ть, отклони́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть; || Uchylać (co), уничтожа́ть, отмѣня́ть, расторга́ть. Uchylić testament, уничтóжить завѣща́ніе; || Uchylać co (od kogo), отвраща́ть, отдаля́ть, отводи́ть. Uchylać kogo (od czego), оставля́ть, отрѣша́ть (*отъ должности*); || Uchylać się, наклоня́ться, поклоня́ться, преклоня́ться, сгиба́ться, гну́ться; || отстраня́ться, отклоня́ться.

Uchyłek, -łku, *м.* убѣ́жище, приста́нище.

Uchylenie, -nia, *ср.* приподня́тіе; || устране́ніе, отклоне́ніе, уклоне́ніе; || наклоне́ніе; || уничтоже́ніе, отмѣ́на, отмѣне́ніе. Uchylenie prawa, отмѣне́ніе закóна. Uchylenie wyroku, отмѣ́на рѣше́нія.

Uciąć, *см.* Ucinać.

Uciągnąć, вы́тащить, вы́везти.

Uciążać, Uciążyć, обременя́ть, обремени́ть, отягча́ть, отягчи́ть; || притѣсня́ть, притѣсни́ть.

Uciążliwie, обремени́тельно, отяготи́тельно, тя́гостно, тя́жко, накла́дно.

Uciążliwość, -ści, *ж.* отягоще́ніе, обремене́ніе; || стѣсне́ніе; || *Юрид.* жа́лоба, неудовóльствіе.

Uciążliwy, обремени́тельный, отяготи-

тельный, тя́жкій, тя́гостный, утоми́тельный, стѣсни́тельный, затрудни́тельный.

Ucichać, Ucichnąć, утиха́ть, ути́хнуть, успоко́иваться, успоко́иться; || переста́ть, прекраща́ться. **Ucichła burza,** ути́хла бу́ря. **Rozmowa ucichła,** разгово́ръ прекрати́лся.

Uciec, *см.* **Uciekać.**

Uciecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, утѣ́ха, ра́дость, удово́льствіе.

Ucięcie, *см.* **Ucinanie.**

Ucieczka, -i, *ж.* бѣ́гство, побѣ́гъ; || убѣ́жище, приста́нище; || *прибѣ́жище, подпо́ра, покрови́тельство. **Bóg jest ucieczką naszą,** Богъ есть на́ше прибѣ́жище.

Uciekać, Uciec, убѣга́ть, убѣжа́ть, уходи́ть, уйти́; || скрыва́ться, скры́ться; || ускользать, ускользну́ть; || **Uciekać się, Uciec się (do kogo, do czego),** прибѣга́ть, прибѣгнуть, употребля́ть, употреби́ть. **Uciekać się do kogo o pomoc,** прибѣга́ть къ чьей по́мощи.

Uciekanie, -nia, Ucieknięcie, -cia, *ср.* бѣ́гство, побѣ́гъ. **Uciekanie się,** иска́ніе прибѣ́жища, про́сьба о покрови́тельствѣ, о защи́тѣ.

Uciekły, убѣжа́вшій, сбѣжа́вшій, бѣ́глый.

Uciemiężać, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть.

Uciemiężenie, -nia, *ср.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciemiężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Uciemiężliwy, *см.* **Uciążliwy.**

Uciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель.

Ucierać, Utrzeć, растира́ть, растере́ть (*въ порошо́къ*); || тере́ть (*на тёркѣ*); || толо́чь, истоло́чь (*сѣ́харъ*); || утира́ть, утере́ть (*слёзы*). **Utrzeć świecę,** снять со свѣчи́.

Ucieranie, -nia, Utarcie, -cia, *ср.* утира́ніе; || толче́ніе.

Ucieracz, -a, *м.* снима́ющій со свѣчи́.

Ucieradło, -a, *ср. см.* **Szczypce;** || тря́пка́, стира́лка, *см.* **Ścierka.**

Ucierpieć, потерпѣ́ть, пострада́ть, испыта́ть бѣ́дствія, поне́сти поте́ри, утра́ты.

Ucieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе, ра́дость.

Uciesznie, Ucieszno, заба́вно, смѣ́шно, потѣ́шно.

Ucieszność, -ści, *ж.* потѣ́ха, утѣ́ха, заба́ва, удово́льствіе, отра́да.

Ucieszny, заба́вный, смѣ́шно́й, потѣ́шный.

Ucieszyć, утѣ́шить, обра́довать, развесели́ть; || **Ucieszyć się,** утѣ́шиться, обра́доваться, развесели́ться.

Ucięty, отрѣ́занный, усѣчённый, отсѣ́ченный, отру́бленный.

Ucinać, Uciąć, отрѣ́зывать; отрѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Ucinanie, -nia, Ucięcie, -cia, *ср.* отрѣ́заніе, отсѣче́ніе, отрубле́ніе; || уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе.

Ucinek, -nku, *м.* обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ; || *ко́лкое, изви́тельное сло́во.

Ucinkowy, отры́вочный, отры́вистый.

Ucisk, -u, *м.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciskać, Ucisnąć, угнета́ть, притѣсня́ть; || дави́ть, жать.

Uciśnienie, -nia, *ср.* притѣсне́ніе, угнете́ніе.

Uciśniony, притѣснённый, угнетённый.

Uciszać, Uciszyć, утиша́ть, ути́шить, усмиря́ть, усмири́ть, успоко́ивать, успоко́ить, унима́ть, уня́ть, смягча́ть, смягчи́ть, укроща́ть, укроти́ть; || **Uciszać się,** утиха́ть, стиха́ть, успоко́иваться, унима́ться, смягча́ться.

Uciszenie, -nia, *ср.* тишина́, споко́йствіе; || усмире́ніе, успокое́ніе, укроще́ніе, смягче́ніе. **Uciszenie powietrza,** безвѣ́тріе. **Uciszenie morskie,** штиль, безвѣ́тріе.

Uciułać, собра́ть, скопи́ть, *см.* **Ciułać.**

Ucknienie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, потеря́ вку́са; || утомле́ніе, уста́лость.

Ucumować, *см.* **Cumować.**

Ucywilizować, *см.* **Cywilizować.**

Ucywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, *см.* **Cywilizowany.**

Uczący, поучи́тельный, настави́тельный.

Uczątek, -stku, *м.* уча́стокъ, часть, до́ля.

Uczatować, подстере́чь, подкарау́лить.

Uczcić, удосто́ить, почти́ть, уважить, изъяви́ть почте́ніе, уваже́ніе. **Uczcić pamięć czyję,** че́ствовать чью па́мять.

Uczciwie, че́стно, добросо́вѣстно, прямоду́шно; || прили́чно, поря́дочно; || почётно, почти́тельно, съ почётомъ, съ почте́ніемъ; || учти́во, вѣ́жливо. **Przyjąć kogo uczciwie,** приня́ть кого́ съ почте́ніемъ.

Uczciwość, -ści, *ж.* че́стность, праводу́шіе, прямоду́шіе; || прили́чность, благопристо́йность, поря́дочность; || учти́вость, вѣ́жливость. **Znana mi jego uczciwość,** мнѣ извѣ́стна его́ че́стность. **Na uczciwość,** по че́сти, по пра́вдѣ, какъ че́стный челове́къ, кляну́сь че́стью. **Uczciwość obyczajów,** благопристо́йность, благонра́віе, цѣлому́дріе, скро́мность.

Uczciwy, че́стный, прямоду́шный, досто́йный уваже́нія; || прили́чный, поря́дочный; || учти́вый, вѣ́жливый; || благопристо́йный, поря́дочный; || цѣлому́дренный, скро́мный.

Uczeń, -cznia, *м.* учени́къ.

Uczenie (się), -nia, *ср.* уче́ніе, прилежа́ніе къ нау́камъ.

Uczenica, -y, *ж.* учени́ца.

Uczepić, повѣсить, привѣсить; || зацѣ-

пи́ть, задѣ́ть; || привяза́ть. || Uczepić się, повѣ́ситься, зацѣпи́ться, привяза́ться, навяза́ться. Uczepić się kogo za szyję *и́ли* komu na szyję, навяза́ться кому́ на ше́ю, бро́ситься къ кому́ на ше́ю.

Uczernić, начерни́ть, *см.* Czernić.

Uczerpnąć, зачерпну́ть, почерпну́ть.

Uczesać, разчеса́ть, вы́чесать.

Uczestnica, Uczęstnica, -y, *ж.* уча́стница, соуча́стница; || соумы́шленница (*въ преступле́нiи*).

Uczestnictwo, Uczęstnictwo, -a, *ср.* уча́стiе, соуча́стiе.

Uczestniczyć, Uczęstniczyć, уча́ствовать, принима́ть уча́стiе (*въ чёмъ*).

Uczestnik, Uczęstnik, -a, *м.* уча́стникъ, соуча́стникъ; || соумы́шленникъ (*въ преступле́нiи*), посо́бникъ.

Uczęstować, угости́ть, попо́дчивать. Uczęstować się, угоща́ть другъ дру́га; || * напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Uczęszczać, посѣща́ть (*кого́*), ча́сто ходи́ть (*къ кому́*), быва́ть (*у кого́*). Uczęszczać na prelekcje, посѣща́ть ле́кцiи.

Uczłonkowany, многочле́нный, составно́й, организо́ванный.

Uczoność, -ści, *ж.* учёность.

Uczony, учёный.

Uczosnąć, отлома́ть, оторва́ть вѣ́тку.

Uczta, -y, *ж.* пиръ, пи́ршество, угоще́нiе.

Uczuć, почу́вствовать, ощути́ть.

Uczucie, -cia, *ср.* чу́вство, ощуще́нiе.

Uczuciowy, чувстви́тельный, чу́вственный.

Uczyć, учи́ть, обуча́ть, научáть, поуча́ть, наставля́ть. || Uczyć się, учи́ться, обуча́ться, научáться, поуча́ться

Uczyciel, -a, *м.*, *см.* Nauczyciel.

Uczynek, -nku, *м.* дѣ́йствiе, дѣ́ло; || посту́покъ, по́двигъ. Na gorącym uczynku kogo złapać, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́нiи, на мѣ́стѣ преступле́нiя.

Uczynić, *см.* Czynić.

Uczyniciel, -a, Uczyńca, -y, *м.* вино́вникъ; || зачи́нщикъ.

Uczynienie, -nia, *ср* учине́нiе, соверше́нiе, содѣ́ланiе, произведе́нiе.

Uczynkowy, умы́шленный, заду́манный. Grzech uczynkowy, умы́шленный грѣхъ.

Uczynnie, обяза́тельно, услу́жливо, благодѣ́тельно.

Uczynny, обяза́тельный, услу́жливый, гото́вый къ услу́гамъ; || благотвори́тельный, благодѣ́тельный.

Ud, -a, *м.*, *см.* Udo.

Udać, Udać się, *см.* Udawać.

Udanie, -nia, *ср.* притво́рство, лицемѣ́рiе; || Udanie się, уда́ча, успѣ́хъ.

Udany, притво́рный, лицемѣ́рный; || уда́вшiйся, успѣ́шный.

Udaremniać, уничтожа́ть, дѣ́лать напра́снымъ, тще́тнымъ, оставля́ть безъ послѣ́дствiя.

Udaremniający, недѣйстви́тельный, подлежа́щiй уничтоже́нiю.

Udaremniony, уничто́женный, напра́сный, тще́тный, оста́вленный безъ послѣ́дствiя. Udaremniony koszt, напра́сная изде́ржка.

Udarować, Udarzyć, одари́ть, награди́ть, надѣли́ть, *см.* Darować.

Udatnie, уда́чно, ло́вко; || краси́во, прiя́тно.

Udatny, уда́чный, ло́вкiй; || краси́вый, ста́тный.

Udawać, представля́ть, изобража́ть, пока́зывать видъ, притворя́тся, прики́дываться, ко́рчить (*кого́*), подража́ть (*кому́*); || доноси́ть на кого́, ло́жно обвиня́ть. Udawać pana, ко́рчить изъ себя́ ба́рина. Udawać smutek, притворя́ться печа́льнымъ. Udawać ubogiego, прики́дываться бѣ́днымъ, ни́щимъ. Udaje że śpi, притворя́ется спя́щимъ. || Udawać się, Udać się, удава́ться, уда́ться, успѣва́ть, успѣ́ть, имѣ́ть успѣ́хъ, уда́чу. || Udawać się w kogo, удава́ться, быть похо́жимъ на кого́. || Udawać się za kogo, выдава́ть себя́ за друга́го. || Udawać się dokąd, отправля́ться, отпра́виться, идти́, ѣ́хать. || * прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, обраща́ться, обрати́ться (*къ кому́*). Udać się pod czyję opiekę, прибѣ́гнуть къ чьему́ покрови́тельству. || Udawać się na co, предава́ться (*чему́*), пуска́ться (*во что́, куда́*), погря́знуть (*въ чёмъ*). Udać się na wszelkie rozpusty, вполнѣ́ преда́ться разврáту, погря́знуть въ разврáтѣ

Udawacz, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ; || хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ; || *Неуп.* актёръ.

Udawanie, Udanie, -nia, *ср.* подража́нiе (*кому́ и́ли чему́*); || вы́мыселъ, вы́думка; || притво́рство, скры́тность.

Udeptać (kogo), наступи́ть кому́ на́ ногу; || Udeptać (co), утопта́ть, вы́равнить (*доро́гу*); || намя́ть, смять.

Uderzać, Uderzyć, ударя́ть, уда́рить, бить; || поража́ть, порази́ть; || броса́ть, швыря́ть; || задѣва́ть, задѣ́ть, толка́ть, толкну́ть; || стуча́ть, сту́кнуть. || Uderzyć kogo kijem, уда́рить кого́ па́лкою. Uderzyć kogo przechodząc, мимохо́домъ толкну́ть кого́. * Uderzyć zmysły, произвести́ си́льное впечатлѣ́нiе на чу́вства. Uderzyć kogo o ziemię, бро́сить, швырну́ть на зе́млю. Godzina uderzyła, уда́рилъ часъ, про́билъ часъ. Uderzyć we dzwony, уда́рить въ колокола́, трезво́нить. Uderzyć na trwogę, уда́рить въ наба́тъ. Piorun uderzył, громъ уда́рилъ. * Poty uderzają na mnie, потъ выступа́етъ у меня́. Trwoga na nich uderzyła, страхъ овладѣ́лъ и́ми, обуя́лъ и́ми. * Uderzyć do kogo, обрати́ться, су́нуться, относи́ться къ кому́-либо. Gdzie tylko uderzę, wszędzie mi dają odprawę, куда́ ни су́нусь, вездѣ́

мнѣ отка́зываютъ, куда́ ни су́ньси, вездѣ́ неуда́чи. || **Uderzać się, Uderzyć się,** удара́ться, удари́ться, сту́каться, сту́кнуться; || ста́лкиваться, столкну́ться.

Uderzający, ударя́ющій; || разя́тельный, поразя́тельный, броса́ющійся въ глаза́. **Uderzające podobieństwo,** разя́тельное схо́дство.

Uderzanie, Uderzenie, -nia, *ср.* **ударе́ніе,** пораже́ніе, уда́ръ; || біе́ніе, бо́й; || *Воен.* ата́ка, на́тискъ. **Uderzenie piorunu,** уда́ръ гро́ма. **Uderzenie pulsu,** біе́ніе пу́льса. **Uderzenie jazdy,** ата́ка кавале́ріи. **Uderzenie w bębny,** бараба́нный бо́й. **Uderzenie dzwonu,** уда́ръ ко́локола, звонъ.

Udeterminowany, постано́вленный, оконча́тельно опредѣлённый, обозна́ченный; || сро́чный.

Udławić, задуши́ть, удуши́ть: || задави́ть, удави́ть. || **Udławić się,** удави́ться, задо́хнуться.

Udo, -a, *ср.* **Ud, -a,** *м.* бе́дро, бе́дренная кость, ля́двея, ля́шка (*у человѣка, у ло́шади*). **Udko, -a,** *ср.* **Udziec, -dźca,** *м.* **Udzik, -a,** *м.* **jeleni, sarni, wieprzowy,** ля́шка оле́ня, ди́кой козы, кабана́; || полото́къ, половина́ пти́цы вдоль разрѣ́занной. || **Udko, -a,** *ср.* пти́чья но́жка.

Udobruchać, смягчи́ть, ути́шить, успоко́ить, усмири́ть, укроти́ть. || **Udobruchać się,** смягчи́ться, ути́хнуть, успоко́иться, усмири́ться, укроти́ться.

Udobrzenie, *см.* **Ulepszenie.**

Udobrzyć, *см.* **Ulepszyć.**

Udogodnienie, -nia, *ср.* **удо́бство, угодье,** уго́да; || льго́та.

Udoić, надои́ть (*молока́*), *см.* **Doić.** || * **Udoić się,** напи́ться пья́ным, нализа́ться.

Udoj, -ju, *м.* удо́й (*молока́*).

Udokładniać, Udokładnić, дополня́ть, допо́лнить, прибавля́ть, приба́вить.

Udolność, -ści, *ж. Неуп.* **способность** (*къ чему́*).

Udoskonalenie, -nia, *ср.* **усоверше́нствованіе,** *см.* **Doskonalenie.**

Udoskonalić, усоверше́нствовать, *см.* **Doskonalić.**

Udoskonalony, усоверше́нствованный.

Udowadniać, Udowodnić, дока́зывать, доказа́ть.

Udowodnienie, -nia, *ср.* дока́зываніе.

Udowy, бе́дряный, ляд вя́ный.

Udręczać, Udręczyć, удруча́ть, удручи́ть, утѣсня́ть, угнета́ть, изнуря́ть, изнури́ть, *см.* **Dręczyć.**

Udręczenie, -nia, *ср.* удруче́ніе, угнете́ніе, утѣсне́ніе, муче́ніе, изнуре́ніе; || **скорбь, печа́ль;** || **безпоко́йство.**

Udrobić, отломи́ть кусо́чекъ (*хлѣба*).

Udry, *Нескл.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Na udry z kim iść,** дра́ться съ кѣмъ, лѣзть въ дра́ку.

Udusić, *см.* **Dusić.**

Udyszeć się, *см.* **Zadyszeć się.**

Udział, -u, *м.* уча́стіе, соуча́стіе; || **общеніе;** || **удѣлъ, до́ля, часть, пай;** || * **у́часть, до́ля, предназначе́ніе, жре́бій, судьба́. Mieć udział w czém,** принима́ть въ чёмъ уча́стіе. **Mieć co w udziale,** получи́ть каку́ю-нибудь часть, до́лю. **Udział w spółce finansowéj,** пай въ фина́нсовомъ това́ществѣ. **Udział majątku zadatkowy na przyszły spadek,** часть иму́щества въ зачётъ бу́дущаго насле́дства. **Ilość zadatkowa na przyszły udział spadkowy,** часть иму́щества отдава́емая въ зачётъ бу́дущей насле́дственной ча́сти.

Udziałać, учини́ть, соверши́ть, сдѣ́лать, произвести́.

Udziałowy, ча́стный, отдѣ́льный; || паево́й, относя́щійся къ паю́, къ уча́стку, къ до́лѣ.

Udziec, -dźca, *м., см.* **Ud, Udo.**

Udzielać, Udzielić (komu czego), сообща́ть, сообщи́ть (*что́*); || жа́ловать, пожа́ловать, переда́вать, переда́ть, дарова́ть (*что́*); || надѣля́ть, надѣли́ть, снабжа́ть, снабди́ть; || помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть. **Udzielić komu jakiéj wiadomości,** сообщи́ть кому́ како́е-либо изве́стіе. **Udzielić komu prawa do czego,** переда́ть кому́ пра́во на что́.

Udzielanie, Udzielenie, -nia, *ср.* сообще́ніе; || пожа́лованіе; || переда́ча, усту́пка.

Udzielnie, отдѣ́льно, осо́бенно; || **независи́мо.**

Udzielność, -ści, *ж.* **сообщи́тельность;** || **независи́мость.**

Udzielny, **независи́мый, самостоя́тельный;** || удѣльный.

Udzierać, Udrzeć, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть, отнима́ть, отня́ть.

Udzierżeć, удержа́ть.

Udzik, -a, *м., см.* **Ud, Udo.**

Udźwignąć, подня́ть, приподня́ть, поднести́, снести́.

Uf, Ufiec, *см.* **Huf.**

Ufać, Zaufać, (*Стар.* **Dufać**), надѣ́яться, упова́ть, (*на кого́*); || полага́ться (*на кого́*). **Ufać czyjéj łasce,** надѣ́яться на чью-ли́бо ми́лость. **Ufać komu,** довѣря́ть кому́, полага́ться на кого́. **Ufać w Bogu,** упова́ть на Бо́га. **Nie ufaj tylko sobie,** не довѣря́й то́лько самому́ себѣ́, не полага́йся на самого́ себя́.

Ufanie, -nia, (*Стар.* **Dufanie**), *ср.* **упова́ніе, довѣ́ріе.**

Ufnal, -a, *м.* **подко́вный гвоздь.**

Ufnie, (*Стар.* **Ufale, Dufale, Ufliwie**), **довѣ́рчиво,** съ по́лною довѣ́ренностію, **благонаде́жно;** || **безпе́чно, беззабо́тно.**

Ufność, -ści. *ж.* **довѣ́ренность, увѣ́ренность, довѣ́ріе;** || **самонадѣ́янность.**

Ufny, **довѣ́рчивый;** || **самонадѣ́янный.**

Uformalizować, **соста́вить по фо́рмѣ.**

Uformować, *см.* **Formować.**

Uformowany, **образо́ванный, соста́вленный.**

ный; || со́зданный, сотворённый; || сформиро́ванный.

Ugadzać, Ugodzić, попада́ть, попа́сть; || удара́ть, уда́рить, поража́ть, порази́ть. **Ugodzić kogo w samo serce**, порази́ть кого́ въ са́мое се́рдце. || **Ugadzać, Ugodzić kogo**, договáривать, договори́ть, подряжáть, подряди́ть, нанима́ть, наня́ть (*кого́*). **Ugadzać, Ugodzić co**, сторгова́ть что́-либо, усло́виться въ цѣнѣ, *см.* **Zgadzać**. || Соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть, *см.* **Pogodzić**. || **Ugadzać, Ugodzić komu**, угожда́ть, угоди́ть. || **Ugodzić się (z kim o co)**, усло́виться, сговори́ться; *см.* **Zgadzać się**.

Ugaj, -u, *м.* сбо́рка хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajne, -ego, *ср.* пла́та за сбо́рку хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Ugajnik, -a, *м.* собира́ющій хво́ростъ и сухіе су́чья въ лѣсу́.

Ugajny, относя́щійся къ собира́нію хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Uganiać, Ugonić, Ugnać, угоня́ть, угна́ть (*скотъ*); || догоня́ть, догна́ть, настига́ть, насти́чь, нагоня́ть, нагна́ть кого́-либо; || убѣга́ть, убѣжа́ть, удира́ть, удра́ть. || **Uganiać się**, гна́ться, бѣгать въ за́пуски. ***Uganiać się z kim o co**, соперничать, состяза́ться. || **Uganiać się za kim, za czém**, гоня́ться за кѣмъ, за чѣмъ, стреми́ться къ кому́, къ чему́, преслѣдовать что́-либо.

Ugarać, Ugorzyć, обжига́ть, обже́чь, опали́ть; || *воспламеня́ть, воспламени́ть. **Ugarać komu**, допека́ть, досажда́ть кому́. || *Агр.* **Ugorzyć rolę**, оста́вить па́шню подъ па́ръ. || *Безлич.* **Ugara mię**, мнѣ жа́рко, ду́шно, несно́сно, нестерпи́мо.

Ugasiciel, -a, *м.* гаси́тель.

Ugasicielka, -i, *ж.* гаси́тельница.

Ugaszać, Ugasić, туши́ть, потуши́ть, погаша́ть, погаси́ть; || *утоля́ть, утоли́ть, укроща́ть, укроти́ть. **Ugaszać pragnienie**, утоля́ть жа́жду, *см.* **Gasić**.

Ugaszanie, Ugaszenie, -nia, *ср.* погаше́ніе, потуше́ніе; || погаше́ніе (*долго́въ*); || утоле́ніе (*жа́жды*); || укроще́ніе (*страсте́й*).

Ugaszony, погашённый, потушённый; || утолённый (*о жа́ждѣ*).

Ugięcie, -cia, *ср.* кривизна́, изги́бина, изги́бъ; || осѣда́ніе, опуска́ніе.

Ugier, -gru, *м. Минер.* во́хра (*кра́ска*).

Uginać, Ugiąć, склоня́ть, склони́ть, преклоня́ть, преклони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. **Ugiąć przed kim kolana, преклони́ть, склони́ть колѣна предъ кѣмъ.**

Ugładzić, пригла́дить, разгла́дить.

Ugłaskać, приручня́ть, дѣлать ручны́мъ; || прiучáть.

Ugłaskanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, освое́ніе.

Ugłaskany, приручённый; || прiучённый; || укрощённый, усмирённый.

Ugnać, перегна́ть.

Ugniatać, Ugnieść, умина́ть, умя́ть (*гли́ну*); || ска́тывать (*ша́рикъ, комо́къ сне́га*).

Ugnić, сгнить.

Ugnicie, -cia, *ср.* гніе́ніе.

Ugniły, сгни́вшій.

Ugnoić, унаво́зить (*зе́млю*).

Ugoda, -y, *ж.* мирова́я сдѣлка; || миръ, примире́ніе; || догово́ръ, усло́віе, уго́воръ.

Ugodnie, усло́вно, съ усло́віемъ, по договóру, по усло́вію.

Ugodny, усло́вный, договóрный; || мировóй.

Ugodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, согла́шеніе.

Ugodzić, Ugodzić się, *см.* **Ugadzać**.

Ugoić, вылѣчить, изцѣли́ть.

Ugonić, нагна́ть, насти́чь.

Ugonny, легко́ настига́емый, улови́мый.

Ugor, Ugór, -oru, *м.* перело́гъ, парени́на, паровóе по́ле, па́шня оста́вленная подъ па́ромъ.

Ugorny, паровóй, *см.* **Ugor**.

Ugorować, *Агр.* оставля́ть па́шню подъ па́ръ, въ за́лежь.

Ugorowy, *Агр.* паровóй.

Ugorzyć, *см.* **Ugarać**.

Ugościć, угости́ть.

Ugoszczenie, -nia, *ср.* угоще́ніе.

Ugotować, *см.* **Gotować**.

Ugruntować, основа́ть; || устро́ить; || учреди́ть; || заложи́ть; || *упро́чить; *см.* **Gruntować**.

Ugruntowany, основа́тельный, упро́ченный.

Ugryźć, ugrы́зть, укуси́ть, откуси́ть; || *уязви́ть.

Ugryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ugryzienie, -nia, *ср.* угрызе́ніе, укуше́ніе, уязвле́ніе.

Ugryziony, уку́шенный, уязвлённый.

Ugryźliwie, язви́тельно, ко́лко.

Ugryźliwy, язви́тельный, ко́лкій.

Ugrzać, согрѣ́ть, разогрѣ́ть.

Ugrząznąć, Ugrzęznąć, погря́знуть, погрузи́ться, завя́знуть, увя́знуть, застря́ть (*въ грязи́*).

Uhamować, *см.* **Hamować**.

Uistotnienie, -nia, *ср.* осуществле́ніе.

Uiszczać, Uiścić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, соверша́ть, соверши́ть; || осуществля́ть, осуществи́ть; || *Стар.* поруча́ться; || *Юрид. Стар.* обезпе́чить, укрѣпи́ть; || удовлетворя́ть, вы́платить. || **Uiszczać się, Uiścić się**, исполня́ться, испо́лниться, выполня́ться, вы́полниться, соверша́ться, соверши́ться; || осуществля́ться, осуществи́ться. || **Uiszczać się w długu**, уплати́ть, заплати́ть долгъ, расквита́ться. **Uiścić się w słowie**, сдержа́ть да́нное сло́во, устоя́ть въ сло́вѣ.

Uiszczenie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе, осуществле́ніе. || **Uiszczenie się,** упла́та, платёжъ, взносъ, удовлетворе́ніе; || **Uiszczenie się w słowie,** сдержа́ніе да́ннаго сло́ва.

Ująć, *см.* **Ujmować.**

Ujadać, ла́ять, брехáть, гáвкать; || *брани́ть, драть го́рло. || **Ujeść,** укуси́ть, уязви́ть.

Ujarzmiać, Ujarzmić, порабоща́ть, поработи́ть; || подчиня́ть, подчини́ть, покоря́ть, покори́ть, угнета́ть.

Ujarzmianie, Ujarzmienie, -nia, *ср.* порабоще́ніе; || подчине́ніе, покоре́ніе, угнете́ніе.

Ujarzmiciel, -a, *м.* поработи́тель, покори́тель.

Ujarzmiony, порабощённый, угнетённый.

Ujaśniać, Ujaśnić, объясня́ть, объясни́ть.

Ujątek, -tku, *м.* уба́вка, у́быль, уменьше́ніе.

Ujawniać, обнару́живать, заявля́ть, приводи́ть въ извѣ́стность.

Ujawnienie, -nia, *ср.* обнару́женіе, приведе́ніе въ извѣ́стность, заявле́ніе; || *Юрид.* допуще́ніе къ разсмотрѣ́нію.

Ujazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отправле́ніе, отбы́тіе; || побѣ́гъ, бѣ́гство.

Ujechać, *см.* **Ujeżdżać.**

Ujechanie, *см.* **Ujeżdżanie.**

Ujęcie, -cia, *ср.* вы́емка, взя́тіе, пои́мка, захва́тъ, задержа́ніе, арестова́ніе; || пріёмъ, ухва́тка; || рукоя́тка, ру́чка (*у посу́ды*); || про́пускъ, уба́вка, уменьше́ніе; || добы́ча. **Ujęcie złoczyńcy,** пои́мка престу́пника. **Ujęcie kogo za rękę,** пожа́тіе руки́ кому́.

Ujednostajnienie, -nia, *ср.* введе́ніе однообра́зія.

Ujedwabiać, Ujedwabić, обтя́гивать, обтяну́ть шёлкомъ; || *украша́ть, укра́сить, прикра́шивать, прикра́сить.

Ujemnie, Odjemnie, отрица́тельно.

Ujemność, Odjemność, -ści, *ж.* уёмъ, отба́вка, уба́вка, убавле́ніе, вы́четъ, вычита́ніе. *Мат.* **Znak ujemności (—),** ми́нусъ, знакъ вычита́нія.

Ujemny, уёмный, подлежа́щій вычита́нію, отба́вкѣ, уба́вкѣ; || *Мат. Хим. Физ.* отрица́тельный; || обра́тный, противополо́жный. **Ujemna droga,** обра́тный путь.

Ujeść, *см.* **Ujadać.**

Ujętny, осяза́тельный, легко́ схва́тываемый; || *Юрид.* подлежа́щій наложе́нію аре́ста *или* запреще́нія.

Ujeżdżać, Ujechać, уѣзжа́ть, уѣ́хать; || ускака́ть, обрати́ться въ бѣ́гство; || **Ujeżdżać, Ujeździć,** объѣзжа́ть, объѣ́здить (*ло́шадь*).

Ujeżdżacz, -a, *м.* бере́йторъ.

Ujeżdżalnia, -ni, *ж.* мане́жъ.

Ujeżdżanie, -nia, *ср.* объѣ́здъ, объѣзжа́ніе; || побѣ́гъ, бѣ́гство; || объѣзжа́ніе (*ло́шади*).

Ujeżdżony, объѣ́зженный.

Ujma, -y, *ж.* уёмъ, отба́вка, уба́вка; || вредъ, уще́рбъ; || оби́да, оскорбле́ніе; || *Море.* **Ujmy,** *мн.* верёвки для прикрѣпле́нія мачтъ.

Ujmować, Ująć, схва́тывать, схвати́ть, взять, лови́ть, слови́ть, пойма́ть; || отнима́ть, отня́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть; || привлека́ть, привле́чь, тро́гать, тро́нуть; || возде́рживать, воздержа́ть, обу́здывать, обузда́ть, унима́ть, уня́ть. **Ujmować komu dochodu,** отнима́ть, убавля́ть дохо́дъ кому́. **Ująć za serce,** привле́чь къ себѣ́, тро́нуть чьё-либо се́рдце. **Ująć kogo,** привле́чь кого́ къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону, сниска́ть чьё-либо расположе́ніе, любо́вь, благосклóнность. || *Безлич.* **Tak mię to ujęło,** э́то меня́ такъ тро́нуло, растро́гало. **Ująć ręką,** схва́тить руко́ю. **Ująć kogo w pół,** обхвати́ть, обня́ть кого́ въ поперёгъ. **Ująć co w należyte karby,** удержа́ть что́-либо въ надлежа́щихъ грани́цахъ, обузда́ть, умѣ́рить. **Ujmować sobie sławy,** помрача́ть свою́ сла́ву. **Nie ujmuję ci talentu,** не отнима́ю у тебя́ тала́нта, не отка́зываю тебѣ́ въ тала́нтѣ, признаю́ твой тала́нтъ. || **Ujmować się, Ująć się,** схва́тываться, схвати́ться, взя́ться, принима́ться, приня́ться. **Ująć się za kim, za kogo,** заступа́ться, заступи́ться за кого́, взять кого́ подъ свою́ защи́ту. **Ująć się o czyję krzywdę,** вступи́ться за оби́женнаго, брать чью́-либо сто́рону.

Ujmowanie, -nia, *ср.* схва́тываніе, захва́тываніе; || убавле́ніе, уменьше́ніе; || **Ujmowanie sobie kogo, czyjego serca,** сниска́ніе чье́й-либо благосклóнности, дру́жбы, любви́, привлече́ніе къ себѣ́; || **Ujmowanie się za kim,** засту́пничество, заступле́ніе.

Ujmujący, привлека́тельный, увлека́тельный, плѣни́тельный, восхити́тельный.

Ujrzeć, узрѣ́ть, уви́дѣть, усмотрѣ́ть.

Ujście, -ścia, *ср.* стокъ, истече́ніе; || у́стье (*рѣки́*); || дуло́ (*пу́шки*); || го́рлышко (*кувши́на и т. п.*); || *Анат.* **Ujście serca,** предсе́рдіе, преддве́ріе серде́чное; || *Горн.* **Ujście sztolni,** му́ндлохъ, у́стье.

Uk, -a, *м. Неуп.* учёный.

Ukajać, Ukoić, успоко́ивать, усмиря́ть; || **Ukajać się,** успоко́иваться, усмиря́ться; || *Неуп.* **Ukajać się czego,** остерега́ться, избѣга́ть; || *Неуп.* **Ukajać się nad kim, nad czém,** сожалѣ́ть о ко́мъ, о чёмъ.

Ukamienować, *см.* **Kamienować.**

Ukamienowanie, *см.* **Kamienowanie.**

Ukapki, -ów, *мн.* капе́ль, со́рное вино́, прока́павшее изъ бо́чки въ подста́вленную подъ неё ша́йку.

Ukarać, Ukarać się, *см.* **Karać.**

Ukaranie, *см.* **Karanie.**

Ukarany, *см.* **Karany.**

Ukarmić, *см.* **Karmić.**

Ukartować, *см.* **Kartować.**

Ukartowany, *см.* **Kartowany.**

Ukąsić, укуси́ть, откуси́ть; || **ужа́лить** (*о змѣѣ, пчелѣ и т. п.*). **Ukąsić się w język**, прикуси́ть себѣ́ языкъ.

Ukąszenie, -nia, *ср.* укуше́ніе; || **ужа́леніе** (*змѣи, пчелы и т. п.*).

Ukaz, -u, *м.* **Ukazka, -i**, *ж.* предъявле́ніе, представле́ніе; || вы́ставка, пока́зываніе, *см.* **Ukazanie**; || появле́ніе, явле́ніе; || ука́зъ, повелѣ́ніе. **Najwyższy ukaz**, высоча́йшій ука́зъ.

Ukazanie, -nia, *ср.* указа́ніе, представле́ніе, предъявле́ніе.

Ukaziciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Ukaźny, я́вственный, вразуми́тельный, я́сный, положи́тельный, то́чный; || по́длинный, формальный; || достовѣ́рный, утверди́тельный; || ука́зный, предписанный ука́зомъ.

Ukazywać, Ukazać, ука́зывать, указа́ть, пока́зывать, показа́ть: || объявля́ть, объяви́ть, предъявля́ть, предъяви́ть. || **Ukazywać się, Ukazać się**, ука́зываться, указа́ться, пока́зываться, показа́ться.

Układ, -u, *м.* соста́въ, поря́докъ, расположе́ніе, систе́ма; || проэ́ктъ, планъ, начерта́ніе, || **Układ poematu**, расположе́ніе поэ́мы; || **Układ roślin**, систе́ма расте́ній; || **Układ z kim**, сдѣ́лка, уговоръ; || **Układ pojednawczy**, полюбо́вная, мирова́я сдѣ́лка; || **Układy**, *мн.* перегово́ры; || **Układ powierzchowny**, нару́жный видъ, оса́нка, по́ступь.

Układać, Ułożyć, укла́дывать, уложи́ть; || приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, располага́ть, размѣща́ть, устана́вливать, установи́ть; || составля́ть, соста́вить, сочини́ть, сочини́ть; || ура́внивать, уровня́ть. **Układać do poziomu**, выра́внивать по ватерпа́су. **Układać co z kim**, предпринима́ть, затѣва́ть. **Układać sobie co**, предполага́ть, дѣ́лать проэ́кты, замышля́ть, заду́мывать, заду́мать. **Układać kogo do czego**, пріучи́ть кого́ къ чему́, приготовля́ть. **Ułożyć testament**, соста́вить *или* сдѣ́лать завѣща́ніе. **Układać włosy**, причёсывать во́лосы. **Ułożyć interesa**, поко́нчить дѣла́. **Układać psa**, дрессирова́ть соба́ку. **Układać wyżła**, выва́живать лега́вую соба́ку. || **Układać się, Ułożyć się**, укла́дываться, располага́ться, размѣща́ться, устро́иваться. **Układać się do równowagi**, ура́вниваться. **Układać się z kim**, входи́ть въ сдѣ́лку, вести́ перегово́ры, усло́вливаться, догова́риваться. Притворя́ться, прики́дываться, лицемѣ́рить. **Układać się komu**, принора́вливаться, подда́ливаться къ кому́, угожда́ть кому́.

Układanie, -nia, *ср.* расположе́ніе, устано́вка, размѣще́ніе, укла́дка, укла́дываніе; || составле́ніе, состав; || сочине́ніе, твореніе; || притво́рство, лицемѣ́ріе; || *Плотн.* **Układanie podłóg**, насти́лка поло́въ; || **Układanie się z kim**, уговоръ, усло́віе, взаи́мное съ кѣ́мъ-либо соглаше́ніе; || пріуче́ніе, дрессиро́вка; || ура́вниваніе, уравне́ніе.

Układnie, вѣ́жливо, учти́во, привѣ́тливо, обходи́тельно; || ло́вко, расторо́пно; || притво́рно, лицемѣ́рно.

Układność, -ści, *ж.* вѣ́жливость, учти́вость, привѣ́тливость, обходи́тельность; || ло́вкость, оборо́тливость, расторо́пность; || притво́рство, лицемѣ́рство, прики́дчивость.

Układny, вѣ́жливый, учти́вый, привѣ́тливый, обходи́тельный; || ло́вкій, расторо́пный; || притво́рный, лицемѣ́рный.

Układać się, улѣ́чься, растяну́ться (*на землѣ*).

Uklej, -eji, Uklejka, -i, *ж.* укле́я, укле́йка (*рыба*).

Uklękać, Uklęknąć, стать *или* пасть на колѣ́ни.

Ukłóć, *см.* **Kłóć.**

Ukłon, -u, *м.* поклонъ.

Ukłonić się, *см.* **Kłaniać się.**

Ukłonny, учти́вый, вѣ́жливый, обходи́тельный, почти́тельный.

Uknować, *см.* **Knować.**

Uknucie, *см.* **Knowanie.**

Ukochać, полюби́ть.

Ukochany, возлю́бленный.

Ukoić, *см.* **Koić, Ukajać.**

Ukojenie, -nia, *ср.* успокое́ніе, усмире́ніе, смягче́ніе, облегче́ніе.

Ukołysać, убаю́кать, укача́ть, усыпи́ть (*дитя́*); || успоко́ить, усмири́ть, ути́шить.

Ukończenie, -nia, *ср.* оконча́ніе.

Ukończony, око́нченный.

Ukończyć, око́нчить.

Ukontentować, *см.* **Kontentować.**

Ukontentowany, дово́льный, удовлетворённый.

Ukor, -u, *м. см.* **Ukorzenie, Upokorzenie.**

Ukoralić, *см.* **Koralić.**

Ukoronować, *см.* **Koronować.**

Ukoronowanie, *см.* **Koronowanie.**

Ukoronowany, корonóванный.

Ukorzenie, -nia, *ср.* смире́ніе; || униже́ніе.

Ukorzony, *см.* **Upokorzony.**

Ukorzyć, *см.* **Upokorzyć.**

Ukos, -a, *или* **-u**, *м.* кось. коси́на, ко́сость, кривизна́. **Ukosem, Z ukosa, Na ukos**, на́кось, на́искось, вкось, ко́со, вбокъ, поперёгъ; || скошенное сѣно, сѣнокосъ, покосъ.

Ukośnie, *Нар.* діагона́льно, искосиною, на́искось, ко́свенно.

Ukośność, -ści, *ж.* ко́свенность.

Ukośny, діагона́льный, искосный, поперёчный, косо́й, ко́свенный, наклонённый.

Ukować, Ukuć, *см.* **Kować.**

Ukracać, Ukrócić, укора́чивать, укороти́ть, сокраща́ть, сократи́ть.

Ukradkiem, Ukradką, W ukradki, укра́дкою, тайкомъ, тихо́нько.

Ukradkowo, потае́нно, скры́тно, та́йно.

Ukradkowy, потае́нный, скры́тный, та́йный, **потайно́й,** сокрове́нный, секре́тный.

Ukradziony, укра́денный.

Ukrajać, Ukroić, отрѣзать, открои́ть.

Ukraść, *см.* **Kraść.**

Ukrasić, *см.* **Krasić.**

Ukręcać, Ukręcić, свива́ть, сви́ть; || свёртывать, свернуть. **Ukręcić klucz,** свернуть, испо́ртить ключъ. **Ukręcić łeb,** свернуть го́лову. **Ukręcić powróz,** свить верёвку.

Ukrócenie, -nia, *ср.* **укороче́ніе, урѣзываніе, сокраще́ніе,** убавле́ніе.

Ukrócić, *см.* **Ukracać.**

Ukrócony, укороченный, урѣзанный, сокращённый, уба́вленный.

Ukroić, *см.* **Ukrajać.**

Ukrop, -u, *м.* кипято́къ.

Ukrótny, укроти́мый; || *Охот.* **прирученный,** осво́енный.

Ukruch, -a, *м.* кроха́, отло́мокъ, обло́мокъ, оско́локъ.

Ukruszyć (czego), отлома́ть, отломи́ть, слома́ть, сломи́ть. **Ukruszyć sobie zęba,** слома́ть себѣ зубъ. **Ukruszyć chleba,** отлома́ть хлѣба, отломи́ть кусо́чекъ хлѣба. || **Ukruszyć się,** отлома́ться, отломи́ться, слома́ться, сломи́ться.

Ukrwawić, окрова́вить.

Ukryć, Ukryć się, *см.* **Ukrywać.**

Ukrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || **пристани́ще, убѣжище,** прито́нъ.

Ukryty, прикры́тый, скры́тый, спря́танный; || скры́тный, секре́тный.

Ukrywać, Ukryć, укрыва́ть, укры́ть, **скрыва́ть, скрыть, прикрыва́ть, прикры́ть.**

Ukrywający, укрыва́ющій, **укрыва́тель.**

Ukrywka, -i, *ж.* **ута́йка, ута́иваніе, скрыва́ніе,** прикры́тіе; || **потае́нное ме́сто, тайни́къ.**

Ukrzepiać, Ukrzepić, *см.* **Krzepić.**

Ukrzywdzenie, -nia, *ср.* вредъ, **убы́токъ,** ущербъ; || несправедли́вость, **нанесе́ніе оби́ды,** *см.* **Krzywda.** || **Ukrzywdzenie na wadze,** обвѣсъ. **Ukrzywdzenie na miarze,** обме́ръ.

Ukrzywdzić, *см.* **Krzywdzić.**

Ukrzywdziciel, *см.* **Krzywdziciel.**

Ukrzywdzony, потерпѣвшій **убы́токъ, ущербъ,** понёсшій вредъ; || **оби́женный, оскорблённый.**

Ukrzyżować, распя́ть **на крестѣ,** *см.* **Krzyżować.**

Ukrzyżowanie, -nia, *ср.* **кре́стное распя́тіе,** распина́ніе на крестѣ, *см.* **Krzyżowanie.**

Ukrzyżowany, распя́тый на крестѣ.

Ukształcenie, -nia, *ср.* образова́ніе.

Ukształcić, образова́ть, *см.* **Kształcić.**

Ukształtować, образова́ть, **придать** лоскъ, **придать** лу́чшій видъ, **укра́сить,** обдѣлать, отдѣлать, **обрабо́тать,** вы́работать. || **Ukształtować się,** образова́ться, **состави́ться, улу́чшиться, приня́ть** лу́чшій видъ, лу́чшую фо́рму,

Ukuć, *см.* **Kuć.**

Ukurzony, запылённый, **покры́тый** пы́лью.

Ukuszać, Ukusić, *Стар.* **вкуша́ть, вкуси́ть,** отвѣдывать, **отвѣдать.**

Ukwalifikować, *см.* **Kwalifikować.**

Ukwalifikowanie, -nia, *ср. см.* **Kwalifikowanie.**

Ukwalifikowany, име́ющій пра́во; || приспосо́бленный.

Ukwap, -u, *м. Неуп.* **торопли́вость,** опроме́тчивость, **изли́шняя поспѣшность;** || *Бот.* ко́шечья ла́пка (*расте́ніе*).

Ukwapić (co), **поторопи́ть,** ускори́ть. || **Ukwapić się,** **поторопи́ться,** поспѣши́ть.

Ukwapliwie, *Нар.* **торопли́во,** поспѣшно, опроме́тчиво, **стреми́тельно,** очерти́ го́лову.

Ukwapliwość, ści, *ж.* **торопли́вость,** поспѣшность, опроме́тчивость, **стреми́тельность,** *см.* **Skwapliwość.**

Ukwapliwy, **торопли́вый, поспѣшный,** опроме́тчивый, стреми́тельный,

Ul, -a, *м.* у́лей. || *Стар.* ве́редъ, **чи́рей.**

Ulać, *см.* **Ulewać.**

Ułacniać, Ułacnić, облегча́ть, облегчи́ть.

Ułacniany, облегчённый.

Ułakomić się, *см.* **Łakomić się.**

Ułam, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ.

Ułamać, отлома́ть, облома́ть.

Ułamek, Ułomek, -mku, отры́вокъ; || *Мат.* дробь. **Ułamki dziesiętne,** десяти́чныя дро́би.

Ułamkowy, дро́бный.

Ułamywać, Ułamać, отла́мывать, отломи́ть.

Ułan, -a, *м. Воен.* улáнъ.

Ulany, вы́литый.

Ułapić, схвати́ть, пойма́ть.

Ułasić się, подольсти́ться, подла́диться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, ми́ловать, поми́ловать, проща́ть, прости́ть.

Ułaskawienie, -nia, *ср.* **поми́лованіе,** прощёніе.

Ułaskawiony, поми́лованный, прощённый, получи́вшій прощёніе.

Ulatać, *см.* **Ulatywać,**

Ulatniać, Ulotnić, *Хим.* **выпа́ривать,** испари́ть: || **Ulatniać się, Ulotnić się,** улету́чиваться, улету́читься. испари́ться, испа́риться, выдыха́ть, вы́дохнуться.

Ulatnianie, Ulotnienie, -nia, *ср.* испаре́ніе, превраще́ніе въ пары, улету́чиваніе, возго́нка; || *Хим.* **выпа́риваніе.**

Ułatwiać, Ułatwić, облегча́ть, облегчи́ть (*что́*), **способствовать, помога́ть** (*чему́*).

Ułatwianie, Ułatwienie, -nia, *ср.* облегче́ніе, содѣйствіе, помога́ніе, по́мощь.

Ułatywać, Ułatać, Ulecieć, улета́ть, улете́ть.

Uławicenie, -nia, *ср. Горн.* слоева́тость.

Ułazić, Uleźć, тащи́ться, ползти́.

Ulecieć, *см.* Ułatywać.

Uleczenie, -nia, *ср.* излѣче́ніе, изцѣле́ніе. **Do uleczenia,** э́то излѣчи́мо, мо́жно излѣчи́ть.

Uleczony, излѣчённый, вы́лѣченный, изцѣлённый, вы́здоровѣвшій.

Uleczyć, излѣчи́ть, вы́лѣчить, изцѣли́ть; || **Uleczyć się,** вы́лѣчиться, излѣчи́ться, вы́здоровѣть.

Ulegać, Uledz (pod czém, czemu), изнемога́ть, изнемо́чь, па́дать, пасть, подда-ва́ться, подда́ться, не устоя́ть; || уступа́ть, уступи́ть, снисходи́ть, снизойти́; || подчиня́ться, подчини́ться, покоря́ться, покори́ться, подлежа́ть, подверга́ться; || **Ulegać się, Uleżeć się,** улёживаться, улёчься; || улёживаться, отлёживаться (*о плодáхъ*); || улежáться, убúться (*о землѣ*); || слежáться (*о хлѣбѣ*).

Ulegający, снисходи́тельный, усту́пчивый, пода́тливый; || подвѣдомый.

Ulegalizowany, узаконённый.

Uleganie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе; || пода́тливость, усту́пчивость; || подчине́ніе.

Uległość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, усту́пчивость, угóдливость, угожде́ніе; || поко́рность, подчине́нность, зави́симость, послуша́ніе, повинове́ніе. **Uległość prawu,** повинове́ніе зако́ну.

Uległy, поко́рный, усту́пчивый; || подчине́нный, зави́симый; || *см.* Ułeżały.

Ułęknąć się, Ułąc się, испуга́ться.

Ułęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Ułep, Julep, -u, *м. Мед.* прохлади́тельное питьё; || *см.* Żlep, Żlepek.

Ulepiać, Ulepić, *см.* Lepić.

Ulepszać, Ulepszyć, улучша́ть, улу́чшить.

Ulepszanie, Ulepszenie, -nia, *ср.* улучше́ніе.

Ulewa, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь.

Ulewać, Ulać, отлива́ть, отли́ть, слива́ть, слить; || формова́ть, вылива́ть въ фо́рму, расплáвливать, расплавли́ть, отлива́ть.

Ulewny, проливно́й.

Ułeżałka, Ułężałka, -i, *ж.* толокня́ная, ва́зкая гру́ша.

Ułeżały, Uległy, тёрдый, пло́тный, улежáвшійся, слежáвшійся.

Uleźć, *см.* Ułazić.

Uleżeć się, *см.* Ulegać się.

Ulga, -i, *ж.* облегче́ніе, утѣше́ніе; || льго́та, облегче́ніе отъ нало́говъ, отъ рабо́ты *или* взыска́нія.

Ulgnąć, *см.* Lgnąć.

Ulica, -y, *ж.* у́лица. **Ulica poprzeczna,** переу́локъ. **Ulica bez wyjścia,** глухо́й переу́локъ, зау́локъ; || алле́я, про́садь.

Uliczka, -i, *ж.* переу́локъ, у́личка.

Ulicznik, -a, *м.* у́личный мальчи́шка, шалу́нъ.

Uliczny, у́личный.

Ulik, -a, *м.* небольшо́й у́лей.

Ulitować się, сжа́литься.

Ulizać, вы́лизать.

Ułoić, *см.* Łoić.

Ułokować, *см.* Lokować.

Ułomać, *см.* Ułamać.

Ułomek, *см.* Ułamek.

Ułomność, -ści, *ж.* сла́бость, несовершéнство, недоста́токъ, погрѣ́шность, поро́къ; || увѣ́чье, безобра́зіе, уро́дливость. **Ułomność ciała,** тѣле́сные недоста́тки. **Każdy ma swoje ułomności,** у ка́ждаго есть свои́ сла́бости, нѣтъ челове́ка безъ недоста́тковъ (*нра́вственныхъ*).

Ułomny, сла́бый, несовершéнный, поро́чный; || увѣ́чный, безобра́зный, уро́дливый; || *Грам.* непóлный (*глаго́лъ*).

Ulot, -u, *м.* улета́ніе, отлётъ, полётъ.

Ulotny, лету́чій; || бѣ́глый; || скоротéчный, преходя́щій, кратковре́менный. **Pismo ulotne,** журна́лъ для лёгкаго чте́нія; || *Хим.* лету́чій.

Ułów, -owu, *м.* улóвъ, ло́вля, ловъ.

Ułowić, ułowić, уловúть, наловúть, поймáть, *см.* Łowić. **Ułowić kogo,** схватúть кого, *поддѣть кого; || **Ułowić się,** попáсться въ просáкъ, въ сѣти.

Ułownica, -y, *ж.* пчёльникъ, *см.* Pasieka, Pszczelnik.

Ułowy, у́лейный.

Ułożenie, -nia, *ср.* нравъ, хара́ктеръ; || обращéніе; обхожде́ніе, манéры; || нару́жность, оса́нка; || **Ułożenie darniny warstwami,** кла́дка дёрну рядáми, въ стѣну.

Ułożyć, *см.* Układać.

Ulubić, полюбúть, возлюбúть.

Ulubienica, -y, *ж.* любúмица, фавори́тка.

Ulubieniec, -ńca, *м.* любúмецъ, фавори́тъ.

Ulubiony, возлюбленный.

Ułuda, -y, *ж.* привлека́тельность, обольще́ніе, прельще́ніе, прима́нка, собла́нъ; || обая́ніе, очарова́ніе; || * ослѣпле́ніе, помраче́ніе; || обма́нъ, заблужде́ніе, при́зракъ.

Ułudzenie, -nia, *ср.* обольще́ніе, прельще́ніе, собла́нъ.

Ułudzić, обольсти́ть, прельсти́ть.

Ułupać, отколóть, отщепúть, отсекúть.

Ułupek, -pka, *м.* оскóлокъ, обло́мокъ, щепá, лучúна.

Ulżenie, -nia, *ср.* облегче́ніе, утѣше́ніе.

Ulżywać, Ulżyć, облегча́ть, облегчúть, успокóивать, успокóить, утишáть, утишúть, утѣшáть, утѣшить. **Ulżyć komu ciężaru,** снимáть лúшнюю тя́жесть, уменьшúть тя́жесть, облегчúть. **Ulżyć**

komu boleści, облегчи́ть кому́ боль. **Ulżyło mi**, мнѣ сдѣлалось лёгче.

Um, **-u**, *м.* умъ, *см.* **Rozum.**

Umacniać, **Umocnić**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть. || **Umacniać się**, **Umocnić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.

Umaczać, **Umoczyć**, мочи́ть, намочи́ть, мака́ть, макну́ть.

Umączyć, замучни́ть, запа́чкать, оси́пать мукою.

Umalić, **umalić**, **ума́лить**, **уба́вить**, **уменьши́ть**.

Umalować, *см.* **Malować.**

Umarcie, **-cia**, *ср. Стар.* кончи́на, смерть, *см.* **Śmierć.**

Umarły, поко́йникъ, мертвецъ, усо́пший, умёршій, мёртвый.

Umartwienie, **-nia**, *ср.* изнеможе́ніе, умерщвле́ніе; || огорче́ніе, скорбь, приско́рбіе.

Umarzać, **Umorzyć**, умерщвля́ть, умерти́ть, причиня́ть, причини́ть смерть; || мори́ть, замори́ть (*го́лодомъ*); || погаша́ть, погаси́ть (*долги*), уплати́ть; || обу́здывать, укроща́ть (*стра́сти*); || **Umorzyć sprawę**, прекрати́ть дѣло.

Umarzanie, **Umorzenie**, **-nia**, *ср.* умерщвле́ніе; || обузда́ніе, укроще́ніе, *см.* **Umorzenie.**

Umarzły, замёрзшій.

Umarznąć, замёрзнуть.

Umarznienie, **-nia**, *ср.* замерза́ніе.

Umawiać, **Umówić (co z kim)**, догова́ривать, договори́ть, нанима́ть, наня́ть. **Umówić sobie sługę**, договори́ть себѣ слугу́, наня́ть слугу́. **Umówić mieszkanie**, наня́ть кварти́ру. || **Umawiać się**, **Umówić się**, догова́риваться, договори́ться, усло́вливаться, усло́вить, сгова́риваться, сговори́ться; || спо́рить, состя́заться на слова́хъ, входи́ть въ пре́нія.

Umazywać, **Umazać**, вымазывать, вы́мазать; || па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть.

Umbra, **-y**, *ж.* у́мбра, земляна́я поро́да. || *Стар.* тѣнь, сѣнь, *см.* **Cień.**

Umbrela, **Umbrelka**, **-i**, *ж.* глазно́й зо́нтикъ; || ла́мповый зо́нтикъ. || *Стар.* **Umbrelka**, **-i**, *ж.* да́мскій зо́нтикъ.

Umęczenie, **-nia**, *ср.* му́ченичество; || му́ка, муче́ніе; || страда́нія.

Umęczyć, замучить.

Umerlak, **-a**, *м.* живо́й мертвецъ; || *Прост.* поко́йникъ.

Umiąć, смять.

Umiar, **-u**, *м.* симе́трія, соразмѣрность. *Стар.* умѣренность, воздержа́ніе.

Umiarkować, сообрази́ть, приноров и́ть, *см.* **Miarkować**; || соразмѣрить. || **Umiarkować się**, воздержа́ться, удержа́ть себя́. но.

Umiarkowanie, *Нар.* умѣренно, воздѣрж-

Umiarkowanie, **-nia**, *ср.* умѣренность, воздѣржность, воздержа́ніе.

Umiarkowany, умѣренный, воздѣржный.

Umiatać, **Umieść**, замета́ть, мести́, вымета́ть, подмета́ть, замести́, заме́сть, вы́мести, подме́сть.

Umieć, умѣть, знать, вѣдать. **Umieć po łacinie**, знать по-латы́ни. **Umieć matematykę**, знать матема́тику. **Umieć wiele języków**, умѣть говори́ть на мно́гихъ языка́хъ, знать мно́го языко́въ. **Nie umiem sobie poradzić**, не зна́ю, что́ дѣлать, куда́ го́лову приклони́ть. **Umie żyć na świecie**, умѣетъ жить въ свѣтѣ. **Umiejący czytać i pisać**, гра́мотный.

Umiecenie, **-nia**, *ср.* сметáніе, подметáніе.

Umieciony, вы́метенный, подметённый, заметённый.

Umiejętnie, *Нар.* учёно, по учёному, учёнымъ о́бразомъ, съ зна́ніемъ дѣла.

Umiejętność, **-ści**, *ж.* зна́ніе, нау́ка; || умѣніе. **Umiejętność życia**, умѣніе жить. **Umiejętności ścisłe**, то́чныя нау́ки.

Umiejętny, учёный, зна́ющій, свѣду́щій, о́пытный; || иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Umiękczyć, смягчи́ть.

Umierać, **Umrzeć**, умира́ть, умере́ть.

Umierzyć, измѣрить; || **Umierzyć co z czém**, соразмѣрить; || ошиби́ться въ мѣрѣ, измѣрить ли́шнее; || **Umierzyć gdzie, w co**, попа́сть куда́, во что́, мѣтко уда́рить.

Umieszczać, **Umieścić**, умѣща́ть, умѣсти́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть.

Umilać, **Umilić**, украша́ть, укра́сить, придава́ть, приде́ть красоту́ *или* прія́тность.

Umilknąć, замолча́ть, замо́лкнуть.

Umilknienie, **-nia**, *ср.* молча́ніе, безмо́лвіе.

Umiłować, полюби́ть (*что́*), пристраста́ться (*къ чему́*).

Umizg, **-u**, *м.* ла́ска, ласка́тельство, привѣтливость; || уха́живаніе (*за же́нщиною*); угóдливость.

Umizgać się, **Umizgnąć się**, ласка́ться, приласка́ться, стара́ться пріобрѣсть любо́вь ла́ской, привѣтливостью, нѣжнымъ обраще́ніемъ; || стара́ться нра́виться, любе́зничать. **Umizgać się do panny**, уха́живать за дѣвушкою.

Umizgalska, **-skiéj**, *ж.* кокéтка, прелéстница, любе́зница.

Umizgalski, **-ego**, *м.* кокéтливый, любе́зникъ, волокита.

Umizgalstwo, **-a**, *ср.* кокéтство, кокéтничаніе, любе́зничаніе, волоки́тство.

Umkliwy, ши́бкій, бы́стрый, ско́рый, прытки́й, прово́рный, увёртливый.

Umleć, смоло́ть.

Umłot, **-u**, *м.* у́молотъ.

Umnictwo, **-a**, *ср.* иску́сство; || нау́ка объ изъя́щномъ.

Umniejszać, Umniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, **убавля́ть, уба́вить.**

Umniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, **уба́вка.**

Umocniony, укрѣплённый, утверждённый.

Umocować, укрѣпи́ть, утверди́ть. || **Umocować kogo do czego**, уполномо́чить.

Umocowanie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || **уполномо́ченіе**; || **соизволе́ніе, дозволе́ніе.**

Umocowany, полновла́стный; || **уполномо́ченный, повѣренный.**

Umodlić, умоли́ть, упроси́ть.

Umoknąć, смо́кнуть, промо́кнуть.

Umolestować, надоѣсть, наску́чить.

Umor, -u, *м.* умо́ра, нату́га. **Do umoru, Na umor**, до-упа́ду.

Umordować, *см.* **Zmordować.**

Umorzenie, -nia, *ср.* **погаше́ніе**, упла́та (*долго́въ*). **Umorzenie niedoborów**, сложе́ніе **недо́имокъ со счётовъ. Umorzenie postępowania sądowego**, *см.* **Perempcja. Umorzenie kary**, отмѣна наказа́нія.

Umotać, запу́тать, **затрудни́ть, привести́ въ замѣша́тельство.**

Umowa, -y, *ж.* **соглаше́ніе**; || **усло́віе**, договоръ, **контра́ктъ. Umowa na gotówkę**, усло́віе на нали́чныя де́ньги. **Umowa towarowa (Schlusszettel)**, това́рное усло́віе. **Umowa nadawcza**, договоръ на **усту́пку.**

Umówiny, -owin, *мн.* **заключе́ніе** усло́вія, договора.

Umowny, усло́вленный, **договорный.**

Umundurować, обмундирова́ть.

Umundurowanie, -nia, *ср.* обмундиро́вка.

Umykać, Umknąć, убѣга́ть, **убѣжа́ть**, избѣга́ть, избѣжа́ть, уходи́ть; || отступа́ть, отступи́ть, уступа́ть, **уступи́ть. Umykaj!** прочь съ доро́ги! **Umknął**, далъ тя́гу, убѣжа́лъ.

Umysł, -u, *м.* **духъ**; || **умъ, ра́зумъ**; || смыслъ; || **умыселъ, за́мыселъ**, намѣре́ніе. **Przytomność umysłu**, прису́тствіе ду́ха. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный. **Z umysłu**, съ у́мысломъ, умы́шленно.

Umyślić, заду́мать, предприня́ть, предположи́ть что́-либо.

Umyślnie, *Нар.* **наро́чно, умы́шленно**, съ у́мысломъ, съ намѣреніемъ.

Umyślność, -ści, *ж.* умы́шленность.

Umyślny, умы́шленный, **наро́чный**; || **наро́чный гоне́цъ.**

Umysłowy, у́мственный, **разу́мный**; || **духо́вный. Władze umysłowe**, у́мственныя **способности. Praca umysłowa**, у́мственный **трудъ.**

Umyty, умы́тый.

Umywać, Umyć, умыва́ть, умы́ть. || **Umywać się, Umyć się**, умыва́ться, **умы́ться.**

Umywadlnik, Umywalnik, -a, *м.* **Umywalka, -i, Umywalnica, -y**, *ж.* **умыва́льникъ**, умыва́льница, лоха́нка, *см.* **Miednica.**

Umywanie, -nia, Umycie, -cia, *ср.* **умыва́ніе**, омове́ніе.

Unaszać, Unaszać się, *см.* **Unosić.**

Uncja, -ji, *ж.* у́нція, два ло́та.

Unędzić, довести́ до нищеты́.

Unieść, Unieść się, *см.* **Unosić.**

Uniesienie, -nia, *ср. см.* **Unoszenie**; || **восто́ргъ**, восхище́ніе.

Unieśmiertelniać, Unieśmiertelnić, обезсме́ртить. || **Unieśmiertelnić się**, обезсме́ртиться, сдѣлаться безсме́ртнымъ.

Unieszczęśliwić, сдѣлать несча́стнымъ.

Unieważnić, уничто́жить, отмѣни́ть, отклони́ть.

Unieważnienie, -nia, *ср.* отмѣне́ніе, отклоне́ніе.

Unieważniony, уничто́женный, отмѣнённый, отклонённый, при́знанный недѣйствительнымъ.

Uniewinniać, Uniewinnić, опра́вдывать, оправда́ть. || **Uniewinniać się, Uniewinnić się**, опра́вдываться, оправда́ться.

Uniewolić, прину́дить, принево́лить.

Uniform, -u, *м.* мундиръ.

Unikać, Uniknąć, избѣга́ть, **избѣгнуть**, укрыва́ться, укры́ться.

Unikanie, Uniknienie, -nia, *ср.* **избѣжа́ніе.**

Unikat, -u, *м.* оригина́лъ, по́длинникъ; || еди́нственный экземпля́ръ рѣдкой кни́ги, моне́ты и т. д.

Unikczemnić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить, приводи́ть въ презрѣніе.

Uniwersał, -u, *м.* универса́лъ, гра́мота, **окру́жное обвѣще́ніе.**

Uniwersytet, -u, *м.* университе́тъ.

Uniżać, Uniżyć, унижа́ть, уни́зить, уничижа́ть, уничижи́ть. || **Uniżyć się, Uniżać się**, унижа́ться, уни́зиться, уничижа́ться, уничижи́ться.

Uniżenie, *Нар.* **унижѐнно, покóрно, смиренно**, нижа́йше.

Uniżenie, -nia, *ср.* унижѐніе, **уничиже́ніе**, покóрность, смиренie.

Uniżoność, -ści, *ж.* унижѐнность. **рабо́лѣпіе**; || почтѐніе, почти́тельность. **Uniżoność komu swoję złożyć**, изъяви́ть **кому́ своё почтѐніе**, нижа́йшее почтѐніе.

Uniżony, унижѐнный, нижа́йшій, покóрный, **покóрнѣйшій. Uniżony sługa, покóрнѣйшій слугá.**

Unja, -ji, *ж.* **у́нія.**

Unosić, Unieść, **поднима́ть, подня́ть. Nie uniesiesz tego**, не подни́мешь э́того. || Увлека́ть, увле́чь. **Namiętność go uniosła**, страсть увлекла́ его́. || **Уноси́ть, унести́, похища́ть, похи́тить.** || *Охот.* **вына́шивать, обуча́ть** (*со́кола, я́стреба*). || **Unosi koń**, ло́шадь закуси́ла удила́. || **Unosić życie**, спаса́ть жизнь. || **Unosić się, Unieść się**, носи́ться по во́здуху, лета́ть, пара́ть. || **Вспыля́ть, разсерди́ться.** || **Uno-**

sić się (za czém), увлека́ться (*чѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*), съ жа́ромъ стреми́ться (*къ чему́*); || **Unosić się (nad kim, nad czém)**, восторга́ться (*чѣмъ*), приходи́ть въ восто́ргъ (*отъ чего*), восхища́ться (*чѣмъ*).

Unoszenie, -nia, *ср.* унесе́ніе, похище́ніе; || **Unoszenie się**, увлече́ніе, восхище́ніе.

Unurzać, Unurzyć, погружа́ть, погрузи́ть.

Uobecniać, Uobecnić, воспроизводи́ть, воспроизвести́; || жи́во представля́ть, передава́ть, изобража́ть.

Uobojętnić, отчужди́ть, сде́лать чу́ждымъ, отстрани́ть; || *Хим.* нейтрализова́ть.

Uobojętnienie, -nia, *ср. Хим.* нейтрализа́ція, осредосоле́ніе, ура́вниваніе.

Uobyczajać, Uobyczaić, образо́вывать, образова́ть, распространя́ть цивилизо́ванное общежи́тіе, смягча́ть нра́вы. || **Uobyczajać się**, образо́вываться, свыка́ться съ цивилизо́ваннымъ общежи́тіемъ, смягча́ть свои́ нра́вы.

Uobyczajenie, -nia, *ср.* образо́ванность, смягче́ніе нра́вовъ, цивилизо́ванное общежи́тіе.

Uogólniać, Uogólnić, обобща́ть, обобщи́ть.

Uogólnienie, -nia, *ср.* обобще́ніе.

Upad, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Upadek, -dku**, *м.* упа́докъ, паде́ніе; || разоре́ніе, лише́ніе, поте́ря; || * пониже́ніе (*курсовъ*). **Upadek kredytu**, поте́ря креди́та. **Upadek na majątku**, разоре́ніе име́нія. **Upadek na umyśle**, малоду́шіе. **Upadek na siłach**, поте́ря силъ, *см.* **Perempcja.**

Upadać, Upaść, па́дать, пасть, упада́ть, упа́сть; || изнемога́ть, изнемо́чь, подда́ваться; || разора́ться; || **Upadać na nogę**, хрома́ть. || *Юрид.* **Odmawiający wykonania przysięgi, powinien upaść ze skargą**, е́сли кто отка́зывается приня́ть прися́гу, въ тако́мъ слу́чаѣ его́ искъ признаётся непра́вильнымъ.

Upadanie, -nia, *ср.* па́даніе, разруше́ніе, ве́тхость; || изнеможе́ніе.

Upadek, -dku, (*см.* **Upad**), паде́ніе, упа́докъ; || прекраще́ніе. **Upadek terminu**, пропуще́ніе сро́ка. **Upadek procesu**, прекраще́ніе де́ла. **Upadek testamentu**, отпаде́ніе, недѣйстви́тельность завѣща́нія. **Upadek instancji**, уничтоже́ніе произво́дства де́ла.

Upadłość, -ści, *ж.* упа́докъ; || *Ком.* банкро́тство, несостоя́тельность. **Upadłość handlowa**, гла́сная несостоя́тельность. **Upadłość cywilna**, несостоя́тельность во вре́мя совершенія перево́да до́лга.

Upadły, upadły, па́дшій, упа́вшій. **Anioł upadły**, па́дшій а́нгелъ; || *Ком.* несостоя́тельный, обанкру́тившійся.

Upadnięcie, -cia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе.

Upajać, Upoić, поить, напои́ть; || спа́ивать, спои́ть (*допьяна*).

Upajający, упои́тельный.

Upajanie, Upojenia, -nia, *ср.* упое́ніе; || опьяне́ніе, хмель.

Upakować, упако́вывать, увя́зывать, укла́дывать, уку́поривать, тюкова́ть.

Upał, -u, *м.* зной, жара́, жаръ.

Upalać, Upalić, сжига́ть, сжечь. || **Upalać się, Upalić się**, сгора́ть, сгоре́ть, сжига́ться, сже́чься; || загора́ть, загоре́ть (*отъ со́лнца*).

Upalikować, вбить сва́и.

Upamiętały, оду́мавшійся, раска́явшійся.

Upamiętanie, -nia, *ср.* раска́яніе, созна́ніе въ свои́хъ погрѣшностяхъ.

Upamiętniać, Upamiętnić, увѣковѣчивать, увѣковѣчить па́мять о ко́мъ-либо, о чёмъ-либо. || **Upamiętniać się, Upamiętnić się**, оставля́ть, оста́вить памя́ть по себѣ, напомина́ть, напо́мнить о себѣ.

Upamiętywać, Upamiętać, усо́вѣщевать, усо́вѣстить, убѣжда́ть, убѣди́ть, образу́мливать, образу́мить. || **Upamiętać się**, придти́ въ себя́, образу́миться, оду́маться, спохвати́ться.

Uparcie, Uparte, *Нар.* упо́рно, упря́мо.

Upartość, -ści, упо́рство, упря́мство, *см.* **Upor.**

Uparty, упо́рный, упря́мый, своенра́вный.

Upaść, Upasdź, *см.* **Upadać.**

Upatentować, дать пате́нтъ, дипло́мъ.

Upatentowany, патенто́ванный.

Upatrek, -trka, *м. Бот.* конопе́льникъ (*расте́ніе*).

Upatrywać, Upatrzyć, ви́дѣть, уви́дѣть, усма́тривать, усмотре́ть, предусма́тривать, предусмотре́ть, предуга́дывать, предугада́ть; || избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать. **Upatrywać koniec sprawy**, предусма́тривать оконча́ніе де́ла. **Upatrywać czas do czego**, избра́ть удо́бное вре́мя, воспо́льзоваться удо́бнымъ вре́менемъ, найти́ удо́бное вре́мя.

Upatrzony, подстережённый, замѣ́ченный, усмо́трѣнный. **Grać na upatrzoną**, игра́ть на вѣрняка́. **Polowanie na upatrzonego**, охо́та за подстережённымъ звѣ́remъ.

Upędzać, Upędzić, загоня́ть, загна́ть; || пресл'ѣдовать; || * торопи́ть, понужда́ть къ поспѣшности, къ скорѣ́йшему исполне́нію. || **Upędzać się**, гна́ться, гоня́ться (*за чѣмъ*). || * **Wiatry upędzać**, пра́здно шата́ться, шля́ться.

Upełnomocnić, уполномо́чить.

Upętać, опу́тать, спу́тать.

Upewniać, Upewnić, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || укрепля́ть, укрѣпи́ть, утвержда́ть, утверди́ть; || обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить. **Upewniać się, Upewnić się (o czém)**, удостовѣря́ться, удостовѣриться, увѣря́ться, увѣриться (*въ чёмъ*); || укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться,

утвердíться ; || обезпéчиваться, обезпéчиться, упрóчиваться, упрóчиться.

Upewnienie, -nia, *ср.* увѣрéніе, удостовѣрéніе; || обезпéченіе, упрóченіе.

Upiąć, *см.* Upinać.

Upić, Upić się, *см.* Upijać, Upijać się.

Upicie się, *см.* Upijanie się.

Upiec, Upiec się, *см.* Piec.

Upieczenie, -nia, *ср. см.* Pieczenie.

Upieczony, испечённый, изжáренный.

Upiękniać, Upięknić, Upiększać, Upiększyć, украшáть, укрáсить.

Upiększać, *см.* Upiękniać.

Upiększanie, Upiększenie, -nia, *ср.* украшéніе, прикрáса.

Upienić, вспѣнить.

Upierać się, Uprzeć się, упóрствовать, сопротивлáться, противиться, упрáмиться.

Upieranie się, -nia się, **Uparcie się**, -cia się, *ср.* упóрство, сопротивлéніе, упрáмство.

Upierzyć, оперúть, покрúть пéрьями.

Upijać, Upić (czego), отпивáть, отпúть. || **Upijać się, Upić się**, напивáться, напúться, быть пьянымъ.

Upijanie się, -nia się, **Upicie się**, -cia się, *ср.* опьянéніе, пьянство.

Upilnować, педстерéчь, подкараýлить.

Upiłować, отпилúть, распилúть.

Upinać, Upiąć, прикáлывать, приколóть, пришпúливать, пришпúлить.

Upiór, -ora, *м.* упúрь, вампúръ; || *кровопúйца.

Upłacać, Upłacić, уплáчивать, уплатúть, выплáчивать, вúплатить.

Upłacanie, Upłacenie, -nia, *ср.* уплáта, вúплата.

Upładniać, Upładzać, Upłodnić, оплодотворúть, оплодотворúть ; || расположáть, расплодúть; || утучнúть, удóбривать.

Upładnianie, Upłodnienie, -nia, *ср.* оплодотворéніе; || расположéніе; || утучнéніе, удобрéніе.

Upłakać się, наплáкаться.

Uplantować, вúровнять, сравнúть, нивелировáть; || *начертáть планъ, проéктъ, предположúть себѣ что-либо.

Upłaszczyć, сплющить, сдѣлать плóскимъ, сжать.

Uplatać, Upleść, сплетáть, сплесть, свивáть, свить; || **Uplatać co czém**, переплетáть, вплетáть.

Uplątać, спýтать, запýтать.

Upław, -u, *м.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Upławy**, -ów, *Мед.* бѣли (*женская болѣзнь*); || сѣменотечéніе (*у мужчúнъ*).

Upławić, спустúть, вúпустить вóду.

Upławny, стóчный, сплáвный.

Upleniać, Uplenić (czego), уменьшáть, уменьшúть, умалúть, умáлить.

Upleść, *см.* Uplatać.

Upłoszyć, *см.* Płoszyć.

Uplot, -u, *м.* плетéніе.

Uplotka, -i, *ж.* плетешóкъ (*изъ волóсъ*), косúчка ; || плóскій витóкъ, снурóкъ (*у плáтья*); || гирлúнда, цвѣтóчная вязь, цвѣтóчный вѣнóкъ.

Upluskać, забрызгáть, зашлёпать; || **Upluskać się**, забрúзгаться, зашлёпаться.

Upławać, оплевáть.

Upłynność, -ści, *ж.* скоротéчность.

Upłynny, скоротéчный.

Upływ, -u, *м.* отплúтіе, стокъ; || прошéствіе, миновáніе, истечéніе. **Upływ czasu**, истечéніе, миновáніе врéмени. || **Upływ morza**, *см.* Odpływ.

Upływać, Upłynąć, уплывáть, уплúть; || протекáть, протéчь; || проходúть, пройтú, миновáть, минýть. **Czas upływa**, врéмя проходúть. **Termin upłynął**, прошёлъ, минýлъ срокъ.

Upodlać, Upodlić, уничижáть, уничижúть, унúжáть, унúзить.

Upodlenie, -nia, *ср.* уничижéніе, унижéніе, нúзость.

Upodobać sobie (kogo, co), полюбúть кого, находúть удовóльствіе въ чёмъ-либо, пристрастúться къ чему-либо. **Upodobał sobie na wsi**, онъ полюбúлъ деревéнскую жизнь. || **Upodobać się (komu)**, понрáвиться. *Безл.* **Upodobało mi się to a to zrobić**, такъ мнѣ угóдно бúло сдѣлать то и то, мнѣ хотѣлось, такъ мнѣ нрáвилось.

Upodobanie, -nia, *ср.* удовóльствіе, прiáтность; || желáніе, склóнность; || вкусъ; || вóля, прúхоть; || угóда; || усмотрѣніе, благоусмотрѣніе. **Mieć** *или* **znajdować w czém upodobanie**, находúть въ чёмъ-либо удовóльствіе. **Czynić, postępować według upodobania**, дѣйствовать по своемý усмотрѣнію, по своéй вóлѣ, по своемý желáнію. **Postąpić według czyjego upodobania**, испóлнить чьё-либо желáніе, сдѣлать что-либо въ угóду кому. **Ożenić się podług upodobania**, *или* **z upodobania**, женúться по склóнности, по стрáсти.

Upodobany, любúмый, прiáтный, угóдный.

Upoić, *см.* Upajać.

Upojenie, *см.* Upajanie.

Upojny, хмельнóй, охмеляющій, опьяняющій; || *упоúтельный.

Upojony, упоённый; || пьяный, опьянéвшій.

Upokarzać, Upokorzyć, усмирáть, усмирúть; || уничижáть, уничижúть; || покорáть, покорúть, преодолѣвáть, преодолѣть; || **Upokarzać się, Upokorzyć się**, смирáться, смирúться, покорáться, покорúться, преодолѣвáть, преодолѣть себя.

Upokorzenie, -nia, *ср.* смирéніе, унижéніе, уничижéніе; || покорéніе.

Upokorzony, унúженный, оскорблённый; || покорённый.

Upoliczkować, надавáть пощёчинъ, отхлестáть по щекáмъ.

Upolować, настрѣлúть (*птицъ*) на охотѣ.

Upominać, Upomnieć, припоминáть, на-

номина́ть; || увѣщава́ть, увѣща́ть, убѣжда́ть, убѣди́ть, угово́ривать, уговори́ть. || **Upominać się (czego** *или* **o co)**, проси́ть, упра́шивать (*о чёмъ*); || тре́бовать вы́дачи, тре́бовать наза́дъ.

Upominacz, -a, *м.* увѣща́тель, увѣщева́ющій, угова́ривающій кого́-либо.

Upominalny, увѣща́тельный. **List upominalny,** увѣща́тельное письмо́.

Upominanie, Upomnienie, -nia, *ср.* напомина́ніе, увѣща́ніе, наставле́ніе; || **Upominanie się, Upomnienie się,** упра́шиваніе, тре́бованіе.

Upominek, -nku, *м. Стар.* предостереже́ніе, предувѣдомле́ніе; || пода́рокъ на на́мять.

Upominkowy, подарённый на на́мять.

Upomnieć, *см.* **Upominać.**

Upomnienie, *см.* **Upominanie.**

Upór, -oru, *м.* (*Стар.* **Upora**), упо́рство, упра́мство, насто́йчивость, несгово́рчивость; || запира́тельство.

Uporczywie, упо́рно, упра́мо, насто́йчиво.

Uporczywość, -ści, *ж. см.* **Upór.**

Uporczywy, Uporny, упо́рный, упра́мый; || насто́йчивый, несгово́рчивый.

Upornica, -y, *ж.* упра́мица, упра́мая же́нщина.

Upornie, *Нар.* упо́рно, упра́мо.

Upornik, -a, *м.* упра́мецъ, не́слухъ.

Uporny, *см.* **Uporczywy.**

Uporządkować, привести́ въ поря́докъ, убра́ть, устро́ить, установи́ть, размѣсти́ть.

Uporządkowanie, -nia, *ср.* расположе́ніе, распредѣле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, устано́вка, размѣще́ніе; || *Юрид.* распредѣле́ніе въ поря́дкѣ о́череди.

Uposażać, Uposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за дочерью*); || *одари́ть, жа́ловать, надѣля́ть; || же́ртвовать, назнача́ть вкладъ (*на церко́вь и т. п.*).

Uposażenie, -nia, *ср.* надѣле́ніе прида́нымъ; || вкладъ, поже́ртвованіе (*въ це́рковь и т. п.*); || основно́й капита́лъ, надѣлъ.

Upośledzać, Upośledzić, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презрѣть.

Upoważniać, Upoważnić, уполномо́чивать, уполномо́чить; || дава́ть, дать поруче́ніе, довѣренность; || передава́ть, переда́ть пра́во; || соизволя́ть, соизво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, дозволя́ть, дозво́лить.

Upoważnienie, -nia, *ср.* разрѣше́ніе, уполномо́ченіе; || соизволе́ніе, дозволе́ніе; || довѣренность, поруче́ніе. **Na mocy upoważnienia,** по довѣренности.

Upowodować, побуди́ть, склони́ть (*къ му́*), дать по́водъ; || мотиви́ровать.

Upowodowany, побуждённый, вынужденный; || мотиви́рованный.

Upowszechniać, Upowszechnić, распространя́ть, распространи́ть, обобща́ть, обобщи́ть.

Upowszechnianie, Upowszechnienie, -nia, *ср.* распростране́ніе, обобще́ніе.

Upowszechniony, распространённый, обобщённый.

Upowszedniać, Upowszednić, вводи́ть, ввести́ во всеобщее употребле́ніе; || *опо́шлить.

Upowszednianie, Upowszednienie, -nia, *ср.* всеобщее употребле́ніе; || *опо́шленіе.

Upozornić, прида́ть лу́чшій видъ чему́-либо, прикра́сить, разцвѣти́ть.

Upozorować, поста́вить на ви́дъ, обрати́ть вниманіе.

Uprać, *см.* **Prać.**

Upracować się, утоми́ться, уста́ть отъ рабо́ты.

Upragnąć, жа́ждать, почу́вствовать жа́жду.

Upragnienie, -nia, *ср.* жа́жда; || си́льное жела́ніе, алчба́, вожделѣніе; || нетерпѣніе.

Upragniony, жа́ждущій; || жела́нный, вожделѣнный; || жа́дный. **Upragniony sławy,** жа́ждущій сла́вы, славолюби́вый. **Upragniony bogactwa,** жа́денъ къ бога́тству. **Jestem wielce upragniony widzieć koniec téj sprawy,** мнѣ чрезвыча́йно жела́тельно уви́дѣть коне́цъ э́того дѣла. **Gość upragniony,** жела́нный гость.

Upraszać, Uprosić (kogo o co), упра́шивать, упроси́ть. **Uprosić u kogo co, na kim,** выпросить что́-нибудь у кого́.

Upraszanie, -nia, *ср.* упра́шиваніе, ходата́йство, домога́тельство.

Uprawa, -y, *ж.* (**roli**), паха́ніе, пахота́, вспа́шка, обрабо́тываніе, обрабо́тка земли́. **Uprawa lasów,** лѣсово́дство. **Uprawa tytuniu,** разведе́ніе табаку́. **Uprawa ogrodów,** садово́дство. **Uprawa roślin,** разведе́ніе расте́ній. **Uprawa umysłu,** образова́ніе ума́.

Uprawca, -y, *м.* земледѣлецъ, хлѣбопа́шецъ.

Uprawiać, Uprawić, приготовля́ть, пригото́вить, воздѣлывать, воздѣлать; || вспа́хивать, вспаха́ть, обрабо́тывать, обрабо́тать зе́млю.

Uprawianie, Uprawienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, воздѣлываніе, обрабо́тываніе земли́.

Uprawiony, пригото́вленный, воздѣланный, обрабо́танный.

Uprawniać, Uprawnić, узако́нять, узако́нить, признава́ть, призна́ть зако́нымъ; || скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать зако́нною фо́рмою.

Uprawnienie, -nia, *ср.* узаконе́ніе, призна́ніе зако́нымъ; || скрѣпле́ніе, засвидѣтельствованіе зако́нною фо́рмою. *Юрид.* **Uprawnienie dzieci naturalnych,** узаконе́ніе дѣте́й рождённыхъ внѣ бра́ка.

Uprawniony, узаконённый; || скрѣплённый, засвидѣтельствованный зако́нною фо́рмою.

Uprawny, обрабо́танный, воздѣланный;

|| приготóвленный; || * образóванный. **Umysł uprawny**, образóванный, развúтый умъ.

Uprawomocnić, ввести въ закóнную сúлу, утвердúть закóннымъ порúдкомъ.

Uprawomocnienie, -nia, *ср.* вступлéніе въ закóнную сúлу, признáніе закóннымъ.

Uprażyć, *см.* **Prażyć**.

Uprojektować, вознамéриться, предположúть себé, состáвить планъ.

Uprojektowanie, -nia, *ср.* намéреніе, предположéніе, планъ.

Uproporcjonować, соразмéрить.

Uprościć, упростúть.

Uprosić, *см.* **Upraszać**. **Uprosić się u kogo**, отпросúться у кого, испрáшивать себé дозволéніе на отлýчку.

Uproszony, вымóленный, вымóленный.

Uprowadzać, Uprowadzić, уводúть, увéсть, выводúть, вывéсть; || похищáть, похúтить; || освобождáть, освободúть.

Uprowadzenie, -nia, *ср.* увóдъ, похищéніе.

Uprowjantować, Uprowidować, снабдúть жúзненными припáсами, *см.* **Prowjantować**.

Upróżniać, Upróżnić (czego), убавлúть, убáвить, уменьшáть, уменьшúть, умалúть, умáлить. || **Upróżniać się**, лишáться.

Uprząść, спрясть. ***Uprząść sobie co w głowie**, вбúть себé что-либо въ гóлову.

Uprzątać, Uprzątnąć, убирáть, убрáть, прибирáть, прибрáть. **Uprzątnąć kogo**, спровáдить кого на тотъ свéтъ, избáвиться отъ кого, убúть. **Uprzątnąć wszystkie zawady**, устрани́ть всé препúтствія. **Uprzątnąć miejsce**, очúстить мéсто.

Uprzątniony, убранный, прúбранный; || очúщенный; || устранённый (*отъ препúтствій, затрудненій*).

Uprząż, -ęży, *ж.* упряжь.

Uprzeć się, *см.* **Upierać się**.

Uprzedni, предварúтельный.

Uprzedzać, Uprzedzić, опереживать, опередúть, обгонúть, обогнáть; || упреждáть, упредúть, предупреждáть, предупредúть, предварúть, предварúть, предувéдомлять, предувéдомúть; || предубéждать, предубéдúть. **Uprzedzać czyje życzenia**, предупреждáть чьи желáнія. **Uprzedzić przyjaciela o grożącém mu niebezpieczeństwie**, предупредúть пріятеля объ угрожáющей емý опáсности. || **Uprzedzać się (o kim, o czém)**, быть предубéжденнымъ (*прóтивъ кого, прóтивъ чего*).

Uprzedzający, извéстúтельный, увéдомúтельный.

Uprzedzanie, Uprzedzenie, -nia, *ср.* упрежденúе, предупрежденúе, предварéніе, увéдомлéніе, предувéдомлéніе; || **Uprzedzenie**, предубéждéніе, предразсýдокъ.

Uprzedzony, предупрежденный, предварённый, предувéдомленный; || **предубéждённый**.

Uprzejmie, *Нар.* **благосклóнно, радýшно**, привéтливо, лáсково, úскренно.

Uprzejmość, -ści, *ж.* **благосклóнность**, радýшіе, привéтливость, лáсковость, úскренность.

Uprzejmy, благосклóнный, радýшный, привéтливый, лáсковый, úскренній.

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, услаждáть, усладúть, дéлать прúятнымъ, доставлúть удовóльствіе.

Uprzykrzać się, наскучáть, наскýчить, докучáть, докýчить, надоéдать, надоéсть, досаждáть, досадúть.

Uprzykrzanie się, Uprzykrzenie się, -nia się, *ср.* докýчливость, надоéдливость, назóйливость, докýка; || отвращéніе.

Uprzykrzenie, *Нар.* докýчливо, надоéдливо, несноснó.

Uprzykrzony, докýчливый, скýчный, надоéдливый, несноснúй, назóйливый.

Uprzytomniać, Uprzytomnić, припоминáть, припóмнить, жúво представлúть, предстáвить себé.

Uprzywilejować, дать, пожáловать привилéгію (*кому*).

Uprzywilejowanie, -nia, *ср.* вúдача, пожáлованіе привилéгіи.

Uprzywilejowany, привилегúрованный; || преимýщественный, пóльзующійся исключúтельнымъ прáвомъ.

Upsnąć się, спотыкнýться, споткнýться, оступúться; || * ошибúться, сдéлать прóмахъ, срéзаться.

Upstrzyć, Upstrzyć się, *см.* **Pstrzyć**.

Upulchnić, *см.* **Pulchnieć**.

Upust, -u, *м.* стокъ, вытеканіе, истечéніе; || шлюзъ; || перемы́чка, гать, плотúна; || *Хир.* фонтанéль, зáволока; || *Арxит.* нáдолбня, щитъ.

Upuszczać, Upuścić, упускáть, упустúть, ронáть, уронúть, выпускáть, вы́пустить, спускáть, спустúть. **Upuścić szklankę**, вы́пустить изъ рукъ, уронúть стакáнъ. **Upuścić cugle z rąk**, вы́пустить вóжжи изъ рукъ. **Upuścić okazją**, упустúть, пропустúть слýчай. **Upuścić sprawę**, проигрáть тя́жбу, дéло. **Upuścić co w targu**, сдéлать устýпку, сбáвить цéну. **Upuścić wody ze stawu**, спустúть вóду изъ прудá. **Upuścić komu krew**, пустúть, брóсить кому́ кровь.

Upuszczanie, Upuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, спускъ; || истечéніе, отливáніе, выпускáніе; || сбáвка, устýпка (*въ цѣнѣ*); || **Upuszczenie okazji**, упущéніе, пропущéніе слýчая; || **Upuszczenie krwi**, пускáніе, броса́ніе крóви.

Upysznić, придáть великолéпіе, возвеличить.

Urąbać, отрубúть, отколóть.

Urabiać, Urobić, сдéлать, составлúть, состáвить, приготовлúть, приготóвить, приспособлúть, приспособúть, выработáть.

тывать, вы́работать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать.

Uraczać, Uraczyć, по́дчивать, упо́дчивать. **Uraczyć się**, подгуля́ть, напи́ться пья́нымъ.

Urada, -y, *ж. Стар.* постановле́ніе, опредѣле́ніе.

Uradować, Uradować się, *см.* **Radować.**

Uradzić, постанови́ть, опредѣли́ть, рѣши́ть.

Urągać, Urągać się (z kogo), руга́ться, язви́тельно насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться; || дразни́ть; || отзыва́ться съ презрѣніемъ о ко́мъ, злосло́вить (*кого́*).

Urągacz, -a, *м.* руга́тель, поноси́тель, злосло́въ.

Urąganie, -nia, *ср.* **(komu), Urąganie się (z kogo),** поруга́ніе, руга́тельство, злосло́віе, зла́я, го́рькая насмѣшка, пересмѣ́иваніе.

Urągliwie, *Нар.* руга́тельно, язви́тельно, насмѣшливо.

Urągliwy, руга́тельный, язви́тельный, насмѣшливый.

Uraniać, *см.* **Ronić.**

Uranić, *см.* **Ranić, Zranić.**

Urastać, выраста́ть, возраста́ть, подраста́ть.

Uratować, спасти́, изба́вить.

Uratowanie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе.

Uraz, -u, *м. Стар.* уши́бъ, поврежде́ніе, ра́на; || оби́да, оскорбле́ніе, *см.* **Uraza**; || претковне́ніе, препя́тствіе, препо́на; || *см.* **Ruptura.**

Uraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе. **Mieć urazę do kogo,** быть къмъ недово́льнымъ, питать неудово́льствіе про́тивъ кого́, серди́ться на кого́.

Urażać, Urazić, ушиба́ть, ушиби́ть, повреждать, поврежди́ть, ра́нить, пора́нить, развере́живать, развереди́ть; || оскорбля́ть, оскорби́ть, разсерди́ть, обижа́ть, оби́дѣть. || **Urażać się, Urazić się,** ушиба́ться, ушиби́ться; || оскорбля́ться, оскорби́ться, обижа́ться, оби́дѣться, разсерди́ться, раздража́ться, раздражи́ться.

Urazitelność, *см.* **Uraźliwość.**

Urazitelny, *см.* **Urażliwy.**

Uraźliwie, *Нар.* оскорби́тельно.

Uraźliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость; || раздражи́тельность, чувстви́тельность; || *Мед.* неизлечи́мость ра́ны.

Uraźliwy, оби́дчивый, щекотли́вый; || раздражи́тельный, чувстви́тельный.

Urażony, оби́женный, оскорблённый.

Uregestrować, Urejestrować, внести́ въ спи́сокъ.

Uregulować, *см.* **Regulować.**

Uret, *см.* **Urzet.**

Urlop, -u, *м.* о́тпускъ, увольне́ніе. **Na urlopie,** въ отпуску́.

Urlopnik, -a, Urlopowany, -ego, *м.* находя́щійся въ отпуску́, отпускно́й.

Urlopowanie, -nia, *ср.* вы́дача о́тпуска.

Urlopowany, находя́щійся въ отпуску́.

Urna, -y, *ж., см.* **Popielnica.**

Urobić, *см.* **Urabiać.**

Urobiony, сдѣ́ланный, вы́работанный, соста́вленный, пригото́вленный, приспосо́бленный.

Drobny, удо́бный для обрабо́тки, для отдѣлки; || ко́вкій, тягу́чій (*о мета́ллахъ*).

Uroczo, *Нар.* очарова́тельно, восхити́тельно, плѣни́тельно.

Uroczy, очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный.

Uroczyć, загова́ривать, заколдо́вывать, обвора́живать, очаро́вывать.

Uroczyście, торже́ственно.

Uroczysko, -a, Uroczyczcze, -a, *ср.* уро́чище, межево́й знакъ, приро́дная межа́.

Uroczystość, -ści, *ж.* торжество́, пра́здненство, пра́зднованіе. **Uroczystość małżeńska,** бра́чный обря́дъ.

Uroczysty, торже́ственный, пра́здничный.

Uroda, -y, *ж.* ростъ, станъ, оса́нка; || ста́тность, стро́йность, благообра́зіе, красота́, краси́вость.

Urodliwy, Urodny, *см.* **Urodziwy.**

Urodzaj, -ju, *м.* урожа́й.

Urodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Urodzajny, плодоро́дный, плодоно́сный.

Urodzenie, -nia, *ср.* роды́, рожде́ніе; || произведе́ніе; || родъ, происхожде́ніе. **Człowiek dobrego urodzenia,** человѣкъ зна́тнаго ро́да, происхожде́нія.

Urodzić, Urodzić się, *см.* **Rodzić, Rodzić się.**

Urodzinny, относя́щійся ко дню рожде́нія.

Urodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія.

Urodziwość, -ści, *ж.* благообра́зіе, краси́вость, стро́йность.

Urodziwy, благообра́зный, краси́вый, стро́йный.

Urodzony, рождённый, урождённый. **Dobrze urodzony,** зна́тнаго ро́да, происхожде́нія.

Uroić, Uroić się, *см.* **Roić.**

Urojenie, -nia, *ср.* при́зракъ, мечта́, химе́ра, обма́нъ, заблужде́ніе.

Urojony, мечта́тельный, при́зрачный, вообража́емый, мни́мый, вы́думанный.

Urok, -u, *м.* очарова́ніе, очарова́тельность, пре́лесть; || за́говоръ, загова́риваніе, нашёптываніе, колдовство́; || по́рча, сглазъ, изуро́чиваніе.

Urokliwy, уро́чливый.

Uron, -u, *м.* уро́нъ, ущербъ, у́быль, убы́токъ.

Uronić, урони́ть, растра́тить.

Uonienie, -nia, *ср.* растра́та.

Urość, *см.* **Rosnąć.**

Urościć, вырости́ть; || **Urościć co sobie,** вбить себѣ́ что́ въ го́лову, возмечта́ть.

Urościć pretensją do czego, имѣть больши́я претéнзіи *или* притязáнія на что́-нибудь, много о себѣ́ ду́мать.

Urosić, *см.* **Rosić, Zrosić.**

Urost, -u, *м.* ростъ, величина́, высота́.

Uroszczenie, -nia, *ср.* притязáніе, трéбовательность.

Urównać, *см.* **Równać.**

Urównanie, *см.* **Równanie.**

Urt, *см.* **Hurt.**

Uruchomić, привести́ въ движéніе.

Uruchomienie, -nia, *ср.* приведéніе въ движéніе.

Urwa, -y, *ж.* обры́въ, обва́лъ, *см.* **Urwisko**; || гы́ба; || **Urwy, Urw**, *мн.* дра́ка, схва́тка, потасо́вка. **Na urwę z kim iść, na urwisz**, схвати́ть, сорва́ть, какъ-нибу́дь обману́ть. **Robić na urwę**, дѣлать какъ ни попа́ло.

Urwaniec, -ńca, *м.* ви́сѣльникъ, бездѣ́льникъ, воръ, моше́нникъ.

Urwipołeć, -cia, Urwis, Urwisz, -a, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, моше́нникъ.

Urwisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ; || прова́лъ, про́пасть; || утёсъ.

Urwisto, обры́висто, кру́то.

Urwisty, обры́вистый, крутóй, утёсистый.

Urwisz, Urwis, -a, *м.* плутъ, вори́шка, мазу́рикъ; || негодя́й, сорване́цъ.

Urychlić, ускори́ть; || поторопи́ть.

Uryna, -y, *ж.* моча́, ури́на.

Urynny, Urynowy, мочево́й.

Urywać, Urwać, прерыва́ть, прерва́ть, отрыва́ть, оторва́ть; || * утаи́ть, удержа́ть что́-нибудь, поживи́ться чѣмъ-нибу́дь, сорва́ть. * **Urwało mu się w mowie**, замя́лся въ разгово́рѣ, сталъ, пришёлъ въ тупи́къ. || **Urywać się, Urwać się**, срыва́ться, сорва́ться, отрыва́ться, оторва́ться.

Urywczo, отры́вочно, уры́вками, ура́дкою.

Urywczy, отры́вочный.

Urywek, -wka, *м.* отры́вокъ.

Urywkowo, отры́вочно, безсвя́зно, безпоря́дочно.

Urywkowy, отры́вочный, безсвя́зный, безпоря́дочный.

Urząd, -ędu, *м.* чинъ, до́лжность, зва́ніе, служе́бная обя́занность; || прису́тственное мѣсто, управле́ніе. **Piastować urząd**, отправля́ть до́лжность. **Złożyć urząd**, отказа́ться отъ до́лжности. **Urząd sądowy**, судебное мѣсто. **Urząd publiczny**, прокуро́рскій надзо́ръ. **Urząd pocztowy**, почтовое управле́ніе. **Urząd lekarski**, врачебная упра́ва. **Urząd doradczy**, совѣща́тельное прису́тствіе. **Urząd leśny**, лѣсно́е управле́ніе. **Z urzędu**, по до́лжности, по слу́жбѣ, по усмотрѣ́нію, по тре́бованію (*суда́*). **Sąd nakazał to z urzędu**, судъ предписа́лъ э́то по со́бственному усмотрѣ́нію. || * **Na urząd**, позака́зу, назака́зъ, паро́чно.

Urządzać, Urządzić, устро́ивать, устро́ить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, располага́ть, расположи́ть, учрежда́ть, учреди́ть, осно́вывать, основа́ть, устана́вливать, установи́ть. || **Urządzać się, Urządzić się**, устро́иваться, устро́иться, располага́ться, расположи́ться, осно́вываться, основа́ться, устана́вливаться, установи́ться, учрежда́ться, учреди́ться, обзаводи́ться, обзавести́сь, заводи́ться, завести́сь до́момъ.

Urządzający, учреди́тельный, устрои́тельный, распоряди́тельный.

Urządzanie, Urządzenie, -nia, *ср.* устро́йство, учрежде́ніе, заведе́ніе, назначе́ніе, распоря́женіе, управле́ніе, постановле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ размѣще́ніе. **Urządzenie lasów**, лѣсоустро́йство.

Urządziciel, -a, *м.* распоряди́тель.

Urządzony, устро́енный учреждённый, располо́женный, заведённый, приведённый въ поря́докъ.

Urzec, *см.* **Urzekać.**

Urzeczywistniać, Urzeczywistnić, осуществля́ть, осуществи́ть, исполня́ть, испо́лнить. || **Urzeczywistniać się, Urzeczywistnić się**, осуществля́ться, осуществи́ться, исполня́ться, испо́лниться, сбыва́ться, сбы́ться.

Urzędniczka, -i, *ж.* чино́вница, жена́ чино́вника.

Urzędniczy, чино́вничій.

Urzędnik, -a, *м.* чино́вникъ, должностно́е лицо́. **Urzędnik aktowy**, нота́ріусъ. **Urzędnik do pisma**, канцеля́рскій чино́вникъ.

Urzędować, занима́ть, отправля́ть до́лжность, состоя́ть на слу́жбѣ.

Urzędowanie, -nia, *ср.* правле́ніе, управле́ніе; || до́лжность, служе́бная обя́занность, отправле́ніе до́лжности.

Urzędownie, Urzędowo, оффиціа́льно, по слу́жбѣ.

Urzędowy, Urzędowny, оффиціа́льный, служе́бный.

Urzędujący, состоя́щій на слу́жбѣ.

Urzekać, Urzec, уро́чить, пріуро́чить, приворáживать, приворожи́ть; || загова́ривать, заговори́ть, нашёптывать, нашепта́ть, заколдо́вывать, заколдова́ть.

Urzet, -u, *м. Бот.* ва́йда, синильщикъ (*расте́ніе*).

Urzetelniać, Urzetelnić, исполня́ть, испо́лнить, соверша́ть, соверши́ть, дока́зывать, доказа́ть на дѣлѣ, сдéрживать, сдержа́ть да́нное сло́во *или* обѣща́ніе; || пересма́тривать, пересмотрѣ́ть, повѣря́ть, повѣ́рить (*счетъ*). || **Urzetelniać się, Urzetelnić się**, выпла́чивать, вы́платить долгъ, расквита́ться, разсчита́ться.

Urzetelnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, осуществле́ніе; || повѣ́рка, свѣ́рка.

Urzezać, отрѣзать.

Urznięcie, -cia, *ср.* обрѣ́зъ, отрѣ́зокъ.

Urzucać, Urzucić, попада́ть, попа́сть, сбива́ть, сбить. **Urzucić dziewięć kręgłów,** сбить, свали́ть, де́вять ке́глей.

Urzynać, Urznąć (*Стар.* **Urzezać**), урѣ́зывать, урѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || *Хир.* отнима́ть, отня́ть, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || ***Urznąć kogo,** уда́рить кого́, нанести́ кому́ си́льный уда́ръ. || **Urzynać się, Urznać się,** обрѣ́зываться, обрѣ́заться; || зарѣ́заться,

Urzynanie, -nia, *ср.* отрѣ́зываніе; || *Хир.* отнима́ніе (*руки́ и т. п.*).

Usadka, Usadzka, -i, *ж.* васа́да.

Usadowić, Usadowić się, *см.* **Sadowić.**

Usadowiony, водворённый, упро́ченный, возведённый, утверждённый.

Usadzać, Usadzić, сажа́ть, сади́ть, посади́ть, уса́живать, усади́ть насажда́ть, насади́ть, засади́ть. || **Usadzać się, Usadzić się,** насѣда́ть, насѣ́сть (*на кого́*), напада́ть, напа́сть, напуска́ться, напусти́ться, нава́ливаться, навали́ться, притѣсня́ть, притѣсни́ть, придира́ться, придра́ться.

Usamowolnić, освободи́ть. отпусти́ть на во́лю. **Usamowolnić włościan,** освободи́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.

Usamowolnienie, -nia, *ср.* освобожде́ніе; || о́тпускъ на во́лю (*рабо́въ*), освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эмансипа́ція; || *Юрид.* призна́ніе самостоя́тельности.

Uschłość, -ści, *ж.* су́хость, за́суха, сушь.

Uschły, засо́хшій, сухо́й.

Uścielać, Uścielać, Usłać, стлать, постила́ть, постла́ть, укла́дывать, уложи́ть, разкла́дывать, разложи́ть. || *Прола́гать, пробива́ть (*доро́гу*).

Uścisk, -u, *м.* объя́тіе.

Uściskać, Uścisnąć, обнима́ть, обня́ть.

Uściskanie, Uściśnienie, -nia, *ср.* обнима́ніе, объя́тіе.

Usiadać, Usiąść, Usieść, сади́ться, сѣсть. ***Na gardle komu usieść,** насѣсть, напусти́ться на кого́, одолѣ́ть кого́.

Usiadka, -i, *ж.* посидѣлки, *мн.*; || присѣ́сть.

Usiarkować, Usiarczyć, насѣ́рывать, сѣ́рить.

Usidlać, Usidlić, лови́ть силка́ли, пойма́ть въ сѣти, || **Usidlać się, Usidlić się,** попа́сть въ сѣти, въ ловýшку, въ силки́.

Usiedzieć, усидѣ́ть (*на одно́мъ мѣстѣ*), посидѣ́ть. || **Usiedzieć się,** насидѣ́ться.

Usiekać, Usiec, отсѣка́ть, отсѣ́чь, отруба́ть, отруби́ть.

Usiłek, -łku, *м.* уси́ліе, напряже́ніе силъ.

Usilnie, уси́льно, неосла́бно, неотсту́пно, насто́йчиво.

Usilny, уси́льный, неотсту́пный, насто́йчивый, неосла́бный.

Usiłować, уси́ливаться, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, стара́ться, пе́чься, забо́титься.

Usiłowanie, -nia, *ср.* уси́лie, рвéніе, стара́ніе; || покуше́ніе. **Usiłowanie przestępstwa,** покуше́ніе на преступле́ніе.

Uskakiwać, *см.* **Uskoczyć.**

Uskąpiać, Uskąpić, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить, отка́зывать, отказа́ть себѣ́ въ чёмъ.

Uskarbić, *см.* **Skarbić.**

Uskarżać się na kogo, na co, жа́ловаться на кого́, на что́. **Uskarżać się komu, przed kim,** сѣтовать, выража́ть свои́ жа́лобы пе́редъ кѣмъ, ропта́ть.

Usklepiać, Usklepić, выводи́ть, вы́вести сво́ды.

Usklnić, вы́полировать, вы́шлифовать, вы́лощить.

Uskoczyć, отскочи́ть, избѣ́гнуть. **Uskoczyć na bok, na stronę,** отскочи́ть въ бокъ, въ сто́рону. **Uskoczyć kary,** избѣ́гнуть наказа́нія.

Uskok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ.

Uskramiać, Uskromić, укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть, воздержа́ть, воздержа́ть, обу́здывать, обузда́ть. || **Uskramiać się, Uskromić się,** укроща́ться, укроти́ться, смиря́ться, смири́ться, воздержа́ться, воздержа́ться.

Uskrobać, соскобли́ть; || ***убѣжа́ть,** улизну́ть, удра́ть.

Uskrzydlić, окрыли́ть.

Uskrzydlony, окрылённый.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, ущеми́ть, прищеми́ть. || **Uskrzynąć się, Uskrzypnąć się,** ущеми́ться, ущеми́ть па́лецъ въ дверя́хъ.

Uskubać, Uskubnąć, ущипну́ть; || ощипа́ть (*пе́рья*), *см.* **Skubać.**

Uskuteczniać, Uskutecznić, исполня́ть, испо́лнить, совершáть, соверши́ть, ока́нчивать, око́нчить, приводи́ть, привести́ къ концу́, доводи́ть, довести́ до конца́; || осуществи́ть.

Uskutecznienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе, приведе́ніе къ концу́, доведе́ніе до конца́; || осуществле́ніе; || **Uskutecznienie wypłaty,** упла́та, вы́дача де́негъ. **Uskutecznienie wpisu na dobrach nieruchomych,** запи́ска статей на недви́жимыхъ имýществахъ.

Uskwarzyć, изжа́рить.

Usłać, *см.* **Uścielać.**

Usłachcać, Usłachetniać, *см.* **Uszlachcać, Uszlachetniać.**

Usławić, *см.* **Sławić.**

Usłinić, *см.* **Ślinić.**

Usłonić, предохрани́ть, укры́ть, заслони́ть. || **Usłonić się,** укры́ться (*отъ кого́*), избѣ́жать (*кого́*), заслони́ться (*отъ кого́*).

Usłuchać, послу́шаться, послѣ́довать чьему́-либо сове́ту.

Usługa, -i, *ж.* услу́га.

Usługacz, -a, *м.* служи́тель, прислу́жникъ, слугá.

Usługiwać, услу́живать, прислу́живать'

Usługiwanie, -nia, *ср.* услу́живаніе, угожде́ніе.

Usłużnie, услу́жливо, обяза́тельно.

Usłużność, -ści, *ж.* услу́жливость.

Usłużny, услу́жливый, угóдливый, гото́вый къ услу́гамъ.

Usłużony, воспóльзовавшійся услу́гою.

Usłużyć, услужи́ть.

Usłyszeć, услы́шать.

Usmarkać się, засморка́ться, запáчкаться сопля́ми.

Uśmiać się, нахохота́ться, насмѣ́яться вдóволь.

Uśmiech, -u, *м.* улы́бка.

Uśmiechać się, **Uśmiechnąć się**, улыба́ться, улыбну́ться.

Uśmiechliwy, улыба́ющійся, весёлый.

Uśmierzać, **Uśmierzyć**, укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обузда́ть, унима́ть, уня́ть, успокóивать, успокóить, утоля́ть, утоли́ть. **Uśmierzyć gniew czyj**, удержа́ть, смягчи́ть чей гнѣвъ. **Uśmierzyć ból**, уня́ть боль. **Uśmierzyć głód, pragnienie**, утоли́ть гóлодъ, жáжду. **Uśmierzyć bunt**, подави́ть, усмири́ть бунтъ.

Uśmierzający, успокои́тельный, утоля́ющій, смягча́ющій, мягчи́тельный.

Uśmierzanie, **Uśmierzenie**, -nia, *ср.* усмире́ніе, обузда́ніе, укроще́ніе, унима́ніе, утоле́ніе, смягче́ніе, успокое́ніе.

Usmolić, **Usmolić się**, *см.* **Smolić**.

Usnąć, *см.* **Usypiać**.

Usnadnić, облегчи́ть, спосóбствовать.

Uśniedzić, покры́ть ржáвчиною. || **Uśniedzić się**, ржáвѣть, варжáвѣть.

Usnować, **Usnuć**, ссучи́ть; || сдѣ́лать осно́ву (*для ткáни*); || *спу́тать, запу́тать, связáть; || *вы́думать, вы́мыслить, заду́мать, изобрѣсти́.

Uspakajać, **Uspokajać**, **Uspokoić**, успокóивать, успокóить, утиша́ть, ути́шить, укроща́ть, укроти́ть, унима́ть, уня́ть, утоля́ть, утоли́ть. || **Uspakajać się**, **Uspokoić się**, успокóиваться, успокóиться, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Uspakajanie, **Uspokojenie**, -nia, *ср.* успокóиваніе, успокое́ніе.

Uśpić, *см.* **Usypiać**.

Uśpienie, -nia, *ср.* усыпле́ніе.

Uspławnić (rzekę), сдѣ́лать рѣ́ку судохóдною.

Uspławnienie, -nia, *ср.* приведе́ніе рѣки́ въ судохóдное состоя́ніе.

Uspokoić, *см.* **Uspakajać**.

Uspokoiciel, -a, *м.* усмири́тель, успокои́тель.

Uspokojenie, *см.* **Uspakajanie**.

Usposabiać, **Usposobić**, обуча́ть, обучи́ть, наставля́ть, наста́вить, приспособля́ть, приспосóбить, приготовля́ть, приготóвить, подготовля́ть, подготóвить. **Usposabiać kogo na śmierć**, приготовля́ть кого́ къ сме́рти.

Usposabianie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, подготовле́ніе, приспособле́ніе.

Usposobienie, -nia, *ср.* спосóбность, склóнность, расположе́ніе; || приготóвленность, настрое́ніе.

Usprawiedliwiać, **Usprawiedliwić**, опра́вдывать, оправда́ть, извиня́ть, извини́ть. || **Usprawiedliwiać się**, **Usprawiedliwić się**, опра́вдываться, оправда́ться, извиня́ться, извини́ться.

Usprawiedliwiający, уважи́тельный, заслу́живающій вниманія.

Usprawiedliwianie, **Usprawiedliwienie**, -nia, *ср.* оправда́ніе, извине́ніе. **Usprawiedliwienie powodów**, объясне́ніе причи́нъ.

Ussać, вы́сосать.

Usta, -ust, *мн.* ротъ, уста́; || гу́бы. **Co w ustach, *или* w uściech, to i w sercu**, что́ на душѣ́, то и на языкѣ́. **Nie śmieć ust otworzyć**, не смѣть откры́ть рта. **Zatkać komu usta**, зажа́ть кому́ ротъ, заста́вить его́ замолча́ть. **Nowina ta z ust do ust przechodzi**, э́та но́вость повторя́ется всѣ́ми, облета́етъ всѣ́хъ.

Ustać, *см.* **Ustawać**.

Ustalać, **Ustalić**, утвержда́ть, утверди́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, упро́чивать, упро́чить.

Ustalenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе укрѣпле́ніе, упроче́ніе. *Юрид.* **Ustalenie własności**, укрѣпле́ніе пра́ва со́бственности.

Ustanawiać, **Ustanowić**, устана́вливать, установи́ть, постана́вливать, постанови́ть, учрежда́ть, учреди́ть, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣ́лить.

Ustanek, -nku, *м.* останóвка, переры́въ. **Bez ustanku**, безпреры́вно, безпреста́нно.

Ustanie, -nia, *ср.* прекраще́ніе, *см.* **Ustawanie**.

Ustanowiciel, -a, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Ustanowienie, -nia, *ср.* установле́ніе, постановле́ніе, учрежде́ніе. *Юрид.* **Ustanowienie przedmiotu czynu**, обнару́женіе происше́ствія.

Ustąpić, *см.* **Ustępować**.

Ustąpienie, *см.* **Ustępowanie**.

Ustatecznić, *см.* **Ustatkować**.

Ustatkować, **Ustatecznić co**, укрѣпи́ть, утверди́ть, упро́чить; || повѣ́рить, поста́вить (*часы́*); || **Ustatkować kogo**, остепени́ть, сдѣ́лать степе́ннымъ, образу́мить кого́. || **Ustatkować się**, остепени́ться; || ути́хнуть, успокóиться.

Ustawa, -y, *ж.* положе́ніе; || учрежде́ніе, постановле́ніе, установле́ніе, уложе́ніе, уста́въ, стату́тъ, регла́ментъ; || зако́нъ. **Ustawa zasadnicza**, основно́й зако́нъ. **Ustawa karna**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголо́вныхъ и исправи́тельныхъ (*см.* **Prawo**). **Ustawa towarzystwa, akademji**, уста́въ о́бщества, акаде́міи. **Ustawa stępowa**, уста́въ о гéрбовой по́шлинѣ. **Ustawa miejska**, городско́е положе́-

ńie. **Ustawa włościańska**, положе́ніе о крестья́нахъ.

Ustawać, Ustać, переста́вать, переста́ть, прерыва́ться, прерва́ться, ока́нчиваться, око́нчиться, прекраща́ться, прекрати́ться; || уставáть, уста́ть, отставáть, отста́ть, утомля́ться, утоми́ться; || устоя́ть (*на ногáхъ, на мѣстѣ*); || *Юрид.* **Ustawać roku**, яви́ться въ судъ въ назна́ченный срокъ. || **Ustawać się, Ustać się**, уста́иваться, устоя́ться, отста́иваться, отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*).

Ustawanie, Ustanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе, прерва́ніе, переры́въ, переме́жка.

Ustawca, -y, *м.* учреди́тель, основа́тель, законода́тель. *см.* **Ustanowiciel.**

Ustawiać, Ustawić, устáвлять, уста́вить, разставля́ть, разста́вить, устана́вливать, установи́ть, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ. **Ustawiać wojsko**, постро́ить во́йско.

Ustawicznie, безпреста́нно, безпреры́вно, безъ переме́жки.

Ustawiczność, -ści, *ж.* безпреры́вность; || сто́йкость, твёрдость, усто́йчивость.

Ustawiczny, Ustawny, безпреста́нный, безпрерывный; || сто́йкій, твёрдый, усто́йчивый.

Ustawienie, -nia, *ср.* установка, размѣще́ніе; || *Плотн.* **Ustawienie do pionu**, вы́вѣска.

Ustawodawca, -y, *м.* законода́тель, *см.* **Prawodawca.**

Ustawodawczy, законода́тельный.

Usteczka, -czek, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), рото́къ, гу́бки.

Ustęp, -u, Ustępek, -pku, *м.* отступле́ніе; || **Ustępek**, уклоне́ніе, удале́ніе. **Ustępek słońca od równika**, уклоне́ніе, удале́ніе со́лнца отъ экватора; || **Ustęp (w dziele literackiém)**, эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ; || отдѣльная статья́, парагра́фъ; || *Архит.* усту́пъ, усту́покъ; || *Грам.* кра́сная строка́. **Od ustępu**, отъ строки́; || **Ustęp morza**, отли́въ морско́й. **Prosić kogo na ustęp**, отвести́, попроси́ть кого́ въ сто́рону. **Na ustęp!** въ сто́рону! на́ бокъ! *Юрид.* **Na ustępie**, въ закры́томъ засѣда́ніи, при закры́тыхъ дверя́хъ.

Ustępny, усту́пчивый, снисходи́тельный; || избѣга́ющій, скрыва́ющійся, не жела́ющій пока́зываться на глаза́ кому́.

Ustępować, Ustąpić, отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || оставля́ть. || **Odstępować komu**, уступа́ть, уступи́ть. || **Ustępować komu czego**, отдава́ть, предава́ть, предоставля́ть (*что-либо кому́*). || **Ustąpić co z ceny**, уступи́ть, сдѣлать усту́пку въ цѣнѣ, сба́вить цѣну.

Ustępowanie, Ustąpienie, -nia, *ср.* отступле́ніе, усту́пка. **Ustępowanie morza**, отли́въ мо́ря. **Ustąpienie ceny**, усту́пка въ цѣнѣ, сба́вка, пониже́ніе цѣны́.

Ustępstwo, -a, *ср.* усту́пка, сба́вка.

Usterk, -u, (Usterk), *м.* спотыка́ніе; || преткнове́ніе, препо́на; || * погрѣ́шность, недоста́токъ, оши́бка, про́махъ, оплошность.

Usterkać się, Usterknąć się, спотыка́ться, споткну́ться; || ошиба́ться, ошиби́ться, промахну́ться, сплоховáть.

Usterkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Ustka, *род. п.* **Ustek**, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ро́тикъ, гу́бки.

Ustnie, *Нар.* изу́стно, слове́сно, на словáхъ.

Ustny, изу́стный, слове́сный, на словáхъ.

Ustoiny, -in, *мн.* подо́нки, отсто́й, оса́докъ.

Ustosować, *см.* **Stosować.**

Ustrajać, Ustroić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть, наряжа́ть, наряди́ть.

Ustraszyć, устра́шить, ужасну́ть, испуга́ть; || **Ustraszyć się**, устраши́ться, ужасну́ться, испуга́ться.

Ustrojenie, *см.* **Strojenie.**

Ustrojony, украше́нный, у́бранный, разря́женный.

Ustroń, -ni, *ж.* **Ustronie, -nia**, *ср.* (*Стар.* **Ustronek, -nku**, *м.*), уедине́ніе, уединённое мѣсто, убѣ́жище.

Ustronny, уединённый, пусты́нный.

Ustrzał, -u, *м.* простре́лина; || о́пухоль на кости́.

Ustrzedz, убере́чь, устере́чь; || **Ustrzedz się**, убере́чься, остере́чься.

Ustrzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ.

Ustrzelić, застрѣли́ть.

Ustrzelony, застрѣленный.

Ustrzeżenie się (czego, *или* od czego), -nia się, *ср.* сбереже́ніе, предохране́ніе себя́ (*отъ чего́*).

Ustrzygać, Ustrzydz, остриráть, остри́чь, подстриráть, подстри́чь.

Ustrzyżki, -żek, Ustrzyżyny, -żyn, *мн.* обрѣ́зки, отрѣ́зки; || нагáръ (*на свѣчѣ́*).

Ustyrk, *см.* **Usterk.**

Ustyrkać się, *см.* **Usterkać się.**

Ustyrkliwy, *см.* **Usterkliwy.**

Usubstancjonować, изложи́ть, предста́вить подро́бно су́щность предме́та.

Usu capio, зе́мская да́вность, *см.* **Preskrypcja.**

Usunięcie, -cia, *ср.* отклоне́ніе; || переме́щеніе.

Ususzyć, вы́сушить.

Usuwać, Usunąć, отсо́вывать, отсу́нуть, отодвига́ть, отодви́нуть; || * удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть. **Usunąć od urzędu**, удали́ть отъ до́лжности, отста́вить отъ слу́жбы, дать отста́вку. **Usuwać się, Usunąć się**, отсо́вываться, отсу́нуться, отодвига́ться, отодви́нуться; || удаля́ться, удали́ться, устраня́ться, устрани́ться.

Usuwanie, -nia, **Usunięcie**, -cia, *ср.* удале́ніе, отстране́ніе. **Usunięcie od urzędu**, отста́вка, удале́ніе, отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Uświęcać, **Uświęcić**, освящать, освяти́ть; || * утверждать, утверди́ть; || укорени́ть, укорени́ть, упро́чивать, упро́чить; || * опра́вдывать, оправда́ть. **Czas uświęcił ten zwyczaj**, вре́мя освяти́ло э́тотъ обы́чай. **Cel uświęca środki**, цѣль опра́вдываетъ сре́дства.

Uświetniać, **Uświetnić**, прославля́ть, просла́вить, отлича́ть, отличи́ть.

Usychać, **Uschnąć**, со́хнуть, засо́хнуть, ва́нуть, увя́нуть, высыха́ть, вы́сохнуть.

Usymplifikować, упрости́ть.

Usypiać, **Uśpić**, усыпля́ть, усыпи́ть; || убаю́кать (*дитя́*); || * **Uśpić ból**, уня́ть боль. || **Usypiać**, **Usnąć**, засыпа́ть, засну́ть.

Usypnia, -ni, *ж. Горн.* нано́сная поро́да.

Usypywać, **Usypać**, усыпа́ть, усы́пать, отсыпа́ть, отсы́пать, убавля́ть, уба́вить; || усыпа́ть, усы́пать, покрыва́ть чѣмъ либо сыпу́чимъ.

Uszak, -a, *м.* нали́чникъ (*у о́кон и двере́й*).

Uszanować, почти́ть, уважить.

Uszanowanie, -nia, *ср.* почте́ніе, уваже́ніе.

Uszargać, загрязни́ть, замара́ть гря́зью. || **Uszargać się**, загрязни́ться, замара́ться гря́зью.

Uszarpnąć, вы́дернуть, вы́рвать, оторва́ть, отодра́ть.

Uszatek, -tku, *м. Неуп.* уша́ть.

Uszaty, уша́стый.

Uszczerać, отколо́ть, нащепа́ть, наруби́ть.

Uszczerbek, -bku, *м.* щерби́на, зазу́брина; || ущербъ, уро́нъ, убы́токъ.

Uszczerbiać, **Uszczerbić**, зазу́бривать, зазубри́ть; || причиня́ть, причини́ть убы́токъ, наноси́ть, нанести́ вредъ, уменьша́ть, уменьши́ть; || нарушать, наруши́ть.

Uszczęśliwiać, **Uszczęściać**, **Uszczęśliwić**, осчастли́вливать, осчастли́вить.

Uszczęśliwiony, осчастли́вленный, обра́дованный.

Uszczknąć, сорва́ть, сощипну́ть, слома́ть; || ужа́лить, укуси́ть; || * ущипну́ть.

Uszczuć, **Uszczwać**, затравить (*за́йца*).

Uszczuplać, **Uszczuplić**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Uszczypek, -pku, *м. Стар.* щепо́тка, *см.* **Odrobina**; || ущербъ, у́быль, вредъ; || **Uszczypek**, -pku, *м.* **Uszczypka**, -i, *ж.* ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Uszczypliwość, -ści, *ж.* ко́лкость, язви́тельность, злорѣчіе, злоязы́чіе.

Uszczypliwy, ко́лкій, язви́тельный, злоязы́чный, злорѣчи́вый.

Uszczypnąć, ущипну́ть; || уколо́ть, кольну́ть, уязви́ть; || раздражи́ть, разсерди́ть.

Uszka, -i, *ж.* уховёртка.

Uszkadzać, **Uszkodzić**, повреждать, повреди́ть.

Uszko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Ucho**), ушко́; || мо́чка, испо́дняя, мя́гкая часть у́ха, въ кото́рую же́нщины вдѣва́ютъ се́рьги; || **Uszko u trzewików**, клю́ша; || **Uszko iglane**, игольное ушко́; || ушко́ (*у сосу́да, у ча́шки*); || *Бот.* мы́шій уто́къ (*расте́ніе*). || *Бот.* крыло́ покрыва́ющее цвѣто́къ.

Uszkodzenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе.

Uszlachcać, **Uszlachcić**, жа́ловать, пожа́ловать дворя́нствомъ. || **Uszlachcić się**, получи́ть дворя́нство.

Uszlachcenie, -nia, *ср.* пожа́лованіе дворя́нскаго досто́инства.

Uszlachcony, облагоро́женный; || возведённый въ дворя́нство.

Uszlachetniać, **Uszlachetnić**, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвы́сить; || возвести́ въ дворя́нство.

Usznica, -y, *ж. Бот.* волды́рникъ (*расте́ніе*).

Uszny, у́шный. **Spowiedź uszna**, и́споведь на́ ухо свяще́ннику. **Palec uszny**, мизи́нецъ.

Uszyć, *см.* **Szyć**.

Uszyca, -y, *ж. Бот.* стрѣльная трава́.

Uszychtować, *см.* **Szychtować**.

Uszykować, *см.* **Szykować**.

Utaczać, **Utoczyć**, цѣди́ть, нацѣди́ть; || вытачивать, вы́точить, обта́чивать, обточи́ть.

Utaić, **Utaić się**, *см.* **Taić**.

Utajenie, *см.* **Tajenie**.

Utalentowanie, -nia, *ср.* дарова́ніе, дарови́тость.

Utalentowany, дарови́тый, тала́нтливый.

Utapiać, **Utopić**, топи́ть, утопи́ть; || растапливать, растопи́ть (*ма́сло*); || погружа́ть, погрузи́ть; || устремля́ть, устреми́ть (*глаза́*); || вонза́ть, вонзи́ть; || углубля́ть, углуби́ть.

Utarcie, *см.* **Ucieranie**.

Utarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка, би́тва.

Utargnąć, оторва́ть, вы́рвать.

Utargować, вы́торговать; || прода́ть, наторгова́ть.

Utarty, проло́женный, проби́тый, прото́ренный; || стёртый; || утёртый. **Droga utarta**, проби́тая доро́га. **Wyraz utarty**, общеприня́тое, общеупотреби́тельное сло́во. **Sprawa utarta**, обрабо́танное, око́нченное де́ло.

Utensylja, -ij, *мн.* дома́шній скарбъ, у́тварь, ме́бель и про́чія принадле́жности.

Utęskniać, **Utęsknić**, наскуча́ть, наску́чить. || **Utęskniać się**, **Utęsknić się**, скуча́ть, соску́читься.

Utęsknienie, -nia, *ср.* тоска́, ску́ка; || нетерпѣ́ніе. **Z utęsknieniem oczekiwać czego**, съ нетерпѣніемъ ожида́ть чего́.

Utkać, *см.* **Tkać**.

Utknąć, *см.* **Utykać**.

Utknięcie, -cia, *ср.* спотыка́ніе; || вонза́ніе, втыка́ніе, вкола́чиваніе.

Utkwić, *см.* **Utykać.**

Utłaczać, Utłoczyć, нажима́ть, нажа́ть, **придавливать**, придави́ть; || **души́ть**, задуши́ть. || **Utłoczyć się**, задо́хнуться.

Utłuc, истоло́чь, натоло́чь.

Utłuczony, истолчённый.

Utłumić, заглуши́ть; || подави́ть, сдержа́ть, зата́ить; || потуши́ть, *см.* **Tłumić.**

Utłuścić, засáлить, замáслить.

Utłok, -u, *м.* утóкъ.

Utonąć, *см.* **Tonąć.**

Utonięcie, -cia, Utonienie, -nia, *ср.* утопáніе.

Utoniony, утону́вшій.

Utopić, Utopić się, *см.* **Uopić.**

Utopiony, утóпленный. ***Utopiony w czém**, погружённый во что́.

Utorować, *см.* **Torować.**

Utracać, Utracić, теря́ть. потеря́ть, тра́тить, утра́тить, лиша́ться, лиши́ться.

Utrącać, Utrącić, отшиба́ть, отши́бить, отбива́ть, отби́ть.

Utracenie, -nia, *ср.* **утра́та, лише́ніе, поте́ря.**

Utrącony, отши́бенный, отби́тый.

Utrapienie, -nia, *ср.* му́ка, муче́ніе, безпоко́йство, доса́да, огорче́ніе, прискóрбіе, терзáніе, наказáніе. **Na moje utrapienie**, къ моему́ прискóрбію.

Utrapieniec, -ńca, *м.* муче́тель, тира́нъ; || поте́рянный, несча́стный человѣ́къ.

Utrata, -y, *ж.* утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ. *Юрид.* **Pod utratą prawa**, подъ опасе́ніемъ лиши́ться *или* утра́тить пра́во (*на что́-либо*).

Utratnica, -y, *ж.* **мото́вка, расточи́тельница.**

Utratnie, расточи́тельно.

Utratnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель, *см.* **Marnotrawca.**

Utratność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность, *см.* **Marnotrawstwo.**

Utratny, расточи́тельный; || * суе́тный, скоропреходя́щій, бре́нный, *см.* **Marnotrawny.**

Utrefić, зави́ть (*во́лосы*).

Utrudniać, Utrudnić, затрудня́ть, затрудни́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, причиня́ть затрудне́нія.

Utrudnianie, Utrudnienie, -nia, *ср.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха.

Utrudniony, тру́дный, затрудни́тельный, причиня́ющій препя́тствіе.

Utrudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, изнуре́ніе, уста́лость.

Utrudzić, утоми́ть, изнури́ть, умучить.

Utrząsać, Utrząść, Utrząsnąć, стря́хивать, стряхну́ть, трясти́, тряхну́ть; || **Utrząść się**, растрясти́сь.

Utrząśnienie, -nia, *ср.* тря́ска, потрясе́ніе.

Utrzeć, *см.* **Ucierać.**

Utrzymać, удержа́ть.

Utrzymałość, -ści, *ж.* **воздéржность**, умѣ́ренность.

Utrzymanie, -nia, *ср.* **содержа́ніе**, прокормле́ніе; || соблюде́ніе, хране́ніе. **Utrzymanie rachunkowości**, счетово́дство.

Utrzymujący, содержа́щій. **Utrzymujący lub Utrzymująca pensją**, содержа́тель *или* содержа́тельница пáнсіона. **Utrzymujący się przy licytacji**, заторгова́вшій.

Utrzymywać, Utrzymać, держа́ть, содержа́ть; || подде́рживать, поддержа́ть; || соблюда́ть, соблюсти́, храни́ть, сохрани́ть, сохрани́ть; || дока́зывать, доказа́ть, утвержда́ть, утверди́ть, подтверждáть, подтверди́ть, *см.* **Twierdzić.** **Jeden słup utrzymuje całe sklepienie**, оди́нъ столбъ подде́рживаетъ весь сводъ. **Utrzymywać ogień**, подде́рживать ого́нь. **Utrzymywać wojsko**, содержа́ть во́йско. **Utrzymywać gospodarstwo**, содержа́ть хозя́йство, занима́ться хозя́йствомъ. **Utrzymywać co w porządku, w dobrym stanie**, сохраня́ть что́-либо въ поря́дкѣ, въ хоро́шемъ состоя́ніи. **Utrzymać kogo przy miejscu**, сохрани́ть за кѣ́мъ мѣ́сто. **Utrzymać kogo przy majątku**, помóчь кому́ сохрани́ть своё имѣ́ніе. **Utrzymuje, że potrafi tego dokazać**, онъ утверждáетъ, что съумѣетъ вы́полнить э́то. **Utrzymywać stronę czyję**, подде́рживать чью́-либо сто́рону, стоя́ть за кого́. **Utrzymywać czyje interesa**, занима́ться чьи́ми дѣла́ми, вести́ чьи дѣла́. || **Utrzymywać się, Utrzymać się**, держáться, удéрживаться, удержáться; || содержáть себя́, корми́ться, прокáрмливаться; || **Utrzymywać się przy czém, nie odstawać** отъ чего́, оставáться при чёмъ; || сохраня́ться, поддéрживаться. **Nie może utrzymać sie na nogach**, не мóжетъ удержáться на ногáхъ. **Nie ma z czego utrzymać się**, ему́ нéчѣмъ содержáть себя́. **Utrzymuje się z pracy rąk swoich**, содéржитъ себя́ трудáми рукъ свои́хъ, со́бственными трудáми.

Utrzymywanie, Utrzymanie, -nia, *ср.* содержáніе, соблюдéніе, храненіе, сохранéніе, поддéрживаніе; || содержáніе, прокормлéніе, пропитáніе.

Utułek, -łku, *м.* убѣ́жище, приста́нище.

Utulenie, -nia, *ср.* успокоéніе, унимáніе, унáтіе.

Utulić, успокóить, унять. || **Utulić się** успокóиться, утíхнуть.

Utwardzać, Utwardzić, дѣлать, сдѣлать твёрдымъ. || **Utwardzać się, Utwardzić się**, твердѣ́ть, затвердѣ́ть, отвердѣ́ть.

Utwierdzać, Utwierdzić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждáть, утверди́ть. || **Utwierdzać się, Utwierdzić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждáться, утвердúться.

Utwierdzenie, -nia, *ср.* **укрѣпле́ніе**, вержде́ніе; || *Стар.* **твердь** небéсная.

Utwierdziciel, -a, *м.* **укрѣпи́тель, утверди́тель.**

Utwór, -oru, *м.* **твореніе, созда́ніе, произведе́ніе.**

Utworzenie, -nia, *ср.* **сотвореніе, созда́ніе; || образова́ніе; || составле́ніе, установле́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.**

Utworzyć, сотвори́ть, созда́ть; || образова́ть; || соста́вить, установи́ть, учреди́ть, основа́ть, устро́ить.

Utyć, *см.* **Tyć.**

Utykać, Utknąć, Utykać się, спотыка́ться; || Utykać, Utkać, затыка́ть, замкну́ть; || заткать, * усѣять. Niebo utkane gwiazdami, не́бо, усѣянное звѣздами. || Utkwić, Utknąć, втыка́ть, воткну́ть. || Utkwić, Utkwić się, вонзи́ться; || * впечатлѣться, напечатлѣться, врѣзаться. Utkwiło to w mojéj pamięci, э́то врѣзалось въ мою́ па́мять. || Utykać się, Utknąć się, спотыка́ться, споткну́ться.

Utykacz, -a, *м.* **конопа́тчикъ; || * прихра́мывающій.**

Utykanie, -nia, *ср.* **прихра́мываніе, хрома́ніе.**

Utysk, -u, *м.* **Utyskiwanie, -nia,** *ср.* **жа́лоба, се́тованіе, горева́ніе.**

Utyskiwać, жа́ловаться, се́товать, горева́ть, скорбѣ́ть, тужи́ть, печа́литься.

Utyskiwanie, -nia, *ср*, *см.* **Utysk.**

Utyskliwie, жа́лобно, жа́лостно, плачёвно.

Utyskliwy, жа́лобный, жа́лостный, плачёвный.

Uwad, -u, *м. Стар.* **я́корь.**

Uwaga, -i, *ж.* **вниманіе; || замѣча́ніе; || разсмотрѣ́ніе; || уваже́ніе; || примѣча́ніе, замѣча́ніе. Ściągnąć na siebie uwagę, обрати́ть на себя́ вниманіе. Godny uwagi, заслу́живающій вниманія, примѣча́тельный, замѣча́тельный. Wziąść co na uwagę, принять во вниманіе, разсмотрѣть. Z uwagi, że....., во уваже́ніе, что....., принима́я въ расчётъ, въ соображе́ніе, во вниманіе къ.....**

Uwalać, завали́ть въ грязи́, загрязни́ть, запа́чкать, вы́пачкать, замара́ть. || Uwalać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Uwalcowanie, -nia, *ср.* **ука́тываніе.**

Uwalić, свали́ть *(сукно́).* **|| Uwalić się, развали́ться, растяну́ться.**

Uwałkować, *см.* **Wałkować.**

Uwalniać, Uwolnić, увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю, освобожда́ть, освободи́ть.

Uwarować się, избѣ́гнуть, укло́ниться, остере́чься, предохрани́ть себя́.

Uwarunkowywać, обусло́вливать.

Uwarzyć, *см.* **Warzyć.**

Uważać, Uważyć, замѣча́ть, замѣ́тить, наблюда́ть, наблюсти́; || разсужда́ть, разсуди́ть, смотрѣ́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть; || уважа́ть, почита́ть. Uważ tylko, co czynisz, разсуди́ то́лько, что ты дѣ́лаешь. Uważaj na mnie, смотри́ на меня́, замѣча́й, что я говорю́. Uważać rzecz z innego stanowiska, разсма́тривать дѣ́ло съ ино́й то́чки зрѣ́нія. Uważałem ja to, я э́то замѣча́лъ. Uważać ruchy nieprzyjacielskie, наблюда́ть движе́нія непрія́телей. Uważać kogo za co, счита́ть кого́ чѣмъ. Uważać kogo za uczciwego człowieka, счита́ть, признава́ть кого́ че́стнымъ челове́комъ, принима́ть кого́ за че́стнаго челове́ка. || Uważać się za co, почита́ться, быть почита́ему, уважа́ему, признава́ему.

Uważanie, Uważenie, -nia, *ср.* **замѣча́ніе, наблюде́ніе, вниманіе, разсма́триваніе; || признава́ніе, почита́ніе; || Uważanie się, мнѣніе о са́момъ себѣ́, самомнѣ́ніе.**

Uważnie, внима́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно, разсуди́тельно.

Uważność, -ści, *ж.* **внима́тельность, наблюда́тельность; || осмотри́тельность, осторо́жность.**

Uważny, внима́тельный, наблюда́тельный; || осмотри́тельный, осторо́жный.

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Uwdzięczenie, -nia, *ср.* **украше́ніе.**

Uwdzięk, -u, *м.* **прикра́са.**

Uwędzić, *см.* **Wędzić.**

Uweselać, Uweselić, увеселя́ть, увесели́ть, развеселя́ть, развеселя́ть. || Uweselać się, Uweselić się, развеселя́ться, развеселя́ться, прія́тно проводи́ть, провести́ вре́мя.

Uweselenie, -nia, *ср.* **увесе́леніе; || ра́дость, весёлость.**

Uwiadamiać, Uwiadomić, увѣдомля́ть, увѣдомить, извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, дава́ть, дать знать, доставля́ть, доста́вить свѣдѣ́ніе.

Uwiadomienie, -nia, *ср.* **увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе, вѣдомость, доставле́ніе свѣдѣ́нія; || сообще́ніе; || объявле́ніе, предувѣдомле́ніе; || освѣдомле́ніе; || но́вость, вѣсть.**

Uwiązanie, -nia, *ср.* **увя́зываніе; || связь, свя́зка, при́вязь.**

Uwiązнąć, *см.* **Uwięznąć.**

Uwiązywać, Uwiązać, увя́зывать, увяза́ть, привя́зывать, привяза́ть, свя́зывать, связа́ть.

Uwidzieć, увѝдѣть, замѣ́тить, усмотрѣ́ть.

Uwidzenie, -nia, *ср.* **усмотрѣ́ніе. || Uwidzenie się z kim, свида́ніе съ кѣ́мъ.**

Uwidzialność, -ści, *ж.* **произво́льность, произво́лъ, произво́льная власть.**

Uwieczniać, Uwiecznić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить, обезсмѣ́ртить.

Uwiędły, *см.* **Zwiędły.**

Uwiędnąć, *см.* **Więdnąć.**

Uwiedziony, обма́нутый, обольщённый, соблазнённый.

Uwielbiać, Uwielbić, обожáть, обоготворя́ть; || *Богосл.* славосло́вить, прославля́ть, величáть; || благоговѣ́ть.

Uwielbiacz, -a, *м.* обожáтель, покло́нникъ.

Uwielbianie, Uwielbienie, -nia, *ср.* обожáніе, обоготворе́ніе; || *Богосл.* восхвале́ніе, прославле́ніе, величáніе.

Uwielbiony, обожáемый, обоготворе́мый; || прославля́емый, величáемый, восхваля́емый.

Uwieńczenie, -nia, *ср.* вѣнчáніе, увѣнчáніе, коронова́ніе.

Uwieńczony, увѣнчанный, корonóванный.

Uwieńczyć, *см.* **Wieńczyć.**

Uwierać, Uwrzeć, притворя́ть, притвори́ть.

Uwiercić, истере́ть, истоло́чь; || перевертѣ́ть (*бура́вь*).

Uwierzliwie, довѣ́рчиво, легковѣ́рно.

Uwierzliwość, -ści, *ж.* довѣ́рчивость, легковѣ́рie, легковѣ́рность.

Uwierzliwy, довѣ́рчивый, легковѣ́рный.

Uwierzyć, повѣ́рить, увѣ́ровать.

Uwierzytelnić, уполномо́чнть, довѣ́рить.

Uwieść, *см.* **Uwodzić.**

Uwiesić, повѣ́сить. || **Uwiesić się**, повѣ́снуть, повѣ́ситься.

Uwięź, -zi, *ж.* при́вязь.

Uwieźć, *см.* **Uwozić.**

Uwięzić, посади́ть, заключи́ть, заточи́ть въ тюрьму́.

Uwięzienie, -nia, *ср.* заключе́ніе, заточе́ніе въ тюрьму́, тюре́мное заключе́ніе.

Uwięziony, поса́женный, заключённый въ тюрьму́.

Uwięznąć, *см.* **Więznąć.**

Uwijać, Uwić, свива́ть, свить; || **Uwijać kogo w co**, обвива́ть, обви́ть, обвёртывать, обверте́ть, обверну́ть; || **Uwijać się, Uwinąć się (w co)**, обвёртываться, обверте́ться, обверну́ться; || торопи́ться, спѣши́ть.

Uwijanie, -nia, Uwicie, Uwinięcie, -cia, *ср.* обвива́ніе, обви́вка, обвёртываніе, обверте́ніе, обвёртка.

Uwikłać, Uwikłać się, *см.* **Wikłać.**

Uwikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, замѣша́тельство; || усложне́ніе.

Uwikłany, запу́танный, замѣ́шанный; || усложнённый.

Uwilgotnić, *см.* **Wilżyć.**

Uwinięcie, *см.* **Uwijanie.**

Uwinięty, Uwiniony, обвёрнутый, обви́тый.

Uwisły, *см.* **Obwisły.**

Uwisnąć, повиснуть.

Uwity, сплетённый, сви́тый.

Uwłaczać, Uwłóczyć (komu), унижáть, уни́зить, поноси́ть, порица́ть, злосло́вить, клевета́ть, не отдава́ть до́лжнаго почте́нія, поступа́ть съ кѣ́мъ неуважи́тельно. **Uwłaczać czyjéj sławie**, посяга́ть на чью сла́ву, безсла́вить кого́.

Uwłaczanie, -nia, *ср.* униже́ніе, порица́ніе, злосло́вie, поноше́ніе, клевета́, хуле́ніе, хула́.

Uwlec, утащи́ть, увле́чь.

Uwłoctwo, -a, *ср.* поноше́ніе, клевета́, злосло́вie.

Uwłóczenie, -nia, *ср.* таска́ніе взадъ и впередъ; || **Uwłóczenie roli**, боронé́ніе, бороньба́.

Uwłóczyć, *см.* **Uwłaczać**; || таскáть, влачи́ть; || *Агр.* борони́ть, боронова́ть.

Uwłóczyciel, -a, *м.* хули́тель, клеветни́къ.

Uwodzić, Uwieść, уводи́ть, увé́сть; || проводи́ть, провести́, обма́нывать, обману́ть, обольща́ть, обольсти́ть.

Uwodziciel, -a, Uwódca, -y, *м.* обольсти́тель, соблазни́тель.

Uwolnić, *см.* **Uwalniać.**

Uwolniciel, -a, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Uwolnicielka, -i, *ж.* освободи́тельница, избави́тельница.

Uwolnienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, освобожде́ніе, избавле́ніе; || изъя́тie (*изъ чего́*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе. **Uwolnienie tymczasowe od kary, od sądu (ab instantia)**, вре́менное освобожде́ніе отъ суда́, оставле́ніе въ подозрѣ́ніи. *Юрид.* **Uwolnienie dobrowolne**, сложе́ніе до́лга.

Uwonnić, надуши́ть, опры́скать духа́ми.

Uwoskować, *см.* **Woskować.**

Uwozić, Uwieźć, увози́ть, увезти́, увé́зть.

Uwróć, -i, *ж.* **Uwrocie, -cia**, *ср.* **Uwrot, Uwrót, -u**, *м.* поворо́тъ, обора́чиваніе плу́га.

Uwrzeć, вскипяти́ть, *см.* **Uwierać.**

Uwspaniałić, возвели́чить, просла́вить, превознести́.

Uwzajemniać się, *см.* **Wywzajemniać się.**

Uwzględniać, Uwzględnić, принима́ть, приня́ть въ соображе́ніе, соображáть.

Uwzględnienie, -nia, *ср.* уважи́тельная причи́на, уважи́тельность. **Uwzględnienie powodów**, уважи́тельныя причи́ны. **Zasługujący na uwzględnienie**, уважи́тельный.

Uwzględniony, ува́женный, удовлетворённый.

Uwziąść się, упо́рствовать (*въ чёмъ*), стоя́ть на своёмъ, привя́зываться (*къ кому́ или къ чему́*). **Uwziąść się na kogo**, ожесточи́ться, взъе́ться на кого́, насе́сть на кого́, напа́сть.

Uwzięcie, упря́мо, упо́рно.

Uwzięcie, -cia, *ср.* **Uwziętość, -ści**, *ж.* упря́мство, упо́рство; || ожесточе́ніе (*про́тивъ кого́*).

Uzacniać, Uzacnić, облагора́живать, облагоро́дить, возвышáть, возвы́сить, отлича́ть, отличи́ть, почти́ть.

Użalać się (na kogo, na co), жа́ловаться, се́товать.

Użalenie się, -nia się, *ср.* жа́лоба, се́тованіе.

Użalenie, -nia, *ср.* сожале́ніе, соболѣ́знованіе, сострада́ніе.

Użalić się (nad kim), сжа́литься (*надъ кѣ́мъ*).

Uzasadniać, Uzasadnić, положи́ть основа́ніе (*чему́*); || приводи́ть, привести́ причи́ны (*чему́*), излага́ть, изложи́ть побужде́нія (*къ чему́*).

Uzasadniony, основа́тельный, уважи́тельный.

Użątek, -tku, *м.* ужи́нъ, коли́чество сжа́таго хлѣ́ба.

Uzbierać, собра́ть, собира́ть.

Uzbieranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ.

Uzbrajać, Uzbroić, вооружа́ть, вооружи́ть; || снаряжа́ть, снарядить.

Uzbrajanie, Uzbrojenie, -nia, *ср.* вооруже́ніе; || снаряже́ніе.

Uzbrojony, вооружённый; || снаряжённый.

Uzda, -y, *ж.* узда́.

Uzdać, Uzdać, взну́здывать, взнуздать; || *поработи́ть, поработи́ть; || *обу́здывать, обуздать.

Uzdatniać, Uzdatnić, Uzdalniać, Uzdolnić (kogo do czego), приготавливать, пригото́вить, обуча́ть, обучи́ть, приспоса́бливать, приспосо́бить, дѣлать спосо́бнымъ (*къ чему́-либо*).

Uzdatnienie, Uzdolnienie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, приспособле́ніе, обуче́ніе.

Uzdatniony, пригото́вленный, приспосо́бленный, спосо́бный, обучённый.

Uzdeczka, -i, *ж. Умен.* узде́чка, *см.* **Uzda.**

Uzdrawiać, Uzdrowić, вылѣ́чивать, вы́лѣчить, излѣ́чивать, излѣчи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть, уврачева́ть.

Uzdrawianie, Uzdrowienie, -nia, *ср.* уврачева́ніе, излѣ́чиваніе, излѣче́ніе, изцѣле́ніе.

Uzdrowiciel, -a, *м.* изцѣли́тель, врачева́тель.

Uzdrowiony, вы́здоровѣвшій, излѣчи́вшійся, изцѣлённый.

Uzdrowitelny, цѣли́тельный, врачебный.

Uzdziennica, -y, *ж.* недоу́здокъ, о́бротъ.

Użebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, ни́щенскимъ о́бразомъ.

Użeg, -u, *м. Неуп. см.* **Skwar, Śpieka, Upał.**

Użegać, жечь, припека́ть, жа́рить.

Użerać, Użreć, пожира́ть, пожра́ть; || **Użerać się**, обжира́ться; || *грызться, куса́ться (*о собакахъ*).

Uziajać się, запы́хаться (*отъ уста́лости, отъ бѣготни́*).

Uziębnąć, озя́бнуть.

Uzieleniać, Uzielenić, покрыва́ть, покры́ть зелёною кра́скою; || убира́ть, убра́ть зе́ленью.

Uzłacać, Uzłocić, золоти́ть, позолоти́ть.

Użłopać się, напи́ться до́пьяна.

Uznać, Uznać się, *см.* **Uznawać.**

Uznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе, усмотре́ніе. **Uznanie swego błędu**, созна́ніе въ своёмъ заблужде́ніи, въ своёй вине́. **Uznanie rządu**, утвержде́ніе со стороны́ прави́тельства.

Uznawać, Uznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть, усма́тривать, усмотре́ть.

Uznawacz, -a, Uznawca, -y, *м.* знато́къ; || посре́дникъ, третей́скій судья́.

Uznawanie, -nia, *ср.* разузнава́ніе, признава́ніе, узнава́ніе.

Uzupełniać, Uzupełnić, дополня́ть, допо́лнить, довершать, довершить, усовершать, усверши́ть.

Uzupełnienie, -nia, *ср.* дополне́ніе, усовершенствованіе.

Uzurpacja, -ji, *ж.* завладѣ́ніе (*имѣ́нія*), захва́тъ, похище́ніе, присвое́ніе.

Uzurpator, -a, *м.* похити́тель, присвои́тель.

Uzurpować, захва́тывать, похища́ть, завладѣ́ть.

Użyć, *см.* **Używać.**

Użycie, *см.* **Używanie.**

Użyczać, Użyczyć (komu czego), удѣля́ть, удѣли́ть, сообща́ть, сообщи́ть, дава́ть, дать взаймы́, одолжа́ть, одолжи́ть, ссужа́ть, ссуди́ть.

Użyczenie, -nia, *ср.* (**pożyczka do używania**), *Юрид.* ссу́да.

Użynać, Użąć, пожина́ть, пожа́ть.

Uzyskanie, -nia, *ср.* получе́ніе, пріобрѣте́ніе, снисканіе.

Uzyskiwać, Uzyskać, извлека́ть, извле́чь по́льзу, добыва́ть, добы́ть, получа́ть, получи́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снискивать, снискать; || зараба́тывать, зарабо́тать, промышля́ть, промы́слить; || вы́игрывать, вы́играть.

Użytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно.

Użyteczność, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль.

Użyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Użytek, -tku, *м*, по́льза, вы́года, угодье; || по́льзованіе, употребле́ніе; || *Юрид.* владѣ́ніе, по́льзованіе; || плодъ, произведе́ніе. || **Użytek publiczny**, общественная надобность. **Bez użytku**, безъ по́льзы, безполе́зно. **Zrobić z czego użytek**, сдѣлать изъ чего́ како́е-либо употребле́ніе. **Użytki ziemne**, произведе́нія земли́. **Użytki i realności**, угодья и оброчныя статьи́.

Użytkować, по́льзоваться, извлека́ть по́льзу, употребля́ть; || владѣ́ть.

Użytkowanie, -nia, *ср.* по́льзованіе; || *Юрид.* приращє́ніе.

Użytkownik, -a, *м.* потреби́тель; || *Юрид.* пользовладѣлецъ, имѣющій пра́во по́льзованія (*чьимъ-либо*).

Użytkowy, дохо́дный.

Użytość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, угодливость, угожде́ніе, услу́жливость.

Użyty, снисходи́тельный, уго́дливый, услу́жливый.

Używać, Użyć, по́льзоваться, воспо́льзоваться, наслажда́ться, наслади́ться, употребля́ть, употреби́ть. **Umieć używać majątku**, умѣ́ть по́льзоваться бога́тствомъ. **Użyć sposobu**, употреби́ть спо́собъ, сре́дство. **Użyć czyjéj rady**, воспо́льзоваться чьи́мъ-либо сове́томъ, прибѣ́гнуть къ чьему́-либо сове́ту.

Używalność, -ści, *ж.* потребле́ніе.

Używalny, употреби́тельный.

Używanie, -nia, Użycie, -cia, *ср.* по́льзованіе, употребле́ніе. **Być w użyciu**, *или* **w używaniu**, быть въ употребле́ніи. ***Człowiek do użycia**, дѣ́льный, спосо́бный челове́къ. **Używanie przychodów**, пользовладѣ́ніе; || *Юрид.* ли́чное по́льзованіе; || *Юрид.* пра́во ограни́ченнаго по́льзованія; || *Юрид.* **Używanie nieprzerwane**, непреры́вное по́льзованіе.

Używić, *Неуп.* прокорми́ть, пропита́ть.

Użyźniać, Użyźnić, удо́бривать, удобри́ть, утучня́ть, утучни́ть, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть.

Użyźnienie, -nia, *ср.* удобре́ніе, оплодотворе́ніе.

W.

W произно́сится какъ ру́сская бу́ква *В*.

W *или* **We**, въ, во. **W dzień** *или* **We dnie**, днёмъ, въ тече́ніе дня. **W zimie, W lecie**, зимо́ю, лѣ́томъ. **W rok**, че́резъ годъ. **Wszyscy w płacz**, всѣ въ плачъ, въ сле́зы, всѣ принялись пла́кать. **Ubić ptaka w lot**, уби́ть пти́цу налету́. ***Ja w nogi**, я дава́й Богъ но́ги! я побѣжа́лъ со всѣхъ ногъ! **Jeden w drugiego głupcy**, и тотъ и другой, о́ба дураки́. **Chłop w chłopa**, всѣ какъ на подбо́ръ. ***Kubek w kubek**, точь въ точь. **Twarz w twarz**, лицо́мъ къ лицу́, носъ съ но́сомъ. **Raz w raz**, безпрестанно. **W raz**, въ по́ру. **W miarę**, въ мѣ́ру. **Ni w pięć, ni w dziewięć**, ни къ селу́, ни къ го́роду, безъ вся́каго смы́сла. **Posłał podarunki w szatach i złocie**, послалъ пода́рки состоя́щіе изъ пла́тьевъ и зо́лота. **Płacić w srebrze**, плати́ть серебро́мъ. **Jam w mojéj summie tę majętność objął**, я пріобрѣ́лъ э́то имѣ́ніе за предло́женную мно́ю су́мму, по моей цѣнѣ́.

Wab', -biu, -bia, *м.* ва́било, прима́нная ду́дка; || прима́нная пти́ца; || пти́чья ло́вля на прима́нную ду́дку; || *прима́нка.

Wabić, прельща́ть, привлека́ть, мани́ть, прима́нивать, зама́нивать; || *Охот.* ва́бить.

Wabidło, -a, *ср.* прима́нка; || *Охот.* ва́било; || *Рыб.* прико́рмъ, нажи́ва.

Wabienie, -nia, *ср.* привлече́ніе, зама́ниваніе; || прельще́ніе; || *Охот.* ва́бленіе.

Wabik, -a, Wab', -biu, *или* **-bia**, *м. Охот.* ва́бикъ, прима́нная ду́дка, прима́нная пти́ца; || пти́чья ло́вля на прима́нную ду́дку.

Wabnie, привлека́тельно, **обольсти́тельно**, зама́нчиво.

Wabnik, -a, *м. см.* **Wabik.**

Wacan, *см.* **Acan.**

Wacek, -cka, *м. Стар.* кошелёкъ.

Wąchać, нюха́ть, обоня́ть, чу́ять.

Wąchawiec, -wca, *м.* челове́къ съ то́нкимъ обоня́ніемъ.

Wąchawy, разню́хивающій.

Wachel, -chla, *м.* опаха́ло, вѣеръ.

Wachla, -i, *ж. см.* **Pochodnia.**

Wachlarz, -a, *м. см.* **Wachel.**

Wachlować, опа́хиваться, обма́хиваться вѣеромъ.

Wachmistrz, -a, *м.* ва́хмистръ.

Wachtparada, -y, *ж. Воен.* пара́дъ, разво́дъ, *см.* **Parada.**

Waciarka, -i, *ж.* продавщи́ца ва́ты.

Waćpan, -a, *м.* **Waćpani, -ni, Waćpanna, -y**, *ж. см.* **Waszmość.**

Wada, -y, *ж.* поро́къ, недоста́токъ, погре́шность.

Wadera, -y, *ж. Охот.* волчи́ца, во́лчья са́мка.

Wadjum, *Нескл.* во мн. ч. **Wadja**, де́нежный зало́гъ по торга́мъ, зада́токъ.

Wądół, -ołu, *м.* овра́гъ, ры́твина.

Wądolisty, овра́жистый.

Wadyra, -y, *ж. Прост.* спо́рщикъ.

Wadzić, Powadzić, ссо́рить, поссо́рить. || **Wadzić się, Powadzić się**, ссо́риться, поссо́риться. || **Wadzić komu**, мѣша́ть, препя́тствовать; || безпоко́ить; || стѣсня́ть, затрудня́ть. **Cóż ci to wadzi?** что́ э́то тебѣ́ мѣша́етъ? **Wadzi mi chłód**, мнѣ препя́тствуетъ хо́лодъ, меня́ безпоко́итъ хо́лодъ. *Безлич.* **Nie wadzi**, не мѣша́етъ.

Waga, -i, *ж.* вѣсы́; || вѣсъ. **Waga brutto i netto**, вѣсъ въ лигату́рномъ и чи́стомъ мета́ллѣ. **Wagi**, *мн.* ва́га, вѣсы́ (*снара́дъ для показа́нія вѣса*); || гиря (*для вѣсо́въ*); || тя́жесть, вѣсъ; || *ва́жность, значе́ніе. **Rzecz wielkiéj wagi**, дѣло особенной ва́жности, о́чень ва́жное дѣ́ло; || ва́га (*у каре́тныхъ дрогъ*); || *Астрон.* Вѣсы́ (*созвѣздіе*).

Wągiel, Wągl, *Стар. см.* **Węgiel.**

Wagmistrz, -a, *м.* вѣсовщи́къ, ва́жникъ; || вагенмейстеръ.

Wagomiar, -u, *м.* *Артил.* калúбръ, внýтренній діáметръ орýдія *или* ружéйнаго ствола.

Wagomierzyć, *Артил.* измéрять *или* опредѣлять калúбръ.

Wagowe, Ważne, -ego, *ср. см.* **Ważne.**

Wagus, -a, *м.* бродя́га, потаскýнъ.

Wagusować, бродя́жничить, таска́ться, шата́ться.

Wahać, шата́ть, колеба́ть, кача́ть. || **Wahać się**, (*Стар.* **Wahować się**), колеба́ться, быть неувѣреннымъ въ себѣ, сомнѣва́ться; || колеба́ться, шата́ться; || *Физ.* дрожа́ть, мига́ть.

Wahadło, -a, мáятникъ.

Wajdaż, -u, *м.* пота́шъ изъ ва́йды, смольчýгъ, вéйдашъ.

Wajnsztyn, Wejnsztyn, -u, *м.* *Хим.* ви́нный ка́мень.

Wakacja, cji, *ж.* (**Wakacje**, *мн.*), вака́ціи, кани́кулы.

Wakans, -u, *м.* **Wakancja**, cji, *ж.* вака́нція, пра́здное, нева́нятое, вака́нтное мѣсто.

Wakować, остава́ться, быть нева́нятымъ, вака́нтнымъ, пра́здным.

Wakujący, *Юрид.* упало́й, вы́морочный; || вака́нтный, откры́вшійся.

Wał, u, *м.* валъ, земляна́я на́сыпь, око́пъ; || валъ, больша́я волна́ на водѣ, *см.* **Bałwan**; || валъ, цили́ндръ. пра́вильно окру́гленное бревно́, вертя́щееся на оси́; || *Ткач.* набóй (*у станка́*); || *Анат.* позвоно́къ рамéнный; || валови́къ, воротúло (*въ мéльничныхъ колéсахъ*); || *Ком.* ки́па, тюкъ; || ку́ча, толпа́; || *Горн.* ва́лка; || **Wał żelazny**, чугу́нный като́къ. || **Wałem**, *Нар.* ва́ломъ, ку́чею, толпóю. **Wałem kłaść**, вали́ть, класть въ ку́чу, нава́ливать.

Walać, Zwalić, па́чкать, запа́чкать, вали́ть, завали́ть. || **Walać się, Zwalić się**, па́чкаться, вали́ться.

Walanie, Zwalanie, -nia, *ср.* па́чканіе.

Wałaszenie, -nia, *ср.* холощéніе, оскоплéніе.

Wałaszony, холощёный, кла́деный, оскоплённый.

Wałaszyć, Uwałaszyć, класть, оскопи́ть, оскопи́ть, холости́ть, охолости́ть.

Walcować, сгла́живать, выра́внивать; || вальсирова́ть, танцова́ть вальсъ.

Walcowaty, цилиндри́ческій.

Walcownia, -ni, *ж.* плющúльня.

Walcówka, -i, *ж.* *Агр.* като́къ.

Walcowy, окру́гленный, цилиндри́ческій; || свóйственный ва́льсу (*та́нцу*).

Walczenie, -nia, *ср.* борьба́; || состяза́ніе.

Walczyć, боро́ться; || сража́ться, воева́ть. **Walczyć z nieprzyjacielem**, сража́ться съ непрія́телемъ. **Walczyć z nędzą**, боро́ться съ нуждóю.

Walczyk, -a, *м.* *Умен.* вальсъ; || ва́ликъ, небольшóй цили́ндръ.

Walec, -lca, *м.* вальсъ (*та́нецъ*); || валъ, цили́ндръ, като́къ.

Wałeczek, -czka, *м.* ва́ликъ, небольшóй цили́ндръ.

Wałeczkowaty, цилиндри́ческій; || тру́бчатый.

Walecznie, хра́бро, отва́жно, му́жественно.

Walecznik, -a, *м.* вóинъ, войтель, ра́тникъ.

Waleczność, -ści, *ж.* хра́брость, отва́га, му́жество, войнственность.

Waleczny, хра́брый, отва́жный, му́жественный, войнственный,

Waledykcja, -ji, *ж.* *Стар.* проща́ніе.

Wałek, -łka, *м.* цили́ндръ; || свёртокъ, тру́бка, свúтокъ; || ека́лка, като́къ.

Wałęsać się, таска́ться, шата́ться, скита́ться.

Walet, -a, *м.* *см.* **Niżnik.**

Walić, Walnąć, вали́ть, лома́ть; || вали́ть, вали́ть, броса́ть, бро́сить, хвати́ть; || уда́рить, бить; сва́ливать, свали́ть въ ку́чу; || * **Zwalać z siebie winę na kogo**, сва́ливать свою́ вину́ на друга́го; || развáливать, развали́ть, разрушáть, разру́шить, опроки́дывать, опроки́нуть; || вали́ть, свали́ть (*сýкна*). || **Walić się**, вали́ться, развáливаться, опроки́дываться, разрушáться; || нава́ливаться, набра́сываться, наки́дываться; || дра́ться, вали́ть другъ друга́ па́лками. **Lud wali się do miasta**, наро́дъ ва́ломъ вали́тъ въ го́родъ, народъ толпóю вали́тъ въ го́родъ.

Waliza, -y, *ж.* сунду́къ, чемода́нъ.

Walka, -i. *ж.* война́, сраже́ніе, би́тва.

Wałkarz, Walkierz, -a, *м.* вали́льщикъ, сукновáлъ.

Wałkoń, -nia, *м.* броди́га.

Wałkonić, Uwałkonić, мя́ть, изма́ть, по́ртить, испо́ртить, вреди́ть, повреди́ть. **Wałkonić się**, шата́ться, таска́ться, скита́ться.

Wałkować, ката́ть, сгла́живать, выра́внивать; || вали́ть (*сýкна*). **Ciasto wałkować**, сучúть, раска́тывать тѣсто. **Wałkować ziemię**, выра́внивать, сгла́живать зéмлю.

Wałkowaty, цилиндри́ческій.

Wałkownica, -y, *ж.* вали́льня; || вали́льный столъ; || вали́льная ступа.

Wałkownictwo, -a, *ср.* вали́льное иску́ство, ремéсло.

Walnąć, *см.* **Walić.**

Walnie, совершéнно, вполнѣ.

Walny, всеóбщій, сплошнóй; || генера́льный, гла́вный; || превосхóдный, отли́чный; || смѣлый, отва́жный, удало́й. **Walny trakt**, больша́я доро́га. **Walna bitwa**, генера́льное сраже́ніе. **Walny chłopiec**, молоде́цъ. молодчúна, удалéцъ. **Post walny**, вели́кій постъ. **Sejm walny**, гла́вный сеймъ. **Umiejętność walna**, всеóбщая энциклопéдія. **Walny obiad**, пы́шный, роскóшный обѣдъ.

Walor, -u, *м.* стóимость, цѣнность.

Wałowitość, **-ści**, *ж.* дебе́лость, толстота́.

Wałowity, отяжеле́вшій, неповоро́тливый.

Wałowy, огра́дный, стѣнно́й.

Waltornia, **-ni**, *ж. Муз.* валто́рна, лѣсно́й (*охо́тничій*) рогъ.

Waltornista, **-y**, *м.* валторни́стъ.

Waluta, **-y**, *ж.* цѣнность, сто́имость; || *Ком.* су́мма, валю́та.

Wańczos, **-u**, *м.* кле́пка, ладъ, бочарная доска́, *см.* **Klepka**.

Wandruty, **-ów**, *мн. Горн.* вандру́ты, *см.* **Kątownice, Podpory**.

Wangi, *мн. Плотн.* на́искось лежа́щія бру́сья, тетивы́.

Wanienka, **-i**, *ж.* ва́нночка, ка́дочка, лоха́нка. **Wanienka chemiczna**, ртутновозду́шная ка́дочка для собира́нія га́зовъ.

Wanienny, ва́нный.

Wanilja, **-ji**, *ж. Бот.* вани́ль (*расте́ніе*).

Wanna, **-y**, *ж.* ва́нна.

Wańtuch, **-a**, *м.* хрящъ; || то́лстый, гру́бый холстъ; || хрящево́й мѣшо́къ, хмелево́й куль и т. д.; || * пу́зо, пузи́ще, брю́хо.

Wap, **-u**, *м. Хим. см.* **Wapń**.

Wap'-pia, *м.* желу́докъ (*у млекопита́ющихся живо́тныхъ*).

Wapiennia, **-nni**, **Wapiennica**, **-y**, **Wapiarnia**, **-ni**, *ж.* печь для обжига́нія и́звести.

Wapiennik, **-a**, *м.* обжига́льщикъ и́звести.

Wapienny, известко́вый.

Wapń, **-pnia**, **Wapniak**, **-u**, *м.* ка́льцій (*мета́лл*).

Wapnić, **Powapnić**, бѣли́ть, побѣли́ть и́звестью. **Zwapnić**, пережечь, обже́чь, прокали́ть, кальцинирова́ть.

Wapnieć, превраща́ться въ и́звесть.

Wapnienie, **-nia**, *ср.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.

Wapnisty, известко́вый.

Wapno, **-a**, *ср.* и́звесть. **Wapno rozczynić**, растворя́ть и́звесть. **Wapno gasić**, гаси́ть и́звесть. **Wapno gaszone**, га́шеная и́звесть. **Wapno niegaszone**, кипѣлка, нега́шеная и́звесть. *Горн.* **Wapno wodotrwałe**, цеме́нтъ.

Wapor, **-u**, *м. см.* **Wyziew**.

Wapowiec, **-wca**, *м.* скали́стая, затрудни́тельная доро́га.

War, **-u**, *м.* ва́рка, варе́ніе; || варъ, кинто́къ.

Wara! чуръ! смотри́! береги́сь!

Warcab, **-a**, *м.* ша́шка. **Warcaby**, *мн.* ша́шки, игра́ въ ша́шки.

Warcabnica, **-y**, *ж.* ша́шешница, ша́шечная доска́.

Warcabnik, **-a**, *м.* ша́шечный игро́къ.

Warcabny, **Warcabowy**, ша́шечный.

Warch, **-u**, *м. Стар.* скала́.

Warch, *см.* **Wark**.

Warchlak, **-a**, *м.* вепрёнокъ, поросёнокъ ди́кой свиньи́.

Warchoł, **-u**, *м.* ссо́ра, брань, разда́ръ, споръ; || буя́нъ, забія́ка.

Warcholić się, ссо́риться, буя́нить.

Warczeć, ворча́ть.

Warczenie, **-nia**, *ср.* ворча́ніе.

Warda, **-y**, *м. Област.* лѣвша́, лѣвша́къ, *см.* **Mańkut**.

Wardowy, употребля́ющій вме́сто пра́вой руки́ лѣвую.

Wardęga, **-i**, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Warga, **-i**, *ж.* губа́.

Wargaty, губа́стый, губа́нъ, губа́чъ.

Wargowy, губно́й.

Warjacja, **-ji**, *ж.* разногла́сіе, розни, ра́зность, ра́зница, *см.* **Zmiana**; || *Муз.* и *Мат.* варія́ція; || умопомѣша́тельство, сумаше́ствіе, безу́міе.

Warjacki, **сумасше́дшій**, умалише́нный, безу́мный, безразсу́дный, сумасбро́дный.

Warjat, **-a**, *м.* сумасше́дшій, безу́мецъ; || сумасбро́дъ. **Dom warjatów**, домъ умалише́нныхъ.

Warjatka, **-i**, *ж.* сумасше́дшая, безу́мная; || сумасбро́дка.

Warjować, **Zwarjować**, сходи́ть, сойти́ съ ума́, лиша́ться, лиши́ться, ума́, потера́ть умъ; || дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Wark, **-u**, *м.* ворча́ніе.

Warkliwość, **-ści**, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, сварли́вость.

Warkliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, сварли́вый.

Warkocz, **-a**, *м.* коса́, во́лосы вмѣстѣ сплетённые.

Warkoczyk, **-a**, *м.* коси́чка.

Warować, **Obwarować**, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, приводи́ть въ оборони́тельное положе́ніе; || *Юрид.* обезпе́чить; || **Warować się**, *Стар.* остерега́ться; || укрѣпля́ться.

Warownia, **-ni**, *ж.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || * опло́тъ, защи́та, оборо́на.

Warownie, подъ оборо́ною, подъ защи́тою, безпе́чно, безопа́сно.

Warownik, **-a**, *м.* пору́ка, поручи́тель, отвѣтчикъ.

Warowny, укрѣплённый, приведённый, въ оборони́тельное положе́ніе; || охрани́тельный; || усло́вный; || * осторо́жный, предусмотри́тельный.

Warrant, **-u**, *м.* ва́ррантъ, това́ро-скла́дочное свидѣтельство.

Warstwa, **Warsta**, **Warszta**, **Warsztwa**, **-y**, *ж.* слой, за́лежь, пластъ; || рядъ; || гряда́. **Warstwami ułożyć**, положи́ть слои́ми, ряда́ми. **Układanie warstwami**, наслое́ніе.

Warsztat, **Warstat**, **-u**, *м.* мастерска́я; || рабо́чая; || стано́къ, верста́къ; || ремесло́, мастерство́, реме́сленное заведе́ніе.

Warsztat bednarski, бочáрня. **Warsztat stolarski**, верстáкъ. **Warsztat garbarski**, сыромя́тня. **Warsztat ślusarski**, слéсарная. **Warsztat tkacki**, ткáцкій станóкъ. **Warsztat okrętowy**, корабéльная верфь.

Warsztatnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Warsztatny, Warsztatowy, мастерскóй, ремéсленный; || верстáчный, станкóвый.

Wart, -u, *м.* стрéмя (*въ рѣкѣ*), напóръ воды, стремлéніе.

Wart (Warty), *м.* **Warta**, *ж.* **Warte, Warto**, *ср.*, стóющій, имѣющій цѣнность; || достóйный, достóинъ. **Rzecz mało warta**, маловáжная, нецѣнная вещь. **To nic nie warto**, э́то ничегó не стóитъ. **Nie warto mu odpowiadać**, не стóитъ трудá отвѣчáть емý. **Koń ten wart (jest) 1000 rubli**, э́та лóшадь стóитъ 1000 рублéй. **Wart pochwały**, достóинъ похвалы́. **Zamysł djabła warty**, къ чóрту съ э́тимъ намѣреніемъ. **Warto (jest) o tém pomyśleć**, стóитъ подýмать объ э́томъ.

Warta, -y, *ж.* стрáжа, караýлъ.

Wartać, оборáчивать, поворáчивать, вертѣть. || **Wartać się**, вертѣться, кружи́ться, оборáчиваться.

Wartać, Wartować, стóить, имѣть, цѣну; || годи́ться, заслýживать (*чегó*); || **Wartać, Wertować**, перели́стывать, переворáчивать листы́.

Wartaczka, Wartołka, Wartałka, -i, *ж.* кружóкъ *или* шáрикъ на концѣ веретенá; || кубáрь, волчёкъ, юлá.

Wartki, провóрный, бы́стрый, поспѣшный.

Wartko, провóрно, бы́стро, поспѣшно.

Wartkość, -ści, *ж.* провóрство, быстротá, поспѣшность.

Wartny, стреми́тельный, бы́стрый.

Wartogłów, -owa, *м.* сумасбрóдъ, безýмецъ.

Wartogłowy, Wartogłówny, сумасбрóдный, безýмный.

Wartołka, *см.* **Wartaczka**.

Wartość, -ści, *ж.* цѣнá, цѣнность, стóимость; || достóинство, вáжность, заслýга. || **Wartości**, *мн. Ком.* сýмма, валóта. **Wartość w obrachunku**, *Ком.* отнесéніе сýммы въ счётъ. **Długi przewyższają wartość majątku**, долги́ превышáютъ цѣнность имѣнія. **Wartość wewnętrzna**, дѣйстви́тельная, и́стинная, сущéственная цѣнность (*монéты, зóлота, издѣлія*). **Wartość imienna monety**, нарицáтельная цѣнá монéты. **Wartość maksymalna**, стóимость по сáмой высóкой цѣнѣ. **Niemający istotnéj wartości**, несущéственный.

Wartościowy, цѣнный.

Wartować, караýлить, стерéчь, быть на сторóжѣ, подстерегáть когó.

Wartować, Wertować, перели́стывать, переворáчивать листы́ (*книги*), *см.* **Wartać**.

Wartownik, -a, *м.* караýльщикъ, стóрожъ, часовóй,

Waruga, -i, *ж. Морс.* вáхта.

Warunek, -nku, *м.* услóвіе, уговóръ, договóръ, конди́ція; || *Стар.* гарнизóнъ; || *Стар.* стрáжа, охрáна, защи́та. || *Юрид.* **Warunek możności**, услóвіе произвóльное, зави́сящее отъ лицъ егó заключáющихъ. **Warunek zawieszający**, услóвіе отлагáющее обязáтельство.

Warunkowo, услóвно.

Warunkowy, услóвный, договóрный, уговóрный.

Warza, -y, *ж.* вáриво, всякая сварёная жи́дкая пи́ща.

Warząchew, -chwi, **Warzęcha**, -y, *ж.* уполóвникъ, чуми́чка.

Warzelnia, -ni, *ж.* солевáрня, вáрня, солянáя вáрница.

Warzenie, -nia, *ср.* варéніе, вáрка, приготовлéніе пи́щи на огнѣ.

Warzonka, -i, *ж.* повáренная соль.

Warzony, варёный.

Warzyć, Uwarzyć, вари́ть, свари́ть.

Warzywny, огорóдный. **Ogród warzywny**, огорóдъ.

Warzywo, -a, *ср.* огорóдные óвощи, зéлень.

Wąs, -a, *м.* усъ; || *Бот.* усъ, ýсикъ, прицѣпка, ость (*у колóсьевъ*); || лáпа (*у я́коря*). *Посл.* **Nie każdy kąsa co wąsami trząsa**, не всѣ собáки кусáютъ, котóрыя лáютъ.

Wąsacz, -a, *м.* усáчъ.

Wasąg, -a, *м.* и́вовая корзи́на; || кýзовъ (*карéтный*).

Wąsal, -a, *м.* усáчъ.

Wąsatek, -tka, *м.* ости́стый овёсъ.

Wąsatka, -i, *ж.* родъ ости́стой пшени́цы.

Wąsaty, усáтый.

Wasążek, -żka, *м.* корзи́ночка.

Waść, Waścin, *см.* **Waszmość**.

Wąsienica, *см.* **Gąsienica**.

Wąsik, -a, *м. Умен.* ýсикъ.

Wasilka, -i, *ж.* **Wasilek**, -lka, *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*).

Wasiłka, Wasiłek, *см.* **Wanczos**.

Wąsiska, -ów, *мн. Увел.* уси́щи.

Wąski, *см.* **Wązki**.

Wąsko, *см.* **Wązko**.

Waskułka, *см.* **Ampułka**.

Waśń, -śni, *ж.* ссóра, раздóръ, враждá.

Waśnić, Zwaśnić, Powaśnić, ссóрить, поссóрить.

Wasza, -y, *ж.* важъ, сундýкъ на карéтномъ имперіáлѣ.

Waszmość, -ści, (сокращéніе стари́ннаго выражéнія: **Wasza miłość**, вáша ми́лость). Употребля́ются тáкже слѣдующія сокращéнія тогó же слóва: **Waszeć, Waść, Aść, Wać**, *м.*, **Waśćka, Aśćka**, *ж.*, въ соединéніи съ словáми: **pan** (господи́нъ), **pani** (госпожá), **panna** (дѣви́ца). **Waćpan, Waspan, Wacan, Aspan, Acan, Asan**, *м.*, **Waćpani, Wacani, Waspani, Aspani, Acani Asani**, *ж.*, **Waćpanna, Waspan-**

na, Wacanna, Acanna, Aspanna, *ж.* Въ соединéніи съ словáми: Dobrodziej (благодѣ́тель, мúлостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣ́тельница, мúлостивица): Wasindziéj, Asindziéj, Wasędziéj, Asędziéj, *м.* Wasindziejka, Asindziejka, Wasędziejka, Asędziejka, *ж.* Всѣ э́ти выраженія óчень рѣ́дко употребля́ются въ разговóрѣ съ нúзшими лúцами, котóрымъ вѣ́жливость не позволя́етъ говóрить *ты*. Тепéрь э́ти выраженія замѣня́ются слóвомъ Pan. Do Waszmości Pana, пью за ва́ше здоро́вье. Naléj sobie wasze, налéйте себѣ́. Kto waść jesteś? кто вы такóй, мúлостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какóе до э́того дѣ́ло, чортъ возьмú! Z waszecia, побáрски. Z waszecia ubrana, побáрски, прилúчно одѣ́та.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Waćpaniny, и т. д. Это выраженіе мóжетъ образовáться отъ кáждаго слóва, объяснённаго подъ Waszmość (*см. э́то слóво въ своёмъ мúстѣ*).

Waszyniec, -ńca, *м.* одúнъ изъ ва́шихъ.

Wata, -y, *ж.* ва́та; || нéводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, *м. Ткач.* основá, утóкъ; || матеріáлъ, предмѣ́тъ, содержáніе; || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жúзни*); || *Стар.* запáсъ. Stracić wątek, сбúться съ тóлку, сбúться въ рѣчáхъ, перепу́тать. Wiele słów a wątku mało, мнóго словъ да мáло смúсла. Cały wątek téj sprawy, всё содержáніе, основá э́того дѣ́ла. Wątek budowniczy, строúтельный матеріáлъ.

Wątleć, слабѣ́ть, ослабѣва́ть, терáть сúлы, изнуря́ться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, слáбость, безсúліе, изнуре́ніе, изнеможéніе.

Wątlić, ослабля́ть, изнуря́ть.

Wątłość, -ści, *ж.* слáбость, безсúліе.

Wątły, слáбый, безсúльный.

Wątnik, -a, *м.* дощéчка, на котóрой везумéнтщикъ навúваетъ утóкъ.

Wątor, -u, *м.* **Wątory**, -ów, *мн. Бот. ед.* утóръ, *мн.* утóры.

Watować, Wywatować, подбúвать, подбúть ва́тою.

Wątpić (o czém), сомнѣва́ться (*въ чёмъ*).

Wątpiciel, -a, *м.* сомнѣва́ющійся, сóмнитикъ.

Wątpienie, -nia, *ср.* сомнѣ́ніе.

Wątpliwie, сомнúтельно.

Wątpliwość, -ści, *ж.* сомнѣ́ніе, сомнúтельность, неизвѣ́стность, нерѣшúмость; || затрудне́ніе, препя́тствіе.

Wątpliwy, сомнúтельный, неизвѣ́стный.

Wątroba, -y, *ж.* пéчень, печёнка; || *Хим.* Wątroba siarczana, сéрная пéчень.

Wątrobiany, похóжій цвѣ́томъ на пéчень.

Wątróbka, -i, *ж. Умен.* печёнка.

Wątrobnik, -a, *м. Бот.* печёночница, печёнковая трава́.

Wątrobny, печёночный, печёнковый.

Wąwor, -u, *м.* ложáрная бóчка.

Wąwoz, -u, *м.* овра́гъ, ущéлье.

Wąwozisty, овра́жистый.

Wawrzyn, -u, *м. Бот.* лавръ, лавро́вое дéрево.

Wawrzynowy, лавро́вый.

Wąż, -ęża, *м. Зоол.* змѣ́й, змѣй; || ужъ (*пресмыка́ющееся*). Wąż ślepy, мѣдя́ница (*небольша́я змѣя́*).

Waza, -y, *ж.* сосýдъ, ва́за, ча́ша; || суповáя ча́ша, мúска.

Wazal, -a, *м.* вассáлъ, голдóвникъ, по́данный.

Ważenie, -nia, *ср.* вѣ́шаніе; || ура́вниваніе, нивелúрованіе; || взвѣ́шиваніе, обду́мываніе; || почита́ніе, уваженіе; || рúскъ, отвáжность, рѣшúтельность. || Ważenie się, колеба́ніе. || Ważenie się na co, посяга́тельство, покуше́ніе.

Ważiuchny, Ważiutki, Ważiuteńki, *Умен.* (*см.* Ważki), у́зенькій, узёхонькій, узёшенькій.

Ważka, -i, *ж.* сосýдецъ, ва́зочка, ча́шечка.

Ważka, -i, *ж.* вѣ́ски. Ważki do złota, монéтные вѣ́ски.

Ważki, у́зкій, у́зокъ, тѣ́сный.

Ważko, у́зко. тѣ́сно.

Ważkość, -ści, *ж.* у́зкость, тѣ́снота́.

Ważne, -ego, *ср.* вѣ́совыя дéньги, пла́та вѣ́совыхъ.

Ważnica, -y, *ж.* ва́жня.

Ważniczy, вѣ́совщúчій. Ważnicza nauka, стáтика, наýка о равновѣ́сіи твёрдыхъ тѣлъ.

Ważnie, *Юрид.* закóннымъ óбразомъ.

Ważnik, -a, *м.* ва́жникъ, вѣ́совщúкъ.

Ważność, -ści, *ж.* вѣ́съ, тúжесть; || ва́жность, значéніе, достóинство; || дѣ́йствúтельность, сúла. Ważność prawa, дѣ́йствúтельность, сúла закóна, закóнность.

Ważny, вѣ́совóй; || вѣ́скій, тяжёлый, полновѣ́сный, увѣ́систый; || ва́жный, значúтельный; || дѣ́йствúтельный.

Ważyć, Zważyć, вѣ́сить, тянýть; || вѣ́сить, взвѣ́сить; || взвѣ́шивать, разбúрать, обдýмывать; || *рúсковáть, отвáживать; || цѣни́ть, почитáть. Lekce ważyć, не уважáть, пренебрегáть; || колебáть, шатáть, качáть; || стóить, знáчить, посягáть; || ура́внивать, нивелúровать. Ważyć cukier, вѣ́сить сáхаръ. *Ważyć każde słowo, взвѣ́шивать, обдýмывать каждое слóво. Więcéj waży honor niż życie, честь дорóже жúзни. Ważyć na czyje życie, посягáть на чью жизнь. Głowa cukru waży 20 funtów, голова́ сáхару вѣ́ситъ 20 фýнтовъ. || Ważyć się, вѣ́ситься, взвѣ́шиваться; || колебáться, качáться, шатáться; ||

отва́живаться, дерза́ть, посяга́ть, смѣ́ть, осмѣ́ливаться.

Wbić, *см.* Wbijać.

Wbicie, *см.* Wbijanie.

Wbijać, Wbić, вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть. **Wbijać gwóźdź**, вбива́ть, вкола́чивать гвоздь. **Wbijać pale**, бить, вбива́ть сва́и. **Wbijać na pal**, сажа́ть на́ колъ. **Wbić na krzyż**, распя́ть на крестѣ́. ***Wbić w głowę**, вбить въ го́лову, вразуми́ть, растолкова́ть. **Wbić sobie co w głowę**, вбить себѣ́ что́-либо въ го́лову, взять въ толкъ. || **Wbijać się, Wbić się (w pamięć)**, врѣ́зываться, врѣ́заться въ па́мять. **Wbijać się, Wbić się w dumę, w pychę**, горди́ться, возгорди́ться, сдѣ́латься надме́ннымъ.

Wbijanie, -nia, Wbicie, -cia, *ср.* вбива́ніе, вкола́чиваніе. **Wbijanie na pal**, сажа́ніе на́ колъ. **Wbijanie palów**, битьё свай.

Wbity, вби́тый, вколо́ченный.

Wbrew, вопреки́, напро́тивъ.

Wbrzeże, -a, *ср. см.* Zatoka.

Wcale, соверше́нно, во́все, совсѣ́мъ; || впо́лнѣ, всецѣ́ло; || отню́дь, нима́ло, ника́къ, ниско́лько. **Wcale nowy**, соверше́нно но́вый. **Wcale pojąć nie mogę co się tu dzieje**, ника́къ не могу́ поня́ть что́ тутъ дѣ́лается. **Wcale nie jest taki, jaki się zdaje**, онъ во́все не тако́въ, каки́мъ ка́жется. **Wcale nie**, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, во́все не.

Wchód, -odu, *м.* входъ. **Wchód towarów**, приво́зъ това́ровъ.

Wchodowy, Wchodny, вхо́дный, служа́щій для вхо́да; || приво́зный.

Wchodzenie, -nia, Wejście, Wnijście, -ścia, *ср.* вхожде́ніе, вступле́ніе, входъ.

Wchodzić, Wejść, Wnijść, входи́ть, войти́, взойти́, вступа́ть, вступи́ть.

Wchodzisty, вхо́жій.

Wciąć, *см.* Wcinać.

Wciągać, Wciągnąć, втя́гивать, втяну́ть, вта́скивать, втащи́ть; || вса́сывать, всоса́ть, поглоща́ть, вбира́ть въ себя́; || *вовлека́ть, вовле́чь; || вноси́ть, внести́, запи́сывать, записа́ть (*въ кни́гу, въ реéстръ*). || **Wciągać się, Wciągnąć się**, втя́гиваться, втяну́ться, привыка́ть, привы́кнуть къ чему́-либо, пристраща́ться, пристрасти́ться.

Wciąganie, -nia, Wciągnięcie, -cia, *ср.* втя́гиваніе, вса́сываніе, поглоще́ніе. **Wciąganie kogo do czego**, вовлече́ніе кого́ во что́.

Wciągnięty, втя́нутый, вовлечённый, замѣ́шанный (*въ что́*); || привы́кшій, пристрасти́вшійся.

Wciąż, безпреры́вно, безпреста́нно, постоя́нно.

Wcięcie, -cia, *ср.* зару́бка, вру́бка, вруба́ніе.

Wciekać, Wciec, втека́ть, втечь, впада́ть во что́.

Wcielać, Wcielić, воплоща́ть, воплоти́ть; || присоединя́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть. || **Wcielać się, Wcielić się**, воплоща́ться, воплоти́ться.

Wcielanie, Wcielenie, -nia, *ср. Богосл.* воплоще́ніе, вочеловѣче́ніе; || присоедине́ніе, включе́ніе; || слія́ніе. *Юрид.* **Nabywanie własności przez wcielenie**, пріобрѣте́ніе со́бственности по слія́нію въ одно́ нераздѣ́льное цѣ́лое, *см.* Przybycie.

Wcielony, воплощённый; || присоединённый, включённый.

Wcierać, Wetrzeć, втира́ть, втере́ть.

Wcięty, перетя́нутый, то́нкій. **Suknia wcięta**, пла́тье съ перехва́томъ.

Wcinać, Wciąć, врѣ́зывать, врѣ́зать, вруба́ть, вруби́ть, выруба́ть, вы́рубить, па́зить, нарѣ́зывать, нарѣ́зать.

Wciskać, Wcisnąć, вти́скивать, вти́скать, вти́снуть, вда́вливать, вдави́ть. || **Wciskać się, Wcisnąć się**, вти́скиваться, вти́скаться, вти́снуться, вда́вливаться, вдави́ться; || **Wciskać się dokąd**, втира́ться, продира́ться куда́-либо, входи́ть съ уси́ліемъ въ тѣсноту́, проника́ть. **Powietrze wszędzie się wciska**, во́здухъ вездѣ́ прохо́дитъ, проника́етъ.

Wczas, -u, *м.* удо́бство, отдохнове́ніе, о́тдыхъ, споко́йствіе, успокое́ніе; || досу́гъ, свобо́дное, удо́бное вре́мя, удо́бная пора́, свобо́дные часы́; || *Стар.* удо́бный слу́чай. **Wczasu używać**, отдыха́ть, по́льзоваться споко́йствіемъ, успоко́иваться. **Miasta dla wczasów ludzkich założono**, города́ осно́ваны для удо́бства люде́й. **Nie zawsze z wczasem sypia**, онъ не всегда́ спитъ въ свобо́дное вре́мя. || **Wczas**, *Нар.* во́ время, въ по́ру, въ мѣ́ру, благовре́менно, въ надлежа́щее вре́мя. **Za wczasu**, заблаговре́менно. **Wczas mi trzewiki**, башмаки́ мнѣ въ по́ру.

Wczasik, -u, *м. Умен.* свобо́дная, удо́бная мину́тка, ма́ленькій о́тдыхъ.

Wczasować, поко́ить, доставля́ть споко́йствіе, удо́бство (*кому́*). || **Wczasować się**, поко́иться, отдыха́ть, наслажда́ться споко́йствіемъ.

Wcześnie, Wczesno, во́ время, въ надлежа́щее вре́мя; || ра́но; || въ по́ру, въ мѣ́ру, кста́ти. **Wczesno ciepły**, умѣ́ренно тёплый, негоря́чій. || Удо́бно, поко́йно.

Wczesność, -ści, *ж.* удо́бство, удо́бность; || удо́бный слу́чай; || досу́гъ, свобо́дное вре́мя.

Wczesny, своевре́менный, сдѣ́ланный въ своё вре́мя, кста́ти; || скороспѣ́лый, преждевре́менный, рановре́менный, ра́нній; || удо́бный, поко́йный, вы́годный; || ую́тный, сдѣ́ланный въ по́ру, въ мѣ́ру. **Wczesne owoce**, скороспѣ́лые плоды́. **Żart nie wczesny**, шу́тка не кста́ти, не у мѣ́ста. **Suknia wczesna**, удо́бное пла́тье. **Wczesny ptaszek**, ра́нняя пти́чка. **Wczesne zapobieżenie choroby**, своевре́менное

предупрежде́ніе болѣзни. **Wczesny pokój**, ую́тная ко́мната.

Wczopować, *Плотн.* сплоти́ть шипа́ми, посади́ть на шипы́, вбить кли́номъ.

Wczora, Wczoraj, вчера́.

Wczorajszy, вчера́шній.

Wdać, Wdać się, *см.* **Wdawać.**

Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, вступле́ніе въ посторо́ннее дѣло.

Wdarcie się, *см.* **Wdzieranie się.**

Wdawać, Wdać, вводи́ть, ввести́, вовлека́ть, вовле́чь, впу́тывать, впу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть кого́ во что́-либо; || *Стар.* преобрази́ть придава́ть ино́й видъ; || **Wdawać się, Wdać się**, *Стар.* обраща́ться, прибѣга́ть къ кому́ въ нужда́ѣ || броса́ться бро́ситься, кида́ться, ки́нуться; || вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, впу́тываться, впу́таться; || предава́ться чему́-либо, пристраща́ться къ чему́-либо; || быть похо́жимъ на кого́, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уподобля́ться; || *Стар.* преобража́ться, принима́ть на себя́ ино́й видъ; || заводи́ть знако́мство, зна́ться, сближа́ться съ кѣмъ **On wdaje się nie w swoje rzeczy**, онъ вмѣ́шивается не въ своё дѣло. **Wdawać się w sprawę sądową**, заводи́ть тя́жбу, проце́съ. **Wdawać się w niebezpieczeństwo**, подверга́ться опа́сности. **Wdawać się w kogo**, быть на кого́ похо́жимъ, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уроди́ться. **Wdać się w ojca**, уроди́ться въ отца́. **Ogień wdał się w ranę**, въ ра́нѣ сдѣ́лалось воспале́ніе, ра́на загнои́лась. **Nie wdaję się w to**, я въ э́то не вмѣ́шиваюсь. **Wdający się do sprawy**, *Юрид.* вступи́щикъ; вступа́ющійся во что́ *или* за кого́-либо.

Wdawanie się, Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, впу́тываніе. **Wdanie się**, посре́дничество, заступле́ніе; || *Юрид.* вступле́ніе, вступа́тельство, уча́стіе.

Wdeptywać, Wdeptać, вта́птывать, втопта́ть, вда́вливать, вдави́ть, вмина́ть, вмять.

Wdłuż, Wzdłuż, вдоль.

Wdmuchać, Wdmuchnąć, вдува́ть, вдуть, вдыха́ть, вдохну́ть.

Wdowa, -y, *ж.* вдова́.

Wdowczy, вдо́вый, живу́щій во вдовствѣ́.

Wdowi, вдо́вій. **Grosz wdowi**, ле́пта вдовы́.

Wdowiec, -wca, *м.* вдове́цъ.

Wdowieński, вдо́вичій, вдо́вій, принадлежа́щій вдовѣ́; || вдо́вствующій.

Wdowieństwo, Wdowstwo, -a, *ср.* вдовство́.

Wdówka, Wdóweczka, -i, *ж.* вдо́вушка.

Wdrapać się, *см.* **Drapać się.**

Wdrażać, Wdrożyć (w kogo co), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперя́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || выводи́ть на доро́гу, на путь; || пова́живать, пова́дить; || **Wdrażać się, Wdrożyć się (do czego)**, пова́живаться, пова́диться, пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть привы́кнуть (*къ чему́*).

Wdrobić, раскроши́ть, растере́ть.

Wdzięczenie się, -nia się, *ср.* стара́ніе, пра́виться, быть прія́тнымъ, ми́лымъ, ласка́тельство, ока́зываніе ла́ски.

Wdzięcznie, благода́рно, призна́тельно; || плѣни́тельно, умѣ́льно, привѣ́тливо, привлека́тельно, прелѣ́стно, нѣ́жно.

Wdzięczność, -ści, *ж.* благода́рность, призна́тельность; || плѣни́тельность, пре́лесть, приго́жество, привлека́тельность, прія́тность; || нѣ́жность, мя́гкость; || сла́дость. **Wdzięczność głosu**, нѣ́жность го́лоса. **Wdzięczność oblicza**, прія́тность въ лицѣ́, прія́тныя черты́ лица́. **Wdzięczność obyczajów**, мя́гкость нра́вовъ. **Wdzięczność woni**, благоуха́ніе, благово́ніе. **Wdzięczność barwy**, прія́тный цвѣ́тъ.

Wdzięczny, Wdzięczen, благода́рный, благода́ренъ, призна́тельный, призна́теленъ; || плѣни́тельный, прелѣ́стный, приго́жій, привлека́тельный, прія́тный; || нѣ́жный, мя́гкій; || сла́достный.

Wdzięczyć, убира́ть, украша́ть, придава́ть красоту́ *или* прія́тность. || **Wdzięczyć się**, стара́ться нра́виться, любе́зничать, ласка́ться; || красова́ться.

Wdzięk, -u, *м.* (*Стар.* **Wdzięka, -i**, *ж.*) благода́рность, призна́тельность; || пре́лесть, привлека́тельность, очарова́тельность, приме́нка, прія́тность, гра́ція.

Wdzierać się, Wedrzeć się, врыва́ться, ворва́ться, продира́ться, продра́ться, проти́скиваться, проти́снуться; || вступа́ться; || кара́бкаться, вскара́бкаться, взлѣза́ть, взлѣ́зть, взбира́ться, взобра́ться. **Buntownicy wdarli się do Węgier**, мяте́жники ворвали́сь въ Ве́нгрію. **Wedrzeć się na mur**, взобра́ться на стѣ́ну. **Wedrzeć się na drzewo**, взлѣ́зть на де́рево. **Wdzierać się do majątku**, вступа́ться въ имѣ́ніе. **Wdzierający się**, вступщикъ (*въ имѣніе*).

Wdzieranie się, -nia się, Wdarcie się, -cia się, *ср.* вторже́ніе, проника́ніе; || нашествіе, наступле́ніе; || покуше́ніе, уси́ліе; || захва́тъ, завладѣ́ніе, присвое́ніе.

Wdzierca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель; || втёршійся, хи́тростью вступи́вшій.

Wdzierczy, хи́щническій, наси́льственный.

Wdzierstwo, -a, *ср.* завладѣ́ніе (*чьмъ*), похище́ніе, присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Wdziewać, Wdziać, вдѣва́ть, вдѣть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Węborek, -rka, *м.* (*Стар.* **Wamborek, Wąworek**), ушáтъ, бадья́, *см.* **Wąwor.**

Webrnąć, забрести́, забре́сть; || * впу́таться, ввяза́ться (*во что́*).

Węch, -u, *м.* обоня́ніе.

Węchowy, обоня́тельный.

Wecować, Wywecować, точи́ть, вы́то-

чить, остри́ть, наостри́ть, навостри́ть. *Wecować kogo, язви́ть, злосло́вить.

Węda, -y, **Wędka**, -i, *ж.* у́да, у́дка, у́дочка.

Wędkarz, -a, *м.* у́дильщикъ, лова́щій ры́бу у́дкою; || де́лающій у́дки.

Wedle, во́злѣ, по́длѣ, близъ; || **Wedle, Według**, по, смотря́ по тому́, по мѣ́рѣ, согла́сно (*чему́*). **Według mego zdania**, по моему́ мнѣ́нію. **Według prawa**, по зако́ну. **Według okoliczności**, смотря́ по обстоя́тельствамъ. *Посл.* **Według stawu grobla**, по Се́нькѣ ша́пка.

Wędlina, -y, *ж.* ветчина́.

Wędlisko, Wędzisko, -a, *ср.* у́дилище, у́довище.

Wędrować, путеше́ствовать, е́здить, стра́нствовать, || перелета́ть (*о птица́хъ*).

Wędrowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе; || отлётъ, перелётъ (*птицъ*).

Wędrowczy, стра́нническій; || отлётный, перелётный (*о птица́хъ*).

Wędrowiec, -wca, *м.* проѣзжій, путеше́ственникъ; || стра́нникъ, стра́нствователь.

Wędrówka, -i, *ж.* стра́нствованіе, путеше́ствіе, по́ѣздка; || переселе́ніе. **Wędrówka narodów**, переселе́ніе наро́довъ.

Wędrownik, *см.* **Wędrowiec.**

Wędrowny, стра́нническій, стра́нствующій; || отлётный, перелётный (*о пти́цахъ*).

Wedrzeć się, *см.* **Wdzierać się.**

Wędzarnia, -rni, *ж.* копти́льня.

Wędzić, Uwędzić, копти́ть, накопти́ть.

Wędzidełko, -a, *ср. Умен.* узде́чка; || *Анат.* у́здочка.

Wędzidło, -a, *ср.* у́дило, удила́, мундшту́къ, мушту́къ; || *узда́, обузда́ніе.

Wędzisko, *см.* **Wędlisko.**

Wędzonka, -i, *ж.* ветчи́нка, копчёное свино́е мя́со.

Węgiel, -gla, *м.* (*Стар.* **Wągl, Wągiel**), у́голь. **Węgiel kamienny**, у́голь земляно́й, ка́менный. **Węgiel brunatny**, бу́рый у́голь.

Węgieł, -gła, *м.* у́голъ; || *Архит.* уго́льникъ.

Węgielek, -lka, *м. Хим.* угля́къ, углеро́дистое соедине́ніе.

Węgielnia, -ni, *ж.* у́гольня, гдѣ пережига́ютъ дрова́ въ у́голь; || у́гольный сара́й, складъ у́гля, у́гольная я́ма.

Węgielnica, -y, *ж. Мат.* наугольникъ, угломѣръ.

Węgielnik, -a, *м. см.* **Węgielny.**

Węgielny, уго́льный. **Węgielny kamień, Węgielnik**, краеуго́льный ка́мень.

Węglan, -u, *м. Хим.* углеки́слая соль.

Węglarka, -i, *ж.* у́гольщица.

Węglarnia, -ni, *ж.* у́гольный сара́й, складъ у́гля.

Węglarski, у́гольщичій, принадлежа́щій у́гольщику.

Węglarstwo, -a, *ср.* про́мыселъ, заня́тіе у́гольщика.

Węglarz, -a, *м.* у́гольщикъ, у́гольникъ.

Węglik, -a, *м.* углеро́дъ, ча́стый у́голь.

Węglowy, у́гольный.

Węgnać, *см.* **Wganiać.**

Węgorz, -a, *м.* у́горь (*ры́ба*). *Śliski jak węgorz, онъ увёртливъ, умѣетъ ускользну́ть.

Węgrowaty, угрева́тый, прыщева́тый.

Węgry, -ów, *мн.* угри́, прыщи́ на лицѣ; || **Świnie węgry**, шёлуди, коре́ста у свине́й.

Węgrzyn, -a, *м.* венге́рское вино́.

Wéj! *Межд.* вотъ! смотри́!

Wejrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wejrzenie, -nia, *ср. см.* **Wglądanie;** || взглядъ, взоръ, воззрѣ́ніе.

Wejść, *см.* **Wchodzić.**

Wejście, -ścia, *ср.* входъ, вступле́ніе, *см.* **Wchód;** || *Ком.* поступле́ніе, прія́тіе (*вѣкселя*).

Weksel, -slu, *м.* ве́ксель, заёмное письмо́. **Weksel ciągniony**, перево́дный ве́ксель. **Weksel suchy**, просто́й ве́ксель. **Weksel zwrotny**, возвра́тный ве́ксель. || **Weksel belkowy**, *Камен.* ба́лочный ри́гель.

Wekslarnia, -ni, *ж.* мѣня́льная лавка.

Wekslarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Wekslować, мѣня́ть (*де́ньги*).

Wekslowy, ве́кселный, промѣ́нный.

Welgnąć, увя́знуть въ грязи́.

Wełna, -y, *ж.* волна́, шерсть, руно́. **Biała wełna**, поя́рокъ.

Wełnianka, -i, *ж.* шерстяно́е пла́тье; || *Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || волня́нка, волну́ха (*грибъ*).

Wełniany, шерстяно́й.

Wełniarz, -a, *м.* шерстобо́й, шерстоби́тъ; || продаве́цъ ше́рсти.

Wełniasty, пуши́стый.

Wełnica, -y, *ж. Бот.* я́звенникъ (трава́).

Wełnisty, шерсти́стый, ворси́стый; || пуши́стый.

Welon, -u, *м.* покрыва́ло, вуа́ль, фата́.

Wemknąć, *см.* **Wmykać.**

Weń, вмѣ́сто, w niego, въ него́, *см.* **On.**

Wendeta, -y, *ж. см.* **Tandeta.**

Weneryczny, *Мед.* венери́ческій, сифили́стическій.

Wenty, -ów, *мн. Горн.* проду́шины съ кла́паномъ.

Wepchnąć, *см.* **Wpychać.**

Weprzeć, *см.* **Wpierać.**

Werbel, -blu, *м. Воен.* дробь бараба́нная.

Werbować, набира́ть, вербова́ть ре́крутъ.

Werbowanie, -nia, *ср.* **Werbunek**, -nku, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Werbownik, -a, *м.* вербовщи́къ, набо́рщикъ ре́крутъ.

Werek, -rka, *м.* на́ры, досча́тый помо́стъ для спанья́.

Wereszczaka, -i, *ж.* ку́шанье изъ свинно́го са́ла, колба́съ, потрохо́въ.

Weronika, -i, *ж. Бот.* вероні́ка (*расте́ніе*).

Wersał, -u, **Wersalik**, -u, *м.* прописна́я, большая́ загла́вная бу́ква.

Wersja, -ji, *ж.* перево́дъ, переложе́ніе, толкова́ніе.

Werteba, **Wertepa**, -y, *ж.* объѣ́здъ, просёлочная доро́га, дурна́я доро́га.

Wertować, перели́стывать (*кни́гу*), *см.* **Wartować**.

Werwać się, *см.* **Wyrywać się**.

Weryfikacja, -ji, *ж.* повѣ́рка, свѣ́рка, сличе́ніе.

Weryfikacyjny, повѣ́рочный.

Weryfikator, -a, *м.* повѣ́рщикъ.

Weryfikować, повѣ́рять, свѣ́рять, сли́чать, спрагля́ться,

Werznąć, *см.* **Wrzynać**.

Wesele, -a, *ср.* сва́дьба, сва́дебный пиръ; || весе́лiе, ра́дость, удово́льствіе. **Wesele wyprawić**, сыгра́ть, отпра́здновать сва́дьбу. * **Wielkie komu sprawić wesele**, доста́вить кому́ большо́е удово́льствіе.

Weselić, весели́ть, ра́довать. **Weselić się**, весели́ться, ра́доваться, забавля́ться.

Weselisko, -a, *ср. Прост.* сва́дьба.

Weselnik, -a, *м.* уча́ствующій въ сва́дьбѣ, прису́тствующій на сва́дьбѣ; || *Стар.* молоды́е. жени́хъ и неве́ста.

Weselny, сва́дебный.

Weseluchny, **Weselutki**, весели́некъ, веселёхонекъ, веселёшенекъ.

Wesołek, -łka, *м.* весельча́къ. || *Бот.* кипре́й (*расте́ніе*).

Wesoło, ве́село.

Wesołość, -ści, *ж.* весёлость.

Wesoły, весёлый.

Wespół, вмѣстѣ, совоку́пно.

Wesprzeć, *см.* **Wspierać**.

Westchnąć, *см.* **Wzdychać**.

Westchnienie, -nia, *ср.* вздохъ.

Wesz, *род. п.* **Wszy**, *ж.* вошь; || **Wesz roślinna**, травяна́я вошь, тля; || *Бот.* **Świnia wesz**, болиголо́въ, оме́гъ; || цику́та, вёхъ (*расте́ніе и отра́ва*); || **Wodna wesz, ziele**, змѣй-трава́.

Weszka, -i, *ж. Умен.* во́шка; || коро́ста, шёлуди, парши́.

Wet (*см.* **Odwet**), употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Wet za wet oddawać**, отплати́ть тѣмъ же, воздава́ть ра́внымъ за ра́вное, дѣлать возме́здіе, *см.* **Wetować**.

Weterynarja, -ji, *ж.* **Konowalstwo**, -a, *ср.* ветерина́рная нау́ка, ветерина́рія, скотовраче́бная нау́ка.

Weterynarz, **Konował**, -a, *м.* ветерина́ръ, конова́лъ.

Wetknąć, *см.* **Wtykać**.

Wetknięcie, -cia, *ср. см.* **Wtykanie**.

Wetować, воздава́ть ра́внымъ за ра́вное, вознагражда́ть, отпла́чивать; || игра́ть для возвраще́нія про́игрыша.

Wetowny, вознагради́мый.

Wetrzeć, *см.* **Wcierać**.

Wety, -ów, *мн.* деся́ртъ, заку́ски, сла́сти.

Wewnątrz (*Стар.* **Wnątrz**), внутри́, внутрь, во вну́тренности. **Honorów błyszcząca bańka wewnątrz pusta**, блеста́щій мы́льный пузы́рь по́честей пустъ внутри́. **Wchodzić wewnątrz domu**, входи́ть внутрь до́ма.

Wewnętrze, -a, *ср. см.* **Wnętrze**.

Wewnętrznie, вну́тренно; || * душе́вно, серде́чно.

Wewnętrzność, -ści, *ж.* вну́тренность.

Wewnętrzny, вну́тренній.

Wężaty, наполненный змѣ́ями.

Wezbrać, *см.* **Wzbierać**.

Wezbranie, -nia, *ср.* (**wód**), наводне́ніе, разли́тіе водъ, полово́дье, возвыше́ніе воды́, рѣки́, выступле́ніе рѣкъ изъ бере́говъ. **Wezbranie morza**, прили́въ морско́й.

Wezdrgnąć się, *см.* **Wzdrygać się**.

Węzeł, -zła, *м.* у́зелъ; || свя́зка (*ключе́й*); || пукъ (*верёвокъ*); || **Węzeł zadzierzgniony**, петля́, зати́нутый у́зелъ; || сою́зъ, связь. **Węzeł przyjaźni**, у́зы дру́жбы, дру́жескій сою́зъ. **Węzły małżeńskie**, бра́чный сою́зъ. **Węzły pokrewieństwa**, у́зы родства́. || *Астрон.* и *Анат.* узлы́.

Węzełek, -łka, *м.* узело́къ.

Węzgłówek, -wka, *м.* поду́шечка.

Węzgłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Węzina, -y, *ж.* тѣсни́на, ущелье, *см.* **Ciaśnina**.

Węzłowato, узлова́то, узла́ми; || * кра́тко, отры́висто. сжа́то. **Krótko a węzłowato odpowiedzieć**, отвѣ́тить лакони́чески.

Węzłowaty, узлова́тый; || * кра́ткій, отры́вистый; || сжа́тый.

Wężowaty, зміевидный; || излу́чистый, изви́листый.

Wężownica, -y, *Артил.* кулеври́на (*стари́нная пу́шка*).

Wężownik, -a, *м. Астрон.* Зміено́сецъ (*созвѣ́здіе*); || *Минер.* змѣевикъ; || *Бот.* змѣеви́къ ко́рень, серде́чный ко́рень.

Wężowy, **Węży**, змѣ́иный.

Wężrzeć, *см.* **Wglądać**.

Wezwać, *см.* **Wzywać**.

Wezwanie, -a, *ср. см.* **Wzywanie**; || приглаше́ніе, вы́зовъ, тре́бованіе; || повѣ́стка, объявле́ніе; || воззва́ніе (*къ наро́ду*). **Wezwanie przed sąd**, приво́дъ обвиня́емаго, *или* свидѣ́теля въ судъ. **Przybyć na czyje wezwanie**, яви́ться по чьему́-либо вы́зову, приглаше́нію.

Wezwany, приглашённый, вы́званный, вытребованный, зва́ный.

Wezwawczy, пригласи́тельный, призы́вный.

Wężyk, -a, *м. Умен.* змѣёнокъ, змѣйка; || *Артил. Стар.* родъ мáлыхъ нýшекъ полуфунтóваго калúбра; || излýчина, извúлина. **Rzeka ubiega wężykiem**, рѣкá течётъ излýчинами.

Wezykatorja, -ji, *ж. Мед.* нарывный плáстырь.

Wężykować, извивáться, изгибáться.

Wężykowato, излýчисто, извúлисто, крúво; || спирáльно, винтомъ.

Wężykowatość, -ści, *ж.* излýчина, извúвина, извúлина, кривизнá; || спирáльная лúнія.

Wężykowaty, излýчистый, извúлистый, искривленный; || спирáльный, винтовóй.

Wężymord, -u, *м. Бот.* чёрный кóрень.

Wężysko, -a, *ср. Унич.* отвратúтельная змѣя.

Wganiać, **Wgonić**, **Wegnać**, загонáть, загнáть, **Wganiać bydło do obory**, загонúть скотúну въ хлѣвъ.

Wgięcie, -cia, *ср.* вóгнутость; || впáдина.

Wgięty, вóгнутый.

Wginać, **Wgiąć**, вгибáть, **вогнýть**; || коробúть, покоробить.

Wglądać, **Wejrzeć**, **Weźrzeć (w co)**, загля́дывать, загляну́ть, взля́дывать, взгляну́ть, разсмáтривать, разсмотрѣть, вникáть, вни́кнуть, разбирáть, разобрáть. **Wejrzeć na kogo, na co**, взглянýть, брóсить взглядъ на кого́, на что́. **Wejrzyj w siebie**, войдú въ себя́, загляни́ въ свою́ дýшу. **Wejrzeć na kogo łaskawie**, помúловать кого́, сжáлиться надъ кѣмъ. || **Wglądać się**, вгля́дываться, всмáтриваться.

Wglądanie, **Wejrzenie**, -nia, *ср.* (**w co**), разсмáтриваніе (*чего́*), всмáтриваніе (*во что́*); || взглядъ (*на что́*); || взоръ.

Wgniatać, **Wgnieść**, вдáвливать, вдавúть, вгнетáть, вгнестú.

Wgnieżdżać się, **Wgnieździć się**, гнѣздúться, загнѣздúться; || * располагáться, расположúться поселúться, поселúться, укорени́ться, укорени́ться.

Wgramolić się (na co), вскарáбкаться.

Wgrążyć się, погрузúться, погрúзнуть.

Wgrodzić, загородúть забóромъ, обнестú плетнёмъ. || **Wgrodzić się w co**, ворвáться, вломúться, втóргнуться; || *Стар.* вонзúться.

Wgryzać się, **Wgryźć się**, въѣдáться, въѣстúся, впивáться, впúться зубáми.

Wgryzek, -zka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*паскóмое*).

Wiać, **Wionąć**, вѣять, повѣять, дуть, подýть; || махáть, помáхивать; || вѣять (*льнóъ*).

Wiaderko, -a, *ср. Умен.* ведёрко, ведёрцо, ведёрочко, *см.* **Wiadro**.

Wiadomca, -y, **Wiadomiec**, -mca, *м.* (*Стар.* **Wiaduk**), знатóкъ, свѣдущій человѣкъ.

Wiadomo, извѣстно; || **Wiadomo czynić**, объявля́ть, извѣща́ть. **Ja niżej podpisany wiadomo czynię niniejszém**, я ни́же подписáвшійся симъ объявля́ю, *или* симъ извѣща́ю. **Wiadomo czynimy niniejszém**, симъ объявля́емъ, *или* извѣща́емъ.

Wiadomość, -ści, *ж.* знáніе, познáніе, свѣдѣніе; || нóвость, извѣстіе; || увѣдомлéніе; || вѣдомость.

Wiadomy, извѣстный.

Wiadro, -a, *ср.* ведрó; || бадья́; || упáзная мѣра жúдкостей и напúтковъ.

Wiadrowy, ведёрный.

Wiaduk, *см.* **Wiadomca**.

Wiadukt, -u, *м.* путепровóдъ, мостъ на áркахъ (*для желѣзной дорóги*).

Wianeczek, -czka, *м.* вѣнóчекъ.

Wianek, -nka, *м.* вѣнóкъ, вѣнéцъ, вѣнчикъ, *см.* **Wieniec**.

Wianie, -nia, *ср.* вѣяніе, дуновéніе. **Wianie zboża**, вѣяніе ржи, ишеницы и т. д.

Wiano, -a, *ср.* придáное, *см.* **Posag**; || **Wiano, Przywianek**, даръ, подáрокъ отъ мýжа женѣ пóслѣ свáдьбы, зáпись имѣнія въ пóльзу жены́ (*Стар. Русск.* вѣновáя зáпись); || вдóвья часть изъ имѣнія покóйнаго мýжа. || *Церк. Слав.* вѣно, плáта отъ женихá за невѣсту, выводное; || даръ за невѣстою отъ отцá и́ли рóдственниковъ въ пóльзу женихá и́ли бýдущаго ея мýжа, придáное.

Wianować, дари́ть невѣсту, записáть часть имѣнія въ пóльзу жены́; || давáть придáное (*за дóчерью*), *см.* **Wyposażać**.

Wianowanie, -nia, *ср.* зáпись чáсти имѣнія въ пóльзу жены́; || назначéніе придáнаго.

Wianowany, назнáченный въ придáное; || получúвшій въ придáное.

Wianowy, **Wianowny**, **Wianny**, **Wienny**, придáнный, относя́щійся къ придáному, *см.* **Wiano, Wianować, Wianowany**.

Wianuszek, -szka, *м. Умен.* вѣнóчекъ.

Wiara, -y, *ж.* вѣра, закóнъ, религія; || вѣрованіе, убѣжденіе; || увѣрéніе; || довѣріе, довѣренность. **Wyznanie wiary**, вѣроисповѣданіе. **Artykuł wiary**, симвóлъ вѣры. **Wiara chrześcjańska**, христіáнская вѣра. **Dawać czemu wiarę**, давáть вѣру, повѣрить (*чему́*). **Oddać na wiarę**, отдáть на вѣру, на присúгу, на сóвѣсть другóго. **Dochować wiary**, сохранúть вѣрность, сдержáть дáнное слóво. **Złamać wiarę**, сдѣлаться вѣролóмнымъ, потеря́ть довѣріе. **Stracić wiarę**, потеря́ть довѣріе. **Dla większéj wiary**, въ удостовѣрéніе, во увѣрéніе. **Wiara małżeńska**, супрýжеская вѣрность. **Wiary godzien**, заслýживающій довѣрія. **Wiara publiczna**, общéственное довѣріе. **Posesor dobréj wiary**, закóнный владѣлецъ. **Zła wiara**, недобросóвѣстность. **Dobra wiara**, добросóвѣстность. **Dziedzic złéj wiary**, незакóнный владѣлецъ. **W dobréj wierze to zrobił**, онъ э́то сдѣлалъ безъ злáго

намѣренія, въ простотѣ души. Artykułem jego wiary było: wiele brać a mało dawać, его убѣжде́ніе состоя́ло въ томъ, чтобъ мно́го брать и ма́ло дава́ть; || *см.* Wiarus.

Wiardunek, Wiardung, Wierdunk, -nku, *м.* дре́вняя моне́та, ве́рдень; || до́жимя.

Wiarliwość, -ści, *ж. см.* Łatwowierność.

Wiarliwy, *см.* Łatwowierny.

Wiarobrońca, -y, *м.* защи́тникъ, побо́рникъ ве́ры.

Wiarogodnie, достове́рно, по́длинно, то́чно.

Wiarogodność, -ści, *ж.* достове́рность, по́длинность, то́чность.

Wiarogodny, достове́рный, по́длинный, то́чный.

Wiarołomca, -y, *м.* ве́роло́мный, ве́роло́мецъ, клятвопресту́пникъ.

Wiarołomny, ве́роло́мный, клятвопресту́пный.

Wiarołomstwo, -a, *ср.* Wiarołomność, -ści, *ж.* ве́роло́мство, клятвопреступле́ніе.

Wiaropodobny, правдоподо́бный, ве́роя́тный.

Wiarus, -a, *м. Воен.* служа́ка, храбре́цъ, удале́цъ.

Wiatr, -tru, *м.* ве́теръ, ве́тръ. Wiatr morski, моря́на, ве́теръ дую́щій съ мо́ря. Wiatr pomyślny, попу́тный ве́теръ. *Морс.* Pochwycić wiatr, вы́играть ве́теръ у друга́го корабля́.

Wiatrak, -u и -a, Wiatraczek, -czka, *м.* ве́тряная ме́льница. Wiatraczek w oknie, отду́шина.

Wiatrakowy, принадлежа́щій ве́тряной ме́льницѣ.

Wiatrek, *см.* Wietrzyk.

Wiatrociąg, -u, *м.* возду́шный насо́съ.

Wiatromierz, -a, *м.* анемо́метръ, ве́тромѣ́ръ, ве́троуказа́тель.

Wiatronogi, быстроно́гій.

Wiatropęd, -u, *м.* вентиля́торъ, душни́къ; || * вертопра́хъ, *см.* Pędziwiatr, Wietrznik.

Wiatrowisko, -a, *ср.* юръ, возвы́шенное и откры́тое ме́сто, подве́рженное дѣ́йствію ве́тро́въ.

Wiatrówka, -i, *ж.* духово́е ружьё.

Wiatrowy, ве́тряный. *Морс.* Wieniec wiatrowy, карту́шка компа́сная.

Wiatrozmian, -u, *м. Горн.* ве́треное, возду́шное колесо́.

Wiatyk, Wijatyk, -u, *м.* напу́тствіе, Свя́тые Дары́, кото́рыми причаща́ютъ больны́хъ и умира́ющихъ христіа́нъ; || кни́га, заключа́ющая въ себѣ́ моли́твы, чита́емыя свяще́нникомъ при исхо́дѣ души́, отхо́дная.

Wiąz, *род. п.* **Wiązu,** *м.* вязъ (*де́рево*). || **Wiąz,** *род. п.* **Więzu,** *м.* **Więza, -y,** *ж.*, вязь, связь, пе́ревязь. **Więzy,** *мн.* у́зы, око́вы, пу́ты. **Więzy od winorośli,** виногра́дныя прище́пки. **Wiąz woskowy,** сото́вая ячея́.

Wiązać, Związać, Zawiązać, свя́зывать, вяза́ть, связа́ть, завяза́ть. Zawiązać z kim przyjaźń, свести́ съ кѣ́мъ дру́жбу.

Wiązaneczka, -i, *ж.* вяза́нка, узело́къ.

Wiązanie, Związanie, -nia, *ср.* вя́заніе, вя́зка, свя́зываніе, связь, завя́зка; || соедине́ніе, спа́йка, шовъ; || пода́рокъ (*на именины*). || *Анат.* **Wiązania,** *мн.* свя́зки. || **Wiązanie dachowe,** стропи́льный перево́дъ, стропи́льныя но́ги. **Wiązanie oprawy stropowéj,** звено́. *Горн.* **Wiązanie całkowite, szrot,** сруб. || **Wiązanie owocu,** за́вязь.

Wiązadło, -a, *ср.* соедине́ніе, сплоче́ніе, связь, спа́йка.

Wiązanka, -i, *ж.* вяза́нка.

Wiązany, вя́занный, свя́занный. *Муз.* Nuta wiązana, вя́заная но́та.

Wiązarka, -i, *ж. Плотн.* а́нкеръ.

Wiązeczka, -i, *ж.* вяза́ночка, *см.* Wiązka.

Wiązka, -i, *ж.* вя́зка, вяза́нка, свя́зка, пукъ, пучёкъ. Wiązka siana, вяза́нка се́на; || оха́пка; || пучёкъ расте́ній; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ.

Wiązkowy, *Бот.* пучкова́тый, мочкова́тый.

Wić, Uwić, Wijać, вить, свить, свива́ть, сплета́ть, сплести́, сучи́ть, осучи́ть. Wić wianki, вить, плести́ вѣнки́. Wić nici, мота́ть, смо́тывать ни́ти. || **Wić się, Wijać się,** ви́ться, свива́ться, обвива́ться, свёртываться, сплета́ться, заплета́ться; || увива́ться, верте́ться (*около кого́*), взвива́ться, вы́ситься, возвыша́ться, возноси́ться, поднима́ться (*вверхъ*).

Wić, -ci, *ж.* ви́твина, ги́бкая лоза́, вѣтвь; || прутъ, хлыстъ; || ви́ца, прутъ для сшива́нія досо́къ у водохо́дныхъ суде́въ и для свя́зыванія плото́въ и́ли чего́-либо друго́го; || моча́льная верёвка, лы́чко; || и́вовый побѣгъ; || **Wici,** *мн.* привы́къ дворя́нства въ ополче́ніе.

Wicher, -chru, *м.* ви́хорь, вихрь.

Wichrować, *см.* Wichrzyć.

Wichrowatość, -ści, *ж.* бу́йство, безчи́нство; || бу́рность, бурли́вость.

Wichrowaty, Wichrzasty, Wichrzysty, ве́тряный, бу́рный, бурли́вый.

Wichrzyć, бушева́ть, свирѣпствовать, бурли́ть; || мути́ть, ссо́рить, возбужда́ть, разда́ръ.

Wichrzyciel, -a, *м.* возмути́тель, наруши́тель споко́йствія.

Wicina, -y, *ж.* разши́ва, са́мое большо́е рѣчно́е су́дно.

Wiciowy, лы́ковый, моча́льный, и́вовый.

Wid, -u, *м.* видъ,—употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: Ani słu-

chu, ani widu, не слы́шно и не ви́дно (ни слу́ху, ни ду́ху).

Widać, вида́ть, ви́дно, (употребля́ется то́лько въ неопредѣ́ленномъ наклоне́ніи); *Стар.* **Widywać, Widzieć. Zdaleka widać było zamek**, издалека́ ви́денъ былъ за́мокъ. **Widać bywał na sejmiku**, ви́дно, онъ былъ на се́ймикѣ. **Z tego wszystkiego widać, że nasze zamiary w łeb wezmą**, изъ всего́ э́того ви́дно, что на́ши намѣ́ренія ло́пнутъ.

Widelcowy, ви́лочный.

Widelec, -lca, *м.* **Widelce**, *мн.* ви́лка, ви́лки.

Widełki, -łek, *мн.* небольшія ви́лы; || *Анат.* пищепрово́дное го́рло, пищепрово́дникъ; || *Охот.* рога́тина; || *Муз.* камерто́нъ.

Widenda, -y, *ж.* **Widymus, -a**, *м. Юрид.* поме́та, скрѣпа (*ко́піи*); || свидѣ́тельство въ вѣ́рности спи́сковъ изъ дѣ́ловыхъ бума́гъ. **Widendę kłaść, Widymować**, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать вѣ́рность спи́сковъ *или* вы́писокъ изъ дѣ́ловыхъ бума́гъ.

Widłaczek, -czka, Widłak, -a, *м. Бот.* плау́нъ, плаву́нъ, вѣтви́стый мохъ. || **Widłak, -a**, *м. Фортиф.* тенальо́нъ.

Widlasty, Widłowaty, развѝлистый, вилообра́зный. **Łodyga widlasta**, вилообра́зный сте́бель. **Ogon widłowaty**, развѝлистый хвостъ (*у птицъ*).

Widłatość, Widłowatość, -ści, *ж.* вилообра́зность, развѝлистость, *см.* **Widlasty.**

Widlica, -y, *ж.* шпи́лька.

Widły, -deł, *мн.* ви́лы; || **ogłobli**, *см.* **Hołoble.**

Widma, *см.* **Wiedma.**

Widmo, -a, *ср.* привидѣ́ніе, при́зракъ.

Widno, ви́дно, я́сно, свѣтло́; || ви́дно, видне́ется, **Widno tu**, здѣсь ви́дно, свѣтло́. **Widno, że.....**, ви́дно, что.....

Widnokrąg, -ęgu, *или* **-ęga**, *м.* горизо́нтъ, небоскло́нъ, кругозо́ръ.

Widność, -ści, *ж.* я́сность, свѣ́тлость.

Widny, ви́дный, ви́денъ, я́сный, свѣ́тлый; || ви́димый; || я́вный, очеви́дный.

Widocznie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widoczny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widok, -u, *м.* видъ; || зрѣ́лище. **Piękny widok**, прекра́сный видъ. **Widoki Szwajcarji**, ви́ды Швейца́ріи. **Co za widok okropny**, како́й ужа́сный видъ! || **Widok publiczny**, публи́чность, обнаро́дованіе. **Dzieło to już wyszło na widok publiczny**, э́то сочине́ніе уже́ обнаро́довано, вы́шло въ свѣтъ. || **Na widok**, при ви́дѣ. **Na widok hetmana**, при ви́дѣ ге́тмана. || **Mieć co na widoku**, имѣ́ть что́-либо въ виду́. || **Na sam widok**, съ пе́рваго взгля́да. **Na sam widok podpisu tego, serce mi biło**, при пе́рвомъ взгля́дѣ на э́ту по́дпись у меня́ заби́лось се́рдце.

Widokowy, зрѣ́лищный, относя́щійся къ зрѣ́лищу. **Plac widokowy**, циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*).

Widokres, -u, *м.* небосклоно́къ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Widomie, ви́димо, очеви́дно, я́вно.

Widomość, -ści, *ж.* зрѣ́ніе; || ви́димость, очеви́дность, я́вность.

Widomy, зря́чій; || ви́димый, очеви́дный, я́вный.

Widosen, -sna, *м. Библ.* сновѝдецъ.

Widowisko, -a, *ср.* зрѣ́лище, спекта́кль.

Widownia, -ni, *ж.* сце́на; || дѣ́йствіе, мѣ́сто дѣ́йствія.

Widymata, -y, *ж.* поме́та, скрѣ́па, скрѣпле́ніе (*ко́піи*).

Widymować, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать.

Widywać, вида́ть, *см.* **Widzieć.**

Widz, -a, *м.* зри́тель.

Widzenie, .nia, *ср.* видѣ́ніе, явле́ніе; || мечта́, при́зракъ.

Widziadło, -a, *ср.* привидѣ́ніе, при́зракъ; || * тѣнь.

Widzialnie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widzialność, -ści, *ж.* ви́димость, очеви́дность; || я́вность.

Widzialny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widzieć, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть; || зрѣ́ть; || **Widzieć się**, ви́дѣться, вида́ться, зна́ться, быва́ть другъ у дру́га; || каза́ться; || смотрѣ́ться, ви́дѣть себя́. **Widzieć się w zwierciedle**, смотрѣ́ться въ зе́ркало. **Widzieć się zmuszonym do czego**, быть вы́нужденнымъ къ чему́. **Rad się widzę u ciebie, mój przyjacielu**, я радъ, что нахожу́сь у тебя́, мой другъ. **Czyż nie widzisz się w tym opisie?** ра́звѣ ты не узнаёшь себя́ въ э́томъ описа́ніи? **Widziało mi się we śnie**, я ви́дѣлъ во снѣ, мнѣ сни́лось. **Mnie się widzi, że ten pan jest oszustem**, мнѣ ка́жется, что э́тотъ господи́нъ обма́нщикъ.

Widzi-mi-się, *Нескл.* самомнѣ́ніе.

Wiec, -a, *или* **-u**, *м.* (иногда: **Wieca, Wiece, -ów**, *мн.*), *Стар. Русск.* вѣ́че, вѣ́че, наро́дное совѣща́ніе, собра́ніе; || верхо́вный королѣ́вскій судъ; || **Sądy wiecowe, Wielkie roki**, стари́нные апелляціо́нные суды́.

Więc, итакъ, слѣ́довательно, слѣ́дственно, посему́, поэ́тому, таки́мъ о́бразомъ, ста́ло-быть, такъ, же. **Jesteś człowiek, a więc i śmiertelnym być musisz**, ты человѣ́къ, слѣ́довательно и смертенъ. **Więc powiedz nam**, ска́жи же намъ. **Cóż więc?** что́-же да́лѣе? что́-же? **Widzę —kręto, a więc w nogi**, ви́жу—хи́до, такъ дава́й Богъ но́ги! **Kiedy pląsać, więc pląsać**, когда́ ужъ пляса́ть, такъ пляса́ть!

Więcej, бо́лѣе, бо́льше, *см.* **Wiele.**

Wiecha, -y, *ж.* вѣха́; || вѣно́къ *или* ёлка, каба́чная вы́вѣска; || пти́чій садо́къ; || *Бот.* **Mysza wiecha**, мыша́чій тёрнъ.

Wiecheć, -chcia, *м.* соло́менная вѣха́,

соло́менная ватычка, клокъ соло́мы *или* сѣна; || моча́лка, метла́, помело́; || тря́пка, стира́лка.

Więcierz (*Стар.* **Wieńcerz**), **-a**, *м.* **Więciorka, -i**, *ж. Рыб.* ве́рша.

Wieczernica, Wieczornica, -y, *ж.* вечёрница, вечёрняя звѣзда́; || *Прост.* **Wieczernice**, *мн.* посидѣлки.

Wieczernik, Wieczornik, -a, *м. Бот.* вечёрница (*расте́ніе*); || *Библ.* трапе́зная, ве́черя.

Wieczerza, -y, *ж.* у́жинъ, вечёрній столъ. **Wieczerza Pańska**, Та́йная Ве́черя; || причаще́ніе, причастіе.

Wieczerzać, у́жинать.

Wieczko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Wieko**), кры́шечка; || *Анат.* надгорта́нный хрящъ, глотни́къ.

Wiecznie, ве́чно, вовѣкъ; || * постоя́нно, безпреста́нно, безпреры́вно.

Wieczność, ści, *ж.* ве́чность.

Wieczny, ве́чный, безконе́чный, превѣчный; || * постоя́нный, безпреста́нный, безпрерывный. **Żywot wieczny**, ве́чная жизнь. **Na wieczne czasy**, на ве́чныя времена́, во ве́ки вѣко́въ.

Wieczór, -oru, *или* **ora**, *м.* ве́черъ. **Pod wieczór**, по́дъ вечеръ. **Z wieczora**, съ ве́чера.

Wieczorny, вечёрній.

Wieczyście, *см.* **Wiecznie.**

Wieczysty, долговре́менный, безсро́чный, долгосро́чный; || крѣпостно́й; || ипоте́чный; || *см.* **Wiekuisty.**

Więdły, Zwiędły, завя́лый, ува́лый, поблёклый; || вя́леный, вывѣтренный, провѣсный, копчёный (*о мясѣ*).

Wiedma, Wiedźma, -y, *ж.* вѣдьма.

Więdnąć (*Стар.* **Wiądnąć, Wietnąć**), **Więdnieć, Zwiędnąć, Uwiędnąć**, вя́нуть, увя́дать, завя́нуть, увя́нуть, засыха́ть, засо́хнуть, поблёкнуть.

Wiedza, -y, *ж.* зна́ніе, вѣдѣніе; || нау́ка, позна́ніе, зна́ніе; || созна́ніе. **Rozprzestrzeniać granice wiedzy ludzkiéj**, разширя́ть преде́лы человѣческихъ позна́ній. **Wiedza swego bytu**, созна́ніе своего́ бытія́, самосозна́ніе. **On się ożenił bez wiedzy rodziców**, онъ жени́лся безъ вѣдома роди́телей.

Wiedzieć, знать, вѣдать, умѣть; || сознава́ть. **Nie wiedzieć co tu począć**, неизвѣстно, что́ тутъ дѣлать? **Bóg wie, jak się to wszystko skończy**, Богъ вѣсть, какъ э́то все ко́нчится. **Albo ja wiem, a я почему́ зна́ю? почему́ мнѣ знать? Trzeba ci wiedzieć** *или* **Masz wiedzieć, że.....**, ну́жно тебѣ знать *или* ты до́лженъ знать, что..... || *Безл.* **Wie się to**, э́то извѣстно, мы э́то зна́емъ, дѣло извѣстное.

Wiedziony, ведённый.

Wieja, -ji, *ж.* мете́лица.

Wiejacz, -a, *м.* вѣятель, вѣяльщикъ.

Wiejaczka, Wiejatka, -i, *ж.* **Wiejadło, Wiewidło, -a**, *ср.* вѣялка, вѣяло.

Wiejski, се́льскій, дереве́нскій; || полево́й; || * мужи́цкій, гру́бый.

Wiejskość, -ści, *ж.* се́льская, дереве́нская жизнь, дереве́нскіе обы́чаи.

Wiek, -u, *м.* вѣкъ, столѣтіе; || во́зрастъ, лѣта́, го́ды; || вре́мя. **Wiek dziecinny**, дѣ́тскій во́зрастъ, дѣ́тство. **Wiek młodzieńczy**, ю́ношескій во́зрастъ, ю́ность. **Wiek męzki**, му́жескій во́зрастъ, возмужа́лость, совершенноле́тіе. **Wiek dojrzały**, зрѣ́лыя лѣта́. **Wiek zgrzybiały**, ста́рческій во́зрастъ, дря́хлость, ста́рость. **Być ozdobą swojego wieku**, быть украше́ніемъ своего́ вѣка, своего́ вре́мени. **Wiek dzisiejszy**, ны́нѣшній вѣкъ, ны́нѣшнее вре́мя. **Wiek dziewiętnasty**, девятна́дцатый вѣкъ, девятна́дцатое столѣтіе. **Po wszystkie wieki**, во всѣ вѣка. **Na wieki wieków**, во вѣки вѣко́въ. **Od wieków**, и́здревле, и́стари, съ древнѣ́йшихъ време́нъ.

Wieko, -a, *ср.* кры́шка. **Wieko trumny**, кры́шка гро́ба.

Wiekopomny, достопа́мятный; || вѣковѣ́чный.

Wiekowy, вѣково́й.

Większość, -ści, *ж.* большинство́.

Większy, бо́льшій, *см.* **Wielki.**

Wiekuiście, вѣ́чно.

Wiekuistość, -ści, *ж.* вѣ́чность, безконе́чность.

Wiekuisty, вѣ́чный, вѣковѣ́чный, вѣково́й.

Wielbić, велича́ть, сла́вить, прославля́ть, славосло́вить, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми; || удивля́ться, любова́ться; || благоговѣ́ть; || восторга́ться, восхища́ться, воспламеня́ться; || обожа́ть.

Wielbiciel, -a, *м.* обожа́тель, покло́нникъ, почита́тель.

Wielbicielka, -i, *ж.* обожа́тельница, покло́нница, почита́тельница.

Wielbienie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, велича́ніе, прославле́ніе; || обожа́ніе, поклоне́ніе, благоговѣ́ніе.

Wielbląd, Wielbłąd, -a, *м.* верблю́дъ, велблю́дъ.

Wielbłądnik, Wielbłądziarz, -a, *м.* верблю́дникъ, вожа́той верблю́довъ.

Wielbłądokoza, -y, *ж.* ангорская коза́.

Wielbłądoowca, -y, *ж.* Перувіа́нскій верблю́дъ.

Wielbłądoryś, -sia, *м.* жира́фъ, камелеопа́рдъ.

Wielbłądowy, Wielbłądzi, Wielbłądzy, верблю́жій.

Wielbłądzica, -y, *ж.* верблю́дица, са́мка верблю́да.

Wiele, о́чень, весьма́, си́льно, кра́йне, мно́го, гора́здо.

Wiele, мно́го. **Więcéj**, бо́лѣе, бо́льше. **Wielu ludzi**, мно́го, мно́жество люде́й. **Tak wiele**, тако́е мно́жество. **Jak wiele?** мно́го ли? **Wiele to kosztuje?** ско́лько э́то сто́итъ? **Wiele razy?** ско́лько разъ? **Ile**

więcéj mu o tém mówią, tém się więcéj gniewa, чѣмъ бо́лѣе ему́ говоря́тъ объ э́томъ, тѣмъ бо́лѣе онъ се́рдится. Jeden zły wielu dobrych zepsuje, оди́нъ дурно́й человѣ́къ испо́ртитъ мно́гихъ хоро́шихъ люде́й. Zawiele, сли́шкомъ мно́го.

Wielebność, -ści, *ж.* преподо́біе (*ти́тулъ свяще́нника*).

Wielebny, преподо́бный (*ти́тулъ свяще́нника*).

Wielekroć, *см.* Wielokroć.

Wielkanoc, *род. п.* Wielkanocy, Wielkiéjnocy, *ж.* Па́сха, Свѣ́тлое Воскресе́нье, Свята́я Недѣ́ля.

Wielkanocny, пасха́льный. Święto Wielkanocne, Свѣ́тлый пра́здникъ, пра́здникъ Свѣ́тлаго Воскресе́нья.

Wielki, вели́кій, большо́й. Wielki stół, большо́й столъ. Wielki kamień, большо́й ка́мень. Człowiek wielki, вели́кій человѣ́къ. Wielki, dorosły człowiek, высо́кій, ро́слый человѣ́къ. Wielki palec, большо́й па́лецъ. *Мед.* Wielka choroba, паду́чая болѣ́знь. Wielkie zimno, большо́й, чрезвыча́йный хо́лодъ. Wielkie mrozy, большіе *или* чрезвыча́йные моро́зы. Wielka cnota, вели́кая добродѣ́тель. Wielki pan, вельмо́жа, зна́тный, ва́жный ба́ринъ. Wielki świat, большо́й свѣ́тъ, знать. Wielki kanclerz, вели́кій ка́нцлеръ. Wielki książe, вели́кій князь. Wielki mistrz krzyżacki, вели́кій маги́стръ Тевтони́ческаго о́рдена. Wielki koniuszy, о́беръ-шталме́йстеръ. Wielki post, вели́кій постъ. Wielki tydzień, страстна́я недѣ́ля. Wielki czwartek, вели́кій четверто́къ, четве́ркъ. Wielki piątek, вели́кая, страстна́я пя́тница. Wielka sobota, вели́кая, страстна́я суббо́та.

Wielkierz, Wilkierz, -a, *м.* плебисци́тъ (*у дре́внихъ Ри́млянъ*), опредѣле́ніе наро́да; || * постановле́ніе городска́го совѣ́та.

Wielkomyślnie, великоду́шно; || отва́жно, смѣ́ло.

Wielkomyślność, -ści, *ж.* великоду́шіе; || отва́жность, смѣ́лость.

Wielkomyślny, великоду́шный; || отва́жный, смѣ́лый.

Wielkonocny, *см.* Wielkanocny.

Wielkopostny, великопо́стный.

Wielkoróg, -oga, *м. Зоол.* ка́менный бара́нъ (*живо́тное*).

Wielkorządca, Wielkorządzca, -y, *м.* намѣ́стникъ, областно́й нача́льникъ.

Wielkorządczyni, -ni, *ж.* жена́ намѣ́стника, областна́го нача́льника.

Wielkorządztwo, -a, *ср.* намѣ́стничество, о́бласть управля́емая намѣ́стникомъ; || зва́ніе намѣ́стника.

Wielkość, -ści, *ж.* вели́кость, вели́чіе; || величина́; || мно́жество; || огро́мность. Wielkość duszy, великоду́шіе. Wielkość występku, вели́кость преступле́нія. Bóg serca patrzy, nie wielkości słów, Бо́гу уго́дно се́рдце, а не мно́жество словъ. Wielkość Boska, вели́чіе Бо́жіе. *Астр.* Gwiazdy pierwszéj wielkości, звѣ́зды пе́рвой величины́. Wielkość czyli rozległość kraju, обши́рность страны́. *Мат.* величина́, протяже́ніе.

Wielkouchy, уша́стый, долгоу́хій.

Wielkousty, широкоро́тый.

Wielmożnie, возвы́шенно, благоро́дно; || пы́шно, великолѣ́пно.

Wielmożność, -ści, *ж.* вели́чіе, возвы́шенность, благоро́дство; || вельмо́жность, пы́шность, великолѣ́піе; || вельмо́жство, стари́нный ти́тулъ зна́тныхъ осо́бъ, *см.* Wielmożny.

Wielmożny, могу́щественный, си́льный, могу́чій; || вельмо́жный; || пы́шный, великолѣ́пный; || ще́дрый, ми́лостивый. || Wielmożny (*въ ти́тулѣ*), высокоро́діе, высокоблагоро́діе. Jaśnie Wielmożny, высокоро́дный, высокоблагоро́дный, превосходи́тельный. Wielmożny Panie Mości Dobrodzieju, *или* Wielmożny Panie, Ми́лостивый Госуда́рь (*въ нача́лѣ письма́*). Jaśnie Wielmożny Panie, Ва́ше Превосходи́тельство.

Wieloboczny, многосторо́нній, многогра́нный.

Wielobok, -u, *м. Мат.* многоуго́льникъ, многогра́нникъ, поліэ́дръ,

Wielobożca, -y, *м.* многобо́жникъ.

Wielobóztwo, -a, *ср.* многобо́жіе.

Wieloczyn, -u, *м. Ариѳ.* произведе́ніе (*отъ умноже́нія одного́ числа́ на друго́е*).

Wielofarbny, многоцвѣ́тный, разноцвѣ́тный.

Wielogłosy, многогла́сный.

Wielogłowy, многоголо́вый.

Wielokąt, -a, *м. Мат.* многоуго́льникъ.

Wielokroć, Wielekroć, Wielokrotnie, Wielekrotnie, многокра́тно, мно́го разъ, ча́сто.

Wielokrotny, многокра́тный, ча́стый; || многосло́жный; || повторённый, повтори́тельный.

Wielokształtny, разнообра́зный, многообра́зный.

Wieloletni, многолѣ́тній.

Wielolistny, *Бот.* многоли́стный, многолепестко́вый.

Wielomężeństwo, -a, *ср.* многому́жество.

Wielomówca, -y, *м.* говору́нъ, болту́нъ.

Wielomówność, -ści, Wielomówstwo, -a, *ср.* говорли́вость, болтли́вость, многорѣчи́вость, многосло́віе.

Wielomowny, говорли́вый, болтли́вый, многорѣчи́вый, многосло́вный.

Wielomożny, *Неуп.* могу́чій, могу́щественный.

Wielonóg, -oga, *м. Зоол.* многоно́гое живо́тное, кався́къ, многоно́гъ, многоно́жка. || *Бот.* серёжка; || многоно́жка, ве́рликъ (*расте́ніе*).

Wielonoga, **-i**, *ж. Зоол.* мокри́ца (*насѣко́мое*).

Wielooki, многоо́кій.

Wieloplemienny, многоплеме́нный, имѣ́ющій многочи́сленное пле́мя.

Wieloraki, многосоразли́чный, многообра́зный, разнови́дный.

Wielorako, многоразли́чно, разли́чнымъ о́бразомъ, мно́гими спо́собами.

Wielorakość, **-ści**, *ж.* разнообра́зіе, разнообра́зность, ра́зность, разли́чіе, разли́чность, разноро́дность.

Wieloraz, **-u**, *м. Ариѳ.* ча́стное число́.

Wieloryb, **-a**, *м. Зоол.* китъ.

Wielorybi, кито́вый. **Róg wielorybi**, кито́вый усъ.

Wielość, **-ści**, *ж.* мно́жество, многочи́сленность; || бо́льшинство́.

Wielościan, **-u**, *м. Мат.* поліэ́дръ, многосторо́нникъ.

Wielościenny, многосторо́нній.

Wielowładność, **-ści**, *ж.* могу́щественность, власти́тельство.

Wielowładny, могу́щественный, власти́тельный.

Wielożeniec, **-ńca**, *м.* многоже́нецъ.

Wielożenny, многоже́нецъ. **Wielożenna**, **многому́жняя.** || *Бот.* многобра́чный.

Wielożeństwo, **-a**, *ср.* многобра́чіе, многоже́нство, *см.* **Wielomężeństwo**; || *Бот.* многобра́чіе.

Wieloznaczny, многозначи́тельный, многознамена́тельный.

Wielu, (*вини́т. паде́жъ, см.* **Wiele**).

Wieńcowy, вѣно́чный; || вѣне́чный.

Wieńczyć, **Uwieńczyć**, вѣнча́ть, увѣнча́ть.

Wieniec, **-ńca**, *м.* вѣне́цъ, вѣно́къ, кругъ. **Wieniec grochowy**, отка́зъ жениху́. *Охот.* **Wieniec jeleni**, оле́ньи рога́. **Wieniec wawrzynowy**, лавро́вый вѣно́къ. **Wieńcem kogo otoczyć**, окружи́ть кого́ со всѣхъ сторо́нъ. **Wieniec słomiany**, знакъ поте́ри цѣлому́дрія, дѣви́чества. **Wieniec dziewiczy, panieński**, знакъ дѣви́чества, цѣлому́дрія. *Воен.* **Szturmowy wieniec**, осмолённые свёртки кана́та (*употребля́емые при штурмѣ*). **Wieniec na wino**, вѣно́къ, *или* **ёлка**, кабачная вы́вѣска, *см.* **Wiecha.**

Wieprz, **-a**, *м.* бо́ровъ, свино́й кла́деный саме́цъ. **Wieprz dziki**, вепрь, кабана́ъ.

Wieprzaczek, **-czka**, **Wieprzak**, **-a**, **Wieprzek**, **-przka**, *м. Умен.* боровко́къ, *см.* **Wieprz.**

Wieprzowina, **-y**, *ж.* свини́на, свино́е мя́со.

Wieprzowy, свино́й.

Wieprzyniec, **-ńca**, *м.* свинарня, свино́й хлѣвъ. || *Бот.* хвосто́вая трава́.

Wiera, **Wierę**, да! такъ то! вотъ какъ!

Wiercić, **Wiercieć**, **Uwiercić**, **Zwiercić**, **вертѣть**, свертѣть, провертѣть, сверли́ть, бура́вить, пробура́вить, продыря́вить. || **Wiercić się**, **верте́ться**, кружи́ться, обора́чиваться; || суети́ться.

Wiercenie, **-nia**, *ср.* верче́ніе, бура́вленіе, сверле́ніе.

Wiercimak, **Wiercioch**, **-a**, *м.* толка́чъ, пестъ.

Wiercipięta, **-y**, *м.* вертопра́хъ, вѣ́тренникъ.

Wierdunek, *см.* **Wiardunek.**

Wiernie, вѣ́рно, то́чно, по́длинно.

Wiernik, **-a**, **Wierniś**, **-sia**, *м.* люби́мецъ, напе́рсникъ, повѣ́ренный.

Wierność, **-ści**, *ж.* вѣ́рность; || то́чность, по́длинность.

Wierny, вѣ́рный; || то́чный, по́длинный.

Wiersz, **-a**, *м.* черта́, ли́нія; || строка́, стро́чка; || стихъ, стихотворе́ніе. **Poema ze stu wierszy**, поэ́ма въ сто стихо́въ. **Różne wiersze**, ра́зныя стихотворе́нія.

Wiersza, **Wirsza**, **-y**, *ж. Рыб.* вѣ́рша.

Wierszoklet, **-a**, **Wierszokleta**, **-y**, *м.* ри́омачъ, риомоплётъ, стихоплётъ.

Wierszopis, **-a**, *м.* стихотво́рецъ.

Wierszopisarstwo, **Wierszopistwo**, **-a**, *ср.* стихотво́рство.

Wierszowy, стихотво́рный, написанный стиха́ми.

Wierszyk, **-a**, *м. Умен.* стишо́къ, *см.* **Wiersz.**

Wierutny, настоя́щій, и́стинный, су́щій.

Wierzać, *см.* **Wierzyć.**

Wierzba, **-y**, *ж.* и́ва, ве́рба (*де́рево*). **Wierzba płacząca**, плаку́чая и́ва. **Wierzba włoska**, цѣлому́дренникъ (*расте́ніе*).

Wierzbina, **-y**, *ж.* и́вовое де́рево; || ивня́къ, лѣсъ и́вовый.

Wierzbówka, **-i**, *ж. Бот* кипре́й трава́.

Wierzbowy, и́вовый, ве́рбовый.

Wierzch, **-u**, *м.* верхъ, ве́рхняя часть; || вершина, верху́шка; || покры́шка; || вышина́; || нару́жность, повѣ́рхность. **Wierzch głowy**, ве́рхняя часть головы́, те́мя, гуме́нце. **Wierzch góry**, вершина горы́. **Wierzch domu**, кры́ша, черда́къ. **Wierzch okrętu**, декъ, па́луба. **Wypłynąć na wierzch**, всплыть на пове́рхность, на ве́рхъ. *Нар.* **Wierzchem**, ве́рхомъ, сверхъ краёвъ, сверхъ ме́ры; || верхо́мъ, *см.* **Konno. Wierzchem jechać**, ѣхать верхо́мъ.

Wierzchni, ве́рхній.

Wierzchnica, **-y**, *ж.* верхъ, верху́шка, вы́шка; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || *Плотн.* ве́рхній брусъ.

Wierzchołek, **-łka**, *или* **-łku**, *м.* верши́на, высь.

Wierzchołkowa, **-ej**, *ж.* вертика́льная, перпендикуля́рная ли́нія.

Wierzchołkowy, верши́нный.

Wierzchowaty, перепо́лненный, насы́панный ве́рхомъ.

Wierzchowy, *см.* **Wierzchni**; || верхово́й (*о ло́шади*).

Wierzeja, -ji, *ж.* верея́.
Wierzenie, -nia, *ср.* вѣрованіе.
Wierzgać, Wierzgnąć, лягáть, лягну́ть, брыкáть, брыкну́ть, бить зáдними ногáми; || *проти́виться, возставáть. || **Wierzgać się,** брыкáться.
Wierzgliwy, брыкли́вый.
Wierzgliwość, -ści, *ж.* брыкáніе, лягáніе.
Wierzyć, вѣ́рить.
Wierzyciel, -a, *м.* заимодáвецъ, заёмщикъ, кредитóръ.
Wierzytelność, -ści, *ж.* пóдлинность, достовѣ́рность, тóчность, вѣ́рность. **Wierzytelność podpisu,** пóдлинность пóдписи; || долговáя претéнзія, долговóе трéбованіе, долгъ (*на кóмъ*), долговóе обязáтельство; || **Posiadający wierzytelność,** *Юрид.* владѣ́ющій правáми кредитóра.
Wierzytelny, пóдлинный, достовѣ́рный; || вѣ́рющій; || засвидѣ́тельствованный. **List wierzytelny,** вѣ́рющее письмó, кредити́въ.
Wieś, *род. п.* **wsi,** *ж.* дерéвня, селéніе, селó.
Wieść, -ści, *ж.* вѣсть, молвá, слухъ.
Wieśdź, Wodzić (*Стар.* **Wadzać**), вести́, весть, води́ть. ***Wszystko mu się wiedzie,** ему́ всё удаётся.
Wieśniacki, деревéнскій, сéльскій; || крестья́нскій.
Wieśniactwo, -a, *ср.* сéльскій óбразъ жи́зни, сéльскіе нрáвы; || *Собир.* крестья́нство, поселя́не, крестья́не, деревéнскіе жи́тели; || *деревéнщина.
Wieśniaczka, -i, *ж.* крестья́нка, поселя́нка.
Wieśniaczy, сéльскій, деревéнскій; || крестья́нскій.
Wieśniak, -a, *м.* деревéнскій жи́тель; || крестья́нинъ, поселяни́нъ, селяни́нъ, сельчáнинъ
Wieszać, Powiesić, Zawiesić, вѣ́шать, повѣ́сить. || **Wieszać się, Powiesić się,** вѣ́шаться, повѣ́ситься.
Wieszcz, -a, *м.* прорóкъ; || вѣ́щій; || поэ́тъ; || вѣщу́нъ, предсказáтель, прорицáтель.
Wieszczba, -y, *ж.* гадáніе, ворожбá, волшебствó, колдовствó; || предсказáніе, прорицáніе, предвѣщáніе.
Wieszczbiarka, Wieszczka, -i, Wieszczyca, -y, *ж.* гадáльщица, ворожея́; || колду́нья; || вѣщу́нья, предсказáтельница, прорицáтельница.
Wieszczbiarstwo, -a, *ср.* гаданіе, ворожбá; || волшебствó, колдовствó; || предсказáніе, прорицáніе.
Wieszczbiarz, -a, *м.* гадáльщикъ, ворожея́, колду́нъ; || вѣщу́нъ, предсказáтель, прорицáтель.
Wieszczy, вѣ́щій, прорóческій.
Wieszczyć, Wieszczować, гадáть, ворожи́ть; || прорицáть, предскáзывать.
Wieszczyca, *см.* **Wieszczbiarka;** || *Стар. Мед.* колту́нъ (*болѣ́знь*); || злой духъ подъ ви́домъ жéнщины.
Wietki, *см.* **Wiotchy.**
Wietrzeć выдыхáться, *см.* **Wietrzyć.**
Wietrznica, -y, *ж.* вѣ́треница, вертопрáшка; || *Мед.* **Wietrznice,** *мн.* вѣ́треная óспа, лопухá.
Wietrznik, -a, *м.* вѣ́треникъ, вѣтрогóнъ, вертопрáхъ; || флю́геръ; || душни́къ, отду́шина, вентиля́торъ.
Wietrzno, вѣ́трено.
Wietrzny, вѣ́треный.
Wietrzyć, Wywietrzyć, Przewietrzyć, провѣ́тривать, провѣ́трить, вывѣ́тривать, вы́вѣтрить; || чу́ять, ню́хать, обоня́ть; || чу́ять, почу́ять дичь (*о собáкахъ*). || **Wietrzyć się, Wywietrzyć się, Przewietrzyć się,** провѣ́триваться, провѣ́триться, вывѣ́триваться, вы́вѣтриться.
Wietrzyk, -a, *м.* вѣтерóкъ.
Wietrzysty, вѣ́тряный; || производя́щій вѣ́тры.
Wiew, -u, *м.* вѣ́яніе, дуновéніе.
Wiewać, Wiać, повѣвáть, вѣ́ять, дуть; || махáть, помáхивать (*чѣмъ*).
Wiewiórka, -i, *ж. Зоол.* бѣ́лка, векша.
Więź, -i, Więza, -y, *ж.* свя́зка, вя́зка, вязáнка.
Więz, *см.* **Wiąz.**
Wieża, -y, *ж.* бáшня. **Wieża kościelna,** колокóльня. **Wieża strażnicza,** сторожевáя вы́шка (*въ укрѣплéніи*), каланчá, обзóрная бáшня; || острóгъ, тюрьмá.
Wieżaty, *см.* **Wieżysty.**
Wieżć, *см.* **Wozić.**
Więzić, Uwięzić, сажáть, посади́ть, заключáть, заключи́ть, заточáть, заточи́ть въ тюрьму́. || **Uwięzić,** завязи́ть. **Uwięzić trzewik w błocie,** завязи́ть башмáкъ въ грязи́.
Więzień, -źnia, *м.* у́зникъ, арестáнтъ, заключéнникъ, колóдникъ. **Więzień wojenny,** плѣ́нникъ. **Więzień stanu,** госудáрственный престу́пникъ.
Więzienie, -nia, *ср.* тюрьмá, тюрéмное заключéніе; || темни́ца. **Więzienie warowne,** заключéніе въ крѣ́пости.
Więzienny, тюрéмный. **Więzienny dozorca,** тюрéмщикъ.
Więzina, -y, *ж.* вязóвый, и́льмовый лѣсъ; || вязъ, и́льма, и́лемъ (*дéрево*).
Więznąć, Uwięznąć, вя́знуть, увя́знуть; || запу́таться, зацѣпи́ться. **Uwięznąć w błocie,** увя́знуть въ грязи́. **Kość uwięzła w gardle,** кость останови́лась въ гóрлѣ. **W strzemieniu noga uwięzła,** ногá запу́талась въ стрéмя. *Посл.* **Bąk się przebije, a mucha uwięźnie,** ви́сѣлица тóлько для мáленькихъ ворóвъ.
Więźniowy, арестáнтскій
Wieżowy, бáшенный.
Więzowy, вязóвый, и́льмовый
Więzożółd, -żołdu, *м. Бот.* вязожельдь, острокрóвъ, ди́кій тернóвникъ.
Więzy, -ów, *мн. см.* **Wiąz.**
Wieżyczka, -i, *ж.* бáшенка; || *Бот.* **Wieżyczki,** *мн.* бáшенница (*растéніе*).

Wieżysty, имѣющій видъ ба́шни; || имѣющій мно́го ба́шенъ. **Miasto wieżyste**, го́родъ со мно́гими ба́шнями, колоко́льнями.

Wigilja, Wilja, -ji, *ж.* кану́нъ, навече́ріе (*пра́здника*), соче́вникъ, соче́льникъ. **Wigilja Bożego Narodzenia**, кану́нъ Рождества́ Христо́ва, соче́льникъ. **Wigilje za umarłych**, вече́рнія церко́вныя слу́жбы за усо́пшихъ, панихи́ды. || **W wigilją**, накану́нѣ. **W wigilją odjazdu**, накану́нѣ отъѣ́зда.

Wigoń, -niu, *м.* *Зоол.* виго́нь (*живо́тное*).

Wigoniowy, виго́невый, *см.* **Wigoń**.

Wijadło, -a, *ср.* **Wijak, -a**, *м.* мотови́ло, мота́льница.

Wikarja, -ji, *ж.* домъ, жили́ще вика́рія.

Wikarjat, -u, *м.* вика́рство, до́лжность и зва́ніе вика́рія.

Wikary, -ego, Wikarjusz, -a, *м.* намѣ́стникъ, вика́рій (*по духове́нству*).

Wikłać, Uwikłać, Zawikłać, пу́тать, спу́тать, запу́тать, затя́гивать, затяну́ть концы́, приводи́ть, привести́ въ безпоря́докъ; || впу́тывать, впу́тать; || смуща́ть, смути́ть; || мѣша́ть, смѣша́ть; || **Wikłać pojęcia**, смѣ́шивать поня́тія. **Wikłać interesa**, запу́тывать дѣла́ **Uwikłać kogo w sprawę jaką**, замѣша́ть, впу́тать кого́ въ како́е-либо дѣ́ло; || **Wikłać się**, пу́таться, сбива́ться, мѣша́ться; || вмѣ́шиваться, впу́тываться. **Wikłać się w odpowiedziach**, пу́таться въ отвѣ́тахъ. **Wikłać się w swojéj mowie**, сбива́ться въ рѣча́хъ. **Uwikłać się w zastawione sieci**, запу́таться въ разста́вленныхъ сѣтя́хъ, попа́сться въ разста́вленныя сѣ́ти.

Wikle, -a, *ср.* **Wiklina, -y**, *ж.* хво́ростъ, хворостни́къ, хворости́нникъ.

Wikt, -u, *м.* продово́льствіе, харчи́, содержа́ніе, пропита́ніе; || пи́ща, столъ.

Wiktuały, -ów, *мн.* съѣ́стные припа́сы.

Wiła, -y, *м.* глупе́цъ, дура́къ, болва́нъ.

Wilczątko, -a, *ср.* волчо́нокъ.

Wilczaty, савра́сый, ча́лый. **Koń wilczaty**, ча́лая ло́шадь.

Wilczę, -ęcia, *ср. см.* **Wilczątko**.

Wilczek, -czka, *м. см.* **Wilczątko**.

Wilczomlekowiec, -wca, Wilczomleczek, -czka, *м.* *Зоол.* су́меречная ба́бочка.

Wilczock, -a, *м.* *Минер.* халцедо́нъ.

Wilczocki, имѣющій глаза́ подо́бные во́лчьимъ.

Wilczura, -y, *ж.* во́лчья шу́ба.

Wilczy, во́лчій. **Wilcza skóra**, во́лчья шку́ра. *Мед.* **Wilczy głód**, болѣ́зненная прожо́рливость; || *во́лчій апети́тъ. **Wilcze prawo**, пра́во си́льнаго, кула́чное пра́во. **Wilczy dół, Wilcza jama**, волковня́, я́ма для ло́вли волко́въ. **Wilcze doły w fortyfikacji**, во́лчьи я́мы; || *Бот.* **Wilczy mlecz, Wilcze mleko**, молоча́й трава́. **Wilczy ząb**, молоча́й *и́ли* одува́нчикъ **Wilczy bób**, ежа́, водяно́й пыре́й. **Wilczy groch**, солодколи́стный сплю́стнутый горо́хъ. **Wilcze jagody**, во́лчьи ви́шни, со́нная о́дурь, краса́вица. **Wilcze łyko**, во́лчьи я́годы, во́лчій пе́рецъ. **Wilcza stopa**, водяна́я ша́ндра. **Wilczy korzeń**, во́лчій ко́рень, пригра́дъ. **Wilczy mak**, кра́сный макъ. **Wilczy ogon**, *и́ли* **Wilcza ogań**, кра́сный вербе́йникъ

Wilczyca, -y, *ж.* волчи́ца.

Wilczysko, -a, *ср.* волчи́ще.

Wilec, -lca, *м.* *Бот.* колоко́льчики (*расте́ніе*).

Wilga, -i, *ж.* и́волга (*пти́ца*).

Wilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilgoć, -ci, *ж.* вла́га, вла́жность, сы́рость, мокрота́.

Wilgocenie, -nia, *ср.* увла́живаніе, сма́чиваніе.

Wilgocić, *см.* **Wilżyć**.

Wilgociomiar, -u, Wilgociomierz, -a, *м.* гигроме́тръ, влагомѣ́ръ.

Wilgotnie, вла́жно, сы́ро, мо́кро.

Wilgotnieć, увлажа́ться, напи́тываться вла́гою.

Wilgotnienie, -nia, *ср. см.* **Wilgocenie**.

Wilgotny, вла́жный, сыро́й, мо́крый.

Wilja, -lji, *ж. см* **Wigilja**.

Wilk, -a, *м.* волкъ. *Минер.* **Wilk kruszcowy**, коба́льтъ; || **Wilk w wodzie**, гнило́е де́рево въ рѣкѣ́; || **Wilk u świecy**, нага́ръ на свѣчѣ́; || **Wilk drzewny**, тунея́дная вѣтвь; || **Wilk wodny**, щу́ка (*ры́ба*); || **Wilk morski**, штокфишъ, родъ трески́ (*ры́ба*); || **Wilk murzyński, mieszaniec**, гіе́на (*живо́тное*); || о́пухоль, ши́шка (*на тѣ́лѣ*); || **Wilki**, *мн.* во́лчій мѣхъ; || *Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*расте́ніе*); || зарази́ха, со́лнечный ко́рень. *Посл.* **Przez posły wilk nie tyje**, глаза́ да мѣ́ра, то пряма́я вѣ́ра. **Jakby mu o żelaznym wilku bajał**, э́то для него́ тараба́рская гра́мота, тараба́рщина, не при нёмъ пи́сано, онъ э́того не понима́етъ.

Wilkołak, -a, Wilkołek, -łka, *м.* о́боротень.

Wilż, Wilża, -y, *ж. см.* **Wilgoć**.

Wilżeć, Zwilżeć, мо́кнуть, намо́кнуть, напита́лься вла́гою, сырѣ́ть, отсырѣ́ть, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilżyć, Zwilżyć, увлажа́ть, увла́жить, сма́чивать, смочи́ть, ороша́ть, ороси́ть.

Wina, -y, *ж.* вина́, просту́покъ, погрѣ́шность, вино́вность; || *Юрид.* **Wina pieniężna**, де́нежный штрафъ; || *Стар.* **Wina niestanna**, штрафъ за нея́вку въ судъ; || **Składać na kogo winę**, скла́дывать, сва́ливать вину́ на друга́го. **Odpuść mi moję winę**, прости́ мнѣ моё прегрѣше́ніе. **Przed przekonaniem o winę, wskazywać karę nie przystoi**, не убѣди́вшись въ просту́пкѣ, не слѣ́дуетъ назнача́ть наказа́нія. *Стар.* **Dać winę komu**, обвини́ть кого́. **Z twojéj winy to się stało**, э́то случи́лось по твое́й винѣ́.

Winda, -y, *ж.* блокъ; || домкра́тъ, подъёмъ, во́ротъ (*для подня́тія тя́жестей*); || *Морс.* подъёмный во́ротъ, ве́кша; || **Winda do bicia palów w wodzie**, копёръ; || *Мех.* кранъ, глаго́ль, жура́вль, журавéцъ.

Windować, вта́скивать, поднима́ть(*тя́жести*) по́мощію во́рота, тяну́ть по́мощію бло́ка.

Windowanie, -nia, *ср.* подъёмъ, поднима́ніе, вта́скиваніе (*тя́жести*).

Windówka,-i, *ж.* бло́чная верёвка,бло́чный кана́тъ.

Windowy, бло́чный.

Winduga, -i, *ж. см* **Windowanie**; || на́бережная, гдѣ нагружа́ютъ и выгружа́ютъ това́ры и вся́кія тя́жести посре́дствомъ во́рота *и́ли* бло́ка.

Windykacja, -ji, *ж. Юрид.* искъ о пра́вѣ со́бственности,обра́тное тре́бованіе,взыска́ніе. **Windykacja aktywów**, взыска́ніе долго́въ.

Windykować, *Юрид.* вести́ тя́жбу о пра́вѣ со́бственности, тре́бовать обра́тно, наза́дъ, взы́скивать долгъ.

Winiarka, -i, *ж.* погребщи́ца, торту́ющая въ по́гребѣ виногра́дными ви́нами; || жена́ погребщика́; || разводи́тельница виногра́да.

Winiarnia, -ni, *ж.* ви́нный по́гребъ,ла́вка подъ до́момъ, гдѣ продаю́тся виногра́дныя ви́на и проч.; || распи́вочная прода́жа вина́.

Winiarski, принадлежа́щій винопрода́вцу, погребщику́.

Winiarstwo, -a, *ср.* виноторго́вля; || винодѣ́ліе, разведе́ніе виногра́да.

Winiarz, -a, *м.* винопрода́вецъ, погребщи́къ, торгу́ющій виногра́дными ви́нами; || **Winiarz**, **Winarz**, разводи́тель виногра́да, виногра́дарь.

Winić, **Winować**, вини́ть, обвиня́ть въ преступле́ніи (*кого́*); || вмѣня́ть въ преступле́ніе (*что́*).

Winien, до́лженъ; || обя́занъ. **Winien co komu**, до́лженъ кому́, въ долгу́ у кого́. **Co ci winienem?** ско́лько я тебѣ́ до́лженъ? **Tobie to winienem**, э́тимъ я тебѣ́ обя́занъ. **Winienem dodać, że...**, я до́лженъ приба́вить, что..., *и́ли* счита́ю до́лгомъ приба́вить, присовокупи́ть, что..., *см.* **Dłużny**; || **Winien**, **Winny**, вино́венъ, вино́вный, винова́тъ, винова́тый, престу́пный. **Winien zbrodni**, вино́венъ въ преступле́ніи. **W niczém nie był winien**, онъ ни въ чёмъ не былъ винова́тъ. **Kto temu winien żeś czuły**, кто винова́тъ, что ты чувстви́теленъ? **Tyś winien, że...**, ты винова́тъ *и́ли* твоя́ вина́, что...

Winiówka,, -i, *ж.* ви́нная бо́чка; || родъ квасковатой гру́ши.

Winko, -a, *ср. Умен.* винцо́.

Winnica, -y, *ж.* виногра́дникъ.

Winniczka, -i, *ж.* небольшо́й виногра́дникъ; || **Winniczka**, **Windyczka**, квасковатое я́блоко.

Winniczny, виногра́дный, относя́щійся къ виногра́днику.

Winnik, -a, *м. Хим.* ви́нный ка́мень; || виногра́дникъ; || *Стар.* Октя́брь мѣ́сяцъ.

Winnikowy, винока́менный. **Sól winnikowa**, винока́менная, винокислая соль

Winność, -ści, *ж.* вино́вность; || обя́занность, долгъ.

Winny, *см.* **Winien**; || **Winny**, -ego, *м.* вино́вникъ, престу́пникъ. **Winna**, -éj, *ж.* вино́вница, престу́пница.

Winny, ви́нный. **Winny ocet**, ви́нный у́ксусъ; || *Карт.* винно́вый, пи́ковый. **Tuz winny**, винно́вый, пи́ковый тузъ.

Wino, -a, *ср.* виногра́дное вино́; || *Карт.* пи́ки, ви́ны.

Winobranie, -nia, *ср.* убо́рка *и́ли* собира́ніе виногра́да.

Winobraniec, -ńca, *м.* собира́тель виногра́да.

Winobranka, -i, *ж.* собира́тельница виногра́да.

Winograd, **Winogród**, -u, *м.* виногра́дный кустъ, виногра́дная лоза́; || виногра́дникъ, виногра́дный садъ.

Winogrodnictwo, -a, *ср.* разведе́ніе виногра́да.

Winogrodniczy, принадлежа́щій разводи́телю *и́ли* разводи́тельницѣ виногра́да.

Winogrodnik, -a, *м.* разводи́тель виногра́да.

Winogrodny, виногра́дный.

Winogron, -u, *м.* **Winogrono**, -a, *ср.* виногра́дный гроздъ, виногра́дная кисть,виногра́дъ.

Winogronowy, виногра́дный.

Winorodny, оби́льный виногра́дниками.

Winorośl, -i, *ж.* виногра́дная лоза́, виногра́дная вѣтвь.

Winować, *см.* **Winić**.

Winowajca, -y, *м.* престу́пникъ.

Wińsko, -a, *ср.* вини́ще; || плохо́е вино́.

Winszować, **Powinszować (komu czego)**, привѣ́тствовать, поздравля́ть, поздра́вить (*кого́ съ чѣмъ*); || *Стар.* жела́ть.

Winszowanie, -nia, *ср.* поздравле́ніе; привѣ́тствіе.

Wio! ну ну́! (*изво́щичій крикъ*).

Wiochna, -y, *ж.* крестья́нка, поселя́нка, преиму́щественно дѣ́вушка.

Wiola, -i, *ж. Муз.* віо́ла; || альтъ.

Wiolista, -y, *м. Муз.* альти́стъ, игра́ющій на а́льтѣ.

Wiolonczela, -i, *ж.* віолонче́ль.

Wiolonczelista, -y, *м.* віолончели́стъ.

Wiolonista, -y, *м. см.* **Skrzypek**.

Wionąć, повѣ́ять, поду́ть, *см.* **Wiać**.

Wionienie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дунове́ніе.

Wiór,-a, *м.* **Wióro**,-a, *ср.* ще́пка, стру́жка.

Wiorsta, -y, *ж.* верста́.

Wiosczyzna, -y, *ж.* дереву́шка, дереве́нька, *см.* **Wioszczyna**.

Wioseczka, *см.* **Wioszczyna**.

Wiosełko,-a, *ср. Умен.* веслецо́, *см.* **Wiosło**.

Wiosenny, весе́нній, ве́шній.

Wioska, -i, *ж.* дере́вня.
Wioślarz, -a, *м* весе́льникъ, гребе́цъ.
Wiosłaty, похо́жій на весло́; || * ла́пчатый (*о птичьихъ ногахъ*).
Wiosło, -a, *ср.* весло́.
Wiosłować, грести́ вёслами, грести́.
Wiosna, -y, *ж.* весна́.
Wiosnować, Przewiosnować, веснова́ть, провеснова́ть.
Wioszczyna, -y, *ж.* дереву́шка, дереви́шка.
Wiotchość, Wiotkość, -ści, *ж.* ве́тхость, обветша́лость.
Wiotchy, Wiotki, ве́тхій, обветша́лый.
Wiotesz, -tszy, *ж.* ве́тошь, *см.* Starzyzna.
Wioteszka, -i, *ж.* ветошка
Wioteśznik, -a, *м.* ветошникъ; || што́пальщикъ.
Wiotszeć, Zwiotszeć, ветша́ть, изветша́ть.
Wir, -u, *м.* водоворо́тъ, водове́рть, водокру́ть, кру́тень, за́верть; || *Морс.* пучи́на; || вихрь, ви́хорь; || вихо́ръ ((*клочо́къ, соло́мы*).
Wiraszka, -i, *ж. см.* Wiersza.
Wirować, верте́ться, кружи́ться.
Wirowaty, верти́щійся, кружа́щійся.
Wirowy, коловра́тный. **Bieg wirowy ziemi,** коловра́тное обраще́ніе земли́.
Wirydarz, -a, *м.* садъ, палиса́дникъ.
Wirydarzyk, -a, *м. Умен.* са́дикъ.
Wirzyć, крути́ть, верте́ть, верте́ть клу́бомъ, кружи́ть; || **Wirzyć się,** крути́ться, верте́ться, кружи́ться; || клокота́ть. **Morze wirzy się bez miary,** мо́ре ужа́сно клоко́четъ.
Wisieć, висе́ть.
Wisielec, -lca, *м.* ви́сѣльникъ.
Wisienka, -i, *ж. Умен.* ви́шенка, *см.* **Wiśnia;** || *Бот.* жи́молость.
Wisiennik, -a, *м.* вишня́къ, ви́шенникъ.
Wisienny, *см.* **Wiśniowy.**
Wisior, -a, *м.* **Owocnica, -y,** *ж. Архит.* вено́къ. **Wisiory,** *мн.* фесто́ны, городки́; || подвёски къ серьга́мъ.
Wisk, *см.* **Wist.**
Wiślisko, -a, *ср.* пре́жнее русло́ ре́ки Ви́слы.
Wiśnia, -ni, *ж.* ви́шня, ви́шенное де́рево. **Psie wiśnie,** жидо́вскія ви́шни.
Wiśniak, -a, *м.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка.
Wiśniówka, -i, *ж.* вишнёвка, вишнёвая нали́вка; || *Кам.* кра́сный кирпи́чъ.
Wiśniowy, ви́шенный; || ви́шневый (*о цвѣтѣ*).
Wist, -a, *м.* вистъ (*карточная игра*).
Wisz, -u, Wiszar, -u, *м. Бот.* осо́ка. **Wisze, Wiszary,** *мн.* болотная трава́; || отвѣсы ка́мней, скалъ, уёсовъ.
Wiszący, виса́чій.
Wiszor, -u, *м. Артил.* ба́нникъ.
Witać, Powitać, Przywitać, привѣтствовать, кла́няться, поклони́ться, засвидѣтельствовать кому́ почте́ніе. **Witam pana** *или* **Witam,** моё почте́ніе, моё вамъ почте́ніе (*при свиданіи*). **Witać się, Przywitać z kim,** привѣтствовать (*кого*), кла́няться поклони́ться (*кому*). **Witać się,** кла́няться другъ дру́гу.
Witka, -i, *ж.* ви́ца, ви́твина.
Witrjol, -u, *м.* купоро́съ.
Witrjoliczny, купоро́сный.
Witrykusz, *см.* **Zakrystjan.**
Witwa, Witwina, -y, *ж.* лоза́, и́ва.
Wiu, *см.* **Wio.**
Wiza, -y, *ж.* проп и́ска (*паспо́рта*), засвидѣтельствованіе (*докуме́нта*).
Wizerunek, -nku, *м.* изображе́ніе, о́бразъ, карти́на, о́черкъ, начерта́ніе; || портре́тъ; || моде́ль.
Wizja, -ji, *ж.* виде́ніе, явле́ніе, при́зракъ; || *Стар. Юрид.* освидѣтельствованіе, осма́триваніе, осмо́тръ.
Wizować, визи́ровать, прописывать (*паспо́ртъ*), свидѣтельствовать (*докуме́нтъ*).
Wizyta, -y, *ж.* визи́тъ, посѣще́ніе; || осмо́тръ, освидѣтельствованіе.
Wizytacja, -ji, *ж.* визита́ція, посѣще́ніе, осмо́тръ (*школъ*); || освидѣтельствованіе; || объѣздъ, обхо́дъ.
Wizytator, -a, *м.* визита́торъ; || досмо́трщикъ.
Wizytka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена Визита́ціи (*посѣще́ніе Богоро́дицы Св. Елисаве́ты*).
Wizytować, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, свидѣтельствовать, дѣлать о́быскъ.
Wizytowy, визи́тный.
Wjadać się, Wjeść się, въѣда́ться, въѣ́сться.
Wjazd, -u, *м.* въѣздъ.
Wjechać, *см.* **Wjeżdżać.**
Wjezdny, въѣздный. **Brama wjezdna,** въѣздныя воротá; || **Karczma wjezdna,** постоя́лый дворъ.
Wjeżdżać, Wjechać, въѣзжа́ть, въѣ́хать; || **Wjeżdżać na co,** наѣхать, задѣва́ть (*за что*); || ***Wjeżdżać w co,** захва́тывать, завладѣва́ть, присво́ивать, наси́льно вла́мываться.
Wjun, -a, *м* вьюнъ (*рыба*).
Wkamować, *Плот.* врубать.
Wkapywać, Wkapać, Wkapnąć, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, впусти́ть по ка́плѣ.
Wkładać, Włożyć, класть, вкла́дывать, вложи́ть, положи́ть; || возлага́ть, возложи́ть; || вмѣня́ть, вмѣни́ть; || надѣва́ть, надѣ́ть. **Włożyć cukru do filiżanki,** положи́ть са́хару въ ча́шку. **Włożyć kapelusz na głowę,** надѣ́ть шля́пу на́ голову. **Włożyć buty,** надѣ́ть сапоги́. **Wkładać suknie w kufer, do kufra,** класть, укла́дывать пла́тье въ сундукъ. **Włożył rękę do kieszeni,** засу́нулъ ру́ку въ карма́нъ. **Włożyć w pamięć,** вбить въ па́мять. **Wkładać pierścień na rękę,** надѣва́ть пе́рстень на́ руку. **Włożono na moie obowiązek,** на ме-

на́ возложи́ли обя́занность. **Wkładać kogo do śpiewu**, упражня́ть кого́ въ пѣ́ніи; || **Wkładać się**, вкла́дываться; || пріуча́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*).

Wklęsać, Wklęsnąć, осѣда́ть, опуска́ться, подава́ться, углубля́ться, дѣ́латься во́гнутымъ, впа́дистымъ.

Wklęsłość, -ści, *ж.* во́гнутость; || впа́дина, углубле́ніе.

Wklęsło-wypukły, во́гнуто-вы́пуклый.

Wklęsły, во́гнутый, впа́дистый, впа́лый; || осѣ́вшій, опусти́вшійся, пода́вшійся.

Wkleszczać, Wkleszczyć, вонза́ть, вонзи́ть (*ко́гти*), вцѣпля́ться, вцѣпи́ться (*когтя́ми*).

Wkopany, вко́панный.

Wkopywać, Wkopać, вка́пывать, вкопа́ть; || **Wkopywać się, Wkopać się**, прока́пываться, прокопа́ться, зака́пываться, закопа́ться.

Wkorzeniać, Wkorzenić, укорени́ть, укорени́ть, вкорени́ть, вкорени́ть; || * вбива́ть, вбить, вдалбли́вать въ го́лову; || * запечатлѣ́вать; || **Wkorzeniać się, Wkorzenić się**, вкорени́ться, вкорени́ться, укорени́ться, укорени́ться.

Wkorzeniony, вкоренённый, укоренённый.

Wkraczać, Wkroczyć, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wkraczanie, Wkroczenie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вторже́ніе, наше́ствіе.

Wkradać się, Wkraść się, вкра́дываться, вкра́сться, прокра́дываться, прокра́сться, пробира́ться, проходи́ть тайко́мъ *или* укра́дкою.

Wkrapiać, Wkropić, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, влива́ть по ка́плѣ.

Wkręcać, Wkręcić, ввёртывать, ввернуть. || * **Wkręcać się, Wkręcić się**, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться про́исками, пролазить. **Wszędzie się zręcznie umie wkręcić**, онъ всю́ду ло́вко вотрётся.

Wkrótce, вскорѣ, въ ско́ромъ вре́мени.

Wkruszać, Wkruszyć, кроши́ть, накроши́ть.

Wkupować, Wkupić (kogo), вкупа́ть, вкупи́ть, присоедини́ть къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ; || **Wkupować się, Wkupić się**, вкупа́ться, вкупи́ться, присоедини́ться къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ.

Wkupne, -ego, Wkupno, -a, *ср.* вкупъ, вкупны́я де́ньги.

Wkupny, вкупно́й.

Wkuwać, Wkuć, вко́вывать, вкова́ть.

Wkwaterować, разста́вить, размѣсти́ть по кварти́рамъ; || * **Wkwaterować się**, наси́льно расположи́ться гдѣ́, ворва́ться, вла́зить куда́.

Wlać, *см.* **Wlewać**.

Włączać, Włączyć, присоедини́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть.

Włącznie, включи́тельно, со включе́ніемъ.

Władać, Władnąć, władnąć; || **obładać**; || влады́чествовать, ца́рствовать, госпо́дствовать; || управля́ть. **Władać całym majątkiem**, владѣ́ть всѣ́мъ имѣ́ніемъ. **Władać sobą**, владѣ́ть собо́ю. **Władać okrętem**, пра́вить кораблёмъ. **Ani ręką, ani nogą władać nie mógł**, онъ не мо́гъ владѣ́ть ни руко́ю, ни ного́ю.

Władanie, -nia, Władnięcie, -cia, *ср.* владѣ́ніе, облада́ніе; || влады́чество, госпо́дство, ца́рствованіе; || управле́ніе.

Władca, -y, *м.* влады́ка, власти́тель, властели́нъ, облада́тель; || прави́тель, повели́тель.

Władnictwo, Władztwo, -a, *ср.* влады́чество, госпо́дство, верхо́вная власть.

Władniczy, власти́тельный, повели́тельный, верхо́вный, самодержа́вный.

Władność, -ści, *ж.* *см.* **Władza**.

Władny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, держа́вный.

Władza, -y, *ж.* спосо́бность, сво́йство, си́ла; || пра́во, власть, могу́щество; || * влія́ніе, си́ла, кре́пость; || прави́тельство, правле́ніе; || вѣ́домство, нача́льство. **Władza wojskowa**, вое́нное нача́льство. **Trzeba udać się ze skargą do właściwéj władzy**, ну́жно обрати́ться съ жа́лобою въ надлежа́щее вѣ́домство. **Władza skarbowa**, казённое вѣ́домство. **Władze ciała i duszy**, тѣ́лесныя и душе́вныя си́лы. **Władza najwyższa**, высоча́йшая, верхо́вная власть. **Władza wykonawcza**, исполни́тельная власть. **Władza prawodawcza**, законода́тельная власть. **Władza sądownicza**, суде́бная власть.

Włamywać się, Włamać się, вла́мываться, вломи́ться, врыва́ться, ворва́ться, вторга́ться, вто́ргнуться

Właściciel, -a, *м.* (*Стар.* **Właśnik**), владѣ́лецъ, со́бственникъ, хозя́инъ. **Właściciel domu**, домовладѣ́лецъ, хозя́инъ до́му. **Właściciel majątku**, помѣ́щикъ. **Właściciel gruntu**, землевладѣ́лецъ. *Юрид.* **Właściciel pierwotny**, гла́вный со́бственникъ. **Właściciel użytkowy**, ограни́ченный со́бственникъ.

Właścicielka, -i, *ж.* владѣ́лица, со́бственница, хозя́йка. **Właścicielka domu**, домовладѣ́лица, хозя́йка до́му. **Właścicielka majątku**, помѣ́щица.

Właścicielski, владѣ́льческій; || помѣ́щичій.

Właściwie, со́бственно, въ со́бственномъ смы́слѣ, со́бственно говоря́, и́менно, то́чно такъ.

Właściwość, -ści, *ж.* сво́йство, ка́чество; || *Юрид.* **Właściwość sądu**, подсу́дность; || соотвѣ́тственность, сообра́зность, уда́чность. **Właściwość w wyrażeniu**, уда́ч-

кость выраже́нія *или* уда́чное выраже́ніе.

Właściwy, со́бственный, свойственный; || по́длинный, то́чный; || соотвѣ́тственный, надлежа́щій. **Właściwy sąd**, надлежа́щій судъ.

Właściwa, -y, *ж.* со́бственность.

Właścić się (do kogo), вкра́сться, **подольсти́ться**.

Właśnie, и́менно, вѣ́рно, то́чно, и́менно такъ; || кста́ти.

Własnoręcznie, собственнору́чно.

Własnoręczność, -ści, *ж.* собственнору́чность. **Własnoręczność podpisu**, по́длинность по́дписи.

Własnoręczny, собственнору́чный.

Własność, -ści, *ж.* со́бственность, иму́щество, имѣ́ніе; || свойство, свойственность, существенное свойство.

Własny, со́бственный; || по́длинный, то́чный, надлежа́щій. **Widziałem to na własne oczy** *или* **własnemi oczyma**, я ви́дѣлъ э́то со́бственными глаза́ми. **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Miłość własna**, самолю́біе. **Własnéj ręki zapis**, своеру́чная роспи́ска. **Własny język**, приро́дный язы́къ. **Własny kraj**, родно́й край. **Sąd własny**, надлежа́щій судъ.

Wlatywać, **Wlatać**, **Wlecieć**, влета́ть, влете́ть.

Właz, -a, *м.* прола́зъ, пройдо́ха, прохы́ра.

Włazić, **Wleźć**, влѣза́ть, влѣзть, взлѣза́ть, взлѣзть.

Wlec, таща́ть, волочи́ть; || **Wlec się**, таща́ться, волочи́ться.

Wlecieć, *см.* **Wlatać**.

Wlepiać, **Wlepić**, влѣпли́вать, влѣпли́ть, влѣпи́ть; || * устремля́ть, устреми́ть. **Wlepić oczy w kogo**, устреми́ть взоръ, глаза́ на кого́, не спуска́ть съ кого́ глазъ.

Wlewać, **Wlać**, влива́ть, влить.

Wleźć, *см.* **Włazić**.

Wliczać, **Wliczyć**, зачисля́ть, зачи́слить, включа́ть, включи́ть (*въ число́*).

Włochaciny, -cin, **Włochacinki**, -nek, *ж. мн. Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || воло́кна.

Włochaty, пуши́стый; || волокни́стый; || косма́тый, мохна́тый, волоси́стый.

Włóczęga, -i, *м. и ж.* броди́жничество; || броди́га, праздношата́ющійся; || *Бот.* плау́нъ, родъ мо́ху.

Włóczęgostwo, -a, *ср.* броди́жничество.

Włóczek, -czka, *м.* бороні́льщикъ боронова́льщикъ.

Włóczenie, -nia, *ср.* боронѣ́нье, бороньба́, *см.* **Włóczka**; || **Włóczenie się**, таска́ніе, шата́ніе взадъ и впередъ.

Włóczenka, -i, *ж.* дро́тикъ.

Włóczka, -i, *ж.* бороньба́, боронѣ́ніе, боронова́ніе; || га́русъ, пря́жа изъ шерсти.

Włóczkowy, га́русный.

Włócznia, -czni, *ж.* копьё, ни́ка. || *Бот.* **Włócznia, grot ziele**, па́поротникъ луно́бра́зный.

Włócznik, -a, *м.* копе́йщикъ, копьено́сецъ, копе́йникъ.

Włóczniowy, копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Włóczyć, влечь, влачи́ть, волочи́ть; || таща́ть, таска́ть; || тяну́ть, проволо́кивать. || *Агр.* борони́ть, *см.* **Bronować**. || **Włóczyć się**, тяну́ться, таща́ться; || таска́ться, шата́ться, броди́ть съ мѣ́ста на мѣ́сто.

Włodarka, -i, *ж.*, *см.* **Włodarzowa**.

Włodarz, -a, *м.* управи́тель, прика́щикъ, эконо́мъ.

Włodarzowa, -éj, *ж.* (*Стар.* **Włodkowa**), управи́тельша, жена́ управи́теля, прика́щица, жена́ эконо́ма.

Włogacizna, -y, *ж. Ветер.* наколѣ́нница, наколѣ́нный грибъ (*у ло́шади*).

Włogawy, **Włogaty**, имѣ́ющій наколѣ́нницу (*о ло́шади*), *см.* **Włogacizna**.

Włok, **Włók**, -u, *м. Рыб.* волоку́ша, не́водъ.

Włoka, **Włóka**, -i, *ж.* по́льская мѣ́ра, заключа́ющая въ себѣ́ 30 мо́рговъ *или* 15 десяти́нъ. (*Сравн. уволо́ка, соха́*), *см.* **Łan**; || **Włoka**, -i, *м.* и *ж.* броди́га.

Włokienko, -a, *ср. Анат.* волоко́нце.

Włoknisty, волокни́стый.

Włókno, -a, *ср.* волокно́, во́лоть, мо́чка; || *Анат.* волокно́, фи́бра; || *Бот.* мо́чка, жи́лка; || ни́тка (*въ сукнѣ*).

Włos, -a, *м.* во́лосъ. **Ani na włos**, ни на́ волосъ, ни чуть, ниско́лько. **O włos**, **o mały włos**, чуть-чуть, едва́. **O włos żem nie upadł**, я чуть-было не упа́лъ; || во́лосъ, шерсть (*говоря́ о живо́тныхъ*). **Pod włos**, про́тивъ ше́рсти. || *Бот.* **Włosy złote**, амара́нтъ.

Włosaty, *см.* **Włosisty**.

Włość, -ści, *ж.* во́лость; || помѣ́стье, во́тчина.

Włościanin, -a, *м.* поселя́нинъ, крестья́нинъ, селя́нинъ.

Włościanka, -i, *ж.* поселя́нка, крестья́нка.

Włościański, крестья́нскій.

Włościowy, волостно́й.

Włosek, -ska, *м. Умен.* волосо́къ.

Włosiany, волосяно́й.

Włosiasty, волосови́дный, волосообра́зный.

Włosie, -sia, *ср.* во́лосъ, ко́нскій во́лосъ; || *см.* **Włosień**.

Włosień, -enia, *м.* ко́нскій во́лосъ; || власяни́ца, волосяни́ца; || ле́са (*у уды*).

Włosienica, **Włosiennica**, -y, *ж.* власяни́ца, волосяни́ца.

Włosisty, волоси́стый, волоса́тый; || мохна́тый.

Włoskowaty, *Анат.* волосно́й, то́нкій какъ во́лосъ.

Włosny, **Włosowy**, волосяно́й.

Włoszczyzna, -y, *ж.* италія́нскіе обы-

чаи, языкъ и проч., всё италіянское; || огородная зелень.

Wlot, *см.* **Lot.**

Włożyć, Włożyć się, *см.* **Wkładać.**

Włudzać, Włudzić (kogo dokąd), заманивать, заманить, завлекать, завлечь, вовлекать, вовлечь, втягивать, втянуть,

Wmarznąć, перемёрзнуть, замёрзнуть, обмёрзнуть.

Wmawiać, Wmówić (co w kogo), увёрять, увёрить (*въ чёмъ*), склонять, склонить (*на что, къ чему*), убѣждать, убѣдить (*въ чёмъ*), уговаривать, уговорить.

Wmieścić, вмѣстить.

Wmieszać, вмѣшать.

Wmotać (kogo w co), запутать (*кого во что*).

Wmurować, заложить въ стѣну.

Wmuszać, Wmusić, принуждать, принудить, приневоливать, приневолить.

Wmykać, Wemknąć, всовывать, всунуть, ввёртывать, ввернуть, запускать, запустить. **Wmykać się, Wemknąć się**, просовываться, просунуться, проскользать, проскользнуть, прокрадываться, прокрасться, прятаться, спрятаться.

Wnaszać, *см.* **Wnosić.**

Wnątrz, *см.* **Wewnątrz, Wnętrze.**

Wnęcać, Wnęcić, приманивать, приманить, приваживать, привадить, повадить; || **Wnęcać się, Wnęcić się**, поваживаться, повадиться, пріучаться, пріучиться.

Wnęka, -i, *ж.* **Wnęk, -a**, *м. Архит.* ниша, впадина въ стѣнѣ.

Wnet, вдругъ, скоро, вскорѣ, тотчасъ, сейчасъ, немедленно.

Wnęt, -u, *м.* **Wnęta, -y**, *ж. Охот.* прикормъ, наживка; || *Охот.* забило; || * приманка, прелесть.

Wnętr, -a, *м.* нутрецъ, болѣзнь у лошадей; || человѣкъ имѣющій ятра внутри; || жеребецъ имѣющій ятра внутри.

Wnętrze, -a, *ср.* внутренность; || кишки; || утроба, чрево; || нѣдра (*земли*). **Wnętrze domu**, внутренность дома. **Wnętrze butelki**, внутренность бутылки. **Wnętrze bydlęce**, внутренности животныхъ, *см.* **Wnętrzności.**

Wnętrznie, внутренно; || * сокровенно.

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *ж.* внутренность; || **Wnętrzności**, *мн.* внутренности, кишки; || утроба, чрево.

Wnętrzny, Wewnętrzny, внутренній; || * тайный, сокровенный.

Wniebowstąpienie, -nia, *ср.* вознесеніе Господне.

Wniebowzięcie N. M. Panny, успеніе Пресвятой Богородицы.

Wnieść, *см.* **Wnosić.**

Wniesienie, -nia, *ср. Юрид.* предъявленіе, представленіе.

Wnijść, *см.* **Wchodzić.**

Wnijście, *см.* **Wejście.**

Wniosek, -sku, *м.* приданое, *см.* **Posag**; || *Юрид.* предложеніе, представленіе; || заключеніе, слѣдствіе, выводъ. **Wniosek do prawa**, законопроэктъ. **Wniosek przedwstępny**, предварительное требованіе сторонъ въ дѣлѣ. **Wniosek incydentalny**, частное, встрѣчное требованіе, частный, встрѣчный искъ.

Wnioskować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать.

Wniwecz, *см.* **Niwecz.**

Wnosić, Wnieść, вносить, внести; || предлагать, предложить, представлять, представить; || **Wnosić z czego**, заключать, выводить заключеніе, дѣлать выводъ, судить, рѣшать, полагать.

Wnoszenie, Wniesienie, -nia, *ср.* внесеніе; || предложеніе, представленіе.

Wnuczek, -czka, *м. Умен.* внучекъ, *см.* **Wnuk. Wnuczęta**, *мн.* внучата.

Wnuczka, -i, *ж.* внучка.

Wnuk, -a, *м.* внукъ. **Wnuk brata, siostry**, двоюродный внукъ, сынъ племянника *или* племянницы. **Wnuk braterski**, троюродный братъ.

Wnukowy, внучій.

Woda, -y, *ж.* вода.

Wódczany, водочный.

Wódeczka, -i, *ж. Умен.* водочка, *см.* **Wódka.**

Wódka, -i, *ж.* водка, хлѣбное вино; || **Wódka kolońska**, одеколонь, кёльская вода.

Wodnica, -y, *ж. Мед.* водянка, водная болѣзнь; || *Хир.* отёкъ, водная опухоль.

Wodnieć, Zwodnieć, водянѣть, отводянѣть.

Wodnik, -a, *м. Зоол.* водяной жукъ; || *Астрон.* Водолей (*созвѣздіе*); || водовозъ.

Wodnisto, водянисто.

Wodnistość, -ści, *ж.* водянистость, влажность.

Wodnisty, водянистый, влажный.

Wodność, -ści, *ж.* водянистая часть (*крови, молока*).

Wodnowzorzysty, струистый, волнистый.

Wodnoziemny, земноводный.

Wodny, водный, водяной. **Młyn wodny**, водяная мельница. **Wodna farba**, водяная краска, соковая *или* клеевая краска. **Wodna puchlina**, водяная болѣзнь.

Wodochwyt, -u, *м. Горн.* черпакъ съ клапанами.

Wodociąg, -u, *м.* водопроводъ; || *Анат.* протокъ; || отводный каналъ (*для спуска воды*), жолобъ.

Wodonosiciel, Wodonosz, -a, *м.* водоносъ.

Wodoród, -odu, *м. Хим.* водородъ.

Wodospad, -u, *м.* водопадъ.

Wodostan, -u, *м.* масса воды.

Wodotrysk, -u, *м.* фонтанъ, водомётъ.

Wodowstręt, -u, *м. Мед.* водобоязнь, гидрофобія, бѣшенство.

Wódz, *род. п.* **Wodza**, *м.* вождь, военона-

чáльникъ. **Naczelny wódz**, главнокомáндующій.

Wodza, **-y**, *ж.* возжá, пóводъ,* уздá; || предводúтельство; || начáльство, комáнда, комáндованіе; || управлéніе. || **Wodze**, *мн.* * бразды́ (*правлéнія*). **Opuścić wodze koniowi**, опустúть, ослáбить вóжи, опустúть повóдья. **Pod wedzą jenerała N.** подъ предводúтельствомъ генерáла N.* **Trzymać kogo na wodzy**, обýздывать кого́, держáть въ рукáхъ, не давáть кому́ вóли. **Popuścić wodze namiętnościom swoim**, дать вóлю своúмъ страстúмъ. **Puścić komu wodze**, дать кому́ вóлю, предостáвить кому́ пóлную свобóду дéйствій.

Wodzić, вести́, водúть, проводúть. **Wodzić kogo od Anasza do Kaifasza**, таскáть изъ судá въ судъ, таскáть по всéмъ мытáрствамъ. **Wodzić kogo za nos**, водúть кого́ зá носъ, обмáнывать. **Wodzić kim**, управлúть, распоряжáться кéмъ.

Wojaczka, **-i**, *ж.* воéнная слýжба, воéнное дéло.

Wojak, **-a**, *м.* вóинъ, рáтникъ, воéнный человéкъ.

Wojaź, **-u**, *м. см.* **Podróż**.

Wojażować, *см.* **Podróżować**.

Wojennie, по воéнному, съ орýжіемъ въ рукáхъ; || воúнственно.

Wojenność, **-ści**, *ж.* воúнственность.

Wojenny, воéнный.

Wojewoda, **-y**, *м.* воевóда, предводúтель войскъ, военачáльникъ.

Wojewodzianka, **-i**, *ж.* дочь воевóды.

Wojewodzic, **-a**, *м.* сынъ воевóды.

Wojewodzina, **-y**, *ж.* женá воевóды.

Wojewódzki, воевóдскій.

Województwo, **-a**, *ср.* воевóдство, звáніе воевóды; || óбласть, поручённая управлéнію воевóды.

Wojłek (*Стар.* **Wojłak, Wojłuk, Wojdłok**), **-a**, *м.* вóйлокъ.

Wojna, **-y**, *ж.* войнá. **Wojna domowa**, междоусóбная войнá.

Wojować, воевáть, сражáться, вести́ войнý.

Wojowniczy, воúственный.

Wojownik, **-a**, *м.* вóинъ, воúтель.

Wojski, **-iego**, *м.* вóйскій (*чиновникъ въ бывшей Пóльшь, имéвшій обязанность наблюдáть за спокóйствіемъ крáя во врéмя всеóбщаго ополченія*).

Wojsko, **-a**, *ср.* вóйско, áрмія, рать, воéнныя сúлы; || воéнная слýжба. **Służyć w wojsku**, служúть въ áрміи, находúться въ воéнной слýжбѣ.

Wojskowo, по воéнному, воéннымъ óбразомъ.

Wojskowość, **-ści**, *ж.* воéнная слýжба, воéнное искýство.

Wojskowy, воéнный, воúнскій, рáтный. **Po wojskowemu**, повоéнному. **Wojskowi niższych stopni**, воéнные нижнихъ чинóвъ.

Wojskowy, **-ego**, *м.* воéнный человéкъ, состоя́щій въ воéнной слýжбѣ.

Wójt, **-a**, *м.* войтъ, волостнóй старшúна.

Wójtowa, **-éj**, *ж.* женá вóйта.

Wójtowstwo, **-a**, *ср.* дóлжность вóйта.

Wokabularz, **-a**, *м.* словáрь (*крáткій*), сбóрникъ словъ.

Wokacja, **-ji**, *ж.* призвáніе.

Wokalny, голосовóй, вокáльный. **Muzyka wokalna**, вокáльная мýзыка.

Wokanda, **-y**, *ж.* реéстръ слéдующихъ къ докláду дéлъ, очереднóй спúсокъ, óчередь. **Wokanda kontrolująca**, настóльный, контрóльный реéстръ. **Wokanda audjencjonalna**, присýдственный реéстръ. **Wokanda w trybunale**, слýшаніе дéла въ судé.

Wół, *род. п.* **Wołu**, *м.* волъ, быкъ.

Wola, **-i**, *ж.* вóля, свобóда, независúмость; || желáніе, хотéніе; || расположéніе, усéрдіе, охóта. **Wolna wola**, свобóдная вóля, произвóлъ. *Юрид.* **Własna wola**, дéеспособность, *см.* **Pozbawienie. Pozbawiony własnéj woli**, прúзнанный неспособнымъ къ совершéнію граждáнскихъ дéйствій. **Ostatnia wola**, послéдняя вóля умирáющаго, завѣщáніе, духóвная. **Z dobréj woli co zrobić**, сдéлать что́-либо по дóброй вóлѣ, добровóльно. **Być w dobréj woli**, быть довóльнымъ, весéлымъ. **Pokój ludziom dobréj woli**, миръ доброжелáтельнымъ людямъ. **Ukazać komu dobrą wolę**, оказáть кому́ благорасположéніе. **Podług swéj woli**, по своéй вóлѣ. **Niech się dzieje wola Boża**, да бýдетъ вóля бóжія. **Miał wolę wstąpić do wojska**, онъ вступúлъ въ воéнную слýжбу по своéй охóтѣ. **Zła wola**, нéнависть, нерасположéніе, принуждéніе. **Mimo woli**, *см.* **Mimowolnie. Jużeś się do woli najadł**, ты ужé въ вóлю наéлся. **Mieć do woli czego**, имѣть въ вóлю чего́-либо, скóлько угóдно. **Książek znajdziesz tu co wola**, найдёшь тутъ книгъ скóлько тебѣ бýдетъ угóдно, скóлько хóчешь. **Dać wolę językowi**, дать вóлю языкý. || *Юрид.* льгóта пользоваться землéю безъ платежá податéй на извéстное врéмя; || **Wola**, *ед.* **Wole**, *мн.* льгóтная земля́, *см.* **Wolnica.**

Wołać, Zawołać, звáть, позвáть, призывáть, призвáть, взывáть, клúкать, клúкнуть; || приглашáть, пригласúть. **Wołać o pomoc**, звать на пóмощь. **Zawołać kogo do siebie**, позвáть кого́ къ себѣ.

Wołanie, **-nia**, *ср.* зовъ, призывъ, вúзовъ; || клúкъ.

Wolant, **-a**, *м.* волáнъ, летóкъ (*игра́*).

Wolarnia, **-ni**, *ж.* бычáчій хлѣвъ, волóвня.

Wolarz, **-a**, *м.* прáсолъ, торгýющій волáми; || пастýхъ быкóвъ, волопáсъ; || вобáстый гóлубь.

Wolaty, зобянóй, зобоподóбный; || зобáстый.

Wolawy, **Wołowy**, шéйный, ярéмный

Анат. **Żyła wolawa**, крововозвра́тная, ше́йная, яре́мная жи́ла.

Wole, -a, *ср.* (*Стар.* **Wól**), зобъ.

Woleć, люби́ть бо́льше, предпочита́ть, дава́ть преиму́щество, ока́зывать предпочте́ніе, жела́ть, хоте́ть. **Wolałbym umrzeć, niż tak szkaradny uczynić postępek**, я предпочёлъ бы смерть тако́му гну́сному посту́пку, *или:* я предпочёлъ бы умере́ть, не́жели ре́шиться на тако́й гну́сный посту́покъ. **Wolałbym żeby nie przyszedł**, мнѣ бы хоте́лось, чтобы онъ не пришёлъ.

Wołek, -łka, *м.* быче́къ; || *Зоол.* хле́бный долгоно́сикъ (*насѣко́мое*).

Wolen, *см.* **Wolny**.

Wolnić, Zwolnić, облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, уба́вить, умѣря́ть, умѣрить, ослабля́ть, осла́бить, уменьша́ть, уменьши́ть, простужа́ть, простуди́ть прохола́живать, прохлади́ть. **Wolnić rozegrzany płyn jaki, dolewając doń zimnéj wody**, умѣря́ть горя́чую жи́дкость, разбавля́я её холо́дною водо́ю.

Wolnica, -y, *ж.* во́льная прода́жа (*во вре́мя я́рмарки*); || льго́тная земля́ (*свобо́дная отъ податёй на изве́стное вре́мя*), *см.* **Wola**.

Wolnie, во́льно, свобо́дно, *см.* **Wolno**.

Wolnieć, Zwolnieć, убавля́ться, уба́виться, умѣря́ться, умѣриться, слабѣть, ослабѣть, уменьша́ться, уменьши́ться; || стыть, сты́нуть, остыть.

Wolniuchno, Wolniusieńko, Wolniuteńko, легоньку, легохонько, тихоньку, тихохонько, полегоньку, потихоньку.

Wolniuchny, лёгонькій, легохонекъ, ти́хонькій, тихохонекъ.

Wolno, во́льно, вольно́, свобо́дно, безпрепя́тственно; || позволи́тельно; || смѣло, легко́, непринужде́нно; || **Wolno, Zwolna**, ти́хо, ти́ше, ме́дленно, слегка́. **Wolno mu jest**, дозволя́ется ему́, онъ въ пра́вѣ, отъ него́ зави́ситъ. **Nie wolno jest**, запреща́ется. **Wolno mu wszędzie chodzić**, ему́ дозволя́ется, ему́ позволи́тельно вездѣ ходи́ть. **Wolno tobie mówić, a mnie czynić**, вольно́ тебѣ говори́ть, а мнѣ дѣлать. **Dla mnie wolno wierzyć, wolno nie wierzyć**, хочу́—вѣ́рю, хочу́—не вѣ́рю. **Wolno puścić**, отпусти́ть на во́лю, увóлить, освободи́ть. **Wolno oddychać**, свобо́дно дыша́ть. **Wolno chodzić**, свобо́дно, смѣло ходи́ть. **Wolno wchodzic**, позволя́ется входи́ть, входъ свобо́денъ. **Wolno mówić**, во́льно, свобо́дно говори́ть. **Wolno co związać**, слегка́ связа́ть что́-нибудь. **Jechałem wolno do dworu**, ти́хо подъѣзжа́лъ я ко двору́. **Zwolna! Zwolna!** ти́ше! пото́ише! не спѣши́!

Wolnomówność, -ści, *ж.* во́льная рѣчь, свобо́да, во́льность говори́ть, изъясня́ться; || либера́льное пустосло́віе, во́льность на слова́хъ.

Wolnomówny, вольнорѣчи́вый.

Wolnomularstwo, -a, *ср.* масо́нство, масо́нское о́бщество.

Wolnomyślność, -ści, *ж.* свобо́да мы́шленія; || вольнодýмство.

Wolnomyślny, свобо́дно мы́слящій.

Wolność, -ści, *ж.* свобо́да, во́ля, во́льность; || освобожде́ніе, увольне́ніе. || **Wolności lata**, льго́тные го́ды. **Wolność sumienia**, свобо́да со́вѣсти. **Wypuścić kogo na wolność**, дать кому́ свобóду, выпуста́ть кого́ на свобóду, на во́лю. **Wolność od podatków**, освобожде́ніе отъ подате́й, льго́та. **Wolność żołądka**, свобóдное испражне́ніе. **Wolność od wojska**, увольне́ніе отъ вое́нной слу́жбы. **Wolność poetycka**, поэти́ческая во́льность. **Na wolność zdać**, предоста́вить чьей во́лѣ, отда́ть на произво́лъ, отда́ть на во́лю.

Wolnostka, -i, *ж.* своево́льство, самово́льство.

Wolnowierca, -y, *м.* вольнодýмецъ.

Wolnowierny, вольнодýмный.

Wolnowierstwo, -a, *ср.* вольнодýмство.

Wolny, свобóдный, во́льный; || ме́дленный, нескóрый, неповоро́тливый; || холостóй, нежена́тый. **Wolne miasto**, во́льный го́родъ. **Port wolny**, портофра́нко. **Wolna zima**, лёгкая зима́. **Wolne powietrze**, во́льный, откры́тый, свобóдный во́здухъ. **Wolne są myśli ludzkie**, всѣ́кому мóжно мы́слить, ду́мать, что́ ему́ угóдно. **Nie mam ani jednéj wolnéj godziny**, у меня́ нѣтъ ни одного́ свобóднаго часа́. **Mieć do kogo wolny przystęp**, имѣ́ть къ кому́ свобóдный дóступъ. **Wolna wola**, свобóдная во́ля. **Wolna głowa**, свобóдная, незáнятая голова́. **Wolny list**, про́пускъ, пропускнóй видъ. **Wolne tłómaczenie**, во́льный перевóдъ. **Wolny od cła**, безпо́шленный, освобождённый отъ по́шлины. **Wolny stan**, безбра́чіе, холоста́я жизнь. **Człowiek wolnego stanu**, холостóй, холоста́къ. **Wolny od niebezpieczeństwa**, обезопáсенный. **Wolny od kłopotów**, беззабóтный, чýждый забóтъ. **Wolna, bez długów majętność**, свобóдное, необремени́нное долга́ми имѣ́ніе. **Wolne ciepło**, умѣ́ренная теплота́. **Gotować co na wolnym ogniu**, вари́ть что́-нибудь на во́льномъ, лёгкомъ огнѣ́. **Z wolnéj ręki sprzedać**, прода́ть ча́стнымъ óбразомъ, не съ торго́въ. **Przynieść wolnéj wody**, принéсть тепловáтой, немнóго остывшей воды. **Iść wolnym krokiem**, идти́ ме́дленнымъ ша́гомъ. *См.* **Letni**.

Wołowacieć, Zwołowacieć, тяжелѣ́ть, отяжелѣ́ть, грузнѣ́ть, грубѣ́ть, огрубѣ́ть, дѣ́латься неповоро́тливымъ, тяжёлымъ какъ волъ.

Wołowina, -y, *ж.* говя́дина, говя́жье мя́со.

Wołowy, Woli, воло́вій; || говя́жій (*о мя́сѣ*). **Wołowa**, *или* **Wola skóra**, воло́вья, *или* быча́чья ко́жа. **Wołowa pieczeń**, жа́реная говя́дина. **Wołowy język**, *см.* **Ozor**.

|| *Бот.* **Wołowe oko,** краси́льная пупа́вка; || *Бот.* **Wołowy język,** воловикъ, волови́й я́зыкъ, вологлодка (*растéніе*).

Woltyżer, -a, *м.* вольтижёръ.

Woluntarjusz, -a, *м. Воен.* доброволецъ, волонтёръ, охо́тникъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Woluta, -y, *ж. Архит.* завито́къ.

Womit, -u, *м.*, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Womity,** -ów, рво́та, рво́ты, блева́ніе. **Lekarstwo na womity,** рво́тное (*лька́рство*).

Womitować, Zwomitować, блева́ть, вы́блевать, рвать, вы́рвать.

Womitowanie, -nia, *ср.* рво́ты, блева́ніе.

Womitywa, -y, *ж.* рво́тное (*лька́рство*).

Won (*Стар.* **Wen, Wan, Wender**), вонъ, прочь, доло́й. **Won ztąd,** вонъ, прочь отсю́да! || **Won, Wen,** да́льше! **Uciekł i bieżał wen,** вы́рвался и бѣжа́лъ да́льше.

Woń, Wonia, -ni, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе, прія́тный за́пахъ. **Wonią co parić,** надуши́ть благово́нными за́пахомъ; || *Стар.* вонь, смрадъ; || *Стар.* чу́вство обоня́нія, чутьё.

Wonianka, -i, *ж.* флако́нъ съ чѣмъ-нибу́дь души́стымъ; || благово́нная поду́шечка; || пучёкъ изъ благово́нныхъ травъ.

Wonić, чу́ять, ню́хать, обоня́ть; || надуши́ть благово́ніями.

Wonidło, -a, *ср.* паху́чее вещество́.

Wonieć, па́хнуть, благоуха́ть, издава́ть прія́тный за́пахъ; || **Wonieć co,** ню́хать, обоня́ть.

Wonność, -ści, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе; || паху́честь, души́стость.

Wonny, благово́нный, благоуха́нный; || паху́чій, души́стый.

Wór, *род. п.* **Woru,** *м.* мѣшо́къ. **Kota w worze kupić,** купи́ть что́ заглаза́.

Woreczek, -czka, *м.* мѣшёчекъ, кошелёкъ.

Worek, -rka, *м.* кошелёкъ, мошна́. *Анат.* **Worek jądra,** су́мка, мошо́нка. **Worek sercowy,** околосе́рдіе, околосердéчная оболо́чка.

Workowaty, мѣшкова́тый,

Workowy, мѣшёчный.

Worowato, мѣшкова́то.

Worowaty, мѣшкова́тый.

Worywać, Worać, припа́хивать, припаха́ть. || **Worywać się, Worać się,** припа́хивать, припаха́ть часть чужо́й земли́.

Wosk, -u, *м.* воскъ.

Woskować, Wywoskować, вощи́ть, нава́щивать, навощи́ть, натира́ть, натере́ть во́скомъ.

Woskowanie, Wywoskowanie, -nia, *ср.* вощéніе, натира́ніе во́скомъ.

Woskowany, навощённый, натёртый во́скомъ.

Woskowaty, воскова́тый.

Woskownia, -ni, *ж.* воскобо́йня, бѣли́льня во́ска.

Woskownica, -y, *ж. Бот.* восковóе дéрево.

Woskownik, -a, *м.* воскоде́й, свѣчни́къ, торгу́ющій во́скомъ.

Woskowy, восково́й.

Woszczanka, -i, *ж.* вощáнка, ткань пропи́танная во́скомъ.

Woszczenie, *см.* **Woskowanie.**

Woszczyć, *см.* **Woskować.**

Woszczyny, -yn, *мн.* сото́выя ячéйки; || оса́докъ во́ска.

Woszczysty, вощёный; || воскова́тый.

Wotować, подава́ть го́лосъ, голосова́ть, подава́ть мнѣ́ніе.

Wotowanie, -nia, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ, голосова́ніе.

Wotowany, балотиро́ванный.

Wotum, *Нескл. ср.* (*мн.* **Wota,** -ów), го́лосъ (*избира́тельный*), пода́ча го́лоса; || мнѣ́ніе; || обѣ́тъ, обѣща́ніе (*Бо́гу*), приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ.

Wotywa, -y, *ж.* приноше́ніе по обѣ́ту, вкладъ (*въ це́рковь*); || заказна́я обѣ́дня (*за здра́віе, за путеше́ствующихъ и т. п.*).

Wóz, *род. п.* **Wozu** (*Прост.* **Woza**), *м.* возъ, повóзка, телѣга; || коля́ска. **Wóz tryumfalny,** торже́ственная колесни́ца. **Wóz drabiniasty,** рѣшо́тчатая повóзка. **Wóz o dwóch kołach,** однокóлка. || *Астрон.* ма́ленькая медвѣ́дица (*созвѣ́здіе*). || *Посл.* **Przyjdzie koza do woza,** пригожу́сь и я тебѣ́ когда́-нибудь.

Wozak, -a, *м. Горн.* катáльщикъ.

Woźba, -y, *ж.* вóзка, извóзъ.

Wózeczek, -czka, *м.* повóзочка, телѣ́жка, коля́сочка.

Wózek, -zka, *м.* небольшóй возъ, вóзикъ.

Wozgrza, -y, *ж.* возгря́, сопля́.

Wozgrzywość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость; || *Ветер.* сапъ (*у ло́шади*)

Wozgrzywy, сопли́вый, возгри́вый; || съ са́помъ, сопа́тая (*ло́шадь*).

Wozić, Wieźć, вози́ть, везти́. везть.

Woziciel, -a, *м.* вóзчикъ, вóщикъ, занима́ющійся извóзомъ.

Woziebny, вози́льный, служа́щій для перевóзки.

Wozisko, -a, *ср. Увел.* вози́ще.

Woziwoda, -y, *м.* водовóзъ.

Woźnica, -y, *м.* возни́ца, ку́черъ вóзчикъ, извóщикъ. || *Астрон.* Возни́чій (*созвѣ́здіе*).

Woźnictwo, -a, *ср.* извóзъ, извóзничанье.

Woźniczy, извóщичій.

Woźnik, -a, *м.* возни́къ, ломова́я, тигла́я ло́шадь, возови́къ.

Woźny, -ego, *м.* суде́бный, разсы́льный; || вóзный; || курье́ръ; || *Стар.* **Woźny wojenny,** геро́льдъ.

Wozownia, -ni, *ж.* каре́тный сара́й.

Wozownik, -a, *м.* каре́тникъ, телѣ́жникъ, *см.* **Kołodziej, Stelmach.**

Wozowny, сарáйный.

Wozowy, возовóй, повóзочный. **Poczta konna i wozowa,** по́чта лёгкая и тяжёлая. || **Wozowy,** -ego, *м.* вагенме́йстеръ, обо́зный при полку́.

Wpad, -u, *м.* вторже́ніе, наше́ствіе, набѣ́гъ.

Wpadać, Wpaść, па́дать, упа́сть, впада́ть, впасть, попада́ть, попа́сть; || броса́ться, бро́ситься; || врыва́ться, ворва́ться. **Wpaść w jamę,** упа́сть въ я́му. **Wpadł mu w ręce,** попа́лся ему́ въ ру́ки. **Oczy w dołki wpadają,** впа́ли, ввали́лись глаза́. **Wpadł ze świecą do pokoju,** влетѣ́лъ, вбѣжа́лъ въ ко́мнату со свѣ́чёю. **Na chwilę wpadłem do domu,** я забѣжа́лъ на мину́тку домо́й. **Wpaść w niełaskę,** попа́сть въ неми́лость. **Wpaść do ziemi nieprzyjacielskiéj,** ворва́ться въ непрія́тельскую зе́млю. **Wilk wpada na owcę,** волкъ броса́ется на овцу́. **Wpaść w chorobę,** заболѣ́ть, занемо́чь, захвора́ть. **Wpaść w gniew,** разсерди́ться. **Wpaść w oczy,** приглянýться, показа́ться, понра́виться. **Zaraz mi to w uwagę wpadło,** э́то то́тчасъ обрати́ло на себя́ моё вниманіе. **Mnie to wpaść w głowę nie może,** мнѣ э́то и на у́мъ не прихо́дитъ, э́то въ головѣ́ моёй не мо́жетъ помѣ́ститься, никако́ъ не могу́ сообрази́ть э́того. **Wpaść na czyję myśl,** угада́ть чью-либо мысль. **Rzeka ta wpada do Czarnego morza,** э́та рѣка́ впада́етъ въ Чёрное мо́ре.

Wpadanie, Wpadnienie, -nia, Wpadnięcie, -cia, *ср.* впада́ніе, впаде́ніе, вторже́ніе.

Wpadłość, -ści, *ж.* впа́лость. **Wpadłość oczu,** впа́лость глазъ.

Wpadły, впа́лый, вда́вшійся, ввали́вшійся.

Wpajać, Wpoić (co w kogo), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперя́ть, вселя́ть, всели́ть, вкорена́ть, вкорени́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть.

Wpakowywać, Wpakować, вса́живать, всади́ть, укла́дывать, уложи́ть, положи́ть, увя́зывать, увяза́ть. **Wpakować do kozy,** засади́ть въ тюрьму́. **Wpakował pieniądze do kieszeni,** положи́лъ, всу́нулъ де́ньги въ карма́нъ.

Wparować, вогна́ть, загна́ть, втѣсни́ть, втиснуть.

Wpaść, *см.* **Wpadać.**

Wpatrywać się, Wpatrzyć się, Wpatrzeć się, всма́триваться, всмотрѣ́ться, вгля́дываться, вглядѣ́ться.

Wpędzać, Wpędzić, вгоня́ть, вогна́ть, загоня́ть, загна́ть.

Wpierać, вти́скивать, вда́вливать; || * навя́зывать наси́льно (*что́ либо кому́*), принужда́ть; || **Wpierać się,** продира́ться, проника́ть; || * навя́зываться наси́льно (*кому́ либо съ чѣмъ*).

Wpijać się, Wpić się, впива́ться, впи́ться.

Wpis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ протоко́лъ, въ ро́спись, въ реэ́стръ; || вписна́я по́шлина.

Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, внесе́ніе. **Wpisanie sprawy na wokandę,** внесе́ніе дѣла въ реэ́стръ къ слу́шанію.

Wpisowe, Wpisne, -ego, *ср.* де́ньги за внесе́ніе въ спи́сокъ, по́шлина за внесе́ніе дѣла въ суде́бную кни́гу.

Wpisywać, Wpisać, впи́сывать, вписа́ть, запи́сывать, записа́ть, вноси́ть въ спи́сокъ, въ кни́гу и т. д. || **Wpisywać się, Wpisać się,** запи́сываться, записа́ться.

Wpisywanie, Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе, внесе́ніе въ спи́сокъ и т. д.

Wplatać, Wpleść, заплета́ть, заплесть, вплета́ть, вплести́, вплесть. **Wplatać w koło złoczyńcę,** колесова́ть престу́пника. || **Wplatać się, Wpleść się,** заплета́ться, заплести́сь, вплета́ться, вплести́сь.

Wplątywać, Wplątać, впу́тывать, впу́тать, запу́тывать, запу́тать, вовлека́ть, вовле́чь, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. || **Wplątywać się, Wplątać się,** впу́тываться, впу́таться, запу́тываться, запу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вовлека́ться, вовле́чься.

Wpłynąć, *см.* **Wpływać.**

Wpływ, -u, *м.* напли́въ, прили́въ, прито́къ; || *Мед.* скопле́ніе (*мокро́ты*), прили́въ (*кро́ви*); || прили́въ, поступле́ніе, дохо́дъ де́негъ (*въ ка́ссу*); || **Wpływ celny,** тамо́женный дохо́дъ; || * влія́ніе, дѣ́йствіе (*на кого́, на что́*).

Wpływać, Wpłynąć, вплыва́ть, вплыть, втека́ть, втечь, впада́ть, прилива́ть, прилия́ть; || * влія́ть, имѣ́ть *или* ока́зывать влія́ніе (*на кого́, на что́*), принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Wpoić, *см.* **Wpajać.**

Wpół, *см.* **Pół.**

Wpółpijany, полупья́ный.

Wprasz ć się, Wprosić się, напра́шиваться, напроси́ться, навя́зываться, навяза́ться, набива́ться, наби́ться.

Wprawa, -y, *ж.* привы́чка, на́выкъ; || пра́ктика, о́пытъ; || упражне́ніе, употребле́ніе; || снаро́вка.

Wprawdzie, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́вда, дѣ́йстви́тельно, по́длинно.

Wprawiać, Wprawić, вставля́ть, вста́вить, вдѣ́лывать, вдѣ́лать, оправля́ть, испра́вить; || обра́мливать, обра́мить, вставля́ть, вста́вить въ ра́мку; || помѣща́ть, включа́ть, вводи́ть; || вгоня́ть, вогна́ть. **Wprawiać szyby w okno,** вставля́ть стёкла въ о́кно. **Wstawiać zęby,** вставля́ть зу́бы. **Wprawiać kamienie w pierścień,** вдѣ́лывать ка́мни въ пе́рстень. **Wprawić kogo w ubóstwo,** довести́ кого́ до нищеты́. **Wprawić w zdumienie,** привести́ въ изумле́ніе. **Ruch jednostajny wprawił go w przyjemne marzenie,** однообра́зное движе́ніе погрузи́ло его́ въ прія́тныя мечты́. **Wprawiać kogo w co,** пріуча́ть кого́ къ чему́-либо, упражня́ть кого́ въ чёмъ. || **Wprawiać się, Wprawić się,** привыка́ть, привы́кнуть, пріуча́ть-

ся, пріучи́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*), наторѣ́ть.

Wprawianie, Wprawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка, оправле́ніе, опра́ва, обдѣ́лка; || приведе́ніе, впу́таніе (*во что́*), доведе́ніе (*до чего́*); || пріуче́ніе (*къ чему́*); || **Wprawianie się (w co),** пріуче́ніе себя́ къ чему́, упражне́ніе въ чёмъ.

Wprawiony, вста́вленный, опра́вленный, обдѣ́ланный, вдѣ́ланный; || подставно́й, поддѣ́льный; || пріучённый, привы́клый, привы́чный.

Wprawność, -ści, *ж.* на́выкъ, ло́вкость, прово́рство, быстрота́, иску́сство.

Wprawny, пріучённый, изощрённый, испы́танный, о́пытный, иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Wprosić się, *см.* **Wpraszać się.**

Wprost (*вм.* **Wprost**), пря́мо, напро́тивъ.

Wprowadzać, Wprowadzić, вводи́ть, ввести́, ввесть; || ввози́ть, привози́ть (*това́ры*). || *Юрид.* **Wprowadzić sprawę,** нача́ть дѣ́ло, доложи́ть дѣ́ло. **Wprowadzać się, Wprowadzić się,** переправля́ться, перепра́виться, переѣзжа́ть, переѣ́хать, (*на но́вую кварти́ру*), помѣща́ться, помѣсти́ться.

Wprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе; || ввезе́ніе (*това́ровъ*); || *Юрид.* **Wprowadzenie sprawy,** нача́тіе дѣ́ла, докла́дъ дѣ́ла. **Wprowadzenie w posiadanie,** вводъ во владѣ́ніе.

Wprowadziciel, -a, *м.* вводи́тель.

Wprowadzicielka, -i, *ж.* вводи́тельница.

Wprowadzony, введённый, установлённый, учреждённый; || водворённый, упро́ченный.

Wprzód, Wprzódy, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пре́жде-всего́, сперва́, снача́ла.

Wpuścić, *см.* **Wpuszczać.**

Wpust, -u, *м.* до́ступъ; || входъ, впуще́ніе, впускъ; || суста́въ, смы́чка, связь, соедине́ніе, сочлене́ніе; || *Техн.* вы́рѣзъ, вы́долбъ, гнѣздо́, долбёжъ; || *Стол.* фальцъ, вы́емка, желобо́къ, вы́рубка.

Wpustne, -ego, *ср.* пла́та за входъ.

Wpustny, впускно́й.

Wpuszczać, Wpuścić, впуска́ть, впусти́ть, пуска́ть, пусти́ть.

Wpuszczanie, Wpuszczenie, -nia, *ср.* впуска́ніе, допуще́ніе, впуще́ніе; || приня́тіе, пріёмъ.

Wpychać, Wepchnąć, впи́хивать, впихну́ть, всо́вывать, всу́нуть, засо́вывать, засу́нуть; || пи́чкать, уплета́ть, ѣсть съ жа́дностью.

Wrąb, -ębu, *м.* вы́рубка, зару́бка, вы́емка; || рубе́цъ, рѣ́зъ, насѣ́чка; || ру́бка де́рева, ва́лка, срубъ.

Wrąbywać, Wrębywać, Wrębować, Wrąbić, вруба́ть, вруби́ть. || **Wrąbywać się, Wrąbić się,** вруба́ться, вруби́ться, врыва́ться, ворва́ться (*въ среди́ну непрія́телей*).

Wracać, Wrócić, возвраща́ть, возврати́ть, воро́чать, вороти́ть; || возмѣща́ть, возмѣсти́ть. **Wrócić koszta,** возмѣсти́ть убы́тки; || **Wracać się, Wrócić się,** возвраща́ться, возврати́ться, воро́чаться, вороти́ться.

Wracanie, Wrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе.

Wrachowywać, Wrachować, сопричисля́ть, сопричи́слить.

Wradzać, Wrodzić, запечатлѣва́ть, запечатлѣ́ть, напечатлѣва́ть, напечатлѣ́ть; || внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, впери́ть; || **Wradzać się, Wrodzić się,** урожда́ться, уроди́ться, получи́ть отъ приро́ды врожде́нныя ка́чества. **Czucie wradza się człowiekowi,** чу́вство врожде́нно человѣ́ку. **Wrodził się w ojca,** уроди́лся въ отца́, похо́жъ на отца́.

Wrastać, Wrosnąć, враста́ть, вроста́ть, врости́.

Wraz, то́тчасъ, сейча́съ, внеза́пно, вдругъ. **Wraz z kim,** вмѣ́стѣ съ кѣмъ, *см.* **Razem.**

Wrażać, Wrazić, вонза́ть, вонзи́ть; || вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || погружа́ть, погрузи́ть; || напечатлѣва́ть, напечатлѣ́ть; || вселя́ть, всели́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || водружа́ть, водрузи́ть.

Wrażenie, -nia, *ср.* впечатлѣ́ніе, ощуще́ніе.

Wrębne, -ego, *ср.* пла́та за дозволе́ніе производи́ть срубъ въ лѣсу́.

Wrębywać się, вруба́ться.

Wręcz, въ рукопа́шную, оди́нъ на одного́. **Walczyć wręcz,** идти́ въ рукопа́шную; || напрями́къ, пря́мо, я́сно, открове́нно, безъ обиняко́въ.

Wręczać, Wręczyć, вруча́ть, вручи́ть, отдава́ть, отда́ть, сообща́ть, сообщи́ть.

Wręczenie, -nia, *ср.* вруче́ніе, отда́ча, сообще́ніе.

Wręczny, рукопа́шный. **Wręczna bitwa,** рукопа́шный бой.

Wręga, -i, *ж.* **Wręgi,** *мн.* чле́ны, ча́сти корабля́; || бокъ корабе́льный.

Wregestrować, зарегистрова́ть, внести́ въ рее́стръ.

Wregestrowanie, -nia, *ср.* зарегистрова́ніе, внесе́ніе въ рее́стръ.

Wróbel, -bla, *м. Зоол.* воробе́й. **Wróbel morski,** водяно́й воробе́й. **Wróbel trzcinny,** камы́шенный воробе́й.

Wróblątko, -a, *ср. см.* **Wróblę.**

Wróblę, -ęcia, *ср.* воробьёнокъ, воробьи́ный дѣтёнышъ.

Wróbli, воробьи́ный.

Wróblica, -y, *ж.* воро́бка, са́мка воробья́.

Wróblik, -a, *м.* **Wróblątko, -a,** *ср.* воро́бышекъ; || *Бот.* вороби́нка (*расте́ніе*).

Wrócenie się, -nia się, возвра́тъ, воз-

вращéніе. **Wrócenie się do procesu**, возобновлéніе тя́жбы.

Wrócić, *см.* **Wracać**.

Wrodzić, *см.* **Wradzać**.

Wrodzony, врождённый, прирождённый, приро́дный.

Wróg, -oga, *м.* врагъ, непрія́тель, не́другъ, во́рогъ, супоста́тъ; || рокъ, судьба́, судьби́на; || печа́льная у́часть, несча́стный жре́бій; || предзнаменова́ніе несча́стія.

Wrona, -y (*Стар. Прост.* **Wron, -a**, *м.*), воро́на; || бо́чечная дира́, отве́рстіе бо́чечной ву́лки.

Wroni, воро́ній.

Wroniec, Woroniec, -ńca, *м. Бот.* плау́нъ (*расте́ніе*).

Wrony, воро́ній, чёрный съ ло́скомъ.

Wrošć, Wrosnąć, *см.* **Wrastać**.

Wrot, -u, *м. Стар.* возвра́тъ.

Wrota, *род. п.* **Wrót**, *ср. мн.* воро́та и воро́та, *см.* **Brama**.

Wrotka, Wrótka, -i, *ж.* строфа́.

Wrotna, -éj, *ж.*, *см.* **Wrotny**.

Wrotnica, -y, *ж.* створъ, полови́нка воро́тъ, воро́тное полотно́.

Wrotniczy, принадлежа́щій и́ли относя́щійся къ приврáтнику.

Wrotny, Wrotowy, воро́тный, относя́щійся къ воро́тамъ; || **Wrotny, -ego**, *м.* приврáтникъ. **Wrotna, -éj**, *ж.* приврáтница. || **Wrotny, Wróżny, Wrotliwy**, вертли́вый; || возврати́мый, вознагради́мый.

Wrotycz, -y, *ж. Бот.* пи́жма, ряби́нка (*расте́ніе*).

Wróżba, -y, *ж.* гада́ніе, ворожба́; || предсказа́ніе, предзнаменова́ніе, предвѣща́ніе, предвѣ́стіе.

Wróżbiarstwo, -a, *ср.* гада́ніе, ворожба́; || волхова́ніе, колдовство́.

Wróżbiarz, Wróżbit, -a, Wróżbita, -y, Wróżek, -żka, *м.* гада́льщикъ, гада́тель, колду́нъ, вороже́й; || предсказа́тель, проница́тель, вѣщу́нъ.

Wróżka, -i, *ж.* вѣщу́нья; || гада́льщица, колду́нья, вороже́й; || предсказа́тельница, проница́тельница, вѣщу́нья.

Wróżyć, ворожи́ть, гада́ть; || **Wróżyć, Wywróżyć**, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, уга́дывать, угада́ть. **Wróżyć pogodę**, предвѣща́ть пого́ду.

Wrunąć, ворва́ться.

Wrychle, вскоре́.

Wryty, вры́тый, вко́панный. **Stanął jak wryty**, всталъ какъ вко́панный, остолбене́лый, неподви́жный. **Oczy w co wryte**, устремлённые на что́-либо глаза́, при́стальный взглядъ.

Wrywać, Wryć, вка́пывать, вкопа́ть, зака́пывать, закопа́ть, врыва́ть, врыть. || **Wrywać się, Wryć się**, врыва́ться, ворва́ться; || углубля́ться, углуби́ться въ зе́млю, зака́пываться, закопа́ться.

Wrzącość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ; || кипѣ́ніе; || горя́чность.

Wrzący, жа́ркій, пы́лкій, кипя́щій, горя́чій; || * усе́рдный.

Wrzask, -u, *м.* крикъ, шумъ, суматóха, содóмъ.

Wrzaskliwie, крикли́во, шумли́во, шу́мно.

Wrzaskliwy, крикли́вый, шумли́вый, шу́мный.

Wrzasnąć, закрича́ть, зашумѣ́ть.

Wrzawa, -y, *ж.* крикъ, шумъ, сумя́тица, суматóха, трево́га; || волне́ніе, смяте́ніе.

Wrzeć, кипѣ́ть, кипяти́ться.

Wrzeciądz, Wrzeciąż, -a, *м.* цѣпь; || запóръ, засóвъ (*у воротъ, у дверей*).

Wrzecienica, -y, *ж. Зоол.* макре́ль (*ры́ба*); || веретени́ца, я́щерица.

Wrzeciennik, -a, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Wrzeciono, -a, *ср.* веретенó; || **Wrzeciono tokarskie**, токáрная бáбка; || **Wrzeciono osi**, конéцъ óси; || **Wrzeciono w ludwisarni**, болвáнъ, образéцъ изъ глúны, металла и́ли де́рева, для литья́ колоколóвъ, пу́шекъ и другúхъ вещéй; || сте́ржень (*у столá*); || *Морс.* прутъ, шестъ, штáнга. || *Бот.*, *см.* **Przęślica**.

Wrzecionowaty, похóжій на веретенó.

Wrzecionowy, веретённый.

Wrzeczy (*см.* **w rzeczy**), *см.* **Wrzkomo**.

Wrzedzienica, -y, *ж.* вéредъ, нарывъ. **Wrzedzienica oczna**, ячмéнь на глазу́.

Wrzedzionka, -i, *ж.* чúрей, вéредъ.

Wrzekomo, *см.* **Wrzkomo**.

Wrzesień, -śnia, *м.* Сентáбрь мѣсяцъ.

Wrzeszcz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́.

Wrzeszczeć, крича́ть, шумѣ́ть, брюзжа́ть, горлáнить.

Wrzkomo, повúдимому, бу́дто бы, какъ кáжется, такъ сказáть, скóлько вúдно изъ обстоя́тельствъ, тóлько на словáхъ, а не на дѣлѣ, нарýжно тóлько.

Wrzód, -odu, *м.* вéредъ, чúрей, нарывъ, я́зва, я́звина. || **Wrzody**, *мн.* пузырки́ на повéрхности расплáвленнаго стекла́.

Wrzodek, -dku, *м.* я́звинка, не большóй нарывъ.

Wrzodliwy, Wrzodowaty, Wrzodzisty, вередли́вый, чирьева́тый; || покры́тый я́звами, изъявлённый.

Wrzodowacieć, покрыва́ться я́звинами.

Wrzodowy, я́звенный, принадлежа́щій къ вéредамъ.

Wrzos, -u, *м. Бот.* вéрескъ.

Wrzosowiec, -wca, *м.* **Wrzosówka, -i**, *ж. Бот.* родъ вербéйника, (*трáва*).

Wrzucać, Wrzucić, вбра́сывать, вбро́сить, ввергáть, ввéргнуть, вки́дывать, вки́нуть, швыря́ть, швырну́ть; || * заключа́ть, заключи́ть, сажáть, посади́ть, заточи́ть (*въ тюрьму́*).

Wrzynać, Werznąć (произно́сится: **Wrzynąć, Wer-znąć**), врѣзывать, вѣзать, надрѣзывать, надрѣзать, насѣка́ть, насѣчь, вырубáть, вы́рубить; *Плотн.* пазить. || **Wrzynać się, Werznąć się**, врѣзываться, врѣзаться, углубля́ться, углуби́ться.

Wsadzać, Wsadzić, сажáть, посади́ть, всáживать, всади́ть; || вкла́дывать, вложи́ть; || всóвывать, всу́нуть; || надѣва́ть, наде́ть. **Wsadzić na konia**, посади́ть на ло́шадь. **Wsadzić do więzienia**, посади́ть, заточи́ть въ тюрьму́. **Wsadzić chleb do pieca**, посади́ть хлѣбы въ печь. **Wsadzić szpadę do pochwy**, вложи́ть шпáгу въ ножны́. **Wsadzić czapkę na głowę**, наде́ть, насу́нуть ша́пку на́ голову. **Wsadzić kogo na tron**, посади́ть, возвести́ кого́ на тро́нъ, на престо́лъ. **Wsadzić na urząd**, назна́чить въ до́лжность. || **Wsadzać się, Wsadzić się**, сажáться, сади́ться, всáживаться, всади́ться; || уса́живаться, усѣсться. **Który z was na tron się chce wsadzić?** Кто изъ васъ хóчетъ усѣсться на тро́нѣ?

Wsarkać, Wsarknąć, вти́гивать, втяну́ть, всáсывать, всосáть въ себя́, вдыха́ть, вбира́ть въ себя́, вти́гивать, втяну́ть въ себя́ но́сомъ.

Wschód, -odu, *м.* всходъ (*на́ гору*); || ступе́нь; || **Wschody**, *мн.* лѣстница; || восто́къ (*восто́чная сторона́*), восхожде́ніе, восхо́дъ (*во́лна*). **Podróż po wschodzie**, путеше́ствіе по восто́ку.

Wschodni, восто́чный, лежа́щій къ восто́ку.

Wschodowaty, наподо́біе лѣстницы, имѣющій ступе́ни.

Wschodowy, лѣстничный; || *Стар.* восто́чный.

Wschodzący, восходя́щій.

Wschodzić, восходи́ть, входи́ть.

Wschodzisty, крутóй; || утёсистый

Wściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, обузда́ніе, укроще́ніе.

Wściągać, Wściągnąć, *см.* **Powściągnąć.**

Wścibiać, Wściebiać, Wściubać, Wścibić, Wściebić, Wściubić, втыка́ть, воткну́ть, всóвывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть. **Wścibiać nos w co**, сова́ть во что́ носъ, сова́ться съ но́сомъ. || **Wścibiać się**, вмѣшиваться, вступа́ться не въ своё дѣло, впу́тываться во что́, втира́ться, сова́ться.

Wścibski, Wściubski, -ego, *м.* проны́ра, пролáза, прошле́цъ, пройдóха.

Wściekać się, Wściec się, бѣси́ться, взбѣси́ться; || неистовствовать, зли́ться, выходи́ть изъ себя́.

Wściekle, бѣшено, я́ростно, неи́стово.

Wścieklizna, -y, *ж.* бѣшенство; || *Мед.* водобоя́знь, гидрофóбія, бѣшенство.

Wściekłość, -ści, *ж.* бѣшенство, безу́мство, я́рость, неи́стовство; || * свирѣпость, жестóкость; || горя́чность.

Wściekły, бѣшеный, я́ростный, разъярённый, неистовый; || водобоя́знённый; || * свирѣпый, жестóкій, серди́тый, гнѣвный.

Wsiadać, Wsiąść, Wsieść, сади́ться, сѣсть.

Wsiadane, -ego, *ср.* вре́мя отъѣзда, отправле́нія въ путь.

Wsiadanie, -nia, *ср.* вса́живаніе.

Wsiąkać, Wsiąknąć, вбира́ть, вобра́ть, всáсывать, всосáть, вти́гивать, втяну́ть въ себя́; || всáсываться, всосáться, вти́гиваться, втяну́ться, напи́тываться, напита́ться, впи́тываться, впита́ться, проника́ть, прони́кнуть, промока́ть.

Wsiew, -u, *м.* сѣяніе; || сѣвъ, посѣвъ.

Wsiewać, Wsiać, сѣ́ять, посѣ́ять, засѣва́ть, засѣ́ять.

Wsikać, Wsiknąć, *Мед.* впры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препара́тъ*).

Wsina, -y, *ж.* деревýшка, деревни́шка.

Wskakiwać, Wskoczyć w co, вска́кивать, вскочи́ть, вспрыгива́ть, вспрыгну́ть. **Wskakiwać, Wskoczyć na co**, броса́ться, бро́ситься (*куда́, на что́, во что́*). **Wskoczyć w ogień**, бро́ситься въ ого́нь.

Wskaz, -u, *м.* приказа́ніе, прика́зъ, повелѣ́ніе; || *Юрид.* присужде́ніе, приго́воръ; || пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигно́вка.

Wskaźnik, -a, *м.* указа́тель.

Wskazówka, -i, *ж.* руково́дство.

Wskazywać, Wskazać, пока́зывать, показа́ть, ука́зывать, указа́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || *Юрид.* осужда́ть, присужда́ть, приговáривать; || да́ть пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигнова́ть, вы́дать ассигно́вку.

Wskazywanie, Wskazanie, -nia, *ср.* ука́зываніе, пока́зываніе; || прика́зываніе; || *Юрид.* присужде́ніе, осужде́ніе, приго́воръ.

Wskłoś, *см.* **Wskroś.**

Wskoczyć, *см.* **Wskakiwać.**

Wskok, *см.* **Skok.**

Wskórać, добы́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, успѣть, воспо́льзоваться, вы́гадать.

Wskoś, и́скоса, на́искось.

Wskroś, Skroś, на сквóзь, напролётъ, скрозь.

Wskrzesiciel, -a, *м.* воскреси́тель; || * возстанови́тель.

Wskrzeszać, Wskrzesić, воскреша́ть, воскреси́ть; || * возстановля́ть, возстанови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wskrzeszanie, Wskrzeszenie, -nia, *ср.* воскреше́ніе, оживотворе́ніе; || * возстановле́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* **Wskrzeszenie prawa**, возстановле́ніе пра́ва.

Wsławiać, Wsławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть. || **Wsławiać się, Wsławić się**, прославля́ться, просла́виться.

Wślizgać się, Wśliznąć się, проскольз-

znу́ться, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться.

Wspacznie, **wавы́воротъ**, **наоборо́тъ**, **наизна́нку.**

Wspaczność, -ści, *ж.* извраще́ніе, наруше́ніе поря́дка; || обра́тное движе́ніе.

Wspaczny, извращённый, превра́тный, оши́бочный, лжи́вый; || проти́вный, сде́ланный навы́воротъ; || перевёрнутый вверхъ дномъ, приведённый въ безпоря́докъ; || вы́вороченный на изна́нку.

Wspak, Na wspak, *см.* **Wspacznie.**

Wspamiętywać, Wspamiętać, вспомина́ть, вспо́мнить, припомина́ть, припо́мнить.

Wspaniale, пы́шно, великоле́пно, вели́чественно; || возвы́шенно, благоро́дно, великоду́шно; || превосхо́дно, изя́щно.

Wspaniałomyślnie, великоду́шно.

Wspaniałomyślny, великоду́шный.

Wspaniałość, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́піе; || вели́кость, вели́чіе; || возвы́шенность, благоро́дство, великоду́шіе; || превосхо́дство, изя́щество.

Wspaniały, пы́шный, великоле́пный; || вели́чественный; || возвы́шенный, благоро́дный, великоду́шный; || превосхо́дный, изя́щный.

Wspar, -u, *м.* лучо́къ, кольцева́я се́ть, сило́къ, пе́тля (*для ло́вли птицъ*); || *Стар.* **Wspar, -a,** *м.* птицело́въ.

Wsparcie, -cia, *ср.* вспомоществова́ніе, вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь. **Dać komu wsparcie,** сде́лать, оказа́ть кому́ посо́біе, пода́ть по́мощь.

Wspierać, Wesprzeć, подде́рживать, поддержа́ть, уде́рживать, удержа́ть; || помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть; || **Wspierać się, Wesprzeć się,** опира́ться, опере́ться (*на что́*), прислони́ться (*къ чему́*); || облока́чиваться, облокоти́ться, опира́ться локтёмъ.

Wspięty, ста́вшій на дыбы́, приподня́вшійся.

Wspinać się, Wspiąć się, приподнима́ться, приподня́ться; || подниматься, подня́ться на цы́почкахъ; || станови́ться на дыбы́ (*о ло́шади*); || ви́ться, вползать (*о вьющихся расте́ніяхъ*).

Wspłonąć, вспы́хнуть, загоре́ться.

Wspływać, Wspłynąć, всплыва́ть, всплыть.

Współ, *см.* **Spół** и про́чія слова́ начина́ющіяся съ э́того сло́га.

Wspomagać, Wspomódz, помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть.

Wspominać, Wspomnieć, вспомина́ть, вспо́мнить (*кого́, что́*); || упомина́ть (*о ко́мъ, о чёмъ*).

Wspominanie, Wspomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе; || упомина́ніе.

Wspomniany, упомя́нутый.

Wspomódz, *см.* **Wspomagać.**

Wspór, -oru, *м.* **Wspora, -y,** *ж.* опо́ра, подпо́ра; || подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || пери́ла (*на мосту́*); || *Фортиф.* **парапе́тъ,** бру́ствeръ; || *Стар.* споръ.

Wśród, *м.* среди́, посреди́, посреди́нѣ, въ среди́нѣ, ме́жду; || **Wśród największych boleści,** среди́ величайшихъ стра да́ній. **Wśród nocy,** среди́ но́чи, во вре́мя са́мой но́чи. **Wśród zabaw,** посреди́ увесели́ній, во вре́мя са́мыхъ увесели́ній. **Wśród nas widzimy książęcia Litwinów,** среди́ насъ и́ли ме́жду на́ми мы ви́димъ Лито́вскаго кня́зя.

Wśrubować, ввинти́ть. *см.* **Wszrubowywać.**

Wstąpić, *см.* **Wstępować.**

Wstąpienie, -nia, *ср.* вступле́ніе, вхожде́ніе; || возше́ствіе. **Wstąpienie Pańskie, Wniebowstąpienie,** вознесе́ніе Госпо́дне. **Wstąpienie na tron,** возше́ствіе на престо́лъ, воцаре́ніе. *Юрид.* **Wstąpienie trzeciego w prawa wierzyciela,** вступле́ніе въ права́ кредито́ра.

Wstawa, -y, *ж. Мат.* си́нусъ.

Wstawać, Wstać, встава́ть, встать, возставать, возста́ть, станови́ться, поднима́ться, подня́ться съ мѣста. **Wstawać z łóżka,** встать съ посте́ли. **Włosy wstają na głowie,** во́лосы стано́вятся ды́бомъ на головѣ. **Wstawać od stołu,** встава́ть изъ-за стола́. **Wstawać z martwych, Zmartwych wstawać,** воскреса́ть, возставать изъ мёртвыхъ.

Wtawanie, Wstanie, -nia, *ср.* встава́ніе; || возста́ніе; || пробужде́ніе (*отъ сна*).

Wstawiać, Wstawić, вставля́ть, вста́вить, вправля́ть, вправить (*вывихнутый чле́нъ*), *см.* **Wprawiać;** || вкла́дывать, вложи́ть, вдѣлывать, вдѣлать; || * **Wstawić kogo na tron,** возвести́, посади́ть кого́ на престо́лъ; || **Wstawiać się, Wstawić się (za kim),** предста́тельствовать, ходата́йствовать, вступа́ться, хлопота́ть (*за кого́*).

Wstawianie, Wstawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка; || **Wstawienie się,** предста́тельство, ходата́йство, засту́пничество.

Wstążeczka, -i, *ж. Умен.* ле́нточка.

Wstążka, -i, *ж.* ле́нта.

Wstecz, Na wstecz, вспять, за́домъ, наза́дъ, въ проти́вную сто́рону.

Wstecznie, *см.* **Wstecz.**

Wsteczność, -ści, *ж.* возвра́тное движе́ніе, * попя́тное движе́ніе.

Wsteczny, возвра́тно идущій, возвра́тный, обра́тный, попя́тный.

Wstęga, -i, *ж.* ле́нта. **Wstęga orderowa,** о́рденская ле́нта.

Wstęgarka, -i, *ж.* ле́нточница, тесёмщица.

Wstęgarz, -a, *м.* ле́нточникъ, тесёмщикъ.

Wstęgowiec, -wca, *м.* плоская глиста́.

Wstęp, -u, *м.* входъ, вступле́ніе, вше́ствіе, возше́ствіе; || до́ступъ; || *Театр.* деби́тъ,

вы́ступъ, пе́рвый вы́ходъ; || введе́ніе, вступле́ніе, прі́ступъ (*въ сочине́ніи*), предисло́віе (*въ сочине́ніи*); || *Муз.* интроду́кція; || нача́ло, пе́рвый шагъ. **Wstęp do złego**, пе́рвый шагъ ко злу. **Zaczął grać i na samym wstępie przegrał połowę swoich pieniędzy**, сталъ игра́ть и въ са́момъ нача́лѣ проигра́лъ полови́ну свои́хъ де́негъ. **Ma wstęp u ministra**, онъ име́етъ до́ступъ къ мини́стру, онъ вхожъ къ мини́стру. **Ma wstęp do obrad**, онъ име́етъ до́ступъ къ сове́щаніямъ. **Za wstępem na tron nowego sułtana**, при вошествіи на тро́нъ но́ваго султа́на; || *Юрид. Стар.* **Wstępy szlacheckie do lasów w królewszczyźnie**, шляхе́тское пра́во по́льзоваться королевскими лѣса́ми.

Wstępne, **-ego**, *ср.* **вкупъ**, де́ньги, плати́мыя вкупа́ющимся; || вступно́й сборъ.

Wstępny, вступи́тельный, предвари́тельный, приготови́тельный; || досту́пный, удо́бный для восхожде́нія; || восходя́щій. **Spokrewnieni w linji wstępnéj i zstępnéj**, ро́дственники въ восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Wstępna mowa**, вступи́тельная рѣчь. **Wstępna środa**, пе́рвая среда́ на пе́рвой неде́лѣ вели́каго поста́. **Wstępna niedziela**, сбо́рное воскресе́нье, воскре́сный день пе́рвой неде́ли вели́каго поста́. **Dzień wstępny**, приба́вочный день къ Февра́лю мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ. **Miesiąc wstępny**, тридца́тая луна́ че́резъ ка́ждые три года́. **Wstępna wojna**, наступа́тельная война́.

Wstępować, **Wstąpić**, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́, заходи́ть, зайти́. **Wstąpić do klasztoru, do zakonu**, вступи́ть въ мона́шество, постри́чься въ мона́хи. **Wstąpić na tron**, вступи́ть на престо́лъ. *Церк.* **Wstąpić w niebiosa**, вознести́сь на не́бо. **Wstępować w czyje ślady**, идти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Na wiosnę słońce wstępuje w znak barana**, весно́ю со́лнце вступа́етъ въ созвѣздіе овна́. **Wstępować w majętność**, вступа́ть во владѣ́ніе. **Wstąpić w małżeństwo**, вступи́ть въ бракъ, сочета́ться бра́комъ. **Wstępować w szranki**, вступа́ть въ состяза́ніе, въ спо́ръ. **Wstępować do kogo po drodze**, забѣжа́ть къ кому́ по доро́гѣ. **Wstąpić do kogo na chwilkę**, зайти́ къ кому́ на мину́тку. **Wstępować na górę**, всходи́ть, подыма́ться на́ гору. **Wstąpić na urząd**, вступи́ть въ до́лжность, приня́ть до́лжность.

Wstępujący, вступа́ющій. **Wstępujący w prawo**, зако́нный прее́мникъ, насле́дникъ, прее́мникъ по пра́ву.

Wstręt, **-u**, *м.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе. **Wstręt mieć od czego** *или* **do czego**, имѣ́ть къ чему́-либо отвраще́ніе; || помѣ́ха, препо́на, препя́тствіе; || противодѣ́йствіе, сопротивле́ніе. **Być na wstręcie komu**, служи́ть кому́-либо помѣ́хою, препя́тствовать кому́-либо, мѣша́ть.

Wstrętny, отврати́тельный, гну́сный, проти́вный.

Wstrząsać, **Wstrząsnąć**, **Wstrząść**, потряса́ть, потрасти́, встря́хивать, встряхну́ть, тряхну́ть, стря́хивать, стряхну́ть; || **Wstrząsać się**, содрага́ться, потряса́ться, трясти́сь.

Wstrzemięźliwie, **воздержно**, **умѣренно**, **трѣзво**.

Wstrzemięźliwość, **-ści**, *ж.* **воздержность**, **воздержа́ніе**, **умѣренность**, **трѣзвость**.

Wstrzemięźliwy, **воздержный**, **умѣренный**, **трѣзвый**.

Wstrzymanie, **-nia**, *ср.* **пріостановле́ніе**, **задержа́ніе**.

Wstrzymywać, **Wstrzymać**, **воздерживать**, **воздержа́ть**, **задерживать**, **задержа́ть**, **удерживать**, **удержа́ть**; || **останавливать**, **останови́ть**, **пріостанавливать**, **пріостанови́ть**; || **препя́тствовать**, **воспрепя́тствовать**; || **Wstrzymywać się**, **Wstrzymać się**, **воздерживаться**, **воздержа́ться**, **удерживаться**, **удержа́ться**; || **останавливаться**, **останови́ться**, **пріостанавливаться**, **пріостанови́ться**.

Wstyd, **-u**, *м.* стыдъ, стыдли́вость; || посрамле́ніе. **Zaczerwienić się, zapłonić się od wstydu**, покрасне́ть отъ стыда́; || **Wstyd dziewiczy, niewieści**, цѣлому́дріе, непоро́чность.

Wstydliwie, стыдли́во, засте́нчиво; || ро́бко, несмѣло, боязли́во; || *Стар.* посты́дно.

Wstydliwość, **-ści**, *ж.* стыдъ, стыдли́вость, засте́нчивость; || цѣлому́дріе, непоро́чность.

Wstydliwy, **Wstydny** (*Стар.* **Wstydawy**), стыдли́вый, засте́нчивый; || цѣлому́дренный, непоро́чный.

Wstydzić się, стыди́ться.

Wsuwać, **Wsunąć**, всо́вывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть, вдви́гивать, вдви́нуть.

Wsypywać, **Wsypać**, вспа́ть, вспа́ть.

Wszak, **Wszakże**, **Wszakci** (*Стар.* **Wszako**, **Wszakoż**), вѣдь, ра́звѣ, вѣ́рно, коне́чно, одна́ко, одна́ко-жъ. **Wszak wiesz, gdzie on mieszka**, вѣдь ты зна́ешь гдѣ онъ живётъ *или* коне́чно ты зна́ешь, гдѣ онъ живётъ. **Wszakem ci dał**, ра́звѣ я тебѣ́ не́ далъ? **Wszystko to nie źle, wszakże mogłoby być lepiéj**, всѣ э́то не ху́до, одна́ко-жъ могло́ бы быть лу́чше.

Wszarka, **-i**, *ж.* вши́вица.

Wszarz, **-a**, *м.* вши́вецъ.

Wszawieć, вши́вѣть.

Wszawość, **-ści**, *ж.* вши́вая боле́знь.

Wszawy, вши́вый.

Wszczął, **-u**, *м.* *Стар.* соверше́нно, до основа́нія, *см.* **Szczął**.

Wszczątek, **-tku**, *м.* зарóдышъ, зача́токъ; || нача́ло (*рѣкй*).

Wszczepiać, **Wszczepić**, **прививать**,

привить; || * вкоренять, вкоренить, полагать, положить основаніе (*чему*); || запечатлѣвать, запечатлѣть, внушать, внушить. **Wtenczas już był w Rzymie S. Kościół wszczepiony**, въ то время въ Римѣ уже была основана Св. Церковь. **Wszczepić duszę**, одушевить. **Wszczepić życie**, дать жизнь, оживотворить.

Wszczepianie, Wszczepienie, -nia, *ср.* прививаніе, прививка; || * запечатлѣніе, внушеніе; || размноженіе, распространеніе; || положеніе начала (*чему-либо*), *см.* **Szczepienie.**

Wszczynać, Wszcząć, начинать, начать; || возбуждать, возбудить, взывать; вызвать; || порождать, породить, производить, произвести, причинять, причинить. **Wszczynać rozmowę**, заводить разговоръ, рѣчь. **Wszczynać rozruchy**, возбуждать безпорядки; || **Wszczynać się, Wszcząć się**, начинаться, начаться, возникать, возникнуть, возбуждаться, возбудиться; || **Wszczynać się za kim, za czém**, заступаться (*за кого, за что*), ходатайствовать (*за кого*).

Wsze, *род. п.* **Wszech**, сокращ. **Wszystkie, Wszystkich**, *см.* **Wszy.**

Wszechmoc, -y, Wszechmocność, -ści, *ж.* всемогущество.

Wszechmocny, Wszechmogący, всемогущій.

Wszechnica, -y, *ж. Неуп.* университетъ.

Wszechwładca, -y, *м.* вседержитель.

Wszechwładny, всемогущій.

Wszechwładztwo, -a, *ср.* всемогущество, неограниченная власть.

Wszędy, Wszędzie (*Стар.* **Wszegdy**), всюду, повсюду, вездѣ.

Wszędybytność, Wszędyobecność, -ści, *ж.* вездѣсущность.

Wszędybytny, Wszębyobecny, вездѣсущій.

Wszelaki, всякій, всяческій, различный. **Wszelakie rzeczy, rozmaite**, всякая всячина.

Wszelako, однако, однако-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря на то.

Wszelki (*Стар.* **Wszelkny**), всякій, каждый; || всяческій, различный. **Wszelkim sposobem**, всякимъ образомъ, всячески. **Na wszelki przypadek**, на всякій случай. **Wszelki człowiek**, всякій человѣкъ.

Wszerz, *см.* **Szerz.**

Wszeteczeństwo, -a, *ср.* любострастіе, распутство, любодѣйство, похотливость.

Wszetecznica, -y, *ж.* любодѣйка, развратница, непотребница, блудница

Wszetecznie, любострастно, сладострастно, распутно, похотливо.

Wszetecznik, -a, *м.* любодѣй, блудникъ, развратникъ.

Wszeteczność, -ści, *ж. см.* **Wszeteczeństwo.**

Wszeteczny, любострастный, распутный, любодѣйный, похотливый, непотребный, блудный.

Wszoł, -a, *м.* вошь (*у животныхъ*).

Wszowy, Wszy, *Прост.* вшивый.

Wszpuntować, *Стол.* запускать въ пазъ; || заткнуть втулкою.

Wszrubować, ввинтить, *см.* **Wśrubować.**

Wsztukować, втачать, сдѣлать вставку.

Wszy, Wsza, Wsze (*теперь употребляется только въ нѣкоторыхъ выраженіяхъ*), весь, вся, всё, цѣлый, цѣлая, цѣлое. **Samowładca wszech Rosji**, самодержецъ всероссійскій. **Ozmajmujemy wszem w obec i każdemu z osobna**, объявляемъ всѣмъ и каждому особенно. **Twórca wszech rzeczy**, Творецъ всего видимаго. **Niewszego rozumu**, не въ полномъ разумѣ. **Ze wszech miar zacny człowiek**, во всѣхъ отношеніяхъ человѣкъ достойный. **Obiecował ze wszech miar pilno napisać**, обѣщалъ писать всенепремѣнно; || *см.* **Wszowy.**

Wszystek (*Стар.* **Wszystki, Wszystek**), весь, цѣлый. **Wszystek świat**, весь міръ, вселенная. **Ze wszystkich sił swoich**, всѣми своими силами, изо всѣхъ силъ.

Wszystko (*Стар.* **Wszytko**), **-iego**, *ср.* всё, сполна, безъ остатка. **Po wszystkiém**, конецъ всему.

Wszystkopłodny, Wszystkorodny, всё рождающій, всё производящій.

Wszystkość, -ści, *ж.* цѣлость, всё.

Wszystkowiedz, -a, *м.* всевѣдецъ.

Wszywać, Wszyć, вшивать, вшить.

Wszywanka, -i, *ж.* пришивка подошвы у женскаго башмака.

Wtaczać, Wtoczyć, вкачивать, вкатывать, вкатить.

Wtargnąć (dokąd), ворваться, вторгнуться (*куда*).

Wtargnięcie, -cia, Wtargnienie, -nia, *ср.* вторженіе, набѣгъ, нашествіе.

Wtedy, тогда. **Wtedy gdy**, тогда какъ.

Wtłaczać, Wtłoczyć, вдавливать, вдавить, вжимать, вжать.

Wtór, *род. п.* **Wtóru**, втореніе, подъигрываніе, подлаживаніе, припѣвъ; || акомпанементъ, сопровожденіе.

Wtorek, -rku, *м.* вторникъ.

Wtorkowy, вторничный.

Wtórować, вторить, подъигрывать, акомпанировать; || *Муз.* держать вторую скрипку.

Wtorować, навести на путь, повадить; || **Wtorować się**, повадиться, привыктуть къ чему-либо, идти по извѣстному направленію.

Wtóry, второй. **Wtóre, powtóre**, вовторыхъ.

Wtórzyć, повторять, *см.* **Powtarzać.**

Wtrącać, Wtrącić, вталкивать, втолкнуть, ввергать, ввергнуть, повергать, поверг-

нуть; || включа́ть, включи́ть, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. **Wtrącić kogo do więzienia**, вве́ргнуть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wtrącić co w rozmowę**, намекну́ть о чёмъ въ разгово́рѣ, приме́лвить что́-либо. || **Wtrącać się, Wtrącić się**, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вну́тываться, впу́таться, вступа́ться, вступи́ться въ посторо́ннее дѣ́ло; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wtrącanie, Wtrącenie, -nia, *ср.* вта́лкиваніе, вмѣ́шиваніе, вторже́ніе. || **Wtrącanie się, Wtrącenie się**, вмѣша́тельство, вступа́тельство, вступле́ніе.

Wtraczać, Wtroczyć, втора́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣ́длу торо́ки.

Wtręcień, -tnia, Wtręt, -a, Wtrętnik, -a, *м.* втёршійся, хи́тростью вступи́вшій; || вмѣ́шивающійся не въ своё дѣ́ло.

Wtryskać, Wtrysnąć, Wtrysknąć, вбры́згивать, вбры́знуть.

Wtrząsać, Wtrząsnąć, Wtrząść, стря́хать, стряхну́ть во что́.

Wtykać, Wetknąć, втыка́ть, воткну́ть, вонза́ть, вонзи́ть; || вса́живать, всади́ть. ***Wtykać pieniądze w co**, вса́живать, тра́тить на что́ де́ньги.

Wtykanie, -nia, Wetknięcie, -cia, *ср.* втыка́ніе; || вса́живаніе.

Wuj, -ja, *м.* дя́дя (*по ма́тери*).

Wujać (komu), называ́ть кого́ дя́дею.

Wujaszek, -szka, *м.* дя́дюшка, дя́денька.

Wujeczny, дя́дюшкинъ, дя́динъ.

Wujek, -jka, *м.* см. **uja Wszek**; || толка́чикъ (*наско́мое*).

Wujenka, -i, Wujna, -y, *ж.* тётка, тётушка (*по ма́тери*); || жена́ дя́ди (*по ма́тери*).

Wujostwo, Wujowstwo, -a, *ср.* ро́дственное отноше́ніе дя́ди (*по ма́тери*) къ его́ племя́нникамъ; || *Собир.* дя́дя вмѣ́стѣ съ тётк0ю (*по ма́тери*).

Wujowski, дя́динъ.

Wulkan, -u, *м.* волка́нъ, огнеды́шущая гора́, со́пка.

Wwalić, wwalić, вали́ть, верга́ть.

Wwiązanie, -nia, *ср.* увя́зываніе; || переплета́ніе (*книги*); || **Wwiązanie w majętność**, вводъ во владѣ́ніе.

Wwiązywać, Wwiązać, ввя́зывать, вязать, увя́зывать, увяза́ть; || переплета́ть, переплесть (*книгу*); || **Wwiązać kogo w majętność**, утверди́ть кого́ во владѣ́ніи. || **Wwiązać się**, ввя́зываться, вмѣ́шиваться, впу́тываться. || **Wwiązać się w majętność**, вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Wwiercić, ввертѣть.

Wwodzić, Wwieść, Wieźdź, вводи́ть, ввести́, ввесть.

Wwozić, Wwieźć, ввози́ть, ввезти́, ввезть.

Wy, вы, *Мьст.* ли́чное множ. числа́.

Wy, вы, предло́гъ употребля́емый нераздѣльно съ други́ми слова́ми, и означа́ющій: 1) движе́ніе изнутри́ и́ли изъ среды́ чего́-либо, напр. **Wyjść, вы́йти, Wypędzić**, вы́гнать; и 2) приведе́ніе въ соверше́нный видъ, напр. **Wybudować**, вы́строить, **Wymalować**, вы́красить.

Wyanszlagować, соста́вить сме́ту, **при**мѣ́рный расчётъ.

Wyassygnowanie, -nia, *ср.* ассигно́вка.

Wybaczać, Wybaczyć, извиня́ть, извини́ть, прощать, прости́ть; || *см.* **Wyboczyć**.

Wybadać, изслѣ́довать, разыска́ть, допроси́ть, распроси́ть, вы́вѣдать.

Wybadanie, Wybadywanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе; || ро́зыскъ, дозна́ніе, допро́съ.

Wybajać, вы́болтать, проболта́ться, разгласи́ть.

Wybawca, -y, Wybawiciel, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Wybawiać, Wybawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, выруча́ть, вы́ручить, освобожда́ть, освободи́ть.

Wybawicielka, -i, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Wybawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе, освобожде́ніе.

Wybić, *см.* **Wybijać**.

Wybicie, -cia, *ср.* побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, вытѣсне́ніе; || выбива́ніе, выкола́чиваніе; || выла́мываніе.

Wybiczować, отхлеста́ть плёткою, бичёмъ.

Wybiedować, натерпѣ́ться го́ря.

Wybieg, -u, *м.* стокъ, спускъ воды́, пото́къ, изви́лина; || направле́ніе, поворо́тъ (*дороги*); || *ухищре́ніе, изворо́тъ; || *отговóрка, увёртка, хи́трость, лука́вство, изворо́тливость.

Wybiegać, Wybiedz, Wybieżeć, Wybiegnąć, выбѣга́ть, вы́бѣжать, вы́бѣгать, избѣга́ть, обѣжа́ть; || выступа́ть, вы́ступить; || опережа́ть, опереди́ть, выпереживать, вы́передить. **Wybiedz na spotkanie kogo**, вы́бѣжать къ кому́ на встрѣ́чу. **Wybiega dach**, выдаётся, выступа́етъ впередъ кры́ша. **Wybiega roślina**, расте́ніе выбѣга́етъ, ско́ро растётъ. **Wybiegać kogo**, выпереживать, опережа́ть, предупрежда́ть кого́. || **Wybiegać się**, набѣга́ться, вы́бѣгаться; || уклоня́ться, увёртываться; || перегоня́ть, обгоня́ть другъ дру́га, бѣ́гать въ за́пуски.

Wybieglość, -ści, *ж. Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ (зда́нія); || вы́пуклость; || * прово́рство, ло́вкость, изворо́тливость, хи́трость, проны́рство.

Wybiegły, выдающійся, выступающій, выбѣга́ющій; || высо́кій, стро́йный (*о дереве*); || прово́рный, ло́вкій, изворо́тливый, хи́трый, проны́рливый.

Wybielać, Wybielić, бѣли́ть, вы́бѣлить; || луди́ть, вы́лудить (*посуду*).

Wybielec, побѣлѣ́ть.

Wybielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || луже́ніе (*посуды*), полу́да.

Wybierać, Wybrać, выбира́ть, вы́брать,

избира́ть, избра́ть; || вынима́ть, вы́нуть. **Wybierać sobie najlepsze kawałki,** выбира́ть для себя́ лу́чшіе куски́. **Wybrać sędziego,** вы́брать, избра́ть судью. **Wybierać podatki,** собира́ть по́дати. **Wybierać rekrutów,** набира́ть ре́крутъ. **Wybrać jedno z dwojga,** вы́брать одно́ изъ двухъ. **Wybierać ptaki z gniazda,** вынима́ть птицъ изъ гнѣзда́. **Wybierać co z beczki,** вынима́ть что изъ бо́чки, опора́жнивать. || **Wybierać się, Wybrać się,** собира́ться, собра́ться (*въ путь*).

Wybieralność, -ści, *ж.* избира́емость.

Wybieralny, избира́емый.

Wybieranie, Wybranie, -nia, *ср.* избира́ніе, вы́боръ; || вынима́ніе, доставáніе; || собира́ніе; || **Wybieranie opłat,** вы́ручка. || **Wybieranie się,** приготовле́ніе къ чему́-нибудь, сбо́ры въ доро́гу.

Wybierki, Wybiorki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки.

Wybijać, Wybić, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, вы́колотить, вышиба́ть, вы́шибить; || выбра́сывать, вы́бросить, вы́кидывать, вы́кинуть. **Szyby wybić,** вы́бить стёкла въ око́нчинѣ. **Wybić drzwi,** вы́ломить две́ри. **Klin klinem wybijać,** клинъ кли́номъ выбива́ть. **Wybić komu oko,** подби́ть кому́ глазъ. **Wybić kogo z czego, zkąd,** вы́тѣснить, вы́жить кого́ отку́да. **Wybić sobie co z głowy,** вы́кинуть что́ изъ свое́й головы́. **Wybić medal,** вы́бить меда́ль. **Wybić kufer płótnem,** оби́ть сунду́къ полотно́мъ. **Wybijać pokłony,** ни́зко кла́няться, отвѣши́вать, класть покло́ны. **Wybija zegar,** бьютъ часы́. **Nim dziewiąta wybije,** пре́жде не́жели пробьётъ де́вять часо́въ. **Wybić wilki,** переби́ть, истреби́ть волко́въ. **Wybić dno z beczki,** вы́шибить дно у бо́чки. **Wybijać wełnę,** разбива́ть шерсть. **Wybić kogo,** поколоти́ть, поби́ть, отвали́ть. || **Wybijać się, Wybić się,** выбива́ться, вы́биться; || вырыва́ться, вы́рваться, освобожда́ться, освободи́ться; || дра́ться (*съ кѣмъ*), поколоти́ть другъ дру́га. **Wybić się z pod jarzma,** све́ргнуть, сбро́сить съ себя́ и́го. **Wybić się z pod władzy ojcowskiéj,** освободи́ться, вы́рваться изъ-подъ оте́ческой вла́сти. **Wybić się ze snu,** вы́биться изъ сна.

Wybijanie, -nia, *ср.* выбива́ніе, обива́ніе, вышиба́ніе; || выкола́чиваніе; || оби́вка (*мѣбели*); || побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, вики́дываніе; || вы́вихъ (*кости*); || **Wybijanie się,** освобожде́ніе себя́, стара́ніе вы́рваться изъ чего́.

Wybiorki, *см.* **Wybierki.**

Wybitnie, вырази́тельно, си́льно, я́вственно, вня́тно.

Wybitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, си́ла, я́вственность, вня́тность.

Wybitny, вырази́тельный, си́льный, я́вственный, вня́тный, *см.* **Dobitny.**

Wybladło, бле́дно.

Wybladłość, -ści, *ж.* бле́дность.

Wybladły, бле́дный.

Wybladnąć, побле́днѣть.

Wybłądzić, Wybłędzić, образу́мить, вы́вести изъ заблужде́нія. || **Wybłądzić się,** образу́миться, вы́йти изъ заблужде́нія.

Wybłąkać się, вы́йти, вы́браться на прямо́ю доро́гу; || *выпу́тываться, выходи́ть изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wybluwać, Wybluć, блева́ть, вы́блевать.

Wybłyskać, Wybłysnąć, сверка́ть, сверкну́ть, блесте́ть, блесну́ть.

Wybocz, -a, *м.* **Wyboczo, -a,** *ср.* **Wybok, -u,** *м.* поворо́тъ, закоу́локъ; || крюкъ, кругъ, объѣздъ, обхо́дъ.

Wyboczenie, -nia, *ср.* отступле́ніе, уклоне́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та рѣчи*).

Wyboczyć, Wybaczać, совраті́ться, совраща́ться, сби́ться съ доро́ги, сдѣлать крюкъ, свернуть съ доро́ги; || сдѣлать просту́покъ, уклони́ться, сби́ться съ надлежа́щаго пути́, безпу́тствовать.

Wyboisty, уха́бистый.

Wybój, -oju, *м.* выбо́ина, уха́бъ, ложби́на.

Wybor, Wybór, -oru, *м.* вы́боръ; || избра́ніе; || сборъ; || **Wybory,** *мн.* вы́боры. **Do wyboru, Na wybór,** на вы́боръ. **Kupować na wybór,** покупа́ть на вы́боръ, т. е. лу́чшіе това́ры. **Pochwalam twój wybór,** хвалю́ твой вы́боръ. **Wyborem, z wyborem,** по вы́бору, съ вы́боромъ, разбо́рчиво. **Sam wybór wojska,** отбо́рное, лу́чшее во́йско. **Wybór,** *или* **Wybiór dochodów, podatków i t. p.,** сборъ доходо́въ, податей и т. п. **Wybór nowozaciężnych,** набо́ръ ре́крутъ.

Wyborca, -y, *м.* избира́тель.

Wyborczy, избира́тельный.

Wyborgować, получи́ть това́ръ въ долгъ (**pożyczyć**); || дать това́ръ въ долгъ (**dać na borg**).

Wybornie, превосхо́дно, отли́чно, прекра́сно, изя́щно.

Wyborność, -ści, *ж.* превосхо́дство, изя́щество, совершéнство.

Wyborny, превосхо́дный, прекра́сный, изя́щный.

Wyborowy, отбо́рный, и́збранный; || избира́тельный.

Wybrać, *см.* **Wybierać.**

Wybranie, -nia, *ср.* забира́ніе, выбира́ніе. **Wybranie łosem,** избра́ніе по жре́бію.

Wybrany, и́збранный.

Wybrnąć, вы́брести, вы́карабкаться, вы́вернуться, вы́путаться (*изъ чего́*), счáстливо отдѣлаться, освободи́ться, изба́виться (*отъ чего́*). **Wybrnąć z błota,** вы́карабкаться, вы́лѣзть изъ гря́зи. **Wybrnąć z długów,** вы́путаться изъ долго́въ.

Wybrodzić, вы́дти изъ бро́да, вы́нырнуть; || вы́вести изъ бро́да.

Wybryd, -u, *м.* разбо́рчивость, при́хоть, прихотли́вость, причу́дливость, брюзгли́вость.

Wybrydnie, брюзгли́во, прихотли́во, разбо́рчиво, причу́дливо.

Wybrydnik, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, приверед́никъ, брюзга́.

Wybrydność, -ści, *ж. см.* **Wybryd.**

Wybrydny, причу́дливый, прихотли́вый, приверед́ливый, брюзгли́вый.

Wybrydzać, прихотни́чать, приверед́ничать, брюзжа́ть.

Wybryk, -u, *м.* скачёкъ въ сто́рону, прыжо́къ; || * заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе.

Wybrykiwać, бры́кать, лята́ть; || подска́кивать, подпры́гивать.

Wybryzgiwać, Wybryzgać, Wybryznąć, вы́брызгивать, вы́брызгать.

Wybrzeże, -a, *ср.* бе́регъ ре́ки, на́бережная, на́бережня; || морско́й бе́регъ; || вали́въ, лима́нъ, бу́хта.

Wybuch, -u, *м.* изверже́ніе; || взрывъ, вспы́шка. **Wybuch wulkanu**, изверже́ніе волка́на.

Wybuchać, Wybuchnąć, вспы́хивать, вспы́хнуть, воспламеня́ться, воспламени́ться; || взрыва́ться, взорва́ться; || изверга́ть, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || изрыга́ть, изры́гнуть.

Wybudować, вы́строить, постро́ить, воздви́гнуть, соруди́ть.

Wybujać, возвыша́ться, возноси́ться, вы́ситься; || дава́ть побе́ги, вы́бѣжать, ско́ро увели́чиваться въ ро́стѣ (*о расте́ніяхъ*).

Wybujałość, -ści, *ж.* бы́стрый ростъ, бы́строе выраста́ніе, ско́рый вы́бѣгъ (*расте́ній*); || * возвы́шенность, вы́спренность. **Wybujałość myśli**, возвы́шенность мы́сли.

Wybujały, ско́ро подня́вшійся, вырос́шій, сдѣлавшій большіе побе́ги (*о де́ревѣ*); || * вы́спренній, возвы́шенный, высоко́ лета́ющій, пара́щій.

Wyburczeć, разбрани́ть, разруга́ть, распе́чь, пожури́ть.

Wyburdać się, мѣшкотно, медле́нно собра́ться куда́-либо, наси́лу вы́лѣзть.

Wyburzyć się, перебро́дить.

Wybycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, прожива́ніе.

Wybywać, Wybyć, пребыва́ть, пробы́ть, прожива́ть, прожи́ть.

Wyć, выть.

Wycechowanie, -nia, *ср.* отмѣ́тка, обозначе́ніе.

Wycelować, *см.* **Celować.**

Wycembrować, *см.* **Cembrować.**

Wycenić (na co), оцѣни́ть во что́.

Wycharchać, Wycharchnąć, отха́ркивать, отха́ркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wychędożyć, *см.* **Chędożyć.**

Wychładzać, Wychłodzić, выхола́живать, вы́холодить, выстуживать, вы́студить.

Wychlastać, вы́хлестать, вы́плеснуть.

Wychłodnąć, Wychłodnieć, прохола́живаться, прохолоди́ться, простыва́ть, просты́ть.

Wychód, -odu, *м.* **Wyjście, -ścia**, *ср.* вы́ходъ; || вы́ѣздъ; || отправле́ніе, отбы́тіе; || отплы́тіе (*корабля́*). **Dom mający dwa wychody**, домъ съ двумя́ вы́ходами. **Ulica bez wyjścia**, глухо́й переу́локъ. *Ком.* **Wychód towarów**, о́тпускъ това́ровъ.

Wychodek, -dku, *м.* отхо́дъ, ну́жникъ, ну́жное мѣсто.

Wychodny, вы́ходный, служа́щій къ вы́ходу.

Wychodowy, вы́возный. **Cło wychodowe.** по́шлина съ вы́воза, съ вы́возныхъ това́ровъ.

Wychodzenie, -nia, Wyjście, -ścia, *ср.* вы́ходъ, исхо́дъ, отбы́тіе, отъѣздъ, отше́ствіе, отхо́дъ, отплы́тіе.

Wychodzić, Wyjść, Wynijść, Wyniść, выбывать, вы́быть, выходи́ть, вы́йти, выха́живать; || всходи́ть, взойти́; || износи́ть, обноси́ть (*плать́е, о́бувь*). **Wyjść na przechadzkę**, вы́йти на прогу́лку. **Wychodzić na plac**, вы́йти на ду́эль, на поедино́къ. **Wychodzić na wierzch**, выходи́ть нару́жу, обнару́живаться, сдѣлаться я́внымъ, извѣ́стнымъ. **Wychodzić przeciw komu**, выходи́ть кому́ на встрѣ́чу. **Wyjść na swoje**, не потеря́ть ничего́, не потерпѣть никако́го уби́тка. **Na jedno wychodzi**, выхо́дитъ одно́ и то́ же, выхо́дитъ на то́ же. **Wyjść na człowieka**, вы́йти въ лю́ди. **Wyjść ze zwyczaju**, вы́йти изъ употребле́нія. **Wyjść na czém dobrze**, воспо́льзоваться чѣмъ-либо, найти́ вы́году, вы́гадать что́-либо, получи́ть барыш, вы́йти съ барыше́мъ. **Wyjść na czém źle**, понести́ уби́токъ, быть въ накладе́. **Wychodzi to na moje**, выхо́дитъ по-мо́ему, ка́къ я говори́лъ, выходи́тъ моя́ пра́вда. **Książka wyszła na widok publiczny**, кни́га вы́шла въ свѣтъ, кни́га и́здана. * **Wychodzić odzież**, износи́ть, истаска́ть пла́тье. || **Wychodzić się**, вдово́ль находи́ться; || * износи́ться, истаска́ться (*о пла́тьѣ, объ о́бувѝ*)

Wychodzień, -dnia, Wychodziec, -dźca, Wychodźca, -y, *м.* выходецъ, эмигра́нтъ, переселе́нецъ (*на чужби́ну*).

Wychodzony, изно́шенный, истаска́нный, потёртый.

Wychodztwo, -a, *ср.* переселе́ніе (*на чужби́ну*); || *Собир.* эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты.

Wychorować się, вы́здороветь, вы́йти изъ продолжи́тельной боле́зни.

Wychów, -owu, Wychowek, -wku, *м.* воспита́ніе, вскормле́ніе.

Wychować, *см.* **Wychowywać.**

Wychowanica, -y, *ж.* воспи́танница, пито́мица, учени́ца.

Wychowanie, -nia, *ср.* воспита́ніе, образова́ніе, обуче́ніе; || прокормле́ніе, пропита́ніе; || разведе́ніе (*напр.* дома́шнихъ птицъ).

Wychowaniec, -ńca, *м.* воспи́танникъ, пито́мецъ, учени́къ.

Wychowanka, -i, *ж., см.* **Wychowanica.**

Wychowany, воспи́танный, образо́ванный; || вскормленный, вы́кормленный.

Wychowywać, Wychować, воспи́тывать, воспита́ть, вскармливать, вскорми́ть; || *Агр.* вы́кармливать, разводи́ть, плоди́ть (*дома́шній скотъ*); || корми́ть, пита́ть, содержа́ть, подде́рживать. **Wychowywać dzieci,** воспи́тывать де́тей. **Wychowywać bydło,** разводи́ть, вы́кармливать скотъ. * **Złóż na Pana staranie twoje, a On ciebie wychowa,** возложи́ на Го́спода упова́ніе твое́ и Онъ тебя́ подде́ржитъ. || **Wychowywać się,** корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́; || воспи́тываться, образо́вываться.

Wychowywacz, -a, *м.* воспита́тель.

Wychrzcić się, *см.* **Przekrzcić się.**

Wychrzta, -y, *м. см.* **Przechrzta.**

Wychudnąć, изху́дать, похуде́ть.

Wychudzić, изсуши́ть, изнури́ть.

Wychwalać, Wychwalić, восхваля́ть, восхвали́ть, расхва́ливать, расхвали́ть, прославля́ть, просла́вить. || **Wychwalać się,** хвали́ться, величи́ться, превозноси́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Wychwalanie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, прославле́ніе; || **Wychwalanie się,** самовосхвале́ніе, хвастовство́, тщесла́віе.

Wychylać, Wychylić, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || * выпива́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ, осуша́ть, осуши́ть, опора́живать, опорожни́ть. **Wychylić głowę z karety,** высунуть го́лову изъ каре́ты. **Wychylić kielich,** осуши́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ бока́лъ.

Wyciąć, *см.* **Wycinać.**

Wyciąg, -u, *м.* извлече́ніе; || вы́писка; || *Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка.

Wyciągać, Wyciągnąć, протя́гивать, протяну́ть, вытя́гивать, вы́тянуть, вытаскивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь, вынима́ть, вы́нуть, достава́ть, доста́ть; || * выпи́сывать, де́лать вы́писки (*изъ книги, изъ сочине́нія*); || че́рпать, почерпну́ть, зачерпну́ть, черпну́ть; * заи́мствовать, позаи́мствовать. || *Мат.* извлека́ть, извле́чь ко́рень. **Wyciągnąć szablę z pochwy,** вы́нуть са́блю изъ ножо́нъ. **Wyciągnąć korek,** вы́тащить про́бку. **Wyciągnąć rachunek z ksiąg,** выписать счётъ изъ книгъ. **Wyciągać wodę z rzeki,** че́рпать во́ду изъ ре́ки. **Wyciągać wodę ze studni,** кача́ть во́ду изъ коло́дца. **Wyciągać ręce,** протя́гивать ру́ки. **Wyciągać u kogo pieniądze,** выма́нивать у кого́ де́ньги. **Wyciągnąć kogo na słówko,** прину́дить кого́ дать сло́во, обѣща́ніе. **Wyciągać łuk,** натя́гивать лукъ (*для стрѣлянія*). **Wyciągać z wojskiem,** выступить въ похо́дъ. **Wyciągać co od kogo,** выска́кивать, тре́бовать. || **Wyciągać się, Wyciągnąć się,** вытя́гиваться, вы́тянуться, протя́гиваться, протяну́ться, растя́гиваться, растяну́ться; || тяну́ться, простира́ться на большо́е разстоя́ніе; || * тяну́ться (*за кѣмъ, за чѣмъ*), иска́ть, домога́ться (*чего́*), стара́ться сравни́ться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, тра́титься на что́.

Wyciąganie, Wyciągnienie, -nia, Wyciągnięcie, -cia, *ср.* вытя́гиваніе, вытаска́иваніе, вынима́ніе; || выпи́сываніе; || извлече́ніе; || заи́мствованіе, че́рпаніе, изче́рпываніе; || * вынима́ніе; || протя́гиваніе; || натя́гиваніе; || простира́ніе.

Wyciągnięty, вы́тянутый, вы́нутый; || вы́писанный; || извлечённый, заи́мствованный, изче́рпанный; || протя́нутый; || натя́нутый; || распросте́ртый, растяну́вшійся.

Wycie, -cia, *ср.* вой, вытьё, завыва́ніе.

Wycięcie, -cia, *ср.* вы́рубка (*лѣса*); || *Горн.* заго́нъ, вы́рубка.

Wycieczka, -i, *ж.* вы́лазка; || прогу́лка, пое́здка; || набѣгъ, нашествіе.

Wyciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, вытека́ніе, излія́ніе; || течь, те́ча, уте́чка.

Wyciekać, Wyciec, вытека́ть, вы́течь, стека́ть, стечь, истека́ть, исте́чь; || **Wyciekać na nieprzyjaciela,** де́лать вылазку, напада́ть; || выбѣга́ть; || **Wybiegać kogo,** обгоня́ть кого́; || гл. хнуть (*о деревьяхъ*).

Wycieńczać, Wycieńczyć, истоща́ть, истощи́ть, изнура́ть, изнури́ть, ослабля́ть, осла́бить.

Wycieniować, оттѣни́ть, навести́ тѣнь.

Wycierać, Wytrzeć, вытира́ть, вы́тереть, натира́ть, натере́ть, утира́ть, утере́ть, растира́ть, расте́реть; || чи́стить, вычища́ть, вы́чистить. **Wycierać nos,** сморка́ться, утира́ться. **Wytrzeć nos,** вы́сморкать носъ. **Wytrzeć nos dziecku,** утере́ть носъ ребёнку. **Wycierać komin,** чи́стить печну́ю трубу́. **Wycierać chusty,** стира́ть платки́ (*у прачекъ*). * **Wytrzeć komu kapitułę,** намы́лить кому́-либо го́лову, дать напряга́й, т. е. сдѣлать выговоръ. **Wytrzeć suknię,** истаска́ть, износи́ть пла́тье. **Wycierać len, konopie,** мять лёнъ, конопля́. *Охот.* **Wycierać zwierzynę,** иска́ть, слѣди́ть дичи́ну. || **Wycierać się, Wytrzeć się,** вытира́ться, вытереться, натира́ться, натере́ться, утира́ться, утере́ться; || полирова́ться, * образо́вываться; || мета́ть икру́ (*о рыбахъ*).

Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, натира́ніе, утира́ніе, растира́ніе; || чи́щеніе чи́стка. || **Wycieranie się,** мета́ніе икр (*у рыбъ*); || * полиро́вка, образова́ніе.

Wycierek, -u, *м.* вы́терка.

Wycierlica, -y, *ж.* мя́ло, мя́лка (*для мя́тія льна, пеньки*); || телѣ́жка (*употребля́емая для молотьбы*).

Wycierpieć, вытерпѣть, выстрадать.

Wycinać, Wyciąć, вырубáть, вырубить, срубáть, срубúть, высѣкáть, высѣчь. **Wycinać drzewa**, вырубáть, рубúть, валúть дерéвья. **W pień wyciąć**, перерубúть, перекололá. || * **Wyciąć komu w twarz, Wyciąć komu policzek**, дать пощёчину, оплеýху. **Wyciąć do kogo z broni**, выстрѣлить въ кого́ изъ ружья́. **Wyciąć komu prawdę**, сказáть кому́ всю прáвду мáтку *или* сýщую прáвду. **Biczem w oczy mu wyciął**, вы́стегнулъ емý кнутóмъ глазá.

Wycinanie, -nia, Wycięcie, -cia, *ср.* вырубáніе, рýбка лѣсу; || вырѣзываніе, высѣкáніе.

Wycinek, -nka, *м.* вы́рѣзка, крóйка; || вы́кройка; || *Мат.* вы́рѣзокъ; || *Астрон.* сéкторъ (*orydie*); || *Охот.* клыкъ у молодáго кабанá; || молодóй кабáнъ, у котóраго прорѣзываются клыки́; || **Wycinek leśny**, лѣснóй учáстокъ.

Wyciosywać, Wyciesywać, Wyciosać, Wyciesać, вытёсывать, вы́тесать, обтёсывать, обтесáть; || вырáвнивать, вы́равнить, выгла́живать, вы́гладить; || высѣкáть, высѣчь (*изъ дéрева, изъ кáмня*); || * отёсывать, **отесáть**, давáть нѣкоторое образованіе.

Wycisk, -u, *м.* выжимáніе, вы́жимки; || тиснéніе, óттискъ, отпечáтаніе, отпечáтокъ; || слѣ́покъ. || **Wycisk pieczęci**, слѣ́покъ печáти.

Wyciskać, Wycisnąć, выжимáть, вы́жать, выдáвливать, вы́давить; || отпечáтывать, отпечáтать, оттúснуть; || прикла́дывать, приложúть (печáть); || * **Wycisnąć co na kim** (**od kogo**), исторгнуть, вы́мучить, вы́нудить насúльно что́-либо (*у кого́*).

Wyciskanie, -nia, Wyciśnięcie, -cia, Wyciśnienie, -nia, *ср.* выжимáніе, давлéніе; || отпечáтываніе, тиснéніе; || вымогáтельство, вынужде́ніе; || **Wyciśnięcie pieczęci**, приложéніе печáти.

Wycofać, Wycofnąć, извлекáть, извлéчь; || вытáскивать, вытащить, вынимáть, вы́нуть; || выбирáть, вы́брать; || вытя́гивать, вы́тянуть; || * брать, взять назáдъ. || **Wycofać z obiegu**, изъя́ть изъ обращéнія (*ассигна́ціи*). || **Wycofać się, Wycofnąć się**, отступáть, отступúть, отставáть, отстáть, отступáться, отступúться, откáзываться, отказáться (*отъ чего́*); || * отдѣлаться, освободúться, избѣжáть, избѣгнуть. **Wycofałem się z przykrego położenia**, я избѣгнýть непрíятнаго положéнія.

Wycofanie, -nia, *ср.* извлечéніе; || освобожде́ніе. **Wycofanie z obiegu**, извлечéніе изъ обращéнія (*бумáжныхъ дéнегъ*).

Wycuchnąć, выдохнуться, потерáть свóй зáпахъ.

Wycwerk, Wyćwierk, Wyczwerk, Wyćwier, -u, *м.* **Wyćwierka, -i**, *ж.* *Муз.* трель (*въ пѣніи*); || * искýственная прикрáса.

Wycwerkować, Wyćwierkować, выводúть трéли; || напѣвáть.

Wyćwiczyć, вы́учить, обучúть, пріучúть, изощрúть; || * **Wyćwiczyć (rózgami)**, отодрáть, высѣчь (*розгами*).

Wyczerpywać, Wyczerpać, Wyczerpnąć, вычéрпывать, вы́черпать, вычерпнуть, изчéрпывать, изчéрпать, изчерпнýть, почерпáть, почерпнýть; || истощáть, истощúть; || выбирáть, вы́брать всё, разбирáть, разобрáть, распродавáть, распродáть. **Wyczerpać przedmiot**, изчéрпать предмéть. **Edycja téj książki jest wyczerpaną**, изда́ніе э́той кни́ги разобрано, распрóдано. **Wyczerpnąć co z kogo**, вы́вѣдать, вы́спросить что́-либо отъ кого́. || **Wyczerpać się**, изчéрпаться. **Największe bogactwa snadno się wyczerpną**, величáйшія богáтства легкó изчéрпаются.

Wyczesywać, Wyczesać, вычёсывать, вы́чесать, разчёсывать, разчесáть.

Wyczosek, Wyczesek, -sku, *м.* чёсаный лёнъ, чёсаная пенькá. **Wyczoski**, *мн.* льняны́я вы́чески.

Wyczubić, оттаскáть за́ волóсы, задáть потасóвку; || побúть, поколотúть.

Wyczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* пшóнецъ (*растéніе*).

Wyczyszczać, Wyczyścić, вычищáть, вы́чистить, очищáть, очúстить.

Wyczytywać, Wyczytać, вычúтывать, вы́честь, вы́читать, прочúтывать, прочéсть, прочитáть; || узнавáть, узнáть что́-либо изъ чтéнія.

Wydać, *см.* **Wydawać.**

Wydajać, Wydoić, выдáивать, вы́доить.

Wydanie, -nia, *ср.* издáніе, **Wydawanie**; || передáча. **Wydanie wyroku**, постановлéніе приговóра.

Wydarć, *см.* **Wydzierać.**

Wydarcie, -cia, *ср.* выдёргиваніе, вырывáніе, отрывáніе; || отня́тіе, похищéніе.

Wydartek, -tku, *м.* грабёжъ, грабúтельство, хищéніе.

Wydarzać się, Wydarzyć się, случáться, случúться, приключáться, приключúться.

Wydatek, -tku, *м.* вы́дача дéнегъ, издéржка, расхóдъ, трáта, затрáта, ижди́веніе.

Wydatkować, расхóдовать.

Wydatkowanie, -nia, *ср.* расхóдованіе.

Wydatkowy, расхóдный.

Wydatnie, вы́пукло; || выразúтельно, замѣтно, ощутúтельно.

Wydatność, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́ступъ; || рѣзкость, я́ркость, выразúтельность.

Wydatny, вы́пуклый, выдающійся; || *

броса́ющійся въ глаза́, выразительный, замѣ́тный, ощути́тельный.

Wydawać, Wydać, изде́рживать, расхо́довать, тра́тить; || выдава́ть, вы́дать, издава́ть, изда́ть; || представля́ть, выставля́ть, предъявля́ть. **Obiad wydawać,** подава́ть на столъ. **Wydaćw szystkie pieniądze,** издержа́ть всѣ де́ньги. **Wydać za mąż,** вы́дать за́мужъ. **Wydawać książki,** издава́ть кни́ги. **Wydać świadectwo,** дать свидѣ́тельство, засвидѣ́тельствовать. **Wydać komu wojnę,** объяви́ть кому́ войну́. **Wydać bitwę,** дать сраже́ніе. **Wydać wyrok,** объяви́ть приговоръ, рѣше́ніе. **Wydać sekret,** откры́ть та́йну. **Wydać kogo,** измѣни́ть кому́, преда́ть кого́. **Wydać weksel na kogo,** трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Wydać kogo w ręce sprawiedliwości,** отда́ть кого въ ру́ки справедли́вости, преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. **Wydawać owoce,** приноси́ть плоды́. || **Wydawać się, Wydać się,** передава́ться, переда́ться, выража́ться, вы́разиться, представля́ться, предста́виться; || выдава́ться, вы́даться; || **Wydawać się na kogo, na co,** тра́титься; || отдава́ться на чью во́лю, же́ртвовать собо́ю; || обнару́живаться, обнару́житься; || каза́ться. **Myśl ta dobrze się wydaje po rusku,** э́та мысль хорошо́ выража́ется по-ру́сски, хорошо́ мо́жетъ быть вы́ражена, пе́редана по-ру́сски. **Ojciec wydaje się na syna,** оте́цъ тра́тится на сы́на. **Prawda wydać się musi,** пра́вда должна́ обнару́житься. **Zdaleka pałac wydaje się szumny,** и́здали дворе́цъ представля́ется пы́шнымъ. **Mnie się wydaje,** мнѣ ка́жется. **Nie jestem, czém się być wydaję,** я не то́тъ, каки́мъ кажу́сь. **Muzyka dęta dobrze się na wolném powietrzu wydaje,** духова́я му́зыка хорошо́ раздаётся на откры́томъ во́здухѣ. **Droga na pole się wydaje,** доро́га выхо́дитъ въ по́ле.

Wydawanie, Wydanie, -nia, *ср.* расхо́дованіе, изде́рживаніе, тра́та, вы́дача (*де́негъ*); || изда́ніе (*кни́ги*), публика́ція; || **Wydanie wojny,** объявле́ніе войны; || **Wydanie zbrodniarza,** вы́дача престу́пника; || извѣ́тъ, доно́съ, огово́ръ; || **Wydanie tajemnicy,** откры́тіе та́йны; || **Wydanie córki za mąż,** вы́дача до́чери за́мужъ.

Wydawca, -y, *м.* изда́тель (*кни́ги*); || преда́тель, измѣ́нникъ.

Wydawnictwo, -a, *ср.* изда́ніе, печа́таніе книгъ; || реда́кція (*журна́ла и т. п.*).

Wydech, *род. п.* **Wydechu и Wytchu,** *м.* выдыха́ніе (*во́здуха*); || испаре́ніе, за́пахъ; || отдохнове́ніе.

Wydęcie, -cia, *ср. см.* **Wydymanie.**

Wydelegować, откомандирова́ть кого́ куда́-либо, посла́тьно осо́бому поруче́нію.

Wydelegowanie, -nia, *ср.* командиро́вка, назначе́ніе.

Wydeptywać, Wydeptać, выта́птывать, вы́топтать, прота́птывать, протопта́ть; || ста́птывать, истопта́ть (*сапоги́, башмаки́*).

Wyderek, -rku, Wyderkaf, -u, *м.* залого́ъ, закла́дъ; || ку́пля съ уговоромъ, выкупна́я за́пись, родъ закладно́й сдѣ́лки; || вы́купъ про́данной ве́щи, вы́ручка. || *Стар.* вымога́тельство, незако́нные побо́ры.

Wyderkarz, Wyderkownik, -a, *м.* владѣ́ющій имѣ́ніемъ *или* чѣ́мъ либо друго́мъ по закладно́й сдѣ́лкѣ.

Wyderkować, выкупа́ть, освобожда́ть (*имѣ́ніе*) изъ-подъ зало́га, запла́тою до́лга.

Wyderkowy, Wyderkafowy, выкупно́й. **Prawo wyderkowe,** выкупно́е пра́во; || закладно́й.

Wydętość, -ści, *ж.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость.

Wydęty, вздутый, вспу́ченный, раздутый; || распу́хлый, распухшій.

Wydłabiać, Wydławiać, Wydłabić, Wydławić, выда́вливать, вы́давить, передавливать, переда́вить; || вы́жимать, вы́жать.

Wydłubywać, Wydłubać, выда́лбливать, вы́долбить, выковы́ривать, вы́ковырять, вы́ковырнуть.

Wydłutować, вы́долбить.

Wydłutowanie, -nia, *ср.* долбле́ніе.

Wydma, -y, *ж.* си́льный вихрь, поры́вистый вѣ́теръ, поры́въ вѣ́тра; || *Морс.* шквалъ; || **Wydma piaskowa,** песча́ная за́сыпь, песча́ный нано́съ, нано́сный песо́къ.

Wydmuch, -u, *м.* поры́въ вѣ́тра; || юръ, мѣ́сто возвы́шенное и откры́тое, подвѣ́рженное дѣ́йствію вѣ́тровъ и непого́ды.

Wydmuchywać, Wydmuchać, Wydmuchnąć, выдувать, вы́дуть.

Wydobywać, Wydobyć, добыва́ть, добы́ть, доставать, доста́ть; || вынима́ть, вы́нуть, вытаскивать, вы́тащить; || **Wydobywać się, Wydobyć się,** освобожда́ться, освободи́ться, выпу́тываться, вы́путаться, выходи́ть, вы́йдти изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wydobywalnia, -ni, *ж. Горн.* рудотка́точная што́льня, штрекъ.

Wydoić, *см.* **Wydajać.**

Wydój, -oju, *м.* удо́й.

Wydoływać, Wydołać (czemu), управля́ться, упра́виться (*съ чѣмъ*), справля́ться, спра́виться, сла́живать, сла́дить, оси́ливать, оси́лить, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолѣ́вать, преодоле́ть (*что́*); || сра́вниваться, сравня́ться, сравни́ться, догоня́ть кого́ въ чѣмъ-либо. **Nie możemy sami wszystkim sprawom wydołać,** мы не мо́жемъ одни́ упра́виться со всѣ́ми дѣла́ми. **Nie wydołasz mi w téj mierze,** въ э́томъ отноше́ніи ты не сравни́шься со мно́ю, далеко́ тебѣ́ до меня́.

Wydoskonalenie, *см.* **Doskonalenie.**

Wydoskonalić, *см.* **Doskonalić.**

Wydostawać, Wydostać, добыва́ть, добы́ть, доставáть, доста́ть, сни́скивать, снискáть, пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть; || вытáскивать, вы́тащить, вынимáть, вы́нуть; || **Wydostawać się, Wydostać się**, вы́карабкаться, освободи́ться (*откýда*) съ трудóмъ.

Wydra, -y, *ж.* вы́дра, порѣ́шня (*живóтное*).

Wydrapywać, Wydrapać, выцара́пывать, вы́царапать, вы́царапнуть; || **Wydrapać się**, вы́карабкаться съ трудóмъ, освободи́ться отъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wydrażać, Wydrożać, Wydrążać, Wydrożyć, Wydrążyć, *Стол.* выдáлбливать, вы́долбить (*пáзникомъ*), выпáживать, вы́пазить, ложжи́ть, вы́ложжить; || прорывáть, проры́ть, прокáпывать, прокопáть, желоби́ть; || протáчивать, проточи́ть, подмывáть, пробивáть; || доро́жить, продоро́жить, проводи́ть доро́жки на чёмъ-либо; || вырѣ́зывать, вы́рѣзать (*на чёмъ*); || **Wydrażać się, Wydrożyć się, Wydrążać się, Wydrążyć się**, дупли́ть, дѣ́латься пусты́мъ внутри́; || вырѣ́зываться, врѣ́зываться (*на чёмъ*).

Wydrażanie, Wydrążanie, -nia, *ср.* рытьё, копáніе, выкáпываніе; || выдáлбливаніе; || вырѣ́зываніе; || продоро́женіе; || **Wydrążenie, Wydrożenie, -nia**, *ср.* ложби́на, впáдина, я́мина, прокóпъ, ры́твина, кóпань; || пустотá.

Wydrążony, вы́желобленный, проры́тый, прокóпанный; || вы́долбленный; || вырѣ́занный; || продоро́женный.

Wydręczyć, вы́лучить, вы́нудить.

Wydrukować, напечáтать, отпечáтать (*книгу*).

Wydrwiwać, Wydrwić, выма́нивать, вы́манить (*хи́тростію, обма́номъ и́ли лестію*); || **Wydrwić kogo**, подня́ть кого́ на смѣхъ, осмѣ́ять, оста́вить въ дурака́хъ; || **Wydrwiwać się, Wydrwić się**, вывёртываться, вы́вернуться, выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ хи́тростію *и́ли* обма́номъ, вы́дти сухи́мъ изъ воды́.

Wydrzeć, *см.* **Wydzierać**; || **Wydrzeć, Zwydrzeć**, по́ртиться, испо́ртиться, развращáться, разврати́ться; || остервени́ться, остервени́ться, сдѣ́латься свирѣпымъ, разсвирѣпѣ́ть.

Wydrzeźniać (kogo), Wydrzeźniać się (komu), передра́знивать, пересмѣ́ивать (*кого́*).

Wydrzymać się, вы́спаться.

Wydumać, вы́думать, вы́мыслить.

Wydupnieć, Wydubnieć, вы́дуплиться, сдѣ́латься дупловáтымъ (*о дéревѣ*).

Wydurzyć (co od kogo), выма́нивать, вы́манить про́исками.

Wyd usić, передуши́ть; || * **ydusić co na kim**, вы́нудить, вы́рвать что́-либо у кого́ си́лою, **Wydusić na kim tajemnicę**, вы́нудить та́йну; || * **Wydusić butelkę wina**, осуши́ть, вы́пить буты́лку вина́.

Wydychać, Wytchnąć, выдыха́ть (*воздухъ*)); || испуска́ть, испусти́ть духъ, конча́ться, умере́ть; || издава́ть, испуска́ть вре́дныя испаре́нія *и́ли* благоуха́нія; || **Wydychać, Wytchnąć**, вы́дохнуться; || отдыха́ть, отдохну́ть, переводи́ть, перевести́ духъ. **Zwilżone pola wydychały wonie**, орошённыя поля́ испуска́ли благоуха́ніе. **Nie wydychając wołałem**, я крича́лъ безъ о́тдыха, не переводя́ дýха. **Dać wytchnąć koniom**, дать отдохну́ть, вздохну́ть лошадя́мъ.

Wydychanie, -nia, *ср. см.* **Wydech, Wytchnienie.**

Wydymać, Wydąć, вдува́ть, вдуть; || надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть, пу́чить, распу́чить; || **Wydymać się**, нату́живаться; || **Wydymać się, Wydąć się**, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вздýться, разбуха́ть, разбýхнуть, пýхнуть, распýхнуть.

Wydymanie, -nia, Wydęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость; || *Мед.* нату́га, жи́ленье.

Wydział, -u, *м.* отдѣле́ніе, отдѣлъ, вѣ́домство, часть; || факульте́тъ, отдѣле́ніе университе́та; || уча́стокъ, отдѣлъ, часть имѣ́нія; || о́кругъ; || *Стар.* удѣлъ. **Wydział stad**, ко́нно-заво́дское вѣ́домство. **Wydział skarbowy**, вѣ́домство фина́нсоваго управле́нія.

Wydziałowy, каса́ющійся отдѣле́нія, отдѣльный, осо́бый; || окружно́й; || уѣ́здный. *Стар.* **Szkoła wydziałowa**, уѣ́здное учи́лище.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, лиша́ть, лиши́ть насл**ѣ́**дства.

Wydziedziczenie, -nia, *ср.* лише́ніе насл**ѣ́**дства.

Wydzielać, Wydzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть, выдѣля́ть, вы́дѣлить; || отлуча́ть, отлучи́ть. **Wydzielać komu co**, удѣля́ть, удѣли́ть что́-либо кому́. **Wydzielić synowi część nań przypadającą**, отдѣли́ть сы́ну сл**ѣ**дуемую ему́ часть (*имѣнія*). **Wydzielić syna**, объявить сы́на совершенноле́тнимъ, отдѣли́ть его. **Wydzielać z kościoła**, отлуча́ть отъ це́ркви; || **Wydzielać się, Wydzielić się**, отдѣля́ться, отдѣли́ться; || устраня́ться, устрани́ться, || отста́вать, отста́ть.

Wydzielanie, Wydzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || отлуче́ніе, отстране́ніе; || **Wydzielenie syna**, объявле́ніе сы́на совершённо лѣ́тнимъ и отдѣле́ніе ему́ части имѣ́нія.

Wydzieliciel, Wydzielacz, Wydzielnik, -a, *м.* раздава́тель, дѣли́тель, отдѣля́ющій что́-либо.

Wydzielina, -y, *ж. Мед.* отдѣле́ніе (*со́ковъ*).

Wydzielnie, отдѣльно, осо́бо, осо́бенно, исключи́тельно.

Wydzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность, исключительность.

Wydzielny, отдѣльный, особый, особенный, исключительный.

Wydzierać, Wydrzeć, выдёргивать, выдернуть, выдирать, выдрать, отрывать, оторвать, вырывать, вырвать; || исторгать, исторгнуть; || лишать, лишить, отнимать, отнять; || похищать, похитить. **Wydrzeć komu życie,** лишить кого жизни. **Wydrzeć broń z rąk nieprzyjaciela,** исторгнуть оружіе изъ рукъ непріятеля. **Śmierć mu wydarła syna jedynaka,** смерть похитила у него единственнаго сына; || **Wydzierać się, Wydrzeć się,** вырываться, вырваться; || отдѣляться, отдѣлиться; || отлучаться, отлучиться; || **Wydzierać się z prawa,** не повиноваться законамъ, ослушиваться. **Wydzierać się dokąd,** стремиться, устремляться, устремиться, порываться, соваться (*куда*).

Wydzieracz, -a, Wydzierca, -y, *м.* грабитель, хищникъ; || вымогатель, лихоимецъ, мздоимецъ.

Wydzierstwo, -a, *ср.* грабительство, хищничество; || вымогательство, лихоимство, мздоимство, назаконные поборы.

Wydzierżawiać, Wydzierżawić, отдавать, отдать въ аренду.

Wydzierżawianie, Wydzierżawienie, -nia, *ср.* отдача въ аренду, въ арендное содержаніе. **Wydzierżawienie, wyszynk napojów,** винный откупъ.

Wydziwiać, куролесить, проказничать; || бѣситься, бѣсноваться.

Wydziwować się, Wydziwić się, надивиться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, вытаскивать, вытащить, выводить, вывести, вывесть, извлекать, извлечь, освобождать, освободить; || приподнимать, приподнять; || воздвигать, воздвигнуть. **Wydźwignęli go z prochu,** его вытащили изъ грязи. **Wydźwignąć przyjaciela z niebezpieczeństwa,** вывести пріятеля изъ опасности. **Wydźwigać co do góry,** поднимать что-либо вверхъ.

Wydźwignięcie, -cia, Wydźwignienie -nia, *ср.* вытаскиваніе; || избавленіе, освобожденіе; || подниманіе, поднятіе.

Wydzwonić, прозвонить, отзвонить. * **Wydzwonić kogo,** прокляcть, отлучить отъ общенія съ церковью. **Wydzwonić co,** дать знакъ звонкомъ, начатіе *или* окончаніе чего-либо.

Wyegzaminować, проэкзаменовать, испытать.

Wyegzekwować, взыскать (*долг*), истребовать; || исполнить, выполнить.

Wyegzekwowanie, -nia, *ср.* взысканіе, истребованіе; || исполненіе.

Wyekskuzować się, извиниться; || уклониться, отговориться.

Wyekstabulować, исключать изъ ипотечной книги, изъ росписи.

Wyekstabulowanie, -nia, *ср.* исключеніе изъ ипотечной книги, изъ росписи.

Wyfiglować, выманить хитростію, поддѣть, подцѣпить; || **Wyfiglować się,** вывернуться, выпутаться, искусно, ловко отдѣлаться отъ чего-либо.

Wyfilować kartę, *Карт.* передёрнуть карту.

Wyfolgować (komu), потакать, потворствовать, поблажать (*кому*).

Wyformować, образовать, обдѣлать, выработать, придать лучшій видъ чему-либо.

Wyforować, выталкать, прогнать.

Wyfortelować, ловко выманить, поддѣть, подцѣпить.

Wyforytować, вывести кого-либо въ люди, взять кого-либо подъ своё покровительство.

Wyfryszować, переплавить желѣзо.

Wyfryzować, *см.* **Fryzować.**

Wyfryzowany, *см.* **Fryzowany.**

Wyfugować, *Плот.* сфуговать, склеить двѣ доски въ закрой.

Wyfugowanie desek, *Плотн.* сфуговки досокъ, сфугованіе.

Wyfukać, *см.* **Fukać.**

Wyfutrować, *см.* **Futrować.**

Wyga, Wega, -i, *м.* и *ж.* старая собака; || старый хрычъ, *или* старая хрычовка, старуха.

Wygachować, щегольски нарядить, разфрантить. || **Wygachować się,** щегольски нарядиться, разфрантиться.

Wygacić, выстлать фашинникомъ.

Wygadany, болтливый, говорливый.

Wygadywać, Wygadać, выбалтывать, выболтать; || **Wygadywać na kogo,** оговаривать, опорочивать. **Wygadać się,** проболтаться, проговориться; || наговориться.

Wygadzać, Wygodzić, угождать, угодить, удовлетворять, удовлетворить; || **Wygodzić komu,** судить, дать взаймы, заимообразно.

Wygaić, назначить мѣсто для выруски лѣса; || *Стар.* исключать изъ общества.

Wygajać, Wygoić, заживлять, заживить, залечивать, залечить, изцѣлять, изцѣлить.

Wygalać, Wygolić, выбривать, выбрить, сбривать, сбрить.

Wyganiać, Wygnać, выгонять, выгнать, изгонять, изгнать.

Wyganiacz, -a, *м.* выгонщикъ.

Wygarbiać, Wygarbić, выгибать, выгнуть, выпучивать, выпучить, горбить, сгорбить.

Wygarbować, выдѣлать кожу посредствомъ дубовой *или* ивовой коры, *см.* **Garbować.** * **Wygarbować komu skórę,** отвалять кому бока, отколотить.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygartywać, (*Стар.* **Wygartować**), **Wygarnąć,** выгре-

бáть, вы́гресть. * **Wygarnąć się**, вы́дти нару́жу, вы́лѣзть, вы́карабкаться.

Wygarować, вы́долбить.

Wygartywać, *см.* **Wygarniać.**

Wygasać, Wygasnąć, гáснуть, погасáть, погáснуть, угасáть, угáснуть.

Wygaszać, Wygasić, гасúть, погашáть, погасúть.

Wygatunkować, разобрáть, отдѣлúть по сортáмъ, разсортировáть.

Wygawędzić, вы́болтать, проговорúть-ся.

Wygdakać, *см.* **Wygawędzić, Wygdakać się**, наговорúться, наболтáться, накакáться.

Wygderać, вы́каню́чить, вы́просить унúвнымъ гóлосомъ.

Wygięcie, -cia, *ср.* вы́гибъ. изги́бъ.

Wyginać, Wygiąć, выгибáть, вы́гнуть.

Wyginąć, поги́бнуть, пропáсть, истреби́ться.

Wyginanie, -nia, *ср.* выгибáніе.

Wyglądać (*Стар.* **Wyględać**), **Wyględywać**, выгля́дывать, вы́глянуть; || **Wyglądać kogo, czego**, высмáтривать, выжидáть; || **Wyglądać z czego, z pod czego, przez co**, погля́дывать, покáзываться, просвѣчивать; || торчáть, выступáть. **Wyglądać oknem, z okna**, выгля́дывать изъ окнá. **Wyglądać śmierci spokojnym umysłem**, ожидáть смéрти съ споко́йнымъ дýхомъ. **Skały wyglądają z wody**, скáлы торчáть надъ водóю, выступáютъ изъ воды. **Jak on wygląda?** какóвъ онъ съ ви́ду, по нарýжности, какóвъ онъ собóю? какóвъ онъ на взгля́дъ? **Wyglądać dobrze, zdrowo**, имѣть здорóвый, бóдрый видъ. **Wyglądać źle**, имѣть нездорóвый видъ. **Człowiek ten dobrze wygląda**, э́тотъ человѣкъ имѣетъ прія́тную нарýжность. **Jakby to brzydko wyglądało, gdyby.....** какъ бы э́то скверно казáлось, *или* какóй бы дурнóй видъ э́то имѣло, если бы..... **Wygląda na szlachcica**, похóжъ на дворянина. **Wygląda jak gdyby rydz**, у него́ свѣ́жій, бóдрый видъ, онъ какъ свѣ́жій огýрчикъ.

Wyglądacz, Wyględacz, -a, *м.* высмáтривающій, выжидáющій.

Wygładzać, Wygładzić, сгла́живать, сгла́дить, выгла́живать, вы́гладить, выра́внивать, вы́равнить; || лощúть, вылощить, полирова́ть, вы́полировать; || истребля́ть, истреби́ть, искорена́ть, искорени́ть, изгла́живать. изгла́дить.

Wygładziciel, -a, *м.* истреби́тель.

Wygładzicielka, -i, *ж.* истреби́тельница.

Wygładzieć, Wygładnieć, похорошѣть, раздобрѣть, стать лýчше, пригóжѣе.

Wygładzkiwać, Wygładzkać, разгла́живать, разгла́дить, выглажи́вать, вы́гладить; || ° гла́дить, погла́дить, ласкáть, приласкáть. * **Wygładzkać co**, вы́манить что́-либо ла́скою.

Wygłębiać, Wygłębić, углубля́ть, углуби́ть; || * испы́тывать, испыта́ть.

Wygłębiacz, Wygłębiciel, -a, *м.* изыска́тель. иссле́дователь, испыта́тель.

Wygłębienie, -nia, *ср.* углубле́ніе.

Wygłodnieć, проголода́ться.

Wygłodzać, Wygłodzić, мори́ть, умори́ть го́лодомъ. || **Wygłodzać się**, мори́ть себя́ го́лодомъ.

Wygłodywać, Wygłodać, обгла́дывать, обглода́ть.

Wygluzować, Wyglózować, изгла́дить, стере́ть, вы́черкнуть, вы́марать, исключи́ть, вы́бросить, вы́кинуть; || заглуши́ть, подави́ть. **Wygluzować z pamięci**, изгла́дить изъ па́мяти. **Jeszcze nie wygluzowana z serc naszych wdzięczność**, въ сердца́хъ на́шихъ ещё не изгла́жена благода́рность.

Wygmatwać, распу́тать, разобра́ть; || разъясни́ть; || разви́ть. || **Wygmatwać się**, вы́путаться, вы́дти изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wygmerać, вы́ковырять; || * вы́шарить, вы́искать.

Wygnać, *см.* **Wyganiać.**

Wygnanie, -nia, *ср.* изгна́ніе.

Wygnaniec, -ńca, *м.* изгна́нникъ.

Wygnanka, -i, *ж.* изгна́нница.

Wygniatać, Wygnieść, выда́вливать, вы́давить, вы́жима́ть, вы́жать.

Wygnicie, -cia, *ср.* выгнива́ніе, гніе́ніе, изтлѣ́ніе.

Wygnieździć się, вы́лупиться изъ гнѣзда́.

Wygniotki, -ków, *мн.* вы́жимки.

Wygniwać, Wygnić, выгнива́ть, вы́гнить.

Wygnoić, сгноúть, изгноúть; || *Агр.* унава́зить (*зе́млю*).

Wygoda, -y, **Wygódka**, -i, *ж.* удóбство, покóй, спокóйствіе; || вы́года.

Wygodliwy, снисходúтельный, благоскло́нный.

Wygodnie, удóбно, покóйно.

Wygodny, покóйный, спокóйный. удóбный, ую́тный; || вы́годный; || простóрный, раздóльный; || угóдливый. услýжливый, аккура́тный. **Wygodne mieszkanie**, удóбная квартúра. **Wygodna suknia**, удóбное плáтье. **Wygodne życie**, раздóльная жизнь. **Wygodny swéj ojczyźnie**, окáзывающій услýги своемý отéчеству. **Rzemieślnicy mają być na czas wygodni**, ремéсленники должны́ быть аккура́тны. **Mąż wygodny**, угóдливый мужъ.

Wygodzić, *см.* **Wygadzać.**

Wygolić, *см.* **Wygalać.**

Wygon, -u, *м.* выгонъ.

Wygórować, Wygórować się, возвы́сить-ся, возвели́читься, возне́стись.

Wygorsować się, обнажить у себя́ грудь и плéчи.

Wygorzeć, вы́горѣть.

Wygorzelina, -ny, *ж.* земля́ вы́горѣлая отъ со́лнечнаго зно́я, безпло́дная земля́.

Wygospodarować, Wygospodarzyć, накопи́ть, нажи́ть (*труда́ми, хозя́йствомъ*). **Wygospodarować sobie majątek**, нажи́ть себѣ́ имѣ́ніе; || истра́титься на хозя́йство.

Wygotowywać, Wygotować, выва́ривать. вы́варить; || приготовля́ть, пригото́вить, изготовля́ть, изгото́вить. **Wygotować garnczek**, вы́варить горшо́къ. **Czy wygotowałeś listy?** пригото́вилъ ли ты пи́сьма?

Wygrabać się, Wygrabolić się, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.

Wygrabiać, Wygrabić, выгреба́ть, вы́гресть.

Wygrabki, -ów, *мн.* вы́гребки.

Wygrać, *см.* **Wygrywać**.

Wygramolić się, вы́карабкаться.

Wygrana, -éj, *ж.* вы́игрышъ; || успѣ́хъ, уда́ча; || вы́игранное сраже́ніе.

Wygrany, вы́игранный, вы́игрышный. **Wygrane pieniądze**, вы́игрышныя де́ньги.

Wygradzać, Wygrodzić, огора́живать, огороди́ть, загора́живать, загороди́ть.

Wygrawca, -y, *м.* вы́игрывающій.

Wygrażać, Wygrozić, принужда́ть, прину́дить угро́зами, страща́ть, пуга́ть, угрожа́ть.

Wygrywać, Wygrać, вы́игрывать, вы́играть; || обы́грывать, обыгра́ть (*музык. инструме́нтъ*); || сыгра́ть, разыгра́ть, (*каку́ю-нибу́дь пье́су на музык. инструме́нтѣ*).

Wygryz, -u, *м.* мы́шья но́рка.

Wygryzać, Wygryźć, выгрыза́ть, вы́грызть; || выѣда́ть, вы́ѣсть. || **Wygryzać się, Wygryźć się**, прогрыза́ться, прогры́зться.

Wygrzebywać, Wygrzebać, Wygrześć, выгреба́ть, вы́гресть; || выка́пывать, вы́копать. || **Wygrzebać się**, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.

Wygrzewać, Wygrzać, обогрѣ́вать, обогрѣ́ть, согрѣва́ть, согрѣ́ть. || **Wygrzewać się**, согрѣва́ться, разогрѣва́ться, разгоряча́ться, разгорячи́ться, распаля́ться, распали́ться.

Wygubiać, Wygubić, истребля́ть, истреби́ть. уничтожа́ть, уничто́жить, искореня́ть. искорени́ть

Wygubianie, Wygubienie, -nia, *ср.* истребле́ніе, уничтоже́ніе, искорене́ніе.

Wygumować, вы́мазать каме́дью.

Wyguzdrać się, не ско́ро, мѣ́шкотно вы́лѣзть, вы́ползть, *см.* **Guzdrać się**.

Wygwizdać, освиста́ть.

Wyhaftować, вы́шить, *см.* **Haftować**.

Wyhandlować, вы́торговать.

Wyharować, Wyhorować (kogo), обезси́лить, истощи́ть, изнури́ть; || **Wyharować co**, зарабо́тать, вы́работать.

Wyhasać się, наскака́ться, напры́гаться, напляса́ться.

Wyikrzać, Wyikrzyć, вынима́ть, вы́нуть икру́ (*изъ ры́бы*); || ***Wyikrzyć kogo**, ощипа́ть, обобра́ть кого́.

Wyimek,-mku, *м.* вы́писка, извлече́ніе.

Wyinstruowanie, -nia, *ср.* (**sprawy**), *Юрид.* рѣше́ніе дѣ́ла по существу́.

Wyiskrzać, Wyiskrzyć, испуска́ть, испусти́ть и́скры, сверка́ть, сверкну́ть, озаря́ть, озари́ть; || *истоща́ть, истощи́ть, лиша́ть, лиши́ть, обобра́ть. **Wyiskrzać się**, и́скриться, покрыва́ться и́скрами, мерца́ть, блестѣ́ть. **Wyiskrzone niebo**, не́бо усѣ́янное звѣ́здами; || *истоща́ться, лиша́ться.

Wyjąć, *см.* **Wyjmować**.

Wyjadać, Wyjeść, выѣда́ть, вы́ѣсть, съѣда́ть, съѣ́сть.

Wyjadacz, -a, *м.* блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣда́ло; || тунея́децъ; || *пройдо́ха, тёртый кала́чъ, то́нкая шту́ка.

Wyjądrzać, Wyjądrzyć, вынима́ть, вы́нуть ко́сточки изъ плодо́въ; || * развива́ть, разви́ть, взлага́ть, изложи́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть; || распу́тывать, распу́тать, раскрыва́ть, раскры́ть, развёртывать, разверну́ть. || **Wyjądrzać się, Wyjądrzyć się**, развива́ться, разви́ться, обнару́живаться; обнару́житься, раскрыва́ться, раскры́ться.

Wyjąkać, пробормота́ть, пролепета́ть, проговори́ть невня́тно.

Wyjarzmiać, Wyjarzmić, снять ярмо́.

Wyjaśniać, Wyjaśnić, выясня́ть, вы́яснить, разъясня́ть, разъясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; истолко́вывать, истолкова́ть; || наводи́ть, навести́ спра́вку; || проясня́ть, проясни́ть, очища́ть, очи́стить. **Wyjaśnić czoło**, развесели́ться. **To wzrok wyjaśnia**, э́то очища́етъ зрѣ́ніе. **Wyjaśnić sprawę**, объясни́ть дѣ́ло. || **Wyjaśniać się, Wyjaśnić się**. проясня́ться, прояснива́ться, проясни́ться, свѣтлѣ́ть; || объясня́ться, объясни́ться. *Безлич.* **Wyjaśnia się**, проясня́ется (*о не́бѣ*). **Sprawa poczęła się wyjaśniać**, дѣ́ло на́чало объясня́ться.

Wyjaśniacz, Wyjaśniciel, -a, *м.* изъясни́тель, объясни́тель, истолкова́тель.

Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -nia, *ср.* изъясне́ніе, объясне́ніе, спра́вка, истолкова́ніе, поясне́ніе, приведе́ніе въ изъвѣ́стность; || *Хим.* сцѣ́живаніе.

Wyjaśnicielka,-i, *ж.* объясни́тельница, истолкова́тельница.

Wyjątek, -tku, *м.* извлече́ніе, вы́писка, отры́вокъ (*изъ сочине́нія*); || исключе́ніе, изъя́тіе.

Wyjątkowo, въ ви́дѣ исключе́нія.

Wyjątkowy, исключи́тельный, осо́бенный.

Wyjątrzyć się, *Мед.* вы́гноиться.

Wyjawiać, Wyjawić, заявля́ть, заяви́ть, объявля́ть, объяви́ть; || открыва́ть, откры́ть. || **Wyjawiać się, Wyjawić się**, объявля́ться, объяви́ться; || открыва́ться,

открыться; || сбываться (*о снѣ*). Nie wszystko się wyjawi, co sen przed oczy stawi, не всё сбывается, что́ сни́тся.

Wyjąwszy, отъ глаго́ла **Wyjmować**, употребля́ется въ ви́дѣ нарѣ́чія, вм. *кро́мѣ, за исключе́ніемъ*.

Wyjazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отбы́тіе, отхо́дъ.

Wyjęcie, *см.* **Wyjmowanie**.

Wyjęczeć, Wyjękać, Wyjęknąć, выканю́чивать, вы́канючить, выпра́шивать, вы́просить, выма́ливать, вы́молить.

Wyjednanie, -nia, *ср.* исхода́тайствованіе, испроше́ніе; || доставле́ніе.

Wyjednywać, Wyjednać, хода́тайствовать, исхода́тайствовать, испра́шивать, испроси́ть; || доста́вить что́-либо кому́.

Wyjednywacz, Wyjednacz, -a, *м.* хода́тай.

Wyjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣ́зда, вы́ѣзда. Na wyjezdném, przy wyjezdném, при вы́ѣздѣ, на отъѣ́здѣ.

Wyjezdny, отъѣ́здный.

Wyjeżdżać, Wyjechać, выѣзжа́ть, вы́ѣхать, уѣзжа́ть, уѣ́хать. || **Wyjeżdżać, Wyjeździć**, выѣ́зживать, вы́ѣздить (*о ло́шади*), пріуча́ть къ ѣздѣ́ и́ли упря́жкѣ; || объѣзжа́ть, объѣ́здить (*экипа́жъ*).

Wyjeżdżony, вы́ѣзженный.

Wyjmować, Wyjąć, вынима́ть, вы́нуть; || выта́скивать, вы́тащить; || извлека́ть, извле́чь, выпи́сывать, вы́писать; || исключа́ть, исключи́ть. **Wyjąć z kieszeni**, вы́нуть изъ карма́на. **Wyjąć kulę ze strzelby**, вы́тащить пу́лю изъ ружья́. **Wyjąć co z dzieła jakiego**, извле́чь, сдѣ́лать извлече́ніе, вы́писку изъ како́го-нибудь сочине́нія. **Nikogo nie wyjmując**, никого́ не исключа́я. ***Wyjąłeś mi z gęby**, я только-что́ хотѣ́лъ э́то сказа́ть. *Посл.* **Wyjmij oczy z puzdra**, возьми́ глаза́ въ зу́бы, т. е. посмотри́ при́стальнѣе, откро́й глаза́.

Wyjmowanie, -nia, Wyjęcie, -cia, *ср.* вынима́ніе, выта́скиваніе, извлече́ніе; || исключе́ніе.

Wyjrzeć, *см.* **Wyglądać**.

Wyjść, *см.* **Wychodzić**.

Wyjście, *см.* **Wychód**.

Wyka, -i, *ж. Бот.* вы́ка, журавли́ный горо́хъ. **Wyka tyczna**, воню́чее де́рево. **Wyka ptasza**, весе́нній составно́й горо́хъ. **Wyka wonna**, испа́нскія пѣту́шьи голо́вки.

Wykadzać, Wykadzić, оку́ривать, окури́ть (*ко́мнату*).

Wykałać, Wykłówać, Wykłóć, выка́лывать, вы́колоть, прока́лывать, проколо́ть. || * **Wykłóć kogo zkąd**, вы́тѣснить кого́-либо отку́да. || **Wykałać się, Wykłówać się**, выка́лываться, прока́лываться; || *высо́вываться, обнару́живаться; || вылупа́ться изъ яйца́ (*о птенца́хъ*), лу́чше: **Wykluwać się**, *см.* э́то сло́во.

Wykapać, Wykapnąć, Wykanąć, ка́пать, ка́пнуть, нака́пать, сочи́ться, па́дать ка́пля по ка́плѣ; || переста́ть ка́пать.

Wykąpać, вы́купать, искупа́ть. || **Wykąpać się**, вы́купаться.

Wykapany, похо́жій какъ двѣ ка́пли воды.

Wykapłonić, каплу́нить, класть (*пѣтуха́*).

Wykapturzać, Wykapturzyć, разстрига́ть, разстри́чь, лиша́ть, лиши́ть мона́шества. || **Wykapturzać się, Wykapturzyć się**, разстрига́ться, разстри́чься, вы́дти изъ мона́шества.

Wykarbować, зазубри́ть, нарѣ́зать, насѣ́чь зубцы́.

Wykarmiać, Wykarmić, выка́рмливать, вы́кормить, отка́рмливать, откорми́ть. **Wykarmić piersią (dziecko)**, вы́кормить гру́дью (*младе́нца*). **Wykarmić wieprza**, откорми́ть бо́рова.

Wykaszlać, Wykaszleć, выха́ркивать, вы́харкать, вы́харкнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wykaz, -u, *м.* перечисле́ніе, исчисле́ніе, пе́репись; || спи́сокъ; || табли́ца; || изложе́ніе; || указа́тель; || вѣ́домость; || ро́спись, росписа́ніе; || та́бель. || **Wykaz podręczny**, насто́льный рее́стръ. **Wykazy odbywanych spowiedzi**, исповѣ́дные спи́ски.

Wykazywać, Wykazać, дока́зывать, доказа́ть, обнару́живать, обнару́жить, выводи́ть, вы́вести нару́жу, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выставля́ть, вы́ставить, представля́ть, предста́вить; || излага́ть, изложи́ть; || исчисля́ть, исчи́слить.

Wykichywać, Wykichać, Wykichnąć, вычи́хивать, вы́чихать, вы́чихнуть. || **Wykichać się**, начиха́ться; || *вы́свободиться, изба́виться (*отъ чего́-либо*).

Wykiełzać, Wykiełznać, Wykiełznąć, Wychełzać, Wychełznąć, разну́здывать, разнузда́ть. || **Wykiełzać się, Wykiełznąć się**, разну́здываться, разнузда́ться; || *распу́тствовать, вести́ распу́тную жизнь; || *напуска́ться, напусти́ться, броса́ться, бро́ситься, напада́ть, напа́сть.

Wykierować, Wykierować się, *см.* **Kierować**.

Wykipiać, Wykipieć, выкипа́ть, вы́кипѣть.

Wykład, -u, *м.* выкла́дываніе, выставле́ніе; || изложе́ніе, разска́зъ; || толкова́ніе, истолкова́ніе, изъясне́ніе, объясне́ніе; || *Юрид.* показа́ніе; || спо́собъ, о́бразъ выраже́нія; || преподава́ніе (*нау́ки*); || докла́дъ, представле́ніе. **Wykład nauki chrześciańskiéj**, изложе́ніе христіа́нскаго уче́нія. **Wykład słów**, словопроизведе́ніе. **Wykład snów**, истолкова́ніе сновъ.

Wykładać, Wyłożyć, выкла́дывать, вы́ложить, выставля́ть, вы́ставить; || толкова́ть, истолкова́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, обьясня́ть, объясни́ть; || преподава́ть, излага́ть (*нау́ку*); || **Wykładać konie**, откла́дывать, выпряга́ть лошаде́й; || **Wy-**

kładać pieniądze, дава́ть. издер́живать де́ньги; || **Wykładać wszystkie staranie**, употребля́ть всѣ уси́лія, всѣ стара́нія.

Wykładacz, -a, *м.* истолкова́тель, объясни́тель, толкова́тель, комментаторъ; || *Стар.* толко́вникъ, перево́дчикъ.

Wykładanie, Wyłożenie, -nia, *ср.* выставле́ніе, вы́ставка; || расположе́ніе; || изложе́ніе, истолкова́ніе; || вы́кладка; || усти́лка (*полово́къ и проч.*), обложе́ніе.

Wykładany, накладно́й, набо́рный.

Wykładnik, -a, *м. Мат.* показа́тель, экспоне́нтъ.

Wykładny, я́сный, вна́тный, вразуми́тельный, удобопоня́тный.

Wyklajstrować, намазать кле́емъ.

Wykłamać, доби́ться чего́-либо посре́дствомъ лжи; || **Wykłamać się**, отолга́ться, отговори́ться ло́жью, вы́дти изъ затрудне́нія.

Wyklarować, очи́стить, клерова́ть.

Wyklecić, спа́костить, испо́ртить, изга́дить.

Wyklęcie, -cia, *ср.* проклина́ніе, прокля́тіе.

Wyklęczeć, вы́стоять на коле́нахъ; || **Wyklękać, Wyklęknąć**, вы́просить, вы́молить, стоя на коле́нахъ.

Wyklejać, Wykleić, выкле́ивать, вы́клеить, оклеи́вать, оклеить.

Wyklektać, Wyklekotać, вы́болтать, проболта́ться.

Wyklepać, уколачивать, убива́ть; || клепа́ть, заклепа́ть; || * вы́болтать, проболта́ться, проговори́ться.

Wyklęsło, *см.* **Wypukło.**

Wyklęsłość, *см.* **Wypukłość.**

Wyklęsły, *см.* **Wypukły.**

Wyklęty, про́клятый; || отлучённый отъ це́ркви.

Wyklinać, Wykląć, проклина́ть, прокля́сть; || отлуча́ть; отлучи́ть отъ це́ркви.

Wykłóć, *см.* **Wykałać.**

Wykłosić się, вы́колоситься, покры́ться колоса́ми.

Wykluć się, *см.* **Wykluwać się.**

Wykluczać, Wykluczyć, *Стар.* исключа́ть, исключи́ть.

Wykluwać się, Wykluć się, выклёвываться, вы́клеваться, вы́клюнуться, вылупля́ться, вы́лупиться (*изъ я́йца*).

Wyknąć, привыка́ть, свыка́ться, пріуча́ться.

Wykołatać, Wykołatywać, вы́колотить, выкола́чивать, вы́бить, выбива́ть; || **Wykołatać kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́гнать кого́-либо отку́да; || * **Wykołatać co na kim**, наси́льно вы́молить, вы́просить, вы́нудить; || **Wykołatać się**, выбива́ться, вы́биться, освобожда́ться, освободи́ться съ трудо́мъ, вывёртываться, вы́вернуться.

Wykoleić się, сойти́ съ ре́льсовъ, вы́дти изъ колей.

Wykonać, *см.* **Wykonywać**

Wykonalność, -ści, *ж.* исполни́тельность, приведе́ніе въ дѣйствіе.

Wykonalny, удо́бо исполни́мый, исполни́тельный.

Wykonanie, *см.* **Wykonywanie.**

Wykonawca, -y, Wykonawcz, -a, *м.* исполни́тель. **Wykonawca testamentu**, душеприка́щикъ.

Wykonawczy, исполни́тельный.

Wykonawstwo, -a, *ср.* исполни́тельность.

Wykoncypować, вы́думать, приду́мать, вы́мыслить, изобрѣсть.

Wykończać, Wykończyć, ока́нчивать, око́нчить, дока́нчивать, дако́нчить, довершать, довершить, отдѣлывать, отдѣлать.

Wykończenie, -nia, *ср.* оконча́тельная отдѣлка, обрабо́тка; || доверше́ніе, доведе́ніе до конца́.

Wykończony, око́нченный, довершённый, отдѣланный.

Wykonterfetować, Wykonterfektować, изобрази́ть, предста́вить, описа́ть.

Wykonywać, Wykonać, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, соверша́ть, соверши́ть; || *Стар.* пребыва́ть, находи́ться гдѣ-либо.

Wykonywanie, Wykonanie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, отбыва́ніе, соверше́ніе, оконча́ніе. **Wykonanie przysięgi**, приво́дъ къ прися́гѣ.

Wykopywać, Wykopać, выка́пывать, вы́копать, вырыва́ть, вы́рыть.

Wykorzeniać, Wykorzenić, искорени́ть, искорени́ть, истребля́ть, истреби́ть.

Wykosić, вы́косить, скоси́ть.

Wykoślawić, *см.* **Koślawić.**

Wykować, *см.* **Wykuć.**

Wykpać, *см.* **Krać.**

Wykpić co od kogo, вы́манить что́-либо отъ кого́ обма́номъ, наду́ть, обману́ть; || **Wykpić się**, отбоя́риться, уклони́ться отъ чего́-либо ло́вкими увёртками и́ли шу́тками.

Wykraczać, Wykroczyć, преступа́ть, преступи́ть, наруша́ть, нару́шить, не исполня́ть, не испо́лнить; || переступа́ть, переступи́ть; || погрѣша́ть, погрѣши́ть, провиня́ться, провини́ться, проступа́ться, проступи́ться, ошиба́ться, ошиби́ться; || **Wykraczyć, Wykroczyć**, раскаря́чить, раздви́нуть но́ги вровнь. **Wykroczyć nogi cyrkla**, раздви́нуть ци́ркуль. **Wykroczyć z granic powinności**, измѣни́ть своему́ до́лгу, нару́шить свой долгъ. **Ciężko wykroczyć**, соверши́ть, учини́ть тя́жкое преступле́ніе.

Wykraczający, преступа́ющій, нарушающій.

Wykradać, Wykraść, выкра́дывать, вы́красть; || похища́ть, похи́тить; || уноси́ть, унести́, увози́ть, увезти́; || отнима́ть, отня́ть, захва́тывать, захвати́ть; ||

Wykradać się, Wykraść się, выкра́дываться, вы́красться, уходи́ть, уйдти́ тайкомъ.

Wykradanie, -nia, *ср.* выкра́дываніе, похище́ніе, увезе́ніе.

Wykrawać, Wykrajać, Wykroić, выкра́ивать, вы́кроить, вырѣ́зывать, вы́рѣзать,

Wykrawek, -wka, *м.* вы́рѣзка, кро́йка; || вы́кройка; || обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ.

Wykręcać, Wykręcić, вывёртывать, вы́вернуть, выви́нчивать, вы́винтить, выворачивать, вы́воротить; || **Wykręcić nabój ze strzelby,** разряди́ть ружьё. **Wykręcać bieliznę,** выжима́ть бѣльё. **Wykręcać czém,** разма́хивать чѣмъ-либо. **Wykręcić, przekręcić wyraz,** изврати́ть, искази́ть смыслъ сло́ва, переина́чить сло́во. **Wykręcić sprawę,** переверну́ть, испо́ртить дѣло; || **Wykręcać się, Wykręcić się,** вывёртываться, вы́вернуться, вертѣ́ться, изворачиваться, изворотиться; || развёртываться, разверну́ться. **Koń skacze a wykręca się,** ло́шадь ска́четъ и верти́тся. **Wykręcił się jak ptaszek z rąk,** вы́скользнулъ какъ пти́чка изъ рукъ. **Wykręcił się z kłopotu,** вы́вернулся изъ затрудне́ній.

Wykreślać, Wykreślić, выче́рчивать, вы́чертить, дѣлать черты́; || вычёркивать, вы́черкнуть, зачёркивать, зачеркну́ть (*страни́цу*).

Wykreślenie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, пома́зка, исключе́ніе.

Wykręt, -u, *м.* увёртка, отгово́рка, уло́вка; || *Хир.* пу́левые щипцы́; || пыжо́вникъ, разря́дникъ (*для разряже́нія ружья́*).

Wykrętacz, Wykrętarz, -a, *м.* сутя́га, крючкотво́рецъ, крючо́къ; || лука́вецъ, хитре́цъ.

Wykrętarski, Wykrętny, увёртливый, изворо́тливый, крючкова́тый; || лука́вый, хи́трый.

Wykrętarstwo, -a, *ср.* увёртливость, изворо́тливость, крючкотво́рство.

Wykroczenie, -nia, *ср.* просту́покъ, погрѣ́шность; || наруше́ніе (*до́лга*).

Wykroczyć, провини́ться.

Wykroić, *см.* Wykrawać.

Wykrój, -oju, *м.* вы́емка, вы́рѣзка, кройка.

Wykrok, -u, *м.* просту́покъ, погрѣшность.

Wykrot, -u, *м.* поворо́тъ въ сто́рону; || де́рево пова́ленное бу́рею.

Wykruszać, Wykruszyć, выкро́шивать, вы́крошить; || выбива́ть, вы́бить, сла́мывать, слома́ть; || *Агр.* **Wykruszać kłosy,** выбива́ть зёрна; || **Wykruszyć ząb,** слома́ть зубъ; || **Wykruszać się,** лома́ться, слома́ться, кроши́ться, вы́крошиться; || осыпа́ться, осы́паться.

Wykrycie, -cia, *ср.* раскры́тіе, откры́тіе, обнару́женіе.

Wykrywać, Wykryć, раскрыва́ть, раскры́ть.

Wykrzesać, высѣка́ть, вы́сѣчь (*ого́нь изъ кремня́*); || *отёсывать, отеса́ть, вы́школить, образова́ть; || * **Wykrzesać się,** отеса́ться, вы́школиться, образова́ться.

Wykrztusić, вы́харкать, отка́шлянуть.

Wykrzyczéć, провозгласи́ть, объяви́ть, возвѣсти́ть во всеуслы́шаніе; || **Wykrzyczeć kogo,** накрича́ть на кого́, распуши́ть, разбрани́ть кого́; || **Wykrzyczeć kogo zkąd,** прогна́ть кого́ кри́комъ; || **Wykrzyczeć co,** доби́ться чего́-либо кри́комъ; || **Wykrzyczeć się,** накрича́ться.

Wykrzyk, -u, *м.* восклица́ніе, во́згласъ.

Wykrzykiwać, Wykrzykać, Wykrzyknąc, восклица́ть, взыва́ть громогла́сно, крича́ть гро́мко, вопи́ть.

Wykrzyknik, -a, *м. Грам.* междоме́тіе; || восклица́ніе, знакъ восклица́нія

Wykrzywiać, Wykrzywić, искривля́ть, искриви́ть; || сгиба́ть, согну́ть, коро́бить, скоро́бить, покоро́бить. **Wykrzywić trzewik,** стопта́ть башма́къ. **Wykrzywić gębę,** ско́рчить грима́су; || **Wykrzywiać się,** кривля́ться, искри́вляться, криви́ться; || сгиба́ться, изгиба́ться, коро́биться, скрю́чиваться, сго́рбливаться.

Wyksiężyć, *см.* Wyświęcić; || разстри́чь, лиши́ть свяще́нства; || **Wyksiężyć się,** поступи́ть во свяще́нники.

Wyksykać, Wyksyknąć, осви́стывать, освиста́ть, оши́кать.

Wykształcenie, *см.* Kształcenie.

Wykształcić, Wykształcić się, *см.* Kształcić.

Wykuwać, Wykuć, Wykować, выко́вывать, вы́ковать; || выруба́ть, вы́рубить, высѣка́ть, вы́сѣчь, выда́лбливать, вы́долбить, вырѣ́зывать, вы́рѣзать.

Wykup, -u, *м.* **Wykupno, -a,** *ср.* вы́купъ.

Wykupiciel, -a, *м.* вы́купщикъ, выкупа́тель; || *искупи́тель, избави́тель, спаси́тель.

Wykupne, -ego, *ср.* выкупны́я де́ньги, вы́купъ.

Wykupny, Wykupowy, выкупно́й, выкупа́емый, искупа́емый.

Wykupywać, Wykupować, Wykupić, выкупа́ть, вы́купить, искупа́ть, искупи́ть; || выруча́ть, вы́ручить; || избавля́ть, изба́вить.

Wykurować, вы́лѣчить, излѣчи́ть, изцѣли́ть.

Wykurzać, Wykurzyć, выку́ривать, вы́курить; || оку́ривать, окури́ть, наку́ривать, накури́ть. **Wykurzyć pszczoły z ula,** вы́курить пчёлъ изъ у́лья. **Wykurzyć lisa z nory,** вы́курить лиси́цу изъ ея́ логови́ща; || * **Wykurzyć kogo,** вы́жить, вы́турить, вытѣсни́ть, вы́гнать.

Wykusz, -u, *м. Стар.* крыльцо́ (*до́ма*).

Wykwalifikowany, пригото́влённый, обучённый, аттесто́ванный.

Wykwint, -u, *м.* изы́

dённость, жема́нство; || **причу́дливость, прихотли́вость.**

Wykwintnie, изы́сканно, утончённо; || **причу́дливо, прихотли́во.**

Wykwintniś, -sia, *м.* **причу́дникъ, прихотни́къ.**

Wykwintność, -sci, *ж. см.* **Wykwint.**

Wykwintny, изы́сканный, принуждённый, жема́нный; || **причу́дливый, прихотли́вый.**

Wykwintować (w czém), быть изы́сканнымъ. преувели́чивать.

Wykwitować, дать росписку, **квита́нцію**; || * **Wykwitować kogo z czego,** обобра́ть, огра́бить, отня́ть у кого́ что́-либо, лиши́ть чего́-либо. || **Wykwitować się,** расквита́ться, разсчита́ться, расплати́ться.

Wylać, *см.* **Wylewać.**

Wyląc się, Wylęknąć się, испуга́ться.

Wyłączać, Wyłączyć, исключа́ть, исключи́ть, выключа́ть, вы́ключить; || **отлуча́ть, отлучи́ть** (*отъ це́ркви*); || **Wyłączać się,** устраня́ться, устрани́ть себя́.

Wyłączanie, Wyłączenie, -nia, *ср.* **исключе́ніе, изъя́тіе**; || **устране́ніе**; || **Wyłączenie sądu,** отво́дъ суда́. **Wyłączenie sędziów,** отво́дъ, устране́ніе суде́й.

Wyłącznie, исключи́тельно.

Wyłączność, -ści, *ж.* **исключи́тельность.** осо́бенность.

Wyłączny, исключи́тельный, осо́бенный.

Wyładować, *см.* **Ładować.**

Wyłądować, *см.* **Lądować.**

Wyłądz, *см.* **Wylęgać.**

Wyłąg, -u, *м.* **высе́дъ** (*птенцо́въ*).

Wyłajać, *см.* **Łajać.**

Wyłam, *см.* **Wyłom.**

Wyłamywać, Wyłamać (*Стар.* **Wyłamować, Wyłomić**), вы́ламывать, вы́ломать, сла́мывать, слома́ть, разбива́ть, разби́ть, выбива́ть, вы́бить, разрыва́ть, разорва́ть, расторга́ть, расто́ргнуть. **Wyłamać ząb,** слома́ть зубъ. **Wyłamać cegłę z muru,** вы́ломать кирпи́чъ **изъ** стѣны́. **Wyłamać dom,** разлома́ть домъ. **Choroba go wyłamała,** боле́знь разлома́ла его́. || **Wyłamywać się,** ломаться, вы́ламываться, вы́ломаться, сла́мываться, слома́ться; || **ослу́шиваться, ослуша́ться, не повинова́ться**; || * **освобожда́ться, освободи́ться, отторга́ться, отто́ргнуться, отклоня́ться, отклони́ться, отдаля́ться, отдали́ться, отрыва́ться, оторва́ться, разрыва́ться, разорва́ться, расторга́ться, расто́ргнуться. Wyłamać się z więzienia,** уйти́, убе́жать **изъ** тюрьмы́. **Wyłamać się z posłuszeństwa, ослу́шаться,** не повинова́ться.

Wyłamywanie, Wyłamanie, -nia, *ср.* **разла́мываніе, вла́мываніе, разбива́ніе**; || **Wyłamanie,** взломъ.

Wylany, вы́литый; || * **Wylany dla kogo,** пре́данный кому́-либо. **Wylany na co,** пристра́стный къ чему́-либо.

Wyłatać, зачини́ть запла́тами, запла-

ти́ть; || ***Wyłatać komu skórę, grzbiet, boki,** отвала́ть **кому́ бока́,** отколоти́ть, отду́ть.

Wylatywać, Wylatać, Wylecieć, вылета́ть, вы́лететь, улета́ть, улете́ть; || **выры́ваться, вы́рваться, выскальзывать, вы́скользнуть. Wylecieć przez okno,** вы́лететь въ окно́.* **Wylecieć z domu na ulicę,** вы́бѣжать **изъ** дому на у́лицу. **Wylatać w górę,** взлета́ть на высоту́.

Wyławiać, Wyłowić, выла́вливать, вы́ловить.

Wyłazić, Wyleźć, вылѣза́ть, вы́лѣзть; || **па́дать, выпада́ть, вы́пасть** (*о волосахъ*), **линя́ть,** вы́линять (*о шерсти*); || * **выходи́ть съ** трудо́мъ, вы́путываться **вывёртываться** (*изъ бѣды*), **вы́карабкаться** (*изъ грязи*).

Wylecić, *см.* **Wyletniać.**

Wylecieć, *см.* **Wylatać.**

Wyleczyć, вы́лѣчить, излѣчи́ть, изцѣли́ть.

Wylegać, Wyleżeć, вали́ться, повали́ться, наклоня́ться, наклони́ться, ложи́ться, лечь; || **Wyleżeć,** слежа́ться, слега́ться, сбива́ться (*о мужѣ, о сѣнѣ и т. п.*); || **вы́лежать,** пролежа́ть не́которое вре́мя (*въ болѣзни*); || вылежать, пріобрѣсть, ничего́ не дѣлая. || **Wylegać się, Wyleżeć się,** вы́леживаться, вы́лежаться, отдыха́ть, лежа́ть по́слѣ уста́лости, **и́ли** во вре́мя боле́зни; || **вы́леживаться, вы́лежаться,** поспѣвать вы́лежавшись (*о плодахъ*).

Wylęgać, Wylądz, высе́живать, вы́сидѣть на я́йцахъ (*о птицахъ*). || **Wylęgać się, Wylądz się,** вылупля́ться, вылупа́ться, вы́лупиться, выходи́ть **изъ** яйца́.

Wylęganie, -nia, *ср.* сидѣніе на я́йцахъ, насе́живаніе, вы́сѣдъ (*о птицахъ*).

Wylęganiec, -ńca, *м. Неуп.* незаконнорожде́нный.

Wylegitymować się, предста́вить зако́ныя доказа́тельства.

Wylegitymowany, при́знанный зако́ннымъ, утверждённый въ свои́хъ права́хъ.

Wylęknąć się, *см.* **Wyląc się.**

Wylepiać, Wylepić, облѣпи́ть, обма́зать; || * **Wylepić oczy,** вы́пучить, вы́пялить, вытаращить глаза́.

Wyletniać, Wylecać, (*Стар.* **Wylicać**), **Wyletnić, Wylecić** (*Стар.* **Wylicić**), не мно́го подогрѣть, сдѣлать тепловатымъ. || **Wyletniać się, Wyletnić się,** подогрѣться, **сдѣлаться** тепловатымъ, потеплѣть.

Wylew, -u, *м.* **разли́тіе**; || **разли́въ,** (*рѣки*), **наводне́ніе,** полово́дье, поёмъ. **Wylew i odlew morza,** морско́й прили́въ и отли́въ; || * **вторже́ніе, напли́въ, нашествіе, нападе́ніе.**

Wylewać, Wylać, проливать, разлива́ть, вылива́ть, вы́лить; || **наводня́ть, затопля́ть**; || * **Wylewać duszę,** испуска́ть духъ, конча́ться, умира́ть; || * **Wylewać serce,** открывать се́рдце. **Wylewać**

uczucie, изливáть выражáть чýвство. Wylewać gniew, изливáть гнѣвъ. || Wylewać się, Wylać się, выливáться; || разливáться, наводня́ть, затопля́ть; || * изливáться, открывáться; || * вторга́ться, врывáться.

Wylewny, поёмный, водопóльный, разливáющійся.

Wyleżały, вы́лежалый, лежáлый; || устоя́лый, устоя́вшійся. Wyleżałe wino, устоя́вшееся, стáрое винó.

Wyleźć, *см.* Wyłazić.

Wyleżeć, *см.* Wylegać.

Wyłgać, вы́лгать, пріобрéсть лóжью. || Wyłgać się, отолгáться, отговори́ться лóжью.

Wyłichwić, нажи́ть лихои́мством.

Wyliczać, Wyliczyć, вычисля́ть, вы́числить, исчисля́ть, исчи́слить; || отсчи́тывать, отсчитáть (*дéньги*); || подрóбно разскáзывать; || Wyliczyć się, дáть отчётъ.

Wyliczanie, Wyliczenie, -nia, *ср.* вычисле́ніе, исчисле́ніе, сочтéніе; || перечисле́ніе, пéрепись; || смѣта, примѣрный расчётъ.

Wylina, -y, *ж.* линовúще, змѣи́ный спускъ, шкýра, кóжа (*съ животныхъ*).

Wylinić się, Wylinieć, вы́линять, сбро́сить, скúнуть съ себя́ кóжу (*о змѣѣ*).

Wylizywać, Wylizać, выли́зывать, вы́лизать. || Wylizać się, выли́зываться.

Wyłknąć, *см.* Wyłykać.

Wyłoga, -i, *ж.* отворóтъ, лáцканъ (*у плáтья*).

Wyłoić, смáзать сáломъ.

Wyłom, Wyłam, -u, *м.* проломъ, брешь; || *Горн.* взорвáніе пóрохомъ скалы́.

Wyłosować, вы́балотировать, вы́нуть въ тирáжъ; || и́збранный по жрéбію.

Wyłosowany, вы́балотиро́ванный, вы́шедшій въ тирáжъ.

Wyłot, -u, *м.* вы́летъ (*птицъ*); || свобóдный выхóдъ, ýстье, отвéрзтіе; || жерлó, дýло (*пýшки*); || откидно́й рукáвъ (*въ старúнной пóльской одéждѣ*). || Na wyłot, навы́летъ, наскво́зь; || *Горн.* Wyłot pieca, колóшникъ, колóша, верхъ, засы́пъ.

Wyłowić, *см.* Wyławiać.

Wyłożenie, -nia, *ср. см.* Wykładanie.

Wyłożyć, *см.* Wykładać.

Wyludniać, Wyludnić, опустошáть, опустоши́ть, обезлю́дить, обезнарóдить.

Wyłudzać, Wyłudzić, выма́нивать, вы́манить, добúваться, добúться прóсками. Wyłudzić sekret, вы́вѣдать тáйну. || Wyłudzać się, лóвко вывёртываться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, отдѣлываться, отбоя́риваться, уклоня́ться лóвкими увёртками.

Wyłup, -u, *м.* вылупле́ніе; || *Бот.* повили́ка, повили́ца (*растéніе*).

Wyłupek, -pka, *м.* спѣлый орѣхъ самъ собóю вы́лущившійся.

Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, лущи́ть, вы́лущить (*горóхъ, орѣхи*); || вырывáть, вы́рвать, видира́ть, вы́драть; || * Wyłupiać co z kogo, na kim, od kogo, сдира́ть, обдира́ть, обира́ть; || вы́ла́мывать, вы́ломить, выбúвать, вы́бить; || вы́таращить, вы́лупить (*глазá*); || *Wyłupić kogo, отвáля́ть, отколоти́ть.

Wyłuszczać, Wyłuszczyć, вылущáть, вы́лущить, снимáть шелухý, лýску; || *Wyłuszczać oczy, выпу́чивать, пя́лить, тара́щить глазá; || *излага́ть, объясня́ть, изъясня́ть, разъясня́ть, истолкóвывать.

Wyłuszczenie, -nia, *ср.* шелуше́ніе; || *изложе́ніе, истолкова́ніе.

Wylutrować, *см.* Lutrować.

Wyłykać, Wyłyknąć, Wyłknąć, выхлёбывать, вы́хлебать; || выпúвать, вы́пить всё до днá, осуши́ть (*буты́лку*).

Wyłysić, оголи́ть, обри́ть гóлову, сдѣлать лы́сымъ, лиши́ть волóсъ.

Wyłysieć, облысéть, оплешивéть.

Wymacać, Wymacywać, ощýпать, ощýпывать, обша́ри́ть, обша́ривать; || доиска́ться, доискиваться, разню́хать, разню́хивать; || испыта́ть, испы́тывать, вы́вѣдать, вывѣдывать.

Wymacerować, вы́мочить, размягчи́ть; ||*отдубáсить, отколоти́ть, отвáля́ть бокá.

Wymachać, вы́швырнуть, вы́бросить. || Wymachać się, устáть, утоми́ться, вы́биться изъ силъ

Wymachlować, вы́манить, обману́ть, смошéнничать, сплутовáть.

Wymacić, смѣшáть, заболта́ть (*жúдкость*); || *распу́тать. развясни́ть.

Wymaczać, вымáкивать, макáя въ жúдкость всю её истрáчивать; || Wymoczyć, вы́мочить, намочи́ть, замочи́ть.

Wymądrzeć, поумнéть.

Wymagać, Wymódz, Wymóc, трéбовать, потрéбовать. вымогáть, исторгáть, истóргнуть; || вынуждáть, вы́нудить.

Wymagalny, трéбуемый, подлежáщій уплáтѣ.

Wymaganie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Wymakać, Wymoknąć, Wymoc, вымокáть, вы́мокнуть, вымáчиваться, вымочúться

Wymalować, написáть (*крáсками*); || вы́красить, намалевáть, расписáть Wymalować portret, написáть портрéтъ. Wymalować pokój, вы́красить кóмнату.

Wymamić, *см.* Wyłudzić.

Wymarcie, -cia, *ср.* вымира́ніе; || преще́ніе, вы́моръ (*рóда*).

Wymarły, вы́мерлый (*родъ*).

Wymarmurować, Wymarmurzyć, вы́ложить мрáморомъ; || выкрасить подъ мрáморъ.

Wymarsz, -u, *м. Воен.* похóдъ.

Wymarszczać, расправля́ть, расправля́ть морщúны; || мóрщить.

Wymarzać (произно́сится Wymar-zać), Wymarznąć (Wymar-znąć), вымерза́ть, вымерзнуть.

Wymarzyć, вы́думать, вообрази́ть себѣ, создáть въ мечтáхъ.

Wymaszerować, вы́ступить въ похóдъ.

Wymatać (co na kim), вы́манить, вы́нудить.

Wymawiać, Wymówić, произноси́ть, выгова́ривать; || вы́сказать; || **Wymawiać kogo**, извиня́ть, опра́вдывать; || **Wymawiać komu co**, упрека́ть, укоря́ть, кори́ть, попрека́ть (*кого́ зъ чёмъ*); || **Wymówić komu służbę**, отказа́ться служи́ть у кого́; || **Wymówić sobie co**, выгова́ривать для себя́ что́-либо, усло́виться, договори́ться. || **Wymawiać się, Wymówić się**, произноси́ться. **Ten wyraz tak się wymawia**, э́то сло́во произно́сится. || Прогова́ривать, проговори́ться, вы́болтать, проболта́ться; || наговори́ться вдо́воль; || отгова́риваться; || отрека́ться, отка́зываться отъ свои́хъ словъ; || извиня́ться, опра́вдываться.

Wymazać, Wymazywać, вы́марать, выма́рывать, вы́черкнуть, вычёркивать; || исключи́ть, исключа́ть.

Wymazanie, -nia, *ср.* исключе́ніе, уничтоже́ніе, выма́рываніе, вычёркиваніе.

Wymęczyć, изму́чить; || вы́мучить, вы́нудить, исто́ргнуть.

Wymiana, -y, *ж.* означе́ніе, указа́ніе; || мѣ́на, обмѣ́нъ, размѣ́нъ, промѣ́нъ; || замѣ́на (*одного́ предме́та други́мъ*); || **Wymiana zwrotna**, река́мбіо. **Kassa wymiany**, размѣ́нная ка́сса.

Wymiar, -u, *м.* размѣ́ръ, мѣ́ряніе, измѣре́ніе, вымѣ́риваніе; || межева́ніе. землемѣ́ріе; || мѣ́ра, предѣ́лъ, грани́ца въ чёмъ-нибудь; || **Wymiar młyński**, помо́лъ, пла́та за помо́лъ; || раздѣ́лъ, распредѣле́ніе, раскла́дка; || **Wymiar sprawiedliwości**, отправле́ніе правосу́дія, судъ и распра́ва. **Wymiar kary**, опредѣле́ніе наказа́нія. || *Мат.* **Wymiar** *и́ли* **Stopień zrównania**, сте́пень уравне́нія.

Wymiarkować, разсчита́ть, взвѣ́сить, обду́мать, сообрази́ть.

Wymiatać, Wymieść, вымета́ть, вы́месть.

Wymię, -mienia, *ср.* вы́мя.

Wymieciny, -cin, *мн.* соръ, сметьё, *см.* **Śmiecie**.

Wymiołek, -łku, *м.* пла́та за помо́лъ (*хлѣ́ба*).

Wymieniać, Wymienić, называ́ть, назвать, именова́ть, наименова́ть; || вымѣ́нивать, вы́мѣнить, промѣ́нивать, промѣня́ть.

Wymienienie, -nia, *ср.* наименова́ніе; || обозначе́ніе, означе́ніе.

Wymienne, -ego, *ср.* промѣ́нное, пла́та за промѣ́нъ де́негъ.

Wymienny, мѣново́й, вымѣ́ниваемый, промѣ́нный.

Wymierać, Wymrzeć, вымира́ть, вы́мереть; || **Wymrzeć głód**, проголода́ться, вы́терпѣть го́лодъ.

Wymierny, измѣря́емый.

Wymierzać, Wymierzyć, измѣря́ть, измѣ́рить, вымѣря́ть, вымѣ́ривать, вымѣ́рить; || **Wymierzyć, na cel wziąść**, прицѣ́литься, мѣ́тить во что́; || опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || ***Wymierzyć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить; || **Wymierzać sprawiedliwość**, отправля́ть правосу́діе. || **Wymierzać się, Wymierzyć się (z czego)**, отдава́ть, отда́ть отчётъ; || извиня́ться, опра́вдываться, стара́ться доказа́ть свою́ правоту́.

Wymierzanie, Wymierzenie, -nia, *ср.* измѣре́ніе; || прицѣ́ливаніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе; || **Wymierzanie kar**, наложе́ніе наказа́ній.

Wymieszać, вы́мѣшать, размѣша́ть.

Wymieszkać, прожи́ть, пробы́ть, находи́ться гдѣ́-либо нѣ́которое вре́мя.

Wymijać, Wyminąć, минова́ть, мину́ть, проходи́ть ми́мо, оставля́ть что́-либо въ сторонѣ́, обходи́ть; || проходи́ть, протека́ть, минова́ть (*о врёмени*). || **Wymijać kogo, co**, избѣга́ть кого́, чего́, уклоня́ться, сторони́ться, отъ кого́, отъ чего́.

Wymilczeć, отмолча́ться, молча́ніемъ дости́чь чего́-либо.

Wymiot, -u, *м.* изверже́ніе (*волка́на*); || харко́тина; || испражне́ніе, калъ, помётъ; || *обо́ръ, обо́рышъ, бракъ, дрянь; || вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ; || **Wymioty, -ów**, *мн.* рво́та, блева́ніе.

Wymisić, *см.* **Wymniszać**.

Wymknąć, *см.* **Wymykać**.

Wymłacać, Wymłócić, вымола́чивать, вы́молотить; || ***Wymłócić kogo**, отваля́ть кому́ бока́, поколоти́ть, отду́ть.

Wymłocek, -cku, *м.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣ́ба*).

Wymłot, -u, *м.* у́молотъ.

Wymniszyć, вы́холостить, оскопи́ть; || разстри́чь мона́ха, лиши́ть мона́шескато зва́нія.

Wymoczek, -czka, *м.* нали́вочное живо́тное, наливня́къ, инфузо́рія.

Wymoczyć, *см.* **Wymaczać**.

Wymodlić, вы́молить. || **Wymodlić się**, до́лго моли́ться, намоли́ться.

Wymódz, Wymóc, *см.* **Wymagać**.

Wymordować, изби́ть, переби́ть, перерѣ́зать, передуши́ть.

Wymorzyć (głodem), замори́ть, вы́морить го́лодомъ.

Wymotać, Wymotywać, распу́тать, распу́тывать; || * разъясни́ть, объясни́ть, растолкова́ть.

Wymowa, -y, *ж.* вы́говоръ, произноше́ніе; || краснорѣ́чіе, витійство.

Wymówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Wymówić, *см.* **Wymawiać**.

Wymówienie się, -nia się, *ср.* извине́ніе, оправда́ніе себя́, отгово́рка; || отрече́ніе отъ чего́-либо, неприня́тіе чего́-либо.

Wymówka, -i, *ж.* о́тгово́рка увёртка, уло́вка; || упрёкъ, уко́ръ, вы́говоръ.

Wymownie, краснорѣчи́во.

Wymowność, -ści, *ж.* краснорѣ́чіе, ви-

тѝйство; || говорли́вость, словоохо́тность, разгово́рчивость.

Wymowny, краснорѣчи́вый, витіева́тый; || *выразѝтельный.

Wymrozić, переморо́зить, заморо́зить.

Wymruczeć, пробормота́ть.

Wymulać, **Wymulić**, подмыва́ть, подмы́ть, подка́пывать, подкопа́ть, подры́ть, подорва́ть, прорыва́ть, проры́ть.

Wymurować, вы́строить изъ ка́мня, изъ кирпича́, вы́весть сте́ну. **Wymurować dom**, постро́ить ка́менный домъ.

Wymus, **-u**, *м.* принужде́ніе, вынужде́ніе, принево́ливаніе, вымога́тельство.

Wymuszać, **Wymusić**, принужда́ть, прину́дить, вынужда́ть, вы́нудить, принево́ливать, принево́лить.

Wymuszenie, **-nia**, *ср.* принужде́нность, жема́нство, ната́нутость, напы́щенность; || вынужде́ніе, понужде́ніе.

Wymuszony, принужде́нный, ната́нутый, жема́нный, неестественный, напы́щенный.

Wymyć, *см.* **Wymywać**.

Wymydlić, намы́лить.

Wymykać, **Wymknąć**, выта́скивать, вы́тащить, высо́вывать, вы́сунуть, вырыва́ть, вы́рвать, похища́ть, похи́тить. || **Wymykać się**, **Wymknąć się**, избѣга́ть, избѣ́гнуть, увёртываться, увернýться, ускользáть, ускользнýть, улизнýть, уйти́ укра́дкою, тайко́мъ, скрыва́ться, скры́ться. исчеза́ть, исче́знуть. **Nie wymkniesz mi się**, ты не уйдёшь отъ меня́. **Słowo wymknęło mi się**, сло́во сорвало́сь у меня́ съ языка́. **Wymykać się naprzód**, высо́вываться, выдвига́ться впередъ, подава́ться впередъ.

Wymysł, **-u**, *м.* вы́мыселъ, вы́думка; || изобрѣта́тельность; || при́хоть, причу́да, фанта́зія.

Wymyślać, **Wymyślić**, **Wymyśleć**, вымышля́ть, вы́мыслить, изобрета́ть, изобрѣсть, выду́мывать, вы́думать. || **Wymyślać nad czém**, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть, хули́ть. || **Wymyślać na kogo**, несправедли́во упрека́ть, кори́ть кого́, клевета́ть, сплета́ть на кого́, брани́ть, порица́ть, охужда́ть.

Wymyślacz, **Wymyślnik**, **-a**, *м.* вы́думщикъ, прихотни́къ, причу́дникъ, капри́зникъ, брюзга́.

Wymyślanie, **-nia**, *ср.* при́хоти, капри́зы, причу́ды; || ворча́ніе, бранчи́вость, упрека́ніе, хуле́ніе, порица́ніе, охужде́ніе.

Wymyślnica, **-y**, *ж.* причу́дница, прихотни́ца, капри́зница, вы́думщица.

Wymyślnie, замысловáто, искýсно, мастерски́; || изы́сканно, напы́щенно; || ме́лочно, мелочны́мъ о́бразомъ, кропотли́во.

Wymyślnik, *см.* **Wymyślacz**.

Wymyślność, **-ści**, *ж.* изобрѣта́тельность, си́ла изобрѣте́нія; || утончённость, изы́сканность, разбо́рчивость, чу́ткость; || ме́лочность, приди́рчивость, ворчли́вость, бранчи́вость.

Wymyślny, изобрѣта́тельный, искýсный; || вы́думанный, вы́мышленный, ло́жный; || прихотли́вый, причу́дливый, капри́зный, мелочно́й, брюзгли́вый, ворчли́вый; || утончённый, изы́сканный, искýсный, затѣйливый.

Wymywać, **Wymyć**, вымыва́ть, вы́мыть.

Wynagradzać, **Wynagrodzić**, вознагражда́ть, вознагради́ть.

Wynagradzanie, **Wynagrodzenie**, **-nia**, *ср.* вознагражде́ніе.

Wynajdować, **Wynajdywać**, **Wynaleźć**, изобрѣта́ть, изобрѣсти́, изобрѣсть, изы́скивать, изыска́ть, находи́ть, найти́, приду́мывать, приду́мать, выду́мывать, вы́думать, вымышля́ть, вы́мыслить.

Wynajęcie, **-cia**, *ср.* отда́ча въ наймы́, наня́тіе, наёмъ.

Wynajmować, **Wynająć**, отдава́ть, отда́ть въ наймы́, въ аре́ндное содержа́ніе, нанима́ть, наня́ть.

Wynajmujący, нанима́ющій, наёмщикъ, съёмщикъ.

Wynalazca, **-y**, *м.* изобрѣта́тель.

Wynalazek, **-zku**, *м.* изобрѣте́ніе.

Wynaszać, *см.* **Wynosić**.

Wynęcać, **Wynęcić**, выма́нивать, вы́манить.

Wynędzać, **Wynędzniać**, **Wynędzić**, **Wynędznić**, довести́ до нищеты́, истощи́ть, изнури́ть. || **Wynędzać się**, истоща́ться, изнуря́ться, худѣть.

Wynędzić, **Wynędzniać**, **Wynędznić**, *см.* **Wynędzać**.

Wynędziciel, **-a**, *м.* изнури́тель, притѣсни́тель.

Wynędznieć, обнища́ть, придти́ въ упа́докъ, обѣднѣть, похудѣть.

Wynędznienie, **Wynędzenie**, **-nia**, *ср.* обѣдне́ніе, истоще́ніе, изнуре́ніе, исхуда́ніе.

Wynieść, *см.* **Wynosić**.

Wyniesienie, *см.* **Wynoszenie**.

Wynikać, **Wyniknąć**, проистека́ть, произте́чь, возника́ть, возни́кнуть, происходи́ть, произойдти́.

Wynikłość, **-ści**, *ж.* послѣдствіе, вы́водъ, заключе́ніе; || послѣдовательность.

Wyniosłość, **-ści**, *ж.* возвы́шенность, возвыше́ніе, высота́, вышина́; || * возвы́шенность, благоро́дство (*мыслей, чувствъ*), вы́спренность, высо́кость; || высокомѣ́ріе, надме́нность.

Wyniosły, возвы́шенный, высо́кій; || * возвы́шенный, высо́кій, благоро́дный, вы́спренній; || высокомѣ́рный, надме́нный.

Wyniść, *см.* **Wychodzić**.

Wyniszczać, **Wyniszczyć**, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить, искореня́ть, искорени́ть; || изнуря́ть, изну-

ри́ть, истоща́ть, истощи́ть. || **Wyniszczać się**, *см.* **Wyniszczeć.**

Wyniszczeć, истреби́ться, уничто́житься, искорени́ться; || истоща́ться, истощи́ться, изнури́ться, изнури́ться.

Wynosić, Wynieść, Wynaszać, выноси́ть, вы́нести, вы́несть, вына́шивать; || возвыша́ть, возвы́сить, превозноси́ть, превознести́, восхваля́ть, восхвали́ть; || повыша́ть, повы́сить (*въ до́лжности, въ чи́нъ*); || предъявля́ть; || составля́ть, соста́вить (*су́мму, итóгъ*). **Ile to wynosi?** ско́лько э́то составля́етъ? || **Wynosić się, Wynieść się**, превоноси́ться, горди́ться возноси́ться, величáться, тщесла́виться; || **Wynosić się zkąd**, выбира́ться отку́да, скрыва́ться, удаля́ться, исчеза́ть, пропада́ть, удра́ть, уйти́, убѣжа́ть.

Wynoszenie, Wyniesienie, -nia, *ср.* вына́шиваніе, вы́несеніе, унóсъ, убóрка; || возвыше́ніе, приподня́тіе, повыше́ніе, подъёмъ; || *Юрид.* **Wynoszenie sporu**, предъявле́ніе спóра.

Wynudzać, Wynudzić, наводи́ть, навести́ ску́ку (*на кого*); || **Wynudzić co z kogo**, вы́каню́чить. неотсту́пно вы́просить что́-либо, || **Wynudzić się**, соску́читься.

Wynukać (co z kogo), вы́нудить что́-либо у кого́.

Wynurzać, Wynurzyć, обнару́живать, обнару́жить, обнажа́ть, обнажи́ть, выводи́ть, вы́вести нару́жу; || поднима́ть, подня́ть, вытáскивать, вы́тащить изъ воды́. **Wynurzyć głowę z wody**, вы́сунуть, подня́ть го́лову изъ воды́. || * выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть. || **Wynurzać się**, выны́ривать, вы́нырнуть, всплыва́ть на пове́рхность воды́; || обнару́живаться; || * **Wynurzać się przed kim**, выска́зываться передъ кѣмъ, быть открове́нну съ кѣмъ.

Wynurzanie, Wynurzenie, -nia, *ср.* выны́риваніе, выныря́ніе, всплыва́ніе, всплы́тіе на пове́рхность воды́; || * обнару́живаніе, изъявле́ніе, выраже́ніе (*чувствъ*).

Wyobrażać, Wyobrazić, изобража́ть, изобрази́ть, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить, начéртывать, начерта́ть.

Wyobrażanie, Wyobrażenie, -nia, *ср.* представле́ніе, изображе́ніе. || **Wyobrażenie**, óбразъ, поня́тіе, идéя, умопредставле́ніе; || óчеркъ, набрóсокъ, начерта́ніе.

Wyobraźnia, -ni, *ж.* воображе́ніе.

Wyorywać, Wyorać, вспáхивать, напáхать, вспахáть, обрабóтывать, обработáть (*зéмлю*); || ирывáть, ирыть, взрыть.

Wypad, -u, *м.* нападе́ніе; || вы́лазка (*изъ кре́пости*).

Wypadać, Wypaść, выпада́ть, вы́пасть; || вылѣза́ть, вы́лѣзть (*о волоса́хъ*), спада́ть, спасть; || **Wypadać, Wypaść zkąd**, выска́кивать, вы́скочить, вырываться, вырваться, броса́ться, бро́ситься; || приходи́ть, придти́, наступа́ть, наступи́ть, наставáть, наста́ть; || случи́ться, произойдти́; || обходи́ться, стоить; || *Безл.* **Wypada**, до́лжно, слѣдуетъ, надлежи́тъ, на́добно. ну́жно, прили́чествуетъ. **Wypadało**, слѣдовало. **Wypadło**, случи́лось, прише́лось. **Nie wypada**, не слѣдуетъ, не прили́чно, не годи́ться. || **Włosy wypadają z choroby**, во́лосы выпада́ютъ отъ болѣзни. **Książka wypadła z ręki**, кни́га вы́пала изъ рукъ. **Kolej wypada na mnie**, прихóдитъ моя́ óчередь, э́то моя́ óчередь. **Co z tego wypadnie?** что́ изъ э́того произойдётъ? **Funt kawy wypada po 50 kopiejek**, фунтъ ко́фе обхóдится по 50 копѣекъ.

Wypadek, -dku, *м.* слу́чай, происше́ствіе, собы́тіе, приключе́ніе. **Na wszelki wypadek**, на вся́кій слу́чай, во вся́комъ слу́чаѣ. || *Хим.* и *Мат.* произведе́ніе.

Wypadkowy, случа́йный.

Wypał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Wystrzał**; || **Wypał słoneczny**, со́лнце, пёкъ, со́лнечный жаръ, зной; || загáръ; || зáсуха.

Wypalać, Wypalić, выжига́ть, вы́жечь (*кирпичъ*), сожига́ть, сжига́ть, сжечь (*свѣчи*); || топи́ть, вы́топить (*печь*); || кури́ть, вы́курить (*трýбку табаку́*); || перегоня́ть, выгоня́ть, гнать, кури́ть (*вóдку*); || **Wypalać kruszce**, распла́вливать мета́ллы; || **Wypalić (z broni ognistéj)**, вы́стрѣлить. **Wypalić komu w łeb**, вы́стрѣлить кому́ въ лобъ, застрѣли́ть кого́; || * **Wypalić komu komplement**, обрати́ться къ кому́ съ компли́ментомъ.

Wypaplać, вы́болтать, проговори́ться.

Wyparać, Wyprówać, Wypróć, выпáрывать, вы́пороть (*изъ сшитаго*); || отпáрывать, отпорóть. || * изгоня́ть, изгна́ть, вытѣсня́ть, вы́тѣснить, изгла́живать, изгла́дить. || **Wyparać się**, прорѣзываться, вырыва́ться.

Wyparcie, -cia, *ср.* выпира́ніе, вытѣсне́ніе, прогна́ніе.

Wyparować, вы́тѣснить, прогна́ть, вы́переть; || испари́ться.

Wyparowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе.

Wyparskać, Wyparsnąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о ло́шади*).

Wyparty, вы́тѣсненный, и́згнанный, вы́пертый.

Wyparzać, Wyparzyć, выпа́ривать, вы́парить. || * **Wyparzyć zkąd nieprzyjaciela**, вы́тѣснить, вы́гнать отку́да непрія́теля.

Wyparzony, вы́паренный. * **Gęba wyparzona**, болту́нъ, сквернослóвъ.

Wypasać, Wypaść, вытрáвливать, вы́травить, истребля́ть траву́ и́ли хлѣбъ, пуска́я скотъ на лу́гъ *или* на па́шню; || откáрмливать (*скотъ*). || * **Wypasać się, Wypaść się**, растолстѣть, разжире́ть, разъѣда́ться, разъѣсться.

Wypaśdź, *см.* **Wypadać.**

Wypasły, отко́рмленный, ту́чный, растолстѣ́вшій, разжирѣ́вшій.

Wypaszenie, -nia, *ср.* потра́ва. **Wypaszenie cudzego zboża**, потра́ва чужа́го хлѣ́ба.

Wypatroszyć, вы́потрошить.

Wypatrywać, Wypatrzyć, Wypatrzeć, высма́тривать, высмотрѣ́ть, подсма́тривать, подсмотрѣ́ть, подстерега́ть, подстере́чь, выжида́ть, вы́ждать, подмѣ́чать, подмѣ́тить. **Wypatrywać czas, okazją do czego**, выжида́ть вре́мя, слу́чай для чего́-либо. **Złodzieje wypatrują przechodzących**, во́ры подстерега́ютъ прохо́жихъ. **Dobrą dla córki wypatrzył partją**, вы́бралъ для до́чери хоро́шую па́ртію. || **Wypatrzyć oczy**, притупи́ть глаза́, зре́ніе.

Wypchać, Wypchnąć, *см.* **Wypychać.**

Wypędzać, Wypędzić, выгоня́ть, вы́гнать.

Wypełniać, Wypełnić, выполня́ть, вы́полнить, исполня́ть, испо́лнить, исправля́ть, испра́вить; || напо́лня́ть, напо́лнить, набива́ть, наби́ть. || **Wypełniać się, Wypełnić się**, выполня́ться, вы́полниться, исполня́ться, испо́лниться; || напо́ня́ться, напо́лниться.

Wypełnianie, Wypełnienie, -nia, *ср.* выполне́ніе, исполне́ніе, исправле́ніе; || напо́лне́ніе, долива́ніе (*бо́чки*).

Wypełty, вы́полотый, *см.* **Wypielać.**

Wypełzać, Wypełznąć, выпа́лзывать, выполза́ть, вы́ползти, вы́ползть; || лини́ть, полини́ть (*о краскахъ*).

Wyperswadować, отсове́товать, уговори́ть, преклони́ть, убѣди́ть, увѣ́рить. **Nikt mi tego nie wyperswaduje**, меня́ никто́ не убѣди́ть въ э́томъ. **Wyperswadować sobie co**, разувѣ́риться, разубѣди́ться въ чёмъ либо, раздума́ть, перемѣни́ть мысль.

Wypiastować, вы́няньчить.

Wypieczony, вы́печенный.

Wypiekać, Wypiec, выпека́ть, вы́печь.

Wypielać, Wypełać, Wyplewać, Wyplieć, Wyplewić, Wyplewywać, Wypieliwać, выпа́лывать, вы́полоть; || * **Wyplieć**, изкорени́ть, истреби́ть, изгла́дить.

Wypielęgnować, возрости́ть, воспита́ть, вы́няньчить.

Wypiełki, -ów, *мн.* вы́полотыя тра́вы.

Wypieniać, добиться чего́-либо чрезъ суту́жничество.

Wypienić, Wypieniać, снима́ть, снять пѣ́ну; || вы́бросить на́ берегъ (*о мо́рѣ*). || **Wypienić się**, переста́ть пѣ́ниться.

Wyprać, Wyprać, выстира́ть, вы́стирать (*бѣлье́*).

Wypierać, Wyprzeć, выпира́ть, вы́переть, вытѣсня́ть, вы́тѣснить, выта́лкивать, вы́толкать; || вы́жимать, вы́жать. || **Wypierać się, Wyprzeć się (czego)**, отрица́ть, отрека́ться, отре́чься, отпира́ться, **отпере́ться**; || отверга́ть, отве́ргнуть; || отступа́ться, отступи́ться, **отка́зываться**, отказа́ться.

Wypieranie, -nia, *ср.* выта́скиваніе, вытѣсне́ніе; || выжима́ніе. *Горн.* **Wypieranie szerzyzn, kasztowanie**, облецо́вое крѣпле́ніе, облецо́выя поля́ти, *см.* **Szerzyzna**, *Горн.* || **Wypieranie się**, отрица́ніе, отре́ченіе, запира́тельство.

Wypierzać. Wypierzyć, ощи́пывать, **ощипа́ть**, выдёргивать пе́рья (*у пти́цы*); || * ощи́пывать, обира́ть кого́. || **Wypierzać się, Wypierzyć się, лина́ть**, вылинять, потеря́ть пе́рья.

Wypieścić, вы́холить, **воспита́ть** въ нѣ́гѣ, **равнѣ́жить**; || **прива́дить, приручни́ть** (*о пти́цахъ*).

Wypieszczony, равнѣ́женный, изба́лованный.

Wypiętnować, заклейми́ть, затаври́ть, вы́жечь, намѣ́тить тавро́ (*у вола́*); || напечатлѣ́ть, отти́снуть.

Wypiętnowanie, -nia, *ср.* **заклейме́ніе**; || прое́кція, начерта́ніе (*въ перспекти́вной живописи*).

Wypięty, вы́пяченный, *см.* **Wypinać.**

Wypijać, Wypić, выпива́ть, **вы́пить.**

Wypiłować, вы́пилить, спили́ть.

Wypinać, Wypiąć, выпя́чивать, **вы́пятить**, выставля́ть, вы́ставить.

Wypis, -u, *м.* вы́писка, извлече́ніе; || *Юрид.* вы́пись, ко́пія. **Wypis z dziennika meklera**, ма́клерская запи́ска. || **Wypisy (szkolne)**, *мн.* хрестома́тія, отбо́рныя сочи́ненія.

Wypisne, -ego, *ср.* пла́та за вы́пись, вы́писку, ко́пію.

Wypisny, Wypisowy, выписно́й.

Wypisywać, Wypisać, выпи́сывать, вы́писать, опи́сывать, описа́ть; || спи́сывать (*мѣсто изъ кни́ги или статьи́*); || составля́ть вы́писки изъ дѣ́лъ; || выпи́сывать, дѣ́лать извлече́нія изъ сочине́ній, вы́писать содержа́ніе (*кни́ги или дѣла*); || * исключа́ть, исключи́ть; || излага́ть, **изложи́ть на письмѣ́**, написа́ть; || **Wypisać z dziedzictwa**, лиши́ть насле́дства. **Wypisać wszystkiemi literami**, вы́ставить про́писью. || **Wypisać atrament, papier**, исписа́ть черни́ла, бума́гу. || **Wypisywać się, Wypisać się**, выпи́сываться, вы́писаться, исключа́ться изъ како́го-либо состоя́нія по со́бственному жела́нію; || **Wypisać się**, подро́бно, обстоя́тельно расписа́ть, описа́ть, расписа́ться.

Wypisywanie, -nia, *ср.* вы́писка, **выпи́сываніе**, написа́ніе, извлече́ніе.

Wypłacać, Wypłacić, плати́ть, выпла́чивать, вы́платить, заплати́ть, упла́чивать, уплати́ть, очища́ть отъ долго́въ, выкупа́ть. **Wypłacić dług**, уплати́ть долгъ. **Wypłacać fundusz**, отпуска́ть су́му, де́ньги.

Wypłacalność, -ści, *ж.* состоя́тельность.

Wypłakać, вы́плакать.

Wyplantowanie, -nia, *ср.* выплани́рованіе.

Wypłaszać, Wypłoszyć, выпу́гивать, вы́пугнуть, спу́гивать, спугну́ть.

Wypłata, -y, *ж.* пла́та, упла́та, запла́та, вы́плата, платёж; || **Wypłata z podstawieniem,** подло́гъ, *Юрид.* платёжъ соединённый со вступле́ніемъ въ́ права кредито́ра, *см.* **Subrogacja. Wypłata dożywotnia,** пожи́зненная ре́нта.

Wyplatać, Wypleść (czém), переплетать, переплести́, вплетать, вплесть; || плести́, сплетать, сплесть; || ***Wypleść, Wygadać co,** наплести́ мно́го пустяко́въ, вы́болтать. || **Wyplatać się, Wypleść się,** вы́путываться, вы́путаться (*изъ трудныхъ обстоятельствъ*).

Wypłatać, (распластать (*рыбу*); || ***Wypłatać komu grzbiet,** отвали́ть кого́ по спинѣ; || ***Wypłatać komu figla,** подшути́ть надъ кѣмъ-либо, съ играть съ кѣмъ-либо шу́тку, сдѣлать кому́ что́-либо непрія́тное.

Wyplątywać, Wyplątać, распу́тывать, распу́тать, выпу́тывать, вы́путать. || **Wyplątać się** (z czego), развязаться, раздѣ́ляться (*съ чѣмъ*), отдѣ́ляться, избавиться (*отъ чего*), выкарабкаться (*изъ подъ чего*), освободи́ться (*отъ чего*).

Wypławiać, Wypławić, выплавливать, выплавля́ть, вы́плавить, очищать, очи́стить (*металлы*); || мыть, вымывать, вы́мыть; || купать, вы́купать (*лошадь*); || полоскать (*въ рѣкѣ*). || **Wypławiać się,** выплавля́ться (*о металлахъ*); || ***выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, вы́дти сухимъ изъ воды́.

Wypławny, плави́льный.

Wypleć *см.* **Wypielać.**

Wypleniać, Wyplenić, истребля́ть, истреби́ть, искоренять, искорени́ть, уничтожать, уничто́жить.

Wypleść, *см* **Wyplatać.**

Wyplewić, *см.* **Wypielać.**

Wyplewienie, -nia, *ср.* **выпалываніе,** вырываніе травы́; || **истребле́ніе, искорене́ніе.**

Wypłókać, *см.* **Płókać.**

Wypłomieniać (*Стар.* **Wypłoniać**), **Wypłomienić, Wypłonąć,** выбрасывать, вы́бросить пламя; || **Wypłómienić** (*Стар.* **Wypłonić**), вы́жечь.

Wypłoniać, Wypłaniać, Wypłonić, опустошать, опустоши́ть; || истощать, истощи́ть пашню, вышахивать, вы́пахать зе́млю.

Wypłonieć, истощи́ться, обезплоди́ть сдѣ́латься безплодным.

Wypłoszyć, *см.* **Wypłaszać.**

Wypłowieć, *см.* **Płowiec.**

Wypluwać, Wypluć, Wyplunąć, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wypływ, -u, *м.* истече́ніе, излія́ніе, вытеканіе, стокъ.

Wypływać, Wypłynąć, выплывать, вы́плынуть, всплывать, всплыть; || вытекать, вы́течь; || *я́вствовать, слѣ́довать. **Rzeka wypływa z jeziora,** рѣка вытекаетъ изъ о́зера. **Z tego wszystkiego wypływa,** изъ всего́ э́того слѣ́дуетъ, я́ствуетъ. || **Wypływać się,** наплаваться, мно́го плавать.

Wypocić, испарить, вы́парить, вы́гнать влажность парами; || вы́гнать потомъ, пропотѣть. || **Wypocić się, Wypotnieć,** выпотѣть, пропотѣть; || испариться, вы́париться.

Wypocina, -y, *ж.* *Мед.* потѣ́ніе, пропотѣ́ніе.

Wypoczęty, отдохну́вшій, опочи́вшій.

Wypoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохнове́ніе.

Wypoczywać, Wypocząć, отдыхать, отдохну́ть, поко́иться, успоко́иться, опочивать, почивать, опочить.

Wypoczywanie, Wypocznienie, -nia, Wypocznięcie, -cia, *ср.* отдохнове́ніе, успоко́еніе.

Wypogadzać, Wypogodzić, проясня́ть, проясни́ть, прочищать, прочи́стить; || * развеселя́ть, развесели́ть. **Wypogodzony i wspaniały umysł,** свѣ́тлый и возвы́шенный умъ. **Wypogodzić twarz, czoło,** разъясни́ть лицо́, чело́, повеселѣ́ть. || **Wypogadzać się, Wypogodzić się,** вывѐдриваться, вы́ведриться, проясня́ться, проясни́ться, прочищаться, прочи́ститься (*о небѣ*). *Безл.* **Wypogodziło się,** не́бо проясни́лось, *Безл.* разгуля́лось.

Wypokutować (za co), искупи́ть, загладить, очи́стить (*грѣхи*), принести́ покая́ніе (*въ своихъ грѣхахъ*).

Wypolerować, отполи́ровать, отшлифовать, вы́лощить, навести́ лоскъ.

Wypomnienie, -nia, *ср.* напоминаніе, замѣ́чаніе.

Wyporek, -rku, *м.* отпо́рокъ, вы́поротіе; || *Хир.* це́сарское сѣ́ченіе; || *Хир.* **Wyporek, Wyprótek,** младе́нецъ, извлечённый посре́дствомъ це́сарскаго сѣ́ченія; || *Срав.* вы́поротокъ, живо́тное, выпоротое изъ брю́ха самки. || **Wyporki,** *мн.* распу́щенныя ни́тки (*чулка*); || *см.* **Trysła.**

Wyporządzać Wyporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, прибирать, прибрать

Wyposażać, Wyposażyć, давать, дать, приданое (*за дочерью*); || одаря́ть, надѣля́ть.

Wyposażenie, -nia, *ср.* назначе́ніе приданнаго, части имѣ́нія, надѣле́ніе; || одаре́ніе.

Wypościć się, испоститься, исхудать отъ поще́нія.

Wypotnieć *см.* **Wypocić.**

Wypotrzebować, издержать, израсхо́довать, истратить.

Wypowiadać Wypowiedzieć, разсказывать, разсказать, повѣствовать, повѣ-

лять; || выска́зывать, вы́сказать; || провозглаша́ть, провозгласи́ть, провозвѣща́ть, провозвѣсти́ть; || **Wypowiedzieć komu mieszkanie**, отказа́ть кому́ въ наймѣ кварти́ры; || **Wypowiedzieć przyjaźń komu**, разорва́ть дру́жбу съ кѣмъ. **Wypowiedzieć komu służbę**, отойти́ отъ кого́, отказа́ться отъ слу́жбы; || **Wypowiedzieć wojnę**, объяви́ть войну́. || **Wypowiedzieć się**, исповѣ́даться, вы́сказаться.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -nia, *ср.* разска́зъ, повѣствова́ніе; || провозгла́шеніе, объявле́ніе; || **Wypowiedzenie mieszkania**, отка́зъ въ наймѣ кварти́ры; || **Wypowiedzenie wojny**, объявле́ніе войны.

Wypowiedź, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypowiedzenie, -nia, *ср.*, *см.* **Wypowiadanie.**

Wypożyczać, Wypożyczyć, дава́ть, дать въ долгъ, взаймы́, ссужа́ть, ссуди́ть, одолжи́ть.

Wypożyczający, -ego, *м.* заимода́вецъ, ссу́дчикъ, ссужа́ющій.

Wypożyczenie, -nia, *ср.* заёмъ, займствованіе.

Wypożyczka, -i, *ж.* ссу́да, ссуже́ніе; || заёмъ; || впередъ да́нныя де́ньги.

Wypożyczony, заимообра́зный, взя́тый и́ли да́нный въ ви́дѣ займа́.

Wyprać, *см.* **Wypierać.**

Wypracowanie, -nia, *ср.* вы́работка, обрабо́тка, отдѣ́лка; || трудъ, упражне́ніе.

Wypracowywać, Wypracować, вырабо́тывать, вы́работать, зарабо́тывать, зарабо́тать; || обрабо́тывать, обрабо́тать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, усовершо́ствовать, усовершенствовать, ока́нчивать, око́нчить совершѣ́нно. **Wypracować dzieło jakie**, написа́ть, совершѣ́нно око́нчить како́е-либо сочине́ніе.

Wypraktykować, пріобрѣсть что́-либо про́исками, проны́рствомъ, вы́манить.

Wyprasować, *см.* **Prasować.**

Wypraszać, Wyprosić, выпра́шивать, вы́просить, испра́шивать, испроси́ть; || **Wyprosić kogo zkąd**, вы́гнать, вы́проводить кого́, указа́ть кому́ две́ри. || **Wyprosić się**, вы́проситься, отпроси́ться, испроси́ть себѣ́ дозволе́ніе на отлу́чку; || изба́виться отъ чего́-либо про́сьбою.

Wyprawa, -y, *ж.* истолкова́ніе, объясне́ніе, оправда́ніе; || **Wyprawa ściany wapnem**, штукату́рка, обма́зка; || **Wyprawa skóry**, вы́дѣлка ко́жи; || **Wyprawa dokąd**, отпра́вка, о́тпускъ, вы́сылка, посы́лка; || **Wyprawa posła**, отправле́ніе посла́нника; || **Wyprawa wojenna**, похо́дъ, экспеди́ція, кампа́нія; || **Wyprawa córki, przywianek**, прида́токъ къ прида́ному, иму́щество дава́емое дочеря́мъ сверхъ прида́наго, состоя́щее изъ бѣлья́, пла́тья, дома́шней у́твари, посу́ды.

Wyprawiać, Wyprawić, разска́зывать, разсказа́ть; || изъясня́ть, изъясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть; || **Wyprawić ścianę**, оштукату́рить сте́ну; || **Wyprawić plamę**, вы́весть пятно́; || **Wyprawić kruszec**, очи́стить мета́ллъ посре́дствомъ пла́вки; || **Wyprawić skórę**, вы́дѣлать ко́жу; || **Wyprawować konia**, вы́ѣзжать ло́шадь; || **Wyprawić sztukę**, подшути́ть, вы́кинуть кому́ шту́ку; || **Wyprawić wesele**, сыгра́ть сва́дьбу, отпра́вить сва́дебный обря́дъ и пи́ршество; || **Wyprawić ucztę**, устро́ить пиръ; || **Wyprawić poselstwo**, отпра́вить посо́льство; || **Wyprawić córkę**, снабди́ть дочь всѣмъ ну́жнымъ сверхъ прида́наго, *см.* **Wyprawa**; || **Wyprawić rybę**, вы́потрошить ры́бу; || **Wyprawić z więzienia**, освободи́ть изъ тюрьмы́. || **Wyprawiać się**, объясня́ться; || опра́вдываться; || освобожда́ться, вывёртываться; || избѣга́ть; || отправля́ться.

Wyprawność, -ści, *ж.* бѣ́глость, прово́рство, ло́вкость, ги́бкость. **Wyprawność języka**, ги́бкость языка́, бѣ́глость въ рѣча́хъ.

Wyprawny, пригото́вленный, вы́дѣланный, вы́работанный; || оштукату́ренный; || вы́потрошенный (*о животномъ*); || прово́рный, ло́вкій, иску́сный; || бѣ́глый, ги́бкій; || говорли́вый; || доро́жный, употребля́емый въ доро́гѣ; || похо́дный, находя́щійся въ похо́дѣ.

Wyprawować, оттяга́ть, отня́ть у друга́го что́-либо посредствомъ тя́жбы.

Wyprażać, Wyprażyć, выжа́ривать, вы́жарить.

Wyprężać, Wyprężyć, напру́живать, напру́жить, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть.

Wyprężenie, -nia, *ср.* напряже́ніе.

Wyprężony, напряжённый.

Wypróbować, испро́бовать, испыта́ть; || отвѣ́дать.

Wyprobowanie, -nia, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Wyprobowany, испы́танный, искушённый, извѣ́данный.

Wyprór, *см.* **Wyparać.**

Wypróchlizna, -y, *ж.* дупло́.

Wypróchnieć, сгнить, истлѣть.

Wypromowować, покрови́тельствовать, вы́вести кого́ въ лю́ди, доста́вить кому́ вы́сшее мѣ́сто. || **Wypromowować się**, возвы́ситься, вы́йти въ лю́ди.

Wyprorokować, предсказа́ть.

Wyprosić, *см.* **Wypraszać.**

Wyprostować, Wyprostować się, *см.* **Prostować.**

Wyprótek, *см.* **Wyporek.**

Wyprowadzać, Wyprowadzić, выводи́ть, вы́вести, выпрова́живать, выпроводи́ть; || провожа́ть, проводи́ть; || **Wyprowadzać kogo**, переноси́ть, перевози́ть чьи́-либо пожи́тки; || **Wyprowadzić z rozumu, z głowy**, свести́ съ ума́, вскружи́ть кому́ го́лову; || **Wyprowadzić mur**, вы́вести ка́менную сте́ну; || **Wyprowadzić kogo z błę-**

du, вы́вести кого́ изъ заблужде́нія; || **Wyprowadzić kogo z pokoju**, проводи́ть, провести́ кого́ изъ ко́мнаты; || * **Wyprowadzić kogo w pole**, надува́ть, одура́чить, провести́ за́ носъ. || **Wyprowadzać się, Wyprowadzić się**, переѣзжа́ть, переѣхать, перебра́ться (*въ другой домъ, на другую кварти́ру*); || провожа́ться, быть провожа́ему.

Wyprowadzenie,-nia, Wyprowadzenie się, nia się, *ср.* перехо́дъ изъ одного́ ме́ста въ другое́, перебо́рка, переѣздка, перено́ска, перенесе́ніе; || провожа́ніе, про́воды.

Wypróżniać, Wypróżnić, опора́жнивать, опорожни́ть, опра́стывать, опрости́ть; || выбира́ться, вы́браться, очища́ть, очи́стить; || **Wypróżniać się**, опора́живаться, опра́стываться; || испражня́ться; || осуша́ться, очища́ться, осуша́ть, осуши́ть, выпива́ть, вы́пить, распива́ть, распи́ть. **Wypróżnić beczkę**, опорожни́ть, опрости́ть бо́чку. **Wypróżnić kielich**, осуши́ть, вы́пить рю́мку. **Wypróżnić butelkę wina**, распи́ть бутылку вина́.

Wypróżnianie, Wypróżnienie, -nia, *ср.* опора́живаніе, опра́стываніе; || осуше́ніе, очище́ніе; || испражне́ніе; || *Горн.* **Wypróżnianie kibli**, вы́грузка.

Wypryskać, Wyprysnąć, выпры́скивать, вы́прыскивать, вы́прыснуть, **выбры́згивать, вы́брызнуть.**

Wyprządz, *см.* **Wyprzęgać.**

Wyprząść, вы́прясть.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, убира́ть, убра́ть, очища́ть, очи́стить, опроста́ть, выноси́ть, вы́нести.

Wyprzątanie, Wyprzątnienie, -nia, *ср.* убира́ніе, очище́ніе, опроста́ніе.

Wyprzeć, Wyprzeć się, *см.* **Wypierać.**

Wyprzedawać, Wyprzedać, распрода́вать, распрода́ть. || **Wyprzedawać się, Wyprzedać się**, распрода́ваться, распрода́ться.

Wyprzedaż, -y, *ж.* распрода́жа.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, опере́живать, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть, упреди́ть; || предупрежда́ть, предупреди́ть; || предше́ствовать; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́-либо въ чёмъ*).

Wyprzęgać, Wyprządz, выпряга́ть, вы́прячь, откла́дывать, отложи́ть (*запря́женную ло́шадь*).

Wyprzysięgać, Wyprzysiądz, Wyprzysięgnąć, кля́сться, покля́сться, подтвержда́ть, подтверди́ть прися́гою своё домога́тельство, доби́ться чего́ подъ прися́гою. || **Wyprzysięgać się, Wyprzysiądz się**, отрека́ться, отре́чься подъ прися́гою; || **очи́стить себя́** прися́гою, отклони́ть отъ себя́ отве́тственность и́ли подозрѣніе въ обвине́ніи; || **Wyprzysiądz się z długu**, отпере́ться отъ до́лга; || отка́зываться, отказа́ться, отступа́ться, отступи́ться. **Wyprzysięgać się religji**, отступа́ться отъ рели́гіи.

Wypsnąć się, вы́рваться, вы́скользнуть, ускользну́ть. **Jakoś mi się wypsnęło, że masz zamiar dom sprzedać**, у меня́ какъ-то вы́рвалось сло́во *и́ли* сорвало́сь съ языка́, что ты намѣренъ продать домъ.

Wypsować, Wypsuć, перепо́ртить. || **Wypsować się**, перепо́ртиться.

Wypucować, вы́чистить, гла́дко вы́тереть; || вы́холить, содержа́ть въ чистотѣ; || *Прост.* разбрани́ть, нами́лить кому́ го́лову; || *Прост.* наби́ть, напи́чкать бро́хо.

Wypuczeć, Wypuczyć, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wypuczniec, вздуться, вспу́хнуть.

Wypuczyć, *см.* **Wypuczać.**

Wypudrować, напу́дрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukać się, Wypuknąć się, надрыва́ться, надорва́ться, надса́живаться, надсади́ться (*о ло́шади*), *см.* **Wypuklina**; || вылу́пливаться, вы́лупиться, выпя́ливаться, выпя́литься, вы́пучиваться, вы́пучиться; || распуска́ться, распусти́ться, пуска́ть, пусти́ть по́чки, распу́киваться, развёртываться (*о по́чкахъ, о ли́стьяхъ*), || *см.* **Wypukiwać.**

Wypukanie, -nia, *ср.* вздутіе, раздутіе, распуха́ніе; || распу́киваніе, распуска́ніе (*по́чекъ, ли́стьевъ*); || стуча́ніе (*въ дверь*), вызыва́ніе посре́дствомъ стуча́нія.

Wypukiwać, Wypukać, вызыва́ть кого́ стуча́ніемъ, стуча́ться въ дверь. || *Мед* посту́кивать.

Wypuklina, -y, *ж.* *Хир.* гры́жа, кила́; || *см.* **Wypukłość.**

Wypukło, Wypukle, вы́пукло, съ вы́пуклостію.

Wypukłość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина.

Wypukły, вы́пуклый. **Wypukła robota, rznięcie wypukłe**, вы́пуклая рѣзьба́. **Zwierciadło wypukłe**, вы́пуклое зе́ркало. *Мат.* **Kąt wypukły**, вне́шній у́голъ. *Мед.* **Wypukły, -ego**, *м.* киля́къ, име́ющій килу́.

Wypuścić, *см.* **Wypuszczać.**

Wypust, -u, *м.* про́пускъ, опуще́ніе, выпуще́ніе; || исхо́дъ, выходъ, вы́ступъ; || вы́гонъ, па́стбище, па́жить.

Wypustek, -stku, *м.* *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ, усту́пъ; || *Стар.* отро́стокъ, побѣгъ на стволѣ дерева; || кантъ, вы́пушка (*у пла́тья*).

Wypustka, -i, *ж.* кантъ, вы́пушка, *см.* **Wypustek.**

Wypustoszyć, опустоши́ть, истреби́ть.

Wypuszczać, Wypuścić, выпуска́ть, вы́пустить; || пуска́ть, пусти́ть на во́лю, дать во́лю, свобо́ду; || **Wypuścić żołnierzy ze służby**, распусти́ть солда́тъ, уво́лить изъ слу́жбы; || **Wypuścić syna z ojcowskiéj władzy**, освободи́ть сы́на изъ-подъ оте́ческой вла́сти, объяви́ть совершенноле́тнимъ; || **Wypuścić ducha**, испусти́ть духъ, скончаться, умере́ть; || **Wypuścić koniowi**, опусти́ть пово́дья у ло́шади,

дать ей во́лю; || **Wypuścić strzałę**, спусти́ть стрѣлу́ изъ лу́ка; || **Wypuścić komu co w dzierżawę**, отда́ть что́ на о́ткупъ, въ содержа́ніе; || **Wypuszczać w najem**, отдава́ть въ наймы́, въ наёмъ; || **Wypuszczać co w pisaniu**, пропусти́ть что́-либо на письмѣ, вы́пустить что́-либо.

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -nia, *ср.* выпуска́ніе, выпуще́ніе, вы́пускъ, освобожде́ніе; || **Wypuszczenie ze służby**, отста́вка, увольне́ніе, о́тпускъ изъ слу́жбы; || **Wypuszczenie z prawa**, оправда́ніе обвиня́емаго.

Wypychać, Wypchać, набива́ть, наби́ть (*шерстью, во́лосомъ, соло́мою и т. п.*).

Wypychać, Wypchnąć, выпи́хивать, вы́пихнуть, выта́лкивать, вы́толкнуть.

Wypytlować, просѣять сквозь решето́ (*муку*).

Wypytywać, Wypytać, Wypytywać się, Wypytać się, распра́шивать, распроси́ть, выспра́шивать, вы́спросить, допра́шивать, допроси́ть.

Wypytywacz, Wypytacz, -a, *м.* допро́счикъ; || лазу́тчикъ.

Wypytywanie, -nia, *ср.* распра́шиваніе, выспра́шиваніе, допра́шиваніе, допро́съ, вывѣдываніе.

Wyrąb, -ębu, *м.* ру́бка (*лѣсо́въ*); || просѣка (*въ лѣсу́*); || вы́рубъ, вы́рубка, ару́бка, вы́емка.

Wyrabiać, Wyrobić, выдѣ́лывать, вы́дѣлать, выработывать, вы́работать, обработывать, обрабо́тать, производи́ть, произвѣсть. **Wyrabiać rylcem, dłótem**, рѣзать на мѣди́, гравирова́ть, чека́нить. высѣка́ть, ваять. **Wyrabiać płótno**, выдѣ́лывать полотно́. **Wyrobić dół**, вы́копать, проры́ть я́му. **Wyrobić drogę**, проложи́ть доро́гу. **Wyrobić skórę**, вы́дѣлать ко́жу. * **Wyrabiać figle**, прока́зничать, шали́ть. **Pracą sobie wyrabiać**, зараба́тывать трудо́ми. **Wyrobić komu miejsce**, доста́вить кому́ мѣсто, исходата́йствовать; || **Wyrabiać, Wyrobić**, броди́ть, перброди́ть (*о напи́ткахъ*).

Wyrąbywać, Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, Wyrębić, Wyrąbnąć, вырубать, вырубить; || руби́ть са́блею, изруби́ть; || **Wyrąbać siekierę**, вы́щербить, вы́зубрить топо́ръ; || **Wyrąbać się**, прорубаться, пробива́ться.

Wyrachować, разсчита́ть, вы́числить.

Wyradlić, вы́пахать.

Wyradzać, Wyrodzić, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвести́ на свѣтъ, || **Wyradzać się, Wyrodzić się**, истоща́ться, истощи́ться (*о землѣ*); || вырожда́ться, вы́родиться, по́ртиться, испо́ртиться; || * мельча́ть, измельча́ть.

Wyrajać, Wyraić, высва́тывать, вы́сватать; || **Wyrajać się**, выходи́ть за́мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, расти́, вы́расти; || произрасти́, произра́стать (*о расте́ніяхъ*), *см.* **Rość**.

Wyraszczać, Wyrościć, выра́щивать, выраща́ть, вы́растить.

Wyratować, спасти́, изба́вить отъ опа́сности и́ли бѣ́ды.

Wyraz, -u, *м.* сло́во, рече́ніе, те́рминъ; || выраже́ніе, излія́ніе, проявле́ніе, изъявле́ніе. **Wyraz wdzięczności**, изъявле́ніе благода́рности. **Smutny wyraz twarzy**, печа́льное выраже́ніе лица́. **Wyraz wzniosłych uczuć**, проявле́ніе, излія́ніе возвы́шенныхъ чувствъ. **Wyrazami napisać**, про́писью.

Wyrażać, Wyrazić, выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть, изобража́ть, изобрази́ть, объясня́ть, объясни́ть, обнару́живать, обнару́жить; || назнача́ть, назна́чить, означа́ть, озна́чить; || произноси́ть, произнести́. **Wyrazić swoje obawy**, вы́разить, вы́сказать свои́ опасе́нія. **Trzeba wyrazić dzień**, ну́жно озна́чить день. **Potrzeba to w kontrakcie wyrazić**, э́то на́добно вы́разить, объясни́ть въ контра́ктѣ. **Wyrażać słowa dobrze**, хорошо́ произноси́ть, выгова́ривать слова́; || **Wyrażać się, Wyrazić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться, выска́зываться, вы́сказаться.

Wyrażanie, Wyrażenie, -nia, *ср.* выраже́ніе, изъявле́ніе, проявле́ніе; || рече́ніе; || означе́ніе, указа́ніе. **Bez wyrażenia dnia, roku**, безъ означе́нія дня и́ли числа́, го́да.

Wyraźnie, выразительно, си́льно, вразуми́тельно, вня́тно, я́вственно.

Wyraźność, -ści, *ж.* выразительность, вразуми́тельность, вня́тность, я́сность, то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность.

Wyrazisty, выразительный, вразуми́тельный, вня́тный, я́сный, я́вственный, то́чный, опредѣлённый.

Wyraźnie, выразительно, вразуми́тельно, вня́тно, я́сно, то́чно, опредѣле́нно; || очеви́дно, я́вно; || про́писью, т. е. скла́домъ, а не ци́фрами. **Odebrano rub. sr. 100 (wyraźnie: sto)**, получено́ 100 р. с. (про́писью: сто).

Wyraźny, *см.* **Wyrazisty**.

Wyrąb, -u, *м.* пору́бка.

Wyrębywać, *см.* **Wyrąbywać**.

Wyrębne, -ego, *ср.* пла́та за пору́бку (*лѣса*).

Wyrębnie, вня́тно, выразительно.

Wyręczać, Wyręczyć, выруча́ть, вы́ручить; * избавля́ть, изба́вить; || замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, принима́ть, приня́ть на себя́, заступа́ть, заступи́ть (*мѣсто, до́лжность*); || **Wyręczać się, Wyręczyć się**, замѣня́ть другъ дру́га. **Wyręczać się kim**, назнача́ть друго́го вмѣсто себя́ и́ли посыла́ть вмѣсто себя́ кого́-либо.

Wyręczenie, -nia, *ср.* выруча́ніе, вы́ручка; || замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна, заступле́ніе, заня́тіе чьего́-либо мѣста.

Wyręczyciel, -a, *м.* заступа́ющій, замѣня́ющій чьё-либо мѣсто.

Wyręczycielka, -i, *ж.* заступа́ющая, замѣня́ющая чьё-либо мѣсто.

Wyrgnąć, *см.* Wyrynać.

Wyrko, -a, *ср. Прост.* проста́я крестья́нская крова́ть изъ доско́къ, на́ры.

Wyrob, **Wyrób**, -obu, *м.* произведе́ніе, проду́ктъ; || вы́роботка, вы́дѣлка, фабрика́ція; || твореніе, произведе́ніе (*искусства*); || **Wyrób wódki**, винокуре́ніе. **Wyrób napojów**, вы́дѣлка питей.

Wyrobek, -bku, *м.* пріобрѣте́ніе, ба́рышъ, при́быль, вы́года; || со́бина, нако́пленное, сбережённое иму́щество, благопріобрѣтенная со́бственность.

Wyrobić, *см.* Wyrabiać.

Wyrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обрабо́тка, вы́работка; || *Горн.* **Wyrobienie pokładu**, разрабо́тка мѣсторожде́ній. **Wyrobienie warstw**, разрабо́тка пласто́въ. **Wyrobienie składów piętrowych**, разрабо́тка што́ковъ, штокве́рковъ.

Wyrobiony, отдѣланный, **обрабо́танный**; || вы́работанный.

Wyrobisko, -a, *ср.* вы́дѣлка; || *Горн.* раско́пка. **Wyrobisko, pole wyrobione**, закла́дка, туполежа́щій рудникъ.

Wyrobkowy, рабо́чій.

Wyrobnica, -y, **Wyrobniczka**, -i, *ж.* подёнщица, рабо́тница.

Wyrobnictwo, -a, *ср.* подёнщина, подённая рабо́та изъ пла́ты.

Wyrobniczy, издѣльный.

Wyrobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Wyrocznia, -ni, *ж.* ора́кулъ; || прорица́ніе, проро́чество; || изрече́ніе, приговоръ. **Głos powszechny ludu najczęściéj jest wyrocznią prawdy**, гласъ наро́да гласъ Бо́жій.

Wyrocznica, -y, *ж.* прорица́лище, ка́пище, гдѣ языческіе жрецы́ дава́ли отвѣты и дѣлали предсказа́нія.

Wyroczny, рокова́й, предопредѣлённый, злополу́чный, ги́бельный.

Wyroczyć, рѣша́ть, приговаривать; || прорица́ть, прорека́ть.

Wyrodek, -dka, *м.*, вы́родокъ, роди́вшійся не похо́жимъ на вино́вниковъ своего́ рожде́нія.

Wyrodnie, безъ схо́дства съ вино́вниками своего́ рожде́нія; || * извращённо.

Wyrodny, вы́родочный, относя́щійся къ вы́родкамъ; || * извращённый.

Wyrodzić, **Wyrodzić się**, *см.* Wyradzać.

Wyrodzony, вы́родившійся; || истощённый.

Wyroić, вообрази́ть, предста́вить себѣ, вы́думать, вы́мыслить; || **Wyroić**, **Wyroić się**, строи́ться (*о пчёлахъ*); || вы́бродить (*о напиткахъ*).

Wyrok, -u, *м.* сентенція, приговоръ (*суда́*), рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || **Wyrok śmierci**, сме́ртный приговоръ; || **Wyrok stanowczy**, *Юрид.* рѣше́ніе по существу́ дѣла, оконча́тельное; — **niestanowczy**, опредѣленіе ча́стное; — **przygotowawczy**, рѣше́ніе предвари́тельное; — **przedstanowczy**, опредѣле́ніе предрѣши́тельное; — **naoczny**, приговоръ состоя́вшійся въ прису́тствіи сторо́нъ; — **zaoczny**, рѣше́ніе неявочное, зао́чное; — **prawomocny**, рѣше́ніе вошедшее въ зако́нную си́лу; — **adjudykacyjny, рѣше́ніе** присуждающее иму́щество лицу́, купи́вшему его́ съ публи́чнаго то́рга; — **połączenia, опредѣле́ніе о совоку́пномъ** разсмотрѣніи дѣлъ; — **z rygorem tymczasowéj wykonalności wydany**, рѣше́ніе обращённое къ предвари́тельному исполне́нію; — **polubowny**, рѣше́ніе посре́дниковъ. **Zapadnięcie wyroku**, рѣше́ніе постано́вленное вслѣдствіе состоя́нія сторо́нъ. || Суждѣ́ніе, мнѣніе; || рокъ, жре́бій, у́часть, предопредѣле́ніе судьбы́; || предсказа́ніе, прорица́ніе, проро́чество; || зарокъ, зарека́ніе, обѣща́ніе не дѣлать чего́-либо; || ***Wyroki boskie**, судъ Бо́жій, опредѣле́ніе Всевы́шняго. || * **Wisi to na wyroku**, э́то ещё не рѣшено́.

Wyrokować (o czém), рѣша́ть, дѣлать приговоръ, суди́ть, присуждать.

Wyrokowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе рѣше́нія.

Wyrokowy, рѣши́тельный, приговорный, содержа́щій въ себѣ рѣше́ніе, приговоръ (*суда́*); || роковой; || предсказа́тельный, прорица́тельный.

Wyroń, -nia, *м.* ста́рая ло́шадь, кото́рая потеря́ла зу́бы, и потому́ нельзя́ узна́ть ея́ лѣтъ.

Wyroniać, **Wyronić**, роня́ть, вы́ронить, теря́ть, потеря́ть. * **Wyronić z pamięci**, вы́пустить, изгла́дить изъ па́мяти.

Wyrość, **Wyrosnąć**, *см.* Wyrastać.

Wyrośl, -i, **Wyroślina**, -y, **Wyrość**, -ści, *ж.* наро́стъ, ши́шка.

Wyrost, -u, *м.* выраста́ніе, нараста́ніе, || наро́стъ. **Suknia na wyrost**, простóрное по́лное пла́тье. **Wyrost na piwie**, пѣна на пи́вѣ во вре́мя броженія.

Wyrostek, -stku, *м.* **Wyroślina**, -y, *ж.* наро́стъ, ши́шка; || отро́стокъ, поба́гъ, о́тпрыскъ, отво́докъ, о́трасль; || **Wyrostek**, -stka, **Wyrosłek**, -łka, *м.* подро́стокъ приближа́ющійся къ надлежа́щему во́зрасту.

Wyrównywać (*Стар.* **Wyrównawać**), **Wyrównać** (*Стар.* **Wyrównić**), выра́внивать, вы́равнить, вы́ровнять; || *Стар.* дополня́ть, комплектова́ть; || **Wyrównywać, Wyrównać komu, czemu**, равня́ться, сра́вниваться, сравня́ться, ста́вить себя́ ра́внымъ (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), уподобля́ться, уподо́биться (*кому́, чему́*); || **Wyrównywać się**, выра́вниваться, угла́живаться.

Wyrozą̨b, -ębа, *м.* вырезу́бъ (*рыба*).

Wyrozumiale, снисходи́тельно, внима́тельно, ми́лостиво, кро́тко, правди́во, разсуди́тельно.

Wyrozumiałość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, правди́вость, кро́тость, доброта́, внима́тельность, разсуди́тельность.

Wyrozumiały, снисходи́тельный, кро́тній, ми́лостивый, внима́тельный, правди́вый, разсуди́тельный.

Wyrozumiany, поня́тный, вразуми́тельный.

Wyrozumienie, -nia, *ср.* разуме́ніе, поня́тіе, мы́слящая способность; || смыслъ, значе́ніе, содержа́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Wyrozumiewać, Wyrozumieć, понима́ть, поня́ть, разуме́ть, уразуме́ть, постига́ть, пости́гнуть; || **Wyrozumiewać kogo,** вы́вѣдывать, вы́вѣдать, испы́тывать, испыта́ть. **Wyrozumieć kogo,** разгада́ть. **Wyrozumieć komu,** снизойти́ къ кому́, снизойти́ къ чьи́мъ-либо ну́ждамъ, войти́ къ чьё-либо положе́ніе. **Wyrozumieć sprawę,** вни́кнуть въ дѣло, внима́тельно расмотрѣть дѣло.

Wyrozumować, разсуди́ть, обсуди́ть, обду́мать, подтверди́ть что́-либо доказа́тельно, истолкова́ть.

Wyrozumowany, разсуди́тельный, толко́вый, доказа́тельный.

Wyrugować, вы́тѣснить, вы́жить.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, выдёргивать, вы́дернуть, вытаскивать, вытащить, вынима́ть, вы́нуть, извлека́ть, извле́чь, вытѣсня́ть, вы́тѣснить. **Wyruszyć kość z miejsca,** вы́вихнуть кость. **Wyruchać słup,** равшата́ть столбъ. **Wyruchać ząb,** вы́садить, вы́шибить зубъ. **Wyruszyć kogo zkąd,** вы́тѣснить, вы́турить, вы́жить, вы́проводить, вы́гнать. **Wyruszyć zkąd,** дви́нуться, вы́ступить, отпра́виться. **Wojsko o świcie wyruszyło,** во́йско на разсвѣтѣ вы́ступило въ похо́дъ. **Wyruszyć w drogę,** отпра́виться въ доро́гу, въ путь. || **Wyruszać się,** поднима́ться, у́читься отъ броже́нія. **Wyrusza się ciasto,** тѣсто поднима́ется (*на опа́рѣ*).

Wyrwa, -y, *ж.* вы́рванный клочёкъ; || впа́дина, пустота́; || * сорване́цъ, нагле́цъ.

Wyrwant, -a, *м.* рвань, желѣзная скоба́ съ ушка́ми, *см.* **Cybant.**

Wyrwisko, -a, *ср.* ровъ, я́ма, впа́дина, обрывъ.

Wyrybiać, Wyrybić, выла́вливать, вы́ловить ры́бу.

Wyryć, вырѣзать на мѣдѝ, награви́ровать; || высѣчь (*на мра́морѣ*); || изва́ять (*ста́тую*); || * напечатлѣть, запечатлѣть; || вы́копать, вы́рыть.

Wyrychtować, напра́вить, навести́, наце́лить.

Wyrynać, Wyrnąć, Wyrgnąć, *Стар.* вырва́ть, вы́нырнуть.

Wyrysować, нарисова́ть, обрисова́ть, начерти́ть.

Wyrywać, Wyrwać, вырыва́ть, вы́рвать, выдёргивать, вы́дернуть, исторга́ть, исто́ргнуть. || **Wyrywać się, Wyrwać się,** вырыва́ться, вы́рваться; || вы́бѣжать, вы́скочить; || **Wyrywać się na kogo, na co,** порыва́ться, броса́ться на кого́; || **Wyrywać się z czém,** говори́ть, и́ли дѣ́йствовать необду́манно, опроме́тчиво, не впопа́дъ, некста́ти, не во́время, не у мѣста. *Посл.* **Wyrwał się jak Filip z konopi,** су́нулся не въ своё дѣло, опростоволо́сился, оплошалъ.

Wyrywanie, Wyrwanie, -nia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе, отдира́ніе, выдёргиваніе.

Wyrywczo, уры́вками, уры́вчиво, мѣста́ми, кой-гдѣ, и́зрѣдка, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени.

Wyrywek, -wka, *м.* **Wyrywka, -i,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣдующихъ выраже́ніяхъ: **Wyrywkami, Nawyrywki,** уры́вками, уры́вчиво, въ разби́вку, по́рознь, по частя́мъ.

Wyrządzać, Wyrządzić, изготовля́ть, изгото́вить; || изъявля́ть, изъяви́ть, ока́зывать, оказа́ть; || воздава́ть, возда́ть, отдава́ть, отда́ть; || наноси́ть, нанести́; || дѣ́лать, сдѣ́лать, причиня́ть, причини́ть. **Wyrządzić cześć komu,** отда́ть кому́ честь, изъяви́ть почте́ніе. **Wyrządzić komu szkodę,** нанести́, причини́ть кому́ вредъ. **Wyrządzić krzywdę,** нанести́ оби́ду.

Wyrzeczenie, -nia, *ср.* произнесе́ніе приговора, опредѣле́ніе, рѣше́ніе; || суждѐніе, мнѣніе; || **Wyrzeczenie się czego,** отрече́ніе, отступле́ніе отъ чего́; || самоотверже́ніе. || *Юрид.* **Wyrzeczenie nieważności małżeństwa,** уничтоже́ніе бра́ка.

Wyrzeczony, произнесённый; || ска́занный, вы́сказанный; || объя́вленный. **Dłużnik, którego upadłość wyrzeczoną została,** должникъ объя́вленный несостоя́тельнымъ.

Wyrzekać, Wyrzec, Wyrzeknąć, изрека́ть, изре́чь, произноси́ть, произнести́; || говори́ть, сказа́ть, выска́зывать, вы́сказать. **Wyrzec wyrok,** произнести́ приго́воръ. **Trudno to wyrzec słowy,** тру́дно вы́разить э́то слова́ми. || **Wyrzekać na co,** жа́ловаться, ропта́ть на что́. || **Wyrzekać się, Wyrzec się (kogo, czego),** отрека́ться, отре́чься, отступа́ться, отступи́ться, отка́зываться, отказа́ться, отпира́ться, отпере́ться (*отъ кого́, отъ чего́*). **Wyrzec się świata,** отре́чься, отказа́ться отъ свѣта. **Wyrzec się religji,** отступи́ться отъ рели́гіи. **Wyrzec się dziedzictwa,** отказа́ться отъ насле́дства.

Wyrzekanie, -nia, *ср.* жа́лоба, ро́потъ,

роптáніе; || **Wyrzekanie się**, отречéніе (*отъ чегó*), отвержéніе.

Wyrzezać, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrzezek, -zku, *м.* отрѣ́зокъ, вы́рѣзокъ; || **Wyrzezek, -zka**, *см.* **Wyporek**; || *см.* **Rzezaniec, Trzebieniec**.

Wyrznąć, *см.* **Wyrzynać**.

Wyrznięcie, *см.* **Wyrzynanie**.

Wyrzucać, Wyrzucić, выбрáсывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть, извергáть, извéргнуть. **Wyrzucać w górę**, подбрáсывать вверхъ. **Wyrzucać komu co (na oczy)**, упрекáть когó чѣмъ, укорять; || *Мед.* **Wyrzucać się**, высыпáть, выходи́ть нарýжно (*о сы́пи*).

Wyrzut, -u, *м.* бросáніе, швыря́ніе, метáніе, извержéніе; || обóрышъ, бракъ, дрянь; || *Мед.* сыпь, накóжная болѣ́знь; || **Wyrzuty**, *мн.* прыщи́, угри́; || упрёкъ, укори́зна, угрызéніе. **Wyrzuty sumienia**, угрызéнія сóвѣсти.

Wyrzutek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недонóсокъ, вы́родокъ; || *см.* **Podrzutek**.

Wyrzutnia, -ni, *ж. Грам.* выпущéніе бýквы и́ли слóга изъ середи́ны слóва, опущéніе, выпущéніе (*глáсной бýквы*), э́ллипсъ, опущéніе однóгó и́ли нѣ́сколькихъ словъ.

Wyrzygać, Wyrzygnąć, выблёвывать, вы́блевать, рвать, вы́рвать; || изрыгáть, изрыгнýть, извергáть, извéргнуть.

Wyrzynać, Wyrzezywać, Wyrznąć, Wyrzezać (*Стар.* **Wyrzazać**), вырѣ́зывать, вы́рѣзать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, отрубáть, отруби́ть; || гравировáть (*на мѣди́, на стáли*), вырѣ́зывать, высѣкáть (*на кáмнѣ*), вая́ть, изваять (стáтую); || вырѣ́зывать, убивáть, избивáть, умервщля́ть, колóть. || **Wyrzynać ule**, вынимáть мёдъ, вырѣ́зывать соты́ изъ ýлья. **Wyrzynać kogo**, скопи́ть, оскопи́ть, класть, холости́ть, валóшить. || **Wyrzynać się, Wyrznąć się**, вырѣ́зываться, вы́рѣзаться, прорѣ́зываться, прорѣ́заться. **Zęby się wyrzynają**, прорѣ́зываются зýбы; || тупи́ться, иступи́ться. **Wyrznął się nóż**, ножъ иступи́лся.

Wyrzynalny, вырѣзнóй.

Wyrzynanie, -nia, Wyrznięcie, -cia, *ср.* вырѣ́зываніе, отрубáніе; || гравировáніе, вырѣ́зываніе (*на меди́, на кáмнѣ*), рѣзьбá; || рѣзня́, избіéніе, умервщлéніе.

Wyrzynki, Wyżynki, -nków, *мн. см.* **Wyżynki**.

Wysączać, Wysączyć, выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣ́живать, сцѣди́ть, сливáть, слить.

Wysada, -y, *ж. Архит.* фасáдъ, перéдняя, лицевáя сторонá (*здáнія*); || * принуждéнность, жемáнство, натя́нутость, притвóрство.

Wysadka, -i, *ж.* разсáда. **Wysadki, -ów**, *мн.* огорóдная зéлень оставлéнная на сѣменá.

Wysadny, выдаю́щійся, выступáющій, выходя́щій, выдвигáющійся впередъ; || * принуждённый, жемáнный, натя́нутый, притвóрный.

Wysadzać, Wysadzić, высáживать, вы́садить. **Wysadzać kogo z powozu**, высáживать когó изъ экипáжа. **Wysadzać wojsko na ląd**, высáживать вóйско нá берегъ. **Wysadzać chléb z pieca**, вынимáть хлѣбъ изъ пéчи. **Wysadzić przez okno**, вы́бросить изъ окнá. * **Wysadzać, Wysadzić co naprzód**, выставля́ть, вы́ставить, выдвигáть, вы́двинуть. **Wysadzić drzwi**, вы́ломать дверь. **Wysadzić w powietrze**, взорвáть на вóздухъ. **Wysadzić kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить. **Wysadzić kogo z siodła**, вы́бить, вы́шибить изъ сѣдлá. **Wysadzić brylantami**, осы́пать, укрáсить брилліáнтами. **Wysadzić drzewami**, обсади́ть дерéвьями. **Wysadzić komu oko**, вы́шибить глазъ. **Wysadzić kogo na jaką godność**, возвести́, постáвить когó на вы́сшую стéпень, возвести́ въ вы́сшій санъ. || **Wysadzać się, Wysadzić się (naprzód, przed drugich)**, выступáть, вы́ступить впередъ, рвáться, порывáться, стреми́ться къ чемý и́ли на чтó-либо; || превозноси́ться превознести́сь, величáться, надмевáться, чвáниться, тщеслáвиться.

Wysadzenie, -nia, *ср.* вы́саживаніе, вы́садка.

Wysapać się, перевести́ духъ, собрáться съ дýхомъ.

Wysarkać, Wysarknąć, вы́сосать, вы́хлебнуть; || **Wysarkać kogo**, разругáть, распуши́ть.

Wyschłość, -ści, *ж.* сухотá, сушь, сýхость; || худобá, худощáвость, сухощáвость, сухопáрость; || *Мед.* худѣ́ніе, чáхлость.

Wyschły, сухóй; || худóй, худощáвый, сухощáвый, сухопáрный; || чáхлый.

Wyschnięcie, -cia, *ср.* усы́шка (*въ вѣсѣ табакý и т. п.*).

Wyścibiać, Wyściubiać, Wyścibić, Wyściubić, высóвывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить нарýжу.

Wy-ście, *см.* **Wy**. **Wyście to widzieli**, вы э́то ви́дѣли.

Wyścielać, Wyściełać, Wysłać, набивáть, наби́ть (*шéрстью, вóлосомъ*); || выстилáть, вы́стлать.

Wyściełka, -i, *ж.* наби́вка (*шéрстью, вóлосомъ*); || подсти́лка, пости́лка (*для скотá*); || стéлька (*башмáчная и́ли сапóжная*).

Wyścig, -u, *м.* ристáлище, бѣгъ, перебѣ́жка; || **Plac do wyścigów**, ристáлище, бѣгъ, гипподрóмъ. **Wyścigi**, *мн.* скáчка (*кóнская*). **Na wyścigi**, взáпуски, наперерывъ, другъ пéредъ дрýгомъ.

Wyścigać, Wyścignąć (kogo), перегоня́ть, перегнáть, обгоня́ть, обогнáть, оперéживать, опереди́ть. || **Wyścigać się (z kim)**, бѣ́гать взáпуски, старáться въ бѣ́гѣ и́ли въ ѣздѣ́ вы́передить другáго; ||

*соревнова́ть, подвиза́ться въ чёмъ-либо вмѣстѣ съ други́ми, не отстава́ть отъ други́хъ.

Wysẽłać, высыла́ть.

Wysẽłanie, Wysyłanie, Wysłanie, -nia, *ср.* посыла́ніе, отсы́лка, посы́лка, отпра́вка; || ссы́лка (*преступниковъ*).

Wysep, -spu, *м. см.* **Wyspa**; || песча́ный холмъ, песча́ная на́сыпь; || мель.

Wysepka, -i, *ж.* островóкъ.

Wysepny, остро́вскій, островно́й.

Wysiadać, Wysiadywać, Wysiąść, Wysieść, выса́живаться, вы́садиться, выходи́ть нару́жу. **Wysiadać z powozu**, выходи́ть изъ экипа́жа. **Wysiadać na brzeg**, выса́живаться на́ берегъ; || выси́живать, вы́сидѣть (*о птицахъ*), выводи́ть птенцо́въ. || **Wysiedzieć**, вы́сидѣть, остава́ться гдѣ-либо до́лгое вре́мя. || **Wysiedzieć się**, насидѣться, до́лго сидѣть.

Wysiąkać, Wysiąknąć, проса́чиваться, просочи́ться; || сморка́ться, сморкну́ться.

Wysiec, *см.* **Wysiekać**.

Wysiedzieć, Wysiedzieć się, *см.* **Wysiadać**.

Wysiekać, Wysiec (иногда́: **Wysieknąć, Wysiekiwać**), вырубáть, вы́рубить (*топоро́мъ*); || срѣзывать, срѣзать, ска́шивать, скоси́ть (*траву*); || **Wysiec**, вы́рубить, разби́ть (*непріятеля*); || вы́сѣчь (*ро́згами*). || **Wysiekać się**, прорубáться, пробива́ться наскво́зь; || убива́ть другъ дру́га; || руби́ться (*са́блями*), сража́ться; || ***Wysiec się piętami, nogami**, улизну́ть, улепета́ть, удра́ть во всѣ лопа́тки.

Wysiekactwo, -a, *ср.* фехтова́ніе, иску́ство дра́ться на рапи́рахъ; || иску́ство гладіа́торовъ.

Wysiekacz, -a, *м.* фехтова́льщикъ; || гладіа́торъ.

Wysieść, *см.* **Wysiadać**.

Wysiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || посѣянныя сѣмена́.

Wysiewać, Wysiać, сѣ́ять, засѣва́ть, посѣ́ять.

Wysiewacz, -a, *м.* сѣ́ятель.

Wysiewki, -ów, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Wysiewny, сѣ́ятельный.

Wysilać, Wysilić, обезси́ливать, обезси́лить, ослабля́ть, осла́бить, изнуря́ть, изнури́ть, истомля́ть, истоми́ть; || истоща́ть, истощи́ть; || **Wysilić co**, вы́мучить, вы́нудить. || **Wysilać się, Wysilić się**, си́литься, уси́ливаться, уси́литься, стара́ться; || натýживаться, надрыва́ться, истоща́ться, истощи́ться, изнуря́ться, изнури́ться, изнемога́ть, изнемо́чь. **Wysila się drzewo**, де́рево идётъ въ ростъ.

Wysilenie, -nia, *ср.* натýга, надса́да, истоще́ніе, изнуре́ніе, изнеможе́ніе, ослабле́ніе; || уси́ліе, напряже́ніе, стара́ніе.

Wysilony, истощённый, изнурённый, изнеможённый, осла́бленный; || напряжённый.

Wysiodłać, разсѣдла́ть, *см.* **Rozsiodłać**.

Wyskakać się, наскака́ться, напры́гаться.

Wyskakiwać, Wyskoczyć, выска́кивать, вы́скочить; || подска́кивать, подскочи́ть.

Wyskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || **Wyskok wody, zdroju**, водомётъ, фонта́нъ; || ***порывъ, восто́ргъ, стремле́ніе; || заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе, *см.* **Wybryk**; || **Wyskok dowcipu**, остроу́мная мысль, о́строе сло́во, острота́; || *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ; || алкого́ль, спиртъ, и́звинь; || *Камен.* **Wyskok, Okap**, спускъ изъ-за стѣны́; || *Плотн.* **Wyskok pod dachem**, свѣсъ.

Wyskokowy, спи́ртовый, спиртóвый, спи́ртный.

Wyskrobać, *см.* **Wyskrobywać**. ***Wyskrobać się**, вы́путаться, вы́вернуться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wyskrobanie, -nia, *ср.* выска́бливаніе, подчи́стка.

Wyskrobek, -bka, *м.* **Wyskrobki**, *мн.* **o**скрёбки, поскрёбки; || **Wyskrobek**, мла́дшее живóтное, *или* дитя́, поскрёбышъ.

Wyskrobywać, Wyskrobać, Wyskrobnąć, скобли́ть, выска́бливать, вы́скоблить, вычища́ть, вы́чистить (*писанное*).

Wyskrzybać, вы́скребать, вы́скоблить.

Wyskubać, *см.* **Wyskubywać**.

Wyskubany, вы́щипанный, вы́дерганный.

Wyskubywać, Wyskubać, выща́пывать, вы́щипать.

Wyskwarzyć, прожа́рить, вы́жарить, вы́жечь.

Wysłać, *см.* **Wyścielać**; || *см.* **Wysẽłać**.

Wysłanie, -nia, *ср.* подсти́лка, вы́стилка. **Wysłanie posadzki**, вы́стилка поло́въ.

Wysłaniec, -ńca, *м.* посла́нецъ; || лазу́тчикъ, соглядáтай, развѣ́дчикъ; || *см.* **Wygnaniec**.

Wysłany, по́сланный; || по́стланный.

Wysławiać, Wysławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть, величáть, возвели́чивать, возвели́чить, превозноси́ть, превознести́. || **Wysławiać się**, сла́виться, прославля́ться; || хвали́ться, хва́ниться.

Wysławiacz, -a, *м.* хвали́тель.

Wysławianie, -nia, *ср.* прославле́ніе, восхвале́ніе.

Wyśledzać, Wyśledzić, изсле́дывать, изсле́довать, обнару́живать, обнару́жить, изы́скивать, изыскáть, испы́тывать, испытáть, разбира́ть, разобра́ть, *см.* **Śledzić**.

Wyślepiać, Wyślepić, притупля́ть, притупи́ть зре́ніе, испóртить глаза́ (*отъ напряже́нія*).

Wyśliniać, Wyślinić, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wyśliznąć się (komu z rąk), вы́скользнуть, ускользну́ть, избѣжáть, увернýться.

Wysłowiać, Wysłowić, выражáть, вы́разить, изъясня́ть, изъясни́ть (*слова́ми*);

|| выгова́ривать, вы́говорить, произноси́ть, произнести́. || **Wysłowiać się, Wysłowić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясни́ться, изъясни́ться.

Wysłowienie, -nia, *ср.* выраже́ніе, рече́ніе; || вы́говоръ; || спо́собъ выраже́нія, оборо́тъ ре́чи; || **Wysłowienie się**, изложе́ніе, объясне́ніе на слова́хъ. **Niezdolny do wysłowienia**, неспосо́бный объясня́ться.

Wysłowiony, выража́емый слова́ми.

Wysłuchanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе. *Юрид.* **Wysłuchanie świadków**, допро́съ свидѣ́телей. **Wysłuchanie powtórne**, передопро́съ.

Wysłuchany, вы́слушанный.

Wysłuchywać, Wysłuchać, выслу́шивать, вы́слушать. **Wysłuchać czyję prośbę**, вы́слушать чью́-либо про́сьбу. **Wysłuchać mszy**, отслу́шать (отстоя́ть) всю обѣ́дню.

Wysługa, -i, *ж.* жа́лованье, пла́та; || *награжде́ніе, возме́здіе; || услу́га, услуже́ніе, служе́ніе.

Wysługiwać, Wysłużyć, выслу́живать, вы́служить, прослужи́ть, находи́ться извѣ́стное вре́мя въ слу́жбѣ; || **Wysłużyć sobie co**, заслужи́ть, зарабо́тать, снискать. || **Wysługiwać się**, выслу́живаться, достига́ть чего́-либо слу́жбою; || **Wysługiwać się komu**, отслу́живаться, воздава́ть кому́ за услу́ги, прислу́живаться; || **Wysłużyć się**, отслужи́ть, доко́нчить слу́жбу.

Wysłużony, заслужённый.

Wysmagać, вы́сѣчь, вы́драть, вы́пороть (*плетьми́, ро́згами*).

Wysmarkać, вы́сморкать.

Wysmarować, вы́мазать, сма́зать, намазать, *см.* **Smarować**. || **Wysmarować się**, намазаться, вы́тереться ма́зью, обма́заться.

Wysmażać, Wysmażyć, выжа́ривать, вы́жарить; || выва́ривать, вы́варить, извле́чь, вы́тянуть посре́дствомъ жа́ра, огня́. || **Wysmażać się, Wysmażyć się**, выжа́риваться, вы́жариться, выва́риваться, вы́вариться; || *надрыва́ться, надса́живаться.

Wyśmiech, -u, *м.* насме́шка.

Wyśmienicie, превосхо́дно, прекра́сно, отли́чно, изря́дно.

Wyśmienitość, -ści, *ж.* превосхо́дство, изря́дство.

Wyśmienity, превосхо́дный, прекра́сный, отли́чный, изря́дный.

Wyśmiewać, Wyśmiać, осме́ивать, осмѣя́ть, поднима́ть, подня́ть на смѣхъ. || **Wyśmiewać się (z kogo, z czego)**, издѣва́ться, насмѣха́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), пересме́ивать (*кого́*), глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Wyśmiewanie, Wyśmianie, -nia, *ср.* осме́иваніе, осме́яніе. **Wyśmiewanie się**, насме́шка, зубоска́льство.

Wysmoktać, вы́сосать. * **Wysmoktać (kogo)**, начмо́каться вдо́воль (*съ кѣмъ*) вы́цѣловать (*кого́*). || *Высса́сывать, обира́ть, выма́нивать хи́тростію.

Wysmrodzić, провоня́ть.

Wysmukać, Wysmuknąć, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || простира́ть, простере́ть, протя́гивать, протяну́ть; || отдѣля́ть, отдѣли́ть; || разгля́живать, разгляде́ть. **Wysmuknąć ręce**, протяну́ть ру́ки. || **Wysmuknąć się**, наряди́ться, украси́ться

Wysmukłość, -ści, *ж.* ги́бкость, стро́йность, ста́тность.

Wysmukły, ги́бкій, то́нкій, стро́йный, ста́тный.

Wyśniwać, Wyśnić co, ви́дѣть, уви́дѣть во снѣ́ что́-либо правдоподо́бное; || гре́зить, мечта́ть. || **Wyśniwać, Wyśnić komu**, предвѣща́ть, предска́зывать во снѣ́. || **Wyśniwać się, Wyśnić się**, сни́ться, присни́ться; || гре́зиться, пригре́зиться.

Wysnowywać, Wysnuwać, Wysnować, Wysnuć, распуска́ть, распусти́ть, раздёргивать, раздёрнуть (*ткань*); || *развива́ть, разви́ть, излага́ть, изложи́ть, изъясни́ть, изъясни́ть; || распу́тывать, распу́тать; || развёртывать, развернуть. || **Wysnowywać się, Wysnuwać się, Wysnować się, Wysnuć się**, выпу́тываться, выпутаться, выдёргиваться, вы́дернуться.

Wysoce, высо́ко, возвы́шенно.

Wysoki, высо́кій, возвы́шенный.

Wysoko, высо́ко. **Za wysoko**, сли́шкомъ высо́ко. **Z wysoka**, свысока́.

Wysokomyślność, -ści, *ж.* великоду́шіе; || высокомѣ́ріе, надме́нность, го́рдость.

Wysokomyślny, великоду́шный; || высокомѣ́рный, надме́нный, го́рдый.

Wysokopienny, *см.* **Las**.

Wysokość, -ści, *ж.* высота́, вышина́; || верхъ, верши́на; || возвы́шенность; || *вы́спренность. **Wysokość góry**, высота́ горы́. **Z wysokości góry**, съ верши́ны горы́. **Na wysokości**, въ вышинѣ́, въ небеса́хъ. || **Jego Wysokość**, его́ высо́чество (*титулъ*); || разря́дъ, коли́чество, размѣ́ръ. **Wysokość opłaty**, размѣ́ръ вно́са, сте́пень пла́ты. *Нар.* **Do wysokości**, соразмѣ́рно. **Do wysokości summy**, на су́мму.

Wyspa, -y, *ж.* о́стровъ.

Wyspać, Wyspać się, *см.* **Wysypiać**.

Wyspiarka, -i, *ж.* островита́нка.

Wyspiarz, -a, *м.* островита́нинъ.

Wyspiasty, острови́стый.

Wyśpiegować, *см.* **Wyszpiegować**.

Wyśpieszyć (co), ускори́ть, съ поспѣ́шностію изгото́вить, поторопи́ться.

Wyśpiew, -u, *м.* весёлая пѣ́сня.

Wyśpiewywać, Wyśpiewać, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса. **Wyśpiewać**, спѣть, пропѣ́ть.

Wyspowiadać, *см.* **Spowiadać**.

Wysrebrzać, Wysrebrzyć, серебри́ть, высеребрить.

Wyssać, *см.* **Wysysać**.

Wystać, *см.* **Wystawać.**

Wystałość, -ści, *ж.* спѣлость, зрѣлость; || отстой, чистота отстоенной жидкости.

Wystały, спѣлый, зрѣлый; || отстоенный, очищенный.

Wystąpienie, -nia, *ср.* пѣрвый опытъ, пѣрвый шагъ; || *Театр.* дебютъ, пѣрвый выходъ, выступъ.

Wystarać się, достать что-либо для себя, выхлопотать, исходатайствовать.

Wystarczać, Wystarczyć (*Стар.* **Wystatczyć**), доставать, ставать, хватать, быть достаточну; || **Wystarczyć komu, czém**, сравняться (*съ кѣмъ въ чёмъ*), сладить (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || **Wystarczać z czego, czém na co**, расходовать, выдавать столько, чтобы доставало на всё; || **Wystarczać komu czego**, доставлять кому что-либо въ достаточномъ количествѣ; || *Безл.* **Wystarcza**, достаётъ, достаточно, довольно. **Nie wystarcza pieniędzy**, не достаётъ, не хватаетъ денегъ. **Dano mi na ekspens dwieście rubli, a z tego trzeba było wystarczać na stół, cukier i t. d.** мнѣ дано двѣсти рублей, которыхъ должно было доставать на столъ, сахаръ и т. п. **Jeden służący nie wystarczy na tyle osób**, одинъ слуга не успѣетъ служить такому множеству людей.

Wystawa, -y, *ж.* выставка (*произведений, искусствъ, промышленности и т. п.*); || пышность, блескъ, роскошь; || *Театр.* обстановка на сценѣ, постановка на сцену (*пьесы*); || *Архит.* выступъ, пристройка, навѣсъ; || строеніе, постройка, возведеніе.

Wystawać, Wystać (*Стар.* **Wystojeć**), выставать, выстоять, стоять, извѣстное время на назначенномъ мѣстѣ, добывать долгимъ стояніемъ, удерживаться на своёмъ мѣстѣ; || устоять, выдержать нападеніе, твёрдо противиться. **Nie wiém, czy przy nim wystać można**, не знаю, можно ли удержаться при нёмъ. **Dom ten już i roku nie wystoi**, этотъ домъ не простоитъ и году. **Insza wysłużyć, insza wystać**, одно дѣло заслужить, другое выстоять, т. е. добыть долгимъ стояніемъ. **Nie wystoisz nic**, не стой напрасно, ничего не получишь; || **Wystawać się, Wystać się**, настаиваться, настояться; || выставаться, выстояться (*о лошади*); || созрѣвать, созрѣть, поспѣвать, поспѣть (*о плодахъ*); || *Мед.* назрѣвать, назрѣть (*о нарывахъ*); || отставаться, отстояться, устаиваться, устояться (*о жидкостяхъ*); || дѣлаться постояннымъ, остепеняться, остепениться (*въ нравственномъ смыслѣ*); *см.* **Wystały**; || **Wystawać się, Wystać, Wystanąć**, возстать, встать, привстать, приподняться, выдти; || разливаться, развѣтвляться (*о рѣкѣ*); || выдаваться впередъ, обращаться къ чему-либо; || отступаться, отступиться, удаляться, удалиться, отказываться, отказаться. **Wystoisz się pode drzwiami, nim cię wpuszczą**, настоишься передъ дверьми, пока тебя впустятъ. **Koń niech się wystoi po podróży**, лошадь пусть выстоится, отдохнётъ отъ ѣзды. **Owoce ku słońcu wystały**, плоды оборотились, повернулись къ солнцу. **Ci, którzy wystali z kościoła**, тѣ, которые отступились отъ церкви. **Z urzędu wystał**, оставилъ службу, отказался отъ должности.

Wystawca, -y, *м.* экспонентъ; || предъявитель. **Wystawca wekslu**, векселедатель, предъявитель заёмнаго письма; || строитель (*зданія*).

Wystawiać, Wystawić, выставлять, выставить; || * подвергать, подвергнуть; || представлять, представить, воображать, вообразить, изображать, изобразить; || *Ком.* выдавать, вручать; || предъявлять; || строить, выстроить, *см.* **Stawiać**; || набирать (*войска*). **Wystawić obrazy na widok publiczny**, выставить картины для публики. **Wystawiać na słońce kwiaty**, выставлять, выносить на солнце цвѣты. **Wystawiać na słońce bieliznę**, развѣшивать, просушивать бѣлье на солнцѣ. **Wystawiać życie na szwank**, подвергать жизнь опасности. **Wystawić komu pożytki z czego**, представлять кому выгоды отъ чего-либо. **Wystawmy sobie, że...**, представимъ *или* вообразимъ себѣ, что... **Wystaw sobie**, представь *или* вообрази себѣ. **Wystawić kwit**, выдать квитанцію. **Wystawić weksel na siebie**, выдать вексель на себя, на своё имя. **Wystawić gmach**, построить, соорудить зданіе. **Wystawić pomnik**, поставить, воздвигнуть памятникъ. || **Wystawiać się, Wystawić się**, выставляться, выставиться, выдаваться, выдаться (*впередъ*); || подвергаться, подвергнуться; || выставлять себя передъ другими, выказываться; || высовываться, высунуться. **Wystawił się na śmiech**, подвергнулся насмѣшкѣ. **Nie chlub' się, ani się wystawiaj temi nędznemi mądrostkami twemi**, не чванься и не выказывай своего жалкаго умствованія.

Wystawiający, представляющій, выставляющій. **Wystawiający kaucją**, залогодатель.

Wystawiciel, -a, *м.* векселедатель, письмодатель, дающій вексель.

Wystawienie, -nia, *ср.* выставленіе, выставка; || построеніе, сооруженіе (*зданія*). **Wystawienie na przedaż**, выставка товаровъ для продажи. **Wystawienie na nierząd**, распутная жизнь, непотребство.

Wystawnie, роскошно, пышно, великолѣпно; || нарядно, изысканно.

Wystawność, -ści, *ж.* пышность, великолѣпіе, роскошь; || нарядность, изысканность; || тщеславіе, чванство.

Wystawny, пышный, великолѣпный,

роскóшный; || наря́дный, изы́сканный; || тщеслáвный, чвáнный; || высокó постро́енный; || приготóвленный на покáзъ, выстáвочный.

Wystękać, вы́плакать, выпроси́ть со слезáми, вы́канючить; || **Wystękać się**, наплáкаться, наóхаться, настонáться.

Występ, -u, *м.* выступлéніе, вы́ходъ.

Występca, -y, Występnik, -a, *м.* престу́пникъ, винóвникъ.

Występczyna, Występnica, -y, *ж.* престу́пница, винóвница.

Występek, -pku, *м.* преступлéніе, злодѣя́ніе; || правонарушéніе, просту́покъ; || порóкъ.

Występlować, наложи́ть штéмпель, клеймó.

Występnie, престу́пно, противозакóнно; || порóчно.

Występność, -ści, *ж.* винóвность, престу́пность.

Występny, престу́пный, винóвный; || противозакóнный; || порóчный.

Występować, Wystąpić, выступáть, вы́ступить, выходи́ть, вы́дти; || покáзываться, показáться, появля́ться, появи́ться. **Wystąpić z wojska**, остáвить воéнную слу́жбу. **Woda z brzegów wystąpiła**, водá вы́ступила, вы́шла изъ берегóвъ, водá прибывáетъ, возвышáется. **Wystąpić z kluby, z porządku**, вы́дти изъ предѣ́ловъ прили́чія, нару́шить поря́докъ. **Wystąpić po raz pierwszy na scenie**, дебюти́ровать, въ пéрвый разъ появля́ться на сцéнѣ. **Wystąpić na kazalnicę**, взойдти́ на кáѳедру.

Występstwo, -a, *ср.* преступлéніе.

Wystosować, приготóвить, состáвить, приноровúть; || скопи́ть, собрáть.

Wystrajać, Wystroić, наряжáть, наряди́ть, украшáть, укрáсить, убирáть, убрáть; || **Wystroić narzędzie muzyczne**, настрóить музыкáльный инструмéнтъ; || **Wystrajać się, Wystroić się**, разряжáться, разряди́ться.

Wystraszać, Wystraszyć, распу́гивать, распугáть, распугну́ть, разгоня́ть, разогнáть; || **Wystraszyć co na kim**, вы́нудить чтó-либо угрóзами, стрáхомъ.

Wystrugiwać, Wystrugać, выстру́живать, выстрáгивать, вы́стружить, вы́строгать; || * очищáть, очи́стить

Wystrychać, Wystrychnąć, вырáвнивать, вы́ровнять; || выглáживать, вы́гладить, лощи́ть, налощи́ть, полировáть, вы́полировать; || наряжáть, наряди́ть, убирáть, убрáть; || *Ирон.* **Wystrychnąć kogo na co**, довести́ когó до чегó-либо, провести́ когó, удружи́ть комý. **Wystrychnąć kogo na dudka**, одурáчить, остáвить въ дуракáхъ. ***Wystrychnąć kogo na rogala**, пристáвить комý рогá; || **Wystrychnąć kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить, прогнáть, спихну́ть; || **Wystrychnąć**, скóро вы́рости; || **Wystrychać się, Wystrychnąć się**, разряжáться, разряди́ться; || подвергáться насмѣ́шкамъ, выставля́ть себя́ нá смѣхъ. **Wystrychnąć się na dudka**, остáться въ дуракáхъ, съ нóсомъ; || вырывáться, вы́рваться, вывёртываться, вы́вернуться.

Wystrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ; || залпъ, пальбá; || *Хим.* взрывъ.

Wystrzałowy, огнестрѣ́льный.

Wystrzegać się, Wystrzedz się, остерегáться, остерéчься (*когó, чегó*) (*Стар.* **Wystrzegać, Wystrzedz**, предостерегáть).

Wystrzelać, Wystrzelić, выстрѣ́ливать, вы́стрѣлить; || выдавáться, выступáть, торчáть, бры́згать, бить ключёмъ; || бы́стро рости́ въ вышинý (*о дерéвьяхъ*), произростáть.

Wystrzępiać, Wystrzępić, распускáть, раздёргивать (*ткань*); || **Wystrzępiać się**, распускáться, осыпáться (*о ткáни*).

Wystrzygać, Wystrzydz, выстригáть, вы́стричь, вырѣ́зывать, вы́рѣзать.

Wystrzykać, Wystrzyknąć, бры́згать, бры́знуть, бить ключёмъ; || извергáть, извéргнуть, выбрáсывать, вы́бросить, метáть.

Wystudzić, вы́студить.

Wystygać, Wystygnąć, сты́нуть, осты́нуть, простывáть, просты́ть, холодѣ́ть, охолодѣ́ть.

Wysuszać, Wysuszyć, высу́шивать, вы́сушить, осу́шивать, осуши́ть.

Wysuszanie, Wysuszenie, -nia, *ср.* высу́шиваніе, просу́шка; || осушéніе, осу́шка (*болóтъ*).

Wysuwać, Wysunąć, высóвывать, вы́сунуть, выдвигáть, вы́двинуть, выставля́ть, вы́ставить нару́жу; || **Wysuwać się, Wysunąć się**, вырывáться, вы́рваться, выскользáть, вы́скользнуть (*изъ ру́къ*); || выбѣгáть, вы́бѣжать, дви́нуться (*толпóю*).

Wysuwanie, -nia, *ср.* высóвываніе, выдвигáніе.

Wysuwka, -i, *ж.* задви́жка (*у дверéй, у окóнницы*); || *Артил.* прицѣ́лъ (*на казённикѣ пу́шки*); || **Wysuwki**, *мн.* подстáвки, пóдвязи, лѣсá (*при пострóйкѣ высóкихъ здáній*).

Wyswarzyć, добы́ть, вы́нудить съ брáнью. || **Wyswarzyć się**, перестáть брани́ться, ссóриться.

Wyświadczać, Wyświadczyć, свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, докáзывать, доказáть; || окáзывать, оказáть, изъявля́ть, изъяви́ть; || *Стар.* присуждáть, присуди́ть къ изгнáнію, изгоня́ть, высылáть; || **Wyświadczać kogo**, призывáть когó въ свидѣ́тели. **Wyświadczyć komu przysługę**, оказáть комý услу́гу.

Wyświadczenie, -nia, *ср.* засвидѣ́тельствованіе, заявлéніе; || оказáніе.

Wyświadczony, окáзанный, заявленный.

Wyświdrować, просверли́ть, пробурáвить.

Wyświecać, Wyświecić, поясня́ть, поясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || обнару́живать, обнару́жить, открыва́ть, откры́ть; || *Стар.* **Wyświecić kogo z miasta**, изгна́ть кого́ изъ го́рода, *см.* **Wyświadczać.**

Wyświęcać, Wyświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, поставля́ть, поста́вить. **Wyswięcić kogo na księdza**, посвяти́ть, поста́вить кого́ въ свяще́нники; || *Стар.* разстрига́ть, лиша́ть свяще́нства. || **Wyświęcić kartę, kolor**, вскрыть ко́зыря (*въ ка́рточной игрѣ*). || **Wyświęcać się, Wyświęcić się**, посвяща́ться, посвяти́ться, быть посвяща́ему.

Wyświęcenie, -nia, *ср.* **посвяще́ніе**, ста́вленіе (*въ свяще́нники*).

Wyświstać, освиста́ть.

Wyswobadzać, Wyswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить. **Wyswobadzać się, Wyswobodzić się**, освобожда́ться, освободи́ться, избавля́ться, изба́виться.

Wyswobodzanie, Wyswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе, отпуще́ніе на во́лю.

Wyswobodziciel, -a, Wyswobodzca, -y, *м.* освободи́тель, избави́тель.

Wyswobodzicielka, -i, *ж.* **освободи́тельница**, избави́тельница.

Wysworować, Wysforować, Wyzworować (psy), *Охот.* развора́ивать, развора́ить, спуска́ть, спусти́ть со сво́ры (*собакъ*); || * **Wysworować kogo**, вы́тѣснить, вы́жить, прогна́ть. || **Wysworować się na kogo, na co**, напусти́ться, бро́ситься, набро́ситься напа́сть на кого́, на что́.

Wysychać, Wyschnąć, высыха́ть, вы́сохнуть, засыха́ть, засо́хнуть, изсыха́ть, изсо́хнуть; || ча́хнуть, исча́хнуть, худе́ть, похуде́ть; || изсыка́ть, изсы́кнуть, истоща́ться, истощи́ться.

Wysychanie, -nia, Wyschnięcie, -cia, *ср.* высыха́ніе; || изсыха́ніе, сухо́тка (*о́ргана, чле́на*); || изнуре́ніе, истоще́ніе; || изсыка́ніе (*исто́чника*); || *Хим.* вывѣ́триваніе, вы́вѣтрелость.

Wysyłać, *см.* **Wysełać.**

Wysyłacz, -a, *м.* посы́льщикъ, отправи́тель.

Wysyłanie, Wysłanie, *см.* **Wysełanie.**

Wysyp, -u, *м.* (**ziemi**), **Wysypisko, -a**, *ср.* на́сыпь, насы́пная земля́; || *Горн.* бутъ.

Wysypiać, Wyspać, просыпа́ть, проспа́ть. **Wyspał wino wczorajsze**, проспа́лъ вчера́шній хмель. || **Wysypiać się, Wyspać się**, высыпа́ться, вы́спаться, проспа́ться.

Wysypisko, -a, *ср.* дю́на, песча́ный холмъ (*по берегу мо́ря*); || *см.* **Wysyp.**

Wysypka, -i, *ж. Мед.* сыпь, высыпа́ніе; || на́сыпь (*земли́*).

Wysypywać, Wysypać, высыпа́ть, вы́сыпать, посыпа́ть, посы́пать; || **Wysypywać (dół)**, засыпа́ть (*я́му*). **Wysypać groblę**, устро́ить плоти́ну. **Wysypać szaniec**, насы́пать валъ; || * разсыпа́ть, разбра́сывать. || **Wysypywać się, Wysypać się**, разсыпа́ться, разсы́паться; || высыпа́ть, выступа́ть нару́жу (*о сыпи*); || * проби́ваться, всходи́ть, пока́зываться **изъ земли́**.

Wysysać, Wyssać, высо́сывать, вы́сосать.

Wyszachrować, вы́барышничать.

Wyszacować, * опоро́чить, осуди́ть, оклевета́ть, осла́вить.

Wyszafować, израсхо́довать, издержа́ть, расточи́ть, промота́ть, истра́тить.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, вы́мануть, оплесть, оплести́, обману́ть. *Сравн. Русск. Прост.* шалбе́рничать, шалбе́рить проводи́ть вре́мя безъ дѣла, говори́ть пусто́е, болта́ть пустяки́.

Wyszaleć, перебѣси́ться, **остепени́ться**, * ути́хнуть, присмире́ть.

Wyszamotać, растата́ть; || растормоши́ть, растрепа́ть, растаска́ть; || вы́рвать наси́льно; || вы́воротить.

Wyszarpać, Wyszarpnąć, вы́дергать, вы́дернуть, вы́теребить, растормоши́ть, *см.* **Szarpać.**

Wyszarzać, *см.* **Szarzać.**

Wyszastać, отхлеста́ть (*ро́згою*), вы́толкать, прогна́ть; || вы́мыть, вы́полоскать. || **Wyszastać się**, истощи́ться, изнури́ться; || промота́ться, прокути́ть, разори́ться. *Сравн. Русск. Прост.* ша́стать, ходи́ть съ ше́рохомъ, бѣ́гать съ шу́момъ; || обива́ть ость у овся́ныхъ зёренъ.

Wyszczebiotać, вы́болтать, вы́сказать неосторо́жно.

Wyszczegółniać, Wyszczegółnić, подро́бно опи́сывать, излага́ть *или* разска́зывать, входи́ть въ подро́бности.

Wyszczegółnianie, Wyszczegółnienie, -nia, *ср.* подро́бное описа́ніе, исчисле́ніе; || наименова́ніе.

Wyszczegółniony, подро́бно опи́санный, подро́бный, обстоя́тельный.

Wyszczekać, ла́ять; || прогна́ть ла́емъ, ла́яніемъ; || **Wyszczekać co na kim**, получи́ть, вы́нудить бра́нью что́-либо у кого́. || **Wyszczekać się**, нала́яться вдово́ль, пола́ять.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть, вы́щербить.

Wyszczerzać, Wyszczerzyć, ска́лить, оска́лить (*зу́бы*), тара́щить, вы́таращить, пу́чить, вы́пучить (*глаза́*), высо́вывать, вы́сунуть (*языкъ*).

Wyszczuć, Wyszczwać, *Охот.* у́скать, нау́скивать, натра́вливать, натрави́ть (*соба́къ*).

Wyszczuplić, уменьши́ть, уба́вить; || истощи́ть.

Wyszczykać, Wyszczkać, Wyszczyknąć, Wyszczknąć, обира́ть, шелуши́ть, вы́шелушить, лущи́ть, вы́лущить (*бобы, горохъ*); || рвать, срыва́ть собира́ть (*цвѣ-*

ты); || * вылупля́ть, вылупа́ть, вы́лупить, вынима́ть изъ скорлупы́ *и́ли* ко́жи.

Wyszczykanie, Wyszczkanie, -nia, *ср.* обира́ніе (*плодо́въ*); || шелуше́ніе, луще́ніе (*бобо́въ, горо́ха*); || срыва́ніе, собира́ніе (*цвѣто́въ*); || вылупле́ніе, выдобыва́ніе.

Wyszczyniać, Wyszczynić, высо́вывать, вы́сунуть, выка́зывать, вы́казать.

Wyszczypywać, Wyszczypać, Wyszczypnąć, выщи́пывать, вы́щипать, вы́щипнуть; || * выбира́ть, вы́брать; || вырыва́ть, вы́рвать.

Wyszeptać, вы́болтать, проговори́ться; || прошепта́ть, сказа́ть на́ ухо; || *Прост.* нашепта́ть, наворожи́ть, наколдова́ть. || **Wyszeptać się,** нашепта́ться; || * искуда́ть, похуде́ть. **Raki bez wody wyszepcą się,** ра́ки безъ воды́ худѣютъ.

Wyszlakować, Wyślakować, вы́слѣдить, отыска́ть, вы́вѣдать; || *Охот.* напа́сть на слѣды́ (*дичи*).

Wyszlamować, вы́чистить, вы́брать грязь, илъ; || * **Wyszlamować kieszeń,** обобра́ть, очи́стить карма́нъ, *см.* **Szlamować.**

Wyszłapać, вы́топтать; || **Wyszłapić konia,** вы́путать ло́шадь, кото́рая переступи́ла покро́мку.

Wyszlifować, наточи́ть, наостри́ть; || отполирова́ть, вы́шлифовать, *см.* **Szlifować.**

Wysznurować, зашнурова́ть; || разшнурова́ть. || **Wysznurować się,** зашнурова́ться.

Wyszorować, *см.* **Szorować.**

Wyszperać, разыска́ть, развѣдать, провѣдать, разню́хать.

Wyszperacz, -a, *м.* изыска́тель, изслѣдователь.

Wyszperanie, -nia, *ср.* разыска́ніе, изслѣдованіе, развѣдка.

Wyszpiegować, вы́вѣдать та́йнымъ о́бразомъ, прони́хать.

Wysztafirować, *см.* **Sztafirować.**

Wysztukować, вы́чинить, зачини́ть запла́тами; || сшить изъ кусо́чковъ.

Wyszturchać, *см.* **Szturchać.**

Wysztychować, *см.* **Sztychować.**

Wyszukany, оты́сканный, на́йденный; || * изы́сканный, утончённый.

Wyszukiwać, Wyszukać, вы́искивать, вы́искать, отыскивать, отыска́ть.

Wyszukiwanie, Wyszukanie, -nia, *ср.* вы́искиваніе, отыскиваніе, по́искъ.

Wyszumieć, перебродя́ть; || утихнуть, присмире́ть; || остепени́ться; || протрезви́ться, вы́трезвиться.

Wyszumować, снять пѣну.

Wyszwarcować, начерни́ть, нафа́брить.

Wyszydzać, Wyszydzić, осмѣ́ивать, осмѣ́ять, поднима́ть, подня́ть на́ смѣхъ.

Wyszydzenie, -nia, *ср.* осмѣ́я́ніе.

Wyszynk, -nku, *м.* ро́зничная продажа вина́, пите́йная прода́жа, распи́вочная прода́жа пите́й.

Wyszynkować, продава́ть въ ро́зницу (*вино́*), по мелоча́мъ, враздро́бь, вести́ ро́зничную, мелочну́ю прода́жу (*вино́мъ*).

Wyszywać, Wyszyć, вышива́ть, вы́шить.

Wytaczać, Wytoczyć, выка́тывать, вы́катить; || высо́вывать, вы́сунуть; || выводи́ть, вы́вести (*во́йско*); || выцѣ́живать, вы́цѣдить, сцѣживать, сцѣди́ть, выпуска́ть, вы́пустить, слива́ть, слить, проливать, проли́ть (*о жи́дкостяхъ*); || представля́ть, предста́вить, излага́ть, изложи́ть, развива́ть, разви́ть; || вчина́ть, затѣва́ть, начина́ть; || вытачивать, вы́точить (*на токарномъ станкѣ*); || вывастривать, вы́вострить, вы́острить, наточи́ть (*на брускѣ*); || проѣда́ть, прота́чивать, проточи́ть (*о червя́хъ*). **Wytoczyć działo,** вы́катить пу́шку. **Wytoczyć proces,** вчина́ть, начина́ть, заводи́ть тя́жбу. **Wytoczyć rzecz,** изложи́ть де́ло. **Wytoczyć rozmowę o czém,** завести́ о чёмъ рѣчь, разгово́ръ. || **Wytaczać się, Wytoczyć się,** выка́тываться, вы́катиться, выдвига́ться, вы́двинуться; || выцѣ́живаться, вы́цѣдиться, выливаться, вы́литься; || завя́зываться, завяза́ться, начина́ться, нача́ться; || вытачиваться, вы́точиться, обта́чиваться, обточи́ться.

Wytarcie, -cia, Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, перетира́ніе, чи́щеніе, очище́ніе.

Wytarczka, -i, *ж.* набѣгъ, нашествіе, нападе́ніе, вылазка, *см.* **Wycieczka.**

Wytargać, Wytargnąć, выдёргивать, вы́дернуть, вырыва́ть, вы́рвать; || вытя́гивать, вы́тянуть, вытаскивать, вытащить, извлека́ть, извле́чь. **Wytargać kogo za łeb, za włosy,** оттаска́ть кого́ за́ волосы *и́ли* за волоса́, зада́ть кому́ потасо́вку.

Wytargować, вы́торговать. * **Wytargować co na kim,** съ трудо́мъ что-либо получи́ть отъ кого́ *и́ли* вы́просить у кого́.

Wytarty, истёртый, изно́шенный.

Wytarzać (*Стар.* **Wytarać**), вытереть, вы́валять, вы́пачкать, вы́марать. || **Wytarzać się,** вытереться, вы́валяться, вы́пачкаться, вы́мараться; * перева́ливаться съ бо́ку на́ бокъ.

Wytchnąć, *см.* **Wydychać.**

Wytchnienie, -nia, Wytchnięcie, -cia, *ср.* о́тдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе; || *Воен.* стоя́нка. ро́здыхъ.

Wytępiać, Wytępić, притупля́ть, притупи́ть (*острі́е*); || истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. || **Wytępiać się, Wytępić się,** притупля́ться, притупи́ться; || истребля́ть, избива́ть другъ дру́га; || уничтожа́ться.

Wyterminować, око́нчить учéнье ремеслу́ у ма́стера, прослужи́ть у ма́стера поло́женный срокъ.

Wytężać, Wytężyć, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть.

Wytężony, напряжённый, натя́нутый.

Wytkać, *см.* **Tkać.**

Wytknąć, *см.* **Wytykać.**

Wytknięcie, -cia, *ср.* начерта́ніе, обозначе́ніе; || указа́ніе.

Wytłaczać, Wytłoczyć, дави́ть, выда́вливать, вы́давить, выжима́ть, вы́жать; || дави́ть въ тиска́хъ (*виногра́дъ*); || отта́скивать, отти́снуть, отпеча́тывать, отпеча́тать (*кни́гу*).

Wytleć, Wytlić się, истлѣ́ть, пога́снуть; || *истреби́ться.

Wytlić, потуши́ть, погаси́ть, заглуши́ть; || *см.* **Wytleć.**

Wytłoczenie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе.

Wytłoczyny, -czyn, *мн.* виногра́дный мусть; || вы́жимки, кожура́, изби́на.

Wytłukać, Wytłuc, выбива́ть, пробива́ть, вы́бить, проби́ть (*дыру́ въ стѣнѣ*); || толо́чь, истолочь, разбива́ть нестомъ въ ступѣ; || колоти́ть, разбива́ть, разби́ть (*стёкла*); || **Wytłuc kogo,** поколоти́ть, поби́ть, отвали́ть. || ***Wytłuc się,** съ трудо́мъ вы́дти изъ бѣды́, вы́карабкаться, вы́биться.

Wytłumaczyć, *см.* **Tłumaczyć.**

Wytoczenie (się), -nia, *ср.* выка́тываніе; || гысо́вываніе; || выдвиганіе; || выщёживаніе; || изложе́ніе, развитіе; || точе́ніе (*на токарномъ станкѣ*), точе́ніе (*на бруске́ или точи́лѣ*); || вчина́ніе, нача́тіе (*тя́жбы*). **Wytoczenie sprawy,** заявле́ніе и́ска, возбужде́ніе дѣла.

Wytoczyć, *см.* **Wytaczać.**

Wytopnieć, раста́ять, распусти́ться, распла́виться, растопи́ться.

Wytorować (drogę), проложи́ть доро́гу, проторить.

Wytrąbiać, Wytrąbić, *см.* **Wytrębować.**

Wytracać, Wytracić, истребля́ть, истребить; || изби́вать, изби́ть, *см.* **Wytępiać.**

Wytransportować, вы́слать, отпра́вить; || препроводи́ть, вы́проводить.

Wytransportowanie, -nia, *ср.* вы́сылка, отпра́вка.

Wytrącać, Wytrącić, вышиба́ть, вы́шибить; || вытáлкивать, вы́толкать, вы́толкнуть, выбра́сывать, вы́бросить, выки́дывать, вы́кинуть. || **Wytrącić palec ze stawu,** вы́вихнуть па́лецъ; || **Wytrącać, Wytrącić co komu,** вычита́ть, вы́честь, удéрживать, удержа́ть (*де́ньги при вы́дачѣ*).

Wytrącenie, -nia, *ср.* вы́четъ.

Wytracenie, -nia, *ср.* истребле́ніе, погубле́ніе, искорене́ніе.

Wytraciciel, -a, *м.* истреби́тель, губи́тель.

Wytratować, вы́топтать, смять.

Wytrawiać, Wytrawić, перева́ривать, переварить (*пи́щу*); || *Мед.* вытра́вливать, вы́травить (*ѣдкими вещества́ми*); || стра́вливать, стравить, дава́ть скоти́нѣ съѣда́ть траву́ на лугу́ *или* хлѣбъ въ по́лѣ; || **Wytrawić kogo,** истощи́ть, изнури́ть, истреби́ть, искорени́ть. || **Wytrawiać się, Wytrawić się,** отста́иваться, отстоя́ться, очища́ться, очи́ститься (*о винѣ*); || истоща́ться, истощи́ться, изнуря́ться, изнури́ться.

Wytrawiony, Wytrawny, о́пытный, искушённый. || **Wytrawne wino,** отсто́янное, ста́рое вино́.

Wytrębować, Wytrąbić, оглаша́ть, огласи́ть при зву́кѣ трубъ; || игра́ть на трубѣ́, трубить; || ***Wytrąbić kogo zkąd,** изгна́ть съ безче́стіемъ, съ позо́ромъ; || созыва́ть соба́къ охо́тничьимъ ро́гомъ.

Wytropić, *Охот.* напа́сть на слѣ́ды (*да́чи*).

Wytruć, перетрави́ть, отрави́ть мно́гихъ.

Wytrwać, упо́рствовать, быть насто́йчивымъ, стоя́ть твёрдо, пребыва́ть, оставáться; || вы́терпѣть, вы́держать, устоя́ть.

Wytrwale, твёрдо, непоколеби́мо, постоя́нно; || насто́йчиво, упо́рно.

Wytrwałość, -ści, *ж.* стóйкость, твёрдость, увéренность, постоя́нство, насто́йчивость.

Wytrwały, сто́йкій, твёрдый, увéренный, постоя́нный, насто́йчивый.

Wytrych, -a, *м.* отмы́чка; || *Бот.* испа́нскія пѣту́шьи голо́вки.

Wytrykus, -a, *м.* церко́вный ста́роста, кти́торъ.

Wytrykustwo, -a, *ср.* зва́ніе церко́внаго ста́росты, кти́торство.

Wytrysk, -u, *м.* бры́зганіе; || исто́чникъ, родни́къ, ключъ; || водомётъ.

Wytryskiwać, Wytryskać, бить ключёмъ, выска́кивать, стреми́ться, выбры́згивать, струи́ться; || **Wytryskać z czego,** проистека́ть; || **Wytryskać co,** проливáть, изливáть.

Wytrząsać, Wytrząsnąć, Wytrząść, вытря́хивать, вытряха́ть, вытряхнуть; || вытря́сывать, вытряса́ть, вытрясти, вы́трясть. ***Wytrząść z rękawa,** сдѣлать что́-либо безъ малѣ́йшаго труда́; || ***Wytrząsać kieliszki,** опора́живать рю́мки, выпива́ть до после́дней ка́пли.

Wytrząski, -ków, *мн.* вы́сѣвки. **Wytrząski ze snopów,** зёрна вы́валившіяся изъ снопо́въ.

Wytrzebić, расчища́ть, расчи́стить; || охолости́ть, оскопи́ть.

Wytrzebienie, -nia, *ср.* оскопле́ніе.

Wytrzeć, *см.* **Wycierać.**

Wytrzerać, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, вы́колотить (*пыль изъ пла́тья*); || ***Wytrzerać kogo,** отвали́ть, отколоти́ть, отду́ть, вы́сѣчь. **Wytrzerać pyski,** надавáть пощёчинъ.

Wytrzeszcz, Wytrzyszcz, Wytrzyszczak, -a, *м.* пучегла́зый, имѣ́ющій глаза́ на

вы́катъ; || *Охот.* за́яцъ; || *Бот.* родъ ма́ка.

Wytrzeszczać, Wytrzeszczyć, тара́щить, вы́таращить, выну́чивать, вы́нучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытре́звливать, вы́трезвить. || **Wytrzeźwiać się, Wytrzeźwić się**, вытре́звливаться, вы́трезвиться, протрезви́ться.

Wytrzymałość, -ści, *ж.* постоя́нство, твёрдость, воздержность, терпѣли́вость.

Wytrzymały, терпѣли́вый, твёрдый, постоя́нный, воздержный.

Wytrzymywać, Wytrzymać, выдержи́вать, вы́держать, переноси́ть, перенести́, вытерпливать, вытерпѣть. **Wytrzymywać majętność**, содержа́ть имѣ́ние. **Długo wytrzymać na jednem miejscu**, до́лго оста́ться на одно́мъ мѣ́стѣ. **Z nim niepodobna wytrzymać**, съ нимъ нельзя́ ужи́ться. **Wytrzymać wiele nieszczęść**, перенести́ мно́го бѣ́дствій.

Wytuczyć, откорми́ть, раскорми́ть, утучни́ть.

Wytupać, протопта́ть, вы́топтать.

Wytwarzać, Wytworzyć, хитри́ть, мудри́ть, выду́мывать, вы́думать, приверѣ́дничать.

Wytwór, -oru, *м.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || тщесла́вие, чва́нство; || образе́цъ иску́сства, образцо́вое произведе́ніе, чу́до, верхъ иску́сства, изя́щество.

Wytwornie, изы́сканно, пы́шно, роско́шно; || изя́щно, образцо́во.

Wytworniś, -sia, *м.* щёголь.

Wytworność, -ści, *ж.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || утончённость, изя́щество, изя́щность, превосхо́дство.

Wytworny, изы́сканный, пы́шный, раско́шный; || утончённый, изя́щный.

Wytychać, Wytchnąć, *см.* **Wydychać**; || **Wytychać się**, выдыха́ться, теря́ть кре́пость, за́пахъ, *см.* **Wywietrzeć**.

Wytycz, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть (*нало́гъ съ дохо́да*), хлѣ́бный обро́къ, хлѣ́бная по́дать.

Wytyczna, -éj, *ж.* **Wytyczne, -ego**, *ср.* десяти́на, деся́тая до́ля дава́емая съ копёнъ.

Wytycznik, Wytykacz, Wytykownik, -a, *м.* десяти́нникъ, сбо́рщикъ десяти́ны, хлѣ́бной по́дати.

Wytyczny, Wyteczny, назна́ченный вѣха́ми; || разграни́ченный.

Wytyk, Wytycz, Wytecz, -u, *м.* *Вет.* наколѣ́нный грибъ, наколѣ́нница (*у ло́шади*).

Wytykać, Wytknąć, высо́вывать, вы́сунуть, проти́гивать, протяну́ть, выставля́ть, вы́ставить; || втыка́ть, воткну́ть, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить, || разставля́ть вѣхи́; || ука́зывать, пролага́ть путь; || ука́зывать, указа́ть; || * упрека́ть, упрекну́ть. **Wytykać dziesięcinę**, собира́ть деся́тину, облага́ть деся́тиною. **Palcami kogo wytykać**, ука́зывать на кого́ па́льцами. **Wytykać błędy**, ука́зывать на заблужде́нія, облича́ть заблужде́нія. **Wytykać komu błędy**, упрека́ть кого́ въ погрѣ́шностяхъ.

Wytynkować, *см.* **Tynkować**.

Wyuczać, Wyuczyć, вы́учивать, вы́учить, обуча́ть, обучи́ть, изуча́ть, изучи́ть.

Wyuczony, вы́ученный, изучённый, наученный.

Wyuzdać, разнузда́ть. = **Wyuzdać się**, разнузда́ться; || * своево́льничать, самово́льничать, распу́тствовать.

Wyuzdanie, -nia, *ср.* **Wyuzdaność, -ści**, *ж.* разну́зданность, необу́зданность, распу́тство, невоздержность, своево́льство.

Wyuzdany, необу́зданный, распу́тный, невоздержный, своевольный.

Wywabiać, Wywabić (kogo), выма́нивать, вы́манить; || выводи́ть, вы́вести (*пя́тна*).

Wywabianie, Wywabienie, -nia, *ср.* выма́нивание, подма́нивание; || вы́водка пя́тенъ.

Wywąchać, пронюхать, развѣ́дать та́йнымъ о́бразомъ.

Wywalać, Wywalić, выва́ливать, вы́валить; || выпя́чивать, вы́пятить, выпя́ливать, вы́пялить; || **Wywalić kogo**, отваля́ть, отколоти́ть; || опроки́дывать, опроки́нуть. || **Wywalać się, Wywalić się**, обруша́ться, обру́шиться, опроки́дываться, опроки́нуться, разва́ливаться, развали́ться; || ри́нуться, нахли́нуть (*толпо́ю*).

Wywaporować, вы́дохнуться, испа́риться.

Wywar, -u, *м.* выва́риваніе, вы́варка, отва́ръ; || гу́ща.

Wywarcie, -cia, *ср.* выпуще́ніе (*на сво́боду*); || излія́ніе, извержéніе; || *влія́ніе.

Wywarzać, Wywarzyć, выва́ривать, вы́варить.

Wywarzyny, -rzyn, *мн.* отва́ръ, взваръ.

Wyważać, Wyważyć, выворáчивать, вы́воротить, вытáскивать, вы́тащить, выдвига́ть, вы́двинуть, поднима́ть, подня́ть; || вырыва́ть, вы́рвать, исторга́ть, исто́ргнуть; || * заключа́ть, заключи́ть, дѣлать вы́водъ; || взвѣ́шивать, взвѣ́сить. **Drągiem co wyważyć**, подня́ть что-либо рычагóмъ. **Wyważyć kamień z ziemi**, вы́воротить ка́мень изъ земли́. **Wyważyć kotwicę**, подня́ть я́корь.

Wywczas, -u, *м.* о́тдыхъ, отдохновéніе; || сонъ.

Wywczasować się, отдохну́ть, успоко́иться.

Wywdzięczać, Wywdzięczyć, Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, благодáрствовать, благодари́ть, отблагодари́ть, быть благодáрну, признáтельну.

Wywecować, вы́точить, вы́вострить.

Wywędrować, выселиться, переселиться, выйти (*на чужбину*).

Wywiać *см.* **Wywiewać.**

Wywiad, -u, *м.* **Wywiady, -ów,** *мн. Воен.* развѣдка, рекогносцировка, поискъ; || **rozuznanie,** разслѣдованіе, выспрашиваніе, подсмотрѣніе.

Wywiadywać się, Wywiadować się (*Стар.* **Wywiedować się**), **Wywiadać się** (*Стар.* **Wywiedać się**), **Wywiedzieć się,** освѣдомляться, освѣдомиться, допытываться, допытаться, доискиваться, доискаться, допрашиваться, допроситься, развѣдывать, развѣдать, вывѣдывать, вывѣдать.

Wywiadywanie się, -nia się, *ср.* развѣдываніе, распросъ, дознаніе.

Wywiązać, Wywiązywać, *см.* **Wywięzywać.**

Wywić, *см.* **Wywijać.**

Wywichnąć, вывихнуть.

Wywiedzieć się, *см.* **Wywiadywać się.**

Wywiedziny, -in, *мн. см.* **Wywiad.**

Wywielga, Wywilga, Wiłga, -i, *ж. Зоол.* иволга (*птица*).

Wywierać Wywrzeć, выкипать выкипѣть; || изливать, излить, извергать, извергнуть; || выкидывать, выкинуть, выбрасывать, выбросить; || *производить, оказать вліяніе (*на кого*), вліять, подѣйствовать (*на что*). **Wywierać płomień** извергать пламя. **Wywrzeć na kogo całą swą siłę,** употребить противъ кого всю свою силу. **Wywierać wpływ na kogo,** производить, имѣть на кого вліяніе; || **Wywierać się,** изливаться, извергаться, выбрасываться, вырываться.

Wywiercać, Wywiercić, Wywiercieć, Wywiertywać, вывёртывать, вывертѣть, провёртывать, провертѣть, сверлить, просверлить; || ***Wywiercieć się,** вывернуться, выпутаться, отдѣлаться, ускользнуть.

Wywiercenie, -nia, *ср.* вывёрчиваніе, сверленіе; || сверлина, скважина сдѣланная сверломъ. *Горн.* **Wywiercenie dziury,** буровая скважина.

Wywieść, *см.* **Wywodzić.**

Wywieszać, Wywiesić, вывѣшивать, вывѣсить.

Wywietrzeć, выдохнуться, вывѣтриться *см.* **Wietrzeć.**

Wywiew, -u, *м.* **Wywiewa, -y,** *ж.* вѣяніе, движеніе воздуха; || снѣжная глыба, сугробъ нанесённый вѣтромъ *или* куча наброснаго ветру; || **Wywiewki, -ek,** *мн.* плѣвелы, мелá, мякина, *или* соръ, вывѣянный изъ зеренъ.

Wywiewać Wywiać, вывѣвать, вывѣять, вычищать молочённый хлѣбъ и другія зерна отъ пелы, сора и плѣли, посредствомъ вѣянія или пересыпки; || вывѣтривать, вывѣтрить, провѣтрить.

Wywieźć, *см.* **Wywozić.**

Wywięzić, освободить, выпустить изъ тюрьмы, изъ заточенія; || **Wywięzić się** освободиться, выдти изъ тюрьмы; || *выпутаться, вывернуться.

Wywięznąć, Wywiązнąć, освободиться, выпутаться ; || выкарабкаться, отдѣлаться. **Wywięznąć z błota,** выкарабкаться изъ грязи. **Wywięznąć z czego,** вывѣрнуться (*изъ бѣды*), избавиться (*отъ бѣды*).

Wywięzywać, Wywiązywać, Wywiązać, развязывать, развязать, распускать, распустить, распутывать, распутать; || *разрѣшать, разрѣшить; || выводить, вывесть изъ труднаго положенія; || *толковать. растолковать (*сонъ*); || освобождать, освободить, увольнять, уволить; || вязать, связать (*сѣть*); || **Wywięzywać się, Wywiązywać się, Wywiązać się** развязываться, развязаться, распутываться, распутаться; || распускаться, распуститься (*о цвѣткѣ*); || * освобождаться, освободиться (*отъ чего*), развязываться, развязаться (*съ кѣмъ съ чѣмъ*), отвязываться, отвязаться (*отъ кого отъ чего*), выпутываться, выпутаться (*изъ чего*); || *происходить, произойдти, возникать, возникнуть, явствовать, обнаруживаться, обнаружиться, открываться, открыться; || * исполнять, исполнить обязанность. **Kwiatek dopiero się wywiązał,** цвѣтокъ только что распустился. **Co się z tego wywiąże?** что изъ этого произойдетъ, послѣдуетъ? **Obaczymy, jak się z tego wywiąże,** посмотримъ, какъ онъ выпутается изъ этого? **Wywiązał się z wdzięczności,** онъ доказалъ свою благодарность признательность. **Teraz się rzecz wywiązuje,** теперь дѣло обнаруживается. **Z tego się wywiązuje że...** изъ этого слѣдуетъ, оказывается, что...

Wywijać, Wywinąć, Wywić, развивать, развить, разворачивать, развёртывать, развернуть. ***Wywinąć co z czego,** выводить одно изъ другаго.* **Wywinąć tańca,** протанцовать, пуститься въ плясъ. **Wywijać rękami,** размахивать руками. **Wywinąć rękę z stawu,** вывихнуть руку. ***Wywinąć kominka,** улепетнуть, дать тягу. **Wywijać na koniu,** разъѣзжать, гарцовать на конѣ; || **Wywijać się Wywinąć się, Wywić się,** развёртываться, развернуться, развиваться, развиться, выпутываться, выпутаться; || распускаться, распуститься; || развязываться, развязаться; || выходить, выдти изъ труднаго положенія, вывёртываться, вывернуться; || извиваться; || вертѣться, плясать, кружиться; || **Choroba się wywinęła,** болѣзнь обнаружилась, развилась. **Rzeka przez pole wywija się,** рѣка извивается вдоль поля.

Wywikłać, развить, разсучить, расплесть, распутать; || * **Wywikłać się (z czego),** выпутываться, выпутаться. вывёртываться, вывернуться, выкарабкаться.

Wywilga, -i, *ж. см.* **Wilga.**

Wywindować, *см.* **Windować.**

Wywłaszczać, отчужда́ть, лиша́ть со́бственности; || **Wywłaszczać się,** лиша́ться со́бственности.

Wywłaszczenie, -nia, *ср.* отчужде́ніе, лише́ніе, отня́тіе со́бственности.

Wywłaszczony, лишённый со́бственности; || *Юрид.* отходя́щій изъ ча́стнаго владѣ́нія.

Wywlekać, Wywłóczyć, Wywlec, Wywłaczać, вытаскивать, вытащить, перетаскивать, перетащи́ть, выноси́ть, вы́нести. вывлека́ть, вы́влечь, извлека́ть, извле́чь; || похища́ть, похи́тить, расхища́ть, расхи́тить.

Wywnętrzać, Wywnętrzyć, потроши́ть, вы́потрошить (*рыбу*); || опора́жнивать, опорожни́ть; * опустоша́ть, опустоши́ть; || **Wywnętrzać z siebie,** извергáть, производи́ть; || * излива́ть, открыва́ть (*се́рдце, ду́шу*); || **Wywnętrzać się, Wywnętrzyć się,** выходи́ть нару́жу; || * открыва́ться, откры́ться, излива́ться, изли́ться (*о чу́вствахъ*), облегчи́ть свою́ ду́шу, своё се́рдце; || натýживаться, си́литься, истоща́ться.

Wywód, -odu, *м.* исхо́дъ, вы́водъ; || **Księgi wywodu,** Исхо́дъ (*Моисе́ева кни́га*); || происхожде́ніе, произведе́ніе; || *Юрид.* **Wywód rodu,** доказа́тельство зако́нности рожде́нія, *см.* **Rodowód;** || подро́бное исчисле́ніе, изложе́ніе, разви́тіе, доказа́тельство, до́водъ: || *Юрид.* показа́ніе, || **Wywód spraw,** поря́докъ дѣлъ; || **Wywód szlachectwa,** доказа́тельство на дворя́нство, шляхе́тство; || *Юрид.* **Wywód słowny,** протоко́лъ, допро́съ, допро́сный протоко́лъ. **Wywód indagacyjny,** выслу́шиваніе свидѣ́телей; || *Перк.* **Wywód, Wywódziny, -dzin,** *мн.* взя́тіе моли́твы (*по́сль родо́въ*).

Wywodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно. нагля́дно.

Wywodny, доказа́тельный, убѣди́тельный, нагля́дный.

Wywodzić, Wywieść, *см.* **Wyprowadzać;** || *Грам.* производи́ть (*о слова́хъ*); || выводи́ть (*слѣдствіе*); || изъясня́ть, излага́ть подро́бно, развива́ть, дока́зывать; || **Wywodzić położnicę,** сопровожда́ть же́нщину въ це́рковь для взя́тія моли́твы по́слѣ родо́въ. || * **Wywieść kogo w pole,** обману́ть, провести́ кого́; || **Wywodzić świadki,** представля́ть свидѣ́телей; || **Wywodzić się, Wywieść się** (z czego), доказывать (*что́*), представля́ть доказа́тельства, до́воды, утвержда́ть; || опра́вдываться, оправда́ться, объясня́ться, объясни́ться.

Wywodziny, *см.* **Wywód;** || перенесе́ніе, перемѣще́ніе.

Wywojować, завоева́ть.

Wywołanie, -nia, *ср.* вы́возъ, вызыва́ніе. || **Wywołanie z kraju,** изгна́ніе, ссы́лка.

Wywoływać, Wywołać, вызыва́ть, вы́звать, призывáть, призва́ть; || **Wywołać do wyższego sądu,** взять, пода́ть апелля́цію; || * причиня́ть, причини́ть, производи́ть, произвести́, произве́сть; || осужда́ть на изгна́ніе, въ ссы́лку.

Wywoływacz, -a, *м.* глаша́тай, провозвѣ́стникъ.

Wywoływanie, -nia, *ср.* вызыва́ніе, вы́зовъ. призы́въ.

Wywóz, -ozu, *м.* вы́возъ.

Wywożenie, Wywiezienie, -nia, *ср.* вы́везеніе, перевезе́ніе, перево́зка. вы́возка.

Wywozić, Wywieźć, вывози́ть, вы́везти, вы́весть.

Wywozowy, вы́возный, транспо́ртный. **Opłata wywozowa,** вы́возная по́шлина.

Wywracać, Wywrócić, опроки́дывать, опроки́нуть, ниспровергáть, ниспрове́ргнуть, повали́ть, разстро́ивать, разстро́ить; || перепу́тывать, перепу́тать, перевёртывать, перевернýть вверхъ дномъ, приводи́ть, привести́ въ безпоря́докъ; || выва́ливить, вы́валить; || выворáчивать, вы́воротить. **Wywrócić stół,** опроки́нуть, повали́ть столъ. **Furman dwa razy nas wywrócił,** извóщикъ два ра́за вы́валилъ, опроки́нулъ насъ. **Wiatr największe drzewa wywraca,** вѣ́теръ опроки́дываетъ са́мыя большія дере́вья. **Wywracać oczy,** поворáчивать глазáми. **Wywracać czyje słowa,** толкова́ть превра́тно, искажáть чьй-либо слова́, придава́ть превра́тный смыслъ чьи́мъ-либо слова́мъ; ***Wywracać koziełki,** кувыркáться.

Wywracanie, Wywrócenie, -nia, *ср.* опроки́дываніе, ниспровержéніе. разруше́ніе, потрясе́ніе; || опровержéніе.

Wywrócicіel, -a, *м.* разруши́тель, наруши́тель.

Wywrot, Wywrót, -u, *м.* перевóротъ, поворóтъ; || оборóтъ (*листа́ бумаги*); || изна́нка (*матéріи*); || * увёртка, улóвка, изворóтъ. **Na wywrót,** наизна́нку, навы́воротъ.

Wywrotny, превра́тный, вертли́вый, увёртливый.

Wywróżyć, предсказáть.

Wywrzeć, *см.* **Wywierać.**

Wywrzeszczeć, прокричáть. **Wywrzeszczeć co na kim,** крúкомъ достáть что́-либо у кого́; || **Wywrzeczczeć się,** накричáться.

Wywyższać, Wywyższyć, возвышáть, возвы́сить, возвели́чивать, восвели́чить; || повышáть, повы́сить.

Wywyższanie, Wywyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, возношéніе, возвели́ченіе, превознесéніе.

Wywzajemniać się, Wywzajemnić się, отплáчивать, воздавáть рáвнымъ за рáвное, услýгою за услýгу, быть призна́тельнымъ, благода́рнымъ.

Wywzajemnienie się, -nia się, *ср.* взаи́мная услýга.

Wyz, -a, *м.* бѣлу́га (*рыба*).

Wyż, сокращ. вм. **Wyżéj**, вы́ше (*см.* **Wysoko**). **Wyż wymieniony, wyrażony,** вы́ше упомя́нутый.

Wyżąć, *см.* **Wyżynać.**

Wyżądlić, вы́нуть жа́ло, лиши́ть жа́ла, притупи́ть жа́ло.

Wyżałować, Wyżałować się, жале́ть, сожале́ть, скорбе́ть.

Wyzdrowić (kogo), вы́лѣчить. изцѣли́ть.

Wyzdrowieć, вы́здоровѣть, излѣчи́ться, вы́лѣчиться.

Wyzdrowienie, -nia, *ср.* выздоровле́ніе.

Wyzdychać, передо́хнуть, вы́мереть.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, *см.* **Wyżymać.**

Wyżebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, вы́молить.

Wyżebrany, вы́прошенный ни́щинскимъ о́бразомъ, Христа́ ра́ди.

Wyżegać, Wyżedz, выжига́ть, вы́жечь.

Wyżéj, вы́ше. **Co raz wyżéj**, вы́ше и вы́ше, ка́ждый разъ вы́ше.

Wyżeł, -żła, *м.* лига́вая соба́ка; || *прола́зъ, хитре́цъ, ціо́нъ.

Wyżerać, Wyżreć, пожира́ть, пожра́ть, сожира́ть, сожра́ть.

Wyziębić, вы́студить, вы́холодить, простуди́ть, прохолоди́ть.

Wyziębnąć, похолоде́ть, осты́нуть, просты́ть.

Wyzierać, Wyjrzeć, выгля́дывать, вы́глянуть, высма́тривать, вы́смотрѣть, подсма́тривать, подсмотре́ть.

Wyziew, -u, *м.* испаре́ніе, и́спуска́ніе паро́въ; || выдыха́ніе (*во́здуха*); || *Мед.* выдѣле́ніе; || паръ.

Wyziewać, Wyzionąć, испуска́ть, испусти́ть, изверга́ть, изве́ргнуть; || испаря́ть, издава́ть. **Wyzionąć ducha**, испусти́ть духъ, умере́ть. **Kwiaty te przyjemną woń wyziewają**, э́ти цвѣты́ испуска́ютъ прія́тный за́пахъ.

Wyzimować, провимова́ть.

Wyzina, -y, *ж.* бѣлу́жина, часть и́ли звѣно́ бѣлу́ги (*рыбы*). **Wyzina słona**, на́зланка.

Wyzłacać, Wyzłocić, вызола́чивать, вы́золотить.

Wyzłacany, вы́золоченный.

Wyżlica, -y, *ж.* лига́вая соба́ка (су́ка).

Wyżlin, -a, *м.* **Wyżlina, -y**, *ж.* голова́ кого́-либо звѣря безъ ко́жи и безъ мя́са; || *Бот.* жабре́й (*родъ кустарника*).

Wyżłobiać, Wyżłobić, выдалбли́вать, вы́долбить, выпа́живать, вы́пазить.

Wyżłorać, вылока́ть.

Wyznać, *см.* **Wyznawać.**

Wyznaczać, Wyznaczyć, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Wyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || исповѣда́ніе, вѣроисповѣда́ніе, рели́гія; || объявле́ніе; || *Юрид.* показа́ніе.

Wyznawać, Wyznać, признава́ться, призна́ться, сознава́ться, созна́ться; || исповѣдовать, исповѣдать, признава́ть гла́сно, вѣровать. || **Wyznawać się**, признава́ться, сознава́ться.

Wyznawanie, *см.* **Wyznanie.**

Wyznawca, -y, *м.* исповѣ́дникъ. и́стинный христіани́нъ, исповѣдывающій Бо́га.

Wyżnik, -a, *м.* кра́ля, да́ма (*въ картахъ*).

Wyzobać, вы́клевать, склева́ть.

Wyżonąć, вы́гнать, *см.* **Wygnać.**

Wyżrzeć, *см.* **Wyglądać, Wyzierać**; || *см.* **Wyżerać.**

Wyższość, -ści, *ж.* возвы́шенность, высо́кость; || превосхо́дство, преиму́щество.

Wyższy, вы́сшій, *сравн. степ. см.* **Wysoki.**

Wyzuć, *см.* **Wyzuwać.**

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, *ср.* совлека́ніе, снима́ніе; || сдира́ніе, обдира́ніе; || лише́ніе, обнаже́ніе; || **Wyzuwanie się**, лише́ніе себя́ чего́-либо, высвобожде́ніе.

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, Wyzucie się, -cia się, *ср* лише́ніе, недоста́токъ **Wyzucie (się) ze wszystkiego**, соверше́нное отрече́ніе отъ всего́.

Wyzuty, лишённый, лиши́вшійся чего́-либо. **Wyzuty z majątku**, лиши́вшійся и́мѣнія.

Wyzuwać, Wyzuć, разува́ть, разу́ть, снима́ть, снять. скида́ть, ски́нуть (*обувь съ ногъ*); || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Wyzuć kogo z majątku**, лиши́ть кого́ и́мѣнія, отня́ть у кого́ и́мѣніе. || **Wyzuwać się, Wyzuć się (z czego)**, ски́дывать, сбра́сывать съ себя́, раздѣва́ться; || освобожда́ться, освободи́ться (*отъ предразсу́дковъ*), отка́зываться, отказа́ться (*отъ чего́*), слага́ть съ себя́ (*что́*); || лиша́ть, лиши́ть себя́ (*чего́*), уступа́ть, уступи́ть (*имѣ́щество*).

Wyzwać, *см.* **Wyzywać.**

Wyzwalać, Wyzwolić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить. **Wyzwolić syna**, объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ. **Wyzwolić chłopca**, объяви́ть ма́льчика око́нчившимъ учёніе (*ремеслу́*).

Wyzwalanie, Wyzwolenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Wyzwanie, -nia, *ср.* воззва́ніе, провозглаше́ніе; || вы́зовъ, приглаше́ніе.

Wyzwolony, освобождённый, избавленный, уво́ленный; || **Wyzwolony z niewoli**, освобождённый отъ ра́бства, изъ плѣна; || *Юрид.* освобождённый изъ подъ вла́сти (*отца, опекуна́*), объя́вленный совершеннолѣ́тнимъ; || отпу́щенный на во́лю; || **Wyzwolony czeladnik, towarzysz rzemieślniczy**, подмасте́рье сдѣлавшійся ма́стеромъ; || **Sztuki wyzwolone**, свобо́дныя и́скусства.

Wyżyć, *см.* **Wyżywać.**

Wyżyłować, очи́стить отъ жилъ (*мя́со*).

Wyżymać, Wyżąć, выжима́ть, вы́жать.

Wyżymki, -ów, *мн.* вы́жимки.

Wyżyna, -y, *ж.* вышина́, высота́, возвы́шенность, верху́шка, холмъ.

Wyżynać, Wyżąć, жать, сжать, пожима́ть, пожа́ть.

Wyżynki, -ek, *мн.* прижи́нъ, сна́тіе съ корня́ хлѣба, сжа́тіе.

Wyzywać, Wyzwać, вызыва́ть, вы́звать, призыва́ть, призва́ть, кли́кать, кли́кнуть. **Wyzwać kogo do siebie,** призва́ть, пригласи́ть кого́ къ себѣ. **Wyzywać na rękę, na pojedynek, w szranki,** вызыва́ть на поедино́къ, на дуэ́ль. **Wyzywać nieprzyjaciel i do bitwy,** вызывать врага́ на бой.

Wyżywać, Wyżyć, изживать, изжи́ть, проживать, прожи́ть. * **Wyżył tabakę,** вы́нюхалъ весь таба́къ.

Wyzywacz, -a, Wyzywający, -ego, *м.* вачи́нщикъ.

Wyzywanie, Wyzwanie, -nia, *ср.* вызыва́ніе, вы́зовъ.

Wyżywiać, Wyżywić, корми́ть, прокорми́ть, прока́рмливать, прокорми́ть, пита́ть, про_и́тывать; || содержа́ть, подде́ржигать.

Wyżywienie, -nia, *ср.* прокормле́ніе, пропита́ніе, содержа́ніе.

Wzad, наза́дъ.

Wzajem, Nawzajem, Wzajemnie, взаи́мно. **Kochać się nawzajem,** взаи́мно люби́ть другъ дру́га. **Szukać się nawzajem,** иска́ть другъ дру́га.

Wzajemność, -ści, *ж.* взаи́мность.

Wzajemny, взаи́мный, обою́дный; || *Юрид.* взаи́мно обязу́ющій.

Wzamian, въ обме́нъ, наобме́нъ; || вме́сто (*чего́*).

Wzbiegać, Wzbiedz, Wzbieżeć, Wzbiegnąć, взбѣга́ть, взбѣжа́ть (*наве́рхъ, на́ гору*); || *выраста́ть. **Ziarno wzbiegło ku górze,** зерно́ пуста́ло ростка́, взошло́.

Wzbierać, Wezbrać (*Стар.* **Wzbrać**), вздува́ть, вздуть, отдува́ть, отду́ть, отколоти́ть, отвали́ть, сѣчь, высѣчь; || прибыва́ть, прибавля́ться, увели́чиваться, разлива́ться, разли́ться (*о водѣ*). || *Стар.* **Wzbierać się,** собира́ться (*въ доро́гу*).

Wzbieranie, Wezbranie, -nia, *ср.* вздува́ніе, по́бои; || при́быль, разли́въ (*воды*). **Wzbieranie morza,** *см.* **Przypływ**; || *Стар.* **Wzbieranie się,** сбо́ры (*въ доро́гу*).

Wzbijać, Wzbić, взбива́ть, взби́ть; || возвыша́ть, возвы́сить, возносить, вознести́, приподнима́ть, приподня́ть, расправля́ть, распра́вить; || гнать, собира́ть въ ку́чу. **Wzbić w bogactwa,** сдѣлать бога́тымъ, обогати́ть. **Wzbić w dumę,** внуши́ть го́рдость. **Wzbić lud,** подби́ть, возмути́ть наро́дъ. **Myśli tylko, jakby wzbić swą władzę do góry,** онъ ду́маетъ то́лько о томъ, какъ бы уси́лить свою́ власть. || **Wzbijać się, Wzbić się,** взбива́ться, взби́ться, взлета́ть, взлете́ть, пари́ть, подниматься, подня́ться; || возвыша́ться, возвы́ситься, возноси́ться, вознести́сь; || собира́ться, собра́ться поспѣшно. **Orzeł wzbił się pod chmury,** орёлъ взби́лся подъ облока́. **Zboże do góry się wzbiło,** рожь поднялась, высоко́ вы́росла. **Wzbija się na pana,** онъ дѣлается больши́мъ ба́риномъ. **Wzbić się w dumę,** сдѣлаться го́рдымъ, возгорди́ться.

Wzbiór, -oru, *м.* (**wód**), прибыва́ніе (*воды*), полово́дье.

Wzbraniać, Wzbronić, запреща́ть, запрети́ть.

Wzbudzać, Wzbudzić, возбужда́ть, возбуди́ть.

Wzburzać, Wzburzyć, волнова́ть, взволнова́ть; || возмуща́ть, возмути́ть, смуща́ть, смути́ть; || приводи́ть въ броже́ніе, вызыва́ть броже́ніе, взба́лтывать, взболта́ть. **Wzburzyć lud,** взбунтова́ть наро́дъ. **Wzburzyć krew komu,** взволнова́ть кому́ кровь, разсерди́ть. || **Wzburzać się, Wzburzyć się,** волнова́ться, взволнова́ться; || броди́ть, приходи́ть въ броже́ніе, || возмуща́ться, возмути́ться, бунтова́ться, взбунтова́ться, возстава́ть, возста́ть. **Morze się wzburzyło,** мо́ре взволнова́лось. **Nie słusznie się na mnie wzburzył,** онъ несправедли́во разсерди́лся, разозли́лся на меня́. *Посл.* **Kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy, что у пья́наго на умѣ, то и на языкѣ.**

Wzdąć, *см.* **Wzdymać.**

Wzdawać, Wzdać (**komu co**), передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть, переуступа́ть, переуступи́ть, переводи́ть, перевести́, переноси́ть, перенести́; || воздава́ть, возда́ть (*благода́рность, похвалу́, хвалу́*); || *Юрид.* **Wzdawać (kogo),** осужда́ть за нея́вку въ судъ, обвиня́ть заочно. || **Wzdawać się, Wzdać się** (**na kogo**), полага́ться, положи́ться (*на кого́, на что́*), имѣть по́лную дове́ренность (*къ кому́*).

Wzdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, раздутость, вспу́чиваніе.

Wzdejmować (*Стар.* **Wzejmować**), **Wzdjąć,** вздыма́ть, надыма́ть, поднима́ть, подня́ть; || постига́ть, постигнуть, овладѣва́ть, овладѣ́ть, увлека́ть, увле́чь, обуя́ть; || поража́ть, порази́ть, застига́ть, засти́гнуть, захва́тывать, захвати́ть, докуча́ть, понима́ть, дава́ть себя́ чу́вствовать. **Wzdjęli kamień, gdzie umarły był położony,** по́дняли ка́мень, гдѣ былъ похоронёнъ поко́йникъ. **Był wzdjęty ciekawością,** любопы́тство увлекло́ его́. **Ciężka boleść go wzdejmowała,** тя́жкое го́ре пости́гло его́ || **Wzdejmować się, Wzdjąć się** (**za kim, o co**), заступа́ться (*за кого́, за что́*).

Wzdłuż, вдоль, въ длину́.

Wzdragać się, проти́виться, сопротивля́ться.

Wzdrapać, оцара́пать, сади́ть, содра́ть ко́жу, изцара́пать. || **Wzdrapać się,** вскара́бкаться.

Wzdręg, -a, *м.* **Wzdręka, -i,** *ж.* *Зоол.* плотва́, плоти́ца (*рыба*).

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, содрога́ться, содрогну́ться, дрожа́ть, задрожа́ть, трепета́ть, затрепета́ть.

Wzdryganie się, Wzdrygnięcie się, *ср.* дрожь, содроганіе, трепетъ; || * отвращеніе.

Wzdychać, Westchnąć, вздыхáть, вздохнýть.

Wzdychanie, -nia, *ср.* вздыханіе, вздохъ.

Wzdymać, Wzdąć, вздувáть, вздуть, нýчить, распýчить; || надувáть, надýть, раздувáть, раздýть (*о вѣтрѣ*); || **Wzdymać się, Wzdąć się,** вздувáться, вздýться, раздувáться, раздýться, вспýчиваться, вспýчиться; || воздымáться, поднимáться (*о волнáхъ*); || * дѣлаться надýтымъ, гóрдымъ, надмéннымъ.

Wzdymanie, -nia, *ср. см.* **Wzdęcie.**

Wzdziać, вздѣть, *см.* **Wdziewać.**

Wżerać się, Weżreć się, вгрызáться, вгрызться.

Wzgarda, -y, *ж.* презрѣніе, пренебрежéніе.

Wzgardliwie, презрúтельно, пренебрежúтельно, съ пренебрежéніемъ.

Wzgardliwość, -ści, *ж.* презрѣніе, пренебрежéніе, презрúтельное обхождéніе.

Wzgardliwy, презрúтельный, пренебрежúтельный; || презрѣнный, гнýсный.

Wzgardzać, Wzgardzić (kim, czém), презирáть, презрѣть, пренебрегáть, пренебрéчь (*кто, что*).

Wzgardzony, презрѣнный, пренебрежённый.

Wzgląd, -ędu, *м.* взглядъ (*на что-либо*); || вниманіе, разсмотрѣніе; || соображéніе; || снисходúтельность, снисхождéніе, уважéніе, соображéніе; || **Względy, -ów,** *мн.* благосклóнность, доброжелáтельность; || отношéніе. **Mieć co na względzie,** имѣть что-либо въ видý, принять что-либо во вниманіе, обратúть вниманіе. **Należy mieć wzgląd na zasługi poczciwych ludzi,** нýжно уважáть заслýги чéстныхъ людéй. **Przez wzgląd na jego młodość,** во вниманіе *или* изъ снисхождéнія къ его мóлодости. **Rzecz ta w pewnym względzie pokaże się być nową,** óта вещь въ нѣкоторомъ отношéніи мóжетъ казáться нóвою. **Nie miałeś żadnego względu na to, com ci przekładał,** ты не обратúлъ ни малѣйшаго вниманія на то, что я представлялъ тебѣ. **Pozyskać czyje względy,** снискáть чью-либо благосклóнность. **Mieć względy,** быть снисходúтельнымъ, снизойдти на прóсьбу. **Bez względu na...,** независúмо отъ...

Względem, относúтельно, въ отношéніи, въ сравнéніи, касáтельно, что касáется до, для, рáди, къ, о, объ. **Miłość względem rodziców,** любóвь къ родúтелямъ. **Rozmówię się z nim względem tego,** я переговорю́ съ нимъ объ этомъ. **Ziemia jest małą względem słońca,** земля́ малá въ сравнéніи съ сóлнцемъ. **Względem fortuny swojéj został bisurmanem,** рáди своегó богáтства остáлся бусурмáномъ.

Względnie, относúтельно; || благосклóнно, мúлостиво, снисходúтельно.

Względność, -ści, *ж.* относúтельность; || сообрáзность, схóдство; || благосклóнность, внимáтельность, снисходúтельность. **Względność na osobę,** лицепрiáтie. **Względność tonów w muzyce,** гармóнія, созвýчіе, соразмѣрность, соотвѣтственность тóновъ въ мýзыкѣ.

Względny, относящійся, относúтельный; || *Грам.* **Zaimki względne,** относúтельныя мѣстоимéнія, || благосклóнный, снисходúтельный, внимáтельный.

Wzgórę, навéрхъ, вверхъ, наверхý.

Wzgórek, -rka, *м.* пригóрокъ.

Wzgórowaty, горúстый, бугрúстый, холмúстый.

Wzgórze, -a, *ср.* холмъ, бугóръ, косогóръ, покáтость, скатъ.

Wziąć, Wziąść, *см.* **Brać.**

Wziątek, -tku, *м.* дохóдъ; || * взя́тка; прúбыль.

Wzięcie, -cia, *ср.* взя́тіе, завладéніе, захвáтъ; || добы́ча; || получéніе; || * мнѣніе, соображéніе; || *Юрид.* **Wzięcie poręczenia,** отдáча на порýки; *см.* **Wziętość.**

Wzierać, Wejrzeć, смотрѣть, присмáтривать, присмотрѣть, *см.* **Wglądać.**

Wziętość, -ści, *ж.* сúла, вѣсъ, уважéніе, вліяніе; || извѣстность, репутáція, уважéніе, почтéніе; || **Wziętość wyrazu,** смыслъ, значéніе слóва. **Mieć wziętość,** быть въ слáвѣ, въ чести, въ мóдѣ, пóльзоваться извѣстностію, уважéніемъ.

Wzięty, взя́тый, *см.* **Brać;** || почитáемый, уважáемый, пóльзующійся всеобщимъ уважéніемъ, почётомъ, находя́щійся въ сúлѣ, имѣющій вѣсъ, знáтный.

Wzlatywać, Wzlatać, Wzlecieć, взлетáть, взлетѣть.

Wzławiać, Wzłowić, *Охот.* подымáть, поднять звѣря.

Wzlot, -u, *м.* полётъ.

Wzmącić, возмутúть; || взболтáть, привестú жúдкость въ движéніе.

Wzmącenie, -nia, *ср.* возмущéніе; || взбáлтываніе.

Wzmacniać, Wzmocnić, укрѣплять, укрѣпúть, подкрѣплять, подкрѣпúть, усúливать, усúлить.

Wzmagać, Wzmódz (kogo), укрѣпúть, поправúть (*здоровье*), поставúть на ноги (*послѣ болѣзни*); || усúливать, усúлить, увелúчивать, увелúчить; || **Wzmagać się,** стараться всѣми сúлами, прилежáть; || укрѣпля́ться, усúливаться; || оправля́ться (*пóслѣ болѣзни*), подкрѣпля́ться.

Wzmianka, -i, *ж.* упоминáніе; || означéніе.

Wzmiankować, упоминáть.

Wzmocnienie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, уси́леніе, поддержа́ніе.

Wznaczać, Wznaczyć, намѣча́ть, обознача́ть, вырѣзывать знакъ (*на де́ревѣ, на доскѣ и т. п.*).

Wznak, Nawznak, на́взничь.

Wznawiać, Wznowić, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wzniecać, Wzniecić, возжига́ть, возже́чь, воспали́ть, воспали́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть.

Wznieść, *см.* **Wznosić.**

Wzniesienie, ,nia, *ср.* возвыше́ніе, высо́кое мѣсто; || возвы́шенность, пригорокъ, холмъ; || приподня́тіе, повыше́ніе; || построе́ніе, сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*).

Wzniośle, возвы́шенно, благоро́дно.

Wzniosły, возвы́шенный, вы́спренній, благоро́дный.

Wznosić, Wznieść, воздвига́ть, воздви́гнуть, сооружа́ть, сооруди́ть; || возвыша́ть, возвы́сить, поднима́ть, подня́ть, возноси́ть, вознести́; || превозноси́ть, превознести́. **Wznieść komu pomnik,** воздви́гнуть памя́тникъ кому́. * **Wznieść myśli do boga,** вознести́ свои́ мы́сли къ Бо́гу; || **Wznosić się, Wznieść się,** возноси́ться, вознести́сь, возвыша́ться, возвы́ситься; || поднима́ться, повыша́ться, всходи́ть; || вы́ситься; || возника́ть.

Wznowić, *см.* **Wznawiać.**

Wzór, -oru, *м.* образе́цъ, фо́рма, приме́ръ; || моде́ль; || первообразъ, типъ; || узо́ръ, ско́локъ; || **Wzór pisania,** про́пись, образе́цъ для чистописа́нія.

Wzorek, -rku, *м.* обра́зчикъ; || узо́ръ (*ткани*). * **Wzorki wybierać,** охужда́ть, хули́ть, пересужда́ть.

Wzorowy, образцо́вый, приме́рный; || класси́ческій.

Wzrastać, Wzrość, Wzrosnąć, возраста́ть, возрасти́; || * увели́чиваться, увели́читься, уси́ливаться, уси́литься.

Wzrok, -u, *м.* зре́ніе. **Ma krótki wzrok,** онъ близору́къ.

Wzrokowy, зри́тельный.

Wzrost, -u, *м.* возраста́ніе, прираще́ніе; || произраще́ніе (*растѣній*); || разви́тіе; || увели́ченіе; || возвыше́ніе; || успѣхъ, прогре́съ; || ростъ (*человѣческій*), станъ, та́лія.

Wzruszać, Wzruszyć, колеба́ть, поколеба́ть, потряса́ть, потрясти́, шата́ть, разшата́ть, вска́пывать, вскопа́ть (*зе́млю*); || возмуща́ть, возмути́ть (*наро́дъ*); || тро́гать, растро́гать, смягча́ть, смягчи́ть (*чьё-либо се́рдце*); || **Wzruszać się, Wzruszyć się,** колеба́ться, поколеба́ться, волнова́ться, взволнова́ться; || возмуща́ться, возмути́ться; || тро́гаться, растро́гаться, смягча́ться, смягчи́ться; || содрога́ться, содрогну́ться, смуща́ться, смути́ться

Wzruszający, тро́гательный, умили́тельный.

Wzruszanie, -nia, *ср.* колеба́ніе, потряса́ніе, разша́тываніе; || вска́пываніе (*земли́*).

Wzruszenie, -nia, *ср.* волне́ніе, душе́вное движе́ніе; || смуще́ніе, потряса́ніе, тре́петъ; || трево́га; || движе́ніе, возмуще́ніе; || наруше́ніе. *Юрид.* **Wzruszenie wyroków sądowych,** обжа́лованіе суде́бныхъ рѣше́ній.

Wzuwać, Wzuć, обува́ть, обу́ть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Wzwiady, -ów, *мн. Воен.* рекогносцирово́вка, развѣдка.

Wzwód, -odu, *м.* подъёмъ, поднима́ніе вверхъ, натя́гиваніе вверхъ. **Most wzwodni, wzwodzony, spustny,** подъёмный мостъ.

Wzwodę, про́тивъ тече́нія воды́.

Wzwyż, Wzwysz, вышино́ю, въ вышину́; || вы́ше; || **Wzwyszą,** вверхъ.

Wzymać, Wziąć, Wzmiąć, вжима́ть, вжать, вдавливать, вдави́ть, вгнета́ть, вгнесть.

Wzywać, Wezwać, звать, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, призыва́ть, призва́ть (*кого́*), взыва́ть, воззва́ть (*къ кому́ о чёмъ*); || восклица́ть, воскли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть. **Wzywam Boga na świadectwo,** призыва́ю Бо́га во свидѣтельство. **Wzywać pomocy,** проси́ть, умоля́ть о по́мощи. * **Interesa wzywają mię do domu,** дѣла́ зову́тъ меня́ домо́й.

Wzywanie, Wezwanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, зовъ, вы́зовъ, призывъ, приглаше́ніе; || воззва́ніе; || проше́ніе, моле́ніе; || тре́бованіе; || *Юрид.* повѣ́стка, вы́зовъ въ судъ.

X.

Въ пре́жнее вре́мя, въ слова́хъ чисто-по́льскихъ, бу́ква X. никогда́ не употребля́лась Поля́ками, кото́рые вмѣсто неё пи́сали ks, (*кс*), исключа́я чужестра́нныя слова́ и изрѣ́дка не́которыя по́льскія: **Xiądz,** *см.* **Ksiądz** (*свяще́нникъ*), **Xiężyc,** *см.* **Księżyc** (*мѣсяцъ*). Въ послѣдстіи вре́мени, съ приня́тіемъ постоя́нныхъ правилъ правописа́нія, на́чали употребля́ть **ks** и **gz,** *см.* **X.** во всѣхъ по́льскихъ слова́хъ, сохраня́я э́ту бу́кву то́лько въ со́бственныхъ чужестра́нныхъ имена́хъ. Она́ употребля́ется ещё въ не́которыхъ сокраще́ніяхъ: **X. т. е. Xiądz = Ksiądz** (*свяще́нникъ*), **W. X. Mość,** т. е. **Wasza Xiążęca (=Książęca) Mość,** ва́ше высо́чество, *или* ва́ше сія́тельство; **W. X. Lit.,** т. е. **Wielkie Xięstwo (= księstwo) Litewskie,** вели́кое кня́жество Литовское.

Y.

Y произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Ы*.

Z. Ź. Ż.

Z произно́сится какъ ру́сская бу́ква *З*, **Ź** какъ *зь*, **Ż** какъ *Ж*.

Z, Ze, со, съ, изъ, по,— *предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ, вини́тельнымъ и твори́тельнымъ. **Kapelusz ze słomy**, шля́па изъ соло́мы, соло́менная шля́па. **Strzelać z armaty**, стрѣля́ть изъ пу́шки. **Wielki z niego dudek**, онъ большо́й глупе́цъ. **Jaki z ciebie gorączka**, какъ ты вспы́льчивъ! **Dobra z niéj dziewczyna**, она́ до́брая дѣ́вушка. **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть сре́дства къ жи́зни. **Co to z ciebie będzie**, что́ изъ тебя́ вы́йдетъ? **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Z własnéj woli**, по со́бственной во́лѣ. **Z powinności**, по обя́занности. **Z przypadku**, по слу́чаю. **Odejść z jakiego miejsca**, уйти́ изъ како́го-либо мѣ́ста. **Wyjść z mody**, вы́йти изъ мо́ды. **Rodem z Warszawy**, ро́домъ изъ Варша́вы. **Z téj, z tamtéj strony**, съ э́той, съ той стороны́. **Z blizka, Z daleka**, вблизи́, и́здали. **Obedrzeć ze skóry**, сдира́ть, обдира́ть ко́жу (*съ живо́тнаго*). **Z rana**, съ утра́. **Z wieczora**, съ ве́чера. **Z razu**, ра́зомъ, въ оди́нъ ра́зъ, съ ра́зу, съ одного́ пріёма. **Jeden z was**, оди́нъ изъ васъ. **Było ich ze sto ludzi**, ихъ бы́ло челове́къ сто. **Niema z nim nic do roboty**, съ нимъ не́чего дѣ́лать. **Z wolna**, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо. **Z nagła**, внеза́пно, вдругъ. **Z nienacka**, нечая́нно, врасплохъ. || Предло́гъ **Z**, изъ, соединя́ется та́кже съ предло́гами: **Nad** (*надъ*), **Pod** (*подъ*), **Za** (*за*), **Przed** (*предъ, пе́редъ*), **Między, Pomiędzy** (*ме́жду*), **Pośród** (*средѝ*), *см.* въ словарѣ э́ти предло́ги. **Wyleźć z pod stołu**, вы́лѣзть изъ подъ стола́. **Z za Renu**, изъ-за Рейна, съ той стороны́ Рейна.

Za, за, при, въ, чрезъ, со, изъ, вмѣ́сто, сли́шкомъ, — *Предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ и вини́тельнымъ. **Schować się za drzwi**, спря́таться за дверь. **Iść, pójść za kogo (za mąż)**, идти́, вы́йти за кого́ (*за́мужъ*). **Mieć kogo za sobą**, по́льзоваться чье́ю-либо защи́тою, покрови́тельствомъ. **Kupić, sprzedać co za dziesięć rubli**, купи́ть, прода́ть что-нибу́дь за де́сять рубле́й. **Zapłacić za kogo**, заплати́ть за кого́. **Brać kogo za swego obrońcę**, прибѣга́ть къ чьей-либо защи́тѣ. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ дурако́мъ. **Za nic sobie ważyć**, ни во что́ ста́вить, пренебрега́ть, не уважа́ть. **Napisać za kogo**, написа́ть вмѣ́сто кого́. **Za morzem, za rzeką**, за моремъ, за рѣко́ю. **Wyjść za miasto**, вы́йти за́ городъ. **Wziąść za uszy**, взять за́ уши. **Za boską pomocą**, съ Бо́жіею по́мощію. **Za pomocą drabiny**, при по́мощи лѣ́стницы. **Za naszych czasów**, въ на́ши времена́. **Za jego panowania**, во вре́мя его́ ца́рствованія. **Za rok powrócę**, возвращу́сь че́резъ годъ. **Za wielki, za gruby**, сли́шкомъ вели́къ, сли́шкомъ толстъ. **Co to za jeden**, кто э́то тако́й? **Co to za nieoszacowany człowiek**, что́ э́то за неоцѣне́нный челове́къ! **Za czasem**, со вре́менемъ. въ послѣ́дствіи вре́мени. **Iść za radą czyją**, послѣ́довать чьему́ сове́ту. **Jestem za tém**, я согла́сенъ на э́то, я жела́лъ бы. *Посл.* **Za kim ludzie, za tym Bóg**, гласъ наро́да, гласъ Бо́жій.

Zaablatowany, я́вленный, засвидѣтельствованный установленнымъ поря́дкомъ.

Zaaktykowany, *см.* **Zaablatowany.**

Zaalarmować, уда́рить въ наба́тъ, причини́ть трево́гу.

Zaalarmowanie, -nia, *ср.* причине́ніе о́бщей трево́ги уда́ромъ въ наба́тъ.

Zaalpejski, заальпійскій.

Zaanszlagować, соста́вить смѣ́ту.

Zaaresztować, арестова́ть, задержа́ть; || наложи́ть аре́стъ, запреще́ніе (*на иму́щество*).

Zaawansować, заплати́ть впередъ.

Ząb, *род. п.* **Zęba**, *м.* зубъ. **Zęby przednie**, пере́дніе зу́бы. **Zęby trzonowe**, коренны́е зу́бы. **Zęby mleczne**, пе́рвые мо́лочные зу́бы. **Zęby się dziecku kłują, wyrzynają, dziecko zębów dostaje**, у малю́тки зу́бы рѣ́жутся, прорѣ́зываются, начина́ютъ выходи́ть зу́бы. **Wyrzynanie się zębów**, прорѣ́зываніе зубо́въ, зубо́рѣжа, зубо́рѣзка. **Mówić co przez zęby**, говори́ть сквозь зу́бы, неявственно, не́хотя. **Wyszczerzać, wytrzeszczać zęby**, ска́лить зу́бы. **Zgrzytać zębami**, скрежета́ть зуба́ми. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зуба́ми, терпѣ́ть го́лодъ. **Ściąć zęby**, сти́снуть зу́бы. **Ostrzyć zęby na co**, сильно жела́ть чего́, глота́ть слю́нки, ожида́я чего́. ***Nie na twoje zęby**, э́тотъ кусъ не для твои́хъ устъ. ***Ukazać komu zęby**, оска́лить зу́бы, окры́ситься на кого́. **Wziąść kogo na zęby**, подня́ть кого́ на зубки́, насмѣ́яться надъ кѣ́мъ. || **Zęby u piły**, зубцы́, зу́бчики пилы́. **Zęby u koła**, зубцы́ колеса́. **Zęby u grzebienia**, зу́бья гре́бня. **Ząb u klucza**, боро́дка ключа́. || *Бот.* **Zęby babie**, зубна́я трава́.

Żaba, **-y**, *ж.* лягу́шка. **Żaba drzewna**,

zielona, зелёная, древе́сная лягу́шка. Żaba ziemna, parszywa, niem., жа́ба. || *Ветер.* насо́съ, подъязы́чная ши́шка (*у ло́шади*). || *Мед.* жа́ба (*боле́знь*). || *Посл.* Koniowi nogę kują, a żaba swojéj nadstawia, куда́ конь съ копы́томъ, туда́ и ракъ съ клешнёй.

Zabaczać, Zabaczyć, забыва́ть, забы́ть, *см.* Zapominać.

Zabadać się (w czém), углуби́ться въ изсле́дованіе чего́-либо.

Zabawa, -y, *ж.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха, препо́на; || заба́ва, весе́лье, увесели́ніе, удово́льствіе, развлече́ніе, препровожде́ніе вре́мени. прія́тное заня́тіе. Zabawy dziecinne, дѣтскія и́гры. Zabawki, *мн.* игру́шки.

Zabawca, -y, *м.* заба́вникъ, шутни́къ; || мѣшкотный, неповоро́тливый челове́къ.

Zabawiać, Zabawić, заде́рживать, задержа́ть, проде́рживать, продержа́ть; || Zabawić gdzie, пробы́ть гдѣ не́которое вре́мя; || забавля́ть, заба́вить, увесели́ть, развесели́ть, занима́ть, заня́ть (*умъ*). || Zabawiać się, Zabawić się, ме́длить. проме́длить; || забавля́ться, весели́ться, развлека́ться.

Zabawienie, -nia, *ср.* заде́ржка, замедле́ніе, остано́вка; || развлече́ніе.

Zabawka, *см.* Zabawa.

Zabawkowy, игру́шечный.

Zabawnie, заба́вно, смѣшно́.

Zabawniś, -sia, *м.* шутни́къ.

Zabawność, -ści, *ж.* заба́вность.

Zabawny, за́нятый, озабо́ченный; || заба́вный, смѣшно́й, шутли́вый, занима́тельный.

Zabazgrać, замара́ть, запа́чкать.

Ząbczasty, зубча́тый.

Zabębnić, забараба́нить.

Zabeczeć, заблея́ть, замыча́ть, заре́вѣть.

Ząbek, -bka, *м.* зубо́къ, зубо́чекъ; || зу́бчикъ (*архитект. украше́ніе*), зубча́тая рѣзьба́; || зазу́брина.

Zabezpieczać, Zabezpieczyć, обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утвержда́ть, утверди́ть; || увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣрить; || *Ком.* застрахова́ть. || Zabezpieczać się, охраня́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*), принима́ть мѣры (*противъ чего́*); || защища́ться, прикрыва́ться.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -nia, *ср.* обезпе́чиваніе, обезпе́ченіе, зало́гъ, руча́тельство; || вѣрность, удостовѣре́ніе; || *Ком.* застрахова́ніе; || защи́та, охра́на; || *Юрид.* Zabezpieczenie poszukiwanego przedmiotu, обезпе́ченіе и́ска.

Żabi, жа́бій, свойственный жа́бѣ; || жа́бный, относя́щійся къ болѣзни жа́бъ; || лягу́шечій, лягу́шкинъ. Żabi skrzek, лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́. || *Минер.* Żabi kamień, жа́бный ка́мень. || *Анат.* Żyła żabia, podjęzykowa, жа́бья, подъязы́чная, кровообра́тная жи́ла. || *Бот.* Żabie gronka, грыжевникъ (*расте́ніе*). Żabi kwiat, *см.* Papawa. Żabie kosmy, *см.* Żórawie noski.

Żabicie, -cia, *ср.* убива́ніе, убіе́ніе, у́бійство, *см.* Zabójstwo.

Żabię, -ęcia, Żabiątko, -a, *ср.* лягуше́нокъ.

Zabieg, -u, *м.* набѣгъ, нашествіе. вторже́ніе; || *Стар.* убѣжище, приста́нище; || Zabieg czemu, предупрежде́ніе. Zabiegi, -ów, *мн.* стара́нія, уси́лія.

Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiedz, Zabieżeć, забѣга́ть, забѣжа́ть (*куда́*); || Zabiegać czego, добива́ться, иска́ть чего́; || Zabiegać komu, стара́ться угоди́ть кому́, быть предупреди́тельнымъ, выходи́ть къ кому́ на встрѣчу; || Zabiegać komu drogę, загороди́ть, пересѣчь, перерѣзать кому́ доро́гу.

Zabieglec, -glca, *м.* вы́ходецъ, бѣгле́цъ.

Zabiegłość, -ści, *ж.* нахо́дчивость, ло́вкость, расторо́пность.

Zabiegły, далёкій, да́льній; || стара́тельный. предупреди́тельный, нахо́дчивый, ло́вкій, расторо́пный.

Zabielać, Zabielić, забѣливать, забѣли́ть; || *Повар.* подбѣливать, подбѣли́ть, припра́вить молоко́мъ и́ли смета́ною како́е-либо жи́дкое ку́шанье.

Żabieniec, *см.* Żabiniec.

Zabierać, Zabrać, забира́ть, забра́ть, взя́ть; || уноси́ть. унести́. носи́ть, нести́; || захва́тывать, захвати́ть; || опи́сывать, описа́ть, конфискова́ть. Zabierać kogo z sobą, брать, взять кого́ съ собо́ю. Zabierać majątek u kogo, конфискова́ть иму́щество, имѣніе. Zabrać kogo w niewolę, взять кого́ въ плѣнъ. Zabiera rzeka pole, рѣка́ наводня́етъ по́ле. Nie przystoi zabierać sobie drogi czas takiemi drobnostkami, не слѣдуетъ тра́тить вре́мя на такіе пустяки́. Zabrać głos, нача́ть говори́ть, нача́ть рѣчь, пода́ть го́лосъ. Zabrać chęć do czego, получи́ть къ чему́-либо охо́ту. Zabrać z kim znajomość, познако́миться, свести́ знако́мство съ кѣмъ. Zabrać z kim przyjaźń, подружи́ться. || Zabierać się, Zabrać się do czego, гото́виться, пригото́виться, приступа́ть, приступи́ть къ чему́, принима́ться, приня́ться за что́; || Zabierać się zkąd dokąd, собира́ться, собра́ться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || Zabierać się do kogo, na kogo, приступа́ть, приступи́ть къ кому́, напира́ть на кого́; || Zabierać się z kim w drogę, приготовля́ться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо въ доро́гу; || *Безлич.* Zabiera się na co, бу́детъ что́-то, собира́ется, гото́вится. Zabiera się na deszcz, собира́ется дождь идти́.

Zabieżeć, *см.* Zabiegać.

Zabijać, Zabić, убива́ть, уби́ть, умер-

щля́ть, умертви́ть; || забива́ть, заби́ть, вбива́ть, вбить, заколачивать, заколоти́ть (*гвоздя́ми*); || *Карточ.* **Zabić kozerą, atutem,** покры́ть ко́зыремъ. **Zabijać się, Zabić się,** убива́ть, уби́ть себя́, лишать, лиши́ть себя́ жи́зни, убива́ться, уби́ться; || убива́ть другъ дру́га; || * заби́ться, запря́таться (*въ уголъ*).

Zabijacz, -a, *м. см.* **Zabójca, Zbójca.**

Zabijanie, -nia, *ср.* убіе́ніе, *см.* **Zabicie, Zabójstwo.**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *м.* лягу́шечья лу́жа, боло́то; || *Минер.* жа́бный ка́мень, жа́бикъ; || *Бот.* жаби́нецъ (*расте́ніе*)).

Zabity, уби́тый, *см.* **Zabijać;** || * и́стинный, настоя́щій, су́щій; || упря́мый, упо́рный, отча́янный, отпѣтый. **Zabity Niemiec,** упо́рный, отча́янный Нѣме́цъ.

Żabka, -i, *ж. Умен.* жа́бка, лягу́шечка.

Ząbkować, Wyząbkować, зубри́ть, зазубри́ть, вы́зубрить.

Ząbkowanie, -nia, *ср.* зубре́ніе.

Ząbkowato, въ ви́дѣ зазу́бринъ.

Ząbkowatość, -ści, *ж.* зазу́брина, зубча́тая вырѣзка, зубча́тая рѣзьба́.

Ząbkowaty, зубча́тый.

Zabłądzenie, -nia, *ср.* заблужде́ніе, совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Zabłądzić, Zabłąkać, сби́ться съ доро́ги, заплута́ться, заблуди́ть, заблуди́ться; || блужда́ть; || * ошиби́ться, погрѣши́ть, соврати́ться съ пути́.

Zabłąkać się, сби́ться съ пути́, заплута́ться, заблуди́ться.

Zabłąkanie, -nia, *ср. Анат.* уклоне́ніе, искривле́ніе; || **Zabłąkanie się,** *см.* **Zabłądzenie.**

Zabłąkany, заблуди́вшійся, заблу́дший.

Zabłysnąć, блесну́ть, заблестѣть, сверкну́ть, засверка́ть.

Zabobon, -u, *м.* суевѣ́ріе, вѣрованіе въ приме́ты.

Zabobonnica, -y, *ж.* суевѣ́рка.

Zabobonnie, суевѣ́рно.

Zabobonnik, -a, *м.* суевѣ́ръ.

Zabobonność, -ści, *ж.* суевѣ́рность.

Zabobonny, суевѣ́рный.

Zabój, -oju, *м. см.* **Zabójstwo.**

Zabójca, -y, *м.* убійца, смертоубійца, человѣкоубійца, душегу́бецъ.

Zabójczy, убійственный, смертоно́сный, душегу́бный.

Zabójczyni, -ni, *ж.* убійца, душегу́бица, же́нщина совершйвшая убійство, умертви́тельница.

Zabójstwo, -a, *ср.* убійство, смертоубійство, душегу́бство.

Zabolały, изму́ченный, исте́рзанный, болѣзненный.

Zaboleć (kogo), заболѣ́ть, почу́вствовать боль; || **Zaboleć nad kim, nad czém,** соболѣзновать, сожалѣ́ть, пожалѣ́ть, скорбѣ́ть, о комъ, о чёмъ. **Głowa go zabolała,** у него́ заболѣ́ла голова́. **Zabolał nad nim, nad jego niedolą,** пожалѣ́лъ о нёмъ, о его́ несча́стіи.

Zabór, Zabor, -oru, *м.* похище́ніе, расхище́ніе, граби́тельство; || заня́тіе, взя́тіе, завоева́ніе, покоре́ніе; || незако́нное завладѣ́ніе (*чьмъ*). присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*); || *Юрид.* вы́емка. **Rewizja i zabory z mieszkań,** о́быскъ и вы́емка въ дома́хъ.

Zaborca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель, граби́тель; || завоева́тель, покори́тель; || присвои́тель.

Zabość (kogo), заколо́ть; || забода́ть; || занози́ть; || **Zabośc konia,** пришпо́рить ло́шадь, дать шпо́ры ло́шади.

Zabraknąć, не достава́ть. **Zabrakło mu pieniędzy,** у него́ не доста́ло де́негъ.

Zabrakować, забракова́ть.

Zabraniać, Zabronić, воспреща́ть, воспрети́ть, запреща́ть, запрети́ть, возбрани́ть, возбраня́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Zabraniać czego sobie,** отка́зывать себѣ́ въ чёмъ-либо.

Zabranianie, Zabronienie, -nia, *ср.* запреще́ніе, воспреще́ніе, запрѣтъ, недопуще́ніе.

Zabrnąć, забрести́, забре́сть; || забра́ться, углуби́ться, погрузи́ться; || вда́ться (*во что́*), впасть, попа́сть (*куда́*), погря́знуть, завя́знуть (*въ чёмъ*). **Zabrnąć w długi po uszy,** быть по́ уши въ долга́хъ, запу́таться въ долга́хъ. **Zabrnąć w błoto,** увя́знуть въ боло́тѣ. **Zabrnąć w wodę,** попа́сть въ во́ду. * **Nie zabrnie on daleko,** онъ далеко́ не уйдётъ, ничего́ но́ваго не вы́думаетъ.

Zabrona, -y, *ж.* препя́тствіе; || *Стар. см.* **Zabranianie,**

Zabronić, *см.* **Zabraniać.**

Zabronienie, *см.* **Zabranianie.**

Zabronować, *Агр.* заборони́ть, заборонова́ть.

Zabrudzić, Zabrukać, загрязни́ть, запа́чкать, замара́ть.

Zabrząkać, Zabrzdąkać, Zabrząknąć, забренча́ть.

Zabrzmieć, загреме́ть, прогреме́ть, разда́ться, зазвуча́ть; || * заигра́ть гро́мко. **Zabrzmiała muzyka,** загреме́ла му́зыка. **Głos jego zabrzmiał,** разда́лся его́ го́лосъ.

Zabudować, застро́ить.

Zabudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, постро́йка.

Zaburzenie, -nia, *ср.* смяте́ніе, безпоря́докъ; || мяте́жъ, бунтъ, возмуще́ніе, волне́ніе, возста́ніе.

Zaburzyć, взволнова́ть, возмути́ть, потрясти́

Zabytek, -tku, *м.* оста́токъ, па́мятникъ.

Zabytki starożytności, пáмятники дрéвности, дрéвніе пáмятники.

Zabywać, Zabyć, *Стар.* забывáть, забы́ть.

Żąć, Zżąć, жать, сжать. **Żąć żyto**, жать рожь.

Zacapić (*Стар.* **Zaczapić**), захáпать, захватúть.

Zacenić, объявúть цéну, оцéнить.

Zachciewać, Zachcieć (czego), желáть, пожелáть, хотéть, захотéть; || **Zachciewać się, Zachcieć się**, хотéться, захотéться. **Zachciało mu się nie wiedzieć czego**, емý захотéлось невéсть чего́.

Zachęcać, Zachęcić, заохóчивать, заохóтить, пріохóчивать, пріохóтить; || поощря́ть, поощри́ть, ободря́ть, ободри́ть.

Zachełzać, Zakiełzać, Zachełznać, Zakiełznać, взнýздывать, взнуздáть; || * обýздывать, обуздáть, укрощáть, укротúть.

Zachęta, -y, *ж.* поощрéніе, ободрéніе.

Zachlastać się, забрызгаться (*грязью*).

Zachłysnąć się, захлебнýться.

Zachmurzać, Zachmurzyć, помрачáть, помрачúть, затмéвать, затмúть, затемня́ть, затемни́ть; || * опечáливать, опечáлить, омрачáть, омрачúть, хмýрить, нахмýрить. **Zachmurzyć czoło**, нахмýрить лобъ, нахмýриться; || **Zachmurzać się, Zachmurzyć się**, помрачáться, помрачúться, темнéть, потемнéть; || опечáливаться, опечáлиться, хмýриться, нахмýриться.

Zachmurze, -a, *ср.* прострáнство за тýчею.

Zachmurzenie, -nia, *ср.* помрачéніе, потемнéніе.

Zachmurzony, помрачённый, затемнённый, пáсмурный; || нахмýренный, мрáчный.

Zachmurzyć, *см.* **Zachmurzać**.

Zachód, -odu, *м.* захождéніе, закáтъ (*сóлнца*); || зáпадъ, однá изъ четырёхъ частéй свéта; || стараніе, трудъ, забота, хлóпоты.

Zachodni, зáпадный.

Zachodowy, заходя́щій. **Piękne jest zachodowe słońce na niebie**, прекрáсно заходя́щее сóлнце на нéбѣ.

Zachodzić, Zajść, заходúть, зайдти́; || приходúть, придти́; || **Zachodzić w co**, входúть, войдти́, вступáть, вступúть; || *выступáть, выступить, возникáть, возни́кнуть, || * **Zachodzić czém**, покрывáться, наполня́ться; || * нечáянно, внезáпно приходúть, вдругъ наступáть, произойдти́, случúться; || ниспадáть, ниспáсть. **Zajść kogo czém**, поддѣть кого́ чѣмъ, обмануть, надýть. **Słońce zaszło za chmury**, сóлнце зашлó за тýчи. **Na wieczór zajdziemy do wsi**, къ вéчеру придéмъ въ дерéвню. **Zajdźmy w las**, зайдéмъ въ лѣсъ. **Suknia zachodzi aż za kolana**, плáтье ниспадáетъ ни́же колѣнъ. **Zachodzi wątpliwość**, возникáетъ сомнѣніе. **Oczy mu zaszły łzami**, глазá у негó напóлнились слезáми. **Noc go zaszła**, ночь вдругъ захватúла его́.

Zachorować (*Стар.* **Zachorzeć**), занемóчь, заболѣть, захирѣть.

Zachować, *см.* **Zachowywać**.

Zachowanie, -nia, *ср.* сохранéніе, сбереженіе, соблюдéніе; || уваженіе, почтéніе, вѣсъ, вліяніе, *см.* **Zachowywanie**.

Zachowawca, -y, *м.* храни́тель, блюстúтель.

Zachowawczy, охрани́тельный, блюстúтельный.

Zachowawczyni, -ni, *ж.* охрани́тельница, блюстúтельница.

Zachowywać, Zachować, сохраня́ть, сохрани́ть, сберегáть, сберéчь, соблюдáть, соблюстú; || поддéрживать, поддержáть; || исполня́ть, испóлнить. **Zachowaj Boże**, сохрани́ Бóже. **Zachować co w tajemnicy**, сохрани́ть что́-либо втáйнѣ. **Zachowywać posty**, соблюдáть посты́. **Zachowywać prawa**, исполня́ть закóны. **Zachować sobie co na inny raz**, приберéчь, остáвить для себя́ что́-либо на другóй разъ. **Zachować kogo od czego**, предохраня́ть, оберегáть кого́-либо отъ чего́; || **Zachowywać się, Zachować się**, сохраня́ться, сохрани́ться, удéрживаться, удержáться, поддéрживаться, поддержáться; || существовáть, просуществовáть; || вестú себя́, поступáть. **Zachowuje się dobrze**, онъ ведётъ себя́ хорошó, онъ хорóшаго поведéнія.

Zachowywanie, Zachowanie, -nia, *ср.* храненіе, сохранéніе, сбереженіе; || соблюдéніе, поддержáніе, исполнéніе; || **Zachowywanie się, Zachowanie się**, поведéніе, обхождéніе.

Zachwalać, Zachwalić, разхвáливать, разхвалúть, захвáливать, захвалúть, превозноси́ть, превознести́ похвалáми.

Zachwastać, *Стар.* забры́згать, запáчкать, загрязни́ть.

Zachwaszczać, Zachwaścić (pole), запускáть, запустúть пóле, пáшню, огорóдъ и т. п., остáвить въ небреженіи.

Zachwianie (się), -nia, *ср.* колебáніе, потрясéніе, шатáніе.

Zachwiany, поколéбленный, потрясённый; || шáткій, зы́бкій.

Zachwiewać, Zachwiać, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, потрясáть, потрясти́; || **Zachwiewać się, Zachwiać się**, колебáться, поколебáться, шатáться, разшатáться, потрясáться, потрястúсь.

Zachwycać, Zachwycić, захвáтывать, захватúть, застигáть, застúгнуть; || * зачéрпывать, зачерпнýть (*захватывать что́-либо жúдкое сосýдомъ*); || **Zachwycać, Zachwycić kogo czém**, восторгáть, восхищáть, восхúтить, приводúть, привести́ въ востóргъ, плѣня́ть, плѣни́ть; || **Za-**

chwycać się, Zachwycić się, восхищáться, восхúтиться, восторгáться, приходúть, придтú въ востóргъ, плѣня́ться, плѣни́ться, любова́ться.

Zachwycanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе восто́рга, приведе́ніе въ восто́ргъ, въ восхище́ніе.

Zachwycenie, -nia, *ср.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе, поры́въ. || *Мед.* катале́псія, столбня́къ. || **Zachwycenie się nad czém,** восто́рженность, удивле́ніе чему́-либо.

Zachwycony, схва́ченный; || *восто́рженный, восхищённый; || изступлённый, поражённый.

Zachwyt, -u, *м.* захва́тъ, наси́льное присвое́ніе чужáго; || восто́ргъ, изступле́ніе; || **Zachwyt, Zachwat,** *Стар. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Zaciąć, *см.* **Zacinać.**

Zaciąg, -u, *м.* затя́гиваніе, вта́скиваніе; || **Zaciąg warty,** смѣна карау́ла; || **Zaciąg do wojska,** рекру́тскій набо́ръ. **Zaciągi czynić,** набира́ть войска́; || ба́рщина, задѣлье; || **Zaciąg czém,** оборо́тъ, поворо́тъ; || **Zaciąg dokąd,** похо́дъ; || **Zaciąg o co,** попы́тка, домога́тельство, иска́тельство; || ра́спря, разво́ръ; || *Вет.* бѣльмо́, катара́кта; || **Na zaciąg,** на буксúръ, на бичеву́ю, про́тивъ тече́нія воды́.

Zaciągać, Zaciągnąć, затя́гивать, затяну́ть, вти́гивать, втяну́ть, вта́скивать, втащúть; || вноси́ть, впúсывать, запúсывать; || опуска́ть, опусти́ть, обтя́гивать, обтяну́ть, закрыва́ть, закры́ть; || натя́гивать, натяну́ть; || **Zaciągnąć kogo w co,** вовле́чь кого́ во что́, запу́тать, завле́чь кого́ куда́ нибу́дь; || **Zaciągnąć wartę,** идтú въ карау́лъ, смѣни́ть карау́лъ; || **Zaciągać wojsko,** набира́ть солда́тъ; || **Zaciągać długi,** дѣлать долги́, входúть въ долги́, задолжа́ть; || **Zaciągnąć struny,** натяну́ть стру́ны на инструме́нтъ. **Zaciągnąć firankę,** опусти́ть занавѣ́ску. **Zaciągnąć węzeł,** затяну́ть у́зелъ. || **Zaciągać się, Zaciągnąć się,** затя́гиваться, затяну́ться, покрыва́ться, покры́ться; || **Zaciągać się dokąd,** тащúться; || **Zaciągać się do wojska,** идтú, вступа́ть въ вое́нную слу́жбу; || **Zaciągać się w biegu, w co,** вти́гиваться во что́-либо, привыка́ть къ чему́-либо; || затя́гиваться, проволáкиваться, идтú ме́дленно; || затя́гиваться, подверга́ться затя́жкѣ (*о лошади*); || собира́ться, гото́виться, приготовля́ться, располага́ться. **Zaciągnęło się na deszcz,** собира́ется предложúтельный дождь. **Zaciąga się na wojnę,** гото́вится война́.

Zaciąganie, -nia, *ср.* затя́гиваніе, вовлече́ніе; || **Zaciąganie pożyczki,** заключе́ніе займа́.

Zaciągowy, ба́рщинный, задѣльный; || **Zaciągowy, -ego,** *м.* ре́крутъ; || **Zaciągowy czas,** вре́мя рекру́тскаго набо́ра, рекру́тская о́чередь.

Zaciążnik, Zaciężnik, -a, *м.* ре́крутъ, новобра́нецъ.

Zacięcie, -cia, *ср.* зару́бка; || *см.* **Zaciętość.**

Zacięcie, упря́мо, упо́рно; || съ ожесточе́ніемъ, съ остервене́ніемъ.

Zacieczca, -y, *м. Охот.* ище́йная соба́ка далеко́ преслѣ́дующая звѣ́ря.

Zaciek, -u, *м. Стар.* поры́въ, рве́ніе, стремле́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ, отыскиваніе; || изыска́ніе, изслѣ́дованіе.

Zaciekać, Zaciec, затека́ть, зате́чь, протека́ть, проте́чь; || проника́ть, прони́кнуть. **Zacieka woda,** вода́ протека́етъ, проника́етъ сквозь что́-либо. **Zaciekły oczy,** затекли́ глаза́. || **Zaciekać się, Zaciec się,** погружа́ться, погрузúться, углубля́ться, углубúться, забира́ться, забра́ться, вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, устремля́ться, устреми́ться. **Zaciekać się w las,** углубля́ться въ лѣсъ. **Zaciekać się z namiętności,** выходúть изъ себя́, быть внѣ себя́. **Zaciekać się w gniewie,** не по́мнить себя́ отъ гнѣва, увлечься гнѣвомъ. **Zaciekać się w naukach,** углубля́ться въ нау́ки. **Zaciekać się na czyję zgubę,** стреми́ться къ чьей-либо поги́бели.

Zaciekanie, -nia, *ср.* разбѣ́гъ, углубле́ніе, устремле́ніе, напряже́ніе; || **Zaciekanie się,** я́ростъ, свирѣ́пость, бѣшенство.

Zaciekle, я́ростно, свирѣ́по, бѣ́шено, съ остервенѣніемъ.

Zaciekły, я́ростный, свирѣ́пый, бѣ́шеный, остервенѣ́лый.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, затемня́ть, затемни́ть, затмѣва́ть, затми́ть, отѣня́ть, отѣни́ть; || заслони́ть, заслоня́ть; || ослѣпля́ть, ослѣпи́ть. || **Zaciemniać się,** темнѣ́ть, затмѣва́ться; || заслоня́ться; || слѣпнуть.

Zaciemniać, затмѣва́ть, помрача́ть.

Zacieniać, Zacienić, покрыва́ть, покры́ть тѣнью, броса́ть, бро́сить тѣнь, осѣня́ть, осѣни́ть.

Zacier, Zacior, Zator, -u, *м.* зато́ръ, за́мѣсь со́лода на горя́чей водѣ́ для пи́ва, коли́чество затира́емаго хлѣба на вино́.

Zacierać, Zatrzeć, стира́ть, стере́ть, изгла́живать, изгла́дить, загла́живать, загла́дить; || затмѣва́ть, затми́ть; || затира́ть, затере́ть, растворя́ть, раствори́ть (*солодъ на пи́во или вино́*).

Zacieranie, -nia, Zatarcie, -cia, *ср.* стира́ніе, изгла́живаніе; || *см.* **Zacier.**

Zacierka, -i, *ж. Каменщ.* лопа́точка; || зати́рка (*родъ супа*).

Zacieśniać, Zacieśnić, стѣсня́ть, стѣсни́ть; || сти́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, съу́живать, съу́зить.

Zaciesywać, Zaciosywać, Zaciesać, Zaciosać, обтёсывать, обтеса́ть, обстра́гивать, обстрога́ть, обва́стривать, обвостри́ть; || *Лѣсов.* дѣлать зару́бки на де́ревѣ.

Zaciętość, -ści, *ж.* упря́мство, упо́рство.

Zaclęty, упря́мый, упо́рный.

Zaciężać, Zaciążać, Zaciężyć, Zaciążyć, обремена́ть, обремени́ть, отягоща́ть, отяготи́ть.

Zaciężeć, Zaciążeć, быть кому́ въ тя́гость, тяготи́ть кого́.

Zacinać, Zaciąć, насѣка́ть, насѣчь, надрѣзывать, надрѣзать, зарубать, зарубить; || стега́ть, стегну́ть, хлеста́ть, хлестну́ть; || жа́лить, ужа́лить, уязвля́ть, уязви́ть, коло́ть, уколо́ть; || **Zacinać żyłę,** пуска́ть кровь. || **Zacinać się, Zaciąć się,** запина́ться, запну́ться (*на словахъ*); || упря́миться, заупря́миться, упо́рствовать, упира́ться, упере́ться; || зацѣпля́ться, зацѣпи́ться.

Zaciskać, Zacisnąć, зажима́ть, зажа́ть; || забра́сывать, забро́сить, зака́дывать, зака́нуть.

Zacisz, -a, *м.* **Zacisza, -y,** *ж.* **Zacisze, -a,** *ср.* за́тишь, за́тишье, уедине́ніе, приста́нище.

Zaćmić, *см.* **Zaciemniać.**

Zaćmienie, -nia, *ср.* затме́ніе.

Zacnie, почётно, досто́йно; || **учти́во, вѣжливо, прили́чно;** || **че́стно;** || **почти́тельно, съ почте́ніемъ;** || **благоро́дно.**

Zacność, -ści, *ж.* че́стность; || **благоро́дство, возвы́шенность;** || **учти́вость, вѣжливость;** || **зна́тность;** || **вели́кость, вели́чіе.**

Zacny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный; || **досто́йный, че́стный, благоро́дный;** || **досто́йный уваже́нія;** || **учти́вый, вѣжливый;** || **почётный, знамени́тый, зна́тный, сла́вный.**

Zacuchnąć, Zacuchnąć się, провона́ть, проту́хнуть.

Zaćwierkować, защебени́ть, засы́пать щебнемъ.

Zaćwierkowanie, -nia, *ср. Каменщ.* **защебёнка.**

Zacyfrować, помѣтить, скрѣпи́ть. **Zacyfrować foljami,** скрѣпи́ть по листа́мъ.

Zacyrować, заштопать, *см.* **Cyrować.**

Zacz, Zac, *Стар.* сокращ. **Za** (*за*) и **Co** (*что́*), *или* **Coś** (*что́-то*). **Ni zacz,** ни за что́. **Mieć kogo zacz,** цѣни́ть, уважа́ть кого́, счита́ть за что́-либо. **Padli w owéj bitwie ni przecz, ni zacz,** поги́бли въ э́той ба́твѣ ни за́ что, ни про́ что (неизвѣстно за что́). **Co zacz?** кто э́то тако́й? **Co zacz ta góra?** что́ э́то за гора́?

Zacząć, *см.* **Zaczynać.**

Zaczajać się, Zaczaić się, подкра́дываться, подкра́сться, закра́дываться, закра́сться, притаи́ться.

Zaczarować, очарова́ть, околдова́ть.

Zaczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе, околдова́ніе.

Zaczarowany, очаро́ванный, обворо́женный, околдо́ванный.

Zaczęcie, -cia, *ср.* нача́ло, нача́тіе, зача́тіе.

Zaczek, -czka, *м. Умен.* ученичо́къ, шко́льничекъ, *см.* **Żak.**

Zaczekać, обожда́ть, подожда́ть.

Zaczém, ита́къ, слѣдовательно. **посему́,** затѣмъ.

Zaczepiać, Zaczepić (co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть; || задира́ть, привя́зываться къ кому́, подава́ть, пода́ть по́водъ къ ссо́рѣ; || напада́ть, напа́сть. **Dopokąd mię nie zaczepiają, zachowuję się spokojnie,** пока́ меня́ не затро́гиваютъ, я остаю́сь споко́йнымъ. **Kto kogo zaczepił?** кто кого́ задѣлъ? **Nie zaczepiaj nieznajomych osób,** не остана́вливай, не затро́гивай незнако́мыхъ люде́й. **Zaczepić kogo mową,** заговори́ть съ кѣмъ-либо. **Zaczepić o czém,** намекну́ть о чёмъ-либо въ разгово́рѣ, завести́ рѣчь о посторо́немъ предме́тѣ. **Jedno koło zębami zaczepia drugie,** одно́ колесо́ задѣва́етъ зубца́ми друго́е. **Zaczepić co hakiem,** зацѣпи́ть крючко́мъ за что́-либо. || **Zaczepiać się, Zaczepić się,** зацѣпля́ться, зацѣпи́ться, задѣва́ться, задѣться, задѣва́ть, задѣть (*за что́*).

Zaczepka, -i, *ж.* **вы́зовъ, зачи́нъ** (*ссо́ры*), **наступле́ніе, нападе́ніе;** || **придира́ка, оби́да, оскорбле́ніе.**

Zaczepnie, наступа́тельно.

Zaczepny, наступа́тельный.

Zaczerniać, Zaczernić, черни́ть, почернить, зачерни́ть, мара́ть, замара́ть.

Zaczerpać, Zaczerpnąć, зачёрпывать, зачерпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть.

Zaczerwiać, Zaczerwić, разводи́ть, развести́ червей; || **Zaczerwiać się, Zaczerwić się,** черви́вѣть, очерви́вѣть.

Zaczerwieniać, Zaczerwienić, пок. ывать, покры́ть кра́сною кра́скою, обагря́ть, обагри́ть. || **Zaczerwieniać się, Zaczerwienić się,** красне́ть, покрасне́ть, рдѣть, рдѣться, зардѣться.

Zaczerwieniałość, -ści, *ж.* красновато́сть, красноты́, зардѣлость.

Zaczerwieniały, красновато́ый, кра́сный, а́лый, чёрмный, румя́ный.

Zaczerwieniony, пок. аснѣвшій, зардѣвшійся.

Zaczesywać, Zaczesać, зачёсывать, зачеса́ть.

Zaczesywanie, Zaczesanie, -nia, *ср.* зачёсываніе, зачёска.

Zaczęty, на́чатый.

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się (dokąd), заползать, заползти́.

Zaczym, *см.* **Zaczém.**

Zaczynić, Zacząć, начина́ть, нача́ть; || ***Zaczynać, Zacząć z kim,** задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть кого́, иска́ть съ кѣмъ ссо́ры, придира́ться, придра́ться къ кому́.

Zaczynanie, -nia, *ср.* начина́ніе; || задѣва́ніе, приди́рка, *см.* **Zaczęcie.**

Zaczyniać, Zaczynić, мѣси́ть, размѣси́ть, вы́мѣсить (*тѣсто*), растворя́ть, раствори́ть (*хлѣбы*); || **Zaczyniać co czém,** закрыва́ть, заставля́ть; || *Стар.* учиня́ть, учини́ть.

Zaczynianie, Zaczynienie, -nia, *ср.* замѣ́ска, раство́ръ.

Zaczynszować, отда́ть на обро́къ.

Zaczytać się, углуби́ться въ чте́ніе, зачита́ться.

Zad, -u, *м.* задъ. **Nazad,** наза́дъ. **Z zadu,** сза́ди, позади́. **Na zadzie,** въ тылу́, назади́.

Zadać, *см.* **Zadawać.**

Żądać, жела́ть, хотѣ́ть; || **Żądać czego od kogo,** тре́бовать, проси́ть.

Żądający, тре́бующій. **Żądający egzekucji,** взыска́тель.

Zadanie, -nia. *ср. см.* **Zadawanie;** || те́ма, предложе́ніе; || *Мат.* зада́ча, теоре́ма; || вопро́съ; || уро́къ; || уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Zadanie (w kartach),** ходъ (*съ ка́рты*). *Карточ.* **na zadaniu,** въ рукѣ́, пе́редъ руко́й.

Żądanie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе, охо́та; || тре́бованіе, проте́стъ. запро́съ; || проше́ніе. **Na jego własne żądanie,** по его́ со́бственному жела́нію, по его́ со́бственному тре́бованію.

Zadany (weksel), *Ком.* трасси́рованный (*ве́ксель*).

Żądany, жела́тельный, жела́нный; || тре́буемый.

Zadarty, вздёрнутый.

Zadatek, -tku, *м.* зада́токъ; || зало́гъ.

Zadawać, Zadać, дава́ть, дать; || задава́ть, зада́ть; || наноси́ть, нанести́; || *Ком.* трасси́ровать (*вексель*). * **Zadawać, Zadać komu co,** вмѣня́ть, вмѣни́ть кому́ что́-либо въ преступле́ніе, въ оши́бку, упрека́ть кого́ въ чёмъ-либо; || *Карт.* ходи́ть (*съ ка́рты*). **Zadać komu ciężar,** возложи́ть на кого́ бре́мя. **Zadać komu robotę,** зада́ть кому́ рабо́ту. **Zadawać sobie pracy wiele,** *или* **niemało pracy z czém,** брать на себя́ мно́го труда́. **Zadać komu ranę,** нанести́ кому́ ра́ну, ра́нить кого́. **Zadać komu truciznę,** дать кому́ я́ду. **Zadać sobie śmierć,** лиши́ть себя́ жи́зни. **Zadać piwu,** замолоди́ть пи́во. **Zadać fałsz komu,** изобличи́ть кого́ во лжи́.

Zadawanie, Zadanie, -nia, *ср.* отдава́ніе, вруче́ніе (*зада́тка*); || *Ком.* трассиро́вка (*ве́кселя*); || налега́ніе, возлага́ніе; || **Zadawanie, Zadanie kłamstwa,** изобличе́ніе во лжи́.

Zadawca, -y, *м. Ком.* трассиро́вщикъ, трассе́нтъ.

Zadawić, *см.* **Zadławiać.**

Zadawniały, Zadawniony, застарѣ́лый, устарѣ́лый, закоренѣ́лый.

Zadawnić, пропусти́ть вре́мя, срокъ, о́чередь, просро́чить.

Zadawnieć, устарѣ́ть, застарѣ́ть.

Zadawniony, просро́ченный.

Zadecydowanie, -nia, *ср.* постановле́ніе, опредѣле́ніе. **Szybkie zadecydowanie,** спѣ́шное произво́дство (*дѣла*).

Zadek, -dka, *м.* за́дница.

Zadeklarować, заяви́ть, объяви́ть.

Żaden (*Стар.* **Żadny**), **-dna, -dne,** ни оди́нъ, ни одна́, ни одно́, ни како́й, ая, ое, никто́. **Żaden człowiek tam nie był,** никто́ тамъ не́ былъ. **Żaden ze dwu,** ни тотъ, ни друго́й. **Żadnym sposobem, Żadną miarą,** никаки́мъ о́бразомъ. ***Te akta uważane będą za żadne i niebyłe,** э́ти а́кты бу́дутъ счита́ться недѣйстви́тельными и несуществу́ющими.

Zadeptywać, Zadeptać, зата́птывать, затопта́ть; || заглуша́ть, заглуши́ть; || туши́ть, затуши́ть.

Zadłabić, *см.* **Zadławić.**

Ządlasty, Żądlisty, Żądłowaty, жа́листый; || имѣ́ющій видъ жа́ла.

Zadławiać, Zadawiać, Zadłabiać, Zadławić, Zadawić, Zadłabić (*Стар.* **Zadłabać**), уда́вливать, удави́ть, удуша́ть, удуши́ть; || подавля́ть, подави́ть; || **Zadławić się,** удави́ться.

Żądliwość, *см.* **Pożądliwość.**

Żądliwy, *см.* **Pożądliwy.**

Żądło, -a, *ср.* жа́ло.

Żądłowaty, *см.* **Żądlasty.**

Zadłużać, Zadłużyć, обременя́ть, обремени́ть долга́ми; || **Zadłużać się, Zadłużyć się,** входи́ть, войдти́ въ долги́, должа́ть, задолжа́ть.

Zadmuchnąć, заду́ть.

Żadni, за́дній.

Żądnie, жа́дно, а́лчно.

Żądność, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе.

Żądny, жа́дный, а́лчный, ненасы́тный. **Żądny bogactwa,** жа́дный къ бога́тству

Zadość, Zadosyć, дово́льно, доста́точно, по́лно. **Zadosyć czynić, uczynić czemu,** удовлетворя́ть, удовлетвори́ть.

Zadośćczynienie, Zadośćuczynienie, Zadosyćuczynienie, -nia, *ср.* удовлетворе́ніе

Zadowolenie, Zadowolnienie, -nia, *ср.* удово́льствіе; || удовлетворе́ніе; || благоволе́ніе. **Najwyższe zadowolenie,** Высоча́йшее благоволе́ніе.

Zadra, -y, *ж.* **Zadzior, -u,** *м. Бот.* чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́; || ока́лина, ога́рина, треска́ (*на распла́вленномъ желѣзѣ*).

Zadrapać, Zadrapnąć, оцара́пать, оцара́пнуть, зацара́пать, зацара́пнуть, задира́ть когтя́ми; || **Zadrapać się, Zadrapnąć się,** оцара́паться, оцара́пнуться.

Zadrasnąć, ссади́ть, сса́днить, ободра́ть, порѣ́зать, оцара́пать ко́жу.

Zadrewnić, Zadrzewić, обсади́ть дере́вьями.

Zadrgnąć, вздро́гнуть, задрожа́ть, затрепета́ть.

Zadrobić, ме́лко искроши́ть.
Zadrobnieć, уменьши́ться.
Zadrożeć, подорожа́ть.
Zadrożyć, запроси́ть высо́кую це́ну.
Zadruzgotać, раздроби́ть, разби́ть, разши́бить.
Zadrwić (z kogo), подня́ть кого́ на смѣхъ, одура́чить кого́.
Zadrzeć, *см.* Zadzierać.
Zadrzewieć, зарости́ дере́вьями.
Zaduch, -u, *м.* спертой, испо́рченный во́здухъ; || духота́; || испа́рина, испаре́ніе.
Zadumać się, заду́маться.
Zadumiały, *см.* Zdumiały.
Zadumieć, *см.* Zdumiewać.
Zadumienie, -nia, *ср.* изумле́ніе.
Zadusić, задуши́ть, задави́ть.
Zaduszenie, -nia, *ср.* задуше́ніе, уду́шье.
Zaduszny, поминальный, заупоко́йный. **Dzień zaduszny**, день всѣхъ усо́пшихъ, день всеобщаго поминове́нія, роди́тельская суббо́та. **Zaduszna msza**, заупоко́йная обѣдня; || *Стар.* ду́шный, уду́шливый.
Zadworny, надво́рный.
Zadyktować, предписа́ть (*зако́ны*), установи́ть, постанови́ть; || оговори́ть; || **Zadyktować do protokółu**, заяви́ть съ запи́скою въ протоко́лъ.
Zadyktowanie, -nia, *ср.* предписа́ніе, постановле́ніе.
Zadymić, задыми́ть, закопти́ть.
Zadymka, Zadémka, -i, *ж.* **Zadymek, Zadémek, -mku**, *м.* мете́ль, мете́лица, вью́га.
Zadysponować, приказа́ть, распоряди́ться.
Zadyszyć się, Zadyszéć się, запы́хаться.
Żądza, -y, *ж.* вожделѣ́ніе, си́льное жела́ніе, по́хоть, страсть.
Zadziać, *см.* Zadziewać.
Zadziaływać, Zadziałać, дава́ть, дать по́водъ, причи́ну къ чему́; || заслу́живать, заслужи́ть (*что́*) свои́мъ поведе́ніемъ, посту́пками; || **Zadziałać komu**, учини́ть кому́ что́-либо; || вознагражда́ть, вознагради́ть; || *см.* **Zaczyniać (ciasto)**.
Zadziczeć, одича́ть; || загло́хнуть.
Zadziedziczyć, получи́ть въ насле́дство.
Zadzier, Zadzior, -u, *м.* **Zadzierek, -rku**, *м.* цара́пина, сса́дина; || заусе́ница (*на па́льцѣ*); || задо́рина, защепина, мѣсто на де́ревѣ задра́вшееся при струга́ніи.
Zadzierać, Zadrzeć, раздира́ть, разодра́ть, задира́ть, задра́ть; || задѣва́ть, задѣ́ть, затро́гивать, затро́нуть; || **Zadzierać z kim**, придира́ться къ кому́; || **Zadzierać się**, раздира́ться, разодра́ться, задира́ться, задра́ться.
Zadzieracz, -a, *м.* зачи́нщикъ.
Zadzierg, Zadzierzg, -u, *м.* захлёстка глуха́я пе́тля, уда́ва, **уда́вка. Zadzierg giem**, неразры́вно, ту́го.
Zadziergać, Zadzierzgać, Zadziergnąć, Zadzierzgnąć, захлёстывать, захлестну́ть, зати́гивать, затяну́ть пе́тлею, удави́ть, повѣсить; || **Zadzierzgnąć się**, удави́ться, повѣситься, затяну́ться пе́тлею.
Zadzierżawić, заарендова́ть, отда́ть на о́ткупъ, въ аре́дное содержа́ніе *или* взять на о́ткупъ, въ аре́ндное содержа́ніе.
Zadzierżawienie, -nia, *ср.* отда́ча *или* взя́тіе въ аре́нду.
Zadzierżeć, *см.* Zatrzymywać.
Zadziewać, Zadziać, дѣва́ть, дѣть, задѣ́ть, пря́тать, спря́тать, прибира́ть прибра́ть, засо́вывать, засу́нуть. **Zadziać dziurę**, задѣлать, заткну́ть дыру́, заште́пать проре́ху.
Zadziobać, заклева́ть.
Zadzior, *см.* Zadzier.
Zadziw, -u, *м.* изумле́ніе, удивле́ніе.
Zadziwiać, Zadziwić, удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть.
Zadziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.
Zadzwonić, зазвони́ть.
Zafantować, заложи́ть, отда́ть въ зало́гъ.
Zafarbować, закра́сить.
Zafasować, подтяну́ть коро́че пово́дья.
Zafastrygować, приметать, сметать, приши́ть на жи́вую ни́тку, *см.* Fastrygować.
Zaflansować, разсади́ть (*молодыя дере́вья*).
Zaflansowanie, -nia, *ср.* разса́дка (*молоды́хъ дере́вьевъ*).
Zafolować, задѣлать; || замазать.
Zaforsztować, перегороди́ть, разгороди́ть доска́ми.
Zaforszusować, вы́дать де́ньги впере́дъ.
Zafrachtować, заплати́ть за привоз, отпра́вить това́ры.
Zafrasować, огорчи́ть, опеча́лить, встрево́жить, озабо́тить.
Zafrędzlować, закра́сить бахрамо́ю.
Zafrymarczyć, промѣня́ть.
Zafryzować, зачеса́ть, причеса́ть.
Zafugować, укрѣпи́ть на́вами, **связа́ть, соедини́ть.**
Zafukać, накрича́ть, нашумѣ́ть, заглуши́ть кри́комъ, бра́нью.
Zagadka, -i, *ж.* зага́дка.
Zagadywać, Zagadać, Zagadnąć, заговаривать, заговори́ть, заводи́ть, завести́ рѣчь (*съ кѣмъ*); || заговаривать, заговори́ть, утоми́ть продолжи́тельнымъ разгово́ромъ; || зага́дывать, загада́ть (*зага́дку*); || **Zagadać się**, заговори́ться, до́лго разгова́ривать.
Zagadzać, Zagodzić, мири́ть, помири́ть, соглаша́ть, согласи́ть; || ула́живать, ула́дить.

Zagaisko, -a, *ср. см.* **Zarośl.**

Zagajać, Zagaić, засáживать, засадúть дерéвьями, разводúть дерéвья; || открывáть, открыть собráніе, сеймъ и т. п., начáть рѣчь, открыть рѣчью собráніе; || *см.* **Zagoić.**

Zagajanie, Zagajenie, -nia, *ср.* разведéніе, насажденіе лѣса; || открытіе собráнія, сéйма и т. п., начáтіе рѣчи.

Zaganiać, Zagonić, Zagnać, загонúть, загнáть, понуждáть, понýдить, принуждáть, принýдить, заставлять, застáвить. ***Pijany kaczki zagania,** пьяный шатáется на ногáхъ. || **Zaganiać się, Zagonić się,** мчáться, скóро бѣжáть, гнáться, преслѣдовать, стараться настúчь.

Zagardlić, Zagarlić, Zagardłować, удавúть, удушúть, задушúть; || съýзить вверхý на подóбіе шéи: || ***Zagardłować co,** заслужúть, заработать что-либо, подвергáя жизнь своюо опáсности.

Zagarniać, Zagartać, Zagarnąć, Zagarnywać, Zagartywać, захвáтывать, захватúть, похищáть, похúтить, загребáть, загрéсть, присвоя́ть, присвóить, прибирáть, прибрáть въ свои рýки чужóе.

Zagarnięcie, -cia, *ср.* захвáть.

Zagasać, Zagasnąć, погасáть, погáснуть.

Zagaszać, Zagasić, гасúть, погасúть.

Zagęścieć, Zagęstnieć, загустéть.

Zagęszczać, Zagęścić, сгущáть, сгустúть; || *наваливать, навалúть, наполня́ть, напóлнить, распространя́ть, распространúть, умножáть, умнóжить. || **Zagęszczać się, Zagęścić się,** сгущáться, сгустúться; || *наполня́ться, напóлниться, распространя́ться, распространúться, размножáться, размнóжиться. **Zagęściły się choroby,** болéзни размнóжились. **Już się to zagęściło,** óто уже́ вошлó въ обыкновéніе. **Niebo zagęszcza się chmurami,** нéбо наполня́ется тýчами.

Zagęszczenie, -nia, *ср.* сгущéніе; || *размноженіе, многочúсленность, мнóжество.

Zagęszczony, сгущённый; || *размнóженный, распространённый.

Zagiąć, *см.* **Zaginać.**

Zagięcie, -cia, *ср.* сгибъ, изги́бъ, изги́бина, кривизна́, вы́гибъ, поворóтъ, извúлина.

Zagiel, -gla, *м.* пáрусъ.

Zagięty, изóгнутый, зáгнутый, искривленный.

Zagiew', -gwi, *ж. Бот.* боровúкъ, мáсленикъ (*гриб*ъ); || трутъ, гýбка (*для зажигáнія*); || *прéлесть, приманка

Zaginać, Zagiąć, загибáть, загнýть.

Zaginąć, затеря́ться, утрáтиться, пропáсть.

Zaginienie, -nia, *ср.* пропáжа; || *Юрид.* безвéстное отсýтствіе.

Zaginiony, *Юрид.* безвéстно-отсýтствующій.

Zagłada, -y, *ж.* истребléніе, уничтожéніе, искорене́ніе, погúбель. **Zagłada uraz,** предáніе забвéнію обúдъ.

Zaglądać, Zajrzeć, загля́дывать, загляну́ть.

Zagładzać, Zagładzić, загла́живать, загла́дить; || истребля́ть, истребúть, уничтожáть, уничтóжить, изкорени́ть, изкорени́ть. **Zagładzić z pamięci,** загла́дить изъ пáмяти, предáть забвéнію.

Zagłaskać (sobie włosy), пригла́дить себѣ́ волосá.

Zagłębiać, Zagłębić, углубля́ть, углубúть, погружáть, погрузúть. || **Zagłębiać się, Zagłębić się (w czém, nad czém),** углубля́ться, углубúться, погружáться, погрузúться (*во что́*).

Żaglik,-ˀ, *м. Умен.* парусóкъ; || корáбликъ (*ря́ховина*).

Żaglisty, оснащённый парусáми.

Zagłodzić, умори́ть гóлодомъ.

Żaglowy, пáрусный. **Żaglowe płótno,** парусúна.

Zagłuchnąć, *см.* **Ogłuchnąć.**

Zagłuszać, Zagłuszyć, заглушáть, заглушúть.

Zagmatwać, Zamatwać, перемѣшáть, перепýтать, запýтать, привести́ въ безпоря́докъ. || **Zagmatwać się,** перемѣшáться, перепýтаться, запýтаться.

Zagnać, *см.* **Zaganiać.**

Zagnajać, Zagnoić, гноúть, сгноúть; || удобрúть, унавóзить зéмлю; || **Zagnoić się,** загноúться.

Zagniatać, Zagnieść, угнетáть, давúть, жать; || замѣшивать, замѣсúть.

Zagniewać, разгнѣвать, разсердúть.

Zagnieżdżać się, Zagnieździć się, гнѣздúться, угнѣздúться, вить, свить гнѣздó; || *вселúться (*во что́*), забрáться (*куда́*).

Zagniły, гнилóй, сгнúвшій.

Zagnoić, *см.* **Zagnajać.**

Zagodzenie, -nia, *ср.* примирéніе, согласúе, улáженіе.

Zagodzić, *см.* **Zagadzać.**

Zagoić, залѣчúть, заживúть (*рáну*).

Zagon, -u, *м.* широ́кая грядá (*въ огорóдѣ*); || загóнъ, пáшенная полосá; || погóня (*за непріятелемъ*); || набѣ́гъ, нашéствіе. **Zagony tatarskie,** татáрскіе набѣ́ги.

Zagórny, загóрный, находя́щійся за горóю.

Zagorywać, *см.* **Zagorzeć.**

Zagorzale, пы́лко, горячó, съ жáромъ, вспы́льчиво, запáльчиво; || фанатúчески.

Zagorzalec, -lca, *м.* пы́лкій, горя́чій, вспы́льчивый, запáльчивый человѣ́къ, безразсýдный человѣ́къ; || изувѣ́ръ, фанáтикъ.

Zagorzałość, -ści, *ж.* горя́чность, пы́лкость, вспы́льчивость, запáльчивость, изступлéніе, изступлéнность; || изувѣ́рство, фанатúзмъ.

Zagorzały, горя́чій, пы́лкій, вспы́ль-

чивый, запáльчивый; || изувéрный, фанати́ческій; || загорéвшійся; || угорéлый (*отъ чáда*); || загорéлый (*отъ сóлнечнаго жáра*).

Zagórze, **-a**, *ср.* загóрье.

Zagorzeć, **Zagorywać**, загорéться, загорáться, зажéчься, зажигáться, воспламени́ться, воспламеня́ться. || загорéть (*отъ сóлнечнаго жáра*); || угорéть (*отъ чáду*). || **Zagorzeć się**, **Zagorywać się**, загорéться, загорáться.

Zagorzel, **-i**, **Zagorzelina**, **Zagorzelizna**, **-y**, *ж.* угáръ, удушéніе, задушéніе.

Zagościć, **Zagościć się**, загости́ться, дóлго остава́ться въ гостя́хъ.

Zagospodarowanie, **-nia**, *ср.* домáшнее обзаведéніе.

Zagotować, заготóвить, **приготóвить**; || *Повар.* скипяти́ть.

Zagrabiać, **Zagrabić**, сгребáть, сгресть, собира́ть грáблями; || загребáть, загрéсть, присвоя́ть, присвóить, прибира́ть, прибрáть въ свой рýки чужóе; || угоня́ть, угна́ть, уводи́ть, увéсть (*скотъ*) укрáдкою и́ли наси́ліемъ.

Zagrabywanie, **-nia**, *ср.* сгребáніе.

Zagrać, заигрáть. **Zagraj nam co na skrzypcach**, сыгрáй намъ что́-нибудь на скри́пкѣ. **Zagrajmy w wista**, сыгрáемъ въ вистъ. **Zagrać dzwonkę**, **wino**, игрáть въ бубнáхъ, въ пи́кахъ. || **Zagrać się**, заигрáться.

Zagradzać, **Zagrodzić**, загражда́ть, загради́ть, загора́живать, загороди́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || запира́ть, запере́ть. ***Zagrodzić komu drogę**, загороди́ть кому́ доро́гу. **Zagrodzić prawem**, обезпéчить зако́нными о́бразомъ.

Zagranicze, **-a**, *ср.* чужóй, заграни́чный край, чужби́на; || зарубéжье.

Zagraniczny, заграни́чный, иностра́нный, чужестра́нный, чужезе́мный, инозе́мный, чужóй.

Zagrażać, **Zagrozić**, грози́ть, угрожа́ть, стращáть.

Zagrązнąć, **Zagręznąć**, увя́знуть, завя́знуть, погря́знуть.

Zagroda, **-y**, *ж.* огрáда, забóръ, загоро́да; || мы́за, хýторъ, загоро́женное пóле, огоро́дъ. **Wiejska zagroda**, сéльскій дворъ, сéльская изба́ со всѣ́ми принадлéжностями; || *Охот.* западня́ (*для хи́щныхъ звѣре́й*). || *Посл.* **Szlachcic na zagrodzie równa się wojewodzie**, сéльскій шля́хтичъ рáвенъ воевóдѣ, т. е. дворя́не рáвны мéжду собóю, не смотря́ на разли́чіе въ общéственномъ положéніи.

Zagrodnik, **-a**, *м.* *Стар.* крестья́нинъ нанима́ющій чужýю и́збу и т. д., безпáшенный крестья́нинъ, неимéющій пáшни.

Zagrodzenie, **-nia**, *ср.* огрáда, загоро́да, загоро́дка; || перегоро́дка; || прегрáда.

Zagrodzić, *см.* **Zagradzać**.

Zagrożenie, **-nia**, *ср.* угро́за, страхъ. **Pod zagrożeniem kary**, подъ стрáхомъ, подъ опасéніемъ наказáнія.

Zagruntowanie, **-nia**, *ср.* загрунто́вка.

Zagryzać, **Zagryźć**, загрыза́ть, загры́зть.

Zagrzebanie, **Zagrzebywanie**, **-nia**, *ср.* зарыва́ніе въ зéмлю; || погребéніе, пóхороны. || ***Zagrzebanie się w domu**, удалéніе отъ óбщества. **Zagrzebanie się w książkach**, безпрестáнное занáтіе кни́гами, сидѣ́ніе надъ кни́гами.

Zagrzebywać, **Zagrzebać**, **Zagrześć**, **Zagrzebnąć**, погребáть, погрéбстй (*умéрших*); || зака́пывать закопáть, зарывáть, зары́ть; || загребáть, загрéсть. || **Zagrzebywać się**, **Zagrzebać się**, зака́пываться, закопáться, зарывáться, зары́ться; || погребáться, погрéбстйся, быть погребáему. ***Zagrzebać się w domu**, запереться дóма, никудá не выходи́ть, удали́ться отъ óбщества. **W nauce zagrzebał się cały**, онъ совершéнно предáлся наýкѣ, зарылся въ кни́гахъ.

Zagrzewać, **Zagrzać**, согрѣва́ть, согрѣ́ть. || **Zagrzewać się**, **Zagrzać się**, согрѣва́ться, согрéться.

Zagrzęzły, погря́злый, увя́зшій.

Zagrzęznąć, погря́знуть, увя́знуть.

Zaguba, **-y**, *ж.* пáгуба, ги́бель, бѣ́дствіе; || опустошéніе, разорéніе; || утрáта, потéря.

Zagubca, **-y**, **Zagubiciel**, **-a**, *м.* губи́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Zagubić, погуби́ть, уничтóжить, разру́шить, истреби́ть; || утрáтить, потеря́ть.

Zagwazdać, замара́ть, запáчкать, загрязни́ть.

Zagwoździć, **Zagwoździać**, загвозди́ть, загвóздживать, заби́ть, забива́ть, заколоти́ть, заколáчивать гвоздя́ми. **Zagwoździć armatę**, закленáть пýшку. **Zagwoździć konia**, заковáть лóшадь.

Zagzić, подстрекнýть.

Zahaczać, **Zahaczyć**, задѣва́ть, задѣ́ть, зацѣпля́ть, зацѣпи́ть; || останáвливать, останови́ть, удéрживать, удержáть, задéрживать, задержáть. || **Zahaczać się**, **Zahaczyć się**, зацѣпля́ться, зацѣпи́ться; || останáвливаться, останови́ться, задéрживаться, задержáться. ***Zahaczył się interes**, дѣло пріостановúлось.

Zahaczanie, **Zahaczenie**, **-nia**, *ср.* зацѣпле́ніе, задѣва́ніе.

Zahałasować (kogo), крúкомъ оглуши́ть.

Zahalzować, привязáть канáтъ, натянýть галсъ.

Zahamować, затормози́ть; || ***обуздáть**, укроти́ть.

Zahartować, закали́ть; || ***пріучи́ть къ** суровóй жи́зни. || **Zahartować się**, закали́ться. ***Zahartować się do pracy**, привы́кнуть къ трудý.

Zahartowany, закалённый; || пріучён-

ный къ суро́вой жи́зни, окрѣпшій; || жесточённый, нечувствительный.

Zahasać, запры́гать.

Zahuczeć, зажужжа́ть, забучáть; || загрохота́ть, загреме́ть.

Zahuknąć, заглуши́ть; || * ошеломи́ть, привести́ въ тупи́къ.

Zaimek, -mka, *м. Грам.* мѣстоимéніе.

Zainteresować, заня́ть, завлéчь, внуши́ть учáстіе; || **Zainteresować się**, приня́ть учáстіе, заинтересова́ться.

Zaiskrzyć się, засверка́ть.

Zaiste, по́длинно, и́стинно, то́чно, вѣ́рно, поистинѣ, коне́чно.

Zając, -jąca, *м.* за́яцъ. **Siwy zając**, русáкъ.

Zająć, *см.* **Zajmować.**

Zajączek, -czka, *м. Умен.* за́йчикъ.

Zajadać, Zajeść, ѣ́дать, ѣсть, заѣ́дать, заѣсть. **Zajadać smaczno**, вку́сно ѣсть; || **Zajadać się, Zajeść się**, взъѣ́дáться, въѣ́сться, напускáться на кого́ съ запáльчивостію.

Zajadle, ожесточе́нно, неи́стово, я́ростно, бѣ́шено, съ остервенѣ́ніемъ.

Zajadłość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, остервенѣ́ніе, неи́стовость, я́рость, бѣ́шенство.

Zajadły, ожесточе́нный, неи́стовый, я́ростный, бѣ́шеный.

Zajady, -ów, *мн.* (*Умен.* **Zajadki**), заѣ́ды, я́звинки по углáмъ рта.

Zająkać się, Zająknąć się, заика́ться, заикну́ться.

Zająkała, -y, *м.* заи́ка.

Zająkliwość, ści, *ж.* заика́ніе.

Zająkliwy, заи́кливый, косноязы́чный, *см.* **Zająkała.**

Zajaśnieć, проясни́ться, заясне́ть, засія́ть.

Zajątrzać, Zajątrzyć, развере́живать, развередúть, растравля́ть, растравúть; || * раздражáть, раздражúть, сердúть, разсердúть; || **Zajątrzać się, Zajątrzyć się**, гноúться, загноúться; || раздражáться, раздражúться, проходúть въ я́рость.

Zajazd, -u, *м.* въѣ́здъ, вступле́ніе; || подъѣ́здъ, крыльцо́ (*у дóма*); || постоя́лый дворъ; || *Стар. Юрид.* наѣ́здъ, захва́тъ.

Zajdy, *род. п.* **Zajd**, *мн.* кусóкъ гру́баго полотнá, дерю́ги, для ноше́нія сѣ́на, огоро́дной зе́лени, и т. п.; || свáзка, вязáнка; || салáзки, маленькія сáнки.

Zajechać, *см.* **Zajeżdżać.**

Zajęcie, -cia, *ср.* завладѣ́ніе, захва́тъ; || *Юрид.* наложе́ніе запреще́нія, взыска́ніе; || конфиска́ція, о́пись имѣ́нія (*по суду*), вы́емъ, вы́емка.

Zajęczy, заячій. Zajęcza skórka, за́ячья шку́рка. *Хир.* **Zajęcza warga**, за́ячья губá; || трегу́бый, имѣ́ющій раздѣлённую *и́ли* разсѣ́ченную губу́; || ***Zajęcze serce**, трусли́вость, боязли́вость, ро́бость. **Zajęczego serca człowiek**, трусъ; || *Бот.* **Kapusta zajęcza, Szczawik**, за́ячій щáвель, ки́слица. **Zajęcza nóżka**, за́ячья лáпка, но́жка. **Zajęcze uszko**, за́ячье ушко́. **Zajęczy chłodek**, хрящáнъ, жёлтый, ди́кій цико́рій. **Zajęcza kapusta**, за́ячья капу́ста, за́ячій молодúлъ.

Zajęczyca, -y, *ж.* зайчúха, сáмка за́ячья.

Zajęczyna, -y, *ж.* за́ячина, за́ячье мя́со.

Zajęczysko, -a, *ср. Увел.* зайчúще, *см.* **Zając.**

Zajem, *род. п.* **Zajmu**, *м.* заня́тіе, захва́тъ, завладѣ́ніе; || заёмъ; || * восхище́ніе.

Zajeść, *см.* **Zajadać.**

Zajęty, за́нятый, озабо́ченный; || *Юрид.* захва́ченный, находя́щійся подъ запреще́ніемъ.

Zajezdny, постоя́лый, назна́ченный для постоя́. **Dom zajezdny**, постоя́лый дворъ, *см.* **Zajazd.**

Zajeżdżać, Zajechać, заѣзжáть, заѣ́хать, уѣзжáть, уѣ́хать далéко; || **Zajeżdżać przed bramę**, подъѣзжáть къ воротáмъ; || **Zajeździć**, изъѣ́здить, излúшнею ѣ́здою, сдѣлать что́-нибудь него́дным ъ къ употребле́нію; || наѣзжáть, наѣ́хать, нападáть, захва́тывать; || **Zajeżdżać komu**, выѣзжáть на встрѣ́чу къ кому́; || **Zajeździć konia**, заѣ́здить ло́шадь.

Zajmować, Zająć, занимáть, заня́ть; || забира́ть, забра́ть, захва́тывать, захвати́ть, присво́ивать, присво́ить, завладѣ́ть чужóе. **Zajmować dużo miejsca**, занимáть мно́го мѣ́ста. **Zajmować kogo czém**, упражня́ть, занимáть кого́ чѣ́мъ-либо, дать кому́ заня́тіе. **Zająć majętność opuszczoną**, завладѣ́ть бро́шеннымъ имѣ́ніемъ. **Zająć bydło**, захвати́ть, поймáть скотъ (*зашéдшій на чужóю зéмлю*); || **Zajmować się, Zająć się**, занимáться, заня́ться, упражня́ться; || **Zajmować się, Zająć się (ogniem)**, занимáться, заня́ться, начина́ть горѣ́ть, загора́ться; || прива́ться, приви́ться, пуска́ть ко́рни въ землю́ (*о растéніяхъ*); || * начина́ться, нача́ться.

Zajmowanie, -nia, Zajęcie, -cia, *ср.* заня́тіе, исполне́ніе; || завладѣ́ніе, захва́тъ; || **Zajmowanie się (czém)**, заня́тіе, упражне́ніе.

Zajrzeć, *см.* **Zaglądać.**

Zajść, *см.* **Zachodzić.**

Zajście, -cia, *ср.* происше́ствіе, собы́тіе, дѣ́яніе; || столкнове́ніе.

Zajuszać, Zajuszyć, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрова́вить; || возбужда́ть, возбуди́ть жáжду кро́ви, остервени́ть; || **Zajuszyć się**, обагри́ться кро́вью, окрова́виться, остервени́ться, сдѣлаться кровожáдным ъ.

Zajuszony, кровожáдный, остервенѣ́лый.

Zajutro, Zajutrze, -a, *ср.* за́втрешній день, слѣ́дующій день.

Zak, -a, *м.* шко́льникъ, учени́къ; || * педа́нтъ, шко́льный враль, учёный дура́къ.

Zakachlować, заложи́ть, задѣ́лать изразца́ми.

Zakadzić, *см.* **Kadzić.**

Zakał, -u, *м.* **Zakała, -y,** *ж.* вака́лъ, вака́лина, недоста́токъ рыхлости (*въ хлѣ́бѣ*); || подо́нки, отсто́й, гу́ща; || скло́нность къ зло́му, къ поро́камъ; || * пятно́, грязь, нечистота́; || поноше́ніе, безче́стіе, позо́ръ.

Zakalać, зама́рывать, па́чкать, грязни́ть.

Zakalec, -lca, *м. см.* **Zakał.**

Zakalić, вакали́ть (*желѣ́зо*).

Zakalisty, вака́листый.

Zakamiałość, Zakamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣ́ніе; || * ожесточе́ніе, жестокосе́рдіе, коснѣ́ніе, упря́мство, упо́рство.

Zakamiały, окаменѣ́лый; || * ожесточённый, жестокосе́рдный, упря́мый, упо́рный.

Zakamieć, Zakamienieć, окаменѣ́ть; || * ожесточи́ться, станови́ться безжа́лостнымъ, нечувстви́тельнымъ, непреклонным.

Zakamienować, поби́ть ка́мнями, *см.* **Kamienować, Ukamienować.**

Zakapturzać, *Охот.* надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблучёчить (*со́кола*); || * аста́вить постри́чься въ мона́хи; || напо́лнить страну́ мона́хами; || **Zakapturzyć się,** надѣ́ть на себя́ капишо́нъ; || * постри́чься въ мона́хи.

Zakarbować, наруби́ть, сдѣ́лать зару́бки, мѣ́тки.

Zakarczować, *Агр.* вспаха́ть новину́.

Zakarować (działo), поста́вить, подня́ть пу́шку на станокъ.

Zakąsić (czego), откуси́ть, раскуси́ть; || **Zakąsić po czém,** закуси́ть

Zakąska, -i, *ж.* заку́ска.

Zakasować (kogo), превзойти́ (*кого́ въ чёмъ-либо*), затми́ть; || зачеркну́ть, исключи́ть, уничто́жить, замара́ть, зачерни́ть.

Zakasywać, Zakasać, засу́чивать, засучи́ть (*пла́тье, рукава́*), заворачивать, заворо́тить; || **Zakasywać się, Zakasać się,** подбира́ть, подобра́ть, поддёргивать, поддёрнуть, поднима́ть, подня́ть своё пла́тье.

Zakaszlać, зака́шлять.

Zakaszubić się, забиться въ у́голъ, посели́ться въ глуши́, въ дере́внѣ, въ захолу́стьѣ.

Zakąt, -a, *м.* **Zakącie, -cia,** *ср.* (*Умен.* **Zakątek, -tka, Zakącik, -a,** *м.*) у́голъ, захолу́стье, заку́локъ; || убѣ́жище, уедине́ніе.

Zakątny, скры́тый, уединённый.

Zakaz, -u, *м.* запрѣ́тъ, запреще́ніе, воспреще́ніе, возбраненіе.

Zakażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе, испо́рченность.

Zakazywać, Zakazać, запреща́ть, запрети́ть, воспреща́ть, воспрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть.

Zakis, -u, *м* закиса́ніе; || заква́ска.

Zakisać, Zakisić, ква́сить, заква́шивать, заква́сить.

Zakisnąć, прокиснуть.

Zakitować, замазать, залепи́ть.

Zakitowanie, -nia, *ср.* замазка.

Zakląć, *см.* **Zaklinać.**

Zakład, -u, *м.* основа́ніе, фунда́ментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || заво́дъ, фа́брика; || заклада́ъ, закладна́я вещь, зало́гъ; || заклада́ъ, пари́; || зало́гъ, доказа́тельство, увѣре́ніе; || *Фортиф.* **Zakład wału, прива́лъ; || Zakład starców i kalek,** богаде́льня. **Zakład sierot,** сиро́тскій домъ. **Dać komu co w zakład,** дать что́-либо въ зало́гъ. **Iść, pójść z kim o zakład,** би́ться объ заклад, ста́вить въ заклад, держа́ть заклад, пари́. **Zakład miłości,** зал гъ любви́.

Zakładać, Założyć, заклады́вать, заложи́ть, класть, положи́ть, накла́дывать, наложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть, полага́ть, положи́ть, возлага́ть, возложи́ть; || осно́вывать, основа́ть, полага́ть, положи́ть въ основа́ніе. **Zakładać konia do karety,** закладывать, лошаде́й въ каре́ту. **Założywszy ręce siedzieć,** сидѣ́ть сложа́ ру́ки. **Założyć nogi na krzyż,** положи́ть но́гу на́ ногу. **Ptaki gniazda zakładają,** пти́цы вьютъ гнѣ́зда. **Założyć sidła na kogo,** расста́вить кому́ сѣти. **Zakładać za cel sobie,** имѣ́ть что́-либо въ предме́тѣ, въ виду́, избра́ть це́лью. **Zakładam moje nadzieje na Boga,** возлага́ю мои́ наде́жды на Бо́га. *Охот.* **Zakładać psami,** оса́чивать, осочи́ть, отыскивать звѣ́ря и окружа́ть его́ соба́ками. **Zakładać ogień,** разкла́дывать, разводи́ть ого́нь. **Zakładać co w czém,** полага́ться, опира́ться на что́. **Zakładać obóz,** располага́ть ла́герь, стать ла́гером. *Юрид.* **Założyć opozycją,** пода́ть о́тзывъ про́тивъ зао́чнаго рѣше́нія, протестова́ть. **Założyć miasto,** основа́ть го́родъ. **Zakładać fundamenta gmachu,** класть фунда́ментъ подъ зда́ніе. **Założyć jakie twierdzenie,** сдѣлать како́е-либо предложе́ніе; || **Zakładać się, Założyć się,** би́ться объ заклад, держа́ть заклад, пари́; || загора́живаться, загороди́ться, заставля́ться, заста́виться, закрыва́ться, закры́ться.

Zakładacz, -a, *м. см.* **Założyciel.**

Zakładanie, Założenie, -nia, *ср.* заклад́ка, заклад́ываніе, основа́ніе, фундаментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || установле́ніе; || разведе́ніе, насажде́ніе.

Zakładka, -i, *ж.* склад́ка, сбо́рка, сгибъ, морщи́на.

Zakładnik, -a, *м.* залóжникъ, аманáтъ; || закладодержáтель.

Zakładowy, основнóй.

Zaklęcie, *см.* **Zaklinanie.**

Zaklejać, Zakleić, заклéивать, заклеть.

Zaklepać, заклепáть, сплющи́ть, загвозди́ть, заби́ть.

Zaklęsać, Zakląsać, Zaklęsnąć, осѣдáть, осѣ́сть, опускáться, опусти́ться; || провáливаться, провали́ться; || углубля́ться, углуби́ться; || разоря́ться, разори́ться.

Zaklęsłość, -ści, *ж.* осѣдáніе, обвáлъ, опускáніе, пролóмъ; || впáдина, углублéніе.

Zaklęty, околдóванный, очарóванный, обворожённый; || прокля́тый, *нестерпи́мый, неснóсный.

Zaklinać, Zakląć, заклинáть, закля́сть; || заговáривать, заговори́ть, заколдóвывать, заколдовáть. **Zaklinać duchy,** заклинáть духóвъ. **Zaklinam cię, abyś tego nie robił,** заклинáю тебя́ не дѣ́лать э́того. || **Zaklinać się, Zakląć się,** кля́сться, покля́сться, божи́ться, побожи́ться, давáть, дать кля́тву, утверждáть чтó-либо кля́твою.

Zaklinacz, -a, *м.* заклинáтель (*бѣсовъ*).

Zaklinanie, -nia, Zaklęcie, -cia, *ср.* заклинáніе, закля́тіе; || зáговоръ, заговáриваніе, нашёптываніе, колдовствó; || божбá, кля́тва.

Zaklinić, заклини́ть, закрѣпи́ть кли́номъ.

Zaklinowanie, -nia, *ср. Каменщ.* разкли́нка.

Zakłócać, Zakłócić, взбáлтывать, взболтáть; || *тревóжить, встревóжить, обезпокóить, смущáть, смути́ть; || нарушáть, нарýшить.

Zakłócenie, -nia, *ср. Юрид.* нарушéніе; || емущéніе, смýта, нарушéніе (*спокóйствія*).

Zakłówać, Zakłóć, закáлывать, заколóть.

Zakochać się (w kim), влюби́ться (*въ когó*).

Zakochanie (się), -nia, *ср.* любóвь.

Zakochany, влюблённый.

Zakoczować, закочевáть.

Zakoł, -u, *м.* круговое движеніе, поворотъ, изви́лина, излучина; || забóйка, закóлъ въ рѣкѣ, состáвленный изъ свай.

Zakołatać, застучáть; || ***Zakołatać do kogo,** испытáть когó, вы́вѣдать, узнáть чей-либо óбразъ мы́слей, расположéніе и. т. п.

Zakolić, окружáть, обхвати́ть со всѣхъ сторóнъ.

Zakołowrocenie, -nia, *ср. Ветер.* вертѣ́ніе головы́, óбморокъ (*у лошадéй*).

Zakołowrocić się, одурѣ́ть, подвéргнуться вертѣ́нію головы́, óбморку (*о лошадя́хъ*).

Zakomorek, -rka, *м.* **Zakomorka, -i,** *ж.* скры́тое мѣ́сто, тайни́къ. **Zakomorek oczu,** глазнóй кутóкъ, лузгъ глáза.

Zakomunikować, сообщи́ть, передáть.

Zakomunikowanie, -nia, *ср.* сообщéніе передáча.

Zakon, -u, *м. Стар.* закóнъ, прáво, *см.* **Prawo:** || завѣ́тъ. **Stary zakon,** вéтхій завѣтъ. || **Zakon Boży,** закóнъ Бóжій; || монáшескій óрденъ, сослóвіе ри́мско-католи́ческихъ монáховъ.

Zakończać, Zakończyć, окáнчивать окóнчить, закáнчивать, закóнчить; || *завáстривать, завостри́ть.

Zakończanie, -nia, *ср.* окáнчиваніе; || *завáстриваніе, заóстриваніе.

Zakończenie, -nia, *ср.* окончáніе; || *завострéніе, заострéніе.

Zakończony, окóнченный; || заострённый, остроконéчный.

Zakonnica, -y, *ж.* монáхиня, и́нокиня, черни́ца; || стáрица.

Zakonnictwo, -a, *ср.* монáшество, и́ночество.

Zakonniczy, монáшескій, и́ноческій.

Zakonnik, -a, *м.* монáхъ, и́нокъ, чернéцъ.

Zakonność, -ści, *ж.* наблюдéніе óрденскаго *или* монáшескаго устáва; || благочéстіе, нáбожность; || монáшество.

Zakonny, монáшескій, и́ноческій; || благочести́вый, нáбожный; || ветхозавѣ́тный. || **Zakonny, -ego,** *м.* монáхъ, и́нокъ; || дóкторъ правъ.

Zakonodawca, -y, *м.* законодáтель; || основáтель монáшескаго óрдена.

Zakontraktować, приня́ть по контрáкту.

Zakontraktowany, при́нятый по контрáкту.

Zakop, -u, *м.* **Zakopy, -ów,** *мн. Воен.* прикóпы, пóдступы, апрóши.

Zakopcić, закопти́ть. || **Zakopcieć,** закопти́ться; || почернѣ́ть.

Zakopertować, вложи́ть въ конвéртъ, въ пакéтъ.

Zakopywać, Zakopać, закáпывать, закопáть, зарывáть, зары́ть. || **Zakopywać się, Zakopać się,** закáпываться, закопáться, зарывáться, зары́ться.

Zakordonować (kraj), *Воен.* заня́ть странý, óбласть, присоедини́ть къ свои́мъ владѣ́ніямъ.

Zakorzeniać, Zakorzenić, вкореня́ть, вкорени́ть, укореня́ть, укорени́ть. || **Zakorzeniać się, Zakorzenić się,** вкореня́ться, вкорени́ться, укореня́ться, укорени́ться, пускáть, пусти́ть кóрни.

Zakostwo, -a, *ср.* шкóльничество; || педáнтство.

Zakowski, шкóльническій.

Zakpić (sobie) z kogo, подшути́ть надъ кѣмъ, подня́ть нá смѣхъ, одурáчить когó.

Zakraczać, Zakroczyć dokąd, вступáть, вступи́ть; || **Zakraczać czemu,** препя́т-

ствовать, мѣша́ть; || **Zakraczać komu**, заступа́ть кому́ доро́гу; || застига́ть, засти́гнуть, заставля́ть, заста́ть, захва́тывать, захвати́ть кого́-либо нечая́нно; || **Zakraczać co**, заступа́ть, занима́ть; || слѣ́довать, воспослѣ́довать, случа́ться, случи́ться, происходи́ть, произойти́.

Zakradać się, Zakraść się, прокра́дываться, прокра́сться, вкра́дываться, вкра́сться, закра́дываться, закра́сться.

Zakrapiać, Zakropić, окропля́ть, окропи́ть, орошать, оросить, опры́скивать, опры́скать, сма́чивать, смочи́ть. || **Zakrapiać się, Zakropić się**, намока́ть, намо́кнуть, напита́ться вла́гою. ***Zakropić gardło**, промочи́ть себѣ́ го́рло.

Zakrasić, закра́сить, прикра́сить.

Zakrawać, Zakrajać, Zakroić, откра́ивать, откро́ить, выкра́ивать, вы́кроить; || **Zakrawać na kogo, na co**, сбива́ться, походи́ть на кого́ рѣ́чью и́ли пріёмами, каза́ться, схо́дствовать, быть похо́жимъ; || **Zakrawać na co**. мѣ́тить, добива́ться, домога́ться чего́, имѣ́ть что́-либо въ виду́. || ***Zakrawać się na co**, гото́виться, собира́ться.

Zakręcać, Zakręcić, завёртывать, завернуть, заве́рчивать, завертѣ́ть, зави́нчивать, завинти́ть; || **закру́чивать, закрути́ть, завива́ть, зави́ть. Zakręcić kurek**, завернуть кранъ. **Zakręcić włosy**, зави́ть во́лосы. || **Zakręcać się, Zakręcić się**, завёртываться, завернуться, заве́рчиваться, завертѣ́ться, зави́нчиваться, завинти́ться; || **закру́чиваться, закрути́ться, завива́ться, зави́ться**; || ***кружи́ться, закружа́ться**; || **навёртываться, навернуться, выступа́ть, вы́ступить, пока́зываться, показа́ться. Zakręciło mi się w głowie**, у меня́ закружи́лась голова́. **W oczach łzy mu się zakręciły**, у него́ на глаза́хъ навернулись слёзы.

Zakres, -u, *м.* протяже́ніе, продолже́ніе; || простра́нство, объёмъ; || по́прище, кругъ дѣ́йствія, кругъ дѣ́ятельности; || предѣ́лъ, грани́ца; || вѣ́домство; || мѣ́ра; || срокъ. **Zakres służby**, срокъ, продолжи́тельность слу́жбы. **Zakres działań**, кругъ дѣ́йствія. **Zakres kary**, мѣ́ра наказа́нія. **Zakres władzy**, предме́ты вѣ́домства, сте́пень вла́сти.

Zakreślać, Zakreślić, оче́ртывать, очерти́ть, нача́ртывать, начерти́ть; || описывать, описа́ть; || зачёркивать, зачеркну́ть, вымарывать, вы́марать; || ***отмѣча́ть, отмѣ́тить**; || ***опредѣля́ть, опредѣли́ть**; || ***предначе́ртывать, предначерта́ть, предназнача́ть, предназна́чить**; || ***предполага́ть, предположи́ть.**

Zakręt, -u, *м.* вертѣ́ніе, круже́ніе; || оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе; || изви́лина, излу́чина; || скла́дка, сгибъ; || крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ.

Zakrętka, -i, *ж.* **завёртка** (*у окна́*).

Zakrętny, извилистый, излу́чистый, изви́листый; || ***крючкова́тый, запу́танный, прони́рливый.**

Zakroczenie, -nia, *ср.* **при́ступъ къ дѣ́лу**, нача́тіе дѣ́ла, приня́тіе мѣ́ръ.

Zakroczyć, *см.* **Zakraczać.**

Zakrój, -oju, *м.* **надрѣ́зъ**; || **пе́рвая борозда́** (*на па́шнѣ*); || ***намѣ́реніе, у́мыселъ, за́мыселъ**; || **предположе́ніе**; || **начерта́ніе, планъ**; || **кругъ, объёмъ.**

Zakropić, *см.* **Zakrapiać.**

Zakruszać, Zakruszyć, **крошить, накрошить.**

Zakrwawiać, Zakrwawić, **окрова́вливать, окрова́вить, обагря́ть, обагри́ть** кро́вью. || **Zakrwawiać się, Zakrwawić się**, **обли́ваться, обли́ться, обагря́ться, обагри́ться** кро́вью, **окрова́вливаться, окрова́виться. Serce mi się zakrwawia, се́рдце у меня́** обли́вается кро́вью.

Zakrycie, -cia, *ср.* **прикры́тіе**; || **покрыва́ло, покро́въ**; || **одѣ́яніе, оде́жда**; || ***предло́гъ, видъ, по́водъ.**

Zakrystja, -ji, *ж.* **ри́зница.**

Zakrystjan, -a, *м.* **ри́зничій, ключа́рь.**

Zakrystjanka, -i, *ж.* **завѣ́дывающая ри́зницею** въ же́нскихъ монастыря́хъ.

Zakrytość, -ści, *ж.* **скры́тность. притво́рство**; || *Стар.* **аллего́рія, иносказа́ніе, при́тча.**

Zakryty, скры́тый, прикры́тый; || **та́йный.**

Zakrywać, Zakryć, **закрыва́ть, закры́ть, укрыва́ть, укры́ть, скрыва́ть, скрыть, заслоня́ть, заслони́ть.**

Zakrywanie, -nia, *ср.* **закрыва́ніе, прикрыва́ніе.**

Zakrząknąć, *см.* **Krząknąć.**

Zakrzątać, Zakrzątnąć (kogo czém), **поручи́ть кому́ спѣ́шную рабо́ту.** || **Zakrzątać się, Zakrzątnąć się**, **захлопота́ться, засуети́ться о́коло чего́, съ жа́ромъ, усе́рдно приня́ться за что́.**

Zakrzesać, Zakrzosać, **высѣчь, доста́ть** огня́; || **затеса́ть** (*де́рево*).

Zakrzęt, -u, *м.* **попече́ніе, стара́ніе**; || **хожде́ніе, смотрѣ́ніе.**

Zakrzew, -u, *м.* **Zakrzewie, -wia**, *ср.* **ча́ща, куста́рники**; || **ля́да, ляди́на, поля́на,** *и́ли* **запу́щенная па́шня, поро́сшая молоды́мъ лѣ́сомъ**; || **за́росль.**

Zakrzewiać, Zakrzewić, **разводи́ть, развести́** (*дере́вья, расте́нія*); **сажа́ть, сади́ть, посади́ть, насажда́ть, насади́ть, засажда́ть, засади́ть**; || **размножа́ть, размно́жить.**

Zakrztusić, задави́ть, задуши́ть. || **Zakrztusić się, подави́ться, поперхну́ться, захлебну́ться, закаш**ля́ться.

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, закрича́ть, вскрича́ть, вскрикнуть; || **Zakrzyczeć kogo, заглуши́ть кри́комъ.**

Zakrzywiać, Zakrzywić, закривля́ть, **закриви́ть, загиба́ть, загну́ть.**

Zakrzywiony, искривле́нный, за́гнутый.

Zakuć, *см.* **Zakuwać.**

Zakuła, -y, *м.* шко́льный учи́тель; || * педа́нтъ, учёный дура́къ; || **Zakuła, -y**, *ж.* схо́лія, толкова́ніе дре́вняго а́втора, примѣча́ніе, изъясне́ніе.

Zakulbaczyć, увяза́ть за сѣдло́мъ.

Zakumać, покуми́ться.

Zakup, -u, *м.* скупъ, переку́пъ, заку́пка, поку́пка.

Zakupień, -pnia, *м.* ску́пщикъ, бары́шникъ; || откупщи́къ.

Zakupne, -ego, *ср.* зада́токъ.

Zakupny, покупно́й. * **Dobra zakupne**, имѣніе о́тданное въ ар́е́нду на до́лгій срокъ; || подкупно́й, прода́жный.

Zakupować, Zakupić, закупа́ть, закупи́ть, скупа́ть, скупи́ть; || **Zakupić kogo**, подкупи́ть.

Zakurzać, Zakurzyć, пыли́ть, запыли́ть, запороши́ть; || дыми́ть, задыми́ть, кури́ть, закури́ть (*трубку*); || закопти́ть; || **Zakurzać się, Zakurzyć się**, пыли́ться, запыли́ться; || дыми́ться, задыми́ться, заку́риваться, закури́ться; || закопте́ться; || загора́ться, загоре́ться.

Zakus, -u, *м.* о́пытъ, про́ба; || про́бованіе, отвѣдываніе.

Zakuszać, Zakusić, отвѣдывать, отвѣдать, про́бовать, испро́бовать, испы́тывать, испыта́ть.

Zakutnerować, завóрсить (*сукно*), *см.* **Kutnerować.**

Zakuwać, Zakuć, Zakować, зако́вывать, заковáть, ско́вывать, сковáть. **Zakować co czém**, ско́вывать, оковáть.

Zakwalifikować, призна́ть спосо́бнымъ, го́днымъ. пригото́вленнымъ.

Zakwalifikowanie (pod sąd), преда́ніе суду́.

Zakwas, -u, *м.* заква́ска.

Zakwaśniały, проки́слый.

Zakwaszać, Zakwasić, заква́шивать, заквáсить, прокваши́вать, прокваси́ть, окисля́ть, окисли́ть; || **Zakwaszać żelazo**, зака́ливать желѣзо; || * **Zakwaszać kogo**, огорча́ть, разстро́ивать, причиня́ть неудово́льствіе; || **Zakwaszać się, Zakwasić się**, прокисáть, проки́снуть, скисáться, ски́снуться; || * разстро́иваться, огорча́ться, ухудша́ться.

Zakwefić, завѣсить, закры́ть покрыва́ломъ.

Zakwestjonować, сдѣлать запро́съ, подвѣ́ргнуть сомнѣнію.

Zakwestjonowany, подвѣ́ргнутый сомнѣнію, оспа́риваемый; || состоя́щій въ спо́рѣ. **Majątek zakwestjonowany**, имѣніе состоя́щее въ спо́рѣ.

Zakwitać, Zakwitnąć, цвѣсти́, зацвѣта́ть, зацвѣсть, разцвѣта́ть, разцвѣсть; || * процвѣта́ть.

Zakwitować, вы́дать роспи́ску, квита́нцію, уплати́ть, заплати́ть; || * пока́пчить, прерва́ть. **Zakwitował go z przyjaźni**, прерва́лъ съ нимъ дру́жбу.

Zakwitowanie, -nia, *ср.* роспи́ска, квита́нція.

Żal, -u, *м.* жаль, жа́лко, жа́лость; || скорбь, грусть, го́ресть, печа́ль, боль; || сожале́ніе, раска́яніе, соболѣзнованіе; || пока́яніе; || чу́вство доса́ды, негодова́ніе; || жа́лоба, сѣтованіе; || **Żale, -ów**, *мн.* вопль, стена́нія; || * элегія, гру́стное, жа́лобное стихотворе́ніе. **Żal mi tego**, жаль мнѣ э́того. **Żal za grzechy**, раска́яніе въ грѣха́хъ. **Mieć żal do kogo**, доса́довать, сердиться, негодова́ть, жа́ловаться, сѣтовать (*на кого́*). **Niesłusznie ma żal do mnie**, несправедли́во доса́дуетъ на меня́. **Z żalem porzuciłem dom, w którym tak mile bawiłem się**, съ сожале́ніемъ, съ гру́стью я оста́вилъ домъ, въ кото́ромъ такъ прія́тно проводи́лъ вре́мя. **Człowiek żalu godny**, человѣкъ досто́йный сожале́нія.

Żalać, *см.* **Zalewać.**

Załączać, Załączyć, присоедини́ть, присоединя́ть, присовокупля́ть, присовокупи́ть, прибавля́ть, приба́вить, прилага́ть, приложи́ть (*что къ чему*). **Załączać co komu**, сообща́ть что-либо кому́, увѣдомля́ть, доноси́ть о чёмъ.

Załączanie, Załączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе, присовокупле́ніе; || прибавле́ніе, приложе́ніе; || сообще́ніе, донесе́ніе, увѣдомле́ніе (*о чёмъ*).

Załącznik, -a, *м.* приложе́ніе.

Załądz, *см.* **Zalęgać.**

Zalęg, -ęgu, *м.* зарóдышъ, зача́токъ.

Załagodzić (rzecz, sprawę), ула́дить, обдѣлать (*дѣло*).

Załakierować, налакирова́ть.

Załaknąć, си́льно жела́ть, пожела́ть, жа́ждать, алка́ть.

Załam, *см.* **Załom.**

Załamowanie, -nia, *ср.* **(gliny)**, пересы́чка гли́ны.

Załamowywać, вышива́ть канте́лью.

Załamywać, Załamać, лома́ть, перела́мывать; || переломи́ть, загиба́ть, загну́ть, закрю́чивать, закрю́чить, засу́чивать, засучи́ть. * **Załamywać ręce**, лома́ть себѣ ру́ки; || **Załamywać się, Załamać się**, прола́мываться, проломи́ться, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться.

Załapić, захвати́ть, запа́пать.

Załatać, почини́ть, зачини́ть запла́тами, заплати́ть, положи́ть запла́ту.

Załatwiać, Załatwić, облегча́ть, облегчи́ть; || **Załatwić sprawę**, око́нчить, ула́дить дѣло. **Załatwiać rachunek**, *Ком.* допла́чивать по счёту, разсчи́тываться (*съ кѣмъ*).

Załatwianie, Załatwienie, -nia, *ср.* облегче́ніе; || **Załatwienie sprawy**, оконча́ніе дѣла, сдѣлка. *Юрид.* разборъ дѣла. **Załatwienie spraw**, дѣлопроизво́дство.

Załatywać, Załatać, Załecieć, залета́ть, залете́ть, влета́ть, влете́ть, прилета́ть,

прилете́ть; || * заноси́ться вѣ́тромъ; || * доходи́ть по слу́ху, доходи́ть до чьего слу́ха.

Załawiać, Załowić, броса́ть, забро́сить, кида́ть, заки́нуть не́водъ; || * **Załowić na kogo**, разста́вить кому́ сѣти. **Załawiać na zwadę**, иска́ть ссо́ры, придира́ться къ кому́.

Załazić, Zaleźć (dokąd), залѣза́ть, зале́зть; || **Załazić czém**, наполня́ться (*гря́зью*), зарастя́ть (*травою*), засыпа́ться (*пескомъ*).

Załebek, -bku, *м.* дра́ка, потасо́вка.

Zalecać, Zalecić, рекомендова́ть, поруча́ть кого́ чьему́-либо вниманію, благорасположе́нію; || сове́товать, одобря́ть для како́й-либо цѣли; || предлага́ть къ исполне́нію, прика́зывать, предпи́сывать; || отлича́ть, ознаменовывать; || **Zalecać się, Zalecić się**, рекомендова́ться, препору́чать себя́ въ чьё-либо расположе́ніе; || стара́ться понра́виться, обрати́ть на себя́ вниманіе, ухаживать за кѣмъ; || хвали́ться, превозноси́ться.

Zalecalny, Zalecający, рекомендательный; || одобри́тельный. **List zalecalny**, рекомендательное письмо́.

Zalecanie, Zalecenie, -nia, *ср.* рекоменда́ція, одобре́ніе, уваже́ніе; || **Zalecanie się, Zalecenie się**, стара́ніе нра́виться, ухаживаніе за кѣмъ.

Zalecanki, -nek, *мн.* волоки́тство, ухаживаніе за кѣмъ-нибу́дь, увиваніе о́коло кого́-нибудь.

Zaleciec, *см.* **Zalatywać**.

Zaleczyć, залѣчи́ть.

Zaledwie, едва́, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть.

Zalegać, Zalegnąć, Zaledz, занима́ть, заня́ть, наполня́ть, напо́лнить, покрыва́ть покры́ть, зава́ливать, завали́ть; || залега́ть, зале́чь, остава́ться, оста́ться, застаи́ваться, останавливаться. **Zaległo w nosie**, носъ залёгъ. **Zaległo gardło**, завали́ло го́рло. **Zalegać, Zależeć pole**, бездѣйствовать, напра́сно тра́тить вре́мя. **Podatki zalegają**, по́дати не выпла́чиваются въ срокъ. **Zalega u niego sto rubli**, онъ остаётся до́лжнымъ сто рублей. **Zależeć mary**, *или* **w grobie**, умереть. **Zależeć się**, залежа́ться, испо́ртиться, погря́знуть въ бездѣйствіи, въ лѣности.

Zalęgać, Zalądz, выводи́ть, вы́вести, высиживать, высидѣть, плоди́ть; || **Zalęgać się, Zalądz się**, зарожда́ться, зароди́ться, заводи́ться, завести́сь.

Zalegający, *см.* **Zaległy, Zalegający właściciel**, неспра́вный владѣлецъ.

Zalegalizować, засвидѣтельствовать зако́ннымъ поря́дкомъ.

Zalegalizowanie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе зако́нными поря́дкомъ, удостовѣре́ніе

Zaleganie, -nia, *ср.* высиживаніе; || **Zaleganie się**, распложе́ніе, размноже́ніе.

Zaleganie, -nia, *ср.* наполне́ніе, зава́ливаніе; || залега́ніе, заста́иваніе, *см.* **Zaległość**.

Zaległość, -ści, *ж. см.* **Zapchanie, Zatkanie, Wozgrza, Wozgrzywość**; || недои́мка, недобо́ръ, неотданный въ срокъ, просро́ченный платёжъ. **Zaległości**, *мн.* недоимки, недоимочныя де́ньги; || **Zaległość procentowa**, недоимочные проце́нты; || залежа́лость (*това́ра*); || оста́токъ, оста́льное.

Zaległy, недоимочный; || оста́точный, остально́й; || залежа́лый, испо́ртившійся (*това́ръ*); || отсро́ченный; || незапла́ченный въ срокъ.

Zalęgły, насиженный. Jaje zalęgłe, наси́женное яйцо́, гнило́е *или* испо́рченное яйцо́.

Zalęknąć się, Zaląc się, испуга́ться.

Zalepa, -y, *ж.* залѣ́пка, вещество́, употребля́емое для замазыванія (*смола́, гли́на, гипсъ и т. п.*); || **Zalepa w piecu hucianym**, заслонка плавильной пе́чи.

Zalepiać, Zalepić, залѣпля́ть, залѣпи́ть.

Zalepianie, Zalepienie, -nia, *ср.* залепле́ніе, залѣпка.

Zalesić, Zaleśnić, развести́ лѣсъ.

Zalesie, -sia, *ср.* земля́ за лѣсомъ находя́щаяся.

Zaleśny, за лѣсомъ находя́щійся.

Zaleta, -y, *ж.* досто́инство, добро́та; превосхо́дство; || свойство, ка́чество, цѣнность; || заслу́га; || отли́чіе; || почте́ніе, уваже́ніе, похвала́; || *см.* **Zalota. Zasługiwać na zaletę**, заслу́живать похвалу́, уваже́ніе. **Znam twoje zalety**, я зна́ю твои́ досто́инства, хоро́шія ка́чества. **To pismo nie jest bez zalety**, э́то сочине́ніе не безъ досто́инствъ.

Zalew, -u, *м.* наводне́ніе; || потопле́ніе.

Zalewać, Zalać, залива́ть, зали́ть; || наводня́ть, наводни́ть, затопля́ть, затопи́ть. **Zalać smołą**, зали́ть смоло́ю, засмоли́ть, **Rzeka zalała pola i łąki**, ре́ка затопи́ла поля́ и луга́. * **Zalać komu za skórę**, надоѣсть кому́-либо, вывести изъ терпѣнія, досади́ть. * **Zalać głowę, łeb, gardziel, rozum**, зали́ть гло́тку, пропи́ть умъ, спи́ться съ кру́га; || **Zalewać się, Zalać się**, залива́ться, зали́ться; || наводня́ться, наводни́ться, затопля́ться, затопи́ться; || протека́ть, промока́ть. **Zalewać się łzami**, залива́ться слеза́ми, го́рько пла́кать. * **Zalewa się papier**, протека́етъ бума́га.

Zalewny, заливно́й, залива́льный.

Zależałka, -i, *ж.* зава́лъ, за́лежь.

Zależały, залежа́лый, залежа́вшійся, испо́рченный, зава́лявшійся.

Zaleźć, *см.* **Załazić**.

Załęże, -a, *ср.* топь, боло́тистое мѣсто.

Zależeć, *см.* **Zalegać**; || **Zależeć (od kogo, od czego)**, зави́сѣть (*отъ кого́, отъ чего́*); || **Zależeć na czém**, состоя́ть, содержа́ться, заключа́ться въ чёмъ-либо;||

Zależeć komu na czém, каса́ться, быть ну́жнымъ. **Dzieci zależą od rodziców,** дѣ́ти зави́сятъ отъ роди́телей. **Co ci na tém zależy?** како́е тебѣ́ дѣ́ло до э́того? **Mnie zależało wiele na tém,** э́то для меня́ бы́ло о́чень ва́жно.

Zależny, зави́симый, подчинённый, подвла́стный.

Zali, *см.* **Azali, Czy.**

Zalić, печа́лить, огорча́ть. || **Zalić się kogo, czego,** сострада́ть, соболѣ́зновать (*кому́*), сжа́литься (*надъ кѣ́мъ*); || **Zalić się na kogo, na co,** жа́ловаться, сѣ́товать, ропта́ть, негодова́ть (*на кого́, на что́*). *Юрид.* **Zalić się na wyrok,** обжа́ловать рѣше́ніе. **Zal się Boże,** сохрани́ Бо́же, поми́луй Богъ. **Zal się Boże pracy,** жаль труда́, напра́сный, тщётный трудъ. **Każdy się żali na to biedne życie,** ка́ждый жа́луется на э́ту бѣ́дственную жизнь.

Zaliczać, Zaliczyć, отчи́тывать, выдава́ть, плати́ть де́ньги впередъ, въ счётъ; || **Zaliczać się, Zaliczyć się,** обсчи́тываться, обсчитаться, обчёсться, ошиба́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Zaliczbować, перенумерова́ть.

Zaliczenie, -nia, *ср.* упла́та впередъ, въ счётъ.

Zaliczka, -i, *ж.* зада́токъ.

Zaliścić, покры́ть ли́стьями.

Zaliścieć, покры́ться ли́стьями.

Żałoba, -y, *ж.* печа́ль, го́ре; || тра́уръ. **Ciężka żałoba,** глубо́кій тра́уръ; || жа́лоба, изъявле́ніе неудово́льствія за оби́ду, проше́ніе въ судъ.

Żałobny, жа́лобный, печа́льный; || тра́урный, погреба́льный, похоро́нный; || проси́тельный, иск. вой, жа́лующійся, принёсшій жа́лобу. **Żałobne nabożeństwo,** панихи́да.

Załoga, -i, *ж.* гарнизо́нъ; || зало́га, охрани́тельная стра́жа; || *Стар.* препя́тствіе, препо́на; || заса́да, *см.* **Zasadzka;** || западня́, лову́шка, *см.* **Łapka, Sidło;** || скла́дочное мѣ́сто; || изде́ржки, *мн. см.* **Nakład, Wydatek, Koszt;** || посо́біе, *см.* **Zapomoga;** || **Założka,** *Умен.* опу́шка, общи́вка, отворо́тъ, ла́цканъ.

Załom, Załam, -u, *м.* изги́бъ, кривизна́; || поворо́тъ (*рѣки́*); || *Архит.* завито́къ; || *Архит.* перело́мъ, кры́шка, мансарда; || *Мед.* кила́, гры́жа, порыв; || бу́хта, небольшо́й зали́въ; || разби́тіе, перело́мъ; || *Горн.* прова́лы, обва́лы.

Załomisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ; || обло́мокъ, отло́мокъ; || валёжникъ, упа́вшіе дере́вья и су́чья.

Załomisty, изги́бистый, излу́чистый, извѝвистый; || искри́вленный.

Załomny, разша́танный, грозя́щій паде́ніемъ.

Żałość, -ści, *ж.* приско́рбіе, скорбь, го́речь, печа́ль; || сокруше́ніе, сѣтованіе, раска́яніе, соболѣзнованіе.

Żałośnie, жа́лобно, жа́лостно, плаче́вно, печа́льно, уны́ло, го́рестно.

Żałośny, жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, уны́лый, го́рестный.

Zalot, -u, *м.* полётъ, паре́ніе; || * околи́чность, побо́чное обстоя́тельство.

Zalota, -y, *ж.* **Zaloty,** *мн.* уха́живаніе, волоки́тство.

Zalotnica, -y, *ж.* кокетка, прелестница, любезница.

Zalotnie, кокетливо, любе́зно, увлека́тельно.

Zalotnik, -a, *м.* да́мскій уго́дникъ, волоки́та, любе́зникъ.

Zalotność, -ści, *ж.* кокетство, кокетливость; || уха́живаніе, волоки́тство, любе́зничанье.

Zalotny, кокетливый; || любе́зный; || изя́щный, щегольско́й, наря́дный.

Żałować (kogo, czego), жале́ть, сожале́ть, скорбѣ́ть, печа́литься (*о комъ, о чёмъ*); || щади́ть (*кого́*), бере́чь (*что́*), скупи́ться. **Żałować straconego czasu,** жале́ть о потёрянномъ вре́мени. **Żałować za grzechy,** ка́яться въ грѣха́хъ свои́хъ. **Żałując bagateli, stracił wiele,** пожале́въ безде́лицы, потеря́лъ мно́го. **Żałować pieniędzy,** жале́ть де́негъ. **Żałować czego sobie,** отка́зывать себѣ́ въ необходи́момъ, скупи́ться. || **Żałować się,** щади́ть, бере́чь себя́; || **Żałować się na kogo, na co,** жа́ловаться, сѣ́товать, ропта́ть на кого́, на что́; || **Żałować się na kogo u sądu, u prawa,** жа́ловаться на кого́ въ судъ, пода́ть на кого́ исковую́ жа́лобу.

Założenie, -nia, *ср.* закла́дка (*до́ма*); || *Мат.* зада́ча, пробле́ма; || **Założenie drzewa na kozły,** нака́тываніе брёвенъ на ко́злы. || **Założenie fundamentu,** забу́тка фунда́мента. *Юрид.* **Założenie apellacji,** пода́ча апелля́ціи.

Założka, *см.* **Załoga.**

Założyć, Założyć się, *см.* **Zakładać.**

Założyciel, -a, *м.* основа́тель, учреди́тель.

Założycielka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Zalsknąć, Zalśnąć, Zaśknąć, Zaszknąć, блесну́ть, сверкну́ть, засія́ть; || **Zalśnąć,** осле́пнуть; || *быть ослѣпленý, обольща́ться. || **Zalsknąć się, Zalsnąć się,** свети́ться, сія́ть.

Zalsknienie, Zalśnienie, Zaśknienie, Zaszknienie, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе; || *осле́пле́ніе, обольще́ніе, помраче́ніе.

Zaludniać, Zaludnić, заселя́ть, заселя́ть, населя́ть, населя́ть.

Załugować, Załużyć, обда́ть **щёлокомъ.**

Zalunąć, зали́ть, затопи́ть.

Załupać, Załupnąć, раска́лывать, расколо́ть.

Zalutować, zapaść.

Zamach, -u, *м.* замахъ, взмахъ, ро́змахъ, размахъ, махъ, разъ; || уда́ръ, толчёкъ; || напо́ръ, уси́ліе, напряже́ніе; || покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*) **Za jednym zamachem,** съ одного́ ра́за. **Uderzyć w zamach,** уда́рить со всей си́лою

zamachnúться вдругъ. **Zamach na życie ludzkie**, посяга́тельство на челове́ческую жизнь. **Zamach uczynić na porządek społeczny**, посягну́ть на наруше́ніе обще́ственнаго поря́дка.

Zamącać, *см.* **Mącić.**

Zamąciciel, -a, *м.* возмути́тель.

Zamąciciełka, -i, *ж.* возмути́тельница.

Zamącony, му́тный.

Zamachnąć się, замахну́ться.

Zamaczać, *см.* **Zamoczyć.**

Zamakać, Zamoknąć, намока́ть, намо́кнуть, станови́ться мо́крымъ, вла́жнымъ.

Zamalować, закра́сить; || *замазать, запа́чкать.

Zamarzać, Zamarznąć (произно́сится: Zamar-zać, Zamar-znąć), замерза́ть, замёрзнуть.

Zamarzyć, возмечта́ть, вздума́ть. || **Zamarzyć się**, замечта́ться, забра́ть себѣ что́ въ го́лову.

Zamaszyście, Zamaszysto, размашисто, съ разма́хомъ, широко́; || си́льно, вырази́тельно; || зано́счиво.

Zamaszystość, -ści, *ж.* размашистость; || си́ла, выразительность; || на́глость, зано́счивость; || быстрота́, ско́рость.

Zamaszysty, Zamaszny, размашистый; || си́льный, выразительный; || на́глый, зано́счивый; || бы́стрый, ско́рый; || широ́кій, просто́рный. **Pocisk zamaszysty**, си́льный уда́ръ. **Chodzić zamaszystym krokiem**, ходи́ть ско́рыми, бы́стрыми шага́ми. **Księga zamaszysta**, то́лстая, тяжёлая кни́га. ***Drwinki zamaszyste**, гру́быя шу́тки. ***Styl zamaszysty**, си́льный, выразительный слогъ. ***Płaszcz zamaszysty**, широ́кій, просто́рный плащъ.

Zamatować, дать матъ (*въ ша́хматной игрѣ*).

Zamawiać, Zamówić, нанима́ть, наня́ть, заподряжа́ть, заподряди́ть; || приглаша́ть, пригласи́ть; || зака́зывать, заказа́ть; || взять, наня́ть; || оставля́ть, оста́вить; || заговáривать, заговори́ть, утомля́ть кого́ продолжи́тельнымъ разгово́ромъ, не дать кому́ вы́говорить сло́ва; || заговáривать, заколдо́вывать нашёптываніемъ не́которыхъ словъ. **Zamówić damę do tańca**, пригласи́ть да́му на та́нецъ. **Zamówić śniadanie na trzy osoby**, заказа́ть за́втракъ на три челове́ка. **Zamówić miejsce w wozie pocztowym**, взять ме́сто въ почтово́й каре́тѣ. || **Zamawiać się, Zamówić się**, заговáриваться, заговори́ться, завира́ться, забы́ваться въ разгово́рѣ, теря́ть связь, до́лго разговáривая.

Zamawianie, Zamówienie, -nia, *ср.* зака́зываніе, зака́зъ, подря́дъ, подряжа́ніе, нанима́ніе, наня́тіе; || заговáриваніе; || **Zamawianie się**, споръ, состяза́ніе.

Zamazanie, -nia, *ср.* замáзываніе.

Zamazywać, Zamazać, замáзывать, замáзать.

Zamczyna, -y, *ж.* плохо́й, ма́ленькій замо́къ || небольшо́й за́мокъ, крѣпостца́.

Zamczysko, -a, *ср.* замчи́ще, большо́й неуклю́жій замо́къ; || ста́рый, огро́мный за́мокъ, старая крѣпость; || развáлины за́мка, крѣпости, мѣсто гдѣ находи́лся за́мокъ или крѣпость.

Zamczysty, замыкáющійся, запирáющійся на замо́къ; || имѣющій много крѣпосте́й, хорошо́ укрѣплённый.

Zameczek, -czka, *м. Умен.* замо́чекъ; || **небольша́я** крѣпостца.

Zamęczyć, замýчить. || **Zamęczyć się**, замýчиться, измýчиться, изнури́ться.

Zamek, -mka, *м.* замо́къ. **Zamek wiszący**, вися́чій замо́къ. **Zamek wnętrzny**, нутряно́й замо́къ; || замо́къ (*у ружья́*); || **-mku**, за́мокъ, крѣпость, укрѣпле́ніе, фортъ; || захло́пка, заслóночка (*въ насо́сѣ*); || ***Zamki na lodzie stawiać**, стро́ить возду́шные за́мки.

Zameldować, *см.* **Meldować.**

Zamęście, Zamęzcie, -cia, *ср.* замýжество.

Zamesz, *см.* **Zamsz.**

Zameszne, -ego, *ср.* пла́та за зака́занную обѣ́дню.

Zamesznictwo, *см.* **Zamszownictwo.**

Zamesznik, *см.* **Zamszownik.**

Zameszny, *см.* **Zamszowy.**

Zamęt, -u, *м.* о́мутъ; || мýтная вода́; || безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица; || сби́вчивость, неясность; || смѣше́ніе; || хаосъ

Zamężny, замýжній. **Stan zamężny**, супрýжество, бра́чное состоя́ніе. **Kobieta zamężna**, замýжняя же́нщина.

Zamglić, затми́ть, помрачи́ть.

Zamiana, -y, *ж.* мѣна, обмѣ́нъ, размѣ́нъ, промѣ́нъ; || *Грам.* замѣна (*буквъ*); || мѣнова́я торго́вля; || *Мат.* перестано́вка.

Zamianować, назна́чить (въ до́лжность), опредѣли́ть (къ до́лжности).

Zamianowanie, -nia, *ср.* назначеніе, *см.* **Zamianować.**

Zamiar, -u, *м.* намѣ́реніе, видъ, у́мыселъ, за́мыселъ; || цѣль; || начерта́ніе, планъ; || предположе́ніе. **Nad zamiar**, чрезмѣ́ру, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Zamiast, вмѣсто, въ замѣ́ну. **Zamiast pracować, myśli tylko o zabawach**, вмѣсто того́, что́бы рабо́тать, онъ ду́маетъ то́лько объ удово́льствіяхъ.

Zamiatać, Zamieść, замета́ть, замéсть, подмета́ть, подмéсть.

Zamiatacz, -a, *м.* подмета́льщикъ.

Zamiatalny, ме́тельный.

Zamiauknąć, замяýкать.

Zamieć, -ci, *ж.* си́льный вихрь, бýря, мете́ль, мете́лица, вью́га, вью́лица; || замётъ, грýда снѣгу нанесённая мете́лью, сугро́бъ, суббо́й, ку́ча песку́ нанесённая вѣтромъ.

Zamieciny, -in, *мн.* соръ, смéтье.

Zamiędlić, *см.* **Międlić.**

Zamiejski, находя́щійся внѣ городско́й черты́, за́городный.

Zamiękczyć, смягчи́ть.

Zamiękнąć, смягчи́ться.

Zamieniać Zamienić, мѣня́ть, обмѣ́нивать, обмѣня́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть.

Zamieniacz, -a, *м.* мѣновщи́къ.

Zamiennia, -ni, *ж. Грам.* переме́на наклоне́ній и време́нъ (*глаго́ловъ*); || метони́мія (*въ ритори́кѣ*).

Zamienny, мѣнова́й, мѣновно́й, назна́ченный для мѣны, обмѣ́нный, промѣ́нный.

Zamierać, Zamrzeć, вымира́ть, вы́мереть, угаса́ть, ута́снуть.

Zamierzać, Zamierzyć, опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || обмѣ́риться, ошиба́ться въ мѣ́рѣ. **Zamierzyć sobie co**, вознамѣ́риться, постанови́ть, предположи́ть. **Zamierzyć czas**, назна́чить вре́мя. **Zamierzyć sobie wybudować dom**, вознамѣ́риться постро́ить себѣ́ домъ; || ***Zamierzyć się (na kogo)**, замахну́ться (*на кого́*).

Zamierzch, -u, *м.* су́мерки; || *Мед.* **Zamierzch w oczach**, головокруже́ніе съ помуче́ніемъ глазъ.

Zamierzchnąć, смерка́ться, сме́ркнуться, стемне́ть, потемне́ть; || помрачи́ться, затми́ться; || **Zamierzchnąć gdzie**, быть засти́гнутымъ гдѣ но́чью, оста́ться на ночь.

Zamierzchnienie, -nia, *ср.* смерка́ніе, потемне́ніе, помраче́ніе

Zamierzenie, -nia, *ср.* предѣ́лъ, грани́ца, опредѣле́ніе, ограниче́ніе, назначе́ніе; || намѣ́реніе, у́мыселъ, предположе́ніе, предначерта́ніе; || обмѣ́реніе, оши́бка въ мѣ́рѣ; || **Zamierzenie się**, замахъ, взмахъ.

Zamierzony, опредѣлённый, назна́ченный, ограни́ченный; || предполо́женный, преднамѣ́ренный, предначе́ртанный.

Zamierzyć, *см.* **Zamierzać.**

Zamieść, *см.* **Zamiatać.**

Zamieszać, Zamięszać, замѣ́шивать, замѣша́ть, замѣси́ть, размѣ́шивать, размѣша́ть, размѣси́ть; || * запу́тать, смути́ть, взмути́ть, разстро́ить, нару́шить тишину́, споко́йствіе, произвѣ́сть замѣша́тельство, безпоря́докъ.

Zamieszanie, -nia, *ср.* мѣ́шаніе, размѣ́шиваніе; || замѣша́тельство, безпоря́докъ, неустро́йство; || движе́ніе, волне́ніе, сму́та, возмуще́ніе.

Zamieszczać, Zamieścić, помѣща́ть, помѣсти́ть, включа́ть, включи́ть.

Zamieszka, Zamięszka, -i, *ж.* сумя́тица, суматоха, трево́га; || волне́ніе; смяте́ніе, движе́ніе, возмуще́ніе, мятежъ; || *Стар.* помѣ́ха, препя́тствіе.

Zamieszkać, Zamieszkiwać, жи́тельствовать, обита́ть; || имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть проживать, имѣ́ть посто́янную осѣ́длость; || останавливаться (*на квартѝрь*), жить, поселя́ться.

Zamieszkały, жило́й, обита́емый; || *Юрид.* поселя́вшійся, водворе́нный, избра́вшій жи́тельство, имѣ́ющій пребыва́ніе гдѣ́-либо.

Zamieszkanie, -nia, *ср.* мѣ́сто жи́тельства, постоя́нная осѣ́длость, постоя́нное мѣ́стопребыва́ніе.

Zamieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, обита́тель.

Zamiętlić, перемѣша́ть, смути́ть, перепу́тать.

Zamigotać, Zamigać, Zamigotać się, мерца́ть, замерца́ть, сверка́ть, сверкну́ть, мелька́ть, мелькну́ть.

Zamilczać, Zamilczeć, ума́лчивать, смолча́ть, не отвѣча́ть; || ума́лчивать, умолча́ть, не упомина́ть о комъ *или* о чёмъ-либо, скрыва́ть, не ска́зывать; || **Zamilknąć**, умо́лкнуть, переста́ть говори́ть.

Zamiłować, полюби́ть, почу́вствовать къ кому́-либо осо́бую любовь, привя́занность; || **Zamiłować się (kogo, czego, w kim, w czém)**, привяза́ться, пристраста́ться къ кому́-либо *или* къ чему́-либо.

Zamiłowanie, -nia, *ср.* любо́вь, страсть, пристра́стіе, привя́занность.

Zamitrężenie, -nia, *ср.* остано́вка, проволо́чка.

Zamitrężyć, проволочи́ть, потра́тить вре́мя, сдѣ́лать проволо́чку.

Zamknąć, *см.* **Zamykać.**

Zamknięcie, -cia, *ср. см.* **Zamykanie**; || заключе́ніе, оконча́ніе.

Zamknięty, за́мкнутый, за́пертый; || заключённый, заточённый.

Zamkowy, замо́чный; || за́мковый, принадлежа́щій за́мку; || **Zamkowy, -ego**, *м.* кастеля́нъ.

Zamoczyć, замочи́ть.

Zamodlić się, усе́рдно углуби́ться въ моли́тву.

Zamoknąć, *см.* **Zamakać.**

Zamordować, уби́ть, умертви́ть, соверши́ть убі́йство.

Zamordowanie, -nia, *ср.* убі́йство, смертоубі́йство.

Zamorski, замо́рскій.

Zamorszczyk, Zamorzanin, -a, *м.* жи́тель замо́рья.

Zamorze, -a, *ср.* замо́рье.

Zamorzyć, заморя́ть, умори́ть.

Zamoście, -ścia, *ср.* замо́стье.

Zamotać, запу́тать, спу́тать, смѣша́ть; || **Zamotać się**, запу́таться, спу́таться, смѣша́ться.

Zamowa, -y, *ж.* зака́зъ, подря́дъ; || споръ, ра́спря; || предло́гъ, отгово́рка.

Zamówić, *см.* **Zamawiać.**

Zamówienie, *см.* **Zamawianie.**

Zamówiony, зака́занный, заказно́й.

Zamożnie, бога́то, въ избы́ткѣ, доста́точно, изоби́льно. **Zamożnie się mieć**, жить въ избы́ткѣ, бога́то.

Zamożność, -ści, *ж.* бога́тство, изби́-

токъ, доста́токъ, зажи́точность, изоби́лие; || могу́щество.

Zamożny (*Стар.* **Zamożysty**), бога́тый, доста́точный, зажи́точный, изоби́льный; || могу́щественный, сильный.

Zamraczać, Zamroczyć, помрача́ть, помрачи́ть, затемня́ть, затемни́ть, затмева́ть, затми́ть.

Zamrażać, Zamrozić, замора́живать, заморо́зить.

Zamrocze, -a, *ср.* **Zamrok, -u,** *м.* **Zamroka, -i,** *ж.* су́мракъ, су́мерки; || мра́чность, темнота́.

Zamroczenie, -nia, *ср.* помраче́ние, затме́ние, потемне́ние; || ослепле́ние; || су́мрачность, су́мерки.

Zamroczony, помрачённый, затемнённый; || ослеплённый.

Zamróz, -ozu, *м.* за́морозъ, пе́рвый осе́нній моро́зъ; || ознобле́ние, отморо́жение.

Zamruczeć, Zamruknąć, заворча́ть, забрюзжа́ть, зажужжа́ть, *см.* **Mruczeć.**

Zamrużać, Zamrużyć, зажму́ривать, зажму́рить, прищу́ривать, прищу́рить, закрыва́ть, закры́ть (*глаза́*).

Zamrużony, зажму́ренный, прищу́ренный, закры́тый.

Zamrzeć, *см.* **Zamierać.**

Zamsz, Zamsza, -y, *ж.* ва́мша.

Zamszownictwo, -a, *ср.* ва́мшевая фа́брика.

Zamszownik, -a, *м.* ва́мшеникъ.

Zamszowy, ва́мшевый.

Zamszyć, замши́ть, обмши́ть, законопа́тить мо́хомъ.

Zamszysty, мши́стый.

Zamudzić, заме́длить.

Zamuł, -u, *м.* засоре́ние, илъ, ти́на.

Zamulać, Zamulić, заноси́ть занести́, заволака́ивать, заволо́чь и́ломъ, ти́ною, засоря́ть засори́ть.

Zamurować, заложи́ть, заклась кирпичёмъ, заде́лать.

Zamydlać, Zamydlić, намы́ливать, намы́лить. * **Zamydlić komu oczy,** пусти́ть пыль въ глаза́, обольсти́ть слова́ми, отвести́ глаза́, заморо́чить.

Zamykać, Zamknąć, замыка́ть, замкну́ть, запира́ть, запере́ть, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть; || загражда́ть, огражда́ть, преграждать, прегради́ть; || ока́нчивать, око́нчить, зака́нчивать, зако́нчить, заключа́ть, заключи́ть. **Zamknąć okno,** запере́ть, закры́ть окно́. **Zamknąć rachunek,** свести́, ко́нчить счёть. **Zamknąć na klucz,** запере́ть, замкну́ть на ключъ. **Zamknąć oczy,** сомкну́ть, закры́ть глаза́. **Zamknąć oczy na wszystko,** смотре́ть на всё сквозь па́льцы. **Zamknąć powieki,** закры́ть глаза́, умере́ть. * **Zamknąć komu gębę,** зажа́ть кому́ ротъ, заста́вить кого́ замолча́ть. **Zamknąć posiedzenie,** око́нчить, закры́ть засѣда́ніе. * **Zamknąć list, mowę temi słowy,** око́нчить, заключи́ть письмо́, рѣчь слѣдующими слова́ми. * **Zamknąć kogo w więzieniu,** посади́ть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wiek sto lat w sobie zamyka,** вѣкъ заключа́етъ въ себѣ́ сто лѣтъ, вѣкъ состои́тъ изъ ста лѣтъ, сто лѣтъ составля́ютъ вѣкъ; || **Zamykać się, Zamknąć się,** замыка́ться, замкну́ться, запира́ться, запере́ться, затвори́ться, затвори́ться; || заключа́ться, заключи́ться. **Te drzwi nie zamykają się,** э́ти две́ри не запира́ются. * **Zamykać się w sobie,** жить въ соверше́нномъ уедине́ніи, быть несообщи́тельнымъ.

Zamykanie, -nia, Zamknięcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воро́тъ, две́рей*); || закры́тіе, оконча́ніе (*засѣда́нія дѣла*).

Zamysł, -u, *м.* наме́реніе, у́мыселъ, за́мыселъ; || начерта́ніе, планъ.

Zamyślać, Zamyślić, замышля́ть, замы́слить, заду́мывать, заду́мать, предполага́ть, предположи́ть; || **Zamyślać się, Zamyślić się,** заду́мываться, заду́маться. **Zamyślić się nieco,** призаду́маться.

Zamyślanie, Zamyślenie, -nia, *ср.* (**czego**), за́мыселъ, предположе́ніе. || **Zamyślanie się, Zamyślenie się,** заду́мчивость, размышле́ніе.

Zań, сокращ. **Za niego, за** него́, *см.* **On.**

Zanadrze, -a, *ср.* на́зуха.

Zanichelja, -ji, *ж. Бот. см.* **Trawnica.**

Zaniechać (czego), откла́дывать, отложи́ть, оставля́ть, оста́вить (*что́*), не радѣть (*о чёмъ*), переста́ть, прекрати́ть, переставать, переста́ть. **Zaniechać do pewnego czasu,** отложи́ть до не́котораго вре́мени.

Zaniechanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Zaniechanie użycia władzy,** безде́йствіе вла́сти.

Zanieczyszczać, Zanieczyścić, ма́рывать, замара́ть, зага́живать, зага́дить; || осквернять, осквернить.

Zaniedbać, *см.* **Zaniedbywać.**

Zaniedbanie, Zaniedbywanie, -nia, *ср.* нерадѣ́ніе, небреже́ніе, недосмотрѣ́ніе, упуще́ніе, неисполне́ніе, оплошность.

Zaniedbany, небре́жный, неради́вый. **Wychowanie zaniedbane,** небре́жное воспита́ніе.

Zaniedbywać, Zaniedbać, пренебрега́ть, пренебре́чь, не радѣть, не забо́титься, пропусти́ть, упусти́ть слу́чай. **Zaniedbywać interesa,** не радѣть о свои́хъ дѣла́хъ. **Zaniedbać czego,** пропусти́ть, прозѣва́ть что́-либо, не воспо́льзоваться чѣмъ-либо. **Zaniedbać kogo,** отста́ть отъ кого́, отвыка́ть; || **Zaniedbywać się, Zaniedbać się,** не радѣть о себѣ́ *или* о своёй до́лжности; || разлѣни́ться, опусти́ться.

Zaniemić, *см.* **Oniemić.**

Zaniemieć, онѣмѣть.

Zanieść, *см.* **Zanosić.**

Zaniesienie, *см.* **Zanoszenie.**

Zanim, по·á, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ, до. **Zanim wyrok stanie się prawomocnym**, до вступле́нія рѣше́нія въ зако́нную си́лу.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *м. Стар.* застёжка; || шнуро́къ, тесьма́; || *Бот.* лѣчу́ха, цѣли́тельная трава́; || *Морс.* лотъ; || *Кам.* отвѣсъ.

Zanóścić, запѣть.

Zanocnica, -y, *ж. Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка.

Zanocować, переночева́ть.

Zanokcica, -y, *ж.* ногтоѣда, ногтое́дица; || *Бот. см.* **Sledzionka, Stonogowiec.**

Zanosić, Zanieść, заноси́ть, занести́, занесть, наноси́ть, нанести́, нанесть, относи́ть, отнести́, отнесть; || подава́ть, пода́ть; || *представля́ть, представи́ть. **Zanieść do kogo prośbę**, пода́ть проше́ніе. || **Zanosić się**, относи́ться, име́ть отноше́ніе къ кому́- *или* къ чему́-либо, каса́ться кого́- *или* чего́-либо. **Zanosić się od śmiechu**, задыха́ться отъ сме́ха, хохота́ть до упа́ду. **Zanosić się od płaczu**, залива́ться слезами́. **Zanosić się na co**, увлека́ться чѣмъ, броса́ться, устремля́ться на что́. **Zanosić się na kogo ręką**, заноси́ть ру́ку, замахну́ться на кого́. **Zanosi się na straszną wojnę**, всё предвѣща́етъ ужа́сную войну́. **Zanosi się na deszcz**, собира́ется дождь.

Zanoszenie, Zaniesienie, -nia, *ср.* принесе́ніе, отнесе́ніе; || пода́ча, представле́ніе (*про́сьбы*). *Юрид.* **Zanoszenie skargi**, принесе́ніе жа́лобы.

Zanotka, -i, *ж. Ком.* па́мятная кни́жка, дѣлова́я кни́жка.

Zanotować, *см.* **Notować.**

Zanurzać, Zanurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду. || **Zanurzać się, Zanurzyć się**, погружа́ться, погрузи́ться, оку́ниваться, окуну́ться, опуска́ться, опусти́ться въ во́ду; || тону́ть, потону́ть; || *предава́ться чему́-либо.

Zanurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе, опуска́ніе въ во́ду.

Zaoblatować, заяви́ть, внести́ актъ въ суде́бную кни́гу.

Zaocznie, заочно, заглаза́, въ небы́тность, въ отсу́тствіе.

Zaoczność, -ści, *ж.* заочность, отсу́тствіе, небытность; || неявка въ судъ; || *Юрид.* заочное производство дѣла.

Zaoczny, заочный, отсу́тствующій.

Zaofiarowanie, -nia, *ср.* предложе́ніе.

Zaogniać, Zaognić, зажига́ть, зажечь, разжига́ть, разже́чь, воспламеня́ть, воспламени́ть, воспаля́ть, воспали́ть. || **Zaogniać się, Zaognić się**, воспаля́ться, воспали́ться.

Zaognienie, -nia, *ср.* воспале́ніе.

Zaogniony, воспалённый.

Zaokrąglać, Zaokrąglić, округля́ть, округли́ть.

Zaokrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе. **W zaokrągleniu**, кру́глымъ число́мъ.

Zaonegdaj, три дня тому́ наза́дъ.

Zaonegdajszy, бы́вшій три дня тому́ наза́дъ.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, запаса́ть, запасти́, заготовля́ть, загото́вить, снабжа́ть, снабди́ть. || **Zaopatrywać się, Zaopatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь.

Zaopatrzenie, -nia, *ср.* обзаведе́ніе, снабже́ніе, доставле́ніе.

Zaopinjować, пода́ть мнѣніе.

Zaopinjowanie, -nia, *ср.* пода́ча мнѣнія.

Zaoranie, -nia, *ср.* запа́шка.

Zaorany, запа́ханный, вспа́ханный.

Zaorywać, Zaorać, запа́хивать, запаха́ть, вспа́хивать, вспахать.

Zaostrzać, Zaostrzyć, нава́стривать, навостри́ть, ната́чивать, наточи́ть, отта́чивать, отточи́ть (*ножъ*); || очини́ть (*каранда́шъ*). *__Zaostrzyć apetyt__, возбуди́ть аппети́тъ. *__Zaostrzyć karę (prawo)__, уси́лить, увели́чить наказа́ніе. **Zaostrzyć ciekawość**, си́льно возбуди́ть любопы́тство.

Zaostrze, -a, *ср.* заострённый коне́цъ.

Zaostrzenie, -nia, *ср.* нава́стриваніе, ната́чиваніе; || возбужде́ніе, уси́леніе, увели́ченіе.

Zapach, -u, *м.* за́пахъ, духъ.

Zapachnąć, запахнуть.

Zapachtować, отда́ть въ наёмъ до́йныхъ коро́въ.

Zapad, -u, *м.* паде́ніе, обруше́ніе, обва́лъ.

Zapadać, Zapaść, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться, распада́ться, распа́сться, обва́ливаться, обвали́ться, упада́ть, упа́сть; || послѣдовать. **Oczy mu zapadły**, у него́ впа́ли, ввали́лись глаза́. **Zapadł gdzieś**, онъ гдѣ-то пропа́лъ, неизвѣстно куда́ дѣвался. **Zapadać w chorobę, Zapaść na zdrowiu**, занемо́чь, заболѣть. *__Już klamka zapadła__, уже́ по́здно, уже́ ко́нчено. *__W sądzie zapadł wyrok__, въ судѣ послѣдовало, состоя́лось рѣше́ніе. **Zapada słońce**, со́лнце захо́дитъ. **Noc zapada**, настаётъ ночь. **Noc nas zapadła**, насъ засти́гла ночь. **Zapaść w ziemię**, провали́ться. || *__Wyrok który zapadł w sądzie__, приговоръ послѣдовавшій въ судѣ.

Zapadanie, Zapadnienie, -nia, Zapadnięcie, -cia, *ср.* прова́лъ, обруше́ніе, паде́ніе, распаде́ніе. **Zapadnięcie na zdrowiu**, нача́ло тя́жкой болѣзни. **Zapadnienie nocy**, наступле́ніе но́чи. **Zapadnięcie wyroku**, постановле́ніе приговора.

Zapadka, -i, *ж.* сторожёкъ, стрѣлка (*въ западнѣ*); || опускна́я дверь *или* око́пчина; || ма́ленькая щеко́лда, защёлка задви́жка; || засло́нка.

Zapadlina, -y, *ж.* **Zapadlisko, -a**, *ср.* ...

вáлъ, трéщина; || рытвина, водорóина, водомóина.

Zapadłość, -ści, *ж.* **впáлость. Zapadłość oczu,** впáлость глазъ.

Zapadły, впáлый, ввалúвшийся, вдáвшийся, опáвшій, опустúвшийся, обрýшенный, провалúвшійся; || *послéдовавшій, состоúвшійся, рéшённый. **Wyrok zapadły,** состоúвшееся рéшéніе.

Zapadnięcie, *см.* **Zapadanie.**

Zapadzisty, угрожáющій падéніемъ, непрóчный.

Zapakować, уложúть, увязáть, упаковáть; || завалúть, заложúть; || посадúть, заключúть, запереть (*въ тюрьмý*); || напихáть. **Zapakowałem rzeczy do drogi,** я уложúлъ вéщи въ дорóгу. **Zapakować skład towarami,** завалúть магазúнъ товáрами. **Zapakować do więzienia,** посадúть, заключúть въ тюрьмý.

Zapał, -u, *м.* воспламенéніе, сожжéніе, зажигáніе, *см.* **Ogień, Pożar, Zapalenie;** || жáръ, горúчность, пылкость, страсть, востóргъ; || запáлъ (*у пýшки*), затрáвка (*у ружья*); || зажигáтельный матерiáлъ.

Zapalać, Zapalić, зажигáть, зажéчь, возжигáть, возжéчь, воспламенúть, воспламенúть; || засвéчáть, засвéтúть; || затопля́ть, затопúть. **Gumno zapalił ogień,** мóлнія зажглá гумнó. **Niech mię piorun jasny zapali,** убéй менá громъ! **Zapalić świecę,** засвéтúть свéчý. **Zapalić ogień,** развéсть огóнь. **W piecu zapalić,** затопúть пéчку. ***Zapalać kogo do czego,** ободрáть, поощрáть, возстрекáть, возбуждáть, побуждáть (*къ чему*). **Zapalić fajkę,** закурúть трýбку. || **Zapalać się, Zapalić się,** загорáться, загорéться, зажигáться, зажéчься, воспламенúться, воспламенúться, воспаля́ться, воспалúться, разгорячáться, разгорячúться, вспы́хивать, вспы́хнуть. ***Zapaliła się domowa wojna,** возгорéлось междоусóбіе. *Безлич.* **Zapaliło się u niego,** у негó сдéлался пожáръ. ***Zbytecznie się zapala gniewem,** онъ слúшкомъ горячúтся, сéрдится, раздражáется. **On się zapalił do tego malowidła,** онъ не мóжетъ отойтú, оторвáтся отъ этой картúны, онъ пристрастúлся къ этой картúнѣ.

Zapalacz, -a, *м.* зажигáтель, зажигáльщикъ (*свѣчъ, фонарéй*); || *см.* **Podpalacz.**

Zapalanie, Zapalenie, -nia, *ср.* зажигáніе, зажéніе, воспламенéніе; || *Мед. см.* **Zapalenie.**

Zapalczywie, запáльчиво, вспы́льчиво, пы́лко, горячó, стрáстно.

Zapalczywość, -ści, *ж.* запáльчивость, вспы́льчивость, горúчность; || злость, бéшенство, неúстовость, я́ростъ.

Zapalczywy, запáльчивый, вспы́льчивый, горячúй; || бéшеный, неúстовый, я́ростный.

Zapalenie, -nia, *ср.* воспламенéніе, возгорáніе; || *Мед.* воспалéніе.

Zapaleniec, -ńca, *м.* востóрженный человѣкъ, мечтáтель, энтузiáстъ.

Zapaliczka, -i, *ж. Бот.* дурнопáжýчникъ (*растéніе*).

Zapalisty, *см.* **Zapalny.**

Zapałka, -i, *ж.* зажигáтельная спúчка.

Zapalniczek, -czka, *м. Артил.* скорострéльная трýбка.

Zapalniczy, зажигáтельный.

Zapalnik, -a, *м. Артил.* зажигáтельная трýбка.

Zapalny, зажигáтельный, воспламеня́ющій, горю́чій, возгорáющійся.

Zapalony, зажжённый, воспалённый; || *воспламенённый, востóрженный, пы́лкій.

Zapałowy, затрáвочный. **Pole zapałowe w armacie,** казённая часть орýдія.

Zapamiętać, Zapamiętywać (czego), забы́ть, забывáть (*что́*); || **Zapamiętać co,** вспóмнить, припóмнить, приводúть себé на пáмять. || **Zapamiętać się,** забы́ться, потеря́ть присýтствіе дýха, быть внѣ себя́.

Zapamiętale, неúстово, я́ростно, бéшено, безýмно, безразсýдно, безтолкóво.

Zapamiętalec, -lca, *м.* бéшеный, неúстовый, безýмецъ, съумасбрóдъ.

Zapamiętałość, -ści, *ж.* бéшенство, неúстовство, умоизступлéніе, безразсýдство, съумасбрóдство.

Zapamiętały, бéшеный, неúстовый, безразсýдный, съумасбрóдный, безýмный, безтолкóвый.

Zapamiętanie, -nia (czego), *ср.* забвéніе; || забы́вчивость; || съумасбрóдство, безýмство, безпáмятство, *см.* **Zapomnienie.**

Zapamiętliwy, забы́вчивый, безпáмятный.

Zaparafować, скрéпить.

Zaparafowanie, -nia, *ср.* скрéпа, помéта.

Zaparcie, Zaparcie się, *см.* **Zaparcie.**

Zaparskać, забры́згать, заплы́ркать.

Zaparstek, -stka, Zapartek, -tka, *м.* гнилóе *или* испóрченное яйцó, насéдъ, жировóе яйцó, болтýнъ.

Zaparty, зáпертый, зáмкнутый; || *отвéрженный, непрúзнанный.

Zaparzać, Zaparzyć, за áривать, запáрить, мочúть, намочúть въ горячей водѣ.

Zapas, -u, *м.* запáсъ, провúзія.

Zapaść, раскормúть, *см.* **Paść, Spasać.**

Zapaść, *см.* **Zapadać.**

Zapaska, -i, *ж.* передникъ, фáртукъ, зáпонъ.

Zapaskudzić, запáкостить, загáдить, запáчкать, замарáть.

Zapaskudzony, запа́кощенный, загаженный, запа́чканный.

Zapaśnica, -y, *ж.* состяза́тельница, подви́жница, вои́тельница; || *см.* **Zapaska.**

Zapaśnictwo, -a, *ср.* гимна́стика; || борьба́, единобо́рство, поеди́нокъ; || * состяза́ніе, споръ, пре́ніе (*учёныхъ, литера́торовъ*).

Zapaśniczy, гимнасти́ческій; || состяза́тельный.

Zapaśnik, -a, *м.* боре́цъ, бое́цъ; || * состяза́тель, спо́рщикъ, проти́вникъ.

Zapaśny, запа́сный; || **Zapaśny w co,** снабжённый (*провіа́нтомъ, продово́льствіемъ*), *см.* **Zapasowy.**

Zapasować, пасова́ть, спасова́ть, сказа́ть пасъ (*въ ка́рточной игрѣ*).

Zapasowy, продово́льственный, запа́сный, запасно́й.

Zapasy, -ów, *мн.* борьба́, состяза́ніе, споръ.

Zapatrywać się, Zapatrzyć się (na kogo, na co), засма́триваться, засмотре́ться, загля́дываться, загляде́ться; || разсма́тривать, име́ть въ виду́, принима́ть во вниманіе, во уваже́ніе, обраща́ть вниманіе. **Zapatrzywszy się na ustawy,** согла́сно уста́вамъ.

Zapatrywanie się, Zapatrzenie się, -nia się, *ср.* разсма́триваніе, разсмотре́ніе, обраще́ніе вниманія, то́чка зре́нія; || соображе́ніе.

Zapchać, *см.* **Zapychać.**

Zapchanie, -nia, *ср.* загроможде́ніе, засоре́ніе; || *Мед.* завалъ.

Zapęd, -u, *м.* поры́въ, рве́ніе, увлече́ніе, стремле́ніе; || жаръ, горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость.

Zapędzać, Zapędzić, загоня́ть, загна́ть, прогоня́ть, прогна́ть; || **Zapędzać się, Zapędzić się,** горячо́ принима́ться за что́-либо, торопи́ться, спеши́ть, устремля́ться, броса́ться. **Zapędzać się do biegu,** разбѣга́ться.

Zapędzony, загнанный.

Zapełniać, Zapełnić, наполня́ть, напо́лнить, занима́ть, заня́ть.

Zapełzać, Zapełznąć, запа́лзывать, заполза́ть, залѣза́ть, залѣзть.

Zaperceptować, внести́ въ прихо́дную кни́гу, вписа́ть въ прихо́дъ. **Zaperceptować na rzecz skarbu,** обрати́ть въ казну́.

Zaperceptowanie, -nia, *ср.* внесе́ніе въ прихо́дную кни́гу, запи́ска на прихо́дъ; || обраще́ніе въ казну́.

Zaperzony, запу́щенный; || раздражённый; || насу́пившійся, нахму́ренный, смо́рщенный.

Zapérzyć (*Стар.* **Zapyrzyć**), запусти́ть по́ле, садъ, оста́вить въ небреже́ніи; || разсерди́ть, раздражи́ть; || **Zapérzyć się,** зарости́ негодною травою, заглохнуть; || насу́питься, нахму́риться, намо́рщиться; || разсерди́ться, раздражи́ться.

Zapewne, Zapewnie, коне́чно, поистинѣ, по́длинно, то́чно; || вѣроя́тно, правдоподо́бно.

Zapewniać, Zapewnić, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить, утверждать, подтверждать, подтверди́ть; || укрѣпи́ть, упро́чить что-либо за кѣмъ, обезпе́чить; || **Zapewniać się, Zapewnić się (o czém),** удостовѣря́ться, удостовѣ́риться, убѣждаться, убѣди́ться (*въ чёмъ*), || упро́чить за собо́ю, обезпе́чить себѣ.

Zapewnianie, Zapewnienie, -nia, *ср.* увѣре́ніе, удостовѣре́ніе, подтвержде́ніе; || засвидѣтельствованіе; || обезпе́ченіе, руча́тельство, поручи́тельство; || **Zapewnienie przez zastaw,** зало́гъ.

Zapęzlować, замазать ки́стью, закрасить.

Zapiać, запѣть (*о пѣтухѣ*).

Zapiąć, *см.* **Zapinać.**

Zapiaskować, Zapiaszczyć, занести́, покры́ть песко́мъ; || **Zapiaskować się,** сдѣлаться песча́нымъ.

Zapić, *см.* **Zapijać.**

Zapiec, *см.* **Zapiekać.**

Zapiecek, -cka, *м.* запе́чекъ.

Zapięcie, -cia, *ср.* застёжка, пря́жка.

Zapiecnik, -a, *м.* лежебо́къ, лѣни́вецъ.

Zapiecny, запе́чный.

Zapieczenie, -nia, *ср.* прижига́ніе; || **Zapieczenie krwi,** сгуще́ніе кро́ви; || **Zapieczenie w żołądku,** запо́ръ, завалъ, засоре́ніе, обстру́кція.

Zapieczętować, запеча́тать.

Zapieczętowanie, -nia, *ср.* запеча́таніе.

Zapieczętowany, запеча́танный.

Zapiekać, Zapiec, припека́ть, припе́чь, завива́ть (*волосы*); || **Zapiekać żołądek,** производи́ть запо́ръ; || **Zapiekać się,** страда́ть запо́ромъ; || сгуща́ться, запека́ться, запе́чься (*о кро́ви*).

Zapiekły, запе́клый, запе́кшійся, сгущённый.

Zapieniać, Zapienić, вспѣнивать, вспѣнить.

Zapierać, Zaprzeć, запира́ть, запере́ть, замыка́ть, замкну́ть; || **Zapierać się, Zaprzeć się,** запира́ться, запере́ться, отпира́ться, отпере́ться, не признава́ться, не призна́ться, отрека́ться, отре́чься.

Zapieracz, -a, *м.* отрица́тель.

Zapieradło, -a, *ср.* запо́рка, запи́рка, засо́вка, задви́жка.

Zapieranie, -nia, Zaparcie, -cia, *ср.* запира́ніе, замыка́ніе, запо́ръ, засо́въ; || **Zapieranie się, Zaparcie się,** отрица́ніе, отреченіе, самоотреченіе, отпира́тельство, запира́тельство; || опроверже́ніе; || *Юрид.* непризна́ніе, непризнава́ніе; || **Zaparcie się samego siebie,** самоотверже́ніе.

Zapierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка.

Zapierzyć, покры́ть пе́рьями, пу́хомъ, завали́ть; || **Zapierzyć ścianę,** сдѣлать

перегоро́дку, перебо́рку внутри́ строе́нія.

Zapięty, застёгнутый.

Zapijać, Zapić (sobie), попива́ть, упива́ться, ча́сто пья́нствовать; || **Zapić (co)**, запи́ть. * **Zapić troski, zmartwienie**, утопи́ть го́ре въ винѣ; || **Zapijać się**, до́лго пья́нствовать, напива́ться.

Zapinać, Zapiąć, застёгивать, застегну́ть. **Zapiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою; || **Zapinać się, Zapiąć się**, застёгиваться, застегну́ться.

Zapinanie, -nia, *ср.* застёгиваніе (*на пу́говицы*); || прика́лываніе (*була́вками*).

Zapis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ро́спись, за́пись. **Zapis do akt**, внесе́ніе въ протоко́лъ, зарегистрова́ніе, регистрату́ра; || **Zapis na dług**, долгова́я роспи́ска, обяза́тельство, облига́ція; || **Zapis testamentowy**, завѣща́ніе, отка́зъ; || **Zapis pod tytułem ogólnym**, долево́й отка́зъ, переда́ча; || **Zapis wieczysty**, да́рственная за́пись. **Zapis dożywocia**, пожи́зненная за́пись. **Zapis posagowy**, ря́дная. **Zapis o wydzieleniu majątkowém dzieci**, отдѣльная за́пись; || **Zapis komu uczynić**, завѣща́ть, отказа́ть (*кому́ своё имѣ́ніе*), переда́ть; || *Стар.* а́дресъ (*письма́*).

Zapisać, *см.* **Zapisywać**.

Zapisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе. **Zapisanie się na sąd polubowny**, третейская за́пись.

Zapisany, запи́санный, впи́санный.

Zapisne, Zapisowe, -ego, *ср.* пла́та, сборъ за впи́сываніе, за внесе́ніе въ ро́спись, въ рее́стръ, вписны́я де́ньги.

Zapisny, Zapisowy, записно́й. **List zapisowy**, обяза́тельство, облига́ція. **Dobra zapisowe**, имѣ́ніе о́тданное въ залогъ, заложенное недви́жимое имѣ́ніе, обезпе́ченное ипоте́кою. **Dziedzic zapisowy**, оди́нъ изъ насле́дниковъ по завѣща́нію, уча́стникъ въ получе́ніи завѣщаннаго иму́щества.

Zapisobierca, -y, *м.* **Dziedzic zapisowy**, легата́рій, *см.* **Legatarjusz**.

Zapisodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Zapisywać, Zapisać, запи́сывать, записа́ть. **Zapisać co komu**, завѣща́ть, отказа́ть, переда́ть. **Zapisać lekarstwo**, прописа́ть реце́птъ, лѣка́рство. **Zapisywać co zkąd**, выпи́сывать, писа́ть о доставле́ніи чего́-либо изъ друго́го мѣ́ста. **Zapisać arkusz**, исписа́ть листъ бума́ги. **Zapisać w księgi prawne**, внести́ объявле́ніе въ суде́бные а́кты, протестова́ть; || **Zapisywać się, Zapisać się**, запи́сываться, записа́ться; || подпи́сываться, подписа́ться (*на получе́ніе кни́ги*); || *Юрид.* **Zapisywać się przeciw komu, czemu**, протестова́ть про́тивъ рѣше́нія, пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе на рѣше́ніе; || * **Zapisywać się na medycynę, na prawo**, і т. д., избира́ть отдѣле́ніе медици́нское, юриди́ческое, и т. п. (*для слу́шанія ле́кцій въ университе́тѣ*). **Zapisywać się na przychód**, запи́сываться прихо́домъ; || **Zapisywać się komu**, дава́ть пи́сьменное обяза́тельство; § || запи́сываться, до́лго писа́ть.

Zapłacenie, -nia, *ср.* плате́жъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Zapłacić, заплати́ть, уплати́ть, вы́платить. **Bóg zapłać!** спаси́бо! благодарю́!

Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić, оплодотвори́ть, оплодотвори́ть.

Zapłakać, запла́кать.

Zapłaniać, *см.* **Zapłonąć**.

Zapłata, -y, *ж.* пла́та, жа́лованье, вознагражде́ніе. **Zapłata za młóćbę**, замоло́тъ.

Zaplatać, Zapleść, заплета́ть, запле́сть. **Zapleść chrustem**, загороди́ть плетнёмъ; || * запу́тывать, запу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть; || **Zaplatać się, Zapleść się**, заплета́ться, запле́сться, вплета́ться, вплесться; || * впу́тываться, впу́таться, вмѣшиваться, вмѣша́ться (*во что*).

Zaplątać, запу́тать, впу́тать (*кого́ во что́*); || спу́тать (*во́лосы*); || **Zaplątać się**, запу́таться, спу́таться; || впу́таться, вмѣша́ться (*не въ своё де́ло*). * **Zaplątał mu się język**, у него́ пу́тается язы́къ.

Zapław, -u, *м.* сплавъ, спла́вливаніе, го́нка (*бре́венъ*).

Zaplecze, -a, *ср.* запле́чье.

Zaplecznik, -a, *м. Воен.* замыка́ющій офице́ръ *или* у́нтеръ-офице́ръ, послѣ́дній въ шере́нгѣ.

Zapleniać, Zaplenić, распложа́ть, распложа́ть, размножа́ть, размно́жить; || **Zapleniać się**, размножа́ться, распложа́ться.

Zaplenić, *Стар.* полони́ть, взять въ поло́нъ, захвати́ть въ плѣнъ; || похи́тить, расхи́тить.

Zapleśniały, zapleśniały, запле́снѣлый, запле́снѣвѣлый.

Zapleśnieć, запле́снѣвѣть.

Zaplewić, засори́ть, запусти́ть.

Zapłocić, отыни́ть, обнести́ ты́номъ, огороди́ть.

Zapłocie, -cia, *ср.* затынье, мѣ́сто позади́ ты́на.

Zapłód, -odu, *м.* оплодотворе́ніе; || *см.* **Zaród**.

Zapłodnić, *см.* **Zapładniać**.

Zapłókać, вы́полоскать, сполоска́ть.

Zapłonąć się, Zapłonić się, Zapłaniać się, рдѣть, зардѣть, краснѣть, покраснѣть (*отъ стыда́*), вспыхнуть.

Zapłonić, *см.* **Płonić**.

Zapłoszyć, загна́ть, прогна́ть, спугну́ть.

Zaplot, -u, *м.* заплете́ніе, свива́ніе.

Zaplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ воло́съ*).

Zaplotki, -ów, *мн.* и́згородь, плете́нь.

Zaplugawić, замара́ть, запа́чкать, испа́костить, зага́дить.

Zapluskać, Zaplusnąć, забры́згать; ||

*Zaplusnąć komu oczy, провести́, обману́ть кого́.

Zapluwać, Zapluć, Zaplwać, Zaplunąć, заплёвывать, заплева́ть.

Zapływać, Zapłynąć, заплыва́ть, заплы́ть, доплыва́ть, доплы́ть.

Zapobiegać, Zapobiedz (czemu), предупрежда́ть, предупреди́ть, отвраща́ть, отврати́ть (*что́*), предваря́ть, предвари́ть (*о чёмъ*).

Zapobieżenie, -nia, *ср.* предупрежде́ніе, отклоне́ніе, предотвраще́ніе, пресѣче́ніе, предваре́ніе.

Zapocić, покры́ть по́томъ. || Zapocić się, вспотѣ́ть, употѣ́ть; || *труди́ться съ уси́ліемъ.

Zapocząć, Zapoczynać, *см.* Zaczynać.

Zapodziać (co gdzie), дѣть, дѣва́ть, запря́тать. || Zapodziać się, дѣва́ться, запря́таться, засу́нуться, пропа́сть.

Zapole, -a, *ср.* запо́лье.

Zapolnica, -y, *ж.* сусѣ́къ, за́сѣкъ, за́кромъ.

Zapolny, запо́льный.

Zapomagać, Zapomódz (kogo), помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть (*кому́*), подде́рживать, поддержа́ть (*кого́*), вспомоществова́ть, дава́ть посо́біе.

Zapominać, Zapomnieć, забыва́ть, забы́ть; || Zapominać się, Zapomnieć, забыва́ться, забы́ться.

Zapominanie, Zapomnienie, -nia, *ср.* забыва́ніе, забы́тіе, забве́ніе.

Zapomódz, *см.* Zapomagać.

Zapomoga, -i, *ж.* вспомоществова́ніе, вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь.

Zapór, -oru, *м.* Zapora, -y, Zaporka, -i, *ж.* запо́ръ, запо́рка, задви́жка, засо́вка, завёртка; || Zaporka w wodociągu, кла́панъ въ насо́сѣ, замы́чка; || *Фортиф.* палиса́дъ; || *узда́, обузда́ніе; || Zaporek, -rka, *м.* Zaporka, -i, *ж.* распо́рка (*у мясникóвъ*).

Zapotnieć, запотѣ́ть.

Zapotrzebować (czego), нужда́ться, имѣ́ть въ чёмъ-либо ну́жду; || тре́бовать.

Zapotrzebowanie, -nia, *ср.* тре́бованіе.

Zapowiadać, Zapowiedzieć, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, заявля́ть, заяви́ть, предувѣдомля́ть, предувѣ́домить; || предостерега́ть, предостере́чь, остерега́ть, остере́чь; || Zapowiadać małżeństwo, оглаша́ть жела́ющихъ вступи́ть въ бракъ; || Zapowiedzieć komu pojedynek, вы́звать кого́ на поеди́нокъ, на дуэ́ль; || Zapowiedzieć komu wojnę, объяви́ть войну́; || Zapowiedzieć co komu, повелѣ́ть, приказа́ть, предписа́ть.

Zapowiadanie, Zapowiedzenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, извѣще́ніе, возвѣще́ніе, оглаше́ніе, увѣдомле́ніе; || запрётъ, запреще́ніе, возбране́ніе.

Zapowiedni, Zapowiedny, огласи́тельный, объяви́тельный, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный; || запрещённый, непозво́ленный, заповѣдно́й. *Юрид.* List zapowiedny, запреще́ніе, воспреще́ніе. *Стар.* заповѣдна́я гра́мота.

Zapowiedź, -dzi, *ж.* объявле́ніе, возвѣще́ніе, увѣдомле́ніе, новѣ́стка; || *Юрид.* наложе́ніе аре́ста; || Zapowiedź małżeństwa, оглаше́ніе жела́ющихъ вступи́ть въ бра́къ; || певелѣ́ніе, приказа́ніе, предписа́ніе; || заповѣдно́е мѣ́сто въ лѣсу́, гдѣ запрещена́ ру́бка.

Zapowiedzenie, -nia, *ср.* предувѣдомле́ніе, предостереже́ніе. Zapowiedzenie funduszu, наложе́ніе аре́ста на де́нежныя су́ммы.

Zapowiedziany, возвѣщённый, заявленный, объя́вленный.

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, зачумля́ть, зачуми́ть, заража́ть чумо́ю, моровы́мъ повѣ́тріемъ, я́звою.

Zapowietrzony, зачумлённый, чу́мный.

Zapozew, *см.* Pozew.

Zapoznawać, Zapoznać, знако́мить, познако́мить (*кого́ съ кѣмъ*).

Zapożyczać, Zapożyczyć, занима́ть, брать, взять въ долгъ, взаймы́; || заи́мствовать; || Zapożyczyć się, задолжа́ть, войти́ въ долги́.

Zapożyczający, заёмщикъ.

Zapożyczka, -i, *ж.* заёмъ.

Zapozywać, Zapozwać, *см.* Pozywać.

Zapracować, зарабо́тать. || Zapracować się, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою до́лѣе надлежа́щаго вре́мени.

Zapragnąć, пожела́ть, захотѣ́ть.

Zapraszać, Zaprosić, приглаша́ть, пригласи́ть, зазыва́ть, зазва́ть.

Zaprawa, -y, *ж.* припра́ва, сна́добье (*ку́шанья*); || лѣка́рственный соста́въ; || со́усъ, подли́ва; || *Хим.* квасцова́ніе; || *Каменщ.* Zaprawa wapienna, известко́вая зали́вка.

Zaprawdę, пои́стинѣ, и́стинно, въ са́момъ дѣ́лѣ, по пра́вдѣ.

Zaprawiać, Zaprawić, припра́вливать, приправля́ть, припра́вить; || Zaprawić dziurę, задѣ́лать, заложи́ть дыру́; || Zaprawiać kogo w co, do czego, пріуча́ть (*къ чему́*), упражня́ть (*въ чёмъ*); || *Стар.* Zaprawiać kogo na kogo, вооружа́ть, поджига́ть, подстрека́ть. || *Стар.* Zaprawiać pole, rolę, паха́ть; || *Охот.* дрессирова́ть (*соба́ку*). Zaprawić się, испыта́ть себя́, испро́бовать (*въ чёмъ-либо*), искуси́ться, узна́ть по о́пыту.

Zaprawiony, Zaprawny, припра́вленный, пригото́вленный; || испы́танный, пріучённый; || прива́женный; || дрессиро́ванный; || за́ткнутый, задѣ́ланный.

Zaprenumerować, подписа́ться (*на кни́гу, на газе́ту*).

Zaprodukować, предъяви́ть. *Юрид.* Zaprodukować dokumenta, предъяви́ть докуме́нты.

Zaprojektować, соста́вить, предположи́ть; || проектирова́ть.

Zaproponować, предложи́ть.
Zaprosić, *см.* **Zapraszać**.
Zaprosiny, -in, *мн.* приглаше́ніе, зовъ.
Zaprószać, Zaprószyć, запора́шивать, запороши́ть, заноси́ть пы́лью, песко́мъ, запыли́ть снѣ́гомъ, заса́ривать, засори́ть.
Zaproszenie, -nia, *ср.* зазыва́ніе, приглаше́ніе.
Zaprószony, запылённый, засо́ренный, занесённый (*песко́мъ, снѣ́гомъ*).
Zaprowadzać, Zaprowadzić, заводи́ть, завести́ (*куда́-либо*); || вводи́ть, заводи́ть, учрежда́ть, осно́вывать.
Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || заведе́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.
Zaprowjantować, *см.* **Prowjantować**.
Zapróżniać, Zapróżnić, переполня́ть, перепо́лнить; || загрома́зживать, загромозди́ть, зава́ливать, завали́ть, заса́ривать, засори́ть, запру́живать, запруди́ть; || ***Zapróżniać głowę**, набива́ть пустяка́ми го́лову.
Zapryskać, Zaprysnąć, запры́скать, запры́снуть.
Zaprzać, *см.* **Zapierać**.
Zaprządz, *см.* **Zaprzęgać**.
Zaprząg, -ągu, *или* **-ęgu**, *м.* у́пряжь, ко́нская сбру́я, шо́ры; || упря́жка, запря́жка. **Koń do zaprzęgu**, упряжна́я ло́шадь.
Zaprzągać, *см.* **Zaprzęgać**.
Zaprzał, -u, *м.* замертвѣ́лый заро́дышъ пчёлъ.
Zaprzałość, -ści, *ж.* прѣ́лость.
Zaprzały, прѣ́лый, сопрѣ́лый.
Zaprzaniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, вѣроотсту́пникъ.
Zaprzątać, Zaprzątnąć, зава́ливать, завали́ть, загрома́зживать, загромозди́ть, загора́живать, загороди́ть, заста́вливать, заста́вить; || **Zaprzątać co gdzie**, запря́тывать, запря́тать, засо́вывать, засу́нуть; || **Zaprzątać kogo**, ста́вить въ тупи́къ, пу́тать, мѣша́ть, приводи́ть въ замѣша́тельство, озабо́чивать; || занима́ть, заня́ть, упражня́ть, заставля́ть дѣ́лать. || **Zaprzątać się, Zaprzątnąć się**, занима́ться, заня́ться, озабо́чиваться, озабо́титься, затрудня́ться, затрудни́ться, безпоко́иться, обезпоко́иться; || пу́таться, запу́тываться, сбива́ться, перемѣ́шиваться.
Zaprzątniony, за́нятый, озабо́ченный; || зава́ленный, загромождённый, заста́вленный, загоро́женный; || запря́танный, засу́нутый.
Zaprzeć, Zaprzeć się, *см.* **Zapierać**.
Zaprzeczać, Zaprzeczyć (czego *или* **czemu)**, оспо́ривать, оспо́рить, опроверга́ть, опрове́ргнуть, отверга́ть, отве́ргнуть, не соглаша́ться, не согласи́ться, прекосло́вить.
Zaprzeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе, прекосло́віе.
Zaprzeczny, отрица́емый, оспо́риваемый.
Zaprzedaniec, -ńca, *м.* про́данный, нево́льникъ.
Zaprzedawać, Zaprzedać, продава́ть, прода́ть съ пра́вомъ вы́купа, и́ли съ пра́вомъ пожи́зненнаго владѣ́нія; || закла́дывать, заложи́ть; || отдава́ть, отда́ть въ зало́гъ; || запродава́ть, запрода́ть, прода́ть оконча́тельно, навсегда́. **Zaprzedał duszę djabłu**, про́далъ чо́рту ду́шу. ***Psu oczy zaprzedał**, потеря́лъ весь стыдъ. || **Zaprzedawać się, Zaprzedać się**, принима́ть, приня́ть на чью́-либо сто́рону съ коры́стною цѣ́лью.
Zaprzęg, *см.* **Zaprząg**.
Zaprzęgać, Zaprządz, запряга́ть, запря́чь, запре́чь, закла́дывать ло́шадь (*въ дро́жки и т. д*). || **Zaprzęgać się**, запряга́ться.
Zaprzęgowy, упряжно́й.
Zaprzenie, Zeprzenie, -nia, *ср.* перепрѣ́ніе; || *см.* **Zaparcie, Zapieranie**.
Zaprzestanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе.
Zaprzestawać, Zaprzestać (czego), перестава́ть, переста́ть (*что́ дѣ́лать*); || прекраща́ть, прекрати́ть, прерыва́ть, прерва́ть (*что́*).
Zaprzeszły, давнопроше́дшій. *Грам.* **Czas zaprzeszły**, давнопроше́дшее вре́мя.
Zaprzęż, Zaprzęża, -y, *ж.* *см.* **Zaprząg**.
Zaprzężony, запря́женный.
Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Zaprzyjaźniać się, Zaprzyjaźnić się**, дружи́ться, подружи́ться.
Zaprzysięgać, Zaprzysięgnąć, Zaprzysiądz (co), присяга́ть, присягну́ть, подтверди́ть подъ прися́гою, кля́сться, покля́сться. **Zaprzysiądz komu wierność, przyjaźń**, покля́сться кому́ въ вѣ́рности, въ дру́жбѣ.
Zapstrzyć, испестри́ть.
Zapuchać, Zapuchnąć, опуха́ть, опу́хнуть.
Zapukać, застуча́ть, постуча́ть.
Zapust, -u, *м.* запу́щенный, неру́бленный лѣ́съ.
Zapustny, ма́сленичный, ма́сляничный, карнава́льный; || сыропу́стный.
Zapustować, весели́ться на ма́сляницѣ, во вре́мя карнава́ла.
Zapusty, -ust, *мн.* ма́сленица, сы́рная недѣ́ля, карнава́лъ.
Zapuszczać, Zapuścić, запуска́ть, запусти́ть; || отпуска́ть, отпусти́ть; || погружа́ть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить; || вонза́ть, вонзи́ть (*въ тѣ́ло*); || вка́пывать, вкопа́ть; || заки́дывать, заки́нуть, броса́ть, бро́сить. **Zapuścić słup w ziemię**, вкопа́ть, вбить столбъ въ зе́млю. **Zapuścić kotwicę**, бро́сить я́корь. *Плотн.* **Zapuścić belkę**, брусъ запусти́ть въ пазъ, въ долбёжъ. ***Zapuszczać myśl w co**, углубля́ть

мысль во что́-либо. **Zapuścić zasłonę**, опусти́ть за́навѣсъ. **Zapuścić ogień gdzie**, неосторо́жно заброни́ть куда́-либо ого́нь. **Zapuszczać las**, запусти́ть лѣсъ. **Zapuścić brodę**, отпусти́ть, отрости́ть бо́роду. **Zapuścić sieć**, заки́нуть не́водъ; || **Zapuszczać się, Zapuścić się**, пуска́ться, пусти́ться, устремля́ться, устреми́ться, кида́ться, ки́нуться, броса́ться, бро́ситься; || **Zapuszczać się, Zapuścić się dokąd, w co**, забира́ться забра́ться, пробира́ться, пробра́ться, углубля́ться, углуби́ться; || * вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, погружа́ться, погрузи́ться. **Zapuścić się do skoku**, пусти́ться вскачь. **Zapuszczać się w las**, углубля́ться въ лѣсъ.

Zapychać, Zapchać, Zapchnąć, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть, засо́вывать, засу́нуть; || засоря́ть, засори́ть; || затыка́ть, заткну́ть, законопа́чивать, законопа́тить; || **Zapychać się, Zapchać się**, зава́ливаться, зава́литься, засоря́ться, засори́ться; || засо́вываться, засу́нуться, затыка́ться, заткну́ться; || *напи́хиваться, напиха́ться, наѣда́ться до́ сыта, до отва́лу, по го́рло.

Zapytać, Zapytać się, *см.* **Zapytywać się.**

Zapytanie, -nia, *ср.* вопро́съ, запро́съ, *Грам.* **Znak zapytania**, вопроси́тельная, *или* вопроси́тельный знакъ (?), *см.* **Zapytywanie.**

Zapytany, спро́шенный.

Zapytywać, Zapytać, Zapytywać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть, вопроша́ть, вопроси́ть; || быть спра́шиваемому. **Przywiedziony przed sąd więzień, zapytany naprzód bywa o imię**, приведённаго въ судъ аресто́анта снача́ла спра́шивают о его́ и́мени.

Zapytywacz, -a, *м.* спра́шивающій, вопроша́ющій, вопроша́тель.

Zapytywanie, Zapytywanie się, Zapytanie, Zapytanie się, распро́съ, допра́шиваніе, распра́шиваніе, выспра́шиваніе.

Żar, -u, *м.* жа́ръ.

Zarąb, -ębu, *м.* **Zaręba, -y**, *ж.* **варубъ**, за́рубень, зарубина, зарубка.

Zarabiać, Zarobić, зараба́тывать, заработа́ть, добыва́ть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить; || заслу́живать, заслужи́ть; || **Zarabiać (ciasto)**, мѣси́ть, валя́ть (*тѣсто*); || задѣлывать, зарабо́тывать пла́ту; || задѣлывать, задѣлать, загороди́ть, закры́ть; || выруча́ть, вы́ручить, получа́ть де́ньги отъ прода́жи, получа́ть при́быль, бары́шъ. **Zarabiać grunta**, воздѣлывать зе́млю. **Zarobić wapno**, растворя́ть и́звесть. **Zarobić dziurę**, задѣлать дыру́. **Zarobić (sobie) na szacunek u kogo**, заслужи́ть (*себѣ*) чьё-либо уваже́ніе. **Zarobić na niełaskę**, навле́чь на себя́ чью-либо неми́лость, неудово́льствіе; || **Zarabiać się, Zarobić się**, зарабо́тываться, зарабо́таться, занима́ться рабо́тою продолжи́тельное вре́мя; || броди́ть, начина́ть ки́снуть (*о пивѣ*).

Zarąbywać, Zarębywać, Zarębować, Zarąbać (*Стар.* **Zarąbić**), зарубать, зарубить, засѣка́ть, засѣ́чь; || дѣлать на чёмъ замѣ́тку, зару́бину; || **Zarąbać drogę**, сдѣлать засѣ́ку, завали́ть доро́гу *или* ход́ъ сру́бленнымъ лѣсомъ; || **Zarąbać kogo**, зарубить са́блею, изрубить.

Zarachować (co), просчита́ть; || зачёсть; || **Zarachować się**, просчита́ться, проче́сться, общита́ться, обче́сться, ошиби́ться въ счётѣ, сдѣлать прочётъ; || углуби́ться въ счёты.

Zarachowanie, -nia, *ср.* **зачётъ**, зачисле́ніе.

Zarada, -y, *ж.* сре́дство (*къ чему́*), спо́собъ (*на что́*), посо́біе.

Zaradczy, вспомога́тельный, спаси́тельный. **Środek zaradczy**, спаси́тельное сре́дство.

Zaradność, -ści, *ж.* расторо́пность, нахо́дчивость, изворо́тливость, ло́вкость, спосо́бность.

Zaradny, расторо́пный, нахо́дчивый, изворо́тливый, ло́вкій, спосо́бный.

Zaradzać, Zaradzić (komu), помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть, спосо́бствовать; || сла́живать, сла́дить.

Zaradzenie, -nia, *ср.* посо́біе, по́мощь.

Zarajać, Zaroić, отра́ивать, отро́ить, отдѣля́ть отъ себя́ но́вый рой пчёлъ; || производи́ть, произвести́ броже́ніе (*въ пивѣ*); || **Zarajać się, Zaroić się**, отра́иваться, отро́иться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, перебродить (*о пивѣ*). || * **Zaroić się**, помути́ться, помрачи́ться. **Zaroiło się w głowie**, помути́лось въ голове́, помути́лся разсу́докъ.

Zaranek, -nku, *м.* **Zaranie, -nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Zarastać, Zarość, Zarosnąć, зараста́ть, зарости́, порастать, порости́, обрости́, обрости́; || заживать (*о ра́нѣ*).

Zaratować, пособи́ть, поддержа́ть.

Zaraz, то́тчасъ, сейча́съ, неме́для, неме́дленно. **Zaraz potém**, то́тчасъ за *или* то́тчасъ по́слѣ.

Zaraza, -y, *ж.* зара́за, я́зва. **Zaraza morowa, powietrzna**, чума́, морова́я я́зва. **Zaraza na bydło**, скотско́й падёжъ. **Zaraza na zboże, na rośliny**, ржа; || *Бот.* Петро́въ крестъ (*растѣніе*).

Zarażać, Zarazić, заражать, зарази́ть; || **Zarażać się, Zarazić się**, зараже́ться, зарази́ться.

Zarazem, вмѣстѣ съ э́тимъ.

Zarażenie, -nia, *ср.* зараже́ніе.

Zaraziciel, -a, *м.* зарази́тель.

Zaraźliwość, -ści, *ж.* зарази́тельность, прили́пчивость.

Zaraźliwy, зарази́тельный, прили́пчивый.

Żarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Żarcik, -a, *м. Умен.* шу́точка.

Żardzewiałość, -ści, *ж.* ржа́вость, заржа́вина, ржа́вчина.

Żardzewić, заржа́вить, произвести́ ржа́вчину; || **Żardzewić się**, заржа́вѣть, *см.* **Żardzewieć**.

Żardzewieć, заржа́вѣть.

Żaręczać, Żaręczyć (komu za co), руча́ться, поручи́ться (*въ чёмъ*); || **Żaręczyć za kogo**, поручи́ться за кого́; || **Żaręczyć komu**, *или* **z kim córkę**, обручи́ть, помо́лвить, сговори́ть дочь.

Żaręczanie, Żaręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, руча́тельство, обезпе́ченіе, пору́ка.

Żaręcznik, -a, *м.* поручи́тель.

Żaręczny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ заклад; || рекоменда́тельный, поручи́тельный; || оберега́тельный, охрани́тельный, запрети́тельный.

Żaręczyny, -czyn, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, сгово́ръ (*взаимное обѣща́ніе сочета́ться бра́комъ*).

Zaregestrować, внести́ въ протоко́лъ.

Zaregestrowanie, -nia, *ср* регистрова́ніе; || занесе́ніе въ протоко́лъ.

Zaregulować, опредѣли́ть, назна́чить; || обрати́ть, напра́вить.

Zaregulowanie, -nia, *ср.* опредѣле́ніе, назначе́ніе; || обраще́ніе, направле́ніе. *Юрид.* **Zaregulowanie egzekucji**, обраще́ніе взыска́нія. **Zaregulowanie egzekucji do papierów likwidacyjnych**, обраще́ніе взыска́нія на выкупны́я проце́нтныя бума́ги.

Zaręka, -i, *ж.* пору́ка, поручи́тельство; || обезпе́ченіе, заклад, зало́гъ, || *рекоменда́ція, одобре́ніе.

Zarękawek, -wka, *м.* нарука́вникъ.

Zarekrutować, завербова́ть; || **Zarekrutować się**, завербова́ться, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу по вербова́нію.

Żarliwie, ре́вностно, усе́рдно, дѣ́ятельно.

Żarliwiec, wca, *м.* ревни́тель.

Żarliwość, -ści, *ж.* ре́вность, рве́ніе, усе́рдіе.

Żarliwy, ре́вностный, усе́рдный.

Żarłoctwo, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство, прожо́рливость; || ла́комство, чревоуго́діе.

Żarłoczka, -i, *ж.* обжо́рливая же́нщина, ла́комка, сластёна.

Żarłocznie, прожо́рливо, жа́дно.

Żarłoczny, обжо́рливый, прожо́рливый, жа́дный.

Żarłok, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра; || *Зоол.* аку́ла (*рыба*).

Żarna, *род. п.* **Żarn**, *мн.* ме́льничный жёрновъ.

Żarnowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́; || *Минер.* жерново́й ка́мень.

Żarnowy, жерново́й.

Żarobek, -bku, *м.* зараба́тка; || барыш, при́быль. **Żarobek dzienny**, задѣльная пла́та.

Żarobkowanie, -nia, *ср.* зараба́тываніе, задѣлываніе; || подённая рабо́та, подёнщина.

Żarobkowy, зараба́тный, задѣльный, рабо́чій.

Żarobnik, -a, *м.* подёнщикъ, рабо́тникъ.

Żarobny, пріобрѣтённый рабо́тою, обрабо́танный (*о по́лѣ, о землѣ*)

Żaród, -odu, *м.* (*Умен.* **Żarodek**). *Анат.* я́йчко, заро́дышъ, зача́токъ, су́мка; || *Бот.* за́вязь, я́йчникъ, заро́дышъ, росто́къ, пёрышко, коро́бочка, зерновикъ, околопло́діе; || * заро́дышъ, нача́ло, исто́чникъ.

Żarodzić, зароди́ть, произве́сть.

Żarogatkowy, находя́щійся за засто́вою, за́городный.

Żaroić, *см.* **Żarajać**.

Żarojenie, -nia, *ср.* броже́ніе.

Żaroń, -ni, *ж.* **Żaronie**, -nia, *ср. Агр.* за́лежь, перело́гъ, паръ, новина́, парева́я по́ле.

Żaronić, зарони́ть.

Żaropić, загнои́ть, растрави́ть; || **Żaropić się**, **Żaropić**, загнои́ться.

Żaropienie, -nia, *ср.* загное́ніе.

Żarość, *см.* **Żarastać**.

Żarościć, Żaraszczać, Żaroszczać, зара́щивать, зарости́ть, допуска́ть расти что́-либо; || зарости́ть, зажива́ть (*рану*); || замѣсти́ть (*мѣсто*); || * **Żaraszczać nadzieje**, пита́ть больши́я наде́жды.

Żarosić, оросити́, увлажить.

Żarośl, -i, *ж.* **Żarośle**, -a, *ср.* **Żaroślina**, -y, *ж.* за́росль, хворости́никъ, хворости́нникъ, ни́зкій куста́рникъ; || ча́ща.

Żarosły, обро́сшій, поро́сшій, зарóсшій; || **Żarosły włosem, sierścią**, мохна́тый.

Żarówno, равно́, одина́ково, равноме́рно.

Żarównywać, Żarównać, выра́внивать, вы́ровнять, ура́внивать, уровня́ть, угла́живать угла́дить (*зе́млю*).

Żarozumiale, надме́нно, высокоме́рно, самонадѣ́янно.

Żarozumiałość, -ści, *ж.* надме́нность, высокоме́ріе, самонадѣ́янность, самодово́льство, самомне́ніе.

Żarozumiały, надме́нный, высокоме́рный, самонадѣ́янный, самодово́льный, наха́льный.

Żart, -u, *м.* шу́тка; || насме́шка; || бала́сы, балагу́рство. **Bez żartu, żart na stronę**, безъ шу́токъ, шу́тки въ сто́рону. **Wziął to za żart**, онъ при́нялъ э́то за шу́тку. **Żartem, w żarcie, przez żart, na żart**, въ шу́тку.

Żartki, бы́стрый, при́ткій, ре́звый.

Żartko, бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Żartkość, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость, прово́рство, ло́вкость, при́ткость, поспѣ́шность.

Żartobliwie, заба́вно, смѣшно́, шутли́во.

Żartobliwość, -ści, *ж.* шутли́вость, насмѣ́шливость.

Żartobliwy, заба́вный, шутли́вый, шу́точный, весёлый; || смѣшно́й; || насмѣ́шливый.

Żartować, шути́ть, заба́вничать, балагу́рить. **Żartować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Żartownik, Żartowniś, -a, *м.* заба́вникъ, шутни́къ, балагу́ръ, насмѣ́шникъ.

Żarumienić, *Повар.* поджа́рить; || **Żarumienić kogo**, заста́вить кого́ покраснѣ́ть, пристыди́ть. || **Żarumienić się**, поджа́риться; || покраснѣ́ть (*отъ стыда́*).

Żarwa, -y, *ж.* обры́въ, глы́ба земли́.

Żarwan, Żarwon (na, ne), *прил. Нескл. Прост.* чортъ возьми́! чортъ побери́! **Żarwan djabłu**, чортъ его́ побери́! чортъ съ нимъ!

Żarybek, Żaryblać, Żarybić, *см.* **Narybek**, и т. д.

Żaryć, зары́ть, закопа́ть.

Żarychło, слишкомъ ско́ро, *см.* **Rychło**.

Żaryczeć, Żaryknąć, зарыча́ть, зареве́ть, замыча́ть.

Żaryglować, запере́ть засо́вомъ *или* на запо́ръ. || **Żaryglować się**, запере́ться засо́вомъ *или* на запо́ръ.

Żarys, -u, *м.* о́черкъ, начерта́ніе, набро́сокъ; || рису́нокъ, чертёжъ, планъ. || *Живоп.* конту́ръ.

Żarysowywać, Żarysować, обрисо́вывать, обрисова́ть, очёртывать, очерти́ть, набра́сывать, набро́сить, нача́ртывать, начерти́ть.

Żarywać, Żarwać, *Стар.* срыва́ть, сорва́ть; || **Żarywać czego**, захва́тывать, захвати́ть, схва́тывать, схвати́ть (*бользнь*); || * **Żarywać na co**, походи́ть на что́, схо́дствовать съ чѣмъ, сбива́ться на что́; || * **Żarywać komu co**, *или* **Żarywać kogo na co**, наду́ть, обсчита́ть.

Żarzący, горя́щій, раскалённый. **Węgle żarzące**, жаръ, горя́щіе у́гли.

Zarząd, -u, *м.* правле́ніе, управле́ніе, дире́кція; || веде́ніе; || надзо́ръ. **Zarząd kommunikacij lądowych i wodnych**, управле́ніе путевы́хъ сообще́ній. **Zarząd massy**, конку́рсъ, конку́рсное управле́ніе. **Zarząd lekarski**, медици́нская контора́.

Zarządca, Zarządzca, -y, *м.* прави́тель, администра́торъ, управи́тель, управля́ющій, завѣ́дывающій.

Zarządzać, пра́вить, управля́ть, завѣ́дывать; || руковóдствовать; || возбужда́ть, приводи́ть въ дѣ́йствіе; || располага́ть. **Zarządzać swemi prawami**, располага́ть свои́ми права́ми.

Zarżeć, заржа́ть (*о лошади*).

Zarzeczanin, -a, *м* зарѣ́чный жи́тель.

Zarzecze, -a, *ср.* зарѣ́чье.

Zarzeczenie, -nia, *ср.* зарóкъ, зарека́ніе.

Zarzeczny, зарѣ́чный.

Zarzekać, Zarzec, очарóвывать, очарова́ть, околдóвывать, околдова́ть, обворожа́ть, обворожи́ть. || **Zarzekać się, Zarzec się**, зарека́ться, зарéчься.

Zarzępolić, запили́кать (*на скри́пк*), *см.* **Rzępolić**.

Zarzew', -wi, *ж.* **Zarzewie, -wia**, *ср.* жаръ, раскалённые у́гли съ золóю.

Zarznąć, *см.* **Zarzynać**.

Zarzucać, Zarzucić, забра́сывать, забро́сить, заки́дывать, заки́нуть; || завáливать, завали́ть; || броса́ть, бро́сить, оставля́ть, оста́вить; || теря́ть, затеря́ть; || **Zarzucać komu co**, возража́ть, возрази́ть, упрека́ть, упрекну́ть, укоря́ть, укори́ть. **Zarzucić płaszcz na kogo**, наки́нуть на кого́ плащъ. **Nigdy nie miał szczerego przedsięwzięcia zarzucenia kart**, онъ никогда́ не имѣлъ и́скренняго намѣренія оста́вить ка́рты (*т. е. перестать играть*). **Zarzucić sieć**, заки́нуть сѣть, нéводъ. **Człowiek, któremu nic zarzucić nie można**, человѣ́къ, кото́раго ни въ чёмъ нельзя́ упрекну́ть. * **Zarzucić za kogo słówko**, замóлвить за кого́ слове́чко, сказа́ть что́ нибу́дь въ по́льзу друго́го. || **Zarzucać się, Zarzucić się** (*czém*), набра́сывать, наки́дывать на себя́, накрыва́ться; || забра́сываться, засóвываться, затеря́ться.

Zarzucenie, -nia, *ср.* забра́сываніе, заки́дываніе; || возраже́ніе; || упрёкъ, уко́ръ.

Zarzut, -u, *м.* упрёкъ, попрёкъ, укоря́зна, подозрѣ́ніе, *см.* **Wyrzut**; || вмѣне́ніе, обвине́ніе, осужде́ніе, извѣ́тъ; || возраже́ніе; || *Юрид.* споръ, прекáніе. **Zarzut przeciwko wiarogodności aktu**, сомнѣ́ніе въ по́длинности а́кта.

Żarzyć, разжига́ть (*у́голья*), поджига́ть, разводи́ть ого́нь; || * воспламеня́ть. || **Zarzyć się**, горѣ́ть, тлѣ́ть, разгора́ться; || * воспламеня́ться, пламенѣ́ть; || * раздража́ться.

Zarzynać, Zarznąć, насѣка́ть, насѣ́чь, надрѣ́зывать, надрѣ́зать; || очи́нивать, очини́ть (*перо́*); || **Zarzynać, Zarznąć**, зарѣ́зывать, зарѣ́зать, перерѣ́зать (*го́рло*); || убива́ть, уби́ть (*волó*).

Zarzysty, раскалённый, горя́щій, горя́чій, пы́лкій.

Zaś (*Стар.* **Zasię**), наза́дъ. **Szczygieł wyleciawszy z klatki, zaś do niéj nie chciał**, щеглёнокъ, вылетѣвши изъ клѣ́тки, не хотѣ́лъ возврати́ться въ неё. || *Стар.* сно́ва, опя́ть; || *Стар.* наоборóтъ. || *Стар.* потóмъ; || же, но, а. **Tyś bogaty, ja zaś ubogi**, ты бога́тъ, я же бѣ́денъ, *или* ты бога́тъ, а я бѣ́денъ; || возмóжно-ли? неуже́-ли? **On to przyczyną całego nieszczęścia**, онъ причúною всего́ несча́-

ствія. On zaś? неужé-ли онъ? || вонъ! прочь! долóй! Z gniewem rzecze psu: a zasię! онъ сердúто закричáлъ на собáку: прочь! || *Прост.* Zaś by nie? отчегó бы и не тáкъ?

Zasada, -y, *ж.* основáніе, основá; || начáло, прáвило, положéніе, принцúпъ, начáльное основáніе. Bojaźń Boża jest zasadą mądrości, страхъ Бóжій начáло премýдрости. Pierwsze zasady jakiéj umiejętności, начáльныя основáнія какóй либо нáуки. Zasady techniczne, урóчныя положéнія (*въ смыслѣ*).

Zasadniczy, основный, основáтельный, фундаментáльный, глáвный.

Zasadnie, основáтельно, фундаментáльно; || твёрдо, крѣпко, прóчно.

Zasadny, основнóй; || твёрдый, крѣпкій, прóчный.

Zasądowy, внѣсудéбный. Zasądowe przyznanie, признáніе, учинённое внѣ судá. Koszta zasądowe, издéржки по дѣлу сверхъ издéржекъ собственно судéбныхъ.

Zasadzać, Zasadzić, сажáть, садúть, засáживать, засадúть, насáждать, насадúть; || Zasadzać, Zasadzić co w co, na czém, na co, вколáчивать, вколотúть, вбивáть, вбить, втыкáть, воткнýть; || Zasadzać, Zasadzić co na czém, основывать, основáть, утверждáть, утвердúть. Zasadzić las, насадúть, развестú лѣсъ. Zasadzić żołnierzy w lesie, постáвить, помѣстúть засáду въ лѣсý. Zasadzić na czém swoje szczęście, основáть на чёмъ-либо своё счáстіе. * Zasadzić komu łapki, sidła, постáвить западнú, ловýшку, разстáвить сѣти. || Zasadzać się, Zasadzić się, засѣсть въ засáдѣ. || Zasadzać się na czém, основывáться, основáться, опирáться, опереться.

Zasądzać, Zasądzić, присуждáть, присудúть, опредѣлúть, дать рѣшéніе.

Zasądzanie, Zasądzenie, -nia, *ср* присуждéніе.

Zasadzka, -i, *ж.* засáда; || * ковъ, кóзни, сѣти. Zasadzki na kogo knować, строúть кóвы, кóзни, разставлáть сѣти.

Zasalać, Zasolić, солúть, посолúть.

Zasapać, насопѣть, напыхтѣть. || Zasapać się, запыхаться, задóхнуться, съ трудóмъ переводúть дыхáніе.

Zasapany, запыхавшійся.

Zaschnąć, *см.* Zasychać.

Zaścianek, -nku, *м.* Zaścienie, -nia, *ср.* застѣнокъ, мѣсто за стѣнóю; || *Стар.* селéніе мéлкой шляхты, котóрая самá пáшетъ зéмлю.

Zaścielać, Zasłać, застилáть, застлáть, устилáть, устлáть, постилáть, постлáть.

Zasep, -spu, *м.* Zaspa, -y, *ж.* сугрóбъ (*снѣгу*), грýда снѣгу нанесённая вьюгою; || нанóсъ пескý, песчáный нанóсъ.

Zasępiać, Zasępić, хмýрить, нахмýрить, насýпить; || помрачáть, помрачúть.

Zasiadać, Zasiąść, Zązięść, садúться, сѣсть; || засѣдáть, присýтствовать, имѣть пребываніе. Zasiąść przy stole, сѣсть за стóлъ. Zasiadać na tronie, сидѣть, занимáть престóлъ (*папскій, королéвскій и т. д.*). Zasiadać w radzie, присýтствовать въ совѣтѣ. Zasiadać komu miejsce, занять чьё-либо мѣсто, отбúть у когó мѣсто, *см.* Zasiedzieć.

Zasiec, *см.* Zasiekać.

Zasieczny, засѣчный, загорóженный срýбленнымъ лѣсомъ.

Zasiedzieć, отсидѣть; || высидѣть. Kura zasiedziała jaje, кýрица высидѣла цыплятъ. || Zasiedzieć się (gdzie), засидѣться.

Zasięgać, Zasięgnąć, Zasiądz, протáгивать, протянýть (*руку*), достáвать, достáть; || обхвáтывать, обхватúть, обнимáть, обнять взглядомъ; || проникáть, проникнуть; || почерпáть, почерпнýть, займствовать, позаймствовать; || освѣдомлáться, справлúться. Jak daleko okiem zasięgniesz, на скóлько мóжешь обнять взглядомъ, на скóлько мóжешь вúдѣть. Jak oko zasięga, на разстоáніи взгляда. || Zasięgać się, пріобрѣтáться. Poznanie jakiego kraju zasięga się w podróżach po nim, знакóмство съ какóй-либо странóю пріобрѣтáется во врéмя путешéствій по нéй.

Zasiek, -u, *м.* Zasieka, -i, *ж.* засѣка, завалéніе дорóги срýбленнымъ лѣсомъ; || зарýбка, вырубленная замѣтка на дéревѣ.

Zasiekać, Zasiec, Zasieknąć, засѣкáть, засѣчь, нарубáть, нарубúть, сдѣлать зарýбку, насѣчку; || Zasiekać las, дѣлать засѣчку; || засѣкáть рóзгами (*до смерти*).

Zasiew, -u, **Zasiewek**, -wku, *м.* засѣвъ, посѣвъ.

Zasiewać, Zasiać, засѣвáть, засѣять, обсѣменáть, обсѣменúть (*поля*).

Zasiewacz, -a, **Zasiewca**, -y, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Zasiewanie, -nia, *ср.* сѣяніе, обсѣменéніе.

Zasiewny, сѣятельный; || засѣянный.

Zasilać, Zasilić, подкрѣплáть, подкрѣпúть, пособлáть, пособúть, поддéрживать, поддержáть; || ободрúть, ободрúть. || Zasilać się, Zasilić się, подкрѣплáться, подкрѣпúться, запасáться, запастúсь.

Zasiłek, -łku, *м.* крѣпúтельное срéдство, пúща, кормъ; || пóмощь, пособіе, поддéржка.

Zasilny, крѣпúтельный, питáтельный; || слúшкомъ сúльный, *см.* Silny.

Zasiniałość, -ści, *ж.* синевáтость, багрóвость; || сúнее пятнó.

Zasiniały, синевáтый, багрóвый.

Zasinić, засинúть.

Zasinieć, посинѣть.

Zasipłość, -ści, *ж. Мед.* одышка, коротúкое дыхáніе.

Zasiwieć, посѣдѣть.

Zaskakiwać, Zaskoczyć, перескáкивать, перескочúть; || заскáкивать, заскочúть; || **Zaskakiwać około kogo,** зайскивать, забѣгáть кому́ впередъ, стараться расположúть въ свою́ по́льзу; || **Zaskoczyć czemu,** предупредúть что́-либо, отвратúть; || **Zaskoczyć kogo,** встрѣтить, удержáть, воспрепя́тствовать. **Pilny zaskoczył mię interes,** меня́ удержáло вáжное дѣло.

Zaskakiwanie, -nia *ср.* зайскиваніе, подслýживаніе.

Zaskalić, превратúть въ кáмень, окаменúть.

Zaskarbić (sobie co), пріобрѣсть, снискáть, заслужúть, удостóиться

Zaskarżać, Zaskarżyć, жáловаться, пожáловаться, приноси́ть, принести́ жáлобу на кого́; || обвиня́ть, обвини́ть кого́, доноси́ть, донести́ на кого́. **Zaskarżyć kogo do sądu,** принести́ на кого́ жáлобу въ судъ.

Zaskarżenie, -nia, *ср.* жáлоба, обжáлованіе. **Zaskarżenie incydentalne trybunału,** ча́стная жáлоба на судъ, обжáлованіе судá.

Zaskarżony, обжáлованный.

Zasklep, -u, *м.* сводъ; || ку́колка, оболо́чка гу́сеницы, червя́; || узá, пчели́ная смáзка.

Zasklepiać, Zasklepić, выводúть, вы́весть сводъ; || запирáть, запере́ть, замыкáть, замкну́ть, заключáть, заключúть, затыкáть, заткну́ть; || **Zasklepić cukrem,** обсáхарить, глазировáть; || **Zasklepić ranę,** затяну́ть, заживúть рáну; || ожесточúть, окаменúть. || **Zasklepiać się, Zasklepić się,** запирáться, запере́ться, замыкáться, замкну́ться; || затя́гиваться, заживáть (*о рáнѣ*); || прикрывáться, прикры́ться (*наподóбіе свóда*).

Zasklić, залѣни́ть, закры́ть стекло́мъ.

Zaskoczyć, *см.* **Zaskakiwać.**

Zaskok, -u, *м.* заскáкиваніе, опере́живаніе.

Zaskolić, Zaskomlić, завизжáть, забы́ть.

Zaskórni, Zaskórny, зако́жный, подко́жный.

Zaskórnica, -y, *ж.* подко́жный нары́въ, пры́щикъ.

Zaskórnik, -a, *м.* подко́жникъ (*червь*).

Zaskorupiać, Zaskorupić, покрывáть, покры́ть стру́пами, скорлупóю. || **Zaskorupiać się, Zaskorupić się,** покрывáться, покры́ться стру́пами, скорлупóю, затвердѣть, стру́пѣть, стру́пѣть; || прикрывáться, прикры́ться.

Zaskorupiały, затвердѣлый; || струпѣ́лый, покры́тый стру́пами; || запе́кшійся, запе́клый, сгущённый. **Krew zaskorupiała,** запе́клая кровь.

Zaskórze, -a, *ср.* мѣсто мéжду ко́жею и мя́сомъ.

Zaskórzyć, Zaskurzyć, провини́ться, простýпи́ться.

Zaskowyczeć, завизжáть, завы́ть.

Zaskowyrać, заворчáть, забормотáть, забрюзжáть.

Zaskrobać, заскрéсть, подскобли́ть, подчи́стить, загля́дить. || **Zaskrobać się w głowę,** почесáть себѣ гóлову.

Zaskrzeczeć, застрекотáть, заквáкать.

Zaskrzynąć, защеми́ть, прищеми́ть (*пáлецъ*).

Zaskrzypieć, Zaskrzypnąć, заскрипѣ́ть, скри́пнуть.

Zaskubnąć, *см.* **Skubać.**

Zaskutkować, подѣйствовать.

Zaskwarzyć, зали́ть растóпленнымъ жи́ромъ; || **Zaskwarzyć rozpalonem żelazem,** прижéчь раскалённымъ желѣзомъ.

Zaskwierać (komu), докучáть, досажда́ть.

Zaskwierczeć, зачири́кать.

Zasłabnąć, заболѣ́ть, занемóчь.

Zasłać, *см.* **Zaścielać, Zasyłać.**

Zasłaniać, Zasłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрывáть, закры́ть, защищáть, защити́ть. || **Zasłaniać się, Zasłonić się,** заслоня́ться, заслони́ться, закрывáться, закры́ться, защищáться, защити́ться.

Zaślepiać, Zaślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Zaślepienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Zaślepnąć, ослѣпнуть.

Zaślinić, заслю́нить.

Zaśliwić, засади́ть сли́вами.

Zasłodzić, *см.* **Słodzić.**

Zasłona, -y, *ж.* зáнавѣсъ, зáнавѣсь, занавѣска, гарди́на, по́логъ; || покрывáло, покро́въ; || зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). **Zasłona w drzwiach, do drzwi,** дверна́я занавѣска, дверница, портьéра. **Zasłona w oknie, do okna,** штóра, занавѣска. **Zasłona przed komin,** экрáнъ, заслóнъ, ши́рмы, щитъ. **Zasłona na oczy,** глазнóй зóнтикъ. || *Фортиф.* куртúна, блúнда, щитъ.

Zasłoneczny, за сóлнцемъ находя́щійся.

Zaślubiać, Zaślubić (komu co), обѣщáть, обѣщáться, дать обѣ́тъ; || **Zaślubiać (kogo),** жени́ться, выходúть зáмужъ, сочетáться брáкомъ, вступáть въ бракъ.

Zaślubienie, -nia, *ср. см.* **Zaślubiny.**

Zaślubiny, -bin, *мн.* свáдьба, вѣнчáніе, бракосочетáніе, *см.* **Ślub.**

Zasługa, -i, *ж.* заслýга, услýга; || достóинство. **Zasługi,** *мн.* жáлованье, плáта.

Zasługiwać, Zasługować, Zasłużyć, заслýживать, заслужúть, удостóиваться, удостóиться. **Zasłużyć na nagrodę,** заслужúть награ́ду, удостóиться награ́ды. **Zasługiwać na karę,** заслýживать наказáнія. || **Zasługiwać się, Zasłużyć się,** прислýживаться, прислужúться; || оказывать, оказáть услýги, пріобрѣтáть прáво на признáтельность.

Zasłużenie, -nia, *ср.* заслýживаніе.

Zasłużny, заслýженный, достóйный вознагражде́нія за заслýгу.

Zasłużone, -ego, *ср.* плáта за заслýгу, вознагражде́ніе.

Zasłużony, заслужёный, пріобрѣ́тшій за заслýги прáво на уваже́ніе, достóйный.

Zasłychnąć, Zasłyszeć, слы́шать, заслы́шать, услы́шать; || почýять; || **Zasłuchiwać kogo**, слýшаться кого́; || **Zasłyszeć co**, ослы́шаться.

Zasłynąć, прослы́ть.

Zasmakować, отвѣ́дать, **найдти́** что́-либо вку́снымъ, прія́тнымъ, найдти́ въ чёмъ-либо удово́льствіе; || нрáвиться, полюби́ться. **Zasmakowało mu życie wiejskie**, ему́ понрáвилась се́льская жизнь.

Zasmarkać, засморкáть.

Zasmarować, замáзать; || запáчкать.

Zasmęcić, Zasmęcić się. *см.* **Zasmucać**.

Zaśmiać się, засмѣ́яться.

Zaśmiardnąć, Zaśmierdnąć, провоня́ть, засмердѣ́ть.

Zaśmierdzać (*Стар.* **Zaśmierdać**), производи́ть вонь, смрадъ. || **Zaśmierdzać się**, протухáть, дѣ́латься воню́чимъ.

Zaśmierdzieć, провоня́ть, протýхнуть, засмердѣ́ть.

Zasmolić, засмоли́ть, **насмоли́ть**; || *запáчкать. || **Zasmolić się**, запáчкаться.

Zasmradzać, Zasmrodzić, *см.* **Zaśmierdzać**.

Zasmucać, Zasmucić, опечáливать, опечáлить, огорчáть, огорчи́ть. || **Zasmucać się, Zasmucić się**, опечáливаться, опечáлиться, огорчáться, огорчи́ться, *см.* **Smucić**.

Zasnąć, *см.* **Zasypiać**.

Zaśniad, Zaśniat, Ześniad, -u, *м. Мед.* занóсъ, мáточный клубъ, мясно́й нарóстъ.

Zaśniecić, *Агр.* повреди́ть головнёю (*хлѣбъ*); || **Zaśniecić się**, повреди́ться головнёю (*о хлѣбѣ*), испóртиться; || *остáться безъ приплóда.

Zaśniedzieć, *см.* **Śniedzieć**.

Zasób, -obu, *м.* запáсъ.

Zasobnik, -a, *м.* человѣ́къ стоя́щій позади́ кого́-либо.

Zasobność, -ści, *ж.* достáтокъ, оби́лie, довóльство, избы́токъ.

Zasobny, запáсливый, запáсный, оби́льный, избы́точный, достáточный.

Zesolić, *см.* **Zasalać**.

Zasolonka, -i, *ж.* солони́на, солёное мя́со.

Zaspa, *см.* **Zasep**.

Zaspać, проспáть

Zaspakajać, *см.* **Zaspokoić**.

Zaśpiewać, спѣ́ть, пропѣ́ть.

Zaspokoić, успокóить; || **удовлетвори́ть**.

Zasrebrzyć, посеребри́ть.

Zasrożyć się, разсвирѣпѣ́ть.

Zastalać, Zastalić, закаля́ть, **закали́ть** ста́лью; || *ожесточи́ть.

Zastanawiać, Zastanowić, останáвливать, **останови́ть**, удéрживать, **удержáть**, **воздéрживать, воздержáть, прерывáть, прервáть**; || **удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть**. || **Zastanawiać się, Zastanowić się**, останáвливаться, **останови́ться**, удéрживаться, **удержáться**, воздéрживаться, **воздержáться**, прерывáться, **прервáться**. || **Zastanawiać się nad czém**, обращáть на что́-либо вниманíе, внимáтельно разсмáтривать, размышля́ть о чёмъ.

Zastanawianie, Zastanowienie, -nia, *ср.* останóвка, задéржка; || **Zastanawianie się, Zastanowienie się**, -nia się, разсмотрѣ́ніе, соображéніе, уважéніе, вниманíе, внимáтельность, размышлéніе.

Zastarzałość, -ści, *ж.* **застарѣ́лость**, застарѣ́ніе.

Zastarzały, застарѣ́лый, устарѣ́лый, давни́шній, закоренѣ́лый.

Zastarzeć się, состарѣ́ться, устарѣ́ть.

Zastaw, -u, *м.* **Zastawa**, -y, *ж.* закла́дъ, залóгъ. **Dostać pieniądze na zastaw**, получи́ть подъ залóгъ дéньги. **Oddać na zastaw majątek**, отдáть въ залóгъ имѣ́ніе; || вешня́къ, отвéрстіе для спýска прибылóй воды́ въ плотúнахъ и запрýдахъ; || заслóнка, застáвка; || *Фортиф.* **Zastawa wału**, брýствер, парапéтъ; || *Анат.* **Zastawki w ciele ludzkiém**, заслóночки, затвóрки; || **Zastawa wiatrakowa**, вóротъ; || *Юрид.* **Zastaw nieruchomy**, антихретúческій договóръ (*мéжду должникóмъ и заимодáвцемъ*), *см.* **Zapewnianie**.

Zastawca, -y, **Zastawnik**, -a, *м.* заимодáвецъ, сосýдчикъ, заимодáвецъ по закла́ду; || закла́дчикъ, залóгодатель, дающій залóгъ, *см.* **Zakładnik**

Zastawczyni, -ni, *ж.* заимодáвица, заимодáтельница; || закла́дчица, дáвшая, положúвшая что́-либо въ закла́дъ.

Zastawiać, Zastawić, заставля́ть, **заста́вить**, загорáживать, загородúть, останáвливать, останови́ть. **Zastawiać garnki, obiad**, стáвить горшки́ въ печь, готóвить обѣ́дъ. || **Zastawić stół (potrawami)**, подáть обѣ́дъ, подáть кýшанье на стóлъ; || **Zastawiać sieci** разставля́ть сѣти; || **Zastawiać kogo tarczą**, прикрывáть щитóмъ; || закла́дывать, заложи́ть, отдавáть въ залóгъ. || **Zastawiać się, Zastawić się czém**, закрывáться, закры́ться, прикрывáться, прикры́ться, заслоня́ться, заслони́ться; || защищáться, защити́ться; || отговáриваться чёмъ-либо, ссылáться на что́-либо, представля́ть что́-либо въ свою́ защúту; || **Zastawiać się komu, czemu, przeciw komu, czemu**, сопротивля́ться; || **Zastawiać się za kogo, za kim, o kogo**, заступáться за кого́, отстáивать, защищáть кого́; || останáвливаться, задéрживаться.

Zastawidło, -a, *ср.* затвóръ, вешнякъ (*у шлю́за*), *см.* **Stawidło, Zastawa**.

Zastawnik, -a, *м.* закладодержáтель, владѣ́лецъ имѣ́ніемъ по закладно́й, *см.* **Zastawca**; || *см.* **Zakładnik**.

Zastawny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ заклад̀ъ, зало́женный; || остана́вливающій, уде́рживающій.

Zastawowy, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Zastękać, заохать, застона́ть.

Zastęp, -u, *м.* толпа́, грома́да; || во́йско, во́инство.

Zastępca, -y, *м.* замѣсти́тель, заступа́ющій мѣсто друго́го, исправля́ющій до́лжность, преемникъ; || *Воен.* подставно́й рекрутъ.

Zastępczy, вре́менный; || предвари́тельный.

Zastępczyni, -ni, Zastępczyna, -y, *ж.* замѣсти́тельница, заступа́ющая чьё-либо мѣсто, преемница.

Zastępny, замѣсти́мый, замѣни́мый, могу́щій *или* долженству́ющій быть замѣщённымъ.

Zastępować, Zastąpić, переступа́ть, переступи́ть, переходи́ть, перейдти́; || **Zastępować kogo**, замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, заступа́ть мѣсто; || **Zastąpić komu (na drodze)**, перерѣзать, пересѣчь кому́ доро́гу, преградѝть путь, остановѝть на доро́гѣ; || **Zastąpić wydatki**, заплати́ть за кого́-либо, доста́ть кому́-либо де́негъ на изде́ржки; || заступа́ть, заступи́ться, защища́ть, защити́ть; || **Zastąpił koń**, ло́шадь переступи́ла постро́мку.

Zastępowanie, Zastąpienie, -nia, *ср.* замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна.

Zastępstwo, -a, *ср.* замѣще́ніе; || *Юрид.* пра́во представ.ле́нія; || вре́менное исправле́ніе до́лжности за кого́-либо. **W zastępstwie prezesa**, за предсѣда́теля.

Zastole, -a, *ср.* мѣсто за столо́мъ.

Zastolny, засто́льный.

Zastosować, примѣни́ть, пріуро́чить, *см.* **Stosować**, **Zastosować artykuł prawa**, подвести́ подъ статью́ зако́на.

Zastosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе. **Zastosowanie się**, сообра́женіе. **W zastosowaniu się do woli Najwyższej**, согла́сно съ Высоча́йшимъ повелѣніемъ.

Zastraszyć, напуга́ть, застраща́ть, || спугну́ть, согна́ть.

Zastrugać, завостри́ть, застрога́ть.

Zastrupić się, покры́ться струпьями.

Zastrychować, заровня́ть гребло́мъ.

Zastrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał**; || прострѣлъ, прострѣленное мѣсто; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ; || *Архит.* сводъ въ половѝну дуги́, подстрѣлина, опо́ра, подпо́ра; || *фортиф.* **Zastrza-ła, -y**, *ж.* попере́чный брусъ ме́жду столба́ми въ подко́пахъ; || **Zastrzała-y**, *ж. Архит.* контрафо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.

Zastrzegać, Zastrzedz (sobie co), предоставля́ть себѣ́, предоста́вить себѣ́ пра́во, оставля́ть за собо́ю пра́во на что́-либо; || выгова́ривать себѣ́ пра́во (*въ усло́віи*), усло́вливаться о чёмъ-либо, постановля́ть. **Zastrzegać sobie apellacją**, предоставля́ть себѣ́ пра́во апелля́ціи.

Zastrzelić, застрѣли́ть.

Zastrzeżenie, -nia, *ср.* усло́вие, оговóрка, изъя́тіе, ограни́ченіе; || *Юрид.* отерóчка. **Z zastrzeżeniem**, съ усло́віемъ, съ тѣмъ что́бы..., съ соблюде́ніемъ, подъ опасе́ніемъ. *Юрид.* **Zastrzeżenie wspólności**, усло́вие объ о́бщности иму́щества. **Zastrzeżenie kary**, *Ком.* неусто́йка. **Z zastrzeżeniem kary**, подъ опасе́ніемъ взыска́нія. **Zastrzeżenie miejsca**, усло́вие о сохране́ніи мѣста.

Zastrzykiwać, Zastrzykać, Zastrzyknąć, шприцева́ть, нашприцева́ть, вспры́скивать шприцемъ каку́ю-либо жи́дкость.

Zastudzać, Zastudzić, застужа́ть, застуди́ть, простужа́ть, простудить, *см.* **Studzić**.

Zastukać, застуча́ть, постуча́ть.

Zastygać, Zastygnąć, застыва́ть, засты́нуть.

Zasuć, *см.* **Zasypywać**.

Zasumować, подвести́ ито́гъ, свести́ счётъ.

Zasumowanie, -nia, *ср.* подведе́ніе ито́га, сведе́ніе счёта.

Zasuspendowanie, -nia, *ср.* устране́ніе.

Zasuszać, Zasuszyć, засу́шивать, засуши́ть.

Zasuwa, -y, Zasuwka, -i, *ж.* засо́въ, заsóвка, задви́жка; || ста́вень, дви́гающійся въ паза́хъ; || засло́нка.

Zaswędzić (czémś), засверби́ть, зазуде́ть; || завони́ть.

Zaświadczać, Zaświadczyć, свиде́тельствовать, засвиде́тельствовать.

Zaświadczanie, Zaświadczenie, -nia, *ср.* засвиде́тельствованіе, свиде́тельство; || пи́сьменное свиде́тельство, аттеста́тъ.

Zaświatny, Zaświatowy, нездѣшній, непринадлежа́щій сему́ міру.

Zaświecać, Zaświecić, зажига́ть, зажéчь, засвѣча́ть, засвѣти́ть (*свычу́*); || **Zaświecić komu**, посвѣти́ть кому́; || *Карт.* вскрыва́ться, вскры́ться, ложи́ться ма́стью вверхъ. **Dzwonka zaświeciła**, вскры́лась бубно́вая ка́рта; || **Zaświecić**, заблесте́ть, засія́ть; || **Zaświecać się, Zaświecić się**, заясне́ться; || освѣти́ться; || блиста́ть, заблиста́ть.

Zaświegotać, защебета́ть, зачири́кать.

Zaświerzbieć, засверби́ть, засверби́ться.

Zaświstać, Zaświszczeć, Zaświsnąć, засвиста́ть, засвисте́ть.

Zaświt, -u, *м.* разсвѣтъ.

Zaświtać, разсвѣта́ть.

Zasychać, Zaschnąć, засыха́ть, засо́хнуть.

Zasyczeć, зашипѣть, *см.* **Syczeć**.

Zasyłać, Zasłać, засыла́ть, засла́ть, посыла́ть, посла́ть, отсыла́ть, отосла́ть, высыла́ть, вы́слать.

Zasyłanie, Zasłanie, -nia, *ср.* засыла́ніе, посыла́ніе, отсыла́ніе, отсы́лка, высыла́ніе, вы́сылка.

Zasypiać, Zasnąć, засыпа́ть, засну́ть.

Zasypywać, Zasypać, засыпа́ть, засы́пать; || защебени́ть, засы́пать щёбнемъ.

Zaszachrować, зажи́лить, смоше́нничать, вы́манить, сплутова́ть.

Zaszargać, Zaszargać się, *см.* **Szargać,**

Zaszczebiotać, защебета́ть.

Zaszczekać, зала́ять.

Zaszczęknąć, *см.* **Szczękać.**

Zaszczep, -u, *м. Садов.* приви́вокъ, черено́къ, ращёпъ, прищёпъ; || прививáніе, приви́вка; || *Мед.* оспопрививáніе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, разщёпывать, разщепа́ть, разщепи́ть.

Zaszczepanie, -nia, *ср.* разщёпываніе.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *см.* **Szczepić.**

Zaszczepianie, -nia, *ср.* прививáніе; || сра́щиваніе.

Zaszczuć, затрави́ть (*звѣря*).

Zaszczycać, Zaszczycić, удосто́ивать, удосто́ить (*кого́ чѣмъ*), дѣлать *или* приноси́ть честь (*кому́*), отлича́ть (*кого́*); || **Zaszczycać się (czém),** *см.* **Szczycić się.**

Zaszczypnąć, ущипну́ть.

Zaszczyt, -u, *м.* честь; || по́честь; || почётъ; || отли́чіе; || сла́ва; || украше́ніе; || **Zaszczyty,** *мн.* отли́чія, вы́сшіе чины́, ва́жныя до́лжности.

Zaszczytnie, почётно, почти́тельно, съ почте́ніемъ; || сла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Zaszczytny, почётный, почте́нный, уважа́емый; || сла́вный, знамени́тый, достосла́вный.

Zaszeleścieć, зашелести́ть.

Zaszemrzeć, Zaszemrać, зажурча́ть; || * **Zaszemrzeć kogo,** заглуши́ть шу́момъ.

Zaszeptać, зашепта́ть, нача́ть шепта́ть.

Zaszkodzić, *см.* **Szkodzić.**

Zaszlamować, занести́ и́ломъ, засори́ть.

Zaszlochać, зарыда́ть.

Zaszły, проше́дшій, случи́вшійся, наступи́вшій; || заше́дшій (*о со́лнцѣ, о лунѣ*).

Zaszmerać, зажурча́ть.

Zasznurować, *см.* **Sznurować.**

Zaszorować, затере́ть, вы́тереть; || засы́пать (*песко́мъ*); || надѣ́ть сбру́ю, у́пряжь (*на́ лошадь*); || **Zaszorować się,** засы́паться (*песко́мъ*).

Zaszpuntować, *см.* **Szpuntować.**

Zaszrubować, *см.* **Szrubować.**

Zasztukować, зачини́ть, почини́ть, вы́чинить, положи́ть запла́ту, запла́тку.

Zaszumieć, зашумѣ́ть.

Zaszypłać, Zaszyplać, завяза́ть узло́мъ.

Zaszywać, Zaszyć, зашива́ть, заши́ть.

Zatabaczyć, засы́пать табако́мъ, надуши́ть, пропита́ть табако́мъ.

Zataczać, Zatoczyć, зака́чивать, закати́ть, задвига́ть, задви́нуть, вдвига́ть, вдви́нуть, выдвига́ть, вы́двинуть. **Zatoczyć działa,** вы́двинуть ору́дія. **Zatoczyć obóz,** стать ла́геромъ; || **Zataczać się, Zatoczyć się,** шата́ться, перева́ливаться, кача́ться.

Zataić, Zataić się, *см.* **Taić.**

Zatajenie, -nia, *ср.* ута́йка.

Zatamować, *см.* **Tamować.**

Zatamowanie, -nia, *ср.* пресѣче́ніе.

Zatapiać, Zatopić, затопля́ть, затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть, погружа́ть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || **Zatapiać się, Zatopić się,** затопля́ться, затопи́ться, погружа́ться, погрузи́ться; || ***Zatapiać się w czém,** предава́тъся (*чему́*), вдава́ться (*во что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*), углуби́ться, погрузи́ться (*во что́*).

Zatarasować, Zatarasować się, *см.* **Tarasować.**

Zatarcie, *см.* **Zacieranie.**

Zatarg, -u, *м.* (*Стар.* **Zatarga**), **Zatargi, -ów,** *мн.* споръ, раздо́ръ, ра́спря, состяза́ніе.

Zatargać, Zatargnąć, задёргивать, задёрнуть.

Zatargować, заторгова́ть, сторгова́ть.

Zatarty, затёртый, уничто́женный, изгла́женный; || * забы́тый

Zatasować, стасова́ть (*ка́рты*).

Zatchnąć się, задо́хнуться, запы́хаться.

Zatchnienie, -nia, *ср.* запыха́ніе, одышка.

Zatęchnąć, проту́хнуть, сдѣ́латься ту́хлымъ, воню́чимъ.

Zatém, A zatém, слѣ́дственно, слѣ́довательно, ста́ло быть, ита́къ, такъ, таки́мъ о́бразомъ.

Zatemperować, *см.* **Temperować.**

Zatępić, затупи́ть, иступи́ть, *см.* **Tępić.**

Zatérać, *см.* **Zatyrać.**

Zatętnić, Zatętnieć, застуча́ть, загремѣ́ть, разда́ться.

Zatkać, *см.* **Zatykać.**

Zatkanie, *см.* **Zatykanie;** || *Мед.* засоре́ніе, зава́лъ; || *Мед.* закры́тіе (*поръ*).

Zatknąć, *см.* **Zatykać.**

Zatłaczać, Zatłoczyć, зава́ливать, завали́ть, загромождáть, загромозди́ть, затыка́ть, заткну́ть, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть. **Zatłoczyć kogo,** задави́ть, задуши́ть.

Zatlić, заже́чь; || **Zatlić się, Zatleć,** затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться; || заже́чься, загорѣ́ться.

Zatłukać, Zatłuc, уби́ть до́ смерти, пришиби́ть. **Zatłuc kogo dokąd,** затащи́ть кого́ куда́-либо; || **Zatłuc się,** затащи́ться, залѣ́зть, заби́ться куда́-либо.

Zatłumiać, Zatłumić, *см.* **Tłumić.**

Zatłuścić, засáлить; || припрáвить жи́ромъ.

Zatoczyć, *см.* **Zataczać.**

Zatoczysty, Zatoczny, изви́листый, излу́чистый, изви́вистый, извивно́й, изги́бистый, вы́гнутый въ дугу́.

Zatoka, -i, *ж.* (*Стар.* Zatok), изви́лина, излу́чина, кривизнá; || изги́бъ, изви́тіе; || повя́зка (*óколо чалмы́*); || зали́въ (*морско́й*).

Zatonąć, *см.* **Tonąć.**

Zatop, -u, *м.* **Zatop', -i**, *ж.* потопле́ніе, утопле́ніе; || разли́въ, наводне́ніе, водопо́ль, водопо́лье; || пучи́на, бе́здна.

Zatopny, то́пкій, вя́зкій; || поёмистый, водопо́льный.

Zator, -u, *м.* запру́да, завáлъ, прегрáда.

Zatrąbić, затруби́ть.

Zatrącać, Zatrącić, забрáсывать, забро́сить, заки́дывать, заки́нуть; || затро́гивать, затро́нуть, толкáть толкну́ть; || **Zatrącać czém**, пáхнуть.

Zatracenie, -nia, *ср.* истребле́ніе, ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе.

Zatracić, Zatracać, истреби́ть, истребля́ть, искорени́ть, искореня́ть, уничто́жить, уничтожáть, погуби́ть, погубля́ть.

Zatraciciel, -a, *м.* истреби́тель.

Zatradować (czyj majątek, kogo), *Юрид.* наложи́ть аре́стъ (*на иму́щество*).

Zatrata, -y, *ж.* поте́ря, утрáта, трáта, уро́нъ; || убы́токъ, наклáдъ; || ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе, разоре́ніе, разруше́ніе, истребле́ніе, искорене́ніе.

Zatratny, преходя́щій, тлѣ́нный, бре́нный; || пáгубный, ги́бельный, разори́тельный, истреби́тельный.

Zatratować, вы́валить, опроки́нуть (*каре́ту*), сбро́сить (*съ ло́шади*), сби́ть съ ногъ, смять, задави́ть; || **Zatratować się**, засѣ́чь но́гу (*о ло́шади*).

Zatroczyć, Zatrokować, вторáчивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣдлу́ торо́ки.

Zatroskać, Zatroszczyć, встрево́жить, обезпоко́ить, смути́ть, опечáлить, огорчи́ть; || озабо́тить; || **Zatroskać się, Zatroszczyć się**, встрево́житься, обезпоко́иться, опечáлиться, огорчи́ться, смути́ться.

Zatrudniać, Zatrudnić, затрудня́ть, причиня́ть затрудне́ніе; || пу́тать, запу́тать, мѣшáть, помѣшáть; || занимáть, заня́ть (*чѣмъ*); || утруждáть, безпоко́ить; || **Zatrudniać się, Zatrudnić się**, занимáться, заня́ться (*чѣмъ*); || затрудня́ться, встрѣчáть затрудне́ніе, находи́ть препя́тствіе, || уставáть, выбивáться изъ силъ.

Zatrudnienie, -nia, *ср.* заня́тіе, дѣ́ло; || рабо́та, трудъ; || препя́тствіе, помѣ́ха, прегрáда, затрудне́ніе.

Zatrudniony, зáнятый (*чѣмъ*), обременённый дѣлáми, озабо́ченный; || обремени́тельный, затрудни́тельный; || запу́танный.

Zatruwać, Zatruć, отравля́ть, отрави́ть.

Zatrważać, Zatrwożyć, встрево́живать, встрево́жить, безпоко́ить, обезпоко́ить, пугáть, испугáть, устрашáть, устраши́ть, ужасáть, привести́ въ у́жасъ; || **Zatrważać się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься, безпоко́иться, обезпоко́иться, пугáться, испугáться, страши́ться, устраши́ться, ужасну́ться, придти́ въ у́жасъ.

Zatrząsać, Zatrząść, Zatrząsnąć, трясти́, потрясáть, потрясти́, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, качáть, закачáть, качну́ть; || **Zatrząsać się**, *см.* **Trząść się.**

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, захло́пывать, захло́пнуть (*дверь*).

Zatrzebić, *см.* **Trzebić.**

Zatrzeć, *см.* **Zacierać.**

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, встряхну́ть, замахáть (*кры́льями*).

Zatrzeszczeć, затрещáть.

Zatrzymanie, -a, *ср.см.* **Zatrzymywanie**; || *Мед.* запо́ръ, задержáніе. **Zatrzymanie uryny**, мочерѣ́зъ, задержáніе мочи́; || *Юрид.* аре́стъ, взя́тіе подъ стрáжу; || **Zatrzymanie urzędowe**, секве́стръ; || *Горн.* **Zatrzymanie biegu pieca**, засто́й.

Zatrzymywać, Zatrzymać, заде́рживать, задержáть, уде́рживать, удержáть, останáвливать, останови́ть; || **Zatrzymywać się, Zatrzymać się**, возде́рживаться, воздержáться, уде́рживаться, удержáться, останáвливаться, останови́ться, оставáться, остáться; || поджидáть, подождáть, обождáть.

Zatrzymywanie, Zatrzymanie, -nia, *ср.* заде́рживаніе, возде́рживаніе, воздержáніе, останáвливаніе.

Zatulać, Zatulić, заку́тывать, заку́тать, завёртывать, заверну́ть, закрывáть, закры́ть, затыкáть, заткну́ть, зажимáть, зажáть. **Zatulić sobie uszy**, заткну́ть у́ши. **Zatulić usta**, зажáть ротъ.

Zatułać się (dokąd), заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги, сверну́ть въ сто́рону.

Zatwardnieć, Zatwardzieć, затвердѣ́ть, окрѣ́пнуть; || * ожесточи́ться, очерствѣ́ть, загрубѣ́ть.

Zatwardzać, Zatwardzić, дѣ́лать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрѣпля́ть (*тѣ́ло*); || * ожесточáть, ожесточи́ть, очерствля́ть, очерстви́ть (*се́рдце*); || **Zatwardzać się, Zatwardzić się**, твердѣ́ть, отвердѣ́ть, затвердѣ́ть, крѣ́пнуть, окрѣ́пнуть; || * ожесточáться, ожесточи́ться; || * коснѣ́ть, закоснѣ́ть (*въ поро́кахъ*), грубѣ́ть, загрубѣ́ть.

Zatwardzenie, -nia, *ср.* отвердѣ́ніе; || *Мед.* запо́ръ, завáлъ, засоре́ніе, обстру́кція.

Zatwardziałość, -ści, *ж.* затвердѣ́лость, отвердѣ́лость, затвердѣ́ніе; ||

* ожесточе́ніе, косне́ніе, загрубѣ́лость, закорене́лость.

Zatwardziały, затверде́лый, отверде́лый; || * ожесточённый, закосне́лый, загрубе́лый, закорене́лый.

Zatwardzieć, *см.* **Zatwardnieć.**

Zatwarzać, Zatworzyć, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть, запира́ть, запере́ть. **Zatworzyć oczy**, зажму́рить глаза́.

Zatwierdzać, Zatwierdzić, утвержда́ть, утверди́ть, подтверждать, подтверди́ть; || удостовѣря́ть, удостовѣрить; || соизволя́ть, соизво́лить; || ратификова́ть.

Zatwierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, подтвержде́ніе; || удостовѣре́ніе; || соизволе́ніе; || ратифика́ція.

Zatwor, -u, *м.* **Zatwora, -y**, *ж.* засо́въ, задви́жка; || **Zatwora**, отвѣ́рстіе.

Zatworzyć, *см.* **Zatwarzać.**

Zatworzysty, створчатый; || **затворя́ющійся**, запира́ющійся.

Zatyć, зажирѣ́ть, потолстѣ́ть.

Zatycie, -cia, *ср.* доро́дство, ту́чность, полнота́ въ тѣлѣ.

Zatyczka, -i, *ж.* **Zatykadło, -a**, *ср.* заты́чка, про́бка; || вту́лка, бо́чечная вту́лка, деревя́нная заты́чка.

Zatyczyć, подпере́ть тычи́нками.

Zatykać, Zatknąć, Zatkać, (*Стар.* **Zatychać, Zatchniewać, Zatchnąć**), затыка́ть, заткну́ть; || закупо́ривать, закупо́рить (*бо́чку*); || втыка́ть, воткну́ть, водружа́ть, водрузи́ть (*зна́мя*); || прика́лывать, приколо́ть (*бантъ*); || *Мед.* причиня́ть запо́ръ, завали́ть, засоре́ніе (*желу́дка*); || зажима́ть, зажа́ть (*ротъ*). || **Zatykać się, Zatkać się**, затыка́ться, заткну́ться; || закупо́риваться, закупо́риться; || втыка́ться, воткну́ться, водружа́ться, водрузи́ться.

Zatykadło, *см.* **Zatyczka.**

Zatykanie, -nia, *ср.* затыка́ніе, втыка́ніе; || закупо́риваніе; || водруже́ніе; || прика́лываніе; || *Мед.* завали́ть, засоре́ніе (*желу́дка*).

Zatył, -u, *Умен.* **Zatyłek, -łku**, *м.* тылъ, задъ; || заты́локъ, за́дняя часть головы́.

Zatyle, -a, *ср.* за́дняя, нелицева́я сторона́ (*Стар. Русск. затылъ*).

Zatylnik, -a, *м. Воен.* стоя́щій въ за́днемъ ряду́.

Zatylny, за́дній, ты́льный, заты́льный, заты́лочный.

Zatyły, доро́дный, жи́рный, ту́чный.

Zatym, *см.* **Zatém.**

Zatyrać, Zatérać, износи́ть, истаска́ть, притупи́ть; || истра́тить, утра́тить, потеря́ть. **Zatyrać majątek**, промота́ть, расточи́ть иму́щество. **Zatyrać czas**, напра́сно потеря́ть вре́мя, *см.* **Tyrać, Térać.**

Zaufać (komu), довѣря́ть, довѣриться, ввѣриться (*кому́*), имѣть къ кому́ довѣ́рie.

Zaufanie, -nia, *ср.* довѣ́рie, довѣ́ренность, упова́ніе. **Pokładać zaufanie w Bogu**, возлага́ть упова́ніе на Бо́га. **Zaufanie w sobie, w swych siłach**, самоувѣ́ренность, самонадѣ́янность.

Zaufany (wczém), увѣ́ренный (*въ чёмъ*); || довѣ́ренный, вѣ́рный.

Zaułek, -łka, *м.* переу́локъ.

Zausznica, -y, *ж.* серьга́, серёжка; || нау́шница, та́йная кл. ветни́ца, нагово́рщица; || зау́шица, зау́шница, о́пухоль позади́ у́ха.

Zausznictwo, -a, *ср.* нау́шничество, нау́шничанье, лесть, ласка́тельство, уго́дливость; || клевета́, злосло́вie.

Zauszniczy, льсти́вый, ласка́тельный, уго́дливый; || клеветни́ческій, злорѣчи́вый, злосло́вный.

Zausznik, -a, *м.* льстецъ, льсти́вецъ; || нау́шникъ, нагово́рщикъ.

Zauszny, зау́шный.

Zawada, -y, *ж.* препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха, препо́на.

Zawadja, -dji, Zawadjak, -a, Zawadjaka, -i, *м.* забія́ка, озорни́къ, драчу́нъ, зало́рный человѣ́къ.

Zawadjactwo, -a, *ср.* озорни́чество, забія́чество, на́глость.

Zawadjaczka, -i, *ж.* озорни́ца, зало́рная же́нщина.

Zawadzać, Zawadzić (o co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣ́ть; || **Zawadzać komu**, препя́тствовать, мѣша́ть.

Zawadzisty, затрудни́тельный, сопряжённый съ затрудне́ніями, съ препя́тствіями.

Zawakować, упразднíться.

Zawakowanie, -nia, *ср.* откры́тіе вака́нсіи, вака́нтное мѣ́сто.

Zawał, -u, *м.* **Zawalina, -y**, *ж.* **Zawalisko, -a**, *ср.* загоро́да, завали́ть; || * препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха; || вале́жникъ, засѣ́ка; || щебень, му́соръ; || развали́на, обло́мки, обва́лъ.

Zawalać, Zawalić, завали́вать, завали́ть, забра́сывать, забро́сить, засыпа́ть, засы́пать; || загромажи́вать, загромозди́ть; || развали́вать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить; || * завали́ть, затаска́ть, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть. **Zawalać się, Zawalić się**, завали́ваться, завали́ться, забра́сываться, забро́ситься, засыпа́ться, засы́паться; || развали́ваться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться; || * завали́ться, затаска́ться, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Zawałek, -u, *м. Фортиф.* нару́жное укрѣпле́ніе; || *Мед.* желѣза́, затвердѣ́лая о́пухоль.

Zawalenie, -nia, *ср. Горн.* обва́лъ.

Zawalidroga, -i, *ж.* и *м.* препя́тствіе, препо́на, прегра́да; || * тунея́децъ, дармое́дъ, чурба́нъ.

Zawarcie, *см.* **Zawieranie.**

Zawarczeć, заворча́ть.

Zawarować (komu co), обезпе́чить что́-либо кому́, упро́чить, укрѣпи́ть что́-либо за кѣмъ; || **Zawarować sobie co**, предоста́вить себѣ́ пра́во на что́-либо, вы́говорить себѣ́ (*въ усло́віи*), усло́виться, включи́ть что́-либо въ усло́віе.

Zawarty, заключе́нный, за́пертый, замкну́тый; || **Zawarty w czém**, содержа́щійся, заключа́ющійся въ чёмъ.

Zawaśnić, Zwaśnić, Powaśnić, *см.* **Waśnić.**

Zawczasu, *см.* **Wczas.**

Zawcześnie, преждевре́менно, рановре́менно, ра́но, сли́шкомъ ра́но.

Zawczesność, -ści, *ж.* преждевре́менность; || скороспѣ́лость.

Zawczesny, преждевре́менный, ра́нній; || скороспѣ́лый.

Zawczoraj, тре́тьягодня.

Zawczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня.

Zawdy, *вм.* **Zawżdy**, *см.* **Zawsze.**

Zawdzięczać, Zawdzięczyć (komu co), приноси́ть, принести́ кому́ благода́рность за что́-либо, быть кому́ благода́рнымъ, призна́тельнымъ, изъявля́ть, изъяви́ть благода́рность.

Zawędrować (dokąd), **завернуть**, заѣ́хать куда́ по пути́.

Zawerbować, завербова́ть, приня́ть въ ре́крупы.

Zawiać, завѣ́ять, задуть, *см.* **Zawiewać.**

Zawiadamiać, Zawiadomiać, Zawiadomić, увѣдомля́ть, увѣ́домить, извѣща́ть, извѣ́стить, доноси́ть, донести́, доводи́ть, довести́ до свѣ́дѣнія.

Zawiadomienie, -nia, *ср.* **увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе.**

Zawiadować, Zawiadywać, завѣ́дывать, управля́ть, пра́вить, имѣ́ть въ своёмъ распоряже́ніи, въ своёмъ вѣ́дѣніи.

Zawiadowanie, Zawiadywanie, -nia, *ср.* **завѣ́дываніе, управле́ніе, наблюде́ніе, вѣ́домство.**

Zawiadowca, -y, *м.* **прави́тель, управи́тель, распоряди́тель, завѣ́дывающій, нача́льникъ.**

Zawiadowczyni, -ni, *ж.* **прави́тельница, управи́тельница, распоряди́тельница, нача́льница, воспита́тельница.**

Zawiadywać, *см.* **Zawiadować.**

Zawiadywanie, *см.* **Zawiadowanie.**

Zawiasa, -y, *ж.* (*Умен* **Zawiaska**), **пе́тля** (*у дверей, у о́конъ*), *Умен.* пе́телька; || **Zawiasy z szrubami**, шолне́рныя пе́тли съ винта́ми (*у о́конъ*), крюкъ, пе́тельный крюкъ (*у две́ри*); || * **Zawiasy ziemi**, **по́люсы, концы́ о́си.**

Zawiasowy, пе́тельный.

Zawiązać, Zawiązywać, завя́зывать, завяза́ть, свя́зывать, связа́ть, обвя́зывать, обвяза́ть, перевя́зывать, перевяза́ть; || * заключа́ть, заключи́ть, выводи́ть сле́дствіе; || входи́ть, войти́ въ свя́зи, въ сноше́нія; || заключа́ть, заключи́ть, **ока́нчивать, око́нчить.** || **Zawiązywać się, Zawiązać się, завя́зываться, завяза́ться** (*о плода́хъ*); || **кочани́ться, завива́ться** (*о капу́стѣ*); || **вытека́ть, происходи́ть, сле́довать** (*изъ чего́*); || **развива́ться, разви́ться.**

Zawiązek, -zku, *м.* **Zawiązka, -i**, *ж.* **завя́зка**; || **за́вязь** (*на фрукто́выхъ дере́вьяхъ*); || **Zawiązek**, **заро́дъ, заро́дышъ, поно́сокъ**; || * **зача́токъ, нача́ло, причи́на, исто́чникъ. To było zawiązkiem ich niezgody, э́то бы́ло причи́ною ихъ несогла́сія.**

Zawiązka, -i, *ж.* *см.* **Zawiązek.**

Zawichrzać, Zawichrzyć, волнова́ть, взволнова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, трево́жить, встрево́жить, **нарушать, нару́шить споко́йствіе.**

Zawicie, -a, *ср.* *см.* **Zawijanie**; || **обёртка**; || **оболо́чка**; || **покрыва́ло, вуа́ль.**

Zawidymować, скрѣпи́ть, *см.* **Widymować.**

Zawiędły, завя́лый.

Zawiędnąć, завя́нуть, свя́нуть.

Zawiedzenie, Zawiedzienie, -nia, *ср.* *см.* **Zawodzenie.**

Zawiedziony, обма́нутый.

Zawierać, Zawrzeć, запира́ть, запере́ть (*две́ри, о́кна*); || * заключа́ть, заключи́ть (*усло́віе*); || **заключа́ть что́-либо въ себѣ́, содержа́ть. Ta książka zawiera wiele prawd pożytecznych, э́та кни́га заключа́етъ въ себѣ́ мно́го полёзныхъ и́стинъ.** || **Zawierać się, Zawrzeć się**, * **закрыва́ться, закры́ться, запира́ться, запере́ться, смыка́ться, сомкну́ться.** || **Zawierać, Zawrzeć, Zawreć, закипа́ть, закипе́ть, вскипа́ть, вскипе́ть.**

Zawieradło, -a, *ср.* **засо́въ, задви́жка, запо́ръ.**

Zawieranie, -nia, Zawarcie, -cia, *ср.* **запира́ніе** (*воро́тъ, две́рей*), **закры́тіе**; || **заключе́ніе, оконча́ніе. Zawarcie pokoju, заключе́ніе ми́рнаго договора. Zawarcie małżeństwa, вступле́ніе въ бракъ, соверше́ніе бра́ка.**

Zawiercić, Zawiercieć, завертѣ́ть, закружи́ть. || **Zawiercić się, завертѣ́ться, закружи́ться. Zawierci się we łbie, вскружи́тся голова́.**

Zawierucha, -y, *ж.* **вью́га, мете́лица**; || * **кутерьма́, смяте́ніе, замѣша́тельство.**

Zawieruszyć, возмути́ть, взволнова́ть, взбудора́жить; || **затеря́ть, засу́нуть.** || **Zawieruszyć się, возмути́ться, взволнова́ться, взбудора́житься**; || **затеря́ться, засу́нуться, утра́титься**; || **завернуть, зайти́, заѣ́хать куда́ на коро́ткое вре́мя.**

Zawierzać, Zawierzyć, вѣ́рить, **довѣря́ться, довѣриться кому́, полага́ться на кого́.**

Zawieść, *см.* **Zawodzić.**

Zawiesisty, отви́слый, отви́снувшій, опусти́вшійся, вися́чій, дли́нный; || густо́й.

Zawieszać, Zawiesić, вѣша́ть, повѣ́сить, привѣсить, прицѣпи́ть; || **Zawieszać co czém, co przed czém**, завѣ́шивать, закрыва́ть занавѣ́ской (*окно*); || **Zawieszać co na czém**, осно́вывать что-либо на чёмъ; || устраня́ть, отлага́ть, отка́дывать, отсро́чивать, остана́вливать; || **Zawiesić broń**, заключи́ть переми́рie; || **Zawieszać kogo (urzędnika)**, устраня́ть, отрѣша́ть отъ до́лжности на вре́мя; || **Zawieszać się, Zawiesić się**, вѣша́ться, повѣ́ситься, привѣ́шиваться, привѣ́ситься, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться; || удер́живаться, удержа́ться, остана́вливаться, останови́ться; || осно́вываться, основа́ться.

Zawieszający, отлага́тельный.

Zawieszanie, -nia, *ср.* завѣ́шиваніе, привѣ́шиваніе.

Zawieszczać, Zawieszczyć, Zawieścić, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть.

Zawieszenie, -nia, *ср.* отсро́чка, отлага́тельство, устране́ніе; || остано́вка, прекраще́ніе; || **Zawieszenie w urzędzie**, вре́менное устране́ніе отъ до́лжности; || **Zawieszenie broni**, переми́рie, прекраще́ніе вое́нныхъ дѣйствій; || **Zawieszenie sprawy sądowéj**, отсро́чка дѣла; || *Юрид.* **Zawieszenie terminów**, остано́вка сро́ковъ; || **Zawieszenie obrządków kościelnych**, интердикъ, духо́вное запреще́ніе отправля́ть богослуже́ніе.

Zawieszony, повѣ́шенный, привѣ́шенный; || отсро́ченный, отло́женный; || вре́менно устранённый, отрѣ́шённый отъ мѣ́ста, отъ до́лжности.

Zawietrzyć, *см.* **Wietrzyć**.

Zawiewać, Zawiać, завѣва́ть, завѣ́ять, заноси́ть, занести́ сне́гомъ и́ли песко́мъ, задува́ть, заду́ть.

Zawięznąć, *см.* **Więznąć**.

Zawijać, Zawinąć, завива́ть, зави́ть, завёртывать, заверну́ть, обвёртывать, обверну́ть; || приставля́ть, присто́ять, прича́ливать, причали́ть къ бе́регу; || **Zawijać się koło czego**, спѣши́ть, торопи́ться, принима́ться за что́ съ усе́рдіемъ, хлопота́ть о́коло чего́. || **Zawijać się, Zawinąć się (w co)**, завёртываться, заверну́ться, обвёртываться, обверну́ться, заку́тываться, заку́таться; || **Zawinąć się koło czego**, приня́ться за что́-либо съ усе́рдіемъ.

Zawijanie, -nia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе, заку́тываніе; || прича́ливаніе, приставле́ніе (*къ бе́регу*), *см.* **Zawinięcie**.

Zawikłać, запу́тать, спу́тать, схѣша́ть.

Zawikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, запѣша́тельство, сби́вчивость.

Zawikłany, запу́танный, сби́вчивый; || многосло́жный; || прикоснове́нный къ дѣ́лу.

Zawile, Zawiło, запу́танно, сби́вчиво, невразуми́тельно, невня́тно.

Zawilec, -lca, Zawilek, -łka, *м. Бот.* вѣ́тряница, анемо́нъ (*расте́ніе*).

Zawilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawilgnięcie, -cia, *ср.* отсыре́ніе.

Zawiłość, -ści, *ж.* запу́танность, сби́вчивость, невразуми́тельность. **Zawiłość drzewa**, переплете́ніе, сплете́ніе вѣ́твей на де́ревѣ.

Zawiły, запу́танный, сби́вчивый, невразуми́тельный, невня́тный, многосло́жный; || завёрнутый, закру́ченный; || свилева́тый (*пень*); || *Юрид.* **Zawiły rok**, кра́йній срокъ разсмотре́нія дѣла.

Zawilżyć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawinąć, *см.* **Zawijać**.

Zawiniątko, -a, Zawinięcie, -cia, *ср.* узело́къ, свя́зка, свёртокъ, сви́токъ.

Zawinić, провини́ться, проступи́ться; || задолжа́ть, войдти́ въ долгъ.

Zawinięcie, -cia, *ср. см.* **Zawiniątko**.

Zawinienie, -nia, *ср.* вина́, погрѣ́шность, оши́бка, просту́покъ.

Zawisać, Zawisnąć, вѣша́ться, повѣ́ситься; || **Zawisnąć od kogo, od czego**, зави́сѣть отъ кого́, отъ чего́; || **Zawisać nad czém**, состоя́ть въ чёмъ.

Zawiść, -ści, *ж.* за́висть.

Zawisłość, -ści, *ж.* зави́симость, подчине́нность, подвла́стность.

Zawisły, зави́симый, подчине́нный, подвла́стный.

Zawisnąć, *см.* **Zawisać**.

Zawistnica, Zawiśnica, -y, *ж.* завѝстница.

Zawistnie, зави́стливо.

Zawistnik, Zawiśnik, -a, *м.* зави́стникъ.

Zawistny, зави́стливый.

Zawitać (gdzie, do kogo), пожа́ловать, посѣти́ть, придти́, навѣсти́ть, наступи́ть, настать, прибы́ть. **Kiedyż zawita ten dzień szczęśliwy?** когда́ же наста́нетъ э́тотъ счастли́вый день?

Zawitrzny, *Стар.* у́тренній, *см.* **Poranny**.

Zawładać, Zawładnąć, завладѣ́ть.

Zawleczenie, Zawłóczenie, -nia, *ср.* боронёніе, бороньба́; || зата́скиваніе, завлеченіе.

Zawlekać, Zawłóczyć, Zawlec, заволо́кивать, заволо́чь, зата́скивать, затащи́ть, завлека́ть, завле́чь, залучи́ть, залучать; || **Zawłóczyć igłę, nitkę**, продѣть ни́тку въ иглу́; || **Zawłóczyć na nitkę**, нанизать на ни́тку; || **Zawłóczyć rolą**, забороновать, заборони́ть. || **Zawlekać się, Zawlec się (gdzie)**, притащи́ться (*куда́*).

Zawłóczyć, *см.* **Zawlekać**.

Zawłoka, -i, *ж. Хир.* за́волока.

Zawłoski, -ów, *мн.* таска́ніе за́ волосы, потасо́вка, поволо́чка.

Zawód, -odu, *м.* напряже́ніе, уси́ліе, рве́ніе, стремле́ніе; || разбѣгъ, размáхъ; || разъ; || покуше́ніе, попы́тка; || риста́лище, бѣгъ; || по́прище; || *теченіе жи́зни; || соперничество, соревнова́ніе; || обма́нъ, обольще́ніе, увлеченіе, оши́бка, заблужде́ніе, разочарова́ніе, тщéтная надéжда; || оши́бка въ счётѣ; || **Zawody,** *мн.* ска́чка (*ко́нская*). **Za jednym zawodem kilka odnieść korzyści,** сдѣлать два дѣла въ одинъ разъ. **Zkończyć swój zawód,** окóнчить своё по́прище. **Pójść z kim w zawody,** соперничать съ кѣмъ-либо, соревнова́ть кому́, боро́ться, состяза́ться съ кѣмъ. **Zawód komu zrobić,** обману́ть чьи ожида́нія.

Zawodniczy, состяза́тельный; || риста́тельной; || бѣгово́й, скакова́й.

Zawodnie, обма́нчиво, тщéтно.

Zawodnik, -a, *м.* риста́тель; || скакова́я ло́шадь; || *сопе́рникъ, соиска́тель.

Zawodność, -ści, *ж.* обма́нчивость, неизвѣ́стность; || ло́жность, ошúбочность, неимовѣ́рность, неправдоподóбіе.

Zawodny, обма́нчивый, неизвѣ́стный, сомни́тельный; || ло́жный, ошúбочный, неимовѣ́рный, неправдоподóбный; || находя́щійся за водóю, зарѣ́чный, замóрскій.

Zawodować, *см.* **Wyścigać się.**

Zawodowy, состяза́тельный; || бѣгово́й. **Plac zawodowy,** риста́лище.

Zawodzenie, Zawiedzenie, -nia, *ср.* заведéніе, завлечéніе; || обма́нъ, неусто́йка въ сло́вѣ || **Zawodzenie się,** уси́лie, стара́ніе, покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*).

Zawodzić, Zawieźdź, Zawieść kogo dokąd, заводи́ть, завéсть; || **awodzic kogo,** завлека́ть, завле́чь, обма́нывать, обману́ть; || **Zawodzić co czém,** закрыва́ть, заслоня́ть, облека́ть. || **Zawodzić się, Zawieść się,** обма́нываться, обману́ться, ошиба́ться, ошúбиться.

Zawój, -oju, *м.* повя́зка; || чалма́ (*турéцкая*); || *Хир.* перевя́зка, бинтъ; || *Анат* плева́, оболо́чка.

Zawojek, -ojku, *м.* повя́зочка; || *Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная ли́лія (*расте́ніе*).

Zawojować, завоева́ть, покори́ть.

Zawołać, позва́ть, пригласи́ть, кли́кнуть; || воскли́кнуть, вскри́кнуть, возопи́ть. **O ja nieszczęśliwy! zawołał,** о я несча́стный! воскли́кнулъ онъ.

Zawołanie, -nia, *ср.* призы́въ, призва́ніе, зовъ, кликъ, приглашéніе.

Zawołany, сла́вный, знамени́тый; || при́званный, приглашённый.

Zawonieć, обоня́ть, почу́ять; || **Zawonieć czém,** запáхнуть.

Zawora, -y, *ж.* засóвъ, задви́жка, запóръ, замóкъ.

Zawornik, -a, *м. Архит.* замóкъ, замóчный ка́мень свóда.

Zawóz, -u, *м.* **Zawózka, -i,** *ж.* завóзъ, завезéніе, отвóзъ.

Zawozić, Zawieźć, завози́ть, завéзть, отвози́ть, отвéзть.

Zawracać, Zawrócić, завора́чивать, заворо́тить, поворáчивать, поворо́тить, сворáчивать, своротúть; || уклони́ться, уклони́ться (*въ сто́рону*), сворáчивать съ пряма́го путú. **Zawracać oczy,** поводúть, поворáчивать глазáми. **Zawrócić komu głowę,** вскружúть кому́ го́лову. || **Zawracać się, Zawrócić się,** ворóчаться, воротúться, поворáчиваться, поворотúться; || *кружúться. **Zawróciło mi się w głowie,** у менá головá закружúлась.

Zawracanie, Zawrócenie, -nia, *ср.* завора́чиваніе, поворáчиваніе, поворóтъ; || круженіе, вертѣніе.

Zawrót, -otu, *м.* поворóтъ. **Na zawrocie,** при поворóтѣ (*дороги*); || **Zawrót (głowy),** головокруже́ніе; || сумасшéствіе, сумасбро́дство; || *превра́тность; || *склонъ, прекло́нность (*лыжъ*), коне́цъ; || водоворóтъ, водовéрть, водокру́тъ, кру́тень; || *Ветер.* **Zawrót koński,** бéшенство.

Zawrotny, поворóтный; || превра́тный; || заворóтный, находя́щійся за воротáми.

Zawrzaskać, Zawrzasnąć, Zawrzeszczeć, закричáть.

Zawrzeć, *см.* **Zawierać.**

Zawstydzać, Zawstydzić, пристыжáть, пристыдúть. || **Zawstydzić się,** устыдúться, застыдúться.

Zawstydzenie, -nia, *ср.* пристыженіе; || стыдъ, срамъ.

Zawsze, Zawdy, Zawżdy, Zawzdy (*Стар.* **Zawszdy**), всегда, во всякое время, при всякомъ случаѣ. **Nazawsze,** навсегдá.

Zawyć, завы́ть; || *запла́кать, зарыдáть.

Zawyrokować, постановúть приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе, рѣшúть.

Zawyrokowanie, -nia, *ср.* приговóръ.

Zawziąść się na co, упóрствовать, упрáмиться, стоáть на своёмъ, стараться постáвить на своёмъ; || **Zawziąść się na kogo,** ожесточúться, взъéсться, напáсть на кого́.

Zawziątek, -tku, *м.* начáло, зачáтокъ, зарóдышъ, истóчникъ.

Zawziętość, -ści, *ж.* злóба, злость, враждá, ожесточéніе.

Zawzięty, упóрный, ожесточённый, злóбный, неукротúмый, враждéбный. **Bój zawzięty,** упóрное сраженіе.

Zażądać, пожелáть; || потрéбовать, истрéбовать.

Zażądanie, -nia, *ср.* истрéбованіе.

Zażalenie, -nia, *ср.* жáлоба, *см.* **Skarga.**

Zażalić, опечáлить, огорчúть; || **Zażalić kogo na kogo,** озлóбить кого́-либо прóтивъ другóго; || **Zażalić się,** огорчúться, опечáлиться.

Zażalony, го́рестный, прискóрбный; || оби́женный, оскорблённый, раздражённый.

Zażartość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, зло́ба, злость, вражда́.

Zażartować (z kogo), подшути́ть (*надъ кѣмъ*).

Zażarty, ожесточённый, озло́бленный; || остервене́лый.

Zazdrość, ści, *ж.* за́висть; || ре́вность (*въ любви́*).

Zazdrościć (komu czego), зави́довать (*въ чёмъ*); || ревнова́ть (*въ любви́*).

Zazdrośnica, -y, *ж.* зави́стница; || ревни́вица (*въ любви́*).

Zazdrośnie, зави́стливо; || ревни́во.

Zazdrośnik, -a, *м.* зави́стникъ; || ревни́вецъ (*въ любви́*).

Zazdrośny, зави́стливый; || ревни́вый (*въ любви́*).

Zażegać, Zażedz, зажига́ть, зажéчь; || **Zażegać się, Zażedz się**, зажига́ться, зажéчься, загора́ться, загорéться.

Zażeglować (dokąd), приплы́ть, приста́ть.

Zażegnywać, Zażegnać, изцѣля́ть, отвраща́ть отъ зла́го кре́стнымъ знаменіемъ.

Zażerać, Zażreć, пожира́ть, пожра́ть; || разъѣда́ть, разъѣсть; || **Zażreć się**, разсвирѣпѣть, раздража́ться, взбѣси́ться отъ гнѣва.

Zażewie, *см.* **Zarzewie.**

Zażgać, Zażgnąć, жигну́ть, нанести́ нѣсколько уда́ровъ (*штагою, кинжа́ломъ*).

Zazgrzytać, заскрежета́ть (*зуба́ми*).

Zaziajać się, *см.* **Zziajać się.**

Zaziębiać, Zaziębić, просту́живать, простужа́ть, простуди́ть; || **Zaziębiać się, Zaziębić się**, просту́живаться, простужа́ться, простуди́ться.

Zaziębienie, -nia, *ср.* просту́да.

Zazieleniać, Zazielenić, зелени́ть, зазелени́ть, окра́шивать, окра́сить зелёною кра́ской; || **Zazieleniać się, Zazielenić się**, зелене́ть, зазелене́ть.

Zazierać, загля́дывать, *см.* **Zaglądać, Zajrzeć.**

Zazimować, зазимова́ть.

Zaznaczać, Zaznaczyć, означа́ть, озна́чить, обознача́ть, обозна́чить, отмѣча́ть, отмѣ́тить; || скрѣпля́ться, *см.* **Parafować.**

Zaznaczenie, -nia, *ср.* обозначе́ніе, отмѣ́тка; || *Юрид.* отда́ча на сохране́ніе.

Zaznaczyć, *см.* **Zaznaczać.**

Zaznajamiać, Zaznajomić, *см.* **Zapoznawać.**

Zaznawać, Zaznać, co, kogo, узнава́ть, узна́ть, провѣ́дывать, провѣдать, освѣдомля́ться, освѣ́домиться; || **Zaznawać, Zaznać kogo z kim**, знако́мить, познако́мить; || знава́ть (*съ давнихъ поръ*); || испы́тывать, испыта́ть. **Zaznawać się, Zaznać się**, знако́миться, познако́миться.

Zażoga, Zażega, -i, *ж.* поджо́га, поджига́тельство; || пожа́ръ; || * подстрека́тельство, побужде́ніе.

Zażółcić, зажелти́ть, окра́сить жёлтою кра́ской.

Zażrzeć, Zażreć, *см.* **Zażerać.**

Zazuć, Zazuwać, *см.* **Wzuwać.**

Zazwyczaj, обыкнове́нно, почти́ всегда́.

Zażyć, *см.* **Zażywać.**

Zażyłość, -ści, *ж.* ста́рое знако́мство, тѣсная связь, дру́жба, прія́знь, коро́ткость, дру́жеское, коро́ткое обраще́ніе. **Być z kim w zażyłości**, жить съ кѣмъ въ тѣсной дру́жбѣ.

Zażyły, дру́жескій, дружелю́бный, прія́тельскій, откровéнный, и́скренній.

Zażywać, Zażyć, употребля́ть, употреби́ть, по́льзоваться, воспо́льзоваться, испы́тывать, испыта́ть. **Na złe zażywać**, употребля́ть во зло́, злоупотребля́ть. **Zażyłeś dobrego, skosztuj też złego**, ты наслажда́лся хоро́шимъ, испыта́й же и худо́е. **Zażyć konia**, пра́вить ло́шадью. * **Zażyć kogo z mańki**, подшути́ть надъ кѣмъ, провести́, обману́ть, одура́чить, поддѣть кого́. **Zażywać lekarstwo**, принима́ть лѣка́рство. **Zażywać tabaką**, ню́хать таба́къ; || **Zażyć się z kim**, войти́ съ кѣмъ въ тѣсныя свя́зи, свести́ бли́зкое знако́мство, бли́зкую дру́жбу.

Zażywanie, -nia, Zażycie, -cia, *ср.* употребле́ніе, по́льзованіе, испыта́ніе. **Zażywanie lekarstwa**, приня́тіе лѣка́рства. **Zażywanie tabaki**, ню́ханіе табаку́.

Zażywiać, Zażywić, прока́рмливать, прокорми́ть, содержа́ть, подде́рживать, поддержать (*кого́*); || **Zażywiać się**, доста́вать пи́щу, пита́ться, подкрѣпля́ться.

Zażywny, пита́тельный, снѣ́дный; || ту́чный, жи́рный.

Zażyźniać, Zażyźnić, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть, удобря́ть, удобри́ть.

Zbabieć, оба́биться, сдѣлаться, слабоду́шнымъ, сла́бымъ какъ ба́ба.

Zbaczać, Zboczyć, свора́чивать, своротúть съ доро́ги; || дѣлать, сдѣлать крюкъ; || сбива́ться, сби́ться съ пути́; || отвраща́ться, отклоня́ться, отвлека́ться, удаля́ться (*отъ чего́*); || совраща́ться съ пути́ (*напр. истины*).

Zbaczanie, Zboczenie, -nia, *ср.* поворо́тъ, объѣздъ, обхо́дъ (*окóльною доро́гою*); || отклоне́ніе, уклоне́ніе, удале́ніе, отступле́ніе, совращéніе (*съ пути́*); || *Астрон.* колеба́ніе; || *Анат.* искривле́ніе.

Zbadać, изслѣдовать, вни́кнуть, изучи́ть.

Zbałamucić, *см.* **Bałamucić.**

Zbankrutować, *см.* **Bankrutować.**

Zbawca, -y, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Zbawczy, спаси́тельный, благотво́рный; || цѣли́тельный.

Zbawczyna, -y, Zbawczyni, -ni, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Zbawiać, Zbawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, освобожда́ть, освободи́ть.

Zbawiciel, -a, *м.* спаси́тель, искупи́тель.

Zbawicielka, -i, *ж. см.* **Zbawczyna.**

Zbawicielski, спаси́телевъ.

Zbawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе.

Zbawiennie, спаси́тельно, благотво́рно.

Zbawienność, -ści, *ж.* спаси́тельность; || поле́зность.

Zbawienny, спаси́тельный, благотво́рный, || цѣли́тельный.

Zbawion, Zbawiony, спасёнъ, спасённый.

Zbestwić, Zbestwić się, *см.* **Bestwić.**

Zbesztać, *см.* **Besztać.**

Zbicie, -cia, *ср. см.* **Zbijanie.**

Zbieg, -u, *м.* стокъ, спускъ (*воды́*); || стече́ніе, скопле́ніе. **Zbieg ludzi,** стече́ніе наро́да. **Zbieg okoliczności,** стече́ніе обстоя́тельствъ. **Zbieg przestępstw,** рядъ преступле́ній. **Zbieg wierzycielów,** конку́рсъ, собра́ніе заимода́вцевъ; || **Zbieg, -a,** *м.* бѣ́глый, бѣгле́цъ, перебѣ́жчикъ, дезерти́ръ.

Zbiegać (иногда́: **Zbieżeć**), **Zbiedz,** сбѣга́ть, сбѣжа́ть, убѣга́ть, убѣжа́ть; || скрыва́ться, скры́ться; || протека́ть, проте́чь, проходи́ть, пройдти́, минова́ть, мину́ть (*о вре́мени*); || обѣ́гать, обѣжа́ть, перебыва́ть въ ра́зныхъ мѣста́хъ; || **Zbiegać się, Zbiedz się,** сбѣга́ться, сбѣжа́ться, собира́ться, собра́ться, сходи́ться, сойдти́сь; || ссѣда́ться, ссѣ́сться, съу́живаться, съу́зиться; || уста́ть, запы́хаться.

Zbieganie, Zbiegnienie, Zbieżenie, -nia, Zbiegnięcie się, -cia się, *ср.* стече́ніе, скопле́ніе; || побѣ́гъ; || сбѣга́ніе; || **Zbieganie się,** утомле́ніе, кра́йняя уста́лость; || **Zbieganie się rzek,** стече́ніе въ одно́ мѣ́сто двухъ рѣ́къ, у́стье. **Zbieganie się dróg,** распу́тіе, перекрёстокъ. **Zbieżenie do nieprzyjaciela,** побѣ́гъ, дезертирова́ніе. **Zbieżenie z góry,** сбѣжа́ніе съ горы́.

Zbiegły, бѣ́глый, сбѣжа́вшій; || сгущённый, запе́кшійся (*о кро́ви*).

Zbiegowisko, -a, *ср.* сбо́рище, ско́пище, толпа́; || бѣ́гство, побѣ́гъ.

Zbiegowstwo, -a, *ср.* побѣ́гъ.

Zbieleć, Zbielić, *см.* **Bieleć, Bielić.**

Zbierać, Zebrać, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть. **Zbierać pieniądze,** копи́ть де́ньги. **Zbierać owoce,** собира́ть плоды́. **Zbierać z pola,** жать, убира́ть хлѣбъ съ по́ля. **Zbierać wino,** собира́ть виногра́дъ. **Zebrać ze stołu,** собра́ть, убра́ть со стола́. **Obóz zebrać,** снять ла́герь. **Zbierać śmietankę,** снима́ть сли́вки съ молока́. **Zebrać karty,** снять ка́рты; || **Zbierać się, Zebrać się,** собира́ться, собра́ться; || приготовля́ться, пригото́виться. **Zbierać się na co,** предвѣща́ть. *Безл.* **Zbiera się,** ка́жется, что бу́детъ, ну́жно ожида́ть. **Zbiera mi się na sen,** мнѣ хо́чется спать, меня́ кло́нитъ ко сну́.

Zbieracz, -a, *м.* собира́тель.

Zbieranie, Zebranie, -nia, *ср.* собира́ніе, собра́ніе, сборъ; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*).

Zbieranina, -y, *ж.* ку́ча, гру́да, сбродъ; || набо́ръ, компиля́ція; || смѣсь.

Zbijać, Zbić, сбива́ть, сбить, скола́чивать, сколоти́ть; || собира́ть, собра́ть, копи́ть, скопи́ть; || сшиба́ть, сшиби́ть; || сла́мывать, слома́ть (*стѣну*); || колоти́ть, поколоти́ть, избива́ть, изби́ть, разбива́ть, разби́ть (*непрія́теля*). **Zbić kogo z kolei,** сбить кого́ съ пути́, съ то́лку. **Zbijać czyje dowody,** возража́ть кому́, опроверга́ть чьи́-либо доказа́тельства. **Zbijać beczkę obręczami,** набива́ть о́бручи на бо́чку. **Zbić co w kupę,** свали́ть что́-нибудь въ ку́чу. **Zbijać w stępie,** толо́чь въ сту́пкѣ. **Zbić na miazgę,** размозжи́ть, разби́ть на́ голову, соверше́нно. **Zbijać grosz,** копи́ть де́ньги. **Zbić sobie nogę,** ушиби́ть но́гу; || **Zbijać się, Zbić się,** сбива́ться, сби́ться; || ушиба́ться, ушиби́ться, разшиба́ться, разшиби́ться; || убива́ть оди́нъ друга́го; || **Zbijać się, być z kim w sprzeczności,** пререка́ться.

Zbijanie, -nia, Zbicie, -cia, *ср.* сбива́ніе; || сборъ, совокупле́ніе, соедине́ніе; || **Zbijanie pieniędzy,** копле́ніе де́негъ, собира́ніе сокро́вищъ; || **Zbijanie dowodów,** опроверже́ніе.

Zbik, Żbik, Źbik, -a, *м.* ди́кая ко́шка.

Zbiór, -oru, *м.* собра́ніе, сбо́рникъ, колле́кція; || **Zbiór praw,** уложе́ніе, сводъ зако́новъ, суде́бникъ; || ку́ча, гру́да, скопле́ніе; || сборъ, соедине́ніе, накопле́ніе, скопле́ніе, умноже́ніе; || убо́рка (*хлѣба*).

Zbiorek, -rku, *м.* небольшо́е собра́ніе, небольшо́й сбо́рникъ.

Zbiórka, -i, *ж.* вы́борка, вы́емка. **Zbiórka ziemi,** вы́емка земли́.

Zbiorowo, совоку́пно, соедине́нно.

Zbiorowy, собира́тельный; || синтети́ческій. *Грам.* **Imię zbiorowe,** собира́тельное и́мя.

Zbir, -a, *м.* полице́йскій при́ставъ, стражъ, сы́щикъ (*въ Ита́ліи*).

Zbladły, блѣ́дный, поблѣднѣ́лый.

Zbladnąć, *см.* **Bladnąć.**

Zbłądzić, *см.* **Błądzić.**

Zbłąkać się, заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги.

Zblednieć, *см.* **Blednieć.**

Zbliżać, Zbliżyć, сближа́ть, сбли́зить; || **Zbliżać się, Zbliżyć się**, сближа́ться, сбли́зиться, приближа́ться, прибли́зиться.

Zbliżanie, Zbliżenie, -nia, *ср.* приближе́ние, сближе́ние; || согласова́ние.

Zbliżka, Zbliska, вблизи́.

Zboczenie, *см.* **Zbaczanie.**

Zboczyć, *см.* **Zbaczać.**

Zbogacać, обогаща́ть, *см.* **Bogacić.**

Zbogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ние.

Zbogacić, Zbogacić się, Zbogacieć, *см.* **Bogacić, Bogacić się.**

Zbój, -ja, Zbójca, -y, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.

Zbójecki, разбо́йничій.

Zbójectwo, -a, *ср.* разбо́йничество, разбо́йничанье.

Zbolałość, -ści, *ж.* боле́ние, ощуще́ние бо́ли, болѣзненное состоя́ние.

Zbolały, болѣзненный. не́мощный; || истощённый, изнурённый; || ско́рбный.

Zboleć, боле́ть, хире́ть, страда́ть; || тужи́ть, скорбе́ть.

Zbór, -oru, *м.* собо́ръ, сборъ, собра́ніе; || схо́дка.

Zborowy, собо́рный; || сбо́рный.

Zbość, забода́ть.

Zbótwiały, *см.* **Zbutwiały.**

Zboże, -a, *ср.* хлѣбъ, зерновой хлѣбъ, рожь, пшени́ца и пр.; || хлѣбное расте́ніе. **Zboże na pniu**, хлѣбъ стоя́щій на корню́; || хлѣба́, *мн.* зе́рновые хлѣба́; || *Област.* добро́, иму́щество, бла́го. **Zboże bliźniego**, бла́го на́шего бли́жняго.

Zbożnie, *см.* **Pobożnie.**

Zbożność, *см.* **Pobożność.**

Zbożny, *см.* **Pobożny.**

Zbożowy, хлѣбный, жи́тный. **Skład zbożowy**, жи́тный дворъ. **Zbożowy kupiec**, торгу́ющій хлѣбомъ. **Handel zbożowy**, хлѣбная торго́вля.

Zbożysty, хлѣборо́дный.

Zbracić, Zbracić się, Zbratać, Zbratać się, *см.* **Bracić, Bratać.**

Zbrakować, обракова́ть, *см.* **Brakować.**

Zbrakowany, при́знанный него́дным.

Zbroczony krwią, обагрённый, окрова́вленный.

Zbroczyć, *см.* **Broczyć.**

Zbrodnia, -ni, *ж.* преступле́ніе, злодѣ́ніе. **Zbrodnia stanu**, госуда́рственное преступле́ніе. **Zbrodnia podpalenia**, подже́гъ.

Zbrodniarka, -i, *ж.* престу́пница; || злодѣ́йка.

Zbrodniarz, -a, *м.* престу́пникъ; || злодѣ́й.

Zbrodniczy, престу́пный, злодѣ́йскій.

Zbrodzić, перейдти́ въ бродъ; || * вни́кнуть (*во что́*), изслѣдовать (*что́*).

Zbroić, *см.* **Uzbrajać.** || **Zbroić (co złego)**, напроказить, наку́ролесить, *см.* **Broić.**

Zbroja, -oi, *ж.* ору́жіе; || во́инская сбру́я, доспѣхи.

Zbrojnie, Zbrojno, вооружённо, съ ору́жіемъ въ рука́хъ.

Zbrojny, вооружённый. **Siła zbrojna**, воённыя си́лы, во́йско, а́рмія, рать.

Zbrojownia, -ni, *ж.* арсена́лъ, оружёйный дворъ.

Zbrojownik, -a, *м.* оружёйникъ, оружёйный ма́стеръ; || *Стар.* ра́тникъ, вооружённый во́инъ, оруженосецъ.

Zbrojowy, оружёйный.

Zbrudzić, *см.* **Brudzić.**

Zbrukać, *см.* **Brukać.**

Zbrykać, снарови́ть (*о лошади́хъ*); || испо́ртить. || **Zbrykać się**, испо́ртиться; || снарови́ться; || испуга́ться, понести́сь, закуси́ть удила́; || разгорячи́ться (*о лошадя́хъ*).

Zbrykany, сноровлённый, пугли́вый (*о ло́шади*); || * испо́рченный, одича́лый, развращённый, распу́тный.

Zbryzgać, обры́згать.

Zbrzydnąć, Zbrzydzić, *см.* **Brzydnąć, Brzydzić.**

Zbudować, постро́ить, сооруди́ть; || **Zbudować na czém**, основа́ть; || * **Zbudować kogo**, наста́вить, научи́ть, показа́ть путь *или* сре́дство къ достиже́нію чего́-либо, пода́ть хоро́шій приме́ръ; || **Zbudować się**, наста́виться, научи́ться, вразуми́ться, получи́ть я́сное о чёмъ поня́тіе, послѣдовать хоро́шему приме́ру, *см.* **Budować.**

Zbudowanie, -nia, *ср.* строе́ніе, созида́ніе; || * назида́ніе, наставле́ніе.

Zbudzić, Zbudzić się, *см.* **Budzić.**

Zbujać się, *см.* **Rozbujać się**; || *см.* **Wybujać.**

Zbuntować, Zbuntować się, *см.* **Buntować.**

Zbuntowanie, *см.* **Buntowanie.**

Zburczeć, разруга́ть, разбрани́ть.

Zburzenie, -nia, *ср.* разруше́ніе, истребле́ніе, низпроверже́ніе; || **Zburzenie się**, возмуще́ніе, мяте́жъ, бунтъ, возста́ніе.

Zburzony, разру́шенный, истреблённый, низпове́ргнутый.

Zburzyć, *см.* **Burzyć**; || **Zburzyć się**, взбунтова́ться, возмути́ться, возста́ть.

Zbutwiały, гнило́й, испо́рченный, него́дный; || разва́тный.

Zbutwieć, *см.* **Butwieć.**

Zbuzować, *см.* **Buzować.**

Zbyć, *см.* **Zbywać.**

Zbycie, *см.* **Zbywanie.**

Zbyt, сли́шкомъ, черезчу́ръ, чрезмѣрно.

Zbytecznie, Zbytnie, избы́точно, чрезмѣрно, непомѣрно, черезчу́ръ, изли́шне.

Zbyteczność, Zbytność, -ści, *ж.* преизбы́токъ, изли́шекъ, изли́шнее, изли́шество, преувели́ченіе.

Zbyteczny, Zbytni, ли́шній, изли́шній, чрезмѣрный, чрезвычайный, непомѣрный, преувели́ченный.

Zbytek, -tku, *м.* оста́токъ, остально́е, изли́шекъ ; || изоби́лie, дово́льство, изли́шество ; || неумѣ́ренность, невоздер́жность *(въ пи́щи)*; || ро́скошь, пы́шность.

Zbytkować (w czém), роскоше́ствовать, предава́ться ро́скоши, жить роско́шно; || **Zbytkować czém, w czém, z czém,** преувели́чивать, злоупотребля́ть; || изоби́ловать, избы́точествовать; || * дура́читься, дѣ́лать глу́пости, во́льничать, повѣ́сничать. || **Zbytkować się (z kim, nad kim),** жесто́ко съ кѣ́мъ обходи́ться, находи́ть удово́льствіе му́чить кого́-либо, поступа́ть съ кѣ́мъ-либо безчелове́чно.

Zbytkowny, роскошный, пы́шный ; || расточи́тельный.

Zbytkowy, невоздер́жный, **расточи́тельный,** неумѣ́ренный.

Zbytni, изли́шній, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный.

Zbytnica, -y, *ж.* расточи́тельница ; || распу́тница, сластолюби́вая же́нщина.

Zbytnie, *см.* **Zbyt.**

Zbytnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, челове́къ лю́бящій ро́скошь.

Zbywać, Zbyć, сбыва́ть, сбыть, сжива́ть, сжить, вытѣсня́ть, вытѣ́снить, высыла́ть, вы́слать ; || спуска́ть съ рукъ, стара́ться прода́ть, сдать, переда́ть отъ себя́ что́-нибудь; || уменьша́ться, уменьши́ться, умаля́ться, ума́литься. **Zbywać kogo obietnicami,** дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія, води́ть за́-носъ. **Zbyć się kłopotu,** изба́виться отъ хлопо́тъ. **Zbyć kogo żarcikiem,** отдѣ́латься отъ кого́ шу́тко́ю. **Zrobić co byle zbyć,** сдѣ́лать что́-либо лишь бы съ рукъ спусти́ть, какъ-нибу́дь, на ско́рую ру́ку, какъ ни попа́ло. **Zbywa mu na pieniądzach,** онъ нужда́ется въ де́ньгахъ, ему не достаётъ де́негъ. **Nie zbywa mu na odwadze,** у него́ нѣтъ недоста́тка въ хра́брости, онъ дово́льно храбръ. **Na niczém zbywać ci nie będzie,** ты ни въ чёмъ не бу́дешь имѣ́ть недоста́тка. || **Zbyć się kogo, czego, изба́виться,** отдѣ́латься *(отъ кого́, отъ чего́)*, развяза́ться, раздѣ́латься *(съ кѣ́мъ, съ чѣ́мъ)*; || *Стар.* удаля́ться.

Zbywający, ли́шній, нену́жный.

Zbywanie, -nia, Zbycie, -cia, *ср.* отправле́ніе, отда́ча, усту́пка ; || * **Zbywanie kogo,** увёртка, улóвка, отговóрка; || прода́жа, сбытъ съ рукъ това́ровъ, переда́ча.

Zcentralizowanie, -nia, *ср.* объедине́ніе.

Zdać, *см.* **Zdawać.**

Zdala, и́здали, издалёка, издалека́, *см.* **Dal.**

Zdanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе; || *Логич.* и *Грам.* предложе́ніе ; || сужде́ніе ; || усмотрѣ́ніе; || изреченіе. || **Zdanie sprawy,** отчётъ, изложе́ніе дѣ́ла.

Zdany, достáвленный, пе́реданный, **отпра́вленный.**

Zdarcie, *см.* **Zdzieranie.**

Zdarty, со́дранный, со́рванный, сня́тый.

Zdarzać, Zdarzyć, благопрія́тствовать, надѣля́ть, надѣ́лить сча́стіемъ, благословля́ть, благослови́ть ; || **Zdarzyć co,** одари́ть, надѣ́лить кого́ чѣ́мъ-либо, ниспосла́ть кому́ что́-либо. **Zdarz ci Pan Bóg,** Богъ да благослови́тъ тебя́. **Co Pan Bóg zdarza, wszystko to dobrze,** всё то хорошо́, что́ Госпо́дь Богъ посыла́етъ. || **Zdarzać się, Zdarzyć się,** успѣ́вать, удава́ться, имѣ́ть успѣ́хъ, уда́чу, преуспѣ́вать ; || случа́ться, приключа́ться, быва́ть. **Wszystko mu się zdarza,** ему́ всё удаётся. **Nie wiadomo, co się może zdarzyć,** неизвѣ́стно, что́ мо́жетъ случи́ться. **Rzadko się zdarza podobna zręczność,** рѣ́дко быва́етъ тако́й удо́бный слу́чай.

Zdarzenie, -nia, *ср.* слу́чай, приключе́ніе, происше́ствіе, собы́тіе.

Zdatność, -ści, *ж.* спосо́бность, даро́ва́ніе, тала́нтъ; || го́дность, приго́дность, поле́зность ; || **Zdatność do zawierania jakiego aktu,** правоспосо́бность, зако́нное пра́во *(дѣ́лать что́-либо)*.

Zdatny, спосо́бный, даро́ви́тый ; || го́дный, приго́дный, удо́бный.

Zdawać, Zdać, сдава́ть, сдать, переда́вать, переда́ть, предава́ть, преда́ть, предоставля́ть, предоста́вить, вѣ́рить, вѣ́рить. **Zdać reszty dwadzieścia kopiejek,** дать двадца́ть копѣ́екъ сда́чи. **Panu Bogu należy zdać sprawę ze wszystkich czynności,** надлежи́тъ дать отчётъ Бо́гу во всѣ́хъ свои́хъ дѣ́ла́хъ. **Zdać kogo wyrokiem o co,** осуди́ть, приговори́ть кого́-либо за что́. **Zdać na kogo rządy państwa,** вручи́ть, предоста́вить кому́ управле́ніе госуда́рствомъ. || **Zdawać się, Zdać się, na kogo,** полага́ться, положи́ться, надѣ́яться, понадѣ́яться на кого́; || пригоди́ться; || каза́ться, показа́ться. **Te pieniądze namby się zdały,** э́ти де́ньги пригоди́лись бы намъ. **Schowaj to, zda się na potém,** побереги́ э́то, по́слѣ пригоди́тся. **Z dać się na Boga,** преда́ть себя́ во́лѣ Бо́жіей. **Zdaje się, że nie przyjdą,** ка́жется что они́ не при́дутъ. **Na co się to zda?** къ чему́ э́то? къ чему́ э́то послу́житъ?

Zdawanie, -nia, *ср.* сда́ча, отда́ча, вруче́ніе, переда́ча, уступле́ніе.

Zdawka, -i, *ж.* сда́ча (*де́негъ*).

Zdawkowy, употребля́емый на сда́чу. **Zdawkowa moneta,** ме́лкая моне́та, ме́лкія де́ньги.

Zdawna, изда́вна, съ да́вняго вре́мени, и́зстари, ивдре́вле.

Zdążać, Zdążyć, достига́ть, дости́чь настига́ть, насти́гнуть, насти́чь, дога́ня́ть, догна́ть, сравня́ться, сравни́ться съ кѣ́мъ въ чёмъ-либо, успѣ́ть придти́ во́ время, въ по́ру, поспѣ́вать, поспѣ́ть вслѣ́дъ за кѣ́мъ, не опозда́ть.

Zdechlina, -y, *ж.* мертвечи́на, па́даль, сте́рво.

Zdechły, издо́хлый, околѣ́лый.

Zdechnąć, *см.* **Zdychać.**

Zdejmować, Zdjąć, снима́ть, снять. **Zdjąć obraz ze ściany,** снять карти́ну со стѣны́. **Zdejmować karty,** снима́ть ка́рты. **Zdjąć kapelusz,** снять шля́пу. **Zdjąć plan jakiéj fortecy,** снять планъ како́й либо крѣ́пости. || **Zdejmować kogo,** тро́гать, поража́ть, охва́тывать, проница́ть. **Serce moje strach zdejmuje,** у́жасъ поража́етъ моё се́рдце. || **Zdejmować się za, o co,** заступа́ться.

Zdejmowanie, -nia, Zdjęcie. -cia, *ср.* снима́ніе, сня́тіе. **Zdjęcie z krzyża,** сня́тіе со креста́. **Zdjęcie zajęcia sądowego,** сня́тіе запреще́нія.

Zdeklarować (co), объяви́ть, извѣсти́ть; || **Zdeklarować (komu co), Zadeklarować,** обѣща́ть. || **Zdeklarować się,** согласи́ться изъяви́ть согла́сіе.

Zdemoljować, слома́ть, разру́шить, разобра́ть (*строе́ніе*).

Zdeptać, растопта́ть, раздави́ть.

Zdjąć, *см.* **Zdejmować.**

Zdjęcie, *см.* **Zdejmowanie.**

Zdjęty, сня́тый; || ***Zdjęty czém,** тро́нутый, побуждённый, поражённый, прони́кнутый, объя́тый. **Strachem zdjęty,** объя́тый стра́хомъ. **Zdjęty ciekawością,** побуждённый любопы́тствомъ.

Zdłabić, Zdławić, удави́ть, задави́ть, задуши́ть, удуши́ть; || ***подави́ть.**

Zdmuchać, Zdymać, Zdmuchnąć, сдува́ть, сдуть.

Zdobić, Ozdobić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Zdobienie, -nia, *ср.* украше́ніе, убра́нство.

Zdobny, укра́шенный.

Zdobrzeć, *см.* **Dobrzeć.**

Zdobycie, -cia, Zdobywanie, -nia, *ср.* завладѣ́ніе, завоева́ніе, покоре́ніе; || ***пріобрѣте́ніе;** || при́ступъ, штурмъ. || **Zdobycie się na co,** рѣши́мость, гото́вность рѣши́ться на что-нибу́дь. **Zdobycie miasta,** взя́тіе го́рода, завладѣ́ніе, овладѣ́ніе го́родомъ.

Zdobycz, -y, *ж.* добы́ча, коры́сть; || призъ; || захва́тъ.

Zdobywać, Zdobyć, овладѣ́вать, овладѣ́ть (*го́родомъ*), взять (*го́родъ*), завоёвывать, завоева́ть, покоря́ть, покори́ть; || ***пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть.** || **Zdobywać się, Zdobyć się,** усе́рдно стара́ться, постара́ться, уси́ливаться, уси́литься, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, ободри́ться, собра́ться съ ду́хомъ. **Zdobywać się na słowa,** выи́скивать слова́. **Wojsko na serce się zdobywszy, odparło nieprzyjaciela,** во́йско ободри́вшись, отрази́ло непрія́теля.

Zdobywanie, *см.* **Zdobycie.**

Zdobywca, -y, *м.* завоева́тель, побѣди́тель, покори́тель.

Zdołać, мочь, имѣ́ть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ. **O ile zdołam,** наско́лько я могу́, наско́лько зави́ситъ отъ меня́.

Zdolność, -ści, *ж.* спосо́бность, дарова́ніе, дарови́тость, тала́нтъ. *Юрид.* **Zdolność prawna,** правоспосо́бность. **Zdolność do działań prawnych,** дѣеспосо́бность.

Zdolny, спосо́бный, дарови́тый, тала́нтливый. *Юрид.* **Zdolny do używania praw,** правоспосо́бный.

Zdrada, -y, *ж.* измѣ́на, преда́тельство, вѣроло́мство.

Zdradliwie, Zdradnie, измѣ́ннически, преда́тельски, вѣроло́мно.

Zdradliwy, Zdradny, измѣ́нническій, преда́тельскій, вѣроло́мный.

Zdradzać, Zdradzić, измѣня́ть, измѣни́ть, наруша́ть, нару́шить (*вѣрность*), предава́ть, преда́ть; || выдава́ть, вы́дать, обнару́живать, обнару́жить (*тайну*). **Łzy go zdradziły,** слёзы измѣни́ли ему́. || **Zdradzać się,** измѣня́ть себѣ́, обнару́живать себя́, не умѣ́ть скрыть чего́-либо; || измѣня́ть оди́нъ друго́му.

Zdradziecki, *см.* **Zdradliwy.**

Zdradziecko, Pozdradziecku, *см.* **Zdradliwie.**

Zdradziectwo, -a, *ср.* измѣ́нничество, преда́тельство, вѣроло́мство.

Zdradzony, испыта́вшій измѣ́ну; || обнару́женный.

Zdrajca, -y, *м.* измѣ́нникъ, преда́тель.

Zdrajczyna, -ny, Zdrajczyni, -ni, *ж.* измѣ́нница, преда́тельница.

Zdrętwiałość, -ści, *ж.* онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе.

Zdrętwiały, онѣмѣ́вшій, оцѣпенѣ́вшій, окоченѣ́вшій.

Zdrętwieć, *см.* **Drętwieć.**

Zdrętwienie, -nia, *ср. см.* **Zdrętwiałość;** || **Zdrętwienie zębów,** оско́мина.

Zdrewniały, окоченѣ́лый, *см.* **Zdrętwiały.**

Zdrewnieć, *см.* **Drewnieć.**

Zdrobniały, измельча́вшій, вы́родившійся; || *Грам.* уменьши́тельный. **Wyraz zdrobniały,** уменьши́тельное сло́во.

Zdrobnić, раздроби́ть, искроши́ть.

Zdrobnieć, раздроби́ться, искроши́ться, измельча́ть, *см.* **Drobnieć.**

Zdroisty, изоби́льный родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrój, -oju, *м.* родни́къ, ключъ, исто́чникъ.

Zdrojek, -ojka, *м. Умен.* небольшо́й исто́чникъ, *см.* **Zdrój;** || *Бот.* руче́йникъ, руче́йница (*родъ мховъ*).

Zdrojewisko, Zdrojowisko, Zdroisko, -a, *ср.* по́чва земли́ изоби́льная родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrojowy, ключево́й.

Zdrów, *см.* **Zdrowy.**

Zdrowie, -wia, *ср.* здоро́вье, здра́віе. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́ву. **Zapaść**

na zdrowiu, занемо́чь, захвора́ть. разстро́ить здоро́вье. Zapadać na zdrowiu, ча́сто хвора́ть, болѣ́ть. Na zdrowie! на здоро́вье! Sto lat zdrowia! сто лѣтъ здра́вствовать! Pić za czyje zdrowie, пить чьё, *или* за чьё здоро́вье. Zdrowie twoje! за твоё здоро́вье! Wnieść zdrowie czyje, предложи́ть вы́пить за чьё здоро́вье, предложи́ть тостъ, заздра́вный тостъ, здра́вицу.

Zdrowiec, -wca, *м. Бот.* **таба́къ,** *см.* **Tytuń.**

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, здоро́венькій, здоровёхонекъ, здоровёшенекъ.

Zdrowo, здоро́во; || *здра́во, умно́, основа́тельно, благоразу́мно. Zdrowo rozumować, здра́во, основа́тельно, разсужда́ть.

Zdrowość, -ści, *ж.* **здоро́вость, цѣле́бность.**

Zdrowy, Zdrów, здоро́вый, здоро́въ; || *здра́вый, у́мный, основа́тельный, благоразу́мный. Bądź zdrów! Bywaj zdrów! проща́й! прости́! (*привѣтъ разстающихся*). Zdrowy rozum, здра́вый умъ. Zdrowe powietrze, здоро́вый во́здухъ. Zdrowa rada, благоразу́мный совѣ́тъ. Zdrowa nauka, спаси́тельное наставле́ніе, нравоуче́ніе. Zdrowaś Marja, Богоро́дице Дѣ́во, ра́дуйся (*нача́ло моли́твы*).

Zdrożałość, -sci, *ж.* дорогови́зна.

Zdrożały, подорожа́вшій.

Zdroże, -a, *ср.* око́лица. око́льная, непрямая доро́га.

Zdrożeć, *см.* **Drożeć.**

Zdrożenie, -nia, *ср.* **вздорожа́ніе, увели́ченіе цѣны́.**

Zdrożnie, неумѣ́стно, неприли́чно, непристо́йно.

Zdrożność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣ́шность, оши́бка; || уклоне́ніе отъ пряма́го пути́, совраще́ніе съ пряма́го пути́.

Zdrożny, неумѣ́стный, неприли́чный, непристо́йный; || совраги́вшійся съ пути́.

Zdrożyć (co), возвы́сить цѣ́ну; || околеси́ть, объѣ́хать, сби́ться съ доро́ги.

Zdruzgotać, Zdruzgotać się, *см.* **Druzgotać.**

Zdrygać się, *см.* **Wzdrygać się.**

Zdrzeń, Drzeń, *см.* **Rdzeń.**

Zdrzymać, Zdrzémać, Zdrzymnąć, Zdrzemnąć (się), вздрема́ть. вздремну́ть.

Zdumiały, Zdumiany, удивлённый, изумлённый, остолбенѣ́лый (*отъ удивле́нія*).

Zdumienie, -nia, *ср.* **удивле́ніе, изумле́ніе,** остолбенѣ́ніе (*отъ удивле́нія*).

Zdumiewać (*Стар.* **Zumiewać**), **Zdumieć** (*Стар.* **Zumieć**), изумля́ть, изуми́ть, удивля́ть, удиви́ть. || **Zdumiewać się, Zdumieć się (nad czém),** изумля́ться, изуми́ться, удивля́ться, удиви́ться (*чему́*).

Zdumnieć, возгорди́ться, сдѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ, спѣси́вымъ.

Zdun, -a, *м.* горше́чникъ, *см.* **Garncarz;** || печни́къ.

Zduńczyk, -a, *м.* подмасте́рье у горше́чника, печника́; || сынъ горше́чника, печника́.

Zduński, гонча́рный, печнико́въ, принадлежа́щій печнику́.

Zdurniać, Zdurnieć, *см.* **Durniać, Durnieć.**

Zdurzeć, *см.* **Durzeć.**

Zdurzony (czém), ослѣплённый, обольщённый, одурѣ́лый.

Zdurzać, смога́ть, превозмога́ть, сла́живать, одолѣва́ть, преодолѣва́ть, переси́ливать, оси́ливать, *см.* **Pokonać, Zdołać.**

Zdwoić, удво́ить.

Zdwojenie, -nia, *ср.* удвое́ніе.

Zdybać, Zdybnąć, застава́ть, заста́ть, улуча́ть, улучи́ть, застига́ть, засти́гнуть, пойма́ть, захвати́ть кого́-либо нечаянно; || встрѣча́ть, встрѣ́тить. Zdybać kogo na gorącym uczynku, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣ́стѣ преступле́нія. || Zdybać się (z kim), встрѣ́титься, столкну́ться съ кѣмъ.

Zdybany, по́йманный, схва́ченный, захва́ченный.

Zdychać, Zdechnąć, издыха́ть, издо́хнуть.

Zdyszany, запы́хавшійся.

Zdyszeć się, запыха́ться, пыхтѣ́ть.

Źdźbło, Ździebło, -a, *ср.* (*Стар.* **Ździobło, Dźbło, Zbło**), *Бот.* стебель, соло́минка; || трави́нка, были́нка; || *кро́шечка, са́мая ма́лость (*чего́-либо*).

Zdziałać, учини́ть, произвѣ́сть, сдѣ́лать.

Zdziczały, одича́лый.

Zdziczeć, *см.* **Dziczeć.**

Zdzieciniały, оребя́чившійся.

Zdziecinieć, *см.* **Dziecinieć.**

Zdzierać, Zedrzeć, сдира́ть, содра́ть, срыва́ть, сорва́ть, сдёргивать, сдёрнуть; || обдира́ть, ободра́ть (*кого́*); || драть, брать сли́шкомъ до́рого. || **Zdzierać się, Zedrzeć się,** издира́ться, изодра́ться, рва́ться, изорва́ться, изна́шиваться, износи́ться, по́ртиться, испорти́ться.

Zdzieranie, -nia, Zdarcie, -cia, *ср.* сдира́ніе, содра́ніе, срыва́ніе; || *изна́шиваніе.

Zdzierca, -y, *м.* издои́мецъ, взя́точникъ.

Zdzierstwo, -a, *ср.* **вымога́тельство,** изли́шнее тре́бованіе.

Zdziobać, поклева́ть, исклева́ть.

Zdziwaczeć, *см.* **Dziwaczeć.**

Zdziwić, удиви́ть, изуми́ть, *см.* **Dziwić, Zadziwiać.** || **Zdziwić się,** удиви́ться, изуми́ться.

Zdziwienie, -nia, *ср.* **удивле́ніе,** изумле́ніе.

Zdziwiony, удивлённый, изумлённый.

Ze, *Предл. см.* **Z.**

Że, что́; || же. **Mówiłem ci, że to nieprawda**, я говори́лъ тебѣ́, что э́то непра́вда. **Że się to zdarza, temu nikt nie przeczy**, никто́ не отрица́етъ, что э́то случа́ется. **Chyba że tak, inaczéj nie dostanie**, ра́звѣ что такъ, и́наче не полу́читъ. **Idźże, идй же. Tenże to? тотъ ли э́то? Miej że!** вотъ же тебѣ́!

Zębal, -a, *м.* зуба́стый, зуба́чъ.

Zębatka, -i, *ж. Зоол.* зуба́тка (*хи́щная ры́ба*), морско́й волкъ.

Zębaty, зуба́тый, зуба́стый; || зубча́тый; || * сварли́вый, неусту́пчивый, огрызáющійся. **Koło zębate**, зубча́тое колесо́. **Człowiek zębaty**, зуба́стый, неусту́пчивый человѣ́къ.

Żeberko, -a, *ср. Умен.* рёбрышко, *см.* **Żebro.**

Zębny, Zębowy, зубно́й.

Zębowaniec, -ńca, *м.* зубча́тка, ракови́дное живо́тное.

Zębówka, -i, *ж.* лещъ (*ры́ба*).

Zębownik, -a, *м. Бот.* благово́нная гули́ница, ди́кая рябѝна.

Zebra, -bry, *ж.* зебръ (*живо́тное*).

Żebrać, Żebrać się, *см.* **Zbierać.**

Żebrać, ни́щенствовать, проси́ть ми́лостыню, ходи́ть по́ міру, христара́дничать, выпра́шивать Христа́ ра́ди; || **попрошáйничать, христара́дничать**; || **выма́ливать, выпра́шивать, проси́ть униже́нно.**

Żebracki, Żebraczy, ни́щенскій.

Żebractwo, -a, *ср.* ни́щенство, ни́щенское состоя́ніе; || ни́щіе, *мн.*

Żebraczek, -czka, *м. Умен.* жа́лкій, ни́щій, *см.* **Żebrak.**

Żebraczka, -i, *ж.* ни́щая, ни́щенка.

Żebrak, -a, *м.* ни́щій.

Żebranie, -nia, *ср.* проше́ніе ми́лостыни, хожде́ніе по́ міру.

Żebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собира́ніе, сбира́ніе.

Żebranina, -y, *ж.* ни́щенство; || проше́ніе ми́лостыни; || ми́лостыня, мірско́е подая́ніе.

Żebrany, со́бранный.

Żebrany, ни́щенскій. **Chodzić po żebranym chlebie, żyć żebranym chlebem**, питáться подая́ніемъ, ми́лостынею.

Żebro, -a, *ср.* ребро́. **Żebro powrozowe**, прядь, **sznur ze trzech żeber**, трехпря́дная верёвка; || *Бот.* **Żebro czartowe**, дья́вольское укуше́ніе (*расте́ніе*).

Żebrowy, *Анат.* ребёрный.

Żebrzyca, -y, *ж. Бот.* серде́чникъ, смодъ, черногла́въ, оле́ній хвостъ.

Żeby, чтобы, чтобъ, дабы, *см.* **Ażeby, Aby.**

Żęćba, -y, *ж.* жнитво́, *см.* **Żniwo.**

Żecer, Życer, -a, *м. Тип.* набо́рщикъ.

Żechcieć, захоте́ть, *см.* **Chcieć.**

Żęcie, -cia, *ср.* жа́тва.

Żedel, -dla, *м.* скамья́, скаме́йка. **Żedel tokarski**, ба́бка, подвижна́я сто́йка (*у тока́рнаго стано́ка*).

Żedelek, -lka, *м. Хим.* скаме́ечка, *см.* **Żedel.**

Żędra, Żendra, Żyndra, -y, *ж.* ока́лина, шлагъ, вы́гарки, на́кипь (*на металлахъ*) металли́ческая пѣна; || **опи́лки желѣ́зныя.**

Żedrzeć, *см.* **Zdzierać.**

Żefir, -u, *Умен.* **Żefirek, -rka**, *м.* **зефи́ръ**, лёгкій и прія́тный вѣтеро́къ.

Żegać, Żgać, Żedz, Żgnąć, Żegnąć, жечь, сжечь, сожéчь; || * жигну́ть, си́льно хлестну́ть, хвати́ть, си́льно уда́рить; || * докуча́ть, надоѣда́ть, досажда́ть.

Żegadło, -a, *ср.* жега́ло, жегло́, ору́діе для прожига́нія дыръ на де́ревѣ; || *Мед.* фонтане́ль, *см.* **Apertura**; || прижига́тельный инструме́нтъ, прижига́льникъ.

Żegar, -a, -u, *м.* часы́. **Żegar słoneczny**, со́лнечные часы́. **Żegar wieżowy**, ба́шенные часы́. **Żegar stołowy**, столо́вые часы́. **Żegar kuchenny**, ве́ртелъ.

Żegareczek, -czka, *м.* ма́ленькіе часы́.

Żegarek, -rka, *м.* часы́, карма́нные часы́.

Żegarkowy, часово́й, принадлежа́щій къ сдѣланнымъ искýственно часа́мъ.

Żegarmistrz, -a, *м.* часовщи́къ, часово́й ма́стеръ.

Żegarmistrzowa, -éj, *ж.* часовщи́ца, жена́ часовщика́.

Żegarmistrzowski, часовщи́чій, часовщико́въ.

Żegarmistrzowstwo, -a, *ср.* часово́е мастерство́.

Żegarmistrzyk, -a, *м.* учени́къ часова́го ма́стера.

Żegarowy, *см.* **Żegarkowy.**

Żegawka, -i, *ж. Бот.* крапи́ва.

Żeglarski, мореха́дный, мореплава́тельный. **Gwiazda żeglarska**, поля́рная звѣзда́.

Żeglarstwo, -a, *ср.* мореплава́ніе, мореха́дство; || навига́ція.

Żeglarczyk, -a, *м. Ест. Ист.* бо́тикъ, кора́бликъ (*мóллюскъ*).

Żeglarz, -a, *м.* мореплава́тель, мореха́децъ, моря́къ.

Żeglować, пла́вать (*по мора́мъ и́ли по рѣка́мъ*); || пра́вить су́дномъ.

Żeglówka, -i, *ж. см.* **Żegluga.**

Żegluga, -i, *ж.* мореплава́ніе, мореха́дство; || навига́ція.

Żegnać, *см.* **Zganiać.**

Żegnać, благослови́ть; || крести́ть, осѣня́ть кого́-либо кре́стнымъ зна́меніемъ; || прощáться, разставáться съ кѣмъ; || **Żegnam cię**, прощáй, прости́; || * **Żegnać kogo kijem**, дубáсить, бить кого́ дуби́ною, па́лкою; || * **Świat żegnać nogami**, висѣть на ви́силицѣ; || **Żegnać się**, крести́ться, осѣня́ть себя́ зна́меніемъ креста́, знамена́ться крестóмъ; || прощáться, разставáться съ кѣмъ.

Żegnanie, -nia, *ср.* благослове́ніе, знамена́ніе кого́ крестóмъ; || **Żegnanie się,**

знаменáніе себя́ крестóмъ; || прощáніе разставáніе съ кѣмъ.

Zejmować, *см.* **Zjąć.**

Zejrzeć, взглянýть, усмотрѣ́ть; || **Zejrzeć się**, огля́дываться, осма́триваться.

Zejść, Zejść się, *см.* **Schodzić.**

Zejście, -ścia, *ср.* сошéствіе, нисхожде́ніе, спускъ, сходъ; || конча́на, смерть. **Akt zejścia**, актъ о смéрти; || **Zejście się**, схóдка, собра́ніе, встрѣ́ча.

Zekrwawić, окрова́вить.

Żelastwo, -a, *ср. см.* **Żelaztwo.**

Żelazko, -a, *ср.* прижига́льникъ, прижига́тельный инструме́нтъ; || припека́льные щипцы́; || **Żelazko do prasowania**, утю́гъ.

Żelaźnica, -y, *ж. Бот.* лескýтный чертополóхъ (*расте́ніе*).

Żelaźnik, -a, *м. см.* **Żeleźnik.**

Żelazny, желѣ́зный. **Żelazna kolej**, желѣ́зная доро́га. **Żelazna huta**, желѣ́зный завóдъ. **Żelazny list**, опáсная грáмота, *см.* **Glejt**; || * **Jakby o żelaznym wilku bajał**, э́то для негó тарабáрская грáмота, э́то не при нёмъ пи́сано, слишкомъ для негó высокó, непоня́тно.

Żelazo, -a, *ср.* желѣ́зо. **Żelazo lite, lane**, чугýнъ. **Żelazo kute**, ковáльное желѣ́зо. **Żelazo w sztabach**, полосно́е, полосовáтое желѣ́зо. **Żelazo walcowane**, плющи́льное желѣ́зо. **Żelazo gorącokruche, rozprach**, краснолóмное желѣ́зо. **Żelazo zimnokruche**, холоднолóмное желѣ́зо. **Żelazo rozszwejcowane**, свáрочное желѣ́зо **Żelazo dwa razy szwejcowane**, двусвáрочное желѣ́зо. **Żelazo płaskie sztabowe**, ши́нное полóсное желѣ́зо. **Żelazo kwadratowe**, четырехгрáнное желѣ́зо. **Żelazo modelowe**, опредѣлéнныхъ размѣ́ровъ желѣ́зо. **Żelazo przecinane**, рѣзно́е желѣ́зо. **Żelazo fryzowe cajnarskie**, брусковое желѣ́зо. **Żelazo do łapania szkodliwych zwierząt**, капканъ. **Żelaza**, *мн.* цѣпи, окóвы.

Żelazowaty, желѣ́зистый.

Żelaztwo, -a, *ср.* желѣ́зные товáры и желѣ́зные вéщи вообщé; || ломъ, стáрое желѣ́зо.

Żeleźce, -a, *ср.* желѣ́зко, копьецó у стрѣ́лы.

Żeleźniak, -a, *м.* чугýнный *и́ли* желѣ́зный котёлъ, *см.* **Żeleźnik.**

Żeleźnica, -y, *ж.* торго́вка желѣ́зными издѣ́ліями.

Żeleźnictwo, -a, *ср.* желѣ́зный завóдъ; || желѣ́зный рядъ, желѣ́зная лáвка; || мéлкія желѣ́зныя издѣ́лія.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, *м.* торговéцъ желѣ́зными издѣ́ліями; || чугýнный *и́ли* желѣ́зный котёлъ; || *Минер.* железня́къ (*камень*).

Żełgać, Łgać, солга́ть, лгать.

Żełknąć, проглотúть.

Żeliża, -y, *ж.* оби́да, поноше́ніе, безче́стіе, посрамле́ніе.

Żelżenie, -nia, *см.* **Żelża.**

Żelżony, облегчённый; || оби́женный, обезчещённый, посрамлённый.

Żelżyć, облегчúть; || **Żelżyć, Łżyć**, оби́дѣть, обезче́стить, осрами́ть.

Żelżywie, Żelżywo, оскорби́тельно, безче́стно, позóрно, оби́дно.

Żelżywość, ści, *ж.* безче́стіе, позóръ, поруга́ніе, посрамле́ніе, руга́тельство, брань.

Żelżywy, позóрный, посты́дный, оскорби́тельный, руга́тельный, бра́нный.

Żemdlenie, -nia, *ср.* óбморокъ, безпа́мятство, ослабле́ніе.

Żemdlewać, Żemdleć, обмира́ть, обмере́ть, па́дать, упа́сть въ óбморокъ, ослабѣ́вать, осла́бнуть, изнемога́ть, изнемóчь.

Żemdlić, причини́ть óбморокъ, осла́бить, обезси́лить.

Żemdlony, Żemdlały, упáвшій въ óбморокъ, ослабѣ́вшій.

Żemknąć, *см.* **Zmykać.**

Żemknienie, -nia, *ср.* бѣ́гство, побѣ́гъ, исчезновéніе; || удале́ніе.

Żemleć, *см.* **Zmielać.**

Żemrzeć, умере́ть.

Żemścić się, отомсти́ть, *см.* **Mścić.**

Żemsta, мще́ніе.

Żemszczenie się, -nia się, *ср.* отомще́ніе.

Żemszczony, отомще́нный.

Żeń, сокращ. **Z niego**, изъ негó.

Żeniaczka, -i, *ж.* жени́тьба.

Żeńcica, Żencyca, Żentyca, -y, *ж.* овéчья сы́воротка.

Żendrówka, Żędrówka, -i, *ж.* желѣзня́къ (*ка́мень*).

Żenić, жени́ть; || **Żenić się**, жени́ться.

Żeniec, -ńca, *м. Стар.* жнецъ.

Żeniszek, -szka, *м. Бот.* благовóнный деветúльникъ, калýферъ, печёночный бальза́мъ, деревя́й. тысячелúстъ.

Żenować, стѣсня́ть, затрудня́ть, безпокóить; || **Żenować się**, стѣсня́ться, затрудня́ться.

Żeński, же́нскій.

Żeńskość, -ści, *ж.* же́нственность, свóйство же́нщины.

Żepchnąć, *см.* **Spychać.**

Żeprzeć, *см.* **Spierać.**

Żepsować, Żepsuć, испóртить (*доро́гу*); || развратúть (*нра́вы*); || разстрóить (*желу́докъ*); || **Żepsuć się**, испóртиться; || разстрóиться; || развратúться.

Żepsucie, -cia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развра́тъ, развраще́ніе, развращённость, растлѣ́ніе.

Żepsutość, -ści, *ж. см.* **Żepsucie.**

Żepsuty, испóрченный; || развра́тный, развращённый, растлѣ́нный.

Żer, -u, *м.* кормъ, пи́ща.

Żerdka, -i, *м. Умен.* жёрдочка.

Żerdź, -dzi, *ж.* жердь.

Żeremię, -mienia, *ср. Стар.* бобрóвое гнѣздó.

Żerność, -ści, *ж.* жи́рность, изли́шняя ту́чность; || сы́тность, изоби́лie ко́рма.

Żerny, жи́рный, ту́чный; || изоби́лующій ко́рмомъ, ко́рмный.

Żero, -a, *ср. Арив.* нуль.

Żerować, пастúсь, корми́ться, ѣсть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *ср.* па́ства, па́стбище, па́жить; || мѣсто пребыва́нія ди́кихъ птицъ.

Żerunek, -nku, *м.* **корм**ъ, пи́ща; || прикóрмъ.

Zerwać, Zerwać się, *см.* **Zrywać, Zrywać się.**

Zerwan, сóрванъ, отóрванъ.

Zerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, переры́въ, уничтоже́ніе, расторже́ніе. **Zerwanie umowy**, уничтоже́ніе усло́вія, контра́кта.

Zerznąć, *см.* **Zrzynać.**

Zeschły, изсóхшій, сухóй.

Zeschnąć, изсóхнуть, засóхнуть.

Zeskakiwać, eskoczyć, соска́кивать, соскочи́ть, спры́гивать, спры́гнуть. **Zeskoczyć z konia**, соскочить съ ло́шади.

Zesłać, *см.* **Ssyłać, Zsyłać.**

Zesłanie, -nia, *ср.* низпосла́ніе, низпосы́ла́ніе. **Zesłanie Ducha Św.**, сошéствіе Св. Ду́ха.

Zesłany, низпóсланный, пóсланный.

Zesromocić, осрами́ть, опозóрить, обезчéстить, обезсла́вить.

Zesromocony, посрамлённый, опозóренный, обезчéщенный, обесла́вленный.

Zestarzeć się, состáрѣться, *см.* **Starzeć się.**

Zeszłoroczny, прошлогóдній.

Zeszłość, -ści, *ж.* прекло́нный вѣкъ, ослабле́ніе (*тѣла, ума́*), безси́лie, нéмощность, стáрость, вéтхость, дря́хлость, хи́лость.

Zeszły, прекло́нный, безси́льный, нéмощный, стáрческій, вéтхій, дря́хлый, хи́лый; || прошéдшій, прóшлый.

Zesznurować, зашнурова́ть, прошнурова́ть, *см.* **Sznurować.**

Zeszpecić, изуро́довать, обезобра́зить, *см.* **Szpecić.**

Zeszyt, -u, *м.* тетра́дь; || вы́пускъ. **Dzieło to wychodzi zeszytami**, э́та кни́га выхóдитъ отдѣльными вы́пусками.

Zetkać, натыкать, насова́ть; || спа́чкать, свахля́ть; || *Стар.* сотка́ть. || **Zetkać się**, *см.* **Zetknąć się.**

Zetknąć, столкну́ть, натолкну́ть, *см.* **Stykać**; || **Zetknąć się**, столкну́ться, соприкосну́ться; || встрѣтиться; || сразúться.

Zetknięcie, -cia, Zetknięcie się, -cia się, *ср.* столкновéніе, соприкосновéніе, встрѣча.

Zetleć, истлѣть.

Zetrzeć, *см.* **Ścierać.**

Zęty, сжáтый, срѣзанный, сня́тый съ корня́ (*о хлѣбѣ*).

Zewlec, сорва́ть, стащи́ть, содра́ть, снять, *см.* **Zwlekać.**

Zewnątrz, внѣ, снару́жи.

Zewnętrznie, нару́жно, по нару́жности, извнѣ.

Zewnętrzność, -ści, *ж.* внѣшность, нару́жность, повéрхность.

Zewnętrzny, нару́жный, внѣшній.

Zewrzeć, *см.* **Zwierać.**

Zewsząd, отвсю́ду, со всѣхъ сторонъ.

Zewszystkiém, сполна́, вполнѣ, совершéнно, всецѣло.

Zez, Zyz, Zés, Zys, -u, *м.* шесть то́чекъ на игра́льной ко́сти, шестёрка; || **Zéc, Zézek, -zku**, косóй, косогла́зый. **Zezem patrzeć**, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Zéza, Zęza, Zyza, *ж. Морс.* льня́ло, са́мая ни́жняя часть въ кораблѣ, ку́брикъ, орло́пъ.

Zezek, *см.* **Zéz.**

Zeznający, свидѣтельствующій, свидѣтель; || предъяви́тель.

Zeznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || показа́ніе, свидѣтельство.

Zeznawać, Zeznać, сознава́ться, созна́ться, признава́ться, призна́ться; || свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать, дѣлать показа́нія.

Zézować, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Zézooki, Zézowaty, косóй, косогла́зый, раскóсый.

Zezowatość, -ści, *ж.* кóсость, раскóсость, косогла́зіе.

Zezrzeć, сожра́ть.

Zeźwać, *см.* **Zżuwać.**

Zezwalać, Zezwolić, созволя́ть, созво́лить, соглаша́ться, согласи́ться.

Zezwolenie, -nia, *ср.* созволéніе, согла́сіе.

Zezwolony, дозво́ленный, позво́ленный, разрѣшённый.

Zfałszować, *см.* **Fałszować.**

Zfałszowanie, -nia, *ср.* поддѣлка.

Zfolgować, *см.* **Folgować.**

Zfukać, *см.* **Fukać.**

Zgać, *см.* **Zegać.**

Zgadać się (z kim), обмѣня́ться слова́ми, завести́ рѣчь, разгово́ръ о чёмъ-либо, договори́ться, косну́ться чего́-либо въ разгово́рѣ.

Zgadywać, Zgadnąć, уга́дывать, угада́ть, отга́дывать, отгада́ть.

Zgadnienie, -nia, *ср.* уга́дка, разга́дка.

Zgadywacz, -a, *м.* уга́дчикъ.

Zgadywaczka, -i, *ж.* уга́дчица; || гада́льщица.

Zgadywanie, -nia, *ср.* уга́дываніе, разга́дываніе.

Zgadzać, Zgodzić, соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть. **Zgadzać co z czém**, соглаша́ть, слича́ть, сра́внивать (*одно́ съ другимъ*). || **Zgadzać się, Zgodzić się**, соглаша́ться, согласи́ться, примиря́ться, примири́ться, помири́ться; || уговáриваться, уговори́ться,

усло́вливаться, усло́виться; || согласова́ться, схо́дствовать; || **Zgodzić się do czego**, пригоди́ться (*на что*), сдѣлаться го́днымъ *или* поле́знымъ.

Zgaga, **-i**, *ж.* изга́га, изжо́га.

Zgałganieć, сдѣлаться бездѣльнымъ, прощелы́гою, распу́тнымъ, развра́тнымъ.

Zganiać, **Zgonić**, **Zegnać**, **Zżonąć**, сгоня́ть, согна́ть, загоня́ть, загна́ть; || * **Zganiać plamy**, выводи́ть пя́тна; || **Zganiać co na kogo**, сва́ливать, слага́ть свою́ вину́ на кого́-либо, вскле́пывать, вскле́пать, ло́жно доноси́ть; || **Zganiać złoto ze srebra**, отдѣля́ть зо́лото отъ серебра́. || **Zgonić się**, изнури́ться гоньбо́ю.

Zganianie, **Zgonienie**, **-nia**, *ср.* согна́ніе, сгонъ; || хула́, порица́ніе, осужде́ніе; || вы́говоръ, упрёкъ.

Zganić, *см.* **Ganić**.

Zganiony, осуждённый, опоро́ченный, охуждённый; || забрако́ванный, при́знанный неимѣющимъ надлежа́щей доброты́.

Zgapieć, *см.* **Gapieć**.

Zgarbić, *см.* **Garbić**.

Zgarbiony, сго́рбившійся, сго́рбленный, суту́лый, суту́ловатый.

Zgarniać, **Zgartać**, **Zgarnąć**, **Zgarnywać**, **Zgartywać**, сгреба́ть, сгресть, собира́ть, собра́ть въ ку́чу, подбира́ть, подобра́ть.

Zgasić, *см.* **Gasić**.

Zgasiewka, **-i**, *ж. Бот.* орля́къ, водяно́й ла́пароть.

Zgasnąć, пога́снуть, поту́хнуть; || * уничто́жить, пресѣчь, прекрати́ть; || * помрачи́ть, затми́ть.

Zgaśnięcie, **Zgaśnienie**, **Zgaszenie**, **-nia**, *ср.* гашéніе, погашéніе, потуха́ніе; || пресѣче́ніе, прекраще́ніе; || помраче́ніе.

Zgaśnienie, **-nia**, *ср.* погашéніе, потуше́ніе.

Zgatunkować, разсортирова́ть.

Zgęścić, *см.* **Zgęszczać**.

Zgęsły, *см.* **Zgęszczony**.

Zgęstnienie, **Zgęszczenie**, **-nia**, *ср.* сгуще́ніе.

Zgęszczać, **Zgęścić**, **Zgęstwiać**, **Zgęstwić**, сгуща́ть, сгусти́ть. || **Zgęszczać się**, сгуща́ться.

Zgęszczony, сгущённый.

Zgiąć, **Zgiąć się**, *см.* **Zginać**.

Zgięcie, **-cia**, *ср.* сгибъ.

Zgiełk, **-u**, *м.* суматица, шумъ, суматóха, трево́га, содо́мъ, смяте́ніе.

Zgiełkliwość, **-ści**, *ж.* шумли́вость, бурли́вость, крикли́вость, суматошливость.

Zgięty, со́гнутый, согбе́нный.

Zginać, **Zgiąć**, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || наклоня́ть, наклони́ть, преклоня́ть, преклони́ть. **Zginać kolana przed kim**, сгиба́ть, преклоня́ть колѣна. || **Zginać się**, **Zgiąć się**, сгиба́ться, согну́ться, нагиба́ться, нагну́ться; || наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться; || скрю́чиваться, скрю́читься, сго́рбливаться, сго́рбиться (*отъ ста́рости*).

Zginąć, *см.* **Ginąć**.

Zginanie, **-nia**, *ср.* сгиба́ніе, согбе́ніе, наклоне́ніе.

Zginiony, погибшій, пропа́дшій, потéрянный, утра́ченный.

Zgładzić, *см.* **Gładzić**.

Zgłaszać, **Zgłosić**, оглаша́ть, огласи́ть, объявля́ть, объяви́ть во всеуслы́шаніе. || **Zgłaszać się**, **Zgłosić się**, обраща́ться, обрати́ться, относи́ться, отнести́сь, адресова́ться (*къ кому́*); || **Zgłaszać się o co**, тре́бовать вы́дачи, тре́бовать наза́дъ (*чего́*); || ссыла́ться, сосла́ться (*на кого́*); || обраща́ться (*къ кому́ за чѣмъ-либо*).

Zgłębiać, **Zgłębić**, вника́ть, вни́кнуть (*во что́*), изсле́довать (*что*), углуби́ться (*во что́*).

Zglisko, **Zgliszcze**, **Zgliszczko**, **-a**, *ср.* пепели́ще; || пожа́рище, погоре́лое мѣсто.

Zgłodniałość, **-ści**, *ж.* голоду́ха, си́льное чу́вствованіе го́лода.

Zgłodniały, проголода́вшійся, изморённый го́лодомъ.

Zgłosić się, *см.* **Zgłaszać**.

Zgłoska, **-i**, *ж. Грам.* слогъ, складъ.

Zgłoskować, говори́ть, чита́ть по склада́мъ, скла́дывать бу́квы, *см.* **Syllabizować**.

Zgłoskowanie, **-nia**, *ср.* скла́дываніе буквъ.

Zgłoskowy, *Грам.* состоя́щій изъ сло́говъ, силлаби́ческій.

Zgłupieć, оглупѣть, обезу́мѣть.

Zgłuszyć, *см.* **Zagłuszyć**.

Zgmatwać, *см.* **Gmatwać**.

Zgnębić, *см.* **Gnębić**.

Zgniatać, *см.* **Gnieść**.

Zgnić, сгнить.

Zgniecenie, **-nia**, *ср.* сда́вливаніе, сжима́ніе, сжа́тіе.

Zgniłek, **-łka**, *м.* лѣни́вецъ, лѣнтя́й, лежебо́къ.

Zgnilizna, **-y**, *ж.* гни́лость, гниль.

Zgniłka, **-i**, *ж.* мяку́шка, смя́кшая, сопрѣвшая гру́ша.

Zgniłość, **-ści**, *ж. см.* **Zgnilizna**.

Zgniły, сгни́вшій, гнилóй.

Zgnoić, *см.* **Gnoić**.

Zgnuśnieć, *см.* **Gnuśnieć**.

Zgoda, **-y**, *ж.* согла́сіе, единоду́шіе; || соглаше́ніе, примире́ніе; || *Грам.* согласова́ніе (*словъ*); || **Zgoda po sporze**, **po sprzeczce**, примире́ніе, мирова́я; || **Zgoda na co**, соизволе́ніе. **Zgoda! nie kłóćcie się!** помири́тесь! не спо́рьте! **Zgoda na to**, соглаша́юсь съ э́тимъ, я согла́сенъ на э́то.

Zgodnie, согла́сно, дру́жно. **Zgodnie z ogółem praw cywilnych**, согла́сно съ ду́хомъ граждáнскихъ зако́новъ.

Zgodno, схóдно, сообра́зно, соотвѣ́тственно, вѣ́рно.

Zgodność, -ści, *ж.* согла́сіе, соразмѣ́рность, стро́йность, соотноше́ніе, соотвѣ́тствіе; || схо́дство, вѣ́рность. **Za zgodność z oryginałem świadczy N. N.,** за вѣ́рность съ по́длинникомъ свидѣ́тельствуетъ **N. N.,** *и́ли* **съ** по́длиннымъ вѣ́рно **N. N.**

Zgodny, согла́сный, схо́дный, соотвѣ́тственный; || ти́хій, миролюби́вый; || го́дный, прили́чный, спосо́бный; || *Мат.* паралле́льный.

Zgodzić, *см.* **Zgadzać.**

Zgodzony, соглашённый, примирённый; || догово́ренный, на́нятый, вы́говоренный. **Zgodzony na czas, na termin,** уро́чный.

Zgoić, *см.* **Goić.**

Zgojenie, -nia, *ср.* заживле́ніе, залѣ́чиваніе.

Zgoła, соверше́нно, совсѣ́мъ, вовсё, вполнѣ́, всёцѣ́ло; || говоря́ вообще́, одни́мъ сло́вомъ, коротко́ сказа́ть.

Zgolić, *см.* **Golić.**

Zgon, -u, *м.* кончи́на, смерть.

Zgonić, *см.* **Zganiać.**

Zgonienie, *см.* **Zganianie.**

Zgoniny, nin, *мн.* *Бот.* мяки́на, плева́, пле́велы.

Zgorszenie, -nia, *ср.* собла́знъ, искуше́ніе; || неприли́чный посту́покъ.

Zgorszliwy, соблазни́тельный.

Zgorszyć, Zgorszyć się, *см.* **Gorszyć.**

Zgorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, искуси́тель.

Zgorszycielka, -i, *ж.* соблазни́тельница, искуси́тельница.

Zgorzeć, *см.* **Gorzeć.**

Zgorzelica, -y, *Минер.* рту́тная руда́ горю́чая, у́гольный ши́феръ.

Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *ж.* гарь, за́пахъ отъ горѣ́лаго вещества́.

Zgorzelisko, *см.* **Zglisko, Zgliszcze.**

Zgorzenie, -nia, *ср.* сгорѣ́ніе, сожже́ніе.

Zgotować, *см.* **Gotować.**

Zgrabić, *см.* **Grabić.**

Zgrabieć, *см.* **Grabieć.**

Zgrabki, bek, -bków, *мн.* сгрёбки.

Zgrabność, -ści, *ж.* ло́вкость, лёгкость, прово́рство, оборо́тливость, ги́бкость, расторо́пность; || стро́йность, благообра́зіе.

Zgrabny, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, ги́бкій, расторо́пный; || стро́йный, благообра́зный.

Zgrać, Zgrać się, *см.* **Zgrywać, Zgrywać się.**

Zgraja, -ji, *ж.* толпа́, ско́пище, сбродъ, сво́лочъ; || * *Охот.* ста́я (*го́нчихъ соба́къ*).

Zgramolić, *см.* **Gramolić.**

Zgromadzać, Zgromadzić, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || соединя́ть, соедини́ть; || иріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, сни́скивать, сниска́ть, стяжа́ть. || **Zgromadzać się, Zgromadzić się,** собира́ться, собра́ться; || съѣзжа́ться, съѣ́хаться.

Zgromadzenie, -nia, *ср.* собра́ніе, съѣздъ; || соедине́ніе; || сонмъ, со́нмище; || *Воен.* сборъ; || стече́ніе (*мно́гихъ лицъ*). **Zgromadzenie sędziów pokoju,** съѣздъ мировы́хъ суде́й. **Zgromadzenie księży,** мона́шескій о́рденъ. **Zgromadzenie rzemieślnicze,** реме́сленный цехъ.

Zgromadzony, со́бранный, собра́вшійся.

Zgromić, *см.* **Gromić.**

Zgroza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ, тре́петъ; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Zgrubiały, огрубѣ́лый; || растолстѣ́вшій; || опу́хшій; || *Грам.* увеличи́тельный. **Wyrazy zgrubiałe,** слова́ увеличи́тельныя.

Zgrubieć, потолстѣ́ть, растолстѣ́ть.

Zgruntować, измѣ́рить глубину́, доста́ть до дна́; || * разсмотрѣ́ть основа́тельно, вни́кнуть во что́-либо, изслѣ́довать.

Zgrywać, Zgrać, обы́грывать, обыгра́ть. || **Zgrywać się, Zgrać się,** прои́грываться, проигра́ться.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, огрыза́ть, огры́зть, обгрыза́ть, обгры́зть, обку́сывать, обкуси́ть, обгла́дывать, обглода́ть; || разгрыза́ть, разгры́зть, раску́сывать, раскуси́ть; || * огорча́ть, огорчи́ть, опеча́ливать, опеча́лить; || * **Zgryźć co,** проглоти́ть пилю́лю, испыта́ть непрія́тность. || **Zgryźć się,** огорчи́ться, опеча́литься, бли́зко приня́ть къ се́рдцу. **Zgryźć orzech,** разгры́зть, раскуси́ть орѣ́хъ. **Mocno go to zgryzło,** э́то о́чень огорчи́ло его́.

Zgryźliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность, скло́нность къ огорче́нію, душе́вная трево́га, душе́вное безпоко́йство.

Zgryźliwy, раздражи́тельный, скло́нный къ огорче́нію, всё бли́зко принима́ющій къ се́рдцу.

Zgryzota, -y, *ж.* огорче́ніе, приско́рбіе, печа́ль, скорбь. **Zgryzoty sumienia,** угрызе́нія, терза́нія со́вѣсти.

Zgrzać, *см.* **Grzać.**

Zgrzany, разгорячённый, согрѣ́тый; || вспотѣ́вшій.

Zgrzebiany, *см.* **Zgrzebny.**

Zgrzebie, -ia, *ср.* па́кля, очёски, охло́пье, изгрёбье, вы́чески, ко́попать.

Zgrzebło, -a, *ср.* скребни́ца.

Zgrzebny, Zgrzebiany, дерю́жный. **Zgrzebne płótno,** дерю́га.

Zgrzeszyć, *см.* **Grzeszyć.**

Zgrzybiałość, -ści, *ж.* дря́хлость, глубо́кая ста́рость.

Zgrzybieć, *см.* **Grzybieć.**

Zgrzyt, -u, *м.* скрежета́ніе, скре́жетъ (*зубо́въ*).

Zgrzytać, Zgrzytnąć, скрежета́ть, заскрежета́ть (*зуба́ми*).

Zgrzytanie, -nia, *ср.* *см.* **Zgrzyt.**

Zguba, **-y**, *ж.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ; || ги́бель, поги́бель, па́губа.

Zgubić, *см.* **Gubić.**

Zgubiony, потёрянный, утра́ченный; || **pогиб**шій, разорённый.

Zgubność, **-ści**, *ж.* па́губность, ги́бельность.

Zgubny, па́губный, ги́бельный, бѣ́дственный, вре́дный. * **Na zgubne imię, на вѣ́рную поги́бель, на вѣ́чное разоре́ніе.**

Zgwałcenie, **-nia**, *ср.* **изнаси́лованіе**; || **наруше́ніе** (*зако́на*).

Zgwałcić, *см.* **Gwałcić.**

Zgwałciciel, **-a**, *м.* **наруши́тель, наси́льникъ**, *см.* **Gwałciciel.**

Zgwałcicielka, **-i**, *ж.* **наруши́тельница.**

Zhańbić, *см.* **Hańbić.**

Zhardzieć, *см.* **Hardzieć.**

Zheblować, *см.* **Heblować.**

Zhojnieć, разцѣ́дриться.

Zhołdować, *см.* **Hołdować.**

Zhukać, ошеломи́ть, приве́сть **въ** тупи́къ, **разбрани́ть**, распуши́ть, накрича́ть.

Ziać (*Стар.* **Ziająć**), **Zionąć**, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Zjać. Zejmować, сжа́ть, сжима́ть, сбить, сбива́ть, сколоти́ть, скола́чивать; || собра́ть, собира́ть; || соедини́ть, соединя́ть; || охвати́ть, охва́тывать, окружи́ть, окружа́ть; || поима́ть, схвати́ть, схва́тывать; || проникнуть, проника́ть, проница́ть; || снять, снима́ть; || овладѣ́ть, овладѣва́ть. **Zejmować deski gwoździmi**, скола́чивать до́ски гвоздя́ми. **Noc nas ćmami zjęła**, ночь окружи́ла насъ мра́комъ. **Zejmuje mię żal**, печа́ль овладѣва́етъ мною. **Zjął pierścień z ręki**, снялъ пе́рстень съ руки́.

Zjadać, **Zjeść**, съѣда́ть, съѣсть, проѣда́ть, проѣсть. **Zjeść jabłko**, съѣсть я́блоко. **Rdza zjada żelazo**, ржа́вчина проѣда́етъ желѣзо.

Zjadki, **-ów**, *мн.* объѣ́дки.

Zjadliwie, ядови́то, язви́тельно, зло́бно.

Zjadliwość, **Zjadłość**, **-ści**, *ж.* ядови́тость, язви́тельность, зло́ба, злость.

Zjadliwy, **Zjadły**, ядови́тый, язви́тельный, зло́бный.

Ziarko, **Ziarnko**, **Ziarenko**, **Ziarneczko**, **-a**, *ср. Умен.* зёрнышко, крупи́нка; || * **кро́шка, кро́шечка**, *см.* **Ziarno.**

Ziarnina, **-y**, *ж.* крупи́чатый мёдъ.

Ziarnisty, **Ziarniasty**, зерни́стый.

Ziarnko, *см.* **Ziarko.**

Ziarnkowaty, **зернова́тый, зерноподо́бный.**

Ziarnkowy, *Бот.* зернови́дный.

Ziarno, **-a**, *ср.* зерно́; || **Ziarno piaskowe**, **ро́всыпь**; || гранъ (*вѣсъ*).

Zjarnojad, **-a**, *м.* дубоно́съ, **щуръ** (*пти́ца*).

Ziarnować, **Ziarnić**, зерни́ть, дроби́ть.

Ziarnowy, **зерново́й.**

Zjątrzyć się, *см.* **Jątrzyć się.**

Zjawiać, **Zjawić**, **заявля́ть, заяви́ть, изъявля́ть, изъяви́ть.** || **Zjawiać się**, **Zjawić się**, **появля́ться, появи́ться, пока́зываться, показа́ться, ока́зываться, оказа́ться, обнару́живаться. обнару́житься, открыва́ться, откры́ться.**

Zjawienie, **-nia**, *ср.* **явле́ніе, появле́ніе. Zjawienie Pańskie**, Богоявле́ніе, пра́здникъ въ воспомина́ніе крещє́нія Іису́са Христа́, Креще́ніе.

Zjawiennik, **-a**, *м.* **духови́децъ**; || **мечта́тель.**

Zjawisko, **-a**, *ср.* **явле́ніе, виде́ніе, привиде́ніе, при́зракъ, тѣнь**; || **феноменъ**; || **воздушное явле́ніе, зна́меніе, метео́ръ.**

Zjazd, **-u**, *м.* **съѣ́здъ.**

Zięba, **-y**, *ж.* **зя́бликъ** (*пти́ца*). **Zięba górna, вьюро́къ. Zięba zielona, жога́рка, дубоно́ска.**

Ziębiączka, **-i**, *ж.* **озно́бъ.**

Ziębić, **знобя́ть.**

Ziębnąć, **зя́бнуть.**

Zięć, **-cia**, *м.* **зять.**

Zięcin, Zięciowy, **зя́тинъ, зя́тній.**

Zjechać, *см.* **Zjeżdżać.**

Zjednać kogo z kim, примири́ть, помири́ть; || **Zjednać sobie kogo**, привле́чь, преклони́ть кого́ на свою́ сто́рону; || **пріобрѣ́сть, снискать**; || **соедини́ть, совокупи́ть. Zjednać pokój**, заключи́ть миръ. **Zjednać sobie u kogo zaufanie**, снискать себѣ́ чью-либо довѣ́ренность.

Zjednoczenie, **-nia**, *ср.* **соедине́ніе, совокупле́ніе, сою́зъ**; || **сочета́ніе**; || **това́рищество.**

Zjednoczyć, *см.* **Jednoczyć.**

Ziele, **-a**, *ср.* (*Стар.* **Zioło**), трава́, бы́ліе, злакъ, зе́лье. **Zioła**, *мн.* лѣка́рственныя тра́вы; || **Ziele jaskółcze**, чистоте́лъ, желтомолочникъ. ластовичная трава. **Kurze ziele**, зава́зный ко́рень, у́зикъ.

Zieleń, **-i**, *ж.* зе́лень, зелёная трава́, мурава́; || зе́лень, видъ зелёной кра́ски; || зелёность.

Zieleniarka, **-i**, *ж.* зеленщи́ца, продающая зе́лень и коре́нья.

Zielenić, **зелени́ть**, покрыва́ть, окра́шивать зелёною кра́скою, наводи́ть зелёную кра́ску. || **Zielenić się**, **Zielenieć**, **зеленѣ́ться**, зеленѣ́ть.

Zielenina, **-y**, *ж.* зе́лень, о́вощи.

Zielina, **-y**, **Zielinka**, **-i**, *ж.* тра́вка, бы́лина, былинка.

Zielisty, **травяни́стый. зла́чный.**

Zielnictwo, **-a**, *ср.* **бота́ника, травовѣ́дѣніе.**

Zielniczka, **-i**, *ж.* **зеленщи́ца, продающая зе́лень.**

Zielnik, **-a**, *м.* **травовѣ́децъ, бота́никъ, ботани́стъ**; || **зелёйникъ, тотъ кто лѣчитъ болѣзни тра́вами, *или* нашёптываніемъ на тра́вы и коре́нья**; || **травни́къ, кни́га содержа́щая описа́ніе травъ, так-**

же собра́ніе вы́сушенныхъ травъ съ цвѣта́ми, гербарій; || огоро́дъ содержащій въ себѣ́ зе́лень.

Zielny, зеленно́й; || зелёный, травяни́стый. **Najświętsza Panna Zielna**, Успе́ніе Пресвя́той Богоро́дицы (*праздникъ 15 Августа*).

Zielonawość, **-ści**, *ж.* зеленова́тость.

Zielonawy, **zeleno**ва́тый.

Zielonek, **-nka**, *м.* зелени́чка (*пти́ца*).

Zielonka, **-i**, *ж.* родъ грибо́в.

Zielonkowaty, *см.* **Zielonawy.**

Zielono, зе́лено.

Zieloność, **-ści**, *ж.* зелёность, зелёный цвѣтъ; || зе́лень, мурава́; || *незрѣлость, неопытность.

Zielony, зелёный. **Zielone Świątki**, Пятидеся́тница, Тро́ицынъ День, Ду́ховъ День.

Zielsko, **-a**, *ср. Бот.* плевелъ, пшене́цъ (*со́рный злакъ*); || худа́я со́рная трава́.

Ziemia, **-mi**, *ж.* земля́; || шаръ земно́й; || страна́, государство; || су́ша, противополо́жная водѣ́ и́ли мо́рю; || уго́дья: лѣса́, па́шни, сѣнокосы; || по́чва, ве́рхній слой земли́; || *Гори* **Ziemia płonna, pusta**, закла́дка изъ пусто́й поро́ды. **Rzucić co na ziemię**, бро́сить на́ полъ, на зе́млю. **Rzucić o ziemię**, уда́рить о́земь.

Ziemianin, **-a**, *м.* земно́й человѣ́къ, обита́тель земли́; || земледѣ́лецъ, земледѣ́лъ; || зе́мецъ, землевладѣ́лецъ; || однодво́рецъ; || туземецъ.

Ziemianka, **-i**, *ж.* обита́тельница земли́, земна́го ша́ра, же́нщина; || деревѣ́нская дворя́нка, землевладѣ́лица; || по́гребъ, ле́дникъ, ледни́къ, я́ма наби́тая льдомъ.

Ziemiański, земно́й; || земледѣ́льческій; || зе́мскій; || помѣ́щичій, дворя́нскій.

Ziemiaństwo, **-a**, *ср.* земледѣ́лie, хлѣбопа́шество, землепа́шество; || зе́мщина. зе́мство; || *Собир.* се́льское дворя́нство, землевладѣльцы.

Ziemica, **-y**, *ж.* земли́ца, земе́лька.

Ziemiokrąg, **-ęgu**, *м.* земно́й шаръ.

Ziemiokres, **-u**, *м.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Ziemiokresny, горизонта́льный, у́ровенный.

Ziemiomiar, **-u**, *м.* геоме́трія, землеме́рie.

Ziemiomiernictwo, *см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiomierniczy, геометри́ческій, землемѣ́рный.

Ziemiomierstwo, **-a**, *ср. см.* **Ziemiomiar.**

Ziemiopis, **-a**, *м.* гео́графъ, землеописа́тель; || **-u**, *Стар.* географи́ческая ка́рта.

Ziemiopismo, **Ziemiopistwo**, **-a**, *ср.* **геогра́фія**, землеописа́ніе.

Ziemiopłaz, **-u**, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное, гадъ, га́дина.

Ziemiopłód, **-odu**, *м.* произраще́ніе, произведе́ніе земли́.

Ziemiorodny, земноро́дный.

Ziemiowód, **-odu**, *м.* земново́дное живо́тное.

Ziemiowody, **Ziemiowodny**, земново́дный.

Ziemniak, **-a**, *м.* карто́фель.

Ziemnowodny, *см.* **Ziemiowody.**

Ziemny, земно́й, земляно́й; || земли́стый, земляни́стый, землева́тый; || поземе́льный. **Ziemne robaki**, земляны́е че́рви. **Wyziewy ziemne**, земны́я испаре́нія. **Żaba ziemna**, жа́ба. **Smak ziemny**, земли́стый вкусъ. **Czynsz ziemny**, поземе́льное, по́дать съ земли́.

Ziemski, зе́мскій; || земно́й. **Sąd ziemski, trybunał ziemski**, зе́мскій судъ. **Żywot ziemski Jezusa Chrystusa**, земна́я жизнь Іису́са Христа́.

Ziemskość, **-ści**, *ж.* зе́мность, сво́йство земна́го; || зе́мство.

Ziemstwo, **-a**, *ср.* зе́мство; || зе́мщина, сосло́вie зе́мцевъ.

Ziewać, **Ziewnąć**, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Ziewacz, **-a**, *Общ.* зѣва́ка.

Ziewaczka, **-i**, *ж.* зѣву́нья.

Ziewnąć, *см.* **Ziewać.**

Zima, **-y**, *ж.* зима́.

Zimno, **-a**, *ср.* хо́лодъ, сту́жа.

Zimno, хо́лодно; || *су́хо, съ холо́дностію.

Zimność, **-ści**, *ж.* холо́дность; || студёность; || *холо́дность, су́хость, равнодýшie, хладнокро́вie.

Zimny, холо́дный; || студёный. ***Zimna krew**, хладнокро́вie.

Zimochówka, **-i**, *ж.* расте́ніе сохраня́ющееся зимо́ю въ тепли́цѣ.

Zimokwit, **-u**, *м. Бот.* зимови́къ, безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Zimoląg, **-a**, *м.* мерзля́къ, зя́бкій человѣ́къ.

Zimolężny, проводя́щій зи́му во снѣ.

Zimorodek, **-dka**, *м.* зиморо́докъ, алкіо́нъ, ивано́къ, мартыно́къ (*пти́ца*).

Zimotrwały, зимова́лый.

Zimować, зимова́ть; || **Zimować bydło**, корми́ть дома́шній скотъ зимо́ю.

Zimowanie, **-nia**, *ср.* зимова́ніе, зимо́вка.

Zimowisko, **-a**, *ср.* зимо́вище, зимовьё.

Zimowit, *см.* **Zimokwit.**

Zimowy, зи́мній. **Zimowe leże**, зи́мнія кварти́ры. **Zimowa droga**, зи́мній путь, зи́мняя доро́га.

Zinaczyć, переина́чить, передѣ́лать, перемѣни́ть, *см.* **Inaczyć.**

Zinąd, съ друго́й стороны́.

Ziobro, **-a**, *ср.* ребро́, *см.* **Żebro.**

Ziółko, **-a**, *ср. Умён.* тра́вка, *см.* **Ziele.**

Ziomek, **-mka**, *м.* соотéчественникъ, сооте́чичъ, земля́къ.

Ziomka, **-i**, *ж.* соотéчественница, земля́чка.

Zionąć, *см.* **Ziać.**

Ziścić, испо́лнить, осуществи́ть, *см.* **Iścić.**

Zistoczyć, отожествля́ть, слива́ть въ

одно́, *см.* **Istoczyć.** || **Zistoczyć się,** отождествля́ться, дѣ́латься то́ждественнымъ, **сливáться въ одно́.**

Zjeść, *см.* **Jeść.**

Zjęty, сби́тый, сколо́ченный. сплочённый; || **объя́тый** (*стра́хомъ*), одержи́мый (*страстію*).

Zjeżdżać, Zjechać, съѣзжа́ть, съѣхать. **Z góry zjeżdżać,** съѣзжа́ть съ горы́. **Zjechać z drogi,** сби́ться съ доро́ги, сдѣлать крюкъ. **Zjechać z pola,** возврати́ться съ по́ля. **Zjechać kogo,** нечая́нно напа́сть на кого́. || **Zjeżdzić,** изъѣ́здить, объѣ́здить мно́гія мѣста́; || отъ мно́гой ѣзды́ сдѣлать что́-либо него́днымъ къ употребле́нію. || **Zjeżdżać się, Zjechać się,** съѣзжа́ться, съѣ́хаться, собира́ться, собра́ться. || **Zjeżdzić się,** изъѣ́здиться, по́ртиться отъ мно́гой ѣзды.

Zjeżdżanie, -nia, *ср.* **съѣ́здъ.**

Zjeżyć, *см.* **Jeżyć.**

Zjuszyć. окрова́вить, обагри́ть кро́вью, *см.* **Juszyć.**

Zkąd, отку́да. Zkąd inąd, въ ино́мъ слу́чаѣ, въ другóмъ **отноше́ніи.**

Zlać, *см.* **Zlewać.**

Złacinnić, склони́ть къ приня́тію ри́мско-католи́ческой (лати́нской) вѣ́ры, окатоли́чить, *см.* **Łacinić.**

Złączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе; || **Złączenie się,** сою́зъ, сочета́ніе, совокупле́ніе.

Złącznie, *см.* **Łącznie.**

Złączny, соедини́тельный.

Złączyć, соедини́ть, *см.* **Łączyć.**

Załadować, *см.* **Ładować.**

Załadowywanie, -nia, *ср.* **разгру́зка;** || **нагру́зка.**

Zląd, *см.* **Zlegać.**

Złagodnieć, смягчи́ться, **укроти́ться;** || **утиха́ть;** || **потепле́ть.**

Złaja, -i, *ж.* **стая ла́ющихъ** соба́къ.

Złajać, разбрани́ть кого́, дать кому́ **нагоня́й,** *см.* **Łajać.**

Złajnik, Złannik, -a, *м.* **ублю́докъ** (*о соба́кахъ*).

Złamać, *см.* **Łamać.**

Złamanie, -nia, *ср.* сло́мка, **слома́ніе,** перело́мъ, перела́мливаніе; || раздробле́ніе; || нарушéніе. **Złamanie kości,** перело́мъ, раздробле́ніе ко́сти. **Złamanie wiary,** нарушéніе вѣ́ры, вѣролóмство. **Na złamanie szyi,** стремглáвъ, сломя́ го́лову. **Lecieć na złamanie szyi,** бѣжа́ть слома́ го́лову.

Złamany, сло́манный, перело́мленный; || раздроблённый; || нару́шенный. **Nie mieć i złamanego szeląga,** не имѣ́ть ни гроша́ за душóю.

Złamek, -mku, *м.* **отло́мокъ.**

Złapać, *см.* **Łapać.**

Złatać, обѣ́гать **Złatał całe miasto,** обѣ́галъ весь го́родъ, *см.* **Latać.**

Złatać, почини́ть, положи́ть запла́ты, *см.* **Łatać.**

Złatywać, Zlecieć, слета́ть, слетѣ́ть; || сва́ливаться, сва́литься, спада́ть, спасть. **Zleciał ze schodów,** упа́лъ съ лѣ́стницы. **Ptak zleciał z drzewa,** пти́ца слетѣ́ла съ де́рева. || **Złatywać się, Zlecieć się,** слета́ться, слетѣ́ться; || уста́ть, утоми́ться отъ ско́раго и ча́стаго бѣ́ганья, набѣ́гаться.

Złazić, Zleźć, слѣзáть, слѣ́зть; || слѣзáть, сходи́ть, спада́ть, сва́ливаться, *см.* **Łazić.**

Zle, ху́до, ду́рно, не хорошó, плóхо.

Złe, -ego, *ср.* зло, ху́до, бѣ́да, бѣ́дствіе; || вредъ.

Zlecać, Zlecić, поручáть, поручи́ть.

Zlecenie, -nia, *ср.* поруче́ніе; || *Ком.* о́рдеръ. **Towary sprowadzone na zlecenie,** това́ры привози́мые по о́рдеру.

Zlecieć, *см.* **Zlatywać.**

Zlecony, поручённый, вѣ́ренный (*кому́*), возложенный на кого́.

Zleczyć, *см.* **Wyleczyć.**

Zlegać, Zledz, осѣда́ть, осѣ́сть. опускáться, опусти́ться; || слега́ться, сле́чься; || свёртываться, свернýться. || **Zlegać, Zlądz, Zlegnąć,** слега́ть, слечь, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени (*о жéнщинахъ*).

Zlekczeć, облегчи́ться, легча́ть, становúться ле́гче, *см.* **Lekczeć.**

Zlęknąć, испуга́ть. || **Zlęknąć się,** испуга́ться.

Zlep, -u, *м. Мед.* прилипáніе, прираще́ніе.

Zlepek, -pka, *м.* **Zlepka, -i,** *ж.* слѣ́покъ.

Zlepiać, Zlepić, слѣпля́ть, слѣпи́ть. || **Zlepiać się, Zlepić się,** слѣпля́ться, слѣпи́ться.

Zlewać, Zlać, слива́ть, слить, облива́ть, обли́ть; || пла́вить, спла́вить, расплавля́ть, распла́вить, раста́пливать, растопи́ть; || отлива́ть, отли́ть; || *передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть; || переводи́ть, перевéсть, переноси́ть, перенéсть. **Zlewać kruszce,** расплавля́ть мета́ллы. **Zlał go do szczętu wodą,** онъ облилъ его́ всего́ водóю. **Zlał na niego władzę najwyższą,** переда́лъ ему́ верхóвную власть.

Zlewacz, -a, *м.* плави́льщикъ.

Zlewarnia, -ni, *ж.* плави́льня.

Zlewca, -y, *м. Ком.* уступа́ющій, передающій (*вéксель*).

Zlewek, -wku, *м.* скопле́ніе, смѣше́ніе; ||сли́токъ, полоса́ (*метáлла*); || *Ком.* переда́ча, усту́пка,тра́нсфертъ. || **Zlewki,-wek,** *мн.* оста́тки вина́ и́ли друга́го како́го-либо напи́тка.

Zlewka, -i, *ж. Ком.* переуступка.

Zlewny, пла́вкій, удóбно расплавля́ющійся.

Zleżały, лежа́лый, залежа́лый.

Zleżć, *см.* **Złazić.**

Zleżeć się, залежáться, испóртиться отъ дóлгаго лежáнія.

Zliczyć, *см.* **Liczyc.**

Zlikwidować, свести́ счёты.

Zlimitować, ограни́чить.
Zlitować się, сжа́литься.
Zlitowanie, -nia, Zlitowanie się, -nia się, *ср.* сожале́ніе, сострада́ніе.
Zlizywać, Zlizać, Zliznąć, слиза́ть, слива́ть, слизну́ть.
Złób, -obu, *м.* жо́лобъ; || я́сли (*для кла́жи ко́рма скоті*).
Żłobczasty, Żłobiasty, Żłobkowaty, жолобова́тый, желоби́стый.
Żłobek, -bka, *м. Умен.* желобо́къ; || я́сли, *см.* **Żłób**.
Żłobić, Wyżłobić, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.
Żłobkowatość, -ści, *ж.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желобо́къ.
Żłobowacina, Żłobowina, -y, *ж.* желобови́на, желоби́на; || впа́дина, пустота́.
Żłobowy, Żłobny, я́сельный.
Złocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе, позоло́та.
Złocić, Pozłocić, золоти́ть, позолотить; || *позлащать.
Złocień, -nia, *м. Бот.* гула́вица, тысячели́стникъ (*трава*).
Złocik, -a, *м.* золота́я моне́та.
Złocisty, золоти́стый.
Złocony, золочёный, золочённый, позоло́ченный.
Złoczyńca, -y, *м.* престу́пникъ, злоде́й.
Złoczyńczy, Złoczyński, престу́пный; || уголо́вный; || злоде́йскій.
Złoczynnica, -y, *ж.* престу́пница, злоде́йка.
Złoczynność, -ści, *ж.* злоде́яніе, злоде́йство, нече́стіе.
Złoczynny, злодейский; || вра́жескій; || нечести́вый.
Złoczyństwo, -a, *ср.* злоде́йство, нече́стіе, зло; || *Юрид.* преступле́ніе, злоде́яніе.
Złód, Zlód, -odu, *м.* **Złódź, -odzi**, *ж.* и́зморозь, пары́ смёрзшіеся въ во́здухѣ.
Złodowacieć, оледенѣть.
Złodziej, -ja, *м.* воръ. **Kobieta złodziéj**, воро́вка.
Złodziejek, -jka, *м.* вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ.
Złodziejka, -i, *ж.* воро́вка.
Złodziejski, воровско́й.
Złodziejsko, Pozłodziejsku, воровски́, моше́нически, плутовски́, бездѣльнически.
Złodziejstwo, -a, *ср.* воровство́, кра́жа, моше́нничество; || *Собир.* во́ры, сво́лочь, негодный наро́дъ.
Złomek, *см.* **Złamek**.
Złomignat, -u, *м. Бот.* золоту́шникъ, зо́лотень, золота́я трава́.
Złomny, ло́мкій, хру́пкій; || *ненадёжный, нетвёрдый, и́лый, непро́чный.
Złomówca, -y, *ж.* злоязы́чникъ, клеветни́къ.
Złopać, Złopnąć, лока́ть, локну́ть. || *Прост. Русск.* желыба́ть, пить неумѣренно.
Złorzeczeństwo, -a, *ср.* прокля́тіе, проклина́ніе; || злосло́віе, злорѣчіе.
Złorzeczliwie, зло́бно, со зло́стію, злосло́вно, злорѣчи́во.
Złorzeczliwość, -ści, *ж. см.* **Złorzeczeństwo**.
Złorzeczliwy, Złorzeczny, злорѣчи́вый, злосло́вный.
Złorzeczyć, клясть, проклинать; || злосло́вить, порица́ть.
Złość, -ści, *ж.* злость, зло́ба; || доса́да, гнѣвъ. **Na złość mu to uczynili**, э́то ему́ сдѣлали назло́. **Uczynił to ze złości**, онъ э́то сдѣлалъ со зло́сти, съ доса́ды.
Złościć, злить, серди́ть, гнѣви́ть, досажда́ть, раздража́ть. || **Złościć się**, зли́ться, серди́ться, гнѣваться, зло́бствовать.
Złośliwość, -ści, *ж.* злость, зло́ба, злора́дство.
Złośliwy, злой, зло́бный, зло́стный, злонамѣренный; || ковáрный; || злока́чественный. **Gorączka złośliwa**, злока́чественная горя́чка.
Złośnica, -y, *ж.* зла́я, сварли́вая же́нщина, фу́рія, вѣдьма, ворчу́нья.
Złośnik, -a, Złośliwiec, -wca, *м.* злой, сварли́вый человѣкъ, ворчу́нъ.
Złośny, злой, зло́бный, зло́стный, серди́тый.
Złotarnia, -ni, *ж.* золота́рня.
Złotarz, -a, *м. см.* **Złotnik**.
Złotawiec, -wca, *м. Зоол.* золото́й жукъ.
Złotawy, золоти́стый.
Złotek, -tka, *м.* золота́я ры́бка.
Złotko, -a, *ср. Умен.* золотцо́, *см.* **Złoto**.
Złotnicki, Złotniczy, золоти́льный; || золота́рный. **Złotniczy kamień**, пробирный ка́мень. **Klej złotniczy**, бура́, бурокислая со́да, шинка́ла, хрисоко́лъ.
Złotnictwo, -a, *ср.* золоты́хъ дѣлъ мастерство́.
Złotniczka, -i, *ж.* жена́ золоти́льщика, позоло́тчика, золоты́хъ дѣлъ ма́стера.
Złotnik, -a, *м.* золота́рь; || золоти́льщикъ, позоло́тчикъ, золоты́хъ дѣлъ мастеръ; || *Зоол.* свѣтля́къ, Ива́новъ червячо́къ; || Бо́жья коро́вка (*насѣкомое*); || *Бот.* золотни́къ полево́й, золотнико́ва трава́.
Złoto, -a, *ср.* зо́лото. **Złoto dukatowe**, черво́нное зо́лото. **Złoto wsztabach**, слитко́вое зо́лото. **Złoto szczere**, саморо́дное зо́лото. **Płatkowe złoto**, сусáль. сусáльное, лоскýтное зо́лото. **Złoto strzelające, pukające, piorunujące**, гремучее зо́лото, амміа́ковая о́кись зо́лота. **Złoto obrączkowe**, полновѣсные, необрѣзанные черво́нцы, и́ли друга́я кака́я-либо золота́я моне́та. **Kocie złoto**, ко́шечье зо́лото, жёлтая и́ли золоти́стаго цвѣта слюда́.
Złotobrew, -brwi, *ж.* златобро́въ (*рыба*).
Złotogłów, -owu, *м.* парча́, глазе́тъ. || *Бот.* золотоко́къ, златоцвѣтникъ (*растѣніе*).

Złotogłówek, -wka, *м.* золото́й жукъ.

Złotogłownik, -a, *м.* парчево́й, глазе́товый фабрика́нтъ.

Złotogłowny, Złotogłowowy, парчево́й, глазе́товый.

Złotokamień, -nia, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Złotokléj, -eju, *м.* бура́; || го́рная зе́лень.

Złotokost, -u, *м. Минер.* авripигме́нтъ, эперме́нтъ, жёлтый мышья́къ.

Złotokwiat, -u, *м. Бот.* злотоцве́тъ (*расте́ніе*).

Złotolity, изъ зо́лота вы́литый, золото́й; || парчево́й, глазе́товый.

Złotołusk, -u, *м. см.* Złotokost.

Złotooc, -a, *м.* цвето́чникъ (*пасько́мое*).

Złotopiasek, -sku, *м.* зототая слюда́.

Złotopiaszczysty, изобильный золоты́мъ песко́мъ.

Złotopiór, -óra, *м.* родъ трясогу́зки (*пти́ца*).

Złotopłodny, *см.* Złotorodny.

Złotopstrąg- -ąga, *м.* форе́ль, пестру́шка (*рыба*).

Złotorodny, златоро́дный.

Złotoryb, -a, *м.* золото́й спаръ (*рыба*).

Złotoryty, златотка́нный.

Złotousty, златоу́стый, весьма́ краснорѣчи́вый.

Złotowierzba, -y, *ж.* родъ и́вы (*кустарникъ*).

Złotówka, -i, *ж.* Złoty -ego, *м.* пре́жняя серебряная по́льская моне́та въ 30 по́льскихъ грошей *или* въ 15 серебряныхъ ру́сскихъ копѣекъ.

Złotowłos, -a, *м. Бот.* золотоволо́сникъ, золотоголо́вка, волоса́тикъ (*расте́ніе*).

Złoty, золото́й. **Złota piana,** свинцо́вая слю́дка, глетъ. *Стар.* **Złoty rycerz,** кавале́ръ о́рдена бѣлаго орла́. *Ариѳ.* **Złota reguła,** золото́е пра́вило, тройно́е пра́вило; || *Бот.* **Złota czupryna,** золотоволо́сникъ, золотоголо́вка (*расте́ніе*); || *см* **Złotówka.** || **Czerwony złoty,** черво́нецъ.

Złowić, излови́ть, пойма́ть.

Złowienie, -nia, *ср.* пойма́.

Złowrogi, зловѣщій.

Złoże, -a, *ср. Горн.* руднáя ма́тка.

Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложе́ніе, соста́въ; || **Złożenie drukarskie,** набо́ръ; || **Złożenie urzędu,** сложе́ніе съ себя́ до́лжности; || **Złożenie kogo z urzędu,** отрѣше́ніе кого́ отъ до́лжности; || **Złożenie do aktów,** прiобще́ніе къ дѣлу; || **Złożenie na kogo winy,** слага́ніе на кого́ вины́, припи́сываніе чьей вины́ другому; || **Złożenie się na co,** скла́дка; || **Złożenie się czém,** извине́ніе себя́, оправда́ніе.

Złożony, сло́жный, составно́й. **Złożony z urzędu,** отрѣшённый отъ до́лжности. **Złożony chorobą,** одержи́мый боле́знью, слёгшій.

Złożyć, *см.* Składać.

Złudzenie, -nia, *ср.* обма́нъ, заблужде́ніе, мечта́, при́зракъ. **Złudzenie optyczne,** опти́ческій обма́нъ.

Złudzić, *см.* Łudzić.

Złupić, *см.* Łupić.

Złupienie, -nia, *ср.* граби́жъ, разграбле́ніе, расхище́ніе.

Zlustrować, осмотре́ть.

Zlutować, *см.* Lutować.

Zlutowanie, -nia, *ср.* запа́йка.

Zły, худо́й, дурно́й, плохо́й, нехоро́шій, него́дный, сквéрный; || злой, зло́бный, серди́тый, кова́рный. **Zły humor,** худо́е, угрю́мое расположе́ніе ду́ха. **Zła wróżba,** худо́е, нехоро́шее предзнаменова́ніе. **Złe słowo,** бра́нное, руга́тельное сло́во. **Zły na niego,** онъ золъ, серди́тъ на него́. **Zły duch,** злой духъ. бѣсъ. **Złe nabycie,** безче́стное прiобрѣте́ніе. **Zła wiara,** зло́стность, злонамѣренность. **W zły czas,** не во́ вре́мя. **Brać za złe, mieć za złe,** принима́ть что-либо въ дурну́ю сто́рону, охужда́ть, вмѣня́ть во зло́. **Na złe używać,** злоупотребля́ть, во зло́ употребля́ть. *Посл.* **Siła złego dwóch na jednego,** про́тивъ рожна́ не полѣзешь. **Nie ma złego co by na dobre nie wyszło,** нѣтъ ху́да безъ добра́.

Złykać, *см.* Zełknąć.

Złykowacieć, сдѣлаться жёсткимъ, жиловáтымъ.

Zmacniać, *см.* Wzmacniać.

Zmaczać, *см.* Maczać.

Zmądrzeć, *см.* Mądrzeć, **Zmędrzeć.**

Zmagać, *см.* Zmódz; || **Zmagać się,** *см.* Wzmagać się.

Zmajętnić, пожéртвовать, назна́чить вкладъ (*на богоугóдное дѣло, на цéрковь*); || одари́ть, надѣли́ть, обогати́ть; || **Zmajętnić się,** обогати́ться.

Zmaleć, *см.* Maleć.

Zmarły, умéршій, поко́йный, усо́пшій, скончáвшійся, престáвившійся.

Zmarnieć, *см.* Marnieć.

Zmarnować, *см.* Marnować.

Zmarszczek, -szczka, *м.* **Zmarszczka, -i,** *ж.* морщи́на, морщи́нка.

Zmarszczony, морщинова́тый, смо́рщенный, покры́тый морщи́нами.

Zmarszczyć, *см.* Marszczyć.

Zmartwiały, онѣмѣлый, оцѣпенѣлый, окоченѣлый, окостенѣлый помертвѣлый.

Zmartwić, *см.* Martwić.

Zmartwieć, онѣмѣть, оцѣпенѣть, окоченѣть, помертвѣть, обмере́ть.

Zmartwienie, -nia, *ср.* огорче́ніе, прискóрбіе,

Zmartwychwstać, воскре́снуть, возста́ть изъ мёртвыхъ; || * ожить, возроди́ться.

Zmartwychwstały, воскре́сшій, возставшій изъ мёртвыхъ; || * возроди́вшійся, оживлённый.

Zmartwychwstanie, -nia, *ср.* воскресе́-

ніе, возстáніе изъ мёртвыхъ; || возрождéніе, оживотворéніе, оживлéніе; || возстановлéніе.

Zmarzlak, -a, *м.* мерзля́къ.

Zmarzłość, -ści, *ж.* мёрзлость.

Zmarzły, смёрзлый; || озя́бшій.

Zmarznąć, *см.* Marznąć.

Zmawiać, **Zmówić**, произноси́ть, произнéсть, сказáть наизу́сть; || **Zmówić** (pannę), сговори́ть (*невѣсту*); || **Zmawiać co na kogo**, свáливать, слагáть на когó вину́; || **Zmawiać się**, сговáриваться, соглашáться, услóвливаться, замышля́ть чтó-либо.

Zmaza, -y, *ж.* пятнó; || поношéніе, безчéстіе, безслáвіе; || *скве́рна, гну́сность. **Zmaza grzechów**, скве́рна (*грѣхóвная*). *Мед.* **Zmaza nocna**, истечéніе сѣмени.

Zmazywać, **Zmazać**, стирáть, стерéть, смáрывать, смарáть; || * заглáживать, заглáдить; || замáрывать, замарáть, запáчкать, запятнáть, осквернúть.

Zmęczyć, изму́чить, изнури́ть, истоми́ть.

Zmędrzeć, *см.* Mądrzeć, Mędrzeć.

Zmełty, *см.* Zmielony.

Zmęt, -u, *м.* замѣшáтельство, смѣшéніе, смятéніе, неустрóйство, неуря́дица; || хáосъ.

Zmężnieć, *см.* Mężnieć.

Zmiąć, *см.* Miąć.

Zmiana, -y, *ж.* перемѣ́на, измѣнéніе; || смѣ́на. **Zmiana czasu, powietrza**, перемѣ́на температу́ры, вóздуха. **Zmiana wiary**, вѣролóмство. **Zmiana warty**, смѣ́на карау́ла.

Zmianka, *см.* Wzmianka.

Zmiarkować, умѣ́рить, уня́ть, укроти́ть; || **Zmiarkować co**, смекну́ть, сообрази́ть, разсчитáть въ умѣ́; || **Zmiarkować się**, воздержáться, уня́ться; || сообрази́ться.

Zmiatać, **Zmiotać**, **Zmieść**, сметáть, сместь; || ски́дывать, ски́нуть, сбрáсывать, сбрóсить, сгребáть, сгресть; || *нарушáть, нару́шить, не соблюдáть. **Zmiatać pył**, сметáть пыль. **Zęby zmiatać**, роня́ть зу́бы. **Zmiatać dane słowo**, нарушáть дáнное слóво, обѣщáніе. **Strzały zmiatać**, метáть стрѣ́лы.

Zmiękczyć, *см.* Miękczyć.

Zmięknąć, *см* Mięknąć.

Zmielać, **Zemleć**, молóть, смолóть.

Zmielony, смóлотый, смолóченный.

Zmieniać, **Zmienić**, измѣня́ть, измѣни́ть, перемѣня́ть, перемѣни́ть; || смѣня́ть смѣни́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть, размѣ́нивать, размѣня́ть. **Wszystko się z czasem zmieni**, всё со врéменемъ перемѣ́нится. **Zmienić miedź na srebro**, промѣня́ть мѣ́дныя дéньги на серéбряныя; || **Zmieniać się**, **Zmienić się**, измѣня́ться, измѣни́ться, перемѣня́ться, перемѣни́ться.

Zmienienie, -nia, *ср.* мѣ́на, промѣ́нъ.

Zmieniony, измѣнённый, перемѣнённый; || размѣ́ненный (*о дéньгахъ*).

Zmiennik, -a, *м.* измѣ́нникъ.

Zmienność, -ści, *ж.* измѣ́нчивость, перемѣ́нчивость, превра́тность, непостоя́нство.

Zmienny, измѣ́нчивый, перемѣ́нчивый, превра́тный, непостоя́нный.

Zmierać, умирáть, *см.* Zemrzeć.

Zmierzać, **Zmierzyć**, вымѣ́ривать, вы́мѣрять, перемѣ́ривать, перемѣ́рить; || **Zmierzać, co z czém, do czego, na co**, примѣря́ть, примѣня́ть; || **Zmierzać do celu, do kogo, na co**, цѣ́лить, прицѣ́ливаться; || * **Zmierzać myślą na co**, предположи́ть себѣ́ чтó-либо, мы́сленно стреми́ться къ чему́, имѣ́ть чтó-либо въ виду́; || **Zmierzać kogo**, всмáтриваться, вгля́дываться въ когó, старáться поня́ть когó; || **Zmierzać do czego, ku czemu**, спѣши́ть, стреми́ться, клони́ться, направля́ться къ чему́, пусти́ться (*въ путь*) || **Zmierzać się**, **Zmierzyć się**, прицѣ́ливаться, прицѣ́литься; || борóться, состязáться; || мѣ́ряться, равня́ться съ кѣмъ.

Zmierzch, -u, *м.* су́мерки. **O zmierzchu**, въ су́мерки, пóдъ вечеръ.

Zmierzchać, **Zmierzchnąć**, **Zmierzchać się**, **Zmierzchnąć się**, смеркáться, смéркнуться.

Zmierzieć, (**Zmier-zieć**), омерзѣ́ть.

Zmierzyć, *см.* Zmierzać.

Zmieść, *см.* Zmiatać.

Zmieszać, *см.* Mieszać.

Zmieszanie, -nia, *ср.* смѣшéніе, смѣ́сь. **Zmieszanie się**, замѣшáтельство, смущéніе (*ду́ха*), безпокóйство.

Żmij, **Żmij**, **Zmij**, -ja, *м.* **Żmija**, **Żmija**, **Zmija**, -ji, *ж.* ехи́дна, ядови́тая змѣя́, змѣ́й; || *Стар.* змѣеви́къ, кулеври́на (*пу́шка*).

Żmijogad, -u, *м.* áспидъ (*змѣя́*).

Żmijowiec, -wca, *м. Бот.* змѣй-травá; || **Żmijowiec kamień**, серпенти́нъ, змѣеви́къ кáмень.

Żmijówka, -i, *ж. Бот.* золототы́сячникъ (*растéніе*).

Żmijowy, змѣи́ный, ехи́дный; || *Бот.* **Żmijowa główka**, румя́нка, волóвій язы́къ (*растéніе*).

Zmilczeć, смолчáть.

Zmilknąć, умóлкнуть.

Zmiłować się (nad kim), сжáлиться (*надъ кѣмъ*), умилосéрдиться.

Zmiłowanie, -nia, *ср.* **Zmiłowanie się**, -nia się, милосéрдіе; || сострадáніе; || жáлость, сожалѣ́ніе; || поми́лованіе.

Żminda, -y, *ж.* **Żmindactwo**, -a, *ср.* скря́жничество, ску́пость; || **Żminda**, -y, **Żmindak**, -a, *м.* скря́га, скупóй; || *Бот.* крáсный амарáнтъ.

Żmindacki, скупóй.

Zmindzić, скря́жничать.

Zmiot, -u, *м.* соръ, навóзная ку́ча.

Zmitrężyć (czas), погубить, потерять время, провести время безполезно.

Zmizernieć, *см.* **Mizernieć.**

Zmniejszać, Zmniejszyć, уменьшать, уменьшить, убавлять, убавить, умалять, умалить.

Zmocnić, *см.* **Wzmacniać.**

Zmocnieć, укрепиться, усилиться.

Zmocować, преодолеть, осилить, превозмочь. || **Zmocować się**, надорваться, выбиться изъ силъ, надсаживаться отъ напряженія силъ.

Zmoczyć, смочить, перемочить, намочить, размочить. **Deszcz go zmoczył**, дождь смочилъ его. || **Zmoczyć się**, смочиться, перемокнуть.

Zmoderować, уменьшить, убавить, умерить, смягчить.

Zmodyfikować, измѣнить, перемѣнить, переправить.

Zmódz, Zmagać, смочь, смогать, равняться съ кѣмъ-либо, не уступать кому-либо въ силѣ. быть въ состояніи, въ силахъ сдѣлать что-либо, сладить, слаживать ; || **Zmódz, Zmagać kogo**, одолѣть, одолѣвать, осилить, осиливать, превозмочь, превозмогать. || **Zmódz się, Zmagać się**, устать, уставать, выбиться, выбиваться изъ силъ ; || *Стар.* изнурить, истощить, утомить.

Zmoknąć, смокнуть.

Zmora, -y, *ж.* давленіе во снѣ.

Zmordować, *см.* **Mordować.**

Zmordowany, усталый, измученный, утомлённый.

Zmorzyć, *см.* **Morzyć.**

Zmotać, смотать.

Zmowa, -y, *ж.* соумышленіе, стачка, тайный сговоръ; || согласіе; || договоръ, условіе.

Zmówić, *см.* **Zmawiać.**

Zmówiny, -win, *мн.* помолвка, сговоръ (*до свадьбы*).

Zmówiony, сказанный, произнесённый; || условленный.

Zmównie, по уговору, условно.

Zmówny, условный, договорный; || слаженный, оконченный; || находящійся съ кѣмъ въ тайныхъ связяхъ.

Zmrok, сумерки, сумракъ.

Zmrozić, *см.* **Mrozić.**

Zmrużek, -żka, *м.* жмурки (*игра*).

Zmrużyć, *см.* **Mrużyć.**

Zmuda, -y, *ж.* потеря времени, мѣшкотность, медленность, медлительность, напрасный трудъ; || **Zmuda człowiek**, копунъ, копотунъ, мѣшокъ, неповоротливый, тупоумный человѣкъ.

Zmudny, мѣшкотный, медленный, медлительный, копотливый.

Zmudzić, промѣшкать, промедлить, прокопаться, напрасно потерять время.

Zmulić, наполнить иломъ, тиною.

Zmurek, -rka, *м. см.* **Ciuciubabka, Zmużek.**

Zmuszać, Zmusić, принуждать, принудить, неволить, приневоливать, приневолить, заставлять, заставить дѣлать кого противъ воли.

Zmuszenie, -nia, *ср.* принужденіе, приневоливаніе.

Zmyć, *см.* **Zmywać.**

Zmykać, Zemknąć (co z czego), стягивать, стянуть, стаскивать, стащить, снимать, снять, спускать, спустить; || таскать, утащить тихонько, украсть; || **Zmykać, Zemknąć dokąd**, уходить, уйдти, убѣгать. убѣжать. || **Zmykać się, Zemknąć się**, скользить, поскользнуться, выскользнуть; || перемѣщаться, перемѣститься, передвигаться, передвинуться; || расползаться, расползтись.

Zmylać, Zmylić, вводить, ввести кого въ ошибку, перепутывать, перепутать, сбивать, сбить съ толку, съ пути; || **Zmylać komu co**, мѣшать, разстроивать ; || **Zmylać drogę**, сбиться съ дороги, съ путй, блуждать; || **Zmylać w książce**, затерять какое-либо мѣсто въ книгѣ, перевёртывая, перебирая листы. **Zmylać komu modlitwę**, помѣшать кому продолжать молитву; || **Zmylać od prawdy**, удаляться отъ истины; || *Охот.* терять слѣдъ; || ошибаться, ошибиться, не попадать, не попасть (*въ цль*), промахнуться.

Zmylny, *см.* **Mylny.**

Zmysł, -u, *м.* чувство, ощущеніе; || разумъ, смыслъ, способность понимать. **Zmysłów jest pięć: widzenie, słyszenie, powonienie, dotykanie i smakowanie**, чувствъ считается пять: зрѣніе, слухъ, обоняніе, осязаніе и вкусъ. **Stracić zmysły**, лишиться чувствъ. **Paść bez zmysłów**, упасть безъ чувствъ. **Odzyskać zmysły**, придти въ чувство. очнуться. **Od zmysłów odchodzić**, лишиться разсудка. сознанія. **Bóg dał nam zmysł, abyśmy Go poznali**, Богъ далъ намъ разумъ, чтобы познать Его.

Zmyślać, Zmyślić, выдумывать, выдумать, вымышлять, вымыслить, придумывать, придумать, изобрѣтать, изобрѣсть; || лгать, солгать; || искажать, исказить.

Zmyślacz, Zmyślnik, -a, *м.* притворщикъ, лицемѣръ, выдумщикъ, враль.

Zmyślenie, -nia, *ср.* выдумка, вымыселъ, ложь, неправда ; || фикція ; || притворство, лицемѣріе.

Zmyślnie, замысловато, искусно, хитро ; || лживо, обманчиво, притворно, лицемѣрно.

Zmyślność, -ści, *ж.* умъ, смыслъ, смышлёность, понятливость, смѣтливость, проницательность; || чувственность сластолюбіе ; || притворство, лицемѣрство, лживость.

Zmyślny, разумный, понятливый, смышлёный, смѣтливый; || чувственный, слас-

толюби́вый; || лжи́вый, обма́нчивый, притво́рный, лицемѣ́рный.

Zmyślony, вы́думанный, вы́мышленный, вообража́емый, мни́мый; || притво́рный, ло́жный.

Zmysłowość, -ści, *ж.* чу́вственность; || плотоуго́дие, сластолю́біе.

Zmysłowy, веще́ственный, матеріа́льный; || гру́бый, чу́вственный; || осяза́емый, ощути́тельный.

Zmywać, Zmyć, смыва́ть, смыть; || * загла́живать, загла́дить; || * **Zmyć komu głowę**, намы́лить кому́ го́лову, дать нагоня́й.

Znać, знать, вѣ́дать. **Znać kogo z powieści**, знать кого́ по разска́замъ, по слу́ху. **Dać znać**, дать знать, увѣ́домить, извѣсти́ть. || **Znać** (*въ видѣ нарѣчія*), знать, ви́дно, приме́тно; || **Znać co do siebie**, чу́вствовать что́-либо за собо́ю, чу́вствовать свои́ сла́бости, погрѣ́шности и пр. **Znać się**, быть знако́мымъ, знать одинъ друга́го; || быть знатоко́мъ. **Znać się na ludziach**, хорошо́ знать лю́дей, умѣть отлича́ть лю́дей. **Zna się na malowidle**, онъ знатоко́къ въ карти́нахъ, онъ умѣетъ суди́ть о жи́вописи. **Oddawna już znają się z sobą**, они́ давно́ уже́ знако́мы другъ съ дру́гомъ.

Znachodzić się, находи́ться.

Znaczek, -czka, *м. Умен.* значо́къ, *см.* **Znak.**

Znaczenie, -nia, *ср.* значе́ніе, смыслъ; || знаменова́ніе; || мѣ́тка (*на бильѣ*), значе́ніе, ва́жность.

Znacznie, значи́тельно, мно́го, приме́тно, замѣ́тно, вырази́тельно.

Znaczny, значи́тельный, приме́тный, замѣ́тный, вырази́тельный, выдающійся впередъ; || значи́тельный, ва́жный.

Znaczyć, зна́чить, имѣ́ть значе́ніе, вѣсъ, досто́инство, уваже́ніе отъ други́хъ; || мѣ́тить, отмѣча́ть, обознача́ть, назнача́ть.

Znaczyciel, -a, *м.* отмѣча́ющій что́-либо.

Znadworny, надво́рный, находя́щійся на дворѣ, внѣ́шній, нару́жный.

Znadworza (ze dworu), со двора́, извнѣ́.

Znagła, вдругъ, внеза́пно, скоропости́жно, неожи́данно.

Znaglać, Znaglić, принужда́ть, прину́дить; || торопи́ть, поторопи́ть.

Znaglenie, -nia, *ср.* понужде́ніе; || тре́бованіе, истре́бованіе.

Znajda, -y, Znajdek, -dka, *м.* найдёнышъ, подки́дышъ.

Znajdywać, Znajdować (*Стар.* **Znachodzić**), **Znaleźć**, находи́ть, найти́, сыска́ть, обрѣта́ть, обрѣсти́; || открыва́ть, откры́ть, изобрѣта́ть, изобрѣсть. **Nie znalazłem go w domu**, я не нашёлъ его́ до́ма. || **Znajdować się, Znaleźć się**, находи́ться, найти́сь; || выка́зываться, вы́казаться; || обходи́ться, обраща́ться (*съ кѣмъ*). **Umie się znaleźć w towarzystwie**, онъ умѣетъ обраща́ться въ о́бществѣ, съ людьми́, онъ умѣетъ найти́сь въ о́бществѣ.

Znajomo, Poznajomemu, *Нар.* познако́мству.

Znajomość, -ści, *ж.* зна́ніе, позна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство, знако́мый, знако́мецъ.

Znajomy, знако́мый.

Znak, -u, *м.* знакъ, при́знакъ, приме́та; || мѣ́тка; || вы́вѣска; || зна́мя; || предзнаменова́ніе; || зна́меніе; || сигна́лъ. **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Zwycięskie znaki**, трофе́и. **Dom zajezdny pod znakiem słońca** (**pod słońcem**), гости́ница подъ вы́вѣскою со́лнца. **Na znak przyjaźni**, въ знакъ дру́жбы. **Znak na niebie**, знакъ, созвѣ́здіе. **Znak honorowy**, знакъ отли́чія, знакъ безпоро́чной слу́жбы. **Znaki graniczne**, межевые столбы́. **Dać się komu we znaki**, надѣлать кому́ хлопо́тъ, причини́ть кому́ мно́го безпоко́йства, дать кому́ почу́вствовать свою́ си́лу, свою́ власть.

Znakomicie, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно; || зна́тно, отмѣ́нно, отли́чно, знамени́то.

Znakomity, замѣча́тельный, достопримѣча́тельный, зна́тный, знамени́тый, отли́чный, отмѣ́нный.

Znakować, обознача́ть; || мѣ́тить, клейми́ть, штемпелева́ть.

Znaleźć, *см.* **Znajdywać.**

Znaleźca, -y, *м.* нахо́дчикъ.

Znalezicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Znalezienie, -nia, *ср.* нахо́дка; || **Znalezienie się**, нахо́дчивость.

Znaleźne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе нахо́дчику за возвра́тъ на́йденной имъ ве́щи.

Znamię, -ienia, *ср.* знакъ, зна́меніе; || зна́мя; || клеймо́, пятно́. **Znamię przyrodzone, macierzyńskie**, роди́мое пятно́. **Znamię niebieskie**, знакъ, ка́ждое изъ двѣна́дцати созвѣ́здій въ зодіа́кѣ. *Грам.* **Znamiona pisarskie**, зна́ки препина́нія. || *Бот.* голо́вка, внѣ́шняя оболо́чка плодотворе́нія.

Znamienicie, знамени́то, отли́чно, превосхо́дно, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно.

Znamienitość, -ści, *ж.* знамени́тость, зна́тность, превосхо́дство.

Znamienity, знамени́тый, зна́тный, сла́вный, превосхо́дный, отли́чный.

Znamionować, знаменова́ть; || отлича́ть, отмѣча́ть, обознача́ть; || предвѣща́ть, предска́зывать.

Znany, извѣ́стный.

Znarowić, *см.* **Narowić.**

Znawca, -y, *м.* знато́къ; || *Юрид.* свѣ́дущій, понято́й, *см.* **Biegły.**

Znęcać, Znęcić, приманивать, приманить, заманивать, заманить, завлека́ть,

завлéчь, привлекáть, привлéчь, *см.* Nęcić.

Znęcić się, увлéчься, прельстúться; || Znęcić się nad kim, издѣвáться надъ кѣмъ.

Znędzać, Znędzić, истощáть, истощúть, изнурять, изнурúть; || доводúть, довести до нищеты́.

Znędziéć, Znędzniéć, *см.* Nędznieć.

Zniechęcać, Zniechęcić, причинять, причинúть неудовóльствіе, досаждáть, досадúть (*кому́*), обезкурáживать, обезкурáжить, отбивáть, отбúть охóту, разохóчивать, отвращáть, отвратúть (*отъ чегó*), отчуждáть отъ себя́.

Zniecierpliwić, *см.* Niecierpliwić.

Zniemczać, Zniemczyć, *см.* Niemczyć.

Znienacka, внезáпно, неожúданно, нечáянно, врасплóхъ.

Znienawidzieć, *см.* Nienawidzieć.

Znieruchomieć, сдѣлаться неподвúжнымъ, остолбенѣть.

Znieść, *см.* Znosić.

Zniesienie, -nia, *ср.* снесéніе, перенесéніе; || отмѣнéніе, отмѣна, уничтожéніе, запрещéніе, пріостановлéніе, упразднéніе. Zniesienie klasztorów, упразднéніе монастырéй. Zniesienie kary śmierci, отмѣнéніе смéртной кáзни. || Zniesienie się, соглашéніе, сношéніе.

Zniewaga, -i, *ж.* обúда, оскорблéніе, поношéніе, стыдъ, безчéстіе, посрамлéніе.

Zniewalać, Zniewolić, принуждáть, принýдить, приневóливать, приневóлить, вынуждáть, вы́нудить, насúловать. Zniewolić sobie kogo, обязáть когó чѣмъ, преклонúть на свою́ стóрону, привязáть къ себѣ́, *см.* Zmusić.

Znieważać, Znieważyć, безслáвить, обезслáвить, безчéстить, обезчéстить, срамúть, осрамúть, посрамúть; || презирáть, презрѣ́ть, пренебрегáть, пренебрéчь; || нарушáть, нарýшить.

Znieważenie, -nia, *ср.* посрамлéніе, оскорблéніе; || пренебрежéніе; || нарушéніе. Znieważenie świątyni, оскорблéніе святы́ни.

Zniewieściałość, -ści, *ж.* изнѣ́женность, разслáбленность.

Zniewieściały, изнѣ́женный, жéнственный, слáбый.

Zniewieścić, изнѣ́жить, разслáбить, *см.* Niewieścić.

Zniewieścieć, изнѣ́житься, ослабѣ́ть, сдѣ́латься слáбымъ, мя́гкимъ, жéнственнымъ.

Zniezbożnieć, сдѣ́латься безбóжнымъ, нечестúвымъ, безбóжничать.

Znikać, Zniknąć, исчезáть, исчéзнуть, пропадáть, пропáсть.

Znikąd, Zniskąd, ни откýда.

Znikczemniać, Znikczemnić, обращáть, обратúть въ ничтó, уничтожáть, уничтóжить, уничижáть, унúзить.

Znikczemnieć, обратúться въ ничтó, уничтóжиться, уничижáться, унúзиться, *см.* Nikczemnieć.

Znikły, исчéзнувшій, пропáвшій безъ вѣ́сти, скры́вшійся, удалúвшійся.

Zniknienie, -nia, *ср.* исчезновéніе; || *Юрид.* безвѣ́стное отсýтствіе.

Znikomy, преходя́щій, мимолётный, брéнный, тлѣ́нный.

Znikomość, -ści, *ж.* ничтóжество, тщетá, тщéтность, сýетность, брéнность, тлѣ́нность.

Zniskąd, ниоткýда, ни изъ какóго мѣ́ста.

Zniszczeć, *см.* Niszczeć.

Zniszczenie, -nia, *ср.* уничтожéніе, разрушéніе, истреблéніе, упáдокъ, распадéніе; || истощéніе (*силъ*).

Zniszczyć, *см.* Niszczyć.

Znitować, *см.* Nitować.

Zniweczyć, *см.* Niweczyć.

Żniwiarka, Żniwiaczka, Żniwka, -i, *ж.* жнúца: || жáтвенная машúна; || *Зоол.* жúтникъ, мышь водя́щаяся въ скирдáхъ и жúтницахъ.

Żniwiarz, Żniwacz, Żniwak, -a, Żniwiec, -wca, *м.* жнецъ.

Żniwny, Żniwowy, жáтвенный.

Żniwo, -a, *ср.* жáтва, жнитвó; || порá жáтвы; || жáтіе, пожáтіе.

Zniżać, Zniżyć, понижáть, понúзить, унижáть, унúзить; || сбавля́ть, сбáвить (*цѣну́*); || Zniżać się, Zniżyć się, понижáться, понúзиться, унижáться, унúзиться, убывáть, убы́ть, опускáться, опустúться.

Zniżenie, -nia, *ср.* унижéніе, уничижéніе; || понижéніе, ýбыль (*воды́*); || понижéніе, сбáвка (*цѣны́*), понижéніе (*гóлоса*).

Zniżony, унúженный, понúженный, сбáвленный.

Znosić, Znieść, переносúть, перенéсть, сносúть, снесть, снáшивать; || разбивáть, разбúть, поражáть, поразúть; || уничтожáть, уничтóжить, отмѣня́ть, отмѣнúть, запрещáть, запретúть; || изнáшивать, износúть (*плáтье*). Znieść wojsko nieprzyjacielskie, разбúть непрія́теля, уничтóжить непрія́тельскую áрмію. Nie zniesiesz tego ciężaru, не снесёшь э́той тя́жести. Krzywdy cierpliwie znosić, терпѣлúво переносúть обúды, терпѣ́ть обúды. Kokosz jaje zniosła, кýрица снеслá яйцó.

Znośnie, снóсно, посрéдственно, поря́дочно.

Znośny, снóсный, посрéдственный, поря́дочный, изря́дный.

Znów, Znowu, опя́ть, снóва, вновь, вторúчно.

Znudzenie, Znużenie, -nia, *ср.* отвращéніе, омерзѣ́ніе.

Znudzić, *см.* Nudzić.

Znużyć, *см.* Nużyć.

Zób' -i, Zobia, -i, *ж.* птичій кормъ, зерно́; || *Бот.* **Ptasia Zób',** бирючи́на (*растéніе*).

Zobać, клевáть, зобáть.

Zobaczenie, -nia, *ср.* свида́ніе.

Zobaczyć, уви́дѣть, усмотрѣть. || **Zobaczyć się,** уви́дѣться, сви́дѣться.

Zobaczysko, *Прост.* употребля́ется то́лько въ выраже́ніи: **Do zobaczyska,** до свида́нія.

Zobopólny, взаи́мный, обою́дный; || *Юрид.* взаи́мно обязу́ющій.

Zobopólnie, взаи́мно, обою́дно.

Zobopólność, -ści, *ж.* взаимность, обою́дность.

Zobowiązać, Zobowiązywać, обя́зывать, обяза́ть (*кого́ чѣмъ*); || одолжа́ть, оказывать, оказа́ть услу́гу (*кому́*); || понужда́ть, заставля́ть; || **Zobowiązywać sobie kogo czém,** привя́зать къ себѣ, снискáть привя́занность, расположи́ть кого́ въ свою́ по́льзу, привле́чь къ себѣ. || **Zobowiązywać się, Zobowiązać się,** обя́зываться, обяза́ться, принима́ть на себя́ обя́занность.

Zobowiązanie, -nia, *ср.* обя́занность, долгъ; || обязáтельство. **Zobowiązanie z zastrzeżeniem kary,** договóръ съ неустóйкою. **Zobowiązanie umowne,** услóвное обязáтельство. **Zobowiązanie z terminem,** обязáтельство срóчное. **Zobowiązanie z możnością wyboru zawarte,** обязáтельство съ прáвомъ вы́бора. **Zobowiązanie dania,** обязáтельство дать что́-либо. **Zobowiązanie wydania,** обязáтельство переда́ть вещь.

Zobowiązujący, обязáтельный.

Zobowiązywać, *см.* **Zobowiązać.**

Zoczny, ви́дный, замѣ́тный; || быстроглáзый.

Zoczyć, уви́дѣть, замѣ́тить, приме́тить. || **Zoczyć się (komu),** скры́ться съ глазъ (*передъ кѣмъ*).

Zodjak, -u, *м.* *Астрон.* водіáкъ, со́лнечный путь.

Zoła, -y, *ж.* **Zół, -ołu,** *м.* щёлочная зола́, пазóлки, *мн.*

Żołądek, -dka, *м.* желу́докъ.

Żołądkowy, желу́дочный.

Żołądź, -ędzi, *ж.* жóлудь; || *Карточн.* кресты́, трéфы, желу́ди, *мн.*

Żółć, -ci, *ж.* жёлчь; || го́речь; || * злóба, злость. *Посл.* Kąsek żółci beczkę miodu popsuje, бóчка мёду да лóжка дёгтю.

Żółcić, крáсить въ жёлтую крáску, дѣлать что́ жёлтымъ.

Żółcieć, желтѣть.

Żółcień, -a, *м.* *Бот.* жёлтый инди́рь (*растéніе*).

Żółciowy, Żółciany, жёлчный.

Żółcistość, -ści, *ж.* многожёлчность, многожёлчіе; || * жёлчность, гнѣвли́вость.

Żółcisty, жёлчный, многожёлчный; || * гнѣвли́вый.

Żółciuchny, желтёхонекъ.

Żołd, -u, *м.* жáлованье, окла́дъ. **Żołdem się bawić,** служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ.

Żołdacki, Żołdaczy, *Стар.* солда́тскій.

Żołdactwo, -a, *ср.* *Стар.* солда́тство солда́ты.

Żołdak, Żołdat, -a, *м.* *Стар.* солда́тъ.

Żołdować, служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ, быть солда́томъ.

Żołdownik, -a, *м.* наёмный солда́тъ.

Żołdowy, Żołdowny, состоя́щій на жáлованьи, наёмный.

Żołędniak, -a, *м.* свиньй откóрмленная желудáми.

Żołędny, *Карточ.* жолудóвый, трéфовый.

Żółknąć, Zżółknąć, Żółknieć, желте́ть.

Żółna, -y, *ж.* желна́ (*птица*).

Żołnierka, -i, *ж.* солда́тчина; || солда́тство, воéнная слу́жбá; || солда́тка, жена́ солда́та.

Żołnierski, солда́тскій. **Żołnierski rynsztunek, porządek,** солда́тская аммуни́ція.

Żołnierstwo, -a, *ср.* *Собир.* солда́ты, солда́тство.

Żołnierz, -a, *м.* солда́тъ, служи́вой; || воинъ, ра́тникъ. **Prosty żołnierz,** рядовóй.

Żołnierzyk, -a, Żołnierzyna, -y, *Умен.* *м.* солда́тикъ.

Żołnierzysko, -a, *ср.* *Увел.* солдати́на, *см.* **Żołnierz.**

Żółtaczka, -i, *ж.* *Мед.* желту́ха.

Żółtak, -a, *м.* родъ гу́бки.

Żółtarz, -a, *м.* *Стар.* псалти́рь.

Żółtawy, желтова́тый.

Żółtek, -tka, *м.* **Żółtko, -a,** *ср.* желто́къ (*яи́чный*).

Żółtkowy, состоя́щій изъ желтко́въ.

Żółto, *Нар.* жёлто.

Żółtobrzuch, -a, *м.* *Прост.* чревоугóдникъ, прожóра, обжóра; || желтобрю́хій.

Żółtość, -ści, *ж.* желтизна́, жёлтый цвѣтъ.

Żółty, жёлтый.

Żółw', -wia, *м.* черепáха; || *Стар.* *Русск.* желвь.

Żółwi, Żółwiowy, черепáховый, черепáшій. **Żółwia skorupa,** черепáха (*роговыя пластинки покрывающія тулови́ще черепáхи*).

Żółwiec, -wca, *м.* *Зоол.* броненóсецъ, плащáтникъ (*живóтное*).

Żołza, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Żołzy, -ów,** *Ветер.* сапъ, желéзница.

Żołzować, страда́ть сáпомъ, желéзницею (*о лошадяхъ*).

Żołzowaty, *Ветер.* сáповый, *см.* **Żołza.**

Żona, -y, *ж.* жена́, супру́га, замужняя женщина.

Żonąć, *Стар.* гнать, понуждáть.

Żonąd, *см.* **Onąd.**

Żonaty, жена́тый.

Żonka, Żoneczka, -i, *ж. Умен.* **жёнушка, жёночка;** || *Прост. Русск.* **жёнка.**

Zoologja, -ji, *ж.* **воологія.**

Żóraw', Żuraw', -wia, *м.* **журáвль (***птица***);** || **коромысло, подъёмъ, воротъ, журавéцъ, журáвль,** журáвъ (*для вытáскиванія водьı изъ колóдца*); || **глагóль, машúна для поднимáнія тáжести, имéющая видъ бýквы Т;** || **машúна для сверлéнія пушéчнаго запáла;** || **катапýльтъ, стрѣломётъ.**

Żórawi, журавлúный. *Бот.* **Żórawie nóski, геранúй** (*растéніе*).

Żórawiątko, -a, *ср. Умен.* **журавлёнокъ.**

Żórawik, -a, Żórawek, -wka, *м.* **журáвлякъ.**

Żórawina, -y, *ж. Бот.* **клю́ква, жеревúка** (*я́года*); || **Żórawiny, -in,** *мн.* **можжýха, жидóвская вúшня, мохýнка.**

Zorza, -y, *ж.* **варя́;** || **Zorza północna, сéверное сiя́ніе.**

Zostający, остающúйся, находя́щійся, состоя́щій. **Zostający w służbie,** состоя́щій на слýжбѣ. **Zostający pod kwestją,** остающúйся нерѣшённымъ, подъ сомнѣніемъ, сомнúтельнымъ.

Zostawać, Zostać, остава́ться, оста́ться, состоя́ть; || **находúться, имѣть пребывáніе;** || **стать, стáться, сдѣлаться. Zostanie tam jeszcze trzy miesiące,** онъ тамъ пробýдетъ, остáнется ещё три мѣсяца. **Zostawać przy kim ciągle,** находúться при кóмъ безотлýчно. **Został na placu,** онъ убúтъ въ сраженíи. **Z całego majątku zostało u niego dwa ruble,** у него́ остáлось два рубля́ изъ всего́ имýщества. **Z bogacza został żebrakiem,** изъ богача́ онъ сдѣлался нúщимъ. **Zostać na koszu,** получúть отка́зъ. || **Zostawać się, Zostać się,** остава́ться, оста́ться; || **останáвливаться, останови́ться.**

Zostawiać, Zostawić, оставля́ть, оста́вить, покидáть, покúнуть; || **предоставля́ть, предоста́вить, уступáть, уступúть.**

Zostrzeć, *см.* **Ostrzeć.**

Zowąd, *см.* **Owąd.**

Z pod, Z pomiędzy, *см.* **Pod, Pomiędzy.**

Zrąb, -ębu, *м.* рýбка лѣсу; || **сруб**ъ (*нѣсколько вѣнцóвъ изъ брёвенъ, положéнныхъ другъ на друга и сплóченныхъ, въ какóмъ-либо деревя́ннномъ сооруженíи*); || **Zrąb u dachu,** стропúло; || **Zrąb okrętowy,** óставъ корабля́; || *Фортиф.* **деревя́нная крѣпостцá.**

Zrąbać, *см.* **Rąbać.**

Zrąbisko, -a, *ср.* **прогáлина, просéка.**

Zrabować, ограбúть, разграбúть.

Zrachować, *см.* **Rachować.**

Zrący, ѣдкій, разъѣдáющій, *см.* **Żrec.**

Zradzać, Zrodzić, рождáть, родúть, порождáть, породúть, производúть, произвéсть.

Zrana, поутрý, *см.* **Rano.**

Zranić, *см.* **Ranić.**

Zrastać, Zrość, Zrosnąć, Zrastać się, Zrość się, Zrosnąć się, срастáться, срости́сь.

Zraszać, Zrosić, орошáть, оросúть.

Zraz, -u, *м.* срѣзъ, срѣзокъ. **Zraz pieczeni,** кусóкъ жáркóго; || **Zrazy, -ów,** *мн.* бúтое мя́со, бúтки; || *Анат.* дóля. лóпасть (*лёгкихъ, пéчени*); || *Садов.* привúвокъ, черенóкъ.

Zrażać, Zrazić, сшибáть, сшибúть, свáливать, свалúть, стáлкивать, столкнýть, спúхивать, спихнýть. **Zrazić sobie skórę,** ссадúть, содрáть себѣ кóжу. **Zrazić rękę, nogę,** ушибúть рýку, нóгу. **Zrazić kogo z urzędu,** лишúть кого́ мѣста, дóлжности, ссадúть кого́ съ мѣста. **Zrazić kogo z czego,** отклонúть, отвéсть, отвлéчь отъ чего́-либо. **Zrazić serce,** привестú въ унúніе, лишúть бóдрости дýха. || **Zrażać się, Zrazić się,** приходúть *или* впадáть въ унúніе, теря́ть бóдрость *или* охóту, упадáть дýхомъ, унывáть; || **устрашáться;** || **чýвствовать отвращéніе** (*къ чему́*); || **обижáться** (*чьимъ*), **перéчить** (*чему́*).

Zrazowy, филéйный. **Mięso zrazowe,** филéйная часть говя́дины.

Zrazu, съ сáмаго начáла, **сначáла, въ началѣ,** *см.* **Raz.**

Zrealizować, среализовáть, обратúть въ дéньги, въ капитáлъ своё имýщество.

Zrealizowanie, -nia, *ср.* **выручка сýммы.**

Zrebczyk, Zrzebczyk, -a, *м.* **жерéбчикъ.**

Źrebica, Źrzebica, -y, *ж.* **молодáя кобылúца.**

Źrebić, родúть жеребёнка.

Źrebić się, жеребúться.

Źrebię, -ęcia, *ср.* **жеребёнокъ.**

Źrebiec, Źrzebiec, -bca, Źrobek, Źrzebek, -bka, *м.* молодóй жеребéцъ.

Źrebięcy, Źrzebięcy, жеребéцкій, **жеребя́чій.**

Źrebna, Źrzebna, -ej, *ж.* жерёбная (*кобúла, ослúца*).

Żreć, Zeżreć, жрать, пожрáть, сожрáть.

Zręczność, -ści, *ж.* удóбный слýчай, удóбное врéмя; || лóвкость, провóрство, изворóтливость, искýсство (*въ дѣлáхъ*).

Zręczny, благопрiя́тный, удóбный; || лóвкій, провóрный, изворóтливый, искýсный (*въ дѣлáхъ*).

Zredagować, приготóвить къ изда́нію; || изложúть, состáвить.

Zrefutować, опровéргнуть.

Zregestrować, внестú въ рéестръ, въ спúсокъ.

Zrękowiny, -in, *мн.* обручéніе, помóлвка, сговóръ, *см.* **Zaręczyny.**

Źrenica, -y, *ж.* ворочёкъ, врачёкъ (*въ глазý*); || *Церк. Слав.* вѣница, вѣница.

Zreponować, остáвить безъ послѣдствія.

Zrobaczeć, Zrobaczywieć, очервúвѣть, *см.* **Robaczeć, Robaczywieć.**

Źrobek, -bka, *м. см.* **Źrebiec.**

Zrobić, *см.* **Robić.**

Zrobienie, **-nia**, *ср.* **сдѣланіе, отдѣлка, обдѣлка, обработка, довершéніе, окончáніе рабóты;** || **изготовлéніе, составлéніе, совершéніе, дѣланіе.**

Zrobka, *см.* **Zrebica.**

Źródlany, Zrzódlany, Źrzódlany, Źrzódlny, ключевóй. **Źródlana woda, ключевáя водá.**

Źródło, Źrzódło, -a, *ср.* **истóчникъ, родникъ, ключъ;** || **истóкъ, верхóвье** (*начáло рѣки*); || ***начáло, истóчникъ, пéрвая причúна.** || *Умен.* **Źródełko, Źrzódełko, -a,** *ср.* **родничёкъ.**

Źródłosłów, -owu, *м.* **словопроизвóдство, корнесловíе, этимологíя.**

Źródłowy, Źrzódłowy, Źrzódlny, ключевóй, *см.* **Źródlany.**

Zrodzić, *см.* **Zradzać.**

Zrok, -u, *м. Стар.* **встрéча, схóдка, свидáніе.**

Zroń, -nia, м. молодáя лóшадь роняющая зýбы.

Zronić, сронúть, уронúть, потерáть; || **вы́кинуть, не доноси́ть, родúть прéжде врéмени.**

Zronienie, -nia, *ср.* **извержéніе, терáніе;** || **недонóсъ, преждевременные роды.**

Zrosły, срóсшійся.

Zrosnąć, *см.* **Zrastać.**

Zrośnienie, -nia, *ср.* **сращéніе, срóстокъ.**

Zrównanie, -nia, *ср.* **сравнéніе, уравнéніе;** || *Мат.* **уравнéніе, рáвенство двухъ величúнъ;** || **рáвенство;** || *Ком.* **Zrównanie rachunków, балáнсъ.**

Zrównoważenie, -nia, *ср.* **уравнúтельность,** *см.* **Równoważenie.**

Zrównywać, Zrównać, сравнивать, сравнúть, уравнивать, уравнúть, уровнять. Zrównać drogę, уровнáть дорóгу.

Zrozumiałość, -ści, *ж.* **вразумúтельность, я́сность, удобопонáтность.**

Zrozumiały, вразумúтельный, я́сный, понáтный, удобопонáтный.

Zrozumieć, *см.* **Zrozumiewać.**

Zrozumienie, -nia, *ср.* **разумéніе, пониманíе, знáніе, выразумéніе. Zrozumienie wyrazu, смыслъ слóва. Dać co do zrozumienia, намекнýть кому́ о чёмъ-либо, дать понáть.**

Zrozumiewać, Zrozumieć, разумéть, уразумéть, понимáть, понáть, познавáть, познáть.

Zryć, *см.* **Ryć.**

Zryty, срúтый, скóпанный.

Zrywać, Zerwać, срывáть, сорвáть; || **сдёргивать, сдёрнуть, стáскивать, стащúть;** || **разрывáть, разорвáть;** || **растерзáть, растóргнуть, нарушáть, нарýшить. Zerwać kwiatek, сорвáть цвётокъ. Zerwać konia, надсадúть, надорвáть лóшадь. Zerwać przyjaźń, растóргнуть, нарýшить дружбу. Zerwać pokój, нарýшить миръ. Zerwać z kim, поссóриться, разойтúсь съ кéмъ. Zerwać postronek, разорвáть постромку.** || **Zrywać się, Zerwać się, разрываться, разорвáться;** || **растерзáться, растóргнуться, нарушáться, нарýшиться;** || **срываться, сорвáться, схвáтываться, схватúться, вскáкивать, вскочúть, бросáться, брóситься, кидáться, кúнуться, устремля́ться, устремúться, рúнуться. Zerwał się z łóżka, вскочúлъ съ постéли. Zerwać się robiąc co, надорвáть живóтъ, надсадúть себя́ отъ натýги. Zerwało się stado kuropatw, поднялóсь стáдо куропáтокъ.**

Zrzadka, *Нар.* **и́зрѣдка, иногдá.**

Zrządzać, Zrządzić, причинáть, причинúть, подавáть, подáть пóводъ (*къ чему́*), **производúть, произвéсть;** || **располагáть, расположúть, устрóивать, устрóить;** || **приспособля́ть, приспосóбить, приготовля́ть, приготóвить;** || **предопредѣля́ть, предопредѣлúть, распредѣля́ть, распредѣлúть, предназначáть, предназнáчить. Burza wielką zrządziła szkodę, бýря нанеслá мнóго вредá. Miłość troski zrządza, любóвь причиня́етъ огорчéнія. Bóg tak zrządził, Бóгу такъ угóдно бы́ло, Богъ такъ устрóилъ.**

Zrządzenie, -nia, *ср.* **приготовлéніе, расположéніе, устроéніе, размѣщéніе, распредѣлéніе;** || **исполнéніе, приведéніе въ дѣйствіе;** || **распорáдокъ;** || **предназначéніе, предопредѣлéніе, провидѣніе. Zrządzenie Boskie, прóмыслъ Бóжій, судьбы́ Бóжіи.**

Zrządzony, причинённый, произведённый; || **располóженный, устрóенный;** || **приспосóбленный, приготóвленный;** || **предопредѣлённый, предназнáченный.**

Zrzały, *Стар.* **зрѣлый.**

Zrzec się, *см.* **Zrzekać się.**

Zrzeczenie, -nia, *ср.* **урóченіе, околдовáніе;** || **Zrzeczenie się, отречéніе, отверженíе, отказъ. Zrzeczenie się tronu, отречéніе отъ престóла.**

Zrzęda, -y, *ж.* **брюзжáніе, ворчáніе, ворчли́вость;** || **коловрáтность, перемéнчивость;** || **Zrzęda, -y,** *м.* **брюзгá, ворчýнъ.**

Zrzędność, -ści, *ж.* **брюзгли́вость, ворчли́вость, сварли́вость.**

Zrzędny, брюзгли́вый, ворчли́вый; || ***взыскáтельный, строгíй, строптúвый;** || **распорядúтельный. Zrzędna gospodyni, бережли́вая хозя́йка.**

Zrzędzić, брюзжáть, ворчáть; || **журúть.**

Zrzekać się, Zrzec się, отрицáться, отрекáться, отрéчься, отказываться, отказáться, отступáться, отступúться. Zrzec się sukcessji, отказáться отъ наслѣдства. Zrzec się pretensij swoich, отступúться отъ своúхъ трéбованій. Zrzec się tronu, отрéчься отъ престóла.

Zrzucać, Zrzucić, сбрáсывать, сбрóсить, скáдывать, скúнуть, свергáть, свéргнуть; || **отрѣшáть, отрѣшúть, отставля́ть, отстáвить** (*отъ должности*); ||

извергáть, извéргнуть, изрыгáть, изрыгнýть. **Zrzucić z siebie suknię,** сбрóсить съ себя́ плáтье. **Zrzucić jarzmo,** сбрóсить съ себя́ и́го. **Koń jeźdźca zrzucił,** лóшадь сбрóсила ѣздокá. **Zrzucać zęby,** ронáть зýбы (*о лошадяхъ*). **Zrzucić kogo z urzędu,** исключúть кого́ изъ слýжбы. **Zrzucić pokarm,** сблевáть, извéргнуть пи́щу (*изо рта́*). **Zrzucać co w kupę,** сбрáсывать что́-либо въ кýчу, въ одно́ мѣ́сто. || **Zrzucać się, Zrzucić się,** сбрáсываться, сбрóситься; || **Zrzucać się z czego,** насúльно сбрáсывать съ себя́ что́-либо, отвáзываться, отдѣ́лываться, освобождáться, отказываться, отрекáться, отступáть. **Zrzucić się z kontraktu,** уничтóжить, нарýшить контрáктъ. **Zrzucić się ze słowa,** отказáться, отрéчься отъ свои́хъ словъ. || **Zrzucać się na co,** набрáсываться.

Zrzucenie, -nia, *ср.* сбрáсываніе. **Zrzucenie ciężaru,** разгружéніе, вы́грузка.

Zrzynać, Zerznąć, срѣ́зывать, срѣзать.

Zsadzać, Zsadzić, ссáживать, ссадúть; || * сбивáть, сбить, сбрáсывать, сбрóсить. **Zsadzić kogo z urzędu,** отрѣшúть кого́ отъ дóлжности. **Koń go z siebie zsadził,** лóшадь сбрóсила его́ съ себя́.

Zsiadać, Zsieść, Zsiąść, Zsiadywać, сѣдáть, сѣсть, сходúть, сойти́, слѣзáть, слѣзть долóй. || **Zsiadać się, Zsieść się,** сѣдáться, сѣ́сться; || сѣдáть, сѣ́сть, опускáться, опустúться; || устáиваться, устоя́ться, сгущáться, сгустúться, сгустѣ́ть. **Mleko się zsiadło,** молокó устоя́лось, дало́ слúвки. **Krew się zsiadła,** кровь сгустѣ́ла.

Zsiadły, сѣ́вшійся, сгустúвшійся, густóй; || устоя́вшійся. **Krew zsiadła,** сгустúвшаяся кровь. **Mleko zsiadłe,** устоя́вшееся молокó, съ устóемъ, со слúвками.

Zsiekać, Zsiec, изсѣкáть, изсѣ́чь, изрубúть.

Zsieść, *см.* **Zsiadać.**

Zśliznąć się, поскользнýться, оступúться.

Zstąpić, *см.* **Zstępować.**

Zstęp, -u, *м.* нисхождéніе, сошéствіе.

Zstępny, нисходя́щій. **Linja zstępna,** нисходя́щая лúнія (*родства́*).

Zstępować, Zstąpić, сходúть, сойти́, нисходúть, низойти́, спускáться, спустúться; || сторониться, посторониться передъ кѣ́мъ; || уклониться отъ прямóго путú, сбúться съ дорóги; || **Zstępować, Zstępnować (sukno),** мочúть (*сукно*).

Zsumować, подвести́ итóгъ.

Zsuwać, Zsunąć, сóвывать, сосúнуть.

Zsychać, Zeschnąć, засыхáть, засóхнуть. || **Zsychać się, Zeschnąć się,** ссыхáться, сóхнуться; || разсыхáться, разсóхнуться.

Zsyłać, Zesłać, посылáть, послáть, ниспосылáть, ниспослáть.

Zsyp, Zsep, -u, *м.* **Zsypka, -i,** *ж.* ссыпáніе, ссы́пка (*хлѣба*).

Zsypywać, Zsypać, ссыпáть, ссы́пать.

Zszycie, -cia, *ср.* сши́вка.

Zszywać, Zszyć, сшивáть, сшить.

Zszywanie, -nia, *ср.* сшиваніе.

Ztąd, отсю́да; || поэ́тому, затѣ́мъ, оттого́, изъ э́того. **Ztąd wypada,** изъ э́того слѣ́дуетъ. **Ni ztąd, ni zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́, безъ всякой причúны, *см.* **Stąd.**

Zubożałość, -ści, *ж.* обѣднѣ́ніе, скýдость, обнищáніе.

Zubożały, обѣднѣ́вшій, обнищáвшій.

Zubożeć, *см.* **Ubożeć.**

Żubr (Zubr), -a, *м.* зубрь, дúкое живóтное изъ рóда быкóвъ.

Zubrować, сѣ́ять сквозь решето́ (*муку́*).

Żubrzy, принадлежáщій зубрú́.

Żubrzyca, -y, *ж.* сáмка зубрú́.

Żubrzyna, -y, *ж.* зубрúна, мя́со зубрú́.

Żuć, Żwać, жевáть; || пережёвывать, отрывáть жвáчку (*о животныхъ*).

Zuch, -a, *м.* молодéцъ, молодчúна, хватъ, удалéцъ.

Zuchel, -chla, *м. Неут.* кусóкъ. *Умен.* **Zuchelek, -lka,** *м.* кусóчекъ.

Żuchowaty, молодéцкій, хвáтскій.

Żuchwa, -y, *ж.* чéлюсть.

Zuchwale, нáгло, нахáльно, дéрзко, безстыдно.

Zuchwalec, -lca, *м.* наглéцъ, нахáлъ, безсты́дникъ.

Zuchwaleć, нахáльничать, поступáть нáгло, безстыдно.

Zuchwalić, доводúть до нахáльства, до безсты́дства. || **Zuchwalić się,** *см.* **Zuchwaleć.**

Zuchwałość, -ści, *ж.* **Zuchwalstwo, -a,** *ср.* нáглость, нахáльство; || занóсчивость.

Zuchwały, нáглый, нахáльный, дéрзкій; || занóсчивый.

Żuk, -a, *м.* жукъ (*насѣкóмое*).

Żucie, -cia, *ср.* жевáніе, жвáчка.

Żuława, -y, *ж.* нúзменная, болóтистая, луговáя сторонá, низовьё, нúзовье, мѣ́сто на рѣкѣ ближáйшее къ ýстью.

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *м.* понизóвый жúтель.

Żuławka, -i, *ж.* понизóвая жúтельница.

Żuławski, понизóвый.

Żupa, -y, *ж.* супъ, похлёбка. **Żupa z ryb,** ухá.

Żupa, -y, *ж.* рудни́къ, копь, рудокóпный завóдъ, рудокóпня; || *Стар.* тамóжня; || **Żupa solna,** соловáрня, соловáренный *или* соляно́й завóдъ, соляна́я копь; || рудни́чный магази́нъ. || *Срав. Стар. Русск.* жýпа.

Żupan, -a, *м.* жупáнъ, вéрхняя, старúнная пóльская одéжда.

Zupełnie, совершéнно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, сполна́, всецѣло.

Zupełność, -ści, *ж.* полнотá, цѣ́лость, óбщность. **Zupełność lat,** совершеннолѣ́тіе. совершéнный вóзрастъ.

Zupełny, по́лный, соверше́нный; || це́льный, це́лый, весь. *Mat.* **Zupełna liczba**, интегра́лъ, интегра́льное исчисле́ніе. **Zupełne lata**, соверше́ннолѣ́тіе.

Zupnik, -a, *м. Стар.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ; || смотри́тель солова́рни.

Zupny, -ego, *м. Стар.* солова́ренный, солева́ренный. **Zupny pisarz**, пи́сарь при соляно́й конто́рѣ.

Żur, -u, *м.* заква́шенная мука́, родъ киселя́.

Żurawina, -y, *ж.* клю́ква (*ягода*).

Żurnica, -y, *ж.* родъ жёлтаго лу́ку, цыбу́ли.

Zuzel, Żużel, Żużel, -żla, *м.* **Żużla, -i**, *ж.* шлакъ, ока́лина, треска́, о́тпрыскъ, уга́ръ; || желѣ́зина, желѣ́зная ока́лина, ога́рки отъ желѣ́за. || **Dymna żużel**, ка́дмій; || **Żużla kamienna**, не́мза; || **Żużel, Żużelica**, нага́ръ на свѣчѣ́.

Żużelisty, Żużelasty, Żużelowaty, ока́листый.

Zużywać, Zużyć, истоща́ть, истощи́ть, тера́ть, потера́ть си́лы; || **Zużywać się**, истоща́ться, изнура́ться.

Zwabiać, Zwabić, сма́нивать, сманя́ть, прима́нивать, приманя́ть, завлека́ть, завле́чь.

Zwać, звать, призыва́ть, называ́ть, именова́ть.

Żwać, *см.* **Żuć**.

Zwąchać, *Охот.* причу́ять, чутьёмъ напада́ть на слѣ́дъ звѣря. **Pies zwąchał zająca**, соба́ка причу́яла за́йца. || *Проню́хать, развѣда́ть та́йнымъ о́бразомъ, смекну́ть, догада́ться; || **Zwąchać się z kim**, сню́хаться, та́йно согласи́ться, сговори́ться, сдѣ́лать ста́чку.

Żwacz, -a, *м.* жева́ка, жу́ющій безпреста́нно; || **Żwacz, -a**, *м.* **Żwadło, -a**, *ср.* рубе́цъ, пе́рвый желу́докъ у живо́тныхъ, имѣ́ющій жва́чку; || * клеветни́къ, злобный лжецъ.

Zwada, -y, *ж.* сео́ра, ра́спря, раздо́ръ; =споръ, пре́ніе. *Посл.* **Ni do rady, ni do zwady**, онъ ни ры́ба, ни мя́со, ни то, ни се́, никуда́ не годи́тся.

Zwadca, Zwadzca, -y, *м.* спо́рщикъ, драчу́нъ, забія́ка.

Zwadliwy, Zwadny, вздо́рливый, сварли́вый, бранчи́вый, бу́йный, неугомо́нный.

Zwadliwość, -ści, *ж.* сварли́вость, бранчи́вость.

Żwadło, -a, *ср. см.* **Żwacz**.

Zwaga, -i, *ж. Ком.* оста́токъ, остальна́я су́мма, остально́е по счёту.

Zwalać, Zwalić, сва́ливать, свали́ть, повергну́ть, пове́ргнуть, сбра́сывать, сбро́сить, опрока́дывать, опроки́нуть; || собира́ть, скла́дывать въ одно́ мѣ́сто; || слага́ть, отклоня́ть отъ себя́, сла́мывать, слома́ть, разруша́ть, разру́шить; || **Zwalił z siebie ten ciężar**, онъ сбро́силъ съ себя́ э́то бре́мя. **Zwalić kogo z nóg**, свали́ть кого́ съ ногъ, повали́ть на зе́млю. **Zwalić kogo kijem**, отвали́ть кого́ па́лкою. **Zwalili stary dom**, слома́ли ста́рый домъ. **Zwalić co na drugiego**, свали́ть свою́ ви́ну на друго́го, съ больно́й головы́ да на здоро́вую; || **Zwalać**, скати́ть, сва́ли́ть (*сукно́*); || замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть; || **Zwalać się, Zwalić się**, сва́ливаться, свали́ться, повергаться, спа́дывать съ высоты́; || развали́ваться, развали́ться; || скло́чиваться, сбива́ться (*въ ку́чу*); || **Zwalać się**, скати́ться, свали́ться; || замара́ться, запа́чкаться, загрязни́ться.

Zwalczyć, побѣди́ть, преодоле́ть, оси́лить.

Zwalisko, -a, *ср.* развали́на.

Zwalisty, пока́тый, пока́тистый, поло́гій, отло́гій.

Zwalniać, Zwolnić, послабля́ть, посла́бить, ослабля́ть, осла́бить, отпуска́ть, отпусти́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть; || увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю. **Zwolnić struny**, опусти́ть стру́ны. **Zwolnić wodę przy ogniu**, слегка́ подогрѣ́ть во́ду. **Zwolnić żołądek**, очи́стить желу́докъ.

Zwarcie, -cia, *ср.* **Zwarcie się**, давле́ніе, сжа́тіе, стѣсне́ніе; || запира́ніе; || загражде́ніе; || **Zwarcie się**, столкнове́ніе.

Zwartość, -ści, *ж.* густота́, пло́тность. **Zwartość lasu**, густота́ лѣса.

Zwarty, ча́стый, пло́тный, густо́й. **Zwarty, wysokopienny las**, ча́стый, густо́й лѣсъ.

Zwaśnienie, -nia, *ср.* сео́ра, раздо́ръ, разла́дъ, несогла́сіе.

Żwawiec, -wca, *м.* весельча́къ, гуля́ка, удале́цъ, хватъ.

Zwawo, жи́во, ско́ро, прово́рно, поспѣ́шно, быстро.

Żwawość, -ści, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость, лёгкость; || пылъ, жаръ, горя́чность.

Żwawy, живо́й, ско́рый, прово́рный, бы́стрый, рѣ́звый; || пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій.

Zważać, Zważyć, принима́ть, приня́ть во вниманіе; || свѣ́сить, взвѣ́сить; || *Ком.* доплати́ть по счёту; || дѣ́лать балансъ.

Zwędzać, Zwędzić, копти́ть, закопти́ть; || * мори́ть, замори́ть (*голодомъ*); || * выкра́дывать, вытаскивать та́йнымъ о́бразомъ.

Zweryfikować, повѣ́рить, свѣ́рить, слича́ть.

Zwężać, Zwęzić, съу́живать, съу́зить, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть сжать; || **Zwężać się, Zwęzić się**, съу́живаться, съу́зиться.

Zwiastować, возвѣща́ть, объявля́ть; || предвѣща́ть, предска́зывать; || увѣдомля́ть, увѣдомить.

Zwiastowanie, -nia, *ср.* извѣще́ніе, увѣ-

домлéніе; || **Zwiastowanie Panny Marji**, Благовѣщéніе Пр. Богорóдицы (*25 Марта*).

Zwiastun, -a, *м.* вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ; || предтéча.

Związać, *см.* **Wiązać.**

Związanie, -nia, *ср.* свя́зываніе, перевя́зываніе; || соединéніе. *Плотн.* **Związanie bartu z krokwiami,** соединéніе стропи́льнаго перевóда, двухъ бру́сьевъ зубомъ.

Związek, -zku, *м.* связь; || союзъ; || соединéніе; || спáйка; || послѣдовáтельность; || соотвѣ́тственность, соотношéніе; || óбщество, сообщество; || сцѣплéніе, стечéніе; || свя́зка; || союзъ, федерáція; || заговóръ (*политический*). **Związek krwi,** крóвный союзъ, у́зы родствá. **Związek przyjaźni,** дружéская связь, дружéскій союзъ. **Związek małżeński,** супру́жескій союзъ, супру́жество, бракъ. **Związek myśli,** связь мы́слей. **Związek czynności,** совокýпное дѣ́йствіе. **Związek krępujący, Związki,** у́зы. **Związek Szwajcarski,** Швейцáрскій Союзъ.

Związkowy, союзный; || **Związkowy,-ego,** *м.* союзникъ; || заговóрщикъ, *см.* **Spiskowy.**

Zwić, *см.* **Zwijać.**

Zwichnąć, свихнýть, вы́вихнуть.

Zwichnięcie, -cia, Zwichnienie, -nia, *ср.* вы́вихнутіе, вы́вихъ.

Zwichnięty, вы́вихнутый; || * совращённый съ и́стиннаго пути́.

Zwiędłość, -ści, *ж.* вя́лость, блѣ́клость.

Zwiędły, увя́дшій, завя́лый, блѣклый.

Zwiędniały, *см.* **Zwiędły.**

Zwiędnienie, -nia, *ср.* увяда́ніе.

Zwiedzać, Zwiedzić, посѣща́ть, посѣти́ть, обха́живать, обойти́, навѣща́ть, навѣсти́ть, быва́ть, побыва́ть; || осма́тривать, осмотрѣ́ть, свидѣ́тельствовать, освидѣ́тельствовать. **Zwiedzać kościoły,** посѣща́ть, обха́живать це́ркви. **Zwiedzać kopalnię,** спуска́ться въ рудни́къ. **Zwiedzać krainę,** путеше́ствовать въ ст. анѣ́.

Zwiedzanie, -nia, *ср.* посѣще́ніе; || путеше́ствіе, стра́нствованіе. **Zwiedzanie cudzych krajów,** посѣще́ніе чужи́хъ странъ, путеше́ствіе по чужи́мъ странáмъ.

Zwiedzenie, -nia, *ср.* посѣще́ніе; || освѣдомлéніе; || отвлеченіе; || * совращéніе (*съ пути добродѣтели*), обольще́ніе, соблáзнъ.

Zwiedzca, Zwiedca, -y, Zwiedziciel, -a, *м.* испыта́тель, изслѣдова́тель; || **Zwiedziciel krajów,** путеше́ственникъ, стра́нствователь.

Zwiększać, *см.* **Powiększać.**

Zwieńczyć, *см.* **Uwieńczyć.**

Zwierać, Zewrzéć, сбива́ть, сбить, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, стя́гивать, стянýть, сжима́ть, сжать, сти́скивать, сти́снуть; || смыка́ть, сомкнýть, запира́ть, запере́ть || совокупля́ть, совокупи́ть, свя́зывать связа́ть; || **Zwierać, Zewrzéć, Zewréć,** кипѣ́ть вскипѣ́ть, закипа́ть, закипѣ́ть (*о водѣ*); || **Zwierać się,** кипяти́ться.

Zwierciadełko, -a, *ср.* зе́ркальце, зеркальцо́.

Zwierciadlany, зерка́льный.

Zwierciadlnica, -y, *ж. Минер.* желѣ́зный блескъ.

Zwierciadlnictwo, -a, *ср.* искýсство дѣлать зеркалá, зерка́льное произво́дство, || торго́вля зеркалáми.

Zwierciadlnik, -a, *м.* зе́ркальникъ, зе́ркальщикъ.

Zwierciadło, -a, *ср.* зе́ркало.

Zwierz, -a, *м.* звѣрь, живóтное четвероно́гое ди́кое. **Zwierzęta ssące,** млекопита́ющія живóтныя. **Zwierzęta przeżuwające,** живóтныя отрыга́ющія жва́чку. **Zwierz drapieżny,** хи́щный звѣрь. **Zwierzęta ziemnowodne,** земноводныя живóтныя. **Zwierz wodny,** водяно́е живóтное; || **Lotny zwierz,** живыя ди́кія пти́цы, дичь, дичи́на, *см.* **Zwierzyna.**

Zwierzać, Zwierzyć, ввѣря́ть, ввѣрить, поручáть, поручи́ть; || **Zwierzać się, Zwierzyć się,** ввѣря́ться, ввѣриться, открыва́ться, откры́ться кому́ въ чёмъ-либо, сдѣлать кому́ дружéское сообще́ніе.

Zwierzątko, -a, *ср. Умен.* звѣро́къ.

Zwierzchni, Zwierzchny, вéрхній, нарýжный; || предыдýщій; || высшій; || начáльствующій; || повéрхностный.

Zwierzchnica, -y, *ж.* повéрхность.

Zwierzchnictwo, -a, *ср.* начáльство; || вы́сшая власть, вы́сшее правúтельство.

Zwierzchniczy, начáльническій, начáльничій, начáльственный.

Zwierzchnik, -a, *м.* начáльникъ.

Zwierzchność, -ści, *ж.* начáльство; || первéнство, старшинство́.

Zwierzę, -ęcia, *ср.* живóтное, всáкое живóе существо́.

Zwierzęcość, -ści, *ж.* скотство́, звѣ́рство.

Zwierzęcy, живóтный, скóтскій; || плотскóй. * **Zwierzęce koło na niebie,** водіáкъ, *см.* **Zwierzyniec** || *Астрон.* **Zwierzęca gwiazda,** вечéрняя звѣзда́, Венéра.

Zwierzenie się, -nia się, *ср.* дружéское сообще́ніе, довѣ́ренность.

Zwierzokrzew, -u, *м. Зоол.* животнорастéніе, живоросль, зоофúтъ.

Zwierzyna, -y, *ж.* дичь (*живыя ди́кія пти́цы*), дичи́на (*бúтыя ди́кія живóтныя употребля́емыя въ пи́щу*).

Zwierzyńcowy, принадлежáщій къ звѣри́нцу.

Zwierzyniec, -ńca, *м.* звѣри́нецъ; || *Астрон.* **Zwierzyniec niebieski,** водіáкъ, со́лнечный путь.

Zwierzynny, изобúльный ди́чью. **Zło-**

dziéj zwierzynny, охóтящійся на чужúхъ земляхъ.

Zwieść, *см.* Zwodzić.

Zwiesisty, повúслый, отвúслый; || утёсистый, крутóй; || откóсный; || отвёсный. Brzeg zwiesisty, крутóй бéрегъ. Zwiesisty cień, откóсная тѣнь. Zwiesiste uszy, повúслыя ýши.

Zwieszać, Zwiesić, свѣшивать, свѣсить, повѣсить, опускáть, опустúть внизъ; || потупля́ть, потýпить, наклоня́ть, наклони́ть, нагибáть, нагнýть. * Zwiesić głowę, наклони́ть, повѣсить гóлову. Zwiesił pies ogon, собáка поджáла хвостъ. * Zwiesić nos, повѣсить носъ, задýматься, опечáлиться. * Zwiesić skrzydła, опустúть крылья, потеря́ть бóдрость, оробѣть.

Zwietrzałość, -ści, *ж.* вывѣтрѣлость.

Zwietrzały, вывѣтрѣлый, выдохлый, выдохшійся.

Zwietrzeć, *см.* Wietrzeć.

Zwietrzyć, * проно́хать, провѣдать.

Zwieźć, *см.* Zwozić.

Zwięzliwość, Zwięzłość, -ści, *ж.* сжáтость, крáткость (*слóга*); || связность.

Zwięzły, сжáтый, крáткій; || связный.

Zwięzywać, Związywać, Związać, связывать, связáть, завя́зывать, завязáть; || завя́зывать, начина́ть; || связывать, скрѣпля́ть, закрѣпля́ть; || обя́зывать, обязáть, налагáть обя́занность; || *Охот.* схвáтывать когтя́ми (*о звѣрѣ*). || Związywać się, Związać się, связываться, связáться, сцѣпля́ться, сцѣпúться; || спýтываться, спýтаться; || соедини́ться, соедини́ться, *см.* Wiązać, Wiązać się.

Zwijać, Zwinąć, Zwić, свивáть, свить, свёртывать, свернýть, свертѣть; || скáтывать, скатáть, навивáть, навúть: || мотáть въ клубóкъ, смáтывать, смотáть; || распускáть, распустúть; || уничтожáть, уничтóжить, упразднúть, упрáзднить, отмѣня́ть, отмѣни́ть. Zwinąć żagle, спустúть парусá. Zwinąć wojsko, chorągiew, распустúть вóйско. Zwijać nici, мотáть нúтки. * Chorągiewkę zwinąć, дать тя́гу, навостри́ть, направúть лы́жи, убѣжáть. || Zwijać się, Zwinąć się, свивáться, свúться, свёртываться, свернýться въ клубóкъ, въ кольцó; || гнýться, согнýться; || спýтываться, спýтаться; || ускользáть, ускользнýть, увёртываться, увернýться; || суетúться, хлопотáть, совáться тýда и сюдá. || *Безл.* Zwija mi się, меня́ тошни́тъ, мнѣ тóшно. Zwijają się konie, спýтываются лóшади. Wąż zwija się po piasku, змѣя́ извива́ется кольцóмъ на пескѣ. Włos w kędziory się zwija, вóлосы вьются кудря́ми. Dzida kończasta od uderzenia się zwija, остроконéчное копьё гнётся отъ удáра.

Zwijadło, -a, *ср.* мотови́ло, мотáльница.

Zwijalny, винтовóй, спира́льный, винтообрáзный, улúткообрáзный.

Zwijanie, -a, *ср.* свивáніе, мотáніе, намáтываніе; || Zwijanie się, извивáніе, свёртываніе; || * хлопотли́вость, суетли́вость.

Zwilgnąć, *см.* Wilgotnieć.

Zwilżać, Zwilżyć, увлáживать, увлáжить, орошáть, оросúть, смáчивать, смочúть; || * освѣжáть, освѣжúть.

Zwinąć, *см.* Zwijać.

Zwiniątko, *см.* Zawiniątko.

Zwinięcie, -cia, Zwinienie, -nia, *ср.* свúтіе, свёртываніе; || скáтываніе; || мотáніе, намáтываніе; || спускáніе (*паруса*); || распущéніе; || уничтожéніе; || отмѣнéніе; || закрытіе, упраздненіе; || Zwinięcie się, Zwinienie się, извивáніе, изворóтливость.

Zwinięty, Zwiniony, свúтый, свёрнутый; || скáтанный; || намóтанный; || спýщенный.

Zwinnie, провóрно, расторóпно, лóвко.

Zwinność, -ści, *ж.* провóрство, расторóпность, лóвкость.

Zwinny, провóрный, расторóпный, лóвкій.

Zwir, -u, *м.* дресвá, хрящъ, крýпный песóкъ; || грáвій.

Zwirowaty, хрящевóй, состоя́щій изъ крýпнаго пескý.

Zwitek, -tku, *м.* свёртокъ, ýзелъ, пáчка, свúвка; || склáдка, сгибъ; || Zwitek (papieru), свúтокъ.

Zwłaczać, *см.* Zwlekać.

Zwłaszcza, особéнно, особли́во, глáвнымъ óбразомъ, главнѣйше, наибóлѣе, всего бóлѣе.

Zwlekać, Zwlec, разоблачáть, разоблачúть; || раздѣвáть, раздѣть, скúдывать, скúнуть, снимáть, снять; || стáскивать, стащúть (*внизъ*), сволáкивать, сволóчь; || бороня́ть, забороня́ть (*зéмлю*); || проволáкивать, проволочúть, оття́гивать, оття́нуть (*врéмя*), откла́дывать, отложúть, мéдлить, замéдлить.

Zwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, проволóчка; || скúдываніе, снимáніе, стáскиваніе.

Zwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* просрóчка; || Zwłok, Zewłoka, Zwłoka, линовúще, змéйный спускъ, шкýра, кóжа (*съ животныхъ*); || Zwłoki, *род. п.* Zwłok, *мн.* смéртные *или* брéнные остáнки, мёртвое тѣло.

Zwłokliwość, -ści, *ж.* отлагáтельство, медли́тельность.

Zwłokliwy, медли́тельный, мéдленный, мёшкотный.

Zwód, -odu, *м. Неуп.* обмáнъ. || **Zwód, -u, Zwodek, -dka**, *м.* подъёмный мостъ.

Zwodnica, -y, Zwodniczka, -i, *ж.* обмáнщица, обольстúтельница, соблазни́тельница, искусúтельница.

Zwodnictwo, -a, *ср.* обмáнъ, обольще́ніе, соблáзнъ, искушéніе, совращéніе.

Zwodniczy, Zwodny, обма́нчивый, обольсти́тельный, соблазни́тельный, искуси́тельный.

Zwodnik, -a, *м. см.* **Zwodziciel.**

Zwodzić, Zwieść, своди́ть, свести́, собира́ть, собра́ть въ одно́ ме́сто, созыва́ть, созва́ть; || своди́ть, свесть све́рху внизъ, низводи́ть; || **Zwieść, Stoczyć bitwę**, дать сраже́ніе, вступи́ть въ сраже́ніе; || обма́нывать, обману́ть, поддѣть, провести́; || совраща́ть, соврати́ть, соблазня́ть, соблазни́ть, искуша́ть, искуси́ть; || отводи́ть, отвести́; || опуска́ть, опусти́ть (*подъёмный мостъ*). **Zwiódł go z prostéj drogi**, соврати́лъ его́ съ пра́маго пути́. **Szatan zwiódł Ewę**, сатана́ прельсти́лъ Е́ву.

Zwodziciel, -a, *м.* обма́нщикъ; || обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, разврати́тель, искуси́тель.

Zwodzicielka, -i, *ж.* обма́нщица; || обольсти́тельница, прельсти́тельница, соблазни́тельница, разврати́тельница, искуси́тельница.

Zwój -oju, *м.* скла́дка, сбо́рка, изги́бъ; || сви́токъ, свёртокъ; || *Анат.* узело́къ, га́нглій.

Zwojować, завоева́ть, покори́ть, побороть, одоле́ть, преодоле́ть.

Zwołanie, -nia, *ср.* созва́ніе, созыва́ніе, созы́въ.

Zwolennica, -y, Zwolenniczka, -i, *ж.* приве́рженица, послѣдовательница; || учени́ца.

Zwolennictwo, -a, *ср.* приве́рженность, принадле́жность къ како́му-нибу́дь уче́нію.

Zwolennik, -a, *м.* приве́рженецъ, послѣдователь; || учени́къ.

Zwolić, *см.* **Zezwolić.**

Zwolna, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо, ти́хо; || осторо́жно, полего́ньку, лего́нько, слегка́.

Zwolnić, *см.* **Zwalniać.**

Zwolnieć, уменьши́ться, ослабѣ́ть, облегча́ться; || утиха́ть (*о погодѣ*).

Zwolnienie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе; || сба́вка (*цѣны*); || *Юрид.* **Zwolnienie dobrowolne**, добровольное освобожде́ніе отъ обя́занности.

Zwoływać, Zwołać, созыва́ть, созва́ть, скликать, скли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть.

Zwomitować, *см.* **Womitować.**

Zwora, -y, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь (*въ печа́хъ*); || острога́, багоръ; || *Охот.* сво́ра (*собакъ*).

Zwornik, -a, *м. Архит.* замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да.

Zworować, *см.* **Sforować.**

Zwóz, -ozu, *м.* **Zwożba, -y, Zwózka, -i**, *ж.* свозъ, сво́зка. **Zwóz zboża**, убо́рка хлѣба. **Zwózka kamieni**, сво́зка ка́мней; || *Стар.* навозъ (*на пашню*).

Zwozić, Zwieźć, свози́ть, свести́, свезть.

Zwózka, -i, *ж. см.* **Zwóz.**

Zwożny, сво́зный, назна́ченный къ сво́зу и́ли во́зкѣ; || удо́бренный навозомъ, унавоженный.

Zwracać, Zwrócić, поворáчивать, поворотить; || обращáть, обрати́ть; || возвращáть, возврати́ть. **Zwracać konia**, поверну́ть, поворотить, пое́хать наза́дъ (*о ѣздокѣ*). **Zwrócić czyję uwagę na co**, обрати́ть чьё-либо внима́ніе на что́. **Zwrócić na siebie oczy wszystkich**, обрати́ть на себя́ взо́ры всѣхъ. **Zwracam ci książkę z podziękowaniem**, возвращáю тебѣ́ кни́гу съ благода́рностію. **Zwracać co z żołądka**, блева́ть, выблёвывать, рвать; || извергáть. || **Zwracać się, Zwrócić się**, поворáчиваться, поворотиться, обращáться, обрати́ться, возвращáться, возврати́ться.

Zwrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвращéніе; || поворáчиваніе; || обращéніе, *см.* **Zwrót.**

Zwrot, Zwrót, -u, *м.* поворо́тъ, изви́лина; || возвра́тъ, отда́ча взя́таго, возмѣще́ніе; || оборо́тъ (*рѣчи*); || реáкція (*политическая*); || *Ком.* де́нежный оборо́тъ; || обращéніе (*планéты*); || оборо́тъ (*го́да*); || возвращéніе (*вре́мени*). **Zwrót papierów do archiwum**, обра́тная отда́ча бума́гъ въ архи́въ. **Rzeczy takie wzięły zwrót**, дѣла́ при́няли тако́й оборо́тъ. **Domaga się zwrotu wziętych u niego pieniędzy**, онъ тре́буетъ возвращéнія взя́тыхъ у него́ де́негъ.

Zwrotnice na wymianach kolei, перево́ды на разъѣздахъ (*желѣзн. дорóги*).

Zwrotnik, -a, *м.* тро́никъ, поворо́тный кругъ; || сто́рожъ при перево́дныхъ стрѣлкахъ (*на желѣзныхъ доро́гахъ*).

Zwrotnikowy, тропи́ческій.

Zwrotność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, смышлёность, ло́вкость, изворо́тливость; || перемѣ́нчивость, измѣнчивость, непостоя́нство.

Zwrotny, прово́рный, расторо́пный, смышлёный, ло́вкій, изворо́тливый; || перемѣ́нчивый, измѣнчивый, непостоя́нный; || обра́тный.

Zwycięski, Zwycięzki, побѣдоно́сный, побѣди́тельный; || побѣ́дный, знамену́ющій побѣ́ду, относя́щійся къ побѣдѣ.

Zwycięstwo, -a, *ср.* побѣ́да.

Zwyciężać, Zwyciężyć, побѣжда́ть, побѣди́ть; || превозмога́ть, превозмо́чь.

Zwycięzca, -y, *м.* побѣди́тель.

Zwyciężenie, -nia, *ср.* одержáніе побѣ́ды.

Zwyciężony, побѣждённый.

Zwyciężyjad, -u, *м. Бот.* ла́стовичный ко́рень.

Zwyczaić, пріуча́ть, пова́живать; ||

Zwyczaić się (czemu), пріучáть (*кчемý*); || привыкáть, пріобы́кнуть.

Zwyczaj, -ju, *м.* обы́чай, обыкновéніе; || обря́дъ; || óбразъ, спóсобъ; || привы́чка, нáвыкъ; || *Юрид.* прáво пóльзованія; || **Według zwyczaju**, по обы́чаю. **Zazwyczaj**, обыкновéнно, какъ обыкновéнно.

Zwyczajenie, -nia, *ср.* пріучéніе, пріохóчиваніе, привáживаніе.

Zwyczajnie, по привы́чкѣ, по обыкновéнію, обыкновéнно.

Zwyczajność, -ści, *ж.* обыкновéніе, прúнятый обря́дъ, обы́чай.

Zwyczajny, обыкновéнный, общеупотребúтельный.

Zwyczajowy, обы́чный, обычáйный, прúнятый обы́чаемъ; || обря́дный.

Zwykłość, -ści, *ж.* обыкновéніе, привы́чка, нáвыкъ, свы́чка.

Zwykły, привы́чный, обы́чный, свы́чный, вкоренúвшійся, застарѣ́лый.

Zwyknąć, навы́кнуть, привы́кнуть.

Cybet, Cybet, -u, *м. Зоол.* цибéтъ (*животное*); || цибéтовый сокъ.

Cybetowy, Cybetowy, цибéтовый, *см.* **Cybet.**

Żyć, жить, существовáть, находúться въ живы́хъ; || провождáть врéмя, пребывáть. **Niech żyje**, да здрáвствуетъ! **Żyć pod prawem**, подчинúться закóну. **Żyje dzień za dniem**, живётъ какъ бы день къ вéчеру. **Żyć z kim**, жить съ кѣмъ въ тѣ́сной дружбѣ́. **Umieć żyć z ludźmi**, умѣ́ть жить въ свѣ́тѣ. **Nie żyje z ludźmi**, избѣгáетъ óбщества. **Ledwo żyje**, онъ едвá живъ, чуть живъ.

Życie, -cia, *ср.* жизнь, житьё; || житіé, жизнеописáніе; || пропитáніе. **Dobre tam życie i nie drogie**, тамъ жизнь хорошá и не дорогá. **Spólne życie**, сожúтіе. **Następować, czyhać na czyje życie**, покушáться, посягáть на чью жизнь.

Życiopis, -a, *м.* жизнеописáтель, біографъ.

Życiopismo, -a, *ср.* **Życiorys**, -u, *м.* жизнеописáніе, біографія.

Życzenie, -nia, *ср.* желáніе, пожелáніе, вожделѣ́ніе, хотѣ́ніе; || *поздравлéніе.

Życzliwie, доброжелáтельно, доброхóтно, радýшно.

Życzliwy, доброжелáтельный, доброхóтный, радýшный.

Życzyć, желáть, хотѣ́ть.

Żyd, -a, *м.* жидъ, еврéй.

Żydek, -dka, *м. Умен.* жидóкъ.

Żydóweczka, -i, *ж. Умен.* жидóвочка.

Żydowię, -ęcia, *ср. Унич.* жидёнокъ.

Żydówka, -i, *ж.* жидóвка, еврéйка.

Żydowski, жидóвскій, еврéйскій.

Żydowstwo, -a, *ср. Собир.* жиды́.

Żydowszczyzna, -y, *ж.* жидóвщина.

Żydziak, -a, **Żydziaczek**, -czka, *м. Унич.* жидёнокъ.

Żydziątko, -a, *ср.* жидóвское дитя́.

Żydzina, -y, *ж.* жидовúна, бѣ́дный, обóрванный жидъ.

Żygadła, -y, *ж. Горн.* **игла́**, **штре́бенъ.**

Żygzag, -u, *м.* зигзáкъ, извúлина.

Żyjący, живýщій, находя́щійся въ живы́хъ.

Żyjątko, -a, *ср.* живýщая тварь, живóе существó.

Żyła, -y, *ж. Анат.* жúла, крововозвратная жúла, вéна; || **Żyła pulsowa**, артéрія, бьющаяся жúла; || жúла (*въ землѣ*).

Żylasty, Żylisty, жúлистый.

Żyłeczka, -i, *ж. Умен.* жúлочка, *см.* **Żyłka.**

Żyleniec, -ńca, *м. см.* **Bobownica.**

Żyłka, -i, *ж. Умен.* жúлка; || *Бот.* жúлка, нúточка, волокнó, мóчка.

Żyłkowaty, жиловáтый, жилковáтый.

Żylny, жúльный, жúлочный.

Żyłować, вытя́гивать жúлы (*изъ мя́са*); || *глумúться, трунúть надъ кѣмъ.

Żyłowacieć, дѣ́латься жиловáтымъ, жúлистымъ.

Żyłowatość, -ści, *ж.* жиловáтость

Żyłowaty, жилковáтый, жúлочный.

Żyr, -u, *м. см.* **Żer.**

Żyrandol, -u, *м.* **Żyrandola**, -i, *ж.* жирандóль, лю́стра.

Żyrować, *см.* **Indossować.**

Zysk, -u, *м.* корúсть, прúбыль, вы́года, пожúва, вы́игрышъ, барышъ. **Chęć zysku, chciwość zysku**, корыстолю́біе, любостяжáніе; || ростъ, процéнтъ; || *Юрид.* вы́игрышъ тя́жбы.

Zyskiwać, Zyskać, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снúскивать, снúскать; || зарабóтывать, зарабóтать, добывáть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить.

Zyskownik, -a, *м.* пріобрѣта́тель; || корúстолюбецъ, корúстникъ.

Zyskowność, -ści, *ж.* выгодность; || корыстолю́біе.

Zyskowny, вы́годный, прúбыльный, прибы́точный; || корúстный, корыстолюби́вый.

Żytko, -a, *ср. Умен. см.* **Żyto.**

Żytni, Żytny, ржано́й; || жи́тный; || плодоро́дный, плодоно́сный (*о землѣ*). **Chleb żytni**, ржано́й, оржано́й хлѣ́бъ. *См.* **Razowy.**

Żytnica, -y, *ж.* гумнó; || жúтница.

Żytnisko, -a, *ср.* пóле, съ котóраго снúта рожь; || *Стар. Русск.* ржúще.

Żyto, -a, *ср.* жúто, вообщé хлѣ́бныя растéнія; || рожь, *см.* **Reż**; || *Стар.* хлѣбá, зернóвые хлѣбá. || *Умен.* **Żytko, красивая** рожь.

Żywcem, живьёмъ, вжúвѣ.

Żywić, кормúть, питáть; || содержáть (*на своёмъ иждивéніи*), довóльствовать, снабжáть (*припáсами*).

Żywić się, питáться, кормúться.

Żywica, -y, *ж.* древе́сная смола́, каме́дь, живи́ца.

Żywiciel, -a, *ж.* корми́лецъ, дающій пропита́ніе; || **Żywiciel ubogich**, ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Żywicielka, -i, *ж.* пита́тельница, благодѣ́тельница, ми́лостивица.

Żywicowaty, **Żywiczasty**, смолева́тый.

Żywiczny, смоли́стый, камеди́стый.

Żywiczka, -i, *ж. Бот.* трилі́стная дубро́вка, дубро́вникъ, кади́ло, пакву́нъ.

Żywiec, -wca, *м.* зубна́я трава́.

Żywignat, *см.* Żywokost.

Żywioł, -u, *м.* стихія, элеме́нтъ; || *Хим.* просто́е те́ло; || *среда́, стихія.

Żywiołowy, стихі́йный; || просто́й.

Żywnie, **Żywno**, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ, всецѣло, во́всѣ; || кра́йне, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно.

Żywność, -ści, *ж.* пи́ща; || кормъ; || провіа́нтъ, съѣстны́е припа́сы; || содержа́ніе, прокормле́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || *Воен.* провіа́нтъ, продово́льствіе, вое́нные припа́сы.

Żywny, пита́тельный, сы́тный.

Żywo, жи́во, скоро, прово́рно, расторо́пно. **Co żywo**, какъ мо́жно скорѣе, живѣ́й. **Jako żywo**, **jak żywo!** по пра́вдѣ сказа́ть, и́стинно, по́длинно! **Jako żywo, nigdy tego nie bywało**, дѣйствѣ́тельно, э́того никогда́ не быва́ло, какъ живу́ на свѣ́тѣ, э́того никогда́ не случа́лось. **Żywo**, въ живы́хъ. **Ledwo iż go żywo zostawił**, оста́вилъ его́ едва́ въ живы́хъ, едва́ живо́го, *см.* **Żywy**.

Żywokost, -u, *м. Бот.* око́нникъ, са́льный ко́рень, жи́вокость (*расте́ніе*).

Żywolist, -u, *м. Бот.* Діоне́я, мухоло́вка.

Żywopłon, -u, *м. см.* **Żywoziół**.

Żyworodny, *Зоол.* живоро́дный, живороди́ящій.

Żywość, -ści, *ж.* жи́вость (*хара́ктера*), рѣ́звость; || пылъ (*страсте́й*), жаръ; || я́ркость (*кра́сокъ*).

Żywot, -a, *м.* жизнь, житьё; || *Церк. Слав.* живо́тъ; || житіе́, жизнеописа́ніе; || образъ жи́зни, бытъ; || *Церк. Слав.* утро́ба, чре́во (*ма́тери*); || **Żywot niewieści**, ма́тка. **Żywoty Świętych**, Мине́я Че́тья, кни́га заключа́ющая въ себѣ́ житія́ Святы́хъ. **Żywoty sławnych ludzi**, жизнеописа́нія знамени́тыхъ люде́й. **Żywot wieczny**, жизнь ве́чная. **Żywot po śmierci**, загро́бная жизнь. **Żywot zakonny**, мона́шеская жизнь.

Żywotek, -tka, -tku, *м. Умен.* живо́тикъ, *см.* **Brzuszek**.

Żywotnik, -a, *м. Бот.* жи́зненное де́рево, негнію́чка; || *одушевлённое существо́, *живчикъ.

Żywotność, -ści, *ж.* жи́зненность, жи́зненная си́ла.

Żywotny, **Żywotni**, жи́зненный, живото́рный, животвори́ящій; || *Грам.* одушевлённый. **Imiona żywotne i nieżywotne**, имена́ одушевлённыя и неодушевлённыя.

Żywotowy, брюшно́й; || ма́точный.

Żywotworczy, животвори́ящій.

Żywzioł, -ołu, *м. Бот.* недотро́га, нетро́нь-меня́ (*расте́ніе*).

Żywy, живо́й, живу́щій, находя́щійся въ живы́хъ; || *прово́рный, ско́рый; || *очеви́дный, я́ркій, я́сный, свѣ́жій, дѣ́йствѣ́тельный. **Żywy kolor**, живо́й, я́ркій цвѣтъ. **Żywa farba**, жива́я, я́ркая кра́ска. **W żywej pamięci co mieć**, сохрани́ть что́ въ свѣ́жей па́мяти. **Żadną żywą miarą**, никаки́мъ о́бразомъ. **W żywe oczy szydzić komu**, смѣ́яться кому́ въ глаза́. ***Zabić koniowi za żywe**, заковать ло́шадь. **Żywe srebro**, живо́е серебро́, ртуть, *см.* **Rtęć**. **Żywa woda**, жива́я вода́, ключева́я, прото́чная вода́. **Żywy przykład**, живо́й приме́ръ. **Żywy, żyjący język**, живо́й языкъ. **Żywy płot**, живо́й забо́ръ (*изъ живы́хъ расте́ній*). **Nie ma tam żywej duszy**, ни живо́й души́ тамъ нѣтъ. **Dogryźć komu do żywego**, задѣть кого́-либо за живо́е, сказа́ть кому́ что́-либо оскорби́тельное или ко́лкое.

Żyz, *см.* **Żéz**.

Żyża, -y, *ж.* ого́нь (*на дѣтскомъ языкѣ*).

Żyźnie, **Żyzno**, плодоро́дно, плодови́то; || *изобильно.

Żyzność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность, плодоно́сность; || *плодови́тость.

Żyzny, плодоро́дный, плодоно́сный; || *плодови́тый.

Z za, изъ-за. **Wylazł z za pieca**, вы́лѣзъ изъ-за пе́чки.

Zżąć, *см.* **Zżynać**; || **Zżymać**.

Zżerać, **Zeżreć**, **Zezrzeć**, **Zeźrzeć**, сожира́ть, сожра́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Zżęty, сжа́тый (*хлѣбъ*), *см.* **Zżynać**.

Zziajać się, запы́хаться, ума́яться.

Zziębnąć, *см.* **Ziębnąć**.

Zzierać, **Zejrzeć**, смотрѣ́ть, взглянуть съ высоты́, бро́сить на что́-либо взглядъ; || **Zzierać kogo**, высма́тривать кого́, подсма́тривать за кѣ́мъ.

Zżółknąć, *см.* **Żółknąć**.

Zżuć, *см.* **Zżuwać**.

Zzucie, -cia, *ср.* разува́ніе, сниманіе, ски́дываніе, раздѣва́ніе.

Zzuty, разу́тый, сня́тый, ски́нутый, раздѣ́тый.

Zżuty, сжёванный, прожёванный.

Zzuwać, **Zzuć**, разува́ть, снима́ть (*о́бувь*), скида́ть (*пла́тье*). || **Zzuwać się**, **Zzuć się**, разува́ться, скида́ть съ себя́ о́бувь, раздѣва́ться, снима́ть съ себя́ пла́тье

Żżuwać, Zżuć, пережёвывать, пережева́ть; || *перева́ривать, перевари́ть.

Zzuwadło, -a, *ср.* сапо́жный крючёкъ.

Zzuwalnia, -ni, *ж.* предба́нникъ.

Zżymać, Zżąć, сжима́ть, сжать, прижима́ть, прижа́ть; || трясти́, тряхну́ть, покача́ть (*голово́ю*). || Zżymać się, сжима́ться, сжа́ться; || пожима́ть плеча́ми (*отъ изумле́нія, отъ отвращенія*); || отря́хиваться.

Zżynać, Zżąć, жать, сжать (*срѣзывать серпо́мъ*), пожина́ть, пожа́ть, сжина́ть; || *получа́ть, собира́ть (*плоды́*).

Zzywać, Zezwać, созыва́ть, созва́ть.

Zżywać, Zżyć, изживать, изжи́ть, проживать, прожи́ть; || издерживать, издержа́ть, тра́тить, истра́тить.

WYKAZ ALFABETYCZNY

nazw geograficznych, dawnych i nowych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

географическихъ наименованій, древнихъ и новыхъ.

A.

Aachen (Akwisgran), *г.*, Ахенъ, Аахенъ.
Aalandzkie wyspy, Аландскіе острова.
Abchazja, *область*, Абхазія.
Aberdeen, *городъ*, Абердинъ, Эбердинъ.
Abisynja (Habesz), Абиссинія (Габешъ).
Abo, *городъ* Або, Або.
Abruzzy, *горы*, Абруццо.
Achaja, *область*, Ахаія.
Adrjanopol, Адріанополь.
Adrjatyckie morze, Адріатическое море.
Afryka, Африка. **Afrykanin**, Африканецъ. **Afrykanka**, Африканка.
Agen, *городъ*, Ажанъ (*во Франціи*).
Agram (Zagrzeb'), *городъ*, Аграмъ, Загребъ.
Agrigentum, , *городъ*, Агригентъ.
Aisne, *рѣка*, Эна.
Aix, *городъ*, Э.
Ajaccio, *городъ*, Аяччо, Аяччіе.
Akkerman, Аккерманъ.
Akre (Akko), *городъ*, Акра.
Akrokeraunja, Акрокеравнскія горы, Химерскія горы.
Akwilea, *городъ*, Аквилея.
Akwizgran (Aachen), *г.*, Ахенъ, Аахенъ.
Aland, Аландскіе острова.
Alba Longa, *городъ*, Алба-Лонга.
Albanja, *область*, Албанія.
Aleksandretta, Александретта.
Aleksandrja, *городъ*, Александрія.
Algarve, *область*, Альгарвія.
Algier, *городъ*, Алжиръ.
Allegany, Аллеганскія *или* Апалачскія горы.
Alpy, Альпы, Альпійскія горы.
Altajskie góry, Алтайскія горы.
Alzacja, *область*, Альзація, Эльзасъ.
Amazonka, *рѣка*, Амазонка.
Ameryka, Америка. **Amerykanin**, Американецъ. **Amerykanka**, Американка.
Amiens, *городъ*, Аміенъ.
Amiraity, Острова Адмиралтейства.
Ammonici, *народъ*, Аммониты.
Amsterdam, *городъ*, Амстердамъ.
Amur, *рѣка*, Амуръ.
Anadoli, (**Azja**, mn.), *область*, Анатолія.
Andy, Анды, Андскія горы.
Andaluzja, *область*, Андалузія.
Angerap, *рѣка*, Ангерапъ.
Angers, *г.*, Анжé *или* Анжеръ.
Angielski, Англійскій.
Anglja, *область*, Англія. **Anglik**, Англичанинъ. **Angielka**, Англичанка.
Anhalt, Ангальтское герцогство.
Ankona, *городъ*, Анкона.
Antarktyczne morze, Антарктическое море.
Antiochja, *городъ*, Антіохія.
Antylle, Антильскіе острова.
Anwers (Antwerpja), *городъ*, Антверпенъ.
Apeniński półwysep, Апеннинскій полуостровъ.
Apeniny, Апеннинскія горы.
Appenzel, *городъ*, Аппенцель.
Akwitanja, *область*, Аквитанія.
Arabja, *область*, Аравія. **Arab**, Аравитянинъ. **Arabski**, Аравійскій.
Aragonja, Арагонъ, Арагонское королевство.

Aral, Ара́льское о́зеро.
Ararat, *гора́*, Арара́тъ.
Archangielsk, *го́родъ*, Архáнгельскъ.
Archipelag, Архипела́гъ (*Эге́йское мо́ре*).
Ardenny, Арде́нскія го́ры.
Argentyńska rzplita, Аргенти́нская респу́блика.
Argolida, *о́бласть*, Арголи́да.
Argowia, Канто́нъ Аарга́у.
Arkadja, *о́бласть*, Аркáдія.
Armenja, *о́бласть*, Арме́нія. **Armeńczyk**, Армяни́нъ. **Armeński**, Арми́нскій.
Arnauci, *наро́дъ*, Арнау́ты.
Assyrja, Асси́рія. **Assyryjczyk**, Ассиріецъ. **Assyryjski**, , Ассиріи́скій.
Astrachań, *го́родъ*, Астрахань.
Asturja, *о́бласть*, Асту́рія.
Ateny, *го́родъ*, Аѳи́ны (*Турецк. Сетѝна*).
Athos (Monte-Santo), Аѳо́нская гора́.
Atlantycki ocean, Атланти́ческій оке́анъ.
Atlas, *гора́*, Атла́съ.,
Attyka, *о́бласть*, Аттика.
Augsburg, *го́родъ*, Аугсбу́ргъ.
Aurigny (Aldernay), о́стровъ Альдерне́й.
Austerlitz, *го́родъ*, Австерли́цъ.
Australja, Австра́лія. **Australski**, Австра́льскій.
Austrazja, , *о́бласть*, Австра́зія.
Austrja, Австрія. **Austrjackie cesarstwo**, Австрíйская имперія.
Auxerre, *го́родъ*, Осе́ръ *или* Оксе́ръ.
Avenches, *го́родъ*, Ава́ншъ.
Avignon, *го́родъ*, Авиньёнъ.
Azorskie wyspy, Азо́рскіе острова́.
Azow, , *го́родъ*, Азо́въ.
Azja, Азія.

B.

Babel Mandeb, Бабель-Ма́ндебскій проли́въ.
Babilon, *го́родъ*, Вавило́нъ. **Wieża babilońska**, Вавило́нскій столпъ.
Badajoz, *го́родъ*, Бадахо́съ.
Baden, *го́родъ*, Ба́денъ.
Badeńskie wielkie księstwo, Ба́денское вели́кое ге́рцогство.
Bagdad, *го́родъ*, Багда́дъ.
Bahamskie wyspy, Бага́мскіе острова́.
Bajonna (Bayonne), *го́родъ*, Байо́на.
Bakczysaraj, *го́родъ*, Бахчисара́й.
Balaton, Пла́ттенское (Блатенское) о́зеро.
Balearskie wyspy, Балеа́рскіе острова́.
Bałkan, **Bałkańskie góry**, Балка́ны, Балка́нскія го́ры.
Baltyckie morze, Балти́йское мо́ре.
Banda, Ба́ндскіе острова́.
Bańska Bystrzyca, *го́родъ*, Ба́ньская Бы́стрица (*въ Се́рбіи*).
Barcelona, *го́родъ*, Барсело́на.
Baszkiry, *наро́дъ*, Башки́ры.
Bautzen (Budyszyn), *го́родъ*, Ба́уценъ (*Слав. Бу́дишинъ*).
Bawarja, Бава́рія. **Bawarczyk**, Бава́рецъ. **Bawarka**, Бава́рка. **Bawarski**, Бава́рскій.
Bayonne (Bajonna), *го́родъ*, Байо́нна.
Bayreuth, *го́родъ*, Байре́йтъ.
Bazel, *го́родъ*, Ба́зель.
Bazylea, *го́родъ*, Базиле́я.
Belgja, Бе́льгія, Бельгíйское короле́вство.
Belgrad, *го́родъ*, Бѣлгра́дъ.
Bellinzona, *го́родъ*, Беллинцо́на.
Beludżystan, *о́бласть*, Белуджиста́нъ.
Bender, *го́родъ*, Бендéры.
Benevento, *го́родъ*, Беневе́нтъ.
Bengalska odnoga, Бенга́льскій зали́въ.
Benguela, *о́бласть*, Бенга́лія.
Beocja, *о́бласть*, Бео́ція, Віо́тія.
Berberja, *о́бласть*, Берберія, Варва́рія.
Berlin, *го́родъ*, Берли́нъ.
Bermudy, Берму́дскіе острова́.
Bern, *го́родъ*, Бернъ.
Berno (Brünn), *го́родъ*, Брюннъ (*Слав. Бы́рно*).
Bessarabja, *о́бласть*, Бессара́бія.
Bethlehem, *го́родъ*, Виѳлеéмъ.
Białystok, *го́родъ*, Бѣлосто́къ.
Birmingham, *го́родъ*, Бирминга́мъ.
Biscaya, *о́бласть*, Биска́ія.
Bolonja, *го́родъ*, Боло́нья.
Bolzano (Botzen), *го́родъ*, Больца́но, Бо́ценъ.
Bordeaux, *го́родъ*, Бордо́.
Bormio, *го́родъ*, Бо́рміо (*въ Ломба́рдіи*).
Borromejskie wyspy, Борроме́йскіе острова́.
Borysthenes (Dniepr), *рѣка́*, Борисоѳе́нъ.
Bosfor, *проли́въ*, Босфо́ръ.
Bośnja, *о́бласть*, Бо́снія, Бо́сна. **Bośniaki**, Боснякú.
Botnicka odnoga, Ботни́ческій зали́въ.
Boulogne, *го́родъ*, Була́нь.
Brabancja, *о́бласть*, Брабáнтъ.
Braganza, *го́родъ*, Брага́нца.
Brandeburg, *о́бласть*, Бранденбу́ргія.
Brazylja, Брази́лія, Брази́льская имперія.
Brema (Bremen), *го́родъ*, Бре́менъ.
Brescia (Brixa), *го́родъ*, Бре́шія.
Breslau (Wrocław), *го́родъ*, Бреслáвль (*Славянск. Вратисла́вль*).
Bretanja (Bretagne), *о́бласть*, Бретáнь.
Bretońskie plemię, Бретáнское пле́мя.
Brighton, *го́родъ*, Бре́йтонъ.
Brindisi (Brundusium), *го́родъ*, Бриндúзи (*Стар. Брундýзіумъ*).
Brüge (Bruges), *го́родъ*, Брю́гге.
Bruksella (Bruxelles), *го́родъ*, Брюссель.
Brunświk, *го́родъ*, Бра́уншвейгъ.
Brussa, *го́родъ*, Бру́сса.

Brytanja, Британія, Британская монархія.
Bryzgowia, область, Бризгавъ.
Brześć, городъ, Брестъ.
Buchara, область, Бухарія.
Buda (Ofen), городъ, Офенъ или Буда (*Славянск. Пештъ*).
Budyszyn (Bautzen), городъ, Будишинъ (*Нѣм. Бауцень*).
Buenos-Ayres, городъ, Буенось Айресъ.
Bug, рѣка, Бугъ.
Bugia, городъ, Бугія, Буджія.
Bulgarja, область, Болгарія.
Bułgarowie, народъ, Болгары.
Bunzlau, городъ, Бунцлау (*Слав. Болеслава*).
Burgundja, область, Бургундія.
Burgundowie, народъ, Бургунды.
Burjaci, народъ, Буряты.
Byzantium, городъ, Византія, Царьградъ.

C.

Cadiz (Kadyks), городъ, Кадисъ, Кадиксъ.
Caen, городъ, Канъ.
Cagliari, городъ, Каліари, Кальяри.
Cajeta (Gaeta), городъ, Гаэта.
Calabria (Apulia), область, Калабрія.
Calais, Кале, Калескій проливъ.
Cambray, городъ, Камбрё.
Capua, городъ, Капуа.
Castilla, область, Кастиллія.
Catanja (Katana), городъ, Катанія.
Cattaro (Kotor), городъ, Каттаро (*Слав. Которъ*).
Cayenne, городъ, Кайенна.
Cefalonja(Kephalonia), остр.,Кефалонія.
Cejlon, островъ, Цейлонъ.
Celebes, островъ, Целебесъ.
Celesyrja, область, Келесирія.
Celowiec (Klagenfurt), городъ,Целовецъ.
Cetynie, городъ, Цетинье (*въ Черногоріи*).
Cevennes (Sewenny), Севенскія горы.
Chaldejskie państwo, область, Халдея.
Chaldejczyk, Халдеецъ.
Châlons, городъ, Шалонъ.
Champagne, область, Шампань.
Charków, городъ, Харьковъ.
Charybda, заливъ, Харибда.
Cheb (Eger), городъ, Эгеръ.
Chełm, городъ, Холмъ.
Chełmno (Culm), городъ, Кульмъ.
Cheres (Jerez), городъ, Хересъ.
Cheronea, городъ, Херонея.
Cherson, городъ, Херсонъ.
Chersonez, полуостровъ, Херсонесъ.
Chester, городъ, Честеръ.
Chiavenna, городъ, Кіавенна.
Chili, область, Чили или Чело.
Chimborazo, гора, Чимборасо.
Chińczycy, народъ, Китайцы.
Chiny, Китай, Китайская имперія.
Chios, островъ, Хіо или Хіосъ.
Chiwa, городъ, Хива.
Chocim, городъ; Хотинъ.
Chorwacl (Kroacl), народъ, Хорваты (*Краты*).
Cieplice (Teplitz), городъ, Теплицъ.
Cieszyn, городъ, Тешинъ.
Cisa, рѣка, Тиса.
Coblenz (Koblencja), городъ, Кобленцъ.
Coimbra, городъ, Коимбра.
Coir (Chur), городъ, Хуръ или Куръ.
Cöln (Kolonja), городъ, Кёльнъ.
Como, озеро и городъ, Комо.
Cooka archipelag, Куковъ, архипелагъ.
Cordilleras de los Andes, Анды, Кордильерскія горы,
Cordova, городъ, Кордова.
Côte d' Or, Котъ-д'орскія горы.
Courtray, городъ, Кортрейхъ.
Çulm (Chełmno), городъ, Кульмъ.
Cwików (Zwickau), городъ, Цвикове.
Cyganie, народъ, Цыгане.
Cyklady (Kyklady), островъ, Циклады.
Cylicja, полуостровъ, Киликія.
Cymbrowie, народъ, Кимвры.
Cypr, островъ, Кипръ.
Cyrena, городъ, Киренея.
Cythera, островъ, Цитера.
Czarne morze, Чёрное море (*Понтъ эвксинскій*).
Czarnogórze, область, Черногорія, Чёрная Гора.
Czechy, область, Чехія (*Богемія*). **Czech**, Чехъ. **Czeski**, Чешскій.
Czerkiesi (Adigowie), народъ, Черкесы.
Czerwone morze, Чёрное море.

D.

Daeja, область, Дакія.
Dalmacja, область, Дальмація, Далмація.
Damaszek, городъ, Дамаскъ.
Damietta (Damyat), городъ, Дамиетта.
Danja, Данія, Датское королевство.
Danzig (Gdańsk), гор.,Данцигъ (*Гданскъ*).
Dardanelle, Дарданеллы, Дарданельскій проливъ.
Darjeńska zatoka, Дарьенскій заливъ.
Darmstadt, городъ, Дармштадтъ.
Dauphiné (Delfinat), область, Дофинэ.
Davisa, Девисовъ проливъ.
Delphi, городъ, Дельфы.
Delphinatus(Dauphiné), область, Дофинэ.
Derbent, городъ, Дербентъ.
Dniepr, рѣка, Днѣпръ.
Dniestr, рѣка, Днѣстръ.
Dobréj Nadziei przylądek, мысъ Доброй Надежды.

Don, *рѣка́*, Донъ.
Donauwörth, *го́родъ*, Дона́увертъ.
Doornik (Tournay), *го́родъ*, До́рникъ.
Dorpat, *го́родъ* Юрьевъ (*Дерптъ*).
Doubs, *рѣка́*, Дубъ.
Dower, *го́родъ*, Дувръ *и́ли* До́веръ.
Drawa, *рѣка́*, Дра́ва.
Drezno, *го́родъ*, Дре́зденъ (*Слав. Дражда́ны*).
Dublin, *го́родъ*, Дубли́нъ.
Dubrownik (Raguza), *го́родъ*, Дубро́вникъ (*Рагу́за*).
Dunaj, *рѣка́*, Дуна́й.
Duńczycy, *наро́дъ*, Да́тчане.
Dunkierka, *го́родъ*, Дюнки́рхенъ.
Durance, *рѣка́*, Дюра́нса.
Düsseldorf, *го́родъ*, Дюссельдо́рфъ.
Dwina (Dzwina), *рѣка́*, Двина́.
Dzieczyn (Tetschen), *го́родъ*, Те́шинъ.
Dziewin (Magdeburg), *го́родъ*, Магдебу́ргъ (*Слав. Дьвинъ*).
Dzwina (Dwina), *рѣка́* Двина́.

E.

Ebro (Iberus), *рѣка́*, Э́бро.
Edinburgh, *го́родъ*, Эдинбу́ргъ.
Egejskie morze, Эге́йское, мо́ре.
Eger (Cheb), *го́родъ*, Эгеръ.
Eger (Ohrza), *рѣка́*, Эгеръ.
Egipcjanie, *наро́дъ*, Египта́не. **Egipski**, Еги́петскій.
Egipt, *область*, Еги́петъ.
Einsiedeln, *го́родъ*, Эйнзи́дельнъ.
Ekbatana, *го́родъ*, Экбата́на.
Elba, *рѣка́ и о́стровъ*, Эльба (*Слав. Лаба*).
Elbrus, *гора́*, Эльбру́съ.
Elefantina, *о́стровъ*, Элефанти́на.
Eleusis, *го́родъ*, Элевзи́на.
Ems, *го́родъ и рѣка́*, Эмсъ.
Epir, *область*, Эпи́ръ.
Epiroci, *наро́дъ*, Эпироты.
Erie, *о́зеро* Эри.
Erywan, *го́родъ*, Эривань.
Erzerum, *го́родъ*, Арзеру́мъ *и́ли* Эрзеру́мъ.
Erzgebirge (Rudawy), Ру́дныя го́ры.
Escaut (Skalda), *рѣка́*, Шельда *и́ли* Схе́льда.
Eskimosy, *наро́дъ*, Эскимо́сы.
Estlandja, *область*, Эстля́ндія.
Estowie, *наро́дъ*, Эсты.
Estremadura, *область*, Эстремаду́ра.
Ethiopja, *область*, Эѳіо́пія.
Ethiopowie, *наро́дъ*, Эѳіо́пы.
Etjopi, *см.* **Ethiopowie**.
Etna, *огнедышущая гора́*, Э́тна.
Eton, *го́родъ*, Ито́нъ.
Etrurja, *область* Этру́рія (*Тоскана*).
Etruski, *наро́дъ*, Этру́ряне, Этру́ски.
Eubea (Negrepont), *о́стровъ*, Эвбе́я, Негропо́нтъ.
Eufrat, *рѣка́*, Эвфра́тъ.
Eupatoria, *го́родъ*, Евпато́рія *и́ли* Козло́въ.
Europa, Евро́па, **Europejczyk**, Европе́ецъ. **Europejski**, Европе́йскій.
Eurotas (Iri), *рѣка́*, Эвро́тасъ

F.

Fenicjanie, *наро́дъ*, Финикія́не.
Ferraro, *го́родъ*, Ферра́ра.
Ferro, *о́стровъ*, Фе́рро.
Filadelfia, *см.* **Philadelfia**.
Filipińskie wyspy, Филипи́нскіе острова́.
Filippopol (Filibé), *го́родъ* Филиппопо́ль.
Finisterre, мысъ Финисте́ръ.
Finlandja, *о́бласть*, Финля́ндія.
Finnowie, *наро́дъ*, Фи́нны.
Fiume, *го́родъ*, Фіу́ме (*Слав. Рѣка́*).
Flamandczykowie, *наро́дъ*, Фламандцы.
Flandrja, *область*, Фла́ндрія.
Flesinga (Vlissingen), *го́родъ*, Фли́ссингенъ.
Florencja, *го́родъ*, Флоре́нція.
Floryda, *область*, Флори́да.
Fontainebleau, *го́родъ*, Фонтенбло́.
Fontenay, *го́родъ*, Фонтену́а.
Formoza, *о́стровъ*, Формо́са (*Та́йванъ*).
Forth, *рѣка́*, Фортъ.
Fulda, *го́родъ*, Фу́льда.
Fünfkirchen, *го́родъ*, Фюнфки́рхенъ.
Fyen (Fjonja), о́стровъ Фіо́нія.

G.

Gadir (Kadyks), *го́родъ*, Ка́дикъ, Ка́дисъ.
Gaeta, *го́родъ*, Гаэ́та.
Galac, *го́родъ*, Гала́цъ.
Galata, *го́родъ*, Гала́тія.
Galicja, *область*, Гали́ція (*Га́личъ*).
Galicz, *го́родъ*, Га́личъ.
Galilea, *область*, Галиле́я.
Gallja, *область*, Га́ллія.
Gallowie, *наро́дъ*, Га́ллы.
Gambia, *рѣка́*, Га́мбія.
Ganges, *рѣка́*, Гангъ, Га́нгесъ *и́ли* Га́нга.
Garonna, *рѣка́*, Гаро́нна.
Gascogne, *область*, Гаско́нія.
Gdańsk, *го́родъ*, Да́нцигъ (*Гданскъ*).
Gebanum (Orlean), *го́родъ*, Орлеа́нъ.
Gedanum (Gdańsk), *го́родъ*, Да́нцигъ (*Гданскъ*).
Genewa, *го́родъ*, Женева.
Genua (Janua), *го́родъ*, Ге́нуа.
Genueńska zatoka, Генуэ́зскій зали́въ.
Georgja, *область*, Гру́зія.
Georgjanie (Karthulowie), *на́родъ*, Грузи́ны.

Germanja (Niemcy), Герма́нія.
Germanowie, *наро́дъ* Герма́нцы.
Getynga (Göttingen), *го́родъ*, Гёттинге́нъ.
Gibraltar, *го́родъ*, Гибралта́ръ.
Girgenti (Agrigentum), *го́родъ*, Джиржэ́нти.
Gironde (Żyronda), *рѣка́*, Жиро́нда.
Glasgow, *го́родъ*, Гла́ско.
Gniezno, *го́родъ*, Гнѣ́зно *или* Гнѣ́зенъ.
Golgotha (Kalwarja), *гора́*, Голго́ѳа.
Görlitz (Zgorzelec), *го́родъ*, Гёрлицъ (*Слав. Згоржѣлецъ*).
Görz (Gorycja) *го́родъ*, Гёрцъ (*Слав. Го́рица*).
Gotland, о́стровъ Готла́ндъ.
Göttingen (Getynga), *го́родъ*, Гёттинге́нъ.
Gradyska, *го́родъ*, Гра́дишка.
Granada, *го́родъ*, Грана́да.
Granik, *рѣка́*, Грани́къ.
Gratz (Hradec), *го́родъ*, Грецъ (*Слав. Гра́децъ*).
Graubünden, *го́родъ*, Граубю́нденъ.
Grecja (Hellas), *о́бласть*, Гре́ція (*Эллада*).
Grecy, *наро́дъ*, Гре́ки.
Greenwich, *го́родъ*, Грини́чъ.
Greifswald, *го́родъ*, Грейфсвальдъ.
Grenlandja, *о́бласть*, Гренла́ндія.
Groningen, *го́родъ*, Грони́нгенъ *или* Гру́нингенъ.
Guadelupa, о́стровъ Гваделу́па.
Guayakuil, *го́родъ*, Гвякиль.
Guernesey, о́стровъ Ге́рнси.
Guienne, *о́бласть*, Гіе́нна.
Guyanna, *о́бласть*, Гвіа́на *или* Гіа́на.
Gwinea, *о́бласть*, Гвине́я.

H.

Habsburg, *го́родъ*, Га́бсбургъ.
Hainault, *о́бласть*, Геннега́у.
Haiti, *о́стровъ*, Гаити.
Halicz, *го́родъ*, Га́личъ.
Hamburg, *го́родъ*, Га́мбургъ.
Hannower, *го́родъ*, Ганно́веръ.
Hanza, Га́нза, *см.* **Hanzeatyckie miasta.**
Hanzeatyckie miasta, Ганзе́йскіе города́
Harz, Гарцъ, Га́рцкія го́ры.
Havanna, *го́родъ*, Гава́на.
Hâvre de Grace, *го́родъ*, Гавръ *или* Гавръ-де-Грасъ.
Hebrajczykowie, *наро́дъ*, Евре́и.
Hebrydy, Гебри́дскіе острова́.
Heidelberg, *го́родъ*, Гейдельбе́ргъ.
Hekla, *огнедышущая гора́*, Ге́кла.
Hellada (Grecja), *о́бласть*, Эллада.
Hellenowie, *наро́дъ*, Э́ллины.
Hellespont, Геллеспо́нтъ (*Дарданельскій проли́въ*).
Helsingör, *го́родъ*, Гельзинге́ръ.
Herkulanum, Геркула́нъ, Геркула́нумъ.
Himalaya, Гимала́йскія го́ры.
Hindustan, *о́бласть*, Индоста́нъ.
Hiperborejskie góry, Гиперборе́йскія го́ры.
Hiszpanja, *о́бласть*, Испа́нія.
Hollandja, *о́бласть*, Голла́ндія.
Holsztyn, *о́бласть*, Гольшти́нія *или* Гольсти́нія.
Homburg, *го́родъ*, Го́мбургъ.
Honduras, *о́бласть*, Го́ндурасъ.
Honfleur, *го́родъ*, Гонфлёръ. Онфлёръ.
Hottentoci, *наро́дъ*, Готтенто́ты.
Hradec (Gratz), *го́родъ*, Гра́децъ (*Грацъ*).
Hradec Kralowe (Königgrätz), Королевогра́децъ (*Кёниггрецъ*).
Hudson, *рѣка́*, Гудсо́нъ; **Hudsońska zatoka**, Гудсо́новъ зали́въ.
Hüningen, *го́родъ*, Гю́нингенъ.
Hunnowie, *наро́дъ*, Гу́нны.
Hyeryjskie wyspy, Гіе́рскіе острова́.

I.

Iberowie, *наро́дъ*, , Иберійцы.
Iberus (Ebro), *рѣка́*, Эбро.
Illirowie, *наро́дъ*, Иллирійцы, Илли́ры.
Imeretia (Kolchida), *о́бласть*, Имере́тія.
Ind, *рѣка́*, Индъ *или* Синдъ.
Indo-Chiny, *о́бласть*, Индо-Хи́на.
Indostan, *о́бласть*, Индоста́нъ.
Indus, *рѣка́*, Индъ.
Indusy, , *наро́дъ*, Инду́сы.
Indje, *о́бласть*, Индія.
Indyjczycy, *наро́дъ*, Индійцы, Инде́йцы.
Inflanty, *о́бласть*, , Лифля́ндія.
Ingrja, *о́бласть*, Ингрія (*Ингерманла́ндія*).
Iri (Eurotas), *рѣка́*, Егро́тасъ.
Irkuck, *го́родъ*, Иркутскъ.
Irlandja, *о́бласть*, , Ирла́ндія.
Ischia, *о́стровъ*, Искія.
Islandja, *о́стровъ*, , Исла́ндія.
Istrja, *о́бласть*, Истрія.
Istula (Wisła), *рѣка́*, Ви́сла.
Italja (Włochy), , *о́бласть*, Ита́лія.
Iwiza, *о́стровъ*, Ивиса.
Izraelici, *наро́дъ*, Израильтя́не.

J.

Jaffa (Jappe), *городъ*, Я́ффа.
Jakuck, *го́родъ*, Яку́тскъ.
Jakuty, *наро́дъ*, Яку́ты.
Jamajka, *о́стровъ*, Ямайка.
Janina, *го́родъ*, Яни́на.
Janua (Genua), *го́родъ*, Ге́нуа.
Japonja, *о́бласть*, Япо́нія.
Jappe (Jaffa), *го́родъ*, Я́ффа.
Jarosławl, *городъ*, , Ярославль.
Jassy, *го́родъ*, , Яссы.
Jawa, *о́стровъ*, Ява.
Jawańczycy, *наро́дъ*, Ява́нцы.

Jedo, *гóродъ,* Іедо.
Jemappes, *гóродъ,* Жемáппъ.
Jena, *гóродъ,* Іéна.
Jenikale, *гóродъ,* **Еникóль; || Таврúческій проли́въ.**
Jenissej, *рѣка́,* Енисéй.
Jenissejsk, *гóродъ,* Енисéйскъ.
Jeniszer (Larissa), *гóродъ,* Ларúсса.
Jerozolima, Іерусалúмъ.
Jersey, *óстровъ,* Джéрси *или* Джéрсей.
Jerycho, *гóродъ,* Іерихóнъ.
Johannisberg, *горá,* Іоаннисбéргъ.
Jona, *óбласть,* Іóнія.
Jonowie, *нарóдъ,* Іоня́не.
Jońskie wyspy, Іони́ческіе острова́.
Jordan, *рѣка́,* Іордáнъ.
Judea, *óбласть,* Іудéя.
Julier, *гóродъ,* Юлúхъ.
Jura, *горá,* Юра.
Jutlandja, *óбласть,* Ютлáндія.

K.

Kadyks, *гóродъ,* Кáдиксъ, Кáдисъ.
Kaffa (Teodozja), *гóродъ,* Ѳеодóсія (*Стар.* Кáфа).
Kafrowie, *нарóдъ,* Кáфры.
Kair, *гóродъ,* Каúръ.
Kalabrja (Bruttium), *óбласть,* Калáбрія.
Kaledonja, *óбласть,* Каледóнія.
Kalifornja, *óбласть,* Калифóрнія.
Kałmuckie stepy, Калмы́цкія стéпи.
Kałmucy, *нарóдъ,* Калмы́кй.
Kaługa, *гóродъ,* Калýга.
Kamczadale, *нарóдъ,* Камчадáлы.
Kamczatka, *полуóстровъ,* Камчáтка.
Kanaryjskie wyspy, Канáрскіе острова́.
Kandja (Kreta), *óстровъ,* Кáндія.
Karaibskie morze, Карáйбское мóре.
Karantanja (Karyntja), Карúнтія (*Слав.* Корутáны).
Karelja, *óбласть,* Карéлія.
Karlsruhe, *гóродъ,* Карлсрýэ.
Karlstadt (Karlować), *гóродъ,* Кáрловецъ (*Нѣм.* Кáрлштадтъ).
Karolińskie wyspy, Каролúнскіе острова́.
Karpaty, Карпáты, Карпáтскія гóры.
Kartagena, *гóродъ,* Картахéна.
Kartagina, *гóродъ,* Карѳагéнъ.
Kartagińczykowie, *нарóдъ,* Карѳагéняне.
Kartulowie (Georgianie), *нарóдъ,* Грузúны.
Karyntja, *óбласть,* Карúнтія (*Слав.* Корутáны).
Kaspijskie morze, Каспúйское мóре.
Kastylja, *óбласть,* Кастúлія.
Kaszmir, *гóродъ,* Кашмúръ.
Katalonja, Каталóнія.
Katana (Catania), *гóродъ,* Катáнія.
Kaudyńskie wąwozy, Кавдúнское ущéлье.
Kaukaz, Кавкáзъ, Кавкáзская óбласть.
Kazań, *гóродъ,* Казáнь.
Kelty (Celtowie), *нарóдъ,* Кéльты.
Kentucky, *óбласть,* Кентóки.
Kephalenia (Cefalonia), *óстровъ,* Цефалóнія.
Kercz, *гóродъ,* Керчъ.
Kiachta, *гóродъ,* Кя́хта.
Kijów, *гóродъ,* Кіевъ.
Kirgizy, *нарóдъ,* Киргúзы.
Klagenfurt, *гóродъ,* Клáгенфуртъ (*Слав.* Целóвецъ).
Kłajpeda (Memel), *гóродъ,* Мéмель.
Kleve, *гóродъ,* Клéве.
Koblencja, *гóродъ,* Кóбленцъ.
Kolchida (Imeretia), *óбласть,* Колхúда.
Kolonja (Cöln), *гóродъ,* Кёльнъ.
Königsberg (Królewiec), *гóродъ,* Кёнигсбергъ (*Королéвецъ*).
Konstancja, *гóродъ,* Констáнцъ, Констáнція.
Konstantynopol, *гóродъ,* Константинóполь.
Kopenhaga, *гóродъ,* Копенгáгенъ.
Kordowa (Cordova), *гóродъ,* Кордóва.
Kordyliery (Andy), Кордильéрскія гóры.
Korea, *óбласть,* Корéя.
Korintja, *гóродъ,* Корúнеъ.
Kornwalja, *óбласть,* Корнвáллисъ.
Korsyka, *óстровъ,* Кóрсика.
Korynt, *гóродъ,* Корúнеъ.
Kotor (Catharo), *гóродъ,* Каттáро (*Слав.* Котóръ).
Kowno, *гóродъ,* Кóвно.
Kraina (Krain), *óбласть,* Крáйна.
Kraków, *гóродъ,* Крáковъ.
Kremsier (Kromierz), Крéмсиръ (*Слав.* Кромерúжъ, въ Моравіи).
Kreta (Candia), *óстровъ,* Критъ (*Кáндія*).
Kroaci (Chorwaci), *нарóдъ,* Кроáты (*Слав.* Хорвáты).
Królewiec (Königsberg), *гóродъ,* Королéвецъ (*Нѣм.* Кёнигсбергъ).
Kromierz (Kremsier), Кромерúжъ (*Крéмсиръ*).
Krym, полуóстровъ Крымъ.
Kuba, *óстровъ,* Кýба.
Kurlandja, *óбласть,* Курлáндія.
Kursk, *гóродъ,* Курскъ.
Kutna-Hora (Kuttenberg), Кýтна-Гóра.
Kwidzyn (Marienwerder), *гóродъ,* Мариенвéрдеръ.
Kyklady (Cyklady), *óстровъ,* Цикла́ды.
Kypros (Cypr), *óстровъ,* Кипръ.
Kythera (Cerigo), *óстровъ,* Цитéра.

L.

Laibach (Lublana), *Слав.* Лéйбахъ (*Любля́на*).
Lakedywskie wyspy, Лакедúвскіе острова́.
Lakonja, *óбласть,* Лакóнія.
La Manche, Британскій канáлъ, *Ла-Манчá* (*въ Испáніи*).

Laon, *гóродъ*, **Ланъ**.
Lapończycy (Laplandczycy), *нарóдъ*, **Лапóнцы**.
Larissa (Jeniszer), *гóродъ*, **Ларíсса**.
Latium, *óбласть*, **Лáціумъ**.
Lausanne, *гóродъ*, **Лозáнна**.
Lausitz (Łużyce), **Лужúцы** (*Нѣм. Лузáція*).
Leicester, *гóродъ*, **Лéстеръ**.
Leiningen, **Лéйнингéнское кня́жество**.
Leitha (Litawa), *рѣкá*, **Литáва**.
Leitmerytz (Letomierzyce), **Летомерúцы** (*въ Чéхіи*).
Leodium (Louvain), *гóродъ*, **Лувенъ**, **Лёвенъ**.
Lettowie (Łotysze), *нарóдъ*, **Латышú**.
Leuktra, *гóродъ*, **Лéвктры**.
Lezgini, *нарóдъ*, **Левгúнцы**.
Liban, **Ливáнъ**, **Ливáнская горá**.
Liberec (Reichenberg), **Либéрецъ** (*Нѣм. Рейхенбéргъ*).
Libja, *óбласть*, **Лúвія**.
Liburnus (Livorno), *гóродъ*, **Ливóрно**.
Liège (Lüttich), *гóродъ*, **Лю́ттихъ**.
Ligurowie, *нарóдъ*, **Лигýры**.
Lille (Ryssel), *гóродъ*, **Лиллъ**.
Liparyjskie wyspy, **Липáрскіе острова́**.
Lipsk (Leipzig), *гóродъ*, **Лéйпцигъ** (*Слав. Липскъ*).
Lisboa (Lizbona), *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Litwa, *óбласть*, **Литвá**.
Litwini, *нарóдъ*, **Литвúны**, **Литóвцы**.
Liwonja, *óбласть*, **Лифля́ндія**.
Liwowie, *нарóдъ*, **Лифля́ндцы**, **Лúвы**.
Lizbona, *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Lodowate morze, **Ледовúтое мóре**.
Lombardja, *óбласть*, **Ломбáрдія**.
Londyn, *гóродъ*, **Лóндонъ**.
Loreto, *гóродъ*, **Лорéтто**.
Lotaryngja, *óбласть*, **Лотарúнгія**.
Louvain (Löven), *гóродъ*, **Лувенъ**, **Лёвенъ**.
Lubeka (Lübek), *гóродъ*, **Любéкъ**.
Lublana (Laibach), *гóродъ*, **Любля́на**.
Lucca, *гóродъ*, **Лýкка**.
Lucerna, *гóродъ*, **Луцéрнъ**.
Ludwigsburg, *гóродъ*, **Лýдвигсбургъ**.
Lugano, *гóродъ*, **Лугáно**.
Lugdunum (Lyon), *гóродъ*, **Лióнъ**.
Luksemburg, *гóродъ*, **Луксембýргъ**.
Luneville, *гóродъ*, **Люневúль**.
Lusitanja, **Лузитáнія** *óбласть*, (*Португáлія*).
Lüttich (Liège), **Лю́ттихъ**.
Lwów, **Львовъ** (*нѣм. Лéмберіъ*).
Lyon (Lugdunum), **Лióнъ**.

Ł.

Ładoga, **Лáдога**, **Лáдожское óзеро**.
Łotwacy (Łotysze), *нарóдъ*, **Латышú**.
Łużyce (Lausitz), **Лужúцы** (*нѣм. Лузáція*).
Łużyczanie, *нарóдъ*, **Лужúчáне**, **Лужúцкіе Сéрбы** (*Нѣм. Вéнды*).

M.

Maastricht, *гóродъ*, **Маáстрихъ**.
Macedonja, *óбласть*, **Македóнія**.
Madeira, *рѣкá и óстровъ*, **Мадéра**.
Madryt, *гóродъ*, **Мадрúтъ**.
Madziary, *нарóдъ*, **Мадья́ры**.
Magdeburg (Dziewin), **Магдебýргъ** (*Слав. Дѣвинъ*).
Main (Men), *рѣкá*, **Майнъ**.
Mainz (Moguncja), *гóродъ*, **Майнцъ**.
Malabar, *бéрегъ*, **Малабáръ**.
Malaje, **Малáй**, **Малáйское плéмя**.
Malines (Mecheln), *гóродъ*, **Мéхельнъ**.
Malta, *óстровъ*, **Мáльта**.
Mancha, *рѣкá*, **Мáнча** (*въ Испáніи*).
Mantinea, *гóродъ*, **Мантинéя**.
Mantua, *гóродъ*, **Мáнтуа**.
Maraton, *гóродъ*, **Мараѳóнъ**.
Marmora, **Мрáморное мóре**.
Marokko, *гóродъ*, **Марóкко**.
Marsylja, *гóродъ*, **Марсéль**.
Martwe morze, **Мёртвое или Асфáльтовое мóре**.
Maskareny, **Маскарéнскіе острова́**.
Massachusetts, *óбласть*, **Массачýсетъ**.
Mauretanja (Maurienne), *óбласть*, **Мавритáнія**.
Maurycego wyspa, *óстровъ* **Маврúція**.
Mazowiecka gubernja, **Мазовéцкая губéрнія**.
Mazowsze, *óбласть*, **Мазóвія**.
Medjolan, *гóродъ*, **Медіолáнъ**, **Милáнъ**.
Medyna, *гóродъ*, **Медúна**.
Meissen (Miśnia), **Мéйссенъ** (*Слав. Мúшна*).
Mekka, *гóродъ*, **Мéкка**.
Melanezja, **Меланéзія** (*земля́ чёрныхъ дикарéй*).
Memel, *рѣкá*, **Мéмель**.
Memphis, *гóродъ*, **Мéмфисъ**.
Men (Main), *рѣкá*, **Майнъ**.
Messeńska zatoka, **Мессúнскій зали́въ**.
Messyna, *гóродъ*, **Мессúна**.
Metz, *гóродъ*, **Мецъ**.
Meuse (Moza), *рѣкá*, **Масъ**.
Mexico, *óбласть*, **Мéксика** *или* **Мéксико**.
Michigan, *óбласть и óзеро*, **Мичúганъ**.
Milet, *гóродъ*, **Милéтъ**.
Miśnia (Meissen), *гóродъ*, **Мúшня** (*Нѣм. Мéйссенъ*).
Mitawa, *гóродъ*, **Митáва**.
Modena, *гóродъ*, **Модéна**.
Moguncja (Mainz), *гóродъ*, **Майнцъ**.
Mohilew, *гóродъ*, **Могилёвъ**.
Moluckie wyspy, **острова́ Молýкскіе** *или* **пря́ныхъ зёлій**.
Mołdawa, *рѣкá*, **Волтáва** (*Нѣм. Молдáва*).
Mołdawja (Multany i Wołoszczyzna), *óбласть*, **Молдáвія** (*Румúнія*).
Monachjum, *гóродъ*, **Мю́нхенъ**.

Mongolja, *область*, Монго́лія.
Mongołowie, *наро́дъ*, Монго́лы.
Mons (Bergen), *го́родъ*, Монсъ.
Mont-Blanc, *гора́*, Монъ-Бла́нъ.
Mont Dor, Мондо́рскій водопа́дъ.
Montbeliard, *го́родъ*, Мимпельга́рдъ.
Montenegro *о́бласть*,(**Czarnogórze**), Черного́рія, Чёрная Гора́.
Montpellier, *го́родъ*, Монпелье́.
Morat, Му́ртенское о́зеро; || го́родъ Му́ртенъ.
Morawianie, *наро́дъ*, Мора́вы, Моравя́не.
Morawja, *о́бласть*, Мора́вія.
Morea, *полуо́стровъ* Море́я.
Moskwa, *го́родъ*, Москва́.
Moza (Maas), *рѣка́*, Масъ.
Mozambik, Мозамби́кскій кана́лъ.
Mozella, *рѣка́*, Мо́зель.
Mulhouse, *го́родъ*, Мюльга́узенъ.
München (Monachium), *го́родъ*, Мю́нхенъ.
Murcja, *го́родъ* Му́рсія.
Mutina (Modena), *го́родъ*, Моде́на.

N.

Nadbaltyckie gubernje, Прибалтійскія губе́рніи.
Nancy, *го́родъ*, Нанси́.
Nanking, *го́родъ*, На́нкинъ.
Narew, *рѣка́*, Наро́ва.
Narwa, *го́родъ*, На́рва.
Nassau, *го́родъ*, Нассау́.
Natalja (Port-Natal), Нато́лія *или* Лева́нтъ.
Nauplja, *го́родъ*, На́вплія.
Navarino, *го́родъ*, Навари́нъ.
Navarra, *о́бласть*, Нава́рра.
Nazareth (Nasirah), *го́родъ*, Назаре́тъ.
Neapol, *го́родъ*, Неа́поль.
Neckar, *рѣка́*, Не́ккаръ.
Negropont (Eubea), *о́стровъ*, Негропо́нтъ.
Negrowie, *наро́дъ*, Не́гры.
Neufschatel, *го́родъ*, Нефшате́ль, Нешате́ль.
Newa, *рѣка́*, Нева́.
New-York, *го́родъ*, Нью-Іо́ркъ.
Nicea, *го́родъ*, Нике́я.
Niemcy, *о́бласть*, Герма́нія. **Niemcy**, *наро́дъ*, Нѣ́мцы.
Niger (Dżoliba), *рѣка́*, Ни́геръ.
Nijagara, *рѣка́*, Ніага́ра.
Nil, *рѣка́*, Нилъ.
Nimwega, *го́родъ*, Нимве́генъ *или* Нимегенъ.
Niniwa, *го́родъ*, Нинивія.
Nizza, *го́родъ*, Ни́цца.
Normandja, *о́бласть*, Норма́ндія.
Normanowie, *наро́дъ*, Норма́ны.
Norrköping, *го́родъ*, Норчёпингъ.
Norwegja, *о́бласть*, Норве́гія.
Norymberga, *го́родъ*, Ню́рнбергъ.
Nowgorod, Но́вгородъ.
Nowy-Sad, *го́родъ*, Но́вый-Садъ (*Нѣм. Не́йзатцъ*).
Nubja, *о́бласть*, Ну́бія.
Numantia, *го́родъ*, Нума́нція.
Nürnberg(Norymberga), *го́р.*, Ню́рнбергъ.

O.

Ob', *рѣка́*, Обь.
Odra, *рѣка́*, О́деръ.
Ofen (Buda), *го́родъ*, Пештъ, О́фенъ (*Бу́да*).
Ohio, *рѣка́*, Оге́йо.
Oise (Oaza), *рѣка́*, Оа́за.
Olbrzymie góry (Riesengebirge), Исполи́нскія го́ры.
Ołomuniec, *го́родъ*, Олому́цъ (*Нѣм.* Olimütz).
Onega, *рѣка́*, Оне́га.
Orange, *го́родъ*; Ора́нжъ, Ора́нія.
Oreł, *го́родъ*, Орёлъ.
Orleans (Gebanum), *го́родъ*, Орлеа́нъ.
Ormianie, *наро́дъ*, Армя́не.
Ormus, Орму́сскій, проли́въ.
Osiek(Esseg), *го́родъ*, Эссегъ (*Слав.* О́секъ).
Ostenda, *го́родъ*, Осте́ндо.
Ostgotowie, *наро́дъ*, Остъ-Го́ты.

P.

Padua (Padwa), *го́родъ*, Па́дуа.
Palermo (Panormus), *го́родъ*. Пале́рмо.
Palestyna, *о́бласть*, Палести́на.
Palmyra (Tadmor), *го́родъ*, Пальми́ра.
Pamplona, *го́родъ*, Пампело́на.
Panama, Пана́мскій перешее́къ.
Pannonja, *о́бласть*, Паннонія.
Papuazja, *о́бласть*, Папуа́зія, Но́вая Гви́нея.
Paraguay, *рѣка́*, Парагва́й; || Парагва́йская о́бласть.
Parma, *го́родъ*, Па́рма.
Parthowie, *наро́дъ*, Парея́не.
Paryż, *городъ*, Пари́жъ.
Patavium (Padua), *го́родъ*, Па́дуа.
Pawia, *го́родъ*, Па́вія.
Peking, *го́родъ*, Пе́кинъ.
Pelew, wyspy, Пеле́вскіе острова́.
Peloponez, *о́бласть*, Пелопонне́съ.
Pensylwanja, *о́бласть*, Пенсильва́нія.
Perm, *го́родъ*, Пермь.
Pernow (Parnawa), *го́родъ*, Пе́рновъ.
Persja, *о́бласть*, Пе́рсія.
Perska zatoka, Перси́дскій зали́въ.
Peru, *о́бласть*, Пе́ру.
Perugia (Perusia), *го́родъ*, Перу́зія.
Peschiera, *го́родъ*, Пескіе́ра.

Peszt, *го́родъ*, Пештъ (*О́фенъ*).
Petersburg, *го́родъ*, Петербу́ргъ.
Peterwardein, *го́родъ*, Петрова́радъ (*Нѣм. Петерварде́йнъ*).
Pfalzburg, *го́родъ*, Фа́льцбургъ.
Piacenza (Placencia), *го́родъ*, Піаче́нца.
Piemont, *о́бласть*, Піемо́нтъ.
Pikardja, *о́бласть*, Пика́рдія.
Pilzno (Pilsen), *го́родъ*, Пи́льзень (*Нѣм. Пи́льзенъ*).
Piotrowaradyn (Peterwardein), *го́родъ*, Петрова́радъ (*Петерварде́йнъ*).
Pireneje, Пирене́и, Пирене́йскія го́ры.
Pistoja, *го́родъ*, Писто́я.
Piza, *го́родъ*, Пи́за.
Plateja, *го́родъ*, Плате́я.
Platten, Пла́ттенское о́зеро.
Plymouth, *го́родъ*, Пли́мутъ.
Pogranicze wojskowe, Вое́нная Грани́ца.
Połtawa, *го́родъ*, Полта́ва.
Pomeranja, *о́бласть*, Помера́нія.
Pomorze, *о́бласть*, Помо́рье.
Pompeja, *го́родъ*, Помпе́я.
Pontyńskie bagna, Понти́нскія боло́та.
Portici, *го́родъ*, По́ртичи.
Portugalja, *о́бласть*, Португа́лія.
Poznań, Позна́нь (*Нѣм. По́зенъ*).
Praga, *го́родъ*, Пра́га.
Prenzlow (Przemyśl), Перемы́шль (*Нѣм. Пренцла́у, въ Бранденбу́ргіи*).
Prerau (Przerów), *го́родъ*, Преро́въ (*Нѣм. Прера́у*).
Pruskie królestwo, Пру́сское короле́вство.
Prut, *рѣка́*, Прутъ.
Przemyśl, *го́родъ*, Перемы́шль (*въ Гали́ціи*).
Pskow, *го́родъ*, Псковъ.

Q.

Quebec, *го́родъ*, Кве́бекъ.
Quimper, *го́родъ*, Кемпе́ръ.
Quito, *го́родъ*, Кви́то *и́ли* Ка́то.

R.

Rachów (Annopol), *го́родъ*, Рахо́въ (*Аннопо́ль*).
Raguza (Dubrownik), Рагу́за (*Сла́в. Дубро́вникъ*).
Ratysbona (Regensburg), *го́родъ*, Ре́генсбургъ.
Ravenna, *го́родъ*, Равенна.
Reggio, *го́родъ*, Ре́джо *и́ли* Ре́джіо.
Ren (Rhein), *рѣка́*, Рейнъ.
Rewel, *го́родъ*, Ре́вель.
Rhecja, *о́бласть*, Ре́ція.
Rheims, *го́родъ*, Ренсъ *и́ли*, Реймсъ.
Rhode-Island, *о́бласть*, Родъ-Эйлендъ.
Rhodos, *о́стровъ*, Родо́съ.
Rhone (Rodan), *рѣка́*, Ро́на.
Richmond, *го́родъ*, Ри́чмондъ.
Rieka (Fiume), Рѣка́ (*Ит. Фіу́ме*).
Rochelle, *го́родъ*, Ларошéль.
Rodan (Rhone), *рѣка́*, Ро́на.
Rossja, Россія, Россі́йская импе́рія.
Rossjanie, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Rudawy (Erzgebirge), Ру́дныя го́ры.
Rumuni (Wołosi), *наро́дъ*, Румы́ны.
Rumunja, Румы́нія.
Ruś, Русь, Россія.
Rusini, *наро́дъ*, Руси́ны, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Ryga, *го́родъ* Ри́га.
Ryska zatoka, Ри́жскій зали́въ.
Ryssel (Lille), *го́родъ*, Лилль.
Rzym, *го́родъ*, Римъ.

S.

Śaatz, *го́родъ*, Жа́тепъ (*Нѣм. Затцъ*), въ Че́хіи.
Sabaudja, *о́бласть*, Саво́ія.
Sagunt, *го́родъ*, Сагу́нтъ.
Sahara, *пусты́ня*, Саха́ра.
Salamanka, *го́родъ*, Салама́нка.
Salerno, *го́родъ*, Сале́рно.
Saloniki, *го́родъ*, Сало́ники *и́ли* Солу́нь.
Salzburg, *го́родъ*, Сольногра́дъ (*Нѣм. Зальцбургъ*).
Samara, *го́родъ*, Сама́ра.
Samarja, *о́бласть*, Сама́рія.
Samarytanie, *наро́дъ*, Самаритя́не.
San Gallo (Akritas), *го́родъ*, Санктъ-Га́лленъ.
Saona, *рѣка́*, Со́на.
Saragossa, *го́родъ*, Сараго́са.
Sardynja, Сарди́нія, Сарди́нское короле́вство.
Sarepta, *го́родъ*, Саре́пта.
Sarmaci, *наро́дъ*, Сарма́ты.
Sarońska zatoka, Аѳи́нскій зали́въ.
Saskie królestwo, Саксо́нское короле́вство.
Savern (Zabern), Саве́рнъ.
Sawa, *рѣка́*, Са́ва.
Schaffhausen, *го́родъ*, Шафга́узенъ.
Scheveningen, *го́родъ*, Схевели́нгенъ.
Scytowie, *наро́дъ*, Скиѳы.
Seelandja, *о́стровъ*, Зела́ндія
Sekwana (Seine), *рѣка́*, Се́на.
Semlin (Zemuń), *го́родъ*, Зе́мунъ (*Нѣм. Земли́нъ*).
Serajewo (Bosna-Sarai), *го́родъ*, Сара́ево.
Serbja, *о́бласть*, Се́рбія.
Setubal, *го́родъ*, Сетуба́лъ.

Sewastopol, *гóродъ*, Севастóполь.
Sewenny, Севéнскія гóры.
Sewern, *рѣка́*, Сéвернъ (*въ Англіи*).
Sewilla, *гóродъ*, Севúлья.
Seypusch (Żywiec), *гóродъ*, Жúвецъ (*Нѣм. Зéйпушъ*).
Seyszelle, Сешéльскіе острова́.
Shetlandzkie wyspy, Шедлáндскіе острова́.
Siedmiogród (Siebenbirgen), Семигрáдская óбласть, Трансильвáнія.
Sień (Zeng), *гóродъ*, Сѣнь (*Нѣм. Ценгъ*).
Sienna, *гóродъ*, Сіéна.
Sierra-Nevada, Cierra-Невáда, Снѣжныя гóры
Sind, *рѣка́*, Синдъ *или* Индъ.
Sirmja (Frusca gora), Сремъ (*Сúрія*), *Сербск.* Фрýшка Гóра.
Skager-Rak, *óбласть*, Ютлáндія; || Скáтерракъ.
Skalda, *рѣка́*, Шéльда *или* Схéльда.
Skandynawja, *óбласть*, Скандинáвія.
Slawonja, Славóнія.
Słowacy, Словáки.
Słowency, *нарóдъ*, Словéнцы, Словéны.
Słowianie, *племя́*, Славя́не.
Smyrna, *гóродъ*, Смúрна.
Solothurn, *гóродъ*, Солотýрнъ.
Sparta, *óбласть*, Спáрта, Лакедемóнъ.
Spira (Speier), *гóродъ*, Шпéйеръ.
Spitzberg, *óстровъ*, Шпицбéргенъ.
Spokojny ocean, Тúхій океáнъ.
Sprea, *рѣка́*, Шпрéе (*Спрéва*).
Śródziemne morze, Средизéмное мóре.
Stambuł (Caregrad), *гóродъ*, Стамбýлъ (*Царегрáдъ*).
Stany zjednoczone, Соединéнные Штáты.
Stockholm, *гóродъ*, Стокгóльмъ.
Stołowa góra, Столóвая горá.
Strasburg, *гóродъ*, Стрáсбургъ.
Stuttgart, *гóродъ*, Штýтгартъ.
Styrja, *óбласть*, Штúрія.
Styryjskie Alpy, Штирíйскія Áльпы.
Sudety, góry, *гóры*, Судéты.
Suez, *гóродъ*, Суэ́зъ; || Суэ́зскій перешéекъ.
Sunda, *проли́въ*, Зундъ.
Syberja, *óбласть*, Сибúрь.
Sybin (Herrmannstadt), Сибúнъ (*Нѣм. Германштáдтъ*).
Sycylja, *óстровъ*, Сицúлія.
Synai, *горá*, Синáй.
Syrakuzy, *гóродъ*, Сиракýзы.
Syrja, *óбласть*, Сúрія.
Szaffuza, *гóродъ*, Шафгáузенъ.
Szczecin, *гóродъ*, Штетúнъ.
Szkocja, *óбласть*, Шотлáндія.
Szląsk, *óбласть*, Силéзія.
Szwajcarja, *óбласть*, Швейцáрія.
Szwecja, *óбласть*, Швéція.
Szybenik (Sebenico), *гóродъ*, Шебенúкъ (*Ита́л. Себенúко*), *въ* Далмáціи.

T.

Tag, *рѣка́*, Тагъ *или* Тéжо.
Tahiti, *óстровъ*, Таúти *или* Отагéйтэ.
Tamiza, *рѣка́*, Тéмза.
Tanger, *гóродъ*, Тáнжеръ.
Tarent, *гóродъ*, Тарéнтъ.
Taunus, *горá*, Тáунусъ.
Taurus, *горá*, Тавръ.
Taurycka gubernja, Таврúческая губéрнія.
Teby, *гóродъ*, Тúвы (*Стар. Θúвы*).
Teheran, *гóродъ*, Тегерáнъ.
Temeswar, *гóродъ*, Темешвáръ.
Teneriffa, *óстровъ*, Тенерúфа.
Teodozja, *гóродъ*, Θеодóсія (*Стар. Кефа*).
Terceira, *óстровъ*, Терсéйра.
Terracina, *гóродъ*, Террачúна.
Tessyn (Ticino), *рѣка́*, Тессúнъ.
Tevere (Tyber), *рѣка́*, Тúберъ.
Theaki (Ithaka), *óстровъ*, Теáки, Итáка.
Theis (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Theodozja, *см.* Teodozja.
Thermopylae, *ущéлье*, Термопúлы.
Thessalja, *óбласть*, Θессáлія.
Thessalonica, *гóродъ*, Θессалóника (*Солóники или Солýнь*).
Thionville, *гóродъ*, Диденгóфенъ.
Thorn (Toruń), *гóродъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Thun, *гóродъ*, Тунъ.
Thurgau (Turgowja), кантóнъ Тургáу.
Ticinum (Pavia), *гóродъ*, Пáвія
Tigre, *рѣка́*, Тигръ.
Tisza (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Toledo, *гóродъ*, Толéдо.
Tolosa (Tuluza), *гóродъ*, Тулýза.
Toruń, *гóродъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Toskana (Toskanja), *óбласть*, Тоскáна.
Tournay (Doornik), *гóродъ*, Дóрникъ.
Towarzyskie wyspy, острова́ Товáрищества.
Tracja, *óбласть*, Θрáкія.
Trakowie, *нарóдъ*, Θракíйцы.
Transylwanja, Трансильвáнія, Семигрáдская óбласть.
Trapezunt (Trebisonda), *гóродъ*, Трапезóндъ.
Trento (Trydent), *гóродъ*, Тріéнтъ.
Trewir (Trier), *гóродъ*, Триръ.
Triest, *гóродъ*, Тріестъ (*Слав. Терстъ*)
Trinkomali, *гóродъ*, Тринкомáлія.
Troyes, *гóродъ*, Труá (*во Франціи*).
Trynidad, *óстровъ*, Тринидáдъ.
Tübingen (Tubinga), *гóродъ*, Тюбингенъ.
Tuluza (Toloza), *гóродъ*, Тулýза.
Turcja, *óбласть*, Тýрція.
Turkestan, *óбласть*, Туркестáнъ.
Twer, *гóродъ*, Тверь.
Tyber (Tevere), *рѣка́*, Тúберъ.
Tyberias, Тиверiáдское óзеро.
Tyrol, *óбласть*, Тирóль.

U.

Ukraina, Украйна.
Umbrja, *область*, Умбрія.
Unterwalden, *городъ*, Унтервальденъ.
Upsala, *городъ*, Упсала.
Ural, *рѣка*, Уралъ.
Uralskie góry, Уральскія горы.
Urbino, *городъ*, Урбино.
Urseren, Урзеренская долина.

V.

Valence, *городъ*, Валенсъ (*во Франціи*).
Valencia, *городъ*, Валенсія (*въ Испаніи*).
Valtelin (Veltlina), *область*, Вальтелина.
Vera Cruz, *городъ*, Веракрудъ.
Verona, *городъ*, Верона.
Versailles, *городъ*, Версаль.
Vevay, *городъ*, Вево *или* Вевея.
Vicenza, *городъ*, Вичёнца.
Vosges (Wogezy), Вогезскія горы.

W.

Walencja, *городъ*, Валенсія.
Wallis, *кантонъ*, Валлисъ.
Wandea, Вандея, Вандейскій департаментъ.
Warszawa, *городъ*, Варшава.
Węgry, *область*, Венгрія.
Wenecja, *городъ*, Венеція.
Werona (Verona), Верона.
Wersal, *городъ*, Версаль.
Westfalja, *область*, Вестфалія.
Westgotowie, *народъ*, Остъ-Готы. Восточные Готы.
Wezuwjusz, *огнедышущая гора*, Везувій.
Wiborg, *городъ*, Выборгъ (*въ Даніи*).
Wiedeń, *городъ*, Вѣна.
Wielka Brytanja, *обл.*, Великобританія.
Wight, *островъ*, Вейтъ.
Wilno, *городъ*, Вильно.
Wisła, *рѣка*, Висла.
Włochy, *область*, Италія.
Wogezy, Вогезскія горы.
Wołga, *рѣка*, Волга.
Wołogda, *городъ*, Вологда.
Wołyńska gubernja, Волынская губернія.
Woolwich, *городъ*, Вуличъ.
Worms (Bormio), *городъ*, Вормсъ.
Wrocław, Вроцлавь (*Нѣм. Бреславль*).
Würtemberg, Вюртембергъ.
Wyborg, *городъ*, Выборгъ.

Y.

Y, валивъ Эй.
Yarmouth, *городъ*, Ярмоутъ.
Yonna, *рѣка*, Іонна.
Ypres (Ipern), Иперн *или* Эйпернъ.
Yssel, *рѣка*, Иссель *или* Эйссель.

Z.

Zagrzeb (Agram), Загребъ (*Нѣм. Аграмъ*).
Zaira (Kongo), *рѣка*, Сайра *или* Конго.
Zara (Zadar), *городъ*, Зара (*Слав. Задаръ*).
Zelandja, *островъ*, Зеландія.
Zemlin (Zemuń), *городъ*, Землинъ (*Земунь*).
Zittau (Żytawa), *городъ*, Циттау (*Житава*).
Zug, *городъ*, Цугъ.

Ż.

Żydzi, *народъ*, Жиды.
Żyronda (Gironde), *рѣка*, Жиронда.
Żytawa (Zitta), *рѣка*, Житава (*Зитта*).
Żytomierz, *городъ*, Житомиръ.

NAZWY MIAST I RZEK

Królestwa Polskiego*).

НАЗВАНІЯ ГОРОДОВЪ И РѢКЪ

Царства Польскаго**).

A.

Adamów, *г.*, Адáмовъ.
Alexandrów, *г.*, Александрóвъ.
Andrejew, *г.*, Андрéевъ.
Annopol v. Rachów, *г.*, Аннопóль, *иначе.* Рахóвъ.
Augustów, *г.*, Августóвъ.

B.

Bąblak, *г.*, Бабáкъ.
Bakałarzew, *г.*, Бакалáревъ.
Balwierzyszki, *г.*, Бальвержáшки.
Baranów, *г.*, Барáновъ.
Będków, *г.*, Бендкóвъ.
Bełchatów, *г.*, Белхáтовъ.
Belżyce, *г.*, Белжúцы.
Bendin, *г.*, Бендúнъ.
Biała, *р.*, Бѣлая.
Białaczów, *г.*, Бѣлачóвъ.
Białka, *р.*, Бáлка (Бѣлка).
Białobrzegi, *г.*, Бѣлобрéги.
Biebrza, Wissa, *р.*, Бѣбржа, Вúсса.
Bieła, *г.*, Бѣла.
Bielawy, *г.*, Бѣлúвы.
Bielgoraj, *г.*, Бѣлгорáй.
Bielsk, *г.*, Бѣльскъ.
Bieżuń, *г.*, Бѣжýнь.
Biskupice, *г.*, Бискýпицы.
Błaszki, *г.*, Блáшки.
Błonie, *г.*, Блóни.
Bobrowniki, *г.*, Бобрóвники.
Bodzanów, *г.*, Бодзанóвъ.
Bodzentyn, *г.*, Бодзентúнъ.
Bogorja, *г.*, Богóрія.
Bolesławiec, *г.*, Болеслáвецъ.
Bolimów, *г.*, Болúмовъ.
Brodów, *г.*, Бродóвъ.
Brok, *г.* Брокъ.
Brudzew, *г.*, Брудзéвъ.
Brześć, *г.*, Брестъ.
Brzesko, *г.*, Бржéско.
Brzeźnica, *г.*, Брéзница.
Brzezin, *г.*, Брéзинъ.
Brzeźnica, *р.*, Брéзница (Берéзина)
Brzuśna, *р.*, Брýсьна.
Bug, *р.*, Бугъ.
Burzenin, *г.*, Буржéнинъ.
Busk, *г.*, Бускъ.

---

*) Nazwy miast gubernjalnych i powiatowych przytoczone tu są według Najwyżéj w roku 1866 zatwierdzonéj „Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach Królestwa Polskiego.“
Ruska litera *г.* znaczy *городъ* (miasto), *р.* — *рѣка́* (rzekę).

**) Названія губернскихъ и уѣздныхъ городовъ приведены здѣсь на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 1866 году „Положенія о губернскомъ и уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.“
Буква *г.* означаетъ городъ, *р.* — рѣку.

Bychawa, *z.*, Быха́ва.
Bystrzyca, *p.*, Быстрши́ца (Быстри́ца).
Bzura, *p.*, Бзу́ра.

C.

Cegłów, *z.*, Цегло́въ.
Cessanka, *p.*, Цесса́нка.
Chęciny, *z.*, Хенци́ны.
Chmielnik, *z.*, Хмѣльникъ.
Chmielów, *z.*, Хмѣлёвъ.
Chocz, *z.*, Хочъ.
Chodecz, *z.*, Хо́дечъ.
Chodel, *z.*, Хо́дель.
Chołm, *z.*, Холмъ.
Chorzele, *z.*, Хоржѣ́ли.
Ciechanów, *z.*, Цѣхано́въ.
Ciechanowiec, *z.*, Цѣхано́вецъ.
Ciepielów, *z.*, Цѣпелёвъ.
Czarna, *p.*, Чо́рная.
Czeladź, *z.*, Че́лядь.
Czemierniki, *z.*, Чемерни́ки.
Czersk, *z.*, Черскъ.
Czerwińsk, *z.*, Черви́нскъ.
Częstochow, *z.*, Ченстохо́въ.
Czyżew, *z.*, Чижёвъ.

D.

Dąble, *z.*, До́мби.
Dąbrowice, *z.*, Домброви́цы.
Deleszyce, *z.*, Далеши́цы.
Denków, *z.*, Де́нковъ.
Długa, *p.*, Дли́га (До́лгая).
Dobra, *z.*, До́брая.
Dobrzyń nad Drwęcą, *z.*, Добры́нь надъ Дрвенцо́ю.
Dobrzyń nad Wisłą, *z.*, Добры́нь надъ Ви́слою.
Dobrzyńska, *p.*, Добржи́нска.
Drobin, *z.*, Дро́бинъ.
Drwęca, *p.*, Дрве́нца.
Drzewica, *z.*, Држеви́ца.
Drzewiczka, *p.*, Држеви́чка.
Dubienka, *z.*, Дубе́нка.
Działdówka, *p.*, Дзялдо́вка.
Działoszyce, *z.*, Дѣлоши́цы.
Działoszyn, *z.*, Дѣлоши́нъ.

F.

Filipów, *z.*, Фили́повъ.
Firlej, *z.*, Фирле́й.
Frampol, *z.*, Фрампо́ль

G.

Garwolin, *z.*, Гарволи́нъ.
Giełczew, *z.*, Ге́лчевъ.
Gielniów, *z.*, Ге́льневъ.
Gliniany, *z.*, Глини́ны.
Głowaczów, *z.*, Гловачо́въ.
Główno, *z.*, Гло́вно.
Głusk, *z.*, Глускъ.
Gniewaszów, *z.*, Гнѣваше́въ.
Golina, *z.*, Голи́на.
Gombin, *z.*, Гомби́нъ.
Góra Kalwarja, *z.*, Гора́ Кальва́рія.
Góraj, *z.*, Гора́й.
Gorzków, *z.*, Горько́въ.
Gostynin, *z.*, Гости́нинъ.
Goszczyn, *z.*, Го́щинъ.
Gowarczów, *z.*, Говарчо́въ.
Grabów, *z.*, Граб о́въ.
Grabowiec, *z.*, Граб о́вецъ.
Grajewo, *z.*, Граёво.
Granica, *z.*, Грани́ца.
Grocholice, *z.*, Грохоли́цы.
Grodzisk, *z.*, Гроди́скъ.
Grójcy, *z.*, Гро́йцы.
Grzegorzew, *z.*, Григо́рьевъ.

H.

Hańcza, *z.*, Га́ньча.
Horodło, *z.*, Горо́для.
Horodyszcze, *z.*, Городи́ще.
Hrubieszów, *z.*, Грубешо́въ.
Huczwa, *p.* Гу́чва.

I.

Iłów, *z.*, Ило́въ.
Iłża, *z.*, Илжа.
Iłżanka, *p.* Илжа́нка.
Inowłodz, *z.*, Иновло́дь.
Iwaniska, *z.*, Ивани́ска.
Iwanowice, *z.*, Иванови́цы.
Izbica z Tarnogórą, *z.*, Изби́ца съ Тарногоро́ю.

J.

Jadów, *z.*, Ядо́въ.
Jakubówka, *z.*, Якубо́вка.
Janów, *z.*, Яно́въ.
Janowiec, *z.*, Яно́вецъ.
Jarczów, *z.*, Ярчо́въ.
Jarocha, *p.*, Яро́ха.
Jastrząb, *z.*, Ястребъ.
Jedlińsk, *z.*, Едли́нскъ.
Jędrzejów, *z.*, Ендржеёвъ.
Jegrznia, *p.* Егржня.
Jeziorna, *p.* Езёрна.
Jeżów, *z.*, Ежо́въ.
Jeżówka, *p.* Ежо́вка.
Józefów, *z.*, Юзефо́въ.

K.

Kałuszyn, *г.*, Калу́шинъ.
Kalwarja, *г.*, Кальва́рія.
Kamieńczyk, *г.*, Ка́менчикъ.
Kamienno, *р.*, Ка́менная.
Kalisz, *г.*, Ка́лишъ.
Kamieńsk, *г.*, Ка́менскъ.
Kamionka, *г.*, Камёнка.
Karczew, *г.*, Карчёвъ.
Kazanów, *г.*, Казано́въ.
Kazimierz, *г.*, Казими́ръ.
Kielce, *г.*, Кѣльцы.
Kiernozia, *г.*, Керно́зя.
Kikoł, *г.*, Ки́колъ.
Kleczew, *г.*, Клечёвъ.
Klimontów, *г.*, Климонто́въ.
Kłobucko, *г.*, Клобу́цкъ.
Kłodawa, *г.*, Клода́ва.
Kiwów, *г.*, Кльвовъ.
Kobylanka, *р.*, Кобыла́нка.
Kock, *г.*, Коцкъ.
Kodeń, *г.*, Ко́день.
Kołbiel, *г.*, Ко́лбель.
Kolno, *г.*, Ко́льно.
Koło, *г.*, Ко́ла.
Komarów, *г.*, Комаро́въ.
Koniecpol, *г.*, Конецпо́ль.
Konin, *г.*, Кони́нъ.
Końsk, *г.*, Конскъ.
Końska-Wola, *г.*, Ко́нская-Во́ля.
Konstantynów, *г.*, Константи́новъ.
Koprzywia, *р*, Копрши́вя (Кропи́вная).
Koprzywianka, *р.*, Копршива́нка (Кропива́нка).
Koprzywnica, *г.*, Копршивни́ца (Кропивни́ца).
Korczyn Nowe-Miasto, *г.*, Корчи́нъ Но́вый-Го́родъ.
Kossów, *г.*, Коссо́въ.
Koszyce, *г.*, Коши́цы.
Kowal, *г.*, Кова́ль.
Koziegłowy, *г.*, Козыгло́вы.
Kozienice, *г.*, Козени́цы.
Koźminek, *г.*, Козьми́некъ.
Kraśnik, *г.* Красни́къ.
Krasnobród, *г.*, Краснобро́дъ.
Krasnosiele, *г.* Красносе́лье.
Krasnostaw, *г.*, Красноста́въ.
Krępianka, *р.*, Кремпя́нка.
Kromołów, *г.*, Кромоло́въ.
Krośniewice, *г.*, Кросневи́цы.
Kryłów, *г.*, Крылово́въ.
Krzepice, *г.*, Крѣпи́цы.
Krzeszów, *г.*, Кршешо́въ.
Krzna, *р.*, Крзна.
Książ-Wielki, *г.*, Ксёнжъ-Вѣлькй.
Kuczbork, *г.*, Кучбо́ркъ.
Kunów, *г.*, Ку́новъ.
Kurów, *г.*, Ку́ровъ.
Kurozwęki, *г.*, Курозвёнки.
Kurzelów, *г.*, Куржелёвъ.
Kutno, *г.*, Ку́тно.

L.

Lądek, *г.*, Лёндекъ.
Lassocin, *г.*, Лясс о́цинъ.
Latowicz, *г.*, Лято́вичъ.
Lelów, *г.*, Лелёвъ.
Liczwarta, *р.*, Личва́рта.
Lipno, *г.*, Ли́пно.
Lipsk, *г.*, Липскъ.
Liw, *г.*, Ливъ.
Liwiec, *р.*, Ли́вецъ.
Lubartów, *г.*, Любарто́въ.
Lubień, *г.*, Любень.
Lublin, *г.*, Люблинъ.
Lubraniec, *г.*, Любра́нецъ.
Ludwinow, *г.*, Людвино́въ.
Lutomiersk, *г.*, Лютоми́рскъ.
Lututów, *г.*, Люту́товъ.

Ł.

Łada, *р.* Ла́да.
Łagów, *г.*, Лагово́въ.
Łask, *г.*, Ласкъ.
Łaskarzew, *г.* Ласкаре́въ.
Łaszczów, *г.*, Лащо́въ.
Łęczna, *г.*, Ле́нчна.
Łęczyca, *г.*, Ленчи́ца.
Łódka, *р.*, Ло́дка.
Łódź, *г.*, Лодзь.
Łomazy, *г.*, Лома́зы.
Łomża, *г.*, Ло́мжа.
Łosice, *г.*, Лоси́цы.
Łowicz, *г.*, Ло́вичъ.
Łoździeje, *г.*, Лозьдзѣи.
Łuków, *г.*, Луко́въ.
Łupna, *р.*, Лу́пна.
Łydynia, *р.*, Лыдыня.
Łysoboki, *г.*, Лысобо́ки.

M.

Maciejowice, *г.*, Мацѣёви́цы.
Magnuszew, *г.* Магнушо́въ.
Maków, *г.*, Мако́въ.
Małogoszcz, *г.*, Малого́щъ.
Mały Brok, *р.* Ма́лый Брокъ.
Marjampol, *г.*, Маріампо́ль.
Markuszew, *г.*, Маркушёвъ.
Marycha, *р.*, Мари́ха.
Michów, *г.*, Михо́въ.
Miechów, *г.*, Мѣхо́въ.
Miechówka, *р.*, Мѣхо́вка.
Miedzna, *г.*, Мѣдзна.
Międzyrzec, *г.*, Мендзиржѣ́цъ (Междуре́чье).
Mień, *р.* Мень.
Mińsk, *г.*, Минскъ.
Mława, *г.*, Мла́ва.
Mleczna, *р.* Млѣ́чная.

Mława, *p.* Мла́вка.
Modliborzyce, *г.*, Модлиборжи́цы.
Modrzejów, *г.*, Модржеёвъ.
Mogielnica, *г.* Могильни́ца.
Mogielówka, *р.*, Могилёвка.
Mokobody, *г.*, Мокобо́ды.
Mordy, *г.*, Мо́рды.
Moszczenica, *р.*, Мощени́ца.
Moszczyca, *р.* Мощи́ца.
Mrzygłód, *г.*, Мржиглóдъ.
Mstów, *г.*, Мстовъ.
Mszczonów, *г.*, Мщоно́въ.
Myszyniec, *г.*, Мыши́нецъ.

N.

Nadarzyn, *г.*, Надаржи́нъ.
Narew, *р.*, На́рва.
Nasielsk, *г.*, Насе́льскъ.
Ner, *р.* и *г.*, Неръ.
Netta, *р.*, Не́тта.
Nida, *р.*, Ни́да.
Nidzica, *р.*, Нидзи́ца.
Niemen, *р.*, Не́менъ.
Nieszawa, *г.*, Нешáва.
Nowa Aleksandrja, *г.*, Но́вая Александрія.
Nowe-Miasto, *г.*, Но́вое Ме́сто, *см.* **Korczyn**.
Nowogród, *г.*, Но́вгородъ.
Nowy-Dwór, *г.*, Но́вый-Дворъ.
Nur, *г.*, Нуръ.
Nurzec, *р.*, Ну́ржецъ (Ну́рецъ)

O.

Ochnia, *р.*, О́хня.
Odrzywół, *г.*, Одриво́лъ.
Ogrodzieniec, *г.*, Огроде́нецъ.
Okrzesza, , *р* , Окршéша, (Окре́ша).
Oksa, *р.* Окса.
Okuniew, *г.*, Окунёвъ.
Oleśnica, *г.*, Олесни́ца.
Olita, *г.*, , Оли́та.
Olkusz, *г.*, О́лькушъ.
Olsztyn, *г.*, Ольшты́нъ.
Opatów, *г.*, Опато́въ.
Opatówek, *г.*, Опато́вокъ.
Opatówka, *р.*, Опато́вка.
Opoczna, *г.*, Опóчна.
Opole, *г.*, Опóлье.
Orchówek z Włodawą, *г* , Орхóвокъ съ Влодáвою.
Orzyc, *р.*, Оржицъ (Оричъ).
Osięciny, *г.*, Осенци́ны.
Osieck, *г.*, Осе́цкъ.
Osiek, *г.*, Осе́къ.
Osmolin, *г.*, Осмоли́нъ.
Osownica, *р.*, Осовни́ца.
Ostrołęka, *г.*, , Остроле́нка.
Ostrów, *г.*, Островъ.
Ostrowiec, *г.*, Остро́вецъ.
Ożarow, *г.*, Ожаро́въ.
Ozorków, *г.*, Озорко́въ.

P.

Pabianice, *г.*, Пабяни́цы.
Pacanów, *г.*, Пацано́въ.
Pajęczno, *г.*, Пае́нчно.
Parczew, *г.*, Парче́въ.
Parysów, *г.*, Парисóвъ.
Parzęczew, *г.*, Парже́нчевъ.
Pawłów, *г.*, Па́вловъ.
Petrokow, *г.*, Петроко́въ.
Piaseczno, *г.*, Пясе́чно.
Piaski, *г.*, Пя́ски (Пески́).
Piątek, *г.*, Пёнтекъ.
Pierzchnica, *г.*, Пержхни́ца.
Pilica, *г.* и *р.* Пи́лица.
Pilwiszki, *г.*, Пильви́шки.
Pińczów, *г.*, Пинчóвъ.
Piszcząc, *г.*, Пищóнцъ.
Pławno, *г.*, Пла́вно.
Płock, *г.*, Плоцкъ.
Płonka, *р.* Пло́нка.
Płońsk, *г.*, Плонскъ.
Poddębice, *г.*, Поддемби́цы.
Pokrzywnica, *р.*, Покршивни́ца (Кропивни́ца).
Połoniec, *г.*, Полоне́цъ.
Poniemoń, *г.*, Поне́монь.
Pór, *р.* Поръ.
Prasnysz, *г.*, Пра́снышъ.
Praszka, *г.*, Пра́шка.
Preny, *г.*, Пре́ны.
Prosna, *р.*, Про́сна.
Proszowice, *г.*, Прошови́цы.
Przedborz, *г.*, Пржедбóржъ (Предбóръ).
Przedecz, *г.*, Пршéдечъ.
Przemsza, *р.* Пршемша.
Przerośl, *г.*, Пршéрошль.
Przybyszew, *г.*, Пршибышóвъ.
Przylepnica, *р.*, Пршилепни́ца (Прилепни́ца).
Przyrów, *г.*, Прширо́въ (Прирóвъ).
Przysucha, *г.*, Пршису́ха (Прису́ха).
Przytyk, *г.*, Пршитыкъ (Притыкъ).
Psarka, *р.*, Пса́рка.
Puchaczew, *г.*, Пухачóвъ.
Pułtusk, *г.*, Пулту́скъ.
Pyzdry, *г.*, Пы́здры.

R.

Rachów, *см.* **Annopol**.
Raciąż, *г.*, Рацёнжъ.
Raciążek, *г.*, Рацёнжекъ.
Raczki, *г.*, Рáчки.
Radom, *г.*, Радóмъ.
Radiejew, *г.* Радéевъ.
Radin, *г.*, Рáдинъ.
Radomka, *р.*, Радóмка.

Radomsk, *t.*, Радо́мскъ.
Radoszyce, *t.* Радоши́цы.
Radzanow, *t.*, Радзано́въ.
Radziwiłow, *t.*, Радзивѝловъ (Радзивѝловъ).
Radzymin, *t.*, Радими́нъ.
Rajgród, *t.*, Ра́йгродъ (Ра́йгородъ).
Raków, *t.*, Рако́въ.
Rawa, *t.*, Ра́ва.
Rawka, *p.* Ра́вка.
Rejowiec, *t.*, Реёвецъ.
Rgiłówka, *p.*, Ргило́вка.
Rogów, *t.*, Рого́въ.
Rospuda, *p.*, Роспу́да.
Rossosz, *t.*, Россо́шъ.
Rożan, *t.*, Рожа́нъ.
Roziec, *p.*, Розе́цъ.
Rozoga, *p.*, Розо́га.
Rozprza, *t.*, Ро́зпрша (Ро́зпра).
Rychwał, *t.*, Рыхва́лъ.
Ryczywoł, *t.*, Рычиво́лъ.
Rypin, *t.*, Рыпи́нъ.

S.

San, *p.*, Санъ.
Sandomierz, *t.*, Сандоми́р ъ.
Sapieżyszki, *t.*, Сапежи́жки.
Sarnaki, *t.*, Сарна́ки.
Sawin, *t.*, Са́винъ.
Secemin, *t.*, Сецеми́нъ
Sejny, *t.*, Се́йны.
Sereje, *t.*, Серéи.
Serock, *t.*, Сиро́тскъ.
Serokomla, *t.*, Серокóмля .
Sieciechow, *t.*, Сѣцехóвъ .
Siedlec, *t.*, Сѣдлецъ.
Siennica, *t.*, Сѣнни́ца.
Sienniczka, *p.*, Сѣнни́чка.
Sienno, *t.*, Сѣнно.
Sieradz, *t.*, Сѣра́дзъ.
Sierpiec, *t.*, Серпе́цъ.
Sierpienica, *p.*, Серпени́ца.
Siewierz, *t.*, Сѣверъ.
Silnica, *p.*, Сильни́ца.
Simno, *t.*, Си́мно.
Skała, *t.*, Скала́.
Skalbmierz, *t.*, Скальбми́ръ.
Skaryszew, *t.*, Скарышéвъ.
Skempe, *t.*, Скéмпе.
Skierniewice, *t.*, Скерневи́цы.
Skrwa, *p.*, Скрва.
Skrzynno, *t.*, Скры́нно.
Skulsk, *t.*, Скульскъ.
Sławatycze, *t.*, Славати́чи.
Sławków, *t.*, Славкóвъ.
Sławno, *p.*, Сла́вно.
Slesin, *t.*, Слесúнъ.
Słomniki, *t.*, Сломни́ки.
Słupcy, *t.*, Слу́пцы.
Słupia-Nowa, *t.*, Слу́пя-Но́вая.
Służewo, *t.*, Служéво.
Sniadów, *t.*, Снядóвъ.
Sobków, *t.*, Собкóвъ.
Sobota, *t.*, Собóта.
Sochaczew, *t.*, Сохачóвъ.
Sochocin, *t.*, Сохоти́нъ.
Sokołów, *t.*, Соколóвъ.
Sokoły, *t.*, Соколы́.
Solec, *t.*, Со́лецъ.
Sompolno, *t.*, Сомпóльно.
Sona, *p.*, Со́на.
Sopockinie, *t.*, Сопоцки́ны.
Sperna, *p.* Спéрна.
Stanisławów, *t.*, Станисла́вовъ.
Staszów, *t.*, Сташóвъ.
Staw, *t.*, Ставъ.
Stawiski, *t.*, Стави́ски.
Stawiszyn, *t.*, Ставишúнъ.
Sterdyń, *t.*, Стердынь.
Stężyca, *t.*, Стенжи́ца.
Stoczek, *t.*, Сто́чекъ.
Stopnica, *t.*, Стопни́ца.
Stryków, *t.*, Стрыкóвъ.
Strzecha, *p.*, Стрéха.
Sudargi, *t.*, Суда́ргы.
Sulejów, *t.*, Сулеёвъ.
Suwałki, *t.*, Сува́лки.
Swider, *p.*, Свúдеръ.
Szadek, *t.*, Ша́декъ.
Szaki, *t.*, Ша́ки.
Szczebrzeszyn, *t.*, Щебржеши́нъ.
Szczekociny, *t.*, Щекоци́ны.
Szczerców, *t.*, Щерцóвъ.
Szczuczyn, *t.*, Щучúнъ.
Szeszupa, *p.*, Шешýпа.
Szreniawa, *p.*, Шреня́ва.
Szreńsk, *t.*, Шренскъ.
Szydłów, *t.*, Шидлóвъ
Szydłowiec, *t.*, Шидлóвецъ.

T

Tarczanka, *p.*, Тарча́нка.
Tarczyn, *t.*, Тарчúнъ.
Tarłów, *t.*, Та́рловъ.
Tarnogóra, *ob.* Izbica.
Tarnogród, *t.*, Тарногро́дъ.
Terespol, *t.*, Тересполь.
Toczna, *p.*, То́чна.
Tomaszów, *t.*, Томашóвъ.
Tuliszków, *t.*, Тулишкóвъ.
Turek, *t.*, Тýрекъ.
Turobin, *t.*, Туро́бинъ.
Tuszyn, *t.*, Тушúнъ.
Tykocin, *t.*, Тикотúнъ.
Tyśmienica, *t.*, Тысмѣни́ца.
Tyszowce, *t.*, Тышóвцы.

U

Uchanie, *t.*, Уха́ны.
Ucherka, *p.*, Ухéрка.
Ujazd, *t.*, Уѣздъ.

Uniejów, *z.*, Унеёвъ.
Urzędów, *z.*, Уржендо́въ.

W.

Wąchock, *z.*, Вонхо́цкъ.
Warka, *z.*, Ва́рка
Warszawa, *z.*, Варша́ва.
Warta, *z.* и *p*, Ва́рта
Waśniów, *z.*, Васнёвъ
Wąsosz, *z.*, Вонсо́шъ
Wąwolnica, *z*, Вонвольни́ца.
Węgierka, *p.*, Венге́рка.
Węgrów, *z.*, Венгро́въ.
Widawa, *z.*, Вида́ва.
Widawka, *p.*, Вида́вка.
Wieluń, *z.*, Велю́нь.
Wieniawa, *z.*, Вени́ва.
Wieprz, *p.*, Вепрь.
Wiercica, *p.*, Верци́ца.
Wieruszów, *z.*, Верушо́въ.
Wierzbica, *z.*, Вержби́ца.
Wierzbnik, *z.*, Ве́ржбникъ.
Wierzbołów, *z.*, Вержболо́въ.
Wilczyn, *z.*, Вильчи́ны.
Wilga, *p.*, Ви́льга.
Wiskitki, *z.*, Виски́тки.
Wisła, *p.*, Ви́сла.
Wiślica, *z*, Висли́ца.
Wissa, *p.*, Ви́сса.
Wisznice, *z.*, Вишни́цы.
Wisztyniec, *z.*, Виштынецъ.
Witówka, *p.*, Витовка.
Wizajny, *z.*, Визайны.
Wizna, *z.*, Ви́зна.
Wkra, *p.*, Вкра.
Władysławów, *z.*, Владисла́во
Włocławek, *z.*, Влоцла́вскъ.
Włodawa, *z.*, *ob.* Orchówek.
Włodawice, *z.*, Влодави́цы.
Włoszczowa, *z.*, Влощо́ва.
Wochyń, *z.* Во́хинь
Wodzisław, *z.*, Водисла́въ.
Wojsławice, *z.*, Войслави́цы
Wolanów, *z.*, Волянóвъ.
Wolborka, *p.*. Вольбóрка.
Wolbórz, *z.*, Вольбóръ.
Wolbrom, *z.*, Вольбро́мъ.
Wołkowyszki, *z.*, Волковы́шки.
Wschodnia, *p.*, Всхóдняя.
Wyśmierzyce, *z.*, Высмержи́цы.
Wysokie Mazowieckie, *z.*, Высóкое Мазовéцкое.
Wyszków, *z.*, Вышкóвъ
Wyszogród, *z.*, Вышгородъ.

Z.

Zagórow, *z.*, Загоро́въ.
Zaklików, *z.*, Заклико́въ.
Zakroczym, *z.*, Закрочи́мъ
Zambrów, *z.*, Замбро́въ.
Zamostje, *z.*, Замóстье
Zawichost, *z.* Завихвóстъ.
Zduńska Wola, *z.*, Здýнская Вóля.
Zgierz, *z.*, Згержъ.
Zgłowiączka, *p.*, Згловёнчка.
Zielawa, *p.*, Зели́ва.
Złoczew, *z.*, Злочóвъ.
Zwoleń, *z.*, Зволе́нь.

Ż.

Żarki, *z.*, Жа́рки.
Żarnów, *z.*, Жарнóвъ.
Żarnowiec, *z.*, Жарновéцъ.
Żelechów, *z.*, Желехóвъ.
Żołkiewka, *z.* и *p.*, Жолкóвка.
Żuromin, *z.*, Журоми́нъ.
Żychlin, *z.*, Жихли́нъ.

WYKAZ ALFABETYCZNY

imion chrzestnych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

крестныхъ именъ.

A

Abdon, Авдій, Авдѣй.
Adam, Адáмъ.
Adelajda, Аделаи́да.
Adolf, Адóльфъ.
Adrjan, Адріáнъ, Андрѣáнъ.
Agapit, Агáпій.
Agata, Агáта, Агáѳія.
Agaton, Агаѳóнъ.
Agnieszka, Агнія, Агнéса.
Agrypina, Агрипи́на, Аграфéна.
Albin, Альби́нъ.
Albina, Альби́на.
Aleksander, Алексáндръ.
Aleksandra, Алексáндра.
Aleksy, Алексій, Алексѣй.
Alfons, Альфóнсъ.
Alfred, Альфрéдъ.
Alodja, Алóдія.
Aloizy, Алои́сій.
Amelja, Амáлія.
Anastazja, Анастáсія, Настáся.
Anastazy, Анастáсій.
Anatoli, Anatoljusz, Анатóлій.
Andrzej, Андрéй.
Aniela, Ангели́ка.
Anna, Анна.
Antoni, Антóній, Антóнъ.
Antonina, Антони́на.
Anzelm, Ансéльмъ.
Apolinary, Аполлина́рій.
Apolonja, Аполлóнія.
Apolonjusz, Аполóній.
Arkadjusz, Аркáдій.
Arsenjusz, Арсéній.
Artur, Артýръ.
Atanazy, Аѳанáсій.
August, Августъ.
Augustyn, Августи́нъ.
Aurelja, Авре́лія.

B.

Balbina, Бальби́на.
Barbara, Варвáра.
Barlaam, Варлаáмъ.
Barnaba, Варнáва.
Bartłomiej, Варѳоломéй.
Bazyli, Васи́лій.
Beata, Беáта.
Benedykt, Венеди́ктъ.
Benigna, Бени́гна.
Benon, Бенóнъ.
Bernard, Бернáрдъ.
Błażej, Влáсій, Власъ.
Bogumił, Богуми́лъ.
Bogumiła, Богуми́ла.
Bonawentura, Бонавенту́ра.
Bonifacy, Бонифáтій, Бонифáцій.
Bronisława, Брониславá.
Bruno, Брунóнъ.
Brygida, Бригúтта.

C.

Cecylja, Цеци́лія, Кики́лія.
Celestyn, Целести́нъ, Келести́нъ.

Cyprjan, Кипріа́нъ, Купрѣа́нъ.
Cyrjak, Кирія́къ.
Cyryll, Кири́ллъ, Кири́ла.
Czesław, Чесла́въ.

D.

Damjan, Дамія́нъ, Демья́нъ
Daniel, Дании́лъ, Дани́ла.
Dawid, Давы́дъ, Давы́дъ.
Dezyderjusz, Дезидє́рій.
Dominik, Доминѝкъ.
Dominika, Доминѝка.
Dorota, Дороѳе́я.
Doroteusz, Дороѳе́й.
Dyonizy, Діони́сій, Дени́съ.

E.

Edmund, Эдму́ндъ.
Edward, Эдуа́рдъ.
Eleonora, Элеоно́ра.
Eliasz, Илія́, Илья́.
Elizeusz, Елиссе́й.
Elżbieta, Елисаве́та.
Emilja, Эми́лія.
Emiljan, Эмиліа́нъ, Емель я́нъ.
Epifanjusz, Епифа́ній.
Erazm, Эра́змъ.
Estera, Есѳи́рь.
Eudoksja, Евдокія, Авдо́тья.
Eudoksjusz, Евдо́ксій.
Eufemja, Евфи́мія, Афи́мья.
Eufrozyna, Ефроси́нія, Афроси́нья.
Eugenja, Евге́нія.
Eugeniusz, Евге́ній.
Eulalja, Евла́лія.
Eustachjusz, Евста́фій, Аста́фій.
Euzebja, Евзе́бія.
Euzebjusz, Евзе́бій.
Ewa, Евва.
Ewaryst, Еваре́стъ.
Ezechiasz, Іезекеи́ль.

F.

Fabian, Фа́бій, Фабія́нъ.
Faustyna, Фаусти́на.
Felicjan, Фелиціа́нъ.
Feliks, Фели́ксъ, Фили́ксъ.
Ferdynand, Фердина́ндъ.
Filip, Фили́ппъ.
Filomena, Филоме́на.
Flawjan, Флавіа́нъ.
Florjan, Флоръ, Фролъ.
Florentyn, Флоре́нтій.
Fortunat, Фортуна́тъ.
Franciszek, Франци́скъ, Францъ.
Franciszka, Франци́ска.
Fryderyk, Фри́дерикъ, Фри́дрихъ.

G.

Gabryel, Гаврі́илъ, Гаври́ла.
Gaweł, Галлъ.
Gedeon, Гедео́нъ.
Genowefa, Женевье́ва, Геноѳе́ва.
German, Ге́рманъ.
Gertruda, Гертру́да.
Gerwazy, Гервасій.
Gotfred (Bogumił), Готфри́дъ.
Gracjan, Граціа́нъ.
Grzegorz, Григо́рій.
Gustaw, Густа́въ.

H.

Helena, Еле́на, Але́на, Ле́на.
Heljodor, Геліодо́ръ.
Henryk, Ге́нрихъ.
Hermenegild, Германегѝльдъ.
Hermogenes, Гермоге́нъ.
Hiacynt, Іа́кинѳъ, Аки́мъ.
Hieronim, Іерони́мъ.
Hilary, Иларій.
Hipolit, Ипполи́тъ.
Honorata, Гонора́та.
Hubert, Гу́бертъ.
Hugon, Гуго́нъ.

I.

Ida, И́да.
Idzi, Эги́дій.
Ignacy, Игна́тій.
Ildefons, Ильдефо́нсъ.
Innocenty, Иннокє́нтій.
Irena, Ири́на.
Ireneusz, Ирине́й.
Iwon, Ивóнъ.
Izabella, Изабе́лла.
Izajasz, Иса́ія, Иса́й.
Izydor, Исидо́ръ, Си́доръ.

J.

Jacek, Іакѝнѳъ, Аки́мъ.
Jadwiga, Ядви́га.
Jakób, Іа́ковъ, Яковъ.

Jan, Іоа́ннъ, Ива́нъ.
Januarjusz, Іаннуа́рій, Іануа́рій.
Jerzy, Геóргій, Егóръ, Юрій.
Joachim, Іоа́кимъ, Яки́мъ.
Joanna, Іоа́нна. Жане́та.
Józef, Іóсифъ. Осипъ.
Józefa, Жозефи́на.
Juda, Іу́да.
Judyta, Іуди́ѳь, Юди́ѳь.
Julja, Юлія.
Juljan, Юліа́нъ, Улья́нъ.
Juljanna, Юліа́на, Улья́на.
Juljusz, Юлій.
Just, Юстъ.
Justyn, Юсти́нъ.
Justynjan, Юстиніа́нъ.
Justyna, Юсти́на.
Iuwencjusz, Іувенти́нъ.

K.

Kajetan, Каета́нъ.
Kalikst, Кали́кстъ.
Kamill, Ками́лъ.
Kamilla, Ками́лла.
Kandyd, Канди́дъ.
Kanut, Кану́тъ.
Karol, Карлъ.
Karolina, Карола́на.
Kassjan, Кассіа́нъ.
Kassylda, Касси́льда.
Katarzyna, Екатери́на, Катери́на.
Kazimierz, Казими́ръ.
Klara, Кла́ра.
Klemens, Климе́нтъ, Климе́нтій.
Klotylda, Клоти́льда.
Konrad, Конра́дъ, Кондра́тій.
Konstancja, Конста́нція.
Konstantyn, Константи́нъ.
Kornelja, Корне́лія.
Kosma, Косма́, Кузьма́,
Kryspin, Криспи́нъ, Криспъ.
Krystyna, Христи́на.
Krzysztof, Христофо́ръ.
Kunegunda, Кунигу́нда.

L.

Lambert, Ламбе́ртъ, Лампре́хтъ.
Leokadja, Леока́дія.
Leon, Лёвъ.
Leonard, Леона́рдъ.
Leontyna, Леонти́на.
Leopold, Леопо́льдъ.
Longin, Ло́гинъ, Ло́ггинъ.
Lucjan, Луціа́нъ, Лукья́нъ.
Lucyna, Луки́на.
Ludgarda, Людга́рда.
Ludomir, Людоми́ръ.
Ludwik, Людо́викъ.
Ludwika, Людви́ка, Луи́за.

Ł.

Ładysław, Ладисла́въ.
Łazarz, Ла́заръ.
Łucja, Лю́ція, Лу́кія.
Łukasz, Лука́.

M.

Maciej, Ма́ѳій.
Magdalena, Магдали́на.
Makary, Мака́рій, Мака́ръ.
Makryna, Макри́на.
Maksymiljan, Максимиліа́нъ.
Maksymin, Макси́мъ.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcelli, Марке́лъ.
Marcelljan, Маркелли́нъ.
Marcin, Марти́нъ, Марты́нъ.
Marcjan, Маркіа́нъ.
Marek, Маркъ.
Marja, Марія, Ма́рья.
Marjusz, Ма́рій.
Marta, Ма́рѳа.
Mateusz, Матеѳе́й, Матвѣ́й.
Matylda, Мати́льда.
Maurycjusz, Маври́кій, Мо́ри́цъ.
Melanja, Мела́нія.
Metodjusz, Меѳо́дій.
Michał, Михаи́лъ, Михаи́ла.
Mikołaj, Никола́й.
Miron, Мирóнъ.
Modest, Моде́стъ.

N.

Narcyz, Наркі́съ, Нарци́съ.
Natalja, Ната́лья.
Nazarjusz, Наза́рій, Наза́ръ.
Nemezjusz, Неме́зій.
Nikodem, Никоди́мъ.

O.

Olimpja, Оли́мпія.
Onufry, Ону́фрій.
Otton, Отто́нъ.
Otylja, Отти́лія.

P.

Pafnucy, Пафну́тій.
Pankracy, Панкра́тій.
Patrycjusz, Патри́кій.
Paulin, Павли́нъ.
Paulina, Па́вла, Павли́на, Поли́на.
Paweł, Па́велъ.
Pelagja, Пелагія, Палаге́я.
Petronela, Петроне́лла.
Piotr, Пётръ.
Pius, Пій.
Placyda, Плаци́да.
Polikarp, Поликарпъ.
Prakseda, Праксе́да.
Prokop, Проко́пій, Прокофій.
Prosper, Евти́хій.
Protazy, Прота́сій, Прота́съ.
Pulcherja, Пульхе́рія.

R.

Rafał, Рафаи́лъ.
Rajmund, Раймунъ.
Regina, Реги́на.
Robert, Робе́ртъ.
Roch, Рохъ.
Roman, Рома́нъ.
Romana, Рома́на.
Romuald, Ромуа́льдъ.
Róża, Ро́за, Розе́тта.
Rozalja, Рова́лія.
Rudolf, Руди́льфъ.
Ruf, Руфъ.
Rufina, Руффи́на.
Ryszard, Ри́хардъ, Ри́чардъ.

S.

Sabina, Саби́на.
Salezy, Сале́зій.
Salomea, Соломо́нія.
Sebastjan, Севастія́нъ, Севастья́нъ.
Serapjon, Серапіо́нъ.
Sergjusz, Се́ргій, Серге́й.
Serwacy, Серва́тій.
Seweryn, Северія́нъ.
Spirydon, Спиридо́нъ.
Stanisław, Станисла́въ.
Stefan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Sulpicjusz, Сюлпи́цій.
Sykst, Сикстъ.
Sylwester, Сильве́стръ.
Szczepan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Szymon, Си́монъ, Семёнъ.

T.

Tadeusz, Ѳадде́й.
Tekla, Ѳёкла.
Telesfor, Телесфо́ръ.
Teobald, Теоба́льдъ.
Teodor, Ѳеодо́ръ, Ѳёдоръ.
Teodora, Ѳеодо́ра, Ѳедо́ра.
Teodoryk, Ѳеодори́къ.
Teodozja, Ѳеодо́сія, Ѳедо́сья.
Teodozjusz, Ѳеодо́сій, Ѳедосе́й.
Teofil, Ѳеофи́лъ.
Teressa, Терёза.
Tomasz, Ѳома́.
Tymoteusz, Тимоѳе́й.
Tytus, Титъ.

W.

Wacław, Вячесла́въ.
Walenty, Валенти́нъ.
Walerja, Вале́рія.
Walerjan, Валеріа́нъ.
Walery, Вале́рій.
Wawrzyniec, Лавре́нтій.
Weronika, Вероника.
Wiktor, Ви́кторъ.
Wiktorja, Викто́рія.
Wiktoryn, Викторі́нъ.
Wilhelm, Вильге́льмъ.
Wincenty, Винке́нтій, Вике́нтій.
Wit, Витъ.
Władysław, Владисла́въ.
Wojciech, Адальбе́ртъ, Альбе́ртъ, Альбре́хтъ.

Z.

Zacharjasz, Заха́рія, Заха́ръ.
Zenobja, Зино́вія.
Zenobjusz, Зино́вій.
Zofja, Со́фія, Со́фья.
Zuzanna, Суса́нна.
Zygmunt, Сигизму́ндъ.

WYRAZY OPUSZCZONE.

ПРОПУЩЕННЫЯ СЛОВА.

* Służy do oznaczenia wyrazów polskich w Słowniku umieszczonych i niezupełnie przełożonych na język ruski.

* Обозначáетъ пóльскія слова́ помѣщéнныя въ Словарѣ́ и невполнѣ́ переведённыя на рýсскій языкъ.

Abyss, -u, *м.* бéздна, неизмѣри́мая глубина́, прóпасть; || *Церк.* адъ преиспóдняя.

Adamizować, шоссúровать, разсыпáть по дорóгѣ щéбень.

Agentura, -y, *ж.* агéнтство.

Annotacja, -ji, *ж.* примѣчáніе, отмѣ́тка.

Aźeby, чтóбы.

Bacznie, внимáтельно, осторóжно.

Badatliwy, любопы́тный.

Bakłak, -u, *м.* баклáга.

Baldaszkowaty, *Бот.* зонтикообрáзный.

Bawół, -ołu, *м.* бýйволъ.

Bębel, *см.* Bąbel.

Bezład, -u, *м.* безпоря́докъ.

Bezładnie, безпоря́дочно.

Bezładność, -ści, *ж.* безпоря́дочность.

Bezładny, безпоря́дочный.

Bezrozumny, неразýмный, безразсýдный.

Bezwstydnie, безсты́дно, нахáльно, нáгло.

Bezwstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нахáльство, нáглость.

Biczować się, бичевáться, бить себя́ бичёмъ.

Bieleć, бѣлѣ́ть.

Błaganie, -nia, *ср.* молéніе, прошéніе.

Błędnie, лóжно, ошúбочно, непрáвильно.

Blejgiel, -a, *м. Красил.* блáгиль, блáгиръ.

* Błękit górny, *Хим.* гóрная соль. Błękit Berliński, Берли́нская лазýрь.

Błonica, -y, *ж. Бот.* лучúца родъ порóста.

Bobownica, -y, *ж. Бот.* сѣ́верница (*растéніе*).

Bohaterka, -i, *ж.* богаты́рка.

Brokat, -u, *м.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мрáморо*).

* Brzeg, kant (wpadający w fugę ramową), *Стол.* фальцъ, пазъ, чéтверть окóнной рáмы.

* Budowanie, сооружéніе.

* Budownictwo, строи́тельное искýсство.

* Budowniczy, budujący, строи́тель.

Buhaj, -ja, *м.* молодóй быкъ, волъ (*стáдный*).

Bulgotać, бормотáть, болтáть.

Buntowanie, -nia, *ср.* бунтовáніе, возмýщеніе.

Bywszy, *Неуп.* бы́вшій.

Celnictwo, -a, *ср.* тамóженное вѣ́домство; || *Собир.* чинóвники тамóжни.

Cérowanie, -nia, *ср.* штóпанье.

Chap, *Межд.* цапъ! выражáетъ дѣ́йствіе цáпнувшаго, схвати́вшаго.

Charczeć, хáркать.

Chełpliwie, высокомѣ́рно, чвáнно.

Chłeptać, локáть языкóмъ.

Chłeptanie, -nia, *ср.* локáніе.

Chlorek, -rku, *м. Хим.* хлори́стый металлъ.

Choćby, Chociażby, хотя́ бы.

Chociaż, *Союзъ*, хотя́, хоть.

Chropawo, Chropowato, шероховáто.

Chryzmo, *см.* Chrzyzmo.

Ciąg-dalszy, продолженіе.

* Cięcie, насѣ́чка.

* Cios, Ciosowy kamień, плитня́къ, квадрáтный кáмень.

Cykorja ogrodowa, видúвый, садóвый цикóрій (*растéніе*).

Czarnoksięzko, волшебнымъ образомъ, при помощи чародѣйства.
Czarownictwo, -a, *ср.* чародѣйство, колдовство.
Czarowność, -ści, *ж.* очарованіе, обворожительность.
Czteromiarowy, четырехстопный (*стихъ*)
Czułość, -ści, *ж.* чувствительность, восприимчивость.
Czyhanie, -nia, *ср.* подстереганіе, выжиданіе.
Dalszy, дальнѣйшій, слѣдующій.
Darmodajka, -i, *ж.* распутная женщина.
Decymować, наказывать черезъ десятаго (*изъ виновныхъ*); || дѣлить на десятки, *см.* Dziesiątkować.
Dekada, -y, *ж.* декада, десятидневіе; || десятокъ.
* **Deptać ziemię**, утрамбовывать землю, уплотнять.
Dławiciel, -a, *м.* губитель, душегубецъ; || *Зоол.* удавъ (*змѣя*).
Dobrowoleństwo, -a, *ср.* доброхотство.
Dobrzeć, улучшаться, приходить въ лучшее состояніе.
Doczasowość, -ści, *ж.* временность.
Doczasowy, временный.
Domniemany, мнимый.
Dopleść, доплесть.
Doradzanie, -nia, *ср*, совѣтованіе.
Dosłowność, -ści, *ж.* буквальность.
Dosłyszeć, слышать, услышать.
Dospać, доспать.
Dostateczny, достаточный.
Dowieść, доказать.
Dozrzewać, дозрѣвать.
Drenaż, -u, *м.* дренажъ, подпочвенная осушка.
Drobne (pieniądze), *мн.* мелкія (*деньги*).
Dryanek, -nku, *м. см.* Wielosił.
* **Drylownik**, *Плотн.* сверло, коловоротъ.
Durniać (kogo), *Неуч.* ссылать кого дураномъ.
Durnieć, глупѣть.
Dwójuchy, двуушковый.
Dwubarwisty, двуцвѣтный.
Dwudzienny, двудневный.
Dybanie, -nia, *ср.* подстереганіе, подкидываніе.
Dyzunicki, *Стар.* диссидентскій, инославческій.
* **Dziady**, -ów, *мн. см.* Zaduszki.
Diesięciokąt, -u, *м. Мат.* десятиугольникъ.
* **Dziura w moście**, скважина въ мостѣ. *Посл.* Potrzebny jak dziura w moście, нуженъ какъ пятое колесо въ телѣгѣ.
* **Dzwon w machinie pneumatycznéj**, *Физ.* колоколъ воздушнаго насоса.
Ekloga, -i, *ж.* эклога, пастушеское стихотвореніе.
Elektorski, курфирстскій; || избирательный.
Falcowanie, -nia, *ср. Архит.* смычка, врубка въ фальцъ.
* **Farba rozrobiona z klejem**, клеевая краска.
* **Filar chroniący most od kry**, ледорѣзъ, быкъ моста, *см.* Izbica.
* **Fijołek żółty**, *Бот.* желтофіоль.
* **Forma ludwisarska**, литейная форма.
Fortepianista, -y, *м. Муз.* фортепіанистъ.
* **Framuga okna**, заломъ окна, амбразура.
Fryerski, волокитный, разсыпающійся въ любезностяхъ.
Fryzowany, причёсанный, завитой.
* **Futrowanie**, *Архит.* подпорная стѣнка.
Fuz metalów, окалина, желѣзная пыгарь.
Ganiać się, бѣгаться (*о собакахъ*).
Genjusz, -u, *и* -a, *м.* геній.
Glistnik morski, морской *или* коралловый мохъ.
Głębieć, расти въ стволъ.
Glucyn, -u, *м. Хим.* глицина, сладкоземъ, окись глиція.
Gmyśli (*вм.* ku myśli), по желанію.
Gmyśliny (*вм.* kmyśliny), желанный, угодный).
* **Grabarnia**, усыпальница.
Gronisty, гроздовatый.
Grubjańsko, грубо, невѣжливо.
* **Grunt koloru**, farba pierwiastkowa, *Красил.* грунтовка, первоначальная окраска. **Grunt murowany**, fundament, *Архит.* цоколь, поддѣлъ.
Grzeczy (*вм.* ku rzeczy), кстати.
Grzywnowy, гривенный, стоющій гривны.
Gwałtownikowy, *Неуч.* принадлежащій растлителю, осквернителю.
Harbuz, -a, *м.* арбузъ.
Hartowany, закалённый.
* **Hebel do żłobkowania**, *Столяр.* рубанокъ.
Hordowidowy, гордовинный, калиновый, *см.* Hordowid,
Horyl, -a, *м.* сплавщикъ, плотовщикъ,
Hyż-ha! (szczując psem), *Охот.* пиль!
* **Illuminować**, раскрашивать красками.
Illustracja, -ji, *ж.* иллюстрація, рисунокъ, картинка, политипажъ; || толкованіе, поясненіе; || знаменитость.
Illustrować, иллюстрировать, украшать рисунками *или* политипажами (*книгу*).
Illustrowany иллюстрированный, украшенный рисунками *или* политипажами.
Iloraz, Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* частное число.
Indos, -u, *м.* передаточная надпись на векселѣ

Irszany, Irszowy, Irchowy, за́мшевый.
Jąkała, -y, *м.* зайка.
Jakby, какъ-бу́дто, бу́дто бы
Jasnoniebieski, свѣтлоголубо́й.
Jednobarwny, одноцвѣтный.
Jednoklęczny, *Бот.* одностебе́льный.
Jednotonność, -ści, *ж.* однообра́зіе, моното́нія.
Jednotonny, однообра́зный, моното́нный, однозву́чный.
Jednowładnie, самодержа́вно.
Jednowładny, самодержа́вный.
Jednozgłoskowy, односло́жный.
Jednylki, *Стар.* одина́ковый.
Jedynowładztwo, -a, *ср.* единодержа́віе.
* Kabłąk (obłąk, łuk), *Архит.* кружа́ло.
Kaloryfer, -u, *м.* печь съ теплопрово́дными тру́бами.
Kalteszan, -u, *м.* пивна́я похлёбка.
* Kamień łamany, łomny, kruszony, бу́товый ка́мень. Kamień do murowania, бутъ, строи́тельный ка́мень. Kamień grubo ociosany do fundamentów, кру́пный бу́товый ка́мень.
Kaprjol, -u, *м.* скачёкъ (*ло́шади*).
* Kara do przewożenia pni, drzew i t. p. медвѣдка.
Kartowany, стасо́ванный (*о ка́ртахъ*); || устро́енный, подгото́вленный.
Kątownice, *мн. Горн.* подхва́ты, костыли́.
Kermezyn, -a, *м.* черве́цъ (*насѣко́мое*).
Kichnąć, чихну́ть.
Kiecka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*).
Kijanka, -i, *ж.* валёкъ (*у пра́чекъ*); || голова́стикъ (*лягу́шечій*); || голова́чъ, бычо́къ (*ры́ба*).
Knag, -u, *м. Плотн.* подба́лочникъ, подпо́ра для поддержа́нія ба́лки.
Kojan, -a, *м.* бездѣ́льникъ, мерза́вецъ.
* Koło rozpędowe ruchoczynne, махово́е колесо́, махови́къ.
Komór, -a, *м. Прост.* кома́ръ.
Konotować, отмѣча́ть, замѣча́ть.
Kopcidym, -a, *м.* повари́шка, плохо́й по́варъ.
Kotlarstwo, -a, *ср.* коте́льное мастерство́, торгъ мѣ́дною посу́дою.
Kowano, ко́вано, подко́вано.
Kozi parsk, вѣтви изъ одного́ ствола́ вы́росшія.
Kozubaty, вы́пуклый, вы́гнутый.
Krajobraz, -u, *м.* ландша́фтъ, ви́донись.
Kran, -u, *м.* кранъ, *см.* Kurek.
Krasawica, -y, *ж. Прост.* краса́вица.
* Kratkowany, прорѣзно́й.
* Krawędź ścięta ukośnie, *Архит.* ско́шенная кро́мка, скось.
Kręciciel, -a, *м.* * лука́вецъ, хитре́цъ, плутъ.
Kręcicielka, -i, *ж.* лука́вица, плуто́вка.
Kredowaty, мѣлово́й.
Kredzisty, мѣлови́дный.
Krwawożerność, -ści, *ж.* кровожа́дность.
Krzywiszyjek, -jka, *м.* кривоше́я.
* Krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne otwierają), *Архит.* око́нный переплётъ.
Księżycowy, мѣ́сячный, лу́нный.
Kucie, -cia, *ср.* кова́ніе.
Kukulczy, куку́шечій.
Kulowy, шарови́дный, сфери́ческій.
Kunsztowność, -ści, *ж.* иску́сственность.
Kupla, -i, *ж.* ку́пля, торго́вля; || поку́пка.
* Kwatera w oknie, *Архит.* око́нная ство́рка, филёнка.
Łacinić, *Устар.* обраща́ть въ католи́чество.
Łajać się, руга́ться, брани́ться.
Lampiarz, -a, *м.* ла́мповщикъ.
Łapany, преслѣ́дуемый, гоня́емый, *см.* Goniony.
Latopisiec, -śca, *м.* лѣтопи́сецъ.
Latopiski, лѣтопи́сный,
Lekczeć, уменьша́ться, станови́ться лёгкимъ.
* Linjał (prawidło, równiczka), *Архит.* прави́ло.
Litografja, -ji, *ж.* литогра́фія, ка́мнепись.
Litografować, литографи́ровать.
Łomignat, -u, *м. Зоол.* костоло́мъ, морско́й орёлъ, ры́бный орёлъ, орла́нъ, буря́къ; || *Бот.* я́звенникъ (*расте́ніе*).
* Machina do ciągnienia metalu w blachy, плющи́льный станокъ.
Męka Pańska, Стра́сти Христо́вы.
Mensuła, -y, *ж.* (stół mierniczy), мензу́ла, землемѣ́рный сто́ликъ
Merito (in), *Юрид.* По существу́. Rozpoznawać sprawę in merito, разсма́тривать дѣ́ло по существу́.
* Metalurgja, го́рная нау́ка.
Mierziciel, -a, *м.* оскверни́тель.
Mierzliwy, оскверни́тельный.
Miropisny, *Неуп.* космографи́ческій.
Miroumniczy, *Неуп.* космологи́ческій.
Miroumnik, -a, *м. Неуп.* космоло́гъ.
* Młócarnia, -i, *ж.* молоти́лка, молоти́льня, молоти́льная маши́на.
* Murować, сооружа́ть.
* Myszka, -i, *ж.* * буке́тъ (*вина́*).
Nakamienny, надгро́бный, лапида́рный.
* Niedokwas, *Хим.* о́кись; || pierwszy niedokwas, за́кись.
Nieodzownie, неизбѣ́жно, немину́емо.
Obciążki, -ów, *мн.* щи́пчики, кле́щики.
Obdłużny, продолгова́тый.
Obryzganie, -nia, *ср.* обры́згиваніе, спры́скиваніе
Obstąpienie, -nia, *ср.* обступле́ніе, окруже́ніе.

*** Obywatel świata**, космополи́тъ, граждани́нъ свѣта.
Ociężyć, отяготи́ть.
Octometr, -u, *м. Хим.* уксусомѣръ.
Oczarowanie, -nia, *ср.* очарова́нiе.
Oczyszczony, очи́щенный.
Odkłady, -ów, *мн. Садов.* поса́женныя въ зе́млю вѣтки отъ дѣрева.
*** Odłączać**, *Физ.* разобща́ть.
*** Odrazu**, съ одного́ ра́за, въ оди́нъ разъ.
Odtylcówka, -i, *ж.* ружьё заряжа́ющееся съ казённой ча́сти.
Odwołany, отмѣнённый; || отозванный.
Ogniotrzopalony, czerwony, краснока́лильный.
*** Okrawek, Okrajek**, горбу́шка хлѣба, краюха.
*** Opadnienie (budynku)**, *Архит.* оса́дка зда́нiя.
*** Ostrokrzew karmazynowy**, *Бот.* медвѣжья ла́па, рожене́цъ, борщеви́къ (*растѣнiе*).
Ostrzeń, -nia, *м. Бот.* пе́сiй язы́къ, соба́чiй ко́рень, чернокорень.
*** Osuszanie**, дрена́жъ, подпо́чвенная осу́шка.
Otwieranie, -nia, *ср.* отпира́нiе.
Padolna lilja, *Бот.* ла́ндышъ.
Pajęcznica, -y, *ж.* пау́чнукъ (*растѣнiе*).
Pakunek, -nku, *м.* грузъ, нагру́зка; || кладь, кла́жа, покла́жа. **Pakunek ślepy**, *Ком.* на́глухо закры́тое помѣще́нiе.
Palisadowy, окружённый частоко́ломъ.
Paró, -ci, *ж.* **Part, -u**, *м.* то́лстое полотно́.
Pękanie, -nia, *ср.* ло́панiе, разрыва́нiе, распуска́нiе. **Pękanie lodów**, вскры́тiе рѣки́.
Pętanie, -nia, *ср.* спу́тыванiе.
Pianista, -y, *м.* пiани́стъ.
Płodzenie, -nia, *ср.* распложе́нiе, разведе́нiе.
*** Płynienie**, *Метал.* пла́вень.
Pobożnie, набо́жно, благочести́во.
Pochylenie się (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нiя.
Podłużny, продолжённый, удлинённый.
Podpuszczka, -i, *ж.* сы́воротка.
*** Pokost**, лакъ, оли́фа.
Pokrzyżować, скла́дывать на́крестъ, скрещя́ть; || ***** мѣша́ть, препя́тствовать. || **Pokrzyżować się**, встрѣча́ясь, разойти́сь въ ра́зныя сто́роны; || разстро́иться, потерпѣть неудачу.
Pokrzyżowanie, -nia, *ср.* (**ap. dróg**), скреще́нiе.
Poległy, уби́тый, поги́бшiй.
Powój wielki, вьюно́къ (*растѣнiе*).
Prawnie, по пра́ву, по зако́ну, зако́нным о́бразомъ.
Prowadzić daléj, продолжа́ть.
Prozodja, -ji, *ж.* просо́дiя, **słowoudarénie** *или* **słogoudarénie**.
Przebitka, -i, *ж. Горн.* што́льна.
Przebity, сквозно́й, прорѣзно́й.
Przeciwpołożyć, *см.* **Przeciwstawić**.
Przeciwstawić, произвести́ контра́стъ; || противополага́ть.
Przemian, -u, *м.* безме́нъ.
Przepadek, -dku, *м.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ.
Przypisać się, приписа́ть, сдѣлать припи́ску.
Przypływ, -u, *м.* прили́въ (*воды*).
Pszeniec, -ńca, *м.* Ива́нъ - да - Ма́рья (*растѣнiе*).
Ren, Renifer, -a, *м. Зоол.* се́верный оле́нь.
Robaczeć, черви́вѣть.
Rosochaty, вѣтви́стый, развѣ́систый.
Równiczka, -i, *ж.* правíло, *см.* **Linjał**.
Równoramienny (kąt), равнобе́дренный.
*** Rozbójnik morski**, морско́й разбо́йникъ; || **Kaper, okręt rozbójników morskich**, ка́перъ.
Rozciągnięcie, -cia, *ср.* растиля́нiе; || расшире́нiе, распростране́нiе.
*** Rozdzielanie, Rozdzielenie**, *Юрид.* распредѣле́нiе по соразмѣрности. **Księga rozdzielenia**, реестръ дѣламъ о распредѣле́нiи по соразмѣрности.
Rozłakocić, разла́комить.
*** Rozmiar gruntów**, размежева́нiе, межева́нiе.
Rozżarzony, воспламенённый; || *Техн.* краснокалильный.
Rudowłosy, рыжеволо́сый.
Sadzenie, -nia, *ср. Садов.* прививáнiе (*деревьевъ*).
*** Sklepienie. — Dać, zrobić sklepienie**, *Архит.* своди́ть, свести́ сводъ.
Skręcenie, -nia, *ср. Мех.* скру́чиванiе; || ссу́чиванiе; || свёртыванiе; || сворачиванiе.
Skrob', -i, *ж.* крахма́лъ.
Skrofuły, *мн. Мед.* золоту́ха, свину́ха.
Skrzekliwy, крикли́вый, шумли́вый, ворчли́вый.
Skrzekotanie, -nia, *ср.* ква́канье лягу́шекъ; || стрекота́нье птицъ.
Skrzywiony, искри́вленный.
*** Słupek balasów**, бала́сина, пери́льный столби́къ.
*** Smoczek (otwierający rurkę z gazem)**, га́зовая горѣлка.
*** Snycerstwo, sztuka wyrzynania z drzewa**, политипа́жное искусство.
*** Snycerz, wyrzynający figury na drzewie**, рѣзчи́къ (рѣщи́къ) на деревѣ.
*** Spajać, wiązać mur**, *Каменщ.* класть ка́мни въ перевя́зку швовъ, обвя́зывать.
Spłonienie, -a, *ср.* **Spalenie się płomieniem**, *Хим.* самовозгора́нiе.
Spółinteresant, -a, *м.* соуча́стникъ въ дѣлѣ.
Spółistny, *Богосл.* единосу́щный.

Spółnastępca, Współnastępca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.

* **Spólnik**, соучастникъ.

Spółręczyciel, -a, *м.* сопоручитель.

Spółznaczny, однозначащій.

* **Sprzątnienie z ziemi**, выемка, уборка земли.

Staranie się, -nia się, *ср.* усиленное исканіе, домогательство.

Stręczycielstwo, -a, *ср.* посредничество; || коммиссіонерство.

* **Superata**, перекуръ винá.

* **Swiadek**, — **Swiadkowie przybrani**, *Юрид.* понятые.

Swiatopisny, Światopisarski, космографическій.

Swiatoumniczy, *Неуп.* космологическій.

Swiatoumnik, -a, *м. Неуп.* космологъ.

Syk, -u, *м.* шипѣніе (*змѣи и т. п.*).

Szczaw' angielski, садовый щавель.

Szczerwieniałość, -ści, *ж.* краснотá.

Szpat, Spat, -u, *м. Минер.* полевой шпатъ.

Szrubować, винтить.

Sztok, -u, *м. см.* Stok; || тюрьмá. || Въ слѣдующемъ выраженіи: Upił się jak sztok, pijany jak sztok, мертвецки пьянъ.

Szybkobiegacz, -a, *м.* скороходъ.

Szyfer, -fru, *м.* łupny kamień, шиферъ, сланецъ.

* **Tabulatura kolumny lub pilastru**, *Архит.* антаблементъ, карнизъ съ фризомъ и архитравомъ.

* **Tojad mordownik**, *Бот.* убійственный борецъ, волчій корень.

Topiący się, расплавливающійся; || плавкій.

* **Toporek**, тесло́ *или* теслá (*инструментъ для обтески вырѣзныхъ частей*).

* **Tyka**, вѣхá.

* **Tylko co nie...**, тóлько-что не..., едвá не...

Ubolewanie, -nia, *ср.* сострадáніе, сожалѣнованіе.

Uczny, освоенный, пріучённый (*о животныхъ*).

Ujęty, пóйманный, схвáченный.

* **Ujście u pieca**, печнóе устье.

* **Ułamek łańcuchowy**, *Ариѳ.* непрерывная дробь.

* **Utrata stopnia**, лишéніе чина. **Utrata szlachectwa**, лишéніе дворянства.

Wapniarz, -a, *м.* обжигатель извести.

Wassal, -a, *м.* вассáлъ, подданный.

Wekslarski, мѣновщичій, свойственный мѣновщикáмъ.

Wekslarstwo, -a, *ср.* мѣновщинá, занятіе мѣновщикóвъ, мѣна.

Wiązać, *Каменщ. см.* Spajać (pomiędzy wyrazami opuszczonemi).

* **Wiązka**, *Архит.* связь, закрѣпленіе бáлки.

Wielosił, -u, *м. Бот.* валеріáна, бузырьянъ, маунъ (*растéніе*).

Wiernopoddańczy, вѣрнопóданный.

Wierzycielka, -i, *м.* заимодáвица, кредитóрка.

* **Winda**, *Архит.* кабестáнъ, шпиль съ вертикáльнымъ вóротомъ.

Wjadukt, -u, *м.* віадýкъ, путепровóдъ (*подъ желѣзною дорóгою*).

Włochacizna, -y, **Włochatość**, -ści, *ж. Бот.* мóчки, тóнкія нúточки на кóрнѣ.

* **Wprowadzenie w posiadanie**, *Юрид.* вводный листъ.

Wrzodowiec, -wca, *м. Бот.* рýта (*растéніе*).

Wsiąkanie, -a, *ср.* впúтываніе.

Wstrzykiwanie, -a, *ср.* впрыскиваніе.

Wwiązywanie, -nia, *ср.* вмѣшáтельство; || переплетáніе (*книгъ*); || вводъ во владѣніе имѣніемъ.

* **Wyciągnienie (wyprostowanie) pod linją prostą**, *Архит.* прямáя лúнія, пролётъ.

Wydarniowanie, -a, *ср.* обдернóвка.

Wyłajanie, -nia, *ср.* брань, руганіе.

Wyleczenie, -nia, *ср.* излѣчéніе.

* **Wyraz stosunku proporcji**, *Мат.* членъ алгебрáическаго выраженія.

Wyrwań, -ni, *ж.* рвань, обóйма, скобá.

Wysyłający, отправúтель, отсылáющій что-либо.

Wytrych, -a, *м.* воровскóй ключъ, отмычка.

Wywczasować się, отдохнýть, выспаться.

Wywczasowanie się, -nia się, *ср.* отдохновéніе, подкрѣпленіе себя сномъ.

Wyżpin, Wyszpin, -u, *м. Бот.* кубéба.

Zaczadzenie, -a, *ср.* угáръ.

Zadowalać, удовлетворáть.

Zadowolony, довóльный, удовлетворённый.

Zaduszki, -szek (**Dziady**), *мн. Прост.* поминки (*мн.*) поминáніе усóпшихъ, день всѣхъ усóпшихъ (*2 Ноября*); || угощéніе на поминкахъ.

Zakonotować, отмѣтить, замѣтить.

Zapłacony, заплáченный, кýпленный.

* **Zasuwka**, *Слес.* защёлка.

Zgruchotać, разбúть, раздробúть, разшибúть.

Zlękły, испýганный.

Spostrzeżone omyłki druku i poprawki.

Замѣченныя опечатки и поправки.

Stronica Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
1	2	26	абовда́жъ	аборда́жъ
2	1	19	да́бы	дабы́
—	2	39	благоговѐніе	благоговѣ́ніе
3	2	4	ли́стовеничная	ли́ственничная
5	1	27	акушѐка	акуше́рка
6	2	60	розово́дное	розови́дное
7	1	35	безначальновенный	безнача́льственный
—	2	2	о́пухань	о́пухоль
8	1	6	Antedatowanie	Następuje po wyrazie: Antedatować (слѣдуетъ послѣ: Antedatować).
11	1	29	ослеплёнъ	ослѣплённъ
14	1	65	*см.* Berwiczka	*см.* Barwica
17	2	1	Bezprzeczność	Bezsprzeczność
—	—	3	Bezprzeczny	Bezsprzeczny
25	1	41	ржа́ной	ржано́й
33	2	1	что́бы	что́ бы
—	—	26	вовсѐ	во́все
37	2	59	любостяжа́тель	любостяжа́тель
38	2	51	съѣ́стнѐе	съѣ́стны́е
41	1	24	вскарми́ваніе	вска́рмливаніе
—	2	48	Христо́вый	принадлежа́щій Христу́
49	2	62	что́бы	что́ бы
56	2	15	Chlić sią, Chnić się	Cklić się, Cknić się
—	2	21	yzielko	giezlko
58	1	37	черве́нь	че́рвень
76	1	30	лека́рка	лѣка́рка
77	1	25	Nadomiar	Nadmiar
96	1	44	сква́житость	сква́жистость
110	1	18	Frachtarz	Frachciarz
110	1	20	алко́въ	алько́въ
113	1	44	вытаращи́лъ	вытаращилъ
136	1	55	из-я́щный	изя́щ-ный
143	1	63	орды́енцъ	орды́нецъ

Strona Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
135	1	43	*см.* Kanianka	*см.* Kamianka
169	2	62	перели́стовать	перели́стывать
172	2	17	страми́ться	сраме́ться
173	2	1	кочка́	ко́чка
175	2	15	ка́йла	ка́йла
176	2	44	лга́ньё	лганьё
182	2	16	*см.* Kuflik	*см.* Kufel
194	2	24	*см.* Kłobuszek	*см.* Kłębuszek
—	2	59	лека́рство	лѣка́рство
198	1	60	зерни́	зе́рни
201	1	64	*см.* Młokocina	*см.* Młokicina
206	2	61	синька́	си́нька
208	1	12	веде́ніе лѣтописи;	веде́ніе лѣтописи, составле́ніе лѣтописи, лѣтописа́ніе;
210	1	44	лека́рство	лѣка́рство
211	2	5	*см.* Krzechotać	*см.* Grzechotać
212	2	43	криволине́йный	криволине́йный
218	1	62	ко́рчка	ко́рча
221	2	61	Тра́вень, Ду́бень	Цвѣтень, Квѣтень
233	2	64	ди́кія ки́слыя я́блоки	ди́кая я́блонь и ея́ я́блоки
239	2	57	лодьеобра́зный	ладьеобра́зный
250	1	55	рели́гія	магомета́нская рели́гія
268	1	28	*Умен.* Mikołaj	*Умен. см.* Mikołaj
273	1	49	Młockarnia	Młócarnia następuje po wyrazie Miewo (слѣдуетъ по́сль сло́ва Miewo)
—	2	33	изби́я́нія	изби́е́нія
335	2	59	неискоренённый	неискоренённый
347	2	36	ны́нѣ въ настоя́щее вре́мя	ны́нѣ, въ настоя́щее вре́мя.
409	1	60	наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну	вся равни́на покры́лась наро́домъ.
410	1	8	(*см.* Obstanowić)	*см.* Obstawiać
431	2	62	ши́плющій	щи́плющій
511	1	62	проведе́жаніе	проведе́ніе
517	2	65	со́бралъ	собра́лъ
601	2	48	жа́ренный; || варённый	жа́реный; || варёный
660	1	51	тотъ ли э́то, что́	тотъ ли э́то, что
673	2	63	лицо́, ликъ;	лицо́, о́бразъ, начерта́ніе; || *Чеш. Слав.* ликъ; ||
793	2	42	ма́рывать	мара́ть
806	2	7	что́ бы	чтобы
825	1	6	Пресва́той Богоро́дицы	Пресвято́й Богоро́дицы
—	2	62	отожествля́ть	отождествля́ть

Objaśnienie skrócéń i znaków użytych w Słowniku.

Изъясненіе сокращеній и знаковъ употребленныхъ въ Словарѣ.

Агр. въ Агрономіи (w Agronomji).
Анат. въ Анатоміи (w Anatomji).
Апт. въ Аптекахъ (w Aptekach).
Ариѳ. въ Ариѳметикѣ (w Arytmetyce).
Артил. въ Артиллеріи (w Artyllerji).
Архит. въ Архитектурѣ (w Budownictwie).
Астрон. въ Астрономіи (w Astronomji).
Безл. Безлично (Nieosobiście).
Библ. въ Библіи (w Biblji).
Богосл. въ Богословіи (w Teologji).
Бот. въ Ботаникѣ (w Botanice).
Боч. у Бочаровъ (u Bednarzy).
Ветер. въ Ветеринаріи (w Weterynarji).
Воен. въ Военномъ искусствѣ (w Sztuce wojennéj).
Геогр. въ Географіи (w Geografji).
Геол. въ Геологіи (w Geologii).
Геом. въ Геометріи (w Geometrji).
Герал. въ Геральдикѣ (w Heraldyce).
Гидр. въ Гидравликѣ (w Hydraulice).
Горн. въ Горномъ дѣлѣ (w Górnictwie).
Грам. въ Грамматикѣ (w Gramatyce).
Дидак. въ Дидактикѣ (w Dydaktyce).
Ест.Ист. въ Естественной исторіи (w Historji Naturalnéj).
ж. женскій родъ (rodzaj żeński).
Живоп. въ Живописи (w Malarstwie).
Звук. звукоподражаніе (naśladowanie brzmienia).
Ирон. Иронически (Ironicznie).
Ист. въ Исторіи (w Dziejach).
Каменщ. у Каменщиковъ (u Mularzy).
Карт. въ Игральныхъ картахъ (w Kartach do grania).
Кожевн. у Кожевниковъ (u Garbarzy).
Ком. въ Коммерціи (w Handlu).
Красил. у Красильщиковъ (u Farbiarzy).
Кристал. въ Кристаллографіи (w Krystallografji).
Кровельщ. у Кровельщиковъ (u Dacharzy).
Кузнец. у Кузнецовъ (u Kowali).
Лат. Латинское слово (wyraz łaciński).
Лог. въ Логикѣ (w Loice).
Лѣсов. въ Лѣсоводствѣ (w Leśnictwie).
м. мужескій родъ (rodzaj męzki).
Мат. въ Математикѣ (w Matematyce).
Мед. въ Медицинѣ (w Medycynie),
Межд. Междометіе (Wykrzyknik).
Метал. въ Металлургіи (w Metallurgji)
Мех. въ Механикѣ (w Mechanice).
Минер. въ Минералогіи (w Mineralogji).
мн. множественное число (liczba mnoga).
Морс. въ Мореходствѣ (w Marynarce).
Муз. въ Музыкѣ (w Muzyce).
Нар. Нарѣчіе (Przysłówek).
Нескл. Несклоняемое слово (wyraz nieodmienny).
Неуп. Неупотребительное слово (Wyraz nieużywany).

Область.	Областное слово (Wyraz prowincjonalny).
Общ.	Общій родъ (Rodzaj obojej płci).
Опт.	въ Оптикѣ (w Optyce).
Орнит.	въ Орнитологіи (w Ornitologji).
Охот.	у Охотниковъ (u Myśliwych).
Плотн.	у Плотниковъ (u Cieśli).
Повар.	въ Поваренномъ дѣлѣ (w sztuce kucharskiéj).
Портн.	у Портныхъ (u Krawców).
Посл.	Пословица (Przysłowie).
Предл.	Предлогъ (Przyimek).
Прост.	въ Просторѣчіи (Wyraz pospolity).
Пчел.	въ Пчеловодствѣ (w Pszczólnictwie).
Рим. Пр.	Римское Право (Prawo Rzymskie).
Ритор.	въ Риторикѣ (w Rytoryce).
Рудок.	у Рудокоповъ (u Górników).
Рыб.	у Рыболововъ (u Rybaków).
Садов.	у Садовниковъ (u Ogrodników).
Сапож.	у Сапожниковъ (u Szewców).
Св. Пис.	въ Священномъ Писаніи (w Piśmie Św.).
Слес.	у Слесарей (u Ślusarzy).
См.	Смотри (Obacz).
Собир.	Собирательное имя (Imie zbiorowe).
Сок. Охот.	въ Соколиной охотѣ (w Sokolnictwie).
Сравн.	Сравни (Porównaj).
ср.	средній родъ (rodzaj nijaki).
Стар.	Старинное слово (Wyraz dawny).
Стекл.	на Стекляныхъ заводахъ (w Hutnictwie).
Стих.	въ Стихотворствѣ (w Wierszowaniu).
Стол.	у Столяровъ (u Stolarzy).
Судох.	въ Судоходствѣ (w Flisowstwie).
род. п.	родительный падежъ (drugi przypadek).
Театр.	Театральный терминъ (Wyraz teatralny).
Техн.	въ Технологіи (w Technologji).
Тип.	въ Типографіи (w Drukarni).
Ткач.	у Ткачей (u Tkaczy).
Увел.	Увеличительное слово (Wyraz zgrubiały).
Умен.	Уменьшительное слово (Wyraz zdrobniały).
Унич.	Уничижительное слово (Wyraz pogardliwy).
Устар.	Устарѣлое слово (Wyraz przestarzały).
Фабр.	Фабричное слово (Wyraz Fabryczny).
Физ.	въ Физикѣ (w Fizyce).
Физіол.	въ Физіологіи (w Fizjologji).
Филос.	въ Философіи (w Filozofji).
Фортиф.	въ Фортификаціи (w Fortyfikacji).
Хим.	въ Химіи (w Chemji).
Хир.	въ Хирургіи (w Chirurgji).
Хронол.	въ Хронологіи (w Chronologji).
Церк. Слав.	въ Церковно-Славянскихъ книгахъ (w Książkach Kościelno-Sławiańskich).
Часовщ.	у Часовщиковъ (Wyraz zegarmistrzowski).
Энтом.	въ Энтомологіи (w Entomologji).

‖ Ten znak odróżnia rozmaite znaczenia wyrazów.

* Gwiazdka wskazuje szczególny zwrot mowy.

Uwaga. Skrócenia, które wskazują rodzaj, liczbę, przypadek i niektóre inne gramatyczne określenia, w części „Polsko-Ruskiej" Słownika są użyte tylko dla wyrazów *polskich*, tudzież te same skrócenia użyte są wyłącznie dla wyrazów *ruskich* w części „Rusko-Polskiej".

‖ Этотъ знакъ раздѣляетъ разныя значенія словъ.

* Звѣздочка показываетъя особый оборотъ рѣчи.

Примѣчаніе. Сокращеніе, указывающія родъ, число, падежъ и нѣкоторыя другія грамматическія опредѣленія, въ „Польско-Русской" части Словаря, употреблены только для *польскихъ* словъ; такъ точно тѣ же сокращенія употреблены исключительно для *русскихъ* словъ въ „Русско-Польской" части.

ИНСТИТУТ ИСТОРИИ ЛИТЕРАТУРЫ